

1. Mooseksen kirja

1 Alussa Jumala loi taivaan ja maan. ² Maa oli autio ja tyhjä, ja pimeys peitti syvyyden pinnan, ja Jumalan Henki liikkui vetten yllä. ³ Ja Jumala sanoi: "Tulkoon valo," ja valo tuli. ⁴ Jumala näki, että valo oli hyvä, ja Hän erotti valon pimeydestä. ⁵ Jumala nimitti valon "päiväksi" ja pimeyden Hän nimitti "yöksi". Ja tuli ilta, ja tuli aamu — ensimmäinen päivä. ⁶ Sitten Jumala sanoi: "Tulkoon holvi vetten väliin erottamaan vedet vesistä." ⁷ Niin Jumala teki holvin ja erotti vedet, jotka olivat holvin alapuolella, vesistä, jotka olivat holvin yläpuolella. Ja niin tapahtui. ⁸ Jumala nimitti holvin "taivaaksi". Ja tuli ilta, ja tuli aamu — toinen päivä. ⁹ Ja Jumala sanoi: "Kokoontukoot taivaan alla olevat vedet yhteen paikkaan, ja tulkoon kuiva maa näkyviin." Ja niin tapahtui.

¹⁰ Jumala nimitti kuivan maan "maaksi" ja kokoontuneet vedet Hän nimitti "meriksi". Ja Jumala näki, että se oli hyvä. ¹¹ Sitten Jumala sanoi: "Tuottakoon maa vihreyttä: siementä tekeviä kasveja ja hedelmäpuita, jotka maan päällä kantavat hedelmää, jossa on siemen, kukin lajinsa mukaan." Ja niin tapahtui. ¹² Maa tuotti vihreyttä: kasveja, jotka tekevät siementä lajinsa mukaan, ja puita, jotka kantavat hedelmää, jossa on siemen, lajinsa mukaan. Ja Jumala näki, että se oli hyvä. ¹³ Ja niin tuli ilta, ja tuli aamu — kolmas päivä.

¹⁴ Ja Jumala sanoi: "Tulkoon valoja taivaan holviin erottamaan päivän yöstä, ja olkoot ne merkkeinä osoittamassa aikoja, päiviä ja vuosia, ¹⁵ ja olkoot ne valoina taivaan holvissa antamassa valoa maan päälle." Ja niin tapahtui. ¹⁶ Jumala teki kaksi suurta valoa — suuremman valon hallitsemaan päivää ja pienemmän valon hallitsemaan yötä. Hän teki myös tähdet. ¹⁷ Jumala asetti ne taivaan holviin antamaan valoa maan päälle, ¹⁸ hallitsemaan päivää ja yötä ja erottamaan valon pimeydestä. Ja Jumala näki, että se oli hyvä. ¹⁹ Ja niin tuli ilta, ja tuli aamu — neljäs päivä. ²⁰ Ja Jumala sanoi: "Viliskööt vedet eläviä olentoja, ja lentäkööt linnut maan yllä taivaan holvissa." ²¹ Niin Jumala loi suuret meripedot ja kaikki elävät olennot, joita vedet vilisivät, lajinsa mukaan, ja kaikki siivekkäät linnut lajinsa mukaan. Ja Jumala näki, että se oli hyvä. ²² Jumala siunasi ne sanoen: "Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää, täyttäkää vedet merissä, ja lisääntykööt linnut maan päällä." ²³ Ja niin tuli ilta, ja tuli aamu — viides päivä.

²⁴ Ja Jumala sanoi: "Tuottakoon maa eläviä olentoja

lajinsa mukaan: karjaeläimiä, matelijoita ja villieläimiä, kutakin lajinsa mukaan." Ja niin tapahtui.

²⁵ Jumala teki villieläimet lajinsa mukaan, karjaeläimet lajinsa mukaan ja kaikki maan päällä liikkuvat olennot lajinsa mukaan. Ja Jumala näki, että se oli hyvä. ²⁶ Sitten Jumala sanoi: "Tehkäämme ihminen kuvaksemme, kaltaiseksemme, hallitsemaan meren kaloja ja taivaan lintuja, karjaeläimiä ja kaikkia villieläimiä ja kaikkia maan päällä liikkuvia olentoja."

²⁷ *Niin Jumala loi ihmisen omaksi kuvakseen, Jumalan kuvaksi Hän loi hänet; mieheksi ja naiseksi Hän loi heidät.*

²⁸ Jumala siunasi heidät ja sanoi heille: "Olkaa hedelmälliset ja lisääntykää; täyttäkää maa ja ottakaa se valtaanne. Hallitkaa meren kaloja ja taivaan lintuja ja kaikkia maan päällä liikkuvia eläviä olentoja." ²⁹ Sitten Jumala sanoi: "Minä annan teille kaikki siementä tekevät kasvit koko maan päällä ja kaikki puut, joissa on hedelmää ja siemen. Ne olkoot teille ravinnoksi. ³⁰ Ja kaikille maan eläimille ja kaikille taivaan linnuille ja kaikille maan päällä liikkuville olennoille — kaikille, joissa on elämän henki — minä annan kaikki vihreät kasvit ravinnoksi." Ja niin tapahtui. ³¹ Jumala näki kaiken, mitä Hän oli tehnyt, ja se oli sangen hyvää. Näin päättyi kuudes päivä, illan ja aamun myötä.

2 Näin taivaat ja maa tulivat valmiiksi kaikkine valoineen. ² Seitsemäntenä päivänä Jumala oli saanut päätökseen työnsä, jota Hän oli tehnyt; niinpä Hän lepäsi seitsemäntenä päivänä kaikesta työstään. ³ Sitten Jumala siunasi seitsemännen päivän ja pyhitti sen, koska sinä päivänä Hän lepäsi kaikesta luomistyöstä, jonka Hän oli suorittanut. ⁴ Tässä ovat kertomukset taivaista ja maasta, kun ne luotiin, aikana jolloin Herra Jumala teki maan ja taivaat. ⁵ Nyt ei ollut vielä yhtään kedon pensasta maan päällä, eikä ollut vielä kasvanut yhtään kedon kasvia, sillä Herra Jumala ei ollut antanut sataa maan päälle, eikä ollut ketään viljelemässä maata. ⁶ Mutta sumu nousi maasta ja kasteli koko maan pinnan. ⁷ Sitten Herra Jumala muovasi ihmisen maan tomusta ja puhalsi hänen sieraimiinsa elämän hengen, ja ihmisestä tuli elävä sielu. ⁸ Herra Jumala istutti puutarhan itään, Eedeniin; ja sinne Hän asetti ihmisen, jonka Hän oli muovannut. ⁹ Maasta Herra Jumala kasvatti kaikenlaisia puita, jotka ovat kauniita katsella ja hyviä syödä. Puutarhan keskellä olivat elämän puu ja hyvän ja pahan tiedon puu. ¹⁰

1. Mooseksen kirja

Eedenistä lähti virta kastelemaan puutarhaa, ja sieltä se jakautui neljäksi haaraksi.¹¹ Ensimmäisen nimi on Pison; se kiertää koko Havilan maan, jossa on kultaa.¹² Sen maan kulta on hyvää; siellä on myös aromaattista pihkaa ja onyksia.¹³ Toisen virran nimi on Gihon; se virtaa koko Kuusin maan halki.¹⁴ Kolmannen virran nimi on Tigris; se kulkee Assyrian itäpuolella. Neljäs virta on Eufrat.¹⁵ Herra Jumala otti ihmisen ja pani hänet Eedenin puutarhaan viljelemään ja varjelemaan sitä.¹⁶ Ja Herra Jumala käski ihmistä sanoen: "Saat vapaasti syödä kaikista puutarhan puista;¹⁷ mutta hyvän ja pahan tiedon puusta älä syö, sillä sinä päivänä, jona siitä syöt, olet kuoleman oma."¹⁸ Herra Jumala sanoi: "Ei ole hyvä ihmisen olla yksin. Minä teen hänelle sopivan kumppanin."¹⁹ Nyt Herra Jumala oli muovannut maasta kaikki villieläimet ja kaikki taivaan linnut. Hän toi ne ihmisen luo nähdäkseen, mitä tämä niille nimeksi antaisi; ja mikä tahansa nimi ihminen antoi kullekin eläville olennolle, se oli sen nimi.²⁰ Niin ihminen antoi nimet kaikille karjaeläimille, taivaan linnuille ja kaikille villieläimille. Kuitenkaan Aadamille ei löytynyt sopivaa kumppania.²¹ Niinpä Herra Jumala vaivutti ihmisen syvään uneen; ja hänen nukkuessaan Hän otti yhden hänen kylkiluistaan ja sulki sen kohdan lihalla.²² Sitten Herra Jumala muovasi naisen kylkiluusta, jonka Hän oli ottanut miehestä, ja toi hänet miehen luo.²³ Mies sanoi: "Tässä on vihdoin luo minun luistani ja liha minun lihastani; häntä kutsuttakoon naiseksi, sillä hänet on otettu miehestä."²⁴ Tämän vuoksi mies jättää isänsä ja äitinsä ja liittyy vaimoonsa, ja heistä tulee yksi liha.²⁵ Mies ja hänen vaimonsa olivat molemmat alasti, mutta he eivät tunteneet häpeää.

3 Mutta käärme oli kavalin kaikista eläimistä, jotka Herra Jumala oli tehnyt. Se sanoi naiselle: "Onko Jumala todella sanonut: 'Te ette saa syödä mistään puutarhan puusta'?"² Nainen vastasi käärmeelle: "Me saamme syödä puutarhan puiden hedelmiä,³ mutta Jumala on sanonut: 'Älkää syökö sen puun hedelmää, joka on keskellä puutarhaa, älkääkös koskeko siihen, ettette kuolisi.'"⁴ Käärme sanoi naiselle: "Ette te suinkaan kuole!"⁵ Jumala tietää, että kun syötte siitä, silmänne avautuvat, ja teistä tulee Jumalan kaltaisia, niin että tiedätte hyvän ja pahan."⁶ Kun nainen näki, että puu oli hyvä syödä ja kaunis katsella ja houkutteleva antamaan ymmärrystä, hän otti sen hedelmää ja söi. Hän antoi myös miehelleen, joka oli hänen kanssaan, ja hän

söi.⁷ Silloin heidän molempien silmät avautuivat, ja he huomasivat olevansa alasti; niin he ompelivat yhteen viikunanlehtiä ja tekivät itselleen vyöverhot.⁸ Sitten he kuulivat Herran Jumalan käyskentelevän puutarhassa päivän viileydessä, ja mies ja hänen vaimonsa piiloutuivat Herran Jumalan kasvoilta puutarhan puiden sekaan.⁹ Mutta Herra Jumala kutsui miestä ja sanoi hänelle: "Missä olet?"¹⁰ Hän vastasi: "Minä kuulin sinun askeleesi puutarhassa ja pelkäsin, koska olin alasti; niin minä piilouduin."¹¹ Ja Hän sanoi: "Kuka on sinulle sanonut, että olet alasti? Oletko syönyt siitä puusta, josta minä kielsin sinua syömästä?"¹² Mies sanoi: "Nainen, jonka annoit olla kanssani — hän antoi minulle puusta, ja minä söin."¹³ Silloin Herra Jumala sanoi naiselle: "Mitä olet tehnyt?" Nainen sanoi: "Käärme petti minut, ja minä söin."¹⁴ Niin Herra Jumala sanoi käärmeelle: "Koska olet tämän tehnyt, olet kirottu yli kaiken karjan ja kaikkien villieläinten! Mahallasi sinun on mentävä ja tomua syötävä koko elinaikasi.¹⁵ Ja minä panen vainon sinun ja naisen välille, ja sinun siemenesi ja hänen siemenensä välille; se on polkeva rikki sinun pääsi, ja sinä olet pistävä sitä kantapäähän."¹⁶ Naiselle Hän sanoi: "Minä teen suureksi sinun raskautesi vaivat; kivulla sinä synnytät lapsia. Kuitenkin sinun halusi on oleva mieheesi, ja hän on vallitseva sinua."¹⁷ Aadamille Hän sanoi: "Koska kuuntelit vaimoasi ja söit puusta, josta minä kielsin sinua, 'Älä syö siitä', kirottu on maa sinun tähtesi; vaivalla sinun on elatukseksi hankittava siitä koko elinaikasi.¹⁸ Orjantappuroita ja ohdakkeita se on kasvava sinulle, ja kedon ruohoja sinun on syötävä."¹⁹ Otsasi hiessä sinun on syötävä leipäsi, kunnes tulet maaksi jälleen, sillä siitä sinut on otettu; sillä maasta sinä olet, ja maaksi sinun pitää jälleen tuleman."²⁰ Mies antoi vaimolleen nimen Eeva, koska hänestä tuli kaikkien elävien äiti.²¹ Herra Jumala teki Aadamille ja hänen vaimolleen nahkavaatteet ja puki heidät niihin.²² Ja Herra Jumala sanoi: "Katso, ihminen on tullut sellaiseksi kuin yksi meistä, tuntien hyvän ja pahan. Hän ei saa nyt ojentaa kättään ja ottaa myös elämän puusta ja syödä ja elää ikuisesti."²³ Niin Herra Jumala ajoi hänet pois Eedenin puutarhasta viljelemään maata, josta hänet oli otettu.²⁴ Hän karkotti ihmisen; ja asetti Eedenin puutarhan itäpuolelle kerubit ja leimuavan, joka suuntaan kääntyvän miekan vartiomaan elämän puun tietä.

1. Mooseksen kirja

4 Aadam oli läheisessä suhteessa vaimonsa Eevan kanssa, ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti Kainin. Hän sanoi: "Herran avulla olen saanut miehen." ² Myöhemmin hän synnytti Kainin veljen Abelin. Abelistä tuli paimen, kun taas Kainista tuli maanviljelijä. ³ Ajan myötä Kain toi osan maan sadosta uhriksi Herralle. ⁴ Abel toi myös uhrin — laumansa esikoisten rasvaisia osia. Herra katsoi suosiollisesti Abeliin ja hänen uhriinsa, ⁵ mutta ei katsonut Kainiin ja hänen uhriinsa. Kain vihastui kovin, ja hänen kasvonsa synkistyivät. ⁶ Herra kysyi Kainilta: "Miksi olet vihainen? Miksi kasvosi ovat synkät?" ⁷ Jos teet oikein, etkö tule hyväksytyksi? Mutta jos et tee oikein, synti vaanii ovelasi; se haluaa sinut, mutta sinun on hallittava sitä." ⁸ Kain puhui veljelleen Abelille. Kun he olivat pellolla, Kain nousi Abelia vastaan ja tappoi hänet. ⁹ Sitten Herra sanoi Kainille: "Missä on veljesi Abel?" Hän vastasi: "En tiedä. Olenko minä veljeni vartija?" ¹⁰ Herra sanoi: "Mitä olet tehnyt? Veljesi veri huutaa minulle maasta." ¹¹ Tämän seurauksena olet kirottu maasta, joka on avannut suunsa vastaanottamaan veljesi veren sinun kädestäsi. ¹² Kun viljelet maata, se ei enää anna sinulle voimaansa. Sinusta tulee maankiertäjä ja kulkuri maan päällä." ¹³ Kain sanoi Herralle: "Tämä rangaistus on enemmän kuin voin kestää!" ¹⁴ Tänä päivänä olet karkottanut minut maasta, ja minut piilotetaan sinun kasvoiltasi; minusta tulee maankiertäjä ja kulkuri maan päällä, ja kuka tahansa, joka löytää minut, tappaa minut." ¹⁵ Mutta Herra sanoi hänelle: "Ei niin; kuka tahansa, joka tappaa Kainin, kärsii kostoja seitsemän kertaa." Ja Herra asetti merkin Kainiin, jotta kukaan, joka löytäisi hänet, ei tappaisi häntä. ¹⁶ Kain lähti Herran kasvojen edestä ja asettui Nodin maahan, itään Eedenistä. ¹⁷ Kain oli läheisessä suhteessa vaimonsa kanssa, ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti Eenokin. Kain rakensi kaupunkia, ja hän nimesi sen poikansa Eenokin mukaan. ¹⁸ Eenokista tuli Iradin isä, ja Iradista tuli Mehujaelin isä, ja Mehujaelista tuli Metusaelin isä, ja Metusaelista tuli Lamekin isä. ¹⁹ Lamek otti kaksi vaimoa: toisen nimi oli Ada ja toisen Silla. ²⁰ Ada synnytti Jabalin; hänen sukunsa tuli niistä, jotka asuvat teltoissa ja kasvattavat karjaa. ²¹ Hänen veljensä nimi oli Jubal; hänen sukunsa tuli niistä, jotka soittavat kielisoittimia ja huiluja. ²² Silla synnytti myös Tubal-Kainin, joka takoi kaikenlaisia työkaluja pronssista ja raudasta. Tubal-Kainin sisar oli Naama. ²³ Lamek sanoi vaimoilleen: "Ada ja Silla, kuulkaa

minua; Lamekin vaimot, kuunnelkaa sanojani. Olen tappanut miehen, koska hän haavoitti minua, nuorukaisen, koska hän löi minua. ²⁴ Jos Kain kostetaan seitsemän kertaa, niin Lamek kostetaan seitsemänkymmentäseitsemän kertaa." ²⁵ Aadam oli jälleen läheisessä suhteessa vaimonsa kanssa, ja tämä synnytti pojan ja antoi hänelle nimeksi Seet, sanoen: "Jumala on antanut minulle toisen lapsen Abelin sijaan, koska Kain tappoi hänet." ²⁶ Seetille syntyi myös poika, ja hän antoi tälle nimeksi Enos. Siihen aikaan ihmiset alkoivat huutaa avuksi Herran nimeä.

5 Tämä on kertomus Aadamin sukupolvista. Sinä päivänä, kun Jumala loi ihmisen, hän teki heidät Jumalan kaltaisiksi. ² Hän loi heidät mieheksi ja naiseksi ja siunasi heidät. Hän antoi heille nimen "Ihminen" sinä päivänä, kun heidät luotiin. ³ Kun Aadam oli elänyt 130 vuotta, hänelle syntyi poika, joka oli hänen kaltaisensa, hänen kuvansa mukainen, ja hän antoi hänelle nimen Seet. ⁴ Seetin syntymän jälkeen Aadam eli 800 vuotta ja hänelle syntyi muita poikia ja tyttäriä. ⁵ Niin Aadamin koko elinaika oli 930 vuotta, ja sitten hän kuoli. ⁶ Kun Seet oli 105-vuotias, hänelle syntyi Enos. ⁷ Enoksen syntymän jälkeen Seet eli 807 vuotta ja hänelle syntyi muita poikia ja tyttäriä. ⁸ Niin Seetin koko elinaika oli 912 vuotta, ja sitten hän kuoli. ⁹ Kun Enos oli 90-vuotias, hänelle syntyi Kenan. ¹⁰ Kenanin syntymän jälkeen Enos eli 815 vuotta ja hänelle syntyi muita poikia ja tyttäriä. ¹¹ Niin Enoksen koko elinaika oli 905 vuotta, ja sitten hän kuoli. ¹² Kun Kenan oli 70-vuotias, hänelle syntyi Mahalalel. ¹³ Mahalalelin syntymän jälkeen Kenan eli 840 vuotta ja hänelle syntyi muita poikia ja tyttäriä. ¹⁴ Niin Kenanin koko elinaika oli 910 vuotta, ja sitten hän kuoli. ¹⁵ Kun Mahalalel oli 65-vuotias, hänelle syntyi Jered. ¹⁶ Jeredin syntymän jälkeen Mahalalel eli 830 vuotta ja hänelle syntyi muita poikia ja tyttäriä. ¹⁷ Niin Mahalalelin koko elinaika oli 895 vuotta, ja sitten hän kuoli. ¹⁸ Kun Jered oli 162-vuotias, hänelle syntyi Henok. ¹⁹ Henokin syntymän jälkeen Jered eli 800 vuotta ja hänelle syntyi muita poikia ja tyttäriä. ²⁰ Niin Jeredin koko elinaika oli 962 vuotta, ja sitten hän kuoli. ²¹ Kun Henok oli 65-vuotias, hänelle syntyi Metusalah. ²² Metusalahin syntymän jälkeen Henok vaelsi Jumalan yhteydessä 300 vuotta ja hänelle syntyi muita poikia ja tyttäriä. ²³ Niin Henokin koko elinaika oli 365 vuotta. ²⁴ Henok vaelsi Jumalan yhteydessä; sitten häntä ei enää ollut, sillä Jumala otti hänet

1. Mooseksen kirja

pois. ²⁵ Kun Metusalah oli 187-vuotias, hänelle syntyi Lamek. ²⁶ Lamekin syntymän jälkeen Metusalah eli 782 vuotta ja hänelle syntyi muita poikia ja tyttäriä. ²⁷ Niin Metusalahin koko elinaika oli 969 vuotta, ja sitten hän kuoli. ²⁸ Kun Lamek oli 182-vuotias, hänelle syntyi poika. ²⁹ Hän antoi hänelle nimen Nooa sanoen: "Hän on lohduttava meitä työssämme ja kättemme vaivassa, jonka Herra on kironnut." ³⁰ Nooan syntymän jälkeen Lamek eli 595 vuotta ja hänelle syntyi muita poikia ja tyttäriä. ³¹ Niin Lamekin koko elinaika oli 777 vuotta, ja sitten hän kuoli. ³² Kun Nooa oli 500-vuotias, hänelle syntyi Seem, Haam ja Jaafet.

6 Kun ihmiset alkoivat lisääntyä maan päällä ja heille syntyi tyttäriä, ² Jumalan pojat näkivät, että ihmisten tyttäret olivat kauniita, ja he ottivat vaimoikseen keitä halusivat. ³ Silloin Herra sanoi: "Minun Henkeni ei pysy ihmisissä ikuisesti, sillä he ovat lihaa; heidän elinaikansa on oleva 120 vuotta." ⁴ Nephilim oli maan päällä noina päivinä ja myös sen jälkeen, kun Jumalan pojat menivät ihmisten tyttärien luo ja saivat lapsia heidän kanssaan. Nämä olivat muinaisajan mahtavia miehiä, kuuluisia miehiä. ⁵ Herra näki, että ihmisten pahuus oli suuri maan päällä ja että heidän sydämensä ajatukset olivat kaiken aikaa ainoastaan pahat. ⁶ Herra katui, että Hän oli tehnyt ihmiset maan päälle, ja Hän tuli murheelliseksi sydämessään. ⁷ Niin Herra sanoi: "Minä hävitän maan päältä ihmiset, jotka olen luonut, sekä eläimet, linnut ja kaikki, mikä liikkuu maassa, sillä minä kadun, että olen ne tehnyt." ⁸ Mutta Nooa sai armon Herran silmissä. ⁹ Tämä on kertomus Nooasta ja hänen perheestään. Nooa oli vanhurskas mies, nuhteeton aikalaistensa joukossa, ja hän vaelsi Jumalan yhteydessä. ¹⁰ Nooa oli kolmen pojan isä, nimeltään Seem, Haam ja Jaafet. ¹¹ Mutta maa turmeltui Jumalan edessä ja täyttyi väkivallasta. ¹² Jumala katsoi maata ja näki, että se oli turmeltunut, sillä kaikki liha oli turmellut tiensä maan päällä. ¹³ Silloin Jumala sanoi Nooalle: "Kaiken lihan loppu on tullut eteeni, sillä maa on täynnä väkivaltaa heidän takiaan; katso, minä aion hävittää heidät yhdessä maan kanssa. ¹⁴ Tee itsellesi arkki goferpuusta; tee arkkiin huoneita ja sivele se maapiellä sisältä ja ulkoa. ¹⁵ Näin sinun tulee se rakentaa: arkin pituus on kolmesataa kyynärää, leveys viisikymmentä kyynärää ja korkeus kolmekymmentä kyynärää. ¹⁶ Tee arkkiin katto, ja päättää se kyynärän korkeudelta ylhäältä; aseta ovi

arkin sivulle ja tee siihen alempi, keskimmäinen ja ylempi kerros. ¹⁷ Katso, minä tuon vedenpaisumuksen maan päälle hävittämään kaiken lihan, jossa on elämän henki taivaan alla; kaikki, mikä on maan päällä, on tuhoutuva. ¹⁸ Mutta minä teen liittoni sinun kanssasi, ja sinun on mentävä arkkiin, sinä ja sinun poikasi, vaimosi ja poikiesi vaimot sinun kanssasi. ¹⁹ Sinun on vietävä arkkiin kaksi kutakin elävää olentoa, uros ja naaras, pitämään ne hengissä kanssasi. ²⁰ Lintuja lajiensa mukaan, eläimiä lajiensa mukaan ja kaikkia, jotka liikkuvat maassa lajiensa mukaan, kaksi kutakin tulee luoksesi, jotta ne pysyisivät hengissä. ²¹ Sinun on otettava mukaasi kaikenlaista syötävää ruokaa ja varastoitava se itsellesi ja heille ravinnoksi." ²² Nooa teki kaiken juuri niin kuin Jumala oli käskenyt.

7 Sitten Herra sanoi Nooalle: "Mene arkkiin, sinä ja koko perheesi, sillä sinut yksin olen havainnut vanhurskaaksi tässä sukupolvessa edessäni. ² Ota mukaasi seitsemän paria kaikkia puhtaita eläimiä, koiras ja sen naaras; ja yksi pari kaikkia epäpuhtaita eläimiä, koiras ja sen naaras; ³ ja myös seitsemän paria kaikkia lintuja, koiras ja naaras, jotta niiden jälkeläiset säilyisivät elossa maan päällä. ⁴ Sillä seitsemän päivän kuluttua minä annan sataa maan päälle neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä, ja minä hävitän maan päältä kaikki elävät olennot, jotka olen tehnyt." ⁵ Ja Nooa teki kaiken, mitä Herra oli käskenyt hänen tehdä. ⁶ Nooa oli kuusisataa vuotta vanha, kun vedenpaisumus tuli maan päälle. ⁷ Ja Nooa ja hänen poikansa, hänen vaimonsa ja hänen poikiensa vaimot menivät hänen kanssaan arkkiin pakoon vedenpaisumuksen vesiä. ⁸ Parit sekä puhtaita että epäpuhtaita eläimiä, samoin lintuja ja kaikkia maassa liikkuvia olentoja, ⁹ tulivat Nooan luo ja menivät arkkiin, koiras ja naaras, niin kuin Jumala oli Nooalle käskenyt. ¹⁰ Ja tapahtui seitsemän päivän kuluttua, että vedenpaisumuksen vedet tulivat maan päälle. ¹¹ Nooan elämän kuudennensadannen vuoden toisessa kuussa, seitsemäntenätoista päivänä, sinä päivänä kaikki suuren syvyyden lähteet puhkesivat, ja taivaan ikkunat aukenivat. ¹² Ja satoi rankasti maan päälle neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä. ¹³ Juuri sinä päivänä Nooa, hänen poikansa Seem, Haam ja Jaafet, ja Nooan vaimo ja hänen poikiensa kolme vaimoa menivät arkkiin. ¹⁴ Heillä oli mukanaan kaikki villieläimet lajinsa mukaan, kaikki karja lajinsa mukaan, kaikki maassa liikkuvat olennot lajinsa

1. Mooseksen kirja

mukaan, ja kaikki linnut lajinsa mukaan, kaikki siivekkäät olennot. ¹⁵ Parit kaikista elollisista olennoista, joilla oli elämän henki, tulivat Nooan luo ja menivät arkkiin. ¹⁶ Ne, jotka menivät sisään, koiras ja naaras kaikista elävistä olennoista, menivät sisään, niin kuin Jumala oli käskennyt häntä; ja Herra sulki hänet sisään. ¹⁷ Neljäkymmentä päivää kesti vedenpaisumus maan päällä, ja kun vedet lisääntyivät, ne nostivat arkin korkealle maan yläpuolelle. ¹⁸ Vedet nousivat ja lisääntyivät suuresti maan päällä, ja arki kellui vesien pinnalla. ¹⁹ Vedet nousivat suuresti maan päällä, ja kaikki korkeat vuoret koko taivaan alla peittyivät. ²⁰ Vedet nousivat ja peittivät vuoret yli viidentoista kyynärän syvyyteen. ²¹ Kaikki elävät olennot, jotka liikkuvat maan päällä, kuolivat — linnut, karja, villieläimet, kaikki olennot, jotka parveilivat maan päällä, ja kaikki ihmiset. ²² Kaikki elollinen, joka oli kuivalla maalla ja jolla oli elämän henki sieraimissaan, kuoli. ²³ Kaikki elollinen maan päällä hävitettiin; ihmiset ja eläimet ja kaikki maassa liikkuvat olennot ja taivaan linnut hävitettiin maan päältä. Vain Nooa jäi jäljelle, ja ne, jotka olivat hänen kanssaan arkissa. ²⁴ Vedet vallitsivat maan päällä sataviisikymmentä päivää.

8 Mutta Jumala muisti Nooan ja kaikki eläimet ja karjan, jotka olivat hänen kanssaan arkissa, ja Hän lähetti tuulen maan yli, ja vedet alkoivat laskea. ² Syvyyden lähteet ja taivaan ikkunat suljettiin, ja sade taivaalta lakkasi. ³ Vedet vähenivät tasaisesti maan päältä, ja sadanviidenkymmenen päivän kuluttua vedet olivat laskeneet. ⁴ Seitsemännennen kuukauden seitsemäntenätoista päivänä arki asetui Araratin vuorille. ⁵ Vedet vähenivät jatkuvasti kymmenenteen kuukauteen asti, ja kymmenennen kuukauden ensimmäisenä päivänä vuorten huiput tulivat näkyviin. ⁶ Neljäkymmentä päivää myöhemmin Nooa avasi ikkunan, jonka hän oli rakentanut arkkiin. ⁷ Hän lähetti korpin, ja se lensi edestakaisin, kunnes vedet olivat kuivuneet maan päältä. ⁸ Sitten hän lähetti kyyhkysen nähdäkseen, olivatko vedet väistyneet maan pinnalta. ⁹ Mutta kyyhkynen ei löytänyt paikkaa, jossa se voisi levätä, joten se palasi hänen luokseen arkkiin, sillä vedet peittivät yhä maan pinnan. Hän ojensi kätensä, otti kyyhkysen ja toi sen takaisin arkkiin. ¹⁰ Hän odotti vielä seitsemän päivää ja lähetti kyyhkysen jälleen arkista. ¹¹ Kyyhkynen palasi hänen luokseen illalla, ja sen nokassa oli tuore olivipuun lehti. Niinpä Nooa tiesi, että vedet olivat väistyneet maan päältä. ¹² Hän

odotti vielä seitsemän päivää ja lähetti kyyhkysen jälleen, mutta se ei palannut hänen luokseen. ¹³ Kuudensadannen ensimmäisen vuoden ensimmäisen kuukauden ensimmäisenä päivänä vedet olivat kuivuneet maan päältä. Nooa poisti arkin peitteen ja näki, että maan pinta oli kuiva. ¹⁴ Toisen kuukauden kahdentenäkymmenentenäseitsemäntenä päivänä maa oli täysin kuiva. ¹⁵ Sitten Jumala puhui Nooalle sanoen, ¹⁶ "Lähde arkista, sinä ja vaimosi, poikasi ja poikiesi vaimot kanssasi. ¹⁷ Tuo ulos kaikki elävät olennot, jotka ovat kanssasi—linnut, eläimet ja kaikki, mikä liikkuu maan päällä—jotta ne voivat lisääntyä runsaasti maan päällä ja olla hedelmällisiä ja lisääntyä." ¹⁸ Niinpä Nooa lähti poikiensa, vaimonsa ja poikiensa vaimojen kanssa. ¹⁹ Jokainen eläin, jokainen mätelevä olento ja jokainen lintu, kaikki, mikä liikkuu maan päällä, lähti arkista, yksi laji toisensa jälkeen. ²⁰ Sitten Nooa rakensi alttarin Herralle ja otti joitakin kaikista puhtaista eläimistä ja linnuista ja uhrasi polttouhreja alttarilla. ²¹ Herra haistoi miellyttävän tuoksun ja sanoi itselleen: "En enää koskaan kiroa maata ihmisten tähden, vaikka ihmisen sydämen aivoitukset ovat pahat nuoruudesta lähtien. Enkä enää koskaan tuhoa kaikkia eläviä olentoja, kuten olen tehnyt. ²² Niin kauan kuin maa pysyy, kylvö ja korjuu, kylmä ja kuuma, kesä ja talvi, päivä ja yö eivät lakkaa."

9 Jumala siunasi Nooan ja hänen poikansa ja sanoi heille: "Olkaa hedelmälliset, lisääntykää ja täyttäkää maa. ² Pelko ja kauhu teitä kohtaan on oleva kaikilla maan eläimillä ja kaikilla taivaan linnuilla, kaikella, mikä liikkuu maassa, ja kaikilla meren kaloilla; ne on annettu teidän käsiinne. ³ Kaikki, mikä liikkuu ja elää, olkoon teille ravinnoksi; samoin kuin annoin teille vihreät kasvit, annan teille nyt kaiken. ⁴ Mutta lihaa, jossa on sen elämän veri, te ette saa syödä. ⁵ Ja teidän verenne, teidän elämänne, minä vaadin tilille; jokaiselta eläimeltä minä sen vaadin. Ja jokaiselta ihmiseltä minä vaadin tilille toisen ihmisen elämän. ⁶ Joka ihmisen veren vuodattaa, hänen verensä on ihmisten kautta vuodatettava; sillä Jumalan kuvaksi hän teki ihmisen. ⁷ Mutta te, olkaa hedelmälliset ja lisääntykää; lisääntykää runsaasti maan päällä ja lisääntykää siinä." ⁸ Jumala puhui Nooalle ja hänen pojilleen, jotka olivat hänen kanssaan, sanoen: ⁹ "Katso, minä teen liiton teidän ja teidän jälkeläistenne kanssa teidän jälkeenne, ¹⁰ ja kaikkien elävien olentojen

1. Mooseksen kirja

kanssa, jotka ovat teidän kanssanne: lintujen, karjan ja kaikkien villieläinten kanssa, kaikkien, jotka tulivat arkista kanssanne—kaikkien maan elävien olentojen kanssa. ¹¹ Minä teen liiton teidän kanssanne: enää ei mikään liha tuhoutu vedenpaisumuksen vedessä; eikä enää koskaan tule vedenpaisumusta, joka tuhoaisi maan." ¹² Ja Jumala sanoi: "Tämä on merkki liitosta, jonka minä teen minun ja teidän ja kaikkien elävien olentojen kanssa, jotka ovat teidän kanssanne, kaikkien tulevien sukupolvien hyväksi: ¹³ Minä olen asettanut sateenkaaren pilviin, ja se on oleva merkki liitosta minun ja maan välillä. ¹⁴ Kun minä tuon pilviä maan päälle ja sateenkaari ilmestyy pilviin, ¹⁵ muistan liittoni minun ja teidän ja kaikkien elävien olentojen välillä kaikista lajeista. Enää ei vedet tule vedenpaisumukseksi tuhoamaan kaikkea lihaa. ¹⁶ Kun sateenkaari on pilvissä, minä näen sen ja muistan ikuisen liiton Jumalan ja kaikkien maan elävien olentojen välillä kaikista lajeista." ¹⁷ Sitten Jumala sanoi Nooalle: "Tämä on merkki liitosta, jonka minä olen tehnyt minun ja kaiken maan elämän välillä." ¹⁸ Nooan pojat, jotka tulivat ulos arkista, olivat Seem, Haam ja Jaafet. (Haam oli Kanaanin isä.) ¹⁹ Nämä olivat Nooan kolme poikaa, ja heistä koko maa tuli asutetuksi. ²⁰ Nooa, maanviljelijä, alkoi istuttaa viinitarhaa. ²¹ Hän joi viiniä, tuli juovuksiin ja makasi alastomana teltassaan. ²² Haam, Kanaanin isä, näki isänsä alastomuuden ja kertoi siitä kahdelle veljelleen ulkona. ²³ Mutta Seem ja Jaafet ottivat vaatteen, asettivat sen hartioiden ja kävelivät taaksepäin peittääkseen isänsä alastomuuden. Heidän kasvonsa olivat käännettyinä pois, etteivät he näkisi isänsä alastomuutta. ²⁴ Kun Nooa heräsi viinistään ja sai tietää, mitä hänen nuorin poikansa oli tehnyt hänelle, ²⁵ hän sanoi: "Kirottu olkoon Kanaan! Veljiensä orjien alin hän olkoon." ²⁶ Hän sanoi myös: "Siunattu olkoon Herra, Seemin Jumala! Kanaan olkoon Seemin orja. ²⁷ Jumala laajentakoon Jaafetin aluetta, ja asukoon hän Seemin majoissa; ja Kanaan olkoon hänen palvelijansa." ²⁸ Nooa eli vedenpaisumuksen jälkeen vielä 350 vuotta. ²⁹ Niin Nooan kaikki elinpäivät olivat 950 vuotta, ja sitten hän kuoli.

10 Tässä ovat kertomukset Nooan poikien, Seemin, Haamin ja Jaafetin, sukupolvista; ja heille syntyi poikia vedenpaisumuksen jälkeen. ² Jaafetin jälkeläisiä olivat Gomer, Magog, Maadai, Jaavan, Tuubal, Mesek ja Tiras. ³ Gomerin jälkeläisiä olivat hänen poikansa Askenas, Rifaat ja

Toogarma. ⁴ Jaavanin jälkeläisiä olivat Elisah, Tarsis, Kittiläiset ja Rodanilaiset. ⁵ Näistä merensaarilla asuvat kansat levisivät omille alueilleen heimoittain ja kielittäin, kukin omissa kansakunnissaan. ⁶ Haamin jälkeläisiä olivat Kuus, Egypti, Puut ja Kanaan. ⁷ Kuusin jälkeläisiä olivat Seba, Havila, Sabta, Raema ja Sabteka; ja Raeman poikia olivat Seba ja Dedan. ⁸ Kuusille syntyi Nimrod, joka kasvoi mahtavaksi soturiksi maan päällä. ⁹ Hän oli mahtava metsästäjä Herran edessä; siitä sanonta: "Kuin Nimrod, mahtava metsästäjä Herran edessä." ¹⁰ Hänen valtakuntansa alku oli Baabel, Erech, Akkad ja Kalne, Sinearin maassa. ¹¹ Siitä maasta hän meni Assuriin ja rakensi Niniven, Rehobot-Iirin ja Kalahin, ¹² ja Resenin, joka on Niniven ja Kalahin välillä; tämä on suuri kaupunki. ¹³ Egyptille syntyivät Luudilaiset, Anamilaiset, Lehabilaiset ja Naftuhilaiset, ¹⁴ Patrosilaiset, Kasluhilaiset (joista filistealaiset polveutuvat) ja Kaftorilaiset. ¹⁵ Kanaanille syntyi esikoisena Siidon, ja hän oli myös heettiläisten esi-isä, ¹⁶ jebusilaisten, amorilaisten ja girgasilaiseten, ¹⁷ hiiviläisten, arkilaisten ja siniilaisten, ¹⁸ arvadilaisten, semarilaisten ja hamatilaisten. Myöhemmin kanaanilaisten heimot hajaantuivat. ¹⁹ Kanaanilaisten rajat ulottuivat Siidonista Gerariin asti, Gazaan saakka, ja sitten Sodomian, Gomorran, Adman ja Seboimin suuntaan, aina Lasaan asti. ²⁰ Nämä ovat Haamin pojat, heimoittain, kielittäin, maittain ja kansakunnittain. ²¹ Myös Seemille, joka oli kaikkien Eeberin poikien esi-isä ja Jaafetin vanhempi veli, syntyi poikia. ²² Seemin jälkeläisiä olivat Eelam, Assur, Arpaksad, Luud ja Aram. ²³ Aramin jälkeläisiä olivat hänen poikansa Us, Huul, Geter ja Maash. ²⁴ Arpaksadille syntyi Selah, ja Selahille syntyi Eeber. ²⁵ Eeberille syntyi kaksi poikaa: Yhden nimi oli Peleg, koska hänen aikanaan maa jakautui; hänen veljensä nimi oli Joktan. ²⁶ Joktanille syntyivät Almodad, Selef, Hasarmavet ja Jerah, ²⁷ Hadoram, Usal ja Dikla, ²⁸ Obal, Abimael ja Seba, ²⁹ Ofir, Havila ja Joobab. Nämä olivat kaikki Joktanin jälkeläisiä. ³⁰ Heidän alueensa ulottui Mesasta Sefariin, itäiseen vuoristoon. ³¹ Nämä ovat Seemin pojat, heimoittain, kielittäin, maittain ja kansakunnittain. ³² Nämä ovat Nooan poikien suvut, heidän sukuluetteloidensa mukaan, kansakunnissaan. Näistä kansat levisivät maan päälle vedenpaisumuksen jälkeen.

11 Koko maa käytti yhtä ja samaa kieltä. ² Kun he vaelsivat idästä, he löysivät Sinearin maasta tasangon ja asettuivat sinne. ³ He

1. Mooseksen kirja

sanoivat toisilleen: "Tulkaa, tehkäämme tiiliä ja polttakaamme ne koviksi." He käyttivät tiiltä kiven sijasta ja maalia laastina. ⁴ Sitten he sanoivat: "Tulkaa, rakentakaamme itsellemme kaupunki ja torni, jonka huippu ulottuu taivaaseen, ja tehkäämme itsellemme nimi, ettemme hajaantuisi yli koko maan pinnan." ⁵ Herra tuli alas katsomaan kaupunkia ja tornia, jota ihmiset rakensivat. ⁶ Herra sanoi: "Katso, he ovat yksi kansa ja heillä on yksi kieli, ja tämä on se, mitä he ovat alkaneet tehdä. Nyt mikään, mitä he aikovat tehdä, ei ole heille mahdotonta. ⁷ Tulkaa, menkäämme alas ja sekoitakaamme heidän kielensä, niin etteivät he ymmärrä toistensa puhetta." ⁸ Niin Herra hajotti heidät sieltä yli koko maan pinnan, ja he lakkasivat rakentamasta kaupunkia. ⁹ Sen vuoksi sitä kutsuttiin nimellä Babel, koska siellä Herra sekoitti koko maan kielen. Sieltä Herra hajotti heidät yli koko maan pinnan. ¹⁰ Tämä on Seemin sukuuettelo. Seem oli 100-vuotias, kun hänestä tuli Arpaksadin isä, kaksi vuotta vedenpaisumuksen jälkeen. ¹¹ Seem eli 500 vuotta sen jälkeen, kun hänestä tuli Arpaksadin isä, ja hänelle syntyi muita poikia ja tyttöjä. ¹² Arpaksad oli 35-vuotias ja hänestä tuli Selahin isä. ¹³ Selahin isäksi tulemisen jälkeen Arpaksad eli 403 vuotta ja hänelle syntyi muita poikia ja tyttöjä. ¹⁴ Selah oli 30-vuotias ja hänestä tuli Eeberin isä. ¹⁵ Eeberin isäksi tulemisen jälkeen Selah eli 403 vuotta ja hänelle syntyi muita poikia ja tyttöjä. ¹⁶ Eeber oli 34-vuotias ja hänestä tuli Pelegin isä. ¹⁷ Pelegin isäksi tulemisen jälkeen Eeber eli 430 vuotta ja hänelle syntyi muita poikia ja tyttöjä. ¹⁸ Peleg oli 30-vuotias ja hänestä tuli Regun isä. ¹⁹ Regun isäksi tulemisen jälkeen Peleg eli 209 vuotta ja hänelle syntyi muita poikia ja tyttöjä. ²⁰ Regu oli 32-vuotias ja hänestä tuli Serugin isä. ²¹ Serugin isäksi tulemisen jälkeen Regu eli 207 vuotta ja hänelle syntyi muita poikia ja tyttöjä. ²² Serug oli 30-vuotias ja hänestä tuli Naahorin isä. ²³ Naahorin isäksi tulemisen jälkeen Serug eli 200 vuotta ja hänelle syntyi muita poikia ja tyttöjä. ²⁴ Naahor oli 29-vuotias ja hänestä tuli Terahin isä. ²⁵ Terahin isäksi tulemisen jälkeen Naahor eli 119 vuotta ja hänelle syntyi muita poikia ja tyttöjä. ²⁶ Terah oli 70-vuotias ja hänestä tuli Abramin, Naahorin ja Haranin isä. ²⁷ Tämä on Terahin sukuuettelo. Terahista tuli Abramin, Naahorin ja Haranin isä, ja Haranista tuli Lootin isä. ²⁸ Haran kuoli isänsä Terahin elinaikana syntymämaassaan Kaldean Urissa. ²⁹ Abram ja Naahor ottivat itselleen vaimot. Abramin vaimon nimi

oli Sarai ja Naahorin vaimon nimi oli Milka, Haranin tytär, Milkan ja Jiskan isä. ³⁰ Sarai ei voinut saada lapsia; hänellä ei ollut lasta. ³¹ Terah otti poikansa Abramin, pojanpoikansa Lootin, Haranin pojan, ja miniänsä Sarain, Abramin vaimon, ja he lähtivät Kaldean Urista mennäkseen Kanaanin maahan. Mutta kun he saapuivat Haraniin, he asettuivat sinne. ³² Terah eli 205-vuotiaaksi, ja hän kuoli Haranissa.

12 Herra sanoi Abramille: "Lähde maastasi, sukulaistesi luota ja isäsi kodista siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan. ² Minä teen sinusta suuren kansan ja siunaan sinua. Minä teen sinun nimesi tunnetuksi, ja sinusta tulee siunaus. ³ Minä siunaan niitä, jotka sinua siunaavat, ja kiroan ne, jotka sinua kiroavat; ja sinussa tulevat siunatuiksi kaikki sukukunnat maan päällä." ⁴ Niin Abram lähti, kuten Herra oli häntä käskenyt, ja Lot meni hänen kanssaan. Abram oli seitsemänkymmentäviisi vuotta vanha lähtiessään Haranista. ⁵ Hän otti mukaansa vaimonsa Sarain, veljenpoikansa Lotin, kaikki heidän omaisuutensa, jonka he olivat hankkineet, ja ne ihmiset, jotka he olivat saaneet Haranissa, ja he lähtivät kohti Kanaania. Kun he saapuivat Kanaaniin, ⁶ Abram kulki maan halki Sikemin Morehin suuren tammen luo. Siihen aikaan kanaanilaiset asuivat maassa. ⁷ Herra ilmestyi Abramille ja sanoi: "Sinun jälkeläisillesi minä annan tämän maan." Niin hän rakensi sinne alttarin Herralle, joka oli hänelle ilmestynyt. ⁸ Sieltä hän siirtyi vuoristoon, joka on Betelin itäpuolella, ja pystytti telttansa, Betel lännessä ja Ai idässä. Siellä hän rakensi alttarin Herralle ja huusi avuksi Herran nimeä. ⁹ Sitten Abram lähti ja jatkoi matkaansa Negeviin päin. ¹⁰ Maassa tuli nälänhätä, ja Abram meni Egyptiin asuukseen siellä jonkin aikaa, sillä nälänhätä oli ankara. ¹¹ Kun hän oli saapumassa Egyptiin, hän sanoi vaimolleen Saraille: "Minä tiedän, että sinä olet kaunis nainen. ¹² Kun egyptiläiset näkevät sinut, he sanovat: 'Tämä on hänen vaimonsa.' Silloin he tappavat minut, mutta antavat sinun elää. ¹³ Sano siis, että olet minun sisareni, jotta minua kohdeltaisiin hyvin sinun tähtesi ja henkeni säilyisi sinun vuoksesi." ¹⁴ Kun Abram saapui Egyptiin, egyptiläiset näkivät, että Sarai oli hyvin kaunis. ¹⁵ Faraon hovimiehet näkivät hänet ja ylistivät häntä faraolle, ja hänet vietiin faraon palatsiin. ¹⁶ Hän kohteli Abramia hyvin hänen tähtensä, ja Abram sai lampaita, nautoja, aaseja, palvelijoita ja palvelijattaria, aasintammoja ja kameleita. ¹⁷ Mutta

1. Mooseksen kirja

Herra vaivasi faraota ja hänen perhettään suurilla vitsauksilla Sarain, Abrammin vaimon, tähden. ¹⁸ Niin farao kutsui Abrammin ja sanoi: "Mitä olet tehnyt minulle? Miksi et kertonut minulle, että hän on vaimosi?" ¹⁹ Miksi sanoit: 'Hän on minun sisareni,' niin että otin hänet vaimokseni? Tässä on vaimosi. Ota hänet ja mene!" ²⁰ Farao antoi miehilleen käskyn Abramista, ja he lähettivät hänet pois vaimoineen ja kaikkine omaisuuksineen.

13 Niin Abram meni ylös Egyptistä Negeviin, vaimonsa ja kaiken omaisuutensa kanssa, ja Loot meni hänen kanssaan. ² Abramilla oli paljon karjaa, hopeaa ja kultaa. ³ Hän vaeli Negevistä aina Beeteliin asti, siihen paikkaan, missä hänen telttansa oli ollut alussa, Beetelin ja Ain välillä, ⁴ siihen paikkaan, jossa hän oli tehnyt alttarin aikaisemmin; ja siellä Abram huusi avuksi Herran nimeä. ⁵ Loot, joka matkusti Abrammin kanssa, omisti myös lampaita, karjaa ja telttoja. ⁶ Mutta maa ei voinut elättää heitä, kun he asuivat yhdessä, sillä heidän omaisuutensa oli niin suuri, etteivät he voineet jäädä yhdessä. ⁷ Ja oli riitaa Abrammin karjan paimenten ja Lootin karjan paimenten välillä. Siihen aikaan kanaanilaiset ja perissiläiset asuivat maassa. ⁸ Niin Abram sanoi Lootille: "Älköön olko riitaa minun ja sinun välilläsi, eikä minun paimenteni ja sinun paimentesi välillä, sillä me olemme sukulaisia. ⁹ Eikö koko maa ole edessäsi? Eroa siis minusta; jos sinä menet vasemmalle, minä menen oikealle; tai jos sinä menet oikealle, minä menen vasemmalle." ¹⁰ Loot nosti silmänsä ja näki, että koko Jordanin tasanko oli hyvin kasteltu kaikkialla, kuin Herran puutarha, kuin Egyptin maa, kun mennään Soariin. (Tämä oli ennen kuin Herra hävitti Sodoman ja Gomorran.) ¹¹ Niin Loot valitsi itselleen koko Jordanin tasangon ja lähti itään. Näin he erosivat toisistaan. ¹² Abram asui Kanaanin maassa, kun taas Loot asui tasangon kaupungeissa ja pystytti telttansa Sodoman lähelle. ¹³ Mutta Sodoman miehet olivat kovin pahoja ja tekivät suurta syntiä Herraa vastaan. ¹⁴ Herra sanoi Abramille, sen jälkeen kun Loot oli eronnut hänestä: "Nosta silmäsi ja katso siitä paikasta, missä olet, pohjoiseen ja etelään, itään ja länteen; ¹⁵ sillä kaiken maan, jonka näet, minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi ikuisiksi ajoiksi. ¹⁶ Minä teen sinun jälkeläisesi lukuisiksi kuin maan tomu, niin että jos joku voisi laskea toman, niin myös sinun jälkeläisesi voitaisiin laskea. ¹⁷ Nouse, vaella maan läpi sen pituudessa ja leveydessä, sillä minä annan sen

sinulle." ¹⁸ Niin Abram siirsi telttansa ja tuli ja asettui Mamren suurten puiden luo, jotka ovat Hebronissa; ja siellä hän rakensi alttarin Herralles.

14 Niinä päivinä, kun Amrafel oli Sinearin kuningas, Arjok oli Ellasarin kuningas, Kedorlaomer oli Eelamin kuningas ja Tidal oli Gogimin kuningas, ² he kävivät sotaa Beraa, Sodoman kuningasta, Bishshaa, Gomorran kuningasta, Sinabia, Adman kuningasta, Semeberia, Seboimin kuningasta, ja Belan (joka on Soar) kuningasta vastaan. ³ Kaikki nämä jälkimmäiset kuninkaat liittoutuivat Siddimin laaksossa (joka on Suolameri). ⁴ Kaksitoista vuotta he olivat Kedorlaomerin alaisia, mutta kolmantenatoista vuonna he kapinoivat. ⁵ Neljäntenätoista vuonna Kedorlaomer ja hänen kanssaan olevat kuninkaat lähtivät ja voittivat Refaimin Ashtarot-Karnaimissa, Susimin Hamissa ja Emimin Shawe-Kirjataimissa, ⁶ ja Hoorilaiset Seirin vuoristossa, aina El-Paraniin asti lähellä erämaata. ⁷ Sitten he kääntyivät takaisin ja tulivat En-Mishpatiin (joka on Kades), ja valloittivat koko Amalekilaisten alueen, sekä myös amorilaiset, jotka asuivat Haseson-Tamarissa. ⁸ Sitten Sodoman kuningas, Gomorran kuningas, Adman kuningas, Seboimin kuningas ja Belan (se on Soar) kuningas tulivat ulos ja asettuivat taistelurintamaan Siddimin laaksossa. ⁹ Kedorlaomeria, Eelamin kuningasta, Tidalia, Gogimin kuningasta, Amrafelia, Sinearin kuningasta, ja Arjokia, Ellasarin kuningasta vastaan—neljä kuningasta viittä vastaan. ¹⁰ Siddimin laakso oli täynnä maakuoppia, ja kun Sodoman ja Gomorran kuninkaat pakenivat, jotkut putosivat niihin, kun taas loput pakenivat vuorille. ¹¹ Neljän kuninkaan joukot ottivat Sodoman ja Gomorran kaikki tavarat ja kaikki heidän elintarvikkeensa ja lähtivät pois. ¹² He ottivat myös Lootin, Abrammin veljenpojan, ja hänen omaisuutensa, sillä hän asui Sodomassa. ¹³ Sitten pakoon päässyt tuli ja ilmoitti Abramille, heprealaiselle. Hän asui amorilaisen Mamren tammistossa, Eshkolin ja Anerin veljen, jotka olivat liittolaisia Abrammin kanssa. ¹⁴ Kun Abram kuuli, että hänen sukulaisensa oli vangittu, hän kokosi 318 talossaan syntyntyttyä koulutettua miestä ja ajoi takaa aina Daaniin asti. ¹⁵ Yöllä Abram jakoi joukkonsa hyökätäkseen heidän kimppuunsa ja voitti heidät, ajaen heitä takaa aina Hobaan asti, joka on Damaskoksen pohjoispuolella. ¹⁶ Hän palautti kaikki tavarat ja toi takaisin sukulaisensa Lootin ja hänen omaisuutensa, sekä naiset ja muut ihmiset. ¹⁷ Kun

1. Mooseksen kirja

Abram palasi voitettuaan Kedorlaomerin ja hänen kanssaan liittoutuneet kuninkaat, Sodoman kuningas tuli häntä vastaan Shaween laaksossa (joka on Kuninkaan laakso). ¹⁸ Sitten Melkisedek, Salemin kuningas, toi esiin leipää ja viiniä; hän oli Jumalan, Korkeimman, pappi. ¹⁹ Hän siunasi Abramian sanoen: "Siunattu olkoon Abram Jumalan, Korkeimman, taivaan ja maan Luojan, kautta. ²⁰ Ja kiitetty olkoon Jumala, Korkein, joka on antanut vihollisesi sinun käsiisi." Sitten Abram antoi hänelle kymmenesosan kaikesta. ²¹ Sodoman kuningas sanoi Abramille: "Palauta ihmiset minulle ja pidä tavarat itselläsi." ²² Mutta Abram sanoi Sodoman kuninkaalle: "Olen vannonut valan Herralle, Jumalalle, Korkeimmalle, taivaan ja maan Luojaalle, ²³ etten ota mitään, mikä kuuluu sinulle, en edes lankaa tai sandaalin hihnaa, jotta et koskaan sanoisi: 'Minä tein Abramian rikkaaksi.' ²⁴ En hyväksy mitään muuta kuin sen, mitä mieheni ovat syöneet, ja sen osuuden, joka kuuluu miehille, jotka menivät kanssani—Anerille, Eshkolille ja Mamrelle. Antakaa heidän ottaa osuutensa."

15 Näiden tapahtumien jälkeen Herran sana tuli Abramille näyssä, sanoen: "Älä pelkää, Abram. Minä olen sinun kilpesi; sinun palkkasi on oleva ylenmäärin suuri." ² Mutta Abram sanoi: "Herra Jumala, mitä sinä voit antaa minulle, kun minä olen lapseton, ja taloni perillinen on damaskolainen Elieser?" ³ Ja Abram sanoi: "Sinä et ole antanut minulle jälkeläistä; niinpä palvelija, joka on syntynyt talossani, on oleva perilliseni." ⁴ Silloin Herran sana tuli hänelle, sanoen: "Tämä mies ei ole oleva sinun perillisesi, vaan sinun omasta lihastasi ja verestäsi oleva poika on oleva sinun perillisesi." ⁵ Hän vei hänet ulos ja sanoi: "Katso taivaalle ja laske tähdet, jos kykenet ne laskemaan." Sitten hän sanoi hänelle: "Niin on sinun jälkeläistesi oleva." ⁶ Abram uskoi Herraan, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi. ⁷ Ja Hän sanoi hänelle: "Minä olen Herra, joka toin sinut Kaldean Urista antaakseni sinulle tämän maan omaksesi." ⁸ Mutta Abram sanoi: "Herra Jumala, mistä minä tiedän, että saan sen omakseni?" ⁹ Niin Herra sanoi hänelle: "Tuo minulle kolmivuotias hieho, kolmivuotias vuohi, kolmivuotias pessi, metsäkyhky ja nuori kyyhky." ¹⁰ Abram toi nämä kaikki Hänelle, leikkasi ne kahtia ja asetti puolikkaat vastakkain; mutta lintuja hän ei leikannut. ¹¹ Sitten petolinut laskeutuivat ruohojen päälle, mutta Abram karkoitti ne. ¹² Auringon laskiessa Abram vaipui syvään uneen, ja suuri ja pelottava pimeys laskeutui

hänen ylleen. ¹³ Sitten Herra sanoi Abramille: "Tiedä varmasti, että sinun jälkeläisesi ovat muukalaisia maassa, joka ei ole heidän omansa, missä heitä orjuutetaan ja sorretaan neljäsataa vuotta. ¹⁴ Mutta minä tuomitsen sen kansan, jota he palvelevat, ja sen jälkeen he tulevat sieltä ulos suurten rikkauksien kanssa. ¹⁵ Mutta sinä menet isiesi tykö rauhassa ja sinut haudataan korkeassa iässä. ¹⁶ Neljännessä sukupolvessa sinun jälkeläisesi palaavat tänne, sillä amorilaisten synty ei ole vielä saavuttanut täyttymystään." ¹⁷ Kun aurinko oli laskenut ja oli pimeää, savuava pätsi ja palava soihtu ilmestyivät ja kulkivat kappaleiden välistä. ¹⁸ Sinä päivänä Herra teki liiton Abramian kanssa, sanoen: "Sinun jälkeläisillesi minä olen antanut tämän maan, Egyptin virrasta suureen virtaan, Eufratiin— ¹⁹ keniläisten, kenissiläisten, kadmonilaisten, ²⁰ heettiläisten, perissiläisten ja refalaisten, ²¹ amorilaisten, kanaanilaisten, girgasiläisten ja jebusilaisten alueet."

16 Sarai, Abramian vaimo, ei ollut synnyttänyt hänelle lapsia, mutta hänellä oli egyptiläinen orjatar nimeltä Hagar. ² Sarai sanoi Abramille: "Herra on estänyt minua saamasta lapsia. Ole hyvä ja ole suhteessa orjattareeni; ehkä voin rakentaa perheen hänen kauttaan." Abram kuunteli Saraita. ³ Kun Abram oli asunut kymmenen vuotta Kanaanin maassa, Sarai, Abramian vaimo, otti egyptiläisen orjattarensa Hagarin ja antoi hänet miehelleen Abramille vaimoksi. ⁴ Hän oli suhteessa Hagarin, ja tämä tuli raskaaksi. Kun hän huomasi olevansa raskaana, hän alkoi halveksia emäntäänsä. ⁵ Sarai sanoi Abramille: "Sinä olet vastuussa siitä vääryydestä, jota kärsin. Minä panin orjattareni syliisi, ja nyt kun hän tietää olevansa raskaana, hän halveksii minua. Herra tuomitkoon sinun ja minun välilläni." ⁶ Abram vastasi Saraille: "Orjattareni on sinun käsissäsi; tee hänelle mitä parhaaksi näet." Sitten Sarai kohteli Hagaria ankarasti, ja hän pakeni hänen luotaan. ⁷ Herran enkeli löysi Hagarin autiomaassa olevan lähteen luota; se oli lähde matkalla Suriin. ⁸ Hän sanoi: "Hagar, Sarain orjatar, mistä tulet ja minne olet menossa?" Hän vastasi: "Pakenen emäntäni Sarain luota." ⁹ Herran enkeli käski häntä: "Palaa emäntäsi luo ja alistu hänen ohjaukseensa." ¹⁰ Enkeli lisäsi: "Minä lisään suuresti sinun jälkeläisiäsi, niin että heitä ei voi laskea." ¹¹ Herran enkeli sanoi hänelle edelleen: "Sinä olet raskaana ja synnyttät pojan. Sinun tulee antaa hänelle

1. Mooseksen kirja

nimeksi Ismael, sillä Herra on kuullut kurjuutesi. ¹² Hän on oleva kuin villiaasi; hänen käntensä on kaikkia vastaan, ja kaikkien käsi häntä vastaan, ja hän asuu kaikkien veljiensä vastustajana." ¹³ Hän kutsui Herran nimeä, joka puhui hänelle: "Sinä olet Jumala, joka näkee minut," sillä hän sanoi: "Olen nyt nähnyt Hänet, joka näkee minut." ¹⁴ Siksi kaivoa kutsuttiin nimellä Beer-lahai-roi; se on yhä siellä, Kadesin ja Beredin välillä. ¹⁵ Hagar synnytti Abramille pojan, ja Abram antoi pojalle, jonka Hagar synnytti, nimen Ismael. ¹⁶ Abram oli kahdeksänkymmentäkuusi vuotta vanha, kun Hagar synnytti Ismaelin.

17 Kun Abram oli yhdeksänkymmentäyhdeksän vuoden ikäinen, Herra ilmestyi hänelle ja sanoi: "Minä olen Jumala Kaikkivaltias; vaella minun edessäni ja ole nuhteeton. ² Minä teen liittoni sinun kanssasi, ja minä lisään jälkeläisesi suuresti." ³ Abram lankesi kasvoilleen, ja Jumala puhui hänelle sanoen: ⁴ "Minun puolestani, tämä on liittoni sinun kanssasi: Sinusta tulee monien kansojen isä. ⁵ Nimesi ei enää ole Abram, vaan nimesi on oleva Abraham, sillä minä olen tehnyt sinusta monien kansojen isän. ⁶ Minä teen sinut ylenmäärin hedelmälliseksi; minä teen sinusta kansoja, ja kuninkaita on polveutuva sinusta. ⁷ Minä teen liittoni ikuisesti liitoksi sinun ja sinun jälkeläistesi kanssa heidän sukupolviensa kautta, ollakseni sinun Jumalasi ja sinun jälkeläistesi Jumala sinun jälkeesi. ⁸ Minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi sinun jälkeesi sen maan, jossa asut muukalaisena, koko Kanaanin maan, ikuisesti omaisuudeksi; ja minä olen oleva heidän Jumalansa." ⁹ Jumala sanoi edelleen Abrahamille: "Sinun osaltasi, sinun on pidettävä minun liittoni, sinä ja sinun jälkeläisesi sinun jälkeesi heidän sukupolviensa kautta. ¹⁰ Tämä on liitto, jonka sinun on pidettävä minun ja sinun jälkeläistesi välillä: jokainen miehenpuoli teistä on ympärileikattava. ¹¹ Teidän on ympärileikattava esinahkanne liha, ja se on oleva merkinä liitosta minun ja teidän välillä. ¹² Jokainen miehenpuoli teistä, joka on kahdeksan päivän ikäinen, on ympärileikattava teidän sukupolvienne kautta, mukaan lukien ne, jotka ovat syntyneet talossasi tai ostettu rahalla mistä tahansa muukalaisesta, jotka eivät ole sinun jälkeläisiäsi. ¹³ Talon orja tai rahalla ostettu on ympärileikattava. Näin minun liittoni on oleva teidän lihassanne ikuisena liittona. ¹⁴ Jokainen ympärileikkaamaton miehenpuoli, jota ei ole ympärileikattu esinahkansa

lihassa, on erotettava kansastaan; hän on rikkonut minun liittoni." ¹⁵ Sitten Jumala sanoi Abrahamille: "Sarai vaimoasi älä enää kutsu nimellä Sarai, vaan hänen nimensä on oleva Saara. ¹⁶ Minä siunaan häntä, ja totisesti minä annan sinulle pojan hänestä. Minä siunaan häntä, ja hän on oleva kansojen äiti; kansojen kuninkaita on polveutuva hänestä." ¹⁷ Sitten Abraham kumartui ja nauroi, miettien sydämessään: "Voiko lapsi syntyä miehelle, joka on sata vuotta vanha? Ja voiko Saara, joka on yhdeksänkymmentä vuotta vanha, synnyttää lapsen?" ¹⁸ Ja Abraham sanoi Jumalalle: "Oi, kunpa Ismael saisi elää sinun siunauksesi alla!" ¹⁹ Mutta Jumala sanoi: "Ei, vaan vaimosi Saara synnyttää sinulle pojan, ja sinun on annettava hänelle nimeksi Iisak; ja minä teen liittoni hänen kanssaan ikuisesti liitoksi hänen jälkeläisilleen hänen jälkeensä. ²⁰ Ismaelin osalta, olen kuullut sinua; minä siunaan häntä ja teen hänet hedelmälliseksi ja lisään hänet suuresti. Hänestä tulee kahdentoista ruhtinaan isä, ja minä teen hänestä suuren kansan. ²¹ Kuitenkin minä teen liittoni Iisakin kanssa, jonka Saara synnyttää sinulle tähän aikaan ensi vuonna." ²² Kun Jumala oli lopettanut keskustelunsa Abrahamin kanssa, hän nousi hänen luotaan. ²³ Sitten Abraham otti poikansa Ismaelin ja kaikki, jotka olivat syntyneet hänen talossaan tai ostettu hänen rahallaan, jokaisen miehenpuolen Abrahamin talossa, ja ympärileikkasi heidät sinä päivänä, kuten Jumala oli käskennyt häntä. ²⁴ Yhdeksänkymmentäyhdeksän vuoden ikäisenä Abraham ympärileikattiin esinahkansa lihassa. ²⁵ Ja hänen poikansa Ismael oli kolmetoista vuotta vanha, kun hänet ympärileikattiin. ²⁶ Samana päivänä Abraham ja hänen poikansa Ismael ympärileikattiin. ²⁷ Ja kaikki hänen talonsa miehet, talossa syntyneet tai rahalla ostetut muukalaiselta, ympärileikattiin hänen kanssaan.

18 Herra ilmestyi Abrahamille Mamren tammistossa, kun hän istui telttansa ovelta päivän kuumimpana hetkenä. ² Abraham nosti silmänsä ja näki kolme miestä seisomassa lähellä. Kun hän näki heidät, hän juoksi telttansa ovelta heitä vastaan ja kumartui maahan. ³ Hän sanoi: "Herrani, jos olen löytänyt armon sinun silmissäsi, älä kulje palvelijasi ohi. ⁴ Annettakoon vähän vettä, ja peskää jalkanne ja levätkää puun alla. ⁵ Tuon teille palan leipää, jotta voitte virkistyttyä ja sitten jatkaa matkianne, kun olette tulleet palvelijanne luo." Ja he sanoivat: "Tee niin kuin olet

1. Mooseksen kirja

sanonut." ⁶ Abraham kiirehti telttaan Saaran luo ja sanoi: "Nopeasti, ota kolme mittaa hienoa jauhoa, vaivaa se ja leivo leipää." ⁷ Sitten hän juoksi karjan luo, valitsi murean ja hyvän vasikan ja antoi sen palvelijalle, joka kiirehti valmistamaan sen. ⁸ Hän otti voita, maitoa ja vasikan, joka oli valmistettu, ja asetti ne miesten eteen. Kun he söivät, hän seisoi heidän lähellään puun alla. ⁹ He kysyivät häneltä: "Missä on vaimosi Saara?" Hän vastasi: "Tuolla, teltassa." ¹⁰ Yksi heistä sanoi: "Minä palaan varmasti luoksesi ensi vuonna tähän aikaan, ja katso, vaimosi Saara saa pojan." Saara kuunteli teltan ovella, joka oli hänen takanaan. ¹¹ Abraham ja Saara olivat nyt vanhoja, iäkkäitä; Saaran ei enää ollut mahdollista saada lapsia. ¹² Niinpä Saara nauroi itseksensä ajatellen: "Kun olen kulunut ja herrani on vanha, saanko minä tämän ilon?" ¹³ Silloin Herra sanoi Abrahamille: "Miksi Saara nauroi ja sanoi: 'Saanko todella lapsen, kun olen vanha?' ¹⁴ Onko mikään Herralle liian vaikeaa? Määrätyssä aikana ensi vuonna palaan luoksesi, ja Saarella on poika." ¹⁵ Saara pelkäsi, joten hän kielsi sen sanoen: "En minä nauranut." Mutta Hän sanoi: "Ei, vaan sinä nauroit." ¹⁶ Kun miehet nousivat lähteäkseen, he katselivat alas Sodoman suuntaan, ja Abraham kulki heidän kanssaan saattaakseen heitä. ¹⁷ Herra mietti: "Pitäisikö minun salata Abrahamilta, mitä aion tehdä?" ¹⁸ Koska Abrahamista tulee varmasti suuri ja voimakas kansa, ja kaikki maan kansat tulevat siunatuiksi hänen kauttaan. ¹⁹ Sillä olen valinnut hänet, jotta hän käskisi lapsiaan ja perhettään jälkeensä pitämään Herran tietä tekemällä sitä, mikä on oikein ja oikeudenmukaista, jotta Herra voisi toteuttaa Abrahamille sen, minkä Hän on luvannut hänelle." ²⁰ Sitten Herra sanoi: "Valitus Sodoman ja Gomorran puolesta on todella suuri, ja heidän syntinsä on erittäin raskas. ²¹ Minä menen alas nyt ja katson, ovatko he tehneet niin pahaa kuin valitus, joka on tullut minun luokseni. Jos eivät, minä tiedän." ²² Miehet kääntyivät ja lähtivät kohti Sodomia, kun taas Abraham jäi Herran eteen. ²³ Abraham lähestyi Häntä ja sanoi: "Aiotko todella hävittää vanhurskaat yhdessä jumalattomien kanssa?" ²⁴ Entä jos kaupungissa on viisikymmentä vanhurskasta ihmistä; aiotko todella hävittää sen etkä säästää paikkaa niiden viidenkymmenen vanhurskaan vuoksi, jotka ovat siellä?" ²⁵ Pois se sinusta tehdä sellaista—tappaa vanhurskaat yhdessä jumalattomien kanssa, kohdella vanhurskaita ja jumalattomia samalla tavalla. Pois se sinusta! Eikö

koko maan tuomari tee sitä, mikä on oikein?" ²⁶ Herra sanoi: "Jos löydän Sodoman kaupungista viisikymmentä vanhurskasta ihmistä, säästän koko paikan heidän vuokseen." ²⁷ Sitten Abraham puhui jälleen: "Nyt kun olen ollut niin rohkea puhuakseni Herralle, vaikka olen vain tomua ja tuhkaa, ²⁸ entä jos viisikymmentä vanhurskasta puuttuu viisi, tuhoatko koko kaupungin viiden puutteen vuoksi?" Hän sanoi: "En tuhoa sitä, jos löydän sieltä neljäkymmentäviisi." ²⁹ Hän puhui Hänelle jälleen: "Entä jos sieltä löytyy neljäkymmentä?" Hän sanoi: "Neljäkymmenen vuoksi en tee sitä." ³⁰ Sitten hän sanoi: "Älköön Herra vihastuko, mutta sallikoon minun puhua; entä jos sieltä löytyy kolmekymmentä?" Hän vastasi: "En tee sitä, jos löydän sieltä kolmekymmentä." ³¹ Abraham sanoi: "Nyt kun olen ollut niin rohkea puhuakseni Herralle, entä jos sieltä löytyy kaksikymmentä?" Hän sanoi: "Kahdenkymmenen vuoksi en tuhoa sitä." ³² Sitten hän sanoi: "Älköön Herra vihastuko, mutta sallikoon minun puhua vielä kerran; entä jos sieltä löytyy kymmenen?" Hän vastasi: "Kymmenen vuoksi en tuhoa sitä." ³³ Kun Herra oli lopettanut puhumisen Abrahamin kanssa, Hän lähti matkaansa, ja Abraham palasi paikkaansa.

19 Kaksi enkeliä saapui Sodoman kaupunkiin illalla, ja Loot istui kaupungin portilla. Kun Loot näki heidät, hän nousi kohtaamaan heidät ja kumartui kasvoilleen maahan. ² Hän sanoi: "Herrani, kääntykää, pyydän, palvelijanne taloon viettämään yö ja peskää jalkanne. Sitten voitte nousta varhain ja jatkaa matkaanne." He sanoivat: "Ei, me vietämme yön torilla." ³ Mutta Loot vaati heitä voimakkaasti, joten he kääntyivät hänen puoleensa ja menivät hänen taloonsa. Hän valmisti heille pidot ja leipoi happamatonta leipää, ja he söivät. ⁴ Ennen kuin he kävivät levolle, Sodoman kaupungin miehet, sekä nuoret että vanhat, ympäröivät talon, kaikki ihmiset joka puolelta. ⁵ He huusivat Lootille: "Missä ovat ne miehet, jotka tulivat luoksesi tänä yönä? Tuo heidät ulos, jotta voimme maata heidän kanssaan." ⁶ Loot meni ulos heidän luokseen ovelle ja sulki oven perässään, ⁷ ja sanoi: "Pyydän teitä, veljeni, älkää tehkö niin pahaa. ⁸ Katso, minulla on kaksi tyttärtä, jotka eivät ole maanneet miehen kanssa. Pyydän, tuon heidät teille ulos, ja voitte tehdä heille, mitä haluatte. Älkää vain tehkö mitään näille miehille, sillä he ovat tulleet kattoni suojelukseni." ⁹ Mutta he sanoivat: "Väisty tieltä!" He sanoivat myös: "Tämä mies tuli tänne muukalaisena, ja nyt hän haluaa olla

1. Mooseksen kirja

tuomarina! Me kohtelemme sinua pahemmin kuin heitä." He kävivät kovasti Lootin kimppuun ja tulivat lähelle murtaakseen oven.¹⁰ Mutta miehet sisällä ojensivat kätensä ja vetivät Lootin takaisin taloon ja sulkivat oven.¹¹ Sitten he löivät talon oven edessä olevat miehet sokeudella, sekä pienet että suuret, niin että he väsyivät yrittäessään löytää ovea.¹² Kaksi miestä sanoi Lootille: "Onko sinulla täällä ketään muuta—vävyjä, poikia, tyttäriä tai ketään muuta kaupungissa, joka kuuluu sinulle? Vie heidät pois tästä paikasta,¹³ sillä me aiomme tuhota tämän paikan, koska huuto sen kansaa vastaan on tullut suureksi Herran edessä; Herra on lähettänyt meidät tuhoamaan sen."¹⁴ Niin Loot meni ulos ja puhui vävyilleen, jotka olivat menossa naimisiin hänen tyttäriensä kanssa, ja sanoi: "Nouskaa, lähtekää pois tästä paikasta, sillä Herra aikoo tuhota kaupungin." Mutta hän näytti vävyilleen pilailevan.¹⁵ Kun aamu koitti, enkelit kiirehtivät Lootia sanoen: "Nouse, ota vaimosi ja kaksi tyttäresi, jotka ovat täällä, tai sinut pyyhkäistään pois kaupungin rangaistuksessa."¹⁶ Mutta hän epäroi, joten miehet tarttuivat hänen käteensä ja hänen vaimonsa ja kahden tyttärensä käsiin, koska Herra oli armollinen hänelle, ja he veivät hänet ulos ja asettivat hänet kaupungin ulkopuolelle.¹⁷ Kun he olivat tuoneet heidät ulos, yksi heistä sanoi: "Pakene henkesi edestä! Älä katso taaksesi äläkä pysähdy missään tasangolla. Pakene vuorille tai sinut pyyhkäistään pois."¹⁸ Mutta Loot sanoi heille: "Pyydän, herrani, ei niini!¹⁹ Palvelijasi on löytänyt armon sinun silmissäsi, ja olet osoittanut suurta hyvyttä minua kohtaan pelastamalla henkeni. Mutta en voi paeta vuorille, sillä onnettomuus saavuttaa minut ja kuolen."²⁰ Katso, tässä on kaupunki tarpeeksi lähellä paeta, ja se on pieni. Pyydän, anna minun paeta sinne—eikö se ole pieni?—jotta henkeni säästyisi."²¹ Hän vastasi hänelle: "Myönnän myös tämän pyynnön; en tuhoa kaupunkia, josta puhut."²² Mutta kiirehdi, pakene sinne, sillä en voi tehdä mitään ennen kuin saavutat sen." Sen vuoksi kaupunkia kutsuttiin Soariksi.²³ Loot saavutti Soarin juuri kun aurinko nousi maan ylle.²⁴ Sitten Herra satoi tulikiveä ja tulta Sodoman ja Gomorran päälle—Herralta taivaasta.²⁵ Hän kukisti nuo kaupungit ja koko tasangon, kaikki kaupunkien asukkaat ja sen, mitä maassa kasvoi.²⁶ Kuitenkin Lootin vaimo katsoi taakseen, ja hän muuttui suolapatsaaksi.²⁷ Varhain aamulla Abraham palasi paikalle, jossa hän oli seissyt Herran edessä.²⁸ Hän

katseli alas Sodoman ja Gomorran suuntaan, koko tasangon maata kohti, ja näki tiheän savun nousevan maasta, kuin savua uunista.²⁹ Niin tapahtui, että kun Jumala tuhosi tasangon kaupungit, Hän muisti Abrahamia ja lähetti Lootin pois hävityksen keskeltä, kun Hän kukisti kaupungit, joissa Loot oli asunut.³⁰ Loot nousi Soarista ja jäi vuorille kahden tyttärensä kanssa, sillä hän pelkäsi jäädä Soariin. Hän ja hänen kaksi tyttärtään asuivat luolassa.³¹ Esikoinen sanoi nuoremmalle: "Isämme on vanha, eikä maan päällä ole miestä, joka tulisi luoksemme koko maan tavan mukaan."³² Tule, annetaan isällemme viiniä juotavaksi, ja makaamme hänen kanssaan, jotta säilyttäisimme sukulinjamme isämme kautta."³³ Niin he antoivat isälleen viiniä juotavaksi sinä yönä, ja esikoinen meni sisään ja makasi isänsä kanssa; hän ei tiennyt, milloin hän makasi tai milloin nousi.³⁴ Seuraavana päivänä esikoinen sanoi nuoremmalle: "Katso, makasin isäni kanssa viime yönä; annetaan hänen juoda viiniä tänäkin yönä, ja mene sinä sisään ja makaa hänen kanssaan, jotta säilyttäisimme sukulinjamme isämme kautta."³⁵ Niin he antoivat isälleen viiniä juotavaksi sinäkin yönä, ja nuorempi nousi ja makasi hänen kanssaan; hän ei tiennyt, milloin hän makasi tai milloin nousi.³⁶ Näin molemmat Lootin tyttäret tulivat raskaaksi isästään.³⁷ Esikoinen synnytti pojan ja antoi hänelle nimen Moab; hän on moabilaisten isä tähän päivään asti.³⁸ Nuorempi synnytti myös pojan ja antoi hänelle nimen Ben-Ammi; hän on ammonilaisten isä tähän päivään asti.

20

Abraham matkusti sieltä Negevin alueelle ja asettui asumaan Kadesin ja Surin välillä; hän viipyi jonkin aikaa Gerarissa.² Ja Abraham sanoi vaimostaan Saara: "Hän on sisareni." Niin Gerarin kuningas Abimelek lähetti hakemaan Saaran ja otti hänet.³ Mutta Jumala tuli Abimelekin luo unessa yöllä ja sanoi hänelle: "Katso, sinä olet kuoleman oma sen naisen tähden, jonka olet ottanut; hän on naimisissa oleva nainen."⁴ Mutta Abimelek ei ollut lähestynyt häntä, ja hän sanoi: "Herra, aiotko tuhota kansan, vaikka se on viaton?"⁵ Eikö hän itse sanonut minulle: 'Hän on sisareni'? Ja hän itse sanoi: 'Hän on veljeni.' Olen tehnyt tämän vilpittömin sydämin ja puhtain käsin."⁶ Silloin Jumala sanoi hänelle unessa: "Niin, minä tiedän, että teit tämän vilpittömin sydämin, ja minä estin sinua tekemästä syntiä minua vastaan. Siksi en antanut sinun koskea häneen."⁷ Palauta nyt miehen vaimo,

1. Mooseksen kirja

sillä hän on profeetta, ja hän rukoilee puolestasi ja sinä saat elää. Mutta jos et palauta häntä, tiedä, että sinä ja kaikki sinun omasi olette kuoleman omia." ⁸ Niin Abimelek nousi varhain aamulla ja kutsui kaikki palvelijansa ja kertoi heille kaikki nämä asiat; ja miehet pelkäsivät suuresti. ⁹ Sitten Abimelek kutsui Abrahamin ja sanoi hänelle: "Mitä olet tehnyt meille? Kuinka olen tehnyt sinulle vääryyttä, että olet tuonut tällaisen suuren synnin minun ja valtakuntani päälle? Olet tehnyt minulle asioita, joita ei pitäisi tehdä." ¹⁰ Ja Abimelek kysyi Abrahamilta: "Mikä sai sinut tekemään tämän?" ¹¹ Abraham vastasi: "Ajattelin, että varmasti tässä paikassa ei ole Jumalan pelkoa, ja he tappavat minut vaimoni tähden. ¹² Sitä paitsi hän on todella sisareni, isäni tytär, mutta ei äitini tytär; ja hänestä tuli vaimoni. ¹³ Ja kun Jumala sai minut vaeltamaan pois isäni kodista, sanoi hänelle: 'Tämä on se ystävällisyys, jonka voit osoittaa minulle: Kaikkialla, minne menemme, sano minusta: 'Hän on veljeni.'"¹⁴ Sitten Abimelek otti lampaita ja nautoja sekä mies- ja naispuolisia palvelijoita ja antoi ne Abrahamille ja palautti hänen vaimonsa Saaran hänelle. ¹⁵ Ja Abimelek sanoi: "Katso, maa on edessäsi; asetu asumaan minne haluat." ¹⁶ Saarelle hän sanoi: "Olen antanut veljellesi tuhat sekeliä hopeaa. Tämä on peittämään kaikki loukkaukset sinua vastaan kaikkien edessä, jotka ovat kanssasi; sinut on täysin vapautettu." ¹⁷ Sitten Abraham rukoili Jumalaa, ja Jumala paransi Abimelekin, hänen vaimonsa ja hänen naisorjansa, niin että he saattoivat jälleen synnyttää lapsia, ¹⁸ sillä Herra oli sulkenut kaikki Abimelekin talon kohdut Saaran, Abrahamin vaimon, tähden.

21 Herra oli tarkkaavainen Saarelle, kuten Hän oli puhunut, ja Herra täytti Saarelle sen, minkä Hän oli luvannut. ² Saara tuli raskaaksi ja synnytti Abrahamille pojan hänen vanhoilla päivillään, siihen aikaan, jonka Jumala oli hänelle ilmoittanut. ³ Abraham antoi pojalleen nimen Iisak, pojalle, jonka Saara oli hänelle synnyttänyt. ⁴ Abraham ympärileikkasi poikansa Iisakin, kun tämä oli kahdeksan päivän ikäinen, Jumalan käskyn mukaisesti. ⁵ Abraham oli satavuotias, kun hänen poikansa Iisak syntyi. ⁶ Saara sanoi: "Jumala on antanut minulle naurun, ja jokainen, joka kuulee, iloitsee kanssani." ⁷ Hän sanoi myös: "Kuka olisi sanonut Abrahamille, että Saara imettäisi lapsia? Kuitenkin olen antanut hänelle pojan hänen vanhoilla päivillään." ⁸ Lapsi kasvoi ja vieroitettiin, ja Abraham

järjesti suuren juhlan sinä päivänä, kun Iisak vieroitettiin. ⁹ Saara huomasi egyptiläisen Hagarin pojan, jonka tämä oli synnyttänyt Abrahamille, pilkkaavan. ¹⁰ Hän sanoi Abrahamille: "Aja pois tämä orjatar ja hänen poikansa, sillä tämän orjattaren poika ei saa periä yhdessä poikani Iisakin kanssa." ¹¹ Tämä asia vaivasi Abrahamia suuresti hänen poikansa tähden. ¹² Mutta Jumala sanoi Abrahamille: "Älä ole huolissasi pojasta ja orjattarestasi. Kuuntele Saaraa, sillä Iisakin kautta sinun jälkeläisesi tullaan nimeämään. ¹³ Teen myös orjattaren pojasta kansan, koska hän on sinun jälkeläisesi." ¹⁴ Varhain seuraavana aamuna Abraham otti leipää ja vesileilin ja antoi ne Hagarille, asettaen ne hänen olalleen, ja lähetti hänet pois pojan kanssa. Hän lähti ja vaelasi Beerseban erämaassa. ¹⁵ Kun vesi leilissä oli loppunut, hän asetti pojan erään pensaan alle. ¹⁶ Hän meni ja istuutui pojan vastapäätä, jousen kantaman päähän, sanoen: "En voi katsoa pojan kuolevan." Ja hän istui siellä, korottaen äänensä ja itkien. ¹⁷ Jumala kuuli pojan itkun, ja Jumalan enkeli kutsui Hagaria taivaasta: "Mikä sinua vaivaa, Hagar? Älä pelkää, sillä Jumala on kuullut pojan äänen siellä missä hän on. ¹⁸ Nouse, nosta poika ja pidä häntä kädessä, sillä minä teen hänestä suuren kansan." ¹⁹ Jumala avasi hänen silmänsä näkemään vesikaivon. Hän meni ja täytti leilin vedellä ja antoi pojalle juotavaa. ²⁰ Jumala oli pojan kanssa hänen kasvaessaan. Hän asui erämaassa ja hänestä tuli jousimies. ²¹ Hän asui Paranin erämaassa, ja hänen äitinsä hankki hänelle vaimon egyptistä. ²² Tuohon aikaan Abimelek ja hänen armeijansa päällikkö Piikol sanoivat Abrahamille: "Jumala on kanssasi kaikissa tomissasi. ²³ Vanno nyt minulle täällä Jumalan edessä, ettet petä minua tai jälkeläisiäni. Osoita samaa ystävällisyyttä minua ja maata kohtaan, jossa asut, kuin minä olen osoittanut sinulle." ²⁴ Abraham sanoi: "Minä vannon sen." ²⁵ Sitten Abraham valitti Abimelekille vesikaivosta, jonka Abimelekin palvelijat olivat anastaneet. ²⁶ Abimelek vastasi: "En tiedä, kuka on tehnyt tämän. Et kertonut minulle, ja kuulin siitä vasta tänään." ²⁷ Niin Abraham otti lampaita ja karjaa ja antoi ne Abimelekille, ja he tekivät liiton. ²⁸ Abraham valitsi seitsemän uuhi-karitsaa laumasta. ²⁹ Abimelek kysyi Abrahamilta: "Mitä merkitsevät nämä seitsemän uuhi-karitsaa, jotka olet erottanut?" ³⁰ Hän vastasi: "Ota nämä seitsemän karitsaa kädestäni todistukseksi siitä, että minä kaivoin tämän kaivon." ³¹ Siksi paikkaa kutsuttiin nimellä Beerseba, koska

1. Mooseksen kirja

siellä he molemmat vanhoivat valan.³² Tehtyään liiton Beersebassa, Abimelek ja hänen armeijansa päällikkö Piikol palasivat filistealaisten maahan.³³ Abraham istutti tamariskipuun Beersebaan, ja siellä hän huusi avuksi Herran, Iankaikkisen Jumalan, nimeä.³⁴ Ja Abraham asui filistealaisten maassa pitkän aikaa.

22 Näiden tapahtumien jälkeen Jumala koetteli Abrahamia ja sanoi hänelle: "Abraham!" Ja hän vastasi: "Tässä olen."² Jumala sanoi: "Ota poikasi, ainokainen poikasi Iisak, jota rakastat, ja mene Moorian maahan. Uhraa hänet siellä polttouhriksi yhdellä vuorista, jonka minä sinulle osoitan."³ Abraham nousi varhain aamulla, satuloi aasinsa ja otti mukaansa kaksi nuorta miestä ja poikansa Iisakin; hän halkoi polttopuita uhria varten ja lähti matkalle paikkaan, jonka Jumala oli hänelle sanonut.⁴ Kolmantena päivänä Abraham nosti silmänsä ja näki paikan kaukaa.⁵ Abraham sanoi nuorille miehilleen: "Jääkää te tähän aasin kanssa, kun minä ja poika menemme tuonne. Me kumarramme ja palaamme sitten luoksenne."⁶ Abraham otti polttopuut ja pani ne poikansa Iisakin kannettavaksi, kun taas hän itse kantoi tulen ja veitsen. Kaksi heistä kulki yhdessä.⁷ Iisak puhui isälleen Abrahamille ja sanoi: "Isä?" Ja hän vastasi: "Niin, poikani?" Iisak sanoi: "Tässä on tuli ja puut, mutta missä on lammis polttouhriksi?"⁸ Abraham sanoi: "Jumala itse katsoo itselleen lampaan polttouhriksi, poikani." Niin he kulkivat yhdessä.⁹ Kun he saapuivat paikkaan, jonka Jumala oli osoittanut, Abraham rakensi sinne alttarin, latoi puut ja satoi poikansa Iisakin, laskien hänet alttarin päälle puiden ylle.¹⁰ Abraham ojensi kätensä ja otti veitsen teurastaakseen poikansa.¹¹ Mutta Herran enkeli huusi hänelle taivaasta: "Abraham, Abraham!" Ja hän vastasi: "Tässä olen."¹² Enkeli sanoi: "Älä satuta kättäsi poikaan äläkä tee hänelle mitään; nyt minä tiedän, että pelkää Jumalaa, koska et ole kieltänyt minulta poikaasi, ainokaista poikaasi."¹³ Abraham nosti katseensa ja näki oinaan, joka oli tarttunut sarvistaan pensaikkoon. Hän meni ja otti oinaan ja uhrasi sen polttouhriksi poikansa sijasta.¹⁴ Abraham antoi sille paikalle nimen "Herra on näkevä". Vielä tänäkin päivänä sanotaan: "Herran vuorella se nähdään."¹⁵ Herran enkeli huusi Abrahamille taivaasta vielä toisen kerran¹⁶ ja sanoi: "Minä vannon itseni kautta, sanoo Herra, koska olet tehnyt tämän etkä ole kieltänyt minulta poikaasi, ainokaista

poikaasi,¹⁷ minä totisesti siunaan sinua ja teen jälkeläisesi lukuisiksi kuin taivaan tähdet ja merenrannan hiekan. Jälkeläisesi valtaavat vihollistensa portit,¹⁸ ja sinun siemenesi kautta kaikki maan kansat tulevat siunatuiksi, koska olet kuullut minun ääntäni."¹⁹ Sitten Abraham palasi nuorten miestensä luo, ja he lähtivät yhdessä Beersebaan, missä Abraham asettui asumaan.²⁰ Näiden tapahtumien jälkeen Abrahamille ilmoitettiin: "Milka on myös synnyttänyt lapsia veljellesi Naahorille:²¹ Uts, esikoinen, hänen veljensä Buz, Kemuel, joka on Aramin isä,²² myös Kesed, Haso, Pildas, Jidlaf ja Betuel."²³ Betuelista tuli Rebekan isä. Milka synnytti nämä kahdeksan poikaa Naahorille, Abrahamin veljelle.²⁴ Hänen sivuvaimonsa, nimeltään Reuma, synnytti myös Tebahin, Gahamin, Tahasin ja Maakan.

23 Saara eli satakaksikymmentäseitsemän vuotta; nämä olivat Saaran elinvuodet.² Saara kuoli Kirjat-Arbassa (se on Hebron) Kanaanin maassa, ja Abraham tuli suremaan Saaraa ja itkemään häntä.³ Sitten Abraham nousi kuolleen vaimonsa vierestä ja puhui heettiläisille sanoen,⁴ "Olen muukalainen ja vieras teidän keskuudessanne. Myykää minulle palanen maata hautapaikaksi, jotta voin haudata kuolleeneni pois näkyvistäni."⁵ Heettiläiset vastasivat Abrahamille sanoen hänelle,⁶ "Kuule meitä, herramme. Sinä olet mahtava ruhtinas keskuudessamme; hautaa kuolleeti parhaimpiin hautoihimme. Kukaan meistä ei kiellä sinulta hautaansa kuolleeti hautaamiseksi."⁷ Silloin Abraham nousi ja kumarsi maan kansalle, heettiläisille.⁸ Hän sanoi heille: "Jos te tahdotte, että haudon kuolleeneni pois näkyivistäni, kuunnelkaa minua ja puhukaa puolestani Efronille, Sooharin pojalle,⁹ että hän myisi minulle Maktepan luolan, joka kuuluu hänelle ja on hänen peltonsa laidassa. Myyköön hän sen minulle täyteen hintaan hautapaikaksi teidän keskuudessanne."¹⁰ Efron istui heettiläisten joukossa, ja hän vastasi Abrahamille kaikkien heettiläisten kuullen, jotka olivat tulleet hänen kaupunkinsa portille, sanoen,¹¹ "Ei, herrani, kuule minua. Annan sinulle pellon, ja myös luolan, joka siinä on. Kansani läsnä ollessa annan sen sinulle. Hautaa kuolleeti."¹² Abraham kumarsi jälleen maan kansan edessä.¹³ Hän puhui Efronille heidän kuultensa sanoen: "Jos tahdot, kuule minua. Minä maksan pellon hinnan. Hyväksy se minulta, jotta voin haudata kuolleeneni sinne."¹⁴ Efron vastasi

1. Mooseksen kirja

Abrahamille sanoen hänelle, ¹⁵ "Herrani, kuule minua: maa maksaa neljäsataa hopeasekeliä. Mitä se on sinun ja minun välilläni? Hautaa kuolleesi." ¹⁶ Abraham suostui Efronin kanssa ja punnitsi hänelle hopean, jonka tämä oli maininnut heettiläisten kuullen: neljäsataa hopeasekeliä, sen painon mukaan, joka on kauppiaiden keskuudessa käytössä. ¹⁷ Näin Efronin peltö Makpelassa Mamren lähellä—peltö luolineen ja kaikki puut pellon rajojen sisällä—siirtyi ¹⁸ Abrahamin omistukseen heettiläisten läsnä ollessa, kaikkien hänen kaupunkinsa portille tulleiden edessä. ¹⁹ Tämän jälkeen Abraham hautasi vaimonsa Saaran Makpelan pellon luolaan Mamren lähellä (se on Hebron) Kanaanin maassa. ²⁰ Näin peltö ja siinä oleva luola siirtyivät heettiläisiltä Abrahamille hautapaikaksi.

24 Abraham oli nyt vanha ja iäkäs, ja Herra oli siunannut häntä kaikessa. ² Abraham sanoi taloutensa vanhimmalle palvelijalle, joka hoiti kaikkea, mitä hän omisti: "Pane kätesi reiteni alle, ³ ja minä vannotan sinua Herran, taivaan Jumalan ja maan Jumalan kautta, ettet ota pojalleni vaimoa kanaanilaisten tyttäristä, joiden keskellä minä asun; ⁴ vaan mene minun maahani ja sukuni luo ja ota vaimo pojalleni Iisakille." ⁵ Palvelija kysyi häneltä: "Entä jos nainen ei halua lähteä mukaani tähän maahan? Tuleeko minun silloin viedä poikasi takaisin siihen maahan, josta olet lähtenyt?" ⁶ "Varo, ettet vie poikaani takaisin sinne", Abraham vastasi. ⁷ "Herra, taivaan Jumala, joka toi minut isäni kodista ja synnyinmaastani ja joka puhui minulle ja vannoi minulle sanoen: 'Sinun jälkeläisillesi minä annan tämän maan' — Hän lähettää enkelinsä sinun edelläsi, ja sinun tulee ottaa vaimo pojalleni sieltä. ⁸ Mutta jos nainen ei halua seurata sinua, olet vapaa tästä valastasi; älä kuitenkaan vie poikaani takaisin sinne." ⁹ Niin palvelija pani kätensä isäntänsä Abrahamin reiden alle ja vannoi hänelle tämän asian. ¹⁰ Sitten palvelija otti kymmenen isäntänsä kamelia ja lähti matkaan, ottaen mukaansa monenlaisia hyviä lahjoja isännältään. Hän lähti ja meni Mesopotamiaan, Nahorin kaupunkiin. ¹¹ Hän asetti kamelit kaupungin ulkopuolelle vesikaivon luo illalla, aikaan jolloin naiset yleensä menevät vettä ammentamaan. ¹² Ja hän rukoili: "Herra, isäntäni Abrahamin Jumala, anna minulle menestystä tänään ja osoita laupeutta isännälleni Abrahamille. ¹³ Katso, seison lähteen äärellä, ja kaupungin asukkaiden tyttäret tulevat vettä ammentamaan. ¹⁴ Tapahtukoon,

että nuori nainen, jolle sanon: 'Laske astiasi, että saan juoda', ja joka vastaa: 'Juo, ja minä juotan myös kamelisi' — olkoon hän se, jonka olet määrännyt palvelijallesi Iisakille. Tästä tiedän, että olet osoittanut laupeutta isännälleni." ¹⁵ Ennen kuin hän oli lopettanut rukoilemisen, tuli Rebekka astia olallaan. Hän oli Betuelin, Milkan pojan, Abrahamin veljen Nahorin vaimon, tytär. ¹⁶ Nuori nainen oli hyvin kaunis, neitsyt; ei kukaan mies ollut maannut hänen kanssaan. Hän meni alas lähteelle, täytti astiansa ja tuli ylös. ¹⁷ Palvelija lähestyi häntä nopeasti ja sanoi: "Anna minun juoda vähän vettä astiasta." ¹⁸ "Juo, herrani", hän sanoi ja laski nopeasti astiansa käsiinsä ja antoi hänelle juotavaa. ¹⁹ Kun hän oli antanut hänelle juotavaa, hän sanoi: "Minä ammennan vettä myös kameleillesi, kunnes ne ovat juoneet tarpeekseen." ²⁰ Niin hän nopeasti tyhjensi astiansa juoma-altaaseen, juoksi takaisin kaivolle ammentamaan lisää vettä ja ammensi tarpeeksi kaikille kameleille. ²¹ Mies katseli häntä tarkasti hiljaa nähdäkseen, oliko Herra tehnyt hänen matkansa menestyksekkääksi vai ei. ²² Kun kamelit olivat lopettaneet juomisen, mies otti esiin kultaisen nenärenkaan, joka painoi puoli sekeliä, ja kaksi kultaista rannerenkaita, jotka painoivat kymmenen sekeliä. ²³ Sitten hän kysyi: "Kenen tytär sinä olet? Kerro minulle, onko isäsi talossa tilaa meille yöpyä?" ²⁴ Hän vastasi: "Olen Betuelin tytär, jonka Milka synnytti Nahorille." ²⁵ Ja hän lisäsi: "Meillä on runsaasti olkia ja rehua sekä tilaa yöpyä." ²⁶ Sitten mies polvistui ja kumarsi Herraa, ²⁷ sanoen: "Siunattu olkoon Herra, isäntäni Abrahamin Jumala, joka ei ole hylännyt laupeuttaan ja uskollisuuttaan isäntääni kohtaan. Minut Herra on johdattanut matkallani isäntäni sukulaisten taloon." ²⁸ Nuori nainen juoksi ja kertoi äitinsä talolle näistä asioista. ²⁹ Nyt Rebekalla oli veli nimeltä Laban, ja hän juoksi miehen luo lähteelle. ³⁰ Heti kun hän näki nenärenkaan ja rannerenkaat sisarensa käsivarsilla ja kuuli Rebekan kertomuksen siitä, mitä mies oli hänelle sanonut, hän meni miehen luo ja löysi hänet seisomasta kamelien luona lähteen äärellä. ³¹ "Tule, sinä Herran siunaama", hän sanoi. "Miksi seisot täällä ulkona? Olen järjestänyt talon ja paikan kameleille." ³² Niin mies meni taloon, ja kamelit purettiin. Kameleille tuotiin olkia ja rehua, ja vettä hänen jalkojensa ja hänen mukanaan olevien miesten jalkojen pesemiseen. ³³ Ruokaa asetettiin hänen eteensä, mutta hän sanoi: "En syö, ennen kuin olen kertonut,

1. Mooseksen kirja

mitä minulla on sanottavaa." "Puhu", Laban sanoi.³⁴ Hän aloitti: "Olen Abrahamin palvelija.³⁵ Herra on suuresti siunannut isäntääni, ja hänestä on tullut varakas. Hän on antanut hänelle lampaita ja karjaa, hopeaa ja kultaa, mies- ja naispuolisia palvelijoita sekä kameleita ja aaseja.³⁶ Isäntäni vaimo Saara synnytti hänelle pojan vanhalla iällään, ja hän on antanut tälle kaiken, mitä hän omistaa.³⁷ Isäntäni vannotti minua sanoen: 'Älä ota pojalleni vaimoa kanaanilaisten tyttäristä, joiden maassa minä asun;³⁸ vaan mene isäni perheen ja oman sukuni luo ja ota vaimo pojalleni.'³⁹ Sitten kysyin isännältäni: 'Entä jos nainen ei seuraa minua?'⁴⁰ Hän vastasi: 'Herra, jonka edessä olen vaeltanut, lähettää enkelinsä kanssasi ja tekee matkasi menestyksekkääksi, jotta voit löytää vaimon pojalleni omasta suvustani ja isäni perheestä.'⁴¹ Olet vapaa valastani, jos menet perheeni luo ja he kieltäytyvät antamasta häntä sinulle — silloin olet vapaa valastani.'⁴² "Kun tulin tänään lähteelle, rukoilin: 'Herra, isäntäni Abrahamin Jumala, jos tahdot, anna matkani onnistua, jolle olen tullut.'⁴³ Katso, seison lähteen äärellä. Jos nuori nainen tulee vettä ammentamaan ja sanon hänelle: 'Anna minun juoda vähän vettä astiasta',⁴⁴ ja hän vastaa: 'Juo, ja minä ammennan vettä myös kameleillesi', olkoon hän se, jonka Herra on valinnut isäntäni pojalle.'⁴⁵ "Ennen kuin olin lopettanut rukoilemisen sydämessäni, tuli Rebekka astia olallaan. Hän meni alas lähteelle ja ammensi vettä, ja minä sanoin hänelle: 'Anna minulle juotavaa.'⁴⁶ Hän laski nopeasti astiansa olaltaan ja sanoi: 'Juo, ja minä juotan myös kameleillesi.' Niin minä join, ja hän juotti myös kamelit.⁴⁷ Kysyin häneltä: 'Kenen tytär sinä olet?' Hän sanoi: 'Betuelin, Nahorin pojan, jonka Milka synnytti hänelle.' Sitten laitoin renkaan hänen nenäänsä ja rannerenkaat hänen ranteisiinsa.⁴⁸ Minä kumarruin ja palvoin Herraa. Kiitin Herraa, isäntäni Abrahamin Jumalaa, joka oli johdattanut minut oikealle tielle ottamaan isäntäni veljen tyttären hänen pojalleen.⁴⁹ Jos nyt osoitate laupeutta ja uskollisuutta isäntääni kohtaan, kertokaa minulle; ja jos ette, kertokaa minulle, jotta tiedän, mihin suuntaan käännyn.'⁵⁰ Laban ja Betuel vastasivat: "Tämä asia on Herralta; emme voi puhua sinulle hyvää tai pahaa.⁵¹ Tässä on Rebekka; ota hänet ja mene, ja antakoon hänestä tulla isäntäsi pojan vaimo, kuten Herra on puhunut."⁵² Kun Abrahamin palvelija kuuli heidän sanansa, hän kumartui maahan Herran edessä.⁵³ Sitten palvelija otti esiin hopea- ja

kultakoruja ja vaatteita ja antoi ne Rebekalle; hän antoi myös arvokkaita lahjoja hänen veljelleen ja äidilleen.⁵⁴ Sitten hän ja hänen mukanaan olevat miehet söivät ja joivat ja viettivät yön siellä. Kun he nousivat aamulla, hän sanoi: "Lähetäkää minut matkaan isäntäni luo."⁵⁵ Mutta hänen veljensä ja äitinsä sanoivat: "Antakaa nuoren naisen jäädä luoksemme muutamaksi päiväksi, sanotaan kymmeneksi; sitten hän voi mennä."⁵⁶ Mutta hän sanoi heille: "Älkää viivytäkö minua, nyt kun Herra on antanut matkalleni menestyksen. Lähetäkää minut matkaan, jotta voin mennä isäntäni luo."⁵⁷ Sitten he sanoivat: "Kutsukaamme nuori nainen ja kysykääme häneltä."⁵⁸ Niin he kutsuivat Rebekan ja kysyivät häneltä: "Lähdetkö tämän miehen kanssa?" Hän sanoi: "Lähden."⁵⁹ Niin he lähettivät Rebekan, heidän sisarensa, matkalle, hänen hoitajansa ja Abrahamin palvelijan ja hänen miehensä kanssa.⁶⁰ Ja he siunasiivat Rebekan ja sanoivat hänelle: "Sisar, tulkoon sinusta tuhansia kymmeniä tuhansia; jälkeläisesi valloittakoot niiden portit, jotka heitä vihaavat."⁶¹ Sitten Rebekka ja hänen palvelijattarensa valmistautuivat ja nousivat kameliin selkään ja seurasivat miestä. Niin palvelija otti Rebekan ja lähti.⁶² Nyt Iisak oli tullut Beer Lahai Roista, sillä hän asui Negevissä.⁶³ Hän meni illalla pellolle mietiskelemään, ja kun hän katsoi ylös, hän näki kameliin lähestyvän.⁶⁴ Rebekka katsoi myös ylös ja näki Iisakin. Hän laskeutui kamelinsa selästä⁶⁵ ja kysyi palvelijalta: "Kuka on tuo mies pellolla, joka tulee meitä vastaan?" Palvelija vastasi: "Hän on isäntäni." Niin hän otti hunnun ja peitti itsensä.⁶⁶ Sitten palvelija kertoi Iisakille kaiken, mitä hän oli tehnyt.⁶⁷ Iisak vei hänet äitinsä Saaran teltaan, ja hän nai Rebekan. Hänestä tuli hänen vaimonsa, ja hän rakasti häntä; ja Iisak sai lohdutuksen äitinsä kuoleman jälkeen.

25 Abraham otti toisen vaimon, nimeltään Ketura.² Hän synnytti hänelle Zimranin, Joksanin, Medanin, Midanian, Jisbakin ja Suahin.³ Joksanista tuli Seban ja Dedanin isä. Dedanin jälkeläisiä olivat Asshurilaiset, Letushilaiset ja Leummilaiset.⁴ Midanian pojat olivat Eefa, Eefer, Hanok, Abida ja Eldaa. Nämä olivat kaikki Keturasta polveutuvia.⁵ Abraham antoi kaiken omaisuutensa Iisakille.⁶ Mutta sivuvaimojensa pojille Abraham antoi lahjoja vielä eläessään ja lähetti heidät pois poikansa Iisakin luota, itään, itäiseen maahan.⁷ Abrahamin elinvuosien kokonaismäärä oli 175

1. Mooseksen kirja

vuotta. ⁸ Abraham antoi henkensä, kuullen korkeassa iässä, vanhana ja elinpäivistä kylläisenä; ja hänet otettiin kansansa tykö. ⁹ Hänen poikansa Iisak ja Ismael hautasivat hänet Makpelan luolaan, Efronin, heettiläisen Soharin pojan, pellolle, Mamren edustalle, ¹⁰ sen pelloin, jonka Abraham oli ostanut heettiläisten pojilta. Siellä Abraham haudattiin vaimonsa Saaran kanssa. ¹¹ Abrahamin kuoleman jälkeen Jumala siunasi hänen poikaansa Iisakia, ja Iisak asettui asumaan Beer-Lahai-Roin läheisyyteen. ¹² Tämä on kertomus Ismaelin, Abrahamin pojan, sukuhaarasta, jonka Hagar, egyptiläinen, Saaran palvelijatar, synnytti Abrahamille. ¹³ Nämä ovat Ismaelin poikien nimet, luetteluita syntymäjärjestyksessä: Nebajot, Ismaelin esikoinen, Keedar, Adbeel, Mibsam, ¹⁴ ja Mismal, Duma ja Massa, ¹⁵ ja Hadad, Tema, Jetuur, Naafis ja Keedema. ¹⁶ Nämä olivat Ismaelin pojat, ja nämä ovat heidän nimensä heidän kyllensä ja leiriensä mukaan; kaksitoista heimojen päämiestä sukujensa mukaan. ¹⁷ Ismael eli 137 vuotta. Hän antoi henkensä ja kuoli, ja hänet otettiin kansansa tykö. ¹⁸ Hänen jälkeläisensä asettuivat asumaan Havilasta Suuriin, joka on Egyptistä itään, Assuriin päin; ja he asuivat kaikkien sukulaistensa vastapäätä. ¹⁹ Tämä on kertomus Iisakin, Abrahamin pojan, sukuhaarasta: Abrahamille syntyi Iisak, ²⁰ ja Iisak oli neljäkymmentä vuotta vanha, kun hän nai Rebekan, aramealaisen Betuelin tyttären Paddan-Aramista, aramealaisen Labanin sisaren. ²¹ Iisak rukoili Herraa vaimonsa puolesta, koska tämä oli hedelmätön. Herra kuuli hänen rukouksensa, ja hänen vaimonsa Rebekka tuli raskaaksi. ²² Lapset kamppailivat hänen sisällään, ja hän sanoi: "Jos näin on, miksi olen tässä tilassa?" Niin hän meni kysymään Herralta. ²³ Herra sanoi hänelle: "Kaksi kansaa on kohdussasi, ja kaksi kansaa erkanee ruumiistasi; toinen kansa on voimakkaampi kuin toinen, ja vanhempi palvelee nuorempaa." ²⁴ Kun aika tuli synnyttää, hän synnytti kaksoset. ²⁵ Ensimmäinen tuli esiin punaisena, kauttaaltaan kuin karvainen vaate; ja he antoivat hänelle nimen Esau. ²⁶ Sen jälkeen hänen veljensä tuli esiin, pitäen kiinni Esauin kantapäästä; niin hän sai nimen Jaakob. Iisak oli kuusikymmentä vuotta vanha, kun hän synnytti heidät. ²⁷ Pojat kasvoivat, ja Esausta tuli taitava metsästäjä, avoimen maan mies, kun taas Jaakob oli hiljainen mies, asuen teltoissa. ²⁸ Iisak rakasti Esaut, koska hän nautti syödä hänen saalistaan, mutta Rebekka rakasti Jaakobia. ²⁹

Kerran, kun Jaakob keitti keittoa, Esau tuli pellolta, uupuneena. ³⁰ Hän sanoi Jaakobille: "Anna minulle vähän tuota punaista keittoa, sillä olen uupunut." Sen vuoksi häntä kutsuttiin Edomiksi. ³¹ Jaakob vastasi: "Myy minulle ensin esikoisoikeutesi." ³² Esau sanoi: "Olen kuoleman partaalla; mitä hyötyä esikoisoikeudesta on minulle?" ³³ Jaakob sanoi: "Vanno minulle ensin." Niin hän vannoi valan hänelle, myyden esikoisoikeutensa Jaakobille. ³⁴ Sitten Jaakob antoi Esauille leipää ja linsseikeittoa. Hän söi ja joi, nousi sitten ja lähti. Näin Esau halveksi esikoisoikeuttaan.

26 Maassa tuli nälänhätä, erillinen aikaisemmasta nälänhädästä, joka oli tapahtunut Abrahamin päivinä. Iisak meni filistealaisten kuninkaan Abimelekin luo Gerariin. ² Herra ilmestyi Iisakille ja sanoi: "Älä mene alas Egypttiin; jää siihen maahan, jonka minä sinulle osoitan. ³ Asu tässä maassa jonkin aikaa, niin minä olen kanssasi ja siunaan sinua. Sinulle ja jälkeläisillesi minä annan kaikki nämä maat ja pidän sen valan, jonka vannoin isällesi Abrahamille. ⁴ Minä teen jälkeläisesi lukuisiksi kuin taivaan tähdet ja annan heille kaikki nämä maat, ja sinun jälkeläistesi kautta kaikki maan kansat tulevat siunatuiksi, ⁵ koska Abraham totteli minua ja piti minun käskyni, säädökseni ja lakini." ⁶ Niin Iisak jäi Gerariin. ⁷ Kun paikan miehet kysyivät hänen vaimostaan, hän sanoi: "Hän on minun sisareni", sillä hän pelkäsi sanoa: "Hän on minun vaimoni", ajatellen: "Paikan miehet saattavat tappaa minut Rebekan tähden, sillä hän on kaunis." ⁸ Kun Iisak oli ollut siellä kauan, filistealaisten kuningas Abimelek katsoi ikkunasta ja näki Iisakin hyväilevän vaimoaan Rebekkaa. ⁹ Niin Abimelek kutsui Iisakin ja sanoi: "Hän on todellakin vaimosi! Miksi sanoit: 'Hän on minun sisareni'?" Iisak vastasi: "Koska ajattelin, että minut saatetaan tappaa hänen tähtensä." ¹⁰ Silloin Abimelek sanoi: "Mitä oletkaan tehnyt meille? Joku kansasta olisi voinut helposti maata vaimosi kanssa, ja sinä olisit tuonut syyllisyyden meidän päallemme." ¹¹ Niin Abimelek antoi käskyn kaikelle kansalle, sanoen: "Joka vahingoittaa tätä miestä tai hänen vaimoaan, se on varmasti kuoleva." ¹² Iisak kylvi siinä maassa ja korjasi samana vuonna satakertaisesti, koska Herra siunasi häntä. ¹³ Mies rikastui, ja hänen varallisuutensa kasvoi, kunnes hänestä tuli hyvin varakas. ¹⁴ Hänellä oli paljon laumoja, karjaa ja palvelijoita, niin että filistealaiset kadehtivat häntä. ¹⁵

1. Mooseksen kirja

Kaikki ne kaivot, jotka hänen isänsä Abrahamin palvelijat olivat kaivaneet Abrahamin päivinä, filistealaiset tukkivat täyttäen ne maalla. ¹⁶ Sitten Abimelek sanoi Iisakille: "Mene pois luotamme, sillä olet tullut liian mahtavaksi meille." ¹⁷ Niin Iisak lähti sieltä ja leiriytyi Gerarin laaksoon, jossa hän asettui asumaan. ¹⁸ Iisak avasi uudelleen ne kaivot, jotka oli kaivettu hänen isänsä Abrahamin päivinä, ja jotka filistealaiset olivat tukkineet Abrahamin kuoleman jälkeen, ja hän antoi niille samat nimet, jotka hänen isänsä oli antanut. ¹⁹ Iisakin palvelijat kaivoivat laaksossa ja löysivät lähteen raikasta vettä. ²⁰ Mutta Gerarin paimenet riitelivät Iisakin paimenten kanssa sanoen: "Vesi on meidän!" Niin hän antoi kaivolle nimen Esek, koska he kiistelivät hänen kanssaan. ²¹ Sitten he kaivoivat toisen kaivon, ja siitäkin he riitelivät; niin hän antoi sille nimen Sitnah. ²² Hän siirtyi sieltä ja kaivoi toisen kaivon, eikä siitä riideltä. Hän antoi sille nimen Rehobot, sanoen: "Nyt Herra on antanut meille tilaa, ja me menestymme maassa." ²³ Sieltä hän matkusti Beersebaan. ²⁴ Sinä yönä Herra ilmestyi hänelle ja sanoi: "Minä olen isäsi Abrahamin Jumala. Älä pelkää, sillä minä olen kanssasi; minä siunaan sinua ja lisään jälkeläisiäsi palvelijani Abrahamin tähden." ²⁵ Iisak rakensi sinne alttarin ja huusi avuksi Herran nimeä. Siellä hän pystytti telttansa, ja siellä hänen palvelijansa kaivoivat kaivon. ²⁶ Sillä välin Abimelek tuli hänen luokseen Gerarista, mukanaan neuvonantajansa Ahussat ja sotapäällikkönsä Piikol. ²⁷ Iisak sanoi heille: "Miksi olette tulleet luokseni, kun kerran olitte vihamielisiä minua kohtaan ja ajoitte minut pois?" ²⁸ He vastasivat: "Me olemme selvästi nähneet, että Herra on ollut kanssasi; siksi sanoimme: 'Olkoon nyt valallinen sopimus meidän välillämme'—meidän ja sinun välilläsi. Tehkäämme liitto sinun kanssasi ²⁹ että et tee meille mitään pahaa, niin kuin mekään emme ole koskeneet sinuun ja olemme tehneet sinulle vain hyvää ja lähettäneet sinut pois rauhassa. Sinä olet nyt Herran siunaama." ³⁰ Sitten Iisak järjesti heille pidot, ja he söivät ja joivat. ³¹ Varhain seuraavana aamuna he vaihtoivat valoja. Sitten Iisak lähetti heidät matkaan, ja he lähtivät rauhassa. ³² Samana päivänä Iisakin palvelijat tulivat ja kertoivat hänelle kaivosta, jonka he olivat kaivaneet. He sanoivat: "Me löysimme vettä!" ³³ Hän antoi sille nimen Sibeä, ja siksi kaupunkia kutsutaan Beersebaksi tähän päivään asti. ³⁴ Kun Esau oli neljäkymmentä vuotta vanha, hän otti vaimoikseen

Juuditin, heettiläisen Beerin tyttären, ja Basematin, heettiläisen Elonin tyttären. ³⁵ He tuottivat murhetta Iisakille ja Rebekalle.

27 Kun Iisak oli vanha ja hänen silmänsä olivat himmentyneet niin ettei hän nähnyt, hän kutsui vanhemman poikansa Esau ja sanoi hänelle: "Poikani." Ja hän vastasi: "Tässä olen." ² Iisak sanoi: "Katso, minä olen nyt vanha enkä tiedä kuolinpäivääni. ³ Ota siis varusteesi, viinesi ja jousesi, ja mene kedolle metsästäämään riistaa minulle. ⁴ Valmista minulle herkullinen ateria, sellainen kuin rakastan, ja tuo se minulle syödäkseni, jotta voisin siunata sinua ennen kuolemaani." ⁵ Nyt Rebekka kuunteli, kun Iisak puhui pojalleen Esaulle. Joten kun Esau meni kedolle metsästäämään riistaa tuodakseen sen kotiin, ⁶ Rebekka sanoi pojalleen Jaakobille: "Katso, minä kuulin isäsi puhuvan veljellesi Esaulle sanoen, ⁷ 'Tuo minulle riistaa ja valmista minulle herkullinen ateria, jotta voisin syödä ja siunata sinua Herran edessä ennen kuolemaani.' ⁸ Nyt, poikani, kuuntele tarkasti mitä käsken sinua: ⁹ Mene laumalle ja tuo minulle kaksi valikoitua nuorta vuohta, jotta voisin valmistaa niistä herkullisen aterian isällesi, juuri sellainen kuin hän rakastaa. ¹⁰ Vie se sitten isällesi syötäväksi, jotta hän voisi siunata sinua ennen kuolemaansa." ¹¹ Jaakob sanoi äidilleen Rebekalle: "Mutta veljeni Esau on karvainen mies, ja minulla on sileä iho." ¹² Ehkä isäni koskettaa minua, ja minä näytän hänestä petkuttajalta, ja tuon itselleni kirouksen siunauksen sijaan." ¹³ Hänen äitinsä sanoi hänelle: "Sinun kirouksesi olkoon minun päälläni, poikani; tottele vain ääntäni ja mene, hae ne minulle." ¹⁴ Niin hän meni ja haki ne ja toi ne äidilleen, ja hän valmisti herkullisen aterian, juuri sellainen kuin hänen isänsä rakasti. ¹⁵ Sitten Rebekka otti Esaun parhaat vaatteet, jotka hänellä oli talossa, ja puki nuoremman poikansa Jaakobin niihin. ¹⁶ Hän peitti myös hänen kätensä ja hänen kaulansa sileän osan vuohien nahoilla. ¹⁷ Sitten hän antoi pojalleen Jaakobille herkullisen aterian ja leivän, jonka hän oli tehnyt. ¹⁸ Hän meni isänsä luo ja sanoi: "Isäni." Ja hän sanoi: "Tässä olen. Kuka sinä olet, poikani?" ¹⁹ Jaakob sanoi isälleen: "Minä olen Esau, esikoisesi. Olen tehnyt kuten käskit minua. Istu ja syö riistastani, jotta voisit siunata minua." ²⁰ Iisak kysyi pojaltaan: "Kuinka löysit sen niin nopeasti, poikani?" Ja hän vastasi: "Koska Herrasi, Jumala, antoi minulle menestystä." ²¹ Sitten Iisak sanoi Jaakobille: "Tule lähemmäksi, jotta voisin koskettaa

1. Mooseksen kirja

sinua, poikani, tietääkseni oletko todella poikani Esau vai et." ²² Jaakob meni lähelle isäänsä Iisakia, joka kosketti häntä ja sanoi: "Ääni on Jaakobin ääni, mutta kädet ovat Esaun kädet." ²³ Hän ei tunnistanut häntä, sillä hänen kätensä olivat karvaiset kuten hänen veljensä Esaun; joten hän siunasi hänet. ²⁴ "Oletko todella poikani Esau?" hän kysyi. "Olen," hän vastasi. ²⁵ Sitten hän sanoi: "Tuo se minulle, ja minä syön poikani riistaa, jotta voisin siunata sinua." Ja hän toi sen hänelle, ja hän söi; hän toi myös viiniä ja hän joi. ²⁶ Sitten hänen isänsä Iisak sanoi hänelle: "Tule lähelle ja anna minulle suudelma, poikani." ²⁷ Niin hän tuli lähelle ja suuteli häntä; ja kun Iisak tunsu hänen vaatteidensa tuoksun, hän siunasi hänet ja sanoi: "Katso, poikani tuoksu on kuin pellon tuoksu, jonka Herra on siunannut. ²⁸ Antakoon Jumala sinulle taivaan kastetta ja maan runsautta—paljon viljaa ja uutta viiniä. ²⁹ Palvelkoot kansat sinua ja kumartakoot kansat edessäsi. Ole herrana veljillesi, ja kumartakoot äitisi pojat edessäsi. Kirottu olkoon se, joka sinua kiroaa, ja siunattu se, joka sinua siunaa." ³⁰ Nyt tapahtui, kun Iisak oli lopettanut Jaakobin siunaamisen, ja Jaakob oli tuskin lähtenyt isänsä luota, että hänen veljensä Esau tuli metsästyksestä. ³¹ Hänkin valmisti herkullisen aterian ja toi sen isälleen. Sitten hän sanoi hänelle: "Nouskoon isäni ja syököön poikansa riistaa, jotta voisit siunata minua." ³² Hänen isänsä Iisak kysyi häneltä: "Kuka sinä olet?" Ja hän sanoi: "Minä olen poikasi, esikoisesi, Esau." ³³ Silloin Iisak vapisi kovasti ja sanoi: "Kuka sitten olet se, joka metsästi riistaa ja toi sen minulle? Söin kaiken ennen kuin sinä tulit ja siunasin hänet—ja hän on oleva siunattu!" ³⁴ Kun Esau kuuli isänsä sanat, hän huusi erittäin suurella ja katkeralla huudolla ja sanoi isälleen: "Siunaa minut, minutkin, isäni!" ³⁵ Mutta hän sanoi: "Veljesi tuli petollisesti ja on ottanut siunauksesi." ³⁶ Esau sanoi: "Eikö häntä olekin oikein kutsuttu Jaakobiksi? Sillä hän on pettänyt minut nämä kaksi kertaa: Hän otti esikoisuuteni, ja nyt hän on ottanut siunaukseni." Sitten hän kysyi: "Eikö sinulla ole varattuna siunausta minulle?" ³⁷ Iisak vastasi Esauille: "Katso, olen tehnyt hänet sinun herraksesi, ja olen antanut kaikki hänen sukulaisensa palvelijoiksi hänelle; ja viljalla ja uudella viinillä olen elättänyt hänet. Mitä sitten voin tehdä sinulle, poikani?" ³⁸ Esau sanoi isälleen: "Onko sinulla vain yksi siunaus, isäni? Siunaa minut, minutkin, isäni!" Sitten Esau korotti äänensä ja itki. ³⁹ Hänen isänsä Iisak vastasi

hänelle: "Katso, kaukana maan runsaudesta on oleva asuinsijasi, ja kaukana taivaan kasteesta ylhäällä. ⁴⁰ Miekkaasi varassa sinä elät, ja sinä palvelet veljeäsi. Mutta kun tulet levottomaksi, sinä rikot hänen ikeensä niskastasi." ⁴¹ Niin Esau kantoi kaunaa Jaakobia kohtaan sen siunauksen vuoksi, jonka hänen isänsä oli antanut hänelle. Esau sanoi itselleen: "Isäni suruaika on lähellä; sitten tapan veljeni Jaakobin." ⁴² Kun hänen vanhemman poikansa Esaun sanat kerrottiin Rebekalle, hän lähetti hakemaan nuorempaa poikaansa Jaakobia ja sanoi hänelle: "Katso, veljesi Esau lohduttaa itseään suunnittelemalla tappaa sinut. ⁴³ Nyt siis, poikani, tottele ääntäni ja pakene heti veljeni Labanin luo Harraniin. ⁴⁴ Pysy hänen luonaan jonkin aikaa, kunnes veljesi viha laantuu. ⁴⁵ Kun veljesi ei enää ole vihainen sinulle ja unohtaa, mitä teit hänelle, lähetän sanan sinulle, että voit palata sieltä. Miksi menettäisin teidät molemmat yhtenä päivänä?" ⁴⁶ Ja Rebekka sanoi Iisakille: "Olen väsynyt elämään heettäiläisten tyttärien vuoksi. Jos Jaakob ottaa vaimon heettäiläisten tyttäristä, kuten nämä maan tyttäristä, mitä hyötyä elämästäni on minulle?"

28 Niin Iisak kutsui Jaakobin ja siunasi hänet ja käski häntä: "Älä ota vaimoa Kanaanin tyttäristä. ² Nouse, mene Paddan-Aramiin, äitisi isän Betuelin taloon. Ota sieltä vaimo itsellesi Labanin, äitisi veljen, tyttäristä. ³ Jumala Kaikkivaltias siunatkoon sinua ja tehköön sinut hedelmälliseksi ja lisääköön sinun lukumäärääsi, niin että sinusta tulee kansojen paljous. ⁴ Hän suokoon sinulle ja jälkeläisillesi Aabrahamin siunauksen, jotta voisit ottaa haltuusi maan, jossa asut muukalaisena, maan, jonka Jumala antoi Aabrahamille." ⁵ Sitten Iisak lähetti Jaakobin matkaan, ja hän lähti Paddan-Aramiin Labanin, aramilaisen Betuelin pojan, Rebekan, Jaakobin ja Esaun äidin, veljen, luo. ⁶ Esau huomasi, että Iisak oli siunannut Jaakobin ja lähettänyt hänet Paddan-Aramiin ottamaan sieltä itselleen vaimon ja että hän oli käskennyt häntä: "Älä ota vaimoa kanaanilaisten tyttäristä," ⁷ ja että Jaakob oli totellut isäänsä ja äitiään ja lähtenyt Paddan-Aramiin. ⁸ Esau ymmärsi, kuinka epämieluisia kanaanilaiset naiset olivat hänen isälleen Iisakille; ⁹ niinpä hän meni Ismaelin luo ja otti vaimokseen Mahalatin, Nebajotin sisaren ja Ismaelin, Aabrahamin pojan, tyttären, niiden vaimojen lisäksi, jotka hänellä jo oli. ¹⁰ Jaakob lähti Beersebasta ja suuntasi kulkunsa kohti Harania. ¹¹ Hän saapui

1. Mooseksen kirja

erääseen paikkaan ja jäi sinne yöksi, koska aurinko oli laskenut. Hän otti yhden paikan kivistä, pani sen päänsä alle ja kävi nukkumaan. ¹² Hän näki unta tikapuista, jotka oli asetettu maahan, ja niiden yläpää ulottui taivaaseen, ja Jumalan enkelit kulkivat niitä ylös ja alas. ¹³ Ja Herra seisoi niiden yläpuolella ja sanoi: "Minä olen Herra, isäsi Aabrahamin Jumala ja Iisakin Jumala. Minä annan sinulle ja sinun jälkeläisillesi maan, jolla makaat. ¹⁴ Sinun jälkeläisesi tulevat olemaan kuin maan tomu, ja sinä levittädyt länteen, itään, pohjoiseen ja etelään. Sinun ja sinun jälkeläistesä kautta kaikki maan sukukunnat tulevat sinatuiksi. ¹⁵ Minä olen kanssasi ja vartioin sinua, minne ikinä menetkin, ja tuon sinut takaisin tähän maahan. En jätä sinua, ennen kuin olen tehnyt sen, minkä olen sinulle luvannut." ¹⁶ Jaakob heräsi unestaan ja sanoi: "Totisesti Herra on tässä paikassa, enkä minä sitä tiennyt." ¹⁷ Hän oli pelon vallassa ja sanoi: "Kuinka pelottava onkaan tämä paikka! Tämä ei ole muuta kuin Jumalan huone; tämä on taivaan portti." ¹⁸ Aamulla varhain Jaakob otti kiven, jonka hän oli pannut päänsä alle, pystytti sen patsaaksi ja kaatoi öljyä sen päälle. ¹⁹ Hän antoi sille paikalle nimen Betel, vaikka kaupungin nimi oli ennen ollut Lus. ²⁰ Sitten Jaakob teki lupauksen sanoen: "Jos Jumala on kanssani ja vartioi minua tällä matkalla, jota teen, ja antaa minulle ruokaa syödäkseni ja vaatteita pukeakseni, ²¹ niin että palaan turvallisesti isäni kotiin, niin Herra on oleva minun Jumalani. ²² Ja tämä kivi, jonka olen pannut patsaaksi, on oleva Jumalan huone, ja kaikesta, mitä sinä minulle annat, minä annan sinulle kymmenykset."

29 Jaakob jatkoi matkaansa ja saapui itämaalaisten maahan. ² Hän huomasi pellolla kaivon, jonka lähellä makasi kolme lammaslaumaa, sillä laumat juotettiin siitä kaivosta. Kaivon suuta peittävä kivi oli suuri. ³ Kun kaikki laumat oli koottu, paimenet vierittivät kiven pois kaivon suulta ja juottivat lampaat, sitten he panivat kiven takaisin kaivon suulle. ⁴ Jaakob kysyi paimenilta: "Veljeni, mistä te tulette?" He vastasivat: "Me olemme Haranista." ⁵ Hän kysyi heiltä: "Tunnetteko Nahorin pojanpojan Labanin?" He vastasivat: "Tunnettemme." ⁶ Jaakob kysyi edelleen: "Onko hänellä kaikki hyvin?" He sanoivat: "Kyllä, hänellä on kaikki hyvin, ja tuolta tulee hänen tyttärensä Raakel lampaiden kanssa." ⁷ Jaakob sanoi: "Katsokaa, päivä on vielä pitkä; ei ole vielä aika koota karjaa. Juottakaa lampaat ja viekää ne takaisin

laitumelle." ⁸ Mutta he vastasivat: "Emme voi tehdä niin, ennen kuin kaikki laumat on koottu ja kivi on vieritetty pois kaivon suulta; sitten juotamme lampaat." ⁹ Kun hän vielä puhui heidän kanssaan, Raakel saapui isänsä lampaiden kanssa, sillä hän oli paimentyttö. ¹⁰ Kun Jaakob näki Raakelin, setänsä Labanin tyttären, ja Labanin lampaat, hän lähestyi ja vieritti kiven pois kaivon suulta ja juotti setänsä lampaat. ¹¹ Jaakob tervehti sitten Raakelia suudelmalla ja itki avoimesti. ¹² Jaakob selitti Raakelille, että hän oli hänen isänsä sukulainen ja Rebekan poika. Raakel juoksi kertomaan isälleen. ¹³ Kun Laban kuuli uutisen Jaakobista, sisarensa pojasta, hän kiirehti tapaamaan häntä. Hän syleili häntä, suuteli häntä ja vei hänet kotiinsa, missä Jaakob kertoi kaikki nämä tapahtumat. ¹⁴ Laban sanoi hänelle: "Totisesti sinä olet omaa lihaani ja vertani." Ja Jaakob jäi hänen luokseen kuukaudeksi. ¹⁵ Sitten Laban sanoi Jaakobille: "Koska olet sukulaiseni, pitäisikö sinun työskennellä minulle ilmaiseksi? Kerro minulle, mitä palkkasi pitäisi olla." ¹⁶ Labanilla oli kaksi tyttärtä; vanhemman nimi oli Lea ja nuoremman nimi oli Raakel. ¹⁷ Lealla oli heikot silmät, kun taas Raakel oli kaunis vartaloltaan ja ulkonäöltään. ¹⁸ Jaakob rakasti Raakelia ja sanoi: "Palvelen sinua seitsemän vuotta nuoremman tyttäresi Raakelin tähden." ¹⁹ Laban vastasi: "Parempi, että annan hänet sinulle kuin jollekin toiselle miehelle. Jää tänne minun luokseni." ²⁰ Jaakob palveli seitsemän vuotta Raakelin tähden, mutta ne tuntuivat hänestä vain muutamalta päivältä hänen rakkautensa vuoksi häntä kohtaan. ²¹ Sitten Jaakob sanoi Labanille: "Anna minulle vaimoni, sillä aikani on täyttynyt, että voisin olla hänen kanssaan." ²² Niin Laban kokosi paikalliset ihmiset ja järjesti pidot. ²³ Mutta kun ilta tuli, hän otti tyttärensä Lean ja toi hänet Jaakobille, ja Jaakob oli hänen kanssaan. ²⁴ Laban antoi palvelijattarensa Silpan tyttäreelleen Lealle hänen palvelijakseen. ²⁵ Kun aamu tuli, siellä oli Lea! Niin Jaakob sanoi Labanille: "Mitä olet tehnyt minulle? Enkö Raakelin tähden palvelut sinua? Miksi olet pettänyt minut?" ²⁶ Laban sanoi: "Ei ole tapamme täällä antaa nuorempaa tyttärtä avioliittoon ennen vanhempaa. ²⁷ Täytät tämän hääviikko, ja annamme sinulle myös toisen, vastineeksi toisesta seitsemän vuoden työstä." ²⁸ Jaakob teki niin. Hän täytti viikon Lean kanssa, ja sitten Laban antoi hänelle tyttärensä Raakelin vaimoksi. ²⁹ Laban antoi palvelijattarensa Bilhan tyttäreelleen Raakelille hänen

1. Mooseksen kirja

palvelijakseen. ³⁰ Jaakob oli myös Raakelin kanssa, ja hän rakasti Raakelia enemmän kuin Leaa. Hän työskenteli Labanille toiset seitsemän vuotta. ³¹ Kun Herra näki, että Leaa ei rakastettu, hän antoi hänen tulla raskaaksi, mutta Raakel jäi lapsettomaksi. ³² Lea tuli raskaaksi ja synnytti pojan. Hän antoi hänelle nimen Ruuben, sillä hän sanoi: "Herra on nähnyt kurjuuteni. Totisesti mieheni rakastaa minua nyt." ³³ Hän tuli jälleen raskaaksi ja synnytti pojan sanoen: "Koska Herra kuuli, että minua ei rakasteta, hän on antanut minulle tämänkin." Niin hän antoi hänelle nimen Simeon. ³⁴ Hän tuli jälleen raskaaksi ja synnytti pojan sanoen: "Nyt vihdoinkin mieheni kiintyy minuun, koska olen synnyttänyt hänelle kolme poikaa." Niin hän sai nimen Leevi. ³⁵ Hän tuli jälleen raskaaksi ja synnytti pojan sanoen: "Tällä kertaa ylistän Herraa." Niin hän antoi hänelle nimen Juuda. Sitten hän lakkasi saamasta lapsia.

30 Kun Raakel huomasi, ettei hän saanut lapsia Jaakobille, hän tuli kateelliseksi sisarelleen ja sanoi Jaakobille: "Anna minulle lapsia, tai muuten kuolen!" ² Jaakob vihastui Raakeliin ja sanoi: "Olenko minä Jumalan sijassa, joka on pidättänyt sinulta lasten siunauksen?" ³ Sitten hän sanoi: "Tässä on minun palvelijattareni Bilha; mene hänen luokseen, että hän synnyttäisi lapsia minun puolestani, niin että minullakin olisi perhe hänen kauttaan." ⁴ Niin hän antoi palvelijattarensa Bilhan Jaakobille vaimoksi, ja Jaakob oli hänen kanssaan. ⁵ Bilha tuli raskaaksi ja synnytti Jaakobille pojan. ⁶ Raakel sanoi: "Jumala on tuominut minut, ja on todella kuullut ääneni ja antanut minulle pojan." Siksi hän antoi hänelle nimen Dan. ⁷ Raakelin palvelijatar Bilha tuli jälleen raskaaksi ja synnytti Jaakobille toisen pojan. ⁸ Raakel sanoi: "Suurella kamppailulla olen kamppailut sisareni kanssa, ja olen voittanut." Niinpä hän antoi hänelle nimen Naftali. ⁹ Kun Lea huomasi, ettei hän enää saanut lapsia, hän otti palvelijattarensa Silpan ja antoi hänet Jaakobille vaimoksi. ¹⁰ Ja Lean palvelijatar Silpa synnytti Jaakobille pojan. ¹¹ Lea sanoi: "Mikä onni!" Niinpä hän antoi hänelle nimen Gad. ¹² Lean palvelijatar Silpa synnytti Jaakobille toisen pojan. ¹³ Lea sanoi: "Olen onnellinen! Sillä tyttäret kutsuvat minua autuaaksi." Niinpä hän antoi hänelle nimen Asser. ¹⁴ Vehnänkorjuun aikana Ruuben meni ja löysi lemменmarjoja pellolta ja toi ne äidilleen Lealle. Sitten Raakel sanoi Lealle: "Anna minulle osa poikasi lemменmarjoista." ¹⁵ Mutta hän sanoi hänelle: "Onko

se pieni asia, että olet ottanut mieheni? Haluaisitko ottaa myös poikani lemменmarjat?" Raakel vastasi: "Hyvä on, hän saa maata kanssasi tänä yönä vastineeksi poikasi lemменmarjoista." ¹⁶ Kun Jaakob tuli illalla pellolta, Lea meni häntä vastaan ja sanoi: "Sinun täytyy tulla luokseeni, sillä olen palkannut sinut poikani lemменmarjoilla." Niin hän makasi hänen kanssaan sinä yönä. ¹⁷ Jumala kuuli Leaa, ja hän tuli raskaaksi ja synnytti Jaakobille viidennen pojan. ¹⁸ Lea sanoi: "Jumala on palkinnut minut, koska annoin palvelijattareni miehelleni." Niinpä hän antoi hänelle nimen Isaskar. ¹⁹ Lea tuli jälleen raskaaksi ja synnytti Jaakobille kuudennen pojan. ²⁰ Lea sanoi: "Jumala on antanut minulle hyvän lahjan; nyt mieheni kunnioittaa minua, koska olen synnyttänyt hänelle kuusi poikaa." Niinpä hän antoi hänelle nimen Sebulon. ²¹ Sen jälkeen hän sai tyttären ja antoi hänelle nimen Diina. ²² Jumala otti Raakelin huomioon, ja Jumala kuuli häntä ja salli hänen tulla raskaaksi. ²³ Hän tuli raskaaksi ja synnytti pojan ja sanoi: "Jumala on poistanut häpeäni." ²⁴ Hän antoi hänelle nimen Joosef sanoen: "Lisätköön Herra minulle toisen pojan." ²⁵ Kun Raakel oli synnyttänyt Joosefin, Jaakob sanoi Labanille: "Salli minun lähteä, että voisin mennä omaan paikkaani ja omaan maahani. ²⁶ Palauta vaimoni ja lapseni, joiden vuoksi olen palvellut sinua, ja anna minun mennä; sillä tiedät palveluksen, jonka olen antanut." ²⁷ Mutta Laban sanoi hänelle: "Jos olen löytänyt suosiota silmissäsi, jää, ole hyvä. Olen oppinut kokemuksesta, että Herra on siunannut minua sinun takiasi." ²⁸ Hän sanoi: "Nimeä palkkasi, ja minä maksan sen." ²⁹ Jaakob sanoi hänelle: "Olet tietoinen siitä, kuinka olen palvellut sinua ja kuinka karjasi on menestynyt hoidossani. ³⁰ Sillä sinulla oli vähän ennen kuin tulin, ja se on lisääntynyt suuresti, ja Herra on siunannut sinua kaikkialla, minne käännyn. Mutta nyt, milloin minäkin voin huolehtia omasta taloudestani?" ³¹ "Mitä minun pitäisi antaa sinulle?" hän kysyi. Jaakob vastasi: "Sinun ei tarvitse antaa minulle mitään. Jos teet tämän yhden asian minulle, jatkan laumasi paimentamista: ³² Anna minun kulkea tänään koko laumasi läpi, poistaen siitä jokainen pilkullinen ja täplikäs lammas, ja jokainen tummanvärinen karitsa, ja täplikkäät ja pilkulliset vuohien joukosta; nämä olkoot palkkani. ³³ Niin rehellisyyteni vastaa puolestani myöhemmin, kun tulet tarkistamaan palkkaani. Jokainen, joka ei ole pilkullinen tai täplikäs vuohien joukossa, tai tummanvärinen

1. Mooseksen kirja

karitsojen joukossa, jos se löytyy minun luotani, katsotaan varastetuksi." ³⁴ Laban sanoi: "Sovittu, olkoon niin kuin olet sanonut." ³⁵ Sinä samana päivänä hän poisti raidalliset ja täplikkäät pukit, ja kaikki pilkulliset ja täplikkäät vuohet, jokaisen, jolla oli valkoista, ja kaikki tummanväriset karitsat, ja antoi ne poikiensa hoitoon. ³⁶ Hän asetti kolmen päivän matkan itsensä ja Jaakobin väliille, kun Jaakob jatkoi muun Labanin lauman paimentamista. ³⁷ Jaakob otti sitten tuoreita poppelin, mantelipuun ja plataanin oksia, ja kuori niihin valkoisia raitoja, paljastaen oksien valkoisen osan. ³⁸ Hän asetti kuorimansa oksat laumojen eteen juoma-altaisiin, juomapaikkoihin, joissa laumat tulivat juumaan, ja ne parittelivat, kun ne tulivat juumaan. ³⁹ Laumat parittelivat oksien luona, ja laumat synnyttivät raidallisia, pilkullisia ja täplikkäitä nuoria. ⁴⁰ Jaakob erotti karitsat ja sai laumat katsomaan raidallisia ja kaikkia tummanvärisiä eläimiä Labanin laumassa; ja hän asetti omat laumansa erilleen, eikä asettanut niitä Labanin laumaan. ⁴¹ Aina kun vahvemmat naaraat olivat kiimassa, Jaakob asetti oksat altaisiin eläinten eteen, jotta ne parittelisivat oksien lähellä; ⁴² mutta kun eläimet olivat heikkoja, hän ei asettanut niitä sinne. Niin heikot eläimet menivät Labanille ja vahvat Jaakobille. ⁴³ Tällä tavoin mies tuli erittäin vauraaksi, ja hänellä oli suuria laumoja, sekä nais-että miespalvelijoita, ja kameleita ja aaseja.

31 Jaakob kuuli Labanin poikien sanat, jotka sanoivat: "Jaakob on ottanut kaiken, mitä oli meidän isämme omaa, ja siitä, mikä kuului meidän isällemme, hän on saanut kaiken tämän rikkauden." ² Ja Jaakob huomasi, että Labanin asenne häntä kohtaan ei ollut enää entisellään. ³ Silloin Herra sanoi Jaakobille: "Palaa isiesi maahan ja sukusi luo, ja minä olen kanssasi." ⁴ Niin Jaakob lähetti sanan ja kutsui Raakelin ja Lean kedolle, missä hänen laumansa olivat. ⁵ Hän sanoi heille: "Minä näen, että isänne asenne minua kohtaan ei ole enää entisellään, mutta isäni Jumala on ollut kanssani. ⁶ Te näitte, että palvelin isänne uskollisesti kaikella voimallani. ⁷ Kuitenkin isänne on pettänyt minua ja muuttanut palkkaani kymmenen kertaa, mutta Jumala ei sallinut hänen vahingoittaa minua. ⁸ Aina kun hän sanoi: 'Ota pilkulliset palkaksesi', niin kaikki lauma synnytti pilkullisia; ja kun hän sanoi: 'Ota juovikkaat palkaksesi', niin kaikki lauma synnytti juovikkaita. ⁹ Niinpä Jumala on siirtänyt isänne karjan minulle. ¹⁰ Paritteluaikana näin

unessa, että katsoin ylös ja näin, että pukit, jotka parittelivat lauman kanssa, olivat juovikkaita, pilkullisia tai täplikkäitä. ¹¹ Jumalan enkeli sanoi minulle unessa: 'Jaakob', ja minä vastasin: 'Tässä olen.' ¹² Hän sanoi: 'Katso ylös ja näe, että kaikki pukit, jotka parittelevat lauman kanssa, ovat juovikkaita, pilkullisia tai täplikkäitä, sillä minä olen nähnyt kaiken, mitä Laban on tehnyt sinulle. ¹³ Minä olen Beetelin Jumala, jossa voitelit patsaan ja teit minulle lupauksen. Nouse nyt, lähde tästä maasta ja palaa syntymämaahasi.'" ¹⁴ Raakel ja Lea vastasivat: "Onko meillä enää osuutta isämme perintöön?" ¹⁵ Eikö hän pidä meitä vieraina? Sillä hän on myynyt meidät ja kuluttanut sen, mikä maksettiin meistä. ¹⁶ Kaikki se rikkaus, jonka Jumala on ottanut isältämme, kuuluu meille ja lapsillemme. Tee siis, mitä Jumala on sinulle sanonut." ¹⁷ Sitten Jaakob valmisti lapsensa ja vaimonsa matkalle kameleilla; ¹⁸ ja hän ajoi kaiken karjansa ja kaikki omaisuutensa, jonka hän oli hankkinut Paddan-Aramissa, mennäkseen isänsä Iisakin luo Kanaanin maahan. ¹⁹ Kun Laban oli mennyt keritsemään laumaansa, Raakel otti isänsä kotijumalat. ²⁰ Jaakob myös petti aramealaisen Labanin kertomatta hänelle, että hän pakeni. ²¹ Niin hän pakeni kaiken omaisuutensa kanssa, ylitti Eufrat-joen ja suuntasi Gileadin vuoristoon. ²² Kolmantena päivänä Labanille ilmoitettiin, että Jaakob oli paennut. ²³ Hän otti mukaansa sukulaisensa ja ajoi Jaakobia takaa seitsemän päivän ajan ja saavutti hänet Gileadin vuoristossa. ²⁴ Mutta Jumala tuli aramealaisen Labanin luo unessa yöllä ja sanoi: "Varo, ettet puhu Jaakobille hyvää tai pahaa." ²⁵ Laban saavutti Jaakobin. Jaakob oli pystyttänyt telttansa vuoristoon, ja Laban ja hänen sukulaisensa leiriytyivät sinne myös. ²⁶ Sitten Laban sanoi Jaakobille: "Mitä olet tehnyt pettämällä minut ja viemällä tyttäreni kuin sotavangit?" ²⁷ Miksi pakenit salaa ja petät minut? Miksi et kertonut minulle, jotta olisin voinut lähettää sinut pois ilolla ja lauluilla, tamburiinin ja lyrran kanssa?" ²⁸ Et edes antanut minun suudella lapsenlapsiani ja tyttäriäni hyvästiksi. Olet toiminut tyhmästi. ²⁹ Minulla on valta vahingoittaa sinua; mutta viime yönä isäsi Jumala sanoi minulle: 'Varo, ettet puhu Jaakobille hyvää tai pahaa.' ³⁰ Nyt olet lähtenyt, koska kaipasit palata isäsi taloon. Mutta miksi otit jumalani?" ³¹ Jaakob vastasi Labanille: "Pelästyin, koska ajattelin, että saattaisit ottaa tyttäresi minulta väkisin. ³² Mutta jos löydät

1. Mooseksen kirja

kenenkään, jolla on jumalasi, hän ei saa elää. Sukulaistemme edessä, katso itse, onko täällä mitään sinun omaasi; ja jos on, ota se." Nyt Jaakob ei tiennyt, että Raakel oli ottanut jumalat. ³³ Niin Laban meni Jaakobin telttaan, ja Lean telttaan, ja kahden naisorjan telttaan, mutta ei löytänyt niitä. Kun hän tuli ulos Lean teltasta, hän meni Raakelin telttaan. ³⁴ Raakel oli ottanut kotijumalat ja laittanut ne kamelinsa satulan sisään ja istui niiden päällä. Laban etsi teltasta, mutta ei löytänyt mitään. ³⁵ Raakel sanoi isälleen: "Älä ole vihainen, herrani, etten voi nousta edessäsi; minulla on kuukautiseni." Niin hän etsi, mutta ei löytänyt kotijumalia. ³⁶ Jaakob vihastui ja nuhteli Labania. "Mikä on rikokseni?" hän kysyi Labanilta. "Mikä on syntini, että olet kiivaasti ajanut minua takaa?" ³⁷ Nyt kun olet etsinyt kaiken omaisuuteni, mitä olet löytänyt, joka kuuluu taloosi? Aseta se tänne sukulaistemme eteen ja anna heidän tuomita meidän välillämme. ³⁸ "Olen ollut kanssasi kaksikymmentä vuotta. Eivätkä lampaasi ja vuohesi ole keskenmenneet, enkä ole syönyt laumasi pässejä. ³⁹ En tuonut sinulle petojen raatelemaa eläintä; kannoin itse tappion. Ja vaadit minulta maksua kaikesta, mikä varastettiin päivällä tai yöllä. ⁴⁰ Tämä oli tilanteeni: Päivällä kuumuus kulutti minua ja yöllä pakkanen, ja uni pakeni silmistäni. ⁴¹ Kaksikymmentä vuotta olin talossasi. Palvelin sinua neljätoista vuotta kahdesta tyttärestäsi ja kuusi vuotta laumastasi, ja muutit palkkaani kymmenen kertaa. ⁴² Jos isäni Jumala, Aabrahamin Jumala ja se, jota Iisak pelkäsi, ei olisi ollut kanssani, olisit varmasti lähettänyt minut pois tyhjin käsin. Mutta Jumala on nähnyt ahdinkoni ja käteni vaivan, ja viime yönä hän nuhteli sinua." ⁴³ Laban vastasi Jaakobille: "Tyttäret ovat minun tyttäriäni, lapset ovat minun lapsiani, ja laumat ovat minun laumojani. Kaikki, mitä näet, on minun. Mutta mitä voin tänään tehdä näille tyttärelleni tai lapsille, jotka he ovat synnyttäneet?" ⁴⁴ Tule nyt, tehdään liitto, sinä ja minä, ja antakoon se olla todistajana meidän välillämme." ⁴⁵ Niin Jaakob otti kiven ja pystytti sen patsaaksi. ⁴⁶ Hän sanoi sukulaisilleen: "Kootkaa kiviä." Niin he ottivat kiviä ja tekivät kasan, ja he söivät siellä kasan ääressä. ⁴⁷ Laban kutsui sitä Jegar-sahadutaksi, ja Jaakob kutsui sitä Galediksi. ⁴⁸ Laban sanoi: "Tämä kasa on todistajana meidän välillämme tänä päivänä." Siksi sitä kutsuttiin Galediksi. ⁴⁹ Sitä kutsuttiin myös Mispaaksi, koska hän sanoi: "Herra katsokoon meidän ylitsemme, kun olemme erossa toisistamme."

⁵⁰ Jos kohtelet tyttäriäni huonosti tai otat muita vaimoja heidän lisäksi, vaikka kukaan ei olisi kanssamme, muista, että Jumala on todistaja meidän välillämme." ⁵¹ Laban jatkoi Jaakobille: "Tässä on tämä kasa, ja tässä on tämä patsas, jonka olen pystyttänyt meidän välillemme. ⁵² Tämä kasa on todistaja, ja tämä patsas on todistaja, etten minä kulje tämän kasan ohitse sinun puolellesi vahingoittaakseni sinua, etkä sinä kulje tämän kasan ja patsaan ohitse minun puolelleni vahingoittaaksesi minua. ⁵³ Aabrahamin Jumala ja Nahorin Jumala, heidän isänsä Jumala, tuomitkoon meidän välillämme." Niin Jaakob vannoi sen kautta, jota hänen isänsä Iisak pelkäsi. ⁵⁴ Hän teki uhrin siellä vuoristossa ja kutsui sukulaisensa aterialle. Kun he olivat syöneet, he viettivät yön siellä. ⁵⁵ Aamunkoitteessa Laban suuteli lapsenlapsiaan ja tyttäriään ja siunasi heitä. Sitten hän lähti ja palasi kotiinsa.

32

Kun Jaakob jatkoi matkaansa, Jumalan enkelit kohtasivat hänet. ² Nähdessään heidät Jaakob sanoi: "Tämä on Jumalan leiri!" Niinpä hän antoi paikalle nimen Mahanaim. ³ Jaakob lähetti sanansaattajia edellään veljensä Esaun luo Seirin maahan, Edomin alueelle. ⁴ Hän käski heitä: "Näin teidän tulee sanoa herralleni Esaulle: 'Palvelijasi Jaakob ilmoittaa: Olen asunut Labanin luona ja viipynyt siellä tähän asti. ⁵ Minulla on härkiä, aaseja, lampaita ja palvelijoita, sekä miehiä että naisia. Lähetan tämän viestin herralleni toivoen saavani suosionne.'" ⁶ Sanansaattajat palasivat Jaakobin luo ja sanoivat: "Menimme veljesi Esaun luo, ja hän on tulossa sinua vastaan neljänsadan miehen kanssa." ⁷ Jaakob pelkäsi suuresti ja oli ahdistunut, joten hän jakoi kanssaan olevat ihmiset, laumat, karjat ja kamelit kahteen ryhmään. ⁸ Hän ajatteli: "Jos Esau hyökkää toisen ryhmän kimppuun, toinen ryhmä voi paeta." ⁹ Jaakob rukoili: "Oi isäni Aabrahamin Jumala ja isäni Iisakin Jumala, Herra, sinä, joka sanoit minulle: 'Palaa kotimaahasi ja sukusi luo, ja minä teen sinut menestyväksi,' ¹⁰ en ole ansainnut kaikkea sitä hyvyttä ja uskollisuutta, jota olet osoittanut palvelijallesi. Ylitin tämän Jordanin vain sauvani kanssa, ja nyt minusta on tullut kaksi leiriä. ¹¹ Pelasta minut, ole hyvä, veljeni Esaun käsistä, sillä pelkään hänen hyökkäävän kimppuuni sekä äitien että lasten kanssa. ¹² Kuitenkin olet luvannut: 'Minä teen sinut varmasti menestyväksi ja teen jälkeläisesi lukuisiksi'"

1. Mooseksen kirja

kuin meren hiekka, jota ei voi laskea."¹³ Hän vietti yönsä siellä ja valitsi lahjan veljelleen Esaulle siitä, mitä hänellä oli mukanaan:¹⁴ kaksisataa vuohta ja kaksikymmentä pukkia, kaksisataa lammasta ja kaksikymmentä pässiä,¹⁵ kolmekymmentä imettävää kamelia vasikoineen, neljäkymmentä lehmää ja kymmenen sonnia, sekä kaksikymmentä naaraasaasia ja kymmenen urostaasia.¹⁶ Hän antoi ne palvelijoidensa hoitoon, kukin lauma erikseen, ja käski heitä: "Menkää edelläni ja pitäkää jonkin verran etäisyyttä laumojen välillä."¹⁷ Hän ohjeisti johtajaa: "Kun veljeni Esau kohtaa sinut ja kysyy: 'Kenen omaisuutta nämä ovat, minne olet menossa, ja kenen eläimet ovat edessäsi?'¹⁸ sinun tulee vastata: 'Ne kuuluvat palvelijallesi Jaakobille. Ne ovat lahja, joka on lähetetty herralleni Esaulle, ja hän seuraa meitä.'¹⁹ Hän käski toista, kolmatta ja kaikkia, jotka seurasivat laumoja: "Teidän tulee sanoa sama asia Esaulle, kun kohtaatte hänet."²⁰ Ja muistakaa sanoa: 'Palvelijasi Jaakob on tulossa meidän jäljessämme.'" Sillä hän ajatteli: "Levitän hänen vihansa näillä lahjoilla, jotka lähetän edellä; sen jälkeen, kun näen hänet, ehkä hän hyväksyy minut."²¹ Niinpä Jaakobin lahjat menivät hänen edellään, kun hän jäi leiriin sinä yönä.²² Sinä yönä Jaakob nousi, otti kaksi vaimoan, kaksi naispuolista palvelijaansa ja yksitoista poikaansa ja ylitti Jabbokin kahlaamon.²³ Kun hän oli lähettänyt heidät virran yli, hän lähetti myös kaikki omaisuutensa.²⁴ Jaakob jäi yksin, ja mies alkoi kampailla hänen kanssaan päivänkoittoon asti.²⁵ Kun mies huomasi, ettei voinut voittaa häntä, hän kosketti Jaakobin lonkan niveltä, aiheuttaen sen sijoiltaan menemisen heidän painiessaan.²⁶ Sitten mies sanoi: "Päästä minut menemään, sillä on päivä koittanut." Mutta Jaakob vastasi: "En päästä sinua, ellet siunaa minua."²⁷ Mies kysyi häneltä: "Mikä on nimesi?" "Jaakob," hän vastasi.²⁸ Sitten mies sanoi: "Nimesi ei enää ole Jaakob, vaan Israel, koska olet taistellut Jumalan ja ihmisten kanssa ja voittanut."²⁹ Jaakob sanoi: "Kerro minulle nimesi, ole hyvä." Mutta hän vastasi: "Miksi kysyt nimeäni?" Ja hän siunasi hänet siellä.³⁰ Niinpä Jaakob antoi paikalle nimen Penuel, sanoen: "Koska näin Jumalan kasvoista kasvoihin, ja silti henkeni säilyi."³¹ Aurinko nousi hänen ylleen, kun hän kulki Penielin ohi, ja hän ontui lonkkansa vuoksi.³² Tästä syystä israelilaiset pidättäytyvät syömästä lonkan jännettä vielä tänäkin päivänä, koska Jaakobin lonkkaa kosketettiin janteen läheltä.

33

Jaakob nosti silmänsä ja näki Esaun lähestyvän neljänsadan miehen kanssa. Hän jakoi lapset Lean, Raakelin ja kahden orjattaren kesken.² Hän asetti orjattaret ja heidän lapsensa eteen, Lean ja hänen lapsensa seuraavaksi, ja Raakelin ja Joosefin taakse.³ Jaakob itse meni edellä ja kumartui maahan seitsemän kertaa lähestyessään veljeään.⁴ Esau juoksi Jaakobia vastaan, syleili häntä, kaatui hänen kaulaansa ja suuteli häntä, ja he itkivät molemmat.⁵ Esau katsoi ylös ja huomasi naiset ja lapset, kysyen: "Keitä nämä ovat, jotka ovat kanssasi?" Jaakob vastasi: "Nämä ovat lapsia, jotka Jumala on armossaan antanut palvelijallesi."⁶ Sitten orjattaret ja heidän lapsensa tulivat esiin ja kumartuivat.⁷ Lea ja hänen lapsensa tulivat myös esiin ja kumartuivat. Lopuksi Joosef ja Raakel lähestyivät ja kumartuivat.⁸ Esau kysyi: "Mitä tarkoitat kaikilla näillä laumoilla, jotka kohtasin?" Jaakob vastasi: "Löytääkseni suosion sinun silmissäsi, herrani."⁹ Esau sanoi: "Minulla on paljon, veljeni. Pidä se, mikä sinulla on."¹⁰ Jaakob vaati: "Ei, ole hyvä, jos olen löytänyt suosion sinun silmissäsi, ota tämä lahja minulta, sillä sinun kasvosi näkeminen on kuin näkisi Jumalan kasvot, nyt kun olet ottanut minut suosiollisesti vastaan."¹¹ "Ole hyvä ja ota vastaan lahja, joka on tuotu sinulle, sillä Jumala on ollut armollinen minulle ja minulla on kaikkea, mitä tarvitsen." Koska Jaakob painosti häntä, Esau otti sen vastaan.¹² Esau ehdotti: "Lähtekäämme liikkeelle ja menkäämme, ja minä saatan sinua."¹³ Jaakob sanoi: "Herrani tietää, että lapset ovat heikkoja, ja minun on huolehdittava imettävistä laumoista ja karjoista. Jos niitä ajetaan kovaa yhden päivän ajan, eläimet kuolevat."¹⁴ "Ole hyvä ja anna herrani mennä palvelijansa edellä. Minä liikun hiljalleen, karjan ja lasten mukaan, kunnes tulen herrani luo Seiriin."¹⁵ Esau tarjosi: "Anna minun jättää muutamia miehiäni sinun kanssasi." Mutta Jaakob sanoi: "Miksi niin? Anna minun löytää suosiota herrani silmissä."¹⁶ Esau lähti sitten sinä päivänä jatkaen matkaansa Seiriin.¹⁷ Jaakob matkusti kuitenkin Sukkotiin, missä hän rakensi talon ja suojia karjalleen. Siksi paikkaa kutsutaan Sukkotiksi.¹⁸ Jaakob saapui turvallisesti Sikemin kaupunkiin Kanaanin maassa, tullessaan Paddan-Aramista, ja leiriytyi kaupungin edustalle.¹⁹ Hän osti sen maa-alueen, johon oli pystyttyntä telttansa, Hamorin, Sikemin isän, pojilta sadalla hopearahalla.

1. Mooseksen kirja

²⁰ Siellä hän pystytti alttarin ja nimesi sen El-Elohe-Israeliksi.

34 Lean tytär Dina, jonka hän oli synnyttänyt Jaakobille, meni ulos katsomaan maan tyttäriä. ² Kun Sikem, hivviläisen Hamorin poika, maan ruhtinas, näki hänet, hän otti hänet ja makasi hänen kanssaan, häväisten hänet. ³ Hänen sydämensä kiintyi Dinaan, Jaakobin tyttäreeseen, ja hän rakasti nuorta naista ja puhui lempeästi hänelle. ⁴ Niin Sikem sanoi isälleen Hamorille: "Hanki minulle tämä nuori nainen vaimokseni." ⁵ Kun Jaakob kuuli, että hänen tyttärensä Dina oli häväisty, hänen poikansa olivat karjan kanssa kedolla, joten hän pysyi vaiti, kunnes he palasivat. ⁶ Sitten Hamor, Sikemin isä, meni puhumaan Jaakobin kanssa. ⁷ Jaakobin pojat tulivat kedolta, kun he kuulivat siitä; he olivat murheellisia ja hyvin vihaisia, koska Sikem oli tehnyt häpeällisen teon Israelissa makaamalla Jaakobin tyttären kanssa—teko, jota ei pitäisi tehdä. ⁸ Mutta Hamor puhui heidän kanssaan sanoen: "Poikani Sikemin sielu kaipaavat tyttärtänne. Antakaa hänet, olkaa hyvä, hänelle vaimoksi." ⁹ Solmikkaa avioliittoja kanssamme; antakaa tyttärenne meille ja ottakaa meidän tyttärenne itsellenne. ¹⁰ Voitte asua keskuudessamme; maa on avoin teille. Asukaa siinä, käykää kauppaa siinä ja hankkikaa omaisuutta siinä." ¹¹ Sikem puhui Dinan isälle ja veljille: "Suokaa minulle suosiota silmissänne, ja minä annan teille mitä tahansa pyydätte." ¹² Asettakaa morsiuslahja ja lahja niin korkeaksi kuin haluatte, ja minä maksan mitä tahansa pyydätte minulta. Antakaa minulle vain nuori nainen vaimokseni." ¹³ Jaakobin pojat vastasivat Sikemille ja hänen isälleen Hamorille petollisesti, koska hän oli häväissyt heidän sisarensa Dinan. ¹⁴ He sanoivat heille: "Emme voi tehdä sellaista asiaa—antaa sisartamme miehelle, joka on ympärileikkaamaton, olisi häpeällistä meille." ¹⁵ Suostumme teihin vain tällä ehdolla: että teistä tulee kaltaisiamme ympärileikkaamalla kaikki miehenne. ¹⁶ Sitten annamme teille tyttärenne ja otamme teidän tyttärenne itsellemme. Asumme keskuudessanne ja tulemme yhdeksi kansaksi. ¹⁷ Mutta jos ette suostu ympärileikkaukseen, otamme sisaremme ja menemme pois." ¹⁸ Hamor ja hänen poikansa Sikem pitivät ehdotusta hyvänä. ¹⁹ Nuori mies, joka oli arvostetumpi kuin koko isänsä talo, ei viivytellyt tekemästä mitä he sanoivat, koska hän oli mieltynyt Jaakobin tyttäreeseen. ²⁰ Niin Hamor ja hänen poikansa Sikem menivät kaupungin portille puhumaan

kaupungin miehille. ²¹ "Nämä miehet ovat ystävällisiä meille", he sanoivat. "Antakaa heidän asua maassa ja käydä kauppaa siinä; maa on tarpeeksi suuri heille. Voimme ottaa heidän tyttärensä vaimoiksi ja antaa omat tyttäremme heille." ²² Mutta miehet suostuvat asumaan kanssamme yhtenä kansana vain sillä ehdolla, että kaikki miehet keskuudessamme ympärileikataan, kuten he ovat. ²³ Eivätkö heidän karjansa, omaisuutensa ja kaikki heidän eläimensä tule meidän omiksemme? Suostukaamme heidän ehtoihinsa, ja he asettuvat keskuuteemme." ²⁴ Kaikki, jotka menivät ulos kaupungin portista, suostuivat Hamorin ja hänen poikansa Sikemin kanssa, ja kaikki kaupungin miehet ympärileikattiin. ²⁵ Kolme päivää myöhemmin, kun he olivat vielä kivuliaita, kaksi Jaakobin poikaa, Simeon ja Leevi, Dinan veljet, ottivat miekkansa ja hyökkäsivät varomattoman kaupungin kimppuun, tappaen jokaisen miehen. ²⁶ He tappoivat Hamorin ja hänen poikansa Sikemin miekalla ja ottivat Dinan Sikemin talosta ja lähtivät. ²⁷ Jaakobin pojat tulivat surmattujen luo ja ryöstivät kaupungin, koska heidän sisarensa oli häväisty. ²⁸ He ottivat heidän laumansa ja karjansa ja aasinsa ja kaiken muun, mitä heillä oli kaupungissa ja kedolla. ²⁹ He veivät kaiken heidän rikkautensa ja kaikki heidän pienokaisensa ja vaimonsa, ottaen saaliiksi kaiken, mitä taloissa oli. ³⁰ Sitten Jaakob sanoi Simeonille ja Leeville: "Te olette tuoneet minulle vaivaa tekemällä minut vastenmieliseksi maan asukkaille, kanaanilaisille ja perissiläisille. Meitä on vähän, ja jos he kokoontuvat yhteen minua vastaan ja hyökkäävät minua vastaan, minut ja taloni tuhoataan." ³¹ Mutta he vastasivat: "Pitäisikö hänen kohdella sisartamme niin törkeällä häpeällä?"

35 Sitten Jumala käski Jaakobia: "Nouse, mene Beteliin ja asetu sinne asumaan, ja rakenna siellä alttari Jumalalle, joka ilmestyi sinulle, kun pakenit veljeäsi Esaunia." ² Jaakob sanoi perheelleen ja kaikille, jotka olivat hänen kanssaan: "Poistakaa vieraat jumalat, jotka ovat teidän keskuudessanne, puhdistautukaa ja vaihtakaa vaatteenne." ³ "Noustaan ja mennään Beteliin, jossa minä rakennan alttarin Jumalalle, joka vastasi minulle ahdistukseni aikana ja on ollut kanssani kaikkialla, minne olen matkustanut." ⁴ He antoivat Jaakobille kaikki vieraat jumalat, jotka heillä oli, ja korvakorut, ja Jaakob hautasi ne tammen alle lähellä Sikemiä. ⁵ Kun he matkustivat, suuri kauhu Jumalalta lankesi ympäröiviin kaupunkeihin, joten kukaan ei

1. Mooseksen kirja

ajanut Jaakobin poikia takaa. ⁶ Jaakob ja kaikki hänen kanssaan olevat ihmiset saapuivat Luziin (eli Beteliin) Kanaanin maassa. ⁷ Hän rakensi sinne alttarin ja nimesi paikan El-Beteliksi, koska siellä Jumala oli ilmestynyt hänelle, kun hän pakeni veljeään. ⁸ Nyt Rebekan hoitaja Debora kuoli ja hänet haudattiin tammen alle Betelin alapuolelle; paikka nimettiin Allon-bakutiksi. ⁹ Jumala ilmestyi jälleen Jaakobille hänen palattuaan Paddan-Aramista, ja Hän siunasi häntä. ¹⁰ Jumala sanoi hänelle: "Nimesi on Jaakob, mutta sinua ei enää kutsuta Jaakobiksi; Israel on nimesi." Näin Hän nimesi hänet Israeliksi. ¹¹ Jumala sanoi myös hänelle: "Minä olen Kaikkivaltias Jumala; ole hedelmällinen ja lisääntykää. Sinusta tulee kansa ja kansojen joukko, ja kuninkaita nousee sinusta." ¹² "Maan, jonka annoin Abrahamille ja Iisakille, annan sinulle, ja annan tämän maan jälkeläisillesi sinun jälkeesi." ¹³ Sitten Jumala poistui hänen luotaan paikassa, jossa Hän oli puhunut hänen kanssaan. ¹⁴ Jaakob pystytti kivipatsaan paikkaan, jossa Jumala oli puhunut hänen kanssaan, ja hän kaatoi sille juomauhrin ja myös öljyä. ¹⁵ Jaakob nimitti paikan, jossa Jumala oli puhunut hänen kanssaan, Beteliksi. ¹⁶ Sitten he lähtivät Betelistä. Kun he olivat vielä jonkin matkan päässä Efratasta, Raakel alkoi synnyttää ja koki suuria vaikeuksia. ¹⁷ Hänen kovan synnytyksensä aikana kättilö sanoi hänelle: "Älä pelkää, sillä sinulla on jälleen poika." ¹⁸ Kun hän veti viimeisen hengenvetonsa—sillä hän oli kuolemassa—hän nimesi poikansa Ben-Oni, mutta hänen isänsä kutsui häntä Benjaminiksi. ¹⁹ Näin Raakel kuoli ja hänet haudattiin Efratan (eli Betlehemin) tielle. ²⁰ Jaakob pystytti patsaan hänen haudalleen; se on Raakelin haudan patsas tähän päivään asti. ²¹ Israel jatkoi matkaansa ja pystytti telttansa Ederin tornin tuolle puolen. ²² Kun Israel asui siinä maassa, Ruuben meni ja makasi isänsä sivuvaimon Bilhan kanssa, ja Israel kuuli siitä. Nyt Jaakobilla oli kaksitoista poikaa: ²³ Lean pojat olivat Ruuben, Jaakobin esikoinen, ja Simeon, Leevi, Juuda, Isaskar ja Sebulon. ²⁴ Raakelilla oli kaksi poikaa: Joosef ja Benjamin. ²⁵ Raakelin palvelijattaren Bilhan pojat olivat Dan ja Naftali. ²⁶ Lean palvelijattaren Silpan pojat olivat Gad ja Asser. Nämä olivat Jaakobin pojat, jotka syntyivät hänelle Paddan-Aramissa. ²⁷ Jaakob tuli isänsä Iisakin luo Mamreen, lähelle Kirjat-Arbaa (eli Hebronia), jossa Abraham ja Iisak olivat asuneet. ²⁸ Iisak saavutti sadan kahdeksankymmenen vuoden

iän. ²⁹ Sitten hän veti viimeisen hengenvetonsa ja kuoli, ja hänet koottiin kansansa luo, vanhana ja elinpäivistä kylläisenä. Hänen poikansa Esau ja Jaakob hautasivat hänet.

36 Tässä ovat Esaun (tunnetaan myös nimellä Edom) sukuuettelot. ² Esau otti vaimokseen Kanaanin tyttäriä: Adan, heettiläisen Elonin tyttären, ja Oholibaman, Anahin tyttären ja hivviläisen Zibeonin tyttären— ³ sekä Basematin, Ismaelin tyttären, Nebajotin sisaren. ⁴ Ada synnytti Esaulle Elifaksen, ja Basemat synnytti Reuelin. ⁵ Ja Oholibama synnytti Jeusin, Jaalamin ja Korahin. Nämä ovat Esaun pojat, jotka syntyivät hänelle Kanaanin maassa. ⁶ Esau otti vaimonsa, poikansa, tyttärensä ja kaikki talonsa jäsenet, sekä karjansa, karjalaumansa ja kaiken omaisuutensa, jonka hän oli hankkinut Kanaanin maassa, ja muutti maahan, joka oli kaukana hänen veljestään Jaakobista. ⁷ Sillä heidän omaisuutensa oli liian suuri, jotta he voisivat asua yhdessä; maa, jossa he asuivat, ei voinut elättää heitä heidän karjansa vuoksi. ⁸ Näin Esau asettui Seirin vuoristoon; Esau on Edom. ⁹ Tässä ovat Esaun, edomilaisten isän, sukuuettelot Seirin vuoristossa. ¹⁰ Tässä ovat Esaun poikien nimet: Elifas, Esaun vaimon Adan poika; ja Reuel, Esaun vaimon Basematin poika. ¹¹ Elifaksen pojat olivat nimeltään Teman, Omar, Sefo, Gaetam ja Kenaz. ¹² Timna oli Esaun pojan Elifaksen sivuvaimo, ja hän synnytti Elifakselle Amalekin. Nämä olivat Esaun vaimon Adan pojanpoikia. ¹³ Reuelin pojat olivat Nahat, Serah, Samma ja Missa. Nämä olivat Esaun vaimon Basematin pojanpoikia. ¹⁴ Esaun vaimon Oholibaman, Anahin tyttären ja Zibeonin tyttären—pojat: hän synnytti Esaulle Jeusin, Jaalamin ja Korahin. ¹⁵ Nämä olivat päämiehet Esaun jälkeläisten joukossa. Elifaksen, Esaun esiköisen, pojat: päämiehet Teman, Omar, Sefo, Kenaz, ¹⁶ Korah, Gaetam ja Amalek. Nämä olivat päämiehet Elifaksen jälkeläisistä Edomin maassa; he olivat Adan poikia. ¹⁷ Reuelin, Esaun pojan, pojat: päämiehet Nahat, Serah, Samma ja Missa. Nämä olivat päämiehet Reuelin jälkeläisistä Edomin maassa; he olivat Esaun vaimon Basematin poikia. ¹⁸ Esaun vaimon Oholibaman pojat: päämiehet Jeus, Jaalam ja Korah. Nämä olivat päämiehet Esaun vaimon Oholibaman, Anahin tyttären, jälkeläisistä. ¹⁹ Nämä olivat Esaun jälkeläiset, tunnetaan myös nimellä Edom, ja nämä olivat heidän päämiehensä. ²⁰ Nämä olivat Seirin, horilaisen, jälkeläiset, jotka

1. Mooseksen kirja

asuivat alueella: Lotan, Sobal, Zibeon, Anah, ²¹ Dison, Eser ja Disan. Nämä olivat horilaisten johtajat, Seirin pojat Edomin maassa. ²² Lotanin pojat olivat Hori ja Homam; ja Timna oli Lotanin sisar. ²³ Sobalin perheeseen kuuluivat Alvan, Manahat, Ebal, Sefo ja Onam. ²⁴ Nämä olivat Zibeonin pojat: Aja ja Anah. Tämä on se Anah, joka löysi kuumat lähteet erämaassa, kun hän paimensi isänsä Zibeonin aaseja. ²⁵ Nämä olivat Anahin lapset: Dison ja Oholibama, Anahin tytär. ²⁶ Nämä olivat Disonin pojat: Hemdan, Esban, Jitran ja Keran. ²⁷ Eserin perheeseen kuuluivat Bilhan, Saavan ja Akan. ²⁸ Disanin perheeseen kuuluivat Us ja Aran. ²⁹ Nämä olivat horilaisten johtajat: Lotan, Sobal, Zibeon, Anah, ³⁰ Dison, Eser ja Disan. Nämä olivat horilaisten johtajat, heidän jakautumisensa mukaan, Seirin maassa. ³¹ Nämä olivat kuninkaat, jotka hallitsivat Edomin maassa ennen kuin yksikään kuningas hallitsi israelilaisia. ³² Beorista syntynyt Bela hallitsi Edomissa, ja hänen kaupunkinsa nimi oli Dinhaba. ³³ Kun Bela kuoli, Jobab, Serahin poika Bosrasta, seurasi häntä kuninkaana. ³⁴ Kun Jobab kuoli, Husham Temanilaisten alueelta otti kuninkuuden. ³⁵ Kun Husham kuoli, Bedadin poika Hadad, joka voitti Midianin Mooabin maassa, seurasi häntä kuninkaana; hänen kaupunkinsa nimi oli Avit. ³⁶ Kun Hadad kuoli, Samla Masrekasta otti kuninkuuden. ³⁷ Kun Samla kuoli, Saul Rehobotista virran varrelta tuli kuninkaaksi. ³⁸ Kun Saul kuoli, Akborin poika Baal-Hanan seurasi häntä kuninkaana. ³⁹ Kun Akborin poika Baal-Hanan kuoli, Hadar seurasi häntä kuninkaana. Hänen kaupunkinsa nimi oli Pau, ja hänen vaimonsa nimi oli Mehetabel, Matredin tytär, Mesahabin tytär. ⁴⁰ Nämä olivat Esaun jälkeläisten päämiesten nimet, heidän perheidensä ja asuinpaikkojensa mukaan, nimeltään: päämies Timna, päämies Alva, päämies Jetet, ⁴¹ päämies Oholibama, päämies Ela ja päämies Pinon, ⁴² päämies Kenaz, päämies Teman ja päämies Mibsar, ⁴³ päämies Magdiel ja päämies Iram. Nämä olivat Edomin päämiehet, heidän asuinpaikkojensa mukaan maassa, jonka he valtasivat. Tämä on Esaun, edomilaisten isän, sukulutteleo.

37 Jaakob asui siinä maassa, jossa hänen isänsä oli asunut muukalaisena, Kanaanin maassa. ² Tämä on kertomus Jaakobin suvusta. Joosef, seitsemäntoistavuotiaana, paimensi laumaa veljiensä kanssa, Bilhan ja Silpan, hänen isänsä vaimojen, poikien kanssa. Joosef toi heidän

isästään pahan kertomuksen. ³ Israel rakasti Joosefia enemmän kuin kaikkia muita poikiaan, sillä hän oli hänen vanhoilla päivillään syntynyt poika; ja hän teki hänelle monivärisen viitan. ⁴ Kun hänen veljensä näkivät, että heidän isänsä rakasti häntä enemmän kuin kaikkia heitä, he vihasivat häntä eivätkä voineet puhua hänelle ystävällisesti. ⁵ Joosef näki unen, ja kun hän kertoi sen veljilleen, he vihasivat häntä vielä enemmän. ⁶ Hän sanoi heille: "Kuulkaa, mitä unta minä olen nähnyt: ⁷ Me olimme sitomassa lyhteitä pellolla, ja yhtäkkiä minun lyhteeni nousi ja seiso i pystyssä, kun teidän lyhteenne kokoontuivat sen ympärille ja kumarsivat minun lyhdettäni." ⁸ Hänen veljensä sanoivat hänelle: "Aiotko todella hallita meitä? Aiotko todella hallita meitä?" Niin he vihasivat häntä vielä enemmän hänen unensa ja sanojensa vuoksi. ⁹ Sitten hän näki toisen unen ja kertoi sen veljilleen. "Kuulkaa," hän sanoi, "olen nähnyt toisen unen, ja tällä kertaa aurinko, kuu ja yksitoista tähteä kumarsivat minua." ¹⁰ Kun hän kertoi sen isälleen ja veljilleen, hänen isänsä nuhteli häntä ja sanoi: "Mikä tämä uni on, jonka olet nähnyt? Tulemmeko minä ja äitisi ja veljesi todella kumartamaan maahan sinun edessäsi?" ¹¹ Hänen veljensä kadehtivat häntä, mutta hänen isänsä ei unohtanut asiaa. ¹² Hänen veljensä menivät paimentamaan isänsä laumaa Sikemin lähelle. ¹³ Israel sanoi Joosefille: "Eivätkö veljesi ole paimentamassa laumaa Sikemin lähellä? Tule, minä lähetan sinut heidän luokseen." Joosef vastasi: "Minä menen." ¹⁴ Hän sanoi hänelle: "Mene nyt ja katso, ovatko veljesi ja lauma kunnossa, ja tuo sana takaisin minulle." Niin hän lähetti hänet Hebronin laaksosta, ja hän saapui Sikemiin. ¹⁵ Mies löysi hänet harhailemassa pellolla ja kysyi häneltä: "Mitä etsit?" ¹⁶ Hän vastasi: "Etsin veljiäni; voitko kertoa minulle, missä he paimentavat laumaa?" ¹⁷ Mies sanoi: "He ovat lähteneet täältä; kuulin heidän sanovan: 'Mennään Dootaniin.'" Niin Joosef meni veljiensä perään ja löysi heidät Dootanista. ¹⁸ Kun he näkivät hänet kaukaa, ennen kuin hän saapui heidän luokseen, he juonittelivat tappaakseen hänet. ¹⁹ He sanoivat toisilleen: "Tässä tulee tuo unennäköijä!" ²⁰ Tulkaa nyt, tappakaamme hänet ja heittäkäämme hänet johonkin näistä kuopista; voimme sanoa, että villieläin söi hänet. Sitten näemme, mitä hänen unistaan tulee." ²¹ Mutta Ruuben kuuli tämän ja yritti pelastaa hänet heidän käsistään. "Älkää ottako hänen henkeään," hän sanoi. ²² "Älkää vuodattako

1. Mooseksen kirja

verta. Heittäkää hänet tähän kuoppaan täällä erämaassa, mutta älkää koskeko häneen." Ruuben sanoi tämän pelastaakseen hänet heiltä ja palauttaakseen hänet isälleen.²³ Kun Joosef saapui veljiensä luokse, he riisuivat häneltä viitan, monivärisen viitan, jota hän käytti.²⁴ He ottivat hänet ja heittivät hänet kuoppaan. Kuoppa oli tyhjä, ilman vettä.²⁵ Kun he istuivat syömään ateriaa, he katsoivat ylös ja näkivät karavaanin ismaeilalaisia tulossa Gileadista, kamelit mukanaan mausteita, balsamia ja mirhaa, matkalla Egyptiin.²⁶ Juuda sanoi veljilleen: "Mitä hyötyä on, jos tapamme veljemme ja peitämme hänen verensä?"²⁷ Tulkaa, myykäämme hänet ismaeilalaisille älkääkää koskeko häneen; sillä hän on meidän veljemme, meidän omaa lihaamme." Hänen veljensä suostuivat.²⁸ Kun midianilaiset kauppiat kulkivat ohi, he vetivät Joosefin ylös kuopasta ja myivät hänet kaksikymmentä hopeasekelä ismaeilalaisille, jotka veivät hänet Egyptiin.²⁹ Kun Ruuben palasi kuopalle ja näki, ettei Joosef ollut siellä, hän repäisi vaatteensa.³⁰ Hän palasi veljiensä luo ja sanoi: "Poika ei ole siellä! Minne minä nyt menen?"³¹ He ottivat Joosefin viitan, teurastivat vuohen ja kastelivat viitan vereen.³² He toivat monivärisen viitan isälleen ja sanoivat: "Me löysimme tämän. Tutki, onko se poikasi viitta."³³ Hän tunnisti sen ja sanoi: "Se on minun poikani viitta! Villieläin on syönyt hänet. Joosef on varmasti revitty kappaleiksi."³⁴ Jaakob repäisi vaatteensa, puki ylleen säkkikankaan ja suri poikaansa monta päivää.³⁵ Kaikki hänen poikansa ja tyttärensä tulivat lohduttamaan häntä, mutta hän kieltäytyi lohdutuksesta. "Ei," hän sanoi, "minä menen hautaan surressa poikaani." Niin hänen isänsä itki häntä.³⁶ Egyptissä midianilaiset myivät Joosefin Potifarille, faroon korkea-arvoiselle virkamiehelle, joka oli henkivartijoiden päällikkö.

38 Siihen aikaan Juuda erosi veljistään ja meni asumaan erään adullamilaisen miehen, nimeltä Hira, luo.² Siellä Juuda näki kanaanilaisen miehen, nimeltä Suua, tyttären; hän otti hänet vaimokseen ja yhtyi häneen.³ Hän tuli raskaaksi ja synnytti pojan, ja Juuda antoi hänelle nimen Er.⁴ Hän tuli jälleen raskaaksi ja synnytti pojan, ja hän antoi hänelle nimen Onan.⁵ Hän synnytti vielä pojan ja antoi hänelle nimen Sela; hän synnytti hänet Kesibissä.⁶ Juuda otti Erille, esikoiselleen, vaimon, jonka nimi oli Tamar.⁷ Mutta Er, Juudan esikoinen, oli kelvoton Herran silmissä, ja

Herra antoi hänen kuolla.⁸ Silloin Juuda sanoi Onanille: "Mene veljesi vaimon luo ja täytä velvollisuutesi lankona häntä kohtaan, että saisit jälkeläisiä veljellesi."⁹ Mutta Onan tiesi, ettei jälkeläinen olisi hänen; niinpä aina kun hän yhtyi veljensä vaimoon, hän antoi siemenen mennä maahan, jottei antaisi veljelleen jälkeläisiä.¹⁰ Se, mitä hän teki, oli pahaa Herran silmissä, ja Herra antoi hänenkin kuolla.¹¹ Silloin Juuda sanoi miniälleen Tamarille: "Asu leskenä isäsi talossa, kunnes poikani Sela kasvaa." Sillä hän ajatteli: "Hänkin voisi kuolla, kuten hänen veljensä." Niin Tamar meni asumaan isänsä taloon.¹² Ajan kuluttua Juudan vaimo, Suuan tytär, kuoli. Kun Juuda oli toipunut surustaan, hän meni Timnaan lampaitaan keritsemään, mukanaan ystävänsä, adullamilainen Hira.¹³ Tamarille ilmoitettiin: "Apsesi on menossa Timnaan keritsemään lampaitaan."¹⁴ Niin hän riisui leskenvaatteensa, verhoutui huntuun ja istuutui Enaimin portille, joka on Timnan tiellä. Hän näki, että Sela oli kasvanut, mutta häntä ei ollut annettu tälle vaimoksi.¹⁵ Kun Juuda näki hänet, hän luuli häntä portoksi, koska tämä oli peittänyt kasvonsa.¹⁶ Tietämättä, että hän oli hänen miniänsä, hän lähestyi tätä tien varrella ja sanoi: "Tule, anna minun yhtyä sinuun." Hän kysyi: "Mitä annat minulle, jos saan yhtyä sinuun?"¹⁷ Hän vastasi: "Minä lähetän sinulle vohlan laumastani." Hän kysyi: "Annatko minulle pantin, kunnes lähetät sen?"¹⁸ Hän sanoi: "Minkä pantin minä annan sinulle?" Hän vastasi: "Sinettisi ja nauhasi sekä sauvasi, joka on kädessäsi." Niin hän antoi ne hänelle ja yhtyi häneen, ja hän tuli raskaaksi hänestä.¹⁹ Sitten hän nousi ja lähti, riisui huntunsa ja puki ylleen leskenvaatteensa.²⁰ Juuda lähetti ystävänsä adullamilaisen viemään vohlaa ja hakemaan panttia naiselta, mutta hän ei löytänyt tätä.²¹ Hän kysyi paikkakunnan miehiltä: "Missä on se pyhäkköportto, joka oli tien varrella Enaimissa?" He vastasivat: "Täällä ei ole ollut mitään pyhäkköporttoa."²² Niin hän palasi Juudan luo ja sanoi: "En löytänyt häntä, ja paikkakunnan miehet sanoivat: 'Täällä ei ole ollut mitään pyhäkköporttoa.'"²³ Silloin Juuda sanoi: "Antakoon hän pitää ne, ettemme joutuisi naurunalaisiksi. Minä lähetin tämän vohlan, mutta sinä et löytänyt häntä."²⁴ Noin kolmen kuukauden kuluttua Juudalle ilmoitettiin: "Miniäsi Tamar on harjoittanut haureutta, ja hän on nyt raskaana." Juuda sanoi: "Tuokaa hänet ulos ja poltettakoon hänet!"²⁵ Kun häntä vietiin ulos, hän

1. Mooseksen kirja

lähetti appelleen sanan: "Minä olen raskaana siitä miehestä, jolle nämä kuuluvat." Hän lisäsi: "Tutki, kenen sinettisormus, nauha ja sauva nämä ovat." ²⁶ Juuda tunnisti ne ja sanoi: "Hän on vanhurskaampi kuin minä, koska en antanut häntä pojalleni Selalle." Eikä hän enää yhtynyt häneen. ²⁷ Kun oli aika hänen synnyttää, hänellä oli kaksoset kohdussaan. ²⁸ Kun hän synnytti, toinen pisti kätensä ulos, ja kätilö sitoi punaisen langan hänen ranteeseensa sanoen: "Tämä tuli ensin ulos." ²⁹ Mutta kun hän veti kätensä takaisin, hänen veljensä tuli ulos, ja hän sanoi: "Minkä murren sinä oletkaan itsellesi tehnyt!" Niin hän sai nimekseen Peres. ³⁰ Sen jälkeen hänen veljensä, jonka ranteessa oli punainen lanka, tuli ulos, ja hän sai nimekseen Serah.

39 Joosef vietiin Egyptiin, ja Potifar, faraan egyptiläinen upseeri ja henkivartijoiden päällikkö, osti hänet ismaeilaisilta, jotka olivat tuoneet hänet sinne. ² Herra oli Joosefin kanssa, ja hänestä tuli menestyvä mies, joka asui egyptiläisen isäntänsä talossa. ³ Hänen isäntänsä huomasi, että Herra oli hänen kanssaan ja että Herra antoi menestyksen kaikelle, mitä hän teki. ⁴ Joosef sai suosiota isäntänsä silmissä ja hänestä tuli hänen henkilökohtainen palvelijansa. Potifar asetti hänet talonsa ja kaiken omaisuutensa hoitajaksi. ⁵ Siitä lähtien, kun hän teki hänet talonsa ja kaiken omaisuutensa hoitajaksi, Herra siunasi egyptiläisen taloa Joosefin tähden. Herran siunaus oli kaikessa, mitä hänellä oli, sekä talossa että pellolla. ⁶ Niin Potifar jätti kaiken, mitä hänellä oli, Joosefin hoitoon, eikä hän Joosefin ollessa vastuussa huolehtinut mistään muusta kuin syömästään ruoasta. Joosef oli kaunis vartaloltaan ja ulkonäöltään. ⁷ Jonkin ajan kuluttua hänen isäntänsä vaimo kiinnitti huomionsa Joosefiin ja sanoi: "Makaa kanssani." ⁸ Mutta hän kieltäytyi ja sanoi isäntänsä vaimolle: "Minun vastuullani isäntäni ei huolehdi mistään talossa; hän on uskonut kaiken omaisuutensa minun hoitooni. ⁹ Tässä talossa ei ole ketään suurempaa kuin minä. Isäntäni ei ole pidättänyt minulta mitään muuta kuin sinut, koska olet hänen vaimonsa. Kuinka voisin tehdä tällaisen pahan teon ja rikkoa Jumalaa vastaan?" ¹⁰ Vaikka hän puhui Joosefille päivästä päivään, hän ei suostunut makaamaan hänen vieressään tai olemaan hänen kanssaan. ¹¹ Eräänä päivänä hän meni taloon hoitamaan tehtäviään, eikä ketään talon palvelijoista ollut paikalla. ¹² Hän tarttui Joosefia vaatteesta ja sanoi: "Makaa kanssani!" Mutta

hän jätti vaatteensa hänen käteensä ja pakeni ulos. ¹³ Huomattuaan, että hän oli jättänyt vaatteensa hänen käteensä ja paennut ulos, ¹⁴ hän kutsui talon palvelijat ja sanoi: "Katsokaa, tämä heprealainen on tuotu meille pilkkaamaan meitä! Hän tuli makaamaan kanssani, mutta minä huusin. ¹⁵ Kun hän kuuli minun korottavan ääneni ja huutavan, hän jätti vaatteensa viereeni ja pakeni ulos." ¹⁶ Hän piti vaatteensa vieressään, kunnes hänen isäntänsä palasi kotiin. ¹⁷ Sitten hän kertoi tapahtuneesta hänelle sanoen: "Se heprealainen orja, jonka toit meille, tuli luokseni pilkkaamaan minua. ¹⁸ Mutta heti kun korotin ääneni ja huusin, hän jätti vaatteensa viereeni ja pakeni ulos." ¹⁹ Kun hänen isäntänsä kuuli vaimonsa kertomuksen, sanoi: "Tämä on, mitä orjasi teki minulle," hän vihastui. ²⁰ Joosefin isäntä otti hänet ja laittoi hänet vankilaan, jossa kuninkaan vangit olivat vangittuina. Ja hän pysyi siellä vankilassa. ²¹ Mutta Herra oli Joosefin kanssa, osoittaen hänelle uskollista rakkautta ja antaen hänelle suosiota vankilan vartijan silmissä. ²² Vartija asetti Joosefin vastuuseen kaikista vangeista, jotka siellä pidettiin, ja hän oli vastuussa kaikesta, mitä vankilassa tehtiin. ²³ Vartija ei kiinnittänyt huomiota mihinkään, mikä oli Joosefin vastuulla, koska Herra oli hänen kanssaan ja teki kaiken, mitä hän teki, menestyväksi.

40 Jonkin ajan kuluttua Egyptin kuninkaan juomanlaskija ja leipuri loukkasivat herraansa, Egyptin kuningasta. ² Farao vihastui kovasti kahteen virkamieheensä, pääjuomanlaskijaan ja pääleipuriin. ³ Hän pani heidät vankeuteen henkivartijain päällikön taloon, samaan vankilaan, jossa Joosef oli vangittuna. ⁴ Henkivartijain päällikkö määräsi heidät Joosefin huostaan, ja hän palveli heitä; he olivat vankeudessa jonkin aikaa. ⁵ Egyptin kuninkaan juomanlaskija ja leipuri, jotka olivat vangittuina, näkivät kumpikin unta samana yönä, ja kummallakin unella oli oma merkityksensä. ⁶ Kun Joosef tuli heidän luokseen aamulla, hän huomasi, että he olivat alakuloisia. ⁷ Hän kysyi faraoon virkamiehiltä, jotka olivat hänen kanssaan vankeudessa hänen herransa talossa: "Miksi olette tänään niin alakuloisia?" ⁸ He vastasivat: "Olemme nähneet unia, eikä ole ketään, joka selittäisi ne." Joosef sanoi heille: "Eivätkö selitykset kuulu Jumalalle? Kertokaa minulle unenne, olkaa hyvä." ⁹ Niin pääjuomanlaskija kertoi unensa Joosefille sanoen: "Unessani oli viiniköynnös

1. Mooseksen kirja

edessäni, ¹⁰ ja köynnöksessä oli kolme haaraa. Kun se versoï, sen kukat aukesivat, ja sen tertut kypsyivät rypäleiksi. ¹¹ Faraon malja oli kädessäni, ja otin rypäleet, puristin ne faraon maljaan ja annoin maljan hänen käteensä." ¹² Joosef sanoi hänelle: "Tämä on selitys: kolme haaraa ovat kolme päivää." ¹³ Kolmen päivän kuluessa farao korottaa pääsi ja palauttaa sinut asemaasi, ja sinä asetat faraon maljan hänen käteensä, aivan kuten teit, kun olit hänen juomanlaskijansa. ¹⁴ Mutta kun sinulle käy hyvin, muista minut ja osoita minulle ystävällisyyttä; mainitse minut faraolle ja päästä minut pois tästä vankilasta. ¹⁵ Minut vietiin väkisin heprealaisten maasta, ja täälläkin olen syytön siihen, että minut on pantu vankityrmään." ¹⁶ Kun pääleipuri näki, että selitys oli suotuisa, hän sanoi Joosefille: "Minäkin näin unta: pääni päällä oli kolme koria leipää. ¹⁷ Ylimmässä korissa oli kaikenlaisia leivonnaisia faraolle, mutta linnut söivät niitä korista pääni päältä." ¹⁸ Joosef vastasi: "Tämä on selitys: kolme koria ovat kolme päivää. ¹⁹ Kolmen päivän kuluessa farao korottaa pääsi ja ripustaa sinut paaluun, ja linnut syövät lihasi." ²⁰ Kolmantena päivänä, joka oli faraon syntymäpäivä, hän järjesti pidot kaikille virkamiehilleen. Hän korotti pääjuomanlaskijan ja pääleipurin pään virkamiestensä edessä: ²¹ Hän palautti pääjuomanlaskijan asemaansa, niin että tämä jälleen antoi maljan faraon käteen; ²² mutta pääleipurin hän hirtätti, aivan kuten Joosef oli heille selittänyt. ²³ Kuitenkaan pääjuomanlaskija ei muistanut Joosefia; hän unohti hänet.

41 Kahden täyden vuoden jälkeen farao näki unen, että hän seisoï Niilin rannalla. ² Ja joesta nousi seitsemän lehmää, hyvin syötettyjä ja sileitä, ja ne kävivät laitumelle kaislikkoon. ³ Sitten niiden jälkeen nousi joesta seitsemän muuta lehmää, rumia ja laihoja, ja ne seisovat toisten lehmien vieressä joen rannalla. ⁴ Laihat, rumat lehmät söivät seitsemän hyvin syötettyä, sileää lehmää. Sitten farao heräsi. ⁵ Hän nukahti uudelleen ja näki toisen unen: seitsemän tähkää, täyttä ja hyvää, kasvoi yhdestä varresta. ⁶ Sitten seitsemän muuta tähkää, ohutta ja idän tuulen polttamaa, nousi niiden jälkeen. ⁷ Ohuet tähkät nielivät seitsemän täyttä tähkää. Sitten farao heräsi, ja se oli uni. ⁸ Aamulla hänen mielensä oli levoton, joten hän kutsui kaikki Egyptin taikurit ja viisaat miehet. Farao kertoi heille unensa, mutta kukaan ei voinut selittää niitä hänelle. ⁹ Silloin ylijoumanlaskija

puhui faraolle sanoen: "Tänään muistan virheeni. ¹⁰ Farao oli vihainen palvelijoilleen ja pani minut vankeuteen henkivartijain päällikön taloon, minut ja ylleipurin. ¹¹ Meillä molemmilla oli uni samana yönä, ja jokaisella unella oli oma selityksensä. ¹² Nuori heprealainen oli siellä kanssamme, henkivartijain päällikön palvelija. Me kerroimme hänelle unemme, ja hän selitti ne meille, antaen jokaiselle miehelle hänen unensa selityksen. ¹³ Ja asiat kävivät juuri niin kuin hän oli selittänyt: minut palautettiin asemaani, ja toinen mies hirtettiin." ¹⁴ Niin farao lähetti hakemaan Joosefia, ja he toivat hänet nopeasti ulos vankilasta. Kun hän oli ajanut partansa ja vaihtanut vaatteensa, hän tuli faraon eteen. ¹⁵ Farao sanoi Joosefille: "Olen nähnyt unen, eikä kukaan voi selittää sitä. Mutta olen kuullut sanottavan sinusta, että voit ymmärtää unen selittääksesi sen." ¹⁶ Joosef vastasi faraolle: "Ei se ole minussa; Jumala antaa faraolle rauhan vastauksen." ¹⁷ Farao kertoi Joosefille: "Unessani seisoï Niilin rannalla, ¹⁸ kun seitsemän lehmää, lihavaa ja sileää, nousi joesta ja kävi laitumelle kaislikkoon. ¹⁹ Sitten niiden jälkeen nousi seitsemän muuta lehmää, köyhää, hyvin rumaa ja laihaa, sellaisia en ollut koskaan nähnyt koko Egyptin maassa. ²⁰ Laihat, rumat lehmät söivät seitsemän lihavaa lehmää, jotka nousivat ensin. ²¹ Mutta kun ne olivat syöneet ne, ei voinut sanoa, että ne olisivat tehneet niin; ne näyttivät yhtä rumilta kuin ennenkin. Sitten heräsin. ²² Unessani näin myös seitsemän tähkää, täyttä ja hyvää, kasvamassa yhdestä varresta. ²³ Sitten seitsemän tähkää, kuihtunutta, ohutta ja idän tuulen polttamaa, nousi niiden jälkeen. ²⁴ Ohuet tähkät nielivät seitsemän hyvää tähkää. Kerroin tämän taikureille, mutta kukaan ei voinut selittää sitä minulle." ²⁵ Sitten Joosef sanoi faraolle: "Faraon unet ovat yksi ja sama. Jumala on ilmoittanut faraolle, mitä Hän aikoo tehdä. ²⁶ Seitsemän hyvää lehmää ovat seitsemän vuotta, ja seitsemän hyvää tähkää ovat seitsemän vuotta; se on yksi ja sama uni. ²⁷ Seitsemän laihaa ja rumaa lehmää, jotka nousivat niiden jälkeen, ovat seitsemän vuotta, ja niin ovat myös seitsemän arvotonta tähkää, idän tuulen polttamia: ne ovat seitsemän nälkävuotta. ²⁸ Se on juuri niin kuin sanoï faraolle: Jumala on näyttänyt faraolle, mitä Hän aikoo tehdä. ²⁹ Seitsemän vuotta suurta yltäkylläisyyttä on tulossa, koko Egyptin maahan, ³⁰ mutta seitsemän nälkävuotta seuraa niitä. Sitten kaikki Egyptin yltäkylläisyys unohtetaan, ja nälkä tuhoaa maan. ³¹

1. Mooseksen kirja

Maan vauraus häviää muistista, koska sitä seuraava nälkä on erittäin ankara. ³² Syy siihen, että uni annettiin faraoille kahdessa muodossa, on se, että asia on lujasti päätetty Jumalan toimesta, ja Hän toteuttaa sen pian. ³³ Nyt faraoon tulisi etsiä ymmärtäväinen ja viisas mies ja asettaa hänet Egyptin maan johtoon. ³⁴ Antakoon farao nimittää valvojia maan ylle ja ottakoon viidesosan Egyptin sadosta seitsemän yltäkylläisyyden vuoden aikana. ³⁵ Heidän tulisi kerätä kaikki näiden hyvien vuosien ruoka, jotka ovat tulossa, ja varastoida vilja faraoon valvonnassa, säilytettäväksi kaupungeissa ruokaa varten. ³⁶ Tämä ruoka tulisi pitää varastossa maata varten, käytettäväksi seitsemän nälkävuoden aikana, jotka tulevat Egyptiin, jotta maa ei tuhoutuisi nälänhädän vuoksi." ³⁷ Suunnitelma vaikutti suotuisalta faraoille ja kaikille hänen virkamiehilleen. ³⁸ Niin farao kysyi heiltä: "Voimmeko löytää ketään tämän miehen kaltaista, joka omaa Jumalan hengen?" ³⁹ Sitten farao sanoi Joosefille: "Koska Jumala on tehnyt kaiken tämän sinulle tietäväksi, ei ole ketään niin oivaltavaa ja viisasta kuin sinä. ⁴⁰ Sinä saat valvoa palatsiani, ja kaikki minun kansani noudattaa sinun käskyjäsi. Vain valtaistuimen suhteen minä olen suurempi kuin sinä." ⁴¹ Niin farao sanoi Joosefille: "Minä asetan sinut koko Egyptin maan johtoon." ⁴² Sitten farao otti sinettisormuksensa sormestaan ja asetti sen Joosefin sormeen. Hän puki hänet hienoihin pellavavaatteisiin ja koristeli hänet kultaketjulla kaulassa. ⁴³ Hän antoi hänen ajaa toisessa vaunuissaan, ja ihmiset huusivat hänen edessään: "Polvistukaa!" Näin hän asetti hänet koko Egyptin maan johtoon. ⁴⁴ Sitten farao julisti Joosefille: "Minä olen farao, mutta ilman sinun suostumustasi kukaan ei saa tehdä mitään koko Egyptissä." ⁴⁵ Farao antoi Joosefille nimen Zafenat-Paneah ja antoi hänelle Asenatin, Potiferan, Onin papin tyttären, vaimoksi. Ja Joosef matkusti ympäri Egyptin maata. ⁴⁶ Joosef oli kolmekymmentä vuotta vanha, kun hän alkoi palvella faraota, Egyptin kuningasta. Ja Joosef lähti faraoon luota ja matkusti ympäri Egyptiä. ⁴⁷ Seitsemän yltäkylläisyyden vuoden aikana maa tuotti runsaasti. ⁴⁸ Joosef keräsi kaiken ruoan, joka tuotettiin noiden seitsemän yltäkylläisyyden vuoden aikana Egyptissä, ja varastoi sen kaupunkeihin. Jokaisessa kaupungissa hän sijoitti ruoan, joka kasvoi sitä ympäröivillä pelloilla. ⁴⁹ Joosef varastoi valtavia määriä viljaa, kuin meren hiekkaa; sitä oli niin paljon,

että hän lopetti sen mittaamisen, koska se oli mittaamatonta. ⁵⁰ Ennen kuin nälkävuodet saapuivat, Joosefille syntyi kaksi poikaa Asenatin, Potiferan, Onin papin tyttären, kanssa. ⁵¹ Joosef antoi esikoiselleen nimen Manasse ja sanoi: "Koska Jumala on saanut minut unohtamaan kaiken vaivani ja koko isäni perheen." ⁵² Toisen pojan hän nimesi Efraimiksi ja sanoi: "Koska Jumala on tehnyt minut hedelmälliseksi kärsimykseni maassa." ⁵³ Seitsemän yltäkylläisyyden vuotta Egyptissä päättyi, ⁵⁴ ja seitsemän nälkävuotta alkoi, juuri kuten Joosef oli ennustanut. Nälänhätä oli kaikissa muissa maissa, mutta koko Egyptin maassa oli ruokaa. ⁵⁵ Kun koko Egypti alkoi tuntea nälänhädän, ihmiset huusivat faraoille ruokaa. Sitten farao käski kaikkia egyptiläisiä: "Menkää Joosefin luo ja tehkää, mitä hän käskee teidän tehdä." ⁵⁶ Kun nälänhätä levisi koko maahan, Joosef avasi kaikki varastot ja myi viljaa egyptiläisille, sillä nälänhätä oli ankara koko Egyptissä. ⁵⁷ Ja ihmiset kaikkialta maailmasta tulivat Egyptiin ostamaan viljaa Joosefilta, koska nälänhätä oli ankara kaikkialla.

42 Kun Jaakob sai tietää, että Egyptissä oli viljaa, hän sanoi pojilleen: "Miksi vain katsotte toisianne?" ² Hän lisäsi: "Olen kuullut, että Egyptissä on viljaa. Menkää sinne ja ostakaa meille, jotta voisimme elää emmekä kuolisi." ³ Niinpä kymmenen Joosefin veljeä matkusti Egyptiin ostamaan viljaa. ⁴ Kuitenkaan Jaakob ei lähettänyt Benjaminia, Joosefin veljeä, muiden kanssa, sillä hän pelkäsi, että hänelle voisi tapahtua jotain pahaa. ⁵ Niinpä Israelin pojat olivat niiden joukossa, jotka menivät ostamaan viljaa, sillä nälänhätä oli myös Kanaanin maassa. ⁶ Joosef oli maan hallitsija, se, joka myi viljaa kaikille sen asukkaille. Kun Joosefin veljet saapuivat, he kumartuivat hänen eteensä kasvot maahan. ⁷ Nähdessään veljensä Joosef tunnisti heidät, mutta tekeytyi vieraaksi ja puhui heille ankarasti. "Mistä te tulette?" hän kysyi. "Kanaanin maasta", he vastasivat, "ostamaan ruokaa." ⁸ Joosef tunsu veljensä, mutta he eivät tunnistanee häntä. ⁹ Joosef muisti unet, jotka hän oli nähnyt heistä, ja sanoi: "Te olette vakoojia! Olette tulleet katsomaan, mistä maamme on suojaton." ¹⁰ He vastasivat: "Ei, herrani. Me, palvelijasi, olemme tulleet ostamaan ruokaa. ¹¹ Olemme kaikki yhden miehen poikia. Olemme rehellisiä miehiä, emme vakoojia." ¹² Mutta hän intti: "Ei, olette tulleet katsomaan, mistä maamme on suojaton." ¹³ He vastasivat: "Palvelijasi

1. Mooseksen kirja

ovat kaksitoista veljestä, yhden miehen poikia Kanaanin maassa. Nuorin on isämme luona, ja yksi ei enää ole." ¹⁴ Joosef sanoi heille: "Juuri kuten varoitin: te olette vakoojia! ¹⁵ Näin teitä koetellaan: faraon elämän kautta, ette saa lähteä täältä, ellette tuo nuorinta veljeänne tänne." ¹⁶ Lähettäkää yksi teistä hakemaan veljenne; muut jäävät vangiksi, jotta sanojanne koeteltaisiin ja nähtäisiin, puhuttko totta. Muuten, faraon elämän kautta, te olette vakoojia!" ¹⁷ Ja hän piti heitä kaikkia vankeudessa kolme päivää. ¹⁸ Kolmantena päivänä Joosef puhui heille sanoen: "Tekhää näin, niin saatte elää, sillä minä pelkään Jumalaa: ¹⁹ Jos olette rehellisiä miehiä, jääköön yksi teistä tänne vangiksi, kun muut menevät viemään viljaa nälkäisille perheilleenne. ²⁰ Mutta teidän on tuotava nuorin veljenne minulle, jotta sananne voidaan todistaa oikeiksi ettekä kuole." Ja he suostuivat tekemään niin. ²¹ He sanoivat toisilleen: "Meitä rangaistaan varmasti veljemme vuoksi. Näimme hänen ahdistuksensa, kun hän anoi meiltä, mutta emme kuunnelleet; siksi tämä onnettomuus on tullut meidän päällemme." ²² Ruuben vastasi: "Enkö sanonut teille, ettette tekisi syntiä poikaa vastaan? Mutta te ette kuunnelleet! Nyt hänen verensä vaatimus on meidän päällämme." ²³ He eivät tienneet, että Joosef ymmärsi heitä, koska hän käytti tulkkia. ²⁴ Joosef kääntyi pois heistä ja itki, mutta palasi sitten ja puhui heille jälleen. Hän otti Simeonin heidän joukosta ja satoi hänet heidän silmiensä edessä. ²⁵ Joosef antoi käskyn täyttää heidän säkkiinsä viljalla, palauttaa jokaisen miehen hopean hänen säkkiinsä ja antaa heille eväät matkalle. Tämä tehtiin heille. ²⁶ He lastasivat viljansa aaseihinsa ja lähtivät matkaan. ²⁷ Siellä missä he pysähtyivät yöksi, yksi heistä avasi säkkiinsä ruokiaakseen aasiaan, ja hän näki hopeansa säkkiinsä suussa. ²⁸ "Hopeani on palautettu", hän sanoi veljilleen. "Tässä se on säkkiäni." Heidän sydämensä vaipui, ja he kääntyivät toistensa puoleen vapisten sanoen: "Mitä tämä on, mitä Jumala on meille tehnyt?" ²⁹ Kun he palasivat isänsä Jaakobin luo Kanaanin maahan, he kertoivat hänelle kaiken, mitä heille oli tapahtunut, sanoen: ³⁰ "Mies, joka on maan herra, puhui meille ankarasti ja kohteli meitä kuin maan vakoojia. ³¹ Kuitenkin vakuutimme hänelle: 'Olemme rehellisiä miehiä; emme ole vakoojia.' ³² Olemme kaksitoista veljestä, yhden isän poikia. Yksi ei enää ole, ja nuorin on isämme luona Kanaanin maassa." ³³ Sitten mies, joka on maan

herra, sanoi meille: 'Näin tiedän, oletteko rehellisiä miehiä: jättäkää yksi veljistänne tänne minun luokseni, ottakaa viljaa nälkäisille perheilleenne ja menkää.' ³⁴ Mutta tuokaa nuorin veljenne minulle, jotta tiedän, ettette ole vakoojia vaan rehellisiä miehiä. Sitten annan teille veljenne takaisin, ja voitte käydä kauppaa maassa.'" ³⁵ Kun he tyhjensivät säkkiinsä, jokaisen miehen hopeapussi oli hänen säkissään. Kun he ja heidän isänsä näkivät rahapussit, he pelästyivät. ³⁶ Heidän isänsä Jaakob sanoi heille: "Te olette riistäneet minulta lapseni. Joosef ei enää ole, Simeon ei enää ole, ja nyt haluatte viedä Benjaminin. Kaikki on minua vastaan!" ³⁷ Ruuben sanoi isälleen: "Saat tappaa kaksi poikaani, jos en tuo häntä takaisin sinulle. Usko hänet minun huostaani, ja minä palautan hänet sinulle." ³⁸ Mutta Jaakob sanoi: "Poikani ei lähde teidän kanssanne; hänen veljensä on kuollut, ja hän on ainoa jäljellä. Jos hänelle tapahtuisi jotain pahaa matkalla, jonka teette, te toisisitte harmaat hiukseni murheella alas tuonelaan."

43 Nälänhätä jatkui ankarana maassa. ² Kun he olivat kuluttaneet kaiken viljan, jonka he olivat tuoneet Egyptistä, heidän isänsä sanoi heille: "Palatkaa ja ostakaa meille vähän lisää ruokaa." ³ Juuda vastasi hänelle: "Mies varoitti meitä ankarasti: 'Ette saa nähdä kasvojani, ellette tuo veljeänne mukanaanne.'" ⁴ Jos annat veljemme tulla mukaamme, menemme alas ja ostimme sinulle ruokaa. ⁵ Mutta jos et lähetä häntä, emme mene alas, sillä mies sanoi meille: 'Ette saa nähdä kasvojani, ellette tuo veljeänne mukanaanne.'" ⁶ Israel kysyi: "Miksi aiheutitte minulle tämän vaivan kertomalla miehelle, että teillä on vielä yksi veli?" ⁷ He sanoivat: "Mies kyseli meiltä tarkkaan itsestämme ja perheestämme, kysyen: 'Onko isänne vielä elossa? Onko teillä vielä yksi veli?' Me vastasimme hänen kysymyksiinsä. Kuinka olisimme voineet tietää, että hän sanoisi: 'Tuokaa veljenne tänne alas?'" ⁸ Sitten Juuda sanoi isälleen Israelille: "Lähetä poika minun kanssani, niin lähdemme heti matkaan, jotta me, sinä ja lapsemme voisimme elää emmekä kuolla. ⁹ Vastaan henkilökohtaisesti hänen turvallisuudestaan; voit pitää minua vastuullisena. Jos en tuo häntä takaisin ja esittele häntä sinulle, kannan syyn ikuisesti. ¹⁰ Jos emme olisi viivytelleet, olisimme voineet mennä ja palata jo kahdesti." ¹¹ Sitten heidän isänsä Israel sanoi: "Jos niin täytyy olla, tehkää näin: ottakaa mukaanne maan parhaita tuotteita

1. Mooseksen kirja

laukkuihinne ja viekää ne miehelle lahjaksi—vähän balsamia, vähän hunajaa, mausteita ja mirhaa, pistaasipähkinöitä ja manteleita. ¹² Ottakaa kaksinkertainen määrä rahaa mukaanne ja palauttakaa se raha, joka oli laitettu takaisin sakkienne suihin. Ehkä se oli erehdys. ¹³ Ottakaa myös veljenne mukaanne ja palatkaa miehen luo viipymättä. ¹⁴ Ja Jumala Kaikkivaltias antakoon teille myötätuntoa miehen silmissä, niin että hän vapauttaa teille toisen veljenne ja Benjaminin. Mitä minuun tulee, jos olen menettänyt lapseni, olen menettänyt." ¹⁵ Niin miehet ottivat lahjat ja kaksinkertaisen määrän rahaa sekä Benjaminin. He kiirehtivät alas Egyptiin ja seisoivat Joosefin edessä. ¹⁶ Kun Joosef näki Benjaminin heidän kanssaan, hän sanoi talonsa hoitajalle: "Vie nämä miehet talooni, teurasta eläin ja valmista ateria; heidän tulee ruokailla kanssani keskipäivällä." ¹⁷ Hoitaja teki kuten Joosef käski ja vei miehet Joosefin taloon. ¹⁸ Miehet pelkäsivät, kun heidät vietiin Joosefin taloon. He ajattelivat: "Meidät on tuotu tänne sen rahan vuoksi, joka palautettiin särkeihimme ensimmäisellä kerralla. Hän aikoo hyökätä kimppuumme, voittaa meidät ja ottaa meidät orjiksi, yhdessä aasimme kanssa." ¹⁹ Niin he lähestyivät Joosefin taloudenhoitajaa ja puhuivat hänelle talon sisäänkäynnillä. ²⁰ He sanoivat: "Anteeksi, herrani, me todella tulimme tänne ensimmäisellä kerralla ostamaan ruokaa. ²¹ Mutta kun saavuimme leiripaikallemme, avasimme sakkimme ja löysimme jokaisen miehen rahan sakkinsä suusta—rahana kokonaisuudessaan. Joten olemme tuoneet sen takaisin mukanamme. ²² Olemme myös tuoneet lisää rahaa mukanamme ostaaksemme ruokaa. Emme tiedä, kuka laittoi rahamme särkeihimme." ²³ Hoitaja sanoi: "Rauha teille; älkää pelätkö. Teidän Jumalanne ja teidän isänne Jumala on antanut teille aarteen särkeihinne; minä sain rahanne." Sitten hän toi Simeonin heidän luokseen. ²⁴ Hoitaja vei miehet Joosefin taloon, antoi heille vettä pestäkseen jalkansa ja tarjosi rehua heidän aaseilleen. ²⁵ He valmistelivat lahjansa Joosefin saapumista varten keskipäivällä, sillä he olivat kuulleet, että heidän tulisi ruokailla siellä. ²⁶ Kun Joosef tuli kotiin, he esittivät hänelle lahjat, jotka he olivat tuoneet taloon, ja he kumartuivat maahan hänen edessään. ²⁷ Hän kysyi heiltä heidän voinnistaan ja sanoi: "Onko vanha isänne, josta puhuitte, vielä elossa?" ²⁸ He vastasivat: "Palvelijasi, isämme, on yhä elossa ja voi hyvin." Ja

he kumartuivat kunnioituksesta. ²⁹ Kun hän katsoi ympärilleen ja näki veljensä Benjaminin, äitinsä pojan, hän kysyi: "Onko tämä nuorin veljenne, josta kerroitte minulle?" Ja hän sanoi: "Jumala olkoon sinulle armollinen, poikani." ³⁰ Syvästi liikuttuneena veljensä näkemisestä Joosef kiirehti ulos ja etsi paikan itkeä. Hän meni yksityiseen huoneeseensa ja itki siellä. ³¹ Pestyään kasvonsa hän tuli ulos ja hillitsi itsensä sanoen: "Tarjoilkaa ateria." ³² He tarjosivat hänelle erikseen, veljille erikseen ja egyptiläisille, jotka söivät hänen kanssaan, erikseen, koska egyptiläiset eivät voineet syödä hebrealaisten kanssa, sillä se on heille inhottavaa. ³³ Miehet istuivat hänen edessään ikäjärjestyksessä, esikoisesta nuorimpaan, ja he katsoivat toisiaan hämmästyneinä. ³⁴ Kun annokset tarjottiin heille Joosefin pöydästä, Benjaminin annos oli viisi kertaa suurempi kuin kenenkään muun. Niin he juhtivat ja joivat vapaasti hänen kanssaan.

44 Joosef antoi talonsa hoitajalle kaskyn: "Täytä miesten säkit niin täyteen viljaa kuin he voivat kantaa, ja pane jokaisen miehen raha hänen sakkinsä suulle. ² Pane myös minun hopeamaljani nuorimman säkin suulle, hänen viljarahansa kanssa." Ja hoitaja teki, kuten Joosef käski. ³ Aamun koittaessa miehet lähtivät aaseineen. ⁴ He olivat juuri lähteneet kaupungista eivätkä olleet kaukana, kun Joosef sanoi hoitajalleen: "Mene heti noiden miesten perään, ja kun saavutat heidät, kysy: 'Miksi olette maksaneet hyvän pahalla?' ⁵ Eikö tämä ole se malja, josta herrani juo ja jota hän käyttää ennustamiseen? Te olette tehneet väärin." ⁶ Kun hän saavutti heidät, hän kertoi heille nämä sanat. ⁷ He vastasivat: "Miksi herrani puhuu tällaisia sanoja? Pois se palvelijoistasi, että tekisimme sellaista! ⁸ Mehän toimme sinulle Kanaanin maasta takaisin sen rahan, jonka löysimme sakkimme suusta. Miksi varastaisimme hopeaa tai kultaa herrasi talosta? ⁹ Jos joltakin palvelijoistasi löytyy se, hän kuoloon, ja me muut tulemme herrani orjiksi." ¹⁰ Hän vastasi: "Olkoon niin kuin sanotte. Se, kenen luota se löytyy, tulee minun orjakseni; muut ovat syyttömiä." ¹¹ Jokainen mies laski nopeasti sakkinsä maahan ja avasi sen. ¹² Hoitaja alkoi etsiä, alkaen vanhimmasta ja päätyen nuorimpaan, ja malja löytyi Benjaminin säkistä. ¹³ Tämän kuultuaan he repäsivät vaatteensa surusta. Jokainen mies lastasi aasinsa ja palasi kaupunkiin. ¹⁴ Kun Juuda ja hänen veljensä saapuivat Joosefin taloon, hän oli yhä siellä, ja he heittäytyivät

1. Mooseksen kirja

maahan hänen eteensä.¹⁵ Joosef kysyi heiltä: "Mitä te olette tehneet? Ettekö tiedä, että mies, kuten minä, voi todella harjoittaa ennustamista?"¹⁶ Juuda vastasi: "Mitä voimme sanoa herralleni? Kuinka voimme puolustautua? Jumala on paljastanut palvelijasi syyllisyyden. Olemme nyt herrani orjia, sekä me että se, jonka luota malja löytyi."¹⁷ Mutta Joosef sanoi: "Pois se minusta, että tekisin niin. Vain se mies, jonka luota malja löytyi, tulee minun orjakseni. Te muut, palatkaa isänne luo rauhassa."¹⁸ Silloin Juuda astui lähemmäksi ja sanoi: "Pyydän, herrani, anna palvelijasi puhua sana herrani korviin, äläkä vihastu palvelijaasi, sillä sinä olet kuin farao itse."¹⁹ Herrani kysyi palvelijoiltaan: 'Onko teillä isä tai veli?'²⁰ Me vastasimme: 'Meillä on vanha isä ja nuori poika, joka syntyi hänelle hänen vanhoilla päivillään. Hänen veljensä on kuollut, ja hän on ainoa äitinsä lapsista jäljellä, ja hänen isänsä rakastaa häntä.'²¹ Silloin sinä sanoit palvelijoillesi: 'Tuokaa hänet alas luokseni, jotta saan nähdä hänet.'²² Me kerroimme herralleni: 'Poika ei voi jättää isäänsä; jos hän lähtee, hänen isänsä kuolee.'²³ Mutta sinä sanoit palvelijoillesi: 'Ellette tuo nuorinta veljeänne mukananne, ette näe kasvojeni enää.'²⁴ Kun palasimme palvelijasi, isämme, luo, kerroimme, mitä herrani oli sanonut.²⁵ Isämme käski meitä: 'Menkää takaisin ja ostakaa vähän lisää ruokaa.'²⁶ Mutta me sanoimme: 'Emme voi mennä alas, ellei nuorin veljemme ole mukanamme. Emme voi nähdä miehen kasvoja, ellei hän ole kanssamme.'²⁷ Palvelijasi, isämme, vetosi meihin: 'Te tiedätte, että vaimoni synnytti minulle kaksi poikaa.²⁸ Toinen lähti luotani, ja minä sanoin: "Hänet on varmaan revitty kappaleiksi." En ole nähnyt häntä sen jälkeen.'²⁹ Jos viette tämänkin minulta ja hänelle sattuu onnettomuus, teette harmaapään pääni murheella hautaan.'³⁰ Nyt, jos poika ei ole kanssamme, kun palaan palvelijasi, isäni, luo, ja jos isäni, jonka elämä on läheisesti sidottu pojan elämään,³¹ näkee, ettei poika ole kanssamme, hän kuolee. Palvelijasi vievät isämme harmaan pääni murheella hautaan.'³² Palvelijasi takasi pojan turvallisuuden isälleni, sanoen: 'Jos en tuo häntä takaisin, kannan synn isäni edessä koko elämäni.'³³ Nyt, pyydän, anna palvelijasi jäädä herrani orjaksi pojan sijasta, ja anna pojan palata veljiensä kanssa.'³⁴ Kuinka voisin palata isäni luo, jos poika ei ole mukanani? Pelkään nähdä sen murheen, joka kohtaisi isääni."

45

Silloin Joosef ei voinut enää hillitä itseään kaikkien edessään seisovien edessä, ja hän huusi: "Poistukaa kaikki luotani!" Niin ei ollut ketään Joosefin luona, kun hän ilmoitti itsensä veljilleen.² Hän itki niin kovaa, että egyptiläiset kuulivat sen, ja tieto levisi faraoon taloon.³ Joosef sanoi veljilleen: "Minä olen Joosef! Onko isäni vielä elossa?" Mutta hänen veljensä eivät kyenneet vastaamaan hänelle, sillä he olivat kauhuissaan hänen edessään.⁴ Sitten Joosef sanoi veljilleen: "Tulkaa lähemmäksi minua, olkaa hyvä." Kun he olivat lähestyneet, hän sanoi: "Minä olen teidän veljenne Joosef, jonka te myitte Egyptiin.⁵ Älkää nyt olko murheissanne tai vihaisia itsellenne siitä, että myitte minut tänne, sillä Jumala lähetti minut edellänne säilyttämään elämää.⁶ Sillä nälänhätä on ollut maassa kaksi vuotta, ja vielä on viisi vuotta, jolloin ei ole kyntämistä eikä korjaamista.⁷ Jumala lähetti minut edellänne varmistaakseen jäänneksen maan päällä ja pelastaakseen teidän elämänne suurella pelastuksella.⁸ Niinpä ette te lähettäneet minua tänne, vaan Jumala. Hän on tehnyt minut faraoon isäksi, koko hänen taloutensa herraksi ja koko Egyptin hallitsijaksi.⁹ Kiirehtikää takaisin isäni luo ja sanokaa hänelle: 'Näin sanoo poikasi Joosef: Jumala on tehnyt minut koko Egyptin herraksi. Tule luokseni; älä viivyttelä.'¹⁰ Sinä saat asua Goosenin maassa ja olla lähellä minua — sinä, sinun lapsesi ja lapsenlapsesi, sinun laumasi ja karjasi ja kaikki, mitä sinulla on.¹¹ Minä elätän sinua siellä, sillä vielä on viisi vuotta nälänhätää tulossa, jottei sinä ja sinun perheesi ja kaikki, mitä sinulla on, tulisi puutteeseen.'¹² Katso, sinun silmäsi ja veljeni Benjaminin silmät näkevät, että minä puhun teille.¹³ Kertokaa isälleni kaikesta kunniastani Egyptissä ja kaikesta, mitä olette nähneet. Ja tuokaa isäni tänne nopeasti.'¹⁴ Sitten hän syleili veljeään Benjaminia ja itki, ja Benjamin itki hänen olkapäällään.¹⁵ Hän suuteli kaikkia veljiään ja itki heidän yllään. Sen jälkeen hänen veljensä puhuivat hänen kanssaan.¹⁶ Kun tieto saavutti faraoon talon, että Joosefin veljet olivat tulleet, se miellytti faraoa ja hänen palvelijoitaan.¹⁷ Farao käski Joosefia: "Sano veljillesi: 'Näin teidän tulee tehdä: Laittakaa eläimenne ja palatkaa Kanaanin maahan,¹⁸ ja tuokaa isänne ja perheenne takaisin luokseni. Minä annan teille parasta, mitä Egyptin maalla on, ja te saatte nauttia maan parhaimmistosta.'¹⁹ Teille annetaan myös ohjeet: 'Tehkää näin: Ottakaa vauvoja Egyptistä lapsillenne

1. Mooseksen kirja

ja vaimoillenne, ja tuokaa isänne ja tulkaa. ²⁰ Älkää huolehtiko tavaroistanne, sillä paras, mitä Egyptin maalla on, on teidän.” ²¹ Israelilaiset tekivät niin. Joosef antoi heille vaunuja, kuten farao oli käskenyt, ja antoi heille myös eväitä matkalle. ²² Hän antoi heille kaikille vaatteiden vaihtoja, mutta Benjaminille hän antoi kolmesataa hopearahaa ja viisi vaatteiden vaihtoa. ²³ Isälleen hän lähetti seuraavaa: kymmenen aasia, jotka oli lastattu Egyptin parhaimmistolla, ja kymmenen naarasaasia, jotka oli lastattu viljalla, leivällä ja eväillä matkalle. ²⁴ Hän lähetti veljensä matkaan, ja heidän lähtiessään hän sanoi heille: ”Älkää riidelkö matkalla!” ²⁵ He lähtivät Egyptistä ja tulivat isänsä Jaakobin luo Kanaanin maahan. ²⁶ He kertoivat hänelle: ”Joosef on yhä elossa, ja hän on koko Egyptin hallitsija.” Jaakob oli hämmästynyt, sillä hän ei uskonut heitä. ²⁷ Mutta kun he kertoivat hänelle kaikki Joosefin sanat, jotka hän oli puhunut heille, ja kun hän näki vaunut, jotka Joosef oli lähettänyt häntä kuljettamaan, heidän isänsä Jaakobin henki virkistyi. ²⁸ Sitten Israel sanoi: ”Tämä riittää; poikani Joosef on yhä elossa. Minä menen ja näen hänet ennen kuin kuolen.”

46 Niin Israel lähti matkaan kaikkine omaisuuksineen, ja saavuttuaan Beersebaan hän uhrasi uhreja isänsä Iisakin Jumalalle. ² Ja Jumala puhui Israelille yöllisessä näyssä sanoen: ”Jaakob, Jaakob.” Ja hän vastasi: ”Tässä olen.” ³ Jumala sanoi: ”Minä olen Jumala, isäsi Jumala. Älä pelkää mennä Egyptiin, sillä siellä minä teen sinusta suuren kansan. ⁴ Minä menen kanssasi Egyptiin ja tuon sinut varmasti takaisin. Ja Joosef itse sulkee silmäsi.” ⁵ Sitten Jaakob lähti Beersebasta, ja Israelin pojat kuljettivat isänsä Jaakobin, lapsensa ja vaimonsa vaunuissa, jotka farao oli lähettänyt häntä varten. ⁶ He ottivat karjansa ja omaisuutensa, jonka olivat hankkineet Kanaanin maassa, ja menivät Egyptiin, Jaakob ja kaikki hänen jälkeläisensä mukanaan: ⁷ Hänen poikansa ja pojanpoikansa, tyttärensä ja tyttärentyttärensä—kaikki hänen jälkeläisensä hän vei mukanaan Egyptiin. ⁸ Nämä ovat Israelin poikien nimet, jotka menivät Egyptiin, Jaakob ja hänen poikansa: Ruuben, Jaakobin esikoinen. ⁹ Ruubenilla oli poikia nimeltä Henok, Pallu, Hesron ja Karmi. ¹⁰ Simeonin pojat: Jemuel, Jamin, Ohad, Jakin, Sohar ja Saul, jonka äiti oli kanaanilainen. ¹¹ Leevin pojat olivat nimeltään Gerson, Kehat ja Merari. ¹² Juudan pojat: Er, Onan, Sela, Peres ja Serah (mutta Er ja Onan kuolivat

Kanaanin maassa). Peresin pojat olivat Hesron ja Hamul. ¹³ Isaskarin pojat: Tola, Puvva, Iob ja Simron. ¹⁴ Sebulonin pojat olivat nimeltään Sered, Elon ja Jahleel. ¹⁵ Nämä olivat Leian Jaakobille Paddan-Aramissa synnyttämät pojat, sekä hänen tyttärensä Diina. Kaikkiaan hänen poikansa ja tyttärensä olivat kolmekymmentäkolme. ¹⁶ Nämä olivat Gadin pojat: Sifjon, Haggi, Suni, Esbon, Eri, Arodi ja Areli. ¹⁷ Asserin pojat: Jimna, Jisva, Jisvi ja Beria, sekä heidän sisarensa Serah. Berian pojat: Heber ja Malkiel. ¹⁸ Nämä olivat Zilpan, jonka Laban antoi tyttärelleen Lealle, Jaakobille synnyttämät lapset—yhteensä kuusitoista. ¹⁹ Raakel, Jaakobin vaimo, synnytti hänelle Joosefin ja Benjaminin. ²⁰ Egyptissä Joosefille syntyi kaksi poikaa, Manasse ja Efraim, Asenatin, Onin papin Potiferan tyttären, kanssa. ²¹ Benjaminin pojat: Bela, Beker, Asbel, Gera, Naaman, Ehi, Ros, Muppim, Huppim ja Ard. ²² Nämä olivat Raakelin Jaakobille synnyttämät lapset—yhteensä neljätoista. ²³ Danin poika oli nimeltään Husim. ²⁴ Naftalin pojat olivat nimeltään Jahseel, Guni, Jeser ja Sillem. ²⁵ Nämä olivat Bilhan, jonka Laban antoi tyttärelleen Raakelille, Jaakobille synnyttämät pojat—yhteensä seitsemän. ²⁶ Kaikki Jaakobin omat, jotka menivät Egyptiin, hänen suorat jälkeläisensä, lukuun ottamatta Jaakobin poikien vaimoja, olivat yhteensä kuusikymmentäkuusi. ²⁷ Joosefille Egyptissä syntyneiden kahden pojan kanssa kaikki Jaakobin perheen jäsenet, jotka menivät Egyptiin, olivat yhteensä seitsemänkymmentä. ²⁸ Jaakob lähetti Juudan edeltä Joosefin luo saadakseen ohjeita Goseniin. Kun he saapuivat Gosenin alueelle, ²⁹ Joosef valmisti vaununsa ja meni Goseniin tapaamaan isäänsä Israelia. Heti kun hän ilmestyi hänen eteensä, hän syleili häntä ja itki pitkään. ³⁰ Israel sanoi Joosefille: ”Nyt olen valmis kuolemaan, kun olen nähnyt omin silmin, että olet yhä elossa.” ³¹ Joosef sanoi veljilleen ja isänsä perheelle: ”Minä menen ylös ja puhun faraoille ja sanon hänelle: 'Veljeni ja isäni perhe, jotka asuivat Kanaanin maassa, ovat tulleet luokseni. ³² Miehet ovat paimenia; he ovat hoitaneet karjaa, ja he ovat tuoneet mukanaan laumansa, karjansa ja kaiken, mitä he omistavat.' ³³ Kun farao kutsuu teidät ja kysyy: 'Mikä on teidän ammattinne?' ³⁴ Teidän tulisi sanoa: 'Palvelijasi ovat hoitaneet karjaa nuoruudestamme tähän päivään asti, kuten isämme.' Tämä antaa teidän asettua Gosenin alueelle, sillä kaikki paimenet ovat egyptiläisille inhottavia.”

1. Mooseksen kirja

47 Joosef meni faraon luo ja sanoi: "Isäni ja veljeni ovat tulleet Kanaanin maasta kaikkine laumoineen, karjoineen ja omaisuusineen, ja he ovat nyt Goosenissa." ² Hän valitsi viisi veljeään esitelläkseen heidät faraoille. ³ Farao kysyi heiltä: "Mikä on teidän ammattinne?" He vastasivat: "Palvelijasi ovat paimenia, kuten esisämmekin olivat." ⁴ He jatkoivat: "Olemme tulleet asumaan tänne tilapäisesti, sillä nälänhätä Kanaanin maassa on ankara, eikä karjoillemme ole laidunta. Suo palvelijillesi mahdollisuus asua Goosenissa." ⁵ Farao puhui Joosefille: "Isäsi ja veljesi ovat tulleet luoksesi. ⁶ Egyptin maa on käytettävissänne; asuta perheesi maan parhaaseen osaan. Sallikaa heidän asua Goosenissa. Jos joku heistä on kykenevä, asettakaa hänet karjani hoitajaksi." ⁷ Joosef toi sitten isänsä Jaakobin faraon eteen, ja Jaakob siunasi faraon. ⁸ Farao kysyi Jaakobilta: "Kuinka monta vuotta olet elänyt?" ⁹ Jaakob vastasi: "Minun vaellukseni vuodet ovat 130. Vuoteni ovat olleet vähäiset ja vaikeat, eivätkä ne ole saavuttaneet esisieni elinaikaa heidän vaelluksensa aikana." ¹⁰ Jaakob siunasi faraon jälleen ja poistui hänen luotaan. ¹¹ Joosef asutti isänsä ja veljensä Egyptiin, antaen heille omaisuutta maan parhaasta osasta, Ramsesin alueelta, kuten farao oli käskennyt. ¹² Joosef huolehti myös isänsä, veljensä ja koko isänsä perheen ruokahuollosta heidän huollettaviensa lukumäärän mukaan. ¹³ Koko alueella ei ollut ruokaa nälänhädän ankaruuden vuoksi; Egypti ja Kanaan kärsivät siitä. ¹⁴ Joosef keräsi kaiken rahan, mitä Egyptistä ja Kanaanin maasta löytyi, viljan vastineeksi, ja toi sen faraon taloon. ¹⁵ Kun kaikki raha Egyptissä ja Kanaanissa oli loppunut, egyptiläiset tulivat Joosefin luo sanoen: "Anna meille ruokaa. Miksi meidän pitäisi kuolla sinun edessäsi? Rahamme on loppunut." ¹⁶ Joosef vastasi: "Tuokaa karjanne, niin annan teille ruokaa niiden vastineeksi, kun rahanne on loppunut." ¹⁷ He toivat karjansa Joosefille, ja hän antoi heille ruokaa hevosten, lampaiden, vuohien, karjan ja aasien vastineeksi. Hän elätti heidät sen vuoden ajan karjansa avulla. ¹⁸ Kun se vuosi päättyi, he palasivat seuraavana vuonna ja sanoivat: "Emme voi salata herraltamme, että rahamme on loppunut ja karjamme kuuluu sinulle. Meillä ei ole mitään jäljellä herrallemme paitsi ruumiimme ja maamme." ¹⁹ Miksi meidän pitäisi kuolla sinun silmiesi edessä, sekä me että maamme? Osta meidät ja maamme ruoan vastineeksi, ja meistä

tulee faraon palvelijoita. Anna meille siementä, jotta voimme elää emmekä kuole, ja jotta maa ei autioituisi." ²⁰ Joosef hankki kaiken maan Egyptissä faraoille. Jokainen egyptiläinen myi peltonsa, koska nälänhätä oli ankara, ja maa tuli faraon omistukseen. ²¹ Joosef siirsi ihmiset kaupunkieihin Egyptin yhdestä päästä toiseen. ²² Hän ei kuitenkaan ostanut pappien maata, sillä he saivat säännöllisen osuutensa faraoilta ja elivät siitä, joten he eivät myyneet maataan. ²³ Joosef sanoi kansalle: "Tänään olen ostanut teidät ja maanne faraoille. Tässä on teille siementä kylvettäväksi maahan. ²⁴ Sadonkorjuussa teidän tulee antaa viidesosa faraoille, ja jäljelle jäävät neljä viidesosaa ovat teidän siemeneksi pelloille ja ruoaksi itsellenne, perheillenne ja lapsillenne." ²⁵ He sanoivat: "Olet pelastanut henkemme! Suokoon herramme meille suosiota; meistä tulee faraon palvelijoita." ²⁶ Joosef sääti lain koskien Egyptin maata, joka on voimassa vielä tänäkin päivänä, että viidesosa sadosta kuuluu faraoille. Vain pappien maata ei tullut faraon omistukseen. ²⁷ Israelilaiset asettuivat Egyptiin, Goosenin alueelle. He hankkivat omaisuutta ja olivat hedelmällisiä, lisääntyen suuresti. ²⁸ Jaakob eli Egyptissä seitsemäntoista vuotta, ja hänen elinaikansa oli 147 vuotta. ²⁹ Kun Israelin kuoleman aika lähestyi, hän kutsui poikansa Joosefin ja sanoi: "Jos olen löytänyt suosiota silmissäsi, pane kätesi reiteni alle ja lupaa osoittaa minulle ystävällisyyttä ja uskollisuutta. Älä hautaa minua Egyptiin, ³⁰ vaan kun lepään isieni kanssa, vie minut pois Egyptistä ja hautaa minut heidän hautapaikkaansa." Joosef sanoi: "Teen niin kuin sanot." ³¹ "Vanno minulle," Jaakob vaati. Niin Joosef vannoi hänelle, ja Israel kumartui rukoillen nojaten sauvan pään varaan.

48 Näiden tapahtumien jälkeen Joosefille kerrottiin: "Isäsi on sairas." Niinpä hän otti mukaansa kaksi poikaansa, Manassen ja Efraimin. ² Kun Jaakob sai kuulla, että "poikasi Joosef on tullut luoksesi", Israel kokosi voimansa ja nousi istumaan vuoteellaan. ³ Jaakob puhui Joosefille: "Jumala Kaikkivaltias ilmestyi minulle Luuessa Kanaanin maassa ja siunasi minua, ⁴ sanoen minulle: 'Minä teen sinut hedelmälliseksi ja lisään jälkeläisiäsi. Minä teen sinusta kansojen joukon, ja annan tämän maan jälkeläisillesi ikuisiksi omaisuudeksi.' ⁵ "Nyt kaksi poikaasi, jotka sinulle syntyivät Egyptissä ennen kuin saavuin tänne, luetaan minun omikseni; Efraim ja Manasse ovat

1. Mooseksen kirja

minun, samoin kuin Ruuben ja Simeon. ⁶ Sinulle heidän jälkeensä syntyvät lapset ovat sinun; heidät merkitään veljiensä nimien alle heidän perintöosassaan. ⁷ Kun olin palaamassa Paddanista, Raakel kuoli Kanaanin maassa, surukseni, kun olimme vielä matkalla, vähän matkaa Efratasta. Niinpä hautasin hänet sinne Efratan tien varteen" (se on Beetlehem). ⁸ Nähdessään Joosefin pojat Israel kysyi: "Keitä nämä ovat?" ⁹ Joosef sanoi isälleen: "He ovat minun poikiani, jotka Jumala on minulle täällä antanut." Sitten Israel sanoi: "Tuo heidät luokseni, jotta voin siunata heitä." ¹⁰ Nyt Israelin silmät olivat heikentyneet vanhuuden vuoksi, ja hän tuskin näki. Joten Joosef toi heidät lähelle, ja hänen isänsä suuteli ja syleili heitä. ¹¹ Israel sanoi Joosefille: "En koskaan odottanut näkeväni kasvojesi uudelleen, ja nyt Jumala on sallinut minun nähdä myös sinun lapsesi." ¹² Joosef siirsi heidät pois Israelin polvilta ja kumartui maahan kasvoilleen. ¹³ Joosef otti molemmat, Efraimin oikealla kädellään Israelin vasenta kättä kohti, ja Manassen vasemmalla kädellään Israelin oikeaa kättä kohti, ja toi heidät lähelle häntä. ¹⁴ Mutta Israel ojensi oikean kätensä ja laski sen Efraimin pään päälle, joka oli nuorempi, ja ristien kätensä, hän laski vasemman kätensä Manassen pään päälle, vaikka Manasse oli esikoinen. ¹⁵ Sitten hän siunasi Joosefin ja sanoi: "Jumala, jonka edessä isäni Abraham ja Iisak vaelisivat, Jumala, joka on ollut minun paimeneni koko elämäni ajan tähän päivään asti, ¹⁶ enkeli, joka on lunastanut minut kaikesta pahasta, siunatkoon poikia. Olkoon minun nimeni heidän kauttaan, ja isieni Abrahamin ja Iisakin nimet; ja kasvakoot he suureksi joukoksi maan päällä." ¹⁷ Kun Joosef näki, että hänen isänsä laski oikean kätensä Efraimin pään päälle, se ei miellyttänyt häntä; joten hän tarttui isänsä käteen siirtääkseen sen Efraimin pään päältä Manassen pään päälle. ¹⁸ Joosef sanoi isälleen: "Ole hyvä, isäni, tämä on esikoinen. Laita oikea kätesi hänen päänsä päälle." ¹⁹ Mutta hänen isänsä kieltäytyi ja sanoi: "Tiedän, poikani, tiedän. Hänestäkin tulee kansa, ja hänestäkin tulee suuri. Kuitenkin hänen nuorempi veljensä on suurempi kuin hän, ja hänen jälkeläisensä tulevat olemaan kansojen joukko." ²⁰ Hän siunasi heitä sinä päivänä sanoen: "Sinun kauttasi Israel lausuu siunauksia, sanoen: 'Jumala tehköön sinut Efraimin ja Manassen kaltaiseksi.'" Näin hän asetti Efraimin Manassen edelle. ²¹ Sitten Israel sanoi Joosefille: "Minä olen kuolemaisillani,

mutta Jumala on oleva sinun kanssasi ja vie sinut takaisin isiesi maahan. ²² Ja minä annan sinulle yhden osan enemmän kuin veljillesi, jonka otin amorilaisilta miekkalani ja jousellani."

49 Sitten Jaakob kutsui poikansa ja sanoi: "Kokoontukaa, niin kerron teille, mitä teille tapahtuu tulevina päivinä. ² "Kokoontukaa ja kuulkaa, Jaakobin pojat; kuunnelkaa Israelia, isäänne. ³ "Ruuben, sinä olet esikoiseni, minun voimani ja minun voimani alku, erinomaisuudessa ja voimassa. ⁴ Epävakaa kuin vesi, et menesty, sillä sinä nousit isäsi vuoteeseen; saastutit sen—hän nousi minun leposijalleni. ⁵ "Simeon ja Leevi ovat veljeksiä; heidän miekkansa ovat väkivallan välineitä. ⁶ Älköön minun sieluni tulko heidän neuvostoonsa; älköön minun kunniani yhdistettäkö heidän kokoukseensa, sillä vihassaan he tappoivat miehiä ja omavaltaisuudessaan he silpoivat härkiä. ⁷ Kirottu olkoon heidän vihansa, sillä se on kiivas, ja heidän raivonsa, sillä se on julma! Minä hajotan heidät Jaakobissa ja sirotan heidät Israelissa. ⁸ "Juuda, veljesi kunnioittavat sinua; kätesi on vihollistesi niskassa; isäsi pojat kumartavat sinua. ⁹ Juuda on nuori leijona; saaliista, poikani, olet noussut. Hän kyyristyy ja makaa kuin leijona, ja kuin leijonatar—kuka uskaltaa herättää hänet? ¹⁰ Valtaistuini ei poistu Juudasta, eikä hallitsijan sauva hänen jalkojensa välistä, kunnes hän, jolle se kuuluu, tulee, ja kansojen kuuliaisuus on hänen. ¹¹ Hän sitoo aasinsa viiniköynnökseen, varsansa jaloön oksaan; hän pesee vaatteensa viinissä ja pukunsa rypäleiden veressä. ¹² Hänen silmänsä ovat kirkkaammat kuin viini, ja hänen hampaansa valkoisemmat kuin maito. ¹³ "Sebulon asuu meren rannalla ja on laivojen satama; hänen rajansa ulottuu kohti Sidonia. ¹⁴ "Isaskar on kuin voimakas aasi, joka lepää lammastarhojen keskellä. ¹⁵ Kun hän näki, että hänen leppaikkansa oli hyvä ja maa oli miellyttävä, hän kumarsi olkapäänsä kantamaan taakkoja ja tuli pakkotyöhön alistetuksi palvelijaksi. ¹⁶ "Dan hallitsee kansaansa yhtenä Israelin heimoista. ¹⁷ Dan on kuin käärme tien varrella, kyy polulla, joka puree hevosen kantapäitä, niin että ratsastaja kaatuu taaksepäin. ¹⁸ "Sinun pelastustasi minä odotan, Herra. ¹⁹ "Gaadia ahdistaa rosvojoukko, mutta hän ahdistaa heitä kantapäillä. ²⁰ "Asserin ruoka on runsasta, ja hän tuottaa herkkuja, jotka sopivat kuninkaalle. ²¹ "Naftali on vapaa peura; hän puhuu sulavasti. ²² "Joosef on hedelmällinen viiniköynnös, hedelmällinen viiniköynnös lähteen

1. Mooseksen kirja

äärellä; sen oksat ulottuvat muurin yli.²³ Jousimiehet hyökkäsivät häntä vastaan katkeruudella; he ampuivat häntä ja ahdistivat häntä.²⁴ Mutta hänen jousensa pysyi lujana, ja hänen käntensä olivat ketterät, Jaakobin Väkevän käsien kautta, Paimenen, Israelin Kallion kautta,²⁵ isäsi Jumalan kautta, joka auttaa sinua, ja Kaikkivaltiaan kautta, joka sinuaa sinua taivaan yläpuolisilla siunauksilla, syvyyden alapuolisilla siunauksilla, rinnan ja kohdun siunauksilla.²⁶ Isäsi siunaukset ovat ylittäneet ikivanhojen vuorten siunaukset, ikaikaisten kukkuloiden runsauden. Ne saavat levätä Joosefin pään päällä, hänen veljensä joukossa olevan ruhtinaan otsalla.²⁷ "Benjamin on ahnas susi; aamulla hän syö saaliin, ja illalla hän jakaa saaliin."²⁸ Nämä kaikki ovat Israelin kaksitoista heimoa, ja tämän heidän isänsä sanoi heille, kun hän siunasi heitä, antaen kullekin sopivan siunauksen.²⁹ Sitten hän käski heitä sanoen: "Minä olen kohta liittymässä kansaani. Haudatkaa minut isieni luo Efronin, heettiläisen, pellolla olevaan luolaan,³⁰ Machpelan pellolla olevaan luolaan, lähellä Mamrea Kanaanin maassa, jonka Abraham osti Efronilta, heettiläiseltä, hautapaikaksi.³¹ Siellä Abraham ja hänen vaimonsa Saara laskettiin lepoon, siellä Iisak ja hänen vaimonsa Rebekka laskettiin lepoon, ja siellä minä laskin Lean lepoon.³² Pelto ja siinä oleva luola ostettiin Heetin pojilta."³³ Kun Jaakob oli lopettanut ohjeidensa antamisen pojilleen, hän veti jalkansa vuoteeseen, veti viimeisen henkäyksensä ja liittyi kansaansa.

50 Joosef lankesi isänsä kasvoille, itki hänen yllään ja suuteli häntä.² Joosef käski palveluksessaan olevia lääkäreitä balsamoimaan hänen isänsä Israelin. Niin lääkärit balsamoivat hänet.³ Balsamointi kesti neljäkymmentä päivää, sillä se oli tavanomainen aika. Egyptiläiset surivat häntä seitsemänkymmentä päivää.⁴ Kun suruaika oli päättynyt, Joosef puhui farao hoville sanoen: "Jos olen löytänyt suosion silmissänne, puhukaa faraolle puolestani sanoen,⁵ 'Isäni vannotti minua sanoen: "Katso, minä kuolen; haudassa, jonka valmistin itselleni Kanaanin maassa, sinun on haudattava minut sinne." Nyt anna minun mennä ylös ja haudata isäni; sitten palaan.'" ⁶ Farao vastasi: "Mene ja hautaa isäsi, kuten hän vannotti sinua."⁷ Niin Joosef meni ylös hautaamaan isäänsä. Hänen kanssaan menivät kaikki faraoon virkamiehet, hänen hovinsa vanhimmat ja kaikki Egyptin

vanhimmat,⁸ yhdessä Joosefin koko perheen, hänen veljensä ja isänsä perheen kanssa. Vain heidän lapsensa, laumansa ja karjansa jäivät Gooseniin.⁹ Myös vaunuja ja ratsumiehiä seurasi häntä. Se oli hyvin suuri joukko.¹⁰ Kun he saapuivat Atadin puimatantereelle, Jordanin tuolle puolen, he pitivät hyvin suuren ja surullisen valituksen; Joosef vietti seitsemän päivän suruajan isänsä vuoksi.¹¹ Kun kanaanilaiset, jotka asuivat siellä, näkivät surun Atadin puimatantereella, he sanoivat: "Tämä on juhlallinen suru egyptiläisille." Siksi paikka nimettiin Abel Mizraimiksi, joka on Jordanin tuolla puolen.¹² Niin Jaakobin pojat tekivät hänelle, kuten hän oli käskennyt heitä:¹³ He veivät hänet Kanaanin maahan ja hautasivat hänet luolaan Makpelan pellolla, Mamren vastapäätä, jonka Abraham oli ostanut peltoineen hautapaikaksi heettiläiseltä Efronilta.¹⁴ Isänsä hautaamisen jälkeen Joosef palasi Egyptiin, yhdessä veljensä ja kaikkien niiden kanssa, jotka olivat menneet hänen kanssaan hautaamaan isäänsä.¹⁵ Kun Joosefin veljet näkivät, että heidän isänsä oli kuollut, he sanoivat: "Entä jos Joosef kantaa kaunaa meitä vastaan ja kosta meille kaikki pahat tekomme häntä kohtaan?"¹⁶ Siksi he lähettivät sanan Joosefille sanoen: "Isäsi antoi tämän käskyn ennen kuolemaansa:¹⁷ 'Tämä on sanottava Joosefille: Pyydän sinua, anna anteeksi veljesi rikkomukset ja heidän syntinsä, sillä he kohtelivat sinua huonosti.' Nyt anna anteeksi isäsi Jumalan palvelijoiden rikkomukset." Joosef itki, kun he puhuivat hänelle.¹⁸ Sitten hänen veljensäkin tulivat ja kumartuivat hänen eteensä sanoen: "Katso, me olemme sinun palvelijoitasi."¹⁹ Mutta Joosef sanoi heille: "Älkää pelätkö, sillä olenko minä Jumalan sijassa?"²⁰ Te tarkoittitte minulle pahaa, mutta Jumala käytti sitä hyvään, saavuttaakseen sen, mitä nyt tapahtuu, monien ihmisten pelastamiseksi.²¹ Älkää siis pelätkö. Minä elätän teidät ja teidän lapsenne." Ja hän lohdutti heitä ja puhui heille lempeästi.²² Joosef jäi Egyptiin, hän ja hänen isänsä perhe. Hän eli satakymmenen vuoden ikäiseksi.²³ Hän näki Efraimin kolmannen sukupolven lapset, ja myös Manassen pojan Makirin lapset syntyivät Joosefin polville.²⁴ Joosef sanoi veljilleen: "Minä kuolen, mutta Jumala tulee varmasti teidän avuksenne ja vie teidät tästä maasta siihen maahan, jonka hän vannoi Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille."²⁵ Sitten Joosef vannotti Israelin poikia sanoen: "Jumala tulee varmasti teidän avuksenne, ja teidän on vietävä

1. Mooseksen kirja

minun luuni täältä." ²⁶ Niin Joosef kuoli hänet, ja hänet asetettiin arkuun Egyptissä.
satakymmenen vuoden ikäisenä, ja he balsamoivat

2. Mooseksen kirja

1 Tässä ovat Israelin poikien nimet, jotka lähtivät Egyptiin Jaakobin kanssa, kukin perheineen: ² Ruuben, Simeon, Leevi ja Juuda; ³ Isaskar, Sebulon ja Benjamin; ⁴ Dan ja Naftali, Gad ja Asser. ⁵ Jaakobin jälkeläisiä oli yhteensä seitsemänkymmentä, mutta Joosef oli jo Egyptissä. ⁶ Sitten Joosef kuoli, samoin kaikki hänen veljensä ja koko se sukupolvi. ⁷ Israelilaiset olivat hedelmällisiä ja lisääntyivät suuresti; he lisääntyivät ja kasvoivat erittäin voimakkaiksi, ja maa tuli täyteen heitä. ⁸ Nyt Egyptiin nousi uusi kuningas, joka ei tiennyt Joosefista. ⁹ Hän sanoi kansalleen: "Katso, israelilaiset ovat tulleet liian lukuisiksi ja liian voimakkaiksi meille. ¹⁰ Tulkaa, käsitelkäämme heitä viisaasti, etteivät he lisääntyisi, ja sodan sattuessa he saattaisivat liittyä vihollisiimme, taistella meitä vastaan ja lähteä maasta." ¹¹ Niin he asettivat heille työnjohtajia sortamaan heitä pakkotyöllä, ja he rakensivat faraolle varastokaupunkeja, Pitomin ja Ramsesin. ¹² Mutta mitä enemmän heitä sorrettiin, sitä enemmän he lisääntyivät ja levisivät, joten egyptiläiset alkoivat pelätä israelilaisia. ¹³ Egyptiläiset pakottivat israelilaiset armottomasti työhön, ¹⁴ tehden heidän elämänsä katkeraksi kovalla työllä saven ja tiilien kanssa ja kaikilla peltotöillä; kaikki heidän työnsä määrättiin heille kovuudella. ¹⁵ Egyptin kuningas puhui heprealaisille kättilöille, joista toisen nimi oli Sifra ja toisen Pua; ¹⁶ ja hän sanoi: "Kun autatte heprealaisia naisia synnytyskässä ja näette heidät synnytysjakkaralla, jos se on poika, teidän tulee tappaa hänet; mutta jos se on tyttö, hän saa elää." ¹⁷ Kättilöt kuitenkin pelkäsivät Jumalaa eivätkä tehneet, kuten Egyptin kuningas käski heitä, vaan antoivat poikien elää. ¹⁸ Egyptin kuningas kutsui kättilöt ja kysyi heiltä: "Miksi olette toimineet näin ja antaneet poikien elää?" ¹⁹ Kättilöt vastasivat faraolle: "Koska heprealaiset naiset eivät ole kuin egyptiläiset naiset; he ovat voimakkaita ja synnyttävät ennen kuin kättilöt saapuvat." ²⁰ Sen vuoksi Jumala oli hyvä kättilöille, ja kansa lisääntyi ja kasvoi hyvin voimakkaaksi. ²¹ Ja koska kättilöt pelkäsivät Jumalaa, Hän antoi heille omia perheitä. ²² Sitten farao käski koko kansaansa: "Jokainen poika, joka syntyy, teidän tulee heittää Niiliin, mutta jokainen tyttö saa elää."

2 Eräs mies Leevin sukukunnasta meni ja nai leeviläisen naisen. ² Nainen tuli raskaaksi ja synnytti pojan; nähdessään, että hän oli kaunis lapsi, hän piilotti hänet kolmeksi kuukaudeksi. ³ Kun

hän ei voinut enää piilottaa häntä, hän otti papyruskorin, sivel sen maapihkalla ja tervalla, pani lapsen siihen ja asetti sen Niilin rantakaislikkoon. ⁴ Hänen sisarensa jäi etäämmälle katsomaan, mitä hänelle tapahtuisi. ⁵ Faraon tytär tuli alas kylpemään Niilissä, ja hänen palvelijattarensa kävelivät joen rannalla. Hän näki korin kaislikossa ja lähetti orjattarensa hakemaan sen. ⁶ Kun hän avasi sen, hän näki itkevän lapsen ja tunsu sääliä häntä kohtaan sanoen: "Tämä on yksi heprealaislapsista." ⁷ Silloin hänen sisarensa sanoi faraon tyttärelle: "Menenkö hakemaan heprealaisen naisen, joka imettää, imettämään lasta puolestasi?" ⁸ "Mene," vastasi faraon tytär. Niin tyttö meni ja kutsui lapsen äidin. ⁹ Faraon tytär sanoi hänelle: "Ota tämä lapsi ja imetä häntä puolestani, ja minä maksan sinulle." Niin nainen otti lapsen ja imetti häntä. ¹⁰ Kun lapsi kasvoi, hän vei hänet faraon tyttären luo, ja hänestä tuli hänen poikansa. Hän antoi hänelle nimen Mooses sanoen: "Minä nostin hänet vedestä." ¹¹ Noina päivinä, kun Mooses oli kasvanut, hän meni kansansa luo ja näki heidän raskaan työnsä, ja hän näki egyptiläisen lyövän heprealaista, yhtä hänen omaa kansaansa. ¹² Hän katsoi ympärilleen ja nähdessään, ettei ketään ollut, hän löi egyptiläisen kuoliaaksi ja katki hänet hiekkaan. ¹³ Seuraavana päivänä hän meni ulos ja huomasi kahden heprealaisen riitelevän. Hän kysyi vääressä olevalta: "Miksi lyöt kanssaveljeäsi?" ¹⁴ Mies vastasi: "Kuka on asettanut sinut meidän päämieheksemme ja tuomariksemme? Aiotko tappaa minut, kuten tapoit egyptiläisen?" Mooses pelkäsi ja ajatteli: "Varmaan asia on tullut ilmi." ¹⁵ Kun farao kuuli tästä, hän yritti tappaa Mooseksen, mutta Mooses pakeni faraota ja asettui Midianin maahan, missä hän istuutui kaivon äärelle. ¹⁶ Midianin papilla oli seitsemän tytärtä, jotka tulivat ammentamaan vettä ja täyttämään altaat isänsä laumaa varten. ¹⁷ Jotkut paimenet tulivat ja ajoivat heidät pois, mutta Mooses nousi, auttoi heitä ja juotti heidän laumansa. ¹⁸ Kun tytöt palasivat isänsä Reuelin luo, hän kysyi: "Miksi olette palanneet tänään niin aikaisin?" ¹⁹ He vastasivat: "Eräs egyptiläinen pelasti meidät paimenilta; hän jopa ammensi vettä meille ja juotti lauman." ²⁰ "Missä hän on?" Reuel kysyi tyttäritään. "Miksi jätitte hänet? Kutsukaa hänet aterialle kanssamme." ²¹ Mooses suostui jäämään miehen luo, joka antoi tyttärensä Sipporan Mooseksen vaimoksi. ²² Sipporalle syntyi poika, ja Mooses antoi hänelle nimen Geersom sanoen:

2. Mooseksen kirja

"Minusta on tullut muukalainen vieraassa maassa." ²³ Sinä pitkänä aikana Egyptin kuningas kuoli. Israelilaiset huokailivat orjuutensa alla ja huusivat, ja heidän avunhuutonsa orjuuden vuoksi nousi Jumalan eteen. ²⁴ Jumala kuuli heidän huokauksensa ja muisti liittonsa Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin kanssa. ²⁵ Jumala katsoi israelilaisia ja otti heidät huomioon.

3 Mooses paimensi appensa Jetron, Midianin papin, lampaista. Hän vei lauman erämaan taakse ja tuli Horebille, Jumalan vuorelle. ² Siellä Herran enkeli ilmestyi hänelle tulenliekissä pensaasta. Mooses näki, että pensas oli tulessa, mutta se ei kulunut. ³ Niin Mooses ajatteli: "Minä poikkean katsomaan tätä ihmeellistä näkyä—miksi pensas ei pala poroksi." ⁴ Kun Herra näki hänen poikkeavan katsomaan, Jumala huusi hänelle pensaasta: "Mooses, Mooses!" Ja Mooses vastasi: "Tässä olen." ⁵ "Älä tule lähemmäksi", Jumala käski. "Riisu kengät jaloistasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhä maa." ⁶ Sitten Hän sanoi: "Minä olen isäsi Jumala—Abrahamin Jumala, Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala." Tämän kuultuaan Mooses peitti kasvonsa, sillä hän pelkäsi katsoa Jumalaa. ⁷ Herra sanoi: "Minä olen nähnyt kansani ahdingon Egyptissä ja kuullut heidän huutonsa työjohtajiensa vuoksi, sillä minä tiedän heidän kärsimyksensä. ⁸ Niinpä olen tullut vapauttamaan heidät egyptiläisten vallasta ja viemään heidät siitä maasta hyvään ja avaraan maahan, maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa—kanaaninmaalaisten, heettiläisten, amorilaisten, perissiläisten, hivviläisten ja jebusilaisten asuinsijoille. ⁹ Ja nyt, katso, israelilaisten huuto on tullut minun korviini, ja minä olen nähnyt, kuinka egyptiläiset sortavat heitä. ¹⁰ Mene siis nyt: minä lähetän sinut faroon luo, jotta johdat kansani, israelilaiset, pois Egyptistä." ¹¹ Mutta Mooses kysyi Jumalalta: "Kuka minä olen menemään faroon luo ja johtamaan israelilaiset pois Egyptistä?" ¹² Ja Jumala sanoi: "Minä olen varmasti kanssasi. Ja tämä on merkki sinulle siitä, että minä olen lähettänyt sinut: kun olet tuonut kansan pois Egyptistä, te palvotte Jumalaa tällä vuorella." ¹³ Sitten Mooses sanoi Jumalalle: "Oletetaan, että menen israelilaisten luo ja sanon heille: 'Teidän isienne Jumala on lähettänyt minut teidän luoksenne', ja he kysyvät minulta: 'Mikä on Hänen nimensä? Mitä minun pitäisi sanoa heille?'" ¹⁴ Jumala sanoi Moosekselle: "MINÄ OLEN SE JOKA OLEN. Tämä on mitä sinun tulee sanoa israelilaisille: 'MINÄ

OLEN on lähettänyt minut teidän luoksenne.'" ¹⁵ Jumala sanoi myös Moosekselle: "Sano israelilaisille: 'Herra, teidän esi-isienne Jumala—Aabrahamin Jumala, Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala—on lähettänyt minut teidän luoksenne.' Tämä on minun nimeni ikuisesti, nimi, jolla minua tulee muistaa sukupolvesta sukupolveen. ¹⁶ "Mene, kokoa Israelin vanhimmat ja sano heille: 'Herra, teidän esi-isienne Jumala—Aabrahamin, Iisakin ja Jaakobin Jumala—ilmestyi minulle ja sanoi: Minä olen valvonut teitä ja nähnyt, mitä teille on tehty Egyptissä. ¹⁷ Ja minä olen luvannut viedä teidät pois teidän ahdingostanne Egyptissä kanaanilaisten, heettiläisten, amorilaisten, perissiläisten, hivviläisten ja jebusilaisten maahan—maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa.' ¹⁸ "Israelilaiset vanhimmat kuulevat sinua. Sitten sinun ja vanhimpien tulee mennä Egyptin kuninkaan luo ja sanoa hänelle: 'Herra, heprealaisten Jumala, on kohdannut meidät. Sallikaa meidän tehdä kolmen päivän matka erämaahan uhratuksemme Herralle, meidän Jumalallemme.' ¹⁹ Mutta tiedän, että Egyptin kuningas ei salli teidän lähteä, ellei häntä pakoteta voimakkaalla kädellä. ²⁰ Niinpä minä ojennan käteni ja lyön Egyptiä kaikilla ihmeilläni, jotka teen heidän keskellään. Sen jälkeen hän päästää teidät menemään. ²¹ "Ja minä saan egyptiläiset katsomaan suopeasti tätä kansaa, niin että kun te lähdette, te ette lähde tyhjin käsin. ²² Jokaisen naisen tulee pyytää naapuriltaan ja jokaiselta naiselta, joka asuu hänen talossaan, hopea- ja kultakoruja ja vaatteita, jotka te puette pojillenne ja tyttärillenne. Näin te viette egyptiläisten rikkauten."

4 Mooses vastasi: "Entä jos he eivät usko minua eivätkä kuuntele sanojani, vaan sanovat: 'Herra ei ole ilmestynyt sinulle?'" ² Herra kysyi häneltä: "Mikä sinulla on kädessäsi?" Hän vastasi: "Sauva." ³ Herra käski: "Heitä se maahan." Niin Mooses heitti sen, ja se muuttui käärmeeksi, ja hän pakeni sitä. ⁴ Sitten Herra sanoi Moosekselle: "Ojenna kätesi ja tartu sen häntään." Niin hän ojensi kätensä, tarttui siihen, ja se muuttui jälleen sauvaksi hänen kädessään. ⁵ "Tämä on siksi, että he uskoisivat, että Herra, heidän esi-isänsä Jumala—Aabrahamin, Iisakin ja Jaakobin Jumala—on ilmestynyt sinulle." ⁶ Herra sanoi sitten: "Pane kätesi viittasi sisään." Mooses pani kätensä sisään, ja kun hän veti sen ulos, se oli spitaalinen, valkoinen kuin lumi. ⁷ "Nyt pane kätesi takaisin viittasi sisään", Hän käski. Mooses teki niin, ja kun hän otti sen ulos, se oli palautunut muun

2. Mooseksen kirja

ihon kaltaiseksi. ⁸ Herra jatkoi: "Jos he eivät usko sinua eivätkä kiinnitä huomiota ensimmäiseen merkkiin, he saattavat uskoa toisen. ⁹ Mutta jos he eivät usko edes näitä kahta merkkiä tai kuuntele sinua, ota vettä Niilistä ja kaada se kuivaan maahan. Vesi, jonka otat, muuttuu maassa vereksi." ¹⁰ Mooses sanoi Herralle: "Ole hyvä, Herrani, en ole koskaan ollut sujuva puheessani, en menneisyydessä enkä siitä lähtien kun olet puhunut palvelijallesi. Olen hidas puhumaan ja kieleltäni." ¹¹ Herra vastasi: "Kuka on tehnyt ihmisen suun? Kuka tekee myräksi tai kuuroksi, näkeväksi tai sokeaksi? Enkö minä, Herra? ¹² Mene nyt; minä olen sinun suusi kanssa ja opetan sinulle, mitä sanoa." ¹³ Mutta Mooses pyysi: "Ole hyvä, Herrani, lähetä joku muu." ¹⁴ Silloin Herran viha syttyi Moosesta vastaan, ja Hän sanoi: "Entä veljesi Aaron, leeviläinen? Tiedän, että hän puhuu hyvin. Hän on jo matkalla tapaamaan sinua, ja hän on iloinen nähdessään sinut. ¹⁵ Sinä puhut hänelle ja panet sanat hänen suuhunsa; minä olen teidän kummankin kanssa, kun puhutte, ja opetan teille, mitä tehdä. ¹⁶ Hän puhuu kansalle puolestasi, ja se on kuin hän olisi sinun suusi ja sinä olisit Jumala hänelle. ¹⁷ Mutta kannat tätä sauvaa kädessäsi, sillä sen avulla sinun tulee tehdä merkit." ¹⁸ Mooses palasi sitten appensa Jetron luo ja sanoi: "Ole hyvä ja anna minun palata kansani luo Egyptiin katsomaan, ovatko he vielä elossa." Jetro vastasi: "Mene rauhassa." ¹⁹ Nyt Herra oli sanonut Moosekselle Midianissa: "Palaa Egyptiin, sillä kaikki, jotka etsivät henkeäsi, ovat kuolleet." ²⁰ Niin Mooses otti vaimonsa ja poikansa, asetti heidät aasin selkään ja lähti Egyptiin, kantaen Jumalan sauvaa kädessään. ²¹ Herra käski Moosesta: "Kun palaat Egyptiin, tee faraoon edessä kaikki ihmeet, jotka olen antanut sinulle voiman tehdä. Kuitenkin minä paadutan hänen sydämensä, niin ettei hän päästä kansaa menemään. ²² Sitten sinun tulee sanoa faraoille: 'Näin sanoo Herra: Israel on minun esikoispoikani, ²³ ja minä olen sanonut sinulle: 'Päästä poikani, jotta hän voi palvella minua.' Mutta sinä kieltäydyit päästämästä häntä; siksi minä otan sinun esikoispoikasi hengen.'" ²⁴ Matkalla majapaikassa Herra kohtasi Mooseksen ja aikoi tappaa hänet. ²⁵ Mutta Sippora otti piikiven, leikkasi poikansa esinahan ja kosketti Mooseksen jalkoja sillä sanoen: "Sinä olet minulle verilylkä." ²⁶ Niin Herra jätti hänet rauhaan. Silloin hän sanoi "verilylkä", viitaten ympärileikkaukseen. ²⁷ Herra käski Aaronia: "Mene

autiomaahan tapaamaan Moosesta." Niin hän meni ja tapasi hänet Jumalan vuorella ja tervehti häntä lämpimästi. ²⁸ Mooses kertoi Aaronille kaikki Herran sanat, joilla Hän oli lähettänyt hänet, ja kaikki merkit, jotka Hän oli käsenyt hänen tehdä. ²⁹ Mooses ja Aaron kokoontuivat sitten kaikkien israelilaisten vanhinten luo, ³⁰ ja Aaron kertoi kaikki sanat, jotka Herra oli puhunut Moosekselle. Hän teki myös merkit kansan nähdessä, ³¹ ja kansa uskoi. Kun he kuulivat, että Herra oli huolissaan heistä ja oli nähnyt heidän ahdinkonsa, he kumartuivat ja palvoivat.

5 Sen jälkeen Mooses ja Aaron menivät faraoon luo ja sanoivat: "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: 'Päästä minun kansani, jotta he voivat viettää juhlaa minulle erämaassa.'" ² Farao vastasi: "Kuka on Herra, että minun pitäisi kuunnella hänen ääntään ja päästää Israel menemään? En tunne Herraa, enkä aio päästää Israelia." ³ He vastasivat: "Hebrealaisten Jumala on kohdannut meidät. Sallikaa meidän matkustaa kolmen päivän matka erämaahan uhrauksemme Herralle, Jumalallemme, ettei hän löisi meitä vitsauksella tai miekalla." ⁴ Mutta Egyptin kuningas sanoi heille: "Mooses ja Aaron, miksi te häiritsette kansaa heidän tehtävistään? Palatkaa töihinne!" ⁵ Farao jatkoi: "Katso, maan kansaa on nyt paljon, ja te haluatte heidän lopettavan työnsä!" ⁶ Samana päivänä farao antoi käskyn kansan päällysmiehille ja työnohtajille: ⁷ "Älkää enää antako kansalle olkia tiilien tekemiseen kuten ennen; antakaa heidän kerätä oljet itse. ⁸ Mutta vaaditte heiltä edelleen saman tiilimäärän kuin aiemmin; älkää vähentäkö sitä. He ovat laiskoja, ja siksi he huutavat: 'Antakaa meidän mennä uhraamaan Jumalallemme.' ⁹ Tehkää työ raskaammaksi miehille, jotta he jatkavat työntekoa eivätkä kiinnitä huomiota valheisiin." ¹⁰ Niinpä päällysmiehet ja työnohtajat menivät ulos ja ilmoittivat kansalle: "Näin sanoo farao: 'En anna teille olkia. ¹¹ Menkää ja kerätkää olkia itsellenne mistä ikinä löydätte, mutta työmääränne ei vähene vähääkään.'" ¹² Näin kansa hajaantui ympäri Egyptiä keräämään oljenkorjuuta. ¹³ Päällysmiehet painostivat heitä sanoen: "Täyttäkää päivittäinen työmääränne aivan kuten silloin, kun teillä oli olkia." ¹⁴ Faraoon päällysmiehet pieksivät israelilaisia työnohtajia, jotka he olivat asettaneet, ja vaativat: "Miksi ette ole täyttäneet tiilimääränne eilen tai tänään, kuten ennen?" ¹⁵ Silloin israelilaiset työnohtajat menivät ja vetosivat faraoon: "Miksi

2. Mooseksen kirja

kohtelet palvelijoitasi näin? ¹⁶ Palvelijoillesi ei anneta olkia, mutta silti he sanovat meille: 'Tehkää tiiliä!' Ja katso, palvelijoitasi piestään, mutta syy on omassa kansassasi." ¹⁷ Mutta farao sanoi: "Te olette laiskoja, hyvin laiskoja; siksi te sanotte: 'Antakaa meidän mennä uhraamaan Herralle.'" ¹⁸ Nyt menkää ja tehkää työtä; teille ei anneta olkia, mutta teidän on toimitettava täysi tiilimäärä." ¹⁹ Israelilaiset työjohtajat ymmärsivät olevansa vaikeassa tilanteessa, kun heille sanottiin: "Teidän ei pidä vähentää päivittäistä tiilimääränne." ²⁰ Kun he lähtivät faraon luota, he kohtasivat Mooseksen ja Aaronin, jotka odottivat heitä. ²¹ Ja he sanoivat heille: "Katsokoon Herra teitä ja tuomitkoon teidät, sillä te olette tehneet meidät vastenmielisiksi faraon ja hänen virkamiestensä silmissä, antaen heille miekan käteen tappaakseen meidät." ²² Mooses palasi Herran luo ja sanoi: "Herra, miksi olet tuonut vaivaa tälle kansalle? Miksi lähetit minut? ²³ Siitä lähtien kun menin faraon luo puhumaan sinun nimessäsi, hän on tehnyt pahaa tälle kansalle, etkä sinä ole lainkaan vapauttanut kansaasi."

6 Silloin Herra sanoi Moosekselle: "Nyt saat nähdä, mitä minä teen faraoille: voimakkaan käteni tähden hän päästää heidät; totisesti, voimakkaan käteni tähden hän ajaa heidät pois maastaan." ² Jumala puhui edelleen Moosekselle sanoen: "Minä olen Herra. ³ Minä ilmestyin Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille Kaikkivaltiaana Jumalana, mutta nimelläni Herra en tehnyt itseäni täysin tunnetuksi heille. ⁴ Minä tein myös liitonni heidän kanssaan antaakseni heille Kanaanin maan, jossa he asuivat muukalaisina. ⁵ Lisäksi olen kuullut israelilaisten vaikkerruksen, joita egyptiläiset pitävät orjuudessa, ja olen muistanut liitonni. ⁶ Sano siis israelilaisille: 'Minä olen Herra, ja minä vien teidät pois egyptiläisten taakan alta, ja minä pelastan teidät heidän orjuudestaan. Minä lunastan teidät ojennetulla käsivarrella ja mahtavilla tuomioilla. ⁷ Minä otan teidät omaksi kansakseni, ja minä olen teidän Jumalanne. Silloin te tiedätte, että minä olen Herra, teidän Jumalanne, joka toi teidät pois egyptiläisten taakan alta. ⁸ Ja minä vien teidät siihen maahan, jonka vannonin antavani Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille; minä annan sen teille perintöosaksi. Minä olen Herra.'" ⁹ Mooses kertoi tämän israelilaisille, mutta he eivät kuunnelleet häntä masennuksensa ja kovan työnsä vuoksi. ¹⁰ Herra antoi Moosekselle käskyn ja sanoi, ¹¹ "Mene,

sano faraoille, Egyptin kuninkaalle, että hän päästäisi israelilaiset lähtemään maastaan." ¹² Mutta Mooses sanoi Herralle: "Jos israelilaiset eivät ole kuunnelleet minua, miksi farao kuuntelisi minua, koska olen taitamaton puheessa?" ¹³ Herra puhui kuitenkin Moosekselle ja Aaronille ja antoi heille käskyn israelilaisista ja faraosta, Egyptin kuninkaasta, tuoda israelilaiset pois Egyptin maasta. ¹⁴ Nämä olivat heidän perheidensä päämiehet: Ruubenin, Israelin esikoisen, pojat olivat Hanok ja Pallu, Hesron ja Karmi. Nämä olivat Ruubenin suvut. ¹⁵ Simeonin pojat olivat Jemuel, Jamin, Ohad, Jakin, Sohar ja Saul, kanaanilaisen naisen poika. Nämä olivat Simeonin suvut. ¹⁶ Nämä olivat Leevin poikien nimet heidän sukupolviansa mukaan: Gerson, Kehat ja Merari. Leevi eli 137 vuotta. ¹⁷ Gersonin pojat, heidän sukujensa mukaan, olivat Libni ja Simei. ¹⁸ Kehatin jälkeläisiä olivat Amram, Jishar, Hebron ja Ussiel. Kehat eli 133 vuotta. ¹⁹ Merarin pojat olivat Mahli ja Musi. Nämä olivat Leevin suvut heidän sukuuetteloidensa mukaan. ²⁰ Amram otti vaimokseen isänsä sisaren Jookebedin, ja hän synnytti hänelle Aaronin ja Mooseksen. Amram eli 137 vuotta. ²¹ Jisharin jälkeläisiä olivat Korah, Nefeg ja Sikri. ²² Ussielin jälkeläisiä olivat Misael, Elsafan ja Sitri. ²³ Aaron otti vaimokseen Elisheban, Amminadabin tyttären ja Nahshonin sisaren, ja hän synnytti hänelle Naadabin ja Abihun, Eleasarin ja Itamarin. ²⁴ Korahin pojat olivat Assir, Elkana ja Abiasaf. Nämä olivat korahilaiset suvut. ²⁵ Eleasar, Aaronin poika, otti vaimokseen yhden Putielin tyttäristä, ja hän synnytti hänelle Pinehasin. Nämä olivat leeviläisten perheiden päämiehet, suku sukujen mukaan. ²⁶ Juuri tämä Aaron ja Mooses, joita Herra käski tuomaan israelilaiset pois Egyptistä heidän joukkojensa mukaan. ²⁷ Nämä olivat ne, jotka puhuivat faraoille, Egyptin kuninkaalle, israelilaisten tuomisesta pois Egyptistä—tämä sama Mooses ja Aaron. ²⁸ Tapahtui sinä päivänä, kun Herra puhui Moosekselle Egyptissä, ²⁹ että Herra käski Moosesta sanoen: "Minä olen Herra; ilmoita faraoille, Egyptin kuninkaalle, kaikki mitä minä sanon sinulle." ³⁰ Mutta Mooses sanoi Herralle: "En ole sujuvasanainen; kuinka sitten farao kuuntelisi minua?"

7 Sitten Herra sanoi Moosekselle: "Katso, minä olen tehnyt sinut faraoille jumalaksi, ja veljesi Aaron on profeetti." ² Sinun tulee puhua kaikki, mitä minä käsken sinun puhua, ja veljesi Aaron puhuu faraoille, että hän päästäisi israelilaiset

2. Mooseksen kirja

lähtemään maastaan.³ Mutta minä paadutan faraoon sydämen, jotta voisin lisätä tunnustekojani ja ihmisistäni Egyptissä.⁴ Farao ei kuuntele teitä, joten minä lasken käteni Egyptin päälle ja tuon ulos sotajoukkoni, kansani israelilaiset, suurten tuomioiden kautta.⁵ Egyptiläiset tulevat tietämään, että minä olen Herra, kun ojennan käteni Egyptin yli ja tuon israelilaiset ulos heidän keskeltään.”⁶ Mooses ja Aaron toteuttivat Herran ohjeet tarkalleen kuten oli käsketty.⁷ Mooses oli kahdeksankymmentä vuotta vanha ja Aaron kahdeksankymmentäkolme, kun he puhuivat faraoille.⁸ Herra puhui Moosekselle ja Aaronille sanoen,⁹ ”Kun farao sanoo teille: 'Tehkää ihme', sinun tulee sanoa Aaronille: 'Ota sauvasi ja heitä se faraoon eteen, ja siitä tulee käärme.’”¹⁰ Niin Mooses ja Aaron menivät faraoon luo ja tekivät kuten Herra oli käskennyt. Aaron heitti sauvansa faraoon ja hänen virkamiestensä eteen, ja siitä tuli käärme.¹¹ Farao kutsui sitten viisaat miehet ja noidat, ja egyptiläiset taikurit tekivät saman salaisilla taidoillaan:¹² Jokainen heitti sauvansa, ja niistä tuli käärmeitä. Mutta Aaronin sauva nielaisi heidän sauvansa.¹³ Kuitenkin faraoon sydän pysyi taipumattomana, eikä hän kuunnellut heitä, kuten Herra oli sanonut.¹⁴ Sitten Herra sanoi Moosekselle: ”Faraoon sydän on itsepäinen ja kova; hän kieltäytyy päästämästä kansaa.¹⁵ Mene faraoon luo aamulla, kun hän menee veden ääreen. Seiso Niilin rannalla kohtaamassa hänet, ja ota käteesi sauva, joka muuttui käärmeeksi.¹⁶ Sano hänelle: 'Herra, heprealaisten Jumala, on lähettänyt minut sanomaan sinulle: Päästä kansani, jotta he voivat palvella minua erämaassa. Mutta et ole kuunnellut tähän asti.¹⁷ Näin sanoo Herra: Tästä sinä tiedät, että minä olen Herra: Minä lyön Niilin vettä kädessäni olevalla sauvalla, ja se muuttuu vereksi.¹⁸ Niilin kalat kuolevat, joki haisee, eikä egyptiläiset voi juoda vettä Niilistä.”¹⁹ Herra sanoi Moosekselle: ”Sano Aaronille: 'Ota sauvasi ja ojennat kätesi Egyptin vesien yli—heidän jokiensä, purojensa, lampiensa ja kaikkien vesivarastojensa yli—ja ne muuttuvat vereksi. Verta on oleva koko Egyptissä, jopa puu- ja kiviastioissa.”²⁰ Mooses ja Aaron tekivät juuri kuten Herra käski. Hän nosti sauvansa ja löi Niilin vettä faraoon ja hänen virkamiestensä nähden, ja kaikki Niilin vesi muuttui vereksi.²¹ Niilin kalat kuolivat, ja joki haisi niin, etteivät egyptiläiset voineet juoda vettä Niilistä. Verta oli kaikkialla Egyptissä.²² Mutta egyptiläiset taikurit tekivät saman salaisilla taidoillaan, ja faraoon sydän

paatui; hän ei kuunnellut Moosesta ja Aaronia, kuten Herra oli sanonut.²³ Farao kääntyi ja meni palatsiinsa, eikä ottanut edes tätä sydämelleen.²⁴ Kaikki egyptiläiset kaivoivat Niilin varrella saadakseen juomavettä, koska he eivät voineet juoda joen vettä.²⁵ Viikko kului sen jälkeen, kun Herra oli lyönyt Niiliä.

8 Sitten Herra puhui Moosekselle: ”Mene faraoon luo ja sano hänelle: 'Näin sanoo Herra: Päästä minun kansani, jotta he voivat palvella minua.’”² Mutta jos kieltäydyt päästämästä heitä, minä tuon sammakkojen vitsauksen koko maahasi.³ Niili kuhisee sammakkoita, jotka tulevat ylös ja tunkeutuvat palatsiisi, makuuhuoneeseesi ja sänkyysi, virkamiestesi ja kansasi taloihin sekä uuneihinne ja taikinakaukaloihinne.⁴ Sammakot tunkeutuvat sinuun, kansaasi ja kaikkiin virkamiehiisi.”⁵ Sitten Herra sanoi Moosekselle: ”Käskytää Aaronia: 'Ojenna kätesi sauvasi kanssa jokien, purojen ja lampien yli ja tuo sammakot Egyptin maahan.’”⁶ Niin Aaron ojensi kätensä Egyptin vesien yli, ja sammakot tulivat ylös ja peittivät maan.⁷ Mutta noidat tekivät samoin salaisilla taidoillaan, tuoden sammakkoita Egyptin maahan.⁸ Farao kutsui Mooseksen ja Aaronin ja sanoi: ”Rukoilkaa Herraa poistamaan sammakot minusta ja kansastani, niin minä päästän teidän kansanne uhraamaan Herralle.”⁹ Mooses sanoi faraoille: ”Minä annan sinulle kunnian päättää, milloin minun tulisi rukoilla puolestasi, virkamiehesi ja kansasi puolesta, että sammakot poistuisivat sinusta ja taloistasi, jätteen vain Niiliin.”¹⁰ Farao vastasi: ”Huomenna.” Mooses sanoi: ”Tapahtukoon niin kuin sanot, jotta tietäisit, ettei ole ketään Herran, meidän Jumalamme, kaltaista.”¹¹ Sammakot poistuvat sinusta, taloistasi, virkamiehistöstäsi ja kansastasi; ne jäävät vain Niiliin.”¹² Kun Mooses ja Aaron lähtivät faraoon luota, Mooses huusi Herran puoleen niiden sammakoiden tähden, jotka Hän oli tuonut faraoille.¹³ Ja Herra teki Mooseksen pyynnön mukaisesti. Sammakot kuolivat taloissa, piholla ja pelloilla.¹⁴ Ne koottiin kasoihin, ja maa haisi niistä.¹⁵ Mutta kun farao näki, että helpotusta oli tullut, hän paadutti sydämensä eikä kuunnellut Moosesta ja Aaronia, aivan kuten Herra oli sanonut.¹⁶ Sitten Herra sanoi Moosekselle: ”Sano Aaronille: 'Ojenna sauvasi ja lyö maan tomua,’ ja siitä tulee sääskiä koko Egyptin maahan.”¹⁷ He tekivät näin, ja kun Aaron ojensi kätensä sauvan kanssa ja löi maan tomua, sääskiä tuli ihmisiin ja eläimiin. Kaikki maan tomu Egyptissä

2. Mooseksen kirja

muuttui sääskiksi. ¹⁸ Noidat yrittivät tuottaa sääskiä salaisilla taidoillaan, mutta eivät voineet. Sääskiä oli kaikkialla ihmisissä ja eläimissä. ¹⁹ Noidat sanoivat faraolle: "Tämä on Jumalan työtä." Mutta faraon sydän oli itsepäinen, eikä hän kuunnellut, aivan kuten Herra oli sanonut. ²⁰ Sitten Herra sanoi Moosekselle: "Nouse varhain aamulla ja kohtaa farao, kun hän menee joelle, ja sano hänelle: 'Näin sanoo Herra: Päästä minun kansani, jotta he voivat palvella minua. ²¹ Jos kieltäydyt päästämästä kansaani, minä lähetän paarmojen parvia sinun, virkamiehesi, kansasi ja taloihisi. Egyptiläisten talot täyttyvät paarmoista, ja jopa maa peittyi niillä. ²² Mutta sinä päivänä minä erotan Goosenin maan, jossa kansani asuu, niin ettei siellä ole paarmoja, jotta tietäisit, että minä, Herra, olen tässä maassa. ²³ Minä teen eron minun kansani ja sinun kansasi välillä. Tämä merkki tapahtuu huomenna.'" ²⁴ Ja Herra teki niin. Tiheät paarmojen parvet tulivat faraon palatsiin ja hänen virkamiestensä taloihin; koko Egyptissä maa turmeltui paarmoista. ²⁵ Sitten farao kutsui Mooseksen ja Aaronin ja sanoi: "Menkää, uhratkaa Jumalallenne täällä tässä maassa." ²⁶ Mutta Mooses sanoi: "Se ei olisi oikein. Ne uhrat, joita tarjoamme Herralle, meidän Jumalallemme, olisivat egyptiläisille inhottavia. Jos tarjoamme uhreja, jotka ovat inhottavia heidän silmissään, eivätkö he kivitä meitä? ²⁷ Meidän on tehtävä kolmen päivän matka erämaahan uhrataksemme Herralle, meidän Jumalallemme, kuten Hän on meitä käskenyt." ²⁸ Farao sanoi: "Minä sallin teidän mennä ja uhrata Herralle, teidän Jumalallenne, erämaassa, mutta älkää menkö liian kauas. Nyt, rukoilkaa puolestani." ²⁹ Mooses vastasi: "Hetimit kun lähden luotasi, rukoilen Herraa, ja huomenna paarmat poistuvat faraosta, hänen virkamiehistään ja kansastaan. Vain varmistakoon farao, ettei hän enää petkuta päästämättä kansaa uhraamaan Herralle." ³⁰ Mooses lähti sitten faraon luota ja rukoili Herraa, ³¹ ja Herra teki niin kuin Mooses pyysi. Paarmat poistuivat faraosta, hänen virkamiehistään ja kansastaan; ei jäänyt yhtäkään paarmaa. ³² Kuitenkin farao paadutti sydämensä jälleen, eikä hän päästänyt kansaa.

9 Sitten Herra sanoi Moosekselle: "Mene faraon luo ja sano hänelle: 'Näin sanoo Herra, heprealaisten Jumala: 'Päästä minun kansani, jotta he voivat palvella minua.'" ² Jos kieltäydyt päästämästä heitä ja jatkat heidän pidättämistään, ³ katso, Herran käsi tuo ankan vitsauksen karjaasi,

joka on kedolla—hevosiiin, aaseihin, kameleihin, nautoihin, lampaisiin ja vuohiin. ⁴ Herra tekee kuitenkin eron Israelin karjan ja Egyptin karjan välillä, niin ettei yksikään israelilaisten eläimistä kuole." ⁵ Herra määräsi tietyn ajan, sanoen: "Huomenna Herra toteuttaa tämän teon maassa." ⁶ Ja seuraavana päivänä Herra teki niin: kaikki egyptiläisten karja kuoli, mutta ei yksikään israelilaisten eläimistä kuollut. ⁷ Farao lähetti miehiä tutkimaan ja huomasi, ettei yksikään israelilaisten karjasta ollut kuollut. Silti faraon sydän pysyi paatuneena, eikä hän päästännyt kansaa. ⁸ Sitten Herra käski Moosesta ja Aaronia: "Ottakaa kourallinen nokia uunista, ja Mooses heittäköön sen ilmaan faraon nähden. ⁹ Se muuttuu hienoksi pölyksi koko Egyptin maassa, aiheuttaen paiseita, jotka puhkeavat haavoiksi ihmisille ja eläimille kautta maan." ¹⁰ Niin he ottivat nokia uunista ja seisoivat faraon edessä. Mooses heitti sen ilmaan, ja paiseet puhkesivat haavoiksi ihmisille ja eläimille. ¹¹ Velhot eivät voineet seisoa Mooseksen edessä paiseiden vuoksi, jotka vaivasivat heitä sekä kaikkia egyptiläisiä. ¹² Mutta Herra paadutti faraon sydämen, eikä hän kuunnellut Moosesta ja Aaronia, aivan kuten Herra oli ennustanut Moosekselle. ¹³ Sitten Herra sanoi Moosekselle: "Nouse varhain aamulla ja seiso faraon edessä, ja sano hänelle: 'Näin sanoo Herra, heprealaisten Jumala: 'Päästä minun kansani, jotta he voivat palvella minua, ¹⁴ tai tällä kertaa lähetän kaikki vitsaukseni sinua, virkamiehesi ja kansasi vastaan, jotta tietäisit, ettei ole ketään kaltaistani koko maassa. ¹⁵ Sillä nyt voisin ojentaa käteni ja iskeä sinua ja kansaasi vitsauksella, joka pyyhkisisi teidät pois maasta. ¹⁶ Mutta olen sallinut sinun pysyä hengissä tätä tarkoitusta varten: näyttääkseni sinulle voimani ja jotta nimeni julistettaisiin kautta maan. ¹⁷ Yhä edelleen korostat itsesi minun kansaani vastaan etkä päästä heitä menemään. ¹⁸ Siksi, tähän aikaan huomenna, lähetän pahimman raesateen, joka on koskaan satanut Egyptiin, siitä päivästä lähtien kun se perustettiin tähän asti. ¹⁹ Anna nyt käsky tuoda karjasi ja kaikki, mitä sinulla on kedolla, turvaan, sillä rakeet putoavat jokaisen ihmisen ja eläimen päälle, joka löytyy kedolta eikä ole tuotu sisälle, ja he kuolevat.'" ²⁰ Ne faraon virkamiehistä, jotka pelkäsivät Herran sanaa, kiirehtivät tuomaan palvelijansa ja karjansa sisälle. ²¹ Mutta ne, jotka eivät välittäneet Herran sanasta, jättivät palvelijansa ja karjansa kedolle. ²² Sitten Herra sanoi Moosekselle: "Ojenna kätesi taivasta

2. Mooseksen kirja

kohti, niin että rakeet putoavat koko Egyptiin—ihmisten, eläinten ja jokaisen kasvin päälle Egyptin pelloilla.”²³ Kun Mooses ojensi sauvansa taivasta kohti, Herra lähetti ukkosen ja rakeet, ja tuli kulki maahan. Näin Herra satoi rakeita Egyptin maahan.²⁴ Oli rakeita, ja tuli välkkyä jatkuvasti rakeiden keskellä, pahin myrsky, jonka Egypti oli nähnyt siitä lähtien kun siitä tuli kansakunta.²⁵ Kautta Egyptin rakeet iskivät kaikkeen, mitä pelloilla oli—sekä ihmisiin että eläimiin; se hakkasi alas jokaisen kasvin ja murskasi jokaisen puun.²⁶ Ainoa paikka, jossa ei satanut rakeita, oli Goosenin maa, jossa israelilaiset asuivat.²⁷ Sitten farao kutsui Mooseksen ja Aaronin. "Olen tehnyt syntiä tällä kertaa", hän sanoi heille. "Herra on oikeassa, ja minä ja kansani olemme väärässä."²⁸ Rukoilkaa Herraa, sillä Jumalan ukkosta ja rakeita on ollut tarpeeksi. Päästän teidät menemään; teidän ei tarvitse jäädä enää.”²⁹ Mooses vastasi: "Hetki kun lähden kaupungista, levitän käteni Herran puoleen; ukkonen lakkaa ja rakeita ei enää tule, jotta tietäisit, että maa on Herran.”³⁰ Mutta tiedän, että sinä ja virkamiehesi ette vieläkään pidä Herraa Jumalaa kunniansa.”³¹ (Pellava ja ohra tuhoutuivat, sillä ohra oli tähkällä ja pellava kukassa.³² Mutta vehnä ja speltti eivät tuhoutuneet, koska ne kypsyvät myöhemmin.)³³ Sitten Mooses lähti faraon luota ja meni ulos kaupungista. Hän levitti kätensä Herran puoleen; ukkonen ja rakeet lakkasivat, eikä sade enää satanut maahan.³⁴ Kun farao näki, että sade, rakeet ja ukkonen olivat lakanneet, hän teki jälleen syntiä: hän ja hänen virkamiehensä paaduttivat sydämensä.³⁵ Niin faraon sydän paatui, eikä hän päästänyt israelilaisia menemään, aivan kuten Herra oli Mooseksen kautta puhunut.

10 Sitten Herra sanoi Moosekselle: "Mene faraon luo, sillä minä olen paaduttanut hänen sydämensä ja hänen palvelijoidensa sydämet, jotta voisin tehdä nämä ihmeeni heidän keskuudessaan,² jotta voisit kertoa pojillesi ja pojanpojillesi, kuinka tein pilkkua egyptiläisistä ja kuinka tein ihmeeni heidän keskuudessaan, jotta tietäisitte, että minä olen Herra.”³ Niin Mooses ja Aaron menivät faraon luo ja välittivät viestin: "Näin sanoo Herra, heprealaisten Jumala: 'Kuinka kauan kieltäydyt nöyrytmästä minun edessäni? Päästä kansani menemään, jotta he voivat palvella minua.’⁴ Sillä jos edelleen kieltäydyt päästämästä kansaani menemään, huomaa, että huomenna minä tuon heinäsiirakat alueellesi.”⁵ Ne peittivät maan pinnan

niin, ettei kukaan voi nähdä sitä. Ne syöivät kaiken, mitä sinulle on jäänyt rakeiden jälkeen, mukaan lukien jokaisen puun, joka kasvaa pelloilla.”⁶ Talosi täyttyvät niistä, samoin kuin kaikkien palvelijasi ja kaikkien egyptiläisten talot—jotain, mitä eivät isäsi eivätkä isoisäsi ole nähneet siitä päivästä lähtien, kun he asettuivat tähän maahan, tähän päivään asti.” Sitten Mooses kääntyi ja lähti faraon luota.⁷ Sitten faraon palvelijat sanoivat hänelle: "Kuinka kauan tämä mies on meille ansana? Päästä kansa menemään, jotta he voivat palvella Herraa, heidän Jumalaansa. Etkö vielä ymmärrä, että Egypti on tuhattu?”⁸ Niin Mooses ja Aaron tuotiin takaisin faraon luo, ja hän sanoi heille: "Menkää, palvelkaa Herraa, teidän Jumalaanne! Mutta kertokaa minulle, ketkä menevät.”⁹ Mooses sanoi: "Me menemme nuorten ja vanhojen kanssa, poikiemme ja tyttäreimme kanssa, sekä lampaiden ja karjan kanssa, sillä meidän on pidettävä juhla Herralle.”¹⁰ Sitten hän sanoi heille: "Herra olkoon kanssanne, jos päästän teidät menemään lasten kanssa! Selvästi teillä on pahat aiheet.”¹¹ Ei! Vain miehet saavat mennä ja palvella Herraa, koska sitä te haluatte.” Sitten Mooses ja Aaron ajettiin pois faraon edestä.¹² Sitten Herra sanoi Moosekselle: "Ojenna kätesi Egyptin maan ylle heinäsiirakkojen vuoksi, jotta ne tulisivat maahan ja söisivät kaiken maan kasvillisuuden, kaiken, mitä rakeet ovat jättäneet.”¹³ Niin Mooses ojensi sauvansa Egyptin maan ylle, ja Herra ohjasi itätuulen maahan koko sen päivän ja koko yön. Aamulla tuuli toi heinäsiirakat.¹⁴ Heinäsiirakat tulivat koko Egyptin maahan ja asettuivat koko Egyptin alueelle suurin joukoin. Koskaan ennen ei ollut ollut sellaista heinäsiirakkavitsausta, eikä tule koskaan olemaan.¹⁵ Ne peittivät koko maan pinnan, kunnes se pimeni. Ne söivät kaiken maan kasvillisuuden ja kaikki puiden hedelmät, jotka rakeet olivat jättäneet. Ei mitään vihreää jäänyt puuhun tai kasviin koko Egyptin maassa.¹⁶ Sitten farao kutsui kiireesti Mooseksen ja Aaronin ja sanoi: "Olen tehnyt syntiä Herraa, teidän Jumalaanne, ja teitä vastaan.”¹⁷ Nyt antakaa anteeksi syntini, pyydän, vain tämän kerran, ja rukoilkaa Herraa, teidän Jumalaanne, ottamaan pois tämä kuolema minulta.”¹⁸ Sitten Mooses lähti faraon luota ja rukoili Herraa.¹⁹ Niin Herra muutti tuulen hyvin voimakkaaksi länsituuleksi, joka nosti heinäsiirakat ja ajoi ne Punaisellemerelle. Ei ainoatakaan heinäsiirakkaa jäänyt koko Egyptin alueelle.²⁰ Kuitenkin Herra teki

2. Mooseksen kirja

faraon sydämen paatuneeksi, eikä hän sallinut israelilaisten lähteä.²¹ Sitten Herra sanoi Moosekselle: "Ojenna kätesi taivasta kohti, jotta pimeys leviää Egyptin maahan—pimeys, joka voidaan tuntea."²² Niin Mooses ojensi kätensä taivasta kohti, ja paksu pimeys peitti koko Egyptin maan kolmeksi päiväksi.²³ Kukaan ei voinut nähdä toista, eikä kukaan noussut paikaltaan kolmeen päivään. Kuitenkin kaikilla israelilaisilla oli valoa asuinpaikoissaan.²⁴ Sitten farao kutsui Mooseksen ja sanoi: "Menkää, palvelkaa Herraa; myös pienet lapsenne saavat mennä kanssanne, mutta jättäkää lampaat ja karja jälkeenne."²⁵ Mutta Mooses sanoi: "Sinun on myös annettava meille uhreja ja polttouhreja, jotta voimme esittää ne Herralle, meidän Jumalallemme."²⁶ Myös karjamme on mentävä kanssamme; ei yhtäkään sorkkaa saa jäädä jälkeemme. Meidän on otettava osa niistä palvellaksemme Herraa, meidän Jumalaamme, ja ennen kuin saavumme sinne, emme tiedä, mitä käytämme palvellaksemme Herraa."²⁷ Kuitenkin Herra teki faraon sydämen paatuneeksi, eikä hän ollut halukas päästämään heitä menemään.²⁸ Sitten farao sanoi Moosekselle: "Poistu luotani! Varmista, ettet näe kasvojeni enää, sillä sinä päivänä, kun näet kasvoni, kuolet."²⁹ Mooses vastasi: "Olet puhunut totta; en enää koskaan näe kasvojeni!"

11 Nyt Herra puhui Moosekselle: "Minä tuon vielä yhden vitsauksen faraon ja Egyptin päälle. Tämän jälkeen hän päästää teidät täältä. Kun hän tekee sen, hän varmasti ajaa teidät kokonaan pois."² Käskekää kansaa, että jokainen mies ja nainen pyytää naapuriltaan hopea- ja kultakaluja."³ Herra sai egyptiläiset katsomaan suopeasti kansaa, ja Mooses oli erittäin arvostettu Egyptissä faraon virkamiesten ja kansan keskuudessa.⁴ Mooses julisti sitten: "Näin sanoo Herra: 'Puolen yön aikaan minä kuljen kautta Egyptin.'⁵ Jokainen esikoinen Egyptin maassa kuolee, faraon esikoisesta, joka istuu valtaistuimella, orjatyttöön, joka on myllynkivien takana, ja myös kaikkien karjan esikoiset."⁶ Egyptissä on oleva suuri valitus - sellaista ei ole koskaan ennen tapahtunut eikä tule koskaan tapahtumaan."⁷ Mutta israelilaisten keskuudessa ei edes koira äärähdä kenellekään ihmiselle tai eläimelle, jotta ymmärtäisitte, että Herra tekee eron Egyptin ja Israelin välillä."⁸ Kaikki nämä virkamiehesi tulevat luokseni, kumartavat edessäni ja sanovat: 'Lähde, sinä ja kaikki kansa, joka seuraa sinua!' Sen

jälkeen minä lähden." Sitten Mooses lähti faraon luota suuresti vihastuneena.⁹ Herra oli sanonut Moosekselle: "Farao ei kuuntele sinua, jotta ihmeeni lisääntyisivät Egyptissä."¹⁰ Mooses ja Aaron tekivät kaikki nämä ihmeet faraon edessä, mutta Herra kovetti faraon sydämen, eikä hän sallinut israelilaisten lähteä maastaan.

12 Herra puhui Moosekselle ja Aaronille Egyptin maassa,² "Tämä kuukausi olkoon teille kuukausien alku; se olkoon teille vuoden ensimmäinen kuukausi."³ Puhukaa koko Israelin seurakunnalle ja sanokaa: 'Tämän kuun kymmenentenä päivänä ottakoon kukin itselleen karitsan perhekuntansa mukaan, karitsan kutakin taloa kohti.'⁴ Mutta jos talo on liian pieni karitsalle, ottakoon hän ja hänen lähin naapurinsa yhden karitsan henkilöiden lukumäärän mukaan; jakakaa karitsa sen mukaan, mitä kukin syö.'⁵ Karitsanne olkoon virheetön, vuoden vanha uros; te voitte ottaa sen lampaista tai vuohista.'⁶ Ja teidän tulee pitää se saman kuun neljänteentoista päivään asti; sitten koko Israelin seurakunnan kokous teurastakoon sen iltahämärässä.'⁷ Lisäksi heidän tulee ottaa verta ja sivellä sitä talojen kahteen ovenpieleen ja yläpuuhun, joissa he sitä syövät.'⁸ Heidän tulee syödä liha sinä yönä, paistettuna tulella, ja he syökööt sen happamattoman leivän ja katkerien yrttien kanssa.'⁹ Älkää syökö siitä mitään raakana tai keitetynä vedessä, vaan paistettuna tulella—sen pää, jalat ja sisälmykset.'¹⁰ Älkää jättäkö siitä mitään aamuun asti, mutta mitä jää aamuksi, polttakaa tulella.'¹¹ Ja syökää se näin: vyönne vyötettynä, kengät jaloissanne ja sauva kädessänne. Syökää se kiireesti—se on Herran pääsiäinen.'¹² Sillä minä kuljen Egyptin maan läpi sinä yönä ja surmaan kaikki esikoiset Egyptin maassa, sekä ihmiset että eläimet; ja kaikille Egyptin jumalille minä toimitan tuomiot—minä olen Herra.'¹³ Veri on oleva merkinä teille taloissa, joissa olette; ja kun minä näen veren, minä menen ohitsenne, eikä mikään vitsaus tuhoa teitä, kun minä lyön Egyptin maata.'¹⁴ Tämä päivä olkoon teille muistopäivä, ja te vietätte sitä juhlanan Herralle; sukupolvesta sukupolveen teidän tulee viettää sitä ikuisena säädöksenä.'¹⁵ Seitsemän päivää teidän tulee syödä happamatonta leipää, mutta ensimmäisenä päivänä poistakaa hapate taloistanne; sillä jokainen, joka syö hapatettua leipää ensimmäisestä päivästä seitsemänteen päivään, se henkilö leikattakoon pois Israelista.'¹⁶ Ensimmäisenä

2. Mooseksen kirja

päivänä teillä on pyhä kokous, ja seitsemäntenä päivänä toinen pyhä kokous; mitään työtä ei saa tehdä näinä päivinä, paitsi mitä jokainen tarvitsee syödäkseen—se ainoastaan saadaan valmistaa.¹⁷ Teidän tulee myös viettää happamattoman leivän juhlaa, sillä juuri sinä päivänä minä vein joukkonne pois Egyptin maasta; siksi teidän tulee viettää tätä päivää sukupolvesta sukupolveen ikuisena säädöksenä.¹⁸ Ensimmäisen kuun neljäntoista päivän illasta alkaen teidän tulee syödä happamatonta leipää kuukauden kahdenkymmenennen ensimmäisen päivän iltaan asti.¹⁹ Seitsemän päivää ei saa olla hapanta teidän taloissanne; sillä jokainen, joka syö hapattua leipää, se henkilö leikattakoon pois Israelin seurakunnasta, olipa hän muukalainen tai maan asukas.²⁰ Teidän tulee välttää hapattun leivän syömistä; kaikissa asunnoissanne teidän tulee syödä happamatonta leipää.²¹ Sitten Mooses kutsui kaikki Israelin vanhimmat ja käski heitä: "Menkää ja ottakaa itsellenne karitsoja perheidenne mukaan ja teurastakaa pääsiäiskaritsa.²² Ja ottakaa nippu iisoppia, kastakaa se maljassa olevaan vereen ja sivelläkää maljassa olevaa verta yläpuuhun ja kahteen ovenpieleen; alkääkö menkö ulos talonne ovesta ennen aamua.²³ Sillä Herra kulkee läpi lyödäkseen egyptiläisiä; mutta kun Hän näkee veren yläpuussa ja kahdessa ovenpielessä, Herra menee oven ohi eikä salli tuhoajan tulla taloihinne lyömään teitä.²⁴ Ja teidän tulee pitää tämä tapahtuma säädöksenä teille ja lapsillenne ikuisesti.²⁵ Kun tulette maahan, jonka Herra antaa teille, kuten Hän on luvannut, teidän tulee pitää tämä toimitus.²⁶ Ja kun lapsenne sanovat teille: 'Mitä tämä toimitus tarkoittaa teille?'²⁷ Niin teidän tulee sanoa: 'Se on pääsiäisuhrilahja Herralle, koska Hän kulki Israelin lasten talojen ohi Egyptissä, kun Hän löi egyptiläisiä, mutta säästi meidän kotimme.'" Ja kansa kumartui ja palvoi.²⁸ Sitten Israelin lapset menivät ja tekivät juuri niin kuin Herra oli käskennyt Moosekselle ja Aaronille, he tekivät kuten oli käsketty.²⁹ Ja niin, keskiyön aikaan, Herra löi kaikki esikoiset Egyptin maassa. Faaraon esikoisesta, joka istui valtaistuimellaan, vankityrmin vangin esikoiseen ja kaikki karjan esikoiset.³⁰ Sitten faaraon nousi yöllä, hän ja kaikki hänen palvelijansa ja kaikki egyptiläiset, ja Egyptissä oli suuri itku, sillä ei ollut yhtään kotia, jossa ei olisi ollut kuollutta.³¹ Ja hän kutsui Mooseksen ja Aaronin yöllä ja sanoi: "Nouskaa,

menkää pois kansani luota, sekä te että Israelin lapset; ja menkää, palvelkaa Herraa, kuten olette sanoneet.³² Ottakaa sekä laumanne että karjanne, kuten olette sanoneet, ja menkää, ja myös siunatkaa minua."³³ Egyptiläiset kiirehtivät kansaa, lähettääkseen heidät maasta nopeasti, sillä he sanoivat: "Me kaikki kuolemmekin!"³⁴ Niin kansa otti taikinansa ennen kuin se oli hapattettu, kantaen taikinakulhojaan vaatteisiinsa käärittynä olkapäillään.³⁵ Nyt Israelin lapset olivat tehneet Mooseksen sanan mukaan, sillä he olivat pyytäneet egyptiläisiltä hopea- ja kultakaluja sekä vaatteita;³⁶ ja Herra oli antanut kansalle suosion egyptiläisten silmissä, niin että he antoivat heille, mitä he pyysivät. Niin he ryöstivät egyptiläiset.³⁷ Israelilaiset lähtivät Rameseksestä Sukkotiin, noin kuusisataa tuhatta miestä jalan, lapset mukaan lukematta.³⁸ Sekalainen joukko lähti myös heidän kanssaan, sekä laumoja ja karjaa, erittäin paljon karjaa.³⁹ Ja he leipoivat taikinan, jonka he olivat tuoneet Egyptistä, happamattomiksi leiviksi. Sillä se ei ollut hapattettu, koska heidät ajettiin pois Egyptistä eikä heillä ollut aikaa viivyttellä, eivätkä he olleet valmistaneet itselleen eväitä.⁴⁰ Nyt se aika, jonka Israelin lapset olivat asuneet Egyptissä, oli 430 vuotta.⁴¹ Ja 430 vuoden lopussa, samana päivänä, kaikki Herran joukot lähtivät Egyptin maasta.⁴² Se on yö, jota tulee viettää Herralle, koska Hän toi heidät pois Egyptin maasta; tämä yö on Herralle, ja sitä tulee viettää kaikkien Israelin lasten sukupolvien ajan.⁴³ Ja Herra sanoi Moosekselle ja Aaronille: "Tämä on pääsiäisen säädös: kukaan muukalainen ei saa syödä sitä;⁴⁴ mutta jokainen orja, jonka joku on ostanut rahalla, sen jälkeen kun olet ympärileikannut hänet, hän saa syödä sitä.⁴⁵ Vierailija tai palkattu työntekijä ei saa osallistua siihen.⁴⁶ Se on syötävä yhdessä talossa; ette saa viedä mitään lihaa talon ulkopuolelle, ettekä saa rikkoo siitä yhtään luuta.⁴⁷ Koko Israelin seurakunnan tulee viettää tätä.⁴⁸ Mutta jos joku muukalainen asuu teidän kanssanne ja viettää pääsiäistä Herralle, kaikki hänen miehensä on ympärileikattava, ja sitten hän saa tulla lähelle viettämään sitä; ja hän on kuin maan asukas. Mutta yksikään ympärileikkaamaton ei saa syödä sitä.⁴⁹ Sama laki koskee sekä maan asukasta että muukalaista, joka asuu teidän keskuudessanne."⁵⁰ Sitten kaikki Israelin lapset tekivät kuten heille oli käsketty; he tekivät juuri niin kuin Herra oli käskennyt Moosekselle ja Aaronille.⁵¹ Ja samana päivänä Herra

2. Mooseksen kirja

vei Israelin lapset pois Egyptin maasta heidän joukkojensa mukaan.

13 Sitten Herra puhui Moosekselle ja sanoi: ² "Pyhitä minulle jokainen esikoinen, jokainen israelilaisten kohdusta ensimmäisenä syntynyt, olipa se ihminen tai eläin; se kuuluu minulle." ³ Mooses sanoi kansalle: "Muistakaa tämä päivä, se päivä, jona te lähditte Egyptistä, orjuuden talosta, sillä Herra vei teidät sieltä ulos väkeväällä kädellä. Älkää syökö mitään, missä on hapatetta." ⁴ Tämä päivä merkitsee lähtöänne Abib-kuussa. ⁵ Kun Herra vie teidät kanaaniilaisten, heittilaisten, amorilaisten, hiviläisten ja jebusilaisten maahan, maahan, jonka hän vannoi teidän isillenne antavansa teille, maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa, niin teidän tulee noudattaa tätä säädöstä tässä kuussa: ⁶ Seitsemän päivää syökää happamatonta leipää, ja seitsemäntenä päivänä pitääkää juhla Herralle. ⁷ Syökää happamatonta leipää noina seitsemänä päivänä; älköön teidän keskuudessanne nähtäkö mitään hapatettua, älköönkää hapatetta nähtäkö missään teidän alueellanne. ⁸ Sinä päivänä kertokaa pojallenne: 'Tämä on sen vuoksi, mitä Herra teki minulle, kun lähdin Egyptistä.' ⁹ Se olkoon merkinä kädessäsi ja muistutuksena otsallasi, että Herran laki olisi huulillasi, sillä väkeväällä kädellä Herra vei teidät pois Egyptistä. ¹⁰ Teidän tulee pitää tämä säädös sen määräaikana vuosi vuodelta. ¹¹ 'Kun Herra vie teidät kanaaniilaisten maahan ja antaa sen teille, kuten hän vannoi teille ja teidän isillenne, ¹² niin teidän tulee antaa Herralle jokainen kohdusta ensimmäisenä syntynyt. Kaikki esikoisurokset karjastanne kuuluvat Herralle. ¹³ Jokainen esikoisaasi vaihda lampaaseen, mutta jos et vaihda sitä, taita sen niska. Lunasta jokainen esikoispoika. ¹⁴ Kun poikasi tulevina päivinä kysyy sinulta: 'Mitä tämä tarkoittaa?' vastaa hänelle: 'Väkeväällä kädellä Herra vei meidät pois Egyptistä, orjuuden talosta. ¹⁵ Kun farao itsepintaisesti kieltäytyi päästämästä meitä, Herra surmasi Egyptin maassa jokaisen esikoisen, sekä ihmisen että eläimen. Siksi minä uhraan Herralle jokaisen kohdusta ensimmäisenä syntyneen uroksen ja lunastan jokaisen esikoispoikani.' ¹⁶ Se olkoon merkinä kädessäsi ja otsallasi, sillä väkeväällä kädellä Herra vei meidät pois Egyptistä.' ¹⁷ Kun farao päästi kansan menemään, Jumala ei johtanut heitä filistealaisten maan kautta, vaikka se oli lähempänä, sillä Jumala sanoi: 'Jos he kohtaavat sodan, he saattavat muuttaa mielensä ja palata Egyptiin.'" ¹⁸

Niinpä Jumala johti kansan kiertotietä erämaan kautta kohti Kaislamerta, ja israelilaiset lähtivät Egyptistä valmiina taisteluun. ¹⁹ Mooses otti mukaansa Joosefin luut, koska Joosef oli vannottanut israelilaisia sanomalla: "Jumala tulee varmasti teidän avuksenne, ja silloin teidän on vietävä luuni täältä mukananne." ²⁰ Lähdettyään Sukkotista he leiriytyivät Eetamiin erämaan reunalle. ²¹ Päivisin Herra kulki heidän edellään pilvipatsaassa johdattaen heitä, ja öisin tulipatsaassa antaen valoa, jotta he voisivat kulkea päivin ja öin. ²² Pilvipatsas ei päivällä eikä tulipatsas yöllä poistunut kansan edestä.

14 Nyt Herra puhui Moosekselle, ² "Sano israelilaisille, että he kääntyvät takaisin ja leiriytyvät Pi-Hahirotin läheisyyteen, Migdolin ja meren väliin; teidän tulee leiriytyä vastapäätä Baal-Sefonin, meren rannalle. ³ Sillä farao sanoo israelilaisista: 'He ovat eksyneet maahan; erämaa on saartanut heidät.' ⁴ Ja minä paadutan faraon sydämen, ja hän ajaa heitä takaa; ja minä saan kunnian itselleni faraon ja koko hänen armeijansa kautta, ja egyptiläiset tulevat tietämään, että minä olen Herra." Ja he tekivät niin. ⁵ Kun Egyptin kuninkaalle ilmoitettiin, että kansa oli paennut, farao ja hänen virkamiehensä muuttivat mielensä heistä ja sanoivat: "Mitä me teimme? Me päästimme israelilaiset menemään ja menetimme heidän palveluksensa!" ⁶ Niin hän valmisti vaununsa ja otti kansansa mukaansa. ⁷ Hän otti kuusisataa valittua vaunua sekä kaikki muut Egyptin vaunut, ja upseerit kaikkien niiden ylitse. ⁸ Herra teki faraon, Egyptin kuninkaan, päättäväiseksi, niin että hän ajoi israelilaisia takaa, jotka marssivat ulos rohkeasti. ⁹ Egyptiläiset ajoivat heitä takaa kaikkila faraon hevosilla ja vaunuilla, hänen ratsumiehillään ja joukoillaan, ja saavuttivat heidät, kun he leiriytyivät meren rannalle, Pi-Hahirotin lähelle, vastapäätä Baal-Sefonin. ¹⁰ Kun farao lähestyi, israelilaiset katsoivat ylös ja näkivät egyptiläisten marssivan heidän perässään, ja he pelästyivät ja huusivat Herran puoleen. ¹¹ He sanoivat Moosekselle: "Oliko se siksi, ettei Egyptissä ollut hautoja, että toit meidät erämaahan kuolemaan? Mitä olet tehnyt meille tuomalla meidät pois Egyptistä?" ¹² Emmekö sanoneet sinulle Egyptissä: 'Jätä meidät rauhaan, jotta voimme palvella egyptiläisiä?' Olisi ollut parempi palvella egyptiläisiä kuin kuolla erämaassa!" ¹³ Mutta Mooses sanoi kansalle: "Älkää pelätkö.

2. Mooseksen kirja

Pysykää lujina, niin näette pelastuksen, jonka Herra tuo teille tänään; egyptiläiset, jotka näette tänään, ette enää koskaan näe. ¹⁴ Herra taistelee puolestanne; teidän tarvitsee vain olla hiljaa." ¹⁵ Sitten Herra sanoi Moosekselle: "Miksi huudat minulle? Sano israelilaisille, että he liikkuvat eteenpäin. ¹⁶ Nosta sauvasi ja ojennat kätesi meren ylle jakamaan vedet, jotta israeliläiset voivat kulkea meren läpi kuivalla maalla. ¹⁷ Minä teen egyptiläiset päättäväisiksi, niin että he seuraavat heitä. Ja minä saan kunnian faraoon ja koko hänen armeijansa kautta, hänen vaunujensa ja ratsumiestensä kautta. ¹⁸ Egyptiläiset tulevat ymmärtämään, että minä olen Herra, kun saan kunnian faraoon, hänen vaunujensa ja ratsumiestensä kautta." ¹⁹ Sitten Jumalan enkeli, joka oli kulkenut Israelin armeijan edessä, siirtyi ja meni heidän taakseen; pilvipatsas siirtyi myös edestä ja asettui heidän taakseen, ²⁰ tullessa Egyptin leirin ja Israelin leirin väliin. Koko yön pilvi toi pimeyden toiselle puolelle ja valon toiselle; niin etteivät he päässeet lähelle toisiaan koko yönä. ²¹ Sitten Mooses ojensi kätensä meren ylle, ja koko yön Herra ajoi merta takaisin voimakkaalla itätuulella ja muutti sen kuivaksi maaksi. Vedet jakaantuivat, ²² ja israeliläiset kulkivat meren läpi kuivalla maalla, vesi murina heidän oikealla ja vasemmalla puolellaan. ²³ Egyptiläiset ajoivat heitä takaa, ja kaikki faraoon hevoset, vaunut ja ratsumiehet seurasivat heitä mereen. ²⁴ Yön viimeisen vartion aikana Herra katsoi alas tulipatsaasta ja pilvestä Egyptin armeijaan ja aiheutti sekaannusta heidän keskuudessaan. ²⁵ Hän tukki heidän vaunujensa pyörät niin, että heidän oli vaikea ajaa. Ja egyptiläiset sanoivat: "Paetkaamme israelilaisia! Herra taistelee heidän puolestaan Egyptiä vastaan." ²⁶ Sitten Herra sanoi Moosekselle: "Ojenna kätesi meren ylle, jotta vedet virtaavat takaisin egyptiläisten, heidän vaunujensa ja ratsumiestensä päälle." ²⁷ Niin Mooses ojensi kätensä meren ylle, ja aamunkoitteessa meri palasi paikalleen. Egyptiläiset pakenivat sitä kohti, ja Herra pyyhkäisi heidät mereen. ²⁸ Vesi palasi ja peitti vaunut ja ratsumiehet—koko faraoon armeijan, joka oli seurannut israelilaisia mereen. Yksikään heistä ei selvinnyt. ²⁹ Mutta israeliläiset kulkivat meren läpi kuivalla maalla, vesi murina heidän oikealla ja vasemmalla puolellaan. ³⁰ Sinä päivänä Herra pelasti Israelin egyptiläisten käsistä, ja Israel näki egyptiläiset makaamassa kuolleina rannalla. ³¹ Kun israeliläiset näkivät Herran mahtavan käden, joka oli

kohdistettu egyptiläisiä vastaan, kansa pelkäsi Herraa ja pani luottamuksensa häneen ja hänen palvelijansaan Moosekseen.

15 Silloin Mooses ja israeliläiset lauloivat tämän laulun Herralle: "Minä laulan Herralle, sillä hän on ylen korkea; hevosen ja ratsastajan hän on mereen syössyt. ² Herra on minun voimani ja ylistyslauluni; hän on tullut minun pelastukseksi. Hän on minun Jumalani, ja minä ylistän häntä; isäni Jumala, ja minä korotan hänet. ³ Herra on voimallinen taistelija; Herra on hänen nimensä. ⁴ Faraon vaunut ja hänen sotajoukkonsa hän on heittänyt mereen; Faraon parhaat upseerit ovat hukkuvat Kaisalmereen. ⁵ Syvät vedet peittivät heidät; he vajosivat syvyyksiin kuin kivi. ⁶ Sinun oikea kätesi, Herra, on mahtava voimassa; sinun oikea kätesi, Herra, murskaa vihollisen. ⁷ Suuruudessasi sinä kukistat ne, jotka nousevat sinua vastaan. Sinä päästät palavan vihasi; se kuluttaa heidät kuin akanat. ⁸ Sinun sieraimiesi puhalluksesta vedet kasautuivat. Hyökyäallot seisoivat kuin muuri; syvyydet jäähmettyivät meren sydämessä. ⁹ Vihollinen sanoi: 'Minä ajan takaa, minä saavutan, minä jaan saaliin; minä tyydytän itseni heihin. Minä vedän miekkani, ja käteni tuhoaa heidät.' ¹⁰ Mutta sinun henkäykselläsi meri peitti heidät. He vajosivat kuin lyijy valtaviin vesiin. ¹¹ Kuka on sinun kaltaisesi taivaallisten joukossa, Herra? Kuka on sinun kaltaisesi, pyhydessä majesteettinen, kunniaassa pelottava, ihmeitä tekävä? ¹² Sinä ojensit voimakkaan oikean kätesi, ja maa nielaisi heidät. ¹³ Rakkaudessaasi sinä olet johdattanut kansan, jonka olet lunastanut. Voimassasi sinä olet ohjannut heidät pyhään asuinsijaasi. ¹⁴ Kansat ovat kuulleet ja vapisevat; tuska valtaa Filistean asukkaat. ¹⁵ Edomin päämiehet ovat kauhuissaan; Moabin johtajia väräyttää; kaikki Kanaanin asukkaat sulavat pois. ¹⁶ Pelko ja kauhu lankeavat heidän päälleen; sinun käsivartesi voimasta he ovat kuin kiviä, kunnes sinun kansasi kulkee ohi, Herra, kunnes kansa, jonka olet ostanut, kulkee ohi. ¹⁷ Sinä viet heidät sisään ja istutat heidät perintövuorellesi, paikkaan, Herra, jonka olet tehnyt asuinsijaksesi, pyhäkköön, Herra, jonka sinun kätesi ovat pystyttäneet. ¹⁸ Herra hallitsee iankaikkisesti." ¹⁹ Kun faraoon hevoset, vaunut ja ratsumiehet menivät mereen, Herra toi meren vedet heidän päälleen, mutta israeliläiset kulkivat kuivaa maata pitkin meren keskellä. ²⁰ Silloin profeetta Mirjam, Aaronin sisar, otti käteensä

2. Mooseksen kirja

tamburiiniin, ja kaikki naiset seurasivat häntä tamburiinein ja tanssien.²¹ Ja Mirjam lauloi heille: "Laulakaa Herralle, sillä hän on ylen korkea; hevosen ja ratsastajan hän on mereen syössyt."²² Sitten Mooses johdatti Israelin Kaislamereltä, ja he menivät Surin erämaahan. Kolme päivää he kulkivat erämaassa löytämättä vettä.²³ Kun he saapuivat Maaraan, he eivät voineet juoda sen vettä, koska se oli katkeraa. (Sen vuoksi paikkaa kutsutaan Maaraksi.)²⁴ Niin kansa valitti Moosekselle sanoen: "Mitä me juomme?"²⁵ Silloin Mooses huusi Herran puoleen, ja Herra näytti hänelle puun. Hän heitti sen veteen, ja vesi tuli makeaksi. Siellä Herra teki heille säädöksen ja määräyksen, ja siellä hän koetteli heitä.²⁶ Hän sanoi: "Jos te kuuntelette tarkasti Herran, Jumalanne, ääntä ja teette, mikä on oikein hänen silmissään, jos kiinnitätte huomiota hänen käskyihinsä ja pidätte kaikki hänen säädöksensä, en tuo teidän päällenne mitään niistä sairauksista, jotka toin egyptiläisten päälle, sillä minä olen Herra, joka parantaa teidät."²⁷ Sitten he saapuivat Elimiin, missä oli kaksitoista lähdetä ja seitsemänkymmentä palmupuuta, ja he leiriytyivät sinne vesien ääreen.

16 Koko Israelin kansa lähti Elimistä ja matkasi Siinin erämaahan, joka on Elimin ja Siinain välillä, toisessa kuussa, viidennentoista päivän jälkeen heidän lähdettyään Egyptistä.² Erämaassa koko Israelin seurakunta napisi Moosesta ja Aaronia vastaan.³ Israelilaiset sanoivat heille: "Jospa olisimme saaneet kuolla Herran kädestä Egyptissä, missä istuimme lihapatojen ääressä ja söimme leipää kylliksemme! Mutta te olette tuoneet meidät tähän erämaahan surmaamaan koko tämän joukon nälkään."⁴ Silloin Herra sanoi Moosekselle: "Katso, minä annan sataa teille leipää taivaasta. Kansa menköön ulos ja kerätköön päivän annoksen päiväksi, että minä koettelin, vaeltavako he minun opetusteni mukaan."⁵ Kuudentena päivänä heidän tulee valmistaa se, mitä he tuovat sisään, ja se on oleva kaksinkertainen määrä siihen verrattuna, mitä he keräävät muina päivinä."⁶ Niin Mooses ja Aaron sanoivat kaikille israelilaisille: "Illalla te saatte tietää, että Herra on se, joka toi teidät pois Egyptistä,⁷ ja aamulla te näette Herran kirkkauden, sillä Hän on kuullut teidän napinanne Häntä vastaan. Mitä me olemme, että te napistatte meitä vastaan?"⁸ Mooses sanoi myös: "Te saatte tietää, että Herra on se, joka antaa teille illalla lihaa syötäväksi ja aamulla leipää kylliksenne, koska Hän on kuullut teidän napinanne

Häntä vastaan. Mitä me olemme? Emme meitä vastaan napista, vaan Herraa vastaan."⁹ Sitten Mooses käski Aaronia: "Sano koko Israelin kansalle: 'Tulkaa Herran eteen, sillä Hän on kuullut teidän napinanne.'¹⁰ Kun Aaron puhui koko Israelin seurakunnalle, he kääntyivät erämaahan päin, ja katso, Herran kirkkaus ilmestyi pilvessä.¹¹ Herra puhui Moosekselle sanoen,¹² "Minä olen kuullut israelilaisten napinan. Sano heille: 'Illalla te syötte lihaa ja aamulla tulette täyteen leipää. Sitten te tiedätte, että minä olen Herra, teidän Jumalanne.'¹³ Sinä iltana saapui viiriäisiä ja peitti leirin, ja aamulla oli kasteen kerros leirin ympärillä.¹⁴ Kun kaste haihtui, katso, erämaan pinnalla oli hieno, hiutalemainen aine, hieno kuin huurre maassa.¹⁵ Kun israelilaiset näkivät sen, he kysyivät toisiltaan: 'Mikä se on?' Sillä he eivät tienneet, mitä se oli. Mooses sanoi heille: "Se on leipä, jonka Herra on antanut teille syötäväksi.¹⁶ Tämä on se, mitä Herra on käskennyt: 'Kukin kerätköön sitä tarpeensa mukaan. Ottakaa omer-mitta jokaiselle, joka on teidän teltassanne.'¹⁷ Israelilaiset tekivät niin kuin heitä oli käsketty; toiset keräsivät paljon, toiset vähän.¹⁸ Kun he mittasivat sen omerilla, se, joka oli kerännyt paljon, ei saanut liikaa, ja se, joka oli kerännyt vähän, ei saanut liian vähän. Kukin keräsi tarpeensa mukaan.¹⁹ Sitten Mooses sanoi heille: "Älköön kukaan jättäkö siitä mitään aamuun."²⁰ Mutta he eivät kuunnelleet Moosesta; jotkut jättivät siitä osan aamuun, ja se madonsi ja häisi. Niin Mooses vihastui heihin.²¹ Jokainen keräsi sitä aamuisin tarpeensa mukaan, ja kun aurinko kuumeni, se suli pois.²² Kuudentena päivänä he keräsivät kaksinkertaisen määrän—kaksi omeria jokaiselle—ja kaikki seurakunnan johtajat tulivat ja kertoivat siitä Moosekselle.²³ Hän sanoi heille: "Tämä on se, mitä Herra on käskennyt: 'Huominen on lepopäivä, pyhä sapatti Herralle. Leipätkää, mitä tahdotte leipoa, ja keittäkää, mitä tahdotte keittää. Säilyttäkää kaikki jäljelle jäänyt aamuun.'²⁴ Niin he säilyttivät sen aamuun Mooseksen käskyn mukaan, eikä se haissut eikä siinä ollut matoja.²⁵ Mooses sanoi: 'Syökää se tänään, sillä tänään on sapatti Herralle. Ette löydä sitä tänään maasta.²⁶ Kuusi päivää teidän tulee kerätä sitä, mutta seitsemäntenä päivänä, sapattina, sitä ei ole.'²⁷ Kuitenkin jotkut ihmiset menivät ulos seitsemäntenä päivänä keräämään sitä, mutta eivät löytäneet mitään.²⁸ Silloin Herra sanoi Moosekselle: "Kuinka kauan viivyttelette pitämästä minun

2. Mooseksen kirja

käskyjäni ja opetuksiani? ²⁹ Katsokaa, Herra on antanut teille sapatin; siksi Hän antaa teille kuudentena päivänä leipää kahdeksi päiväksi. Jokaisen tulee pysyä paikallaan seitsemäntenä päivänä; älköön kukaan menkö ulos." ³⁰ Niin kansa vietti lepöpäivää seitsemäntenä päivänä. ³¹ Israelilaiset kutsuivat leipää mannaksi. Se oli valkoista kuin korianterin siemen ja maistui kuin hunajakakut. ³² Mooses sanoi: "Tämä on se, mitä Herra on käskenyt: 'Ottakaa omer-mitta mannaa ja säilyttäkää se tuleville sukupolville, jotta he näkisivät leivän, jonka annoin teille syötäväksi erämaassa, kun toin teidät pois Egyptistä.'" ³³ Niin Mooses käski Aaronia: "Ota astia ja pane siihen omer-mitta mannaa. Sijoita se Herran eteen säilytettäväksi tuleville sukupolville." ³⁴ Herran käskyn mukaan Moosekselle Aaron asetti sen Todistuksen eteen säilytettäväksi. ³⁵ Israelilaiset menee neljäkymmentä vuotta, kunnes he saapuivat asuttuun maahan; he söivät mannaa, kunnes tulivat Kanaanin rajoille. ³⁶ (Omer on noin kymmenesosa eefamitasta.)

17 Koko Israelin kansa lähti liikkeelle vaihteittain Siinin autiomaasta Herran käskyn mukaan ja leiriytyi Refidimiin, missä ei ollut vettä kansan juoda. ² Kansa riiteli Mooseksen kanssa ja vaati: "Anna meille vettä juotavaksi." Mooses vastasi: "Miksi te riitelette minun kanssani? Miksi te kiusaatte Herraa?" ³ Kansa, janoissaan veden puutteesta, nurisi Moosesta vastaan ja sanoi: "Miksi toit meidät Egyptistä, tappaaksesi meidät ja lapsemme ja karjamme janoon?" ⁴ Mooses huusi Herralle: "Mitä minun on tehtävä tälle kansalle? He ovat melkein valmiita kivittämään minut!" ⁵ Herra sanoi Moosekselle: "Mene kansan edelle, ota mukaasi muutamia Israelin vanhimpia ja ota käteesi sauva, jolla löit Niiliä, ja mene. ⁶ Minä seison edessäsi siellä Horebin kalliolla; lyö kalliota, niin siitä virtaa vettä kansan juotavaksi." Mooses teki niin Israelin vanhinten nähdessä. ⁷ Hän antoi paikalle nimen Massa ja Meriba Israelilaisten riidan vuoksi ja koska he kiusasivat Herraa kysyen: "Onko Herra meidän keskellämme vai ei?" ⁸ Amalekilaiset tulivat ja taistelivat Israelia vastaan Refidimissä. ⁹ Mooses sanoi Joosualle: "Valitse meille miehiä ja mene taistelemaan Amalekia vastaan. Huomenna minä seison kukkulan huipulla Jumalan sauva kädessäni." ¹⁰ Joosua teki Mooseksen käskyn mukaan ja taisteli Amalekia vastaan, kun taas Mooses, Aaron ja Hur

nosuivat kukkulan huipulle. ¹¹ Aina kun Mooses piti kätensä ylhäällä, Israel menestyi; mutta kun hän laski kätensä, Amalek menestyi. ¹² Mooseksen kädet väsyivät, joten he asettivat kiven hänen alleen, ja hän istui sen päällä. Aaron ja Hur tukivat hänen käsiään, toinen toiselta puolelta, niin että hänen kätensä pysyivät vakaina auringonlaskuun asti. ¹³ Joosua voitti Amalekin ja hänen kansansa miekalla. ¹⁴ Herra sanoi Moosekselle: "Kirjoita tämä muistoksi kirjaan ja lue se Joosualle, sillä minä pyyhin pois Amalekin muiston taivaan alta." ¹⁵ Mooses rakensi alttarin ja antoi sille nimen Herra on minun lippuni. ¹⁶ Hän julisti: "Koska Herra on vannonut, Herra käy sotaa Amalekia vastaan sukupolvesta sukupolveen."

18 Midianin pappi Jetro, Mooseksen appi, kuuli kaikesta, mitä Jumala oli tehnyt Moosekselle ja hänen kansalleen Israelille, ja kuinka Herra oli tuonut Israelin pois Egyptistä. ² Jetro, Mooseksen appi, oli ottanut Mooseksen vaimon Sipporan luokseen, sen jälkeen kun Mooses oli lähettänyt hänet pois, ³ mukanaan hänen kaksi poikaansa. Toisen nimi oli Gersom, sillä Mooses oli sanonut: "Minä olen ollut muukalainen vieraassa maassa." ⁴ Toisen nimi oli Elieser, sillä hän oli sanonut: "Isäni Jumala oli apuni ja pelasti minut faraon miekalta." ⁵ Jetro, Mooseksen appi, tuli Mooseksen poikien ja vaimon kanssa hänen luokseen erämaahan, missä hän leiriytyi Jumalan vuorelle. ⁶ Ja hän lähetti Moosekselle sanan: "Minä, appesi Jetro, olen tulossa luoksesi vaimosi ja hänen kahden poikansa kanssa." ⁷ Mooses meni ulos tapaamaan appeaan, kumarsi ja suuteli häntä. He kyselivät toistensa vointia ja menivät sitten telttaan. ⁸ Mooses kertoi apelleen kaikesta, mitä Herra oli tehnyt faraolle ja egyptiläisille Israelin tähden, kaikista vaikeuksista, joita he olivat kohdanneet matkallaan, ja kuinka Herra oli pelastanut heidät. ⁹ Jetro iloitsi kaikesta hyvästä, mitä Herra oli tehnyt Israelille pelastaessaan heidät egyptiläisten käsistä. ¹⁰ Jetro sanoi: "Kiitetty olkoon Herra, joka on pelastanut teidät egyptiläisten ja faraon käsistä, ja joka on vapauttanut kansan egyptiläisten käsistä. ¹¹ Nyt minä tiedän, että Herra on suurempi kuin kaikki muut jumalat, sillä Hän on osoittanut tämän, kun he toimivat ylimielisesti kansaa vastaan." ¹² Sitten Jetro, Mooseksen appi, uhrasi polttouhrin ja teurasuhrin Jumalalle, ja Aaron tuli kaikkien Israelin vanhinten kanssa syömään ateriaa Mooseksen apen kanssa Jumalan edessä. ¹³ Seuraavana päivänä Mooses istui

2. Mooseksen kirja

tuomitsemaan kansaa, ja he seisoivat hänen ympärillään aamusta iltaan. ¹⁴ Kun Mooseksen appi näki kaiken, mitä hän teki kansan hyväksi, hän kysyi: "Mitä tämä on, mitä teet kansalle? Miksi istut yksin tuomarina, kun kaikki kansa seisoo ympärilläsi aamusta iltaan?" ¹⁵ Mooses vastasi apelleen: "Koska kansa tulee luokseni etsimään Jumalan tahtoa. ¹⁶ Kun heillä on riita, se tuodaan minun eteeni, ja minä tuomitsen osapuolten välillä ja teen tunnetuksi Jumalan säädökset ja lait." ¹⁷ Mooseksen appi puhui hänelle ja sanoi: "Se, mitä teet, ei ole hyvä. ¹⁸ Sinä ja nämä ihmiset, jotka tulevat luoksesi, väsyttävät itsenne. Tehtävä on liian raskas sinulle; et voi tehdä sitä yksin. ¹⁹ Kuuntele nyt minua: Minä annan sinulle neuvon, ja Jumala olkoon kanssasi. Sinun tulee olla kansan edustaja Jumalan edessä ja tuoda heidän riitansa Hänen eteensä. ²⁰ Opeta heille Hänen säädöksensä ja ohjeensa, näytä heille, miten heidän tulee elää ja mitä heidän tulee tehdä. ²¹ Valitse kansan keskuudesta kyvykkäitä miehiä - miehiä, jotka pelkäävät Jumalaa, luotettavia miehiä, jotka vihaavat epärehellistä voittoa - ja aseta heidät johtajiksi tuhansien, satojen, viidenkymmenen ja kymmenen yli. ²² Anna heidän toimia tuomareina kansalle kaikkina aikoina, mutta tuo jokainen vaikea tapaus sinun luoksesi; he voivat itse ratkaista yksinkertaiset tapaukset. Tämä keventää kuormaasi, sillä he jakavat sen kanssasi. ²³ Jos teet näin ja Jumala niin käsklee, voit kestää, ja kaikki nämä ihmiset menevät kotiin tyytyväisinä." ²⁴ Mooses kuunteli appeaan ja teki kaiken, mitä hän ehdotti. ²⁵ Hän valitsi kyvykkäitä miehiä koko Israelista ja asetti heidät kansan johtajiksi, tuhansien, satojen, viidenkymmenen ja kymmenen yli. ²⁶ He tuomitsivat kansaa kaikkina aikoina. He toivat vaikeat tapaukset Mooseksen eteen, mutta ratkaisivat yksinkertaiset itse. ²⁷ Sitten Mooses hyvästeli appensa, ja Jetro palasi omaan maahansa.

19 Kolmantena kuukautena sen jälkeen, kun israelilaiset olivat lähteneet Egyptistä, sinä päivänä he saapuivat Siinain autiomaahan. ² Lähdettyään Refidimistä he tulivat Siinain autiomaahan ja leiriytyivät sinne vuoren eteen. ³ Mooses nousi Jumalan luo, ja Herra kutsui häntä vuorelta sanoen: "Näin sinun tulee sanoa Jaakobin heimolle ja ilmoittaa israelilaisille: ⁴ 'Te olette nähneet, mitä tein egyptiläisille ja kuinka kannoin teitä kuin kotkan siivillä ja toin teidät luokseni. ⁵ Jos nyt kuulette minun ääntäni ja pidätte minun liittoni,

niin teistä tulee minun omaisuuteni yli kaikkien kansojen, sillä koko maa on minun. ⁶ Teistä tulee minulle pappisvaltakunta ja pyhä kansa.' Nämä ovat ne sanat, jotka sinun tulee puhua israelilaisille." ⁷ Mooses palasi ja kutsui kansan vanhimmat koolle ja esitti heille kaikki ne sanat, jotka Herra oli käskenyt hänen puhua. ⁸ Koko kansa vastasi yhdessä: "Me teemme kaiken, mitä Herra on puhunut." Niin Mooses vei kansan vastauksen Herralle. ⁹ Herra sanoi Moosekselle: "Minä tulen luoksesi paksussa pilvessä, jotta kansa kuulisi, kun puhun kanssasi, ja aina luottaisi sinuun." Sitten Mooses kertoi kansan sanat Herralle. ¹⁰ Herra sanoi Moosekselle: "Mene kansan luo ja pyhitä heidät tänään ja huomenna. Anna heidän pestä vaatteensa ¹¹ ja olla valmiina kolmantena päivänä, sillä sinä päivänä Herra tulee alas Siinain vuorelle koko kansan nähden. ¹² Aseta kansalle rajat kaikkialle ja varoita heitä: 'Varokaa menemästä vuorelle tai koskemasta sen reunaa. Jokainen, joka koskee vuoreen, on varmasti surmattava. ¹³ Kukaan ei saa koskea heihin kädellään, vaan heidät on kivitettävä tai ammuttava nuolilla; olipa kyseessä eläin tai ihminen, he eivät saa elää. Vasta kun oinaan torvi soi pitkään, he saavat lähestyä vuorta.'" ¹⁴ Niin Mooses meni alas vuorelta kansan luo ja pyhitti heidät, ja he pesivät vaatteensa. ¹⁵ Hän sanoi kansalle: "Valmistautukaa kolmatta päivää varten. Pidättäytykää sukupuolisuhteista." ¹⁶ Kolmantena päivänä aamulla oli ukkosta ja salamoita, paksu pilvi vuoren yllä ja hyvin kova torven ääni, mikä sai koko leirin väen vapisemaan. ¹⁷ Mooses johdatti kansan leiristä Jumalan luo, ja he asettuivat vuoren juurelle. ¹⁸ Siinain vuori oli savun peitossa, koska Herra laskeutui sille tulesta. Savu nousi kuin savupiipusta, ja koko vuori vapisi voimakkaasti. ¹⁹ Kun torven ääni voimistui yhä kovemmaksi, Mooses puhui, ja Jumala vastasi hänelle ukkosen äänellä. ²⁰ Herra laskeutui Siinain vuoren huipulle ja kutsui Mooseksen vuoren huipulle, ja Mooses nousi ylös. ²¹ Herra sanoi Moosekselle: "Mene alas ja varoita kansaa, etteivät he ryntäisi näkemään Herraa, tai monet heistä menehtyvät. ²² Jopa papit, jotka tulevat lähelle Herraa, täytyy pyhittää itsensä, tai Herra iskee heitä vastaan." ²³ Mooses sanoi Herralle: "Kansaa ei voi nousta Siinain vuorelle, koska sinä itse varoitit meitä: 'Aseta rajat vuoren ympärille ja pyhitä se.'" ²⁴ Herra vastasi: "Mene alas ja tuo Aaron mukana. Mutta älä anna pappien ja kansan murtautua ylös Herran luo,

2. Mooseksen kirja

tai Hän iskee heitä vastaan." ²⁵ Niin Mooses meni alas kansan luo ja ilmoitti heille.

20 Ja Jumala julisti kaikki nämä sanat: ² "Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka vapautin sinut Egyptin maasta, orjuuden talosta. ³ "Älä pidä muita jumalia minun rinnallani. ⁴ "Älä tee itsellesi patsasta tai minkäänlaista kuvaa siitä, mikä on taivaalla ylhäällä, tai siitä, mikä on maan päällä alhaalla, tai siitä, mikä on vesissä maan alla. ⁵ Älä kumarru niitä äläkä palvele niitä; sillä minä, Herra, sinun Jumalasi, olen kiivas Jumala, joka kosten isien pahat teot lapsille kolmanteen ja neljanteen polveen niille, jotka minua vihaavat, ⁶ mutta osoitan laupeutta tuhansille, jotka rakastavat minua ja pitävät minun käskyni. ⁷ "Älä käytä väärin Herran, sinun Jumalasi, nimeä, sillä Herra ei jätä rankaisematta sitä, joka käyttäjä hänen nimeään väärin. ⁸ "Muista pyhittää lepopäivä. ⁹ Kuusi päivää tee työtä ja toimita kaikki askareesi, ¹⁰ mutta seitsemäs päivä on Herran, sinun Jumalasi, lepopäivä. Silloin älä tee mitään työtä, älä sinä itse, älä poikasi tai tyttäresi, älä palvelijasi tai palvelijattaresi, älä karjasi äläkä muukalainen, joka asuu porteissasi. ¹¹ Sillä kuutena päivänä Herra teki taivaan ja maan, meren ja kaiken, mitä niissä on, ja lepäsi seitsemäntenä päivänä. Sen tähden Herra siunasi lepopäivän ja pyhitti sen. ¹² "Kunniota isääsi ja äitiäsi, että kauan eläisit siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa. ¹³ "Älä tapa. ¹⁴ "Älä tee huorin. ¹⁵ "Älä varasta. ¹⁶ "Älä lausu väärää todistusta lähimmäisesistäsi. ¹⁷ "Älä himoitse lähimmäisesi taloa. Älä himoitse lähimmäisesi vaimoa, älä hänen palvelijaansa tai palvelijatartaan, hänen härkänsä tai aasiaan äläkä mitään, mikä on lähimmäisesi omaa." ¹⁸ Kun kaikki kansa näki jylinän ja salamat, ja kuuli pasuunan äänen, ja näki vuoren savuavan, he vapisivat ja pysyttelivät etäällä. ¹⁹ Ja he sanoivat Moosekselle: "Puhu sinä meille, niin me kuulemme; mutta älköön Jumala puhuko meille, ettemme kuolisi." ²⁰ Mooses sanoi kansalle: "Älkää pelätkö; sillä Jumala on tullut koettelemaan teitä, että hänen pelkonsa olisi teidän kasvojenne edessä, ettette syntiä tekisi." ²¹ Niin kansa pysyi etäällä, mutta Mooses lähestyi pimeyttä, jossa Jumala oli. ²² Herra sanoi Moosekselle: "Sano israeliläisille näin: 'Te olette nähneet, että minä olen puhunut teille taivaasta. ²³ Älkää tehkö mitään jumalia minun rinnalleni; älkää tehkö itsellenne hopea- tai kultajumalia. ²⁴ Tee minulle maasta alttari ja uhraa sen päällä polttouhrisi ja yhteyshuhtisi, lampaat ja

härät. Jokaisessa paikassa, jossa minä annan nimeni muistaa, minä tulen luoksesi ja siunaan sinua. ²⁵ Jos teet minulle kivialttarin, älä rakenna sitä hakatuista kivistä, sillä jos käytät työkalua siihen, saastutat sen. ²⁶ Äläkä mene alttarilleni portaita myöten, ettei alastomuutesi paljastuisi.'

21 "Nämä ovat säädökset, jotka sinun tulee asettaa heidän eteensä: ² "Jos hankit heprealaisen palvelijan, hän palvelee kuusi vuotta; mutta seitsemäntenä vuonna hänet vapautetaan vapaana miehenä, ilman mitään maksua. ³ Jos hän saapuu yksin, hän lähtee yksin; mutta jos hän on naimisissa, hänen vaimonsa lähtee hänen kanssaan. ⁴ Jos hänen isäntänsä antaa hänelle vaimon ja tämä synnyttää hänelle poikia tai tyttäriä, vaimo ja lapset kuuluvat hänen isännälleen, ja hän lähtee yksin. ⁵ Mutta jos palvelija julistaa: 'Minulla on kiintymystä isäntääni, vaimoani ja lapsiani kohtaan; en lähde vapaana miehenä,' ⁶ silloin hänen isäntänsä vie hänet Jumalan eteen. Hän vie hänet ovelle tai ovenpieliin ja lävistää hänen korvansa naskalilla, ja hän palvelee häntä pysyvästi. ⁷ "Jos mies myy tyttärensä orjattareksi, hän ei saa mennä vapaaksi kuten miespalvelijat. ⁸ Jos hän ei miellytä isäntäänsä, joka on valinnut hänet itselleen, hänen on sallittava hänen lunastaa itsensä. Hänellä ei ole oikeutta myydä häntä vieraille kansoille, hänen uskottomuutensa vuoksi häntä kohtaan. ⁹ Jos hän määrää hänet pojalleen, hänen on kohdeltava häntä tyttären oikeuksien mukaisesti. ¹⁰ Jos hän menee naimisiin toisen naisen kanssa, hänen ei pidä vähentää hänen ruokaa, vaatetusta tai aviollisia oikeuksia. ¹¹ Jos hän ei tarjoa näitä kolmea asiaa hänelle, hän saa mennä vapaaksi ilman mitään maksua. ¹² "Jokainen, joka lyö henkilöä niin, että tämä kuolee, on varmasti surmattava. ¹³ Kuitenkin, jos se ei ole harkittua, vaan Jumala sallii sen tapahtua, minä määrään paikan, johon hän voi paeta. ¹⁴ Mutta jos joku toimii pahanthahtoisesti tappaakseen lähimmäisensä, sinun on otettava hänet jopa alttariltani surmattavaksi. ¹⁵ "Jokainen, joka lyö isäänsä tai äitiään, on varmasti surmattava. ¹⁶ "Jokainen, joka sieppaa henkilön, olipa hän myynyt hänet tai on yhä hallussaan, on varmasti surmattava. ¹⁷ "Jokainen, joka kiroaa isäänsä tai äitiään, on varmasti surmattava. ¹⁸ "Jos ihmiset riitelevät ja yksi lyö toista kivellä tai nyrkillään, ja uhri ei kuole mutta joutuu vuoteeseen, ¹⁹ jos loukkaantunut nousee jälleen ja kävelee ulkona saavalla, silloin hyökkääjä

2. Mooseksen kirja

jää rankaisematta; hänen on vain korvattava menetetty aika ja varmistettava, että uhri paranee täysin. ²⁰ "Jos joku lyö mies- tai naispuolista orjaansa sauvalla ja orja kuolee hänen käsiinsä, hänet on rangaistava. ²¹ Kuitenkin, jos orja selviää päivän tai kaksi, ei kosto ole otettava, sillä orja on hänen omaisuuttaan. ²² "Jos miehet kamppailevat ja lyövät raskaana olevaa naista niin, että hän synnyttää ennenaikaisesti, mutta vakavaa vammaa ei tapahdu, rikoksenteikijää on sakotettava sen mukaan, mitä naisen aviomies vaatii ja tuomarit sallivat. ²³ Mutta jos vakava vamma tapahtuu, sinun on annettava henki hengestä, ²⁴ silmä silmästä, hammas hampaasta, käsi kädestä, jalka jalasta, ²⁵ polttovamma polttovammasta, haava haavasta, mustelma mustelmasta. ²⁶ "Jos omistaja lyö mies- tai naispuolisen orjansa silmää ja tuhoaa sen, hänen on päästettävä orja vapaaksi korvaukseksi silmästä. ²⁷ Ja jos hän lyö pois mies- tai naispuolisen orjansa hampaan, hänen on päästettävä orja vapaaksi korvaukseksi hampaasta. ²⁸ "Jos härkä puskee miehen tai naisen kuoliaaksi, härkä on kivitettävä, eikä sen lihaa saa syödä; mutta härän omistajaa ei pidetä vastuullisena. ²⁹ Jos kuitenkin härkä on tunnetusti puskenut aiemmin ja sen omistajaa on varoitettu, mutta hän ei ole pitänyt sitä suljettuna, ja se tappaa miehen tai naisen, härkä on kivitettävä ja sen omistaja on myös surmattava. ³⁰ Jos lunnaat vaaditaan, hän voi lunastaa henkensä maksamalla mitä vaaditaan. ³¹ Tämä laki koskee, jos härkä puskee poikaa tai tyttäriä. ³² Jos härkä puskee mies- tai naispuolista orjaa, omistajan on maksettava kolmekymmentä hopeasekeliä orjan isännälle, ja härkä on kivitettävä. ³³ "Jos joku avaa kuopan tai kaivaa kuopan eikä peitä sitä, ja härkä tai aasi putoaa siihen, ³⁴ kuopan omistajan on tehtävä korvaus; hänen on annettava rahaa eläimen omistajalle, ja kuollut eläin tulee hänen omakseen. ³⁵ "Jos jonkun härkä vahingoittaa toisen härkää niin, että se kuolee, heidän on myytävä elävä härkä ja jaettava tuotot tasan; heidän on myös jaettava kuollut härkä. ³⁶ Kuitenkin, jos tiedettiin, että härkä oli tottunut puskemaan, eikä sen omistaja pitänyt sitä suljettuna, hänen on tehtävä korvaus, härkä härästä, ja kuollut eläin tulee hänen omakseen.

22 "Jos joku varastaa härän tai lampaan ja teurastaa tai myy sen, hänen on korvattava viisi nautaa härästä ja neljä lammasta lampaasta. ² Jos varas tavataan murtautumassa

sisään ja hänet lyödään kuoliaaksi, puolustajalle ei koidu verenvuodatuksen syyllisyyttä. ³ Kuitenkin, jos tämä tapahtuu auringonnousun jälkeen, puolustajalle koituu verenvuodatuksen syyllisyys. Varkaan on ehdottomasti korvattava; jos hänellä ei ole mitään, hänet myydään varkaudestaan. ⁴ Jos varastettu esine löytyy elävänä hänen hallustaan, olipa se härkä, aasi tai lammas, hänen on korvattava kaksinkertaisesti. ⁵ "Jos joku antaa karjansa laiduntaa pellolla tai viinitarhassa ja ne eksyvät toisen pellolle, on korvaus maksettava parhaan mukaan rikkojansa omasta pellosta tai viinitarhasta. ⁶ "Jos syttyy tulipalo ja se leviää orjantappuroihin, kuluttaen kasatut viljat, seisovan viljan tai pellon itsensä, tulen sytyttäjän on maksettava korvaus. ⁷ "Jos joku antaa naapurilleen rahaa tai tavaroita säilytettäväksi ja ne varastetaan naapurin talosta, varkaan, jos hänet saadaan kiinni, on korvattava kaksinkertaisesti. ⁸ Jos varasta ei löydetä, talon omistajan on esiinnyttävä tuomareiden edessä selvittääkseen, onko hän kajonnut naapurin omaisuuteen. ⁹ Jokaisessa laittoman hallussapidon tapauksessa, olipa kyseessä härkä, aasi, lammas, vaate tai mikä tahansa kadonnut omaisuus, josta joku sanoo: 'Tämä on minun,' molempien osapuolten on esitettävä asiansa tuomareille. Se, jonka tuomarit julistavat syylliseksi, on korvattava kaksinkertaisesti toiselle. ¹⁰ "Jos joku antaa naapurilleen aasin, härän, lampaan tai minkä tahansa eläimen säilytettäväksi ja se kuolee, luukaantuu tai viedään pois kenenkään näkemättä, ¹¹ molempien osapuolten on vannottava Herran edessä, ettei naapuri ole kajonnut toisen omaisuuteen. Omistajan on hyväksyttävä tämä, eikä korvausta vaadita. ¹² Kuitenkin, jos eläin varastettiin naapurilta, omistajalle on maksettava korvaus. ¹³ Jos se revittiin kappaleiksi villieläimen toimesta, naapurin on tuotava jäännökset todisteeksi eikä hänen tarvitse maksaa revitystä eläimestä. ¹⁴ "Jos joku lainaa eläimen naapuriltaan ja se loukkaantuu tai kuolee omistajan ollessa poissa, hänen on maksettava täysi korvaus. ¹⁵ Jos omistaja on eläimen kanssa, lainanottajan ei tarvitse maksaa. Jos eläin oli vuokrattu, vuokramaksu kattaa menetyksen. ¹⁶ "Jos mies viettelee neitsyen, joka ei ole kihlattu, ja makaa hänen kanssaan, hänen on maksettava morsiusraha saadakseen hänet vaimokseen. ¹⁷ Jos hänen isänsä kieltäytyy antamasta häntä, miehen on maksettava neitsyiden morsiusrahaa vastaava summa. ¹⁸ "Älä salli noidan jäädä eloon. ¹⁹ "Jokainen, joka harjoittaa sukupuolisuhteita eläimen kanssa, on surmattava. ²⁰

2. Mooseksen kirja

"Jokainen, joka uhraa jollekin jumalalle Herran sijasta, on tuhottava täysin. ²¹ "Älä sorra tai kohtelee kaltoin muukalaista, sillä olitte muukalaisia Egyptin maassa. ²² "Älä sorra leskeä tai orpoa. ²³ Jos sorret heitä ja he huutavat minulle, minä varmasti kuulen heidän huutonsa; ²⁴ Vihani syttyy, ja minä tapan teidät miekalla, ja vaimonne tulevat leskiksi ja lapsenne orvoiksi. ²⁵ "Jos lainaat rahaa kansalleni, köyhille keskuudessanne, älä toimi velkojana; älä peri korkoa. ²⁶ Jos otat naapurisi viitan pantiksi, varmista, että se palautetaan auringonlaskuun mennessä, ²⁷ sillä se on hänen ainoa peitteensä, viitta hänen ruumiilleen. Missä muussa hän voisi nukkua? Kun he huutavat minulle, minä kuuntelen, sillä olen armollinen. ²⁸ "Älä puhu Jumalaa vastaan äläkä kiroa kansasi johtajaa. ²⁹ "Älä pidätä viljasi tai viinisi antimia. Sinun on annettava minulle esikoisesi pojista. ³⁰ Tee samoin karjasi ja lampaittesi kanssa. Anna niiden olla emojensa kanssa seitsemän päivää, mutta esitä ne minulle kahdeksantena päivänä. ³¹ "Teidän on oltava minulle pyhä kansa. Siksi älkää syökö villieläinten repimän eläimen lihaa; heittäkää se koirille.

23 "Älä levitä perätöntä huhua; älä liity jumalattoman kanssa vääräksi todistajaksi. ² "Älä seuraa joukkoa tekemään pahaa, äläkä todista oikeudenkäynnissä väärin vääryyden puolesta liittymällä joukkoon. ³ Älä suosi köyhää hänen kiistassaan. ⁴ "Jos kohtaat vihollisesi härän tai aasin harhailemassa, sinun on palautettava se hänelle. ⁵ Jos näet jonkun, joka vihaa sinua, aasin makaavan taakkansa alla, älä jätä sitä siihen; sinun on autettava vapauttamaan se yhdessä hänen kanssaan. ⁶ "Älä kiellä oikeutta tarvitseville ihmisille heidän oikeudenkäynneissään. ⁷ Vältä perättömiä syytöksiä, äläkä vahingoita viatonta tai vanhurskasta, sillä en julista syyllistä viattomaksi. ⁸ "Älä ota lahjuksia, sillä lahjus sokaisee näkevän ja turmelee vanhurskaiden sanat. ⁹ "Älä sorra muukalaista; tiedät muukalaisen sydämen, sillä olitte muukalaisia Egyptissä. ¹⁰ "Kuusi vuotta sinun on kylvettävä maasi ja kerättävä sen sato, ¹¹ mutta seitsemäntenä vuonna anna sen levätä ja olla kesannolla, jotta köyhät kansasi keskuudessa voivat syödä, ja mitä he jättävät, villieläimet voivat syödä. Tee samoin viinitarhasi ja oliivitarhasi kanssa. ¹² "Kuusi päivää sinun on tehtävä työsi, mutta seitsemäntenä päivänä sinun on lakattava työstä, jotta harkäsi ja aasisi voivat levätä, ja palvelijasi poika ja muukalainen voivat virkistyä. ¹³ "Huolehdi

siitä, että teet kaiken, mitä olen sinulle sanonut. Älä mainitse muiden jumalien nimiä; älköön niitä kuultako huulillasi. ¹⁴ "Kolme kertaa vuodessa sinun on pidettävä juhla minulle. ¹⁵ Sinun on pidettävä Happamattoman leivän juhla; seitsemän päivää sinun on syötävä happamatonta leipää, kuten käskin sinua, määräämisenä Aviv-kuussa, sillä sinä kuukautena lähdit Egyptistä. Kukaan ei saa ilmestyä eteeni tyhjin käsin. ¹⁶ "Pidä Sadonkorjuun juhla työsi ensihedelmillä siitä, mitä kylvät pellolle, ja Kokoamisen juhla vuoden lopussa, kun keräät satoa pellolta. ¹⁷ "Kolme kertaa vuodessa kaikkien miesten on ilmentyttävä Herran, Suvereenin, eteen. ¹⁸ "Älä uhraa minun uhrini verta minkään hapatetun kanssa, älköönkä juhla-uhrejeni rasva jääkö aamuun asti. ¹⁹ "Tuo maasi ensihedelmien parhaat Herran, Jumalasi, huoneeseen. "Älä keitä nuorta vuohta emänsä maidossa. ²⁰ "Katso, minä lähetän enkelin edelläsi vartioimaan sinua tiellä ja tuomaan sinut paikkaan, jonka olen valmistanut. ²¹ Ole tarkkaavainen häntä kohtaan ja kuuntele hänen ääntään; älä ole kapinallinen häntä kohtaan, sillä hän ei anna anteeksi rikkomuksiasi, koska minun nimeni on hänessä. ²² Jos todella tottelet hänen ääntään ja teet kaiken, mitä sanon, olen vihollinen vihollisillesi ja vastustan niitä, jotka vastustavat sinua. ²³ Enkelini kulkee edelläsi ja vie sinut amorilaisten, heettiläisten, perissiläisten, kanaanilaisten, hivviläisten ja jebusilaisten maahan, ja minä hävitän heidät kokonaan. ²⁴ Älä kumarra heidän jumaliaan äläkä palvele heitä tai seuraa heidän tapojaan. Sinun on tuhottava heidät ja murskattava heidän pyhät kivensä palasiksi. ²⁵ Palvele Herra, Jumalaasi, ja hänen siunauksensa on oleva ruokasi ja vetesi yllä. Minä poistan sairauden keskuudestasi, ²⁶ eikä kukaan maassasi keskenmenoa tee tai ole hedelmätön. Minä annan sinulle täyden eliniän. ²⁷ "Minä lähetän kauhuni edelläsi ja saatan sekaannukseen jokaisen kansan, jonka kohtaat. Minä saan kaikki vihollisesi kääntämään selkensä ja pakenemaan. ²⁸ Minä lähetän herhiläisiä edelläsi ajamaan hivviläiset, kanaanilaiset ja heettiläiset pois tieltäsi. ²⁹ En aja heitä pois edestäsi yhdessä vuodessa, jottei maa tulisi autioksi ja villieläimet liian lukuisiksi sinulle. ³⁰ Vähitellen ajan heidät pois edestäsi, kunnes olet kasvanut tarpeeksi ottamaan maan haltuusi. ³¹ "Minä asetan rajasi Punaisestamerestä Välimerelle ja autiomaasta Eufrat-joelle. Minä annan maan asukkaat käsiisi, ja

2. Mooseksen kirja

sinä ajat heidät pois edestäsi. ³² Et saa tehdä sopimuksia heidän tai heidän jumaliensa kanssa. ³³ He eivät saa asua maassasi, tai he saavat sinut tekemään syntiä minua vastaan, sillä heidän jumaliensa palvonta on varmasti ansa sinulle."

24 Sitten Herra käski Moosesta: "Nouse Herran luo, sinä ja Aaron, Nadab ja Abihu, sekä seitsemänkymmentä Israelin vanhinta, ja kumartakaa kaukaa. ² Mooses yksin lähestyköön Herraa; muut älkööt tulko lähelle, eikä kansa nousko hänen kanssaan." ³ Mooses tuli ja kertoi kansalle kaikki Herran sanat ja säädökset; ja yhdellä äänellä he vastasivat: "Me teemme kaiken, mitä Herra on puhunut." ⁴ Mooses kirjoitti muistiin kaikki Herran sanat. Varhain seuraavana aamuna hän rakensi alttarin vuoren juurelle ja pystytti kaksitoista kivipatsasta, jotka edustivat Israelin kahtatoista heimoa. ⁵ Hän lähetti sitten nuoria miehiä israelilaisten joukosta, jotka uhrasivat polttouhreja ja teurasivat sonneja Herralle yhteysuhreiksi. ⁶ Mooses otti puolet verestä ja pani sen kulhoihin, ja toisen puolen hän vihmoi alttarille. ⁷ Sitten hän luki kansalle liiton kirjan, ja he vastasivat: "Me teemme kaiken, mitä Herra on puhunut, ja me tottelemme." ⁸ Mooses otti veren, vihmoi sen kansan päälle ja sanoi: "Tämä on sen liiton veri, jonka Herra on tehnyt teidän kanssanne kaikkien näiden sanojen mukaisesti." ⁹ Mooses, Aaron, Nadab, Abihu ja seitsemänkymmentä Israelin vanhinta nousivat ylös. ¹⁰ He näkivät Israelin Jumalan, ja hänen jalkojensa alla oli kuin safiirista tehty päällyste, yhtä kirkas kuin itse taivas. ¹¹ Kuitenkaan hän ei kohottanut kättään Israelin johtajia vastaan; he näkivät Jumalan, ja he söivät ja joivat. ¹² Herra sanoi Moosekselle: "Nouse minun luokseni vuorelle ja jää sinne, niin minä annan sinulle kivitaulun, lain ja käskyt, jotka olen kirjoittanut heidän opetukseseen." ¹³ Mooses lähti liikkeelle palvelijansa Joosuan kanssa ja nousi Jumalan vuorelle. ¹⁴ Vanhimille hän sanoi: "Odottaa meitä täällä, kunnes palaamme luoksenne. Aaron ja Hur ovat teidän kanssanne; jokainen, jolla on oikeusasia, voi kääntyä heidän puoleensa." ¹⁵ Mooses nousi vuorelle, ja pilvi peitti sen. ¹⁶ Herran kirkkaus laskeutui Siinain vuorelle, ja pilvi peitti sen kuusi päivää; seitsemäntenä päivänä Herra kutsui Moosesta pilven keskeltä. ¹⁷ Israelilaisille Herran kirkkaus näytti kuluttavalta tulelta vuoren huipulla. ¹⁸ Mooses meni pilveen noustessaan vuorelle, ja hän

viipyi vuorella neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä.

25 Herra puhui Moosekselle sanoen: ² "Puhu israelilaisille ja käske heidän tuoda minulle uhri. Hyväksy uhri jokaiselta, jonka sydän kehottaa heitä antamaan. ³ Nämä ovat ne uhrit, jotka sinun tulee ottaa heiltä: kultaa, hopeaa ja pronssia; ⁴ lankaa sinisen, purppuran ja helakanpunaisen sävyissä; hienoa pellavaa ja vuohenkarvaa; ⁵ punaiseksi värjättyjä oinannahkoja, hienoa nahkaa ja akaasiapuuta; ⁶ öljyä oliiveista valoa varten; aromaattisia mausteita voiteluöljyyn ja tuoksuvaan suitsukkeeseen; ⁷ onyksiviä ja muita jalokiviä asetettavaksi efodiin ja rintakilpeen. ⁸ "Rakentakoot he minulle pyhäkön, jotta voisin asua heidän keskellään. ⁹ Tee asumus ja kaikki sen kalusteet tarkalleen sen mallin mukaan, jonka minä sinulle näytän. ¹⁰ "Heidän tulee tehdä arkki akaasiapuusta — kaksi ja puoli kyynärää pitkä, puolitoista kyynärää leveä ja puolitoista kyynärää korkea. ¹¹ Päällystä se puhtaalla kullalla, sisältä ja ulkoa, ja tee sen ympärille kultainen reunus. ¹² Tee siihen neljä kultarengasta ja kiinnitä ne sen neljään jalkaan, kaksi rengasta yhdelle puolelle ja kaksi rengasta toiselle puolelle. ¹³ Valmista akaasiapuusta tangot ja päällystä ne kullalla. ¹⁴ Aseta tangot arkin sivuilla oleviin renkaisiin kuljettamista varten. ¹⁵ Tangot on jätettävä arkin renkaisiin; niitä ei saa poistaa. ¹⁶ Sitten aseta arkkiin liiton laki, jonka minä sinulle annan. ¹⁷ "Tee puhtaasta kullasta kansi sovitusta varten — kaksi ja puoli kyynärää pitkä ja puolitoista kyynärää leveä. ¹⁸ Tee kaksi kerubia kullasta; tee ne vasaratyönä kannen kahteen päähän. ¹⁹ Tee yksi kerubi toiseen päähän ja toinen kerubi toiseen päähän; tee kerubit yhdeksi kappaleeksi kannen kanssa, sen kahteen päähän. ²⁰ Kerubien siipien tulee olla levitettyinä ylöspäin, varjostaen kantta. Heidän tulee olla kasvot vastakkain, katse suunnattuna kantta kohti. ²¹ Aseta kansi arkin päälle ja laita arkkiin liiton laki, jonka minä sinulle annan. ²² Siinä paikassa, kannen yläpuolella ja kahden kerubin välissä, jotka ovat liiton lain arkin päällä, minä kohtaan sinut ja annan sinulle kaikki ohjeeni israelilaisille. ²³ "Tee akaasiapuusta pöytä — kaksi kyynärää pitkä, kyynärän leveä ja puolitoista kyynärää korkea. ²⁴ Päällystä se puhtaalla kullalla ja tee sen ympärille kultainen reunus. ²⁵ Tee myös kämmenen leveä lista sen ympärille ja laita kultainen reunus listan ympärille. ²⁶ Tee pöytään neljä kultarengasta ja

2. Mooseksen kirja

kiinnitä ne neljään kulmaan, joissa neljä jalkaa ovat.²⁷ Renkaat ovat lähellä listaa, jotta ne pitävät tangot, joilla pöytää kannetaan.²⁸ Valmista tangot akaasiapuusta, päällystä ne kullalla ja käytä niitä pöydän kantamiseen.²⁹ Tee sen lautaset, astiat, kannut ja maljat, joista kaadetaan uhreja, kaikki puhtaasta kullasta.³⁰ Aseta läsnäolon leipä tälle pöydälle olemaan edessäni aina.³¹ "Tee puhtaasta kullasta lampunjalka. Lampunjalka, sen jalusta ja sen varsi, on tehtävä vasaratyönä; sen kukkamaiset kupit, nuput ja kukinnot ovat yhtä kappaletta sen kanssa.³² Kuusi haaraa on ulotuttava sen sivuilta — kolme yhdelle puolelle ja kolme toiselle puolelle.³³ Jokaisessa haarassa on oltava kolme mantelikukan muotoista kuppia nuppuineen ja kukkineen, ja tämän muotoilun on oltava yhtenäinen kaikille kuudelle lampunjalasta ulottuvalle haaralle.³⁴ Itse lampunjalassa on oltava neljä mantelikukan muotoista kuppia nuppuineen ja kukkineen.³⁵ Nuppu on sijoitettava ensimmäisen parin haarojen alle, jotka ulottuvat lampunjalasta, toinen nuppu toisen parin alle ja kolmas nuppu kolmannen parin alle — yhteensä kuusi haaraa.³⁶ Nupit ja haarat ovat yhtä kappaletta lampunjalan kanssa, valmistettu puhtaasta kullasta.³⁷ Tee sitten sen seitsemän lampppua ja aseta ne siihen niin, että ne valaisevat sen edessä olevan alueen.³⁸ Sen sydänlangat ja tarjottimet on valmistettava puhtaasta kullasta.³⁹ Täysi talentti puhdasta kultaa on käytettävä lampunjalkaan ja kaikkiin näihin lisävarusteisiin.⁴⁰ Huolehdi siitä, että teet ne sen mallin mukaan, joka sinulle vuorella näytettiin.

26 "Tee asumus kymmenestä esiripusta, jotka ovat hienosti kerrattua pellavaa ja sinistä, purppuranpunaista ja helakanpunaista lankaa, ja niihin on kudottu taidokkaasti kerubeja.² Kunkin esiripun tulee olla kaksikymmentäkahdeksan kyynärää pitkä ja neljä kyynärää leveä; kaikkien esirippujen tulee olla saman kokoisia.³ Liitä viisi esirippua yhteen, ja samoin liitä toiset viisi esirippua yhteen.⁴ Tee sinisiä lenkkejä uloimman esiripun reunaan ensimmäisessä sarjassa, ja tee samoin uloimman esiripun reunaan toisessa sarjassa.⁵ Tee viisikymmentä lenkkiä yhteen esirippuun ja viisikymmentä lenkkiä toisen sarjan esiripun reunaan, niin että lenkit ovat vastakkain.⁶ Tee viisikymmentä kultahakasta ja käytä niitä yhdistämään esiriput siten, että asumuksesta muodostuu yksi kokonaisuus.⁷ "Tee vuohenkarvoista

esiriput, jotka toimivat telttana asumuksen päällä, yhteensä yksitoista esirippua.⁸ Kunkin näistä yhdestätoista esiripusta tulee olla kolmekymmentä kyynärää pitkä ja neljä kyynärää leveä, ja niiden tulee olla saman kokoisia.⁹ Liitä viisi esirippua yhteen sarjaan ja kuusi toiseen sarjaan, ja taita kuudes esirippu kaksin kerroin teltan etuosaan.¹⁰ Tee viisikymmentä lenkkiä uloimman esiripun reunaan yhdessä sarjassa ja viisikymmentä lenkkiä uloimman esiripun reunaan toisessa sarjassa.¹¹ Tee viisikymmentä pronssihakasta ja kiinnitä ne lenkkeihin yhdistääksesi teltan yhdeksi kokonaisuudeksi.¹² Teltan esirippujen ylimääräinen pituus, puolikas esirippu, joka jää, tulee roikkua asumuksen takana.¹³ Jäljelle jäävä kyynärä kummallakin puolella teltan esirippuja tulee roikkua asumuksen sivuilla peittäen sen.¹⁴ Tee teltalle päällys punaisiksi värjätystä oinasten nahoista ja sen yläpuolelle päällys kestävästä nahasta.¹⁵ "Tee asumukselle pystylaudat akaasiapuusta.¹⁶ Kunkin laudan tulee olla kymmenen kyynärää pitkä ja puolitoista kyynärää leveä.¹⁷ Kussakin laudassa tulee olla kaksi yhdistävää tappia rinnakkain; tee kaikki asumuksen laudat tällä tavalla.¹⁸ Tee asumuksen eteläpuolelle kaksikymmentä lautaa.¹⁹ Tee neljäkymmentä hopeajalustaa lautojen alle—kaksi jalustaa kunkin laudan alle, yksi kummankin tapin alle.²⁰ Asumuksen pohjoispuolelle tee kaksikymmentä lautaa²¹ ja neljäkymmentä hopeajalustaa—kaksi jalustaa kunkin laudan alle.²² Asumuksen takaosaan, länsipuolelle, tee kuusi lautaa.²³ Tee kaksi lautaa asumuksen takakulmiin.²⁴ Nämä kulmalaudat tulee olla kaksinkertaiset jalustasta ylös asti ja sovitetut yhteen yhteen renkaaseen; molemmat tulee tehdä tällä tavalla.²⁵ Siellä on kahdeksan lautaa hopeajalustoineen—yhteensä kuusitoista jalustaa, kaksi kunkin laudan alla.²⁶ "Tee lisäksi poikkipuut akaasiapuusta: viisi lautojen toiselle puolelle asumusta,²⁷ viisi lautojen vastakkaiselle puolelle ja viisi lautojen takaosaan, länsipuolelle.²⁸ Keskimäinen poikkipuu kulkee päästä päähän lautojen keskellä.²⁹ Päällystä laudat kullalla ja tee kultarenkaat poikkipuiden pitämiseksi; päällystä poikkipuut kullalla.³⁰ Kokoa asumus vuorella sinulle näytetyn mallin mukaan.³¹ "Tee esirippu sinisestä, purppuranpunaisesta ja helakanpunaisesta langasta sekä hienosti kerrattusta pellavasta, ja siihen on kudottu taidokkaasti kerubeja.³² Ripusta se kultaisilla koukuilla neljään

2. Mooseksen kirja

akaasiapuisen pylvään päälle, jotka on päällystetty kullalla ja seisovat neljällä hopeajalustalla. ³³ Ripusta esirippu hakasiin ja aseta liitonarkku esiripun taakse. Esirippu toimii väliseinänä Pyhän ja Kaikkeinpyhimmän välillä. ³⁴ Aseta sovituksen kansi liitonarkun päälle Kaikkeinpyhimpään. ³⁵ Aseta pöytä esiripun ulkopuolelle asumuksen pohjoispuolelle ja sijoita lampunjalka sitä vastapäätä eteläpuolelle. ³⁶ "Tee teltan sisäänkäynnille esirippu sinisestä, purppuranpunaisesta ja helakanpunaisesta langasta sekä hienosti kerratusta pellavasta, kirjailijan tekemänä. ³⁷ Tee kultakoukut tälle esiripulle ja viisi akaasiapuisen pylvään päälle, jotka on päällystetty kullalla, ja valaa niille viisi pronssijalustaa.

27 "Tee akasiapuusta alttari, viisi kyynärää pitkä ja viisi kyynärää leveä; alttari olkoon nelikulmainen ja kolme kyynärää korkea. ² Tee sen neljään kulmaan sarvet, niin että sarvet ovat yhtä kappaletta alttarin kanssa, ja päällystä se pronssilla. ³ Tee kaikki sen välineet pronssista—sen tuhka-astiat, lapiot, vihmontamalat, lihahaarukat ja hiilipannut. ⁴ Tee sille ritilä, pronssiverkko, ja tee verkon neljään kulmaan neljä pronssirengasta. ⁵ Aseta se alttarin reunuksen alle siten, että verkko ulottuu alttarin puoliväliin. ⁶ Valmista alttarille akasiapuusta korennot ja päällystä ne pronssilla. ⁷ Työnnä korennot renkasiin niin, että ne ovat alttarin kahdella puolella, kun sitä kannetaan. ⁸ Tee se ontoksi laudoista, niin kuin sinulle vuorella näytettiin, niin se on tehtävä. ⁹ "Tee asumuksen esipiha. Eteläisivulla olkoon hienosta kerratusta pellavasta tehdyt verhot, sata kyynärää pitkät yhdelle sivulle, ¹⁰ ja kaksikymmentä pylvästä ja kaksikymmentä pronssijalustaa, hopeakoukut ja -vanteet pylväissä. ¹¹ Samoin pohjoissivulla olkoon verhot sata kyynärää pitkät, kaksikymmentä pylvästä ja kaksikymmentä pronssijalustaa, hopeakoukut ja -vanteet pylväissä. ¹² Esipihan länsisivulla olkoon verhot viisikymmentä kyynärää leveät, kymmenen pylvästä ja kymmenen jalustaa. ¹³ Esipihan itäisivukin olkoon viisikymmentä kyynärää leveä. ¹⁴ Sisäänkäynnin toisella puolella olkoon verhot viisitoista kyynärää, kolme pylvästä ja kolme jalustaa. ¹⁵ Toisella puolella olkoon verhot viisitoista kyynärää, kolme pylvästä ja kolme jalustaa. ¹⁶ Esipihan sisäänkäynnille tee kaksikymmentä kyynärää pitkä esirippu, sinisestä, purppuranpunaisesta ja helakanpunaisesta langasta sekä hienosta kerratusta pellavasta, taitavan käsityöläisen työtä, neljä pylvästä ja neljä jalustaa. ¹⁷

Kaikissa esipihan pylväissä olkoon hopeavanteet ja -koukut, pronssijalustat. ¹⁸ Esipiha olkoon sata kyynärää pitkä ja viisikymmentä kyynärää leveä, viisi kyynärää korkea hienosta kerratusta pellavasta, ja pronssijalustat. ¹⁹ Kaikki asumuksen palveluksessa käytettävät esineet, mukaan lukien kaikki sen vaarnat ja esipihan vaarnat, olkoot pronssista. ²⁰ "Käske israelilaisia tuomaan sinulle puhdasta, survotuista oliiveista saatua öljyä valoa varten, jotta lamppu palaa jatkuvasti. ²¹ Kohtaamisteltassa, esiripun ulkopuolella, joka on todistuksen edessä, Aaron ja hänen poikansa pitävät lamput palamassa illasta aamuun Herran edessä. Tämä olkoon israelilaisille ikuinen säädös sukupolvesta toiseen.

28 "Tuokaa veljesi Aaron ja hänen poikansa Nadab, Abihu, Eleasar ja Itamar israelilaisten joukosta luoksesi, jotta he voivat palvella Minua pappeina. ² Tee pyhät vaatteet veljellesi Aaronille, kunniaksi ja kauneudeksi. ³ Puhu kaikille taitaville käsityöläisille, joille olen antanut viisautta, että he tekevät Aaronin vaatteet vihkiäkseni hänet, jotta hän voi palvella Minua pappina. ⁴ Nämä ovat vaatteet, jotka heidän tulee tehdä: rintakilpi, efodi, viitta, ruudullinen ihokas, turbaani ja vyö. Heidän tulee tehdä nämä pyhät vaatteet Aaronille ja hänen pojilleen, jotta he voivat palvella Minua pappeina. ⁵ Heidän tulee käyttää kultaa, violettiä, purppuraa, helakanpunaista lankaa ja hienoa pellavaa. ⁶ "He tekevät efodin kullasta, violetista, purppurasta ja helakanpunaisesta langasta sekä hienosti kierretystä pellavasta, taitavien käsien työtä. ⁷ Siinä tulee olla kaksi olkakappaletta, jotka kiinnitetään sen kahteen kulmaan, jotta se voidaan kiinnittää. ⁸ Taitavasti kudottu vyö tulee olla samaa työtä, kultaa, violettiä, purppuraa ja helakanpunaista lankaa sekä hienosti kierrettyä pellavaa. ⁹ "Valitse kaksi onykskiveä ja kaiverra niihin Israelin poikien nimet, ¹⁰ kuusi nimeä yhteen kiveen ja loput kuusi toiseen, heidän syntymäjärjestyksensä mukaan. ¹¹ Kaiverra Israelin poikien nimet kahteen kiveen, kuten jalokiviseppä kaivertaa sinetin, ja kiinnitä ne kultafiligraaniin. ¹² Kiinnitä kivet efodin olkakappaleisiin muistokiviksi Israelin pojille. Aaron kantaa heidän nimensä hartioillaan muistona Herran edessä. ¹³ Tee kultafiligraanit pitämään kivet ¹⁴ ja kaksi punottua ketjua puhtaasta kullasta, kuin köysi, ja kiinnitä nämä ketjut filigraaneihin. ¹⁵ "Tee rintakilpi päästösten tekemistä varten, taitavien käsien työtä. Tee se kuten efodi: kultaa, violettiä, purppuraa ja

2. Mooseksen kirja

helakanpunaista lankaa sekä hienosti kierrettyä pellavaa. ¹⁶ Sen tulee olla nelikulmainen, janteen pituinen ja janteen levyinen, ja taitettu kaksin kerroin.

¹⁷ Kiinnitä siihen neljä riviä jalokiviä. Ensimmäinen rivi on rubiini, topaasi ja smaragd; ¹⁸ toinen rivi on turkoosi, safiiri ja timantti; ¹⁹ kolmas rivi koostuu hyasintista, akaatista ja ametistista; ²⁰ ja neljäs rivi on berylli, onyksi ja jaspis. Aseta ne kultafiligraaniin. ²¹ Siinä tulee olla kaksitoista kiveä, yksi kullekin Israelin poikien nimelle, jokainen kaiverrettuna kuin sinetti yhden kahdestatoista heimosta. ²² "Tee rintakilpeä varten punotut ketjut puhtaasta kullasta, köyden kaltaiset. ²³ Tee sille kaksi kultarengasta ja kiinnitä ne rintakilven kahteen kulmaan. ²⁴ Kiinnitä kaksi kultaketjua rintakilven kulmien renkaisiin, ²⁵ ja ketjujen toiset päät filigraaneihin, kiinnittäen ne efodin olkakappaleisiin edessä. ²⁶ Tee kaksi kultarengasta ja kiinnitä ne rintakilven muihin kahteen kulmaan efodin vieressä olevaan sisäreunaan. ²⁷ Tee vielä kaksi kultarengasta ja kiinnitä ne efodin olkakappaleiden alaosaan, edessä, lähelle saumaa efodin vyön yläpuolella. ²⁸ Rintakilven renkaat on sidottava efodin renkaisiin violetilla nauhalli, niin että se on vyöllä eikä rintakilpi pääse heilumaan irti efodista. ²⁹ Aina kun Aaron menee Pyhään Paikkaan, hänen tulee kantaa Israelin poikien nimet sydämensä päällä päätösten rintakilvessä jatkuvana muistona Herran edessä. ³⁰ Aseta Urim ja Tummim päätösten rintakilpeen, niin että ne ovat Aaronin sydämen päällä aina kun hän menee Herran eteen. Näin Aaron kantaa aina Israelin lasten päätöksentekovälineet sydämensä päällä Herran edessä. ³¹ "Tee efodin viitta kokonaan violetista kankaasta, ³² keskellä aukko päätä varten. Siinä tulee olla kudottu reuna kuin kaulus tämän aukon ympärillä, jotta se ei repeäisi. ³³ Tee granaattiomienia violetista, purppurasta ja helakanpunaisesta langasta viitan helmaan, ja kultakelloja niiden väliin. ³⁴ Kultakello ja granaattiomienä, kultakello ja granaattiomienä, ympäri viitan helmaa. ³⁵ Aaronin on käytettävä sitä palvellessaan, jotta kellojen ääni kuuluisi, kun hän menee sisään ja ulos Pyhästä Paikasta Herran edessä, ettei hän kuolisi. ³⁶ "Tee puhtaasta kullasta laatta ja kaiverra siihen, kuten sinettiin: 'Pyhä Herralle.' ³⁷ Kiinnitä siihen violetti nauha kiinnittääksesi sen turbaaniin; sen tulee olla turbaanin edessä. ³⁸ Sen tulee olla Aaronin otsalla, ja Aaron kantaa syyllisyyden, joka liittyy israelilaisten

pyhiin lahjoihin, mitä tahansa heidän lahjansa ovatkin. Sen tulee aina olla hänen otsallaan, jotta he olisivat hyväksyttäviä Herran edessä. ³⁹ "Kudo ruudullinen ihokas hienosta pellavasta, tee turbaani hienosta pellavasta ja vyö, kutojan työtä. ⁴⁰ Tee ihokkaat, vyöt ja päähineet Aaronin pojille, kunniaksi ja kauneudeksi. ⁴¹ Kun olet pukunut nämä vaatteet veljellesi Aaronille ja hänen pojilleen, voitele, vihki ja pyhitä heidät, jotta he voivat palvella Minua pappeina. ⁴² Tee pellavaiset alushousut peittämään heidän alastomuutensa, ulottuen vyötäröltä reisiin. ⁴³ Aaronin ja hänen poikiensa on käytettävä niitä aina kun he menevät kohtaamistelttaan tai lähestyvät alttaria palvellakseen Pyhässä Paikassa, jotta he eivät joutuisi syyllisiksi ja kuolisi. Tämä on oleva pysyvä säädös Aaronille ja hänen jälkeläisilleen.

29 "Tämä on se, mitä sinun tulee tehdä pyhittääksesi heidät palvelemaan minua pappeina: ota nuori härkä ja kaksi virheetöntä oinasta. ² Ja hienoimmasta vehnäjauhosta tee happamatonta leipää, happamattomia öljyllä sekoitettuja kakkuja ja happamattomia öljyllä voideltuja ohukaisia. ³ Pane ne koriin ja tuo ne korissa härän ja kahden oinaan kanssa. ⁴ Tuo sitten Aaron ja hänen poikansa ilmestysmajan oven eteen ja pese heidät vedellä. ⁵ Ota vaatteet ja pue Aaronille aluspaita, kasukka, kasukan viitta ja rintakilpi, ja sido kasukka hänelle taidokkaasti kudotulla vyöllä. ⁶ Pane käärelakki hänen päähänsä ja kiinnitä pyhä merkki käärelakkiin. ⁷ Ota voiteluöljyä ja voitele hänen päänsä pyhittääksesi hänet. ⁸ Tuo hänen poikansa ja pue heille paidat. ⁹ Sido vyöt Aaronin ja hänen poikiensa ympärille ja pane päähineet heille. Papinvirka on oleva heille ikuinen säädös. Näin sinun tulee vihkiä Aaron ja hänen poikansa. ¹⁰ "Johdeta härkä ilmestysmajan eteen, ja Aaron ja hänen poikansa laskekoot kätensä sen pään päälle. ¹¹ Teurasta härkä Herran edessä ilmestysmajan ovella. ¹² Ota vähän härän verta ja sivele sitä alttarin sarviin sormellasi ja kaada loput alttarin juurelle. ¹³ Ota kaikki sisälmyksiä peittävä rasva, maksan pitkäliuska ja molemmat munuaiset niiden rasvoineen ja polta ne alttarilla. ¹⁴ Mutta härän liha, nahka ja lanta polta leirin ulkopuolella. Se on syntiuhri. ¹⁵ "Valitse yksi oinaista, ja Aaron ja hänen poikansa laskekoot kätensä sen pään päälle. ¹⁶ Teurasta oinas ja ota sen verta ja pirskota se alttarin ympärille. ¹⁷ Leikkaa oinas palasiksi ja pese sisälmykset ja jalat, ja pane ne sen

2. Mooseksen kirja

pään ja muiden palojen kanssa. ¹⁸ Polta sitten koko oinas alttarilla. Se on polttouhri Herralle, mieluisa tuoksu, tuliuhri Herralle. ¹⁹ "Ota toinen oinas, ja Aaron ja hänen poikansa laskekoot kätensä sen päälle. ²⁰ Teurasta oinas, ota vähän sen verta ja sivele sitä Aaronin oikean korvan lehteen ja hänen poikiensa oikeiden korvien lehtiin, heidän oikeiden käsiensä peukaloihin ja heidän oikeiden jalkojensa isovarpaaseen. Pirskota loput verestä alttarin ympärille. ²¹ Ota vähän alttarin verta ja voiteluöljyä ja pirskota se Aaronin ja hänen vaatteidensa päälle, ja hänen poikiensa ja heidän vaatteidensa päälle. Näin hän ja hänen vaatteensa pyhitetään, samoin hänen poikansa ja heidän vaatteensa. ²² "Ota tästä oinaasta rasva, rasvahäntä, sisälmyksiä peittävä rasva, maksan pitkäluska, molemmat munuaiset niiden rasvoineen ja oikea reisi. (Tämä on vihkimysoinas.) ²³ Ota happamattomasta leivästä yksi leipä, yksi öljyllä sekoitettu leipäkakku ja yksi ohukainen. ²⁴ Pane kaikki nämä Aaronin ja hänen poikiensa käsiin ja heiluta niitä heilutusuhrina Herran edessä. ²⁵ Ota ne sitten heidän käsistään ja polta ne alttarilla polttouhrin päällä mieluisaksi tuoksuksi Herran edessä, tuliuhrina Herralle. ²⁶ Ota Aaronin vihkimysoinaan rinta ja heiluta sitä heilutusuhrina Herran edessä; se on oleva sinun osasi. ²⁷ Pyhitä heilutusuhrin rinta ja annin reisi, jotka on heilutettu ja annettu vihkimysoinaasta, Aaronille ja hänen pojilleen. ²⁸ Se on oleva Aaronin ja hänen poikiensa ikuinen osuus israelilaisilta, sillä se on anti; se on oleva anti israelilaisilta heidän yhteyshuhtensa uhreista, heidän antinsa Herralle. ²⁹ "Aaronin pyhät vaatteet kuuluvat hänen jälkeläisilleen hänen jälkeensä, jotta heidät voideltaisiin ja vihittäisiin niissä. ³⁰ Poika, joka seuraa häntä pappina ja tulee ilmestysmajaan palvelemaan pyhässä paikassa, pukeutukoon niihin seitsemän päivää. ³¹ "Ota vihkimysoinas ja keitä sen liha pyhässä paikassa. ³² Ilmestysmajan ovella Aaron ja hänen poikansa syökööt oinaan lihaa ja korissa olevaa leipää. ³³ He syökööt ne asiat, joilla sovitus tehtiin heidän vihkimyksessään ja pyhityksessään, mutta kukaan ulkopuolinen ei saa syödä niitä, koska ne ovat pyhiä. ³⁴ Jos vihkimyslihasta tai leivästä jää mitään jäljelle aamuun asti, sinun tulee polttaa loput tulella; sitä ei saa syödä, koska se on pyhää. ³⁵ "Tee Aaronille ja hänen pojilleen kaikki, mitä olen käskenyt sinua, käyttäen seitsemän päivää heidän vihkimiseensä. ³⁶ Joka päivä uhraa härkä syntiuhrina sovituksiksi ja

puhdistaa alttari, kun teet sovituksen sille, ja voitele se pyhittääksesi sen. ³⁷ Seitsemän päivän ajan tee sovitus alttarille ja pyhitä se; sitten alttari on oleva ylen pyhä, ja kaikki, mikä koskettaa alttaria, on oleva pyhää. ³⁸ "Tämä on se, mitä sinun tulee uhrata alttarilla: kaksi yksivuotiaista karitsaa päivittäin, säännöllisesti. ³⁹ Uhraa yksi karitsa aamulla ja toinen karitsa iltahämärässä. ⁴⁰ Ensimmäisen karitsan kanssa uhraa kymmenesosa eefa hienointa jauhoa sekoitettuna neljännes hin lyötyä öljyä ja neljännes hin viiniä juomauhrina. ⁴¹ Uhraa toinen karitsa iltahämärässä saman viljuuhrin ja saman juomauhrin kanssa kuin aamulla, mieluisaksi tuoksuksi, tuliuhrina Herralle. ⁴² Se on oleva jatkuva polttouhri sukupolvienne aikana ilmestysmajan ovella Herran edessä, missä minä kohtaan teidät puhuakseni teille siellä. ⁴³ Minä kohtaan siellä israelilaiset, ja se on pyhitetty minun kunniallani. ⁴⁴ Minä pyhitän ilmestysmajan ja alttarin; minä myös erotan Aaronin ja hänen poikansa palvelemaan minua pappeina. ⁴⁵ Minä asun israelilaisten keskellä ja olen heidän Jumalansa. ⁴⁶ He tulevat tietämään, että minä olen Herra, heidän Jumalansa, joka toi heidät pois Egyptin maasta asuakseni heidän keskellään. Minä olen Herra, heidän Jumalansa.

30 "Tee suitsutusalttari akaasiapuusta. ² Sen tulee olla nelikulmainen, kyynärän pituinen ja kyynärän levyinen, ja kaksi kyynärää korkea; sen sarvet ovat yhtä kappaletta sen kanssa. ³ Päälystä sen yläpinta, sivut ja sarvet puhtaalla kullalla, ja tee sen ympärille kultareunus. ⁴ Tee kaksi kultarengasta reunuksen alle vastakkaisille puolille kantotankojen pitimiksi. ⁵ Tangot tulee tehdä akaasiapuusta ja päälystää kullalla. ⁶ Sijoita alttari esiripun eteen, joka on liitonarkun lähellä, sovituksen kannen eteen, joka on arkun päällä, missä minä kohtaan sinut. ⁷ Aaronin tulee polttaa sen päällä hyvánhajuista suitsuketta joka aamu, kun hän hoitaa lamppuja. ⁸ Kun Aaron syyttää lamput hämärässä, hänen tulee jälleen polttaa suitsuketta. Tämä suitsuke palaa jatkuvasti Herran edessä sukupolvesta toiseen. ⁹ Älkää uhratko sen päällä vierasta suitsuketta, polttouhria, ruokauhria tai vuodattako juomauhria. ¹⁰ Aaronin tulee tehdä sovitus sen sarvilla kerran vuodessa syntiuhrin veren avulla. Tämä on oleva ikuinen säädös sukupolvesta toiseen; se on Herralle kaikkein pyhin. ¹¹ Herra puhui Moosekselle sanoen, ¹² "Kun otat israelilaisista väenlaskun, jokaisen tulee antaa lunastusmaksu

2. Mooseksen kirja

Herralle henkensä puolesta, kun hänet lasketaan, ettei mikään vitsaus kohtaisi heitä laskennan aikana.¹³ Jokaisen lasketun tulee antaa puoli sekeliä pyhäkkösekelin mukaan, joka on kaksikymmentä geraa. Tämä puoli sekeliä on annettava Herralle.¹⁴ Jokaisen kaksikymmenvuotiaan tai sitä vanhemman, joka lasketaan, tulee antaa tämä uhri Herralle.¹⁵ Rikkaat eivät saa antaa enempää, eivätkä köyhät vähempää kuin puoli sekeliä, kun annatte uhrin Herralle sovittaaksenne henkenne.¹⁶ Ota sovitusraha israelilaisilta ja käytä se ilmestysmajan palvelukseen. Se on oleva muistutus israelilaisille Herran edessä, ja se sovittaa henkenne.”¹⁷ Herra puhui jälleen Moosekselle,¹⁸ ”Tee pronssiallas peseytymistä varten ja aseta se ilmestysmajan ja alttarin väliin ja täytä se vedellä.¹⁹ Aaronin ja hänen poikiensa tulee pestä kätensä ja jalkansa vedellä siitä.”²⁰ Aina kun he menevät ilmestysmajaan tai lähestyvät alttaria palvellakseen ja uhratakseen ruokauhrin Herralle, heidän tulee pestä itsensä vedellä, etteivät he kuolisi.²¹ Heidän tulee pestä kätensä ja jalkansa, etteivät he kuolisi. Tämä on oleva ikuinen säädös Aaronille ja hänen jälkeläisilleen sukupolvesta toiseen.”²² Lisäksi Herra puhui Moosekselle,²³ ”Ota parhaat mausteet: viisisataa sekeliä nestemäistä mirhaa, kaksisataa viisikymmentä sekeliä tuoksuva kanelia, kaksisataa viisikymmentä sekeliä tuoksuva ruokoa,²⁴ viisisataa sekeliä kassiaa pyhäkkösekelin mukaan, ja yksi hin oliiviöljyä.”²⁵ Tee näistä pyhä voiteluöljy, tuoksuva seos, hajuvesimestarin työtä; se on oleva pyhä voiteluöljy.”²⁶ Käytä sitä voitelemaan ilmestysmaja, liitonarkku,²⁷ pöytä kaikkine välineineen, lampunjalka lisävarusteineen ja suitsutusalttari,²⁸ polttouhrialttari kaikkine välineineen ja allas jalustoineen.²⁹ Pyhitä ne, jotta ne olisivat kaikkein pyhimmit; kaikki, mikä koskettaa niitä, tulee pyhäksi.³⁰ Voitele Aaron ja hänen poikansa, pyhittäen heidät palvelemaan minua pappeina.³¹ Sano israelilaisille: ”Tämä on oleva minun pyhä voiteluöljyni sukupolvesta toiseen.”³² Sitä ei saa kaataa kenenkään muun ruumiille, eikä teidän tule tehdä muuta öljyä samalla kaavalla. Se on pyhä, ja teidän tulee pitää se pyhänä.”³³ Jokainen, joka tekee sen kaltaista hajuvettä tai käyttäät sitä muuhun kuin pappiin, on erotettava kansastaan.”³⁴ Sitten Herra sanoi Moosekselle: ”Ota tuoksuja mausteita—staktea, onykaa, galbanumia ja puhdasta suitsuketta—kaikki yhtä suurina osina,³⁵ ja tee niistä tuoksuva suitsuke, taitavan sekoittajan työtä,

suolattu, puhdas ja pyhä.”³⁶ Jauha osa siitä hienoksi ja aseta se liitonarkun eteen ilmestysmajassa, missä minä kohtaan sinut. Se on oleva sinulle kaikkein pyhin.”³⁷ Älkää tehkö mitään suitsuketta tällä kaavalla henkilökohtaiseen käyttöön; pitäkää se Herralle pyhänä.”³⁸ Jokainen, joka tekee sen kaltaista suitsuketta nauttiakseen sen tuoksusta, erotetaan kansastaan.”

31 Herra puhui Moosekselle:² ”Katso, minä olen valinnut Besalelin, Uurin pojan, Hurin pojanpojan, Juudan heimosta.”³ Olen täyttänyt hänet Jumalan Hengellä, antaen hänelle viisautta, ymmärrystä, tietoa ja kaikenlaista taitoa,⁴ suunnitella taiteellisia malleja kultaa, hopeaa ja pronssia varten,⁵ ja leikata kiviä istutettaviksi, ja veistää puuta, harjoittaakseen kaikenlaisia käsitöitä.⁶ Lisäksi olen nimittänyt Oholiabin, Ahisamakin pojan, Danin heimosta, avustamaan häntä. Olen myös antanut kaikille taitaville käsityöläisille kyvyn, jotta he voivat valmistaa kaiken, mitä olen käskennyt sinua:⁷ kohtaamisteltan, liitonarkun lain sovituksen kannen kanssa, ja kaikki teltan kalusteet,⁸ pöydän tarvikkeineen, puhtaan kultaisen lampunjalan kaikkine varusteineen, ja suitsutusalttarin,⁹ polttouhrialttarin kaikkine välineineen, alttan ja sen jalustan,¹⁰ sekä kudotut vaatteet, pyhät vaatteet Aaronille, papille, ja vaatteet hänen pojilleen palvellakseen pappeina,¹¹ samoin voiteluöljyn ja pyhän paikan tuoksuva suitsukkeen. Heidän tulee valmistaa ne kaiken sen mukaan, mitä olen käskennyt sinua.”¹² Herra sanoi sitten Moosekselle:¹³ ”Puhu israelilaisille ja sano: Teidän tulee noudattaa minun sapattiani. Tämä on merkki minun ja teidän välillänne kaikkina sukupolvina, jotta tietäisitte, että minä olen Herra, joka tekee teidät pyhiksi.”¹⁴ Sen vuoksi teidän tulee pitää sapatti, sillä se on teille pyhä. Jokainen, joka häpäisee sen, on surmattava; jokainen, joka tekee työtä sinä päivänä, on poistettava kansastaan.¹⁵ Kuusi päivää saa tehdä työtä, mutta seitsemäs päivä on täydellisen levon sapatti, pyhä Herralle. Jokainen, joka tekee työtä sapatinpäivänä, on surmattava.¹⁶ Israelilaisten tulee noudattaa sapattia, viettää sitä sukupolvesta toiseen ikuisena liittona.¹⁷ Se on merkki minun ja israelilaisten välillä ikuisesti, sillä kuutena päivänä Herra teki taivaan ja maan, ja seitsemäntenä päivänä hän lakkasi työstä ja virkistyi.”¹⁸ Kun Herra oli lopettanut puhumisen Mooseksen kanssa Siinain

2. Mooseksen kirja

vuorella, hän antoi hänelle kaksi liiton lain taulua, kivitaulut, jotka oli kirjoitettu Jumalan sormella.

32 Kun kansa näki, että Mooses viipyi tulemasta alas vuorelta, he kokoontuivat Aaronin ympärille ja sanoivat: "Tule, tee meille jumala, joka kulkee edellämme. Sillä mitä tulee tähän Moosekseen, mieheen, joka toi meidät Egyptin maasta, emme tiedä, mitä hänelle on tapahtunut." ² Aaron sanoi heille: "Ottakaa pois kultakorvakorut, joita vaimonne, poikanne ja tyttärenne kantavat, ja tuokaa ne minulle." ³ Niin kaikki kansa otti pois kultakorvakorunsa ja toi ne Aaronille. ⁴ Hän otti kullan heidän käsistään ja muovasi sen työkalulla valetuksi vasikaksi. Sitten he sanoivat: "Tämä on sinun jumalasi, Israel, joka toi sinut Egyptin maasta." ⁵ Kun Aaron näki tämän, hän rakensi alttarin sen eteen ja julisti: "Huomenna on Herran juhla." ⁶ Seuraavana päivänä kansa nousi varhain, uhrasi polttouhreja ja toi yhteyshuhtoja. Sen jälkeen he istuivat syömään ja juomaan ja nousivat sitten iloitsemaan. ⁷ Silloin Herra sanoi Moosekselle: "Mene alas heti, sillä sinun kansasi, jonka toit Egyptin maasta, on turmeltunut." ⁸ He ovat nopeasti poikenneet tieltä, jonka minä käskin heitä kulkemaan. He ovat tehneet itselleen valetun vasikan, kumartaneet sitä ja uhranneet sille sanoen: 'Tämä on sinun jumalasi, Israel, joka toi sinut Egyptin maasta.'" ⁹ Herra sanoi Moosekselle: "Minä olen nähnyt tämän kansan, ja totisesti se on niskurikansa. ¹⁰ Jätä minut nyt, jotta vihani voi palaa heitä vastaan ja voin tuhota heidät. Sitten teen sinusta suuren kansan." ¹¹ Mutta Mooses etsi Herran, Jumalansa, suosiota sanoen: "Herra, miksi vihasi palaa sinun kansaasi vastaan, jonka toit Egyptin maasta suurella voimalla ja väkevällä kädellä?" ¹² Miksi egyptiläiset saisivat sanoa: 'Hän toi heidät ulos pahoin aikein, tappaakseen heidät vuorilla ja pyyhkiäkseen heidät pois maan pinnalta?' Käänny pois kiivaasta vihastasi; kadu ja älä tuo onnettomuutta kansallesi. ¹³ Muista palvelijoitasi Abrahamia, Iisakia ja Israelia, joille vannoit omalla itselläsi: 'Minä teen sinun jälkeläisesi lukuisiksi kuin taivaan tähdet, ja annan sinun jälkeläisillesi koko tämän maan, jonka olen luvannut heille, ja se on heidän perintönsä ikuisesti.'" ¹⁴ Niin Herra katui sitä pahaa, jonka hän oli uhannut tehdä kansalleen. ¹⁵ Mooses kääntyi ja meni alas vuorelta kädessään kaksi todistuksen taulua. Ne oli kirjoitettu molemmin puolin, edestä ja takaa. ¹⁶ Taulut oli tehty Jumalan toimesta; kirjoitus oli Jumalan omaa

kirjoitusta, kaiverrettu tauluihin. ¹⁷ Kun Joosua kuuli kansan huudon, hän sanoi Moosekselle: "Leirissä on sodan ääni." ¹⁸ Mutta Mooses vastasi: "Se ei ole voiton ääni, eikä se ole tappion ääni; se on laulun ääni, jonka kuulen." ¹⁹ Heti kun Mooses lähestyi leiriä ja näki vasikan ja tanssin, hänen vihansa paloi, ja hän heitti taulut käsistään, murskaten ne vuoren juurella. ²⁰ Hän otti vasikan, jonka he olivat tehneet, poltti sen tulella, jauhoi sen hienoksi, ripotteli sen veteen ja pakotti israelilaiset juomaan sen. ²¹ Mooses sanoi Aaronille: "Mitä tämä kansa teki sinulle, että olet tuonut heille näin suuren synnin?" ²² Aaron vastasi: "Älköön herrani viha palako; sinä tiedät itse, että tämä kansa on taipuvainen pahaan." ²³ He sanoivat minulle: 'Tee meille jumala, joka kulkee edellämme; sillä mitä tulee tähän Moosekseen, joka toi meidät Egyptin maasta, emme tiedä, mitä hänelle on tapahtunut.'" ²⁴ Niin minä sanoin heille: 'Kenellä on kultakoruja, ottakoon ne pois.' He antoivat ne minulle, ja minä heitin ne tuleen, ja ulos tuli tämä vasikka!" ²⁵ Kun Mooses näki, että kansa oli hallitsematon—sillä Aaron oli antanut heidän päästä hallitsemattomiksi, niin että heistä tuli naurunaihe vihollistensa keskuudessa— ²⁶ Mooses seisoi leirin portilla ja sanoi: "Kuka on Herran puolella, tulokoon minun luokseni." Ja kaikki Leevin pojat kokoontuivat hänen luokseen. ²⁷ Hän sanoi heille: "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: 'Jokainen mies sitokoon miekan vyölleen. Menkää edestakaisin leirin läpi, yhdestä päästä toiseen, tappaen jokainen veljensä, ystävänsä ja naapurinsa.'" ²⁸ Leevin pojat tekivät, kuten Mooses käski, ja sinä päivänä kaatui noin kolme tuhatta ihmistä. ²⁹ Sitten Mooses sanoi: "Pyhittäkää itsenne tänään Herralle—sillä te olette olleet omia poikianne ja veljiänne vastaan—jotta hän voi antaa teille siunauksen tänään." ³⁰ Seuraavana päivänä Mooses sanoi kansalle: "Te olette tehneet suuren synnin. Mutta nyt minä menen ylös Herran luo; ehkä voin sovittaa teidän syntinne." ³¹ Niin Mooses palasi Herran luo ja sanoi: "Voi, kuinka suuren synnin tämä kansa on tehnyt! He ovat tehneet itselleen kultaisen jumalan. ³² Mutta nyt, jos sinä annat anteeksi heidän syntinsä, tee niin; mutta jos et, pyyhi minut pois kirjasta, jonka olet kirjoittanut." ³³ Herra vastasi Moosekselle: "Jokaisen, joka on tehnyt syntiä minua vastaan, minä poistan kirjastani. ³⁴ Mene nyt, johda kansa siihen paikkaan, josta olen sinulle puhunut. Katso, minun enkelini kulkee sinun edelläsi. Kuitenkin, sinä päivänä, kun

2. Mooseksen kirja

rankaisen, rankaisen heitä heidän syntinsä vuoksi." ³⁵ Sitten Herra löi kansaa vitsauksella sen vuoksi, mitä he tekivät vasikan kanssa, jonka Aaron oli tehnyt.

33 Sitten Herra käski Moosesta: "Lähde täältä, sinä ja kansa, jonka olet tuonut Egyptistä, ja mene siihen maahan, jonka vannoin antavani Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille sanoen: 'Minä annan sen sinun jälkeläisillesi.' ² Minä lähetän enkelin edelläsi ja karkotan kanaanilaiset, amorilaiset, heettiläiset, perissiläiset, hivviläiset ja jebusilaiset. ³ Nouse maahan, joka tulvi maitoa ja hunajaa; kuitenkin, minä en kulje kanssasi, sillä sinä olet uppiniskainen kansa, ja saattaisin tuhota sinut matkalla." ⁴ Kuullessaan nämä järkyttävät sanat kansa suri, eikä kukaan koristautunut koruilla. ⁵ Sillä Herra oli käskennyt Moosesta: 'Sano israelilaisille: 'Te olette uppiniskainen kansa. Jos kulkisin kanssanne edes hetken, saattaisin tuhota teidät. Siksi riisukaa korunne, jotta voisin päättää, mitä tehdä teille.' ⁶ Niin israelilaiset riisuivat korunsa Horebin vuorelta lähtien. ⁷ Mooses otti teltan ja pystytti sen leirin ulkopuolelle, jonkin matkan päähän, ja hän kutsui sitä "kohtaamisen teltaksi." Jokainen, joka etsi Herraa, meni kohtaamisen telttaan, joka oli leirin ulkopuolella. ⁸ Aina kun Mooses meni telttaan, kaikki kansa nousi ja seisoj majojensa ovilla katsellen Moosesta, kunnes hän meni telttaan. ⁹ Kun Mooses meni telttaan, pilvipatas laskeutui ja pysyi teltan ovella, ja Herra puhui Moosekselle. ¹⁰ Kun kansa näki pilvipatsaan seisovan teltan ovella, he kaikki nousivat ja kumarsivat, kukin majojensa ovella. ¹¹ Herra puhui Moosekselle kasvoista kasvoihin, kuten ystävä puhuu ystävälle. Sitten Mooses palasi leiriin, mutta hänen nuori avustajansa Joosua, Nuunin poika, ei lähtenyt teltasta. ¹² Mooses sanoi Herralle: "Sinä olet käskennyt minua, 'Johda tämä kansa,' mutta et ole ilmoittanut, kenet lähetät kanssani. Sinä olet sanonut, 'Minä tunnen sinut nimeltä ja olet löytänyt armon minun silmissäni.' ¹³ Jos olen todella löytänyt armon sinun silmissäsi, opeta minulle tiesi, jotta tuntisin sinut ja jatkaisin armon löytämistä sinun silmissäsi. Muista, että tämä kansa on sinun kansasi." ¹⁴ Herra vastasi: "Minun läsnäoloni kulkee kanssasi, ja minä annan sinulle levon." ¹⁵ Mooses vastasi: "Jos sinun läsnäolosi ei kulje kanssamme, älä anna meidän lähteä täältä. ¹⁶ Sillä miten muutoin tiedettäisiin, että olen löytänyt armon sinun silmissäsi, minä ja sinun kansasi, ellei sinä kulje kanssamme? Mikä muu erottaa minut ja sinun kansasi kaikista muista

kansoista maan päällä?" ¹⁷ Herra sanoi Moosekselle: "Minä teen myös tämän, mitä olet pyytänyt, sillä olet löytänyt armon minun silmissäni, ja minä tunnen sinut nimeltä." ¹⁸ Mooses sanoi sitten: "Ole hyvä, näytä minulle kirkkautesi." ¹⁹ Ja Herra sanoi: "Minä annan kaiken hyvyteni kulkea sinun edelläsi, ja minä julistan Herran nimen sinun edessäsi. Minä olen armollinen kenelle olen armollinen, ja osoitan sääliä kenelle osoitan sääliä." ²⁰ Mutta hän sanoi: "Et voi nähdä minun kasvojeni, sillä kukaan ei voi nähdä minua ja elää." ²¹ Herra jatkoi: "On paikka lähellä minua, jossa voit seistä kalliolla. ²² Kun minun kirkkauteni kulkee ohi, minä asetan sinut kallion halkeamaan ja peitän sinut kädelläni, kunnes olen kulkenut ohi. ²³ Sitten minä poistan käteni ja sinä näet minun selkäni; mutta minun kasvojeni ei saa nähdä."

34 Herra käski Moosesta: "Veistä kaksi kivitalua edellisten kaltaisiksi, ja minä kirjoitan niihin sanat, jotka olivat alkuperäisissä tauluissa, jotka sinä murskasit. ² Valmistaudu aamuun mennessä ja nouse Siinain vuorelle esittäytyäksesi Minulle vuoren huipulla. ³ Varmista, ettei kukaan tule mukaasi tai ole näkyvissä missään vuorella; edes laumat ja karjat eivät saa laiduntaa vuoren edustalla." ⁴ Niin Mooses veisti kaksi kivitalua edellisten kaltaisiksi, ja hän nousi varhain aamulla ja nousi Siinain vuorelle, kuten Herra oli käskennyt, kantaen kahta kivitalua käsissään. ⁵ Herra laskeutui pilvessä ja seisoj siellä hänen kanssaan, ja hän lausui Herran nimen. ⁶ Herra kulki hänen editseen ja julisti: "Herra, Herra Jumala, armahtavainen ja laupias, hidas vihaan ja runsas armossa ja totuudessa, ⁷ säilyttäen armon tuhansille, antaa anteeksi vääryyden, rikkomuksen ja synnin. Silti Hän ei jätä syyllistä rankaisematta, vaan kosktaa isien vääryyden lapsille ja lastenlapsille kolmanteen ja neljanteen sukupolveen." ⁸ Mooses kumartui heti maahan kunnioituksesta. ⁹ Hän sanoi: "Jos olen löytänyt suosiota Sinun silmissäsi, Herra, anna Herran kulkea meidän kanssamme. Vaikka tämä on uppiniskainen kansa, anna anteeksi meidän väärytemme ja syntimme ja ota meidät perinnöksesi." ¹⁰ Herra vastasi: "Minä teen liiton. Koko kansasi edessä teen ihmeitä, joita ei ole koskaan ennen tehty missään kansakunnassa koko maailmassa. Ne kansat, joiden keskellä asut, näkevät ne pelottavat teot, jotka minä, Herra, teen sinun kanssasi. ¹¹ Noudata, mitä minä käsken sinua tänään.

2. Mooseksen kirja

Minä karkotan sinun edestäsi amorilaiset, kanaanilaiset, heettiläiset, perissiläiset, hivviläiset ja jebusilaiset. ¹² Varo, ettet tee liittoa sen maan asukkaiden kanssa, johon olet menossa, ettei siitä tulisi ansa sinun keskuudessasi. ¹³ Sen sijaan sinun tulee hajottaa heidän alttarinsa, rikkoa heidän pyhät kivensä ja kaataa heidän asera-tangonsa. ¹⁴ Älä palvele muita jumalia, sillä Herra, jonka nimi on Kiivas, on Jumala, joka vaatii yksinomaista palvontaa. ¹⁵ Ole varovainen, ettet tee liittoa maan asukkaiden kanssa; sillä kun he harjoittavat epäjumalanpalvelusta ja uhraavat jumalilleen, he kutsuvat sinut, ja sinä osallistut heidän uhreihinsa. ¹⁶ Kun otat heidän tyttärensä vaimoiksi pojillesi, ja heidän tyttärensä harjoittavat haureutta jumaliensa kanssa, he johtavat poikasi tekemään samoin. ¹⁷ Älä tee itsellesi metallijumalia. ¹⁸ Noudata happamattoman leivän juhlaa. Seitsemän päivää sinun tulee syödä happamatonta leipää, kuten minä olen käskennyt sinua, määräaikana Aviv-kuussa, sillä sinä kuukautena lähdit Egyptistä. ¹⁹ Jokainen kohdun avaaja kuuluu Minulle, mukaan lukien kaikki karjasi esikoisurokset, olivatpa ne nautoja tai lampaita. ²⁰ Lunasta aasin esikoinen lampaalla, mutta jos et lunasta sitä, katkaise sen niska. Lunasta kaikki esikoispoikasi. Kukaan ei saa tulla eteeni ilman uhria. ²¹ Kuusi päivää sinun tulee tehdä työtä, mutta seitsemäntenä päivänä sinun tulee levätä; jopa kyntö- ja elonkorjuuaikana sinun tulee levätä. ²² Vietä viikkojuhla vehnäsadon ensiherdemillä ja vuoden lopussa korjuujuhla. ²³ Kolme kertaa vuodessa kaikkien miespuolisten tulee ilmestyä Herran, Israelin Jumalan, eteen. ²⁴ Minä karkotan kansat sinun edestäsi ja laajennan rajojasi, eikä kukaan himoitse maatasi, kun nouset kolme kertaa vuodessa ilmestymään Herran, sinun Jumalasi, eteen. ²⁵ Älä uhraa Minun uhrini verta minkään hapatetun kanssa, eikä pääsiäisjuhlan uhria saa jättää aamuun asti. ²⁶ Tuo maasi ensiherdelmien paras Herran, sinun Jumalasi, huoneeseen. Älä keitä nuorta vohta emänsä maidossa. ²⁷ Herra sanoi Moosekselle: "Kirjoita nämä sanat muistiin, sillä näiden sanojen mukaisesti olen tehnyt liiton sinun ja Israelin kanssa." ²⁸ Mooses oli siellä Herran kanssa neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä syömättä leipää ja juomatta vettä. Hän kirjoitti tauluihin liiton sanat — Kymmenen käskyä. ²⁹ Kun Mooses laskeutui Siinain vuorelta mukanaan kaksi liiton lain taulua käsissään, hän ei tiennyt, että hänen

kasvonsa säteilivät, koska hän oli puhunut Herran kanssa. ³⁰ Kun Aaron ja kaikki israeliläiset näkivät Mooseksen, hänen kasvonsa säteilivät, ja he pelkäsivät lähestyä häntä. ³¹ Mooses kutsui heitä, ja Aaron ja kaikki kansan johtajat palasivat hänen luokseen, ja hän puhui heille. ³² Sen jälkeen kaikki israeliläiset tulivat lähelle, ja hän kertoi heille kaikki käskyt, jotka Herra oli antanut hänelle Siinain vuorella. ³³ Kun Mooses oli lopettanut puhumisen heidän kanssaan, hän asetti verhon kasvojensa päälle. ³⁴ Aina kun Mooses meni Herran eteen puhumaan Hänen kanssaan, hän poisti verhon, kunnes tuli ulos. Kun hän tuli ulos ja välitti israeliläisille käskyt, ³⁵ he näkivät, että hänen kasvonsa säteilivät. Sitten Mooses asetti verhon takaisin kasvojensa päälle, kunnes hän meni puhumaan Herran kanssa.

35 Mooses kokosi kaikki israelilaisten seurakunnan jäsenet ja sanoi heille: "Nämä ovat ohjeet, jotka Herra on antanut teille noudatettaviksi: ² Kuusi päivää tehtäköön työtä, mutta seitsemäs päivä olkoon teille pyhä päivä, täydellinen lepopäivä Herralle. Jokainen, joka tekee työtä sinä päivänä, on surmattava. ³ Älkää sytyttäkö tulta missään asunnoissanne sapattipäivänä." ⁴ Mooses puhui koko israelilaisten seurakunnalle sanoen: "Tämä on se, mitä Herra on käskennyt: ⁵ Ottakaa siitä, mitä teillä on, lahja Herralle. Jokainen, joka on halukas, tuokoon Herralle lahjan kultaa, hopeaa ja pronssia; ⁶ violetta, purppuraa ja helakanpunaista lankaa sekä hienoa pellavaa; vuohenkarvaa; ⁷ punaiseksi värjättyä oinannahkoja ja toisenlaista hienoa nahkaa; akaasiapuuta; ⁸ öljyä lamppuja varten; mausteita voiteluöljyyn ja tuoksuvaan suitsukkeeseen; ⁹ sekä onykskiviä ja muita jalokiviä asettettaviksi efodiin ja rintakilpeen. ¹⁰ "Kaikki teistä, joilla on taitoja, ovat kutsutut tulemaan ja tekemään kaiken, mitä Herra on käskennyt: ¹¹ maja telttoineen ja peitteineen, koukkuineen, kehyksineen, poikkipuineen, pylväineen ja jalustoineen; ¹² arkki kantotankoineen, kansi ja verho, joka suojaa sitä; ¹³ pöytä kantotankoineen ja kaikkine varusteineen sekä leipä, joka asetetaan Herran eteen; ¹⁴ lampunjalka valoa varten varusteineen, lamppuineen ja öljyineen valoa varten; ¹⁵ suitsutusalttari kantotankoineen, voiteluöljy ja tuoksuva suitsuke; verho majan sisäänkäynnin ovaukkoon; ¹⁶ polttouhrialttari pronssiritilöineen, kantotankoineen ja kaikkine varusteineen; allas jalustoineen; ¹⁷ esipihan verhot

2. Mooseksen kirja

pylväineen ja jalustoineen sekä esipihan sisäänkäynnin verho; ¹⁸ majan ja esipihan telttavaarnat ja niiden köydet; ¹⁹ kudotut vaatteet, joita käytetään pyhäkössä palvellessa—pyhät vaatteet Aaronille, papille, ja vaatteet hänen pojilleen, kun he palvelevat pappeina." ²⁰ Sitten kaikki israelilaisten seurakunta lähti Mooseksen luota, ²¹ ja jokainen, jonka sydän oli herännyt ja jonka henki oli halukas, tuli ja toi Herralle lahjan kohtamisteltan työhön, sen kaikkiin palveluksiin ja pyhiin vaatteisiin. ²² Kaikki, jotka olivat halukkaita, sekä miehet että naiset, tulivat ja toivat kultakoruja, kaikenlaisia: rintaneuloja, korvakoruja, sormuksia ja koristeita. He kaikki toivat kultansa heilutusuhrina Herralle. ²³ Jokainen, jolla oli violettiä, purppuraa tai helakanpunaista lankaa, hienoa pellavaa, vuohenkarvaa, punaiseksi värjättyä oinannahkoja tai hienoa nahkaa, toi ne. ²⁴ Jokainen, joka pystyi tekemään lahjan hopeasta tai pronssista, toi sen uhrina Herralle, ja jokainen, jolla oli akaasiapuuta mihin tahansa työhön, toi sen. ²⁵ Jokainen taitava nainen kehräsi käsillään ja toi, mitä oli kehrännyt—violettiä, purppuraa tai helakanpunaista lankaa ja hienoa pellavaa. ²⁶ Ja kaikki naiset, joiden sydän oli herännyt taidolla, kehräsivät vuohenkarvaa. ²⁷ Johtajat toivat onykskiviä ja muita jalokiviä asetettaviksi efodiin ja rintakilpeen; ²⁸ sekä mausteita ja öljyä lampuja varten, voiteluöljyyn ja tuoksuvaan suitsukkeeseen. ²⁹ Kaikki israelilaiset miehet ja naiset, joiden sydän oli halukas, toivat Herralle vapaaehtoisia lahjoja kaikkeen työhön, jonka Herra Mooseksen kautta oli käskennyt heidän tehdä. ³⁰ Sitten Mooses sanoi israelilaisille: "Katsokaa, Herra on kutsunut nimeltä Besalelin, Uurin pojan, Huurin pojanpojan, Juudan heimosta, ³¹ ja hän on täyttänyt hänet Jumalan Hengellä, viisaudella, ymmärryksellä, tiedolla ja kaikenlaisella käsityötaidolla— ³² luomaan taiteellisia suunnitelmia työskennelläkseen kullassa, hopeassa ja pronssissa, ³³ leikkaamaan ja asettamaan kiviä, työskentelemään puussa ja tekemään kaikenlaisia taiteellisia käsitöitä. ³⁴ Hän on myös antanut sekä hänelle että Oholiabille, Ahisamakin pojalle, Danin heimosta, kyvyn opettaa muita. ³⁵ Hän on täyttänyt heidät taidolla suorittaa kaikenlaisia töitä kaivertajina, suunnittelijoina, kirjailijoina violetissa, purppurassa ja helakanpunaisessa langassa sekä hienossa pellavassa ja kutojina—kaikki he ovat taitavia työtekijöitä ja suunnittelijoita."

36

Bezalel, Oholiab ja jokainen taitava henkilö, jolle Herra on antanut viisautta ja ymmärrystä suorittaa kaikki työt pyhäkön rakentamiseksi, tekevät työn kaiken sen mukaan, mitä Herra on käskennyt. ² Sitten Mooses kutsui Bezalelin, Oholiabin ja jokaisen taitavan henkilön, jolle Herra oli antanut kykyä, jokaisen, jonka sydän oli liikkeelle lähtenyt tulemaan ja osallistumaan työhön. ³ He saivat Moosekselta kaikki israelilaisten tuomat lahjoitukset pyhäkön työtä varten. Ja kansa toi edelleen vapaaehtoisia lahjoja joka aamu. ⁴ Kaikki taitavat työtekijät, jotka olivat mukana pyhäkön työssä, jättivät tehtävänsä ⁵ ja ilmoittivat Moosekselle: "Kansa tuo paljon enemmän kuin on tarpeen siihen työhön, jonka Herra on käskennyt meidän tehdä." ⁶ Niin Mooses antoi käskyn ja lähetti julistuksen leirin läpi: "Kukaan mies tai nainen ei saa tehdä enää lahjoituksia pyhäkköä varten." Näin kansa estettiin tuomasta lisää. ⁷ Sillä heillä oli tarpeeksi materiaaleja ja jopa enemmän kuin tarpeeksi kaiken työn suorittamiseen. ⁸ Kaikki taitavat käsityöläiset työtekijöiden joukossa tekivät asumuksen kymmenestä hienosti kierretyn pellavan ja sinisen, purppuran ja helakanpunaisen langan verhosta, joihin taitava käsityöläinen oli kutonut kerubeja. ⁹ Jokainen verho oli kaksikymmentäkahdeksan kyynärää pitkä ja neljä kyynärää leveä; kaikki verhot olivat saman kokoisia. ¹⁰ He yhdistivät viisi verhoa yhteen, ja toiset viisi yhdistettiin samalla tavalla. ¹¹ He tekivät sinisestä materiaalista lenkkejä yhden verhon reunan päähän yhdessä sarjassa, ja sama tehtiin toisen sarjan päätyverhon kanssa. ¹² Viisikymmentä lenkkiä tehtiin yhteen verhoon ja viisikymmentä toisen sarjan verhon reunaan, lenkkien ollessa vastakkain. ¹³ He tekivät myös viisikymmentä kultahakasta ja käyttivät niitä yhdistämään kaksi verhoryhmää niin, että asumus muodosti yhden kokonaisuuden. ¹⁴ He tekivät vuohennahkaverhoja teltan päälle asumuksen ylle, yhteensä yksitoista. ¹⁵ Jokainen yksitoista verhoa oli kolmekymmentä kyynärää pitkä ja neljä kyynärää leveä, kaikki saman kokoisia. ¹⁶ He yhdistivät viisi verhoa yhdeksi sarjaksi ja jäljelle jäävät kuusi toiseen sarjaan. ¹⁷ He tekivät viisikymmentä lenkkiä yhden sarjan päätyverhon reunaan ja viisikymmentä lenkkiä toisen sarjan päätyverhon reunaan. ¹⁸ Viisikymmentä pronssihakasta tehtiin yhdistämään teltta yhdeksi kokonaisuudeksi. ¹⁹ He tekivät teltalle päällyksen punaiseksi värjätystä oinaan nahoista ja sen päälle

2. Mooseksen kirja

päällyksen toisesta kestävästä nahasta. ²⁰ He rakensivat pystysuorat kehykset akaasiapuusta asumusta varten. ²¹ Jokainen kehys oli kymmenen kyynärää pitkä ja puolitoista kyynärää leveä, ²² kahdella toisiinsa yhdensuuntaisella tapilla. Kaikki asumuksen kehykset tehtiin tällä tavalla. ²³ He valmistsivat kaksikymmentä kehystä asumuksen eteläpuolelle ²⁴ ja neljäkymmentä hopeajalustaa niiden tueksi — kaksi jalustaa kullekin kehykselle, yksi kummankin tapin alle. ²⁵ Asumuksen pohjoispuolelle he valmistsivat kaksikymmentä kehystä ²⁶ ja neljäkymmentä hopeajalustaa niiden tueksi, kaksi jalustaa kunkin kehyksen alle. ²⁷ He tekivät kuusi kehystä asumuksen länsipäähän, ²⁸ ja kaksi kehystä rakennettiin asumuksen kulmiin kaukaisessa päässä. ²⁹ Nämä kehykset olivat kaksinkertaiset alhaalta ylös ja kiinnitetty yhteen renkaaseen; molemmat tehtiin samalla tavalla. ³⁰ Näin oli kahdeksan kehystä ja kuusitoista hopeajalustaa — kaksi kunkin kehyksen alla. ³¹ He valmistsivat myös poikkipuut akaasiapuusta: viisi kehyksille asumuksen toiselle puolelle, ³² viisi toiselle puolelle ja viisi kehyksille asumuksen länsipäähän. ³³ Keskimmäinen poikkipuu tehtiin ulottumaan päästä päähän kehysten keskellä. ³⁴ He päällystivät kehykset kullalla ja tekivät kultarenkaita poikkipuiden pitämiseksi, jotka myös päällystettiin kullalla. ³⁵ He valmistsivat esiripun sinisestä, purppurasta ja helakanpunaisesta langasta ja hienosti kierretyistä pellavista, joihin taitava käsiyöläinen oli kutonut kerubeja. ³⁶ Neljä akaasiapuisia pylväitä tehtiin sitä varten, päällystettynä kullalla, kultakoukuilla, ja neljä hopeajalustaa valettiin niille. ³⁷ Teltan sisäänkäynnille he tekivät verhon sinisestä, purppurasta ja helakanpunaisesta langasta ja hienosti kierretyistä pellavista, kirjailijan työtä; ³⁸ ja he tekivät viisi pylvästä koukuineen sitä varten. Pylväiden yläosat ja niiden siteet päällystettiin kullalla, ja niiden viisi jalustaa tehtiin pronssista.

37 Bezalet teki arkin akaasiapuusta; sen pituus oli kaksi ja puoli kyynärää, sen leveys puolitoista kyynärää ja sen korkeus puolitoista kyynärää. ² Hän päällysti sen puhtaalla kullalla, sekä sisältä että ulkoa, ja teki siihen kultareunuksen ympäriinsä. ³ Hän valoi siihen neljä kultarengasta ja kiinnitti ne sen neljään jalkaan; kaksi rengasta toiselle puolelle ja kaksi rengasta toiselle puolelle. ⁴ Hän teki akaasiapuusta korennot ja

päällysti ne kullalla. ⁵ Hän työnsi korennot arkin sivuilla oleviin renkaisiin kantamista varten. ⁶ Hän teki myös puhtaasta kullasta armoistuiimen, jonka pituus oli kaksi ja puoli kyynärää ja leveys puolitoista kyynärää. ⁷ Hän teki kaksi kerubia vasaralla taotusta kullasta armoistuiimen kahteen päähän. ⁸ Yksi kerubi oli toisessa päässä ja toinen kerubi toisessa päässä; hän teki kerubit armoistuiimen kahteen päähän yhtenä kappaleena sen kanssa. ⁹ Kerubit levittivät siipensä ylös, varjostaen armoistuinta. He olivat kasvot vastakkain, katsoen armoistuinta kohti. ¹⁰ Hän teki pöydän akaasiapuusta, kaksi kyynärää pitkä, yksi kyynärä leveä ja puolitoista kyynärää korkea. ¹¹ Hän päällysti sen puhtaalla kullalla ja teki siihen kultareunuksen ympäriinsä. ¹² Hän teki siihen myös reunuksen, kämmenen leveän, ja pani kultareunuksen reunuksen ympäriinsä. ¹³ Hän valoi pöydän neljä kultarengasta ja kiinnitti ne neljään kulmaan, joissa jalat olivat. ¹⁴ Renkaat olivat reunuksen lähellä, jotta korennot voisivat kantaa pöytää. ¹⁵ Hän teki korennot akaasiapuusta, päällysti ne kullalla, pöydän kantamista varten. ¹⁶ Hän teki puhtaasta kullasta pöydän astiat—sen lautaset, maljat, kulhot ja kannut juomauhreja varten. ¹⁷ Hän teki lampunjalan puhtaasta kullasta, vasaralla taotun jalustan ja varren, kukkamaiset kupit, nuput ja kukinnot yhtenä kappaleena sen kanssa. ¹⁸ Kuusi haaraa lähti sen sivuilta—kolme haaraa toiselta puolelta ja kolme haaraa toiselta puolelta. ¹⁹ Jokaisessa haarassa oli kolme kupin muotoista mantelikukkaa nupuilla ja kukinnoilla, ja tämä kuvio toistui kaikissa kuudessa haarassa, jotka lähtivät lampunjalasta. ²⁰ Itse lampunjalassa oli neljä kupin muotoista mantelikukkaa nupuilla ja kukinnoilla. ²¹ Nuppu oli ensimmäisen haaraparin alla, toinen nuppu toisen parin alla ja kolmas nuppu kolmannen parin alla—yhteensä kuusi haaraa. ²² Nupit ja haarat olivat kaikki yhtenä kappaleena lampunjalan kanssa, yhtenä vasaralla taottuna puhtaasta kullasta. ²³ Hän teki sen seitsemän lampppua, sekä sen sydänpihdit ja tarjottimet puhtaasta kullasta. ²⁴ Hän teki lampunjalan ja kaikki sen varusteet yhdestä talentista puhdasta kultaa. ²⁵ Hän teki suitsutusalttarin akaasiapuusta, kyynärän pitkä ja kyynärän leveä, nelikulmainen, ja kaksi kyynärää korkea; sen sarvet olivat yhtenä kappaleena sen kanssa. ²⁶ Hän päällysti sen yläosan, sen sivut ympäriinsä ja sen sarvet puhtaalla kullalla, ja teki siihen kultareunuksen ympäriinsä. ²⁷ Hän teki kaksi

2. Mooseksen kirja

kultarengasta reunuksen alapuolelle vastakkaisille puolille, korentoja varten, joilla sitä kannettiin. ²⁸ Hän teki korennot akaasiapuusta ja päällysti ne kullalla. ²⁹ Hän teki myös pyhän voiteluöljyn ja puhtaan, tuoksuvaan suitsukkeen, hajuvesiseppien työnä.

38 Polttouhrialttari valmistettiin akaasiapuusta, sen pituus oli viisi kyynärää, leveys viisi kyynärää ja korkeus kolme kyynärää, muodostaen neliön. ² Sarvet tehtiin sen neljään kulmaan, kaikki yhtenä kappaleena alttarin kanssa, ja se päällystettiin pronssilla. ³ Kaikki alttarin välineet tehtiin pronssista, mukaan lukien padat, lapiot, maljat, lihahaarukat ja tulipannut. ⁴ Alttarille tehtiin pronssinen verkko, joka sijoitettiin sen reunuksen alle, ulottuen alttarin puoliväliin. ⁵ Neljään kulmaan pronssista verkkoa valettiin neljä rengasta tankojen kantamista varten. ⁶ Tangot tehtiin akaasiapuusta ja päällystettiin pronssilla. ⁷ Tangot työnnettiin renkaisiin alttarin sivuilla sen kantamista varten. Alttari tehtiin ontoksi, laudoista rakennetuksi. ⁸ Pronssinen allas ja sen jalusta valmistettiin naisten peileistä, jotka palvelivat ilmestysmajan ovella. ⁹ Sitten tehtiin esipiha. Eteläpuolella oli hienosti kierretyistä pellavalangoista tehtyjä verhoja, sata kyynärää pitkä. ¹⁰ Tällä puolella oli kaksikymmentä pylvästä ja kaksikymmentä pronssijalustaa, ja pylväissä oli hopeiset koukut ja siteet. ¹¹ Pohjoispuoli oli myös sata kyynärää pitkä, ja siinä oli kaksikymmentä pylvästä ja kaksikymmentä pronssijalustaa, ja pylväissä oli hopeiset koukut ja siteet. ¹² Länsipuolella oli verhoja viisikymmentä kyynärää leveä, kymmenen pylvästä ja kymmenen jalustaa, ja pylväissä oli hopeiset koukut ja siteet. ¹³ Itäpuoli, joka oli auringonnousun suuntaan, oli viisikymmentä kyynärää leveä. ¹⁴ Sisäänkäynnin toisella puolella verhot olivat viisitoista kyynärää pitkä, ja niissä oli kolme pylvästä ja kolme jalustaa. ¹⁵ Samoin sisäänkäynnin toisella puolella oli viisitoista kyynärää pitkä verhot, ja niissä oli kolme pylvästä ja kolme jalustaa. ¹⁶ Kaikki esipihan ympärillä olevat verhot olivat hienosti kierretyistä pellavalangoista. ¹⁷ Pylväiden jalustat olivat pronssia, kun taas pylväiden koukut ja siteet olivat hopeaa, ja niiden yläosat päällystettiin hopealla. Näin kaikissa esipihan pylväissä oli hopeiset siteet. ¹⁸ Esipihan sisäänkäynnin verho oli kudottu sinisestä, purppurasta ja helakanpunaisesta langasta ja hienosti kierretyistä pellavalangoista. Se oli kaksikymmentä kyynärää pitkä ja viisi kyynärää

korkea, vastaten esipihan verhoja. ¹⁹ Siinä oli neljä pylvästä ja neljä pronssijalustaa. Niiden koukut ja siteet olivat hopeaa, ja niiden yläosat päällystettiin hopealla. ²⁰ Kaikki asumuksen ja ympäröivän esipihan vaarnat tehtiin pronssista. ²¹ Nämä ovat määrät, jotka käytettiin asumukseen, todistuksen asumukseen, kuten leeviläiset kirjasisivat Mooseksen käskystä, Aaronin pojan Ithamarin johdolla. ²² Besalel, Uurin poika, Hurin poika, Juudan heimosta, toteutti kaiken, mitä Herra oli Moosekselle käskennyt. ²³ Hänen kanssaan oli Oholiab, Ahisamakin poika, Danin heimosta, kaivertaja, suunnittelija ja taitava kirjailija sinisessä, purppurassa ja helakanpunaisessa langassa ja hienossa pellavassa. ²⁴ Kaiken pyhäkkötyön tekoon käytetty kultamäärä, joka saatiin heilutusuhrista, oli kaksikymmentäyhdeksän talenttia ja 730 sekeliä pyhäkkösekelin mukaan. ²⁵ Yhteisön väenlaskusta kerätty hopea oli sata talenttia ja 1,775 sekeliä pyhäkkösekelin mukaan. ²⁶ Tämä oli beka henkilöä kohden, eli puoli sekeliä pyhäkkösekelin mukaan, jokaiselta kaksikymmenvuotiaalta tai vanhemmalta mieheltä, yhteensä 603,550 mieheltä. ²⁷ Sata talenttia hopeaa käytettiin pyhäkön ja verhon jalustojen valamiseen—sata jalustaa sadasta talentista, yksi talentti per jalusta. ²⁸ 1,775 sekeliä käytettiin pylväiden koukkujen tekemiseen, niiden yläosien päällystämiseen ja siteiden tekemiseen. ²⁹ Heilutusuhrista saatu pronssi oli seitsemänkymmentä talenttia ja 2,400 sekeliä. ³⁰ Tätä pronssia käytettiin ilmestysmajan sisäänkäynnin jalustoihin, pronssi-alttariin sen pronssiverkkoineen ja kaikkiin sen välineisiin. ³¹ Sitä käytettiin myös ympäröivän esipihan ja sen sisäänkäynnin jalustoihin sekä kaikkiin asumuksen ja ympäröivän esipihan vaarnat.

39 Violetista, purppurasta ja helakanpunaisesta langasta he valmistivat hienosti kudotut vaatteet palvelemista varten pyhäkössä sekä pyhät vaatteet Aaronille, kuten Herra oli käskennyt Moosesta. ² Efodi tehtiin kullasta sekä violetista, purppurasta ja helakanpunaisesta langasta ja hienosti kierretyistä pellavalangoista. ³ He takoivat kultalevyjä ja leikkasivat ne langoiksi, jotka kudottiin violetin, purppuran ja helakanpunaisen langan sekä hienon pellavan joukkoon, taitavien käsien työtä. ⁴ He valmistivat efodille olkakappaleet, jotka kiinnitettiin sen kahteen yläkulmaan. ⁵ Efodin taidokkaasti kudottu vyö oli samaa työtä ja samoista

2. Mooseksen kirja

materiaaleista: kulta, violetti, purppuraa ja helakanpunaista lankaa sekä hienosti kierrettyä pellavaa, kuten Herra oli käsenyt Moosesta. ⁶ He asettivat onyksikivet kultakehyksiin, kaiversivat niihin sinetin tavoin Israelin poikien nimet. ⁷ Nämä asetettiin efodin olkakappaleisiin muistokiviksi Israelin pojille, kuten Herra oli käsenyt Moosesta. ⁸ Rintakilpi valmistettiin taitavan kirjailijan toimesta, kuten efodi, kullasta sekä violetista, purppurasta ja helakanpunaisesta langasta ja hienosti kierretyistä pellavalangoista. ⁹ Se oli nelikulmainen ja kaksinkerroin taitettu, kämmenen mittainen pituudeltaan ja leveydeltään. ¹⁰ He kiinnittivät siihen neljä riviä jalokiviä. Ensimmäinen rivi oli rubiini, topaasi ja smaragd; ¹¹ toinen rivi oli turkoosi, safiiri ja kirkas jalokivi; ¹² kolmas rivi oli jasiitti, akaatti ja purppurakivi; ¹³ neljäs rivi oli berylli, onyki ja jaspis. Nämä asetettiin kultakehyksiin. ¹⁴ Kiviä oli kaksitoista, jokainen kaiverrettu sinetin tavoin yhden Israelin kahdestatoista heimosta nimellä. ¹⁵ Rintakilpeä varten he valmistivat puhtaasta kullasta ketjuja, jotka olivat punotut kuin köydet. ¹⁶ He valmistivat kaksi kultakehystä ja kaksi kultarengasta ja kiinnittivät renkaat rintakilven kahteen kulmaan. ¹⁷ Kaksi kultaketjua kiinnitettiin rintakilven kulmien renkaisiin. ¹⁸ Ketjujen toiset päät kiinnitettiin kahteen kehukseen, jotka kiinnitettiin efodin olkakappaleisiin etupuoella. ¹⁹ He tekivät kaksi kultarengasta ja kiinnittivät ne rintakilven toisiin kahteen kulmaan, sisäreunaan efodia vasten. ²⁰ He tekivät myös kaksi muuta kultarengasta ja kiinnittivät ne efodin olkakappaleiden alaosaan, etupuolelle, sauman lähelle vyön yläpuolelle. ²¹ Rintakilven renkaat sidottiin efodin renkaisiin violetilla nauhalla, jotta rintakilpi pysyisi kiinni vyössä eikä heiluisi, kuten Herra oli käsenyt Moosesta. ²² Efodin viitta tehtiin kokonaan violetista kankaasta, kutojan työtä. ²³ Siinä oli aukko keskellä, kuin haarniskan aukko, ja sen ympärillä oli sitomus, joka esti repeytymisen. ²⁴ He tekivät viitan helmaan granaattiomenia violetista, purppurasta ja helakanpunaisesta langasta ja hienosti kierretyistä pellavalangoista. ²⁵ Puhdasta kulta olevat kellot valmistettiin ja asetettiin granaattiomenien väliin viitan helmaan. ²⁶ Kellot ja granaattiomenat vuorottelivat viitan helmassa palvelemista varten, kuten Herra oli käsenyt Moosesta. ²⁷ Aaronille ja hänen pojilleen tehtiin hienosti kudotut pellavatunikat. ²⁸ He tekivät myös hienosta pellavasta turbaanin, koristellut päähineet

ja hienosti kierretyistä pellavalangoista alushousut. ²⁹ Vyö valmistettiin hienosti kierretyistä pellavalangoista ja violetista, purppurasta ja helakanpunaisesta langasta, kirjailijan työtä, kuten Herra oli käsenyt Moosesta. ³⁰ He tekivät laatan, pyhän tunnuksen, puhtaasta kullasta ja kaiversivat siihen, kuin sinettiin: "Pyhä Herralle." ³¹ Siihen kiinnitettiin violetti nauha, jolla se kiinnitettiin turbaaniin, kuten Herra oli käsenyt Moosesta. ³² Näin kaikki työ ilmestysmajan, kohtaamisteltan, parissa valmistui. Israelilaiset tekivät kaiken, kuten Herra oli käsenyt Moosesta. ³³ He toivat ilmestysmajan Moosekselle: teltan ja kaikki sen varusteet, sen hakaset, kehykset, poikkipuut, pylväät ja jalustat; ³⁴ punaiseksi värjättyjen pässinnahkojen peitteen, hienon nahan peitteen ja suojaverhon; ³⁵ liitonarkin sauvoineen ja armoistuimen; ³⁶ pöydän kaikkine välineineen ja näkyleivät; ³⁷ puhtaan kultaisen lampunjalan lamppuineen rivissä ja kaikki sen tarvikkeet sekä öljyn valoa varten; ³⁸ kultaisen alttarin, voiteluöljyn, hyvänhajuisten suitsukkeen ja verhon teltan sisäänkäynnille; ³⁹ pronssialttarin pronssiritilöineen, sauvoineen ja kaikkine välineineen; ⁴⁰ alttarin jalustoineen; ⁴⁰ esipihan verhot pylväineen ja jalustoineen sekä esipihan sisäänkäynnin verhon; ⁴⁰ köydet ja telttavaarnat esipihaa varten; ⁴⁰ kaikki ilmestysmajan, kohtaamisteltan, palveluksessa tarvittavat välineet; ⁴¹ ja kudotut vaatteet, joita käytettiin palvelemiseen pyhäkössä, sekä pyhät vaatteet pappi Aaronille ja hänen pojilleen heidän palvellessaan pappeina. ⁴² Israelilaiset suorittivat kaikki tehtävät täsmälleen niin kuin Herra oli käsenyt Moosesta. ⁴³ Mooses tarkasti työn ja näki, että he olivat tehneet sen juuri niin kuin Herra oli käsenyt. Niin Mooses siunasi heidät.

40 Sitten Herra puhui Moosekselle: ² "Ensimmäisen kuukauden ensimmäisenä päivänä sinun tulee pystyttää ilmestysmaja, kohtaamisteltta. ³ Sinun tulee asettaa liitonarkki sen sisään ja suojata arkki verholla. ⁴ Tuo sisään pöytä ja järjestä sen esineet. Sitten tuo sisään lampunjalja ja aseta sen lamput. ⁵ Aseta kultainen suitsutusalttari liitonarkin eteen ja ripusta verho ilmestysmajan sisäänkäynnille. ⁶ Sijoita polttouhrialttari ilmestysmajan, kohtaamisteltan, sisäänkäynnin eteen. ⁷ Aseta pesuallas kohtaamisteltan ja alttarin väliin ja täytä se vedellä. ⁸ Pystytä esipihan sen ympärille ja ripusta verho esipihan portille. ⁹ Ota

2. Mooseksen kirja

voiteluöljy ja voitele ilmestysmaja ja kaikki, mitä sen sisällä on; pyhitä se ja kaikki sen kalusteet, ja se on oleva pyhä. ¹⁰ Voitele polttouhrialtari ja kaikki sen välineet; pyhitä alttari, ja se on oleva erityisen pyhä. ¹¹ Voitele pesuallas ja sen jalusta, pyhittäen ne. ¹² Tuo Aaron ja hänen poikansa kohtaamisteltan sisäänkäynnille ja puhdista heidät vedellä. ¹³ Pue Aaron pyhiin vaatteisiin, voitele hänet ja pyhitä hänet, jotta hän voi palvella pappina Minulle. ¹⁴ Esittele hänen poikansa ja pue heidät viittoihin. ¹⁵ Voitele heidät, kuten voitelit heidän isänsä, jotta he voivat palvella pappeina Minulle. Heidän voitelunsa on oleva ikuinen pappeus heidän sukupolviensa kautta." ¹⁶ Mooses toteutti kaikki tehtävät tarkalleen niin kuin Herra oli häntä käskenyt. ¹⁷ Toisen vuoden ensimmäisen kuukauden ensimmäisenä päivänä ilmestysmaja pystytettiin. ¹⁸ Mooses pystytteli ilmestysmajan, asetti sen jalustat, pystytti sen kehykset, asetti sen poikkipuut ja pystytti sen pylväät. ¹⁹ Hän levitti teltan ilmestysmajan päälle ja asetti peitteen teltan päälle, kuten Herra oli häntä käskenyt. ²⁰ Hän otti liiton lain taulut ja asetti ne arkkiin, kiinnitti tangot arkkiin ja peitti sen sovituskannella. ²¹ Hän toi arkin ilmestysmajaan, ripusti suojaverhon ja eristi liitonarkin, kuten Herra oli häntä käskenyt. ²² Hän asetti pöydän kohtaamistelttaan ilmestysmajan pohjoispuolelle, verhon ulkopuolelle. ²³ Hän asetti leivät järjestykseen sen päälle Herran eteen, kuten Herra oli häntä käskenyt. ²⁴ Hän sijoitti lampunjalan

kohtaamistelttaan pöytää vastapäätä ilmestysmajan eteläpuolelle. ²⁵ Hän asetti lamput Herran eteen, kuten Herra oli häntä käskenyt. ²⁶ Hän asetti kultaisen alttarin kohtaamistelttaan verhon eteen. ²⁷ Hän poltti sen päällä tuoksuva suitsutusta, kuten Herra oli häntä käskenyt. ²⁸ Hän ripusti verhon ilmestysmajan sisäänkäynnille. ²⁹ Hän asetti polttouhrialttarin ilmestysmajan, kohtaamisteltan, sisäänkäynnin lähelle ja uhrasi sen päällä polttouhreja ja ruokauhreja, kuten Herra oli häntä käskenyt. ³⁰ Hän asetti pesualltaan kohtaamisteltan ja alttarin väliin ja täytti sen pesuvettä varten. ³¹ Mooses, Aaron ja hänen poikansa käyttivät sitä pestäkseen kätensä ja jalkansa. ³² He peseytyivät aina, kun he menivät kohtaamistelttaan tai lähestyivät alttaria, kuten Herra oli Moosesta käskenyt. ³³ Sitten Mooses pystytti esipihan ilmestysmajan ja alttarin ympärille ja ripusti verhon esipihan sisäänkäynnille. Näin Mooses sai työn valmiiksi. ³⁴ Sitten pilvi peitti kohtaamisteltan, ja Herran kirkkaus täytti ilmestysmajan. ³⁵ Mooses ei voinut mennä kohtaamistelttaan, koska pilvi oli laskeutunut sen päälle, ja Herran kirkkaus täytti ilmestysmajan. ³⁶ Kaikkien matkojensa aikana, aina kun pilvi kohosi ilmestysmajan yltä, israelilaiset lähtivät liikkeelle. ³⁷ Mutta jos pilvi ei kohonnut, he eivät lähteneet liikkeelle ennen kuin se kohosi. ³⁸ Sillä Herran pilvi oli ilmestysmajan yllä päivällä, ja yöllä pilvessä oli tuli, kaikkien Israelin heimon nähtävänä heidän kaikkien matkojensa aikana.

3. Mooseksen kirja

1 Herra kutsui Moosesta ja puhutteli häntä ilmestysmajasta: ² 'Puhu israelilaisille ja sano heille: 'Kun joku teistä tuo uhrilahjan Herralle, tuokaa uhrilahjanne karjasta, joko nautakarjasta tai lampaista. ³ Jos hänen uhrilahjansa on polttouhri nautakarjasta, hänen on tuotava virheetön urospuolinen. Hän esittääköön sen ilmestysmajan ovella, että se olisi Herralle otollinen. ⁴ Hänen on laskettava kätensä polttouhrin pään päälle, ja se on hyväksyttävä hänen puolestaan sovituksiksi hänelle. ⁵ Hänen on teurastettava nuori sonni Herran edessä, ja Aaronin pojat, papit, tuokoot veren ja vihmokoot sen alttarin ympärille ilmestysmajan ovella. ⁶ Hänen on nyljettävä polttouhri ja leikattava se kappaleiksi. ⁷ Aaronin pojat, papit, syttäkööt tulen alttarille ja asetelkoot puut tulen päälle. ⁸ Sitten Aaronin pojat, papit, asetelkoot kappaleet, mukaan lukien pään ja rasvan, puiden päälle, jotka ovat tulen päällä alttarilla. ⁹ Hänen on pestävä sisälmykset ja jalat vedellä, ja pappi polttakoon kaiken alttarilla. Se on polttouhri, ruokauhri, suloisesti tuoksuva Herralle. ¹⁰ Mutta jos hänen uhrilahjansa on polttouhri lampaista tai vuohista, hänen on tuotava virheetön urospuolinen. ¹¹ Hänen on teurastettava se alttarin pohjoispuolella Herran edessä, ja Aaronin pojat, papit, vihmokoot sen veren alttarin ympärille. ¹² Hänen on leikattava se kappaleiksi, ja pappi asetelkoon ne, mukaan lukien pään ja rasvan, puiden päälle, jotka ovat tulen päällä alttarilla. ¹³ Hänen on pestävä sisälmykset ja jalat vedellä, ja pappi tuokoon kaiken ja polttakoon sen alttarilla. Se on polttouhri, ruokauhri, suloisesti tuoksuva Herralle. ¹⁴ Mutta jos hänen uhrilahjansa Herralle on polttouhri linnuista, hänen on tuotava uhrilahjansa turturikyhyistä tai nuorista kyyhyistä. ¹⁵ Pappi vieköön sen alttarille, irrottakoon sen pään ja polttakoon sen alttarilla; sen veri valutettakoon alttarin sivulle. ¹⁶ Hänen on poistettava sen kupu höyhenineen ja heitettävä se alttarin itäpuolelle, tuhkaupaikalle. ¹⁷ Hänen on revittävä se auki siivistään, jakamatta sitä kokonaan, ja pappi polttakoon sen puiden päällä, jotka ovat tulen päällä alttarilla. Se on polttouhri, ruokauhri, suloisesti tuoksuva Herralle.

2 'Kun joku tuo Herralle ruokauhuriin, hänen uhrinsa on oltava parasta jauhoa. Hänen on kaadettava siihen oliiviöljyä ja pantava sen päälle suitsuketta. ² Hänen on vietävä se Aaronin pojille, papeille. Pappi ottakoon kourallisen jauhoja ja öljyä sekä kaiken suitsukkeen ja polttakoon tämän

muistutusuhrina alttarilla, ruokauhrina, suloisena tuoksuna Herralle. ³ Jäljelle jäänyt osa ruokauhrista kuuluu Aaronille ja hänen pojilleen; se on pyhin osa Herralle tulella tuotavista uhreista. ⁴ 'Jos tuot ruokauhrin, joka on paistettu uunissa, sen on oltava happamattomia kakkuja, jotka on tehty parhaasta jauhosta ja öljystä, tai happamattomia ohukaisia, jotka on voideltu öljyllä. ⁵ Jos ruokauhrisi on valmistettu pannulla, sen on oltava parasta jauhoa ja öljyä, eikä siinä saa olla hapatetta. ⁶ Jaa se palasiksi ja kaada siihen öljyä; tämä on ruokauhri. ⁷ Jos ruokauhrisi on keitetty padassa, sen on oltava parasta jauhoa ja öljyä. ⁸ Tuo nämä asiat Herralle ruokauhrina; anna se papille, joka vie sen alttarille. ⁹ Pappi ottakoon muistutusuhrin osan ruokauhrista ja polttakoon sen alttarilla ruokauhrina, suloisena tuoksuna Herralle. ¹⁰ Jäljelle jäänyt osa ruokauhrista kuuluu Aaronille ja hänen pojilleen; se on pyhin osa Herralle tulella tuotavista uhreista. ¹¹ 'Jokainen ruokauhri, jonka tuot Herralle, on tehtävä ilman hapatetta, sillä et saa polttaa mitään hapatetta tai hunajaa tuliuhrina Herralle. ¹² Voit tuoda ne Herralle uutisuhreina, mutta niitä ei saa uhrata alttarilla suloisena tuoksuna. ¹³ Mausta kaikki ruokauhrisi suolalla. Älä jätä Jumalasi liiton suolaa pois ruokauhrestasi; kaikissa uhreissasi sinun on tarjottava suolaa. ¹⁴ 'Jos tuot Herralle uutisruokauhrin, tarjoa tulella paahdettuja murskattuja uusia jyvät. ¹⁵ Lisää siihen öljyä ja suitsuketta; tämä on ruokauhri. ¹⁶ Pappi polttakoon murskattujen jyvien ja öljyn muistutusuhrin yhdessä kaiken suitsukkeen kanssa tuliuhrina Herralle.

3 'Jos uhrilahjasi on yhteysuhri ja se on nautakarjasta, joko uros tai naaras, sinun tulee tuoda se virheettömänä Herran eteen. ² Sinun tulee laskea kätesi uhrisi pään päälle ja teurastaa se ilmestysmajan ovella. Sitten Aaronin pojat, papit, vihmovat veren alttarin ympärille. ³ Yhteysuhrista sinun tulee tuoda tuliuhri Herralle: sisäelimiä peittävä rasva ja kaikki niiden päällä oleva rasva, ⁴ sekä molemmat munuaiset niiden päällä olevan rasvan kanssa lanteiden vierestä ja maksan lisäke, jonka sinun tulee poistaa munuaisten kanssa. ⁵ Sitten Aaronin pojat polttavat sen alttarilla polttouhrin päällä, joka on puiden päällä tulella; se on tuliuhri, miellyttävä tuoksu Herralle. ⁶ Jos yhteysuhrisi Herralle on lampaista, sinun tulee uhrata virheetön uros tai naaras. ⁷ Jos uhraat karitsan, sinun tulee tuoda se Herran eteen, ⁸ ja

3. Mooseksen kirja

laskea kätesi sen pään päälle ja teurastaa se ilmestysmajan edessä. Sitten Aaronin pojat vihmovat sen veren alttarin ympärille. ⁹ Yhteysuhrista sinun tulee tuoda tuliuhri Herralle: sen rasva, koko rasvainen häntä, joka poistetaan lähellä selkärankaa, sisäelimiä peittävä rasva ja kaikki niiden päällä oleva rasva, ¹⁰ sekä molemmat munuaiset niiden päällä olevan rasvan kanssa lanteiden vierestä ja maksan lisäke, jonka sinun tulee poistaa munuaisten kanssa. ¹¹ Pappi polttaa sen alttarilla ravinnoksi, tuliuhrina Herralle. ¹² Jos uhrisi on vuohi, sinun tulee tuoda se Herran eteen, ¹³ ja laskea kätesi sen pään päälle ja teurastaa se ilmestysmajan edessä. Sitten Aaronin pojat vihmovat sen veren alttarin ympärille. ¹⁴ Siitä sinun tulee tuoda uhrisi tuliuhrina Herralle: sisäelimiä peittävä rasva ja kaikki niiden päällä oleva rasva, ¹⁵ sekä molemmat munuaiset niiden päällä olevan rasvan kanssa lanteiden vierestä ja maksan lisäke, jonka sinun tulee poistaa munuaisten kanssa. ¹⁶ Pappi polttaa ne alttarilla ravinnoksi, tuliuhrina, miellyttävänä tuoksuna. Kaikki rasva kuuluu Herralle. ¹⁷ Tämä on ikuinen säädös kaikille sukupolville, missä ikinä asuttekini: ette saa syödä mitään rasvaa tai verta.'

4 Herra puhui Moosekselle sanoen: ² "Puhu israelilaisille ja sano: 'Jos joku tekee erehdyksessä jonkin niistä asioista, joita Herra on käskenyttävä olla tekemättä, ja tekee jonkin niistä— ³ jos voideltu pappi tekee syntiä ja tuo syylisyyden kansan päälle, hänen on tuotava Herralle virheetön nuori sonni syntiuhriksi tekemästään synnistä. ⁴ Hänen on tuotava sonni ilmestysmajan oven eteen Herran eteen, laskettava kätensä sen pään päälle ja teurastettava se siellä Herran edessä. ⁵ Voidellun papin on otettava osa sonnin verestä ja vietävä se ilmestysmajaan. ⁶ Hänen on kastettava sormensa vereen ja pirskoitettava sitä seitsemän kertaa Herran edessä, pyhäkön esiripun edessä. ⁷ Pappi on pantava osa verestä tuoksuvan suitsutusalttarin sarviin Herran edessä ilmestysmajassa, ja loput sonnin verestä hänen on kaadettava polttouhrialttarin juurelle ilmestysmajan oven eteen. ⁸ Hänen on poistettava kaikki rasva syntiuhrista—rasva, joka peittää sisälmykset ja kaikki rasva, joka on sisälmyksissä, ⁹ molemmat munuaiset niiden päällä olevan rasvan kanssa lanteiden vierestä, ja maksan pitkäkieleke, jonka hän poistaa munuaisten kanssa— ¹⁰ aivan kuten se poistetaan rauhanuhriläimestä. Sitten papin on poltettava ne polttouhrialttarilla. ¹¹

Mutta sonnin nahka ja kaikki sen liha, sen pää, jalat, sisälmykset ja jätteet— ¹² eli kaikki loput sonnista—hän on vietävä puhtaaseen paikkaan leirin ulkopuolelle, missä tuhkat kaadetaan, ja poltettava se siellä puilla; missä tuhkat kaadetaan, siellä se on poltettava. ¹³ 'Jos koko Israelin seurakunta tekee erehdyksessä syntiä ja asia jää huomaamatta seurakunnalta, ja he tekevät jonkin niistä asioista, joita Herra on käskenyttävä olla tekemättä, ja tulevat syylisiksi; ¹⁴ kun heidän tekemänsä synti tulee ilmi, seurakunnan on tuotava nuori sonni syntiuhriksi ja tuotava se ilmestysmajan eteen. ¹⁵ Seurakunnan vanhimpien on laskettava kätensä sonnin pään päälle Herran edessä, ja sonni on teurastettava Herran edessä. ¹⁶ Sitten voidellun papin on vietävä osa sonnin verestä ilmestysmajaan. ¹⁷ Hänen on kastettava sormensa vereen ja pirskoitettava sitä seitsemän kertaa Herran edessä, esiripun edessä. ¹⁸ Hänen on pantava osa verestä alttarin sarviin Herran edessä ilmestysmajassa, ja loput verestä hänen on kaadettava polttouhrialttarin juurelle ilmestysmajan oven eteen. ¹⁹ Hänen on poistettava kaikki sen rasva ja poltettava se alttarilla, ²⁰ ja tehtävä tälle sonnille samoin kuin hän teki syntiuhrisoonille. Näin pappi toimittaa heille sovituksen, ja he saavat anteeksi. ²¹ Sitten hänen on vietävä sonni leirin ulkopuolelle ja poltettava se kuten hän poltti ensimmäisen sonnin. Tämä on syntiuhri seurakunnalle. ²² 'Kun johtaja tekee erehdyksessä syntiä ja tekee jonkin niistä asioista, joita Herra, hänen Jumalansa, on käskenyttävä olla tekemättä, ja tulee syyliseksi, ²³ jos hänen tekemänsä synti tulee ilmi, hänen on tuotava uhrikseen virheetön urosvuohi. ²⁴ Hänen on laskettava kätensä vuohen pään päälle ja teurastettava se siellä, missä polttouhri teurastetaan Herran edessä. Se on syntiuhri. ²⁵ Sitten papin on otettava osa syntiuhrin verestä sormellaan ja pantava se polttouhrialttarin sarviin, ja loput verestä hänen on kaadettava alttarin juurelle. ²⁶ Hänen on poltettava kaikki rasva alttarilla kuten rauhanuhriläimen rasva. Näin pappi toimittaa hänelle sovituksen hänen syntinsä vuoksi, ja hän saa anteeksi. ²⁷ 'Jos joku kansan jäsenistä tekee erehdyksessä syntiä tekemällä jonkin niistä asioista, joita Herra on käskenyttävä olla tekemättä, ja tulee syyliseksi, ²⁸ jos hänen tekemänsä synti tulee hänelle ilmi, hänen on tuotava uhrikseen virheetön naarasvuohi tekemästään synnistä. ²⁹ Hänen on laskettava kätensä syntiuhrin pään päälle ja

3. Mooseksen kirja

teurastettava se polttouhrin paikalla. ³⁰ Papin on otettava osa sen verestä sormellaan ja pantava se polttouhrialttarin sarviin, ja loput verestä hänen on kaadettava alttarin juurelle. ³¹ Hänen on poistettava kaikki sen rasva, aivan kuten rasva poistettiin rauhanuhreista, ja pappi on poltettava se alttarilla miellyttävänä tuoksuna Herralle. Näin pappi toimittaa hänelle sovituksen, ja hän saa anteeksi. ³² 'Jos hän tuo uhrikseen lampaan syntiuhriksi, hänen on tuotava virheetön naaras. ³³ Hänen on laskettava kätensä sen pään päälle ja teurastettava se syntiuhriksi siellä, missä polttouhri teurastetaan. ³⁴ Sitten papin on otettava osa syntiuhrin verestä sormellaan ja pantava se polttouhrialttarin sarviin, ja loput verestä hänen on kaadettava alttarin juurelle. ³⁵ Hänen on poistettava kaikki sen rasva, aivan kuten lampaan rasva poistetaan rauhanuhreista, ja pappi on poltettava se alttarilla, tulen uhreina Herralle. Näin pappi toimittaa hänelle sovituksen tekemästään synnistä, ja hän saa anteeksi.

5 "Jos joku tekee syntiä jättämällä puhumatta, kun hän kuulee julkisen kehotuksen todistaa jostakin, mitä hän on nähnyt tai tietää, hän on vastuussa. ² Tai jos henkilö tulee tietoiseksi syillisyydestään koskettaen tietämättään johonkin, mikä on seremoniaalisesti epäpuhdasta — olipa kyseessä saastaisen eläimen raato, olipa se villi tai kotieläin, tai mikä tahansa saastainen olento, joka liikkuu maassa — ja hän tajuaa saastaisuutensa; ³ Tai jos hän koskettaa inhimillistä saastaisuutta, minkälaista tahansa, ja se on häneltä piilossa, mutta myöhemmin hän tulee siitä tietoiseksi, hän on syylinen. ⁴ Tai jos joku tekee harkitsemattoman valan tehdäkseen mitä tahansa, hyvää tai pahaa, missä tahansa asiassa, josta ihmiset saattavat huolimattomasti vannoa, ja se on häneltä piilossa, mutta myöhemmin hän tulee siitä tietoiseksi ja tajuaa syillisyytensä — ⁵ Kun he tulevat tietoisiksi syillisyydestään missä tahansa näistä asioista, heidän on tunnustettava, kuinka he ovat tehneet syntiä. ⁶ Rangaistuksena tekemästään synnistä heidän on tuotava Herralle naaras karjasta, lammasta tai vuohi, syntiuhriksi; ja pappi toimittaa sovituksen heidän puolestaan heidän syntinsä vuoksi. ⁷ Jos he eivät voi varaa lampaaseen, heidän on tuotava Herralle kaksi metsäkyhkyä tai kaksi nuorta kyyhkystä rangaistuksena synnistään — yksi syntiuhriksi ja toinen polttouhriksi. ⁸ Heidän on esitettävä ne papille, joka ensin tarjoaa syntiuhriksi

tarkoitettuna. Hänen on nypittävä sen pää irti kaulan etupuolelta, mutta ei irrotettava sitä kokonaan, ⁹ ja pirstotettava osa syntiuhrin verestä alttarin sivulle; loput verestä on valutettava alttarin juurelle. Se on syntiuhri. ¹⁰ Toinen lintu hänen on valmistettava polttouhriksi säädöksen mukaisesti. Näin pappi toimittaa sovituksen heidän puolestaan tekemästään synnistä, ja he saavat anteeksi. ¹¹ Jos kuitenkin heidän varansa eivät riitä kahteen metsäkyhkyyn tai kahteen nuoreen kyyhkyyseen, heidän on tuotava syntiuhriksi kymmenesosa eefa hienointa jauhoa. He eivät saa laittaa siihen oliiviöljyä tai suitsuketta, sillä se on syntiuhri. ¹² Heidän on tuotava se papille, joka ottaa siitä kourallisen muistoesineeksi ja polttaa sen alttarilla Herralle tehdyillä tulilahjoilla. Se on syntiuhri. ¹³ Tällä tavoin pappi toimittaa sovituksen heidän puolestaan mistä tahansa näistä tekemistään synneistä, ja he saavat anteeksi. Uhrauksen jäännös kuuluu papille, kuten ruokauhrin tapauksessa." ¹⁴ Sitten Herra puhui Moosekselle sanoen, ¹⁵ "Jos joku toimii uskottomasti ja tekee tahattomasti syntiä Herran pyhiä asioita koskien, hänen on tuotava Herralle syllisyysuhriksi virheetön pessi laumasta, arvotettuna hopeasekeleissä pyhäkkösekelin mukaan. Se on syllisyysuhri. ¹⁶ Hänen on korvattava, mitä hän on jättänyt tekemättä pyhiä asioita koskien, lisäämällä viidesosa sen arvosta ja antamalla se papille. Pappi toimittaa sovituksen hänen puolestaan pässillä syllisyysuhrina, ja hän saa anteeksi. ¹⁷ Jos joku tekee syntiä ja tekee jotain, mikä on kielletty Herran käskyissä, vaikka hän ei ole tietoinen siitä, hän on syylinen ja kantaa seuraukset. ¹⁸ Hänen on tuotava papille virheetön pessi laumasta, arvotettuna sinun arviosi mukaan, syllisyysuhriksi. Näin pappi toimittaa sovituksen hänen puolestaan tahattomasti tekemästään väärinteosta, ja hän saa anteeksi. ¹⁹ Se on syllisyysuhri; he ovat todella olleet syllisiä Herran edessä."

6 Herra puhui Moosekselle sanoen: ² "Kun joku tekee syntiä ja toimii uskottomasti Herraa vastaan pettämällä naapuriaan talletuksen tai pantin suhteen, tai varkauden kautta, tai jos hän on kirstänyt naapuriltaan, ³ tai jos hän löytää kadonneen omaisuuden ja valehtelee siitä, tai vannoo väärin mistä tahansa sellaisesta synnistä, jonka ihmiset voivat tehdä — ⁴ kun he tekevät syntiä jollakin näistä tavoista ja tajuvat syllisyytensä, heidän on palautettava, mitä he ovat ottaneet varkauden tai kirstyksen kautta, tai mitä heille oli

3. Mooseksen kirja

uskottu, tai kadonnut omaisuus, jonka he löysivät,⁵ tai mitä tahansa, mistä he vannoivat väärin. Heidän on korvattava se kokonaan, lisäten viidesosa sen arvosta, ja annettava se oikealle omistajalle sinä päivänä, kun he tuovat syyllisyyshirnsa.⁶ Rangaistukseksi heidän on tuotava papille, Herralle, syyllisyyshirnsa, virheetön pässi laumasta, oikean arvoinen.⁷ Tällä tavoin pappi toimittaa heille sovituksen Herran edessä, ja he saavat anteeksi kaikki ne asiat, jotka tekivät heidät syyllisiksi.”⁸ Herra antoi sitten Moosekselle ohjeita sanoen: ⁹ ”Käske Aaronia ja hänen poikiaan sanoen: 'Nämä ovat polttouhrin säännökset: Polttouhrin on pysyttävä alttarin liedellä koko yön aamuun asti, ja alttarin tulta on pidettävä palavana.”¹⁰ Pappi pukeutukoon pellavapaitaansa, pellavaiset alushousut ruumistaan vasten, ja poistakoon polttouhrin tuhkat, jotka tuli on kuluttanut alttarilla, ja asettakoon ne alttarin viereen.¹¹ Sitten hänen on riisuttava nämä vaatteet ja puettava ylleen toiset, ja vietävä tuhkat leirin ulkopuolelle seremoniaalisesti puhtaaseen paikkaan.¹² Alttarin tulta on pidettävä palavana; sitä ei saa sammuttaa. Joka aamu papin on lisättävä polttopuita, asetettava polttouhri tulen päälle ja poltettava sen päällä rauhanuhrin rasva.¹³ Alttarin tuli on pidettävä jatkuvasti palamassa; sitä ei saa sammuttaa.¹⁴ 'Nämä ovat ruokauhrin säännökset: Aaronin poikien on tuotava se Herran eteen, alttarin eteen.”¹⁵ Pappi ottakoon kourallisen parasta jauhoa ruokauhrista, sen öljyn ja kaiken suitsukkeen, ja polttakoon muistoksi alttarilla suloisena tuoksuna Herralle.¹⁶ Aaron ja hänen poikansa syökööt loput siitä. Se on syötävä happamattomana pyhässä paikassa; heidän on syötävä se ilmistysmajan esipihalla.¹⁷ Se on valmistettava ilman hiivaa. Olen antanut sen heidän osuudekseen minulle esitetyistä ruokauhriuhreista. Kuten syntiuhri ja syyllisyyshuri, se on erityisen pyhä.¹⁸ Jokainen miespuolinen Aaronin jälkeläisistä voi syödä sitä. Se on ikuinen osuus Herralle esitetyistä ruokauhriuhreista kaikille sukupolville. Jokainen, joka koskettaa niitä, tulee pyhäksi.”¹⁹ Herra antoi myös Moosekselle ohjeita sanoen, ²⁰ ”Tämä on uhri, jonka Aaron ja hänen poikansa esittävät Herralle sinä päivänä, kun hänet voidellaan: kymmenesosa eefa parasta jauhoa säännöllisenä ruokauhrina, puolet siitä aamulla ja puolet illalla.”²¹ Se on valmistettava öljyllä paistainpannalla; tuo se hyvin sekoitettuna ja esitä ruokauhri paloiteltuna miellyttävänä tuoksuna

Herralle.²² Poika, joka seuraa häntä voideltuna pappina, valmistakoon sen. Se on Herran ikuinen osuus ja se on kokonaan poltettava.”²³ Jokainen papin ruokauhri on kokonaan poltettava; sitä ei saa syödä.”²⁴ Herra antoi sitten Moosekselle ohjeita sanoen, ²⁵ ”Puhu Aaronille ja hänen pojilleen sanoen: 'Nämä ovat syntiuhrin säännökset: Syntiuhri on teurastettava Herran edessä siinä paikassa, missä polttouhri teurastetaan; se on erityisen pyhä.”²⁶ Pappi, joka tarjoaa sen synnin vuoksi, syököön sen; se on syötävä pyhässä paikassa, ilmistysmajan esipihalla.²⁷ Mikä tahansa, joka koskettaa sen lihaa, tulee pyhäksi, ja jos sen verta roiskuu vaatteelle, se on pestävä pyhässä paikassa.”²⁸ Saviruukku, jossa se keitetään, on rikottava; mutta jos se keitetään pronssikattilassa, kattila on hangattava ja huuhdeltava vedellä.”²⁹ Jokainen miespuolinen pappien joukosta voi syödä sitä; se on erityisen pyhä.”³⁰ Herra syntiuhri, jonka veri tuodaan ilmistysmajaan sovitusta varten Pyhässä paikassa, ei saa syödä; se on poltettava tulella.

7 'Nämä ovat ohjeet vikauhrista; se on ylen pyhä.”² Vikauhri teurastetaan samassa paikassa kuin polttouhri, ja sen veri vihmotaan alttarin ympärille.³ Hän uhraa kaiken sen rasvan: rasvahännän ja rasvan, joka peittää sisäelimet,⁴ ja molemmat munuaiset, joissa on niiden päällä oleva rasva lanteiden kohdalla, ja maksan pitkän lisäkkeen, joka poistetaan munuaisten kanssa.⁵ Pappi polttaa ne alttarilla Herralle tulella; se on vikauhri.⁶ Jokainen pappien miespuolinen jäsen saa syödä sen. Se on syötävä pyhässä paikassa; se on ylen pyhä.”⁷ Sama sääntö koskee sekä syntiuhria että vikauhria: ne kuuluvat papille, joka toimittaa sovituksen niiden avulla.⁸ Pappi, joka esittää polttouhrin jonkun puolesta, saa polttouhrin nahan itselleen.”⁹ Jokainen uunissa paistettu tai pannussa tai levyllä valmistettu ruokauhri kuuluu papille, joka sen tarjoaa.¹⁰ Jokainen ruokauhri, olipa se öljyllä sekoitettu tai kuiva, kuuluu yhtä lailla kaikille Aaronin pojille.¹¹ 'Nämä ovat ohjeet yhteysuhrista, jonka joku voi esittää Herralle.”¹² Jos hän tarjoaa sen kiitokseksi, niin kiitosuhrin mukana hän tarjoaa happamattomia öljyllä sekoitettuja kakkuja, happamattomia öljyllä voideltuja ohukaisia ja hienosta jauhosta hyvin vaivattuja ja öljyllä sekoitettuja kakkuja.¹³ Kiitosuhrin yhteysuhrin kanssa hän esittää hapatettua leipää.”¹⁴ Hän tuo yhden kutakin lajia uhrina, lahjana Herralle; se kuuluu papille, joka vihmoo yhteysuhrien veren.”¹⁵

3. Mooseksen kirja

Kiitosuhrin yhteysuhrin liha on syötävä sinä päivänä, jona se uhrataan; mitään siitä ei saa jättää aamuun asti. ¹⁶ Mutta jos hänen uhrinsa on lupausuhri tai vapaaehtoinen uhri, se on syötävä sinä päivänä, jona hän uhraa uhrinsa, ja mitä jää jäljelle, voidaan syödä seuraavana päivänä. ¹⁷ Kolmanteen päivään jäänyt uhrin liha on poltettava tulella. ¹⁸ Jos kolmantena päivänä syödään mitään hänen yhteysuhrinsa lihasta, sitä ei hyväksytä eikä lueta hänelle; se on saastainen asia, ja joka sitä syö, kantaa syyllisyytensä. ¹⁹ Lihaa, joka koskettaa mitään saastaista, ei saa syödä; se on poltettava tulella. Mitä tulee muuhun lihaan, kuka tahansa puhdas saa syödä sitä. ²⁰ Mutta jos joku syö Herralle kuuluvan yhteysuhrin lihaa ollessaan saastainen, se henkilö on erotettava kansastaan. ²¹ Jokainen, joka koskettaa mitään saastaista, olipa se ihmisen saastaisuus tai saastainen eläin tai mikä tahansa saastainen iljettävä asia, ja syö Herralle kuuluvan yhteysuhrin lihaa, on erotettava kansastaan.” ²² Herra puhui sitten Moosekselle sanoen, ²³ "Puhu israelilaisille ja sano: 'Älkää syökö mitään härän, lampaan tai vuohen rasvaa. ²⁴ Kuolleenä löydetyn tai villieläinten repimän eläimen rasvaa voidaan käyttää muihin tarkoituksiin, mutta sitä ei saa syödä. ²⁵ Jokainen, joka syö eläimen rasvaa, josta voidaan esittää uhri Herralle tulella, on erotettava kansastaan. ²⁶ Missä tahansa asutekin, ette saa syödä mitään verta, olipa se linnun tai eläimen. ²⁷ Jokainen, joka syö mitään verta, on erotettava kansastaan.” ²⁸ Herra puhui sitten Moosekselle sanoen, ²⁹ "Puhu israelilaisille ja sano: 'Jokainen, joka tarjoaa Herralle yhteysuhrinsa, tuo osan siitä Herralle uhriksi. ³⁰ Omilla käsillään hän tuo Herralle tulella tehtävät uhrit; hän tuo rasvan rinnan kanssa, jotta rinta voidaan heiluttaa heilautusuhrina Herran edessä. ³¹ Pappi polttaa rasvan alttarilla, mutta rinta kuuluu Aaronille ja hänen pojilleen. ³² Teidän tulee antaa oikea reisi papille lahjana yhteysuhreistanne. ³³ Aaronin poika, joka tarjoaa veren ja rasvan yhteysuhreista, saa oikean reiden osakseen. ³⁴ Sillä minä olen ottanut heilautusuhrin rinnan ja lahjan reiden israelilaisten yhteysuhreista ja antanut ne Aaronille papille ja hänen pojilleen heidän ikuseksi osuudekseen israelilaisilta.” ³⁵ Tämä on Herralle tulella tehtyjen uhrien osuus, joka annettiin Aaronille ja hänen pojilleen sinä päivänä, jona heidät esitettiin palvelemaan Herraa pappeina. ³⁶ Sinä päivänä, jona heidät voideltiin, Herra käski, että israelilaiset antavat tämän heille ikuseksi

osuudeksi tuleville sukupolville. ³⁷ Nämä ovat ohjeet polttouhrista, ruokauhrista, syntiuhrista, vikauhrista, vihkimysuhrista ja yhteysuhrista, ³⁸ jonka Herra käski Moosesta Siinain vuorella sinä päivänä, jona hän käski israelilaisia tuomaan uhrinsa Herralle Siinain erämaassa.

8 Herra puhui Moosekselle sanoen: ² "Vie Aaron ja hänen poikansa mukanaan heidän vaatteensa, voiteluöljy, syntiuhriksi tarkoitettu härkä, kaksi pässiä ja happamattoman leivän kori, ³ ja kokoa koko seurakunta ilmestysmajan oven eteen." ⁴ Mooses teki juuri niin kuin Herra oli käskennyt häntä, ja seurakunta kokoontui ilmestysmajan oven eteen. ⁵ Mooses puhui seurakunnalle sanoen: "Tämä on Herran käsky, joka on täytettävä." ⁶ Mooses toi esiin Aaronin ja hänen poikansa ja pesi heidät vedellä. ⁷ Hän puki Aaronin viittaan, satoi vyön hänen ympärilleen, puki hänet viittaan ja asetti efodin hänen päälleen. Hän kiinnitti efodin koristeellisen vyön, sitoen sen hänen ympärilleen. ⁸ Hän asetti rintakilven hänen päälleen ja laittoi Urimin ja Tummimin rintakilpeen. ⁹ Hän asetti turbaanin Aaronin päähän ja kiinnitti kultalevyn, pyhän tunnuksen, turbaanin etuosaan, kuten Herra oli käskennyt Moosesta. ¹⁰ Mooses otti voiteluöljyn ja voiteli asumuksen ja kaiken, mitä siinä oli, pyhittäen ne. ¹¹ Hän pirskontti öljyä alttarille seitsemän kertaa, voidellen alttarin ja kaikki sen välineet, sekä alttarin jalustoineen, pyhittäen ne. ¹² Hän kaatoi voiteluöljyä Aaronin päähän, voidellen hänet pyhittääkseen hänet. ¹³ Mooses toi esiin Aaronin pojat, puki heidät viittoihin, satoi vyöt heidän ympärilleen ja kiinnitti päähineet heille, kuten Herra oli käskennyt Moosesta. ¹⁴ Hän toi syntiuhriksi tarkoitettua härän, ja Aaron ja hänen poikansa laskivat kätensä sen pään päälle. ¹⁵ Mooses teurasti härän, otti verta ja sormellaan pani sitä alttarin sarviin puhdistukseksi sen. Hän kaatoi loput verestä alttarin juurelle, pyhittäen sen sovituksen tekemiseksi. ¹⁶ Hän otti kaiken sisäelimiä ympäröivän rasvan, maksan pitkän lohkon ja molemmat munuaiset rasvoineen ja poltti ne alttarilla. ¹⁷ Mutta härän nahan, lihan ja sisälmykset hän poltti leirin ulkopuolella, kuten Herra oli käskennyt Moosesta. ¹⁸ Hän toi esiin polttouhriksi tarkoitettua pässin, ja Aaron ja hänen poikansa laskivat kätensä sen pään päälle. ¹⁹ Mooses teurasti pässin ja pirskontti verta alttarin ympärille. ²⁰ Hän jakoi pässin osiin ja poltti pään, palat ja rasvan. ²¹ Pestyään sisäelimet ja jalat vedellä, hän poltti koko pässin alttarilla. Se oli

3. Mooseksen kirja

polttouhri, miellyttävä tuoksu, tuliuhri Herralle, kuten Herra oli käskennyt Moosesta.²² Hän toi esiin toisen pääsin, vihkimyspääsin, ja Aaron ja hänen poikansa laskivat kätensä sen pään päälle.²³ Mooses teurasti pääsin ja otti sen verta, pannen sitä Aaronin oikean korvan lehteen, oikean käden peukaloon ja oikean jalan isovarpaaseen.²⁴ Hän toi esiin myös Aaronin pojat ja pani verta heidän oikeiden korvien lehtiin, oikeiden käsien peukaloihin ja oikeiden jalkojen isovarpaaseen. Mooses pirskontti loput verestä alttarin ympärille.²⁵ Hän otti rasvan, rasvahännän, kaiken sisäelimiä ympäröivän rasvan, maksan pitkän lohkon, molemmat munuaiset rasvoineen ja oikean reiden.²⁶ Hän otti Herran edessä olevasta happamattoman leivän korista yhden paksun leivän, yhden öljyllä leivotun leivän ja yhden ohuen leivän, asettaen ne rasvaosien ja oikean reiden päälle.²⁷ Hän asetti nämä kaikki Aaronin ja hänen poikiensa käsiin ja heilutti niitä Herran edessä heilutusuhrina.²⁸ Mooses otti ne heidän käsistään ja poltti ne alttarilla polttouhrin päällä. Ne olivat vihkimysuhri, miellyttävä tuoksu, tuliuhri Herralle.²⁹ Mooses otti rinnan ja heilutti sitä Herran edessä heilutusuhrina; se oli hänen osuutensa vihkimyspääsistä, kuten Herra oli käskennyt Moosesta.³⁰ Mooses otti voiteluöljyä ja verta alttarilta ja pirskontti sitä Aaronin ja hänen vaatteidensa päälle, sekä hänen poikiensa ja heidän vaatteidensa päälle. Näin hän pyhitti Aaronin ja hänen vaatteensa, sekä hänen poikansa ja heidän vaatteensa.³¹ Mooses käski Aaronia ja hänen poikiaan: "Keittäkää liha ilmistysmajan oven edessä ja syökää se siellä vihkimysuhrin korista otetun leivän kanssa, kuten minua on käsketty: 'Aaron ja hänen poikansa syökööt sen.'³² Polttakaa loput lihasta ja leivästä.³³ Älkää poistuko ilmistysmajan ovelta seitsemään päivään, kunnes vihkimisaikanne on täyttynyt, sillä vihkimiseen kestää seitsemän päivää.³⁴ Se, mitä tänään on tehty, on Herran käsky sovituksen tekemiseksi teille.³⁵ Teidän on pysyttävä ilmistysmajan oven edessä päivin ja öin seitsemän päivää ja täytettävä velvollisuutenne Herralle, ettette kuolisi; sillä niin minua on käsketty."³⁶ Näin Aaron ja hänen poikansa toteuttivat kaikki ne ohjeet, jotka Herra oli antanut Mooseksen kautta.

9 Kahdeksantena päivänä Mooses kutsui Aaronin ja hänen poikansa sekä Israelin vanhimmat.² Hän käski Aaronia: "Ota vasikka, härkä, syntiuhriksi ja pääsi polttouhriksi, molemmat virheettömiä, ja tuo ne Herran eteen.³ Puhu sitten

israelilaisille sanoen: 'Ottakaa vuohi syntiuhriksi ja vasikka ja karitsa, molemmat vuoden vanhoja ja virheettömiä, polttouhriksi,⁴ sekä härkä ja pääsi yhteysuhreiksi uhrattavaksi Herran eteen, yhdessä öljyyn sekoitetun ruokauhrin kanssa; sillä tänään Herra ilmestyy teille.'⁵ He toivat sen, mitä Mooses oli käskennyt, ilmistysmajan eteen, ja koko seurakunta tuli lähelle ja seisoi Herran edessä.⁶ Mooses selitti: "Tämä on Herran käsky, jotta hänen kirkkautensa ilmestyisi teille."⁷ Mooses sanoi Aaronille: "Tule alttarille ja uhraa syntiuhrisi ja polttouhrisi sovittaaksesi itsesi ja kansan; tee sitten kansan uhri sovittaaksesi heidät, kuten Herra on käskennyt."⁸ Aaron lähestyi alttaria ja teurasti vasikan syntiuhriksi itselleen.⁹ Hänen poikansa toivat veren hänelle, ja hän kastoi sormensa vereen ja pani sen alttarin sarviin, valuttaen loput alttarin juurelle.¹⁰ Hän poltti rasvan, munuaiset ja maksan pitkän lohkon syntiuhrista alttarilla, kuten Herra oli käskennyt Moosesta.¹¹ Hän vei lihan ja nahan leirin ulkopuolelle ja poltti ne.¹² Sitten hän teurasti polttouhrin, ja hänen poikansa ojensivat hänelle veren, jonka hän vihmoi alttarin ympärille.¹³ He ojensivat hänelle polttouhrin palasina, mukaan lukien pään, ja hän poltti ne alttarilla.¹⁴ Hän pesi sisälmykset ja jalat ja uhrasi ne polttouhrin päällä alttarilla.¹⁵ Aaron esitti sitten kansan uhrin. Hän otti vuohen kansan syntiuhriksi, teurasti sen ja uhrasi sen syntiuhrina kuten ensimmäisen.¹⁶ Hän esitti polttouhrin ja uhrasi sen säädöksen mukaisesti.¹⁷ Hän esitti myös ruokauhrin, otti siitä kourallisen ja poltti sen alttarilla aamun polttouhrin lisäksi.¹⁸ Hän teurasti härän ja pääsin kansan yhteysuhreiksi. Hänen poikansa ojensivat hänelle veren, ja hän vihmoi sen alttarin ympärille.¹⁹ Härän ja pääsin rasvaosat—rasvahäntä, rasvakerros, munuaiset ja maksan pitkä lohko—²⁰ nämä he asettivat rintojen päälle, ja Aaron poltti rasvan alttarilla.²¹ Aaron heilutti rintoja ja oikeaa reittä heilautusuhrina Herran edessä, kuten Mooses oli käskennyt.²² Aaron kohotti kätensä kansaa kohti ja siunasi heidät. Tehtyään syntiuhrin, polttouhrin ja yhteysuhrin, hän astui alas.²³ Mooses ja Aaron menivät ilmistysmajaan. Kun he tulivat ulos, he siunasivat kansan, ja Herran kirkkaus ilmestyi kaikelle kansalle.²⁴ Tuli lähti Herran edestä ja kulutti polttouhrin ja rasvaosat alttarilla. Kun kaikki kansa näki sen, he huusivat ja lankesivat kasvoilleen.

3. Mooseksen kirja

10 Aaronin pojat Naadab ja Abihu ottivat kumpikin suitsutusastiansa, panivat niihin tulta ja lisäsivät suitsuketta. He toivat luvattoman tulen Herran eteen, jota Hän ei ollut käskennyt heitä tekemään. ² Tuli lähti Herran kasvojen edestä ja kulutti heidät, ja he kuolivat Herran edessä. ³ Mooses sanoi Aaronille: "Tämä on se, mistä Herra puhui sanoen: 'Niiden joukossa, jotka lähestyvät Minua, Minä osoittaudun pyhäksi; koko kansan edessä Minua kunnioitetaan.'" Ja Aaron pysyi vaiti. ⁴ Mooses kutsui Misaelin ja Elsafanin, Aaronin sedän Ussielin pojat, ja käski heitä: "Tulkaa tänne ja kantakaa sukulaisenne pois pyhäkköetelän edestä leirin ulkopuolelle." ⁵ He tulivat ja kantoivat heidät, yhä tunikoissaan, leirin ulkopuolelle, kuten Mooses oli käskennyt. ⁶ Mooses sanoi Aaronille ja hänen pojilleen Eleasarille ja Itamarille: "Älkää antako hiustenne tulla epäsiisteiksi älkääkään repikö vaatteitanne, ettette kuolisi ja ettei viha kohtaisi koko yhteisöä. Mutta sukulaisenne, koko Israelin kansa, saavat surra niitä, jotka Herra on kuluttanut tulella. ⁷ Älkää poistuko ilmestysmajan oviaukolta, ettette kuolisi, sillä Herran voiteluöljy on teidän päällänne." Ja he tekivät Mooseksen ohjeiden mukaan. ⁸ Herra puhui Aaronille sanoen, ⁹ "Sinä ja poikasi ette saa juoda viiniä tai muuta käynnyttä juomaa, kun tulette ilmestysmajaan, ettette kuolisi. Tämä on ikuinen säädös teidän sukupolvillemme, ¹⁰ jotta voitte erottaa pyhän ja tavallisen, saastaisen ja puhtaan, ¹¹ ja jotta voitte opettaa israelilaisille kaikki säädökset, jotka Herra on antanut Mooseksen kautta." ¹² Mooses puhui Aaronille ja hänen jäljellä oleville pojilleen, Eleasarille ja Itamarille, sanoen: "Ottakaa jyvähuri, joka jää jäljelle Herran tulilahjoista, ja syökää se happamattomana leivän muodossa alttarin vieressä, sillä se on korkeasti pyhä. ¹³ Teidän tulee syödä se pyhässä paikassa, sillä se on teidän osanne ja poikienne osuus Herralle tehdyistä tulilahjoista, kuten minua on käsketty. ¹⁴ Heilutusuhri rinta ja annettu uhri reisi saatte syödä puhtaassa paikassa, te, poikanne ja tyttärenne kanssanne; sillä ne on annettu teille ja lapsillenne osaksi Israelin rauhanuhreista. ¹⁵ Heidän tulee tuoda reisi, joka nostetaan, ja rinta, joka heilutetaan, yhdessä rasvaosien tulilahjojen kanssa, esittääkseen ne heilutusuhrina Herran edessä; se on ikuinen osuus teille ja pojillenne kanssanne, kuten Herra on käskennyt." ¹⁶ Mooses etsi tarkkaan syntiuhrikaurista ja huomasi, että se oli poltettu. Hän vihastui

Eleasarille ja Itamarille, Aaronin jäljellä oleville pojille, ja sanoi, ¹⁷ "Miksi ette syöneet syntiuhria pyhäkössä? Se on korkeasti pyhä, ja se annettiin teille poistamaan seurakunnan syyllisyys tekemällä sovitus heidän puolestaan Herran edessä. ¹⁸ Koska sen verta ei tuotu pyhäkköön, teidän olisi pitänyt syödä se pyhäkössä, kuten minä käskin." ¹⁹ Aaron vastasi Moosekselle: "Tänään he toivat syntiuhrinna ja polttouhrinsa Herran eteen, ja tällaisia asioita on tapahtunut minulle. Jos olisin syönyt syntiuhrin tänään, olisiko se ollut Herralle mieluista?" ²⁰ Kun Mooses kuuli tämän, hän oli tyytyväinen.

11 Herra puhui Moosekselle ja Aaronille sanoen: ² "Puhukaa israelilaisille ja sanokaa: 'Kaikista maalla elävistä eläimistä näitä saatte syödä: ³ Saatte syödä mitä tahansa eläintä, jolla on täysin jakautunut sorkka ja joka märehii. ⁴ "Kuitenkin on joitakin, jotka vain märehivät tai joilla on vain jakautunut sorkka, mutta niitä ette saa syödä. Kameli, vaikka se märehii, ei ole jakautunutta sorkkaa; se on teille saastainen. ⁵ Tamaani, vaikka se märehii, ei ole jakautunutta sorkkaa; se on teille saastainen. ⁶ Kani, vaikka se märehii, ei ole jakautunutta sorkkaa; se on teille saastainen. ⁷ Ja sika, vaikka sillä on täysin jakautunut sorkka, ei märehdi; se on teille saastainen. ⁸ Ette saa syödä niiden lihaa tai koskea niiden raatoihin; ne ovat teille saastaisia. ⁹ "Kaikista vedessä elävistä olennoista saatte syödä mitä tahansa, jolla on evät ja suomet. ¹⁰ Mutta kaikki merissä tai joissa elävät olennot, joilla ei ole eviä ja suomuja—kaikki parveilevat tai muut vedessä elävät olennot—ovat teille iljetys. ¹¹ Ja koska ne ovat teille iljetys, ette saa syödä niiden lihaa ja teidän tulee pitää niiden raadot iljetysenä. ¹² Kaikki vedessä elävät olennot, joilla ei ole eviä ja suomuja, ovat teille iljetys. ¹³ "Nämä ovat linnut, joita teidän tulee pitää iljetysenä ja joita ette saa syödä, koska ne ovat iljetys: kotka, korppikotka ja haaskalintu, ¹⁴ punahaukka, kaikki haukkalajit, ¹⁵ kaikki korppilajit, ¹⁶ strutsi, pöllö, lokki ja kaikki haukkalajit, ¹⁷ pikkupöllö, merimetso ja iso pöllö, ¹⁸ navettapöllö, pelikaani ja haaskalintu, ¹⁹ haikara, kaikki haikarat, harjalintu ja lepakko. ²⁰ "Kaikki neljällä jalalla kävelevät lentävät hyönteiset ovat teille iljetys. ²¹ Kuitenkin, neljällä jalalla kävelevistä lentävistä hyönteisistä saatte syödä niitä, joilla on niveljalat maassa hyppimistä varten. ²² Näistä saatte syödä mitä tahansa heinäsiirkkalajia, hepokattia, sirkkaa tai heinäsiirkkaa. ²³ Mutta kaikki muut neljalkaiset lentävät hyönteiset

3. Mooseksen kirja

ovat teille iljetys. ²⁴ "Näistä te tulette saastaisiksi; kuka tahansa koskee niiden raatoihin, on saastainen iltaan asti. ²⁵ Kuka tahansa nostaa niiden raatoja, hänen on pestävä vaatteensa, ja hän on saastainen iltaan asti. ²⁶ "Jokainen eläin, jolla ei ole täysin jakautunutta sorkkaa tai joka ei märehdi, on teille saastainen; kuka tahansa koskee niiden raatoihin, on saastainen. ²⁷ Kaikista neljällä jalalla kävelevistä eläimistä ne, jotka kävelevät kypälillään, ovat teille saastaisia; kuka tahansa koskee niiden raatoihin, on saastainen iltaan asti. ²⁸ Kuka tahansa nostaa niiden raatoja, hänen on pestävä vaatteensa, ja hän on saastainen iltaan asti. Nämä eläimet ovat teille saastaisia. ²⁹ "Maassa liikkuvista eläimistä nämä ovat teille saastaisia: myyrä, hiiri ja kaikki suuret liskolajit, ³⁰ samoin gekko, varaani, tavallinen lisko, skinkki ja kameleontti. ³¹ Kaikista maassa liikkuvista nämä ovat teille saastaisia. Kuka tahansa koskee niihin, kun ne ovat kuolleita, on saastainen iltaan asti. ³² Kun jokin niistä kuolee ja putoaa johonkin, se esine, mitä tahansa sen käyttö onkin, tulee saastaiseksi, olipa se tehty puusta, kankaasta, nahasta tai säkkikankaasta. Se on laitettava veteen; se on saastainen iltaan asti, ja sitten se on puhdas. ³³ Jos jokin niistä putoaa saviastian, kaikki siinä oleva tulee saastaiseksi, ja astia on rikottava. ³⁴ Mikä tahansa ruoka, jota saatte syödä ja joka on joutunut kosketuksiin veden kanssa tällaisesta astiasta, on epäpuhtautta, ja mikä tahansa neste, jota juodaan tällaisesta astiasta, on epäpuhtautta. ³⁵ Mikä tahansa, mihin niiden raato putoaa, tulee epäpuhtaaksi; uuni tai keittoastia on rikottava. Ne ovat epäpuhtaita, ja teidän on pidettävä niitä epäpuhtaina. ³⁶ Lähde tai vesisäiliö pysyy kuitenkin puhtaana, mutta kuka tahansa koskee näihin raatoihin, on epäpuhdas. ³⁷ Jos raato putoaa mihin tahansa siemeneen, joka on istutettavaksi, ne pysyvät puhtaina. ³⁸ Mutta jos siemenelle on laitettu vettä ja raato putoaa siihen, se tulee teille epäpuhtaaksi. ³⁹ "Jos eläin, jota saatte syödä, kuolee, kuka tahansa koskee sen raatoon, on saastainen iltaan asti. ⁴⁰ Kuka tahansa syö sen raatoa, hänen on pestävä vaatteensa, ja hän on saastainen iltaan asti. Kuka tahansa nostaa raatoa, hänen on pestävä vaatteensa, ja hän on saastainen iltaan asti. ⁴¹ "Jokainen maassa liikkuva olento on pidettävä iljetysenä; sitä ei saa syödä. ⁴² Ette saa syödä mitään maassa liikkuvaa olentoa, olipa se liikkuva vatsallaan tai kävelevä neljällä jalalla tai monilla jaloilla; se on iljetys. ⁴³ Älkää saastuttako itseänne

millään näistä olennoista. Älkää tehkö itseänne saastaisiksi niiden avulla tai tulko saastaisiksi niiden kautta. ⁴⁴ Minä olen Herra, teidän Jumalanne; erottautukaa ja olkaa pyhiä, koska minä olen pyhä. Älkää tehkö itseänne saastaisiksi millään maassa liikkuvalla olennoilla. ⁴⁵ Minä olen Herra, joka toi teidät pois Egyptistä ollakseni teidän Jumalanne; olkaa siis pyhiä, koska minä olen pyhä. ⁴⁶ "Nämä ovat lait koskien eläimiä, lintuja, jokaista vedessä liikkuvaa elävää olentoa ja jokaista maassa liikkuvaa olentoa. ⁴⁷ Teidän on erotettava epäpuhtaat ja puhtaat, elävät olennot, joita saa syödä, ja ne, joita ei saa syödä."

12 Herra puhui Moosekselle sanoen: ² "Puhu israelilaisille: 'Kun nainen tulee raskaaksi ja synnyttää poikalapsen, hän on seremoniaalisesti epäpuhdas seitsemän päivää, kuten kuukautistensa aikana. ³ Kahdeksantena päivänä pojan esinahka on ympärileikattava. ⁴ Sen jälkeen hänen on pysyttävä veren puhdistustilassa kolmekymmentäkolme päivää. Hän ei saa koskea mihinkään pyhään eikä mennä pyhäkköön, ennen kuin hänen puhdistuspäivänsä ovat täyttyneet. ⁵ Jos hän synnyttää tyttölapsen, hän on epäpuhdas kaksi viikkoa, kuten kuukautistensa aikana. Sen jälkeen hänen on pysyttävä veren puhdistustilassa kuusikymmentäkuusi päivää. ⁶ 'Kun hänen puhdistuspäivänsä pojan tai tyttären vuoksi ovat täyttyneet, hänen on tuotava pappiille ilmestysmajan ovelle vuoden vanha karitsa polttouhriksi ja nuori kyyhkynen tai metsäkyhky syntiuhriksi. ⁷ Pappi uhratkoon ne Herran edessä sovittaakseen hänet, ja hänet puhdistetaan verenvuodostaan. Nämä ovat säännökset naiselle, joka synnyttää poika- tai tyttölapsen. ⁸ Jos hän ei kykene hankkimaan karitsaa, hänen on tuotava kaksi metsäkyhkyä tai kaksi nuorta kyyhkystä, yksi polttouhriksi ja toinen syntiuhriksi. Näin pappi tekee sovituksen hänen puolestaan, ja hän on puhdas."

13 Herra puhui Moosekselle sanoen: ² "Kun henkilöllä on turvotus, rupi tai kirkas kohta ihollaan, ja siitä voi tulla lepra-infektio, hänet on vietävä pappi Aaronin tai jonkun hänen pojistaan, jotka ovat pappeja, luo. ³ Pappi tutkii infektoituneen alueen iholla, ja jos infektion karva on muuttunut valkoiseksi ja infektio vaikuttaa olevan syvemmällä kuin iho, se on lepra. Kun pappi tutkii heitä, hän julistaa heidät epäpuhtaisiksi. ⁴ Jos kirkas

3. Mooseksen kirja

kohta on valkoinen iholla eikä näytä olevan syvemmällä kuin iho, ja karva ei ole muuttunut valkoiseksi, pappi eristää henkilön seitsemäksi päiväksi. ⁵ Seitsemäntenä päivänä pappi tutkii heitä, ja jos infektio ei ole muuttunut eikä ole levinnyt iholla, pappi eristää heidät vielä seitsemäksi päiväksi. ⁶ Pappi tutkii heitä uudelleen seitsemäntenä päivänä, ja jos infektio on haalistunut eikä ole levinnyt, pappi julistaa heidät puhtaita; se on vain ihottuma. Heidän on pestävä vaatteensa ja he ovat puhtaita. ⁷ Mutta jos ihottuma leviää iholla sen jälkeen kun he ovat näyttäytyneet papille puhdistusta varten, heidän on mentävä uudelleen papin eteen. ⁸ Pappi tutkii heitä, ja jos ihottuma on levinnyt, hän julistaa heidät epäpuhtaita; se on lepra. ⁹ "Kun henkilöllä on lepra-infektio, hänet on vietävä papin luo. ¹⁰ Pappi tutkii heitä, ja jos iholla on valkoinen turvotus, joka on muuttanut karvan valkoiseksi, ja turvotuksessa on raakaa lihaa, ¹¹ se on krooninen lepra iholla, ja pappi julistaa heidät epäpuhtaita. Heidä ei tarvitse eristää, sillä he ovat jo epäpuhtaita. ¹² Jos lepra leviää iholla ja peittää koko kehon päästä jalkoihin, niin pitkälle kuin pappi voi nähdä, ¹³ pappi tutkii heitä, ja jos lepra on peittänyt koko heidän kehonsa, hän julistaa heidät puhtaita. Koska se on muuttunut kokonaan valkoiseksi, he ovat puhtaita. ¹⁴ Mutta aina kun raakaa lihaa ilmestyy heihin, he ovat epäpuhtaita. ¹⁵ Kun pappi näkee raakan lihan, hän julistaa heidät epäpuhtaita; raaka liha on epäpuhtaus, se on lepra. ¹⁶ Jos raaka liha muuttuu ja tulee valkoiseksi, heidän on mentävä papin eteen. ¹⁷ Pappi tutkii heitä, ja jos infektoitunut alue on muuttunut valkoiseksi, pappi julistaa heidät puhtaita; he ovat puhtaita. ¹⁸ "Kun iholla on paise ja se paranee, ¹⁹ ja paiseen paikalle tulee valkoinen turvotus tai punertavan valkoinen kirkas kohta, heidän on mentävä papin eteen. ²⁰ Pappi tutkii sen, ja jos se näyttää olevan syvemmällä kuin iho ja karva on muuttunut valkoiseksi, pappi julistaa heidät epäpuhtaita; se on lepra, joka on puhjennut paiseeseen. ²¹ Mutta jos pappi tutkii sen eikä siinä ole valkoista karvaa eikä se ole syvemmällä kuin iho ja on haalistunut, pappi eristää heidät seitsemäksi päiväksi. ²² Jos se leviää iholla, pappi julistaa heidät epäpuhtaita; se on infektio. ²³ Mutta jos kirkas kohta pysyy muuttumattomana eikä ole levinnyt, se on vain paiseen arpi, ja pappi julistaa heidät puhtaita. ²⁴ "Kun iholla on palovamma ja palovamman raaka liha muuttuu kirkkaaksi kohdaksi, punertavan valkoiseksi

tai valkoiseksi, ²⁵ pappi tutkii kohdan, ja jos kirkkaan kohdan karva on muuttunut valkoiseksi ja se näyttää olevan syvemmällä kuin iho, se on lepra, joka on puhjennut palovammaan. Pappi julistaa heidät epäpuhtaita; se on lepra-infektio. ²⁶ Mutta jos pappi tutkii sen eikä siinä ole valkoista karvaa eikä se ole syvemmällä kuin iho ja on himmeä, pappi eristää heidät seitsemäksi päiväksi. ²⁷ Seitsemäntenä päivänä pappi tutkii heitä, ja jos se leviää iholla, pappi julistaa heidät epäpuhtaita; se on lepra-infektio. ²⁸ Mutta jos kirkas kohta pysyy muuttumattomana eikä ole levinnyt iholla ja on himmeä, se on palovamman turvotus, ja pappi julistaa heidät puhtaita; se on vain palovamman arpi. ²⁹ "Jos miehellä tai naisella on infektio päässä tai parrassa, ³⁰ pappi tutkii infektion, ja jos se näyttää olevan syvemmällä kuin iho ja siinä on ohutta kellertävää karvaa, pappi julistaa heidät epäpuhtaita; se on hilse, se on pään tai parran lepra. ³¹ Mutta jos pappi tutkii hilseilevän infektion eikä se näytä olevan syvemmällä kuin iho eikä siinä ole mustaa karvaa, pappi eristää heidät seitsemäksi päiväksi. ³² Seitsemäntenä päivänä pappi tutkii infektion, ja jos hilse ei ole levinnyt eikä kellertävää karvaa ole kasvanut, eikä se näytä olevan syvemmällä kuin iho, ³³ heidän on ajeltava itsensä, paitsi infektoitunut alue, ja pappi eristää heidät vielä seitsemäksi päiväksi. ³⁴ Seitsemäntenä päivänä pappi tutkii hilseen, ja jos se ei ole levinnyt ja näyttää olevan syvemmällä kuin iho, pappi julistaa heidät puhtaita. Heidän on pestävä vaatteensa ja he ovat puhtaita. ³⁵ Mutta jos hilse leviää iholla sen jälkeen kun heidät on julistettu puhtaita, ³⁶ pappi tutkii heitä, ja jos hilse on levinnyt, hänen ei tarvitse etsiä kellertävää karvaa; he ovat epäpuhtaita. ³⁷ Jos hilse pysyy muuttumattomana ja siihen on kasvanut mustaa karvaa, hilse on parantunut, ja he ovat puhtaita; pappi julistaa heidät puhtaita. ³⁸ "Kun miehellä tai naisella on kirkkaita kohtia iholla, valkoisia kirkkaita kohtia, ³⁹ pappi tutkii heitä, ja jos kirkkaat kohdat ovat himmeän valkoisia, se on ihottuma, joka on puhjennut iholla; he ovat puhtaita. ⁴⁰ "Jos mies menettää päänsä hiukset, hän on kalju mutta puhdas. ⁴¹ Jos hän menettää hiukset päänsä etu- ja sivuosista, hän on kalju otsalta mutta puhdas. ⁴² Mutta jos kaljussa päässä tai otsassa on punertavan valkoinen infektio, se on lepra, joka puhkeaa hänen kaljussa päässään tai otsassaan. ⁴³ Pappi tutkii hänet, ja jos infektion turvotus on

3. Mooseksen kirja

punertavan valkoinen hänen kaljussa päässään tai otsassaan, kuten lepran ulkonäkö iholla, ⁴⁴ hän on leprainen mies ja on epäpuhtaus. Pappi julistaa hänet epäpuhtaaksi päänsä infektion vuoksi. ⁴⁵ "Henkilön, jolla on tällainen infektio, on käytettävä repeytyneitä vaatteita, annettava hiustensa olla hoitamattomina, peitettävä kasvojensa alaosa ja huudettava: 'Epäpuhdas! Epäpuhdas!'" ⁴⁶ Heidän on pysyttävä epäpuhtaina niin kauan kuin heillä on infektio. Heidän on asuttava yksin leirin ulkopuolella. ⁴⁷ "Kun vaatteessa on lepran merkki, olipa se villainen tai pellavainen vaate, ⁴⁸ olipa se loimessa tai kuteessa, pellavasta tai villasta, tai nahassa tai missä tahansa nahkatuotteessa, ⁴⁹ jos merkki on vihertävä tai punertava vaatteessa tai nahassa, olipa se loimessa tai kuteessa, tai missä tahansa nahkatuotteessa, se on lepran merkki ja se on näytettävä papille. ⁵⁰ Pappi tutkii merkin ja eristää esineen seitsemäksi päiväksi. ⁵¹ Seitsemäntenä päivänä hän tutkii merkin, ja jos se on levinnyt vaatteessa, loimessa tai kuteessa, tai nahassa, se on leprainen pahanlaatuinen merkki ja on epäpuhtaus. ⁵² Hänen on poltettava vaate, olipa se loimessa tai kuteessa, villasta tai pellavasta, tai mikä tahansa nahkatuote, jossa merkki esiintyy; se on leprainen pahanlaatuinen merkki. Se on poltettava tulella. ⁵³ Mutta jos pappi tutkii sen eikä merkki ole levinnyt vaatteessa, loimessa tai kuteessa, tai missään nahkatuotteessa, ⁵⁴ pappi käskää esineen pestä ja eristää sen vielä seitsemäksi päiväksi. ⁵⁵ Kun esine on pesty, pappi tutkii sen uudelleen, ja jos merkki ei ole muuttanut ulkonäköään, vaikka se ei ole levinnyt, se on epäpuhtaus. Polta se, olipa merkki takana tai edessä. ⁵⁶ Mutta jos pappi tutkii sen ja merkki on haalistunut pesun jälkeen, hän repii sen pois vaatteesta, nahasta, loimesta tai kuteesta. ⁵⁷ Jos se ilmestyy uudelleen vaatteessa, loimessa tai kuteessa, tai missä tahansa nahkatuotteessa, se on leviävä merkki; esine on poltettava. ⁵⁸ Mikä tahansa vaate, loimi tai kude, tai mikä tahansa nahkatuote, josta merkki on kadonnut pesun jälkeen, on pestävä uudelleen ja on puhdas." ⁵⁹ Nämä ovat säännökset lepran merkistä villaisessa tai pellavaisessa vaatteessa, loimessa tai kuteessa, tai missä tahansa nahkatuotteessa, sen julistamiseksi puhtaaksi tai epäpuhtaaksi.

luo; ³ ja pappi menee leirin ulkopuolelle tarkastamaan hänet. Jos henkilö on parantunut saastuttavasta ihotaudista, ⁴ pappi käskää tuoda kaksi elävää puhdasta lintua, setripuuta, helakanpunaista lankaa ja iisoppia puhdistettavalle. ⁵ Pappi käskää teurastaa yhden linnuista saviastiassa juoksevan veden päällä. ⁶ Hän ottaa elävän linnun sekä setripuun, helakanpunaisen langan ja iisopin ja kastaa ne teurastetun linnun vereen juoksevan veden päällä. ⁷ Hän pirskottaa puhdistettavaa ihotaudista seitsemän kertaa ja julistaa hänet puhtaaksi ja päästää elävän linnun vapaaksi avoimelle kentälle. ⁸ Puhdistettavan on pestävä vaatteensa, ajettava kaikki hiuksensa ja kylvettävä vedessä, ja hän on puhdas. Sen jälkeen hän saa tulla leiriin, mutta hänen on pysyttävä teltastaan ulkona seitsemän päivää. ⁹ Seitsemäntenä päivänä hänen on ajettava kaikki hiuksensa: pää, parta, kulmakarvat ja kaikki muu karva. Hänen on pestävä vaatteensa ja kylvettävä vedessä, ja hän on puhdas. ¹⁰ Kahdeksantena päivänä hänen on otettava kaksi virheetöntä urospuolista karitsaa, virheetön vuoden vanha naaraskaritsa ja kolme kymmenesosaa eefa-mittaa hienoa jauhua öljyn sekoitettuna ruokauhriksi ja yksi log-mitta öljyä. ¹¹ Pappi, joka julistaa hänet puhtaaksi, esittää puhdistettavan ja hänen uhrinsa Herran edessä ilmestysmajan ovella. ¹² Pappi ottaa yhden urospuolisen karitsan ja uhraa sen vikauhriksi yhdessä log-mitan öljyn kanssa ja heiluttaa niitä heilutusuhrina Herran edessä. ¹³ Hän teurastaa karitsan siinä paikassa, missä syntiuhri ja polttouhri teurastetaan, pyhäkköalueella. Vikauhri, kuten syntiuhri, kuuluu papille; se on erityisen pyhä. ¹⁴ Pappi ottaa osan vikauhrin verestä ja panee sitä puhdistettavan oikean korvan lehteen, hänen oikean kätensä peukaloon ja hänen oikean jalkansa isovarpaaseen. ¹⁵ Pappi ottaa myös osan log-mitan öljystä ja kaataa sen vasemman kätensä kämmenelle. ¹⁶ Hän kastaa oikean etusormensa öljyn kämmenellään ja pirskottaa öljyä sormellaan seitsemän kertaa Herran edessä. ¹⁷ Osan jäljellä olevasta öljystä kämmenellään pappi panee puhdistettavan oikean korvan lehteen, hänen oikean kätensä peukaloon ja hänen oikean jalkansa isovarpaaseen, vikauhrin veren päälle. ¹⁸ Jäljellä olevan öljyn kämmenellään pappi panee puhdistettavan päähän, sovittoa hänet Herran edessä. ¹⁹ Sitten pappi uhraa syntiuhrin ja sovittoa puhdistettavan hänen saastaisuudesta. Sen

3. Mooseksen kirja

jälkeen hän teurastaa polttouhrin.²⁰ Pappi uhraa polttouhrin ja ruokauhrin alttarilla. Näin pappi sovittaa hänet, ja hän on puhdas.²¹ Jos taas hän on köyhä eikä voi hankkia näitä, hänen on otettava yksi urospuolinen karitsa vikauhriksi, joka heilutetaan sovituksiksi hänelle, yhdessä kymmenesosan eefamittaa hienoa jauhoa öljyn sekoitettuna ruokauhriksi ja log-mitta öljyä,²² ja kaksi metsäkyynyä tai kaksi kyyhkysenpoikaa, sen mukaan mitä hän voi hankkia, toinen syntiuhriksi ja toinen polttouhriksi.²³ Kahdeksantena päivänä hänen on tuotava ne puhdistettavakseen papin luo ilmestysmajan ovelle, Herran eteen.²⁴ Pappi ottaa vikauhriksi tarkoitetun karitsan yhdessä log-mitan öljyn kanssa ja heiluttaa niitä heilutusuhrina Herran edessä.²⁵ Hän teurastaa karitsan vikauhriksi ja panee osan sen verestä puhdistettavan oikean korvan lehteen, hänen oikean kätensä peukaloon ja hänen oikean jalkansa isovarpaaseen.²⁶ Pappi kaataa osan öljystä vasemman kätensä kämmenelle.²⁷ Oikealla etusormellaan pappi pirsottaa öljyä kämmeneltään seitsemän kertaa Herran edessä.²⁸ Osan öljystä kämmenellään hän panee samoihin paikkoihin, joihin hän pani vikauhrin veren—puhdistettavan oikean korvan lehteen, hänen oikean kätensä peukaloon ja hänen oikean jalkansa isovarpaaseen.²⁹ Jäljellä olevan öljyn kämmenellään pappi panee puhdistettavan päähän, sovittaen hänet Herran edessä.³⁰ Sitten hän uhraa yhden metsäkyynyistä tai kyyhkysenpojista, sen mukaan mitä hän voi hankkia.³¹ Hän uhraa sen, mitä hän voi hankkia, yhden syntiuhriksi ja toisen polttouhriksi, yhdessä ruokauhrin kanssa. Näin pappi sovittaa Herran edessä puhdistettavan puolesta.³² Tämä on laki jokaiselle, jolla on saastuttava ihotauti eikä voi hankkia tavanomaisia uhreja puhdistukseksi.³³ Herra puhui myös Moosekselle ja Aaronille sanoen:³⁴ "Kun tulette Kanaanin maahan, jonka minä annan teille omistukseksi, ja minä sallin leviävän homeen talossa siinä maassa,³⁵ talon omistajan on mentävä ja sanottava papille: 'Minä olen huomannut talossani jotain, joka muistuttaa saastuttavaa hometta.'³⁶ Pappi käskee tyhjentää talon ennen kuin hän menee tutkimaan hometta, jotta mitään talossa ei julistettaisi saastaiseksi. Tämän jälkeen pappi menee tarkastamaan talon.³⁷ Hän tutkii homeen seinillä, ja jos siinä on vihertäviä tai punertavia painaumia, jotka näyttävät syvemmilta kuin seinän pinta,³⁸ pappi menee ulos talosta ja sulkee sen seitsemäksi

päiväksi.³⁹ Seitsemäntenä päivänä pappi palaa tarkastamaan talon uudelleen. Jos home on levinnyt seinillä,⁴⁰ hän käskää repiä saastuneet kivet irti ja heittää ne saastaiseen paikkaan kaupungin ulkopuolelle.⁴¹ Hänen on annettava kaapia kaikki talon sisäseinät, ja kaavittu materiaali on vietävä saastaiseen paikkaan kaupungin ulkopuolelle.⁴² Sitten otetaan toisia kiviä korvaamaan nämä ja otetaan uutta savea ja rapataan talo.⁴³ Jos saastuttava home ilmestyy uudelleen taloon sen jälkeen, kun kivet on poistettu ja talo kaavittu ja rapattu,⁴⁴ pappi menee tutkimaan sitä, ja jos home on levinnyt talossa, se on pysyvä saastuttava home; talo on saastainen.⁴⁵ Talo on purettava—sen kivet, puut ja kaikki rappaus—ja vietävä kaupungin ulkopuolelle saastaiseen paikkaan.⁴⁶ Jokainen, joka menee taloon sen ollessa suljettuna, on saastainen iltaan asti.⁴⁷ Jokaisen, joka nukkuu tai syö talossa, on puhdistettava vaatteensa.⁴⁸ Mutta jos pappi tulee tarkastamaan sitä ja home ei ole levinnyt talon rappauksen jälkeen, hän julistaa talon puhtaaksi, koska saastuttava home on poissa.⁴⁹ Puhdistukseen talon hän ottaa kaksi lintua, setripuuta, helakanpunaista lankaa ja iisoppia.⁵⁰ Hän panee yhden linnuista kuolemaan tuoreen veden päällä saviastiassa.⁵¹ Sitten hän ottaa setripuun, iisopin, helakanpunaisen langan ja elävän linnun, kastaa ne kuolleen linnun vereen ja tuoreeseen veteen ja pirsottaa taloa seitsemän kertaa.⁵² Hän puhdistaa talon linnun verellä, tuoreella vedellä, elävällä linnulla, setripuulla, iisopilla ja helakanpunaisella langalla.⁵³ Sitten hän päästää elävän linnun vapaaksi avoimelle kentälle kaupungin ulkopuolella. Näin hän sovittaa talon, ja se on puhdas."⁵⁴ Tämä on laki kaikista saastuttavista ihotaudeista, haavasta,⁵⁵ vahingollisista homeista kankaassa tai asunnossa,⁵⁶ ja kaikista muista ihosairauksista: turvotuksesta, ihottumasta tai kiiltävästä paikasta⁵⁷ määrittämään, milloin jokin on puhdas tai saastainen. Tämä on laki saastuttavista ihotaudeista ja saastuttavista homeista.

15

Herra puhui Moosekselle ja Aaronille sanoen:² "Puhu israelilaisille ja sano heille: 'Kun jollakin miehellä on vuoto ruumiistaan, hänen vuotonsa on saastainen.'³ Tämä on hänen saastaisuutensa vuotonsa aikana: olipa hänen ruumiinsa vuoto vapaana tai tukossa, se on hänen saastaisuutensa.⁴ Jokainen vuote, jolla vuotava mies makaa, tulee saastaiseksi, ja jokainen esine, jolla hän

3. Mooseksen kirja

istuu, on myös saastainen. ⁵ Jokaisen, joka koskettaa hänen vuodettaan, on pestävä vaatteensa ja kylvettävä itsensä vedessä ja oltava saastainen iltaan asti. ⁶ Jokaisen, joka istuu esineellä, jolla vuotava mies on istunut, on pestävä vaatteensa ja kylvettävä itsensä vedessä ja oltava saastainen iltaan asti. ⁷ Jokaisen, joka koskettaa vuotavaa miestä, on pestävä vaatteensa ja kylvettävä itsensä vedessä ja oltava saastainen iltaan asti. ⁸ Jos vuotava mies sylkee puhtaaseen henkilöön, tämän on pestävä vaatteensa ja kylvettävä itsensä vedessä ja oltava saastainen iltaan asti. ⁹ Jokainen satula, jolla vuotava mies ratsastaa, on saastainen. ¹⁰ Jokainen, joka koskettaa jotain, mikä oli hänen allaan, on saastainen iltaan asti, ja jokaisen, joka kantaa näitä esineitä, on pestävä vaatteensa ja kylvettävä itsensä vedessä ja oltava saastainen iltaan asti. ¹¹ Jokaisen, jota vuotava mies koskettaa pesemättä käsiään vedessä, on pestävä vaatteensa ja kylvettävä itsensä vedessä ja oltava saastainen iltaan asti. ¹² Savinen astia, jota mies koskettaa, on rikottava, ja jokainen puuesine on huuhdeltava vedessä. ¹³ Kun vuotava mies on puhdistunut vuodostaan, hänen on laskettava seitsemän päivää puhdistumisensa vuoksi; hänen on pestävä vaatteensa ja kylvettävä ruumiinsa juoksevassa vedessä, ja hän on puhdas. ¹⁴ Kahdeksantena päivänä hänen on otettava kaksi metsäkyynyä tai kaksi kyyhkysenpoikaa ja tultava Herran eteen ilmistymajan ovelle ja annettava ne papille. ¹⁵ Pappi uhratkoon ne, toisen syntiuhrina ja toisen polttouhrina. Näin pappi toimittaa sovituksen hänen puolestaan Herran edessä hänen vuotonsa vuoksi. ¹⁶ Kun miehellä on siemennesteen purkaus, hänen on kylvettävä koko ruumiinsa vedessä ja oltava saastainen iltaan asti. ¹⁷ Jokainen vaate tai nahka, johon on tullut siemennestettä, on pestävä vedessä ja oltava saastainen iltaan asti. ¹⁸ Jos mies makaa naisen kanssa ja siemennestettä tulee, molempien on kylvettävä vedessä ja oltava saastaisia iltaan asti. ¹⁹ Kun naisella on vuoto, jos hänen vuotonsa on verta, hän on kuukautistilassaan seitsemän päivää, ja jokainen, joka koskettaa häntä, on saastainen iltaan asti. ²⁰ Jokainen esine, jolla hän makaa kuukautistilansa aikana, tulee saastaiseksi, ja jokainen esine, jolla hän istuu, on myös saastainen. ²¹ Jokaisen, joka koskettaa hänen vuodettaan, on pestävä vaatteensa ja kylvettävä itsensä vedessä ja oltava saastainen iltaan asti. ²² Jokaisen, joka koskettaa esinettä, jolla hän istuu, on pestävä

vaatteensa ja kylvettävä itsensä vedessä ja oltava saastainen iltaan asti. ²³ Olipa kyseessä vuode tai esine, jolla hän istui, kun joku koskettaa sitä, hän on saastainen iltaan asti. ²⁴ Jos mies makaa hänen kanssaan ja hänen kuukautistilansa on hänen päällään, hän on saastainen seitsemän päivää, ja jokainen vuode, jolla hän makaa, on saastainen. ²⁵ Jos naisella on verenvuotoa monina päivinä, ei kuukautistilansa aikana, tai jos hänellä on vuotoa kuukautistilansa jälkeen, hän on saastainen kuten kuukautistilansa aikana. ²⁶ Jokainen vuode, jolla hän makaa vuotonsa aikana, on kuin hänen vuoteensa kuukautisten aikana, ja jokainen esine, jolla hän istuu, on saastainen, kuten hänen kuukautistilansa. ²⁷ Jokainen, joka koskettaa niitä, on saastainen, ja hänen on pestävä vaatteensa ja kylvettävä itsensä vedessä ja oltava saastainen iltaan asti. ²⁸ Kun hän on puhdistunut vuodostaan, hänen on laskettava seitsemän päivää, ja sen jälkeen hän on puhdas. ²⁹ Kahdeksantena päivänä hänen on otettava kaksi metsäkyynyä tai kaksi kyyhkysenpoikaa ja tuotava ne papille ilmistymajan ovelle. ³⁰ Pappi uhratkoon toisen syntiuhrina ja toisen polttouhrina. Näin pappi toimittaa sovituksen hänen puolestaan Herran edessä hänen saastaisen vuotonsa vuoksi. ³¹ Teidän on pidettävä israelilaiset erillään heidän saastaisuudestaan, etteivät he kuolisi saastaisuudessaan saastuttaessaan minun asumukseni, joka on heidän keskellään. ³² Tämä on laki vuotavasta miehestä ja jokaisesta, joka tulee saastaiseksi siemennesteen purkauksesta, ³³ ja naisesta hänen kuukautistilassaan, ja jokaisesta, jolla on vuoto, mies tai nainen, ja miehestä, joka makaa saastaisen naisen kanssa.

16 Herra puhui Moosekselle Aaronin kahden pojan kuoleman jälkeen, jotka kuolivat lähestyessään Herran läsnäoloa. ² Herra käski Moosesta: "Sano veljellesi Aaronille, ettei hän saa mennä pyhään paikkaan esiripun taakse, arkun päällä olevan kansilevyn eteen, milloin tahansa, tai hän kuolee; sillä minä ilmestyn pilvessä kansilevyn päällä. ³ Aaronin tulee mennä pyhään paikkaan nuoren sonnin kanssa syntiuhriksi ja oinaan kanssa polttouhriksi. ⁴ Hänen tulee pukeutua pyhään pellavapaitaan, pellavaiset alushousut ruumistaan vasten, ja hänet tulee vyöttää pellavavyöllä, ja hänen tulee pukeutua pellavaiseen turbaaniin. Nämä ovat pyhiä vaatteita, joten hänen on peseydyttävä vedessä ennen niiden pukemista. ⁵ Hänen tulee ottaa Israelin

3. Mooseksen kirja

kansalta kaksi pukkia syntiuhriksi ja yksi oinas polttouhriksi. ⁶ Aaronin tulee uhrata sonni omaksi syntiuhrikseen sovittaakseen itsensä ja perhekuntansa. ⁷ Hänen tulee sitten ottaa kaksi pukkia ja asettaa ne Herran eteen ilmestysmajan oviaukolle. ⁸ Aaronin tulee heittää arpa kahdesta pukista — yksi arpa Herralle ja toinen syntipukille. ⁹ Aaronin tulee uhrata pukki, jonka arpa Herralle osoittaa, ja uhrata se syntiuhriksi. ¹⁰ Mutta pukki, joka valitaan arpa syntipukiksi, tulee esittävä elävänä Herran eteen, jotta sen yli voidaan tehdä sovitus, ja lähettää se erämaahan syntipukkina. ¹¹ Aaronin tulee viedä sonni omaksi syntiuhrikseen sovittaakseen itsensä ja perhekuntansa, ja hänen tulee teurastaa sonni omaksi syntiuhrikseen. ¹² Hänen tulee ottaa suitsutusastia täynnä hehkuvia hiiliä Herran edessä olevalta alttarilta ja kaksi kourallista hienoksi jauhetta tuoksuvaan suitsuketta ja viedä ne esiripun sisäpuolelle. ¹³ Hänen tulee panna suitsuke tuleen Herran edessä, ja suitsutuspilvi peittää liiton lain taulujen yläpuolella olevan kansilevyn, jottei hän kuole. ¹⁴ Hänen tulee ottaa sonnin verta ja pirsottaa sitä sormellaan kansilevyn etupuolelle; hänen tulee pirsottaa sitä sormellaan seitsemän kertaa kansilevyn eteen. ¹⁵ Hänen tulee sitten teurastaa pukki kansan syntiuhriksi ja viedä sen verta esiripun sisäpuolelle, toimien sen kanssa samalla tavalla kuin sonnin veren kanssa: pirsottaen sitä kansilevyn päälle ja eteen. ¹⁶ Näin hän tekee sovituksen pyhälle paikalle israelilaisten epäpuhtauden ja kapinallisuuden vuoksi, mitä tahansa heidän syntinsä ovat olleetkaan. Hänen tulee tehdä samoin ilmestysmajan puolesta, joka on heidän keskellään heidän epäpuhtautensa keskellä. ¹⁷ Kenenkään ei tule olla ilmestysmajassa siitä hetkestä, kun Aaron menee tekemään sovitusta pyhään paikkaan, kunnes hän tulee ulos, tehtyään sovituksen itsensä, perhekuntansa ja koko Israelin yhteisön puolesta. ¹⁸ Sitten hänen tulee mennä ulos Herran edessä olevalle alttarille ja tehdä sovitus sen puolesta. Hänen tulee ottaa sonnin verta ja pukiin verta ja panna sitä alttarin kaikkiin sarviin. ¹⁹ Hänen tulee pirsottaa verta sormellaan seitsemän kertaa puhdistaakseen ja pyhittääkseen se israelilaisten epäpuhtaudesta. ²⁰ Kun Aaron on saanut päätökseen sovituksen pyhän paikan, ilmestysmajan ja alttarin puolesta, hänen tulee tuoda elävä pukki esiin. ²¹ Hänen tulee laskea molemmat kätensä elävän pukiin pään päälle ja tunnustaa sen yli kaikki israelilaisten

pahuus ja kapinallisuus — kaikki heidän syntinsä — ja panna ne pukiin päähän. Hänen tulee lähettää pukki erämaahan jonkun tehtävään määrätyn henkilön huostassa. ²² Pukki kantaa kaikki heidän syntinsä kaukaiseen paikkaan; ja mies päästää sen vapaaksi erämaahan. ²³ Sitten Aaronin tulee mennä ilmestysmajaan ja riisua pellavavaatteet, jotka hän puki ylleen ennen pyhään paikkaan menoa, ja hänen tulee jättää ne sinne. ²⁴ Hänen tulee peseytyä vedessä pyhässä paikassa ja pukeutua tavallisiin vaatteisiinsa. Sitten hänen tulee tulla ulos ja uhrata oma polttouhrinsa ja kansan polttouhri, tehdäkseen sovituksen itsensä ja kansan puolesta. ²⁵ Hänen tulee polttaa syntiuhrin rasva alttarilla. ²⁶ Miehen, joka päästää pukiin syntipukkina vapaaksi, tulee pestä vaatteensa ja peseytyä vedessä; sen jälkeen hän saa tulla leiriin. ²⁷ Syntiuhriksi uhrattu sonni ja pukki, joiden veri tuotiin pyhään paikkaan sovituksen tekemiseksi, tulee viedä leirin ulkopuolelle; niiden nahat, liha ja sisälmykset on poltettava. ²⁸ Miehen, joka polttaa ne, tulee pestä vaatteensa ja peseytyä vedessä; sen jälkeen hän saa tulla leiriin. ²⁹ Tämä on oleva teille ikuinen säädös: Seitsemännessä kuussa, kymmenentenä päivänä, teidän tulee nöyryyttää itsenne ja olla tekemättä mitään työtä, olittepa syntyperäisiä tai keskuudessanne asuvia muukalaisia, ³⁰ sillä sinä päivänä teille tehdään sovitus, jotta te puhdistuisitte. Herran edessä te tulette puhtaiksi kaikista synneistänne. ³¹ Se on sapatti, jona teidän tulee levätä ja nöyryyttää itsenne; se on ikuinen säädös. ³² Pappi, joka on voideltu ja asetettu isänsä seuraajaksi ylimmäiseksi papiksi, tekee sovituksen. Hänen tulee pukeutua pyhiin pellavavaatteisiin, ³³ ja tehdä sovitus pyhän pyhäkön, ilmestysmajan ja alttarin puolesta. Hänen tulee myös tehdä sovitus pappien ja koko yhteisön jäsenten puolesta. ³⁴ Tämä on oleva teille ikuinen säädös: Sovitus on tehtävä kerran vuodessa kaikkien israelilaisten syntien puolesta." Ja se tehtiin, kuten Herra käski Moosesta.

17 Herra puhui Moosekselle sanoen: ² "Puhu Aaronille, hänen pojilleen ja kaikille israelilaisille ja sano heille: 'Tämä on se, mitä Herra on käskennyt: ³ Kuka tahansa Israelin heimon jäsen, joka uhraa härän, lampaan tai vuohen leirissä tai sen ulkopuolella, ⁴ eikä tuo sitä ilmestysmajan ovelle uhratakseen sen Herralle asumuksen edessä, on verenvuodatukselta syyllinen. Se henkilö on vuodattanut verta ja hänet on

3. Mooseksen kirja

poistettava kansansa keskuudesta. ⁵ Tämä on niin, että israelilaiset tuovat uhrinsa, jotka he tällä hetkellä uhraavat avoimilla kentillä, Herralle ilmestysmajan ovelle, papille, ja uhraavat ne yhteyshuoneina. ⁶ Pappi vihmakoon veren Herran alttarille ilmestysmajan ovelle ja polttakoon rasvan suloiseksi tuoksuksi Herralle. ⁷ He eivät saa enää uhrata uhrejaan pukki-demoneille, joiden kanssa he ovat olleet uskottomia. Tämä olkoon pysyvä säädös heille ja tuleville sukupolville. ⁸ "Sano heille: 'Kuka tahansa israelilainen tai heidän keskuudessaan asuva muukalainen, joka tuo polttouhrin tai uhraa ⁹ eikä tuo sitä ilmestysmajan ovelle uhrataksaan sen Herralle, on poistettava kansansa keskuudesta. ¹⁰ Minä kännän kasvoni ketä tahansa israelilaista tai heidän keskuudessaan asuvaa muukalaista vastaan, joka kuluttaa verta, ja minä poistan heidät kansansa keskuudesta. ¹¹ Sillä luontokappaleen elämä on veressä, ja minä olen antanut sen teille sovituksiksi sieluillenne alttarilla; veri tekee sovituksen elämän puolesta. ¹² Siksi minä sanon israelilaisille: "Kukaan teistä ei saa kuluttaa verta, eikä myöskään teidän keskuudessaan asuva muukalainen saa kuluttaa verta." ¹³ Kuka tahansa israelilainen tai teidän keskuudessaan asuva muukalainen, joka metsästää syötäväksi kelpaavan eläimen tai linnun, on laskettava sen veri maahan ja peitettävä se maalla, ¹⁴ koska jokaisen luontokappaleen elämä on sen veressä. Siksi olen sanonut israelilaisille: "Te ette saa kuluttaa minkään luontokappaleen verta, koska jokaisen luontokappaleen elämä on sen veri; kuka tahansa, joka kuluttaa sitä, on poistettava." ¹⁵ Kuka tahansa, olipa syntyperäinen tai muukalainen, joka syö jotain kuolleena löydettyä tai villieläinten repimää, on pestävä vaatteensa ja kylvettävä itsensä vedessä, ja hän pysyy seremoniaalisesti epäpuhtaan iltaan asti; sitten hän on puhdas. ¹⁶ Mutta jos he eivät pese vaatteitaan ja kylve itseään, he kantavat syyllisyytensä vastuuta.

18 Herra puhui Moosekselle sanoen: ² "Puhu israelilaisille ja sano heille: 'Minä olen Herra, teidän Jumalanne. ³ Älkää tehkö niin kuin tehdään Egyptin maassa, jossa te asuitte, älkääkään tehkö niin kuin tehdään Kanaanin maassa, johon minä teidät vien. Älkää noudattako heidän tapojaan. ⁴ Noudattakaa minun säädöksiäni ja pitäkää minun käskyni, että eläisitte niiden mukaan. Minä olen Herra, teidän Jumalanne. ⁵ Pitäkää siis minun käskyni ja säädökseni, sillä se, joka ne täyttää, saa

elää niiden kautta. Minä olen Herra. ⁶ 'Älköön kukaan teistä lähestykö ketään läheistä sukulaistaan saadakseen hänet alastomaksi. Minä olen Herra. ⁷ Älä paljasta isäsi alastomuutta, joka on äitisi alastomuus. Hän on sinun äitisi; älä paljasta hänen alastomuuttaan. ⁸ Älä riisu isäsi vaimoa, se on kuin tekisit isäsi alastomaksi. ⁹ Sisaresi alastomuutta, olipa hän isäsi tai äitisi tytär, olipa hän syntynyt kotona tai muualla, älä paljasta. ¹⁰ Älä paljasta poikasi tyttären tai tyttäresi tyttären alastomuutta, sillä heidän alastomuutensa on sinun omaasi. ¹¹ Isäsi vaimon tyttären, joka on sisaresi, alastomuutta älä paljasta. ¹² Älä paljasta isäsi sisaren alastomuutta; hän on isäsi läheinen sukulainen. ¹³ Älä paljasta äitisi sisaren alastomuutta, sillä hän on äitisi läheinen sukulainen. ¹⁴ Älä paljasta isäsi veljen vaimon alastomuutta; hän on sinun täti. ¹⁵ Älä riisu miniääsi, sillä hän on poikasi vaimo. ¹⁶ Älä riisu veljesi vaimoa, sillä se häpäisisi veljesi. ¹⁷ Älä paljasta naisen ja hänen tyttärensä alastomuutta, älkä ota hänen poikansa tytärtä tai tyttärensä tytärtä paljastaaksesi heidän alastomuuttaan; he ovat läheisiä sukulaisia. Se on rikollista. ¹⁸ Älä ota vaimosi sisarta kilpakumppaniksi paljastaaksesi hänen alastomuuttaan vaimosi eläessä. ¹⁹ Älä lähesty naista paljastaaksesi hänen alastomuuttaan hänen kuukautistensa aikana. ²⁰ Älä makaa lähimmäisesi vaimon kanssa, ettet saastuisi hänen kanssaan. ²¹ Älä anna ketään lapsistasi uhrattavaksi Molekille, älkä häpäise Jumalasi nimeä. Minä olen Herra. ²² Älä makaa miehen kanssa niin kuin naisen kanssa maataan; se on kauhistus. ²³ Älä makaa minkään eläimen kanssa saastuttaaksesi itseäsi sillä, älköönkään nainen antautuiko eläimelle paritellakseen sen kanssa; se on iljetys. ²⁴ Älkää saastuttako itseänne millään näistä, sillä kaikilla näillä minä ajan pois kansat teidän edestänne, koska ne ovat saastuneet. ²⁵ Maa on tullut saastaiseksi, siksi minä rankaisen sitä sen synnistä, ja maa oksentaa ulos asukkaansa. ²⁶ Mutta teidän on pidettävä minun säädökseni ja käskyni, älkääkään tehkö mitään näistä kauhistuksista, ei syntyperäinen eikä muukalainen, joka asuu teidän keskuudessaan. ²⁷ Sillä kaikki nämä kauhistukset ovat tehneet ne ihmiset, jotka asuivat maassa ennen teitä, ja maa on tullut saastaiseksi. ²⁸ Ettei maa oksentaisi teitä ulos, kun te saastutatte sen, niin kuin se on oksentanut ulos ne kansat, jotka olivat ennen teitä. ²⁹ Sillä jokainen, joka tekee jonkin näistä kauhistuksista, ne henkilöt on

3. Mooseksen kirja

poistettava kansansa keskuudesta. ³⁰ Pitäkää siis minun vaatimukseni älkääkää noudattako mitään niistä kauhistuttavista tavoista, joita on harjoitettu ennen teitä, ettette saastuisi niillä. Minä olen Herra, teidän Jumalanne."

19 Herra puhui Moosekselle sanoen: ² "Puhu koko Israelin lasten seurakunnalle ja sano heille: 'Olkaa pyhät, sillä minä, Herra, teidän Jumalanne, olen pyhä. ³ Kukin teistä kunnioittakoon äitiään ja isäänsä, ja pitäkää minun sapattini. Minä olen Herra, teidän Jumalanne. ⁴ Älkää kääntykö epäjumalien puoleen älkääkää tehkö itsellenne valettuja jumalia. Minä olen Herra, teidän Jumalanne. ⁵ Kun uhraatte Herralle yhteyshuoneita, teidän on uhrattava ne niin, että ne ovat teidän hyväksenne otollisia. ⁶ Se on syötävä sinä päivänä, jona se uhrataan, tai seuraavana päivänä; kaikki, mikä jää jäljelle kolmanteen päivään, on poltettava tulella. ⁷ Jos jotain siitä syödään kolmantena päivänä, se katsotaan saastaiseksi eikä sitä hyväksytä. ⁸ Jokainen, joka sitä syö, vastaa syyllisyydestään, sillä hän on häväissyt Herralle pyhitetyin; se henkilö on poistettava kansastaan. ⁹ Kun korjaatte maannee satoa, älkää korjatko peltoon laitoja älkääkää kerätkö jälkikorjuuta. ¹⁰ Älkää menkö viinitarhaanne uudelleen älkääkää kerätkö pudonneita rypäleitä. Jättäkää ne köyhille ja muukalaisille. Minä olen Herra, teidän Jumalanne. ¹¹ Älkää varastako, älkää valehdelko älkääkää pettäkö toisiaanne. ¹² Älkää vannoko väärin minun nimessäni, sillä siten häpäisette Jumalanne nimen. Minä olen Herra. ¹³ Älkää riistäkö älkääkää ryöstäkö lähimmäistänne. Älkää pidättäkö palkollisen palkkaa yön yli. ¹⁴ Älkää kirotko kuuroa älkääkää asettako kompastuskiveä sokean eteen, vaan pelättäkää Jumalanne. Minä olen Herra. ¹⁵ Älkää väaristäkö oikeutta; älkää suosiko köyhää älkääkää mielistekö mahtavaa, vaan tuomitkaa lähimmäisenne oikeudenmukaisesti. ¹⁶ Älkää levittäkö vahingollisia huhuja kansanne keskuudessa. Älkää toimiko tavalla, joka vaarantaa lähimmäisenne hengen. Minä olen Herra. ¹⁷ Älkää vihastuko sydämessänne kanssaveljeenne. Nuhtelkaa lähimmäistänne suoraan, ettette osallistuisi hänen syyllisyyteensä. ¹⁸ Älkää etsikö koston älkääkää kantako kaunaa ketään kansanne jäsentä kohtaan, vaan rakastakaa lähimmäistänne niin kuin itseänne. Minä olen Herra. ¹⁹ Noudattakaa minun sääddöksiäni. Älkää risteyttäkö eri eläinlajeja. Älkää kylväkö peltoon kahta eri siementä. Älkää

pukeutuko vaatteeseen, joka on kudottu kahdesta eri materiaalista. ²⁰ Jos mies makaa naisen kanssa, joka on orja ja luvattu toiselle miehelle, mutta jota ei ole lunastettu eikä vapautettu, on annettava rangaistus. Heitä ei kuitenkaan surmata, koska nainen ei ollut vapaa. ²¹ Miehen on tuotava Herralle syyllisyyshuone ilmestysmajan ovelle. ²² Pappi toimittaa sovituksen hänelle Herran edessä syyllisyyshuone oinaan avulla, ja hänen syntinsä annetaan anteeksi. ²³ Kun tulette maahan ja istutatte minkä tahansa hedelmäpuun, pitäkää sen hedelmää kiellettyinä. Kolmen vuoden ajan se on teille kielletty; sitä ei saa syödä. ²⁴ Neljännen vuoden kaikki hedelmät ovat pyhiä, kiitosuhri Herralle. ²⁵ Mutta viidentenä vuonna saatte syödä sen hedelmää, jotta sen sato kasvaisi teille. Minä olen Herra, teidän Jumalanne. ²⁶ Älkää syökö lihaa, jossa on vielä verta. Älkää harjoittako ennustamista älkääkää etsikö enteitä. ²⁷ Älkää leikatko hiuksia pääläen sivuilta älkääkää leikatko partanne reunoja. ²⁸ Älkää tehkö viltoja ruumiiseenne kuollessa vuoksi älkääkää tatuuko itseänne. Minä olen Herra. ²⁹ Älkää häpäiskö tyttärtänne tekemällä hänestä prostituoitua, ettei maa kääntyisi haureuteen ja täytyisi pahuudella. ³⁰ Pitäkää minun sapattini ja kunnioittakaa minun pyhäkköäni. Minä olen Herra. ³¹ Älkää kääntykö niiden puoleen, jotka väittävät kommunikoivansa henkien kanssa, älkääkää etsikö niitä, jotka konsultoivat kuolleita, sillä te saastutte heistä. Minä olen Herra, teidän Jumalanne. ³² Nouskaa vanhuksen edessä, osoittakaa kunnioitusta vanhalle ja pelättäkää Jumalanne. Minä olen Herra. ³³ Kun muukalainen asuu keskuudessanne maassanne, älkää sortako häntä. ³⁴ Muukalaista, joka asuu keskuudessanne, on kohdeltava kuin syntyperäistä. Rakastakaa häntä niin kuin itseänne, sillä te olitte muukalaisia Egyptissä. Minä olen Herra, teidän Jumalanne. ³⁵ Älkää käyttäkö epärehellisiä mittoja pituuden, painon tai määrän määrittämisessä. ³⁶ Käyttäkää tarkkoja vaakoja ja rehellisiä painoja, rehelliä eefa-mittaa ja rehelliä hin-mittaa. Minä olen Herra, teidän Jumalanne, joka toi teidät pois Egyptistä. ³⁷ Noudattakaa kaikkia minun sääddöksiäni ja kaikkia minun lakejani ja seuratkaa niitä. Minä olen Herra."

20 Herra puhui Moosekselle sanoen: ² "Puhu israelilaisille: 'Jokainen israelilainen tai muukalainen, joka asuu Israelissa ja antaa lapsensa Molekille, on ehdottomasti surmattava. Maan kansa kivittäköön hänet. ³ Minä käännän

3. Mooseksen kirja

kasvoni sitä miestä vastaan ja hävitän hänet hänen kansansa keskuudesta, koska hän on antanut lapsensa Molekille, saastuttaen minun pyhäkköni ja häpäisten minun pyhän nimeni. ⁴ Jos maan kansa ummistaa silmänsä, kun tuo mies antaa lapsensa Molekille eikä surmaa häntä, ⁵ niin minä käännän kasvoni sitä miestä ja hänen perhettään vastaan ja hävitän heidät heidän kansansa keskuudesta, samoin kuin kaikki ne, jotka seuraavat häntä prostituoituen Molekille. ⁶ 'Jos joku kääntyy meedioiden ja spiritistien puoleen prostituotuaakseen heidän kanssaan, minä käännän kasvoni sitä henkilöä vastaan ja hävitän hänet hänen kansansa keskuudesta. ⁷ Pyhittäytykää ja olkaa pyhät, sillä minä olen Herra, teidän Jumalanne. ⁸ Noudattakaa minun säädöksiäni ja toteuttakaa niitä. Minä olen Herra, joka pyhitän teidät. ⁹ 'Jokainen, joka kiroaa isäänsä tai äitiään, on ehdottomasti surmattava. Hän on kironnut isänsä tai äitinsä; hänen verensä on hänen omalla päällään. ¹⁰ 'Jos mies tekee aviorikoksen toisen miehen vaimon kanssa, sekä avionrikkoja että avionrikkojanainen on ehdottomasti surmattava. ¹¹ 'Jos mies makaa isänsä vaimon kanssa, hän on paljastanut isänsä alastomuuden. Molemmat on ehdottomasti surmattava; heidän verensä on heidän omilla päällään. ¹² 'Jos mies makaa miniänsä kanssa, molemmat on ehdottomasti surmattava. He ovat tehneet kieroutuneen teon; heidän verensä on heidän omilla päällään. ¹³ 'Jos mies makaa miehen kanssa niin kuin naisen kanssa maataan, molemmat ovat tehneet iljettävän teon. Heidät on ehdottomasti surmattava; heidän verensä on heidän omilla päällään. ¹⁴ 'Jos mies ottaa vaimon ja tämän äidin, se on iljettävää. Hänet ja heidät on poltettava tullessa, ettei teidän keskuudessanne olisi iljettävyyttä. ¹⁵ 'Jos mies makaa eläimen kanssa, hänet on ehdottomasti surmattava, ja teidän on tapettava eläin. ¹⁶ 'Jos nainen lähestyy eläintä makuukseen sen kanssa, teidän on surmattava sekä nainen että eläin. Heidät on ehdottomasti surmattava; heidän verensä on heidän omilla päällään. ¹⁷ 'Jos mies ottaa sisarensa, isänsä tai äitinsä tyttären, ja he makaavat yhdessä, se on häpeällistä. Heidät on hävitettävä kansansa silmien edessä. Hän on paljastanut sisarensa alastomuuden ja kantaa syyllisyytensä. ¹⁸ 'Jos mies makaa naisen kanssa tämän kuukautisten aikana, hän on paljastanut tämän vuodon lähteen, ja nainen on paljastanut sen. Molemmat on hävitettävä kansansa

keskuudesta. ¹⁹ 'Älä paljasta äitisi sisaren tai isäsi sisaren alastomuutta, sillä se häpäisee läheisen sukulaisten; molemmat kantavat syyllisyytensä. ²⁰ 'Jos mies makaa tätinsä kanssa, hän on paljastanut setänsä alastomuuden. He kantavat syntinsä; he kuolevat lapsettomina. ²¹ 'Jos mies ottaa veljensä vaimon, se on saastaisuutta; hän on paljastanut veljensä alastomuuden. He jäävät lapsettomiksi. ²² 'Noudattakaa kaikkia minun säädöksiäni ja lakejani ja seuratkaa niitä, jotta maa, johon minä teidät vien asumaan, ei oksentaisi teitä ulos. ²³ Älkää noudattako niiden kansojen tapoja, jotka minä ajan pois teidän tieltänne, sillä he tekivät kaikki nämä asiat, ja minä inhosin heitä. ²⁴ Mutta minä olen sanonut teille: "Te saatte periä heidän maansa; minä annan sen teille perintöösäksi, maan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa." Minä olen Herra, teidän Jumalanne, joka on erottanut teidät muista kansoista. ²⁵ 'Teidän on siis erotettava puhtaat ja saastaiset eläimet ja saastaiset ja puhtaat linnut. Älkää saastuttako itseänne millään eläimellä tai linnulla tai millään, mikä liikkuu maan päällä—niillä, jotka minä olen erottanut teille saastaisiksi. ²⁶ Teidän on oltava minulle pyhät, koska minä, Herra, olen pyhä, ja minä olen erottanut teidät muista kansoista ollakseni teidän omanne. ²⁷ 'Mies tai nainen, joka on meedio tai spiritisti teidän keskuudessanne, on surmattava. Teidän on kivitettävä heidät; heidän verensä on heidän omilla päällään."

21 Herra puhui Moosekselle sanoen: "Puhu papille, Aaronin pojille, ja sano heille: 'Pappi ei saa saastuttaa itseään minkään kuolleen ihmisen vuoksi kansansa keskuudessa, ² paitsi lähimmän sukulaisensa, kuten äitinsä, isänsä, poikansa, tyttärensä tai veljensä, ³ ja myös neitsyt sisarensa vuoksi, joka on riippuvainen hänestä, koska hänellä ei ole aviomiestä; hänen puolestaan hän saa saastuttaa itsensä. ⁴ Hän ei saa saastuttaa itseään avioliiton kautta sukua olevien vuoksi, näin häpäisten itseään. ⁵ Papit eivät saa tehdä kaljuja kohtia päähänsä, ajaa partansa reunoja tai tehdä viltoja ruumiiseensa. ⁶ Heidän tulee olla pyhiä Jumalalleen eivätkä he saa häpäistä Jumalansa nimeä, sillä he tuovat Herralle uhreja tulella, Jumalansa ruokaa; siksi heidän tulee olla pyhiä. ⁷ He eivät saa ottaa vaimokseen naista, joka on prostituutui tai häväisty, eivätkä saa ottaa vaimokseen naista, joka on eronnut miehestään, sillä he ovat pyhiä Jumalalleen. ⁸ Siksi pidä heitä pyhinä, koska he tarjoavat Jumalasi

3. Mooseksen kirja

ruokaa. Heidän tulee olla pyhiä sinulle, sillä minä, Herra, joka pyhitän teidät, olen pyhä. ⁹ Jos papin tytär häpäisee itsensä tuleamalla prostituoiduksi, hän tuo häpeää isälleen; hänet on poltettava tulella. ¹⁰ Ylipappi, se, joka on veljiensä joukossa ja jonka päähän on vuodatettu voiteluöljy ja joka on vihitty kantamaan vaatteita, ei saa antaa hiustensa kasvaa hoitamattomiksi tai repiä vaatteitaan. ¹¹ Hän ei saa lähestyä mitään kuollutta ruumista eikä saastuttaa itseään, edes isänsä tai äitinsä vuoksi, ¹² eikä lähteä Jumalansa pyhäköstä tai häpäistä sitä, sillä hänen Jumalansa voiteluöljyn vihkimys on hänen päällään. Minä olen Herra. ¹³ Hänen on otettava vaimokseen neitsyt. ¹⁴ Hän ei saa ottaa vaimokseen leskeä, eronnutta naista tai prostituution häpäisemää naista, vaan hänen on otettava neitsyt omasta kansastaan, ¹⁵ jotta hän ei häpäisisi jälkeläisiään kansansa keskuudessa. Minä olen Herra, joka pyhitän hänet.” ¹⁶ Herra puhui Moosekselle sanoen, ¹⁷ ”Puhu Aaronille ja sano: 'Kukaan sinun jälkeläisistäsi sukupolvien aikana, jolla on vamma, ei saa lähestyä tarjotakseen Jumalansa ruokaa. ¹⁸ Kukaan, jolla on vamma, ei saa lähestyä: ei kukaan, joka on sokea tai rampa, tai jolla on epämuodostunut kasvot tai jokin silmiinpistävä epämuodostuma, ¹⁹ tai kenellä on murtunut jalka tai käsi, ²⁰ tai joka on kyttyräselkäinen tai kääpiö, tai jolla on vika silmässä, tai jolla on märkiviä haavoja, rupia tai murskautuneet kivekset. ²¹ Kukaan Aaronin papin jälkeläisistä, jolla on vamma, ei saa tulla lähelle esittämään Herralle tulella tuotavia uhreja. Hänellä on vamma; hän ei saa tulla lähelle tarjotakseen Jumalansa ruokaa. ²² Hän saa nauttia Jumalansa ruokaa, sekä kaikkein pyhintä että pyhää osaa, ²³ mutta vammansa vuoksi hän ei saa lähestyä esirippua tai tulla lähelle alttaria, ettei hän häpäisisi pyhäkköjani. Minä olen Herra, joka pyhitän ne.” ²⁴ Mooses välitti nämä ohjeet Aaronille, hänen pojilleen ja kaikille israelilaisille.

22 Herra puhui Moosekselle ja sano: ² ”Käske Aaronia ja hänen poikiaan käsittelemään huolellisesti israelilaisten Minulle pyhittämiä uhreja, etteivät he häpäisisi Minun pyhää nimeäni. Minä olen Herra. ³ ”Sano heille: 'Kautta sukupolvienne, jos joku jälkeläisistänne lähestyy Herralle pyhitettyjä lahjoja ollessaan seremoniaalisesti saastainen, hänet on poistettava Minun kasvojeni edestä. Minä olen Herra. ⁴ 'Ei kukaan Aaronin jälkeläinen, jolla on saastuttava ihotauti tai vuoto, saa syödä pyhiä uhreja, ennen kuin hän on

puhdas. Hän on myös saastainen, jos hän koskettaa mitään, mikä on saastunut ruumiista tai miehestä, jolla on siemenvuoto, ⁵ tai jos hän koskettaa mitään ryömivää olentoa, joka tekee hänet saastaiseksi, tai ihmistä, josta hän tulee saastaiseksi, mikä tahansa hänen saastaisuutensa onkaan. ⁶ Henkilö, joka koskettaa mitään tällaista, on saastainen iltana asti eikä saa syödä mitään pyhistä uhreista, ellei hän ole pessyt ruumistaan vedessä. ⁷ Kun aurinko laskee, hän on puhdas, ja sen jälkeen hän voi syödä pyhistä uhreista, sillä se on hänen ruokansa. ⁸ Hän ei saa syödä mitään, mikä kuolee luonnollisesti tai on petojen raatelema, sillä hän tulisi siitä saastaiseksi. Minä olen Herra. ⁹ ”Heidän on suoritettava velvollisuutensa Minua kohtaan siten, etteivät he syyllistyisi ja kuolisi sen vuoksi, sillä he häpäisivät sen. Minä olen Herra, joka pyhitän heidät. ¹⁰ 'Ei kukaan ulkopuolinen saa syödä pyhää uhria; papin luona asuva muukalainen tai palkattu työntekijä ei saa syödä siitä. ¹¹ Mutta jos pappi ostaa orjan rahallaan, hän saa syödä siitä, ja hänen talossaan syntyneet saavat syödä hänen ruoastaan. ¹² Jos papin tytär menee naimisiin maallikon kanssa, hän ei saa syödä pyhistä lahjoista. ¹³ Mutta jos papin tytär jää leskeksi tai hänet erotetaan eikä hänellä ole lapsia, ja hän palaa isänsä taloon kuten nuoruudessaan, hän saa syödä isänsä ruoasta; mutta kukaan ulkopuolinen ei saa syödä siitä. ¹⁴ Jos joku syö pyhän uhrin vahingossa, hänen on korvattava papille uhri ja lisättävä siihen viidesosa sen arvosta. ¹⁵ Pappien on varmistettava, että israelilaisten Herralle esittämät pyhät uhrut käsitellään kunnioittavasti ¹⁶ sallimalla heidän syödä pyhiä uhreja ja siten tuoda heille syyllisyys, joka vaatii korvausta. Minä olen Herra, joka pyhitän heidät.” ¹⁷ Herra puhui Moosekselle: ¹⁸ ”Puhu Aaronille, hänen pojilleen ja kaikille israelilaisille ja sano heille: 'Jos joku teistä—olipa hän israelilainen tai muukalainen, joka asuu Israelissa—esittää lahjan polttouhrina Herralle, täyttääkseen lupauksen tai vapaaehtoisena lahjana, ¹⁹ sen on oltava virheetön uros karjasta, lampaista tai vuohista, jotta se hyväksyttäisiin teidän puolestanne. ²⁰ Älkää esittääkö mitään, missä on vikaa, sillä sitä ei hyväksytä teidän puolestanne. ²¹ Kun joku tuo yhteysuhrin Herralle täyttääkseen erityisen lupauksen tai vapaaehtoisena lahjana karjasta tai laumasta, sen on oltava virheetön ja tahraton, jotta se olisi hyväksyttävä. ²² Älkää tarjotko Herralle mitään, mikä on sokea, loukkaantunut tai

3. Mooseksen kirja

raajarikkoinen, tai jossa on syyliä, märkiviä tai vuotavia haavoja. Älkää asettako mitään näistä alttarille ruokauhrina Herralle. ²³ Voitte kuitenkin esittää härän tai lampaan, joka on epämuodostunut tai kitukasvuinen, vapaaehtoisena lahjana, mutta sitä ei hyväksytä lupauksen täyttämiseksi. ²⁴ Älkää tarjotko Herralle eläintä, jonka kivekset ovat ruhjoutuneet, murskautuneet, revityt tai leikatut. Älkää tehkö tätä maassanne, ²⁵ älkääkä hyväksykö tällaisia eläimiä muukalaiselta tarjottavaksi teidän Jumalanne ruokauhrina. Niitä ei hyväksytä teidän puolestanne, sillä ne ovat epämuodostuneita ja niissä on vikoja." ²⁶ Herra puhui Moosekselle: ²⁷ "Kun vasikka, karitsa tai vuohi syntyy, sen on pysyttävä emänsä luona seitsemän päivää. Kahdeksannesta päivästä eteenpäin se on hyväksyttävä ruokauhrina Herralle. ²⁸ Vältä teurastamasta lehmää tai lammasta yhdessä sen nuoren kanssa samana päivänä. ²⁹ "Kun tarjot kiitosuhrin Herralle, tee se tavalla, joka varmistaa, että se hyväksytään teidän puolestanne. ³⁰ Se on syötävä samana päivänä; älkää jättäkö mitään siitä aamuun asti. Minä olen Herra. ³¹ "Pidä Minun käskyni ja noudata niitä. Minä olen Herra. ³² Älkää häpäiskö Minun pyhää nimeäni, sillä Minut on tunnustettava pyhäksi israelilaisten keskuudessa. Minä olen Herra, joka pyhitän teidät, ³³ ja joka vapautin teidät Egyptistä ollakseni teidän Jumalanne. Minä olen Herra."

23 Herra puhui Moosekselle sanoen: ² "Puhu israelilaisille ja sano heille: 'Nämä ovat Herran määräämät ajat, jotka teidän tulee julistaa pyhäksi kokouksiksi—Minun määrätty juhlani ovat nämä: ³ Kuusi päivää saadaan tehdä työtä, mutta seitsemäs päivä on täydellinen lepöpäivä, pyhä kokous. Älkää tehkö mitään työtä; se on Herran sapatti kaikissa asuinpaikoissanne. ⁴ Nämä ovat Herran määräämät ajat, pyhät kokoukset, jotka teidän tulee julistaa niiden määrättyinä aikoina: ⁵ Ensimmäisen kuukauden neljäntenätoista päivänä iltahämärässä vietetään Herran pääsiäistä. ⁶ Saman kuukauden viidentenätoista päivänä on Happamattoman leivän juhla Herralle; seitsemän päivää teidän tulee syödä hapanta leipää. ⁷ Ensimmäisenä päivänä pitääkä pyhä kokous; älkää tehkö mitään tavallista työtä. ⁸ Seitsemän päivää tuokaa Herralle tuliuhri. Seitsemäntenä päivänä pitääkä pyhä kokous; älkää tehkö mitään tavallista työtä." ⁹ Herra puhui Moosekselle sanoen: ¹⁰ "Puhu israelilaisille ja sano heille: 'Kun tulette siihen

maahan, jonka minä annan teille, ja leikkaatte sen sadon, tuokaa pappiille lyhde ensimmäisestä sadostanne. ¹¹ Hän heiluttakoon lyhettä Herran edessä, jotta se teidän puolestanne hyväksyttäisiin; pappi heiluttakoon sitä sapatin jälkeisenä päivänä. ¹² Sinä päivänä, jona heilutatte lyhettä, teidän tulee uhrata virheetön, vuoden vanha uroskaritsa polttouhriksi Herralle, ¹³ yhdessä sen ruokauhrin kanssa, joka on kaksi kymmenesosaa eefa-mittaa parasta jauhoa öljyllä sekoitettuna, tuliuhri Herralle, mieluisa tuoksu, ja sen juomauhrin, joka on neljannes hiinia viiniä. ¹⁴ Älkää syökö mitään leipää, paahdettua tai uutta viljaa, ennen kuin olette tuoneet tämän uhrin Jumalallenne. Tämä on ikuinen säädös tuleville sukupolville, missä ikinä asuttekkin. ¹⁵ Sapatin jälkeisestä päivästä, jona toitte heilutuslyhteen, laskekaa seitsemän täyttä viikkoa. ¹⁶ Laskekaa viisikymmentä päivää seitsemännen sapatin jälkeiseen päivään asti, ja tuokaa sitten uusi viljauhri Herralle. ¹⁷ Tuokaa asuinpaikoistanne kaksi leipää, jotka on tehty kahdesta kymmenesosasta eefamittaa parasta jauhoa, hapatettuna, heilutusuhriksi uutisista Herralle. ¹⁸ Tämän leivän kanssa tuokaa seitsemän virheetöntä, vuoden vanhaa uroskaritsaa, yksi nuori härkä ja kaksi pössä. Ne olkoot polttouhri Herralle, niiden ruokauhrien ja juomauhrien kanssa, tuliuhri, mieluisa tuoksu Herralle. ¹⁹ Uhraa sitten yksi urosvuohi syntiuhriksi ja kaksi vuoden vanhaa karitsaa yhteysuhriksi. ²⁰ Pappi heiluttakoon kaksi karitsaa Herran edessä heilutusuhrina, yhdessä uutisleivän kanssa. Ne ovat pyhä uhri Herralle papille. ²¹ Sinä samana päivänä julistakaa pyhä kokous ja älkää tehkö mitään tavallista työtä. Tämä on ikuinen säädös tuleville sukupolville, missä ikinä asuttekkin. ²² Kun leikkaatte maanne satoa, älkää leikatko peltonne reunoja älkääkä kerätkö jälkikorjuuta. Jättäkää ne köyhille ja muukalaisille, jotka asuvat keskuudessanne. Minä olen Herra, teidän Jumalanne." ²³ Herra puhui Moosekselle jälleen sanoen: ²⁴ "Puhu israelilaisille sanoen: 'Seitsemännen kuukauden ensimmäisenä päivänä teillä on lepöpäivä, muistojuhla, jota julistetaan torventörähdyksillä, pyhä kokous. ²⁵ Älkää tehkö mitään tavallista työtä, vaan tuokaa tuliuhri Herralle." ²⁶ Herra puhui Moosekselle sanoen: ²⁷ "Tämän seitsemännen kuukauden kymmenes päivä on sovituspäivä. Pitäkää pyhä kokous ja nöyrytkää, ja tuokaa tuliuhri Herralle. ²⁸ Älkää tehkö mitään työtä sinä päivänä, sillä se on sovituspäivä, jolloin teidän

3. Mooseksen kirja

puolestanne tehdään sovitus Herran, teidän Jumalanne, edessä. ²⁹ Jokainen, joka ei nöyry sinä päivänä, on poistettava kansastaan. ³⁰ Minä hävitän kansansa keskuudesta jokaisen, joka tekee sinä päivänä työtä. ³¹ Pidättäytykää kaikesta työstä. Tämä on ikuinen säädös tuleville sukupolville, missä ikinä asuttekin. ³² Se on täydellinen lepopäivä teille, ja teidän tulee nöyrytyä. Kuukauden yhdeksännen päivän illasta seuraavaan iltaan teidän tulee viettää sapattianne." ³³ Herra puhui Moosekselle jälleen sanoen: ³⁴ "Puhu israelilaisille sanoen: 'Seitsemännen kuukauden viidentenätoista päivänä on Lehtimajanjuhla seitsemän päivää Herralle. ³⁵ Ensimmäisenä päivänä on pyhä kokous; alkää tehkö mitään tavallista työtä. ³⁶ Seitsemän päivää tuokaa tuliuhri Herralle, ja kahdeksantena päivänä pitääkää pyhä kokous ja tuokaa tuliuhri Herralle. Se on päätösjuhla; alkää tehkö mitään tavallista työtä. ³⁷ Nämä ovat Herran määrätty juhlat, jotka teidän tulee julistaa pyhäiksi kokouksiksi, tuodaksenne tuliuhreja Herralle—polttouhreja ja ruokauhreja, teurasuhreja ja juomauhreja, kunkin päivän vaatimuksen mukaan— ³⁸ lisäksi Herran sapateista, ja lisäksi lahjoistanne ja kaikista lupauksistanne ja vapaaehtoisista uhreistanne, jotka annatte Herralle. ³⁹ Seitsemännen kuukauden viidentenätoista päivänä, kun olette koonneet maan sadon, viettäkää juhlaa Herralle seitsemän päivää; ensimmäinen päivä on lepopäivä, ja kahdeksas päivä on myös lepopäivä. ⁴⁰ Ensimmäisenä päivänä ottakaa oksia rehevistä puista, palmuista, pajusta ja muista lehtevistä puista, ja iloitkaa Herran, teidän Jumalanne, edessä seitsemän päivää. ⁴¹ Viettäkää sitä juhlaa Herralle seitsemän päivää joka vuosi. Tämä on ikuinen säädös tuleville sukupolville; viettäkää sitä seitsemännessä kuussa. ⁴² Asukaa tilapäisissä majoissa seitsemän päivää; kaikki syntyperäiset israelilaiset asukoot sellaisissa majoissa, ⁴³ jotta jälkeläisenne tietäisivät, että minä annoin israelilaisten asua tilapäisissä majoissa, kun toin heidät pois Egyptistä. Minä olen Herra, teidän Jumalanne." ⁴⁴ Niin Mooses julisti israelilaisille Herran määrätty juhlat.

24

Herra puhui Moosekselle sanoen: ² "Käske israelilaisia tuomaan sinulle puhdasta öljyä survutuista oliiveista valoa varten, jotta lamput palaisivat jatkuvasti. ³ Kohtaamisteltan todistuksen verhon ulkopuolella Aaron hoitakoon lamppuja Herran edessä illasta aamuun, jatkuvasti.

Tämä olkoon ikuinen säädös kaikille sukupolville. ⁴ Puhdasta kultaan olevalla lampunjalalla olevat lamput Herran edessä on pidettävä järjestyksessä jatkuvasti. ⁵ "Ota hienoja jauhoja ja leivo niistä kaksitoista leipää, käyttäen kaksi kymmenesosaa eefa-mittaa kutakin leipää kohden. ⁶ Aseta ne kahteen riviin, kuusi kussakin rivissä, puhtaasta kullasta olevalla pöydälle Herran eteen. ⁷ Aseta puhdasta suitsuketta kunkin rivin päälle muistutukseksi, edustamaan leipää, tulilahjaksi Herralle. ⁸ Nämä leivät on asetettava Herran eteen säännöllisesti, joka sapatti, ikuisena liittona israelilaisille. ⁹ Ne kuuluvat Aaronille ja hänen pojilleen, jotka syövät ne pyhässä paikassa, sillä ne ovat heidän ikuisen osansa pyhin osa Herralle annetuista tulilahjoista." ¹⁰ Nyt israelilaisen naisen ja egyptiläisen isän poika meni ulos israelilaisten keskuuteen, ja leirissä puhkesi tappelu hänen ja israelilaisen miehen välillä. ¹¹ Israelilaisen naisen poika herjasi Nimeä ja kiroi. Niin he toivat hänet Mooseksen eteen. (Hänen äitinsä nimi oli Selomit, Dibrin tytär, Daanin heimosta.) ¹² He pitivät häntä vankeudessa, kunnes he voisivat selvittää Herran tahdon häntä koskien. ¹³ Herra puhui Moosekselle sanoen: ¹⁴ "Vie herjaaja leirin ulkopuolelle. Kaikki, jotka kuulivat hänet, laskekoot kätensä hänen pänsä päälle, ja koko seurakunta kivittäköön hänet. ¹⁵ Sano israelilaisille: 'Jokainen, joka kiroaa Jumalaansa, kantaa syntinsä vastuun; ¹⁶ jokainen, joka herjaa Herran nimeä, on surmattava. Koko seurakunta kivittäköön hänet. Olipa hän muukalainen tai syntyperäinen, kun he herjaavat Nimeä, heidät on surmattava. ¹⁷ "Jokainen, joka ottaa ihmishengen, on surmattava. ¹⁸ Jokainen, joka ottaa eläimen hengen, on korvattava se, henki hengestä. ¹⁹ Jos joku vahingoittaa lähimmäistään, on tehtävä samoin hänelle: ²⁰ murtuma murtumasta, silmä silmästä, hammas hampaasta. Aivan kuten he ovat vahingoittaneet toista, niin on tehtävä heille. ²¹ Joka tappaa eläimen, on korvattava se, mutta joka tappaa ihmisen, on surmattava. ²² Teillä on sama laki muukalaiselle ja syntyperäiselle. Minä olen Herra, teidän Jumalanne." ²³ Sitten Mooses puhui israelilaisille, ja he veivät herjaajan leirin ulkopuolelle ja kivittivät hänet. Israelilaiset tekivät juuri niin kuin Herra oli käskennyt Moosesta.

25

Herra puhui Moosekselle Siinainvuorella: ² "Puhu israelilaisille ja sano heille: 'Kun tulette siihen maahan, jonka minä annan teille, maa viettäköön sapatin Herralle. ³ Kuusi vuotta

3. Mooseksen kirja

kylvääkää peltojanne ja leikatkaa viinitarhojanne ja korjatkaa niiden sato, ⁴ mutta seitsemäntenä vuotena maalla on oleva sapattilepo, sapatti Herralle; älkää kylväkö peltojanne älkääkää leikatko viinitarhojanne. ⁵ Älkää korjatko sitä, mikä itsestään kasvaa, älkääkää kerätkö trimmaamattomien viiniköynnösten rypäleitä; maalla on oleva lepoaika. ⁶ Mitä maa tuottaa sapatin aikana, se on oleva teille ravinnoksi—sinulle itsellesi, mies- ja naispuolisille palvelijoillesi ja palkatulle työntekijälle ja muukalaiselle, joka asuu keskuudessasi, ⁷ ja myös karjallesi ja villieläimille maassasi. Mitä maa tuottaa, sitä saatte syödä. ⁸ "Laske seitsemän sapattivuotta—seitsemän kertaa seitsemän vuotta—niin että seitsemän sapattivuotta tekee yhteensä neljäkymmentäyhdeksän vuotta. ⁹ Sitten soittakaa pasuunaa koko maassa seitsemannen kuukauden kymmenentenä päivänä; sovituspäivänä soittakaa pasuunaa koko maassanne. ¹⁰ Pyhittäkää viideskymmenes vuosi ja julistakaa vapaus koko maassa kaikille sen asukkaille. Se on oleva teille riemuvuosi; kukin teistä palatkoon omaisuuteensa ja sukuunsa. ¹¹ Viideskymmenes vuosi on oleva teille riemuvuosi; älkää kylväkö, älkää korjatko sitä, mikä itsestään kasvaa, älkääkää kerätkö trimmaamattomien viiniköynnösten rypäleitä. ¹² Sillä se on riemuvuosi ja se on oleva teille pyhä; syökää vain mitä suoraan pelloilta saadaan. ¹³ "Tässä riemuvuodessa kukin teistä palatkoon omaisuuteensa. ¹⁴ "Jos myytte maata jollekin omista kansalaisistanne tai ostatte maata heiltä, älkää pettäkö toisianne. ¹⁵ Ostakaa omilta kansalaisiltanne sen mukaan, kuinka monta vuotta on kulunut riemuvuodesta, ja myykää heille sen mukaan, kuinka monta vuotta on jäljellä sadonkorjuuseen. ¹⁶ Suurempien vuosien mukaan teidän on lisättävä hintaa, ja pienempien vuosien mukaan teidän on vähennettävä hintaa, sillä se on sadon määrä, joka teille myydään. ¹⁷ Älkää pettäkö toisianne, vaan pelätkää Jumalaanne; sillä minä olen Herra, teidän Jumalanne. ¹⁸ "Noudattakaa säädöksiäni ja olkaa tarkkoja pitämään lakini, niin te saatte asua turvallisesti maassa. ¹⁹ Silloin maa antaa satonsa, ja te syötte kylliksenne ja asutte turvallisesti siinä. ²⁰ Saatatte kysyä: "Mitä syömme seitsemäntenä vuotena, jos emme kylvä emmekä korjaa satoamme?" ²¹ Minä käsen siunaukseni teille kuudentena vuotena, niin että maa antaa tarpeeksi kolmeksi vuodeksi. ²² Kun kylvätte kahdeksantena vuotena, syötte vanhaa satoa ja jatkatte sen syömistä

yhdeksänteen vuoteen asti, jolloin sen sato tulee. ²³ "Maata ei saa myydä pysyvästi, koska maa on minun ja te asutte minun maassani muukalaisina ja vieraina. ²⁴ Koko maassa, jonka omistatte, teidän on huolehdittava maan lunastamisesta. ²⁵ "Jos joku teidän kansalaisistanne köyhtyy ja myy osan omaisuudestaan, lähimmän sukulaisen on tultava ja lunastettava, mitä hän on myynyt. ²⁶ Jos ei ole ketään, joka lunastaisi sen hänelle, mutta myöhemmin hän menestyy ja hankkii tarpeeksi varoja lunastaakseen sen itse, ²⁷ hänen on laskettava sen arvo vuosien mukaan siitä lähtien, kun hän sen myi, ja palautettava tasapaino sille, jolle hän sen myi; sitten hän voi palata omaisuuteensa. ²⁸ Mutta jos hän ei hanki keinoja maksaa takaisin, se, mitä myytiin, jää ostajalle riemuvuoteen asti. Se palautetaan riemuvuonna, ja hän voi sitten palata omaisuuteensa. ²⁹ "Jokainen, joka myy talon muurien ympäröimässä kaupungissa, säilyttää lunastusoikeuden kokonaisen vuoden myynnin jälkeen. Sinä aikana myyjä voi lunastaa sen. ³⁰ Jos sitä ei lunasteta ennen kuin vuosi on kulunut, talo muurien ympäröimässä kaupungissa kuuluu pysyvästi ostajalle ja hänen jälkeläisilleen. Sitä ei palauteta riemuvuonna. ³¹ Kuitenkin kylissä, joissa ei ole muureja ympärillä, olevat talot on katsottava osaksi avointa maata. Ne voidaan lunastaa, ja ne on palautettava riemuvuonna. ³² "Leeviläisillä on pysyvä oikeus lunastaa talonsa leeviläiskaupungeissa, jotka he omistavat. ³³ Joten leeviläisten omaisuus on lunastettavissa—se on talo, joka on myyty missä tahansa kaupungissa, jonka he omistavat—ja se on palautettava riemuvuonna, koska leeviläisten kaupungeissa olevat talot ovat heidän omaisuutensa israelilaisten keskuudessa. ³⁴ Kuitenkin kaupunkiin kuuluvat laidunmaat on pidettävä myymättöminä; ne ovat heidän pysyvä omaisuutensa. ³⁵ "Jos joku teidän kansalaisistanne köyhtyy eikä pysty elättämään itseään keskuudessanne, auttakaa häntä kuten muukalaista ja vierasta, jotta hän voi jatkaa elämistä keskuudessanne. ³⁶ Älkää perikö heiltä korkoa tai etsikö voittoa, vaan pelätkää Jumalaanne, jotta he voivat jatkaa elämistä keskuudessanne. ³⁷ Älkää lainatko heille rahaa korolla älkääkää myykö heille ruokaa voitolla. ³⁸ Minä olen Herra, teidän Jumalanne, joka johdatin teidät pois Egyptistä antaakseni teille Kanaanin maan ja ollakseni teidän Jumalanne. ³⁹ "Jos joku teidän kansalaisistanne köyhtyy ja myy itsensä teille, älkää kohdelko häntä

3. Mooseksen kirja

orjana. ⁴⁰ Häntä on pidettävä palkattuna työntekijänä tai tilapäisenä asukkaana keskuudessanne; hänen on työskenneltävä teille riemuvuoteen asti. ⁴¹ Sitten hän ja hänen lapsensa vapautetaan, ja he palaavat omaan sukuunsa ja esi-isänsä omaisuuteen. ⁴² Sillä israelilaiset ovat minun palvelijoitani, jotka minä johdatin pois Egyptistä, heitä ei saa myydä orjina. ⁴³ Älkää hallitko heitä ankarasti, vaan pelätkää Jumalanne. ⁴⁴ "Mies- ja naispuoliset orjanne ovat tultava ympärillänne olevista kansoista; heiltä voitte hankkia orjia. ⁴⁵ Voitte myös hankkia joitakin keskuudessanne asuvista tilapäisistä asukkaista ja heidän suvuistaan, jotka ovat syntyneet maassanne, ja heistä tulee teidän omaisuuttanne. ⁴⁶ Voitte testamentata heidät lapsillenne perintöomaisuutena ja tehdä heistä orjia ikuisesti, mutta älkää hallitko ankarasti kansalaisianne, israelilaisia. ⁴⁷ "Jos keskuudessanne asuva muukalainen menestyy ja joku teidän kansalaisistanne köyhtyy ja myy itsensä muukalaiselle tai muukalaisen suvun jäsenelle, ⁴⁸ he säilyttävät lunastusoikeuden myytyään itsensä. Sukulainen voi lunastaa heidät: ⁴⁹ Setä, serkku tai joku läheinen sukulainen heidän suvustaan voi lunastaa heidät. Tai jos he menestyvät, he voivat lunastaa itsensä. ⁵⁰ He ja heidän ostajansa laskevat ajan siitä vuodesta, jolloin he myivät itsensä, riemuvuoteen asti. Vapautuksen hinta perustuu palkatun työntekijän palkkaan sen vuosimäärän mukaan. ⁵¹ Jos jäljellä on paljon vuosia, heidän on maksettava suurempi osa lunastushinnasta. ⁵² Jos vain muutama vuosi on jäljellä riemuvuoteen, heidän on laskettava se ja maksettava lunastuksestaan sen mukaisesti. ⁵³ Heitä on kohdeltava vuosittain palkattuina työntekijöinä; teidän on varmistettava, että ne, joille he ovat velkaa palvelusta, eivät hallitse heitä ankarasti. ⁵⁴ "Vaikka joku ei lunastettaisi näillä tavoilla, he ja heidän lapsensa vapautetaan riemuvuonna, ⁵⁵ sillä israelilaiset ovat minun palvelijoitani. He ovat minun palvelijoitani, jotka minä johdatin pois Egyptistä. Minä olen Herra, teidän Jumalanne.

26

"Älkää tehkö itsellenne epäjumalia älkääkään pystyttäkö veistettyä kuvaa tai muistokiveä, älkääkään asettako kuvioitua kiveä maahanne kumartuaksenne sen eteen; sillä minä olen Herra, teidän Jumalanne. ² Pitäkää minun sapattini ja kunnioittakaa minun pyhäkköäni; minä olen Herra. ³ Jos vaellatte minun säädosteni mukaan ja noudatatte tarkoin minun käskyjäni, ⁴ niin minä

annan teille sateet ajallaan, ja maa antaa satonsa ja kedon puut kantavat hedelmänsä. ⁵ Teidän puintinne kestää viininkorjuuseen asti, ja viininkorjuu kestää kylvöaikaan asti; te syötte kylkisenne ja asutte turvallisesti maassanne. ⁶ Minä annan rauhan maahan, niin että voitte maata, eikä kukaan peljätä teitä. Minä poistan myös vaaralliset pedot maasta, eikä miekka kulje teidän maanne läpi. ⁷ Te ajatte takaa vihollisianne, ja he kaatuvat miekkaan teidän edessänne. ⁸ Viisi teistä ajaa takaa sataa, ja sata teistä ajaa takaa kymmentä tuhatta, ja vihollisenne kaatuvat miekkaan teidän edessänne. ⁹ Minä käännyin teidän puoleenne ja teen teidät hedelmällisiksi ja lisään teitä, ja minä pidän liittoni teidän kanssanne. ¹⁰ Te syötte vanhaa varastoa ja teette tilaa uudelle. ¹¹ Minä asetan asumukseni teidän keskellenne, enkä sieluni inhoa teitä. ¹² Minä vaellan teidän keskellänne, olen teidän Jumalanne, ja te olette minun kansani. ¹³ Minä olen Herra, teidän Jumalanne, joka toin teidät pois Egyptin maasta, ettette enää olisi orjia; minä mursin teidän ikeenne poikkipuut ja annoin teidän kulkea pystypäin. ¹⁴ "Mutta jos ette kuuntele minua ettekä noudata kaikkia näitä käskyjä, ¹⁵ ja jos hylkääte minun säädökseni ja inhoatte minun määräyksiäni, niin ettette noudata kaikkia minun käskyjäni ja siten rikotte minun liittoni, ¹⁶ niin minä teen teille tämän: Minä tuon teidän päällenne äkillisen kauhun, kuluttavat taudit ja kuumeen, jotka hävittävät teidän näköne ja kuluttavat teidän voimanne; te kylvätte siemenenne turhaan, sillä vihollisenne syövät sen. ¹⁷ Minä käännyin kasvoni teitä vastaan, niin että teidät lyödään vihollistenne edessä; teitä vihaavat hallitsevat teitä, ja te pakenette, vaikka kukaan ei aja teitä takaa. ¹⁸ Jos ette tämänkään jälkeen kuuntele minua, minä rankaisen teitä seitsemänkertaisesti teidän syntienne tähden. ¹⁹ Minä murran teidän itsepäisen ylpeytenne ja teen taivaan yläpuolellanne raudaksi ja maan allanne pronssiksi. ²⁰ Teidän voimanne kuluu turhaan, sillä maa ei anna satoaan, eivätkä maan puut kannu hedelmäänsä. ²¹ "Jos te pysytte vihamielisinä minua kohtaan ettekä suostu tottelemaan minua, minä moninkertaistan teidän vaivanne seitsemänkertaisesti teidän syntienne mukaan. ²² Minä lähetän villieläimet teidän keskuuteenne, jotka riistävät teiltä lapsenne, tuhoavat karjanne ja vähentävät teidän lukumääränne, niin että teidän tiennenne autioituvat. ²³ "Jos ette näistäkään asioista

3. Mooseksen kirja

huolimatta hyväksy minun ojennustani ja pysytte vihamielisinä minua kohtaan, ²⁴ niin minäkin olen vihamielinen teitä kohtaan ja lyön teitä seitsemänkertaisesti teidän syntienne tähden. ²⁵ Minä tuon teidän päällenne miekan, joka kostaa liiton puolesta; kun kokoonnutte kaupunkiehinne, minä lähetän ruten teidän keskuuteenne, ja teidät annetaan vihollisen käsiin. ²⁶ Kun minä katkaisen teiltä leivän saannin, kymmenen naista leipoo teidän leipänne yhdessä uunissa ja jakaa sen painon mukaan; te syötte, mutta ette tule kylläisiksi. ²⁷ "Jos ette tästäkään huolimatta kuuntele minua ja jatkatte vihamielisyyttänne minua kohtaan, ²⁸ niin minä toimin teitä vastaan raivokkaalla vihamielisyydellä ja rankaisen teitä seitsemänkertaisesti teidän syntienne tähden. ²⁹ Te syötte poikienne lihan ja tyttärienne lihan. ³⁰ Minä hävitän teidän uhrikukkulanne, kaadan teidän suitsutusalttarinne ja kasaan teidän jäännöksenne teidän epäjumalienne elottomien muotojen päälle, sillä minun sieluni inhoaa teitä. ³¹ Minä teen teidän kaupunkinne autioiksi ja teidän pyhäkkönne autioiksi, enkä iloitse teidän uhrienne suloisesta tuoksusta. ³² Minä teen maan autioiksi, niin että teidän vihollisenne, jotka asettuvat siihen, kauhistuvat. ³³ Minä hajotan teidät kansojen sekaan ja vedän miekan teidän jälkeenne, kun maanne tulee autioiksi ja kaupunkinne raunioiksi. ³⁴ Silloin maa nauttii sapattinsa kaikkina autioitumisensa päivinä, kun olette vihollistenne maassa; silloin maa lepää ja nauttii sapattinsa. ³⁵ Kaikkina autioitumisensa päivinä se saa sen levon, jota se ei saanut teidän sapattienne aikana, kun asuitte siinä. ³⁶ Niille teistä, jotka jäävät jäljelle, minä tuon pelon heidän sydämiinsä vihollistensa maissa. Tuulenpuuskan lehtien ääni ajaa heitä takaa, ja he pakenevat kuin miekkaa paeten, ja he kaatuvat, vaikka kukaan ei aja heitä takaa. ³⁷ He kompastuvat toisiinsa ikään kuin paeten miekkaa, vaikka kukaan ei aja heitä takaa; eikä teillä ole voimaa seisoa vihollistenne edessä. ³⁸ Te häviätte kansojen sekaan, ja vihollistenne maa kuluttaa teidät. ³⁹ Ne, jotka jäävät jäljelle, kuihtuvat pois vihollistensa maissa syntyensä tähden; myös isäinsä syntien tähden he kuihtuvat pois. ⁴⁰ "Mutta jos he tunnustavat syntinsä ja isäinsä synnit—uskottomuutensa ja vihamielisyytensä minua kohtaan— ⁴¹ joka teki minut vihamieliseksi heitä kohtaan, niin että lähetin heidät vihollistensa maahan—sitten kun heidän ympärileikkaamattomat sydämensä nöyrytyvät ja he tekevät hyvityksen

rikkomuksestaan, ⁴² minä muistan liittoni Jaakobin kanssa, liittoni Iisakin kanssa ja liittoni Abrahamin kanssa, ja minä muistan maan. ⁴³ Sillä maa hylätään heidän toimestaan ja nauttii sapattinsa, kun se makaa autiona ilman heitä. He tekevät hyvityksen synneistään, koska he hylkäsivät minun määräykseni ja inhosivat minun säädöksiäni. ⁴⁴ Kuitenkin tästä huolimatta, kun he ovat vihollistensa maassa, minä en hylkää heitä enkä inhoa heitä niin, että hävittäisin heidät kokonaan, rikkoen liittoni heidän kanssaan; sillä minä olen Herra, heidän Jumalansa. ⁴⁵ Heidän tähtensä minä muistan liiton heidän esi-isänsä kanssa, jotka toin pois Egyptin maasta kansojen nähdessä, että olisin heidän Jumalansa. Minä olen Herra." ⁴⁶ Nämä ovat ne säädökset, määräykset ja lait, jotka Herra asetti itsensä ja israelilaisten välille Mooseksen kautta Siinain vuorella.

27 Herra puhui jälleen Moosekselle sanoen: ² "Puhu israelilaisille ja sano heille: 'Kun joku tekee erityisen lupauksen omistaa henkilö Herralle, hänet arvioidaan sinun arviosi mukaan. ³ Jos arvio koskee miestä, joka on kahdenkymmenen ja kuudenkymmenen vuoden välillä, arvo on viisikymmentä hopeasekeliä pyhäkkösekelin mukaan. ⁴ Jos se koskee naista, arvo on kolmekymmentä sekeliä. ⁵ Viiden ja kahdenkymmenen vuoden ikäisestä henkilöstä arvo on miehelle kaksikymmentä sekeliä ja naiselle kymmenen sekeliä. ⁶ Yhden kuukauden ja viiden vuoden ikäisestä henkilöstä arvo on miehelle viisi hopeasekeliä ja naiselle kolme hopeasekeliä. ⁷ Kuudenkymmenen vuoden ikäisestä tai vanhemmasta henkilöstä, jos mies, arvo on viisitoista sekeliä ja naiselle kymmenen sekeliä. ⁸ Jos lupauksen tekijä on liian köyhä maksamaan määrätyn summan, hänet esitetään papille, joka arvioi hänet sen mukaan, mitä hän voi maksaa. ⁹ "Jos luvattu on eläin, joka voidaan uhrata Herralle, se katsotaan pyhäksi. ¹⁰ He eivät saa vaihtaa tai korvata sitä, hyvää huonolla tai huonoa hyvällä; jos he korvaavat yhden eläimen toisella, sekä alkuperäinen että korvaava tulevat pyhiksi. ¹¹ Jos luvattu eläin on seremoniaalisesti saastainen eikä kelpaa uhriksi Herralle, se on esitettävä papille. ¹² Pappi arvioi sen laadun, olipa se hyvä tai huono; mikä arvo papin mukaan on, se on se, mikä se on. ¹³ Jos omistaja haluaa lunastaa eläimen, hänen on lisättävä viidesosa sen arvoon. ¹⁴ "Jos joku omistaa talonsa pyhäksi Herralle, pappi arvioi sen laadun, olipa se hyvä tai huono. Papin asettama arvo pysyy. ¹⁵ Jos

3. Mooseksen kirja

talon omistaja haluaa lunastaa sen, hänen on lisättävä viidesosa sen arvoon, ja se tulee jälleen hänen omakseen. ¹⁶ "Jos joku omistaa osan perheensä maasta Herralle, sen arvo asetetaan sen mukaan, kuinka paljon siementä siihen tarvitaan — viisikymmentä hopeasekeliä homerista ohransiementä. ¹⁷ Jos he omistavat pellon riemuvuoden aikana, asetettu arvo pysyy. ¹⁸ Jos he omistavat pellon riemuvuoden jälkeen, pappi laskee arvon jäljellä olevien vuosien mukaan seuraavaan riemuvuoteen, ja arvo vähenee. ¹⁹ Jos pellon omistaja haluaa lunastaa sen, hänen on lisättävä viidesosa sen arvoon, ja se tulee jälleen hänen omakseen. ²⁰ Jos he eivät lunasta peltoa tai jos se on myyty jollekin toiselle, sitä ei voida lunastaa. ²¹ Kun pelto vapautetaan riemuvuonna, se on pyhä Herralle, kuten Herralle omistettu pelto; siitä tulee papin omaisuutta. ²² "Jos joku omistaa Herralle pellon, jonka he ovat ostaneet, joka ei ole osa heidän perheensä maata, ²³ pappi arvioi sen arvon riemuvuoteen asti, ja omistajan on maksettava arvo sinä päivänä Herralle pyhänä. ²⁴ Riemuvuonna pelto palautuu sille, jolta se ostettiin, jolle maa alun perin kuului. ²⁵ Jokainen arvo asetetaan pyhäkkösekelin

mukaan, joka koostuu kahdestakymmenestä geraasta. ²⁶ "Ei kukaan saa omistaa eläimen esikoista, koska esikoinen kuuluu jo Herralle; olipa se härkä tai lammas, se on Herran. ²⁷ Jos se on yksi saastaisista eläimistä, se voidaan lunastaa sen asetetulla arvolla plus viidesosa; jos sitä ei lunasteta, se myydään sen asetetulla arvolla. ²⁸ "Ei mitään, mitä henkilö omistaa ja omistaa Herralle — olipa se ihminen, eläin tai perhemiaa — saa myydä tai lunastaa; kaikki niin omistettu on Herralle pyhintä. ²⁹ Kukaan, joka on omistettu tuhoon, ei voi lunastaa; heidät on surmattava. ³⁰ "Kaikki maan tuotannon kymmenesosa, olipa se viljaa maasta tai hedelmiä puista, on pyhitetty Herralle; se on pyhää Hänelle. ³¹ Jos joku haluaa lunastaa osan kymmenyksistään, hänen on lisättävä viidesosa sen arvoon. ³² Jokainen kymmenes eläin karjasta ja laumasta, mikä tahansa, joka kulkee paimenen sauvan alitse, on pyhä Herralle. ³³ Kukaan ei saa valita hyvän ja huonon välillä tai tehdä mitään korvausta. Jos korvaus tehdään, sekä alkuperäinen että korvaava tulevat pyhiiksi eikä niitä voi lunastaa." ³⁴ Nämä ovat ohjeet, jotka Herra antoi Moosekselle israelilaisille Siinainvuorella.

4. Mooseksen kirja

1 Herra puhui Moosekselle Siinain autiomaassa ilmestysmajassa toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä toisena vuotena sen jälkeen, kun israelilaiset olivat lähteneet Egyptistä, sanoen: ² "Ota koko Israelin seurakunnasta väestönlaskenta heidän perhekuntiansa mukaan, isien sukukunnittain, luettellen jokainen mies nimeltä, yksi kerrallaan. ³ Sinun ja Aaronin tulee laskea kaikki Israelin miehet, jotka ovat kaksikymmentä vuotta vanhoja tai vanhempia ja kykeneviä palvelemaan armeijassa, heidän osastojensa mukaan. ⁴ Kannsasi tulee olla mies kustakin heimosta, jokainen oman perheensä päämies. ⁵ Tässä ovat niiden miesten nimet, jotka auttavat sinua: Ruubenista, Elisur, Sedeurin poika; ⁶ Simeonin heimosta, Selumiel, Surisaddain poika; ⁷ Juudan heimosta, Nahson, Amminadabin poika; ⁸ Isaskarin heimosta, Netanel, Suarin poika; ⁹ Sebulonin heimosta, Eliab, Helonin poika; ¹⁰ Joosefin jälkeläisistä: Efraimista, Elisama, Ammihudin poika; Manassesta, Gamliel, Pedatsurin poika; ¹¹ Benjaminin heimosta, Abidan, Gideonin poika; ¹² Danin heimosta, Ahieser, Ammisaddain poika; ¹³ Asserin heimosta, Pagiel, Okranin poika; ¹⁴ Gadin heimosta, Eljasaf, Deuelin poika; ¹⁵ Naftalin heimosta, Ahira, Enanin poika. ¹⁶ Nämä olivat yhteisöstä valitut miehet, isiensä heimojen johtajat; he olivat Israelin sukujen päämiehiä. ¹⁷ Mooses ja Aaron kokosivat nämä miehet, jotka oli nimeltä määrätty, ¹⁸ ja he kokosivat koko seurakunnan toisen kuukauden ensimmäisenä päivänä. He rekisteröivät sukuluetteloiden mukaan perheittensä, isiensä sukukuntien mukaan, nimien lukumäärän mukaan, kaksikymmentä vuotta vanhat ja sitä vanhemmat, yksi kerrallaan, ¹⁹ niin kuin Herra oli Moosekselle käskenyt. Niin hän laski heidät Siinain autiomaassa. ²⁰ Ruubenin jälkeläisistä, Israelin esikoisesta: Kaikki kaksikymmentä vuotta vanhat tai vanhemmat miehet, jotka kykenivät palvelemaan armeijassa, luettiin nimeltä, yksi kerrallaan, heidän sukujensa ja perhekuntiansa mukaan. ²¹ Ruubenin heimon lukumäärä oli 46 500. ²² Simeonin jälkeläisistä: Kaikki kaksikymmentä vuotta vanhat tai vanhemmat miehet, jotka olivat kelpollisia sotapalvelukseen, luettiin nimeltä, yksi kerrallaan, heidän sukujensa ja perhekuntiansa mukaan. ²³ Simeonin heimon lukumäärä oli 59 300. ²⁴ Gadin jälkeläisistä: Kaikki kaksikymmentä vuotta vanhat tai vanhemmat miehet, jotka olivat kelpollisia sotapalvelukseen, luettiin nimeltä, heidän sukujensa ja

perhekuntiansa mukaan. ²⁵ Gadin heimon lukumäärä oli 45 650. ²⁶ Juudan jälkeläisistä: Kaikki kaksikymmentä vuotta vanhat tai vanhemmat miehet, jotka olivat kelpollisia sotapalvelukseen, luettiin nimeltä, heidän sukujensa ja perhekuntiansa mukaan. ²⁷ Juudan heimon lukumäärä oli 74 600. ²⁸ Isaskarin jälkeläisistä: Kaikki kaksikymmentä vuotta vanhat tai vanhemmat miehet, jotka olivat kelpollisia sotapalvelukseen, luettiin nimeltä, heidän sukujensa ja perhekuntiansa mukaan. ²⁹ Isaskarin heimon lukumäärä oli 54 400. ³⁰ Sebulonin jälkeläisistä: Kaikki kaksikymmentä vuotta vanhat tai vanhemmat miehet, jotka olivat kelpollisia sotapalvelukseen, luettiin nimeltä, heidän sukujensa ja perhekuntiansa mukaan. ³¹ Sebulonin heimon lukumäärä oli 57 400. ³² Joosefin jälkeläisistä: Efraimin heimosta: Kaikki kaksikymmentä vuotta vanhat tai vanhemmat miehet, jotka olivat kelpollisia sotapalvelukseen, luettiin nimeltä, heidän sukujensa ja perhekuntiansa mukaan. ³³ Efraimin heimon lukumäärä oli 40 500. ³⁴ Manassen jälkeläisistä: Kaikki kaksikymmentä vuotta vanhat tai vanhemmat miehet, jotka olivat kelpollisia sotapalvelukseen, luettiin nimeltä, heidän sukujensa ja perhekuntiansa mukaan. ³⁵ Manassen heimon lukumäärä oli 32 200. ³⁶ Benjaminin jälkeläisistä: Kaikki kaksikymmentä vuotta vanhat tai vanhemmat miehet, jotka olivat kelpollisia sotapalvelukseen, luettiin nimeltä, heidän sukujensa ja perhekuntiansa mukaan. ³⁷ Benjaminin heimon lukumäärä oli 35 400. ³⁸ Danin jälkeläisistä: Kaikki kaksikymmentä vuotta vanhat tai vanhemmat miehet, jotka olivat kelpollisia sotapalvelukseen, luettiin nimeltä, heidän sukujensa ja perhekuntiansa mukaan. ³⁹ Danin heimon lukumäärä oli 62 700. ⁴⁰ Asserin jälkeläisistä: Kaikki kaksikymmentä vuotta vanhat tai vanhemmat miehet, jotka olivat kelpollisia sotapalvelukseen, luettiin nimeltä, heidän sukujensa ja perhekuntiansa mukaan. ⁴¹ Asserin heimon lukumäärä oli 41 500. ⁴² Naftalin jälkeläisistä: Kaikki kaksikymmentä vuotta vanhat tai vanhemmat miehet, jotka olivat kelpollisia sotapalvelukseen, luettiin nimeltä, heidän sukujensa ja perhekuntiansa mukaan. ⁴³ Naftalin heimon lukumäärä oli 53 400. ⁴⁴ Nämä olivat Mooses ja Aaron laskeneet, yhdessä Israelin johtajien kanssa, kaksitoista miestä, jokainen edustaen isänsä sukua.

4. Mooseksen kirja

⁴⁵ Kaikki israelilaiset, jotka olivat kaksikymmentä vuotta vanhoja tai vanhempia ja kelpoisia Israelin armeijan sotapalvelukseen, laskettiin perheittensä mukaan. ⁴⁶ Heidän kokonaislukumääränsä oli 603 550. ⁴⁷ Leevin heimoa ei kuitenkaan laskettu muiden kanssa. ⁴⁸ Sillä Herra oli puhunut Moosekselle, ohjeistaen häntä, ⁴⁹ "Älä laske Leevin heimoa äläkä ota heitä mukaan muiden israelilaisten väestönlaskentaan. ⁵⁰ Sen sijaan määrää leeviläiset todistuksen tabernaakkelin, kaikkien sen kalusteiden ja kaiken siihen kuuluvan ylle. Heidän tulee kantaa tabernaakkeli ja kaikki sen kalusteet; heidän tulee huolehtia siitä ja leirytyä sen ympärille. ⁵¹ Aina kun tabernaakkeli on siirrettävä, leeviläisten tulee purkaa se, ja aina kun se on pystytettävä, leeviläisten tulee tehdä se. Jokainen ulkopuolinen, joka lähestyy sitä, on surmattava. ⁵² Israelilaisten tulee leirytyä osastoittain, kukin mies oman leirinsä ja oman lippunsa mukaan. ⁵³ Mutta leeviläisten tulee leirytyä todistuksen tabernaakkelin ympärille, jotta ei tulisi jumalallista vihaa israelilaisten seurakuntaa vastaan. Leeviläisten tulee vastata todistuksen tabernaakkelin palveluksesta." ⁵⁴ Israelilaiset tekivät kaiken tämän juuri niin kuin Herra oli Moosekselle käskennyt.

2 Herra puhui Moosekselle ja Aaronille sanoen: ² "Israelilaisten tulee leirytyä kohtaamisteltan ympärille, kukin oman lippunsa mukaan, perheittensä viirin alla, etäälle siitä. ³ Idän puolella, auringonnousun suunnassa, leirytykseen Juudan leirin osastot lippunsa alla. Juudan kansan johtaja on Nahson, Amminadabin poika. ⁴ Hänen joukkoonsa kuuluvia miehiä oli 74 600. ⁵ Heidän vieressään leirytykseen Isaskarin heimo. Isaskarin kansan johtaja on Netanel, Suarin poika. ⁶ Hänen joukkoonsa kuuluvia miehiä oli 54 400. ⁷ Heidän jälkeensä leirytykseen Sebulonin heimo. Sebulonin kansan johtaja on Eliab, Helonin poika. ⁸ Hänen joukkoonsa kuuluvia miehiä oli 57 400. ⁹ Kaikkiaan Juudan leiriin kuuluvia miehiä, osastoittain, oli 186 400. He lähtevät liikkeelle ensimmäisinä. ¹⁰ Etelän puolella leirytykseen Ruubenin leirin osastot lippunsa alla. Ruubenin kansan johtaja on Elisur, Sedeurin poika. ¹¹ Hänen joukkoonsa kuuluvia miehiä oli 46 500. ¹² Heidän vieressään leirytykseen Simeonin heimo. Simeonin kansan johtaja on Selumiel, Surisaddain poika. ¹³ Hänen joukkoonsa kuuluvia miehiä oli 59 300. ¹⁴ Heidän jälkeensä leirytykseen Gadin heimo. Gadin kansan johtaja on Eljasaf, Deuelin poika. ¹⁵ Hänen joukkoonsa kuuluvia miehiä oli 45 650. ¹⁶

Kaikkiaan Ruubenin leiriin kuuluvia miehiä, osastoittain, oli 151 450. He lähtevät liikkeelle toisina. ¹⁷ Sitten kohtaamisteltta, leeviläisten leiri, lähtee liikkeelle leirien keskellä. He lähtevät liikkeelle samassa järjestyksessä kuin leirytyvät, kukin omalla paikallaan lippunsa alla. ¹⁸ Lännen puolella leirytykseen Efraimin leirin osastot lippunsa alla. Efraimin kansan johtaja on Elisama, Ammihudin poika. ¹⁹ Hänen joukkoonsa kuuluvia miehiä oli 40 500. ²⁰ Heidän vieressään leirytykseen Manassen heimo. Manassen kansan johtaja on Gamliel, Pedasurin poika. ²¹ Hänen joukkoonsa kuuluvia miehiä oli 32 200. ²² Heidän jälkeensä leirytykseen Benjaminin heimo. Benjaminin kansan johtaja on Abidan, Gideonin poika. ²³ Hänen joukkoonsa kuuluvia miehiä oli 35 400. ²⁴ Kaikkiaan Efraimin leiriin kuuluvia miehiä, osastoittain, oli 108 100. He lähtevät liikkeelle kolmansina. ²⁵ Pohjoisen puolella leirytykseen Danin leirin osastot lippunsa alla. Danin kansan johtaja on Ahieser, Ammisaddain poika. ²⁶ Hänen joukkoonsa kuuluvia miehiä oli 62 700. ²⁷ Heidän vieressään leirytykseen Asserin heimo. Asserin kansan johtaja on Pagiel, Okranin poika. ²⁸ Hänen joukkoonsa kuuluvia miehiä oli 41 500. ²⁹ Heidän jälkeensä leirytykseen Naftalin heimo. Naftalin kansan johtaja on Ahira, Enanin poika. ³⁰ Hänen joukkoonsa kuuluvia miehiä oli 53 400. ³¹ Kaikkiaan Danin leiriin kuuluvia miehiä oli 157 600. He lähtevät liikkeelle viimeisinä, lippujensa alla. ³² Nämä ovat israelilaiset, laskettuna perheittäin. Leirien miesten kokonaismäärä, osastoittain, on 603 550. ³³ Leeviläisiä ei kuitenkaan laskettu muiden israelilaisten joukkoon, kuten Herra Moosekselle käski. ³⁴ Näin israelilaiset tekivät kaiken, mitä Herra Moosekselle käski; he leirytyivät lippujensa mukaan ja lähtivät liikkeelle, kukin perheineen ja sukukuntineen.

3 Nämä ovat Aaronin ja Mooseksen perheen kirjat siihen aikaan, kun Herra puhui Moosekselle Siinain vuorella. ² Aaronin pojat olivat Nadab, esikoinen, Abihu, Eleasar ja Itamar. ³ Nämä olivat Aaronin poikien nimet, voidellut papit, jotka oli asetettu palvelemaan pappeina. ⁴ Kuitenkin Nadab ja Abihu kuolivat Herran edessä, kun he toivat luvattoman tulen Hänen eteensä Siinain erämaassa; eikä heillä ollut poikia. Niin Eleasar ja Itamar palvelivat pappeina isänsä Aaronin elinaikana. ⁵ Herra puhui sitten Moosekselle sanoen, ⁶ "Tuo Leevin heimo esiin ja aseta heidät Aaronin, papin, eteen,

4. Mooseksen kirja

että he auttaisivat häntä. ⁷ Heidän tulee suorittaa tehtäviä hänen ja koko seurakunnan puolesta ilmestysmajassa, tekemällä ilmestysmajan työtä. ⁸ He ovat vastuussa kaikista ilmestysmajan kalusteista, täyttäen israelilaisten velvollisuudet hoitamalla ilmestysmajan työtä. ⁹ Anna leeviläiset Aaronille ja hänen pojilleen; heidät on yksinomaan annettu hänelle israelilaisten joukosta. ¹⁰ Aseta Aaron ja hänen poikansa palvelemaan pappeina; mutta maallikko, joka lähestyy pyhäkköä, on surmattava." ¹¹ Herra puhui jälleen Moosekselle sanoen, ¹² "Katso, minä olen ottanut leeviläiset israelilaisten joukosta jokaisen esikoisen, kohdun esikoisen, sijaan Israelin pojista. Leeviläiset ovat minun, ¹³ sillä kaikki esikoiset ovat minun. Sinä päivänä, kun minä löin kaikki esikoiset Egyptin maassa, pyhitin itselleni kaikki esikoiset Israelissa, sekä ihmiset että eläimet. He ovat minun; minä olen Herra." ¹⁴ Herra puhui Moosekselle Siinain erämaassa, ¹⁵ "Laske Leevin pojat heidän perheidensä ja sukujensa mukaan; jokainen miespuolinen kuukauden ikäisestä ylöspäin sinun tulee laskea." ¹⁶ Niin Mooses laski heidät Herran sanan mukaan, aivan kuten häntä oli käsketty. ¹⁷ Nämä ovat Leevin pojat heidän nimensä mukaan: Gerson, Kehat ja Merari. ¹⁸ Nämä ovat Gersonin pojat heidän perheidensä mukaan: Libni ja Simei. ¹⁹ Kehatin jälkeläiset heidän perheidensä mukaan olivat Amram, Jishar, Hebron ja Ussiel. ²⁰ Merarin pojat heidän perheidensä mukaan olivat Mahli ja Muusi. Nämä ovat leeviläisten perheet heidän isiensä sukujen mukaan. ²¹ Gersonista tulivat Libniläisten ja Simeiläisten perheet; nämä olivat Gersonilaisten perheet. ²² Heidän laskettujen miestensä lukumäärä, jokainen miespuolinen kuukauden ikäisestä ylöspäin, oli 7,500. ²³ Gersonilaisten perheiden tuli leiriäytävä länteen, ilmestysmajan taakse. ²⁴ Gersonilaisten isien sukujen päämies oli Eljasaf, Laelin poika. ²⁵ Gersonin poikien tehtäviin ilmestysmajassa kuuluivat ilmestysmaja ja teltta, sen peite ja esirippu ilmestysmajan sisäänkäynnille, ²⁶ ja esipihan verhot, esipihan sisäänkäynnin esirippu, joka ympäröi ilmestysmajaa ja alttaria, ja sen köydet, kaiken palveluksen mukaan, joka koskee niitä. ²⁷ Kehatista tulivat Amramilaisten, Jisharilaisten, Hebronilaisten ja Ussielilaisten perheet; nämä olivat Kehatilaisten perheet. ²⁸ Jokaisen miespuolisen kuukauden ikäisestä ylöspäin laskettuna heitä oli 8,600, vastuussa pyhän tehtävistä. ²⁹ Kehatin jälkeläisten perheiden tuli leiriäytävä ilmestysmajan eteläpuolelle.

³⁰ Kehatilaisten perheiden isien sukujen päämies oli Elisafan, Ussielin poika. ³¹ Heidän tehtäviinsä kuuluivat arkkki, pöytä, lampunjalka, alttarit, pyhäkön astiat, joilla he palvelivat, esirippu ja kaikki palvelus, joka koskee niitä. ³² Eleasar, Aaronin poika, pappi, oli Leevin päämiesten johtaja, valvoen niitä, jotka suorittivat pyhäkön tehtäviä. ³³ Merarista tulivat Mahlilaisten ja Muusilaisten perheet; nämä olivat Merarin perheet. ³⁴ Heidän laskettujen miestensä lukumäärä, jokainen miespuolinen kuukauden ikäisestä ylöspäin, oli 6,200. ³⁵ Merarin perheiden isien sukujen päämies oli Suriel, Abihailin poika. Heidän tuli leiriäytävä ilmestysmajan pohjoispuolelle. ³⁶ Merarin poikien tehtäviin kuuluivat ilmestysmajan kehys, sen poikkipuut, pilarit, jalustat, kaikki sen varusteet ja kaikki palvelus, joka koskee niitä, ³⁷ ja esipihan pilarit niiden jalustoineen, niiden vaarnat ja köydet. ³⁸ Ne, joiden tuli leiriäytävä ilmestysmajan eteen auringonnousuun päin, olivat Mooses ja Aaron ja hänen poikansa, suorittaen pyhäkön tehtäviä Israelin poikien velvollisuuksiin; mutta maallikko, joka lähestyi, oli surmattava. ³⁹ Kaikki leeviläisten lasketut miehet, jotka Mooses ja Aaron laskivat Herran käskystä heidän perheidensä mukaan, jokainen miespuolinen kuukauden ikäisestä ylöspäin, olivat 22,000. ⁴⁰ Sitten Herra käski Moosesta: "Laske jokainen esikoispoika Israelin pojista kuukauden ikäisestä ylöspäin ja tee luettelo heidän nimistään. ⁴¹ Ja sinun tulee ottaa leeviläiset minulle—minä olen Herra—vaihdoissa kaikkien esikoisten sijasta Israelin pojista; ja leeviläisten karja vaihdossa kaikkien esikoisten sijasta Israelin poikien karjasta." ⁴² Niin Mooses laski kaikki esikoiset Israelin pojista, aivan kuten Herra oli häntä käskennyt. ⁴³ Ja kaikki esikoispojat, nimien lukumäärän mukaan kuukauden ikäisestä ylöspäin, olivat 22,273. ⁴⁴ Herra puhui sitten Moosekselle sanoen, ⁴⁵ "Ota leeviläiset vaihdossa kaikkien esikoisten sijasta Israelin pojista, ja leeviläisten karja heidän karjansa sijasta. Ja leeviläiset ovat minun; minä olen Herra. ⁴⁶ Ja lunastushintana 273:lle Israelin poikien esikoisista, jotka ylittävät leeviläisten lukumäärän, ⁴⁷ sinun tulee kerätä viisi sekeliä jokaiselta; sinun tulee ottaa ne pyhäkön sekeliä kohti (sekeli on kaksikymmentä geraa), ⁴⁸ ja sinun tulee antaa raha, niiden lunastushinta, jotka ovat ylittäviä heidän joukossaan, Aaronille ja hänen pojilleen." ⁴⁹ Niin Mooses keräsi lunastusrahan niiltä, jotka ylittivät leeviläisten lunastettujen lukumäärän; ⁵⁰

4. Mooseksen kirja

Israelilaisten esikoisista hän keräsi rahaa pyhäkön sekeliä kohti, 1,365. ⁵¹ Sitten Mooses antoi lunastusrahan Aaronille ja hänen pojilleen, Herran käskystä, aivan kuten Herra oli Moosesta käskenyt.

4 Herra puhui Moosekselle ja Aaronille sanoen: ² "Ota laskenta Kehatilaista leeviläisten haarasta, heidän perheittensä ja isiensä suvuittain. ³ Laske kaikki miehet, jotka ovat kolmenkymmenen ja viidenkymmenen vuoden välillä ja kykeneviä palvelemaan ilmentymäjän työssä. ⁴ Tämä on kehatilaisten tehtävä ilmentymämajassa: huolehtia kaikkein pyhimmistä esineistä. ⁵ "Kun leiri on lähdössä liikkeelle, Aaron ja hänen poikansa menevät sisään ja ottavat alas suojaverhon ja peittävät liitonarkin sillä. ⁶ Sitten he peittävät sen kestäväällä nahalla ja levittävät sen päälle violetin vaateen ja asettavat kantotangot paikoilleen. ⁷ Näkyvyyden pöydän päälle he levittävät violetin vaateen ja asettavat sen päälle astiat, pannut, uhrimaljat ja juomauhrin kannut; jatkuva leipä pysyy sen päällä. ⁸ He levittävät niiden päälle helakanpunaisen vaateen, peittävät ne kestäväällä nahalla ja asettavat kantotangot paikoilleen. ⁹ He ottavat violetin vaateen ja peittävät valaisimen lampunjalan, sen lamput, sydänsaksit, tarjottimet ja kaikki sen öljyastiat. ¹⁰ Sitten he laittavat sen ja kaikki sen välineet kestävä nahan peitteeseen ja asettavat sen kantokehykseen. ¹¹ Kultaisen alttarin päälle he levittävät violetin vaateen ja peittävät sen kestäväällä nahalla ja asettavat kantotangot paikoilleen. ¹² He ottavat kaikki pyhäkössä palvelemiseen käytetyt esineet, käärivät ne violetin vaateen sisään, peittävät ne kestäväällä nahalla ja asettavat ne kantokehykseen. ¹³ He poistavat tuhkat pronssialttarilta ja levittävät sen päälle purppuraisen vaateen. ¹⁴ Sitten he asettavat sen päälle kaikki alttarilla palvelemiseen käytetyt välineet, mukaan lukien tulipannut, haarukat, lapiot ja maljat. Sen päälle he levittävät kestävä nahan peitteen ja asettavat kantotangot paikoilleen. ¹⁵ Kun Aaron ja hänen poikansa ovat saaneet pyhät esineet ja kaikki pyhäkkökalusteet peitettyksi, ja leiri on lähdössä liikkeelle, Kehatilaiset tulevat kantamaan niitä, mutta heidän ei pidä koskea pyhiin esineisiin, etteivät he kuolisi. Nämä ovat ne esineet, joita Kehatilaiset kantavat ilmentymämajassa. ¹⁶ Eleasar, Aaronin pappi poika, on vastuussa valaisimen öljystä, tuoksuvasta suitsukeesta, säännöllisestä ruokauhrista ja voiteluöljystä. Hän valvoo koko pyhäkköä ja kaikkea

siinä olevaa, mukaan lukien sen pyhät kalusteet ja esineet." ¹⁷ Herra puhui Moosekselle ja Aaronille sanoen: ¹⁸ "Varmista, että Kehatilaiset heimokunnat eivät häviä leeviläisten joukosta. ¹⁹ Jotta he eläisivät eivätkä kuolisi lähestyessään kaikkein pyhimpiä esineitä, tee näin heidän puolestaan: Aaron ja hänen poikansa menevät sisään ja määräävät kullekin miehelle hänen työnsä ja mitä hänen on kannettava. ²⁰ Kehatilaiset eivät kuitenkaan saa lähestyä eivätkä katsoa pyhiä esineitä, edes hetkellisesti, etteivät he kuolisi." ²¹ Herra puhui Moosekselle sanoen: ²² "Ota laskenta myös Gersonilaisista, heidän perheittensä ja isiensä suvuittain. ²³ Laske kaikki miehet, jotka ovat kolmenkymmenen ja viidenkymmenen vuoden välillä ja kykeneviä palvelemaan ilmentymäjän työssä. ²⁴ Tämä on se, mistä Gersonilaisten heimokunnat ovat vastuussa kantamisessaan ja muissa tehtävissään: ²⁵ He kantavat pyhäkköteltan verhot, ilmentymäjän peitteineen ja kestävä nahan ulkopeitteen sekä ilmentymäjän sisäänkäynnin verhon, ²⁶ ja esipihaan verhot, jotka ympäröivät pyhäkkötelttaa ja alttaria, esipihaan sisäänkäynnin verhon, köydet ja kaikki niiden palveluksessa käytettävät välineet. Gersonilaiset suorittavat kaiken, mitä näiden asioiden kanssa on tehtävä. ²⁷ Kaikki heidän palveluksensa, olipa se kantamista tai muuta työtä, suoritetaan Aaronin ja hänen poikiensa ohjauksessa. Sinun tulee määrätä heille kaikki heidän tehtävänsä ja vastuunsa. ²⁸ Tämä on Gersonilaisten heimokuntien palvelus ilmentymämajassa. Heidän tehtävänsä ovat Aaronin pojan, Ithamarin, ohjauksessa. ²⁹ Laske Merarilaiset heidän heimokuntiansa ja isiensä suvuittain. ³⁰ Laske kaikki miehet, jotka ovat kolmenkymmenen ja viidenkymmenen vuoden välillä ja kykeneviä palvelemaan ilmentymäjän työssä. ³¹ Tämä on heidän tehtävänsä osana heidän palvelustaan pyhäkössä: heidän tulee kantaa pyhäkköteltan kehykset, poikkipuut, pylvää ja jalustat, ³² sekä ympäröivän esipihaan pylvää ja jalustoineen, telttavaarnat, köydet, kaikki niiden välineet ja kaikki niiden käyttöön liittyvä. Määrää jokaiselle miehelle nimeltä ne esineet, joita hänen on kannettava. ³³ Tämä on se, mistä Merarilaisten heimokunnat ovat vastuussa työskennellessään ilmentymämajassa Aaronin pojan, Ithamarin, ohjauksessa. ³⁴ Mooses, Aaron ja yhteisön johtajat laskivat Kehatilaiset heidän heimokuntiansa ja isiensä suvuittain. ³⁵ Kaikki miehet, jotka olivat kolmenkymmenen ja

4. Mooseksen kirja

viidenkymmenen vuoden välillä ja jotka pystyivät osallistumaan ilmestysmajan työhön, ³⁶ heidän heimokuntiansa mukaan laskettuina oli 2 750. ³⁷ Tämä oli kaikkien niiden Kehatilaisten kokonaismäärä, jotka palvelivat ilmestysmajassa, laskettuina Mooseksen ja Aaronin toimesta Herran käskyn mukaan Mooseksen kautta. ³⁸ Gersonilaiset laskettiin heidän heimokuntiansa ja isiensä suvuittain. ³⁹ Kaikki miehet, jotka olivat kolmenkymmenen ja viidenkymmenen vuoden välillä ja jotka pystyivät osallistumaan ilmestysmajan työhön— ⁴⁰ heidän heimokuntiansa ja isiensä suvuittain laskettuina, oli 2 630. ⁴¹ Tämä oli kaikkien niiden Gersonilaisten kokonaismäärä, jotka palvelivat ilmestysmajassa, laskettuina Mooseksen ja Aaronin toimesta Herran käskyn mukaan. ⁴² Merarilaiset laskettiin heidän heimokuntiansa ja isiensä suvuittain. ⁴³ Kaikki miehet, jotka olivat kolmenkymmenen ja viidenkymmenen vuoden välillä ja jotka pystyivät osallistumaan ilmestysmajan työhön— ⁴⁴ heidän heimokuntiansa mukaan laskettuina oli 3 200. ⁴⁵ Tämä oli kaikkien niiden Merarilaisten kokonaismäärä, laskettuina Mooseksen ja Aaronin toimesta Herran käskyn mukaan Mooseksen kautta. ⁴⁶ Niin Mooses, Aaron ja Israelin johtajat laskivat kaikki leeviläiset heidän heimokuntiansa ja isiensä suvuittain. ⁴⁷ Kaikki miehet, jotka olivat kolmenkymmenen ja viidenkymmenen vuoden välillä ja jotka pystyivät osallistumaan ilmestysmajan palvelukseen ja kantamiseen ⁴⁸ heitä oli yhteensä 8 580. ⁴⁹ Herran ohjeen mukaan Mooseksen kautta, jokaiselle määrättiin hänen työnsä ja mitä hänen oli kannettava. Näin heidät laskettiin, kuten Herra oli Mooseksen ohjeistanut.

5 Herra puhui Moosekselle sanoen: ² "Käse israelilaisia poistamaan leiristä jokainen, jolla on saastuttava ihosairaus, jokainen, jolla on vuoto, ja jokainen, joka on saastunut kosketuksesta kuolleeseen. ³ Teidän tulee lähettää sekä miehet että naiset leirin ulkopuolelle, etteivät he saastuta leiriä, jossa minä asun heidän keskellään." ⁴ Israelilaiset toimivat tämän mukaisesti ja lähettivät heidät leirin ulkopuolelle; he tekivät juuri niin kuin Herra oli Moosekselle käskennyt. ⁵ Herra puhui Moosekselle sanoen: ⁶ "Puhu israelilaisille: 'Kun mies tai nainen tekee syntiä toista vastaan, ollen näin uskoton Herralle, ja tulee syylliseksi, ⁷ heidän tulee tunnustaa tekemänsä synti. Heidän tulee hyviättä

rikkomuksensa kokonaan, lisäten viidesosan sen arvosta, ja antaa se sille, jota he ovat loukanneet. ⁸ Jos henkilöllä ei ole läheistä sukulaista, jolle hyvitys voidaan tehdä, hyvitys kuuluu Herralle ja se on annettava papille, yhdessä sovituspässin kanssa rikollisen puolesta. ⁹ Jokainen pyhä lahja, jonka israelilaiset tuovat papille, kuuluu hänelle. ¹⁰ Jokaisen ihmisen pyhät lahjat ovat heidän omiaan, mutta mitä tahansa annetaan papille, se kuuluu papille." ¹¹ Herra puhui Moosekselle sanoen: ¹² "Kerro israelilaisille: 'Jos miehen vaimo hairahtuu ja on uskoton hänelle, ¹³ ja toinen mies on sukupuoliyhteydessä hänen kanssaan, ja tämä on salassa hänen mieheltään ja hänen saastaisuuttaan ei ole paljastettu, eikä ole todistajaa häntä vastaan eikä häntä ole saatu kiinni itse teossa, ¹⁴ ja jos miehen päälle tulee mustasukkaisuuden tunteita ja hän epäilee vaimoaan, kun tämä on saastainen—tai jos hän on mustasukkainen ja epäilee häntä, vaikka tämä ei ole saastainen— ¹⁵ silloin hänen tulee viedä vaimonsa papin luo, mukanaan kymmenesosa eefamittaa ohranjauhoja uhrina. Hän ei saa kaataa siihen öljyä eikä panna siihen suitsuketta, sillä se on mustasukkaisuuden ruokauhri, muistutusuhrina kiinnittämään huomiota rikkomukseen. ¹⁶ "Pappi tuokoon hänet esiin ja asetatakse hänet seisomaan Herran eteen. ¹⁷ Pappi ottakoon pyhää vettä saviastian ja laittakoon siihen vähän tomua ilmestysmajan lattialta. ¹⁸ Pappi asettakoon naisen seisomaan Herran eteen, avatkoan hänen hiuksensa ja laittakoon hänen käsiinsä muistutusuhrin, mustasukkaisuuden ruokauhrin, samalla kun hän pitää kädessään katkeraa vettä, joka tuo kirouksen. ¹⁹ Pappi asettakoon naisen valalle ja sanokoon hänelle: 'Jos kukaan muu mies ei ole ollut sukupuoliyhteydessä kanssasi etkä ole hairahtunut saastaisuuteen ollessasi naimisissa miehesi kanssa, älköön tämä katkera vesi, joka tuo kirouksen, vahingoittako sinua. ²⁰ Mutta jos olet hairahtunut ollessasi naimisissa miehesi kanssa ja olet tehnyt itsesi saastaiseksi olemalla sukupuoliyhteydessä miehen kanssa, joka ei ole miehesi— ²¹ silloin pappi asettakoon naisen valalle, joka tuo kirouksen, ja sanokoon hänelle: 'Tehköön Herra sinusta kirouksen kansasi keskuudessa, kun hän saa kohtusi keskenmenemään ja vatsasi turpoamaan. ²² Tulokoon tämä vesi, joka tuo kirouksen, kehoosi saaden vatsasi turpoamaan ja kohtusi keskenmenemään.' Ja nainen sanokoon: 'Aamen. Tapahtukoon niin.' ²³ "Pappi

4. Mooseksen kirja

kirjoittakoon nämä kiroukset kirjakkääröön ja pyyhkikköön ne pois katkeraan veteen. ²⁴ Hän antakoon naisen juoda katkeraa vettä, joka tuo kirouksen, ja tämä vesi, joka tuo kirouksen, menee häneen ja aiheuttaa katkeruutta. ²⁵ Pappi ottakoon mustasukkaisuuden ruokauhrin hänen käsistään, heiluttakoon sitä Herran edessä ja vieköön sen alttarille. ²⁶ Pappi ottakoon kourallisen ruokauhrista muistutusuhrina ja polttakoon sen alttarilla; sen jälkeen hän antakoon naisen juoda vettä. ²⁷ Jos hän on tehnyt itsensä saastaiseksi ja ollut uskonon miehelleen, vesi, joka tuo kirouksen, menee häneen, saaden hänen vatsansa turpoamaan ja kohtunsa keskenmenemään, ja hänestä tulee kirous kansansa keskuudessa. ²⁸ Mutta jos nainen ei ole tehnyt itseään saastaiseksi ja on puhdas, hänet vapautetaan syylisyydestä ja hän voi tulla raskaaksi. ²⁹ "Tämä on mustasukkaisuuden laki, kun vaimo hairahtuu ja tekee itsensä saastaiseksi ollessaan naimisissa miehensä kanssa, ³⁰ tai kun miehen päälle tulee mustasukkaisuuden tunteita ja hän epäilee vaimoaan. Pappi asettakoon hänet seisomaan Herran eteen ja soveltakoon tätä koko lakia häneen. ³¹ Mies vapautetaan syylisyydestä, mutta nainen kantaa syylisyytensä seuraukset."

6 Herra puhui jälleen Moosekselle sanoen: ² "Puhu israelilaisille ja sano heille: 'Kun mies tai nainen tekee erityisen lupauksen, nasiirilupauksen, omistautuakseen Herralle, ³ heidän on pidättäydyttävä viinistä ja väkijuomasta; he eivät saa juoda viinietikkaa tai väkijuomaetikkaa, eivätkä he saa nauttia rypälemehua tai syödä tuoreita tai kuivattuja rypäleitä. ⁴ Koko lupauksensa ajan he eivät saa syödä mitään, mikä tulee viiniköynnöksestä, eivät edes siemeniä tai kuoria. ⁵ "'Koko nasiirilupauksensa ajan partaveitsi ei saa koskea heidän päähänsä. Heidän on oltava pyhiä, kunnes heidän omistautumisensa Herralle on päättynyt; heidän on annettava hiustensa kasvaa pitkiksi. ⁶ "'Omistautumisensa aikana Herralle nasiirin ei pidä mennä lähelle kuollutta henkilöä. ⁷ He eivät saa saastuttaa itseään isänsä, äitinsä, veljensä tai sisarensa vuoksi, kun nämä kuolevat, koska heidän vihkimyksensä merkki Jumalalle on heidän päässään. ⁸ Koko omistautumisensa ajan he ovat pyhiä Herralle. ⁹ "'Jos joku kuolee äkillisesti heidän vieressään, saastuttaen heidän vihityn päänsä hiukset, heidän on ajettava päänsä seitsemäntenä päivänä, puhdistautumispäivänään. ¹⁰

Kahdeksantena päivänä heidän on tuotava kaksi metsäkyhkyä tai kaksi kyyhkysenpoikaa papille ilmestysmajan oven luo. ¹¹ Pappi uhratkoon toisen syntiuhriksi ja toisen polttouhriksi sovittaakseen heidät, koska he tekivät syntiä olemalla kuolleen henkilön läsnäollessa. Samana päivänä heidän on vihittävä päänsä uudelleen. ¹² Heidän on omistauduttava Herralle uudelleen koko lupauksensa ajaksi ja tuotava vuoden vanha uroskaritsa vikauhriksi. Aiemmat päivät eivät lasketa, koska heidän vihkimyksensä oli saastunut. ¹³ "'Tämä on laki nasiirista, kun heidän omistautumisensa aika on päättynyt: Heidät on tuotava ilmestysmajan ovelle. ¹⁴ Siellä heidän on esitettävä uhrinsa Herralle: vuoden vanha virheetön uroskaritsa polttouhriksi, vuoden vanha virheetön naaraskaritsa syntiuhriksi ja virheetön passi yhteysuhriksi, ¹⁵ sekä kori happamatonta leipää, joka on tehty hienosta jauhosta sekoitettuna öljyyn, ja happamattomia vohveleita voideltuina öljyllä, yhdessä ruokauhriensa ja juomauhriensa kanssa. ¹⁶ "'Pappi esittäköön nämä Herran edessä ja uhratkoon syntiuhrin ja polttouhrin. ¹⁷ Hän uhratkoon myös passin yhteysuhriksi Herralle, yhdessä happamattoman leivän korin kanssa; pappi esittäköön myös ruokauhrin ja juomauhrin. ¹⁸ "'Nasiirin on sitten ajettava vihityt hiuksensa ilmestysmajan oven luona ja asetettava hiukset tuleen yhteysuhrin alle. ¹⁹ "'Kun nasiiri on ajanut vihityt hiuksensa, papin on asetettava heidän käsiinsä keitetty passin lapa, yksi happamaton leipä ja yksi happamaton vohveli korista. ²⁰ Pappi heiluttakoon ne heilutusuhrina Herran edessä; ne ovat pyhiä ja kuuluvat papille, yhdessä heilutetun rinnan ja esitetyn reiden kanssa. Tämän jälkeen nasiiri saa juoda viiniä. ²¹ "'Tämä on laki nasiirista, joka lupaa uhreja Herralle omistautumisensa mukaan, lisäksi mitä tahansa muuta he voivat antaa. Heidän on täytettävä tekemänsä lupaus vihkimyksensä lain mukaan." ²² Herra puhui sitten Moosekselle sanoen: ²³ "Puhu Aaronille ja hänen pojilleen sanoen: 'Näin teidän on siunattava israelilaisia. Sanokaa heille: ²⁴ "'Herra siunatkoon sinua ja varjeltakoon sinua; ²⁵ Herra kirkastakoon kasvonsa sinulle ja olkoon sinulle armollinen; ²⁶ Herra kääntäköön kasvonsa sinun puoleesi ja antakoon sinulle rauhan." ²⁷ "Tällä tavoin he asettavat minun nimeni israelilaisten ylle, ja minä siunaan heitä."

4. Mooseksen kirja

7 Sinä päivänä, jona Mooses sai valmiiksi ilmistysmajan pystyttämisen, hän voiteli ja pyhitti sen kaikkein kalustoineen, ja alttarin kaikkine välineineen; hän voiteli ja pyhitti nekin. ² Sitten Israelin johtajat, isiensä perheiden päämiehet, jotka olivat heimopäälliköitä ja valvoivat laskettuja, toivat lahjoja. ³ He toivat lahjansa Herran eteen: kuusi peitettyä vaunua ja kaksitoista härkää—yksi härkä jokaiselta johtajalta ja vaunu kahdelta johtajalta. He esittivät nämä ilmistysmajan edessä. ⁴ Sitten Herra puhui Moosekselle sanoen, ⁵ "Ota nämä heiltä, että niitä voidaan käyttää ilmistysmajan palveluksessa. Jaa ne leeviläisille kunkin miehen palveluksen mukaan." ⁶ Niin Mooses otti vaunut ja härät ja jakoi ne leeviläisille. ⁷ Hän antoi kaksi vaunua ja neljä härkää Gersonin pojille heidän palveluksensa mukaan, ⁸ ja hän antoi neljä vaunua ja kahdeksan härkää Merarin pojille heidän palveluksensa mukaan, pappi Aaronin pojan Iitamarin valvonnassa. ⁹ Mutta hän ei antanut mitään Kehatin pojille, koska he vastasivat pyhistä esineistä, jotka he kantoivat olkapäillään. ¹⁰ Johtajat toivat lahjansa alttarin vihkimiseen, kun se voideltiin, esittäen ne alttarin edessä. ¹¹ Herra käski Moosesta: "Jokainen johtaja tuokoon lahjansa alttarin vihkimiseen yhtenä päivänä." ¹² Ensimmäisenä päivänä Nahson, Amminadabin poika, Juudan heimosta, esitti lahjansa. ¹³ Hänen lahjansa oli yksi hopeavati, joka painoi 130 sekeliä, ja yksi hopeakulho, joka painoi 70 sekeliä, molemmat pyhäkkösekelin mukaan, täynnä hienoa jauhoa öljyyn sekoitettuna ruokauhriksi; ¹⁴ yksi kultainen malja, joka painoi kymmenen sekeliä, täynnä suitsuketta; ¹⁵ nuori härkä, pässi ja vuoden vanha uroskaritsa polttouhriksi; ¹⁶ yksi urosvuohi syntiuhriksi; ¹⁷ ja yhteysuhreiksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi urosvuhipukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Nahsonin, Amminadabin pojan, lahja. ¹⁸ Toisena päivänä Netanel, Suarin poika, Isaskarin johtaja, esitti lahjansa. ¹⁹ Hänen lahjansa oli yksi hopeavati, joka painoi 130 sekeliä, ja yksi hopeakulho, joka painoi 70 sekeliä, molemmat pyhäkkösekelin mukaan, täynnä hienoa jauhoa öljyyn sekoitettuna ruokauhriksi; ²⁰ yksi kultainen malja, joka painoi kymmenen sekeliä, täynnä suitsuketta; ²¹ nuori härkä, pässi ja vuoden vanha uroskaritsa polttouhriksi; ²² yksi urosvuohi syntiuhriksi; ²³ ja yhteysuhreiksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi urosvuhipukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa.

Tämä oli Netanelin, Suarin pojan, lahja. ²⁴ Kolmantena päivänä Eliab, Helonin poika, Sebulonin kansan johtaja, toi lahjansa. ²⁵ Hänen lahjansa oli yksi hopeavati, joka painoi 130 sekeliä, ja yksi hopeakulho, joka painoi 70 sekeliä, molemmat pyhäkkösekelin mukaan, täynnä hienoa jauhoa öljyyn sekoitettuna ruokauhriksi; ²⁶ yksi kultainen malja, joka painoi kymmenen sekeliä, täynnä suitsuketta; ²⁷ nuori härkä, pässi ja vuoden vanha uroskaritsa polttouhriksi; ²⁸ yksi urosvuohi syntiuhriksi; ²⁹ ja yhteysuhreiksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi urosvuhipukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Eliabin, Helonin pojan, lahja. ³⁰ Neljäs päivä Elitsur, Sedeurin poika, Ruubenin kansan johtaja, toi lahjansa. ³¹ Hänen lahjansa oli yksi hopeavati, joka painoi 130 sekeliä, ja yksi hopeakulho, joka painoi 70 sekeliä, molemmat pyhäkkösekelin mukaan, täynnä hienoa jauhoa öljyyn sekoitettuna ruokauhriksi; ³² yksi kultainen malja, joka painoi kymmenen sekeliä, täynnä suitsuketta; ³³ nuori härkä, pässi ja vuoden vanha uroskaritsa polttouhriksi; ³⁴ yksi urosvuohi syntiuhriksi; ³⁵ ja yhteysuhreiksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi urosvuhipukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Elitsurin, Sedeurin pojan, lahja. ³⁶ Viidentenä päivänä Selumiel, Surisaddain poika, Simeonin kansan johtaja, toi lahjansa. ³⁷ Hänen lahjansa oli yksi hopeavati, joka painoi 130 sekeliä, ja yksi hopeakulho, joka painoi 70 sekeliä, molemmat pyhäkkösekelin mukaan, täynnä hienoa jauhoa öljyyn sekoitettuna ruokauhriksi; ³⁸ yksi kultainen malja, joka painoi kymmenen sekeliä, täynnä suitsuketta; ³⁹ nuori härkä, pässi ja vuoden vanha uroskaritsa polttouhriksi; ⁴⁰ yksi urosvuohi syntiuhriksi; ⁴¹ ja yhteysuhreiksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi urosvuhipukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Selumielin, Surisaddain pojan, lahja. ⁴² Kuudentena päivänä Eljasaf, Deuelin poika, Gadin kansan johtaja, toi lahjansa. ⁴³ Hänen lahjansa oli yksi hopeavati, joka painoi 130 sekeliä, ja yksi hopeakulho, joka painoi 70 sekeliä, molemmat pyhäkkösekelin mukaan, täynnä hienoa jauhoa öljyyn sekoitettuna ruokauhriksi; ⁴⁴ yksi kultainen malja, joka painoi kymmenen sekeliä, täynnä suitsuketta; ⁴⁵ nuori härkä, pässi ja vuoden vanha uroskaritsa polttouhriksi; ⁴⁶ yksi urosvuohi syntiuhriksi; ⁴⁷ ja yhteysuhreiksi kaksi härkää, viisi pässiä, viisi urosvuhipukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Eljasafin, Deuelin pojan, lahja. ⁴⁸

4. Mooseksen kirja

Seitsemäntenä päivänä Elisama, Ammihudin poika, Efraimin kansan johtaja, toi lahjansa.⁴⁹ Hänen lahjansa oli yksi hopeavati, joka painoi 130 sekeliä, ja yksi hopeakulho, joka painoi 70 sekeliä, molemmat pyhäkkösekelin mukaan, täynnä hienoa jauhoa öljyn sekoitettuna ruokauhriksi;⁵⁰ yksi kultainen malja, joka painoi kymmenen sekeliä, täynnä suitsuketta;⁵¹ nuori härkä, pessi ja vuoden vanha uroskaritsa polttouhriksi;⁵² yksi urosvuohi syntiuhriksi;⁵³ ja yhteysuhreiksi kaksi härkää, viisi pessiä, viisi urosvuohipukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Elisaman, Ammihudin pojan, lahja.⁵⁴ Kahdeksantena päivänä Gamliel, Pedasurin poika, Manassen kansan johtaja, toi lahjansa.⁵⁵ Hänen lahjansa oli yksi hopeavati, joka painoi 130 sekeliä, ja yksi hopeakulho, joka painoi 70 sekeliä, molemmat pyhäkkösekelin mukaan, täynnä hienoa jauhoa öljyn sekoitettuna ruokauhriksi;⁵⁶ yksi kultainen malja, joka painoi kymmenen sekeliä, täynnä suitsuketta;⁵⁷ nuori härkä, pessi ja vuoden vanha uroskaritsa polttouhriksi;⁵⁸ yksi urosvuohi syntiuhriksi;⁵⁹ ja yhteysuhreiksi kaksi härkää, viisi pessiä, viisi urosvuohipukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Gamlielin, Pedasurin pojan, lahja.⁶⁰ Yhdeksäntenä päivänä Abidan, Gideonin poika, Benjaminin kansan johtaja, toi lahjansa.⁶¹ Hänen lahjansa oli yksi hopeavati, joka painoi 130 sekeliä, ja yksi hopeakulho, joka painoi 70 sekeliä, molemmat pyhäkkösekelin mukaan, täynnä hienoa jauhoa öljyn sekoitettuna ruokauhriksi;⁶² yksi kultainen malja, joka painoi kymmenen sekeliä, täynnä suitsuketta;⁶³ nuori härkä, pessi ja vuoden vanha uroskaritsa polttouhriksi;⁶⁴ yksi urosvuohi syntiuhriksi;⁶⁵ ja yhteysuhreiksi kaksi härkää, viisi pessiä, viisi urosvuohipukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Abidanin, Gideonin pojan, lahja.⁶⁶ Kymmenentenä päivänä Ahieser, Ammisaddain poika, Danin kansan johtaja, toi lahjansa.⁶⁷ Hänen lahjansa oli yksi hopeavati, joka painoi 130 sekeliä, ja yksi hopeakulho, joka painoi 70 sekeliä, molemmat pyhäkkösekelin mukaan, täynnä hienoa jauhoa öljyn sekoitettuna ruokauhriksi;⁶⁸ yksi kultainen malja, joka painoi kymmenen sekeliä, täynnä suitsuketta;⁶⁹ nuori härkä, pessi ja vuoden vanha uroskaritsa polttouhriksi;⁷⁰ yksi urosvuohi syntiuhriksi;⁷¹ ja yhteysuhreiksi kaksi härkää, viisi pessiä, viisi urosvuohipukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Ahieserin, Ammisaddain pojan, lahja.⁷² Yhdententoista

päivänä Pagiel, Okranin poika, Asserin kansan johtaja, toi lahjansa.⁷³ Hänen lahjansa oli yksi hopeavati, joka painoi 130 sekeliä, ja yksi hopeakulho, joka painoi 70 sekeliä, molemmat pyhäkkösekelin mukaan, täynnä hienoa jauhoa öljyn sekoitettuna ruokauhriksi;⁷⁴ yksi kultainen malja, joka painoi kymmenen sekeliä, täynnä suitsuketta;⁷⁵ nuori härkä, pessi ja vuoden vanha uroskaritsa polttouhriksi;⁷⁶ yksi urosvuohi syntiuhriksi;⁷⁷ ja yhteysuhreiksi kaksi härkää, viisi pessiä, viisi urosvuohipukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Pagielin, Okranin pojan, lahja.⁷⁸ Kahdententoista päivänä Ahira, Enanin poika, Naftalin kansan johtaja, toi lahjansa.⁷⁹ Hänen lahjansa oli yksi hopeavati, joka painoi 130 sekeliä, ja yksi hopeakulho, joka painoi 70 sekeliä, molemmat pyhäkkösekelin mukaan, täynnä hienoa jauhoa öljyn sekoitettuna ruokauhriksi;⁸⁰ yksi kultainen malja, joka painoi kymmenen sekeliä, täynnä suitsuketta;⁸¹ nuori härkä, pessi ja vuoden vanha uroskaritsa polttouhriksi;⁸² yksi urosvuohi syntiuhriksi;⁸³ ja yhteysuhreiksi kaksi härkää, viisi pessiä, viisi urosvuohipukkia ja viisi vuoden vanhaa uroskaritsaa. Tämä oli Ahiran, Enanin pojan, lahja.⁸⁴ Nämä olivat israelilaisten johtajien lahjat alttarin vihkimiseen, kun se voideltiin: kaksitoista hopeavatia, kaksitoista hopeakulhoa ja kaksitoista kultaista maljaa.⁸⁵ Jokainen hopeavati painoi 130 sekeliä, ja jokainen kulho seitsemänkymmentä sekeliä. Yhteensä näiden välineiden hopea painoi 2 400 sekeliä pyhäkkösekelin mukaan.⁸⁶ Kaksitoista kultaista maljaa, täynnä suitsuketta, painoi kymmenen sekeliä kukin pyhäkkösekelin mukaan. Yhteensä maljojen kulta painoi 120 sekeliä.⁸⁷ Polttouhriksi tuli yhteensä kaksitoista nuorta härkää, kaksitoista pessiä ja kaksitoista vuoden vanhaa uroskaritsaa, niiden ruokauhrin kanssa. Syntiuhriksi käytettiin kaksitoista urosvuohipukkia.⁸⁸ Yhteysuhriksi tuli yhteensä kaksikymmentäneljä härkää, kuusikymmentä pessiä, kuusikymmentä urosvuohipukkia ja kuusikymmentä vuoden vanhaa uroskaritsaa. Nämä olivat alttarin vihkimiseen tuodut lahjat sen voitelon jälkeen.⁸⁹ Kun Mooses meni ilmestysmajaan puhumaan Herralle, hän kuuli äänen puhuvan hänelle armoistuimen yläpuolelta todistuksen arkin päältä, kahden kerubin välistä; näin Herra puhui hänelle.

4. Mooseksen kirja

8 Sitten Herra puhui Moosekselle sanoen, ² "Puhule Aaronille ja käske häntä: 'Kun asetat lamput, varmistaa, että kaikki seitsemän valaisevat lampunjalan edessä olevaa aluetta.'" ³ Aaron totteli; hän asetti lamput siten, että ne valaisivat lampunjalan edessä, aivan kuten Herra oli Moosekselle käskennyt. ⁴ Tällainen oli lampunjalan valmistus: se oli tehty taotusta kullasta, jalustastaan koristeellisiin kukintoihinsa asti. Se oli tehty sen mallin mukaan, jonka Herra oli Moosekselle näyttänyt. ⁵ Herra puhui jälleen Moosekselle sanoen, ⁶ "Valitse leeviläiset israelilaisten joukosta ja puhdistat heidät. ⁷ Puhdistaksesi heidät, tee seuraavasti: pirskota heitä puhdistavalla vedellä, anna heidän ajaa koko ruumiinsa partaveitsellä ja pestä vaatteensa. Näin he puhdistautuvat. ⁸ Anna heidän ottaa härkä uhriksi, johon liittyy hienoa jauhoa öljyn kanssa; ja ota toinen härkä syntiuhriksi. ⁹ Tuo leeviläiset ilmestysmajan eteen ja kokoa koko israelilaisten yhteisö. ¹⁰ Aseta leeviläiset Herran eteen, ja israelilaiset laskekoot kätensä leeviläisten päälle. ¹¹ Aaron esittäköön leeviläiset Herran edessä heilutusuhrina israelilaisten puolesta, jotta he olisivat valmiit suorittamaan Herran palvelusta. ¹² Leeviläiset laskekoot kätensä härkien päälle; sitten uhraa toinen syntiuhriina ja toinen polttouhriina Herralle, leeviläisten sovittamiseksi. ¹³ Aseta leeviläiset seisomaan Aaronin ja hänen poikiensa eteen ja esitä heidät heilutusuhrina Herralle. ¹⁴ Tällä tavoin erotat leeviläiset muista israelilaisista, ja leeviläiset ovat minun. ¹⁵ Kun olet puhdistanut leeviläiset ja esittänyt heidät heilutusuhrina, he voivat tulla palvelemaan ilmestysmajassa. ¹⁶ Heidät on annettu kokonaan minulle israelilaisten joukosta. Olen ottanut heidät itselleni jokaisen kohdun esikoisen sijasta, kaikkien israelilaisten esikoisten sijasta. ¹⁷ Sillä jokainen esikoinen Israelissa, sekä ihminen että eläin, on minun. Sinä päivänä, kun löin kaikki esikoiset Egyptissä, pyyhitin heidät itselleni. ¹⁸ Olen ottanut leeviläiset jokaisen israelilaisen esikoisen sijasta. ¹⁹ Olen antanut leeviläiset lahjaksi Aaronille ja hänen pojilleen israelilaisten joukosta, suorittamaan palvelusta ilmestysmajassa israelilaisten puolesta ja tekemään sovittusta heidän puolestaan, jotta mikään vitsaus ei kohtaisi israelilaisia, kun he lähestyvät pyhäkköä." ²⁰ Mooses, Aaron ja koko israelilaisten yhteisö tekivät leeviläisten kanssa juuri niin kuin Herra oli Moosekselle käskennyt. ²¹ Leeviläiset puhdistautuivat ja pesivät vaatteensa. Aaron esitti

heidät heilutusuhrina Herran edessä ja teki sovituksen heidän puolestaan puhdistakseen heidät. ²² Sen jälkeen leeviläiset menivät suorittamaan tehtäviään ilmestysmajassa Aaronin ja hänen poikiensa valvonnassa. He tekivät leeviläisten kanssa juuri niin kuin Herra oli Moosekselle käskennyt. ²³ Herra puhui Moosekselle sanoen, ²⁴ "Tämä koskee leeviläisiä: kaksikymmentäviisivuotiaasta ylöspäin he astukoot palvelemaan ilmestysmajan työssä. ²⁵ Mutta viidenkymmenen vuoden iässä he vetäytykööt säännöllisestä palveluksesta eivätkä enää työskö. ²⁶ He voivat avustaa veljiään heidän tehtäviensä täyttämässä ilmestysmajassa, mutta he eivät itse suorita työtä. Näin sinun tulee jakaa leeviläisten vastuut."

9 Herra puhui Moosekselle Siinain erämaassa, toisen vuoden ensimmäisenä kuukautena sen jälkeen, kun he olivat lähteneet Egyptistä, sanoen: ² "Israelilaisten tulee viettää pääsiäistä määräaikaan. ³ Tämän kuukauden neljäntenätoista päivänä, iltahämärässä, teidän tulee viettää sitä määräaikaan; teidän tulee viettää se kaikkien sen säädösten ja määräysten mukaisesti." ⁴ Niin Mooses käski israelilaisia viettämään pääsiäistä. ⁵ Ja he tekivät niin Siinain erämaassa, ensimmäisen kuukauden neljäntenätoista päivänä, iltahämärässä, kaiken sen mukaisesti, mitä Herra oli Moosekselle käskennyt, israelilaiset tekivät. ⁶ Kuitenkin jotkut miehet olivat epäpuhtaita kosketuksesta kuolleetseen ruumiiseen, eivätkä he voineet viettää pääsiäistä sinä päivänä. He lähestyivät Moosesta ja Aaronia sinä päivänä ⁷ ja sanoivat: "Me olemme epäpuhtaita kuolleen ruumiin vuoksi, mutta miksi meidät pitäisi sulkea pois Herran uhrin esittämisestä sen määräaikaan muiden israelilaisten kanssa?" ⁸ Mooses vastasi: "Odotakaa tässä, kunnes kuulen, mitä Herra käsklee teistä." ⁹ Sitten Herra puhui Moosekselle ja sanoi: ¹⁰ "Puhu israelilaisille ja sano: 'Jos joku teistä tai teidän jälkeläisistänne on epäpuhtas kuolleen ruumiin vuoksi tai on matkalla, he voivat silti viettää pääsiäistä Herralle. ¹¹ Toisen kuukauden neljäntenätoista päivänä, iltahämärässä, heidän tulee viettää sitä; heidän tulee syödä sitä happamattoman leivän ja karvaiden yrttien kanssa. ¹² He eivät saa jättää siitä mitään aamuun asti, eivätkä rikkoa siitä yhtäkään luuta. Heidän tulee viettää se kaikkien pääsiäisen säädösten mukaisesti. ¹³ Mutta jos joku on puhdas eikä ole matkalla ja pidättäytyy viettämästä pääsiäistä, se henkilö erotettakoon

4. Mooseksen kirja

kansastaan, koska hän ei ole esittänyt Herran uhria sen määräaikana. Hän kantaa syntinsä syyllisyyden.¹⁴ Jos muukalainen asuu teidän keskuudessanne ja haluaa viettää pääsiäistä Herralle, hänen tulee tehdä se sen säädösten ja määräysten mukaisesti. Teillä tulee olla sama laki sekä muukalaiselle että maassa syntyneelle.”¹⁵ Sinä päivänä, kun tabernaakkeli, todistuksen telttä, pystytettiin, pilvi peitti sen. Illasta aamuun asti pilvi tabernaakkelin yllä näytti tulelta.¹⁶ Tämä oli säännöllinen kaava; pilvi peitti sen päivällä, ja yöllä se näytti tulelta.¹⁷ Aina kun pilvi nousi teltan yläpuolelta, israelilaiset lähtivät liikkeelle; ja minne pilvi asettui, sinne israelilaiset leiriytyivät.¹⁸ Herran käskystä israelilaiset lähtivät liikkeelle, ja hänen käskystään he leiriytyivät. Niin kauan kuin pilvi pysyi tabernaakkelin yllä, he pysyivät leiriytyneinä.¹⁹ Vaikka pilvi viipyi tabernaakkelin yllä monta päivää, israelilaiset noudattivat Herran käskyä eivätkä lähteneet liikkeelle.²⁰ Joskus pilvi oli tabernaakkelin yllä vain muutaman päivän, Herran käskystä he leiriytyivät, ja sitten hänen käskystään he lähtivät liikkeelle.²¹ Jos pilvi pysyi vain illasta aamuun, kun se nousi aamulla, he lähtivät liikkeelle. Päivällä tai yöllä, aina kun pilvi nousi, he lähtivät liikkeelle.²² Olipa se kaksi päivää, kuukausi tai vuosi, jonka pilvi pysyi tabernaakkelin yllä, israelilaiset pysyivät leiriytyneinä eivätkä lähteneet liikkeelle; mutta kun se nousi, he lähtivät liikkeelle.²³ Herran käskystä he leiriytyivät, ja Herran käskystä he lähtivät liikkeelle. He noudattivat Herran ohjeita, hänen käskynsä mukaisesti Mooseksen kautta.

10 Herra puhui Moosekselle sanoen: ² "Tee itsellesi kaksi hopeatorvea, jotka ovat taottua hopeaa; käytä niitä kutsuaksesi seurakunta koolle ja leirin purkamiseksi. ³ Kun molempia torvia puhalletaan, koko seurakunta kokoontuu sinun eteesi ilmestysmajan oven luo. ⁴ Jos vain yhtä torvea puhalletaan, kokoontuvat sinun eteesi Israelin heimojen päämiehet, tuhannenpäämiehet. ⁵ Kun puhalletaan hälytys, lähtevät liikkeelle ne leirit, jotka ovat itäpuolella. ⁶ Kun hälytys puhalletaan toisen kerran, lähtevät liikkeelle ne leirit, jotka ovat eteläpuolella. Hälytys on puhallettava heidän liikkeelleläähtöään varten. ⁷ Kun kokoonnutaan seurakuntaan, puhalletaan torviin, mutta ei hälytystä. ⁸ Aaronin pojat, papit, puhaltavat torviin. Tämä on oleva teille ikuinen säädös sukupolvesta sukupolveen. ⁹ Kun te lähdette sotaan omassa maassanne vihollista vastaan, joka ahdistaa

teidä, puhaltakaa hälytys torvilla. Silloin teidät muistetaan Herran, teidän Jumalanne, edessä ja te pelastutte vihollisistanne. ¹⁰ Iloitsemisen päivinä, juhlapäivinä ja kuukausienne alussa teidän tulee puhaltaa torviin polttouhrienne ja yhteysuhrienne yli, ja ne ovat muistutuksena teidän Jumalanne edessä. Minä olen Herra, teidän Jumalanne.” ¹¹ Toisena vuotena, toisen kuukauden kahdentenakymmenentenä päivänä, pilvi kohosi liiton lain asumuksen päältä. ¹² Israelilaiset lähtivät liikkeelle Siinain autiomaasta ja kulkivat paikasta toiseen, kunnes pilvi pysähtyi Paranin autiomaahan. ¹³ He lähtivät liikkeelle ensimmäistä kertaa Herran käskystä Mooseksen kautta. ¹⁴ Juudan leirin lippukunta lähti liikkeelle ensin joukko-osastoittain, ja Nahson, Amminadabin poika, oli sen johdossa. ¹⁵ Issakarin heimon joukko-osastoa johti Netanel, Suarin poika, ¹⁶ ja Sebulonin heimon joukko-osastoa johti Eliab, Helonin poika. ¹⁷ Sitten asumus purettiin, ja Gershonilaiset ja Merarilaiset, jotka kantoivat sitä, lähtivät liikkeelle. ¹⁸ Rubenin leirin lippukunta lähti liikkeelle seuraavaksi joukko-osastoittain, ja Elisur, Sedeurin poika, oli sen johdossa. ¹⁹ Simeonin heimon joukko-osastoa johti Selumiel, Surisaddain poika, ²⁰ ja Gadin heimon joukko-osastoa johti Eljasaf, Deuelin poika. ²¹ Sitten Kehatilaiset lähtivät liikkeelle kantaen pyhiä esineitä. Asumus oli pystytettävä ennen heidän saapumistaan. ²² Efraimin leirin lippukunta lähti liikkeelle seuraavaksi joukko-osastoittain, ja Elisama, Ammihudin poika, oli sen johdossa. ²³ Manassin heimon joukko-osastoa johti Gamliel, Pedasurin poika, ²⁴ ja Benjaminin heimon joukko-osastoa johti Abidan, Gideonin poika. ²⁵ Viimeisenä lähti liikkeelle Danin leirin lippukunta, joka muodosti kaikkien leirien jälkivartioston, joukko-osastoittain, ja Ahieser, Ammisaddain poika, oli sen johdossa. ²⁶ Asserin heimon joukko-osastoa johti Pagiel, Okranin poika, ²⁷ ja Naftalin heimon joukko-osastoa johti Ahira, Enanin poika. ²⁸ Tämä oli israelilaisten joukko-osastojen marssijärjestys heidän lähtiessään liikkeelle. ²⁹ Mooses sanoi midianilaiselle Reuelin pojalle Hobabille, Mooseksen apuukolle: "Me olemme lähdeissä siihen paikkaan, jonka Herra on luvannut antaa meille. Tule mukaamme, niin me kohtelemme sinua hyvin, sillä Herra on luvannut hyviä asioita Israelille." ³⁰ Hän vastasi: "En lähde; minä palaan omaan maahani ja omaan kansaani." ³¹ Mooses pyysi: "Älä jätä meitä. Sinä tiedät, mihin meidän tulee leiriäytävä autiomaassa, ja voit olla

4. Mooseksen kirja

oppaanamme. ³² Jos tulet mukaamme, jaamme kanssasi kaiken hyvän, mitä Herra meille antaa." ³³ Niin he lähtivät Herran vuorelta ja matkustivat kolme päivää. Herran liitonarkki kulki heidän edellään nuo kolme päivää etsien heille lepopaikkaa. ³⁴ Herran pilvi oli heidän yllään päivällä heidän lähtiessään leiristä. ³⁵ Aina kun arkki lähti liikkeelle, Mooses sanoi: "Nouse, Herra! Hajotkoot sinun vihollisesi ja paetkoot sinun vihamiehesi sinun edestäsi." ³⁶ Aina kun se pysähtyi, hän sanoi: "Palaa, Herra, Israelin tuhansien joukkoon."

11 Kansa alkoi napista vastoinkäymisistään Herran kuullen, ja kun Herra kuuli sen, hänen vihansa syttyi. Herran tuli syttyi heidän keskellään ja kulutti osan leirin laidoilla. ² Kansa huusi Moosesta avuksi, ja kun Mooses rukoili Herraa, tuli sammui. ³ Paikan nimeksi tuli Tabera, koska Herran tuli oli syttynyt heidän keskellään. ⁴ Sekakansan joukko heidän keskuudessaan alkoi himoita muuta ruokaa, ja israelilaisetkin alkoivat jälleen itkeä ja sanoivat: "Kuka antaisi meille lihaa syötäväksi?" ⁵ Muistamme kalat, joita söimme Egyptissä ilmaiseksi, kurkut, melonit, purjot, sipulit ja valkosipulit. ⁶ Mutta nyt ruokahalumme on poissa; ei ole mitään muuta kuin tämä manna katseltavana!" ⁷ Manna oli korianterinsiemenen kaltaista ja näytti hartsilta. ⁸ Ihmiset kulkivat ympäriinsä keräämässä sitä, ja jauhoivat sen myllyissä tai murskasivat sen huumareissa. He keittivät sen padoissa ja tekivät siitä kakkua, ja se maistui kuin oliiviöljyllä valmistettu. ⁹ Kun kaste lankei yöllä leiriin, manna laskeutui sen mukana. ¹⁰ Mooses kuuli, kuinka jokainen perhe itki telttansa ovella. Herran viha syttyi suuresti, ja Mooses oli huolissaan. ¹¹ Mooses sanoi Herralle: "Miksi olet tuonut tämän vaivan palvelijasi päälle? Miksi on ole löytänyt suosiota silmissäsi, että olet asettanut kaikkien näiden ihmisten taakan minun kannettavakseni?" ¹² Olenko minä kaikki nämä ihmiset siittänyt? Olenko minä heidät synnyttänyt, että sinä sanot minulle: 'Kanna heitä sylissäsi, niin kuin hoitaja kantaa imeväistä, siihen maahan, jonka olet luvannut heidän esi-isilleen?' ¹³ Mistä minä saisin lihaa annettavaksi kaikille näille ihmisille? He valittavat minulle: 'Anna meille lihaa syötäväksi!' ¹⁴ En pysty kantamaan yksin kaikkien näiden ihmisten vastuuta; se on liian raskasta minulle. ¹⁵ Jos aiot kohdella minua näin, tapa minut heti—jos olen löytänyt suosiota silmissäsi—äläkä anna minun nähdä omaa tuhoani." ¹⁶ Herra sanoi Moosekselle:

"Kokoa minulle seitsemänkymmentä miestä Israelin vanhimmista, jotka tiedät olevan kansan vanhimpia ja heidän johtajiaan. Tuo heidät ilmestysmajan luo, ja anna heidän seisoa siellä kanssasi. ¹⁷ Minä laskeudun alas ja puhun siellä kanssasi, ja otan osan Hengestä, joka on sinussa, ja annan sen heille. He kantavat kansan taakkaa kanssasi, jotta sinun ei tarvitse kantaa sitä yksin. ¹⁸ Sano kansalle: 'Pyhittäytykää huomiseksi, ja te saatte syödä lihaa, sillä te olette itkeneet Herran kuullen sanoen: 'Kuka antaa meille lihaa syötäväksi? Meillä oli parempi olla Egyptissä!' Sen tähden Herra antaa teille lihaa, ja te saatte syödä. ¹⁹ Ette syö sitä vain yhtä päivää, tai kahta päivää, tai viittä, kymmentä tai kahtakymmentä päivää, ²⁰ vaan kokonaisen kuukauden, kunnes se tulee ulos sieraimistanne ja tulee teille inhoksi, koska olette hylänneet Herran, joka on teidän keskellänne, ja olette itkeneet hänen edessään sanoen: 'Miksi lähdimme Egyptistä?'"²¹ Mooses sanoi: "Tässä minä olen kuudensadan tuhannen jalan miehen keskellä, ja sinä sanot: 'Minä annan heille lihaa syötäväksi koko kuukaudeksi!' ²² Olisiko tarpeeksi, jos laumat ja karjat teurastettaisiin heille? Olisiko tarpeeksi, jos kaikki meren kalat pyydystettäisiin heille?" ²³ Herra sanoi Moosekselle: "Onko Herran voima rajallinen? Nyt saat nähdä, toteutuuko minun sanani sinulle vai ei." ²⁴ Mooses meni ulos ja kertoi kansalle, mitä Herra oli sanonut. Hän kokosi seitsemänkymmentä kansan vanhinta ja antoi heidän seisoa teltan ympärillä. ²⁵ Sitten Herra laskeutui pilvessä ja puhui hänelle, ja otti osan Hengestä, joka oli hänessä, ja antoi sen seitsemällekympyille vanhimmalle. Kun Henki laskeutui heidän päälleen, he profetoivat, mutta eivät tehneet sitä enää uudelleen. ²⁶ Kuitenkin kaksi miestä oli jäänyt leiriin; toisen nimi oli Eldad ja toisen Medad. Henki laskeutui myös heidän päälleen, ja he profetoivat leirissä. ²⁷ Nuori mies juoksi kiireesti Mooseksen luo ja kertoi hänelle: "Eldad ja Medad profetoivat leirissä." ²⁸ Joosua, Nuunin poika, joka oli ollut Mooseksen avustaja nuoruudestaan asti, puhui ja sanoi: "Mooses, herrani, estä heitä!" ²⁹ Mutta Mooses vastasi: "Oletko huolissasi minun puolestani? Toivon, että kaikki Herran kansa olisi profeettoja ja että Herra antaisi Henkensä heille!" ³⁰ Sen jälkeen Mooses ja Israelin vanhimmat palasivat leiriin. ³¹ Herra lähetti tuulen, joka toi viiräisiä mereltä ja antoi niiden pudota leirin viereen, noin päivän matkan päähän kummallekin puolelle, ympäri leirin, noin

4. Mooseksen kirja

kaksi kynnärää syvälle maahan. ³² Ihmiset viettivät koko sen päivän, koko yön ja koko seuraavan päivän keräten viiräisiä. Vähiten kukaan keräsi kymmenen homer-mittaa. He levittivät ne ympäri leiriä. ³³ Mutta kun liha oli vielä heidän hampaissaan, ennen kuin se oli kulutettu, Herran viha syntyi kansaa vastaan, ja Herra löi heitä ankaralla vitsauksella. ³⁴ Paikan nimeksi tuli Kibrot-Hattaava, koska sinne he hautasivat kansan, joka oli himoinnut muuta ruokaa. ³⁵ Kibrot-Hattaavasta kansa matkasi Haserotiin, missä he pysähtyivät.

12 Mirjam ja Aaron puhuivat Moosesta vastaan hänen ottamansa etiopialaisen vaimon tähden, sillä hän oli ottanut etiopialaisen vaimon. ² He sanoivat: "Onko Herra puhunut ainoastaan Mooseksen kautta? Eikö hän ole puhunut myös meidän kauttamme?" Ja Herra kuuli sen. ³ (Mooses oli hyvin nöyrä mies, nöyrempi kuin kukaan muu maan päällä.) ⁴ Yhtäkkiä Herra sanoi Moosekselle, Aaronille ja Mirjamille: "Tulkaa ulos ilmestysmajan luo, te kolme." Niin he menivät ulos. ⁵ Herra laskeutui pilvipatsaassa ja seisoi teltan ovella. Hän kutsui Aaronia ja Mirjamia, ja kun he astuivat esiin, ⁶ Hän sanoi: "Kuulkaa minun sanani: Jos teidän keskuudessanne on profeetta, minä, Herra, ilmestyn hänelle näyssä ja puhun hänelle unessa. ⁷ Näin ei ole palvelijani Mooseksen laita; hän on uskollinen koko talossani. ⁸ Hänen kanssaan minä puhun kasvoista kasvoihin, selvästi enkä arvoituksin; hän näkee Herran muodon. Miksi ette siis pelänneet puhua palvelijaani Moosesta vastaan?" ⁹ Herran viha syntyi heitä vastaan, ja Hän lähti pois. ¹⁰ Kun pilvi poistui teltan yltä, Mirjamin iho tuli spitaaliseksi, valkoiseksi kuin lumi. Aaron kääntyi häneen päin ja näki, että hänellä oli saastuttava ihotauti. ¹¹ Aaron sanoi Moosekselle: "Oi, herrani, pyydän, älä pidä tätä syntiä meidän niskoillamme, sillä olemme toimineet tyhmästi ja tehneet syntiä. ¹² Älä anna hänen olla kuin kuolleena syntynyt lapsi, jonka liha on puoliksi syötynä syntyessään." ¹³ Niin Mooses rukoili hartaasti Herra: "Oi Jumala, paranna hänet!" ¹⁴ Herra vastasi Moosekselle: "Jos hänen isänsä olisi sylkenyt hänen kasvoilleen, eikö hän olisi häpeässä seitsemän päivää? Sulkekaa hänet leirin ulkopuolelle seitsemäksi päiväksi; sen jälkeen hänet voidaan tuoda takaisin." ¹⁵ Niin Mirjam suljettiin leirin ulkopuolelle seitsemäksi päiväksi, eikä kansa lähtenyt liikkeelle ennen kuin hänet tuotiin takaisin.

¹⁶ Sen jälkeen kansa lähti Haserotista ja leiriytyi Paranin erämaahan.

13 Sitten Herra puhui Moosekselle ja sanoi: ² "Lähetä miehiä tutkimaan Kanaanin maata, jonka minä annan israelilaisille. Lähetä yksi mies kustakin heidän isäinsä sukukunnasta, jokainen heistä on johtaja." ³ Niinpä Herran käskystä Mooses lähetti heidät Paran autiomaasta, kaikki he olivat israelilaisten johtajia. ⁴ Tässä ovat heidän nimensä: Ruubenin sukukunnasta, Sammua, Sakkurin poika; ⁵ Simeonin sukukunnasta, Safat, Horin poika; ⁶ Juudan sukukunnasta, Kaleb, Jefunnen poika; ⁷ Isaskarin sukukunnasta, Jigal, Joosefin poika; ⁸ Efraimin sukukunnasta, Hoosea, Nuunin poika; ⁹ Benjaminin sukukunnasta, Palti, Rafun poika; ¹⁰ Sebulonin sukukunnasta, Gaddiel, Sodin poika; ¹¹ Manassen sukukunnasta, joka on osa Joosefia, Gaddi, Susin poika; ¹² Danin sukukunnasta, Ammiel, Gemallin poika; ¹³ Asserin sukukunnasta, Setur, Mikaelin poika; ¹⁴ Naftalin sukukunnasta, Nahbi, Vofsin poika; ¹⁵ Gadin sukukunnasta, Geuel, Makin poika. ¹⁶ Nämä ovat miehet, jotka Mooses lähetti tutkimaan maata. Mooses antoi myös Hoosealle, Nuunin pojalle, nimen Joosua. ¹⁷ Kun Mooses lähetti heidät tutkimaan Kanaanin maata, hän käski heitä: "Menkää Negevin kautta ja sitten vuoristoon. ¹⁸ Katsokaa, millainen maa on, ja ovatko siellä asuvat ihmiset vahvoja vai heikkoja, harvalukuisia vai monilukuisia. ¹⁹ Millaisessa maassa he asuvat? Onko se hyvä vai huono? Millaisia kaupungit ovat? Ovatko ne muurettomia vai varustettuja? ²⁰ Ja millainen on maa? Onko se hedelmällinen vai karu? Onko siellä puita vai ei? Olkaa rohkeita ja tuokaa mukanaan maan hedelmiä." Nyt oli ensimmäisten kypsien rypäleiden aika. ²¹ Niin he menivät ylös ja tutkivat maata Siinin autiomaasta Rehobiin asti, Lebo-Hamatin suuntaan. ²² He menivät Negevin kautta ja tulivat Hebroniin, jossa olivat Ahiman, Sesai ja Talmai, Anakin jälkeläiset. (Hebron oli rakennettu seitsemän vuotta ennen Soania Egyptissä.) ²³ Kun he saapuivat Eskolin laaksoon, he leikkasivat sieltä oksan, jossa oli yksi rypäleterttu. Kaksi heistä kantoi sitä tangolla välissään, ja he ottivat mukaansa myös granaattimenoita ja viikunoita. ²⁴ Paikkaa kutsuttiin Eskolin laaksoksi sen rypäleterttun vuoksi, jonka israelilaiset leikkasivat sieltä. ²⁵ Neljäkymmenen päivän kuluttua he palasivat tutkimasta maata. ²⁶ He palasivat Mooseksen ja Aaronin ja koko israelilaisten yhteisön luo Kadesiin, Paranin autiomaahan. Siellä

4. Mooseksen kirja

he antoivat heille ja koko seurakunnalle raportin ja näyttivät heille maan hedelmät. ²⁷ He antoivat Moosekselle tämän kertomuksen: "Me menimme siihen maahan, johon sinä meidät lähetit, ja se todella vuotaa maitoa ja hunajaa. Tässä ovat sen hedelmät. ²⁸ Kuitenkin siellä asuvat ihmiset ovat voimakkaita, ja kaupungit ovat varustettuja ja erittäin suuria. Näimme siellä jopa Anakin jälkeläisiä. ²⁹ Amalekilaiset asuvat Negevissä; heettiläiset, jebusilaiset ja amorilaiset asuvat vuoristossa; ja kanaanilaiset asuvat meren rannalla ja Jordanin varrella." ³⁰ Silloin Kaleb hiljensi kansan Mooseksen edessä ja sanoi: "Meidän pitäisi mennä ylös ja ottaa maa haltuamme, sillä me voimme varmasti voittaa sen." ³¹ Mutta miehet, jotka olivat menneet hänen kanssaan, sanoivat: "Emme pysty menemään ylös noita ihmisiä vastaan, sillä he ovat meitä vahvempia." ³² Ja he levittivät israelilaisten keskuudessa huonoa raporttia maasta, jota he olivat tutkineet, sanoen: "Maa, jota tutkimme, syö asukkaansa, ja kaikki ihmiset, jotka näimme siellä, ovat suurikokoisia. ³³ Näimme siellä jättiläisiä (Anakin jälkeläiset ovat peräisin jättiläisistä). Me näytimme omista silmissämme heinäsiirkoilta, ja niin me näytimme heidänkin silmissään."

14 Sinä yönä koko seurakunta korotti äänensä ja itki ääneen, ja kansa itki. ² Kaikki israelilaiset valittivat Moosesta ja Aatoria vastaan, ja koko seurakunta sanoi heille: "Jospa olisimme kuolleet Egyptissä! Tai edes tässä erämaassa! ³ Miksi Herra tuo meidät tähän maahan kaatumaan miekan edessä? Meidän vaimomme ja lapsemme joutuvat saaliiksi. Eikö olisi parempi palata Egyptiin?" ⁴ Ja he sanoivat toisilleen: "Valitkaamme johtaja ja palatkaamme Egyptiin." ⁵ Silloin Mooses ja Aaron lankesivat kasvoilleen koko israelilaisten seurakunnan edessä. ⁶ Joosua, Nunin poika, ja Kaleb, Jefunnen poika, jotka olivat olleet maata tutkimassa, repäisivät vaatteensa; ⁷ ja he sanoivat koko israelilaisten seurakunnalle: "Maa, jonka läpi kuljimme ja jota tutkimme, on ylen hyvä maa. ⁸ Jos Herra on meille suosiollinen, Hän vie meidät tähän maahan, maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa, ja antaa sen meille. ⁹ Älkää vain kapinoiko Herraa vastaan. Älkää pelätkö maan kansaa, sillä he ovat meidän saaliimme. Heidän suojansa on poissa, ja Herra on meidän kanssamme. Älkää pelätkö heitä." ¹⁰ Mutta koko seurakunta keskusteli heidän kivittämistään. Silloin Herran

kirkkaus ilmestyi ilmestysmajan luona kaikille israelilaisille. ¹¹ Herra sanoi Moosekselle: "Kuinka kauan tämä kansa halveksii Minua? Kuinka kauan he kieltäytyvät uskomasta Minuun, huolimatta kaikista merkeistä, jotka olen tehnyt heidän keskuudessaan? ¹² Minä isken heitä vitsauksella ja hävitän heidät, mutta teen sinusta kansan, joka on suurempi ja mahtavampi kuin he." ¹³ Mooses sanoi Herralle: "Silloin egyptiläiset kuulevat siitä! Sinun voimallasi Sinä toit tämän kansan heidän keskuudestaan. ¹⁴ Ja he kertovat tämän maan asukkaille. He ovat kuulleet, että Sinä, Herra, olet tämän kansan kanssa ja että Sinut, Herra, on nähty kasvoista kasvoin, että Sinun pilvesi pysyy heidän yllään ja että Sinä kuljet heidän edellään pilvipatsaassa päivällä ja tulipatsaassa yöllä. ¹⁵ Jos Sinä tuot tämän kansan tuhon omaksi, ne kansat, jotka ovat kuulleet tämän Sinusta, sanovat: ¹⁶ 'Herra ei kyennyt viemään tätä kansaa maahan, jonka Hän oli heille valalla luvannut, joten Hän hävitti heidät erämaassa.' ¹⁷ 'Anna nyt Herran voiman olla suuri, niin kuin Sinä olet julistanut: ¹⁸ 'Herra on hidas vihastumaan, runsas rakkaudessa ja antaa anteeksi synnin ja kapinan. Kuitenkaan Hän ei jätä syyllistä rankaisematta; Hän pitää lapset vastuullisina vanhempien synnistä kolmanteen ja neljälänteen sukupolveen.' ¹⁹ Sinun suuren rakkautesi mukaisesti, anna anteeksi tämän kansan rikkomus, niin kuin olet antanut heille anteeksi siitä lähtien, kun he lähtivät Egyptistä tähän päivään asti." ²⁰ Herra vastasi: "Olen antanut heille anteeksi, kuten pyysit. ²¹ Kuitenkin, niin totta kuin Minä elän ja niin kuin Herran kirkkaus täyttää koko maan, ²² ei yksikään niistä, jotka näkivät Minun kirkkauteni ja ne merkit, jotka tein Egyptissä ja erämaassa, mutta silti eivät totelleet Minua ja koettelivat Minua kymmenen kertaa— ²³ ei yksikään heistä tule näkemään sitä maata, jonka Minä valalla lupasin heidän esi-isilleen. Ne, jotka ovat halveksineet Minua, eivät tule sitä näkemään. ²⁴ Mutta koska palvelijallani Kalebilla on toisenlainen henki ja hän seuraa Minua täydestä sydäimestään, Minä vien hänet siihen maahan, jota hän tutki, ja hänen jälkeläisensä saavat sen perintöosakseen. ²⁵ Koska amalekilaiset ja kanaanilaiset asuvat laaksoissa, kääntykää huomenna takaisin ja lähtekää erämaahan Punaisenmeren tietä." ²⁶ Herra puhui Moosekselle ja Aaronille sanoen: ²⁷ "Kuinka kauan tämä paha yhteisö nurisee Minua vastaan? Olen kuullut näiden tyytymättömien israelilaisten valitukset. ²⁸ Sano

4. Mooseksen kirja

heille: 'Niin totta kuin Minä elän, sanoo Herra, Minä teen teille juuri niin kuin olette puhuneet: ²⁹ Tässä erämaassa teidän ruumiinne kaatuvat—jokainen teistä, joka on kaksikymmentä vuotta vanha tai vanhempi ja joka on luettu väestönlaskennassa ja joka on valittanut Minua vastaan. ³⁰ Kukaan teistä ei pääse siihen maahan, jonka Minä valalla lupasin teidän kodiksenne, paitsi Kaleb, Jefunnen poika, ja Joosua, Nunin poika. ³¹ Mutta teidän lapsenne, joista sanoitte, että he joutuisivat saaliiksi, Minä vien heidät sisään nauttimaan siitä maasta, jonka te olette hylänneet. ³² Kuitenkin teidän ruumiinne kohtaavat loppunsa tässä erämaassa. ³³ Teidän lapsenne ovat täällä paimenina neljäkymmentä vuotta, kärsien teidän uskottomuutenne seuraukset, kunnes viimeinenkin teidän ruumiinne makaa erämaassa. ³⁴ Neljäkymmentä vuotta—yksi vuosi jokaista niistä neljästäkymmenestä päivästä, jotka te tutkitte maata—te kannatte syntyenne seuraukset ja saatte tietää, millaista on, kun Minä olen teitä vastaan.' ³⁵ Minä, Herra, olen puhunut, ja Minä varmasti teen nämä asiat tälle koko kapinalliselle yhteisölle, joka on liittoutunut Minua vastaan. He kohtaavat loppunsa tässä erämaassa; täällä he tuhoutuvat.' ³⁶ Ne miehet, jotka Mooses oli lähettänyt tutkimaan maata ja jotka palasivat ja saivat koko yhteisön nurisemaan häntä vastaan levittämällä siitä kielteisen raportin— ³⁷ nämä miehet, jotka olivat vastuussa kielteisen raportin levittämisestä maasta, kaatuivat ja kuolivat Herran edessä ruttoon. ³⁸ Niistä miehistä, jotka menivät tutkimaan maata, vain Joosua, Nunin poika, ja Kaleb, Jefunnen poika, jäivät eloon. ³⁹ Kun Mooses kertoi tämän kaikille israelilaisille, he surivat suuresti. ⁴⁰ Varhain seuraavana aamuna he lähtivät liikkeelle kohti korkeinta kohtaa vuoristossa sanoen: "Nyt olemme valmiit menemään siihen maahan, jonka Herra lupasi. Totisesti, olemme tehneet syntiä!" ⁴¹ Mutta Mooses sanoi: "Miksi menette Herran käskyä vastaan? Tämä ei tule onnistumaan! ⁴² Älkää menkö, sillä Herra ei ole teidän kanssanne. Te kohtaatte tappion vihollisten kassissa, ⁴³ sillä amalekilaiset ja kanaanilaiset kohtaavat teidät siellä. Koska olette kääntyneet pois Herrasta, Hän ei tue teitä, ja te kaadutte miekkaan." ⁴⁴ Kuitenkin, ylimielisyydessään he menivät ylös kohti korkeinta kohtaa vuoristossa, vaikka eivät Mooses eivätkä Herran liitonarkki lähteneet leiristä. ⁴⁵ Silloin amalekilaiset ja kanaanilaiset, jotka asuivat siinä vuoristossa, tulivat

alas ja hyökkäsivät heidän kimppuunsa ja hajottivat heidät Hormaan asti.

15 Sitten Herra puhui Moosekselle ja sanoi, ² "Puhu israelilaisille ja sano heille: 'Kun tulette siihen maahan, jossa aiotte asua, jonka minä annan teille, ³ ja te tuotte Herralle uhrauksen tulesa, polttouhrin tai uhrin täyttääksenne erityisen lupauksen, tai vapaaehtoisena uhrina tai määrättyjen juhla-aikojenne aikana, tuottaaksenne miellyttävän tuoksun Herralle karjasta tai lampaista, ⁴ silloin se, joka tuo uhrinsa, tuokoon Herralle ruokauhrin, joka on kymmenesosa eefa-parhainta jauhoa sekoitettuna neljännes-hin-määrään öljyä, ⁵ ja valmistakaa viiniä juomauhriksi, neljännes-hin, polttouhrin tai uhrin kanssa, jokaiselle karitsalle. ⁶ Oinaalle valmistakaa ruokauhriksi kaksi kymmenesosaa eefa-parhainta jauhoa sekoitettuna kolmasosaan hin-määrää öljyä, ⁷ ja juomauhriksi tarjotkaa kolmasosa hin-määrää viiniä, miellyttäväksi tuoksuksi Herralle. ⁸ Kun valmistatte sonnin polttouhriksi tai uhriksi täyttääksenne erityisen lupauksen, tai yhteysuhriksi Herralle, ⁹ silloin tuokaa sonnin kanssa ruokauhriksi kolme kymmenesosaa eefa-parhainta jauhoa sekoitettuna puoleen hin-määrään öljyä, ¹⁰ ja tarjotkaa juomauhriksi puoli hin-määrää viiniä, tulesa uhriksi, miellyttäväksi tuoksuksi Herralle. ¹¹ Näin tehtäköön jokaiselle sonnille, oinaalle, karitsalle tai vuohelle. ¹² Sen mukaan kuin valmistatte, niin tehkää jokaiselle. ¹³ Jokaisen syntyperäisen on tehtävä nämä asiat tällä tavalla, kun he tuovat uhrin tulesa miellyttäväksi tuoksuksi Herralle. ¹⁴ Kun joku muukalainen asuu teidän kanssanne tai on teidän keskuudessanne sukupolvienne ajan ja haluaa tehdä uhrin tulesa, miellyttäväksi tuoksuksi Herralle, heidän on tehtävä kuten te teette. ¹⁵ Kokoonumisella on sama säädös teille ja muukalaiselle, joka asuu keskuudessanne; se on pysyvä säädös sukupolvienne ajan. Niin kuin te olette, niin olkoon muukalainen Herran edessä. ¹⁶ Yksi laki ja yksi säädös koskee sekä teitä että muukalaista, joka asuu keskuudessanne.'" ¹⁷ Herra puhui Moosekselle, ¹⁸ "Puhu israelilaisille ja sano heille: 'Kun tulette siihen maahan, johon minä teidät tuon, ¹⁹ ja syötte maan ruokaa, teidän on tuotava osa uhriksi Herralle. ²⁰ Ensimmäisestä jauhoerästäne tuokaa leipä uhriksi; kuten uhriksi puimatantereelta, niin teidän on se tuotava. ²¹ Ensimmäisestä jauhoerästäne antakaa Herralle uhri sukupolvienne

4. Mooseksen kirja

ajan.²² Mutta jos tahattomasti epäonnistutte pitämään mitään näistä käskyistä, jotka Herra antoi Moosekselle—²³ mitään Herran käskyistä teille Mooseksen kautta, siitä päivästä alkaen, kun Herra ne antoi, ja jatkuen tulevien sukupolvien ajan—²⁴ ja jos tämä tapahtuu tahattomasti ilman, että yhteisö on siitä tietoinen, silloin koko yhteisön on tuotava nuori sonni polttouhriksi, miellyttäväksi tuoksuksi Herralle, sen määrätyn ruokauhrin ja juomauhrin kanssa, ja uhrattava urosvuohi syntiuhriksi.²⁵ Pappi toimittakoon sovituksen koko israelilaiselle yhteisölle, ja he saavat anteeksi, sillä se ei ollut tahallista ja he ovat tuoneet Herralle väärinteostaan ruokauhrin ja syntiuhrin.²⁶ Koko israelilainen yhteisö ja heidän keskuudessaan asuvat muukalaiset saavat anteeksi, sillä kaikki ihmiset osallistuivat tahattomaan rikkomukseen.²⁷ Jos yksilö tekee syntiä tahattomasti, hänen on tuotava vuoden vanha naarasvuohi syntiuhriksi.²⁸ Pappi toimittakoon sovituksen Herran edessä sille, joka erehtyi tekemällä syntiä tahattomasti, ja kun sovitus on tehty, se henkilö saa anteeksi.²⁹ Yksi laki koskee kaikkia, jotka tekevät syntiä tahattomasti, olipa kyseessä syntyperäinen israelilainen tai keskuudessanne asuva muukalainen.³⁰ Kuitenkin, jokainen, joka tekee syntiä uhmakkaasti, olipa syntyperäinen tai muukalainen, osoittaa halveksuntaa Herralle ja on erotettava Israelin kansasta.³¹ Koska he ovat hylänneet Herran sanan ja rikkoneet Hänen käskynsä, heidät on varmasti erotettava; heidän syyllisyytensä jää heidän päälleen.”³² Kun israelilaiset olivat autiomaassa, he kohtasivat miehen, joka keräsi puita sapattipäivänä.³³ Ne, jotka löysivät hänet keräämästä puita, toivat hänet Mooseksen, Aaronin ja koko yhteisön eteen,³⁴ ja he pitivät häntä vartioituna, koska ei ollut päätetty, mitä hänelle pitäisi tehdä.³⁵ Sitten Herra sanoi Moosekselle: "Mies on surmattava; koko yhteisön on kivitettävä hänet leirin ulkopuolella." ³⁶ Niin yhteisö vei hänet leirin ulkopuolelle ja surmasi hänet kivittämällä, kuten Herra oli käskenyt Moosesta.³⁷ Herra puhui Moosekselle, ³⁸ "Puhu israelilaisille ja sano heille, että he tekevät tupsuja vaatteidensa kulmiin sukupolvien ajan ja laittavat sinisen nauhan jokaiseen tupsuun.³⁹ Nämä tupsut ovat teille katsottavaksi ja muistuttavat teitä kaikista Herran käskyistä, jotta noudattaisitte niitä ettekä seuraisi omia sydämiänne ja silmiänne, jotka johtavat teidät harhaan." ⁴⁰ Sitten muistatte noudattaa kaikkia

käskyjäni ja olette omistautuneet Jumalallenne.⁴¹ Minä olen Herra, teidän Jumalanne, joka vapautti teidät Egyptistä ollakseen teidän Jumalanne."

16 Korah, Jisharin poika, Kehatin poika, Leevin poika, sekä Datan ja Abiram, Eliabin pojat, ja On, Peletin poika, Ruubenin heimosta, ottivat miehiä² ja nousivat Moosesta vastaan, mukanaan 250 israelilaista miestä, kansan johtajia, valittuja seurakunnasta, maineikkaita miehiä.³ He kokoontuivat Moosesta ja Aaronia vastaan ja sanoivat heille: "Te olette menneet liian pitkälle! Koko seurakunta on pyhä, jokainen heistä, ja Herra on heidän keskellään. Miksi siis korotatte itsenne Herran seurakunnan yläpuolelle?"⁴ Tämän kuultuaan Mooses heittäytyi kasvoilleen.⁵ Sitten hän puhui Korahille ja kaikille hänen seuraajilleen sanoen: "Huomenna Herra osoittaa, kuka kuuluu Hänelle ja kuka on pyhä, ja Hän tuo sen henkilön lähelleen. Hän tuo lähelleen sen, jonka Hän valitsee."⁶ Tehkää näin: Sinä, Korah, ja koko joukkosi, ottakaa suitsutusastiat,⁷ ja huomenna laittakaa niihin tulta ja pankaa suitsuketta niiden päälle Herran edessä. Se mies, jonka Herra valitsee, on pyhä. Te olette menneet liian pitkälle, te Leevin pojat!"⁸ Mooses sanoi myös Korahille: "Kuulkaa nyt, te Leevin pojat: ⁹ Onko se vähäinen asia, että Israelin Jumala on erottanut teidät muusta Israelin seurakunnasta tuodakseen teidät lähelleen palvelemaan Herran asumuksen palveluksessa ja seisomaan seurakunnan edessä palvelemissa heitä?"¹⁰ Hän on tuonut teidät ja kaikki teidän leeviläiset veljenne lähelleen, mutta nyt te tavoittelette myös pappeutta.¹¹ Siksi te ja kaikki teidän seuraajanne olette liittoutuneet Herraa vastaan. Kuka on Aaron, että te nurisette häntä vastaan?"¹² Sitten Mooses kutsui Datanin ja Abiram, Eliabin pojat, mutta he sanoivat: "Emme tule ylös."¹³ Eikö riitä, että olet tuonut meidät maasta, joka vuotaa maitoa ja hunajaa, tappaaksesi meidät erämaassa, mutta nyt sinun täytyy myös tehdä itsestäsi hallitsija meidän ylitsemme?"¹⁴ Lisäksi et ole tuonut meitä maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa, etkä antanut meille perintöosaa pelloista ja viinitarhoista. Aiotko puhkaista näiden miesten silmät? Emme tule ylös!"¹⁵ Silloin Mooses vihastui kovin ja sanoi Herralle: "Älä katso heidän uhrilahjaansa. En ole ottanut heiltä yhtäkään aasia enkä ole tehnyt vääryyttä kenellekään heistä." ¹⁶ Mooses käski Korahia: "Sinä ja kaikki sinun seuraajasi seisokaa Herran edessä huomenna—sinä,

4. Mooseksen kirja

he ja Aaron. ¹⁷ Jokaisen miehen on otettava suitsutusastiansa ja pantava siihen suitsuketta—yhteensä 250 suitsutusastiaa—ja tuotava se Herran eteen. Sinä ja Aaron tuokaa myös suitsutusastianne." ¹⁸ Niin he kaikki ottivat suitsutusastiansa, panivat niihin tulta ja suitsuketta niiden päälle, ja seisovat Mooseksen ja Aaronin kanssa ilmistysmajan ovelle. ¹⁹ Kun Korah oli koonnut kaikki seuraajansa vastustamaan ilmistysmajan ovelle, Herran kirkkaus ilmestyi koko seurakunnalle. ²⁰ Sitten Herra puhui Moosekselle ja Aaronille sanoen, ²¹ "Erotautukaa tästä seurakunnasta, jotta voin tuhota heidät hetkessä." ²² Mutta he heittäytyivät kasvoilleen ja sanoivat: "Oi Jumala, kaikkien elollisten henkien Jumala, vihastutko koko seurakuntaan, kun vain yksi mies tekee syntiä?" ²³ Ja Herra puhui Moosekselle sanoen ²⁴ "Puhu seurakunnalle sanoen: 'Erotautukaa Korahin, Datanin ja Abiramin teltoista.'" ²⁵ Mooses nousi ja meni Datanin ja Abiramin luo, mukanaan Israelin vanhimmat. ²⁶ Hän varoitti seurakuntaa: "Vetäytykää pois näiden jumalattomien miesten teltoista! Älkää koskeko mihinkään, mikä kuuluu heille, tai teidät pyyhkäistään pois heidän syntiensä tähden." ²⁷ Niin he vetäytyivät pois Korahin, Datanin ja Abiramin teltoista. Datan ja Abiram tulivat ulos ja seisovat telttansa ovella, vaimonsa, lastensa ja pienokaistensa kanssa. ²⁸ Sitten Mooses sanoi: "Tästä te tiedätte, että Herra on lähettänyt minut tekemään kaikki nämä teot; sillä se ei ole minun omaa tekemistäni. ²⁹ Jos nämä miehet kuolevat luonnollisen kuoleman tai heitä kohtaa sama kohtalo kuin kaikkia ihmisiä, silloin Herra ei ole lähettänyt minua. ³⁰ Mutta jos Herra luo jotain täysin uutta, ja maa avaa suunsa ja nielee heidät kaikkineen, mikä heille kuuluu, ja he menevät elävinä alas tuonelaan, silloin te tiedätte, että nämä miehet ovat halveksineet Herra." ³¹ Heti kun hän oli lopettanut puhumisen, maa heidän allaan halkesi, ³² ja maa avasi suunsa ja nielaisi heidät ja heidän perheensä, ja kaikki, jotka olivat Korahin kanssa, heidän omaisuutensa mukana. ³³ He menivät elävinä alas tuonelaan kaikkineen, mikä heille kuului; maa sulkeutui heidän ylleen, ja he katosivat seurakunnan keskeltä. ³⁴ Heidän huutaessaan kaikki israelilaiset heidän ympärillään pakenivat huutaen: "Maa saattaa niellä meidätkin!" ³⁵ Ja tuli lähti Herralta ja kulutti ne 250 miestä, jotka toivat suitsuketta. ³⁶ Ja Herra puhui Moosekselle sanoen ³⁷ "Käske Eleasaria, Aaronin poikaa, pappia, ottamaan suitsutusastiat

palaneiden jäännöksistä ja hajottamaan hiilet kauas, sillä suitsutusastiat ovat pyhiä— ³⁸ niiden miesten suitsutusastiat, jotka tekivät syntiä henkensä kustannuksella. Tehkää niistä vasaroituja levyjä alttarin päällystämiseksi, sillä ne tuotiin Herran eteen ja ovat tulleet pyhiksi. Olkoot ne merkinä israelilaisille." ³⁹ Niin Eleasar, pappi, otti ne pronssiset suitsutusastiat, jotka ne, jotka olivat palaneet kuoliaiksi, olivat tuoneet, ja ne vasaroitiin alttarin päällystämiseksi, ⁴⁰ muistutukseksi israelilaisille, ettei kukaan muu kuin Aaronin jälkeläinen saa tulla polttamaan suitsuketta Herran eteen, tai hänestä tulee kuin Korah ja hänen seuraajansa—niin kuin Herra oli puhunut hänelle Mooseksen kautta. ⁴¹ Mutta seuraavana päivänä koko israelilaisten seurakunta nurisi Moosesta ja Aaronia vastaan sanoen: "Te olette tappaneet Herran kansan." ⁴² Kun seurakunta kokoontui vastustamaan Moosesta ja Aaronia ja kääntyi ilmistysmajaa kohti, pilvi peitti sen ja Herran kirkkaus ilmestyi. ⁴³ Mooses ja Aaron lähestyivät ilmistysmajan etuosaa, ⁴⁴ ja Herra puhui Moosekselle sanoen ⁴⁵ "Poistukaa tästä seurakunnasta, jotta voin tuhota heidät hetkessä." Ja he heittäytyivät kasvoilleen. ⁴⁶ Sitten Mooses sanoi Aaronille: "Ota suitsutusastiasi ja pane siihen tulta alttarilta ja suitsuketta sen päälle; sitten kiirehdi seurakunnan luo tekemään sovitus heille. Herralta on lähtenyt viha; vitsaus on alkanut." ⁴⁷ Niin Aaron teki Mooseksen sanan mukaan ja juoksi keskelle seurakuntaa. Vitsaus oli jo alkanut kansan keskuudessa, mutta Aaron tarjosi suitsuketta ja teki sovituksen heille. ⁴⁸ Hän seisoi elävien ja kuolleiden välissä, ja vitsaus pysähtyi. ⁴⁹ Mutta 14 700 ihmistä kuoli vitsaukseen, niiden lisäksi, jotka olivat kuolleet Korahin tähden. ⁵⁰ Sitten Aaron palasi Mooseksen luo ilmistysmajan ovelle, sillä vitsaus oli pysähtynyt.

17 Herra puhui Moosekselle sanoen: ² "Puhu israelilaisille ja kerää heiltä sauva jokaista sukukuntaa kohti: kaksitoista sauva, yksi jokaiselta heidän sukukuntiansa johtajalta. Kirjoita kunkin miehen nimi hänen sauvaansa. ³ Leevin sauvaan kirjoita Aaronin nimi, sillä jokaisella sukukunnan johtajalla tulee olla yksi sauva. ⁴ Aseta ne ilmistysmajaan todistuksen eteen, jossa minä kohtaan sinut. ⁵ Sen miehen sauva, jonka minä valitsen, versoo, ja tämä lopettaa israelilaisten nurinan teitä vastaan." ⁶ Mooses puhui israelilaisille, ja heidän johtajansa antoivat hänelle kaksitoista sauva, yhden jokaiselta heidän sukukuntiansa

4. Mooseksen kirja

johtajalta, mukaan lukien Aaronin sauva. ⁷ Mooses asetti sauvat Herran eteen todistuksen majaan. ⁸ Seuraavana päivänä Mooses meni majaan ja näki, että Aaronin sauva, joka edusti Leevin sukua, oli versonut, kukkinut ja tuottanut manteleita. ⁹ Mooses toi sitten kaikki sauvat Herran edestä kaikille israelilaisille. He tarkastelivat niitä, ja jokainen johtaja otti takaisin oman sauvansa. ¹⁰ Herra käski Moosesta: "Palauta Aaronin sauva todistuksen eteen, säilytettäväksi merkinä kapinallisia vastaan, jotta heidän nurinansa minua vastaan lakkaisi eikä he kuolisi." ¹¹ Mooses noudatti Herran ohjeita tarkasti. ¹² Israelilaiset sanoivat Moosekselle: "Me olemme tuhoon tuomittuja! Me olemme menehtymässä, me kaikki olemme menehtymässä! ¹³ Jokainen, joka lähestyy Herran pyhäkköä, kuolee. Olemmeko me kaikki täysin menehtymässä?"

18 Herra puhui Aaronille sanoen: "Sinä, sinun poikasi ja sukusi olette vastuussa kaikista pyhäkköön liittyvistä rikkomuksista, ja sinä ja poikasi yksin olette vastuussa pappenteenne liittyvistä rikkomuksista. ² Ota mukaasi leeviläiset, esi-isiesi heimo, liittymään sinuun ja auttamaan sinua, kun sinä ja poikasi toimitatte palvelusta todistuksen majan edessä. ³ He ovat vastuussa sinulle ja suorittavat tehtäviä koko majassa, mutta he eivät saa lähestyä pyhäkkökalusteita tai alttaria, etteivät sekä he että sinä kuole. ⁴ Heidän tulee liittyä sinuun ja huolehtia kohtaamisteltan tehtävistä, kaikesta teltassa tehtävästä työstä, mutta kukaan luvaton henkilö ei saa tulla lähellesi. ⁵ Sinä olet vastuussa pyhäkön ja alttarin tehtävistä, jotta viha ei enää kohtaisi israelilaisia. ⁶ Olen valinnut leeviläiset israelilaisten joukosta lahjaksi sinulle, omistettuina Herralle, suorittamaan työtä kohtaamisteltassa. ⁷ Mutta vain sinä ja poikasi saatte palvella pappeina kaikessa, mikä liittyy alttariin ja esiripun sisäpuolelle. Annan sinulle pappeuden lahjaksi. Jokainen muu, joka tulee lähelle, on surmattava." ⁸ Sitten Herra sanoi Aaronille: "Olen asettanut sinut vastuuseen uhreistani; kaikki pyhät lahjat, jotka israelilaiset tuovat minulle, annan sinulle ja pojillesi osuudekseen, pysyväksi osuudeksi. ⁹ Tämä olkoon sinun kaikkein pyhimmistä uhreista, jotka pidetään tulesta erillään; kaikista heidän lahjoistaan, olipa kyseessä viljauhri, syntiuhri tai syyllisyysuhri, ne ovat kaikkein pyhimpiä sinulle ja pojillesi. ¹⁰ Syö se kaikkein pyhimpiä; jokainen miespuolinen syököön sen. Pidä se pyhänä. ¹¹ Tämänkin on sinun: kaikki israelilaisten

heilutusuhreista erotetut lahjat. Annan ne sinulle ja pojillesi ja tyttärillesi ikuisiksi osuudeksi. Jokainen talossasi, joka on seremoniaalisesti puhdas, saa syödä sen. ¹² Annan sinulle kaiken parhaan tuoreesta oliiviöljystä ja kaiken parhaan tuoreesta viinistä ja viljasta, uutiset, jotka he antavat Herralle. ¹³ Kaikki heidän maansa ensimmäiset kypsät hedelmät, jotka he tuovat Herralle, ovat sinun. Jokainen talossasi, joka on puhdas, saa syödä sen. ¹⁴ Kaikki, mikä on omistettu Herralle Israelissa, on sinun. ¹⁵ Jokainen kohdun ensimmäinen jälkeläinen, sekä ihminen että eläin, joka on omistettu Herralle, on sinun. Mutta sinun täytyy lunastaa jokainen esikoispoika ja epäpuhtaiden eläinten esikoinen. ¹⁶ Kun ne ovat kuukauden ikäisiä, sinun täytyy lunastaa ne lunastushinnalla, viisi hopeasekeliä, pyhäkkösekelin mukaan, joka on kaksikymmentä geraa. ¹⁷ Mutta lehmän, lampaan tai vuohen esikoista et saa lunastaa; ne ovat pyhiä. Ripottele niiden veri alttarille ja polta niiden rasva ruokauhrina, miellyttävänä tuoksuna Herralle. ¹⁸ Niiden liha on sinun, aivan kuten heilutusuhrin rinta ja oikea reisi ovat sinun. ¹⁹ Kaikki pyhien lahjojen uhrin, jotka israelilaiset tuovat Herralle, annan sinulle ja pojillesi ja tyttärillesi ikuisiksi osuudeksi. Se on ikuinen suolaliitto Herran edessä sekä sinulle että jälkeläisillesi. ²⁰ Herra sanoi Aaronille: "Sinulla ei ole perintöosaa heidän maassaan, etkä omista mitään osuutta heidän keskuudessaan; minä olen sinun osasi ja perintöosasi israelilaisten keskuudessa. ²¹ Leeviläisille annan kaikki kymmenykset Israelissa heidän perintöosakseen vastineeksi työstä, jota he tekevät palvellessaan kohtaamisteltassa. ²² Tästä lähtien israelilaiset eivät saa lähestyä kohtaamistelttaa, tai he kantavat syntinsä seuraukset ja kuolevat. ²³ Vain leeviläiset saavat suorittaa kohtaamisteltan palvelusta ja kantaa oman syyllisyytensä. Tämä on pysyvä säädös tuleville sukupolville. Heillä ei ole perintöosaa israelilaisten keskuudessa. ²⁴ Sen sijaan annan leeviläisille heidän perintöosakseen kymmenykset, jotka israelilaiset tuovat Herralle uhrilahjana. Siksi olen sanonut heistä: 'Heillä ei ole perintöosaa israelilaisten keskuudessa.'" ²⁵ Herra puhui sitten Moosekselle sanoen, ²⁶ "Sano leeviläisille: 'Kun saatte israelilaisilta kymmenykset, jotka annan teille perintöosaksenne, teidän on annettava kymmenesosa siitä kymmenyksestä Herralle uhrilahjana. ²⁷ Teidän uhrilahjanne luetaan teille kuin vilja puimatantereelta tai mehu

4. Mooseksen kirja

viinikuurnasta. ²⁸ Näin teidän tulee myös antaa Herralle uhrilahja kaikista kymmenyksistä, jotka saatte israelilaisilta. Näistä kymmenyksistä teidän on annettava Herran osuus Aaronille, papille. ²⁹ Teidän tulee antaa paras ja pyhin osa kaikesta teille annetusta Herran osuudeksi. ³⁰ Sano heille: 'Kun annatte parhaan osan, se luetaan teille kuin puimatantereen tai viinikuurnan tuote. ³¹ Te ja perheenne saatte kuluttaa loput missä tahansa, sillä se on teidän palkanne työstä kohtaamisteltassa. ³² Antamalla parhaan osan ette ole syyllisiä tässä asiassa; silloin ette saastuta israelilaisten pyhiä uhreja, ettekä kuole.'"

19 Sitten Herra puhui sekä Moosekselle että Aaronille: ² "Tämä on laki, jonka Herra on säätänyt: Puhu israelilaisille, että he tuovat sinulle punaisen hiehon, jossa ei ole virhettä eikä vikaa ja jota ei ole koskaan valjastettu. ³ Sinun tulee antaa se pappi Eleasarille, ja se on vietävä leirin ulkopuolelle ja teurastettava hänen nähtensä. ⁴ Pappi Eleasar ottakoon sormellaan sen verta ja pirskontakoon sitä seitsemän kertaa ilmestysmajan etupuolelle. ⁵ Hieho on sitten poltettava hänen läsnä ollessaan; sen nahka, liha, veri ja sisälmykset on kaikki kulutettava tuleessa. ⁶ Pappi ottakoon setripuuta, isoppia ja helakanpunaista villaa ja heittäköön ne palavan hiehon keskelle. ⁷ Sen jälkeen pappi pesköö vaatteensa ja kylpeköön vedessä, ja sitten hän saa tulla leiriin; kuitenkin hän pysyy seremoniaalisesti epäpuhtaana iltaan asti. ⁸ Se, joka polttaa hiehon, pesköö myös vaatteensa ja kylpeköön vedessä, ja hän on epäpuhdas iltaan asti. ⁹ Puhdas mies kerätköön hiehon tuhkan ja sijoittakoon sen puhtaaseen paikkaan leirin ulkopuolella. Se on säilytettävä israelilaisten yhteisön käytettäväksi puhdistusvedessä; se on synnistä puhdistamista varten. ¹⁰ Mies, joka kerää tuhkan, pesköö vaatteensa, ja hän on epäpuhdas iltaan asti. Tämä on oleva pysyvä säädös israelilaisille ja heidän keskuudessaan asuville muukalaisille. ¹¹ Jokainen, joka koskettaa ihmisruumista, on epäpuhdas seitsemän päivää. ¹² Heidän on puhdistauduttava vedellä kolmantena ja seitsemäntenä päivänä; sitten he ovat puhtaita. Jos he eivät puhdistaudu kolmantena ja seitsemäntenä päivänä, he eivät ole puhtaita. ¹³ Jokainen, joka koskettaa kuollutta ruumista eikä puhdistaudu, saastuttaa Herran asumuksen. Heidät on poistettava Israelista, koska puhdistusvettä ei ole pirskotettu heidän päälleen; he

pysyvät epäpuhtaina. ¹⁴ Tämä on laki, kun joku kuolee teltassa: jokainen, joka menee telttaan ja jokainen, joka on siellä, on epäpuhdas seitsemän päivää. ¹⁵ Jokainen avoin astia, jossa ei ole kantta kiinni, on epäpuhdas. ¹⁶ Jokainen, joka avomaalla koskettaa miekalla surmattua tai luonnollisesti kuollutta, tai koskettaa ihmisluuta tai hautaa, on epäpuhdas seitsemän päivää. ¹⁷ Epäpuhtaalle henkilölle otettakoon poltetun puhdistusuhrihiehon tuhkaa ja lisätköön siihen juoksevaa vettä astiaan. ¹⁸ Puhdas henkilö ottakoon isoppia, kastakoon sen veteen ja pirskontakoon sitä teltalle, kaikille kalusteille ja ihmisille, jotka olivat siellä. Hänen on myös pirskotettava jokaiselle, joka on koskettanut luuta, hautaa tai surmattua tai luonnollisesti kuollutta. ¹⁹ Puhdas henkilö pirskontakoon epäpuhtaan kolmantena ja seitsemäntenä päivänä, ja seitsemäntenä päivänä hän puhdistakoon heidät. Heidän on pestävä vaatteensa ja kylvettävä vedessä, ja illalla he ovat puhtaita. ²⁰ Mutta jos epäpuhtaat eivät puhdistaudu, heidät on poistettava seurakunnasta, sillä he ovat saastuttaneet Herran pyhäkön. Puhdistusvettä ei ole pirskotettu heidän päälleen, ja he ovat epäpuhtaita. ²¹ Tämä on oleva pysyvä säädös heille. Se, joka pirskottaa puhdistusvettä, pesköö vaatteensa, ja jokainen, joka koskettaa puhdistusvettä, on epäpuhdas iltaan asti. ²² Kaikki, mitä epäpuhtaat koskettavat, tulee epäpuhtaaksi, ja jokainen, joka koskettaa sitä, on epäpuhdas iltaan asti."

20 Ensimmäisessä kuussa koko Israelin seurakunta saapui Siinin erämaahan, ja he viipyivät Kadesissa. Mirjam kuoli siellä ja hänet haudattiin. ² Yhteisöllä ei ollut vettä, ja he kokoontuivat Moosesta ja Aaronia vastaan. ³ Kansa riiteli Mooseksen kanssa ja sanoi: "Jospa olisimme saaneet menehtyä, kun veljemme menehtyivät Herran edessä! ⁴ Miksi olette tuoneet Herran kansan tähän erämaahan, jossa me ja meidän karjamme olemme vaarassa menehtyä? ⁵ Miksi toitte meidät pois Egyptistä tähän kamalaaan paikkaan? Tämä ei ole viljan, viikunoiden, viiniköynnösten tai granaattiomenoiden paikka, eikä täällä ole vettä juotavaksi!" ⁶ Mooses ja Aaron menivät seurakunnan luota ilmestysmajan ovelle ja lankesivat kasvoilleen, ja Herran kirkkaus ilmestyi heille. ⁷ Herra puhui sitten Moosekselle sanoen: ⁸ "Ota sauva, ja sinä ja veljesi Aaron kokoontukaa seurakunnan kanssa. Puhukaa kalliolle heidän silmiensä edessä, niin se antaa

4. Mooseksen kirja

vetensä. Sinä tuot vettä kalliosta yhteisölle ja heidän karjalleen juotavaksi.”⁹ Mooses otti sauvan Herran edestä, kuten häntä oli käsketty.¹⁰ Mooses ja Aaron kokosivat seurakunnan kallion eteen, ja hän sanoi heille: "Kuulkaa, te kapinalliset, pitääkö meidän tuoda teille vettä tästä kalliosta?"¹¹ Sitten Mooses kohotti kätensä ja löi kallioon kahdesti sauvalla. Vettä virtasi runsaasti, ja yhteisö ja heidän karjansa joivat.¹² Mutta Herra sanoi Moosekselle ja Aaronille: "Koska ette luottaneet minuun kunnioittaaksenne minua pyhänä israelilaisten silmissä, ette saa viedä tätä seurakuntaa siihen maahan, jonka olen heille antanut."¹³ Nämä olivat Meriban vedet, missä israelilaiset riitelivät Herran kanssa, ja hän osoitti itsensä pyhäksi heidän keskuudessaan.¹⁴ Mooses lähetti sanansaattajia Kadesista Edomin kuninkaan luo sanoen: "Näin sanoo veljesi Israel: Tiedät kaiken sen vaivan, joka on kohdannut meitä."¹⁵ Esi-isämme menivät alas Egyptiin, ja me asuimme siellä monta vuotta. Egyptiläiset kohtelivat meitä ja esi-isiamme huonosti,¹⁶ mutta kun huusimme Herralle, hän kuuli äänemme ja lähetti enkelin ja vei meidät pois Egyptistä. Nyt olemme Kadesissa, kaupungissa alueesi rajalla.¹⁷ Anna meidän kulkea maasi läpi. Emme kulje minkään pellon tai viinitarhan kautta emmekä juo vettä mistään kaivosta. Kuljemme Kuninkaan tietä emmekä käänny oikealle emmekä vasemmalle, ennen kuin olemme kulkeneet alueesi läpi."¹⁸ Mutta Edom vastasi: "Ette saa kulkea täältä; jos yritätte, tulemme teitä vastaan miekalla."¹⁹ Israelilaiset sanoivat hänelle: "Kuljemme päätiellä, ja jos me tai karjamme juomme vettäsi, maksamme siitä. Haluamme vain kulkea jalan läpi—ei muuta."²⁰ Mutta hän sanoi: "Ette saa kulkea täältä." Sitten Edom tuli heitä vastaan suurella ja voimakkaalla joukolla.²¹ Koska Edom kieltäytyi antamasta Israelin kulkea alueensa läpi, Israel kääntyi pois heistä.²² Koko Israelin yhteisö lähti Kadesista ja saapui Hoorin vuorelle.²³ Hoorin vuorella, lähellä Edomin rajaa, Herra puhui Moosekselle ja Aaronille,²⁴ "Aaron kootaan kansansa luo, sillä hän ei pääse siihen maahan, jonka olen antanut israelilaisille, koska te kapinoitte käskyäni vastaan Meriban vesillä."²⁵ Vie Aaron ja hänen poikansa Eleasar Hoorin vuoren rinteille.²⁶ Riisu Aaronin vaatteet ja pue ne hänen pojalleen Eleasarille, sillä Aaron kootaan kansansa luo ja kuolee siellä."²⁷ Mooses noudatti Herran ohjeita: he nousivat Hoorin vuorelle koko yhteisön nähdessä.²⁸ Mooses riisui Aaronin vaatteet ja puki ne

hänen pojalleen Eleasarille. Aaron kuoli siellä vuoren huipulla. Sitten Mooses ja Eleasar laskeutuivat vuorelta.²⁹ Kun koko yhteisö näki, että Aaron oli kuollut, kaikki israelilaiset surivat häntä kolmekymmentä päivää.

21 Kun Aradin kanaanilainen kuningas, joka asui Negevissä, kuuli, että Israel oli tulossa Atharimin tietä, hän ryhtyi taisteluun Israelia vastaan ja otti heistä joitakin vangiksi.² Silloin Israel teki lupauksen Herralle sanoen: "Jos annat tämän kansan meidän käsiimme, tuhoamme heidän kaupunkinsa täydellisesti."³ Herra kuuli Israelin pyynnön ja antoi kanaanilaiset heidän käsiinsä. He tuhosivat heidät ja heidän kaupunkinsa täysin, ja paikka nimettiin Hormaksi.⁴ He matkustivat Horin vuorelta Punaisenmeren tietä kiertääkseen Edomin maan; mutta kansa kävi kärsimättömäksi matkalla.⁵ Kansa puhui Jumalaa ja Moosesta vastaan sanoen: "Miksi toit meidät Egyptistä kuolemaan erämaahan? Täällä ei ole leipää, ei vettä, ja me inhoamme tätä kurjaa ruokaa!"⁶ Silloin Herra lähetti tulisia käärmeitä kansan sekaan, ja ne purivat ihmisiä, niin että monet israelilaiset kuolivat.⁷ Kansa tuli Mooseksen luo ja sanoi: "Olemme tehneet syntiä puhumalla Herraa ja sinua vastaan; rukoile Herraa, että hän poistaisi käärmeet keskuudestamme." Niin Mooses rukoili kansan puolesta.⁸ Herra käski Moosesta: "Tee tulinen käärme ja pane se tangon päähän; jokainen, jota käärme puree ja joka katsoo siihen, jää eloon."⁹ Niin Mooses teki pronssisen käärmeen ja asetti sen tangon päähän; aina kun käärme puri jotakuta, ja tämä katsoi pronssiseen käärmeeseen, hän jäi eloon.¹⁰ Israelilaiset siirtyivät eteenpäin ja leiriytyivät Obotiin.¹¹ He lähtivät Obotista ja leiriytyivät Iye-abarimiin, erämaahan, joka on Moabia vastapäätä itään päin.¹² Sieltä he jatkoivat ja leiriytyivät Seredin laaksoon.¹³ He lähtivät sieltä ja leiriytyivät Arnonin toiselle puolelle, joka on erämaassa ulottuen amorilaisten alueelle; sillä Arnon on Moabin raja, Moabin ja amorilaisten välillä.¹⁴ Siksi se mainitaan Herran sotien kirjassa: "Vaheb Suufassa ja Arnonin laaksot,¹⁵ ja laaksojen rinteet, jotka ulottuvat Arin alueelle ja sijaitsevat Moabin rajalla."¹⁶ Sieltä he jatkoivat Beeriin, kaivolle, jossa Herra sanoi Moosekselle: "Kokoa kansa yhteen, niin minä annan heille vettä."¹⁷ Silloin Israel lauloi iloisesti: "Puhkea esiin, oi kaivo! Laulakaamme sille!"¹⁸ Kaivo, jonka johtajait kaivoivat, jonka kansan ylhäiset kaivoivat valtiokilla ja sauvoilla." Sitten he

4. Mooseksen kirja

menivät erämaasta Mattanaan, ¹⁹ Mattanasta he matkustivat Nahalieliin, ja Nahalielista he menivät Bamotiin, ²⁰ ja Bamotista laaksoon Moabin maassa, Pisgan huipulle, joka katsoo erämaahan. ²¹ Israel lähetti sanansaattajia amorilaisten kuninkaan Sihonin luo sanoen, ²² "Anna meidän kulkea maasi läpi. Emme poikkea pelloille tai viinitarhoihin, emmekä juo vettä mistään kaivosta. Kuljemme Kuninkaan tietä, kunnes olemme kulkeneet alueesi läpi." ²³ Mutta Sihon ei sallinut Israelin kulkea alueensa läpi. Sen sijaan hän kokosi kaikki kansansa ja lähti Israelia vastaan erämaahan, ja tuli Jahasiin ja taisteli Israelia vastaan. ²⁴ Israel löi hänet miekan terällä ja otti haltuunsa hänen maansa Arnonista Jabbokiin, aina ammonilaisiin asti, sillä ammonilaisten raja oli vahvasti linnoitettu. ²⁵ Israel valloitti kaikki amorilaisten kaupungit ja asettui niihin, mukaan lukien Hesbon ja kaikki sen ympärillä olevat asutukset. ²⁶ Hesbon oli amorilaisten kuninkaan Sihonin kaupunki, joka oli taistellut Moabin entistä kuningasta vastaan ja ottanut kaiken hänen maansa häneltä Arnonille asti. ²⁷ Siksi ne, jotka puhuvat sananlaskuissa, sanovat: "Tulkaa Hesboniin ja rakentakaa se uudelleen; Sihonin kaupunki palautettakoon." ²⁸ Sillä tuli lähti Hesbonista, liekki Sihonin kaupungista; se kulutti Moabin Arin, Arnonin korkeuksien herrat. ²⁹ Voi sinua, Moab! Olet tuhoutunut, Kemosin kansa! Hän on antanut poikansa pakolaisiksi ja tyttärensä vankeuteen amorilaisten kuninkaalle Sihonille. ³⁰ Mutta me olemme ampuneet heidät alas; Hesbon on tuhottu Dibonille asti, ja olemme hävittäneet Nofahiin asti, joka ulottuu Medebaan." ³¹ Niin Israel asettui amorilaisten maahan. ³² Mooses lähetti vakoojia Jaaseriin, ja he valloittivat sen ympärillä olevat asutukset ja ajoivat pois siellä olevat amorilaiset. ³³ Sitten he kääntyivät ja menivät Bashanin tietä, ja Bashanin kuningas Og, yhdessä kaikkien kansansa kanssa, tuli heitä vastaan taisteluun Edreissä. ³⁴ Mutta Herra sanoi Moosekselle: "Älä pelkää häntä, sillä minä olen antanut hänet sinun käsiisi, yhdessä kaikkien hänen kansansa ja maansa kanssa. Tee hänelle, kuten teit amorilaisten kuninkaalle Sihonille, joka hallitsi Hesbonissa." ³⁵ Niin he löivät hänet, yhdessä hänen poikiensa ja koko hänen armeijansa kanssa, jättäen ei yhtäkään eloon, ja he ottivat hänen maansa haltuunsa.

22 Israelilaiset matkustivat Mooabin tasangoille ja leiriytyivät Jordanin varrelle, Jerikoa vastapäätä. ² Balak, Sipporin poika, näki kaiken, mitä Israel oli tehnyt amorilaisille. ³ Moab pelkäsi suuresti kansaa, koska heitä oli paljon; Moab oli kauhuissaan israelilaisten vuoksi. ⁴ Moabilaiset sanoivat Midianin vanhimmille: "Tämä joukko kuluttaa kaiken ympäriltämme, kuten härkä syö pellon ruohon." Balak, Sipporin poika, oli tuohon aikaan Mooabin kuningas. ⁵ Hän lähetti sanansaattajia kutsumaan Bileamia, Beorin poikaa, joka oli Petorissa lähellä Eufratia, kotimaassaan. Balak sanoi: "Kansa on tullut Egyptistä; he peittävätkin maan pinnan ja ovat asettuneet viereeni." ⁶ Tule, kiroa tämä kansa puolestani, sillä he ovat liian voimakkaita minulle. Ehkä pystyn voittamaan heidät ja karkottamaan heidät maasta. Tiedän, että kenet sinä siunaat, se on siunattu, ja kenet sinä kirot, se on kirottu." ⁷ Mooabin ja Midianin vanhimmat lähtivät, mukanaan palkkio ennustamisesta. Kun he saapuivat Bileamin luo, he kertoivat hänelle Balakin viestin. ⁸ Bileam sanoi heille: "Viettäköö yö täällä, ja minä tuon teille vastauksen, jonka Herra antaa minulle." Niin moabilaisten johtajat jäivät hänen luokseen. ⁹ Herra lähestyi Bileamia ja kysyi: "Keitä nämä miehet ovat, jotka ovat kanssasi?" ¹⁰ Bileam vastasi Jumalalle: "Balak, Sipporin poika, Mooabin kuningas, lähetti minulle tämän viestin: ¹¹ 'Kansa on tullut Egyptistä ja peittää maan pinnan. Tule nyt, kiroa heidät puolestani; ehkä pystyn taistelemaan heitä vastaan ja karkottamaan heidät.'" ¹² Mutta Jumala sanoi Bileamille: "Älä mene heidän kanssaan. Sinun ei tule kirotta kansaa, sillä he ovat siunattuja." ¹³ Bileam nousi aamulla ja kertoi Balakin virkamiehille: "Palatkaa omaan maahanne, sillä Herra on kieltäytynyt antamasta minun mennä kanssanne." ¹⁴ Moabilaiset virkamiehet palasivat Balakin luo ja kertoivat: "Bileam kieltäytyi tulemasta kanssamme." ¹⁵ Balak lähetti toisia virkamiehiä, lukuisampia ja arvokkaampia kuin ensimmäiset. ¹⁶ He tulivat Bileamin luo ja sanoivat: "Tämä on Balakin, Sipporin pojan, sanoma: Älä anna minkään estää sinua tulemasta luokseni, ¹⁷ sillä minä palkitsen sinut runsaasti ja teen mitä tahansa pyydät. Tule, kiroa tämä kansa puolestani." ¹⁸ Bileam vastasi heille: "Vaikka Balak antaisi minulle palatsinsa täynnä hopeaa ja kultaa, en voisi tehdä mitään suurta tai pientä Herran, Jumalani, käskyn ulkopuolella. ¹⁹ Nyt, olkaa hyvä ja jääköö tänne myös täksi yöksi, jotta

4. Mooseksen kirja

voin saada tietää, mitä muuta Herra minulle kertoo." ²⁰ Sinä yönä Jumala tuli Bileamin luo ja sanoi: "Koska nämä miehet ovat tulleet kutsumaan sinua, mene heidän kanssaan, mutta tee vain se, mitä minä käsken sinun tehdä." ²¹ Bileam nousi varhain, valmisti aasinsa ja lähti moabilaisten virkamiesten kanssa. ²² Mutta Jumala vihastui, kun hän meni, ja Herran enkeli asettui tielle vastustamaan häntä. Bileam ratsasti aasillaan, ja hänen kaksi palvelijaansa olivat hänen kanssaan. ²³ Kun aasi näki Herran enkelin seisovan tiellä miekka kädessään, se poikkesi tieltä pellolle. Bileam löi sitä saadakseen sen takaisin tielle. ²⁴ Herran enkeli asettui sitten kapealle polulle viinitarhojen välissä, molemmin puolin muureja. ²⁵ Kun aasi näki Herran enkelin, se painautui seinää vasten, murskaten Bileamin jalan sitä vasten. Niin hän löi aasia uudelleen. ²⁶ Herran enkeli siirtyi eteenpäin ja asettui kapeaan paikkaan, jossa ei ollut tilaa kääntyä, ei oikealle eikä vasemmalle. ²⁷ Nähdessään Herran enkelin aasi laskeutui Bileamin alle, mikä sai hänet vihastumaan ja lyömään sitä sauvalla. ²⁸ Silloin Herra antoi aasille kyvyn puhua, ja se sanoi Bileamille: "Mitä olen tehnyt sinulle, että olet lyönyt minua nämä kolme kertaa?" ²⁹ Bileam vastasi aasille: "Olet nolannut minut! Jos minulla vain olisi miekka kädessäni, olisin tappanut sinut nyt." ³⁰ Aasi sanoi Bileamille: "Enkö ole sinun oma aasisi, jolla olet ratsastanut koko elämäsi tähän päivään asti? Olenko koskaan ollut tottunut tekemään näin sinulle?" "En", hän vastasi. ³¹ Silloin Herra antoi Bileamin nähdä selvästi, ja hän havaitsi Herran enkelin seisovan tiellä miekka paljastettuna. Niin hän kumartui alas ja heittäytyi kasvoilleen. ³² Herran enkeli kysyi häneltä: "Miksi olet lyönyt aasiaasi nämä kolme kertaa? Olen tullut tänne vastustamaan sinua, koska tiesi on uhkarohkea minun edessäni." ³³ Aasi näki minut ja poikkesi tieltä nämä kolme kertaa. Jos se ei olisi poikennut, olisin varmasti ottanut henkesi nyt, mutta olisin säästänyt sen." ³⁴ Bileam sanoi Herran enkelille: "Olen tehnyt syntiä. En tajunnut, että seisot tiellä vastustamassa minua. Jos olet tyytymätön, palaan takaisin." ³⁵ Herran enkeli sanoi Bileamille: "Mene miesten kanssa, mutta puhu vain se, mitä minä käsken sinun puhua." Niin Bileam jatkoi Balakin virkamiesten kanssa. ³⁶ Kuultuaan Bileamin lähestymisestä Balak meni häntä vastaan Mooabin kaupunkiin Arnonin rajalla, alueensa reunalla. ³⁷ Balak sanoi Bileamille: "Enkö lähettänyt sinulle kiireellistä kutsua? Miksi et tullut luokseni?

Olenko todella kykenemätön palkitsemaan sinua?" ³⁸ Bileam vastasi: "No, olen tullut luoksesi nyt. Mutta voinko sanoa mitä tahansa? Minun on puhuttava vain se, mitä Jumala panee suuhuni." ³⁹ Bileam seurasi sitten Balakia Kirjat-Husotiin. ⁴⁰ Balak uhrasi karjaa ja lampaita ja jakoi niitä Bileamille ja hänen mukanaan oleville virkamiehille. ⁴¹ Seuraavana aamuna Balak vei Bileamin Baalin uhrikukkuloille, ja sieltä hän saattoi nähdä osan israelilaisten leiristä.

23 Bileam sanoi Balakille: "Rakenna minulle tänne seitsemän alttaria ja valmista minulle seitsemän härkää ja seitsemän pössä." ² Balak teki, kuten Bileam oli sanonut, ja he uhrasivat yhdessä härän ja pössin jokaisella alttariilla. ³ Sitten Bileam sanoi Balakille: "Pysy sinä uhrisi äärellä, kun minä menen. Ehkä Herra kohtaa minut, ja mitä Hän minulle ilmoittaa, sen minä kerron sinulle." Niin hän meni autiolle kukkulalle. ⁴ Jumala kohtasi Bileamin, ja Bileam sanoi: "Minä olen pystyttänyt seitsemän alttaria ja uhrannut härän ja pössin jokaisella." ⁵ Herra pani sanan Bileamin suuhun ja käski: "Palaa Balakin luo ja anna tämä viesti." ⁶ Bileam palasi Balakin luo, joka seisoi uhrinsa äärellä kaikkien Moabin päämiesten kanssa. ⁷ Bileam aloitti oraakkelinä: "Balak toi minut Aramista, Moabin kuningas idän vuorilta, sanoen: 'Tule, kiroa Jaakob minulle; tule, tuomitse Israel.' ⁸ Kuinka voisin puhua niitä vastaan, joita Jumala ei ole puhunut vastaan? Kuinka voisin vastustaa niitä, joita Herra ei ole vastustanut? ⁹ Kallioisilta huipuilta näen heidät, kukkuloilta tarkkailen heitä. Tässä on kansa, joka elää erillään eikä laske itseään kansojen joukkoon. ¹⁰ Kuka voi laskea Jaakobin tomin tai edes neljäsoosan Israelista? Saakoon kuolla vanhurskaiden kuoleman, ja olkoon loppuni kuin heidän!" ¹¹ Balak sanoi Bileamille: "Mitä olet tehnyt minulle? Minä toin sinut kiroamaan viholliseni, mutta sinä olet siunnannut heidät sen sijaan!" ¹² Bileam vastasi: "Enkö minä voi puhua muuta kuin mitä Herra on pannut suuhuni?" ¹³ Balak sanoi sitten: "Tule kanssani toiseen paikkaan, josta voit nähdä heidät; näet heistä vain osan, et kaikkia. Sieltä kiroa heidät minulle." ¹⁴ Niin hän vei Bileamin Zofimin kentälle Pisgan huipulle, missä hän rakensi seitsemän alttaria ja uhrasi härän ja pössin jokaisella. ¹⁵ Bileam sanoi Balakille: "Seiso tässä uhrisi äärellä, kun minä tapaan Herran tuolla." ¹⁶ Herra kohtasi Bileamin ja pani sanan hänen suuhunsa sanoen: "Palaa Balakin luo ja anna tämä viesti." ¹⁷ Bileam palasi Balakin luo, joka seisoi

4. Mooseksen kirja

uhrinsa äärellä Moabin päämiesten kanssa. Balak kysyi: "Mitä Herra on puhunut?"¹⁸ Bileam antoi viestinsä: "Nouse, Balak, ja kuuntele; kuule minua, Sipporin poika."¹⁹ Jumala ei ole ihminen, että Hän valehtelisi, eikä ihmisen poika, että Hän muuttaisi mieltään. Puhuuko Hän eikä toimi? Lupaaako Hän eikä täytä?²⁰ Minä olen saanut käskyn siunata; Hän on antanut siunauksensa, enkä voi sitä muuttaa.²¹ Ei nähdä onnettomuutta Jaakobissa, ei kurjuutta Israelissa. Herra, heidän Jumalansa, on heidän kanssaan; kuninkaan huuto on heidän keskellään.²² Jumala vei heidät pois Egyptistä; heillä on voimakkaan härän voima.²³ Ei ole noituutta Jaakobia vastaan, ei ennustusta Israelia vastaan. Nyt sanotaan Jaakobista ja Israelista: 'Katso, mitä Jumala on tehnyt!'²⁴ Kansa nousee kuin leijonatar; he heräävät kuin leijona, joka ei lepää ennen kuin se syö saaliinsa ja juo surmattujen verta."²⁵ Balak sanoi Bileamille: "Pidätkykää kiroamasta heitä tai siunaamasta heitä!"²⁶ Bileam vastasi: "Enkö minä sanonut sinulle, että minun on tehtävä mitä Herra sanoo?"²⁷ Balak sanoi: "Tule, vie sinut toiseen paikkaan. Ehkä se miellyttää Jumalaa, että voit kirotta heidät minulle sieltä."²⁸ Balak vei Bileamin Peorin huipulle, josta oli näkymä autiomaahan.²⁹ Bileam sanoi: "Rakenna tänne seitsemän alttaria ja valmista minulle seitsemän härkää ja seitsemän pussia."³⁰ Balak teki, kuten Bileam oli käskennyt, ja uhrasi härän ja pässin jokaisella alttarilla.

24 Kun Bileam huomasi, että Herran mielestä oli hyvä siunata Israelia, hän ei etsinyt enteitä kuten ennen, vaan käänsi katseensa erämaahan päin.² Ja Bileam nosti silmänsä ja näki Israelin leiriytyneenä heimoittain, ja Jumalan Henki tuli hänen ylleen.³ Hän aloitti oraakkelinsa ja sanoi: "Bileamin, Beorin pojan, lausuma, miehen, jonka silmä on avoin;⁴ Lausuma hänestä, joka kuulee Jumalan sanat, joka näkee Kaikkivaltiaan näyn, joka kaatuu maahan, silmät avoimina:⁵ Kuinka ihanat ovat sinun telttasi, Jaakob, sinun asuinsijasi, Israel!⁶ Kuin laaksot ne levittäytyvät, kuin puutarhat joen varrella, kuin Herran istuttamat aloet, kuin setrit vesien äärellä.⁷ Runsaasti vettä virtaa hänen astioistaan, ja hänen jälkeläisensä ovat lukuisat; hänen kuninkaansa on suurempi kuin Agag, ja hänen valtakuntansa kohoaa korkealle.⁸ Jumala tuo hänet Egyptistä; hänellä on villin härän voima. Hän kuluttaa kansat, jotka ovat hänen vihollisiaan, ja murskaa heidän luunsa ja lävistää heidät nuolillaan.⁹ Hän

kyrystyy, hän laskeutuu maahan kuin leijona, ja kuin leijonatar—kuka uskaltaa häntä herättää? Siunattuja ovat ne, jotka sinua siunaavat, ja kirottuja ne, jotka sinua kiroavat."¹⁰ Silloin Balakin viha syttyi Bileamia vastaan, ja hän löi kätensä yhteen ja sanoi Bileamille: "Minä kutsuin sinut kiroamaan viholliseni, mutta sinä olet siunannut heidät nämä kolme kertaa!¹¹ Pakene siis nyt omaan paikkaasi! Minä sanoin, että palkitsisin sinut suuresti, mutta Herra on estänyt sinua saamasta kunniaa."¹² Bileam vastasi Balakille: "Enkö sanonut sanansaattajillesi, jotka lähetit luokseni,¹³ 'Vaikka Balak antaisi minulle palatsinsa täynnä hopeaa ja kultaa, en voisi ylittää Herran käskyä tehdäkseni hyvää tai pahaa omasta tahdostani. Mitä Herra puhuu, sitä minä puhun'?"¹⁴ Nyt, katso, minä palaan kansani luo; tule, anna minun kertoa sinulle, mitä tämä kansa tekee sinun kansallesi tulevana päivänä."¹⁵ Sitten hän aloitti oraakkelinsa ja sanoi: "Bileamin, Beorin pojan, lausuma, miehen, jonka silmä on avoin,¹⁶ Lausuma hänestä, joka kuulee Jumalan sanat ja jolla on tietoa Korkeimmalta, joka näkee Kaikkivaltiaan näyn, joka kaatuu maahan, silmät avoimina:¹⁷ Minä näen hänet, mutta en nyt; minä katson häntä, mutta ei lähellä; tähti nousee Jaakobista, valtikka kohoaa Israelista, ja se murskaa Moabin otsat ja tuhoaa kaikki Seetin pojat.¹⁸ Edomista tulee omaisuus; Seir, sen viholliset, tulee myös omaisuudeksi, kun Israel kasvaa vahvaksi.¹⁹ Hallitseja nousee Jaakobista ja tuhoaa kaupungin eloonjääneet."²⁰ Sitten hän katsoi Amalekia ja aloitti oraakkelinsa ja sanoi: "Amalek oli ensimmäinen kansojen joukossa, mutta hänen loppunsa on täydellinen tuho."²¹ Ja hän katsoi keeniläisiä ja aloitti oraakkelinsa ja sanoi: "Sinun asuinsijasi on turvassa, ja pesäsi on asetettu kallioon;²² Kuitenkin keeniläiset tuhotaan, kun Assur vie sinut vangiksi."²³ Sitten hän aloitti oraakkelinsa ja sanoi: "Voi! Kuka voi selvitä, ellei Jumala ole niin tahtonut?"²⁴ Mutta laivoja tulee Kittimin rannikolta, ja ne vaivaavat Assuria ja vaivaavat Ebeeriä; ja hekin joutuvat tuhoon."²⁵ Sitten Bileam nousi ja palasi paikkaansa, ja Balak meni myös omaa tietään.

25 Kun Israel asui Sittimissä, kansa alkoi harjoittaa haureutta Mooabin tyttären kanssa.² He kutsuivat kansan jumaliensa uhreihin, ja israelilaiset söivät ja kumarsivat näitä jumalia.³ Näin Israel liittyi Peorin Baaliin, ja Herran viha syttyi Israelia vastaan.⁴ Herra käski Moosesta: "Ota kaikki kansan johtajat ja teloitat heidät

4. Mooseksen kirja

päivänvalossa Herran edessä, jotta Herran kiivas viha kääntyisi pois Israelista." ⁵ Mooses sanoi sitten Israelin tuomareille: "Jokaisen teistä on surmattava ne miehistänne, jotka ovat liittyneet Peorin Baaliin." ⁶ Sitten eräs israelilainen mies toi midianilaisen naisen perheensä luo, Mooseksen ja koko Israelin seurakunnan nähden, kun he itkivät ilmestysmajan ovelta. ⁷ Kun pappi Aaronin pojan Eleasarin poika Pinehas näki tämän, hän nousi seurakunnan keskeltä ja otti keihään käteensä. ⁸ Hän seurasi israelilaista telttaan ja lävisti keihäällä molemmat, israelilaisen miehen ja naisen, hänen vatsansa läpi. Näin vitsaus israelilaisten keskuudessa lakkasi. ⁹ Kuitenkin, vitsaukseen kuolleiden määrä oli kaksikymmentäneljä tuhatta. ¹⁰ Sitten Herra puhui Moosekselle ja sanoi, ¹¹ "Pinehas, pappi Aaronin pojan Eleasarin poika, on kääntänyt vihani pois israelilaista, sillä hän oli kiivas minun puolestani heidän keskuudessaan, joten en hävittänyt israelilaisia kiivauteni tähden. ¹² Siksi sano hänelle, että minä annan hänelle rauhan liittoni. ¹³ Se on oleva hänelle ja hänen jälkeläisilleen ikuinen pappeuden liitto, koska hän oli kiivas Jumalansa kunniaksi ja teki sovituksen israelilaisten puolesta." ¹⁴ Israelilaisen miehen nimi, joka surmattiin midianilaisen naisen kanssa, oli Simri, Salun poika, Simeonilaisten perheen päämies. ¹⁵ Midianilaisen naisen nimi, joka surmattiin, oli Kosbi, Tsurin tytär, midianilaisen heimon päällikön perheestä. ¹⁶ Herra puhui Moosekselle sanoen, ¹⁷ "Kohdelkaa midianilaisia vihollisina ja hyökätäkää heidän kimppuunsa; ¹⁸ sillä he ovat kohdelleet teitä vihollisina petoksellaan, Peorin tapauksessa ja heidän sisarensa Kosbin, midianilaisen päällikön tyttären, tapauksessa, joka surmattiin vitsauksen päivänä Peorin vuoksi."

26 Rutonkulun jälkeen Herra puhui Moosekselle ja pappi Aaronin pojalle Eleasarille sanoen: ² "Toimittakaa koko Israelin kansan väestönlaskenta, kaksikymmenvuotiaista ja sitä vanhemmista, perhekunnittain, kaikkien, jotka pystyvät sotimaan Israelissa." ³ Niin Mooses ja pappi Eleasar puhuivat heille Mooabin arolla Jordanin luona vastapäätä Jerikoa sanoen: ⁴ "Toimittakaa väestönlaskenta kaksikymmenvuotiaista ja sitä vanhemmista, kuten Herra käski Moosesta." Nämä olivat ne israelilaiset, jotka lähtivät Egyptistä: ⁵ Ruubenin, Israelin esiköisen, jälkeläiset olivat: Hanochista,

hanochilaisten perhe; Pallusta, pallulaisten perhe; ⁶ Hezronista, hezronilaisten perhe; Karmista, karmilaisten perhe. ⁷ Nämä olivat ruubenilaisten perheet, ja laskettuja oli 43 730. ⁸ Pallulla oli poika, Eliab. ⁹ Eliabin pojat olivat Nemuel, Datan ja Abiram. Nämä ovat samat Datan ja Abiram, jotka kutsuttiin seurakunnan eteen, jotka vastustivat Moosesta ja Aaronia Korahin seurassa, kun he vastustivat Herraa. ¹⁰ Maa avasi suunsa ja nielaisi heidät yhdessä Korahin kanssa, kun tuo joukko kuoli, kun tuli kulutti 250 miestä, ja heistä tuli varoitusmerkki. ¹¹ Korahin suku ei kuitenkaan kuollut sukupuuttoon. ¹² Simeonin jälkeläiset perhekunnittain olivat: Nemuelista, nemuelilaisten perhe; Jaminista, jaminilaisten perhe; Jakinista, jakinilaisten perhe; ¹³ Serahista, serahilaisten perhe; Saulista, saulilaisten perhe. ¹⁴ Nämä olivat simeonilaisten perheet, ja laskettuja oli 22 200. ¹⁵ Gadin jälkeläiset perhekunnittain olivat: Sefonista, sefoniilaisten perhe; Haggista, haggilaisten perhe; Sunista, sunilaisten perhe; ¹⁶ Oznista, oznilaisten perhe; Eristä, erilaisten perhe; ¹⁷ Arodista, arodilaisten perhe; Arelista, arelilaisten perhe. ¹⁸ Nämä olivat Gadin poikien perheet, ja laskettuja oli 40 500. ¹⁹ Juudan pojat olivat Er ja Onan, mutta he kuolivat Kanaanin maassa. ²⁰ Juudan jälkeläiset perhekunnittain olivat: Selasta, selanilaisten perhe; Peretsistä, peretsilaisten perhe; Serahista, serahilaisten perhe. ²¹ Peretsin jälkeläiset olivat: Hezronista, hezronilaisten perhe; Hamulista, hamulilaisten perhe. ²² Nämä olivat Juudan perheet, ja laskettuja oli 76 500. ²³ Isaskarin jälkeläiset perhekunnittain olivat: Tolasta, tolaisten perhe; Puuvasta, puuvilaisten perhe; ²⁴ Jasubista, jasubilaisten perhe; Simronista, simronilaisten perhe. ²⁵ Nämä olivat Isaskarin perheet, ja laskettuja oli 64 300. ²⁶ Sebulonin jälkeläiset perhekunnittain olivat: Seredistä, seredilaisten perhe; Elonista, elonilaisten perhe; Jahleelista, jahleelilaisten perhe. ²⁷ Nämä olivat sebulonilaisten perheet, ja laskettuja oli 60 500. ²⁸ Joosefin jälkeläiset perhekunnittain olivat Manasse ja Efraim. ²⁹ Manassen jälkeläiset: Makirista, makirilaisten perhe; Makir oli Gileadin isä: Gileadista, gileadilaisten perhe. ³⁰ Nämä olivat Gileadin jälkeläiset: Ieseristä, ieserilaisten perhe; Helekistä, helekilaisten perhe; ³¹ Asrielista, asrielilaisten perhe; Sikemistä, sikemilaisten perhe; ³² Semidasta, semidalaisten perhe; Heferistä, heferilaisten perhe. ³³ Heferin poika Selofhadilla ei ollut poikia, vaan ainoastaan tyttäriä; ja Selofhadin tyttären nimet

4. Mooseksen kirja

olivat Mahla, Nooa, Hogla, Milka ja Tirsä. ³⁴ Nämä olivat Manassen perheet, ja laskettuja oli 52 700. ³⁵ Nämä olivat Efraimin jälkeläiset perhekunnittain: Sutelasta, sutelalaisten perhe; Bekkeristä, bekkerilaisten perhe; Tahanista, tahanilaisten perhe. ³⁶ Nämä olivat Sutelän jälkeläiset: Eranista, eranilaisten perhe. ³⁷ Nämä olivat Efraimin poikien perheet, ja laskettuja oli 32 500. Nämä olivat Joosefin jälkeläiset perhekunnittain. ³⁸ Benjaminin jälkeläiset perhekunnittain olivat: Belasta, belalaisten perhe; Asbelista, asbelilaisten perhe; Ahiramista, ahiramilaisten perhe; ³⁹ Sefufamista, sefufamilaisten perhe; Hufamista, hufamilaisten perhe. ⁴⁰ Belan jälkeläiset olivat Ard ja Naaman: Ardista, ardilaisten perhe; Naamanista, naamanilaisten perhe. ⁴¹ Nämä olivat Benjaminin perheet, ja laskettuja oli 45 600. ⁴² Nämä olivat Danin jälkeläiset perhekunnittain: Suhamista, suhamilaisten perhe. Nämä olivat Danin perheet. ⁴³ Kaikki suhamilaisten perheet, ja laskettuja oli 64 400. ⁴⁴ Asserin jälkeläiset perhekunnittain olivat: Jimnasta, jimnalaisten perhe; Jisivistä, jisvilaisten perhe; Beriasta, berialaisten perhe. ⁴⁵ Beriasta polveutuvat: Heberistä, heberilaisten perhe; Malkielistä, malkielilaisten perhe. ⁴⁶ Asserilla oli tytär nimeltä Serah. ⁴⁷ Nämä olivat Asserin poikien perheet, ja laskettuja oli 53 400. ⁴⁸ Naftalin jälkeläiset perhekunnittain olivat: Jahseelista, jahseelilaisten perhe; Gunista, gunilaisten perhe; ⁴⁹ Jeeseristä, jeeserilaisten perhe; Sillemistä, sillemilaisten perhe. ⁵⁰ Nämä olivat Naftalin perheet perhekunnittain, ja laskettuja oli 45 400. ⁵¹ Kaikkiaan israelilaisia laskettiin olevan 601 730. ⁵² Sitten Herra käski Moosesta, ⁵³ "Maa jaettakoon heille perintöösäksi nimien lukumäärän mukaan. ⁵⁴ Suuremmalle ryhmälle annettakoon suurempi perintöosa, ja pienemmälle ryhmälle pienempi; kukin saakoon perintöösänsä luetteloitujen lukumäärän mukaan. ⁵⁵ Huolehdi, että maa jaetaan arpomalla. Mitä kukin ryhmä perii, määräytyy heidän esi-isensä heimojen nimien mukaan. ⁵⁶ Perintöosa jaettakoon arpomalla suurempien ja pienempien ryhmien kesken. ⁵⁷ Nämä olivat leeviläiset, jotka laskettiin perhekunnittain: Gersonista, gersonilaisten perhe; Kehatista, kehatilaisten perhe; Merarista, merarilaisten perhe. ⁵⁸ Nämä olivat myös leeviläisten perheet: libnilaisten perhe, hebronilaisten perhe, mahlilaisten perhe, musilaisten perhe ja korahilaisten perhe. Kehat oli Amramin isä. ⁵⁹ Amramin vaimon nimi oli Jookebed, Leevin tytär,

joka syntyi leeviläisille Egyptissä. Amramille hän synnytti Aaronin, Mooseksen ja heidän sisarensa Mirjamin. ⁶⁰ Aaronin pojat olivat Naadab ja Abihu, Eleasar ja Itamar. ⁶¹ Mutta Naadab ja Abihu kuolivat, kun he toivat luvottoman tulen Herran eteen. ⁶² Kaikkiaan miespuolisia leeviläisiä kuukauden ikäisistä ja sitä vanhemmista oli 23 000. Heitä ei laskettu muiden israelilaisten joukkoon, koska he eivät saaneet perintöösää heidän keskuudessaan. ⁶³ Nämä ovat ne, jotka Mooses ja pappi Eleasar luettelivat, kun he laskivat israelilaiset Mooabin arolla Jordanin luona vastapäätä Jerikoa. ⁶⁴ Näiden joukossa ei ollut yhtäkään niistä, jotka Mooses ja pappi Aaron laskivat, kun he laskivat israelilaiset Siinain erämaassa. ⁶⁵ Sillä Herra oli sanonut heistä: "He kuolevat varmasti erämaassa." Heistä ei jäänyt jäljelle yhtäkään, paitsi Kaaleb, Jefunnen poika, ja Joosua, Nuunin poika.

27 Heferin pojan Selofhadin tyttäret, jotka olivat Gileadin poika, Makirin poika, Manassen poika, Joosefin pojan Manassen suvuista, astuivat esiin. Tytärten nimet olivat Mahla, Nooa, Hogla, Milka ja Tirsä. ² He seisivat Mooseksen, pappi Eleasarin, johtajien ja koko seurakunnan edessä ilmestysmajan ovella ja sanoivat, ³ "Isämme kuoli erämaassa. Hän ei ollut niiden joukossa, jotka kokoontuivat Herraa vastaan Korahin kanssa, vaan hän kuoli oman syntinsä tähden eikä jättänyt poikia. ⁴ Miksi isämme nimi katoaisi hänen suvustaan, koska hänellä ei ollut poikaa? Anna meille perintöosa isämme sukulaisten joukosta." ⁵ Mooses vei heidän asiansa Herran eteen. ⁶ Herra puhui sitten Moosekselle sanoen, ⁷ "Selofhadin tyttäret puhuvat oikein. Sinun tulee antaa heille perintöosa heidän isänsä veljien joukosta ja siirtää heidän isänsä perintö heille. ⁸ Puhu israelilaisille sanoen: 'Jos mies kuolee eikä hänellä ole poikaa, siirtäkää hänen perintönsä hänen tyttarelleen. ⁹ Mutta jos ei ole tyttärtä, antakaa hänen perintönsä hänen veljilleen. ¹⁰ Jos hänellä ei ole veljiä, antakaa hänen perintönsä hänen isänsä veljille. ¹¹ Jos hänen isällään ei ollut veljiä, antakaa hänen perintönsä hänen lähimmälle sukulaiselleen hänen suvustaan, ja hän omistakoon sen. Tämä olkoon israelilaisille säädöksenä, kuten Herra käski Moosesta.'" ¹² Herra sanoi Moosekselle: "Nouse tälle vuorelle Abarimin alueella ja katso maata, jonka olen antanut israelilaisille. ¹³ Kun olet nähnyt sen, liityt esi-isiesi joukkoon, kuten veljesi Aaron teki, ¹⁴ koska

4. Mooseksen kirja

kapinoit käskyäni vastaan Meriban vesillä Tsinin erämaassa, etkä pitänyt pyhyttäni yllä israelilaisten edessä." (Nämä ovat Meriban vedet Kadesissa Tsinin erämaassa.)¹⁵ Mooses puhui sitten Herralle,¹⁶ "Herra, Jumala, joka antaa elämän kaikille, asettakoon johtajan yhteisön ylle,¹⁷ joka vie heidät ulos ja tuo heidät sisään, ettei Herran kansa olisi kuin lammasma ilma paimenta."¹⁸ Herra sanoi Moosekselle: "Ota Nunin poika Joosua, mies, jossa on henki, ja laske kätesi hänen päälleen."¹⁹ Aseta hänet pappi Eleasarin ja koko seurakunnan eteen, ja anna hänelle tehtävä heidän nähtensä.²⁰ Anna hänelle osa auktoriteetistasi, jotta koko israelilaisten yhteisö tottelee häntä.²¹ Hän seisokoon pappi Eleasarin edessä, joka kysyy hänelle päätöksen Urimin kautta Herran edessä. Hänen käskystään he menevät ulos, ja hänen käskystään he tulevat sisään, sekä hän että koko israelilaisten yhteisö."²² Mooses teki niin kuin Herra oli käskynyt häntä. Hän otti Joosuan ja asetti hänet pappi Eleasarin ja koko seurakunnan eteen.²³ Hän laski kätensä hänen päälleen ja antoi hänelle tehtävän, kuten Herra oli Mooseksen kautta käskynyt.

28 Herra puhui Moosekselle sanoen nämä sanat: ² "Käske israelilaisia ja sano heille: 'Olkaa tarkkoja tuodessanne minulle uhrin, ruokauhrin tulena, miellyttävänä tuoksuna minulle, määrääkoonaan.'³ Sano heille: 'Tämä on tulen uhri, jonka teidän tulee tuoda Herralle: kaksi virheetöntä vuoden vanhaa urospuolista karitsaa, jokapäiväisenä jatkuvana polttouhrina.⁴ Toimittakaa yksi karitsa aamulla ja toinen iltahämärässä;⁵ yhdessä kymmenyksen eefa-mittaa parhainta jauhoa sekoitettuna neljännes hin-mittaa puhdasta öljyä viljauhriksi.⁶ Tämä on jatkuva polttouhri, joka on säädetty Siinain vuorella miellyttävänä tuoksuna, tulen uhrina Herralle.⁷ Mukana oleva juomauhri on neljännes hin-mittaa väkevää juomaa kutakin karitsaa kohti. Kaada juomauhri Herralle pyhäkössä.⁸ Toimittakaa toinen karitsa iltahämärässä samanlaisen viljauhrin ja juomauhrin kanssa kuin aamulla, tulen uhrina, rauhoittavana tuoksuna Herralle.⁹ "Sapatin päivänä toimittakaa kaksi virheetöntä vuoden vanhaa urospuolista karitsaa, kaksi kymmenystä eefa-mittaa parhainta jauhoa sekoitettuna öljyyn viljauhriksi, ja sen juomauhri.¹⁰ Tämä on polttouhri kutakin sapattia varten, säännöllisen polttouhrin ja sen juomauhrin lisäksi.¹¹ "Jokaisen kuukauden alussa toimittakaa Herralle

polttouhri: kaksi nuorta sonnia, yksi pässi ja seitsemän virheetöntä vuoden vanhaa urospuolista karitsaa.¹² Kutakin sonnia kohti olkoon viljauhrina kolme kymmenystä eefa-mittaa parhainta jauhoa sekoitettuna öljyyn; pässiä kohti kaksi kymmenystä eefa-mittaa parhainta jauhoa sekoitettuna öljyyn;¹³ ja kutakin karitsaa kohti kymmenys eefa-mittaa parhainta jauhoa sekoitettuna öljyyn. Tämä on polttouhri, miellyttävä tuoksu, tulen uhri Herralle.¹⁴ Kutakin sonnia kohti olkoon juomauhri puoli hin-mittaa viiniä; pässiä kohti kolmannes hin-mittaa; ja kutakin karitsaa kohti neljännes hin-mittaa. Tämä on kuukausittainen polttouhri, joka on toimitettava jokaisen uudenkuun aikana vuoden mittaan.¹⁵ Säännöllisen polttouhrin ja sen juomauhrin lisäksi toimittakaa yksi urospuolinen vuohi syntiuhrina Herralle.¹⁶ "Herran pääsiäinen on pidettävä ensimmäisen kuukauden neljäntenätoista päivänä.¹⁷ Tämän kuukauden viidestoista päivänä on pidettävä juhla; seitsemän päivän ajan syökää happamatonta leipää.¹⁸ Ensimmäisenä päivänä pitääkää pyhä kokous alkääkää tehkö mitään raskasta työtä.¹⁹ Toimittakaa Herralle tulen uhri, polttouhri: kaksi nuorta sonnia, yksi pässi ja seitsemän virheetöntä vuoden vanhaa urospuolista karitsaa.²⁰ Kutakin sonnia kohti valmistakaa viljauhrina kolme kymmenystä eefa-mittaa parhainta jauhoa sekoitettuna öljyyn; pässiä kohti kaksi kymmenystä;²¹ ja kutakin seitsemää karitsaa kohti yksi kymmenys.²² Toimittakaa yksi urospuolinen vuohi syntiuhrina sovitukseen saamiseksi teille.²³ Toimittakaa nämä uhrin säännöllisen aamu polttouhrin lisäksi.²⁴ Tällä tavalla toimittakaa ruokauhri joka päivä seitsemän päivän ajan miellyttävänä tuoksuna Herralle; se on toimitettava säännöllisen polttouhrin ja sen juomauhrin lisäksi.²⁵ Seitsemäntenä päivänä pitääkää pyhä kokous alkääkää tehkö mitään raskasta työtä.²⁶ "Ensimmäisten hedelmien päivänä, kun toimitatte Herralle uuden viljan uhrin Viikkojuhlan aikana, pitääkää pyhä kokous alkääkää tehkö mitään raskasta työtä.²⁷ Toimittakaa polttouhri: kaksi nuorta sonnia, yksi pässi ja seitsemän virheetöntä vuoden vanhaa urospuolista karitsaa miellyttävänä tuoksuna Herralle.²⁸ Kutakin sonnia kohti olkoon viljauhrina kolme kymmenystä eefa-mittaa parhainta jauhoa sekoitettuna öljyyn; pässiä kohti kaksi kymmenystä;²⁹ ja kutakin seitsemää karitsaa kohti yksi kymmenys.³⁰ Toimittakaa yksi urospuolinen vuohi sovitukseen saamiseksi teille.³¹ Toimittakaa nämä yhdessä

4. Mooseksen kirja

niiden juomauhrien kanssa, säännöllisen polttouhrin ja sen viljauhrin lisäksi. Varmistakaa, että eläimet ovat virheettömiä.

29 'Seitsemännessä kuussa, kuukauden ensimmäisenä päivänä, teidän tulee pitää pyhä kokous ja pidättäytyä kaikesta tavallisesta työstä. Se on pasuunoiden soiton päivä. ² Tarjotkaa polttouhri suloisena tuoksuna Herralle: yksi nuori sonni, yksi pässi ja seitsemän vuoden vanhaa virheetöntä karitsaa. ³ Sonniin liittyen, tarjotkaa ruokauhri, joka koostuu kolmesta kymmenyksestä eefa hienoa jauhoa öljyn kanssa sekoitettuna; pässiin liittyen, kaksi kymmenystä; ⁴ ja kutakin seitsemää karitsaa kohden, yksi kymmenesosa. ⁵ Sisällyttäkää yksi urosvuohi syntiuhrina sovituksen saavuttamiseksi teille. ⁶ Nämä uhrin ovat lisänä kuukausittaiseen polttouhuriin ja sen ruokauhuriin sekä jatkuvaan polttouhuriin sen ruokauhrin ja juomauhrin kanssa, kuten on määrätty. Ne ovat suloisena tuoksuna, tuliuhri Herralle. ⁷ 'Tämän seitsemännen kuun kymmenentenä päivänä teidän tulee pitää pyhä kokous ja nöyryä; älkää tehkö työtä. ⁸ Esittäkää polttouhri Herralle suloisena tuoksuna: yksi nuori sonni, yksi pässi ja seitsemän vuoden vanhaa virheetöntä karitsaa. ⁹ Sonniin liittyen, tarjotkaa ruokauhri, joka koostuu kolmesta kymmenyksestä eefa hienoa jauhoa öljyn kanssa sekoitettuna; pässiin liittyen, kaksi kymmenystä; ¹⁰ ja kutakin seitsemää karitsaa kohden, yksi kymmenesosa. ¹¹ Sisällyttäkää yksi urosvuohi syntiuhrina, lisänä sovituksen syntiuhriille ja jatkuvalle polttouhriille sen ruokauhrin ja juomauhrin kanssa. ¹² 'Seitsemännen kuun viidentenätoista päivänä pitää pyhä kokous ja älkää tehkö tavallista työtä. Juhlikaa juhlaa Herralle seitsemän päivän ajan. ¹³ Esittäkää polttouhri, tuliuhri suloisena tuoksuna Herralle: kolmesta nuorta sonnia, kaksi pässiä ja neljätoista vuoden vanhaa virheetöntä karitsaa. ¹⁴ Kutakin kolmentoista sonnia kohden, tarjotkaa ruokauhri, joka koostuu kolmesta kymmenyksestä eefa hienoa jauhoa öljyn kanssa sekoitettuna; kutakin kahta pässiä kohden, kaksi kymmenystä; ¹⁵ ja kutakin neljätoista karitsaa kohden, yksi kymmenesosa. ¹⁶ Sisällyttäkää yksi urosvuohi syntiuhrina, lisänä jatkuvalle polttouhriille sen ruokauhrin ja juomauhrin kanssa. ¹⁷ 'Toisena päivänä: kaksitoista nuorta sonnia, kaksi pässiä ja neljätoista vuoden vanhaa virheetöntä karitsaa. ¹⁸ Sonniin, pässiin ja karitsoihin liittyen, esittäkää niiden ruokauhrit ja juomauhrit määrätyn lukumäärän

mukaisesti. ¹⁹ Sisällyttäkää yksi urosvuohi syntiuhrina, lisänä jatkuvalle polttouhriille sen ruokauhrin ja juomauhrin kanssa. ²⁰ 'Kolmantena päivänä: yksitoista sonnia, kaksi pässiä ja neljätoista vuoden vanhaa virheetöntä karitsaa. ²¹ Sonniin, pässiin ja karitsoihin liittyen, esittäkää niiden ruokauhrit ja juomauhrit määrätyn lukumäärän mukaisesti. ²² Sisällyttäkää yksi urosvuohi syntiuhrina, lisänä jatkuvalle polttouhriille sen ruokauhrin ja juomauhrin kanssa. ²³ 'Neljäs päivä: kymmenen sonnia, kaksi pässiä ja neljätoista vuoden vanhaa virheetöntä karitsaa. ²⁴ Sonniin, pässiin ja karitsoihin liittyen, esittäkää niiden ruokauhrit ja juomauhrit määrätyn lukumäärän mukaisesti. ²⁵ Sisällyttäkää yksi urosvuohi syntiuhrina, lisänä jatkuvalle polttouhriille sen ruokauhrin ja juomauhrin kanssa. ²⁶ 'Viides päivä: yhdeksän sonnia, kaksi pässiä ja neljätoista vuoden vanhaa virheetöntä karitsaa. ²⁷ Sonniin, pässiin ja karitsoihin liittyen, esittäkää niiden ruokauhrit ja juomauhrit määrätyn lukumäärän mukaisesti. ²⁸ Sisällyttäkää yksi urosvuohi syntiuhrina, lisänä jatkuvalle polttouhriille sen ruokauhrin ja juomauhrin kanssa. ²⁹ 'Kuudes päivä: kahdeksan sonnia, kaksi pässiä ja neljätoista vuoden vanhaa virheetöntä karitsaa. ³⁰ Sonniin, pässiin ja karitsoihin liittyen, esittäkää niiden ruokauhrit ja juomauhrit määrätyn lukumäärän mukaisesti. ³¹ Sisällyttäkää yksi urosvuohi syntiuhrina, lisänä jatkuvalle polttouhriille sen ruokauhrin ja juomauhrin kanssa. ³² 'Seitsemäs päivä: seitsemän sonnia, kaksi pässiä ja neljätoista vuoden vanhaa virheetöntä karitsaa. ³³ Sonniin, pässiin ja karitsoihin liittyen, esittäkää niiden ruokauhrit ja juomauhrit määrätyn lukumäärän mukaisesti. ³⁴ Sisällyttäkää yksi urosvuohi syntiuhrina, lisänä jatkuvalle polttouhriille sen ruokauhrin ja juomauhrin kanssa. ³⁵ 'Kahdeksantena päivänä teidän tulee pitää erityinen päätöskokous ja älkää tehkö tavallista työtä. ³⁶ Esittäkää polttouhri, tuliuhri suloisena tuoksuna Herralle: yksi sonni, yksi pässi ja seitsemän vuoden vanhaa virheetöntä karitsaa. ³⁷ Sonniin, pässiin ja karitsoihin liittyen, esittäkää niiden ruokauhrit ja juomauhrit määrätyn lukumäärän mukaisesti. ³⁸ Sisällyttäkää yksi urosvuohi syntiuhrina, lisänä jatkuvalle polttouhriille sen ruokauhrin ja juomauhrin kanssa. ³⁹ 'Lisäksi teidän lupaamienne ja vapaaehtoisten uhrienne lisäksi, esittäkää nämä Herralle määrättyinä juhla-aikoinanne: polttouhrit, ruokauhrit, juomauhrit ja yhteysuhrin.' ⁴⁰ Mooses

4. Mooseksen kirja

välitti israelilaisille kaiken, mitä Herra oli käskenyt häntä.

30 Mooses sanoi Israelin heimojen päämiehille: "Tämä on, mitä Herra on käskenyt: ² Kun mies tekee lupauksen Herralle tai vannoo valan sitoutuen lupaukseen, hän ei saa rikkoa sanaansa. Hänen on tehtävä kaikki, mitä hän on sanonut. ³ Jos nuori nainen, joka vielä asuu isänsä talossa, tekee lupauksen Herralle tai sitoutuu lupaukseen, ⁴ ja hänen isänsä kuulee hänen lupauksensa mutta ei sano hänelle mitään, silloin kaikki hänen lupauksensa ja sitoumuksensa pysyvät voimassa. ⁵ Mutta jos hänen isänsä kieltää hänet sinä päivänä, kun hän kuulee siitä, mikään hänen lupauksistaan tai sitoumuksistaan ei pysy voimassa. Herra vapauttaa hänet, koska hänen isänsä on kumonnut ne. ⁶ Jos hän menee naimisiin tehtyään lupauksen tai harkitsemattoman lupauksen, ⁷ ja hänen miehensä kuulee siitä mutta ei sano hänelle mitään, silloin hänen lupauksensa pysyvät voimassa. ⁸ Mutta jos hänen miehensä peruuttaa ne sinä päivänä, kun hän kuulee niistä, mitä hän on luvannut, ei pysy voimassa, ja Herra vapauttaa hänet. ⁹ Lesken tai eronneen naisen tekemä lupaus on sitova hänelle. ¹⁰ Jos nainen, joka asuu miehensä kanssa, tekee lupauksen tai sitoumuksen, ¹¹ ja hänen miehensä kuulee sen ja pysyy vaiti, silloin kaikki hänen lupauksensa ovat voimassa. ¹² Mutta jos hänen miehensä mitätöi ne kuullessaan ne, ne eivät ole sitovia. Herra vapauttaa hänet. ¹³ Hänen miehensä voi vahvistaa tai peruuttaa minkä tahansa hänen tekemänsä lupauksen tai valan. ¹⁴ Jos hän pysyy vaiti päivästä toiseen, hän vahvistaa kaikki hänen lupauksensa ja sitoumuksensa. ¹⁵ Mutta jos hän peruuttaa ne myöhemmin, hän kantaa vastuun hänen syillisyydestään. ¹⁶ Nämä ovat säädökset, jotka Herra antoi Moosekselle koskien miestä ja hänen vaimoaan, ja isän ja hänen tyttärensä välillä, kun tämä vielä asuu hänen kodissaan.

31 Herra puhui Moosekselle sanoen: ² "Ota kosto midanilaisilta israelilaisten puolesta; sen jälkeen sinut kootaan kansasi tykö." ³ Mooses puhui kansalle: "Varustakaa miehiä sotaan, että he voivat lähteä Midania vastaan toteuttamaan Herran kosta. ⁴ Lähettäkää tuhannen miehen joukko kustakin Israelin heimosta taisteluun." ⁵ Niin valittiin Israelin tuhansista, tuhat kustakin heimosta, yhteensä kaksitoistatuhatta aseistettua miestä

taisteluun. ⁶ Mooses lähetti heidät sotaan, tuhat kustakin heimosta, ja heidän kanssaan Eleasarin pojan Pinehaan, pappi, joka otti mukaansa pyhät esineet ja torvet hälytyksen antamista varten. ⁷ He kävivät sotaa Midania vastaan, kuten Herra oli Moosekselle käskenyt, ja tappoivat kaikki miehet. ⁸ He tappoivat Midianin kuninkaat, Evin, Rekemin, Surin, Hurin ja Reban, Midianin viisi kuningasta. He tappoivat myös Beorin pojan Bileamin miekalla. ⁹ Israelilaiset ottivat vangiksi Midianin naiset ja heidän lapsensa, ja he ryöstivät kaikki heidän karjansa, laumansa ja tavaransa. ¹⁰ He polttivat kaikki heidän asuinpaikkansa ja kaikki heidän leirinsä. ¹¹ He ottivat kaiken saaliin ja kaiken ryöstetyn, sekä ihmiset että karjan, ¹² ja toivat vangit, saaliin ja ryöstetyn Mooseksen, pappi Eleasarin ja israelilaisten seurakunnan eteen leiriin Mooabin arolle, Jordanin luo vastapäätä Jerikoa. ¹³ Mooses, pappi Eleasar ja kaikki seurakunnan johtajat menivät heitä vastaan leirin ulkopuolelle. ¹⁴ Mooses vihastui sotajoukon päälliköille, tuhannen- ja sadanpäämiehille, jotka palasivat sodasta. ¹⁵ Hän sanoi heille: "Oletteko säästäneet kaikki naiset?" ¹⁶ Katso, he olivat ne, jotka Bileamin neuvosta saivat israelilaiset luopumaan Herrasta Peorissa, niin että vitsaus kohtasi Herran kansaa. ¹⁷ Tappakaa siis kaikki poikalapset ja kaikki naiset, jotka ovat maanneet miehen kanssa. ¹⁸ Mutta kaikki tyttöpuoliset lapset, jotka eivät ole maanneet miehen kanssa, pitääkää elossa itsellenne. ¹⁹ Leiriytykää leirin ulkopuolelle seitsemäksi päiväksi; jokaisen, joka on tappanut ihmisen tai koskettanut kaatunutta, on puhdistauduttava kolmantena ja seitsemäntenä päivänä, sekä te että vangit. ²⁰ Puhdistakaa jokainen vaate, jokainen nahkainen esine, kaikki vuohenkarvasta tehdyt ja jokainen puuesine." ²¹ Sitten pappi Eleasar sanoi sotilaille, jotka olivat olleet taistelussa: "Tämä on laki, jonka Herra on käskenyt Moosekselle: ²² Metallit, kuten kulta, hopea, pronssi, rauta, tina ja lyijy, ²³ kaikki, mikä kestää tulta, on käytettävä tulen läpi, ja se on puhdas. Se on myös puhdistettava puhdistusvedellä. Mutta mikä ei kestä tulta, on käytettävä veden läpi. ²⁴ Peseytykää seitsemäntenä päivänä, ja te olette puhtaat; sen jälkeen voitte tulla leiriin." ²⁵ Herra puhui Moosekselle sanoen: ²⁶ "Sinun ja pappi Eleasarin sekä seurakunnan isien perhe kuntien päamiesten on laskettava saalis, joka on otettu, sekä ihmiset että karja; ²⁷ ja jakakaa saalis sotilaille, jotka menivät taisteluun, ja muulle seurakunnalle. ²⁸

4. Mooseksen kirja

Ottakaa Herralle annettavaksi sotaan menneiltä miehiltä yksi viidestäsadasta ihmisistä, karjasta, aaseista ja lampaista; ²⁹ ottakaa se heidän osuudestaan ja antakaa se pappi Eleasarille Herran uhrilahjaksi. ³⁰ Israelilaisten puolikkaasta ottakaa yksi viidestäkymmenestä ihmisistä, karjasta, aaseista, lampaista ja muista eläimistä, ja antakaa ne leeviläisille, jotka hoitavat Herran asumuksen tehtäviä.” ³¹ Mooses ja pappi Eleasar tekivät, kuten Herra oli Moosekselle käskenyt. ³² Saalis, joka jäi sotilaiden ottamasta ryöstöstä, oli 675 000 lammasta, ³³ ja seitsemänkymmentäkaksi tuhatta nautaa, ³⁴ sekä kuusikymmentäyksi tuhatta aasia, ³⁵ ja kolmekymmentäkaksi tuhatta naista, jotka eivät olleet maanneet miehen kanssa. ³⁶ Sotaan menneiden puolikas oli: 337 500 lammasta, ³⁷ joista Herran osuus oli 675; ³⁸ kolmekymmentäkuusi tuhatta nautaa, joista Herran osuus oli 72; ³⁹ kolmekymmentätuhatta viisisataa aasia, joista Herran osuus oli 61; ⁴⁰ kuusitoista tuhatta ihmistä, joista Herran osuus oli 32. ⁴¹ Mooses antoi Herran uhrilahjan pappi Eleasarille, kuten Herra oli Moosekselle käskenyt. ⁴² Mitä tulee israelilaisten puolikkaaseen, jonka Mooses erotti sotaan menneiltä miehiltä— ⁴³ seurakunnan puolikas oli 337 500 lammasta, ⁴⁴ ja kolmekymmentäkuusi tuhatta nautaa, ⁴⁵ sekä kolmekymmentätuhatta viisisataa aasia, ⁴⁶ ja yhteensä kuusitoista tuhatta ihmistä. ⁴⁷ Israelilaisten puolikkaasta Mooses otti yhden viidestäkymmenestä, sekä ihmisistä että eläimistä, ja antoi ne leeviläisille, jotka hoitavat Herran asumuksen tehtäviä, kuten Herra oli Moosekselle käskenyt. ⁴⁸ Sitten armeijan yksiköiden päälliköt, tuhannen- ja sadanpäämiehet, lähestyivät Moosesta, ⁴⁹ ja sanoivat hänelle: "Palvelijasi ovat laskeneet sotilaat, jotka ovat komennossamme, eikä ketään puutu. ⁵⁰ Olemme tuoneet Herralle uhrilahjaksi, mitä kukin on löytänyt, kultaisia esineitä—rannekoruja, rannekeita, sinettisormuksia, korvarenkaita ja kaulakoruja—sovittaaksemme itsemme Herran edessä.” ⁵¹ Mooses ja pappi Eleasar ottivat heiltä vastaan kullan, kaikki taidokkaasti tehdyt esineet. ⁵² Kaikki kulta, jonka he toivat Herralle uhrilahjaksi, tuhannen- ja sadanpäämiehiltä, painoi 16 750 sekeliä. ⁵³ Jokainen sotilas oli ottanut oman osuutensa ryöstöstä. ⁵⁴ Mooses ja pappi Eleasar ottivat kullan tuhannen- ja sadanpäämiehiltä ja toivat sen ilmestysmajaan muistoksi israelilaisille Herran edessä.

32

Ruubenin ja Gadin jälkeläiset, joilla oli paljon karjaa, huomasivat, että Jaeserin ja Gileadin alueet soveltuivat hyvin heidän elämilleen. ² Niinpä he lähestyivät Moosesta, pappi Eleasaria ja yhteisön johtajia ja sanoivat, ³ "Atarotin, Dibonin, Jaeserin, Nimran, Hesbonin, Elealen, Sebamin, Nebon ja Beonin kaupungit— ⁴ maa, jonka Herra valloitti Israelin kansan edessä—on ihanteellinen karjalle, ja palvelijoillanne on karjaa.” ⁵ He jatkoivat: "Jos olemme löytäneet armon sinun silmissäsi, salli tämä maa annettavan palvelijoillesi perintöosaksi; älä pakota meitä ylittämään Jordania.” ⁶ Mooses vastasi Gadin ja Ruubenin pojille: "Tulisivatko veljenne sotimaan, kun te jättäte tänne? ⁷ Miksi lannistatte israelilaisia ylittämästä maahan, jonka Herra on heille antanut? ⁸ Tämä on sama teko, jonka isänne tekivät, kun lähetin heidät Kades-Barneasta tutkimaan maata. ⁹ Saavuttuaan Eskolin laaksoon ja nähtyään maan, he lannistivat israelilaiset tulemasta maahan, jonka Herra oli heille luvannut. ¹⁰ Seurauksena Herran viha syttyi sinä päivänä, ja Hän vannoi sanoen, ¹¹ 'Ei kukaan niistä miehistä, jotka tulivat Egyptistä, kaksikymmentä vuotta vanhat ja sitä vanhemmat, näe maata, jonka lupasin Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille, koska he eivät seuranneet minua täydellisesti, ¹² paitsi Kaaleb, Jefunnen poika, kenisiläinen, ja Joosua, Nunin poika, sillä he ovat seuranneet Herraa täydellisesti.' ¹³ Niinpä Herran viha syttyi Israelia vastaan, ja Hän sai heidät vaeltamaan erämaassa neljäkymmentä vuotta, kunnes koko sukupolvi, joka oli tehnyt pahaa Herran silmissä, oli hävinnyt. ¹⁴ Ja nyt te olette nousseet isienne sijaan, syntisten miesten sukupolvi, lisäämään Herran vihaa Israelia vastaan. ¹⁵ Jos käännytte pois seuraamasta Häntä, Hän jättää heidät jälleen erämaahan, ja te olette vastuussa heidän tuhostaan.” ¹⁶ He sitten lähestyivät häntä ja sanoivat: "Haluaamme rakentaa aitauksia karjallemme ja kaupunkeja pienokaisillemme; ¹⁷ mutta me varustaudumme nopeasti, johtaen israelilaisia, kunnes olemme tuoneet heidät heidän paikkaansa, samalla kun pienokaisemme asuvat linnoitetuissa kaupungeissa suojassa maan asukailta. ¹⁸ Emme palaa koteihimme, ennen kuin jokainen israelilainen on saanut perintöosansa. ¹⁹ Emme vaadi perintöosaa heidän kanssaan Jordanin tuolla puolen, sillä perintöosamme on annettu meille tällä puolella Jordania itään päin.” ²⁰ Mooses vastasi: "Jos teette näin—jos varustaudutte taisteluun Herran edessä, ²¹

4. Mooseksen kirja

ja jos kaikki aseistetut miehenne ylittävät Jordanin Herran edessä, kunnes Hän on karkottanut vihollisensa edestään—²² sitten, kun maa on valloitettu Herran edessä, voitte palata ja olla vapaita velvollisuudestanne Herraa ja Israelia kohtaan, ja tämä maa on oleva teidän perintöösanne Herran edessä.²³ Mutta jos ette tee näin, olette tehneet syntiä Herraa vastaan, ja olkaa varmoja, että syntinne löytää teidät.²⁴ Rakentakaa kaupunkeja pienokaisillenne ja aitauksia karjallenne, ja täyttäkää, mitä olette luvanneet.”²⁵ Gadin ja Ruubenin pojat vastasivat Moosekselle: ”Palvelijasi tekevät, kuten herramme käsklee.²⁶ Pienokaisemme, vaimomme, karjamme ja kaikki karjamme jäävät Gileadin kaupunkiin,²⁷ kun taas palvelijasi, jokainen taisteluun varustautunut mies, ylittää Herran edessä taisteluun, kuten herramme on sanonut.”²⁸ Niin Mooses antoi heistä ohjeet pappi Eleasarille, Joosualle, Nunin pojalle, ja Israelin heimojen isien perhekuntien päämiehille.²⁹ Mooses käski heitä: ”Jos Gadin ja Ruubenin pojat, jokainen taisteluun varustautunut mies, ylittävät Jordanin teidän kanssanne Herran edessä, ja maa on valloitettu teidän edessänne, silloin teidän tulee antaa heille Gileadin maa perintöosaksi.³⁰ Mutta jos he eivät ylitä teidän kanssanne aseistettuina, heidän on hyväksyttävä perintöösansa teidän keskuudessanne Kanaanin maassa.”³¹ Gadin ja Ruubenin pojat vastasivat: ”Kuten Herra on puhunut palvelijoillesi, niin me teemme.”³² Me ylittämme aseistettuina Herran edessä Kanaaniin, mutta perintöösamme jää meille tällä puolella Jordania.”³³ Niin Mooses antoi Gadin pojille, Ruubenin pojille ja Manassen, Joosefin pojan, puoliheimolle, Sihonin, amorilaisten kuninkaan, ja Ogin, Basanin kuninkaan, valtakunnan—maan kaupungeineen ja ympäröivine alueineen.³⁴ Gadin jälkeläiset rakensivat Dibonin, Atarotin, Aroerin kaupungit,³⁵ Atrot-Sofanin, Jaeserin, Jogbehan,³⁶ Bet-Nimran ja Bet-Haranin linnoitetuiksi kaupungeiksi ja aitauksiksi karjalleen.³⁷ Ruubenin pojat rakensivat Hesbonin, Elealen ja Kirjataimin,³⁸ sekä Nebon ja Baal-Meonin (nimet muutettiin) ja Sibman. He antoivat uusille nimille rakentamilleen kaupungeille.³⁹ Manassen pojan, Makirin, jälkeläiset menivät Gileadiin, valloittivat sen ja karkottivat siellä olleet amorilaiset.⁴⁰ Siksi Mooses antoi Gileadin Makirille, Manassen pojalle, ja hän asettui sinne.⁴¹ Jair, Manassen jälkeläinen, valloitti heidän asutuksensa ja nimesi ne Havvot-Jairiksi.⁴²

Nobah meni ja valloitti Kenatin ja sen ympäröivät kylät, nimen sen Nobahiksi itsensä mukaan.

33 Nämä ovat israelilaisten matkan vaiheet, joiden kautta he lähtivät Egyptin maasta osastoissaan Mooseksen ja Aaronin johdolla.² Herran käskystä Mooses kirjasi heidän lähtöpaikkansa heidän matkojensa mukaan. Nämä ovat heidän matkansa vaihteita: ³ Israelilaiset lähtivät liikkeelle Rameseksestä ensimmäisessä kuussa, kuukauden viidentenätoista päivänä, päivää pääsiäisen jälkeen. He lähtivät rohkeasti kaikkien egyptiläisten nähdessä,⁴ kun egyptiläiset hautasivat kaikkia esikoisiaan, jotka Herra oli lyönyt heidän keskuudessaan; sillä Herra oli pannut täytäntöön tuomiot heidän jumaliaan vastaan.⁵ Israelilaiset lähtivät Rameseksestä ja leiriytyivät Sukkotiin.⁶ He lähtivät liikkeelle Sukkotista ja leiriytyivät Eetamiin, erämaan reunalle.⁷ He lähtivät Eetamista ja kääntyivät takaisin Pi Hahirotiin, joka on Baal Sefonin itäpuolella, ja leiriytyivät Migdolin edustalle.⁸ He lähtivät Pi Hahiotista ja kulkivat meren keskeltä erämaahan, ja kuljettuaan kolme päivää Eetamin erämaassa he leiriytyivät Maaraan.⁹ He lähtivät Maarasta ja tulivat Eelimiin, missä oli kaksitoista lähdetä ja seitsemänkymmentä palmupuuta, ja he leiriytyivät sinne.¹⁰ Eelimistä he matkustivat ja leiriytyivät Punaisenmeren rannalle.¹¹ He lähtivät Punaiseltamereltä ja leiriytyivät Siinin erämaahan.¹² He lähtivät Siinin erämaasta ja leiriytyivät Dofkaan.¹³ Dofkasta he matkustivat ja leiriytyivät Alusiin.¹⁴ He lähtivät Alusista ja leiriytyivät Refidimiin, missä ei ollut vettä kansan juoda.¹⁵ He lähtivät Refidimistä ja leiriytyivät Siinain erämaahan.¹⁶ He lähtivät Siinain erämaasta ja leiriytyivät Kibrot Hattaavaan.¹⁷ He lähtivät Kibrot Hattaavasta ja leiriytyivät Haserotiin.¹⁸ Haserotista he matkustivat ja leiriytyivät Ritmaan.¹⁹ He lähtivät Ritmasta ja leiriytyivät Rimmon Pereziiin.²⁰ He lähtivät Rimmon Perezistä ja leiriytyivät Libnaan.²¹ Libnasta he matkustivat ja leiriytyivät Rissaan.²² Rissasta he matkustivat ja leiriytyivät Kehelataan.²³ Kehelatasta he matkustivat ja leiriytyivät Seferin vuorelle.²⁴ Seferin vuorelta he matkustivat ja leiriytyivät Haradaan.²⁵ Haradasta he matkustivat ja leiriytyivät Makhelotiin.²⁶ Makhelotista he matkustivat ja leiriytyivät Tahatiin.²⁷ Tahatista he matkustivat ja leiriytyivät Teraan.²⁸ Terasta he matkustivat ja leiriytyivät Mitkaan.²⁹ Mitkasta he matkustivat ja leiriytyivät Hasmonaan.³⁰ Hasmonasta he matkustivat ja leiriytyivät Moserotiin.³¹ He lähtivät

4. Mooseksen kirja

Moserotista ja leiriytyivät Bene Jaakaniin. ³² He lähtivät Bene Jaakanista ja leiriytyivät Hor Haggidgadiin. ³³ He lähtivät Hor Haggidgadista ja leiriytyivät Jotbataan. ³⁴ Jotbatasta he matkustivat ja leiriytyivät Abronaan. ³⁵ He lähtivät Abronasta ja leiriytyivät Esjon Geberiin. ³⁶ He lähtivät Esjon Geberistä ja leiriytyivät Kadesiin, Siinin erämaahan. ³⁷ He lähtivät Kadesista ja leiriytyivät Horin vuorelle, Edomin maan rajalle. ³⁸ Herran käskystä pappi Aaron nousi Horin vuorelle, missä hän kuoli neljäntenäkymmenentenä vuotena sen jälkeen, kun israelilaiset olivat lähteneet Egyptistä, viidennen kuukauden ensimmäisenä päivänä. ³⁹ Aaron oli satakaksikymmentäkolme vuotta vanha, kun hän kuoli Horin vuorella. ⁴⁰ Nyt Aradin kanaanilainen kuningas, joka asui Kanaanin Negevissä, kuuli israelilaisten tulosta. ⁴¹ He lähtivät Horin vuorelta ja leiriytyivät Salmonaan. ⁴² Salmonasta he matkustivat ja leiriytyivät Punoniin. ⁴³ Punonista he matkustivat ja leiriytyivät Obootiin. ⁴⁴ He lähtivät Obootista ja leiriytyivät Iye Abarimiin, Moabin rajalle. ⁴⁵ He lähtivät Iye Abarimista ja leiriytyivät Dibon Gadiin. ⁴⁶ He lähtivät Dibon Gadista ja leiriytyivät Almon Diblataimiin. ⁴⁷ He lähtivät Almon Diblataimista ja leiriytyivät Abarimin vuorille, Nebon lähelle. ⁴⁸ He lähtivät Abarimin vuorilta ja leiriytyivät Moabin tasangoille Jordanin varrelle Jerikon kohdalle. ⁴⁹ Moabin tasangoilla he leiriytyivät Jordanin varrelle Bet Jesimotista Abel Sittimiin. ⁵⁰ Sitten Herra puhui Moosekselle Moabin tasangoilla Jordanin varrella Jerikon kohdalla sanoen: ⁵¹ "Käske israelilaisia: 'Kun te ylitätte Jordanin Kanaanin maahan, ⁵² ajatte pois kaikki maan asukkaat edestänne, tuhoatte kaikki heidän veistetyt kuvansa, tuhoatte kaikki heidän valetut epäjumalansa ja hävitätte kaikki heidän uhrikukkulansa. ⁵³ Teidän tulee omistaa maa ja tehdä siitä kotinne, sillä minä olen antanut teille maan asuttavaksi. ⁵⁴ Teidän tulee jakaa maa arpomalla sukujenne mukaan. Suuremmalle ryhmälle annetaan suurempi perintöosa ja pienemmälle ryhmälle pienempi. Mikä heille arpomalla osuu, se on heidän. Teidän tulee jakaa se esi-isienne heimojen mukaan. ⁵⁵ Mutta jos ette aja pois maan asukkaita edestänne, ne, jotka sallitte jäädä, tulevat olemaan piikkejä silmissänne ja okaat kyljissänne, ja he vaivaavat teitä maassa, jossa tulette asumaan. ⁵⁶ Ja mitä aion tehdä heille, sen teen teille.'"

34 Herra puhui Moosekselle sanoen nämä sanat: ² "Käske israelilaisia ja sano heille:

'Kun tulette Kanaanin maahan, tämä on se maa, joka jaetaan teille perintöosaksi, näillä rajoilla: ³ 'Etelärajananne olkoon Sinin erämaa Edomin rajaa pitkin, ja eteläraja alkakoon Suolameren itäpäästä, ⁴ kulkee Akrabbimin nousun eteläpuolelta, jatkuu Siniin ja menee Kades-Barnean eteläpuolelta. Sitten se ulottuu Hazar-Addariin ja jatkuu Asmoniin, ⁵ missä se kääntyy ja liittyy Egyptin puroon, päättyen Välimereen. ⁶ 'Länsirajananne olkoon Välimereen rannikko. Tämä olkoon rajanne lännessä. ⁷ 'Pohjoisrajanne kulkekoon Välimereen Mount Horille. ⁸ Mount Horilta vetäkää raja Lebo-Hamathiin, ja raja ulottuu Sedadiin, ⁹ jatkuu Sifraniin ja päättyy Hazar-Enaniin. Tämä olkoon rajanne pohjoisessa. ¹⁰ 'Itärajanne kulkekoon Hazar-Enanista Sefamiin. ¹¹ Raja laskeutuu Sefamista Riblahiin Ainista itään ja jatkuu Galilean meren itäpuolisia rinteitä pitkin. ¹² Sitten raja laskeutuu Jordanin vartta ja päättyy Suolamereen. Tämä olkoon maanne, rajoinensa joka puolella." ¹³ Mooses käski israelilaisia: "Jakakaa tämä maa arvalla perintöosaksi, kuten Herra on käskennyt antaa yhdeksälle ja puolelle heimolle. ¹⁴ Sillä Ruubenin heimo, Gadin heimo ja puolet Manassen heimosta ovat saaneet perintöosansa perheittensä mukaan. ¹⁵ Nämä kaksi ja puoli heimoa ovat saaneet perintöosansa Jordanin itäpuolella Jerikoa vastapäätä, auringonnousun suuntaan." ¹⁶ Herra puhui Moosekselle sanoen nämä sanat: ¹⁷ "Nämä ovat niiden miesten nimet, jotka jakavat teille maan perintöosaksi: pappi Eleasar ja Joosua, Nunin poika. ¹⁸ Nimetkää johtaja kustakin heimosta auttamaan maan jakamisessa. ¹⁹ Nimet ovat seuraavat: Juudan heimosta, Kaaleb, Jefunnen poika; ²⁰ Simeonin heimosta, Semuel, Ammihudin poika; ²¹ Benjaminin heimosta, Elidad, Kislonin poika; ²² Danin heimosta, johtaja, Bukki, Joglin poika; ²³ Manassen heimosta, johtaja, Hanniel, Efodin poika; ²⁴ Efraimin heimosta, johtaja, Kemuel, Siftanin poika; ²⁵ Sebulonin heimosta, johtaja, Elisafan, Parnakin poika; ²⁶ Isaskarin heimosta, johtaja, Paltiel, Assanin poika; ²⁷ Asserin heimosta, johtaja, Ahihud, Selomin poika; ²⁸ Naftalinin heimosta, johtaja, Pedahel, Ammihudin poika." ²⁹ Nämä ovat ne miehet, jotka Herra käski jakamaan perintöosan israelilaisille Kanaanin maassa.

4. Mooseksen kirja

35

Herra puhui Moosekselle Moabin tasangoilla Jordanin varrella, Jerikoa vastapäätä, sanoen: ² "Käske israelilaisia antamaan leeviläisille kaupunkoja asuttaviksi heidän perintöosistaan. Antakaa heille myös laidunmaita näiden kaupunkien ympäriltä. ³ Nämä kaupungit ovat heille asumista varten, ja laidunmaat ovat heidän karjaansa, varusteitaan ja kaikkia muita eläimiään varten. ⁴ "Leeviläisille annettavien kaupunkien ympärillä olevat laidunmaat ulottuvat tuhat kynnärää kaupungin muurista ulospäin. ⁵ Mitatkaa kaksi tuhatta kynnärää kaupungin ulkopuolelle itään, etelään, länteen ja pohjoiseen, niin että kaupunki on keskellä. Tämä alue toimii laidunmaana kaupungeille. ⁶ "Niistä kaupungeista, jotka annatte leeviläisille, määrätäkää kuusi turvakaupungeiksi, joihin tappaja voi paeta. Lisäksi antakaa neljäkymmentä kaksi muuta kaupunkia. ⁷ Yhteensä teidän on annettava leeviläisille neljäkymmentä kahdeksan kaupunkia laidunmaineen. ⁸ Ne kaupungit, jotka annatte leeviläisille israelilaisten maasta, tulee olla suhteessa kunkin heimon perintöosaan: ottakaa enemmän kaupunkia suuremman perintöosan saaneelta heimolta ja vähemmän pienemmän perintöosan saaneelta." ⁹ Herra puhui sitten Moosekselle sanoen: ¹⁰ "Kerro israelilaisille: 'Kun ylitätte Jordanin Kanaanin maahan, ¹¹ valitkaa kaupunkia turvakaupungeiksi, joihin tahaton tappaja voi paeta. ¹² Nämä kaupungit ovat turvapaikka kastajalta, jotta syytetty ei kuolisi ennen kuin hänet on tuomittu seurakunnan edessä. ¹³ Ne kuusi kaupunkia, jotka annatte, ovat turvakaupunkia. ¹⁴ Määrätäkää kolme kaupunkia Jordanin tällä puolella ja kolme Kanaanin maassa turvakaupungeiksi. ¹⁵ Nämä kuusi kaupunkia ovat turvapaikka israelilaisille, muukalaisille ja keskuudessanne asuville vierasmaalaisille, jotta kuka tahansa tahaton tappaja voi paeta sinne. ¹⁶ "Jos joku lyö toista rautaesineellä aiheuttaen kuoleman, hän on murhaaja; murhaaja on surmattava. ¹⁷ Jos joku lyö toista kädessään olevalla kivellä aiheuttaen kuoleman, hän on murhaaja; murhaaja on surmattava. ¹⁸ Tai jos joku lyö toista kädessään olevalla puuesineellä aiheuttaen kuoleman, hän on murhaaja; murhaaja on surmattava. ¹⁹ Veren kostaja on surmattava murhaaja; kun kostaja kohtaa murhaajan, hänen on surmattava murhaaja. ²⁰ Jos joku työntää toista vihasta tai heittää jotain häntä kohti pahantahtoisesti, aiheuttaen kuoleman, ²¹ tai

jos joku lyö toista vihamielisesti aiheuttaen kuoleman, tekijä on murhaaja ja on surmattava. Veren kostaja on surmattava murhaaja, kun he kohtaavat. ²² "Jos kuitenkin joku työntää toista äkisti ilman vihamielisyyttä tai heittää esineen häntä kohti ilman pahantahtoisuutta, ²³ tai, näkemättä häntä, pudottaa kiven, joka on tarpeeksi raskas aiheuttamaan kuoleman, ja henkilö kuolee, mutta ei ollut vihamielisyyttä eikä pahaa aikomusta, ²⁴ niin seurakunnan on tuomittava syytetty ja veren kostaja näiden lakien mukaan. ²⁵ Seurakunnan on suojeltava taposta syytettyä veren kastajalta ja palautettava syytetty turvakaupunkiin, johon hän pakeni. Syytetyn on pysyttävä siellä ylimmäisen papin kuolemaan asti, joka oli voideltu pyhällä öljyllä. ²⁶ "Jos syytetty koskaan poistuu turvakaupungin rajoilta, johon hän pakeni, ²⁷ ja veren kostaja löytää hänet kaupungin ulkopuolelta, kostaja voi tappaa syytetyn syyllistymättä murhaan. ²⁸ Syytetyn on pysyttävä turvakaupungissa ylimmäisen papin kuolemaan asti; vasta ylimmäisen papin kuoleman jälkeen hän voi palata omaisuudelleen. ²⁹ "Nämä säädökset ovat teille lakina sukupolvesta toiseen, missä ikinä asuttekin. ³⁰ "Jokainen, joka tappaa toisen, on surmattava murhaajana vain todistajien lausunnon perusteella. Ketään ei saa surmata vain yhden todistajan lausunnon perusteella. ³¹ "Älkää ottako lunnaita murhaajan hengestä, joka ansaitsee kuoleman. Hänet on surmattava. ³² "Älkää ottako lunnaita keneltäkään, joka on paennut turvakaupunkiin, sallien hänen palata ja asua omalla maallaan ennen ylimmäisen papin kuolemaa. ³³ "Älkää saastuttako maata, jossa asutte. Verenvuodatus saastuttaa maan, eikä maalalle, jossa verta on vuodatettu, voida tehdä sovitusta, paitsi sen veren kautta, joka sen vuodatti. ³⁴ Älkää saastuttako maata, jossa asutte, jossa minäkin asun, sillä minä, Herra, asun israelilaisten keskuudessa."

36

Gileadin, Makirin pojan, Manassen pojan perheiden isien sukukuntien päämiehet, Joosefin jälkeläisten suvuista, lähestyivät ja puhuivat Mooseksen ja johtajien, israelilaisten perheiden päämiesten, edessä. ² He sanoivat: "Herra käski herrani jakaa maan israelilaisille perintönä arpomalla, ja herrani sai Herralta käskyn antaa veljemme Selofhadin perintö hänen tyttärilleen. ³ Mutta jos he menevät naimisiin muiden israelilaisten heimojen miesten kanssa, heidän perintönsä otetaan pois meidän esi-isiemme perinnöstä ja lisätään

4. Mooseksen kirja

siihen heimoon, johon he menevät naimisiin, ja näin meidän määrätty perintömme vähenee. ⁴ Kun israelilaisten riemuvuosi koittaa, heidän perintönsä lisätään siihen heimoon, johon he menevät naimisiin, ja heidän omaisuutensa otetaan pois meidän esi-isiemme heimon perinnöstä." ⁵ Mooses välitti sitten Herran käskyn israelilaisille sanoen: "Joosefin jälkeläisten heimo on oikeassa väitteissään. ⁶ Tämä on se, mitä Herra kääkee Selofhadin tyttäristä: He voivat mennä naimisiin kenen kanssa haluavat, kunhan menevät naimisiin isänsä heimoon kuuluvan kanssa. ⁷ Näin mikään perintö Israelissa ei siirry heimolta toiselle, sillä jokaisen israelilaisen tulee säilyttää esi-isänsä heimon perintö. ⁸ Jokaisen israelilaisen heimon perinnön saavan tyttären tulee

mennä naimisiin isänsä heimon jäsenen kanssa, jotta jokainen israelilainen voi säilyttää esi-isänsä perinnön. ⁹ Mikään perintö ei saa siirtyä heimolta toiselle, sillä jokaisen israelilaisen heimon on pidettävä oma perintönsä." ¹⁰ Selofhadin tyttäret toimivat niin kuin Herra oli käkenyt Mooseksen. ¹¹ Mahlah, Tirsa, Hogla, Milka ja Nooa, Selofhadin tyttäret, menivät naimisiin isänsä puoleisten serkkujensa kanssa. ¹² He menivät naimisiin Joosefin pojan Manassen jälkeläisten perheisiin, ja heidän perintönsä pysyi heidän isänsä heimossa ja perheessä. ¹³ Nämä ovat ne käskyt ja säädökset, jotka Herra antoi israelilaisille Mooseksen kautta Moabin tasangoilla Jordanin varrella, Jerikoa vastapäätä.

5. Mooseksen kirja

1 Nämä ovat ne sanat, jotka Mooses puhui koko Israelille Jordanin tuolla puolen, erämaassa, Arabian tasangolla, vastapäätä Suphia, Paranin, Tofelin, Labanin, Haserotin ja Di-Sahabin välillä. ² Horebista on yhdentoista päivän matka Seirin vuoriston kautta Kades-Barneaan. ³ Neljäntenäkymmenentenä vuotena, yhdentenätoista kuukautena, kuukauden ensimmäisenä päivänä, Mooses puhui israelilaisille kaiken sen mukaan, mitä Herra oli käskennyt hänen heille puhua, ⁴ sen jälkeen kun hän oli voittanut Siihonin, amorilaisten kuninkaan, joka asui Hesbonissa, ja Ogin, Baasanin kuninkaan, joka asui Astarotissa ja Edreissä. ⁵ Jordanin tuolla puolen, Moabnin maassa, Mooses alkoi selittää tätä lakia sanoen: ⁶ "Herra, meidän Jumalamme, puhui meille Horebissa sanoen: 'Te olette jo kyllin kauan viipyneet tällä vuorella. ⁷ Kääntykää ja lähtekää matkaan ja menkää amorilaisten vuoristoon ja kaikkiin heidän naapureihinsa, Arabian tasangolle, vuoristoon, alankoihin, Negeviin ja meren rannikolle, kanaanilaisten maahan ja Libanoniin, aina suureen Eufrat-jokeen asti. ⁸ Katso, minä olen antanut maan teidän eteenne; menkää ja ottakaa se maa omaksenne, jonka Herra vannoi teidän isillenne, Aabrahamille, Iisakille ja Jaakobille, antavansa heille ja heidän jälkeläisilleen.' ⁹ "Silloin minä sanoin teille: 'Minä en voi yksin kantaa teidän taakkaanne. ¹⁰ Herra, teidän Jumalanne, on lisännyt teitä, ja katso, teitä on tänä päivänä yhtä paljon kuin taivaan tähtiä. ¹¹ Lisätköön Herra, teidän isienne Jumala, teitä tuhatkertaisesti ja siunatkoon teitä, niin kuin Hän on luvannut! ¹² Mutta kuinka minä yksin voisin kantaa teidän vaivanne, taakkanne ja riitanne? ¹³ Valitkaa itsellenne viisaita, ymmärtäväisiä ja arvostettuja miehiä jokaisesta heimostanne, ja minä asetan heidät teidän johtajiksenne.' ¹⁴ Ja te vastasitte minulle: 'Se, mitä ehdotat, on hyvä.' ¹⁵ Niin minä otin teidän heimojenne johtomiehet, viisaat ja arvostetut, ja asetin heidät teidän johtajiksenne, tuhannen, sadan, viidenkymmenen ja kymmenen päälliköiksi ja teidän heimojenne virkamiehiksi. ¹⁶ "Sitten minä annoin teidän tuomareillenne käskyn sanoen: 'Kuulkaa kansanne riita-asiat ja tuomitkaa oikeudenmukaisesti, olipa asia kahden israelilaisen välillä tai israelilaisen ja keskuudessaan asuvan muukalaisen välillä. ¹⁷ Älkää olko puolueellisia tuomiossa; kuulkaa sekä pieniä että suuria. Älkää pelätkö ketään, sillä tuomio on Jumalan. Tuokaa

minun eteeni jokainen asia, joka on teille liian vaikea, niin minä kuulen sen.' ¹⁸ Silloin minä käskin teitä tekemään kaikki ne asiat, jotka teidän tuli tehdä. ¹⁹ "Sitten me lähdimme Horebista ja kuljimme läpi koko sen suuren ja pelottavan erämaan, jonka te näitte, matkalla amorilaisten vuoristoon, niin kuin Herra, meidän Jumalamme, oli käskennyt, ja me saavuimme Kades-Barneaan. ²⁰ Ja minä sanoin teille: 'Te olette saapuneet amorilaisten vuoristoon, jonka Herra, meidän Jumalamme, antaa meille. ²¹ Katso, Herra, teidän Jumalanne, on antanut maan teidän eteenne; menkää ylös ja ottakaa se omaksenne, niin kuin Herra, teidän isienne Jumala, on teille puhunut. Älkää pelätkö älkääkään lannistuko.' ²² "Sitten te kaikki tulitte luokseni ja sanoitte: 'Lähettkäämme miehiä edellemme vakoilemaan maata ja tuomaan meille tietoa siitä tiestä, jota meidän tulee kulkea, ja niistä kaupungista, joihin me tulemme.' ²³ Suunnitelma vaikutti minusta hyvältä, joten valitsin teistä kaksitoista miestä, yhden miehen kustakin heimosta. ²⁴ He lähtivät matkaan ja menivät ylös vuoristoon ja saapuivat Eskolin laaksoon ja tutkivat sen. ²⁵ He ottivat mukaansa maasta hedelmiä, toivat ne meille alas ja kertoivat: 'Maa, jonka Herra, meidän Jumalamme, antaa meille, on hyvä.' ²⁶ Mutta te ette halunneet mennä ylös; te kapinoitte Herra, teidän Jumalanne, käskyä vastaan. ²⁷ Te nurisitte teltoissanne ja sanoitte: 'Koska Herra vihaa meitä, Hän on tuonut meidät pois Egyptistä antaakseen meidät amorilaisten käsiin tuhotakseen meidät. ²⁸ Minne voimme mennä? Veljemme ovat saaneet sydämemme lannistumaan sanoen: 'Ihmiset ovat vahvempia ja pitempiä kuin me; kaupungit ovat suuria ja linnoitettuja taivaaseen asti. Näimme siellä jopa anakilaisia.' ²⁹ Minä rohkaisin teitä sanoen: 'Älkää pelätkö heitä älkääkään peljätkö.' ³⁰ Herra, teidän Jumalanne, joka kulkee teidän edellänne, taistelee teidän puolestanne, aivan kuten Hän teki teille Egyptissä teidän silmienne edessä, ³¹ ja erämaassa, missä näitte, kuinka Herra, teidän Jumalanne, kantoi teitä, niin kuin isä kantaa poikaansa, koko sen matkan, jonka te kuljitte, kunnes saavuitte tähän paikkaan.' ³² Sitti, tästä huolimatta, te ette luottaneet Herraan, teidän Jumalaanne, ³³ joka kulki edellänne matkallanne, etsiäkseen teille leiripaikkoja, yöllä tulella ja päivällä pilvessä, näyttääkseen teille tien, jota teidän tuli kulkea. ³⁴ Kun Herra kuuli, mitä te sanoitte, Hän vihastui ja vannoi valan: ³⁵ 'Yksikään tästä pahasta sukupolvesta ei näe sitä hyvää maata,

5. Mooseksen kirja

jonka minä vannoin antavani teidän isillenne, ³⁶ paitsi Kaaleb, Jefunnen poika. Hän saa nähdä sen, ja minä annan hänelle ja hänen jälkeläisilleen sen maan, jolla hän on kulkenut, koska hän on seurannut Herraa täydestä sydäimestään.' ³⁷ Herra vihastui myös minuun teidän tähtenne sanoen: 'Et sinäkään saa mennä sinne.' ³⁸ Joosua, Nunin poika, joka seisoo edessänne, menee sinne. Rohkaise häntä, sillä hän johtaa Israelin ottamaan sen omakseen. ³⁹ Lisäksi teidän pienokaisenne, joista te sanoitte, että heidät otettaisiin vangiksi, teidän lapsenne, jotka eivät vielä tiedä hyvää pahasta, he menevät sinne. Minä annan sen heille, ja he ottavat sen omakseen. ⁴⁰ Mutta teidän tulee kääntyä ja lähteä erämaahan Punaisenmeren tietä.' ⁴¹ "Sitten te vastasitte: 'Olemme tehneet syntiä Herraa vastaan. Me menemme ylös ja taistelemme, niin kuin Herra, meidän Jumalamme, on käskenyt.' Niin jokainen teistä vyöti aseensa ajatellen, että on helppoa mennä ylös vuoristoon. ⁴² Mutta Herra sanoi minulle: 'Sano heille: "Älkää menkö ylös älkääkään taistelko, sillä minä en ole teidän kanssanne; muuten teidät lyödään maahan vihollistenne edessä.'" ⁴³ Niin minä puhuin teille, mutta te ette kuunnelleet. Te kapinoitte Herran käskyä vastaan ja toimitte ylimielisesti ja menitte ylös vuoristoon. ⁴⁴ Amorilaiset, jotka asuivat noilla kukkuloilla, tulivat teitä vastaan; he ajoivat teitä takaa kuin mehiläisparvi ja löivät teitä maahan Seiristä Hormaan asti. ⁴⁵ Te palasitte ja itkette Herran edessä, mutta Hän ei kuunnellut teidän itkuunne eikä kiinnittänyt siihen huomiota. ⁴⁶ Niin te viivytte Kadesissa monta päivää—kaiken sen ajan, jonka siellä vietitte.

2 Sitten me käännymme ja lähdimme erämaahan Kaislameren tietä, kuten Herra oli käskenyt minua, ja kiersimme Seirin vuoriston monia päiviä. ² Sitten Herra puhui minulle ja sanoi, ³ "Olette kiertäneet tätä vuoristoa tarpeeksi kauan; kääntykää nyt pohjoiseen. ⁴ Käskeskää kansaa sanoen: 'Te olette kulkemassa veljienne, Esaun jälkeläisten, alueen läpi, jotka asuvat Seirissä. He pelkäävät teitä, joten olkaa hyvin varovaisia. ⁵ Älkää provosoiko heitä sotaan, sillä en anna teille yhtään heidän maastaan, en edes jalanleveyttä, koska olen antanut Seirin vuoren Esulle hänen omaisuudekseen. ⁶ Teidän on ostettava heiltä ruokaa rahalla, jotta voitte syödä, ja myös ostettava vettä rahalla, jotta voitte juoda.'" ⁷ Sillä Herra, teidän Jumalanne, on siunannut teitä kaikessa käätten työssä. Hän on valvonut

matkaanne tämän laajan erämaan halki. Nämä neljäkymmentä vuotta Herra, teidän Jumalanne, on ollut kanssanne; teiltä ei ole puuttunut mitään. ⁸ Niin me kuljimme veljemme, Esaun jälkeläisten, ohi, jotka asuvat Seirissä, pois päin Arabah-tieltä, pois päin Elatista ja Esjon-Geberistä, ja käännymme ja matkustimme Moabin erämaata pitkin. ⁹ Sitten Herra käski minua: "Älkää häiritkö Moabia älkääkään provosoiko heitä sotaan, sillä en anna teille mitään osaa heidän maastaan omaisuudeksi, koska olen antanut Arin Lootin jälkeläisille omaisuudeksi." ¹⁰ (Emiläiset asuivat siellä ennen—aivan yhtä suuria, lukuisia ja pitkiä kuin anakilaiset. ¹¹ Kuten anakilaisia, heitäkin pidettiin refalaisina, mutta moabilaiset kutsuivat heitä emiläisiksi. ¹² Hoorilaiset asuivat aiemmin Seirissä, mutta Esaun jälkeläiset karkottivat heidät ja tuhosivat heidät edestään, ja asettuivat heidän paikalleen, aivan kuten Israel teki omassa maassaan, jonka Herra antoi heille.) ¹³ Ja Herra sanoi: "Nouskaa nyt ja menkää Zeredin laakson yli." Niin me ylitimme laakson. ¹⁴ Aika, joka kului Kades-Barneasta siihen asti kun ylitimme Zeredin laakson, oli kolmekymmentäkahdeksan vuotta, kunnes koko sukupolvi sotilaita oli hävinnyt leiristä, kuten Herra oli heille vannonut. ¹⁵ Varmasti Herran voima oli heitä vastaan, johtaen heidän tuhoonsa leirissä, kunnes he kaikki olivat hävinneet. ¹⁶ Kun viimeinen näistä sotilaista kansan keskuudessa oli kuollut, ¹⁷ Herra puhui minulle, ¹⁸ "Tänä päivänä teidän on kuljettava Moabin alueen ohi Arissa. ¹⁹ Kun tulette ammonilaisten vastapäätä, älkää häiritkö heitä älkääkään provosoiko heitä sotaan, sillä en anna teille mitään osaa ammonilaisten maasta omaisuudeksi. Olen antanut sen Lootin jälkeläisille omaisuudeksi." ²⁰ (Sitäkin pidettiin refalaisten maana, jotka asuivat siellä ennen; mutta ammonilaiset kutsuvat heitä samsumilaisiksi, ²¹ kansa, joka oli yhtä suuri, lukuisa ja pitkä kuin anakilaiset. Herra tuhosi heidät ammonilaisten edestä, jotka karkottivat heidät ja asettuivat heidän paikalleen. ²² Herra oli tehnyt samoin Esaun jälkeläisille, jotka asuvat Seirissä, kun Hän tuhosi hoorilaiset heidän edestään. He karkottivat heidät ja asettuivat heidän paikalleen, missä he ovat vielä tänäkin päivänä. ²³ Mitä tulee avilaisiin, jotka asuivat kylissä aina Gazaan asti, kaftorilaiset, jotka tulivat Kaftorista, voittivat heidät ja asettuivat heidän paikalleen. ²⁴ "Lähtekää nyt ja ylittäkää Arnonin laakso. Katso, olen antanut teidän käsiinne amorilaisen Sihonin, Hesbonin kuninkaan, ja

5. Mooseksen kirja

hänen maansa. Aloittakaa sen valtaaminen ja ryhtykää taisteluun hänen kanssaan.²⁵ Tänä päivänä minä alan panna teidän pelkonne ja kauhunne kaikkien taivaan alla olevien kansojen kasvoille. He kuulevat teistä ja vapisevat ja ovat tuskassa teidän takianne."²⁶ Kedemotin erämaasta lähetin sanansaattajia Sihonille, Hesbonin kuninkaalle, rauhan sanoilla, sanoen,²⁷ "Pyydämme saada kulkea maanne läpi. Pysymme päätiellä; emme poikkea oikealle emmekä vasemmalle."²⁸ Te myytte meille ruokaa rahalla, jotta voimme syödä, ja annatte meille vettä rahalla, jotta voimme juoda. Sallikaa meidän vain kulkea jalan—²⁹ aivan kuten Esaun jälkeläiset Seirissä ja moabilaiset Arissa sallivat meidän— kunnes ylitämme Jordanin siihen maahan, jonka Herra, meidän Jumalamme, antaa meille."³⁰ Mutta Sihon, Hesbonin kuningas, ei suostunut antamaan meidän kulkea maansa läpi; sillä Herra, teidän Jumalanne, oli paaduttanut hänen henkensä ja tehnyt hänen sydämensä itsepäiseksi, jotta Hän voisi antaa hänet teidän käsiinne, kuten hän on tänä päivänä.³¹ Ja Herra sanoi minulle: "Katso, olen alkanut antaa Sihonia ja hänen maataan teidän käsiinne. Aloittakaa nyt hänen maansa valtaaminen ja omistaminen."³² Sihon tuli sitten ulos kaikkine väkineen kohtaamaan meitä taistelussa Jahasissa.³³ Ja Herra, meidän Jumalamme, antoi hänet meidän käsiimme, ja me voitimme hänet hänen poikineen ja koko hänen kansansa.³⁴ Silloin me valloitimme kaikki hänen kaupunkinsa ja tuhosimme täydellisesti jokaisen kaupungin miehet, naiset ja lapset. Emme jättäneet ketään eloon.³⁵ Otimme vain karjan ja saaliin kaupungeista, jotka olimme vallanneet.³⁶ Aroerista Arnonin laakson reunalla, ja laaksossa olevasta kaupungista, aina Gileadiin asti, ei ollut yhtään kaupunkia liian vahva meille. Herra, meidän Jumalamme, antoi meille ne kaikki.³⁷ Herran, meidän Jumalamme, käskyn mukaisesti ette kajonneet mihinkään ammonilaisten maahan, ettekä Jabbokin uoman varrella olevaan maahan, ettekä kukkuloilla olevien kaupunkien ympäristöön.

3 Sitten me käännymme ja menimme ylös tietä kohti Basania, ja Basanin kuningas Og tuli ulos koko armeijansa kanssa kohtaamaan meitä taistelussa Edreissä.² Herra sanoi minulle: "Älä pelkää häntä, sillä minä olen antanut hänet sinun käsiisi, samoin kuin koko hänen armeijansa ja hänen maansa. Sinun tulee tehdä hänelle samoin kuin teit Siihonille, amorilaisten kuninkaalle, joka hallitsi

Heshbonissa."³ Niinpä Herra, meidän Jumalamme, antoi meidän käsiimme Basanin kuninkaan Ogin ja koko hänen kansansa, ja me löimme heidät maahan, kunnes yksikään ei jäänyt henkiin.⁴ Silloin me valloitimme kaikki hänen kaupunkinsa; ei ollut yhtäkään kaupunkia, jota emme ottaneet heiltä— kuusikymmentä kaupunkia, koko Argobin alue, Ogin valtakunta Basanissa.⁵ Kaikki nämä kaupungit olivat linnoitettuja korkeilla muureilla, porteilla ja salvoilla, lisäksi oli paljon muurettomia kyliä.⁶ Me tuhosimme heidät täysin, kuten olimme tehneet Heshbonin kuninkaalle Siihonille, tuhoten täydellisesti jokaisen kaupungin—miehet, naiset ja lapset.⁷ Mutta kaiken karjan ja kaupunkien saaliin otimme itsellemme.⁸ Silloin me otimme maan kahdelta amorilaisten kuninkaalta, jotka olivat Jordanin tuolla puolen, Arnonin laaksosta Hermonin vuorelle asti.⁹ (Hermonia kutsuvat sidonilaiset Sirioniksi, ja amorilaiset kutsuvat sitä Seniriksi.)¹⁰ Me otimme kaikki ylängön kaupungit, koko Gileadin ja koko Basanin Salekaan ja Edreihin asti, Ogin valtakunnan kaupungit Basanissa.¹¹ (Basanin kuningas Og oli viimeinen refalaisista. Hänen vuoteensa oli tehty raudasta ja oli yli yhdeksän kynnärää pitkä ja neljä kynnärää leveä. Se on yhä ammonilaisten Rabbassa.)¹² Siitä maasta, jonka me silloin otimme, annoin ruubenilaisille ja gadilaisille alueen Aroerin pohjoispuolelta Arnonin laaksosta, mukaan lukien puolet Gileadin vuoristosta, sen kaupungeineen.¹³ Loput Gileadista ja koko Basanin, Ogin valtakunnan, annoin Manassen puolileimolle. (Koko Argobin alue Basanissa tunnettiin refalaisten maana.)¹⁴ Jair, Manassen jälkeläinen, otti koko Argobin alueen Geshurilaisten ja Maakathilaisten rajalle asti; se nimettiin hänen mukaansa, niin että tänäkin päivänä Basania kutsutaan Havvot-Jairiksi.¹⁵ Ja annoin Gileadin Makirille.¹⁶ Ruubenilaisille ja gadilaisille annoin alueen Gileadista Arnonin laaksoon (laakson keskikohta on rajana) ja Jabbokin joelle asti, joka on ammonilaisten raja.¹⁷ Sen länsirajana oli Jordan Arabassa, Kinneretistä Arabah-meren (eli Suolameren) alapuolelle, Pisgan rinteiden alle.¹⁸ Käskin teitä silloin sanoen: "Herra, teidän Jumalanne, on antanut teille tämän maan omistettavaksi. Kaikkien teidän urheiden miesten, aseistettuna taisteluun, tulee kulkea edellä veljienne, israelilaisten, edellä."¹⁹ Kuitenkin vaimonne, lapsenne ja karjanne (tiedän, että teillä on paljon karjaa) voivat jäädä kaupunkeihin, jotka olen teille

5. Mooseksen kirja

antanut, ²⁰ kunnes Herra antaa levon veljillenne, israelilaisille, kuten hän on antanut teille, ja hekin ovat ottaneet haltuunsa maan, jonka Herra, teidän Jumalanne, antaa heille Jordanin tuolla puolen. Sitten kukin teistä voi palata siihen omaisuuteen, jonka olen teille antanut." ²¹ Silloin käskin Joosuaa: "Sinun silmäsi ovat nähneet kaiken, mitä Herra, sinun Jumalasi, on tehnyt näille kahdelle kuninkaalle. Herra tekee samoin kaikille valtakunnille, joihin olet menossa." ²² Älä pelkää heitä; Herra, sinun Jumalasi, taistelee puolestasi." ²³ Silloin minä hartaasti etsin Herraa: ²⁴ "Herra Jumala, sinä olet alkanut paljastaa palvelijallesi suuruutesi ja voimallisen kätesi. Sillä mikä jumala on taivaassa tai maan päällä, joka voi tehdä sellaisia tekoja ja voimallisia töitä kuin sinä teet?" ²⁵ Anna minun, pyydän, mennä yli ja nähdä se hyvä maa Jordanin tuolla puolen—se hieno vuoristoalue ja Libanon." ²⁶ Mutta Herra oli vihainen minulle teidän tähtenne eikä kuunnellut minua. "Riittää jo," Herra sanoi. "Älä puhu minulle enää tästä asiasta. ²⁷ Mene Pisgan huipulle ja katso länteen, pohjoiseen, etelään ja itään. Katso maata omilla silmilläsi, sillä et tule ylittämään tätä Jordania. ²⁸ Mutta nimennä Joosua, ja rohkaise ja vahvista häntä, sillä hän johtaa tämän kansan yli ja antaa heille perinnöksi maan, jonka sinä tulet näkemään." ²⁹ Niin me jäimme laaksoon vastapäätä Beet-Peoria.

4 Nyt, Israel, kuuntele säädöksiä ja määräyksiä, joita opetan teille noudattamaan, jotta saisitte elää ja mennä sisälle ja ottaa haltuunne sen maan, jonka Herra, teidän isienne Jumala, antaa teille. ² Älkää lisätkö mitään niihin sanoihin, jotka minä teille käsken, älkääkään ottako niistä mitään pois, jotta pitäisitte Herran, teidän Jumalanne, käskyt, jotka minä teille annan. ³ Te olette omin silmin nähneet, mitä Herra teki Baal Peorin tähden, sillä Herra, teidän Jumalanne, hävitti teidän keskuudestanne kaikki ne, jotka seurasivat Baal Peoria. ⁴ Mutta te kaikki, jotka piditte kiinni Herrasta, teidän Jumalastanne, olette elossa tänä päivänä, jokainen teistä. ⁵ Katso, minä olen opettanut teille säädöksiä ja määräyksiä, niin kuin Herra, minun Jumalani, on minua käsenyt, jotta noudattaisitte niitä siinä maassa, johon olette menossa ottamaan sen haltuunne. ⁶ Noudattakaa niitä huolellisesti, sillä tämä osoittaa teidän viisautenne ja ymmärryksenne kansojen silmissä, jotka kuulevat kaikki nämä säädökset ja sanovat: "Totisesti tämä suuri kansa on viisas ja ymmärtäväinen kansa." ⁷ Mikä muu kansa on

niin suuri, että sillä olisi jumala niin lähellä kuin Herra, meidän Jumalamme, on meitä aina, kun huudamme Häntä avuksi? ⁸ Ja mikä muu kansa on niin suuri, että sillä olisi niin vanhurskaat säädökset ja määräykset kuin tämä lakikokoelma, jonka minä asetan teidän eteenne tänä päivänä? ⁹ Olkaa vain varovaisia ja valvokaa itseänne huolellisesti, ettette unohda niitä asioita, jotka olette nähneet omin silmin, tai anna niiden häipyä sydämeštänne niin kauan kuin elätte. Tehkää ne tunnetuiksi lapsillenne ja heidän lapsilleen. ¹⁰ Muistakaa se päivä, jolloin seisotte Herran, teidän Jumalanne, edessä Horebilla, kun Hän sanoi minulle: "Kokoa kansa eteeni kuulemaan minun sanani, jotta he oppisivat pelkäämään minua kaikkina elinpäivinään maan päällä ja opettaisivat ne lapsilleen." ¹¹ Te lähestyitte ja seisotte vuoren juurella, joka oli tulussa taivaisiin saakka, ympärillään mustat pilvet ja syvä pimeys. ¹² Silloin Herra puhui teille tulen keskeltä; te kuulitte sanojen äänen, mutta ette nähneet mitään muotoa—oli vain ääni. ¹³ Hän julisti teille liittonsa, ne kymmenen käskyä, jotka Hän käski teidän noudattaa, ja kirjoitti ne kahteen kivitaluun. ¹⁴ Ja Herra käski minua siihen aikaan opettamaan teille säädöksiä ja määräyksiä, jotta noudattaisitte niitä siinä maassa, jonka olette ylittämässä Jordanin ottaaksenne sen haltuunne. ¹⁵ Olkaa erittäin varovaisia, koska ette nähneet mitään muotoa sinä päivänä, kun Herra puhui teille Horebilla tulen keskeltä. ¹⁶ Jotta ette turmeltuisi ja tekisi itsellenne epäjumalaa, minkäänlaista kuvaa, olipa se miehen tai naisen muotoinen, ¹⁷ tai minkään maan päällä olevan eläimen muotoinen tai minkään taivaalla lentävän linnun muotoinen, ¹⁸ tai minkään maassa liikkuvan olennon muotoinen tai minkään vesissä olevan kalan muotoinen. ¹⁹ Ja kun katsotte taivaalle ja näette auringon, kuun ja tähdet—kaiken taivaan joukon—älkää antako houkutelta itseänne kumartamaan niitä ja palvomaan niitä, sillä Herra, teidän Jumalanne, on jakanut ne kaikille kansoille taivaan alla. ²⁰ Mutta teidät Herra otti ja toi teidät pois rautasulattimesta, Egyptistä, ollakseen teidän omaisuuskansanne, niin kuin olette tähän. ²¹ Herra vihastui minuun teidän takianne, ja Hän vannoi, etten minä ylittäisi Jordania enkä menisi siihen hyvään maahan, jonka Herra, teidän Jumalanne, antaa teille perintöosaksi. ²² Minä jään tähän maahan; en ylitä Jordania; mutta te olette ylittämässä ja ottamassa haltuunne sen hyvän maan.

²³ Olkaa tarkkoja, ettette unohda Herran, teidän

5. Mooseksen kirja

Jumalanne, liittoa, jonka Hän teki teidän kanssanne; alkää tehkö itsellenne epäjumalaa missään muodossa, jonka Herra, teidän Jumalanne, on kieltänyt. ²⁴ Sillä Herra, teidän Jumalanne, on kuluttava tuli, Jumala, joka vaatii yksinomaista palvontaa. ²⁵ Kun teillä on lapsia ja lastenlapsia ja olette asuneet maassa pitkän aikaa—jos sitten turmellutte ja teette minkäänlaisen epäjumalan, tehden sitä, mikä on pahaa Herran, teidän Jumalanne, silmissä ja herättäen Hänen vihansa, ²⁶ kutsun tänään taivaan ja maan todistajiksi teitä vastaan, että te häviätte nopeasti siitä maasta, jonka olette ylittämässä Jordanin ottaaksenne haltuunne. Ette elä siellä kauan, vaan teidät tuhotaan varmasti. ²⁷ Herra hajottaa teidät kansojen sekaan, ja vain harvoja teistä jää jäljelle niissä kansoissa, joihin Herra teidät ajaa. ²⁸ Siellä te palvelette jumalia, ihmiskäsin tehtyjä, puusta ja kivistä, jotka eivät voi nähdä, kuulla, syödä tai haistaa. ²⁹ Mutta jos sieltä etsitte Herraa, teidän Jumalaanne, te löydätte Hänet, jos etsitte Häntä kaikesta sydämeštänne ja kaikesta sielustanne. ³⁰ Kun olette ahdingossa ja kaikki nämä asiat ovat tulleet teille, sitten myöhempinä päivinä te palaatte Herran, teidän Jumalanne, luo ja kuulette Hänen äänensä. ³¹ Sillä Herra, teidän Jumalanne, on armollinen Jumala; Hän ei hylkää eikä tuhoa teitä eikä unohda liittoa, jonka Hän teki teidän isienne kanssa valalla. ³² Kysykää nyt entisistä päivistä, kauan ennen teidän aikaanne, siitä päivästä, jolloin Jumala loi ihmisen maan päälle; kysykää taivaan äärestä toiseen. Onko koskaan tapahtunut mitään niin suurta kuin tämä, tai onko mitään tällaista koskaan kuultu? ³³ Onko mikään muu kansa kuullut Jumalan äänen puhuvan tulesta, kuten te olette kuulleet, ja jäänyt eloon? ³⁴ Onko mikään jumala koskaan yrittänyt ottaa itselleen yhtä kansaa toisen kansan keskeltä, koettelemuksilla, merkeillä ja ihmeillä, sodalla, väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella tai suurilla ja pelottavilla teoilla, kuten kaikki ne asiat, jotka Herra, teidän Jumalanne, teki teille Egyptissä teidän silmienne edessä? ³⁵ Teille näytettiin nämä asiat, jotta tietäisitte, että Herra on Jumala; Hänen lisäkseen ei ole muuta. ³⁶ Taivaasta Hän antoi teidän kuulla äänensä opettaakseen teitä. Maan päällä Hän näytti teille suuren tulensa, ja te kuulitte Hänen sanansa tulen keskeltä. ³⁷ Rakkautensa vuoksi teidän isienne ja valintansa heidän jälkeläisistään Hän toi teidät pois Egyptistä läsnäolollaan ja suurella voimallaan, ³⁸ ajamaan pois

teidän edestäne kansoja, jotka ovat suurempia ja mahtavampia kuin te, ja tuomaan teidät heidän maahansa antaakseen sen teille perintöosaksi, kuten on tänä päivänä. ³⁹ Tunnustakaa ja ottakaa sydämeenne tänä päivänä, että Herra on Jumala ylhäällä taivaassa ja alhaalla maan päällä. Ei ole muuta. ⁴⁰ Pitäkää Hänen säädöksensä ja käskynsä, jotka minä annan teille tänä päivänä, jotta teillä ja teidän lapsillanne menisi hyvin ja että eläisitte kauan siinä maassa, jonka Herra, teidän Jumalanne, antaa teille ikuisiksi ajoiksi. ⁴¹ Siihen aikaan Mooses nimitti kolme kaupunkia Jordanin itäpuolella, ⁴² joihin kuka tahansa, joka oli tappanut ihmisen, voisi paeta, jos hän oli tappanut naapurinsa tahattomasti ilman aikaisempaa aikomusta. He voisivat paeta johonkin näistä kaupungeista ja säilyttää henkensä. ⁴³ Kaupungit olivat seuraavat: Bezer autiomaan tasangolla, ruubenilaisille; Ramot Gileadissa, gadilaisille; ja Golan Basanissa, manasselaisille. ⁴⁴ Tämä on laki, jonka Mooses esitti israelilaisille. ⁴⁵ Nämä ovat todistukset, säädökset ja määräykset, jotka Mooses antoi heille, kun he tulivat pois Egyptistä ⁴⁶ ja olivat sijoittuneet laaksoon lähelle Peorin Betiä, Jordanin itäpuolella, Sihonin, amorilaisten kuninkaan, alueella, joka hallitsi Heshbonissa ja jonka Mooses ja israelilaiset voittivat tullessaan pois Egyptistä. ⁴⁷ He ottivat haltuunsa hänen maansa yhdessä Basanin kuninkaan Ogin alueen kanssa, kaksi amorilaisten kuningasta Jordanin itäpuolella. ⁴⁸ Tämä maa ulottui Aroerista Arnonin rotkon reunalla Hermonin vuorelle (eli Sirionille), ⁴⁹ ja käsitti koko Arabahin Jordanin itäpuolella, aina Arabahin mereen saakka, Pisan rinteiden alapuolella.

5 Mooses kutsui koolle koko Israelin ja sanoi heille: "Kuule, Israel, ne säädökset ja määräykset, jotka minä tänään julistan teille. Oppikaa ne hyvin ja olkaa ahkeria noudattamaan niitä. ² Herra, meidän Jumalamme, teki liiton kanssamme Horebilla. ³ Ei Herra tehnyt tätä liittoa isiemme kanssa, vaan meidän kanssamme, kaikkien meidän, jotka olemme täällä tänään elossa. ⁴ Herra puhui teille suoraan vuorelta tulen keskeltä, ⁵ kun minä seisoin Herran ja teidän välillänne siihen aikaan julistaakseni teille Herran sanan; sillä te pelkäsitte tulta ettekä nousseet vuorelle. Ja Hän sanoi: ⁶ 'Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka vapautin sinut Egyptistä, orjuuden talosta. ⁷ 'Sinulla ei saa olla muita jumalia minun edessäni. ⁸ 'Älä tee

5. Mooseksen kirja

itsellesi patsasta, äläkä mitään kuvaa mistään, mikä on taivaalla ylhäällä tai maan päällä alhaalla tai vesissä maan alla. ⁹ Älä kumarra niitä äläkä palvele niitä; sillä minä, Herra, sinun Jumalasi, olen kiivas Jumala, joka kosten isien synnit lapsille kolmanteen ja neljanteen polveen niille, jotka hylkäävät minut, ¹⁰ mutta osoitan laupeutta tuhansille sukupolville niille, jotka rakastavat minua ja pitävät minun käskyni. ¹¹ 'Älä käytä väärin Herran, sinun Jumalasi, nimeä, sillä Herra ei jätä rankaisematta sitä, joka käyttää hänen nimeään väärin. ¹² 'Pidä lepopäivä pyhänä, kuten Herra, sinun Jumalasi, on käskennyt sinua. ¹³ Kuusi päivää tee työtä ja suorita kaikki tehtäväsi, ¹⁴ mutta seitsemäs päivä on lepopäivä Herralle, sinun Jumalallesi. Silloin älä tee mitään työtä, älä sinä, älä poikasi tai tyttäresi, älä palvelijasi tai palvelijattaresi, älä härkäsi, aasisi tai mikään eläimesi, äläkä muukalainen, joka asuu kaupungeissasi, jotta palvelijasi ja palvelijattaresi saisivat levätä, kuten sinäkin. ¹⁵ Muista, että olit orja Egyptissä ja että Herra, sinun Jumalasi, toi sinut sieltä pois väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella. Siksi Herra, sinun Jumalasi, on käskennyt sinua pitämään lepopäivän. ¹⁶ 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi, kuten Herra, sinun Jumalasi, on käskennyt sinua, jotta saisit elää kauan ja menestyisit siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle. ¹⁷ 'Älä tapa. ¹⁸ 'Älä tee huorin. ¹⁹ 'Älä varasta. ²⁰ 'Älä anna väärää todistusta lähimmäisesistäsi. ²¹ 'Älä himoitse lähimmäisesi vaimoa. Älä halua lähimmäisesi taloa, hänen peltotaan, hänen palvelijansa tai palvelijattartaan, hänen härkänsä tai asiaan, tai mitään, mikä kuuluu lähimmäisesellesi.' ²² Nämä ovat ne käskyt, jotka Herra julisti kovalla äänellä koko seurakunnallenne vuorelta tulen, pilven ja pimeyden keskeltä; eikä Hän lisännyt mitään muuta. Sitten Hän kirjoitti ne kahteen kivitaluun ja antoi ne minulle. ²³ Kun kuulitte äänen pimeyden keskeltä, samalla kun vuori paloi tulessa, kaikki heimojenne johtajat ja vanhimpanne lähestyivät minua. ²⁴ Ja te sanoitte: 'Herra, meidän Jumalamme, on näyttänyt meille kirkkautensa ja suuruutensa, ja me olemme kuulleet Hänen äänensä tulesta. Tänään olemme nähneet, että Jumala voi puhua ihmisen kanssa, ja silti hän jää eloon. ²⁵ Mutta nyt, miksi meidän pitäisi vaarantaa elämämme? Tämä suuri tuli kuluttaa meidät, ja pelkäämme, että me kuolemme, jos jatkamme Herran, meidän Jumalamme, äänen kuulemista. ²⁶ Sillä kuka kaikesta ihmiskunnasta on kuullut elävän Jumalan äänen

puhuvan tulen keskeltä, kuten me olemme, ja jäänyt eloon? ²⁷ Lähesty ja kuuntele kaikkea, mitä Herra, meidän Jumalamme, sanoo. Kerro sitten meille kaikki, mitä Herra, meidän Jumalamme, sinulle kertoo. Me kuuntelemme ja tottelemme.' ²⁸ Herra kuuli teitä, kun puhuitte minulle, ja Herra sanoi minulle: 'Minä olen kuullut, mitä tämä kansa on sinulle sanonut. He ovat tehneet hyvin kaikessa, mitä ovat puhuneet. ²⁹ Oi, jospa heidän sydämensä olisi taipuvainen kunnioittamaan minua ja pitämään kaikki minun käskyni aina, jotta heillä ja heidän lapsillaan menisi hyvin ikuisesti! ³⁰ 'Mene, käske heitä palaamaan telttoihinsa. ³¹ Mutta sinä jää tänne minun kanssani, jotta voin antaa sinulle kaikki ne käskyt, säädökset ja lait, joita sinun tulee opettaa heitä noudattamaan siinä maassa, jonka minä annan heille omistettavaksi.' ³² Olkaa siis tarkkoja tekemään juuri niin kuin Herra, teidän Jumalanne, on käskennyt teitä; älkää poiketko oikealle älkääkään vasemmalle. ³³ Seuratkaa kaikkea, mitä Herra, teidän Jumalanne, on käskennyt teitä, jotta saisitte elää ja menestyä ja pidentää päivianne siinä maassa, jonka te tulette omistamaan.

6 Nämä ovat ne käskyt, säädökset ja lait, jotka Herra, teidän Jumalanne, on käskennyt minun opettaa teille, jotta noudattaisitte niitä siinä maassa, johon olette menossa Jordanin yli ottamaan haltuunne, ² jotta sinä, lapsesi ja heidän jälkeläisensä pelkäisivät Herraa, teidän Jumalaanne, pitämällä kaikki Hänen säädöksensä ja käskynsä, jotka minä sinulle annan, kaikkina elinpäivinäsi, ja että saisitte elää kauan. ³ Kuule siis, Israel, ja ole tarkkaavainen noudattamaan, jotta menestyisit ja lisääntyisit suuresti maassa, joka vuotaa maitoa ja hunajaa, niin kuin Herra, sinun esi-isiesi Jumala, on sinulle luvannut. ⁴ Kuule, Israel: Herra, meidän Jumalamme, Herra on yksi. ⁵ Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi, kaikesta sielustasi ja kaikesta voimastasi. ⁶ Nämä käskyt, jotka minä tänään sinulle annan, olkoot sydämelläsi. ⁷ Teroita niitä lapsillesi. Puhu niistä, kun istut kotonasi, kun kuljet tietä, kun menet maata ja kun nouset ylös. ⁸ Sido ne merkiksi käsiisi ja olkoot ne otsallasi muistolauseina. ⁹ Kirjoita ne talojesi ovenpieliin ja portteihisi. ¹⁰ Kun Herra, sinun Jumalasi, vie sinut siihen maahan, jonka Hän vannoi isillesi, Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille, antavansa sinulle—suuret ja loistavat kaupungit, joita et ole rakentanut, ¹¹ talot täynnä kaikenlaisia hyviä tavaroita, joita et ole täyttänyt, kaivetut kaivot, joita et

5. Mooseksen kirja

ole kaivanut, ja viinitarhat ja öljypuutarhat, joita et ole istuttanut—ja kun syöt ja tulet ravituksi, ¹² varokin, ettet unohda Herraa, joka toi sinut pois Egyptistä, orjuuden maasta. ¹³ Pelkää Herraa, sinun Jumalasi, ja palvele Häntä yksin, ja vanno Hänen nimessään. ¹⁴ Älä seuraa muita jumalia, niiden kansojen jumalia, jotka ovat ympärilläsi; ¹⁵ sillä Herra, sinun Jumalasi, joka on keskelläsi, on kiivas Jumala; muuten Herran, sinun Jumalasi, viha syttyy sinua vastaan, ja Hän hävittää sinut maan päältä. ¹⁶ Älkää kiusatko Herraa, teidän Jumalaanne, niin kuin teitte Massassa. ¹⁷ Pitäkää tarkoin Herran, teidän Jumalanne, käskyt ja säädökset ja lait, jotka Hän on teille antanut. ¹⁸ Tee sitä, mikä on oikein ja hyvää Herran silmissä, jotta menestyisitte ja pääsisitte ottamaan haltuusi sen hyvän maan, jonka Herra vannoi esi-isillesi antavansa, ¹⁹ karkottamalla kaikki vihollisesi edestäsi, niin kuin Herra on puhunut. ²⁰ Tulevaisuudessa, kun poikasi kysyy sinulta: "Mitä tarkoittavat ne säädökset, määräykset ja lait, jotka Herra, meidän Jumalamme, on teille antanut?" ²¹ sano hänelle: "Me olimme faraon orjia Egyptissä, mutta Herra vei meidät pois Egyptistä väkevällä kädellä. ²² Silmiemme edessä Herra teki suuria ja pelottavia tunnustekoja ja ihmeitä Egyptiä, faraota ja koko hänen perhettään vastaan. ²³ Kuitenkin Hän toi meidät sieltä pois viedäkseen meidät ja antaakseen meille sen maan, jonka Hän vannoi esi-isillemme. ²⁴ Herra käski meidän noudattaa kaikkia näitä säädöksiä ja pelätä Herraa, meidän Jumalaamme, meidän parhaaksemme aina ja elämämme säilyttämiseksi, kuten tänä päivänä on. ²⁵ Ja se on meidän vanhurskautemme, jos olemme tarkkaavaisia noudattamaan kaikkia näitä käskyjä Herran, meidän Jumalamme, edessä, niin kuin Hän on meitä käskenyt."

7 Kun Herra, sinun Jumalasi, vie sinut siihen maahan, jota menet ottamaan haltuusi, ja karkoittaa sinun edestäsi monet kansat—heettiläiset, girgasilaiset, amorilaiset, kanaanilaiset, perissiläiset, hivviläiset ja jebusilaiset, seitsemän kansaa, jotka ovat suurempia ja mahtavampia kuin sinä— ² ja kun Herra, sinun Jumalasi, antaa heidät sinun käsiisi ja sinä voitat heidät, tuhoa heidät täydellisesti. Älä tee liittoa heidän kanssaan äläkä osoita heille armoa. ³ Vältä avioitumista heidän kanssaan. Älä anna tyttäriäsi heidän pojilleen äläkä ota heidän tyttäriään pojillesi, ⁴ sillä he kääntävät lapsesi pois seuraamasta minua palvelemaan muita

jumalia. Silloin Herran viha syttyy sinua vastaan, ja Hän tuhoaa sinut nopeasti. ⁵ Näin sinun tulee tehdä heille: Hajota heidän alttarinsa, murskaa heidän pyhät kivensä, kaada heidän asera-tangot ja polta heidän veistetyt kuvansa tullessa. ⁶ Sillä sinä olet Herralle, sinun Jumalallesi, pyhä kansa. Herra, sinun Jumalasi, on valinnut sinut olemaan Hänen aarteensa kaikkien kansojen joukosta maan päällä. ⁷ Herra ei valinnut sinua siksi, että olisit ollut lukuisampi kuin muut kansat, sillä sinä olit vähälukuisin kaikista kansoista. ⁸ Mutta koska Herra rakasti sinua ja piti valan, jonka Hän vannoi isillesi, Hän vei sinut pois väkevällä kädellä ja lunasti sinut orjuuden talosta, Egyptin kuninkaan faraon vallasta. ⁹ Ymmärrä siis, että Herra, sinun Jumalasi, on Jumala; Hän on uskollinen Jumala, joka pitää liittonsa ja osoittaa rakkauttaan tuhannelle sukupolvelle niille, jotka rakastavat Häntä ja pitävät Hänen käskynsä. ¹⁰ Mutta niille, jotka vihaavat Häntä, Hän maksaa heidän kasvojensa edessä tuhoamalla heidät; Hän ei epäröi maksaa heidän kasvojensa edessä niille, jotka vihaavat Häntä. ¹¹ Ole siis tarkka seuraamaan niitä käskyjä, säädöksiä ja lakeja, jotka minä annan sinulle tänään. ¹² Jos noudatat näitä lakeja ja olet tarkka niiden täyttämässä, silloin Herra, sinun Jumalasi, pitää liittonsa ja rakkautensa sinua kohtaan, kuten Hän vannoi esi-isillesi. ¹³ Hän rakastaa sinua, siunaa sinua ja lisää sinun lukumäärääsi. Hän siunaa kohtusi hedelmän, maasi sadon—viljasi, uuden viinisi ja öljysi—karjasi vasikat ja laumojesi karitsat siinä maassa, jonka Hän vannoi esi-isillesi antavansa sinulle. ¹⁴ Sinä olet siunattu yli kaikkien kansojen; kukaan miehistäsi tai naisistasi ei ole hedelmätön, eikä mikään karjastasi jää ilman jälkeläisiä. ¹⁵ Herra pitää sinut vapaana kaikista sairauksista. Hän ei anna sinulle niitä kauheita sairauksia, jotka tunnet Egyptistä, vaan Hän antaa ne kaikille, jotka vihaavat sinua. ¹⁶ Sinun tulee tuhota kaikki ne kansat, jotka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle. Älä sääli heitä äläkä palvele heidän jumaliaan, sillä se olisi sinulle ansa. ¹⁷ Saatat sanoa sydämessäsi: "Nämä kansat ovat suurempia kuin me. Kuinka voimme karkottaa heidät?" ¹⁸ Mutta älä pelkää heitä; muista selvästi, mitä Herra, sinun Jumalasi, teki faraolle ja koko Egyptille. ¹⁹ Sinä näit omin silmin suuret koettelemukset, merkit ja ihmeet, väkevän käden ja ojennetun käsivarren, jolla Herra, sinun Jumalasi, vei sinut pois. Herra, sinun Jumalasi, tekee samoin kaikille niille kansoille, joita nyt pelkää. ²⁰ Lisäksi

5. Mooseksen kirja

Herra, sinun Jumalasi, lähettää herhiläisen heidän joukkoonsa, kunnes jopa ne, jotka ovat jääneet jäljelle ja piiloutuneet sinulta, ovat tuhoutuneet. ²¹ Älä pelkää heitä, sillä Herra, sinun Jumalasi, joka on kanssasi, on mahtava ja pelottava Jumala. ²² Herra, sinun Jumalasi, karkoittaa nuo kansat sinun edestäsi vähitellen. Et voi hävittää heitä kaikkia kerralla, tai villieläimet lisääntyvät liikaa sinulle. ²³ Kuitenkin Herra, sinun Jumalasi, antaa heidät sinun käsiisi, saattaen heidät suureen sekasortoon, kunnes he ovat tuhoutuneet. ²⁴ Hän antaa heidän kuninkaansa sinun käsiisi, ja sinä pyyhit heidän nimensä pois taivaan alta. Kukaan ei voi seistä sinua vastaan; sinä tuhoat heidät. ²⁵ Heidän jumaliensa veistetyt kuvat sinun tulee polttaa tulella. Älä himoitse niiden hopeaa ja kultaa äläkä ota sitä itsellesi, tai sinä joudut ansaan, sillä se on kauhistus Herralle, sinun Jumalallesi. ²⁶ Älä tuo mitään kauhistuttavaa taloosi, tai sinä, kuten se, tulet tuhoutuksi. Pidä se iljettävänä ja hylkää se täysin, sillä se on tuhoon määrätty.

8 Olkaa tarkkoja noudattamaan kaikkia käskyjä, jotka minä annan teille tänään, jotta te eläisitte ja lisääntysisitte ja pääsisitte ottamaan haltuunne sen maan, jonka Herra vannoi teidän esisillenne. ² Ja muistakaa koko matka, jonka Herra, teidän Jumalanne, on johdattanut teidät erämaassa nämä neljäkymmentä vuotta, nöyryyttääkseen teitä ja koetellakseen teitä, tietääkseen, mitä sydämessänne on, pidättekö Hänen käskynsä vai ette. ³ Hän nöyryytti teitä antamalla teidän nähdä nälkää ja sitten ruokki teitä mannulla, jota te ette tunteneet, eivätkä teidän isännekään tunteneet, tehdäkseen teille tiettäväksi, ettei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka lähtee Herran suusta. ⁴ Teidän vaatteenne eivät kuluneet, eivätkä jalkanne turvonneet näinä neljänäkymmenenä vuotena. ⁵ Ymmärtäkää siis sydämessänne, että Herra, teidän Jumalanne, kurittaa teitä niin kuin mies kurittaa poikaansa. ⁶ Pitäkää siis Herran, teidän Jumalanne, käskyt, vaeltaaksenne Hänen teitään ja pelätäkää Häntä. ⁷ Sillä Herra, teidän Jumalanne, vie teidät hyvään maahan, maahan, jossa on puroja, lähteitä ja vesilähteitä, jotka virtaavat laaksoista ja kukkuloilta; ⁸ maahan, joka on rikas vehnästä ja ohrasta, viiniköynnöksistä, viikunapuista ja granaattiomenista, runsaasti oliiviöljyä ja hunajaa; ⁹ maahan, jossa syöt ilman puutetta, jossa et kärsi mistään; maahan, jonka kivet ovat rautaa, ja jonka kukkuloilta voit louhia kuparia. ¹⁰ Kun olette syöneet

ja tulleet kylläisiksi, siunatkaa Herraa, teidän Jumalaanne, siitä hyvästä maasta, jonka Hän on teille antanut. ¹¹ Olkaa varovaisia, ettette unohda Herraa, teidän Jumalaanne, laiminlyömällä Hänen käskyjään, lakejaan ja säädöksiään, jotka minä annan teille tänään; ¹² muutoin, kun syötte ja tulette kylläisiksi ja rakennatte hienoja taloja ja asutte niissä, ¹³ ja kun karjanne ja laumanne lisääntyvät, ja hopeanne ja kultanne lisääntyvät, ja kaikki omaisuutenne kasvaa, ¹⁴ silloin sydämenne tulee ylpeäksi ja unohdatte Herran, teidän Jumalanne, joka toi teidät pois Egyptistä, orjuuden talosta. ¹⁵ Hän johdatti teidät läpi suuren ja pelottavan erämaan, jossa oli tulisia käärmeitä ja skorpioneja, ja janoavaa maata, jossa ei ollut vettä; Hän toi teille vettä piikivestä. ¹⁶ Hän ruokki teitä mannulla erämaassa, jota teidän isänne eivät tunteneet, nöyryyttääkseen teitä ja koetellakseen teitä, tehdäkseen teille hyvää lopulta. ¹⁷ Saatatte sanoa sydämessänne: 'Oma voimani ja käteni voima on tuottanut minulle tämän rikkauten.' ¹⁸ Mutta muistakaa Herraa, teidän Jumalaanne, sillä Hän antaa teille kyvyn tuottaa rikkautta, vahvistaakseen liittonsa, jonka Hän vannoi teidän esi-isillenne, niin kuin tänäkin päivänä. ¹⁹ Jos koskaan unohdatte Herran, teidän Jumalanne, ja seuraatte muita jumalia, palvelen ja kumartaen niitä, minä todistan teitä vastaan tänään, että te varmasti tuhoudutte. ²⁰ Kuten ne kansat, jotka Herra hävitti teidän edestänne, niin te tuhoudutte, koska ette tottele Herran, teidän Jumalanne, ääntä.

9 Kuule, Israel: Sinä olet tänään ylittämässä Jordanin mennäksesi ottamaan haltuusi kansoja, jotka ovat suurempia ja voimakkaampia kuin sinä, ja joilla on suuria kaupunkeja, linnoitettuja taivaaseen asti. ² Kansa on voimakasta ja pitkää—Anakilaisia. Sinä tunnet heidät, ja olet kuullut sanottavan: 'Kuka voi kestää Anakilaisten jälkeläisiä vastaan?' ³ Mutta ymmärrä tänään, että Herra, sinun Jumalasi, kulkee edelläsi kuluttavana tulena. Hän tuhoaa heidät ja kukistaa heidät edessäsi. Sinä karkotat heidät ja hävität heidät nopeasti, kuten Herra on luvannut. ⁴ Kun Herra, sinun Jumalasi, on karkottanut heidät edestäsi, älä sano sydämessäsi: 'Oman vanhurskauteni tähden Herra on tuonut minut ottamaan haltuuni tämän maan.' Pikemminkin, se on näiden kansojen pahuuden vuoksi, että Herra karkottaa heidät edestäsi. ⁵ Ei sinun vanhurskautesi tai sydämesi oikeamielisyyden vuoksi sinä menet ottamaan heidän maansa haltuusi. Sen sijaan, se on

5. Mooseksen kirja

heidän pahuudestaan johtuen, että Herra, sinun Jumalasi, karkottaa heidät edestäsi, vahvistaakseen lupauksen, jonka Hän teki esi-isillesi—Aabrahamille, Iisakille ja Jaakobille. ⁶ Tiedä siis, ettei se ole sinun vanhurskautesi vuoksi, että Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle tämän hyvän maan haltuusi—sillä sinä olet niskoitteleva kansa. ⁷ Muista ja älä unohda, kuinka sinä suututit Herran, sinun Jumalasi, erämaassa. Siitä päivästä lähtien, kun lähdit Egyptistä, kunnes saavuit tänne, olet ollut kapinallinen Herraa kohtaan. ⁸ Horebilla sinä herätit Herran vihan niin, että Hän oli valmis tuhoamaan sinut. ⁹ Kun minä nousin vuorelle vastaanottamaan kivitaluja, liiton tauluja, jotka Herra teki kanssasi, pysyin vuorella neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä. En syönyt leipää enkä juonut vettä. ¹⁰ Herra antoi minulle kaksi kivitalua, jotka oli kirjoitettu Hänen omalla sormellaan. Niissä olivat kaikki sanat, jotka Herra oli puhunut teille tulesta vuorella kokouksen päivänä. ¹¹ Neljäkymmenen päivän ja neljäkymmenen yön lopussa Herra antoi minulle kaksi kivitalua—liiton taulut. ¹² Sitten Herra sanoi minulle: 'Nouse ja mene nopeasti alas täältä, sillä sinun kansasi, jonka toit Egyptistä, on turmeltunut. He ovat nopeasti kääntyneet pois siitä tiestä, jonka minä käskin heitä kulkemaan, ja ovat tehneet itselleen epäjumalan.' ¹³ Ja Herra sanoi: 'Minä olen nähnyt tämän kansan, ja he ovat todellakin itsepäinen kansa. ¹⁴ Jätä minut rauhaan, jotta voin tuota heidät ja pyyhkiä heidän nimensä taivaan alta. Sitten teen sinusta kansan, joka on voimakkaampi ja lukuisampi kuin he.' ¹⁵ Niin minä käännyn ja tulen alas vuorelta, kun se oli tullessa, ja minulla oli käsissäni kaksi liiton taulua. ¹⁶ Ja minä näin, että te olitte tehneet syntiä Herraa, teidän Jumalanne, vastaan; te olitte tehneet itsellenne vasikkaepäjumalan. Te olitte nopeasti kääntyneet pois siitä tiestä, jonka Herra oli käskenyt teitä kulkemaan. ¹⁷ Niin minä otin kaksi taulua ja heitin ne käsistäni, rikkoen ne silmienne edessä. ¹⁸ Sitten minä makasin kasvoillani Herran edessä neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä, kuten olin tehnyt ensimmäisellä kerralla. En syönyt leipää enkä juonut vettä kaiken sen synnin vuoksi, jonka te olitte tehneet, tehden pahaa Herran silmissä ja suuttuttaen Hänet. ¹⁹ Minä pelkäsin Herran vihaista vihaa, joka oli niin vihainen teille, että Hän oli valmis tuhoamaan teidät. Mutta Herra kuunteli minua myös silloin. ²⁰ Herra oli niin vihainen Aaronille, että Hän

oli valmis tuhoamaan hänet, mutta minä rukoilin Aaronin puolesta myös silloin. ²¹ Sitten minä otin sen syntisen asian, jonka te olitte tehneet—vasikan—ja poltin sen tulesa, murskasin sen ja jauhoin sen hienoksi kuin pöly, ja heitin pölyn vuorelta virtaavaan puroon. ²² Te myös suututitte Herran Taberassa, Massassa ja Kibrot-Hattaavassa. ²³ Ja kun Herra lähetti teidät Kadesh Barneasta sanoen: 'Menkää ylös ja ottakaa haltuunne maa, jonka olen teille antanut,' te kapinoitte Herran, teidän Jumalanne, käskyä vastaan. Te ette luottaneet Häneen ettekä totelleet Häntä. ²⁴ Te olette olleet kapinallisia Herraa vastaan siitä päivästä lähtien, kun minä ensimmäisen kerran tunsin teidät. ²⁵ Niin minä makasin maassa Herran edessä ne neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä, koska Herra oli sanonut, että Hän tuhoaisi teidät. ²⁶ Minä rukoilin Herraa ja sanoin: 'Herra Jumala, älä tuhoa kansaasi, perintöäsi, jonka sinä lunastit suuruudellasi ja toit Egyptistä väkeväällä kädellä. ²⁷ Muista palvelijoitasi Aabrahamia, Iisakia ja Jaakobia. Älä katso tämän kansan itsepäisyyttä, heidän pahuuttansa ja syntiänsä. ²⁸ Muuten, maa, josta sinä toit meidät, sano: "Koska Herra ei kyennyt viemään heitä siihen maahan, jonka Hän lupasi, ja koska Hän vihasi heitä, Hän toi heidät ulos tappaakseen heidät erämaassa." ²⁹ Kuitenkin he ovat sinun kansasi—sinun perintösi—jonka sinä toit ulos suurella voimallasi ja ojennetulla käsivarrellasi.

10 Siihen aikaan Herra sanoi minulle: "Veistä kaksi kivitalua ensimmäisten kaltaisiksi ja tule minun luokseni vuorelle, ja tee itsellesi puinen arkki. ² Minä kirjoitan tauluihin samat sanat, jotka olivat ensimmäisissä tauluissa, jotka sinä särjit. Sitten sinun tulee asettaa ne arkkiin." ³ Niin tein akaasiapuusta arkin ja veistin kaksi kivitalua ensimmäisten kaltaisiksi, ja menin vuorelle kaksi taulua kädessäni. ⁴ Herra kirjoitti tauluihin samat sanat kuin ennen, ne kymmenen käskyä, jotka Hän oli puhunut teille vuorella tulen keskeltä kokouksen päivänä, ja Hän antoi ne minulle. ⁵ Sitten käännyn ja laskeuduin vuorelta ja asetin taulut arkkiin, jonka olin tehnyt, kuten Herra oli käskenyt minua, ja ne ovat siellä tähän päivään asti. ⁶ (Israelilaiset matkustivat Bene Jaakanin kaivoilta Moserahiin. Siellä Aaron kuoli ja hänet haudattiin, ja hänen poikansa Eleasar tuli hänen sijaansa papiksi. ⁷ Sieltä he matkustivat Gudgodahiin ja sitten Jotbataan, maahan, jossa on vesivirtoja. ⁸ Siihen aikaan Herra erotti Leevin heimon kantamaan Herran liitonarkkia, seisomaan

5. Mooseksen kirja

Herran edessä palvelemaan Häntä ja siunaamaan Hänen nimessään, kuten he tekevät tänäkin päivänä.⁹ Tämän vuoksi leeviläisillä ei ole osuutta tai perintöä muiden israelilaisten keskuudessa; Herra on heidän perintönsä, kuten Herra, teidän Jumalanne, on heille luvannut.)¹⁰ Viiviy vuorella neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä, kuten ensimmäisellä kerralla, ja Herra kuunteli minua jälleen; Hän ei ollut halukas tuhoamaan teitä.¹¹ Herra sanoi minulle: "Nouse, johda kansa matkalleen, jotta he voivat mennä ja ottaa haltuunsa maan, jonka minä vannoin heidän esi-isilleen antavani heille."¹² Ja nyt, Israel, mitä Herra, sinun Jumalasi, vaatii sinulta muuta kuin että pelkäät Herraa, Jumalaasi, vaellat kaikissa Hänen teissään, rakastat Häntä ja palvelet Herraa, Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi,¹³ ja noudatat Herran käskyjä ja säädöksiä, jotka minä annan sinulle tänään sinun parhaaksesi?¹⁴ Taivaat, jopa korkeimmat taivaat, maa ja kaikki, mitä siinä on, kuuluvat Herralle, sinun Jumalallesi.¹⁵ Kuitenkin Herra kiinnitti huomionsa sinun esi-isii ja rakasti heitä, ja Hän valitsi teidät, heidän jälkeläisensä, kaikkien muiden kansojen yläpuolelle, kuten on tänä päivänä.¹⁶ Ympärileikatkaa siis sydämenne, älkääkä olko enää itsepäisiä.¹⁷ Sillä Herra, teidän Jumalanne, on jumalien Jumala ja herrojen Herra, suuri, mahtava ja pelottava Jumala, joka ei katso henkilöön eikä ota lahjuksia.¹⁸ Hän puolustaa orpojen ja leskien asiaa ja rakastaa muukalaista, joka asuu keskuudessanne, antaen heille ruokaa ja vaatetusta.¹⁹ Osoittakaa rakkautta niille, jotka ovat muukalaisia, sillä itse olitte muukalaisia Egyptissä.²⁰ Pelätkää Herraa, teidän Jumalaanne, ja palvelkaa Häntä. Pysykää Hänen lähellään ja vannokaa valanne Hänen nimessään.²¹ Hän on teidän ylistyksenne, ja Hän on teidän Jumalanne, joka on tehnyt teille ne suuret ja pelottavat ihmeet, jotka te näitte omin silmin.²² Teidän esi-isänne menivät Egyptiin seitsemänkymmenen hengen lukumäärässä, ja nyt Herra, teidän Jumalanne, on tehnyt teistä yhtä lukuisia kuin taivaan tähdet.

11 Rakasta Herraa, Jumalaasi, ja pidä aina Hänen vaatimuksensa, Hänen säädöksensä, Hänen määräyksensä ja Hänen käskynsä.² Tietäkää tänä päivänä, etten puhu teidän lapsillenne, jotka eivät ole tunteneet eivätkä nähneet Herran, teidän Jumalanne, kuritusta—Hänen suuruuttaan, Hänen väkevää kättään ja Hänen ojennettua

käsivarttaan,³ ja niitä merkkejä, jotka Hän teki, ja niitä tekoja, jotka Hän teki Egyptissä faraolle, Egyptin kuninkaalle, ja koko hänen maalleen;⁴ ja mitä Hän teki Egyptin armeijalle, sen hevosille ja vaunuille, kun Hän sai Kaislameren vedet peittämään heidät heidän ajaessaan teitä takaa, ja Herra saattoi heidät pysyvään tuhoon;⁵ ja mitä Hän teki teille erämaassa, kunnes tulitte tähän paikkaan;⁶ ja mitä Hän teki Datanille ja Abiramille, Eliabin pojille, Ruubenin pojalle, kun maa avasi suunsa ja nielaisi heidät, heidän perheensä, heidän telttansa ja kaiken elävän, mikä kuului heille, koko Israelin keskellä—⁷ mutta teidän omat silmännne näkivät kaikki suuret teot, jotka Herra on tehnyt.⁸ Pitäkää siis kaikki käskyt, jotka minä annan teille tänä päivänä, jotta teillä olisi voimaa mennä ja ottaa haltuunne maa, jonka yli te menette Jordanin,⁹ ja jotta saisitte elää kauan maassa, jonka Herra lupasi teidän esi-isillenne ja heidän jälkeläisilleen, maassa, joka vuotaa maitoa ja hunajaa.¹⁰ Sillä maa, johon te menette ottamaan haltuunne, ei ole kuin Egyptin maa, josta te tulitte, jossa te kylvitte siemenenne ja kastelette sen jaloinne kuin vihannespuutarhassa.¹¹ Mutta maa, jonka yli te menette Jordanin ottamaan haltuunne, on vuorten ja laaksojen maa, joka saa sateen taivaasta.¹² Se on maa, jota Herra, teidän Jumalanne, valvoo; Hänen silmänsä ovat alati sen päällä vuoden alusta sen loppuun.¹³ Ja tapahtuu, jos te uskollisesti noudatatte niitä käskyjä, jotka minä annan teille tänä päivänä, rakastaaksenne Herraa, teidän Jumalaanne, ja palvelaksenne Häntä kaikesta sydämestänne ja kaikesta sielustanne,¹⁴ että Hän antaa maallenne sateen ajallaan, sekä varhaisen että myöhäisen sateen, jotta te voitte korjata viljanne, uutisviininne ja öljynne.¹⁵ Hän antaa myös ruohoa pelloillenne karjallenne, ja te syötte ja tulette ravituiksi.¹⁶ Olkaa varovaisia, ettette anna sydämenne pettää itseänne ja käännny pois ja palvele muita jumalia ja kumarra niitä.¹⁷ Silloin Herran viha syttyy teitä vastaan, ja Hän sulkee taivaat niin, ettei tule sadetta, ja maa ei anna satoaan, ja te häviätte nopeasti hyvästä maasta, jonka Herra antaa teille.¹⁸ Ottakaa siis nämä sanani sydämeenne ja sieluunne; sitokaa ne merkiksi käsiinne ja kiinnittäkää ne otsallenne.¹⁹ Opettakaa ne lapsillenne, puhuen niistä, kun istutte kotona ja kun kuljette tietä, kun makaatte ja kun nousette.²⁰ Kirjoittakaa ne talojenne ovenpieliin ja portteihinne,²¹ jotta teidän päivienne ja lastenne päivät olisivat lukuisat maassa, jonka

5. Mooseksen kirja

Herra lupasi antaa teidän esi-isillenne, yhtä lukuisat kuin päivät, jolloin taivaat ovat maan yllä. ²² Jos te tarkasti noudatatte kaikkia näitä käskyjä, jotka minä annan teille noudatettavaksi—rakastaaksenne Herraa, teidän Jumalaanne, kulkeaksenne kaikilla Hänen teillään ja pitäytyäksenne Hänessä— ²³ niin Herra karkottaa kaikki nämä kansat teidän edestänne, ja te otatte haltuunne kansoja, jotka ovat suurempia ja mahtavampia kuin te. ²⁴ Jokainen paikka, johon te asetatte jalkanne, on teidän: teidän alueenne ulottuu erämaasta Libanoniin ja Eufrat-joesta länteen mereen. ²⁵ Kukaan ei voi kestää teitä vastaan; Herra, teidän Jumalanne, panee teidän pelkonne ja kauhonne kaikelle maalle, kuten Hän on teille luvannut. ²⁶ Katso, minä esitän teille tänä päivänä sekä siunauksen että kirouksen: ²⁷ siunauksen, jos te noudatatte Herran, teidän Jumalanne, käskyjä, jotka minä annan teille tänä päivänä; ²⁸ ja kirouksen, jos te ette noudata Herran, teidän Jumalanne, käskyjä, vaan kääntyte pois siltä tieltä, jota minä käsken teitä tänä päivänä seuraamaan muita jumalia, joita te ette ole tunteneet. ²⁹ Ja tapahtuu, kun Herra, teidän Jumalanne, tuo teidät maahan, jota te menette ottamaan haltuunne, te julistatte siunauksen Garisimin vuorella ja kirouksen Ebalin vuorella. ³⁰ Eivätkö ne ole Jordanin toisella puolella, länteen, auringonlaskuun päin, Kanaanimaassa, joka asuu Arabassa, Gilgalin vastapäätä, Morehin suurten puiden vieressä? ³¹ Sillä te olette aikeissa ylittää Jordanin mennäksenne ottamaan haltuunne maan, jonka Herra, teidän Jumalanne, antaa teille, ja te otatte sen haltuunne ja asutte siinä, ³² ja teidän tulee tarkasti noudattaa kaikkia säädöksiä ja määräyksiä, jotka minä asetan teidän eteenne tänä päivänä.

12 Nämä ovat ne säädökset ja määräykset, joita teidän tulee tarkoin noudattaa siinä maassa, jonka Herra, teidän isienne Jumala, on antanut teille omistettavaksi, niin kauan kuin elätte maan päällä. ² Teidän tulee täydellisesti hävittää kaikki paikat, joissa kansat, jotka te karkotatte, palvelevat jumaliaan, korkeilla vuorilla, kukkuloilla ja jokaisen vihreän puun alla. ³ Repiä heidän alttarinsa, murskata heidän pyhät kivensä, polttaa heidän asera-paalunsa tulella ja hakata maahan heidän jumaliensa veistetyt kuvat, hävittääkseen heidän nimensä niistä paikoista. ⁴ Te ette saa palvella Herraa, teidän Jumalaanne, heidän tavallaan. ⁵ Sen sijaan etsikää paikka, jonka Herra, teidän Jumalanne,

valitsee kaikista teidän heimoistanne asettaakseen nimensä asumaan siellä, ja sinne teidän tulee mennä. ⁶ Tuokaa sinne polttouhrinne, teurasuhrinne, kymmenyksenne, erityislahjanne, lupausuhrinne, vapaaehtoiset uhrinne ja karjanne ja laumanne esikoiset. ⁷ Siellä, Herran, teidän Jumalanne, kasvojen edessä, te ja perheenne saatte syödä ja iloita kaikesta, mihin ryhdytte, koska Herra, teidän Jumalanne, on siunannut teitä. ⁸ Te ette saa tehdä niin kuin me teemme täällä tänään, jokainen tekee sitä, mikä on oikein hänen omissa silmissään. ⁹ Sillä te ette ole vielä päässeet lepopaikkaan ja perintöön, jonka Herra, teidän Jumalanne, antaa teille. ¹⁰ Mutta kun te ylitätte Jordanin ja asetutte siihen maahan, jonka Herra, teidän Jumalanne, antaa teille perinnöksi, ja hän antaa teille rauhan kaikilta ympärillänne olevilta vihollisiltanne, niin että te saatte asua turvallisesti, ¹¹ silloin siihen paikkaan, jonka Herra, teidän Jumalanne, valitsee nimensä asuinsijaksi, sinne teidän tulee tuoda kaikki, mitä minä käsken teitä: polttouhrinne, teurasuhrinne, kymmenyksenne, erityislahjanne ja kaikki valitsemanne lupausuhrinne Herralle. ¹² Ja teidän tulee iloita Herran, teidän Jumalanne, edessä – te, poikanne ja tyttärenne, mies- ja naisorjanne, ja leeviläiset kaupungeistanne, sillä heillä ei ole osuutta eikä perintöä teidän kanssanne. ¹³ Olkaa varovaisia, ettette uhraa polttouhrejanne missään näkemässänne paikassa. ¹⁴ Uhraa ne vain siinä paikassa, jonka Herra valitsee jossakin teidän heimoistanne, ja siellä noudattakaa kaikkea, mitä minä käsken teitä. ¹⁵ Kuitenkin te saatte teurastaa eläimiänne missä tahansa kaupungeissanne ja syödä niin paljon lihaa kuin haluatte, Herran, teidän Jumalanne, siunauksen mukaan. Sekä seremoniaalisesti epäpuhtaat että puhtaat saavat syödä sitä, ikään kuin se olisi gaselli tai peura. ¹⁶ Mutta te ette saa syödä verta; vuodattakaa se maahan kuin vesi. ¹⁷ Te ette saa syödä omissa kaupungeissanne viljanne, uuden viininne tai oliiviöljynne kymmenystä, karjanne ja laumanne esikoisia, mitään lupausuhrejanne, vapaaehtoisia uhrejanne tai erityislahjojanne. ¹⁸ Sen sijaan teidän tulee syödä ne Herran, teidän Jumalanne, kasvojen edessä siinä paikassa, jonka Herra, teidän Jumalanne, valitsee – te, poikanne ja tyttärenne, mies- ja naisorjanne, ja leeviläiset kaupungeistanne – ja teidän tulee iloita kaikesta, mihin ryhdytte. ¹⁹ Olkaa huolellisia tukeaksenne leeviläisiä niin kauan

5. Mooseksen kirja

kuin elätte maassanne. ²⁰ Kun Herra, teidän Jumalanne, laajentaa aluettanne, kuten hän on luvannut, ja te haluatte lihaa ja sanotte: "Haluaisin lihaa", silloin saatte syödä niin paljon kuin haluatte. ²¹ Jos paikka, jonka Herra, teidän Jumalanne, valitsee asettaakseen nimensä, on liian kaukana teistä, saatte teurastaa karjanne ja laumanne eläimiä, jotka Herra on antanut teille, kuten olen käskennyt teitä, ja saatte syödä omissa kaupungeissanne niin paljon kuin haluatte. ²² Syökää niitä kuten gasellia tai peuraa. Sekä seremoniallisesti epäpuhtaat että puhtaat saavat syödä. ²³ Mutta varokaa, ettette syö verta, sillä veri on elämä, eikä teidän tule syödä elämää lihan kanssa. ²⁴ Te ette saa syödä verta; vuodatattakaa se maahan kuin vesi. ²⁵ Pidättäytykää syömästä sitä, jotta teillä ja lapsillanne olisi hyvä olla teidän jälkeenne, koska teette sen, mikä on oikein Herran silmissä. ²⁶ Mutta viekää pyhitetyt asiane ja lupausuhrinne siihen paikkaan, jonka Herra valitsee. ²⁷ Esittäkää polttouhrinne Herran, teidän Jumalanne, alttarilla, sekä liha että veri. Uhrienne veri on vuodatettava Herran, teidän Jumalanne, alttarin viereen, mutta saatte syödä lihan. ²⁸ Olkaa huolellisia noudattamaan kaikkia näitä määräyksiä, joita minä annan teille, jotta teillä ja lapsillanne olisi aina hyvä olla teidän jälkeenne, koska teette sen, mikä on hyvää ja oikein Herran, teidän Jumalanne, silmissä. ²⁹ Herra, teidän Jumalanne, poistaa kansat, joita te olette aikeissa hyökätä ja karkottaa. Mutta kun olette ajaneet heidät pois ja asettuneet heidän maahansa, ³⁰ varokaa, ettette joutu ansaan kyselemällä heidän jumalistaan, sanoen: "Kuinka nämä kansat palvelevat jumaliaan? Me teemme samoin." ³¹ Te ette saa palvella Herraa, teidän Jumalanne, heidän tavallaan, koska heidän jumaliaan palvellessaan he tekevät kaikenlaisia iljetyksiä, joita Herra vihaa. He jopa polttavat poikansa ja tyttärensä tulessa uhreina jumalilleen. ³² Varmistakaa, että teette kaiken, mitä minä käsken teitä; älkää lisätkö siihen älkääk ottako siitä pois.

13 Jos teidän keskuudestanne nousee profeetta tai unennäkijä ja hän antaa teille merkin tai ihmeen, ² ja merkki tai ihme toteutuu, ja hän sanoo: 'Seuratkaamme muita jumalia' (jumalia, joita ette ole tunteneet) 'ja palvelkaamme niitä', ³ älkää kuunnelko sen profeetan tai unennäkijän sanoja. Herra, teidän Jumalanne, koettelee teitä nähdäkseen, rakastatteko häntä kaikesta sydämeštänne ja sielustanne. ⁴ Seuratkaa

Herraa, teidän Jumalanne, ja pelätkää häntä. Pitäkää hänen käskynsä, kuunnelkaa hänen ääntään, palvelkaa häntä ja pysykää hänessä kiinni. ⁵ Se profeetta tai unennäkijä on surmattava, sillä hän on puhunut Herraa, teidän Jumalanne, vastaan, joka toi teidät pois Egyptistä ja lunasti teidät orjuuden talosta, yrittäen johdattaa teitä pois tieltä, jonka Herra, teidän Jumalanne, käski teidän kulkea. Näin teidän on poistettava paha keskuudestanne. ⁶ Jos oma veljesi, poikasi tai tyttäresi, rakastamasi vaimo tai läheisin ystäväsi salaa houkuttelee sinua sanoen: 'Menkäämme ja palvelkaamme muita jumalia' (jumalia, joita ette ole tunteneet, eivätkä isänne ole tunteneet, ⁷ kansojen jumalia, jotka ovat teidän ympärillä, olkootpa ne lähellä tai kaukana, yhdestä maan äärestä toiseen), ⁸ älkää suostuko heihin tai kuunnelko heitä. Älkää säälikö heitä. Älkää säästäkö tai peitelkö heitä. ⁹ Teidän on varmasti surmattava heidät. Teidän kätenne on oltava ensimmäinen heitä vastaan surmataksenne heidät, ja sitten kaikkien ihmisten kädet. ¹⁰ Kivittäkää heidät kuoliaaksi, koska he yrittivät johdattaa teitä pois Herran, teidän Jumalanne, luota, joka toi teidät pois Egyptistä, orjuuden talosta. ¹¹ Sitten koko Israel kuulee ja pelkää, eikä kukaan enää tee sellaista pahaa teidän keskuudessanne. ¹² Jos kuulette sanottavan jossakin niistä kaupungeista, jotka Herra, teidän Jumalanne, antaa teille asuttaviksi, ¹³ että teidän keskuudestanne on noussut kelvottomia miehiä, jotka ovat johtaneet kaupunkinsa asukkaita harhaan sanoen: 'Menkäämme ja palvelkaamme muita jumalia' (jumalia, joita ette ole tunteneet), ¹⁴ silloin teidän on tutkittava, etsittävä ja kyseltävä huolellisesti. Jos se on totta ja on todistettu, että tämä kauhistuttava asia on tehty teidän keskuudessanne, ¹⁵ teidän on varmasti surmattava kaikki, jotka asuvat siinä kaupungissa. Tuhotkaa se täydellisesti, sekä sen ihmiset että sen karja. ¹⁶ Kootkaa kaikki kaupungin saalis keskelle toria ja polttakaa kaupunki ja kaikki sen saalis kokonaisena polttouhrina Herralle, teidän Jumalallenne. Se jää ikuisiksi raunioiksi, jota ei koskaan rakenneta uudelleen. ¹⁷ Mikään, mikä on määrätty tuhottavaksi, ei saa jäädä käsiinne, jotta Herra kääntäisi pois vihansa hehkun ja osoittaisi teille armoa, ja olisi teille armollinen ja lisäisi teidän lukumääränne, kuten Hän vannoi teidän isillenne— ¹⁸ jos te tottelette Herraa, teidän Jumalanne, pitämällä kaikki Hänen käskynsä, jotka minä annan teille

5. Mooseksen kirja

tänään, ja tekemällä sitä, mikä on oikein Herran, teidän Jumalanne, silmissä.

14 Te olette Herran, teidän Jumalanne, lapsia; alkää viileskelkō itseänne alkääkä ajako kaljua kohtaa otsaanne kuolleiden vuoksi. ² Sillä sinä olet Herralle, sinun Jumalallesi, pyhitetty kansa, ja kaikista kansoista maan päällä Herra on valinnut sinut olemaan hänen omaisuutensa. ³ Älä syö mitään, mitä pidetään kauhistuksena. ⁴ Nämä ovat eläimiä, joita saat syödä: härkä, lammas, vuohi, ⁵ peura, gaselli, metsäkauris, villivuohi, vuorikauris, antilooppi ja villilammas. ⁶ Saat syödä kaikkia eläimiä, joilla on halkinaiset sorkat ja jotka märehivät. ⁷ Mutta niistä, jotka märehivät tai joilla on halkinaiset sorkat, et saa syödä kamelia, jänistä tai tamaania. Vaikka ne märehivät, niillä ei ole halkinaisia sorkkia; ne ovat sinulle saastaisia. ⁸ Sika on myös sinulle saastainen; sillä on halkinaiset sorkat, mutta se ei märehdi. Älä syö niiden lihaa äläkä koske niiden raatoihin. ⁹ Kaikista vedessä elävistä olennoista saat syödä kaikkea, millä on evät ja suomet. ¹⁰ Mutta kaikki, joilta puuttuvat evät ja suomet, älä syö; ne ovat sinulle saastaisia. ¹¹ Saat syödä kaikkia lintuja, joita pidetään puhtaina. ¹² Mutta näitä et saa syödä: kotkaa, korppikotkaa ja haaskalintua, ¹³ punahaukkaa, mustahaukkaa, kaikkia haukkalajeja, ¹⁴ kaikkia korppilajeja, ¹⁵ strutsia, pöllöä, lokia ja kaikkia haukkalajeja, ¹⁶ erilaisia pöllöjä, ¹⁷ pelikaania, kalasääskeä, merimetsoa, ¹⁸ haikaraa, kaikkia haikaran lajeja, harjalintua ja lepakkoa. ¹⁹ Kaikki lentävät hyönteiset ovat sinulle saastaisia; pidättäydy syömästä niitä. ²⁰ Mutta saat syödä kaikkia puhtaita siivekkäitä olentoja. ²¹ Älä syö mitään, mikä kuolee itsestään. Voit antaa sen kaupungeissasi asuvalle muukalaiselle, ja he voivat syödä sen, tai voit myydä sen muukalaiselle; sillä sinä olet Herralle, sinun Jumalallesi, pyhitetty kansa. Älä keitä vohlaa emänsä maidossa. ²² Sinun tulee varmasti erottaa kymmenesosa kaikesta, mitä peltojesi sato tuottaa vuosittain. ²³ Syö jyviesi, uuden viinisi ja oliiviöljysi kymmenykset sekä karjasi ja laumojesi esikoiset Herran, sinun Jumalasi, edessä sinä paikassa, jonka Hän valitsee nimensä asuinsijaksi, jotta oppisit aina pelkäämään Herraa, sinun Jumalaasi. ²⁴ Mutta jos paikka on liian kaukana ja Herra, sinun Jumalasi, on siunannut sinua etkä voi kantaa kymmenyksiasi, koska paikka, jonka Herra valitsee nimensä asuinsijaksi, on liian kaukana, ²⁵ muunna kymmenyksesi hopeaksi, ota hopea mukaasi

ja mene paikkaan, jonka Herra, sinun Jumalasi, valitsee. ²⁶ Käytä hopea ostaaksesi mitä haluat: karjaa, lampaita, viiniä tai muuta väkevää juomaa tai mitä ikinä haluat. Sitten sinä ja perheesi syökää siellä Herran, sinun Jumalasi, edessä ja iloitkaa. ²⁷ Ja muista kaupungeissasi asuvat leeviläiset, sillä heillä ei ole omaa osuutta tai perintöä. ²⁸ Kolmen vuoden välein kokoa kaikkien niiden vuosien kymmenykset ja varastoi ne kaupunkeihisi, ²⁹ jotta leeviläiset, joilla ei ole omaa osuutta tai perintöä, sekä muukalaiset, orvot ja lesket, jotka asuvat kaupungeissasi, voivat tulla ja syödä ja olla kylläisiä. Näin Herra, sinun Jumalasi, siunaa sinua kaikessa kättesi työssä.

15 Seitsemän vuoden lopussa sinun tulee antaa velkojen anteeksianto. ² Tämä on vapautuksen tapa: jokaisen velkojan tulee antaa anteeksi, mitä hän on lainannut lähimmäiselleen; hän ei saa vaatia sitä kanssaisraelilaiseltaan, sillä Herran vapautuksen aika on julistettu. ³ Saat vaatia maksua muukalaiselta, mutta sinun tulee antaa anteeksi, mitä veljesi on sinulle velkaa. ⁴ Teidän keskuudessanne ei saa olla köyhiä, sillä Herra siunaa teitä siinä maassa, jonka Hän antaa teille perintöösäksi, ⁵ jos vain tarkoin kuuntelette Herran, Jumalanne, ääntä ja noudatatte kaikkia näitä käskyjä, jotka minä annan teille tänään. ⁶ Herra, teidän Jumalanne, siunaa teitä, kuten Hän on luvannut, ja te lainaatte monille kansoille, mutta ette lainaa itse; te hallitsette monia kansoja, mutta ne eivät hallitse teitä. ⁷ Jos teidän keskuudessanne on köyhä, yksi kanssaisraelilaisistanne, jossakin niistä kaupungeista, jotka Herra, teidän Jumalanne, antaa teille, älä koveta sydäntäsi äläkä sulje kättäsi köyhältä veljeltäsi. ⁸ Sen sijaan avaa kätesi vapaasti hänelle ja lainaa hänelle mitä hän tarvitsee. ⁹ Varo, ettet pidä mielessäsi tätä pahaa ajatusta: 'Seitsemäs vuosi, vapautuksen vuosi, on lähellä', niin että osoitat pahaa tahtoa tarvitsevalle veljellesi etkä anna hänelle mitään. Hän saattaa sitten vedota Herraan sinua vastaan, ja sinä olet syylinen syntiin. ¹⁰ Sinun tulee antaa hänelle anteliaasti, eikä sydämesi saa olla vastahakoinen, kun annat hänelle, sillä tästä syystä Herra, sinun Jumalasi, siunaa sinua kaikessa työssäsi ja kaikessa, mitä teet. ¹¹ Sillä köyhiä ei koskaan lakkaa olemasta maassa; siksi minä käsken sinua avaamaan kätesi vapaasti veljellesi, maasi tarvitseville ja köyhille. ¹² Jos kanssasi oleva heprealainen, mies tai nainen, myydään sinulle ja palvelee sinua kuusi vuotta, niin seitsemäntenä

5. Mooseksen kirja

vuonna sinun tulee päästää hänet vapaaksi.¹³ Ja kun päästät heidät vapaiksi, älä lähetä heitä tyhjin käsin.¹⁴ Anna heille anteliaasti laumastasi, puimatantereeltasi ja viinikuurnastasi. Anna heille, kuten Herra, sinun Jumalasi, on sinua siunannut.¹⁵ Muista, että olit orja Egyptissä ja Herra, sinun Jumalasi, lunasti sinut; siksi minä annan sinulle tämän käskyn tänään.¹⁶ Mutta jos palvelijasi sanoo sinulle: 'En jätä sinua,' koska hän rakastaa sinua ja perhettäsi ja hänellä on hyvä olla kanssasi,¹⁷ ota silloin naskali ja lävistä hänen korvansa ovelle, ja hän on oleva palvelijasi koko elämänsä ajan. Tee samoin naispuoliselle palvelijallesi.¹⁸ Älä pidä sitä rasituksena päästää palvelijaasi vapaaksi, koska hänen palveluksensa sinulle nämä kuusi vuotta on ollut kaksin verroin arvokkaampi kuin palkatun työntekijän. Herra, sinun Jumalasi, siunaa sinua kaikessa, mitä teet.¹⁹ Pyhitä Herralle, Jumalallesi, kaikki laumasi ja karjasi esikoisuroket. Älä tee työtä karjasi esikoisella äläkä keritse lampaasi esikoista.²⁰ Sinä ja perheesi syökää ne joka vuosi Herran, Jumalasi, edessä siinä paikassa, jonka Hän valitsee.²¹ Jos eläimellä on jokin vika, on ontuva tai sokea, tai sillä on jokin vakava puute, et saa uhrata sitä Herralle, Jumalallesi.²² Saat syödä sen kaupungeissasi. Sekä seremoniaalisesti epäpuhtaat että puhtaat saavat syödä sitä, ikään kuin se olisi gaselli tai peura.²³ Mutta et saa kuluttaa verta; vuo data se maahan kuin vesi.

16 Pidä Abib-kuukausi ja kunnioita pääsiäistä Herralle, Jumalallesi, sillä Abib-kuukaudessa Herra, sinun Jumalasi, vei sinut pois Egyptistä yöllä.² Uhraa pääsiäinen Herralle, Jumalallesi, laumastasi tai karjastasi, siinä paikassa, jonka Herra valitsee nimensä asettamiseksi.³ Älä syö sitä happamattoman leivän kanssa; syö seitsemän päivää happamatonta leipää, vaivan leipää, koska lähdit Egyptistä kiireesti, jotta muistaisit lähtöpäiväsi Egyptistä koko elämäsi ajan.⁴ Älköön happamattomuutta löydetäkö koko alueeltasi seitsemän päivän ajan. Älköön mitään lihaa, jonka uhraat ensimmäisen päivän iltana, jääkö aamuun asti.⁵ Et saa uhrata pääsiäistä missään niistä kaupungeista, jotka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle;⁶ vaan ainoastaan siinä paikassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, valitsee nimensä asettamiseksi. Siellä sinun tulee uhrata pääsiäinen illalla, auringon laskiessa, Egyptistä lähtösi aikaan.⁷ Paista ja syö se siinä paikassa, jonka Herra, sinun

Jumalasi, valitsee. Sitten aamulla palaa telttoihisi.⁸ Kuusi päivää syö happamatonta leipää, ja seitsemäntenä päivänä pidä juhlallinen kokous Herralle, Jumalallesi; älä tee työtä.⁹ Aloita seitsemän viikon laskeminen siitä hetkestä, kun alat korjata seisovaa viljaa.¹⁰ Sitten vietä viikkojuhla Herralle, Jumalallesi, tuomalla vapaaehtoinen uhri sen mukaan, miten Herra, sinun Jumalasi, on sinua siunannut.¹¹ Iltoitse Herran, Jumalasi, edessä—sinä, poikasi ja tyttäresi, mies- ja naispuoliset palvelijasi, leeviläiset kaupungeissasi, sekä muukalaiset, orvot ja lesket, jotka asuvat keskuudessasi, siinä paikassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, valitsee nimensä asettamiseksi.¹² Muista, että olit orja Egyptissä, ja noudata tarkasti näitä säädöksiä.¹³ Vietä lehtimajanjuhla seitsemän päivää sen jälkeen, kun olet kerännyt puimatantereeltasi ja viinikuurnastasi saadun sadon.¹⁴ Iltoitse juhlallasi—sinä, poikasi ja tyttäresi, mies- ja naispuoliset palvelijasi, ja leeviläiset, muukalaiset, orvot ja lesket, jotka asuvat kaupungeissasi.¹⁵ Seitsemän päivän ajan vietä juhla Herralle, Jumalallesi, siinä paikassa, jonka Herra valitsee. Herra, sinun Jumalasi, siunaa sinua kaikessa sadossasi ja kaikessa kättesi työssä, ja ilosi on oleva täydellinen.¹⁶ Kolme kertaa vuodessa kaikkien miespuolisten tulee ilmestyä Herran, sinun Jumalasi, eteen siinä paikassa, jonka Hän valitsee: happamattoman leivän juhlassa, viikkojuhlassa ja lehtimajanjuhlassa. Kukaan ei saa ilmestyä Herran eteen tyhjin käsin.¹⁷ Jokaisen tulee tuoda lahja sen mukaan, miten Herra, sinun Jumalasi, on sinua siunannut.¹⁸ Aseta tuomareita ja virkamiehiä jokaiselle heimollesi kaikissa kaupungeissa, jotka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle, ja heidän tulee tuomita kansaa oikeudenmukaisesti.¹⁹ Älä vääristä oikeutta tai osoita puolueellisuutta. Älä ota lahjuksia, sillä lahjus sokaisee viisaan silmät ja vääristää vanhurskaiden sanat.²⁰ Tavoittele oikeutta, ja ainoastaan oikeutta, jotta saisit elää ja omistaa maan, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle.²¹ Älä istuta mitään Ashera-paalua minkäänlaisen puun viereen Herran, sinun Jumalasi, alttarin viereen, jonka teet itsellesi.²² Äläkä pystytä pyhää kiveä, sillä näitä Herra, sinun Jumalasi, vihaa.

17 Älä uhraa Herralle, Jumalallesi, nautaa tai lammasta, jossa on vika tai puute, sillä se olisi Hänelle inhottavaa.² Jos joku mies tai nainen teidän keskuudessanne, jossakin niistä kaupungeista, jotka Herra, Jumalasi, antaa sinulle,

5. Mooseksen kirja

havaitaan tekevän pahaa Herran silmissä rikkomalla Hänen liittonsa—³ menemällä ja palvelemalla muita jumalia ja kumartamalla niitä, olipa kyseessä aurinko, kuu tai taivaan tähdet, joita minä en ole käskenyt—⁴ ja siitä kerrotaan sinulle ja kuulet siitä, sinun on tutkittava asia huolellisesti. Jos osoittautuu todeksi, että tällainen inhottava asia on tehty Israelissa,⁵ silloin vie porttisi eteen mies tai nainen, joka on tehnyt tämän pahan teon, ja kivittele heidät kuoliaaksi.⁶ Kahden tai kolmen todistajan todistuksen perusteella kuolemaan ansaitseva tuomitaan kuolemaan. Ketään ei saa tuomita kuolemaan yhden todistajan todistuksen perusteella.⁷ Todistajien kädet on oltava ensimmäisinä täytöntöönpanossa, ja sen jälkeen kaikkien ihmisten kädet. Sinun on poistettava paha keskuudestasi.⁸ Jos syntyy tapaus, joka on liian vaikea tuomita—olipa kyseessä verenvuodatus, oikeusjutut tai pahoinpitely—porttiasi sisällä, sinun on mentävä paikkaan, jonka Herra, Jumalasi, valitsee.⁹ Mene leeviläisten pappien ja sen ajan tuomarin luo. Kysy heiltä, ja he julistavat sinulle oikeudellisen päätöksen.¹⁰ Sinun on toimittava sen päätöksen mukaan, jonka he antavat sinulle paikassa, jonka Herra valitsee. Ole tarkkaavainen tekemään kaikki, mitä he käskivät sinua.¹¹ Noudata lakia, jota he opettavat sinulle, ja päätöstä, jonka he julistavat. Älä poikkea siitä, mitä he sanovat sinulle, oikealle tai vasemmalle.¹² Jokainen, joka ylimielisesti kieltäytyy kuuntelemasta pappia, joka seisoo palvelemassa Herran, Jumalasi, edessä, tai tuomaria, on tuomittava kuolemaan. Sinun on poistettava paha Israelista.¹³ Silloin kaikki ihmiset kuulevat ja pelkäävät, eivätkä enää toimi ylimielisesti.¹⁴ Kun tulet siihen maahan, jonka Herra, Jumalasi, antaa sinulle, ja olet ottanut sen haltuusi ja asettunut sinne, ja sanot: 'Asettakaa meille kuningas, kuten kaikilla ympärilläme olevilla kansoilla on,'¹⁵ sinun on asetettava kuningas, jonka Herra, Jumalasi, valitsee. Hänen on oltava yksi veljistäsi israelilaisista. Et saa asettaa ulkomaalaista hallitsijaksesi, joka ei ole veljesi.¹⁶ Kuningas ei saa hankkia itselleen paljon hevosiä eikä lähettää kansaa Egyptiin hankkimaan lisää, sillä Herra on sanonut teille: 'Ette saa koskaan palata sitä tietä takaisin.'¹⁷ Hän ei saa ottaa monta vaimoa, ettei hänen sydämensä kääntyisi pois. Eikä hän saa kerätä suuria määriä hopeaa ja kultaa.¹⁸ Kun hän ottaa valtakuntansa valtaistuimen, hänen on kirjoitettava itselleen kirjakäärölle kopio tästä laista, joka on

leeviläisten pappien hallussa.¹⁹ Sen on pysyttävä hänen kanssaan, ja hänen on luettava siitä kaikkina elämänsä päivinä, jotta hän oppisi pelkäämään Herraa, Jumalaansa, ja seuraamaan tarkasti kaikkia tämän lain sanoja ja näitä säädöksiä.²⁰ Tällä tavoin hänen sydämensä ei nouse hänen israelilaisten veljiensä yläpuolelle, eikä hän poikkea käskystä, oikealle tai vasemmalle. Sitten hän ja hänen jälkeläisensä hallitsevat pitkään valtakunnassaan Israelissa.

18 Leeviläiset papit, koko Leevin heimo, eivät saa osuutta tai perintöä Israelin kanssa; he elävät Herralle annetuista tuliuhreista, sillä se on heidän perintönsä.² He eivät saa perintöä muiden israelilaisten keskuudessa; Herra on heidän osuutensa, kuten Hän on heille luvannut.³ Tämä on pappien osuus kansalta, joka tuo uhrin, olipa se härkä tai lammas: lapa, molemmat posket ja mahalaukku.⁴ Sinun tulee antaa heille uutisviljasi, uuden viinisi ja oliiviöljysi ensihedelmät sekä lampaidesi keritsemisen ensimmäinen villa.⁵ Sillä Herra, sinun Jumalasi, on valinnut heidät ja heidän jälkeläisensä kaikkien heimojesi joukosta seisomaan ja palvelemaan Herran nimeen aina.⁶ Jos leeviläinen tulee mistä tahansa kaupungeistasi Israelissa, missä hän asuu, ja tulee milloin tahansa halutessaan siihen paikkaan, jonka Herra valitsee,⁷ hän voi palvella Herran, Jumalansa, nimessä kuten kaikki hänen leeviläiset veljensä, jotka seisovat siellä Herran edessä.⁸ He jakavat tasan edut, paitsi mitä he saavat perheomaisuuden myynnistä.⁹ Kun tulet siihen maahan, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle, älä opi jäljittelemään niiden kansojen kauhistuttavia tapoja.¹⁰ Älköön teidän keskuudessanne olko ketään, joka panee poikansa tai tyttärensä kulkemaan tulen läpi, joka harjoittaa ennustamista tai noituutta, tulkitsee enteitä tai harjoittaa taikuutta,¹¹ tai suorittaa loitsuja, tai joka on meedio tai spiritisti, tai joka etsii neuvoa kuolleilta.¹² Sillä jokainen, joka tekee näitä asioita, on Herralle kauhistus; ja näiden kauhistuttavien tapojen vuoksi Herra, sinun Jumalasi, ajaa pois nämä kansat sinun edestäsi.¹³ Sinun tulee käyttäytyä täydellisellä rehellisyydellä Herran, sinun Jumalasi, edessä.¹⁴ Kansat, jotka sinä karkotat, kuuntelevat ennustajia ja tietäjiä, mutta sinulle Herra, sinun Jumalasi, ei ole sallinut tehdä niin.¹⁵ Herra, sinun Jumalasi, asettaa sinulle profeetan, kaltaiseni, teidän keskuudestanne, veljesi joukosta; sinun tulee kuunnella häntä.¹⁶

5. Mooseksen kirja

Tämä on sopusoinnussa sen kanssa, mitä pyysit Herralta, Jumalaltasi, Hoorebilla kokouksen päivänä, kun sanoit: "Älkäämme enää kuunnelko Herran, meidän Jumalamme, ääntä älkääkään näköä tätä suurta tulta, ettemme kuolisi." ¹⁷ Herra sanoi minulle: "Heidän sanansa ovat hyviä." ¹⁸ Minä nostan heille profetaan, kaltaisesi, heidän veljiensä joukosta, ja minä panen sanani hänen suuhunsa, ja hän puhuu heille kaiken, mitä minä käsken häntä. ¹⁹ Ja se tapahtuu, että jokainen, joka ei kuuntele minun sanojani, joita hän puhuu minun nimessäni, minä itse vaadin tilille. ²⁰ Mutta profettaa, joka olettaa puhuvansa minun nimessäni mitään, mitä en ole käskenyt, tai joka puhuu muiden jumalien nimessä, se profettaa kuolokoon." ²¹ Saatatte kysyä itseltänne: "Kuinka voimme tunnistaa viestin, jota Herra ei ole puhunut?" ²² Jos mitä profettaa julistaa Herran nimessä ei tapahdu tai käy toteen, se on viesti, jota Herra ei ole puhunut. Profettaa on puhunut omahyväisesti; älkää pelätkö häntä.

19 Kun Herra, sinun Jumalasi, on hävittänyt ne kansat, joiden maan hän antaa sinulle, ja sinä olet karkottanut ne ja asettunut heidän kaupunkieihinsä ja taloihinsa, ² sinun tulee erottaa itsellesi kolme kaupunkia keskeltä sitä maata, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle omistettavaksi. ³ Valmista tiet ja jaa maasi alue kolmeen osaan, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi, jotta jokainen, joka tappaa ihmisen tahattomasti, voi paeta sinne. ⁴ Tämä koskee sitä, joka tappaa toisen tahattomasti, ilman aikaisempaa pahaa tahtoa: kun hän tappaa naapurinsa ilman aikomusta. ⁵ Esimerkiksi, jos mies menee naapurin kanssa metsään hakkaamaan puita, ja kun hän heilauttaa kirvestä kaataakseen puun, rautainen terä irtaao varresta ja osuu naapuriin, aiheuttaen kuoleman, hän voi paeta yhteen näistä kaupungeista ja elää. ⁶ Muuten veren kostaja saattaa ajaa häntä takaa vihassaan, saavuttaa hänet, jos matka on liian pitkä, ja tappaa hänet, vaikka hän ei ollut ansainnut kuolemaa, koska hän ei kantanut vihaa etukäteen. ⁷ Siksi minä käsken sinua perustamaan itsellesi kolme kaupunkia. ⁸ Jos Herra, sinun Jumalasi, laajentaa aluettasi, kuten hän vannoni esi-isillesi, ja antaa sinulle kaiken maan, jonka hän lupasi, ⁹ edellyttäen, että noudatat huolellisesti kaikkia näitä käskyjä, jotka minä annan sinulle tänään, rakastaaksesi Herraa, sinun Jumalaasi, ja vaeltaaksesi hänen teitään aina, silloin sinun tulee lisätä itsellesi kolme kaupunkia

näiden kolmen lisäksi. ¹⁰ Tee tämä, jotta viatonta verta ei vuodatettaisi maassasi, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi, ja ettet olisi syyllinen verenvuodatukseseen. ¹¹ Mutta jos joku vihaa naapuriaan, väijyy, hyökkää hänen kimppuunsa ja tappaa hänet, ja sitten pakenee yhteen näistä kaupungeista, ¹² hänen kaupunkinsa vanhimmat lähettävät hakemaan hänet ja tuovat hänet sieltä takaisin ja luovuttavat hänet veren kostajalle kuolemaan. ¹³ Älä osoita sääliä. Sinun täytyy poistaa Israelista viattoman veren vuodatuksen syyllisyys, jotta sinulle kävisi hyvin. ¹⁴ Älä siirrä naapurin rajakiveä, jonka esi-isäsi ovat asettaneet perintöosassasi, jonka saat maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle omistettavaksi. ¹⁵ Yksi todistaja ei riitä tuomitsemaan ketään mistään rikoksesta tai rikkomuksesta, jonka hän on saattanut tehdä; asia on vahvistettava kahden tai kolmen todistajan todistuksella. ¹⁶ Jos paha todistaja nousee syyttämään jotakuta väärinteosta, ¹⁷ molempien osapuolten on seistävä Herran edessä, niiden pappien ja tuomarien edessä, jotka ovat virassa sillä hetkellä. ¹⁸ Tuomarien on suoritettava perusteellinen tutkimus, ja jos todistaja osoittautuu vääräksi, antaen väärän todistuksen israelilaista veljeään vastaan, ¹⁹ silloin sinun tulee tehdä väärälle todistajalle, kuten hän aikoi tehdä veljelleen. Sinun täytyy poistaa paha keskuudestasi. ²⁰ Kansa kuulee tämän ja pelkää, varmistaen, ettei sellaista pahaa asiaa toisteta keskuudestasi. ²¹ Älä osoita armoa: henki hengestä, silmä silmästä, hampaasta, käsi kädestä, jalka jalasta.

20 Kun lähdet taisteluun vihollisiasi vastaan ja näet hevosia, vaunuja ja kansan, joka on lukuisampi kuin te, älä pelkää heitä; sillä Herra, sinun Jumalasi, joka toi sinut pois Egyptistä, on kanssasi. ² Kun olette valmistautumassa taisteluun, papin tulee astua esiin ja puhua kansalle. ³ Hän sanoo: "Kuule, Israel, tänään te menette taisteluun vihollisianne vastaan. Älkää olko arkoja tai pelätkö; älkää panikoiko tai kauhistuko heitä. ⁴ Sillä Herra, teidän Jumalanne, on teidän kanssanne taistelemassa puolestanne vihollisianne vastaan, varmistaen teidän voittonne." ⁵ Sen jälkeen upseerien tulee puhua kansalle sanoen: "Onko joku rakentanut uuden talon eikä ole vielä vihkinyt sitä? Menköön hän takaisin taloonsa, ettei hän kuolisi taistelussa ja joku toinen vihkisi sen. ⁶ Onko joku istuttanut viinitarhan eikä ole vielä nauttinut sen

5. Mooseksen kirja

hedelmää? Palatkoon hän taloonsa, ettei hän kuolisi taistelussa ja joku toinen nauttisi sen hedelmää. ⁷ Onko joku kihlannut naisen eikä ole vielä mennyt naimisiin hänen kanssaan? Palatkoon hän taloonsa, ettei hän kuolisi taistelussa ja joku toinen menisi naimisiin hänen kanssaan." ⁸ Upseerien tulee myös sanoa: "Onko joku pelokas tai arka? Palatkoon hän taloonsa, ettei hänen toveriensa sydämet sulaisi kuten hänen omansa." ⁹ Kun upseerit ovat lopettaneet puhumisen kansalle, heidän tulee asettaa komentajat armeijan ylle. ¹⁰ Kun lähestytty kaupunkia käydäkseen sotaa sitä vastaan, teidän tulee tarjota sille rauhanehdoja. ¹¹ Jos se suostuu tekemään rauhan kanssanne ja avaa porttinsa, kaikki sen asukkaat tulevat teidän pakkotyöläisiksenne ja palvelevat teitä. ¹² Mutta jos se kieltäytyy tekemästä rauhaa ja käy teitä vastaan taisteluun, teidän tulee piirittää se. ¹³ Kun Herra, teidän Jumalanne, antaa sen teidän käsiinne, teidän tulee surmata kaikki sen miehet miekalla. ¹⁴ Kuitenkin naiset, lapset, karja ja kaikki muu kaupungissa, kaikki sen saalis, voitte ottaa saaliiksenne; ja teidän tulee käyttää saalista, jonka Herra, teidän Jumalanne, on antanut teille vihollisiltanne. ¹⁵ Tämä on lähestymistapa, jota teidän tulisi noudattaa kaikkien kaupunkien kanssa, jotka ovat kaukana teistä eivätkä kuulu läheisiin kansoihin. ¹⁶ Mutta niissä kaupungeissa, jotka Herra, teidän Jumalanne, antaa teille perintönä, teidän ei tule jättää mitään elävää henkiin. ¹⁷ Teidän tulee tuhota heidät täysin—heittiläiset, amorilaiset, kanaanilaiset, perissiläiset, hivliläiset ja jebusilaiset—kuten Herra, teidän Jumalanne, on käskennyt teitä. ¹⁸ Muuten he opettavat teitä seuraamaan kaikkia iljettäviä tapoja, joita he harjoittavat jumaliensa puolesta, ja te teette syntiä Herraa, teidän Jumalanne, vastaan. ¹⁹ Kun piirittäte kaupunkia pitkään, taistellen sitä vastaan sen valloittamiseksi, älkää tuhoko sen puita hakkaamalla niitä kirveellä, koska voitte syödä niiden hedelmää. Älkää kaatako niitä. Ovatko pellon puut ihmisiä, että teidän pitäisi piirittää niitä? ²⁰ Kuitenkin voitte kaataa puita, joiden tiedätte olevan hedelmättömiä, ja käyttää niitä rakentaaksenne piirtäyslaitteita kaupunkia vastaan, joka on sodassa kanssanne, kunnes se kaatuu.

21 Jos maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle omaksi, löydetään surmattu ihminen makaamassa kedolla, eikä tiedetä, kuka hänet on tappanut, ² niin sinun vanhimpasi ja

tuomarisi menkööt ja mitatkoon matkan kaupunkeihin, jotka ovat surmatun ympärillä. ³ Sen kaupungin vanhimmat, joka on lähinnä surmattua, ottakoot hiehon, jota ei ole työllä rasitettu eikä iestä kannettu, ⁴ ja viekööt sen alas laaksoon, jossa on aina vettä juoksemassa ja jota ei ole kynnetyt eikä kylvetty, ja taittakoot siellä hieholta niskan. ⁵ Sitten astukoot leeviläiset papit esiin, sillä Herra, sinun Jumalasi, on valinnut heidät palvelemaan häntä ja siunaamaan Herran nimeen, ja heidän tulee ratkaista kaikki riidat ja pahoinpitelyt. ⁶ Kaikki sen kaupungin vanhimmat, joka on lähinnä surmattua, peskööt kätensä laaksossa niskan taitetun hiehon päällä, ⁷ ja lausukoot: "Meidän kätemme eivät ole tätä verta vuodattaneet, eivätkä meidän silmämme ole sitä nähneet. ⁸ Anna anteeksi, Herra, kansallesi Israelille, jonka olet lunastanut, äläkä anna viattoman veren syllisyyttä kansasi Israelin päälle." Niin heille annetaan anteeksi verivelka. ⁹ Näin sinun tulee poistaa viattoman veren syllisyys keskuudestasi, koska olet tehnyt sen, mikä on oikein Herran silmissä. ¹⁰ Kun lähdet sotaan vihollisiasi vastaan ja Herra, sinun Jumalasi, antaa heidät sinun käsiisi ja sinä otat heitä vangiksi, ¹¹ ja jos näet vankien joukossa kauniin naisen ja kiinnyt häneen, voit ottaa hänet vaimoksesi. ¹² Tuo hänet kotiisi, ja hänen tulee ajella päänsä ja leikata kyntensä. ¹³ Hänen tulee myös riisua vangitsemishetkellä käyttämänsä vaatteet ja asua talossasi, surra isäänsä ja äitiään kokonaisen kuukauden ajan. Sen jälkeen voit mennä hänen luokseen ja olla hänen miehensä, ja hänestä tulee sinun vaimosi. ¹⁴ Jos et ole tyytyväinen häneen, sinun tulee päästää hänet menemään minne hän haluaa. Et saa myydä häntä etkä kohdella häntä orjana, koska olet nöyryyttänyt häntä. ¹⁵ Jos miehellä on kaksi vaimoa, toinen rakastettu ja toinen vähemmän rakastettu, ja molemmat synnyttävät hänelle poikia, mutta esikoinen on vähemmän rakastetun vaimon poika, ¹⁶ niin jakaessaan perintöään pojilleen hän ei saa antaa esikoisoikeutta rakastetun vaimon pojalle esikoisena olevan vähemmän rakastetun vaimon pojan sijasta. ¹⁷ Hänen tulee tunnustaa esikoiseksi vähemmän rakastetun vaimon poika antamalla hänelle kaksinkertainen osa kaikesta, mitä hänellä on, sillä hän on isänsä voiman ensimmäinen merkki. Esikoisoikeus kuuluu hänelle. ¹⁸ Jos miehellä on uppiniskainen ja kapinallinen poika, joka ei tottele isäänsä ja äitiään eikä kuuntele heitä, vaikka he kurittavat häntä, ¹⁹ hänen isänsä ja

5. Mooseksen kirja

aitinsä ottakoot hänet kiinni ja viekööt hänet kaupunkinsa vanhimpien eteen portin ovelle. ²⁰ He sanokoot vanhimille: "Tämä poikamme on uppiskainen ja kapinallinen. Hän ei tottele meitä. Hän on syöppö ja juoppo." ²¹ Silloin kaikki hänen kaupunkinsa miehet kivittäkööt hänet kuoliaaksi. Sinun tulee poistaa paha keskuudestasi. Koko Israel saa kuulla siitä ja pelkää. ²² Jos joku on syyllinen kuolemanrikokseen ja hänet surmataan, ja sinä ripustat hänen ruumiinsa puuhun, ²³ hänen ruumiinsa ei saa jäädä puuhun yöksi. Varmista, että hautaat hänet samana päivänä, sillä puuhun ripustettu on Jumalan kiroama. Älä saastuta maata, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi.

22 Jos näet maanmiehesi härän tai lampaan harhailevan, älä jätä sitä huomiotta; sinun on ehdottomasti palautettava se maanmiehesi. ² Jos maanmiehesi ei asu lähelläsi tai et tiedä, kuka sen omistaa, vie se kotisi ja pidä se luonasi, kunnes he tulevat sitä hakemaan. Sitten sinun on palautettava se. ³ Sinun on tehtävä samoin hänen aasinsa, viittansa tai minkä tahansa maanmiehesi kadonneen omaisuuden kanssa, jonka löydät. Älä jätä sitä huomiotta. ⁴ Jos näet maanmiehesi aasin tai härän kaatuneena tielle, älä jätä sitä huomiotta. Sinun on autettava heitä saamaan se jaloilleen. ⁵ Nainen ei saa pukeutua miehen vaatteisiin, eikä mies saa pukeutua naisen vaatteisiin, sillä Herra, sinun Jumalasi, pitää tällaista tekoa inhottavana. ⁶ Jos löydät linnunpesän tien varrelta, puusta tai maasta, ja emo istuu poikasten tai munien päällä, älä ota emoa poikasten kanssa. ⁷ Voit ottaa poikaset, mutta sinun on päästettävä emo menemään, jotta sinulle kävisi hyvin ja saisit elää kauan. ⁸ Kun rakennat uuden talon, sinun on tehtävä kaide katollesi, jotta et saattaisi taloasi verenvuodatuksen syylliseksi, jos joku putoaa sieltä. ⁹ Älä kylvä viinitarhaasi kahdenlaisilla siemenillä, tai koko sato, sekä kylvämäsi viljat että viinitarhan hedelmät, saastuvat. ¹⁰ Vältä kyntämästä härällä ja aasilla yhdessä valjastettuna. ¹¹ Älä käytä vaatteita, jotka on tehty villasta ja pellavasta yhdessä kudottuna. ¹² Kiinnitä tupsut viittäsi neljään kulmaan, jota käytät. ¹³ Jos mies ottaa vaimon ja on oltuään hänen kanssaan kääntyy häntä vastaan ¹⁴ ja syyttää häntä valheellisesti, antaen hänelle huonon maineen, sanoen: "Otin tämän naisen, mutta kun lähestyin häntä, en löytänyt todisteita hänen neitsyydestään," ¹⁵ silloin tytön isän ja äidin on tuotava todisteet tytön

neitsyydestä kaupungin portilla oleville vanhimille. ¹⁶ Tytön isän on sanottava vanhimille: "Annoin tyttäreni tälle miehelle vaimoksi, mutta hän on kääntynyt häntä vastaan. ¹⁷ Nyt hän on syyttänyt häntä, sanoen: 'En löytänyt tyttärentä neitsyenä.' Mutta tässä on todiste tyttärentä neitsyydestä." Sitten heidän on näytettävä liina kaupungin vanhimille, ¹⁸ ja vanhimpien on ryhdyttävä toimiin miestä vastaan ja kuritettava häntä. ¹⁹ Heidän on sakotettava häntä sadalla hopeasekelillä ja annettava ne tytön isälle, koska tämä mies on panetellut israelilaista neitsyttä. Hän pysyy hänen vaimonaan; hän ei saa erota hänestä niin kauan kuin elää. ²⁰ Jos syyte kuitenkin on totta eikä todisteita tytön neitsyydestä voida löytää, ²¹ hänet on vietävä isänsä talon ovelle, ja hänen kaupungin miehet kivittävät hänet kuoliaaksi. Hän on tehnyt häpeällisen teon Israelissa olemalla kevytmielinen isänsä talossa. Sinun on poistettava paha keskuudestasi. ²² Jos mies tavataan makaamassa naimisissa olevan naisen kanssa, sekä miehen, joka makasi hänen kanssaan, että naisen on kuoltava. Sinun on poistettava paha Israelista. ²³ Jos neitsyt, joka on luvattu avioliittoon, tavataan kaupungissa toisen miehen toimesta, ja hän makaa hänen kanssaan, ²⁴ sinun on vietävä heidät molemmat kaupungin portille ja kivitettävä heidät kuoliaaksi—tyttö, koska hän ei huutanut apua, ollessaan kaupungissa, ja mies, koska hän rikkoi naapurinsa vaimon. Sinun on poistettava paha keskuudestasi. ²⁵ Mutta jos mies löytää kihlatun tytön maaseudulta ja pakottaa hänet, vain mies, joka on tehnyt tämän, on kuoltava. ²⁶ Älä tee mitään tytlle; hän ei ole tehnyt syntiä, joka ansaitsee kuoleman. Tämä tapaus on kuin joku, joka hyökkää ja murhaa naapurin, ²⁷ sillä mies löysi hänet maaseudulta, ja vaikka kihlatun tytön huusi apua, ei ollut ketään pelastamassa häntä. ²⁸ Jos mies löytää neitsyen, joka ei ole luvattu avioliittoon, ja pakottaa hänet, ja heidät löydetään, ²⁹ hänen on maksettava tytön isälle viisikymmentä hopeasekelä. Hänen on mentävä naimisiin tytön kanssa, sillä hän on rikkonut häntä. Hän ei saa koskaan erota hänestä niin kauan kuin elää. ³⁰ Mies ei saa mennä naimisiin isänsä vaimon kanssa, sillä se häpäisisi isänsä vuoteen.

23 Kukaan, joka on saanut vamman tai jolta on poistettu miehuus, ei saa tulla Herran seurakuntaan. ² Kukaan, joka on syntynyt avioliiton ulkopuolisesta suhteesta, eikä kukaan heidän jälkeläisistään saa tulla Herran seurakuntaan,

5. Mooseksen kirja

ei edes kymmenenteen sukupolveen asti. ³ Yksikään ammonilainen tai moabilainen eikä kukaan heidän jälkeläisistään saa tulla Herran seurakuntaan, ei edes kymmenenteen sukupolveen asti. ⁴ Sillä he eivät tulleet teitä vastaan leivän ja veden kanssa matkallanne, kun tulitte Egyptistä, ja he palkkasivat Bileamin, Beorin pojan, Pethorista Mesopotamiasta kiroamaan teidät. ⁵ Kuitenkaan Herra, teidän Jumalanne, ei kuunnellut Bileamia, vaan käänsi kirouksen teille siunaukseksi, koska Herra, teidän Jumalanne, rakastaa teitä. ⁶ Älkää etsikö heidän rauhaansa tai menestystään kaikkina päivinäsi. ⁷ Älä halveksi edomilaista, sillä he ovat sukulaisiasi. Älä halveksi egyptiläistä, koska olit muukalainen heidän maassaan. ⁸ Kolmannen sukupolven heidän lapsistaan, jotka syntyvät heille, saa tulla Herran seurakuntaan. ⁹ Kun leiriydyt vihollisiasi vastaan, varo kaikkea epäpuhdasta. ¹⁰ Jos joku teistä on epäpuhtaus yöllisen päästön vuoksi, hänen on mentävä leirin ulkopuolelle eikä saa palata sinne. ¹¹ Mutta kun ilta tulee, hänen on peseydyttävä vedellä, ja auringon laskiessa hän saa palata leiriin. ¹² Varatkaa paikka leirin ulkopuolelle henkilökohtaisia tarpeita varten. ¹³ Pidä lapio varusteissasi, ja kun helpotat itseäsi, kaiva kuoppa ja peitä ulosteet. ¹⁴ Sillä Herra, teidän Jumalanne, liikkuu leirissänsä suojellakseen teitä ja antaa keskenne vihollisenne teidän käsiinne. Siksi leirinne on oltava pyhä, jotta Hän ei näkisi mitään säädyttömyyttä teidän keskuudessanne ja kääntyisi pois teistä. ¹⁵ Jos orja hakee turvaa luotasi, älä luovuta häntä hänen isännälleen. ¹⁶ Anna heidän asua keskuudessasi missä tahansa he haluavat, missä tahansa kaupungissa he mieluummin asuvat. Älä sorra heitä. ¹⁷ Yksikään israelilainen mies tai nainen ei saa ryhtyä kulttiprostituioduksi. ¹⁸ Et saa tuoda porton ansioita tai koiran palkkaa Herran, sinun Jumalasi, huoneeseen täyttääksesi minkäänlaista lupautta, sillä molemmat ovat kauhistus Herralle, sinun Jumalallesi. ¹⁹ Älä peri korkoa kanssaisraelilaiselta, olipa kyseessä raha, ruoka tai mikä tahansa muu, mikä voi tuottaa korkoa. ²⁰ Saat periä korkoa muukalaiselta, mutta et kanssaisraelilaiselta, jotta Herra, sinun Jumalasi, siunaisi sinua kaikessa, mitä teet maassa, jonka olet menossa ottamaan haltuusi. ²¹ Jos teet lupauksen Herralle, sinun Jumalallesi, älä viivyttelä sen täyttämiseksi, sillä Herra, sinun Jumalasi, vaatii sen sinulta varmasti, ja sinä olet syyllinen syntyin. ²² Mutta jos pidättäydyt tekemästä lupautta, et ole

syyllinen syntyin. ²³ Mitä tahansa olet luvannut huulillasi, sinun on varmistettava, että teet sen, koska teit lupauksesi vapaasti Herralle, sinun Jumalallesi, omalla suullasi. ²⁴ Jos menet naapurin viinitarhaan, saat syödä niin paljon rypäleitä kuin haluat, mutta älä laita niitä koriisi. ²⁵ Jos menet naapurin viljapeltoon, saat poimia tähkkipäitä käsilläsi, mutta et saa käyttää viikatetta heidän seisovaan viljaansa.

24 Kun mies ottaa vaimokseen naisen, eikä tämä löydä armoa hänen silmissään, koska hän on löytänyt hänessä jotakin häpeällistä, hän voi kirjoittaa hänelle erokirjan, antaa sen hänen käteensä ja lähettää hänet pois talostaan. ² Jos hän lähtee hänen talostaan ja menee toisen miehen vaimoksi, ³ ja jos hänen toinen miehensä ei pidä hänestä ja kirjoittaa hänelle erokirjan, antaa sen hänen käteensä ja lähettää hänet pois talostaan, tai jos hän kuolee, ⁴ niin hänen ensimmäinen miehensä, joka lähetti hänet pois, ei saa ottaa häntä jälleen vaimokseen sen jälkeen kun hänet on saastutettu. Tämä olisi kauhistus Herran edessä, etkä saa tuoda syntiä maahan, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöösäksi. ⁵ Kun mies ottaa uuden vaimon, hän ei saa mennä sotaan eikä häntä saa määrätä mihinkään tehtävään. Hänen tulee olla vapaa jäämään kotiin vuodeksi ja tuoda iloa vaimolle, jonka hän on ottanut. ⁶ Älä ota käsimyllyä tai edes ylempää mylynkiveä velan vakuudeksi, sillä se olisi jonkun elinkeinon ottamista pantiksi. ⁷ Jos joku tavataan sieppaamassa israelilaista veljeään ja kohtelemassa häntä kauppatavarana tai myymässä häntä, se sieppaaja on kuoleman oma. Sinun on poistettava paha keskuudestasi. ⁸ Ole hyvin varovainen saastuttavien ihotautien tapauksissa ja tee tarkalleen niin kuin leeviläispapit opettavat sinua. Noudata tarkasti sitä, mitä olen heille käkenyt. ⁹ Muista, mitä tapahtui Mirjamille Herran, sinun Jumalasi, johdattaessa teitä pois Egyptistä. ¹⁰ Kun annat lainaa naapurillesi, älä mene hänen taloonsa ottamaan panttia. ¹¹ Seiso ulkona, ja anna sen, jolle lainaat, tuoda pantti sinulle. ¹² Jos henkilö on köyhä, älä nuku hänen panttinsa kanssa hallussasi. ¹³ Palauta hänen viittansa auringonlaskuun mennessä, jotta hän voi nukkua siinä ja siunata sinua; tämä katsotaan vanhurskaaksi teoksi Herran, sinun Jumalasi, edessä. ¹⁴ Älä riistä palkkatyöläistä, joka on köyhä ja tarvitseva, olipa hän israelilainen tai muukalainen, joka asuu kaupungeissasi. ¹⁵ Maksa

5. Mooseksen kirja

hänelle hänen palkkansa joka päivä ennen auringonlaskua, sillä hän on köyhä ja riippuvainen siitä. Muutoin hän saattaa huutaa Herran puoleen sinua vastaan, ja sinä olet syyllinen syntiin.¹⁶ Vanhempia ei saa tuomita kuolemaan lastensa vuoksi, eikä lapsia vanhempiansa vuoksi; kukin kuoloon oman syntinsä tähden.¹⁷ Älä vääristä oikeutta muukalaiselle tai orvolle äläkä ota lesken viittaa pantiksi.¹⁸ Muista, että olitte orjia Egyptissä ja että Herra, sinun Jumalasi, lunasti sinut sieltä; siksi minä käsken sinua tekemään tämän.¹⁹ Kun korjaat satoa pelloltasi ja unohdat lyhteen, älä palaa hakemaan sitä. Jätä se muukalaiselle, orvolle ja leskelle, jotta Herra, sinun Jumalasi, siunaisi sinua kaikessa, mitä kätesi tekevät.²⁰ Kun keräät oliiveja puistasi, älä käy oksia läpi toista kertaa. Jätä, mitä jää, muukalaiselle, orvolle ja leskelle.²¹ Kun keräät viinirypäleitä viinitarhastasi, älä käy köynnöksiä läpi uudelleen. Jätä, mitä jää, muukalaiselle, orvolle ja leskelle.²² Muista, että olitte orjia Egyptin maassa; siksi minä käsken sinua tekemään tämän.

25 Kun yksityisten välillä on riita, se tulee viedä oikeuteen, ja tuomarit ratkaisevat asian julistaen syyttömän vanhurskaaksi ja syyllisen tuomituksi.² Jos syyllinen ansaitsee ruoskimisen, tuomarin tulee määrätä hänet makaamaan ja ruoskittavaksi hänen länän ollessaan niin monella lyönnillä kuin hänen rikoksensa vaatii.³ Tuomari ei saa määrätä yli neljääkymmentä lyöntiä, jotta kanssaisraelilaisesi ei tulisi halveksittavaksi silmissäsi liiallisen ruoskimisen vuoksi.⁴ Älä estä härkää syömästä, kun se puidaan viljaa.⁵ Jos veljekset asuvat yhdessä ja yksi heistä kuolee ilman poikaa, leski ei saa mennä naimisiin perheen ulkopuolelle. Hänen kuolleen miehensä veli tulee ottaa hänet vaimokseen ja täyttää lankomiehen velvollisuus häntä kohtaan.⁶ Ensimmäinen poika, jonka hän synnyttää, kantaa kuolleen veljen nimeä, jotta hänen nimensä ei häviäisi Israelista.⁷ Kuitenkin, jos mies ei halua naida veljensä leskeä, tämän tulee mennä vanhinten luo kaupungin portilla ja sanoa: "Mieheni veli kieltäytyy ylläpitämästä veljensä nimeä Israelissa. Hän ei halua täyttää lankomiehen velvollisuutta minua kohtaan."⁸ Silloin hänen kaupunkinsa vanhinten tulee kutsua hänet ja puhua hänelle. Jos hän edelleen sanoo: "En halua naida häntä,"⁹ hänen veljensä lesken tulee lähestyä häntä vanhinten länän ollessa, riisua hänen sandaalinsa, sylkeä hänen kasvoilleen ja sanoa: "Näin

tehdään miehelle, joka ei rakenna veljensä sukua."¹⁰ Hänen perhettään kutsutaan Israelissa Nimellä "Sandaaliton Talo".¹¹ Jos kaksi miestä taistelee ja toisen vaimo puuttuu asiaan pelastaakseen miehensä hyökkääjältä, ja hän ojentaa kätensä ja tarttuu tämän sukupuolielimiin,¹² sinun tulee ryhtyä asianmukaisiin toimiin. Älä osoita armoa.¹³ Älä pidä laukussasi erilaisia painoja—yhtä raskasta, toista kevyttä.¹⁴ Älä pidä talossasi erilaisia mittoja—yhtä suurta, toista pientä.¹⁵ Sinulla tulee olla tarkat ja rehelliset painot ja mitat, jotta eläisit pitkään maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle.¹⁶ Sillä Herra, sinun Jumalasi, inhoaa jokaista, joka tekee näitä asioita, joka toimii epäoikeudenmukaisesti.¹⁷ Muista, mitä amalekilaiset tekivät sinulle matkallasi pois Egyptistä.¹⁸ Kun olit väsynyt ja uupunut, he hyökkäsivät kaikkien jälkeen jääneiden kimppuun; heillä ei ollut Jumalan pelkoa.¹⁹ Kun Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle levon kaikista ympärilläsi olevista vihollisista maassa, jonka hän antaa sinulle perintöosaksi, sinun tulee pyyhkiä Amalekin nimi taivaan alta. Älä unohda!

26 Kun tulet siihen maahan, jonka Herra, sinun Jumalasi, antaa sinulle perintöosaksi, ja otat sen haltuusi ja asut siinä,² niin ota ensimmäiset hedelmät kaikesta maan sadosta, jonka Herra, sinun Jumalasi, on sinulle antanut, ja pane ne koriin. Mene sitten siihen paikkaan, jonka Herra, sinun Jumalasi, valitsee nimensä asuinsijaksi.³ Mene papin luo, joka on virassa siihen aikaan, ja sano hänelle: "Tänään minä tunnustan Herralle, Jumalalleni, että olen tullut siihen maahan, jonka Herra vannoi meidän isillemme antavansa meille."⁴ Pappi ottakoon korin kädestäsi ja asettakoon sen Herran, sinun Jumalasi, alttarin eteen.⁵ Sitten sinun tulee lausua Herran, Jumalasi, edessä: "Isäni oli harhaileva aramealainen, ja hän meni Egyptiin ja asui siellä vähäisenä joukkona; mutta siellä hänestä tuli suuri, voimakas ja lukuisa kansa.⁶ Mutta egyptiläiset kohtelivat meitä ankarasti, sortivat meitä ja panivat meidät kovaan työhön.⁷ Silloin me huusimme avuksi Herraa, isiemme Jumalaa, ja Herra kuuli äänemme ja näki ahdistuksemme, työmme ja sortomme.⁸ Herra vei meidät pois Egyptistä väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella, suurella pelolla, merkeillä ja ihmeillä.⁹ Hän toi meidät tähän paikkaan ja antoi meille tämän maan, maan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa.¹⁰ Nyt minä tuon ensimmäiset hedelmät maasta, jonka sinä, Herra, olet minulle antanut."

5. Mooseksen kirja

Sinun tulee asettaa kori Herran, sinun Jumalasi, eteen ja kumartaa Hänen edessään.¹¹ Sitten sinun, leeviläisten ja keskuudessasi asuvien muukalaisten tulee iloita kaikesta hyvästä, mitä Herra, sinun Jumalasi, on antanut sinulle ja perheellesi.¹² Kun olet kolmantena vuotena, kymmenysten vuotena, erottanut kaikki kymmenykset sadostasi, sinun tulee antaa ne leeviläiselle, muukalaiselle, orvolle ja leskelle, jotta he voivat syödä kaupungeissasi ja tulla ravituiksi.¹³ Sitten sinun tulee lausua Herran, sinun Jumalasi, edessä: "Olen poistanut pyhän osan talostani ja antanut sen leeviläiselle, muukalaiselle, orvolle ja leskelle, kaikkien käskyjesi mukaisesti. En ole poikennut käskyistäsi enkä unohtanut niitä."¹⁴ En ole syönyt siitä mitään surun aikana, enkä ole poistanut siitä mitään ollessani epäpuhtaus, enkä ole antanut siitä mitään kuolleille. Olen totellut Herraa, Jumalaani, ja tehnyt kaiken, mitä sinä olet käkenyt minua.¹⁵ Katso alas pyhästä asuinsijastasi taivaassa ja siunaa kansaasi Israelia ja maata, jonka olet meille antanut, niin kuin vannoit isillemme, maata, joka vuotaa maitoa ja hunajaa."¹⁶ Tänä päivänä Herra, sinun Jumalasi, käskää sinua noudattamaan näitä säädöksiä ja määräyksiä; siksi noudata niitä tarkoin koko sydämelläsi ja koko sielullasi.¹⁷ Tänään olet julistanut, että Herra on sinun Jumalasi ja että sinä vaellat Hänen teitään, pidät Hänen säädöksensä, käskynsä ja määräyksensä, ja kuuntelet Hänen ääntään.¹⁸ Ja tänään Herra on julistanut sinut Hänen kansakseen, Hänen aarteekseen, niin kuin Hän on luvannut, ja että sinun tulee pitää kaikki Hänen käskynsä.¹⁹ Hän on julistanut, että Hän asettaa sinut korkealle kaikkien kansojen yläpuolelle, jotka Hän on tehnyt, kiitokseksi, maineeksi ja kunniaksi, ja että sinä olet kansa, joka on pyhitetty Herralle, sinun Jumalallesi, niin kuin Hän on puhunut.

27 Mooses ja Israelin vanhimmat käskivät kansaa sanoen: "Noudattakaa kaikkia käskyjä, jotka minä annan teille tänään."² Sinä päivänä, jona te ylitätte Jordanin siihen maahan, jonka Herra, teidän Jumalanne, antaa teille, pystyttäkää suuria kiviä ja peittäkää ne laastilla.³ Kirjoittakaa niihin kaikki tämän lain sanat, kun olette ylittäneet, jotta voitte mennä siihen maahan, jonka Herra, teidän Jumalanne, antaa teille, maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa, kuten Herra, teidän esisienne Jumala, on teille luvannut.⁴ Kun olette ylittäneet Jordanin, pystyttäkää nämä kivet Ebalin

vuorelle, kuten minä käsken teitä tänään, ja peittäkää ne laastilla.⁵ Rakentakaa sinne alttari Herralle, teidän Jumalalenne, kivistä, älkääkä käyttäkö niihin mitään rautatyökalua.⁶ Rakentakaa Herran, teidän Jumalanne, alttari hakkaamattomista kivistä ja uhratkaa sen päällä polttouhreja Herralle, teidän Jumalalenne.⁷ Esittäkää siellä yhteyshreja, osallistukaa niihin ja iloittakaa Herran, teidän Jumalanne, edessä.⁸ Kirjoittakaa hyvin selvästi kaikki tämän lain sanat niihin kiviin, jotka olette pystyttäneet.⁹ Sitten Mooses ja leeviläiset papit puhuivat koko Israelille sanoen: "Olkaa hiljaa, Israel, ja kuunnelkaa! Tänään teistä on tullut Herran, teidän Jumalanne, kansa."¹⁰ Totelkaa Herraa, teidän Jumalaanne, ja noudattakaa Hänen käskyjään ja säädöksiään, jotka minä annan teille tänään."¹¹ Mooses käski myös kansaa sinä päivänä sanoen:¹² "Kun olette ylittäneet Jordanin, nämä heimot seisovat Gerisimin vuorella siunaamassa kansaa: Simeon, Leevi, Juuda, Isaskar, Joosef ja Benjamin."¹³ Ja kirousta varten nämä heimot seisovat Ebalin vuorella: Ruuben, Gad, Asser, Sebulon, Dan ja Naftali.¹⁴ Leeviläiset julistavat sitten kaikelle Israelin kansalle kovalla äänellä:¹⁵ 'Kirottu on se, joka tekee epäjumalan tai valetun kuvan, Herralle kauhistuksen, taitavien käsien työn, ja asettaa sen salaa.' Ja kaikki kansa sanokoon: 'Aamen.'¹⁶ 'Kirottu on se, joka halveksii isäänsä tai äitiään.' Ja kaikki kansa sanokoon: 'Aamen.'¹⁷ 'Kirottu on se, joka siirtää naapurinsa rajapyykin.' Ja kaikki kansa sanokoon: 'Aamen.'¹⁸ 'Kirottu on se, joka eksyttää sokean tieltä.' Ja kaikki kansa sanokoon: 'Aamen.'¹⁹ 'Kirottu on se, joka kieltää oikeuden muukalaiselta, orvolta tai leskeltä.' Ja kaikki kansa sanokoon: 'Aamen.'²⁰ 'Kirottu on se, joka makaa isänsä vaimon kanssa, sillä hän tuo häpeän isänsä vuoteeseen.' Ja kaikki kansa sanokoon: 'Aamen.'²¹ 'Kirottu on se, joka harjoittaa sukupuolisuhteita eläimen kanssa.' Ja kaikki kansa sanokoon: 'Aamen.'²² 'Kirottu on se, joka makaa sisarensa kanssa, olipa tämä isänsä tai äitinsä tytär.' Ja kaikki kansa sanokoon: 'Aamen.'²³ 'Kirottu on se, joka on sopimattomissa suhteissa anoppinsa kanssa.' Ja kaikki kansa sanokoon: 'Aamen.'²⁴ 'Kirottu on se, joka salaa hyökkää naapuriaan vastaan.' Ja kaikki kansa sanokoon: 'Aamen.'²⁵ 'Kirottu on se, joka ottaa lahjuksen vahingoittaakseen viatonta ihmistä.' Ja kaikki kansa sanokoon: 'Aamen.'²⁶ 'Kirottu on se, joka ei pidä tämän lain sanoja ja toteuta niitä.' Ja kaikki kansa sanokoon: 'Aamen.'

5. Mooseksen kirja

28 Jos kuulet tarkoin Herran, sinun Jumalasi, ääntä ja noudatat huolellisesti kaikkia hänen käskyjään, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, niin Herra, sinun Jumalasi, asettaa sinut kaikkien maan kansojen yläpuolelle. ² Kaikki nämä siunaukset tulevat osaksesi ja saavuttavat sinut, jos kuulet Herran, sinun Jumalasi, ääntä: ³ Siunattu olet kaupungissa ja siunattu olet maaseudulla. ⁴ Siunattu on kohtusi hedelmä, maasi sato ja karjasi jälkeläiset—karjasi vasikat ja lampaittesi karitsat. ⁵ Siunattu on sinun korisi ja taikinakaukalosi. ⁶ Siunattu olet tullessasi ja siunattu olet lähtiessäsi. ⁷ Herra antaa vihollistesi, jotka nousevat sinua vastaan, joutua tappiolle edessäsi. He tulevat kimppuusi yhdestä suunnasta, mutta pakenevat seitsemään suuntaan. ⁸ Herra käsklee siunauksen olemaan sinun aitoissasi ja kaikessa, mihin kätesi ryhtyy, ja hän siunaa sinua siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi, sinulle antaa. ⁹ Herra vahvistaa sinut pyhäksi kansakseen, kuten hän on sinulle vannonut, jos pidät Herran, sinun Jumalasi, käskyt ja vaellat hänen teitään. ¹⁰ Silloin kaikki maan kansat näkevät, että sinut on kutsuttu Herran nimellä, ja he pelkäävät sinua. ¹¹ Herra antaa sinulle runsasta menestystä—kohtusi hedelmässä, karjasi jälkeläisissä ja maasi sadossa—siinä maassa, jonka hän vannoi esi-isillesi antavansa sinulle. ¹² Herra avaa sinulle taivaan, runsautensa aarrekammion, antaakseen maallesi sateen ajallaan ja siunatakseen kaikkia kättesi töitä. Sinä lainaat monille kansoille, mutta et lainaa itse. ¹³ Herra tekee sinut pääksi eikä hännäksi. Jos kuuntelet Herran, sinun Jumalasi, käskyjä, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, ja noudatat niitä huolellisesti, olet aina ylhäällä etkä koskaan alhaalla. ¹⁴ Älä poikkeaa oikealle äläkä vasemmalle mistään käskyistä, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, äläkä seuraa muita jumalia palvelaksesi niitä. ¹⁵ Mutta jos et kuule Herran, sinun Jumalasi, ääntä etkä noudata huolellisesti kaikkia hänen käskyjään ja säädöksiään, jotka minä tänä päivänä sinulle annan, niin kaikki nämä kiroukset tulevat osaksesi ja saavuttavat sinut: ¹⁶ Kirottu olet kaupungissa ja kirottu olet maaseudulla. ¹⁷ Kirottu on sinun korisi ja taikinakaukalosi. ¹⁸ Kirottu on kohtusi hedelmä, maasi sato, karjasi vasikat ja lampaittesi karitsat. ¹⁹ Kirottu olet tullessasi ja kirottu olet lähtiessäsi. ²⁰ Herra lähettää sinulle kirouksia, hämmennystä ja nuhteita kaikessa, mihin ryhdyt, kunnes sinut tuhotaan ja joudut äkilliseen perikatoon sen

pahuuden tähden, jonka olet tehnyt hylkäämällä hänet. ²¹ Herra lyö sinua taudeilla, kunnes hän on hävittänyt sinut siitä maasta, jota olet menossa ottamaan haltuusi. ²² Herra lyö sinua kuihtumataudilla, kuumeella, tulehduksella, polttavalla helteellä, kuivuudella, viljanruosteella ja homeella, jotka vainoavat sinua, kunnes tuhoudut. ²³ Taivas sinun päälläsi on kuin pronssi ja maa allasi kuin rauta. ²⁴ Herra muuttaa maasi sateen tomuksi ja pölyksi; se sataa päällesi taivaasta, kunnes sinut tuhotaan. ²⁵ Herra antaa sinun joutua tappiolle vihollistesi edessä. Sinä lähdet heitä vastaan yhdestä suunnasta, mutta pakenet seitsemään suuntaan, ja sinusta tulee kauhistus kaikille maan valtakunnille. ²⁶ Sinun ruumiisi joutuvat taivaan lintujen ja maan eläinten ruoaksi, eikä kukaan niitä pelästytä. ²⁷ Herra lyö sinua Egyptin paiseilla, kasvaimilla, märkivillä haavoilla ja syyhyllä, joista et voi parantua. ²⁸ Herra lyö sinua hulluudella, sokeudella ja mielen hämmennyksellä. ²⁹ Keskipäivällä haparoit kuin sokea pimeässä. Et onnistu missään toimissasi; sinua sorretaan ja ryöstetään joka päivä, eikä kukaan pelasta sinua. ³⁰ Sinut kihlataan vaimoksi, mutta toinen mies makaa hänen kanssaan. Rakennat talon, mutta et asu siinä. Istutat viinitarhan, mutta et nauti sen hedelmää. ³¹ Härkäsi teurastetaan silmiesi edessä, mutta et syö siitä. Aasisi ryöstetään väkivalloin, eikä sitä palauteta. Lampaitasi annetaan vihollisillesi, eikä kukaan pelasta niitä. ³² Poikasi ja tyttäresi annetaan toiselle kansalle, ja silmäsi näkevät ja ikävöivät heitä joka päivä, mutta et voi tehdä mitään. ³³ Kansa, jota et tunne, syö maasi ja työsi hedelmät, ja sinä kärsit vain sortoa ja ahdistusta kaikkina päivinäsi. ³⁴ Näkemäsi asiat ajavat sinut hulluuteen. ³⁵ Herra lyö sinua polvien ja säärien paiseilla, jotka eivät parane, ja ne leviävät jalkapohjastasi pääläellesi. ³⁶ Herra vie sinut ja kuninkaasi, jonka asetat ylitsesi, kansaan, jota et tunne, etkä sinun isäsi. Siellä palvelet muita jumalia, puusta ja kivistä tehtyjä. ³⁷ Sinusta tulee kauhistus, sananlasku ja pilkan kohde kaikkien kansojen keskuudessa, joihin Herra sinut ajaa. ³⁸ Kylvät paljon siementä peltoosi, mutta korjaat vähän, sillä heinäsi sirkat syövät sen. ³⁹ Istutat viinitarhoja ja viljelet niitä, mutta et juo viiniä etkä korjaa rypäleitä, sillä madot syövät ne. ⁴⁰ Sinulla on oliivipuita kaikkialla maassasi, mutta et käytä niiden öljyä, sillä oliivit putoavat. ⁴¹ Saat poikia ja tyttäriä, mutta et pidä heitä, sillä he menevät pakkosiirtolaisuuteen. ⁴²

5. Mooseksen kirja

Heinäsiirkaparvet syövät kaikki puusi ja maasi sadon.⁴³ Muukalaiset, jotka asuvat keskuudessaasi, nousevat yhä korkeammalle ja korkeammalle sinun ylitsesi, mutta sinä laskeudut yhä alemmaksi.⁴⁴ He lainaavat sinulle, mutta sinä et lainaa heille. He ovat päälliköitä, ja sinä seuraat.⁴⁵ Kaikki nämä kiroukset tulevat osaksesi. Ne vainoavat sinua ja saavuttavat sinut, kunnes sinut tuhotaan, koska et kuullut Herran, sinun Jumalasi, ääntä etkä noudattanut hänen käskyjään ja säädöksiään, jotka hän sinulle antoi.⁴⁶ Ne ovat merkinä ja ihmeenä sinulle ja jälkeläisillesi ikuisesti.⁴⁷ Koska et palvellut Herraa, sinun Jumalaasi, ilolla ja riemulla menestyksen aikana,⁴⁸ niin nälässä ja janossa, alastomuudessa ja äärimmäisessä köyhyydessä palvelet vihollisiasi, jotka Herra lähettää sinua vastaan. Hän panee rautaisen ikeen kaulaasi, kunnes hän on sinut tuhonnut.⁴⁹ Herra tuo sinua vastaan kansan kaukaa, maan ääristä, kuin kotka syöksen alas, kansan, jonka kieltä et ymmärrä,⁵⁰ kansan, jolla on julmat kasvot, joka ei kunnioita vanhoja eikä sääli nuoria.⁵¹ He syövät karjasi jälkeläiset ja maasi sadon, kunnes sinut tuhotaan. He eivät jätä sinulle viljaa, viiniä tai öljyä, eivätkä karjasi vasikoita tai lampaittesi karitsoja, kunnes sinut on tuhottu.⁵² He piirittävät kaikki kaupunkisi, kunnes korkeat ja lujat muurisi, joihin luotit, kaatuvat. He piirittävät kaikki kaupunkisi kautta koko maan, jonka Herra, sinun Jumalasi, on sinulle antanut.⁵³ Piirityksen aikana, jonka vihollisesi sinulle aiheuttaa, joudut syömään kohtusi hedelmää, Herran, sinun Jumalasi, sinulle syntymien poikien ja tyttärien lihaa.⁵⁴ Jopa lempein ja herkin mies keskuudessaasi menettää myötätuntonsa omaa veljeään, rakastamaansa vaimoa ja jäljellä olevia lapsiaan kohtaan,⁵⁵ eikä hän jaa heille lastensa lihaa, jota hän syö. Se on kaikki, mitä hänelle jää, koska vihollisesi aiheuttaa sinulle ahdinkoa kaikkien kaupunkiesi piirityksen aikana.⁵⁶ Lempein ja herkin nainen keskuudessaasi—niin hieno ja herkkä, ettei hän uskaltaisi koskettaa maata jalkapohjallaan—kadehtii rakastamaansa aviomiestä ja omaa poikaansa tai tyttärtään.⁵⁷ kohdusta tulevaa jälkeläistä ja lapsia, joita hän synnyttää. Suuressa hädässään hän aikoo syödä heidät salaa, koska vihollisesi aiheuttaa sinulle ahdinkoa kaupunkiesi piirityksen aikana.⁵⁸ Jos et noudata tarkoin kaikkia tämän lain sanoja, jotka on kirjoitettu tähän kirjaan, etkä kunnioita tätä kunniakasta ja pelottavaa nimeä—Herraa, sinun Jumalaasi—⁵⁹ niin Herra

lähettää sinulle ja jälkeläisillesi kauhistuttavia vitsauksia, ankaria ja pitkittyneitä onnettomuuksia ja vakavia ja pitkäkestoisia sairauksia.⁶⁰ Hän tuo sinulle kaikki Egyptin taudit, joita pelkäsit, ja ne tarttuvat sinuun.⁶¹ Herra tuo sinulle myös kaikenlaisia sairauksia ja onnettomuuksia, joita ei ole mainittu tässä Lain kirjassa, kunnes sinut on tuhottu.⁶² Teitä, jotka olitte yhtä lukuisia kuin taivaan tähdet, jää vain vähän jäljelle, koska ette kuulleet Herran, teidän Jumalanne, ääntä.⁶³ Kuten Herra iloitsi teidän menestyksestänne ja lisääntymisestänne, niin hän iloittaa teidän tuhostanne ja häviöstänne. Teidät revitään juurineen siitä maasta, jota olette menossa ottamaan haltuunne.⁶⁴ Sitten Herra hajottaa teidät kaikkien kansojen sekaan, maan äärestä toiseen. Siellä palvelette muita jumalia—puusta ja kivistä tehtyjä, joita ette te eivätkä teidän isänne ole tunteneet.⁶⁵ Niiden kansojen keskuudessa ette löydä lepoa, ei paikkaa, jossa jalkapohjanne saisi levätä. Siellä Herra antaa teille levottoman mielen, silmät väsyneinä ikävästä ja epätoivoisen sydämen.⁶⁶ Elätte jatkuvassa epävarmuudessa, täynnä pelkoa sekä yöllä että päivällä, ettekä ole koskaan varmoja elämästänne.⁶⁷ Aamulla sanotte: "Jospa olisi ilta!" ja illalla: "Jospa olisi aamu!"—sydämenne pelon ja silmienne näkemien asioiden tähden.⁶⁸ Herra lähettää teidät takaisin laivoilla Egyptiin matkalle, jota sanoin teidän olevan tekemättä enää koskaan. Siellä tarjoatte itseänne myytäväksi vihollisillenne orjiksi ja orjattariksi, mutta kukaan ei osta teitä.

29

Nämä ovat ne liiton ehdot, jotka Herra käski Mooseksen tehdä israelilaisten kanssa Moaabin maassa, sen lisäksi, mitä hän oli tehnyt heidän kanssaan Hoorebilla.² Mooses kutsui koolle koko Israelin ja sanoi heille: "Te olette nähneet kaiken, mitä Herra teki Egyptissä faraoille, kaikille hänen virkamiehilleen ja koko hänen maalleen.³ Teidän silmänne ovat nähneet ne suuret koettelemukset, ne merkit ja ihmeet.⁴ Mutta tähän päivään asti Herra ei ole antanut teille ymmärtävää mieltä, eikä silmiä, jotka näkevät, eikä korvia, jotka kuulevat.⁵ Minä olen johdattanut teitä erämaassa neljäkymmentä vuotta; teidän vaatteenne eivät ole kuluneet yltänne, eivätkä sandaalit jaloistanne.⁶ Te ette ole syöneet leipää ettekä juoneet viiniä tai muuta käynnyttä juomaa, jotta tietäisitte, että minä olen Herra, teidän Jumalanne.⁷ Kun saavuitte tähän paikkaan, tulivat Sihon, Hesbonin kuningas, ja Og, Baasanin kuningas, sotimaan meitä vastaan, mutta

5. Mooseksen kirja

me voitimme heidät.⁸ Me otimme heidän maansa haltuumme ja annoimme sen perintöosaksi ruubenilaisille, gadilaisille ja puolelle Manassen sukukunnalle.⁹ Noudattakaa siis tämän liiton ehtoja ja toteuttakaa ne, jotta menestyisitte kaikessa, mitä teette.¹⁰ Te kaikki seisotte tänään Herran, teidän Jumalanne, edessä—teidän johtajanne, sukukuntanne, vanhimpanne ja virkamiehenne, kaikki Israelin miehet,¹¹ yhdessä lastenne ja vaimojenne kanssa, sekä leireissänne asuvat muukalaiset, jotka hakkaavat teille puita ja kantavat vettä,¹² astumaan Herran, teidän Jumalanne, liittoon, liittoon, jonka Herra tekee teidän kanssanne tänään ja vahvistaa valalla,¹³ perustaakseen teidät tänään kansakseen, jotta Hän olisi teidän Jumalanne, kuten Hän on teille luvannut ja kuten Hän on vannonut isillenne, Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille.¹⁴ En tee tätä liittoa ja tätä valaa ainoastaan teidän kanssanne,¹⁵ vaan myös niiden kanssa, jotka ovat täällä kanssamme tänään Herran, meidän Jumalamme, edessä, sekä niiden kanssa, jotka eivät ole täällä tänään.¹⁶ Te tiedätte, kuinka me elimme Egyptissä ja kuinka kuljimme kansojen läpi matkalla tänne.¹⁷ Te näitte heidän kauhistuttavat kuvansa ja epäjumalansa, puusta ja kivistä, hopeasta ja kullasta.¹⁸ Varmistakaa, ettei teidän keskuudessanne ole tänään miestä tai naista, sukua tai heimoa, jonka sydän kääntyy pois Herrasta, meidän Jumalastamme, palvomaan noiden kansojen jumalia; varmistakaa, ettei teidän keskuudessanne ole juurta, joka tuottaa sellaista katkeraa myrkyä.¹⁹ Kun sellainen henkilö kuulee tämän valan sanat ja siunaa itseään ajatellen: 'Minä olen turvassa, vaikka seurasinkin omaa itsepäistä sydäntäni,' se tuo tuhoa sekä hyvin kastellulle maalle että kuivalle.²⁰ Herra ei ole halukas antamaan heille anteeksi; Hänen vihansa ja kiivautensa palaa heitä vastaan. Jokainen kirous, joka on kirjoitettu tähän kirjaan, kohtaa heitä, ja Herra pyyhkii heidän nimensä pois taivaan alta.²¹ Herra erottaa heidät kaikista Israelin heimoista onnettomuutta varten, kaikkien tämän lain kirjaan kirjoitettujen liiton kirousten mukaisesti.²² Tulevat sukupolvet—teidän jälkeläisenne, jotka nousevat teidän jälkeenne, ja kaukaisista maista tulevat muukalaiset—näkevät ne onnettomuudet, jotka ovat kohdanneet maata, ja ne sairaudet, joilla Herra on sitä kurittanut.²³ Koko maa on oleva suolan ja rikin polttama autioma—ei kylvetä, ei kasva, ei nouse mitään kasvillisuutta. Se on oleva kuin Sodoman ja

Gomorran, Adman ja Seboimin hävitys, jotka Herra kukisti kiivaassa vihassaan.²⁴ Kaikki kansat kysyvät: 'Miksi Herra on tehnyt näin tälle maalle? Miksi tämä suuri vihan kiihko?'²⁵ Ja vastaus on: 'Koska tämä kansa hylkäsi Herran, heidän isiensä Jumalan, liiton, jonka Hän teki heidän kanssaan, kun Hän toi heidät pois Egyptistä.'²⁶ He menivät ja palvelivat muita jumalia ja palvoivat niitä, jumalia, joita he eivät tunteneet ja joita Hän ei ollut heille osoittanut.²⁷ Siksi Herran viha paloi tätä maata vastaan, tuoden sen päälle kaikki tähän kirjaan kirjoitetut kiroukset.²⁸ Vihassaan ja raivossaan Herra repi heidät irti heidän maastaan ja heitti heidät toiseen maahan, kuten on tänä päivänä.'²⁹ Salatut asiat kuuluvat Herralle, meidän Jumalallemme, mutta ne asiat, jotka on ilmoitettu, kuuluvat meille ja lapsillemme ikuisesti, jotta noudattaisimme kaikkia tämän lain sanoja.

30 Kun kaikki nämä siunaukset ja kiroukset, jotka olen asettanut eteesi, tulevat sinun osaksesi, ja sinä otat ne sydämeesi kaikissa kansoissa, joihin Herra, sinun Jumalasi, on sinut hajottanut,² ja sinä ja sinun lapsesi palaatte Herran, teidän Jumalanne, luo ja tottelette häntä kaikesta sydämestänne ja kaikesta sielustanne, kaiken sen mukaan, mitä minä tänä päivänä käsken teitä,³ niin Herra, sinun Jumalasi, kääntää kohtalosi ja armahtaa sinua ja kokoaa sinut jälleen kaikista kansoista, joihin hän on sinut hajottanut.⁴ Vaikka sinut olisi karkotettu maan ääriin, sieltä Herra, sinun Jumalasi, kokoaa sinut ja tuo sinut takaisin.⁵ Hän tuo sinut maahan, jonka sinun esi-isäsi omistivat, ja sinä otat sen haltuusi. Hän tekee sinut menestyvämmäksi ja lukuisammaksi kuin sinun esi-isäsi.⁶ Lisäksi Herra, sinun Jumalasi, ympärileikkaa sinun sydämesi ja sinun jälkeläistesi sydämet, jotta rakastaisit häntä kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi ja eläisit.⁷ Herra, sinun Jumalasi, kohdistaa kaikki nämä kiroukset sinun vihollisiisi, jotka vihaavat ja vainoavat sinua.⁸ Sinä kuulet jälleen Herran ääntä ja noudatat kaikkia hänen käskyjään, jotka minä annan sinulle tänä päivänä.⁹ Silloin Herra, sinun Jumalasi, tekee sinut ylenpalttisen menestyväksi kaikessa työssäsi, kohdussasi, karjasi jälkeläisissä ja maasi sadossa. Herra iloitsee jälleen sinusta hyvää tehden, kuten hän iloitsi sinun esi-isästäsi,¹⁰ jos kuuntelet Herraa, sinun Jumalaasi, ja noudatat hänen käskyjään ja säädöksiään, jotka on kirjoitettu tähän Lain Kirjaan, ja käännyt Herran, sinun Jumalasi, puoleen kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi.¹¹ Sillä tämä

5. Mooseksen kirja

käskey, jonka minä annan sinulle tänä päivänä, ei ole liian vaikea sinulle tai saavuttamattomissa. ¹² Se ei ole taivaassa, niin että sinun pitäisi kysyä: 'Kuka nousee taivaaseen hakemaan sen ja julistamaan sen meille, jotta voisimme noudattaa sitä?' ¹³ Eikä se ole meren takana, niin että sinun pitäisi kysyä: 'Kuka ylittää meren hakemaan sen ja julistamaan sen meille, jotta voisimme noudattaa sitä?' ¹⁴ Ei, sana on hyvin lähellä sinua; se on suussasi ja sydämessäsi, jotta voisit noudattaa sitä. ¹⁵ Katso, minä asetan tänä päivänä eteesi elämän ja menestyksen, kuoleman ja vastoinkäymisen. ¹⁶ Sillä minä käsken sinua tänä päivänä rakastamaan Herraa, sinun Jumalaasi, vaeltamaan hänen teitään ja pitämään hänen käskynsä, säädöksensä ja lakinsa; silloin sinä elät ja lisääntynyt, ja Herra, sinun Jumalasi, siunaa sinua maassa, johon olet menossa ottamaan sen haltuusi. ¹⁷ Mutta jos sydämesi kääntyy pois etkä tottele, ja jos sinut johdetaan kumartamaan muita jumalia ja palvelemaan niitä, ¹⁸ minä ilmoitan teille tänä päivänä, että te varmasti toudutatte. Te ette pitkään elä maassa, jota olette ylittämässä Jordanin yli mennäksenne ottamaan sen haltuusi. ¹⁹ Minä kutsun taivaan ja maan todistamaan teitä vastaan tänä päivänä, että olen asettanut eteenne elämän ja kuoleman, siunaukset ja kiroukset. Nyt valitse elämä, jotta sinä ja sinun jälkeläisesi saisitte elää ²⁰ rakastamalla Herraa, sinun Jumalaasi, kuuntelemalla hänen ääntään ja pitäytymällä hänessä. Sillä Herra on sinun elämäsi, ja hän antaa sinulle monta vuotta maassa, jonka hän vannoi antavansa sinun isillesi, Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille.

31 Sitten Mooses meni ja puhui nämä sanat koko Israelille: ² Hän sanoi heille: 'Olen nyt satakaksikymmentä vuotta vanha; en enää kykene johtamaan teitä, ja Herra on sanonut minulle: 'Sinä et tule ylittämään Jordania.' ³ Herra, teidän Jumalanne, kulkee edellänne. Hän hävittää nämä kansat teidän edestänne, ja te otatte haltuunne heidän maansa. Joosua kulkee myös edellänne, kuten Herra on puhunut. ⁴ Ja Herra tekee heille, kuten Hän teki Sihonille ja Ogille, amorilaisten kuninkaille, kun Hän tuhosi heidät ja heidän maansa. ⁵ Herra antaa heidät teidän käsiinne, ja teidän tulee tehdä heille kaikki, mitä olen käskennyt teidän tehdä. ⁶ Olkaa vahvoja ja rohkeita. Älkää pelätkö alkääkää kauhistuko heitä, sillä Herra, teidän Jumalanne, kulkee kanssanne; Hän ei jätä teitä eikä hylkää teitä.'

⁷ Sitten Mooses kutsui Joosuan ja sanoi hänelle koko

Israelin läsnä ollessa: 'Ole vahva ja rohkea, sillä sinä menet tämän kansan kanssa siihen maahan, jonka Herra vannoi heidän isilleen antavansa heille, ja sinä jaat sen heille perintöosaksi. ⁸ Herra itse kulkee edelläsi ja on kanssasi; Hän ei jätä sinua eikä hylkää sinua. Älä pelkää; älä lannistu.' ⁹ Niin Mooses kirjoitti tämän lain ja antoi sen leeviläisille papeille, jotka kantoivat Herran liitonarkkia, ja kaikille Israelin vanhimmille. ¹⁰ Sitten Mooses käski heitä: 'Joka seitsemännen vuoden lopussa, velkojen vapautusvuonna, lehtimajanjuhlassa, ¹¹ kun koko Israel tulee ilmestymään Herran, teidän Jumalanne, eteen siihen paikkaan, jonka Hän valitsee, teidän tulee lukea tämä laki heidän kuultavakseen, jotta he kuulisivat sen. ¹² Kootkaa kansa—miehet, naiset, lapset ja muukalaiset, jotka asuvat kaupungeissanne—jotta he kuuntelisivat ja oppisivat pelkäämään Herraa, teidän Jumalanne, ja noudattamaan tarkoin kaikkia tämän lain sanoja. ¹³ Heidän lapsensa, jotka eivät tunne tätä lakia, saavat kuulla sen ja oppivat kunnioittamaan Herraa, teidän Jumalanne, niin kauan kuin elätte siinä maassa, jonka te olette ylittämässä Jordanin saadaksenne haltuunne. ¹⁴ Herra sanoi Moosekselle: 'Kuolemasi aika on lähellä. Kutsu Joosua ja esittäytykää ilmestysmajassa, missä minä annan hänelle tehtävän.' Niin Mooses ja Joosua menivät ja esittäytyivät ilmestysmajassa. ¹⁵ Herra ilmestyi majassa pilvipatsaassa, ja pilvi seisoi majan ovella. ¹⁶ Herra sanoi Moosekselle: 'Sinä olet pian lepäävä isiesi kanssa, ja tämä kansa kääntyy pian niiden vieraiden jumalien puoleen, joita on maassa, johon he ovat menossa. He hylkäävät minut ja rikkovat liiton, jonka olen tehnyt heidän kanssaan. ¹⁷ Sinä päivänä vihani syttyy heitä vastaan, ja minä hylkään heidät ja katken kasvoni heiltä, ja heidät kulutetaan. Monet onnettomuudet ja vitsaukset kohtaavat heitä, ja he sanovat: 'Eikö nämä onnettomuudet ole tulleet meidän osaksemme, koska Jumalamme ei ole meidän kanssamme?' ¹⁸ Minä varmasti katken kasvoni sinä päivänä kaiken sen pahan tähden, mitä he ovat tehneet kääntyessään muiden jumalien puoleen. ¹⁹ 'Kirjoita nyt tämä laulu ja opeta se israelilaisille; pane se heidän huulilleen, jotta se olisi todistajana minua vastaan. ²⁰ Kun tuon heidät maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa, maahan, jonka vannoin heidän isilleen, ja he syövät ja tulevat kylläisiksi ja menestyvät, he kääntyvät muiden jumalien puoleen ja palvovat niitä, hylkäävät minut ja

5. Mooseksen kirja

rikkovat minun liittoni.²¹ Kun monet onnettomuudet ja vitsaukset kohtaavat heitä, tämä laulu todistaa heitä vastaan, koska se ei unohdu heidän jälkeläisiltään. Minä tiedän, mitä he ovat taipuvaisia tekemään, jo ennen kuin tuon heidät maahan, jonka olen heille vannoinut.”²² Niin Mooses kirjoitti tämän laulun sinä päivänä ja opetti sen israelilaisille.²³ Herra antoi Joosualle, Nunin pojalle, tehtävän sanoen: ”Ole vahva ja rohkea, sillä sinä viet israelilaiset siihen maahan, jonka olen heille vannoinut, ja minä olen kanssasi.”²⁴ Kun Mooses oli saanut kirjoitettua tämän lain sanat kirjaan alusta loppuun,²⁵ hän antoi käskyn leeviläisille, jotka kantoivat Herran liitonarkkia: ”Ottakaa tämä lain kirja ja asettakaa se Herran, teidän Jumalanne, liitonarkin viereen. Siellä se pysyy todistuksena teitä vastaan.”²⁷ Sillä minä tiedän, kuinka kapinallisia ja niskureita te olette. Jos olette olleet kapinallisia Herraa vastaan, kun minä vielä elän teidän kanssanne, kuinka paljon enemmän te kapinoitte minun kuolemani jälkeen?²⁸ Kootkaa kaikki heimojenne vanhimmat ja virkamiehet eteeni, jotta voin puhua nämä sanat heidän kuultensa ja kutsua taivaan ja maan todistamaan heitä vastaan.²⁹ Sillä minä tiedän, että kuolemani jälkeen te toimitte turmeltuneesti ja käännytte pois siitä, jonka olen teille käsenyt. Tulevina päivinä teitä kohtaa onnettomuus, koska teette pahaa Herran silmissä, suuttuttaen Hänet kättenne teoilla.”³⁰ Ja Mooses lausui tämän laulun sanat alusta loppuun koko Israelin seurakunnan kuullen:

32 Kuulkaa, te taivaat, niin minä puhun; kuulkoon maa minun suuni sanat.² Sateena vuotakoon minun opetukseni, kasteena minun sanani, kuin hieno sade nuorelle ruoholle ja kuin kuurot yrtille.³ Sillä minä julistan Herran nimen; antakaa kunniaa meidän Jumalallemme!⁴ Kallio, hänen tekonsa ovat täydelliset, sillä kaikki hänen tiensä ovat oikeat. Uskollinen Jumala, ilman vääryyttä, vanhurskas ja oikeamielinen on hän.⁵ He ovat turmelleet itsensä häntä vastaan; he eivät ole hänen lapsiaan, vaan vikainen ja kieroutunut sukupolvi.⁶ Näinkö te palkitsette Herran, te tyhmit ja ymmärtämättömät kansa? Eikö hän ole sinun Isäsi, joka sinut osti? Hän teki sinut ja vahvisti sinut.⁷ Muista muinaisia päiviä, ajattele monien sukupolvien vuosia. Kysy isältäsi, niin hän ilmoittaa sinulle; vanhimmiltasi, niin he kertovat sinulle.⁸ Kun Korkein antoi kansoille perintöosat, kun hän jakoi

ihmiskunnan, hän määräsi kansojen rajat Israelin lasten luvun mukaan.⁹ Sillä Herran kansa on hänen perintöosansa, Jaakob on hänen valittu perintönsä.¹⁰ Hän löysi hänet autiomaasta, erämaan ulvovasta tyhjiydestä; hän ympäröi hänet, hän huolehti hänestä, hän varjeli häntä kuin silmäteränsä.¹¹ Kuin kotka, joka herättää pesänsä, leijuu poikastensa yllä, levittää siipensä, ottaa ne, kantaa niitä sulillaan,¹² Herra yksin johti häntä, eikä ollut vierasta jumalaa hänen kanssaan.¹³ Hän antoi hänen ratsastaa maan korkeuksilla, ja hän söi pellon antimia; hän antoi hänen imeä hunajaa kalliosta ja öljyä piikivestä.¹⁴ Karjan kermää ja lauman maitoa, karitsojen rasvaa, ja Basanin rotuisia pässejä, ja vuohia, vehnän parasta; ja sinä joit viiniä viinirypäleiden verestä.¹⁵ Mutta Jesurun tuli hyvinvoivaksi ja kylläiseksi; sinä tulit lihavaksi, paksuksi ja sileäksi; sitten hän hylkäsi Jumalan, joka hänet teki, ja pilkkasi pelastuksensa Kalliota.¹⁶ He herättivät hänen kiivautensa vierailla jumalilla; iljettävillä teoilla he vihastuttivat hänet.¹⁷ He uhrasivat hengille, jotka eivät ole jumalia, jumalille, joita he eivät tunteneet, uusille jumalille, jotka olivat hiljattain ilmestyneet, joita teidän isänne eivät pelänneet.¹⁸ Sinä unohdit Kallion, joka sinut synnytti, ja unohdit Jumalan, joka antoi sinulle elämän.¹⁹ Herra näki sen ja hylkäsi heidät, koska hänen poikansa ja tyttärensä herättivät hänen vihansa.²⁰ Ja hän sanoi: 'Minä peitän kasvoni heiltä, minä näen, mikä heidän loppunsa on; sillä he ovat kieroutunut sukupolvi, lapsia, joissa ei ole uskollisuutta.’²¹ He ovat tehneet minut mustasukkaiseksi sillä, mikä ei ole jumala; he ovat vihastuttaneet minut epäjumalillaan. Niinpä minä teen heidät kateellisiksi sillä, mikä ei ole kansa; minä ärsytän heitä mielettömällä kansalla.²² Sillä tuli on syttynyt minun vihostani, ja se palaa haudan syvyiksiin asti, kuluttaa maan ja sen sadon, ja syyttää vuorten perustukset tuleen.²³ Ja minä tuon onnettomuuksia heidän päälleen; minä käytän loppuun nuoleni heihin.²⁴ Heidä kuluttaa nälkä, ja rutto ja katkera vitsaus tuhoavat heidät; minä lähetän petojen hampaat heidän kimppuunsa, maan tomussa matelevien myrkkyyjen kanssa.²⁵ Ulkona miekka vie, ja sisällä kauhu, sekä nuorukaiselta että neitseltä, imeväiseltä ja harmaahapsiselta mieheltä.²⁶ Minä olisin sanonut: "Minä hajotan heidät kauas, minä teen heidän muistonsa katoamaan ihmisten keskuudesta,"²⁷ ellen olisi pelännyt vihollisen pilkkaa, etteivät heidän vastustajansa ymmärtäisi väärin, etteivät he sanoisi:

5. Mooseksen kirja

"Meidän kätemme on voittanut, ei Herra tehnyt kaikkea tätä." ²⁸ Sillä he ovat kansa, jolla ei ole ymmärrystä, eikä heissä ole ymmärrystä. ²⁹ Jos heillä olisi viisautta, he ymmärtäisivät tämän; he käsittäisivät lopullisen kohtalonsa! ³⁰ Kuinka yksi voisi ajaa tuhatta takaa, ja kaksi panna kymmenentuhatta pakoon, ellei heidän Kallionsa olisi antanut heitä, ja ellei Herra olisi luovuttanut heitä? ³¹ Sillä heidän kallionsa ei ole niin kuin meidän Kalliomme; meidän vihollisemme itse ovat tuomareina. ³² Sillä heidän viiniköynnöksensä on Sodomian viiniköynnöksestä ja Gomorran pelloilta; heidän rypäleensä ovat kuin myrkyä, heidän terttunsa ovat katkeria. ³³ Heidän viininsä on kuin käärmien myrkyä ja kyykärmien julmaa myrkyä. ³⁴ 'Eikö tämä ole tallennettu minulle, sinetöitynä minun aarrekammioissani? ³⁵ Kosto kuuluu minulle, ja maksu, ajaksi, jolloin heidän jalkansa horjahtaa; sillä heidän onnettomuutensa päivä on lähellä, ja heidän tuomionsa lähestyy nopeasti.' ³⁶ Sillä Herra puolustaa kansaansa ja osoittaa sääliä palvelijoilleen, kun hän näkee, että heidän voimansa on mennyt, eikä ole ketään jäljellä, orjaa tai vapaata. ³⁷ Silloin hän sanoo heistä: 'Missä ovat heidän jumalansa, kallio, johon he turvautuivat, ³⁸ jotka sitten kuluttivat uhrien rasvan ja joivat juomauhrin viinin? Nouskoot he ja auttakoot teitä, olkoot he teidän suojanne! ³⁹ Huomatkaa nyt, että minä, minä olen hän, eikä ole muuta jumalaa minun rinnallani; minä tuon kuoleman ja annan elämän; minä haavoitan ja minä parannan; eikä ole ketään, joka voisi pelastaa minun kädestäni. ⁴⁰ Sillä minä nostan käteni taivaaseen ja julistan: Niin totta kuin minä elän ikuisesti, ⁴¹ jos minä teroitan säihkyvän miekkani ja käteni tarttuu tuomioon, minä kosten vihollisilleni ja maksan niille, jotka vihaavat minua. ⁴² Minä teen nuoleni verestä juopuneiksi, ja miekkani kuluttaa lihaa—kaatuneiden ja vankien verestä, vihollisen pitkähiuksisista päistä.' ⁴³ Iloitkaa, te kansat, hänen kansansa kanssa; sillä hän kostaa palvelijoidensa veren, ja kostaa vihollisilleen, ja sovittaa maansa ja kansansa. ⁴⁴ Mooses tuli ja puhui tämän laulun kaikki sanat kansan kuullen, hän ja Joosua, Nuunin poika. ⁴⁵ Ja niin, kun Mooses oli lopettanut näiden sanojen puhumisen koko Israelille: ⁴⁶ hän sanoi heille: "Ottakaa sydämeenne kaikki ne sanat, joilla minä tänään varoitan teitä, että te voisitte opettaa ne lapsillenne, että he olisivat tarkkoja noudattamaan tämän lain kaikkia sanoja. ⁴⁷

Sillä se ei ole teille tyhjää sana, vaan teidän elämänne, ja tämän sanan kautta te saatte elää kauan siinä maassa, jota te olette ylittämässä Jordanin omistaaksenne." ⁴⁸ Sinä samana päivänä Herra puhui Moosekselle, ⁴⁹ "Mene ylös Abarimin vuoristoon, Nebon vuorelle, joka on Mooabin maassa, Jerikoa vastapäätä, ja katso Kanaanin maata, jonka minä annan Israelin kansalle omistukseksi. ⁵⁰ Ja sinä kuolet vuorella, jolle nouset, ja sinut kootaan kansasi luo, aivan kuten veljesi Aaron kuoli Horin vuorella ja koottiin kansansa luo, ⁵¹ koska sinä rikotit uskosi minuun Israelin kansan keskellä Meriban-Kadesin vesillä, Siinin erämaassa, koska et pitänyt minua pyhänä Israelin kansan keskellä. ⁵² Sillä sinä saat nähdä maan edessäsi, mutta et pääse sinne, siihen maahan, jonka minä annan Israelin kansalle."

33 Tämä on se siunaus, jonka Mooses, Jumalan mies, antoi israelilaisille ennen kuolemaansa. ² Hän sanoi: "Herra tuli Siinailta ja nousi heille Seiristä; hän loisti esiin Paranin vuorelta. Hän tuli pyhien kymmenientuhansien kanssa; hänen oikealla puolellaan oli heille välikkyvä salama. ³ Totisesti, hän rakastaa kansoja; kaikki pyhät ovat hänen kädessään. He seuraavat hänen askeleitaan ja ottavat hänen sanoistaan. ⁴ Mooses antoi meille lain, Jaakobin seurakunnan omaisuuden. ⁵ Hän oli kuningas Jesurunissa, kun kansan johtajat kokoontuivat, Israelin heimot yhdessä. ⁶ "Eläköön Ruuben älköönkä kuolko, älköönkä hänen väkensä olko vähäinen." ⁷ Ja näin hän sanoi Juudasta: "Kuule, Herra, Juudan ääni, ja tuo hänet kansansa luo. Omilla käsillään hän taistelee heidän puolestaan, ja olkoon sinä apu hänen vastustajiaan vastaan." ⁸ Leeivistä hän sanoi: "Olkoon sinun Tummimisi ja Urimisi uskollisella palvelijallasi, jota sinä koettelit Massassa ja jonka kanssa sinä ritelit Meriban vesillä. ⁹ Hän sanoi isästään ja äidistään: 'En välitä heistä.' Hän ei tunnustanut veljiään eikä pitänyt omia lapsiaan arvossa, sillä he pitivät sinun sanasi ja vartioivat sinun liittosi. ¹⁰ He opettavat sinun säädöksesi Jaakobille ja sinun lakisi Israelille. He uhraavat suitsuketta sinun edessäsi ja kokonaispolttouhreja sinun alttarillasi. ¹¹ Siunaa hänen voimaansa, Herra, ja iloitse hänen kätensä työstä. Murskaa ne, jotka nousevat häntä vastaan, hänen vihollisensa, kunnes he eivät enää nouse." ¹² Benjaminista hän sanoi: "Olkoon Herran rakastettu turvassa hänen luonaan, joka suojaaa häntä koko päivän, ja hänen hartioidensa

5. Mooseksen kirja

välissä hän lepää." ¹³ Joosefista hän sanoi: "Siunatkoon Herra hänen maataan taivaan kalliilla kasteella ja syvyyksien vesillä, jotka ovat alhaalla; ¹⁴ auringon parhaalla sadolla ja kuukausien hienoimmilla tuotteilla; ¹⁵ muinaisten vuorten parhailla lahjoilla ja ikuisesti kestävien kukkuloiden runsaudella; ¹⁶ maan parhailla lahjoilla ja sen täyteydellä, ja sen suosiolla, joka asui palavassa pensaassa. Olkoot nämä Joosefin pään päällä, hänen veljiensä joukossa olevan ruhtinaan otsalla. ¹⁷ Majesteetissa hän on kuin esikoishärkä; hänen sarvensa ovat villihärän sarvet. Niillä hän puskee kansoja, aina maan ääriin saakka. Sellaiset ovat Efraimin kymmenet tuhannet, sellaiset ovat Manassen tuhannet." ¹⁸ Sebulonista hän sanoi: "Iloitse, Sebulon, lähtiessäsi, ja sinä, Isaskar, telttoissasi. ¹⁹ He kutsuvat kansoja vuorelle; siellä he uhraavat vanhurskaita uhreja. He nauttivat merten runsaudesta ja hiekkaan kätkeyistä aarteista." ²⁰ Gadista hän sanoi: "Siunattu on se, joka laajentaa Gadin aluetta! Gad asuu siellä kuin leijona, repien käsivartta ja päätä. ²¹ Hän valitsi itselleen parhaan maan; johtajan osuus pidettiin hänelle. Hän tuli kansan päämiesten kanssa; hän toteutti Herran oikeuden ja hänen säädöksensä Israelin kanssa." ²² Danista hän sanoi: "Dan on leijonanpentu, joka hyppää ulos Baasanista." ²³ Naftalista hän sanoi: "Naftali on täynnä Herran suosiota ja täynnä hänen siunaustaan; hän ottaa haltuunsa meren ja etelän." ²⁴ Asserista hän sanoi: "Siunatuin pojista on Asser; olkoon hän veljiensä suosiossa, ja kastakoon hän jalkansa öljyyn. ²⁵ Sinun porttiesi salvat ovat rautaa ja pronssia, ja sinun voimasi on yhtä suuri kuin päiväsi. ²⁶ "Ei ole ketään Jesurunin Jumalan kaltaista, joka ratsastaa taivaiden halki apunasi ja pilvissä majesteettisuudessaan. ²⁷ Iankaikkinen Jumala on sinun turvasi, ja alapuolellasi ovat hänen ikuiset käsivartensa. Hän ajaa vihollisesi pois edestäsi, julistaen: 'Voittakaa heidät!' ²⁸ Niin Israel asuu turvassa; Jaakob asuu turvallisesti viljan ja uuden

viinin maassa, jossa taivaat tiputtavat kastetta. ²⁹ Siunattu olet sinä, Israel! Kuka on sinun kaltaisesi, kansa, jonka Herra on pelastanut? Hän on sinun kilpesi ja auttajasi ja sinun loistava miekkasi. Vihollisesi matelevat edessäsi, ja sinä astut heidän korkeille paikoilleen."

34 Mooses nousi Mooabin arolta Nebon vuorelle, Pisgan huipulle, vastapäätä Jerikoa. Herra näytti hänelle koko maan, Gileadista Daniin asti, ² koko Naftalin, Efraimin ja Manassen alueet, ja koko Juudan maan aina läntiseen mereen asti, ³ Negevin ja koko alueen Jerikon laaksosta, palmukaupungista, aina Soariin asti. ⁴ Herra sanoi hänelle: "Tämä on se maa, jonka minä valalla vannoin Abrahamille, Iisakille ja Jaakobille, sanoen: 'Minä annan sen sinun jälkeläisillesi.' Minä olen antanut sinun nähdä sen omin silmin, mutta sinä et mene sinne yli." ⁵ Niin Mooses, Herran palvelija, kuoli siellä Mooabin maassa, Herran sanan mukaan. ⁶ Hänet haudattiin laaksoon Mooabissa, vastapäätä Beet-Peoria, mutta tähän päivään mennessä kukaan ei tiedä hänen hautansa paikkaa. ⁷ Mooses oli satakaksikymmentä vuotta vanha kuollessaan, mutta hänen näkönsä ei ollut heikentynyt eikä hänen voimansa vähentynyt. ⁸ Israelilaiset surivat Moosesta Mooabin arolta kolmekymmentä päivää, kunnes Mooseksen itku- ja suruaika päättyi. ⁹ Joosua, Nuunin poika, oli täynnä viisauden henkeä, koska Mooses oli laskenut kätensä hänen päälleen. Israelilaiset tottelivat häntä ja tekivät niin kuin Herra oli Moosekselle käkenyt. ¹⁰ Israelissa ei ole noussut profeettaa Mooseksen vertaista, jonka Herra tuns kasvoista kasvoin, ¹¹ kaikkien niiden merkkien ja ihmeiden vuoksi, jotka Herra lähetti hänet tekemään Egyptissä, faraota, kaikkia hänen palvelijoitaan ja koko hänen maataan vastaan— ¹² ja kaiken sen suuren voiman ja kaikkien niiden suurten tekojen vuoksi, jotka Mooses teki koko Israelin nähden.

Joosuan kirja

1 Mooseksen, Herran palvelijan, kuoleman jälkeen Herra puhui Nunin pojalle Joosualle, joka oli palvellut Moosesta, sanoen: ² "Moses, minun palvelijani, on kuollut. Nouse siis nyt, sinä ja kaikki nämä ihmiset, ja ylittäkää Jordan-joki siihen maahan, jonka minä annan israelilaisille. ³ Jokaisen paikan, johon jalkasi astuu, olen antanut teille, aivan kuten lupasin Moosekselle. ⁴ Teidän alueenne ulottuu erämaasta ja Libanonista suureen Eufrat-virtaan—koko heettiläisten maahan—ja Suureen mereen lännessä. ⁵ Kukaan ei voi kestää sinua vastaan koko elämäsi päivinä. Niin kuin olin Mooseksen kanssa, niin olen sinun kanssasi; en jätä sinua enkä hylkää sinua. ⁶ Ole vahva ja rohkea, sillä sinä johdat nämä ihmiset perimään maan, jonka minä vannoin heidän esi-isilleen antavani heille. ⁷ Ole vain vahva ja hyvin rohkea; ole tarkka noudattamaan kaikkea lakia, jonka palvelijani Mooses käski sinua noudattamaan; älä poikkea siitä oikealle äläkä vasemmalle, jotta menestyisit, minne ikinä menetkin. ⁸ Tämän lain kirjan ei pidä poistua suustasi; mietiskele sitä päivin ja öin, jotta olisit tarkka tekemään kaiken, mitä siihen on kirjoitettu. Silloin teet tiesi menestyväksi ja saavutat menestyksen. ⁹ Enkö ole käskennyt sinua? Ole vahva ja rohkea. Älä pelkää äläkä kauhistu, sillä Herra, sinun Jumalasi, on kanssasi, minne ikinä menetkin." ¹⁰ Niin Joosua käski kansan upseereita, sanoen: ¹¹ "Kulkekaa leirin läpi ja käskekää kansaa: 'Valmistakaa eväanne, sillä kolmen päivän kuluttua te ylittätte Jordanin ottaaksenne haltuunne maan, jonka Herra, teidän Jumalanne, antaa teille.'" ¹² Joosua puhutteli ruubenilaisia, gadilaisia ja Manassen puolta heimoa, ¹³ "Muistakaa käsky, jonka Mooses, Herran palvelija, antoi teille: 'Herra, teidän Jumalanne, antaa teille lepoa ja antaa teille tämän maan.' ¹⁴ Teidän vaimonne, lapsenne ja karjanne saavat jäädä siihen maahan, jonka Mooses antoi teille Jordanin itäpuolella, mutta kaikki teidän sotaurhonne, valmiina taisteluun, on mentävä edellä muiden israelilaisten ja autettava heitä, ¹⁵ kunnes Herra antaa heille levon, kuten Hän on antanut teille, ja hekin ovat ottaneet haltuunsa maan, jonka Herra, teidän Jumalanne, antaa heille. Sen jälkeen voitte palata ja asettua omaan maahanne, jonka Mooses, Herran palvelija, antoi teille Jordanin itäpuolella auringonnousun suuntaan." ¹⁶ He vastasivat Joosualle: "Me teemme kaiken, mitä olet käskennyt meille, ja menemme minne ikinä lähetät meidät. ¹⁷ Aivan kuten tottelimme Moosesta kaikessa, niin me

tottellemme sinua. Kunhan vain Herra, sinun Jumalasi, on kanssasi, kuten Hän oli Mooseksen kanssa. ¹⁸ Jokainen, joka kapinoi käskyäsi vastaan eikä tottele sanojasi kaikessa, mitä käsket, on surmattava. Ole vain vahva ja rohkea!"

2 Sitten Nunin poika Joosua lähetti kaksi miestä vakoojina salaa Sittimistä ja käski heitä: "Menkää ja tutkikaa maa, erityisesti Jeriko." He menivät ja tulivat portto Rahabin taloon, jossa he yöpyivät. ² Jerikon kuninkaalle ilmoitettiin: "Katso, tänne on tullut tänä yönä miehiä israelilaisten joukosta vakoilemaan maata." ³ Niinpä Jerikon kuningas lähetti sanan Rahabille sanoen: "Tuo ulos ne miehet, jotka ovat tulleet luoksesi ja menneet taloosi, sillä he ovat tulleet vakoilemaan koko maata." ⁴ Mutta nainen oli ottanut ne kaksi miestä ja piilottanut heidät. Hän vastasi: "Kyllä, miehet tulivat luokseni, mutta en tiennyt, mistä he olivat. ⁵ Hämärän aikaan, kun kaupungin portti oli suljettava, he lähtivät. En tiedä, minne he menivät. Seuratkaa heitä nopeasti, sillä saatatte saavuttaa heidät." ⁶ (Kuitenkin hän oli vienyt heidät katolle ja piilottanut heidät pellavakimppujen alle, jotka hän oli levittänyt katolle.) ⁷ Niin miehet lähtivät ajamaan heitä takaa Jordanin kahlaamoille asti, ja heti kun takaa-ajajat olivat lähteneet, portti suljettiin. ⁸ Ennen kuin vakoojat menivät makuulle yöksi, hän meni heidän luokseen katolle ⁹ ja sanoi heille: "Minä tiedän, että Herra on antanut teille tämän maan ja että suuri pelko teistä on vallannut meidät, niin että kaikki maan asukkaat ovat epätoivoisia teidän takianne. ¹⁰ Olemme kuulleet, kuinka Herra kuivasi Punaisenmeren veden edestänne, kun tulitte Egyptistä, ja mitä teitte Sihonille ja Ogille, kahdelle amorilaisten kuninkaalle Jordanin tuolla puolen, jotka te täysin tuhositte. ¹¹ Kun kuulimme siitä, sydämemme suli pelosta eikä kenelläkään ollut enää rohkeutta teidän takianne, sillä Herra, teidän Jumalanne, on Jumala ylhäällä taivaassa ja alhaalla maan päällä. ¹² "Vanno nyt minulle Herran kautta, että osoitatte ystävällisyyttä perheelleni, kuten minä olen osoittanut ystävällisyyttä teille. Antakaa minulle varma merkki ¹³ että säästätte isäni ja äitini, veljeni ja sisareni ja kaikki, jotka kuuluvat heille, ja pelastatte meidät kuolemasta." ¹⁴ Miehet vakuuttivat hänelle: "Elämämme teidän puolestanne! Jos ette paljasta tätä asiaamme, kohtelemme teitä ystävällisesti ja uskollisesti, kun Herra antaa meille maan." ¹⁵ Sitten hän laski heidät alas ikkunasta

Joosuan kirja

köyden avulla, sillä hänen talonsa oli osa kaupungin muuria, joten hän asui muurilla. ¹⁶ Hän neuvoi heitä: "Menkää vuorille, jotta takaa-ajajat eivät löydä teitä. Piiloutukaa sinne kolmeksi päiväksi, kunnes he palaavat, ja jatkakaa sitten matkaanne." ¹⁷ Miehet sanoivat hänelle: "Tämä vala, jonka olet saanut meidät vannomaan, ei sido meitä" ¹⁸ ellet, kun tulemme maahan, sido tätä punaista nauhaa ikkunaan, josta laskit meidät alas, ja kokoa isäsi, äitisi, veljesi ja koko perheesi taloosi. ¹⁹ Jos joku heistä menee ulos talostasi kadulle, hänen verensä on hänen omalla päällään; emme ole vastuussa. Mutta jos joku, joka on kanssasi talossa, vahingoittuu, hänen verensä on meidän päällämme. ²⁰ Mutta jos paljastat tämän asian, olemme vapautetut valasta, jonka olet saanut meidät vannomaan." ²¹ Hän suostui: "Olkoon niin kuin sanotte." Niin hän lähetti heidät pois, ja he lähtivät. Sitten hän satoi peniaisen nauhan ikkunaan. ²² Kun he lähtivät, he menivät vuorille ja pysyivät siellä kolme päivää, kunnes takaa-ajajat olivat etsineet koko tien varrelta ja palanneet löytämättä heitä. ²³ Sitten ne kaksi miestä palasivat, laskeutuivat vuorilta, ylittivät joen ja tulivat Nunin pojan Joosuan luo. He kertoivat hänelle kaiken, mitä heille oli tapahtunut. ²⁴ He sanoivat Joosualle: "Herra on varmasti antanut koko maan meidän käsiimme; kaikki ihmiset ovat epätoivoisia meidän takiamme."

3 Joosua nousi varhain aamulla, ja hän ja kaikki israelilaiset lähtivät liikkeelle Sittimistä ja saapuivat Jordanille, jossa he leiriytyivät ennen kuin ylittivät sen. ² Kolmen päivän kuluttua päällysmiehet kulkivat leirin läpi; ³ ja he käskivät kansaa sanoen: "Kun näette Herran, teidän Jumalanne, liitonarkun, jota leeviläispapit kantavat, teidän on lähdettävä paikalta ja seurattava sitä. ⁴ Mutta teidän ja sen välillä on oltava noin kaksikuhatta kynnärrää. Älkää menkö lähelle sitä, jotta tietäisitte tien, jota teidän on kuljettava, sillä jotte ole kulkeneet tätä tietä aikaisemmin." ⁵ Joosua sanoi kansalle: "Pyhittäytykää, sillä huomenna Herra tekee ihmeitä teidän keskuudessanne." ⁶ Ja Joosua sanoi papeille: "Ottakaa liitonarkku ja menkää kansan edellä." Niin he ottivat arkun ja menivät kansan edellä. ⁷ Herra sanoi Joosualle: "Tänä päivänä minä alan korottaa sinut koko Israelin silmissä, jotta he tietäisivät, että kuten olin Mooseksen kanssa, niin olen myös sinun kanssasi. ⁸ Sinun on käskettävä pappeja, jotka kantavat liitonarkkua, sanoen: 'Kun tulette Jordanin vesien reunalle, pysähtykää Jordanissa.'" ⁹ Joosua

puhutteli israelilaisia: "Kokoontukaa kuulemaan Herran, teidän Jumalanne, sanat." ¹⁰ Ja Joosua sanoi: "Tästä te tiedätte, että elävä Jumala on teidän keskuudessanne ja että hän varmasti karkottaa teidän tieltänne kanaanilaiset, heettiläiset, hivviläiset, perissiläiset, girgasilaiset, amorilaiset ja jebusilaiset. ¹¹ Katso, Herran, koko maan, liitonarkku menee teidän edellänne Jordanille. ¹² Valitkaa siis nyt kaksitoista miestä Israelin heimoista, yksi mies kustakin heimosta. ¹³ Ja tapahtuu, että heti kun niiden pappien jalkapohjat, jotka kantavat Herran, koko maan Herran, arkkua, lepäävät Jordanin vesissä, alavirtaan virtaavat vedet katkaistaan ja ne nousevat kasaksi." ¹⁴ Kun kansa lähti liikkeelle teltoistaan ylittääkseen Jordanin, pappien kantaessa liitonarkkua heidän edellään, ¹⁵ ja kun papit, jotka kantoivat arkkua, saapuivat Jordanille ja heidän jalkansa kastuivat veden reunaan (sillä Jordan tulvi kaikkien rantojensa yli sadonkorjuun aikana), ¹⁶ ylävirrasta virtaavat vedet pysähtyivät ja nousivat kasaksi kaukana, Adam-nimisessä kaupungissa, lähellä Saretania, kun taas vedet, jotka virtasivat alas Arabahin mereen, Suolamereen, katkaistiin kokonaan. Niin kansa ylitti vastapäätä Jerikoa. ¹⁷ Papit, jotka kantoivat Herran liitonarkkua, seisovat lujasti kuivalla maalla Jordanin keskellä, kunnes koko Israel ylitti kuivalla maalla, kunnes koko kansa oli suorittanut ylityksen.

4 Kun koko kansa oli ylittänyt Jordanin, Herra puhui Joosualle, ² "Valitse kansan keskuudesta kaksitoista miestä, yksi mies kustakin heimosta, ³ ja käske heidän ottaa kaksitoista kiveä Jordanin keskeltä, siitä paikasta, missä papit seisovat lujina, ja kantaa ne mukanaan paikkaan, jossa aiotte yöpyä tänä yönä." ⁴ Niin Joosua kutsui ne kaksitoista miestä, jotka hän oli nimennyt Israelin pojista, yhden miehen kustakin heimosta, ⁵ ja hän sanoi heille: "Menkää Herran, teidän Jumalanne, arkin edellä Jordanin keskelle, ja kukin nostakoon kiven olkapäälleen, Israelin heimojen lukumäärän mukaan. ⁶ Tämä on merkinä teidän keskuudessanne. Tulevaisuudessa, kun lapsenne kysyvät: 'Mitä nämä kivet merkitsevät?' ⁷ teidän tulee selittää heille: 'Jordanin vedet pysähtyivät Herran liitonarkin edessä. Kun se ylitti Jordanin, vedet katkesivat.' Nämä kivet ovat oleva ikuinen muistomerkki Israelin kansalle." ⁸ Israelilaiset tekivät täsmälleen kuten Joosua oli käskennyt. He ottivat kaksitoista kiveä Jordanin keskeltä, kuten Herra oli ohjeistanut

Joosuan kirja

Joosuaa, Israelin heimojen lukumäärän mukaan, ja he kuljettivat ne leiriinsä, missä he asettivat ne. ⁹ Joosua pystytti myös kaksitoista kiveä Jordanin keskelle siihen paikkaan, missä liitonarkkia kantavat papit olivat seisleet, ja ne ovat siellä tähän päivään asti. ¹⁰ Papisto, joka kantoi arkia, seisoi Jordanin keskellä, kunnes kaikki, mitä Herra oli käskenyt Joosualle, oli suoritettu kansan toimesta, noudattaen kaikkea, mitä Mooses oli käskenyt Joosualle. Kansa kiirehti yli, ¹¹ ja kun kaikki olivat ylittäneet, Herran arkki ja papit tulivat toiselle puolelle kansan katsellessa. ¹² Ruubenin, Gadin ja Manassen puolikkaan heimon pojat ylittivät taistelumuodostelmassa israelilaisten edellä, kuten Mooses oli heitä käskenyt. ¹³ Noin neljäkymmentä tuhatta sotaan varustettua miestä ylitti Herran edessä Jerikon tasangoille valmiina sotaan. ¹⁴ Sinä päivänä Herra korotti Joosuan koko Israelin silmissä, ja he kunnoittivat häntä koko hänen elämänsä ajan, aivan kuten he olivat kunnoittaneet Moosesta. ¹⁵ Sitten Herra puhui Joosualle ja sanoi ¹⁶ "Käsketään liitonarkkia kantavia pappeja nousemaan Jordanista." ¹⁷ Niinpä Joosua käski pappeja: "Nouskaa Jordanista." ¹⁸ Kun liitonarkkia kantavat papit nousivat Jordanin keskeltä ja heidän jalkansa koskettivat kuivaa maata, Jordanin vedet palasivat paikalleen ja tulvivat yli äyräidensä kuten ennen. ¹⁹ Ensimmäisen kuukauden kymmenentenä päivänä kansa nousi Jordanista ja leiriytyi Gilgaliin Jerikon itärajalle. ²⁰ Gilgalissa Joosua pystytti ne kaksitoista kiveä, jotka he olivat ottaneet Jordanista. ²¹ Hän puhui israelilaisille: "Tulevaisuudessa, kun jälkeläisenne kysyvät isiltään: 'Mitä nämä kivet tarkoittavat?' ²² teidän tulee kertoa heille: 'Israel ylitti Jordanin kuivaa maata pitkin.' ²³ Sillä Herra, teidän Jumalanne, kuivasi Jordanin vedet teidän edestänne, kunnes olitte ylittäneet, aivan kuten Herra, teidän Jumalanne, teki Punaisellemerelle, jonka Hän kuivasi edestämme, kunnes olimme ylittäneet. ²⁴ Hän teki tämän, jotta kaikki maan kansat tunsivat Herran käden olevan voimallinen, ja jotta te aina kunnoittaisitte Herraa, teidän Jumalaanne."

5 Kun kaikki Jordanin länsipuolella asuvat amorilaisten kuninkaat ja kaikki meren rannalla asuvat kanaanilaisten kuninkaat kuulivat, kuinka Herra oli kuivannut Jordanin vedet israelilaisten edestä, kunnes he olivat päässeet yli, heidän sydämensä suli pelosta, ja he menettivät kaiken rohkeutensa kohdata israelilaiset. ² Silloin Herra

sanoi Joosualle: "Tee itsellesi piikiveitsiä ja ympärileikkaa israelilaiset uudelleen." ³ Niin Joosua teki itselleen piikiveitsiä ja ympärileikkasi israelilaiset Gibeat Haaralotissa. ⁴ Tämä on syy, miksi Joosua ympärileikkasi heidät: kaikki miehet, soturit, jotka olivat lähteneet Egyptistä, kuolivat erämaassa matkalla Egyptistä lähdön jälkeen. ⁵ Kaikki lähteneet olivat ympärileikattuja, mutta ne, jotka olivat syntyneet erämaassa matkalla Egyptistä, eivät olleet ympärileikattuja. ⁶ Israelilaiset vaelsivat erämaassa neljäkymmentä vuotta, kunnes kaikki soturit, jotka olivat lähteneet Egyptistä, kuolivat, koska he eivät olleet totelleet Herraa. Herra oli vannonut, etteivät he näkisi sitä maata, jonka Hän oli luvannut heidän esi-isilleen, maata, joka vuotaa maitoa ja hunajaa. ⁷ Niinpä Hän nosti heidän poikansa heidän sijaansa, ja nämä Joosua ympärileikkasi, koska he olivat ympärileikkaamattomia, koska heitä ei ollut ympärileikattu matkalla. ⁸ Kun koko kansa oli ympärileikattu, he jäivät leiriin, kunnes olivat parantuneet. ⁹ Sitten Herra sanoi Joosualle: "Tänä päivänä olen vierittänyt teiltä pois Egyptin häpeän." Siksi paikkaa on kutsuttu Gilgaliksi tähän päivään asti. ¹⁰ Kun israelilaiset leiriytyivät Gilgalissa Jerikon tasangoilla, he viettivät pääsiäistä kuukauden neljäntenätoista päivänä illalla. ¹¹ Pääsiäisen jälkeisenä päivänä, sinä päivänä, he söivät osan maan sadosta: happamatonta leipää ja paahdettua viljaa. ¹² Manna lakkasi seuraavana päivänä sen jälkeen, kun he olivat syöneet maan sadosta; israelilaisilla ei enää ollut mannaa, ja sinä vuonna he söivät Kanaanin maan satoa. ¹³ Kun Joosua oli lähellä Jerikoa, hän nosti katseensa ja näki miehen seisovan edessään paljastettu miekka kädessään. Joosua meni hänen luokseen ja kysyi: "Oletko meidän puolellamme vai vastustajiemme puolella?" ¹⁴ Hän vastasi: "En kummankaan, vaan olen nyt tullut Herran sotajoukon päällikönä." Silloin Joosua heittäytyi kasvoilleen maahan kunnoituksesta ja kysyi: "Mikä viesti herrallani on palvelijallean?" ¹⁵ Herran sotajoukon päällikkö sanoi Joosualle: "Riisu sandaalit jalastasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhä." Ja Joosua teki niin.

6 Jeriko oli suljettu tiukasti israelilaisten vuoksi; kukaan ei mennyt ulos eikä kukaan tullut sisään. ² Ja Herra sanoi Joosualle: "Katso, minä olen antanut Jerikon sinun käsiisi, sen kuninkaan ja sen urheat soturit. ³ Sinun tulee kiertää kaupunkia, kaikki sotamiehet kiertävät kaupungin kerran. Tee näin

Joosuan kirja

kuuden päivän ajan. ⁴ Ja seitsemän pappia kantaa seitsemää oinaansarvitorvea arkin edellä; seitsemäntenä päivänä sinun tulee kiertää kaupunkia seitsemän kertaa, ja papit puhaltavat torviin. ⁵ Kun he tekevät pitkän puhalluksen oinaansarvella, ja kun kuulette torven äänen, kaikki kansa huutaa kovalla huudolla; ja kaupungin muurit sortuvat, ja kansa menee ylös, jokainen suoraan eteenpäin." ⁶ Niin Joosua, Nunin poika, kutsui papit ja sanoi heille: "Ottakaa liitonarkki, ja antakaa seitsemän papin kantaa seitsemää oinaansarvitorvea Herran arkin edessä." ⁷ Ja hän sanoi kansalle: "Lähtekää liikkeelle ja kiertäkää kaupunkia, ja antakaa aseistettujen miesten kulkea Herran arkin edellä." ⁸ Ja niin tapahtui, että kun Joosua oli puhunut kansalle, seitsemän pappia, jotka kantoivat seitsemää oinaansarvitorvea Herran edessä, lähtivät liikkeelle, puhaltamaan torviin, ja Herran liitonarkki seurasi heitä. ⁹ Aseistettu vartio kulki pappien edellä, jotka puhaltivat torviin, ja jälkivartio seurasi arkkia, kun torvet soivat jatkuvasti. ¹⁰ Mutta Joosua oli käskenyt kansaa sanoen: "Älkää huutako älkääkään antako äänenne kuulua, älköönkään sanaakaan tulko suustanne, ennen kuin minä käsken teitä huutamaan. Sitten te huudatte!" ¹¹ Niin hän antoi Herran arkin kiertää kaupunkia, kiertäen sen kerran. Sitten he palasivat leiriin ja viettivät yönä siellä. ¹² Joosua nousi varhain aamunkoitteessa, ja papit ottivat Herran arkin. ¹³ Seitsemän pappia, jotka kantoivat seitsemää oinaansarvitorvea, kulkivat jatkuvasti Herran arkin edellä, puhaltamaan torviin, ja aseistetut miehet kulkivat heidän edellään, ja jälkivartio seurasi Herran arkkia, kun torvet soivat jatkuvasti. ¹⁴ Toisena päivänä he kiersivät kaupungin kerran ja palasivat leiriin. He tekivät näin kuuden päivän ajan. ¹⁵ Seitsemäntenä päivänä he nousivat varhain aamunkoitteessa ja kiersivät kaupungin samalla tavalla seitsemän kertaa; vain sinä päivänä he kiersivät kaupungin seitsemän kertaa. ¹⁶ Seitsemännellä kerralla, kun papit puhalsivat torviin, Joosua sanoi kansalle: "Huutakaa! Sillä Herra on antanut teille kaupungin. ¹⁷ Kaupunki ja kaikki, mitä siinä on, tulee omistaa Herralle; vain portto Rahab ja kaikki, jotka ovat hänen kanssaan talossa, säästetään, koska hän piilotti lähettiläitä, jotka lähetimme. ¹⁸ Mutta varokaa, ettette koske tuhon omaksi vihittyyhin asioihin, ettette himoitse niitä ja ota mitään vihityistä asioista, ja saata Israelin leiriä tuhon alaiseksi ja tuo onnettomuutta sen päälle. ¹⁹

Kaikki hopea ja kulta sekä pronssi- ja rautaesineet ovat pyhiä Herralle; ne tulee viedä Herran aarrekammioon." ²⁰ Niin kansa huusi, ja papit puhalsivat torviin; ja kun kansa kuuli torven äänen, he huusivat kovalla huudolla, ja muuri sortui, niin että kansa meni kaupunkiin, jokainen suoraan eteenpäin, ja he valtasivat kaupungin. ²¹ He tuhosivat täydellisesti kaiken, mitä kaupungissa oli, sekä miehet että naiset, nuoret ja vanhat, ja härät, lampaat ja aasit, miekan terällä. ²² Joosua sanoi kahdelle miehelle, jotka olivat vakoilleet maan: "Menkää porton taloon ja tuokaa nainen ja kaikki, mitä hänellä on, ulos, teille antamanne valan mukaisesti." ²³ Niin nuoret miehet, jotka olivat tehneet vakoilun, menivät sisään ja toivat ulos Rahabin, hänen isänsä, äitinsä, veljensä ja kaiken, mitä hänellä oli; he toivat myös ulos kaikki hänen sukulaisensa ja asettivat heidät Israelin leirin ulkopuolelle. ²⁴ Sitten he polttivat kaupungin tulella ja kaiken, mitä siinä oli. Vain hopean ja kullan sekä pronssi- ja rautaesineet he panivat Herran huoneen aarrekammioon. ²⁵ Mutta Joosua säästi portto Rahabin, hänen perheensä ja kaikki, jotka kuuluivat hänelle, koska hän piilotti lähettiläitä, jotka Joosua oli lähettänyt vakoilemaan Jerikoa; ja hän on asunut israelilaisten keskuudessa tähän päivään asti. ²⁶ Silloin Joosua lausui tämän juhlallisen valan: "Kirottu Herran edessä on se, joka ryhtyy rakentamaan tätä kaupunkia, Jerikoa: esikoisensa kustannuksella hän laskee sen perustukset; nuorimmaisensa kustannuksella hän pystyttää sen portit." ²⁷ Niin Herra oli Joosuan kanssa, ja hänen maineensa levisi koko maahan.

7 Mutta israelilaiset tekivät uskottomasti asioissa, jotka oli määrätyt tuhattaviksi, sillä Akan, Karmin poika, Sabin poika, Serahin poika, Juudan heimosta, otti joitakin näistä esineistä. Niinpä Herran viha syttyi israelilaisia vastaan. ² Joosua lähetti miehiä Jerikosta Aihin, joka on lähellä Bet-Avenia, Betelin itäpuolella, ja käski heitä: "Menkää ylös ja vakoilkaa maata." Niin miehet menivät ylös ja tutkivat Aita. ³ Palattuaan Joosuan luo he kertoivat: "Ei kaikkien ihmisten tarvitse mennä ylös; lähetä noin kaksi tai kolme tuhatta miestä hyökkäämään Aihin. Älä vaivaa koko armeijaa, sillä asukkaita on vähän." ⁴ Noin kolme tuhatta miestä meni ylös, mutta Ahin miehet ajoivat heidät pakoon. ⁵ Ahin miehet surmasivat noin kolmekymmentäkuusi heistä, ajaen heitä kaupungin portilta

Joosuan kirja

kivimurskaamolle ja surmaten heitä rinteillä. Ihmisten sydämet sulivat ja muuttuivat kuin vedeksi. ⁶ Joosua repäisi vaatteensa ja heittäytyi kasvoilleen maahan Herran arkin eteen iltaan asti, yhdessä Israelin vanhinten kanssa, jotka myös panivat tomua päähänsä. ⁷ Joosua valitti: "Voi, Suvereeni Herra, miksi toit tämän kansan Jordanin yli, vain antaaksesi meidät amorilaisten käsiin tuhotaksesi meidät? Jospa olisimme tyytyneet asumaan Jordanin toisella puolella! ⁸ Anna anteeksi, Herra. Mitä voin sanoa nyt, kun Israel on kääntänyt selkensä vihollisilleen? ⁹ Kanaanilaiset ja kaikki maan asukkaat kuulevat tästä, ja he ympäröivät meidät ja pyyhkivät nimeämme pois maan päältä. Mitä sitten teet suuren nimesi hyväksi?" ¹⁰ Herra puhui Joosualle sanoen: "Nouse ylös! Miksi makaat kasvoillasi? ¹¹ Israel on tehnyt syntiä; he ovat rikkoneet liittoni, jonka käskin heille. He ovat ottaneet joitakin asioita, jotka on määrätty tuhottaviksi; he ovat varastaneet, valehdelleet ja panneet ne omien tavaroidensa joukkoon. ¹² Siksi israelilaiset eivät voi kestää vihollisiaan vastaan; he kääntävät selkensä ja pakenevat, koska heistä on tullut tuhoon tuomittuja. En ole enää kanssanne, ellette poista keskuudestanne sitä, mikä on määrätty tuhottavaksi. ¹³ "Mene, pyhitä kansa. Sano heille: 'Pyhittäkää itsenne huomiseksi, sillä näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Keskuudessanne, Israel, on asioita, jotka on määrätty tuhottaviksi. Ette voi kestää vihollisianne vastaan, ennen kuin poistatte ne. ¹⁴ "Aamulla tulkaa esiin heimo heimon jälkeen. Heimo, jonka Herra valitsee, tulee esiin suku sukujen jälkeen; suku, jonka Herra valitsee, tulee esiin perhe perheiden jälkeen; ja perhe, jonka Herra valitsee, tulee esiin mies miehen jälkeen. ¹⁵ Se, joka jää kiinni asioista, jotka on määrätty tuhottaviksi, poltetaan tulella, yhdessä kaiken hänen omaisuutensa kanssa, koska hän on rikkonut Herran liiton ja tehnyt häpeällisen teon Israelissa." ¹⁶ Varhain seuraavana aamuna Joosua toi Israelin esiin heimoittain, ja Juudan heimo valittiin. ¹⁷ Juudan suvut tulivat esiin, ja Serahilaisten suku valittiin. Hän toi Serahilaisten suvun esiin mies miehen jälkeen, ja Sabdi valittiin. ¹⁸ Joosua toi hänen perheensä esiin mies miehen jälkeen, ja Akan, Karmiin poika, Sabdin poika, Serahin poika, Juudan heimosta, valittiin. ¹⁹ Sitten Joosua puhui Akanille: "Poikani, anna kunnia Herralle, Israelin Jumalalle, ja kunnioita häntä. Kerro minulle, mitä olet tehnyt; älä salaa sitä minulta." ²⁰ Akan vastasi: "Totisesti, olen tehnyt syntiä Herraa,

Israelin Jumalaa vastaan. Näin tein: ²¹ Kun näin saaliin joukossa kauniin viitan Sinearista, kaksisataa sekeliä hopeaa ja kultaharkon, joka painoi viisikymmentä sekeliä, himoitsin niitä ja otin ne. Ne ovat piilotettuina maahan telttassani, hopea alimpana." ²² Joosua lähetti sitten sanansaattajansa, he kiirehtivät hänen telttaansa; ja siellä he löysivät esineet, piilotettuina telttaan, hopea alimpana. ²³ He ottivat esineet teltasta, toivat ne Joosualle ja kaikille israelilaisille, ja asettivat ne Herran eteen. ²⁴ Sitten Joosua, yhdessä koko Israelin kanssa, vei Akanin, Serahin pojan, hopean, viitan, kultaharkon, hänen poikansa ja tyttärensä, hänen karjansa, aasinsa, lampaansa, hänen telttansa ja kaiken, mitä hänellä oli, Aakorin laaksoon. ²⁵ Joosua sanoi: "Miksi olet tuonut onnettomuuden meille? Herra tuo onnettomuuden sinulle tänään." Sitten koko Israel kivitti hänet, ja sen jälkeen he polttivat heidät tulella. ²⁶ Akanin päälle he kasasivat suuren kiviröykkiön, joka on siellä vielä tänäkin päivänä. Sitten Herra käänsi pois vihansa hehkun. Siksi sitä paikkaa on kutsuttu Aakorin laaksoksi tähän päivään asti.

8 Sitten Herra puhui Joosualle sanoen: "Älä pelkää äläkä lannistu. Ota kaikki soturit mukaasi ja mene ylös Aihin. Katso, minä olen antanut sinun käsiisi Ain kuninkaan, hänen kansansa, hänen kaupunkinsa ja hänen maansa. ² Tee Aille ja sen kuninkaalle niin kuin teit Jerikolle ja sen kuninkaalle, mutta voit ottaa sen saaliin ja karjan itsellesi. Aseta väijytys kaupungin taakse."

³ Niin Joosua nousi kaikkien sotaväen kanssa mennäkseen ylös Aihin. Hän valitsi kolmekymmentätuhatta urhoollista soturia ja lähetti heidät yöllä ⁴ näillä ohjeilla: "Katso, teidän tulee väijyä kaupunkia takaa. Älkää menkö kauas siitä, mutta olkaa kaikki valppaina. ⁵ Minä ja kaikki kansa, joka on kanssani, lähestymme kaupunkia, ja kun he tulevat ulos kohtaamaan meitä kuten ennen, pakenemme heitä. ⁶ He ajavat meitä takaa, kunnes olemme vetäneet heidät pois kaupungista, sillä he sanovat: 'He pakenevat meidän edessämme kuten ennenkin.' Niin me pakenemme heidän edessään. ⁷ Sitten te nousette piilopaikastanne ja otatte kaupungin haltuunne, sillä Herra, teidän Jumalanne, antaa sen teidän käsiinne. ⁸ Kun olette vallanneet kaupungin, sytyttäkää se tuleen Herran sanan mukaisesti. Katso, teillä on minun käskyni."

Joosuan kirja

⁹ Joosua lähetti heidät matkaan, ja he menivät väijytyspaikkaan ja odottivat Betelin ja Ain välillä, Ain länsipuolella; mutta Joosua vietti sen yön kansan kanssa. ¹⁰ Joosua nousi varhain aamulla ja kokosi kansan, ja hän ja Israelin vanhimmat menivät kansan edellä Aihin. ¹¹ Kaikki sotaväki hänen kanssaan meni ylös ja lähestyi kaupunkia, ja he leiriytyivät Ain pohjoispuolelle, heidän ja kaupungin välissä oli laakso. ¹² Hän otti noin viisituhatta miestä ja asetti heidät väijytykseen Betelin ja Ain väliin, kaupungin länsipuolelle. ¹³ Niin kansa otti asemansa, pääleiri kaupungin pohjoispuolella ja väijytys sen länsipuolella. Joosua vietti sen yön laaksossa. ¹⁴ Kun Ain kuningas näki tämän, hän ja kaikki hänen kaupunkinsa miehet kiirehtivät varhain kohtaamaan Israelia taistelussa sovituksessa paikassa ennen autiomaata, mutta hän ei tiennyt, että häntä vastaan oli väijytys kaupungin takana. ¹⁵ Joosua ja koko Israel teeskentelivät olevansa lyötyjä heidän edessään ja pakenivat erämaahan päin. ¹⁶ Kaikki Ain miehet kutsuttiin ajamaan heitä takaa, ja he ajoivat Joosuaa takaa ja vetäytyivät pois kaupungista. ¹⁷ Ei jäänyt yhtäkään miestä Aihin tai Beteliin, joka ei olisi lähtenyt Israelin perään, jättäen kaupungin avoimeksi heidän ajaessaan Israelia takaa.

¹⁸ Sitten Herra sanoi Joosualle: "Ojenna keihäs, joka on kädessäsi, Aihin päin, sillä minä annan kaupungin sinun käsiisi." Niin Joosua ojensi keihäänsä, joka oli hänen kädessään, kaupunkia kohti. ¹⁹ Heti kun hän teki tämän, väijytyksessä olleet miehet nousivat nopeasti paikaltaan ja juoksivat kaupunkiin, valloittivat sen ja sytyttivät sen nopeasti tuleen. ²⁰ Ain miehet kääntyivät ja näkivät kaupungin savun nousevan taivaalle, eikä heillä ollut mahdollisuutta paeta mihinkään suuntaan; israelilaiset, jotka olivat paenneet erämaahan, kääntyivät takaisin takaa-ajajensa kimppuun. ²¹ Kun Joosua ja koko Israel näkivät, että väijytys oli vallannut kaupungin ja että savua nousi siitä, he kääntyivät takaisin ja hyökkäsivät Ain miesten kimppuun. ²² Toiset tulivat ulos kaupungista heitä vastaan, joten he jäivät keskelle, israelilaisten ollessa molemmin puolin. Israel löi heidät maahan, jättäen ei eloonjääneitä eikä pakolaisia. ²³ Kuitenkin he ottivat Ain kuninkaan elävänä ja toivat hänet Joosuan luo. ²⁴ Kun Israel oli lopettanut kaikkien Ain asukkaiden tappamisen pelloilla ja erämaassa, minne he olivat heitä ajaneet, ja kaikki olivat kaatuneet miekkaan, koko Israel palasi Aihin ja löi sen miekalla. ²⁵ Sinä päivänä

kaksitoistatuhatta Ain miestä ja naista kuoli—kaikki sen asukkaat. ²⁶ Sillä Joosua ei vetänyt takaisin kättään, jolla hän ojensi keihään, ennen kuin hän oli täysin tuhonnut kaikki Ain asukkaat. ²⁷ Israelilaiset ottivat vain karjan ja kaupungin saaliin itselleen, kuten Herra oli käskennyt Joosualle. ²⁸ Niin Joosua poltti Ain ja teki siitä rauniokasan, aution paikan tähän päivään asti. ²⁹ Hän hirtti Ain kuninkaan puuhun iltaan asti, ja auringon laskiessa Joosua käski ottaa hänen ruumiinsa alas puusta, heittää sen kaupungin portin suulle ja kasata sen päälle suuri kivikasa, joka on siellä tähän päivään asti. ³⁰ Sitten Joosua rakensi alttarin Herralle, Israelin Jumalalle, Ebal-vuorelle, ³¹ kuten Herran palvelija Mooses oli käskennyt israelilaisille, kuten on kirjoitettu Mooseksen lain kirjassa—alttarin hakkaamattomista kivistä, joihin ei ollut käytetty rautatyökalua. He uhrasivat sillä polttouhreja Herralle ja uhrivat yhteysuhreja. ³² Israelilaisten nähdessä Joosua kirjoitti kiville kopion Mooseksen laista. ³³ Koko Israel, vanhimpineen, virkamiehineen ja tuomareineen, seisoi kummallakin puolella Herran liitonarkkua, vastapäätä leeviläispappeja, jotka kantoivat sitä. Sekä heidän keskuudessaan asuvat muukalaiset että syntyperäiset olivat läsnä. Puolet kansasta seisoi Gerisim-vuoren edessä ja puolet Ebal-vuoren edessä, kuten Herran palvelija Mooses oli käskennyt, kun hän siunasi Israelin kansaa. ³⁴ Sen jälkeen Joosua luki kaikki lain sanat—siunaukset ja kiroukset—juuri niin kuin ne on kirjoitettu lain kirjassa. ³⁵ Ei ollut sanaakaan kaikesta siitä, mitä Mooses oli käskennyt, jota Joosua ei olisi lukenut koko Israelin seurakunnalle, mukaan lukien naiset, lapset ja heidän keskuudessaan asuvat muukalaiset.

9 Kun kaikki Jordanin tuolla puolen olevat kuninkaat kuulivat näistä tapahtumista—vuoristossa, alavilla maille ja koko Suuren meren rannikolla kohti Libanonia, mukaan lukien heettiläisten, amorilaisten, kanaanilaisten, perissiläisten, hivviläisten ja jebusilaisten kuninkaat—² he kokoontuivat yhteen yhteisellä tarkoituksella: taistelemaan Joosuaa ja Israelia vastaan.

³ Kun Gibeonin asukkaat kuulivat Joosuan teoista Jerikoa ja Aita kohtaan, ⁴ he toimivat viekkaasti ja lähtivät matkaan varusteineen, lastaten aasit kuluneilla säkeillä ja vanhoilla viinileileillä, jotka olivat halkeilleet ja korjatut. ⁵ Heillä oli jaloissaan

Joosuan kirja

vanhat ja paikatut sandaalit ja yllään kuluneet vaatteet. Kaikki heidän leipänsä oli kuivaa ja murentunutta. ⁶ He menivät Joosuan luo leiriin Gilgalissa ja sanoivat hänelle ja israelilaisille: "Olemme tulleet kaukaisesta maasta; tehkää nyt liitto kanssamme." ⁷ Israelilaiset sanoivat hiviläisille: "Ehkä asutte lähellämme; kuinka sitten voimme tehdä liiton kanssanne?" ⁸ He vastasivat Joosualle: "Olemme palvelijoitanne." Joosua kysyi heiltä: "Keitä te olette ja mistä tullette?" ⁹ He vastasivat: "Palvelijanne ovat tulleet hyvin kaukaisesta maasta Herran, teidän Jumalanne, maineen vuoksi, sillä olemme kuulleet kertomuksia kaikesta, mitä Hän teki Egyptissä, ¹⁰ ja kaikesta, mitä Hän teki kahdelle amorilaisten kuninkaalle Jordanin tuolla puolen—Hesbonin kuninkaalle Sihonille ja Basanin kuninkaalle Ogille, joka hallitsi Ashtarotissa. ¹¹ Vanhimpamme ja kaikki maamme asukkaat sanoivat meille: 'Ottakaa eväät matkalle ja menkää tapaamaan heitä. Sanokaa heille: "Olemme palvelijoitanne; tehkää liitto kanssamme."'" ¹² Tämä leipämme oli lämmintä, kun pakkasimme sen sinä päivänä, kun lähdimme tulemaan luoksenne, mutta nyt katsokaa, kuinka kuivaa ja murentunutta se on. ¹³ Ja nämä viinileilit, jotka täytimme, olivat uusia, mutta katsokaa, kuinka ne ovat haljenneet; ja vaatteemme ja sandaalimme ovat kuluneet hyvin pitkän matkan vuoksi." ¹⁴ Israelilaiset maistoivat heidän eväitään, mutta eivät kysyneet Herran neuvoa. ¹⁵ Sitten Joosua teki rauhan heidän kanssaan ja solmi liiton, että he saisivat elää, ja seurakunnan johtajat vahvistivat sen valalla.

¹⁶ Kolme päivää sen jälkeen, kun he olivat tehneet liiton gibeonilaisten kanssa, israelilaiset saivat tietää, että he olivat naapureita ja asuivat heidän keskuudessaan. ¹⁷ Israelilaiset lähtivät liikkeelle ja saapuivat kolmantena päivänä heidän kaupunkeihinsa: Gibeoniin, Kefiraan, Beerottiin ja Kiriati-Jearimiin. ¹⁸ Mutta israelilaiset eivät hyökänneet heidän kimppuunsa, koska seurakunnan johtajat olivat vannoneet heille valan Herran, Israelin Jumalan, kautta. Koko seurakunta nurisi johtajia vastaan, ¹⁹ mutta kaikki johtajat sanoivat seurakunnalle: "Olemme vannoneet heille valan Herran, Israelin Jumalan, kautta, emmekä nyt voi vahingoittaa heitä. ²⁰ Näin me teemme: annamme heidän elää, jotta viha ei kohtaisi meitä valan rikkomisesta, jonka olemme heille vannoneet." ²¹ He jatkoivat: "Antakaa heidän elää, mutta tehköt he

puunhakkaajina ja vedenkantajina koko seurakunnalle." Näin johtajien lupaus heille pidettiin.

²² Sitten Joosua kutsui gibeonilaiset ja sanoi: "Miksi petkutat meitä väittämällä, 'Asumme kaukana teistä', vaikka asuttekin keskuudessamme?" ²³ Nyt olette kirouksen alaisia: ette koskaan lakkaa olemasta puunhakkaajia ja vedenkantajia Jumalani huoneelle."

²⁴ He vastasivat Joosualle: "Palvelijanne saivat selvästi tietää, että Herra, teidän Jumalanne, käski palvelijaansa Moosesta antamaan teille koko maan ja tuhoamaan kaikki sen asukkaat edestänne. Siksi pelkäsimme suuresti henkemme puolesta teidän takianne, ja siksi toimimme näin. ²⁵ Nyt olemme teidän käsissäanne. Tehkää meille, mitä pidätte hyvänä ja oikeana."

²⁶ Niin Joosua säästi heidät israelilaisilta, eikä heitä surmattu. ²⁷ Sinä päivänä hän teki gibeonilaisista puunhakkaajia ja vedenkantajia seurakunnalle ja Herran alttarille, siihen paikkaan, jonka Hän valitsisi. Ja niin he ovat tänäkin päivänä.

10

Kun Adoni-Sedek, Jerusalemin kuningas, kuuli, että Joosua oli vallannut Ain ja hävittänyt sen täydellisesti, aivan kuten hän oli tehnyt Jerikolle ja sen kuninkaalle, ja että Gibeonin asukkaat olivat tehneet rauhan Israelin kanssa ja olivat heidän joukossaan, ² hän ja hänen kansansa pelästyivät suuresti, koska Gibeon oli merkittävä kaupunki, kuin yksi kuninkaallisista kaupungeista, ja se oli suurempi kuin Ai, ja kaikki sen miehet olivat mahtavia sotureita. ³ Niinpä Adoni-Sedek, Jerusalemin kuningas, lähetti sanan Hohamille, Hebronin kuninkaalle, Piramille, Jarmutin kuninkaalle, Jafialle, Lakišin kuninkaalle, ja Debirille, Eglonin kuninkaalle, sanoen, ⁴ "Tulkaa ylös ja auttakaa minua hyökkäämään Gibeonia vastaan, sillä se on tehnyt rauhan Joosuan ja israelilaisten kanssa." ⁵ Sitten viisi amorilaisten kuningasta—Jerusalemin, Hebronin, Jarmutin, Lakišin ja Eglonin kuninkaat—liittyivät yhteen. He lähtivät kaikkine armeijoineen ja leiriytyivät Gibeonia vastaan taistellakseen sitä vastaan. ⁶ Gibeonin miehet lähettivät sanan Joosualle Gilgalin leiriin, sanoen: "Älä hyökkää palvelijoitasi; tule nopeasti luoksemme ja pelasta meidät, sillä kaikki amorilaisten kuninkaat vuoristosta ovat kokoontuneet meitä vastaan." ⁷ Niin Joosua lähti Gilgalista kaikkien sotaväen kanssa, mukaan lukien kaikki urheat soturit. ⁸ Ja Herra sanoi Joosualle: "Älä pelkää heitä, sillä minä olen antanut

Joosuan kirja

heidät sinun käsiisi; ei yksikään heistä voi kestää edessäsi." ⁹ Joosua yllätti heidät äkisti, marssittuaan koko yön Gilgalista. ¹⁰ Ja Herra saattoi heidät sekasortoon Israelin edessä, ja Hän löi heidät suurella tappiolla Gibeonissa, ajoi heitä takaa Bet-Horonin tietä ylös ja löi heidät Azekaan ja Makkedaan asti. ¹¹ Kun he pakenivat Israelia Bet-Horonin laskussa, Herra heitti suuria rakeita taivaasta heidän päälleen Azekaan asti, ja enemmän kuoli rakeista kuin israelilaisten miekasta. ¹² Sitten Joosua puhui Herralle sinä päivänä, jona Herra antoi amorilaiset Israelin käsiin, ja hän sanoi Israelin nähdén:

"Aurinko, pysähdy Gibeonin ylle, ja kuu, Aijalonin laakson ylle."

¹³ Niin aurinko pysähtyi,

ja kuu seisoj paikallaan, kunnes kansa kosti vihollisilleen. Eikö tämä ole kirjoitettuna Jasharin kirjassa? Aurinko pysähtyi taivaan keskelle ja viivästyj laskemasta lähes koko päivän.

¹⁴ Ei ollut sellaista päivää ennen eikä jälkeen, jolloin Herra kuuli ihmisen ääntä; sillä Herra taisteli Israelin puolesta. ¹⁵ Joosua, yhdessä koko Israelin kanssa, palasi leiriin Gilgaliin. ¹⁶ Nyt viisi kuningasta oli paennut ja piiloutunut luolaan Makkedassa. ¹⁷ Ja Joosualle ilmoitettiin: "Viisi kuningasta on löydetty piiloutuneena luolaan Makkedassa." ¹⁸ Joosua käski: "Vierittäkää suuria kiviä luolan suulle ja asettakaa miehiä vartioimaan heitä. ¹⁹ Mutta älkää jääkö sinne; ajakaa takaa vihollisianne ja hyökkätkää heidän kimppuunsa takaapäin. Älkää antako heidän päästä kaupunkeihinsa, sillä Herra, teidän Jumalanne, on antanut heidät teidän käsiinne." ²⁰ Kun Joosua ja israelilaiset olivat lopettaneet heidän lyömisensä suurella tappiolla, kunnes heidät oli tuhottu, ja ne, jotka pelastuivat, olivat päässeet linnoitettuihin kaupunkeihin, ²¹ kaikki kansa palasi turvallisesti Joosuan luo leiriin Makkedassa, eikä kukaan sanonut sanaakaan israelilaisia vastaan. ²² Joosua käski: "Avatkaa luolan suu ja tuokaa nuo viisi kuningasta luokseni." ²³ Niin viisi kuningasta tuotiin ulos luolasta—Jerusalemiin, Hebronin, Jarmutin, Lakišin ja Eglonin kuninkaat. ²⁴ Kun he olivat tuoneet nämä kuninkaat Joosuan luo, hän kutsui kaikki Israelin miehet ja sanoi armeijan päälliköille, jotka olivat menneet hänen kanssaan: "Tulkaa eteenpäin ja asettakaa jalkanne näiden kuninkaiden kauloille."

Niin he tulivat eteenpäin ja asettivat jalkansa heidän kauloilleen. ²⁵ Joosua sanoi heille: "Älkää pelätkö älkääkää lannistuko; olkaa vahvoja ja rohkeita, sillä Herra tekee näin kaikille vihollisillenne, joita vastaan taistelette." ²⁶ Sitten Joosua löi heidät ja tappoi heidät, ja hän ripusti heidät viiteen puuhun, ja heidät jätettiin roikkumaan puihin iltaan asti. ²⁷ Auringonlaskun aikaan Joosua käski, ja he ottivat heidät alas puista ja heittivät heidät luolaan, johon he olivat piiloutuneet, ja asettivat suuria kiviä luolan suulle, jotka ovat siellä tähän päivään asti. ²⁸ Sinä päivänä Joosua valloitti Makkedan ja löi sen ja sen kuninkaan miekalla. Hän hävitti täydellisesti kaikki siellä olevat, jättäen ei ketään eloon, ja hän teki Makkedan kuninkaalle kuten hän oli tehnyt Jerikon kuninkaalle. ²⁹ Sitten Joosua ja koko Israel hänen kanssaan siirtyivät Makkedasta Libnaan ja taistelivat sitä vastaan. ³⁰ Herra antoi myös tuon kaupungin ja sen kuninkaan Israelin käsiin. Joosua löi sen miekalla, jättäen ei ketään eloon, ja hän teki sen kuninkaalle kuten hän oli tehnyt Jerikon kuninkaalle. ³¹ Sitten Joosua ja koko Israel hänen kanssaan siirtyivät Libnasta Lakišiin, asettuivat asemiin sitä vastaan ja hyökkäsivät sitä vastaan. ³² Herra antoi Lakišin Israelin käsiin, ja Joosua valloitti sen toisena päivänä. Hän löi sen miekalla, aivan kuten hän oli tehnyt Libnalle. ³³ Samaan aikaan Horam, Gezerin kuningas, tuli auttamaan Lakišia, mutta Joosua löi hänet ja hänen armeijansa, jättäen ei ketään eloon. ³⁴ Sitten Joosua ja koko Israel hänen kanssaan siirtyivät Lakišista Egloniin, asettuivat asemiin sitä vastaan ja hyökkäsivät sitä vastaan. ³⁵ He valloittivat sen sinä samana päivänä ja löivät sen miekalla, hävittäen täydellisesti kaikki siellä olevat, aivan kuten he olivat tehneet Lakišille. ³⁶ Sen jälkeen Joosua ja koko Israel hänen kanssaan menivät Eglonista Hebronin ja hyökkäsivät sitä vastaan. ³⁷ He valloittivat sen ja löivät sen miekalla, yhdessä sen kuninkaan, sen kytien ja kaikkien siellä olevien kanssa. Hän ei jättänyt ketään eloon, aivan kuten he olivat tehneet Eglonille. ³⁸ Sitten Joosua ja koko Israel hänen kanssaan kääntyivät Debiriin ja hyökkäsivät sitä vastaan. ³⁹ He valloittivat sen, sen kuninkaan ja sen kylät, ja löivät ne miekalla. Hän hävitti täydellisesti kaikki siellä olevat, jättäen ei ketään eloon, aivan kuten hän oli tehnyt Hebronille ja Libnalle. ⁴⁰ Niin Joosua valloitti koko alueen, mukaan lukien vuoriston, Negevin, läntiset alankomaat ja vuorenrinteet, yhdessä kaikkien heidän

Joosuan kirja

kuninkaidensa kanssa. Hän ei jättänyt ketään eloon, hävittäen täydellisesti kaikki, jotka hengittivät, kuten Herra, Israelin Jumala, oli käskenyt. ⁴¹ Joosua alisti alueen Kades-Barneasta Gazaan ja koko Goshenin alueen Gibeoniin asti. ⁴² Kaikki nämä kuninkaat ja heidän maansa Joosua valloitti yhdessä kampanjassa, koska Herra, Israelin Jumala, taisteli Israelin puolesta. ⁴³ Sen jälkeen Joosua, yhdessä koko Israelin kanssa, palasi leiriin Gilgaliin.

11 Kun Haatsorin kuningas Jabin kuuli tästä, hän lähetti sanan Madonin kuninkaalle Jobabille, Simronin kuninkaalle ja Aksafin kuninkaalle, ² ja pohjoisille kunikaille vuoristossa, Kinneretin eteläpuolella Arabassa, alangoilla ja Doria vastapäätä olevilla korkeuksilla lännessä; ³ kanaanealaisille idässä ja lännessä, amorilaisille, heettiläisille, perissiläisille ja jebusilaisille vuoristossa, ja hivviläisille Hermonin alapuolella Mispin maassa. ⁴ He tulivat ulos kaikkien armeijoidensa kanssa, niin lukuisina kuin hiekanjyvät meren rannalla, mukanaan paljon hevosia ja vaunuja. ⁵ Kaikki nämä kuninkaat liittoutuivat ja leiriytyivät yhdessä Meromin vesille taistellakseen Israelia vastaan.

⁶ Herra sanoi Joosualle: "Älä pelkää heitä, sillä huomenna tähän aikaan minä annan heidät kaikki surmattuina Israelin käsiin. Sinun tulee katkaista heidän hevosensa janteet ja polttaa heidän vaununsa tulella." ⁷ Niin Joosua ja kaikki hänen soturinsa hyökkäsivät äkisti heidän kimppuunsa Meromin vesillä ja hyökkäsivät heidän kimppuunsa. ⁸ Ja Herra antoi heidät Israelin käsiin. He voittivat heidät ja ajoivat heitä takaa Suureen Siidoniin, Misrefot-Majimiin ja Mispin laaksoon itään, kunnes yksikään eloonjäänyt ei ollut jäljellä. ⁹ Joosua teki heille niin kuin Herra oli käskenyt: hän katkaisi heidän hevosensa janteet ja poltti heidän vaununsa tulella. ¹⁰ Silloin Joosua kääntyi takaisin ja valloitti Haatsorin, surmaten sen kuninkaan miekalla, sillä Haatsor oli ollut kaikkien näiden valtakuntien pääkaupunki. ¹¹ He surmasivat kaikki sen asukkaat miekalla, tuhoten heidät täysin, jättäen eloon ketään, joka hengitti, ja hän poltti Haatsorin tulella. ¹² Joosua valloitti kaikki nämä kuninkaalliset kaupungit ja niiden kuninkaat ja surmasi heidät miekalla, tuhoten heidät täysin, kuten Herran palvelija Mooses oli käskenyt. ¹³ Kuitenkaan Israel ei polttanut yhtäkään kaupunkia, jotka oli rakennettu kummuilleen, paitsi

Haatsorin, jonka Joosua poltti. ¹⁴ Israelilaiset ottivat kaikkien näiden kaupunkien saaliit ja karjan saaliikseen, mutta he surmasivat jokaisen ihmisen miekalla, kunnes he olivat tuhonneet heidät, jättäen eloon ketään hengittävää. ¹⁵ Kuten Herra oli käskenyt palvelijaansa Moosesta, niin Mooses käski Joosuaa, ja Joosua teki sen; hän ei jättänyt tekemättä mitään siitä, mitä Herra oli käskenyt Moosesta. ¹⁶ Niin Joosua otti koko tämän maan: vuoriston, koko Negevin, koko Gosenin alueen, alangot, Arabaan ja Israelin vuoret alankoineen, ¹⁷ Halakin vuorelta, joka kohoa kohti Seiriä, Baal-Gadiin Libanonin laaksossa Hermonin vuoren alapuolella. Hän valloitti kaikki heidän kuninkaansa ja surmasi heidät. ¹⁸ Joosua kävi sotaa kaikkia näitä kuninkaita vastaan pitkän aikaa. ¹⁹ Paitsi Gibeonin hivviläisiä, yksikään kaupunki ei tehnyt rauhaa israelilaisten kanssa; he ottivat ne kaikki taistelussa. ²⁰ Sillä se oli Herran teko kovettaa heidän sydämensä sotimaan Israelia vastaan, jotta Hän voisi tuhota heidät täysin, hävittäen heidät armotta, kuten Herra oli käskenyt Moosesta. ²¹ Silloin Joosua tuli ja hävitti anakilaiset vuoristosta: Hebronista, Debiristä, Anabista, koko Juudan vuoristosta ja koko Israelin vuoristosta. Joosua tuhosi heidät ja heidän kaupunkinsa täysin. ²² Yhtään anakilaista ei jäänyt jäljelle israelilaisten alueelle; vain Gazassa, Gatissa ja Asdodissa säilyi joitakin.

²³ Niin Joosua otti koko maan, aivan kuten Herra oli puhunut Moosekselle, ja hän antoi sen perintöosaksi Israelille heidän heimojensa jakautumisen mukaan. Sitten maa sai levon sodasta.

12 Nämä ovat niiden maiden kuninkaat, jotka israelilaiset voittivat, ja joiden alueen he ottivat haltuunsa Jordanin tuolta puolen, auringonnousun suunnasta, Arnonin rotkosta Hermonvuoreen saakka, mukaan lukien koko itäinen Arabah: ² Sihon, amorilaisten kuningas, joka asui Heshbonissa. Hän hallitsi Aroerista, joka on Arnonin rotkon reunalla—rotkon keskeltä—ja puolta Gileadia aina Jabbok-jokeen saakka, joka on ammonilaisten raja. ³ Hän hallitsi myös itäistä Arabahia Kinneretinmerestä Arabahmereen (eli Suolamereen), itään päin Bet-Jesimotiin ja etelään Pisan rinteiden alapuolelle.

⁴ Ja Basanin kuninkaan Ogin alue, yksi viimeisistä refalaisista, joka asui Ashtarotissa ja Edreissä. ⁵ Hän hallitsi Hermonvuorta, Salekaa, koko Basania aina Gesurilaisten ja Maakathilaisten rajalle, ja puolta

Joosuan kirja

Gileadia aina Heshbonin kuninkaan Sihonin rajalle.⁶ Mooses, Herran palvelija, ja israelilaiset voittivat heidät. Ja Mooses, Herran palvelija, antoi heidän maansa perintöosaksi ruubenilaisille, gadilaisille ja puolelle Manassen sukukunnasta.⁷ Tässä ovat niiden maiden kuninkaat, jotka Joosua ja israelilaiset voittivat Jordanin länsipuolella, Baal-Gadista Libanonin laaksossa Halakvuoreen saakka, joka kohoaa kohti Seiriä. Joosua antoi heidän maansa perintöosaksi Israelin heimolle heidän jakautumisensa mukaan.⁸ Maat sisälsivät vuoriston, alankomaat, Arabahin, vuorenrinteet, erämaan ja Negevin; heettiläisten, amorilaisten, kanaanilaisten, perissiläisten, hivviläisten ja jebusilaisten maat. Nämä olivat kuninkaat:⁹ Jerikon hallitsija, yksi; Ain hallitsija (lähellä Beteliä), yksi;¹⁰ Jerusalemin kuningas yksi; Hebronin kuningas yksi;¹¹ Jarmutin kuningas yksi; Lakisin kuningas yksi;¹² Eglonin kuningas yksi; Geserin kuningas yksi;¹³ Debirin kuningas yksi; Gederin kuningas yksi;¹⁴ Hormahin kuningas yksi; Aradin kuningas yksi;¹⁵ Libnan kuningas yksi; Adullamin kuningas yksi;¹⁶ Makkedan kuningas, yksi; Betelin kuningas yksi;¹⁷ Tappuahin kuningas yksi; Heferin kuningas yksi;¹⁸ Afekin kuningas yksi; Lasharonin kuningas yksi;¹⁹ Madonin kuningas yksi; Hasorin kuningas yksi;²⁰ Shimron-Meronin kuningas yksi; Akshafin kuningas yksi;²¹ Taanakin kuningas yksi; Megiddon kuningas yksi;²² Kedesin kuningas yksi; Jokneamin kuningas Karmelissa yksi;²³ Dorin kuningas, joka sijaitsee Dorin korkeuksilla, yksi; Gojimin kuningas Gilgatissa, yksi;²⁴ Tirsan kuningas yksi; kaikkiaan kolmekymmentäyksi kuningasta.

13 Joosua oli nyt vanha ja iäkäs, kun Herra sanoi hänelle: "Sinä olet vanha ja iäkäs, ja jäljellä on vielä huomattava osa maata valloitettavana.² Tämä on jäljellä oleva maa: kaikki filistealaisten ja gesurilaisten alueet;³ Shihorista, joka on Egyptin itäpuolella, Ekronin alueelle pohjoisessa, jota pidetään kanaanilaisena; viisi filistealaisten hallitsijaa: gassilainen, asdodilainen, askelonilainen, gittiläinen, ekronilainen; ja avilaiset⁴ etelään; kaikki kanaanilaisten maa, ja Mearah, joka kuuluu sidonilaisille, Aphekiin asti, amorilaisten rajalle;⁵ ja gebalilaisten maa, ja koko Libanon itään päin, Baal-gadista Hermonvuoren alapuolella Lebo-Hamathiin asti.⁶ Kaikki vuoriston asukkaat Libanonista Misrefot-Maimiin, kaikki sidonilaiset, minä karkotan israelilaisten tieltä; jaa se vain

Israelille perintöosaksi, kuten olen käskennyt sinua.⁷ Jaa siis tämä maa perintöosaksi yhdeksälle heimolle ja puolelle Manassen heimosta."⁸ Toisen puolen heimosta, ruubenilaiset ja gadilaiset saivat perintöosansa, jonka Mooses antoi heille Jordanin itäpuolella, kuten Mooses, Herran palvelija, oli heille antanut;⁹ Aroerista, joka on Arnonin laakson reunalla, kaupungin kanssa laakson keskellä, ja koko Medeban tasanko Dibonin asti;¹⁰ ja kaikki Sihonin, amorilaisten kuninkaan, kaupungit, joka hallitsi Heshbonissa, ulottuen ammonilaisten rajalle asti;¹¹ mukaan lukien Gilead, gesurilaisten ja maakatilaisten maat, koko Hermonvuori ja koko Basan Salekaan asti;¹² koko Ogin valtakunta Basanissa, joka hallitsi Ashtarotissa ja Edreissä (hän oli viimeinen refalaisista); sillä Mooses voitti heidät ja otti heidän maansa haltuunsa.¹³ Mutta israelilaiset eivät karkottaneet gesurilaisia tai maakatilaisia; siksi Gesur ja Maakat asuvat Israelin keskuudessa tähän päivään asti.¹⁴ Vain Leevin heimolle hän ei antanut perintöosaa; Herralle, Israelin Jumalalle, tulevat uhrin ovat heidän perintöosansa, kuten Hän oli luvannut heille.¹⁵ Näin Mooses jakoi perintöosansa Ruubenin poikien heimolle heidän sukujensa mukaan:¹⁶ Heidän alueensa oli Aroerista, joka on Arnonin laakson reunalla, kaupungin kanssa laakson keskellä, ja koko tasanko Medeban luona;¹⁷ Heshbon ja sen ympärillä olevat kaupungit tasangolla: Dibon, Bamot-Baal, Bet-Baal-Meon,¹⁸ Jahasin, Kedemotin ja Mefaatin kaupungit,¹⁹ Kiriataimin, Sibman ja Seref-Saharissa laakson kukkulalla sijaitsevat kaupungit,²⁰ Bet-Peorin alue, Pisan rinteet ja Bet-Jesimot,²¹ kaikki tasangon kaupungit ja koko Sihonin, amorilaisten kuninkaan, valtakunta, joka hallitsi Heshbonissa, jonka Mooses löi Midianin johtajien, Evin, Rekemin, Surin, Hurin ja Reban kanssa, Sihonin johtajat, jotka asuivat maassa.²² Israelilaiset tappoivat myös Bileamin, Beorin pojan, joka harjoitti noituutta, miekalla muiden kuolleiden joukossa.²³ Ruubenilaisten raja oli Jordan. Tämä oli Ruubenin poikien perintöosa heidän sukujensa mukaan, kaupungit ja niiden kylät.²⁴ Mooses antoi perintöosansa Gadin heimolle, Gadin pojille, heidän sukujensa mukaan.²⁵ Heidän alueensa sisälsi Jaeserin ja Gileadin kaupungit, ja puolet ammonilaisten maasta, ulottuen Aroeriin, joka on vastapäätä Rabbahia;²⁶ ja Heshbonista ulottuen Ramot-Mispehiin ja Betonimiin, ja Mahanaimista Debirin rajalle;²⁷ ja laaksossa, Bet-Haram, Bet-

Joosuan kirja

Nimra, Sukkot ja Safon, jäljellä oleva osa Sihonin, Heshbonin kuninkaan, valtakunnasta, Jordanin ollessa rajana, ulottuen Kinneretinmeren alaosaan Jordanin itäpuolella. ²⁸ Tämä on Gadin poikien perintöosa heidän sukujensa mukaan, mukaan lukien kaupungit ja niiden kylät. ²⁹ Mooses antoi myös perintöosan puolelle Manassen heimosta; se oli Manassen poikien puolelle heidän sukujensa mukaan. ³⁰ Heidän alueensa ulottui Mahanaimista, mukaan lukien koko Basan, koko Ogin, Basanin kuninkaan, valtakunta, ja kaikki Jairin kaupungit, jotka ovat Basanissa, yhteensä kuusikymmentä kaupunkia; ³¹ myös puolet Gileadista, Ashtarot ja Edrei, Ogin valtakunnan kaupungit Basanissa, olivat Makirin pojan Manassen pojille, puolelle Makirin pojista heidän sukujensa mukaan. ³² Nämä ovat maat, jotka Mooses jakoi perintöösaksi Moabin tasangoilla, Jordanin itäpuolella Jerikon kohdalla. ³³ Mutta Leevin heimolle Mooses ei antanut perintöösaa; Herra, Israelin Jumala, on heidän perintöösansa, kuten Hän oli luvannut heille.

14 Nämä ovat ne alueet, jotka israelilaiset perivät Kanaanin maassa, ja jotka pappi Eleasar, Joosua, Nunin poika, ja Israelin heimojen sukukuntien päämiehet jakoivat heille perintöösiksi. ² Heidän perintöösansa jaettiin arvan mukaan, niin kuin Herra oli Mooseksen kautta käskenyt, yhdeksälle heimolle ja puolelle heimolle. ³ Sillä Mooses oli antanut perintöösansa kahdelle heimolle ja puolelle heimolle Jordanin itäpuolella; mutta leeviläisille hän ei antanut perintöösaa heidän keskuudessaan. ⁴ Joosefin jälkeläiset muodostivat kaksi heimoa, Manassen ja Efraimin. Leeviläisille ei annettu osaa maasta, paitsi kaupunkveja asuttaviksi, karjalle ja omaisuudelle laitumet. ⁵ Israelilaiset tekivät niin kuin Herra oli Moosekselle käskennyt, ja he jakoivat maan. ⁶ Sitten Juudan kansa tuli Joosuan luo Gilgalissa, ja Kaaleb, Jefunnen poika, kenissiläinen, sanoi hänelle: "Sinä tiedät sanan, jonka Herra puhui Moosekselle, Jumalan miehelle, sinusta ja minusta Kades-Barneassa. ⁷ Olin neljäkymmentä vuotta vanha, kun Herran palvelija Mooses lähetti minut Kades-Barneasta vakoilemaan maata, ja minä toin takaisin raportin vakaumukseni mukaan. ⁸ Mutta kanssani ylös menneet israelilaiset saivat kansan sydämen sulamaan pelosta. Kuitenkin minä seurasin Herraa, Jumalaani, koko sydämestäni. ⁹ Sinä päivänä Mooses vannoi minulle: 'Se maa, jolla jalkasi ovat astuneet, on oleva sinun perintöösasi ja lastesi

ikuisesti, koska olet seurannut Herraa, Jumalaasi, koko sydämestäsi.' ¹⁰ Ja nyt, katso, Herra on pitänyt minut elossa, niin kuin Hän lupasi, nämä neljäkymmentäviisi vuotta siitä, kun Herra puhui tämän Moosekselle, Israelin ollessa erämaassa. Nyt olen tänään kahdeksankymmentäviisi vuotta vanha! ¹¹ Olen yhä yhtä vahva tänään kuin sinä päivänä, kun Mooses lähetti minut matkaan; voimani on nyt sama kuin silloin, taisteluun ja ulos ja sisään menemiseen. ¹² Anna siis minulle tämä vuorimaa, jonka Herra lupasi minulle sinä päivänä. Sinä kuulit silloin, että siellä olivat anakilaiset, suurine linnoitettunein kaupunkineen, mutta Herran avulla minä karkotan heidät, niin kuin Hän sanoi." ¹³ Joosua siunasi sitten Kaalebin, Jefunnen pojan, ja antoi hänelle Hebronin perintöösaksi. ¹⁴ Sen vuoksi Hebron on kuulunut Kaalebille, Jefunnen pojalle, kenissiläiselle, siitä lähtien, koska hän seurasi Herraa, Israelin Jumalaa, koko sydämeästään. ¹⁵ Hebronin nimi oli aiemmin Kirjat-Arba; Arba oli suurin mies anakilaisten joukossa. Sitten maa sai rauhan sodasta.

15 Juudan jälkeläisten heimon arpa, heidän sukujensa mukaan, ulottui Edomin rajalle, ulottuen Siinin erämaahan kaukana etelässä. ² Heidän eteläraja alkoi Lahden eteläpäästä Suolameren eteläpäässä, ³ jatkui Akrabbin nousun eteläpuolelle, jatkui Siiniin ja nousi Kades-Barnean eteläpuolelle. Se kulki sitten Hesronin ohi, nousi Addariin ja kääntyi Karkaan päin. ⁴ Se jatkui Asmoniin ja liittyi Egyptin puroon, päättyen mereen. Tämä oli heidän eteläraja. ⁵ Itäraja oli Suolameri, Jordanin suulle asti. Pohjoisraja alkoi meren lahdelmasta Jordanin suulla, ⁶ nousi Beet-Hoglaan ja jatkui Beet-Araban pohjoispuolelle Reubenin pojan Bohanin kivelle. ⁷ Raja nousi sitten Debirin Aakorin laaksosta ja kääntyi pohjoiseen Gilgaliin, vastapäätä Adummimin nousua, laakson eteläpuolella. Se jatkui En-Semesin vesille ja päättyi En-Rogeliin. ⁸ Sitten se nousi Ben-Hinnomin laaksoa pitkin jebusilaikaupungin (eli Jerusalemin) etelärinteelle. Sieltä se nousi Hinnomin laakson länsipuolella olevan kukkulan huipulle Refaimin laakson pohjoispäässä. ⁹ Kukkulan huipulta raja kääntyi kohti Nephtoahin vesilähdettä, meni Efronvuoren kaupunkeihin ja kääntyi Baalaan (eli Kiriat-Jearimiin). ¹⁰ Sitten se kaartui länteen Baalasta Seirin vuorelle, kulki Jearimvuoren pohjoisrinnettä pitkin (eli Kesalon), laskeutui Beet-Semesiin ja ylitti Timnaan. ¹¹ Se kulki Ekronin pohjoisrinteelle, kääntyi

Joosuan kirja

Sikkeroniin, kulki Baalavuoren ohi ja saavutti Jabneelin, missä raja päättyi mereen.¹² Länsiraja oli Suuren meren rannikko. Nämä olivat Juudan jälkeläisten rajat heidän sukujensa mukaan.

¹³ Herran käskyn mukaisesti Joosua antoi Kalebille, Jefunnen pojalle, osan Juudan jälkeläisten keskuudessa, nimittäin Kiriati-Arban (Arba oli Anakin isä), eli Hebronin.¹⁴ Kaleb karkotti sieltä Anakin kolme poikaa: Sesain, Ahimanin ja Talmain, Anakin jälkeläiset.¹⁵ Sieltä hän meni Debirin asukkaita vastaan (joka tunnettiin aiemmin nimellä Kiriati-Sefer).¹⁶ Kaleb sanoi: "Miehelle, joka hyökkää ja valloittaa Kiriati-Seferin, annan tyttäreni Aksan vaimoksi."¹⁷ Kenaan poika Otniel, Kalebin veli, valloitti sen; joten Kaleb antoi hänelle tyttärensä Aksan vaimoksi.¹⁸ Kun hän tuli Otnielin luo, hän kehotti tätä pyytämään isältään peltoa. Hän laskeutui aasinsa selästä, ja Kaleb kysyi häneltä: "Mitä haluat?"¹⁹ Hän vastasi: "Anna minulle siunaus. Koska olet antanut minulle maata Negevissä, anna minulle myös vesilähteitä." Joten Kaleb antoi hänelle ylemmät ja alemmat lähteet.

²⁰ Tämä on Juudan jälkeläisten heimon perintö, heidän sukujensa mukaan:²¹ Juudan heimon eteläisimmät kaupungit ja niiden kylät Negevissä Edomin rajalla olivat: Kabseel, Eder ja Jagur,²² Kina, ja Dimona, ja Adadan asutus,²³ Kedes, ja Hasor, ja Iitnanin asutus,²⁴ Sif, ja Telem, ja Bealotin asutus,²⁵ Hasor-Hadatta, Keriot-Hesron (tunnetaan nimellä Hasor),²⁶ Amam, ja Sema, ja Moladan asutus,²⁷ Hazar-Gadda, ja Hesmon, ja Beet-Peletin asutus,²⁸ Hazar-Sual, ja Beerseba, ja Biziotjan asutus,²⁹ Baalah, ja Iim, ja Esemmin asutus,³⁰ Etlolad, ja Kesil, ja Horman asutus,³¹ Siklag, ja, Madmanna ja Sansannan asutus,³² Lebaaot, Silhim, Ain ja Rimmon — yhteensä kaksikymmentäyhdeksän kaupunkia kylineen.

³³ Alankomaassa: Esthaol, ja Sora, ja Ashnan asutus,³⁴ Sanoa, ja En-Gannim, ja Tappuah, ja Enamin asutus,³⁵ Jarmut, ja Adullam, ja Soko, ja Asekan asutus,³⁶ Saarajim, Adithaim, Gederah ja Gederotaim — neljätoista kaupunkia kylineen.

³⁷ Senan, ja Hadasha, ja Migdal-Gadin asutus,³⁸ Dilean, ja Mispe, ja Jokteelin asutus,³⁹ Lakish, ja Booskat, ja Eglonin asutus,⁴⁰ Kabbon, ja Lahmas, ja Kittisin asutus,⁴¹ Gederot, Beet-Dagon, Naama ja Makkeda — kuusitoista kaupunkia kylineen.

⁴² Libna, ja Eter, ja Ashanin asutus,⁴³ Iftah, ja Ashna, ja Nesibin asutus,⁴⁴ Keila, ja Aksib, ja Maresa — yhdeksän kaupunkia kylineen.

⁴⁵ Ekron, sekä sen ympäröivät kaupungit ja kylät;⁴⁶ Ekronista länteen, kaikki alueet Asdodin lähellä, kylineen;⁴⁷ Asdod, sen kaupungit ja kylät; Gaza, sen kaupungit ja kylät, Egyptin puroon asti ja Suuren meren rannikkoon asti.

⁴⁸ Vuoristoseudulla: Samir, Jattir ja Soko,⁴⁹ Danna, ja Kiriati-Sanna (eli Debir),⁵⁰ Anab, ja Eshtemo, ja Animmin asutus,⁵¹ Gosen, ja Holon, ja Gilo — yksitoista kaupunkia kylineen.

⁵² Arab, Duma ja Eshanin asutus,⁵³ Janum, Beet-Tappuah ja Aphekan asutus,⁵⁴ Humta, Kiriati-Arba (eli Hebron) ja Sior — yhdeksän kaupunkia kylineen.

⁵⁵ Maon, ja Karmel, ja Sif, ja Juttan asutus,⁵⁶ Jisreel, ja Jokdeam, ja Sanoan asutus,⁵⁷ Kain, ja Gibeah, ja Timnan asutus — kymmenen kaupunkia kylineen.⁵⁸ Halhul, ja Beet-Sur, ja Gedorin asutus,⁵⁹ Maarat, Beet-Anot ja Eltekon — kuusi kaupunkia kylineen.⁶⁰ Kiriati-Baal (eli Kiriati-Jearim) ja Rabba — kaksi kaupunkia kylineen.⁶¹ Aavikkoalueella: Beet-Araba, Middin ja Sekaka,⁶² Nibsan, Suolakaupunki ja En-Gedi — kuusi kaupunkia kylineen.⁶³ Juudan jälkeläiset eivät voineet karkottaa jebusilaisia, jotka asuivat Jerusalemissa; joten jebusilaiset asuvat siellä Juudan jälkeläisten kanssa tähän päivään asti.

16 Joosefin jälkeläisten arpa alkoi Jordanilta lähellä Jerikoa, lähteiden itäpuolella, ja jatkui erämaahan, nousten vuoristoon Beteliin.² Betelistä se siirtyi Luzziin ja ylitti Arkilaisten rajan Atarotissa.³ Se laskeutui sitten länteen Jafletilaisten alueelle, ulottuen Alimpaan Beet-Horoniin ja jatkuen Gezeriin, päättyen mereen.⁴ Näin Joosefin jälkeläiset, Manasse ja Efraim, saivat perintöosansa.

⁵ Tämä oli Efraimilaisten heimon alue heidän sukujensa mukaan: heidän perintönsä raja ulottui Atarot-Addarista idässä Ylimpään Beet-Horoniin.⁶ Raja jatkui sitten länteen Mikmetatiin pohjoisessa, kaartaen itään Taanat-Siloon ja kulkien sen itäpuolelta Janoan.⁷ Se laskeutui Janoasta Atarotiin ja Naaraan, kosketti Jerikoa ja päättyi Jordaniin.⁸ Tappuasta raja siirtyi länteen Kana-rotkoon ja päättyi mereen. Tämä oli Efraimilaisten heimon perintöosa heidän sukujensa mukaan.⁹

Joosuan kirja

Lisäksi oli kaupunkeja ja niiden kyliä, jotka oli erotettu Efraimilaisille Manasselaisten perintöosassa.

¹⁰ He eivät karkottaneet kanaanilaisia, jotka asuivat Gezerissä; siksi kanaanilaiset asuvat Efraimilaisten keskuudessa vielä tänäkin päivänä, ja heistä tuli pakkotyöläisiä.

17 Tämä oli Manassen heimon, Joosefin esikoisien, osuus: Makirille, Manassen esikoiselle ja Gileadin isälle—joka oli soturi—annettiin Gilead ja Basan. ² Niinpä osuus annettiin muulle Manassen heimolle heidän sukujensa mukaan—Abieserin, Helekin, Asrielin, Sikemin, Heferin ja Semidan jälkeläisille. Nämä olivat Manassen, Joosefin pojan, miespuoliset jälkeläiset heidän sukujensa mukaan. ³ Mutta Selofhadilla, Heferin pojalla, Gileadin pojalla, Makirin pojalla, Manassen pojalla, ei ollut poikia, vaan ainoastaan tyttäriä. Heidän nimensä olivat Mahla, Nooa, Hogla, Milka ja Tirsä. ⁴ He menivät pappi Eleasarin, Nunin pojan Joosuan ja johtajien luo ja sanoivat: "Herra käski Mooseksen antaa meille perintöosan sukulaistemme joukossa." Niinpä Joosua antoi heille perintöosan heidän isänsä setien joukossa Herran käskyn mukaisesti. ⁵ Manassen osuus käsitti kymmenen osaa Gileadin ja Basanin lisäksi, jotka olivat Jordanin itäpuolella, ⁶ koska Manassen heimon tyttäret saivat perintöosan poikien kanssa. Gileadin maa kuului muille Manassen jälkeläisille.

⁷ Manassen raja kulki Asherista Mikmetatiin, Sikemin itäpuolelle. Raja kulki sitten etelään, sisällyttäen En Tappuahin asukkaat. ⁸ Tappuah itse kuului Manasselle, mutta Tappuah, Manassen rajalla, kuului Efraimin jälkeläisille. ⁹ Sitten raja laskeutui Kanapuron laaksoon, puron eteläpuolelle. Efraimille kuuluvat kaupungit olivat Manassen kaupunkien joukossa, mutta Manassen raja oli puron pohjoispuolella ja päättyi mereen. ¹⁰ Eteläinen maa kuului Efraimille ja pohjoinen Manasselle. Meri oli heidän rajanaan. He koskettivat pohjoisessa Asheria ja idässä Isaskaria. ¹¹ Isaskarin ja Asherin alueella Manassella oli myös Beet-Sean, Ibleam ja Dorin, En-Dorin, Taanakin ja Megiddon asukkaat—kukin ympäröivine asutuksineen. ¹² Kuitenkin Manassen jälkeläiset eivät kyenneet karkottamaan näiden kaupunkien asukkaita, ja kanaanilaiset pysyivät asumassa siellä. ¹³ Kun israelilaiset kuitenkin

vahvistuivat, he alistivat kanaanilaiset pakkotyöhön, mutta eivät karkottaneet heitä kokonaan.

¹⁴ Joosefin jälkeläiset sanoivat Joosualle: "Miksi olet antanut meille vain yhden osuuden ja yhden perintöosan? Me olemme lukuisa kansa, ja Herra on siunannut meitä suuresti." ¹⁵ Joosua vastasi: "Jos olette niin lukuisa kansa ja Efraimin vuoristo on teille liian pieni, menkää metsään ja raivatkaa itsellenne maata siellä perissiläisten ja refalaisten alueella." ¹⁶ Joosefin jälkeläiset sanoivat: "Vuoristo ei riitä meille, ja kaikilla kanaanilaisilla, jotka asuvat tasangolla, on rautaiset sotavaunut—sekä niillä, jotka ovat Beet-Seanissa ja sen asutuksissa, että niillä, jotka ovat Jisreelin laaksossa."

¹⁷ Mutta Joosua sanoi Joosefin heimoille—Efraimille ja Manasselle—"Te olette lukuisa ja hyvin voimakas kansa. Teille ei tule olemaan vain yhtä osuutta." ¹⁸ Metsäinen vuoristoalue tulee myös olemaan teidän. Raivatkaa se, ja sen kaukaisimmat rajat tulevat olemaan teidän. Vaikka kanaanilaisilla on rautaiset sotavaunut ja vaikka he ovat vahvoja, te voitte karkottaa heidät."

18 Koko Israelin kansa kokoontui Siiloon ja pystytti sinne ilmestysmajan; maa oli alistettu heidän edessään. ² Kuitenkin Israelin keskuudessa oli vielä seitsemän heimoa, jotka eivät olleet saaneet perintöosaansa.

³ Joosua puhutteli israelilaisia sanoen: "Kuinka kauan viivyttelette ennen kuin otatte haltuunne sen maan, jonka Herra, teidän isienne Jumala, on teille antanut? ⁴ Valitkaa kustakin heimosta kolme miestä. Minä lähetän heidät tutkimaan maata ja kirjoittamaan siitä kuvauksen perintöosansa mukaan, ja sitten heidän tulee palata luokseni. ⁵ Teidän tulee jakaa maa seitsemään osaan. Juuda pysyköön alueellaan etelässä, ja Joosefin heimot pysykööt alueellaan pohjoisessa. ⁶ Kun olette kirjoittaneet kuvaukset maan seitsemästä osasta, tuokaa ne minulle tänne, ja minä heitän teille arpaa Herran, meidän Jumalamme, edessä. ⁷ Leeviläiset eivät kuitenkaan saa osuutta teidän keskuudessanne, sillä Herran papinvirka on heidän perintöosansa. Gaad, Ruuben ja Manassen puoliheimo ovat jo saaneet perintöosansa Jordanin itäpuolella, jonka Mooses, Herran palvelija, antoi heille."

⁸ Kun miehet lähtivät kartoittamaan maata, Joosua ohjeisti heitä: "Menkää ja tutkikaa maa, kirjoittakaa

Joosuan kirja

siitä kuvaus ja palatkaa luokseni. Sitten heitän teille arpaa täällä Siilossa Herran edessä.”⁹ Miehet menivät ja kulkivat maan halki, kirjaten sen kuvauksen kaupungeittain seitsemään osaan, ja palasivat Joosuan luo leiriin Siiloon.¹⁰ Joosua heitti heille arpa Siilossa Herran edessä, ja siellä hän jakoi maan israelilaisille heidän heimojensa mukaan.

¹¹ Ensimmäinen arpa lankesi Benjaminin heimolle heidän sukujensa mukaan; heidän määrätty alueensa oli Juudan ja Joosefin heimojen välissä.¹² Pohjoispuolella heidän rajansa alkoi Jordaniilta, nousi Jerikon pohjoisrinteelle ja jatkui länteen vuoristoon päättyen Beet Avenin erämaahan.¹³ Sieltä se kulki etelään Luusin (eli Beetelin) rinteelle ja laskeutui Atarot Addariin, alempana olevan Beet Horonin eteläpuolella.¹⁴ Kukkulalta, joka on Beet Horonia vastapäätä etelään, raja kääntyi etelään länsipuolella päättyen Kiriati Baaliin (eli Kiriati Jearimiin), joka on Juudan kansan kaupunki. Tämä oli länsipuoli.¹⁵ Eteläpuoli alkoi Kiriati Jearimin reunalta, ja raja jatkui Nephtoahin vesilähteelle.¹⁶ Raja laskeutui kukkulan juurelle, joka on Ben Hinnomin laakson edessä, Refaimin laakson pohjoispuolella, ja jatkui alas Hinnomin laaksoa pitkin jebusilaisten kaupungin eteläpuolelle, ja sitten En Rogeliin.¹⁷ Se kääntyi pohjoiseen, jatkui En Shemeshiin, jatkui Gelilotille, vastapäätä Adummimin nousua, ja laskeutui Bohanin, Ruubenin pojan, kivele.¹⁸ Se jatkui Beet Arabahin pohjoisrinteelle ja laskeutui Arabahiin.¹⁹ Raja jatkui Beet Hoglan pohjoisrinteelle ja päättyi Suolameren pohjoiseen lahteen, Jordanin suulle etelässä. Tämä oli eteläraja.²⁰ Jordan muodosti rajan itäpuolella. Nämä olivat rajat, jotka määrittivät Benjaminin heimon perintöosan kaikkialla.

²¹ Benjaminin heimon kaupungit heidän sukujensa mukaan olivat Jeriko, Beet Hogla ja Emek Kesits,²² Beet Arabah, Semaraim ja Beetel,²³ Avim, Para ja Ofra,²⁴ Kefar Ammoni, Ofni ja Geba — kaksitoista kaupunkia kyliin.²⁵ Gibeon, Rama ja Beerot,²⁶ Mispa, Kefira ja Mosah,²⁷ Rekem, Jirpeel ja Tarala,²⁸ Sela, Haelef, jebusilaisten kaupunki (eli Jerusalem), Gibeah ja Kiriati — neljätoista kaupunkia kyliin.²⁹ Tämä oli Benjaminin heimon perintöosa heidän sukujensa mukaan.

19 Toinen arpa lankesi Simeonin heimolle heidän sukujensa mukaan; heidän perintöosansa sijaitsi Juudan heimon osan sisällä.² Heidän osansa käsitti Beerseban (tai

Seban), Moladan,³ Hazar-Sualin, Balan ja Esemin asutuksen,⁴ Ettoladin, Betulin ja Horman asutuksen,⁵ Siklagin, Bet-Markabotin ja Hazar-Susan asutuksen,⁶ Bet-Lebaotin ja Saruhenin; kolmetoista kaupunkia kyliin;⁷ Ainin, Rimmonin, Eterin ja Asanin; neljä kaupunkia kyliin—⁸ ja kaikki näiden kaupunkien ympärillä olevat kylät Baalat-Beeriin (Negevin Ramaan) asti. Tämä oli Simeonin heimon perintöosa heidän sukujensa mukaan.⁹ Simeonin perintöosa otettiin Juudan osasta, koska Juudan osuus oli heille liian suuri. Näin Simeonilaiset saivat perintöosansa Juudan alueen sisällä.

¹⁰ Kolmas arpa lankesi Sebulonin heimolle heidän sukujensa mukaan. Heidän perintöosansa raja ulottui Saridiin asti.¹¹ Heidän rajansa kulki länteen päin Maralaan, kosketti Dabbesetia ja ulottui Jokneamin vieressä olevaan puroon.¹² Se kääntyi Saridista itään päin auringonnousuun Kislot-Taborin rajalle, jatkui Daberaatiin ja nousi Jafiaan.¹³ Sieltä se jatkui itään päin Gat-Heferiin ja Et-Kasiniin ja päättyi Rimmoniin, kaartaen Neaan.¹⁴ Raja kiersi pohjoiseen Hannatoniin ja päättyi Iftah-Elin laaksoon.¹⁵ Mukana olivat Kattat, Nahalal, Simron, Jidala ja Betlehem; kaksitoista kaupunkia kyliin.¹⁶ Nämä kaupungit ja niiden kylät muodostivat Sebulonin perintöosan heidän sukujensa mukaan.

¹⁷ Neljäs arpa lankesi Isaskarin heimolle heidän sukujensa mukaan.¹⁸ Heidän maansa käsitti Jisreelin, Kesullotin, Sunemin,¹⁹ Hafaraimin, Sionin ja Anaharatin asutuksen,²⁰ Rabbithin, Kisjonin ja Ebesin asutuksen,²¹ Remetin, En-Gannimin, En-Haddahin ja Bet-Passesin asutuksen.²² Raja kosketti Taboria, Sahasumaa ja Bet-Semesiä ja päättyi Jordaniin; kuusitoista kaupunkia kyliin.²³ Nämä kaupungit ja niiden kylät olivat Isaskarin heimon perintöosa heidän sukujensa mukaan.²⁴ Viides arpa lankesi Asserin heimolle heidän sukujensa mukaan.²⁵ Heidän alueensa käsitti Helkatin, Haliin, Betenin ja Aksafin,²⁶ Alammelekin, Amadin ja Misalin; lännessä raja kosketti Karmelia ja Sihor-Libnatia.²⁷ Se kääntyi itään päin Bet-Dagoniin, kosketti Sebulonia ja Iftah-Elin laaksoa, ja meni pohjoiseen Bet-Emekiin ja Neieliin, ohittaen Kabulin vasemmalla.²⁸ Se meni Hebroniin, Rehobiin, Hammoniin ja Kanaaniin, Suur-Sidoniin asti.²⁹ Raja kääntyi takaisin kohti Ramaa ja meni Tyyron linnoitettuun kaupunkiin, kääntyi kohti Hosaata ja päättyi Välimereen Akzibin alueella.³⁰ Mukana olivat Umma, Afek ja Rehob;

Joosuan kirja

kaksikymmentäkaksi kaupunkia kylineen. ³¹ Nämä kaupungit ja niiden kylät olivat Asserin heimon perintöosa heidän sukujensa mukaan. ³² Kuudes arpa lankesi Naftalin heimolle heidän sukujensa mukaan. ³³ Heidän rajansa alkoi Helephistä ja suuresta puusta Saannanimissa, kulkien Adami-Nekebin ja Jabneelin kautta Lakkumiin, ja päättyen Jordanille. ³⁴ Raja kääntyi länteenpäin Asnot-Taboriin ja päättyi Hukkokiin. Se kosketti Sebulonia etelässä, Asseria lännessä ja Jordania idässä. ³⁵ Linnoitettuja kaupunkeja olivat Siddim, Ser, Hammat, Rakkat ja Kinneret, ³⁶ Adama, Rama ja Hasorin asutus, ³⁷ Kedes, Edrei ja En-Hasorin asutus, ³⁸ Jiron, Migdal-El, Horem, Bet-Anat ja Bet-Semes; yhdeksäntoista kaupunkia kylineen. ³⁹ Nämä kaupungit ja niiden kylät olivat Naftalin heimon perintöosa heidän sukujensa mukaan. ⁴⁰ Seitsemäs arpa lankesi Danin heimolle heidän sukujensa mukaan. ⁴¹ Heidän perintöosansa alue käsitti Soran, Estaolin ja Ir-Semesin, ⁴² Saalabbinin, Aijalonin ja Itlahin asutuksen, ⁴³ Elonin, Timnan ja Ekronin asutuksen, ⁴⁴ Elteken, Gibbetonin ja Baalatin asutuksen, ⁴⁵ Jehudin, Bene-Berakin ja Gat-Rimmonin kaupungit, ⁴⁶ Me-Jarkonin ja Rakkonin, sekä alueen, joka on Joppaa vastapäätä. ⁴⁷ Kun danilaiset menettivät alueensa, he nousivat ja hyökkäsivät Lesemiin, valloittivat sen ja asettuivat sinne, nimeten sen Daniksi esi-isänsä mukaan. ⁴⁸ Nämä kaupungit ja niiden kylät olivat Danin heimon perintöosa heidän sukujensa mukaan. ⁴⁹ Kun maa oli jaettu osiin, israelilaiset antoivat Joosua Nunin pojalle perintöosansa keskuudessaan, ⁵⁰ kuten Herra oli käskennyt. He antoivat hänelle kaupungin, jota hän pyysi—Timnat-Serahin Efraimin vuoristossa. Hän rakensi kaupungin ja asettui sinne. ⁵¹ Nämä ovat ne alueet, jotka pappi Eleasar, Joosua Nunin poika, ja Israelin heimojen klaanien päämiehet jakoivat arpomalla Silossa Herran edessä kohtaamisteltan sisäänkäynnin luona. Näin he saivat maan jaon päätökseen.

20 Sitten Herra puhui Joosualle sanoen, ² "Puhu israelilaisille ja käske heitä valitsemaan turvakaupungit, kuten minä käskin sinua Mooseksen kautta, ³ jotta jokainen, joka tappaa ihmisen tahattomasti ja ilman aikaisempaa aikomusta, voi paeta sinne ja löytää turvapaikan verenkostajalta.

⁴ Kun he pakenevat johonkin näistä kaupungeista, heidän on seisottava kaupungin portin edessä ja esitettävä asiansa kaupungin vanhimmille. Vanhimmat ottavat sitten pakolaisen kaupunkiin ja antavat hänelle paikan asua heidän keskuudessaan. ⁵ Jos verenkostaja ajaa heitä takaa, vanhimpien ei pidä luovuttaa tappajaa, koska he tappoivat naapurinsa tahattomasti ja ilman aikaisempaa pahantahtoisuutta. ⁶ Heidän on pysyttävä siinä kaupungissa, kunnes he ovat seisseet oikeudenkäynnissä seurakunnan edessä, ja kunnes sen ajan ylipappi kuolee. Sen jälkeen he voivat palata omaan kotiinsa siihen kaupunkiin, josta he pakenivat." ⁷ Niin he erottivat Kedeshin Galileassa Naftalin vuoristossa, Sikemin Efraimin vuoristossa ja Kirjat-Arban (joka on Hebron) Juudan vuoristossa. ⁸ Ja Jordanin toisella puolella Jerikon itäpuolella he valitsivat Beserin erämaassa tasangolla Ruubenin heimosta, Ramotin Gileadissa Gadin heimosta ja Golanin Basanissa Manassen heimosta. ⁹ Nämä olivat määrätty kaupungit kaikille israelilaisille ja jokaiselle heidän keskuudessaan asuvalle muukalaiselle, jotta jokainen, joka tappaa ihmisen tahattomasti, voisi paeta sinne eikä joutuisi verenkostajan tappamaksi ennen kuin on seissyt oikeudenkäynnissä seurakunnan edessä.

21 Leeviläisten sukujen päämiehet lähestyivät pappi Eleasaria, Joosua Nunin poikaa ja Israelin heimojen sukujen päämiehiä. ² He puhuivat heille Silossa Kanaanin maassa sanoen: "Herra käski Mooseksen kautta antaa meille kaupunkeja asuttaviksi sekä laidunmaita karjaamme varten." ³ Niin israelilaiset antoivat leeviläisille kaupunkeja ja laidunmaita perintöosastaan, kuten Herra oli käskennyt.

⁴ Ensimmäinen arpa lankesi Kehatin suvuista. Nämä Aaronin pappissuvun leeviläiset saivat arvalla Juudan, Simeonin ja Benjaminin heimoilta kolmelta kaupunkia. ⁵ Muut Kehatin jälkeläiset saivat kymmenen kaupunkia Efraimin, Danin ja puolen Manassen heimon suvuista. ⁶ Gersonin jälkeläiset saivat kolmelta kaupunkia Isaskarin, Asserin, Naftalin ja puolen Manassen heimon suvuista Baasanissa. ⁷ Merarin jälkeläiset saivat sukujensa mukaan kaksitoista kaupunkia Ruubenin, Gadin ja Sebulonin heimoista. ⁸ Niin israelilaiset jakoivat nämä kaupungit ja niiden laidunmaat

Joosuan kirja

leeviläisille, kuten Herra oli Mooseksen kautta käsenyt.

⁹ Juudan ja Simeonin heimoilta he antoivat seuraavat kaupungit nimeltä: ¹⁰ Nämä kaupungit olivat Aaronin jälkeläisille, Kehatin sukujen leeviläisille, sillä heidän arpansa oli ensimmäinen. ¹¹ He antoivat heille Kirjat-Arban (se on Hebron), sen ympärillä olevine laidunmaineen, Juudan vuoristossa. (Arba oli Anakin suvun isä.) ¹² Mutta kaupungin ympärillä olevat pellot ja kylät oli annettu Kalebille, Jefunnen pojalle, hänen omaisuudekseen. ¹³ Niin he antoivat Aaronin jälkeläisille Hebronin kaupungin (turvakaupungin sille, joka tappoi jonkun tahattomasti), he antoivat myös Aaronin jälkeläisille Libnan kaupungin, ¹⁴ Jattirin ja Eshtemoan, ¹⁵ Holonin ja Debirin, ¹⁶ Ainin, Juttahin ja Beet-Semeksin, niiden laidunmaineen kanssa — yhdeksän kaupunkia näistä kahdesta heimosta. ¹⁷ Benjaminin heimosta he antoivat Gibeonin, Geban, ¹⁸ Anatotin ja Almonin, niiden laidunmaineen kanssa — neljä kaupunkia. ¹⁹ Aaronin jälkeläisille, papeille, kuuluvien kaupunkien kokonaismäärä oli kolmetoista, niiden laidunmaineen kanssa. ²⁰ Muut Kehatin sukujen leeviläiset saivat kaupunkia Efraimin heimosta: ²¹ Efraimin vuoristossa he saivat Sikemin (turvakaupungin sille, joka tappoi jonkun tahattomasti) ja Geserin, ²² Kibzaimin ja Beet-Horonin, niiden laidunmaineen kanssa — neljä kaupunkia. ²³ Danin heimosta he saivat Elteken, Gibbetonin, ²⁴ Aijalonin ja Gat-Rimmonin, niiden laidunmaineen kanssa — neljä kaupunkia. ²⁵ Puolesta Manassen heimosta he saivat Taanakin ja Gat-Rimmonin, niiden laidunmaineen kanssa — kaksi kaupunkia. ²⁶ Yhteensä nämä kymmenen kaupunkia ja niiden laidunmaat annettiin muille Kehatin sukujen leeviläisille. ²⁷ Gersonin sukujen leeviläiset saivat: puolesta Manassen heimosta Golanin Baasanissa (turvakaupungin sille, joka tappoi jonkun tahattomasti) ja Be-Eshterahin, niiden laidunmaineen kanssa — kaksi kaupunkia; ²⁸ Isaskarin heimosta he saivat Kisionin, Daberatin, ²⁹ Jarmutin ja En-Gannimin, niiden laidunmaineen kanssa — neljä kaupunkia; ³⁰ Asserin heimosta he saivat Misalin, Abdonin, ³¹ Helkatin ja Rehobin, niiden laidunmaineen kanssa — neljä kaupunkia; ³² Naftalin heimosta he saivat Kedeshin Galileassa (turvakaupungin sille, joka tappoi jonkun tahattomasti), Hammot-Dorin ja Kartanin, niiden laidunmaineen kanssa — kolme kaupunkia. ³³

Gersonin sukujen kaupunkien kokonaismäärä oli kolmetoista, niiden laidunmaineen kanssa.

³⁴ Merarin suvut, loput leeviläiset, saivat: Sebulonin heimosta Jokneamin, Kartahin, ³⁵ Dimnan ja Nahalalin, niiden laidunmaineen kanssa — neljä kaupunkia; ³⁶ Ruubenin heimosta he saivat Beserin, Jahasin, ³⁷ Kedemotin ja Mefaatin, niiden laidunmaineen kanssa — neljä kaupunkia; ³⁸ Gadin heimosta he saivat Ramotin Gileadissa (turvakaupungin sille, joka tappoi jonkun tahattomasti), Mahanaimin, ³⁹ Hesbonin ja Jaeserin, niiden laidunmaineen kanssa — yhteensä neljä kaupunkia. ⁴⁰ Merarin sukujen, jotka olivat loput leeviläisistä, kaupunkien kokonaismäärä oli kaksitoista.

⁴¹ Kaikkiaan leeviläisten kaupunkien määrä israelilaisten hallitsemalla alueella oli neljäkymmentäkahdeksan, niiden laidunmaineen kanssa. ⁴² Jokaisella näistä kaupungeista oli ympärillään laidunmaat; näin oli kaikkien näiden kaupunkien laita. ⁴³ Niin Herra antoi Israelille kaiken sen maan, jonka Hän oli vannonut antavansa heidän esi-isilleen, ja he ottivat sen haltuunsa ja asettuivat sinne. ⁴⁴ Herra antoi heille rauhan joka puolella, kuten Hän oli vannonut heidän esi-isilleen. Kukaan heidän vihollisistaan ei voinut kestää heitä vastaan; Herra antoi kaikki heidän vihollisensa heidän käsiinsä. ⁴⁵ Ei yksikään kaikista hyvistä lupauksista, jotka Herra oli antanut Israelin heimolle, jäänyt täyttymättä; jokainen niistä toteutui.

22

Sitten Joosua kutsui koolle ruubenilaiset, gadilaiset ja puolet Manassen heimosta, ² ja puhui heille: "Te olette pitäneet kaiken, mitä Mooses, Herran palvelija, käski teidän tehdä, ja olette kuunnelleet minun ääntäni kaikessa, mitä olen teille käsenyt. ³ Jo pitkän aikaa te ette ole hylänneet veljianne, vaan olette täyttäneet velvollisuuden, jonka Herra, teidän Jumalanne, on teille antanut. ⁴ Nyt kun Herra, teidän Jumalanne, on antanut veljillenne levon, kuten Hän lupasi, palatkaa majoihinne siihen maahan, jonka Mooses, Herran palvelija, antoi teille Jordanin tuolta puolen. ⁵ Olkaa hyvin tarkkoja noudattamaan sitä käskyä ja lakia, jonka Mooses, Herran palvelija, antoi teille: rakastakaa Herraa, teidän Jumalanne, vaeltakaa kaikilla Hänen teillään, pitäkää Hänen käskynsä, pitäkää kiinni Hänestä ja palvelkaa Häntä kaikesta sydämeštänne ja kaikesta sielustanne." ⁶ Niin Joosua siunasi heidät ja lähetti

Joosuan kirja

heidät pois, ja he palasivat majoihinsa. ⁷ Manassen puolikkaalle heimolle Mooses oli antanut maata Baasanissa, mutta toiselle puolikkaalle Joosua antoi maata heidän veljiensä keskuudessa Jordanin länsipuolella. Kun Joosua lähetti heidät pois majoihinsa, hän siunasi heidät, ⁸ sanoen: "Palatkaa majoihinne suuren rikkauden, lukuisten karjaeläinten, hopean, kullan, pronssin, raudan ja suuren määrän vaatteita kanssa. Jakakaa vihollistenne saalis veljienne kanssa." ⁹ Näin ruubenilaisten, gadilaisten ja Manassen puolikkaan heimon pojat palasivat kotiin, jättäen israelilaiset Siiloon Kanaaniin, mennäkseen Gileadin maahan, omaan maahansa, jonka he olivat saaneet Herran käskyn mukaisesti Mooseksen kautta. ¹⁰ Kun he saapuivat Jordanin alueelle Kanaanin maassa, ruubenilaiset, gadilaiset ja Manassen puolikas heimo rakensivat siellä suuren alttarin Jordanin rannalle.

¹¹ Ja israelilaiset kuulivat raportin: "Katso, ruubenilaiset, gadilaiset ja Manassen puolikas heimo ovat rakentaneet alttarin Kanaanin rajalle, Jordanin alueelle, israelilaisten puolelle." ¹² Kun israelilaiset kuulivat tästä, koko seurakunta kokoontui Siiloon lähteäkseen sotaan heitä vastaan. ¹³ Niin israelilaiset lähettivät Pinehaan, pappi Eleasarin pojan, Gileadin maahan—ruubenilaisten, gadilaisten ja Manassen puolikkaan heimon luo. ¹⁴ Hänen kanssaan he lähettivät kymmenen johtajaa, yhden kustakin Israelin heimosta, jokaisen israelilaisten klaanien perhejaoston päällikön. ¹⁵ Kun he saapuivat Gileadiin, he puhuivat ruubenilaisille, gadilaisille ja Manassen puolikkaalle heimolle, sanoen, ¹⁶ "Tämä on, mitä koko Herran seurakunta sanoo: 'Mikä on tämä uskottomuuden teko, jonka olette tehneet Israelin Jumalaa vastaan kääntymällä pois Herrasta ja rakentamalla itsellenne alttarin, kapinassa Häntä vastaan?' ¹⁷ Eikö Peorin synty ollut meille tarpeeksi, josta emme ole puhdistautuneet tähän päivään mennessä, huolimatta vitsauksesta Herran seurakunnassa? ¹⁸ Ja nyt te kääntytte pois Herrasta. Jos kapinoitte Herraa vastaan tänään, huomenna Hän on vihainen koko Israelin yhteisölle. ¹⁹ Jos teidän omistamanne maa on saastunut, menkää Herran omistamaan maahan, missä Herran pyhäkkö on, ja jakakaa maa kanssamme. Mutta älkää kapinoiko Herraa vastaan tai meitä vastaan rakentamalla itsellenne alttaria, joka ei ole Herran, meidän Jumalamme, alttari. ²⁰ Eikö Serahin poika Aakan toiminut uskottomasti omistettujen asioiden

suhteen, ja viha lankesi koko Israelin yhteisön päälle? Hän ei ollut ainoa, joka menehtyi syntinsä vuoksi."

²¹ Sitten ruubenilaiset, gadilaiset ja Manassen puolikas heimo vastasivat israelilaisten klaanien päemiehille: ²² "Väkevä, Jumala, Herra! Hän tietää, ja antakoon Israelin tietää. Jos tämä on ollut kapinassa tai tottelemattomuudessa Herraa vastaan, älkää säästäkö meitä tänä päivänä. ²³ Jos olemme rakentaneet oman alttarin kääntyäksemme pois Herrasta tai uhritaksemme polttouhreja, ruokauhreja tai rauhanuhreja sillä, antakoon Herra itse meidät tilille. ²⁴ Ei! Teimme sen huolesta, että tulevaisuudessa teidän jälkeläisenne saattavat sanoa meidän jälkeläisillemme: 'Mitä tekemistä teillä on Herran, Israelin Jumalan, kanssa?' ²⁵ Sillä Herra on tehnyt Jordanin rajaksi meidän ja teidän välille, te ruubenilaiset ja gadilaiset; teillä ei ole osuutta Herrassa.' Niin teidän jälkeläisenne saattaisivat saada meidän jälkeläisemme lakkaamaan pelkäämästä Herraa. ²⁶ Siksi sanoimme: 'Valmistautukaamme ja rakentakaamme alttari—mutta ei polttouhreja tai uhreja varten. ²⁷ Sen sijaan se on todistuksena meidän ja teidän sekä tulevien sukupolvien välillä, että me palvelemme Herraa Hänen pyhäkössään polttouhreillamme, uhreillamme ja yhteysuhreillamme. Sitten tulevaisuudessa teidän jälkeläisenne eivät voi sanoa meidän jälkeläisillemme: 'Teillä ei ole osuutta Herrassa.' ²⁸ Ja me sanoimme: 'Jos he koskaan sanovat näin meille tai meidän jälkeläisillemme, me vastaamme: Katsokaa Herran alttarin jäljennöstä, jonka esisämme rakensivat, ei polttouhreja tai uhreja varten, vaan todistukseksi meidän ja teidän välillä.' ²⁹ Olkoon kaukana meistä kapinoida Herraa vastaan ja kääntyä pois Hänestä tänään rakentamalla alttarin polttouhreille, ruokauhreille tai uhreille, joka ei ole Herran, meidän Jumalamme, alttari, joka seisoo Hänen pyhäkkönsä edessä." ³⁰ Kun pappi Pinehas ja yhteisön johtajat—Israelilaisten klaanien päemiehet—kuulivat, mitä ruubenilaiset, gadilaiset ja Manasse sanoivat, he olivat tyytyväisiä. ³¹ Ja pappi Eleasarin poika Pinehas sanoi ruubenilaisille, gadilaisille ja Manasselle: "Tänään tiedämme, että Herra on meidän kanssamme, koska te ette ole olleet uskottomia Herralle tässä asiassa. Nyt olette pelastaneet israelilaiset Herran kädestä."

Joosuan kirja

³² Sitten pappi Eleasarin poika Pinehas ja johtajat palasivat Kanaanin tapaamisestaan ruubenilaisten ja gadilaisten kanssa Gileadissa ja raportoivat takaisin israelilaisille. ³³ Israelilaiset olivat tyytyväisiä kuullessaan raportin ja ylistivät Jumalaa. He eivät enää puhuneet sodasta heitä vastaan tuhotakseen maan, jossa ruubenilaiset ja gadilaiset asuivat. ³⁴ Ja ruubenilaiset ja gadilaiset nimesivät alttarin Todistukseksi; "Sillä," he sanoivat, "se on todistus meidän välillämme, että Herra on Jumala."

23 Kun oli kulunut paljon aikaa siitä, kun Herra oli antanut Israelille levon kaikista heidän vihollisistaan joka puolella, Joosua oli nyt vanha ja iäkäs, ² ja hän kutsui koolle koko Israelin—heidän vanhimpansa, johtajansa, tuomarinsa ja virkamiehensä—ja sanoi heille: "Minä olen nyt vanha ja iäkäs. ³ Te olette nähneet kaiken, mitä Herra, teidän Jumalanne, on tehnyt kaikille näille kansoille teidän tähtenne, sillä Herra, teidän Jumalanne, on taistellut teidän puolestanne. ⁴ Muistakaa, kuinka olen jakanut teille nämä jäljellä olevat kansat perintönä heimoillenne, yhdessä kaikkien niiden kansojen kanssa, jotka olen valloittanut, Jordanista Suureen mereen lännessä. ⁵ Herra, teidän Jumalanne, ajaa heidät pois teidän edestänne ja työntää heidät pois teidän tähtenne, ja te otatte heidän maansa haltuunne, aivan kuten Herra, teidän Jumalanne, on luvannut teille.

⁶ Olkaa hyvin päättäväisiä noudattamaan ja tekemään kaikki, mitä Mooseksen lain kirjassa on kirjoitettu, poikkeamatta oikealle tai vasemmalle, ⁷ jotta ette sekaantuisi näihin jäljellä oleviin kansoihin keskuudessanne, ettekä mainitsisi heidän jumaliensa nimiä, ettekä vannois niiden kautta, palvelisi niitä tai kumartaisi niitä. ⁸ Vaan teidän tulee pysyä kiinni Herrassa, teidän Jumalassanne, kuten olette tehneet tähän päivään asti. ⁹ Sillä Herra on ajanut pois suuria ja mahtavia kansoja teidän edestänne, eikä tähän päivään mennessä kukaan ole kyennyt vastustamaan teitä. ¹⁰ Yksi teistä voi ajaa pakoon tuhat, koska Herra, teidän Jumalanne, taistelee teidän puolestanne, kuten Hän on luvannut. ¹¹ Ottakaa siis tarkoin vaari rakastaaksenne Herraa, teidän Jumalanne.

¹² Mutta jos te koskaan käännytte pois ja liitytte näiden kansojen jälkeläisiin, jotka ovat jääneet keskuuteenne, ja menette naimisiin heidän kanssaan ja sekaannutte heihin, ¹³ niin olkaa varmoja, ettei

Herra, teidän Jumalanne, enää aja näitä kansoja pois teidän edestänne. Sen sijaan heistä tulee ansoja ja pauloja teille, ruoskia kylkiinne ja orjantappuroita silmiinne, kunnes te häviätte tästä hyvästä maasta, jonka Herra, teidän Jumalanne, on teille antanut. ¹⁴ "Nyt minä olen menossa kaiken maan tielle, ja te tiedätte koko sydämestänne ja sielustanne, ettei yksikään kaikista hyvistä lupauksista, jotka Herra, teidän Jumalanne, on teille antanut, ole jäänyt täyttymättä. Jokainen lupaus on täyttynyt; ei yksikään ole jäänyt täyttymättä. ¹⁵ Mutta aivan kuten kaikki hyvät asiat, jotka Herra, teidän Jumalanne, on luvannut teille, ovat tulleet teidän osaksenne, niin Herra tuo teidän päällenne kaikki pahat asiat, joista Hän on varoittanut, kunnes Hän on hävittänyt teidät tästä hyvästä maasta, jonka Herra, teidän Jumalanne, on teille antanut. ¹⁶ Jos rikotte Herran, teidän Jumalanne, liiton, jonka Hän on teille käskennyt, ja menette palvelemaan muita jumalia ja kumarratte niitä, niin Herran viha syttyy teitä vastaan, ja te häviätte nopeasti siitä hyvästä maasta, jonka Hän on teille antanut."

24 Sitten Joosua kokosi kaikki Israelin heimot Sikemiin ja kutsui Israelin vanhimmat, johtajat, tuomarit ja virkamiehet; ja he asettuivat Jumalan eteen. ² Joosua sanoi kaikelle kansalle: "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: 'Muinaisina aikoina teidän esi-isänne, mukaan lukien Terah, Abrahamin ja Nahorin isä, asuivat Eufrat-virran tuolla puolen ja palvelivat muita jumalia. ³ Mutta minä otin teidän isänne Abrahamin Eufratin tuolta puolen ja johdatin hänet Kanaanin maahan ja lisäsin hänen jälkeläisiään, antaen hänelle Iisakin. ⁴ Iisakille annoin Jaakobin ja Esaun. Annoin Seirin vuoriston Esaulle, mutta Jaakob ja hänen poikansa menivät alas Egyptiin.

⁵ Sitten lähetin Mooseksen ja Aaronin, ja minä vaivasin Egyptiä teollani siellä, ja sen jälkeen toin teidät pois. ⁶ Minä toin teidän esi-isänne pois Egyptistä, ja te saavuitte meren rannalle, ja egyptiläiset ajoivat heitä takaa sotavaunuilla ja ratsumiehillä Punaiselle merelle. ⁷ Mutta kun he huusivat Herran puoleen, Hän asetti pimeyden teidän ja egyptiläisten väliin, ja toi meren heidän päälleen ja peitti heidät. Teidän omat silmännne näkivät, mitä tein Egyptissä. Sitten te asuitte erämaassa pitkän aikaa.

⁸ Minä toin teidät amorilaisten maahan, jotka asuivat Jordanin tuolla puolen. He taistelivat teitä vastaan,

Joosuan kirja

mutta minä annoin heidät teidän käsiinne, ja te otitte heidän maansa haltuun, kun minä tuhosin heidät teidän edestänne. ⁹ Sitten Moabin kuningas Balak, Sipporin poika, nousi taistelemaan Israelia vastaan ja lähetti hakemaan Bileamia, Beorin poikaa, kiroamaan teidät. ¹⁰ Mutta minä en kuunnellut Bileamia, joten hän siunasi teitä toistuvasti, ja minä pelastin teidät hänen käsistään. ¹¹ Te ylititte Jordanin ja tulitte Jerikoon. Jerikon asukkaat taistelivat teitä vastaan, samoin amorilaiset, perissiläiset, kanaanilaiset, heettiläiset, girgasilaiset, hiiviläiset ja jebusilaiset, mutta minä annoin heidät teidän käsiinne. ¹² Minä lähetin herhiläisen teidän edellänne, joka ajoi heidät pois teidän edestänne, mukaan lukien kaksi amorilaisten kuningasta. Se ei ollut teidän miekkanne eikä jousenne ansiota. ¹³ Minä annoin teille maan, jota ette ole viljelleet, ja kaupungit, joita ette ole rakentaneet, ja te asutte niissä ja syötte viinitarhoista ja oliivilehdoista, joita ette ole istuttaneet.'

¹⁴ Nyt, pelätkää siis Herraa ja palvelkaa Häntä uskollisesti. Heittäkää pois ne jumalat, joita teidän esi-isänne palvelivat Euftrat-virran tuolla puolen ja Egyptissä, ja palvelkaa Herraa. ¹⁵ Mutta jos Herran palveleminen ei miellytä teitä, valitkaa tänä päivänä, ketä palvelette, joko niitä jumalia, joita teidän esi-isänne palvelivat Eufraatin tuolla puolen, tai amorilaisten jumalia, joiden maassa te asutte. Mutta minä ja minun perheeni palvelemme Herraa." ¹⁶ Silloin kansa vastasi: "Emme koskaan hylkää Herraa palvellaksemme muita jumalia! ¹⁷ Herra, meidän Jumalamme, toi meidät ja meidän esi-isämme pois Egyptistä, siitä orjuuden maasta, ja teki nuo suuret teot silmiemme edessä. Hän suojeli meitä koko matkamme ajan ja kaikkien niiden kansojen keskellä, joiden kautta kuljimme. ¹⁸ Herra ajoi pois meidän edestämme kaikki kansat, mukaan lukien amorilaiset, jotka asuivat maassa. Me myös palvelemme Herraa, sillä Hän on meidän Jumalamme."

¹⁹ Joosua sanoi kansalle: "Te saatatte löytää vaikeaksi palvella Herraa. Hän on pyhä Jumala; Hän

on kiivas Jumala. Hän ei jätä huomioimatta teidän kapinointianne ja syntejänne. ²⁰ Jos kääntyneet pois Herrasta ja palvelette muita jumalia, Hän tuo onnettomuuden teidän päällenne ja tekee teistä lopun, sen jälkeen kun Hän on ollut hyvä teille."

²¹ Mutta kansa oli päättäväinen Joosualle: "Me olemme päättäneet palvella Herraa." ²² Sitten Joosua sanoi: "Te tunnustatte, että olette itse todistajia päätöksellenne palvella Herraa." "Kyllä, me olemme todistajia," he vastasivat. ²³ "Nyt siis," sanoi Joosua, "hylätkää ne vieraat jumalat, jotka ovat teidän keskuudessanne, ja suuntautukaa sydämeistänne Herraan, Israelin Jumalaan." ²⁴ Ja kansa sanoi Joosualle: "Me palvelemme Herraa, meidän Jumalaamme, ja kuuntelemme Hänen ääntään." ²⁵ Sinä päivänä Joosua teki liiton kansan kanssa, ja siellä Sikemissä hän vahvisti heille säädökset ja lait. ²⁶ Ja Joosua kirjoitti nämä asiat Jumalan lain kirjaan. Sitten hän otti suuren kiven ja asetti sen sinne tammen alle Herran pyhäkön viereen. ²⁷ "Katsokaa!" hän sanoi kaikelle kansalle. "Tämä kivi on oleva todistajana meitä vastaan. Se on kuullut kaikki sanat, jotka Herra on meille sanonut. Se todistaa teitä vastaan, jos olette uskontomia Jumalallenne." ²⁸ Sitten Joosua lähetti kansan pois, kukin omaan perintöosaansa.

²⁹ Näiden tapahtumien jälkeen Joosua, Nuunin poika, Herran palvelija, kuoli sadankymmenen vuoden ikäisenä. ³⁰ Ja he hautasivat hänet hänen perintömaahansa, Timnat Serahiin, Efraimin vuoristoon, Gaasin vuoren pohjoispuolelle. ³¹ Israel palveli Herraa koko Joosuan elinajan ja niiden vanhinten elinajan, jotka elivät hänen jälkeensä ja jotka olivat nähneet kaikki Herran teot, jotka Hän oli tehnyt Israelille. ³² Ja Joosefin luut, jotka israelilaiset olivat tuoneet Egyptistä, haudattiin Sikemiin siihen maapalstaan, jonka Jaakob oli ostanut sadalla hopearahalla Hamorin, Sikemin isän, pojilta. Tämä tuli Joosefin jälkeläisten perintöosaksi. ³³ Ja Eleasar, Aaronin poika, kuoli ja hänet haudattiin Gibeaan, joka oli annettu hänen pojalleen Pinehaalle Efraimin vuoristossa.

Tuomarien kirja

1 Joosuan kuoleman jälkeen israelilaiset kysyivät Herralta: "Kuka meistä lähtee ensimmäisenä taistelemaan kanaanilaisia vastaan?" ² Herra vastasi: "Juuda lähteköön; minä olen antanut maan hänen käsiinsä." ³ Juuda sanoi silloin veljelleen Simeonille: "Tule kanssani alueelle, joka on minulle annettu, ja taistellaan yhdessä kanaanilaisia vastaan; ja minä menen kanssasi sinun alueellesi." Niin Simeon meni hänen kanssaan.

⁴ Juuda meni ylös, ja Herra antoi kanaanilaiset ja perissiläiset heidän käsiinsä, ja he voittivat kymmenentuhatta miestä Besekissä. ⁵ He kohtasivat Adoni-Besekin Besekissä ja taistelivat häntä vastaan, voittaen kanaanilaiset ja perissiläiset. ⁶ Adoni-Besek pakeni, mutta he ajoivat häntä takaa, vangitsivat hänet ja katkaisivat hänen peukalonsa ja isovarpaansa. ⁷ Adoni-Besek sanoi: "Seitsemänkymmentä kuningasta, joilta oli katkaistu peukalot ja isovarpaat, keräsi murusia pöytäni alta; kuten minä olen tehnyt, niin Jumala on maksanut minulle." He veivät hänet Jerusalemiin, missä hän kuoli. ⁸ Juudan miehet hyökkäsivät sitten Jerusalemiin ja valtasivat sen, iskivät sen miekalla ja syyttivät kaupungin tuleen. ⁹ Sen jälkeen Juuda meni taistelemaan kanaanilaisia vastaan, jotka asuivat vuoristossa, Negevissä ja alangoilla. ¹⁰ Juuda eteni kanaanilaisia vastaan, jotka asuivat Hebronissa (jonka nimi oli ennen Kirjat-Arba) ja voitti Seshain, Ahimanin ja Talmain.

¹¹ Sieltä he siirtyivät Debirin asukkaita vastaan (jonka nimi oli ennen Kirjat-Sefer). ¹² Kaleb julisti: "Miehelle, joka hyökkää ja valtaa Kirjat-Seferin, minä annan tyttäreni Aksan vaimoksi." ¹³ Otniel, Kenaan poika, Kalebin nuorempi veli, valtasi sen; niin Kaleb antoi hänelle tyttärensä Aksan vaimoksi. ¹⁴ Kun hän tuli Otnielin luo, hän kehotti tätä pyytämään isältään peltoa. Kun hän laskeutui aasinsa selästä, Kaleb kysyi häneltä: "Mitä haluat?" ¹⁵ Hän vastasi: "Anna minulle siunaus. Koska olet antanut minulle maata Negevissä, anna minulle myös vesilähteitä." Niin Kaleb antoi hänelle ylemmät ja alemmat lähteet.

¹⁶ Keeniläisten jälkeläiset, Mooseksen appiukko, menivät Palmun kaupungista Juudan kansan kanssa Juudan erämaahan Aradin eteläpuolelle, ja he asettuivat asumaan kansan keskuuteen. ¹⁷ Juuda meni veljensä Simeonin kanssa, ja he hyökkäsivät kanaanilaisia vastaan, jotka asuivat Sefatissa, ja tuhosivat sen täysin. Niin kaupunki nimettiin

Hormaksi. ¹⁸ Juuda valtasi myös Gazan alueineen, Askelonin alueineen ja Ekronin alueineen. ¹⁹ Herra oli Juudan kanssa, ja he ottivat haltuunsa vuoriston, mutta eivät voineet karkottaa tasangon asukkaita, koska heillä oli rautavaunut. ²⁰ Hebron annettiin Kalebille, kuten Mooses oli luvannut, ja hän karkotti sieltä Anakin kolme poikaa. ²¹ Benjaminilaiset eivät karkottaneet jebusilaisia, jotka asuivat Jerusalemissa; niin jebusilaiset ovat asuneet benjaminilaisten kanssa Jerusalemissa tähän päivään asti.

²² Joosefin heimot menivät myös Beteliä vastaan, ja Herra oli heidän kanssaan. ²³ He lähettivät miehiä vakoilemaan Beteliä (jonka nimi oli ennen Luus). ²⁴ Vakoojat näkivät miehen lähtevän kaupungista ja sanoivat hänelle: "Näytä meille kaupungin sisäänkäynti, niin kohtelemme sinua hyvin." ²⁵ Hän näytti heille kaupungin sisäänkäynnin, ja he iskivät sen miekalla, mutta säästivät miehen ja hänen koko perheensä. ²⁶ Mies meni sitten heettiläisten maahan, rakensi kaupungin ja nimesi sen Luusiksi, mikä on sen nimi tähän päivään asti. ²⁷ Manasse ei ottanut haltuunsa Beet-Seania kylineen, Taanakia kylineen, Doria kylineen, Jibleamia kylineen eikä Megiddoa kylineen; kanaanilaiset pysyivät asumassa siinä maassa. ²⁸ Kun Israel vahvistui, he alistivat kanaanilaiset pakkotyöhön mutta eivät karkottaneet heitä kokonaan. ²⁹ Efraim ei karkottanut kanaanilaisia, jotka asuivat Geserissä, joten he jatkoivat asumista heidän keskuudessaan. ³⁰ Sebulon ei karkottanut Kitronin eikä Nahalolin asukkaita; näin kanaanilaiset asuivat heidän keskuudessaan ja joutuivat pakkotyöhön. ³¹ Asser ei karkottanut Akon, Sidonin, Ahlabin, Aksibin, Helban, Afikin eikä Rehobin asukkaita. ³² Asserilaiset asuivat kanaanilaisten asukkaiden keskuudessa, koska he eivät karkottaneet heitä. ³³ Naftali ei karkottanut Beet-Semesin eikä Beet-Anatin asukkaita, vaan asui kanaanilaisten keskuudessa; Beet-Semesin ja Beet-Anatin asukkaat joutuivat pakkotyöhön heidän puolestaan. ³⁴ Amorilaiset rajoittivat danilaiset vuoristoon, eivätkä sallineet heidän laskeutua laaksoon. ³⁵ Amorilaiset pysyivät asumassa Heresvuorella, Aijalonissa ja Saalbimissa, mutta kun Joosefin heimon voima kasvoi, heidät alistettiin pakkotyöhön. ³⁶ Amorilaisten alue ulottui Akrabimbin noususta, Selasta ylöspäin.

Tuomarien kirja

2 Herran enkeli nousi Gilgalista Bokimiin ja julisti: "Minä toin teidät Egyptistä ja johdatin teidät maahan, jonka lupasin esi-isillenne. Vakuutin teille: 'En koskaan riko liittoani teidän kanssanne,'² ja te ette saa tehdä liittoa tämän maan asukkaiden kanssa; teidän tulee repiä maahan heidän alttarinsa.' Mutta te ette ole totelleet minua; mitä olettekaan tehneet?"³ Siksi julistin myös: 'En aja heitä pois teidän edestänne; heistä tulee piikkejä kylkiinne, ja heidän jumalansa ovat teille ansa.'" ⁴ Kun Herran enkeli puhui nämä sanat kaikille israelilaisille, kansa korotti äänensä ja itki ääneen,⁵ ja he antoivat sille paikalle nimen Bokim. Siellä he uhrasivat Herralle.

⁶ Kun Joosua oli lähettänyt kansan pois, israelilaiset menivät kukin perintöosalleen ottamaan maata haltuunsa.⁷ Kansa palveli Herraa koko Joosuan elinajan ja niiden vanhinten aikana, jotka elivät hänen jälkeensä ja olivat nähneet kaikki ne suuret teot, jotka Herra oli tehnyt Israelille.⁸ Joosua, Nuunin poika, Herran palvelija, kuoli sadankymmenen vuoden ikäisenä.⁹ He hautasivat hänet hänen perintöosansa alueelle, Timnat Heresiin, Efraimin vuoristoon, Gaasin vuoren pohjoispuolelle.

¹⁰ Kun koko se sukupolvi oli kokoontunut esi-isänsä luo, nousi uusi sukupolvi, joka ei tuntenut Herraa eikä niitä tekoja, joita hän oli tehnyt Israelille.¹¹ Silloin israelilaiset tekivät pahaa Herran silmissä ja palvelivat Baaleja.¹² He hylkäsivät Herran, isänsä Jumalan, joka oli tuonut heidät pois Egyptistä. He seurasivat ja palvoivat eri kansojen jumalia ympärillään, ja näin he vihastuttivat Herran.¹³ He hylkäsivät Herran ja palvelivat Baalia ja Astarteja.¹⁴ Herran viha syttyi Israelia vastaan, ja hän antoi heidät ryöstäjien käsiin, jotka ryöstivät heitä. Hän myi heidät vihollistensa käsiin, eivätkä he enää kyenneet vastustamaan vihollisiaan.¹⁵ Minne tahansa he menivätkin, Herran käsi oli heitä vastaan tuottaakseen heille onnettomuutta, kuten hän oli heille vannonut. He olivat suuressa ahdistuksessa.¹⁶ Silloin Herra asetti tuomareita, jotka pelastivat heidät niiden käsistä, jotka ryöstivät heitä.¹⁷ Mutta he eivät kuunnelleet tuomareitaan, vaan prostituoituivat muiden jumalien luo ja palvoivat niitä. He poikkesivat nopeasti siltä tieltä, jota heidän esi-isänsä olivat kulkeneet, jotka olivat totelleet Herran käskyjä.¹⁸ Aina kun Herra nosti heille tuomarin, hän oli tuomarin kanssa ja pelasti heidät vihollistensa

käsistä tuomarin elinaikana; sillä Herra liikutti heidän valituksensa niiden alla, jotka sortivat ja ahdistivat heitä.¹⁹ Mutta kun tuomari kuoli, kansa palasi entistä turmeltuneempiin tapoihin kuin heidän esi-isänsä, seuraten muita jumalia ja palvelen ja kumartaen niitä. He kiellettyivät luopumasta pahoista tavoistaan ja itsepäisyydestään.²⁰ Siksi Herran viha syttyi Israelia vastaan, ja hän sanoi: "Koska tämä kansa on rikkonut sen liiton, jonka minä säädin heidän esi-isilleen, eikä ole kuunnellut minun ääntäni,²¹ en enää aja pois yhtäkään niistä kansoista, jotka Joosua jätti jälkeensä kuollessaan.²² Käytän näitä kansoja koetellakseni Israelia ja nähdäkseni, pysyvätkö he Herran tiellä ja kulkevatko siinä, kuten heidän esi-isänsä tekivät."

²³ Näin Herra salli niiden kansojen jäädä, eikä poistanut heitä nopeasti; eikä hän antanut heitä Joosuan käsiin.

3 Nämä ovat ne kansat, jotka Herra jätti koetellakseen kaikkia israelilaisia, jotka eivät olleet kokeneet yhtäkään Kanaanin sodista.² Tämä tehtiin, jotta Israelin sukupolvet, jotka eivät olleet aiemmin kokeneet sotaa, oppisivat sotimaan.³ Kansoihin kuuluivat viisi filistealaisten hallitsijaa, kaikki kanaanilaiset, sidonilaiset ja hiviläiset, jotka asuivat Libanonin vuorilla Baal Hermonin vuoresta Lebo-Hamatiin.⁴ Heidät jätettiin koettelemaan israelilaisia, nähdäksseen, noudattavatko he Herran käskyjä, jotka Hän oli antanut heidän esi-isilleen Mooseksen kautta.⁵ Israelilaiset asuivat kanaanilaisten, heettiläisten, amorilaisten, perissiläisten, hivviläisten ja jebusilaisten keskuudessa.⁶ He menivät naimisiin heidän kanssaan, ottivat heidän tyttärensä vaimoikseen ja antoivat omat tyttärensä heidän pojilleen, ja he palvelivat heidän jumaliaan.

⁷ Israelilaiset tekivät pahaa Herran silmissä; he unohtivat Herran, Jumalansa, ja palvelivat Baaleja ja Astarteja.⁸ Herran viha syttyi Israelia vastaan, ja Hän myi heidät Aram Naharaimin kuninkaan, Kusan-Risataimin, käsiin, ja israelilaiset palvelivat häntä kahdeksan vuotta.⁹ Kun israelilaiset huusivat Herraa, Hän nosti heille pelastajan, Otnielin, Kanaan pojan, Kalebin nuoremman veljen, joka pelasti heidät.¹⁰ Herran Henki tuli hänen ylleen, ja hänestä tuli Israelin tuomari ja hän lähti sotaan. Herra antoi Aramin kuninkaan, Kusan-Risataimin, hänen käsiinsä, ja Otniel voitti hänet.¹¹ Maa sai rauhan

Tuomarien kirja

neljäksikymmeneksi vuodeksi, kunnes Otniel, Kenaan poika, kuoli.

¹² Israelilaiset tekivät jälleen pahaa Herran silmissä, ja tämän vuoksi Herra vahvisti Moabin kuninkaan, Eglonin, Israelia vastaan. ¹³ Eglon kokosi ammonilaiset ja amalekilaiset, ja he hyökkäsivät Israelin kimppuun ja valtasivat Palmukaupungin. ¹⁴ Israelilaiset palvelivat Eglonia, Moabin kuningasta, kahdeksantoista vuotta. ¹⁵ Kun israelilaiset huusivat Herraa, Hän nosti heille pelastajan, Ehudin, vasenkätisen miehen, Geran pojan, benjaminilaisen. Israelilaiset lähettivät hänet viemään kunnianosoitusta Eglonille, Moabin kuninkaalle. ¹⁶ Ehud teki kaksiteräisen miekan, noin kynnärän pituisen, ja kiinnitti sen oikeaan reiteensä vaatteidensa alle. ¹⁷ Hän esitti kunnianosituksen Eglonille, Moabin kuninkaalle, joka oli erittäin lihava mies. ¹⁸ Esitettyään kunnianosituksen Ehud lähetti pois ne, jotka olivat kantaneet sitä. ¹⁹ Mutta hän itse kääntyi takaisin Gilgalin kivipatsaiden luona ja sanoi: "Minulla on sinulle salainen viesti, oi kuningas." Kuningas sanoi: "Hiljaa!" ja kaikki hänen palvelijansa poistuivat. ²⁰ Ehud lähestyi häntä, kun hän istui yksin viileässä yläsalissa ja sanoi: "Minulla on sinulle viesti Jumalalta." Kun kuningas nousi istuimeltaan, ²¹ Ehud ojensi vasemman kätensä, veti miekan oikeasta reidestään ja iski sen kuninkaan vatsaan. ²² Jopa kahva upposi terän jälkeen, ja rasva sulkeutui sen päälle, sillä hän ei vetänyt miekkaa ulos, ja uloste tuli ulos. ²³ Sitten Ehud meni ulos kuistille, sulkien yläsalin ovet jälkeensä ja lukiten ne.

²⁴ Kun hän oli lähtenyt, palvelijat tulivat ja löysivät yläsalin ovet lukittuina. He sanoivat: "Hän varmaan helpottaa itseään palatsin sisähuoneessa." ²⁵ He odottivat nolestumiseen asti, mutta kun hän ei avannut ovia, he ottivat avaimen ja avasivat ne. Siellä he löysivät herransa kaatuneena lattialle, kuolleen. ²⁶ Kun he odottivat, Ehud pakeni, kulkien kivipatsaiden ohi ja paeten Seiraan. ²⁷ Kun hän saapui sinne, hän puhalsi torveen Efraimin vuoristossa, ja israelilaiset laskeutuivat hänen kanssaan vuorilta, hänen johtaessaan heitä. ²⁸ Hän sanoi heille: "Seuratkaa minua, sillä Herra on antanut vihollisenne, moabilaiset, käsiinne." He seurasivat häntä ja ottivat haltuunsa Jordanin kahlaamot, jotka johtivat Moabiin, eikä sallineet kenenkään ylittää. ²⁹ Silloin he löivät noin kymmenen tuhatta moabilaista, kaikki voimakkaita ja urheita miehiä; ei yksikään

paennut. ³⁰ Sinä päivänä Moab alistettiin Israelin käden alle, ja maa sai rauhan kahdeksikymmeneksi vuodeksi. ³¹ Ehudin jälkeen nousi Samgar, Anatin poika, joka löi kuusisataa filistealaista häränpiikillä. Hänkin pelasti Israelin.

4 Israelilaiset tekivät jälleen sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, Ehdin kuoltua. ² Niinpä Herra antoi heidät Kanaanin kuninkaan Jabin käsiin, joka hallitsi Hasorissa. Hänen sotapäällikkönsä Sisera oli sijoittunut Haroset-Goimiin. ³ Koska Siseralalla oli yhdeksänsataa rautaista sotavaunua ja hän oli ankarasti sortanut israelilaisia kaksikymmentä vuotta, he huusivat Herran puoleen apua.

⁴ Siihen aikaan Debora, profeetta ja Lappidotin vaimo, toimi Israelin tuomarina. ⁵ Hän piti oikeutta Deborah palmun alla Ramaan ja Betelin välillä Efraimin vuoristossa, ja israelilaiset tulivat hänen luokseen ratkaisemaan riitojaan. ⁶ Hän kutsui luokseen Barakin, Abinoamin pojan, Naftalin Kedeksestä, ja sanoi hänelle: "Herra, Israelin Jumala, käskee sinua: Mene, ota mukaasi kymmenentuhatta miestä Naftalista ja Sebulonista ja vie heidät Taborin vuorelle. ⁷ Minä johdatan Siseran, Jabin armeijan päällikön, hänen vaunuineen ja joukkoineen Kisonin joelle, ja annan hänet sinun käsiisi." ⁸ Barak vastasi hänelle: "Jos sinä tulet kanssani, minä menen; mutta jos et tule kanssani, en mene." ⁹ Debora vastasi: "Totta kai, minä tulen kanssasi. Kuitenkaan kunnia ei tule olemaan sinun tällä matkalla, sillä Herra antaa Siseran naisen käsiin." Niin Debora lähti Barakin kanssa Kedekseen. ¹⁰ Barak kutsui Sebulonin ja Naftalin Kedekseen, ja kymmenentuhatta miestä lähti hänen mukaansa; Debora seurasi myös häntä.

¹¹ Heber keeniläinen oli eronnut muista keeniläisistä, Moosekselle appiukon Hobabin jälkeläisistä, ja pystyttänyt telttansa suuren puun viereen Saannannimiin lähelle Kedestä. ¹² Kun Siseralle ilmoitettiin, että Barak, Abinoamin poika, oli mennyt Taborin vuorelle, ¹³ Sisera kutsui kaikki vaununs, yhdeksänsataa rautaista sotavaunua, ja kaikki miehensä Haroset-Goimista Kisonin joelle. ¹⁴ Silloin Debora sanoi Barakille: "Nouse! Sillä tämä on se päivä, jona Herra on antanut Siseran sinun käsiisi. Eikö Herra ole mennyt sinun edelläsi?" Niin Barak laskeutui Taborin vuorelta, ja kymmenentuhatta miestä seurasi häntä. ¹⁵ Herra löi Siseran ja kaikki hänen vaununs ja armeijansa miekalla Barakin

Tuomarien kirja

edessä, ja Sisera hylkäsi vaununsa ja pakeni jalan.¹⁶ Barak ajoi vaunuja ja armeijaa takaa Haroset-Goimiin asti, ja kaikki Sisera joukot kaatuivat miekkaan; ei jäänyt jäljelle ainoatakaan miestä.¹⁷ Sillä välin Sisera pakeni jalan Jaelin, Heber keeniläisen vaimon, telttaan, sillä Jabin, Hasorin kuninkaan, ja Heber keeniläisen perheen välillä vallitsi rauha.¹⁸ Jael meni ulos tapaamaan Siseraa ja sanoi hänelle: "Tule, herrani, tule sisään. Älä pelkää." Niin hän meni hänen telttaansa, ja hän peitti hänet peitolla.¹⁹ Hän sanoi hänelle: "Minulla on jano. Anna minulle vettä juotavaksi." Hän avasi maitoleilin, antoi hänelle juotavaa ja peitti hänet.²⁰ Hän käski häntä: "Seiso teltan ovella, ja jos joku tulee ja kysyy: 'Onko täällä ketään?' sano: 'Ei.'" ²¹ Mutta Jael, Heberin vaimo, otti telttavaarnan ja vasaran, ja meni hiljaa hänen luokseen, kun hän nukkui sikeästi, väsyneenä. Hän löi vaarnaa hänen ohimonsa läpi maahan, ja hän kuoli.

²² Juuri silloin Barak tuli Sisera perässä, ja Jael meni häntä vastaan. Hän sanoi: "Tule, minä näytän sinulle miehen, jota etsit." Niin hän meni hänen kanssaan, ja siellä Sisera makasi telttavaarna ohimossaan — kuolleena.²³ Sinä päivänä Jumala kukisti Jabin, Kanaanin kuninkaan, israelilaisten edessä.²⁴ Israelilaiset jatkoivat vahvistumistaan Jabin, Kanaanin kuninkaan, suhteen, kunnes he voittivat hänet täysin.

5 Sinä päivänä Debora ja Barak, Abinoamin poika, lauloivat sanoen: ² "Kun johtajat nousevat Israelissa, kun kansa tarjoaa itsensä vapaaehtoisesti, kiittääkää Herra!" ³ "Kuulkaa, te kuninkaat! Kuunnelkaa, te hallitsijat! Minä, jopa minä, laulan Herralle; laulan ylistystä Herralle, Israelin Jumalalle." ⁴ "Herra, kun sinä lähdit Seiristä, kun marssit Edomin kentältä, maa vapisi, taivaat vuotivat, pilvet kaatoivat vettä." ⁵ Vuoret järkkäivät Herran edessä, Sinain Herran, Herran, Israelin Jumalan, edessä. ⁶ "Shamgarin, Anatin pojan, päivinä, Jaelin päivinä, maantiet olivat autioina, ja matkustajat kulkivat kiemurtelevia polkuja." ⁷ Kyläläiset lakkasivat Israelissa; he lakkasivat, kunnes minä, Debora, nousin, kunnes nousin, äiti Israelissa. ⁸ Uusia jumalia valittiin; sitten sota oli porteilla. Ei kilpeä eikä keihästä nähty neljänkymmenen tuhannen joukossa Israelissa. ⁹ Sydämeni on Israelin komentajien kanssa, kansan vapaaehtoisten kanssa. Siunatkaa Herra!

¹⁰ "Te, jotka ratsastatte valkoisilla aaseilla, istuen satulahuovillanne, ja te, jotka kuljette tietä pitkin, harkitkaa tätä: ¹¹ laulajien ääni vesipaikoilla. He kertovat Herran vanhurskaista teoista, hänen kyläläistensä vanhurskaista teoista Israelissa. Sitten Herran kansa meni alas porteille." ¹² "Herää, herää, Debora! Herää, herää, laula laulu! Nouse, Barak, ja johda vangit pois, Abinoamin poika." ¹³ "Sitten ylimysten jäänös tuli alas; Herran kansa tuli alas luokseni sotureina." ¹⁴ Efraimista, jonka juuret olivat Amalekissa, he tulivat alas; seuraten sinua, Benjamin, kansasi kanssa. Makirista tulivat komentajat, ja Sebulonista ne, jotka käyttävät virkasauvaa." ¹⁵ Isaskarin ruhtinaat olivat Deborah kanssa; kyllä, Isaskar oli Barakin kanssa, rynnähten laaksoon hänen kannoillaan. Ruubenin jakautumisissa oli paljon sydämen etsintää. ¹⁶ Miksi jäit lammassaitauksiin kuulemaan laumojen soittoa? Ruubenin jakautumisissa oli paljon sydämen etsintää. ¹⁷ Gilead jäi Jordanin toiselle puolelle. Ja miksi Dan viipyi laivojen luona? Asser pysyi merenrannalla ja jäi satamiinsa. ¹⁸ Sebulonin kansa vaaransi henkensä; niin teki myös Naftali kentän korkeuksilla. ¹⁹ "Kuninkaat tulivat ja taistelivat, Kanaanin kuninkaat taistelivat Taanakissa, Megiddon vesien äärellä; he eivät ottaneet hopeasaalista." ²⁰ Taivaista tähdet liittyivät taisteluun, taivaallisilta radoiltaan he taistelivat Sisera vastaan. ²¹ Kiisonin virta pyyhkäisi heidät pois, muinainen virta, Kiisonin virta. Marssi eteenpäin, sieluni, voimalla! ²² Sitten hevosten kaviot jyskyttivät—laukaten, laukaten hänen mahtavien ratsujensa. ²³ 'Kirotkaa Meroz', sanoi Herran enkeli. 'Kirotkaa sen asukkaat katkerasti, koska he eivät tulleet Herran avuksi, Herran avuksi mahtavia vastaan.'

²⁴ "Siunatuin naisista on Jael, Heberin, keeniläisen, vaimo; siunatuin on hän naisten joukossa teltoissa.

²⁵ Hän pyysi vettä, ja hän antoi hänelle maitoa; hienossa kulhossa hän toi hänelle piimää. ²⁶ Hänen kätensä tarttui telttavaaraan, hänen oikea kätensä työmiehen vasaraan. Hän iski Siseraa, hän murskasi hänen päänsä, hän mursi ja lävisti hänen ohimonsa.

²⁷ Hänen jalkojensa juureen hän vajosi, hän kaatui; siinä hän makasi. Hänen jalkojensa juureen hän vajosi, hän kaatui; mihin hän vajosi, siihen hän kaatui—elottomana.

Tuomarien kirja

²⁸ "Ikkunasta Siseran äiti katsoi ja huusi säleikön läpi, 'Miksi hänen vaununsa viipyvät niin kauan? Miksi hänen vaunujensa kolina viivästy?' ²⁹ Hänen viisaat naiset vastasivat hänelle, ja hän jatkoi itselleen sanoen, ³⁰ 'Eivätkö he löydä ja jaa saalista: nainen tai kaksi jokaiselle miehelle, värikkäitä vaatteita saaliiksi Siseralle, värikkäitä vaatteita kirjailtuina, hienosti kirjailtuja vaatteita kaulalleni—kaikki tämä saaliiksi?' ³¹ 'Niin kaikki vihollisesi hukkuvat, Herra! Mutta ne, jotka rakastavat sinua, olkoot kuin aurinko kun se nousee voimassaan."

Ja maa sai rauhan neljäksikymmeneksi vuodeksi.

6 Israelilaiset tekivät pahaa Herran silmissä, ja Herra antoi heidät seitsemäksi vuodeksi midianilaisten käsiin. ² Midianin voima oli ylivoimainen Israelia vastaan. Tämän vuoksi israelilaiset tekivät itselleen suojapaikkoja vuorten rotkoihin, luoliin ja linnoituksiin. ³ Aina kun israelilaiset kylvivät viljaa, midianilaiset, amalekilaiset ja muut itäiset kansat hyökkäsivät maahan. ⁴ He leiriytyivät maahan ja tuhosivat sadot aina Gazaan asti, jättäen Israelille ei mitään elantoa, ei lampaita, ei härkiä eikä aaseja. ⁵ He tulivat karjoineen ja telttoineen, parveillen kuin heinäsiirakat. Heidän lukumääränsä ja kamelinsa olivat lukemattomat; he hyökkäsivät maahan tuhotakseen sen. ⁶ Midian saattoi Israelin niin suureen köyhyYTEEN, että israelilaiset huusivat Herran puoleen apua.

⁷ Kun israelilaiset huusivat Herran puoleen Midianin sorron vuoksi, ⁸ Herra lähetti heille profeetan, joka sanoi: "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: 'Minä toin teidät Egyptistä, orjuuden talosta. ⁹ Minä pelastin teidät egyptiläisten käsistä ja kaikkien sortajienne käsistä; minä karkotin heidät teidän edestänne ja annoin teille heidän maansa. ¹⁰ Minä sanoin teille: 'Minä olen Herra, teidän Jumalanne; älkää pelätkö amorilaisten jumalia, joiden maassa asutte.' Mutta te ette ole kuunnelleet minua."

¹¹ Herran enkeli tuli ja istuutui Ofraan kuuluvan tammeen, joka kuului abieserilaiselle Joasille, missä hänen kansansa Gideon puhdisti vehnää viinikuurnassa piilottaakseen sen midianilaisilta. ¹² Herran enkeli ilmestyi Gideonille ja sanoi: "Herra on kanssasi, sinä urhea soturi." ¹³ Gideon vastasi: "Anteeksi, herrani, mutta jos Herra on kanssamme, miksi kaikki tämä on tapahtunut meille? Missä ovat

kaikki hänen ihmeensä, joista esi-isämme kertoivat meille, sanoen: 'Eikö Herra tuonut meitä Egyptistä?' Mutta nyt Herra on hylännyt meidät ja antanut meidät Midianin käsiin." ¹⁴ Herra kääntyi häneen ja sanoi: "Mene siinä voimassa, mikä sinulla on, ja vapauta Israel Midianin käsistä. Enkö minä lähetä sinua?" ¹⁵ Gideon sanoi: "Anteeksi, herrani, mutta kuinka minä voin pelastaa Israelin? Minun sukuni on heikoin Manassessa, ja minä olen vähäisin perheessäni." ¹⁶ Herra vakuutti hänelle: "Minä olen kanssasi, ja sinä lyöt kaikki midianilaiset, jättämättä ketään." ¹⁷ Gideon vastasi: "Jos nyt olen löytänyt suosiota silmissäsi, anna minulle merkki, että todella sinä puhut kanssani." ¹⁸ Älä lähde, ennen kuin palaan ja tuon uhrini ja asetan sen eteesi." Ja Herra sanoi: "Minä odotan, kunnes palaat." ¹⁹ Gideon meni sisälle, valmisti nuoren vuohen ja eefa-mitasta jauhoja teki happamatonta leipää. Hän pani lihan koriin ja liemen pataan, toi ne ulos ja tarjosi ne tammen alla. ²⁰ Jumalan enkeli ohjeisti häntä: "Ota liha ja happamaton leipä, aseta ne tälle kalliolle ja kaada liemi." Ja Gideon teki niin. ²¹ Sitten Herran enkeli kosketti lihapalaa ja happamatonta leipää kädessään olevan sauvan kärjellä, ja tuli leimahti kalliosta, kuluttaen lihan ja leivän. Herran enkeli katosi sitten. ²² Kun Gideon ymmärsi, että se oli Herran enkeli, hän huudahti: "Voi minua, Herra Jumala! Olen nähnyt Herran enkelin kasvoista kasvoihin!" ²³ Mutta Herra sanoi hänelle: "Rauha olkoon kanssasi; älä pelkää. Sinä et kuole." ²⁴ Gideon rakensi sinne alttarin Herralle ja kutsui sitä nimellä Herra on Rauha. Se seisoo siellä vielä tänäkin päivänä abieserilaisten Ofrassa. ²⁵ Samana yönä Herra sanoi hänelle: "Ota isäsi sonni ja toinen seitsemänvuotias sonni, ja hajota isäsi Baalille rakennettu alttari ja kaada sen vieressä oleva asera. ²⁶ Rakenna sitten oikea alttari Herralle, Jumalallesi, tämän kukkulan huipulle. Käyttäen kaatamasi aseran puuta, uhraa toinen sonni polttouhrina." ²⁷ Niin Gideon otti kymmenen palvelijaansa ja teki, kuten Herra oli käskennyt. Mutta koska hän pelkäsi perhettään ja kaupunkilaisia, hän teki sen yöllä eikä päivällä. ²⁸ Aamulla, kun kaupungin väki nousi, he huomasivat, että Baalin alttari oli purettu, asera sen vieressä kaadettu ja toinen sonni uhrattu vastarakennetulla alttarilla. ²⁹ He kyselivät toisiltaan: "Kuka tämän on tehnyt?" Kun he olivat tutkineet asiaa, heille kerrottiin: "Joasin poika Gideon teki sen." ³⁰ Kaupungin väki vaati Joasia: "Tuo poikasi ulos. Hänen on kuoltava, koska

Tuomarien kirja

hän on hajottanut Baalin alttarin ja kaatanut aseran sen vierestä." ³¹ Mutta Joas vastasi vihamieliselle joukolle: "Aiotteko te puolustaa Baalia? Aiotteko te pelastaa hänet? Jokainen, joka taistelee hänen puolestaan, surmataan aamunkoittoon mennessä! Jos Baal on todella jumala, antakoon hänen puolustaa itseään, kun joku rikkoo hänen alttarinsa."

³² Koska Gideon oli hajottanut Baalin alttarin, he antoivat hänelle nimen Jerub-Baal, sanoen: "Antakoon Baal riidellä hänen kanssaan." ³³ Nyt kaikki midianilaiset, amalekilaiset ja muut itäiset kansat liittyivät yhteen, ylittivät Jordanin ja leiriytyivät Jisreelin laaksoon. ³⁴ Silloin Herran Henki tuli Gideoniin, ja hän puhalsi torveen, kutsuen abieserilaiset seuraamaan häntä. ³⁵ Hän lähetti sanansaattajia kautta Manassen, kutsuen heitä aseisiin, ja myös Asseriin, Sebuloniin ja Naftaliin, niin että hekin nousivat kohtaamaan heidät. ³⁶ Gideon sanoi Jumalalle: "Jos aiot pelastaa Israelin minun kädelläni, kuten olet luvannut—" ³⁷ katso, minä asetan villafleecen puimatantereelle. Jos siinä on kastetta vain fleecessä ja kaikki maa on kuiva, silloin tiedän, että sinä pelastat Israelin minun kädelläni, kuten olet sanonut." ³⁸ Ja niin tapahtui. Gideon nousi varhain seuraavana päivänä; hän puristi fleecen ja väänsi siitä kasteen—aamiaisastian verran vettä. ³⁹ Sitten Gideon sanoi Jumalalle: "Älä vihastu minulle. Anna minun tehdä vielä yksi pyyntö. Salli minun tehdä vielä yksi koe fleecellä, mutta tällä kertaa anna fleecen pysyä kuivana ja maan peittyä kasteeseen." ⁴⁰ Sinä yönä Jumala teki, kuten pyydettiin. Vain fleece pysyi kuivana; kaikki maa peittyi kasteeseen.

7 Aikaisin aamulla Jerubbaal (eli Gideon) ja kaikki hänen kanssaan olevat ihmiset leiriytyivät Harodin lähteen viereen. Midianin leiri oli heidän pohjoispuolellaan, Morehin kukkulan luona laaksossa. ² Herra sanoi Gideonille: "Sinulla on liian paljon väkeä kanssasi, jotta voisin antaa Midianin heidän käsiinsä. Israel voisi ylpeillä minua vastaan sanoen: 'Oma voimani on pelastanut minut.'"³ Julista siis nyt kansan kuultavaksi: 'Jokainen, joka pelkää ja vapisee, palatkoon ja poistukoon Gileadin vuorelta.'" Niin kaksikymmentäkaksi tuhatta ihmistä palasi, mutta kymmenen tuhatta jäi. ⁴ Herra sanoi Gideonille: "Väkeä on yhä liikaa. Vie heidät alas veden ääreen, ja minä koettelen heitä siellä puolestasi. Jokaista, josta minä sanon, että hän menee kanssasi, hän menee; mutta jokainen, josta minä sanon, ettei hän mene kanssasi, hän ei mene." ⁵

Niin Gideon vei väen alas veden ääreen. Herra sanoi hänelle: "Erota ne, jotka latkivat vettä kielellään, kuten koira latkii, niistä, jotka polvistuvat juomaan." ⁶ Niiden luku, jotka latkivat, kädellään suuhunsa vieden, oli kolmesataa miestä; mutta kaikki muut polvistuivat juomaan vettä. ⁷ Herra sanoi Gideonille: "Näiden kolmensadan miehen avulla, jotka latkivat, minä pelastan sinut ja annan midianilaiset sinun käsiisi. Anna kaikkien muiden mennä takaisin kotiinsa." ⁸ Niin ne kolmesataa miestä ottivat haltuunsa muiden muonavarat ja torvet. Gideon lähetti kaikki muut israelilaiset takaisin telttoihinsa, mutta piti ne kolmesataa miestä. Midianin leiri oli hänen alapuolellaan laaksossa.

⁹ Sinä yönä Herra sanoi Gideonille: "Nouse, mene alas leiriin, sillä minä olen antanut sen sinun käsiisi. ¹⁰ Jos tunnet epärointiä hyökätä, mene alas leiriin palvelijasi Puran kanssa ¹¹ ja kuuntele, mitä he sanovat. Sen jälkeen saat rohkeutta hyökätä leiriin." Niin hän meni alas palvelijansa Puran kanssa leirin etuvartioihin. ¹² Midianilaiset, amalekilaiset ja kaikki idän kansat makasivat laaksossa lukuisina kuin heinäsiirkat; heidän kamelinsa olivat lukemattomat, yhtä lukuisat kuin hiekka meren rannalla. ¹³ Kun Gideon saapui, mies kertoi unta ystävälleen. Hän sanoi: "Minulla oli uni: ohraleipä vieri Midianin leiriin. Se osui telttaan sellaisella voimalla, että teltta kaatui ja romahti." ¹⁴ Hänen ystävänsä vastasi: "Tämä ei voi olla mitään muuta kuin Joasin pojan Gideonin, israelilaisen, miekka. Jumala on antanut Midianin ja koko leirin hänen käsiinsä."

¹⁵ Kun Gideon kuuli unen ja sen selityksen, hän kumartui palvomaan. Hän palasi Israelin leiriin ja huusi: "Nouskaa! Herra on antanut Midianin leirin teidän käsiinne." ¹⁶ Hän jakoi kolmesataa miestä kolmeen joukkoon ja antoi kaikille torvet ja tyhjät ruukut, joissa oli soihdut sisällä. ¹⁷ Hän sanoi heille: "Katsokaa minua ja seuratkaa esimerkkiäni. Kun saavun leirin laitamille, tehkää juuri niin kuin minä teen. ¹⁸ Kun minä ja kaikki kanssani olevat puhallamme torviimme, niin te myös puhaltakaa omiinne ympäri leiriä ja huutakaa: 'Herran ja Gideonin puolesta!'" ¹⁹ Gideon ja ne sata miestä, jotka olivat hänen kanssaan, saapuivat leirin reunalle keskivartion alussa, juuri kun vartijat oli asetettu. He puhalsivat torviinsa ja rikkoivat ruukut, jotka olivat heidän käsissään. ²⁰ Ne kolme joukkoa puhalsivat torviin ja rikkoivat ruukut. Pitäen soituja

Tuomarien kirja

vasemmassa kädessään ja torvia oikeassa kädessään puhaltamista varten he huusivat: "Miekkka Herralle ja Gideonille!" ²¹ Jokainen mies pysyi paikallaan leirin ympärillä, ja kaikki midianilaiset juoksivat, huutaen paetessaan. ²² Kun ne kolmesataa torvea soivat, Herra käänsi yhden miekan toista vastaan koko leirissä. Armeija pakeni Beet-Sittaan päin Sereraan, aina Abel-Meholan rajalle lähelle Tabbathia. ²³ Israelilaiset kutsuttiin koolle Naftalista, Asherista ja koko Manassesta, ja he ajoivat midianilaisia takaa. ²⁴ Gideon lähetti sanansaattajia koko Efraimin vuoristoon sanoen: "Tulkaa alas midianilaisia vastaan ja vallatkaa Jordanin vedet heidän edellään aina Beet-Baraahan asti." Niin kaikki Efraimin miehet kutsuttiin koolle, ja he valtasivat Jordanin vedet aina Beet-Baraahan asti. ²⁵ He vangitsivat Midianin kaksi johtajaa, Oreb ja Seeb. He tappoivat Orebin Orebin kalliolla ja Seebin Seebin viinikuurnassa. He ajoivat midianilaisia takaa ja toivat Orebin ja Seebin päät Gideonille, joka oli Jordanin luona.

8 Sitten efraimilaiset sanoivat Gideonille: "Mitä oletkaan tehnyt meille, kun et kutsunut meitä mukaasi taistelemaan Midiania vastaan?" Ja he riitelivät hänen kanssaan kiivaasti. ² Mutta hän vastasi: "Mitä olen saanut aikaan verrattuna teihin? Eikö Efraimin rypäleiden jälkikorjuu ole parempi kuin Abieserin koko sato?" ³ Jumala antoi Orebin ja Seebin, Midianin johtajat, teidän käsiinne. Mitä minä pystyin tekemään verrattuna teihin?" Tämän kuultuaan heidän vihansa häntä kohtaan laantui.

⁴ Gideon ja ne kolmesataa miestä, jotka olivat hänen kanssaan, uupuneina mutta jatkaen takaa-ajoa, saapuivat Jordanille ja ylittivät sen. ⁵ Hän sanoi Sukkotin miehille: "Antakaa, pyydän, leipää joukoilleni, sillä he ovat väsyneitä, ja minä ajan takaa Sebahia ja Salmunnaa, Midianin kuninkaita." ⁶ Mutta Sukkotin johtajat vastasivat: "Onko sinulla jo Sebah ja Salmunna käsissäsi, että meidän pitäisi antaa leipää joukoillesi?" ⁷ Gideon vastasi: "Tämän vastauksen vuoksi, kun Herra on antanut Sebahin ja Salmunnan minun käsiini, minä rankaisen teitä erämaan orjantappuroilla ja piikkipensaila."

⁸ Sieltä hän meni Penueliin ja esitti saman pyynnön, mutta he vastasivat samalla tavalla kuin Sukkotin miehet. ⁹ Niinpä hän sanoi Penuelin miehille: "Kun palaan turvallisesti, minä hajotan tämän tornin." ¹⁰ Sebah ja Salmunna olivat nyt Karkorissa noin

viidentoista tuhannen miehen kanssa, kaikki mitä oli jäljellä itäisten kansojen armeijoista; sata kaksikymmentä tuhatta miekkamiestä oli kaatunut. ¹¹ Gideon meni ylös paimentolaisten reittiä Nobahin ja Jogbehan itäpuolelta ja hyökkäsi varautumattoman leirin kimppuun. ¹² Sebah ja Salmunna pakenivat, mutta hän ajoi takaa ja vangitsi Midianin kaksi kuningasta, Sebahin ja Salmunnan, ja hajotti koko heidän armeijansa. ¹³ Gideon, Joasin poika, palasi sitten taistelusta Heresin nousua pitkin. ¹⁴ Hän vangitsi nuoren miehen Sukkotista ja kuulusteli häntä, ja nuorukainen kirjoitti hänelle Sukkotin seitsemänkymmenenseitsemän johtajan ja vanhimman nimet. ¹⁵ Sitten Gideon tuli Sukkotin miesten luo ja sanoi: "Tässä ovat Sebah ja Salmunna, joista pilkkasitte minua sanoen: 'Onko sinulla jo Sebah ja Salmunna käsissäsi, että meidän pitäisi antaa leipää väsyneille miehillesi?'" ¹⁶ Hän otti kaupungin vanhimmat ja kuritti Sukkotin miehiä erämaan orjantappuroilla ja piikkipensaila. ¹⁷ Hän myös kaatoi Penuelin tornin ja kohteli kaupungin miehiä. ¹⁸ Sitten hän kysyi Sebahilta ja Salmunnalta: "Millaisia miehiä te tapoitte Taborissa?" He vastasivat: "Miehiä kuten sinä, jokaisella oli ruhtinaan olemus." ¹⁹ Gideon sanoi: "He olivat veljiäni, oman äitini poikia. Niin totta kuin Herra elää, jos olisitte säästäneet heidän henkensä, en tappaisi teitä." ²⁰ Kääntyen Jeterin, esikoisensa, puoleen hän sanoi: "Nouse ja tapa heidät." Mutta poika ei vetänyt miekkaansa, koska hän pelkäsi, ollen vielä nuori. ²¹ Sebah ja Salmunna sanoivat: "Nouse itse ja iske meidät; sillä kuten mies on, niin on hänen voimansa." Niin Gideon astui esiin ja tappoi Sebahin ja Salmunnan ja otti koristeet heidän kameliensa kauloista. ²² Israelilaiset sanoivat Gideonille: "Johtakoon sinä meitä — sinä, poikasi ja pojanpoikasi — koska olet pelastanut meidät Midianin käsistä." ²³ Mutta Gideon vastasi: "Minä en hallitse teitä, eikä poikani hallitse teitä. Herra hallitsee teitä." ²⁴ Gideon sanoi: "Minulla on yksi pyyntö, että jokainen teistä antaisi minulle korvakorun osuudestaan saaliista." (Israelilaisilla oli tapana käyttää kultaisia korvakoruja.) ²⁵ He vastasivat: "Me annamme ne mielellämme." Niin he levittivät vaatteen, ja jokainen mies heitti korvakorun saaliistaan siihen. ²⁶ Kultaisten korvakorujen paino, joita hän pyysi, oli tuhat seitsemänsataa sekeliä, lukuun ottamatta koristeita, riipuksia ja purppuravaatteita, joita Midianin kuninkaat olivat käyttäneet, tai ketjuja

Tuomarien kirja

heidän kameliensa kaukoissa. ²⁷ Gideon teki kullasta efodin, jonka hän sijoitti Ofraan, omaan kaupunkiinsa. Koko Israel eksyi palvomaan sitä siellä, ja siitä tuli ansa Gideonille ja hänen perheelleen.

²⁸ Näin Midian alistettiin israelilaisten edessä eikä noussut enää. Gideonin elinaikana maa nautti rauhasta neljäkymmentä vuotta. ²⁹ Jerub-Baal, Joasin poika, palasi asumaan omaan taloonsa. ³⁰ Hänellä oli seitsemänkymmentä poikaa, sillä hänellä oli lukuisia vaimoja. ³¹ Hänen sivuvaimonsa, joka asui Sikemissä, synnytti hänelle myös pojan, ja hän antoi tälle nimen Abimelek. ³² Gideon, Joasin poika, kuoli korkeassa iässä ja hänet haudattiin isänsä Joasin hautaan Ofraan, abieseriläisten kaupunkiin. ³³ Heti kun Gideon kuoli, israelilaiset kääntyivät jälleen Baalien puoleen ja asettivat Baal-Beritin jumalakseen. ³⁴ He eivät muistaneet Herraa, Jumalaansa, joka oli pelastanut heidät kaikkien vihollistensa käsistä joka puolella. ³⁵ He eivät myöskään osoittaneet ystävällisyyttä Jerub-Baalin (eli Gideonin) perheelle kaikesta siitä hyvästä, mitä hän oli tehnyt Israelille.

9 Abimelek, Jerubbaalin poika, meni Sikemiin äitinsä sukulaisten luo ja puhui heille ja koko äitinsä isän perheelle sanoen: ² "Puhukaa kaikille Sikemin johtomiehille: 'Kumpi on teille parempi: että teitä hallitsee seitsemänkymmentä miestä, kaikki Jerubbaalin pojat, vai yksi mies?' Muistakaa, että minä olen teidän omaa lihaanne ja vertanne." ³ Hänen äitinsä sukulaiset puhuivat nämä sanat hänen puolestaan Sikemin johtomiehille, ja he olivat taipuvaisia seuraamaan Abimelekiä, sillä he sanoivat: "Hän on meidän sukulaisemme." ⁴ He antoivat hänelle seitsemänkymmentä hopearahaa Baal-Beritin temppelistä, ja niillä Abimelek palkkasi arvottomia ja uhkarohkeita miehiä, jotka seurasivat häntä. ⁵ Hän meni isänsä taloon Ofraan ja tappoi veljensä, Jerubbaalin pojat, seitsemänkymmentä miestä, yhdellä kivellä. Mutta Jootam, Jerubbaalin nuorin poika, selvisi hengissä, koska hän piiloutui. ⁶ Sitten kaikki Sikemin ja Beet-Millon johtomiehet kokoontuivat ja tekivät Abimelekista kuninkaan muistokiven tammen luona Sikemissä.

⁷ Kun Jootam sai tiedon asiasta, hän meni ja seisoj Garisim-vuoren huipulla ja huusi heille: "Kuulkaa minua, Sikemin johtomiehet, että Jumala kuulis teitä. ⁸ Puut lähtivät kerran voidakseen itselleen

kuninkaan, ja he sanoivat oliivipuulle: 'Hallitse meitä!' ⁹ Mutta oliivipuun vastasi: 'Luopuisinko öljystäni, jolla sekä jumalat että ihmiset kunnioitetaan, heilua puiden yläpuolella?' ¹⁰ Sitten puut sanoivat viikunapuulle: 'Tule sinä ja hallitse meitä!' ¹¹ Mutta viikunapuun vastasi: 'Luopuisinko makeudestani ja hyvästä hedelmästäni heilua puiden yläpuolella?' ¹² Puut sanoivat sitten viiniköynnökselle: 'Tule sinä ja hallitse meitä!' ¹³ Mutta viiniköynnös vastasi: 'Luopuisinko viinistäni, joka ilahduttaa sekä jumalia että ihmisiä, heilua puiden yläpuolella?' ¹⁴ Lopulta kaikki puut sanoivat orjantappuralle: 'Tule sinä ja hallitse meitä!' ¹⁵ Orjantappura sanoi puille: 'Jos todella voitelette minut kuninkaaksi itsellenne, tulkaa ja etsikää turvaa varjossani; mutta jos ette, tulkoon tuli orjantappurasta ja kuluttakoon Libanonin setrit.' ¹⁶ "Nyt siis, jos olette toimineet rehellisesti ja vilpittömästi tehdessänne Abimelekista kuninkaan, ja jos olette kohdelleet Jerubbaalia ja hänen taloaan hyvin ja olette tehneet hänelle ansionsa mukaan— ¹⁷ sillä isäni taisteli teidän puolestanne ja vaaransi henkensä pelastaakseen teidät Midianin käsistä; ¹⁸ mutta tänään te olette nousseet isäni taloa vastaan, tappaneet hänen poikansa, seitsemänkymmentä miestä, yhdellä kivellä, ja tehneet Abimelekista, hänen orjattarensa pojan, kuninkaan Sikemin johtomiehille, koska hän on teidän sukulaisenne— ¹⁹ jos olette toimineet rehellisesti ja vilpittömästi Jerubbaalia ja hänen taloaan kohtaan tänään, olkaa iloisia Abimelekista, ja olkoon hänkin iloinen teistä." ²⁰ Mutta jos ette, tulkoon tuli Abimelekista ja kuluttakoon Sikemin ja Beet-Millon johtomiehet; ja tulkoon tuli Sikemin ja Beet-Millon johtomiehistä ja kuluttakoon Abimelekin." ²¹ Sitten Jootam pakeni, paeten Beeriin, ja asui siellä, koska hän pelkäsi veljeään Abimelekiä. ²² Abimelek hallitsi Israelia kolme vuotta. ²³ Sitten Jumala lähetti riidan hengen Abimelekin ja Sikemin johtomiesten välille, ja Sikemin johtomiehet kohtelivat Abimelekiä petollisesti, ²⁴ jotta Jerubbaalin seitsemänkymmenen pojan veritoke kostettaisiin, ja heidän verensä vastuu lankeaisi heidän veljelleen Abimelekille, joka tappoi heidät, ja Sikemin johtomiehille, jotka auttoivat häntä veljensä murhaamisessa. ²⁵ Sikemin johtomiehet asettivat miehiä väijyksiin häntä vastaan kukkuloille, ja he ryöstivät kaikki, jotka kulkivat heidän ohitse tiellä; ja tämä ilmoitettiin Abimelekille. ²⁶ Nyt Gaal, Ebedin poika, tuli sukulaistensa kanssa ja ylitti Sikemin, ja Sikemin johtomiehet panivat

Tuomarien kirja

luottamuksensa häneen. ²⁷ He menivät pelloille, keräsivät viinitarhojensa rypäleet, polkivat ne ja pitivät juhlan. He menivät jumalansa temppeliin, söivät ja joivat ja kiroisivat Abimelekin. ²⁸ Sitten Gaal, Ebedin poika, sanoi: "Kuka on Abimelek, ja kuka on Sikem, että meidän pitäisi palvella häntä? Eikö hän ole Jerubbaalin poika, ja eikö Sebul ole hänen käskynhaltijansa? Palvelkaa Hamorin, Sikemin isän, miehiä! Miksi meidän pitäisi palvella häntä? ²⁹ Jospa tämä kansa olisi minun komennossani! Sitten hankiutuisin hänestä eroon." Ja hän sanoi Abimelekille: "Laajenna armeijasi ja tule ulos!" ³⁰ Kun Sebul, kaupungin johtaja, kuuli, mitä Gaal, Ebedin poika, sanoi, hän vihastui kovin. ³¹ Salassa hän lähetti sanansaattajia Abimelekille sanoen: "Gaal, Ebedin poika, ja hänen sukulaisensa ovat tulleet Sikemiin ja yllyttävät kaupunkia sinua vastaan. ³² Nouse siis yöllä, sinä ja kansa, joka on kanssasi, ja asettukaa väijyksiin pelloille. ³³ Aamulla, auringon noustessa, hyökkää kaupunkia vastaan. Kun hän ja hänen kanssaan olevat ihmiset tulevat ulos sinua vastaan, tee heille, mitä voit." ³⁴ Niin Abimelek ja kaikki hänen kanssaan oleva kansa nousivat yöllä ja asettuivat väijyksiin Sikemin lähelle neljässä joukossa. ³⁵ Nyt Gaal, Ebedin poika, meni ulos ja seisoi kaupungin portin sisäänkäynnillä, juuri kun Abimelek ja hänen kanssaan oleva kansa nousivat väijytyksestä. ³⁶ Kun Gaal näki heidät, hän sanoi Sebulille: "Katso, ihmisiä tulee alas vuorten harjoilta!" Sebul vastasi: "Sinä erehdyt, vuorten varjot näyttävät sinusta ihmisiltä." ³⁷ Mutta Gaal puhui jälleen: "Katso, ihmisiä tulee alas maan korkeimmalta osalta, ja yksi joukko tulee ennustajien puun suunnasta." ³⁸ Sitten Sebul sanoi hänelle: "Missä on nyt sinun kerskauksesi, sinä, joka sanoit: 'Kuka on Abimelek, että meidän pitäisi palvella häntä?' Eivätkö nämä ole ne ihmiset, joita pilkkasit? Mene ulos ja taistele heitä vastaan!" ³⁹ Niin Gaal meni ulos Sikemin johtomiesten nähden ja taisteli Abimelekiä vastaan. ⁴⁰ Abimelek ajoi häntä takaa, ja hän pakeni hänen edestään, ja monet kaatuivat haavoittuneina portin sisäänkäynnille asti. ⁴¹ Abimelek jäi Arumaan, ja Sebul ajoi Gaalin ja hänen sukulaisensa pois Sikemistä. ⁴² Seuraavana päivänä kansa meni pelloille, ja tämä ilmoitettiin Abimelekille. ⁴³ Niin hän otti miehensä, jakoi heidät kolmeen joukkoon ja asetti väijytyksen pelloille. Kun hän näki ihmisten tulevan ulos kaupungista, hän hyökkäsi heidän kimppuunsa. ⁴⁴ Abimelek ja hänen kanssaan oleva joukko ryntäsivät eteenpäin

kaupungin portin sisäänkäynnille. Sitten kaksi muuta joukkoa hyökkäsivät pellolla olevien kimppuun ja löivät heidät. ⁴⁵ Abimelek taisteli kaupunkia vastaan koko sen päivän, valloitti sen ja tappoi sen asukkaat. Sitten hän hävitti kaupungin ja sirotti sen päälle suolaa. ⁴⁶ Kun kaikki Sikemin tornin johtomiehet kuulivat siitä, he menivät El-Beritin temppelin sisäkammioon. ⁴⁷ Abimelekille ilmoitettiin, että kaikki Sikemin tornin johtomiehet olivat kokoontuneet yhteen. ⁴⁸ Niin Abimelek meni ylös Salmon-vuorelle, hän ja kaikki hänen kanssaan oleva kansa. Abimelek otti kirveen käteensä, hakkasi oksan puista, nosti sen olalleen ja sanoi kansalle, joka oli hänen kanssaan: "Mitä olette nähneet minun tekemän, tehkää kiireesti samoin." ⁴⁹ Niin kaikki kansa hakkasi oksansa ja seurasi Abimelekiä. He kasasivat ne sisäkammion ympärille ja sytyttivät sen tuleen niiden yllä, jotka olivat sisällä, niin että kaikki Sikemin tornin ihmiset kuolivat, noin tuhat miestä ja naista. ⁵⁰ Abimelek meni sitten Tebekseen, piiritti sen ja valloitti sen. ⁵¹ Kaupungissa oli kuitenkin vahva torni, ja kaikki miehet ja naiset sekä kaikki kaupungin johtomiehet pakenivat sinne, lukitsivat itsensä sisään ja kiipesivät tornin katolle. ⁵² Abimelek meni tornin luo ja hyökkäsi sitä vastaan, lähestyen sisäänkäyntiä sytyttääkseen sen tuleen. ⁵³ Mutta eräs nainen pudotti yläkivimyllyn Abimelekin päähän, murskaten hänen kallonsa. ⁵⁴ Kiireesti hän kutsui nuoren aseenkantajansa ja sanoi: "Vedä miekkasi ja tapa minut, ettei sanottaisi: 'Nainen tappoi hänet.'" Niin nuori mies lävisti hänet, ja hän kuoli. ⁵⁵ Kun Israelin miehet näkivät, että Abimelek oli kuollut, he lähtivät kukin kotiinsa. ⁵⁶ Näin Jumala maksoi Abimelekin isälleen tekemän pahuuden, kun hän murhasi seitsemänkymmentä veljeään. ⁵⁷ Jumala myös palautti kaikki Sikemin miesten pahuudet heidän päähänsä, ja Jootamin, Jerubbaalin pojan, kirus kohtasi heitä.

10 Abimelekin kuoleman jälkeen Tola, Puan poika, Dodon poika, mies Isaskarin heimosta, nousi vapauttamaan Israelin. Hän asui Samirissa, joka sijaitsi Efraimin vuoristossa. ² Hän hallitsi Israelia kaksikymmentäkolme vuotta, minkä jälkeen hän kuoli ja hänet haudattiin Samiriin. ³ Hänen jälkeensä tuli Jair, gileadilainen, joka tuomitsi Israelia kaksikymmentäkaksi vuotta. ⁴ Jairilla oli kolmekymmentä poikaa, jotka ratsasivat kolmekymmenellä aasilla, ja heillä oli kolmekymmentä kaupunkia Gileadissa, jotka

Tuomarien kirja

tunnetaan vielä tänäkin päivänä nimellä Havvot-Jair.

⁵ Jairin kuoltua hänet haudattiin Kamoniin.

⁶ Israelilaiset tekivät jälleen pahaa Herran silmissä. He palvoivat Baaleja ja Astarteja sekä Aramin, Sidonin, Mooabin, ammonilaisten ja filistealaisten jumalia. He hylkäsivät Herran eivätkä enää palvelleet häntä. ⁷ Herran viha syttyi Israelia vastaan, ja hän antoi heidät filistealaisten ja ammonilaisten käsiin. ⁸ Sinä vuonna he sortivat ja murskasivat israelilaisia. Kahdeksantoista vuoden ajan he sortivat kaikkia israelilaisia Jordanin itäpuolella Gileadissa, amorilaisten maassa. ⁹ Ammonilaiset ylittivät myös Jordanin käydäkseen sotaa Juudaa, Benjaminia ja Efraimin sukua vastaan, aiheuttaen suurta ahdinkoa Israelille. ¹⁰ Israelilaiset huusivat Herran puoleen tunnustaen: "Olemme tehneet syntiä sinua vastaan hylkäämällä Jumalamme ja palvelemalla Baaleja." ¹¹ Herra vastasi israelilaisille: "Enkö minä pelastanut teitä egyptiläisten, amorilaisten, ammonilaisten ja filistealaisten käsistä?" ¹² Kun sidonilaiset, amalekilaiset ja maonilaiset sortivat teitä, te huusitte minua, ja minä pelastin teidät heidän käsistään. ¹³ Mutta te olette kääntyneet pois minusta ja palvelleet muita jumalia; sen vuoksi en enää pelasta teitä. ¹⁴ Menkää ja huutakaa niiden jumalien puoleen, jotka olette valinneet. Antakoot he teille pelastuksen hädän aikana."

¹⁵ Mutta israelilaiset rukoilivat Herra: "Olemme tehneet syntiä. Tee meille, mitä näet hyväksi, mutta pelasta meidät tänä päivänä, pyydämme." ¹⁶ He poistivat vieraat jumalat keskuudestaan ja palvelivat Herra, eikä hän voinut enää katsella Israelin kurjuutta. ¹⁷ Ammonilaiset kutsuttiin aseisiin ja he leiriytyivät Gileadiin, kun taas israelilaiset kokoontuivat ja leiriytyivät Misaassa. ¹⁸ Gileadin johtajat sanoivat toisilleen: "Kuka tahansa, joka johtaa hyökkäystä ammonilaisia vastaan, tulee olemaan kaikkien Gileadin asukkaiden päämies."

11 Gileadilainen Jefta oli urhea soturi, mutta hän oli porton poika. Gilead oli hänen isänsä. ² Gileadin vaimo synnytti hänelle poikia, ja kun he kasvoivat, he ajoivat Jeftan pois sanoen: "Sinä et saa osaa perheemme perinnöstä, sillä olet toisen naisen poika." ³ Niin Jefta pakeni veljiään ja asettui Tobin maahan, missä joukko kelvottomia miehiä kokoontui hänen ympärilleen ja seurasi häntä. ⁴ Jonkin ajan kuluttua ammonilaiset aloittivat sodan Israelia vastaan. ⁵ Kun ammonilaiset

taistelivat Israelia vastaan, Gileadin vanhimmat menivät hakemaan Jeftaa takaisin Tobin maasta. ⁶ He lähestyivät Jeftaa sanoen: "Tule ja johda meitä taistelussa ammonilaisia vastaan." ⁷ Jefta vastasi Gileadin vanhimmille: "Ettekö te vihanneet minua ja ajaneet minut pois isäni talosta? Miksi tulette nyt luokseni, kun olette hädässä?" ⁸ Gileadin vanhimmat sanoivat Jeftalle: "Juuri siksi olemme palanneet luoksesi nyt, että lähtisit kanssamme taistelemaan ammonilaisia vastaan ja tulisit johtajaksemme kaikkien Gileadin asukkaiden yli." ⁹ Jefta sanoi heille: "Jos te viette minut takaisin taistelemaan ammonilaisia vastaan ja Herra antaa heidät minun käsiini, tulenko todella johtajaksenne?" ¹⁰ Gileadin vanhimmat vastasivat: "Herra on todistaja meidän välillämme; me teemme niin kuin olet sanonut." ¹¹ Niin Jefta meni Gileadin vanhinten kanssa, ja kansa teki hänet päälliköksi ja johtajaksi heidän ylitseen. Jefta toisti kaikki sanansa Herran edessä Misaassa. ¹² Jefta lähetti sanansaattajia ammonilaisten kuninkaan luo kysyen: "Mikä riita on meidän välillämme, kun tulet taistelemaan maahani?" ¹³ Ammonilaisten kuningas vastasi Jeftan sanansaattajille: "Kun Israel tuli Egyptistä, he valtasivat minun maani Arnonista Jabbokiin ja Jordaniin. Palauta se nyt rauhanomaisesti." ¹⁴ Jefta lähetti jälleen sanansaattajia ammonilaisten kuninkaan luo, ¹⁵ sanoen: "Näin sanoo Jefta: Israel ei ottanut Moabin maata eikä ammonilaisten maata. ¹⁶ Kun he tulivat Egyptistä, Israel matkusti erämaan halki Punaisellemerelle ja sitten Kadesiin. ¹⁷ Israel lähetti sanansaattajia Edomin kuninkaan luo pyytään: 'Anna meidän kulkea maasi läpi,' mutta Edomin kuningas ei kuunnellut. He lähettivät myös Moabin kuninkaalle, mutta hän kieltäytyi. Niin Israel jäi Kadesiin. ¹⁸ Sitten he matkustivat erämaan halki kiertäen Edomin ja Moabin ja tulivat Moabin itäpuolelle, leiriytyen Arnonin toiselle puolelle. He eivät tulleet Moabin alueelle, sillä Arnon oli sen raja. ¹⁹ Israel lähetti sanansaattajia amorilaisten kuninkaan Sihonin, Hesbonin hallitsijan, luo sanoen: 'Anna meidän kulkea maasi läpi paikkaamme.' ²⁰ Mutta Sihon ei luottanut Israelin kulkemiseen alueensa läpi. Hän kokosi kaikki joukkonsa, leiriytyi Jahasiin ja taisteli Israelia vastaan. ²¹ Herra, Israelin Jumala, antoi Sihonin ja koko hänen kansansa Israelin käsiin, ja he voittivat heidät. Israel otti haltuunsa koko amorilaisten maan, jotka asuivat

Tuomarien kirja

siinä alueella.²² He valtasivat koko alueen Arnonista Jabbokiin ja erämaasta Jordaniin.

²³ Nyt kun Herra, Israelin Jumala, on ajanut amorilaiset pois kansansa Israelin edestä, pitäisikö teidän sitten omistaa se? ²⁴ Etkö omista sitä, mitä Kemosh, sinun jumalasi, antaa sinulle? Samoin, mitä Herra, meidän Jumalamme, on meille antanut, sen me omistamme. ²⁵ Oletko sinä parempi kuin Moabin kuningas Balak, Sipporin poika? Taisteliko hän koskaan Israelia vastaan tai kävikö sotaa heidän kanssaan? ²⁶ Kolmesataa vuotta Israel asui Hesbonissa, Aroerissa ja ympäröivissä kylissä sekä kaikissa Arnonin varrella olevissa kaupungeissa. Miksi et ole ottanut niitä takaisin sinä aikana? ²⁷ En ole tehnyt sinulle vääryyttä, mutta sinä teet vääryyttä minua kohtaan käymällä sotaa minua vastaan. Antakoon Herra, Tuomari, ratkaista kiista tänään israelilaisten ja ammonilaisten välillä.” ²⁸ Ammonilaisten kuningas kuitenkin jätti huomiotta viestin, jonka Jefta hänelle lähetti.

²⁹ Sitten Herran Henki tuli Jeftan päälle. Hän kulki Gileadin ja Manassen kautta, ja Mizpan Gileadissa, edeten ammonilaisia vastaan. ³⁰ Jefta teki lupauksen Herralle: ”Jos annat ammonilaiset minun käsiini, ³¹ niin mikä ikinä tulee ulos taloni ovista minua vastaan, kun palaan voittajana ammonilaisista, se olkoon Herran, ja minä uhraan sen polttouhrina.” ³² Jefta ylitti ammonilaisia vastaan, ja Herra antoi heidät hänen käsiinsä. ³³ Hän löi heidät Aroerista Minnithin läheisyyteen, kaksikymmentä kaupunkia, aina Abel-Keramimiin asti. Näin ammonilaiset kukistettiin israelilaisten edessä. ³⁴ Kun Jefta palasi kotiinsa Mizpaan, hänen tyttärensä tuli häntä vastaan tamburiineja soittaen ja tanssien. Hän oli hänen ainoa lapsensa; hänen lisäksi hänellä ei ollut poikaa eikä tyttärtä. ³⁵ Nähdessään hänet hän repäisi vaatteensa ja sanoi: ”Voi, tyttäreni! Olet saattanut minut murheelliseksi, ja olet niiden joukossa, jotka tuottavat minulle vaivaa, sillä olen antanut sanani Herralle, enkä voi sitä peruuttaa.” ³⁶ Hän vastasi: ”Isäni, olet antanut sanasi Herralle; tee minulle niin kuin olet luvannut, koska Herra on kostanut sinulle vihollisesi, ammonilaiset.” ³⁷ Sitten hän sanoi isälleen: ”Salli minulle tämä pyyntö: anna minun vaeltaa vuorilla kaksi kuukautta ja itkeä ystävieni kanssa, koska en koskaan mene naimisiin.” ³⁸ Hän sanoi: ”Mene.” Niin hän lähetti hänet pois kahdeksi kuukaudeksi. Hän ja hänen ystävänsä menivät

vuorille ja itkivät hänen neitsyyttään. ³⁹ Kahden kuukauden kuluttua hän palasi isänsä luo, ja tämä teki hänelle, kuten oli luvannut. Ja hän oli neitsyt. Tästä syntyi tapa Israelissa, ⁴⁰ että joka vuosi Israelin tyttäret menevät neljäksi päiväksi muistelemaan gileadilaista Jeftan tyttärtä.

12 Efraimin miehet kutsuttiin koolle, ja he menivät Safoniin. He sanoivat Jeftalle: ”Miksi menit taistelemaan ammonilaisia vastaan kutsumatta meitä mukaasi? Me polttamme talosi päällesi!” ² Jefta vastasi: ”Minä ja kansani olimme suuressa konfliktissa ammonilaisten kanssa, ja minä kutsuin teitä, mutta te ette pelastaneet minua heidän käsistään. ³ Kun tajusin, ettette auttais, riskeerasin henkeni ja menin taistelemaan ammonilaisia vastaan, ja Herra antoi minulle voiton heistä. Miksi siis olette tulleet tänään taistelemaan minua vastaan?”

⁴ Jefta kokosi sitten Gileadin miehet ja taisteli Efraimia vastaan. Gileadilaiset voittivat Efraimin, koska he olivat sanoneet: ”Te gileadilaiset olette pakolaisia Efraimin ja Manassen keskellä.” ⁵ Gileadilaiset valtasivat Jordanin kahlaamot, jotka johtivat Efraimiin, ja aina kun joku Efraimin eloonjääneistä sanoi: ”Anna minun mennä yli,” Gileadin miehet kysyivät häneltä: ”Oletko efraimilainen?” Jos hän vastasi: ”En,” ⁶ he sanoivat: ”Sano ”Shibboleth!”” Jos hän sanoi ”Sibboleth”, koska ei osannut lausua sitä oikein, he ottivat hänet kiinni ja tappoivat hänet Jordanin kahlaamoilla. Silloin kaatui neljäkymmentäkaksi tuhatta efraimilaista. ⁷ Jefta tuomitsi Israelia kuusi vuotta. Sitten Jefta gileadilainen kuoli ja hänet haudattiin erääseen kaupunkiin Gileadissa.

⁸ Jeftan jälkeen Ibsan Betlehemistä ryhtyi tuomitsemaan Israelia. ⁹ Hänellä oli kolmekymmentä poikaa ja kolmekymmentä tyttärtä. Hän antoi tyttärensä avioliittoon oman sukunsa ulkopuolelle ja toi kolmekymmentä nuorta naista vaimoiksi pojilleen oman sukunsa ulkopuolelta. Ibsan tuomitsi Israelia seitsemän vuotta. ¹⁰ Sen jälkeen Ibsan kuoli ja hänet haudattiin Betlehemiin. ¹¹ Hänen jälkeensä Elon sebulonilainen tuomitsi Israelia kymmenen vuotta. ¹² Elon sebulonilainen kuoli ja hänet haudattiin Aijaloniin Sebulonin maahan. ¹³ Hänen jälkeensä Abdon, Hillelin poika, piratonilainen, tuomitsi Israelia. ¹⁴ Hänellä oli neljäkymmentä poikaa ja kolmekymmentä pojanpoikaa, jotka ratsastivat

Tuomarien kirja

seitsemälläkymmenellä aasilla. Abdon toimi tuomarina Israelissa kahdeksan vuotta.¹⁵ Sitten Abdon, Hillelin poika, kuoli ja hänet haudattiin Piratoniin Efraimin maahan, amalekilaisten vuoristoon.

13 Israelilaiset tekivät jälleen pahaa Herran silmissä, ja Hän antoi heidät filistealaisten käsiin neljäksikymmeneksi vuodeksi.² Zorasta oli mies, Danin heimosta, nimeltään Manoah, jonka vaimo oli hedelmätön eikä ollut synnyttänyt.³ Herran enkeli ilmestyi hänelle ja sanoi: "Sinä olet hedelmätön ja lapseton, mutta sinä tulet raskaaksi ja synnyttät pojan.⁴ Ole nyt varovainen, älä juo viiniä tai mitään väkijuomaa, äläkä syö mitään epäpuhdasta.⁵ Sillä sinä tulet raskaaksi ja synnyttät pojan. Älä anna partaveitsen koskea hänen päätänsä, sillä poika on oleva nasiiri, Jumalalle pyhitetty äidinkohdusta lähtien. Hän alkaa pelastaa Israelia filistealaisten käsistä."

⁶ Nainen meni miehensä luo ja sanoi: "Jumalan mies tuli luokseni; hänen ulkonäkönsä oli kuin Jumalan enkelin, hyvin pelottava. En kysynyt, mistä hän oli, enkä hän kertonut minulle nimeään.⁷ Hän sanoi minulle: 'Sinä tulet raskaaksi ja synnyttät pojan. Älä nyt juo viiniä tai väkijuomaa, äläkä syö mitään epäpuhdasta, sillä poika on oleva nasiiri Jumalalle äidinkohdusta kuolemaansa asti.'⁸ Manoah rukoili Herraa: 'Ole hyvä, Herra, anna lähettämäsi Jumalan mies tulla uudelleen opettamaan meitä, kuinka meidän tulee kasvattaa poika, joka on syntynyt.'⁹ Jumala kuuli Manoahia, ja Jumalan enkeli tuli jälleen naisen luo, kun hän oli pellolla, mutta hänen miehensä Manoah ei ollut hänen kanssaan.¹⁰ Nainen kiirehti miehensä luo ja sanoi: 'Mies, joka ilmestyi minulle toissapäivänä, on täällä!'¹¹ Manoah nousi ja seurasi vaimoaan. Kun hän saapui miehen luo, hän kysyi: 'Oletko sinä se mies, joka puhui vaimolleni?' 'Olen,' hän vastasi.¹² Manoah kysyi: 'Kun sanasi toteutuvat, millainen on pojan elämäntapa ja tehtävä?'¹³ Herran enkeli vastasi: 'Vaimosi tulee noudattaa kaikkea, mitä olen hänelle sanonut.'¹⁴ Hän ei saa nauttia mitään viiniköynnöksestä, eikä juoda viiniä tai väkijuomaa, eikä syödä mitään epäpuhdasta. Hänen tulee tehdä kaikki, mitä olen käskenyt.'¹⁵ Manoah sanoi Herran enkelille: 'Ole hyvä ja jää, kunnes valmistamme sinulle vohlan.'¹⁶ Herran enkeli vastasi: 'Vaikka pidättäisitkin minua, en syö ruokiasi. Mutta jos valmistat polttouhrin,

uhraa se Herralle." Manoah ei ymmärtänyt, että se oli Herran enkeli.¹⁷ Manoah kysyi Herran enkeliltä: "Mikä on nimesi, jotta voimme kunnioittaa sinua, kun sanasi toteutuvat?"¹⁸ Hän vastasi: "Miksi kysyt nimeäni? Se on salaisuus."¹⁹ Manoah otti vohlan ja ruokauhrin ja uhrasi ne kalliolla Herralle. Herra teki ihmeitä Manoahin ja hänen vaimonsa katsellessa.²⁰ Kun liekki nousi alttarilta taivasta kohti, Herran enkeli nousi liekissä. Tämän nähdessään Manoah ja hänen vaimonsa heittäytyivät kasvoilleen maahan.²¹ Kun Herran enkeli ei enää ilmestynyt Manoahille ja hänen vaimolleen, Manoah ymmärsi, että se oli Herran enkeli.²² Manoah sanoi vaimolleen: "Me kuolemme varmasti, sillä olemme nähneet Jumalan!"²³ Mutta hänen vaimonsa vastasi: "Jos Herra olisi aikonut tappaa meidät, Hän ei olisi ottanut vastaan polttouhria ja ruokauhria käsitämme, eikä näyttänyt meille kaikkia näitä asioita tai kertonut meille tätä."²⁴ Nainen synnytti pojan ja antoi hänelle nimen Simson. Hän kasvoi, ja Herra siunasi häntä.²⁵ Herran Henki alkoi vaikuttaa hänessä, kun hän oli Mahaneh Danissa, Zoran ja Eshtaolin välillä.

14 Simson meni Timnaan ja näki siellä nuoren naisen, joka oli filistealainen.² Palattuaan hän kertoi isälleen ja äidilleen: "Olen nähnyt Timnassa naisen, joka on filistealainen; järjestäkää hänet minulle vaimoksi."³ Hänen isänsä ja äitinsä kysyivät häneltä: "Eikö ole sopivaa naista sukulaistesi joukossa tai kansamme keskuudessa, että sinun täytyy mennä ottamaan vaimo ympärileikkaamattomien filistealaisten joukosta?" Mutta Simson sanoi isälleen: "Hanki hänet minulle, sillä hän miellyttää minua."⁴ Hänen vanhempansa eivät tienneet, että tämä oli Herralta, joka etsi tilaisuutta toimia filistealaisia vastaan, sillä he hallitsivat Israelia siihen aikaan.

⁵ Simson meni alas Timnaan isänsä ja äitinsä kanssa. Kun he lähestyivät Timnan viinitarhoja, nuori leijona tuli karjuen häntä kohti.⁶ Herran Henki tuli voimallisesti hänen ylleen, ja hän repi leijonan palasiksi paljain käsin, kuten repisi nuoren vuohen. Hän ei kertonut isälleen tai äidilleen, mitä oli tehnyt.⁷ Hän meni alas ja puhui naisen kanssa, ja hän miellytti Simsonia.⁸ Jonkin ajan kuluttua, kun hän palasi naimisiin, hän poikkesi katsomaan leijonan raatoa ja näki mehiläisparven ja hunajaa sen sisällä.⁹ Hän otti hunajaa käsillään ja söi sitä mennessään. Kun hän liittyi vanhempiinsa, hän antoi heillekin, ja

Tuomarien kirja

he söivät sitä, mutta hän ei kertonut, että oli ottanut hunajan leijonan raadosta. ¹⁰ Hänen isänsä meni alas tapaamaan naista, ja Simson järjesti siellä pidot, kuten nuorilla miehillä oli tapana. ¹¹ Kun ihmiset näkivät hänet, he valitsivat kolmekymmentä toveria olemaan hänen kanssaan. ¹² Simson sanoi heille: "Annan teille arvoituksen. Jos voitte ratkaista sen pitojen seitsemän päivän aikana, annan teille kolmekymmentä pellavavaatetta ja kolmekymmentä juhlapukua. ¹³ Mutta jos ette voi ratkaista sitä, teidän on annettava minulle kolmekymmentä pellavavaatetta ja kolmekymmentä juhlapukua." He vastasivat: "Kerro meille arvoituksesi, jotta voimme kuulla sen." ¹⁴ Hän sanoi:

"Syöjästä tuli syötävää, vahvasta tuli makeaa."

Kolmen päivän ajan he eivät voineet ratkaista arvoitusta. ¹⁵ Neljännen päivän aamuna he sanoivat Simsonin vaimolle: "Houkuttele miehesi selittämään arvoitus meille, tai me poltamme sinut ja isäsi talon kuoliaaksi. Kutsuitko meidät tänne köyhdyttämään meitä?" ¹⁶ Simsonin vaimo itki hänen edessään sanoen: "Vihaat minua! Et rakasta minua. Olet antanut kansalleni arvoituksen, mutta et ole kertonut minulle vastausta." Hän vastasi: "En ole kertonut sitä edes isälleni tai äidilleni, miksi kertoisin sinulle?" ¹⁷ Hän itki koko pitojen seitsemän päivän ajan. Seitsemäntenä päivänä hän lopulta kertoi sen hänelle, koska hän painosti häntä niin kovasti. Sitten hän selitti arvoituksen kansalleen. ¹⁸ Ennen auringonlaskua seitsemäntenä päivänä kaupungin miehet sanoivat hänelle:

"Mikä on makeampaa kuin hunaja? Mikä on vahvempaa kuin leijona?"

Simson vastasi:

"Jos ette olisi kyntäneet vasikallani, ette olisi ratkaisseet arvoitustani."

¹⁹ Silloin Herran Henki tuli voimallisesti hänen ylleen. Hän meni alas Askeloniin, löi kolmekymmentä miestä kuoliaaksi, otti heidän omaisuutensa ja antoi heidän vaatteensa niille, jotka olivat ratkaisseet arvoituksen. Raivon vallassa hän palasi isänsä taloon. ²⁰ Simsonin vaimo annettiin yhdelle hänen tovereistaan, joka oli ollut hänen kanssaan pidoissa.

15 Jonkin ajan kuluttua, vehnänkorjuun aikana, Simson meni tapaamaan vaimoaan, tuoden mukanaan nuoren vuohen. Hän sanoi:

"Menen vaimoni kamariin." Mutta hänen isänsä ei sallinut hänen mennä sisään. ² Hänen isänsä sanoi: "Olin varma, että halveksit häntä, joten annoin hänet toverillesi. Eikö hänen nuorempi sisarensa ole kauniimpi? Voit saada hänet sen sijaan." ³ Simson vastasi heille: "Tällä kertaa olen syytön, kun vahingoitan filistealaisia."

⁴ Niinpä Simson meni ja pyydysti kolmesataa kettua, ja otti soihtuja, sitoi ketut hännästä häntään pareittain ja asetti soihtuun kunkin parin häntien väliin. ⁵ Hän sytytti soihtuun ja päästi ketut filistealaisten seisoaan viljaan, polttaen sekä lyhteet että seisoan viljan, samoin kuin viinitarhat ja oliivilehdot. ⁶ Kun filistealaiset kysyivät, "Kuka on tehnyt tämän?" heille kerrottiin, "Simson, timnalaisen vävy, koska hänen vaimonsa annettiin hänen toverilleen." Niin filistealaiset menivät ja polttivat hänet ja hänen isänsä tulella. ⁷ Simson sanoi heille: "Koska olette toimineet näin, en lakkaa ennen kuin olen costanut teille." ⁸ Hän hyökkäsi heidän kimppuunsa suurella raivolla ja surmasi monia. Sitten hän meni alas ja asettui asumaan Etamin kallion luolaan. ⁹ Filistealaiset menivät ylös ja leiriytyivät Juudaan, levittäytyen Lehin lähelle. ¹⁰ Juudan miehet kysyivät, "Miksi olette tulleet meitä vastaan?" He vastasivat, "Olemme tulleet vangitsemaan Simsonin, tehdäksemme hänelle kuten hän on tehnyt meille." ¹¹ Sitten kolmetuhatta Juudan miestä meni alas Etamin kallion luolaan ja sanoivat Simsonille, "Etkö ymmärrä, että filistealaiset hallitsevat meitä? Mitä olet tehnyt meille?" Hän vastasi, "Olen tehnyt heille kuten he tekivät minulle."

¹² He sanoivat hänelle, "Olemme tulleet sitomaan sinut ja luovuttamaan sinut filistealaisille." Simson sanoi, "Vannokaa minulle, ettette tapa minua itse." ¹³ He vastasivat, "Sovimme; sidomme sinut vain ja luovutamme sinut heille. Emme tapa sinua." Niin he sitoivat hänet kahdella uudella köydellä ja veivät hänet ylös kalliolta. ¹⁴ Kun hän lähestyi Lehiä, filistealaiset tulivat huutaen häntä vastaan. Herran Henki tuli voimallisesti hänen ylleen, ja köydet hänen käsivarsillaan muuttuivat kuin palaneeksi pellavaksi, ja siteet putosivat hänen käsistään. ¹⁵ Löytäen tuoreen aasin leukaluun, hän ojensi kätensä, otti sen ja tappoi sillä tuhat miestä. ¹⁶ Sitten Simson julisti, "Aasin leukaluulla olen tehnyt kasoja kasojen päälle; aasin leukaluulla olen surmannut tuhat miestä." ¹⁷ Kun hän oli lopettanut puhumisen, hän heitti leukaluun pois, ja hän nimesi paikan Ramath Lehi. ¹⁸

Tuomarien kirja

Tuunten suurta janoa, hän huusi Herralle ja sanoi, "Sinä olet antanut tämän suuren voiton palvelijallesi. Täytyykö minun nyt kuolla janoon ja joutua ympärileikkaamattomien käsiin?" ¹⁹ Sitten Jumala avasi ontelon Lehiissä, ja siitä virtasi vettä. Kun Simson joi, hänen voimansa palasi ja hän virkistyi. Niin lähde nimettiin En Hakkoreksi, ja se on Lehiissä tähän päivään saakka. ²⁰ Simson tuomitsi Israelia kaksikymmentä vuotta filistealaisten päivinä.

16 Simson meni Gazaan ja näki siellä porton, ja vietti yön hänen kanssaan. ² Gazalaisille kerrottiin: "Simson on täällä." He ympäröivät paikan ja väijyivät häntä koko yön kaupungin portilla, pysyen hiljaa koko yön, sanoen: "Aamunkoitteessa me tapamme hänet." ³ Simson makasi puoleen yöhön asti, ja sitten hän nousi, tarttui kaupungin portin oviin ja niiden kahteen pylvääseen, ja irrotti ne, salpoineen kaikkineen. Hän nosti ne hartioiden ja kantoi ne Hebronin kohti olevan kukkulan huipulle. ⁴ Jonkin ajan kuluessa hän rakastui naiseen Sorekin laaksossa, jonka nimi oli Delila. ⁵ Filistealaisten johtajat tulivat hänen luokseen ja sanoivat: "Houkuttele hänet paljastamaan suuren voimansa lähde ja kuinka voimme voittaa hänet, jotta voimme sitoa hänet ja alistaa hänet. Meistä jokainen antaa sinulle tuhatyksisataa hopearahaa." ⁶ Delila kysyi Simsonilta: "Kerro minulle, mikä on suuren voimasi salaisuus ja kuinka sinut voidaan sitoa ja alistaa." ⁷ Simson vastasi hänelle: "Jos joku sitoo minut seitsemällä tuoreella jäniteellä, joita ei ole kuivattu, tulen yhtä heikoksi kuin kuka tahansa muu mies." ⁸ Filistealaisten johtajat toivat hänelle seitsemän tuoretta jännettä, joita ei ollut kuivattu, ja hän sitoi hänet niillä. ⁹ Kun miehet olivat piilossa huoneessa, hän huusi: "Simson, filistealaiset ovat kimpussasi!" Mutta hän katkaisi jänteet yhtä helposti kuin langanpätkä katkeaa lähellä liekkiä. Niinpä hänen voimansa salaisuutta ei saatu selville. ¹⁰ Delila sanoi Simsonille: "Olet tehnyt minusta narrin ja valehdellut minulle. Kerro nyt, kuinka sinut voidaan sitoa." ¹¹ Hän vastasi: "Jos joku sitoo minut uusilla köysillä, joita ei ole koskaan käytetty, tulen yhtä heikoksi kuin kuka tahansa muu mies." ¹² Niin Delila otti uudet köydet ja sitoi hänet niillä. Sitten, kun miehet olivat piilossa huoneessa, hän huusi: "Simson, filistealaiset ovat kimpussasi!" Mutta hän katkaisi köydet käsivarsiltaan kuin langat. ¹³ Delila sanoi Simsonille: "Koko tämän ajan olet tehnyt minusta narrin ja valehdellut minulle. Kerro, kuinka sinut voidaan sitoa." Hän sanoi: "Jos

kudot seitsemän hiuskiharaani kankaaseen kangaspuilla ja kiinnität sen tapilla, tulen yhtä heikoksi kuin kuka tahansa muu mies." Niinpä kun hän nukkui, Delila kutoi hänen seitsemän hiuskiharaansa kankaaseen. ¹⁴ Ja hän kiinnitti sen tapilla ja huusi: "Simson, filistealaiset ovat kimpussasi!" Hän heräsi unestaan ja veti irti tapin ja kangaspuut, kankaaneen. ¹⁵ Sitten hän sanoi hänelle: "Kuinka voit sanoa, 'Rakastan sinua,' kun et luota minuun? Tämä on kolmas kerta, kun olet tehnyt minusta narrin etkä ole kertonut minulle suuren voimasi salaisuutta." ¹⁶ Jatkuvalla nalkutuksella hän painosti häntä päivästä toiseen, kunnes hän oli kuolemaan asti väsynyt. ¹⁷ Niin hän paljasti hänelle kaiken. "Partaveitsi ei ole koskaan koskenut päätäni," hän sanoi, "sillä olen ollut nasiiri, Jumalalle pyhitetty äitini kohdusta asti. Jos pääni ajeltaisiin, voimani jättäisi minut, ja olisin yhtä heikko kuin kuka tahansa muu mies." ¹⁸ Kun Delila tajusi, että hän oli kertonut hänelle kaiken, hän lähetti sanan filistealaisten johtajille: "Tulkaa vielä kerran; hän on paljastanut minulle kaiken." Niin johtajat palasivat hopeat käsissään. ¹⁹ Hän nukutti hänet uneen sylissään ja kutsui miehen ajamaan pois hänen seitsemän hiuskiharaansa. Näin hän alkoi alistaa häntä, ja hänen voimansa jätti hänet. ²⁰ Hän huusi: "Simson, filistealaiset ovat kimpussasi!" Hän heräsi ja ajatteli: "Menen ulos kuten ennenkin ja ravistan itseni vapaaksi." Mutta hän ei tiennyt, että Herra oli poistunut hänestä. ²¹ Filistealaiset ottivat hänet kiinni, puhkaisivat hänen silmänsä ja veivät hänet alas Gazaan. He sitoivat hänet pronssikahleilla ja panivat hänet jauhamaan viljaa vankilassa.

²² Kuitenkin hänen päänsä hiukset alkoivat kasvaa uudelleen sen jälkeen, kun ne oli ajeltu. ²³ Filistealaisten johtajat kokoontuivat uhraamaan suuren uhrin Dagon-jumalalleen ja juhlimaan, sanoen: "Jumalamme on antanut Simsonin, vihollisemme, käsiimme." ²⁴ Kun kansa näki hänet, he ylistivät jumalaansa, sanoen: "Jumalamme on antanut vihollisemme käsiimme, sen, joka hävitti maamme ja tappoi monia meistä." ²⁵ Kun he olivat hyvällä tuulella, he kutsuivat Simsonin viihdyttämään heitä. Niin he toivat hänet vankilasta, ja hän esiintyi heidän edessään. He asettivat hänet pylväiden väliin. ²⁶ Simson sanoi palvelijalle, joka piti hänen kädestään kiinni: "Aseta minut niin, että voin tuntea pylväät, jotka tukevat temppeeliä, jotta voisin nojata niitä vasten." ²⁷ Temppeeli oli täynnä miehiä ja naisia,

Tuomarien kirja

ja kaikki filistealaisten johtajat olivat siellä. Katolla oli noin kolme tuhatta miestä ja naista katsomassa Simsonin esiintymistä.²⁸ Silloin Simson rukoili Herraa: "Suvereeni Herra, muista minua. Ole hyvä, Jumala, vahvista minua vielä kerran, jotta voisin yhdellä iskulla kostaa filistealaisille molemmat silmäni."²⁹ Simson tarttui kahteen keskuspylvääseen, joilla temppleri seiso, nojaten niitä vasten, oikea käsi toisella ja vasen käsi toisella.³⁰ Simson sanoi: "Anna minun kuolla filistealaisten kanssa!" Hän työnsi kaikella voimallaan, ja temppleri romahti johtajien ja kaikkien ihmisten päälle. Näin hän tappoi kuollessaan enemmän kuin oli tappanut eläessään.³¹ Sitten hänen veljensä ja koko isänsä perhe tulivat hakemaan hänet. He veivät hänet ja hautasivat hänet Soran ja Estaolin välille hänen isänsä Manohan hautaan. Hän oli tuomaroinut Israelia kaksikymmentä vuotta.

17 Efraimin vuoristossa oli mies nimeltä Miika.² Hän sanoi äidilleen: "Ne yksitoista sataa hopeasekeliä, jotka sinulta otettiin, joista lausuit kirkouksen ja puhuit kuulteni, katso, hopea on minun hallussani; minä otin sen." Hänen äitinsä vastasi: "Siunattu olkoon poikani Herran edessä."³ Hän palautti yksitoista sataa hopeasekeliä äidilleen, ja tämä sanoi: "Minä pyhitän juhlallisesti hopeani Herralle poikani tähden, jotta tehtäisiin veistetty ja valettu kuva; minä annan sen sinulle takaisin."⁴ Kun hän palautti hopean äidilleen, tämä otti kaksisataa hopeasekeliä ja antoi ne hopeasepälle, joka teki niistä veistetyin ja valetun kuvan, jotka asetettiin Miikan taloon.⁵ Miikalla oli pyhäkkö, ja hän teki efodin ja kotijumalia, ja hän vihki yhden pojistaan papikseen.⁶ Siihen aikaan ei ollut kuningasta Israelissa, ja jokainen teki niin kuin itse näki oikeaksi.

⁷ Betlehemissä Juudassa oli nuori mies, Juudan sukua, joka oli leeviläinen, ja hän oleskeli siellä.⁸ Hän lähti Juudan Betlehemiä löytääkseen paikan asua, ja matkallaan hän tuli Efraimin vuoristoon, Miikan taloon.⁹ Miika kysyi häneltä: "Mistä tulet?" Hän vastasi: "Olen leeviläinen Juudan Betlehemiästä, ja etsin paikkaa asua."¹⁰ Miika sanoi hänelle: "Jää luokseni ja ole minulle isä ja pappi, ja minä annan sinulle kymmenen hopeasekeliä vuodessa, vaatteet ja ruokasi." Niin leeviläinen meni sisään.¹¹ Leeviläinen suostui asumaan Miikan luona, ja nuori mies tuli hänelle kuin yksi hänen pojistaan.¹² Miika asetti leeviläisen, ja nuori mies palveli hänen

pappinaan ja asui Miikan talossa.¹³ Miika sanoi: "Nyt tiedän, että Herra tekee minulle hyvää, koska minulla on leeviläinen pappina."

18 Niinä päivinä Israelilla ei ollut kuningasta, ja Danin heimo etsi itselleen aluetta asettuakseen sinne, sillä siihen aikaan heille ei ollut annettu perintöosaa Israelin heimojen keskuudessa.² Joten Danin heimo lähetti suvustaan viisi kyvykästä miestä Sorasta ja Estaolista tutkimaan maata ja tutkimaan sitä. He kaskivät heitä: "Menkää ja tutkikaa maata." Kun he saapuivat Efraimin vuoristoon, he tulivat Mikan taloon ja jäivät sinne yöksi.³ Kun he lähestyivät Mikan taloa, he tunnistivat nuoren leeviläisen äänen ja kääntyivät puhumaan hänen kanssaan kysyen: "Kuka toi sinut tänne? Mitä teet tässä paikassa? Mitä sinulla on täällä?"⁴ Hän vastasi: "Tämän Mikka on tehnyt minulle: hän on palkannut minut, ja minusta on tullut hänen pappinsa."⁵ Sitten he sanoivat hänelle: "Kysy Jumalalta, onko matkamme onnistuva."⁶ Pappi sanoi heille: "Menkää rauhassa; Herran hyväksyntä on matkallanne."

⁷ Niin viisi miestä lähtivät ja saapuivat Laisiin, missä he huomasivat, että ihmiset elivät turvassa, sidonilaisten tapaan, rauhallisina ja epäluuloisina. Heidän maassaan ei puuttunut mitään ja se oli vauras. He olivat kaukana sidonilaisista eikä heillä ollut tekemistä kenenkään muun kanssa.⁸ Kun he palasivat veljiensä luo Soraan ja Estaoliin, heidän kanssaan olleet danilaiset kysyivät heiltä: "Mikä on raporttinne?"⁹ He vastasivat: "Lähtekäämme ja hyökätäkäämme heidän kimppuunsa, sillä olemme nähneet maan, ja se on erittäin hyvä. Miksi epäroitte? Älkää viivytkö mennäksenne ja ottamaan maata haltuunne."¹⁰ Kun saavut sinne, löydät epäluuloisia ihmisiä ja avaran maan, jonka Jumala on antanut käsiinne, paikan, jossa ei puutu mitään maan päällä."¹¹ Sitten kuusisataa miestä Danin heimosta, aseistettuna taistelua varten, lähti Sorasta ja Estaolista.¹² Matkallaan he leiriytyivät lähelle Kiriati-Jearimia Juudassa. Tämän vuoksi paikkaa kutsutaan Mahaneh Daniksi tähän päivään asti, ja se sijaitsee Kiriati-Jearimin länsipuolella.¹³ Sieltä he jatkoivat Efraimin vuoristoon ja tulivat Mikan taloon.¹⁴ Sitten ne viisi miestä, jotka olivat tutkineet Laisin maata, sanoivat sukulaisilleen: "Tiedättekö, että näissä taloissa on efodi, kotijumalia ja hopealla päällystetty veistetty kuva? Nyt tiedätte, mitä tehdä."¹⁵ Niin he

Tuomarien kirja

kääntyivät ja menivät nuoren leeviläisen taloon Mikan paikassa ja tervehtivät häntä. ¹⁶ Kuusisataa taisteluun valmiina olevaa danilaista seisoi portin sisäänkäynnillä. ¹⁷ Viisi miestä, jotka olivat tutkineet maata, menivät sisään ja ottivat veistetyin kuvan, efodin, kotijumalat ja valetun metallikuvan, kun pappi ja kuusisataa aseistettua miestä seisoi portin sisäänkäynnillä. ¹⁸ Kun nämä miehet menivät Mikan taloon ja ottivat veistetyin kuvan, efodin, kotijumalat ja valetun metallikuvan, pappi kysyi heiltä: "Mitä teette?" ¹⁹ He vastasivat: "Ole hiljaa; pane kätesi suusi päälle ja tule mukaamme, ja ole meille isä ja pappi. Onko parempi, että olet papin yhden miehen taloudessa vai Israelin heimossa ja suvussa?" ²⁰ Pappi oli mielissään. Hän otti efodin, kotijumalat ja veistetyin kuvan ja lähti kansan kanssa. ²¹ Laittaen lapsensa, karjansa ja omaisuutensa eteensä, he kääntyivät ja lähtivät. ²² Kun he olivat kulkeneet jonkin matkaa Mikan talosta, Mikan talon lähellä asuvat miehet kokoontuivat ja saavuttivat danilaiset. ²³ Kun he huusivat heidän peräänsä, danilaiset kääntyivät ja sanoivat Mikalle: "Mikä sinua vaivaa, kun olet kutsunut miehesi taistelemaan?" ²⁴ Hän vastasi: "Olette ottaneet jumalat, jotka tein, ja pappini, ja olette lähteneet pois. Mitä muuta minulla on? Kuinka voitte kysyä: 'Mikä sinua vaivaa?'" ²⁵ Danilaiset sanoivat hänelle: "Älä korota ääntäsi meitä vastaan, tai jotkut hurjat miehet voivat hyökätä kimppuusi, ja sinä ja perheesi menetätte henkenne." ²⁶ Joten danilaiset jatkoivat matkaansa, ja kun Mika näki, että he olivat liian vahvoja hänelle, hän kääntyi ja meni takaisin kotiin. ²⁷ He ottivat, mitä Mika oli tehnyt, ja hänen pappinsa ja menivät Laishiin, rauhassa ja turvassa elävän kansan luo. He hyökkäsivät heidän kimppuunsa miekalla ja polttivat heidän kaupunkinsa. ²⁸ Kukaan ei voinut pelastaa heitä, koska he asuivat kaukana Sidonista eikä heillä ollut tekemistä kenenkään muun kanssa. Kaupunki oli laaksossa lähellä Bet-Rehobia. Danilaiset rakensivat kaupungin uudelleen ja asettuivat sinne. ²⁹ He nimesivät sen Daniksi, esi-isänsä Danin mukaan, joka syntyi Israelille, vaikka kaupunkia kutsuttiin aiemmin Laishiksi. ³⁰ Danilaiset pystyttivät itselleen veistetyin kuvan, ja Gersomin poika Jonatan, Mooseksen poika, ja hänen poikansa olivat Danin heimon pappeina maan vankeuteen asti. ³¹ He jatkoivat Mikan tekemän veistetyin kuvan käyttöä koko sen ajan, kun Jumalan huone oli Silossa.

19

Niinä päivinä Israelissa ei ollut kuningasta. Eräs leeviläinen, joka asui Efraimin vuoriston syrjäisessä osassa, otti sivuvaimon Betlehemistä, Juudasta. ² Mutta sivuvaimo oli uskonon hänelle ja lähti hänen luotaan palaten isänsä taloon Betlehemiin, Juudaan, missä hän viipyi neljä kuukautta. ³ Hänen miehensä lähti sitten puhumaan hänelle ystävällisesti saadakseen hänet palaamaan. Hän otti mukaansa palvelijansa ja kaksi aasia. Nainen vei hänet isänsä taloon, ja hänen isänsä iloitsi nähdessään hänet. ⁴ Naisen isä kehotti häntä jäämään, joten hän viipyi hänen luonaan kolme päivää, syöden, juoden ja yöpyen siellä. ⁵ Neljännen päivän aamuna he nousivat aikaisin, ja hän valmistautui lähtemään. Mutta naisen isä sanoi vävyilleen: "Syö jotain virkistykseksi, ja sitten voit lähteä." ⁶ Niin he istuivat syömään ja juomaan yhdessä. Naisen isä sanoi: "Jää vielä tänä yöksi ja nauti olostasi." ⁷ Kun mies nousi lähteäkseen, hänen appensa suostutteli häntä, ja hän jäi vielä yhdeksi yöksi.

⁸ Viidentenä päivänä hän nousi lähteäkseen aikaisin, mutta naisen isä sanoi: "Vahvista itseäsi ja odota iltapäivään." Niin he söivät yhdessä. ⁹ Kun mies, yhdessä sivuvaimonsa ja palvelijansa kanssa, nousi lähteäkseen, hänen appensa sanoi: "Katso, päivä on melkein ohi. Vietä yö täällä; nauti olostasi. Huomenna aamulla voit nousta aikaisin ja lähteä kotiin." ¹⁰ Mutta mies ei halunnut jäädä enää yöksi, joten hän lähti ja matkasi kohti Jebusia (joka on Jerusalem), mukanaan kaksi satuloihua aasia ja sivuvaimonsa. ¹¹ Kun he lähestyivät Jebusia, päivä oli melkein päättynyt. Palvelija sanoi isännälleen: "Käännymme tähän jebusilaisten kaupunkiin ja viettämme yön." ¹² Hänen isäntänsä vastasi: "Emme käännä muukalaisten kaupunkiin, jotka eivät ole israelilaisia. Jatkamme Gibeaa." ¹³ Hän lisäsi: "Tule, yritetään päästä Gibeaa tai Ramaan ja viettää yö siellä." ¹⁴ Niin he jatkoivat matkaansa, ja aurinko laski heidän lähestyessään Gibeaa Benjaminissa. ¹⁵ He pysähtyivät viettämään yön Gibeassa. He istuivat kaupungin aukiolla, mutta kukaan ei tarjonnut heille vieraanvaraisuutta. ¹⁶ Sinä iltana vanha mies tuli pellolta töistään. Hän oli Efraimin vuoristosta ja asui Gibeassa, vaikka kaupungin asukkaat olivat benjaminilaisia. ¹⁷ Kun hän näki matkustajan kaupungin aukiolla, vanha mies kysyi: "Minne olet menossa ja mistä tulet?" ¹⁸ Hän vastasi: "Olemme matkalla Betlehemistä, Juudasta, Efraimin vuoriston

Tuomarien kirja

syryjaiseen osaan, missä asun. Olen ollut Betlehemiissä, ja nyt olen menossa Herran huoneeseen. Kukaan ei ole ottanut meitä yöksi. ¹⁹ Meillä on olkia ja rehua aaseillemme, ja leipää ja viiniä itsellemme, palvelijoillesi—minulle, naiselle ja nuorelle miehelle, joka on kanssamme. Meiltä ei puutu mitään." ²⁰ Vanha mies sanoi: "Olet tervetullut talooni. Annan sinulle kaiken, mitä tarvitset. Älä vain vietä yötä aukiolla." ²¹ Niin hän vei hänet taloonsa ja ruokki hänen aasinsa. He pesivät jalkansa ja söivät ja joivat. ²² Kun he nauttivat olostaan, kaupungin kelvottomat miehet ympäröivät talon. He hakkasivat ovea ja huusivat vanhalle miehelle: "Tuo ulos se mies, joka tuli taloosi, jotta voimme maata hänen kanssaan." ²³ Talon omistaja meni ulos ja sanoi: "Ei, veljeni, älkää tehkö sellaista pahaa tekoa. Koska tämä mies on minun vieraani, älkää tehkö tätä iljettävää asiaa. ²⁴ Katso, tässä on minun neitsyt tyttäreni ja hänen sivuvaimonsa. Tuon heidät nyt teille. Tehkää heille, mitä haluatte, mutta älkää tehkö tätä iljettävää tekoa tälle miehelle." ²⁵ Mutta miehet eivät kuunnelleet häntä. Joten mies otti sivuvaimonsa ja lähetti hänet ulos heidän luokseen. He raiskasivat ja pahoinpitelivät häntä koko yön, ja aamunkoitteessa he päästivät hänet menemään. ²⁶ Kun päivä alkoi sarastaa, nainen palasi talolle, jossa hänen isäntänsä oli, romahti oven eteen ja makasi siellä päivänvaloon asti. ²⁷ Kun hänen isäntänsä nousi aamulla, avasi oven ja astui ulos jatkaakseen matkaansa, hän löysi sivuvaimonsa makaamassa talon oviauksessa, kädet kynnyksellä. ²⁸ Hän sanoi hänelle: "Nouse ylös; lähdetään." Mutta vastausta ei tullut. Hän nosti hänet aasinsa selkään ja lähti kotiin. ²⁹ Kun hän saapui kotiin, hän otti veitsen ja leikkasi sivuvaimonsa, jäsen jäseneltä, kahteentoista osaan ja lähetti ne kaikkialle Israelin alueelle. ³⁰ Kaikki, jotka näkivät sen, sanoivat: "Sellaista ei ole koskaan nähty tai tehty, ei siitä lähtien, kun israelilaiset tulivat Egyptistä. Miettikää sitä, tehkää suunnitelma ja puhukaa!"

20 Silloin kaikki israelilaiset Danista Beersebaan asti, mukaan lukien Gileadin maa, kokoontuivat yhdeksi seurakunnaksi Herran eteen Mispään. ² Kaikkien Israelin heimojen johtajat asettuivat paikoilleen Jumalan kansan kokoukseen, joka käsitti neljäsataa tuhatta jalkamiestä aseistettuna miekoilla. ³ (Benjaminilaiset kuulivat, että israelilaiset olivat kokoontuneet Mispään.) Israelilaiset kysyivät: "Selittäkää meille,

kuinka tämä pahuus tapahtui." ⁴ Leeviläinen, murhatun naisen aviomies, vastasi: "Minä ja jalkavaimoni tulimme Gibeaan Benjaminissa viettämään yötä. ⁵ Gibeän miehet nousivat minua vastaan ja ympäröivät talon yöllä, aikomuksenaan tappaa minut. He raiskasivat jalkavaimoni, ja hän kuoli. ⁶ Minä otin jalkavaimoni, leikkasin hänet palasiksi ja lähetin ne kaikkialle Israelin alueelle, sillä he tekivät häpeällisen ja iljettävän teon Israelissa. ⁷ Nyt, kaikki te israelilaiset, antakaa tuomionne ja neuvonne täällä."

⁸ Kaikki kansa nousi kuin yksi mies sanoen: "Kukaan meistä ei palaa telttaansa tai kotiinsa. ⁹ Tämä on, mitä teemme Gibealle: arvomme, kuinka hyökkäämme sitä vastaan. ¹⁰ Otamme kymmenen miestä jokaisesta sadasta kaikista Israelin heimoista, ja sata tuhannesta, ja tuhat kymmenestä tuhannesta, toimittamaan muonaa armeijalle. Kun armeija saapuu Gibeaan Benjaminissa, he rankaisevat heitä siitä iljettävästä teosta, joka on tehty Israelissa." ¹¹ Niin kaikki Israelin miehet yhdistyivät yhdeksi kaupungin vastustamiseksi. ¹² Israelilaiset lähettivät sanansaattajia Benjaminin heimoon sanoen: "Mikä on tämä pahuus, joka on tapahtunut keskuudessanne? ¹³ Luovuttakaa nyt nuo Gibeän pahat miehet, jotta voimme surmata heidät ja poistaa pahan Israelista." Mutta benjaminilaiset kieltäytyivät kuuntelemasta muita israelilaisia. ¹⁴ Sen sijaan benjaminilaiset kokoontuivat kaupungeistaan Gibeaan taistelemaan israelilaisia vastaan. ¹⁵ Sinä päivänä benjaminilaiset mobilisoivat kaksikymmentäkuusi tuhatta miekkamiestä kaupungeistaan, lukuun ottamatta seitsemäsataa valittua miestä Gibeasta. ¹⁶ Kaikkien näiden sotilaiden joukossa oli seitsemäsataa valittua joukkoa, vasenkätisiä, jotka pystyivät linkomaan kiven hiuksen tarkkuudella osumatta harhaan. ¹⁷ Israelilaiset, lukuun ottamatta Benjaminia, kokosivat neljäsataa tuhatta miekkamiestä, kaikki valmiina taisteluun. ¹⁸ Israelilaiset menivät Beteliin ja kysyivät Jumalalta: "Kuka meistä menee ensin taistelemaan benjaminilaisia vastaan?" Herra vastasi: "Juuda menköön ensin." ¹⁹ Seuraavana aamuna israelilaiset nousivat ja leiriytyivät Gibeän lähelle. ²⁰ Israelilaiset etenivät taistelemaan benjaminilaisia vastaan ja asettuivat taisteluasemiin heitä vastaan Gibeassa. ²¹ Benjaminilaiset tulivat ulos Gibeasta ja löivät sinä päivänä kaksikymmentäkaksi tuhatta israelilaista taistelukentällä. ²² Mutta israelilaiset rohkaisivat

Tuomarien kirja

toisiaan ja asettuivat jälleen aseisiin kuten ensimmäisenä päivänä.²³ Israelilaiset menivät ylös ja itkivät Herran edessä iltaan asti ja kysyivät Herralta: "Pitäisikö meidän mennä jälleen taistelemaan benjaminilaisia, veljiämme, vastaan?" Herra vastasi: "Menkää heitä vastaan."²⁴ Israelilaiset lähestyivät benjaminilaisia toisena päivänä.²⁵ Tällä kertaa benjaminilaiset tulivat ulos Gibeasta ja surmasivat toiset kahdeksantoistatuhatta israelilaista, kaikki aseistettuja miekoilla.²⁶ Sitten kaikki israelilaiset, koko armeija, menivät Beteliin, missä he istuivat itkien Herran edessä. He paastosivat sinä päivänä iltaan asti ja uhrasivat polttouhreja ja rauhanuhreja Herralle.²⁷ Israelilaiset kysyivät Herralta. (Noina päivinä Jumalan liitonarkki oli siellä,²⁸ ja Eleasarin poika Pinehas, Aaronin pojanpoika, palveli sen edessä.) He kysyivät: "Pitäisikö meidän mennä jälleen taistelemaan benjaminilaisia, veljiämme, vastaan, vai pitäisikö meidän lopettaa?" Herra vastasi: "Menkää, sillä huomenna minä annan heidät teidän käsiinne."²⁹ Sitten Israel asetti miehiä väijyksiin Gibeaa ympärille.³⁰ Kolmantena päivänä israelilaiset menivät ylös benjaminilaisia vastaan ja asettuivat aseisiin Gibeaa vastaan kuten ennen.³¹ Benjaminilaiset tulivat ulos kohtaamaan heitä ja houkuteltiin pois kaupungista. He alkoivat aiheuttaa tappioita israelilaisille kuten aiemmilla kerroilla, noin kolmekymmentä miestä kaatui avoimella kentällä ja teillä—yksi johti Beteliin ja toinen Gibeaan.³² Benjaminilaiset ajattelivat: "Me voitamme heidät kuten ennen," mutta israelilaiset sanoivat: "Vetäytykäämme ja houkutelkaamme heidät pois kaupungista teille."³³ Kaikki Israelin miehet siirtyivät asemistaan ja asettuivat Baal Tamariin, ja Israelin väijytysjoukko syöksyi esiin Maareh-geban suunnalta.³⁴ Kymmenen tuhatta Israelin valittua miestä teki suoran hyökkäyksen Gibeaa vastaan. Taistelu oli kiivas, eikä benjaminilaiset tajunneet, että onnettomuus oli lähellä.³⁵ Herra voitti Benjaminin Israelin edessä, ja israelilaiset löivät sinä päivänä kaksikymmentäviisituhatta satayksi benjaminilaista, kaikki aseistettuja miekoilla.³⁶ Benjaminilaiset näkivät, että heidät oli voitettu. Israelin miehet olivat antaneet periksi Benjaminille, koska he luottivat Gibeaa lähelle asetettuun väijytykseen.³⁷ Väijytyksessä olleet ryntäsivät Gibeaan, levittäytyivät ja surmasivat koko kaupungin miekan terällä.³⁸ Israelilaiset olivat sopineet väijytyksen kanssa, että

he nostaisivat suuren savupatsaan kaupungista,³⁹ Sillä hetkellä israelilaiset aloittaisivat vastahyökkäyksen. Benjaminilaiset olivat alkaneet aiheuttaa tappioita israelilaisille (noin kolmekymmentä), ja he sanoivat: "Me voitamme heidät kuten ensimmäisessä taistelussa."⁴⁰ Mutta kun savupatsas alkoi nousta kaupungista, benjaminilaiset kääntyivät ja näkivät koko kaupungin nousevan savuna ilmaan.⁴¹ Silloin israelilaiset kääntyivät heidän kimppuunsa, ja benjaminilaiset pelästyivät, koska he tajusivat, että onnettomuus oli kohdannut heitä.⁴² He pakenivat israelilaisten edestä erämaahan, mutta eivät voineet paeta taistelua. Kaupungeista tulleet israelilaiset kaatoivat heidät siellä.⁴³ He ympäröivät benjaminilaiset, ajoivat heitä takaa ja voittivat heidät helposti Gibeaa itäpuolella.⁴⁴ Kahdeksantoistatuhatta benjaminilaista kaatui, kaikki urheita sotureita.⁴⁵ Kun he kääntyivät ja pakenivat erämaahan Rimmonin kalliolle, israelilaiset saivat kiinni viisituhatta heistä teillä ja saavuttivat heidät Gidomissa, surmaten vielä kaksi tuhatta.⁴⁶ Sinä päivänä kaatui kaksikymmentäviisituhatta benjaminilaista miekkamiestä, kaikki rohkeita sotureita.⁴⁷ Mutta kuusisataa miestä kääntyi ja pakeni erämaahan Rimmonin kalliolle, missä he pysyivät neljä kuukautta.⁴⁸ Israelilaiset palasivat Benjaminin alueelle ja surmasivat kaikki kaupungit miekan terällä, mukaan lukien eläimet ja kaiken muun, mitä löysivät. He syyttivät tuleen kaikki kaupungit, joihin tulivat.

21 Israelilaiset olivat vannoneet Mispassa sanoen: "Ei kukaan meistä anna tytärtään benjaminilaiselle vaimoksi."² Kansa meni Beeteliin ja istui siellä Jumalan edessä iltaan asti, korottaen äänensä ja itkien katkerasti.³ "Miksi, Herra, Israelin Jumala," he huusivat, "on tämä tapahtunut Israelissa, että yksi heimo puuttuu tänään Israelista?"

⁴ Seuraavana päivänä kansa nousi varhain, rakensi alttarin ja esitti polttouhreja ja yhteysuhreja.⁵ Sitten israelilaiset kysyivät: "Kuka kaikista Israelin heimoista ei tullut ylös Herran eteen kokoukseen?" Sillä he olivat vannoneet juhlallisen valan koskien ketä tahansa, joka ei tullut ylös Herran eteen Mispaan, sanoen: "Hänet on varmasti surmattava."⁶ Israelilaiset surivat veljeään Benjaminia sanoen: "Tänään yksi heimo on katkaistu Israelista."⁷ "Mitä

Tuomarien kirja

meidän tulee tehdä vaimoiksi niille, jotka ovat jääneet jäljelle, koska olemme vannoneet Herran kautta, ettemme anna heille ketään tyttäristämme vaimoksi?"

⁸ He kysyivät: "Mikä Israelin heimoista ei tullut ylös Herran eteen Mispaan?" He huomasivat, ettei ketään Jaabes-Gileadista ollut tullut leiriin kokoukseen. ⁹ Kun kansa laskettiin, ei yksikään Jaabes-Gileadin asukkaista ollut siellä. ¹⁰ Niin kokous lähetti kaksitoista tuhatta urhoollista soturia käskien heitä lyömään Jaabes-Gileadin asukkaat miekalla, mukaan lukien naiset ja lapset. ¹¹ "Tämä on, mitä teidän tulee tehdä," he käskivät. "Tuhoakaa jokainen mies ja jokainen nainen, joka on maannut miehen kanssa."

¹² He löysivät Jaabes-Gileadin asukkaiden joukosta neljäsatua nuorta neitsyttä, jotka eivät olleet tunteneet miestä, ja toivat heidät leiriin Siiloon Kanaanin maassa. ¹³ Koko kokous lähetti sanan benjaminilaisille Rimmonin kalliolle, julistaen rauhaa heille. ¹⁴ Benjaminilaiset palasivat silloin, ja he antoivat heille Jaabes-Gileadin naiset, jotka oli säästetty, mutta heille ei ollut tarpeeksi. ¹⁵ Kansa suri Benjaminia, sillä Herra oli sallinut tyhjyyden syntyä Israelin heimojen keskuuteen. ¹⁶ Kokouksen vanhimmat sanoivat: "Mitä meidän tulee tehdä vaimoiksi niille, jotka ovat jääneet jäljelle, koska

Benjaminin naiset on tuhottu?" ¹⁷ "Benjaminin eloonjääneille täytyy olla perintö," he sanoivat, "jotta heimoa ei pyyhittäisi pois Israelista." ¹⁸ "Mutta emme voi antaa heille vaimoja tyttäristämme," he sanoivat, "sillä israelilaiset ovat vannoneet: 'Kirottu olkoon jokainen, joka antaa vaimon benjaminilaiselle.'" ¹⁹ He sanoivat: "Katsokaa, Herran vuosittainen juhla on Siilossa, pohjoiseen Beetelistä, Beetelin ja Sikemin välisen tien itäpuolella, ja Lebanon eteläpuolella." ²⁰ He ohjeistivat benjaminilaisia sanoen: "Menkää ja piiloutukaa viinitarhoihin ²¹ ja katsokaa. Kun Siilon tyttäret tulevat ulos liittymään tansseihin, rynnätkää viinitarhoista ja ottakaa itsellenne vaimo Siilon tyttäristä, sitten palatkaa Benjaminin maahan. ²² Kun heidän isänsä tai veljensä tulevat valittamaan meille, sanomme: 'Tehkää meille ystävällisyys ja sallikaa heidät, koska emme ottaneet heille vaimoja sodan aikana. Ette ole syyllisiä valanne rikkomiseen, koska ette antaneet tyttäriänne heille.'"

²³ Benjaminilaiset tekivät niin ja ottivat vaimoja lukumääränsä mukaan niistä, jotka tanssivat, jotka he sieppasivat. Sitten he palasivat perintöönsä, rakensivat kaupungit uudelleen ja asettuivat niihin. ²⁴ Siihen aikaan israelilaiset lähtivät sieltä, kukin heimonsa ja sukunsa luo, ja palasivat perintöönsä. ²⁵ Niinä päivinä Israelilla ei ollut kuningasta; jokainen teki, mikä hänen omissa silmissään oli oikein.

Ruutin kirja

1 Tuomarien hallitessa maassa oli nälänhätä. Mies Juudan Betlehemistä meni asumaan Mooabin maahan vaimonsa ja kahden poikansa kanssa. ² Miehen nimi oli Elimelek, hänen vaimonsa oli Noomi, ja hänen kahden poikansa nimet olivat Mahlon ja Kiljon. He olivat efratalaisia Betlehemistä, Juudasta. He menivät Mooabiin ja asuivat siellä. ³ Elimelek, Noomin mies, kuoli, ja hän jäi kahden poikansa kanssa. ⁴ He ottivat itselleen moabilaiset vaimot; toisen nimi oli Orpa ja toisen Ruut. He asuivat siellä noin kymmenen vuotta. ⁵ Mahlon ja Kiljon kuolivat myös, ja Noomi jäi ilman kahta poikaansa ja miestään.

⁶ Noomi kuuli Mooabissa, että Herra oli pitänyt huolta kansastaan antamalla heille ruokaa. Hän ja hänen miniänsä valmistautuivat palaamaan sieltä. ⁷ Hän lähti sieltä, missä oli asunut, kahden miniänsä kanssa ja lähti matkalle palatakseen Juudan maahan. ⁸ Noomi sanoi kahdelle miniälleen: "Menkää takaisin, kukin äitinne kotiin. Herra osoittakoon teille hyvyyttä, niin kuin te olette osoittaneet kuolleille ja minulle." ⁹ Herra suokoon, että kumpikin teistä löytää levon toisen miehen kodissa." Sitten hän suuteli heitä, ja he itkivät ääneen. ¹⁰ He vastasivat hänelle: "Me menemme takaisin kansasi luo sinun kanssasi." ¹¹ Mutta Noomi sanoi: "Palatkaa kotiin, tyttäreni. Miksi tulisitte kanssani? Onko minulla vielä poikia kohdussani, jotka voisivat tulla teidän miehiksenne?" ¹² Palatkaa, tyttäreni; olen liian vanha saadakseni miehen. Vaikka ajattelisin, että toivoa vielä onkin—vaikka saisinkin miehen tänä yönä ja synnyttäisin poikia— ¹³ odottaisitteko, kunnes he kasvaisivat? Pidättäytyisittekö menemästä naimisiin? Ei, tyttäreni. Minulle on katkerampaa kuin teille, sillä Herran käsi on kääntynyt minua vastaan!" ¹⁴ He itkivät ääneen jälleen. Orpa suuteli anoppiaan hyvästiksi, mutta Ruut piti kiinni hänestä. ¹⁵ Noomi sanoi: "Katso, kälysi palaa kansansa ja jumaliensa luo. Mene takaisin hänen kanssaan." ¹⁶ Mutta Ruut vastasi: "Älä vaadi minua jättämään sinua tai palaamaan pois seuraamasta sinua. Minne sinä menet, sinne minä menen, ja minne sinä jätät, sinne minä jään. Sinun kansasi on minun kansani ja sinun Jumalasi on minun Jumalani." ¹⁷ Missä sinä kuolet, siellä minä kuolen, ja sinne minut haudataan. Herra rangaiskoon minua ankarasti, jos jokin muu kuin kuolema erottaa meidät." ¹⁸ Kun Noomi näki, että Ruut oli päättänyt mennä hänen kanssaan, hän lakkasi yrittämästä suostutella häntä. ¹⁹ Naiset jatkoivat matkaansa,

kunnes saapuivat Betlehemiin. Kun he saapuivat Betlehemiin, koko kaupunki kohisi heidän takiaan, ja naiset sanoivat: "Onko tämä Noomi?" ²⁰ Hän vastasi heille: "Älkää kutsuko minua Noomiksi; kutsukaa minua Maraksi, sillä Kaikkivaltias on kohdellut minua hyvin katkerasti." ²¹ Lähdin täältä täynnä, mutta Herra on tuonut minut takaisin tyhjänä. Miksi kutsuisitte minua Noomiksi? Herra on todistanut minua vastaan, ja Kaikkivaltias on vaivannut minua." ²² Niin Noomi palasi Mooabista Ruutin, moabilaisen miniänsä, kanssa, ja he saapuivat Betlehemiin ohranleikkuun aikaessa.

2 Noomilla oli sukulainen miehensä puolelta, varakas mies Elimelekin suvusta, nimeltään Boas. ² Moabilainen Ruut sanoi Noomille: "Salli minun mennä pellolle poimimaan tähtkiä jonkun jäljessä, jonka silmissä saan armon." Noomi vastasi hänelle: "Mene, tyttäreni." ³ Niin hän meni ja tuli pellolle ja poimi tähtkiä leikkumiesten jäljessä. Sattumalta hän osui pellon osalle, joka kuului Boasille, joka oli Elimelekin sukua. ⁴ Juuri silloin Boas tuli Betlehemistä ja sanoi leikkumiehille: "Herra olkoon teidän kanssanne." He vastasivat: "Herra siunatkoon sinua." ⁵ Boas kysyi leikkumiesten esimieheltä: "Kenen nuori nainen tämä on?" ⁶ Esimies vastasi: "Hän on se nuori moabilainen nainen, joka palasi Noomin kanssa Moabin maasta." ⁷ Hän kysyi: "Salli minun poimia ja kerätä tähtkiä lyhteiden jäljessä leikkumiesten jälkeen." Hän on ollut täällä aamusta asti tähän hetkeen, lukuun ottamatta lyhyttä lepoa majassa."

⁸ Silloin Boas sanoi Ruutille: "Kuuntele tarkasti, tyttäreni. Älä mene poimimaan toiselle pellolle äläkä lähde täältä. Pysy lähellä minun nuoria naisia." ⁹ Pidä silmäsi pellolla, jota he leikkaavat, ja seuraa heitä. Olen käsenyt nuoria miehiä olemaan koskematta sinuun. Kun olet janoinen, mene ja juo vesiruukuista, jotka nuoret miehet ovat täyttäneet." ¹⁰ Tämän kuultuaan hän lankesi kasvoilleen, kumarsi maahan ja sanoi hänelle: "Miksi olen löytänyt armon sinun silmissäsi, että huomioit minut, vaikka olen muukalainen?" ¹¹ Boas vastasi: "Minulle on kerrottu kaikki, mitä olet tehnyt anopillesi miehesi kuoleman jälkeen—kuinka jätit isäsi ja äitisi ja synnyinmaasi ja tulit kansan luo, jota et aiemmin tuntenut." ¹² Herra palkitkoon sinut teoistasi. Saatkoon sinä täyden palkan Herralta, Israelin Jumalalta, jonka siipien alle olet tullut turvaan." ¹³ Sitten hän sanoi: "Olen löytänyt

Ruutin kirja

armon sinun silmissäsi, herrani, sillä olet lohduttanut minua ja puhunut ystävällisesti palvelijallesi, vaikka en olekaan kuin yksi sinun palvelijattaristasi." ¹⁴ Ateria-aikaan Boas sanoi hänelle: "Tule tänne ja syö leipää ja kasta palasi etikkaan." Niin hän istui leikkuumiesten viereen, ja hän tarjosi hänelle paahdettua viljaa. Hän söi, kunnes oli kylläinen, ja hänelle jäi ylitse. ¹⁵ Kun hän nousi poimimaan, Boas käski nuoria miehiään: "Antakaa hänen poimia myös lyhteiden joukosta, älkääkö loukatko häntä." ¹⁶ Vetäkää myös joitakin korsia hänelle lyhteistä ja jättäkää ne hänelle poimittaviksi, älkääkö nuhdelko häntä." ¹⁷ Ruut jatkoi poimimista pellolla iltaan asti. Sen jälkeen hän pui ohran, jonka oli kerännyt, ja sitä oli noin eefa. ¹⁸ Hän kantoi sen kaupunkiin, ja hänen anoppinsa näki, kuinka paljon hän oli poiminut. Ruut toi myös esiin ja antoi hänelle sen, mitä hänellä oli jäänyt ylitse syötyään kyllikseen. ¹⁹ Hänen anoppinsa kysyi häneltä: "Missä poimit tänään? Missä työskentelit? Siunattu olkoon se mies, joka otti sinut huomioon!" Niin hän kertoi anopilleen siitä miehestä, jonka luona hän oli työskennellyt. "Sen miehen nimi, jonka kanssa työskentelin tänään, on Boas," hän sanoi. ²⁰ Noomi sanoi miniälleen: "Siunattu olkoon hän Herran edessä, joka ei ole vetänyt pois laupeuttaan eläviä eikä kuolleita kohtaamaan." Hän lisäsi: "Se mies on meidän läheinen sukulaisemme; hän on yksi meidän sukulunastajistamme." ²¹ Sitten moabilainen Ruut sanoi: "Hän sanoi minulle myös: 'Pysy lähellä palvelijoitani, kunnes he ovat saaneet koko elonkorjuuni valmiiksi.'" ²² Ja Noomi sanoi miniälleen Ruutille: "On hyvä, tyttäreni, että menet hänen nuorten naistensa kanssa, jotta sinua ei vahingoitettaisi toisella pellolla." ²³ Niin Ruut pysyi Boasin nuorten naisten lähellä poimien, kunnes ohran ja vehnänkorjuu oli päättynyt. Ja hän asui anoppinsa kanssa.

3 Noomi, Ruutin anoppi, sanoi hänelle: "Tyttäreni, enkö etsisi sinulle turvapaikkaa, jotta sinun olisi hyvä olla? ² Nyt, Boas, jonka nuorten naisten kanssa olet työskennellyt, on sukulaisemme. Katso, hän puhdistaa tänä iltana ohria puimatantereella." ³ Sen tähden pese itsesi, voitele itsesi, pue yllesi parhaat vaatteesi ja mene alas puimatantereelle. Älä kuitenkaan tee itseäsi tunnetuksi miehelle, ennen kuin hän on syönyt ja juonut." ⁴ Kun hän panee maata, pane merkille paikka, missä hän makaa. Mene sitten, paljasta hänen jalkansa ja paneudu maata; hän kertoo sinulle, mitä sinun tulee tehdä." ⁵ Ruut vastasi:

"Teen kaiken, mitä sanot." ⁶ Niin hän meni alas puimatantereelle ja teki kaiken, mitä hänen anoppinsa oli häntä käskynt.

⁷ Kun Boas oli syönyt ja juonut ja hänen sydämensä oli iloinen, hän meni makaamaan viljakasan päähän. Ruut tuli hiljaa, paljasti hänen jalkansa ja paneutui maata. ⁸ Keskellä yötä mies säpsähti ja kumartui eteenpäin; siellä oli nainen makaamassa hänen jalkojensa juuressa. ⁹ Hän kysyi: "Kuka sinä olet?" Hän vastasi: "Minä olen Ruut, palvelijasi. Levitä viittasi palvelijasi ylle, sillä sinä olet sukulunastaja." ¹⁰ Hän sanoi: "Herra siunatkoon sinua, tyttäreni. Tämä viimeinen hyvytyksi on suurempi kuin ensimmäinen, sillä et ole tavoitellut nuoria miehiä, olkoot he rikkaita tai köyhiä." ¹¹ Nyt, tyttäreni, älä pelkää. Teen sinulle kaiken, mitä pyydät, sillä koko kaupunkini väki tietää, että olet jalo nainen. ¹² On totta, että olen sukulunastaja, mutta on toinen, joka on läheisempi sukulainen kuin minä. ¹³ Jää tänne yöksi, ja aamulla, jos hän haluaa lunastaa sinut, hyvä; lunastakoon hän sinut. Mutta jos hän ei halua, niin totta kuin Herra elää, minä lunastan sinut. Makaa tässä aamuun asti." ¹⁴ Niin hän makasi hänen jalkojensa juuressa aamuun asti, mutta nousi ennen kuin kukaan saattoi tunnistaa; ja hän sanoi: "Älköön tulko tunnetuksi, että nainen tuli puimatantereelle." ¹⁵ Hän sanoi: "Tuo viitta, jota käytät, ja pidä se esillä." Kun hän piti sitä, hän mittasi kuusi mittaa ohraa ja laski sen hänen päälleen. Sitten hän meni takaisin kaupunkiin. ¹⁶ Kun Ruut palasi anoppinsa luo, Noomi kysyi: "Kuinka kävi, tyttäreni?" Ruut kertoi hänelle kaiken, mitä Boas oli tehnyt hänen hyväkseen. ¹⁷ Hän lisäsi: "Hän antoi minulle nämä kuusi mittaa ohraa sanoen: 'Älä mene tyhjin käsin anoppisi luo.'" ¹⁸ Noomi sanoi: "Odota, tyttäreni, kunnes näet, kuinka asia päättyy; sillä mies ei lepää, ennen kuin hän on ratkaissut asian tänään."

4 Boas meni kaupungin portille ja istuutui sinne, ja juuri silloin kulki ohi se sukulunastaja, josta Boas oli maininnut. Boas sanoi: "Tule tänne, ystäväni, ja istu alas." Niin hän tuli ja istuutui. ² Boas otti sitten kymmenen kaupungin vanhinta ja sanoi: "Istukaa tähän." Ja he istuutuivat. ³ Hän puhui sukulunastajalle: "Noomi, joka on palannut Moabista, myy sen maa-alueen, joka kuului sukulaisellemme Elimelekille." ⁴ Ajattelin ilmoittaa siitä sinulle ja ehdottaa, että ostaisit sen tässä istuvien ja kansani vanhinten läsnä ollessa. Jos lunastat sen, tee se; mutta jos et, kerro minulle, sillä sinulla on oikeus

Ruutin kirja

lunastaa se, ja minä olen seuraavana vuorossa." Sukulunastaja sanoi: "Minä lunastan sen."

⁵ Sitten Boas sanoi: "Sinä päivänä, kun ostat maan Noomilta, saat myös Ruutin, moabilaisen, vainajan lesken, ylläpitääksesi vainajan nimeä hänen perintöosassaan." ⁶ Sukulunastaja vastasi: "En voi lunastaa sitä itselleni, etten vaarantaisi omaa perintöäni. Ota sinä lunastusoikeuteni itsellesi, sillä minä en voi sitä tehdä." ⁷ Aikaisemmin Israelissa, jotta lunastus ja omaisuuden siirto saataisiin päätökseen, toinen osapuoli riisui sandaalinsa ja antoi sen toiselle. Tämä oli tapa laillistaa kaupat Israelissa. ⁸ Sukulunastaja sanoi sitten Boasille: "Osta se itse." Ja hän riisui sandaalinsa. ⁹ Sitten Boas julisti vanhimmille ja kaikille ihmisille: "Tänään te olette todistajia siitä, että olen ostanut Noomilta kaiken, mitä kuului Elimelekille, Kiljonille ja Mahlonille. ¹⁰ Olen myös saanut Ruutin, moabilaisen, Mahlonin lesken, vaimokseni, ylläpitääkseni vainajan nimeä hänen omaisuudellaan, jotta hänen nimensä ei häviäisi hänen suvustaan tai kotikaupungistaan. Te olette todistajia tänään." ¹¹ Silloin kaikki portilla olevat ihmiset ja vanhimmat sanoivat: "Me olemme todistajia. Herra tehköön tämän naisen, joka tulee

kotiisi, Raakelin ja Lean kaltaiseksi, jotka yhdessä rakensivat Israelin huoneen. Menestyköön sinä Efratassa ja tulkoon nimesi kuuluisaksi Betlehemissä.

¹² Tulkoon perheesi, niiden lasten kautta, jotka Herra antaa sinulle tämän nuoren naisen kautta, Peresin kaltaiseksi, jonka Tamar synnytti Juudalle." ¹³ Niin Boas otti Ruutin, ja hänestä tuli hänen vaimonsa. Kun hän yhtyi häneen, Herra antoi hänen tulla raskaaksi, ja hän synnytti pojan. ¹⁴ Naiset sanoivat Noomille: "Ylistetty olkoon Herra, joka tänä päivänä ei ole jättänyt sinua ilman lunastajaa. Tulkoon hänestä kuuluisa koko Israelissa! ¹⁵ Hän on palauttava sinulle elämän ja elättävä sinua vanhoilla päivilläsi. Sillä miniäsi, joka rakastaa sinua ja on sinulle parempi kuin seitsemän poikaa, on synnyttänyt hänet." ¹⁶ Noomi otti lapsen, asetti hänet syliinsä ja hoiti häntä. ¹⁷ Naapurinaiset sanoivat: "Noomilla on poika!" Ja he antoivat hänelle nimen Obed. Hän oli Iisain isä, Daavidin isä. ¹⁸ Tämä on Peresin sukuluettelo: Peres oli Hesronin isä, ¹⁹ Hesron oli Ramin isä, ja Ram oli Amminadabin isä, ²⁰ Amminadab oli Nahshonin isä, ja Nahshon oli Salmonin isä, ²¹ Salmon oli Boasin isä, ja Boas oli Obedin isä, ²² Obed oli Iisain isä, ja Iisai oli Daavidin isä.

1. Samuelin kirja

1 Ramataim-Sofimissa, Efraimin vuoristossa, oli mies nimeltä Elkana, Jerohamin poika, Elihun poika, Tohun poika, Sufin poika, efraimilainen. ² Hänellä oli kaksi vaimoa. Toisen nimi oli Hanna ja toisen Peninna. Peninnalla oli lapsia, mutta Hannalla ei ollut. ³ Joka vuosi tämä mies meni kaupungistaan ylös palvomaan ja uhraamaan Herralle Sebaotille Silossa, missä Eelin kaksi poikaa, Hofni ja Pinehas, toimivat Herran pappeina. ⁴ Aina kun Elkana uhrasi, hän antoi osia uhrilihasta vaimolleen Peninnalle ja kaikille hänen pojilleen ja tyttärilleen. ⁵ Mutta Hannalle hän antoi kaksinkertaisen osan, sillä hän rakasti Hannaa, vaikka Herra ei ollut antanut hänelle lapsia. ⁶ Hänen kilpailijansa kiusasi häntä katkerasti ärsyttääkseen häntä, koska Herra oli sulkenut hänen kohtunsa. ⁷ Tämä tapahtui vuosi vuoden jälkeen. Aina kun Hanna meni Herran huoneeseen, hänen kilpailijansa kiusasi häntä, ja hän itki eikä syönyt. ⁸ Hänen miehensä Elkana sanoi hänelle: "Hanna, miksi itket? Miksi et syö? Miksi olet niin masentunut? Enkö minä ole sinulle parempi kuin kymmenen poikaa?"

⁹ Kun he olivat syöneet ja juoneet Silossa, Hanna nousi. Nyt pappi Eeli istui tuolillaan Herran temppelin ovenpielessä. ¹⁰ Hanna oli syvästi ahdistunut, ja hän rukoili Herraa itkien katkerasti. ¹¹ Hän teki lupauksen sanoen: "Herra Sebaot, jos todella katsot palvelijasi kurjuutta, muistat minut etkä unohda palvelijaasi, vaan annat palvelijallesi pojan, niin minä annan hänet Herralle kaikiksi elinpäiviksi, eikä partaveitsi koske hänen päätään." ¹² Kun hän jatkoi rukoilemista Herran edessä, Eeli tarkkaili hänen suutaan. ¹³ Hanna puhui sydämessään; hänen huulensa liikkui, mutta hänen ääntään ei kuultu. Joten Eeli luuli hänen olevan juovuksissa. ¹⁴ Ja Eeli sanoi hänelle: "Kuinka kauan pysyt juovuksissa? Pane pois viiniä!" ¹⁵ Mutta Hanna vastasi: "Ei, herrani, minä olen sielultani murheellinen nainen. En ole juonut viiniä enkä väkijuomaa, vaan olen vuodattanut sieluni Herran eteen. ¹⁶ Älä pidä palvelijaasi kelvottomana naisena, sillä olen rukoillut suuressa tuskassani ja surussani." ¹⁷ Silloin Eeli vastasi: "Mene rauhassa, ja Israelin Jumala antakoon sinulle, mitä olet häneltä pyytänyt." ¹⁸ Hän sanoi: "Löytäköön palvelijasi suosiota sinun silmissäsi." Sitten hän meni matkaansa ja söi jotain, eikä hänen kasvonsa enää olleet murheelliset.

¹⁹ Varhain seuraavana aamuna he nousivat ja palvoivat Herraa, sitten palasivat kotiin Ramaan.

Elkana oli läheinen vaimonsa Hannan kanssa, ja Herra muisti häntä. ²⁰ Aikanaan Hanna tuli raskaaksi ja synnytti pojan. Hän antoi hänelle nimen Samuel, sanoen: "Koska pyysin häntä Herralta." ²¹ Kun Elkana meni koko perheensä kanssa uhraamaan vuosittaisen uhrin Herralle ja täyttämään lupauksensa, ²² Hanna ei mennyt. Hän sanoi miehelleen: "Kun poika on vieroitettu, vien hänet, jotta hän voi ilmestyä Herran eteen ja jäädä sinne pysyvästi." ²³ Hänen miehensä Elkana sanoi hänelle: "Tee, mikä sinusta näyttää parhaalta. Pysy, kunnes olet vieroittanut hänet; vain toteuttakoon Herra sanansa." Niin hän jäi kotiin ja imetti poikaansa, kunnes oli vieroittanut hänet.

²⁴ Kun hän oli vieroittanut pojan, hän vei hänet mukanaan Herran huoneeseen Silossa, mukanaan kolmivuotias sonni, eefa-jauhoja ja leilitilinen viiniä. Poika oli vielä nuori. ²⁵ He teurastivat sonnin ja toivat lapsen Eelin luo. ²⁶ Hän sanoi hänelle: "Anteeksi, herrani. Niin totta kuin sinä elät, herrani, minä olen se nainen, joka seisoj täällä vierelläsi rukoilemassa Herraa. ²⁷ Rukoilin tätä lasta, ja Herra on antanut minulle pyyntöni. ²⁸ Niinpä nyt omistan hänet Herralle. Niin kauan kuin hän elää, hän on annettu Herralle." Ja hän palvoi Herraa siellä.

2 Silloin Hanna rukoili ja sanoi:

"Sydämeni riemuitsee Herrassa; Sarveni on kohotettu Herran kautta. Suuni kerskaa vihollisistani, Sillä iloitsen sinun pelastuksestasi. ² Ei ole ketään pyhää Herran kaltaista, Sillä ei ole ketään sinun lisäksi, Eikä ole kalliota meidän Jumalamme kaltaista. ³ Älkää puhuko niin ylpeästi, Älköön röyhkeys tulko suustanne, Sillä Herra on tietojen Jumala, Ja hänen kauttaan teot punnitaan. ⁴ Väkevien jouset ovat murtuneet, Mutta kompastuneet ovat vyöttäytyneet voimalla. ⁵ Täysinäiset palkkaavat itsensä leivän edestä, Mutta nälkäiset ovat nyt kylläisiä. Jopa hedelmätön on synnyttänyt seitsemän, Mutta jolla oli monta poikaa, nääntyy. ⁶ Herra antaa kuoleman ja antaa elämän; Hän vie alas hautaan ja nostaa ylös. ⁷ Herra alentaa ja rikastuttaa; Hän alentaa ja hän korottaa. ⁸ Hän nostaa köyhän tomusta, Hän kohottaa tarvitsevan tuhkäläjästä Asettaakseen heidät ruhtinaiden joukkoon Ja antaakseen heille kunniasijan. Sillä maan perustukset kuuluvat Herralle, Ja niiden päälle hän on asettanut maailman. ⁹ Hän varjelee uskollistensa jalat, Mutta

1. Samuelin kirja

jumalattomat vaiennetaan pimeydessä, Sillä ei voimalla ihminen menesty. ¹⁰ Ne, jotka vastustavat Herraa, murskataan; Hän jylisee heitä vastaan taivaista. Herra tuomitsee maan ääret. Hän antaa voimansa kuninkaalleen Ja korottaa voideltunsa sarven."

¹¹ Sitten Elkana palasi kotiinsa Ramaan, mutta poika jäi palvelemaan Herraa Eelin, papin, alaisuudessa. ¹² Mutta Eelin pojat olivat kelvottomia miehiä; he eivät välittäneet Herrasta. ¹³ Pappien tapa kansan keskuudessa oli, että kun joku toi uhrin, papin palvelija tuli kolmihaarainen haarukka kädessään, kun liha kiehui, ¹⁴ Ja hän pisti sen kattilaan tai pataan tai kattilaan tai kattilaan. Mitä haarukka toi ylös, sen pappi otti itselleen. Näin he kohtelivat kaikkia israelilaisia, jotka tulivat Siiloon. ¹⁵ Jo ennen kuin rasva poltettiin, papin palvelija tuli ja sanoi uhrin tuojalle: "Anna papille lihaa paistettavaksi. Hän ei hyväksy sinulta keitettyä lihaa - vain raakaa." ¹⁶ Jos mies sanoi hänelle: "Poltettakoon rasva ensin, ja sitten voit ottaa niin paljon kuin haluat", hän vastasi: "Ei, anna se nyt. Jos et, otan sen väkisin." ¹⁷ Niin nuorten miesten synty oli hyvin suuri Herran edessä, koska he kohtelivat Herran uhria halveksien.

¹⁸ Mutta Samuel palveli Herran edessä - poika, joka käytti pellavaista efodia. ¹⁹ Joka vuosi hänen äitinsä teki hänelle pienen viitan ja toi sen hänelle, kun hän meni miehensä kanssa uhraamaan vuosittaista uhria. ²⁰ Eeli siunasi Elkanaa ja hänen vaimoiaan sanoen: "Antakoon Herra sinulle lapsia tästä naisesta sen sijaan, jonka hän omisti Herralle." Sitten he palasivat kotiinsa. ²¹ Ja Herra muisti Hannaa, ja hän tuli raskaaksi ja synnytti kolme poikaa ja kaksi tyttärtä. Sillä välin poika Samuel kasvoi Herran edessä.

²² Nyt Eeli oli hyvin vanha, ja hän kuuli kaikesta, mitä hänen poikansa tekivät koko Israelille - kuinka he makasivat naisten kanssa, jotka palvelivat kohtamisteltan ovella. ²³ Niin hän sanoi heille: "Miksi teette tällaisia asioita? Sillä kuulen kaikilta ihmisiltä teidän pahoista teoistanne. ²⁴ Poikani, se raportti, jonka kuulen leviävän Herran kansan keskuudessa, on huolestuttava. ²⁵ Jos ihminen tekee syntiä toista vastaan, Jumala voi välittää hänen puolestaan; mutta jos joku tekee syntiä Herraa vastaan, kuka voi puuttua asiaan?" Mutta he eivät kuunneleet isäänsä, sillä Herran tahto oli surmata heidät.

²⁶ Ja poika Samuel jatkoi kasvuaan sekä vartaloltaan että suosioltaan sekä Herran että ihmisten edessä.

²⁷ Jumalan mies tuli Eelin luo ja sanoi hänelle: "Näin sanoo Herra: Enkö selvästi ilmoittanut itseäni esi-isäsi perheelle, kun he olivat Egyptissä, faraon vallan alla? ²⁸ Valitsin esi-isäsi kaikista Israelin heimoista olemaan pappini, uhraamaan alttarilani, polttamaan suitsukkeita ja kantamaan efodia edessäni. Annoin myös perheellesi kaikki israelilaisten tullessa tehdyt ruokauhrit. ²⁹ Miksi siis halveksit minun uhrini ja lahjojani, jotka käskin asunnossani? Miksi kunnioitat poikasi enemmän kuin minua lihottamalla itseänne kaikista kansani Israelin tekemistä uhreista?" ³⁰ "Siksi Herra, Israelin Jumala, julistaa: Lupasin, että perheesi ja esi-isäsi perhe palvelisivat minua ikuisesti. Mutta nyt," julistaa Herra, "kaukana minusta! Sillä ne, jotka kunnioittavat minua, minä kunnioitan, mutta ne, jotka halveksivat minua, kohdellaan halveksien. ³¹ Aika tulee, jolloin katkaisen voimasi ja perheesi voiman, niin ettei kukaan talossasi saavuta vanhuutta. ³² Näet ahdinkoa asunnossani, vaikka Israelille tehdään hyvää, eikä perheessäsi koskaan ole vanhaa miestä. ³³ Jokainen teistä, jota en katkaise alttariltani, säästyy vain tuomaan surua silmillesi ja murhetta sydämellesi, ja kaikki jälkeläisesi kuolevat elämänsä kukoistuksessa. ³⁴ Ja tämä merkki tulee sinulle koskien kahta poikaasi, Hofnia ja Pinehastia: he molemmat kuolevat samana päivänä. ³⁵ Sitten noston itselleni uskollisen papin, joka tekee sen, mikä on sydämessäni ja mielessäni. Vakiinnut hänen talonsa, ja hän palvelee voideltuni edessä aina. ³⁶ Sitten jokainen perheesi jäljelle jäänyt tulee kumartamaan hänen eteensä hopeakolikon ja leivän pahan edestä, sanoen: 'Ole hyvä ja aseta minut johonkin papinvirkkaan, jotta saisin ruokaa syödäkseni.'"

3 Poika Samuel palveli Herraa Eelin alaisuudessa. Noina päivinä Herran sana oli harvinainen; näkyjä ei ollut yleisesti. ² Eräänä yönä Eeli, jonka näkö oli heikentynyt niin, ettei hän nähnyt hyvin, makasi tavallisella paikallaan. ³ Jumalan lamppu ei ollut vielä sammunut, ja Samuel makasi Herran temppelissä, missä Jumalan arki oli. ⁴ Silloin Herra kutsui Samuelia. Hän vastasi: "Tässä olen!" ⁵ Hän juoksi Eelin luo ja sanoi: "Tässä olen, sillä sinä kutsuit minua." Mutta Eeli sanoi: "En minä kutsunut sinua; mene takaisin ja pane maata." Niin hän meni ja paneutui maata. ⁶ Taaskin Herra kutsui: "Samuel!"

1. Samuelin kirja

Samuel nousi ja meni Eelin luo ja sanoi: "Tässä olen, sillä sinä kutsuit minua." Mutta Eeli vastasi: "En minä kutsunut sinua, poikani. Mene takaisin ja pane maata." ⁷ Samuel ei ollut vielä kohdannut Herraa, eikä Herran sanaa ollut vielä ilmoitettu hänelle. ⁸ Herra kutsui Samuelia kolmannen kerran. Hän nousi, meni Eelin luo ja sanoi: "Tässä olen, sillä sinä kutsuit minua." Silloin Eeli ymmärsi, että Herra kutsui poikaa. ⁹ Niin Eeli sanoi Samuelille: "Mene ja pane maata, ja jos Hän kutsuu sinua taas, sano: 'Puhu, Herra, sillä palvelijasi kuulee.'" Niin Samuel meni ja paneutui paikalleen. ¹⁰ Herra tuli ja seisoi lähellä, kutsuen kuten ennenkin: "Samuel! Samuel!" Silloin Samuel sanoi: "Puhu, sillä palvelijasi kuulee."

¹¹ Ja Herra sanoi Samuelille: "Katso, minä teen Israelissa jotakin, joka saa jokaisen, joka siitä kuulee, korvat soimaan. ¹² Sinä päivänä minä toteutan Eelin perhettä vastaan kaiken, mitä olen puhunut hänen talostaan—alusta loppuun. ¹³ Sillä minä olen sanonut hänelle, että minä tuomitsen hänen perheensä ikuisesti sen vääryyden tähden, jonka hän tiesi—kuinka hänen poikansa pilkkasivat Jumalaa, eikä hän hillinnyt heitä. ¹⁴ Siksi minä olen vannonut Eelin talolle: 'Eelin talon syyllisyyttä ei koskaan soviteta uhrilla tai lahjalla.'"

¹⁵ Samuel makasi aamuun asti. Sitten hän avasi Herran huoneen ovet. Mutta Samuel pelkäsi kertoa Eelille näystä. ¹⁶ Eeli kutsui häntä ja sanoi: "Samuel, poikani." Samuel vastasi: "Tässä olen." ¹⁷ "Mitä Hän sanoi sinulle?" Eeli kysyi. "Älä salaa sitä minulta. Jumala rangaiskoon sinua ankarasti, jos salaat minulta mitään siitä, mitä Hän sinulle kertoi." ¹⁸ Niin Samuel kertoi hänelle kaiken eikä salannut mitään. Silloin Eeli sanoi: "Hän on Herra; tehköön Hän, mikä on hyvä Hänen silmissään."

¹⁹ Samuel kasvoi, ja Herra oli hänen kanssaan, eikä Hän antanut yhtenkään Samuelin sanoista jäädä toteutumatta. ²⁰ Ja koko Israel Danista Beersebaan tunnusti, että Samuel oli vahvistettu Herran profeetaksi. ²¹ Herra jatkoi ilmestymistään Siilossa, sillä siellä Hän ilmoitti itsensä Samuelille sanansa kautta.

4 Ja Samuelin sana levisi koko Israelissa.

Nyt israelilaiset lähtivät taistelemaan filistealaisia vastaan. He leiriytyivät Eben-Eseriin, ja filistealaiset pystyttivät leirinsä Afekiin. ² Filistealaiset järjestivät joukkonsa kohtaamaan

Israelin, ja taistelun edetessä Israel joutui filistealaisten voittamaksi, jotka tappoivat noin neljätuhatta miestä taistelukentällä. ³ Kun sotilaat palasivat leiriin, Israelin vanhimmat sanoivat: "Miksi Herra antoi meidän kärsiä tappion tänään filistealaisilta? Tuokaamme Herran liitonarkki Silosta, jotta Hän tulisi kanssamme ja pelastaisi meidät vihollisiltamme." ⁴ Niin kansa lähetti miehiä Siloon, ja he toivat takaisin Herran Sebaotin liitonarkin, joka istuu kerubien välissä. Ja Elin kaksi poikaa, Hofni ja Pinehas, olivat siellä Jumalan liitonarkin kanssa. ⁵ Kun Herran liitonarkki tuli leiriin, koko Israel kohotti niin suuren huudon, että maa järjisi. ⁶ Filistealaiset kuulivat huudon äänen ja kysyivät: "Mikä on tämä kova huuto heprealaisten leirissä?" Kun he saivat tietää, että Herran arkki oli tullut leiriin, ⁷ Filistealaiset pelästivät. "Jumala on tullut heidän leiriinsä", he sanoivat. "Voi meitä! Mitään tällaista ei ole tapahtunut ennen. ⁸ Voi meitä! Kuka voi pelastaa meidät näiden mahtavien jumalien käsistä? Nämä ovat jumalia, jotka löivät egyptiläisiä kaikilla vitsauksilla erämaassa. ⁹ Ottakaa rohkeutta ja olkaa miehiä, oi filistealaiset, tai teistä tulee heprealaisten orjia, aivan kuten he olivat teille. Olkaa miehiä ja taistelkaa!"

¹⁰ Niin filistealaiset taistelivat, ja Israel kärsi tappion. Jokainen mies pakeni telttaansa. Teurastus oli hyvin suuri—kolmekymmentätuhatta Israelin jalkamiestä kaatui. ¹¹ Jumalan arkki joutui vihollisen käsiin, ja Elin kaksi poikaa, Hofni ja Pinehas, menettivät henkensä.

¹² Eräs Benjaminin heimoon kuuluva mies juoksi taistelulinjalta ja saapui Siloon samana päivänä, vaatteet revittyinä ja tomua päänsä päällä. ¹³ Kun hän saapui, Eli istui istuimellaan tien vieressä katsellen, sillä hänen sydämensä vapisi Jumalan arkin vuoksi. Kun mies tuli kaupunkiin ja kertoi, mitä oli tapahtunut, koko kaupunki huusi. ¹⁴ Eli kuuli huudon ja kysyi: "Mitä tämä meteli tarkoittaa?" Mies kiirehti kertomaan Elille. ¹⁵ Eli oli yhdeksänkymmentäkahdeksan vuotta vanha, ja hänen silmänsä olivat niin heikot, ettei hän voinut nähdä. ¹⁶ Mies sanoi Elille: "Olen tullut taistelulinjalta—pakenin sieltä tänään." Eli kysyi: "Mitä tapahtui, poikani?" ¹⁷ Sanansaattaja vastasi: "Israel on paennut filistealaisia, ja kansan keskuudessa on tapahtunut suuri teurastus. Kaksi poikaasi, Hofni ja Pinehas, ovat kuolleet, ja Jumalan arkki on viety." ¹⁸

1. Samuelin kirja

Kun hän mainitsi Jumalan arkin, Eli kaatui taaksepäin istuimeltaan portin vieressä. Hänen niskansa murtui ja hän kuoli, sillä hän oli vanha ja painava. Hän oli tuomaroinut Israelia neljäkymmentä vuotta.

¹⁹ Nyt Elin miniä, Pinehasin vaimo, oli raskaana ja lähellä synnytystä. Kun hän kuuli uutisen, että Jumalan arkki oli viety, ja että hänen appensa ja miehensä olivat kuolleet, hän meni synnytykseen ja synnytti, tuskiensa voittamana. ²⁰ Kun hän oli kuolemassa, hänen vierellään seisovat naiset sanoivat: "Älä pelkää, olet synnyttänyt pojan." Mutta hän ei vastannut eikä kiinnittänyt huomiota. ²¹ Hän antoi pojalle nimen Ikabod sanoen: "Kunnia on poistunut Israelista," koska Jumalan arkki oli viety ja koska hänen appensa ja miehensä olivat kuolleet. ²² Hän sanoi: "Kunnia on poistunut Israelista, sillä Jumalan arkki on viety."

5 Kun filistealaiset olivat ottaneet Jumalan arkin, he kuljettivat sen Eben-Eseristä Asdodiin. ² He veivät arkin Dagonin temppeliin ja asettivat sen Dagonin viereen. ³ Kun Asdodin asukkaat nousivat seuraavana päivänä varhain, siellä oli Dagon, kaatuneena kasvoilleen maahan Herran arkin eteen. He ottivat Dagonin ja asettivat hänet takaisin paikalleen. ⁴ Mutta seuraavana aamuna, kun he nousivat varhain, Dagon oli jälleen kaatunut kasvoilleen Herran arkin eteen. Hänen päänsä ja molemmat kätensä olivat katkenneet ja makasivat kynnyksellä; vain hänen vartalonsa oli jäljellä. ⁵ Siksi eivät Dagonin papit eivätkä kukaan, joka menee Dagonin temppeliin Asdodissa, astu kynnykselle tähän päivään asti.

⁶ Herran käsi oli raskas Asdodin kansaa vastaan. Hän tuhosi heitä ja vaivasi heitä kasvaimilla. ⁷ Kun Asdodin kansa näki, mitä tapahtui, he sanoivat: "Israelin Jumalan arkin ei pidä jäädä meidän luoksemme, sillä hänen kätensä on ankara meitä ja Dagonia, meidän jumalaamme, vastaan." ⁸ Niinpä he kutsuivat kaikki filistealaisten hallitsijat ja kysyivät: "Mitä meidän on tehtävä Israelin Jumalan arkille?" He vastasivat: "Siirrettäköön se Gatiin." Niin he siirsivät Israelin Jumalan arkin sinne. ⁹ Mutta sen jälkeen kun he olivat siirtäneet sen, Herran käsi oli myös sitä kaupunkia vastaan. Hän aiheutti suuren paniikin siellä, vaivaten kaupungin ihmisiä, sekä nuoria että vanhoja, kasvaimilla, ja heitä puhkesi kaupungissa. ¹⁰ Niin he lähettivät Jumalan arkin

Ekroniin. Mutta kun arkki saapui Ekroniin, ihmiset huusivat: "He ovat tuoneet Israelin Jumalan arkin meille tappaakseen meidät ja meidän kansamme!" ¹¹ Niin he kutsuivat kaikki filistealaisten hallitsijat ja sanoivat: "Lähetetään Israelin Jumalan arkki pois. Palauttakaa se omaan paikkaansa, jotta se ei tappaisi meitä ja meidän kansaamme." Sillä kuolema ja paniikki olivat täyttäneet kaupungin; Jumalan käsi oli siellä hyvin raskas. ¹² Ne, jotka selvisivät, olivat vaivattuja kasvaimilla, ja kaupungin huudot nousivat taivaisiin.

6 Herran arkki oli filistealaisten alueella seitsemän kuukautta. ² Sitten filistealaiset kutsuivat papit ja ennustajat ja sanoivat: "Mitä meidän pitäisi tehdä Herran arkille? Kertokaa meille, kuinka meidän tulisi lähettää se takaisin paikalleen." ³ He vastasivat: "Jos palautatte Israelin Jumalan arkin, älkää lähettäkö sitä takaisin tyhjänä, vaan lähettäkää sen mukana syylisyyssuhri. Silloin te parannutte, ja ymmärrätte, miksi Hänen kätensä ei ole kääntynyt pois teistä." ⁴ Filistealaiset kysyivät: "Minkä syylisyyssuhrin meidän pitäisi lähettää Hänelle?" He vastasivat: "Viisi kultaista paisetta ja viisi kultaista rottaa, filistealaisten hallitsijoiden lukumäärän mukaan, koska sama vitsaus kohtasi teitä kaikkia ja teidän hallitsijoitanne." ⁵ Tehkää siis malleja paisteista ja rotista, jotka hävittävät maatanne, ja antakaa kunnia Israelin Jumalalle. Ehkä Hän nostaa kätensä pois teistä, teidän jumalistanne ja maastanne. ⁶ Miksi te kovetatte sydämenne kuten egyptiläiset ja farao tekivät? Kun Hän kohteli heitä ankarasti, eivätkö he päästäneet kansaa menemään, ja he lähtivät?

⁷ Tehkää nyt uusi vaunu ja ottakaa kaksi lehmää, jotka ovat hiljattain poikineet ja joita ei ole koskaan valjastettu. Valjastakaa lehmät vaunuun, mutta viekää niiden vasikat pois ja sulkekaa ne. ⁸ Laittakaa sitten Herran arkki vaunuun ja asettakaa sen viereen laatikko, jossa ovat kultaiset esineet, jotka lähetätte syylisyyssuhrina. Lähettäkää se matkaan ja antakaa sen mennä. ⁹ Katsokaa, mitä se tekee. Jos se menee omaan maahansa, Bet-Semesiin, niin Herra on tuonut tämän onnettomuuden meille. Mutta jos se ei mene, niin tiedämme, ettei Hänen kätensä lyönyt meitä—se tapahtui sattumalta."

¹⁰ He tekivät niin kuin oli neuvottu. He ottivat kaksi lehmää ja valjastivat ne vaunuun, ja he sulkivat niiden vasikat kotiin. ¹¹ He asettivat Herran arkin

1. Samuelin kirja

vaunuun, yhdessä laatikon kanssa, jossa olivat kultaiset rotat ja paisteiden mallit.¹² Sitten lehmät menivät suoraan Bet-Semesiin, pysyen tiellä ja ammuivat mennessään. Ne eivät kääntyneet oikealle eikä vasemmalle. Filistealaisten hallitsijat seurasivat niitä Bet-Semesin rajalle asti.

¹³ Nyt Bet-Semesin asukkaat olivat korjaamassa vehnää laaksossa. Kun he katsoivat ylös ja näkivät arkin, he iloitsivat nähdessään sen.¹⁴ Vaunu tuli Joosuan, Bet-Semesiläisen, pellolle ja pysähtyi suuren kiven viereen. Ihmiset hakkasivat vaunun puut ja uhrasivat lehmät polttouhrina Herralle.¹⁵ Leeviläiset ottivat alas Herran arkin ja sen viereessä olevan laatikon, jossa olivat kultaiset esineet, ja he asettivat ne suurelle kivelle. Sinä päivänä Bet-Semesin asukkaat uhrasivat polttouhreja ja tekivät uhreja Herralle.¹⁶ Kun filistealaisten viisi hallitsijaa näkivät tämän, he palasivat Ekroniin samana päivänä.

¹⁷ Nämä ovat kultaiset paisteet, jotka filistealaiset lähettivät syillisyyssuhrina Herralle—yksi kullekin Asdodille, Gazalle, Askelonille, Gatille ja Ekronille.¹⁸ Ja kultaiset rotat olivat kaikkien filistealaisten kaupunkien lukumäärän mukaan, jotka kuuluivat viidelle hallitsijalle, sekä linnoitetut että maaseudun. Suuri kivi, jolle leeviläiset asettivat Herran arkin, on todistajana tähän päivään asti Joosuan, Bet-Semesiläisen, pellolla.

¹⁹ Mutta Jumala löi kuoliaaksi joitakin Bet-Semesin miehiä, koska he katsoivat Herran arkkiin. Hän tappoi heistä seitsemänkymmentä, ja ihmiset surivat, koska Herra oli kohdellut heitä ankarasti.²⁰ Ja Bet-Semesin miehet sanoivat: "Kuka voi seistä Herran, tämän pyhän Jumalan, edessä? Kenelle arkki menee täältä?"²¹ Niin he lähettivät sanansaattajia Kiriati-Jearimin asukkaiden luo sanoen: "Filistealaiset ovat palauttaneet Herran arkin. Tulkaa alas ja viekää se luoksenne."

7 Niin Kiriati-Jearimin miehet tulivat ja veivät Herran arkin. He toivat sen Abinadabin taloon kukkulalle ja pyhittivät hänen poikansa Eleasarin vartioimaan Herran arkkiä.² Arkkia pidettiin Kiriati-Jearimissa pitkän aikaa — yhteensä kaksikymmentä vuotta. Silloin koko Israelin heimo kääntyi Herran puoleen murheellisenä.³ Samuel sanoi kaikille Israelin kansalle: "Jos te todella palaatte Herran luo kaikesta sydämeštänne, poistakaa vieraat jumalat ja Astartet

keskuudestanne. Omistautukaa Herralle ja palvelkaa häntä yksin, niin hän pelastaa teidät filistealaisten käsistä."⁴ Niin israelilaiset poistivat Baalit ja Astartet ja palvelivat Herraa yksin.

⁵ Sitten Samuel sanoi: "Kootkaa koko Israel Mispaan, ja minä rukoilen puolestanne Herraa."⁶ Kun he olivat kokoontuneet Mispaan, he ottivat vettä ja kaatoivat sen Herran eteen. Sinä päivänä he paastosivat ja tunnustivat: "Olemme tehneet syntiä Herraa vastaan." Ja Samuel toimi tuomarina israelilaisten keskuudessa Mispassa.⁷ Kun filistealaiset kuulivat, että Israel oli kokoontunut Mispaan, heidän hallitsijansa lähtivät hyökkäämään heitä vastaan. Kun israelilaiset kuulivat tämän, he pelkäsivät filistealaisia.⁸ He sanoivat Samuelille: "Älä lakkaa huutamasta meidän Jumalaamme Herran puoleen, että hän pelastaisi meidät filistealaisten käsistä."⁹ Silloin Samuel otti imeväisen karitsan ja uhrasi sen kokonaispolttouhrina Herralle. Hän huusi Herran puoleen Israelin puolesta, ja Herra vastasi hänelle.

¹⁰ Kun Samuel oli uhraamassa polttouhria, filistealaiset lähestyivät taistellakseen Israelia vastaan. Mutta sinä päivänä Herra jylisi kovalla äänellä filistealaisia vastaan ja saattoi heidät niin suureen sekasortoon, että heidät löytiin Israelin edessä.¹¹ Israelilaiset ryntäsivät ulos Mispasta ja ajoivat filistealaisia takaa, lyöden heitä aina Bet-Karin alapuolelle asti.¹² Sitten Samuel asetti kiven Mispan ja Senin välille, kutsuen sitä Eben-Eseriksi, ja julisti: "Tähän asti Herra on auttanut meitä."

¹³ Niin filistealaiset kukistettiin, eivätkä he enää tunkeutuneet Israelin alueelle. Herran käsi oli filistealaisia vastaan koko Samuelin elämän ajan.¹⁴ Kaupungit, jotka filistealaiset olivat ottaneet Israelilta, palautettiin, Ekronista Gatiin, ja Israel sai takaisin ympäröivän alueen filistealaisilta. Ja Israelin ja amorilaisten välillä vallitsi rauha.

¹⁵ Samuel jatkoi Israelin tuomarina koko elämänsä ajan.¹⁶ Joka vuosi hän kiersi Betelistä Gilgaliin ja Mispaan, tuomiten Israelia kaikissa näissä paikoissa.¹⁷ Mutta hän palasi aina Ramahiin, missä hänen kotinsa oli, ja siellä hän myös tuomitsi Israelia. Ja hän rakensi sinne alttarin Herralle.

8 Kun Samuel vanheni, hän asetti poikansa Israelin tuomareiksi.² Hänen esikoisensa nimi oli Joel ja hänen toinen poikansa oli Abia. He toimivat tuomareina Beersebassa.³ Mutta hänen

1. Samuelin kirja

poikansa eivät kulkeneet hänen teitään. He tavoittelivat epärehellistä voittoa, ottivat lahjuksia ja vääristivät oikeutta.

⁴ Silloin kaikki Israelin vanhimmat kokoontuivat ja tulivat Samuelin luo Ramaan. ⁵ He sanoivat hänelle: "Sinä olet vanha, eivätkä poikasi kulje sinun teitäsi. Aseta meille kuningas hallitsemaan meitä, niin kuin muillakin kansoilla on." ⁶ Mutta tämä pyyntö ei miellyttänyt Samuelia, varsinkaan heidän vaatimuksensa saada kuningas tuomitsemaan heitä. Niinpä hän rukoili Herraa. ⁷ Herra sanoi Samuelille: "Kuuntele kansaa kaikessa, mitä he sinulle sanovat. Ei sinua ole hylätty, vaan minut he ovat hylänneet kuninkaanaan. ⁸ He toimivat sinua kohtaan samalla tavalla kuin ovat toimineet minua kohtaan siitä päivästä lähtien, kun toin heidät pois Egyptistä—hyläten minut ja palvelen muita jumalia. ⁹ Kuuntele heitä nyt, mutta anna heille vakava varoitus ja selitä, mitä kuningas, joka hallitsee heitä, tekee."

¹⁰ Niinpä Samuel kertoi kaikki Herran sanat kansalle, joka pyysi häneltä kuningasta. ¹¹ Hän sanoi: "Tämä on, mitä kuningas, joka hallitsee teitä, tekee: Hän ottaa poikanne ja asettaa heidät vaunujensa ja hevostensa eteen juoksemaan. ¹² Hän asettaa tuhannen ja viidenkymmenen päälliköitä, ja toiset kyntämään hänen peltojaan ja korjaamaan hänen satoaan, ja tekemään sotavarusteita ja vaunujensa välineitä. ¹³ Hän ottaa tyttärensä valmistamaan hajusteita, keittämään ja leipomaan. ¹⁴ Hän ottaa parhaat peltonne, viinitarhanne ja oliivilehtonne ja antaa ne palvelijoilleen. ¹⁵ Hän ottaa kymmenykset viljastanne ja viinisadostanne ja antaa ne hoviherroilleen ja upseereilleen. ¹⁶ Hän ottaa miehen ja naisorjanne, parhaat karjanne ja aasinne ja käyttää niitä omiin tarkoituksiinsa. ¹⁷ Hän ottaa kymmenykset lampaistanne, ja teistä tulee hänen palvelijoitaan. ¹⁸ Kun se päivä koittaa, te huudatte kuninkaanne tähden, jonka olette itsellenne valinneet, mutta Herra ei vastaa teille sinä päivänä."

¹⁹ Mutta kansa kieltäytyi kuuntelemasta Samuelia. "Ei!" he sanoivat. "Me haluamme kuninkaan hallitsemaan meitä. ²⁰ Silloin olemme kuin kaikki muut kansat, kun meillä on kuningas johtamassa meitä ja menemässä edellämme ja taistelemassa taistelumme." ²¹ Kun Samuel kuuli kaiken, mitä kansa sanoi, hän kertoi sen Herralle. ²² Ja Herra sanoi Samuelille: "Kuuntele heitä ja aseta heille kuningas."

Sitten Samuel sanoi Israelin miehille: "Menkää kukin omaan kaupunkiinne."

9 Benjaminin sukukunnassa oli mies nimeltä Kiis, Abielin poika, Serorin poika, Bekoratinin poika, Afiahin poika, benjaminilainen, varakas mies. ² Hänellä oli poika nimeltä Saul, valittu ja komea nuorukainen. Israelin kansan keskuudessa ei ollut ketään, joka olisi ollut häntä vaikuttavampi; hän oli päättänsä pitempi kuin kukaan muu kansasta. ³ Nyt Kiisiin, Saulin isän, aasit olivat kadonneet. Niin Kiis sanoi pojalleen Saulille: "Ota yksi palvelijoista mukaasi ja mene etsimään aaseja." ⁴ Hän kulki Efraimin vuoriston läpi ja Salisan maan läpi, mutta he eivät löytäneet niitä. Sitten he kulkivat Saalimin maan läpi, mutta ne eivät olleet siellä. Hän kulki myös Benjaminin alueen läpi, mutta he eivät löytäneet niitä. ⁵ Kun he tulivat Suufin maahan, Saul sanoi palvelijalleen, joka oli hänen kanssaan: "Tule, palatkaamme, ettei isäni lakkaa murehtimasta aaseja ja ala murehtia meitä." ⁶ Mutta palvelija sanoi: "Katso, tässä kaupungissa on Jumalan mies, ja hän on arvostettu mies. Kaikki, mitä hän sanoo, toteutuu varmasti. Menkäämme sinne nyt; ehkä hän voi kertoa meille tien." ⁷ Silloin Saul sanoi palvelijalleen: "Mutta katso, jos menemme, mitä viemme miehelle? Leivät ovat loppuneet säkeistämme, eikä meillä ole lahjaa vietäväksi Jumalan miehelle. Mitä meillä on?" ⁸ Palvelija vastasi jälleen Saulille ja sanoi: "Katso, minulla on mukani neljännes sekeliä hopeaa. Annan sen Jumalan miehelle, ja hän kertoo meille tien." ⁹ (Aikaisemmin Israelissa, kun mies meni kysymään Jumalalta, hän sanoi: "Tule, menkäämme näkijän luo," sillä tämän päivän profeettaa kutsuttiin aikaisemmin näkijäksi.) ¹⁰ Sitten Saul sanoi palvelijalleen: "Neuvosi on hyvä; tule, menkäämme." Niin he menivät kaupunkiin, jossa Jumalan mies oli.

¹¹ Kun he menivät mäkeä ylös kaupunkiin, he kohtasivat nuoria naisia, jotka olivat menossa hakemaan vettä, ja sanoivat heille: "Onko näkijä täällä?" ¹² He vastasivat ja sanoivat: "Kyllä, hän on juuri edessänne. Kiirehtikää nyt, sillä tänään hän on tullut kaupunkiin, koska kansa tekee uhrin uhrikukkulalla. ¹³ Kun tulette kaupunkiin, löydätte hänet ennen kuin hän menee uhrikukkulalle syömään, sillä kansa ei syö ennen kuin hän tulee. Hän siunaa uhrin; sen jälkeen kutsutut syövät. Menkää nyt, sillä löydätte hänet heti." ¹⁴ Niin he menivät kaupunkiin. Kun he tulivat sisään, katso,

1. Samuelin kirja

Samuel tuli heitä vastaan mennäkseen uhrikukkulalle.

¹⁵ Nyt Herra oli ilmoittanut Samuelille päivää ennen Saulin tuloa, sanoen: ¹⁶ "Huomenna tähän aikaan lähetän sinulle miehen Benjaminin maasta, ja sinun tulee voidella hänet kansani Israelin ruhtinaaksi. Hän pelastaa kansani filistealaisten käsistä, sillä olen katsonut kansani puoleen, koska heidän huutonsa on tullut minun eteeni." ¹⁷ Kun Samuel näki Saulin, Herra sanoi hänelle: "Katso, tämä on se mies, josta puhuin sinulle! Hän hallitsee kansaani."

¹⁸ Saul meni Samuelin luo portilla ja kysyi: "Voisitko näyttää minulle tien näkijän taloon?" ¹⁹ Samuel vastasi Saulille ja sanoi: "Minä olen näkijä. Mene edelläni uhrikukkulalle, sillä sinun tulee syödä kanssani tänään. Aamulla päästän sinut menemään ja kerron sinulle kaiken, mitä sydämessäsi on." ²⁰ Mitä tulee aaseihisi, jotka katosivat kolme päivää sitten, älä murehdi niitä, sillä ne on löydetty. Ja kenelle on kaikki Israelin halu kääntynyt, ellei sinulle ja koko isäsi suvulle?" ²¹ Saul vastasi ja sanoi: "Enkö ole benjaminilainen, Israelin pienimmästä sukukunnasta, ja eikö sukuni ole vähäisin kaikista Benjaminin sukukunnan suvuista? Miksi siis olet puhunut minulle näin?"

²² Sitten Samuel otti Saulin ja hänen palvelijansa ja vei heidät saliin, ja antoi heille paikan kutsuttujen etupäässä—noin kolmekymmentä henkilöä. ²³ Ja Samuel sanoi kokille: "Tuo se osa, jonka annoin sinulle, josta sanoin sinulle, 'Aseta se syrjään.'" ²⁴ Niin kokki otti reiden ja mitä sen päällä oli ja asetti sen Saulin eteen. Ja Samuel sanoi: "Katso, mitä on varattu, on asetettu eteesi. Syö, sillä se on pidetty sinua varten määräaikaan asti, koska sanoin, 'Olen kutsunut kansan.'" Niin Saul söi Samuelin kanssa sinä päivänä.

²⁵ Kun he laskeutuivat uhrikukkulalta kaupunkiin, Samuel keskusteli Saulin kanssa katolla. ²⁶ He nousivat varhain, ja aamunkoitteessa Samuel kutsui Saulia katolla, sanoen: "Nouse, että voin lähettää sinut matkaan." Niin Saul nousi, ja sekä hän että Samuel menivät ulos kadulle. ²⁷ Kun he olivat menossa alas kaupungin laitaan, Samuel sanoi Saulille: "Käske palvelijaa menemään edellämme"—ja palvelija meni edelle—"mutta sinä jää hetkeksi seisomaan, että voin ilmoittaa sinulle Jumalan sanan."

10 Silloin Samuel otti öljypullon, kaatoi sen Saulin päähän, suuteli häntä ja sanoi: "Eikö Herra ole voidellut sinua hallitsijaksi

perintöosalleen?" ² Kun lähdet luotani tänään, löydät kaksi miestä Raakelin haudan läheltä, Benjaminin alueelta, Seltсахista. He sanovat sinulle: 'Aasit, joita lähdit etsimään, on löydetty. Nyt isäsi ei enää huolehdi aaseista, vaan on huolissaan sinusta ja sanoo: "Mitä minun tulee tehdä pojalleni?"' ³ Sitten sinun tulee mennä eteenpäin ja saapua Taborin tammelle. Siellä kohtaavat kolme miestä, jotka menevät Jumalan luo Beteliin, yksi kantaa kolmea nuorta vuohta, toinen kantaa kolmea leipää ja kolmas kantaa viinileiliä. ⁴ He tervehtivät sinua ja antavat sinulle kaksi leipää, jotka sinun tulee ottaa heidän kädestään. ⁵ Sen jälkeen tulet Gibeat-Elohimiin, missä filistealaisten varuskunta on. Kun lähestyt kaupunkia, kohtaavat profeettojen joukon, joka tulee korkealta paikalta harppu, tamburiini, huilu ja lyry edellään, ja he profetoivat. ⁶ Silloin Herran Henki tulee voimallisesti sinun päällesi, ja sinä profetoit heidän kanssaan ja muutut toiseksi mieheksi. ⁷ Ja kun nämä merkit tulevat sinulle, tee mitä kätesi löytää tehtäväksi, sillä Jumala on kanssasi. ⁸ Sinun tulee mennä edelläni Gilgalin. Ja katso, minä tulen luoksesi uhraamaan polttouhreja ja uhraamaan yhteysuhreja. Sinun tulee odottaa seitsemän päivää, kunnes tulen luoksesi ja näytän sinulle, mitä sinun on tehtävä."

⁹ Kun Saul kääntyi lähtemään Samuelin luota, Jumala antoi hänelle toisen sydämen, ja kaikki nuo merkit tapahtuivat sinä päivänä. ¹⁰ Kun he saapuivat Gibeaan, katso, profeettojen joukko kohtasi hänet; ja Jumalan Henki tuli hänen päällensä, ja hän profetoi heidän keskellään. ¹¹ Ja kun kaikki, jotka tunsivat hänet aiemmin, näkivät hänen profetoivan profeettojen kanssa, ihmiset sanoivat toisilleen: "Mitä on tapahtunut Kiisin pojalle? Onko Saulkin profeettojen joukossa?" ¹² Ja joku sieltä vastasi ja sanoi: "Mutta kuka on heidän isänsä?" Siksi siitä tuli sananlasku: "Onko Saulkin profeettojen joukossa?" ¹³ Kun hän oli lopettanut profetoinisensa, hän meni korkealle paikalle.

¹⁴ Saulin setä sanoi hänelle ja hänen palvelijalleen: "Minne menitte?" Ja hän sanoi: "Etsimään aaseja. Kun näimme, ettei niitä löytynyt, menimme Samuelin luo." ¹⁵ Saulin setä kysyi: "Kerrohan minulle, mitä Samuel sanoi sinulle." ¹⁶ Saul sanoi sedälleen: "Hän

1. Samuelin kirja

kertoi meille selvästi, että aasit oli löydetty." Mutta hän ei kertonut hänelle valtakunnasta, josta Samuel oli puhunut.

¹⁷ Sitten Samuel kutsui kansan kokoontumaan Herran eteen Mispaan. ¹⁸ Hän sanoi Israelin pojille: "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: 'Minä toin Israelin pois Egyptistä, ja minä vapautin teidät egyptiläisten käsistä ja kaikkien teitä sortaneiden valtakuntien vallasta.' ¹⁹ Mutta te olette tänään hylänneet Jumalanne, joka pelastaa teidät kaikista onnettomuuksistanne ja ahdistuksistanne, ja olette sanoneet: 'Ei! Aseta kuningas meidän ylitsemme.' Nyt siis asettukaa Herran eteen heimoittain ja suvuittain."

²⁰ Niin Samuel toi kaikki Israelin heimot lähelle, ja Benjaminin heimo otettiin arpaan vetämällä. ²¹ Sitten hän toi Benjaminin heimon lähelle perhekunnittain, ja Matrin perhekunta otettiin, ja Saul, Kiisin poika, otettiin. Mutta kun he etsivät häntä, häntä ei voitu löytää. ²² Niin he kysyivät edelleen Herralta: "Onko mies tullut tänne?" Ja Herra sanoi: "Katso, hän on piiloutunut matkatavaroiden joukkoon." ²³ Niin he juoksivat ja ottivat hänet sieltä. Ja kun hän seisoి kansan keskellä, hän oli päättään pitempi kuin kaikki kansa. ²⁴ Samuel sanoi kaikelle kansalle: "Näettekö hänet, jonka Herra on valinnut? Totisesti ei ole ketään hänen kaltaistaan koko kansan joukossa." Niin kaikki kansa huusi: "Eläköön kuningas!"

²⁵ Sitten Samuel kertoi kansalle kinginkuuden säännöt ja kirjoitti ne kirjaan ja asetti sen Herran eteen. Sitten Samuel lähetti koko kansan pois, kukin omaan kotiinsa. ²⁶ Saul palasi kotiinsa Gibeaan, mukanaan urheat miehet, joiden sydämet Jumala oli koskettnut. ²⁷ Mutta jotkut kelvottomat miehet sanoivat: "Kuinka tämä mies voi pelastaa meidät?" Ja he halveksivat häntä eivätkä tuoneet hänelle lahjoja. Mutta Saul pysyi vaiti.

11 Sitten ammonilainen Nahas tuli ja piiritti Jabesia Gileadissa. Ja kaikki Jabeen miehet sanoivat Nahasille: "Tee liitto meidän kanssamme, niin me palvelemme sinua." ² Mutta ammonilainen Nahas sanoi heille: "Tällä ehdolla minä teen liiton teidän kanssanne — että minä puhkaisen jokaiselta teistä oikean silmän, ja näin tuotan häpeän kaikelle Israelille." ³ Jabeen vanhimmat sanoivat hänelle: "Anna meille seitsemän päivää aikaa lähettää sanansaattajia koko Israelin alueelle. Sitten, jos ei ole ketään pelastamassa meitä, antaudumme sinulle." ⁴ Kun sanansaattajat

tulivat Saulin Gibeaan ja kertoivat ehdot kansan kuullen, kaikki kansa itki ääneen. ⁵ Katso, Saul tuli pellolta härkien jäljessä, ja hän sanoi: "Mikä kansalla on, kun he itkevät?" Niin he kertoivat hänelle Jabeen miesten sanat. ⁶ Silloin Jumalan Henki tuli voimallisesti Saulin päälle, kun hän kuuli nämä sanat, ja hänen vihansa syttyi suuresti. ⁷ Hän otti härkäparin ja leikkasi ne kappaleiksi ja lähetti ne koko Israelin alueelle sanansaattajien kautta, sanoen: "Kuka ei lähde Saulin ja Samuelin perässä, hänen härilleen tehdään näin." Silloin Herran pelko valtasi kansan, ja he lähtivät liikkeelle kuin yksi mies. ⁸ Kun hän tarkasti heidät Besekissä, Israelin poikia oli kolmesataa tuhatta ja Juudan miehiä kolmekymmentä tuhatta. ⁹ He sanoivat tulleille sanansaattajille: "Näin te sanotte Jabeen Gileadin miehille: 'Huomenna, kun aurinko on kuuma, te saatte pelastuksen.'" Niin sanansaattajat menivät ja kertoivat Jabeen miehille, ja he iloitsivat. ¹⁰ Sitten Jabeen miehet sanoivat: "Huomenna me antaudumme teille, ja te voitte tehdä meille, mitä pidätte sopivana."

¹¹ Seuraavana päivänä Saul järjesti joukot kolmeen osastoon, ja he tulivat leirin keskelle aamunkoitteessa ja löivät ammonilaiset maahan päivän kuumuuteen asti. Ne, jotka jäivät jäljelle, hajaantuivat niin, ettei kahta heistä jäänyt yhteen. ¹² Sitten kansa sanoi Samuelille: "Kuka oli se, joka sanoi: 'Pitäisikö Saulin hallita meitä?' Tuokaa ne miehet tänne, että voimme surmata heidät." ¹³ Mutta Saul sanoi: "Ketään ei saa surmata tänä päivänä, sillä tänään Herra on tuonut pelastuksen Israelille."

¹⁴ Samuel puhui sitten kansalle: "Tulkaa, menkäämme Gilgaliin uudistamaan valtakuntaa siellä." ¹⁵ Niin kaikki kansa meni Gilgaliin, ja siellä he tekivät Saulin kuninkaaksi Herran edessä Gilgalissa. Siellä he uhrasivat Herralle yhteysuhreja, ja Saul ja kaikki Israelin miehet iloitsivat suuresti.

12 Silloin Samuel sanoi kaikelle Israelille: "Katso, minä olen kuunnellut teidän ääntänne kaikessa, mitä olette minulle sanoneet, ja olen asettanut kuninkaan teidän ylitsemme. ² Nyt tässä on kuningas, joka kulkee teidän edessänne, ja minä olen vanha ja harmaapäinen; ja katso, minun poikani ovat teidän kanssanne. Minä olen kulkenut teidän edessänne nuoruudestani tähän päivään asti. ³ Tässä minä olen. Todistakaa minua vastaan Herran ja hänen voideltunsa edessä: Kenen

1. Samuelin kirja

härän minä olen ottanut? Tai kenen aasin minä olen ottanut? Ketä minä olen pettänyt? Ketä minä olen sortanut? Kenen kädestä minä olen ottanut lahjuksen sokaistakseni silmäni sillä? Todistakaa minua vastaan, niin minä palautan sen teille." ⁴ Ja he vastasivat: "Sinä et ole tehnyt meille vääryyttä, etkä ole sortanut meitä, etkä ole ottanut mitään kenenkään kädestä." ⁵ Hän sanoi heille: "Herra ja hänen voideltunsa ovat tänä päivänä todistajia siitä, ettette ole löytäneet mitään minun hallustani." Ja he vastasivat: "Hän on todistaja."

⁶ Sitten Samuel sanoi kansalle: "Herra on se, joka asetti Mooseksen ja Aaronin ja toi teidän isänne ylös Egyptin maasta. ⁷ Nyt siis pysykää paikallanne, että minä voin vedota teihin Herran edessä kaikista Herran vanhurskaista teoista, jotka hän on tehnyt teille ja teidän isillenne. ⁸ Kun Jaakob meni Egyptiin ja teidän isänne huusivat Herran puoleen, lähetti Herra Mooseksen ja Aaronin, jotka toivat teidän isänne pois Egyptistä ja asettivat heidät asumaan tähän paikkaan. ⁹ Mutta he unohtivat Herran, Jumalansa, ja niin hän antoi heidän joutua Siseran, Haasorin sotapäällikön, ja filistealaisten ja Moabin kuninkaan käsiin, ja he taistelivat heitä vastaan. ¹⁰ Silloin he huusivat Herran puoleen ja sanoivat: 'Me olemme tehneet syntiä, koska olemme hylänneet Herran ja palvelleet Baaleja ja Astarteja; mutta nyt vapauta meidät vihollistemme käsistä, niin me palvelemme sinua.' ¹¹ Sitten Herra lähetti Jerubbaalin ja Bedanin ja Jeftan ja Samuelin, ja pelasti teidät vihollistenne käsistä joka puolelta, ja te saitte asua turvassa. ¹² Mutta kun te näitte, että Nahas, ammonilaisten kuningas, tuli teitä vastaan, sanoitte minulle: 'Ei, vaan kuningas on hallittava meitä'—vaikka Herra, teidän Jumalanne, oli teidän kuninkaanne. ¹³ Nyt siis katsokaa kuningasta, jonka olette valinneet, jota olette pyytäneet; ja katso, Herra on asettanut kuninkaan teidän ylitseenne. ¹⁴ Jos te pelkäätte Herraa ja palvelette häntä, ja kuulette hänen ääntänsä ettekä kapinoi Herran käskyä vastaan, ja jos sekä te että teidän kuninkaanne, joka hallitsee teitä, seuraatte Herraa, teidän Jumalaanne, niin kaikki käy hyvin. ¹⁵ Mutta jos ette kuule Herran ääntä, vaan kapinoitte Herran käskyä vastaan, niin Herran käsi on teitä ja teidän kuningastanne vastaan.

¹⁶ Nyt siis pysykää paikallanne ja katsokaa tätä suurta asiaa, jonka Herra tekee teidän silmienne edessä. ¹⁷ Eikö ole vehnänkorjuun aika tänään? Minä

huudan Herran puoleen, että hän lähettäisi ukkosen ja sateen. Silloin te tiedätte ja näette, että teidän pahuutenne on suuri, jonka olette tehneet Herran silmissä, pyytäessänne itsellenne kuningasta." ¹⁸ Ja Samuel huusi Herran puoleen, ja Herra lähetti sinä päivänä ukkosen ja sateen; niin kaikki kansa pelkäsi suuresti Herraa ja Samuelia.

¹⁹ Ja kaikki kansa sanoi Samuelille: "Rukoile palvelijoittesi puolesta Herralle, sinun Jumalallesi, ettemme kuolisi; sillä me olemme lisänneet kaikkiin synteihimme tämän pahan, että pyysimme itsellemme kuningasta." ²⁰ Sitten Samuel sanoi kansalle: "Älkää pelätkö. Te olette tehneet kaiken tämän pahan, mutta alkää kääntykö pois Herran seuraamisesta, vaan palvelkaa Herraa kaikesta sydämeštänne. ²¹ Älkääkää kääntykö turhien asioiden puoleen, jotka eivät voi hyödyttää tai vapauttaa, sillä ne ovat tyhjiä. ²² Sillä Herra ei hylkää kansaansa suuren nimensä tähden, koska Herran on ollut mieluista tehdä teistä kansansa. ²³ Mitä minuun tulee, en koskaan tekisi syntiä Herraa vastaan lakkaamalla rukoilemasta teidän puolestanne; sen sijaan ohjaan teitä hyvällä ja oikealla tiellä. ²⁴ Pelätkää Herraa ja palvelkaa häntä uskollisesti kaikesta sydämeštänne; sillä ajatelkaa, mitä suuria asioita hän on tehnyt teille. ²⁵ Mutta jos jatkatte pahuudessanne, sekä te että teidän kuninkaanne joudutte tuhoon.

13 Saul oli kolmekymmentä vuotta vanha tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Israelia neljäkymmentäkaksi vuotta. ² Saul valitsi itselleen kolmetuhatta miestä Israelista. Kaksituhatta oli Saulin kanssa Mikmashissa ja Betelin vuoristossa, ja tuhat oli Jonatanin kanssa Benjaminin Gibeassa. Loput kansasta hän lähetti pois, kukin omaan telttaansa. ³ Jonatan löi filistealaisten varuskunnan, joka oli Gebassa, ja filistealaiset kuolivat siitä. Saul puhalsi torveen koko maassa sanoen: "Kuulkoot heprealaiset!" ⁴ Ja koko Israel kuuli sanottavan, että Saul oli lyönyt filistealaisten varuskunnan ja että Israel oli tullut filistealaisten vihoihin. Niin kansa kutsuttiin koolle Saulin luo Gilgaliin.

⁵ Filistealaiset kokoontuivat taistelemaan Israelia vastaan—kolmekymmentätuhatta sotavaunua, kuusituhatta ratsumiestä ja joukkoja niin paljon kuin hiekkaa meren rannalla. He tulivat ja leiriytyivät Mikmashiin, itään Bet-avenista. ⁶ Kun Israelin miehet

1. Samuelin kirja

näkövinkit olevansa vaarassa—sillä kansa oli ahtaalla—he piiloutuivat luoliin, tiheikköihin, kallioiden väliin, kellareihin ja kuoppiin. ⁷ Jotkut heprealaisista menivät Jordanin yli Gadin ja Gileadin maahan. Mutta Saul pysyi Gilgalissa, ja koko kansa seurasi häntä vavisten. ⁸ Hän odotti seitsemän päivää, Samuelin määräämän ajan. Mutta Samuel ei tullut Gilgaliin, ja kansa hajaantui hänen luotaan. ⁹ Silloin Saul sanoi: "Tuokaa minulle polttouhri ja yhteyshuht." Ja hän ryhtyi uhraamaan polttouhria. ¹⁰ Kun hän oli juuri saanut polttouhrien uhratuksi, katso, Samuel tuli. Saul meni häntä vastaan tervehtimään häntä. ¹¹ Mutta Samuel sanoi: "Mitä olet tehnyt?" Ja Saul vastasi: "Kun näin, että kansa hajaantui luotani, etkä sinä tullut määräpäivinä, ja että filistealaiset kokoontuivat Mikmashiin, ¹² ajattelin: 'Filistealaiset laskeutuvat kohta kimppuuni Gilgaliin, enkä ole etsinyt Herran suosiota.' Niinpä tunsin pakkoa uhrata polttouhriin." ¹³ Silloin Samuel sanoi Saulille: "Olet toiminut tyhmästi. Et ole pitänyt Herran, sinun Jumalasi, käskyä, jonka hän sinulle antoi. Nyt Herra olisi vahvistanut valtakuntasi Israelissa ikuisesti. ¹⁴ Mutta nyt valtakuntasi ei kestä. Herra on etsinyt itselleen miehen oman sydämensä mukaisen, ja Herra on määrännyt hänet kansansa hallitsijaksi, koska et ole pitänyt sitä, mitä Herra käski sinua."

¹⁵ Sitten Samuel nousi ja meni Gilgalista Benjaminin Gibeaan. Ja Saul laski kansan, joka oli hänen kanssaan, noin kuusisataa miestä. ¹⁶ Nyt Saul ja hänen poikansa Jonatan ja kansa, joka oli heidän kanssaan, olivat Benjaminin Gibeassa, kun taas filistealaiset leiriytyivät Mikmashiin. ¹⁷ Ja ryöstäjät lähtivät filistealaisten leiristä kolmessa joukossa: yksi joukko kääntyi Ofraan päin, Sualin maahan; ¹⁸ toinen joukko kääntyi kohti Bet-horonia; ja kolmas joukko kääntyi kohti rajaa, joka on Seboimin laakson yläpuolella, erämaata kohti.

¹⁹ Siihen aikaan ei koko Israelin maassa ollut yhtään seppää, sillä filistealaiset olivat sanoneet: "Muutoin heprealaiset tekevät itselleen miekkoja tai keihäitä."

²⁰ Niin koko Israel meni alas filistealaisten luo teroittamaan auraansa, kuokkaansa, kirvestään tai kuokkaa. ²¹ Maksu oli kaksi kolmasosaa sekeliä aurojen, kuokkien, talikoiden ja kirveiden teroittamisesta ja kannusten asettamisesta. ²² Niinpä taistelupäivänä ei kenenkään kansasta, joka oli Saulin ja Jonatanin kanssa, kädessä ollut miekkaa tai keihästä, mutta ne löytyivät vain Saulilta ja hänen

pojaltaan Jonatanilta. ²³ Filistealaisten varuskunta siirtyi Mikmashin solaan.

14 Eräänä päivänä tapahtui, että Saulin poika Jonatan sanoi aseenkantajalleen: "Tule, menkäämme filistealaisten varusväen luo tuolla puolen." Mutta hän ei kertonut isälleen. ² Saul oleskeli Gibeon laitilla granaattiomenapuun alla Migronissa. Hänen kanssaan oli noin kuusisataa miestä, ³ ja Ahia, Ahitubin poika, Ikabodin veli, Pinehaan poika, Elin poika, Herran pappi Silossa, kantoi efodia. Mutta kansa ei tiennyt, että Jonatan oli mennyt. ⁴ Nyt niiden solien välillä, joiden kautta Jonatan aikoi mennä filistealaisten varusväen luo, oli jyrkkä kallio toisella puolella ja jyrkkä kallio toisella puolella; toinen oli nimeltään Booses ja toinen Senne. ⁵ Toinen kallio kohosi pohjoisessa Michmashiin päin, ja toinen etelässä Gebaan päin. ⁶ Ja Jonatan sanoi aseenkantajalleen: "Tule, menkäämme näiden ympärileikkaamattomien miesten varusväen luo. Ehkäpä Herra toimii puolestamme, sillä mikään ei estä Herraa pelastamasta, olipa väkeä paljon tai vähän." ⁷ Ja hänen aseenkantajansa sanoi hänelle: "Tee kaikki, mitä sydämessäsi on. Mene vain; minä olen kanssasi sydän ja sielu." ⁸ Sitten Jonatan sanoi: "Nyt menemme miesten luo ja näyttydymme heille. ⁹ Jos he sanovat meille: 'Odottakaa, kunnes tulemme luoksenne', niin jäämme paikoillemme emmekä mene heidän luokseen. ¹⁰ Mutta jos he sanovat: 'Tulkaa ylös meidän luoksemme', niin menemme ylös, sillä Herra on antanut heidät meidän käsiimme. Tämä on oleva merkinä meille."

¹¹ Kun he molemmat paljastivat itsensä filistealaisten varusväelle, filistealaiset sanoivat: "Katso, heprealaiset tulevat esiin koloista, joihin he ovat piiloutuneet." ¹² Ja varusväen miehet huusivat Jonatanille ja hänen aseenkantajalleen ja sanoivat: "Tulkaa ylös meidän luoksemme, niin näytämme teille jotakin." Jonatan sanoi aseenkantajalleen: "Tulkaa ylös minun jälkeeni, sillä Herra on antanut heidät Israelin käsiin." ¹³ Sitten Jonatan kiipesi käsin ja jaloin, ja hänen aseenkantajansa hänen jäljessään. Ja he kaatuivat Jonatanin edessä, ja hänen aseenkantajansa tappoi heidät hänen jäljessään. ¹⁴ Ensimmäisessä hyökkäyksessä Jonatan ja hänen aseenkantajansa tappoivat noin kaksikymmentä miestä noin puolen vakomitan alueella. ¹⁵ Ja leirissä, pellolla ja koko kansan keskuudessa syntyi vavistus.

1. Samuelin kirja

Varusväki ja jopa ryöstäjät vapisivat, ja maa järisi, ja siitä tuli suuri paniikki Jumalalta.

¹⁶ Saulin vartijat Benjaminin Gibeassa katsoivat, ja katso, joukko sulii pois ja hajaantui joka suuntaan. ¹⁷ Sitten Saul sanoi kansalle, joka oli hänen kanssaan: "Kutsukaa luettelo ja katsokaa, kuka on lähtenyt meidän joukosta." Ja kun he olivat kutsuneet luettelon, katso, Jonatan ja hänen aseenkantajansa eivät olleet siellä. ¹⁸ Niin Saul sanoi Ahialle: "Tuo Jumalan arkki tänne." Sillä Jumalan arkki oli siihen aikaan Israelin lasten kanssa. ¹⁹ Ja kun Saul puhui papille, filistealaisten leirin meteli jatkoi kasvamistaan. Sitten Saul sanoi papille: "Vedä kätesi pois." ²⁰ Sitten Saul ja kaikki hänen kanssaan olevat ihmiset kokoontuivat ja menivät taisteluun; ja katso, jokaisen miehen miekka oli hänen toveriaan vastaan, ja siellä oli suuri sekasorto. ²¹ Nyt heprealaiset, jotka olivat aiemmin olleet filistealaisten kanssa ja menneet heidän kanssaan leiriin ympäröivästä maasta, liittyivät myös israelilaisiin, jotka olivat Saulin ja Jonatanin kanssa. ²² Ja kaikki Israelin miehet, jotka olivat piiloutuneet Efraimin vuoristoon, kuulivat, että filistealaiset pakenivat, ja he seurasivat heitä tiiviisti taistelussa. ²³ Niin Herra pelasti Israelin sinä päivänä, ja taistelu siirtyi Beth-avenin tuolle puolen.

²⁴ Nyt Israelin miehet olivat sinä päivänä kovilla, sillä Saul oli asettanut kansalle valan, sanoen: "Kirottu olkoon se mies, joka syö ruokaa ennen iltaa, ennen kuin olen kostanut vihollisilleni." Niin kukaan kansasta ei maistanut ruokaa. ²⁵ Sitten kaikki maan kansa meni metsään, ja siellä oli hunajaa maassa. ²⁶ Ja kun kansa meni metsään, katso, hunaja tippui, mutta kukaan ei pannut kättään suuhunsa, sillä kansa pelkäsi valaa. ²⁷ Mutta Jonatan ei ollut kuullut isänsä velvoittavan kansaa valalla; joten hän ojensi kädessään olevan sauvan pään ja kastoi sen hunajakennoon, ja pani kätensä suuhunsa, ja hänen silmänsä kirkastuivat. ²⁸ Sitten eräs kansasta sanoi: "Isäsi on ankarasti velvoittanut kansan valalla, sanoen: 'Kirottu olkoon se mies, joka syö ruokaa tänään.'" Ja kansa oli nääntynyt. ²⁹ Sitten Jonatan huomautti: "Isäni on tuonut vaivaa maahan. Katsokaa, kuinka silmäni ovat kirkastuneet, koska maistoin vähän tätä hunajaa. ³⁰ Kuinka paljon parempi olisi ollut, jos kansa olisi syönyt vapaasti tänään vihollisiltaan löytämistään saaliista! Sillä nyt filistealaisten teurastus ei ole ollut merkittävä."

³¹ Sinä päivänä he voittivat filistealaiset Michmashista Ajalonin asti, ja kansa oli äärimmäisen väsynyt. ³² Kansa syöksi ahnaasti saaliin kimppuun ja otti lampaita, härkiä ja vasikoita, ja teurastivat ne maahan; ja kansa söi ne veren kera. ³³ Sitten Saulille kerrottiin, sanoen: "Katso, kansa tekee syntiä Herraa vastaan syömällä lihaa veren kera." Ja hän sanoi: "Te olette toimineet petollisesti; vierittäkää suuri kivi tänne." ³⁴ Sitten Saul sanoi: "Hajaantukaa kansan keskuuteen ja sanokaa heille: 'Jokainen tuokoon härkensä tai lampaansa, ja teurastakaa se täällä ja syökää, älkääkää tehkö syntiä Herraa vastaan syömällä veren kera.'" Niin kaikki kansa toi härkensä sinä yönä ja teurasti ne siellä. ³⁵ Ja Saul rakensi alttarin Herralle—se oli ensimmäinen alttari, jonka hän rakensi Herralle.

³⁶ Sitten Saul sanoi: "Menkäämme alas filistealaisten kimppuun yöllä ja ryöstäkäämme heidät aamunkoittoon asti, älkääkää jättäkö ketään heistä." Ja he sanoivat: "Tee, mitä hyvältä sinusta tuntuu." Mutta pappi sanoi: "Lähestykäämme Jumalaa täällä." ³⁷ Ja Saul kysyi Jumalalta: "Menkäämmekö alas filistealaisten kimppuun? Annatko heidät Israelin käsiin?" Mutta hän ei vastannut hänelle sinä päivänä.

³⁸ Niin Saul sanoi: "Tulkaa tänne, kaikki kansan päälliköt, ja tietäkää ja nähkää, missä tämä synti on tapahtunut tänään. ³⁹ Sillä niin totta kuin Herra elää, joka pelastaa Israelin, vaikka se olisi Jonatan, minun poikani, hän on varmasti kuoleva." Mutta kukaan kaikesta kansasta ei vastannut hänelle. ⁴⁰ Sitten hän puhutteli koko Israelia: "Te olkaa yhdellä puolella, ja minä ja Jonatan, minun poikani, olemme toisella puolella." Ja kansa sanoi Saulille: "Tee, mitä hyvältä sinusta tuntuu." ⁴¹ Siksi Saul sanoi Herralle: "Oi Israelin Jumala, anna täydellinen arpa." Ja Jonatan ja Saul otettiin, mutta kansa pääsi pakoon. ⁴² Sitten Saul sanoi: "Heittäkää arpaa minun ja Jonatanin, minun poikani, välillä." Ja Jonatan otettiin. ⁴³ Sitten Saul sanoi Jonatanille: "Kerro minulle, mitä olet tehnyt." Ja Jonatan kertoi hänelle: "Minä maistoin vähän hunajaa kädessäni olevan sauvan päästä. Tässä olen; minun on kuoltava." ⁴⁴ Ja Saul sanoi: "Jumala tehköön minulle niin ja enemmänkin, sillä sinä olet varmasti kuoleva, Jonatan." ⁴⁵ Mutta kansa sanoi Saulille: "Onko Jonatan kuoleva, joka on tuonut tämän suuren pelastuksen Israelissa? Pois se! Niin totta kuin Herra elää, ei hiuskarvaakaan hänen päästään putoa maahan, sillä hän on työskennellyt Jumalan kanssa tänä päivänä." Niin kansa pelasti

1. Samuelin kirja

Jonatanin, eikä hän kuollut. ⁴⁶ Sitten Saul lakkasi ajamasta filistealaisia takaa, ja filistealaiset palasivat omaan paikkaansa.

⁴⁷ Kun Saul oli ottanut kuninkuuden Israelin yli, hän taisteli kaikkia vihollisiaan vastaan joka puolella—Moabia, ammonilaisia, Edomia, Soban kuninkaita ja filistealaisia vastaan. Ja minne tahansa hän kääntyi, hän voitti heidät. ⁴⁸ Hän toimi urheasti ja löi amalekilaiset, ja pelasti Israelin niiden käsistä, jotka ryöstivät heitä. ⁴⁹ Saulin pojat olivat Jonatan, Jisvi ja Malki-Sua. Hänen kaksi tyttärtään olivat nimeltään Merab, esikoinen, ja Mikal, nuorempi. ⁵⁰ Ahinoam, Ahimaasin tytär, oli Saulin vaimo. Hänen armeijansa komentaja oli Abner, Nerin poika, joka oli Saulin setä. ⁵¹ Saul oli Kiisin poika, ja Ner, Abnerin isä, oli Abielin poika. ⁵² Filistealaisia vastaan käytiin kovaa taistelua koko Saulin ajan. Ja aina kun Saul näki jonkun mahtavan tai urhean miehen, hän otti hänet palvelukseensa.

15 Samuel sanoi Saulille: "Herra on lähettänyt minut voitelemaan sinut kuninkaaksi hänen kansansa Israelin yli; kuule siis Herran sanat. ² Näin sanoo Herra Sebaot: 'Minä rankaisen Amalekia siitä, mitä hän teki Israelille, kuinka hän asettui häntä vastaan tiellä hänen tullessaan Egyptistä. ³ Mene nyt ja lyö Amalek ja tuhoa täydellisesti kaikki, mitä heillä on. Älä säästä heitä, vaan surmaa sekä mies että nainen, lapsi ja imeväinen, härkä ja lammas, kameli ja aasi.'"

⁴ Silloin Saul kutsui koolle kansan ja laski heidät Telaimissa: kaksisataa tuhatta jalkamiestä ja kymmenen tuhatta Juudan miestä. ⁵ Saul tuli Amalekin kaupunkiin ja asettui väijyksiin laaksoon. ⁶ Saul sanoi keniläisille: "Menkää, lähtekää pois, menkää alas amalekilaisten joukosta, etten tuhoaisi teitä heidän kanssaan; sillä te osoittitte ystävällisyyttä kaikille Israelin lapsille, kun he tulivat Egyptistä." Niin keniläiset lähtivät amalekilaisten joukosta. ⁷ Sitten Saul löi amalekilaiset Havilasta, kuten mennään Suuriin, joka on Egyptin itäpuolella. ⁸ Hän otti vangiksi Agagin, amalekilaisten kuninkaan, elävänä, ja tuhosi täydellisesti kaiken kansan miekan terällä. ⁹ Mutta Saul ja kansa säästivät Agagin ja parhaat lampaat, härät, lihavat eläimet, karitsat ja kaiken hyvän, eivätkä halunneet tuhota niitä täydellisesti. Mutta kaiken halveksitun ja arvottoman he tuhosivat täydellisesti.

¹⁰ Sitten Herralta tuli sana Samuelille, sanoen: ¹¹ "Minä kadun, että tein Saulin kuninkaaksi, sillä hän on kääntynyt pois seuraamasta minua eikä ole toteuttanut käskyjäni." Ja Samuel pahastui ja huusi Herran puoleen koko yön. ¹² Samuel nousi varhain aamulla kohtaamaan Saulia; ja Samuelille ilmoitettiin, sanoen: "Saul tuli Karmeliin, ja katso, hän pystytti itselleen muistomerkin, sitten kääntyi ja jatkoi matkaansa Gilgaliin." ¹³ Kun Samuel saavutti Saulin, Saul tervehti häntä sanoen: "Herra siunatkoon sinua! Olen täyttänyt Herran käskyn." ¹⁴ Mutta Samuel sanoi: "Mikä on tämä lampaiden määkiminen korvissani ja härkien ammunen, jonka kuulen?" ¹⁵ Saul vastasi: "Ne tuotiin amalekilaisilta, sillä kansa säästi parhaat lampaat ja härät uhratakseen ne Herralle, sinun Jumalallesi; mutta loput olemme tuhonneet täydellisesti."

¹⁶ Silloin Samuel sanoi Saulille: "Lopeta! Minä kerron sinulle, mitä Herra sanoi minulle viime yönä." Ja hän sanoi hänelle: "Puhu." ¹⁷ Samuel sanoi: "Vaikka pidit itseäsi vähäisenä, etkö tullut Israelin heimojen johtajaksi? Ja Herra voiteli sinut kuninkaaksi Israelin yli, ¹⁸ ja Herra lähetti sinut matkalle, käski sinua 'Mene ja tuhoa täydellisesti syntiset amalekilaiset ja taistele heitä vastaan, kunnes heitä ei enää ole.' ¹⁹ Miksi et sitten totellut Herran ääntä, vaan otit saaliin ja teit, mikä oli väärin Herran silmissä?" ²⁰ Silloin Saul sanoi Samuelille: "Olen tosiaan seurannut Herran ääntä ja mennyt matkalle, jolle Herra minut lähetti, ja olen tuonut takaisin Agagin, Amalekin kuninkaan, ja olen tuhonnut amalekilaiset täydellisesti. ²¹ Mutta kansa otti osan saaliista, lampaat ja härät, parhaat tuhon omaksi viihtyistä, uhratakseen ne Herralle, sinun Jumalallesi, Gilgalissa."

²² Samuel sanoi,

"Onko Herralla yhtä paljon iloa polttouhreista ja uhreista kuin Herran äänen tottelemisesta? Katso, totteleminen on parempi kuin uhri, ja kuuleminen parempi kuin oinasten rasva. ²³ Sillä kapinointi on kuin noituuden synty, ja itsepäisyys on kuin vääräys ja epäjumalanpalvelus. Koska olet hylännyt Herran sanan, Hän on myös hylännyt sinut olemasta kuningas."

²⁴ Silloin Saul sanoi Samuelille: "Olen tehnyt syntiä; olen tosiaan tottelemattomasti rikkonut Herran käskyä ja sinun sanojasi, koska pelkäsin kansaa ja

1. Samuelin kirja

kuuntelin heidän ääntään. ²⁵ Nyt siis, anna anteeksi syntini ja palaa kanssani, jotta voisin palvoa Herraa."

²⁶ Mutta Samuel vastasi Saulille: "En palaa kanssasi; sillä olet hylännyt Herran sanan, ja Herra on hylännyt sinut olemasta kuningas Israelin yli." ²⁷ Kun Samuel kääntyi mennäkseen, Saul tarttui hänen viittansa reunaan, ja se repesi. ²⁸ Niin Samuel sanoi hänelle: "Herra on tänään repinyt Israelin valtakunnan sinulta ja antanut sen naapurillesi, joka on parempi kuin sinä. ²⁹ Lisäksi, Israelin Kunnia ei valehtele eikä muuta mieltään; sillä hän ei ole ihminen, että muuttaisi mieltään."

³⁰ Silloin Saul sanoi: "Olen tehnyt syntiä; mutta kunnioita minua nyt kansani vanhinten ja Israelin edessä, ja palaa kanssani, jotta voisin palvoa Herraa, sinun Jumalaasi." ³¹ Niin Samuel palasi Saulin jälkeen, ja Saul palvoi Herraa. ³² Sitten Samuel sanoi: "Tuokaa Agag, amalekilaisten kuningas, minun luokseni." Ja Agag lähestyi häntä iloisesti sanoen: "Varmaan kuoleman katkeruus on oh." ³³ Mutta Samuel sanoi,

"Kuten miekkasi on tehnyt naisista lapsettomia, Niin on äitisi oleva lapseton naisten joukossa." Ja Samuel teloitti Agagin Herran edessä Gilgalissa.

³⁴ Sitten Samuel meni Ramaan, kun taas Saul meni kotiinsa Saulin Giberaan. ³⁵ Samuel ei nähnyt Saulia enää hänen kuolinpäiväänsä saakka; sillä Samuel suri Saulia, ja Herra katui, että oli tehnyt Saulin kuninkaaksi Israelin yli.

16 Herra sanoi Samuelille: "Kuinka kauan aiot surra Saulia, kun olen hylännyt hänet olemasta kuningas Israelin yli? Täytä sarvesi öljyllä ja mene; minä lähetän sinut Betlehemiläisen Iisain luo, sillä olen valinnut itselleni kuninkaan hänen pojistaan." ² Mutta Samuel sanoi: "Kuinka voin mennä? Jos Saul kuulee siitä, hän tappaa minut." Ja Herra sanoi: "Ota mukaasi hieho ja sano: 'Olen tullut uhraamaan Herralle.'" ³ Kutsu sitten Iisai uhrukseen, ja minä näytän sinulle, mitä sinun tulee tehdä; ja sinun tulee voidella minulle se, jonka minä sinulle osoitan." ⁴ Niin Samuel teki, mitä Herra oli sanonut, ja meni Betlehemiin. Kaupungin vanhimmat tulivat vavisten häntä vastaan ja sanoivat: "Tuletko rauhassa?" ⁵ Hän sanoi: "Kyllä, rauhassa; olen tullut uhraamaan Herralle. Pyhittäytykää ja tulkaa kanssani uhrukseen." Sitten hän pyhitti Iisain ja hänen poikansa ja kutsui heidät uhrukseen.

⁶ Kun he saapuivat, hän näki Eliabin ja ajatteli: "Varmasti Herran voideltu seisoo tässä hänen edessään." ⁷ Mutta Herra sanoi Samuelille:

"Älä katso hänen ulkomuotoaan tai hänen vartalonsa pituutta, sillä minä olen hylännyt hänet; sillä Herra ei katso niin kuin ihminen katsoo, sillä ihminen katsoo ulkokuorta, mutta Herra katsoo sydämeen."

⁸ Sitten Iisai kutsui Abinadabin ja antoi hänen kulkea Samuelin ohitse. Mutta hän sanoi: "Herra ei ole valinnut tätä." ⁹ Seuraavaksi Iisai antoi Shammahin kulkea ohitse. Mutta hän sanoi: "Herra ei ole valinnut tätä." ¹⁰ Niin Iisai antoi seitsemän poikaansa kulkea Samuelin ohitse. Mutta Samuel sanoi Iisaille: "Herra ei ole valinnut näitä."

¹¹ Sitten Samuel sanoi Iisaille: "Ovatko tässä kaikki poikasi?" Ja hän sanoi: "Vielä on nuorin jäljellä, mutta katso, hän on paimentamassa lampaita." Niin Samuel sanoi Iisaille: "Lähetä hakemaan häntä, sillä emme istu alas ennen kuin hän tulee tänne." ¹² Niin hän lähetti hakemaan häntä ja toi hänet sisään. Hän oli punakka, kauniit silmät ja komea ulkomuoto. Ja Herra sanoi: "Nouse, voitele hänet, sillä hän se on." ¹³ Sitten Samuel otti öljysarven ja voiteli hänet hänen veljiensä edessä; ja siitä päivästä lähtien Herran Henki oli voimallisesti Daavidin kanssa. Ja Samuel nousi ja meni Ramaan.

¹⁴ Siihen aikaan Herran Henki vetäytyi Saulista, ja Herralta tullut ahdistava henki alkoi vaivata häntä. ¹⁵ Saulin palvelijat sanoivat hänelle: "Katso, nyt Jumalalta tullut paha henki vaivaa sinua." ¹⁶ Käskeköön herramme nyt palvelijoitasi, jotka ovat edessäsi. Antakaa heidän etsiä mies, joka osaa soittaa harppua; ja kun Jumalalta tullut paha henki on sinun päälläsi, hän soittaa, ja sinä voit paremmin." ¹⁷ Niin Saul käski palvelijoitaan: "Etsikää minulle joku, joka osaa soittaa hyvin, ja tuokaa hänet luokseni." ¹⁸ Silloin eräs nuorista miehistä vastasi ja sanoi, "Katso, olen nähnyt Iisain, betlehemiläisen pojan, joka osaa soittaa, urhea mies, soturi, puhelias ja komea mies; ja Herra on hänen kanssaan."

¹⁹ Niin Saul lähetti sanansaattajia Iisain luo pyynnöllä: "Lähetä minulle poikasi Daavid, joka on lauman kanssa." ²⁰ Ja Iisai otti aasin, joka oli lastattu leivällä, viiniruukulla ja nuorella vuohella, ja lähetti ne Saulille poikansa Daavidin kautta. ²¹ Sitten Daavid tuli Saulin luo ja astui hänen palvelukseensa; ja Saul

1. Samuelin kirja

arakasti häntä suuresti, ja hänestä tuli hänen aseenkantajansa. ²² Ja Saul lähetti sanan Iisaille sanoen, "Antakaa Daavidin nyt jäädä palvelukseeni, sillä hän on löytänyt suosion silmissäni." ²³ Niin tapahtui, että aina kun Jumalalta tullut paha henki tuli Saulin päälle, Daavid otti harpun ja soitti sitä kädellään; ja Saul virkistyi ja voi paremmin, ja paha henki lähti hänestä.

17 Nyt filistealaiset kokosivat joukkonsa sotaan, ja he kokoontuivat Sokoon, joka kuuluu Juudalle; ja he leiriytyivät Sokon ja Asekan välille, Efes-Dammimiin. ² Saul ja Israelin miehet kokoontuivat ja leiriytyivät Elan laaksoon ja asettuivat taistelujärjestykseen filistealaisia vastaan. ³ Filistealaiset asettuivat yhdelle kukkulalle, kun taas Israel otti asemansa vastakkaiselle kukkulalle, ja laakso oli heidän välissään. ⁴ Silloin filistealaisten leiristä astui esiin mestari, nimeltään Goljat, Gatista, jonka pituus oli kuusi kynnärää ja kämmenenleveys. ⁵ Hänellä oli pronssikypärä päässään, ja hänellä oli suomupanssari, joka painoi viisi tuhatta sekeliä pronssia. ⁶ Hänellä oli myös pronssiset säärisuojat ja pronssinen keihäs selässään. ⁷ Hänen keihänsä varsi oli kuin kankurin puomi, ja keihään rautakärki painoi kuusisataa sekeliä rautaa; ja hänen kilvenkantajansa kulki hänen edellään. ⁸ Hän seiso ja huusi Israelin riveille ja sanoi heille: "Miksi te tulette ulos asettumaan taistelurintamaan? Enkö minä ole filistealainen ja te Saulin palvelijoita? Valitkaa itsellenne mies ja antakaa hänen tulla alas minun luokseni. ⁹ Jos hän pystyy taistelemaan minua vastaan ja voittamaan minut, niin meistä tulee teidän palvelijoitanne; mutta jos minä voitan hänet ja tapan hänet, niin teistä tulee meidän palvelijoitamme ja te palvelette meitä." ¹⁰ Filistealainen sanoi: "Minä pilkkaan tänään Israelin taistelurivejä. Antakaa minulle mies, että voisimme taistella yhdessä." ¹¹ Kun Saul ja koko Israel kuulivat filistealaisen sanat, he olivat täynnä pelkoa ja suurta kauhua.

¹² Nyt Daavid oli Juudan Betlehemissä asuvan efratilaisen, nimeltään Iisai, poika. Hänellä oli kahdeksan poikaa, ja Saulin aikana hän oli jo vanha ja iäkäs mies. ¹³ Iisain kolme vanhinta poikaa olivat seuranneet Saulia taisteluun. Hänen kolmen taisteluun lähteneen poikansa nimet olivat Eliab esikoinen, Abinadab toinen ja Samma kolmas. ¹⁴ Daavid oli nuorin. Kolme vanhinta olivat lähteneet Saulin perään, ¹⁵ mutta Daavid kulki edestakaisin

Saulin luota paimentaakseen isänsä laumaa Betlehemissä. ¹⁶ Neljäkymmentä päivää filistealainen astui esiin joka aamu ja ilta ja asettui paikoilleen.

¹⁷ Silloin Iisai sanoi pojalleen Daavidille: "Ota nyt veljillesi eefa paahdettuja jyviä ja nämä kymmenen leipää ja vie ne nopeasti veljillesi leiriin. ¹⁸ Vie myös nämä kymmenen juustoa heidän tuhannenpäällikölleen ja tarkista veljesi vointi ja tuo heistä tietoja." ¹⁹ Nyt Saul ja kaikki Israelin miehet olivat Elan laaksossa taistelemassa filistealaisia vastaan. ²⁰ Niin Daavid nousi varhain aamulla, jätti lauman hoitajan haltuun, otti tarvikkeet ja lähti, kuten Iisai oli käskennyt häntä. Hän saapui leirille juuri kun armeija oli menossa taistelurintamaan huutaen sotahuutoa. ²¹ Israel ja filistealaiset olivat asettuneet taistelujärjestykseen, armeija armeijaa vastaan. ²² Silloin Daavid jätti kantamuksensa kantajan huostaan, juoksi taistelurintamaan ja meni tervehtimään veljiään. ²³ Kun hän puhui heidän kanssaan, katso, mestari, filistealainen Gatista nimeltään Goljat, tuli esiin filistealaisten armeijasta, ja hän puhui samat sanat kuin ennen; ja Daavid kuuli hänet. ²⁴ Kun kaikki Israelin miehet näkivät hänet, he vetäytyivät hänestä suuresti peläten.

²⁵ Israelilaiset sanoivat: "Oletteko nähneet tämän miehen, joka tulee esiin? Hän tulee varmasti pilkkaamaan Israelia. Ja kuningas rikastuttaa sen miehen, joka tappaa hänet, suurilla rikkauksilla, antaa hänelle tyttärensä ja tekee hänen isänsä talon vapaaksi Israelissa." ²⁶ Silloin Daavid puhui hänen vieressään seisoville miehille sanoen: "Mitä tehdään sille miehelle, joka tappaa tämän filistealaisen ja poistaa tämän häpeän Israelista? Sillä kuka on tämä ympärileikkaamaton filistealainen, että hän pilkkaa elävän Jumalan armeijoita?" ²⁷ Ja kansa vastasi hänelle samalla tavalla sanoen: "Tämä tehdään sille miehelle, joka tappaa hänet." ²⁸ Nyt hänen vanhin veljensä Eliab kuuli, kun hän puhui miesten kanssa; ja Eliabin viha syttyi Daavidia vastaan ja hän sanoi: "Miksi olet tullut tänne? Ja kenen haltuun olet jättänyt ne muutamat lampaat erämaassa? Minä tunnen ylpeytesi ja sydämesi pahuuden, sillä olet tullut alas nähdäkseksi taistelun." ²⁹ Mutta Daavid sanoi: "Mitä olen nyt tehnyt? Eikö se ollut vain kysymys?" ³⁰ Sitten hän kääntyi pois hänestä toisen puoleen ja sanoi saman asian; ja kansa vastasi hänelle kuten ennen.

1. Samuelin kirja

³¹ Kun Daavidin puhumat sanat kuultiin, ne kerrottiin Saulille, ja hän lähetti hakemaan häntä. ³² Daavid sanoi Saulille: "Älköön kenenkään sydän lannistuko tämän filistealaisen vuoksi; palvelijasi menee ja taistelee häntä vastaan." ³³ Mutta Saul sanoi Daavidille: "Et voi mennä tätä filistealaista vastaan taistelemaan häntä vastaan, sillä olet vain nuorukainen, ja hän on ollut soturi nuoruudestaan asti." ³⁴ Mutta Daavid sanoi Saulille: "Palvelijasi paimensi isänsä lampaista. Kun leijona tai karhu tuli ja otti lampaan laumasta, ³⁵ menin sen perään ja löin sen, ja pelastin lampaan sen suusta. Ja kun se nousi minua vastaan, tartuin sitä parrasta ja löin sen ja tapoin sen. ³⁶ Palvelijasi on voittanut sekä leijonan että karhun; ja tämä ympärileikkaamaton filistealainen on oleva kuin yksi niistä, koska hän on pilkannut elävän Jumalan armeijoita." ³⁷ Ja Daavid sanoi: "Herra, joka pelasti minut leijonan ja karhun kynsistä, pelastaa minut tämän filistealaisen kädestä." Ja Saul sanoi Daavidille: "Mene, ja olkoon Herra kanssasi."

³⁸ Sitten Saul puki Daavidin vaatteisiinsa ja pani pronssikypärän hänen päähänsä, ja puki hänet haarniskaan. ³⁹ Daavid kiinnitti miekkansa haarniskansa päälle ja yritti kävellä, mutta hän ei ollut tottunut niihin. Niin Daavid sanoi Saulille: "En voi mennä näiden kanssa, sillä en ole tottunut niihin." Ja Daavid otti ne pois. ⁴⁰ Sitten hän otti sauvansa käteensä ja valitsi itselleen viisi sileää kiveä purosta, ja pani ne paimenlaukuunsa, joka hänellä oli, eli taskuunsa, ja hänen linkonsa oli kädessään. Ja hän lähestyi filistealaista. ⁴¹ Samaan aikaan filistealainen tuli eteenpäin ja lähestyi Daavidia, kilvenkantaja edellään. ⁴² Kun filistealainen katsoi ja näki Daavidin, hän halveksi häntä, sillä hän oli vain nuorukainen, punaposkinen ja kauniin näköinen. ⁴³ Filistealainen sanoi Daavidille: "Olenko minä koira, että tulet minua vastaan kepeillä?" Ja hän kirosi Daavidia jumaliensa kautta. ⁴⁴ Filistealainen sanoi myös Daavidille: "Tule luokseni, niin annan lihasi taivaan linnuille ja kedon villieläimille."

⁴⁵ Silloin Daavid sanoi filistealaiselle,

"Sinä tulet minua vastaan miekalla, keihäällä ja heittokeihäällä, mutta minä tulen sinua vastaan Herran Sebaotin nimessä, Israelin armeijoiden Jumalan, jota sinä olet pilkannut. ⁴⁶ Tänä päivänä Herra antaa sinut minun käsiini, ja minä lyön sinut maahan ja otan pääsi sinulta. Ja minä annan tänä

päivänä filistealaisten armeijan ruumiit taivaan linnuille ja maan villieläimille, jotta koko maa tietäisi, että Israelissa on Jumala, ⁴⁷ ja että koko tämä joukko tietäisi, ettei Herra pelasta miekan tai keihään avulla; sillä taistelu on Herran, ja Hän antaa teidät meidän käsiimme!"

⁴⁸ Sitten tapahtui, kun filistealainen nousi ja tuli eteenpäin kohtaamaan Daavidia, että Daavid juoksi nopeasti taistelurintamaan kohdatakseen filistealaisen. ⁴⁹ Ja Daavid laittoi käteensä laukkuunsa ja otti sieltä kiven ja linkosi sen, ja osui filistealaista otsaansa. Kivi upposi hänen otsaansa, ja hän kaatui kasvoilleen maahan. ⁵⁰ Niin Daavid voitti filistealaisen lingolla ja kivellä, ja hän löi filistealaisen ja tappoi hänet; mutta Daavidin kädessä ei ollut miekkaa. ⁵¹ Sitten Daavid juoksi ja seisoi filistealaisen päällä, otti hänen miekkansa ja veti sen tupestaan, ja tappoi hänet ja leikkasi hänen päänsä sillä. Kun filistealaiset näkivät, että heidän mestarinsa oli kuollut, he pakenivat. ⁵² Sitten Israelin ja Juudan miehet nousivat ja huusivat ja ajoivat filistealaisia takaa aina laaksoon asti, ja Ekronin porteille. Ja kaatuneet filistealaiset makasivat tiellä Saarajimiin asti, aina Gatiin ja Ekroniin asti. ⁵³ Sitten Israelin pojat palasivat filistealaisten takaa-ajosta ja ryöstivät heidän leirinsä. ⁵⁴ Daavid otti filistealaisen pään ja toi sen Jerusalemiin, mutta hän pani aseensa omaan telttansa.

⁵⁵ Kun Saul näki Daavidin menevän filistealaista vastaan, hän sanoi sotajoukon päällikölle Abnerille: "Abner, kenen poika tämä nuorukainen on?" Ja Abner sanoi: "Niin totta kuin sinun sielusi elää, oi kuningas, en tiedä." ⁵⁶ Kuningas sanoi: "Kysy, kenen poika tämä nuorukainen on." ⁵⁷ Kun Daavid palasi filistealaisen voittamisesta, Abner otti hänet ja vei hänet Saulin eteen filistealaisen pää kädessään. ⁵⁸ Saul sanoi hänelle: "Kenen poika sinä olet, nuorukainen?" Ja Daavid sanoi: "Olen palvelijasi Iisain, betlehemiläisen, poika."

18 Kun hän oli lopettanut puhumisen Saulille, Jonathan kientyi syvästi Daavidiin, niin että Jonathan oli omistautunut hänelle; ikään kuin omalle sielulle. ² Saul otti hänet sinä päivänä eikä sallinut hänen palata isänsä taloon. ³ Sitten Jonathan teki liiton Daavidin kanssa ja hän oli omistautunut hänelle; ikään kuin omalle sielulle. ⁴ Jonathan riisui yltään viitan, joka hänellä oli, ja antoi sen Daavidille, samoin kuin hänen varusteensa, jopa

1. Samuelin kirja

miekkansa, jousensa ja vyönsä.⁵ Ja Daavid meni ulos ja menestyi kaikkialla, minne Saul hänet lähetti, joten Saul asetti hänet sotamiesten johtajaksi. Ja se oli mieluista kaikkien ihmisten silmissä, ja myös Saulin palvelijoiden silmissä.

⁶ Kun he olivat palaamassa kotiin, Daavidin palatessa filistealaisten lyömisestä, naiset tulivat ulos kaikista Israelin kaupungeista laulaen ja tanssien kuningas Saulia vastaan tamburiinien, ilon ja soittimien kanssa.⁷ Naiset lauloivat juhliessaan ja sanoivat,

"Saul on lyönyt tuhansiaan, ja Daavid kymmeniä tuhansiaan."

⁸ Silloin Saul vihastui kovin, sillä tämä lausuma ei miellyttänyt häntä, ja hän sanoi: "He ovat antaneet Daavidille kymmeniä tuhansia, mutta minulle he ovat antaneet vain tuhansia. Mitä muuta hän voi saada kuin valtakunnan?"⁹ Niinpä Saul katsoi Daavidia epäluuloisesti siitä päivästä lähtien.

¹⁰ Seuraavana päivänä Jumalan lähettämä paha henki tuli voimakkaasti Saulin päälle, ja hän houraili talon keskellä, kun Daavid soitti harppua kädellään, kuten tavallisesti. Ja Saulilla oli keihäs kädessään.¹¹ Sitten Saul heitti keihään, aikomuksenaan naulata Daavid seinään. Mutta Daavid onnistui pakenemaan hänen luotaan kahdesti.¹² Saul pelkäsi Daavidia, koska Herra oli hänen kanssaan, mutta oli poistunut Saulista.¹³ Niinpä Saul poisti hänet luotaan ja asetti hänet tuhannen miehen päälliköksi; ja hän meni ulos ja tuli sisään kansan edessä.¹⁴ Daavid menestyi kaikissa pyrkimyksissään, ja Herra oli hänen kanssaan.¹⁵ Kun Saul näki, että hän oli hyvin menestynyt, hän pelkäsi häntä.¹⁶ Mutta koko Israel ja Juuda rakastivat Daavidia, sillä hän johti heitä taisteluun ja palasi heidän edessään.

¹⁷ Sitten Saul sanoi Daavidille: "Tässä on vanhempi tyttäreni Merab; minä annan hänet sinulle vaimoksi. Ole vain urhoollinen mies minulle ja taistele Herran taisteluita." Sillä Saul ajatteli: "Älköön minun käteni olko häntä vastaan, vaan olkoon filistealaisten käsi häntä vastaan."¹⁸ Mutta Daavid sanoi Saulille: "Kuka minä olen, ja mikä on minun elämäni tai isäni perhe Israelissa, että minun pitäisi tulla kuninkaan vävyksi?"¹⁹ Niin tapahtui, kun tuli aika, että Merab, Saulin tytär, annettiin Daavidille, että hänet annettiin Adrielille meholatilaiselle vaimoksi.

²⁰ Nyt Mikal, Saulin tytär, rakasti Daavidia. Kun he kertoivat Saulille, asia miellytti häntä.²¹ Saul ajatteli: "Minä annan hänet hänelle, jotta hänestä tulisi ansa hänelle, ja jotta filistealaisten käsi olisi häntä vastaan." Siksi Saul sanoi Daavidille: "Toisen kerran voit tänään tulla minun vävykseni."²² Sitten Saul käski palvelijoitaan: "Puhukaa Daavidille salaa sanoen: 'Katso, kuningas iloitsee sinusta, ja kaikki hänen palvelijansa rakastavat sinua. Tule nyt kuninkaan vävyksi.'" ²³ Niin Saulin palvelijat puhuivat nämä sanat Daavidille. Mutta Daavid sanoi: "Onko se vähäpätöistä teidän silmissänne tulla kuninkaan vävyksi, kun olen köyhä mies ja vähäarvoinen?" ²⁴ Saulin palvelijat kertoivat hänelle Daavidin sanomisten mukaan.²⁵ Sitten Saul sanoi: "Näin teidän tulee sanoa Daavidille: 'Kuningas ei halua myötäjäisiä paitsi sata filistealaisten esinahkaa, kostaakseen kuninkaan vihollisille.'" Mutta Saul aikoi, että Daavid kaatuisi filistealaisten käden kautta.

²⁶ Kun hänen palvelijansa kertoivat Daavidille nämä sanat, se miellytti Daavidia tulla kuninkaan vävyksi. Ennen kuin määräaika oli kulunut,²⁷ Daavid lähti ja meni, hän ja hänen miehensä, ja löi kaksisataa miestä filistealaisten joukosta. Sitten Daavid toi heidän esinahkansa ja esitti täyden määrän kuninkaalle, jotta hänestä tulisi kuninkaan vävy. Niin Saul antoi hänelle tyttärensä Mikalin vaimoksi.²⁸ Kun Saul huomasi ja ymmärsi, että Herra oli Daavidin kanssa, ja että Mikal, Saulin tytär, rakasti häntä,²⁹ Saulin pelko Daavidia kohtaan kasvoi. Näin Saul pysyi Daavidin vastustajana jatkuvasti.³⁰ Sitten filistealaisten päälliköt lähtivät taisteluun, ja niin tapahtui, että aina kun he lähtivät, Daavid oli menestyneempi kuin kaikki Saulin palvelijat.

19

Saul kertoi pojalleen Jonatanille ja kaikille palvelijoilleen, että Daavid on surmattava.

Mutta Jonatan, Saulin poika, iloitsi suuresti Daavidista.² Niinpä Jonatan kertoi Daavidille sanoen: "Isäni Saul aikoo tappaa sinut. Ole siis varuillasi aamulla, pysy salaisessa paikassa ja piiloudu."³ Minä menen ulos ja seison isäni vieressä pellolla, missä sinä olet, ja puhun isäni kanssa sinusta; ja jos saan tietää jotain, kerron sen sinulle."⁴ Sitten Jonatan puhui Daavidista myönteisesti isälleen Saulille ja sanoi hänelle: "Älköön kuningas tehkö vääryyttä palvelijalleen Daavidille, sillä hän ei ole tehnyt sinulle mitään pahaa, ja hänen tekonsa ovat olleet sinulle erittäin hyödyllisiä."⁵ Sillä hän pani henkensä

1. Samuelin kirja

alttiiksi ja löi filistealaisen, ja Herra antoi suuren voiton koko Israelille. Sinä näit sen ja iloitsit. Miksi siis tekisit vääryyttä viattomalle verelle surmaamalla Daavidin syyttä?" ⁶ Saul kuunteli Jonatanin sanoja ja vanhoi valan: "Niin totta kuin Herra elää, Daavidia ei surmata." ⁷ Sitten Jonatan kutsui Daavidin ja kertoi hänelle kaikki nämä sanat. Jonatan toi Daavidin Saulin luo, ja hän oli hänen edessään kuten ennenkin.

⁸ Kun sota syttyi jälleen, Daavid meni ulos ja taisteli filistealaisia vastaan ja voitti heidät suurella teurastuksella, niin että he pakenivat hänen edestään. ⁹ Nyt Herran lähettämä paha henki tuli Saulin päälle, kun hän istui talossaan keihäs kädessään, ja Daavid soitti harppua kädellään. ¹⁰ Saul yritti iskeä Daavidin seinään keihäällä, mutta Daavid väisti Saulin edestä, niin että keihäs iskeytyi seinään. Daavid pakeni ja pelastui sinä yönä. ¹¹ Sitten Saul lähetti sanansaattajia Daavidin taloon vartioimaan häntä, jotta hänet surmattaisiin aamulla. Mutta Daavidin vaimo Mikal sanoi hänelle: "Jos et pelasta henkeäsi tänä yönä, huomenna sinut surmataaan." ¹² Niinpä Mikal auttoi Daavidin pakenemaan ikkunasta, ja hän pakeni ja pääsi pakoon. ¹³ Mikal otti kotijumalan ja pani sen vuoteeseen, laittoi vuohenkarvapeitteen sen päähän ja peitti sen vaatteilla. ¹⁴ Kun Saul lähetti sanansaattajia noutamaan Daavidia, hän sanoi: "Hän on sairas." ¹⁵ Sitten Saul lähetti sanansaattajat katsomaan Daavidia sanoen: "Tuokaa hänet minulle vuoteessa, jotta voin surmata hänet." ¹⁶ Kun sanansaattajat tulivat sisään, katso, kotijumala oli vuoteessa ja vuohenkarvapeite sen päällä. ¹⁷ Niin Saul sanoi Mikalille: "Miksi olet pettänyt minut näin ja päästänyt viholliseni pakoon, niin että hän on paennut?" Ja Mikal sanoi Saulille: "Hän sanoi minulle: 'Päästä minut menemään! Miksi tappaisit sinut?'"

¹⁸ Nyt Daavid pakeni ja pääsi pakoon, ja tuli Samuelin luo Ramaan ja kertoi hänelle kaiken, mitä Saul oli tehnyt hänelle. Sitten hän ja Samuel menivät ja asuivat Naiotissa. ¹⁹ Saulille ilmoitettiin: "Katso, Daavid on Naiotissa Ramassa." ²⁰ Sitten Saul lähetti sanansaattajia vangitsemaan Daavidin, mutta kun he näkivät profeettojen joukon ennustavan, Samuelin seistessä ja johtaessa heitä, Jumalan Henki tuli Saulin sanansaattajien päälle, ja hekin ennustivat. ²¹ Kun Saulille kerrottiin tästä, hän lähetti toisia sanansaattajia, ja hekin ennustivat. Niinpä Saul

lähetti sanansaattajia kolmannen kerran, ja hekin ennustivat. ²² Sitten hän itse meni Ramaan ja tuli suuren kaivon luo, joka on Sekussa. Ja hän kysyi: "Missä ovat Samuel ja Daavid?" Joku sanoi: "Katso, he ovat Naiotissa Ramassa." ²³ Niin hän meni Naiotiin Ramassa. Ja Jumalan Henki tuli hänenkin päälleen, niin että hän kulki ennustaen jatkuvasti, kunnes saapui Naiotiin Ramassa. ²⁴ Sitten hän riisui myös vaatteensa, ja hänkin ennusti Samuelin edessä, ja makasi alasti koko sen päivän ja koko sen yön. Siksi sanotaan: "Onko Saulkin profeettojen joukossa?"

20 Sitten Daavid pakeni Naiotista Ramasta ja tuli sanomaan Jonatanille: "Mitä olen tehnyt? Mikä on rikkomukseni? Mikä on syntini isäsi edessä, kun hän tavoittelee henkeäni?" ² Mutta hän sanoi hänelle: "Pois se! Et sinä kuole. Katso, isäni ei tee mitään suurta tai pientä kertomatta minulle. Miksi isäni salaisi tämän asian minulta? Ei niin ole!" ³ Kuitenkin Daavid vanhoi jälleen ja sanoi: "Isäsi tietää hyvin, että olen saanut armon sinun silmissäsi, ja hän on sanonut: 'Jonatan ei saa tietää tätä, ettei hän murehdi.' Mutta totisesti, niin totta kuin Herra elää ja niin totta kuin sinä itse elät, on vain askel minun ja kuoleman välillä." ⁴ Sitten Jonatan vakuutti Daavidille: "Minä teen mitä ikinä pyydät." ⁵ Daavid sanoi Jonatanille: "Katso, huomenna on uudenkuun päivä, ja minun odotetaan istuvan kuninkaan kanssa syömään. Mutta anna minun mennä, jotta voin piiloutua kedolle kolmannen illan asti. ⁶ Jos isäsi kaipaa minua, sano sitten: 'Daavid pyysi hartaasti minulta lupaa mennä Betlehemiin, kaupunkiinsa, koska siellä on vuotuinen uhri koko perheelle.' ⁷ Jos hän sanoo: 'Hyvä,' palvelijasi on turvassa; mutta jos hän vihastuu, tiedä, että hän on päättänyt tehdä minulle pahaa. ⁸ Kohtele siis palvelijaasi ystävällisesti, sillä isäsi olet tuonut palvelijasi Herran liittoon kanssasi. Mutta jos minussa on syllisyys, surmaa minut itse; miksi veisit minut isäsi luo?" ⁹ Jonatan sanoi: "Pois se sinusta! Sillä jos todella saan tietää, että isäni on päättänyt tehdä sinulle pahaa, enkö ilmoittaisi sinulle?"

¹⁰ Sitten Daavid kysyi Jonatanilta: "Miten saan tietää, jos isäsi vastaa sinulle ankarasti?" ¹¹ Jonatan sanoi Daavidille: "Tule, menkäämme ulos kedolle." Niin he molemmat menivät ulos kedolle. ¹² Sitten Jonatan sanoi Daavidille: "Herra, Israelin Jumala, olkoon todistaja! Kun olen tiedustellut isääni tähän aikaan

1. Samuelin kirja

huomenna tai kolmantena päivänä, jos kaikki on hyvin Daavidin kanssa, enkö sitten lähetä sanaa sinulle ja ilmoita sitä sinulle? ¹³ Mutta jos isäni haluaa tehdä sinulle pahaa, kohdatkoon Herra minut, Jonatanin, ankarasti ja vielä pahemmin, jos en ilmoita sinulle ja lähetä sinua pois, jotta voit mennä turvassa. Ja olkoon Herra sinun kanssasi, niin kuin hän on ollut isäni kanssa. ¹⁴ Jos olen vielä elossa, etkö osoita minulle Herran laupeutta, niin etten kuole? ¹⁵ Älkä koskaan katkaise uskollisuuttasi minun perhettäni kohtaan, ei edes silloin, kun Herra hävittää jokaisen Daavidin vihollisen maan päältä. ¹⁶ Niin Jonatan teki liiton Daavidin suvun kanssa sanoen: "Herra vaatikkaa Daavidin viholliset tilille." ¹⁷ Jonatan sai Daavidin vannonamaan uudelleen rakkautensa vuoksi häntä kohtaan, sillä hän rakasti häntä niin kuin omaa henkeään.

¹⁸ Sitten Jonatan sanoi hänelle: "Huomenna on uudenkuun päivä, ja sinua kaivataan, sillä paikkasi on tyhjä. ¹⁹ Kun olet ollut poissa kolme päivää, mene nopeasti alas ja tule siihen paikkaan, missä piilouduit sinä merkittävänä päivänä, ja jää Esel-kiven viereen. ²⁰ Ja minä ammun kolme nuolta sivulle, ikään kuin tähtäisin maaliin. ²¹ Sitten katso, lähetän pojan ja sanon: 'Mene, etsi nuolet.' Jos sanon erityisesti pojalle: 'Katso, nuolet ovat tällä puolella sinua; hae ne,' tule esiin, sillä sinulle on turva eikä vaaraa, niin totta kuin Herra elää. ²² Mutta jos sanon nuorukaiselle: 'Katso, nuolet ovat sinun takanasi,' mene, sillä Herra on lähettänyt sinut pois. ²³ Mitä tulee asiaan, josta sinä ja minä olemme puhuneet, katso, Herra on sinun ja minun välillä ikuisesti."

²⁴ Niin Daavid piiloutui kedolle; ja kun uudenkuun päivä tuli, kuningas istuutui syömään ateraa. ²⁵ Kuningas istui paikallaan kuten tavallisesti, paikalla seinän vieressä; sitten Jonatan nousi ja Abner istuutui Saulin viereen, mutta Daavidin paikka oli tyhjä. ²⁶ Kuitenkaan Saul ei sanonut sinä päivänä mitään, sillä hän ajatteli: "Se on varmasti sattuma; hän ei ole seremoniaalisesti puhdas; varmasti hän ei ole puhdas." ²⁷ Ja seuraavana päivänä, uudenkuun toisena päivänä, Daavidin paikka oli tyhjä. Niin Saul sanoi pojalleen Jonatanille: "Miksi Iisain poika ei ole tullut aterialle, ei eilen eikä tänään?" ²⁸ Jonatan vastasi Saulille: "Daavid pyysi hartaasti minulta lupaa mennä Betlehemiin. ²⁹ Hän sanoi: 'Anna minun mennä, sillä perheellämme on uhri kaupungissa, ja veljeni on käsenyt minun tulla. Nyt, jos olen saanut

armon sinun silmissäsi, anna minun livahtaa pois, jotta voin nähdä veljeni.' Sen vuoksi hän ei ole tullut kuninkaan pöytään."

³⁰ Silloin Saulin viha syttyi Jonatania vastaan, ja hän sanoi hänelle: "Sinä kapinallisen ja tottelemattoman naisen poika! Enkö tiedä, että valitset Iisain pojan omaan häpeääsi ja äitisi häpeän häpeäksi? ³¹ Sillä niin kauan kuin Iisain poika elää maan päällä, sinä ja valtakuntasi ette tule vakiintumaan. Nyt siis, lähetä joku ja tuo hänet minulle, sillä hän on tuomittu kuolemaan!" ³² Mutta Jonatan vastasi isälleen Saulille ja kysyi: "Miksi hänet pitäisi surmata? Mitä hän on tehnyt?" ³³ Sitten Saul heitti keihäänsä häntä kohti iskeäkseen hänet maahan; niin Jonatan tajusi, että hänen isänsä oli päättänyt surmata Daavidin. ³⁴ Niin Jonatan nousi pöydästä polttavassa vihassa eikä syönyt ruokaa uudenkuun toisena päivänä, sillä hän oli murheellinen Daavidin vuoksi, koska hänen isänsä oli häpäissyt hänet.

³⁵ Nyt tapahtui aamulla, että Jonatan meni ulos kedolle tapaamaan Daavidia, ja pieni poika oli hänen kanssaan. ³⁶ Ja hän sanoi pojalleen: "Juokse, etsi nyt nuolet, jotka aion ampua." Kun poika juoksi, hän ampui nuolen hänen ohitseensa. ³⁷ Kun poika saapui paikkaan, johon Jonatan oli ampunut nuolen, Jonatan huusi pojalle ja sanoi: "Eikö nuoli ole sinun takanasi?" ³⁸ Ja Jonatan huusi pojalle: "Kiirehdi, ole nopea, älä jää!" Ja Jonatanin poika poimi nuolen ja tuli herransa luo. ³⁹ Mutta poika ei tiennyt mitään; vain Jonatan ja Daavid ymmärsivät asian. ⁴⁰ Sitten Jonatan antoi aseensa pojalleen ja käski häntä: "Mene, vie ne kaupunkiin." ⁴¹ Kun poika oli mennyt, Daavid nousi eteläpuolelta ja heittäytyi kasvoilleen maahan, ja kumarsi kolme kertaa. Ja he suutelivat toisiaan ja itkivät yhdessä, mutta Daavid itki enemmän. ⁴² Jonatan sanoi Daavidille: "Mene turvassa, sillä olemme vannonneet Herran nimeen, sanoen: 'Herra on minun ja sinun välillä, ja minun jälkeläisteni ja sinun jälkeläistesi välillä ikuisesti.'" Niin Daavid lähti, ja Jonatan meni kaupunkiin.

21 Daavid saapui Nobiin, missä pappi Ahimelek oli. Ahimelek tuli vavisten Daavidin luo ja kysyi häneltä: "Miksi olet yksin, eikä kukaan ole kanssasi?" ² Daavid sanoi pappi Ahimelekillä: "Kuningas on antanut minulle tehtävän ja sanonut minulle: 'Älköön kukaan saako tietää mitään siitä asiasta, jonka vuoksi minä sinut lähetän ja jonka vuoksi olen sinut määrännyt.' Ja minä olen ohjannut

1. Samuelin kirja

nuoret miehet tiettyyn paikkaan.³ Mitä eväitä sinulla on saatavilla? Anna minulle viisi leipää tai mitä tahansa, mitä löytyy.”⁴ Pappi vastasi Daavidille ja sanoi: ”Tavallista leipää ei ole käsillä, mutta on pyhitetty leipää—edellyttäen, että miehet ovat pidättäytyneet naisista.”⁵ Daavid vastasi papille ja sanoi hänelle: ”Todellakin, naiset on pidetty meistä erossa aina, kun lähden matkaan. Nuorten miesten astiat olivat pyhiä, vaikka se oli tavallinen matka; kuinka paljon enemmän tänään heidän astiansa ovat pyhiä?”⁶ Niinpä pappi antoi hänelle pyhitettyä leipää, sillä siellä ei ollut muuta leipää kuin Herran edessä oleva näkyleipä, joka otettiin pois Herran edestä, kun se korvattiin kuumalla leivällä sen poistamisen yhteydessä.

⁷ Nyt eräs Saulin palvelijoista oli siellä sinä päivänä, pidätettynä Herran edessä. Hänen nimensä oli Doeg edomilainen, Saulin paimenten päällikkö.⁸ Daavid kysyi Ahimelekiltä: ”Onko täällä saatavilla keihästä tai miekkaa? En tuonut miekkaani enkä aseitani mukani, sillä kuninkaan asia oli kiireellinen.”⁹ Pappi vastasi: ”Täällä on filistealaisen Goljatin miekka, jonka sinä voitit Elan laaksossa, käärittynä vaatteeseen efodin takana. Jos haluat ottaa sen, tee niin, sillä täällä ei ole muuta.” Ja Daavid sanoi: ”Ei ole sen vertaista; anna se minulle.”

¹⁰ Sitten Daavid nousi ja pakeni sinä päivänä Saulilta, ja meni Akisin, Gatin kuninkaan, luo.¹¹ Mutta Akisin palvelijat sanoivat hänelle, ”Eikö tämä ole Daavid, maan kuningas? Eivätkö he laulaneet hänestä tanssiessaan, sanoen,

‘Saul on lyönyt tuhansiaan, Ja Daavid kymmeniä tuhansiaan?’

¹² Daavid mietti näitä sanoja ja pelkäsi suuresti Akisia, Gatin kuningasta.¹³ Niinpä hän teeskenteli käytöstään heidän edessään, ja esitti olevansa hullu heidän käsiissään, ja raapusti portin ovia, ja antoi sylkensä valua partaansa.¹⁴ Sitten Akis sanoi palvelijoilleen, ”Katsokaa, näettehän, että mies on hullu. Miksi toitte hänet luokseni?”¹⁵ Puuttuuko minulta hulluja, että olette tuoneet tämän käyttäytymään kuin hullu minun edessäni? Pitäisikö tämän miehen tulla talooni?”

22 Daavid lähti sieltä ja pakeni Adullamin luolaan. Kun hänen veljensä ja koko hänen isänsä perhe saivat tietää tästä, he menivät sinne hänen luokseen.² Kaikki, jotka olivat

ahdingossa, kaikki, joilla oli velkaa, ja kaikki tyytymättömät kokoontuivat hänen luokseen; ja hänestä tuli heidän johtajansa. Nyt hänen kanssaan oli noin neljäsataa miestä.³ Ja Daavid lähti sieltä Mooabin Mispaan. Hän sanoi Mooabin kuninkaalle: ”Anna, pyydän, isäni ja äitini tulla luoksesi asumaan, kunnes tiedän, mitä Jumala tekee minun hyväkseni.”⁴ Hän jätti heidät Mooabin kuninkaan huostaan; ja he jäivät hänen luokseen niin kauaksi aikaa kuin Daavid oli turvapaikassa.⁵ Mutta profeetta Gad sanoi Daavidille: ”Älä jää turvapaikkaan; lähde ja mene Juudan maahan.” Niin Daavid lähti ja meni Heretin metsään.

⁶ Silloin Saul kuuli, että Daavid ja hänen mukanaan olleet miehet oli löydetty. Nyt Saul istui Gibeassa, tamariskipuun alla kukkulalla, keihäs kädessään, ja kaikki hänen palvelijansa seisovat hänen ympärillään.⁷ Saul sanoi palvelijoilleen, jotka seisovat hänen ympärillään: ”Kuulkaa nyt, benjaminilaiset! Antaako Iisain poika teille kaikille peltoja ja viinitarhoja? Teeke hän teistä kaikista tuhannen ja sadan päälliköitä?”⁸ Sillä te kaikki olette salaliitossa minua vastaan, niin ettei kukaan ilmoita minulle, kun poikani tekee liiton Iisain pojan kanssa, eikä kukaan teistä välitä minusta tai ilmoita minulle, että poikani on yllyttänyt palvelijani minua vastaan, väijymään, kuten tänä päivänä tapahtuu.”⁹ Silloin edomilainen Doeg, joka seiso Saulin palvelijoiden vieressä, sanoi: ”Minä näin Iisain pojan tulevan Nobiin, Ahimelekin, Ahitubin pojan, luo.”¹⁰ Hän kysyi Herralta neuvoa hänen puolestaan, antoi hänelle eväitä, ja antoi hänelle filistealaisen Goljatin miekan.”

¹¹ Sitten kuningas lähetti hakemaan Ahimelekiä, pappia, Ahitubin poikaa, ja koko hänen isänsä perhettä, papit, jotka olivat Nobissa; ja he kaikki tulivat kuninkaan luo.¹² Saul sanoi: ”Kuule nyt, Ahitubin poika.” Ja hän sanoi: ”Tässä olen, herrani.”¹³ Sitten Saul sanoi hänelle: ”Miksi sinä ja Iisain poika olette salaliitossa minua vastaan, antamalla hänelle leipää ja miekan, ja kysymällä Jumalalta hänen puolestaan, jotta hän nousisi minua vastaan, väijymällä, kuten tänä päivänä tapahtuu?”¹⁴ Ahimelek vastasi kuninkaalle ja sanoi: ”Ja kuka kaikista palvelijoistasi on yhtä uskollinen kuin Daavid, kuninkaan vävy, henkivartijasi päällikkö ja kunnioitettu talossasi?”¹⁵ Oliko se vain tänään, kun aloin kysyä Jumalalta hänen puolestaan? Ei suinkaan! Älköön kuningas syyttäkö palvelijaasi tai

1. Samuelin kirja

ketään isäni perheestä, sillä palvelijasi ei tiedä mitään tästä asiasta." ¹⁶ Mutta kuningas julisti: "Ahimelek, sinä ja koko isäsi perhe tulette varmasti kuolemaan!" ¹⁷ Ja kuningas sanoi vartijoille, jotka olivat hänen luonaan: "Kääntykää ja tappakaa Herran papit, koska heidän kätensä on myös Daavidin kanssa, ja koska he tiesivät, että hän pakeni, eivätkä ilmoittaneet minulle." Mutta kuninkaan palvelijat eivät olleet halukkaita ojentamaan käsiään tappaakseen Herran pappeja. ¹⁸ Sitten kuningas sanoi Doegille: "Käänny sinä ja hyökkää pappien kimppuun!" Niin edomilainen Doeg kääntyi ja hyökkäsi pappien kimppuun, ja hän tappoi sinä päivänä kahdeksankymmentäviisi miestä, jotka kantoivat pellavakasukkaa. ¹⁹ Hän löi myös Nobiin, pappien kaupunkiin, miekan terällä, sekä miehet että naiset, lapset ja imeväiset; myös härät, aasit ja lampaat hän löi miekan terällä.

²⁰ Kuitenkin yksi Ahimelekin, Ahitubin pojan, poika, nimeltään Abjatar, onnistui pakenemaan ja pakeni Daavidin luo. ²¹ Abjatar kertoi Daavidille, että Saul oli tappanut Herran papit. ²² Silloin Daavid sanoi Abjatarille: "Minä tajusin sinä päivänä, kun edomilainen Doeg oli läsnä, että hän varmasti ilmoittaisi Saulille. Olen tuonut vahinkoa koko isäsi perheelle. ²³ Pysy luonani; älä pelkää, sillä se, joka etsii minun henkeäni, etsii myös sinun henkeäsi, mutta olet turvassa minun kanssani."

23 Sitten Daavidille kerrottiin: "Katso, filistealaiset taistelevat Keilaan vastaan ja ryöstävät puimatantereita." ² Niin Daavid kysyi neuvoa Herralta, sanoen: "Pitäisikö minun mennä ja hyökätä näiden filistealaisten kimppuun?" Ja Herra vastasi Daavidille: "Mene, hyökkää filistealaisten kimppuun ja pelasta Keila." ³ Mutta Daavidin miehet ilmaisivat huolensa, sanoen: "Olemme jo täällä Juudassa pelokkaita. Kuinka paljon enemmän, jos menemme Keilaan filistealaisten rivejä vastaan?" ⁴ Sitten Daavid kysyi Herralta vielä kerran. Ja Herra vastasi hänelle ja sanoi: "Nouse, mene alas Keilaan, sillä minä annan filistealaiset sinun käsiisi." ⁵ Niin Daavid ja hänen miehensä menivät Keilaan ja taistelivat filistealaisia vastaan. Hän vei heidän karjansa ja löi heidät suurella teurastuksella. Näin Daavid pelasti Keilan asukkaat.

⁶ Kun Abjatar, Ahimelekin poika, pakeni Daavidin luo Keilaan, hän tuli alas kädessään efodi. ⁷ Kun Saulille

ilmoitettiin, että Daavid oli tullut Keilaan, Saul huomautti: "Jumala on antanut hänet minun käsiini, sillä hän on ansassa astuttuaan kaupunkiin, jossa on kaksoisportit ja salvat." ⁸ Niin Saul kokosi kaikki ihmiset mennäkseen alas Keilaan, aikomuksenaan piirtää Daavid ja hänen miehensä. ⁹ Nyt Daavid oli tietoinen Saul suunnitelmasta häntä vastaan; joten hän sanoi pappi Abjatarille: "Tuo efodi tänne." ¹⁰ Sitten Daavid sanoi: "Israelin Herra Jumala, palvelijasi on kuullut varmasti, että Saul aikoo tulla Keilaan, tuhotakseen kaupungin minun vuokseni. ¹¹ Luovuttavatko Keilan miehet minut hänelle? Tuleeko Saul alas juuri niin kuin palvelijasi on kuullut? Israelin Herra Jumala, rukoulen, kerro palvelijallesi." Ja Herra sanoi: "Hän tulee alas." ¹² Sitten Daavid sanoi: "Luovuttavatko Keilan miehet minut ja mieheni Saulille?" Ja Herra sanoi: "He luovuttavat teidät." ¹³ Niin Daavid ja hänen miehensä, noin kuusisataa, nousivat ja lähtivät Keilasta, ja he menivät minne vain pystyivät. Kun Saulille ilmoitettiin, että Daavid oli paennut Keilasta, hän luopui takaa-ajosta.

¹⁴ Daavid pysyi erämaan linnoituksissa ja jäi Zifin erämaan vuoristoon. Ja Saul etsi häntä joka päivä, mutta Jumala ei antanut häntä hänen käsiinsä. ¹⁵ Daavid yllänsi, että Saul oli tullut etsimään hänen henkeään, kun hän oli Zifin erämaassa, Horeshissa. ¹⁶ Ja Jonatan, Saulin poika, meni Daavidin luo Horeshiin ja vahvisti hänen uskoaan Jumalaan. ¹⁷ Hän sanoi hänelle: "Älä pelkää, sillä isäni Saulin käsi ei löydä sinua, ja sinusta tulee Israelin kuningas ja minä olen toinen sinun jälkeesi; ja Saul, isäni, tietää sen myös." ¹⁸ Niin he kaksi tekivät liiton Herran edessä. Ja Daavid jäi Horeshiin, kun taas Jonatan palasi kotiin.

¹⁹ Sitten sifiläiset tulivat Saulin luo Gibeaan, sanoen: "Eikö Daavid piiloudu meidän luonamme Horeshin linnoituksissa, Hakilan kukkulalla, joka on Jesimonin eteläpuolella?" ²⁰ Nyt siis, oi kuningas, tule alas, kaikkien sielusi halujen mukaan tehdä niin; ja meidän osamme on luovuttaa hänet kuninkaalle." ²¹ Saul sanoi: "Olkaa siunattuja Herran edessä, sillä olette osoittaneet ystävällisyyttä minulle. ²² Menkää nyt, olkaa hyvin varovaisia, ja selvittäkää missä hän on ja kuka on nähnyt hänet siellä; sillä minulle on kerrottu, että hän on hyvin ovela. ²³ Joten tarkkailkaa ja löytäkää kaikki piilopaikat, joissa hän piiloutuu, ja palatkaa luokseni varmasti, ja minä menen

1. Samuelin kirja

kanssanne. Ja jos hän on maassa, etsin hänet kaikkien Juudan tuhansien joukosta."

²⁴ Sitten he lähtivät ja menivät Zifiin ennen Saulia. Nyt Daavid ja hänen miehensä olivat Maonin erämaassa, Arabassa Jesimonin eteläpuolella. ²⁵ Kun Saul ja hänen miehensä menivät etsimään häntä, he kertoivat Daavidille, ja hän meni alas kalliolle ja jäi Maonin erämaahan. Kun Saul kuuli sen, hän ajoi takaa Daavidia Maonin erämaassa. ²⁶ Ja Saul meni vuoren toiselle puolelle, ja Daavid ja hänen miehensä vuoren toiselle puolelle. Ja Daavid kiirehti pääsemään pakoon Saulilta, sillä Saul ja hänen miehensä ympäröivät Daavidin ja hänen miehensä vangitakseen heidät. ²⁷ Mutta sanansaattaja tuli Saulille, sanoen: "Kiirehdi ja tule, sillä filistealaiset ovat hyökänneet maahan!" ²⁸ Niin Saul palasi Daavidin takaa-ajosta ja meni kohtaamaan filistealaisia; siksi he kutsuivat sitä paikkaa Pakokallioksi. ²⁹ Ja Daavid lähti sieltä ja jäi Engedin linnoituksiin.

24 Kun Saul palasi filistealaisten takaa-ajosta, hänelle kerrottiin: "Katso, Daavid on Engedin autiomaassa." ² Silloin Saul otti mukaansa kolmetuhatta valittua miestä koko Israelista ja lähti etsimään Daavidia ja hänen miehiään Villivuohien kallioiden edustalta. ³ Hän kulki lammastarhojen ohi, missä oli luola; ja Saul meni sinne tarpeilleen. Mutta Daavid ja hänen miehensä istuivat luolan sisäosissa. ⁴ Daavidin miehet sanoivat hänelle, "Katso, tämä on se päivä, josta Herra sanoi sinulle: 'Katso, minä annan vihollisesi sinun käsiisi, ja tee hänelle, mitä hyväksi näet.'" Silloin Daavid nousi ja leikkasi salaa Saulin viitan liepeen. ⁵ Mutta sen jälkeen Daavid ei tuntenut iloa siitä, että oli leikannut Saulin viitan liepeen. ⁶ Niinpä hän sanoi miehilleen, "Olkoon kaukana minusta, Herran tähden, tehdä sellaista herralleni, Herran voidellulle, ojentaa käteni häntä vastaan, sillä hän on Herran voideltu." ⁷ Ja Daavid hillitsi miehensä näillä sanoilla eikä sallinut heidän nousta Saulia vastaan. Ja Saul nousi, lähti luolasta ja jatkoi matkaansa.

⁸ Sen jälkeen Daavid nousi ja meni ulos luolasta ja huusi Saulin perään sanoen, "Herrani kuningas!" Kun Saul katsoi taakseen, Daavid kumartui kasvoilleen maahan ja heittäytyi maahan. ⁹ Daavid sanoi Saulille, "Miksi kuuntelet ihmisten sanoja, jotka sanovat: 'Katso, Daavid pyrkii vahingoittamaan sinua'? ¹⁰

Katso, tänä päivänä silmäsi ovat nähneet, että Herra oli antanut sinut minun käsiini tänään luolassa, ja jotkut sanoivat tappaa sinut, mutta minä säästin sinut. Ja minä sanoin: 'En ojenta käsiäni herrani kimppuun, sillä hän on Herran voideltu.' ¹¹ Joten, isäni, katso! Katso viittasi liepeen minun kädessäni! Sillä siinä, että leikkasin viittasi liepeen mutta en tappanut sinua, tiedä ja ymmärrä, ettei käsissäni ole pahuutta tai kapinaa, enkä ole tehnyt syntiä sinua vastaan, vaikka sinä pyrit ottamaan henkeni. ¹² Olkoon Herra tuomari sinun ja minun välillä, ja tuokoon Hän oikeuden sinulle; mutta minun käteni ei ole sinua vastaan. ¹³ Kuten vanha sananlasku sanoo,

'Pahasta tulee pahuutta'; Mutta minun käteni ei ole sinua vastaan.

¹⁴ Kenen perässä Israelin kuningas on tullut? Ketä sinä jahtaat? Pelkkää koiraa, yksittäistä kirppua? ¹⁵ Olkoon Herra siis tuomari ja päättäköön sinun ja minun välillä; ja nähköön Hän ja puolustakoon asiaani ja pelastakoon minut sinun kädestäsi."

¹⁶ Kun Daavid oli lopettanut nämä sanat Saulille, Saul sanoi, "Onko tämä sinun äänesi, poikani Daavid?" Sitten Saul korotti äänensä ja itki. ¹⁷ Ja hän sanoi Daavidille, "Sinä olet vanhurskaampi kuin minä; sillä sinä olet kohdellut minua hyvin, kun taas minä olen kohdellut sinua pahantahtoisesti. ¹⁸ Olet tänään osoittanut, että olet tehnyt minulle hyvää, että Herra antoi minut sinun käsiisi ja silti et tappanut minua. ¹⁹ Sillä jos joku löytää vihollisensa, päästäkö hän hänet menemään turvallisesti? Herra palkitkoon sinulle hyvällä vastineeksi siitä, mitä olet tehnyt minulle tänä päivänä. ²⁰ Nyt katso, tiedän, että sinusta tulee varmasti kuningas, ja että Israelin valtakunta vahvistetaan sinun kädessäsi. ²¹ Joten vannon nyt minulle Herran kautta, ettet katkaise jälkeläisiäni jälkeeni, etkä pyyhi nimeäni pois isäni suvusta." ²² Ja Daavid vannoi Saulille. Sitten Saul meni kotiinsa, mutta Daavid ja hänen miehensä menivät linnoitukseen.

25 Sitten Samuel kuoli, ja koko Israel kokoontui suremaan häntä ja hautasi hänet hänen taloonsa Ramassa. Ja Daavid nousi ja meni Paranin autiomaahan.

² Maonissa oli mies, jonka liiketoiminta oli Karmelissa; ja tämä mies oli erittäin varakas, omistaen kolme tuhatta lammasta ja tuhat vuotta. Tapahtui, että hän keritsi lampaitaan Karmelissa— ³

1. Samuelin kirja

Miehen nimi oli Nabal, ja hänen vaimonsa nimi oli Abigail. Nainen oli ymmärtäväinen ja kaunis, mutta mies oli karkea ja epärehellinen liiketoimissaan, ja hän oli Kalebilainen. ⁴ Daavid kuuli autiomaassa, että Nabal keritsi lampaitaan. ⁵ Daavid lähetti kymmenen nuorta miestä ja käski heitä, "Menkää ylös Karmeliin, käykää Nabalin luona ja tervehtikää häntä minun nimessäni. ⁶ Ja näin teidän tulee sanoa: 'Rauha sinulle, rauha sinun talollesi ja rauha kaikelle, mitä sinulla on!' ⁷ Nyt olen kuullut, että sinulla on keritsijöitä. Sinun paimenesi ovat olleet meidän kanssamme, emmekä loukanneet heitä, eikä heiltä puuttunut mitään koko sen ajan, kun he olivat Karmelissa. ⁸ Kysy nuorilta miehiltäsi, ja he kertovat sinulle. Siksi anna nuorilleni löytää suosiota sinun silmissäsi, sillä olemme tulleet juhlapäivänä. Anna, mitä sinulla on käsillä, palvelijoillesi ja pojillesi Daavidille." ⁹ Kun Daavidin nuoret miehet saapuivat, he kertoivat kaikki nämä sanat Nabalille Daavidin puolesta; sitten he odottivat hänen vastaustaan. ¹⁰ Mutta Nabal vastasi Daavidin palvelijoille, "Kuka on Daavid? Ja kuka on Iisain poika? On monia palvelijoita näinä päivinä, jotka irtautuvat isännistään. ¹¹ Ottaisinko sitten leipäni ja veteni ja lihani, jonka olen valmistanut keritsijöilleni, ja antaisin sen miehille, joiden alkuperää en tiedä?" ¹² Niinpä Daavidin nuoret miehet palasivat ja menivät takaisin; ja he tulivat ja kertoivat hänelle kaikki nämä sanat. ¹³ Daavid sanoi miehilleen: "Jokainen sitokoon miekkansa!" Niin jokainen mies sitoi miekkansa, ja Daavidkin sitoi miekkansa. Ja noin neljäksataa miestä lähti Daavidin perässä, kun taas kaksisataa jäi varusteiden luo.

¹⁴ Mutta yksi nuorista miehistä kertoi Abigailille, Nabalin vaimolle, sanoen, "Katso, Daavid lähetti sanansaattajia autiomaasta tervehtimään isäntäämme, ja hän huusi heille vihassa. ¹⁵ Kuitenkin miehet olivat meille erittäin hyviä, emmekä meitä loukattu, eikä meiltä puuttunut mitään niin kauan kuin olimme heidän kanssaan, kun olimme pelloilla. ¹⁶ He suojelivat meitä sekä yöllä että päivällä, koko sen ajan, kun olimme heidän kanssaan paimentamassa lampaita. ¹⁷ Nyt siis, ole tietoinen ja harkitse, mitä sinun pitäisi tehdä, sillä vahinko on päätetty isäntäämme ja koko hänen talouttaan vastaan; ja hän on sellainen arvoton mies, ettei kukaan voi puhua hänelle." ¹⁸ Sitten Abigail kiirehti ja otti kaksisataa leipää, kaksi ruukkuu viiniä, viisi valmiiksi valmistettua lammasta, viisi sea-mittaa

paahdettua viljaa, sata rusinaviikunaa ja kaksisataa viikunakakkua, ja lastasi ne aaseihin. ¹⁹ Hän sanoi nuorille miehilleen: "Menkää edelläni; katso, minä tulen perässä." Mutta hän ei kertonut miehelleen Nabalille. ²⁰ Kun hän ratsasti aasillaan ja tuli alas vuoren piilotetulla osalla, Daavid ja hänen miehensä laskeutuivat häntä kohti; niinpä hän kohtasi heidät. ²¹ Nyt Daavid oli sanonut: "Oli varmasti turhaa, että suojelin kaikkea, mitä tällä miehellä on autiomaassa, niin ettei mitään puuttunut kaikesta, mikä hänelle kuului; ja hän on maksanut minulle pahalla hyvän sijasta. ²² Jumala tehköön niin Daavidin vihollisille, ja enemmänkin, jos aamuun mennessä jätän eloon yhtäkään miestä kaikista, jotka hänelle kuuluvat."

²³ Kun Abigail näki Daavidin, hän kiirehti ja laskeutui aasinsa selästä, ja lankesi kasvoilleen Daavidin eteen ja kumartui maahan. ²⁴ Hän lankesi hänen jalkoihinsa ja sanoi, "Minun niskoilleni, herrani, olkoon syyllisyys. Ja anna palvelijasi puhua sinulle, ja kuuntele palvelijasi sanoja. ²⁵ Älä anna herrani kiinnittää huomiota tähän arvottomaan mieheen, Nabaliin, sillä kuten hänen nimensä on, niin hän on: Nabal on hänen nimensä, ja tyhmyys on hänessä. Mutta minä, palvelijasi, en nähnyt herrani nuoria miehiä, jotka lähetit. ²⁶ Nyt siis, herrani, niin totta kuin Herra elää ja sinä elät, koska Herra on pitänyt sinut verenvuodatukselta, ja kostamasta itse omalla kädelläsi, olkoon vihollisesi ja ne, jotka etsivät vahinkoa herralleni, kuin Nabal. ²⁷ Ja nyt, anna tämän lahjan, jonka palvelijasi on tuonut herralleni, tulla niille nuorille miehille, jotka ovat herrani kanssa. ²⁸ Anna anteeksi palvelijasi rikkomus; sillä Herra tekee varmasti herralleni kestävän huoneen, koska herrani taistelee Herran taisteluita, eikä pahaa löydy sinussa kaikkina päivinä. ²⁹ Ja kun joku nousee vainoamaan sinua ja etsimään henkeäsi, herrani elämä on sidottu elävien kimppeen Herran, sinun Jumalasi, kanssa; mutta vihollistesi elämät Hän heittää pois kuin lingon kuopasta. ³⁰ Ja kun Herra täyttää herralleni kaiken hyvän, mitä Hän on luvannut sinusta, ja asettaa sinut Israelin johtajaksi, ³¹ tämä ei tule esteeksi sinulle, eikä aiheuta levotonta sydäntä herralleni, sekä ilman syytä tapahtuneen verenvuodatuksen että herrani itsensä kostamisen vuoksi. Kun Herra tekee hyvää herralleni, muista silloin palvelijasi."

³² Sitten Daavid sanoi Abigailille, "Siunattu olkoon Herra, Israelin Jumala, joka lähetti sinut tänä päivänä

1. Samuelin kirja

minua vastaan, ³³ ja siunattu olkoon sinun ymmärryksesä, ja siunattu olkoon sinä, joka olet estänyt minut tänä päivänä verenvuodatukselta ja kostamasta itse omalla kädelläni. ³⁴ Kuitenkin, niin totta kuin Herra, Israelin Jumala, elää, joka on pidättänyt minua vahingoittamasta sinua, jos et olisi tullut nopeasti minua vastaan, aamulla ei varmasti olisi ollut jäljellä Nabalille yhtäkään miestä." ³⁵ Niinpä Daavid hyväksyi hänen kädestään sen, mitä hän oli tuonut hänelle, ja sanoi hänelle, "Mene ylös taloosi rauhassa. Katso, olen kuunnellut sinua ja myöntänyt pyyntösi."

³⁶ Sitten Abigail tuli Nabalin luo, ja katso, hän piti juhlaa talossaan, kuin kuninkaan juhlaa. Ja Nabalin sydän oli iloinen hänen sisällään, sillä hän oli hyvin juovuksissa; joten hän ei kertonut hänelle mitään, ennen kuin aamunkoitteessa. ³⁷ Mutta aamulla, kun viini oli haihtunut Nabalista, hänen vaimonsa kertoi hänelle nämä asiat, ja hänen sydämensä kuoli hänen sisällään, ja hänestä tuli kuin kivi. ³⁸ Noin kymmenen päivän kuluttua Herra aiheutti Nabalin kuoleman.

³⁹ Kun Daavid kuuli, että Nabal oli kuollut, hän sanoi, "Siunattu olkoon Herra, joka on puolustanut minua Nabalin käden aiheuttamaa loukkausta vastaan, ja on pitänyt palvelijansa pahasta. Herra on myös palauttanut Nabalin pahuuden hänen omaan päähänsä." Sitten Daavid lähetti ehdotuksen Abigailille, ottaakseen hänet vaimokseen. ⁴⁰ Kun Daavidin palvelijat tulivat Abigailin luo Karmelissa, he puhuivat hänelle sanoen, "Daavid on lähettänyt meidät luoksesi, ottaakseen sinut vaimokseen." ⁴¹ Hän nousi ja kumartui kasvoilleen maahan, ja sanoi, "Katso, palvelijasi on orja pesemään herrani palvelijoiden jalkoja." ⁴² Sitten Abigail nousi nopeasti, ja ratsasti aasilla, viisi naispuolista palvelijaa mukanaan; ja hän meni Daavidin sanansaattajien perässä ja tuli hänen vaimokseen.

⁴³ Daavid otti myös Ahinoamin Jisreelistä, ja hänestä tuli hänen vaimonsa Abigailin rinnalle. ⁴⁴ Nyt Saul oli antanut tyttärensä Mikalin, Daavidin vaimon, Paltille, Laiksen pojalle, joka oli Gallimista.

26 Sifiläiset tulivat Saulin luo Gibeaan ja sanoivat, "Piilekö Daavid ei Hahilan kukkulalla, joka on vastapäätä Jesimonia?" ² Saul lähti liikkeelle ja matkusti Sifin erämaahan, tuoden mukanaan kolme tuhatta valittua miestä Israelista, etsimään Daavidia Sifin erämaasta. ³ Saul

leiriytyi Hahilan kukkulalle, joka on vastapäätä Jesimonia, tien viereen. Mutta Daavid pysytteli erämaassa, ja hän näki, että Saul oli tullut hänen peräänsä erämaahan. ⁴ Daavid lähetti vakoojia, ja hän sai varmasti tietää, että Saul oli todellakin saapunut. ⁵ Daavid nousi ja meni paikkaan, jossa Saul oli leiriytynyt. Ja Daavid näki paikan, jossa Saul makasi, ja Abnerin, Nerin pojan, hänen armeijansa komentajan. Nyt Saul makasi leirin sisäpiirissä, ja kansa oli leiriytynyt hänen ympärilleen.

⁶ Daavid puhui heettiläiselle Ahimelekillä ja Abisaille, Serujan pojalle, Joabin veljelle, kysyen, "Kuka lähtee kanssani Saulin luo leiriin?" Ja Abisai vastasi, "Minä menen alas kanssasi." ⁷ Niin Daavid ja Abisai tulivat kansan luo yöllä, ja katso, Saul makasi nukkuen leirin sisällä, keihäs maassa hänen päänsä vieressä. Ja Abner ja kansa makasivat hänen ympärillään. ⁸ Silloin Abisai sanoi Daavidille, "Tänään Jumala on antanut vihollisesi sinun käteesi; anna minun nyt iskeä hänet keihäällä maahan yhdellä iskulla, enkä tarvitse iskeä häntä toista kertaa." ⁹ Mutta Daavid vastasi Abisaille, "Älä tapa häntä, sillä kuka voi ojentaa kätensä Herran voideltua vastaan ja pysyä syyttömänä?" ¹⁰ Daavid sanoi myös, "Niin totta kuin Herra elää, Herra varmasti lyö hänet, tai hänen päivänsä tulee, kun hän kuolee, tai hän menee alas taisteluun ja menehtyy." ¹¹ Herra varjelkoon minua ojentamasta kättäni Herran voideltua vastaan! Mutta nyt, ota keihäs, joka on hänen päänsä vieressä, ja vesiruukku, ja lähtekäämme." ¹² Niin Daavid otti keihään ja vesiruukun Saulin pään vierestä, ja he lähtivät pois. Mutta kukaan ei nähnyt sitä eikä tiennyt siitä, eikä kukaan herännyt, sillä he kaikki nukkuivat, koska Herralta tullut syvä uni oli laskeutunut heidän päälleen.

¹³ Sitten Daavid meni toiselle puolelle ja seisoi vuoren huipulla kaukana; heidän välillään oli suuri alue. ¹⁴ Ja Daavid huusi kansalle ja Abnerille, Nerin pojalle, sanoen, "Etkö vastaa, Abner?" Sitten Abner vastasi, "Kuka sinä olet, joka huudat kuninkaalle?" ¹⁵ Niin Daavid puhui Abnerille, "Etkö ole mies? Ja kuka on sinun kaltaisesi Israelissa? Miksi et ole suojellut herraasi kuningasta? Sillä yksi kansasta tuli vahingoittamaan kuningasta, sinun herraasi." ¹⁶ Tämä, mitä olet tehnyt, ei ole hyvä. Niin totta kuin Herra elää, te kaikki olette ansainneet kuoleman, koska ette vartioineet herraanne, Herran voideltua. Nyt

1. Samuelin kirja

katsokaa ja nähkää, missä on kuninkaan keihäs ja vesiruukku, jotka olivat hänen päänsä vieressä."

¹⁷ Silloin Saul tunnisti Daavidin äänen ja sanoi, "Onko tämä sinun äänesi, poikani Daavid?" Ja Daavid sanoi, "Se on minun ääneni, herrani kuningas." ¹⁸ Hän sanoi myös, "Miksi herrani ajaa takaa palvelijaansa? Mitä olen tehnyt, tai mitä pahaa on minun kädessäni?" ¹⁹ Kuulkoon nyt herrani kuningas palvelijansa sanat. Jos Herra on yllyttänyt sinut minua vastaan, ottakoon Hän uhrin vastaan; mutta jos ihmiset, kirottuja ovat he Herran edessä, sillä he ovat ajaneet minut pois tänään, jotta minulla ei olisi osaa Herran perintöosassa, sanoen, 'Mene, palvele muita jumalia.' ²⁰ Älä siis anna vereni pudota maahan kaukana Herran kasvoista, sillä Israelin kuningas on tullut etsimään yhtä kirppua, niin kuin metsästetään pyytä vuorilla."

²¹ Silloin Saul sanoi, "Olen tehnyt syntiä. Palaa, poikani Daavid, sillä en tee sinulle enää pahaa, koska elämäni oli kallis sinun silmissäsi tänä päivänä. Katso, olen ollut tyhmä ja tehnyt suuren virheen." ²² Daavid vastasi ja sanoi, "Katso, kuninkaan keihäs! Nyt anna yhden nuorista miehistä tulla ja ottaa se." ²³ Ja Herra maksaa jokaiselle hänen vanhurskautensa ja uskollisuutensa mukaan; sillä Herra antoi sinut tänään minun käsiini, mutta minä kieltäydyin ojentamasta kättäni Herran voideltua vastaan. ²⁴ Nyt katso, niin kuin sinun elämäsi oli tänään kallis minun silmissäni, niin olkoon minun elämäni kallis Herran silmissä, ja pelastakoon Hän minut kaikesta ahdistuksesta." ²⁵ Silloin Saul sanoi Daavidille, "Siunattu olet sinä, poikani Daavid; sinä saavut paljon ja varmasti voitat." Niin Daavid meni matkaansa, ja Saul palasi paikkaansa.

27 Sitten Daavid sanoi itselleen, "Nyt minä joudun jonakin päivänä Saulin käden kautta tuhoon. Ei ole minulle mitään parempaa kuin paeta filistealaisten maahan, jotta Saul luopuisi etsimästä minua enää Israelin rajojen sisäpuolelta, ja minä pääsen pakoon hänen kädestään." ² Niin Daavid lähti liikkeelle niiden kuudensadan miehen kanssa, jotka olivat hänen kanssaan, Aakisin, Gatin kuninkaan Maokin pojan, luo. ³ Ja Daavid asui Aakisin luona Gatissa, hän ja hänen miehensä, kukin perheineen—Daavid kahden vaimonsa, jisreeliläisen Ahinoamin ja Abigailin, karmelilaisen Nabalın lesken, kanssa. ⁴ Kun Saulille ilmoitettiin, että Daavid oli paennut Gatiin, hän ei enää etsinyt häntä. ⁵ Sitten Daavid sanoi

Aakisille, "Jos nyt olen löytänyt suosiota sinun silmissäsi, annetakoon minulle paikka jossakin maaseudun kaupungeista, jotta voisin asua siellä. Miksi palvelijasi asuisi kuninkaallisessa kaupungissa sinun kanssasi?" ⁶ Aakis antoi hänelle silloin Siklagin sinä päivänä; tämän seurauksena Siklag on kuulunut Juudan kuninkaille tähän päivään asti. ⁷ Nyt se aika, jonka Daavid asui filistealaisten maassa, oli vuosi ja neljä kuukautta.

⁸ Nyt Daavid ja hänen miehensä lähtivät ja tekivät ryöstöretkiä gesurilaisten, girsiläisten ja amalekilaisten maahan; sillä he olivat maan asukkaita muinaisista ajoista lähtien, kun tullaan Suuriin, aina Egyptin maahan saakka. ⁹ Ja Daavid hyökkäsi maahan eikä jättänyt eloon miestä eikä naista, mutta otti lampaat, karjan, aasit, kamelit ja vaatteet. Sitten hän palasi ja tuli Aakisin luo. ¹⁰ Nyt Aakis sanoi, "Missä olette tehneet ryöstöretken tänään?" Ja Daavid sanoi, "Juudan Negeviin," tai "Jerahmeelin Negeviin," tai "Keniläisten Negeviin." ¹¹ Ja Daavid ei jättänyt eloon miestä eikä naista, jotka olisi tuotu Gatiin, sanoen, "Muuten he kertovat meistä, sanoen, 'Näin Daavid on tehnyt.'" Niin Daavid harjoitti tätä käytöstä koko sen ajan, jonka hän asui filistealaisten maassa. ¹² Niin Aakis luotti Daavidiin, sanoen, "Hän on varmasti tehnyt itsensä vastenmieliseksi kansalleen Israelille; siksi hän on oleva palvelijani ikuisesti."

28 Niinä päivinä filistealaiset kokosivat sotajoukkonsa sotaan Israelia vastaan. Ja Aakis sanoi Daavidille: "Tiedä varmasti, että sinä ja miehesi lähdette kanssani sotaan." ² Daavid sanoi Akisille: "Hyvä on, sinä saat tietää, mitä palvelijasi voi tehdä." Niin Akis sanoi Daavidille: "Hyvä on, minä asetan sinut henkivartijakseni koko elämäksesi."

³ Samuel oli kuollut, ja koko Israel oli surrut häntä ja haudannut hänet hänen omaan kaupunkiinsa Ramaan. Ja Saul oli poistanut maasta tietäjät ja ennustajat. ⁴ Filistealaiset kokoontuivat ja leiriytyivät Suunemiin, kun taas Saul kokosi koko Israelin ja he leiriytyivät Gilboaan. ⁵ Kun Saul näki filistealaisten leirin, hän pelkäsi suuresti ja hänen sydämensä vapisi kovasti. ⁶ Saul kysyi Herralta, mutta Herra ei vastannut hänelle, ei unien, ei urimin eikä profeettojen kautta. ⁷ Silloin Saul sanoi palvelijoilleen: "Etsikää minulle nainen, joka on tietäjä, jotta voisin mennä hänen luokseen ja kysyä

1. Samuelin kirja

neuvoa häneltä." Ja hänen palvelijansa vastasivat: "Katso, En-Dorissa on nainen, joka on tietäjä." ⁸ Niin Saul pukeutui valepukuun ja meni, mukanaan kaksi miestä, ja he tulivat naisen luo yöllä. Ja hän sanoi: "Kysy minulle henkeä, ole hyvä, ja tuo esiin se, jonka minä sinulle nimenomaan sanon." ⁹ Mutta nainen sanoi hänelle: "Katso, sinä tiedät, mitä Saul on tehnyt, kuinka hän on hävittänyt tietäjät ja ennustajat maasta. Miksi siis virität ansan minun henkeni varalle, tuottaaksesi minulle kuoleman?" ¹⁰ Niin Saul vannoi hänelle Herran kautta, sanoen: "Niinkuin Herra elää, ei sinulle tule rangaistusta tästä asiasta." ¹¹ Sitten nainen kysyi: "Kenen minä kutsun sinulle?" Ja hän vastasi: "Kutsu minulle Samuel." ¹² Kun nainen näki Samuelin, hän huusi kovalla äänellä; ja nainen puhui Saulille, sanoen: "Miksi olet pettänyt minut? Sillä sinä olet Saul!" ¹³ Mutta kuningas sanoi hänelle: "Älä pelkää; kerro minulle, mitä näet." Ja nainen sanoi Saulille: "Näen jumalallisen olennon nousevan maasta." ¹⁴ Ja hän sanoi hänelle: "Miltä hän näyttää?" Ja hän sanoi: "Vanha mies nousee, ja hän on kääriytynyt viittaansa." Silloin Saul tiesi, että se oli Samuel, ja hän kumartui kasvoilleen maahan ja osoitti kunnioitusta.

¹⁵ Sitten Samuel sanoi Saulille: "Miksi olet häirinyt minua tuomalla minut ylös?" Ja Saul vastasi: "Olen suuressa ahdistuksessa; sillä filistealaiset sotivat minua vastaan, ja Jumala on poistunut luotani eikä enää vastaa minulle, ei profeettojen eikä unien kautta. Siksi olen kutsunut sinut, jotta voisit ilmoittaa minulle, mitä minun pitäisi tehdä." ¹⁶ Samuel sanoi: "Miksi sitten kysyt minulta, kun Herra on poistunut luotasi ja on nyt sinua vastaan?" ¹⁷ Ja Herra on tehnyt juuri niin kuin Hän puhui minun kauttani; sillä Herra on repinyt valtakunnan kädestäsi ja antanut sen naapurillesi, Daavidille. ¹⁸ Koska et totellut Herran ääntä etkä toteuttanut Hänen kiivasta vihaansa Amalekia kohtaan, niin Herra on tehnyt tämän sinulle tänä päivänä. ¹⁹ Lisäksi Herra antaa myös Israelin sinun kanssasi filistealaisten käsiin; ja huomenna sinä ja poikasi olette minun kanssani. Totisesti, Herra antaa Israelin armeijan filistealaisten käsiin!"

²⁰ Silloin Saul kaatui heti koko pituudeltaan maahan, ja hän pelkäsi suuresti Samuelin sanojen tähden. Hänellä ei ollut voimaa, koska hän ei ollut syönyt ruokaa koko päivänä eikä yönä. ²¹ Sitten nainen tuli Saulin luo ja näki, että hän oli kauhuissaan, ja sanoi hänelle: "Katso, palvelijasi on totellut sinua, ja olen

pannut henkeni käteeni ja kuunnellut sanojasi, jotka puhuit minulle. ²² Joten nyt sinäkin, kuuntele palvelijasi ääntä, ja anna minun asettaa pala leipää eteesi, jotta voisit syödä ja saada voimaa, kun lähdet matkaasi." ²³ Mutta hän kieltäytyi, sanoen: "En syö." Kuitenkin hänen palvelijansa ja nainen taivuttelivat häntä, ja hän kuunteli heitä. Niin hän nousi maasta ja istuutui vuoteelle. ²⁴ Nyt naisella oli lihotettu vasikka talossa, ja hän teurasti sen nopeasti. Ja hän otti jauhoja, vaivasi ne ja leipoi happamatonta leipää. ²⁵ Hän toi sen Saulin ja hänen palvelijoidensa eteen, ja he söivät. Sitten he nousivat ja lähtivät sinä yönä.

29 Nyt filistealaiset kokosivat kaikki joukkonsa Afekiin, kun taas israelilaiset leiriytyivät lähteen ääreen Jisreelissä. ² Ja filistealaisten päälliköt kulkivat eteenpäin sadottain ja tuhansittain, ja Daavid ja hänen miehensä kulkivat jälkijoukoissa Akisin kanssa. ³ Silloin filistealaisten päälliköt sanoivat, "Mitä nämä heprealaiset täällä tekevät?" Ja Akis sanoi filistealaisten päälliköille, "Eikö tämä ole Daavid, Israelin kuninkaan Saulin palvelija, joka on ollut kanssani nyt päivät ja vuodet, eikä ole löytänyt hänessä mitään vikaa siitä päivästä lähtien, kun hän loikkasi luokseni tähän päivään asti?" ⁴ Mutta filistealaisten päälliköt vihastuivat häneen, ja filistealaisten päälliköt sanoivat hänelle, "Lähetä mies takaisin, jotta hän voi palata paikkaansa, johon olet hänet määrännyt, äläkä anna hänen mennä taisteluun kanssamme, ettei hänestä tule vastustajaamme taistelun aikana. Millä tämä mies voisi tehdä itsensä hyväksytyksi herralleen? Eikö se olisi näiden miesten päillä?" ⁵ Eikö tämä ole Daavid, josta he laulavat tansseissa, sanoen,

'Saul on surmannut tuhansiaan, ja Daavid kymmeniä tuhansiaan?'

⁶ Sitten Akis kutsui Daavidin ja sanoi hänelle, "Niinkuin Herra elää, olet ollut rehellinen, ja kanssani armeijassa kulkeminen on ollut hyvä minun silmissäni, sillä en ole löytänyt sinussa pahaa siitä päivästä lähtien, kun tulit luokseni tähän päivään asti. Kuitenkin et ole mieluinen päälliköiden silmissä. ⁷ Joten nyt palaa ja mene rauhassa, ettet pahoita filistealaisten päälliköiden mieltä." ⁸ Mutta Daavid sanoi Akisille, "Mutta mitä olen tehnyt? Ja mitä olet löytänyt palvelijastasi siitä päivästä lähtien, kun tulin eteesi tähän päivään asti, etten voisi mennä ja taistella herrani kuninkaan vihollisia vastaan?" ⁹ Mutta Akis vastasi Daavidille, "Tiedän, että olet

1. Samuelin kirja

minulle yhtä mieluinen kuin Jumalan enkeli; kuitenkin filistealaisten päälliköt ovat sanoneet, 'Hänen ei pidä mennä kanssamme taisteluun.' ¹⁰ Nouse siis varhain aamulla herrasi palvelijoiden kanssa, jotka ovat tulleet kanssasi; ja kun olet noussut varhain aamulla ja tulee valoisaa, lähdä.' ¹¹ Niin Daavid ja hänen miehensä nousivat varhain aamulla lähteäkseen ja palatakseen filistealaisten maahan. Sillä välin filistealaiset menivät ylös Jisreeliin.

30 Kun Daavid ja hänen miehensä saapuivat Siklagiin kolmantena päivänä, he huomasivat, että amalekilaiset olivat hyökänneet Negeviin ja Siklagiin, vallanneet Siklagin ja sytyttäneet sen tuleen. ² He olivat ottaneet vangiksi naiset ja kaikki, jotka siellä olivat, sekä pienet että suuret, tappamatta kuitenkaan ketään, ja veivät heidät mukanaan ja lähtivät pois. ³ Kaupunkiin saapuessaan Daavid ja hänen miehensä löysivät sen palaneena, ja huomasivat, että heidän vaimonsa, poikansa ja tyttärensä oli otettu vangiksi. ⁴ Silloin Daavid ja kansa, joka oli hänen kanssaan, korottivat äänensä ja itkivät kunnes heillä ei ollut enää voimaa itkeä. ⁵ Myös Daavidin kaksi vaimoa oli otettu vangiksi, Ahinoam jisreeliläinen ja Abigail, Karmelin Nabalın leski. ⁶ Daavid oli syvästi ahdistunut, koska kansa puhui hänen kivittämistään, sillä he olivat kaikki katkeroituneita, kukin poikiensa ja tyttäriensä tähden. Mutta Daavid löysi voimaa Herrassa, Jumalassaan.

⁷ Daavid puhui sitten pappi Ebjatarille, Ahimelekin pojalle: "Tuo minulle efodi." Niin Ebjatar toi efodin Daavidille. ⁸ Daavid kysyi Herralta neuvoa, sanoen, "Onko minun ajettava takaa tätä rosvojoukkoa? Saanko heidät kiinni?" Ja Hän vastasi, "Ajattele heitä takaa, sillä sinä varmasti saat heidät kiinni ja pelastat kaikki." ⁹ Niin Daavid lähti liikkeelle niiden kuudensadan miehen kanssa, jotka olivat hänen kanssaan, ja he saapuivat Besorin purolle, missä ne, jotka jäivät jälkeen, pysyivät. ¹⁰ Daavid jatkoi takaa-ajoa neljänsadan miehen kanssa, kun taas kaksisataa, jotka olivat liian väsyneitä ylittämään Besorin puron, jäivät jälkeen.

¹¹ He tapasivat pellolla egyptiläisen ja toivat hänet Daavidin luo, antaen hänelle leipää syötäväksi ja vettä juotavaksi. ¹² He antoivat hänelle viikunakakun ja kaksi rusinaklusteria, ja syötyään hänen henkensä virkistyi, sillä hän ei ollut syönyt leipää eikä juonut

vettä kolmeen päivään ja kolmeen yöhön. ¹³ Daavid kysyi häneltä: "Kenen omaisuutta sinä olet, ja mistä olet kotoisin?" Hän vastasi: "Olen nuori egyptiläinen, amalekilaisen palvelija, ja isäntäni jätti minut tänne, kun sairastuin kolme päivää sitten. ¹⁴ Me teimme ryöstöretken kerettiläisten Negeviin, ja siihen, mikä kuuluu Juudalle, ja Kalebın Negeviin, ja me poltimme Siklagin tulella." ¹⁵ Sitten Daavid sanoi hänelle: "Johdatatko minut tämän joukon luo?" Ja hän sanoi: "Vanno minulle Jumalan kautta, ettet tapa minua tai luovuta minua isäntäni käsiin, niin minä johdatan sinut tämän joukon luo."

¹⁶ Kun hän oli johdattanut hänet alas, he löysivät heidät levittäytyneinä ympäri maata, syömässä, juomassa ja juhlimassa, kaiken sen suuren saaliin vuoksi, jonka he olivat ottaneet filistealaisten maasta ja Juudan maasta. ¹⁷ Daavid hyökkäsi heidän kimppuunsa hämärästä seuraavan päivän iltana asti; eikä yksikään heistä päässyt pakoon, paitsi neljäsatua nuorta miestä, jotka ratsastivat kameleilla ja pakenivat. ¹⁸ Daavid sai takaisin kaiken, mitä amalekilaiset olivat ottaneet, mukaan lukien hänen kaksi vaimoaan. ¹⁹ Eikä mitään heiltä puuttunut, olipa se pieni tai suuri, pojat tai tyttäret, saalis tai mikä tahansa, mitä he olivat ottaneet itselleen; Daavid toi kaiken takaisin. ²⁰ Niin Daavid otti kaikki lampaat ja karjan, jotka kansa ajoi muun karjan edellä, ja he sanoivat: "Tämä on Daavidin saalis."

²¹ Kun Daavid tuli niiden kahdensadan miehen luo, jotka olivat liian väsyneitä seuraamaan häntä ja jotka oli myös jätetty Besorin purolle, he tulivat Daavidia ja hänen mukanaan ollutta kansaa vastaan. Sitten Daavid lähestyi kansaa ja tervehti heitä. ²² Sitten kaikki ne pahansuovat ja hyödyttömät miehet, jotka olivat menneet Daavidin kanssa, sanoivat: "Koska he eivät tulleet meidän kanssamme, emme anna heille mitään siitä saaliista, jonka olemme saaneet takaisin, paitsi kullekin miehelle hänen vaimonsa ja lapsensa, jotta he voivat ottaa heidät mukaansa ja lähteä." ²³ Mutta Daavid sanoi, "Te ette saa tehdä niin, veljeni, sen kanssa, mitä Herra on meille antanut, joka on suojellut meitä ja antanut meidän käsiimme sen joukon, joka tuli meitä vastaan. ²⁴ Ja kuka kuuntelee teitä tässä asiassa? Sillä kuten on sen osuus, joka menee taisteluun, niin on sen osuus, joka jää kuormaston luo; he jakavat tasan." ²⁵ Siitä päivästä lähtien se asetettiin säädokseksi ja määräykseksi Israelille.

1. Samuelin kirja

²⁶ Palattuaan Siklagiin Daavid lähetti osan saaliista Juudan vanhimmille, ystävilleen, sanoen: "Tässä on lahja teille Herran vihollisten saaliista: ²⁷ niille, jotka ovat Betelissä, Negevin Ramotissa ja Jattirissa; ²⁸ niille, jotka ovat Aroerissa, Sifmotissa ja Eshtemoassa; ²⁹ niille, jotka ovat Rakalissa, ja niille, jotka ovat jerahmeeläisten kaupungeissa, ja niille, jotka ovat keeniläisten kaupungeissa; ³⁰ niille, jotka ovat Hormassa, Bor-asanissa ja Atakissa; ³¹ ja niille, jotka ovat Hebronissa, ja kaikissa paikoissa, joissa Daavid itse ja hänen miehensä kulkivat."

31 Filistealaiset kävivät taisteluun Israelia vastaan, ja Israelin miehet pakenivat filistealaisia ja kaatuivat Gilboan vuorella. ² Ja filistealaiset saavuttivat Saulin ja hänen poikansa; ja filistealaiset tappoivat Jonatanin, Abinadabin ja Malkisuan, Saulin pojat. ³ Taistelu painoi Saulia kovasti, ja jousimiehet löysivät hänet; ja he haavoittivat hänet pahasti. ⁴ Silloin Saul sanoi aseenkantajalleen: "Vedä miekkasi ja lävistä minut sillä, muuten nämä ympärileikkaamattomat miehet tulevat ja lävistävät minut ja häpäisevät minut." Mutta hänen aseenkantajansa ei suostunut, koska hän pelkäsi kovin. Niin Saul otti miekan ja heittäytyi siihen. ⁵ Kun hänen aseenkantajansa näki, että Saul oli kuollut, hänkin heittäytyi miekkaansa ja kuoli

hänen kanssaan. ⁶ Niin Saul kuoli kolmen poikansa, aseenkantajansa ja kaikkien miestensä kanssa sinä päivänä yhdessä.

⁷ Kun Israelin miehet, jotka olivat laakson toisella puolella, ja ne, jotka olivat Jordanin tuolla puolen, näkivät, että Israelin miehet olivat paenneet ja että Saul ja hänen poikansa olivat kuolleet, he hylkäsivät kaupungit ja pakenivat; sitten filistealaiset tulivat ja asettuivat niihin. ⁸ Seuraavana päivänä, kun filistealaiset tulivat ryöstämään kaatuneita, he löysivät Saulin ja hänen kolme poikaansa kaatuneina Gilboan vuorella. ⁹ He ottivat hänen päänsä ja riisuivat hänen aseensa, ja lähettivät ne ympäri filistealaisten maata, ilmoittaakseen uutisen epäjumaliensa talolle ja kansalle. ¹⁰ Sitten he panivat hänen aseensa Astarten temppeliin, ja kiinnittivät hänen ruumiinsa Beet-Seanin muurille.

¹¹ Kun Jabesin-Gileadin asukkaat kuulivat, mitä filistealaiset olivat tehneet Saulille, ¹² kaikki urheat miehet lähtivät ja kulkivat koko yön, ja ottivat Saulin ruumiin ja hänen poikiensa ruumiit Beet-Seanin muurilta, ja he tulivat Jabesiin ja polttivat ne siellä. ¹³ Ja he ottivat heidän luunsa ja laskivat ne lepoon tamariskipuun alle Jabesissa, ja pitivät paaston seitsemän päivää.

2. Samuelin kirja

1 Saulin kuoleman jälkeen, kun Daavid oli palannut voittamasta amalekilaisia, hän viipy Siklagissa kaksi päivää. ² Kolmantena päivänä tuli mies Saulin leiristä, vaatteet revittyinä ja tomua päänsä päällä. Kun hän lähestyi Daavidia, hän kaatui maahan kunnioituksesta. ³ Daavid kysyi häneltä: "Mistä tulet?" Hän vastasi: "Olen paennut israelilaisten leiristä." ⁴ Daavid sanoi: "Mitä on tapahtunut? Kerro minulle." Hän vastasi: "Joukot pakenivat taistelusta; monet kaatuivat ja kuolivat. Saul ja hänen poikansa Jonatan ovat kuolleet." ⁵ Sitten Daavid kysyi nuorelta mieheltä, joka toi hänelle raportin: "Mistä tiedät, että Saul ja hänen poikansa Jonatan ovat kuolleet?" ⁶ Nuori mies vastasi: "Satuin olemaan Gilboan vuorella, ja siellä oli Saul, nojaten keihääseensä, vaunujen ja ratsumiesten lähestyessä häntä. ⁷ Kun hän kääntyi ja näki minut, hän kutsui minua, ja minä sanoin: 'Tässä olen.' ⁸ Hän kysyi: 'Kuka olet?' Vastasin: 'Olen amalekilainen.' ⁹ Sitten hän sanoi: 'Seiso yläpuolellani ja lopeta minut, sillä olen tuskassa, mutta vielä elossa.' ¹⁰ Niinpä seisoin hänen yläpuolellaan ja tapoin hänet, koska tiesin, että kun hän oli kaatunut, hän ei selviäisi. Sitten otin kruunun, joka oli hänen päässään, ja käsivarsinauhan hänen käsivarresta, ja olen tuonut ne tänne herralleni."

¹¹ Silloin Daavid repäisi vaatteensa, ja kaikki hänen kanssaan olevat miehet tekivät samoin. ¹² He survat, itkivät ja paastosivat iltaan asti Saulin ja hänen poikansa Jonatanin vuoksi, ja Herran kansan ja Israelin kansan vuoksi, koska he olivat kaatuneet miekkaan. ¹³ Daavid kysyi sitten nuorelta mieheltä, joka oli tuonut raportin: "Mistä olet kotoisin?" Hän vastasi: "Olen muukalaisen poika, amalekilainen." ¹⁴ Daavid sanoi hänelle: "Kuinka et pelännyt ojentaa kättäsi tuhotaksesi Herran voidellun?" ¹⁵ Sitten Daavid kutsui yhden miehistään ja sanoi: "Mene ja iske hänet maahan." Niin hän iski hänet, ja mies kuoli. ¹⁶ Daavid sanoi hänelle: "Veresi on oman pääsi päällä. Omasi suu todisti sinua vastaan, kun sanoit: 'Minä tapoin Herran voidellun.'"

¹⁷ Sitten Daavid sepitti tämän valituslaulun Saulille ja hänen pojalleen Jonatanille, ¹⁸ ja hän määräsi, että Juudan kansalle opetettaisiin tämä jousilaulu — se on kirjoitettu Jaasarin kirjassa:

¹⁹ *Sinun loistosi, oi Israel, makaa surmattuna korkeuksillasi. Kuinka sankarit ovatkaan kaatuneet!*

²⁰ *Älkää julistako sitä Gatissa, Älkää kertoko sitä*

Askelonin kaduilla, Jotteivät filistealaisten tyttäret iloitsisi, Jotteivät ympärileikkaamattomien tyttäret riemuitsisi. ²¹ Gilboan vuoret, Älköön kaste tai sade langetko teille, Eikä peltoja, jotka tuottavat uhrilahjoja, Sillä siellä sankarien kilpi häpäistiin, Saulin kilpi — ei enää voideltu öljyllä. ²² Surmattujen verestä, Sankarien lihasta, Jonatanin jousi ei kääntynyt takaisin, Eikä Saulin miekka palannut tyhjään. ²³ Saul ja Jonatan — rakastetut ja ihailtavat elämässä, Eivätkä eronneet kuolemassa. He olivat nopeampia kuin kotkat, He olivat vahvempia kuin leijonat. ²⁴ Oi Israelin tyttäret, itekää Saulia, Joka puki teidät purppuraan ja hienoihin vaatteisiin, Joka koristeli vaatteenne kultakoristeilla. ²⁵ Kuinka sankarit ovatkaan kaatuneet taistelussa! Jonatan makaa, hänen ruumiinsa eloton korkeuksillasi. ²⁶ Suren sinua, Jonatan, veljeni; Olit minulle hyvin rakas. Rakkautesi minua kohtaan oli ihmeellisempää kuin naisten rakkaus. ²⁷ Kuinka sankarit ovatkaan kaatuneet! Sodankäynnin aseet ovat kadonneet!

2 Tämän jälkeen Daavid kysyi Herralta neuvoa, sanoen, "Pitääkö minun mennä johonkin Juudan kaupungeista?" Ja Herra vastasi, "Mene." Daavid kysyi sitten, "Mihin kaupunkiin minun pitäisi mennä?" Ja Hän vastasi, "Hebroniiin." ² Niin Daavid meni sinne, mukanaan kaksi vaimoaan: Ahinoam Jisreelistä ja Abigail, joka oli ollut karmelilaisen Nabalin vaimo. ³ Daavid vei myös miehensä, jotka olivat hänen kanssaan, kukin perheineen, ja he asettuivat Hebronin kaupunkiin. ⁴ Sitten Juudan miehet tulivat ja voiteltivat Daavidin kuninkaaksi Juudan heimon yli siellä. Ja he ilmoittivat Daavidille, sanoen, "Jabesin-gileadin miehet hautasivat Saulin." ⁵ Niinpä Daavid lähetti sanansaattajia Jabesin-gileadin miehille ja sanoi heille, "Olkaa siunatut Herran edessä, koska osoititte tätä hyvyttä Saulille, herrallenne, ja hautasitte hänet. ⁶ Ja nyt Herra osoittakoon teille hyvyttä ja totuutta, ja minäkin osoitan teille tätä hyvyttä, koska olette tehneet tämän teon. ⁷ Olkaa siis vahvat ja urheat, sillä Saul, herranne, on kuollut, ja Juudan heimo on voidellut minut kuninkaaksi ylitseen."

⁸ Kuitenkin, Abner, Nerin poika, Saulin armeijan komentaja, oli ottanut Iisbosetin, Saulin pojan, ja vienyt hänet Mahanaimiin. ⁹ Ja hän teki hänet kuninkaaksi Gileadin, asurilaisten, Jisreelin, Efraimin, Benjaminin, jopa koko Israelin yli. ¹⁰ Iisboset, Saulin

2. Samuelin kirja

poika, oli neljäkymmentä vuotta vanha tullessaan kuninkaaksi Israelin yli, ja hän hallitsi kaksi vuotta. Kuitenkin Juudan heimo seurasi Daavidia. ¹¹ Daavid hallitsi Hebronissa Juudan heimon yli seitsemän vuotta ja kuusi kuukautta.

¹² Abner, Nerin poika, lähti Mahanaimista Gibeoniin Iisbosetin, Saulin pojan, palvelijoiden kanssa. ¹³ Ja Joab, Serujan poika, ja Daavidin palvelijat lähtivät myös ja kohtasivat heidät Gibeonin lammikolla; ja he istuivat alas, yksi ryhmä lammikon toiselle puolelle ja toinen ryhmä toiselle puolelle. ¹⁴ Sitten Abner sanoi Joabille, "Antakaa nuorten miesten nousta ja kilpailla edessämme." Ja Joab sanoi, "Antakaa heidän nousta." ¹⁵ Niin he nousivat ja astuivat esiin lukumäärän mukaan: kaksitoista Benjaminista ja Iisbosetista, Saulin pojasta, ja kaksitoista Daavidin palvelijoista. ¹⁶ Ja jokainen tarttui vastustajaansa päästä ja iski miekkansa vastustajansa kylkeen; niin he kaatuivat yhdessä. Siksi sitä paikkaa kutsuttiin Helkat-hassurimiksi, joka on Gibeonissa. ¹⁷ Ja taistelu tuli sinä päivänä hyvin ankaraksi, ja Abner ja Israelin miehet voitettiin Daavidin palvelijoiden edessä.

¹⁸ Nyt siellä olivat Serujan kolme poikaa: Joab, Abisai ja Asael. Ja Asael oli nopeajalkainen kuin yksi kauriista kentällä. ¹⁹ Ja Asael ajoi takaa Abneria eikä kääntynyt oikealle eikä vasemmalle seuratessaan häntä. ²⁰ Sitten Abner kääntyi ja sanoi, "Oletko sinä Asael?" Ja hän vastasi, "Minä olen." ²¹ Niin Abner sanoi hänelle, "Käänny oikealle tai vasemmalle, ja ota kiinni jostakin nuorista miehistä tai itsellesi, ja ota hänen varusteensa." Mutta Asael ei kääntynyt seuraamasta häntä. ²² Niin Abner toisti jälleen Asaelille, "Käänny pois seuraamasta minua. Miksi minun pitäisi iskeä sinut maahan? Kuinka sitten voisoin näyttää kasvoni veljellesi Joabille?" ²³ Kuitenkin, hän kieltäytyi kääntymästä pois; joten Abner iski häntä vatsaan keihään tylpällä päällä, niin että keihäs tuli ulos hänen selästään. Ja hän kaatui siihen ja kuoli paikalla. Ja tapahtui, että jokainen, joka tuli paikalle, missä Asael oli kaatunut ja kuollut, pysähtyi.

²⁴ Mutta Joab ja Abisai ajoivat takaa Abneria, ja aurinko oli laskemassa, kun he saapuivat Amman kukkulalle, joka on Giahia vastapäätä Gibeonin erämaan tiellä. ²⁵ Ja Benjaminin pojat kokoontuivat Abnerin taakse ja muodostivat yhden joukon, ja he seisovivat kukkulan huipulla. ²⁶ Sitten Abner huusi

Joabille ja sanoi, "Pitääkö miekan niellä ikuisesti? Ettekö tiedä, että se tulee olemaan katkeraa lopussa? Kuinka kauan pidättelet kansaa lakkaamasta ajamasta takaa veljiään?" ²⁷ Joab sanoi, "Niin totta kuin Jumala elää, jos et olisi puhunut, niin kansa olisi vetäytynyt vasta aamulla, kukin veljensä takaa-ajosta." ²⁸ Niin Joab puhalsi torveen, ja kaikki kansa pysähtyi eikä enää ajanut takaa Israelia, eikä he jatkanee taistelua.

²⁹ Sitten Abner ja hänen miehensä matkustivat Arabahin kautta koko yön, ylittivät Jordanin, kävelivät koko aamun, ja saapuivat Mahanaimiin. ³⁰ Sitten Joab palasi Abnerin takaa-ajosta, ja kun hän oli koonnut kaikki kansan, yhdeksäntoista Daavidin palvelijaa puuttui, Asaelia lukuun ottamatta. ³¹ Mutta Daavidin palvelijat olivat lyöneet monia Benjaminista ja Abnerin miehistä, mikä johti kolmensadan kuudenkymmenen miehen kuolemaan. ³² Ja he nostivat Asaelin ja hautasivat hänet isänsä hautaan, joka oli Betlehemissä. Sitten Joab ja hänen miehensä matkustivat koko yön, kunnes päivä koitti Hebronissa.

3 Nyt sota Saulin huoneen ja Daavidin huoneen välillä oli pitkä; ja Daavid vahvistui yhä enemmän, mutta Saulin huone heikkeni yhä enemmän. ² Daavidille syntyi poikia Hebronissa: hänen esikoisensa oli Amnon, Ahinoamin, jisreeliläisen, synnyttämä; ³ ja hänen toinen poikansa, Kilab, Abigailin, karmelilaisen Nabalın lesken, synnyttämä; ja kolmas, Absalom, Maakan, Gesurin kuninkaan Talmain tyttären, poika; ⁴ ja neljäs, Adonia, Haggitin poika; ja viides, Sefatja, Abitalin poika; ⁵ ja kuudes, Jitream, Eglan, Daavidin vaimon, synnyttämä. Nämä lapset syntyivät Daavidille Hebronissa.

⁶ Saulin huoneen ja Daavidin huoneen välisen konfliktin aikana Abner sai vaikutusvaltaa Saulin huoneessa. ⁷ Saulilla oli sivuvaimo nimeltä Rispa, Ajan tytär; ja Isboset sanoi Abnerille, "Miksi olet ollut isäni sivuvaimon kanssa?" ⁸ Silloin Abner vihastui suuresti Isbosetin sanoista ja sanoi, "Olenko minä Juudan koiranpää? Tänään osoitan ystävällisyyttä isäsi Saulin huoneelle, hänen veljilleen ja ystävilleen, enkä ole luovuttanut sinua Daavidille; kuitenkin sinä syytät minua tänään väärinteosta naisen kanssa?" ⁹ Jumala tehköön niin Abnerille ja enemmänkin, jos en tee Daavidille, kuten Herra on hänelle vannonut: ¹⁰ siirtääkseni valtakunnan Saulin huoneelta, ja vahvistaakseni Daavidin valtaistuimen Israelin ja

2. Samuelin kirja

Juudan ylle, Danista Beersebaan saakka!" ¹¹ Eikä Isboset voinut enää vastata Abnerille sanallakaan, koska hän pelkäsi häntä.

¹² Sitten Abner lähetti sanansaattajia Daavidin luo, sanoen, "Kelle maa kuuluu? Tee liitto kanssani, ja katso, minun käteni on oleva kanssasi tuodakseni koko Israelin sinun puolellesi." ¹³ Niin Daavid sanoi, "Hyvä, minä teen liiton kanssasi. Mutta vaadin sinulta yhden asian: et saa nähdä kasvojani, ellet ensin tuo Mikalin, Saulin tytärtä, kun tulet tapaamaan minua."

¹⁴ Niin Daavid lähetti sanansaattajia Isbosetille, Saulin pojalle, sanoen, "Palauta vaimoni Mikal, jonka kihlasin itselleni sadalla filistealaisten esinahalla." ¹⁵ Niin Isboset lähetti ja otti hänet hänen mieheltään, Paltielilta, Laiksen pojalta. ¹⁶ Mutta hänen miehensä seurasi häntä itkien, seuraten häntä Bahurimiin saakka. Sitten Abner sanoi hänelle, "Mene, palaa." Niin hän palasi.

¹⁷ Abner puhui Israelin vanhimmille, sanoen, "Menneiden aikojen aikana te halusitte Daavidin olevan kuninkaanne. ¹⁸ Toimikaa nyt sen mukaan! Sillä Herra on puhunut Daavidista, sanoen, 'Palvelijani Daavidin käden kautta minä pelastan kansani Israelin filistealaisten ja kaikkien heidän vihollistensa käsistä.'" ¹⁹ Abner puhui myös Benjaminin kuullen; ja lisäksi Abner meni puhumaan Daavidille Hebroniin kaikesta, mikä oli hyvää Israelin ja koko Benjaminin huoneen silmissä. ²⁰ Sitten Abner ja kaksikymmentä miestä hänen kanssaan tulivat Daavidin luo Hebroniin. Ja Daavid valmisti pidot Abnerille ja miehille, jotka olivat hänen kanssaan. ²¹ Abner sanoi Daavidille, "Anna minun nousta ja mennä kokoamaan koko Israel herrani, kuninkaan, luo, jotta he tekisivät liiton kanssasi, ja että sinä voisit olla kuningas kaiken sen ylle, mitä sielusi haluaa." Niin Daavid lähetti Abnerin pois, ja hän meni rauhassa.

²² Ja katso, Daavidin palvelijat ja Joab tulivat ryöstöretkeltä ja toivat mukanaan paljon saalista; mutta Abner ei ollut Daavidin luona Hebronissa, sillä Daavid oli lähettänyt hänet pois, ja hän oli mennyt rauhassa. ²³ Kun Joab ja koko armeija, joka oli hänen kanssaan, saapuivat, he ilmoittivat Joabille, sanoen, "Abner, Nerin poika, tuli kuninkaan luo, ja hän on lähettänyt hänet pois, ja hän on mennyt rauhassa." ²⁴ Sitten Joab lähestyi kuningasta ja kysyi, "Mitä olet tehnyt? Abner tuli luoksesi. Miksi sitten lähetit hänet pois, ja hän on jo lähtenyt?" ²⁵ Sinä tunnet Abnerin,

Nerin pojan, että hän tuli pettämään sinua ja oppimaan liikkeistäsi ja tietämään kaiken, mitä teet."

²⁶ Kun Joab lähti Daavidin luota, hän lähetti sanansaattajia Abnerin perään, ja he toivat hänet takaisin Sirahin kaivolta; mutta Daavid ei tiennyt siitä.

²⁷ Kun Abner palasi Hebroniin, Joab otti hänet syrjään portin keskelle puhuakseen hänen kanssaan yksityisesti, ja siellä hän iski häntä vatsaan, joten hän kuoli Asahelin, hänen veljensä, veren vuoksi.

²⁸ Tämän jälkeen, kun Daavid kuuli siitä, hän sanoi, "Minä ja valtakuntani olemme viattomia Herran edessä ikuisesti Abnerin, Nerin pojan, verestä. ²⁹ Seuraamukset kohdatkoon Joabia ja koko hänen isänsä huonetta, eikä Joabin huoneesta puuttuko yhtäkään, jolla on vuoto, tai joka on spitaalinen, tai joka tarttuu värttinään, tai joka kaatuu miekkaan, tai jolla on leipää vailla." ³⁰ Näin Joab ja hänen veljensä Abisai olivat vastuussa Abnerin kuolemasta, koska hän oli tappanut heidän veljensä Asahelin taistelussa Gibeonissa.

³¹ Sitten Daavid käski Joabia ja kaikkia hänen kanssaan olevia ihmisiä, "Reväiskää vaatteenne ja pukeutukaa säkkikankaaseen, ja surkaa Abnerin edessä." Ja kuningas Daavid käveli parien takana. ³² He laskivat Abnerin lepoon Hebronissa; ja kuningas korotti äänensä ja itki Abnerin haudalla, ja kaikki ihmiset itkivät. ³³ Ja kuningas lauloi surulaulun Abnerille ja sanoi,

"Pitäisikö Abnerin kohdata loppunsa kuin hölmö?" ³⁴ Kätesi eivät olleet sidotut, Eivätkä jalkasi pronssikahleissa; Kuten kaatuu jumalattomien edessä, sinä olet kaatunut." Ja kaikki ihmiset itkivät jälleen hänen ylitseen.

³⁵ Sitten kaikki ihmiset tulivat tarjoamaan ruokaa Daavidille hänen ahdistuksessaan, mutta Daavid vannoi, sanoen, "Jumala tehköön niin minulle ja enemminkin, jos maistan leipää tai mitään muuta ennen kuin aurinko laskee."

³⁶ Kaikki ihmiset ottivat sen huomioon, ja se miellytti heitä, kuten kaikki, mitä kuningas teki, miellytti kaikkia ihmisiä. ³⁷ Niin kaikki ihmiset ja koko Israel ymmärsivät sinä päivänä että ei ollut kuninkaan tahto surmata Abneria, Nerin poikaa. ³⁸ Sitten kuningas sanoi palvelijoilleen, "Etkö tiedä, että johtaja ja suuri mies on kaatunut Israelissa tänä päivänä?" ³⁹ Ja minä olen heikko tänään, vaikka olen

2. Samuelin kirja

voideltu kuninkaaksi; ja nämä miehet, Serujan pojat, ovat liian ankaria minulle. Herra maksakoon pahantekijälle hänen pahuutensa mukaan."

4 Kun Saulin poika Isboset kuuli, että Abner oli kuollut Hebronissa, hänen rohkeutensa petti, ja koko Israel joutui hämmennyksiin. ² Ja Saulilla oli kaksi miestä, jotka olivat ryöstöjoukkojen päälliköitä; toisen nimi oli Baanah ja toisen nimi oli Reekab, Rimmonin, beerotilaisen, pojat, Benjaminin pojista (sillä Beerot luetaan myös Benjaminin osaksi, ³ ja beerotilaiset pakenivat Gittaimiin ja ovat asuneet siellä muukalaisina tähän päivään asti). ⁴ Mutta Jonatanilla, Saulin pojalla, oli poika, joka oli rampa molemmista jaloistaan. Hän oli viiden vuoden ikäinen, kun tieto Saulista ja Jonatanista tuli Jisreelistä, ja hänen hoitajansa otti hänet ja pakeni. Mutta kiirehtiessään pakenemaan hän putosi ja tuli ontuvaksi. Ja hänen nimensä oli Mefiboset.

⁵ Niin Rimmonin, beerotilaisen, pojat, Reekab ja Baanah, menivät ja tulivat Isbosetin taloon päivän kuumuudessa, kun hän makasi vuoteellaan keskipäivällä. ⁶ Ja he astuivat taloon ikään kuin hakemaan vehnää, ja he löivät häntä vatsaan; ja Reekab ja hänen veljensä Baanah pakenivat. ⁷ Kun he tulivat taloon, kun hän makasi vuoteellaan makuuhuoneessaan, he löivät ja tappoivat hänet ja katkaisivat hänen päänsä. Ja he ottivat hänen päänsä ja matkustivat Araban kautta koko yön. ⁸ Sitten he toivat Isbosetin pään Daavidille Hebronin, ja sanoivat kuninkaalle: "Katso, tässä on Isbosetin, Saulin pojan, pää, vihollisesi, joka tavoitteli henkeäsi; Herra on antanut herralleni kuninkaalle koston tänä päivänä Saulista ja hänen jälkeläisistään."

⁹ Mutta Daavid vastasi Reekabille ja hänen veljelleen Baanahille, Rimmonin, beerotilaisen, pojille, ja sanoi heille: "Niin totta kuin Herra elää, joka on lunastanut minun henkeni kaikesta häädästä, ¹⁰ kun joku ilmoitti minulle sanoen: 'Katso, Saul on kuollut', luullen tuovansa hyviä uutisia, minä tartuin häneen ja tapoin hänet Siklagissa—tämä oli palkka, jonka annoin hänelle hänen uutisistaan. ¹¹ Kuinka paljon enemmän, kun jumalattomat miehet ovat tappaneet vanhurskaan miehen hänen omassa talossaan vuoteellaan, en vaatisi nyt hänen vertaan teidän käsistänne ja poistaisi teidät maasta?" ¹² Sitten Daavidin käskystä nuoret miehet teloitivat heidät ja katkaisivat heidän kätensä ja jalkansa, ja asettivat ne näytteille Hebronin lammikon viereen. Kuitenkin he

ottivat Isbosetin pään ja laskivat sen lepoon Abnerin hautaan Hebronissa.

5 Sitten kaikki Israelin heimot kokoontuivat Daavidin luo Hebronin ja sanoivat: "Katso, me olemme sinun omaa sukuasi ja lihaasi. ² Jo aikaisemmin, kun Saul oli kuninkaana meidän yllämme, sinä johdit Israelia ja toit heidät takaisin. Ja Herra sanoi sinulle: 'Sinä olet kaitseva minun kansaani Israelia, ja sinä olet oleva Israelin hallitsija.'" ³ Niin kaikki Israelin vanhimmat tulivat kuninkaan luo Hebronin, ja kuningas Daavid teki liiton heidän kanssaan siellä Herran edessä; ja he voitelivat Daavidin Israelin kuninkaaksi. ⁴ Daavid oli kolmekymmentä vuotta vanha, kun hän alkoi hallita, ja hän hallitsi neljäkymmentä vuotta. ⁵ Hän hallitsi Hebronissa Juudaa seitsemän vuotta ja kuusi kuukautta, ja Jerusalemissa hän hallitsi kolmekymmentäkolme vuotta koko Israelia ja Juudaa.

⁶ Nyt kuningas ja hänen miehensä menivät Jerusalemiin jebusilaisia vastaan, maan asukkaita vastaan. Ja he sanoivat Daavidille: "Et pääse tänne sisään, vaan sokeat ja rammatt kääntävät sinut pois," ajatellen, "Daavid ei voi tulla tänne." ⁷ Kuitenkin Daavid valloitti Siionin linnoituksen, joka tunnetaan Daavidin kaupungina. ⁸ Ja Daavid sanoi sinä päivänä: "Joka hyökkää jebusilaisia vastaan, on iskevä vesitunnelin kautta päästäkseen rampojen ja sokeiden luo, jotka ovat Daavidin sielun halveksimia." Siksi he sanovat: "Sokeat ja rammatt eivät saa tulla taloon." ⁹ Niin Daavid asui linnoituksessa ja kutsui sitä Daavidin kaupungiksi. Ja hän rakensi ympärilleen Millosta sisäänpäin. ¹⁰ Ja Daavid tuli yhä suuremmaksi ja suuremmaksi, sillä Herra, sotajoukkojen Jumala, oli hänen kanssaan.

¹¹ Hiram, Tyron kuningas, lähetti sanansaattajia Daavidin luo setripuiden kanssa, sekä puuseppiä ja kivenhakkaajia; ja he rakensivat Daavidille talon. ¹² Ja Daavid ymmärsi, että Herra oli vahvistanut hänet Israelin kuninkaaksi, ja että Hän oli korottanut hänen valtakuntansa kansansa Israelin tähden. ¹³ Sillä välin Daavid otti lisää sivuvaimoja ja vaimoja Jerusalemistä, kun hän tuli Hebronista, ja hänelle syntyi lisää poikia ja tyttäriä. ¹⁴ Hänelle Jerusalemissa syntyneet lapset olivat: Sammu, Sobab, Naatan, Salomo, ¹⁵ Ibhar, ja Elisua, Nefeg, ja Jafia, ¹⁶ ja Elisama, Eliada, ja Elifelet.

2. Samuelin kirja

¹⁷ Kun filistealaiset kuulivat, että Daavid oli voideltu Israelin kuninkaaksi, kaikki filistealaiset lähtivät etsimään Daavidia. Ja Daavid kuuli siitä ja meni alas linnoitukseen. ¹⁸ Filistealaiset etenivät ja levittäytyivät Refaimin laaksoon. ¹⁹ Niin Daavid kysyi Herralta, sanoen, "Menisinkö filistealaisia vastaan? Annatko heidät minun käsiini?" Ja Herra vastasi Daavidille, "Mene, sillä minä annan varmasti filistealaiset sinun käsiisi." ²⁰ Niin Daavid meni Baal-Perasimiin ja voitti heidät siellä; ja hän julisti, "Herra on murtautunut vihollisteni läpi edessäni kuin vesien läpimurto." Siksi hän nimesi paikan Baal-Perasimiksi. ²¹ Filistealaiset jättivät sinne epäjumalansa, joten Daavid ja hänen miehensä veivät ne pois.

²² Filistealaiset tulivat jälleen ja levittäytyivät Refaimin laaksoon. ²³ Niin Daavid kysyi Herralta, ja Hän sanoi, "Älä mene suoraan ylös; kierrä heidän taakseen ja käy heidän kimppuunsa balsamipuiden edestä. ²⁴ Ja kun kuulet marssin äänen balsamipuiden latvoissa, toimi nopeasti, sillä Herra on mennyt sinun edelläsi lyömään filistealaisten armeijan." ²⁵ Sitten Daavid teki niin, juuri kuten Herra oli käskennyt häntä, ja hän löi ja voitti filistealaiset Gebasta aina Gezeriin asti.

6 Daavid kokosi jälleen kaikki Israelin valitut miehet, kolmekymmentä tuhatta. ² Ja Daavid nousi ja lähti kaiken kansan kanssa, joka oli hänen kanssaan, Baale-Juudaan, tuodakseen sieltä Jumalan arkin, jota kutsutaan nimellä, Herran Sebaotin nimellä, joka istuu kerubien päällä. ³ Ja he asettivat Jumalan arkin uudelle vaunulle, ja veivät sen Abinadabin talosta, joka oli kukkulalla; ja Ussa ja Ahjo, Abinadabin pojat, ohjasivat uutta vaunua. ⁴ Niin he kuljettivat Jumalan arkin Abinadabin talosta, joka oli kukkulalla, Ahjon kulkiessa arkin edellä. ⁵ Samaan aikaan Daavid ja koko Israelin heimo juhlivat Herran edessä erilaisilla katajapuusta tehdyillä soittimilla, sekä kanteleilla, harpuilla, tamburiineilla, kastanjeteilla ja symbaaleilla.

⁶ Mutta kun he saapuivat Nakonin puimatantereelle, Ussa ojensi kätensä Jumalan arkkia kohti ja tarttui siihen, sillä härät kompastuivat. ⁷ Ja Herran viha syntyi Ussaa vastaan, ja Jumala löi hänet siellä hänen epäkunnioituksensa tähden; ja hän kuoli siellä Jumalan arkin vieressä. ⁸ Silloin Daavid suuttui Herran vihanpurkauksesta Ussaa vastaan, ja sitä paikkaa on kutsuttu nimellä Peres-Ussa tähän päivään asti. ⁹ Daavid täytyi Herran pelolla sinä

päivänä; ja hän sanoi: "Kuinka Herran arkki voi tulla minun luokseni?" ¹⁰ Ja Daavid ei halunnut siirtää Herran arkkia itselleen Daavidin kaupunkiin; mutta Daavid vei sen syrjään Obed-Edomin, gattilaisen, taloon. ¹¹ Niin Herran arkki jäi Obed-Edomin, gattilaisen, taloon kolmeksi kuukaudeksi, ja Herra siunasi Obed-Edomia ja koko hänen talouttaan.

¹² Nyt kuningas Daavidille kerrottiin, sanoen, "Herra on siunannut Obed-Edomin taloa ja kaikkea, mitä hänellä on, Jumalan arkin tähden." Niin Daavid meni ja toi Jumalan arkin Obed-Edomin talosta Daavidin kaupunkiin ilolla. ¹³ Ja niin tapahtui, että kun ne, jotka kantoivat Herran arkkia, olivat kulkeet kuusi askelta, hän uhrasi härän ja lihavan vasikan. ¹⁴ Ja Daavid tanssi Herran edessä kaikella voimallaan, ja hänellä oli yllään pellavainen efodi. ¹⁵ Niin Daavid ja koko Israelin heimo toivat Herran arkin ylös iloitin huutaen ja pasuunan soidessa.

¹⁶ Sitten tapahtui, kun Herran arkki tuli Daavidin kaupunkiin, että Saulin tytär Mikal katsoi ikkunasta alas ja näki kuningas Daavidin hyppivän ja tanssivan Herran edessä; ja hän halveksi häntä sydämessään.

¹⁷ Niin he asettivat Herran arkin sille määrättyyn paikkaan teltassa, jonka Daavid oli sille pystyttänyt, ja Daavid uhrasi polttouhreja ja yhteyshereja Herran edessä. ¹⁸ Kun Daavid oli suorittanut polttouhrin ja yhteyshurit, hän siunasi kansan Herran Sebaotin nimessä. ¹⁹ Ja hän jakoi kaikelle kansalle, koko Israelin joukolle, sekä miehille että naisille, kukin sai leipäpäkun, lihakkappaleen ja rusinakakun. Sitten kaikki kansa lähti, kukin omaan kotiinsa.

²⁰ Mutta kun Daavid palasi siunaamaan omaa taloaan, Saulin tytär Mikal tuli Daavidia vastaan ja sanoi, "Kuinka Israelin kuningas onkaan tänään kunnostautunut! Hän paljasti itsensä tänään palvelijoidensa naisorjien silmissä, kuin yksi typeristä häpeämättömästi paljastaa itsensä!" ²¹ Mutta Daavid sanoi Mikalille, "Se tapahtui Herran edessä, joka valitsi minut isäsi ja koko hänen sukunsa yläpuolelle, asettaakseen minut Herran kansan, Israelin, hallitsijaksi; siksi minä juhlin Herran edessä!" ²² Ja minä saatan alentaa itseni vielä enemmän kuin tämä, ja olla nöyrä omista silmissäni; mutta niiden naisorjien kanssa, joista puhuit, heidän kanssaan minä saan kunniaa." ²³ Ja Mikal, Saulin tytär, pysyi lapsettomana koko elämänsä ajan.

2. Samuelin kirja

7 Kun kuningas oli asettunut taloonsa, ja Herra oli antanut hänelle rauhan kaikista hänen vihollisistaan joka puolella, ² kuningas sanoi profeetta Naatanille: "Katso, minä asun setripuusta tehdyssä talossa, mutta Jumalan arkki asuu telttakankaiden sisällä." ³ Naatan sanoi kuninkaalle: "Mene ja tee kaikki, mitä sydämessäsi on, sillä Herra on kanssasi."

⁴ Kuitenkin sinä yönä tuli Herran sana Naatanille sanoen: ⁵ "Mene ja sano palvelijalleni Daavidille: 'Näin sanoo Herra: Oletko sinä se, joka rakentaa minulle talon asuaksesi?' ⁶ Sillä en ole asunut talossa siitä päivästä lähtien, kun toin Israelin lapset Egyptistä, tähän päivään asti; vaan olen kulkenut teltassa, joka on asuinsija. ⁷ Missä ikinä olen kulkenut kaikkien Israelin lasten kanssa, olenko koskaan puhunut sanankaan jollekin Israelin heimoista, joille käskin paimentaa kansaani Israelia, sanoen: 'Miksi ette ole rakentaneet minulle setripuusta taloa?'"

⁸ Sano siis palvelijalleni Daavidille: 'Näin sanoo Herra Sebaot: Minä otin sinut laitumelta, lampaiden paimentamisen parista, olemaan hallitsijana kansani Israelin yli. ⁹ Ja minä olen ollut kanssasi, minne ikinä olet mennyt, ja olen hävittänyt kaikki vihollisesi edestäsi; ja minä teen sinun nimesi suureksi, kuin niiden suurten miesten nimet, jotka ovat maan päällä. ¹⁰ Ja minä asetan paikan kansalleni Israelille ja istutan heidät, että he saisivat asua omassa paikassaan eivätkä enää joutuisi häiriityksi, eivätkä vääryyttä tekivät enää vaivaisi heitä kuten ennen, ¹¹ siitä ajasta lähtien, kun asetin tuomarit kansani Israelin yli; ja minä annan sinulle rauhan kaikista vihollisistasi. Herra myös ilmoittaa sinulle, että hän rakentaa sinulle talon. ¹² Kun päiväsi ovat päättyneet ja lepäävät esi-isiesi kanssa, minä nostan jälkeläisesi sinun jälkeesi, joka on lähtöisin sinusta, ja minä vahvistan hänen valtakuntansa. ¹³ Hän rakentaa talon minun nimelleni, ja minä vahvistan hänen valtakuntansa valtaistuimen ikuisiksi ajoiksi. ¹⁴ Minä olen oleva hänelle isä, ja hän on oleva minulle poika; kun hän tekee väärin, minä kuritan häntä ihmisten vitsalla ja ihmisten lasten lyönneillä, ¹⁵ mutta minun suosiotani en ota häneltä pois, kuten otin sen pois Saulilta, jonka poistin sinun edestäsi. ¹⁶ Sinun talosi ja valtakuntasi ovat pysyvä edessäni ikuisesti; sinun valtaistuimesi on oleva vahvistettu ikuisiksi ajoiksi."

¹⁷ Naatan kertoi Daavidille kaikki nämä sanat ja tämän näyn.

¹⁸ Silloin kuningas Daavid meni sisään ja istuutui Herran eteen ja sanoi: "Kuka minä olen, Herra Jumala, ja mikä on minun sukuni, että olet tuonut minut näin pitkälle?" ¹⁹ Kuitenkin tämä oli pieni asia sinun silmissäsi, Herra Jumala, sillä olet puhunut myös palvelijasi suvusta kaukaisessa tulevaisuudessa. Ja tämä on ihmiskunnan tapa, Herra Jumala. ²⁰ Mitä enemmän Daavid voi sanoa sinulle? Sillä sinä tunnet palvelijasi, Herra Jumala! ²¹ Lupauksesi tähden ja oman sydämesi mukaan, olet tehnyt kaiken tämän suuruuden, antaaksesi palvelijasi ymmärtää. ²² Siksi sinä olet suuri, Herra Jumala; sillä ei ole ketään sinun kaltaistasi, eikä ole muuta Jumalaa kuin sinä, kaiken sen mukaan, mitä olemme kuulleet korvillamme. ²³ Ja kuka on sinun kansasi, Israel, ainoa kansa maan päällä, jonka Jumala meni lunastamaan itselleen kansaksi, ja tekemään itselleen nimen, ja tekemään suuren teon sinulle—pelottavia tekoja sinun maallesi, kansasi tähden, jonka olet lunastanut itsellesi Egyptistä, muista kansoista ja heidän jumalistaan? ²⁴ Sillä sinä olet asettanut kansasi Israelin omaksi kansaksesi ikuisesti, ja sinä, Herra, olet tullut heidän Jumalakseen.

²⁵ Nyt Herra Jumala, sana, jonka olet puhunut palvelijastasi ja hänen suvustaan, vahvista se ikuisesti, ja tee juuri niin kuin olet puhunut, ²⁶ jotta sinun nimesi olisi suuri ikuisesti, julistamalla, 'Herra Sebaot on Jumala Israelin yli'; ja palvelijasi Daavidin suku olkoon vahvistettu sinun edessäsi. ²⁷ Sillä sinä, Herra Sebaot, Israelin Jumala, olet ilmoittanut palvelijallesi, sanoen: 'Minä rakennan sinulle talon'; siksi palvelijasi on löytänyt rohkeuden rukoilla tätä rukousta sinulle. ²⁸ Nyt siis, Herra Jumala, sinä olet Jumala, ja sinun sanasi ovat totuus, ja sinä olet luvannut tämän hyvän asian palvelijallesi. ²⁹ Ja nyt, olkoon sinun mielesi mukaista siunata palvelijasi sukua, jotta se kestäisi ikuisesti sinun edessäsi. Sillä sinä, Herra Jumala, olet puhunut; ja sinun siunauksellasi palvelijasi suku olkoon siunattu ikuisiksi ajoiksi."

8 Näiden tapahtumien jälkeen Daavid voitti filistealaiset ja alisti heidät; ja Daavid otti pääkaupungin hallintaansa filistealaisten käsistä. ² Ja hän voitti Mooabin ja mittasi heidät köydellä, pakottaen heidät makaamaan maahan; hän

2. Samuelin kirja

mittasi kaksi köyttä surmattaviksi ja yhden täyden köyden jätettäväksi eloon. Niin moabilaiset tulivat Daavidin palvelijoiksi ja toivat veroa. ³ Daavid voitti myös Hadadeserin, Rehobin pojan, Soban kuninkaan, kun tämä oli menossa palauttamaan valtaansa Eufrat-joella. ⁴ Daavid otti häneltä seitsemäntoista sataa ratsumiestä ja kaksikymmentä tuhatta jalkamiestä; ja Daavid katkaisi kaikilta sotavaunuhevosilta jänteet, mutta jätti niistä sata vaunuja varten. ⁵ Kun Damaskoksen aramealaiset tulivat auttamaan Hadadeseria, Soban kuningasta, Daavid surmasi kaksikymmentäkaksi tuhatta aramealaista miestä. ⁶ Sitten Daavid asetti varuskuntia Damaskoksen aramealaisten keskuuteen, ja aramealaiset tulivat Daavidin palvelijoiksi ja toivat veroa. Ja Herra auttoi Daavidia kaikkialla, minne hän meni. ⁷ Daavid otti kultaiset kilvet, joita Hadadeserin palvelijat kantoivat, ja toi ne Jerusalemiin. ⁸ Betahista ja Berotaiista, Hadadeserin kaupungeista, kuningas Daavid hankki erittäin suuren määrän pronssia.

⁹ Kun Hamatin kuningas Toi kuuli, että Daavid oli voittanut koko Hadadeserin armeijan, ¹⁰ Toi lähetti poikansa Joramin kuningas Daavidin luo tervehtimään ja siunaamaan häntä, koska hän oli taistellut Hadadeseria vastaan ja voittanut hänet (sillä Hadadeser oli ollut sodassa Toita vastaan); ja Joram toi mukanaan hopea-, kulta- ja pronssiesineitä. ¹¹ Kuningas Daavid pyhitti nämä Herralle, yhdessä hopean ja kullan kanssa, jonka hän oli erottanut kaikista kansoista, jotka hän oli alistanut: ¹² Aramista, Mooabista, ammonilaisista, filistealaisista, Amalekista, ja Hadadeserin, Rehobin pojan, Soban kuninkaan ryöstösaaliista. ¹³ Näin Daavid teki itselleen nimen, kun hän palasi voitettuaan kahdeksantoista tuhatta aramealaista Suolalaaksossa. ¹⁴ Hän asetti varuskuntia Edomiin; koko Edomiin hän asetti varuskuntia, ja kaikki edomilaiset tulivat Daavidin palvelijoiksi. Ja Herra auttoi Daavidia kaikkialla, minne hän meni.

¹⁵ Daavid hallitsi koko Israelia; ja hän toteutti oikeutta ja vanhurskautta kaikelle kansalleen. ¹⁶ Joab, Serujan poika, oli armeijan päällikkönä, ja Joosafat, Ahiludin poika, oli kirjuri. ¹⁷ Sadok, Ahitubin poika, ja Ahimelek, Abjatarin poika, palvelivat pappeina, ja Seraja oli kirjanpitäjä. ¹⁸ Benaja, Jojadan poika, oli kerettiläisten ja pelettiläisten päällikkönä, ja Daavidin pojat olivat ylimmäisiä virkamiehiä.

9 Sitten Daavid sanoi: "Onko Saulin suvusta vielä ketään jäljellä, jolle voisin osoittaa laupeutta Jonatanin tähden?" ² Saulin perheestä oli palvelija nimeltä Siba, joka tuotiin Daavidin eteen. Kuningas kysyi häneltä: "Oletko sinä Siba?" Ja hän vastasi: "Minä olen palvelijasi." ³ Sitten kuningas sanoi: "Eikö Saulin suvusta ole enää ketään jäljellä, jolle voisin osoittaa Jumalan laupeutta?" Ja Siba sanoi kuninkaalle: "Vielä on Jonatanin poika, joka on rampa molemmista jaloistaan." ⁴ Kuningas kysyi: "Missä hän on?" Ja Siba vastasi kuninkaalle: "Hän on Makirin, Ammielin pojan, talossa Lo-debarissa." ⁵ Sitten kuningas Daavid lähetti sanansaattajat ja toi hänet Makirin, Ammielin pojan, talosta Lo-debarista. ⁶ Mefiboset, Jonatanin poika ja Saulin pojanpoika, tuli Daavidin luo ja kumartui maahan, heittäytyen kasvoilleen. Ja Daavid sanoi: "Mefiboset!" Ja hän vastasi: "Tässä on palvelijasi!" ⁷ Daavid sanoi hänelle: "Älä pelkää, sillä minä osoitan sinulle varmasti laupeutta isäsi Jonatanin tähden, ja minä palautan sinulle kaiken maasi, joka kuului isoisällesi Saulille; ja sinä itse saat syödä pöydässäni säännöllisesti." ⁸ Ja hän heittäytyi kasvoilleen ja sanoi: "Mikä on palvelijasi, että sinä huomioit kuolleen koiran kaltaisen minut?"

⁹ Kuningas kutsui sitten Siban, Saulin palvelijan, ja sanoi hänelle: "Olen antanut herrasi pojanpojalle kaiken, mikä kuului Saulille ja hänen perheelleen." ¹⁰ Sinä, poikasi ja palvelijasi viljelette maata hänen puolestaan, ja korjaatte sadon jotta herrasi pojanpojalla olisi ruokaa; kuitenkin Mefiboset, herrasi pojanpoika, syö pöydässäni säännöllisesti." Siballa oli viisitoista poikaa ja kaksikymmentä palvelijaa. ¹¹ Sitten Siba sanoi kuninkaalle: "Kaiken sen mukaan, mitä herrani kuningas käskee palvelijansa tehdä, niin palvelijasi tekee." Niin Mefiboset söi Daavidin pöydässä, kuin yksi kuninkaan pojista. ¹² Mefibosetilla oli nuori poika nimeltä Mika. Ja kaikki, jotka asuivat Siban talossa, olivat Mefibosetin palvelijoita. ¹³ Niin Mefiboset asui Jerusalemissa, koska hän söi kuninkaan pöydässä säännöllisesti. Ja hän oli rampa molemmista jaloistaan.

10 Tämän jälkeen tapahtui, että Ammonilaisten kuningas kuoli, ja hänen poikansa Hanun tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. ² Silloin Daavid sanoi: "Minä osoitan ystävällisyyttä Hanunille, Nahaksen pojalle, niin kuin hänen isänsä osoitti ystävällisyyttä minulle." Niinpä Daavid lähetti

2. Samuelin kirja

palvelijansa lohduttamaan häntä hänen isänsä tähden. Mutta kun Daavidin palvelijat tulivat Ammonilaisten maahan, ³ Ammonilaisten päämiehet sanoivat herralleen Hanunille: "Luuleeko Daavid kunnoittavansa isääsi, koska hän on lähettänyt lohduttajia luoksesi? Eikö Daavid ole lähettänyt palvelijoitaan luoksesi tutkiakseen kaupunkia, vakoillakseen sitä ja kukistaakseen sen?" ⁴ Niin Hanun otti kiinni Daavidin palvelijat, ajoi heiltä puolet parrasta, leikkasi heidän vaatteensa vyötäröltä ja lähetti heidät pois. ⁵ Kun Daavidille kerrottiin tästä, hän lähetti sanansaattajia heitä vastaan, sillä miehet olivat syvästi nöyryytettyjä. Ja kuningas sanoi: "Jääkää Jerikoon, kunnes partanne kasvaa takaisin, ja palatkaa sitten."

⁶ Kun Ammonilaiset näkivät, että he olivat tulleet Daavidille vastenmielisiksi, Ammonilaiset lähettivät ja palkkasivat Aramealaisia Bet-Rehobista ja Aramealaisia Sobalta, kaksikymmentä tuhatta jalkamiestä, ja Maakan kuninkaan tuhannen miehen kanssa, ja Tobin miehiä kaksitoista tuhatta miestä. ⁷ Kun Daavid kuuli tästä, hän lähetti Joabin ja koko armeijan, urheat soturit. ⁸ Ammonilaiset tulivat ulos ja asettuivat taisteluun kaupungin portilla, kun taas Soban ja Rehobin Aramealaiset sekä Tobin ja Maakan miehet olivat erikseen kentällä. ⁹ Kun Joab näki, että taistelu oli asetettu häntä vastaan edestä ja takaa, hän valitsi Israelin parhaat miehet ja asetti heidät Aramealaisia vastaan. ¹⁰ Sitten hän asetti loput väestä veljensä Abisain komennettavaksi, ja heidät asetettiin Ammonilaisia vastaan. ¹¹ Ja hän sanoi: "Jos Aramealaiset ovat liian vahvoja minulle, niin sinä tulet auttamaan minua; mutta jos Ammonilaiset ovat liian vahvoja sinulle, niin minä tulen auttamaan sinua. ¹² Ole vahva, ja osoittakaamme rohkeutta kansamme ja Jumalamme kaupunkien puolesta; ja Herra tehköön, mikä on hyvää Hänen silmissään." ¹³ Niin Joab ja hänen kanssaan olleet ihmiset etenivät taisteluun Aramealaisia vastaan, ja he pakenivat hänen edestään. ¹⁴ Kun Ammonilaiset näkivät, että Aramealaiset olivat paenneet, hekin pakenivat Abisain edestä ja menivät kaupunkiin. Sitten Joab palasi taistelemasta Ammonilaisia vastaan ja tuli Jerusalemiin.

¹⁵ Kun Aramealaiset näkivät, että heidät oli lyöty Israelin toimesta, he kokoontuivat uudelleen. ¹⁶ Ja Hadadeser lähetti sanan ja toi esiin Aramealaisia,

jotka olivat Eufrat-joen takana, ja he tulivat Helamiin; ja Sobak, Hadadeserin armeijan komentaja, johti heitä. ¹⁷ Kun Daavidille kerrottiin tästä, hän kokosi koko Israelin, ylitti Jordanin ja tuli Helamiin. Ja Aramealaiset asettuivat Daavidia vastaan ja taistelivat häntä vastaan. ¹⁸ Mutta Aramealaiset pakenivat Israelin edestä, ja Daavid tappoi seitsemänsataa Aramealaisten vaunumiestä ja neljäkymmentä tuhatta ratsumiestä, ja löi maahan Sobakin, heidän armeijansa komentajan, ja hän kuoli siellä. ¹⁹ Kun kaikki Hadadeserin palvelijoina olleet kuninkaat näkivät, että heidät oli lyöty Israelin toimesta, he tekivät rauhan Israelin kanssa ja palvelivat heitä. Niin Aramealaiset pelkäsivät auttaa Ammonilaisia enää.

11 Keväällä, kuningasten sotaanlähdön aikaan, lähetti Daavid Joabin ja palvelijansa hänen kanssaan, ja koko Israelin, ja he hävittivät ammonilaisten lapset ja piirittivät Rabban. Mutta Daavid jäi Jerusalemiin. ² Eräänä iltana Daavid nousi vuoteeltaan ja käveli kuninkaan talon katolla. Sieltä hän näki naisen kylpevän, ja hän oli hyvin kaunis. ³ Daavid lähetti palvelijoita tiedustelemaan naista. Ja joku sanoi: "Eikö tämä ole Batseba, Eliamin tytär, heettiläisen Uurian vaimo?" ⁴ Sitten Daavid lähetti sanansaattajat hakemaan hänet, ja kun hän tuli hänen luokseen, hän makasi hänen kanssaan —hän oli juuri puhdistautunut saastaisuudestaan— sitten hän palasi kotiinsa. ⁵ Ja nainen tuli raskaaksi; niin hän lähetti sanan Daavidille ja sanoi: "Minä olen raskaana."

⁶ Daavid lähetti sitten viestin Joabille sanoen: "Lähetä heettiläinen Uuria luokseni." Niin Joab lähetti Uurian Daavidin luo. ⁷ Kun Uuria tuli hänen luokseen, Daavid kysyi Joabin vointia ja kansan vointia ja sodan tilaa. ⁸ Daavid sanoi Uurialle: "Mene alas kotiisi ja virkistäydy." Niin Uuria lähti kuninkaan talosta, ja kuninkaan lahja seurasi häntä. ⁹ Kuitenkin Uuria nukkui kuninkaan talon sisäankäynnin luona kaikkien herransa palvelijoiden kanssa, eikä mennyt alas kotiinsa. ¹⁰ Kun Daavidille kerrottiin, että "Uuria ei mennyt alas kotiinsa," Daavid sanoi Uurialle: "Etkö ole tullut matkalta? Miksi et mennyt alas kotiisi?" ¹¹ Ja Uuria sanoi Daavidille: "Arkki ja Israel ja Juuda asuvat tilapäisissä majoissa, ja herrani Joab ja herrani palvelijat leiriytyvät avoimella kentällä. Menisinkö minä sitten kotiini syömään ja juumaan ja makaamaan vaimoni kanssa? Sinun elämäsi ja

2. Samuelin kirja

sielusi kautta, en tee tätä." ¹² Sitten Daavid sanoi Uurialle: "Jää tänne tänäänkin, ja huomenna lähetän sinut takaisin." Niin Uuria jäi Jerusalemiin sinä päivänä ja seuraavana. ¹³ Nyt Daavid kutsui hänet, ja hän söi ja joi hänen edessään, ja hän juovutti hänet. Illalla hän meni ulos makaamaan vuoteelleen herransa palvelijoiden kanssa, mutta ei mennyt alas kotiinsa.

¹⁴ Aamulla Daavid antoi kirjeen Joabille, joka lähetti sen Uurian mukana. ¹⁵ Hän oli kirjoittanut kirjeeseen: "Asettakaa Uuria taistelun eturintamaan, ja vetäytykää sitten hänen luotaan, jotta hänet lyötäisiin ja kuoli." ¹⁶ Niin tapahtui, kun Joab valvoi kaupunkia, hän määräsi Uurian paikkaan, jossa hän tiesi olevan urheita miehiä. ¹⁷ Kaupungin miehet lähtivät ulos ja taistelivat Joabia vastaan, ja muutamia Daavidin palvelijoista kaatui; myös heettiläinen Uuria kuoli. ¹⁸ Sitten Joab lähetti sanan ja raportoi Daavidille kaikki sodan tapahtumat. ¹⁹ Hän käski sanansaattajaa sanoen: "Kun olet lopettanut kaikkien sodan tapahtumien raportoinnin kuninkaalle, ²⁰ ja jos kuninkaan viha nousee ja hän sanoo sinulle: 'Miksi lähestyitte kaupunkia niin läheltä taistellaksenne?' Etkö tiennyt, että he ampuvat muurilta?" ²¹ Kuka löi Jerubbesetin pojan Abimelekin? Eikö nainen heittänyt yläkivimyllynkiveä hänen päälleen muurilta niin, että hän kuoli Tebeksessä? Miksi menitte niin lähelle muuria? — sitten sinun tulee sanoa: 'Myös palvelijasi heettiläinen Uuria on kuollut.'"

²² Niin sanansaattaja lähti ja tuli ja kertoi Daavidille kaiken, mitä Joab oli lähettänyt häntä raportoimaan.

²³ Ja sanansaattaja sanoi Daavidille: "Miehet saivat yllötyksen meistä ja tulivat luoksemme kentällä, mutta ajoimme heidät takaisin portin sisääkäynnille." ²⁴ Sitten jousimiehet ampuivat palvelijoitasi muurilta; muutamia kuninkaan palvelijoista kuoli, ja myös palvelijasi heettiläinen Uuria kuoli." ²⁵ Sitten Daavid sanoi sanansaattajalle: "Tämä on se, mitä sinun tulee sanoa Joabille: 'Älä anna tämän asian pahoittaa mieltäsi, sillä miekka syö yhden yhtä hyvin kuin toisenkin; vahvista taistelusi kaupunkia vastaan ja kukista se'; ja rohkaise häntä."

²⁶ Kun Uurian vaimo kuuli, että hänen miehensä Uuria oli kuollut, hän suri miestänsä. ²⁷ Kun suruaika oli ohi, Daavid lähetti palvelijoita ja toi hänet taloonsa, ja hänestä tuli hänen vaimonsa; sitten hän

synnytti hänelle pojan. Mutta se, mitä Daavid oli tehnyt, oli pahaa Herran silmissä.

12 Silloin Herra lähetti Naatanin Daavidin luo. Ja hän tuli hänen luokseen ja sanoi, "Eräässä kaupungissa oli kaksi miestä, toinen rikas ja toinen köyhä. ² Rikkaalla miehellä oli paljon lampaita ja karjaa. ³ Mutta köyhällä miehellä ei ollut mitään muuta kuin yksi pieni uuhikaritsa, jonka hän oli ostanut ja kasvattanut; ja se kasvoi yhdessä hänen ja hänen lastensa kanssa. Se söi hänen ruoanmurujaan, joi hänen maljastaan ja makasi hänen sylissään, ja oli kuin tytär hänelle. ⁴ Nyt rikkaalle miehelle tuli vieras, ja hän ei voinut tuoda itseään ottamaan mitään eläintä omasta laumastaan tai karjastaan valmistaakseen sitä matkustajalle, joka oli tullut hänen luokseen; joten hän otti köyhän miehen uuhikaritsan ja valmisti sen miehelle, joka oli tullut hänen luokseen." ⁵ Silloin Daavid vihastui suuresti tuohon mieheen ja sanoi Naatanille, "Niin totta kuin Herra elää, mies, joka on tehnyt tämän, ansaitsee kuolla!" ⁶ Hänen on korvattava karitsa nelinkertaisesti, koska hän teki tämän eikä tuntenut sääliä." ⁷ Naatan sanoi sitten Daavidille, "Sinä olet se mies! Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: 'Minä olen voidellut sinut Israelin kuninkaaksi, ja minä pelastin sinut Saulin käsistä.' ⁸ Minä annoin sinulle herrasi talon ja hänen vaimonsa, ja minä annoin sinulle Israelin ja Juudan talon; ja jos se ei olisi riittänyt, olisin lisännyt sinulle monia muita siunauksia! ⁹ Miksi olet halveksinut Herran sanaa tekemällä pahaa Hänen silmissään? Sinä olet lyönyt heettiläisen Uurian miekalla, ottanut hänen vaimonsa omaksesi, ja olet tappanut hänet ammonilaisten miekalla. ¹⁰ Nyt siis, miekka ei koskaan poistu sinun talostasi, koska olet halveksinut minua ja ottanut heettiläisen Uurian vaimon omaksesi.' ¹¹ Näin sanoo Herra: 'Katso, minä tuon onnettomuuden sinun omasta perheestäsi; minä otan vaimosi sinun silmiesi edessä ja annan heidät lähimmäisesellesi, ja hän makaa vaimojesi kanssa keskellä päivää.' ¹² Sinä teit sen salassa, mutta minä teen tämän asian koko Israelin edessä ja avoimesti.'

¹³ Silloin Daavid sanoi Naatanille, "Olen tehnyt syntiä Herraa vastaan." Ja Naatan sanoi Daavidille, "Herra on myös antanut sinun syntisi anteeksi; et kuole." ¹⁴ Kuitenkin, koska tällä teolla olet osoittanut suurta halveksuntaa Herraa kohtaan, lapsi, joka sinulle syntyy, kuolee varmasti." ¹⁵ Sitten Naatan meni

2. Samuelin kirja

kotiinsa. Herra iski lasta, jonka Uurian leski oli synnyttänyt Daavidille, niin että hän sairastui vakavasti. ¹⁶ Daavid rukoili Jumalaa lapsen puolesta; ja Daavid paastosi ja meni ja makasi maassa koko yön. ¹⁷ Hänen talonsa vanhimmat seisoivat hänen vieressään auttaakseen häntä nousemaan maasta, mutta hän ei halunnut eikä syönyt heidän kanssaan. ¹⁸ Sitten tapahtui seitsemäntenä päivänä, että lapsi kuoli. Mutta Daavidin palvelijat pelkäsivät kertoa hänelle, että lapsi oli kuollut, sillä he sanoivat, "Katso, kun lapsi oli vielä elossa, puhuimme hänelle eikä hän kuunnellut meitä; kuinka voimme kertoa hänelle, että lapsi on kuollut, koska hän saattaa vahingoittaa itseään?" ¹⁹ Mutta kun Daavid näki palvelijoidensa kuiskivan keskenään, hän ymmärsi, että lapsi oli kuollut; joten Daavid sanoi palvelijoilleen, "Onko lapsi kuollut?" Ja he sanoivat, "Hän on kuollut." ²⁰ Niin Daavid nousi maasta, peseytyi, voiteli itsensä ja vaihtoi vaatteensa; ja hän meni Herran huoneeseen ja kumarsi. Sitten hän meni omaan taloonsa, ja kun hän pyysi, he tarjosivat hänelle ruokaa ja hän söi. ²¹ Sitten hänen palvelijansa sanoivat hänelle, "Mitä olet tehnyt? Kun lapsi oli elossa, paastosit ja itkit; mutta kun lapsi kuoli, nousit ja söit." ²² Hän sanoi, "Kun lapsi oli vielä elossa, paastosin ja itkin; sillä ajattelin, 'Kuka tietää, ehkä Herra on armollinen minulle, ja lapsi saa elää.'" ²³ Mutta nyt kun hän on kuollut, miksi paastoaisin? Voinko tuoda hänet takaisin? Minä menen hänen luokseen, mutta hän ei palaa minun luokseni."

²⁴ Sitten Daavid lohdutti vaimoaan Batsebaa, ja meni hänen luokseen ja makasi hänen kanssaan; hän synnytti pojan, jonka hän nimesi Salomoksi. Nyt Herra rakasti häntä, ²⁵ ja Hän lähetti sanan Naatan profeetan kautta, ja hän nimesi hänet Jedidjaksi, Herran tähden.

²⁶ Siihen aikaan Joab kävi taistelua ammonilaisten Rabbaa vastaan ja valtasi kuninkaallisen kaupungin. ²⁷ Sitten Joab lähetti sanansaattajia Daavidin luo ja sanoi, "Olen taistellut Rabbaa vastaan ja olen jopa vallannut vesikaupungin." ²⁸ Kokoa nyt loput kansasta, leiriäyde kaupungin ympärille ja valtaa se, muuten minä valtaan kaupungin itse, ja se nimitetään minun mukaani." ²⁹ Niin Daavid kokosi koko kansan ja meni Rabbaa vastaan, taisteli kaupunkia vastaan ja valtasi sen. ³⁰ Sitten hän otti heidän kuninkaansa kruunun hänen päästään; ja sen paino oli talentti kultaa, ja siinä oli kallisarvoinen kivi, ja se asetettiin Daavidin

päähän. Ja hän toi kaupungista suuret määrät saalista. ³¹ Hän toi myös ulos kaupungin asukkaat, ja pani heidät työskentelemään sahoilla, terävillä rautatyökaluilla ja kirveillä, ja lähetti heidät tiilitehtaisiin. Ja hän teki samoin kaikille ammonilaisten kaupungeille. Sitten Daavid ja koko kansa palasivat Jerusalemiin.

13 Tämän jälkeen tapahtui, että Daavidin pojalla Absalomilla oli kaunis sisar, jonka nimi oli Tamar, ja Daavidin poika Amnon rakasti häntä. ² Amnon oli niin turhautunut sisarensa Tamaran takia, että hän teki itsensä sairaaksi, sillä hän oli neitsyt, ja Ammonista tuntui vaikealta tehdä hänelle mitään. ³ Ammonilla oli ystävä nimeltä Jonadab, Daavidin veljen Shimean poika; ja Jonadab tunnettiin viekkaudesta. ⁴ Hän sanoi hänelle: "Miksi sinä, kuninkaan poika, olet niin masentunut aamu aamun jälkeen? Etkö kerro minulle?" Silloin Amnon sanoi hänelle: "Olen rakastunut Tamarin, veljeni Absalomin sisareen." ⁵ Jonadab sanoi hänelle: "Mene makuulle vuoteellesi ja teeskentele olevasi sairas, ja kun isäsi tulee katsomaan sinua, sano hänelle: 'Anna sisareni Tamaran tulla ja antaa minulle ruokaa syötäväksi, ja anna hänen valmistaa ruoka minun nähteni, jotta voisin nähdä sen ja syödä hänen kädestään.'" ⁶ Niin Amnon meni makuulle ja teeskenteli olevansa sairas, ja kun kuningas tuli katsomaan häntä, Amnon sanoi kuninkaalle: "Anna sisareni Tamarin tulla ja tehdä pari kakkua minun nähteni, jotta voisin syödä hänen kädestään." ⁷ Sitten Daavid lähetti sanan Tamaran taloon sanoen: "Mene nyt veljesi Amnonin taloon ja valmista ruokaa hänelle." ⁸ Niin Tamar meni veljensä Amnonin taloon, missä hän makasi. Hän otti taikinaa, vaivasi sen, teki kakkua hänen läsnäollessaan ja paistoi ne. ⁹ Sitten hän otti pannun ja jakoi ne hänen eteensä, mutta hän kieltäytyi syömästä. Ja Amnon sanoi: "Käsketään kaikkien mennä pois luotani." Niin kaikki lähtivät hänen luotaan. ¹⁰ Sitten Amnon sanoi Tamarille: "Tuo ruoka makuuhuoneeseen, jotta voisin syödä sinun kädestäsi." Niin Tamar otti kakut, jotka hän oli tehnyt, ja toi ne makuuhuoneeseen veljelleen Amnonille. ¹¹ Kun hän toi ne hänelle syötäväksi, hän tarttui häneen ja sanoi hänelle: "Tule, makaa kanssani, sisareni." ¹² Mutta hän vastasi hänelle: "Ei, veljeni! Älä häpäise minua, sillä sellaista ei tehdä Israelissa; älä tee tätä häpeällistä syntiä! ¹³ Entä minä, minne voisin kantaa häpeäni? Ja entä sinä, sinusta tulee kuin yksi Israelin hulluista. Puhu nyt kuninkaalle, sillä hän ei kieltäydy

2. Samuelin kirja

sinulta.”¹⁴ Kuitenkaan hän ei kuunnellut häntä; koska hän oli häntä vahvempi, hän voitti hänet ja makasi hänen kanssaan.¹⁵ Sitten Amnon vihasi häntä suurella vihallä; sillä viha, jolla hän vihasi häntä, oli suurempi kuin rakkaus, jolla hän oli rakastanut häntä. Niin Amnon sanoi hänelle: "Nouse, mene pois!"¹⁶ Mutta hän sanoi hänelle: "Ei, sillä tämä vääryys, että lähetät minut pois, on vielä suurempi kuin mitä olet jo tehnyt minulle!" Kuitenkaan hän ei kuunnellut häntä.¹⁷ Sitten hän kutsui nuoren miehensä, joka palveli häntä, ja sanoi: "Nyt vie tämä nainen pois luotani ja lukitse ovi hänen jälkeensä!"¹⁸ Nyt hänellä oli yllään pitkähihainen vaate, sillä näin kuninkaan neitsyet tyttäret pukeutuivat aiemmin. Niin hänen palvelijansa vei hänet ulos ja lukitsi oven hänen jälkeensä.¹⁹ Sitten Tamar pani tuhkaa päähänsä ja repi pitkähihainen vaatteensa, joka oli hänen yllään, ja hän pani kätensä päähänsä ja meni pois, itkien ääneen mennessään.²⁰ Ja hänen veljensä Absalom sanoi hänelle: "Onko Amnon, veljesi, ollut kanssasi? Mutta nyt, ole hiljaa, sisareni; hän on veljesi. Älä ota tätä asiaa sydämeesi." Niin Tamar jäi asumaan veljensä Absalomin taloon, surullisena.

²¹ Kun kuningas Daavid kuuli kaikista näistä asioista, hän täytyi vihasta.²² Absalom ei puhunut Amnonille hyvää eikä pahaa; sillä Absalom kantoi vihaa Amnonia kohtaan, koska hän oli tehnyt vääryyttä hänen sisarelleen Tamarille.

²³ Nyt tapahtui kahden täyden vuoden jälkeen, että Absalomilla oli keritsijät Baal-Hatsorissa, joka on lähellä Efraimia, ja Absalom kutsui kaikki kuninkaan pojat.²⁴ Sitten Absalom tuli kuninkaan luo ja sanoi: "Nyt katso, palvelijallasi on keritsijät; anna kuninkaan ja hänen palvelijoidensa mennä palvelijansa kanssa."

²⁵ Mutta kuningas sanoi Absalomille: "Ei, poikani, meidän ei pitäisi kaikki mennä, jotta emme olisi sinulle rasitukseksi." Vaikka hän kehotti häntä, hän ei mennyt; mutta hän siunasi häntä.²⁶ Sitten Absalom sanoi: "Ellei, anna veljeni Amnon mennä kanssamme." Ja kuningas sanoi hänelle: "Miksi hänen pitäisi mennä kanssasi?"²⁷ Kuitenkin Absalom jatkoi pyytämistä, joten hän antoi Amnonin ja kaikkien kuninkaan poikien mennä hänen kanssaan.²⁸ Sitten Absalom käski palvelijoitaan sanoen: "Katso nyt, kun Amnonin sydän on iloinen viinistä, ja kun sanon teille: 'Iskekää Amnon,' niin tappakaa hänet. Älkää pelätkö; enkö minä itse ole käsenyt teitä? Olkaa rohkeita ja urhoollisia." ²⁹ Ja Absalomin

palvelijat toimivat hänen käskynsä mukaisesti Amnonin suhteen. Sitten kaikki kuninkaan pojat nousivat ja jokainen nousi muulinsa selkään ja pakeni.

³⁰ Kun he olivat matkalla, Daavidille saapui raportti, joka sanoi: "Absalom on iskenyt ja tappanut kaikki kuninkaan pojat, eikä ketään heistä ole jäljellä!"³¹ Silloin kuningas nousi, repi vaatteensa ja heittäytyi maahan; ja kaikki hänen palvelijansa seisoivat hänen vierellään vaatteensa revittyinä.³² Mutta Jonadab, Daavidin veljen Shimean poika, vastasi: "Älköön herrani luulko, että he ovat tappaneet kaikki nuoret miehet, kuninkaan pojat; sillä vain Amnon on kuollut, koska Absalom on suunnitellut tämän siitä päivästä lähtien, kun hän teki vääryyttä hänen sisarelleen Tamarille."³³ Nyt siis, älköön herrani kuningas ottako tätä raporttia sydämeensä, nimittäin, 'Että kaikki kuninkaan pojat ovat kuolleet,' sillä vain Amnon on kuollut."³⁴ Nyt Absalom oli paennut. Ja nuori mies, joka oli vartiassa, nosti silmänsä ja katsoi, ja katso, paljon ihmisiä tuli tieltä hänen takanaan vuoren sivulta.³⁵ Jonadab sanoi kuninkaalle: "Katso, kuninkaan pojat ovat tulleet; palvelijasi sanan mukaisesti, niin se tapahtui."³⁶ Heti kun hän oli lopettanut puhumisen, katso, kuninkaan pojat tulivat ja korottivat äänensä ja itkivät; ja kuningas ja kaikki hänen palvelijansa itkivät myös suuresti.

³⁷ Sillä välin Absalom oli paennut Talmain, Ammihudin pojan, Gesurin kuninkaan, luo. Ja Daavid suri poikaansa joka päivä.³⁸ Niin Absalom oli paennut ja mennyt Gesuriin, ja hän oli siellä kolme vuotta.³⁹ Ja kuningas Daavidin sydän kaipasi mennä Absalomin luo; ja hän oli tuskissaan poikansa Amnonin kuoleman vuoksi.

14 Joab, Serujan poika, huomasi, että kuninkaan sydän oli huolissaan Absalomista.

² Niinpä Joab lähetti Tekoaa ja toi sieltä viisaan naisen. Hän sanoi hänelle: "Ole hyvä ja teeskentele surevaa ja pukeudu suruvaatteisiin. Älä voitele itseäsi öljyllä, vaan esiinny kuin nainen, joka on kauan surrut kuolleita."³ Lähesty sitten kuningasta ja puhu hänelle näin." Joab opasti häntä, mitä sanoa.

⁴ Kun tekoalainen nainen puhui kuninkaalle, hän lankesi kasvoilleen maahan ja osoitti kunnioitusta sanoen: "Auta minua, oi kuningas."⁵ Kuningas sanoi hänelle: "Mikä sinua vaivaa?" Ja hän vastasi: "Totisesti olen leski, sillä mieheni on kuollut."⁶ Palvelijallasi oli kaksi poikaa, mutta he riitelivät

2. Samuelin kirja

pellolla, eikä ollut ketään erottamassa heitä. Toinen löi toista ja tappoi hänet.⁷ Nyt koko suku on noussut palvelijaasi vastaan sanoen: "Tuokaa se, joka löi veljensä, että voimme surmata hänet hänen veljensä tappamisesta." He tuhoaisivat myös perillisen, ja niin he sammuttavat palavan hiileni, joka on jäljellä, jättäen miehelleni ei nimeä eikä jälkeläistä maan päälle."⁸ Sitten kuningas sanoi naiselle: "Palaa kotiisi, ja minä annan ohjeita tapauksestasi."⁹ Tekoalainen nainen sanoi kuninkaalle, "Herra kuningas, olkoon syyllisyys minun ja isäni suvun päällä, ja olkoon kuningas ja hänen valtaistuimensa syyttömät."¹⁰ Kuningas sanoi: "Jos joku vaivaa sinua, tuo hänet minun luokseni, eikä hän enää vaivaa sinua."¹¹ Sitten hän sanoi: "Ole hyvä ja anna kuninkaan muistaa Herran, sinun Jumalasi, ettei veren kostaja tuhoaisi enää, jotta he eivät poistaisi poikaani." Ja hän sanoi: "Niin totta kuin Herra elää, ei hiuskarvakaan poikasi päästä putoa maahan."¹² Sitten nainen sanoi: "Ole hyvä ja anna palvelijasi puhua sana herralleni kuninkaalle." Ja hän sanoi: "Puhu."¹³ Niin nainen sanoi, "Miksi sitten olet suunnitellut tällaista asiaa Jumalan kansaa vastaan? Sillä puhuessasi tämän sanan, kuningas on kuin syyllinen, siinä että kuningas ei tuo takaisin karkotettuaan."¹⁴ Sillä me varmasti kuolemme ja olemme kuin maahan vuodatettu vesi, jota ei voi kerätä takaisin. Kuitenkaan Jumala ei ota pois elämää, vaan keksii keinoja, jotta karkotettu ei jäisi hylätyksi Häneltä."¹⁵ Nyt olen tullut puhumaan tästä asiasta herralleni kuninkaalle, koska kansa on pelottanut minua. Niin palvelijasi sanoi, "Puhun kuninkaalle; ehkä kuningas toimii palvelijansa pyynnön mukaan."¹⁶ Sillä kuningas kuulee ja vapauttaa palvelijansa sen miehen kädestä, joka yrittää katkaista minut ja poikani Jumalan perinnöstä."¹⁷ Sitten palvelijasi ajatteli, 'Herrani kuninkaan sana tuo levon, sillä herrani kuningas on kuin Jumalan enkeli, erottamaan hyvän ja pahan. Ja olkoon Herra, sinun Jumalasi, kanssasi."

¹⁸ Sitten kuningas vastasi ja sanoi naiselle, "Älä piilota minulta mitään, mitä aion kysyä sinulta." Ja nainen sanoi: "Puhukoon herrani kuningas."¹⁹ Niin kuningas sanoi: "Onko Joabin käsi mukana tässä kaikessa?" Ja nainen vastasi: "Niin totta kuin sielusi elää, herrani kuningas, ei kukaan voi kääntyä oikealle tai vasemmalle mistään, mitä herrani kuningas on puhunut. Se oli todella palvelijasi Joab, joka käski minua, ja hän pani kaikki nämä sanat palvelijasi

suuhun."²⁰ Palvelijasi Joab on tehnyt tämän tuodakseen muutoksen tilanteeseen. Mutta herrani on viisas, kuin Jumalan enkelin viisaus, tietämään kaiken, mitä maan päällä on."

²¹ Sitten kuningas sanoi Joabille, "Katso nyt, minä teen tämän asian. Mene siis ja tuo nuori mies Absalom takaisin."²² Joab lankesi kasvoilleen maahan, kumarsi ja siunasi kuningasta. Sitten Joab sanoi: "Tänään palvelijasi tietää, että olen löytänyt suosion silmissäsi, herrani kuningas, koska kuningas on tehnyt palvelijansa pyynnön."²³ Niin Joab lähti Gesuriin ja toi Absalomim takaisin Jerusalemiin."²⁴ Kuitenkin kuningas sanoi: "Kääntyköön omaan taloonsa eikä nähkö minun kasvojeni." Niin Absalom kääntyi omaan taloonsa eikä nähnyt kuninkaan kasvoja.

²⁵ Nyt koko Israelissa ei ollut ketään, jota kiitettiin ulkonäöstään niin kuin Absalomia; jalkapohjasta pään kruunuun ei ollut hänessä vikaa.²⁶ Ja kun hän leikkasi päänsä hiukset—sillä joka vuoden lopussa hän leikkasi ne, koska ne olivat raskaat hänelle, ja kun hän leikkasi ne, hän punnitsi päänsä hiukset kahteensataan sekeliin kuninkaan painon mukaan."²⁷ Absalomilla oli kolme poikaa ja tytär nimeltä Tamar. Hän oli kaunis nainen.

²⁸ Absalom pysyi Jerusalemissa kaksi täyttä vuotta näkemättä kuninkaan kasvoja.²⁹ Sitten Absalom lähetti Joabin luokse lähettämään hänet kuninkaan luo, mutta hän ei tullut hänen luokseen. Niin hän lähetti uudestaan toisen kerran, mutta hän ei vieläkaan tullut.³⁰ Siksi hän käski palvelijoitaan, "Katso, Joabin pelto on minun vieressäni, ja siellä on ohraa; menkää ja sytyttäkää se tuleen." Niin Absalomin palvelijat sytyttivät pellon tuleen.³¹ Sitten Joab nousi ja tuli Absalomin luo hänen taloonsa ja sanoi hänelle, "Miksi palvelijasi ovat sytyttäneet minun peltoni tuleen?"³² Absalom vastasi Joabille, "Katso, minä lähetin sinulle sanan, sanoen, 'Tule tänne, että voisin lähettää sinut kuninkaan luo, sanomaan, Miksi olen tullut Gesurista? Olisi parempi, että olisin yhä siellä.' Nyt siis, anna minun nähdä kuninkaan kasvot; ja jos minussa on syyllisyyttä, antakoon hän minut kuolemaan."³³ Niin Joab tuli kuninkaan luo ja kertoi hänelle. Sitten hän kutsui Absalomin, joka tuli kuninkaan luo ja kumartui kasvoilleen maahan kuninkaan edessä, ja kuningas suuteli Absalomia.

2. Samuelin kirja

15 Tämän jälkeen Absalom hankki itselleen vaunut ja hevosia, ja viisikymmentä miestä juoksemaan hänen edellään. ² Ja Absalom nousi varhain ja seisoi tien vieressä portille. Aina kun joku mies tuli kuninkaan luo hakemaan oikeutta, Absalom kutsui häntä ja sanoi, "Mistä kaupungista olet?" Ja hän vastasi, "Palvelijasi on jostakin Israelin heimosta." ³ Sitten Absalom sanoi hänelle, "Katso, vaatimuksesi ovat hyvät ja oikeat, mutta kuningas ei ole asettanut ketään kuulemaan sinua." ⁴ Ja Absalom sanoi, "Oi, jospa minut asetettaisiin tuomariksi maahan, niin jokainen, jolla olisi asia tai syy, tulisi minun luokseni, ja minä antaisin hänelle oikeutta." ⁵ Ja aina kun joku mies lähestyi kumartuakseen hänen edessään, hän ojensi kätensä, tarttui häneen ja suuteli häntä. ⁶ Absalom teki näin kaikille israelilaisille, jotka tulivat kuninkaan luo hakemaan oikeutta; niin Absalom varasti Israelin miesten sydämet.

⁷ Neljän vuoden lopussa Absalom sanoi kuninkaalle, "Anna minun mennä ja täyttää lupaukseni, jonka olen tehnyt Herralle Hebronissa. ⁸ Sillä palvelijasi teki lupauksen asuessani Gesurissa Aramissa, sanoen, 'Jos Herra todella tuo minut takaisin Jerusalemiin, niin minä palvelen Herraa.'" ⁹ Ja kuningas vastasi, "Mene rauhassa." Niin hän nousi ja meni Hebroniin. ¹⁰ Kuitenkin Absalom lähetti sanansaattajia kaikkien Israelin heimojen keskuuteen, ohjeistaen heitä, "Heti kun kuulette trumpetin äänen, julistakaa: 'Absalom on kuningas Hebronissa!'" ¹¹ Ja kaksisataa miestä meni Absalomien kanssa Jerusalemistä, jotka oli kutsuttu; he menivät viattomina, tietämättä mitään. ¹² Ja kun Absalom uhrasi uhreja, hän kutsui Ahitofelin, gilonilaisen, Daavidin neuvonantajan, kaupungistaan Gilohista. Ja salaliitto vahvistui, ja Absalomien kanssa olevat ihmiset lisääntyivät.

¹³ Sitten sanansaattaja tuli Daavidin luo sanoen, "Israelilaisten uskollisuus on kääntynyt Absalomien puolelle." ¹⁴ Niin Daavid sanoi kaikille palvelijoilleen, jotka olivat hänen kanssaan Jerusalemissa, "Nousemme ja paetaan, muuten emme kukaan pääse pakoon Absalomilta. Menkäämme nopeasti, ettei hän yllätä meitä äkkiä ja tuo onnettomuutta meille, ja iske kaupunkia miekan terällä." ¹⁵ Sitten kuninkaan palvelijat sanoivat hänelle, "Katso, palvelijasi ovat valmiita tekemään mitä tahansa herrani kuningas valitsee." ¹⁶ Niin kuningas lähti, ja koko hänen taloutensa hänen kanssaan. Mutta

kuningas jätti kymmenen sivuvaimoa pitämään huolta talosta. ¹⁷ Ja kuningas lähti kaikkien häntä seuraavien ihmisten kanssa, ja he pysähtyivät viimeiselle talolle. ¹⁸ Nyt kaikki hänen palvelijansa kulkivat hänen ohitseen, ja kaikki kreetit, kaikki pleetit ja kaikki gittiläiset—kuusisataa miestä, jotka olivat seuranneet häntä Gatista—kulki kuninkaan edellä. ¹⁹ Sitten kuningas sanoi Ittaille, gittiläiselle, "Miksi sinäkin menet meidän kanssamme? Palaa ja jää kuninkaan luo, sillä olet muukalainen ja myös karkotettu omasta paikastasi. ²⁰ Tulithan vasta eilen, ja tänäänkö tekisin sinut vaeltamaan kanssamme, koska en edes tiedä, minne olen menossa? Palaa, ja vie veljesi takaisin. Armo ja totuus olkoot kanssasi." ²¹ Mutta Ittai vastasi kuninkaalle ja sanoi, "Niin totta kuin Herra elää ja niin totta kuin herrani kuningas elää, varmasti missä herrani kuningas on, olipa se kuolemaan tai elämään, siellä on palvelijasi." ²² Niin Daavid sanoi Ittaille, "Mene sitten, marssi." Niin Ittai, gittiläinen, kulki ohitse kaikkien miestensä ja pienten lasten kanssa, jotka olivat hänen kanssaan.

²³ Koko maa itki ääneen, kun kaikki ihmiset kulkivat ohitse. Ja kuningas ylitti Kidronin puron, ja kaikki ihmiset kulkivat yli kohti erämaan tietä. ²⁴ Katso, myös Sadok tuli, ja kaikki leeviläiset hänen kanssaan, kantamassa Jumalan liitonarkkia. He laskivat Jumalan arkin maahan, ja Abjatar tuli ylös kunnes kaikki ihmiset olivat kulkeneet ulos kaupungista. ²⁵ Sitten kuningas sanoi Sadokille, "Palauta Jumalan arkki kaupunkiin. Jos löydän suosiota Herran silmissä, Hän tuo minut takaisin ja antaa minun nähdä sekä sen että Hänen asuinsijansa. ²⁶ Mutta jos Hän sanoo näin, 'Minulla ei ole mielihyvää sinusta,' katso, tässä olen; antakoon Hän tehdä minulle, mitä Hänestä hyvältä tuntuu.'" ²⁷ Kuningas sanoi myös Sadokille, papille, "Etkö ole näkijä? Mene takaisin kaupunkiin rauhassa, ja kaksi poikaasi kanssasi, Ahimaas, poikasi, ja Jonatan, Abjatarin poika. ²⁸ Katso, minä odotan erämaan kahlaamoilla kunnes lähetätte sanan ilmoittaaksenne minulle." ²⁹ Niin Sadok ja Abjatar palauttivat Jumalan arkin Jerusalemiin ja jäivät sinne.

³⁰ Ja Daavid nousi Öljymäen rinnettä, itkien mennessään. Hänen päänsä oli peitetty ja hän käveli paljain jaloin. Ja kaikki ihmiset, jotka olivat hänen kanssaan, peittivät päänsä ja nousivat, itkien mennessään. ³¹ Sitten joku kertoi Daavidille sanoen, "Ahitofel on salaliittolaisten joukossa Absalomien

2. Samuelin kirja

kanssa." Ja Daavid sanoi, "Oi Herra, käännä Ahitofelin neuvot hulluudeksi." ³² Kun Daavid tuli huipulle, missä Jumalaa palvottiin, katso, Huusai, arkilainen, tuli häntä vastaan vaatteen revittyinä ja pää täynnä tomua. ³³ Ja Daavid sanoi hänelle, "Jos kuljet minun kanssani, sinusta tulee taakka minulle." ³⁴ Mutta jos palaat kaupunkiin ja sanot Absalomille, 'Olen palvelijasi, oi kuningas; kuten olen ollut isäsi palvelija aiemmin, niin nyt olen sinun palvelijasi,' silloin voit estää Ahitofelin neuvot puolestani. ³⁵ Eivätkö Sadok ja Abjatar, papit, ole siellä kanssasi? Joten mitä tahansa kuulet kuninkaan talosta, sinun tulee ilmoittaa Sadokille ja Abjatarille, papeille. ³⁶ Katso, heidän kaksi poikaansa ovat siellä heidän kanssaan, Ahimaas, Sadokin poika, ja Jonatan, Abjatarin poika; ja heidän kauttaan sinun tulee lähettää minulle kaikki, mitä kuulet." ³⁷ Niin Huusai, Daavidin ystävä, meni kaupunkiin juuri kun Absalom saapui Jerusalemiin.

16 Kun Daavid oli kulkenut vähän matkaa huipun ohi, tuli häntä vastaan Siba, Mefibosetin palvelija, mukanaan satuloi-tuja aaseja, ja niiden selässä oli kaksisataa leipää, sata rusinakakkua, sata kesähedelmää ja viinileili. ² Kuningas sanoi Siballe, "Mitä aiot näillä tehdä?" Siba vastasi: "Aasit ovat kuninkaan perhettä varten ratsastettaviksi, leipä ja kesähedelmät nuorille miehille syötäviksi, ja viini on juotavaksi sille, joka väsyä erämaassa." ³ Kuningas kysyi, "Missä on herrasi poika?" Siba vastasi kuninkaalle, "Katso, hän jää Jerusalemiin, sillä hän sanoi, 'Tänään Israelin heimo palauttaa minulle isäni valtakunnan.'" ⁴ Niin kuningas sanoi Siballe, "Katso, kaikki, mikä kuului Mefibosetille, on nyt sinun." Ja Siba sanoi, "Kumarran edessäsi; suokoon herrani kuningas minulle suosion."

⁵ Kun kuningas Daavid tuli Bahurimiin, katso, sieltä tuli mies Saulin suvusta, jonka nimi oli Simei, Geran poika; hän tuli esiin kiroten lakkaamatta. ⁶ Hän heitti kiviä Daavidia ja kaikkia kuningas Daavidin palvelijoita kohti, vaikka kaikki kansa ja kaikki soturit olivat hänen oikealla ja vasemmalla puolellaan. ⁷ Näin Simei sanoi kirotessaan, "Mene pois, mene pois, sinä verimies, sinä nelvoton mies!" ⁸ Herra on palauttanut sinulle kaiken Saulin suvun veren, jonka sijaan olet hallinnut. Herra on antanut valtakunnan poikasi Absalomille käsiin. Katso, sinä olet kiinni omassa pahuudessaasi, sillä olet verimies!" ⁹ Silloin Abisai, Serujan poika, sanoi kuninkaalle, "Miksi tämä

kuollut koira saa kirotta herrani kuninkaan? Anna minun mennä ja katkaista hänen päänsä." ¹⁰ Mutta kuningas sanoi, "Mitä minulla on tekemistä teidän kanssanne, Serujan pojat? Jos hän kiroaa, ja jos Herra on käskennyt häntä, 'Kiroa Daavidia,' kuka voi sanoa, 'Miksi olet tehnyt niin?'" ¹¹ Sitten Daavid sanoi Abisaille ja kaikille palvelijoilleen, "Katso, oma poikani, joka on lähtöisin ruumiistani, etsii henkeäni; kuinka paljon enemmän tämä benjaminilainen? Jättäkää hänet rauhaan ja antakaa hänen kirotta, sillä Herra on käskennyt häntä." ¹² Ehkäpä Herra huomaa ahdinkoni ja palkitsee minut hyvällä hänen tämänpäiväisen kirouksensa sijaan." ¹³ Niin Daavid ja hänen miehensä jatkoivat matkaansa, ja Simei kulki rinnettä pitkin häntä vastapäätä, kiroten mennessään, heittäen kiviä häntä kohti ja viskellen tomua. ¹⁴ Ja kuningas ja kaikki hänen kanssaan olleet ihmiset saapuivat väsyneinä, ja hän virkistäytyi siellä.

¹⁵ Nyt Absalom ja kaikki kansa, Israelin miehet, tulivat Jerusalemiin, ja Ahitofel oli hänen kanssaan. ¹⁶ Silloin Husai, arkilainen, Daavidin ystävä, tuli Absalomille luo ja sanoi hänelle, "Eläköön kuningas! Eläköön kuningas!" ¹⁷ Mutta Absalom sanoi Husaille, "Onko tämä tapa, jolla osoitat uskollisuutta ystäväillesi? Miksi et mennyt ystäväsi kanssa?" ¹⁸ Silloin Husai sanoi Absalomille, "Ei! Sillä kenet Herra, tämä kansa ja kaikki Israelin miehet valitsevat, hänen luonaan minä olen, ja hänen kanssaan minä pysyn." ¹⁹ Lisäksi, ketä minun pitäisi palvella? Eikö hänen poikaansa? Kuten olen palvellut isääsi, niin palvelen sinua."

²⁰ Sitten Absalom sanoi Ahitofelille, "Neuvo meitä. Mitä meidän pitäisi tehdä?" ²¹ Ja Ahitofel sanoi Absalomille, "Mene isäsi jalkavaimojen luo, jotka hän jätti taloa vartioimaan; sitten koko Israel kuulee, että olet tehnyt itsesi isällesi vastenmieliseksi. Silloin kaikkien, jotka ovat kanssasi, kädet vahvistuvat." ²² Niin he pystyttivät teltan Absalomille katolle, ja Absalom meni isänsä jalkavaimojen luo koko Israelin nähden. ²³ Nyt Ahitofelin neuvo, jonka hän antoi noina päivinä, oli kuin olisi kysytty Jumalan sanaa. Niin oli kaikki Ahitofelin neuvot, sekä Daavidin että Absalomille kanssa.

17 Sitten Ahitofel sanoi Absalomille: "Anna minun valita kaksitoistatuhatta miestä, niin nouse ja ajan takaa Daavidia tänä yönä." ² Minä saavun hänen kimppuunsa, kun hän on väsynyt

2. Samuelin kirja

ja heikkokäätinen, ja pelästyttän hänet niin, että kaikki hänen kanssaan olevat ihmiset pakenevat. Sitten minä surmaan kuninkaan yksin, ³ ja tuon kaikki ihmiset takaisin sinun luoksesi. Kaikkien paluu riippuu siitä miehestä, jota etsit; sitten kaikki ihmiset ovat rauhassa." ⁴ Absalom ja kaikki Israelin vanhimmat pitivät neuvoa hyvänä.

⁵ Mutta Absalom sanoi: "Kutsukaa myös arkilainen Huusai, ja kuunnelkaamme, mitä hänellä on sanottavaa." ⁶ Kun Huusai tuli Absalomin luo, Absalom sanoi hänelle: "Ahitofel on puhunut näin. Tulemmeko noudattamaan hänen sanaansa? Jos emme, puhu." ⁷ Silloin Huusai sanoi Absalomille: "Neuvo, jonka Ahitofel on tällä kertaa antanut, ei ole hyvä." ⁸ Huusai sanoi edelleen: "Sinä tiedät isäsi ja hänen miehensä, että he ovat mahtavia, ja katkeroituneita kuin karhu, jolta on riistetty poikaset kedolla. Lisäksi isäsi on taitava sodassa; hän ei vietä yötä kansan kanssa." ⁹ Katso, hän piiloutuu nytkin johonkin kuoppaan tai johonkin muuhun paikkaan. Ja kun jotkut heistä kaatuvat ensimmäisessä hyökkäyksessä, jokainen, joka kuulee sen, sanoo: 'Absalomin seuraajien keskuudessa on tapahtunut teurastus.' ¹⁰ Silloin jopa se, joka on rohkea ja jolla on leijonan sydän, sulaa täysin, sillä koko Israel tietää, että isäsi on mahtava mies ja ne, jotka ovat hänen kanssaan, ovat urheita." ¹¹ "Mutta minä neuvon, että koko Israel kootaan sinun luoksesi, Danista aina Beersebaan asti, kuin meren hiekkaa runsaudessaan, ja että sinä itse menet taisteluun henkilökohtaisesti." ¹² Sitten me saavumme hänen kimppuunsa missä tahansa paikassa, missä hänet löydetään, ja kaadumme hänen päälleen kuin kaste maahan. Hänestä ja kaikista miehistä, jotka ovat hänen kanssaan, ei jää jäljelle yhtäkään." ¹³ Jos hän vetäytyy kaupunkiin, silloin koko Israel tuo köysiä siihen kaupunkiin, ja me vedämme sen laaksoon, niin ettei sieltä löydy edes kiveä." ¹⁴ Silloin Absalom ja kaikki Israelin miehet sanoivat: "Arkilaisen Huusain neuvo on parempi kuin Ahitofelin neuvo." Sillä Herra oli säättänyt voittaa Ahitofelin hyvän neuvon, jotta Herra voisi tuoda onnettomuuden Absalomin päälle.

¹⁵ Sitten Huusai sanoi pappi Sadokille ja Abjatarille: "Ahitofel neuvoi Absalomia ja Israelin vanhimpia näin, mutta minä neuvoin heitä toisin." ¹⁶ Lähettäkää siis nopeasti ja kertokaa Daavidille, sanoen: 'Älä vietä yötä erämaan kahlaamoilla, vaan mene ehdottomasti yli, tai kuningas ja kaikki hänen kanssaan olevat

ihmiset nielevät.'" ¹⁷ Nyt Jonatan ja Ahimaas olivat En-rogelissa, ja palvelijat meni kertomaan heille, ja he menivät ja ilmoittivat kuningas Daavidille, sillä he eivät voineet riskeerata tulla nähdyiksi kaupunkiin mennessään." ¹⁸ Mutta nuori mies näki heidät ja kertoi Absalomille. Joten he molemmat menivät nopeasti ja tulivat erään miehen taloon Bahurimissa, jolla oli kaivo pihallaan, ja he menivät alas siihen." ¹⁹ Nainen otti peitteen ja levitti sen kaivon suulle ja ripotteli jyviä sen päälle, joten mitään ei tiedetty." ²⁰ Sitten Absalomin palvelijat tulivat naisen luo taloon ja sanoivat: "Missä ovat Ahimaas ja Jonatan?" Nainen sanoi heille: "He ovat menneet vesipuron yli." Ja he etsivät eivätkä löytäneet heitä, ja palasivat Jerusalemiin." ²¹ Kun he olivat menneet, miehet nousivat kaivosta, ja menivät ja kertoivat kuningas Daavidille. He sanoivat Daavidille: "Nouse ja mene nopeasti veden yli, sillä näin Ahitofel on neuvonut sinua vastaan." ²² Joten Daavid ja kaikki hänen kanssaan olevat ihmiset nousivat ja menivät Jordanin yli. Aamunkoitteessa ei ollut jäljellä yhtäkään, joka ei olisi mennyt Jordanin yli.

²³ Kun Ahitofel näki, että hänen neuvoaan ei noudatettu, hän satuloi aasinsa ja nousi ja meni kotiinsa, kaupunkiinsa. Hän järjesti talonsa asiat ja hirttäytyi. Niin hän kuoli ja hänet haudattiin isänsä hautaan.

²⁴ Sitten Daavid saapui Mahanaimiin. Ja Absalom meni myös Jordanin yli, yhdessä kaikkien Israelin miesten kanssa. ²⁵ Ja Absalom oli asettanut Amasan armeijan johtoon Joabin sijaan. Nyt Amasa oli miehen nimeltä Jitra, israelilaisen, poika, joka oli mennyt Nahasin tyttären Abigalin, Serujan, Joabin äidin, sisaren, luo. ²⁶ Ja Absalom ja israelilaiset leiriytyivät Gileadin maahan.

²⁷ Kun Daavid tuli Mahanaimiin, Nahasin poika Sobi ammonilaisten Rabbasta, Ammielin poika Makir Lo-debarista, ja Barzillai gileadilainen Rogelimista, ²⁸ toivat vuoteita, vateja, saviastioita, vehnää, ohraa, jauhoja, paahdettua viljaa, papuja, linssejä, paahdettuja siemeniä, ²⁹ hunajaa, juustoa, lampaita ja juustoa karjasta, Daavidille ja hänen kanssaan oleville ihmisille syötäväksi; sillä he sanoivat: "Ihmiset ovat nälkäisiä ja väsyneitä ja janoisia erämaassa."

2. Samuelin kirja

18

Sitten Daavid kokosi kansan, joka oli hänen kanssaan, ja asetti heidän yleen tuhannen- ja sadanpäämiehiä. ² Daavid lähetti armeijan liikkeelle: kolmasosan Joabin alaisuudessa, kolmasosan Abisain, Serujan pojan, Joabin veljen, alaisuudessa, ja kolmasosan Ittain, gittiläisen, alaisuudessa. Ja kuningas sanoi kansalle: "Minä itse lähdén varmasti myös teidän kanssanne." ³ Mutta kansa sanoi: "Sinä et saa lähteä. Sillä jos me pakenemme, he eivät välitä meistä; vaikka puolet meistä kuolisi, he eivät välitä. Mutta sinä olet kymmenen tuhatta miestä arvoinen. Siksi on parempi, että olet valmis lähettämään apua kaupungista." ⁴ Kuningas sanoi heille: "Mitä teidän mielestänne on parasta, sen minä teen." Niin kuningas seisoi portin vieressä, ja kaikki kansa meni ulos sadoittain ja tuhansittain. ⁵ Ja kuningas käski Joabia, Abisaita ja Ittaita sanoen: "Kohdelkaa nuorukaista Absalomia lempeästi minun tähteni." Ja kaikki kansa kuuli, kun kuningas antoi käskyn Absalomista päälliköille.

⁶ Sitten kansa meni ulos kentälle kohtaamaan Israelia, ja taistelu käytiin Efraimin metsässä. ⁷ Siellä Daavidin palvelijat voittivat Israelin kansan, ja teurastus siellä sinä päivänä oli suuri — kaksikymmentä tuhatta miestä. ⁸ Taistelu levisi koko maaseudulle, ja metsä nielaisi sinä päivänä enemmän ihmisiä kuin miekka nielaisi.

⁹ Nyt Absalom kohtasi Daavidin palvelijat. Absalom ratsasti muuilliaan, ja muuli meni suuren tammen tiheiden oksien alle. Hänen päänsä tarttui kiinni puuhun, ja hän jäi roikkumaan taivaan ja maan välille, kun muuli, joka oli hänen allaan, jatkoi matkaansa. ¹⁰ Eräs mies näki sen ja kertoi Joabille: "Katso, näin Absalomín roikkuvan tammessa." ¹¹ Sitten Joab sanoi miehelle, joka oli kertonut hänelle: "Sinä näit hänet! Miksi et sitten lyönyt häntä maahan? Olisin antanut sinulle kymmenen hopearahaa ja vyön." ¹² Mutta mies sanoi Joabille: "Vaikka saisin tuhat hopearahaa, en ojentaisi kättäni kuninkaan poikaa vastaan; sillä meidän kuultemme kuningas käski sinua, Abisaita ja Ittaita sanoen: 'Suojelkaa nuorukaista Absalomia minun tähteni.' ¹³ Muuten, jos olisin toiminut petollisesti hänen henkeään vastaan, eikä mikään ole kuninkaalta salassa, niin sinä itse olisit pysynyt syrjässä." ¹⁴ Sitten Joab sanoi: "En tuhlaa aikaa kanssasi." Niin hän otti kolme keihästä käteensä ja työnsi ne Absalomín sydämeen, kun hän

oli vielä elossa tammen keskellä. ¹⁵ Ja kymmenen nuorta miestä, jotka kantoivat Joabin aseita, ympäröivät Absalomín ja löivät hänet ja tappoivat hänet. ¹⁶ Sitten Joab puhalsi torveen, ja kansa palasi Israelin takaa-ajosta, sillä Joab pidätti joukot. ¹⁷ He ottivat Absalomín ja heittivät hänet suureen kuoppaan metsässä, ja pystyttivät hyvin suuren kiviröykkiön hänen päälleen. Ja koko Israel pakeni, kukin teltaansa. ¹⁸ Nyt Absalom oli eläessään ottanut ja pystyttänyt itselleen patsaan, joka on Kuninkaan laaksossa, sillä hän sanoi: "Minulla ei ole poikaa säilyttämään nimeäni." Ja hän kutsui patsasta omalla nimellään, ja sitä kutsutaan Absalomín muistomerkiksi tähän päivään asti.

¹⁹ Sitten Ahimaas, Sadokin poika, sanoi: "Anna minun juosta ja viedä uutiset kuninkaalle, että Herra on puolustanut häntä vapauttamalla hänet hänen vihollistensa käsistä." ²⁰ Mutta Joab sanoi hänelle: "Et saa viedä uutisia tänään, mutta voit viedä uutisia jonain toisena päivänä. Tänään et saa viedä uutisia, koska kuninkaan poika on kuollut." ²¹ Sitten Joab sanoi kuusilaiselle: "Mene, kerro kuninkaalle, mitä olet nähnyt." Niin kuusilainen kumarsi Joabille ja juoksi. ²² Ahimaas, Sadokin poika, sanoi jälleen Joabille: "Mitä tahansa tapahtuu, anna minun myös juosta kuusilaisen perässä." Ja Joab sanoi: "Miksi juoksisit, poikani, kun et saa palkkiota uutisista?" ²³ "Mutta mitä tahansa tapahtuu," hän sanoi, "minä juoksen." Niin hän sanoi hänelle: "Juokse." Sitten Ahimaas juoksi tasangon kautta ja ohitti kuusilaisen.

²⁴ Nyt Daavid istui kahden portin välissä, ja vartija meni portin katolle, muurin viereen, ja hän nosti silmänsä ja katsoi, ja katso, mies juoksi yksin. ²⁵ Vartija huusi ja kertoi kuninkaalle. Ja kuningas sanoi: "Jos hän on yksin, hänen suussaan on hyviä uutisia." Ja hän tuli yhä lähemmäksi. ²⁶ Sitten vartija näki toisen miehen juoksevan, ja vartija huusi portinvartijalle ja sanoi: "Katso, toinen mies juoksee yksin." Ja kuningas sanoi: "Hänkin tuo hyviä uutisia." ²⁷ Vartija sanoi: "Luulen, että ensimmäisen juoksu on kuin Ahimaasin, Sadokin pojan, juoksu." Ja kuningas sanoi: "Hän on hyvä mies, ja hän tulee hyvien uutisten kanssa." ²⁸ Sitten Ahimaas huusi ja sanoi kuninkaalle: "Kaikki on hyvin." Ja hän heittäytyi kasvoilleen maahan kuninkaan eteen ja sanoi: "Siunattu olkoon Herra, sinun Jumalasi, joka on luovuttanut miehet, jotka nostivat käteensä herrani, kuninkaan, vastaan." ²⁹ Kuningas sanoi: "Onko

2. Samuelin kirja

nuorukainen Absalom kunnossa?" Ja Ahimaas vastasi: "Kun Joab lähetti kuninkaan palvelijan, sinun palvelijasi, näin suuren hämmingin, mutta en tiennyt, mitä se oli." ³⁰ Kuningas käski häntä: "Siirry syrjään ja odota täällä." Niin hän siirtyi syrjään ja odotti. ³¹ Sitten katso, kuusilainen saapui ja sanoi: "Antakoon herrani, kuningas, hyviä uutisia, sillä Herra on puolustanut sinua tänä päivänä vapauttamalla sinut kaikkien käsistä, jotka nousivat sinua vastaan." ³² Ja kuningas sanoi kuusilaiselle: "Onko nuorukainen Absalom kunnossa?" Ja kuusilainen vastasi: "Olkoot herrani, kuninkaan, viholliset ja kaikki, jotka nousevat sinua vastaan pahassa, kuin tuo nuorukainen."

³³ Sitten kuningas järkyttyi syvästi, ja hän meni portin yläpuolella olevaan huoneeseen ja itki. Kun hän meni, hän sanoi: "Oi poikani Absalom, poikani, poikani Absalom! Kunpa olisin kuollut sinun sijastasi, oi Absalom, poikani, poikani!"

19 Sitten Joabille kerrottiin: "Katso, kuningas itkee ja murehtii Absalomia." ² Niin voitto sinä päivänä muuttui suruksi kaikelle kansalle, sillä kansa kuuli sinä päivänä sanottavan: "Kuningas murehtii poikaansa." ³ Ja kansa hiipi sinä päivänä kaupunkiin niin kuin kansa hiipii, kun he ovat häpeissään paetessaan taistelusta. ⁴ Kuningas peitti kasvonsa ja valitti ääneen: "Oi poikani Absalom, oi Absalom, poikani, poikani!" ⁵ Sitten Joab tuli kuninkaan taloon ja sanoi: "Tänään olet häpäissyt kaikki palvelijasi, jotka tänään ovat pelastaneet henkesi ja poikiesi ja tyttäriesi hengen, vaimojesi ja jalkavaimojesi hengen, ⁶ rakastamalla niitä, jotka vihaavat sinua, ja vihaamalla niitä, jotka rakastavat sinua. Olet tehnyt tänään selväksi, että päälliköillä ja palvelijoilla ei ole sinulle mitään merkitystä. Sillä tänään näen, että jos Absalom olisi elossa ja me kaikki kuolleet, se miellyttäisi sinua. ⁷ Nouse siis nyt, mene ulos ja puhu ystävällisesti palvelijoillesi, sillä vannon Herran kautta, jos et mene ulos, yksikään mies ei jää luoksesi tänä yönä. Ja tämä on sinulle pahempaa kuin kaikki onnettomuudet, jotka ovat kohdanneet sinua nuoruudestasi tähän päivään asti."

⁸ Niin kuningas nousi ja istui portissa. Ja kun kaikelle kansalle kerrottiin, "Katso, kuningas istuu portissa," kaikki kansa tuli kuninkaan eteen. Nyt Israel oli paennut, kukin teltaansa. ⁹ Kaikki kansa kaikista Israelin heimoista kiisteli sanoen: "Kuningas vapautti meidät vihollistemme käsistä ja pelasti meidät filistealaisten käsistä, mutta nyt hän on paennut

maasta Absalomia pakoan. ¹⁰ Ja Absalom, jonka voitelimme hallitsemaan meitä, on kuollut taistelussa. Miksi siis ette puhu mitään kuninkaan takaisin tuomisesta?" ¹¹ Sitten kuningas Daavid lähetti sanan pappi Sadokille ja Abjatarille sanoen: "Puhukaa Juudan vanhimmille sanoen: 'Miksi olette viimeisiä tuomaan kuningasta takaisin hänen taloonsa, kun koko Israelin sana on tullut kuninkaalle, että hänet palautettaisiin hänen taloonsa?' ¹² Te olette minun sukulaisiani; te olette minun omaa lihaani ja vertani. Miksi siis olisitte viimeisiä tuomaan kuningasta takaisin?" ¹³ Ja sanokaa Amasalle: 'Etkö ole minun luuni ja lihani? Jumala tehköön minulle niin ja enemmänkin, ellet sinä ole oleva sotajoukon päällikkö minun edessäni jatkuvasti Joabin sijasta.'" ¹⁴ Niin hän käänsi kaikkien Juudan miesten sydämen kuin yhden miehen, niin että he lähettivät sanan kuninkaalle sanoen: "Palatkaa, te ja kaikki palvelijanne."

¹⁵ Sitten kuningas palasi ja tuli Jordanille asti. Ja Juudan miehet tulivat Gilgaliin tapaamaan kuningasta, saattamaan kuningasta Jordanin yli. ¹⁶ Sitten Geran poika Sime, benjaminilainen Bahurimista, kiiruhti ja tuli alas Juudan miesten kanssa tapaamaan kuningas Daavidia. ¹⁷ Ja tuhat miestä Benjaminista oli hänen kanssaan, ja Saulin talon palvelija Siba, viidentoista poikansa ja kahdenkymmenen palvelijansa kanssa; ja he kiirehtivät Jordanille ennen kuningasta. ¹⁸ He ylittivät kahaamon tuodakseen kuninkaan perheen yli ja tehdäkseen, mikä häntä miellytti. Sitten Geran poika Sime lankesi kuninkaan eteen, kun hän oli oikeissa ylittää Jordanin. ¹⁹ Hän sanoi kuninkaalle: "Älköön herrani pitkö minua syyllisenä, älköönkä muistelko, mitä palvelijasi teki väärin sinä päivänä, kun herrani kuningas lähti Jerusalemistä, että kuningas ottais sen sydämelleen. ²⁰ Sillä palvelijasi tietää tehneensä syntiä. Siksi, katso, olen tullut tänään, ensimmäisenä Joosefin huoneesta, tapaamaan herraani kuningasta." ²¹ Mutta Serujan poika Abisai vastasi ja sanoi: "Eikö Sime pitäisi tappaa tästä syystä, koska hän kiroi Herran voideltua?" ²² Mutta Daavid sanoi: "Mitä se on minulle tai teille, Serujan pojat, että teistä tulisi tänään vastustajia minulle? Pitäisikö ketään miestä Israelissa tappaa tänään? Sillä enkö tiedä, että olen tänään Israelin kuningas?" ²³ Niin kuningas sanoi Simeille: "Et kuole." Ja kuningas vannoi hänelle.

2. Samuelin kirja

²⁴ Sitten Saulin poika Mefiboset tuli tapaamaan kuningasta. Hän ei ollut hoitanut jalkojaan, ei leikannut partaansa, eikä pessyt vaatteitaan siitä päivästä, kun kuningas lähti, siihen päivään, kun hän palasi rauhassa. ²⁵ Kun hän tuli Jerusalemiin tapaamaan kuningasta, kuningas sanoi hänelle: "Miksi et tullut kanssani, Mefiboset?" ²⁶ Hän vastasi: "Herrani kuningas, palvelijani petti minut. Sillä palvelijasi sanoi: 'Satuloin itselleni aasin, jotta voisin ratsastaa sillä ja mennä kuninkaan kanssa,' koska palvelijasi on rampa. ²⁷ Ja hän on panetellut palvelijaasi herralleni kuninkaalle. Mutta herrani kuningas on kuin Jumalan enkeli; siksi tee, mikä sinusta tuntuu hyvältä. ²⁸ Sillä koko isäni talo oli kuin kuolleita miehiä herrani kuninkaan edessä; kuitenkin sinä asetat palvelijasi niiden joukkoon, jotka syövät pöydässäsi. Mikä oikeus minulla siis on enää huutaa kuninkaalle?" ²⁹ Niin kuningas sanoi hänelle: "Miksi puhut enää asioistasi? Olen päättänyt: sinä ja Siba jaatte maan." ³⁰ Ja Mefiboset sanoi kuninkaalle: "Antakoon hän ottaa kaiken, koska herrani kuningas on palannut rauhassa omaan taloonsa."

³¹ Nyt Gileadilainen Barsillai oli tullut alas Rogelimista, ja hän meni Jordanin yli kuninkaan kanssa, saattaakseen hänet Jordanin yli. ³² Barsillai oli vanha mies, kahdeksankymmenen vuoden ikäinen, ja hän oli tarjonnut kuninkaalle ruokaa hänen ollessaan Mahanaimissa, sillä hän oli hyvin varakas mies. ³³ Kuningas sanoi Barsillaille: "Tule kanssani ja minä huolehdin sinusta kanssani Jerusalemissa." ³⁴ Mutta Barsillai sanoi kuninkaalle: "Kuinka kauan minulla on enää elinaikaa, että menisin kuninkaan kanssa Jerusalemiin?" ³⁵ Olen tänään kahdeksankymmenen vuoden ikäinen. Voinko erottaa hyvän ja pahan? Voinko palvelijasi maistaa, mitä hän syö tai juo? Voinko enää kuulla laulavien miesten ja naisten ääntä? Miksi siis palvelijasi olisi vaivaksi herralleni kuninkaalle? ³⁶ Palvelijasi ylittäisi vain Jordanin kuninkaan kanssa. Miksi kuningas palkitsisi minua tällaisella palkinnolla? ³⁷ Anna palvelijasi palata, että voisin kuolla omassa kaupungissani lähellä isäni ja äitini hautaa. Mutta tässä on palvelijasi Kimham; anna hänen ylittää kuninkaan kanssa, ja tee hänelle, mikä sinusta tuntuu hyvältä." ³⁸ Ja kuningas vastasi: "Kimham ylittää kanssani, ja minä teen hänelle, mikä sinusta tuntuu hyvältä. Mitä tahansa haluat minulta, minä teen sen sinulle." ³⁹ Niin kaikki kansa ylitti Jordanin, ja

kuningas myös ylitti. Ja kuningas suuteli Barsillaita ja siunasi häntä, ja hän palasi omaan paikkaansa.

⁴⁰ Nyt kuningas meni Gilgaliin, ja Kimham meni hänen kanssaan. Kaikki Juudan kansa ja myös puolet Israelin kansasta saattoivat kuningasta. ⁴¹ Ja katso, kaikki Israelin miehet tulivat kuninkaan luo ja sanoivat hänelle: "Miksi veljemme, Juudan miehet, ovat varastaneet sinut, ja tuoneet kuninkaan ja hänen taloutensa Jordanin yli, ja kaikki Daavidin miehet hänen kanssaan?" ⁴² Kaikki Juudan miehet vastasivat Israelin miehille: "Koska kuningas on läheistä sukua meille. Miksi olette vihaisia tästä? Olemmeko syöneet kuninkaan kustannuksella, tai onko hän antanut meille lahjoja?" ⁴³ Sitten Israelin miehet vastasivat Juudan miehille ja sanoivat: "Meillä on kymmenen osaa kuninkaassa; siksi meillä on myös enemmän oikeutta Daavidin kuin teillä. Miksi siis kohtelitte meitä halveksien? Emmekö olleet ensimmäisiä puhumaan kuninkaamme takaisin tuomisesta?" Mutta Juudan miesten sanat olivat ankarampia kuin Israelin miesten sanat.

20 Sattui olemaan siellä kelvoton mies, nimeltään Seba, Bikrin poika, benjaminilainen. Hän puhalsi torveen ja sanoi: "Meillä ei ole osaa Daavidissa, eikä perintöä Iisain pojassa; jokainen mies teltaaansa, oi Israel!" ² Niin kaikki Israelin miehet vetäytyivät pois Daavidista ja seurasivat Sebaa, Bikrin poikaa. Mutta Juudan miehet pysyivät uskollisina kuninkaalleen, Jordanilta Jerusalemiin asti.

³ Sitten Daavid tuli taloonsa Jerusalemiin. Ja kuningas otti ne kymmenen naista, sivuvaimot, jotka hän oli jättänyt taloa vartioimaan, ja pani heidät eristyksiin ja huolehti heistä, mutta ei mennyt heidän luokseen. Niin he olivat suljettuina kuolinpäiväänsä asti, eläen leskinä.

⁴ Sitten kuningas antoi Amasalle käskyn: "Kokoa Juudan miehet minulle kolmen päivän kuluessa, ja varmista, että olet itse täällä." ⁵ Niin Amasa meni kutsumaan Juudaa, mutta hän viivästyi yli hänelle asetetun ajan. ⁶ Sitten Daavid sanoi Abisaille: "Nyt Seba, Bikrin poika, tekee meille enemmän vahinkoa kuin Absalom. Ota herrasi palvelijat ja aja häntä nopeasti takaa, ettei hän löydä varustettuja kaupunkeja ja pääse pakoon näkyvistämme." ⁷ Niin Joabin miehet lähtivät hänen peräänsä, yhdessä kerettiläisten, peletiläisten ja kaikkien urhoollisten

2. Samuelin kirja

miesten kanssa; ja he lähtivät Jerusalemistä ajamaan takaa Sebaa, Bikrin poikaa. ⁸ Kun he olivat suuren kiven luona, joka on Gibeonissa, Amasa tuli heitä vastaan. Nyt Joabilla oli yllään sotilastunika, ja sen päällä vyö, jossa oli miekka tupessaan kiinnitettynä hänen vyötärölleen; ja kun hän astui eteenpäin, se putosi. ⁹ Ja Joab tervehti Amasaa: "Onko kaikki hyvin, veljeni?" Ja Joab tarttui Amasaa partaan oikealla kädellään suudellakseen häntä. ¹⁰ Mutta Amasa ei huomannut miekkaa Joabin kädessä. Niin Joab iski häntä vatsaan sillä ja kaatoi hänen sisälmyksensä maahan, ja hän kuoli ilman, että häntä iskettiin uudelleen. Sitten Joab ja hänen veljensä Abisai ajoivat takaa Sebaa, Bikrin poikaa.

¹¹ Nyt yksi Joabin nuorista miehistä seiso i hänen vieressään ja sanoi: "Joka kannattaa Joabia ja joka on Daavidin puolella, seuratkoon Joabia!" ¹² Mutta Amasa makasi veressään keskellä tietä. Ja kun mies näki, että kaikki ihmiset seisoivat paikallaan, hän siirsi Amasan tieltä pellolle ja heitti vaatteen hänen päälleen, koska hän näki, että kaikki, jotka tulivat hänen luokseen, seisoivat paikallaan. ¹³ Kun hänet oli siirretty tieltä, kaikki kulkiivat Joabin perässä ajaakseen takaa Sebaa, Bikrin poikaa.

¹⁴ Nyt hän kulki kaikkien Israelin heimojen läpi Abeliin, jopa Bet-Maakaan, ja kaikki bikriläiset kokoontuivat ja seurasivat häntä. ¹⁵ He tulivat ja piirittivät hänet Abelissa Bet-Maakassa, ja he kasasivat vallin kaupunkia vastaan, ja se seiso vallituksen vieressä; ja kaikki Joabin kanssa olleet ihmiset hakkasivat muuria saadakseen sen alas. ¹⁶ Sitten viisas nainen huusi kaupungista: "Kuulkaa, kuulkaa! Sanokaa Joabille, 'Tule tänne, että voin puhua kanssasi.'" ¹⁷ Niin hän lähestyi häntä, ja nainen sanoi: "Oletko sinä Joab?" Ja hän vastasi: "Olen." Sitten hän sanoi hänelle: "Kuuntele palvelijasi sanoja." Ja hän sanoi: "Kuuntelen." ¹⁸ Sitten hän puhui sanoen: "Muinaisina aikoina sanottiin, 'Kysykää neuvoa Abelista,' ja niin he ratkaisivat kiistoja. ¹⁹ Minä olen rauhallisten ja uskollisten joukossa Israelissa. Sinä pyrit tuhoamaan kaupungin ja äidin Israelissa. Miksi n iel i s i t Herran perinnön?" ²⁰ Joab vastasi: "Pois se, pois se minusta, että n iel i s i n tai tuhoaisin!" ²¹ Niin ei ole asian laita. Mies Efraimin vuoristosta, nimeltään Seba, Bikrin poika, on n o s t a n u t k ä t e n s ä k u n i n g a s D a a v i d i a v a s t a a n . L u o v u t a h ä n e t v a i n , n i i n v e t ä y d y n k a u p u n g i s t a ."

Nainen sanoi Joabille: "Katso, hänen päänsä heitetään sinulle muurin yli."

²² Sitten nainen viisaasti meni kaikkien ihmisten luo. Ja he katkaisivat Seban, Bikrin pojan, pään ja heittivät sen Joabille. Niin hän puhalsi torveen, ja he hajaantuivat kaupungista, jokainen mies telttansa. Joab palasi kuninkaan luo Jerusalemiin.

²³ Nyt Joab oli koko Israelin armeijan ylipäällikkö, ja Benaja, Joojadan poika, oli kerettiläisten ja peletiläisten päällikkö. ²⁴ Adoram oli pakkotyön valvoja, ja Joosafat, Ahiludin poika, oli kirjanpitäjä. ²⁵ Seva oli kirjuri, ja Sadok ja Abjatar olivat pappeja. ²⁶ Ja Iira, jaarilainen, oli myös Daavidin pappi.

21

Daavidin aikana oli nälänhätä kolme vuotta peräkkäin; ja Daavid kysyi neuvoa Herralta.

Herra sanoi: "Se johtuu Saulista ja hänen verisistä suvustaan, koska hän surmasi gibeonilaiset." ² Niin kuningas kutsui gibeonilaiset ja puhui heille. (Gibeonilaiset eivät olleet Israelin lapsia vaan amorilaisten jäännöstä, ja Israelin lapset olivat vannoneet heille; mutta Saul oli yrittänyt tuhota heidät kiihkossaan Israelin ja Juudan lapsia kohtaan.) ³ Daavid sanoi gibeonilaisille: "Mitä minun on tehtävä teidän hyväksenne, ja kuinka voin sovittaa asian, että te siunaisitte Herran perintöä?" ⁴ Gibeonilaiset sanoivat hänelle: "Meillä ei ole vaatimusta hopeasta tai kullasta Saulin tai hänen sukunsa kanssa, eikä ole meidän asiamme surmata ketään Israelissa." Niin hän sanoi: "Minä teen teille, mitä sanotte." ⁵ He sanoivat kuninkaalle: "Mies, joka tuhosi meidät ja suunnitteli hävittää meidät, ettei meillä olisi paikkaa koko Israelin alueella— ⁶ Antakaa meille seitsemän hänen pojistaan, ja me hirtämme heidät Herran edessä Saulin Gibeassa, Herran valitsemassa." Ja kuningas sanoi: "Minä annan heidät."

⁷ Mutta kuningas säästi Mefibosetin, Saulin pojan Jonatanin pojan, Herran valan vuoksi, joka oli heidän välillään, Daavidin ja Saulin pojan Jonatanin välillä. ⁸ Niin kuningas otti Rizpan, Aijan tyttären, kaksi poikaa, jonka hän oli synnyttänyt Saulille—Armonin ja Mefibosetin— ja viisi Saulin tyttären Meerabin poikaa, jonka hän oli synnyttänyt Adrielille, meholatilaisen Barzillain pojalle. ⁹ Sitten hän luovutti heidät gibeonilaisille, ja he hirttivät heidät vuorella Herran edessä. Niin ne seitsemän kaatuivat yhdessä,

2. Samuelin kirja

ja heidät surmattiin sadonkorjuun ensimmäisinä päivinä, ohran sadonkorjuun alussa.

¹⁰ Sitten Rizpa, Aijan tytär, otti sakkikankaan ja levitti sen itselleen kalliolle, sadonkorjuun alusta siihen asti, kunnes satoi heidän päälleen taivaasta; eikä hän sallinut taivaan lintujen levätä heidän päällään päivällä, eikä villieläinten yöllä. ¹¹ Kun Daavid kuuli Rizpan, Aijan tyttären, Saulin jalkavaimon, teot, ¹² Daavid meni ja otti Saulin luut ja hänen poikansa Jonatanin luut Jabesin-gileadilaisilta, jotka olivat varastaneet ne Beet-Sanin torilta, missä filistealaiset olivat hirtäneet heidät, sinä päivänä, kun filistealaiset tappoivat Saulin Gilboassa. ¹³ Hän haki Saulin ja hänen poikansa Jonatanin luut sieltä, ja he kokosivat niiden jäännökset, jotka oli teloitettu. ¹⁴ Ja he hautasivat Saulin ja hänen poikansa Jonatanin luut Benjaminin maahan, Selaan, hänen isänsä Kiisin hautaan. Niin he tekivät kaiken, mitä kuningas käski. Ja sen jälkeen Jumala vastasi maan puolesta esitettyyn rukoukseen.

¹⁵ Nyt filistealaiset tekivät jälleen sodan Israelia vastaan, ja Daavid meni alas palvelijoineen ja taisteli filistealaisia vastaan, ja Daavid väsyi. ¹⁶ Silloin Ishbi-Benob, joka oli yksi jättiläisen jälkeläisistä, jonka keihäs painoi kolmesataa sekeliä pronssia, ja joka oli vyötetty uudella miekalla, aikoi tappaa Daavidin. ¹⁷ Mutta Abisai, Serujan poika, tuli hänen avukseen ja löi filistealaisen ja tappoi hänet. Sitten Daavidin miehet vanhoivat hänelle sanoen: "Sinä et saa enää lähteä kanssamme taisteluun, ettei sammuttaisi Israelin lampua."

¹⁸ Tämän jälkeen tapahtui, että oli jälleen sota filistealaisia vastaan Gobissa. Silloin Husatilainen Sibbekai löi Safin, joka oli yksi jättiläisen jälkeläisistä. ¹⁹ Ja jälleen oli konflikti filistealaisia vastaan Gobissa, ja Elhanan, Jaare-Oregimin poika, betlehemiläinen, löi Goliatin, gittiläisen, jonka keihään varsi oli kuin kankurin tukki. ²⁰ Gatissa oli jälleen sota, ja siellä oli mies, jolla oli suuri koko, jolla oli kuusi sormea kummassakin kädessä ja kuusi varvasta kummassakin jalassa, yhteensä kaksikymmentäneljä; ja hänkin oli jättiläisten jälkeläisiä. ²¹ Kun hän haastoi Israelin, Jonatan, Simein poika, Daavidin veli, voitti hänet. ²² Nämä neljä olivat syntyneet jättiläiselle Gatissa, ja Daavid ja hänen palvelijansa voittivat heidät.

22 Daavid puhui tämän laulun sanat Herralle sinä päivänä, jona Herra pelasti hänet kaikkien vihollistensa käsistä ja Saulin käsistä. ² Hän sanoi:

"Herra on minun kallioni, linnani ja pelastajani; ³ Jumalani, kallioni, johon turvaan, kilpeni ja pelastukseni sarvi, turvapaikkani ja pakopaikkani; Vapahtajani, sinä suojelet minua vahingolta. ⁴ Minä huudan avukseni Herraa, joka on ylistyksen arvoinen, ja minä pelastun vihollisistani.

⁵ Sillä kuoleman aallot ympäröivät minua, tuhon virrat vyöryivät ylitseni; ⁶ Tuonelan köydet kietoutuivat ympärilleni; kuoleman ansat kohtasivat minut. ⁷ Ahdistuksessa minä huusin Herraa, kyllä, minä huusin Jumalaani; Hänen temppelistään Hän kuuli ääneni, ja avunhuutoni kantautui Hänen korviinsa.

⁸ Silloin maa järisi ja vapisi, taivaan perustukset vapisivat ja järkkäyivät, sillä Hän oli vihainen. ⁹ Savu nousi Hänen sieraimistaan, ja tuli Hänen suustaan kulutti; hiilet syttyivät siitä. ¹⁰ Hän taivutti taivaat ja laskeutui paksun pimeyden ollessa Hänen jalkojensa alla. ¹¹ Hän ratsasti kerubilla ja lensi; Hän liiteli tuulen siivillä. ¹² Hän teki pimeyden majakseen ympärilleen, vesien kokoontumisen, taivaan paksut pilvet. ¹³ Hänen edessään olevasta kirkkaudesta syttyivät tuliset hiilet. ¹⁴ Herra ylisi taivaasta, ja Korkein korotti äänensä. ¹⁵ Hän lähetti nuolia ja hajotti heidät, salamoita, ja ajoi heidät pakoon. ¹⁶ Silloin meren uomat paljastuivat, maailman perustukset tulivat näkyviin Herran nuhtelusta, Hänen sieraimiensa henkäyksestä.

¹⁷ Hän ojensi kätsensä korkeudesta, Hän tarttui minuun; Hän veti minut ylös monista vesistä. ¹⁸ Hän pelasti minut voimakkaalta viholliseltani, niiltä, jotka vihasivat minua, sillä he olivat liian vahvoja minulle. ¹⁹ He kohtasivat minut onnettomuteni aikana, mutta Herra oli tukeni. ²⁰ Hän toi minut avaraan paikkaan; Hän pelasti minut, koska Hän iloitsi minusta.

²¹ Herra on palkinnut minut vanhurskauteni mukaan; käsiensä puhtauden mukaan Hän on maksanut minulle. ²² Sillä minä olen seurannut Herran teitä, enkä ole kääntynyt pois Jumalastani. ²³ Sillä kaikki Hänen säädöksensä olivat edessäni, enkä kääntynyt pois Hänen käskyistään. ²⁴ Olin myös moitteeton Hänen edessään, ja pidin itseni

2. Samuelin kirja

syllisyydestä. ²⁵ Siksi Herra on maksanut minulle vanhurskauteni mukaan, puhtauteni mukaan Hänen silmiensä edessä.

²⁶ Uskollisille sinä osoitat uskollisuutesi, nuhteettomille sinä osoitat nuhteettomuutesi; ²⁷ Puhtaille sinä osoitat puhtautesi, mutta kieroutuneille sinä osoitat oveluutesi. ²⁸ Ja sinä pelastat nöyrän kansan, mutta ylpeät sinun silmäsi painavat alas.

²⁹ Sillä sinä olet minun lamppuni, Herra; ja Herra valaisee pimeyteni. ³⁰ Sillä sinun avullasi voin hyökätä joukkoa vastaan; Jumalani avulla voin hypätä muurin yli. ³¹ Mitä tulee Jumalaan, Hänen tiensä on täydellinen; Herran sana on puhdas; Hän on kilpi kaikille, jotka turvaavat Häneen. ³² Sillä kuka on Jumala, ellei Herra? Ja kuka on kallio, ellei meidän Jumalamme? ³³ Jumala on minun turvani; ja Hän tekee tieni suoraksi. ³⁴ Hän tekee jalkani kuin peuran jalat, ja asettaa minut korkeille paikoille. ³⁵ Hän valmistaa käteni taisteluun, niin että käsivarteni voivat jännittää pronssijousen. ³⁶ Sinä olet myös antanut minulle pelastuksesi kilven, ja tukeksi tekee minut suureksi. ³⁷ Sinä laajennat polkuni allani, eikä jalkani ole horjunut.

³⁸ Minä seurasin vihollisiani ja voitin heidät, enkä kääntynyt takaisin ennen kuin heidät tuhottiin. ³⁹ Minä kulutin heidät ja murskasin heidät, niin etteivät he nousseet; he kaatuivat jalkojeni alle. ⁴⁰ Sillä sinä olet varustanut minut voimalla taistelua varten; sinä olet alistanut alleni ne, jotka nousivat minua vastaan. ⁴¹ Sinä olet saanut viholliseni kääntämään selkänsä minulle, ja minä tuhosin ne, jotka vihasivat minua. ⁴² He etsivät, mutta ei ollut ketään pelastamaan— jopa Herraa, mutta Hän ei vastannut heille. ⁴³ Sitten minä murskasin heidät kuin maan tomun; minä jauhoin heidät ja tallasin heidät kuin katujen mutaa.

⁴⁴ Sinä olet pelastanut minut kansani kiistoista; sinä olet pitänyt minut kansojen päänä; kansa, jota en ole tuntenut, palvelee minua. ⁴⁵ Muukalaiset teeskentelevät kuuliaisuutta minulle; heti kun he kuulevat, he tottelevat minua. ⁴⁶ Muukalaiset menettävät rohkeutensa, ja tulevat vavisten ulos linnoituksistaan.

⁴⁷ Herra elää, ja siunattu olkoon kallioni; ja ylistetty olkoon Jumalani, pelastukseni perusta, ⁴⁸ Jumala, joka tuo koston minulle, ja kukistaa kansat alleni, ⁴⁹

joka myös pelastaa minut vihollisistani; sinä nostat minut niiden yläpuolelle, jotka nousevat minua vastaan; sinä pelastat minut väkivaltaiselta mieheltä. ⁵⁰ Siksi minä ilmaisen kiittolaisuuteni sinulle, Herra, kansojen keskellä, ja laulan ylistystä sinun nimellesi. ⁵¹ Hän on pelastuksen torni kuninkaalleen, ja osoittaa suosiota voidellulleen, Daavidille ja hänen jälkeläisilleen ikuisesti."

23 Nämä ovat Daavidin viimeiset sanat: Jesseen poika Daavid puhuu, Mies, jonka Korkein on korottanut, Jaakobin Jumalan voideltu, Ja Israelin rakastettu psalmisti:

² "Herran Henki puhui minun kauttani, Ja Hänen sanansa olivat minun kielelläni. ³ Israelin Jumala sanoi, Israelin kallio puhui minulle: 'Hän, joka hallitsee ihmisiä oikeudenmukaisesti, Joka hallitsee Jumalan pelossa, ⁴ On kuin aamun valo, kun aurinko nousee, Pilvetön aamunkoitto, Kun tuore ruoho versoo maasta, Auringonpaisteen ja sateen jälkeen.' ⁵ Totisesti, eikä minun sukuni ole näin Jumalan kanssa? Sillä Hän on tehnyt kanssani ikuisen liiton, Järjestetty ja turvattu kaikessa; Sillä eikä Hän todella anna kaiken pelastukseni ja kaiken haluni kasvaa? ⁶ Mutta arvottomat, kaikki heidät heitetään pois kuin orjantappurat, Koska heitä ei voi käsitellä; ⁷ Mutta kuka heihin koskee, Hänen täytyy olla varustettu raudalla ja keihään varrella, Ja heidät poltetaan täydellisesti tulella siellä missä he makaavat."

⁸ Nämä ovat Daavidin urhoollisten miesten nimet: Josheb-Basshebeth, tahkemonilainen, päällikkö kapteeneista— Hän heilutti keihästään kahdeksaasataa vastaan, jotka hän tappoi kerralla. ⁹ Hänen jälkeensä oli Eleasar, Doodon poika, Ahoilainen, yksi kolmesta urhoollisesta miehestä Daavidin kanssa, kun he uhmaten asettuivat filistealaisia vastaan, jotka olivat kokoontuneet sinne taisteluun, ja Israelin miehet olivat vetäytyneet. ¹⁰ Hän nousi ja löi filistealaisia, kunnes hänen kätensä väsyi ja tarttui miekkaan, ja Herra toi suuren voiton sinä päivänä; ja kansa palasi hänen jälkeensä vain ryöstämään kaatuneet. ¹¹ Hänen jälkeensä oli Samma, Ageen poika, hararilainen. Ja filistealaiset olivat kokoontuneet joukkoon siellä, missä oli linssipelto, ja kansa pakeni filistealaisia. ¹² Mutta hän asettui pellon keskelle ja puolusti sitä, ja löi filistealaisia; ja Herra toi suuren voiton.

2. Samuelin kirja

¹³ Sitten kolme kolmestakymmenestä päämiehestä meni alas ja tuli Daavidin luo sadonkorjuuaikana Adullamin luolaan, kun filistealaisten leiri oli Refaimin laaksossa. ¹⁴ Daavid oli turvapaikassa, ja filistealaisten varuskunta oli Betlehemiissä. ¹⁵ Ja Daavid kaipasi ja sanoi, "Oi, jospa joku toisi minulle vettä juotavaksi Betlehemin kaivosta, joka on portin luona!" ¹⁶ Niin kolme urhoollista miestä murtautui filistealaisten leirin läpi, ja ammensi vettä Betlehemin kaivosta, joka oli portin luona, ja otti sen ja toi sen Daavidille. Mutta hän ei suostunut juomaan sitä, vaan kaatoi sen uhrina Herralle; ¹⁷ Ja hän sanoi, "Olkoon se minusta kaukana, Herra, tehdä tämä! Saisinko minä juoda niiden miesten verta, jotka riskeeräsivat henkensä?" Niin hän ei suostunut juomaan sitä. Nämä teot tekivät ne kolme urhoollista miestä.

¹⁸ Abisai, Joabin veli, Serujan poika, oli kolmenkymmenen päällikkö. Ja hän heilutti keihästään kolmesataa vastaan ja tappoi heidät, ja hänellä oli nimi kuten kolmella. ¹⁹ Hän oli kolmenkymmenen kunnioitetuin, joten hänestä tuli heidän komentajansa; mutta hän ei yltänyt kolmeen. ²⁰ Sitten Benaja, Joojadan poika, urhea soturi Kabseelistä, joka oli tehnyt suuria tekoja, tappoi kaksi Mooabin Arielin poikaa. Hän meni myös alas ja tappoi leijonan kuopan keskellä lumisena päivänä. ²¹ Ja hän tappoi merkittävän egyptiläisen. Nyt egyptiläisellä oli keihäs kädessään, mutta hän meni alas hänen luokseen sauvalla, ja tempaisi keihään egyptiläisen kädestä, ja tappoi hänet hänen omalla keihäällään. ²² Nämä teot Benaja, Joojadan poika, teki, ja hänellä oli nimi kuten kolmella urhoollisella miehellä. ²³ Hän oli kunnioitettu kolmenkymmenen joukossa, mutta hän ei yltänyt kolmeen. Ja Daavid asetti hänet henkivartijansa johtajaksi.

²⁴ Asael, Joabin veli, oli kolmenkymmenen joukossa; Elhanan, Doodon poika Betlehemiästä, ²⁵ Samma, Harodilainen; Elika, toinen Harodilainen; ²⁶ Helez, Paltalainen; Ira, Ikkeshin poika, kotoisin Tekoasta, ²⁷ Abieser, Anatotilainen; Mebunnai, Husalainen; ²⁸ Salmon, Aholilainen; Maharai, Netofalainen; ²⁹ Heleb, Baanan poika Netofasta; Ittai, Ribain poika Benjaminilaisista, Gibeasta, ³⁰ Benaja, Piratonilainen; Hiddai Gaasin puroilta, ³¹ Abialbon, Arbatilainen; Asmavet, Barhumilainen, ³² Eliahba, Saalbonilainen; Jasenin pojat, mukaan lukien Jonatan, ³³ Samma, Hararilainen; Ahiam, Saaranin poika Ararista, ³⁴

Elifelet, Ahasbain poika, Maakatilainen; Eliam, Ahitofelin poika Gilosta, ³⁵ Hesro, Karmelilainen; Paarai, Arbilainen; ³⁶ Igal, Naatanin poika, kotoisin Soobasta; Bani, Gaadilainen, ³⁷ Selele, Ammonilainen; Naharai, Beerotilainen, Joabin, Serujan pojan, aseenkantaja, ³⁸ Ira, Jitriiläinen; Gareb, toinen Jitriiläinen, ³⁹ Uria, heettiläinen; kolmekymmentäseitsemän yhteensä.

24 Taaskin Herran viha syttyi Israelia vastaan, ja hän yllytti Daavidin heitä vastaan sanoen: "Mene ja laske Israelin ja Juudan väki." ² Kuningas sanoi Joabille, sotaväen päällikölle, joka oli hänen kanssaan: "Kulje nyt kaikkien Israelin heimojen läpi, Danista Beersebaan, ja laske kansa, että saisin tietää kansan lukumäärän." ³ Mutta Joab sanoi kuninkaalle: "Lisätköön Herra, sinun Jumalasi, kansaan sata kertaa niin paljon kuin heitä on, kun vielä saat nähdä, herrani kuningas; mutta miksi herrani kuningas haluaa tätä?" ⁴ Kuitenkin kuninkaan sana voitti Joabin ja sotaväen päälliköt. Niin Joab ja sotaväen päälliköt lähtivät kuninkaan edestä laskemaan Israelin kansaa. ⁵ He kulkivat Jordanin yli ja leiriytyivät Aroeriin, kaupungin oikealle puolelle, joka on Gadin laaksossa, ja Jaserin suuntaan. ⁶ Sitten he tulivat Gileadiin ja Tahtim-hodshin maahan, ja he tulivat Dan-jaaniin ja kiersivät Sidoniin. ⁷ Ja he tulivat Tyron linnoitukseen ja kaikkiin hiiviläisten ja kanaanilaisten kaupunkeihin, ja he menivät Juudan eteläpuolelle, Beersebaan. ⁸ Kun he olivat kulkeneet koko maan läpi, he saapuivat Jerusalemiin yhdeksän kuukauden ja kahdenkymmenen päivän kuluttua. ⁹ Ja Joab antoi kansanlaskennan tuloksen kuninkaalle: Israelissa oli kahdeksansataatuhatta miekkamiestä, ja Juudan miehiä oli viisisataatuhatta.

¹⁰ Mutta Daavidin sydän vaivasi häntä sen jälkeen, kun hän oli laskenut kansan. Niin Daavid sanoi Herralle: "Olen tehnyt suuren synnin, kun olen tehnyt tämän. Mutta nyt, Herra, anna anteeksi palvelijasi rikos, sillä olen toiminut hyvin tyhmästi." ¹¹ Kun Daavid heräsi aamulla, tuli Herran sana profeetta Gadille, Daavidin näkijälle, sanoen: ¹² "Mene ja puhu Daavidille: 'Näin sanoo Herra: Minä tarjoan sinulle kolme asiaa; valitse niistä yksi itsellesi, ja minä teen sen sinulle.'" ¹³ Niin Gad tuli Daavidin luo ja kertoi hänelle: "Tuleeko maahasi seitsemän vuoden nälänhätä? Vai pakenetko kolme kuukautta vihollisiasi heidän ajaessaan sinua takaa? Vai tuleeko maahasi kolmen päivän rutto? Nyt harkitse ja

2. Samuelin kirja

katso, mitä vastausta minun tulee antaa Hänelle, joka minut lähetti." ¹⁴ Silloin Daavid sanoi Gadille: "Olen suuressa ahdistuksessa. Langetkaamme Herran käsiin, sillä hänen armonsa on suuri; mutta älä anna minun langeta ihmisten käsiin."

¹⁵ Niin Herra lähetti ruton Israeliin aamusta määrättyyn aikaan asti, ja seitsemänkymmentätuhatta miestä kansasta Danista Beersebaan kuoli. ¹⁶ Kun enkeli ojensi kätensä Jerusalemia kohti hävittääkseen sen, Herran mieli muuttui onnettomuuden suhteen, ja hän sanoi kansaa tuhoavalle enkelille: "Riittää! Laske kätesi!" Ja Herran enkeli oli jebusilaisen Araunan puimatantereella. ¹⁷ Silloin Daavid puhui Herralle, kun hän näki enkelin, joka löi kansaa, ja sanoi: "Katso, minä olen tehnyt synnin, ja minä olen tehnyt väärin; mutta nämä lampaat, mitä he ovat tehneet? Olkoon sinun kätesi minun ja isäni perheen päällä!"

¹⁸ Niin Gad tuli sinä päivänä Daavidin luo ja sanoi hänelle: "Mene ylös ja rakenna alttari Herralle jebusilaisen Araunan puimatantereele." ¹⁹ Daavid meni ylös Gadille annetun sanan mukaisesti, niin

kuin Herra oli käskenyt. ²⁰ Arauna katsoi alas ja näki kuninkaan ja hänen palvelijansa tulevan hänen luokseen, ja hän meni ulos ja kumarsi kuninkaalle kasvoilleen maahan. ²¹ Silloin Arauna sanoi: "Miksi herrani kuningas on tullut palvelijansa luo?" Daavid sanoi: "Ostaakseni sinulta puimatantereen, rakentaakseni alttarin Herralle, jotta vitsaus poistuisi kansasta." ²² Arauna sanoi Daavidille: "Antakoon herrani kuningas ottaa ja uhrata, mitä hänelle hyväksi näyttää. Katso, härät polttouhriksi, puimareet ja härkien ikeet puiksi. ²³ Kaiken tämän, kuningas, Arauna antaa kuninkaalle vapaasti." Ja Arauna sanoi kuninkaalle: "Hyväksyköön Herra, sinun Jumalasi, sinut." ²⁴ Kuitenkin kuningas sanoi Araunalle: "Ei, vaan minä ostan sen sinulta hinnalla; sillä en uhraa Herralle, Jumalalleni, polttouhreja, jotka eivät minulle mitään maksa." Niin Daavid osti puimatantereen ja härät viidelläkymmenellä hopeasekelillä. ²⁵ Sitten Daavid rakensi sinne alttarin Herralle, ja uhrasi polttouhreja ja yhteysuhreja. Ja Herra vastasi maan puolesta esitettyyn rukoukseen, ja vitsaus poistui Israelista.

1. Kuningasten kirja

1 Kuningas Daavid oli vanha ja iäkäs, ja vaikka he peittivät hänet peitteillä, hän ei pysynyt lämpimänä. ² Niin hänen palvelijansa sanoivat hänelle: "Annettakoon herralleni kuninkaalle etsiä nuori neitsyt, joka palvelisi kuningasta ja makaisi sinun sylissäsi, että herrani kuningas pysyisi lämpimänä." ³ Niin he etsivät kaunista nuorta naista koko Israelin alueelta, ja he löysivät Suunemilaisen Abisagin ja toivat hänet kuninkaan luo. ⁴ Nuori nainen oli hyvin kaunis, ja hän hoiti kuningasta ja palveli häntä, mutta kuningas ei ollut suhteessa hänen kanssaan.

⁵ Haggitin poika Adonia julisti itsensä kuninkaaksi, ja hän järjesti itselleen vaunut ja hevosmiehiä ja viisikymmentä miestä juoksemaan edellään. ⁶ Hänen isänsä ei ollut koskaan nuhdellut häntä kysymällä, "Miksi olet tehnyt näin?" Ja hän oli myös hyvin komea mies, ja hän oli syntynyt Absalomin jälkeen. ⁷ Hän neuvotteli Serujan pojan Joabin ja pappi Abjatarin kanssa, ja he seurasivat Adoniaa ja tukivat häntä. ⁸ Mutta pappi Sadok, Joojadaan poika Benaja, profeetta Naatan, Simej, Rei ja Daavidin urhot eivät olleet Adonian kanssa.

⁹ Ja Adonia uhrasi lampaita, härkiä ja lihotettuja karjaa Zohethein kiven luona, joka on En-Rogelin vieressä. Hän kutsui kaikki veljensä, kuninkaan pojat, ja kaikki Juudan miehet, jotka olivat kuninkaan palvelijoita. ¹⁰ Mutta profeetta Naatania, Benajaa, urhoja ja hänen veljeään Salomoa ei kutsuttu.

¹¹ Naatan meni Batseban, Salomon äidin, luo ja sanoi, "Etkö ole kuullut, että Haggitin poika Adonia on julistautunut kuninkaaksi, ja herramme Daavid ei tiedä siitä?" ¹² Nyt tule, anna minun antaa sinulle neuvo, jotta voisit pelastaa henkesi ja poikasi Salomon hengen. ¹³ Mene heti kuningas Daavidin luo ja sano hänelle, 'Etkö sinä, herrani kuningas, vannonut palvelijattarellesi sanoen, "Totta kai poikasi Salomo on oleva kuningas minun jälkeeni, ja hän istuu valtaistuimellani"? Miksi sitten Adonia on tullut kuninkaaksi?' ¹⁴ Sitten, kun vielä puhut kuninkaan kanssa, minä tulen jälkeesi ja vahvistan sanasi."

¹⁵ Niin Batseba meni kuninkaan kammioon. Nyt kuningas oli hyvin vanha, ja Suunemilainen Abisag palveli kuningasta. ¹⁶ Batseba kumarsi ja heittäytyi kasvoilleen kuninkaan eteen, ja kuningas sanoi: "Mitä sinä haluat?" ¹⁷ Hän sanoi hänelle, "Herrani, sinä vannoit Herran, Jumalasi, kautta palvelijattarellesi,

'Totta kai poikasi Salomo on oleva kuningas minun jälkeeni, ja hän istuu valtaistuimellani.' ¹⁸ Mutta nyt, katso, Adonia on tullut kuninkaaksi, eikä herrani kuningas tiedä siitä. ¹⁹ Ja hän on uhrannut härkiä ja lihotettuja karjaa ja lampaita yltäkylläisesti, ja on kutsunut kaikki kuninkaan pojat, ja pappi Abjatarin ja armeijan päällikön Joabin, mutta hän ei ole kutsunut palvelijaasi Salomoa. ²⁰ Ja sinä, herrani kuningas, koko Israelin silmät ovat sinuun, kertomaan heille, kuka istuu herrani kuninkaan valtaistuimella hänen jälkeensä. ²¹ Muuten käy niin, kun herrani kuningas lepää isiensä kanssa, että minua ja poikaani Salomoa pidetään rikollisina."

²² Kun hän vielä puhui kuninkaan kanssa, profeetta Naatan tuli sisään. ²³ Ja he kertoivat kuninkaalle sanoen, "Katso, profeetta Naatan on täällä." Ja hän tuli kuninkaan eteen ja heittäytyi kasvoilleen kuninkaan eteen maahan. ²⁴ Ja Naatan sanoi, "Herrani kuningas, oletko sanonut, 'Adonia on oleva kuningas minun jälkeeni, ja hän istuu valtaistuimellani'? ²⁵ Sillä hän on mennyt alas tänään ja uhrannut härkiä ja lihotettuja karjaa ja lampaita yltäkylläisesti, ja on kutsunut kaikki kuninkaan pojat, ja armeijan päälliköt, ja pappi Abjatarin; ja katso, he syövät ja juovat hänen edessään ja sanovat, 'Eläköön kuningas Adonia!' ²⁶ Mutta minua, jopa minua palvelijaasi, ja pappi Sadokia, ja Joojadaan poikaa Benajaa, ja palvelijaasi Salomoa - hän ei ole kutsunut. ²⁷ Onko tämä asia tehty herrani kuninkaan toimesta, eikä sinä ole ilmoittanut palvelijoillesi, kuka istuu herrani kuninkaan valtaistuimella hänen jälkeensä?"

²⁸ Kuningas Daavid vastasi, "Kutsukaa Batseba luokseni." Niin hän tuli kuninkaan eteen ja seisoi kuninkaan edessä. ²⁹ Ja kuningas vannoi ja sanoi, "Niinkuin Herra elää, joka on lunastanut minun henkeni kaikesta ahdistuksesta, ³⁰ juuri kuten vannoin sinulle Herran, Israelin Jumalan, kautta sanoen, 'Poikasi Salomo on oleva kuningas minun jälkeeni, ja hän istuu valtaistuimellani minun sijastani,' niin minä teen tänä päivänä." ³¹ Sitten Batseba kumarsi kasvot maahan, ja heittäytyi kuninkaan eteen ja sanoi, "Eläköön herrani kuningas Daavid ikuisesti."

³² Sitten kuningas Daavid sanoi, "Kutsukaa minulle pappi Sadok, profeetta Naatan, ja Joojadaan poika Benaja." Niin he tulivat kuninkaan eteen. ³³ Ja kuningas käski heitä, "Ottakaa herranne palvelijat

1. Kuningasten kirja

mukaasi, ja antakaa poikani Salomon ratsastaa omalla muulillani, ja viekää hänet Gihoniin.³⁴ Ja antakaa pappi Sadokin ja profeetta Naatanin voidella hänet siellä Israelin kuninkaaksi, ja puhaltakaa torveen ja sanokaa, 'Eläköön kuningas Salomo!' ³⁵ Sitten teidän tulee seurata häntä ylös, ja hän tulee istumaan valtaistuimelleni ja olemaan kuningas minun sijastani; sillä olen nimittänyt hänet hallitsemaan Israelia ja Juudaa." ³⁶ Ja Joojadaan poika Benaja vastasi kuninkaalle ja sanoi, "Aamen! Vahvistakoon Herra, herrani kuninkaan Jumala, sen. ³⁷ Juuri kuten Herra on ollut herrani kuninkaan kanssa, niin olkoon Hän Salomon kanssa, ja kohottakoon hänen valtaistuimensa korkeammalle kuin herrani kuningas Daavidin."

³⁸ Niin pappi Sadok, profeetta Naatan, Joojadaan poika Benaja, ja kreetit ja pleetit menivät alas ja antoivat Salomon ratsastaa kuningas Daavidin muulilla, ja veivät hänet Gihoniin. ³⁹ Sitten pappi Sadok otti öljysarven teltasta ja voiteli Salomon. Sitten he puhalsivat torveen, ja kaikki kansa sanoi, "Eläköön kuningas Salomo!" ⁴⁰ Ja kaikki kansa meni hänen jälkeensä, ja kansa soitti huiluja ja iloitsi suuresti, niin että maa tärisi heidän äänestään.

⁴¹ Nyt Adonia ja kaikki hänen kanssaan olleet vieraat kuulivat sen, kun he lopettivat juhlimisen. Kun Joab kuuli torven äänen, hän sanoi, "Miksi kaupunki on sellaisessa metelissä?" ⁴² Kun hän vielä puhui, Abjatarin poika Jonatan saapui. Ja Adonia sanoi, "Tule sisään, sillä olet arvokas mies ja tuot varmasti hyviä uutisia." ⁴³ Mutta Jonatan vastasi Adoniale ja sanoi, "Ei! Herramme kuningas Daavid on tehnyt Salomon kuninkaaksi. ⁴⁴ Ja kuningas on lähettänyt hänen kanssaan pappi Sadokin, profeetta Naatanin, Joojadaan pojan Benajan, kreetit ja pleetit, ja he ovat antaneet hänen ratsastaa kuninkaan muulilla. ⁴⁵ Ja pappi Sadok ja profeetta Naatan ovat voidelleet hänet kuninkaaksi Gihonissa, ja he ovat tulleet sieltä iloiten, niin että kaupunki on metelissä. Tämä on se ääni, jonka olet kuullut. ⁴⁶ Lisäksi Salomo istuu nyt valtakunnan valtaistuimella. ⁴⁷ Lisäksi kuninkaan palvelijat tulivat siunaamaan herraamme kuningas Daavidia sanoen, 'Tehköön Jumalasi Salomon nimen arvostetummaksi kuin sinun, ja hänen valtaistuimensa suuremmaksi kuin sinun.' Ja kuningas kumartui vuoteellaan. ⁴⁸ Kuningas sanoi myös, 'Siunattu olkoon Herra, Israelin Jumala, joka

on antanut yhden istua valtaistuimellani tänä päivänä, kun silmäni näkevät sen."

⁴⁹ Silloin kaikki Adonian vieraat pelästyivät, ja he nousivat ja lähtivät kukin omalle tielleen. ⁵⁰ Ja Adonia pelkäsi Salomoa, ja hän nousi ja meni ja tarttui alttarin sarviin. ⁵¹ Sitten Salomolle ilmoitettiin, sanoen, "Katso, Adonia pelkää kuningas Salomoa; sillä katso, hän on tarttunut alttarin sarviin sanoen, 'Vannokoon kuningas Salomo minulle tänään, ettei hän tapa palvelijaansa miekalla.'" ⁵² Ja Salomo sanoi, "Jos hän on arvokas mies, ei yksikään hiuskarva putoa maahan; mutta jos hänestä löytyy pahuus, hän kuolee." ⁵³ Niin kuningas Salomo lähetti, ja he toivat hänet alas alttarilta. Ja hän tuli ja kumarsi kuningas Salomolle, ja Salomo sanoi hänelle, "Mene kotiisi."

2 Kun Daavidin kuoleman aika lähestyi, hän antoi ohjeita pojalleen Salomolle sanoen, ² "Minä menen kaiken maan tielle. Ole siis vahva ja osoita olevasi mies. ³ Pidä Herran, sinun Jumalasi, käskyt, vaella hänen teitään, noudata hänen säädöksiään, käskyjään, tuomioitaan ja todistuksiaan, niin kuin on kirjoitettu Mooseksen laissa, jotta menestyisit kaikessa, mitä teet ja minne käännytkin, ⁴ jotta Herra täyttäisi sanansa, jonka hän puhui minusta sanoen, 'Jos poikasi vaeltavat tarkoin minun edessäni totuudessa kaikesta sydäimestään ja sielustaan, ei sinulta puutu miestä, joka istuisi Israelin valtaistuimella.'

⁵ Lisäksi tiedät myös, mitä Joab, Serujan poika, teki minulle, mitä hän teki Israelin armeijan kahdelle päällikölle, Abnerille, Nerin pojalle, ja Amasalle, Jeterin pojalle, jotka hän tappoi. Ja hän vuodatti sodan verta rauhan aikana, ja hän pani sodan veren vyölleen, joka oli hänen vyötörlällään, ja sandaaleihinsa, jotka olivat hänen jaloissaan. ⁶ Toimi siis viisaudellasi, äläkä anna hänen harmaiden hiustensa mennä rauhassa hautaan. ⁷ Mutta osoita ystävällisyyttä Gileadilaiselle Barzillain pojille, ja anna heidän olla niiden joukossa, jotka syövät pöydässäsi, sillä he tulivat luokseni, kun pakenin veljeäsi Absalomia. ⁸ Ja katso, sinulla on luonasi Simei, Geran poika, benjaminilainen Bahurimista, joka kiroi minua ankarasti sinä päivänä, kun menin Mahanaimiin. Mutta kun hän tuli alas kohtaamaan minua Jordanilla, vannoin hänelle Herran kautta sanoen: 'En tapa sinua miekalla.' ⁹ Mutta nyt älä pidä häntä viattomana, sillä olet viisas mies ja tiedät, mitä

1. Kuningasten kirja

sinun tulee tehdä hänelle; ja sinun tulee saattaa hänen harmaat hiuksensa hautaan veressä."

¹⁰ Niin Daavid kuoli ja hänet haudattiin isänsä viereen, ja hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin. ¹¹ Daavid hallitsi Israelia neljäkymmentä vuotta. Hän hallitsi Hebronissa seitsemän vuotta ja Jerusalemissa kolmekymmentäkolme vuotta. ¹² Sitten Salomo nousi isänsä Daavidin valtaistuimelle, ja hänen valtakuntansa vakiintui lujasti.

¹³ Nyt Haggitin poika Adonia tuli Batseban, Salomon äidin, luo, ja hän sanoi: "Tuletko rauhassa?" Ja hän sanoi: "Rauhassa." ¹⁴ Sitten hän sanoi: "Minulla on sinulle asiaa." Niin hän sanoi: "Puhu." ¹⁵ Ja hän sanoi, "Sinä tiedät, että valtakunta oli minun, ja että koko Israel odotti minun hallitsevan. Kuitenkin valtakunta on kääntynyt ja tullut veljeni omaksi, sillä se oli hänelle Herralta. ¹⁶ Nyt pyydän sinulta yhtä pyyntöä; älä kieltäydy minulta." Ja hän sanoi hänelle: "Puhu." ¹⁷ Sitten hän sanoi, "Pyydä kuningas Salomolta—hän ei kieltäydy sinulta— että hän antaisi minulle Abisagin, sunemilaisen, vaimoksi." ¹⁸ Niin Batseba sanoi: "Hyvä on; minä puhun kuninkaalle puolestasi."

¹⁹ Niin Batseba meni kuningas Salomon luo puhumaan hänelle Adonian puolesta. Ja kuningas nousi häntä vastaan ja kumarsi hänelle, ja istui valtaistuimelleen ja asetti valtaistuimen kuninkaan äidille, ja hän istui hänen oikealle puolelleen. ²⁰ Sitten hän sanoi: "Minulla on pieni pyyntö sinulta; älä kieltäydy minulta." Ja kuningas sanoi hänelle: "Pyydä, äitini, sillä en kieltäydy sinulta." ²¹ Niin hän sanoi: "Anna Abisag sunemilainen Adoniale, veljellesi, vaimoksi." ²² Kuningas Salomo vastasi ja sanoi äidilleen, "Miksi pyydät Abisagia sunemilaista Adoniale? Pyydä hänelle myös valtakuntaa—koska hän on vanhempi veljeni— jopa hänelle, pappi Ebjatarille ja Joabille, Serujan pojalle!" ²³ Sitten kuningas Salomo vannoi Herran kautta sanoen, "Jumala tehköön minulle, olkoon se kuinka ankara tahansa, jos Adonia ei ole puhunut tätä sanaa omaa elämäänsä vastaan. ²⁴ Nyt siis, niin totta kuin Herra elää, joka on vakiinnuttanut minut ja asettanut minut isäni Daavidin valtaistuimelle, ja joka on tehnyt minulle huoneen, kuten hän lupasi— Adonia on tänään kuoleva." ²⁵ Niin kuningas Salomo lähetti Benajan, Joojadan pojan, joka löi hänet kuoliaaksi, ja hän kuoli.

²⁶ Sitten kuningas sanoi pappi Ebjatarille, "Mene Anatotiin, omille pelloillesi, sillä olet kuoleman ansainnut; mutta en tapa sinua tällä kertaa, koska kannoit Herran Jumalan arkkia isäni Daavidin edessä, ja koska kärsit kaikessa, missä isäni kärsi." ²⁷ Niin Salomo erotti Ebjatarin olemasta Herran pappi, täyttääkseen Herran sanan, jonka hän oli puhunut Eelin huoneesta Silossa.

²⁸ Nyt uutinen tuli Joabille, sillä Joab oli seurannut Adoniaa, vaikka hän ei ollut seurannut Absalomia. Niin Joab pakeni Herran telttaan ja tarttui alttarin sarviin. ²⁹ Ja kuningas Salomolle kerrottiin, että Joab oli paennut Herran telttaan, ja katso, hän oli alttarin luona. Sitten Salomo lähetti Benajan, Joojadan pojan, sanoen, "Mene, lyö hänet kuoliaaksi." ³⁰ Niin Benaja meni Herran telttaan ja sanoi hänelle, "Näin sanoo kuningas: 'Tule ulos!'" Mutta hän sanoi: "En, sillä kuolen täällä." Niin Benaja toi sanan jälleen kuninkaalle sanoen, "Tämä on, mitä Joab sanoi, ja näin hän vastasi minulle." ³¹ Sitten kuningas sanoi hänelle, "Tee niin kuin hän on sanonut, ja lyö hänet kuoliaaksi ja hautaa hänet, jotta poistaisit minulta ja isäni huoneelta sen veren syyllisyyden, jonka Joab vuodatti syyttä. ³² Ja Herra palauttaa hänen verensä hänen omaan päähänsä, koska hän löi kuoliaaksi kaksi miestä, jotka olivat vanhurskaampia ja parempia kuin hän, ja tappoi heidät miekalla: Abnerin, Nerin pojan, Israelin armeijan päällikön, ja Amasan, Jeterin pojan, Juudan armeijan päällikön, vaikka isäni Daavid ei tiennyt siitä. ³³ Niin heidän verensä palatkoon Joabin päähän ja hänen jälkeläistensä päähän ikuisesti. Mutta Daavidille ja hänen jälkeläisilleen ja hänen huoneelleen ja hänen valtaistuimelleen olkoon Herralta rauha ikuisesti." ³⁴ Sitten Benaja, Joojadan poika, meni ylös ja löi Joabin kuoliaaksi, ja hänet haudattiin omaan taloonsa erämaassa.

³⁵ Kuningas asetti Benajan, Joojadan pojan, armeijan päälliköksi hänen sijaansa, ja kuningas nimitti pappi Sadokin Ebjatarin tilalle.

³⁶ Sitten kuningas lähetti ja kutsui Simein, ja sanoi hänelle, "Rakenna itsellesi talo Jerusalemiin ja asu siellä, äläkä mene sieltä mihinkään muuhun paikkaan. ³⁷ Sillä sinä päivänä, jona menet ulos ja ylität Kidronin puron, tiedä varmasti, että olet varmasti kuoleva; veresi on omalla päälläsi." ³⁸ Simein sanoi kuninkaalle, "Sana on hyvä. Niin kuin herrani kuningas on sanonut, niin palvelijasi tekee." Niin

1. Kuningasten kirja

Simei asui Jerusalemissa monta päivää. ³⁹ Mutta kolmen vuoden kuluttua, kaksi Simein palvelijaa karkasi Maakan pojan Akisin, Gatin kuninkaan, luo. Ja he kertoivat Simeille sanoen: "Katso, palvelijasi ovat Gatissa." ⁴⁰ Niin Simei nousi ja satuloi aasinsa, ja meni Gatiin Akisin luo etsimään palvelijoitaan, ja Simei meni ja toi palvelijansa Gatista. ⁴¹ Ja Salomolle kerrottiin, että Simei oli mennyt Jerusalemissa Gatiin ja palannut. ⁴² Niin kuningas lähetti ja kutsui Simein ja sanoi hänelle, "Enkö saanut sinua vannomaan Herran kautta ja vakavasti varoittanut sinua sanoen, 'Tiedä varmasti, että sinä päivänä, jona lähdet ja menet minne tahansa, olet varmasti kuoleva'? Ja sinä sanoit minulle, 'Sana, jonka olen kuullut, on hyvä.'" ⁴³ Miksi et ole pitänyt Herran valaa ja käskyä, jonka annoin sinulle?" ⁴⁴ Kuningas sanoi myös Simeille, "Sinä tiedät sydämessäsi kaiken pahan, jonka teit isälleni Daavidille; siksi Herra palauttaa pahan sinun omaan päähäsi." ⁴⁵ Mutta kuningas Salomo on oleva siunattu, ja Daavidin valtaistuini pysyy vakiintuneena Herran edessä ikuisesti." ⁴⁶ Niin kuningas antoi käskyn Benajalle, Joojadan pojalle, ja hän meni ulos ja löi hänet kuoliaaksi, ja hän kuoli. Näin valtakunta vakiintui Salomon käsiin.

3 Salomo solmi avioliiton Egyptin kuninkaan faraon kanssa ja toi faraon tyttären Daavidin kaupunkiin. Tämä oli siihen asti, kunnes hän oli saanut valmiiksi oman talonsa, Herran temppelin ja Jerusalemin ympärillä olevan muurin. ² Kansa uhrasi yhä uhrikukkuloilla, koska Herran nimelle ei ollut vielä rakennettu temppeliä. ³ Salomo rakasti Herraa, vaeltaen isänsä Daavidin säädöksissä, paitsi että hän uhrasi ja poltti suitsukkeita uhrikukkuloilla.

⁴ Kuningas meni Gibeoniin uhraamaan siellä, sillä se oli suuri uhrikukku; Salomo uhrasi tuhat polttouhria sillä alttarilla. ⁵ Gibeonissa Herra ilmestyi Salomolle yöllä unessa; ja Jumala sanoi, "Pyydä, mitä haluat minun sinulle antavan." ⁶ Salomo vastasi, "Olet osoittanut suurta hyvyyttä palvelijallesi, isälleni Daavidille, koska hän vaelsi edessäsi totuudessa, vanhurskaudessa ja vilpittömässä sydämessä sinua kohtaan; ja olet säilyttänyt hänelle tämän suuren hyvyyden, että olet antanut hänelle pojan istumaan hänen valtaistuimelleen, kuten on tänä päivänä." ⁷ Nyt, Herrani Jumala, olet tehnyt palvelijastasi kuninkaan isäni Daavidin sijaan, mutta minä olen vain pieni lapsi; en tiedä, miten tulla ja mennä. ⁸ Ja

tässä on palvelijasi valittujen kansasi keskellä, suuri joukko, jota ei voi laskea eikä lukea. ⁹ Anna siis palvelijallesi ymmärtäväinen sydän hallitsemaan kansaasi, erottamaan hyvää ja paha. Sillä kuka voi hallita tätä sinun suurta kansaasi?"

¹⁰ Tämä pyyntö miellytti Herraa, että Salomo oli tehnyt tämän pyynnön. ¹¹ Jumala sanoi hänelle, "Koska olet pyytänyt tätä, etkä ole pyytänyt pitkää ikää itsellesi, etkä rikkautta itsellesi, etkä vihollistesi elämää, vaan olet pyytänyt ymmärrystä oikeuden toteuttamiseen," ¹² Katso, olen tehnyt sanasi mukaan. Olen antanut sinulle viisaan ja ymmärtäväisen sydämen, niin ettei ole ollut sinun kaltaistasi ennen sinua, eikä tule olemaan sinun kaltaistasi sinun jälkeesi. ¹³ Olen myös antanut sinulle, mitä et ole pyytänyt, sekä rikkautta että kunniaa, niin ettei ole ketään sinun kaltaistasi kuninkaiden joukossa kaikkina päivinäsi. ¹⁴ Ja jos vaellat minun teitäni, noudattaen minun säädöksiäni ja käskyjäni, kuten isäsi Daavid vaelsi, niin minä pidennän sinun päiväsi." ¹⁵ Sitten Salomo heräsi, ja katso, se oli unta. Ja hän tuli Jerusalemiin ja seiso i Herran liitonarkun edessä, ja uhrasi polttouhreja ja yhteyshreja, ja järjести pidot kaikille palvelijoilleen.

¹⁶ Sen jälkeen kaksi naista, jotka olivat tunnettuja ammatistaan, tuli kuninkaan luo ja seisoivat hänen edessään. ¹⁷ Toinen nainen sanoi, "Pyydän, herrani: tämä nainen ja minä asumme samassa talossa; ja minä synnytin lapsen, kun hän oli talossa." ¹⁸ Kolmantena päivänä synnytykseni jälkeen tämä nainenkin synnytti lapsen. Me olimme yhdessä; ei ollut ketään vierasta kanssamme talossa, vain me kaksi. ¹⁹ Ja tämän naisen poika kuoli yöllä, koska hän vahingossa makasi hänen päällään. ²⁰ Niin hän nousi yöllä ja otti poikani vierestäni, kun palvelijasi nukkui, ja asetti hänet syliinsä, ja asetti kuolleen poikansa syliini. ²¹ Kun nousin aamulla imettämään poikaani, katso, hän oli kuollut; mutta kun tarkastelin häntä tarkasti aamulla, katso, hän ei ollut minun poikani, jonka olin synnyttänyt." ²² Sitten toinen nainen sanoi, "Ei! Elävä on minun poikani, ja kuollut on sinun poikasi." Mutta ensimmäinen nainen sanoi, "Ei! Kuollut on sinun poikasi, ja elävä on minun poikani." Näin he puhuivat kuninkaan edessä.

²³ Sitten kuningas sanoi, "Tämä sanoo, 'Tämä on minun poikani, elävä, ja sinun poikasi on kuollut'; ja toinen sanoo, 'Ei! Sinun poikasi on kuollut, ja minun poikani on elävä.'" ²⁴ Sitten kuningas käski, "Tuokaa

1. Kuningasten kirja

minulle miekka." Niin he toivat miekan kuninkaalle.²⁵ Ja kuningas käski, "Leikatkaa elävä lapsi kahtia, ja antakaa puolet yhdelle ja puolet toiselle."²⁶ Silloin nainen, jonka lapsi oli elävä, puhui kuninkaalle, sillä hän oli syvästi liikuttunut poikansa vuoksi, ja sanoi, "Pyydän, herrani, anna hänelle elävä lapsi, äläkä tapa häntä!" Mutta toinen sanoi, "Hän ei ole oleva minun eikä sinun; jakakaa hänet!"²⁷ Sitten kuningas vastasi, "Antakaa ensimmäiselle naiselle elävä lapsi, äläkää tappako häntä. Hän on hänen äitinsä."

²⁸ Kun koko Israel kuuli tuomiosta, jonka kuningas oli antanut, he kunnioittivat kuningasta, sillä he näkivät, että Jumalan viisaus oli hänessä oikeuden toteuttamiseksi.

4 Kuningas Salomo hallitsi koko Israelia.² Nämä olivat hänen virkamiehensä: Asarja, Sadokin poika, toimi pappina;³ Elihoref ja Ahia, Sisan pojat, toimivat kirjurina; Josafat, Ahiludin poika, toimi kanslerin tehtävissä;⁴ Benaja, Jojadan poika, komensi armeijaa; Sadok ja Abjatar olivat pappeina;⁵ Asarja, Naatanin poika, oli käskynhaltijoiden johtaja; Sabud, Naatanin poika, pappi, oli kuninkaan ystävä;⁶ Ahisar hoiti taloutta; ja Adoniram, Abdan poika, oli pakkotyön valvoja.

⁷ Salomolla oli kaksitoista käskynhaltijaa koko Israelissa, jotka huolehtivat kuninkaan ja hänen taloutensa ruokatarpeista; jokaisen oli huolehdittava kuukauden ajan vuodessa.⁸ Heidän nimensä olivat: Ben-Hur, Efraimin vuoristossa;⁹ Ben-Deker, joka oli hallitsijana Makasissa, Saalbimissa, Bet-Semesissä ja Elon-Bet-Hananissa;¹⁰ Ben-Hesed, Arubbothissa (Soko kuului hänelle, samoin kuin koko Heferin maa);¹¹ Ben-Abinadab, koko Doran alueella (Tafat, Salomon tytär, oli hänen vaimonsa);¹² Baana, Ahiludin poika, Taanakissa ja Megidossa, ja koko Bet-Seanissa, joka on lähellä Zaretania Jisreelin alapuolella, Bet-Seanista Abel-Meholaan, jatkuen Jokmeamin toiselle puolelle;¹³ Ben-Geber, Ramot-Gileadissa (Jairin, Manassen pojan, kaupungit, jotka ovat Gileadissa, kuuluivat hänelle; myös Argobin alue, joka on Basanissa—kuusikymmentä suurta kaupunkia, joissa oli muurit ja pronssisalvat);¹⁴ Ahinadab, Iddon poika, Mahanaimissa;¹⁵ Ahimaas, Naftalissa (hän otti myös Basematin, Salomon tyttären, vaimokseen);¹⁶ Baana, Hushain poika - vastuussa Asherista ja Bealotista;¹⁷ Josafat, Paruan poika, Isaskarissa;¹⁸ Simei, Elan poika, Benjaminissa;¹⁹ Geber, Uurin poika, Gileadin maassa, Sihonin,

amoriilaisten kuninkaan, ja Ogin, Basanin kuninkaan, maassa; ja siellä oli yksi käskynhaltija, joka oli koko maan yli.

²⁰ Juuda ja Israel olivat lukuisia kuin hiekanjyvät meren rannalla runsaudessaan; he söivät, joivat ja iloitsivat.²¹ Salomo hallitsi kaikkia valtakuntia Joesta filistealaisten maahan ja Egyptin rajalle asti; he toivat veroa ja palvelivat Salomoa koko hänen elinaikansa.

²² Salomon päivittäinen ruokamäärä sisälsi kolmekymmentä kooria hienoa jauhoa, ja kuusikymmentä kooria jauhoa,²³ kymmenen lihotettua härkää, kaksikymmentä laiturilla ruokittua härkää, sata lammasta, sekä peuroja, gaselleja, metsäkauriita ja lihotettuja lintuja.²⁴ Sillä hänellä oli valta kaikesta Joen länsipuolella, Tiphshista aina Gazaan, kaikkien Joen länsipuolisten kuninkaiden yli; ja hänellä oli rauha kaikilla puolillaan.²⁵ Niin Juuda ja Israel elivät turvallisesti, jokainen viiniköynnöksensä ja viikunapuunsa alla, Danista aina Beersebaan, koko Salomon ajan.

²⁶ Salomolla oli neljäkymmentä tuhatta hevostallia vauvujaan varten, ja kaksitoista tuhatta ratsumiestä.

²⁷ Nämä käskynhaltijat huolehtivat kuningas Salomon ja kaikkien, jotka tulivat kuningas Salomon pöytään, ruokatarpeista, jokainen omana kuukautenaan; he eivät antaneet minkään puuttua.²⁸ He toivat myös ohraa ja olkia hevosille ja nopeille ratsuille sinne, missä niitä tarvittiin, kukin oman tehtävänsä mukaan.

²⁹ Jumala antoi Salomolle viisautta ja erittäin suurta ymmärrystä ja laajaa tietämystä, kuin hiekkaa meren rannalla.³⁰ Salomon viisaus ylitti kaikkien idän kansojen viisauden, ja kaiken Egyptin viisauden.³¹ Sillä hän oli viisaampi kuin kaikki muut miehet, kuin Eetan, esrahilainen, Heeman, Kalkol ja Darda, Maholin pojat; ja hänen maineensa tunnettiin kaikissa ympäröivissä kansoissa.³² Hän puhui myös kolmetuhatta sananlaskua, ja hänen laulujensa määrä oli tuhatviisi.³³ Hän puhui puista, Libanonin setripuusta aina seinällä kasvavaan isoppiin asti; hän puhui myös eläimistä, linnuista, matelijoista ja kaloista.³⁴ Ihmiset tulivat kaikista kansoista kuulemaan Salomon viisautta, kaikilta maan kuninkailta, jotka olivat kuulleet hänen viisaudestaan.

5 Kun Tyroksen kuningas Hiram kuuli, että Salomo oli voideltu kuninkaaksi hänen isänsä sijaan, hän lähetti palvelijansa Salomon luo,

1. Kuningasten kirja

sillä Hiram oli aina ollut Daavidin ystävä. ² Salomo lähetti sitten viestin Hiramille sanoen, ³ "Sinä tiedät, että isäni Daavid ei voinut rakentaa taloa Herran, Jumalansa, nimelle häntä ympäröivien sotien vuoksi, kunnes Herra pani ne hänen jalkojensa alle. ⁴ Mutta nyt Herrani Jumala on antanut minulle rauhan joka puolella; ei ole vastustajaa eikä vaivaa. ⁵ Katso, minä aion rakentaa talon Herran, Jumalani, nimelle, niin kuin Herra puhui isälleni Daavidille sanoen: 'Poikasi, jonka minä asetan valtaistuimellesi sinun sijaasi, hän rakentaa talon minun nimelleni.' ⁶ Käske siis, että he kaatavat minulle setrejä Libanonilta, ja palvelijani ovat sinun palvelijoidesi kanssa; ja minä annan sinulle palkkaa palvelijoillesi sen mukaan, mitä ikinä sanot. Sillä sinä tiedät, ettei meillä ole ketään, joka osaisi kaataa puita niin kuin sidonilaiset."

⁷ Kun Hiram kuuli Salomon viestin, hän iloitsi suuresti ja sanoi, "Siunattu olkoon Herra tänä päivänä, joka on antanut Daavidille viisaan pojan hallitsemaan tätä suurta kansaa." ⁸ Niin Hiram lähetti sanan Salomolle sanoen, "Olen kuullut viestisi, jonka lähetit minulle; teen, mitä haluat, koskien setripuita ja sypressipuita. ⁹ Palvelijani tuovat ne alas Libanonilta mereen; ja minä teen niistä lauttoja, jotka menevät meren kautta paikkaan, jonka määrääsi, ja minä puran ne siellä, ja sinä voit kuljettaa ne pois. Sitten sinun tulee täyttää pyyntöni antamalla ruokaa taloudelleni."

¹⁰ Niin Hiram antoi Salomolle kaikki setri- ja sypressipuut, joita hän halusi. ¹¹ Salomo antoi sitten Hiramille kaksikymmentätuhatta kor-mittaa vehnää ruuaksi hänen taloudelleen, ja kaksikymmentä kor-mittaa puhdistettua öljyä. Salomo antoi tämän Hiramille vuosi vuodelta. ¹² Ja Herra antoi Salomolle viisautta, niin kuin Hän oli luvannut hänelle; ja Hiramilla ja Salomolla oli sopu, ja he tekivät liiton keskenään.

¹³ Nyt kuningas Salomo värväsi pakkotyöläisiä koko Israelista, ja pakkotyöläisiä oli kolmekymmentätuhatta miestä. ¹⁴ Hän lähetti heidät Libanoniin, kymmenentuhatta kuukaudessa vuoroissa; he olivat Libanonissa kuukauden ja kaksi kuukautta kotona. Ja Adoniram oli pakkotyön valvojana. ¹⁵ Nyt Salomolla oli seitsemänkymmentätuhatta miestä, jotka kantoivat taakkoja, ja kahdeksankymmentätuhatta, jotka louhivat kiveä vuorilla, ¹⁶ paitsi Salomon päälliköitä, jotka olivat työn valvojina, kolmetuhatta kolmesataa,

jotka hallitsivat työn tekijöitä. ¹⁷ Sitten kuningas käski, ja he louhivat suuria kiviä, arvokkaita kiviä, talon perustuksen laskemiseen hakatuilla kivillä. ¹⁸ Niin Salomon rakentajat ja Hiramien rakentajat ja Gebalin miehet hakkasivat kiviä, ja he valmistsivat puutavaran ja kivet talon rakentamiseen.

6 Neljäsadas kahdeksaskymmenes vuosi sen jälkeen, kun Israelin lapset lähtivät Egyptin maasta, neljäntenä Salomon hallitusvuotena Israelin kuninkaana, kuukaudessa, joka on Ziv (joka on toinen kuukausi), hän aloitti Herran temppelin rakentamisen. ² Temppele, jonka kuningas Salomo rakensi Herralle, oli kuusikymmentä kyynärää pitkä, kaksikymmentä kyynärää leveä ja kolmekymmentä kyynärää korkea. ³ Temppelein eteinen, joka oli temppelin pääosan edessä, oli kaksikymmentä kyynärää pitkä, samassa linjassa temppelin leveyden kanssa, ja kymmenen kyynärää syvä temppelin edessä. ⁴ Ja hän teki temppeliin ikkunat taiteellisin kehyksin. ⁵ Hän rakensi myös temppelin seinää vasten lisärakennuksen temppelin seinien ympärille, sekä pääosan että sisimmän pyhäkön; ja hän teki sivuhuoneita ympäriinsä. ⁶ Alin kerros oli viisi kyynärää leveä, keskimmainen kuusi kyynärää leveä ja kolmas seitsemän kyynärää leveä; sillä hän teki porrastuksia temppelin seinään ympäriinsä, jotta palkit eivät olisi kiinnitettyinä temppelin seiniin. ⁷ Temppele rakennettiin louhoksessa valmistetusta kivistä, eikä vasaran, kirveen tai minkään rautatyökalun ääntä kuultu temppelissä sen rakentamisen aikana. ⁸ Alimman sivuhuoneen ovi oli temppelin oikealla puolella; ja he nousivat kiertyviä portaita pitkin keskimmaiseen kerrokseen, ja keskimmaisesta kolmanteen. ⁹ Näin hän rakensi temppelin ja sai sen valmiiksi; ja hän peitti temppelin setripalkkien ja -lautojen kanssa. ¹⁰ Hän rakensi myös sivuhuoneet koko temppelin ympärille, jokainen viisi kyynärää korkea; ja ne kiinnitettiin temppeliin setripuiden kanssa.

¹¹ Sitten Herra tuli Salomon luo sanoen, ¹² "Mitä tulee tähän temppeliin, jonka rakennat, jos vaellat minun säädöksissäni, noudatat minun määräyksiäni ja pidät kaikki minun käskyni vaeltamalla niiden mukaan, silloin minä täytän sanani kanssasi, jonka puhuin isällesi Daavidille. ¹³ Ja minä asun Israelin lasten keskellä, enkä hylkää kansaani Israelia."

¹⁴ Näin Salomo rakensi temppelin ja sai sen valmiiksi. ¹⁵ Hän rakensi temppelin seinät

1. Kuningasten kirja

sisäpuolelta setripuulla; lattiasta kattoon hän päällysti sen sisäpuolelta puulla, ja hän päällysti temppelin lattian katajalaudoilla.¹⁶ Hän rakensi myös kaksikymmentä kyynärää pitkän osan temppelin takaosaan setrilaudoilla lattiasta kattoon; hän rakensi ne sisäpuolelle sisimmäksi pyhäköksi, joka tunnetaan nimellä Kaikkeinpyhin.¹⁷ Temppelin pääosa, joka on sisimmän pyhäkön edessä, oli neljäkymmentä kyynärää pitkä.¹⁸ Temppelin sisäpuoli oli koristeltu setripuulla, kaiverrettu kurpitsojen ja avointen kukkien muotoon; kaikki oli setripuuta, eikä kiveä ollut näkyvissä.¹⁹ Sitten hän valmisti sisimmän pyhäkön temppelin sisälle asettaakseen Herran liitonarkin.²⁰ Sisimmäinen pyhäkkö oli kaksikymmentä kyynärää pitkä, kaksikymmentä kyynärää leveä ja kaksikymmentä kyynärää korkea, ja hän päällysti sen puhtaalla kullalla. Hän peitti myös alttarin setripuulla.²¹ Niin Salomo päällysti temppelin sisäpuolen puhtaalla kullalla. Hän veti kultaketjuja sisimmän pyhäkön eteen, ja hän päällysti sen kullalla.²² Hän päällysti koko temppelin kullalla, kunnes koko temppeli oli valmis. Hän päällysti myös koko alttarin, joka oli sisimmän pyhäkön vieressä, kullalla.

²³ Sisimmässä pyhäkössä hän valmisti kaksi kerubia oliivipuusta, kumpikin kymmenen kyynärää korkea.²⁴ Yksi kerubin siipi oli viisi kyynärää pitkä, ja toinen siipi oli viisi kyynärää pitkä; siiven kärjestä toiseen oli kymmenen kyynärää.²⁵ Toinen kerubi oli kymmenen kyynärää; molemmat kerubit olivat saman kokoisia ja muotoisia.²⁶ Yksi kerubi oli kymmenen kyynärää korkea, ja toinen kerubi oli saman korkuinen.²⁷ Hän asetti kerubit sisäiseen temppeliin, ja kerubien siivet olivat levitettyinä, niin että yhden siipi kosketti yhtä seinää, ja toisen kerubin siipi kosketti toista seinää, ja niiden siivet koskettivat toisiaan temppelin keskellä.²⁸ Hän päällysti myös kerubit kullalla.

²⁹ Sitten hän kaiversi kaikki temppelin seinät ympäriinsä kaiverreilla kerubeilla, palmupuilla ja avoimilla kukilla, sisimmästä huoneesta ulompaan huoneeseen.³⁰ Hän päällysti myös temppelin lattian kullalla, sisimmästä huoneesta ulompaan huoneeseen.

³¹ Sisimmän pyhäkön sisäänkäynnille hän teki ovet oliivipuusta, kynnykset ja viisikulmaiset ovenpielet.³² Niin hän teki kaksi ovea oliivipuusta, ja hän kaiversi niihin kerubeja, palmupuita ja avoimia kukkia, ja päällysti ne kullalla; ja hän vasaroi kultaa kerubeihin

ja palmupuihin.³³ Samoin hän valmisti nelikulmaiset ovenpielet oliivipuusta temppelin pääosan sisäänkäynnille,³⁴ ja teki kaksi ovea syressipuusta; toisen oven kaksi lehteä kääntyivät saranoilla, ja toisen oven kaksi lehteä kääntyivät saranoilla.³⁵ Hän kaiversi niihin kerubeja, palmupuita ja avoimia kukkia, ja päällysti ne kullalla tasaisesti kaiverretun työn päälle.

³⁶ Ja hän rakensi sisäpihan kolmella rivillä hakattua kiveä ja yhdellä rivillä setripalkkeja.

³⁷ Neljännessä vuodessa, Ziv-kuukaudessa, Herran temppelin perustus laskettiin.³⁸ Yhdenentoista vuonna, Bul-kuukaudessa (joka on kahdeksas kuukausi), temppeli valmistui kaikilta osiltaan ja kaikkien suunnitelmiensa mukaan. Niin hän rakensi sen seitsemässä vuodessa.

7 Nyt Salomo rakensi omaa taloaan kolmetoista vuotta, ja hän sai valmiiksi koko talonsa.² Hän rakensi Libanonin metsän talon; sen pituus oli sata kyynärää, leveys viisikymmentä kyynärää ja korkeus kolmekymmentä kyynärää, neljällä rivillä setripylväitä, joissa oli setripalkit pylväiden päällä.³ Se oli katettu setrillä yläpuolella kammioiden, jotka olivat neljäkymmentäviisi pylvästä, viisitoista kussakin rivissä.⁴ Siellä oli koristeellisia ikkunakehyksiä kolmessa rivissä, ja jokainen ikkuna vastasi toista ikkunaa kolmessa kerroksessa.⁵ Kaikilla oviaukoilla ja ovipielillä oli neliönmuotoiset taiteelliset kehykset, ja jokainen ikkuna vastasi toista ikkunaa kolmessa kerroksessa.⁶ Sitten hän teki pylväiden salin; sen pituus oli viisikymmentä kyynärää ja leveys kolmekymmentä kyynärää, ja edessä oli kuisti pylväineen ja katos niiden edessä.⁷ Hän teki valtaistuinsalin, jossa hän oli tuomitseva, tuomiosalin, ja se oli paneloitu setrillä lattiasta kattoon.⁸ Hänen talonsa, jossa hän asui, oli toisessa pihassa salin sisäpuolella, ja se oli samanlaista työtä. Hän teki myös talon kuin tämä sali faraon tyttärelle, jonka Salomo oli ottanut vaimokseen.

⁹ Kaikki nämä olivat tehty kalliista kivistä, leikattu mittaan, sahattu sahoilla sisä- ja ulkopuolelta, perustuksesta räystäisiin ja ulkopuolelta suureen pihaan.¹⁰ Perustus oli kalliista kivistä, suurista kivistä, kymmenen ja kahdeksan kyynärän kivistä.¹¹ Ja yläpuolella oli kalliita kiviä, mittaan leikattua kiveä, ja setriä.¹² Niin suuri piha ympäriinsä oli kolmessa rivissä leikattua kiveä ja rivissä

1. Kuningasten kirja

setripalkkeja, samoin kuin Herran temppelin sisäpiha ja talon kuisti.

¹³ Tällä hetkellä kuningas Salomo lähetti hakemaan Hiiramin Tyrosta. ¹⁴ Hän oli lesken poika Naftalin heimosta, ja hänen isänsä oli tyrolainen mies, pronssityöntekijä; ja hän oli täynnä viisautta, ymmärrystä ja taitoa tehdä kaikkea pronssityötä. Niin hän tuli kuningas Salomon luo ja teki kaiken työnsä.

¹⁵ Hän valoi kaksi pronssipylvästä; kahdeksantoista kyynärää oli yhden pylvään korkeus, ja kaksitoista kyynärää pitkä viiva mittasi molempien ympäryksen.

¹⁶ Hän teki kaksi valettua pronssikapiteelia pylväiden päihin; yhden kapiteelin korkeus oli viisi kyynärää, ja toisen kapiteelin korkeus oli viisi kyynärää. ¹⁷

Kapiteeleissa oli ristikkotyötä ja kierrettyjä ketjuja, jotka olivat pylväiden päissä, seitsemän kummassakin kapiteelissa. ¹⁸ Niin hän teki pylväät, ja kaksi riviä granaattiomienia ympäriinsä yhdessä ristikkotyössä peittämään kapiteelit, jotka olivat pylväiden päällä; ja hän teki saman toiselle kapiteelille. ¹⁹ Nyt pylväiden päällä olevat kapiteelit kuistissa olivat liijakuvioisia, neljä kyynärää. ²⁰ Ja kapiteelit olivat kahdella pylväällä jopa pyöreän osan yläpuolella, joka oli ristikkotyön vieressä, ja granaattiomienia oli kaksisataa riveissä ympäriinsä kummassakin kapiteelissa. ²¹ Ja hän asetti pylväät pääsalin kuistille; hän asetti oikeanpuoleisen pylvään ja nimesi sen Jaakiniksi, ja hän asetti vasemmanpuoleisen pylvään ja nimesi sen Boasiksi.

²² Pylväiden päissä oli liijakuvio. Niin pylväiden työ oli valmis.

²³ Hän teki myös valettua metallia olevan meren, kymmenen kyynärää reunasta reunaan, pyöreän muodoltaan, ja viisi kyynärää korkean, ja kolmekymmentä kyynärää pitkä viiva mittasi sen ympäryksen. ²⁴ Ja sen reunan alla kiersi kurpitsoja, kymmenen kyynärää kohti, ympäriinsä meren ympärillä; kurpitsoja oli valettu kahdessa rivissä, kun se valettiin. ²⁵ Se seisoi kahdentoista härän päällä, kolme pohjoiseen päin, kolme länteen päin, kolme etelään päin ja kolme itään päin; ja meri asetettiin niiden päälle, ja kaikki niiden takapuolelta kääntyivät sisäänpäin. ²⁶ Se oli kämmenen paksuinen, ja sen reuna oli tehty kuin maljan reuna, kuin liljankukka; se saattoi pitää kaksi tuhatta bat-mittaa.

²⁷ Sitten hän teki kymmenen pronssijalustaa; kunkin jalustan pituus oli neljä kyynärää, leveys neljä kyynärää ja korkeus kolme kyynärää. ²⁸ Ja tämä oli

jalustojen muoto: niissä oli reunat, jopa reunat kehysten välissä; ²⁹ ja reunoilla, jotka olivat kehysten välissä, oli leijonia, härkiä ja kerubeja. Ja kehyksissä oli jalusta yläpuolella, ja leijonien ja härkien alla oli koristeellisia sepeleitä. ³⁰ Nyt jokaisella jalustalla oli neljä pronssipyörää pronssiakseleineen, ja sen neljä jalkaa oli tuettu; altaan alla oli valetut tuet, kunkin sivulla sepeleitä. ³¹ Sen aukko kruunun sisäpuolella ylhäällä oli kyynärän, ja aukko oli pyöreä, kuin jalusta, puolitoista kyynärää halkaisijaltaan; ja myös aukossa oli kaiverruksia. Ja niiden reunat olivat nelionmuotoiset, eivät pyöreät. ³² Ja neljä pyörää oli reunojen alla, ja pyörien akselit olivat jalustassa itsessään; pyörän korkeus oli puolitoista kyynärää. ³³ Pyörien käsityö oli kuin vaunupyörän. Niiden akselit, vanteet, puolat ja navat olivat kaikki valettuja. ³⁴ Nyt oli neljä tukea kunkin jalustan neljässä kulmassa; nämä tuet olivat kiinteä osa jalustaa itseään. ³⁵ Jalustan yläosassa oli puoli kyynärää korkea pyöreä muoto, ja jalustan yläosassa sen tuet ja reunat olivat kiinteä osa sitä. ³⁶ Ja hän kaiversi sen tukien levyihin ja sen reunoihin, kerubeja, leijonia ja palmuja, kunkin käytettävissä olevan tilan mukaan, sepeleillä ympäriinsä. ³⁷ Hän teki kymmenen jalustaa tällä tavalla: kaikilla oli yhtenäinen valanta, mitta ja muoto.

³⁸ Ja hän teki kymmenen pronssialtasta, yhden altaan kullekin kymmenestä jalustasta; kukin allas piti neljäkymmentä bat-mittaa ja oli neljä kyynärää; ja jokaisella kymmenestä jalustasta oli yksi allas. ³⁹ Sitten hän asetti jalustat, viisi talon oikealle puolelle ja viisi talon vasemmalle puolelle; ja hän asetti meren talon oikealle puolelle itään päin etelään.

⁴⁰ Nyt Hiiram teki altaat, lapiot ja maljat. Niin Hiiram sai valmiiksi kaiken työn, jonka hän teki kuningas Salomolle Herran temppelissä: ⁴¹ kaksi pylvästä ja kaksi kapiteelin maljaa, jotka olivat kahden pylvään päällä, ja kaksi ristikkotyötä peittämään kapiteelien maljat, jotka olivat pylväiden päällä; ⁴² ja neljäsatia granaattiomienaa kahteen ristikkotyöhön, kaksi riviä granaattiomienia kutakin ristikkotyötä kohti peittämään kapiteelien maljat, jotka olivat pylväissä; ⁴³ sekä kymmenen jalustaa niiden kymmenen altaan kanssa; ⁴⁴ ja suuren altaan, joka tunnetaan nimellä meri, ja kaksitoista härkää sen alla; ⁴⁵ ja padat, lapiot ja maljat. Kaikki nämä astiat, jotka Hiiram teki kuningas Salomolle Herran temppelissä, olivat kiillotettua pronssia. ⁴⁶ Jordanin tasangolla kuningas

1. Kuningasten kirja

valoi ne, savimaassa Sukkotin ja Saretanin välillä.⁴⁷ Salomo jätti kaikki astiat punnitsematta, koska niitä oli liian paljon; pronssin painoa ei voitu määrittää.

⁴⁸ Salomo teki myös kaikki kalusteet, jotka olivat Herran temppelissä: kultaisen alttarin ja kultaisen pöydän, jolla oli läsnäolon leipä;⁴⁹ ja lampunjalat, viisi oikealla puolella ja viisi vasemmalla, sisäpyhäkön edessä, puhtaasta kullasta, kukkineen, lamppuineen ja kultaisine pihteineen;⁵⁰ ja kupit, sammutusvälineet, maljat, lusikat ja tulipannut, puhtaasta kullasta; ja saranat sisähuoneen oville, toisin sanoen kaikkein pyhimmälle paikalle, ja talon oville, toisin sanoen laivan, kullasta.

⁵¹ Niin kaikki työ, jonka kuningas Salomo teki Herran temppelissä, oli valmis. Ja Salomo toi sisään ne esineet, jotka hänen isänsä Daavid oli pyhittänyt: hopean, kullan ja astiat; ja hän laittoi ne Herran temppelin aarrekammioihin.

8 Silloin Salomo kokosi Israelin vanhimmat ja kaikki heimojen päämiehet, Israelin lasten isäntalojen johtajat, kuningas Salomon luo Jerusalemiin, tuodakseen Herran liitonarkun Daavidin kaupungista, joka on Siion.² Kaikki Israelin miehet kokoontuivat kuningas Salomon eteen juhlassa, Eetanim-kuussa, joka on seitsemäs kuukausi.³ Sitten kaikki Israelin vanhimmat saapuivat, ja papit kantoivat arkun.⁴ He toivat Herran arkun, kohtaamisteltan ja kaikki pyhät esineet, jotka olivat teltassa; ja papit ja leeviläiset kantoivat ne ylös.⁵ Ja kuningas Salomo ja koko Israelin seurakunta, joka oli kokoontunut hänen luokseen, oli hänen kanssaan arkun edessä, uhraten niin paljon lampaita ja härkiä, ettei niitä voitu laskea tai lukea.⁶ Sitten papit asettivat Herran liitonarkun sen paikalle, talon sisimpään pyhäkköön, kaikkeinpyhimpään paikkaan, kerubien siipien alle.⁷ Sillä kerubit levittivät siipensä arkun paikan ylle, ja kerubit peittivät arkun ja sen tangot ylhäältä.⁸ Mutta tangot olivat niin pitkät, että tankojen päät näkyivät pyhästä paikasta sisimmän pyhäkön edestä, mutta ne eivät näkyneet ulkopuolelta; ne ovat siellä tähän päivään asti.⁹ Arkussa ei ollut mitään muuta kuin ne kaksi kivitaulua, jotka Mooses oli asettanut sinne Hoorebilla, jossa Herra teki liiton Israelin lasten kanssa, kun he tulivat pois Egyptin maasta.

¹⁰ Ja kun papit poistuivat pyhästä paikasta, pilvi täytti Herran temppelin,¹¹ niin etteivät papit voineet

seisoa ja palvella pilven vuoksi, sillä Herran kirkkaus täytti Herran temppelin.

¹² Sitten Salomo sanoi, "Herra on sanonut, että Hän asui paksussa pilvessä.¹³ Olen todella rakentanut Sinulle loisteliaan talon, paikan Sinun asuinpaikaksesi ikuisesti."

¹⁴ Sitten kuningas kääntyi siunaamaan koko Israelin seurakuntaa, kun koko Israelin seurakunta seisoi.¹⁵ Hän sanoi, "Siunattu olkoon Herra, Israelin Jumala, joka puhui suullaan isälleni Daavidille, ja on täyttänyt sen käsillään, sanoen,¹⁶ 'Siitä päivästä lähtien, kun toin kansani Israelin pois Egyptistä, en valinnut kaupunkia kaikista Israelin heimoista rakentaakseni talon, jotta nimeni olisi siellä, mutta valitsin Daavidin olemaan kansani Israelin yläpuolella.'¹⁷ Nyt isäni Daavidin sydämessä oli rakentaa talo Herran, Israelin Jumalan, nimelle.¹⁸ Mutta Herra sanoi isälleni Daavidille, 'Minä näin, että sydämessäsi oli rakentaa talo nimelleni, ja olet tehnyt hyvin, että sinulla on tämä halu.'¹⁹ Mutta sinä et rakenna taloa, vaan poikasi, joka syntyy sinulle, rakentaa talon nimelleni.'²⁰ Nyt Herra on täyttänyt sanansa, jonka Hän puhui, sillä minä olen noussut isäni Daavidin sijaan ja istun Israelin valtaistuimella, kuten Herra lupasi, ja olen rakentanut talon Herran, Israelin Jumalan, nimelle.²¹ Ja olen asettanut sinne paikan arkulle, jossa on Herran liitto, jonka Hän teki isiemme kanssa, kun Hän toi heidät pois Egyptin maasta."

²² Sitten Salomo seisoi Herran alttarin edessä koko Israelin seurakunnan läsnä ollessa, ja kohotti kätensä taivasta kohti.²³ Hän sanoi, "Oi Herra, Israelin Jumala, ei ole ketään Jumalaa kaltaistasi ylhäällä taivaassa tai alhaalla maan päällä, joka pitää liiton ja osoittaa uskollisuutta palvelijoillesi, jotka vaeltavat edessäsi kaikesta sydäimestään,²⁴ jotka ovat pitäneet palvelijasi, isäni Daavidin, kanssa sen, minkä lupasit hänelle; olet puhunut suullasi ja täyttänyt sen kädelläsi, kuten on tänä päivänä.²⁵ Nyt siis, Herra, Israelin Jumala, pidä palvelijasi Daavidin, isäni, kanssa se, minkä olet luvannut hänelle, sanoen, 'Ei sinulta puutu miestä, joka istuu Israelin valtaistuimella, jos vain poikasi ovat tarkkoja tiestään, vaeltaakseen edessäni, kuten sinä olet vaeltanut.'²⁶ Nyt siis, Israelin Jumala, anna sanasi toteutua, jonka olet puhunut palvelijallesi, isälleni Daavidille.

1. Kuningasten kirja

²⁷ Mutta voiko Jumala todella asua maan päällä? Katso, taivas ja taivasten taivaat eivät voi sinua käsittää, kuinka paljon vähemmän tämä talo, jonka olen rakentanut! ²⁸ Kuitenkin, käännä huomiosi palvelijasi rukoukseen ja hänen pyyntönsä, Herra, minun Jumalani, kuunnellaksesi huutoa ja rukousta, jonka palvelijasi rukoilee edessäsi tänään, ²⁹ jotta silmäsi olisivat avoinna tätä taloa kohti päivin ja öin, paikkaa kohti, josta olet sanonut, 'Minun nimeni on oleva siellä,' kuunnellaksesi rukousta, jonka palvelijasi rukoilee tätä paikkaa kohti. ³⁰ Ja kuuntele palvelijasi ja kansasi Israelin pyyntöä, kun he rukoilevat tätä paikkaa kohti; kuule taivaassa, asuinpaikassasi; ja kun kuulet, anna anteeksi.

³¹ Jos joku tekee syntiä lähimmäistään vastaan ja hänen on otettava vala, ja hän tulee ja vannoo sinun alttarisi edessä tässä talossa, ³² kuule sitten taivaassa ja toimi, tuomiten palvelijasi, tuomiten väärintekijän tuomalla hänen tiensä hänen omaan päähänsä, ja oikeuttaen vanhurskaan antamalla hänelle hänen vanhurskautensa mukaan.

³³ Kun kansasi Israel lyödään vihollisen edessä, koska he ovat tehneet syntiä sinua vastaan, jos he kääntyvät jälleen sinun puoleesi ja tunnustavat sinun nimesi ja rukoilevat ja anovat sinua tässä talossa, ³⁴ kuule sitten taivaassa, anna anteeksi kansasi Israelin synti, ja palauta heidät maahan, jonka olet antanut heidän isilleen.

³⁵ Kun taivaat ovat suljettuina eikä ole sadetta, koska he ovat tehneet syntiä sinua vastaan, ja he rukoilevat tätä paikkaa kohti ja tunnustavat sinun nimesi ja kääntyvät pois synnistään, kun sinä kuritat heitä, ³⁶ kuule sitten taivaassa ja anna anteeksi palvelijoidesi ja kansasi Israelin synti; opeta heille hyvä tie, jolla heidän on vaellettava. Ja lähetä sadetta maalle, jonka olet antanut kansallesi perintöosaksi.

³⁷ Jos maassa on nälänhätä, jos on rutto, tai viljan halla tai home, heinäsiikat tai kulkusiikat, jos heidän vihollisensa piirittävät heitä heidän kaupunkiansa maassa, mikä tahansa vitsaus, mikä tahansa sairaus on, ³⁸ mikä tahansa rukous tai pyyntö, jonka kuka tahansa tai koko kansasi Israel tekee, jokainen tuntien oman sydämensä vaivan, ja levittäen kätensä tätä taloa kohti, ³⁹ kuule sitten taivaassa, asuinpaikassasi, ja anna anteeksi, ja toimi ja anna jokaiselle hänen kaikkien teidensä mukaan, jonka sydämen sinä tunnet—sillä sinä yksin tunnet kaikkien

ihmisten sydämet— ⁴⁰ jotta he pelkäisivät sinua kaikkina päivinä, jotka he elävät maassa, jonka olet antanut isillemme.

⁴¹ Myös mitä tulee muukalaiseen, joka ei ole sinun kansaasi Israelia, kun hän tulee kaukaisesta maasta sinun nimesi tähden ⁴² (sillä he kuulevat sinun suuren nimesi, sinun väkevän kätesi ja ojennetun käsihartesi), kun hän tulee ja rukoilee tätä taloa kohti, ⁴³ kuule taivaassa, asuinpaikassasi, ja tee kaikki, mitä muukalainen sinulta pyytää, jotta kaikki maan kansat tuntisivat sinun nimesi, pelkäisivät sinua kuten kansasi Israel, ja että he tietäisivät, että tämä talo, jonka olen rakentanut, on nimetty sinun nimelläsi.

⁴⁴ Kun kansasi lähtee taisteluun vihollistaan vastaan, millä tahansa tiellä sinä heidät lähetät, ja he rukoilevat Herraa kohti kaupunkia, jonka olet valinnut, ja taloa, jonka olen rakentanut sinun nimellesi, ⁴⁵ kuule sitten taivaassa heidän rukouksensa ja pyyntönsä, ja tue heidän asiaansa.

⁴⁶ Kun he tekevät syntiä sinua vastaan (sillä ei ole ketään, joka ei tee syntiä), ja sinä vihastut heihin ja annat heidät vihollisen käsiin, niin että heidät viedään pois vankeuteen vihollisen maahan, kauas tai lähelle; ⁴⁷ jos he ottavat sen sydämelleen maassa, johon heidät on viety vankeuteen, ja katuvat ja anovat sinua vankeuttajiensa maassa, sanoen, 'Olemme tehneet syntiä ja tehneet väärin, olemme toimineet jumalattomasti'; ⁴⁸ jos he palaavat sinun luoksesi kaikesta sydäimestään ja kaikesta sielustaan vihollistensa maassa, jotka ovat vieneet heidät vankeuteen, ja rukoilevat sinua kohti maataan, jonka olet antanut heidän isilleen, kaupunkia, jonka olet valinnut, ja taloa, jonka olen rakentanut sinun nimellesi, ⁴⁹ kuule sitten taivaassa, asuinpaikassasi, heidän rukouksensa ja pyyntönsä, ja tue heidän asiaansa, ⁵⁰ ja anna anteeksi kansallesi, joka on tehnyt syntiä sinua vastaan, ja kaikki heidän rikkomuksensa, jotka he ovat tehneet sinua vastaan, ja anna heidän saada myötätuntoa niiden edessä, jotka ovat vieneet heidät vankeuteen, jotta he saisivat myötätuntoa heiltä. ⁵¹ Sillä he ovat sinun kansasi ja sinun perintösi, jonka olet tuonut pois Egyptistä, rautaisen sulatusuunin keskeltä— ⁵² jotta silmäsi olisivat avoinna palvelijasi pyyntöön ja kansasi Israelin pyyntöön, kuunnellaksesi heitä aina, kun he sinua kutsuvat. ⁵³ Sillä sinä olet erottanut heidät kaikista maan kansoista perinnöksesi, kuten

1. Kuningasten kirja

olet puhunut palvelijasi Mooseksen kautta, kun toit isämme pois Egyptistä, oi Herra Jumala."

⁵⁴ Kun Salomo oli lopettanut tämän koko rukouksen ja pyynnön Herralle, hän nousi Herran alttarin edestä, polvistuneena polvilleen kädet kohotettuina taivasta kohti. ⁵⁵ Ja hän nousi ja siunasi koko Israelin seurakuntaa kovalla äänellä, sanoen, ⁵⁶ "Siunattu olkoon Herra, joka on antanut levon kansalleen Israelille, kaiken sen mukaan, mitä Hän on luvannut; ei ole jäänyt toteutumatta sanaakaan kaikista Hänen hyvistä lupauksistaan, jotka Hän on luvannut palvelijansa Mooseksen kautta. ⁵⁷ Olkoon Herra, meidän Jumalamme, meidän kanssamme, kuten Hän oli isiemme kanssa; älköön Hän jättäkö meitä eikä hylätkö meitä, ⁵⁸ jotta Hän ohjaisi sydämemme itseensä, vaeltamaan kaikilla Hänen teillään ja pitämään Hänen käskynsä, säädöksensä ja määräyksensä, jotka Hän on käskenyt isillemme. ⁵⁹ Ja olkoot nämä sanani, joilla olen anonut Herran edessä, lähellä Herraa, meidän Jumalaamme, päivin ja öin, jotta Hän tukisi palvelijansa asiaa ja kansansa Israelin asiaa, kuten jokainen päivä vaatii, ⁶⁰ jotta kaikki maan kansat tietäisivät, että Herra on Jumala; ei ole ketään muuta. ⁶¹ Olkoon siis sydämenne kokonaan omistautunut Herralle, meidän Jumalallemme, vaeltamaan Hänen säädöksissään ja pitämään Hänen käskynsä, kuten tänä päivänä."

⁶² Sitten kuningas, yhdessä koko Israelin kanssa, uhrasi uhreja Herralle. ⁶³ Salomo uhrasi rauhanuhreiksi, jotka hän uhrasi Herralle, kaksikymmentäkaksi tuhatta härkää ja satakaksikymmentä tuhatta lammasta. Niin kuningas ja kaikki Israelin lapset vihkivät Herran temppelin. ⁶⁴ Samana päivänä kuningas pyhitti keskiosan esipihasta, joka oli Herran temppelin edessä, koska siellä hän uhrasi polttouhrin, ruokauhrin ja rauhanuhrejen rasvan; sillä pronssialttari, joka oli Herran edessä, oli liian pieni pitämään polttouhrin, ruokauhrin ja rauhanuhrejen rasvan. ⁶⁵ Niin Salomo piti juhlan siihen aikaan, ja koko Israel hänen kanssaan, suuri kokoontuminen Hamatin sisäänkäynniltä Egyptin puroon, Herran, meidän Jumalamme, edessä, seitsemän päivää ja toiset seitsemän päivää, yhteensä neljätoista päivää. ⁶⁶ Kahdeksantena päivänä hän lähetti kansan pois, ja he siunasivat kuningasta. Sitten he menivät majoihinsa iloisina ja sydämetään onnellisina

kaikesta hyvästä, mitä Herra oli osoittanut palvelijalleen Daavidille ja kansalleen Israelille.

9 Kun Salomo oli saanut valmiiksi Herran temppelin rakentamisen, ja kuninkaan palatsin, ja kaiken, mitä Salomo halusi saavuttaa, ² Herra ilmestyi Salomolle jälleen, samalla tavalla kuin Hän oli tehnyt Gibeonissa. ³ Ja Herra sanoi hänelle, "Olen kuullut rukouksesi ja anomuksesi, jonka olet tehnyt Minun edessäni; Olen pyhittänyt tämän temppelin, jonka olet rakentanut, asettamalla nimeni sinne ikuisesti, ja silmäni ja sydämeni ovat siellä aina. ⁴ Mitä sinuun tulee, jos vaellat Minun edessäni niin kuin isäsi Daavid vaeli, sydämen vilpittömyydessä ja oikeamielisyydessä, tehdäksesi kaiken sen mukaisesti, mitä olen sinulle käskenyt, ja pidät Minun säädökseni ja käskyni, ⁵ niin minä vahvistan valtakuntasi valtaistuimen Israelin ylle pysyvästi, niin kuin lupasin isällesi Daavidille sanoen, 'Sinulla on aina oleva seuraaja Israelin valtaistuimella.' ⁶ Mutta jos sinä tai poikasi käännytte pois seuraamasta Minua, etkä pidä Minun käskyjäni ja säädöksiäni, jotka olen asettanut teidän eteenne, ja menette ja palvelette muita jumalia ja kumarratte niitä, ⁷ niin minä katkaisen Israelin siitä maasta, jonka olen heille antanut, ja temppelin, jonka olen pyhittänyt nimelleni, karkotan näkyivistäni. Niin Israelista tulee sananlasku ja pilkan kohde kaikkien kansojen keskuudessa. ⁸ Ja tästä temppelistä tulee raunioiden kasa; kaikki, jotka kulkevat sen ohi, kauhistuvat ja sihisevät ja sanovat, 'Miksi Herra on tehnyt tällaisen teon tälle maalle ja tälle temppelille?' ⁹ Ja he sanovat, 'Koska he hylkäsivät Herran, Jumalansa, joka toi heidän isänsä pois Egyptin maasta, ja he omaksuivat muita jumalia ja kumarsivat ja palvelivat niitä; siksi Herra on tuonut kaiken tämän onnettomuuden heidän päälleen.'"

¹⁰ Kahdenkymmenen vuoden lopussa, jonka aikana Salomo oli rakentanut kaksi taloa, Herran temppelin ja kuninkaan palatsin, ¹¹ koska Tyron kuningas Hiram oli toimittanut Salomolle setri- ja syppessipuuta sekä kultaa kaiken hänen toiveensa mukaisesti, kuningas Salomo antoi Hiramille kaksikymmentä kaupunkia Galileen maasta. ¹² Niin Hiram tuli Tyrosta katsomaan kaupunkeja, jotka Salomo oli hänelle antanut, mutta ne eivät miellyttäneet häntä. ¹³ Ja hän sanoi, "Mitä nämä kaupungit ovat, jotka olet minulle antanut, veljeni?" Niin hän kutsui niitä Kabulin

1. Kuningasten kirja

maaksi tähän päivään asti. ¹⁴ Ja Hiram lähetti kuninkaalle sata kaksikymmentä talenttia kultaa.

¹⁵ Tämä on kertomus pakkotyöstä, jonka kuningas Salomo määräsi rakentamaan Herran temppelin, omaa palatsiaan, Milloa, Jerusalemin muuria, Hatsoria, Megiddoa ja Geseriä. ¹⁶ Egyptin kuningas farao oli noussut ja vallannut Geserin, ja polttanut sen tulella, ja tappanut kanaanilaiset, jotka asuivat kaupungissa, ja antanut sen myötäjäisinä tyttarelleen, Salomon vaimolle. ¹⁷ Niin Salomo jälleenrakensi Geserin, ja Alempi Bet-Horonin, ¹⁸ Baalatin ja Tamarinkin Juudan erämaassa, ¹⁹ ja kaikki varastokaupungit, jotka Salomolla oli, kaupungit hänen vaunujaan ja hevosmiehiään varten, ja kaiken, mitä Salomo halusi rakentaa Jerusalemissa, Libanonissa, ja kaikessa maassa hänen valtansa alla.

²⁰ Mitä tulee niihin kansoihin, jotka jäivät jäljelle amorilaisista, heettiläisistä, perissiläisistä, hivviläisistä ja jebusilaisista, jotka eivät olleet Israelin kansaa, ²¹ heidän jälkeläisiinsä, jotka jäivät heidän jälkeensä maahan, joita Israelin pojat eivät kyenneet täysin tuhoamaan, Salomo määräsi pakkotyöhön tähän päivään asti. ²² Mutta Salomo ei tehnyt orjia Israelin pojista; he olivat sotilaita, hänen palvelijoitaan, hänen päälliköitään, hänen kapteeneitaan, vaunujen päälliköitä ja hänen hevosmiehiään. ²³ Nämä olivat päälliköt, jotka olivat Salomon töiden yli, viisisataa viisikymmentä lukumäärältään, jotka valvoivat työtä tekeviä ihmisiä.

²⁴ Kun faraon tytär tuli ylös Daavidin kaupungista taloonsa, jonka Salomo oli hänelle rakentanut, hän sitten rakensi Millon. ²⁵ Nyt kolme kertaa vuodessa Salomo uhrasi polttouhreja ja rauhanuhreja alttarilla, jonka hän rakensi Herralle, polttaen suitsuketta niiden kanssa alttarilla, joka oli Herran edessä. Niin hän sai temppelin valmiiksi.

²⁶ Kuningas Salomo rakensi myös laivaston Etsion-Geberissä, joka on lähellä Elotia Punaisenmeren rannalla, Edomin maassa. ²⁷ Ja Hiram lähetti palvelijansa laivaston mukana, merimiehiä, jotka tunsivat meren, yhdessä Salomon palvelijoiden kanssa. ²⁸ He matkustivat Ofiriin ja hankkivat sieltä neljäsataa kaksikymmentä talenttia kultaa, ja toivat sen kuningas Salomolle.

kysymyksillä. ² Hän tuli Jerusalemiin hyvin suuren seurueen kanssa, kamelit kantoivat mausteita, hyvin paljon kultaa ja jalokiviä. Kun hän tuli Salomon luo, hän puhui hänen kanssaan kaikesta, mitä hänen sydämessään oli. ³ Salomo vastasi kaikkiin hänen kysymyksiinsä; mitään ei ollut kuninkaalta salassa, mitä hän ei olisi selittänyt hänelle. ⁴ Kun Saban kuningatar näki kaiken Salomon viisauden, talon, jonka hän oli rakentanut, ⁵ ruoan hänen pöydällään, hänen palvelijoidensa istumapaikat, hänen palvelijoidensa ja heidän vaatetuksensa, hänen juomanlaskijansa, ja hänen portaikkonsa, jota pitkin hän meni Herran temppiin, ei hänessä ollut enää henkeä. ⁶ Silloin hän sanoi kuninkaalle, "Se kertomus, jonka kuulin omassa maassani sanoistasi ja viisaudestasi, oli tosi. ⁷ Mutta en uskonut kertomuksia, ennen kuin tulin ja näin omin silmin. Ja katso, minulle ei ollut kerrottu puoliakaan! Sinä ylität viisaudessa ja vauraudessa sen kertomuksen, jonka kuulin. ⁸ Autuaita ovat sinun miehesi, autuaita ovat nämä palvelijat, jotka seisovat edessäsi jatkuvasti ja kuulevat viisauttasi. ⁹ Siunattu olkoon Herra, sinun Jumalasi, joka on mieltynyt sinuun asettaakseen sinut Israelin valtaistuimelle! Koska Herra rakasti Israelia ikuisesti, hän teki sinut kuninkaaksi, tekemään oikeutta ja vanhurskautta." ¹⁰ Sitten hän antoi kuninkaalle sata kaksikymmentä talenttia kultaa, hyvin suuren määrän mausteita ja jalokiviä. Ei koskaan enää tullut sellaista maustemäärää kuin minkä Saban kuningatar antoi kuningas Salomolle.

¹¹ Myös Hiramille kuuluvat laivat, jotka toivat kultaa Oofirista, toivat Oofirista hyvin suuren määrän almug-puuta ja jalokiviä. ¹² Kuningas teki almug-puusta telineitä Herran temppiin ja kuninkaan palatsiin, myös kanteleita ja harppuja laulajille; sellaista almug-puuta ei ole tullut enää eikä nähty tähän päivään asti.

¹³ Kuningas Salomo antoi Saban kuningattarelle kaiken, mitä hän halusi, mitä hän pyysi, sen lisäksi, mitä hän antoi hänelle kuninkaallisesta anteliaisuudesta. Sitten hän kääntyi ja meni omaan maahansa, hän ja hänen palvelijansa.

¹⁴ Kultra, joka tuli Salomolle yhtenä vuonna, oli kuusisataa kuusikymmentäkuusi talenttia kultaa, ¹⁵ sen lisäksi, mitä kauppiat ja kauppatavarat toivat ja kaikki Arabian kuninkaat ja maan käskynhaltijat. ¹⁶ Kuningas Salomo valmisti kaksisataa suurta kilpeä taotusta kullasta, kuusisataa sekeliä kultaa käytettiin

10 Kun Saban kuningatar kuuli Salomon maineesta, joka liittyi Herran nimeen, hän tuli koettelemaan häntä syvällisillä

1. Kuningasten kirja

jokaiseen kilpeen.¹⁷ Ja hän teki kolmesataa kilpeä taotusta kullasta, kolme minaa kultaa käytettiin jokaiseen kilpeen; ja kuningas sijoitti ne Libanonin metsätaloon.¹⁸ Lisäksi kuningas rakensi suuren valtaistuimen norsunluusta ja peitti sen hienolla kullalla.¹⁹ Valtaistuimelle oli kuusi porrasta ja pyöreä yläosa sen takana, käsinajat kummallakin puolella istuinta, ja kaksi leijonaa seisoi käsinajien vieressä.²⁰ Kaksitoista leijonaa seisoi siellä kuudella portaalla, yksi kummallakin puolella; mitään sellaista ei ollut tehty missään muussa valtakunnassa.²¹ Kaikki kuningas Salomon juoma-astiat olivat kultaa, ja kaikki Libanonin metsätalon astiat olivat puhdasta kultaa. Mikään ei ollut hopeaa; sitä ei pidetty arvokkaana Salomon päivinä.

²² Sillä kuninkaalla oli merellä Tarshishin laivat Hiramille kuuluvien laivojen kanssa; joka kolmas vuosi Tarshishin laivat tulivat, tuoden kultaa, hopeaa, norsunluuta, apinoita ja riikinkukkoja.²³ Niin kuningas Salomo tuli suuremmaksi kuin kaikki maan kuninkaat vauraudessa ja viisaudessa.²⁴ Koko maailma etsi tilaisuutta kuulla Salomoa, kuullakseen sen viisauden, jonka Jumala oli asettanut hänen sydämeensä.²⁵ Ja he toivat jokainen lahjansa: hopea- ja kultaesineitä, vaatteita, aseita, mausteita, hevosia ja muuleja, niin paljon vuosi vuodelta.

²⁶ Salomo keräsi sotavaunuja ja hevosmiehiä; hänellä oli tuhat neljäsataa sotavaunua ja kaksitoista tuhatta hevosmiestä, ja hän sijoitti heidät sotavaunukaupunkeihin ja kuninkaan luo Jerusalemiin.²⁷ Kuningas teki hopeasta yhtä yleistä Jerusalemissa kuin kivet, ja hän teki setreistä yhtä runsaita kuin metsäviikunapuut alamaassa.²⁸ Salomon hevoset tuotiin Egyptistä ja Kuestä; kuninkaan kauppiat hankkivat ne Kuestä hintaan.²⁹ Sotavaunu tuotiin Egyptistä kuudellasadalla hopeasekelillä, ja hevonen sadallaviidelläkymmenellä; ja heidän välityksellään he veivät niitä kaikille heettiläisten kuninkaille ja Aramin kuninkaille.

11 Mutta kuningas Salomo rakasti monia muukalaisia naisia faraon tyttären lisäksi: Moabilaisia, ammonilaisia, edomilaisia, sidonilaisia ja heettiläisiä naisia,² niistä kansoista, joista Herra oli sanonut Israelin lapsille: "Älkää sekaantuko heihin, älköötke he heihin; he kääntävät varmasti sydämenne pois heidän jumaliensa puoleen." Salomo kiintyi heihin rakkaudessa.³

Hänellä oli seitsemänsataa kuninkaallista vaimoa ja kolmesataa sivuvaimoa, ja hänen vaimonsa vaikuttivat hänen sydämeensä.⁴ Sillä kun Salomo tuli vanhaksi, hänen vaimonsa käänsivät hänen sydämensä muiden jumalien puoleen; eikä hänen sydämensä ollut täysin omistautunut Herralle, hänen Jumalalleen, kuten hänen isänsä Daavidin sydän oli ollut.⁵ Salomo seurasi Astartea, sidonilaisten jumalatarta, ja Milkomia, ammonilaisten epäjumalaa.⁶ Salomo teki sitä, mikä oli pahaa Herran silmissä, eikä seurannut Herraa täydellisesti, kuten hänen isänsä Daavid oli tehnyt.⁷ Sitten Salomo rakensi uhririkukulan Kemosille, Moabin epäjumalalle, vuorelle, joka on Jerusalemin itäpuolella, ja Molekille, ammonilaisten epäjumalalle.⁸ Hän teki samoin kaikille muukalaisille vaimoilleen, jotka polttivat suitsukkeita ja uhrasivat uhreja heidän jumalilleen.

⁹ Nyt Herra oli vihastunut Salomoon, koska hänen sydämensä oli kääntynyt pois Herrasta, Israelin Jumalasta, joka oli ilmestynyt hänelle kahdesti,¹⁰ ja oli käskennyt häntä tästä asiasta, ettei hän seuraisi muita jumalia. Mutta hän ei noudattanut sitä, mitä Herra oli käskennyt.¹¹ Niin Herra sanoi Salomolle: "Koska olet tehnyt tämän, etkä ole pitänyt minun liittoani ja säädöksiäni, jotka olen sinulle käskennyt, minä varmasti revin valtakunnan sinulta ja annan sen palvelijallesi.¹² Kuitenkaan en tee sitä sinun päivinäsi isäsi Daavidin tähden, vaan revin sen pois poikasi kädestä.¹³ Kuitenkaan en ota koko valtakuntaa, vaan annan yhden heimon pojallesi, palvelijani Daavidin tähden ja Jerusalemin tähden, jonka olen valinnut."

¹⁴ Sitten Herra nosti Salomolle vastustajan, Hadadin, edomilaisen; hän oli kuninkaallista sukua Edomissa.

¹⁵ Kun Daavid oli Edomissa, ja Joab, sotajoukon päällikkö, oli mennyt hautamaan kaatuneita, hän surmasi kaikki miehet Edomissa.¹⁶ Sillä Joab ja koko Israel viipyivät siellä kuusi kuukautta, kunnes hän oli surmannut kaikki miehet Edomissa.¹⁷ Mutta Hadad pakeni Egyptiin, hän ja tietyt edomilaiset hänen isänsä palvelijoista hänen kanssaan, kun Hadad oli vielä nuori poika.¹⁸ He lähtivät Midianista ja tulivat Paraniin, ja he ottivat miehiä mukaansa Paranista ja tulivat Egyptiin, Egyptin kuninkaan faraon luo, joka antoi hänelle talon, määräsi hänelle ruokaa, ja antoi hänelle maata.¹⁹ Nyt Hadad löysi suurta suosiota faraon silmissä, ja hän antoi hänelle vaimoksi oman

1. Kuningasten kirja

vaimonsa sisaren, Tahpenesin kuningattaren sisaren.

²⁰ Tahpenesin sisar synnytti hänelle pojan, Genubatin, jonka Tahpenes vieroitti faraon talossa, ja Genubat oli faraon taloudessa faraon poikien joukossa. ²¹ Mutta kun Hadad kuuli Egyptissä, että Daavid oli mennyt lepoon isiensä luo, ja että Joab, sotajoukon päällikkö, oli kuollut, Hadad sanoi faraolle: "Lähetä minut pois, että voisin mennä omaan maahani." ²² Sitten farao sanoi hänelle: "Mutta mitä sinulta on puuttunut minun kanssani, että nyt haluat mennä omaan maahasi?" Ja hän sanoi: "Ei mitään; kuitenkin sinun täytyy varmasti päästää minut menemään."

²³ Jumala nosti myös toisen vastustajan hänelle, Resonin, Eliadan pojan, joka oli paennut herransa Hadadezerin, Soban kuninkaan, luota. ²⁴ Hän kokosi miehiä itselleen ja tuli joukon johtajaksi, kun Daavid surmasi Soban miehiä; ja he menivät Damaskokseen ja jäivät sinne, ja hallitsivat Damaskoksessa. ²⁵ Niin hän oli Israelin vastustaja kaikkina Salomon päivinä, yhdessä Hadadin tekemän pahan kanssa; ja hän vihasi Israelia ja hallitsi Aramia.

²⁶ Nyt Nebatin poika Jerobeam, efraililainen Seredasta, Salomon palvelija—jonka äidin nimi oli Serua, leski— nosti myös kätensä kuningasta vastaan. ²⁷ Nyt tämä oli syy, miksi hän nosti kätensä kuningasta vastaan: Salomo rakensi Millon ja sulki isänsä Daavidin kaupungin aukon. ²⁸ Nyt mies Jerobeam oli urhea soturi, ja kun Salomo näki, että nuori mies oli ahkera, hän asetti hänet Joosefin huoneen pakkotyön johtajaksi.

²⁹ Nyt tapahtui siihen aikaan, kun Jerobeam lähti Jerusalemistä, että profeetta Ahia, silolainen, löysi hänet tiellä. Nyt hän oli peittänyt itsensä uudella viitalla, ja he olivat kahdestaan pellolla. ³⁰ Sitten Ahia tarttui uuteen viittaansa, jota hän käytti, ja repi sen kahteentoista osaan. ³¹ Ja hän sanoi Jerobeamille, "Ota itsellesi kymmenen osaa; sillä näin sanoo Herra, Israelin Jumala: 'Katso, minä revin valtakunnan Salomon kädestä ja annan sinulle kymmenen heimoa.' ³² Mutta hän saa pitää yhden heimon, palvelijani Daavidin tähden ja Jerusalemin tähden, kaupungin, jonka olen valinnut kaikista Israelin heimoista, ³³ koska he ovat hylänneet minut, ja ovat kumartaneet Astartea, sidonilaisten jumalatarta, Kemosia, Moabin jumalaa, ja Milkomia, ammonilaisten jumalaa, eivätkä ole vaeltaneet minun teilläni, eivätkä tehneet sitä, mikä on oikein minun

silmissäni, eivätkä pitäneet minun säädöksiäni ja määräyksiäni, kuten hänen isänsä Daavid teki. ³⁴

Kuitenkaan en ota koko valtakuntaa hänen kädestään, vaan teen hänet hallitsijaksi kaikkina hänen elämänsä päivinä, palvelijani Daavidin tähden, jonka valitsin, joka piti minun käskyni ja säädökseni.

³⁵ Mutta minä otan valtakunnan hänen poikansa kädestä ja annan sen sinulle—se on, kymmenen heimoa. ³⁶ Mutta hänen pojalleen annan yhden heimon, jotta palvelijallani Daavidilla olisi aina valo minun edessäni Jerusalemissa, kaupungissa, jonka olen valinnut itselleni asettaaksesi nimeni sinne. ³⁷

Kuitenkin, minä otan sinut, ja sinä hallitset kaikkea, mitä sydämesi haluaa, ja sinä olet Israelin kuningas. ³⁸ Sitten, jos kuuntelet kaikkea, mitä minä käsken sinua ja vaellat minun teilläni, ja teet sen, mikä on oikein minun silmissäni pitämällä minun säädökseni ja käskyni, kuten palvelijani Daavid teki, sitten minä olen kanssasi ja rakennan sinulle kestävän huoneen, kuten rakensin Daavidille, ja annan Israelin sinulle. ³⁹

Niin minä kuritan Daavidin jälkeläisiä tästä, mutta en ikuisesti."

⁴⁰ Salomo yritti surmata Jerobeamin, mutta Jerobeam nousi ja pakeni Egyptiin, Egyptin kuninkaan Sisakin luo, ja hän pysyi Egyptissä Salomon kuolemaan asti.

⁴¹ Nyt loput Salomon teoista, ja kaikki, mitä hän saavutti, ja hänen viisautensa, eivätkö ne ole kirjoitettu Salomon tekojen kirjassa? ⁴² Niin Salomo hallitsi Jerusalemissa koko Israelia neljäkymmentä vuotta. ⁴³ Sitten Salomo meni lepoon isänsä luo ja hänet haudattiin isänsä Daavidin kaupunkiin, ja hänen poikansa Rehabeam tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

12 Rehabeam matkusti Sikemiin, sillä koko Israel oli kokoontunut sinne kruunaamaan hänet kuninkaaksi. ² Kun Jerobeam, Nebatin poika, kuuli tästä, hän oli vielä Egyptissä, minne hän oli paennut kuningas Salomon edestä, ja Jerobeam jäi Egyptiin. ³ Ja he lähettivät sanan ja kutsuivat hänet, ja Jerobeam ja koko Israelin seurakunta tulivat ja puhuivat Rehabeamille sanoen, ⁴ "Isäsi teki ikeemme raskaaksi; kevennä nyt siis isäsi asettamaa raskasta työtä ja raskasta iestä, niin me palvelemme sinua." ⁵ Hän sanoi heille, "Menkää pois kolmeksi päiväksi, sitten palatkaa luokseni." Niin kansa lähti.

1. Kuningasten kirja

⁶ Sitten kuningas Rehabeam neuvotteli vanhinten kanssa, jotka olivat palvelleet hänen isäänsä Salomoa hänen vielä eläessään, sanoen, "Miten neuvotte minua vastaamaan tälle kansalle?" ⁷ He puhuivat hänelle sanoen, "Jos tänään olet palvelija tälle kansalle ja palvelet heitä ja myönnät heidän pyyntönsä ja puhut heille ystävällisiä sanoja, niin he ovat sinun palvelijoitasi ikuisesti." ⁸ Mutta hän hylkäsi vanhinten neuvon, jonka he olivat hänelle antaneet, ja neuvotteli nuorten miesten kanssa, jotka olivat kasvaneet hänen kanssaan ja palvelleet häntä. ⁹ Hän sanoi heille, "Mitä neuvotte te, että voisimme vastata tälle kansalle, joka on puhunut minulle sanoen, 'Kevennä isäsi asettamaa iestä?'"¹⁰ Nuoret miehet, jotka olivat kasvaneet hänen kanssaan, puhuivat hänelle sanoen, "Tämä on, mitä sinun pitäisi sanoa tälle kansalle, joka puhui sinulle sanoen, 'Isäsi teki ikeemme raskaaksi, kevennä sinä sitä meille!' Sinun tulee sanoa heille, 'Pikkusormeni on paksumpi kuin isäni vyötärö!'" ¹¹ Vaikka isäni asetti raskaan ikeen teille, minä lisään siihen; isäni kuritti teitä ruoskilla, mutta minä kuritan teitä skorpioneilla."

¹² Jerobeam ja koko kansa palasivat Rehabeamin luo kolmantena päivänä, kuten kuningas oli käskennyt sanoen, "Palatkaa luokseni kolmantena päivänä." ¹³ Kuningas vastasi kansalle ankarasti, sillä hän oli hylännyt vanhinten neuvon, jonka he olivat hänelle antaneet, ¹⁴ ja hän puhui heille nuorten miesten neuvon mukaisesti sanoen, "Isäni teki ikeenne raskaaksi, mutta minä lisään siihen; isäni kuritti teitä ruoskilla, mutta minä kuritan teitä skorpioneilla." ¹⁵ Niinpä kuningas ei kuunnellut kansaa, sillä tämä oli Herran sallima käänne, jotta Hän voisi vahvistaa sanansa, jonka Herra oli puhunut Ahia silonilaisen kautta Jerobeamille, Nebatin pojalle.

¹⁶ Kun koko Israel näki, ettei kuningas kuunnellut heitä, kansa vastasi kuninkaalle sanoen, "Mitä osaa meillä on Daavidissa? Ei meillä ole perintöä Iisain pojassa! Teltoillesi, Israel! Nyt huolehdi omasta talostasi, Daavid!" Niin Israel lähti teltoilleen. ¹⁷ Kuitenkin, mitä tulee Juudan kaupungeissa asuviin israelilaisiin, Rehabeam jatkoi heidän hallitsemistaan. ¹⁸ Sitten kuningas Rehabeam lähetti Adoramin, joka oli pakkotyön valvoja, mutta koko Israel kivitti hänet kuoliaaksi. Ja kuningas Rehabeam kiirehti nousemaan vaunuihinsa paetakseen Jerusalemiin. ¹⁹ Näin Israel on jatkanut Daavidin huoneen vastustamista tähän päivään asti.

²⁰ Ja tapahtui, kun koko Israel kuuli, että Jerobeam oli palannut, he lähettivät ja kutsuivat hänet kokoukseen ja tekivät hänestä kuninkaan koko Israelin yli. Kukaan ei seurannut Daavidin huonetta paitsi Juudan heimo yksin. ²¹ Kun Rehabeam oli tullut Jerusalemiin, hän kokosi koko Juudan huoneen ja Benjaminin heimon, satakahdeksankymmentätuhatta valittua miestä, taistelemaan Israelin huonetta vastaan palauttaakseen valtakunnan Rehabeamille, Salomon pojalle. ²² Kuitenkin Herran sana tuli Semajalle, Jumalan miehelle, sanoen, ²³ "Välitä Rehabeamille, Salomon pojalle, Juudan kuninkaalle, ja koko Juudan ja Benjaminin huoneelle ja muulle kansalle, sanoen, ²⁴ 'Tämä on, mitä Herra sanoo: Älkää menkö ylös, älkääkä taistelko sukulaisianne, Israelin poikia, vastaan; palatkaa jokainen kotiinne, sillä tämä asia on Minusta.'" Niin he kuuntelivat Herran sanaa ja palasivat ja menivät matkoihinsa Herran sanan mukaan.

²⁵ Jerobeam perusti Sikemin Efraimin vuoristoon ja asettui sinne. Sitten hän meni ja rakensi Penuelin. ²⁶ Jerobeam ajatteli itseksensä, "Nyt valtakunta palautuu Daavidin huoneelle." ²⁷ Jos nämä ihmiset jatkavat uhrien tarjoamista Herran temppelissä Jerusalemissa, heidän sydämensä kääntyy takaisin heidän herransa, Juudan kuninkaan Rehabeamin, puoleen; ja he tappavat minut ja palaavat Rehabeamin, Juudan kuninkaan, luo." ²⁸ Niinpä kuningas etsi neuvoa, ja teki kaksi kultaista vasikkaa, ja hän sanoi kansalle, "On liian paljon teille mennä ylös Jerusalemiin; katso, Israel, jumalasi, jotka toivat sinut ylös Egyptin maasta." ²⁹ Hän asetti yhden Beteliin, ja toisen hän sijoitti Daniin. ³⁰ Tämä teko johti syntiin, sillä kansa meni palvomaan toista aina Daniin asti. ³¹ Ja hän rakensi pyhäkköjä korkeille paikoille, ja nimitti pappeja kaikista kansan keskuudesta, jotka eivät olleet Leevin poikia. ³² Jerobeam sääti juhlan kahdeksannessa kuussa kuukauden viidentenätoista päivänä, kuten juhla, joka on Juudassa, ja hän meni ylös alttarille; niin hän teki Beteliissä, uhraten vasikoille, jotka hän oli tehnyt. Ja hän asetti Beteliin korkeiden paikkojen papit, jotka hän oli tehnyt. ³³ Sitten hän meni ylös alttarille, jonka hän oli tehnyt Beteliissä kahdeksannen kuun viidentenätoista päivänä, kuukaudessa, jonka hän oli itse sydämessään keksinyt; ja hän sääti juhlan Israelin pojille, ja meni ylös alttarille polttamaan suitsukkeita.

1. Kuningasten kirja

13 Katso, Jumalan mies tuli Juudasta Beteliin Herran sanan mukaan, kun Jerobeam seisoi alttarin ääressä suitsuttamassa. ² Ja hän huusi alttaria vastaan Herran sanan mukaan ja sanoi: "Alttari, alttari, näin sanoo Herra: 'Katso, Daavidin sukuun syntyy poika, jonka nimi on Josia; ja hän uhraa sinun päälläsi uhrikukkuloiden papit, jotka suitsuttavat sinun päälläsi, ja ihmisten luita pöletään sinun päälläsi.'" ³ Sitten hän antoi sinä päivänä merkin sanoen: "Tämä on merkki, jonka Herra on ilmoittanut: Katso, alttari hajoo, ja sen päällä olevat tuhkat hajotetaan." ⁴ Kun kuningas kuuli Jumalan miehen sanat, jotka hän huusi alttaria vastaan Betelissä, Jerobeam ojensi kätensä alttarilta sanoen: "Ottakaa hänet kiinni!" Mutta hänen kätensä, jonka hän oli ojentanut häntä kohti, kuivettui, niin ettei hän voinut vetää sitä takaisin. ⁵ Myös alttari hajosi, ja tuhkat hajosivat alttarilta, sen merkin mukaan, jonka Jumalan mies oli antanut Herran sanan mukaan. ⁶ Sitten kuningas vastasi ja sanoi Jumalan miehelle: "Rukoile Herran, sinun Jumalasi, puoleen ja rukoile minua varten, että käteni palautuisi minulle." Niin Jumalan mies rukoili Herraa, ja kuninkaan käsi palautui hänelle ja tuli ennalleen. ⁷ Sitten kuningas kutsui Jumalan miehen ja sanoi: "Tule kotiini ja virkisty, niin minä annan sinulle lahjan." ⁸ Mutta Jumalan mies vastasi kuninkaalle: "Vaikka antaisit minulle puolet omaisuudestasi, en tulisi kanssasi, enkä söisi leipää tai joisi vettä tässä paikassa." ⁹ Sillä minulle on annettu käsky Herran sanan mukaan, sanoen: 'Älä syö leipää, älä juo vettä, äläkä palaa samaa tietä, jota tulit.'" ¹⁰ Niin hän lähti toista tietä eikä palannut samaa tietä, jota hän oli tullut Beteliin.

¹¹ Betelissä asui vanha profeetta, ja hänen poikansa tulivat ja kertoivat hänelle kaikki teot, jotka Jumalan mies oli sinä päivänä tehnyt Betelissä; he kertoivat myös isälleen sanat, jotka hän oli puhunut kuninkaalle. ¹² Ja heidän isänsä sanoi heille: "Mitä tietä hän meni?" Hänen poikansa olivat nähneet, mitä tietä Jumalan mies meni, joka oli tullut Juudasta. ¹³ Sitten hän sanoi pojilleen: "Satulokaa minulle aasi." Niin he satuloivat aasin hänelle, ja hän nousi sen selkään. ¹⁴ Ja hän lähti seuraamaan Jumalan miestä, ja löysi hänet istumasta tammen alla. Ja hän sanoi hänelle: "Oletko sinä Jumalan mies, joka tuli Juudasta?" Ja hän vastasi: "Olen." ¹⁵ Sitten hän kutsui hänet, "Tule kotiini ja syö leipää." ¹⁶ Mutta hän sanoi: "En voi palata kanssasi tai tulla mukaasi, enkä syö leipää tai juo vettä kanssasi tässä

paikassa. ¹⁷ Sillä minulle on annettu käsky Herran sanan mukaan: 'Älä syö leipää äläkä juo vettä siellä; älä palaa samaa tietä, jota tulit.'" ¹⁸ Mutta hän sanoi hänelle: "Minäkin olen profeetta kuten sinä, ja enkeli puhui minulle Herran sanan mukaan, sanoen: 'Tuo hänet takaisin kanssasi kotiisi, että hän syö leipää ja juo vettä.'" Mutta hän valehteli hänelle. ¹⁹ Niin hän palasi hänen kanssaan, ja he söivät leipää ja joivat vettä hänen talossaan.

²⁰ Kun he istuivat pöydässä, Herran sana tuli profeetalle, joka oli tuonut hänet takaisin; ²¹ ja hän julisti Jumalan miehelle, joka oli tullut Juudasta, sanoen: "Näin sanoo Herra: 'Koska olet tottelematon Herran käskyä, etkä ole pitänyt käskyä, jonka Herra, sinun Jumalasi, on sinulle antanut, ²² vaan olet palannut ja syönyt leipää ja juonut vettä paikassa, josta Hän sanoi sinulle: 'Älä syö leipää äläkä juo vettä,' sinun ruumiisi ei pääse isiesi hautaan.'" ²³ Kun hän oli syönyt leipää ja juonut, hän satuloi aasin hänelle, profeetalle, jonka hän oli tuonut takaisin. ²⁴ Kun hän oli lähtenyt, leijona kohtasi hänet tiellä ja tappoi hänet, ja hänen ruumiinsa oli heitetty tielle, aasi seiso sen vieressä, ja leijona seiso kuolleen ruumiin vieressä. ²⁵ Ja katso, miehet kulkivat ohi ja näkivät kuolleen ruumiin heitetynä tielle, ja leijonan seisovan ruumiin vieressä; niin he menivät ja kertoivat siitä kaupungissa, jossa vanha profeetta asui.

²⁶ Kun profeetta, joka oli tuonut hänet takaisin tieltä, kuuli siitä, hän sanoi: "Se on Jumalan mies, joka oli tottelematon Herran käskyä; siksi Herra on antanut hänet leijonalle, ja se on repinyt hänet ja tappanut hänet, Herran sanan mukaan, jonka Hän puhui hänelle." ²⁷ Sitten hän käski poikiaan sanoen: "Satulokaa minulle aasi." Niin he satuloivat sen. ²⁸ Ja hän meni ja löysi hänen kuolleen ruumiinsa heitetynä tielle, aasi ja leijona seisovat kuolleen ruumiin vieressä; leijona ei ollut syönyt kuollutta ruumista eikä hyökännyt aasin kimppuun. ²⁹ Niin profeetta nosti Jumalan miehen kuolleen ruumiin, ja laski sen aasille ja toi sen takaisin; ja hän tuli vanhan profeetan kaupunkiin suremaan ja hautaamaan hänet. ³⁰ Ja hän laski hänen kuolleen ruumiinsa omaan hautaansa, ja he surivat häntä sanoen: "Voi, veljeni!" ³¹ Kun hän oli haudannut hänet, hän puhui pojilleen sanoen: "Kun minä kuolen, haudatkaa minut siihen hautaan, johon Jumalan mies on haudattu; laskekaa minun luuni hänen luittensa viereen." ³² Sillä

1. Kuningasten kirja

sana varmasti toteutuu, jonka hän huusi Herran sanan mukaan alttaria vastaan Betelissä, ja kaikkia uhrikukkuloiden taloja vastaan, jotka ovat Samarian kaupungeissa."

³³ Tämän tapahtuman jälkeen Jerobeam ei kääntynyt pois pahalta tieltään, vaan hän teki jälleen uhrikukkuloiden papeiksi kansan keskuudesta; jokaisen, joka halusi, hän vihki, ja heistä tuli uhrikukkuloiden pappeja. ³⁴ Tämä tapahtuma tuli myös synniksi Jerobeamin suvulle, jotta se pyyhittäisiin pois ja hävitettäisiin maan päältä.

14 Siihen aikaan Jerobeamin poika Abia sairastui. ² Ja Jerobeam sanoi vaimolleen: "Nouse, pukeudu valepukuun, ettei tiedettäisi sinun olevan Jerobeamin vaimo, ja mene Siloohon. Katso, siellä on profeetta Ahia, joka puhui minusta, että minusta tulisi tämän kansan kuningas. ³ Ota mukaasi kymmenen leipää, kakkuja ja hunajaruukku, ja mene hänen luokseen; hän ilmoittaa sinulle, mitä pojalle tapahtuu." ⁴ Niin Jerobeamin vaimo teki niin, ja lähti ja meni Siloohon ja tuli Ahian taloon. Mutta Ahia ei voinut nähdä, sillä hänen silmänsä olivat himmentyneet iän vuoksi. ⁵ Mutta Herra oli sanonut Ahialle: "Katso, Jerobeamin vaimo tulee kysymään sinulta pojastaan, sillä hän on sairas. Sano hänelle sitä ja sitä, sillä kun hän saapuu, hän teeskentelee olevansa joku muu." ⁶ Kun Ahia kuuli hänen jalkojensa äänen tullessaan oviaukkaan, hän sanoi: "Tule sisään, Jerobeamin vaimo! Miksi teeskennelet olevasi joku muu? Minut on lähetetty luoksesi ankaran sanoman kanssa. ⁷ Mene, sano Jerobeamille: 'Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: "Minä nostin sinut kansan joukosta ja tein sinut kansani Israelin johtajaksi, ⁸ ja revin valtakunnan pois Daavidin suvulta ja annoin sen sinulle— mutta sinä et ole ollut kuten palvelijani Daavid, joka piti minun käskyäni ja seurasi minua kaikesta sydäimestään, tehdäkseen vain sitä, mikä on oikein minun silmissäni— ⁹ sinä olet tehnyt enemmän pahaa kuin kaikki, jotka olivat ennen sinua, ja olet mennyt ja tehnyt muita jumalia ja valanut metallikuvia, ärsyttäen minut vihaan, ja olet hylännyt minut— ¹⁰ sen tähden, katso, minä tuon onnettomuuden Jerobeamin suvulle, ja hävitän Jerobeamilta jokaisen miespuolisen henkilön, sekä orjan että vapaan Israelissa, ja minä lakaisen pois Jerobeamin suvun, kuten roskat lakaistaan pois, kunnes se on kokonaan poissa. ¹¹ Ne, jotka kuuluvat

Jerobeamille ja kuolevat kaupungissa, koirat syövät, ja ne, jotka kuolevat pellolla, taivaan linnut syövät; sillä Herra on puhunut sen." ¹² Nyt sinä, nouse ja palaa kotiisi. Kun jalkasi astuvat kaupunkiin, lapsi kuolee. ¹³ Ja koko Israel suree häntä ja hautaa hänet, sillä hän yksin Jerobeamin suvusta pääsee hautaan, koska hänessä löydettiin jotain hyvää Herran, Israelin Jumalan, edessä, Jerobeamin talossa. ¹⁴ Lisäksi Herra nostaa itselleen kuninkaan Israelin yli, joka hävittää Jerobeamin suvun sinä päivänä. Nyt ja tästä eteenpäin! ¹⁵ Sillä Herra lyö Israelia, aivan kuten kaisla huojuu vedessä; ja hän repii Israelin juurineen pois tästä hyvästä maasta, jonka hän antoi heidän isilleen, ja hajottaa heidät Eufrat-virran tuolle puolen, koska he ovat tehneet aseroitaan, ärsyttäen Herran vihaan. ¹⁶ Ja hän hylkää Israelin Jerobeamin syntien tähden, jotka hän teki ja joilla hän eksytti Israelin syntiin." ¹⁷ Sitten Jerobeamin vaimo nousi ja lähti, ja tuli Tirzaan. Kun hän astui talon kynnyksen yli, lapsi kuoli. ¹⁸ Ja koko Israel hautasi hänet ja suri häntä, Herran sanan mukaisesti, jonka hän oli puhunut palvelijansa profeetta Ahian kautta.

¹⁹ Nyt mitä tulee muihin Jerobeamin tekoihin, hänen sotiinsa ja hänen hallitusaikansa, katso, ne on kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan. ²⁰ Ja Jerobeamin hallituskausi kesti kaksikymmentäkaksi vuotta; ja hän meni lepoon isiensä luo, ja hänen poikansa Nadab tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

²¹ Nyt Rehabeam, Salomon poika, hallitsi Juudassa. Rehabeam oli neljäkymmentäyksi vuotta vanha tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi seitsemäntoista vuotta Jerusalemissa, kaupungissa, jonka Herra oli valinnut kaikista Israelin heimoista asettaakseen nimensä sinne. Ja hänen äitinsä nimi oli Naama, ammonilainen. ²² Ja Juuda teki pahaa Herran silmissä, ja he ärsyttivät hänet mustasukkaisuuteen enemmän kuin kaikki, mitä heidän isänsä olivat tehneet, niillä synneillä, joita he tekivät. ²³ Sillä he rakensivat itselleen myös uhrikukkulaita, muistokiviä ja aseroita jokaiselle korkealle kukkulalle ja jokaisen rehevän puun alle. ²⁴ Maassa oli myös miespuolisia kulttipappeja. He tekivät kaikki ne kauhistukset, joita Herra oli karkottanut Israelin poikien edeltä. ²⁵ Viidentenä vuotena kuningas Rehabeamin hallitusaikana, Egyptin kuningas Sisak hyökkäsi Jerusalemiin. ²⁶ Ja hän otti Herran temppelin aarteet ja kuninkaan talon aarteet, ja hän otti kaiken; hän otti myös kaikki

1. Kuningasten kirja

kultaiset kilvet, jotka Salomo oli tehnyt. ²⁷ Niin kuningas Rehabeam teki pronssikilpiä niiden tilalle, ja antoi ne henkivartijoiden päälliköiden huostaan, jotka suojelivat kuninkaan talon sisäänkäyntiä. ²⁸ Ja aina kun kuningas meni Herran temppeliin, vartijat kantoivat ne ja toivat ne takaisin vartijoiden huoneeseen.

²⁹ Nyt mitä tulee muihin Rehabeamin tekoihin ja kaikkeen, mitä hän teki, eivätkö ne ole kirjoitetut Juudan kuninkaiden aikakirjassa? ³⁰ Ja konflikti ja sota jatkuivat Rehabeamin ja Jerobeamin välillä koko heidän hallituskautensa ajan. ³¹ Ja Rehabeam meni lepoon isiensä luo ja hänet haudattiin heidän kanssaan Daavidin kaupunkiin. Ja hänen äitinsä nimi oli Naama, ammonilainen. Ja hänen poikansa Abiam tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

15 Kuningas Jerobeamin, Nebatin pojan, kahdeksantenatoista hallitusvuotena Abiam alkoi hallita Juudaa. ² Hän hallitsi kolme vuotta Jerusalemissa, ja hänen äitinsä oli Maaka, Abisalomnin tytär. ³ Hän kulki kaikissa isänsä synneissä, jotka tämä oli tehnyt ennen häntä, eikä hänen sydämensä ollut täysin omistautunut Herralle, Jumalalleen, toisin kuin hänen esi-isänsä Daavidin sydän. ⁴ Kuitenkin Daavidin tähden Herra, hänen Jumalansa, antoi lampun Jerusalemissa, nostamalla hänen poikansa hänen jälkeensä ja vahvistamalla Jerusalemin; ⁵ koska Daavid teki sitä, mikä oli oikein Herran silmissä, eikä poikennut mistään, mitä Hän oli käskenyt häntä kaikkina hänen elämänsä päivinä, paitsi heettiläisen Uurian asiassa. ⁶ Ja Rehabeamin ja Jerobeamin välillä oli jatkuvaa konfliktiä koko hänen elämänsä ajan. ⁷ Mitä tulee muihin Abiamin tekoihin ja kaikkeen, mitä hän saavutti, eivätkö ne ole kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan? Ja Abiamin ja Jerobeamin välillä oli sota. ⁸ Abiam meni lepoon isiensä tykö, ja he hautasivat hänet Daavidin kaupunkiin; ja hänen poikansa Asa tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

⁹ Jerobeamin hallituskauden kahdentenakymmenentenä vuonna Israelissa, Asa tuli kuninkaaksi Juudassa. ¹⁰ Hän hallitsi neljäkymmentäyksi vuotta Jerusalemissa, ja hänen äitinsä oli Maaka, Abisalomnin tytär. ¹¹ Asa teki sitä, mikä oli oikein Herran silmissä, kuten hänen esi-isänsä Daavid. ¹² Hän myös karkotti maasta pyhäkköpojat, ja poisti kaikki epäjumalat, jotka hänen esi-isänsä olivat tehneet. ¹³ Ja hän myös poisti

Maakan, äitinsä, kuningataräidin asemasta, koska tämä oli tehnyt loukkaavan kuvan Asheralle; ja Asa kaatoi hänen loukkaavan kuvansa ja poltti sen Kidronin laaksossa. ¹⁴ Mutta uhrikukkuloita ei poistettu; kuitenkin Asan sydän oli täysin omistautunut Herralle kaikkina hänen päivinään. ¹⁵ Ja hän toi Herran huoneeseen isänsä pyhät lahjat ja omat pyhät lahjansa: hopeaa, kultaa ja astioita.

¹⁶ Asan ja Israelin kuninkaan Baesan välillä oli jatkuvaa konfliktiä ja sota heidän hallituskautensa aikana. ¹⁷ Ja Baesa, Israelin kuningas, lähti Juudaa vastaan ja linnoitti Ramaa, estääkseen ketään menemästä ulos tai tulemasta sisään Asan, Juudan kuninkaan, luo. ¹⁸ Sitten Asa otti kaiken hopean ja kullan, joka oli jäänyt Herran huoneen ja kuninkaan talon aarrekammioihin, ja antoi ne palvelijoilleen; ja kuningas Asa lähetti ne Ben-Hadadille, Tabrimmonin pojalle, Hesionin pojalle, Aramin kuninkaalle, joka asui Damaskoksessa, sanoen, ¹⁹ "Olkoon liitto sinun ja minun välillä, kuten isäni ja sinun isäsi välillä. Katso, olen lähettänyt sinulle lahjan hopeaa ja kultaa. Mene, riko liittosi Baesan, Israelin kuninkaan, kanssa, jotta hän vetäytyisi pois minun luotani." ²⁰ Niin Ben-Hadad kuunteli kuningas Asaa ja lähetti armeijoidensa komentajat Israelin kaupunkeja vastaan, ja he valloittivat Ijonin, Danin, Abel-Bet-Maakan, koko Kinneretin, sekä koko Naftalin maan. ²¹ Kun Baesa kuuli siitä, hän lakkasi linnoittamasta Ramaa ja jäi Tirzahiin. ²² Sitten kuningas Asa antoi käskyn koko Juudalle—ei ketään vapautettu— ja he kantoivat pois Ramaan kivet ja puut, joilla Baesa oli rakentanut, ja kuningas Asa rakensi niillä Geban Benjaminista ja Mispan.

²³ Mitä tulee kaikkiin Asan tekoihin ja hänen voimaansa ja kaikkeen, mitä hän teki, ja kaupunkeihin, jotka hän rakensi, eivätkö ne ole kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjaan? Mutta hänen vanhuutensa aikana hän kärsi jalkasairaudesta. ²⁴ Ja Asa meni lepoon isiensä tykö ja hänet haudattiin isiensä kanssa hänen isänsä Daavidin kaupunkiin; ja hänen poikansa Josafat tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

²⁵ Nadab, Jerobeamin poika, tuli kuninkaaksi Israelissa Asan, Juudan kuninkaan, toisena vuotena, ja hän hallitsi Israelia kaksi vuotta. ²⁶ Hän teki sitä, mikä oli pahaa Herran silmissä, ja seurasi isänsä teitä ja hänen syntiään, johon hän johdatti Israelin. ²⁷ Sitten Baesa, Ahian poika Isaskarin heimosta,

1. Kuningasten kirja

juonitteli häntä vastaan, ja Baesa löi hänet Gibbethonissa, joka kuului filistealaisille, kun Nadab ja koko Israel olivat piirittämässä Gibbethonia. ²⁸ Näin Baesa tappoi hänet Asan, Juudan kuninkaan, kolmantena vuotena, ja otti valtaistuimen. ²⁹ Ja heti kun hänestä tuli kuningas, hän surmasi koko Jerobeamin perheen. Hän ei jättänyt Jerobeamille ketään eloon, vaan hävitti heidät kokonaan, Herran sanan mukaan, jonka Hän oli puhunut palvelijansa Ahian, silonilaisen, kautta, ³⁰ Jerobeamin syntien tähden, joihin hän oli syyllistynyt ja joihin hän johdatti Israelin, hänen ärsytyksensä tähden, jolla hän ärsytti Israelin Jumalaa Herraa vihaan.

³¹ Mitä tulee Nadabin muihin tekoihin ja kaikkeen, mitä hän teki, eivätkö ne ole kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan? ³² Ja Asan ja Baesan, Israelin kuninkaan, välillä oli jatkuvaa konfliktia heidän hallitus kautensa aikana.

³³ Asan, Juudan kuninkaan, kolmantena vuotena Baesa, Ahian poika, tuli kuninkaaksi koko Israelissa Tirsassa, ja hallitsi kaksikymmentäneljä vuotta. ³⁴ Hän teki sitä, mikä oli pahaa Herran silmissä, ja seurasi Jerobeamin teitä ja hänen syntiään, johon hän johdatti Israelin.

16 Herran sana tuli Jehu Hananin pojalle koskien Baasaa, sanoen: ² "Koska minä korotin sinut tomusta ja tein sinusta johtajan kansalleni Israelille, mutta sinä olet kulkenut Jerobeamin tietä ja olet saanut kansani Israelin tekemään syntiä, ärsyttäen minut vihastumaan heidän synneillään, ³ katso, minä aion hävittää Baasan ja hänen sukunsa, ja teen sinun sukusi Jerobeamin Nebatin pojan suvun kaltaiseksi. ⁴ Jokaisen, joka kuuluu Baasaan ja kuolee kaupungissa, koirat syövät, ja jokaisen, joka kuolee pellolla, taivaan linnut syövät." ⁵ Mitä tulee Baasan muihin tekoihin, hänen toimiinsa ja voimaansa, eikä niitä ole kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan? ⁶ Ja Baasa kuoli ja hänet haudattiin Tirsaan, ja hänen poikansa Ela tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. ⁷ Lisäksi Herran sana profeetta Jehu Hananin pojan kautta tuli myös Baasaa ja hänen sukuaan vastaan, kaiken sen pahan tähden, mitä hän teki Herran silmissä, ärsyttäen Hänet vihastumaan kättensä töillä, olemalla Jerobeamin suvun kaltainen, ja koska hän löi sen.

⁸ Juudan kuninkaan Aasan kahdentenakymmenentenäkuudentena hallitusvuotena Ela Baasan poika alkoi hallita Israelia Tirsassa, ja hän hallitsi kaksi vuotta. ⁹ Mutta hänen palvelijansa Simri, joka oli puolet hänen sotavaunuistaan komentava, teki salaliiton häntä vastaan. Ela oli Tirsassa juopumassa talossa, joka kuului Arzalle, joka oli vastuussa taloudesta Tirsassa. ¹⁰ Silloin Simri tuli sisään ja löi hänet kuoliaaksi Juudan kuninkaan Aasan kahdentenakymmenentenäseitsemäntenä hallitusvuotena, ja tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. ¹¹ Kun hänestä tuli kuningas, heti kun hän istui valtaistuimelleen, hän löi kuoliaaksi koko Baasan suvun; hän ei jättänyt yhtäkään miespuolista, ei sukulaisistaan eikä ystävästään. ¹² Näin Simri tuhosi koko Baasan suvun, Herran sanan mukaisesti, jonka Hän puhui Baasaa vastaan profeetta Jehun kautta, ¹³ kaikkien Baasan syntien ja hänen poikansa Elan syntien tähden, joita he tekivät ja joihin he johdattivat Israelin, ärsyttäen Israelin Jumalan Herran vihastumaan epäjumaliensa kanssa. ¹⁴ Mitä tulee Elan muihin tekoihin ja kaikkeen, mitä hän teki, eikä niitä ole kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan?

¹⁵ Juudan kuninkaan Aasan kahdentenakymmenentenäseitsemäntenä hallitusvuotena Simri hallitsi seitsemän päivää Tirsassa. Nyt kansa oli leiriytynyt Gibbethonia vastaan, joka kuului filistealaisille. ¹⁶ Ja leiriytynyt kansa kuuli sanottavan, "Simri on tehnyt salaliiton ja myös surmannut kuninkaan." Niin koko Israel teki Omrin, armeijan komentajan, kuninkaaksi Israelin yli sinä päivänä leirissä. ¹⁷ Omri ja koko Israel hänen kanssaan lähtivät Gibbethonista ja piirittivät Tirsan. ¹⁸ Kun Simri näki, että kaupunki oli vallattu, hän meni kuninkaan talon linnoitukseen, ja syytytti kuninkaan talon tuleen ympärillään, ja menehtyi, ¹⁹ syntiensä tähden, joita hän teki, tehden pahaa Herran silmissä, kulkemalla Jerobeamin tietä, ja synnissä, jonka hän teki, saaden Israelin tekemään syntiä. ²⁰ Mitä tulee Simrin muihin tekoihin ja hänen salaliittoonsa, jonka hän toteutti, eikä niitä ole kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan?

²¹ Sitten Israelin kansa jakautui kahteen ryhmään: puolet kansasta seurasi Tibniä, Ginatinin poikaa, tehdäkseen hänestä kuninkaan; toinen puoli seurasi Omria. ²² Kuitenkin Omrin kannattajat olivat vahvempia kuin Tibnin, Ginatinin pojan, kannattajat.

1. Kuningasten kirja

Niin Tibni kuoli, ja Omri tuli kuninkaaksi. ²³ Juudan kuninkaan Aasan kolmantena kymmenentenä ensimmäisenä hallitusvuotena Omri alkoi hallita Israelia ja hallitsi kaksitoista vuotta; hän hallitsi kuusi vuotta Tirsassa. ²⁴ Hän osti Samarian kukkulan Semeriltä kahdella talentilla hopeaa, ja rakensi kukkulalle, antaen kaupungille, jonka hän rakensi, nimen Samaria, kukkulan entisen omistajan Semerin mukaan. ²⁵ Mutta Omri teki pahaa Herran silmissä, ja toimi pahemmin kuin kaikki, jotka olivat ennen häntä. ²⁶ Sillä hän seurasi täysin Jerobeamin, Nebatin pojan, tietä, ja hänen syntejään, joihin hän johdatti Israelin, ärsyttäen Israelin Jumalan Herran vihastumaan arvottomilla epäjumalillaan. ²⁷ Mitä tulee Omrin muihin tekoihin, jotka hän saavutti ja hänen voimansa, jonka hän osoitti, eikä niitä ole kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjaan? ²⁸ Ja Omri kuoli ja hänet haudattiin Samariaan, ja hänen poikansa Ahab tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

²⁹ Nyt Ahab Omrin poika alkoi hallita Israelia Juudan kuninkaan Aasan kolmantena kymmenentenä kahdeksantena hallitusvuotena, ja Ahab Omrin poika hallitsi Israelia Samariassa kaksikymmentäkaksi vuotta. ³⁰ Ahab Omrin poika toimi pahemmin Herran silmissä kuin kaikki, jotka olivat ennen häntä. ³¹ Ja tapahtui, ikään kuin olisi ollut vähäpätöinen asia hänelle seurata Jerobeamin, Nebatin pojan, syntejä, että hän myös otti vaimokseen Isebelin, sidonialaisten kuninkaan Etbaalin tyttären, ja meni ja palveli Baalia ja kumarsi häntä. ³² Niin hän rakensi alttarin Baalille Baalin temppeliin, jonka hän rakensi Samariaan. ³³ Ahab teki myös aseran. Näin Ahab teki enemmän ärsyttäkseen Israelin Jumalan Herran vihastumaan kuin kaikki Israelin kuninkaat, jotka olivat ennen häntä. ³⁴ Hänen aikanaan Hiel Beeteliiläinen rakensi Jerikon uudelleen; hän laski sen perustukset esikoisensa Abiramin kustannuksella, ja asetti sen portit nuorimman poikansa Segubin kustannuksella, Herran sanan mukaisesti, jonka Hän puhui Joosuan Nunin pojan kautta.

17 Nyt tisbeläinen Elia, joka oli Gileadin asukkaiden joukossa, sanoi Ahabille: "Kun elää Herra, Israelin Jumala, jonka edessä minä seison, ei näinä vuosina tule kastetta eikä sadetta, paitsi minun sanani kautta." ² Sitten Herran sana tuli hänelle, sanoen: ³ "Lähde täältä ja mene itään päin, ja kätkeydy Keritin purolle, joka on

Jordanin itäpuolella. ⁴ Sinun tulee juoda purosta, ja minä olen käskenyt korppien tuoda sinulle ruokaa siellä." ⁵ Niin hän meni ja teki Herran sanan mukaan, sillä hän meni ja asettui Keritin purolle, joka on Jordanin itäpuolella. ⁶ Korpit toivat hänelle leipää ja lihaa aamulla, ja leipää ja lihaa illalla, ja hän joi purosta. ⁷ Jonkin ajan kuluttua puro kuivui, koska maassa ei ollut sadetta.

⁸ Sitten Herran sana tuli hänelle, sanoen: ⁹ "Nouse, mene Sareptaan, joka kuuluu Sidoniin, ja asu siellä. Katso, minä olen käskenyt erään lesken siellä antaa sinulle ruokaa." ¹⁰ Niin hän nousi ja meni Sareptaan, ja kun hän tuli kaupungin portille, katso, siellä oli leski keräämässä puita. Ja hän huusi hänelle ja sanoi: "Tuothan minulle vähän vettä astiassa, jotta saisin juoda." ¹¹ Kun hän oli menossa hakemaan sitä, hän huusi hänelle ja sanoi: "Tuothan minulle myös palan leipää kädessäsi." ¹² Mutta hän sanoi: "Kun elää Herra, sinun Jumalasi, minulla ei ole ruokaa, vain kourallinen jauhoja astiassa ja vähän öljyä ruukussa. Ja katso, minä kerään muutamia puita, jotta menisin sisään ja valmistaisin sen minulle ja pojalleni, jotta söisimme sen ja sitten kuolisimme." ¹³ Silloin Elia sanoi hänelle: "Älä pelkää; mene, tee kuten olet sanonut. Mutta tee ensin pieni leipäkakku minulle siitä ja tuo se minulle, ja sen jälkeen voit tehdä itsellesi ja pojallesi. ¹⁴ Sillä näin sanoo Herra, Israelin Jumala: 'Ei jauhoastia tyhjene, eikä öljyruukku tyhjene, kunnes se päivä, jona Herra antaa sateen maan päälle.'" ¹⁵ Niin hän meni ja teki kuten Elia oli sanonut, ja hänellä ja hänellä ja hänen perheellään oli ruokaa moniksi päiviksi. ¹⁶ Jauhoastia ei tyhjentynyt, eikä öljyruukku tyhjentynyt, juuri kuten Herran sana oli puhunut Elian kautta.

¹⁷ Nyt tapahtui näiden asioiden jälkeen, että talon emännän poika sairastui. Ja hänen sairautensa oli hyvin vakava, kunnes hänessä ei ollut henkeä jäljellä.

¹⁸ Niin hän sanoi Elialle: "Mitä minulla on tekemistä kanssasi, Jumalan mies? Oletko tullut minulle tuomaan syyllisyyteni muistiin ja tappamaan poikani?" ¹⁹ Mutta hän sanoi hänelle: "Anna minulle poikasi." Sitten hän otti hänet hänen sylistään ja kantoi hänet yläkertaan, missä hän asui, ja laski hänet omalle vuoteelleen. ²⁰ Ja hän huusi Herralle ja sanoi: "Oi Herra, minun Jumalani, oletko myös tuonut onnettomuuden leskelle, jonka luona asun, aiheuttamalla hänen poikansa kuoleman?" ²¹ Sitten hän ojentautui pojan päälle kolme kertaa, ja huusi

1. Kuningasten kirja

Herralles ja sanoi: "Oi Herra, minun Jumalani, anna tämän pojan elämän palata häneen." ²² Ja Herra kuuli Elia äänen, ja pojan elämä palasi häneen ja hän virkosi. ²³ Elia otti pojan ja toi hänet alas yläkerrasta taloon, ja antoi hänet hänen äidilleen; ja Elia sanoi: "Katso, poikasi elää." ²⁴ Silloin nainen sanoi Elialle: "Nyt olen varma, että sinä olet Jumalan mies, ja että Herran sana suussasi on totta."

18 Pitkän ajan kuluttua tuli Herran sana Elialle kolmantena vuotena, "Mene, näyttäydä Ahabille, niin minä annan sateen maan päälle." ² Niin Elia lähti näyttätymään Ahabille. Siihen aikaan nälänhätä oli kova Samariassa. ³ Ja Ahab kutsui Obadjan, joka oli hovin päällikkö. (Obadja pelkäsi suuresti Herraa. ⁴ Sillä kun Iisebel hävitti Herran profeettoja, Obadja otti sata profeettaa ja piilotti heidät viidenkymmenen ryhmässä luolaan, ja elätti heitä leivällä ja vedellä.) ⁵ Sitten Ahab sanoi Obadjalle, "Kulje maan läpi kaikkiin vesilähteisiin ja kaikkiin puroihin; ehkä löydämme ruohoa pitääksemme hevoset ja muulit hengissä, eikä meidän tarvitse tappaa osaa karjasta." ⁶ Niin he jakoivat maan keskenään kuljettavaksi; Ahab meni yhtä tietä yksin, ja Obadja meni toista tietä yksin. ⁷ Kun Obadja oli matkalla, katso, Elia tuli häntä vastaan, ja hän tunsii hänet ja heittäytyi kasvoilleen ja sanoi, "Oletko sinä se, Elia, herrani?" ⁸ Ja hän sanoi hänelle, "Kyllä, minä olen. Mene, sano herrallesi, 'Katso, Elia on täällä.'" ⁹ Mutta hän sanoi, "Mitä pahaa olen tehnyt, että annat palvelijasi Ahabin käsiin, jotta minut tapettaisiin?" ¹⁰ Niin totta kuin Herra, sinun Jumalasi, elää, ei ole kansaa eikä valtakuntaa, minne herrani ei olisi lähettänyt etsimään sinua; ja kun he sanoivat, 'Hän ei ole täällä,' hän vaati valtakunnan tai kansan vannomaan, etteivät he löytäneet sinua. ¹¹ Ja nyt sinä sanot minulle, 'Mene, sano herrallesi, 'Katso, Elia on täällä.'" ¹² Ja kun minä lähden luotasi, Herran Henki vie sinut minne en tiedä, joten kun menen ja kerron Ahabille eikä hän löydä sinua, hän tappaa minut, vaikka minä, palvelijasi, olen pelännyt Herraa nuoruudestani asti. ¹³ Eikö herralleni ole kerrottu, mitä tein kun Iisebel tappoi Herran profeettoja, että piilotin sata Herran profeettaa viidenkymmenen ryhmässä luolaan, ja elätin heitä leivällä ja vedellä? ¹⁴ Ja nyt sinä sanot minulle, 'Mene, sano herrallesi, 'Katso, Elia on täällä';" sitten hän tappaa minut." ¹⁵ Mutta Elia sanoi, "Niin totta kuin Herra Sebaot elää, jonka edessä seison, minä varmasti näyttäydyn hänelle tänään." ¹⁶ Niin Obadja meni tapaamaan

Ahabia ja kertoi hänelle; ja Ahab meni tapaamaan Eliaa. ¹⁷ Kun Ahab näki Eliaa, Ahab sanoi hänelle, "Oletko sinä se, joka vaivaa Israelia?" ¹⁸ Hän vastasi, "En ole ollut syynä Israelin vaivaan, vaan sinä ja isäsi suku, koska olette hylänneet Herran käskyt ja olette seuranneet baaleja. ¹⁹ Nyt siis, lähetä käsky ja kokoa minulle koko Israel Karmelin vuorelle, yhdessä 450 Baalin profeetan ja 400 Asheran profeetan kanssa, jotka syövät Iisebelin pöydässä."

²⁰ Niin Ahab lähetti käskyn kaikkien Israelin poikien keskuuteen ja kokosi profeetat Karmelin vuorelle. ²¹ Sitten Elia lähestyi kaikkia ihmisiä ja sanoi, "Kuinka kauan te horjutte kahden mielipiteen välillä? Jos Herra on Jumala, seuratkaa Häntä; mutta jos Baal, seuratkaa häntä." Mutta kansa ei vastannut hänelle sanaakaan. ²² Sitten Elia sanoi kansalle, "Minä yksin olen jäänyt Herran profeetaksi, kun taas Baalin profeettoja on 450 miestä. ²³ Antakaa nyt meille kaksi härkää; ja antakaa heidän valita yksi härkä itselleen ja leikata se palasiksi, ja asettaa se puiden päälle, mutta älkää panko tulta sen alle; ja minä valmistan toisen härän ja asetan sen puiden päälle, enkä pane tulta sen alle. ²⁴ Sitten te huudatte jumalanne nimeä, ja minä huudan Herran nimeä; ja Jumala, joka vastaa tulella, Hän on Jumala." Ja kaikki kansa vastasi, "Se on hyvä ehdotus." ²⁵ Niin Elia sanoi Baalin profeetoille, "Valitkaa itsellenne yksi härkä ja valmistakaa se ensin, koska teitä on monta, ja huutakaa jumalanne nimeä, mutta älkää panko tulta sen alle." ²⁶ Sitten he ottivat härän, joka heille annettiin, ja valmistivat sen, ja he huusivat Baalin nimeä aamusta puoleenpäivään asti, sanoen, "Oi Baal, vastaa meille!" Mutta ei kuulunut ääntä, eikä kukaan vastannut. Ja he ontuivat alttarin ympärillä, jonka olivat tehneet. ²⁷ Puolenpäivän aikaan Elia pilkkasi heitä ja sanoi, "Huutakaa kovalla äänellä, koska hän on jumala; ehkä hän on syvässä mietteissä, tai on matkalla, tai on matkalla; ehkä hän nukkuu ja herää!" ²⁸ Niin he huusivat kovalla äänellä, ja viilsivät itseään tavanomaisella tavalla miekoilla ja keihäillä kunnes veri vuoti heidän päälleen. ²⁹ Kun puolenpäivän aika oli ohi, he riehuivat iltauhrin aikaan asti; mutta ei kuulunut ääntä, ei vastausta, eikä kukaan kiinnittänyt huomiota.

³⁰ Sitten Elia sanoi kaikelle kansalle, "Tulkaa lähelle minua." Niin kaikki kansa tuli lähelle häntä. Ja hän korjasi Herran alttarin, joka oli revitty alas. ³¹ Sitten Elia otti kaksitoista kiveä, jotka edustivat Jaakobin

1. Kuningasten kirja

poikien heimojen lukumäärää, joille Herran sana oli tullut, sanoen, "Israel on oleva sinun nimesi." ³² Ja kivistä hän rakensi alttarin Herran nimeen; ja hän teki alttarin ympärille ojan, tarpeeksi suuren pitämään kaksi mittaa siementä. ³³ Sitten hän asetti puut, ja leikkasi härän palasiksi ja asetti sen puiden päälle. Ja hän sanoi, "Täyttäkää neljä astiaa vedellä ja kaatakaa se polttouhrin ja puiden päälle." ³⁴ Sitten hän sanoi, "Tehkää se uudelleen," ja he tekivät sen uudelleen. Sitten hän sanoi, "Tehkää se kolmannen kerran," ja he tekivät sen kolmannen kerran. ³⁵ Niin vesi virtasi alttarin ympärillä, ja hän täytti myös ojan vedellä. ³⁶ Sitten iltauhrin aikaan, Elia profeetta lähestyi ja sanoi, "Oi Herra, Abrahamin, Iisakin ja Israelin Jumala, tänään tulkoon tunnetuksi, että Sinä olet Jumala Israelissa ja että minä olen Sinun palvelijasi, ja että olen tehnyt kaiken tämän Sinun sanasi mukaan. ³⁷ Kuule minua, Herra, kuule minua, jotta tämä kansa tietäisi, että Sinä, Herra, olet Jumala, ja että Sinä olet kääntänyt heidän sydämensä takaisin." ³⁸ Silloin Herran tuli lankesi ja kulutti polttouhrin, puut, kivet ja tomun, ja nuoli veden, joka oli ojassa. ³⁹ Kun kaikki kansa näki tämän, he heittäytyivät kasvoilleen; ja he sanoivat, "Herra, Hän on Jumala; Herra, Hän on Jumala!" ⁴⁰ Sitten Elia sanoi heille, "Ottakaa kiinni Baalin profeetat; älkää antako yhdenkaan heistä paeta." Niin he ottivat heidät kiinni; ja Elia vei heidät alas Kiisonin purolle, ja surmasi heidät siellä.

⁴¹ Elia sanoi sitten Ahabille, "Mene ylös, syö ja juo; sillä kuuluu voimakkaan sateen ääni." ⁴² Niin Ahab meni ylös syömään ja juomaan. Mutta Elia meni Karmelin huipulle; ja hän kumartui maahan, ja pani kasvonsa polviensa väliin. ⁴³ Ja hän sanoi palvelijalleen, "Mene nyt ylös, katso meren suuntaan." Niin hän meni ylös ja katsoi, ja sanoi, "Ei ole mitään." Mutta hän sanoi, "Mene takaisin" seitsemän kertaa. ⁴⁴ Ja kun hän palasi seitsemännen kerran, hän sanoi, "Katso, pilvi, pienen ihmisen käden kokoinen, nousee merestä." Ja Elia sanoi, "Mene ylös, sano Ahabille, 'Valmista vaunusi ja mene alas, ettei raskas sade estä sinua.'" ⁴⁵ Sillä välin taivas pimeni pilvistä ja tuulesta, ja tuli rankka sade. Ja Ahab ratsasti ja meni Jisreeliin. ⁴⁶ Sitten Herran käsi oli Elian päällä, ja hän vyöti vaatteensa ja juoksi Ahabin edellä Jisreeliin.

19 Ahab kertoi Isebelille kaiken, mitä Elia oli tehnyt, mukaan lukien kuinka hän oli surmannut kaikki profeetat miekalla. ² Sitten

Isebel lähetti sanansaattajan Elian luo sanoen: "Niin tehköt jumalat minulle ja enemmänkin, jos en huomenna tähän aikaan tee sinun elämästäsi samanlaista kuin jonkun heistä." ³ Elia, pelon täyttämänä, nousi ja pakeni henkensä edestä, saapuen Beersebaan, joka kuuluu Juudaan, jossa hän jätti palvelijansa. ⁴ Mutta hän itse meni päivän matkan erämaahan, ja tuli ja istuutui rohtopuun alle; ja hän pyysi itselleen kuolemaa ja sanoi: "Jo riittää! Nyt, Herra, ota minun elämäni, sillä en ole isieni vertainen." ⁵ Sitten hän kävi maata ja nukahti rohtopuun alle; mutta katso, enkeli kosketti häntä ja sanoi hänelle: "Nouse, syö!" ⁶ Sitten hän katsoi, ja katso, hänen päänsä vieressä oli leipäkakku paistettuna kuumilla kivillä, ja vesiruukku. Niin hän söi ja joi, ja kävi jälleen maata. ⁷ Mutta Herran enkeli palasi toisen kerran, kosketti häntä ja sanoi: "Nouse, syö, sillä matka on sinulle liian pitkä." ⁸ Niin hän nousi, söi ja joi, ja matkusti sen ruoan voimalla neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä Horebille, Jumalan vuorelle.

⁹ Sitten hän tuli luolaan ja vietti yön siellä; ja katso, Herran sana tuli hänelle, ja Hän sanoi hänelle: "Mitä sinä teet täällä, Elia?" ¹⁰ Hän sanoi: "Minä olen ollut hyvin kiivas Herran, armeijoiden Jumalan puolesta; sillä Israelin lapset ovat hylänneet sinun liittosi, repineet sinun alttarisi ja tappaneet sinun profeettasi miekalla. Ja minä yksin olen jäljellä; ja he ovat etsineet henkeäni." ¹¹ Niin Hän sanoi: "Mene ulos ja seiso vuorella Herran edessä." Ja katso, Herra kulki ohitse! Ja suuri ja voimakas tuuli repi vuoria ja murskasi kallioita Herran edessä; mutta Herra ei ollut tuulessa. Ja tulen jälkeen tuli maanjäristys; mutta Herra ei ollut maanjäristyksessä. ¹² Ja maanjäristyksen jälkeen tuli tuli; mutta Herra ei ollut tulessa. Ja tulen jälkeen tuli hiljainen kuiskaus. ¹³ Kun Elia kuuli sen, hän kääri kasvonsa viittaansa ja meni ulos ja seisoi luolan suulla. Ja katso, ääni tuli hänelle ja sanoi: "Mitä sinä teet täällä, Elia?" ¹⁴ Sitten hän sanoi: "Minä olen ollut hyvin kiivas Herran, armeijoiden Jumalan puolesta; sillä Israelin lapset ovat hylänneet sinun liittosi, repineet sinun alttarisi ja tappaneet sinun profeettasi miekalla. Ja minä yksin olen jäljellä; ja he ovat etsineet henkeäni." ¹⁵ Herra ohjeisti häntä: "Mene, palaa tietäsi takaisin Damaskoksen erämaahan, ja kun saavut sinne,

1. Kuningasten kirja

voitele Hasael Aramin kuninkaaksi; ¹⁶ ja Jehu Nimshin poika sinun on voideltava Israelin kuninkaaksi; ja Elisa Saafatin poika Abel-Meholasta sinun on voideltava profeetaksi sijaasi. ¹⁷ Ja tapahtuu, että kuka ikinä pakenee Hasaelin miekkaa, Jehu surmaa, ja kuka ikinä pakenee Jehun miekkaa, Elisa surmaa. ¹⁸ Kuitenkin minä säilytän Israelissa seitsemän tuhatta, kaikki polvet, jotka eivät ole kumartuneet Baalille ja jokainen suu, joka ei ole häntä suudellut."

¹⁹ Niin hän lähti sieltä ja löysi Elisan Saafatin pojan, kun hän kynti kahdellatoista härkäparilla edessään, ja hän oli kahdennentoista kanssa. Ja Elia kulki hänen ohitseen ja heitti viittansa hänen päälleen. ²⁰ Sitten hän jätti härät ja juoksi Elian perään ja sanoi: "Anna minun suudella isääni ja äitiäni, sitten seuraan sinua." Ja Elia vastasi: "Mene takaisin, sillä mitä minä olen sinulle tehnyt?" ²¹ Niin hän palasi seuraamasta häntä, ja otti härkäparin ja uhrasi ne, ja keitti niiden lihan härkien välineillä, ja antoi sen kansalle, ja he söivät. Sitten hän nousi ja seurasi Eliaa ja palveli häntä.

20 Ben-Hadad, Aramin kuningas, kokosi koko armeijansa. Hänen kanssaan oli kolmekymmentäkaksi kuningasta sekä hevosia ja vaunuja. Hän marssi ylös ja piiritti Samarian ja hyökkäsi sitä vastaan. ² Hän lähetti sanansaattajia kaupunkiin Israelin kuninkaan Ahabin luo sanoen: ³ "Tämä on Ben-Hadadin sana: 'Sinun hopeasi ja kultasi ovat minun. Parhaat vaimoistasi ja lapsistasi kuuluvat myös minulle.'" ⁴ Israelinkuningas vastasi: "Niin kuin sanot, herrani kuningas. Minä ja kaikki, mitä minulla on, ovat sinun." ⁵ Sitten sanansaattajat palasivat ja sanoivat: "Tämä on Ben-Hadadin sana: Lähetin sanan sinulle antaaksesi minulle hopeasi ja kultasi, vaimosi ja lapsesi. ⁶ Mutta nyt lähetän palvelijani luoksesi huomenna tähän aikaan, ja he tutkivat talosi ja virkamiestesi talot. Mitä ikinä on arvokasta silmissäsi, he ottavat ja vievät mukanaan."

⁷ Silloin Israelin kuningas kutsui koolle kaikki maan vanhimmat ja sanoi: "Huomatkaa, kuinka tämä mies etsii riitaa. Hän lähetti hakemaan vaimojani, lapsiani, hopeani ja kultani, enkä kieltäytynyt häneltä." ⁸ Kaikki vanhimmat ja kansa sanoivat hänelle: "Älä kuuntele häntä äläkä suostu." ⁹ Niinpä hän sanoi Ben-Hadadin sanansaattajille: "Sanokaa herralleni kuninkaalle: Annan kaiken, mitä ensin vaadit palvelijaltasi, mutta

tätä toista vaatimusta en voi täyttää." Sanansaattajat lähtivät ja kertoivat takaisin. ¹⁰ Sitten Ben-Hadad lähetti jälleen sanan sanoen: "Rangaistakoon minua jumalat ankarasti, jos Samariaan jää tarpeeksi tomua, jotta jokaiselle minua seuraavalle miehelle riittäisi kourallinen!" ¹¹ Mutta Israelin kuningas vastasi: "Sanokaa hänelle: Älköön se, joka pukee ylleen haarniskan, kerskatko kuin se, joka riisuu sen." ¹² Kun Ben-Hadad kuuli tämän vastauksen, hän ja muut kuninkaat olivat juomassa teltoissaan. Hän käski miehiään: "Valmistautukaa hyökkäämään!" Niin he valmistautuivat hyökkäämään kaupunkiin.

¹³ Sitten profeetta tuli Israelin kuninkaan Ahabin luo ja sanoi: "Tämä on Herran sana: Oletko nähnyt tämän valtavan armeijan? Minä annan sen sinun käsiisi tänään, ja sinä tulet tietämään, että minä olen Herra."

¹⁴ Ahab kysyi: "Kenen kautta?" Ja hän sanoi: "Tämä on Herran sana: Alueiden käskynhaltijoiden nuorten upseerien kautta." Sitten Ahab kysyi: "Kuka aloittaa taistelun?" Ja hän vastasi: "Sinä." ¹⁵ Niinpä Ahab kokosi alueiden käskynhaltijoiden nuoret upseerit, yhteensä 232. Sitten hän kokosi muun armeijan — kaikki israelilaiset — joita oli seitsemän tuhatta. ¹⁶ He marssivat ulos keskipäivällä, kun Ben-Hadad ja hänen kanssaan olleet kolmekymmentäkaksi kuningasta olivat teltoissaan juopumassa. ¹⁷ Alueiden käskynhaltijoiden nuoret upseerit menivät ensin ulos. Ben-Hadad lähetti tiedustelijoita, jotka raportoivat: "Miehiä on tulossa Samariasta." ¹⁸ Hän sanoi: "Jos he ovat tulleet rauhan vuoksi, ottakaa heidät elävältä; ja jos he ovat tulleet sotimaan, ottakaa heidät elävältä." ¹⁹ Niin alueiden käskynhaltijoiden nuoret upseerit etenivät kaupungista, armeija heidän takanaan. ²⁰ Jokainen löi vastustajansa, ja aramilaiset pakenivat. Israel ajoi heitä takaa, ja Aramin kuningas Ben-Hadad pakeni ratsain joidenkin ratsumiestensä kanssa. ²¹ Sitten Israelin kuningas meni ulos ja löi hevoset ja vaunut ja aiheutti suuren tappion aramilaisille.

²² Sitten profeetta tuli Israelin kuninkaan luo ja sanoi: "Mene ja vahvista itseäsi. Mieti tarkkaan, mitä sinun on tehtävä, sillä keväällä Aramin kuningas tulee takaisin sinua vastaan." ²³ Samaan aikaan Aramin kuninkaan virkamiehet sanoivat hänelle: "Heidän jumalansa ovat vuorten jumalia. Siksi he olivat meitä vahvempia. Mutta jos taistelemme heitä vastaan tasangoilla, olemme varmasti heitä vahvempia." ²⁴ Tee näin: poista kaikki kuninkaat

1. Kuningasten kirja

käskyistään ja korvaa heidät komentajilla. ²⁵ Kokoa myös armeija kuten se, jonka menetit — hevosen hevosen tilalle ja vaunu vaunun tilalle — niin voimme taistella heitä vastaan tasangoilla. Silloin varmasti voitamme heidät." Hän suostui ja teki niin kuin he neuvoivat.

²⁶ Kun kevät saapui, Ben-Hadad kokosi aramilaiset ja meni Afekiin kohtaamaan Israelia taistelussa. ²⁷ Myös israelilaiset koottiin ja heille annettiin muonaa, ja he menivät kohtaamaan heitä. Israelin kansa leiriytyi heidän eteensä kuin kaksi pientä vuohilamaa, kun taas aramilaiset täyttivät maaseudun. ²⁸ Sitten Jumalan mies tuli ja sanoi Israelin kuninkaalle: "Tämä on Herran sana: Koska aramilaiset ovat sanoneet, 'Herran on vuorten jumala mutta ei laaksojen jumala,' minä annan tämän valtavan armeijan sinun käsiisi, ja sinä tulet tietämään, että minä olen Herra."

²⁹ He leiriytyivät vastakkain seitsemän päivää. Seitsemäntenä päivänä he ryhtyivät taisteluun, ja israelilaiset löivät 100 000 aramilaista jalkamiestä yhdessä päivässä. ³⁰ Loput pakenivat Afekin kaupunkiin, jossa muuri romahti 27 000 heidän päälleen. Ben-Hadad pakeni ja piiloutui kaupungin sisähuoneeseen. ³¹ Hänen virkamiehensä sanoivat hänelle: "Katso, olemme kuulleet, että Israelin kuninkaat ovat armollisia. Pukeutukaamme säkkikankaaseen ja köysiin päidemme ympärille ja menkäämme Israelin kuninkaan luo. Ehkä hän säästää henkesi." ³² Niin he pukeutuivat säkkikankaaseen ja köysiin ja menivät Israelin kuninkaan luo ja sanoivat: "Palvelijasi Ben-Hadad sanoo: Anna minun elää." Ahab vastasi: "Onko hän yhä elossa? Hän on veljeni." ³³ Miehet pitivät sitä hyvänä merkinä ja vastasivat nopeasti: "Kyllä, Ben-Hadad on veljesi." Ahab sanoi: "Menkää ja tuokaa hänet." Niin Ben-Hadad tuli ulos, ja Ahab kutsui hänet nousemaan vaunuun. ³⁴ Ben-Hadad sanoi: "Palautan kaupungit, jotka isäni otti isältäsi. Voit perustaa markkina-alueita itsellesi Damaskokseen, kuten isäni teki Samariassa." Ahab sanoi: "Tämän sopimuksen perusteella päästän sinut menemään." Niin hän teki sopimuksen hänen kanssaan ja päästi hänet menemään.

³⁵ Eräs profeetan pojista sanoi naapurilleen Herran sanan mukaan: "Lyö minua, ole hyvä." Mutta mies kieltäytyi lyömästä häntä. ³⁶ Niin profeetta sanoi hänelle: "Koska et ole totellut Herran ääntä, kun

lähdet luotani, leijona tappaa sinut." Ja heti kun hän lähti, leijona löysi hänet ja tappoi hänet. ³⁷ Sitten hän lähestyi toista miestä ja pyysi: "Lyö minua, ole hyvä." Mies löi häntä ja haavoitti häntä. ³⁸ Sitten profeetta meni ja odotti kuningasta tien varrella, naamioituen siteellä silmiensä yli. ³⁹ Kun kuningas kulki ohi, hän huusi hänelle: "Palvelijasi meni taistelun keskelle, ja joku kääntyi sivuun ja toi miehen luokseni ja sanoi, 'Vartioi tätä miestä; jos hän on kateissa, se on sinun henkesi hänen hengestään, tai muuten sinun on maksettava talentti hopeaa.' ⁴⁰ Mutta kun palvelijasi oli kiireinen siellä täällä, mies katosi." Ja Israelin kuningas sanoi hänelle: "Se on sinun tuomiosi. Olet päättänyt sen itse." ⁴¹ Sitten profeetta poisti nopeasti siteen silmiltään, ja Israelin kuningas tunnisti hänet yhdeksi profeetoista. ⁴² Ja hän sanoi kuninkaalle: "Tämä on Herran sana: Koska olet päästänyt käsistäsi miehen, jonka olin tuominnut tuhottavaksi, sinun henkesi on hänen hengestään, ja sinun kansasi hänen kansastaan." ⁴³ Niin Israelin kuningas meni takaisin kotiinsa, synkkänä ja vihaisena, ja tuli Samariaan.

21 Näiden tapahtumien jälkeen tapahtui, että jeesreeliläisellä Nabotilla oli viinitarha Jeereelissä, Samarian kuninkaan Ahabin palatsin vieressä. ² Ahab sanoi Nabotille: "Anna minulle viinitarhasi, jotta voin käyttää sitä vihannespuutarhana, koska se on lähellä palatsiani. Annan sinulle vaihdossa paremman viinitarhan, tai jos haluat, maksan sinulle sen arvon hopeassa." ³ Mutta Nabot sanoi Ahabille: "Herra varjelkoon minua antamasta sinulle esi-isieni perintöä." ⁴ Niinpä Ahab meni kotiinsa synkkänä ja vihaisena, koska jeesreeliläinen Nabot oli sanonut: "En anna sinulle esi-isieni perintöä." Hän makasi vuoteellaan, käänsi kasvonsa pois eikä suostunut syömään.

⁵ Hänen vaimonsa Isebel tuli sisään ja kysyi: "Miksi olet niin allapäin? Miksi et syö?" ⁶ Hän vastasi: "Koska puhuin jeesreeliläiselle Nabotille ja pyysin häntä myymään minulle viinitarhansa tai vaihtamaan sen, jos hän haluaisi. Mutta hän vastasi: 'En anna sinulle viinitarhaani.'" ⁷ Hänen vaimonsa Isebel sanoi: "Näinkö toimit Israelin kuninkaana? Nouse ylös ja syö jotain. Ole hyvillä mielin. Minä hankin sinulle jeesreeliläisen Nabotin viinitarhan." ⁸ Niinpä hän kirjoitti kirjeitä Ahabin nimissä, sinetöi ne hänen sinetillään ja lähetti ne Nabotin kaupungin vanhimmille ja ylimyksille. ⁹ Kirjeissä hän kirjoitti:

1. Kuningasten kirja

"Julistakaa paasto ja asettakaa Nabot kansan eteen näkyvälle paikalle. ¹⁰ Mutta asettakaa kaksi kelvotonta miestä häntä vastapäätä ja antakaa heidän todistaa, että hän on kironnut sekä Jumalan että kuninkaan. Sitten viekää hänet ulos ja kivittäkää hänet kuoliaaksi."

¹¹ Nabotin kaupungin miehet - vanhimmat ja ylimykset, jotka siellä asuivat - tekivät täsmälleen kuten Isebel oli ohjeistanut kirjeissä, jotka hän oli heille lähettänyt. ¹² He julistivat paaston ja asettivat Nabotin kansan eteen näkyvälle paikalle. ¹³ Sitten kaksi kelvotonta miestä tuli sisään ja istui häntä vastapäätä ja todisti kansan edessä sanoen: "Nabot on kironnut Jumalan ja kuninkaan." Niin he veivät hänet kaupungin ulkopuolelle ja kivittivät hänet kuoliaaksi. ¹⁴ Tämän jälkeen he ilmoittivat Isebelille: "Nabot on kivitetty ja kuollut."

¹⁵ Heti kun Isebel kuuli, että Nabot oli kivitetty ja kuollut, hän sanoi Ahabille, "Nouse ylös ja ota haltuusi jeesreeliläisen Nabotin viinitarha, jota hän kieltäytyi myymästä sinulle. Hän ei ole enää elossa, vaan kuollut." ¹⁶ Kun Ahab kuuli, että Nabot oli kuollut, hän nousi ja meni alas ottamaan viinitarhan haltuunsa.

¹⁷ Herran sana tuli tisbeläiselle Elialle ja se oli: ¹⁸ "Mene tapaamaan Ahabia, Israelin kuningasta, joka hallitsee Samariassa. Hän on nyt Nabotin viinitarhassa, jonne hän on mennyt ottamaan sen haltuunsa. ¹⁹ Sano hänelle: 'Näin sanoo Herra: Oletko murhannut ja myös ottanut haltuusi?' Sano sitten hänelle: 'Näin sanoo Herra: Siinä paikassa, missä koirat nuolivat Nabotin veren, koirat nuolevat myös sinun veresi - kyllä, sinun!'" ²⁰ Ahab sanoi Elialle: "Niinpä olet löytänyt minut, viholliseni!" Elia vastasi: "Olen löytänyt sinut, koska olet myynyt itsesi tekemään pahaa Herran silmissä. ²¹ Näin sanoo Herra: 'Minä tuon onnettomuuden sinun päällesi. Minä hävitän sinun jälkeläisesi ja katkaisen Ahabin suvusta jokaisen miehen Israelissa - orjan tai vapaan. ²² Teen sinun huoneestasi samanlaisen kuin Nebatin pojan Jerobeamin ja Ahian pojan Baesan huoneen, koska olet herättänyt vihani ja saanut Israelin tekemään syntiä.'" ²³ Ja mitä tulee Isebeliin, Herra sanoo myös: 'Koirat syövät Isebelin Jeesreelin muurilla.' ²⁴ Koirat syövät jokaisen Ahabin perheen jäsenen, joka kuolee kaupungissa, ja linnut syövät ne, jotka kuolevat maaseudulla."

²⁵ Ei ollut ketään kuten Ahab, joka myi itsensä tekemään pahaa Herran silmissä, vaimonsa Isebelin vaikutuksesta. ²⁶ Hän toimi kaikkein inhottavimmilla tavoilla seuraamalla epäjumalia, kuten amorilaiset olivat tehneet, jotka Herra karkotti Israelin tieltä.

²⁷ Kun Ahab kuuli nämä sanat, hän repäisi vaatteensa, pukeutui säkkikankaaseen ja paastosi. Hän makasi säkkikankaassa ja kulki hiljaa ja nöyrästi.

²⁸ Herran sana tuli tisbeläiselle Elialle: ²⁹ "Oletko huomannut, kuinka Ahab on nöyrytnyt minun edessäni? Koska hän on nöyrytnyt, en tuo onnettomuutta hänen elinaikanaan. Tuon sen hänen huoneensa päälle hänen poikansa päivinä."

22 Kolmen vuoden ajan Aram ja Israel eivät käyneet sotaa keskenään. ² Mutta kolmantena vuonna Juudan kuningas Josafat meni Israelin kuninkaan luo. ³ Israelilainen kuningas sanoi palvelijoilleen: "Ettekö tiedä, että Ramot-Gilead kuuluu meille? Kuitenkin emme tee mitään ottaaksemme sen takaisin Aramin kuninkaalta." ⁴ Hän kysyi Josafatilta: "Lähdetkö kanssani taistelemaan Ramot-Gileadia vastaan?" Josafat vastasi Israelin kuninkaalle: "Minä olen niin kuin sinä; minun kansani on kuin sinun kansasi, minun hevoseni kuin sinun hevosesi."

⁵ Mutta Josafat sanoi Israelin kuninkaalle: "Kysy ensin Herran sanaa." ⁶ Niin Israelin kuningas kokosi profeetat — noin neljäsataa miestä — ja kysyi heiltä: "Menköönkö minä sotaan Ramot-Gileadia vastaan vai pidättäytykö?" He vastasivat: "Mene, sillä Herra antaa sen kuninkaan käsiin." ⁷ Mutta Josafat kysyi: "Eikö täällä ole vielä yhtä Herran profeettaa, jolta voisimme kysyä?" ⁸ Israelilainen kuningas sanoi Josafatille: "On vielä yksi mies, jonka kautta voimme kysyä Herralta, mutta vihaan häntä, koska hän ei koskaan ennusta minulle mitään hyvää — vain onnettomuutta. Hän on Miika, Imlan poika." Josafat vastasi: "Kuningas ei saisi puhua noin." ⁹ Niin Israelin kuningas kutsui erään upseerin ja sanoi: "Tuo Miika, Imlan poika, heti tänne."

¹⁰ Nyt Israelin kuningas ja Juudan kuningas Josafat istuivat valtaistuimillaan, puettuina viittoihin Samarian portin edustalla olevalla puimatantereella, ja kaikki profeetat ennustivat heidän edessään. ¹¹ Kenaanan poika Sidkia oli tehnyt rautasarvet ja sanoi: "Näin sanoo Herra: Näillä sinä pusket aramilaisia, kunnes heidät tuhotaan." ¹² Kaikki

1. Kuningasten kirja

profeetat ennustivat samaa: "Mene ylös Ramot-Gileadiin ja voita, sillä Herra antaa sen kuninkaan käsiin."

¹³ Sanansaattaja, joka meni kutsumaan Miikaa, sanoi hänelle: "Katso, profeettojen sanat ovat yksimielisiä, luvaten menestystä kuninkaalle. Olkoon sanasi heidän kaltaisensa ja puhu suosiollisesti." ¹⁴ Mutta Miika sanoi: "Niin totta kuin Herra elää, minä sanon vain sen, mitä Herra minulle sanoo."

¹⁵ Kun hän saapui kuninkaan eteen, kuningas kysyi häneltä: "Miika, menemmekö sotaan Ramot-Gileadia vastaan vai emme?" Hän vastasi: "Mene ja voita, sillä Herra antaa sen kuninkaan käsiin." ¹⁶ Kuningas sanoi hänelle: "Kuinka monta kertaa minun on vaadittava sinua puhumaan vain totuutta Herran nimessä?" ¹⁷ Silloin Miika sanoi: "Minä näin koko Israelin hajallaan vuorilla, kuin lammasmaun ilman paimenta,

ja Herra sanoi: 'Näillä ihmisillä ei ole isäntää; palatkoon kukin kotiinsa rauhassa.'"

¹⁸ Israelilainen kuningas sanoi Josafatille: "Enkö sanonut sinulle, että hän ei ennustaisi minulle mitään hyvää, vaan vain onnettomuutta?" ¹⁹ Miika sanoi: "Kuule siis Herran sana: Minä näin Herran istuvan valtaistuimellaan, ja koko taivaan sotajoukko seisoi hänen vierellään, oikealla ja vasemmalla puolella." ²⁰ Ja Herra sanoi: "Kuka viettelee Ahabin menemään ja kaatumaan Ramot-Gileadissa? Yksi ehdotti yhtä, toinen toista." ²¹ Sitten eräs henki astui esiin Herran eteen ja sanoi: "Minä viettelen hänet." ²² "Kuinka?" Herra kysyi. "Olemalla valheen henki kaikkien hänen profeettojensa suussa," hän sanoi. Herra sanoi: "Onnistut viettelemään hänet. Mene ja tee niin." ²³ Nyt siis Herra on pannut valheen hengen kaikkien näiden profeettojesi suuhun. Herra on määrännyt sinulle onnettomuuden."

²⁴ Silloin Kenaanan poika Sidkia astui Miikan luo ja löi häntä poskelle. Hän sanoi: "Miten Herran henki siirtyi minusta puhumaan sinulle?" ²⁵ Miika vastasi: "Saat tietää sen sinä päivänä, kun menet piiloon sisähuoneeseen." ²⁶ Israelilainen kuningas käski: "Ottakaa Miika ja viekää hänet takaisin kaupungin päällikön Amonin ja kuninkaan pojan Joasin luo," ²⁷ ja sanokaa: "Näin sanoo kuningas: Pankaa tämä mies vankilaan ja antakaa hänelle vain leipää ja vettä, kunnes palaan turvallisesti." ²⁸ Mutta Miika julisti: "Jos palaat koskaan turvallisesti, niin Herra ei ole

puhunut minun kauttani." Ja hän lisäsi: "Ottakaa tämä huomioon, kaikki kansat!"

²⁹ Niinpä Israelin kuningas ja Juudan kuningas Josafat lähtivät Ramot-Gileadiin. ³⁰ Israelilainen kuningas sanoi Josafatille: "Minä naamioidun, kun menen taisteluun, mutta sinä pukeudu kuninkaallisiin vaatteisiisi." Niin Israelin kuningas naamioitui ja meni taisteluun. ³¹ Samaan aikaan Aramin kuningas oli käskenyt kolmenkymmenen kahden sotavaunukomentajansa: "Älkää ryhtykö taisteluun kenenkään muun kuin Israelin kuninkaan kanssa." ³² Kun sotavaunukomentajat näkivät Josafatin, he ajattelivat: "Tämä on varmasti Israelin kuningas." Niin he kääntyivät hyökkäämään häntä vastaan, mutta Josafat huusi. ³³ Kun sotavaunukomentajat näkivät, ettei hän ollut Israelin kuningas, he kääntyivät pois hänestä.

³⁴ Mutta joku jännitti jousensa umpimähkään ja osui Israelin kuninkaaseen hänen haarniskansa liitosten väliin. Hän sanoi vaunujensa ajajalle: "Käännä ja vie minut pois taistelusta, sillä olen haavoittunut." ³⁵ Taistelu raivosi sinä päivänä, ja kuningas pidettiin pystyssä vaunuissaan aramilaisia vastaan. Mutta veri hänen haavastaan vuoti vaunujen pohjalle, ja illalla hän kuoli. ³⁶ Auringon laskiessa armeijassa kuului huuto: "Jokainen omaan kaupunkiinsa, jokainen omaan maahansa!" ³⁷ Niin kuningas kuoli ja hänet vietiin Samariaan, missä hänet haudattiin. ³⁸ He pesivät vaunut Samarian lammikossa, missä prostituoitut kylpivät, ja koirat nuolivat hänen verensä, aivan kuten Herran sana oli puhunut.

³⁹ Ahabin muut teot ja kaikki, mitä hän teki — norsunluupalatsi, jonka hän rakensi, ja kaupungit, jotka hän linnoitti — eivätkö ne ole kirjoitettuna Israelin kuninkaiden aikakirjassa? ⁴⁰ Ahab lepäsi esi-isänsä kanssa, ja hänen poikansa Ahasja tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

⁴¹ Asan poika Josafat alkoi hallita Juudaa Ahabin, Israelin kuninkaan, neljäntenä hallitusvuotena. ⁴² Josafat oli kolmekymmentäviisi vuotta vanha alkaessaan hallita, ja hän hallitsi Jerusalemissa kaksikymmentäviisi vuotta. Hänen äitinsä nimi oli Asuba, Silhin tytär. ⁴³ Hän kulki isänsä Asan teitä eikä poikennut niistä; hän teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä. Kuitenkin uhrikukkulat eivät poistuneet, ja kansa jatkoi uhraamista ja suitsutuksen polttamista

1. Kuningasten kirja

siellä. ⁴⁴ Josafat säilytti rauhan suhteet Israelin kuninkaan kanssa.

⁴⁵ Muut Josafatin teot, hänen tekemänsä mahtavat teot ja käymänsä taistelut — eikö niitä ole kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjassa? ⁴⁶ Hän poisti maasta loput miespuoliset kulttiprostitoidut, jotka olivat jääneet hänen isänsä Asan päiviltä. ⁴⁷ Edomissa ei ollut kuningasta; sijainen hallitsi kuninkaan sijasta. ⁴⁸ Josafat rakensi Tarsiin laivoja purjehtimaan Ofiriin hakemaan kultaa, mutta ne eivät koskaan lähteneet matkaan, sillä ne haaksirikkoutuivat Esjon-Geberissä. ⁴⁹ Tänä aikana Ahabin poika Ahasja ehdotti Josafatille: "Antakaa miesten purjehtia teidän kanssanne," mutta Josafat kieltäytyi.

⁵⁰ Josafat lepäsi esi-isänsä kanssa ja hänet haudattiin heidän kanssaan isänsä Daavidin kaupunkiin. Ja hänen poikansa Joram tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

⁵¹ Ahabin poika Ahasja alkoi hallita Israelia Samariassa Josafatin, Juudan kuninkaan, seitsemäntenätoista hallitusvuotena, ja hän hallitsi Israelia kaksi vuotta. ⁵² Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, ja kulki isänsä ja äitinsä teitä sekä Nebatin pojan Jerobeamin teitä, joka johdatti Israelin syntiin. ⁵³ Hän palveli ja palvoi Baalia ja herätti Herran, Israelin Jumalan, vihan, aivan kuten hänen isänsä oli tehnyt.

2. Kuningasten kirja

1 Ahabin kuoleman jälkeen Moab nousi kapinaan Israelia vastaan. ² Ahasta putosi alas huoneensa ristikon läpi Samariassa ja loukkaantui. Hän lähetti sanansaattajia ja sanoi heille: "Menkää kysymään Baal-Sebubilta, Ekronin jumalalta, paranenko tästä vammasta." ³ Mutta Herran enkeli sanoi tiseläläiselle Elialle: "Nouse ja mene tapaamaan Samarian kuninkaan sanansaattajia ja sano heille: 'Eikö Israelissa ole Jumalaa, kun te menette kysymään neuvoa Baal-Sebubilta, Ekronin jumalalta?' ⁴ Sen tähden näin sanoo Herra: Et pääse vuoteesta, johon olet mennyt, vaan sinä kuolet varmasti.'" Ja Elia lähti.

⁵ Kun sanansaattajat palasivat, kuningas kysyi heiltä: "Miksi te olette palanneet?" ⁶ He vastasivat: "Mies tuli meitä vastaan ja sanoi meille: 'Menkää takaisin kuninkaan luo, joka teidät lähetti, ja sanokaa hänelle: Näin sanoo Herra: Eikö Israelissa ole Jumalaa, kun lähetät miehiä kysymään neuvoa Baal-Sebubilta, Ekronin jumalalta? Sen tähden et pääse vuoteesta, johon olet mennyt, vaan sinä kuolet varmasti.'" ⁷ Kuningas kysyi heiltä: "Millainen mies se oli, joka tuli teitä vastaan ja sanoi teille tämän?" ⁸ He vastasivat: "Hän oli mies, jolla oli karvainen vaate ja nahkavyö vyötäröllään." Kuningas sanoi: "Se oli tiseläinen Elia."

⁹ Sitten kuningas lähetti päällikön viidenkymmenen miehen kanssa Eliaa luo. Hän meni Eliaa luo, joka istui kukkulan laella, ja sanoi hänelle: "Jumalan mies, kuningas sanoo: 'Tule alas!'" ¹⁰ Elia vastasi päällikölle: "Jos minä olen Jumalan mies, tulkaan tuli taivaasta ja kuluttakoon sinut ja sinun viisikymmentä miestäsi." Silloin tuli taivaasta lankesi ja kulutti päällikön ja hänen miehensä. ¹¹ Tämän jälkeen kuningas lähetti toisen päällikön viidenkymmenen miehen kanssa. Hän sanoi Elialle: "Jumalan mies, näin sanoo kuningas: 'Tule alas heti!'" ¹² Elia vastasi: "Jos minä olen Jumalan mies, tulkaan tuli taivaasta ja kuluttakoon sinut ja sinun viisikymmentä miestäsi." Silloin Jumalan tuli lankesi taivaasta ja kulutti heidät.

¹³ Niin kuningas lähetti kolmannen päällikön viidenkymmenen miehen kanssa. Tämä kolmas päällikkö meni ylös, polvistui Eliaa eteen ja pyysi häntä: "Jumalan mies, ole hyvä ja säästä minun henkeni ja näiden viidenkymmenen palvelijasi henki."

¹⁴ Katso, tuli on tullut taivaasta ja kuluttanut ne kaksi ensimmäistä päällikköä ja heidän miehensä. Mutta nyt, ole hyvä ja pidä minun henkeäni arvossa." ¹⁵

Silloin Herran enkeli sanoi Elialle: "Mene alas hänen kanssaan; älä pelkää." Niin Elia nousi ja meni alas hänen kanssaan kuninkaan luo.

¹⁶ Hän sanoi kuninkaalle: "Näin sanoo Herra: Sinä olet lähettänyt sanansaattajia kysymään neuvoa Baal-Sebubilta, Ekronin jumalalta. Onko Israelissa Jumalaa, jolta voisi kysyä sanaa? Sen tähden et pääse vuoteesta, johon olet mennyt, vaan sinä kuolet varmasti." ¹⁷ Niin Ahasta kuoli, Herran sanan mukaan, jonka Elia oli puhunut. Koska hänellä ei ollut poikaa, Joram tuli kuninkaaksi hänen sijaansa Juudan kuninkaan Jehosafatin pojan Joramin toisena hallitusvuotena.

¹⁸ Mitä muuta on kerrottavaa Ahasiasta ja hänen teoistaan, eikö se ole kirjoitettuna Israelin kuninkaiden aikakirjassa?

2 Kun aika oli lähellä, jolloin Herra ottaisi Elia taivaaseen pyörremyrskyssä, Elia ja Elisa olivat matkalla Gilgalista. ² Elia sanoi Elisalle: "Jää tähän, sillä Herra on lähettänyt minut Beteliin." Mutta Elisa sanoi: "Niin totta kuin Herra elää ja sinä elät, en jätä sinua." Niin he menivät alas Beteliin. ³ Betelin profeettojen joukko tuli ulos Elisan luo ja kysyi, "Tiedätkö, että Herra ottaa tänään sinun herrasi sinulta?" Hän vastasi: "Kyllä, tiedän — olkaa hiljaa." ⁴ Sitten Elia sanoi hänelle: "Elisa, jää tähän, sillä Herra on lähettänyt minut Jerikoon." Mutta hän vastasi: "Niin totta kuin Herra elää ja sinä elät, en jätä sinua." Niin he menivät Jerikoon. ⁵ Jerikon profeettojen joukko lähestyi Elisaa ja sanoi, "Tiedätkö, että tänään Herra ottaa sinun herrasi sinulta?" Ja hän vastasi: "Kyllä, tiedän. Olkaa hiljaa." ⁶ Sitten Elia sanoi hänelle: "Jää tähän, sillä Herra on lähettänyt minut Jordanille." Mutta Elisa vastasi: "Niin totta kuin Herra elää ja sinä elät, en jätä sinua." Niin he kaksi kävelivät eteenpäin.

⁷ Viisikymmentä miestä profeettojen joukosta meni ja seisoi etäällä, tarkkaillen paikkaa, jossa Elia ja Elisa olivat pysähtyneet Jordanilla. ⁸ Sitten Elia otti viittansa, kääri sen kokoon ja löi vettä sillä. Vesi jakautui vasemmalle ja oikealle, ja he kaksi kulkivat kuivaa maata pitkin. ⁹ Kun he olivat ylittäneet, Elia sanoi Elisalle, "Pyydä, mitä voin tehdä hyväksesi, ennen kuin minut otetaan sinulta." Elisa sanoi: "Anna minun periä kaksinkertainen osa hengestäsi." ¹⁰ Elia vastasi, "Olet pyytänyt vaikeaa asiaa. Kuitenkin, jos näet minut, kun minut otetaan sinulta, se on sinun —

2. Kuningasten kirja

muuten ei." ¹¹ Kun he kävelivät ja puhuivat, yhtäkkiä tuliset vaunut ja tuliset hevoset ilmestyivät ja erottivat heidät, ja Elia nousi taivaaseen pyörremyrskyssä. ¹² Elisa näki sen ja huusi, "Isäni, isäni! Israelin vaunut ja sen hevosemiehet!" Ja Elisa ei nähnyt häntä enää. Sitten hän tarttui omiin vaatteisiinsa ja repi ne kahtia.

¹³ Elisa poimi Elian viitan, joka oli pudonnut häneltä, ja palasi takaisin ja seisoi Jordanin rannalla. ¹⁴ Hän otti viitan, joka oli pudonnut Elialta, löi vettä sillä ja sanoi, "Missä on Herra, Elian Jumala?" Kun hän löi vettä, se jakautui vasemmalle ja oikealle, ja Elisa kulki yli.

¹⁵ Kun Jerikon profeettojen joukko, joka katseli, näki hänet, he sanoivat, "Elian henki lepää nyt Elisassa." Ja he tulivat häntä vastaan ja kumartuivat maahan hänen edessään. ¹⁶ He sanoivat hänelle, "Katso, meillä palvelijoillasi on viisikymmentä vahvaa miestä. Anna heidän mennä etsimään herraasi. Ehkäpä Herran Henki on nostanut hänet ylös ja asettanut hänet vuorelle tai laaksoon." Mutta Elisa vastasi: "Älkää lähettäkö heitä." ¹⁷ Mutta he vaativat, kunnes hän oli liian hämillään kieltäytyäkseen. Niin hän sanoi: "Lähettäkää heidät." Ja he lähettivät viisikymmentä miestä, jotka etsivät kolme päivää mutta eivät löytäneet häntä. ¹⁸ Kun he palasivat Elisan luo, joka oli jäänyt Jerikoon, hän sanoi heille, "Enkö sanonut teille, ettette menisi?"

¹⁹ Kaupungin miehet sanoivat Elisalle, "Katso, herramme näkee, että tämä kaupunki on hyvin sijoitettu, mutta vesi on huonoa ja maa hedelmätöntä." ²⁰ Elisa käski, "Tuokaa minulle uusi kulho ja laittakaa siihen suolaa." Niin he toivat sen hänelle. ²¹ Sitten hän meni lähteelle ja heitti suolan siihen, sanoen, "Tämä on, mitä Herra sanoo: Olen parantanut tämän veden. Se ei enää koskaan aiheuta kuolemaa tai tee maata hedelmättömäksi." ²² Ja vesi on pysynyt puhtaana tähän päivään asti, juuri kuten Elisa oli julistanut.

²³ Sieltä Elisa meni ylös Beteliin. Kun hän käveli tietä pitkin, jotkut pojat tulivat kaupungista ja pilkkasivat häntä sanoen, "Nouse ylös, kaljupää! Nouse ylös, kaljupää!" ²⁴ Hän kääntyi, katsoi heitä ja kirosi heitä Herran nimessä. Sitten kaksi karhua tuli metsästä ja raastoi neljäkymmentäkaksi poikaa. ²⁵ Sieltä Elisa meni Karmelinvuorelle ja palasi sitten Samariaan.

3 Jehoram, Ahabin poika, tuli Israelin kuninkaaksi Samariassa Juudan kuninkaan Josafatin kahdeksantenatoista hallitusvuotena, ja hän hallitsi kaksitoista vuotta. ² Hän teki sitä, mikä on paha Herran silmissä, ei kuitenkaan niin kuin hänen isänsä ja äitinsä, sillä hän poisti Baalin pyhät patsaat, jotka hänen isänsä oli tehnyt. ³ Kuitenkin hän pysyi Jerobeamin, Nebatin pojan, synneissä, joilla tämä oli saattanut Israelin tekemään syntiä. Hän ei luopunut niistä.

⁴ Moabin kuningas Mesha oli lampuri, ja hän maksoi Israelin kuninkaalle verona sata tuhatta karitsaa ja sata tuhatta oinasta villoineen. ⁵ Mutta Ahabin kuoltua Moabin kuningas nousi kapinaan Israelin kuningasta vastaan. ⁶ Niinpä kuningas Jehoram lähti Samariasta ja kokosi koko Israelin. ⁷ Hän lähetti myös sanan Juudan kuninkaalle Josafatille: "Moabin kuningas on kapinoinut minua vastaan. Lähdetkö kanssani sotaan Moabia vastaan?" Josafat vastasi: "Lähden. Minä olen niin kuin sinä, minun kansani niin kuin sinun kansasi, minun hevoseni niin kuin sinun hevosesi." ⁸ Sitten hän kysyi: "Mitä kautta me menemme?" Jehoram vastasi: "Edomin erämaan kautta."

⁹ Niin Israelin kuningas, Juudan kuningas ja Edomin kuningas lähtivät liikkeelle. Seitsemän päivän kiertomatkan jälkeen ei ollut vettä armeijalle eikä eläimille, jotka seurasivat heitä. ¹⁰ Silloin Israelin kuningas sanoi: "Vo! Herra on kutsunut nämä kolme kuningasta vain antaakseen heidät Moabin käsiin!" ¹¹ Mutta Josafat sanoi: "Eikö täällä ole Herran profeettaa, jonka kautta voisimme kysyä Herralta?" Yksi Israelin kuninkaan palvelijoista vastasi: "Elisa, Safatin poika, on täällä. Hän kaatoi vettä Elian käsille." ¹² Josafat sanoi: "Herran sana on hänen kanssaan." Niin Israelin kuningas, Josafat ja Edomin kuningas menivät hänen luokseen.

¹³ Elisa sanoi Israelin kuninkaalle: "Mitä minulla on tekemistä sinun kanssasi? Mene isäsi profeettojen ja äitisi profeettojen luo." Mutta Israelin kuningas sanoi hänelle: "Ei, sillä Herra on kutsunut meidät kolme kuningasta antaakseen meidät Moabin käsiin." ¹⁴ Elisa sanoi: "Niin totta kuin Herra Sebaot elää, jota minä palvelen, jos en pitäisi arvossa Juudan kuninkaan Josafatin läsnäoloa, en katsoisi sinuun enkä huomaisi sinua." ¹⁵ Mutta nyt tuokaa minulle soittaja." Ja kun soittaja soitti, Herran käsi tuli Elisan päälle. ¹⁶ Hän sanoi: "Näin sanoo Herra: Tehkää tämä

2. Kuningasten kirja

laakso täyteen kaivantoja. ¹⁷ Sillä näin sanoo Herra: Ette näe tuulta ettekä sadetta,

mutta tämä laakso täyttyy vedellä, ja te, karjanne ja eläimenne saatte juoda.

¹⁸ Tämä on Herran silmissä yksinkertainen asia. Hän antaa myös Moabin teidän käsiinne. ¹⁹ Te valloitatte jokaisen linnoitetun kaupungin ja jokaisen suuren kaupungin. Te kaadatte jokaisen hyvän puun, tukitte kaikki lähteet ja peitätte jokaisen hyvän pellon kivillä.

²⁰ Seuraavana aamuna, aamuuhrin aikaan, yhtäkkiä vettä tuli Edomin suunnasta, ja maa täyttyi vedellä.

²¹ Kaikki moabilaiset olivat kuulleet, että kuninkaat olivat tulleet taistelemaan heitä vastaan, joten jokainen asekelpoinen mies kutsuttiin ja asetettiin rajalle. ²² Kun he nousivat varhain aamulla, aurinko paistoi veden päälle, ja moabilaisille se näytti punaiselta—kuin veri. ²³ He sanoivat: "Tämä on verta! Kuningat ovat taistelleet ja teurastaneet toisensa. Nyt ryöstämään, Moab!" ²⁴ Mutta kun moabilaiset tulivat Israelin leiriin, israelilaiset nousivat ja löivät heidät. He pakenivat Israelin edestä, joka ajoi heitä takaa ja löi heitä. ²⁵ He tuhosivat kaupungit, ja jokainen mies heitti kiviä jokaiselle hyvälle pellolle, kunnes se oli peitetty. He tukkivat kaikki lähteet ja kaatoivat jokaisen hyvän puun. Vain Kir-Hareset jäi jäljelle, mutta sekin ympäröitiin ja sitä vastaan hyökättiin linkomiehillä.

²⁶ Kun Moabin kuningas näki, että taistelu oli kääntymässä häntä vastaan, hän otti seitsemänsataa miekkamiestä murtautuakseen Edomin kuninkaan luo, mutta he eivät onnistuneet. ²⁷ Sitten hän otti esikoispoikansa, joka oli määrä periä hänet kuninkaana, ja uhrasi hänet polttouhrina muurilla. Suuri viha tuli Israelin päälle, ja he vetäytyivät hänestä ja palasivat omaan maahansa.

4 Eräs nainen profeetanoppilaiden vaimoista huusi Elisalle sanoen, "Palvelijasi, minun mieheni, on kuollut, ja sinä tiedät, että palvelijasi pelkäsi Herraa. Nyt velkoja on tullut ottamaan minun kaksi lastani orjikseen." ² Elisa vastasi hänelle, "Kuinka voisin auttaa sinua? Kerro minulle, mitä sinulla on talossasi?" Ja hän vastasi, "Palvelijallasi ei ole talossa mitään muuta kuin öljyastia." ³ Silloin hän sanoi, "Mene ja lainaa astioita muualta itsellesi, kaikilta naapureiltasi — tyhjiä astioita; älä hanki vain muutamia. ⁴ Mene sitten

sisään ja sulje ovi jäljessäsi ja poikiesi, ja kaada öljyä kaikkiin näihin astioihin; ja aseta jokainen syrjään, kun se on täynnä." ⁵ Niin hän lähti hänen luotaan ja sulki oven jäljessään ja poikiensa. He toivat hänelle astioita, ja hän kaatoi. ⁶ Kun astiat olivat täynnä, hän sanoi pojalleen: "Tuo minulle vielä yksi astia." Mutta hän vastasi: "Ei ole enää yhtään." Silloin öljy loppui. ⁷ Niin hän meni ja kertoi Jumalan miehelle. Ja hän neuvoi häntä, "Mene, myy öljy ja maksa velkasi, ja sinä ja poikasi voitte elää lopulla."

⁸ Eräänä päivänä, kun Elisa meni Sunemiin, siellä oli merkittävä nainen, ja hän kehotti häntä syömään ruokaa. Joten aina kun hän kulki ohi, hän poikkesi sinne syömään. ⁹ Ja hän sanoi miehelleen, "Katso, nyt tiedän, että tämä on pyhä Jumalan mies, joka kulkee ohitsemme jatkuvasti. ¹⁰ Tehkäämme pieni muuriin suljettu yläsali, ja laittakaamme sinne hänelle vuode, pöytä, tuoli ja lampunjalka; ja kun hän tulee luoksemme, hän voi poiketa sinne." ¹¹ Eräänä päivänä hän tuli sinne ja poikkesi yläsaliin ja kävi makuulleen sinne. ¹² Ja hän sanoi palvelijalleen Gehasi, "Kutsu tämä sunemilainen nainen." Niin hän kutsui hänet, ja hän seisoi hänen edessään. ¹³ Ja hän sanoi hänelle: "Sano nyt hänelle, 'Katso, olet nähnyt kaiken tämän vaivan meidän vuoksemme; mitä voin tehdä sinulle? Pitäisikö minun puhua puolestasi kuninkaalle tai sotapäällikölle?'" Mutta hän vastasi: "Minä asun oman kansani keskellä." ¹⁴ Niin hän sanoi: "Mitä sitten on tehtävä hänelle?" Ja Gehasi vastasi: "No, hänellä ei ole poikaa, ja hänen miehensä on vanha." ¹⁵ Silloin hän sanoi: "Kutsu hänet." Niin hän kutsui hänet, ja hän seisoi oviaukossa. ¹⁶ Sitten hän sanoi, "Tähän aikaan ensi vuonna sinä tulet syleilemään poikaa." Mutta hän sanoi: "Ei, herrani, sinä Jumalan mies, älä valehtele palvelijallesi." ¹⁷ Mutta nainen tuli raskaaksi ja synnytti pojan seuraavana vuonna samaan aikaan, juuri kuten Elisa oli hänelle sanonut.

¹⁸ Nyt lapsi kasvoi. Ja eräänä päivänä hän meni isänsä luo, leikkuuven luo. ¹⁹ Ja hän sanoi isälleen: "Pääni, pääni!" Ja hän sanoi palvelijalleen: "Vie hänet äitinsä luo." ²⁰ Kun hän oli kantanut hänet ja tuonut hänet äitinsä luo, hän istui hänen sylissään keskipäivään asti, ja sitten hän kuoli. ²¹ Niin hän meni ylös ja laski hänet Jumalan miehen vuoteelle, ja sulki oven jäljessään ja lähti. ²² Hän kutsui miehensä ja sanoi, "Lähetä minulle yksi palvelijoista ja yksi aaseista, jotta voin juosta Jumalan miehen luo ja

2. Kuningasten kirja

palata." ²³ Mutta hän sanoi, "Miksi menet hänen luokseen tänään? Ei ole uusi kuu eikä sapatti." Ja hän sanoi: "Kaikki on hyvin." ²⁴ Sitten hän satuloi aasin ja sanoi palvelijalleen, "Aja eteenpäin äläkä hidasta vauhtia minun vuokseni, ellet minä käske." ²⁵ Niin hän meni ja tuli Jumalan miehen luo Karmelin vuorelle. Kun Jumalan mies näki hänet kaukaa, hän sanoi palvelijalleen Gehasi, "Katso, siellä on sunemilainen nainen." ²⁶ Juokse nyt häntä vastaan ja sano hänelle, 'Onko kaikki hyvin sinun kanssasi? Onko kaikki hyvin miehesi kanssa? Onko kaikki hyvin lapsen kanssa?'" Ja hän vastasi: "Kaikki on hyvin." ²⁷ Kun hän tuli Jumalan miehen luo mäelle, hän tarttui hänen jalkoihinsa. Ja Gehasi tuli työntämään häntä pois, mutta Jumalan mies sanoi, "Jätä hänet rauhaan, sillä hänen sielunsa on murheellinen; ja Herra on salannut sen minulta eikä ole kertonut minulle." ²⁸ Silloin hän sanoi, "Pyysinkö minä poikaa herraltani? Enkö sanonut, 'Älä johda minua harhaan?'"

²⁹ Sitten hän sanoi Gehasille, "Valmistaudu, ota sauvani käteesi ja mene. Jos kohtaat jonkun, älä tervehdi häntä, ja jos joku tervehtii sinua, älä vastaa hänelle. Ja laske sauvani pojan kasvoille." ³⁰ Mutta pojan äiti sanoi, "Niin totta kuin Herra elää ja niin totta kuin sinä itse elät, en jätä sinua." Niin hän nousi ja seurasi häntä. ³¹ Nyt Gehasi meni heidän edellään ja laski sauvan pojan kasvoille, mutta ei kuulunut ääntä eikä vastausta. Niin hän palasi häntä vastaan ja kertoi hänelle, "Poika ei ole herännyt."

³² Kun Elisa tuli taloon, katso, poika oli kuollut ja makasi hänen vuoteellaan. ³³ Niin hän meni sisään ja sulki oven kahden kesken, ja rukoili Herraa. ³⁴ Sitten hän nousi vuoteelle ja asettui lapsen päälle, laittaen suunsa hänen suulleen, silmänsä hänen silmilleen ja kätensä hänen käsilleen, ja kun hän kumartui hänen ylleen, lapsen liha lämpeni. ³⁵ Sitten hän palasi ja käveli talossa kerran edestakaisin, ja meni ylös ja kumartui hänen ylleen uudelleen; ja poika aivasti seitsemän kertaa ja avasi silmänsä. ³⁶ Ja hän kutsui Gehasin ja sanoi, "Kutsu tämä sunemilainen." Niin hän kutsui hänet, ja kun hän tuli hänen luokseen, hän sanoi, "Nosta poikasi." ³⁷ Sitten hän tuli sisään ja lankesi hänen jalkoihinsa ja kumarsi maahan. Ja hän nosti poikansa ja meni ulos.

³⁸ Kun Elisa palasi Gilgaliin, maassa oli nälänhätä. Kun profeetanoppilaat istuivat hänen edessään, hän käski palvelijaansa, "Laita suuri pata ja valmista

keittoa profeetanoppilaille." ³⁹ Sitten yksi meni ulos pellolle keräämään yrttejä, ja löysi villiviiniköynnöksen, ja keräsi siitä sylillisen villikurkkuja, ja tuli ja viipaloi ne keittopataan, vaikka he eivät tienneet, mitä ne olivat. ⁴⁰ Niin he tarjosivat sitä miehille syötäväksi. Mutta kun he söivät keittoa, he huusivat ja sanoivat, "Jumalan mies, padassa on kuolemaa!" Eivätkä he voineet syödä sitä. ⁴¹ Sitten hän sanoi, "Tuokaa jauhoja." Ja hän heitti ne pataan ja sanoi, "Tarjotkaa se ihmisille ja antakaa heidän syödä." Eikä padassa ollut mitään vahingollista.

⁴² Nyt eräs mies tuli Baal-Salisasta, ja toi Jumalan miehelle uutisleipää: kaksikymmentä ohraleipää ja tuoreita tähtiiä säkissään. Ja Elisa sanoi, "Anna ne ihmisille, jotta he voivat syödä." ⁴³ Mutta hänen palvelijansa sanoi, "Kuinka voin asettaa tämän sadan miehen eteen?" Kuitenkin hän sanoi, "Anna ne ihmisille, jotta he voivat syödä, sillä näin sanoo Herra: 'He syövät ja jää yli.'" ⁴⁴ Niin hän asetti sen heidän eteensä, ja he söivät ja jäi yli, Herran sanan mukaan.

5 Naaman, Aramin kuninkaan sotajoukkojen päällikkö, oli suuri mies herransa edessä ja korkeasti arvostettu, sillä hänen kauttaan Herra oli antanut voiton Aramille. Mies oli myös urhea soturi, mutta hän oli spitaalinen. ² Aramilaiset olivat lähteneet ryöstöretkille ja ottaneet vangiksi nuoren tytön Israelin maasta; ja hän palveli Naamanin vaimoa. ³ Ja hän puhui emännälleen: "Jospa herrani olisi profeetan luona Samariassa! Hän parantaisi hänet varmasti spitaalista." ⁴ Niin Naaman meni sisään ja kertoi herralleen, sanoen: "Tämä on, mitä tyttö Israelin maasta sanoi." ⁵ Silloin Aramin kuningas vastasi: "Mene nyt, ja minä lähetän kirjeen Israelin kuninkaalle." Niin hän lähti, ottaen mukaansa kymmenen talenttia hopeaa, kuusituhatta sekeliä kultaa ja kymmenen vaatekertaa. ⁶ Ja hän vei kirjeen Israelin kuninkaalle, jossa sanottiin: "Kun tämä kirje saapuu sinulle, katso, olen lähettänyt palvelijani Naamanin luoksesi, jotta parantaisit hänet spitaalista." ⁷ Mutta kun Israelin kuningas luki kirjeen, hän repäisi vaatteensa ja sanoi: "Olenko minä Jumala, että voisoin tappaa ja tehdä eläväksi, että tämä mies lähettää minulle sanan parantaakseen miehen spitaalista? Mutta harkitkaa nyt, ja katsokaa, kuinka hän etsii riitaa kanssani."

⁸ Kun Jumalan mies Elisa kuuli, että Israelin kuningas oli repäissyt vaatteensa, hän lähetti sanan

2. Kuningasten kirja

kuninkaalle, sanoen: "Miksi olet repäissyt vaatteesi? Anna hänen tulla minun luokseni, ja hän saa tietää, että Israelissa on profeetta." ⁹ Niin Naaman tuli hevosineen ja vaunuineen ja seisoi Elisan talon ovelle. ¹⁰ Ja Elisa lähetti sanansaattajan hänen luokseen, ohjeistaen: "Mene ja peseydy Jordanissa seitsemän kertaa, niin lihasi palautuu sinulle, ja sinä tulet puhtaaksi." ¹¹ Mutta Naaman vihastui ja meni pois, sanoen: "Katso, ajattelin, 'Hän tulee varmasti ulos luokseni ja seisoo, ja huutaa Herran, Jumalansa, nimeä ja heiluttaa kättään paikan päällä ja parantaa spitaalisen.'" ¹² Eivätkö Abana ja Parpar, Damaskoksen joet, ole parempia kuin kaikki Israelin vedet? Enkö voisi peseytyä niissä ja tulla puhtaaksi?" Niin hän kääntyi ja meni pois raivoissaan. ¹³ Silloin hänen palvelijansa lähestyivät ja puhuivat hänelle ja sanoivat: "Isäni, jos profeetta olisi käsenyt sinua tekemään jotain suurta, etkö olisi tehnyt sitä? Kuinka paljon enemmän sitten, kun hän sanoo sinulle, 'Peseydy ja tule puhtaaksi?'" ¹⁴ Niin hän meni alas ja kastautui seitsemän kertaa Jordaniin, kuten Jumalan mies oli ohjeistanut; ja hänen lihansa palautui kuin nuoren lapsen, ja hän oli puhdas.

¹⁵ Sitten hän palasi Jumalan miehen luo koko seurueensa kanssa ja tuli ja seisoi hänen edessään. Ja hän julisti: "Katso nyt, tiedän, ettei ole muuta Jumalaa koko maassa kuin Israelissa; joten ota nyt lahja palvelijaltasi." ¹⁶ Mutta hän sanoi: "Niin totta kuin Herra elää, jonka edessä seison, en ota mitään." Ja hän kehotti häntä ottamaan sen, mutta hän kieltäytyi. ¹⁷ Niin Naaman sanoi: "Ellei, anna palvelijallesi kaksi muulikuormaa maata; sillä palvelijasi ei enää tarjoa polttouhria tai uhraa muille jumalille, vaan ainoastaan Herralle." ¹⁸ Tässä asiassa suokoon Herra palvelijallesi anteeksi: kun herrani menee Rimmonin temppeliin palvomaan siellä, ja hän nojaa käteeni ja minä kumarran Rimmonin temppelissä— kun minä kumarran Rimmonin temppelissä, suokoon Herra palvelijallesi anteeksi tässä asiassa." ¹⁹ Ja hän sanoi hänelle: "Mene rauhassa." Niin hän lähti hänen luotaan lyhyen matkan päähän.

²⁰ Mutta Gehasi, Jumalan miehen Elisan palvelija, ajatteli: "Katso, herrani on säästänyt tämän aramilaisen Naamanin, ottamatta hänen kädestään mitään, mitä hän toi. Niin totta kuin Herra elää, juoksen hänen peräänsä ja otan häneltä jotakin." ²¹ Niin Gehasi lähti Naamanin perään. Kun Naaman

näki jonkun juoksevan perässään, hän laskeutui vaunuista kohtaamaan häntä ja kysyi: "Onko kaikki hyvin?" ²² Ja hän sanoi: "Kaikki on hyvin. Herrani on lähettänyt minut, sanoen: 'Katso, juuri nyt kaksi nuorta miestä profeetan pojista on tullut luokseni Efraimin vuoristosta. Anna heille talentti hopeaa ja kaksi vaatekertaa.'" ²³ Naaman sanoi: "Otathan kaksi talenttia." Ja hän kehotti häntä ja sitoi kaksi talenttia hopeaa kahteen pussiin kahden vaatekerran kanssa, ja antoi ne kahdelle palvelijalleen; ja he kantoivat ne hänen edellään. ²⁴ Kun hän tuli kukkulalle, hän otti ne heidän kädestään ja säilytti ne talossa, ja sitten lähetti miehet pois, ja he lähtivät. ²⁵ Mutta hän meni sisään ja seisoi herransa edessä. Ja Elisa kysyi häneltä: "Missä olet ollut, Gehasi?" Ja hän vastasi: "Palvelijasi ei mennyt minnekään." ²⁶ Sitten hän sanoi hänelle: "Eikö sydämeni mennyt kanssasi, kun mies kääntyi vaunuistaan kohtaamaan sinua? Onko nyt aika ottaa vastaan rahaa, ja ottaa vaatteita, oliivitarhoja, viinitarhoja, lampaita, härkiä, mies- ja naispuolisia palvelijoita?" ²⁷ Siksi Naamanin spitaali tarttuu sinuun ja sinun jälkeläisiisi ikuisesti." Niin hän lähti hänen edestään spitaalisena, valkoisena kuin lumi.

6 Profeetan pojat lähestyivät Elisaa sanoen: "Katso, paikka, jossa asumme sinun johdollasi, on meille liian ahdas. ² Anna meidän mennä Jordanille, ja kukin meistä ottaa sieltä hirren, ja rakentakaamme sinne itsellemme paikka, jossa voimme asua." Hän sanoi: "Menkää." ³ Silloin yksi heistä sanoi: "Ole hyvä ja tule mukaamme, palvelijoittesi kanssa." Ja hän vastasi: "Minä tulen." ⁴ Niin hän meni heidän kanssaan; ja kun he saapuivat Jordanille, he alkoivat kaataa puita. ⁵ Mutta kun yksi heistä kaatoi hirttä, kirveen terä putosi veteen. Ja hän huusi ja sanoi: "Voi, herrani! Se oli lainattu!" ⁶ Jumalan mies kysyi: "Mihin se putosi?" Ja kun hän näytti hänelle paikan, hän leikkasi kepin ja heitti sen sinne, saaden raudan kellumaan. ⁷ Ja hän sanoi: "Nosta se itsellesi." Niin hän ojensi kätensä ja otti sen.

⁸ Aramin kuningas soti Israelia vastaan, ja hän neuvotteli palvelijoidensa kanssa sanoen: "Siihen ja siihen paikkaan minä leiriydyn." ⁹ Mutta Jumalan mies lähetti sanan Israelin kuninkaalle sanoen: "Varo kulkemasta tämän paikan ohi, sillä aramilaiset ovat tulossa sinne." ¹⁰ Niin Israelin kuningas lähetti jonkun paikkaan, josta Jumalan mies oli hänelle

2. Kuningasten kirja

kertonut. Näin hän varoitti häntä, niin että hän varoi siellä useammin kuin kerran tai kahdesti.¹¹ Aramin kuninkaan sydän oli raivoissaan tästä asiasta; ja hän kutsui palvelijansa ja sanoi heille: "Eikö kukaan teistä kerro minulle, kuka meistä on Israelin kuninkaan puolella?"¹² Yksi hänen palvelijoistaan vastasi: "Ei, herrani kuningas; vaan Elisa, profeetta, joka on Israelissa, kertoo Israelin kuninkaalle ne sanat, jotka puhut makuuhuoneessasi."¹³ Niin hän sanoi: "Menkää ja katsokaa, missä hän on, jotta voin lähettää miehiä ottamaan hänet kiinni." Ja hänelle ilmoitettiin, sanoen: "Katso, hän on Dotanissa."¹⁴ Niin hän lähetti sinne hevosia, vaunuja ja suuren armeijan, ja he saapuivat yöllä ja ympäröivät kaupungin.

¹⁵ Kun Jumalan miehen palvelija nousi varhain ja meni ulos, katso, armeija hevosineen ja vaunuineen ympäröi kaupungin. Ja hänen palvelijansa sanoi hänelle: "Voi, herrani! Mitä meidän on tehtävä?"¹⁶ Niin hän sanoi: "Älä pelkää, sillä niitä, jotka ovat meidän kanssamme, on enemmän kuin niitä, jotka ovat heidän kanssaan."¹⁷ Sitten Elisa rukoili ja sanoi: "Herra, avaa hänen silmänsä, jotta hän näkisi." Ja Herra avasi palvelijan silmät, ja hän näki; ja katso, vuori oli täynnä hevosia ja tulisia vaunuja Elisan ympärillä.

¹⁸ Kun he tulivat hänen luokseen, Elisa rukoili Herraa ja sanoi: "Lyö tämä kansa sokeudella, rukoulen." Niin hän löi heidät sokeudella Elisan sanan mukaisesti.¹⁹ Sitten Elisa sanoi heille: "Tämä ei ole oikea tie eikä tämä ole oikea kaupunki. Seuratkaa minua, niin johdatan teidät sen miehen luo, jota etsitte." Ja hän johdatti heidät Samariaan.²⁰ Kun he olivat tulleet Samariaan, Elisa sanoi: "Herra, avaa näiden miesten silmät, jotta he näkisivät." Niin Herra avasi heidän silmänsä, ja he näkivät; ja katso, he olivat Samarian keskellä.²¹ Sitten Israelin kuningas, kun hän näki heidät, sanoi Elisalle: "Tappaisinko heidät? Tappaisinko heidät, isäni?"²² Mutta hän sanoi: "Et saa tappaa heitä. Tappaisitko ne, jotka olet ottanut vangiksi miekallasi ja jousellasi? Aseta leipää ja vettä heidän eteensä, jotta he voivat syödä ja juoda ja palata herransa luo."²³ Niin hän valmisti heille suuren juhlan; ja kun he olivat syöneet ja juoneet, hän lähetti heidät pois, ja he palasivat herransa luo. Eivätkä Aramin ryöstäjoukot enää tulleet Israelin maahan.

²⁴ Tämän jälkeen Aramin kuningas Ben-Hadad kokosi koko armeijansa, ja meni ylös ja piiritti Samarian.²⁵ Samariassa oli kova nälänhätä; ja katso, he jatkoivat sen piirtämistä, kunnes aasin pää myytiin kahdeksallakymmenellä hopeasekelillä, ja neljännos kabia kyyhkysen lantaa viidellä hopeasekelillä.²⁶ Kun Israelin kuningas kulki muurin päällä, nainen huusi hänelle sanoen: "Auta, herrani kuningas!"²⁷ Mutta hän sanoi: "Jos Herra ei auta sinua, mistä minä voin auttaa sinua? Puimatantereelta vai viinikuurnasta?"²⁸ Sitten kuningas sanoi hänelle: "Mikä sinulla on hätänä?" Ja hän vastasi: "Tämä nainen sanoi minulle: 'Anna poikasi, jotta voimme syödä hänet tänään, ja huomenna syömmme minun poikani.'²⁹ Niin me keitimme poikani ja söimme hänet; ja sanoin hänelle seuraavana päivänä: 'Anna poikasi, jotta voimme syödä hänet'; mutta hän on piilottanut poikansa."

³⁰ Kun kuningas kuuli naisen sanat, hän repäisi vaatteensa— ja kun hän kulki muurin päällä, ihmiset katsoivat, ja katso, hänellä oli säkkikangas yllään.³¹ Sitten hän sanoi: "Jumala tehköön minulle niin ja vielä enemmänkin, jos Elisan, Safatin pojan, pää jää hänen päälleen tänä päivänä!"³² Nyt Elisa istui talossaan, ja vanhimmat istuivat hänen kanssaan. Ja kuningas lähetti miehen edellään, mutta ennen kuin sanansaattaja tuli hänen luokseen, hän sanoi vanhimmille: "Näettekö, kuinka tämä murhaajan poika on lähettänyt jonkun ottamaan pääni? Katsokaa, kun sanansaattaja tulee, sulkekaa ovi ja pitäkää se kiinni häntä vastaan. Eikö hänen herransa askelten ääni ole hänen perässään?"³³ Kun hän vielä puhui heidän kanssaan, katso, sanansaattaja tuli hänen luokseen ja sanoi: "Katso, tämä paha on Herralta; miksi minun pitäisi odottaa Herraa enää?"

7 Silloin Elisa sanoi: "Kuulkaa Herran sana: Näin sanoo Herra: 'Huomenna tähän aikaan Samarian portilla myydään sea-mitta hienoa jauhoa yhden sekeliin, ja kaksi sea-mittaa ohria yhden sekeliin.'"² Mutta se upseeri, johon kuningas nojasi, vastasi Jumalan miehelle ja sanoi: "Katso, vaikka Herra tekisi taivaan ikkunoita, voisiko tämä tapahtua?" Silloin hän sanoi: "Katso, sinä saat nähdä sen omin silmin, mutta et saa syödä siitä."

³ Nyt oli neljä spitaalista miestä portin edustalla; ja he sanoivat toisilleen: "Miksi istumme täällä, kunnes kuolemme?"⁴ Jos sanomme: 'Menkäämme kaupunkiin', niin nälänhätä on kaupungissa, ja me kuolemme sinne. Ja jos istumme täällä, me

2. Kuningasten kirja

kuolestamme myös. Tulkaa siis, mennään aramealaisten leiriin. Jos he säästävät meidät, me jäämme eloon; ja jos he tappavat meidät, me kuolestamme." ⁵ Niin he nousivat hämäriässä mennäkseen aramealaisten leiriin. Kun he saapuivat aramealaisten leirin laitaan, katso, siellä ei ollut ketään. ⁶ Sillä Herra oli saanut aramealaisten leirin kuulemaan vaunujen ääntä ja hevosten ääntä—suuren sotajoukon ääntä—niin että he sanoivat toisilleen: "Katso, Israelin kuningas on palkannut heettiläisten kuninkaat ja egyptiläisten kuninkaat meitä vastaan, tullakseen kimppuumme!" ⁷ Niin he nousivat ja pakenivat hämäriässä, ja jättivät telttansa, hevosensa ja aasinsa—leirin sellaisena kuin se oli—ja pakenivat henkensä edestä.

⁸ Kun nämä spitaaliset miehet tulivat leirin laitamille, he menivät yhteen telttaan ja söivät ja joivat, ja veivät sieltä hopeaa, kultaa ja vaatteita, ja menivät ja kätkeyivät ne. Sitten he palasivat ja menivät toiseen telttaan, ja veivät sieltäkin tavaroita ja menivät ja kätkeyivät ne. ⁹ Sitten he sanoivat toisilleen: "Me emme tee oikein. Tämä päivä on hyvän sanoman päivä, mutta me pysymme vaii. Jos odotamme aamuvuonoon asti, rangaistus saavuttaa meidät. Tulkaa nyt, menkäämme ja kertokaa kuninkaan välle." ¹⁰ Niin he tulivat ja kutsuivat kaupungin portinvartijat ja kertoivat heille, sanoen: "Me tulimme aramealaisten leiriin, ja katso, siellä ei ollut ketään, eikä ihmisääntä—vain hevoset ja aasit sidottuina, ja teltat sellaisina kuin ne olivat." ¹¹ Ja portinvartijat huusivat, ja se ilmoitettiin kuninkaan talossa.

¹² Silloin kuningas nousi yöllä ja sanoi palvelijoilleen: "Minä kerron teille, mitä aramealaiset ovat tehneet meille. He tietävät, että olemme nälkäisiä, joten he ovat lähteneet leiristä piiloutuakseen peltoon, sanoen: 'Kun he tulevat ulos kaupungista, me vangitsemme heidät elävinä ja pääsemme kaupunkiin.'" ¹³ Mutta yksi hänen palvelijoistaan vastasi ja sanoi: "Olkaa hyvä ja antakaa muutamien miesten ottaa viisi jäljellä olevaa hevosta kaupungista—katso, ne ovat kuin kaikki Israelin väki, joka on jäljellä siinä—ja lähettäkäämme heidät katsomaan." ¹⁴ Niin he valmistiivat kaksi vaunua hevosineen, ja kuningas lähetti heidät aramealaisten armeijan perään, käskien: "Menkää ja katsokaa." ¹⁵ He menivät heidän peräänsä Jordanille, ja katso, koko tie oli täynnä vaatteita ja varusteita, jotka aramealaiset olivat heittäneet pois kiireessään.

Sitten sanansaattajat palasivat ja kertoivat kuninkaalle.

¹⁶ Niin kansa lähti ja ryösti aramealaisten leirin. Sen seurauksena sea-mitta hienoa jauhoa myytiin yhden sekeliin, ja kaksi sea-mittaa ohria yhden sekeliin, Herran sanan mukaisesti. ¹⁷ Nyt kuningas asetti sen upseerin, johon hän nojasi, portin vartijaksi; mutta kansa tallasi hänet portilla, ja hän kuoli, juuri kuten Jumalan mies oli puhunut, kun kuningas tuli hänen luokseen. ¹⁸ Ja tapahtui juuri kuten Jumalan mies oli puhunut kuninkaalle, sanoen: "Kaksi sea-mittaa ohria yhden sekeliin ja sea-mitta hienoa jauhoa yhden sekeliin myydään huomenna tähän aikaan Samarian portilla." ¹⁹ Silloin upseeri oli vastannut Jumalan miehelle ja sanonut: "Katso, vaikka Herra tekisi taivaan ikkunoita, voisiko sellainen tapahtua?" Ja hän sanoi: "Katso, sinä saat nähdä sen omin silmin, mutta et saa syödä siitä." ²⁰ Ja niin hänelle tapahtui: kansa tallasi hänet portilla, ja hän kuoli.

8 Nyt Elisa puhui naiselle, jonka pojan hän oli herättänyt henkiin, sanoen: "Nouse ja mene perheesi kanssa ja asu missä voit; sillä Herra on kutsunut nälänhädän, ja se tulee myös maahan seitsemäksi vuodeksi." ² Niin nainen nousi ja toimi Jumalan miehen sanan mukaan, ja meni perheensä kanssa ja asui filistealaisten maassa seitsemän vuotta. ³ Kun seitsemän vuotta oli kulunut, nainen palasi filistealaisten maasta; ja hän meni tekemään valituksen kuninkaalle talostaan ja pellostaan. ⁴ Silloin kuningas keskusteli Gehasiin, Jumalan miehen palvelijan, kanssa, sanoen: "Kerro minulle kaikki ihmeelliset asiat, joita Elisa on tehnyt." ⁵ Ja kun hän kertoi kuninkaalle, kuinka hän oli herättänyt kuolleen henkiin, katso, nainen, jonka pojan hän oli herättänyt henkiin, valitti kuninkaalle talostaan ja pellostaan. Niin Gehasi sanoi: "Minun herrani kuningas, tämä on se nainen, ja tämä on hänen poikansa, jonka Elisa herätti henkiin." ⁶ Kun kuningas kysyi naiselta, hän kertoi hänelle tarinan. Niin kuningas määräsi hänelle erään virkamiehen, sanoen: "Palauta kaikki, mikä oli hänen, ja kaikki pellon tuotto siitä päivästä, kun hän lähti maasta, aina tähän päivään asti."

⁷ Elisa saapui Damaskokseen. Silloin Ben-Hadad, Aramin kuningas, oli sairas, ja hänelle kerrottiin, sanoen: "Jumalan mies on tullut tänne." ⁸ Niin kuningas sanoi Hasaelille: "Ota lahja käteesi ja mene tapaamaan Jumalan miestä, ja kysy Herralta hänen

2. Kuningasten kirja

kauttaan, sanoen: 'Toivunko tästä sairaudesta?'"⁹ Niin Hasael meni tapaamaan häntä ja otti lahjan käteensä, kaikenlaisia Damaskoksen hyviä asioita — neljäkymmentä kamelikuoormaa — ja hän tuli ja seisoi hänen edessään ja sanoi: "Sinun poikasi Ben-Hadad, Aramin kuningas, on lähettänyt minut luoksesi, sanoen: 'Toivunko tästä sairaudesta?'"¹⁰ Sitten Elisa sanoi hänelle: 'Mene, sano hänelle: 'Sinä toivut varmasti,' mutta Herra on näyttänyt minulle, että hän varmasti kuolee.'¹¹ Ja hän tuijotti häntä vakaasti, kunnes Hasael häpesi, ja Jumalan mies itki.¹² Hasael sanoi: 'Miksi herrani itkee?' Ja hän vastasi: "Koska tiedän sen pahan, jonka sinä teet Israelin pojille: sinä sytytät heidän linnoituksensa tuleen, tapat heidän nuoret miehensä miekalla, paiskaat heidän pienokaisensa ja revit auki heidän raskaana olevat naisensa."¹³ Sitten Hasael sanoi: "Mutta mikä on sinun palvelijasi, joka ei ole enempää kuin koira, että hän tekisi tämän suuren asian?" Ja Elisa vastasi: "Herra on näyttänyt minulle, että sinusta tulee Aramin kuningas."¹⁴ Niin hän lähti Elisan luota ja palasi herransa luo, joka sanoi hänelle: "Mitä Elisa sanoi sinulle?" Ja hän sanoi: "Hän kertoi minulle, että sinä toivut varmasti."¹⁵ Kuitenkin seuraavana päivänä hän otti peitteen, kasteli sen vedessä ja levitti sen hänen kasvoilleen, aiheuttaen hänen kuolemansa. Ja Hasael tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

¹⁶ Nyt Israelin kuninkaan Ahabin pojan Joramin viidentenä hallitusvuotena, kun Joosafat oli Juudan kuningas, Jehosafatin poika Joram tuli Juudan kuninkaaksi.¹⁷ Hän oli kolmekymmentäkaksi vuotta vanha, kun hän alkoi hallita, ja hänen hallitus kautensa Jerusalemissa kesti kahdeksan vuotta.¹⁸ Hän vaeli Israelin kuninkaiden tietä, aivan kuten Ahabin huone oli tehnyt, sillä Ahabin tytär tuli hänen vaimokseen. Niin hän teki pahaa Herran silmissä.¹⁹ Kuitenkaan Herra ei ollut halukas tuhoamaan Juudaa, palvelijansa Daavidin tähden, koska Hän oli luvannut hänelle antaa hänelle lampun hänen pojilleen aina.

²⁰ Hänen päivinään Edom kapinoi Juudan vallasta ja asetti kuninkaan itselleen.²¹ Sitten Joram ylitti Zairin kaikkien vaunujensa kanssa, ja tapahtui, että hän nousi yöllä ja löi edomilaiset, jotka olivat ympäröineet hänet, ja vaunujen päälliköt; mutta kansa pakeni teltoilleen.²² Niin Edom kapinoi Juudaa vastaan tähän päivään asti. Sitten Libna

kapinoi myös samaan aikaan.²³ Nyt mitä tulee Joramin muihin tekoihin ja kaikkeen, mitä hän teki, eivätkö ne ole kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjojen kirjaan?²⁴ Niin Joram lepäsi esi-isiensä kanssa ja hänet haudattiin heidän kanssaan Daavidin kaupunkiin, ja hänen poikansa Ahasja tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

²⁵ Israelin kuninkaan Ahabin pojan Joramin kahdentenatoista hallitusvuotena, Juudan kuninkaan Jehoramin poika Ahasja alkoi hallita.²⁶ Ahasja oli kaksikymmentäkaksi vuotta vanha, kun hänestä tuli kuningas, ja hän hallitsi yhden vuoden Jerusalemissa. Hänen äitinsä nimi oli Atalja, Israelin kuninkaan Omrin tyttären tytär.²⁷ Hän seurasi Ahabin huoneen teitä ja teki pahaa Herran silmissä, samoin kuin Ahabin huone oli tehnyt, koska hän oli sukua avioliiton kautta Ahabin huoneeseen.²⁸ Hän meni Joramin, Ahabin pojan, kanssa sotimaan Aramin kuningasta Hasaelia vastaan Ramot-Gileadissa, ja aramilaiset haavoittivat Joramia.²⁹ Niin kuningas Joram palasi Jisreeliin toipumaan haavoista, jotka aramilaiset olivat aiheuttaneet hänelle Ramassa, kun hän taisteli Aramin kuningasta Hasaelia vastaan. Sitten Juudan kuninkaan Jehoramin poika Ahasja meni alas tapaamaan Joramia, Ahabin poikaa, Jisreeliin, koska hän oli huonossa kunnossa.

9 Nyt profeetta Elisa kutsui yhden profeetan pojista ja sanoi hänelle: "Valmistaudu, ota tämä öljypullo käteesi ja mene Ramot-Gileadiin."² Kun saavut sinne, etsi Jehu, Joosafatin poika, Nimšin poika, ja mene sisään ja käske hänen nousta veljiensä keskeltä ja vie hänet sisähuoneeseen.³ Ota sitten öljypullo ja kaada se hänen päähänsä ja sano: 'Tämä on, mitä Herra sanoo: Minä olen voidellut sinut Israelin kuninkaaksi.' Avaa sitten ovi ja pakene, äläkä viivyttelä."⁴ Nuori mies, joka palveli profeettaa, lähti Ramot-Gileadiin.⁵ Kun hän saapui, katso, armeijan komentajat istuivat, ja hän sanoi: "Minulla on viesti sinulle, komentaja." Ja Jehu sanoi: "Kenelle meistä?" Ja hän sanoi: "Sinulle, komentaja."⁶ Niin hän nousi ja meni taloon, ja nuori mies kaatoi öljyn hänen päähänsä ja sanoi hänelle: "Tämä on, mitä Herra, Israelin Jumala, sanoo: 'Minä olen voidellut sinut Herran kansan, Israelin, kuninkaaksi.'"⁷ Sinun tulee lyödä herrasi Ahabin huone, jotta kostaisin palvelijoideni profeettojen veren ja Herran kaikkien palvelijoiden veren, jonka Jezebel on vuodattanut.⁸ Sillä koko Ahabin huone on tuleva loppuunsa, ja

2. Kuningasten kirja

minä hävitän Ahabista jokaisen miehen, sekä orjan että vapaan Israelissa. ⁹ Minä tuhoan Ahabin huoneen, kuten tein Jerobeamin, Nebatin pojan, huoneelle, ja Baesan, Ahian pojan, huoneelle. ¹⁰ Koirat syövät Jezebelin Jisreelin alueella, eikä häntä haudata." Sitten hän avasi oven ja pakeni.

¹¹ Nyt Jehu meni ulos herransa palvelijoiden luo, ja yksi heistä sanoi hänelle: "Onko kaikki hyvin? Miksi tämä hullu tuli luoksesi?" Ja hän sanoi heille: "Te tunnette miehen ja hänen puheensa." ¹² Mutta he sanoivat: "Se on valhe! Kerro meille nyt." Ja hän sanoi: "Tämä on, mitä hän sanoi minulle: 'Tämä on, mitä Herra sanoo: Minä olen voidellut sinut Israelin kuninkaaksi.'" ¹³ Sitten he kiirehtivät, ja jokainen mies otti vaatteensa ja asetti sen hänen alleen paljaille portaille, ja puhalsivat torveen julistaen: "Jehu on kuningas!"

¹⁴ Niin Jehu, Joosafatin poika, Nimšin poika, juonitteli Joramia vastaan. Nyt Joram vartioi Ramot-Gileadia, hän ja koko Israel, Aramin kuninkaan Hasaelin vuoksi. ¹⁵ Mutta kuningas Joram oli palannut Jisreeliin toipumaan haavoista, jotka aramilaiset olivat hänelle aiheuttaneet, kun hän taisteli Aramin kuningasta Hasaelia vastaan. Niin Jehu sanoi: "Jos tämä on päätöksenne, älköön kukaan paetko tai lähtekö kaupungista kertomaan siitä Jisreeliin." ¹⁶ Sitten Jehu ajoi vaunuilla ja meni Jisreeliin, sillä Joram oli siellä toipumassa. Ja Juudan kuningas Ahasja oli tullut alas katsomaan Joramia.

¹⁷ Nyt vartija seisoi tornissa Jisreelissä ja näki Jehun joukon tulevan, ja hän sanoi: "Minä näen joukon." Ja Joram sanoi: "Ota ratsumies ja lähetä hänet heitä vastaan, ja anna hänen sanoa: 'Onko rauha?'" ¹⁸ Niin ratsumies meni häntä vastaan ja sanoi: "Kuningas kysyy, 'Onko rauha?'" Ja Jehu sanoi: "Mitä rauha sinulle kuuluu? Liity joukkooni." Ja vartija raportoi: "Lähetä saavutti heidät, mutta ei palannut." ¹⁹ Sitten hän lähetti toisen ratsumiehen, joka tuli heidän luokseen ja sanoi: "Kuningas kysyy, 'Onko rauha?'" Ja Jehu vastasi: "Mitä rauha sinulle kuuluu? Liity joukkooni." ²⁰ Ja vartija raportoi: "Hän saavutti heidät, mutta ei palannut. Ja ajotapa on kuin Jehu, Nimšin poika, sillä hän ajaa suurella intensiteetillä."

²¹ Sitten Joram sanoi: "Valmistautukaa." Ja he valmistivat hänen vaununsa. Ja Israelin kuningas Joram ja Juudan kuningas Ahasja lähtivät kumpikin

vaunuissaan, ja he menivät kohtaamaan Jehua ja löysivät hänet Jisreeliläisen Nabotin maatilalta. ²² Kun Joram näki Jehun, hän sanoi: "Onko rauha, Jehu?" Ja hän vastasi: "Kuinka voisi olla rauha, niin kauan kuin äitisi Jezebelin haureudet ja noituuudet ovat niin monet?" ²³ Niin Joram käänsi ohjaksen ja pakeni, ja sanoi Ahasjalle: "On petos, Ahasja!" ²⁴ Sitten Jehu jännitti jousensa täyteen voimaan ja ampui Joramia käsivarsien väliin; ja nuoli lävisti hänen sydämensä, ja hän vaipui vaunuihinsa. ²⁵ Ja Jehu sanoi Bidkarille, hänen upseerilleen: "Ota hänet ylös ja heitä hänet Jisreeliläisen Nabotin pellolle, sillä muista, kun sinä ja minä ratsastimme yhdessä hänen isänsä Ahabin takana, Herra julisti tämän tuomion häntä vastaan: ²⁶ 'Varmasti minä näin eilen Nabotin veren ja hänen poikiensa veren,' julistaa Herra, 'ja minä kosten sinulle tällä maatilalla,' julistaa Herra. Joten nyt, ota hänet ja heitä hänet maatilalle, Herran sanan mukaisesti."

²⁷ Kun Juudan kuningas Ahasja näki tämän, hän pakeni tietä pitkin Beet-Hagganiin. Mutta Jehu ajoi häntä takaa ja sanoi: "Lyökää hänetkin vaunuissa." Niin he löivät hänet Gurin nousussa, joka on Ibleamissa. Mutta hän pakeni Megiddoon ja kuoli siellä. ²⁸ Sitten hänen palvelijansa kuljettivat hänet vaunuilla Jerusalemiin ja laskivat hänet lepoon hänen esi-isänsä kanssa Daavidin kaupunkiin. ²⁹ Se oli Joramin, Ahabin pojan, yhdestoista hallitusvuosi, kun Ahasja alkoi hallita Juudaa.

³⁰ Kun Jehu tuli Jisreeliin, Jezebel kuuli siitä. Ja hän laittoi silmämeikkiä ja koristeli päänsä ja katsoi ikkunasta ulos. ³¹ Kun Jehu tuli portista sisään, hän sanoi: "Onko kaikki hyvin, Simri, herrasi murhaaja?" ³² Sitten hän nosti kasvonsa ikkunaa kohti ja sanoi: "Kuka on puolellani? Kuka?" Ja kaksi tai kolme virkamiestä katsoi häneen. ³³ Ja hän sanoi: "Heittäkää hänet alas." Niin he heittivät hänet alas, ja osa hänen verestään roiskui seinään ja hevosiin, ja hän tallasi hänet jalkoihinsa. ³⁴ Sitten hän meni sisään ja söi ja joi, ja hän sanoi: "Huolehtikaa tästä kirostusta naisesta ja haudatkaa hänet, sillä hän on kuninkaan tytär." ³⁵ Niin he menivät hautaamaan hänet, mutta he eivät löytäneet hänestä muuta kuin kallon ja jalat ja kämmenet. ³⁶ Siksi he palasivat ja kertoivat hänelle. Ja hän sanoi: "Tämä on Herran sana, jonka hän puhui palvelijansa tiseläisen Eliaan kautta, sanoen: 'Jisreelin alueella koirat syövät Jezebelin lihan; ³⁷ ja Jezebelin ruumis on kuin lantaa

2. Kuningasten kirja

pellon pinnalla Jisreelin alueella, jotta he eivät voi sanoa, Tämä on Jezebel."

10 Ahabilla oli seitsemänkymmentä poikaa Samariassa. Niin Jehu kirjoitti kirjeitä ja lähetti ne Samariaan, Jisreelin hallitsijoille, vanhimmille ja Ahabin poikien holhoojille, sanoen: ² "Kun tämä kirje saapuu teille, kun herranne pojat ovat teidän kanssanne, ja teillä on vaunuja, hevosia, varustettu kaupunki ja aseita, ³ valitkaa paras ja kyvykkäin herranne pojista, asettakaa hänet isänsä valtaistuimelle ja taistelkaa herranne huoneen puolesta." ⁴ Mutta he pelkäsivät kovin ja sanoivat, "Katso, kaksi kuningasta ei voinut kestää häntä vastaan; kuinka sitten me voisimme kestää?" ⁵ Ja talon päällikkö ja kaupungin päällikkö, yhdessä vanhimpien ja holhoojien kanssa, lähettivät sanan Jehulle sanoen: "Olemme sinun palvelijoitasi; kaiken, mitä sanot, teemme. Emme tee ketään kuninkaaksi. Tee, mikä on hyvä sinun silmissäsi." ⁶ Sitten hän kirjoitti heille toisen kirjeen sanoen: "Jos olette minun puolellani ja kuuntelette ääntäni, ottakaa herranne poikien päät ja tulkaa luokseni Jisreeliin huomenna tähän aikaan." Nyt kuninkaan pojat, seitsemänkymmentä henkilöä, olivat kaupungin johtajien kanssa, jotka kasvattivat heitä. ⁷ Ja kun kirje saapui heille, he ottivat kuninkaan pojat ja teurastivat heidät, seitsemänkymmentä henkilöä, ja panivat heidän päänsä koreihin ja lähettivät ne hänelle Jisreeliin. ⁸ Kun sanansaattaja saapui ja ilmoitti, "He ovat tuoneet kuninkaan poikien päät," hän käski, "Asettakaa ne kahteen kasaan portin sisäänkäynnille aamuun asti."

⁹ Aamulla hän meni ulos ja seisoj, ja sanoi kaikelle kansalle, "Te olette vanhurskaita; katso, minä salaliiton herrani vastaan ja tapoin hänet. Mutta kuka tappoi kaikki nämä?" ¹⁰ Tietäkää siis, ettei mitään Herran sanasta, jonka Herra puhui Ahabin huoneesta, jää toteutumatta, sillä Herra on tehnyt sen, minkä Hän puhui palvelijansa Elian kautta." ¹¹ Niin Jehu surmasi kaikki, jotka olivat jäljellä Ahabin huoneesta Jisreelissä, ja kaikki hänen suuret miehensä, tuttavansa ja pappinsa, kunnes hän ei jättänyt ketään eloon.

¹² Sitten hän lähti ja matkusti Samariaan. Matkallaan, ollessaan Bet-Ekedissä paimenten luona, ¹³ Jehu kohtasi Ahasjan, Juudan kuninkaan, sukulaiset ja kysyi, "Keitä te olette?" Ja he vastasivat, "Olemme Ahasjan sukulaisia, ja olemme tulleet tervehtimään

kuninkaan poikia ja kuningataräidin poikia." ¹⁴ Sitten hän sanoi, "Ottakaa heidät elävältä." Niin he ottivat heidät elävältä ja tappoivat heidät Bet-Ekedissä kaivon luona, neljäkymmentäkaksi miestä, eikä hän jättänyt ketään heistä eloon.

¹⁵ Kun hän lähti sieltä, hän tapasi Reekabin pojan Jonadabin, joka tuli häntä vastaan; ja hän tervehti häntä ja kysyi, "Onko sydämesi vilpiton, kuten minun sydämeni on sinun sydämesi kanssa?" Ja Jonadab vastasi, "On." Jehu sanoi, "Jos on, anna minulle kätesi." Ja hän antoi hänelle kätensä, ja hän otti hänet vaunuihinsa. ¹⁶ Ja hän sanoi, "Tule kanssani ja todista minun kiivauteni Herran puolesta." Niin hän antoi hänen ajaa vaunuissaan. ¹⁷ Kun hän tuli Samariaan, hän surmasi kaikki, jotka olivat jäljellä Ahabista Samariassa, kunnes hän oli hävittänyt heidät, Herran sanan mukaan, jonka Hän puhui Elialle.

¹⁸ Sitten Jehu kokosi kaiken kansan ja sanoi heille, "Ahab palveli Baalia vähän; Jehu palvelee häntä suuresti. ¹⁹ Nyt, kutsukaa minulle kaikki Baalin profeetat, kaikki hänen palvojansa ja kaikki hänen pappinsa; älköön kukaan jääkö pois, sillä minulla on suuri uhri Baalille; joka jää pois, ei saa elää." Mutta Jehu toimi petollisesti, poistaakseen Baalin palvojat. ²⁰ Ja Jehu sanoi, "Pyhittäkää juhlallinen kokous Baalille." Niin he julistivat sen. ²¹ Sitten Jehu lähetti sanan koko Israeliin, ja kaikki Baalin palvojat tulivat, niin ettei ketään jäänyt tulematta. Kun he menivät Baalin taloon, Baalin talo oli täynnä päästä päähän. ²² Ja hän sanoi vaatehuoneen hoitajalle, "Tuokaa vaatteet kaikille Baalin palvojille." Niin hän toi heille vaatteet. ²³ Sitten Jehu ja Reekabin poika Jonadab menivät Baalin taloon, ja hän sanoi Baalin palvojille, "Tarkistakaa huolellisesti, ettei teidän kanssanne ole täällä yhtään Herran palvelijaa, vaan ainoastaan Baalin palvojat." ²⁴ Sitten he menivät sisään uhrataksaan uhreja ja polttouhreja. Nyt Jehu oli asettanut itselleen kahdeksänkymmentä miestä ulkopuolelle, ja hän sanoi, "Se, joka päästää pakoon jonkun niistä miehistä, jotka minä annan teidän käsiinne, menettää henkensä vastineeksi." ²⁵ Kun hän oli lopettanut polttouhrin uhraamisen, Jehu sanoi vartijoille ja upseereille, "Menkää sisään, tappakaa heidät; älköön kukaan päästykö ulos." Niin he löivät heidät miekan terällä, ja vartijat ja upseerit heittivät heidät ulos ja menivät Baalin talon sisähuoneeseen. ²⁶ Ja he toivat ulos Baalin talon muistokivet ja

2. Kuningasten kirja

polttivat ne.²⁷ He myös hajottivat Baalin muistokiven ja hajottivat Baalin talon, ja tekivät siitä käymälän tähän päivään asti.

²⁸ Näin Jehu poisti Baalin Israelista. ²⁹ Kuitenkaan Jehu ei kääntynyt pois Nebatin pojan Jerobeamin synneistä, jotka saivat Israelin tekemään syntiä—erityisesti kultaist vasikat, jotka olivat Betelissä ja Danissa. ³⁰ Ja Herra sanoi Jehulle, "Koska olet tehnyt hyvin toteuttaessasi sen, mikä on oikein minun silmissäni, ja olet tehnyt Ahabin huoneelle kaiken, mitä oli sydämessäni, poikasi neljanteen sukupolveen asti istuvat Israelin valtaistuimella." ³¹ Mutta Jehu ei ollut tarkka vaeltamaan Herran, Israelin Jumalan, lain mukaan kaikesta sydäimestään; hän ei kääntynyt pois Jerobeamin synneistä, jotka hän sai Israelin tekemään.

³² Niinä päivinä Herra alkoi leikata osia Israelista; ja Hasael voitti heidät koko Israelin alueella: ³³ Jordanista itään, koko Gileadin maa—gadilaiset, ruubenilaiset ja manasselaiset—Aroerista, joka on Arnonin laakson vieressä, aina Gileadiin ja Basaniin asti. ³⁴ Nyt Jehu'n jäljellä olevat teot, kaikki mitä hän saavutti, ja kaikki hänen voimansa, eivätkö ne ole kirjoitettu Israelin kuninkaiden aikakirjojen kirjaan? ³⁵ Ja Jehu lepäsi isiensä kanssa, ja he hautasivat hänet Samariaan; ja hänen poikansa Joahaz tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. ³⁶ Jehun hallituskausi Israelissa Samariassa kesti kaksikymmentäkahdeksan vuotta.

11 Kun Atalja, Ahasjan äiti, sai tietää, että hänen poikansa oli kuollut, hän nousi ja tuhosi kaikki kuninkaalliset jälkeläiset. ² Mutta Jooseba, kuningas Joramin tytär, Ahasjan sisar, otti Ahasjan pojan Joasin ja varasti hänet kuninkaan poikien joukosta, joita oltiin surmaamassa, ja sijoitti hänet ja hänen imettäjänsä makuuhuoneeseen. Niin he piilottivat hänet Ataljalta, eikä häntä surmattu. ³ Niin hän oli piilossa hänen kanssaan Herran temppelissä kuusi vuotta, sillä aikaa kun Atalja hallitsi maata.

⁴ Seitsemäntenä vuonna Joojada lähetti ja toi sadanpäämiehet, karialaiset ja henkivartijat, ja toi heidät Herran temppeliin. Sitten hän teki liiton heidän kanssaan, vannotti heidät Herran temppelissä, ja näytti heille kuninkaan pojan. ⁵ Ja hän käski heitä sanoen, "Tämä on se, mitä teidän tulee tehdä: kolmasosa teistä, jotka tulette sapattina

ja pidätte vahtia kuninkaan talon ympärillä, ⁶ kolmasosa olkoon Surin portilla, ja kolmasosa portilla vartijoiden takana. Ja teidän tulee pitää vahtia talon ympärillä puolustaaksenne sitä. ⁷ Kaksi osastoa teistä, kaikki jotka lähtevät sapattina, pitääkööt vahtia Herran temppelissä kuninkaan puolesta. ⁸ Ja teidän tulee ympäröidä kuningas, jokaisella aseet kädessään, ja joka tulee rivien sisäpuolelle, hänet on surmattava. Ja teidän tulee olla kuninkaan kanssa, kun hän menee ulos ja kun hän tulee sisään."

⁹ Niin sadanpäämiehet tekivät kaiken, mitä pappi Joojada käski. Jokainen heistä otti miehensä, jotka tulivat sapattina, ja ne, jotka lähtivät sapattina, ja tulivat papin Joojadalle. ¹⁰ Ja pappi antoi sadanpäämiehille keihäät ja kilvet, jotka olivat olleet kuningas Daavidin, ja jotka olivat Herran temppelissä. ¹¹ Sitten vartijat asettuivat, jokaisella ase kädessään, talon oikealta puolelta talon vasemmalle puolelle, alttarin ja talon ympärille, kuninkaan ympärille. ¹² Ja hän toi esiin kuninkaan pojan ja asetti kruunun hänen päähänsä ja antoi hänelle todistuksen. Ja he tekivät hänet kuninkaaksi ja voiteltivat hänet, ja he taputtivat käsiään ja sanoivat: "Eläköön kuningas!"

¹³ Kun Atalja kuuli vartijoiden ja kansan äänen, hän tuli kansan luo Herran temppeliin. ¹⁴ Ja hän katsoi, ja katso, kuningas seisoi pylvään vieressä, kuten oli tapana, sadanpäämiesten ja torvensoittajien kanssa kuninkaan vieressä. Ja koko maan kansa iloitsi ja puhalsi torviin. Silloin Atalja repäisi vaatteensa ja huusi: "Petos! Petos!" ¹⁵ Sitten pappi Joojada käski sadanpäämiehiä, jotka oli asetettu armeijan ylle, ja sanoi heille, "Viekää hänet rivien välistä ulos, ja joka häntä seuraa, surmatkaa miekalla." Sillä pappi oli sanonut: "Häntä ei saa surmata Herran temppelissä." ¹⁶ Niin he ottivat hänet kiinni, ja hän meni hevosten sisäankäynnin kautta kuninkaan taloon, ja hänet surmattiin siellä.

¹⁷ Sitten Joojada teki liiton Herran, kuninkaan ja kansan välillä, että he olisivat Herran kansaa; myös kuninkaan ja kansan välillä. ¹⁸ Ja koko maan kansa tuli Baalin temppeliin ja repi sen alas; he rikkoivat hänen alttarinsa ja kuvansa perusteellisesti, ja he surmasivat Baalin papin Mattanin alttarien edessä. Ja pappi asetti virkamiehiä Herran temppeliin. ¹⁹ Ja hän kokosi sadanpäämiehet, karialaiset, vartijat ja koko maan kansan, ja he saattoivat kuninkaan alas

2. Kuningasten kirja

Herran temppelistä, tullen vartijoiden portin kautta kuninkaan taloon. Siellä hän otti paikkansa kuninkaallisella valtaistuimella.²⁰ Niin koko maan kansa iloitsi, ja kaupunki oli rauhallinen, sillä he olivat surmanneet Ataljan miekalla kuninkaan talossa.

²¹ Joas oli vain seitsemän vuotta vanha, kun hänet kruunattiin kuninkaaksi.

12 Jeehun seitsemäntenä hallitusvuotena Joas alkoi hallita, ja hän hallitsi neljäkymmentä vuotta Jerusalemissa. Hänen äitinsä oli Sibja Beersebasta.² Joas teki sitä, mikä oli oikein Herran silmissä kaikkina hänen päivinään, joina pappi Jojada häntä opetti.³ Kuitenkaan uhrikukkuloita ei poistettu; kansa jatkoi uhraamista ja suitsutuksen polttamista niillä.

⁴ Sitten Joas sanoi papeille: "Kaikki pyhien lahjojen rahat, jotka tuodaan Herran temppeliin, käypä raha—sekä jokaisen henkilökohtainen arviointi että kaikki rahat, jotka kenen tahansa sydän kehottaa häntä tuomaan Herran temppeliin—"⁵ Ottakoot papit ne itselleen, kukin omalta tuttavaltaan; ja korjatkoot temppelin vauriot, missä tahansa vaurioita löytyy."⁶ Mutta kävi niin, että kuningas Joasin kahdentenakymmenentenäkolmantena hallitusvuotena, papit eivät olleet korjanneet temppelin vaurioita.⁷ Silloin kuningas Joas kutsui pappi Jojadan ja muut papit ja sanoi heille: "Miksi ette ole korjanneet temppelin vaurioita? Älkää nyt ottako enää rahaa tuttaviltanne, vaan antakaa se temppelin korjaamiseen."⁸ Niin papit suostuivat siihen, etteivät he enää ottaisi rahaa kansalta, eivätkä itse korjaisi temppelin vaurioita.

⁹ Mutta pappi Jojada otti arkun, porasi reiän sen kanteen, ja asetti sen alttarin viereen, oikealle puolelle, kun tullaan Herran temppeliin; ja papit, jotka vartioivat kynnyksiä, panivat siihen kaikki rahat, jotka tuotiin Herran temppeliin.¹⁰ Kun he näkivät, että arkussa oli paljon rahaa, kuninkaan kirjuri ja ylipappi tulivat ylös, ja he panivat rahat pusseihin ja laskivat rahat, jotka löytyivät Herran temppelistä.¹¹ Sitten he antoivat rahat, jotka oli laskettu, niiden käsiin, jotka tekivät työtä, joilla oli valvonta Herran temppelissä; ja he maksoivat ne puusepille ja rakentajille, jotka työskentelivät Herran temppelissä,¹² ja muurareille ja kivenhakkaajille, ja puun ja hakattujen kiven ostamiseen Herran temppelin

vaurioiden korjaamiseksi, ja kaikkeen, mitä käytettiin temppelin korjaamiseen.¹³ Kuitenkaan Herran temppeliin ei tehty hopeakuppeja, kynttilänsammuttimia, vateja, trumpetteja, eikä mitään kulta- tai hopeaesineitä niistä rahoista, jotka tuotiin Herran temppeliin;¹⁴ sillä he antoivat ne työmiehille, jotka käyttivät ne Herran temppelin kunnostamiseen.¹⁵ Lisäksi he eivät vaatineet tilintekoa miehiltä, joiden käsiin he antoivat rahat työmiehille maksettavaksi, sillä he toimivat uskollisesti.¹⁶ Syyllisyyssuhreista saadut rahat ja syntiuhrista saadut rahat eivät tulleet Herran temppeliin; ne pidettiin pappien hallussa.

¹⁷ Sitten Hasael, Aramin kuningas, eteni ja taisteli Gatia vastaan ja valloitti sen, ja Hasael valmistautui menemään Jerusalemiin.¹⁸ Niin Joas, Juudan kuningas, otti kaikki pyhät esineet, jotka Jehosafat, Joram ja Ahasja, hänen isänsä, Juudan kuninkaat, olivat pyhittäneet, ja omat pyhät esineensä, ja kaiken kullan, joka löytyi Herran temppelin ja kuninkaan palatsin aarrekammioista, ja lähetti ne Hasaelille, Aramin kuninkaalle. Sitten hän vetäytyi Jerusalemistä.

¹⁹ Mitä tulee muihin tapahtumiin Joasin hallituskaudella ja kaikkeen, mitä hän saavutti, eikä niitä ole kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjojen kirjaan?²⁰ Ja hänen palvelijansa nousivat ja tekivät salaliiton, ja löivät Joasin kuoliaaksi Millon talossa, matkalla alas Sillaan.²¹ Sillä Jooakar, Simeatin poika, ja Jooasabad, Somerin poika, hänen palvelijansa, löivät hänet ja hän kuoli. Ja he hautasivat hänet hänen isänsä kanssa Daavidin kaupunkiin, ja Amasja, hänen poikansa, tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

13 Joasin, Ahaksian pojan, Juudan kuninkaan, kahdentenakymmenentenäkolmantena hallitusvuotena Jehoahas, Jehun poika, alkoi hallita Israelia Samariassa, ja hänen hallituskautensa kesti seitsemäntoista vuotta.² Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, ja seurasi Nebatin pojan Jerobeamin syntejä, jotka saivat Israelin tekemään syntiä; hän ei kääntynyt niistä pois.³ Niin Herran viha syttyi Israelia vastaan, ja Hän antoi heidät jatkuvasti Aramin kuninkaan Hasaelin käsiin, ja Ben-Hadadin, Hasaelin pojan, käsiin.⁴ Silloin Jehoahas rukoili Herran suosiota, ja Herra kuuli häntä; sillä Hän näki Israelin ahdingon, kuinka Aramin kuningas sorti heitä.⁵ Ja Herra antoi Israelille vapauttajan, niin että

2. Kuningasten kirja

he pääsivät pois aramilaisten käsistä; ja Israelin pojat asuivat teltoissaan kuten ennenkin. ⁶ Kuitenkaan he eivät kääntyneet pois Jerobeamin huoneen synneistä, joihin hän oli saattanut Israelin, vaan vaelisivat niissä; ja Ashera-patsas jäi seisomaan Samariaan. ⁷ Sillä hän ei jättänyt Jehoahakselle enempää sotaväkeä kuin viisikymmentä ratsumiestä, kymmenen vaunua ja kymmenentuhatta jalkamiestä, sillä Aramin kuningas oli tuhonnut heidät ja tehnyt heistä kuin pölyä puimatantereella.

⁸ Mitä tulee muihin Jehoahaksen tekoihin, mukaan lukien kaikki hänen saavutuksensa ja voimansa, eivätkö ne ole kirjoitetut Israelin kuninkaiden aikakirjassa? ⁹ Ja Jehoahas meni lepoon isiensä luo, ja he hautasivat hänet Samariaan; ja hänen poikansa Joahas tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

¹⁰ Joasin, Juudan kuninkaan, kolmantenakymmenentenäseitsemäntenä hallitusvuotena Jehoahas, Jehoahaksen poika, tuli kuninkaaksi Israelissa Samariassa, ja hän hallitsi kuusitoista vuotta. ¹¹ Hän teki sitä, mikä on paha Herran silmissä; hän ei kääntynyt pois kaikista Nebatin pojan Jerobeamin synneistä, jotka saivat Israelin tekemään syntiä, vaan vaelsi niissä. ¹² Mitä tulee muihin Joahaksen tekoihin ja kaikkeen, mitä hän teki, ja hänen voimaansa, jolla hän taisteli Juudan kuningasta Amasjaa vastaan, eivätkö ne ole kirjoitetut Israelin kuninkaiden aikakirjassa? ¹³ Niin Joahas meni lepoon isiensä luo, ja Jerobeam istui hänen valtaistuimelleen; ja Joahas haudattiin Samariaan Israelin kuninkaiden kanssa.

¹⁴ Kun Elisa sairastui sairauteen, johon hän oli kuoleva, Israelilainen kuningas Joahas tuli hänen luokseen ja itki hänen yllään ja sanoi: "Isäni, isäni, Israelin vaunut ja sen ratsumiehet!" ¹⁵ Ja Elisa sanoi hänelle, "Ota jousi ja nuolia." Niin hän otti jousen ja nuolia itselleen. ¹⁶ Sitten hän käski Israelin kuningasta, "Aseta kätesi jouselle." Ja hän asetti kätensä sille, ja Elisa asetti kätensä kuninkaan käsien päälle. ¹⁷ Ja hän sanoi, "Avaa ikkuna itään päin," ja hän avasi sen. Sitten Elisa sanoi, "Ammu!" ja hän ampui. Ja hän sanoi, "Herran voiton nuoli, ja voiton nuoli Aramia vastaan; sillä sinä lyöt aramilaiset Afekissa, kunnes olet tuhonnut heidät." ¹⁸ Sitten hän sanoi, "Ota nuolet," ja hän otti ne. Ja hän käski Israelin kuningasta, "Lyö maata," ja hän löi sitä kolme kertaa ja lopetti. ¹⁹ Silloin Jumalan mies vihastui häneen ja sanoi, "Sinun olisi pitänyt lyödä viisi tai

kuusi kertaa; silloin olisit lyönyt Aramin, kunnes olisit tehnyt siitä lopun. Mutta nyt sinä lyöt Aramin vain kolme kertaa."

²⁰ Ja Elisa kuoli, ja he hautasivat hänet. Nyt Moabilaisten joukot hyökkäsivät maahan keväällä. ²¹ Kun he olivat hautaamassa miestä, he huomasivat ryöstöjoukon; niin he heittivät miehen Elisan hautaan. Koskettaessaan Elisan luita mies heräsi henkiin ja nousi jaloilleen.

²² Jehoahaksen aikana Aramin kuningas Hasael oli sortanut Israelia. ²³ Kuitenkin Herra oli heille armollinen ja osoitti heille sääliä ja kääntyi heidän puoleensa, Hänen liittonsa tähden Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin kanssa, eikä Hän tuhonnut heitä tai karkottanut heitä kasvojensa edestä tähän aikaan asti. ²⁴ Kun Aramin kuningas Hasael kuoli, hänen poikansa Ben-Hadad tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. ²⁵ Sitten Jehoahas, Jehoahaksen poika, otti jälleen Ben-Hadadin, Hasaelin pojan, käsistä kaupungit, jotka hän oli ottanut sodassa isänsä Jehoahaksen käsistä. Jehoahas voitti hänet kolme kertaa ja palautti Israelin kaupungit.

14 Israelin kuninkaan, Joahasin pojan, Joaan toisen hallitusvuoden aikana Juudan kuninkaan, Jooaan pojan, Amasjan hallitus alkoi. ² Amasja oli kaksikymmentäviisivuotias alkaessaan hallita, ja hän hallitsi kaksikymmentäyhdeksän vuotta Jerusalemissa. Hänen äitinsä oli Jehoaddin Jerusalemistä. ³ Hän teki sitä, mikä oli oikein Herran silmissä, mutta ei kuten hänen esi-isänsä Daavid. Hän seurasi isänsä Jooaan esimerkkiä. ⁴ Kuitenkaan uhrikukkuloita ei poistettu; kansa jatkoi uhraamista ja suitsituksen polttamista siellä. ⁵ Kun valtakunta oli lujasti hänen hallinnassaan, hän teloitutti palvelijat, jotka olivat murhanneet hänen isänsä, kuninkaan. ⁶ Mutta hän ei surmannut murhaajien lapsia, Moseksen lain kirjaan kirjoitetun mukaisesti, kuten Herra oli käskennyt, sanoen: "Isät eivät saa kuolla poikiensa tähden, eivätkä pojat saa kuolla isiensä tähden; vaan jokainen kuoloon oman syntinsä tähden."

⁷ Hän voitti kymmenentuhatta edomilaista Suolalaaksossa, valloitti Selan taistelussa ja antoi sille nimen Jokteel, kuten se on tänäkin päivänä. ⁸ Sitten Amasja lähetti sanansaattajia Israelin kuninkaalle, Joahasin pojalle, Joon pojalle, sanoen: "Tule, kohdatkaamme toisemme taistelussa." ⁹ Mutta

2. Kuningasten kirja

Israelin kuningas Jooas lähetti viestin Juudan kuninkaalle Amasjalle, sanoen: "Libanonin orjantappura lähetti viestin Libanonin setrille, sanoen: 'Anna tyttäresi pojalleni vaimoksi.' Mutta Libanonin villieläin kulki ohii ja tallasi orjantappuran.¹⁰ Olet tosiaan voittanut Edomin, ja sydämesi on tullut ylpeäksi. Nauti kunniastasi ja pysy kotonasi. Miksi aiheuttaisit itsellesi vahinkoa, niin että kaadut, sinä ja Juuda kanssasi?"¹¹ Kuitenkin Amasja ei kuunnellut varoitusta. Niinpä Israelin kuningas Jooas eteni, ja hän ja Juudan kuningas Amasja kohtasivat toisensa Beet-Semesissä, joka kuuluu Juudaan.¹² Juuda kärsi tappion Israelilta, ja jokainen mies pakeni omaan telttaansa.¹³ Israelilainen kuningas Jooas vangitsi Juudan kuninkaan Amasjan, Jooaan pojan, Ahasjan pojan, Beet-Semesissä. Hän meni sitten Jerusalemiin ja hajotti Jerusalemin muurin Efraimin portilta Kulmaportille, neljänsadan kyynärän matkalta.¹⁴ Hän otti kaiken kullan ja hopean ja kaikki esineet, jotka löytyivät Herran huoneesta ja kuninkaan talon aarrekammioista, sekä panttivankeja, ja palasi Samariaan.

¹⁵ Jooaan muut teot, hänen voimansa, ja kuinka hän taisteli Juudan kuninkaan Amasjan kanssa, eivätkö ne ole kirjoitetut Israelin kuninkaiden aikakirjassa?¹⁶ Jooas nukkui isiensä kanssa ja hänet haudattiin Samariaan Israelin kuninkaiden viereen, ja hänen poikansa Jerobeam tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

¹⁷ Juudan kuningas, Jooaan poika Amasja, eli viisitoista vuotta Israelin kuninkaan, Joahasin pojan, Jooaan kuoleman jälkeen.¹⁸ Mitä tulee muihin Amasjan hallituskauden tapahtumiin, eikä niitä ole kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjassa?¹⁹ Häntä vastaan salaliitto tehtiin Jerusalemissa, ja hän pakeni Lakisiin. Mutta he lähettivät miehiä hänen peräänsä Lakisiin, ja he tappoivat hänet siellä.²⁰ He toivat hänet takaisin hevosilla, ja hänet haudattiin Jerusalemiin isiensä kanssa Daavidin kaupunkiin.²¹ Kaikki Juudan kansa otti Asarjan, joka oli kuusitoistavuotias, ja teki hänet kuninkaaksi isänsä Amasjan sijaan.²² Hän rakensi Elatin uudelleen ja palautti sen Juudalle kuninkaan kuoleman jälkeen.

²³ Juudan kuninkaan, Jooaan pojan, Amasjan viidentenätoista hallitusvuotena Israelilainen kuningas, Jooaan poika, Jerobeam aloitti hallitus kautensa Samariassa, ja hän hallitsi neljäkymmentä vuotta.²⁴ Hän teki pahaa Herran silmissä; hän ei luopunut kaikista Nebatin pojan

Jerobeamin synneistä, jotka saivat Israelin tekemään syntiä.²⁵ Hän palautti Israelin rajan Hamatin sisäänkäynniltä Arabah'n mereen, Herran, Israelin Jumalan, sanan mukaisesti, jonka Hän puhui palvelijansa, profeetta Amittain pojan, Joonan kautta, joka oli kotoisin Gat-Heferistä.²⁶ Sillä Herra näki Israelin ahdingon, joka oli hyvin katkera; sillä ei ollut jäljellä vapaata eikä orjaa, eikä ollut ketään auttajaa Israelille.²⁷ Kuitenkaan Herra ei julistanut, että Hän pyyhkisi pois Israelin nimen taivaan alta; vaan Hän pelasti heidät Jooaan pojan, Jerobeamin, käden kautta.

²⁸ Jerobeamin muut teot, kaikki mitä hän saavutti, hänen voimansa, kuinka hän taisteli ja kuinka hän palautti Israelille Damaskoksen ja Hamatin, jotka olivat kuuluneet Juudalle, eivätkö ne ole kirjoitetut Israelin kuninkaiden aikakirjassa?²⁹ Jerobeam nukkui isiensä kanssa, Israelin kuninkaiden kanssa, ja hänen poikansa Sakarja tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

15 Israelin kuninkaan Jerobeamin kahdentenäkymmenentenäseitsemäntenä hallitusvuotena Juudan kuningas Amasjan poika Asarja alkoi hallita.² Kuudentoista vuoden ikäisenä hän alkoi hallita, ja hän hallitsi viisikymmentäkaksi vuotta Jerusalemissa; hänen äitinsä oli Jekolja Jerusalemista.³ Hän teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, seuraten isänsä Amasjan esimerkkiä.⁴ Kuitenkaan uhrikukkuloita ei peitetty; kansa jatkoi uhrien uhraamista ja suitsutuksen polttamista näillä uhrikukkuloilla.⁵ Ja Herra vaivasi kuningasta, aiheuttaen hänelle spitaalin hänen kuolinpäiväänsä asti. Hän asui erillisessä talossa, kun taas Jootam, kuninkaan poika, hoiti taloutta, tuomiten maan kansaa.⁶ Mitä tulee Asarjan muihin tekoihin ja kaikkiin hänen saavutuksiinsa, eivätkö ne ole kirjoitettuina Juudan kuninkaiden aikakirjassa?⁷ Asarja kuoli ja hänet haudattiin isiensä viereen Daavidin kaupunkiin, ja hänen poikansa Jootam tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

⁸ Juudan kuninkaan Asarjan kolmantena-kymmenentenäkahdeksantena hallitusvuotena Jerobeamin poika Sakarja tuli Israelin kuninkaaksi Samariassa kuudeksi vuodeksi.⁹ Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, kuten hänen isänsä olivat tehneet; hän ei luopunut Nebatin pojan Jerobeamin synneistä, jotka johdattivat Israelin syntiin.¹⁰ Sitten Jaabeshin poika

2. Kuningasten kirja

Sallum punoi juonen häntä vastaan, löi hänet kansan edessä ja tappoi hänet, ja tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. ¹¹ Mitä tulee Sakarjan muihin tekoihin, ne ovat todellakin kirjoitettuna Israelin kuninkaiden aikakirjassa. ¹² Tämä on Herran sana, jonka Hän puhui Jehuulle, sanoen: "Sinun poikasi neljanteen polveen asti istuvat Israelin valtaistuimella." Ja niin tapahtui.

¹³ Jaabeshin poika Sallum tuli kuninkaaksi Juudan kuninkaan Ussian kolmantena-kymmenentenäyhdeksäntenä hallitusvuotena, ja hän hallitsi kuukauden Samariassa. ¹⁴ Sitten Gadin poika Menahem lähti Tirsasta ja tuli Samariaan, ja hän löi Jaabeshin pojan Sallumin Samariassa ja tappoi hänet, ja otti valtaistuimen hänen sijaansa. ¹⁵ Mitä tulee Sallumin muihin tekoihin ja hänen salajuoneensa, ne ovat todellakin kirjoitettuna Israelin kuninkaiden aikakirjassa. ¹⁶ Sitten Menahem hyökkäsi Tifsahiin ja kaikkiin sen asukkaisiin ja sen rajoihin, Tirsasta, koska he eivät avanneet hänelle; niinpä hän hyökkäsi sinne, ja repi auki kaikki sen raskaana olevat naiset.

¹⁷ Juudan kuninkaan Asarjan kolmantena-kymmenentenäyhdeksäntenä hallitusvuotena Gadin poika Menahem tuli Israelin kuninkaaksi, ja hän hallitsi kymmenen vuotta Samariassa. ¹⁸ Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä; hän ei luopunut kaikista Nebatin pojan Jerobeamin synneistä, jotka johdattivat Israelin syntiin. ¹⁹ Assyrian kuningas Pul tuli maata vastaan, ja Menahem antoi Pulille tuhat talenttia hopeaa, jotta hänen tukensa olisi hänen kanssaan valtakunnan turvaamiseksi hänen hallintonsa alla. ²⁰ Sitten Menahem keräsi rahat Israelilta, kaikilta mahtavilta ja rikkailta miehiltä, viisikymmentä sekeliä hopeaa jokaiselta mieheltä, antaakseen Assyrian kuninkaalle. Niinpä Assyrian kuningas vetäytyi eikä jäänyt maahan. ²¹ Mitä tulee Menahemin muihin tekoihin ja kaikkiin hänen saavutuksiinsa, eivätkö ne ole kirjoitettuna Israelin kuninkaiden aikakirjassa? ²² Menahem kuoli, ja hänen poikansa Pekahja tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

²³ Juudan kuninkaan Asarjan viidentenä-kymmenentenä hallitusvuotena Menahemin poika Pekahja tuli Israelin kuninkaaksi Samariassa, ja hän hallitsi kaksi vuotta. ²⁴ Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä; hän ei luopunut Nebatin pojan Jerobeamin synneistä, jotka

johdattivat Israelin syntiin. ²⁵ Sitten Remaljan poika Pekah, hänen upseerinsa, punoi juonen häntä vastaan ja löi hänet Samariassa, kuninkaan talon linnakkeessa, yhdessä Argobin ja Arjehin kanssa, ja viidenkymmenen gileadilaisen miehen kanssa. Ja hän tappoi hänet ja otti valtaistuimen hänen sijaansa. ²⁶ Mitä tulee Pekahjan muihin tekoihin ja kaikkiin hänen saavutuksiinsa, ne ovat todellakin kirjoitettuna Israelin kuninkaiden aikakirjassa.

²⁷ Juudan kuninkaan Asarjan viidentenä-kymmenentenäkahdentena hallitusvuotena Remaljan poika Pekah tuli Israelin kuninkaaksi Samariassa, ja hän hallitsi kaksikymmentä vuotta. ²⁸ Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä; hän ei luopunut Nebatin pojan Jerobeamin synneistä, jotka johdattivat Israelin syntiin. ²⁹ Israelin kuninkaan Pekahin päivinä Assyrian kuningas Tiglat-Pileser tuli ja valloitti Ijonin, Abel-Bet-Maakan, Janoahin, Kedesihin, Hasorin, Gileadin ja Galilean, kaiken Naftalin maan; ja hän vei niiden asukkaat pakkosiirtolaisuuteen Assyriaan. ³⁰ Ja Elan poika Hoosea punoi juonen Remaljan poikaa Pekahia vastaan, ja löi hänet ja tappoi hänet, ja otti valtaistuimen hänen sijaansa, Jootamin, Ussian pojan, kahdentenäkymmenentenä hallitusvuotena. ³¹ Mitä tulee Pekahin muihin tekoihin ja kaikkiin hänen saavutuksiinsa, ne ovat todellakin kirjoitettuna Israelin kuninkaiden aikakirjassa.

³² Remaljan pojan Pekahin, Israelin kuninkaan, toisena hallitusvuotena Ussian poika Jootam, Juudan kuningas, alkoi hallita. ³³ Hän oli kaksikymmentäviisi vuotta vanha alkaessaan hallita, ja hän hallitsi kuusitoista vuotta Jerusalemissa; hänen äitinsä oli Jerusa, Sadokin tytär. ³⁴ Hän teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä; hän seurasi kaikessa isänsä Ussian teitä. ³⁵ Kuitenkaan uhrikukkuloita ei poistettu; kansa jatkoi uhrien uhraamista ja suitsituksen polttamista näillä uhrikukkuloilla. Hän rakensi Herran temppelin yläportin. ³⁶ Mitä tulee Jootamin muihin tekoihin ja hänen saavutuksiinsa, eivätkö ne ole kirjoitettuna Juudan kuninkaiden aikakirjassa? ³⁷ Siihen aikaan Herra aloitti Rezinin, Aramin kuninkaan, ja Remaljan pojan Pekahin lähettämisen Juudaa vastaan. ³⁸ Jootam kuoli ja hänet haudattiin isiensä viereen isänsä Daavidin kaupunkiin; ja hänen poikansa Ahas tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

2. Kuningasten kirja

16 Seitsemäntenätoista vuotena Pekahin, Remaljan pojan, Juutan kuninkaan Jootamin poika Ahas alkoi hallita. ² Ahas oli kaksikymmentä vuotta vanha tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi kuusitoista vuotta Jerusalemissa. Hän ei tehnyt sitä, mikä on oikein Herran, hänen Jumalansa, silmissä, niin kuin hänen isänsä Daavid oli tehnyt. ³ Vaan hän vaelasi Israelin kuninkaiden tietä, ja hän jopa antoi poikansa kulkea tulen läpi, niiden kansojen kauhistusten mukaan, jotka Herra oli karkoittanut Israelin lasten tieltä. ⁴ Hän uhrasi ja poltti suitsutusta uhrikukuloilla, kukkuloilla ja jokaisen vihreän puun alla.

⁵ Silloin Aramin kuningas Reson ja Pekah, Remaljan poika, Israelin kuningas, tulivat Jerusalemiin sotimaan, ja he piirittivät Ahasta, mutta eivät voineet voittaa häntä. ⁶ Siihen aikaan Aramin kuningas Reson valloitti Elatin takaisin Aramille, ja karkotti juutalaiset kokonaan Elatista; ja aramilaiset tulivat Elatiin ja ovat asuneet siellä tähän päivään asti.

⁷ Niin Ahas lähetti lähettiläitää Assyrian kuninkaan Tiglat-Pileserin luo sanoen: "Minä olen sinun palvelijasi ja poikasi; tule avukseni Aramin kuningasta vastaan, ja Israelin kuningasta vastaan, jotka nousevat minua vastaan." ⁸ Ja Ahas otti hopean ja kullan, joka löytyi Herran temppelistä ja kuninkaan palatsin aarrekammioista, ja lähetti sen lahjana Assyrian kuninkaalle. ⁹ Niin Assyrian kuningas suostui hänen pyyntöön; ja Assyrian kuningas meni Damaskokseen ja valloitti sen, ja vei sen kansan pakkosiirtolaisuuteen Kiriin, ja surmasi Resonin.

¹⁰ Nyt kuningas Ahas meni Damaskokseen tapaamaan Assyrian kuningasta Tiglat-Pileseriä, ja hän näki Damaskoksen alttarin. Ja kuningas Ahas lähetti pappi Urialle alttarin mallin ja sen kaavan, kaiken sen työn mukaisesti. ¹¹ Niin pappi Uria rakensi alttarin; kaiken sen mukaisesti, mitä kuningas Ahas oli lähettänyt Damaskoksesta, niin pappi Uria teki sen ennen kuin kuningas tuli Damaskoksesta. ¹² Kun kuningas tuli Damaskoksesta, kuningas näki alttarin; ja kuningas lähestyi alttaria ja nousi sille, ¹³ ja hän poltti polttouhrinsa ja ruokauhrinsa, ja kaatoi juomauhrinsa ja vihmoi alttarille rauhanuhriensa veren. ¹⁴ Ja pronssialttarin, joka oli Herran edessä, hän siirsi talon edustalta, hänen alttarinsa ja Herran temppelin välistä, ja asetti sen alttarinsa pohjoispuolelle. ¹⁵ Sitten kuningas Ahas käski pappi Uriaa sanoen: "Suurella alttarilla polta aamun

polttouhri ja illan ruokauhri, ja kuninkaan polttouhri ja hänen ruokauhrinsa, kaikkien maan kansan polttouhri ja heidän ruokauhrinsa ja heidän juomauhrinsa; ja vihmoo sille kaikki polttouhrien veri ja kaikkien uhrien veri. Mutta pronssialttari olkoon minulle kysymistä varten." ¹⁶ Niin pappi Uria teki kaiken, mitä kuningas Ahas käski.

¹⁷ Sitten kuningas Ahas leikkasi jalustojen reunat, ja poisti niistä pesuastian; hän myös otti alas meren pronssihäristä, jotka olivat sen alla, ja asetti sen kivipäällysteelle. ¹⁸ Ja hän poisti katetun katoksen sapattia varten, joka oli rakennettu taloon, ja kuninkaan ulkoisen sisäänkäynnin Herran temppelistä, Assyrian kuninkaan vuoksi.

¹⁹ Nyt muut Ahaksen teot, jotka hän teki, eivätkö ne ole kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjassa? ²⁰ Niin Ahas nukkui isänsä kanssa ja hänet haudattiin isänsä kanssa Daavidin kaupunkiin, ja hänen poikansa Hiskia tuli kuninkaaksi hänen sijaaansa.

17 Juudan kuninkaan Ahasin kahdentenaista hallitusvuotena Hoosea, Eelan poika, tuli Israelin kuninkaaksi Samariassa, ja hän hallitsi yhdeksän vuotta. ² Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, ei kuitenkaan niin kuin ne Israelin kuninkaat, jotka olivat ennen häntä. ³ Assyrian kuningas Salmanassar hyökkäsi häntä vastaan, ja Hoosea tuli hänen vasallikseen ja maksoi hänelle veroa. ⁴ Mutta Assyrian kuningas huomasi salajuonen Hooseassa, sillä tämä oli lähettänyt sanansaattajia Egyptin kuninkaan So:n luo eikä ollut maksanut veroa Assyrian kuninkaalle, kuten hän oli tehnyt vuosi vuodelta. Niinpä Assyrian kuningas vangitsi hänet ja pani hänet vankilaan. ⁵ Sitten Assyrian kuningas hyökkäsi koko maahan ja meni Samariaan ja piiritti sitä kolme vuotta. ⁶ Hoosean yhdeksäntenä hallitusvuotena Assyrian kuningas valloitti Samarian ja vei Israelin kansan pakkosiirtolaisuuteen Assyriaan ja asetti heidät Halahiin ja Haborin, Gozanin joen varrelle, ja Meedien kaupunkiin.

⁷ Tämä tapahtui, koska Israelin lapset olivat tehneet syntiä Herraa, Jumalaansa, vastaan, joka oli tuonut heidät pois Egyptin maasta, faraon, Egyptin kuninkaan, vallan alta, ja he olivat pelänneet muita jumalia ⁸ ja seuranneet niiden kansojen tapoja, jotka Herra oli karkottanut Israelin lasten edestä, ja Israelin kuninkaiden teitä, jotka he olivat ottaneet

2. Kuningasten kirja

käyttöön. ⁹ Ja Israelin lapset tekivät salassa asioita, jotka eivät olleet oikeita Herraa, Jumalaansa, vastaan. Lisäksi he rakensivat itselleen uhrikukkuloita kaikkiin kaupunkeihinsa, vartioitusta tornista varustettuun kaupunkiin. ¹⁰ He pystyttivät itselleen muistokiviä ja aseroita jokaiselle korkealle kukkulalle ja jokaisen vihreän puun alle, ¹¹ ja siellä he polttivat suitsukkeita kaikilla uhrikukkuilla, kuten ne kansat, jotka Herra oli karkottanut heidän edestään; ja he tekivät pahoja asioita, ärsyttäen Herraa. ¹² He palvelivat epäjumalia, joista Herra oli sanonut heille, "Te ette saa tehdä tätä asiaa." ¹³ Kuitenkin Herra lähetti sanomia Israelille ja Juudalle kaikkien profeettojensa ja jokaisen näkijänsä kautta, sanoen, "Kääntykää pahoilta teiltänne ja pitäkää käskyäni ja säädökseni, kaiken lain mukaisesti, jonka annoin teidän isillenne, ja jonka lähetin teille palvelijoideni, profeettojen, kautta." ¹⁴ Kuitenkaan he eivät kuunnelleet, vaan jäykistivät niskansa kuten heidän isänsä, jotka eivät uskoneet Herraan, Jumalaansa. ¹⁵ He hylkäsivät Hänen säädöksensä ja Hänen liittonsa, jonka Hän teki heidän isiensä kanssa, ja Hänen varoituksensa, joilla Hän varoitti heitä. Ja he seurasivat epäjumalia ja tulivat tyhjiksi, ja seurasivat kansoja, jotka ympäröivät heitä, joista Herra oli käskennyt heitä olla tekemättä kuten he tekivät. ¹⁶ He hylkäsivät kaikki Herran, Jumalansa, käskyt ja tekivät itselleen valetut metallikuvat—kaksi vasikkaa—ja tekivät aseran, ja palvoivat kaikkia taivaan joukkoja ja palvelivat Baalia. ¹⁷ Sitten he antoivat poikiensa ja tyttäriensä kulkea tulen läpi, harjoittivat ennustamista ja tulkitsivat enteitä, ja antautuivat tekemään pahaa Herran silmissä, ärsyttäen Häntä. ¹⁸ Niinpä Herra oli hyvin vihainen Israelille ja poisti heidät näkyvistä; jäljelle ei jäänyt ketään paitsi Juudan heimo yksin. ¹⁹ Myöskään Juuda ei pitänyt Herran, Jumalansa, käskyä, vaan he vaelsivat niiden tapojen mukaan, jotka Israel oli ottanut käyttöön. ²⁰ Niinpä Herra hylkäsi kaikki Israelin jälkeläiset ja vaivasi heitä, ja antoi heidät ryöstäjien käsiin, kunnes Hän oli heittänyt heidät pois näkyvistä. ²¹ Kun Hän oli erottanut Israelin Daavidin huoneesta, he tekivät Nebatin pojan Jerobeamin kuninkaaksi. Sitten Jerobeam johdatti Israelin pois seuraamasta Herraa ja sai heidät tekemään suuren synnin. ²² Ja Israelin lapset vaelsivat kaikissa Jerobeamin synneissä, jotka hän teki; he eivät luopuneet niistä, ²³ kunnes Herra poisti Israelin näkyvistä, kuten Hän oli puhunut kaikkien

palvelijoidensa, profeettojen, kautta. Niinpä Israel vietiin pakkosiirtolaisuuteen omasta maastaan Assyriaan tähän päivään asti.

²⁴ Sitten Assyrian kuningas toi ihmisiä Babylonista, Kutasta, Avvasta, Hamatista ja Sefarvaimista, ja asetti heidät Samarian kaupunkeihin Israelin lasten tilalle. Niin he ottivat Samarian haltuunsa ja asuivat sen kaupungeissa. ²⁵ Ja alussa heidän asuessaan siellä, he eivät pelänneet Herraa; siksi Herra lähetti leijonia heidän keskelleen, jotka tappoivat heitä. ²⁶ Niin he ilmoittivat Assyrian kuninkaalle, sanoen, "Ne kansat, jotka olet vienyt pakkosiirtolaisuuteen ja asettanut Samarian kaupunkeihin, eivät tunne maan Jumalan tapaa; siksi Hän on lähettänyt leijonia heidän keskelleen, ja katso, ne tappavat heitä, koska he eivät tunne maan Jumalan tapaa." ²⁷ Sitten Assyrian kuningas käski, sanoen, "Ottakaa yksi niistä papeista, jotka veitte pakkosiirtolaisuuteen sieltä, ja antakaa hänen mennä ja asua siellä, ja antakaa hänen opettaa heille maan Jumalan tapa." ²⁸ Niin yksi niistä papeista, jotka oli viety pakkosiirtolaisuuteen Samariasta, tuli ja asui Betelissä, ja opetti heille, kuinka heidän tulisi pelätä Herraa.

²⁹ Mutta jokainen kansa teki edelleen omia jumaliaan ja asetti ne uhrikukkuloiden taloihin, jotka Samarian kansa oli tehnyt, jokainen kansa kaupungeissaan, joissa he asuivat. ³⁰ Babylonin kansa teki Sukkot-Benotin, Kutin kansa teki Nergalin, Hamatin kansa teki Ashiman, ³¹ ja Avvilaiset tekivät Nibhazan ja Tartakin, ja Sefarvilaiset uhrasivat lapsensa tulussa Adrammelekkille ja Anammelekkille, Sefarvaimin jumalille. ³² He myös pelkäsivät Herraa, ja asettivat keskuudestaan uhrikukkuloiden pappeja, jotka palvelivat heitä uhrikukkuloiden taloissa. ³³ He pelkäsivät Herraa, mutta palvelivat omia jumaliaan niiden kansojen tapojen mukaisesti, joiden keskeltä heidät oli viety pakkosiirtolaisuuteen. ³⁴ Tähän päivään asti he toimivat aikaisempien tapojen mukaisesti: he eivät pelkää Herraa, eivätkä seuraa Hänen säädöksiään, Hänen määräyksiään, lakia, tai käskyä, jonka Herra käski Jaakobin pojille, jolle Hän antoi nimen Israel; ³⁵ jonka kanssa Herra teki liiton ja käski heitä, sanoen, "Te ette saa pelätä muita jumalia, ettekä kumartaa niitä, ettekä palvella niitä, ettekä uhrata niille. ³⁶ Mutta Herraa, joka toi teidät pois Egyptin maasta suurella voimalla ja ojennetulla käsivarrella, Häntä teidän tulee pelätä, ja Häntä teidän tulee kumartaa, ja Hänelle teidän tulee uhrata.

2. Kuningasten kirja

³⁷ Ja ne säädökset, määräykset, laki ja käsky, jotka Hän kirjoitti teille, teidän tulee aina noudattaa, eikä teidän tule pelätä muita jumalia. ³⁸ Ja se liitto, jonka olen tehnyt teidän kanssanne, teidän tulee muistaa, eikä teidän tule pelätä muita jumalia. ³⁹ Mutta Herraa, teidän Jumalaanne, teidän tulee pelätä; ja Hän pelastaa teidät kaikkien vihollistenne käsistä." ⁴⁰ Kuitenkaan he eivät kuunnelleet, vaan jatkoivat toimimista aikaisemman tapansa mukaisesti. ⁴¹ Niinpä vaikka nämä kansat pelkäsivät Herraa, he myös palvelivat epäjumaliaan; heidän lapsensa samoin ja heidän lapsenlapsensa, juuri kuten heidän isänsä toimivat, niin he tekevät tähän päivään asti.

18 Ja tapahtui, että Israelin kuninkaan Elan pojan Hoosean kolmantena hallitusvuotena Juudan kuninkaan Aahaan poika Hiskia tuli kuninkaaksi. ² Hän oli kaksikymmentäviisivuotias alkaessaan hallita, ja hän hallitsi kaksikymmentähdeksän vuotta Jerusalemissa. Hänen äitinsä oli Abi, Sakarjan tytär. ³ Hän teki sitä, mikä oli oikein Herran silmissä, kaiken sen mukaan, mitä hänen isänsä Daavid oli tehnyt. ⁴ Hän poisti uhrikukkulat, murskasi muistokivet, kaatoi asera-paalat ja myös murskasi pronssikäärmeen, jonka Mooses oli tehnyt, sillä siihen asti Israelin lapset olivat polttaneet sille suitsutusta; ja sitä kutsuttiin Nehustaniksi. ⁵ Hän luotti Herraan, Israelin Jumalaan; ei ollut hänen kaltaistaan kaikkien Juudan kuninkaiden joukossa, ei hänen edellään eikä hänen jälkeensä. ⁶ Sillä hän pysyi kiinni Herrassa; hän ei poikennut seuraamasta Häntä, vaan noudatti Hänen käskyjään, jotka Herra oli antanut Moosekselle. ⁷ Ja Herra oli hänen kanssaan; minne ikinä hän meni, hän menestyi. Hän myös nousi Assyrian kuningasta vastaan eikä palvellut häntä. ⁸ Hän voitti filistealaiset Gazaan ja sen alueelle asti, vartiointitornista linnoitettuun kaupunkiin.

⁹ Hiskian kuninkuuden neljäntenä vuonna, joka oli Israelin kuninkaan Elan pojan Hoosean seitsemäs vuosi, Assyrian kuningas Salmanassar hyökkäsi Samariaa vastaan ja piiritti sen. ¹⁰ Kolmen vuoden kuluttua he valtasivat sen; Hiskian kuudentena vuonna, joka oli Israelin kuninkaan Hoosean yhdeksäs vuosi, Samaria vallattiin. ¹¹ Sitten Assyrian kuningas vei Israelin pakkosiirtolaisuuteen Assyriaan, ja asetti heidät Halahiin ja Haborin, Gozanin joen varrelle, ja Meedialaisten kaupunkeihin, ¹² koska he eivät totelleet Herran, Jumalansa, ääntä,

vaan rikkoivat Hänen liittonsa—kaiken, mitä Herran palvelija Mooses oli käskennyt; he eivät kuunnelleet eivätkä totelleet.

¹³ Hiskian kuninkuuden neljäntenätoista vuonna Assyrian kuningas Sanherib hyökkäsi kaikkia Juudan linnoitettuja kaupunkeja vastaan ja valloitti ne. ¹⁴ Silloin Juudan kuningas Hiskia lähetti sanan Assyrian kuninkaalle Lakiisiin, sanoen, "Olen tehnyt väärin; vetäydy minusta. Mitä ikinä minulle määrätään, sen minä kannan." Niin Assyrian kuningas määräsi Juudan kuninkaalle Hiskialle kolmesataa talenttia hopeaa ja kolmekymmentä talenttia kultaa. ¹⁵ Hiskia antoi hänelle kaiken hopean, joka löytyi Herran temppelistä ja kuninkaan talon aarekammioista. ¹⁶ Siihen aikaan Hiskia poisti kullan Herran temppelin ovista ja ovenpielistä, jotka Juudan kuningas Hiskia oli päällystänyt, ja antoi sen Assyrian kuninkaalle.

¹⁷ Sitten Assyrian kuningas lähetti Tartan, Rab-sarixsen ja Rabsaken Lakiisista kuningas Hiskian luo suuren armeijan kanssa Jerusalemiin. Niin he tulivat ja saapuivat Jerusalemiin. Ja he menivät ylös ja tulivat ja seisoiivat yläaltaan vesijohdon luona, joka on pesijän kentän tiellä. ¹⁸ Sitten he kutsuivat kuningasta, ja Hilkian poika Eljakim, joka oli taloudenhoitaja, ja kirjuri Sebna ja Asafin poika Jooah, kansleri, tulivat heidän luokseen. ¹⁹ Sitten Rabsake sanoi heille, "Sanokaa nyt Hiskialle, 'Tämä on, mitä suuri kuningas, Assyrian kuningas, sanoo: Mikä on tämä luottamus, joka sinulla on?' ²⁰ Sinä väitit—mutta ne ovat vain tyhjiä sanoja—"Minulla on suunnitelma ja voimaa sotaan." Nyt keneen olet luottanut, että olet kapinoinut minua vastaan? ²¹ Katso, olet luottanut tähän murtuneeseen ruokosauvaan, Egyptiin, johon, jos joku nojaa, se menee hänen käteensä ja lävistää sen. Sellainen on Egyptin kuningas farao kaikille, jotka luottavat häneen. ²² Mutta jos sanot minulle, "Olemme luottaneet Herraan, Jumalaamme," eikö se ole Hän, jonka uhrikukkulat ja alttarit Hiskia on poistanut, ja on sanonut Juudalle ja Jerusalemilta, "Teidän tulee palvoa tämän alttarin edessä Jerusalemissa?" ²³ Nyt siis, tee veto isäntäni, Assyrian kuninkaan, kanssa, ja minä annan sinulle kaksituhatta hevosta, jos pystyt asettamaan ratsastajia niille. ²⁴ Kuinka sitten voit kääntää takaisin edes yhden vähäisimmistä isäntäni palvelijoista, ja luottaa Egyptiin vaunujen ja ratsumiesten vuoksi? ²⁵ Olenko nyt tullut ylös ilman Herran suostumusta tätä paikkaa vastaan tuhoamaan

2. Kuningasten kirja

sen? Herra sanoi minulle, "Mene ylös tätä maata vastaan ja tuhoa se."²⁶

²⁶ Sitten Hilkian poika Eljakim, Sebna ja Jooah sanoivat Rabsakelle, "Pyydämme, puhu palvelijillesi arameaksi, sillä me ymmärrämme sitä; äläkä puhu meille juutalaisten kielellä niiden kuullen, jotka ovat muurilla." ²⁷ Mutta Rabsake sanoi heille, "Onko isäntäni lähettänyt minut vain sinun isäntäsi ja sinun luoksesi puhumaan näitä sanoja, eikä myös niille miehille, jotka istuvat muurilla, jotka ovat tuomitut syömään omaa ulostettaan ja juomaan omaa virtsaansa teidän kanssanne?" ²⁸ Sitten Rabsake seiso ja huusi kovalla äänellä juutalaisten kielellä ja sanoi, "Kuulkaa suuren kuninkaan, Assyrian kuninkaan, sana! ²⁹ Tämä on, mitä kuningas sanoo: 'Älkää antako Hiskian pettää teitä, sillä hän ei kykene vapauttamaan teitä minun kädestäni. ³⁰ Älkääkään antako Hiskian saada teitä luottamaan Herraan, sanoen, "Herra pelastaa meidät varmasti, eikä tätä kaupunkia anneta Assyrian kuninkaan käsiin." ³¹ Älkää kuunnelko Hiskiaa; sillä näin sanoo Assyrian kuningas: "Tee rauha kanssani ja tule ulos minun luokseni, ja jokainen teistä syö omasta viiniköynnöksestään ja jokainen omasta viikunapuustaan, ja juo oman kaivonsa vettä, ³² kunnes tulen ja vien teidät maahan, joka on teidän maanne kaltainen, viljan ja uuden viinin maa, leivän ja viinitarhojen maa, oliiviöljyn ja hunajan maa, niin että te elätte ettekä kuole." Mutta älkää kuunnelko Hiskiaa, sillä hän johtaa teitä harhaan sanoen, "Herra pelastaa meidät." ³³ Ovatko minkään kansakunnan jumalat kyenneet pelastamaan maataan Assyrian kuninkaan kädestä? ³⁴ Mitä on tapahtunut Hamatin ja Arpadin jumalille? Mitä on tapahtunut Sefarvaimin, Henan ja Ivvahin jumalille? Ovatko he pelastaneet Samarian minun kädestäni? ³⁵ Kuka kaikista maiden jumalista on pelastanut maansa minun kädestäni, että Herra pelastaisi Jerusalemin minun kädestäni?"

³⁶ Mutta kansa oli hiljaa eikä vastannut hänelle sanaakaan, sillä kuninkaan käsky oli, "Älkää vastatko hänelle." ³⁷ Sitten Hilkian poika Eljakim, joka oli taloudenhoitaja, ja kirjuri Sebna ja Asafin poika Jooah, kansleri, tulivat Hiskian luo vaatteensa revittyinä, ja he kertoivat hänelle Rabsaken sanat.

19

Kun kuningas Hiskia kuuli tämän, hän repäisi vaatteensa, pukeutui sakkikankaaseen ja meni Herran temppeliin.

² Sitten hän lähetti Eljakimin, joka oli taloudenhoitaja,

ja kirjuri Sebnan sekä pappien vanhimmat, pukeutuneina sakkikankaaseen, profeetta Jesajan, Aamoksen pojan, luo. ³ He sanoivat hänelle: "Tämä on Hiskian sana: 'Tämä päivä on ahdistuksen, nuhteen ja häpeän päivä; sillä lapset ovat tulleet syntymään, mutta voimaa ei ole synnyttää.' ⁴ Ehkäpä Herra, sinun Jumalasi, kuulee kaikki Rabsaken sanat, jonka hänen herransa, Assyrian kuningas, on lähettänyt pilkkaamaan elävää Jumalaa, ja rankaisee niitä sanoja, jotka Herra, sinun Jumalasi, on kuullut. Rukoile siis jäännöksen puolesta, joka on jäljellä." ⁵ Niin kuningas Hiskian palvelijat menivät Jesajan luo. ⁶ Ja Jesaja sanoi heille: "Sanokaa herrallenne: 'Näin sanoo Herra: Älä pelkää niitä sanoja, jotka olet kuullut, joilla Assyrian kuninkaan palvelijat ovat herjanneet minua.' ⁷ Katso, minä panen häneen hengen, niin että hän kuulee huhun ja palaa omaan maahansa. Ja minä kaadan hänet miekalla hänen omassa maassaan."

⁸ Rabsake palasi ja löysi Assyrian kuninkaan taistelemassa Libnaa vastaan, sillä hänelle oli kerrottu, että kuningas oli lähtenyt Lakiista. ⁹ Kun hän kuuli sanottavan Etiopian kuninkaasta Tirhakasta, "Katso, hän on tullut taistelemaan sinua vastaan," hän lähetti jälleen sanansaattajia Hiskian luo sanoen, ¹⁰ "Sanokaa näin Hiskialle, Juudan kuninkaalle: 'Älä anna sen Jumalan, johon luotat, pettää sinua sanomalla, "Jerusalemia ei anneta Assyrian kuninkaan käsiin." ¹¹ Katso, olet kuullut, mitä Assyrian kuninkaat ovat tehneet kaikille maille, hävittäen ne täysin. Pelastutko sinä? ¹² Pelastivatko ne kansojen jumalat, jotka minun isäni hävittivät, Goosanin, Haranin, Resefin ja Edenin lapset, jotka olivat Telassarissa? ¹³ Mitä on tullut Hamatin kuninkaasta, Arpadin kuninkaasta, Sefervaimin kaupungin kuninkaasta, ja Henasta ja Ivvasta?"

¹⁴ Hiskia otti kirjeen sanansaattajilta, luki sen, ja meni Herran temppeliin, levittäen sen Herran eteen.

¹⁵ Ja Hiskia rukoili Herran edessä ja sanoi: "Herra, Israelin Jumala, joka istut kerubien yläpuolella, sinä olet Jumala, sinä yksin, kaikkien maan valtakuntien Jumala. Sinä olet tehnyt taivaan ja maan. ¹⁶ Kallista korvasi, Herra, ja kuule; avaa silmäsi, Herra, ja näe; ja kuule Sanheribin sanat, jotka hän on lähettänyt pilkkaamaan elävää Jumalaa. ¹⁷ Totisesti, Herra, Assyrian kuninkaat ovat hävittäneet kansat ja niiden maat, ¹⁸ ja he ovat heittäneet heidän jumalansa tuleen, sillä ne eivät olleet jumalia vaan ihmiskätten

2. Kuningasten kirja

tekoa, puuta ja kiveä. Niin he ovat tuhonneet ne.¹⁹ Mutta nyt, Herra, meidän Jumalamme, me pyydämme sinua pelastamaan meidät hänen kädestään, jotta kaikki maan valtakunnat tietäisivät, että sinä yksin, Herra, olet Jumala."

²⁰ Sitten Aamoksen poika Jesaja lähetti sanan Hiskialle sanoen: "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: 'Koska olet rukoillut minua koskien Assyrian kuningas Sanheribia, olen kuullut sinut.'²¹ Tämä on sanoma, jonka Herra on puhunut häntä vastaan:

'Hän on halveksinut sinua ja pilkannut sinua, Sionin neitsyt tytär; Hän on nyökännyt päätään sinulle, Jerusalemin tytär!'²² Ketä vastaan olet nostanut äänesi ja kohottanut ylpeät silmäsi? Israelin Pyhää vastaan!'²³ Lähettiläidesi kautta olet herjannut Herraa, ja olet sanonut, "Monilla vaunuillani olen noussut vuorten korkeuksiin, Libanonin kaukaisimpiin osiin; Ja olen kaatanut sen korkeat setrit ja sen valitut katajat. Ja olen tullut sen kaukaisimpiin lepopaikkoihin, sen tiheimpään metsään."²⁴ Olen kaivanut kaivoja ja juonut vieraita vesiä, ja jalkojeni pohjilla olen kuivannut kaikki Egyptin virrat."²⁵ Etkö ole kuullut? Kauan sitten minä tein sen, muinaisista ajoista minä suunnittelin sen. Nyt olen tuonut sen esiin, että sinä kääntäisit linnoitetut kaupungit raunioiksi.²⁶ Niin heidän asukkaansa olivat voimattomia, he olivat murskattuja ja häpeään joutuneita. He olivat kuin pellon kasvillisuus ja vihreä yrtti, kuin kattojen ruoho, joka on kuivunut ennen kuin se on kasvanut.²⁷ Mutta minä tiedän sinun istumisesi, lähtemisesi ja tulemisesti, ja raivosi minua vastaan.²⁸ Koska raivosi minua vastaan, ja koska ylpeytesi on tullut korviini, minä panen koukkuni sinun nenääsi ja suitseni sinun huuliisi, ja käännän sinut takaisin sitä tietä, jota tulit.

²⁹ Tämä on merkki sinulle:

sinä syöt tänä vuonna, mitä itsestään kasvaa, toisena vuonna, mitä samasta kasvaa, ja kolmantena vuonna kylvä, korjaa, istuta viinitarhoja ja syö niiden hedelmää.³⁰ Ja ne, jotka ovat jääneet jäljelle Juudan huoneesta, juurtuvat jälleen alaspäin ja kantavat hedelmää ylöspäin.³¹ Sillä Jerusalemistä lähtee jäännös, ja pelastuneet Sionin vuorelta. Herran kiivaus tekee tämän.

³² Siksi näin sanoo Herra Assyrian kuninkaasta:

'Hän ei tule tähän kaupunkiin, eikä ammu sinne nuolta; ei tule sen eteen kilven kanssa, eikä luo sen ympärille piiritysvallia.³³ Hän palaa sitä tietä, jota tuli, eikä tule tähän kaupunkiin,' sanoo Herra.³⁴ 'Sillä minä suojeleen tätä kaupunkia ja pelastan sen, oman itseni tähden ja palvelijani Daavidin tähden.'

³⁵ Sitten tapahtui sinä yönä, että Herran enkeli lähti ja löi 185 000 assyrialaiden leirissä; ja kun ihmiset nousivat aamulla, katso, kaikki olivat kuolleita ruumiita.³⁶ Niin Sanherib, Assyrian kuningas, lähti ja palasi kotiin, ja asui Ninivessä.³⁷ Ja tapahtui, kun hän oli palvomassa Nisrokin, jumalansa, temppelissä, että Adrammelek ja Sarezer surmasivat hänet miekalla, ja he pakenivat Araratin maahan. Ja hänen poikansa Esarhaddon tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

20 Siihen aikaan Hiskia sairastui vakavasti. Ja profeetta Jesaja, Amotsin poika, tuli hänen luokseen ja sanoi, "Näin sanoo Herra: 'Järjestä asiasi, sillä et parane; sinä kuolet ja menehdyt.'² Tämän kuultuaan hän kääntyi seinään päin ja rukoili Herraa sanoen,³ "Oi Herra, muista, kuinka olen vaeltanut edessäsi koko sydämeäni ja totuudessa, ja olen tehnyt sitä, mikä on hyvää sinun silmissäsi." Ja Hiskia itki katkerasti.

⁴ Mutta ennen kuin Jesaja oli ehtinyt ulos keskimmäisestä esipihasta, tuli Herran sana hänelle sanoen,⁵ "Palaa takaisin ja sano Hiskialle, minun kansani johtajalle, 'Näin sanoo Herra, sinun esi-isäsi Daavidin Jumala:

Olen kuullut sinun rukouksesi, olen nähnyt sinun kyyneleesi; katso, minä parannan sinut. Kolmantena päivänä sinä menet Herran temppeliin.

⁶ Ja minä lisään sinun elämäsi viisiosta vuotta, ja minä pelastan sinut ja tämän kaupungin Assyrian kuninkaan käsistä, ja minä suojeleen tätä kaupunkia omaksi hyväkseni, ja palvelijani Daavidin tähden."

⁷ Sitten Jesaja sanoi: "Ottakaa viikunakakku." Ja he ottivat sen ja panivat paiseen päälle, ja hän parani.⁸ Hiskia kysyi sitten Jesajalta, "Mikä on merkki siitä, että Herra parantaa minut, ja että menen Herran temppeliin kolmantena päivänä?"⁹ Jesaja sanoi, "Tämä on merkki sinulle Herralta, että Herra tekee sen, minkä on luvannut:

Tuleeko varjon edetä kymmenen askelta, vai palaako se kymmenen askelta taaksepäin?"

2. Kuningasten kirja

¹⁰ Niin Hiskia vastasi, "On helppoa varjon edetä kymmenen askelta; ei, vaan anna sen palata kymmenen askelta taaksepäin." ¹¹ Sitten profeetta Jesaja huusi Herran puoleen, ja Hän sai varjon siirtymään takaisin kymmenen askelta, jotka se oli laskeutunut Ahasin portaita pitkin.

¹² Siihen aikaan Berodak-Baladan, Baladanin poika, Babylonian kuningas, lähetti kirjeitä ja lahjan Hiskialle, sillä hän oli kuullut Hiskian sairaudesta. ¹³ Ja Hiskia kuunteli heitä ja näytti heille koko aarrekkamionsa— hopean, kullan, balsamiöljyn, hajusteöljyn, aseensa ja kaiken, mitä hänen aarteissaan oli. Ei ollut mitään hänen talossaan eikä koko hänen valtakunnassaan, mitä Hiskia ei olisi heille näyttänyt. ¹⁴ Sitten profeetta Jesaja tuli kuningas Hiskian luo ja sanoi hänelle, "Mitä nuo miehet sanoivat, ja mistä he tulivat luoksesi?" Ja Hiskia sanoi, "He tulivat kaukaisesta maasta, Babylonista." ¹⁵ Ja hän sanoi, "Mitä he ovat nähneet sinun talossasi?" Niin Hiskia vastasi, "He ovat nähneet kaiken, mitä talossani on; ei ole mitään aarteissani, mitä en olisi heille näyttänyt." ¹⁶ Jesaja puhui sitten Hiskialle, "Kuule Herran sana:

¹⁷ 'Katso, päivät tulevat, jolloin kaikki, mitä talossasi on, ja kaikki, mitä isäsi ovat keränneet tähän päivään asti, viedään Babyloniin; mitään ei jää jäljelle,' sanoo Herra. ¹⁸ 'Ja jotkut sinun jälkeläisistäsi, sinun omasta suvustasi, viedään pois, ja he palvelevat virkamiehinä Babylonian kuninkaan palatsissa.'"

¹⁹ Sitten Hiskia sanoi Jesajalle, "Herran sana, jonka olet puhunut, on hyvä." Sillä hän ajatteli, "Eikö ole hyvä, jos minun päivinäni on rauha ja totuus?"

²⁰ Nyt Hiskian muut teot ja kaikki hänen saavutuksensa, mukaan lukien kuinka hän teki altaan ja vesijohdon ja toi vettä kaupunkiin, eivätkö ne ole kirjoitettuna Juudan kuninkaiden aikakirjassa? ²¹ Niin Hiskia nukkui isiensä kanssa, ja hänen poikansa Manasse tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

21 Manasse oli kahdentoista vuoden ikäinen, kun hän alkoi hallita, ja hän hallitsi viisikymmentäviisi vuotta Jerusalemissa. Hänen äitinsä oli nimeltään Hefsi-Ba. ² Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, seuraten niiden kansojen kauhistuttavia tapoja, jotka Herra oli hävittänyt israelilaisten tieltä. ³ Sillä hän rakensi jälleen ne uhrikukkulat, jotka hänen isänsä Hiskia oli

hävittänyt; ja hän pystytti alttareita Baalille ja teki aseran, niin kuin Ahab, Israelin kuningas, oli tehnyt, ja hän kumarsi kaikkia taivaan joukkoja ja palveli niitä. ⁴ Hän rakensi myös alttareita Herran temppeliin, jossa Herra oli sanonut: "Jerusalemiin minä asetan nimeni." ⁵ Sillä hän rakensi alttareita kaikille taivaan joukoille Herran temppelin kahteen esipihaan. ⁶ Ja hän pani poikansa kulkemaan tulen läpi, harjoitti noituutta ja käytti ennustamista, ja oli tekemisissä meedioiden ja tietäjien kanssa. Hän teki paljon pahaa Herran silmissä, herättäen Hänen vihansa. ⁷ Sitten hän asetti veistetyn aseran kuvan, jonka hän oli tehnyt, temppeliin, josta Herra oli puhunut Daavidille ja hänen pojalleen Salomolle: "Tässä temppelissä ja Jerusalemissa, jonka olen valinnut kaikista Israelin heimoista, minä asetan nimeni ikuisesti. ⁸ Enkä anna Israelin jalkojen enää harhailla pois siitä maasta, jonka annoin heidän isilleen, jos vain he tarkoin noudattavat kaikkea, mitä olen heille käskenyt, kaiken sen lain mukaan, jonka palvelijani Mooses heille käski." ⁹ Mutta he eivät kuunnelleet, ja Manasse johdatti heidät tekemään enemmän pahaa kuin ne kansat, jotka Herra hävitti israelilaisten tieltä.

¹⁰ Herra välitti sanomansa palvelijoidensa profeettojen kautta, sanoen: ¹¹ "Koska Manasse, Juudan kuningas, on tehnyt nämä kauhistukset, tehden enemmän pahaa kuin amorilaiset, jotka olivat ennen häntä, ja on myös saanut Juudan tekemään syntiä epäjumaliensa kanssa, ¹² sen tähden näin sanoo Herra, Israelin Jumala:

'Katso, minä tuon sellaisen onnettomuuden Jerusalemiin ja Juudaan, että jokaisen, joka siitä kuulee, molemmat korvat soivat. ¹³ Ja minä mittaan Jerusalemin Samarian mittanuoralla, ja Ahabin huoneen luotilangalla, ja minä puhdistan Jerusalemin, kuten puhdistetaan astia, pyyhkien sen ja kääntäen sen ylösalaisin. ¹⁴ Ja minä hylkään perintöosani jäännöksen ja annan heidät vihollistensa käsiin, ja heistä tulee ryöstösaalis ja saalis kaikille vihollisilleen, ¹⁵ koska he ovat tehneet sitä, mikä on pahaa minun silmissäni, ja ovat herättäneet minun vihani siitä päivästä lähtien, kun heidän isänsä lähtivät Egyptistä, aina tähän päivään asti.'"

¹⁶ Lisäksi Manasse vuodatti paljon viatonta verta, kunnes hän oli täyttänyt Jerusalemin yhdestä päästä

2. Kuningasten kirja

toiseen, sen synnin lisäksi, johon hän johdatti Juudan, tehden pahaa Herran silmissä.

¹⁷ Mutta Manassen muut teot ja kaikki, mitä hän teki, ja se synti, jonka hän teki, eivätkö ne ole kirjoitetut Juudan kuninkaiden aikakirjassa? ¹⁸ Ja Manasse meni lepoon isiensä luo ja hänet haudattiin oman talonsa puutarhaan, Uzzan puutarhaan, ja hänen poikansa Amon tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

¹⁹ Amon oli kaksikymmentäkaksi vuotta vanha, kun hän alkoi hallita, ja hän hallitsi kaksi vuotta Jerusalemissa. Hänen äitinsä oli Mesullemet, Harusin tytär Jotbasta. ²⁰ Hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä, niin kuin hänen isänsä Manasse oli tehnyt. ²¹ Sillä hän seurasi kaikkia niitä teitä, joita hänen isänsä oli seurannut, ja palveli niitä epäjumalia, joita hänen isänsä oli palvellut, ja kumarsi niitä. ²² Niin hän hylkäsi Herran, isänsä Jumalan, eikä kulkenut Herran teitä. ²³ Ja Amonin palvelijat tekivät salaliiton häntä vastaan ja tappoivat kuninkaan hänen omassa talossaan. ²⁴ Sitten maan kansa surmasi ne, jotka olivat tehneet salaliiton kuningas Amonia vastaan, ja he asettivat hänen poikansa Josian kuninkaaksi hänen sijaansa.

²⁵ Mutta Amonin muut teot, jotka hän teki, eivätkö ne ole kirjoitetut Juudan kuninkaiden aikakirjassa? ²⁶ Ja hänet haudattiin hänen hautaansa Uzzan puutarhaan, ja hänen poikansa Josia tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

22 Josia oli kahdeksanvuotias tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kolmekymmentäyksi vuotta. Hänen äitinsä nimi oli Jedida, Adaian tytär Boskatista. ² Hän teki sitä, mikä oli oikein Herran silmissä, ja vaelsi kaikessa isänsä Daavidin tiellä, eikä poikennut oikealle eikä vasemmalle.

³ Kuningas Josian hallituskauden kahdeksantenatoista vuotena kuningas lähetti kirjuri Safanin, Asaljan pojan, Mesullamin pojan, Herran temppeliin sanoen, ⁴ "Mene ylös ylimmäisen papin Hilikian luo, että hän laskisi rahat, jotka on tuotu Herran temppeliin, ja jotka ovenvartijat ovat keränneet kansalta. ⁵ Antakaa ne niille miehille, jotka valvovat Herran temppeliä, ja antakaa ne niille miehille, jotka ovat Herran temppelissä korjaamassa temppelin vaurioita, ⁶ käsityöläisille ja rakentajille ja muurareille, ja ostettavaksi puutavaraa ja hakattuja kiviä temppelin korjaamiseksi. ⁷ Heiltä ei kuitenkaan

vaadita tilitystä niistä rahoista, jotka heille annetaan, sillä he toimivat uskollisesti."

⁸ Ylimmäinen pappi Hilikia kertoi kirjuri Safanille, "Olen löytänyt lain kirjan Herran temppelistä." Ja Hilikia antoi kirjan Safanille, joka luki sen. ⁹ Ja kirjuri Safan meni kuninkaan luo ja toi kuninkaalle sanan, ja sanoi, "Palvelijasi ovat tyhjentäneet rahat, jotka löytyivät temppelistä, ja antaneet ne niille miehille, jotka valvovat Herran temppeliä." ¹⁰ Lisäksi kirjuri Safan kertoi kuninkaalle sanoen, "Hilkia pappi on antanut minulle kirjan." Ja Safan luki sen kuninkaan kuullen. ¹¹ Kun kuningas kuuli lain kirjan sanat, hän repäisi vaatteensa. ¹² Sitten kuningas käski Hilikiaa pappia, Ahikamia Safanin poikaa, Akboria Mikajan poikaa, kirjuri Safania, ja Asajaa kuninkaan palvelijaa sanoen, ¹³ "Menkää, kysykää Herralta minun puolestani, ja kansan ja koko Juudan puolesta tämän löydetyn kirjan sanoista— sillä suuri on Herran viha, joka palaa meitä vastaan, koska isämme eivät kuunnelleet tämän kirjan sanoja, tehdäkseen kaiken sen mukaan, mitä meistä on kirjoitettu."

¹⁴ Niin Hilikia pappi, Ahikam, Akbor, Safan ja Asaia menivät naisprofeetta Huldan luo, joka oli Tikvan pojan Sallumin, Harhasin pojan, vaimo, vaatevaraston vartija (hän asui Jerusalemissa toisessa kaupunginosassa), ja he puhuivat hänen kanssaan. ¹⁵ Ja hän sanoi heille, "Tämä on, mitä Herra, Israelin Jumala, sanoo: 'Sano sille miehelle, joka lähetti teidät minun luokseni,

¹⁶ "Näin sanoo Herra: Katso, minä tuon onnettomuuden tälle paikalle ja sen asukkaille, kaikki ne sanat, jotka Juudan kuningas on lukenut.

¹⁷ Koska he ovat hylänneet minut ja polttaneet suitsukkeita muille jumalille, ärsyttääkseen minut kaikilla kättensä teoilla, siksi minun vihani palaa tätä paikkaa vastaan, eikä se sammuu."

¹⁸ Juudan kuninkaalle, joka lähetti teidät kysymään Herralta, sanokaa näin:

"Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Koskien niitä sanoja, jotka olet kuullut— ¹⁹ koska sydämesi oli herkkä ja nöyryyt Herran edessä kun kuilit, mitä minä puhuin tätä paikkaa ja sen asukkaita vastaan, että heistä tulisi kauhun ja kirouksen kohde, ja olet repinyt vaatteesi ja itkenyt minun edessäni, minä olen kuullut sinut," sanoo Herra. ²⁰ "Siksi, katso, minä kokoan sinut isiesi luo, ja sinut kootaan hautaasi rauhassa, eivätkä silmäsi näe kaikkea sitä

2. Kuningasten kirja

*onnettomuutta, jonka minä tuon tälle paikalle.””
Niin he toivat sanan takaisin kuninkaalle.*

23 Kuningas lähetti sanansaattajia, ja he kokosivat kaikki Juudan ja Jerusalemin vanhimmat hänen luokseen. ² Ja kuningas meni Herran temppeliin, ja kaikki Juudan miehet ja kaikki Jerusalemin asukkaat hänen kanssaan, yhdessä pappien, profeettojen ja kaiken kansan kanssa, pienimmästä suurimpaan; ja hän luki heidän kuultensa kaikki Herran temppelistä löydetyn liitonkirjan sanat. ³ Sitten kuningas seisoi pylvään vieressä ja teki liiton Herran edessä, vaeltaakseen Herran jäljessä ja pitääkseen hänen käskynsä, todistuksensa ja säädöksensä kaikesta sydäimestään ja kaikesta sielustaan, toteuttaakseen tämän kirjan sanat, jotka oli kirjoitettu tähän kirjaan. Ja kaikki kansa vahvisti liiton.

⁴ Sitten kuningas käski ylimmäistä pappia Hilkaa, ja toisen luokan pappeja, ja ovenvartijoita, tuomaan Herran temppelistä kaikki Baalille, Asheralle ja kaikelle taivaan joukolle tehdyt esineet; ja hän poltti ne Jerusalemin ulkopuolella Kidronin kentillä, ja vei niiden tuhkan Beteliin. ⁵ Hän poisti myös epäjumalanpalvelijat papit, jotka Juudan kuninkaat olivat asettaneet polttamaan suitsukkeita uhrikukkuloilla Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin ympäristössä, myös ne, jotka polttivat suitsukkeita Baalille, auringolle, kuulle, tähtikuvioille ja kaikelle taivaan joukolle. ⁶ Hän vei Asheran Herran temppelistä Jerusalemin ulkopuolelle Kidronin purolle, ja poltti sen Kidronin purolla, ja jauhoi sen tomuksi, ja heitti sen tomun tavallisen kansan haudoille. ⁷ Hän myös hajotti Herran temppelissä olleet mieskulttipappien talot, joissa naiset kutoivat peitteitä Asheralle. ⁸ Sitten hän toi kaikki papit Juudan kaupungeista, ja saastutti uhrikukkulat, joilla papit olivat polttaneet suitsukkeita, Gebasta Beersebaan. Ja hän hajotti porttien uhrikukkulat, jotka olivat kaupungin päällikön Joosuan portin sisäänkäynnin kohdalla, jotka olivat vasemmalla puolella kaupungin porttia. ⁹ Kuitenkaan uhrikukkuloiden papit eivät nousseet Herran alttarille Jerusalemissa, vaan he söivät happamatonta leipää veljiensä keskuudessa. ¹⁰ Hän myös saastutti Tofetin, joka sijaitsi Hinnomin pojan laaksossa, estääkseen ketään kuljettamasta poikaansa tai tytärtään tulen läpi Molekille. ¹¹ Ja hän poisti hevoset, jotka Juudan kuninkaat olivat antaneet auringolle, Herran

temppelin sisäänkäynnillä, virkamies Natan-Melekin kammion vieressä, joka oli lisääviessä; ja hän poltti auringon vaunut tulella. ¹² Alttarit, jotka olivat katolla, Ahasin yläsalissa, jotka Juudan kuninkaat olivat tehneet, ja alttarit, jotka Manasse oli tehnyt Herran temppelin kahteen esipihaan, kuningas hajotti; ja hän murskasi ne siellä ja heitti niiden tomun Kidronin purolle. ¹³ Uhrikukkulat, jotka olivat Jerusalemin edessä, jotka olivat hävityksen vuoren oikealla puolella, jonka Israelin kuningas Salomo oli rakentanut Ashtoretille, sidonilaisten kauhistukselle, Kemokselle, mooabilaisten kauhistukselle, ja Milkomille, ammonilaisten kauhistukselle, kuningas saastutti. ¹⁴ Hän myös murskasi muistokivet, kaatoi Asherat, ja täytti niiden paikat ihmisten luilla.

¹⁵ Lisäksi alttari, joka oli Betelissä ja uhrikukkula, jonka Nebatin poika Jerobeam, joka johdatti Israelin syntiin, oli tehnyt, senkin alttarin ja uhrikukkulan hän hajotti. Sitten hän murskasi sen kivet, jauhoi ne tomuksi ja poltti Asheran. ¹⁶ Kun Josia kääntyi, hän näki haudat, jotka olivat siellä vuorella, ja hän lähetti miehiä ottamaan luuta haudoista ja poltti ne alttarilla ja saastutti sen, Herran sanan mukaisesti, jonka Jumalan mies oli julistanut, joka oli julistanut nämä asiat. ¹⁷ Sitten hän sanoi, "Mikä on tämä muistomerkki, jonka näen?" Ja kaupungin miehet kertoivat hänelle, "Se on Jumalan miehen hauta, joka tuli Juudasta, ja julisti nämä asiat, jotka olet tehnyt Betelin alttaria vastaan." ¹⁸ Ja hän sanoi, "Jättäkää se rauhaan, älköön kukaan häiritkö hänen luitaan." Niin he jättivät hänen luunsa rauhaan, yhdessä Samariasta tulleen profeetan luiden kanssa. ¹⁹ Sitten Josia poisti myös kaikki uhrikukkuloiden pyhäköt, jotka olivat Samarian kaupungeissa, jotka Israelin kuninkaat olivat tehneet herättääkseen Herran vihan; ja hän teki niille samoin kuin oli tehnyt Betelissä. ²⁰ Ja hän teurasti alttareilla kaikki uhrikukkuloiden papit, jotka olivat siellä, ja poltti ihmisten luuta niiden päällä; sitten hän palasi Jerusalemiin.

²¹ Kuningas käski koko kansaa sanoen, "Viettäkää pääsiäinen Herralle, Jumalallenne, niin kuin on kirjoitettu tässä liitonkirjassa." ²² Sillä sellaista pääsiäistä ei ollut vietetty siitä lähtien, kun Israelia tuomitsivat tuomarit, eikä koko Israelin kuninkaiden ja Juudan kuninkaiden päivinä. ²³ Kuitenkin kuningas Josian kahdeksantenatoista hallitusvuotena, tämä pääsiäinen vietettiin Herralle Jerusalemissa.

2. Kuningasten kirja

²⁴ Lisäksi Josia poisti meediat, spiritistit, kotijumalat, epäjumalat, ja kaikki kauhistukset, jotka nähtiin Juudan maassa ja Jerusalemissa, jotta hän voisi vahvistaa lain sanat, jotka oli kirjoitettu kirjassa, jonka pappi Hilkia löysi Herran temppelistä. ²⁵ Hänen edellään ei ollut yhtään kuningasta, joka olisi kääntynyt Herran puoleen kaikesta sydäimestään, kaikesta sielustaan ja kaikesta voimastaan, kaiken Mooseksen lain mukaisesti; eikä hänen jälkeensä noussut ketään hänen kaltaistaan.

²⁶ Kuitenkaan Herra ei kääntynyt pois vihansa suuruudesta, jolla hänen vihansa paloi Juudaa vastaan, kaikkien niiden ärsytyksien vuoksi, joilla Manasse oli häntä ärsyttänyt. ²⁷ Ja Herra sanoi, "Minä poistan myös Juudan silmieni edestä, kuten olen poistanut Israelin. Ja minä hylkään Jerusalemin, tämän kaupungin, jonka olen valinnut, ja temppelin, josta olen sanonut: 'Minun nimeni on oleva siellä.'"

²⁸ Mitä tulee muihin Josian tekoihin ja kaikkeen, mitä hän teki, eivätkö ne ole kirjoitettuna Juudan kuninkaiden aikakirjassa? ²⁹ Hänen päivinään Egyptin kuningas farao Neko meni Assyrian kuninkaan luo Eufrat-joelle. Ja kuningas Josia meni häntä vastaan, mutta kun farao Neko näki hänet, hän tappoi hänet Megiddossa. ³⁰ Hänen palvelijansa kuljettivat hänen ruumiinsa vaunuissa Megiddosta, ja toivat hänet Jerusalemiin, ja hautasivat hänet hänen omaan hautaansa. Sitten maan kansa otti Josian pojan Joahasin, voideltiin hänet ja teki hänet kuninkaaksi hänen isänsä sijaan.

³¹ Joahas oli kaksikymmentäkolme vuotta vanha tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi kolme kuukautta Jerusalemissa. Hänen äitinsä nimi oli Hamutal, Libnasta kotoisin olevan Jeremian tytär. ³² Hän teki pahaa Herran silmissä, kaiken sen mukaan, mitä hänen isänsä olivat tehneet. ³³ Ja farao Neko vangitsi hänet Riblassa, Hamatin maassa, estääkseen häntä hallitsemasta Jerusalemissa; ja hän määräsi maalle sadan talentin hopean ja yhden talentin kullan sakon. ³⁴ Sitten farao Neko teki Josian pojan Eljakimin kuninkaaksi hänen isänsä Josian sijaan, ja muutti hänen nimensä Jojakimiksi. Mutta hän otti Joahasin ja vei hänet Egyptiin, ja hän kuoli siellä. ³⁵ Niin Jojakim antoi hopean ja kullan faraolle, mutta hän verotti maata antaakseen rahat faraon käskystä. Hän keräsi hopean ja kullan maan kansalta, kunkin arviointinsa mukaan, antaakseen sen farao Nekolle.

³⁶ Jojakim oli kaksikymmentäviisi vuotta vanha tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi yksitoista vuotta Jerusalemissa. Hänen äitinsä nimi oli Sebida, Ruman Pedajan tytär. ³⁷ Hän teki pahaa Herran silmissä, kaiken sen mukaan, mitä hänen isänsä olivat tehneet.

24 Hänen aikanaan Nebukadnessar, Babylonian kuningas, tuli, ja Jojakim alistui hänen palvelijakseen kolmeksi vuodeksi; mutta sitten hän kääntyi ja kapinoi häntä vastaan. ² Ja Herra lähetti häntä vastaan kaldealaisten joukkoja, aramilaisten joukkoja, moabilaisten joukkoja ja ammonilaisten joukkoja. Niin Hän lähetti heidät Juudaa vastaan tuhoamaan sen, Herran sanan mukaisesti, jonka Hän oli puhunut palvelijoidensa profeettojen kautta. ³ Totisesti, se tuli Juudan päälle Herran käskystä, poistaakseen heidät Hänen kasvojensa edestä Manassen syntien tähden, kaiken sen mukaisesti, mitä hän oli tehnyt, ⁴ ja myös viattoman veren tähden, jonka hän oli vuodattanut, sillä hän täytti Jerusalemin viattomalla verellä; eikä Herra tahtonut antaa anteeksi.

⁵ Mitä tulee muihin Jojakimin hallituskauden tapahtumiin ja kaikkeen, mitä hän saavutti, eivätkö ne ole kirjoitettu Juudan kuninkaiden aikakirjojen kirjaan? ⁶ Niin Jojakim nukkui isänsä kanssa, ja hänen poikansa Jojakin tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. ⁷ Egyptin kuningas ei enää lähtenyt maastaan, sillä Babylonian kuningas oli vallannut kaiken, mikä kuului Egyptin kuninkaalle Egyptin purosta Eufrat-virtaan asti.

⁸ Jojakin oli kahdeksantoista vuoden ikäinen tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi kolme kuukautta Jerusalemissa. Hänen äitinsä oli Nehusta, Elnatanin tytär Jerusalemissa. ⁹ Hän teki pahaa Herran silmissä, seuraten isänsä teitä.

¹⁰ Tuona aikana Babylonian kuninkaan Nebukadnessarin palvelijat etenivät Jerusalemiin, ja kaupunki joutui piiritetyksi. ¹¹ Nebukadnessar, Babylonian kuningas, saapui itse kaupunkiin, kun hänen palvelijansa piirittivät sitä. ¹² Silloin Juudan kuningas Jojakin meni Babylonian kuninkaan luo, hän, hänen äitinsä, hänen palvelijansa, hänen päällikkönsä ja hänen virkamiehensä. Niin Babylonian kuningas otti hänet vangiksi hallitus kautensa kahdeksantena vuonna. ¹³ Ja hän vei sieltä kaikki Herran temppelin aarteet, ja

2. Kuningasten kirja

kuninkaan palatsin aarteet, ja hän hakkasi kappaleiksi kaikki kultaiset esineet, jotka Israelin kuningas Salomo oli tehnyt Herran temppeliin, juuri niin kuin Herra oli sanonut.¹⁴ Sitten hän vei pakkosiirtolaisuuteen koko Jerusalemin: kaikki päälliköt ja kaikki urheat soturit, kymmenen tuhatta vankia, ja kaikki käsityöläiset ja sepät. Ei jäänyt ketään muuta kuin maan köyhimmät ihmiset.¹⁵ Niin hän vei Jojakinin pakkosiirtolaisuuteen Babyloniin; myös kuninkaan äidin, kuninkaan vaimot, hänen virkamiehensä ja maan johtomiehet, hän vei pakkosiirtolaisuuteen Jerusalemistä Babyloniin.¹⁶ Ja kaikki urheat miehet, seitsemän tuhatta, ja käsityöläiset ja sepät, tuhat, kaikki vahvat ja sotaan kelpaavat, nämä Babylonian kuningas vei pakkosiirtolaisuuteen Babyloniin.

¹⁷ Sitten Babylonian kuningas asetti Mattanjan, Jojakinin sedän, kuninkaaksi, ja muutti hänen nimensä Sidkiaksi.¹⁸ Sidkia oli kaksikymmentäyksi vuotta vanha tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi yksitoista vuotta Jerusalemissa. Hänen äitinsä oli Hamutal, Jeremian tytär Libnasta.¹⁹ Hän teki pahaa Herran silmissä, seuraten Jojakimin teitä.²⁰ Sillä tämä tapahtui Herran vihan tähden Jerusalemissa ja Juudassa, kunnes Hän karkotti heidät pois kasvojensa edestä. Ja Sidkia kapinoi Babylonian kuningasta vastaan.

25 Hänen hallitus kautensa yhdeksäntenä vuonna, kymmenennen kuukauden kymmenentenä päivänä, Nebukadnessar, Babylonian kuningas, saapui koko armeijansa kanssa Jerusalemin eteen, leiriytyi sen ympärille ja rakensi piiritysmuurin sen ympärille.² Näin kaupunki pysyi piiritettyä kuningas Sidkian yhdenteentoista hallitusvuoteen saakka.³ Neljännen kuukauden yhdeksäntenä päivänä nälänhätä oli ankara kaupungissa, niin ettei maassa ollut ruokaa kansalle.⁴ Silloin kaupunkiin murtauduttiin, ja kaikki sotilaat pakenivat yöllä portin kautta, joka oli kahden muurin välissä kuninkaan puutarhan vieressä, vaikka kaldealaiset olivat kaupungin ympärillä. Ja he menivät Arabaan kautta.⁵ Kaldealaisten armeija kuitenkin ajoi kuningasta takaa, ja saavutti hänet Jerikon tasangoilla, ja koko hänen armeijansa hajaantui hänestä.⁶ Sitten he vangitsivat kuninkaan ja veivät hänet Babylonian kuninkaan eteen Riblassa, missä hänet tuomittiin.⁷ Ja he teurastivat Sidkian pojat hänen silmiensä edessä, sitten he sokaisivat

Sidkian silmät ja sitoivat hänet pronssikahleilla, ja veivät hänet Babyloniin.

⁸ Viidennen kuukauden seitsemäntenä päivänä, kuningas Nebukadnessarin, Babylonian kuninkaan, yhdeksäntenätoista vuotena, Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö ja Babylonian kuninkaan palvelija, tuli Jerusalemiin.⁹ Ja hän poltti Herran temppelin, kuninkaan talon, ja kaikki Jerusalemin talot; jopa jokaisen suuren talon hän poltti tulella.¹⁰ Niin kaikki kaldealaisten armeija, joka oli henkivartijoiden päällikön kanssa, repeilivät Jerusalemin ympärillä olevat muurit.¹¹ Sitten Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, vei pakkosiirtolaisuuteen loput kaupungissa jäljellä olevista ihmisistä, loikkarit, jotka olivat loikanneet Babylonian kuninkaan puolelle, ja loput väestöstä.¹² Mutta henkivartijoiden päällikkö jätti osan maan köyhimmistä viinitarhureiksi ja maanviljelijöiksi.

¹³ Herran temppelissä olleet pronssipylväät, yhdessä jalustojen ja pronssimeren kanssa, kaldealaiset rikkoivat kappaleiksi ja veivät pronssin Babyloniin.¹⁴ He veivät myös pois kattilat, lapiot, kynttilänsammuttimet, lusikat, ja kaikki pronssiastiat, joita käytettiin temppelipalveluksessa.¹⁵ Henkivartijoiden päällikkö vei myös pois tulipannut ja maljat, kaiken, mikä oli hienoa kultaa ja mikä oli hienoa hopeaa.¹⁶ Kaksi pylvästä, yksi meri ja jalustat, jotka Salomo oli tehnyt Herran temppeliin— näiden astioiden pronssi oli painoltaan mittaamaton.¹⁷ Yhden pylvään korkeus oli kahdeksantoista kyynärää, ja sen päällä oli pronssikruunu; kruunun korkeus oli kolme kyynärää, ja sen ympärillä oli ristikkotyötä ja granaattiomienia, kaikki pronssista. Ja toinen pylväs oli samanlainen, ristikkotyöllä.

¹⁸ Sitten henkivartijoiden päällikkö otti ylipappi Serajan, ja toisen papin Seferanjan, ja kolme ovenvartijaa.¹⁹ Ja kaupungista hän otti yhden virkamiehen, joka oli sotilaiden valvoja, viisi kuninkaan neuvonantajaa, jotka löydettiin kaupungista, armeijan päällikön kirjuriina, joka kokosi maan kansaa, ja kuusikymmentä miestä maan kansasta, jotka löydettiin kaupungista.²⁰ Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, vei heidät Babylonian kuninkaan eteen Riblassa.²¹ Sitten Babylonian kuningas löi heidät ja surmasi heidät Riblassa Hamatin maassa. Niin Juuda vietiin pakkosiirtolaisuuteen maastaan.

2. Kuningasten kirja

²² Mitä tulee Juudan maahan jääneisiin ihmisiin, joita Babylonian kuningas Nebukadnessar oli jättänyt, hän nimitti heidän ylitseen Gedaljan, Ahikamin pojan, Safanin pojan. ²³ Kun kaikki joukkojen päälliköt, he ja heidän miehensä, kuulivat, että Babylonian kuningas oli nimittänyt Gedaljan käskynhaltijaksi, he tulivat Gedaljan luo Mispaan, nimittäin Ismael, Netanjan poika, Johanan, Kareahin poika, Seraja, Tanhumetin poika Netofalainen, ja Jaasanja, Maakatin poika, he ja heidän miehensä. ²⁴ Sitten Gedalja vanhoi heille ja heidän miehilleen ja sanoi heille, "Älkää pelätkö kaldealaisten palvelijoita; asettukaa maahan ja palvelkaa Babylonian kuningasta, niin teille käy hyvin." ²⁵ Mutta seitsemäntenä kuukautena Ismael, Netanjan poika, Elisaman poika, kuninkaallisesta perheestä, tuli kymmenen miehen kanssa ja löi Gedaljan kuoliaaksi, yhdessä juutalaisten ja kaldealaisten kanssa, jotka olivat hänen kanssaan Mispassa. ²⁶ Sitten kaikki ihmiset, pienistä suuriin, ja

joukkojen päälliköt, nousivat ja menivät Egyptiin, sillä he pelkäsivät kaldealaisia.

²⁷ Tapahtui Juudan kuninkaan Joojakin pakkosiirtolaisuuden kolmaskymmenesseitsemäntenä vuonna, kahdennentoista kuukauden kahdentenakymmenentenäseitsemäntenä päivänä, että Evil-Merodak, Babylonian kuningas, sinä vuonna kun hänestä tuli kuningas, vapautti Juudan kuninkaan Joojakin vankilasta. ²⁸ Ja hän puhui ystävällisesti hänelle ja asetti hänen valtaistuimensa korkeammalle kuin niiden kuninkaiden valtaistuimet, jotka olivat hänen kanssaan Babylonissa. ²⁹ Niin Joojakin vaihtoi vankilavaatteensa, ja söi säännöllisesti kuninkaan edessä kaikkina elämänsä päivinä. ³⁰ Ja hänen ylläpidokseen annettiin hänelle säännöllinen määräys kuninkaalta, osa jokaiselle päivälle, koko hänen elämänsä ajan.

1. Aikakirja

1 Aadam, Seet ja Eenos, ² Kenan, Mahalalel ja Jared, ³ Hanok, Metusalah ja Lemek, ⁴ Nooa, sekä hänen poikansa:

Seem, Haam ja Jaafet.

⁵ Jaafetin pojat olivat:

Gomer, Magog, Maadai, Jaavan, Tuubal, Mesek ja Tiras.

⁶ Gomerin pojat olivat:

Askenas, Diifat ja Toogarma.

⁷ Jaavanin jälkeläisiä olivat:

Elisah, Tarsis, Kittim ja Rodanim.

⁸ Haamin pojat olivat:

Kuus, Misraim, Puut ja Kanaan.

⁹ Kuusin pojat olivat:

Seba, Havila, Sabta, Raema ja Sabteka. Ja Raeman pojat olivat: Seba ja Dedan. ¹⁰ Kuus oli Nimrodin isä; hänestä tuli mahtava henkilö maan päällä.

¹¹ Misraim oli isä

Luudille, Anamille, Lehaille, Naftuhille, ¹² Patrusille, Kasluhille (joista filistealaiset polveutuivat) ja Kaftorille.

¹³ Kanaan oli isä

Siidonille, hänen esikoiselleen, ja Heetille,

¹⁴ sekä jebusilaisille, amorilaisille ja girkasilaisille, ¹⁵ ja hivviläisille, arkilaisille ja siiniläisille, ¹⁶ ja arvadilaisille, semarilaisille ja hamatilaisille.

¹⁷ Seemin pojat olivat:

Eelam, Assur, Arpaksad, Luud, Aram, Aramin pojat olivat Uus, Huul, Geter ja Mesek.

¹⁸ Arpaksad oli Selahin isä, ja Selah oli Eeberin isä. ¹⁹ Eeberillä oli kaksi poikaa:

toisen nimi oli Peleg, sillä hänen aikanaan maa jaettiin; ja hänen veljensä nimi oli Joktan.

²⁰ Joktanin jälkeläisiä olivat:

Almodad, Selef, Hasarmavet, Jerah,

²¹ Hadoram, Usal ja Dikla, ²² Ebal, Abimael ja Seba, ²³ Ofir, Havila ja Joobab. Nämä olivat kaikki Joktanin pojat.

²⁴ *Seem, Arpaksad ja Selah, ²⁵ Eeber, Peleg ja Reu, ²⁶ Serug, Naahor ja Terah, ²⁷ ja Abram, joka tunnetaan myös nimellä Abraham.*

²⁸ *Abrahamin pojat olivat: nimeltään Iisak ja Ismael.*

²⁹ Nämä ovat heidän sukupolvensa:

Ismaelin esikoinen oli Nebajot, sitten tulivat Keedar, Adbeel ja Mibsam,

³⁰ Misma, Duma, Massa, Hadad ja Tema, ³¹ Jetur, Naafis ja Kedema. Nämä olivat Ismaelin jälkeläiset.

³² Keturahin, Abrahamin sivuvaimon, pojat, jotka hän synnytti:

Simran, Joksan, Medan, Midian, Jisbak ja Suuah. Joksanin pojat olivat: Seba ja Dedan.

³³ Midianin pojat olivat:

Eefa, Eefer, Hanok, Abida ja Eldaa. Nämä olivat kaikki Keturahin pojat.

³⁴ Abraham oli Iisakin isä.

Iisakin pojat olivat: Esau ja Israel.

³⁵ Esauin pojat olivat:

Elifas, Reuel ja Jeus; Jaelam ja Koorah.

³⁶ Elifasin pojat olivat:

Teeman, Omar, Sefi, Gaetam, Kenes, Timna ja Amalek.

³⁷ Reuelin pojat olivat:

Nahat ja Serah; Samma ja Missa.

³⁸ Seirin pojat olivat:

Lotan, Sobal ja Siibon; Ana, Dison, Eser ja Disan.

³⁹ Lotanin pojat olivat:

Hori ja Homam; ja Timna oli Lotanin sisar.

⁴⁰ Sobalin pojat olivat:

Aljan, Manahat, Eebal, Sefi ja Oonam. Ja Siibonin pojat olivat: Aija ja Ana.

1. Aikakirja

⁴¹ Anan poika oli:

Dison. Ja Disonin pojat olivat: Hamran, Esban, Jitran ja Keran.

⁴² Eserin pojat olivat:

Bilhan, Saavan ja Jaakan. Disanin pojat olivat: Uus ja Aran.

⁴³ Nämä ovat kuninkaat, jotka hallitsivat Edomin maassa ennen kuin yksikään kuningas hallitsi israelilaisia: Beor'in poika Bela, ja hänen kaupunkinsa nimi oli Dinhaba. ⁴⁴ Belan kuoltua, Serahin poika Joobab Bosrasta seurasi häntä kuninkaana. ⁴⁵ Joobabin kuoltua, Huusam Temanilaisten maasta nousi valtaistuimelle. ⁴⁶ Kun Huusam kuoli, Bedadin poika Hadad, joka voitti Midianin Moabin alueella, tuli kuninkaaksi; hänen kaupunkinsa nimi oli Avit. ⁴⁷ Hadadin kuoltua, Samla Masrekasta nousi valtaistuimelle. ⁴⁸ Samlan kuoltua, Saulus Rehobotista joen varrelta seurasi häntä kuninkaana. ⁴⁹ Sauluksen kuoltua, Akborin poika Baal-hanan nousi valtaistuimelle. ⁵⁰ Kun Baal-hanan kuoli, Hadad tuli kuninkaaksi; hänen kaupunkinsa nimi oli Pai, ja hänen vaimonsa oli Mehetabel, Matredin tytär, Mesahabin tytär.

⁵¹ Sitten Hadad kuoli. Ja Edomin päälliköt olivat: päällikkö Timna, päällikkö Alja ja päällikkö Jetet, ⁵² päällikkö Oholibama, päällikkö Ela ja päällikkö Pinon, ⁵³ päällikkö Kenes, päällikkö Teeman ja päällikkö Mibsar, ⁵⁴ päällikkö Magdiel ja päällikkö Iram. Nämä olivat Edomin johtajat.

2 Nämä olivat Israelin pojat:

Ruuben, Simeon, Leevi, Juuda, Isaskar, Sebulon, Dan, Joosef, Benjamin, Naftali, Gad ja Asser

². ³ Juudan pojat olivat:

Er, Onan ja Sela. Nämä kolme syntyivät hänelle Bat-Suasta, kanaanilaisesta. Er, Juudan esikoinen, oli paha Herran silmissä, joten Hän surmasi hänet.

⁴ Tamar, Juudan miniä, synnytti Peresin ja Serahin.

Juudalla oli yhteensä viisi poikaa.

⁵ Peres oli kahden pojan isä:

Hesron ja Hamul.

⁶ Serahin pojat olivat:

Simri, Etan, Heman, Kalkol ja Darda—yhteensä viisi.

⁷ Karmin poika oli:

Akar, joka aiheutti Israelille onnettomuutta riikkomalla kiellon.

⁸ Etanilla oli poika nimeltä:

Asarja.

⁹ Hesronilla oli poikia, jotka olivat:

Jerahmeel, Ram ja Kelubai.

¹⁰ Ram oli Amminadabin isä, ja Amminadab oli Nahshonin isä,

Juudan poikien johtaja.

¹¹ Nahshon oli Salman isä, joka puolestaan oli Boasin isä.

¹² Boas oli Obedin isä, joka oli Iisain isä.

¹³ Iisai oli Eliabin isä, joka oli hänen esikoisensa,

sitten Abinadab toinen, Simea kolmas, ¹⁴ Netanel oli neljäs, Raddai oli viides, ¹⁵ Osem oli kuudes, Daavid oli seitsemäs.

¹⁶ Heidän sisarensa olivat:

Seruja ja Abigail. Serujalla oli kolme poikaa: Abisai, Joab ja Asael.

¹⁷ Abigail oli Amasan äiti,

ja Amasan isä oli Jeter, ismaelilainen.

¹⁸ Nyt Kaleb, Hesronin poika, sai lapsia Asuban, vaimonsa, ja Jerotin kanssa; ja nämä olivat hänen poikansa:

Jeser, Sobab ja Ardon.

¹⁹ Kun Asuba kuoli, Kaleb nai Efratan,

ja hän synnytti hänelle Hurin.

²⁰ Hur oli Uurin isä, ja Uuri oli Besalelin isä.

²¹ Myöhemmin Hesron nai Makirin, Gileadin isän, tyttären,

jonka hän nai kuusikymmenvuotiaana; ja hän synnytti hänelle Segubin.

²² Segub oli Jairin isä, jolla oli kaksikymmentäkolme kaupunkia Gileadin maassa.

1. Aikakirja

²³ Mutta Gesur ja Aram ottivat Jairin kaupungit heiltä, sekä Kenatin ja sen kylät, kuusikymmentä asutusta. Nämä kaikki olivat Makirin, Gileadin isän, jälkeläisiä.

²⁴ Hesronin kuoleman jälkeen Kaleb-Efratassa, Abia, Hesronin vaimo, synnytti hänelle Ashurin,

Tekon isän.

²⁵ Nyt Jerahmeel, Hesronin esikoinen, sai poikia:

Ram esikoinen, sitten Bunan, Oren, Osem ja Ahia.

²⁶ Jerahmeelilla oli toinen vaimo, nimeltään Atara;

hän oli Onamin äiti.

²⁷ Ram, Jerahmeelin esikoinen, sai poikia:

Maas, Jamin ja Eker.

²⁸ Onamin pojat olivat:

Sammai ja Jada. Sammailla oli poikia: Nadab ja Abisur.

²⁹ Abisurin vaimo oli nimeltään Abihail,

ja hän synnytti hänelle Ahbanin ja Molidin.

³⁰ Nadabin pojat olivat:

Seled ja Appaim. Seled kuoli ilman poikia.

³¹ Appaimilla oli poika nimeltä:

Iisi. Iisillä oli poika nimeltä: Sesan. Sesanilla oli poika nimeltä: Ahlai.

³² Jada, Sammai'n veli, sai poikia:

Jeter ja Jonatan. Jeter kuoli ilman poikia.

³³ Jonatanin pojat olivat:

Pelet ja Sasa. Nämä olivat Jerahmeelin jälkeläisiä.

³⁴ Sesanilla ei ollut poikia, vain tyttäriä. Sesanilla oli egyptiläinen palvelija nimeltä Jarha.

³⁵ Sesan antoi tyttärensä vaimoksi Jarhalle, palvelijalleen,

ja hän synnytti hänelle Attain.

³⁶ Attai oli Naatanin isä, ja Naatan oli Sabadin isä, ³⁷ Sabad oli Eflalin isä, ja Eflal oli Obedin isä, ³⁸ Obed oli Jehun isä, ja Jehu oli Asarjan isä, ³⁹ Asarja oli Helesin isä, ja Heles oli Elasan isä, ⁴⁰ Elasa oli

Sismai'n isä, ja Sismai oli Sallumin isä, ⁴¹ Sallum oli Jekamjan isä, ja Jekamja oli Elisaman isä.

⁴² Kaleb, Jerahmeelin veli, sai poikia:

Mesa, hänen esikoisensa, joka oli Sifin isä; ja Maresan pojat, Hebronin isä.

⁴³ Hebronilla oli poikia:

Korah, Tappuah, Rekem ja Sema.

⁴⁴ Sema oli Rahamin isä, joka oli Jorkeamin isä; ja Rekem oli Sammai'n isä.

⁴⁵ Sammai'n poika oli:

Maon, ja Maon oli Bet-Surin isä.

⁴⁶ Efa, Kalebin sivuvaimo, synnytti Haranin, Mosan ja Gasesin; ja Haran oli Gasesin isä.

⁴⁷ Jahdai sai poikia:

Regem, Jotam, Gesan, Pelet, Efa ja Saaf.

⁴⁸ Kalebin sivuvaimo Maaka synnytti Seberin ja Tirhanan.

⁴⁹ Hän synnytti myös Saafin, Madmannahin isän, Sevan, Makbenan isän ja Gibeon isän; ja Kalebin tytär oli Aksa.

⁵⁰ Nämä olivat Kalebin pojat: Hurin, Efratan esikoisen, pojat:

Sobal, Kirjat-Jearimin isä, ⁵¹ Salma, joka oli Betlehemin isä, ja Haref, joka oli Bet-Gaderin isä.

⁵² Sobal, Kirjat-Jearimin isä, sai poikia:

Haroeh ja puolet Manahatilaisista, ⁵³ ja Kirjat-Jearimin perheet: Jitrit, Putit, Sumatit ja Misrait. Näistä polveutuivat Soratit ja Estaolit.

⁵⁴ Salman pojat olivat:

Betlehem ja Netofalaiset, Atrot-Bet-Joab, ja puolet Manahatilaisista, Sorilaiset.

⁵⁵ Kirjurien perheet, jotka asuivat Jabeessa, olivat: Tiritit, Simeatit ja Sukatit. Nämä olivat keeniläisiä, jotka tulivat Hammatista, Reekabin suvun isästä.

3 Nämä ovat Daavidin pojat, jotka syntyivät hänelle Hebronissa:

Esikoinen oli Amnon, Ahinoamin, jisreeliläisen, poika; toinen oli Daniel, Abigailin, karmelilaisen,

1. Aikakirja

poika; ² kolmas oli Absalom, Maakan, Gesurin kuninkaan Talmain tyttären, poika; neljäs oli Adonia, Haggitin poika; ³ viides oli Sefatja, Abitalin poika; kuudes oli Jitream, Eglan, hänen vaimonsa, poika.

⁴ Kuusi poikaa syntyi hänelle Hebronissa, jossa hän hallitsi seitsemän vuotta ja kuusi kuukautta. Jerusalemissa hän hallitsi kolmekymmentäkolme vuotta.

⁵ Nämä olivat hänen poikansa, jotka syntyivät Jerusalemissa:

Simea, Soobab, Naatan ja Salomo—neljä Bat-Suan, Ammielin tyttären, kanssa— ⁶ ja Jibhar, Elisama ja Elifelet, syntyivät ⁷ Nogah, Nefeg ja Jafia, syntyivät ⁸ Elisama, Eliada ja Elifelet—yhteensä yhdeksän.

⁹ Kaikki nämä olivat Daavidin poikia, lisäksi sivuvaimojen pojat;

ja Tamar oli heidän sisarensa.

¹⁰ Rehabeam oli Salomon poika,

sitten Abia, Asa, ja Joosafat, ¹¹ Joram, Ahasja, ja Joas, ¹² Amasja, Asarja, ja Jotam, ¹³ Ahas, Hiskia, ja Manasse, ¹⁴ Amon, sitten Josia.

¹⁵ Josian pojat olivat:

Joojakim esikoinen, toinen Jojakim, kolmas Sidkia, neljäs Sallum.

¹⁶ Jojakimin pojat olivat:

Jekonja hänen poikansa, Sidkia hänen poikansa.

¹⁷ Jekonja, joka vietiin pakkosiirtolaisuuteen, sai poikia:

Sealtiel hänen poikansa, ¹⁸ sekä Malkiram, Pedaja, Senassar, Jekamja, Hoosama ja Nedabja.

¹⁹ Pedajan pojat olivat:

Serubbabel ja Simei. Serubbabelin lapset olivat: Mesullam ja Hananja, ja heidän sisarensa oli Selomit; ²⁰ sekä Hasuba, Ohel, Berekja, Hasadja ja Jushab-Hesed—viisi yhteensä.

²¹ Hananjan pojat olivat:

Pelatja ja Jesaja, Refajan pojat, Arnanin pojat, Obadjan pojat, ja Sekanjan pojat.

²² Sekanjan jälkeläiset olivat:

Semaja, ja Semajan pojat: Hattus, Jigal, Baria, Nearja ja Safat—kuusi yhteensä.

²³ Nearjan pojat olivat:

Eljoenai, Hiskia ja Asrikam—kolme yhteensä.

²⁴ Eljoenain pojat olivat:

Hodavja, Eljasib, Pelaja, Akkub, Johanan, Delaja ja Anani—seitsemän yhteensä.

4 Juudan pojat olivat:

Peres, Hesron, Karmi, Hur ja Sobal.

² Sobalin poika Reaja oli Jahatin isä,

ja Jahat oli Ahumain ja Lahadin isä. Nämä olivat Zorailaisten suku.

³ Nämä olivat Etamin jälkeläiset:

Jisreel, Jisma ja Jidbas; ja heidän sisarensa oli nimeltään Hasselponi.

⁴ Penuel oli Gedorin isä, ja Eser oli Husahan isä.

Nämä olivat Hurin jälkeläisiä, Efratan esikoisia, joka oli Betlehemin isä.

⁵ Asur, joka oli Tekoan isä, oli kahden vaimon mies:

Hela ja Naara.

⁶ Naaran synnyttämät pojat olivat:

Ahussam, Hefer, Temeni ja Haahashtari. Nämä olivat Naaran pojat.

⁷ Helan pojat olivat:

Seret, Jishar ja Etnan.

⁸ Kos oli Anubin ja Sobeban isä, ja Harumin pojan Aharhelin sukujen isä.

⁹ Jaebes oli arvokkaampi kuin veljensä, ja hänen äitinsä antoi hänelle nimen Jaebes, sanoen, "Koska synnytin hänet tuskassa."

¹⁰ Jaebes huusi Israelin Jumalaa, sanoen,

"Oi, jospa siunaisit minua ja laajentaisit aluettani, ja jos kätesi olisi minun kanssani, ja varjelisit minua pahasta, ettei se minua vahingoittaisi!" Ja Jumala antoi hänelle, mitä hän pyysi.

¹¹ Kelub, Suhan veli, oli Mehirin isä,

1. Aikakirja

joka oli Eshtonin sukujen isä.

¹² Eshtonin pojat olivat Bet-Rafa, Paseah ja Tehinnah, joka oli Ir-Nahasin isä.

Nämä olivat Rekahtilaiset.

¹³ Kenaan pojat olivat:

Otniel ja Seraja. Ja Otnielin poika oli Hatat.

¹⁴ Meonotai oli Ofrahin isä,

ja Seraja oli Joabin, Ge-Harasimin isän, isä, sillä he olivat käsityöläisiä.

¹⁵ Kaaleb oli Jefunnen poika, hänen poikansa olivat:

Iru, Ela ja Naam; ja Elan poika oli Kenaan.

¹⁶ Jehalelelin pojat olivat:

Sif, Sifa, Tirja ja Asarel.

¹⁷ Ezran pojat olivat:

Jeter, Mered, Efer ja Jalon. Ja nämä ovat Bithian, faraon tyttären, pojat, jonka Mered otti: Hän tuli raskaaksi ja synnytti Mirjamin, Sammain ja Jisbahen, joka oli Estemoan isä.

¹⁸ Hänen juutalainen vaimonsa synnytti Jeredin, Gedorin isän, Heberin, Sokerin isän, ja Jekutielin, Sanoahin isän.

Nämä olivat Bithian, faraon tyttären, pojat, jonka Mered oli ottanut.

¹⁹ Hodijan vaimon, Naham-sisaren, pojat olivat:

Keilan, Garmilaisen, esi-isä, ja Estemoa, Maakilainen.

²⁰ Simonin pojat olivat:

Amnon, Rinna, Benhanan ja Tilon. Ja Ishin pojat olivat: Sohet ja Ben-Sohet.

²¹ Selan, Juudan pojan, pojat olivat:

Er, Lekan isä, Laada, Maresan isä, ja pellavatyöntekijöiden suku Bet-Asbeassa;

²² Jokim, Kozeban miehet, Joas ja Saraf, jotka hallitsivat Moabissa ja Jashubi-Lehemissä. Mutta nämä ovat vanhoja kertomuksia.

²³ Nämä olivat savenvalajia ja Netaimin ja Gederan asukkaita; he asuivat siellä kuninkaan palveluksessa.

²⁴ Simeonin pojat olivat:

Nemuel, Jamin, Jarib, Serah ja Saul;

²⁵ *hänen poikansa Sallum, Mibsam hänen poikansa, ja Misma hänen poikansa.*

²⁶ Misman pojat olivat:

hänen poikansa Hammuel, Sakkur hänen poikansa, ja Simei hänen poikansa.

²⁷ Nyt Simeillä oli kuusitoista poikaa ja kuusi tytärtä, mutta hänen veljillään ei ollut niin paljon poikia,

eikä koko heidän sukunsa lisääntynyt niin kuin Juudan suku.

²⁸ He asuivat Beersebassa, Moladassa ja Hazar-Sualissa, ²⁹ Bilhassa, Esemissä ja Toladissa, ³⁰ Betuelissa, Hormassa ja Siklagissa, ³¹ Bet-Markaobotissa, Hazar-Susimissa, Bet-Birissä ja Saarimissa.

Nämä olivat heidän kaupunkinsa Daavidin hallituskauteen asti.

³² Heidän kylänsä olivat:

Etam, Ain, Rimmon, Token ja Asan — viisi kaupunkia —

³³ ja kaikki heidän asutuksensa, jotka olivat näiden kaupunkien ympärillä aina Baaliin asti.

Nämä olivat heidän asuinpaikkansa, ja heillä on sukuluettelonsa.

³⁴ Mesobab, Jamlek ja Josa, Amasjan isä, ³⁵ sekä Joel ja Jehu, Josibian, Serajan ja Asielin jälkeläinen, ³⁶ ja Eljoenai, Jaakoba, Jesohaja, Asaja, Adiel, Jesimiel ja Benaja, ³⁷ ja Sisa, joka oli Sifin poika, joka oli Allonin, joka oli Jedajan, joka oli Simrin, joka oli Semajan —

³⁸ nimeltä mainitut olivat johtajia perheissään; ja heidän isänsä talot lisääntyivät suuresti.

³⁹ He matkustivat Gedorin portille, laakson itäpuolelle, etsimään laidunta laumoilleen.

⁴⁰ He löysivät rikasta ja hyvää laidunta, ja maa oli tilava, hiljainen ja rauhallinen;

sillä siellä asuivat ennen hamalaiset.

⁴¹ Nyt ne, jotka tulivat nimeltä mainittuina Hiskian, Juudan kuninkaan, päivinä, hyökkäsivät heidän

1. Aikakirja

telttoihinsa ja meunealaisiin, jotka siellä löydettiin, ja he tuhosivat heidät täydellisesti tähän päivään asti, ja asuivat heidän paikallaan, koska siellä oli laidunta heidän laumoilleen.

⁴² Heistä, Simeonin jälkeläisistä, viisisataa miestä meni Seirin vuorelle, Pelatjan, Nearjan, Refajan ja Ussielin, Ishin poikien, johdolla.

⁴³ He tuhosivat ne amalekilaiset, jotka olivat paenneet, ja ovat asuneet siellä tähän päivään asti.

5 Ruubenin, Israelin esikoisen, jälkeläiset, (sillä hän oli esikoinen, mutta koska hän häpäisi isänsä vuoteen,

hänen esikoisoikeutensa annettiin Joosefin, Israelin pojan, pojille; näin ollen häntä ei lueteltu sukuuettelossa esikoisoikeuden mukaan.

² Vaikka Juuda tuli merkittäväksi veljiensä joukossa, *ja hänestä tuli johtaja, kuitenkin esikoisoikeus kuului Joosefille),*

³ Ruubenin, Israelin esikoisen, jälkeläisiin kuuluivat:

Hanok, Pallu, Hesron ja Karmi.

⁴ Joaelin jälkeläisiin kuuluivat:

hänen poikansa Semaja, hänen poikansa Goog, hänen poikansa Simej, ⁵ hänen jälkeläisensä Miika, hänen jälkeläisensä Reaja, hänen jälkeläisensä Baal, ⁶ ja hänen poikansa Beera, jonka Tiglat-Pileser, Assyrian kuningas, vei pakkosiirtolaisuuteen. Hän oli ruubenilaisten johtaja.

⁷ Hänen sukulaisensa, perheittensä ja sukupolviensa mukaan, olivat Jeiel, päämies, sitten Sakarja, ⁸ ja Bela, Aasasin poika, Seman poika, Joaelin poika,

joka asui Aroerissa, ulottuen Neboon ja Baal-Meoniin.

⁹ Idässä hän asettui erämaan sisäänkäynnille Eufрат-virrälle asti, koska heidän karjansa oli lisääntynyt Gileadin maassa.

¹⁰ Saulin päivinä he kävivät sotaa hagarilaisia vastaan,

jotka kaatuivat heidän käsiinsä, ja he asuivat heidän teltoissaan koko Gileadin itäpuolella.

¹¹ Gadin jälkeläiset asuivat heitä vastapäätä Baasanin maassa,

ulottuen Salekaan.

¹² Joael oli päämiehenä,

ja toinen oli Safam, sitten Janai ja Safat Baasanissa.

¹³ Heidän sukulaisensa isiensä perheistä olivat:

Miikael, Mesullam, Seba, Joorai, Jaakan, Sia ja Eeber—yhteensä seitsemän.

¹⁴ Nämä olivat Abihailin, Hurin pojan, jälkeläisiä,

Jaroahin poika, Gileadin poika, Miikaelin poika, Jesisain poika, Jahdon poika, Buzin poika—

¹⁵ Ahi, Abdielin poika, Gunin poika,

oli heidän isiensä perheiden päämies.

¹⁶ He asuivat Gileadissa, Baasanissa ja sen kaupungeissa, ja kaikilla Saaronin laidunmailla, ulottuen rajoihinsa asti.

¹⁷ Kaikki nämä merkittiin sukuuetteluihin Juudan kuninkaan Jotamin päivinä,

ja Israelin kuninkaan Jerobeamin päivinä.

¹⁸ Ruubenin jälkeläiset, gadilaiset ja puoli Manassen sukukunta—

koostuen urheista miehistä, miehistä, jotka kantoivat kilpeä ja miekkaa, ja jännittivät jousen, ja olivat koulutettuja taisteluun— yhteensä 44 760, jotka lähtivät sotapalvelukseen.

¹⁹ He kävivät taisteluun hagarilaisia vastaan,

Jeturia, Nafisia ja Nodabia vastaan.

²⁰ He saivat apua heitä vastaan, ja hagarilaiset ja kaikki, jotka olivat heidän kanssaan, annettiin heidän käsiinsä;

koska he huusivat Jumalaa avuksi taistelussa, ja Hän vastasi heidän rukouksiinsa, koska he luottivat Häneen.

²¹ He ottivat heidän karjansa:

viisikymmentä tuhatta kamelia, kaksisataaviisikymmentä tuhatta lammasta, kaksi tuhatta aasia, ja sata tuhatta ihmistä.

1. Aikakirja

²² Sillä monet kaatuivat kuolettavasti haavoittuneina, koska sota oli Jumalan.

Ja he asettuivat heidän paikalleen pakkosiirtolaisuuteen asti.

²³ Puoli Manassen sukukunnan jälkeläiset asuivat maassa; Baasanista Baal-Hermoniin, Seniriin ja Hermonin vuorelle, heitä oli paljon.

²⁴ Nämä olivat heidän isiensä perheiden johtajat:

Efer, Iisi, Eliel, Asriel, Jeremia, Hodavja ja Jahdiel— urheita miehiä, maineikkaita miehiä, isiensä perheiden päämiehiä.

²⁵ Mutta he olivat uskottomia isiensä Jumalalle, ja harjoittivat epäjumalanpalvelusta maan kansojen jumalien kanssa, jotka Jumala oli hävittänyt heidän edestään.

²⁶ Niin Israelin Jumala herätti Assyrian kuninkaan Pulin hengen, eli Tiglat-Pileser Assyrian kuninkaan hengen, ja hän vei heidät pakkosiirtolaisuuteen, nimittäin:

ruubenilaiset, gadilaiset ja puoli Manassen sukukuntaa, ja vei heidät Halahiin, Haboriin, Haraan ja Gosanin virralle, tähän päivään asti.

6 Leevin jälkeläisiä olivat:

Gerson, Kehat ja Merari.

² Kehatin sukuun kuuluivat:

Amram, Jishar, Hebron ja Ussiel.

³ Amramin jälkeläisiä olivat:

Aaron, Mooses ja Mirjam. Ja Aaronin pojat olivat: Naadab, Abihu, Eleasar ja Itamar.

⁴ Eleasarille syntyi Pinehas, ja Pinehasille syntyi Abisua, ⁵ ja Abisualle syntyi Bukki, ja Bukkille syntyi Ussi, ⁶ ja Ussille syntyi Serahja, ja Serahjalle syntyi Merajot, ⁷ Merajotille syntyi Amarja, ja Amarjalle syntyi Ahitub, ⁸ ja Ahitubille syntyi Saadok, ja Saadokille syntyi Ahimaas, ⁹ ja Ahimaasille syntyi Asarja, ja Asarjalle syntyi Johanan, ¹⁰ ja Johananille syntyi Asarja (hän oli pappi siinä temppelissä, jonka Salomo rakensi Jerusalemiin), ¹¹ ja Asarjalle syntyi Amarja, ja Amarjalle syntyi Ahitub, ¹² ja Ahitubille syntyi Saadok, ja Saadokille syntyi Sallum, ¹³ ja Sallumille syntyi Hilikia, ja Hilikialle syntyi Asarja, ¹⁴ ja Asarjalle syntyi Seraja, ja Serajalle syntyi Joojadak;

¹⁵ Ja Joojadak lähti mukaan, kun Herra vei Juudan ja Jerusalemin pakkosiirtolaisuuteen Nebukadnessarin käden kautta.

¹⁶ Leevin jälkeläisiä olivat:

Gerson, Kehat ja Merari.

¹⁷ Nämä ovat Gersonin pojat:

Libni ja Simei.

¹⁸ Kehatin sukuun kuuluivat:

Amram, Jishar, Hebron ja Ussiel.

¹⁹ Merarin pojat olivat:

Mahli ja Muusi. Nämä ovat leeviläisten perheet isiensä sukujen mukaan.

²⁰ Gersonista:

Libni, jolle syntyi Jahat, jolle syntyi Simma ²¹ jolle syntyi Jooah, jolle syntyi Iddo, jolle syntyi Serah, jolle syntyi Jeaterai

²² Kehatin sukuun kuuluivat:

Amminadab, jolle syntyi Koora, jolle syntyi Assir, ²³ jolle syntyi Elkanah, jolle syntyi Ebjasaf, jolle syntyi Assir, ²⁴ jolle syntyi Tahat, jolle syntyi Uriel, jolle syntyi Ussia, jolle syntyi Saul.

²⁵ Elkanan jälkeläisiä olivat:

Amasai ja Ahimot.

²⁶ Elkanah:

Elkanah, jolle syntyi Sofai, jolle syntyi Nahat, ²⁷ jolle syntyi Eliab, jolle syntyi Jeroham, jolle syntyi Elkanah.

²⁸ Samuelin jälkeläisiä olivat:

Joel esikoinen ja Abia toinen.

²⁹ Merarin pojat olivat:

Mahli, jolle syntyi Libni, jolle syntyi Simei, jolle syntyi Ussa, ³⁰ jolle syntyi Simea, jolle syntyi Haggia, jolle syntyi Asaja.

³¹ Nämä ovat ne, jotka Daavid asetti laulupalvelukseen Herran temppelissä, sen jälkeen kun arkki oli saanut leposijansa.

1. Aikakirja

³² He palvelivat laululla ilmestysmajan pyhäkössä, kunnes Salomo oli rakentanut Herran temppelin Jerusalemiin; ja he suorittivat tehtävänsä heille annetun järjestyksen mukaan.

³³ Nämä ovat ne, jotka palvelivat poikiensa kanssa: Kehatilaista:

Heeman laulaja, Joelin poika, Samuelin poika, ³⁴ Elkanan poika, Jerohamin poika, Elielin poika, Toahin poika, ³⁵ Suufin poika, Elkanan poika, Mahatin poika, Amasain poika, ³⁶ Elkanan poika, Joelin poika, Asarjan poika, Sefanjan poika, ³⁷ Tahatin poika, Assirin poika, Ebjasafin poika, Kooran poika, ³⁸ Jisharin poika, Kehatin poika, Leevin poika, Israelin poika.

³⁹ Heemanin sukulainen Asaf seisoi hänen oikealla puolellaan,

Asaf, Berekjan poika, Simean poika, ⁴⁰ Mikaelin poika, Baasejan poika, Malkian poika, ⁴¹ Etniin poika, Serahin poika, Adajan poika, ⁴² Eetaniin poika, Simman poika, Simein poika, ⁴³ Jahatin poika, Gersonin poika, Leevin poika.

⁴⁴ Vasemmalla puolella olivat heidän sukulaisensa,

Merarin pojat: Eetan, Kisin poika, Abdin poika, Mallukin poika, ⁴⁵ Hasabjan poika, Amasjan poika, Hilikian poika, ⁴⁶ Amzin poika, Banin poika, Semerin poika, ⁴⁷ Mahlin poika, Muusin poika, Merarin poika, Leevin poika.

⁴⁸ Heidän sukulaisensa leeviläiset oli asetettu kaikkien palvelustehtävien hoitajiksi Jumalan huoneen pyhäkössä.

⁴⁹ Mutta Aaron ja hänen poikansa uhrasivat polttouhrialttarilla ja suitsutusalttarilla, suorittaen kaikki tehtävät kaikkeinpyhimässä, ja toimittivat sovituksen Israelille, kaiken sen mukaan, mitä Jumalan palvelija Mooses oli käskenyttä.

⁵⁰ Nämä ovat Aaronin pojat:

Eleasar, jolle syntyi Pinehas, jolle syntyi Abisua, ⁵¹ jolle syntyi Bukki, jolle syntyi Ussi, jolle syntyi Serahja, ⁵² jolle syntyi Merajot, jolle syntyi Amarja, jolle syntyi Ahitub, ⁵³ jolle syntyi Saadok, jolle syntyi Ahimaas.

⁵⁴ Nämä ovat heidän asuinpaikkansa leireineen rajojensa sisällä: Aaronin pojille, Kehatin sukuun kuuluville,

sillä arpa lankesi heille ensin.

⁵⁵ He antoivat heille Hebronin Juudan maassa ja sen ympärillä olevat laidunmaat, ⁵⁶ mutta kaupungin pellot ja kylät he antoivat Kaalebille, Jefunnen pojalle.

⁵⁷ Aaronin pojille he antoivat seuraavat turvakaupungit:

Hebron, Libna laidunmaineen, Jattir, Estemoa laidunmaineen, ⁵⁸ Hilen laidunmaineen, Debir laidunmaineen, ⁵⁹ Asan laidunmaineen ja Beet-Semes laidunmaineen.

⁶⁰ Benjaminin heimosta he antoivat:

Geba, Alemet ja Anatot laidunmaineen. Kaikkiaan heidän kaupunkejaan Aaronin poikien suvuista oli kolmetoista kaupunkia.

⁶¹ Muille Kehatin pojille, heidän sukujensa mukaan, he antoivat kymmenen kaupunkia arvan mukaan Manassen puoliheimosta.

⁶² Gersonin pojille, heidän sukujensa mukaan, he antoivat kolmetoista kaupunkia Isaskarin, Asserin, Naftalin ja Manassen heimosta Baasanissa.

⁶³ Merarin pojille, heidän sukujensa mukaan, he antoivat kaksitoista kaupunkia Ruubenin, Gadin ja Sebulonin heimoista.

⁶⁴ Näin israeliläiset antoivat leeviläisille kaupungit laidunmaineen.

⁶⁵ He jakoivat arvan mukaan Juudan poikien heimosta, Simeonin poikien heimosta ja Benjaminin poikien heimosta, nämä kaupungit, jotka mainitaan nimeltä.

⁶⁶ Nyt osa Kehatin poikien suvuista sai perintöosanaan kaupunkeja Efraimin heimosta.

⁶⁷ He antoivat heille turvakaupungit:

Sikemin Efraimin vuoristossa laidunmaineen, Geserin laidunmaineen, ⁶⁸ Jokmeamin laidunmaineen, Beet-Hooronin laidunmaineen, ⁶⁹ Aijalonin laidunmaineen ja Gat-Rimmonin laidunmaineen;

1. Aikakirja

⁷⁰ ja Manassen puoliheimosta:

Aner laidunmaineen ja Bileam laidunmaineen, muille Kehatin poikien suvuista.

⁷¹ Gersonin pojille he antoivat:

Manassen puoliheimon suvusta: Golan Baasanissa laidunmaineen ja Astarot laidunmaineen;

⁷² Isaskarin heimosta:

Kedes laidunmaineen, Daberat laidunmaineen, ⁷³ Ramot laidunmaineen ja Anem laidunmaineen;

⁷⁴ Asserin heimosta:

Masal laidunmaineen, Abdon laidunmaineen, ⁷⁵ Hukok laidunmaineen ja Rehob laidunmaineen;

⁷⁶ Naftalin heimosta:

Kedes Galileassa laidunmaineen, Hammon laidunmaineen ja Kirjataim laidunmaineen.

⁷⁷ Muille leeviläisille, Merarin pojille:

Sebulonin heimosta: Rimmono laidunmaineen, Taabor laidunmaineen;

⁷⁸ Ja Jordanin itäpuolella, Jerikon itäpuolella:

Ruubenin heimosta: Beser autiomaassa laidunmaineen, Jahsa laidunmaineen, ⁷⁹ Kedemot laidunmaineen ja Mefaata laidunmaineen;

⁸⁰ Gadin heimosta:

Ramot Gileadissa laidunmaineen, Mahanaim laidunmaineen, ⁸¹ Hesbon laidunmaineen ja Jaser laidunmaineen.

7 Isaskarin pojat olivat:

Tola, Puah, Jasub ja Simron—yhteensä neljä.

² Tolan pojat olivat:

Ussi, Refaja, Jeriel, Jahmai, Jibsam ja Samuel—heidän isiensä perheiden päämiehiä. Tolan jälkeläisille määrättiin sotilaita heidän sukupolvissaan, ja heidän lukumääränsä Daavidin päivinä oli kaksikymmentäkaksi tuhatta kuusisataa.

³ Ussin poika oli Jisrahja. Ja Jisrahjan pojat olivat:

Miikael, Obadja, Joel ja Jissia—yhteensä viisi, kaikki he olivat päämiehiä.

⁴ Yhdessä heidän jälkeläistensä kanssa, isiensä perheiden mukaan, heillä oli kolmekymmentäkuusi tuhatta sotilasta taisteluun,

koska heillä oli paljon vaimoja ja poikia.

⁵ Heidän sukulaisensa kaikkien Isaskarin perheiden joukossa,

urhoollisia sotureita, merkittiin sukuuetteloon—kaikkiaan kahdeksankymmentäseitsemän tuhatta.

⁶ Benjaminin pojat olivat:

Bela, Beker ja Jediael—kolme.

⁷ Belan pojat olivat:

Esbon, Ussi, Ussiel, Jerimot ja Iri—viisi; he olivat isiensä perheiden päämiehiä, urhoollisia sotureita, ja merkittiin sukuuetteloon—kaksikymmentäkaksi tuhatta kolmekymmentäneljä.

⁸ Bekerin pojat olivat:

Semira, Jooas, Elieser, Eljoenai, Omri, Jeremot, Abia, Anatot ja Alemet. Nämä olivat kaikki Bekerin pojat.

⁹ Heidät merkittiin sukuuetteloon sukupolviensa mukaan, isiensä perheiden päämiehiä, urhoollisia sotureita—

kaksikymmentätuhatta kaksisataa.

¹⁰ Jediaelin poika oli Bilhan. Ja Bilhanin pojat olivat:

Jeus, Benjamin, Ehud, Kenaana, Setan, Tarsis ja Ahisahas.

¹¹ Nämä kaikki olivat Jediaelin poikia,

isiensä perheiden päämiehiä, seitsemäntoistatuhatta kaksisataa urhoollista soturia, valmiina lähtemään sotaan.

¹² Suffim ja Huppim olivat Iirin poikia;

Hushim oli Aherin jälkeläinen.

¹³ Naftalin pojat olivat:

Jahasiel, Guni, Jeser ja Sallum—Bilhan poikia.

¹⁴ Manassen pojat olivat:

Asriel, jonka hänen aramilainen sivuvaimonsa synnytti; hän synnytti Makirin, Gileadin isän.

1. Aikakirja

¹⁵ Makir otti vaimon Huppimille ja Shuppimille,

ja heidän sisarensa nimi oli Maaka. Toinen oli nimeltään Selofhad, ja Selofhadilla oli tyttäriä.

¹⁶ Maaka, Makirin vaimo, synnytti pojan,

jonka hän nimesi Pereshiksi; ja hänen veljensä oli Seresh. Hänen poikansa olivat: Ulam ja Rekem.

¹⁷ Ulamin poika oli Bedan.

Nämä olivat Gileadin jälkeläisiä, Makirin pojan, Manassen pojan.

¹⁸ Hammoleket, hänen sisarensa, tuli:

Iishodin, Abieserin ja Mahlan äidiksi.

¹⁹ Semidan jälkeläisiä olivat:

Ahian, Sekem, Likhi ja Aniam.

²⁰ Efraimin pojat olivat:

Sutelah, ja hänen poikansa Bered, ja hänen poikansa Tahat, ja hänen poikansa Elada, ja hänen poikansa Tahat, ²¹ ja hänen poikansa Sabad, ja hänen poikansa Sutelah, ja Eser ja Elad. Mutta Gatin miehet, jotka olivat syntyneet maassa, tappoivat heidät, koska he tulivat ottamaan heidän karjaansa.

²² Heidän isänsä Efraim suri monta päivää,

ja hänen sukulaisensa tulivat lohduttamaan häntä.

²³ Sitten hän meni vaimonsa luo, ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti pojan,

jonka hän nimesi Beriaksi, koska onnettomuus oli kohdannut hänen taloaan.

²⁴ Hänen tyttärensä oli Seera,

joka perusti Ala- ja Ylä-Bet-Horonin ja Ussen-Seeran.

²⁵ Refah oli hänen poikansa,

samoin Resef, Telah, joka oli isä, Tahan, joka oli isä,

²⁶ *Ladan, joka oli isä, Ammihud, joka oli isä, Elisama, joka oli isä, ²⁷ Nun, joka oli Joosuan isä.*

²⁸ Heidän omaisuutensa ja asuinpaikkansa olivat:

Betel kyllineen, ja idässä Naaran, ja lännessä Geser kyllineen, myös Sekem kyllineen, aina Aijaan kyllineen saakka.

²⁹ Ja Manassen poikien rajojen varrella:

Bet-Sean, Taanak, Megiddo ja Dor kyllineen. Näissä asuivat Joosefin, Israelin pojan, pojat.

³⁰ Asserin pojat olivat:

Jimna, Jisva, Jisvi ja Beria, ja heidän sisarensa Serah.

³¹ Berian pojat olivat:

Heber ja Malkiel, joka tuli Birsaitthin isäksi.

³² Heberin lapset olivat:

Jaflet, Sumer, Hotam ja heidän sisarensa Sua.

³³ Jafletin pojat olivat:

Pasak, Bimhal ja Asvat. Nämä olivat Jafletin jälkeläisiä.

³⁴ Semerin pojat olivat:

Ahi, Rohga, Jehuba ja Aram.

³⁵ Hänen veljensä Heleminkin pojat olivat:

Sufa, Jimna, Seles ja Amal.

³⁶ Sufan pojat olivat:

Suah, Harnefer, Suual, Beri, Imra, ³⁷ Beser, Hod, Samma, Silsa, Jitran ja Beera.

³⁸ Jeterin pojat olivat:

Jefunne, Pispa ja Ara.

³⁹ Ullan pojat olivat:

Ara, Hanniel ja Risia.

⁴⁰ Nämä kaikki olivat Asserin poikia,

isiensä perheiden päämiehiä, valittuja ja urhoollisia sotureita, päälliköiden päämiehiä. Ja heidät merkittiin sukuuutteloon sotapalvelusta varten kaksikymmentäkuusi tuhatta miestä.

8

Benjaminin pojat olivat:

Bela esikoinen, Asbel toinen, Aharah kolmas, ² Nohah neljäs ja Rapha viides.

³ Belan pojat olivat:

Addar, Gera, Abihud, ⁴ Abishua, Naaman ja Ahoah, ⁵ Gera, Sefufan ja Huram.

1. Aikakirja

⁶ Nämä ovat Ehudin jälkeläisiä. He olivat Gebassa asuvien sukujen päämiehiä,

ja heidät vietiin pakkosiirtolaisuuteen Manahatiin:

⁷ nimittäin Naaman, Ahia ja Gera—hän johti heidät pakkosiirtolaisuuteen. Ja hän oli Uzzan ja Ahihudin isä.

⁸ Saharaim sai lapsia Moabin maassa sen jälkeen kun hän oli lähettänyt pois vaimonsa Hushimin ja Baaran.

⁹ Hodesh-vaimonsa kautta hän sai:

Jobab, Sibia, Mesha, Malkam, ¹⁰ Jeus, Sakia ja Mirma. Nämä olivat hänen poikiaan, sukujensa päämiehiä.

¹¹ Hushimin kanssa hän sai:

Abitub ja Elpaal.

¹² Elpaalin pojat olivat:

Eber, Misam ja Semed—joka rakensi Onon ja Lodin kytlineen—

¹³ sekä Beria ja Sema, jotka olivat Aijalonin asukkaiden sukujen päämiehiä, jotka ajoivat pois Gatin asukkaat.

¹⁴ Ahio, Sasak ja Jeremot, ¹⁵ ja Sebadja, Arad, Eder, ¹⁶ Mikael, Jispa ja Joha olivat Berian poikia.

¹⁷ Sebadja, Mesullam, Hiski, Heber, ¹⁸ Jismerai, Jislja ja Jobab olivat Elpaatin poikia.

¹⁹ Jakim, Sikri ja Sabdi, ²⁰ Elienai, Silletthai ja Eliel, ²¹ Adaja, Beraja ja Simrat olivat Simein poikia.

²² Jispan, Eber ja Eliel, ²³ Abdon, Sikri ja Hanan, ²⁴ Hananja, Elam ja Antotija, ²⁵ Jifdeja ja Penuel - Sasakin pojat.

²⁶ Samserai, Seharia ja Atalja, ²⁷ Jaaresja, Elia ja Sikri olivat Jerohamin poikia.

²⁸ Nämä olivat sukujensa päämiehiä sukupolvensa mukaan,

merkittäviä miehiä, jotka asuivat Jerusalemissa.

²⁹ Gibeonissa asui Jeiel, Gibeonin patriarkka,

ja hänen vaimonsa nimi oli Maaka.

³⁰ Hänen esikoispoikansa oli Abdon, sitten Sur, Kis, Baal, Nadab, ³¹ Gedor, Ahio ja Seker.

³² Miklot oli Simean isä.

He asuivat myös sukulaistensa kanssa Jerusalemissa vastapäätä muita sukulaisiaan.

³³ Ner oli Kisin sukulinjan isä,

Kis oli Saulin isä, Saul oli Jonatanin, Malkisuan, Abinadabin ja Esbaalin isä.

³⁴ Jonatanin poika oli Meribbaal,

ja Meribbaal oli Mikan isä.

³⁵ Mikan jälkeläiset olivat:

Piton, Melek, Tarea ja Ahas.

³⁶ Ahas oli Joaddan isä,

ja Joadda oli Alemetin, Asmavetin ja Simrin isä; ja Simri oli Mosan isä.

³⁷ Mosa oli Binean isä; Rafa oli hänen poikansa,

Eleasa hänen poikansa, Asel hänen poikansa.

³⁸ Aselilla oli kuusi poikaa, ja nämä ovat heidän nimensä:

Asrikam, Bokeru, Ismael, Seharia, Obadja ja Hanan. Kaikki nämä olivat Aselin jälkeläisiä.

³⁹ Esekin pojat olivat:

Ulam esikoinen, Jeus toinen ja Elifelet kolmas.

⁴⁰ Ulamin pojat olivat urheita satureita, taitavia jousimiehiä,

ja heillä oli paljon poikia ja pojanpoikia, yhteensä 150. Kaikki nämä olivat Benjaminin jälkeläisiä.

9 Näin koko Israel merkittiin sukuuetteloihin, ja he ovat todellakin dokumentoituina Israelin kuninkaiden kirjassa. Ja Juuda vietiin pakkosiirtolaisuuteen Babyloniin uskottomuutensa vuoksi.

² Nyt ensimmäiset, jotka asuivat omistuksissaan kaupungeissaan, olivat:

israeliläiset, papit, leeviläiset ja temppelipalvelijat.

³ Jotkut Juudan, Benjaminin, Efraimin ja Manassen jälkeläisistä asuivat Jerusalemissa:

⁴ *Utai, Ammihudin, Omrin, Imrin ja Banin jälkeläinen, Perekse, Juudan pojan, sukulinjasta.*

1. Aikakirja

⁵ *Silon jälkeläisistä: Asaja esikoinen ja hänen poikansa.*

⁶ *Serahin pojista: Jeuel ja heidän sukulaisensa, 690.*

⁷ *Benjaminin jälkeläisistä: Sallu, Meshullamin poika, Hodavjan poika, Hassenuan poika, ⁸ sekä Ibneiah, Jerohamin jälkeläinen, ja Elah, Uzzin ja Mikrin jälkeläinen, ja Meshullam, Sefatjan, Reuelin ja Ibnijan jälkeläinen;*

⁹ *ja heidän sukulaisensa sukupolviensa mukaan, 956. Kaikki nämä olivat isiensä perheiden johtajia sukulinjojensa mukaan.*

¹⁰ *Pappien joukossa olivat Jedaja, Jehoiarib ja Jakin,*

¹¹ *ja Asarja, Hilcian, Meshullamin, Sadokin, Merajotin ja Ahitubin jälkeläinen, Jumalan huoneen päällikkö;*

¹² *ja Adaja, Jerohamin, Pashhurin ja Malkian jälkeläinen; ja Maesai, Adielin, Jahseran, Meshullamin, Mesillemitin ja Immerin jälkeläinen;*

¹³ *ja heidän sukulaisensa, isiensä perheiden päämiehet, 1 760 kellosta miestä Jumalan huoneen palvelustöihin.*

¹⁴ *Leeviläisistä: Semaja, Hassubin, Asrikamin ja Hasabjan jälkeläinen, Merarin pojista;*

¹⁵ *ja Bakbakkar, Heres ja Galal; ja Mattanja, Mikan, Sikrin ja Asafin jälkeläinen;*

¹⁶ *ja Obadja, Semajan, Galalin ja Jedutunin jälkeläinen; ja Berekja, Asan ja Elkanan jälkeläinen, jotka asuivat Netofalaisissa asutuksissa.*

¹⁷ *Nyt portinvartijat olivat:*

Sallum, Akkub, Talmon, Ahiman ja heidän sukulaisensa. Sallum oli päällikkö.

¹⁸ *Tähän asti hän oli ollut kuninkaan portilla itään. Nämä olivat Leevin poikien leirin portinvartijat.*

¹⁹ *Sallum, Koren, Ebiasafin ja Korahin jälkeläinen, ja hänen sukulaisensa isänsä perheestä, korahilaiset, olivat palvelustöiden johtajia, teltan kynnysien vartijat.*

Ja heidän isänsä olivat olleet Herran leirin johtajia, sisäänkäynnin vartijat.

²⁰ *Pinehas, Eleasarin jälkeläinen, oli ollut heidän hallitsijansa aiemmin, ja Herra oli hänen kanssaan.*

²¹ *Sakarja, Meshelemjan poika, palveli portinvartijana kohtamisteltan sisäänkäynnillä.*

²² *Kaikki kynnysien portinvartijoiksi valitut olivat 212. Nämä merkittiin sukuuetteloihin asutuksissaan, ne, jotka Daavid ja Samuel näkijä asettivat luottamustehtäviinsä.*

²³ *Niin he ja heidän poikansa valvoivat Herran huoneen portteja,*

nimittäin teltan huonetta, vartijoina.

²⁴ *Portinvartijat olivat sijoitettuina kaikille neljälle puolelle:*

itään, länteen, pohjoiseen ja etelään.

²⁵ *Heidän sukulaisensa asutuksistaan liittyivät heihin joka seitsemäs päivä säännöllisesti;*

²⁶ *sillä neljä pääportinvartijaa, jotka olivat leeviläisiä, oli uskottu huoneet ja Jumalan huoneen aarteet.*

²⁷ *He viettivät yönsä Jumalan huoneen ympärillä, sillä vartiointi oli uskottu heille;*

ja he olivat vastuussa sen avaamisesta joka aamu.

²⁸ *Nyt jotkut heistä olivat vastuussa palvelusastioista, sillä he laskivat ne, kun ne tuotiin sisään ja kun ne vietiin ulos.*

²⁹ *Jotkut heistä oli myös asetettu huonekalujen ja kaikkien pyhäkön astioiden ylle, sekä hienon jauhun, viinin, öljyn, suitsukkeen ja mausteiden ylle.*

³⁰ *Tietyt pappien jälkeläiset olivat vastuussa mausteseoksen valmistamisesta.*

³¹ *Mattitja, yksi leeviläisistä, joka oli Sallumin, korahilaisen, esikoinen,*

oli vastuussa pannukakkujen leipomisesta.

³² *Jotkut heidän sukulaisistaan, Kehatilaista, olivat vastuussa näkyleivästä valmistamaan sitä joka sapatti.*

³³ *Nämä ovat laulajat, leeviläisten isiensä perheiden johtajat, jotka asuivat temppelin kammioissa vapautettuina muusta palveluksesta, sillä he olivat työssään päivin ja öin.*

1. Aikakirja

³⁴ Nämä olivat leeviläisten isiensä perheiden johtajat sukupolviensa mukaan, päämiehet, jotka asuivat Jerusalemissa.

³⁵ Gibeonissa asui Jeiel, Gibeonin isä,

ja hänen vaimonsa nimi oli Maaka.

³⁶ Hänen esikoispoikansa oli Abdon, sitten Sur, Kiis, Baal, Ner, Nadab, ³⁷ myös Gedor, Ahio, Sakarja ja Miklot.

³⁸ Miklot oli Simeamin isä.

He asuivat myös sukulaistensa kanssa Jerusalemissa vastapäätä muita sukulaisiaan.

³⁹ Ner oli Kiisin isä, ja Kiis oli Saulin isä;

Saul oli Jonatanin, Malkisuan, Abinadabin ja Esbaalin isä.

⁴⁰ Jonatanin poika oli Meribbaal,

ja Meribbaal oli Mikan isä.

⁴¹ Mikan pojat olivat:

Piton, Melek, Tahrea ja Ahas.

⁴² Ahas oli Jaran isä,

ja Jara oli Alemetin, Asmavetin ja Simrin isä; ja Simri oli Motsan isä;

⁴³ Motsa oli Binean isä,

ja hänen poikansa oli Refaja, hänen poikansa oli Eleasa, ja hänen poikansa oli Asel.

⁴⁴ Asetilla oli kuusi poikaa nimeltä:

Asrikam, Bokeru, Ismael, Searja, Obadja ja Hanan. Nämä olivat Aselin pojat.

10 Filistealaiset kävivät taisteluun Israelia vastaan, ja Israelin miehet pakenivat filistealaisia ja kaatuivat Gilboan vuorella.

² Filistealaiset ajoivat Saulia ja hänen poikiaan takaa päättäväisesti, ja he surmasivat Jonatanin, Abinadabin ja Malki-Suan, Saulin pojat.

³ Taistelu kävi Saulille raskaaksi, ja jousimiehet löysivät hänet;

ja hän haavoittui jousimiesten käsissä.

⁴ Silloin Saul sanoi aseenkantajalleen,

"Vedä miekkasi ja lävistä minut sillä, etteivät nämä ympärileikkaamattomat tulisi ja pilkkaisi minua." Mutta hänen aseenkantajansa ei tahtonut, sillä hän pelkäsi kovin. Niin Saul otti miekkansa ja heittäytyi siihen.

⁵ Kun hänen aseenkantajansa näki, että Saul oli kuollut,

hänkin heittäytyi miekkaansa ja kuoli.

⁶ Niin Saul kuoli kolmen poikansa kanssa, ja kaikki hänen perheensä miehet kuolivat yhdessä.

⁷ Kun kaikki Israelin miehet, jotka olivat laaksossa, näkivät, että he olivat paenneet, ja että Saul ja hänen poikansa olivat kuolleet,

he hylkäsivät kaupunkinsa ja pakenivat. Sitten filistealaiset tulivat ja asettuivat niihin.

⁸ Seuraavana päivänä, kun filistealaiset tulivat riisumaan kaatuneita,

he löysivät Saulin ja hänen poikansa kaatuneina Gilboan vuorella.

⁹ Niin he riisuivat hänet ja ottivat hänen päänsä ja hänen varustuksensa, ja lähettivät sanansaattajia ympäri filistealaisten maata,

viedäkseen hyviä uutisia epäjumalilleen ja kansalle.

¹⁰ He panivat hänen varustuksensa jumaliensa taloon,

ja kiinnittivät hänen kallonsa Dagonin taloon.

¹¹ Kun Jabesin Gileadin asukkaat kuulivat kaiken, mitä filistealaiset olivat tehneet Saulille,

¹² kaikki urheat miehet nousivat ja ottivat Saulin ruumiin ja hänen poikiensa ruumiit, ja he toivat ne Jabesiin, ja he hautasivat heidän luunsa tammen alle Jabesiin,

ja he paastosivat seitsemän päivää.

¹³ Niin Saul kuoli uskottomuutensa tähden, jonka hän teki Herraa vastaan,

koska hän ei pitänyt Herran sanaa; ja myös koska hän kysyi neuvoa vainajahengeltä, tiedustellen sitä,

¹⁴ eikä kysynyt Herralta.

Siksi Hän surmasi hänet ja käänsi kuninkuuden Daavidille, Iisain pojalle.

1. Aikakirja

11 Silloin koko Israel kokoontui Daavidin luo Hebroniin ja sanoi:

"Katso, me olemme sinun luutasi ja lihaasi.

² *Jo aikaisemmin, kun Saul oli kuninkaana, sinä johdit Israelia ja toit heidät takaisin. Ja Herra, sinun Jumalasi, sanoi sinulle: 'Sinä kaitset minun kansaani Israelia, ja sinä olet oleva ruhtinas minun kansani Israelin yli.'"*

³ Niin kaikki Israelin vanhimmat tulivat kuninkaan luo Hebroniin, ja Daavid teki heidän kanssaan liiton Hebronissa Herran edessä;

ja he voitelivat Daavidin Israelin kuninkaaksi, Herran sanan mukaan, joka oli Samuelin kautta.

⁴ Sitten Daavid ja koko Israel meni Jerusalemiin (eli Jebusiin); ja jebusilaiset olivat maan asukkaita.

⁵ Jebusin asukkaat sanoivat Daavidille:

"Sinä et pääse tänne." Kuitenkin Daavid valloitti Siionin linnoituksen, joka on Daavidin kaupunki.

⁶ Nyt Daavid oli sanonut:

"Joka ensimmäisenä lyö jebusilaiset, hänestä tulee päällikkö ja komentaja." Joab, Serujan poika, meni ensimmäisenä, joten hänestä tuli päällikkö.

⁷ Sitten Daavid asettui asumaan linnoitukseen;

siksi sitä kutsuttiin Daavidin kaupungiksi.

⁸ Hän rakensi kaupungin ympärille, Millosta alkaen joka suuntaan,

ja Joab korjasi loput kaupungista.

⁹ Daavid vahvistui yhä enemmän,

sillä Herra Sebaot oli hänen kanssaan.

¹⁰ Nämä ovat Daavidin voimallisten miesten johtajat, jotka antoivat hänelle vahvan tuen hänen valtakunnassaan, yhdessä koko Israelin kanssa, tehdäkseen hänestä kuninkaan Herran sanan mukaan koskien Israelia.

¹¹ Nämä ovat Daavidin voimallisten miesten johtajat:

Jashobeam, hakmonilaisen poika, kolmenkymmenen päällikkö; hän heilutti keihäänsä kolmesataa vastaan ja tappoi heidät yhdellä kertaa.

¹² Hänen jälkeensä oli Eleasar, Doodon poika, ahohilainen,

joka oli yksi kolmesta voimallisesta miehestä.

¹³ Hän oli Daavidin kanssa Pas-Dammimissa, kun filistealaiset kokoontuivat sinne taisteluun,

ja siellä oli ohrapelto; ja kansa pakeni filistealaisia.

¹⁴ Mutta he asettuivat pellon keskelle ja puolustivat sitä, ja löivät filistealaiset;

ja Herra pelasti heidät suurella voitolla.

¹⁵ Siihen aikaan kolme kolmenkymmenen päälliköstä meni Daavidin luo kalliolle, Adullamin luolaan,

kun filistealaisten armeija leiriytyi Refaimin laaksoon.

¹⁶ Daavid oli silloin linnoituksessa, kun taas filistealaisten varuskunta oli Betlehemiissä.

¹⁷ Daavid ilmaisi kaipuunsa ja sanoi:

"Oi, jospa joku antaisi minulle vettä juotavaksi Betlehemin kaivosta, joka on portin luona!"

¹⁸ Niin kolme murtautuivat filistealaisten leirin läpi ja ammensivat vettä Betlehemin kaivosta, joka oli portin luona, ja ottivat sen ja toivat sen Daavidille;

kuitenkin Daavid ei tahtonut juoda sitä, vaan vuodatti sen Herralle;

¹⁹ Ja hän sanoi:

"Pois se minusta Jumalani edessä, että tekisin näin. Joisinko minä näiden miesten veren, jotka menivät henkensä uhalla? Sillä he toivat sen henkensä uhalla." Siksi hän ei tahtonut juoda sitä. Nämä asiat ne kolme voimallista miestä tekivät.

²⁰ Mitä tulee Abshaihin, Joabin veljeen, hän oli kolmenkymmenen päällikkö.

Hän heilutti keihäänsä kolmesataa vastaan ja tappoi heidät, ja hänellä oli nimi yhtä hyvin kuin kolmella.

²¹ Hän oli kunnioitettu kolmenkymmenen joukossa,

mutta hän ei yltänyt kolmeen. Ja Daavid asetti hänet vartijoidensa johtajaksi.

1. Aikakirja

²² Benaja, Joojadan poika, Kabseelin urhean miehen poika, mahtava teoissaan, löi Arielin kaksi poikaa Moabista.

Hän meni myös alas ja löi leijonan kuoppaan lumisena päivänä.

²³ Hän tappoi myös egyptiläisen, suuren miehen, viisi kyynärää pitkän.

Nyt egyptiläisen kädessä oli keihäs kuin kankurin puomi, mutta hän meni alas häntä vastaan sauvalla ja tempaisi keihään egyptiläisen kädestä ja tappoi hänet hänen omalla keihäälläään.

²⁴ Nämä teot Benaja, Joojadan poika, suoritti,

ja hänellä oli nimi yhtä hyvin kuin kolmella voimallisella miehellä.

²⁵ Hän oli kunnioitettu kolmenkymmenen joukossa,

mutta hän ei yltänyt kolmeen. Ja Daavid asetti hänet vartijoidensa johtajaksi.

²⁶ Nyt armeijoiden voimalliset miehet olivat:

Asael, Joabin veli, Elhanan, Doodon poika Betlehemistä, ²⁷ Shammot Harodista, ja Helez Pelonilainen, ²⁸ Ira, Ikkeshin poika Tekoasta, Abieser Anatotista, ²⁹ Sibbekai Hushalainen, Ilai Ahohilainen, ³⁰ Maharai Netofalainen, ja Heled, Baanan poika myös Netofasta, ³¹ Ittai, Ribain poika Gibeasta, Benjaminin pojista, Benaja Piratonilainen, ³² Hurai Gaasin puroista, Abiel Arbatilainen, ³³ Asmavet Bahurimista, ja Eliahba Shaalbonilainen, ³⁴ Hasemin pojat Gizonista, Jonatan, Shageen poika Hararista, ³⁵ Ahiam, Sakarin poika Hararista, Elifal, Uurin poika, ³⁶ Hefer Meherasta, Ahia Pelonilainen, ³⁷ Hesro Karmelista, Naarai, Esbain poika, ³⁸ Joel, joka oli Naatanin veli, ja Mibhar, Hagriin poika, ³⁹ Seleek Ammonilainen, Nahrai Beerotilainen, Joabin, Serujan pojan, aseenkantaja, ⁴⁰ Ira, Jitriitti, ja myös Gareb, Jitriitti, ⁴¹ Uuria heettiläinen, ja Sabad, Ahlain poika, ⁴² Adina, Shizan poika, ruubenilainen, johtaja ruubenilaisten joukossa, kolmenkymmenen kanssa, ⁴³ Hanan, Maakan poika, ja myös Josafat Mitnieläinen, ⁴⁴ Ussia Ashtarotista, Sama ja Jeiel, Hotamin pojat Aroerilaisesta, ⁴⁵ Jediael, Shimrin poika, ja myös Joha, hänen veljensä, Tisitiläinen, ⁴⁶ Eliel Mahavilainen, ja myös Jeribai ja Josavia, Elnaamin pojat, ja Jitma Moabilainen, ⁴⁷ ja Eliel, ja Obed, ja Jaasiel Mesobalainen.

12 Nämä ovat ne, jotka tulivat Daavidin luo Siklagiin, kun hän vielä oli rajoitettu Saulin, Kiisin pojan, vuoksi;

ja he olivat urhoollisia miehiä, jotka auttoivat häntä taistelussa.

² He olivat taitavia jousien käytössä,

taitavia sekä oikealla että vasemmalla kädellä linkoamaan kiviä ja ampumaan nuolia; he olivat Saulin sukulaisia Benjaminista.

³ Johtaja oli Ahieser, ja häntä seurasi Joas,

Semaan, gibealaisen, pojat; ja Jesiel ja Pelet, Asmavetin pojat, ja Beraka ja Jehu anatotilainen,

⁴ *ja Ismaja gibeonilainen, urhoollinen johtaja kolmenkymmenen joukossa ja heidän yläpuolellaan. Sitten tulivat Jeremia, Jahasiel, Johanan, Josabad gederalainen,*

⁵ *Elusai, Jerimot, Bealja, Semarja, Sefatja harufilainen,*

⁶ *Elkana, Jissia, Asarel, Joezer ja Jasobeam, korahilaisia,*

⁷ *sekä Joela ja Sebadja, Jerohamin pojat Gedorista.*

⁸ Gadilaisista tuli urhoollisia miehiä Daavidin luo linnoitukseen erämaassa, urhoollisia miehiä, sotaan koulutettuja,

johta osasivat käyttää kilpeä ja keihästä, ja joiden kasvat olivat kuin leijonien kasvat, ja he olivat nopeita kuin gasellit vuorilla.

⁹ *Eser oli johtaja, Obadja seurasi, Eliab oli kolmas,*

¹⁰ *Mismanna oli neljäs, ja Jeremia oli viides,*

¹¹ *Attai oli kuudes, ja Eliel oli seitsemäs,*

¹² *Johanan oli kahdeksas, ja Elzabad oli yhdeksäs,*

¹³ *Jeremia oli kymmenes, ja Makbannai yhdestoista.*

¹⁴ Nämä Gadin pojat olivat armeijan johtajia;

vähäisin heistä oli yhtä vahva kuin sata, ja suurin kuin tuhat.

¹⁵ Nämä ovat ne, jotka ylittivät Jordanin ensimmäisessä kuussa, kun se tulvi yli kaikkien rantojensa,

1. Aikakirja

ja he ajoivat pois kaikki laaksoissa olevat, itään ja länteen.

¹⁶ Sitten jotkut Benjaminin ja Juudan heimoista liittyivät Daavidiin linnoituksessa.

¹⁷ Daavid meni heitä vastaan ja sanoi heille,

"Jos tulette rauhassa auttamaan minua, sydämeni on yhdistynyt teihin; mutta jos petätte minut vihollisilleni, vaikka käsissäni ei ole väkivaltaa, nähköön isiemme Jumala ja tuomitkoon."

¹⁸ Sitten Amasai, joka oli kolmenkymmenen päällikkö, sai Hengen, ja hän sanoi,

"Me olemme sinun, Daavid, ja sinun kanssasi, Iisain poika! Rauha, rauha sinulle, ja rauha sille, joka sinua auttaa; sillä sinun Jumalasi auttaa sinua." Niin Daavid otti heidät vastaan ja teki heistä joukon päälliköitä.

¹⁹ Manassesta jotkut loikkasivat Daavidin puolelle, kun hän oli menossa taisteluun filistealaisten kanssa Saulia vastaan. He eivät kuitenkaan auttaneet heitä,

sillä filistealaisten ruhtinaat lähettivät hänet pois neuvotteltuaan, sanoen, "Hän voi loikata herransa Saulin puolelle meidän päämme kustannuksella."

²⁰ Kun hän meni Siklagiin, ne Manassesta, jotka tulivat hänen luokseen, olivat:

Adna, Josabad, Jediael, Mikael, Josabad, Elihu ja Silletai, tuhansien päälliköitä, jotka kuuluivat Manasseen.

²¹ He auttoivat Daavidia rosvojoukkoa vastaan,

sillä he olivat kaikki urhoollisia miehiä ja olivat armeijan päälliköitä.

²² Sillä päivä päivältä miehiä tuli Daavidin luo tukemaan häntä, kunnes oli suuri armeija, verrattavissa Jumalan armeijaan.

²³ Nämä ovat nyt ne sotajoukkojen lukumäärät, jotka tulivat Daavidin luo Hebroniin siirtämään Saulin valtakuntaa hänelle,

kuten Herran sana oli julistanut.

²⁴ Juudan pojat, jotka kantoivat kilpeä ja keihästä, olivat:

6 800, sotaan varustettuja.

²⁵ Simeonin pojista, urhoollisia miehiä sotaan:

7 100.

²⁶ Leevin pojista:

4 600.

²⁷ Jojada oli Aaronin suvun johtaja,

ja hänen kanssaan oli 3 700.

²⁸ Myös Sadok, nuori mies, urhoollinen,

ja hänen isänsä suvusta kaksikymmentäkaksi päällikköä.

²⁹ Benjaminin pojista, Saulin sukulaisia:

3 000; sillä siihen asti suurin osa heistä oli pitänyt uskollisuutensa Saulin suvulle.

³⁰ Efraimin pojista, urhoollisia miehiä, kuuluisia miehiä isiensä taloissa:

20 800.

³¹ Manassen puolikkaasta heimosta:

18 000, jotka oli nimetty tulemaan ja tekemään Daavidista kuninkaan.

³² Isaskarin pojista, miehiä, jotka ymmärsivät ajan, tietäen, mitä Israelin pitäisi tehdä:

heidän päällikkönsä olivat 200, ja kaikki heidän sukulaisensa olivat heidän komennossaan.

³³ Sebulonista, ne jotka lähtivät taisteluun kaikenlaisilla sota-aseilla, valmiina taisteluun:

50 000, jotka pystyivät asettumaan taistelumuodostelmaan ilman kahta mieltä.

³⁴ Naftalista:

1 000 päällikköä, ja heidän kanssaan 37 000 kilven ja keihään kanssa.

³⁵ Danilaisista, jotka pystyivät asettumaan taistelumuodostelmaan:

28 600.

³⁶ Asserista, ne jotka lähtivät sotaan, jotka pystyivät asettumaan taistelumuodostelmaan:

40 000.

1. Aikakirja

³⁷ Jordanin toiselta puolelta, ruubenilaisista, gadilaisista ja Manassen puolikkaasta heimosta, kaikenlaisilla sota-aseilla:

120 000.

³⁸ Kaikki nämä, ollen sotamiehiä, jotka pystyivät asettumaan taistelumuodostelmaan, tulivat Hebronin täydellä sydämellä tekemään Daavidista kuninkaan koko Israelin yli; ja koko muu Israel oli yksimielinen tekemään Daavidista kuninkaan.

³⁹ He olivat siellä Daavidin kanssa kolme päivää, syöden ja juoden,

sillä heidän sukulaisensa olivat hankkineet heille.

⁴⁰ Lisäksi ne, jotka olivat heidän lähellään, aina Isaskariin, Sebuloniin ja Naftaliin asti, toivat ruokaa aaseilla, kameleilla, muuleilla ja härillä—suuria määriä jauhoja, viikunakakkuja, rusinakakkuja, viiniä, öljyä, härkiä ja lampaita.

Israelissa oli todella ilo.

13 Daavid kysyi neuvoa tuhansien ja satojen johtajilta, mukaan lukien jokaiselta johtajalta.

² Daavid sanoi koko Israelin seurakunnalle,

"Jos se teistä näyttää hyvältä, ja jos se on Herralta, meidän Jumalaltamme, lähettäkäämme sana kaikkialle sukulaisillemme, jotka ovat jääneet koko Israelin maahan, myös papeille ja leeviläisille, jotka ovat heidän kanssaan kaupungeissaan laidunmailla, että he kokoontuisivat meidän kanssamme;

³ ja palauttakaamme Jumalamme arkki luoksemme, sillä emme etsineet sitä Saulin päivinä."

⁴ Sitten koko seurakunta suostui tekemään niin,

sillä se oli oikein kaikkien ihmisten silmissä.

⁵ Niin Daavid kokosi koko Israelin, Egyptin Sihorista Hamatin sisäänkäynnille,

tuodakseen Jumalan arkin Kiriat-Jearimista.

⁶ Daavid ja koko Israel menivät Baalaan, joka on Kiriat-Jearim Juudassa,

tuodakseen sieltä Jumalan arkin, Herran, joka istuu kerubien yläpuolella, missä Hänen nimeään huudetaan avuksi.

⁷ He kuljettivat Jumalan arkin uudella vaunulla Abinadabin talosta,

Ussan ja Ahion ohjatessa vaunua.

⁸ Daavid ja koko Israel juhlivat Jumalan edessä kaikella voimallaan,

lauluin ja kanteleihin, harpuin, tamburiinein, symbaalein ja torvin.

⁹ Kun he tulivat Kidonin puimatantereelle, Ussa ojensi kätsensä tarttuakseen arkkiin,

koska härät olivat vähällä kaataa sen.

¹⁰ Herran viha syttyi Ussaa vastaan, ja Hän löi hänet kuoliaaksi, koska hän oli ojentanut kätsensä arkkia kohti;

ja hän kuoli siellä Jumalan edessä.

¹¹ Daavid oli närkästynyt Herran purkauksesta Ussaa vastaan;

ja hän antoi sille paikalle nimen Peres-Ussa, ja se nimi on säilynyt tähän päivään asti.

¹² Daavid pelkäsi Jumalaa sinä päivänä ja sanoi,

"Kuinka voin tuoda Jumalan arkin luokseni?"

¹³ Niinpä Daavid ei tuonut arkkia luokseen Daavidin kaupunkiin,

vaan vei sen Obed-Edomin, gittiläisen, taloon.

¹⁴ Niin Jumalan arkki jäi Obed-Edomin perheen luo hänen taloonsa kolmeksi kuukaudeksi;

ja Herra siunasi Obed-Edomin taloa ja kaikkea, mitä hänellä oli.

14 Tyyron kuningas Hiram lähetti sanansaattajia Daavidin luo setripuuta, kivenhakkaajia ja puuseppiä,

rakentaakseen hänelle talon.

² Ja Daavid ymmärsi, että Herra oli vahvistanut hänet Israelin kuninkaaksi,

ja että hänen valtakuntansa oli erittäin korotettu hänen kansansa Israelin tähden.

1. Aikakirja

³ Jerusalemissa Daavid otti lisää vaimoja,

ja hänelle syntyi lisää poikia ja tyttäriä.

⁴ Nämä olivat niiden lasten nimet, jotka hänelle syntivät Jerusalemissa:

Sammua, Soobab, Naatan, Salomo, ⁵ Jibhar, Elisua, Elpelet, ⁶ Nogah, Nefeg, Jafia, ⁷ Elisama, Beeljada, Elifelet.

⁸ Kun filistealaiset kuuliivat, että Daavid oli voideltu koko Israelin kuninkaaksi, he kokoontuivat etsimään häntä;

ja kun Daavid sai tietää tästä, hän meni heitä vastaan.

⁹ Siihen aikaan filistealaiset tulivat ja tekivät ryöstöretken Refaimin laaksoon.

¹⁰ Silloin Daavid kysyi Jumalalta sanoen,

"Menenkö minä filistealaisia vastaan, ja annatko Sinä heidät minun käsiini?" Ja Herra sanoi hänelle, "Mene, sillä minä annan heidät sinun käsiisi."

¹¹ Niin he menivät Baal-Perasimiin, missä Daavid saavutti voiton heistä. Ja Daavid sanoi,

"Jumala on murtanut viholliseni minun kädelläni, kuin vesien läpimurto." Sen tähden he antoivat sille paikalle nimen Baal-Perasim.

¹² He jättivät jumaliensa epäjumalat sinne;

joten Daavid käski polttaa ne tulella.

¹³ Sitten filistealaiset tekivät uuden ryöstöretken laaksoon.

¹⁴ Daavid kysyi jälleen Jumalalta, ja Jumala sanoi hänelle,

"Älä mene suoraan heidän peräänsä; kierrä heidän taakseen ja käy heidän kimppuunsa baka-pensaiden edestä.

¹⁵ Ja kun kuulet marssimisen äänen baka-pensaiden latvoissa,

silloin lähde taisteluun, sillä Jumala on mennyt sinun edelläsi lyömään filistealaisten armeijan."

¹⁶ Daavid teki juuri niin kuin Jumala oli käskenyt hänelle,

ja he löivät filistealaisten armeijan Gibeonista aina Gezeriin asti.

¹⁷ Daavidin maine levisi kaikkialle maihin;

ja Herra herätti häntä kohtaan kunnioituksen kaikissa kansoissa.

15 Daavid rakensi itselleen taloja Daavidin kaupunkiin; ja hän valmisti paikan Jumalan arkille,

ja pystytti sille teltan.

² Sitten Daavid julisti,

"Kukaan muu kuin leeviläiset ei saa kuljettaa Jumalan arkia, sillä Herra on valinnut heidät kantamaan Herran arkia ja palvelemaan häntä ikuisesti."

³ Daavid kokosi koko Israelin Jerusalemiin tuodakseen Herran arkin paikalle, jonka hän oli sille valmistanut.

⁴ Daavid kutsui Aaronin pojat ja leeviläiset:

⁵ Kehatin jälkeläisistä: Uriel, johtaja, ja hänen 120 sukulaistaan;

⁶ Merarin jälkeläisistä: Asaiah, johtaja, ja hänen 220 sukulaistaan;

⁷ Gersonin jälkeläisistä: Joel, johtaja, ja hänen 130 sukulaistaan;

⁸ Elitsafanin jälkeläisistä: Semaja, johtaja, ja hänen 200 sukulaistaan;

⁹ Hebronin jälkeläisistä: Eliel, johtaja, ja hänen 80 sukulaistaan;

¹⁰ Ussielin jälkeläisistä: Amminadab, johtaja, ja hänen 112 sukulaistaan.

¹¹ Sitten Daavid kutsui papit Sadokin ja Ebjatarin, ja leeviläiset:

Uriel, Asaiah, Joel, Semaja, Eliel ja Amminadab,

¹² ja sanoi heille,

"Te olette leeviläisten isien perheiden päämiehiä; pyhitäkää itsenne, te ja teidän sukulaistenne, jotta voitte tuoda Herran, Israelin Jumalan, arkin paikkaan, jonka olen sille valmistanut.

1. Aikakirja

¹³ Koska te ette aluksi kantaneet sitä, Herra, meidän Jumalamme, teki meissä vihanpurkauksen, sillä emme etsineet häntä määräyksen mukaisesti."

¹⁴ Niin papit ja leeviläiset pyhittäytyivät tuodakseen Herran, Israelin Jumalan, arkin.

¹⁵ Ja leeviläisten pojat kantoivat Jumalan arkkia olkapäillään sen tankojen avulla,

aivan kuten Mooses oli Herran sanan mukaan käsenyt.

¹⁶ Sitten Daavid puhui leeviläisten päälliköille

määrätäkseen heidän sukulaisensa laulajiksi, soittamaan musiikki-instrumentteja, harppuja, lyyroja ja symbaaleja, kohottamaan äänensä ilolla.

¹⁷ Niin leeviläiset valitsivat:

Hemanin, Joelin pojan, ja hänen sukulaisensa Asafin, Berekjan pojan, ja Merarin poikien sukulaisista, Etanin, Kusaian pojan;

¹⁸ ja heidän kanssaan heidän sukulaisensa toisessa rivissä:

Sakarja, Jaasiel, Semiramot, Jehiel, Unni, Eliab, Benaja, Maaseja, Mattitja, Elifelehu, Mikneja, Obed-Edom ja Jeiel, portinvartijat.

¹⁹ Niin laulajat, Heman, Asaf ja Etan määrittäin

soittamaan äänekkäästi pronssisia symbaaleja;

²⁰ ja Sakarja, Asiel, Semiramot, Jehiel, Unni, Eliab, Maaseja ja Benaja

harpuilla, jotka oli viritetty alamoth-viritykseen;

²¹ ja Mattitja, Elifelehu, Mikneja, Obed-Edom, Jeiel ja Asasja

lyyriillä, jotka oli viritetty seminit-viritykseen, johtamaan laulua.

²² Kenanja, leeviläisten johtaja, oli vastuussa laulusta;

hän antoi opetusta laulussa, koska hän oli taitava.

²³ Ja Berekja ja Elkana toimivat arkin portinvartijoina.

²⁴ Ja papit Sebanja, Joosafat, Netanel, Amasai, Sakarja, Benaja ja Elieser

puhalsivat torviin Jumalan arkin edessä. Ja Obed-Edom ja Jehija olivat myös arkin portinvartijoina.

²⁵ Niin Daavid, Israelin vanhimmat ja tuhansien päälliköt menivät tuomaan Herran liitonarkkia

Obed-Edomin talosta ilolla.

²⁶ Ja koska Jumala auttoi leeviläisiä, jotka kantoivat Herran liitonarkkia,

he uhrasivat seitsemän härkää ja seitsemän pässiä.

²⁷ Nyt Daavid oli pukeutunut hienoon pellavapukuun yhdessä kaikkien leeviläisten kanssa, jotka kantoivat arkkia, ja laulajien ja Kenanjan kanssa, laulun johtajan kanssa laulajien joukossa.

Daavidilla oli myös yllään pellavainen efodi.

²⁸ Niin koko Israel toi Herran liitonarkkia ylös huudoin,

ja torven äänen, torvien, äänekkäiden symbaalien, harppujen ja lyyrien kanssa.

²⁹ Ja kun Herran liitonarkki saapui Daavidin kaupunkiin, Saulin tytär Mikal katsoi ikkunasta ja näki kuningas Daavidin hyppivän ja juhliyan;

ja hän halveksi häntä sydämessään.

16 He toivat Jumalan arkin ja asettivat sen telttaan, jonka Daavid oli valmistanut sitä varten,

ja he uhrasivat polttouhreja ja yhteysuhreja Jumalan edessä.

² Kun Daavid oli päättänyt poltto- ja yhteysuhrien uhraamisen,

hän siunasi kansan Herran nimessä.

³ Hän jakoi kaikille israelilaisille, sekä miehille että naisille,

jokaiselle leivän, osan lihaa ja rusinakakun.

⁴ Hän asetti muutamia leeviläisiä palvelemaan Herran arkin edessä,

ylistämään, kiittämään ja ylistämään Israelin Jumalaa Herraa:

⁵ *Asaf oli päämies, ja hänen jälkeensä Sakarja, sitten Jeiel, Semiramot, Jehiel, Mattitja, Eliab, Benaja ja Obed-Edom, ja Jeiel harpuilla ja kanteleilla; Asaf soitti äänekkäitä symbaaleja,*

1. Aikakirja

⁶ ja Benaja ja Jahasiel papit soittivat trumpetteja jatkuvasti Jumalan liiton arkin edessä.

⁷ Sinä päivänä Daavid antoi ensimmäisen kerran tämän kiitoslaulun Herralle

Asafin ja hänen sukulaistensa kautta:

⁸ Kiittäkää Herraa, huutakaa avuksi Hänen nimeään; Tehkää Hänen tekonsa tunnetuiksi kansojen keskuudessa.

⁹ Laulakaa Hänelle, ylistäkää Häntä; Kertokaa kaikista Hänen ihmeellisistä teoistaan.

¹⁰ Kunnioittakaa Hänen pyhää nimeään; Iloitkoon niiden sydän, jotka etsivät Herraa.

¹¹ Etsikää Herraa ja Hänen voimaansa; Etsikää Hänen kasvojaan alati.

¹² Muistakaa Hänen ihmeitään, jotka Hän on tehnyt, Hänen ihmeitään ja Hänen suunsa tuomioita,

¹³ Te Israelin, Hänen palvelijansa, jälkeläiset, Jaakobin lapset, Hänen valittunsa!

¹⁴ Hän on Herra, meidän Jumalamme; Hänen tuomionsa ulottuvat yli koko maan.

¹⁵ Muistakaa Hänen liittonsa ikuisesti, Sana, jonka Hän käski tuhannelle sukupolvelle,

¹⁶ Liitto, jonka Hän teki Abrahamin kanssa, Ja Hänen lupauksensa Iisakille.

¹⁷ Hän myös vahvisti sen Jaakobille säädöksenä, Israelille ikuisena liittona,

¹⁸ Sanoen: "Sinulle minä annan Kanaanin maan, Perintöosaksenne."

¹⁹ Kun teitä oli vähän lukumäärältään, Hyvin vähän, ja muukalaisia siinä,

²⁰ Ja he vaelivat kansasta kansaan, Ja yhdestä valtakunnasta toiseen kansaan,

²¹ Hän ei sallinut kenenkään sortaa heitä, Ja Hän nuhteli kuninkaita heidän tähtensä, sanoen,

²² "Älkää koskeko minun voideltuihini, Älkääkään tehkö pahaa minun profeetoilleni."

²³ Laulakaa Herralle, koko maa; Julistakaa Hänen pelastuksensa ilosanomaa päivästä päivään.

²⁴ Julistakaa Hänen kunniaansa kansojen keskuudessa, Hänen ihmeellisiä tekojaan kaikkien kansojen keskuudessa.

²⁵ Sillä Herra on suuri ja sangen ylistettävä; Häntä on pelättävä yli kaikkien jumalien.

²⁶ Sillä kaikkien kansojen jumalat ovat pelkkiä epäjumalia, Mutta Herra on tehnyt taivaat.

²⁷ Loisto ja majesteetti ovat Hänen edessään, Voima ja ilo ovat Hänen asuinsijassaan.

²⁸ Antakaa Herralle, te kansojen sukuperheet, Antakaa Herralle kunnia ja voima.

²⁹ Antakaa Herralle Hänen nimensä arvoinen kunnia; Tuokaa lahja ja tulkaa Hänen eteensä; Kumartakaa Herraa pyhässä asussa.

³⁰ Pelätkää Häntä, koko maa; Totisesti, maailma on lujasti perustettu, se ei horju.

³¹ Iloitkoot taivaat, ja riemuitkoon maa; Ja julistakoot kansojen keskuudessa: "Herra hallitsee."

³² Pauhatkoon meri ja kaikki, mitä siinä on; Iloitkoon pelto ja kaikki, mitä siinä on.

³³ Silloin metsän puut laulavat ilosta Herran edessä; Sillä Hän tulee tuomaan oikeutta maan päälle.

³⁴ Kiittäkää Herraa, sillä Hän on hyvä; Sillä Hänen uskollisuutensa on ikuinen.

³⁵ Sitten sanokaa: "Pelasta meidät, pelastuksemme Jumala, Ja kokoa meidät ja pelasta meidät kansojen keskeltä, Antaaksemme kiitosta sinun pyhälle nimellesi, Ja kunniaa sinun ylistyksellesi."

³⁶ Ylistetty olkoon Herra, Israelin Jumala, Iankaikkisuudesta iankaikkisuuteen!" Sitten kaikki kansa sanoi: "Aamen," ja ylisti Herraa.

³⁷ Niin hän jätti Asafin ja hänen sukulaistensa sinne Herran liiton arkin eteen,

palvelemaan arkin edessä jatkuvasti, kuten kunkin päivän työ vaati;

³⁸ ja Obed-Edomin hänen kuusikymmentäkahdeksan sukulaistensa kanssa;

Obed-Edom, myös Jedutunin poika, ja Hosa, portinvartijoina.

1. Aikakirja

³⁹ Hän jätti pappi Sadokin ja hänen veljensä papit Herran tabernaakkelin eteen korkealle paikalle, joka oli Gibeonissa,

⁴⁰ uhratakseen polttouhreja Herralle polttouhrialttarilla jatkuvasti aamulla ja illalla,

kaiken sen mukaan, mitä on kirjoitettu Herran laissa, jonka Hän käski Israelille.

⁴¹ Heidän kanssaan olivat Heman ja Jedutun ja muut valitut,

jotka nimeltä mainittiin kiittämään Herraa, koska Hänen uskollisuutensa on ikuinen.

⁴² Heidän kanssaan olivat Heman ja Jedutun trumpeteilla ja symbaaleilla niille, jotka soittivat äänekkäästi,

ja Jumalan laulujen soittimilla, ja Jedutunin pojat portille.

⁴³ Sitten kaikki kansa lähti, kukin omaan kotiinsa; ja Daavid palasi siunaamaan perhettään.

17 Kun Daavid asui talossaan, hän sanoi profeetta Naatanille:

"Katso, minä asun setripuusta tehdyssä talossa, mutta Herran liitonarkki on telttakankaiden alla."

² Naatan sanoi Daavidille:

"Tee kaikki, mitä mielessäsi on, sillä Jumala on kanssasi."

³ Mutta samana yönä tapahtui, että Jumalan sana tuli Naatanille sanoen,

⁴ *"Mene ja sano palvelijalleni Daavidille: 'Näin sanoo Herra: Sinä et saa rakentaa minulle taloa asuakseni.*

⁵ *Sillä en ole asunut talossa siitä päivästä lähtien, kun toin Israelin tähän päivään asti, vaan olen kulkenut teltasta telttaan ja asuinpaikasta toiseen.*

⁶ *Missä ikinä olen kulkenut koko Israelin kanssa, olenko puhunut sanankaan yhdellekään Israelin tuomareista, joita käskin paimentamaan kansaani, sanoen: 'Miksi ette ole rakentaneet minulle setripuusta taloa?'"*

⁷ *Nyt, näin sinun tulee sanoa palvelijalleni Daavidille: 'Näin sanoo Herra Sebaot: Minä otin*

sinut laitumelta, lampaiden jäljiltä, ollaksesi johtajana kansalleni Israelille.

⁸ *Olen ollut kanssasi, missä ikinä olet kulkenut, ja olen hävittänyt kaikki vihollisesi edestäsi; ja teen sinulle nimen, suuren maan mahtavien nimien kaltaisen.*

⁹ *Ja minä määrään paikan kansalleni Israelille, ja istutan heidät, niin että he saavat asua omassa paikassaan eivätkä enää joudu siirtymään; eivätkä pahat ihmiset enää kuluta heitä kuten ennen,*

¹⁰ *siitä päivästä lähtien, kun määräsin tuomareita kansalleni Israelille. Ja minä alistan kaikki vihollisesi. Lisäksi ilmoitan sinulle, että Herra rakentaa sinulle talon.*

¹¹ *Kun päiväsi ovat täytyneet ja menet isiesi luo, minä herätän jälkeläisesi sinun jälkeesi, yhden pojastasi; ja minä vahvistan hänen valtakuntansa.*

¹² *Hän rakentaa minulle talon, ja minä vahvistan hänen valtaistuimensa ikuisiksi ajoiksi.*

¹³ *Minä olen oleva hänelle isä, ja hän on oleva minulle poika; enkä ota pois suosiotani häneltä, kuten otin sen pois siltä, joka oli ennen sinua.*

¹⁴ *Mutta minä vahvistan hänet talossani ja valtakunnassani ikuisiksi ajoiksi, ja hänen valtaistuimensa on oleva vahva ikuisesti."*

¹⁵ Näiden sanojen ja tämän näyn mukaisesti, Naatan kertoi ne Daavidille.

¹⁶ Sitten kuningas Daavid meni sisään ja istui Herran edessä ja sanoi:

"Kuka olen minä, Herra Jumala, ja mikä on minun sukuni, että olet tuonut minut näin pitkälle?"

¹⁷ *Tämä oli pieni asia sinun silmissäsi, Jumala, mutta olet puhunut palvelijasi suvusta pitkälle tulevaisuuteen, ja olet katsonut minua kuin korkeaarvoista miestä, Herra Jumala.*

¹⁸ *Mitä Daavid voi enää sanoa sinulle palvelijallesi osoitetusta kunniasta? Sillä sinä tunnet palvelijasi.*

¹⁹ *Herra, palvelijasi tähden ja oman sydämesi mukaan, olet tehnyt kaiken tämän suuruuden, tehdäksesi tunnetuksi kaikki nämä suuret asiat.*

1. Aikakirja

²⁰ Herra, ei ole ketään sinun kaltaistasi, eikä ole muuta Jumalaa kuin sinä, kaiken sen mukaan, mitä olemme kuulleet korvillamme.

²¹ Ja mikä kansa maan päällä on kuin sinun kansasi Israel, jonka Jumala meni lunastamaan itselleen kansaksi, tehdäkseen itselleen nimen suurilla ja pelottavilla teoilla, karkottamalla kansoja kansasi edestä, jonka lunastit Egyptistä?

²² Sillä sinä olet tehnyt kansasi Israelin omaksi kansaksesi ikuisiksi ajoiksi, ja sinä, Herra, olet tullut heidän Jumalakseen.

²³ Nyt, Herra, anna sanasi, jonka olet puhunut palvelijastasi ja hänen suvustaan, vahvistua ikuisiksi ajoiksi, ja tee niin kuin olet puhunut.

²⁴ Anna nimesi vahvistua ja olla suuri ikuisesti, sanoen: "Herra Sebaot on Israelin Jumala, jopa Jumala Israelille; ja palvelijasi Daavidin suku on vahva sinun edessäsi."

²⁵ Sillä sinä, minun Jumalani, olet ilmoittanut palvelijallesi, että rakennat hänelle talon; siksi palvelijasi on löytänyt rohkeuden rukoilla edessäsi.

²⁶ Nyt, Herra, sinä olet Jumala, ja olet luvannut tämän hyvän asian palvelijallesi.

²⁷ Ja nyt, sinä olet suostunut siunaamaan palvelijasi sukua, että se jatkuisi ikuisesti sinun edessäsi; sillä sinä, Herra, olet siunannut, ja se on siunattu ikuisesti."

18 Tämän jälkeen tapahtui, että Daavid voitti filistealaiset ja alisti heidät,

ja hän otti Gat ja sen kylät filistealaisten käsistä.

² Hän voitti myös Moabin,

ja moabilaisista tuli Daavidin alamaisia, jotka toivat veroa.

³ Daavid voitti myös Hadadezerin, Soban kuninkaan, Hamatissa,

kun hän oli menossa vahvistamaan valtaansa Eufrat-joella.

⁴ Daavid otti häneltä tuhat vaunua, seitsemän tuhatta ratsumiestä ja kaksikymmentä tuhatta jalkamiestä.

Ja Daavid katkaisi kaikkien vaunuhevosten jänteet, mutta säästi niistä tarpeeksi sadalle vaunulle.

⁵ Kun Damaskoksen aramealaiset tulivat auttamaan Hadadezeria, Soban kuningasta, Daavid löi kaksikymmentäkaksi tuhatta aramealaista miestä.

⁶ Sitten Daavid asetti varuskuntia Damaskoksen aramealaisten keskuuteen,

ja aramealaisista tuli Daavidin alamaisia, jotka toivat veroa. Ja Herra tuki Daavidia kaikissa hänen toimissaan.

⁷ Ja Daavid otti kultaiset kilvet, joita Hadadezerin palvelijat kantoivat,

ja toi ne Jerusalemiin.

⁸ Myös Tibhatista ja Kunista, Hadadezerin kaupungeista, Daavid otti paljon pronssia,

josta Salomo teki pronssimeren ja pilarit ja pronssiastiat.

⁹ Kun Tou kuuli Daavidin voitosta Hadadezerin, Soban kuninkaan, koko armeijasta,

¹⁰ hän lähetti poikansa Hadoramin kuningas Daavidin luo tervehtimään häntä ja siunaamaan häntä,

koska hän oli taistellut Hadadezeria vastaan ja voittanut hänet (sillä Hadadezer oli ollut sodassa Toun kanssa). Ja hän toi mukanaan kaikenlaisia kulta-, hopea- ja pronssiesineitä.

¹¹ Kuningas Daavid pyhitti nämäkin Herralle,

hopean ja kullan, jonka hän oli ottanut kaikilta kansoilta: Edomilta, Moabilta, Ammonin lapsilta, filistealaisilta ja Amalekilta.

¹² Abisai, Serujan poika, saavutti voiton kahdeksantoista tuhannesta edomilaisesta Suolalaaksossa.

¹³ Sitten hän asetti varuskuntia Edomiin, ja kaikista edomilaisista tuli Daavidin alamaisia.

Ja Herra tuki Daavidia kaikissa hänen toimissaan.

¹⁴ Niin Daavid hallitsi koko Israelia;

ja hän huolehti oikeudesta ja vanhurskaudesta kaikelle kansalleen.

¹⁵ Joab, Serujan poika, oli armeijan päällikkö,

1. Aikakirja

ja Joosafat, Ahiludin poika, oli kirjuri;

¹⁶ Sadok, Ahitubin poika, ja Abimelek, Abjatarin poika, olivat pappeja,

ja Savsa oli kansleri;

¹⁷ Benaja, Joojadan poika, oli kerettiläisten ja peletiläisten päällikkö,

ja Daavidin pojat olivat kuninkaan läheisiä virkamiehiä.

19 Näiden tapahtumien jälkeen kuoli Nahas, Ammonin lasten kuningas,

ja hänen poikansa tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

² Daavid päätti,

"Minä osoitan ystävällisyyttä Hanunille, Nahasin pojalle, niin kuin hänen isänsä oli ystävällinen minulle." Niinpä Daavid lähetti sanansaattajia lohduttamaan häntä hänen isänsä vuoksi. Daavidin palvelijat menivät Ammonin lasten maahan Hanunin luo osoittamaan osanottoaan.

³ Mutta Ammonin lasten päälliköt sanoivat Hanunille,

"Luuletko, että Daavid kunnioittaa isääsi, koska hän on lähettänyt lohduttajia luoksesi? Eivätkö hänen palvelijansa ole tulleet tutkimaan, kukistamaan ja vakoilemaan maata?"

⁴ Niin Hanun otti Daavidin palvelijat,

ajoi heiltä parrat ja leikkasi heidän vaatteensa keskeltä lantioihin asti, ja lähetti heidät pois.

⁵ Sitten eräät menivät ja ilmoittivat Daavidille miehistä,

ja hän lähetti sanansaattajia heitä vastaan, sillä miehet olivat syvästi nöyryytettyjä. Ja kuningas sanoi, "Jääkää Jerikoon, kunnes partanne kasvavat takaisin, ja palatkaa sitten."

⁶ Kun Ammonin lapset näkivät, että he olivat tehneet itsensä vastenmielisiksi Daavidille, Hanun ja Ammonin lapset lähettivät tuhat talenttia hopeaa

palkatakseen itselleen sotavaunuja ja ratsumiehiä Mesopotamiasta, Aram-Maakasta ja Soobasta.

⁷ Niin he palkkasivat itselleen kolmekymmentäkaksi tuhatta sotavaunua, ja Maakan kuninkaan ja hänen

kansansa, jotka tulivat ja leiriytyivät Medeban eteen. Ja Ammonin lapset kokoontuivat kaupungeistaan ja tulivat taisteluun.

⁸ Kun Daavid kuuli tästä,

hän lähetti Joabin ja koko armeijan, urheat miehet.

⁹ Ja Ammonin lapset tulivat ulos ja asettuivat taistelurintamaan kaupungin portin eteen,

ja kuninkaat, jotka olivat tulleet, olivat erikseen kentällä.

¹⁰ Kun Joab näki, että taistelu oli asetettu häntä vastaan edestä ja takaa,

hän valitsi kaikki Israelin valiomiehet, ja he asettuivat aramealaisia vastaan.

¹¹ Mutta loput kansasta hän asetti veljensä Abisain komennettaviksi,

ja he asettuivat Ammonin lapsia vastaan.

¹² Ja hän sanoi,

"Jos aramealaiset ovat liian vahvoja minulle, niin sinä autat minua; mutta jos Ammonin lapset ovat liian vahvoja sinulle, niin minä autan sinua.

¹³ Ole vahva, ja osoittakaamme rohkeutta kansamme ja Jumalamme kaupunkien puolesta; ja Herra tehköön, mikä on hyvää Hänen silmissään."

¹⁴ Niin Joab ja hänen kanssaan olleet ihmiset etenivät taisteluun aramealaisia vastaan,

ja he pakenivat hänen edestään.

¹⁵ Kun Ammonin lapset näkivät, että aramealaiset pakenivat,

hekin pakenivat Abisain, hänen veljensä, edestä ja menivät kaupunkiin. Sitten Joab tuli Jerusalemiin.

¹⁶ Kun aramealaiset näkivät, että heidät oli lyöty Israelin toimesta, he lähettivät sanansaattajia ja toivat esiin aramealaiset, jotka olivat Eufratin tuolla puolen,

ja heidän johtajanaan oli Soofak, Hadadezerin armeijan komentaja.

¹⁷ Kun Daavidille ilmoitettiin, hän kokosi koko Israelin,

1. Aikakirja

ja ylitti Jordanin, ja tuli heidän luokseen, ja asettui heitä vastaan. Kun Daavid oli asettunut taisteluun aramealaisia vastaan, he taistelivat häntä vastaan.

¹⁸ Mutta aramealaiset pakenivat Israelin edestä, ja Daavid surmasi aramealaisista seitsemän tuhatta sotavaunumiestä ja neljäkymmentä tuhatta jalkamiestä,

ja hän tappoi Soofakin, armeijan komentajan.

¹⁹ Kun Hadadezerin palvelijat näkivät, että heidät oli lyöty Israelin toimesta,

he tekivät rauhan Daavidin kanssa ja palvelivat häntä. Niin aramealaiset eivät enää halunneet auttaa Ammonin lapsia.

20 Kun kevät saapui, aikana jolloin kuninkaat yleensä lähtevät sotaan, Joab johti armeijaa ja hävitti ammonilaisten maan,

ja eteni piirtämään Rabbaa. Sillä välin Daavid jäi Jerusalemiin. Joab hyökkäsi Rabbaa vastaan ja valloitti sen.

² Daavid otti heidän kuninkaansa kruunun hänen päästään,

ja hän huomasi sen painavan talentin verran kultaa, ja siinä oli kallisarvoinen kivi; ja se asetettiin Daavidin päähän. Ja hän toi kaupungista suuret määrät saalista.

³ Hän toi ulos ihmiset, jotka olivat siellä, ja pani heidät työskentelemään sahoilla, rautataltoilla ja kirveillä.

Ja Daavid teki samoin kaikille ammonilaisten kaupunkeille. Sitten Daavid ja kaikki kansa palasivat Jerusalemiin.

⁴ Tämän jälkeen syttyi sota Geserissä filistealaisia vastaan;

silloin Husahtilainen Sibbekai löi Sippain, yhden jättiläisten jälkeläisistä, ja heidät kukistettiin.

⁵ Jälleen syntyi konflikti filistealaisten kanssa,

ja Jairin poika Elhanan voitti Lahmin, Gattilaisen Goljatin veljen, jonka keihään varsi oli kuin kankurin puomi.

⁶ Taaskin oli sota Gatissa,

missä oli kookas mies, jolla oli kaksikymmentäneljä sormea ja varvasta, kuusi kummassakin kädessä ja kuusi kummassakin jalassa; ja hänkin oli jättiläisten jälkeläisiä.

⁷ Kun hän pilkkasi Israelia, Jonatan, Daavidin veljen Simean poika, löi hänet.

⁸ Nämä olivat jättiläisten jälkeläisiä Gatissa,

ja heidät voittivat Daavid ja hänen palvelijansa.

21 Saatana nousi Israelia vastaan ja ylitti Daavidia laskemaan Israelin kansan.

² Niinpä Daavid sanoi Joabille ja kansan johtajille:

"Menkää ja laskekaa Israel Beersebasta Daniin, ja tuokaa minulle raportti, jotta tiedän heidän lukumääränsä."

³ Mutta Joab sanoi:

"Lisätköön Herra kansaansa satakertaisesti niin paljon kuin heitä on! Mutta, herrani kuningas, eivätkö he kaikki ole herrani palvelijoita? Miksi herrani haluaa tehdä tämän asian? Miksi hän toisi syyllisyyttä Israelille?"

⁴ Kuitenkin kuninkaan sana voitti Joabin. Niin Joab lähti ja kulki koko Israelin läpi,

ja tuli Jerusalemiin.

⁵ Joab antoi väenlaskun lukumäärän Daavidille.

Ja koko Israel oli 1 100 000 miehen suuruinen, jotka vetivät miekan, ja Juuda oli 470 000 miehen suuruinen, jotka vetivät miekan.

⁶ Mutta hän ei laskenut Leevin ja Benjaminin heimoja mukaan,

koska kuninkaan käsky oli vastenmielinen Joabille.

⁷ Jumala oli tyytymätön tähän tekoon,

joten Hän toi onnettomuuden Israelille.

⁸ Sitten Daavid sanoi Jumalalle:

"Olen tehnyt suuren synnin tekemällä tämän asian. Mutta nyt, anna anteeksi palvelijasi syyllisyys, sillä olen toiminut hyvin typerästi."

⁹ Herra antoi sitten sanan Daavidin näkijälle Gadille,

1. Aikakirja

¹⁰ "Mene ja puhu Daavidille sanoen: 'Näin sanoo Herra: Tarjoan sinulle kolme asiaa; valitse itsellesi yksi niistä, jonka teen sinulle.'"

¹¹ Niin Gad tuli Daavidin luo ja sanoi hänelle:

"Näin sanoo Herra:

¹² 'Valitse itsellesi: joko kolme vuotta nälänhätää, tai kolme kuukautta tulla vihollistesi pyyhkäisemäksi, kun vihollistesi miekka saavuttaa sinut, tai kolme päivää Herran miekkaa, ruttoa maassa, ja Herran enkeli tuhoamassa Israelin alueella.' Nyt päättää, mitä vastausta annan Hänelle, joka minut lähetti."

¹³ Daavid sanoi Gadille:

"Olen suuressa ahdistuksessa; antakaa minun langeta Herran käsiin, sillä Hänen armonsa on hyvin suuri. Mutta älköön minua annettako ihmisten käsiin."

¹⁴ Niin Herra lähetti ruton Israeliin,

ja seitsemänkymmentä tuhatta miestä Israelista kaatui.

¹⁵ Ja Jumala lähetti enkelin Jerusalemiin tuhoamaan sitä; mutta kun hän oli tuhoamassa sitä, Herra näki ja katui onnettomuutta,

ja sanoi tuhoavalle enkelille: "Riittää jo; laske nyt kätesi." Ja Herran enkeli seisoi jebusilaisen Ornanin puimatantereeseen vieressä.

¹⁶ Sitten Daavid nosti silmänsä ja näki Herran enkelin seisovan maan ja taivaan välillä,

miekka kädessään ojennettuna Jerusalemin yli. Ja Daavid ja vanhimmat, säkkikankaaseen pukeutuneina, lanquesivat kasvoilleen.

¹⁷ Daavid sanoi Jumalalle:

"Enkö ollut minä, joka käski laskea kansan? Totisesti, minä olen se, joka on tehnyt syntiä ja toiminut hyvin väärin, mutta nämä lampaat, mitä he ovat tehneet? Herra, minun Jumalani, olkoon kätesi minun ja isäni perheen päällä, mutta ei sinun kansasi päällä, ettei heihin tulisi ruttoa."

¹⁸ Sitten Herran enkeli käski Gadille sanoa Daavidille että hänen tulisi mennä ja rakentaa alttari Herralle jebusilaisen Ornanin puimatantereele.

¹⁹ Niin Daavid meni ylös Gadilta saamansa ohjeen mukaan,

jonka hän puhui Herran nimessä.

²⁰ Ornan kääntyi ja näki enkelin, ja hänen neljä poikaansa, jotka olivat hänen kanssaan, piiloutuivat.

Ornan oli puimassa vehnää.

²¹ Kun Daavid lähestyi Ornania,

Ornan katsoi ja näki Daavidin, ja meni ulos puimatantereelta, ja kumartui maahan Daavidin edessä.

²² Sitten Daavid sanoi Ornanille:

"Anna minulle puimatantereesi paikka, jotta voin rakentaa siihen alttarin Herralle; anna se minulle täydestä hinnasta, jotta vitsaus lakkaisi kansasta."

²³ Mutta Ornan sanoi Daavidille:

"Ota se itsellesi; ja tehköön herrani kuningas, mitä hän näkee hyväksi. Katso, minä annan härät polttouhreiksi, puimareet puiksi, ja vehnän ruokauhriksi; minä annan kaiken."

²⁴ Kuitenkin kuningas Daavid sanoi Ornanille:

"Ei, vaan minä ostan sen varmasti täydestä hinnasta; sillä en ota, mikä on sinun, Herralle, enkä tarjoa polttouhria, joka ei maksa minulle mitään."

²⁵ Niin Daavid maksoi Ornanille kuusisataa sekeliä kultaa painon mukaan ostaakseen paikan.

²⁶ Sitten Daavid rakensi sinne alttarin Herralle,

ja uhrasi polttouhreja ja rauhanuhreja. Hän huusi Herralle, ja Hän vastasi hänelle tulella taivaasta polttouhrialttarille.

²⁷ Sitten Herra käski enkelin,

ja hän pani miekkansa takaisin tuppeensa.

²⁸ Kun Daavid huomasi, että Herra oli vastannut hänelle jebusilaisen Ornanin puimatantereella,

hän uhrasi siellä.

²⁹ Siihen aikaan Herran ilmestysmaja, jonka Mooses oli tehnyt erämaassa, sekä polttouhrialttari, sijaitsivat Gibeonin uhrikukulalla.

³⁰ Mutta Daavid ei voinut mennä sinne kysymään Jumalalta,

1. Aikakirja

koska hän pelkäsi Herran enkelin miekkaa.

22

Silloin Daavid sanoi:

"Tämä on Herran Jumalan huone, ja tämä on Israelin polttouhrialttari."

² Daavid antoi käskyn koota muukalaiset, jotka olivat Israelin maassa,

ja hän määräsi kivenhakkaajia hakkaamaan valmiita kiviä Jumalan huoneen rakentamista varten.

³ Daavid valmisti suuria määriä rautaa porttien ovien nauloiksi ja kiinnikkeiksi,

ja enemmän pronssia kuin voitiin punnita,

⁴ *ja setripuita runsaasti; sillä sidonilaiset ja tyrolaiset toivat Daavidille suuria määriä setripuita.*

⁵ Daavid sanoi:

"Poikani Salomo on nuori ja kokematon, ja Herralle rakennettava huone tulee olla ylenmäärin loistava, kuuluisa ja kunniakas kaikissa maissa. Siksi minä teen valmisteluja sitä varten." Niin Daavid teki runsaasti valmisteluja ennen kuolemaansa.

⁶ Hän kutsui poikansa Salomon

ja käski häntä rakentamaan huoneen Herralle, Israelin Jumalalle.

⁷ Daavid sanoi Salomolle:

"Poikani, minulla oli sydämessäni rakentaa huone Herran, Jumalan, nimelle.

⁸ *Mutta Herran sana tuli minulle sanoen: 'Sinä olet vuodattanut paljon verta ja käynyt suuria sotia; et saa rakentaa huonetta minun nimelleni, koska olet vuodattanut niin paljon verta maan päälle minun edessäni.*

⁹ *Sinulle syntyy poika, joka on oleva rauhan mies; ja minä annan hänelle rauhan kaikilta hänen vihollisiltaan joka puolella. Hänen nimensä on oleva Salomo, ja minä annan Israelille rauhan ja levon hänen päivinään.*

¹⁰ *Hän rakentaa huoneen minun nimelleni, ja hän on oleva minun poikani ja minä olen oleva hänen Isänsä; ja minä vahvistan hänen valtakuntansa valtaistuimen Israelissa ikuisiksi ajoiksi.'*

¹¹ *Nyt, poikani, olkoon Herra sinun kanssasi, niin että onnistut rakentamaan Herran, Jumalasi, huoneen, niin kuin hän on sinusta puhunut.*

¹² *Antakoon Herra sinulle vain ymmärrystä ja viisautta, ja asettakoon sinut Israelin hallitsijaksi, niin että pidät Herran, Jumalasi, lain.*

¹³ *Silloin menestyt ja onnistut, jos olet tarkkaavainen ja noudatat säädöksiä ja määräyksiä, jotka Herra käski Moosekselle Israelia varten. Ole luja ja rohkea, älä pelkää äläkä lannistu.*

¹⁴ *Katso, suurella vaivalla olen valmistanut Herran huoneelle:*

satatuhatta talenttia kultaa, miljoona talenttia hopeaa, ja pronssia ja rautaa yli määrän, sillä niitä on runsaasti; olen myös valmistanut puuta ja kiveä, ja sinä voit lisätä niihin.

¹⁵ *Lisäksi sinulla on paljon työmiehiä:*

kivenhakkaajia, muuraajia, kirvesmiehiä, ja kaikkia taitavia miehiä kaikissa töissä.

¹⁶ *Kultaa, hopeaa, pronssia ja rautaa on rajattomasti. Nouse ja ryhdy työhön, ja olkoon Herra sinun kanssasi."*

¹⁷ *Daavid käski kaikkia Israelin johtajia auttamaan poikaansa Salomoa sanoen,*

¹⁸ *"Eikö Herra, teidän Jumalanne, ole teidän kanssanne? Ja eikö hän ole antanut teille rauhaa joka puolella? Sillä hän on antanut maan asukkaat minun käsiini, ja maa on alistettu Herran ja hänen kansansa eteen.*

¹⁹ *Nyt suuntaa sydämesi ja sielusi etsimään Herraa, Jumalaasi. Nouse ja rakenna Herran Jumalan pyhäkkö, jotta voisit tuoda Herran liitonarkun ja Jumalan pyhät esineet huoneeseen, joka on rakennettava Herran nimelle."*

23

Vanhoilla päivillään Daavid nimitti poikansa Salomon Israelin kuninkaaksi.

² *Ja hän kokosi kaikki Israelin johtajat, mukaan lukien papit ja leeviläiset.*

³ *Leeviläiset laskettiin kolmekymmenvuotiaista ylöspäin,*

ja heidän lukumääränsä miesten laskennan mukaan oli kolmekymmentäkahdeksan tuhatta.

1. Aikakirja

⁴ Heistä kaksikymmentäneljä tuhatta oli valvomassa Herran temppelin työtä;

ja kuusi tuhatta toimi virkamiehinä ja tuomareina,

⁵ *ja neljä tuhatta oli portinvartijoina, ja neljä tuhatta oli omistautunut ylistämään Herraa soittimilla, jotka Daavid oli tehnyt jumalanpalvelusta varten.*

⁶ Daavid järjesti heidät osastoihin Leevin poikien mukaan:

Gerson, Kehat ja Merari.

⁷ Gersonin jälkeläisistä:

Laadan ja Simei.

⁸ Laadanin pojat olivat:

Jehiel ensimmäinen, sitten Setam ja Joel—kolme.

⁹ Simein pojat olivat:

Selomit, Hasiel ja Haran—kolme. Nämä olivat Laadanin isäntalojen päämiehet.

¹⁰ Simein pojat olivat:

Jahat, Sisa, Jeus ja Beria. Nämä neljä olivat Simein pojat.

¹¹ Jahat oli ensimmäinen, ja Sisa toinen; mutta Jeus ja Beria eivät saaneet monta poikaa,

joten heidät laskettiin yhdeksi isäntaloksi.

¹² Kehatin pojat olivat:

Amram, Jishar, Hebron ja Ussiel—neljä.

¹³ Amramin pojat olivat:

Aaron ja Mooses. Ja Aaron erotettiin pyhittämään hänet kaikkein pyhimmäksi, hän ja hänen poikansa ikuisesti, uhraamaan Herran edessä, palvelemaan Häntä ja siunaamaan Hänen nimessään ikuisesti.

¹⁴ Mitä tulee Moosekseen, Jumalan mieheen, hänen poikansa tunnustettiin Leevin heimoon kuuluviksi.

¹⁵ Mooseksen jälkeläiset olivat:

Gerson ja Elieser.

¹⁶ Gersonin poika oli Sebuel, joka toimi päämiehenä.

¹⁷ Elieserin poika oli Rehabia päämies; ja Elieserillä ei ollut muita poikia,

mutta Rehabian pojat olivat lukuisat.

¹⁸ Jisharin poika oli Selomit, joka oli johtaja ja päämies.

¹⁹ Hebronin pojat olivat:

Jeria ensimmäinen, Amarja toinen, Jahasiel kolmas ja Jekameam neljäs.

²⁰ Ussielin pojat olivat:

Miika ensimmäinen ja Jissia toinen.

²¹ Merarin jälkeläiset olivat:

Mahli ja Musi. Mahlin pojat olivat: Eleasar ja Kiis.

²² Eleasar kuoli eikä hänellä ollut poikia, vaan ainoastaan tyttäriä,

ja heidän sukulaisensa, Kiisin pojat, ottivat heidät vaimoikseen.

²³ Musin pojat olivat:

Mahli, Eder ja Jerimot—kolme.

²⁴ Nämä olivat Leevin pojat heidän isäntalojensa mukaan, isäntalojen päämiehet niistä, jotka laskettiin, nimien lukumäärän mukaan yksilöllisesti,

jotka suorittivat Herran temppelin palvelutyötä, kahdenkymmenen vuoden ikäisistä ylöspäin.

²⁵ Sillä Daavid julisti,

"Herran, Israelin Jumalan, on antanut rauhan kansalleen, ja Hän asuu Jerusalemissa ikuisesti.

²⁶ *Lisäksi leeviläisten ei enää tarvitse kantaa tabernaakkelia ja kaikkia sen palvelusvälineitä."*

²⁷ Daavidin viimeisten ohjeiden mukaan,

Leevin pojat laskettiin kahdenkymmenen vuoden ikäisistä ylöspäin.

²⁸ Heidän tehtävänään on auttaa Aaronin poikia Herran temppelin palveluksessa,

esipihoilla ja huoneissa, ja kaikkien pyhien asioiden puhdistamisessa, jopa Jumalan temppelin palvelustyössä,

²⁹ *ja esillepantavan leivän, hienon jauhון ruokauhria varten, happamattomat leivät, tai mitä paistetaan pannussa tai sekoitetaan, ja kaikki tilavuuden ja koon mittaukset.*

1. Aikakirja

³⁰ Heidän tulee seistä joka aamu kiittämään ja ylistämään Herraa,

ja samoin illalla,

³¹ *ja esittämään kaikki polttouhrit Herralle, sapattina, uudenkuun päivinä ja määrättyinä juhlapäivinä, niiden lukumäärän mukaan, joka on määrätty niitä koskevassa säädöksessä, jatkuvasti Herran edessä.*

³² Niin heidän tulee suorittaa ilmestysmajan tehtävät,

pyhän paikan tehtävät, ja Aaronin poikien, heidän sukulaistensa, tehtävät, Herran temppelin palveluksessa.

24

Tässä ovat Aaronin poikien jaot:

Aaronin pojat olivat Nadab, Abihu, Eleasar ja Itamar.

² Mutta Nadab ja Abihu kuolivat ennen isäänsä, eikä heillä ollut lapsia.

Niin Eleasar ja Itamar toimivat pappeina.

³ Daavid, Eleasarin poikien Sadokin ja Itamarin poikien Ahimelekin kanssa,

jakoi heidät palvelustehtäviensä mukaisesti.

⁴ Eleasarin pojista löydettiin enemmän päämiehiä kuin Itamarin pojista,

ja heidät jaettiin sen mukaisesti. Eleasarin poikien isien perhekuntia oli kuusitoista, ja Itamarin poikien isien perhekuntia kahdeksan.

⁵ Niin heidät jaettiin arpomalla, toinen ryhmä toisen kanssa,

sillä pyhäkön virkamiehet ja Jumalan virkamiehet olivat Eleasarin ja Itamarin pojista.

⁶ Nethanelin poika Semaja, kirjanoppinut, leeviläisistä, kirjoitti heidät muistiin kuninkaan, virkamiesten, pappi Sadokin, Ahimelekin, Abjatarin pojan,

ja pappien ja leeviläisten isien perhekuntien päämiesten läsnä ollessa — yksi isän perhekunta otettiin Eleasarille ja yksi Itamarille.

⁷ Ensimmäinen arpa lankesi Jojaribille,

toinen Jedajalle,

⁸ kolmas Harimille, neljäs Seorimille,

⁹ viides Malkialle, kuudes Mijaminille,

¹⁰ seitsemäs Hakkosille, kahdeksas Abialle,

¹¹ yhdeksäs Jeesualle, kymmenes Sekanjalle,

¹² yhdestoista Eljasibile, kahdestoista Jakimille,

¹³ kolmastoista Huppalle, neljästoista Jesebabille,

¹⁴ viidestoista Bilgalle, kuudestoista Immerille,

¹⁵ seitsemästoista Hesirille, kahdeksastoista Happisesille,

¹⁶ yhdeksästoista Petahjalle, kahdeskymmenes Jeheskelille,

¹⁷ kahdeskymmenes ensimmäinen Jakinille, kahdeskymmenes toinen Gamulille,

¹⁸ kahdeskymmenes kolmas Delajalle, kahdeskymmenes neljäs Maasjalle.

¹⁹ Nämä olivat heidän virkansa heidän palveluksessaan, kun he tulivat Herran huoneeseen sen säädöksen mukaan, joka heille oli annettu heidän isänsä Aaronin kautta,

niin kuin Israelin Herra Jumala oli käskennyt häntä.

²⁰ Nyt leeviläisten muista pojista:

Amramin pojista: Subael; Subaelin pojista: Jehdeja.

²¹ Rehabjasta, hänen poikansa Jissia oli ensimmäinen.

²² Jisharilaisista: Selomot; Selomotin pojista: Jahat.

²³ Hebronin pojat olivat: Jeria, joka oli ensimmäinen, Amarja, joka oli toinen, Jahasiel, joka oli kolmas, ja Jekameam, joka oli neljäs.

²⁴ Ussielin pojista: Miika; Miikan pojista: Samir.

²⁵ Miikan veli: Jissia; Jissian pojista: Sakarja.

²⁶ Merarin jälkeläisiin kuuluivat Mahli ja Musi; Jaasjan pojat: Beno.

²⁷ Merarin jälkeläiset Jaasjan kautta olivat Beno, Soham, Sakkur ja Ibri.

²⁸ Mahlilta: Eleasar, jolla ei ollut poikia.

²⁹ Kisiltä: Jerahmeel, Kisin poika.

1. Aikakirja

³⁶ Mushin pojat olivat:

Mahli, Eder ja Jerimot. Nämä olivat leeviläisten pojat heidän isiensä perhekuntien mukaan.

³¹ Nämäkin heitettiin arpaa, aivan kuten heidän sukulaisensa Aaronin pojat, Daavidin kuninkaan, Sadokin, Ahimelekin ja pappien ja leeviläisten isien perhekuntien päämiesten läsnä ollessa —

isien perhekuntien päämies sekä hänen nuorempi veljensä.

25 Lisäksi Daavid ja sotajoukon päälliköt erottivat palvelukseen Asafin, Heemanin ja Jedutunin poikia,

jotka ennustivat kanteleilla, harpuilla ja symbaaleilla; ja heidän palveluksensa suorittajien lukumäärä oli:

² Asafin pojista: Sakkur, Joosef, Netanja ja Asarela; nämä pojat olivat Asafin johdolla, joka ennusti kuninkaan johdolla.

³ Jedutunin pojista: Jedutunin pojat olivat Gedalja, Seri, Jesaja, Simei, Hasabja ja Mattitja—kuusi, isänsä Jedutunin johdolla harpun kanssa, joka ennusti kiittäen ja ylistäen Herraa.

⁴ Heemanin pojista: Heemanin pojat olivat Bukkia, Mattanja, Ussiel, Sebucl, Jerimot, Hananja, Hanani, Eliata, Giddalti, Romamti-Eser, Josbekasa, Malloti, Hotir ja Mahasiot.

⁵ Nämä kaikki olivat Heemanin, kuninkaan näkijän, poikia,

kunnioittaakseen häntä Jumalan sanojen mukaisesti; sillä Jumala antoi Heemanille neljätoista poikaa ja kolme tytärtä.

⁶ Kaikki nämä olivat isänsä johdolla

laulamassa Herran huoneessa, symbaaleilla, harpuilla ja kanteleilla, Jumalan huoneen palveluksessa. Asaf, Jedutun ja Heeman olivat kuninkaan johdolla.

⁷ Heidän lukumääränsä, jotka oli koulutettu laulamaan Herralle, heidän sukulaisensa, kaikki taitavat, oli

⁸ He heittivät arpaa tehtävistään, kaikki tasapuolisesti,

nuoret ja vanhat, opettaja ja oppilas.

⁹ Ensimmäinen arpa Asafin puolesta lankesi Joosefille,

toinen Gedaljalle, hän ja hänen sukulaisensa ja poikansa olivat kaksitoista;

¹⁰ kolmas arpa lankesi Sakkurille, hänen poikansa ja sukulaisensa, kaksitoista;

¹¹ neljäs arpa lankesi Isrille, hänen poikansa ja sukulaisensa, kaksitoista;

¹² viides arpa lankesi Netanjalle, hänen poikansa ja sukulaisensa, kaksitoista;

¹³ kuudes arpa lankesi Bukkialle, hänen poikansa ja sukulaisensa, kaksitoista;

¹⁴ seitsemäs arpa lankesi Jesarelalle, hänen poikansa ja sukulaisensa, kaksitoista;

¹⁵ kahdeksas arpa lankesi Jesajalle, hänen poikansa ja sukulaisensa, kaksitoista;

¹⁶ yhdeksäs arpa lankesi Mattanjalle, hänen poikansa ja sukulaisensa, kaksitoista;

¹⁷ kymmenes arpa lankesi Simeille, hänen poikansa ja sukulaisensa, kaksitoista;

¹⁸ yhdestoista arpa lankesi Asarelille, hänen poikansa ja sukulaisensa, kaksitoista;

¹⁹ kahdestoista arpa lankesi Hasabjalle, hänen poikansa ja sukulaisensa, kaksitoista;

²⁰ kolmastoista arpa lankesi Subaelille, hänen poikansa ja sukulaisensa, kaksitoista;

²¹ neljästoista arpa lankesi Mattitjalle, hänen poikansa ja sukulaisensa, kaksitoista;

²² viidestoista arpa lankesi Jerimotille, hänen poikansa ja sukulaisensa, kaksitoista;

²³ kuudestoista arpa lankesi Hananjalle, hänen poikansa ja sukulaisensa, kaksitoista;

²⁴ seitsemästoista arpa lankesi Josbekasalle, hänen poikansa ja sukulaisensa, kaksitoista;

²⁵ kahdeksastoista arpa lankesi Hananille, hänen poikansa ja sukulaisensa, kaksitoista;

²⁶ yhdeksästoista arpa lankesi Mallotille, hänen poikansa ja sukulaisensa, kaksitoista;

1. Aikakirja

²⁷ kahdeskymmenes arpa lankesi Eliatalle, hänen poikansa ja sukulaisensa, kaksitoista;

²⁸ kahdeskymmenesensimmäinen arpa lankesi Hotirille, hänen poikansa ja sukulaisensa, kaksitoista;

²⁹ kahdeskymmenestoinen arpa lankesi Giddaltille, hänen poikansa ja sukulaisensa, kaksitoista;

³⁰ kahdeskymmeneskolmas arpa lankesi Mahasiotille, hänen poikansa ja sukulaisensa, kaksitoista;

³¹ kahdeskymmenesneljäs arpa lankesi Romamti-Eserille, hänen poikansa ja sukulaisensa, kaksitoista.

26 Vartijoiden jaot: Korahilaisista, Meshelemja, Koren poika, Asafin jälkeläisistä.

² Meshelemjan pojat olivat:

Sakarja esikoinen, Jediael toinen, Sebadja kolmas, Jatniel neljäs,

³ Elam viides, Johanan kuudes, Eliehoenai seitsemäs.

⁴ Obed-Edomin pojat olivat:

Semaja esikoinen, Joesabad toinen, Joa kolmas, Sakar neljäs, Netanel viides,

⁵ Ammiel kuudes, Jissakar seitsemäs, Peulletai kahdeksas; sillä Herra oli siunannut häntä.

⁶ Myös hänen pojalleen Semajalle syntyi poikia,

jotka hallitsivat isänsä taloa, sillä he olivat urhoollisia miehiä.

⁷ Semajan pojat olivat:

Otnit, Refael, Obed, Elsabad, joiden veljet, Elihu ja Semakja, olivat urhoollisia miehiä.

⁸ Kaikki nämä olivat Obed-Edomin poikia; he ja heidän poikansa ja sukulaisensa olivat kykeneviä miehiä työhön:

yhteensä kuusikymmentä kaksi Obed-Edomista.

⁹ Meshelemjalla oli poikia ja sukulaisia, kykeneviä miehiä:

yhteensä kahdeksantoista.

¹⁰ Myös Hoosalla, eräällä Merarin pojista, oli poikia:

Simri ensimmäinen (vaikka hän ei ollut esikoinen, hänen isänsä teki hänet ensimmäiseksi),

¹¹ Hilkia toinen, Tebalja kolmas, Sakarja neljäs. Kaikkiaan Hoosan pojat ja sukulaiset olivat kolmetoista.

¹² Näille vartijoiden jaoille, johtaville miehille, annettiin tehtäviä samoin kuin heidän sukulaisilleen,

palvella Herran huoneessa.

¹³ He heittivät arpaa, sekä pienet että suuret, isiensä sukujen mukaan, kullekin portille.

¹⁴ Arpa itään lankesi Selemjalle. Sitten hänen pojalleen Sakarjalle, neuvonantajalle, jolla oli ymmärrystä, heitettiin arpaa,

ja hänen arpansa tuli pohjoiseen.

¹⁵ Obed-Edomille se oli etelään,

ja hänen pojilleen varastohuone.

¹⁶ Shuppimille ja Hoosalle se oli länteen,

Shalleketin portin kohdalla nousevalla tiellä. Vartija vastasi vartijaa.

¹⁷ Idässä oli kuusi leeviläistä määrätty,

pohjoisessa neljä joka päivä, etelässä neljä joka päivä, ja varastohuoneella kaksi kerrallaan.

¹⁸ Parbarissa lännessä oli neljä tiellä

ja kaksi Parbarissa.

¹⁹ Nämä olivat vartijoiden jaot korahilaisista ja merarilaisista.

²⁰ Leeviläisistä Ahia oli Jumalan huoneen aarteiden

ja pyhitettyjen lahjojen aarteiden päällä.

²¹ Ladanin pojat, gersonilaiset Ladanin pojat, isien perhekuntien päämiehet, jotka kuuluivat gersonilaiseen Ladaniin, olivat:

Jehieli.

²² Jehielin pojat olivat:

Setam ja hänen veljensä Joel, jotka olivat Herran huoneen aarteiden päällä.

²³ Amramin, Jisharin, Hebronin ja Ussielin jälkeläisistä—

1. Aikakirja

²⁴ Sebucl, Gersonin ja Mooseksen jälkeläinen, oli aarteiden päällä.

²⁵ Hänen sukulaisensa Elieserin kautta olivat:

Rehabja hänen poikansa, ja Jesaja hänen poikansa, ja Joram hänen poikansa, ja Sikri hänen poikansa, ja Selomit hänen poikansa.

²⁶ Tämä Selomit ja hänen sukulaisensa olivat kaikkien pyhitettyjen lahjojen aarteiden päällä,

jotka kuningas Daavid ja isien perhekuntien päämiehet, tuhansien ja satojen päälliköt, ja sotajoukon päälliköt olivat pyhittäneet.

²⁷ He pyhittivät osan taistelussa saadusta saaliista Herran huoneen korjaamiseen.

²⁸ Ja kaikki, mitä näkijä Samuel oli pyhittänyt,

ja Saul, Kiisin poika, ja Abner, Nerin poika, ja Joab, Serujan poika, kaikki, mitä kukaan oli pyhittänyt, oli Selomitin ja hänen sukulaistensa hoidossa.

²⁹ Jisharilaisista Kenanja ja hänen poikansa olivat määrättyjä Israelin ulkopuolisiin tehtäviin,

virkamiehinä ja tuomareina.

³⁰ Hebronilaisista Hasabja ja hänen sukulaisensa, 1 700 kykenevää miestä,

olivat Israelin asioiden päällä Jordanin länsipuolella, kaikissa Herran töissä ja kuninkaan palveluksessa.

³¹ Hebronilaisista Jeria oli hebronilaisten päämies. Isien perhekuntien sukuluetteloiden mukaan,

Daavidin hallituskauden neljäntenäkymmenentenä vuonna heidät tutkittiin, ja heidän joukossaan löydettiin kyvykkäitä miehiä Gileadin Jaeserista.

³² Ja hänen sukulaisensa, kyvykkäät miehet, olivat 2 700 isien perhekuntien päämiestä.

Ja kuningas Daavid asetti heidät ruubenilaisten, gadilaisten ja manasselaisten puolikkaan heimon ylle, kaikissa Jumalan ja kuninkaan asioissa.

27 Tässä on Israelin poikien, isien perhekuntien päämiesten, tuhannen- ja sadanpäämiesten lukumäärä,

ja heidän upseerinsa, jotka palvelivat kuningasta kaikissa asioissa, jotka koskivat osastoja, jotka

tulivat ja menivät kuukausittain ympäri vuoden — kussakin osastossa oli 24 000.

² Jashobeam, Zabdielin poika, johti ensimmäistä osastoa ensimmäisessä kuussa;

ja hänen osastossaan oli 24 000.

³ Hän oli Peresin jälkeläinen ja johti kaikkia armeijan päälliköitä ensimmäisessä kuussa.

⁴ Dodai ahohilainen oli toisen kuukauden osaston päällikkö,

ja Miklot oli ylijohtaja; ja hänen osastossaan oli 24 000.

⁵ Benaia, pappi Jojadan poika, oli kolmas armeijan päällikkö kolmannessa kuussa;

ja hänen osastossaan oli 24 000.

⁶ Tämä Benaia oli kolmenkymmenen urho,

ja hän oli kolmenkymmenen johtaja; ja hänen osastonsa yli oli Ammisabad, hänen poikansa.

⁷ Asael, Joabin veli, oli neljäs neljännessä kuussa, ja häntä seurasi hänen poikansa Sebadja;

ja hänen osastossaan oli 24 000.

⁸ Viides viidennessä kuussa oli Samhut jisrahilainen;

ja hänen osastossaan oli 24 000.

⁹ Ira, Ikkesin poika tekoalainen, oli kuudes kuudennessä kuussa;

ja hänen osastossaan oli 24 000.

¹⁰ Heeles pelonilainen, Efraimin pojista, oli seitsemäs seitsemännessä kuussa;

ja hänen osastossaan oli 24 000.

¹¹ Sibbekai huusatilainen, Serahilaisten joukosta, oli kahdeksas kahdeksannessa kuussa;

ja hänen osastossaan oli 24 000.

¹² Yhdeksäs yhdeksännessä kuussa oli Abieser anatotilainen benjaminilaisista;

ja hänen osastossaan oli 24 000.

¹³ Maharai netofalainen, Serahilaisten joukosta, oli kymmenes kymmenennessä kuussa;

ja hänen osastossaan oli 24 000.

1. Aikakirja

¹⁴ Benaia piratonilainen, Efraimin pojista, oli yhdestoista yhdennessätoista kuussa;

ja hänen osastossaan oli 24 000.

¹⁵ Heldai netofalainen, Otnielin joukosta, oli kahdestoista kahdennessatoista kuussa;

ja hänen osastossaan oli 24 000.

¹⁶ Nyt Israelin heimojen johtajat:

Ruubenilaisille oli Elieser, Sikrin poika, päällikkö; Simeonilaisille oli Sefatja, Maakan poika;

¹⁷ Leeviläisiä johti Hasabja, Kemuelin poika; Aaronilaisia johti Sadok;

¹⁸ Juudaa johti Elihu, yksi Daavidin veljistä; Isaskaria johti Omri, Mikaelin poika;

¹⁹ Sebulonia johti Ismaja, Obadjan poika; Naftalia johti Jerimot, Asrielin poika;

²⁰ Efraimin jälkeläisiä johti Hoosea, Asasjan poika; Manassen puoliheimoa johti Joel, Pedajan poika;

²¹ Manassen puoliheimoa Gileadissa johti Iddo, Sakarjan poika; Benjaminia johti Jaasiel, Abnerin poika;

²² Daania johti Asarel, Jerohamin poika. Nämä olivat Israelin heimojen päälliköt.

²³ Mutta Daavid ei laskenut niitä, jotka olivat kaksikymmentä vuotta ja nuorempia,

koska Herra oli luvannut lisätä Israelia taivaan tähtien mukaan.

²⁴ Joab, Serujan poika, oli alkanut laskea heitä, mutta ei saanut sitä päätökseen; ja tämän vuoksi tuli viha Israelin ylle,

eikä lukumäärää otettu mukaan kuningas Daavidin aikakirjoihin.

²⁵ Nyt kuninkaan varastoista vastasi Asmavet, Adielin poika.

Ja maaseudun, kaupunkien, kylien ja tornien varastoista vastasi Jonatan, Ussian poika;

²⁶ ja Ezri, Kelubin poika, oli niiden johtaja, jotka työskentelivät pelloilla maan viljelyssä;

²⁷ ja viinitarhoista vastasi Simei ramalainen; ja viinitarhojen tuotannosta, joka varastoitin viinikellareihin, vastasi Sabdi sifmiläinen;

²⁸ ja olivipuiden ja metsäviikunapuiden hoidosta Sefelassa vastasi Baal-Hanan gederiläinen; ja öljyvarastoista vastasi Joas;

²⁹ ja Sharonissa laiduntavista karjoista vastasi Sitrai sharonilainen; ja laaksojen karjoista vastasi Safat, Adlain poika;

³⁰ ja kameleista vastasi Obil ismaelilainen; ja aaseista vastasi Jehdeia meronotilainen;

³¹ ja lampaista vastasi Jaasiz hagarilainen. Kaikki nämä olivat kuningas Daavidin omaisuuden hoitajia.

³² Myös Jonatan, Daavidin setä, oli neuvonantaja, ymmärtäväinen mies ja kirjanoppinut;

ja Jehiel, Hakmonin poika, opetti kuninkaan poikia.

³³ Ahitofel oli kuninkaan neuvonantaja,

ja Husai arkilainen oli kuninkaan ystävä.

³⁴ Jojada, Benajan poika, ja Abjatar seurasivat Ahitofelia;

ja Joab oli kuninkaan armeijan komentaja.

28 Niin Daavid kokosi Jerusalemiin kaikki Israelin päämiehet:

heimojen päälliköt, kuninkaan palveluksessa olevien osastojen päälliköt, tuhanten ja satojen päälliköt, kaikkien kuninkaan ja hänen poikiensa omaisuuden ja karjan valvojat, sekä virkamiehet ja urheat miehet, ja kaikki sotaurhot.

² Sitten kuningas Daavid nousi seisomaan ja sanoi:

"Kuulkaa minua, veljeni ja kansani; minulla oli sydämessäni rakentaa pysyvä koti Herran liitonarkille ja Jumalamme jalkojen astinlaidalle. Niinpä olin tehnyt valmisteluja sen rakentamiseksi.

³ Kuitenkin Herra sanoi minulle:

'Sinä et saa rakentaa huonetta minun nimelleni, koska olet sotamies ja olet vuodattanut verta.'

⁴ Kuitenkin Herra, Israelin Jumala, valitsi minut koko isäni suvusta olemaan Israelin kuninkaana ikuisesti.

1. Aikakirja

Sillä hän on valinnut Juudan johtajaksi, ja Juudan suvusta isäni perheen, ja isäni pojista hän löysi mielihyvän minussa tehdäkseen minut kuninkaaksi koko Israelin yli.

⁵ Ja kaikista pojistani (sillä Herra on siunannut minua monilla),

hän on valinnut poikani Salomon ottamaan Herran valtakunnan valtaistuimen Israelin yli.

⁶ Hän sanoi minulle:

'Poikasi Salomo on se, joka rakentaa minun huoneeni ja esipihani; sillä olen valinnut hänet pojakseni, ja minä olen oleva hänelle isä.

⁷ Minä vahvistan hänen valtakuntansa ikuisesti, jos hän uskollisesti pitää minun käskyni ja säädökseni, niin kuin nyt tehdään.'

⁸ Niinpä nyt, koko Israelin, Herran seurakunnan, nähdessä, ja Jumalamme kuullen,

pitäkää ja etsikää kaikki Herran, teidän Jumalanne, käskyt, jotta saisitte omaksenne hyvän maan ja jättäisitte sen perinnöksi pojillenne ikuisiksi ajoiksi.

⁹ Mitä sinuun tulee, poikani Salomo, tunne isäsi Jumala,

ja palvele häntä ehjällä sydämellä ja halukkaalla mielellä; sillä Herra tutkii kaikki sydämet ja ymmärtää jokaisen ajatuksen aikeet. Jos etsit häntä, hän antaa sinun löytää hänet; mutta jos hylkää hänet, hän hylkää sinut ikuisesti.

¹⁰ Mieti nyt, sillä Herra on valinnut sinut rakentamaan huoneen pyhäköksi; ole rohkea ja toimi."

¹¹ Sitten Daavid antoi pojalleen Salomolle temppelin kuistin suunnitelman,

sen rakennukset, varastohuoneet, yläsalit, sisähuoneet ja armonistuimen huoneen;

¹² ja kaiken sen suunnitelman, mitä hän oli mielessään nähnyt,

Herran huoneen esipihoille ja kaikille ympäröiville huoneille, Jumalan huoneen varastohuoneille ja pyhitettyjen esineiden varastohuoneille;

¹³ ja koskien pappien ja leeviläisten osastoja, ja tehtäviä Herran huoneen palveluksessa, ja kaikkia Herran huoneen palveluksessa käytettäviä astioita;

¹⁴ kultaisia astioita, jokaisen palveluksen kullalle painonsa mukaan; kaikkia hopeisia astioita, jokaisen palveluksen hopealle painonsa mukaan;

¹⁵ ja kultaa kultaisille lampunjaloille ja niiden lampuille, painonsa mukaan jokaiselle lampunjaloille ja sen lampuille; ja hopeaa hopeisille lampunjaloille ja niiden lampuille, painonsa mukaan jokaiselle lampunjaloille ja sen lampuille, kunkin lampunjalan palveluksen mukaan;

¹⁶ ja kultaa, mitattuna näkyleipäpöydille, jokaiselle pöydälle; ja hopeaa hopeisille pöydille;

¹⁷ ja puhdasta kultaa haarukoille, maljoille ja kannuille; ja kultaisille kulhoille, painonsa mukaan jokaiselle kulholle; ja hopeisille kulhoille, painonsa mukaan jokaiselle kulholle;

¹⁸ ja suitsutusalttarille puhdistettua kultaa painonsa mukaan; ja kultaa vaunujen mallille, kerubeille, jotka levittävät siipensä ja peittävät Herran liitonarkin.

¹⁹ "Kaikki nämä yksityiskohdat," sanoi Daavid, "Herra sai minut ymmärtämään ohjauksensa kautta, kaikki tämän suunnitelman yksityiskohdat."

²⁰ Sitten Daavid sanoi pojalleen Salomolle,

"Ole vahva ja rohkea, ja toimi; älä pelkää äläkä lannistu, sillä Herra Jumala, minun Jumalani, on kanssasi. Hän ei jätä sinua eikä hylkää sinua, kunnes kaikki Herran huoneen palveluksen työ on valmis.

²¹ Katso nyt, pappien ja leeviläisten osastot ovat Jumalan huoneen kaikkia palveluksia varten,

ja jokainen taitava henkilö on kanssasi kaikessa työssä, kaikessa työssä, myös virkamiehet ja kaikki kansa, ovat täysin sinun käskyvallassasi."

29

Sitten kuningas Daavid sanoi koko seurakunnalle:

"Poikani Salomo, jonka yksin Jumala on valinnut, on nuori ja kokematon, ja työ on suuri; sillä temppele ei ole ihmisiä varten, vaan Herra Jumalaa varten.

1. Aikakirja

² Nyt olen kaikella voimallani valmistanut Jumalani huonetta varten:

kultaa kultaisia esineitä varten, hopeaa hopeisia esineitä varten, pronssia pronssisia esineitä varten, rautaa rautaisia esineitä varten, ja puuta puisia esineitä varten, onyks-kiviä ja upotuskiviä, antimoni- ja kirjavia kiviä, ja kaikenlaisia jalokiviä ja alabasteria runsaasti.

³ Lisäksi, koska iloitsen suuresti Jumalani huoneesta, olen antanut oman aarteeni kultaa ja hopeaa Jumalani huoneelle,

kaiken sen lisäksi, mitä olen jo valmistanut pyhää temppeliä varten:

⁴ *erityisesti 3 000 talenttia kultaa (Oofirin kultaa), ja 7 000 talenttia puhdistettua hopeaa, rakennusten seinien päällystämiseen;*

⁵ *kultaa kultaisia esineitä varten ja hopeaa hopeisia esineitä varten, jotta kaikki työ voitaisiin tehdä käsityöläisten toimesta. Kuka sitten on halukas vihkimään itsensä tänä päivänä Herralle?"*

⁶ Silloin isien perhekuntien päämiehet, Israelin heimojen johtajat, tuhannen- ja sadanpäälliköt,

ja kuninkaan työn valvojat antoivat vapaaehtoisesti;

⁷ ja Jumalan huoneen palvelusta varten he antoivat:

5 000 talenttia ja 10 000 kultakolikkoa, 10 000 talenttia hopeaa, 18 000 talenttia pronssia, ja 100 000 talenttia rautaa.

⁸ Jokainen, jolla oli jalokiviä, antoi ne Herran huoneen aarteeseen,

Jehielin, gersonilaisen, huostaan.

⁹ Sitten kansa iloitsi, koska he olivat antaneet niin vapaaehtoisesti, sillä he antoivat Herralle uhriensa koko sydäimestään,

ja kuningas Daavidkin iloitsi suuresti.

¹⁰ Niin Daavid ylisti Herraa koko seurakunnan edessä; ja Daavid sanoi:

"Siunattu olet sinä, Herra, meidän isämme Israelin Jumala, aina ja ikuisesti.

¹¹ *Sinun, Herra, on suuruus, voima, loisto, voitto ja majesteetti, totisesti kaikki, mitä on taivaassa ja*

maan päällä; Sinun on herruus, Herra, ja Sinä kohotat itsesi kaikkien yläpuolelle.

¹² *Sekä rikkaus että kunnia tulevat Sinulta, ja Sinä hallitset kaikkea, ja Sinun kädessäsi on voima ja mahti; ja Sinun kädessäsi on tehdä suuria ja vahvistaa kaikkia.*

¹³ *Siksi, meidän Jumalamme, me ilmaisemme kiittollisuutemme Sinulle, ja ylistämme Sinun kunniakasta nimeäsi.*

¹⁴ *Mutta kuka olen minä, ja kuka on minun kansani, että voisimme antaa näin anteliaasti? Sillä kaikki tulee Sinulta, ja Sinun kädestäsi olemme antaneet Sinulle.*

¹⁵ *Sillä me olemme muukalaisia edessäsi ja kulkijoita, kuten kaikki isämme olivat; meidän päivämme maan päällä ovat kuin varjo, ilman varmuutta.*

¹⁶ *Herra, meidän Jumalamme, kaikki tämä runsaus, jonka olemme koonneet rakentaaksemme huoneen Sinun pyhälle nimellesi, se tulee Sinun kädestäsi, ja kaikki on Sinun.*

¹⁷ *Koska tiedän, Jumalani, että Sinä tutkit sydämen ja iloitset oikeamielisyydestä, minä, sydämeni vilpittömyydessä, olen vapaaehtoisesti antanut kaikki nämä asiat; niin nyt ilolla olen nähnyt Sinun kansasi, joka on täällä läsnä, tekevän uhriensa vapaaehtoisesti Sinulle.*

¹⁸ *Herra, Abrahamin, Iisakin ja Israelin Jumala, meidän isämme, pidä tämä ikuisesti kansasi sydänten aikeissa, ja ohjaa heidän sydämensä Sinun puoleesi;*

¹⁹ *ja anna pojalleni Salomolle omistautunut sydän pitääksesi Sinun käskysi, todistuksesi ja säädöksesi, ja toteuttaakseen ne, ja rakentaakseen temppelin, jota varten olen tehnyt valmisteluja."*

²⁰ Sitten Daavid puhui koko seurakunnalle:

"Nyt ylistäkää Herraa, Jumalaanne." Ja koko seurakunta ylisti Herraa, heidän isiensä Jumalaa, ja kumarsi ja osoitti kunnioitusta Herralle ja kuninkaalle.

²¹ Seuraavana päivänä he uhrasivat Herralle,

1. Aikakirja

ja toivat polttouhreja Herralle: tuhat härkää, tuhat oinasta ja tuhat karitsaa, juomauhreineen ja uhreineen runsaasti koko Israelille.

²² Niin he söivät ja joivat sinä päivänä Herran edessä suurella ilolla. Ja he tekivät Daavidin pojan Salomon kuninkaaksi toisen kerran,

ja he voitelivat hänet hallitsijaksi Herralle, ja pappi Sadokin.

²³ Sitten Salomo istui Herran valtaistuimelle kuninkaana isänsä Daavidin sijasta; ja hän menestyi,

ja koko Israel totteli häntä.

²⁴ Kaikki virkamiehet, mahtimiehet, ja myös kaikki kuningas Daavidin pojat lupasivat uskollisuutensa kuningas Salomolle.

²⁵ Herra korotti Salomon suuresti koko Israelin silmissä,

ja antoi hänelle kuninkaallisen majesteetin, jota ei ollut annettu yhdellekään kuninkaalle ennen häntä Israelissa.

²⁶ Jesseen poika Daavid hallitsi koko Israelia.

²⁷ Hänen hallitus kautensa Israelissa kesti neljäkymmentä vuotta:

hän hallitsi Hebronissa seitsemän vuotta, ja Jerusalemissa kolmekymmentäkolme vuotta.

²⁸ Sitten hän kuoli hyvän vanhan iän saavuttaneena, täynnä päiviä, rikkautta ja kunniaa;

ja hänen poikansa Salomo hallitsi hänen sijaansa.

²⁹ Nyt kuningas Daavidin teot, alusta loppuun,

ovat kirjoitettu Samuelin näkijän aikakirjoihin, Naatanin profeetan aikakirjoihin, ja Gadin näkijän aikakirjoihin,

³⁰ *kaikkine hänen hallitus kautensa, voimansa, ja niiden olosuhteiden kanssa, jotka kohtasivat häntä, Israelia ja kaikkia maan valtakuntia.*

2. Aikakirja

1 Salomo, Daavidin poika, vakiinnutti valtansa valtakunnassaan,

sillä Herra, hänen Jumalansa, oli hänen kanssaan ja korotti hänet suuresti.

² Salomo puhui koko Israelille,

tuhausien ja satojen päälliköille, tuomareille ja kaikille Israelin johtajille, isien perheiden päämiehille.

³ Salomo meni koko seurakunnan kanssa Gibeonin uhrikukkulalle,

koska siellä oli Jumalan ilmestysmaja, jonka Mooses, Herran palvelija, oli tehnyt erämaassa.

⁴ Daavid oli kuitenkin tuonut Jumalan arkin Kiriath-Jearimista

paikkaan, jonka hän oli sille valmistanut, sillä hän oli pystyttänyt sille teltan Jerusalemiin.

⁵ Nyt se pronssialttari, jonka Besalel, Uurin poika, Hurin poika, oli tehnyt,

oli siellä Herran asumuksen edessä, ja Salomo ja seurakunta etsivät sitä.

⁶ Salomo lähestyi Herran edessä olevaa pronssialttaria, joka oli ilmestysmajassa,

ja uhrasi sillä tuhat polttouhria.

⁷ Yöllä Jumala ilmestyi Salomolle ja sanoi,

"Pyydä, mitä tahdot minun sinulle antavan."

⁸ Salomo sanoi Jumalalle,

"Sinä olet osoittanut suurta uskollisuutta isälleni Daavidille, ja sinä olet tehnyt minut kuninkaaksi hänen sijaansa.

⁹ *Ja nyt, Herra Jumala, lupauksesi isälleni Daavidille on täytynyt, sillä sinä olet tehnyt minut kuninkaaksi kansalle, jota on yhtä paljon kuin maan tomua.*

¹⁰ *Anna siis minulle viisautta ja tietoa, että voisin johtaa tätä kansaa, sillä kuka voi hallita tätä sinun suurta kansaasi?"*

¹¹ Silloin Jumala sanoi Salomolle,

"Koska tämä oli sydämessäsi, etkä pyytänyt rikkautta, omaisuutta tai kunniaa, etkä niiden

henkeä, jotka sinua vihaavat, etkä edes pyytänyt pitkää ikää, vaan pyysit viisautta ja tietoa itsellesi, jotta voisit hallita minun kansaani, jonka kuninkaaksi olen sinut tehnyt,

¹² *viisaus ja tieto on sinulle annettu. Minä annan sinulle myös rikkautta, omaisuutta ja kunniaa, sellaista, mitä yhdelläkään kuninkaalla ennen sinua ei ole ollut, eikä tule olemaan sinun jälkeesi."*

¹³ Salomo lähti Gibeonin uhrikukkulalta,

ilmestysmajasta, ja meni Jerusalemiin, missä hän hallitsi Israelia.

¹⁴ Salomo keräsi vaunuja ja hevosmiehiä.

Hänellä oli 1 400 vaunua ja 12 000 hevosmiestä, ja hän sijoitti heidät vaunukaupunkeihin ja kuninkaan luo Jerusalemiin.

¹⁵ Kuningas teki hopeasta ja kullasta Jerusalemissa yhtä yleistä kuin kivet,

ja hän teki setripuita yhtä runsaasti kuin metsäviikunapuita alangoilla.

¹⁶ Salomon hevoset tuotiin Egyptistä ja Kevestä;

kuninkaan kauppiaat hankkivat ne Kevestä hintaan.

¹⁷ He toivat vaunuja Egyptistä kuudellasadalla hopeasekelillä kappale,

ja hevosia sadalla viidelläkymmenellä. Ja samalla tavalla he veivät niitä kaikille heettiläisten kuninkaille ja Aramin kuninkaille.

2 Salomo suunnitteli rakentavansa temppelin Herran nimelle,

ja kuninkaallisen palatsin itselleen.

² Niinpä Salomo määräsi seitsemänkymmentätuhatta miestä kantamaan kuormia,

kahdeksankymmentätuhatta miestä louhimaan kiveä vuorilta, ja 3 600 työnjohtajaa ohjaamaan kansaa.

³ Sitten Salomo lähetti sanan Tyron kuninkaalle Hiramille, sanoen:

"Kuten kohtelit isääni Daavidia ja lähetit hänelle setripuuta rakentaakseen talon asuakseen siinä, tee samoin minulle.

2. Aikakirja

⁴ Katso, minä rakennan talon Herran, Jumalani, nimelle, pyhittääkseni sen Hänelle, polttaakseni tuoksuva suitsuketta Hänen edessään, asettaakseni esille näkyleivät jatkuvasti, ja uhratakseni polttouhreja aamuin ja illoin, sapattina, uudenkuun päivinä ja Herran, meidän Jumalamme, määrättyinä juhlapäivinä. Tämä on tehtävä Israelissa ikuisesti.

⁵ Talo, jonka aion rakentaa, on oleva suurenmoinen, sillä meidän Jumalamme on suurempi kuin kaikki muut jumalat.

⁶ Kuka kuitenkaan pystyy rakentamaan Hänelle taloa, kun taivaat ja taivasten taivaat eivät voi Häntä sisältää? Kuka siis olen minä, että rakentaisin Hänelle talon, paitsi paikaksi polttaa suitsuketta Hänen edessään?

⁷ Lähetä nyt minulle taitava mies työskentelemään kullassa, hopeassa, pronssissa, raudassa, purppurassa, karmiinipunaaisessa ja violetissa kankaassa, ja joka osaa kaivertaa, työskentelemään taitavien työntekijöiden kanssa, jotka ovat kanssani Juudassa ja Jerusalemissa, jotka isäni Daavid on hankkinut.

⁸ Lähetä myös minulle setri-, syressi- ja algum-puuta Libanonista, sillä tiedän, että palvelijasi osaavat hakata puuta Libanonissa; ja minun palvelijani työskentelevät yhdessä sinun palvelijoidens kanssa,

⁹ valmistamaan minulle runsaasti puuta, sillä talo, jonka aion rakentaa, on oleva suuri ja ihmeellinen.

¹⁰ Katso, minä annan palvelijoillesi, puunhakkaajille, jotka hakkaavat puuta, kaksikymmentätuhatta kor-mittaa murskattua vehnää, kaksikymmentätuhatta kor-mittaa ohraa, kaksikymmentätuhatta bat-mittaa viiniä, ja kaksikymmentätuhatta bat-mittaa öljyä."

¹¹ Sitten Huram, Tyron kuningas, vastasi kirjeessä, jonka hän lähetti Salomolle:

"Koska Herra rakastaa kansaansa, Hän on asettanut sinut heidän kuninkaakseen."

¹² Huram sanoi myös:

"Siunattu olkoon Herra, Israelin Jumala, joka on tehnyt taivaan ja maan, joka on antanut kuningas Daavidille viisaan pojan, varustettuna harkinnalla ja

ymmärryksellä, joka rakentaa talon Herralle ja kuninkaallisen palatsin itselleen.

¹³ Lähetän nyt Huram-abin, taitavan miehen, varustettuna ymmärryksellä,

¹⁴ danilaisen naisen ja tyrolaisen isän pojan, joka osaa työskennellä kullassa, hopeassa, pronssissa, raudassa, kivessä ja puussa, ja purppurassa, violetissa, pellavassa ja karmiinipunaaisessa kankaassa, ja joka osaa kaivertaa kaikenlaisia kaiverruksia, ja toteuttaa minkä tahansa hänelle annetun suunnitelman, työskennelläkseen sinun taitavien työntekijöidesi ja herrani Daavidin, isäsi, työntekijöiden kanssa.

¹⁵ Lähetä nyt herrani palvelijoille vehnä, ohra, öljy ja viini, joista hän on puhunut.

¹⁶ Me hakkaamme mitä tahansa puuta tarvitset Libanonista ja tuomme sen sinulle lauttoina meren yli Joppaan, jotta voit kuljettaa sen ylös Jerusalemiin."

¹⁷ Sitten Salomo laski kaikki muukalaiset, jotka olivat Israelin maassa,

seuraten isänsä Daavidin tekemää väestönlaskentaa; ja heitä löytyi 153 600.

¹⁸ Hän määräsi heistä seitsemänkymmentätuhatta kantamaan kuormia, kahdeksankymmentätuhatta louhimaan kiveä vuorilta, ja 3 600 työnjohtajaa ohjaamaan kansaa, joka teki työtä.

3 Salomo aloitti Herran temppelin rakentamisen Jerusalemiin Moorian vuorelle,

missä Herra oli ilmestynyt hänen isälleen Daavidille, paikassa, jonka Daavid oli valmistanut jebusilaisen Ornanin puimatantereella.

² Hän aloitti rakentamisen toisen kuukauden toisena päivänä hallituskautensa neljäntenä vuonna.

³ Nämä ovat perustukset, jotka Salomo laski Jumalan temppelin rakentamiseksi.

Pituus kyynäroissa, vanhan mitan mukaan, oli kuusikymmentä kyynärää, ja leveys oli kaksikymmentä kyynärää.

⁴ Temppelin edessä oleva eteinen oli saman levyinen kuin temppeli, kaksikymmentä kyynärää,

2. Aikakirja

ja korkeus oli 120; ja hän päällysti sisäpuolen puhtaalla kullalla.

⁵ Hän päällysti päähuoneen katajapuulla ja päällysti sen hienolla kullalla,

ja koristeli sen palmupuilla ja ketjuilla.

⁶ Hän koristeli myös temppelin jalokivillä;

ja kulta oli Parvaimin kultaa.

⁷ Hän päällysti temppelin, sen palkit, kynnykset, seinät ja ovet kullalla,

ja hän kaiversi seinille kerubeja.

⁸ Sitten hän teki Kaikkeinpyhimmän.

Sen pituus, vastaten temppelin leveyttä, oli kaksikymmentä kyynärää, ja sen leveys oli kaksikymmentä kyynärää; ja hän päällysti sen hienolla kullalla, yhteensä 600 talenttia.

⁹ Naulat painoivat viisikymmentä sekeliä kultaa.

Hän päällysti myös yläsalit kullalla.

¹⁰ Sitten hän teki kaksi veistettyä kerubia Kaikkeinpyhimpään

ja päällysti ne kullalla.

¹¹ Kerubien siipien kärkiväli oli kaksikymmentä kyynärää:

yhden siipi, viisi kyynärää, kosketti temppelin seinää, ja sen toinen siipi, viisi kyynärää, kosketti toisen kerubin siipeä.

¹² Toisen kerubin siipi, viisi kyynärää, kosketti temppelin toista seinää, ja sen toinen siipi, viisi kyynärää, oli kiinni ensimmäisen kerubin siivessä.

¹³ Kerubien siivet ulottuivat kaksikymmentä kyynärää, ja ne seisoivat pystyasennossa päähuoneeseen päin.

¹⁴ Hän valmisti verhon violetista, purppurasta, karmiininpunaisesta ja hienosta pellavasta,

ja hän työsti siihen kerubeja.

¹⁵ Hän valmisti myös kaksi pylvästä temppelin eteen, kolmekymmentäviisi kyynärää korkeat,

ja kapiteeli kummankin päällä oli viisi kyynärää.

¹⁶ Hän teki ketjuja sisäpyhäkköön ja asetti ne pylväiden päälle,

ja hän teki sata granaattiomenea ja asetti ne ketjuihin.

¹⁷ Hän asetti pylväät temppelin eteen,

toisen oikealle ja toisen vasemmalle; ja hän nimesi oikeanpuoleisen Jakiniksi ja vasemmanpuoleisen Boaksiksi.

4 Hän rakensi pronssisen alttarin, kaksikymmentä kyynärää pitkä, kaksikymmentä kyynärää leveä, ja kymmenen kyynärää korkea.

² Hän teki myös valumetallisen meren, kymmenen kyynärää reunasta reunaan, pyöreä muodoltaan,

ja sen korkeus oli viisi kyynärää, ja sen ympärysmitta oli kolmekymmentä kyynärää.

³ Sen alla oli härkien kuvia, jotka kiersivät sen ympäri,

kymmenen kyynärää kohden, kokonaan kiertäen meren; härät oli valettu kahteen kerrokseen, kun se valettiin.

⁴ Se seisoi kahdentoista härän päällä:

kolme pohjoiseen päin, kolme länteen päin, kolme etelään päin ja kolme itään päin; ja meri asetettiin niiden päälle, ja kaikkien niiden takapäät olivat sisäänpäin.

⁵ Se oli kämmenen paksuinen,

ja sen reuna oli tehty kuin maljan reuna, liljan kukkaa muistuttava; se kykeni sisältämään kolme tuhatta bat-mittaa.

⁶ Hän teki myös kymmenen pesuallasta, joissa voitiin pestä,

ja hän asetti viisi oikealle puolelle ja viisi vasemmalle puolelle, polttouhrin esineiden huuhtelua varten; mutta meri oli pappien peseytymistä varten.

⁷ Sitten hän teki kymmenen kultaista lampunjalkaa niiden määräysten mukaisesti,

ja hän sijoitti ne temppeliin: viisi oikealle puolelle ja viisi vasemmalle.

⁸ Hän valmisti kymmenen pöytää

2. Aikakirja

ja asetti ne temppeliin: viisi oikealle puolelle ja viisi vasemmalle. Lisäksi hän teki sata kultaista maljaa.

⁹ Sitten hän teki pappien esipihan, suuren esipihan ja ovet esipihalle,

ja hän päällysti niiden ovet pronssilla.

¹⁰ Hän sijoitti meren talon oikealle puolelle, kaakkoon päin.

¹¹ Huram valmisti myös ämpärit, lapiot ja maljat.

Näin Huram sai valmiiksi työn, jonka hän oli tehnyt kuningas Salomolle Jumalan temppelissä:

¹² *kaksi pylvästä, maljat ja kaksi kapiteelia pylväiden päällä, ja kaksi ristikkotyötä peittämään kapiteelien maljat, jotka olivat pylväiden päällä,*

¹³ *ja neljäsataa granaattimena kahteen ristikkotyöhön— kaksi riviä granaattimenoita kullekin ristikkotyölle peittämään kapiteelien maljat pylväiden päällä.*

¹⁴ Hän valmisti myös jalustat ja altaat, jotka asetettiin niiden päälle,

¹⁵ *ja meren sekä kaksitoista härkää sen alla.*

¹⁶ *Ämpärit, lapiot, haarukat ja kaikki niiden välineet Huram-abi teki kiillotetusta pronssista kuningas Salomolle Herran temppeliä varten.*

¹⁷ Kuningas valoi ne savimaahan Jordanin tasangolla,

Sukkotin ja Seredan välillä.

¹⁸ Niin Salomo valmisti kaikki nämä välineet suurina määrinä,

sillä pronssin painoa ei voitu määrittää.

¹⁹ Salomo valmisti myös kaikki esineet, jotka olivat Jumalan temppelissä:

kultainen alttari, pöydät, joilla oli näkyleivät,

²⁰ *lampunjalat ja niiden lamput puhtaasta kullasta, palamaan sisemmän pyhäkön edessä säädöksen mukaisesti;*

²¹ *kukat, lamput ja pihdit kultaa, hienointa kultaa;*

²² *ja sammutusastiat, maljat, lusikat ja tulipannut puhtaasta kullasta; ja talon sisäänkäynti, sen*

sisemmät ovet kaikkeinpyhimpään paikkaan, ja talon ovet, eli päähuoneen ovet, tehtiin kullasta.

5 Näin kaikki työ, jonka Salomo teki Herran temppeliä varten, saatiin päätökseen. Ja Salomo toi sisään ne esineet, jotka hänen isänsä Daavid oli pyhittänyt— hopean, kullan ja kaikki astiat— ja hän sijoitti ne Jumalan temppelin aarrekammioihin.

² Sitten Salomo kokosi Jerusalemiin Israelin vanhimmat ja kaikki heimojen päämiehet, Israelin lasten isien sukukuntien johtajat, tuodakseen Herran liitonarkun Daavidin kaupungista, joka on Siion.

³ Kaikki Israelin miehet kokoontuivat kuninkaan eteen juhlaan, joka pidettiin seitsemännessä kuussa.

⁴ Sitten kaikki Israelin vanhimmat saapuivat, ja leeviläiset nostivat arkun.

⁵ He toivat ylös arkun, ilmestysmajan, ja kaikki pyhät astiat, jotka olivat majassa; leeviläiset papit toivat ne ylös.

⁶ Ja kuningas Salomo ja koko Israelin seurakunta, joka oli kokoontunut hänen kanssaan arkun eteen, uhraavat niin paljon lampaita ja härkiä, ettei niitä voitu laskea eikä numeroida.

⁷ Sitten papit toivat Herran liitonarkun sen paikalle, temppelin sisimpään pyhäkköön, kaikkeinpyhimpään, kerubien siipien alle.

⁸ Sillä kerubit levittivät siipensä arkun paikan yli, niin että kerubit muodostivat suojan arkun ja sen tankojen päälle.

⁹ Mutta tangot olivat niin pitkät, että arkun tankojen päät näkyivät sisemmän pyhäkön edessä, mutta niitä ei voitu nähdä ulkopuolelta; ja ne ovat siellä tähän päivään asti.

¹⁰ Arkussa ei ollut mitään muuta kuin ne kaksi taulua, jotka Mooses oli asettanut sinne Hoorebilla, missä Herra teki liiton Israelin lasten kanssa, kun he lähtivät Egyptistä.

¹¹ Kun papit tulivat ulos pyhästä paikasta (sillä kaikki läsnä olevat papit olivat pyhittäneet itsensä, ilman jakoa),

¹² ja kaikki leeviläiset laulajat, Asaf, Heeman, Jedutun, ja heidän poikansa ja sukulaisensa, puettuina hienoon pellavaan, symbaaleilla, harpuilla

2. Aikakirja

ja kanteleilla, seisoivat alttarin itäpuolella, ja heidän kanssaan oli sata kaksikymmentä pappia, jotka soittivat torvia—

¹³ yhtenäisesti, kun torvensoittajat ja laulajat tekivät itsensä kuultaviksi yhdellä äänellä ylistääkseen ja kirkastaakseen Herraa, ja kun he korottivat äänensä, torvien ja symbaalien ja muiden soittimien säestyksellä, ja kun he ylistivät Herraa sanoen,

"Sillä hän on hyvä, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkiselle,"

silloin temppeli, Herran temppeli, täyttyi pilvellä,

¹⁴ niin että papit eivät voineet seistä palvelemissa pilven vuoksi, sillä Herran kirkkaus täytti Jumalan temppelin.

6 Silloin Salomo puhui: "Herra on ilmoittanut, että Hän asui paksussa pilvessä.

² Minä olen rakentanut Sinulle suuren talon, ja paikan Sinun iankaikkiselle asuinsijallesi."

³ Sitten kuningas kääntyi ja siunasi koko Israelin seurakunnan, kun koko Israelin seurakunta seisoi.

⁴ Hän julisti: "Siunattu olkoon Herra, Israelin Jumala, joka puhui isälleni Daavidille ja on toteuttanut sen käsillään, sanoen:

⁵ 'Siitä päivästä lähtien, kun toin kansani Egyptin maasta, en valinnut kaupunkia kaikista Israelin heimoista rakentaakseni talon, jotta nimeni olisi siellä, enkä valinnut ketään miestä johtajaksi kansani Israelin yli;

⁶ mutta olen valinnut Jerusalemin, jotta nimeni olisi siellä, ja olen valinnut Daavidin olemaan kansani Israelin yli.'

⁷ Isäni Daavidin sydämessä oli rakentaa talo Herran, Israelin Jumalan, nimelle.

⁸ Mutta Herra sanoi isälleni Daavidille: 'Koska sydämessäsi oli rakentaa talo nimelleni, teit hyvin, että tämä halu oli sydämessäsi.

⁹ Kuitenkaan sinä et rakenna taloa, vaan poikasi, joka sinulle syntyy, hän rakentaa talon nimelleni.'

¹⁰ Nyt Herra on täyttänyt sanansa, jonka Hän puhui; sillä minä olen noussut isäni Daavidin sijaan ja istun Israelin valtaistuimella, kuten Herra lupasi, ja olen rakentanut talon Herran, Israelin Jumalan, nimelle.

¹¹ Ja sinne olen asettanut arkin, jossa on Herran liitto, jonka Hän teki Israelin poikien kanssa."

¹² Sitten hän seisoi Herran alttarin edessä koko Israelin seurakunnan läsnä ollessa ja ojensi kätensä.

¹³ Sillä Salomo oli tehnyt pronssisen alustan, viisi kyynärää pitkän, viisi kyynärää leveän ja kolme kyynärää korkean, ja asettanut sen esipihan keskelle; ja hän seisoi sen päällä, sitten polvistui polvilleen koko Israelin seurakunnan läsnä ollessa, ja ojensi kätensä taivasta kohti.

¹⁴ Hän sanoi: "Herra, Israelin Jumala, ei ole ketään sinun kaltaistasi taivaassa tai maan päällä, joka pitää liittonsa ja uskollisuutensa palvelijoilleen, jotka vaeltavat sinun edessäsi kaikesta sydäimestään—

¹⁵ Sinä, joka olet pitänyt palvelijallesi, isälleni Daavidille, sen minkä lupasit hänelle; olet puhunut suullasi ja täyttänyt sen kädelläsi, kuten on tänä päivänä.

¹⁶ Nyt siis, Herra, Israelin Jumala, pidä palvelijallesi, isälleni Daavidille, se, minkä olet luvannut hänelle, sanoen: 'Ei sinulta puutu miestä, joka istuu Israelin valtaistuimella, jos vain poikasi pitävät huolta tiestään, vaeltaakseen minun lakini mukaan, kuten sinä olet vaeltanut minun edessäni.'

¹⁷ Nyt siis, Herra, Israelin Jumala, anna sanasi, jonka olet puhunut palvelijallesi Daavidille, vahvistua.

¹⁸ Mutta asuuko Jumala todella ihmisten kanssa maan päällä? Katso, taivas ja taivasten taivas eivät voi sinua käsittää; kuinka paljon vähemmän tämä talo, jonka olen rakentanut!

¹⁹ Kuitenkin, kiinnitä huomiosi palvelijasi rukoukseen ja hänen anomukseensa, Herra, minun Jumalani, kuunnellaksesi huutoa ja rukousta, jonka palvelijasi tarjoaa sinun edessäsi,

²⁰ jotta silmäsi olisivat avoinna tätä taloa kohti päivin ja öin, paikkaa kohti, josta olet ilmoittanut, että panisit nimesi sinne, kuunnellaksesi rukousta, jonka palvelijasi rukoilee tätä paikkaa kohti.

²¹ Ja kuuntele palvelijasi ja kansasi Israelin anomuksia, kun he rukoilevat tätä paikkaa kohti; kuule asuinsijastasi, taivaasta; kuule ja anna anteeksi.

2. Aikakirja

²² Jos joku tekee syntiä lähimmäistään vastaan ja hänet vaaditaan vannomaan vala, ja hän tulee ja vannoo valan sinun alttarisi edessä tässä talossa,

²³ niin kuule taivaasta ja toimi, ja tuomitse palvelijasi, tuoden oikeutta jumalattomalle tuomalla hänen tiensä hänen omaan päähänsä, ja puolustan vanhurskasta palkitsemalla hänet hänen vanhurskautensa mukaan.

²⁴ Jos kansasi Israel kärsii tappion vihollisen edessä, koska he ovat tehneet syntiä sinua vastaan, ja he palaavat ja tunnustavat nimesi, ja rukoilevat ja anovat sinua tässä talossa,

²⁵ niin kuule taivaasta ja anna anteeksi kansasi Israelin synti, ja palauta heidät maahan, jonka olet antanut heille ja heidän isilleen.

²⁶ Kun taivaat ovat suljettuina eikä ole sadetta, koska he ovat tehneet syntiä sinua vastaan, ja he rukoilevat tätä paikkaa kohti ja tunnustavat nimesi, ja kääntyvät synnistään, kun sinä kuritat heitä,

²⁷ niin kuule taivaassa ja anna anteeksi palvelijoidesi ja kansasi Israelin synti, opeta heille hyvä tie, jota heidän tulee vaeltaa; ja lähetä sade maallesi, jonka olet antanut kansallesi perintöosaksi.

²⁸ Jos maassa on nälänhätä, jos on rutto, jos on viljan halla tai home, heinäsiirikka tai kulkusirikka, jos viholliset piirittävät heitä heidän kaupunkiansa maassa, mikä tahansa rutto tai sairaus onkin,

²⁹ mikä tahansa rukous tai anomus tehdään kenen tahansa toimesta, tai koko kansasi Israelin toimesta, jokainen tuntien oman vaivansa ja oman kipunsa, ja ojentaen kätensä tätä taloa kohti,

³⁰ niin kuule taivaasta, asuinsijastasi, ja anna anteeksi, ja anna kullekin hänen teidensä mukaan, jonka sydämen sinä tunnet— sillä sinä yksin tunnet ihmisten poikien sydämet—

³¹ jotta he pelkäisivät sinua, vaeltaakseen teilläsi niin kauan kuin he elävät maassa, jonka olet antanut isillemme.

³² Myös koskien muukalaista, joka ei ole kansastasi Israelista, mutta tulee kaukaisesta maasta sinun suuren nimesi, ja sinun väkevän kätesi, ja sinun ojennetun käsivartesi tähden— kun he tulevat ja rukoilevat tätä taloa kohti,

³³ niin kuule taivaasta, asuinsijastasi, ja tee kaiken sen mukaan, mitä muukalainen sinulta pyytää, jotta kaikki maan kansat tuntisivat sinun nimesi, ja pelkäisivät sinua kuten kansasi Israel tekee, ja että he tietäisivät, että tämä talo, jonka olen rakentanut, on kutsuttu sinun nimelläsi.

³⁴ Kun kansasi lähtee taisteluun vihollisiaan vastaan, mihin tahansa suuntaan sinä heidät lähetät, ja he rukoilevat sinua kohti tätä kaupunkia, jonka olet valinnut, ja taloa, jonka olen rakentanut sinun nimellesi,

³⁵ niin kuule taivaasta heidän rukouksensa ja anomuksensa, ja tue heidän asiaansa.

³⁶ Kun he tekevät syntiä sinua vastaan (sillä ei ole ketään, joka ei tee syntiä) ja sinä vihastut heihin ja annat heidät viholliselle, niin että he vievät heidät vankeina kaukaiseen tai läheiseen maahan,

³⁷ jos he ottavat sen sydämelleen siinä maassa, johon heidät on viety vangiksi, ja katuvat ja anovat sinua vankeutensa maassa, sanoen: 'Olemme tehneet syntiä, olemme tehneet väärin ja toimineet jumalattomasti';

³⁸ jos he palaavat sinun luoksesi koko sydämestään ja sielustaan vankeutensa maassa, johon heidät on viety vangiksi, ja rukoilevat kohti maataan, jonka olet antanut heidän isilleen, ja kaupunkia, jonka olet valinnut, ja taloa, jonka olen rakentanut sinun nimellesi,

³⁹ niin kuule taivaasta, asuinsijastasi, heidän rukouksensa ja anomuksensa, ja tue heidän asiaansa, ja anna anteeksi kansallesi, joka on tehnyt syntiä sinua vastaan.

⁴⁰ Nyt, Jumalani, olkoot silmäsi avoinna ja korvasi tarkkaavaiset tähän paikkaan tarjottuun rukoukseen.

⁴¹ *Nouse nyt, Herra Jumala, lepopaikkaasi, sinä ja voimasi arkki; olkoot pappisi, Herra Jumala, puetut pelastukseen, ja iloittakoot uskollisesi hyvydessä.*

⁴² *Herra Jumala, älä käännä pois voideltusi kasvoja; muista uskollinen rakkautesi palvelijaasi Daavidia kohtaan."*

7 Kun Salomo päätti rukouksensa, tuli laskeutui taivaasta ja kulutti polttouhrin ja uhrin, ja Herran kirkkaus täytti temppelin.

2. Aikakirja

² Eivätkä papit voineet mennä Herran temppeliin, koska Herran kirkkaus täytti Herran temppelin.

³ Kaikki israelilaiset, nähdessään tulen laskeutuvan ja Herran kirkkauden temppelin yllä, kumartuivat maahan asti kivetylle pihalle, ja he palvoivat ja ylistivät Herraa sanoen:

"Hän on totisesti hyvä, sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti."

⁴ Sitten kuningas ja koko kansa uhrasivat uhreja Herran edessä.

⁵ Kuningas Salomo uhrasi kaksikymmentäkaksi tuhatta nautaa ja 120 000 lammasta. Näin kuningas ja koko kansa pyhittivät Jumalan temppelin.

⁶ Papit seisovivat paikoillaan, ja myös leeviläiset Herran soittimien kanssa, jotka kuningas Daavid oli tehnyt Herran ylistämistä varten— "Sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti"— aina kun hän ylisti niiden avulla, kun papit toisella puolella puhalsivat torviin, ja koko Israel seiso.

⁷ Sitten Salomo pyhitti temppelin edessä olevan esipihan keskiosan, sillä siellä hän uhrasi polttouhrit ja rauhanuhreista saadun rasvan, koska pronssiattari, jonka Salomo oli tehnyt, ei kyennyt ottamaan vastaan polttouhria, ruokauhria ja rasvaa.

⁸ Niin Salomo vietti juhlaa seitsemän päivää, ja koko Israel hänen kanssaan, erittäin suuri joukko Lebo-Hamatista Egyptin puroon asti.

⁹ Ja kahdeksantena päivänä he pitivät juhlakokouksen, sillä he viettivät alttarin vihkimistä seitsemän päivää, ja juhlaa seitsemän päivää.

¹⁰ Sitten seitsemännen kuukauden kahdentenakymmenentenäkolmantena päivänä hän lähetti kansan pois heidän majoihinsa, iloisina ja sydämeltään onnellisina sen hyvyyden tähden, jonka Herra oli osoittanut Daavidille, Salomolle ja kansalleen Israelille.

¹¹ Niin Salomo sai valmiiksi Herran temppelin ja kuninkaan palatsin, ja hän sai menestyksekkäästi päätökseen kaiken, mitä hän oli suunnitellut tehdä Herran temppelissä ja omassa palatsissaan.

¹² Sitten Herra ilmestyi Salomolle yöllä ja sanoi hänelle, "Olen kuullut rukouksesi ja valinnut tämän paikan itselleni uhrien taloksi.

¹³ Jos minä suljen taivaat niin, ettei tule sadetta, tai jos käsken heinäsiirkoja kuluttamaan maan, tai jos lähetän ruton kansani keskuuteen,

¹⁴ ja minun kansani, joka on otettu minun nimelläni, nöyryty, ja rukoilee ja etsii minun kasvojeni, ja kääntyy pois pahoilta teiltään, niin minä kuulen taivaasta, ja annan anteeksi heidän syntinsä ja parannan heidän maansa.

¹⁵ Tästä lähtien minun silmäni ovat avoinna ja korvani tarkkaavaisina tässä paikassa tehtäville rukouksille.

¹⁶ Tällä hetkellä olen valinnut ja pyhittänyt tämän temppelin niin, että minun nimeni asuisi siellä ikuisesti, ja minun silmäni ja sydämeni pysyvät siellä alati.

¹⁷ Mitä sinuun tulee, jos vaellat minun edessäni niin kuin isäsi Daavid vaelsi, ja teet kaiken, mitä olen käskenyt sinun tehdä, ja pidät minun säädökseni ja käskyni,

¹⁸ niin minä vahvistan sinun kuninkaallisen valtaistuimesi, kuten lupasin isällesi Daavidille sanoen, 'Sinulta ei puutu miestä hallitsemasta Israelia.'

¹⁹ Mutta jos käännyt pois ja hylkää minun säädökseni ja käskyni, jotka olen asettanut eteesi, ja menet palvelemaan muita jumalia ja kumartamaan niitä,

²⁰ niin minä poistan teidät maastani, jonka olen teille antanut, ja tämän temppelin, jonka olen pyhittänyt nimelleni, minä hylkään kasvojeni edestä, ja teen siitä sananlaskun ja pilkan kohteen kaikkien kansojen keskuudessa.

²¹ Mitä tähän temppeliin tulee, joka oli ylistetty, kaikki, jotka kulkevat sen ohi, kauhistuvat ja sanovat, 'Miksi Herra on tehnyt näin tälle maalle ja tälle temppelille?'

²² Ja he sanovat, 'Koska he hylkäsivät Herran, isiensä Jumalan, joka toi heidät pois Egyptin maasta, ja omaksuivat muita jumalia ja kumarsivat ja palvelivat niitä; siksi hän on tuonut kaiken tämän onnettomuuden heidän päälleen.'

8 Kahdenkymmenen vuoden kuluttua, joiden aikana Salomo rakensi Herran temppelin ja

2. Aikakirja

oman asuntonsa,

² hän perusti kaupungit, jotka Huram oli hänelle antanut, ja asutti sinne Israelin pojat.

³ Salomo meni Hamath-Sobaan ja otti sen haltuunsa.

⁴ Hän kehitti Tadmorin erämaassa ja kaikki varastokaupungit, jotka hän oli perustanut Hamathiin.

⁵ Hän rakensi sekä Ylä-Bet-Horonin että Ala-Bet-Horonin, jotka olivat linnoitettuja kaupunkeja muureineen, portteineen ja salpoineen;

⁶ ja Baalatin ja kaikki varastokaupungit, jotka Salomolla oli, sekä kaikki vaunukaupungit ja ratsumiesten kaupungit, ja kaiken, mitä Salomo halusi rakentaa Jerusalemiin, Libanoniin ja koko hallitsemalleen maalle.

⁷ Kaikki jäljelle jääneet heettiläiset, amorilaiset, perissiläiset, hivviläiset ja jebusilaiset, jotka eivät olleet Israelista—

⁸ heidän jälkeläisistään, jotka olivat jääneet heidän jälkeensä maahan, joita Israelin pojat eivät olleet hävittäneet—Salomo määräsi pakkotyöhön tähän päivään asti.

⁹ Mutta Salomo ei tehnyt Israelin pojista orjia työhönsä; he olivat sotamiehiä, hänen päällikköjään, hänen virkamiehiään ja hänen vaunujensa ja ratsumiestensä komentajia.

¹⁰ Nämä olivat kuningas Salomon päälliköt, kaksisataa viisikymmentä, jotka hallitsivat kansaa.

¹¹ Sitten Salomo toi faraon tyttären Daavidin kaupungista taloon, jonka hän oli rakentanut hänelle, sillä hän sanoi: "Vaimoni ei saa asua Daavidin, Israelin kuninkaan, talossa, koska ne paikat ovat pyhiä, joihin Herran arki on tullut."

¹² Salomo uhrasi sitten polttouhreja Herralle Herran alttarilla, jonka hän oli rakentanut kuistin eteen;

¹³ ja hän teki niin päivittäisen säädöksen mukaan, uhraten niitä Mooseksen käskyn mukaisesti, sapattina, uudenkuun päivinä ja määrättyissä juhlissa kolme kertaa vuodessa: happamattoman leivän juhlassa, viikkojuhlassa ja lehtimajanjuhlassa.

¹⁴ Nyt isänsä Daavidin säädöksen mukaan hän asetti pappien osastot heidän palvelukseensa ja leeviläiset

heidän ylistystehtäviinsä ja palvelemaan pappeja päivittäisen säädöksen mukaan, ja portinvartijat heidän osastoihinsa jokaiselle portille; sillä tämä oli Daavidin, Jumalan miehen, käsky.

¹⁵ Ja he noudattivat uskollisesti kuninkaan käskyä papeille ja leeviläisille kaikissa asioissa, mukaan lukien varastot.

¹⁶ Niin kaikki Salomon työ toteutettiin Herran temppelin perustamispäivästä alkaen, ja kunnes se oli valmis. Niin Herran temppeli saatiin valmiiksi.

¹⁷ Salomo matkusti sitten Esjon-Geberiin ja Elotiin meren rannalle Edomin maahan.

¹⁸ Ja Huram lähetti hänelle laivoja palvelijoidensa kautta, ja palvelijoita, jotka tunsivat meren. Ja he menivät Salomon palvelijoiden kanssa Ofiriin, ja ottivat sieltä neljäsataa viisikymmentä talenttia kultaa, ja toivat sen kuningas Salomolle.

9 Kun Saban kuningatar kuuli Salomon maineesta, hän tuli Jerusalemiin koettelemaan Salomoa arvoituksilla. Hänellä oli mukanaan hyvin suuri seurue, kameleita, jotka kantoivat mausteita, suuri määrä kultaa ja jalokiviä. Kun hän tuli Salomon luo, hän puhui hänen kanssaan kaikesta, mitä hänellä oli mielessään.

² Salomo vastasi kaikkiin hänen kysymyksiinsä; ei ollut mitään, mitä Salomo ei olisi selvittänyt hänelle.

³ Kun Saban kuningatar näki Salomon viisauden, talon, jonka hän oli rakentanut,

⁴ ruoan hänen pöydässään, hänen palvelijoidensa istumapaikat, hänen palvelijoidensa ja heidän vaatetuksensa, hänen juomanlaskijansa ja heidän vaatetuksensa, ja portaat, joita pitkin hän meni Herran temppeliin, hän oli hengästynyt.

⁵ Sitten hän sanoi kuninkaalle: "Se raportti, jonka kuulin omassa maassani sinun sanoistasi ja viisaudestasi, oli todella totta.

⁶ Mutta en uskonut raporttia, ennen kuin tulin ja silmäni näkivät sen. Ja katso, puoletkaan sinun viisautesi suuruudesta ei minulle kerrottu! Sinä ylität sen raportin, jonka kuulin.

⁷ Kuinka onnellisia ovatkaan sinun miehesi, kuinka onnellisia ovatkaan nämä sinun palvelijasi, jotka

2. Aikakirja

seisovat edessäsi jatkuvasti ja kuulevat sinun viisauttasi.

⁸ Siunattu olkoon Herra, sinun Jumalasi, joka iloitsi sinusta, asettaakseen sinut valtaistuimelleen Herran, sinun Jumalasi, kuninkaaksi; koska sinun Jumalasi rakasti Israelia, vahvistaakseen heidät ikuisesti, hän teki sinut heidän kuninkaakseen, toteuttaaksesi oikeutta ja vanhurskautta."

⁹ Sitten hän antoi kuninkaalle sata kaksikymmentä talenttia kultaa, ja hyvin suuren määrän mausteita ja jalokiviä. Koskaan ei tullut sellaisia mausteita kuin ne, jotka Saban kuningatar antoi kuningas Salomolle.

¹⁰ Ja Huramin palvelijat ja Salomon palvelijat, jotka toivat kultaa Oofirista, toivat myös algum-puita ja jalokiviä.

¹¹ Algum-puista kuningas teki portaita Herran temppeliin ja kuninkaan palatsiin, sekä kanteleita ja harppuja laulajille; eikä mitään sellaista ollut nähty ennen Juudan maassa.

¹² Kuningas Salomo antoi Saban kuningattarelle kaiken, mitä hän halusi, mitä tahansa hän pyysi, sen lisäksi, mitä hän oli tuonut kuninkaalle. Sitten hän kääntyi ja meni omaan maahansa palvelijoiheen.

¹³ Nyt se kultamäärä, joka tuli Salomolle yhtenä vuonna, oli 666 talenttia kultaa,

¹⁴ sen lisäksi, mitä kauppiaat ja kauppiaat toivat; ja kaikki Arabian kuninkaat ja maan hallitsijat toivat kultaa ja hopeaa Salomolle.

¹⁵ Kuningas Salomo valmisti kaksisataa suurta kilpeä taotusta kullasta, käyttäen kuusisataa sekeliä taottua kultaa jokaiseen suureen kilpeen.

¹⁶ Hän valmisti kolmesataa kilpeä taotusta kullasta, käyttäen kolmesataa sekeliä kultaa jokaiseen kilpeen; ja kuningas sijoitti ne Libanonin metsän taloon.

¹⁷ Kuningas valmisti myös suuren norsunluuvaltaistuimen ja päällysti sen puhtaalla kullalla.

¹⁸ Valtaistuimessa oli kuusi askelmaa, ja siihen liittyi kultainen jalkatuki, ja istuimen kummallakin puolella oli käsinajat, joiden vieressä seisoivat kaksi leijonaa.

¹⁹ Kaksitoista leijonaa seisoivat siellä kuudella askelmalla kummallakin puolella; mitään sellaista ei ollut tehty missään muussa valtakunnassa.

²⁰ Kaikki kuningas Salomon juoma-astiat olivat kultaa, ja kaikki Libanonin metsän talon astiat olivat puhdasta kultaa; hopeaa ei pidetty arvokkaana Salomon päivinä.

²¹ Sillä kuninkaan laivat menivät Tarsisiin Huramin palvelijoiden kanssa; kerran kolmessa vuodessa Tarsisin laivat tulivat tuoden kultaa, hopeaa, norsunluuta, apinoita ja riikinkukkoja.

²² Näin kuningas Salomo ylitti kaikki maan kuninkaat rikkaudessa ja viisaudessa.

²³ Ja kaikki maan kuninkaat etsivät Salomon läsnäoloa kuullakseen sen viisauden, jonka Jumala oli asettanut hänen sydämeensä.

²⁴ He toivat jokainen lahjansa: hopea- ja kultaesineitä, vaatteita, aseita, mausteita, hevosia ja muuleja, niin paljon vuosi vuodelta.

²⁵ Salomolla oli neljätuhatta hevostallia ja vaunuja, ja kaksitoistatuhatta ratsumiestä; ja hän sijoitti heidät vaunukaupunkeihin ja kuninkaan luo Jerusalemiin.

²⁶ Ja hän hallitsi kaikkia kuninkaita Eufrat-joesta aina filistealaisten maahan ja Egyptin rajalle saakka.

²⁷ Kuningas teki hopeasta yhtä yleistä kuin kivet Jerusalemissa, ja hän teki setripuita yhtä runsaasti kuin metsäviikunapuita alamaalla.

²⁸ Ja hevosia tuotiin Salomolle Egyptistä ja kaikista maista.

²⁹ Nyt muut Salomon teot, alusta loppuun, eivätkö ne ole kirjoitettu profeetta Naatanin aikakirjoissa, Ahia silonilaisen ennustuksessa ja Iddon näkijän näyissä, koskien Jerobeamia, Nebatin poikaa?

³⁰ Salomon hallituskausi Jerusalemissa koko Israelin yli kesti neljäkymmentä vuotta.

³¹ Ja Salomo nukkui isänsä kanssa, ja he hautasivat hänet isänsä Daavidin kaupunkiin; ja hänen poikansa Rehabeam tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

10

Rehabeam matkusti Sikemiin, sillä koko Israel oli kokoontunut sinne julistaakseen hänet kuninkaaksi.

2. Aikakirja

² Kun Jerobeam, Nebatin poika, kuuli siitä (sillä hän oli Egyptissä, minne hän oli paennut kuningas Salomon tieltä), Jerobeam palasi Egyptistä.

³ He lähettivät hakemaan häntä, ja kun Jerobeam ja koko Israel saapuivat, he puhuivat Rehabeamille sanoen,

⁴ "Isäsi teki ikeemme raskaaksi; kevennä nyt isäsi asettamaa raskasta työtä ja hänen raskasta iestään, jonka hän pani päällemme, niin me palvelemme sinua."

⁵ Mutta hän sanoi heille: "Palatkaa luokseni kolmen päivän kuluttua." Niin kansa lähti.

⁶ Sitten kuningas Rehabeam neuvotteli vanhinten kanssa, jotka olivat palvelleet hänen isäänsä Salomoa tämän eläessä, sanoen: "Miten neuvotte minua vastaamaan tälle kansalle?"

⁷ He puhuivat hänelle sanoen: "Jos olet ystävällinen tälle kansalle ja miellytät heitä ja puhut heille lempeitä sanoja, niin he ovat palvelijoitasi aina."

⁸ Mutta hän hylkäsi vanhinten neuvon, jonka he olivat hänelle antaneet, ja neuvotteli nuorten miesten kanssa, jotka olivat kasvaneet hänen kanssaan ja palvelivat häntä.

⁹ Niin hän sanoi heille: "Mitä neuvotte, että meidän pitäisi vastata tälle kansalle, joka on puhunut minulle sanoen: 'Kevennä iestä, jonka isäsi pani päällemme?'"

¹⁰ Silloin nuoret miehet, jotka olivat kasvaneet hänen kanssaan, puhuivat hänelle sanoen: "Näin sinun pitäisi sanoa kansalle, joka puhui sinulle sanoen: 'Isäsi teki ikeemme raskaaksi, mutta sinä kevennä se meille!' Sinun tulee sanoa heille: 'Pikkusormeni on paksumpi kuin isäni vyötärö!'"

¹¹ Nyt siis, isäni kuormitti teitä raskaalla ikeellä, mutta minä lisään ikeeseen; isäni kuritti teitä ruoskilla, mutta minä kuritan teitä skorpioneilla."

¹² Jerobeam ja koko kansa palasivat Rehabeamin luo kolmantena päivänä, kuten kuningas oli käskinyt sanoen: "Palatkaa luokseni kolmantena päivänä."

¹³ Ja kuningas vastasi heille ankarasti, ja kuningas Rehabeam hylkäsi vanhinten neuvon.

¹⁴ Hän puhui heille nuorten miesten neuvon mukaan sanoen: "Isäni teki ikeenne raskaaksi, mutta minä

lisään siihen; isäni kuritti teitä ruoskilla, mutta minä kuritan teitä skorpioneilla."

¹⁵ Niin kuningas ei kuunnellut kansaa, sillä tämä oli Jumalasta johtuva käänne, jotta Herra vahvistaisi sanansa, jonka hän oli puhunut Ahian, silolaisen, kautta Jerobeamille, Nebatin pojalle.

¹⁶ Kun koko Israel näki, että kuningas ei kuunnellut heitä, kansa vastasi kuninkaalle sanoen,

"Mitä osaa meillä on Daavidissa? Meillä ei ole perintöä Iisain pojassa. Jokainen telттаansa, Israel! Nyt huolehdi omasta talostasi, Daavid!"

Niin koko Israel lähti teltoilleen.

¹⁷ Kuitenkin Rehabeam jatkoi hallitsemista israelilaisten yli, jotka asuivat Juudan kaupungeissa.

¹⁸ Sitten kuningas Rehabeam lähetti Hadoramin, joka oli pakkotyön valvojana, ja Israelin pojat kivittivät hänet kuoliaaksi. Ja kuningas Rehabeam kiirehti nousemaan vaunuunsa paetakseen Jerusalemiin.

¹⁹ Näin Israel on pysynyt vastustamassa Daavidin huonetta tähän päivään asti.

11 Kun Rehabeam saapui Jerusalemiin, hän kokosi Juudan ja Benjaminin heimon, 180 000 valittua soturia, käymään sotaa Israelia vastaan tavoitteenaan palauttaa valtakunta itselleen.

² Kuitenkin Herran sana tuli Semajalle, Jumalan miehelle, sanoen,

³ "Välitä tämä viesti Rehabeamille, Salomon pojalle, Juudan kuninkaalle, ja kaikelle Israelille Juudassa ja Benjaminissa:

⁴ "Näin sanoo Herra: Te ette saa lähteä sotaan etteikä taistella sukulaisianne vastaan; palatkaa kukin kotiinne, sillä tämä asia on minusta lähtöisin." Niin he kuuntelivat Herran sanoja ja palasivat Jerobeamia vastaan lähtemästä.

⁵ Rehabeam asui Jerusalemissa ja rakensi kaupunkeja puolustukseksi Juudaan.

⁶ Hän rakensi Beetlehemin, Etamin ja Tekoan,

⁷ sekä Beet-Surin, Sokaan ja Adullamin,

⁸ samoin Gat, Maresan ja Sifin,

⁹ ja myös Adoraimin, Laakisin ja Asekan,

2. Aikakirja

¹⁰ mukaan lukien Soran, Aijalonin ja Hebronin, jotka olivat linnoitettuja kaupunkeja Juudassa ja Benjaminissa.

¹¹ Hän vahvisti edelleen linnoituksia, asettaen niihin päälliköitä ja varustaan ne elintarvikkeilla, öljyllä ja viinillä.

¹² Hän varusti jokaisen kaupungin kilvillä ja keihäillä, vahvistaen niitä suuresti. Näin hän säilytti hallinnan Juudassa ja Benjaminissa.

¹³ Lisäksi papit ja leeviläiset, jotka olivat koko Israelissa, asettuivat hänen puolelleen kaikista alueistaan.

¹⁴ Sillä leeviläiset jättivät laidunmaansa ja omaisuutensa ja tulivat Juudaan ja Jerusalemiin, koska Jerobeam ja hänen poikansa olivat estäneet heitä toimimasta Herran pappeina.

¹⁵ Hän asetti itselleen pappeja uhrikukkuloille, pukkijä vasikkajumalille, jotka hän oli tehnyt.

¹⁶ Kaikki Israelin heimoista, jotka olivat omistautuneet etsimään Israelin Jumalaa, seurasivat heitä Jerusalemiin uhratakseen Herralle, isiensä Jumalalle.

¹⁷ He vahvistivat Juudan valtakuntaa ja tukivat Rehabeamia, Salomon poikaa, kolmen vuoden ajan, sillä he seurasivat Daavidin ja Salomon teitä tuona aikana.

¹⁸ Rehabeam nai Mahalatin, Jerimotin, Daavidin pojan, ja Abihailin, Eliabin, Iisain pojan, tyttären.

¹⁹ Hän synnytti hänelle pojat: Jeusin, Semarjan ja Sahamin.

²⁰ Hänen jälkeensä hän nai Maakan, Absalomin tyttären, ja tämä synnytti hänelle Abian, Attain, Sisan ja Selomitin.

²¹ Rehabeam rakasti Maakaa, Absalomin tytärtä, enemmän kuin kaikkia muita vaimojaan ja sivuvaimojaan. Hänellä oli kahdeksantoista vaimoa ja kuusikymmentä sivuvaimoa, ja hän sai kaksikymmentäkahdeksan poikaa ja kuusikymmentä tytärtä.

²² Rehabeam nimitti Abian, Maakan pojan, päälliköksi ja johtajaksi veljiensä joukossa, aikomuksenaan tehdä hänestä kuningas.

²³ Hän toimi viisaasti ja jakoi osan pojistaan kaikkiin Juudan ja Benjaminin alueisiin, kaikkiin linnoitettuihin kaupunkeihin. Ja hän antoi heille runsaat varat ja etsi heille monia vaimoja.

12 Kun Rehabeamin valtakunta oli vakiintunut ja vahvistunut, hän ja koko Israel hänen kanssaan kääntyivät pois Herran laista.

² Kuninkaana Rehabeamin viidentenä hallitusvuotena, koska he olivat olleet uskottomia Herralle, Egyptin kuningas Sisak hyökkäsi Jerusalemiin.

³ Hän tuli mukanaan 1 200 vaunua, 60 000 ratsumiestä ja lukematon määrä ihmisiä, jotka seurasivat häntä Egyptistä: libyalaiset, sukkilaiset ja etiopialaiset.

⁴ Hän valtasi Juudan varustetut kaupungit ja eteni Jerusalemiin.

⁵ Silloin profeetta Semaja tuli Rehabeamin ja Juudan johtajien luo, jotka olivat kokoontuneet Jerusalemiin Sisakin takia, ja hän sanoi heille: "Näin sanoo Herra: 'Te olette hylänneet minut, joten minäkin olen hylännyt teidät Sisakille.'"

⁶ Siksi Israelin johtajat ja kuningas nöyrytyivät ja sanoivat: "Herra on vanhurskas."

⁷ Kun Herra näki, että he nöyrytyivät, tuli Herran sana Semajalle: "He ovat nöyrytyneet, joten en tuhoa heitä; ja annan heille hieman pelastusta, eikä vihani purkaudu Jerusalemiin Sisakin kautta.

⁸ Kuitenkin he palvelevat häntä, jotta he ymmärtäisivät eron minun palvelemiseni ja muiden maiden valtakuntien palvelemisen välillä."

⁹ Niin Egyptin kuningas Sisak hyökkäsi Jerusalemiin ja vei Herran temppelin aarteet ja kuninkaan palatsin aarteet. Hän vei kaiken. Hän vei myös kultaiset kilvet, jotka Salomo oli tehnyt.

¹⁰ Sitten kuningas Rehabeam teki niiden tilalle pronssikilpiä ja uskoi ne niiden vartijoiden päälliköiden huostaan, jotka vartioivat kuninkaan palatsin sisäänkäyntiä.

¹¹ Ja aina kun kuningas meni Herran temppeliin, vartijat tulivat ja veivät ne takaisin vartijoiden huoneeseen.

2. Aikakirja

¹² Ja kun hän nöyryyi, Herran viha kääntyi pois hänestä, niin ettei häntä tuhottu kokonaan; ja olosuhteet olivat myös hyvät Juudassa.

¹³ Niin kuningas Rehabeam vahvistui Jerusalemissa ja hallitsi. Rehabeam oli neljäkymmentäyksi vuotta vanha tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi seitsemäntoista vuotta Jerusalemissa, kaupungissa, jonka Herra oli valinnut kaikista Israelin heimoista asettaakseen nimensä sinne. Ja hänen äitinsä nimi oli Naema, ammonilainen.

¹⁴ Hän toimi jumalattomasti, koska hän ei asettanut sydäntään etsimään Herraa.

¹⁵ Eivätkö Rehabeamin teot, ensimmäisestä viimeiseen, ole kirjoitettu profeetta Semajan ja näkijä Iddon kirjoituksissa sukuluetteloiden mukaan? Ja Rehabeamin ja Jerobeamin välillä oli jatkuvia sotia.

¹⁶ Rehabeam meni lepoon isiensä luo ja hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin; ja hänen poikansa Abia tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

13 Kuningas Jerobeamin kahdeksantenatoista hallitusvuotena Abia alkoi hallita Juudaa.

² Hän hallitsi kolme vuotta Jerusalemissa; ja hänen äitinsä nimi oli Mikaja, Gibealaisen Urielin tytär. Ja Abian ja Jerobeamin välillä oli sota.

³ Abia aloitti taistelun urheiden soturien armeijalla, neljäsataa tuhatta valittua miestä, kun taas Jerobeam asettui taistelujärjestykseen häntä vastaan kahdeksansadan tuhannen valitun miehen, urheiden soturien, kanssa.

⁴ Abia asettui seisomaan Semarajimin vuorelle, joka sijaitsee Efraimin vuoristossa, ja julisti, "Kuulkaa minua, Jerobeam ja koko Israel:

⁵ Eikö teillä ole tietoa, että Israelin Herra Jumala antoi Israelin kuninkuuden Daavidille ja hänen jälkeläisilleen ikuisesti sitovan liiton kautta?

⁶ Kuitenkin Nebatin poika Jerobeam, joka oli palvellut Daavidin poikaa Salomoa, nousi ja kapinoi herraansa vastaan,

⁷ ja kelvottomia miehiä kokoontui hänen ympärilleen, väärämielisiä miehiä, jotka osoittautuivat liian vahvoiksi Salomon pojalle Rehabeamille, kun hän oli nuori ja epäroiva eikä voinut vastustaa heitä.

⁸ Nyt te aiotte asettua Herran valtakuntaa vastaan Daavidin poikien kautta, ollessanne suuri joukko ja teillä on mukanaan kultaiset vasikat, jotka Jerobeam teki teille jumaliksi.

⁹ Eikö teillä ole tapana ajaa pois Herran pappeja, Aaronin poikia ja leeviläisiä, ja tehdä itsellenne pappeja kuten maan kansoilla? Kuka tahansa, joka tulee vihkimään itsensä härällä ja seitsemällä pääsillä, hänkin voi tulla papiksi sille, mikä ei ole jumala.

¹⁰ Mutta mitä meihin tulee, Herra on meidän Jumalamme, emmekä ole hylänneet Häntä. Aaronin pojat palvelevat Herraa pappeina, ja leeviläiset tekevät työtään.

¹¹ Joka aamu ja ilta he polttavat polttouhreja ja tuoksuva suitsuketta Herralle, ja näkyleivät asetetaan puhtaalle pöydälle, ja kultainen lampunjalca lamppuineen on valmis palamaan joka ilta; sillä me pidämme huolen Herran, meidän Jumalamme, antamasta vastuusta, mutta te olette hylänneet Hänet.

¹² Nyt katso, Jumala on kanssamme päällikkönämme, ja Hänen pappinsa ovat merkkitorvien kanssa soittamassa hälytystä teitä vastaan. Israelin pojat, alkää taistelko isienne Herraa Jumalaa vastaan, sillä te ette onnistu."

¹³ Kuitenkin Jerobeam oli järjestänyt väijytyksen tulemaan takaa, niin että Israel oli asetettu Juudan eteen, ja väijytys oli heidän takanaan.

¹⁴ Kun Juuda kääntyi ympäri, katso, heitä vastaan hyökkättiin sekä edestä että takaa; niin he huusivat Herran puoleen, ja papit puhalsivat torviin.

¹⁵ Sitten Juudan miehet kohottivat sotahuudon, ja kun he tekivät niin, Jumala voitti Jerobeamin ja koko Israelin Abian ja Juudan edessä.

¹⁶ Niin Israelin pojat pakenivat Juudan edestä, ja Jumala antoi heidät heidän käsiinsä.

¹⁷ Abia ja hänen kansansa löivät heitä voimakkaalla iskulla, niin että viisisataa tuhatta valittua Israelin miestä kaatui.

¹⁸ Niin Israelin pojat alistuivat sillä kertaa, ja Juudan pojat voittivat, koska he luottivat Herraan, isiensä Jumalaan.

2. Aikakirja

¹⁹ Abia ajoi Jerobeamia takaa ja valloitti häneltä kaupunkeja: Betelin kylieen, Jeshanan kylieen ja Efronin kylieen.

²⁰ Jerobeam ei enää saanut voimia Abian päivinä; ja Herra löi hänet, ja hän kuoli.

²¹ Mutta Abia kasvoi voimassa; ja hän otti itselleen neljätoista vaimoa ja sai kaksikymmentäkaksi poikaa ja kuusitoista tytärtä.

²² Nyt muut Abian teot, hänen tiensä ja sanansa, ovat kirjoitettu profeetta Iddon kirjoitukseen.

14 Abia kuoli ja hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin; hänen poikansa Asa tuli kuninkaaksi hänen sijaansa. Maa sai rauhan kymmeneksi vuodeksi hänen hallituskauteen.

² Asa teki sitä, mikä oli hyvää ja oikeaa Herran Jumalan edessä,

³ sillä hän poisti vieraat alttarit ja uhrikukkulat, hajotti muistokivet ja hakkasi maahan asera-karsikot,

⁴ ja käski Juudan etsiä isiensä Herraa Jumalaa ja noudattaa lakia ja käskyä.

⁵ Hän poisti myös uhrikukkulat ja suitsutusalttarit kaikista Juudan kaupungeista, ja valtakunta nautti rauhasta hänen hallituksessaan.

⁶ Hän rakensi linnoitettuja kaupunkeja Juudaan, sillä maa oli rauhassa, eikä noina vuosina ollut sotaa, koska Herra oli antanut hänelle levon.

⁷ Sillä hän sanoi Juudalle: "Rakentakaamme nämä kaupungit ja ympäröikäämme ne muureilla ja torneilla, porteilla ja salvoilla. Maa on meidän, koska olemme etsineet Herraa, Jumalaamme; olemme etsineet Häntä, ja Hän on antanut meille rauhan joka puolelta." Niin he rakensivat ja menestyivät.

⁸ Nyt Asalla oli 300 000 miehen armeija Juudasta, jotka kantoivat suuria kilpiä ja keihäitä, ja 280 000 Benjaminista, jotka kantoivat kilpiä ja jännittivät jousia; kaikki olivat urhoollisia sotureita.

⁹ Nyt etiopialainen Serah lähti heitä vastaan miljoonan miehen ja kolmensadan vaunun armeijalla, ja hän tuli Maresaan asti.

¹⁰ Asa lähti häntä vastaan, ja he asettuivat taistelujärjestykseen Sefatan laaksossa Maresassa.

¹¹ Sitten Asa huusi Herran, Jumalansa, puoleen ja sanoi: "Herra, ei ole ketään sinun lisäksesi auttamaan taistelussa voimakkaiden ja voimattomien välillä; auta siis meitä, Herra, meidän Jumalamme, sillä me luotamme sinuun, ja sinun nimessäsi olemme tulleet tätä joukkoa vastaan. Herra, sinä olet meidän Jumalamme; älköön kukaan ihminen voittako sinua."

¹² Herra voitti etiopialaiset Asan ja Juudan edessä, ja etiopialaiset pakenivat.

¹³ Asa ja hänen kanssaan olleet ajoivat heitä takaa Gerariin asti; ja niin monta etiopialaista kaatui, ettei heistä ketään jäänyt eloon, sillä he murtuivat Herran ja Hänen armeijansa edessä. Ja he veivät mukanaan hyvin suuren määrän saalista.

¹⁴ He tuhosivat kaikki Gerarin ympärillä olevat kaupungit, sillä Herran kauhu oli langennut niiden päälle; ja he ryöstivät kaikki kaupungit, sillä niissä oli paljon saalista.

¹⁵ He löivät myös kuoliaaksi ne, joilla oli karjaa, ja veivät mukanaan suuren määrän lampaita ja kameleita. Sitten he palasivat Jerusalemiin.

15 Jumalan Henki laskeutui Asarjan, Oodedin pojan, päälle,

² Hän lähestyi Asaa ja sanoi: "Kuulkaa minua, Asa ja koko Juuda ja Benjamin: Herra on teidän kanssanne, kun te olette Hänen kanssaan. Jos etsitte Häntä, Hän sallii teidän löytää Hänet; mutta jos hylkääte Hänet, Hän hylkää teidät.

³ Kauan aikaa Israel oli ilman tosi Jumalaa, ilman opettavaa pappia ja ilman lakia.

⁴ Mutta ahdingossaan he kääntyivät Israelin Herran Jumalan puoleen, ja he etsivät Häntä, ja Hän sallii heidän löytää Hänet.

⁵ Noina aikoina ei ollut rauhaa niille, jotka menivät ulos tai tulivat sisään, koska monet häiriöt vaivasivat kaikkia maan asukkaita.

⁶ Kansa taisteli kansaa vastaan, ja kaupunkia kaupunkia vastaan, sillä Jumala vaivasi heitä monenlaisilla ahdingoilla.

⁷ Mutta te, olkaa rohkeita älkääkään menettäkö sydäntänne, sillä työstänne on palkka."

⁸ Kun Asa kuuli nämä sanat ja Asarjan, Oodedin pojan, profetian, hän rohkaistui ja poisti iljettävät

2. Aikakirja

epäjumalat koko Juudan ja Benjaminin maasta ja niistä kaupungeista, jotka hän oli vallannut Efraimin vuoristossa. Hän palautti Herran alttarin, joka oli Herran kuistin edessä.

⁹ Ja hän kokosi koko Juudan ja Benjaminin, ja ne Efraimista, Manassesta ja Simeonista, jotka asuivat heidän kanssaan, sillä monet olivat loikanneet hänen luokseen Israelista, kun he näkivät, että Herra, hänen Jumalansa, oli hänen kanssaan.

¹⁰ Niin he kokoontuivat Jerusalemiin kolmannessa kuussa Asan hallituskauden viidentenätoista vuotena.

¹¹ He uhrasivat sinä päivänä Herralle seitsemäsataa härkää ja seitsemän tuhatta lammasta saaliista, jonka he olivat tuoneet.

¹² He tekivät liiton etsiäkseen isiensä Herraa Jumalaa kaikesta sydäimestään ja sielustaan;

¹³ ja ne, jotka eivät etsineet Israelin Herraa Jumalaa, kohtasivat ankaria seurauksia, riippumatta heidän asemastaan tai sukupuolestaan.

¹⁴ Lisäksi he tekivät juhlallisen valan Herralle kovalla äänellä, huutaen, torvien ja pasuunoiden säestyksellä.

¹⁵ Koko Juuda iloitsi valasta, sillä he olivat vannoneet koko sydäimestään ja etsineet Häntä vilpittömästi, ja Hän salli heidän löytää Hänet. Niin Herra antoi heille rauhan joka puolella.

¹⁶ Hän myös poisti Maakan, kuningas Asan äidin, kuningataräidin asemasta, koska tämä oli tehnyt loukkaavan kuvan Asheralle, ja Asa kaatoi hänen kuvansa, murskasi sen ja poltti sen Kidronin purolla.

¹⁷ Mutta uhrikukkuloita ei poistettu Israelista; kuitenkin Asan sydän oli täysin omistautunut kaikkina hänen päivinään.

¹⁸ Ja hän toi Jumalan huoneeseen isänsä pyhät esineet ja omat pyhät esineensä: hopeaa, kultaa ja astioita.

¹⁹ Ja oli rauha Asan hallituskauden kolmanteenkymmenenteen viidenteen vuoteen asti.

16 Asan hallituskauden kolmantena kymmenentenä kuudentena vuonna Baesa, Israelin kuningas, lähti Juudaa vastaan ja

linnoitti Ramaa estääkseen ketään menemästä ulos tai tulemasta sisään Juudan kuninkaan Aasan luo.

² Aasa otti hopeaa ja kultaa Herran temppelin ja kuninkaan palatsin aarrekammioista ja lähetti ne Ben-Hadadille, Aramin kuninkaalle, joka asui Damaskoksessa, tämän viestin kanssa,

³ "Sinun ja minun välillä on liitto, kuten isäni ja sinun isäsi välillä. Katso, olen lähettänyt sinulle hopeaa ja kultaa; mene, riko liittosi Baesan, Israelin kuninkaan, kanssa, jotta hän vetäytyisi pois minun luotani."

⁴ Niin Ben-Hadad kuunteli kuningas Aasaa ja lähetti armeijoidensa komentajat Israelin kaupunkeja vastaan, ja he löivät Ijonin, Danin, Abel-Maimin ja kaikki Naftalin varastokaupungit.

⁵ Kun Baesa kuuli siitä, hän lopetti Ramaan linnoittamisen ja hylkäsi työnsä.

⁶ Kuningas Aasa kokosi sitten koko Juudan, ja he veivät pois Ramaan kivet ja puut, joilla Baesa oli rakentanut, ja näillä materiaaleilla hän linnoitti Geban ja Mispan.

⁷ Siihen aikaan näkijä Hanani tuli Juudan kuninkaan Aasan luo ja sanoi hänelle: "Koska olet luottanut Aramin kuninkaaseen etkä ole luottanut Herraan, sinun Jumalaasi, siksi Aramin kuninkaan armeija on päässyt käsistesi.

⁸ Eikö etiopialaisilla ja lubilaisilla ollut suuri armeija, jossa oli lukuisia vaunuja ja ratsumiehiä? Kuitenkin koska luotit Herraan, hän antoi heidät sinun käsiisi.

⁹ Sillä Herran silmät kulkevat kautta koko maan, jotta hän voisi voimakkaasti tukea niitä, joiden sydän on täysin hänen. Olet toiminut tyhmästi tässä; totisesti, tästä lähtien sinulla on oleva sotia."

¹⁰ Silloin Aasa vihastui näkijään ja pani hänet vankilaan, sillä hän oli raivoissaan hänelle tästä. Ja Aasa myös sortoi joitakin kansasta siihen aikaan.

¹¹ Aasan teot, alusta loppuun, on kirjoitettu Juudan ja Israelin kuninkaiden kirjaan.

¹² Hänen hallituskaudensa kolmantena kymmenentenä yhdeksäntenä vuonna Aasa sairastui jalkoihinsa. Hänen tilansa oli vakava, mutta jopa sairautessaan hän ei etsinyt Herraa, vaan kääntyi lääkäreiden puoleen.

2. Aikakirja

¹³ Niin Aasa meni lepoon isiensä luo. Hän kuoli hallitus kautensa neljäntenä kymmenentenä ensimmäisenä vuonna.

¹⁴ He hautasivat hänet hänen omaan hautaansa, jonka hän oli kaivanut itselleen Daavidin kaupunkiin, ja he laskivat hänet lepopaikalle, jonka hän oli täyttänyt erilaisilla mausteilla, jotka olivat hajustajan taiteella sekoitettuja; ja he tekivät hänelle erittäin suuren tullen.

17 Jehosafat, hänen poikansa, tuli kuninkaaksi hänen sijaansa, ja hän osoittautui vahvaksi Israelin yli.

² Hän sijoitti joukkoja kaikkiin Juudan linnoitettuihin kaupunkiin ja asetti varuskuntia Juudan maahan ja Efraimin kaupunkiin, jotka hänen isänsä Asa oli valloittanut.

³ Herra oli Jehosafatin kanssa, koska hän seurasi esi-isänsä Daavidin teitä hänen aikaisempina päivinä eikä seurannut Baaleja,

⁴ vaan etsi isänsä Jumalaa, noudatti Hänen käskyjään eikä toiminut niin kuin Israel teki.

⁵ Näin Herra vahvisti valtakunnan hänen hallinnassaan, ja koko Juuda toi lahjoja Jehosafatille, ja hän nautti suuresta rikkaudesta ja kunniaista.

⁶ Ja hän oli ylpeä Herran teistä, ja hän poisti jälleen uhrikukkulat ja asera-paalut Juudasta.

⁷ Hänen hallitus kautensa kolmantena vuonna hän lähetti virkamiehensä—Benhailin, Obadjan, Sakarjan, Netanelin ja Mikajan—antamaan opetusta Juudan kaupungeissa;

⁸ ja heidän kanssaan leeviläiset, Semaja, Netanja, Sebadja, Asael, Semiramot, Joonatan, Adonija, Tobia ja Tob-Adonija—leeviläiset; ja heidän kanssaan Elisma ja Jooram, papit.

⁹ Ja he opettivat Juudassa, ja heillä oli Herran lain kirja mukanaan; ja he kiersivät kaikki Juudan kaupungit ja opettivat kansan keskuudessa.

¹⁰ Nyt Herran pelko oli kaikkien niiden maiden valtakuntien yllä, jotka olivat Juudan ympärillä, niin etteivät he taistelleet Jehosafatia vastaan.

¹¹ Ja jotkut filistealaiset toivat lahjoja ja hopeaa verona Jehosafatille. Arabialaiset toivat hänelle myös

laumoja, seitsemäntuhatta seitsemänsataa pässiä ja seitsemäntuhatta seitsemänsataa vuolta.

¹² Jehosafat jatkoi voimistumistaan, ja hän rakensi linnoituksia ja varastokaupunkeja Juudaan.

¹³ Hänellä oli runsaasti varastoja Juudan kaupungeissa ja sutureita, urheita miehiä, Jerusalemissa.

¹⁴ Tämä oli heidän luettelonsa isiensä perhekkuntien mukaan:

Juudasta, tuhannen päälliköitä: Adna, päällikkö, ja hänen kanssaan 300 000 urheaa soturia;

¹⁵ ja hänen vieressään, Jooanan, päällikkö, ja hänen kanssaan 280 000;

¹⁶ ja hänen vieressään, Amasja, Sikrin poika, joka vapaaehtoisesti antautui Herralle, ja hänen kanssaan 200 000 urheaa soturia;

¹⁷ ja Benjaminista: Eljada, urhea soturi, ja hänen kanssaan 200 000 jousella ja kilvellä varustettua;

¹⁸ ja hänen vieressään, Joozabad, ja hänen kanssaan 180 000 sotaan valmistautunutta.

¹⁹ Nämä ovat ne, jotka palvelivat kuningasta, niiden lisäksi, jotka kuningas sijoitti linnoitettuihin kaupunkiin kautta Juudan.

18 Jehoshafatilla oli runsaasti rikkautta ja kunniaa; ja hän solmi avioliittosopimuksen Ahabin kanssa.

² Muutamia vuosia myöhemmin hän meni Ahabin luo Samariaan. Ja Ahab teurasti paljon lampaita ja härkiä hänelle ja hänen mukanaan oleville ihmisille, ja hän houkutteli hänet lähtemään Ramot-Gileadiin.

³ Ahab, Israelin kuningas, kysyi Jehoshafatilta, Juudan kuninkaalta: "Lähdetkö kanssani sotaan Ramot-Gileadia vastaan?" Ja hän vastasi: "Minä olen niinkuin sinä, ja minun kansani niinkuin sinun kansasi, ja me seisomme kanssasi taistelussa."

⁴ Jehoshafat sanoi kuitenkin Israelin kuninkaalle: "Kysykäämme ensin Herran neuvoa."

⁵ Niin Israelin kuningas kokosi profeetat, neljäsataa miestä, ja sanoi heille: "Menkäämmekö sotaan Ramot-Gileadia vastaan, vai pidättäydynkö?" Ja he sanoivat: "Mene, sillä Jumala antaa sen kuninkaalle."

2. Aikakirja

⁶ Mutta Jehoshafat sanoi: "Eikö täällä ole enää Herran profeettaa, jolta voisimme kysyä?"

⁷ Silloin Israelin kuningas sanoi Jehoshafatille: "On vielä yksi mies, jonka kautta voimme kysyä Herralta, mutta vihaan häntä, koska hän ei koskaan ennusta minulle mitään hyvää, vaan ainoastaan pahaa. Hän on Miika, Imlan poika." Mutta Jehoshafat sanoi: "Älköön kuningas niin sanoko."

⁸ Sitten Israelin kuningas kutsui virkamiehen ja sanoi: "Tuo Miika, Imlan poika, nopeasti."

⁹ Nyt Israelin kuningas ja Jehoshafat, Juudan kuningas, istuivat kumpikin valtaistuimellaan, pukeutuneina viittoihinsa, ja he istuivat Samarian portin edustalla olevalla puimatantereella; ja kaikki profeetat ennustivat heidän edessään.

¹⁰ Sitten Kenaana, Chenaanan poika, teki itselleen rautasarvet ja julisti: "Näin sanoo Herra: 'Näillä sinä pusket aramealaisia, kunnes he ovat kukistetut!'"

¹¹ Kaikki profeetat ennustivat samoin, sanoen: "Mene ylös Ramot-Gileadiin ja menesty, sillä Herra antaa sen kuninkaalle."

¹² Sitten sanansaattaja, joka meni kutsumaan Miikaa, puhui hänelle sanoen: "Katso, profeettojen sanat ovat yksimielisesti suotuisia kuninkaalle. Joten olkoon sanasi kuin yksi heistä, ja puhu suotuisasti."

¹³ Mutta Miika sanoi: "Niin totta kuin Herra elää, minä puhun, mitä Jumalani sanoo."

¹⁴ Kun hän tuli kuninkaan luo, kuningas sanoi hänelle: "Miika, menemmekö sotaan Ramot-Gileadia vastaan, vai pidättäydynkö?" Hän sanoi: "Mene ylös ja menesty, sillä heidät annetaan sinun käsiisi!"

¹⁵ Sitten kuningas sanoi hänelle: "Kuinka monta kertaa minun täytyy vanhoa, ettet kerro minulle mitään muuta kuin totuuden Herran nimessä?"

¹⁶ Niin hän sanoi: "Minä näin koko Israelin hajallaan vuorilla, kuin lampaat, joilla ei ole paimenta; ja Herra sanoi: 'Näillä ei ole isäntää. Jokainen heistä palatkoon kotiinsa rauhassa.'"

¹⁷ Sitten Israelin kuningas sanoi Jehoshafatille: "Enkö sanonut sinulle, ettei hän ennusta minulle mitään hyvää, vaan ainoastaan pahaa?"

¹⁸ Miika sanoi: "Kuulkaa siis Herran sana. Minä näin Herran istuvan valtaistuimellaan, ja kaikki taivaan

enkelit seisoivat Hänen oikealla ja vasemmalla puolellaan.

¹⁹ Ja Herra sanoi: 'Kuka houkuttelee Ahabin, Israelin kuninkaan, menemään ylös ja kaatumaan Ramot-Gileadissa?' Ja yksi sanoi näin, kun taas toinen sanoi noin.

²⁰ Sitten eräs henki tuli esiin ja seisoi Herran edessä ja sanoi: 'Minä houkuttelen hänet.' Ja Herra sanoi hänelle: 'Millä tavalla?'

²¹ Hän sanoi: 'Minä menen ja olen petollinen henki kaikkien hänen profeettojensa suussa.' Sitten Hän sanoi: 'Sinä houkuttelet hänet, ja sinä myös onnistut. Mene ja tee niin.'

²² Nyt siis, katso, Herra on pannut petollisen hengen näiden profeettojesi suuhun; sillä Herra on julistanut sinulle onnettomuuden."

²³ Sitten Kenaana, Chenaanan poika, tuli esiin ja löi Miikaa poskelle ja sanoi: "Kuinka Herran Henki kulki minusta puhuakseen sinulle?"

²⁴ Miika sanoi: "Katso, sinä tulet näkemään sinä päivänä, kun menet huoneesta toiseen piiloutuaksesi."

²⁵ Sitten Israelin kuningas käski: "Vie Miika takaisin kaupungin päällikön Amonin ja kuninkaan pojan Joasin luo,

²⁶ ja sano: 'Näin sanoo kuningas: "Pistäkää tämä mies vankilaan ja ruokikaa häntä vain leivällä ja vedellä, kunnes palaan turvallisesti.'"

²⁷ Mutta Miika sanoi: "Jos todella palaat turvallisesti, Herra ei ole puhunut minun kauttani." Ja hän sanoi: "Kuulkaa, kaikki kansa!"

²⁸ Niin Israelin kuningas ja Jehoshafat, Juudan kuningas, lähtivät Ramot-Gileadiin.

²⁹ Ja Israelin kuningas sanoi Jehoshafatille: "Minä naamioidun ja menen taisteluun, mutta sinä pukeudu kuninkaallisiin vaatteisiisi." Niin Israelin kuningas naamioitui, ja he menivät taisteluun.

³⁰ Nyt Aramin kuningas oli käskenyt vaunujensa päälliköitä sanoen: "Älkää taistelko kenenkään pienen tai suuren kanssa, paitsi Israelin kuninkaan yksin."

2. Aikakirja

³¹ Joten kun vaunujen päälliköt näkivät Jehoshafatin, he sanoivat: "Se on Israelin kuningas!" Ja he kääntyivät taistelemaan häntä vastaan, mutta Jehoshafat huusi, ja Herra auttoi häntä, ja Jumala käänsi heidät pois hänestä.

³² Kun vaunujen päälliköt tajusivat, ettei se ollut Israelin kuningas, he kääntyivät takaisin ja lakkasivat seuraamasta häntä.

³³ Nyt eräs mies jännitti jousensa umpimähkään ja osui Israelin kuningasta haarniskan saumaan. Niin hän sanoi vaunujensa ajajalle: "Käänny ja vie minut pois taistelusta, sillä olen pahasti haavoittunut."

³⁴ Taistelu jatkui sinä päivänä, ja Israelin kuningas piti itsensä pystyssä vaunuissaan aramealaisia vastaan iltaan asti; ja auringon laskiessa hän kuoli.

19 Jehoshafat, Juudan kuningas, saapui turvallisesti takaisin kotiinsa Jerusalemiin.

² Ja Jeehu, Hananin poika, näkijä, meni häntä vastaan ja sanoi kuningas Jehoshafatille: "Tulisiko sinun auttaa jumalattomia ja rakastaa niitä, jotka vihaavat Herraa, ja siten tuoda vihaa itsellesi Herralta?"

³ Mutta sinussa on jotain hyvää, sillä olet poistanut asera-karsikot maasta ja olet asettanut sydämesi etsimään Jumalaa."

⁴ Jehoshafat asui Jerusalemissa, ja hän lähti jälleen kansan keskuuteen Beersebasta Efraimin vuoristoon, ja johdatti heidät takaisin Herran, heidän esi-isänsä Jumalan, luo.

⁵ Hän asetti tuomareita kaikkialle Juudan linnoitettuihin kaupunkiin, yksi kaupunki kerrallaan.

⁶ Hän puhutteli tuomareita sanoen: "Olkaa tietoisia teoistanne, sillä te ette tuomitse ihmisten puolesta vaan Herran puolesta, joka on kansanne tuomioissanne.

⁷ Olkoon siis Herran pelko teidän päällänne; olkaa tarkkoja siinä, mitä teette, sillä meidän Jumalassamme Herrassa ei ole vääryyttä, puolueellisuutta eikä lahjuksen ottamista."

⁸ Myös Jerusalemissa Jehoshafat asetti joitakin leeviläisiä, pappeja ja Israelin isien perheiden

päämiehiä, Herran tuomiota varten ja ratkaisemaan kiistoja Jerusalemin asukkaiden kesken.

⁹ Hän ohjeisti heitä sanoen: "Toimikaa näin Herran pelossa, uskollisesti ja vilpittömästi.

¹⁰ Aina kun teille tulee kiista veljiltänne, jotka asuvat heidän kaupungeissaan, verestä ja verestä, laista ja käskystä, säädöksistä ja tuomioista, teidän tulee varoittaa heitä, etteivät he syylistyisi Herran edessä, ja ettei viha tulisi teidän ja veljienne päälle. Tämä on se, mitä teidän tulee tehdä, eikä teille tule syyllisyyttä.

¹¹ Ja katso, Amarja, ylimmäinen pappi, on teidän yllänne kaikessa, mikä koskee Herraa, ja Sebadja, Ismaelin poika, Juudan heimon hallitsija, kaikessa, mikä koskee kuningasta. Myös leeviläiset ovat virkamiehinä edessäanne. Toimikaa päättäväisesti, ja olkoon Herra oikeamielisten kanssa."

20 Näiden tapahtumien jälkeen Moabin pojat ja Ammonin pojat sekä jotkut Meunilaiset tulivat sotimaan Joosafatia vastaan.

² Sanansaattajat tulivat ja ilmoittivat Joosafatille sanoen, "Suuri armeija on tulossa sinua vastaan meren takaa, Aramista; ja katso, he ovat Hasason-Tamarissa (eli Engedissä)."

³ Joosafat pelkäsi ja kääntyi etsimään Herraa; ja hän julisti paaston koko Juudassa.

⁴ Niin Juuda kokoontui etsimään apua Herralta; ihmisiä tuli jopa kaikista Juudan kaupungeista etsimään Herraa.

⁵ Joosafat seisoi sitten Juudan ja Jerusalemin seurakunnassa, Herran temppelissä uuden esipihan edessä,

⁶ ja hän sanoi, "Herra, meidän isiemme Jumala, etkö sinä ole Jumala taivaissa? Ja etkö sinä hallitse kaikkia kansojen valtakuntia? Voima ja valta ovat sinun käsissäsi, eikä kukaan voi kestää sinua vastaan.

⁷ Etkö sinä, meidän Jumalamme, karkottanut tämän maan asukkaita kansasi Israelin tieltä, ja antanut sitä ystäväsi Abrahamin jälkeläisille ikuisiksi ajoiksi?

⁸ He ovat asettuneet siihen ja rakentaneet pyhäkön sinun nimellesi, sanoen,

2. Aikakirja

⁹ 'Jos meitä kohtaa onnettomuus, olipa se miekka, tuomio, rutto tai nälänhätä, me seisomme tämän temppelin edessä ja sinun edessäsi (sillä sinun nimesi on tässä temppelissä), ja huudamme sinua hädässämme, ja sinä kuulet ja pelastat meidät.'

¹⁰ Katso nyt, Ammonin, Moabin ja Seirin vuoren pojat, joiden antaa Israelin hyökätä heidän kimppuunsa, kun he tulivat Egyptin maasta (sillä he kääntyivät heistä sivuun eivätkä tuhonneet heitä),

¹¹ katso, kuinka he maksavat meille tulemalla karkottamaan meidät sinun perintöosastasi, jonka olet meille antanut.

¹² Jumalamme, etkö sinä tuomitse heitä? Sillä me olemme voimattomia tätä suurta joukkoa vastaan, joka tulee meitä vastaan; emme myöskään tiedä, mitä tehdä, mutta meidän silmämme katsovat sinuun."

¹³ Koko Juuda seisoj Herran edessä, heidän pienokaisensa, vaimonsa ja lapsensa.

¹⁴ Sitten, kun seurakunta oli kokoontunut, Herran Henki tuli Jahasielin, Sakarjan pojan, Benajan pojan, Jeielin pojan, Mattanjan pojan, Asafin poikien leeviläisen päälle;

¹⁵ ja hän sanoi, "Kuulkaa, kaikki Juuda ja Jerusalemin asukkaat, ja kuningas Joosafat: tämä on, mitä Herra sanoo teille: Älkää pelätkö alkääkää lannistuko tämän suuren joukon vuoksi, sillä taistelu ei ole teidän vaan Jumalan.

¹⁶ Huomenna menkää alas heitä vastaan. Katso, he nousevat Zizin nousua, ja te löydätte heidät laakson päässä Jeruelin erämaan edessä.

¹⁷ Teidän ei tarvitse taistella tässä taistelussa; asettukaa paikoillenne, pysykaa lujina ja katsokaa Herran pelastusta teidän puolestanne, Juuda ja Jerusalemin. Älkää pelätkö alkääkää lannistuko; huomenna menkää heitä vastaan, sillä Herra on teidän kanssanne."

¹⁸ Joosafat kumartui kasvoilleen maahan, ja koko Juuda ja Jerusalemin asukkaat lankesivat maahan Herran eteen, palvoen Herraa.

¹⁹ Leeviläiset, Kehatilaisten ja Korahilaisten jälkeläiset, nousivat ylistämään Israelin Herraa Jumalaa erittäin kovalla äänellä.

²⁰ He nousivat varhain aamulla ja menivät ulos Tekon erämaahan; ja kun he menivät ulos, Joosafat seisoj ja sanoi, "Kuulkaa minua, Juuda ja Jerusalemin asukkaat: Luottakaa Herraan, teidän Jumalaanne, niin te kestätte. Luottakaa Hänen profeettoihinsa, ja menestytte."

²¹ Keskusteltuaan kansan kanssa hän nimitti ne, jotka lauloivat Herralle ja ylistivät Häntä pyhässä asussa, kun he menivät armeijan edellä ja sanoivat,

"Kiittäkää Herraa, sillä Hänen uskollisuutensa on ikuinen."

²² Kun he alkoivat laulaa ja ylistää, Herra asetti väijytyksiä Ammonin, Moabin ja Seirin vuoren poikia vastaan, jotka olivat tulleet Juudaa vastaan; niin heidät löytiin.

²³ Sillä Ammonin ja Moabin pojat nousivat Seirin vuoren asukkaita vastaan, tuhoten heidät täysin; ja kun he olivat lopettaneet Seirin asukkaiden kanssa, he kääntyivät toisiaan vastaan ja tuhosivat toisensa.

²⁴ Kun Juuda tuli erämaan vartiotornille, he kääntyivät kohti joukkoa, ja katso, siellä oli ruumiita maassa, eikä kukaan ollut paennut.

²⁵ Kun Joosafat ja hänen kansansa tulivat keräämään saalista, he löysivät paljon heidän joukossaan, mukaan lukien tavaroita, vaatteita ja arvokkaita esineitä, jotka he ottivat itselleen, enemmän kuin he pystyivät kantamaan. Ja he keräsivät saalista kolme päivää, koska sitä oli niin paljon.

²⁶ Sitten neljäntenä päivänä he kokoontuivat Berakan laaksoon, sillä siellä he ylistivät Herraa. Siksi he antoivat sille paikalle nimen "Berakan laakso" tähän päivään asti.

²⁷ Jokainen Juudan ja Jerusalemin mies palasi Joosafatin johdolla, palaten Jerusalemiin ilolla, sillä Herra oli antanut heidän iloita vihollisistaan.

²⁸ He saapuivat Jerusalemiin harppujen, lyrojen ja torvien kanssa, edeten Herran temppeliin.

²⁹ Ja Jumalan pelko oli kaikkien maiden valtakuntien yllä, kun he kuulivat, että Herra oli taistellut Israelin vihollisia vastaan.

³⁰ Niin Joosafatin valtakunta oli rauhassa, sillä hänen Jumalansa antoi hänelle levon joka puolelta.

2. Aikakirja

³¹ Joosafat alkoi hallita Juudaa kolmenkymmenenviiden vuoden iässä. Hän hallitsi Jerusalemissa kaksikymmentäviisi vuotta. Hänen äitinsä oli Asuba, Silhin tytär.

³² Hän kulki isänsä Asan tietä eikä poikennut siitä, tehden sitä, mikä oli oikein Herran silmissä.

³³ Kuitenkin, uhrikukkulat eivät olleet poistettu; kansa ei vieläkään ollut suunnannut sydäntään isiensä Jumalaan.

³⁴ Nyt Joosafatin muut teot, ensimmäisestä viimeiseen, katso, ne on kirjoitettu Jeehun, Hananin pojan, aikakirjoihin, jotka on merkitty Israelin kuninkaiden kirjaan.

³⁵ Tämän jälkeen Juudan kuningas Joosafat teki liiton Israelin kuninkaan Ahasjan kanssa. Hän toimi pahoin tehdessään niin.

³⁶ Niinpä hän liittoutui hänen kanssaan rakentaakseen laivoja, jotka menisivät Tarsisiin, ja he rakensivat laivat Esjon-Geberissä.

³⁷ Elieser, Dodavahun poika Maresasta, ennusti Joosafatia vastaan sanoen, "Koska olet liittoutunut Ahasjan kanssa, Herra on tuhonnut sinun tekosi." Tämän seurauksena laivat särkyivät eivätkä voineet mennä Tarsisiin.

21 Josafat nukkui isänsä kanssa, ja hänet haudattiin Daavidin kaupunkiin, ja hänen poikansa Joram tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

² Joramilla oli veljiä, Josafatin poikia: Asarja, Jehiel, Sakarja, Asarja, Mikael ja Sefatja. Kaikki nämä olivat Israelin kuninkaan Josafatin poikia.

³ Heidän isänsä antoi heille paljon hopeaa, kultaa ja kalliita esineitä sekä varustettuja kaupunkveja Juudassa, mutta valtakunnan hän antoi Joramille, koska tämä oli esikoinen.

⁴ Kun Joram oli ottanut isänsä valtakunnan haltuunsa ja vahvistanut asemansa, hän tappoi kaikki veljensä miekalla ja myös muutamia Israelin johtomiehiä.

⁵ Joram oli kolmekymmentäkaksi vuotta vanha tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi kahdeksan vuotta Jerusalemissa.

⁶ Hän vaelsi Israelin kuninkaiden tietä, kuten Ahabin huone oli tehnyt (sillä Ahabin tytär oli hänen vaimonsa), ja hän teki sitä, mikä on pahaa Herran silmissä.

⁷ Kuitenkaan Herra ei tahtonut hävittää Daavidin huonetta sen liiton tähden, jonka Hän oli tehnyt Daavidin kanssa, ja koska Hän oli luvannut pitää lampun hänelle ja hänen pojilleen ikuisesti.

⁸ Hänen aikanaan Edom kapinoi Juudan vallasta ja asetti itselleen kuninkaan.

⁹ Silloin Joram meni yli päällikköjensä ja kaikkien sotavaunujensa kanssa, ja hän nousi yöllä ja löi edomilaiset, jotka olivat piirittäneet häntä, ja sotavaunujen päälliköt.

¹⁰ Niin Edom kapinoi Juudaa vastaan tähän päivään asti. Myös Libna kapinoi samaan aikaan hänen vallastaan, koska hän oli hylännyt isänsä Jumalan, Herran.

¹¹ Lisäksi hän teki uhrikukkuloita Juudan vuorille ja sai Jerusalemin asukkaat harjoittamaan haureutta ja eksytti Juudan.

¹² Sen jälkeen tuli hänelle viesti profeetta Elialta, joka julisti: "Tämä on, mitä Herra, sinun esi-isäsi Daavidin Jumala, sanoo: 'Koska et ole kulkenut isäsi Josafatin teitä etkä Juudan kuninkaan Aasan teitä,

¹³ vaan olet kulkenut Israelin kuninkaiden teitä ja saanut Juudan ja Jerusalemin asukkaat harjoittamaan haureutta, kuten Ahabin huone teki, ja olet myös tappanut veljesi, oman perheesi, jotka olivat sinua parempia,

¹⁴ katso, Herra iskee sinun kansaasi, poikiasi, vaimojasi ja kaikkia omaisuuttasi suurella onnettomuudella;

¹⁵ ja sinä kärsit suurta kipua suolistosairaudesta, kunnes suolistosi tulee ulos sairauden vuoksi, päivä päivältä."

¹⁶ Sitten Herra nostatti Joramia vastaan filistealaisten ja etiopialaisten rajalla asuvien arabialaisten hengen;

¹⁷ ja he tulivat Juudaan, hyökkäsivät sinne ja veivät pois kaiken omaisuuden, joka löytyi kuninkaan talosta, sekä hänen poikansa ja vaimonsa, niin ettei

2. Aikakirja

hänelle jäänyt poikaa paitsi Jooahas, hänen nuorin poikansa.

¹⁸ Kaiken tämän jälkeen Herra iski häntä parantumattomalla suolistosairaudella.

¹⁹ Ajan kuluessa, kahden vuoden kuluttua, hänen suolistonsa tuli ulos sairauden vuoksi, ja hän kuoli suurissa tuskissa. Eikä hänen kansansa sytyttänyt hänelle tulta, kuten hänen isilleen oli tehty.

²⁰ Hän oli kolmekymmentäkaksi vuotta vanha tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa kahdeksan vuotta; ja hän lähti ilman kenenkään kaipausta. Ja he hautasivat hänet Daavidin kaupunkiin, mutta ei kuninkaiden hautoihin.

22 Jerusalemin kansa teki Ahasjan, hänen nuorimman poikansa, kuninkaaksi hänen sijaansa, koska arabilaisten leiriin tulleet miehet olivat tappaneet kaikki vanhemmat pojat. Niinpä Ahasja, Jooramin poika, Juudan kuningas, tuli kuninkaaksi.

² Ahasja oli kaksikymmentäkaksi vuotta vanha alkaessaan hallita, ja hän hallitsi yhden vuoden Jerusalemissa. Hänen äitinsä oli Atalja, Omrin jälkeläinen.

³ Häinkin vaelsi Ahabin huoneen teitä, sillä hänen äitinsä neuvoi häntä tekemään jumalattomasti.

⁴ Ja hän teki pahaa Herran silmissä, kuten Ahabin huone, sillä he olivat hänen neuvonantajiaan hänen isänsä kuoleman jälkeen, hänen turmiokseen.

⁵ Hän seurasi myös heidän neuvojaan, ja meni Jooramin, Ahabin pojan, Israelin kuninkaan, kanssa sotimaan Hasaelia, Aramin kuningasta, vastaan Ramot-Gileadissa. Mutta aramilaiset haavoittivat Jooramia.

⁶ Ja hän palasi parantuakseen haavoista, jotka he olivat hänelle aiheuttaneet Ramassa, kun hän taisteli Hasaelia, Aramin kuningasta, vastaan. Ja Ahasja, Jooramin poika, Juudan kuningas, meni alas katsomaan Jooramia, Ahabin poikaa, Jisreeliin, koska hän oli sairas.

⁷ Nyt Ahasjan tuho oli Jumalasta, siinä että hän meni Jooramin luo. Sillä kun hän tuli, hän meni ulos Jooramin kanssa Jehua, Nimshin poikaa, vastaan, jonka Herra oli voidellut hävittämään Ahabin huoneen.

⁸ Ja kävi niin, että kun Jehu oli toimeenpanemassa tuomiota Ahabin huoneelle, hän löysi Juudan johtajat ja Ahasjan veljien pojat, jotka palvelivat Ahasjaa, ja hän tappoi heidät.

⁹ Sitten hän etsi Ahasjaa, ja he saivat hänet kiinni, kun hän piileskeli Samariassa. He toivat hänet Jehun luo, surmasivat hänet ja hautasivat hänet, sillä he sanoivat, "Hän on Joosafatin poika, joka etsi Herraa kaikesta sydäimestään." Niinpä ei ollut ketään Ahasjan huoneesta, joka olisi pitänyt valtakunnan voiman.

¹⁰ Kun Atalja, Ahasjan äiti, huomasi poikansa olevan kuollut, hän nousi ja tuhosi kaikki kuninkaalliset lapset Juudan huoneesta.

¹¹ Mutta Joosabat, kuninkaan tytär, otti Joasin, Ahasjan pojan, ja varasti hänet kuninkaan poikien joukosta, joita olttiin surmaamassa, ja sijoitti hänet ja hänen imettäjänsä makuuhuoneeseen. Niinpä Joosabat, kuningas Jooramin tytär ja pappi Joojadaan vaimo (sillä hän oli Ahasjan sisar), piilotti hänet Ataljalta, jotta tämä ei surmaisi häntä.

¹² Ja hän pysyi piilossa heidän kanssaan Jumalan huoneessa kuusi vuotta, kun Atalja hallitsi maata.

23 Seitsemäntenä vuonna Joojada rohkaisi mielsä, ja hän otti mukaansa sadanpäämiehet: Asarjan, Jerohamin pojan, Ismaelin, Johananin pojan, Asarjan, Obedin pojan, Maasejan, Adajan pojan, ja Elisafatin, Sikrin pojan, ja he tekivät liiton hänen kanssaan.

² He matkustivat ympäri Juudaa ja kokosivat leeviläiset kaikista Juudan kaupungeista, samoin Israelin perheiden päämiehet, ja he kokoontuivat Jerusalemiin.

³ Sitten koko seurakunta teki liiton kuninkaan kanssa Jumalan temppelissä. Ja Joojada sanoi heille: "Katso, kuninkaan poika on hallitseva, niin kuin Herra on puhunut Daavidin pojista.

⁴ Näin teidän tulee tehdä: kolmasosa teistä, papeista ja leeviläisistä, jotka tulevat sapattina, toimivat portinvartijoina,

⁵ ja kolmasosa on kuninkaan talossa, ja kolmasosa Perustuksen portilla; ja kaikki kansa on Herran temppelin esipihoilla.

2. Aikakirja

⁶ Mutta kukaan ei saa mennä Herran temppeliin paitsi papi ja palvelevat leeviläiset; he saavat mennä sisään, sillä he ovat pyhiä. Ja kaikki kansa on pitävä Herran vartion.

⁷ Ja leeviläiset ympäröivät kuninkaan, jokainen ase kädessään; ja joka menee temppeliin, surmattakoon. Ja teidän tulee olla kuninkaan kanssa, kun hän tulee sisään ja kun hän menee ulos.”

⁸ Niin leeviläiset ja koko Juuda tekivät kaiken, mitä pappi Joojada oli käskenyt. Ja he ottivat kukin miehensä, jotka tulivat sapatina, ja ne, jotka lähtivät sapatista, sillä pappi Joojada ei ollut vapauttanut yhtäkään osastoa.

⁹ Sitten pappi Joojada antoi sadanpäämiehille keihäät ja suuret ja pienet kilvet, jotka olivat olleet kuningas Daavidin, ja jotka olivat Jumalan temppelissä.

¹⁰ Hän asetti koko kansan, jokainen mies ase kädessään, temppelin oikealta puolelta vasemmalle puolelle, alttarin ja temppelin luo, ympäröiden kuninkaan.

¹¹ Sitten he toivat esiin kuninkaan pojan ja panivat kruunun hänen päähänsä ja antoivat hänelle todistuksen, ja julistivat hänet kuninkaaksi. Ja Joojada ja hänen poikansa voitelivat hänet ja huusivat: ”Eläköön kuningas!”

¹² Kun Atalja kuuli kansan juoksevan ja juhlinvan kuningasta, hän meni Herran temppeliin kansan luo.

¹³ Ja hän katsoi, ja katso, kuningas seiso i pylvään luona sisäänkäynnillä, ja sadanpäämiehet ja torvensoittajat olivat kuninkaan vieressä. Ja kaikki maan kansa iloitsi ja puhalsi torviin, laulajat soittimineen johtivat ylistystä. Silloin Atalja repäisi vaatteensa ja huusi: ”Salaliitto! Salaliitto!”

¹⁴ Sitten pappi Joojada toi esiin sadanpäämiehet, jotka oli asetettu armeijan ylle, ja sanoi heille: ”Viekkää hänet ulos rivien välistä; ja joka häntä seuraa, surmattakoon miekalla.” Sillä pappi sanoi: ”Häntä ei saa surmata Herran temppelissä.”

¹⁵ Niin he ottivat hänet kiinni, ja kun hän saapui kuninkaan talon Hevosportin sisäänkäynnille, he surmasivat hänet siellä.

¹⁶ Sitten Joojada teki liiton itsensä, koko kansan ja kuninkaan välillä, että he olisivat Herran kansaa.

¹⁷ Ja kaikki kansa meni Baalin temppeliin ja hajotti sen, ja he murskasivat sen alttarit ja kuvat palasiksi, ja he surmasivat Baalin pappi Mattanin alttarien edessä.

¹⁸ Lisäksi Joojada asetti Herran temppelin valvonnan leeviläisten pappien käsiin, jotka Daavid oli määrännyt Herran temppeliin, uhratakseen Herran polttouhreja, niin kuin Mooseksen laissa on kirjoitettu—riemuiten ja laulaen Daavidin järjestyksen mukaan.

¹⁹ Hän asetti portinvartijat Herran temppelin porteille, jotta kukaan, joka oli millään tavoin saastainen, ei pääsisi sisään.

²⁰ Hän otti sadanpäämiehet, ylimykset, kansan hallitsijat ja koko maan kansan, ja toi kuninkaan alas Herran temppelistä, ja he tulivat yläportin kautta kuninkaan taloon, ja he asettivat kuninkaan kuninkaalliselle valtaistuimelle.

²¹ Niin kaikki maan kansa iloitsi ja kaupunki oli rauhallinen. Sillä he olivat surmanneet Ataljan miekalla.

24

Joas oli seitsemän vuoden ikäinen alkaessaan hallita, ja hän hallitsi Jerusalemissa neljäkymmentä vuotta; hänen äitinsä oli Sibja Beersebasta.

² Joas teki sitä, mikä oli oikein Herran silmissä, koko pappi Joojadaan elinajan.

³ Joojada järjesti hänelle kaksi avioliittoa, ja hänestä tuli poikien ja tyttärien isä.

⁴ Näiden tapahtumien jälkeen Joas päätti korjata Herran temppelin.

⁵ Ja hän kokosi papi ja leeviläiset ja sanoi heille: ”Menkkää Juudan kaupunkieihin ja kerätkää rahaa koko Israelilta Jumalanne temppelin korjaamiseksi vuosittain, ja teidän tulee tehdä työ nopeasti.” Mutta leeviläiset eivät toimineet nopeasti.

⁶ Niin kuningas kutsui ylipappi Joojadaan ja sanoi hänelle: ”Miksi et ole vaatinut leeviläisiä tuomaan Juudasta ja Jerusalemistä sitä kokoelmaa, jonka Herran palvelija Mooses määräsi todistuksen teltalle?”

2. Aikakirja

⁷ Sillä jumalattoman Ataljan pojat olivat murtautuneet Jumalan temppeliin ja käyttäneet jopa Herran huoneen pyhiä esineitä baaleille.

⁸ Niin kuningas käski, ja he rakensivat arkun ja asettivat sen Herran temppelin portin ulkopuolelle.

⁹ Ja he julistivat Juudassa ja Jerusalemissa, että Herralle tuotaisiin se kokoelma, jonka Jumalan palvelija Mooses oli määrännyt Israelille erämaassa.

¹⁰ Kaikki päälliköt ja koko kansa iloitsivat ja toivat lahjansa ja pudottivat ne arkuun, kunnes he olivat lopettaneet.

¹¹ Aina kun arku tuotiin kuninkaan virkamiehelle leeviläisten toimesta, ja kun he näkivät, että siellä oli paljon rahaa, kuninkaan kirjuri ja ylipapin virkamies tulivat ja tyhjensivät arkun, sitten ottivat sen ja palauttivat sen paikalleen. He tekivät tämän päivittäin ja keräsivät suuren määrän rahaa.

¹² Kuningas ja Joojada antoivat sen niille, jotka tekivät Herran huoneen palvelutyötä. Ja he palkkasivat kivenhakkaajia ja puuseppiä korjaamaan Herran huonetta, ja myös rauta- ja pronssityöläisiä korjaamaan Herran huonetta.

¹³ Niin työmiehet ahkeroivat, ja kunnostustyö eteni heidän käsissään, ja he kunnostivat Jumalan huoneen sen määräysten mukaisesti ja vahvistivat sen.

¹⁴ Kun he olivat saaneet työn valmiiksi, he toivat loput rahasta kuninkaan ja Joojadaan eteen, ja siitä tehtiin astioita Herran huoneeseen—astioita palvelukseen ja polttouhria varten, sekä kultaisia ja hopeisia astioita. Ja he uhrasivat polttouhreja Herran huoneessa jatkuvasti Joojadaan elinpäivinä.

¹⁵ Mutta Joojada tuli vanhaksi ja kuoli, ollen täynnä päiviä; hän oli kuollessaan 130-vuotias.

¹⁶ Ja he hautasivat hänet Daavidin kaupunkiin kuninkaiden joukkoon, koska hän oli tehnyt hyvää Israelissa ja Jumalalle ja Hänen huoneelleen.

¹⁷ Kuitenkin, Joojadaan kuoleman jälkeen, Juudan päämiehet tulivat ja kumarsivat kuninkaalle, ja kuningas kuunteli heidän neuvoaan.

¹⁸ He hylkäsivät Herran, isiensä Jumalan, huoneen ja palvelivat aseroita ja epäjumalia; niin viha tuli

Juudan ja Jerusalemin päälle heidän syyllisyytensä vuoksi.

¹⁹ Kuitenkin, profeettoja lähetettiin heidän luokseen tuomaan heitä takaisin Herran luo; vaikka he todistivat heitä vastaan, he eivät kuunnelleet.

²⁰ Silloin Jumalan Henki tuli pappi Joojadaan pojan Sakarjan päälle; ja hän seisoi kansan edessä ja sanoi heille: "Tämä on, mitä Jumala on sanonut: 'Miksi rikotte Herran käskyjä ettekä menesty? Koska olette hylänneet Herran, Hän on myös hylännyt teidät.'"

²¹ Niin he juonittelivat häntä vastaan, ja kuninkaan käskystä he kivittivät hänet kuoliaaksi Herran temppelin pihalla.

²² Niin kuningas Joas ei muistanut sitä hyvyttää, jonka hänen isänsä Joojada oli hänelle osoittanut, vaan hän tappoi hänen poikansa. Ja kun hän kuoli, hän sanoi: "Herra nähköön ja kostakoon!"

²³ Vuoden alussa aramealaisten armeija tuli Joasia vastaan, ja he tulivat Juudaan ja Jerusalemiin, tuhosivat kaikki kansan päämiehet kansan joukosta ja lähettivät kaikki saaliinsa Damaskoksen kuninkaalle.

²⁴ Todellakin, aramealaisten armeija tuli pienellä miesmäärällä; kuitenkin Herra antoi heidän käsiinsä hyvin suuren armeijan, koska he olivat hylänneet Herran, isiensä Jumalan. Niin he panivat täytántöön tuomion Joasille.

²⁵ Kun he olivat lähteneet hänen luotaan—koska he jättivät hänet hyvin sairaaksi—hänen omat palvelijansa juonittelivat häntä vastaan Joojadaan papin pojan veren vuoksi, ja he murhasivat hänet hänen vuoteessaan. Niin hän kuoli, ja he hautasivat hänet Daavidin kaupunkiin, mutta eivät haudanneet häntä kuninkaiden hautoihin.

²⁶ Nämä olivat ne, jotka juonittelivat häntä vastaan: Saabad, ammonilaisen Simeatin poika, ja Joesabad, moabilaisen Simritin poika.

²⁷ Mitä tulee hänen poikiinsa, lukuisiin ennustuksiin häntä vastaan ja Jumalan huoneen kunnostamiseen, katso, ne on kirjoitettu Kuninkaiden Kirjan selostukseen. Sitten hänen poikansa Amasja tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

2. Aikakirja

25 Amasja oli kaksikymmentäviisivuotias alkaessaan hallita, ja hän hallitsi kaksikymmentäyhdeksän vuotta Jerusalemissa. Hänen äitinsä oli Joaddan Jerusalemita.

² Hän teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, mutta ei täydestä sydäimestä.

³ Kun valtakunta oli vahvasti hänen hallussaan, hän surmautti palvelijansa, jotka olivat tappaneet hänen isänsä, kuninkaan.

⁴ Mutta hän ei surmannut heidän poikiaan, vaan toimi Mooseksen lain kirjan mukaan, jonka Herra oli käskennyt, sanoen: "Isät eivät saa kuolla poikien tähden, eivätkä pojat saa kuolla isien tähden, vaan jokainen kuolkoon oman syntinsä tähden."

⁵ Lisäksi Amasja kokosi Juudan ja asetti heidät isien perhekuntien mukaan tuhannen- ja sadanpäälliköiden alaisuuteen kautta koko Juudan ja Benjaminin; ja hän piti katselmuksen kaksikymmenvuotiaista ja sitä vanhemmista, ja havaitsi heitä olevan kolmesataatuhatta valittua miestä, jotka pystyivät käymään sotaan ja käsittelemään keihästä ja kilpää.

⁶ Hän palkkasi myös sata tuhatta urhoollista soturia Israelista sadalla talentilla hopeaa.

⁷ Mutta Jumalan mies tuli hänen luokseen ja sanoi: "Oi kuningas, älä anna Israelin armeijan mennä kanssasi, sillä Herra ei ole Israelin kanssa, eikä Efraimin poikien kanssa."

⁸ Mutta jos menet, tee se, ole vahva taistelussa — kuitenkin Jumala kaataa sinut vihollisen eteen, sillä Jumalalla on valta auttaa ja kaataa."

⁹ Amasja sanoi Jumalan miehelle: "Mutta mitä teemme niille sadalle talentille, jotka olen antanut Israelin joukoille?" Ja Jumalan mies vastasi: "Herralla on paljon enemmän annettavaa sinulle kuin tämä."

¹⁰ Sitten Amasja erotti joukot, jotka olivat tulleet hänen luokseen Efraimista, palaamaan kotiin; niin heidän vihansa syttyi Juudaa vastaan, ja he palasivat kotiin kiivaassa vihassa.

¹¹ Nyt Amasja kokosi rohkeutensa ja johti kansansa ulos, ja hän meni Suolalaaksoon ja löi Seirin pojat, kymmenentuhatta heistä.

¹² Juudan pojat vangitsivat myös kymmenentuhatta elävänä ja veivät heidät kallion huipulle, ja heittivät heidät alas kallion huipulta niin, että he kaikki murskautuivat kappaleiksi.

¹³ Mutta ne joukot, jotka Amasja oli lähettänyt takaisin, ne jotka eivät menneet hänen kanssaan taisteluun, ryöstivät Juudan kaupunkeja Samariasta Bet-Horoniin, ja löivät kolme tuhatta heistä ja ryöstivät paljon saalista.

¹⁴ Kun Amasja palasi edomilaisten lyömisestä, hän toi Seirin poikien jumalat, asetti ne jumalikseen, kumartui niiden eteen ja poltti niille suitsukkeita.

¹⁵ Silloin Herran viha syttyi Amasjaa vastaan, ja Hän lähetti hänelle profeetan, joka sanoi hänelle: "Miksi olet etsinyt niiden kansojen jumalia, jotka eivät ole pelastaneet omaa kansaansa sinun käsistäsi?"

¹⁶ Kun hän puhui hänelle, kuningas sanoi: "Kuka on asettanut sinut kuninkaan neuvonantajaksi? Lopeta puhuminen! Tai sinut lyödään maahan!" Sitten profeetta lopetti ja sanoi: "Tiedän, että Jumala on suunnitellut tuhota sinut, koska olet tehnyt tämän etkä ole kuunnellut minun neuvoani."

¹⁷ Sitten Juudan kuningas Amasja otti neuvon ja lähetti sanan Joasille, Jehoahasin pojalle, Jehun pojalle, Israelin kuninkaalle, sanoen: "Tule, kohdatkaamme toisemme taistelussa."

¹⁸ Mutta Israelin kuningas Joas lähetti vastauksen Juudan kuningas Amasjalle, sanoen: "Orjantappura Libanonissa lähetti sanan Libanonin setrille, sanoen: 'Anna tyttäresi pojalleni vaimoksi.' Mutta villieläin, joka oli Libanonissa, kulki ohi ja tallasi orjantappuran."

¹⁹ Olet sanonut: 'Katso, olet voittanut Edomin.' Ja sydämesi on tullut ylpeäksi kerskauksessasi. Nyt pysy kotona; miksi aiheuttaisit ongelmia, jotka johtaisivat sinun tuhoosi, ja Juudan sinun kanssasi?"

²⁰ Mutta Amasja ei kuunnellut, koska se oli Jumalasta, jotta Hän voisi antaa heidät käsiin, koska he olivat etsineet Edomin jumalia.

²¹ Niin Israelin kuningas Joas meni ylös, ja hän ja Juudan kuningas Amasja kohtasivat toisensa Bet-Semesissä, joka kuuluu Juudalle.

²² Ja Juuda voitettiin Israelin toimesta, ja he pakenivat, jokainen metsänsä.

2. Aikakirja

²³ Sitten Israelin kuningas Joas vangitsi Juudan kuningas Amasjan, Joasin pojan, Jehoahasin pojan, Bet-Semesissä, ja vei hänet Jerusalemiin, ja repi Jerusalemin muurin Efraimin portilta Kulmaporttiin, neljänsadan kyynärän matkalta.

²⁴ Ja hän otti kaiken kullan, hopean ja kaikki esineet, jotka löytyivät Jumalan huoneesta Obed-Edomin kanssa, ja kuninkaan talon aarteet, panttivangit myös, ja palasi Samariaan.

²⁵ Ja Amasja, Joasin poika, Juudan kuningas, eli edelleen viisitoista vuotta Israelin kuninkaan, Jehoahasin pojan Joasin, kuoleman jälkeen.

²⁶ Nyt Amasjan muut teot, alusta loppuun, katso, eivätkö ne ole kirjoitettu Juudan ja Israelin kuninkaiden kirjassa?

²⁷ Siitä ajasta, kun Amasja kääntyi pois Herran seuraamisesta, he salaliittoivat häntä vastaan Jerusalemissa, ja hän pakeni Lakisiin; mutta he lähettivät miehiä hänen peräänsä Lakisiin, ja he tappoivat hänet siellä.

²⁸ Sen jälkeen he toivat hänet takaisin hevosilla ja laskivat hänet lepoon hänen esi-isiensä kanssa Juudan kaupunkiin.

26 Juudan kansa valitsi Ussian, joka oli kuusitoistavuotias, ja asetti hänet kuninkaaksi isänsä Amasjan tilalle.

² Hän rakensi Elotin uudelleen ja palautti sen Juudalle sen jälkeen, kun kuningas oli haudattu isiensä viereen.

³ Ussia oli kuusitoistavuotias tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa viisikymmentäkaksi vuotta; ja hänen äitinsä nimi oli Jekolja, jerusalemlainen.

⁴ Hän teki sitä, mikä oli oikein Herran silmissä, seuraten kaikessa isänsä Amasjan esimerkkiä.

⁵ Hän etsi Jumalaa Sakarjan päivinä, jolla oli ymmärrystä Jumalan näkyjen kautta; ja niin kauan kuin hän etsi Herraa, Jumala antoi hänelle menestystä.

⁶ Hän lähti sotimaan filistealaisia vastaan ja mursi Gatin muurin, Jabnen muurin ja Asdodin muurin; ja hän rakensi kaupunkeja Asdodin alueelle ja filistealaisten keskuuteen.

⁷ Jumala tuki häntä filistealaisia vastaan, ja Gurbaalissa asuvia arabeja ja meunilaisia vastaan.

⁸ Ammonilaisetkin maksoivat Ussialle veroa, ja hänen maineensa levisi Egyptin rajalle asti, sillä hänestä tuli erittäin voimakas.

⁹ Lisäksi Ussia rakensi torneja Jerusalemiin Kulmaportille, Laaksoportille ja kulmauksen tukimuurille, ja linnoitti ne.

¹⁰ Hän rakensi torneja erämaahan ja kaivoi paljon kaivoja, sillä hänellä oli paljon karjaa sekä alamaassa että tasangolla. Hänellä oli myös maanviljelijöitä ja viinitarhureita vuoristossa ja hedelmällisillä pelloilla, sillä hän rakasti maata.

¹¹ Lisäksi Ussialla oli taisteluun valmis armeija, joka lähti sotaan osastoittain heidän lukumääränsä mukaan, kuten kirjanoppinut Jeiel ja virkamies Maaseja olivat kirjanneet, Hananjan, yhden kuninkaan päälliköistä, johdolla.

¹² Perheiden johtajien, urheiden soturien, kokonaismäärä oli 2 600.

¹³ Heidän komennossaan oli mahtava 307 500 miehen armeija, joka kykeni taistelemaan suurella voimalla auttaakseen kuningasta vihollisia vastaan.

¹⁴ Lisäksi Ussia varusti koko armeijan kilvillä, keihäillä, kypäillä, haarniskoilla, jousilla ja linkokivillä.

¹⁵ Hän teki taitavasti suunniteltuja laitteita Jerusalemiin torneihin ja kulmauksiin nuolten ja suurten kivien ampumista varten. Ja hänen maineensa levisi laajalle, sillä häntä autettiin ihmeellisesti, kunnes hänestä tuli vahva.

¹⁶ Mutta kun hänestä tuli vahva, hänen sydämensä tuli ylpeäksi, mikä johti hänen tuhoonsa, ja hän oli uskoton Herralle, Jumalalleen, sillä hän meni Herran temppeleihin polttamaan suitsuketta suitsutusalttarilla.

¹⁷ Silloin pappi Asarja meni hänen perässään, ja hänen kanssaan oli kahdeksankymmentä Herran pappia, rohkeita miehiä.

¹⁸ He vastustivat kuningas Ussiaa ja sanoivat hänelle: "Ei ole sinun asiasi, Ussia, polttaa suitsuketta Herralle, vaan pappien, Aaronin poikien, jotka on pyhitetty polttamaan suitsuketta. Lähde pois

2. Aikakirja

pyhäköstä, sillä olet ollut uskoton, eikä sinulla ole kunniaa Herralta Jumalalta."

¹⁹ Mutta Ussia, suitsutusastia kädessään suitsukkeen polttamista varten, oli raivoissaan; ja kun hän oli vihainen papeille, lepratauti ilmestyi hänen otsaansa pappien edessä Herran temppelissä, suitsutusalttarin vieressä.

²⁰ Ylipappi Asarja ja kaikki papit katsoivat häntä, ja katso, hän oli lepratautinen otsassaan; ja he kiirehtivät hänet sieltä ulos, ja hän itsekin kiirehti lähtemään, koska Herra oli lyönyt häntä.

²¹ Kuningas Ussia oli lepratautinen kuolemaansa asti; ja hän asui erillisessä talossa, ollen lepratautinen, sillä hänet oli erotettu Herran temppelistä. Ja hänen poikansa Jotam oli kuninkaan talon johdossa, tuomiten maan kansaa.

²² Nyt Ussian muut teot, alusta loppuun, on kirjannut profeetta Jesaja, Amosin poika.

²³ Niin Ussia haudattiin isiensä viereen, ja he hautasivat hänet isien hautakentälle, joka kuului kuninkaille, sillä he sanoivat: "Hän on lepratautinen." Ja hänen poikansa Jotam tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

27 Jootam oli kaksikymmentäviisivuotias alkaessaan hallita, ja hän hallitsi Jerusalemissa kuusitoista vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Jerusa, Sadokin tytär.

² Hän teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, aivan kuten hänen isänsä Ussia oli tehnyt; kuitenkin hän ei mennyt Herran temppeliin. Mutta kansa jatkoi turmeltuneesti toimimista.

³ Hän rakensi Herran temppelin yläportin ja vahvisti merkittävästi Ofelin muurin.

⁴ Lisäksi hän rakensi kaupunkeja Juudan vuoristoon, ja hän rakensi linnoituksia ja tornejä metsäalueille.

⁵ Hän taisteli ammonilaisten kuninkaan kanssa ja voitti heidät. Ja ammonilaiset antoivat hänelle sinä vuonna sata talenttia hopeaa, kymmenen tuhatta koria vehnää ja kymmenen tuhatta ohraa. Ammonilaiset maksoivat hänelle tämän määrän myös toisena ja kolmantena vuonna.

⁶ Niin Jootamista tuli mahtava, koska hän järjesti tiensä Herran, Jumalansa, edessä.

⁷ Ja muut Jootamin teot, ja kaikki hänen sotansa ja toimintansa, katso, ne ovat kirjoitetut Israelin ja Juudan kuninkaiden kirjassa.

⁸ Kaksikymmentäviisivuotiaana hän aloitti hallitus kautensa, ja hän hallitsi Jerusalemissa kuusitoista vuotta.

⁹ Jootam nukkui isiensä kanssa, ja he hautasivat hänet Daavidin kaupunkiin; hänen poikansa Ahas tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

28 Ahas oli kaksikymmentä vuotta vanha tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi kuusitoista vuotta Jerusalemissa; eikä hän tehnyt sitä, mikä on oikein Herran silmissä, niin kuin hänen isänsä Daavid oli tehnyt.

² Sen sijaan hän vaelsi Israelin kuninkaiden teitä, ja teki myös valettuja kuvia baaleille.

³ Lisäksi hän poltti suitsukkeita Ben-Hinnomin laaksossa, ja poltti poikansa tulella niiden kansojen kauhistusten mukaisesti, jotka Herra oli hävittänyt Israelin lasten tieltä.

⁴ Hän uhrasi ja suitsutti uhrikukkuloilla, kukkuloilla ja jokaisen vihreän puun alla.

⁵ Siksi Herra, hänen Jumalansa, antoi hänet Aramin kuninkaan käsiin; ja he voittivat hänet ja veivät monia hänen kansastaan pakkosiirtolaisuuteen Damaskokseen. Hänet annettiin myös Israelin kuninkaan käsiin, joka aiheutti hänelle suuren tappion.

⁶ Sillä Pekah, Remaljan poika, tappoi yhdessä päivässä satakaksikymmentä tuhatta Juudassa, kaikki urheita miehiä, koska he olivat hylänneet isänsä Herran Jumalan.

⁷ Ja Sikri, Efraimin väkevä mies, tappoi Maasejan, kuninkaan pojan, Asrikamin, palatsin päällikön, ja Elkana, kuninkaan toisen miehen.

⁸ Ja Israelin pojat veivät vangiksi kaksisataa tuhatta veljistään, naisia, poikia ja tyttöjä; ja he ottivat heiltä paljon saalista ja toivat saaliin Samariaan.

⁹ Mutta siellä oli Herran profeetta nimeltä Oded; hän meni Samariaan palaavan armeijan eteen ja sanoi heille: "Katso, koska Herra, teidän isienne Jumala, oli vihastunut Juudaan, hän on antanut heidät teidän

2. Aikakirja

käsiinne, ja te olette surmanneet heitä raivolla, joka on noussut taivaaseen asti.

¹⁰ Ja nyt te sanotte aikovanne alistaa Juudan ja Jerusalemin pojat itsellenne mies- ja naisorjiksi? Katso, ettekö te itsekin ole syyllisiä Herran, teidän Jumalanne, edessä?

¹¹ Kuulkaa siis minua ja palauttakaa vangit, jotka olette ottaneet veljiltänne, sillä Herran viha palaa teitä vastaan.”

¹² Silloin jotkut Efraimin poikien johtajista—Asarja, Johanenin poika, Berekja, Mesillemotin poika, Jeiskia, Sallumin poika, ja Amasa, Hadlain poika—nousivat taistelusta palaavia vastaan,

¹³ ja sanoivat heille: ”Te ette saa tuoda vankeja tänne, sillä te aiotte tuoda meille syyllisyyttä Herran edessä, lisäten syntejämme ja syyllisyyttämme; sillä syyllisyytemme on suuri, ja Herran viha palaa Israelia vastaan.”

¹⁴ Niin aseistetut miehet jättivät vangit ja saaliin päälliköiden ja koko kansankokouksen eteen.

¹⁵ Sitten nimeltä mainitut miehet nousivat ja ottivat vangit, ja he pukivat kaikki heidän alastomat heidän saaliistaan, antoivat heille vaatteet ja sandaalit, ruokkivat heitä ja antoivat heille juotavaa, voitelivat heitä öljyllä, veivät kaikki heidän heikot aasien selässä ja toivat heidät Jerikoon, palmukaupunkiin, heidän veljiensä luo. Sitten he palasivat Samariaan.

¹⁶ Tuona aikana kuningas Ahas kääntyi Assyrian kuninkaiden puoleen saadakseen apua.

¹⁷ Sillä edomilaiset olivat jälleen tulleet ja hyökänneet Juudaan ja vieneet vankeja.

¹⁸ Myös filistealaiset olivat hyökänneet alankomaiden ja Juudan Negevin kaupunkeihin, ja olivat vallanneet Beet-Semesin, Ajalonin, Gederotin, Sokon kylineen, Timnan kylineen ja Gimzon kylineen, ja asettuivat sinne.

¹⁹ Sillä Herra nöyryytti Juudaa Israelin kuninkaan Ahasin tähden, sillä hän oli aiheuttanut sekasortoa Juudassa ja oli hyvin uskoton Herralle.

²⁰ Niin Tilgat-Pilneser, Assyrian kuningas, tuli häntä vastaan ja ehdisti häntä sen sijaan, että olisi tukenut häntä.

²¹ Vaikka Ahas otti osan Herran temppelistä, kuninkaan talosta ja päälliköiltä, ja antoi sen Assyrian kuninkaalle, se ei auttanut häntä.

²² Nyt hädän hetkellä tämä sama kuningas Ahas tuli vielä uskottomammaksi Herralle.

²³ Sillä hän uhrasi Damaskoksen jumalille, jotka olivat voittaneet hänet, ja sanoi: ”Koska Aramin kuninkaiden jumalat auttoivat heitä, uhraa minäkin heille, jotta he auttaisivat minua.” Mutta ne tulivat hänen ja koko Israelin tuhoksi.

²⁴ Lisäksi, kun Ahas kokosi Jumalan temppelin astiat, hän hakkasi Jumalan temppelin astiat kappaleiksi; ja hän sulki Herran temppelin ovet, ja teki itselleen alttareita jokaiseen Jerusalemin kulmaan.

²⁵ Jokaisessa Juudan kaupungissa hän perusti uhrikukkuloita suitsuttaakseen muille jumalille, ja herätti Herran, isiensä Jumalan, vihan.

²⁶ Mitä tulee hänen muihin tekoihinsa ja kaikkiin hänen toimiinsa, alusta loppuun, katso, ne on kirjoitettu Juudan ja Israelin kuninkaiden kirjassa.

²⁷ Niin Ahas meni lepoon isiensä luo, ja he hautasivat hänet kaupunkiin, Jerusalemiin, sillä he eivät vieneet häntä Israelin kuninkaiden hautoihin; ja hänen poikansa Hiskia tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

29 Hiskia alkoi hallita kaksikymmentäviisivuotiaana, ja hän hallitsi Jerusalemissa kaksikymmentäyhdeksän vuotta. Hänen äitinsä oli nimeltään Abia, Sakarjan tytär. ² Hän teki sitä, mikä on oikein Herran silmissä, seuraten esimerkkiä, jonka hänen esi-isänsä Daavid oli asettanut.

³ Hänen hallitus kautensa ensimmäisen vuoden ensimmäisessä kuussa hän avasi uudelleen Herran temppelin ovet ja korjasi ne. ⁴ Hän kutsui papit ja leeviläiset ja kokosi heidät itäiselle aukiolle. ⁵ Sitten hän sanoi heille, ”Kuulkaa minua, te leeviläiset. Pyhittäkää nyt itsenne ja pyhittäkää Herran, isienne Jumalan, temppeli ja viekää saastaisuus pois pyhästä paikasta. ⁶ Sillä isämme ovat olleet uskottomia ja tehneet pahaa Herran, meidän Jumalamme, silmissä, ja ovat hylänneet Hänet ja kääntäneet kasvonsa pois Herran asuinsijasta ja kääntäneet selkänsä. ⁷ He ovat myös sulkeneet eteisen ovet ja sammuttaneet lamput, eivätkä ole polttaneet suitsuketta tai tehneet polttouhreja

2. Aikakirja

Israelin Jumalalle pyhässä paikassa. ⁸ Siksi Herran viha oli Juudan ja Jerusalemin yllä, ja Hän on tehnyt heistä kauhun, kauhistuksen ja pilkan kohteen, kuten näette omin silmin. ⁹ Sillä totisesti, meidän isämme ovat kaatuneet miekkaan, ja meidän poikamme, tyttäremme ja vaimomme ovat vankeudessa tämän vuoksi. ¹⁰ Nyt olen päättänyt tehdä liiton Herran, Israelin Jumalan, kanssa, jotta Hänen kiivas vihansa kääntyisi pois meistä. ¹¹ Poikani, älkää nyt olko välinpitämättömiä, sillä Herra on valinnut teidät seisomaan Hänen edessään, palvelemaan Häntä, ja olemaan Hänen palvelijoitaan ja tarjoamaan suitsuketta."

¹² Sitten leeviläiset nousivat: Mahat, Amasain poika, ja Joel, Asarjan poika, Kehatilaista; ja Merarin pojista, Kis, Abdin poika, ja Asarja, Jehalelelin poika; ja Gersonilaisista, Jooah, Simman poika, ja Eeden, Jooahin poika; ¹³ Elisafan jälkeläisistä olivat Simri ja Jeiel; Asafin jälkeläisistä olivat Sakarja ja Mattanja; ¹⁴ Heemanin jälkeläisistä olivat Jehiel ja Simei; Jedutunin jälkeläisistä olivat Semaja ja Ussiel.

¹⁵ He kokosivat veljensä, pyhittivät itsensä, ja menivät puhdistamaan Herran temppeliä, kuninkaan käskyn mukaan Herran sanan mukaisesti. ¹⁶ Niin papit menivät Herran temppelin sisäosaan puhdistamaan sitä, ja he veivät kaiken saastaisen, mitä löysivät Herran temppelistä, Herran temppelin pihalle. Sitten leeviläiset ottivat sen vastaan viedäkseen sen Kidronin laaksoon. ¹⁷ He aloittivat pyhittämisen ensimmäisen kuun ensimmäisenä päivänä, ja kuukauden kahdeksantena päivänä he menivät Herran eteiseen. Sitten he pyhittivät Herran temppelin kahdeksassa päivässä ja lopettivat kuukauden kuudennentoista päivän aikana.

¹⁸ Sitten he menivät kuningas Hiskian luo ja sanoivat, "Olemme puhdistaneet koko Herran temppelin, polttouhrialttarin kaikkine välineineen, ja näkyleipäpöydän kaikkine välineineen. ¹⁹ Lisäksi kaikki välineet, jotka kuningas Ahas oli hylännyt hallitus kautensa aikana uskottomuudessaan, olemme valmistaneet ja pyhittäneet; ja katso, ne ovat Herran alttarin edessä."

²⁰ Sitten kuningas Hiskia nousi varhain ja kokosi kaupungin ruhtinaat ja meni Herran temppeliin. ²¹ He toivat seitsemän härkää, seitsemän pössää, seitsemän karitsaa ja seitsemän vuohipukkia

syntiuhriksi valtakunnan, pyhäkön ja Juudan puolesta. Ja hän käski pappien, Aaronin poikien, uhrata ne Herran alttarilla. ²² Niin he teurastivat härät, ja papit ottivat veren ja vihmoivat sen alttarille. He tekivät samoin pössien kanssa ja vihmoivat veren alttarille; sitten he tekivät samoin karitsoiden kanssa ja vihmoivat veren alttarille. ²³ Sitten he toivat vuohipukit syntiuhriksi kuninkaan ja seurakunnan eteen, ja he panivat kätensä niiden päälle. ²⁴ Ja papit teurastivat ne ja puhdistivat alttarin heidän verellään, sovittaakseen koko Israelin puolesta, koska kuningas käski polttouhrin ja syntiuhrin koko Israelin puolesta.

²⁵ Hän asetti leeviläiset Herran temppeliin symbaaleilla, harpuilla ja kanteleilla, Daavidin ja kuninkaan näkiän Gadin ja profeetta Naatanin käskyn mukaisesti; sillä käsky oli Herralta Hänen profeettojensa kautta. ²⁶ Ja leeviläiset asettuivat paikoilleen Daavidin soittimilla, ja papit torvilla.

²⁷ Sitten Hiskia antoi käskyn uhrata polttouhri alttarilla. Ja kun polttouhri alkoi, alkoi myös Herralle laulu torvien kanssa, Daavidin, Israelin kuninkaan, soittimien säestyksellä. ²⁸ Niin koko seurakunta kumarsi, ja laulajat lauloivat, ja torvet soivat; kaikki tämä jatkui, kunnes polttouhri oli suoritettu.

²⁹ Kun polttouhrit oli suoritettu, kuningas ja kaikki, jotka olivat hänen kanssaan läsnä, kumartuivat ja palvoivat. ³⁰ Lisäksi kuningas Hiskia ja virkamiehet käskivät leeviläisiä laulamaan ylistystä Herralle Daavidin ja näkiä Asafin sanoilla. Niin he lauloivat ylistystä ilolla ja kumartuivat ja palvoivat.

³¹ Sitten Hiskia vastasi ja sanoi, "Nyt kun olette pyhittäneet itsenne Herralle, tulkaa lähelle ja tuokaa uhreja ja kiitosuhreja Herran temppeliin." Niin seurakunta toi uhreja ja kiitosuhreja, ja kaikki, jotka olivat halukkaita, toivat polttouhreja.

³² Seurakunta toi seitsemänkymmentä härkää, sata pössää ja kaksisataa karitsaa polttouhreiksi; kaikki nämä olivat polttouhriksi Herralle. ³³ Ja erilleen asetetut uhrit olivat kuusisataa härkää ja kolmetuhatta lammasta. ³⁴ Mutta pappeja oli liian vähän, jotta he eivät voineet nylkeä kaikkia polttouhreja; siksi heidän veljensä leeviläiset autoivat heitä, kunnes työ oli suoritettu ja kunnes papit olivat pyhittäneet itsensä. Sillä leeviläiset olivat tunnollisempia pyhittämään itsensä kuin papit. ³⁵ Oli myös paljon polttouhreja rauhanuhrejen rasvan ja juomauhrien kanssa polttouhreille.

2. Aikakirja

Näin Herran temppelin palvelus palautettiin.³⁶ Sitten Hiskia ja kaikki kansa iloitsivat siitä, mitä Jumala oli valmistanut kansalle, koska se tapahtui niin äkkiä.

30 Niin Hiskia lähetti sanan koko Israelille ja Juudalle, ja hän kirjoitti myös kirjeitä Efraimille ja Manasselle, kutsuen heitä tulemaan Herran temppiin Jerusalemiin, viettämään pääsiäistä Herralle, Israelin Jumalalle.² Sillä kuningas, hänen johtomiehensä ja koko Jerusalemin seurakunta olivat päättäneet viettää pääsiäistä toisessa kuussa,³ koska he eivät voineet viettää sitä silloin, koska ei ollut tarpeeksi pappeja, jotka olisivat pyhittäneet itsensä, eivätkä ihmiset olleet kokoontuneet Jerusalemiin.⁴ Päätös oli oikea kuninkaan ja koko seurakunnan silmissä.⁵ Niin he antoivat käskyn levittää julistuksen koko Israelissa, Beersebasta aina Daniin asti, että heidän tuli tulla viettämään pääsiäistä Herralle, Israelin Jumalalle, Jerusalemiin. Sillä he eivät olleet viettäneet sitä suurin joukoin, kuten oli määrätty.

⁶ Lähettiläät kulkivat Israelin ja Juudan läpi kuninkaan ja hänen johtomiestensä kirjeiden kanssa, kuninkaan käskyn mukaisesti, sanoen: "Israelilaiset, palatkaa Herran, Abrahamin, Iisakin ja Israelin Jumalan, luo, jotta hän palaisi niiden luo, jotka teistä ovat jäljellä, jotka ovat paenneet Assyrian kuninkaiden käsistä.⁷ Älkää olko kuten isänne ja veljenne, jotka olivat uskottomia Herralle, isiensä Jumalalle, niin että hän teki heistä kauhistuksen, kuten te näette.⁸ Älkää nyt paaduttako niskojanne kuten isänne, vaan alistukaa Herralle ja astukaa hänen pyhäkköön, jonka hän on pyhittänyt ikuisesti, ja palvelkaa Herraa, Jumalaanne, jotta hänen vihansa hehku kääntyisi teistä pois.⁹ Sillä jos palaatte Herran luo, veljenne ja poikanne saavat armoa niiltä, jotka ottivat heidät vangiksi, ja palaavat tähän maahan. Sillä Herra, teidän Jumalaanne, on armollinen ja laupias, eikä käännä kasvojaan teistä pois, jos palaatte hänen luokseen."

¹⁰ Niin lähettiläät kulkivat kaupungista kaupunkiin Efraimin ja Manassen alueella, ja aina Sebuloniin asti, mutta heitä pilkattiin ja ivattiin.¹¹ Kuitenkin jotkut Asserista, Manassesta ja Sebulonista nöyrytyivät ja tulivat Jerusalemiin.¹² Jumala vaikutti myös Juudan kansan sydämiin yhdistääkseen heidät noudattamaan kuninkaan ja johtomiesten käskyjä, Herran sanan mukaisesti.

¹³ Nyt suuri joukko kokoontui Jerusalemiin viettämään happamattoman leivän juhlaa toisessa kuussa, hyvin suuri seurakunta.¹⁴ He nousivat ja poistivat alttarit, jotka olivat Jerusalemissa; he ottivat myös pois kaikki suitsutusalttarit ja heittivät ne Kidronin puroon.

¹⁵ Sitten he teurastivat pääsiäislampaat toisen kuun neljäntenätoista päivänä. Ja papit ja leeviläiset häpesivät itseään ja pyhittivät itsensä ja toivat polttouhreja Herran temppiin.¹⁶ He asettuivat paikoilleen Mooseksen, Jumalan miehen, lain mukaisesti; papit vihmoivat verta, jonka he saivat leeviläisten käsistä.¹⁷ Koska monet seurakunnassa eivät olleet pyhittäneet itseään, leeviläiset olivat vastuussa pääsiäislampaiden teurastamisesta kaikille, jotka olivat epäpuhtaita, jotta he voisivat pyhittää heidät Herralle.¹⁸ Sillä suuri osa kansasta, monet Efraimista, Manassesta, Isaskarista ja Sebulonista, eivät olleet puhdistautuneet, mutta he söivät pääsiäistä vastoin kirjoitettua. Sillä Hiskia rukoili heidän puolestaan sanoen: "Hyvä Herra antakoon anteeksi¹⁹ kaikille, jotka sydämestään etsivät Jumalaa, isiensä Herraa Jumalaa, vaikka eivät olekaan pyhäkön puhdistautumissääntöjen mukaisia."²⁰ Niin Herra kuuli Hiskiaa ja paransi kansan.

²¹ Israelilaiset, jotka olivat läsnä Jerusalemissa, viettivät happamattoman leivän juhlaa seitsemän päivää suurella ilolla, ja leeviläiset ja papit ylistivät Herraa päivästä päivään äänekkäillä soittimilla Herralle.

²² Sitten Hiskia puhui rohkaisevasti kaikille leeviläisille, jotka osoittivat hyvää ymmärrystä Herran asioissa. Niin he söivät määrätty seitsemän päivää, uhraten yhteysuhreja ja kiittäen isiensä Herraa Jumalaa.

²³ Sitten koko seurakunta päätti viettää juhlaa vielä toiset seitsemän päivää, niin he viettivät lisäseitsemän päivää ilolla.²⁴ Sillä Hiskia, Juudan kuningas, oli antanut seurakunnalle tuhat härkää ja seitsemän tuhatta lammasta, ja johtomiehet olivat antaneet seurakunnalle tuhat härkää ja kymmenen tuhatta lammasta; ja suuri joukko pappeja pyhitti itsensä.²⁵ Koko Juudan seurakunta iloitsi, samoin papit, leeviläiset ja kaikki, jotka olivat tulleet Israelista, mukaan lukien muukalaiset Israelin maasta ja ne, jotka asuivat Juudassa.²⁶ Niin oli suuri

2. Aikakirja

ilo Jerusalemissa, sillä sellaista tapahtumaa ei ollut tapahtunut Jerusalemissa Daavidin pojan, Israelin kuninkaan, Salomon päivistä lähtien. ²⁷ Sitten leeviläiset papit nousivat ja siunasivat kansan; ja heidän äänensä kuultiin, ja heidän rukouksensa saavutti hänen pyhän asuinsijansa, taivaaseen.

31 Kun kaikki tämä oli päättynyt, kaikki Israelissa olevat lähtivät Juudan kaupunkeihin, rikkoivat muistokivet palasiksi, hakkasivat maahan asera-karsikot ja hävittivät uhrikukkulat ja alttarit koko Juudassa ja Benjaminissa, samoin kuin Efraimissa ja Manassessa, kunnes kaikki oli tuhattu. Sitten kaikki Israelin pojat palasivat kaupunkeihinsa, kukin omaisuutensa luo.

² Hiskia järjesti pappien ja leeviläisten osastot heidän osastojensa mukaan, kunkin palveluksensa mukaan, sekä papit että leeviläiset, polttouhreja ja yhteysuhreja varten, palvelemaan ja kiittämään ja ylistämään Herran leirin porteissa. ³ Hän määräsi myös kuninkaan osan omaisuudestaan polttouhreja varten, nimittäin aamun ja illan polttouhreja varten, sekä polttouhreja sapateille, uusille kuukausille ja määrätyille juhlille, niin kuin on kirjoitettu Herran laissa. ⁴ Hän käski myös Jerusalemissa asuvia ihmisiä antamaan pappeja ja leeviläisiä varten määrätyn osuuden, jotta he voisivat omistautua Herran laille. ⁵ Heti kun käsky levisi, Israelin pojat toivat runsaasti viljansa, uuden viininsä, öljynsä, hunajansa ja kaiken pellon sadon ensi hedelmät, ja he toivat runsaasti kymmenykset kaikesta. ⁶ Myös Juudan kaupungeissa asuvat Israelin ja Juudan ihmiset toivat kymmenykset häristä ja lampaista, sekä kymmenykset Herralle, heidän Jumalalleen, pyhitetyistä uhreista, ja asettivat ne kasoihin. ⁷ He alkoivat kerätä kasoja kolmannessa kuussa ja saivat ne valmiiksi seitsemännessä kuussa. ⁸ Kun Hiskia ja päämiehet tulivat ja näkivät kasat, he ylistivät Herraa ja hänen kansaansa Israelia.

⁹ Sitten Hiskia kysyi papeilta ja leeviläisiltä kasoista. ¹⁰ Azarja, Sadokin huoneen ylipappi, sanoi hänelle, "Siitä lähtien kun lahjoja alettiin tuoda Herran huoneeseen, meillä on ollut tarpeeksi syötävää ja paljon jäljellä, sillä Herra on siunnannut kansaansa, ja tämä yltäkylläisyys on jäänyt."

¹¹ Sitten Hiskia käski heitä valmistamaan kammioita Herran huoneeseen, ja he valmistivat ne. ¹² He toivat uskollisesti lahjat, kymmenykset ja pyhitetyt asiat; ja

Konanja leeviläinen oli niiden päällikkö, ja hänen veljensä Simei oli toinen. ¹³ Jehiel, Asasja, Nahat, Asael, Jerimot, Josabad, Eliel, Jismakja, Mahat ja Benaja olivat valvojia Konanjan ja hänen veljensä Simein alaisuudessa kuningas Hiskian määräyksestä, ja Asarja toimi Jumalan huoneen päällikkönä.

¹⁴ Kore, Imnan poika, leeviläinen, itäisen portin vartija, oli Jumalalle annettujen vapaaehtoisten lahjojen päällä, jakamassa Herralle annettuja lahjoja ja kaikkein pyhimpiä asioita. ¹⁵ Hänen alaisuudessaan olivat Eden, Minjamin, Jesua, Semaja, Amarja ja Sekanja pappien kaupungeissa, jakaen uskollisesti osia veljilleen osastoittain, olipa kyseessä suuri tai pieni,

¹⁶ ilman sukuuetteloon merkitsemistä, kolmekymmentä vuotta täyttäneille miehille ja sitä vanhemmille— kaikille, jotka tulivat Herran huoneeseen päivittäisiin velvollisuuksiinsa— heidän työnsä mukaan osastoittain; ¹⁷ ja pappien sukuuettelo isien perhekuntien mukaan, ja leeviläisten kaksikymmentä vuotta täyttäneistä ja sitä vanhemmista, heidän tehtäviensä ja osastojensa mukaan; ¹⁸ ja kaikkien heidän pienten lastensa, vaimojensa, poikiensa ja tyttäriensä sukuuettelo, koko seurakunta— sillä he pyhittivät itsensä uskollisesti pyhyydessä.

¹⁹ Myös Aaronin pojille, papeille, jotka olivat kaupunkiansa laidunmailla tai jokaisessa kaupungissa, oli nimetty miehiä jakamaan osia jokaiselle papille ja jokaiselle sukuuetteloon merkitylle leeviläiselle.

²⁰ Tämä oli Hiskian käytäntö koko Juudassa; ja hän toimi tavalla, joka oli hyvä, oikea ja tosi Herran, hänen Jumalansa, edessä. ²¹ Jokainen työ, jonka hän aloitti Jumalan huoneen palveluksessa, laissa ja käskyissä, etsiessään Jumalaansa, hän teki koko sydämeästään ja menestyi.

32 Näiden uskollisten tekojen jälkeen Assyrian kuningas Sanherib tuli ja hyökkäsi Juudaan, ja leiriytyi varustettuja kaupunkeja vastaan, aikomuksenaan murtautua niihin. ² Kun Hiskia huomasi, että Sanherib oli tullut ja aikoi hyökätä Jerusalemia vastaan, ³ hän päätti upseeriensa ja soturiensa kanssa katkaista kaupungin ulkopuolella olevien lähteiden veden saannin, ja he auttoivat häntä. ⁴ Siksi kokoontui suuri joukko ja he tukkivat kaikki lähteet ja puron, joka virtasi maan läpi,

2. Aikakirja

sanoen, "Miksi Assyrian kuninkaat tulisivat ja löytäisivät runsaasti vettä?"⁵ Ja hän rohkaistui ja rakensi uudelleen kaikki murtuneet muurit, ja pystytti niihin torneja, ja rakensi toisen muurin ulkopuolelle ja vahvisti Millon Daavidin kaupungissa, ja teki aseita ja kilpiä runsaasti.

⁶ Hiskia asetti sotapäälliköitä kansan ylle, kokosi heidät luokseen kaupungin portin aukiolle ja puhui heille rohkaisevasti, sanoen, ⁷ "Olkaa vahvoja ja rohkeita. Älkää pelätkö älkääkään lannistuko Assyrian kuninkaan vuoksi, älkääkään koko hänen kanssaan olevan joukon vuoksi; sillä se, joka on meidän kanssamme, on suurempi kuin se, joka on hänen kanssaan." ⁸ Hänen kanssaan on vain ihmisen voima, mutta meidän kanssamme on Herra, meidän Jumalamme, auttamassa meitä ja taistelemassa meidän taistelumme." Ja kansa luotti Hiskian, Juudan kuninkaan, sanoihin.

⁹ Tämän jälkeen Assyrian kuningas Sanherib lähetti palvelijansa Jerusalemiin sillä aikaa kun hän piiritti Lakisia koko sotajoukkonsa kanssa, Hiskiaa, Juudan kuningasta, ja kaikkia Jerusalemissa olevia Juudan asukkaita vastaan, sanoen,

¹⁰ "Tämä on mitä Assyrian kuningas Sanherib sanoo: 'Mihin te luotatte, kun jätte Jerusalemiin piiritetynä?' ¹¹ Eikö Hiskia petä teitä antautumaan kuolemaan nälkään ja janoon, sanoen: 'Herra, meidän Jumalamme, pelastaa meidät Assyrian kuninkaan kädestä?' ¹² Eikö sama Hiskia ole poistanut Hänen uhrikukkulansa ja alttarinsa, ja sanonut Juudalle ja Jerusalemlle: 'Teidän tulee palvoa yhden alttarin edessä, ja sillä teidän tulee polttaa suitsuketta'?"

¹³ Ettekö tiedä, mitä minä ja isäni olemme tehneet kaikille maiden kansoille? Olivatko maiden kansojen jumalat lainkaan kykeneviä pelastamaan maataan minun kädestäni? ¹⁴ Kuka oli kaikkien niiden kansojen jumalista, jotka isäni täysin tuhosivat, joka olisi voinut pelastaa kansansa minun kädestäni, että teidän Jumalanne voisi pelastaa teidät minun kädestäni? ¹⁵ Älkää siis antako Hiskian pettää tai johtaa teitä harhaan tällä tavalla, älkääkään uskokaa häntä, sillä ei mikään kansakunnan tai valtakunnan jumala ole kyennyt pelastamaan kansaansa minun kädestäni tai isieni kädestä. Kuinka paljon vähemmän teidän Jumalanne pelastaisi teidät minun kädestäni?"

¹⁶ Hänen palvelijansa puhuivat vielä enemmän Herraa Jumalaa ja Hänen palvelijaansa Hiskiaa vastaan. ¹⁷ Hän kirjoitti myös kirjeitä pilkatakseen Israelin Herraa Jumalaa, ja puhuakseen Häntä vastaan, sanoen: "Kuten maiden kansojen jumalat eivät ole pelastaneet kansaansa minun kädestäni, niin ei myöskään Hiskian Jumala pelasta kansaansa minun kädestäni." ¹⁸ He huusivat tätä kovalla äänellä Juudan kielellä Jerusalemin kansalle, joka oli muurilla, pelotellakseen ja kauhistuttaakseen heitä, jotta he voisivat vallata kaupungin. ¹⁹ He puhuivat Jerusalemin Jumalasta kuin maan kansojen jumalista, ihmiskätkten tekeleistä.

²⁰ Kuitenkin kuningas Hiskia ja profeetta Jesaja, Amotsin poika, rukoilivat tästä ja huusivat taivaaseen.

²¹ Ja Herra lähetti enkelin, joka tuhosi jokaisen mahtavan soturin, päällikön ja upseerin Assyrian kuninkaan leirissä. Niin hän palasi häpeissään omaan maahansa. Ja kun hän oli tullut jumalansa temppeliin, jotkut hänen omista lapsistaan tappoivat hänet siellä miekalla.

²² Näin Herra pelasti Hiskian ja Jerusalemin asukkaat Assyrian kuninkaan Sanheribin kädestä, ja kaikkien muiden käsistä, ja ohjasi heitä joka puolelta. ²³ Ja monet toivat lahjoja Herralle Jerusalemiin ja arvokkaita esineitä Hiskialle, Juudan kuninkaalle, niin että hänet korotettiin kaikkien kansojen silmissä sen jälkeen.

²⁴ Niinä päivinä Hiskia sairastui vakavasti; ja hän rukoili Herraa, ja Herra puhui hänelle ja antoi hänelle merkin. ²⁵ Mutta Hiskia ei vastannut asianmukaisesti saamaansa hyvään, koska hänen sydämensä oli ylpeä; siksi viha tuli hänen ja Juudan ja Jerusalemin ylle. ²⁶ Kuitenkin Hiskia ja Jerusalemin asukkaat nöyrytyivät, ja näin Herran viha ei tullut heidän päälleen Hiskian elinaikana.

²⁷ Hiskialla oli valtavat rikkaudet ja kunnia; ja hän teki itselleen aarrekammioita hopealle, kullalle, jalokiville, mausteille, kilville ja kaikille arvokkaille esineille, ²⁸ Hän rakensi myös varastotiloja viljan, viinin ja öljyn sadolle sekä suojia erilaisille karjoille ja aituksia laumoille. ²⁹ Hän teki myös itselleen kaupunkveja ja hankki runsaasti karjaa ja laumojia, koska Jumala oli antanut hänelle hyvin suurta varallisuutta. ³⁰ Hiskia oli se, joka pysäytti Gihonin vesien yläjuoksun ja ohjasi ne Daavidin kaupungin länsipuolelle. Ja Hiskia menestyi kaikessa, mitä hän

2. Aikakirja

teki.³¹ Jopa Babylonian hallitsijoiden lähettiläiden asiassa, jotka lähetettiin kysymään ihmeestä, joka oli tapahtunut maassa, Jumala jätti hänet yksin vain koetellakseen häntä, jotta Hän tietäisi kaiken, mitä hänen sydämessään oli.

³² Nyt Hiskian muut teot ja hänen hurskaat tekonsa, katso, ne on kirjoitettu profeetta Jesajan, Amotsin pojan, näyssä, Juudan ja Israelin kuninkaiden kirjassa.³³ Niin Hiskia meni lepoon isänsä luo, ja he hautasivat hänet Daavidin poikien hautojen yläosaan; ja koko Juuda ja Jerusalemin asukkaat kunnioittivat häntä hänen kuollessaan. Ja hänen poikansa Manasse tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

33 Manasse oli kaksitoista vuotta vanha alkaessaan hallita, ja hän hallitsi viisikymmentäviisi vuotta Jerusalemissa.² Hän teki pahaa Herran silmissä niiden kansojen kauhistusten mukaan, jotka Herra oli hävittänyt Israelin lasten tieltä.³ Sillä hän rakensi jälleen uhrikukkulat, jotka hänen isänsä Hiskia oli hävittänyt; hän pystytti myös alttareita Baaleille ja teki aseroita, ja hän kumarsi kaikkia taivaan joukkoja ja palveli niitä.⁴ Hän rakensi alttareita Herran temppeliin, josta Herra oli sanonut: "Minun nimeni on oleva Jerusalemissa ikuisesti."⁵ Hän teki alttareita kaikille taivaan joukoille Herran temppelin kahteen esipihaan.⁶ Hän pani myös poikansa kulkemaan tulen läpi Ben-Hinnomin laaksossa; ja hän harjoitti noituutta, käytti ennustamista, harjoitti taikuutta ja oli yhteydessä meedioihin ja tietäjiin. Hän teki paljon pahaa Herran silmissä, herättäen Hänen vihansa.

⁷ Sitten hän asetti veistetyin epäjumalankuvan, jonka hän oli tehnyt, Jumalan temppeliin, josta Jumala oli sanonut Daavidille ja hänen pojalleen Salomolle: "Tässä temppelissä ja Jerusalemissa, jonka olen valinnut kaikista Israelin heimoista, Minä asetan nimeni ikuisesti;⁸ enkä enää siirrä Israelin jalkaa pois siitä maasta, jonka olen määrännyt teidän isillenne, jos vain he tarkkaavat tekemään kaiken, mitä olen käskenyt heitä, koko lain, säädösten ja käskyjen mukaan, jotka on annettu Mooseksen kautta."⁹ Niin Manasse eksytti Juudan ja Jerusalemin asukkaat tekemään enemmän pahaa kuin ne kansat, jotka Herra oli hävittänyt Israelin lasten tieltä.

¹⁰ Niin Herra puhui Manasselle ja hänen kansalleen, mutta he eivät kuunnelleet.¹¹ Tämän seurauksena

Herra antoi Assyrian kuninkaan armeijan päälliköiden tulla heidän kimppuunsa, ja he vangitsivat Manassen koukuilla, sitoivat hänet pronssikahleilla ja veivät hänet Babyloniin.¹² Kun hän oli ahdingossa, hän pyrki lepyttämään Herran, Jumalansa, ja nöyryty suuresti isänsä Jumalan edessä.¹³ Kun hän rukoili Häntä, Hän heltyi hänen rukouksestaan ja kuuli hänen anomuksensa, ja toi hänet takaisin Jerusalemiin hänen valtakuntaansa. Silloin Manasse tiesi, että Herra yksin on Jumala.

¹⁴ Tämän jälkeen hän rakensi Daavidin kaupungin ulkomuurin Gihonin länsipuolelle, laaksossa, aina Kalaportin sisäänkäynnille asti; ja hän ympäröi Ofelin sillä ja teki siitä hyvin korkean. Sitten hän asetti sotapäälliköitä kaikkiin Juudan linnoitettuihin kaupunkeihin.¹⁵ Hän poisti myös vieraat jumalat ja epäjumalankuvan Herran temppelistä, samoin kuin kaikki alttarit, jotka hän oli rakentanut Herran temppelin vuorelle ja Jerusalemiin, ja hän heitti ne kaupungin ulkopuolelle.¹⁶ Hän palautti Herran alttarin ja uhrasi sillä yhteysuhreja ja kiitosuhreja; ja hän käski Juudaa palvelemaan Israelin Herraa Jumalaa.¹⁷ Kuitenkin kansa uhrasi edelleen uhrikukuloilla, vaikka vain Herralle, heidän Jumalalleen.

¹⁸ Nyt Manassen muut teot, mukaan lukien hänen rukouksensa Jumalalleen, ja näkijöiden sanat, jotka puhuivat hänelle Israelin Herran Jumalan nimessä, katso, ne ovat Israelin kuninkaiden aikakirjoissa.¹⁹ Hänen rukouksensa ja kuinka Jumala heltyi häneen, ja kaikki hänen syntinsä, uskottomuutensa, ja paikat, joihin hän rakensi uhrikukuloita ja pystytti aseroita ja veistettyjä kuvia, ennen kuin hän nöyryty, katso, ne ovat Hozain aikakirjoissa.²⁰ Niin Manasse meni lepoon isänsä luo, ja he hautasivat hänet hänen taloonsa, ja hänen poikansa Amon tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

²¹ Amon oli kaksikymmentäkaksi vuotta vanha alkaessaan hallita, ja hän hallitsi kaksi vuotta Jerusalemissa.²² Hän teki pahaa Herran silmissä, aivan kuten hänen isänsä Manasse oli tehnyt. Ja Amon palveli kaikkia veistettyjä kuvia, jotka hänen isänsä Manasse oli tehnyt, ja hän palveli niitä.²³ Lisäksi hän ei nöyrtynyt Herran edessä, kuten hänen isänsä Manasse oli nöyrtynyt, vaan Amon lisäsi syyllisyyttään.²⁴ Lopulta hänen palvelijansa tekivät salaliiton häntä vastaan ja tappoivat hänet hänen omassa talossaan.²⁵ Kuitenkin maan kansa surmasi

2. Aikakirja

kaikki kuningas Amonia vastaan salaliitton osallistuneet, ja maan kansa teki hänen poikansa Josian kuninkaaksi hänen sijaansa.

34 Josia oli kahdeksanvuotias alkaessaan hallita, ja hän hallitsi Jerusalemissa kolmekymmentäyksi vuotta. ² Hän teki sitä, mikä oli oikein Herran silmissä, ja vaeli isänsä Daavidin teitä, eikä poikennut oikealle eikä vasemmalle.

³ Hänen hallitus kautensa kahdeksantena vuonna, kun hän vielä oli nuori, hän alkoi etsiä isänsä Daavidin Jumalaa; ja kahdentenatoista vuonna hän aloitti Juudan ja Jerusalemin puhdistamisen uhrikukkuloista, aseroista, veistetyistä kuvista ja valetuista kuvista. ⁴ He hajottivat Baalien alttarit hänen edessään, ja hän hakkasi maahan suitsutusalttarit, jotka olivat niiden yläpuolella; hän myös murskasi aserat, veistetyt kuvat ja valetut kuvat jauheeksi, ja sirotteli ne niiden hautojen päälle, jotka olivat niille uhranneet. ⁵ Sitten hän poltti pappien luut heidän alttareillaan ja puhdisti Juudan ja Jerusalemin. ⁶ Manassen, Efraimin ja Simeonin kaupungeissa, ja aina Naftaliin saakka, niiden ympäristöissä, ⁷ hän myös hajotti alttarit ja murskasi aserat ja veistetyt kuvat jauheeksi, ja hän hakkasi maahan kaikki suitsutusalttarit koko Israelin maassa. Sitten hän palasi Jerusalemiin.

⁸ Nyt hänen hallitus kautensa kahdeksantenatoista vuonna, kun hän oli puhdistanut maan ja temppelin, hän lähetti Safanin, Asaljan pojan, Maasejan, kaupungin päällikön, ja Jooan, Joahasin pojan, kirjurina, korjaamaan Herran, Jumalansa, temppelinä.

⁹ He menivät ylimmäisen papin Hilkan luo ja antoivat hänelle rahat, jotka oli tuotu Jumalan temppeliin, jotka leeviläiset, ovenvartijat, olivat keränneet Manassesta ja Efraimista, ja kaikesta Israelin jäännöksestä, ja kaikesta Juudasta ja Benjaminista ja Jerusalemin asukkaista. ¹⁰ Sitten he antoivat ne niille, jotka tekivät työtä Herran temppelissä, ja ne, jotka työskentelivät Herran temppelissä, käyttivät ne temppelin kunnostamiseen ja korjaamiseen. ¹¹ He puolestaan antoivat ne käsityöläisille ja rakentajille ostaakseen hakattuja kiviä ja puutavaraa liitoksiin ja palkkeihin rakennuksiin, jotka Juudan kuninkaat olivat antaneet rappeutua.

¹² Miehet tekivät työn uskollisesti, ja heidän ylitseen valvojina olivat: Jahat ja Obadja, Merarin poikien leeviläiset, sekä Sakarja ja Mesullam, Kehatin poikien joukosta; ja leeviläiset—kaikki, jotka olivat taitavia soittimien kanssa. ¹³ He olivat myös kantajien johtajia ja valvoivat kaikkia työmiehiä työstä työhön; ja jotkut leeviläisistä olivat kirjurit, virkamiehet ja portinvartijat.

¹⁴ Kun he toivat esiin rahaa, joka oli tuotu Herran temppeliin, Hilkia, pappi, löysi Herran lain kirjan, jonka Mooses oli antanut. ¹⁵ Hilkia puhutteli kirjuri Safania, "Minä olen löytänyt lain kirjan Herran temppelistä." Ja Hilkia antoi kirjan Safanille.

¹⁶ Sitten Safan toi kirjan kuninkaalle ja kertoi kuninkaalle lisää, sanoen, "Kaiken, mitä palvelijoillesi on annettu tehtäväksi, he tekevät. ¹⁷ He ovat myös tyhjentäneet rahat, jotka löydettiin Herran temppelistä, ja antaneet ne valvojien ja työmiehien käsiin." ¹⁸ Lisäksi kirjuri Safan kertoi kuninkaalle, sanoen, "Hilkia, pappi, antoi minulle kirjan." Ja Safan luki siitä kuninkaan kuullen.

¹⁹ Kun kuningas kuuli lain sanat, hän repäisi vaatteensa. ²⁰ Sitten kuningas käski Hilkiä, Safanin poikaa Ahikamia, Miikan poikaa Abdonia, kirjuri Safania ja kuninkaan palvelijaa Asajaa, sanoen, ²¹ "Menkää, kysykää Herralta minun ja niiden puolesta, jotka ovat jäljellä Israelissa ja Juudassa, koska kirjan sanat, jotka on löydetty, sillä Herran viha, joka on vuodatettu meidän päällemme, on suuri, koska isämme eivät ole pitäneet Herran sanaa, tehdäkseen kaiken, mitä tässä kirjassa on kirjoitettu."

²² Niin Hilkia ja ne, jotka kuningas oli määrännyt, menivät profeetta Huldin luo, Tokhatin pojan, Hasran pojan, vaimon, vaatevaraston vartijan (nyt hän asui Jerusalemissa toisessa kaupunginosassa), ja he puhuivat hänelle tästä asiasta.

²³ Hän sanoi heille, "Tämä on, mitä Herra, Israelin Jumala, sanoo: Kertokaa miehelle, joka lähetti teidät minun luokseni, ²⁴ 'Tämä on, mitä Herra sanoo: Katso, minä tuon onnettomuuden tälle paikalle ja sen asukkaille, kaikki kirouksen sanat, jotka on kirjoitettu kirjassa, jonka he ovat lukeneet Juudan kuninkaan kuullen,' ²⁵ koska he ovat hylänneet minut ja polttaneet suitsukkeita muille jumalille, jotta he herättäisivät minun vihani kaikilla kätensä teoilla; siksi minun vihani vuodatetaan tälle paikalle, eikä se sammu.' ²⁶ Mutta Juudan kuninkaalle, joka lähetti

2. Aikakirja

teidät kysymään Herralta, näin teidän tulee sanoa hänelle: 'Tämä on, mitä Herra, Israelin Jumala, sanoo niistä sanoista, jotka olet kuullut: ²⁷ Koska sydämesi oli herkkä ja nöyryyt Jumalan edessä, kun kuultit Hänen sanansa tätä paikkaa ja sen asukkaita vastaan, ja koska nöyryyt minun edessäni, repäisit vaatteesi ja itkit minun edessäni, minä todella olen kuullut sinut,' sanoo Herra. ²⁸ 'Katso, minä kokoan sinut isiesi luo, ja sinut kootaan hautaasi rauhassa, eikä sinun silmäsi näe kaikkea sitä pahaa, jonka minä tuon tälle paikalle ja sen asukkaille.'" Niin he toivat sanan takaisin kuninkaalle.

²⁹ Kuningas lähetti sitten sanan ja kokosi kaikki Juudan ja Jerusalemin vanhimmat. ³⁰ Kuningas meni ylös Herran temppeliin, ja kaikki Juudan miehet, Jerusalemin asukkaat, papit, leeviläiset ja kaikki kansa suurimmasta pienimpään; ja hän luki heidän kuultensa kaikki Herran temppelistä löydetyn liiton kirjan sanat. ³¹ Sitten kuningas seisoi paikallaan ja teki liiton Herran edessä, vaeltaukseen Herran mukaan ja pitääkseen Hänen käskynsä, todistuksensa ja säädöksensä kaikesta sydämestään ja kaikesta sielustaan, tehdäkseen liiton sanat, jotka on kirjoitettu tässä kirjassa.

³² Lisäksi hän sai kaikki, jotka olivat läsnä Jerusalemissa ja Benjaminissa, seisomaan hänen kanssaan. Niin Jerusalemin asukkaat toimivat Jumalan, heidän isiensä Jumalan, liiton mukaisesti.

³³ Josia poisti kaikki kauhistuttavat asiat kaikista Israelin poikien maista, ja pakotti kaikki, jotka olivat läsnä Israelissa, palvelemaan Herraa, heidän Jumalaansa. Koko hänen elinaikanaan he eivät poikenneet seuraamasta Herraa, isiensä Jumalaa.

35 Josia vietti pääsiäistä Herralle Jerusalemissa, ja pääsiäislampaat teurastettiin ensimmäisen kuukauden neljäntenätoista päivänä. ² Hän asetti papit tehtäviinsä ja rohkaisi heitä Herran temppelin palveluksessa. ³ Hän käski leeviläisiä, jotka opettivat koko Israelia ja olivat omistautuneet Herralle, "Asettakaa pyhä arkku taloon, jonka Salomo, Daavidin poika, Israelin kuningas, rakensi; se ei enää ole taakkana harteillanne. Palvelkaa nyt Herraa, Jumalaanne, ja hänen kansaansa Israelia. ⁴ Valmistautukaa isienne sukujen mukaan osastoissanne, Daavidin, Israelin kuninkaan,

kirjoituksen ja hänen poikansa Salomon kirjoituksen mukaisesti.

⁵ Seiskää pyhässä paikassa maanmiehiänne, kansan poikia, isienne sukujen osastojen mukaan, ja leeviläisten mukaan, isänsä suvun osaston mukaan. ⁶ Teurastakaa nyt pääsiäislampaat, pyhittäytykää ja valmistautukaa maanmiehiänne varten toteuttamaan Herran sanaa Mooseksen käden kautta."

⁷ Josia antoi kansan pojille, lampaita ja nuoria vuohia, kaikki pääsiäisuhriksi, kaikille läsnä oleville, yhteensä 30 000, sekä 3 000 härkää; nämä olivat kuninkaan omaisuudesta.

⁸ Hänen virkamiehensä antoivat myös vapaaehtoisien lahjan kansalle, papeille ja leeviläisille. Hilkia, Sakarja ja Jehiel, Jumalan huoneen virkamiehet, antoivat papeille pääsiäisuhriksi 2 600 lammasta ja 300 härkää. ⁹ Konanja, Semaja ja Netanel, hänen veljensä, sekä Hasabja, Jeiel ja Josabad, leeviläisten johtajat, antoivat leeviläisille pääsiäisuhriksi 5 000 lammasta ja 500 härkää.

¹⁰ Näin palvelus järjestettiin, ja papit seisoivat paikoillaan, ja leeviläiset osastoissaan kuninkaan käskyn mukaisesti. ¹¹ He teurastivat pääsiäislampaat, ja papit vihmoivat verta, jonka he saivat, ja leeviläiset nylkivät eläimet. ¹² Sitten he poistivat polttouhrit, jotta he voisivat antaa ne kansan poikien isien sukujen osastoille, esitettäväksi Herralle, kuten Mooseksen kirjassa on kirjoitettu. He tekivät näin myös härkien kanssa. ¹³ Niin he paistoivat pääsiäislampaat tulella säädöksen mukaisesti, ja keittivät pyhät asiat padoissa, kattiloissa ja pannuissa, ja veivät ne nopeasti kaikille kansan pojille. ¹⁴ Sen jälkeen he valmistivat itselleen ja papeille, koska papit, Aaronin pojat, olivat kiireisiä polttouhrien ja rasvan uhraamisessa iltaan asti. Näin leeviläiset valmistivat itselleen ja papeille, Aaronin pojille.

¹⁵ Laulajat, Asafin pojat, olivat paikoillaan Daavidin käskyn mukaisesti, Asaf, Heman ja Jeduton, kuninkaan näkijä; ja portinvartijat olivat jokaisella portilla. Heidän ei tarvinnut poistua palveluksestaan, koska heidän maanmiehensä leeviläiset valmistivat heille.

¹⁶ Näin kaikki Herran palvelus järjestettiin sinä päivänä viettämään pääsiäistä, ja uhraamaan polttouhreja Herran alttarilla kuningas Josian käskyn

2. Aikakirja

mukaisesti. ¹⁷ Ja Israelin pojat, jotka olivat läsnä, viettivät pääsiäistä sinä aikana, ja happamattoman leivän juhlaa seitsemän päivää. ¹⁸ Sellaista pääsiäistä ei ollut vietetty Israelissa Samuelin profeetan päivästä lähtien; eikä yksikään Israelin kuninkaista ollut viettänyt sellaista pääsiäistä kuin Josia pappien, leeviläisten, koko Juudan ja Israelin kanssa, jotka olivat läsnä, ja Jerusalemin asukkaiden kanssa. ¹⁹ Tämä pääsiäinen vietettiin Josian hallituskauden kahdeksantenatoista vuonna.

²⁰ Kaiken tämän jälkeen, kun Josia oli järjestänyt temppelin, Neko, Egyptin kuningas, tuli sotimaan Karkemisiin Eufraatille, ja Josia meni häntä vastaan. ²¹ Mutta Neko lähetti sanansaattajia hänen luokseen sanoen, "Mitä tekemistä meillä on toistemme kanssa, Juudan kuningas? En tule tänään sinua vastaan, vaan sitä taloa vastaan, jonka kanssa olen sodassa; ja Jumala on käskennyt minua kiirehtimään. Lopeta oman etusi vuoksi sekaantumasta Jumalaan, joka on kanssani, ettei hän tuhoaisi sinua."

²² Kuitenkaan Josia ei kääntynyt pois hänestä, vaan naamioitui taistellakseen häntä vastaan; eikä hän kuunnellut Nekon sanoja Jumalan suusta, vaan tuli kohtaamaan hänet taistelussa Megiddon tasangolla.

²³ Ja jousimiehet ampuivat kuningas Josiaa, ja kuningas sanoi palvelijoilleen, "Vie minut pois, sillä olen pahasti haavoittunut." ²⁴ Niin hänen palvelijansa ottivat hänet pois vaunuista ja kantoivat hänet toisiin vaunuihin, jotka hänellä oli, ja veivät hänet Jerusalemiin, missä hän kuoli ja hänet haudattiin isiensä hautoihin. Ja koko Juuda ja Jerusalem surviving Josiaa.

²⁵ Sitten Jeremia lauloi valituslaulun Josialle. Ja kaikki mies- ja naislaulajat puhuvat Josiaasta valituslauluissaan tähän päivään asti. Ja he tekivät niistä tavan Israelissa; katso, ne on kirjoitettu Valitusvirsissä.

²⁶ Loput Josian teoista ja hänen hurskaista teoistaan, kuten on kirjoitettu Herran laissa,

²⁷ ja hänen tekonsa, alusta loppuun, ovat todellakin kirjoitettu Israelin ja Juudan kuninkaiden kirjassa.

36

Maan kansa valitsi Josian pojan Joahasin ja teki hänestä kuninkaan hänen isänsä sijaan Jerusalemissa.

² Joahas oli kaksikymmentäkolme vuotta vanha tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi kolme kuukautta Jerusalemissa. ³ Sitten Egyptin kuningas syrjäytti hänet Jerusalemissa ja määräsi maalle sadan talentin hopea- ja yhden talentin kultaveron. ⁴ Egyptin kuningas teki hänen veljestään Eljakimista kuninkaan Juudan ja Jerusalemin yli ja muutti hänen nimensä Jojakimiksi. Mutta Neko vei hänen veljensä Joahasin ja vei hänet Egyptiin.

⁵ Jojakim oli kaksikymmentäviisi vuotta vanha tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi yksitoista vuotta Jerusalemissa. Ja hän teki sitä, mikä oli pahaa Herran, hänen Jumalansa, silmissä. ⁶ Nebukadnessar, Babylonian kuningas, tuli häntä vastaan ja sitoi hänet pronssikahleilla viedäkseen hänet Babyloniin. ⁷ Nebukadnessar vei myös osan Herran temppelin esineistä Babyloniin, ja asetti ne temppeliinsä Babyloniin.

⁸ Ja mitä muuta on kerrottavaa Jojakimista ja hänen tekemistään kauhistuksista, ja mitä häntä vastaan löydettiin, katso, ne on kirjoitettu Israelin ja Juudan kuningasten kirjassa. Ja hänen poikansa Jojakin tuli kuninkaaksi hänen sijaansa.

⁹ Jojakin oli kahdeksan vuotta vanha tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi kolme kuukautta ja kymmenen päivää Jerusalemissa. Ja hän teki sitä, mikä oli pahaa Herran silmissä. ¹⁰ Vuoden vaihteessa kuningas Nebukadnessar lähetti käskyn ja toi hänet Babyloniin, mukanaan Herran temppelin arvokkaat esineet, ja teki hänen sukulaisestaan Sidkian kuninkaan Juudan ja Jerusalemin yli.

¹¹ Sidkia oli kaksikymmentäyksi vuotta vanha tullessaan kuninkaaksi ja hallitsi yksitoista vuotta Jerusalemissa. ¹² Hän teki sitä, mikä oli pahaa Herran, hänen Jumalansa, silmissä; hän ei nöyrytnyt profeetta Jeremian edessä, joka puhui Herran puolesta. ¹³ Hän myös kapinoi kuningas Nebukadnessaria vastaan, joka oli saanut hänet vannomaan uskollisuutta Jumalan kautta. Mutta hän jäykisti niskansa ja kovetti sydämensä kääntymästä takaisin Israelin Herran Jumalan puoleen. ¹⁴ Lisäksi kaikki pappien päämiehet ja kansa olivat erittäin uskottomia, seuraten kaikkia kansojen kauhistuttavia tapoja; ja he saastuttivat Herran temppelin, jonka Hän oli tehnyt pyhäksi Jerusalemissa.

¹⁵ Ja Herra, heidän isänsä Jumala, lähetti sanan heille yhä uudelleen sanansaattajiensa kautta, koska

2. Aikakirja

Hän sääli kansaansa ja asuinsijaansa; ¹⁶ mutta he pilkkasivat jatkuvasti Jumalan sanansaattajia, halveksivat Hänen sanojaan ja pilkkasivat Hänen profeettojaan, kunnes Herran viha nousi Hänen kansaansa vastaan, kunnes ei ollut enää parannuskeinoa. ¹⁷ Siksi Hän nosti heitä vastaan kaldealaisten kuninkaan, joka tappoi heidän nuoret miehensä miekalla heidän pyhäkkönsä talossa, eikä säälinyt nuorukaista tai neitsyttä, vanhaa miestä tai heikkoa; Hän antoi heidät kaikki hänen käsiinsä. ¹⁸ Kaikki Jumalan temppelin esineet, sekä suuret että pienet, ja Herran temppelin aarteet, ja kuninkaan ja hänen päämiestensä aarteet, hän vei ne kaikki Babyloniin. ¹⁹ Sitten he sytyttivät tuleen Jumalan temppelin ja repivät Jerusalemin muurit, ja polttivat kaikki sen palatsit tulella, ja tuhosivat kaikki sen kalliit esineet.

²⁰ Hän vei pakkosiirtolaisuuteen Babyloniin ne, jotka olivat pelastuneet miekalta; ja he olivat palvelijoina

hänelle ja hänen pojilleen Persian valtakunnan hallintaan asti, ²¹ saadakseen toteutumaan Herran sanan, jonka Jeremian kautta puhuttiin, kunnes maa oli nauttinut sapattejaan. Kaikki sen autiuden päivät se lepäsi, kunnes seitsemänkymmentä vuotta oli täyttynyt.

²² Persian kuninkaan Kyroksen ensimmäisenä vuonna— saadakseen toteutumaan Herran sanan, jonka Jeremian kautta puhuttiin— Herra herätti Persian kuninkaan Kyroksen hengen, niin että hän lähetti julistuksen koko valtakuntaansa ja myös kirjoitti sen sanoen, ²³ "Tämä on, mitä Persian kuningas Kyyros sanoo: 'Herran, taivaan Jumala, on antanut minulle kaikki maan valtakunnat, ja Hän on määrännyt minut rakentamaan Hänelle temppelin Jerusalemiin, joka on Juudassa. Kuka tahansa teistä, joka kuuluu Hänen kansaansa, olkoon hänen Jumalansa hänen kanssaan, ja menköön hän ylös!'"

Esran kirja

1 Persian kuninkaan Kyyroksen ensimmäisenä hallitusvuotena, jotta täytyisi Herran sana, jonka hän oli puhunut Jeremian kautta, Herra herätti Persian kuninkaan Kyyroksen hengen antamaan koko valtakunnassaan julistuksen ja myös kirjoittamaan sen:

² "Näin sanoo Persian kuningas Kyyros: 'Herra, taivaan Jumala, on antanut minulle kaikki maan valtakunnat ja on määrännyt minut rakentamaan hänelle temppelin Jerusalemiin, joka on Juudassa. ³ Jokainen teistä, joka kuuluu hänen kansaansa, olkoon hänen Jumalansa hänen kanssaan, ja menköön Jerusalemiin Juudassa ja rakentakoon Herran, Israelin Jumalan, temppelin, joka on Jerusalemissa. ⁴ Ja missä tahansa paikassa, missä eloonjääneitä nyt asuu, kansan on tuettava heitä hopealla ja kullalla, tavaroilla ja karjalla, sekä vapaaehtoisilla lahjoituksilla Jumalan temppeliä varten Jerusalemissa."

⁵ Silloin Juudan ja Benjaminin sukujen päämiehet, sekä papit ja leeviläiset—kaikki, joiden henkeä Jumala oli liikuttanut—valmistautuivat lähtemään ja rakentamaan Herran temppeliä Jerusalemiin. ⁶ Kaikki heidän naapurinsa auttoivat heitä hopea- ja kultaesineillä, tavaroilla ja karjalla, sekä arvokkailla lahjoilla, kaikkien vapaaehtoisten lahjoitusten lisäksi. ⁷ Lisäksi kuningas Kyyros toi esiin Herran temppeliin kuuluvat esineet, jotka Nebukadnessar oli vienyt pois Jerusalemistä ja asettanut omien jumaliensa temppeliin. ⁸ Persian kuningas Kyyros antoi ne tuoda esiin Mithredatin, aarrekamreerin, kautta, joka laski ne Juudan ruhtinaalle Seshbassarille. ⁹ Tässä oli luettelo:

kolmekymmentä kulta-autasta, tuhat hopealautasta, ja kaksikymmentäyhdeksän hopeapannua; ¹⁰ kolmekymmentä kultakulhoa, neljäsataakymmenen samanlaista hopeakulhoa, ja tuhat muuta esinettä.

¹¹ Yhteensä oli 5 400 kulta- ja hopeaesinettä. Seshbassar toi kaikki nämä mukanaan, kun pakkosiirtolaiset tulivat Babylonista Jerusalemiin.

2 Nämä ovat maakunnan asukkaat, jotka palasivat pakkosiirtolaisuudesta, jonne Nebukadnessar, Babylonian kuningas, oli vienyt heidät vankeuteen Babyloniin. He palasivat Jerusalemiin ja Juudaan, kukin omaan kaupunkiinsa. ² He tulivat Serubbabelin, Jeshuan, Nehemian, Serajan, Reelajan, Mordokain, Bilshanin, Misparin, Bigvain, Rehumin ja

Baanan kanssa. Tässä on luettelo Israelin kansan miehistä:

³ *Parosin suku, 2 172; ⁴ Sefatjan suku, 372; ⁵ Arah'n suku, 775; ⁶ Pahat-Moabin suku, Jeshuan ja Joabin kautta, 2 812; ⁷ Elamin suku, 1 254; ⁸ Sattun suku, 945; ⁹ Sakkain suku, 760; ¹⁰ Banin suku, 642; ¹¹ Bebain suku, 623; ¹² Asgadin suku, 1 222; ¹³ Adonikamin suku, 666; ¹⁴ Bigvain suku, 2 056; ¹⁵ Adinin suku, 454; ¹⁶ Aterin suku, Hiskian kautta, 98; ¹⁷ Besain suku, 323; ¹⁸ Joran suku, 112; ¹⁹ Hasumin suku, 223; ²⁰ Gibbain suku, 95;*

²¹ *Betlehemin miehet, 123; ²² Netofan miehet, 56; ²³ Anatotin miehet, 128; ²⁴ Asmavetin suku, 42; ²⁵ Kirjat-Jearimin, Kefiran ja Beerotin suku, 743; ²⁶ Ramaan ja Gebaan suku, 621; ²⁷ Mikmasin miehet, 122; ²⁸ Betelin ja Ain miehet, 223; ²⁹ Nebon suku, 52; ³⁰ Magbisin suku, 156; ³¹ toisen Elamin suku, 1 254; ³² Harimin suku, 320; ³³ Lodin, Hadidin ja Onon suku, 725; ³⁴ Jerikon miehet, 345; ³⁵ Senaan suku, 3 630. ³⁶ Papit: Jedajan suku, Jeshuan huoneesta, 973; ³⁷ Immerin suku, 1 052; ³⁸ Pashhurin suku, 1 247; ³⁹ Harimin suku, 1 017.*

⁴⁰ *Leeviläiset: Jeshuan ja Kadmielin suku, Hoadjan kautta, 74. ⁴¹ Laulajat: Asafin suku, 128.*

⁴² Temppelin portinvartijat:

Sallumin, Aterin, Talmonin, Akkubin, Hatitan ja Sobain suku, 139.

⁴³ Temppelin palvelijat:

Sihan, Hasufan, Tabbaotin suku, ⁴⁴ Kerosin, Siahn ja Padonin suku, ⁴⁵ Lebanan, Hagaban ja Akkubin suku, ⁴⁶ Hagabin, Salmain ja Hananin suku, ⁴⁷ Giddelin, Gaharin ja Reajan suku, ⁴⁸ Rezin, Nekodan ja Gassamin suku, ⁴⁹ Ussan, Paseahin ja Besain suku, ⁵⁰ Asnan, Meunimin ja Nefusimin suku, ⁵¹ Bakbukin, Hakufan ja Harhurin suku, ⁵² Baslutin, Meidan ja Harsan suku, ⁵³ Barkoksen, Siseran ja Temahin suku, ⁵⁴ Neesian ja myös Hatifan suku.

⁵⁵ Salomon palvelijoiden jälkeläiset: Sotain, Hassopheretin ja Perudan jälkeläiset,

⁵⁶ *Jaalan, Darkonin ja Giddelin jälkeläiset, ⁵⁷ Sefatjan, Hattilin ja Pokeret-Hassebaimin ja Amin jälkeläiset.*

⁵⁸ Temppelin palvelijat ja Salomon palvelijoiden jälkeläiset yhteensä 392. ⁵⁹ Nämä olivat ne, jotka

Esran kirja

tulivat Tel Melahista, Tel Harshasta, Kerubista, Addonista ja Immeristä, mutta he eivät voineet todistaa, että heidän sukunsa oli Israelista: ⁶⁰ Delaian, Tobian ja Nekodan suvut, 652. ⁶¹ Ja papeista:

Hobajan, Hakkozin ja Barsillain jälkeläiset, joka oli ottanut vaimokseen Barsillain, gileadilaisen tyttären ja oli kutsuttu heidän nimellään. ⁶² He etsivät sukukirjojaan, mutta eivät löytäneet niitä, ja siksi heidät suljettiin pois pappeudesta epäpuhtaina. ⁶³ Maaherra käski heitä olemaan osallistumatta pyhimpään ruokaan, ennen kuin oli pappi, joka palveli Urimin ja Tummimin kanssa.

⁶⁴ Koko seurakunta oli siis 42 360, ⁶⁵ lisäksi heidän mies- ja naisorjansa, joita oli 7 337; ja heillä oli 200 mies- ja naislaulajaa. ⁶⁶ Heillä oli 736 hevosta ja 245 muulia, ⁶⁷ 435 kamelia ja 6 720 aasia.

⁶⁸ Saavuttuaan Herran temppelille Jerusalemiin, jotkut perheiden päämiehistä antoivat vapaaehtoisia lahjoituksia Jumalan temppelin jälleenrakentamiseen sen paikalle. ⁶⁹ Kykyjensä mukaan he antoivat tähän työhön 61 000 dareikkia kultaa, 5 000 miinaa hopeaa ja 100 papin vaatetta.

⁷⁰ Papit, leeviläiset, laulajat, portinvartijat ja temppelin palvelijat asettuivat omiin kaupunkeihinsa, samoin kuin osa muusta kansasta, kun taas loput israelilaisista asettuivat omiin kaupunkeihinsa.

3 Kun seitsemäs kuukausi saapui ja israelilaiset olivat asettuneet kaupunkeihinsa, kansa kokoontui yhtenä miehenä Jerusalemiin. ² Silloin Jesua, Joozadakin poika, ja hänen veljensä papit, sekä Serubbaabel, Sealtielin poika, ja hänen kumppaninsa alkoivat rakentaa Israelin Jumalan alttaria uhratakseen sillä polttouhreja, kuten on kirjoitettu Mooseksen, Jumalan miehen, laissa. ³ Huolimatta ympäröivien kansojen pelosta, he asettivat alttarin perustukselleen ja uhrasivat sillä polttouhreja Herralle, sekä aamulla että illalla. ⁴ He viettivät lehtimajanjuhlaa, kuten on kirjoitettu, ja uhrasivat määrätyn määrän polttouhreja joka päivä säädöksen mukaan. ⁵ Tämän jälkeen he esittivät säännölliset polttouhrit, uudenkuun uhrit ja kaikki Herran määrätty pyhä juhlat, samoin kuin ne, jotka annettiin vapaaehtoisina uhreina Herralle. ⁶ Seitsemännen kuukauden ensimmäisestä päivästä alkaen he alkoivat uhrata polttouhreja Herralle,

vaikka Herran temppelin perustusta ei ollut vielä laskettu.

⁷ He antoivat rahaa muurareille ja puusepille, ja ruokaa, juomaa ja öljyä sidonilaisille ja tyyroslaisille, tuodakseen setripuuta Libanonista meritse Joppeen, kuten Persian kuningas Kyros oli määrännyt. ⁸ Toisena vuotena heidän saapumisensa jälkeen Jumalan huoneelle Jerusalemiin, toisessa kuussa, Serubbaabel, Sealtielin poika, Jesua, Joozadakin poika, ja heidän veljensä—papit, leeviläiset ja kaikki, jotka olivat palanneet pakkosiirtolaisuudesta Jerusalemiin—aloittivat työn. He nimittivät kaksikymmentä vuotta täytäneet leeviläiset valvomaan Herran huoneen rakentamista. ⁹ Jesua ja hänen poikansa ja veljensä, yhdessä Kadmielin ja hänen poikiensa, Hodaavian poikien, ja Henadadin poikien ja heidän poikiensa ja veljensä kanssa—kaikki leeviläisiä—liittyivät yhteen valvomaan Jumalan huoneella työskenteleviä.

¹⁰ Kun rakentajat laskivat Herran temppelin perustuksen, papit seisoivat asuissaan torvien kanssa, ja leeviläiset, Asafin pojat, symbaalien kanssa, ylistääkseen Herraa, kuten Israelin kuningas Daavid oli määrännyt. ¹¹ Ylistyksellä ja kiitoksella he lauloivat Herralle: "Hän on hyvä; hänen rakkautensa Israelia kohtaan kestää ikuisesti." Ja kaikki kansa huusi suurella ilolla Herralle, koska Herran huoneen perustus oli laskettu. ¹² Kuitenkin monet vanhemmista papeista, leeviläisistä ja perheiden päämiehistä, jotka olivat nähneet entisen temppelin, itkivät ääneen nähdessään tämän temppelin perustuksen laskettavan, kun taas monet muut huusivat ilosta. ¹³ Kukaan ei voinut erottaa iloisten huutojen ääntä itkun äänestä, koska kansa piti niin kovaa meteliä, ja ääni kuului kauas.

4 Kun Juudan ja Benjaminin vastustajat kuulivat, että pakkosiirtolaiset rakensivat temppeliä Herralle, Israelin Jumalalle, ² he lähestyivät Serubbabeliä ja isien perhekuntien päämiehiä ja sanoivat: "Antakaa meidän rakentaa kanssanne, sillä me etsimme teidän Jumalaanne kuten tekin ja olemme uhranneet hänelle Assyrian kuninkaan Esarhaddonin päivistä lähtien, joka toi meidät tänne."

³ Mutta Serubbabel, Jesua ja muut Israelin isien perhekuntien päämiehet sanoivat heille: "Teillä ei ole osaa eikä arpa meidän kanssamme Jumalamme temppelin rakentamisessa; me yksin rakennamme

Esran kirja

Herralle, Israelin Jumalalle, kuten Persian kuningas Kyyros on meitä käskenyt.”⁴ Silloin maan kansa lannisti Juudan kansan mielen ja pelotteli heitä rakentamasta,⁵ ja palkkasi neuvonantajia heitä vastaan turmelemaan heidän hankkeensa koko Persian kuninkaan Kyyroksen hallituskauden ajan, aina Persian kuninkaan Dareioksen hallituskauteen saakka.⁶ Ahasveroksen hallituskauden alussa he kirjoittivat syytöksen Juudan ja Jerusalemin asukkaita vastaan.⁷ Ja Artakserkseen päivinä Bishlam, Mitredat, Tabeel ja heidän muut toverinsa kirjoittivat Artakserkses Persian kuninkaalle; kirje oli kirjoitettu arameaksi ja käännetty.⁸ Rehum käskynhaltija ja kirjuri Simsai laativat kirjeen Jerusalemia koskien kuningas Artakserkseelle, jossa sanottiin: ”Rehum käskynhaltija, kirjuri Simsai ja heidän muut toverinsa—tuomarit, pienemmät käskynhaltijat, virkamiehet, kirjurit, Persian, Urukin ja Babylonin miehet, Susan miehet, eli elamilaiset,⁹ ja muut kansat, jotka suuri ja kunnioitettu Osnappar oli siirtänyt ja asuttanut Samarian kaupunkiin ja muuhun alueeseen Joen tuolla puolen.¹¹ (Tämä on kopio kirjeestä, jonka he lähettivät hänelle.) ”Kuningas Artakserkseelle, palvelijoiltasi, Joen tuolla puolen olevilta miehiltä: Ja nyt,¹² tulkoon kuninkaan tietoon, että juutalaiset, jotka tulivat teiltä, ovat tulleet meidän luoksemme Jerusalemiin; he rakentavat kapinallista ja pahaa kaupunkia, ja ovat viimeistelemässä muureja ja korjaamassa perustuksia.

¹³ Nyt tulkoon kuninkaan tietoon, että jos tämä kaupunki rakennetaan ja muurit valmistuvat, he eivät maksa veroa, tullia tai maksua, ja se on haitaksi kuninkaallisille tuloille.¹⁴ Koska olemme palatsin palveluksessa, eikä ole sopivaa, että näemme kuninkaan häpeän, olemme lähettäneet ja ilmoittaneet kuninkaalle,¹⁵ jotta etsintä tehtäisiin edeltäjiesi aikakirjoista. Löydät aikakirjoista, että tämä kaupunki on kapinallinen kaupunki, haitallinen kuninkaille ja maakunnille, ja sillä on kapinoinnin historia. Siksi tämä kaupunki tuhottiin.¹⁶ Ilmoitamme kuninkaalle, että jos tämä kaupunki rakennetaan ja muurit valmistuvat, sinulla ei ole omaisuutta Joen tuolla puolen olevassa maakunnassa.”¹⁷ Kuningas lähetti tämän vastauksen: ”Rehum käskynhaltijalle, kirjuri Simsaille ja heidän muille tovereilleen, jotka asuvat Samariassa ja muussa Joen tuolla puolen olevassa maakunnassa: Rauha. Ja nyt,¹⁸ asiakirja, jonka läheteitte meille, on käännetty ja luettu minun

edessäni.¹⁹ Annoin käskyn ja etsintä tehtiin, ja havaittiin, että tällä kaupungilla on pitkä kapinoinnin historia kuninkaita vastaan ja se on ollut kapinan ja kapinallisuuden paikka.²⁰ Jerusalemissa on ollut voimakkaita kuninkaita, jotka ovat hallinneet koko Joen tuolla puolen olevaa maakuntaa, ja heille on maksettu veroa, tullia ja maksua.²¹ Nyt anna käsky, että nämä miehet lopettavat työn, jotta tätä kaupunkia ei rakenneta, ennen kuin minä annan käskyn.²² Huolehdi, ettet ole huolimaton tässä asiassa. Miksi vahingon pitäisi lisääntyä kuninkaiden haitaksi?”²³ Kun kuningas Artakserkseen kirjeen kopio oli luettu Rehumin, kirjuri Simsain ja heidän toveriensa edessä, he menivät kiireesti Jerusalemiin juutalaisten luo ja estivät heitä asevoimin.²⁴ Näin Jumalan temppelin työ Jerusalemissa keskeytyi, ja se pysähtyi, kunnes Persian kuninkaan Dareioksen hallituskauden toiseen vuoteen.

5 Siihen aikaan profeetat Haggai ja Sakarja, Iddon poika, profetoivat Juudan ja Jerusalemin juutalaisille, puhuen Israelin Jumalan nimessä, joka oli heidän yllään.² Serubbabel, Sealtielin poika, ja Jesua, Joozadakin poika, nousivat ja aloittivat Jumalan huoneen rakentamisen Jerusalemissa; ja Jumalan profeetat olivat heidän kanssaan tukemassa heitä.

³ Tänä aikana Tattenai, Eufratin tuolla puolen olevan alueen käskynhaltija, yhdessä Setar-Boosenain ja heidän kollegoidensa kanssa, lähestyivät heitä ja kysyivät: ”Kuka on antanut teille luvan rakentaa tämän temppelin ja saattaa tämä rakennus valmiiksi?”⁴ He kysyivät myös niiden henkilöiden nimiä, jotka osallistuivat tämän rakennuksen rakentamiseen.⁵ Kuitenkin heidän Jumalansa silmä oli Juudan vanhinten yllä, eikä heitä estetty, ennen kuin asia vietiin ilmoittaa Daarejavekselle ja vastaus saatiin.⁶ Tässä on kopio kirjeestä, jonka Tattenai, Eufratin tuolla puolen olevan alueen käskynhaltija, ja Setar-Boosenai ja heidän kumppaninsa, alueen virkamiehet, lähettivät kuningas Daarejavekselle.⁷ Heidän lähettämänsä raportti oli kirjoitettu seuraavasti: ”Kuningas Daarejavekselle: Kaikki rauha.⁸ Haluamme ilmoittaa kuninkaalle, että vierailimme Juudan maakunnassa, suuren Jumalan temppelissä. Rakennus on rakenteilla suurista kivistä, ja puutavaraa asetetaan seiiniin. Työ etenee ahkerasti ja edistyy menestyksekkäästi heidän valvonnassaan.

Esran kirja

⁹ Kysyimme vanhimmilta, kysyen heiltä: 'Kuka valtuutti teidät rakentamaan tämän temppelin ja saattamaan tämän rakennuksen valmiiksi?' ¹⁰ Pyysimme myös heidän nimiään ilmoittaaksemme teille, jotta voisimme kirjata johtajien nimet tiedokseen. ¹¹ Heidän vastauksensa meille oli: 'Me olemme taivaan ja maan Jumalan palvelijoita, ja rakennamme uudelleen temppeliä, joka rakennettiin monta vuotta sitten, jonka suuri Israelin kuningas rakensi ja saattoi valmiiksi. ¹² Mutta koska esisämme vihasuttivat taivaan Jumalan, hän antoi heidät Nebukadnessarin, Kaldean kuninkaan, Babylonian kuninkaan, käsiin, joka tuhosi tämän temppelin ja vei kansan pakkosiirtolaisuuteen Babyloniin. ¹³ Kuitenkin, Babylonian kuninkaan Kyyroksen ensimmäisenä vuonna, kuningas Kyyros antoi käskyn rakentaa uudelleen tämän Jumalan huoneen. ¹⁴ Lisäksi Jumalan huoneen kulta- ja hopeaesineet, jotka Nebukadnessar oli ottanut temppelistä Jerusalemissa ja tuonut temppeliin Babyloniassa, kuningas Kyyros otti takaisin Babylonian temppelistä ja usкои ne miehelle nimeltä Sesbassar, jonka hän oli nimittänyt käskynhaltijaksi. ¹⁵ Hän käski häntä: "Ota nämä esineet ja sijoita ne temppeliin Jerusalemissa, ja anna Jumalan huoneen tulla rakennetuksi alkuperäiselle paikalleen." ¹⁶ Näin Sesbassar tuli ja laski Jumalan huoneen perustukset Jerusalemiin; ja siitä ajasta tähän päivään asti se on ollut rakenteilla, vaikka se ei ole vielä valmis." ¹⁷ Siksi, jos se miellyttää kuningasta, annettakoon tehdä haku kuninkaallisista arkistoista siellä Babyloniassa, jotta voidaan selvittää, antoiko kuningas Kyyros todella käskyn rakentaa uudelleen tämän Jumalan huoneen Jerusalemissa; ja antakoon kuningas lähettää meille päätöksensä tästä asiasta."

6 Kuningas Darius antoi käskyn, ja etsintä suoritettiin arkistoissa, joissa aarteet säilytettiin Babyloniassa. ² Median maakunnassa, Ekbatanan linnoituksessa, löydettiin käärö, ja siinä oli kirjoitettuna: Muistio— ³ Kuningas Kyyroksen ensimmäisenä vuonna annettiin käsky Jumalan huoneesta Jerusalemissa: Rakennettakoon temppeli uhrien uhraamista varten, ja laskettakoon sen perustukset, korkeudeltaan kuusikymmentä kyynärää ja leveydeltään kuusikymmentä kyynärää, ⁴ käyttäen kolmea kerrosta suuria kiviä ja yhtä kerrosta puuta. Kulut katetaan kuninkaallisesta aarrekkammiosta. ⁵ Lisäksi Jumalan huoneesta peräisin olevat kulta- ja hopeaesineet, jotka Nebukadnessar vei

Jerusalemista ja toi Babyloniin, on palautettava paikoilleen temppeliin Jerusalemiin; ne on asetettava Jumalan huoneeseen.

⁶ Nyt, Tattenai, virran tuonpuoleisen maakunnan käskynhaltija, Setar-Bozenai, ja teidän virkaveljenne, sen alueen virkamiehet, pysykää poissa sieltä. ⁷ Älkää häiritkö tämän Jumalan huoneen työtä. Sallikaa juutalaisten käskynhaltijan ja vanhinten rakentaa tämä Jumalan huone alkuperäiselle paikalleen. ⁸ Lisäksi annan käskyn siitä, mitä teidän tulee tehdä näille juutalaisten vanhimmille tämän Jumalan huoneen rakentamisessa: Koko kustannukset on maksettava näille miehille kuninkaallisesta aarrekkammiosta, virran tuonpuoleisten maakuntien veroista, viivytyksestä. ⁹ Mitä tahansa tarvitaan—härkiä, pussia ja karitsoja taivaan Jumalalle polttouhreiksi, ja vehnää, suolaa, viiniä ja oliiviöljyä, kuten papit Jerusalemissa pyytävät—on annettava heille päivittäin ilman laiminlyöntiä, ¹⁰ jotta he voivat uhrata taivaan Jumalalle ja rukoilla kuninkaan ja hänen poikiensa hyvinvoinnin puolesta. ¹¹ Annan myös käskyn, että jos joku rikkoo tätä määräystä, hänen talostaan otetaan hirsi ja hänet seivästetään siihen, ja hänen talonsa tehdään kaatopaikaksi tästä rikkomuksesta. ¹² Olkoon Jumala, joka on antanut nimensä asua siellä, kukistava jokaisen kuninkaan tai kansan, joka yrittää muuttaa tätä määräystä tai tuhota tämän Jumalan huoneen Jerusalemissa. Minä, Darius, olen antanut tämän käskyn; se toteutettakoon huolellisesti. ¹³ Sitten, kuningas Dariuksen antaman käskyn vuoksi, Tattenai, virran tuonpuoleisen maakunnan käskynhaltija, Setar-Bozenai, ja heidän kumppaninsa toteuttivat sen huolellisesti. ¹⁴ Niinpä juutalaisten vanhimmat jatkoivat rakentamista ja menestyivät profeetta Haggain ja Iddon pojan Sakarjan ennustusten mukaan. He saivat rakennuksen valmiiksi Israelin Jumalan käskyn ja Persian kuninkaiden Kyyroksen, Dariuksen ja Artakserkseen määräysten mukaisesti. ¹⁵ Temppeli valmistui kuningas Dariuksen hallituskauden kuudentena vuonna, Adar-kuun kolmantena päivänä. ¹⁶ Sitten israelilaiset—papit, leeviläiset ja muut pakkosiirtolaiset—viettivät Jumalan huoneen vihkiäisiä ilolla. ¹⁷ Tämän Jumalan huoneen vihkiäisiin he uhrasivat sata härkää, kaksisataa pussia, neljäsataa karitsaa ja syntiuhrina koko Israelille kaksitoista vuohipukkia, Israelin heimojen lukumäärän mukaisesti. ¹⁸ He asettivat papit heidän

Esran kirja

osastoihinsa ja leeviläiset heidän ryhmiinsä Jumalan palvelusta varten Jerusalemissa, kuten Mooseksen kirjassa on kirjoitettu. ¹⁹ Ensimmäisen kuun neljäntenätoista päivänä pakkosiirtolaiset viettivät pääsiäistä. ²⁰ Papit ja leeviläiset olivat puhdistautuneet yhdessä; kaikki he olivat seremoniallisesti puhtaita. Leeviläiset teurastivat pääsiäislampaan kaikille pakkosiirtolaisille, veljilleen papeille ja itselleen. ²¹ Niin israeliläiset, jotka olivat palanneet pakkosiirtolaisuudesta, söivät sen, yhdessä kaikkien kanssa, jotka olivat eristäytyneet kansojen epäpuhtaudesta etsiäkseen Herraa, Israelin Jumalaa. ²² Seitsemän päivää he viettivät ilolla happamattoman leivän juhlaa, koska Herra oli täyttänyt heidät ilolla muuttamalla Assyrian kuninkaan sydämen heitä kohtaan rohkaistakseen heitä Jumalan, Israelin Jumalan, huoneen työssä.

7 Näiden tapahtumien jälkeen, Persian kuninkaan Artakserkseen hallituskaudella, Esra meni ylös Jerusalemiin. Hän oli Serajan poika, Asarjan poika, Hilkian poika, ² Salumin jälkeläinen, Sadokin jälkeläinen, Ahitubin jälkeläinen, ³ Amarjan jälkeläinen, Asarjan jälkeläinen, Merajotin jälkeläinen, ⁴ Serajan jälkeläinen, Ussin jälkeläinen, Bukkin jälkeläinen, ⁵ Abisuan jälkeläinen, Pinehasin jälkeläinen, Eleasarin jälkeläinen, Aaronin, ylimmäisen papin, jälkeläinen. ⁶ Tämä Esra tuli ylös Babylonista. Hän oli kirjanoppinut, taitava Mooseksen laissa, jonka Herra, Israelin Jumala, oli antanut. Kuningas myönsi hänelle kaiken, mitä hän pyysi, sillä Herran, hänen Jumalansa, käsi oli hänen yllään. ⁷ Jotkut israeliläiset, mukaan lukien papit, leeviläiset, laulajat, portinvartijat ja temppelipalvelijat, menivät ylös Jerusalemiin kuningas Artakserkseen seitsemäntenä hallitusvuotena. ⁸ Esra saapui Jerusalemiin viidennessä kuussa, kuninkaan seitsemäntenä hallitusvuotena.

⁹ Ensimmäisen kuukauden ensimmäisenä päivänä hän aloitti matkansa Babylonista, ja hän saapui Jerusalemiin viidennen kuukauden ensimmäisenä päivänä, koska hänen Jumalansa hyvä käsi oli hänen yllään. ¹⁰ Sillä Esra oli päättänyt sydämessään tutkia Herran lakia, noudattaa sitä ja opettaa sen säädöksiä ja määräyksiä Israelissa. ¹¹ Tämä on kopio kirjeestä, jonka kuningas Artakserkses antoi Esralle, papille, kirjanoppineelle, joka oli oppinut Herran käskyjen ja Hänen säädöstensä sanat Israelille: ¹² "Artakserkses, kuninkaiden kuningas, Esralle, taivaan Jumalan lain

kirjanoppineelle papille: Täydellinen rauha. Ja nyt ¹³ olen antanut käskyn, että kuka tahansa Israelin kansasta, mukaan lukien papit ja leeviläiset, valtakunnassani, joka haluaa mennä Jerusalemiin, voi mennä kanssasi. ¹⁴ Sinut on lähetetty kuninkaan ja hänen seitsemän neuvonantajansa toimesta tutkimaan Juudaa ja Jerusalemia Jumalasi lain mukaisesti, joka on kädessäsi. ¹⁵ Lisäksi sinun tulee viedä hopea ja kulta, jonka kuningas ja hänen neuvonantajansa ovat vapaaehtoisesti antaneet Israelin Jumalalle, jonka asuinsija on Jerusalemissa, ¹⁶ yhdessä kaiken hopean ja kullan kanssa, jonka löydät Babylonin maakunnasta, sekä kansan ja pappien vapaaehtoiset lahjat heidän Jumalansa huoneelle Jerusalemissa. ¹⁷ Tällä rahalla varmistaa, että ostat härkiä, pässejä ja karitsoja, sekä niiden ruokauhreja ja juomauhreja, ja uhraat ne Jumalasi huoneen alttarilla Jerusalemissa. ¹⁸ Sinä ja sinun kanssasi olevat israeliläiset voitte sitten tehdä mitä tahansa, mikä näyttää parhaalta jäljellä olevan hopean ja kullan kanssa, Jumalasi tahdon mukaisesti. ¹⁹ Toimita kaikki ne esineet, jotka on uskottu sinulle Jumalasi huoneen palvelusta varten Jerusalemin Jumalalle. ²⁰ Ja kaikki muut tarpeet Jumalasi huoneelle, joita sinun saattaa olla tarpeen hankkia, voit toimittaa kuninkaallisesta aarrekammioista. ²¹ "Minä, kuningas Artakserkses, annan käskyn kaikille varainhoitajille Eufraatin tuolla puolen olevissa maakunnissa, että mitä tahansa Esra, taivaan Jumalan lain kirjanoppinut pappi, vaatii teiltä, se on tehtävä huolellisesti, ²² jopa sata talenttia hopeaa, sata koria vehnää, sata kylpyä viiniä, sata kylpyä oliiviöljyä ja suolaa ilman määrää. ²³ Mitä tahansa taivaan Jumala käskee, se on tehtävä innokkaasti taivaan Jumalan huoneelle, jotta kuninkaan ja hänen poikiensa valtakuntaa ei kohtaisi viha. ²⁴ Ilmoitamme myös teille, että ei ole sallittua määrätä veroa, veroluontoista maksua tai tullia kenellekään papeista, leeviläisistä, laulajista, portinvartijoista, temppelipalvelijoista tai muista tämän Jumalan huoneen työntekijöistä. ²⁵ "Ja sinä, Esra, Jumalasi viisauden mukaan, joka sinulla on, nimitä tuomareita ja oikeudenjakajia tuomitsemaan kaikki Eufraatin tuolla puolen olevassa maakunnassa olevat ihmiset—kaikki, jotka tuntevat Jumalasi lait. Ja sinun tulee opettaa niitä, jotka eivät niitä tunne. ²⁶ Joka ei tottele Jumalasi lakia ja kuninkaan lakia, on rangaistava kuolemalla, karkotuksella, omaisuuden takavarikolla tai vankeudella tarpeen mukaan." ²⁷

Esran kirja

Siunattu olkoon Herra, meidän esi-isiemme Jumala, joka on pannut tällaisen asian kuninkaan sydämeen, kirkastamaan Herran huonetta Jerusalemissa, ²⁸ ja joka on antanut minulle suosiotaan kuninkaan ja hänen neuvonantajinsa ja kaikkien kuninkaan mahtavien virkamiesten edessä. Koska Herran, minun Jumalani, käsi oli minun ylläni, rohkaistuin ja kokosin johtavia miehiä Israelista mennäkseni kanssani.

8 Nämä ovat perheiden päämiehet ja sukuluettelot niistä, jotka lähtivät kanssani Babylonista kuningas Artakserkseen hallituskaudella: ² Pinehasin jälkeläisistä, Gersom; Itamarin jälkeläisistä, Daniel; Daavidin jälkeläisistä, Hattus; ³ Sekanjan jälkeläisistä, joka oli Parosin jälkeläisiä, Sakarja, ja hänen kanssaan oli lueteltu 150 miestä; ⁴ Pahat-Moabin jälkeläisistä, Eljehoenai Serajahan poika, ja hänen kanssaan 200 miestä; ⁵ Sattun jälkeläisistä, Sekanja Jahasielin poika, ja hänen kanssaan 300 miestä; ⁶ Adinin jälkeläisistä, Ebed Jonatanin poika, ja hänen kanssaan 50 miestä; ⁷ Eelamin jälkeläisistä, Jesaja Ataljan poika, ja hänen kanssaan 70 miestä; ⁸ Sefatjan jälkeläisistä, Sebadja Mikaelin poika, ja hänen kanssaan 80 miestä; ⁹ Joabin jälkeläisistä, Obadja Jehielin poika, ja hänen kanssaan 218 miestä; ¹⁰ Banin jälkeläisistä, Selomit Josifjan poika, ja hänen kanssaan 160 miestä; ¹¹ Bebain jälkeläisistä, Sakarja Bebain poika, ja hänen kanssaan 28 miestä; ¹² Asgadin jälkeläisistä, Johanan Hakkatanin poika, ja hänen kanssaan 110 miestä; ¹³ Adonikamin jälkeläisistä, viimeiset, joiden nimet olivat Elifelet, Jeuel ja Semaja, ja heidän kanssaan 60 miestä; ¹⁴ Bigvain jälkeläisistä, Utai ja Sakkur, ja heidän kanssaan 70 miestä. ¹⁵ Kokosin heidät Ahavaan virran varrelle, ja leiriydyimme sinne kolmeksi päiväksi. Kun tarkastin kansan ja papit, en löytänyt sieltä yhtään leeviläistä. ¹⁶ Niinpä kutsuin Elieserin, Arielin, Semajan, Elnatanin, Jaribin, Elnatanin, Natanin, Sakarjan ja Mesullamin, jotka olivat johtomiehiä, sekä Jooaribin ja Elnatanin, jotka olivat opettajia. ¹⁷ Lähetin heidät Iddon luo, joka oli johtaja Kasifjassa, ja annoin heille ohjeet, mitä sanoa Iddolle ja hänen leeviläisille veljilleen, temppelelpalvelijoille Kasifjassa, jotta he toisivat meille palvelijoita Jumalamme huoneeseen. ¹⁸ Koska Jumalamme hyvä käsi oli meidän yllämme, he toivat meille Serebjan, ymmärtäväisen miehen, Mahlilaisen jälkeläisistä, Leevin, Israelin pojan, ja Serebjan pojat ja veljet, yhteensä 18; ¹⁹ ja Hasabjan, sekä Jesajan

Merarin jälkeläisistä, ja hänen veljensä ja heidän poikansa, yhteensä 20. ²⁰ He toivat myös 220 temppelelpalvelijaa, jotka Daavid ja päämiehet olivat asettaneet avustamaan leeviläisiä, kaikki nimeltä mainitut. ²¹ Siellä, Ahavan virran varrella, julistin paaston, jotta nöyrytisimme Jumalamme edessä ja etsisimme Hänetä turvallista matkaa meille, lapsillemme ja kaikelle omaisuudellemme. ²² Olin häpeissäni pyytää kuninkaalta sotilaita ja ratsumiehiä suojelemaan meitä tiellä olevilta vihollisilta, koska olimme sanoneet kuninkaalle: "Jumalamme käsi on suojea kaikille, jotka etsivät Häntä, mutta Hänen voimansa ja vihansa ovat kaikkia vastaan, jotka hylkäävät Hänet." ²³ Niinpä paastosimme ja rukoilimme Jumalaamme tästä asiasta, ja Hän kuuli pyyntöämme. ²⁴ Sitten valitsin kaksitoista johtavaa pappia: Serebjan, Hasabjan ja heidän kanssaan kymmenen heidän veljeään. ²⁵ Punnitsin heille hopean, kullan ja esineet, jotka olivat Jumalamme huoneen lahjoitus, jonka kuningas, hänen neuvonantajansa, hänen päämiehensä ja kaikki läsnä olevat israelilaiset olivat antaneet. ²⁶ Punnitsin heille 650 talenttia hopeaa, hopeaesineitä, jotka painoivat 100 talenttia, ja 100 talenttia kultaa, ²⁷ 20 kultakulhoa, joiden arvo oli 1 000 dareikkia, ja kaksi hienoa kiillotetusta pronssista tehtyä esinettä, yhtä arvokkaita kuin kulta. ²⁸ Sanoin heille: "Te olette pyhiä Herralle, ja esineet ovat pyhiä; hopea ja kulta ovat vapaaehtoinen lahja Herralle, teidän esi-isienne Jumalalle. ²⁹ Vartioikaa niitä huolellisesti, kunnes punnitsette ne Herran huoneen kammioissa Jerusalemissa johtavien pappien, leeviläisten ja Israelin perheiden päämiesten edessä." ³⁰ Niin papit ja leeviläiset ottivat vastaan hopean, kullan ja pyhät esineet, jotka oli punnittu vietäväksi Jumalamme huoneeseen Jerusalemiin. ³¹ Ensimmäisen kuukauden kahdentenatoista päivänä lähdimme Ahavan virralta mennäksemme Jerusalemiin. Jumalamme käsi oli yllämme, ja Hän suojelel meitä vihollisilta ja väijytyksiltä matkan varrella. ³² Niin saavuimme Jerusalemiin ja viivyimme siellä kolme päivää. ³³ Neljännen päivän aikana, Jumalamme huoneessa, punnitsimme hopean, kullan ja pyhät esineet Meremotille, pappi Urjan pojalle. Eleasar Pinehasin poika oli hänen kanssaan, samoin leeviläiset Josabad Jesuan poika ja Noadja Binnuin poika. ³⁴ Kaikki tarkastettiin lukumäärän ja painon mukaan, ja koko paino kirjattiin tuolloin. ³⁵ Sitten pakkosiirtolaisuudesta palanneet uhrasivat

Esran kirja

polttouhreja Israelin Jumalalle: kaksitoista härkää koko Israelin puolesta, yhdeksänkymmentäkuusi pässää, seitsemänkymmentäseitsemän karitsaa ja kaksitoista vuohipukkia syntiuhriksi. Kaikki tämä oli polttouhri Herralle.³⁶ He toimittivat myös kuninkaan määräykset kuninkaan satraapeille ja Eufratin takaisille maakuntien käskynhaltijoille, jotka sitten tukivat kansaa ja Jumalan huonetta.

9 Kun nämä asiat oli saatu päätökseen, virkamiehet tulivat luokseni ja sanoivat: "Israelin kansa, mukaan lukien papit ja leeviläiset, eivät ole pitäneet itseään erillään naapurikansoista ja heidän iljetyksistään, kuten kanaanilaisten, heettiläisten, perissiläisten, jebusilaisten, ammonilaisten, moabilaisten, egyptiläisten ja amorilaisten.² He ovat ottaneet joitakin heidän tyttäristään vaimoiksi itselleen ja pojilleen, näin sekoittaen pyhän sukulinjan maan kansoihin. Todellakin, johtajat ja virkamiehet ovat olleet etunenässä tässä uskottomuudessa."

³ Kun kuulin tämän, repäisin vaatteeni ja viittani, kiskoin hiuksia päästäni ja parrastani ja istuin täysin tyrmistyneenä.⁴ Sitten kaikki, jotka vapisivat Israelin Jumalan sanojen edessä pakkosiirtolaisten uskottomuuden vuoksi, kokoontuivat ympärilleni, ja minä pysyin tyrmistyneenä iltauhrin asti.⁵ Iltauhrin aikaan nousin nöyryydestäni, vaatteeni ja viittani revittyinä, ja lankesin polvilleni, levittäen käteni Herran, Jumalani, puoleen;⁶ ja rukoilin: "Oi Jumalani, olen liian häpeissäni ja nöyryytetty nostamaan kasvoni Sinun puoleesi, Jumalani, sillä meidän rikkomuksemme ovat kohonneet päämme yläpuolelle ja syyllisyytemme on ulottunut taivaisiin asti.⁷ Esi-isiemme päivistä tähän päivään asti meidän syyllisyytemme on ollut suuri. Syntiemme vuoksi meidät, kuninkaamme ja pappimme on annettu maan kuninkaiden käsiin, miekalle, vankeuteen, ryöstöön ja häpeään, kuten on laita tänä päivänä.⁸ Mutta nyt, hetkeksi, Herramme Jumala on osoittanut meille armoa jättämällä meille jäännöksen ja antamalla meille turvallisen jalansijan pyhässä paikassaan, jotta Jumalamme voisi valaista silmämme ja antaa meille hieman helpotusta orjuudessaamme.⁹ Sillä vaikka olemme orjia, Jumalamme ei ole hylännyt meitä orjuudessaamme. Hän on osoittanut meille ystävällisyyttä Persian kuninkaiden silmissä, antaen meille uuden elämän rakentaaksemme Jumalamme huoneen ja ja

palauttaaksemme sen rauniot, ja on antanut meille suojamuurin Juudassa ja Jerusalemissa.¹⁰ "Ja nyt, Jumalamme, mitä voimme sanoa tämän jälkeen? Sillä olemme todellakin hylänneet käskysi,¹¹ jotka annoit palvelijoidesi, profeettojen, kautta, sanoen: 'Maa, jota menette ottamaan haltuunne, on maa, jonka kansojen saastaisuus on turmellut, heidän iljetyksensä täyttävät sen laidasta laitaan.¹² Älkää siis antako tyttäriänne heidän pojilleen vaimoiksi älkääkään ottako heidän tyttäriään pojillemme. Älkää koskaan etsikö heidän rauhaansa tai menestystään, jotta olisitte vahvoja ja söisitte maan hyvyttä ja jättäisitte sen ikuisesti perinnöksi lapsillemme.'

¹³ Kaiken sen jälkeen, mitä on tapahtunut meille pajojen tekojemme ja suuren syyllisyytemme vuoksi, koska Sinä, Jumalamme, olet rankaissut meitä vähemmän kuin syntimme ansaitsivat ja olet antanut meille tällaisen jäännöksen,¹⁴ rikkommeko jälleen käskysi ja solmimme avioliittoja kansojen kanssa, jotka harjoittavat sellaisia iljetyksiä? Etkö Sinä vihastuisi meihin niin, että tuhoaisit meidät, jättäen meille ei jäännöstä eikä eloonjäänyttä?¹⁵ Oi Herra, Israelin Jumala, Sinä olet vanhurskas! Me olemme jääneet tänä päivänä jäännökeksi. Tässä me seisomme edessäsi syyllisyydessämme, ja sen vuoksi kukaan meistä ei voi seisoa läsnäolossasi."

10 Kun Esra rukoili ja teki tunnustusta, itkien maaten kasvoillaan Jumalan temppelin edessä, kokoontui hänen ympärilleen hyvin suuri joukko israelilaisia—miehiä, naisia ja lapsia—sillä kansa itki katkerasti.² Silloin Elamin jälkeläisiin kuuluva Sekanja, Jehielin poika, sanoi Esralle: "Olemme olleet uskottomia Jumalallemme menemällä naimisiin maan kansojen vierasmaalaisnaisten kanssa. Silti Israelille on toivoa tämän jälkeen.³ Tehkäämme nyt liitto Jumalamme kanssa, että ajamme pois kaikki nämä naiset ja heidän lapsensa, herrani neuvon mukaan ja niiden, jotka vapisevat Jumalamme käskyn edessä. Tehtäköön se lain mukaan.⁴ Nouse, sillä tämä asia on sinun vastuullasi. Me tuemme sinua, ole rohkea ja toimi."

⁵ Niin Esra nousi ja sai johtavat papit, leeviläiset ja koko Israelin vannomaan, että he tekevät, mitä oli ehdotettu. Ja he vannoin.⁶ Sitten Esra vetäytyi pois Jumalan temppelin edestä ja meni Jehohanenin, Eljasibin pojan, kammioon. Hän ei syönyt leipää eikä juonut vettä siellä, sillä hän suri pakkosiirtolaisten

Esran kirja

uskottomuutta. ⁷ Koko Juudassa ja Jerusalemissa annettiin julistus, että kaikki pakkosiirtolaiset kokoontuivat Jerusalemiin. ⁸ Jokainen, joka ei ilmestyisi kolmen päivän kuluessa, menettäisi kaiken omaisuutensa johtajien ja vanhinten päätöksen mukaisesti ja suljettaisiin pois pakkosiirtolaisten seurakunnasta.

⁹ Kolmen päivän kuluessa koko Juudan ja Benjaminin miehet kokoontuivat Jerusalemiin. Yhdeksännen kuukauden kahdentenakymmenentenä päivänä kaikki kansa istui Jumalan temppelin edessä olevalle aukiolle, vapisten tämän asian ja rankkasateen vuoksi. ¹⁰ Sitten pappi Esra nousi ja sanoi heille: "Te olette olleet uskottomia menemällä naimisiin vierasmaalaisnaisten kanssa, lisäksi Israelin syyllisyyttä. ¹¹ Tehkää nyt tunnustus Herralle, esi-isienne Jumalalle, ja tehkää Hänen tahtonsa. Erottautukaa maan kansoista ja vierasmaalaisista vaimoistanne." ¹² Koko seurakunta vastasi kovalla äänellä: "Meidän velvollisuutemme on tehdä, kuten olet sanonut. ¹³ Kuitenkin täällä on paljon kansaa, ja on sadekausi; emme voi seistä ulkona. Lisäksi tätä asiaa ei voida ratkaista päivässä tai kahdessa, sillä olemme tehneet suuren synnin tässä asiassa. ¹⁴ Antakaa johtajiemme toimia koko seurakunnan puolesta, ja tulkoot kaikki kaupunkiemme asukkaat, jotka ovat menneet naimisiin vierasmaalaisnaisten kanssa, määrättyinä aikoina, yhdessä kunkin kaupungin vanhinten ja tuomarien kanssa, kunnes Jumalamme kiivas viha tässä asiassa kääntyy pois meistä." ¹⁵ Jonathan, Asahelin poika, ja Jahzeia, Tikvan poika, olivat ainoat, jotka vastustivat tätä, ja Meshullam ja Shabbethai leeviläinen tukivat heitä. ¹⁶ Niin pakkosiirtolaiset tekivät, kuten oli ehdotettu. Pappi Esra valitsi miehiä, jotka olivat perheiden päämiehiä, yhden kustakin perheajaostosta, kaikki nimeltä mainittuja. He kokoontuivat kymmenennen kuukauden ensimmäisenä päivänä tutkimaan asiaa, ¹⁷ ja ensimmäisen kuukauden ensimmäiseen päivään

mennessä he olivat saaneet päätökseen kaikkien niiden miesten käsittelyn, jotka olivat menneet naimisiin vierasmaalaisnaisten kanssa. ¹⁸ Pappien jälkeläisistä seuraavat olivat menneet naimisiin vierasmaalaisnaisten kanssa: Jeshuan, Jozadakin pojan, ja hänen veljiensä jälkeläisistä: Maaseia, Elieser, Jarib ja Gedajja. ¹⁹ He lupasivat ajaa pois vaimonsa, ja syyllisyytensä vuoksi he kukin toivat syyllisyssuhriksi oinaan laumasta. ²⁰ Immerin suvusta: Hanani ja Sebadja. ²¹ Harimin suvusta: Maaseia, Elia, Semaja, Jehiel ja Ussia. ²² Pashhurin suvusta: Eljoenai, Maaseia, Ismael, Netanel, Josabad ja Elasa. ²³ Leeviläisistä: Josabad, Simej, Kelaja (tunnetaan myös nimellä Kelita), Petahja, Juuda ja Elieser. ²⁴ Eljasib oli yksi niistä, jotka palvelivat musiikkitehtävissä. Sallum, Telem ja Uri olivat portinvartijoina. ²⁵ Ja muiden israelilaisten joukosta: Parosin suvusta: Remaja, Jissia, Malkia, Mijamin, Elieser, Malkia ja Benaja. ²⁶ Elamin suvusta: Mattanja, Sakarja, Jehiel, Abdi, Jeremot ja Elia. ²⁷ Zattun suvusta: Eljoenai, Eljasib, Mattanja, Jeremot, Sabad ja Asisa. ²⁸ Bebain suvusta: Johanan, Hananja, Sabai ja Atlai. ²⁹ Baniin perheestä: Meshullam, Malluk, Adaja, Jaasub, Seal ja Jeremot. ³⁰ Pahat-Moabin perheestä: Adna, Kelal, Benaja, Maaseia, Mattanja, Besalel, Binnui ja Manasse. ³¹ Harimin suvusta: Elieser, Jissia, Malkia, Semaja, Simeon, ³² mukaan lukien Benjamin, Malluk ja Semarja. ³³ Hasumin suvusta: Mattenai, Mattatta, Sabad, Elifelet, Jeremia, Manasse ja Simej. ³⁴ Baniin suvusta: Maadai, Amram, Uel, ³⁵ Benaja ja Bedeja ja Keluhu, ³⁶ Vanja ja Meremot ja Eljasib, ³⁷ Mattanja ja Mattenai ja Jaasu. ³⁸ Binnuin suvusta: Simej, ³⁹ Selemia ja Naatan ja Adaja, ⁴⁰ Maknadbai ja Sasaa ja Sarai, ⁴¹ Asarel ja Selemia ja Semarja, ⁴² Sallum ja Amarja ja Joosef. ⁴³ Nebon suvusta: Jeiel, Mattitja, Sabad, Sebina, Jaddai, Joel ja Benaja. ⁴⁴ Kaikki nämä olivat menneet naimisiin vierasmaalaisnaisten kanssa, ja joillakin heistä oli lapsia näiden vaimojen kanssa.

Nehemian kirja

1 Nämä ovat Nehemian, Hakalian pojan, sanat. Kislev-kuussa, kahdentenakymmenentenä vuotena, kun olin Susan linnassa, ² Hanani, yksi veljistäni, tuli muutaman Juudan miehen kanssa, ja kysyin heiltä juutalaisista, jotka olivat jääneet pakkosiirtolaisuudesta, ja Jerusalemistä. ³ He vastasivat: "Ne, jotka ovat jääneet pakkosiirtolaisuudesta ja ovat maakunnassa, ovat suuressa ahdingossa ja häpeässä. Jerusalemin muuri on hajotettu, ja sen portit on poltettu tulella."

⁴ Kun kuulin nämä sanat, istuin alas ja itkin, murehtien useita päiviä. Paastosin ja rukoilin taivaan Jumalan edessä. ⁵ Sanoin: "Oi Herra, taivaan Jumala, suuri ja pelottava Jumala, joka pitää liittonsa ja rakkautensa niille, jotka rakastavat Häntä ja pitävät Hänen käskynsä, ⁶ kuule tarkasti ja katso palvelijasi rukousta, jota tarjoan edessäsi päivin ja öin palvelijoillesi, Israelin kansalle. Tunnustan synnit, jotka me israelilaiset, mukaan lukien minä ja isäni perhe, olemme tehneet sinua vastaan. ⁷ Olemme toimineet erittäin turmeltuneesti sinua kohtaan. Emme ole noudattaneet käskyjä, säädöksiä ja lakeja, jotka annoit palvelijallesi Moosekselle. ⁸ Muista sana, jonka annoit palvelijallesi Moosekselle, sanoen: 'Jos olette uskottomia, hajotan teidät kansojen keskuuteen, ⁹ mutta jos palaatte luokseni ja noudatatte käskyjäni, niin vaikka teidän pakkosiirtolaiset olisivat kaukaisimmassa horisontissa, kokoan heidät sieltä ja tuon heidät paikkaan, jonka olen valinnut nimeni asuinsijaksi.' ¹⁰ He ovat sinun palvelijojasi ja sinun kansaasi, jonka olet lunastanut suurella voimallasi ja väkeväällä kädelläsi. ¹¹ Herra, olkoon korvasi tarkkaavainen tämän palvelijasi rukoukselle ja palvelijoidesi rukoukselle, jotka iloitsevat sinun nimesi kunnioittamisesta. Suo palvelijallesi menestys tänään antamalla hänelle armo tämän miehen edessä." Minä olin kuninkaan juomanlaskija.

2 Nisan-kuussa, kuningas Artakserkseen kahdentenakymmenentenä hallitusvuotena, kun viini oli hänen edessään, otin viinin ja annoin sen kuninkaalle. En ollut ollut surullinen hänen läsnäollessaan aikaisemmin. ² Niin kuningas sanoi minulle: "Miksi kasvosi näyttävät surullisilta, vaikka et ole sairas? Tämä voi olla vain sydämen surua." Silloin pelkäsin kovin. ³ Ja minä sanoin kuninkaalle: "Eläköön kuningas ikuisesti! Miksi kasvoni eivät olisi surulliset, kun kaupunki, jossa esi-isäni ovat

haudattuina, on autiona ja sen portit ovat tulen tuhoamat?" ⁴ Kuningas sanoi minulle: "Mitä sinä pyydät?" Niin rukoilin taivaan Jumalaa. ⁵ Ja minä sanoin kuninkaalle: "Jos kuningas hyväksi näkee ja jos palvelijasi on löytänyt suosion sinun silmissäsi, lähetä minut Juudaan, esi-isieni hautojen kaupunkiin, että voisin rakentaa sen uudelleen." ⁶ Silloin kuningas, kuningattaren istuessa hänen vieressään, kysyi minulta: "Kuinka kauan matkasi kestää, ja milloin palaat?" Kuningas näki hyväksi lähettää minut, joten asetin ajan. ⁷ Sanoin myös kuninkaalle: "Jos kuningas hyväksi näkee, saanko kirjeet viranomaisille joen tuolla puolen, jotta he sallivat minun kulkea läpi, kunnes saavun Juudaan?" ⁸ Ja saanko kirjeen Asafille, kuninkaan metsäntvartijalle, jotta hän antaisi minulle puutavaraa temppelin viereisen linnakkeen portteihin, kaupungin muurille ja taloon, jossa asun?" Ja koska Jumalani armollinen käsi oli ylläni, kuningas myönsi pyyntöni. ⁹ Sitten menin Eufratin tuolla puolen olevien maakuntien kuvernöörin luo ja annoin heille kuninkaan kirjeet. Kuningas oli myös lähettänyt kanssani armeijan upseereita ja ratsumiehiä. ¹⁰ Kun horonilainen Sanballat ja ammonilainen virkamies Tobia kuulivat tästä, he olivat hyvin tyytymättömiä siitä, että joku oli tullut etsimään israelilaisten hyvinvointia. ¹¹ Saavuttuani Jerusalemiin, viivyin siellä kolme päivää. ¹² Lähdin yöllä liikkeelle muutaman muun kanssa. En ollut kertonut kenellekään, mitä Jumalani oli pannut sydämeeni tehdäkseni Jerusalemmille. Minulla ei ollut mukana muuta eläintä kuin se, jolla ratsastin. ¹³ Yöllä menin ulos Laaksoportista Lohikäärmeen lähteelle ja Lantaportille, tarkastellen Jerusalemin muureja, jotka olivat hajonneet, ja sen portteja, jotka olivat tulen kuluttamat. ¹⁴ Sitten siirryin Lähdeportille ja Kuninkaan altaalle, mutta siellä ei ollut tilaa ratsulleni kulkea. ¹⁵ Jatkoin siis laaksoa ylöspäin yöllä, tarkastellen muuria. Lopulta palasin ja menin takaisin Laaksoportista. ¹⁶ Virkamiehet eivät tienneet, minne olin mennyt tai mitä tein, koska en ollut vielä kertonut mitään juutalaisille, papeille, ylimyksille, virkamiehille tai muille, jotka tekisivät työn. ¹⁷ Sitten sanoin heille: "Näette tilanteen, jossa olemme: Jerusalem on raunioina, ja sen portit ovat palaneet. Tulkaa, rakentakaamme Jerusalemin muuri, ettemme enää olisi häpeässä." ¹⁸ Kerroin heille myös Jumalani armollisesta kädestä, joka oli ylläni, ja mitä kuningas oli sanonut minulle. He vastasivat: "Nouskaamme ja rakentakaamme." Niin he ryhtyivät

Nehemian kirja

tähän hyvään työhön.¹⁹ Mutta kun horonilainen Sanballat, ammonilainen virkamies Tobia ja Gesem arabi kuulivat siitä, he pilkkasivat ja ivailevat meitä. "Mitä te teette?" he kysivät. "Kapinoitteko kuningasta vastaan?"²⁰ Vastasin heille sanoen: "Taivaan Jumala antaa meille menestyksen. Me, hänen palvelijansa, aloitamme rakentamisen, mutta teillä ei ole osuutta, oikeutta tai historiallista vaatimusta Jerusalemiin."

3 Ylimmäinen pappi Eljasib ja hänen veljensä papit aloittivat työn Lammasportilla. He pyhittivät sen ja asettivat sen ovet paikoilleen. He jatkoivat pyhittämistä Sadan tornille ja Hananelin tornille asti.² Heidän vieressään Jerikon miehet rakensivat viereisen osan, ja Zakkur, Imrin poika, rakensi heidän vieressään.³ Hassenaahin pojat rakensivat uudelleen Kalaportin, asentaen sen palkit ja asentaen sen ovet, salvat ja teljet.⁴ Heidän vieressään korjauksia teki Meremot, Urjan poika, Hakkosin poika. Hänen vieressään korjauksia teki Mesullam, Berekjan poika, Mesesabelin poika, ja hänen vieressään korjauksia teki Baana, Saadokin poika.⁵ Tekoalaiset korjasivat seuraavan osan, vaikka heidän ylimyksensä eivät tukenet työnjohtajiensa työtä.⁶ Joiada, Paseahin poika, ja Mesullam, Besodejan poika, korjasivat Vanhan portin, asettaen sen palkit ja asentaen sen ovet, salvat ja teljet.⁷ Heidän vieressään korjauksia tekivät Melatja, gibeonilainen, ja Jadon, meronitilainen, Gibeonin ja Mispan miehet, Eufratin tuolla puolen olevan maakunnan käskynhaltijalle.⁸ Ussiel, Harhajan poika, kultaseppä, korjasi seuraavan osan, ja Hananja, yksi voiteentekijöistä, teki korjauksia hänen vieressään, kunnes Jerusalemin leveä muuri oli kunnostettu.⁹ Refaja, Hurin poika, Jerusalemin puolipiirin päällikkö, korjasi seuraavan osan.¹⁰ Tätä vastapäätä korjauksia teki Jedaja, Harumafin poika, oman talonsa edessä, ja hänen vieressään korjauksia teki Hattus, Hasabneian poika.¹¹ Malkia, Harimin poika, ja Hassub, Pahat-Moabin poika, korjasivat toisen osan, mukaan lukien Uunitornin.¹² Sallum, Hallohesin poika, Jerusalemin puolipiirin päällikkö, korjasi seuraavan osan tyttäriensä kanssa.¹³ Hanun ja Zanoahin asukkaat korjasivat Laaksoportin, rakentaen sen ja asentaen sen ovet, salvat ja teljet, sekä tuhat kynärää muuria Lantaportille asti.¹⁴ Malkia, Rekabin poika, Bet-Hakkeremin piirin päällikkö, korjasi Lantaportin, rakentaen sen ja asentaen sen ovet, salvat ja teljet.¹⁵ Sallun, Kol-

Hozen poika, Mispan piirin päällikkö, korjasi Lähdeportin, kattoen sen ja asentaen sen ovet, salvat ja teljet. Hän korjasi myös Siloamin altaan muurin Kuninkaan puutarhan vieressä, Daavidin kaupungista laskeutuville portaille asti.¹⁶ Hänen jälkeensä korjauksia teki Nehemia, Asbukin poika, Bet-Surin puolipiirin päällikkö, Daavidin hautojen vastapäätä, keinotekoiselle altaalle ja Sankarien talolle asti.¹⁷ Hänen vieressään leeviläiset tekivät korjauksia Rehumin, Banin pojan, johdolla. Hänen vieressään korjauksia teki Hasabia, Keilan puolipiirin päällikkö, oman piirikuntansa puolesta.¹⁸ Hänen vieressään heidän leeviläiset veljensä, Binnui, Henadadin poika, Keilan toisen puolipiirin päällikkö, tekivät korjauksia.¹⁹ Hänen vieressään korjauksia teki Eser, Jesuan poika, Mispan päällikkö, toisen osan vastapäätä asevaraston nousua kulmassa.²⁰ Hänen vieressään Baruk, Sabbain poika, korjasi innokkaasti toisen osan, kulkusta ylimmäisen papin Eljasibin talon sisäänkäyntiin asti.²¹ Hänen vieressään Meremot, Urjan poika, Hakkosin poika, korjasi toisen osan, Eljasibin talon sisäänkäynnistä sen loppuun asti.²² Hänen vieressään korjauksia tekivät papit ympäröivältä alueelta.²³ Heidän jälkeensä korjauksia tekivät Benjamin ja Hassub oman talonsa edessä, ja Asarja, Maasejan poika, Ananjan poika, korjasi oman talonsa vieressä.²⁴ Hänen vieressään Binnui, Henadadin poika, korjasi toisen osan, Asarjan talosta kulmaan ja nurkkaan asti.²⁵ Palal, Usain poika, työskenteli kulman ja ylhäällä olevan palatsin tornin vastapäätä lähellä vartioston pihaa. Hänen vieressään korjauksia teki Pedaja, Parosin poika.²⁶ Temppelelpalvelijat, jotka asuivat Ofelin kukkulalla, tekivät korjauksia Vesiväylän portin vastapäätä itään ja ulkonevaan torniin asti.²⁷ Heidän vieressään tekoalaiset miehet korjasivat toisen osan, suuresta ulkonevasta tornista Ofelin muuriin asti.²⁸ Hevosten portin yläpuolella papit korjasivat, kukin oman talonsa edessä.²⁹ Heidän vieressään korjauksia teki Saadok, Immerin poika, oman talonsa vastapäätä, ja hänen vieressään korjauksia teki Semaja, Sekanjan poika, Itäportin vartija.³⁰ Hänen vieressään korjauksia tekivät Hananja, Selemjan poika, ja Hanun, Zalaffin kuudes poika, toisen osan. Heidän vieressään korjauksia teki Mesullam, Berekjan poika, oman asuntonsa vastapäätä.³¹ Hänen vieressään korjauksia teki Malkia, yksi kultasepistä, temppelelpalvelijoiden ja kauppiaiden taloon asti, Tarkastusportin vastapäätä, ja kulman yläpuolella

Nehemian kirja

olevaan huoneeseen asti.³² Kulman yläpuolella olevan huoneen ja Lammassportin välillä kultasepät ja kauppiaat tekivät korjauksia.

4 Kun Sanballat kuuli, että me rakensimme muuria, hän vihastui ja tuli hyvin vihaiseksi, ja hän pilkkasi juutalaisia.² Hän puhui ystäviensä ja Samarian armeijan edessä sanoen: "Mitä nämä heikot juutalaiset tekevät? Aikovatko he rakentaa muurinsa uudelleen? Voivatko he uhrata? Saavatko he sen valmiiksi yhdessä päivässä? Voivatko he herättää kivet eloon sorakasasta, jopa palaneista?"³ Tobia ammonilainen, joka oli hänen lähellään, sanoi: "Mitä he rakentavatkin — vaikka kettu kiipeäisi sen päälle, se kaataisi heidän kivimuurinsa!"⁴ Kuule meitä, Jumalamme, sillä meitä halveksitaan. Käännä heidän pilkkansa heidän omille päilleen ja tee heistä saalis vankeuden maassa.⁵ Älä peitä heidän syyllisyyttään äläkä anna heidän syntinsä pyyhkiytyä pois silmiesi edestä, sillä he ovat lannistaneet rakentajat.⁶ Niinpä jatkoimme muurin rakentamista, kunnes se saavutti puolet korkeudestaan, sillä kansa oli täysin sitoutunut työhön.⁷ Kun Sanballat, Tobia, arabit, ammonilaiset ja asdodilaiset kuulivat, että Jerusalemin muurien korjaustyöt etenivät ja aukot suljettiin, he vihastuivat kovasti.⁸ He kaikki juonittelivat yhdessä tullakseen taistelemaan Jerusalemia vastaan ja aiheuttaakseen hämmennystä siellä.⁹ Vastauksena me rukoilimme Jumalaamme ja asetimme vartijan päivin ja öin suojellaksemme tätä uhkaa vastaan.¹⁰ Samaan aikaan Juudan kansa sanoi: "Työläisten voimat ovat loppumassa ja rauniokasoja on niin paljon, ettemme voi rakentaa muuria uudelleen."¹¹ Vihollisemme sanoivat: "Ennen kuin he huomaavat tai näkevät meidät, olemme heidän keskellään ja tapamme heidät ja lopetamme työn."¹² Sitten juutalaiset, jotka asuivat heidän lähellään, tulivat ja varoittivat meitä toistuvasti: "Minne käännyttekin, he hyökkäävät kimppuunne."¹³ Siksi sijoitin osan kansasta muurin matalimpien kohtien taakse paljastettuihin paikkoihin, järjestäen heidät perheittäin miekkoineen, keihäineen ja jousineen.¹⁴ Kun olin tarkastanut tilanteen, nousin ja sain ylimyksille, virkamiehille ja muulle kansalle: "Älkää pelätkö heitä. Muistakaa Herra, joka on suuri ja pelottava, ja taistelkaa perheidenne, poikienne ja tyttärienne, vaimojenne ja kotienne puolesta."¹⁵ Kun vihollisemme kuulivat, että tiesimme heidän juonensa ja että Jumala oli tehnyt sen tyhjäksi,

palasimme kaikki muurille, kukin omaan työhönsä.¹⁶ Siitä päivästä lähtien puolet miehistäni työskenteli rakennustyössä, kun taas toinen puoli oli varustautunut keihäillä, kilvillä, jousilla ja haarniskoilla. Upseerit asettuivat kaikkien Juudan kansan taakse.¹⁷ Ne, jotka rakensivat muuria ja ne, jotka kantoivat materiaaleja, tekivät työnsä yhdellä kädellä ja pitivät asetta toisessa.¹⁸ Jokaisella rakentajalla oli miekka vyöllään työskennellessään. Mutta mies, joka puhalsi torveen, pysyi luonani.¹⁹ Puhuin ylimyksille, virkamiehille ja muulle kansalle sanoen: "Tehtävä on laaja ja hajallaan, ja olemme laajasti erillään toisistamme pitkin muuria."²⁰ Aina kun kuulette torven äänen, kokoontukaa meidän luoksemme sinne. Jumalamme taistelee puolestamme!"²¹ Niinpä jatkoimme työtä, ja puolet miehistä piti keihäitä aamunkoiton ensimmäisestä valosta tähtien ilmestymiseen asti.²² Silloin sain myös kansalle: "Antakaa jokaisen miehen ja hänen apulaisensa jäädä Jerusalemin sisälle yöllä, jotta he voivat toimia vartijoina yöllä ja työmiehinä päivällä."²³ Enkä minä, eivätkä veljeni, eivätkä mieheni, eivätkä vartijat kanssani riisuneet vaatteitamme; jokainen piti aseensa, jopa mennessään vettä hakemaan.

5 Nyt kansalta ja heidän vaimoiltaan kuului voimakas valitus heidän juutalaisia veljiään vastaan.² Jotkut sanoivat: "Meitä, poikiamme ja tyttäriämme on paljon; siksi meidän täytyy saada viljaa syödäksemme ja elääksemme."³ Toiset sanoivat: "Olemme pantanneet peltojamme, viinitarhojamme ja talojamme saadaksemme viljaa nälänhädän vuoksi."

⁴ Oli myös niitä, jotka sanoivat: "Olemme lainanneet rahaa maksaaksemme kuninkaan veron pelloistamme ja viinitarhoistamme."⁵ Nyt lihamme on samaa kuin veljemme liha, lapsemme ovat kuin heidän lapsensa. Silti me pakotamme poikamme ja tyttäremme orjuuteen; jotkut tyttäristämme ovat jo orjuutettuja, ja olemme voimattomia, koska pelot ja viinitarhat kuuluvat muille."⁶ Kun kuulin heidän valituksensa ja nämä sanat, olin erittäin vihainen.⁷ Harkittuani asiaa, nuhtelin ylimyksiä ja virkamiehiä sanoen: "Te peritte korkoa omilta kansalaisiltanne!" Niinpä kutsuin suuren kokouksen heitä vastaan.⁸ Sain heille: "Niin paljon kuin mahdollista, olemme lunastaneet juutalaiset veljemme, jotka myytiin pakanoille. Nyt te myytte omia veljiänne, vain jotta heidät myyttäisiin takaisin meille!" He pysyivät hiljaa,

Nehemian kirja

eivätkä löytäneet vastausta.⁹ Jatkoisin siis: "Se, mitä teette, ei ole oikein. Eikö teidän tulisi vaeltaa Jumalamme pelossa välttääksenne pakanallisten vihollistemme häväistyksen?"¹⁰ Minä, veljeni ja mieheni lainoimme myös heille rahaa ja viljaa. Lopettakaamme tämä korko!¹¹ Palauttakaa heille tänä päivänä heidän peltonsa, viinitarhansa, öljypuutarhansa ja talonsa, sekä se korko, jota olette heiltä perineet—sadasosa rahasta, viljasta, uudesta viinistä ja öljystä."¹² He vastasivat: "Palautamme sen emmekä vaadi heiltä enempää; teemme niin kuin sanot." Sitten kutsuin papit ja panin ylimykset ja virkamiehet vannomaan, että he tekevät sen, mitä olivat luvanneet.¹³ Ravistin myös vaatteeni pimuja ja julistin: "Näin ravistakoon Jumala pois talostaan ja omaisuudestaan jokaisen, joka ei pidä tätä lupautsa. Niin ravistettakoon ja tyhjentyköön sellainen henkilö!" Koko seurakunta sanoi: "Aamen," ja ylisti Herraa. Ja kansa teki niin kuin oli luvannut.¹⁴ Lisäksi, siitä päivästä lähtien kun minut nimitettiin heidän käskynhaltijakseen Juudan maassa, kuningas Artakserseen kahdennekymmenenstä vuodesta kolmaskymmenenteenkahdeksanteen vuoteen, kahdentoista vuoden ajan, en minä eikä veljeni kuluttaneet käskynhaltijan ruokamäärärahaa.¹⁵ Mutta edelliset käskynhaltijat, jotka olivat ennen minua, asettivat raskaita taakkoja kansalle ja ottivat heiltä neljäkymmentä hopeasekeliä leivän ja viinin lisäksi. Jopa heidän palvelijansa hallitsivat kansaa. Mutta minä en tehnyt niin Jumalan pelon vuoksi.¹⁶ Sen sijaan omistauduin tämän muurin työhön. Kaikki mieheni olivat siellä työtä varten; emme hankkineet mitään maata.¹⁷ Lisäksi 150 juutalaista ja virkamiestä söi pöydässäni, niiden lisäksi, jotka tulivat luoksemme ympäröivistä kansoista.¹⁸ Joka päivä valmistettiin yksi härkä, kuusi valikoitua lammasta ja jonkin verran siipikarjaa minulle, ja joka kymmenes päivä toimitettiin runsaasti kaikenlaista viiniä. Kaikesta tästä huolimatta en vaatinut käskynhaltijan ruokamäärärahaa, koska vaatimukset olivat raskaita näille ihmisille.¹⁹ Muista minua suosiollisesti, Jumalani, kaikesta, mitä olen tehnyt näiden ihmisten hyväksi.

6 Kun Sanballatille, Tobialle, Gesem arabialaiselle ja muille vihollisillemme ilmoitettiin, että olin rakentanut muurin ja ettei siihen ollut jäänyt aukkoa — vaikka en ollutkaan vielä asettanut ovia portteihin —² Sanballat ja Gesem lähettivät minulle viestin: "Tule, tapaamme jossakin

kylässä Onon tasangolla." Mutta he aikaivat tehdä minulle pahaa.³ Niinpä lähetin heille sanansaattajia sanomaan: "Minulla on tärkeä työ kesken, enkä voi tulla alas. Miksi työn pitäisi keskeytyä, kun jättäisin sen ja tulisin luoksenne?"⁴ He lähettivät minulle saman viestin neljä kertaa, ja joka kerta annoin heille saman vastauksen.⁵ Sitten viidennellä kerralla Sanballat lähetti palvelijansa luokseni saman viestin kanssa, ja hänen kädessään oli avoin kirje⁶ jossa sanottiin: "Kansojen keskuudessa kerrotaan — ja Gashmu vahvistaa sen — että sinä ja juutalaiset aiotte kapinoida, ja siksi rakennat muuria. Näiden raporttien mukaan sinusta on tuleva heidän kuninkaansa.⁷ Olet myös asettanut profeettoja julistamaan Jerusalemissa: 'Juudassa on kuningas!' Tämä raportti saavuttaa kuninkaan; joten keskustelkaamme yhdessä."⁸ Lähetin hänelle tämän vastauksen: "Mikään siitä, mitä sanot, ei ole tapahtunut; keksit sen omassa mielessäsi."⁹ He kaikki yrittivät pelotella meitä ajatellen, "Heidän kätensä heikkenevät työn vuoksi, eikä se valmistu." Mutta minä rukoilin: "Nyt, Jumala, vahvista käteni."¹⁰ Menen Delaian pojan, Mehetabelin pojan, Semajan taloon, joka oli kotonaan. Hän sanoi: "Tavataan Jumalan huoneessa, temppelin sisällä, ja suljetaan temppelin ovet, sillä he tulevat tappamaan sinut — yöllä he tulevat tappamaan sinut."¹¹ Mutta minä sanoin: "Pitäisikö minun kaltaiseni miehen paeta? Ja kuka minun kaltaiseni menisi temppeliin pelastaakseen henkensä? En mene sisään."¹² Sitten tajusin, ettei Jumala ollut lähettänyt häntä, vaan hän oli lausunut profetiansa minua vastaan, koska Tobia ja Sanballat olivat palkanneet hänet.¹³ Hänet oli palkattu pelottelemaan minua, jotta toiminis pelossa ja tekisin syntiä, ja heillä olisi perusteet pahalle raportille häpäistäkseen minut.¹⁴ Muista, Jumalani, Tobia ja Sanballat heidän tekojensa vuoksi, ja myös profeetta Nodia ja muut profeetat, jotka yrittivät pelotella minua.¹⁵ Niin muuri valmistui Elul-kuun kahdenkakymmenentenäviidentenä päivänä, viidenkymmenen kahden päivän aikana.¹⁶ Kun kaikki vihollisemme kuulivat tästä ja kaikki ympäröivät kansat näkivät sen, he menettivät luottamuksensa, sillä he ymmärsivät, että tämä työ oli tehty Jumalamme avulla.¹⁷ Noina päivinä Juudan aateliset lähettivät paljon kirjeitä Tobialle, ja Tobialta tuli kirjeitä heille.¹⁸ Sillä monet Juudassa olivat sidottuja valalla häneen, koska hän oli Arah'n pojan Sekanjan vävy, ja hänen poikansa Johanan oli naimisissa

Nehemian kirja

Berekan pojan Mesullamin tyttären kanssa.¹⁹ Lisäksi he puhuivat hänen hyvistä teoistaan minun läsnä ollessani ja raportoivat minun sanani hänelle. Ja Tobia lähetti kirjeitä pelotellakseen minua.

7 Kun muuri oli saatu valmiiksi ja ovet oli asetettu paikoilleen, nimittäin portinvartijat, laulajat ja leeviläiset.² Nimitin veljeni Hananin ja Hananjan, linnoituksen päällikön, Jerusalemin vastuuhenkilöiksi, sillä hän oli luotettava mies, joka pelkäsi Jumalaa enemmän kuin monet muut.³ Käskin heitä: "Älkää avatko Jerusalemin portteja ennen kuin aurinko on korkealla. Kun portinvartijat ovat vielä vartiassa, sulkekaa ja teljetkää ovet. Määrittäkää myös vartioita Jerusalemin asukkaista, kukin omalle paikalleen ja oman talonsa eteen."

⁴ Kaupunki oli suuri ja avara, mutta väestö oli pieni, eikä taloja ollut rakennettu uudelleen.⁵ Sitten Jumalani pani sydämilleni, että kokoaisin aateliset, virkamiehet ja tavalliset ihmiset sukuluetteloiden mukaan. Löysin niiden sukuluettelon, jotka olivat ensimmäisinä palanneet, ja tämä on mitä löysin:⁶ Nämä ovat sen maakunnan asukkaat, jotka palasivat pakkosiirtolaisuudesta, jonne Babylonian kuningas Nebukadnessar oli heidät vienyt. He palasivat Jerusalemiin ja Juudaan, kukin omaan kaupunkiinsa,⁷ mukanaan Serubbaabel, Jesua, Nehemia, Asarja, Raamja, Nahamani, Mordokai, Bilsan, Misperet, Bigvai, Nehum ja Baanah. Israelin miesten luettelo:

⁸ Paroksen suku, 2 172; ⁹ Sefatjan suku, 372; ¹⁰ Arah'n suku, 652; ¹¹ Pahat-Moabin suku, Jesuan ja Joabin sukujen kautta, 2 818; ¹² Elamin suku, 1 254; ¹³ Sattun suku, 845; ¹⁴ Sakkain suku, 760; ¹⁵ Binnuin suku, 648; ¹⁶ Bebain suku, 628; ¹⁷ Asgadin suku, 2 322; ¹⁸ Adonikamin suku, 667; ¹⁹ Bigvain suku, 2 067; ²⁰ Adinin suku, 655; ²¹ Aterin suku, Hiskian kautta, 98; ²² Hasumin suku, 328; ²³ Besain suku, 324; ²⁴ Harifin suku, 112; ²⁵ Gibeonin suku, 95;

²⁶ Betlehemin ja Netofan asukkaat, 188; ²⁷ Anatotin asukkaat, 128; ²⁸ Bet-Azmavetin asukkaat, 42; ²⁹ Kirjat-Jearimin, Kefiran ja Beerotin asukkaat, 743; ³⁰ Raman ja Geban asukkaat, 621; ³¹ Mikmasin asukkaat, 122; ³² Betelin ja Ain asukkaat, 123; ³³ toisen Nebon asukkaat, 52; ³⁴ toisen Elamin suku, 1 254; ³⁵ Harimin suku, 320; ³⁶ Jerikon asukkaat, 345; ³⁷ Lodin, Hadidin ja Onon asukkaat, 721; ³⁸ Seneaan suku, 3 930.

³⁹ Papit:

Jedajan suku, Jesuan huoneesta, 973; ⁴⁰ Immerin suku, 1 052; ⁴¹ Pashhurin suku, 1 247; ⁴² Harimin suku, 1 017.

⁴³ Leeviläiset:

Jesuan suku, Kadmielin kautta, Hodevan suku, 74.

⁴⁴ Laulajat:

Asafin suku, 148.

⁴⁵ Portinvartijat:

Sallumin, Aterin, Talmonin, Akkubin, Hatitan ja Soba'in suku, 138.

⁴⁶ Temppelelpalvelijat: Zihan, Hasufan, Tabbaotin suku,

⁴⁷ Keroksen, Sian ja Padonin suku, ⁴⁸ Lebanan, Hagaban ja Salmain suku, ⁴⁹ Hananin, Giddelin ja Gaharin suku, ⁵⁰ Reajan, Rezin ja Nekodan suku, ⁵¹ Gazzamin, Uzzan ja Paseahin suku, ⁵² Besain, Meunimin ja temppelelpalvelija Nefusesimin suku, ⁵³ Bakbukin, Hakufan ja Harhurin suku, ⁵⁴ Baslutin, Mehidan ja Harshan suku, ⁵⁵ Barkoksen, Siseran ja Temahin suku, ⁵⁶ Nesian ja Hatifan suku.

⁵⁷ Salomon palvelijoiden jälkeläiset: Sotain, Soferetin ja Peridan jälkeläiset, ⁵⁸ Jaalan, Darkonin ja Giddelin jälkeläiset, ⁵⁹ Sefatjan, Hattilin, Poheret-Hassebaimin ja temppelelpalvelija Amonin jälkeläiset. ⁶⁰ Temppelelpalvelijat ja Salomon palvelijoiden jälkeläiset yhteensä 392.

⁶¹ Nämä olivat ne, jotka tulivat Tel Melahista, Tel Harshasta, Kerubista, Addonista ja Immeristä, mutta he eivät voineet todistaa sukujaan tai syntyperäänsä, olivatko he Israelista: ⁶² Delaian, Tobian ja Nekodan suvut, 642. ⁶³ Ja papeista: Hobajan, Hakkozin ja Barsillain jälkeläiset, joka oli naimisissa Gileadilaisen Barsillain tyttären kanssa ja otti tämän nimen.

⁶⁴ Nämä etsivät sukuluetteloitaan, mutta eivät löytäneet niitä ja heidät suljettiin pois pappeudesta epäpuhtaina. ⁶⁵ Maaherra kielsi heitä syömästä mitään pyhimmistä ruoista, kunnes nousisi pappi, jolla olisi Urim ja Tummim.

⁶⁶ Koko seurakunta oli 42 360, ⁶⁷ lisäksi heidän 7 337 mies- ja naispuolista palvelijaansa; ja heillä oli myös 245 laulajaa, sekä miehiä että naisia. ⁶⁸ Heillää

Nehemian kirja

oli 736 hevosta, 245 muulia,⁶⁹ ja 435 kamelia ja 6720 aasia.

⁷⁰ Jotkut perheiden päämiehistä antoivat työhön. Maaherra antoi rahastoon 1 000 kultadrahmaa, 50 maljaa ja 530 vaatetta papeille. ⁷¹ Jotkut perheiden päämiehistä antoivat rahastoon työhön 20 000 kultadrahmaa ja 2 200 hopeaminää. ⁷² Loput kansasta antoivat 20 000 kultadrahmaa, 2 000 hopeaminää ja 67 vaatetta papeille. ⁷³ Papi, leeviläiset, portinvartijat, laulajat, osa kansasta, temppelelpalvelijat ja koko Israel asettuivat kaupunkieihinsä. Kun seitsemäs kuukausi tuli, israeliläiset olivat kaupungeissaan.

8 Kaikki kansa kokoontui yhtenä miehenä vesivärvän aukiolle, ja he pyysivät kirjanoppinut Esraa tuomaan Mooseksen lain kirjan, jonka Herra oli antanut Israelille. ² Niin Esra, pappi, toi lain kansankokouksen eteen, johon kuului miehiä, naisia ja kaikkia, jotka pystyivät ymmärtämään, seitsemannen kuukauden ensimmäisenä päivänä. ³ Hän luki siitä ääneen varhaisesta aamusta puoleenpäivään vesivärvän aukion edessä, miesten, naisten ja niiden läsnä ollessa, jotka pystyivät ymmärtämään, ja kaikki kansa kuunteli tarkkaavaisesti lain kirjaa.

⁴ Esra, kirjanoppinut, seisoi korkealla puisella korokkeella, joka oli rakennettu tätä tilaisuutta varten. Hänen oikealla puolellaan seisoivat Mattitja, Sema, Anaja, Uuria, Hilikia ja Maaseja; ja hänen vasemmalla puolellaan Pedaja, Misael, Malkia, Hasum, Hasbaddana, Sakarja ja Mesullam. ⁵ Esra avasi kirjan kaikkien ihmisten nähden, sillä hän oli heidän yläpuolellaan; ja kun hän avasi sen, kaikki kansa nousi seisomaan. ⁶ Esra ylisti Herraa, suurta Jumalaa, ja kaikki kansa vastasi: "Aamen, aamen!" nostaen kätesä. Sitten he kumartuivat ja palvoivat Herraa kasvot maahan. ⁷ Leeviläiset—Jeesua, Bani, Serebja, Jamin, Akkub, Sabbetai, Hodija, Maaseja, Kelita, Asarja, Josabad, Hanan ja Pelaja—selittivät lakia kansalle heidän seisossaan paikoillaan. ⁸ He lukivat Jumalan lain kirjasta, tehden sen selväksi ja antaen merkityksen, jotta kansa ymmärsi, mitä luettiin.

⁹ Sitten maaherra Nehemia, pappi ja kirjanoppinut Esra sekä leeviläiset, jotka opettivat kansaa, sanoivat kaikille: "Tämä päivä on pyhä Herralle, teidän Jumalallenne. Älkää murehtiko tai itkekö." Sillä kaikki

kansa itki kuullessaan lain sanat. ¹⁰ Nehemia sanoi: "Menkää, syökää rasvaisia ruokia ja juokaa makeita juomia, ja lähettäkää osia niille, joilla ei ole mitään valmistettuna. Tämä päivä on pyhä Herrallemme. Älkää olko murheellisia, sillä Herran ilo on teidän väkevyytenne." ¹¹ Leeviläiset rauhoittivat koko kansan sanoen: "Olkaa hiljaa, sillä tämä on pyhä päivä. Älkää olko murheellisia." ¹² Sitten kaikki kansa lähti syömään ja juomaan, jakamaan ruoka-annoksia ja juhlimaan suurella ilolla, koska he nyt ymmärsivät sanat, jotka heille oli selitetyt.

¹³ Toisena päivänä kaikkien perheiden päämiehet, yhdessä pappien ja leeviläisten kanssa, kokoontuivat Esran, kirjanoppineen, ympärille saadakseen lisätietoa lain sanoista. ¹⁴ He löysivät laista kirjoitettuna, että Herra oli Mooseksen kautta käskenyt israelilaisten asua tilapäisissä majoissa seitsemannen kuukauden juhlan aikana. ¹⁵ Ja heidän tuli julistaa tämä viesti ja levittää se kaikkien kaupunkiensä ja Jerusalemin kautta: "Menkää vuorille ja tuokaa oksia oliivi- ja villioliivipuista, myrteistä, palmuista ja muista lehteivistä puista rakentaakseen tilapäisiä majoja, kuten on kirjoitettu." ¹⁶ Niin kansa meni ulos ja toi oksia ja rakensi itselleen tilapäisiä majoja katoilleen, pihoilleen, Jumalan temppelin pihoille ja vesivärvän aukiolle sekä Efraimin portin aukiolle. ¹⁷ Koko kansankokous, joka oli palannut pakkosiirtolaisuudesta, teki tilapäisiä majoja ja asui niissä. Joosuan, Nuunin pojan, päivistä lähtien siihen päivään asti israeliläiset eivät olleet juhlineet tällä tavalla. Ja heidän ilonsa oli erittäin suuri. ¹⁸ Päivästä päivään, ensimmäisestä päivästä viimeiseen, Esra luki Jumalan lain kirjasta. He viettivät juhlaa seitsemän päivää, ja kahdeksantena päivänä, säädöksen mukaisesti, oli juhllinen kokous.

9 Tämän kuukauden kahdentenakymmenentenäneljäntenä päivänä israeliläiset kokoontuivat paastomaan, pukeutuneina säkkikankaaseen ja tomua päänsä päällä. ² Israelin jälkeläiset olivat erottautuneet kaikista muukalaisista, ja he seisoivat ja tunnustivat syntinsä ja isiensä vääryydet. ³ Seisoessaan paikoillaan he lukivat Herran, Jumalansa, lain kirjaa neljänneksen päivästä, ja toisen neljänneksen he tunnustivat ja palvoivat Herraa, Jumalansa. ⁴ Leeviläisten korokkeella seisoivat Jesua, Bani, Kadmiel, Sebanja, Bunni, Serebja, Bani ja Kenani, ja

Nehemian kirja

he huusivat kovalla äänellä Herralle, Jumalalleen.⁵ Sitten leeviläiset—Jesua, Kadmiel, Bani, Hasabneja, Serebja, Hodia, Sebanja ja Petahja—sanoivat: "Nouskaa, siunatkaa Herraa, Jumalaanne, joka on iankaikkisesta iankaikkiseen. Olkoon sinun kunniakas nimesi siunattu ja korotettu yli kaiken siunauksen ja ylistyksen."⁶ Sinä yksin olet Herra. Sinä olet tehnyt taivaat, taivasten taivaat kaikkine tähtijoukkoineen, maan ja kaiken, mitä siinä on, meret ja kaiken, mitä niissä on. Sinä annat elämän kaikille niille, ja taivaan joukot palvovat sinua.⁷ Sinä olet Herra Jumala, joka valitsit Abramin ja toit hänet Kaldean Urista ja annoit hänelle nimen Abraham.⁸ Sinä havaitsit hänen sydämensä uskolliseksi edessäsi ja teit liiton hänen kanssaan antaaksesi hänen jälkeläisilleen kanaanilaisten, heettiläisten, amorilaisten, perissiläisten, jebusilaisten ja girgasiläisten maan. Sinä olet täyttänyt lupauksesi, sillä sinä olet vanhurskas.⁹ Sinä näit isiemme ahdingon Egyptissä ja kuulit heidän huutonsa Punaisella merellä.¹⁰ Sinä teit merkkejä ja ihmeitä faraota vastaan, hänen palvelijoitaan ja hänen maansa kansaa vastaan, sillä sinä tiesit, kuinka ylimielisesti he kohtelivat heitä. Sinä teit itsellesi nimen, joka on säilynyt tähän päivään asti.¹¹ Sinä jaoit meren heidän edessään, niin että he kulkivat meren keskeltä kuivaa maata pitkin, ja sinä syöksit heidän vainoojansa syvyysiin kuin kiven valtaviin vesiin.¹² Päivällä sinä johdit heitä pilvipatsaalla ja yöllä tulipatsaalla valaistaksesi heille tien, jota heidän tuli kulkea.¹³ Sinä laskeuduit alas Siinain vuorelle ja puhuit heidän kanssaan taivaasta. Sinä annoit heille oikeat säädökset ja totiset lait, hyvät käskyt ja määräykset.¹⁴ Sinä ilmoitit heille pyhän sapattisi ja annoit heille käskyt, säädökset ja lait palvelijasi Mooseksen kautta.¹⁵ Nälässään sinä annoit heille leipää taivaasta, ja janossaan sinä toit heille vettä kalliosta; sinä käskit heitä menemään ja ottamaan haltuunsa maan, jonka olit vannonut antavasi heille.¹⁶ Mutta he, meidän isämme, toimivat ylimielisesti ja tulivat niskureiksi, eivätkä he totelleet sinun käskyjäsi.¹⁷ He kieltäytyivät kuuntelemasta eivätkä muistaneet ihmeellisiä tekoja, joita olit heidän keskuudessaan tehnyt. He tulivat itsepäisiksi ja nimittivät johtajan palatakseen orjuuteensa. Mutta sinä olet anteeksiantava Jumala, armollinen ja laupias, hidas vihastumaan ja runsas armossa; et hylännyt heitä.¹⁸ Vaikka he valmistivat valettua metallivasikkaa ja julistivat: "Tämä on sinun jumalasi, joka toi sinut ylös Egyptistä", ja tekivät suuria

pilkkapuheita,¹⁹ Suuren laupeutesi tähden et hylännyt heitä erämaassa. Pilvipatsas ei poistunut heidän luotaan päivällä, eikä tulipatsas yöllä, valaistakseen heille tien, jota heidän tuli kulkea.²⁰ Sinä annoit heille hyvän henkesi opettamaan heitä, etkä pidättänyt mannaa heidän suustaan, ja annoit heille vettä heidän janoonsa.²¹ Neljäkymmentä vuotta sinä pidit heistä huolta erämaassa; heiltä ei puuttunut mitään, heidän vaatteensa eivät kuluneet, eivätkä heidän jalkansa turvonneet.²² Sinä annoit heille valtakuntia ja kansoja, jaoit heille jopa kaukaisimmat rajat. He ottivat haltuunsa Hesbonin kuninkaan Sihonin maan ja Basanin kuninkaan Ogin maan.²³ Sinä teit heidän lapsensa lukuiseksi kuin taivaan tähdet ja toit heidät maahan, jonka olit luvannut heidän isilleen, että he menisivät sinne ja ottaisivat sen haltuunsa.²⁴ Heidän lapsensa menivät sisään ja ottivat maan haltuunsa. Sinä alistit heidän edessään maan asukkaat, kanaanilaiset, ja annoit heidät heidän käsiinsä, heidän kuninkaansa ja maan kansat, jotta he voisivat tehdä heille, mitä halusivat.²⁵ He valloittivat linnoitettuja kaupunkeja ja hedelmällistä maata; he ottivat haltuunsa taloja, jotka olivat täynnä kaikkea hyvää, valmiiksi kaivettuja kaivoja, viinitarhoja, oliivilehtoja ja runsaasti hedelmäpuita. He söivät kyllikseen, olivat hyvin ravittuja ja iloitsivat sinun suuresta hyvyydestäsi.²⁶ Mutta he olivat tottelemattomia ja kapinoivat sinua vastaan; he käänsivät selkensä sinun laillesi. He tappoivat sinun profeettasi, jotka olivat varoittaneet heitä kääntymään takaisin sinun luoksesi, ja he tekivät suuria pilkkapuheita.²⁷ Niin sinä annoit heidät heidän vihollistensa käsiin, jotka sortivat heitä. Mutta kun he huusivat sinua avuksi ahdingossaan, sinä kuulit taivaasta, ja suuren laupeutesi tähden sinä annoit heille vapauttajia, jotka pelastivat heidät heidän vihollistensa käsistä.²⁸ Mutta heti kun he saivat rauhan, he tekivät jälleen pahaa sinun edessäsi; siksi sinä hylkäsit heidät heidän vihollistensa käsiin, niin että he hallitsivat heitä. Kun he huusivat sinua avuksi jälleen, sinä kuulit taivaasta, ja monta kertaa sinä pelasti heidät laupeutesi mukaan.²⁹ Sinä varoitit heitä kääntymään takaisin sinun lakisi luo, mutta he toimivat ylimielisesti eivätkä kuunnelleet sinun käskyjäsi. He tekivät syntiä sinun säädöksiäsi vastaan, jotka, jos ihminen noudattaa niitä, hän elää niiden mukaan. He käänsivät itsepäisen olkapään ja jäykistivät niskansa, kieltäytyen kuuntelemasta.³⁰ Kuitenkin sinä olit

Nehemian kirja

kärsivällinen heidän kanssaan monta vuotta, ja varoitit heitä henkesi kautta profeettojesi kautta, mutta he eivät kuunnelleet. Siksi sinä annoit heidät maan kansojen käsiin. ³¹ Kuitenkin suuren laupeutesi tähden et tehnyt heistä loppua etkä hylännyt heitä, sillä sinä olet armollinen ja laupias Jumala.

³² Nyt siis, meidän Jumalamme, suuri, mahtava ja pelottava Jumala, joka pitää liittonsa ja uskollisuutensa, älä anna kaiken tämän ahdingon näyttää merkityksettömältä edessäsi, joka on kohdannut meitä, meidän kuninkaitamme, johtajiamme, pappejamme, profeettojamme, esi-isiamme ja koko kansaasi Assyrian kuninkaiden päivistä tähän päivään asti. ³³ Kaikessa, mitä meille on tapahtunut, sinä olet pysynyt vanhurskaana; sinä olet toiminut uskollisesti, kun taas me olemme toimineet jumalattomasti. ³⁴ Meidän kuninkaamme, johtajamme, pappimme ja esi-isämme eivät seuranneet sinun lakiasi eivätkä kiinnittäneet huomiota sinun käskyihisi ja varoituksiisi, joilla varoitit heitä. ³⁵ Vaikka he olivat omassa valtakunnassaan, nauttien sinun suuresta hyvydestäsi avarassa ja hedelmällisessä maassa, jonka annoit heille, he eivät palvelleet sinua eivätkä kääntyneet pois pahoilta teiltään.

³⁶ Katso, me olemme tänään orjia, orjia maassa, jonka annoit esi-isillemme syödäksesi sen hedelmää ja sen runsautta. ³⁷ Syntiemme vuoksi sen runsas sato menee kuninkaille, jotka olet asettanut ylitsemme. He hallitsevat meidän ruumiitamme ja karjaamme mielensä mukaan, ja me olemme suuressa ahdingossa. ³⁸ Nyt kaiken tämän vuoksi teemme sitovan sopimuksen kirjallisesti, ja meidän johtajamme, leeviläisemme ja pappimme kiinnittävät siihen sinettinsä.

10 Sinetöidyssä asiakirjassa olivat seuraavien nimet: Maaherra Nehemia, Hakaljan poika, ja Sidkia,

² Seraja, Asarja ja Jeremia, ³ Pashhur, Amarja ja Malkia, ⁴ Hattus, Sebanja ja Malluk, ⁵ Harim, Meremot ja Obadja, ⁶ Daniel, Ginneton ja Baruk, ⁷ Mesullam, Abia ja Mijamin, ⁸ Maaseja, Bilgai ja Semaja olivat pappeja. ⁹ Ja leeviläiset: Jesua, Asanjan poika, Binnui, Henadadin pojista, ja Kadmiel; ¹⁰ yhdessä veljiensä kanssa: Sebanja, Hodia, Kelita, Pelaja ja Hanan, ¹¹ Mika, Rehob ja

Hasabja, ¹² Sakkur, Serebja ja Sebanja, ¹³ Hodia, Bani ja Beninu.

¹⁴ Kansan johtajat:

Paros, Pahat-Moab, Eelam, Sattu ja Bani, ¹⁵ Bunni, Asgad ja Bebaj, ¹⁶ Adonia, Bigvai ja Adin, ¹⁷ Ater, Hiskia ja Assur, ¹⁸ Hodia, Hasum ja Besai, ¹⁹ Harif, Anatot ja Nebai, ²⁰ Magpias, Mesullam ja Hesir, ²¹ Mesesabel, Sadok ja Jaddua, ²² Pelatja, Hanan ja Anaia, ²³ Hoosea, Hananja ja Hassub, ²⁴ Hallohes, Pilha ja Sobek, ²⁵ Rehumi, Hasabna ja Maaseja, ²⁶ Ahia, Hanan ja Anan, ²⁷ Malluk, Harim ja Baana.

²⁸ Nyt muu kansa—papit, leeviläiset, portinvartijat, laulajat, temppelipalvelijat ja kaikki, jotka olivat erottautuneet maan kansoista Jumalan lain noudattamiseen, yhdessä vaimojensa, poikiensa ja tyttäriensä kanssa, kaikki, joilla oli ymmärrystä ja tietoa—²⁹ liittyvät veljiinsä, ylimyksiin, ja ottavat itselleen kirkouksen ja valan vaeltaa Jumalan laissa, joka annettiin Mooseksen, Jumalan palvelijan, kautta, ja pitää ja noudattaa kaikkia Herran, meidän Jumalamme, käskyjä, säädöksiä ja määräyksiä. ³⁰ Ja ettemme anna tyttäriämme avioliittoon maan kansoille emmekä ota heidän tyttäriään pojillemme.

³¹ Mitä tulee maan kansoihin, jotka tuovat kauppatavaraa tai viljaa myytäväksi sapattipäivänä, emme osta heiltä sapattina tai minään pyhäpäivänä; ja jätämme seitsemannen vuoden sadon ja jokaisen velan. ³² Me myös määräsimme itsellemme veloitteen antaa vuosittain kolmasosa sekeliä Jumalamme temppelin palvelukseen: ³³ näyttelyleipiä varten, säännöllisiä viljauhreja ja polttouhreja varten, sapattien, uudenkuun, määrättyjen juhlien, pyhien uhrien, syntiuhrien Israelin sovittamiseksi ja kaikkien Jumalamme temppelin tehtävien suorittamiseksi. ³⁴ Samoin heitimme arpaan pappien, leeviläisten ja kansan kesken puun toimittamisesta Jumalamme temppeliin, perheemme mukaan, määrättyinä aikoina vuosittain, polttamista varten Herran, meidän Jumalamme, alttarilla, kuten laissa on kirjoitettu. ³⁵ Otamme myös vastuun tuoda Herran temppeliin vuosittain maamme ensihedelmät ja kaikkien puiden ensihedelmät. ³⁶ Ja tuoda Jumalamme temppeliin esikoisemme, poikamme ja karjamme, kuten laissa on kirjoitettu, ja karjamme ja laumojemme esikoiset, papeille, jotka palvelevat Jumalamme temppelissä. ³⁷ Lisäksi tuomme taikinamme ensimmäiset, uhrilahjamme, kaikkien puiden hedelmät, uuden

Nehemian kirja

viinin ja öljyn papeille Jumalamme temppelin kammioihin, ja maamme kymmenykset leeviläisille, sillä leeviläiset ovat ne, jotka saavat kymmenykset kaikissa maaseutukaupungeissa.³⁸ Ja pappi, Aaronin jälkeläinen, on leeviläisten kanssa, kun leeviläiset saavat kymmenykset, ja leeviläiset tuovat kymmenyksistä kymmenykset Jumalamme temppeliin, varastohuoneen kammioihin.³⁹ Sillä Israelin kansa ja Leevin pojat tuovat viljan, uuden viinin ja öljyn lahjan varastohuoneisiin, joissa pyhäkön esineet, palvelevat papit, portinvartijat ja laulajat säilytetään. Näin emme laiminlyö Jumalamme temppeliä.

11 Kansan johtajat asettuivat asumaan Jerusalemiin, kun taas muu kansa heitti arpa tuodakseen joka kymmenennen asumaan Jerusalemiin, pyhään kaupunkiin, ja loput yhdeksän jäivät omiin kaupunkeihinsa.² Kansa ylisti kaikkia, jotka vapaaehtoisesti valitsivat asua Jerusalemissa.³ Nämä ovat maakuntien päämiehet, jotka asettuivat Jerusalemiin. Juudan kaupungeissa jokainen asui omalla omaisuudellaan—israelilaiset, papit, leeviläiset, temppelipalvelijat ja Salomon palvelijoiden jälkeläiset.⁴ Jotkut Juudan ja Benjaminin pojista asuivat Jerusalemissa.

Juudan pojista:

Ataja, Ussian poika, Sakarjan poika, Amarjan poika, Sefatjan poika, Mahalalelin poika, Peresin sukua;⁵ ja Maaseja, Barukin poika, Kol-Hosen poika, Hasajan poika, Adajan poika, Jojaribin poika, Sakarjan poika, Selahin jälkeläinen.⁶ Peresin jälkeläisiä, jotka asuivat Jerusalemissa, oli 468 urhoollista miestä.

⁷ Benjaminin pojista: Sallu, Mesullamin poika, Joedin poika, Pedajan poika, Kolajan poika, Maasejan poika, Itielin poika, Jesajan poika;⁸ ja hänen kanssaan Gabbai ja Sallai—928 miestä.⁹ Joel, Sikrin poika, oli heidän päällikkönsä, ja Juuda, Hassenuan poika, oli kaupungin toisena johtajana.¹⁰ Pappien joukossa olivat Jedaja, Jojaribin poika, ja Jakin;¹¹ Seraja, Hilkian poika, Mesullamin poika, Sadokin poika, Merajotin poika, Ahitubin poika, Jumalan temppelin johtaja,¹² ja heidän toverinsa, jotka suorittivat temppelin työtä—822 miestä; Adaja, Jerohamin poika, Pelaljan poika, Amzin poika, Sakarjan poika, Pashhurin poika, Malkian poika,¹³ ja hänen toverinsa, perheiden päämiehet—242 miestä; Amassai,

Asarelin poika, Ahzain poika, Mesillemotin poika, Immerin poika,¹⁴ ja heidän veljensä, urhoollisia sotureita—128. Heidän päällikkönsä oli Sabdiel, Haggadolimin poika.¹⁵ Leeviläisten joukossa olivat Semaja, Hassubin jälkeläinen, Asrikamin poika, Hasabjan poika, Bunnin poika;¹⁶ Sabetai ja Josabad, leeviläisten johtajat, jotka vastasivat Jumalan temppelin ulkotöistä;¹⁷ Mattanja, Mikan poika, Sabdin poika, Asafin poika, johtaja, joka aloitti kiitoksen rukouksessa; Bakbukia, toinen veljensä joukossa; ja Abda, Sammuan poika, Galatin poika, Jedutunin poika.¹⁸ Leeviläisiä, jotka asuivat pyhässä kaupungissa, oli 284.¹⁹ Portinvartijat: Akkub, Talmon ja heidän veljensä, jotka vartioivat portteja—172 miestä.²⁰ Muut israelilaiset, sekä papit ja leeviläiset, olivat kaikissa Juudan kaupungeissa, kukin perintöomaisuudellaan.²¹ Temppelipalvelijat asuivat Ofelin kukullalla, ja Ziha ja Gispa valvoivat heitä.²² Leeviläisten päällikkö Jerusalemissa oli Ussi, Banin poika, Hasabjan poika, Mattanjan poika, Mikan poika, Asafin jälkeläisistä, jotka olivat laulajia ja vastasivat Jumalan temppelin palveluksesta.²³ Oli kuninkaallinen käsky koskien laulajia, joka säänteli heidän päivittäisiä tehtäviään.²⁴ Petahja, Meseesabelin poika, Serahin, Juudan pojan, jälkeläisistä, oli kuninkaan edustaja kaikissa kansaa koskevista asioissa.²⁵ Mitä tulee kyliin ja niiden peltoihin, jotkut Juudan kansasta asuivat Kirjat-Arbassa ja sen ympäröivissä asutuksissa, Dibonissa ja sen kylissä, ja Jekabseelissa ja sen asutuksissa,²⁶ Jeshua, Molada ja Beet-Peletin kaupungeissa,²⁷ Hatsar-Sualissa, Beersebassa ja sen asutuksissa,²⁸ Siklagissa, Mekonassa ja sen asutuksissa,²⁹ En-Rimmonissa, Sorassa ja Jarmutissa,³⁰ Sanoassa, Adullamissa ja niiden kylissä, Lakisissa ja sen pelloilla, ja Asekaassa ja sen asutuksissa. Näin he asuivat Beersebasta Hinnomin laaksoon asti.³¹ Benjaminin pojat asuivat Gebasta, Mikmasissa, Aijassa, Beetelissä ja sen asutuksissa,³² Anatotissa, Nobissa ja Ananjassa,³³ Hatsorissa, Ramassa ja Gittaimissa,³⁴ Hadidissa, Seboimissa ja Neballatissa,³⁵ Lodissa ja Onossa, Käsiyöläisten laaksossa.³⁶ Jotkut Juudan leeviläisten osastot määrättiin Benjaminille.

12 Nämä ovat papit ja leeviläiset, jotka tulivat ylös Serubbabelin, Sealtielin pojan, ja Jeesuan kanssa: Seraja, Jeremia, Esra,² Amarja, Malluk ja Hattus,³ Sekanja, Rehun ja Meremot,⁴ Iddo, Ginneton ja Abia,⁵ Mijamin, Maadja

Nehemian kirja

ja Bilga, ⁶ Semaja, Jojarib ja Jedaja, ⁷ Sallu, Amok, Hilkia ja Jedaja. Nämä olivat pappien johtajat ja heidän sukulaisensa Jeesuan päivinä.

⁸ Leeviläisten joukossa olivat Jeesua, Binnui, Kadmiel, Serebja, Juuda ja Mattanja, joka yhdessä veljiensä kanssa vastasi kiitoslauluista. ⁹ Bakbukia ja Unni, heidän veljensä, seisoivat vastapäätä heitä palvelusjaoissaan. ¹⁰ Jeesua oli Joiakimin isä, Joiakim oli Eljasibin isä, ja Eljasib oli Jojadan isä, ¹¹ Jodaja oli Jonatanin isä, ja Jonatan oli Jadduan isä. ¹² Joiakimin aikana nämä olivat pappissukujen päämiehet: Serajan suvusta Meraja; Jeremian suvusta Hananja; ¹³ Esran suvusta Mesullam; Amarjan suvusta Johanan; ¹⁴ Mallukin suvusta Jonatan; Sebanjan suvusta Joosef; ¹⁵ Harimin suvusta Adna; Merajotin suvusta Helkai; ¹⁶ Iddon suvusta Sakarja; Ginnetonin suvusta Mesullam; ¹⁷ Abian suvusta Sikri; Moadjan suvusta Piltai, Miniamin maasta; ¹⁸ Bilgan suvusta Sammuja; Semajan suvusta Jehonatan; ¹⁹ Jojaribin suvusta Mattenai; Jedajan suvusta Ussi; ²⁰ Sallain suvusta Kallai; Amokin suvusta Eber; ²¹ Hilkin suvusta Hasabja; Jedajan suvusta Netanel. ²² Leeviläisten päämiehet merkittiin muistiin Eljasibin, Jojadan, Johananin ja Jadduan päivinä, samoin kuin papit Persian kuninkaan Dareiosin hallituskaudella. ²³ Leevin pojat, sukujen päämiehet, merkittiin muistiin Aikakirjaan Johananin, Eljasibin pojan, päiviin asti. ²⁴ Leeviläisten johtajat olivat Hasabja, Serebja, Jeesua, Kadmielin poika, ja heidän veljensä, jotka seisoivat vastapäätä heitä antaakseen ylistystä ja kiitosta, yksi osasto vastaten toiselle, kuten Daavid, Jumalan mies, oli määrännyt. ²⁵ Mattanja, Bakbukia, Obadja, Mesullam, Talmon ja Akkub olivat portinvartioita, jotka vartioivat porttien varastohuoneita. ²⁶ He palvelivat Joiakimin, Jeesuan pojan, Jozadakin pojan, päivinä ja Nehemian, käskynhaltijan, ja Esran, papin ja kirjanoppineen, päivinä. ²⁷ Jerusalemin muurin vihkimisessä leeviläiset etsittiin kaikista asuinpaikoistaan tuomaan heidät Jerusalemiin viettämään vihkimistä ilolla, kiitoslauluin ja symbaalien, harppujen ja lyyrojen musiikilla. ²⁸ Laulajien pojat kokoontuivat Jerusalemin ympäristöstä ja Netofalaisista kylistä, ²⁹ Bet-Gilgalista ja Geban ja Asmavetin pelloilta, sillä laulajat olivat perustaneet itselleen kyliä Jerusalemin ympärille. ³⁰ Papit ja leeviläiset puhdistautuivat; he puhdistivat myös kansan, portit ja muurin. ³¹ Sitten minä vein Juudan johtajat muurin päälle, ja määräsin kaksi suurta kuoroa antamaan kiitosta. Yksi eteni

oikealle muurilla Lantaporttia kohti. ³² Hosaija, yhdessä puolen Juudan johtajien kanssa, seurasi heitä, ³³ yhdessä Asarjan, Esran ja Mesullamin kanssa, ³⁴ Juudan ja Benjaminin, Semajan ja Jeremian kanssa, ³⁵ ja joidenkin pappien kanssa, joilla oli torvet, ja myös Sakarja, Jonatanin poika, Semajan poika, Mattanjan poika, Miikajan poika, Sakkurin poika, Asafin poika, ³⁶ ja hänen sukulaisensa—Semaja, Asarel, Milalai, Gilalai, Maai, Netanel, Juuda ja Hanani—Daavidin, Jumalan miehen, soittimilla. Esra, kirjanoppinut, johti heitä. ³⁷ Lähdeportilla he menivät suoraan Daavidin kaupungin portaita ylös nousulle muuriin ja ohittivat Daavidin talon yläpuolella Itäportille. ³⁸ Toinen kuoro eteni vasemmalle, ja minä seurasin heitä yhdessä puolen kansan kanssa muurilla, Uunintornin yläpuolella Leveälle muurille, ³⁹ Efraimin portin, Vanhan portin, Kalaportin, Hananelin tornin ja Sadan tornin yli Lammastarhalle asti; ja he pysähtyivät Vartijaportille. ⁴⁰ Kaksi kuoroa, jotka antoivat kiitosta, asettuivat sitten Jumalan temppeliin; minäkin asettauduin sinne, yhdessä puolen virkamiehistä, ⁴¹ ja pappien—Eliakim, Maaseja, Miniamin, Miikaja, Eljoenai, Sakarja ja Hananja, torvineen— ⁴² ja Maaseja, Semaja, Eleasar, Ussi, Jehohanan, Malkia, Elam ja Eser. Laulajat lauloivat Jesrajan johdolla. ⁴³ Sinä päivänä he uhrasivat suuria uhreja, iloiten, koska Jumala oli antanut heille suuren ilon. Myös naiset ja lapset iloitsivat. Iloääni Jerusalemissa kuului kauas.

⁴⁴ Silloin määrättiin miehiä varastohuoneiden hoitajiksi, joihin kerättiin uhrilahjat, ensihedelmät ja kymmenykset, jotta ne voitaisiin koota kaupunkien pelloilta lain mukaisesti papeille ja leeviläisille, sillä Juuda iloitsi palvelevista papeista ja leeviläisistä. ⁴⁵ He toimittivat Jumalansa palvontaa ja puhdistuspalvelusta, samoin kuin laulajat ja portinvartijat, Daavidin ja hänen poikansa Salomon käskyn mukaan. ⁴⁶ Sillä Daavidin ja Asafin päivinä, muinaisina aikoina, oli laulajien johtajia ja ylistys- ja kiitoslauluja Jumalalle. ⁴⁷ Niinpä koko Israel Serubbabelin ja Nehemian päivinä antoi laulajille ja portinvartioille kuuluvat osat, kuten jokainen päivä vaati, ja he erottivat pyhitetyn osan leeviläisille, ja leeviläiset erottivat pyhitetyn osan Aaronin pojille.

13

Sinä päivänä, kun Mooseksen kirjaa luettiin kansan kuullen, havaittiin, ettei yksikään ammonilainen tai moabilainen saisi koskaan

Nehemian kirja

päästä Jumalan seurakuntaan, ² koska he eivät tulleet israelilaisia vastaan leivällä ja vedellä, vaan palkkasivat Bileamin kiroamaan heidät. Kuitenkin Jumalamme muutti kirouksen siunaukseksi. ³ Kun he kuulivat tämän lain, he erottivat kaikki muukalaissyntyiset Israelista.

⁴ Ennen tätä pappi Eljasib, joka oli asetettu meidän Jumalamme huoneen varastohuoneiden päälle, oli läheisessä suhteessa Tobiaan kanssa, ⁵ ja hän oli valmistanut hänelle suuren huoneen, jota oli aiemmin käytetty viljauhrien, suitsutuksen, temppeliesineiden ja viljan, uuden viinin ja oliiviöljyn kymmenysten säilyttämiseen, jotka oli määrätty leeviläisille, laulajille ja portinvartijoille, sekä pappien lahjoituksiin.

⁶ Mutta kaiken tämän aikana en ollut Jerusalemissa, sillä Babylonian kuninkaan Artakserkseen kolmantena kymmenentenä toisena vuotena olin palannut kuninkaan luo. Myöhemmin pyysin kuninkaalta lupaa lähteä ⁷ ja palasin Jerusalemiin. Siellä sain tietää pahasta teosta, jonka Eljasib oli tehnyt Tobialle antamalla hänelle huoneen Jumalan huoneen esipihoissa. ⁸ Olin hyvin tyytymätön ja heitin ulos kaikki Tobian taloustavarat huoneesta. ⁹ Käskin puhdistaa huoneet, ja sitten palautin Jumalan huoneen varusteet, viljauhrin ja suitsutuksen. ¹⁰ Huomasin myös, että leeviläisille määrättyjä osuuksia ei ollut annettu heille, joten leeviläiset ja laulajat, jotka vastasivat palveluksesta, olivat palanneet omille pelloilleen. ¹¹ Niinpä nuhtelin virkamiehiä ja kysyin: "Miksi Jumalan huone on laiminlyöty?" Sitten kokosin heidät yhteen ja asetin heidät paikoilleen. ¹² Koko Juuda toi sitten viljan, uuden viinin ja oliiviöljyn kymmenykset varastohuoneisiin. ¹³ Asetin pappi Selemjan, kirjanoppinut Sadokin ja leeviläisen Pedajan varastohuoneiden vastuuhenkilöiksi, ja tein heidän avustajakseen Hananin, Sakkurin pojan, Mattanjan pojanpojan, koska heitä pidettiin luotettavina. He vastasivat tarvikkeiden jakamisesta muille leeviläisille.

¹⁴ Muista minua tämän vuoksi, Jumalani, äläkä pyyhi pois sitä, mitä olen niin uskollisesti tehnyt Jumalani huoneen ja sen palvelusten hyväksi. ¹⁵ Noina päivinä näin Juudassa ihmisiä, jotka polkivat viinikuurnia sapattina ja toivat säkkejä viljaa, lastasivat niitä aaseihin, sekä viiniä, rypäleitä, viikunoita ja kaikenlaisia kuormia. He toivat kaiken tämän

Jerusalemiin sapattipäivänä. Joten varoitin heitä myymästä ruokaa sinä päivänä. ¹⁶ Tyyrolaisia, jotka asuivat Jerusalemissa, toi kalaa ja kaikenlaista tavaraa ja myi niitä Juudan kansalle sapattina, jopa Jerusalemissa. ¹⁷ Nuhtelin Juudan ylimyksiä ja sanoin: "Mikä on tämä paha teko, jota teette - häpäisette sapatinpäivän?" ¹⁸ Eivätkö esi-isänne tehneet samoja asioita, aiheuttaen Jumalamme tuomaan kaiken tämän onnettomuuden meille ja tälle kaupungille? Nyt te herätätte lisää vihaa Israelia vastaan häpäisemällä sapatin."

¹⁹ Kun iltavarjat lankesivat Jerusalemin porteille ennen sapattia, käskin sulkea ovet eikä avata niitä ennen sapatin päättymistä. Asetin omia miehiäni porteille, jotta mitään kuormaa ei voitaisi tuoda sisään sapattipäivänä. ²⁰ Muutaman kerran kauppiat ja erilaisten tavaroiden myyjät yöpyivät Jerusalemin ulkopuolella. ²¹ Mutta varoitin heitä ja sanoin: "Miksi vietätte yötä muurin vieressä? Jos teette tämän uudelleen, käytän voimaa teitä vastaan." Siitä lähtien he eivät enää tulleet sapattina. ²² Sitten käskin leeviläisiä puhdistautumaan ja vartioimaan portteja, jotta sapatinpäivä pysyisi pyhänä. Muista minua myös tästä, Jumalani, ja osoita minulle armoa suuren rakkautesi mukaan. ²³ Lisäksi noina päivinä näin Juudan miehiä, jotka olivat menneet naimisiin Asdodin, Ammonin ja Moabin naisten kanssa. ²⁴ Puoliksi heidän lapsistaan puhui Asdodin kieltä tai jonkin muun kansan kieltä, eivätkä he osanneet puhua Juudan kieltä. ²⁵ Niinpä nuhtelin heitä ja kirosin heitä. Pieksin joitakin miehiä ja revin heidän hiuksiaan. Panin heidät vannomaan Jumalan nimeen ja sanoin: "Ette saa antaa tyttäriänne heidän pojilleen vaimoiksi, ettekä ottaa heidän tyttäriään pojillemme tai itsellenne. ²⁶ Eikö Israelin kuningas Salomo tehnyt syntiä tällaisten avioliittojen vuoksi? Monien kansojen joukossa ei ollut hänen kaltaistaan kuningasta. Jumala rakasti häntä, ja Jumala teki hänet koko Israelin kuninkaaksi, mutta jopa hänet johdettiin syntiin vieraitten naisten kautta. ²⁷ Täytyykö meidän nyt kuulla, että tekin teette kaiken tämän suuren pahan ja olette uskottomia Jumalallemme menemällä naimisiin vieraitten naisten kanssa?" ²⁸ Yksi ylimmäisen papin Eljasibin pojan Jojadan pojista oli horonilaisen Sanballatin vävy. Niinpä karkotin hänet luotani.

²⁹ Muista heitä, Jumalani, sillä he ovat tuoneet häpeää pappeuteen ja pappeuden ja leeviläisten

Nehemian kirja

liittoon. ³⁰ Niinpä puhdistin papit ja leeviläiset
kaikesta vieraasta, ja määräsin kullekin tehtävät
hänen tehtävänsä mukaan. ³¹ Järjestin myös puun

lahjoitukset määrättyinä aikoina ja uutiset. Muista
minua ystävällisyydellä, Jumalani.

Esterin kirja

1 Ahasveroksen päivinä, sen Ahasveroksen, joka hallitsi 127 maakuntaa Intiasta Kuusiin,² siihen aikaan kun kuningas Ahasveros istui kuninkaallisella valtaistuimellaan Susan linnassa,³ kolmantena hallitusvuotenaan, hän järjesti pidot kaikille ruhtinailleen ja palvelijoilleen, Persian ja Meedian sotapäälliköille, ylimyksille ja maakuntien ruhtinaille.

⁴ Hän näytti loistavan valtakuntansa rikkauksia ja majesteettinsa loistoa monien päivien ajan, yhteensä 180 päivää.⁵ Kun nämä päivät olivat päättyneet, kuningas järjesti seitsemän päivän kestävät pidot kaikelle Susan linnassa olevalle kansalle, suurimmasta pienimpään, kuninkaan palatsin puutarhan pihalla.⁶ Siellä oli hienoja valkoisia ja sinisiä pellavaverhoja, kiinnitettyinä purppuranpunaisilla pellavanauhoilla hopearenkaisiin marmoripylväissä. Lepotuolit olivat kultaa ja hopeaa mosaikkilattialla, joka oli tehty porfyryrystä, marmorista, helmiäisestä ja muista kalliista kivistä.⁷ Juomia tarjoiitiin kultaista maljoista, jokainen erilainen kuin toinen, ja kuninkaallinen viini oli runsasta kuninkaan anteliaisuuden mukaisesti.⁸ Kuningas oli antanut käskyn, että juomisessa ei ollut pakkoa, sillä hän oli käskennyt kaikkia palvelijoita tarjoamaan jokaiselle miehelle, mitä tämä halusi.

⁹ Kuningatar Vasti järjesti myös pidot naisille kuningas Ahasveroksen kuninkaallisessa palatsissa.¹⁰ Seitsemäntenä päivänä, kun kuninkaan sydän oli iloinen viinistä, hän käski Mehumania, Bizthaa, Harbonaa, Bigthaa, Abagthaa, Zetharia ja Karkasia, seitsemää eunukia, jotka palvelivat kuningas Ahasveroksen edessä,¹¹ tuomaan kuningatar Vastin kuninkaan eteen kuninkaallisessa kruunussaan, näyttääkseen hänen kauneutensa kansalle ja ruhtinaille, sillä hän oli kaunis katsella.¹² Mutta kuningatar Vasti kieltäytyi tulemasta kuninkaan käskystä, jonka eunukit olivat välittäneet. Silloin kuningas vihastui, ja hänen vihansa paloi hänessä.¹³ Sitten kuningas kysyi viisailta miehiltä, jotka ymmärsivät ajan, sillä kuninkaan tapa oli puhua kaikkien lain ja oikeuden tuntijoiden edessä,¹⁴ ja jotka olivat hänen lähimpiään: Karshena, Shethar, Admatha, Tarsis, Meres, Marsena ja Memukan, seitsemän Persian ja Meedian ruhtinasta, joilla oli pääsy kuninkaan luo ja jotka olivat valtakunnan korkeimmassa asemassa.

¹⁵ "Mitä on lain mukaan tehtävä kuningatar Vastille," hän kysyi, "koska hän ei ole noudattanut kuningas Ahasveroksen käskyä, jonka eunukit välittivät?"¹⁶ Silloin Memukan vastasi kuninkaan ja ruhtinaiden edessä: "Kuningatar Vasti ei ole rikkonut vain kuningasta vastaan, vaan myös kaikkia ruhtinaita ja kaikkia kansoja vastaan kaikissa kuningas Ahasveroksen maakunnissa.¹⁷ Sillä kuningattaren käytös tulee tunnetuksi kaikille naisille, saaden heidät halveksimaan aviomiehiiään, sanoen: 'Kuningas Ahasveros käski tuoda kuningatar Vastin eteensä, mutta hän ei tullut.'¹⁸ Juuri tänä päivänä Persian ja Meedian ylimykset, jotka ovat kuulleet kuningattaren käytöksestä, vastaavat samalla tavalla kaikille kuninkaan ruhtinaille, mikä aiheuttaa paljon halveksuntaa ja vihaa.¹⁹ Jos kuningas hyväksi näkee, annettakoon kuninkaallinen säädös ja kirjattakoon Persian ja Meedian lakeihin, joita ei voi kumota, että Vasti ei enää koskaan saa tulla kuningas Ahasveroksen eteen. Myös kuningas antakoon hänen kuninkaallisen asemansa toiselle, joka on parempi kuin hän.²⁰ Kun kuninkaan säädös julistetaan koko hänen laajassa valtakunnassaan, kaikki naiset antavat kunniaa aviomiehilleen, suurimmasta pienimpään."²¹ Ehdotus miellytti kuningasta ja ruhtinaita, ja kuningas teki niin kuin Memukan ehdotti.²² Hän lähetti kirjeet kaikkiin kuninkaan maakuntiin, kullekin maakunnalle sen omalla kirjoituksella ja jokaiselle kansalle heidän omalla kielellään, julistaen, että jokaisen miehen tulisi olla hallitsija omassa talossaan ja puhua kansansa kieltä.

2 Näiden tapahtumien jälkeen, kun kuningas Kserkseen viha oli laantunut, hän muisti Vastin ja mitä tämä oli tehnyt, ja mitä hänestä oli määrätty.² Silloin kuninkaan palvelijat, jotka palvelivat häntä, ehdottivat: "Etsittäköön kuninkaalle kauniita nuoria neitsyitä."³ Kuningas määrätköön virkamiehiä kaikkiin valtakuntansa maakuntiin kokoamaan kaikki kauniit nuoret neitsyet Susan linnoitukseen, haaremiin, Hegain, kuninkaan eunukin, joka on naisten valvoja, alaisuuteen; ja heille annettakoon kauneudenhoitoja.⁴ Sitten se nuori nainen, joka miellyttää kuningasta, tehköön kuningattareksi Vastin sijaan." Tämä ehdotus miellytti kuningasta, ja hän toimi sen mukaisesti.

⁵ Susan linnoituksessa oli juutalainen nimeltä Mordokai, Jairin poika, Simein poika, Kiisin poika, benjaminilainen,⁶ joka oli viety pakkosiirtolaisuuteen

Esterin kirja

Jerusalemista niiden vankien mukana, jotka oli karkotettu Joojakin, Juudan kuninkaan, kanssa, jonka Nebukadnessar, Babylonian kuningas, oli vienyt pakkosiirtolaisuuteen. ⁷ Mordokailla oli serkku nimeltä Hadassa, joka tunnettiin myös nimellä Ester, jonka hän oli kasvattanut, koska tällä ei ollut isää eikä äitiä. Tämä nuori nainen oli kaunis vartaloltaan ja kasvoiltaan, ja kun hänen isänsä ja äitinsä kuolivat, Mordokai otti hänet omaksi tyttäreksen.

⁸ Kun kuninkaan käsky ja säädös oli julistettu, monet nuoret naiset tuotiin Susan linnoitukseen ja asetettiin Hegain huostaan. Myös Ester vietiin kuninkaan palatsiin ja uskottiin Hegaille, joka oli haaremin valvoja. ⁹ Hän miellytti häntä ja sai hänen suosionsa. Heti hän järjesti hänelle kauneudenhoitoja ja erityisruokaa. Hän määräsi hänelle seitsemän valittua naispuolista palvelijaa kuninkaan palatsista ja siirsi hänet ja hänen palvelijansa haaremin parhaaseen paikkaan. ¹⁰ Ester ei ollut paljastanut kansallisuuttaan tai perhetaustansa, koska Mordokai oli käsenyt häntä olemaan tekemättä niin. ¹¹ Joka päivä Mordokai käveli edestakaisin haaremin pihan läheisyydessä saadakseen tietää, kuinka Ester voi ja mitä hänelle tapahtui. ¹² Ennen kuin nuoren naisen vuoro tuli mennä kuningas Kserkseen luo, hänen piti suorittaa kaksitoista kuukautta kauneudenhoitoja määräysten mukaan: kuusi kuukautta mirhaöljyllä ja kuusi kuukautta hajusteilla ja kosmetiikalla. ¹³ Ja näin hän menisi kuninkaan luo: mitä tahansa hän halusi, annettiin hänelle mukaan vietäväksi haaresta kuninkaan palatsiin. ¹⁴ Illalla hän menisi sisään ja aamulla palaisi haaremin toiseen osaan, Saasgasin, kuninkaan eunukin, joka oli jalkavaimojen valvoja, huostaan. Hän ei palaisi kuninkaan luo, ellei tämä mieltäisi häneen ja kutsuisi häntä nimeltä.

¹⁵ Kun tuli Esterin, Mordokain sedän Abihailin tyttären, jonka tämä oli ottanut tyttäreksen, vuoro mennä kuninkaan luo, hän ei pyytänyt mitään muuta kuin mitä Hegai, kuninkaan eunukki, haaremin valvoja, ehdotti. Ja Ester sai suosion kaikkien silmissä, jotka näkivät hänet. ¹⁶ Ester vietiin kuningas Kserkseen luo kuninkaalliseen palatsiin kymmenennessä kuussa, tebet-kuussa, hänen hallitus kautensa seitsemäntenä vuotena. ¹⁷ Kuningas rakasti Esteriä enemmän kuin kaikkia muita naisia, ja hän sai suosion ja ystävällisyyden hänen kanssaan enemmän kuin kaikki muut neitsyet. Niinpä hän

asetti kuninkaallisen kruunun hänen päähänsä ja teki hänestä kuningattaren Vastin sijaan. ¹⁸ Sitten kuningas järjesti suuren juhlan, Esterin juhlan, kaikille hänen ylimyksilleen ja virkamiehilleen. Hän julisti vapaapäivän kaikissa maakunnissa ja jakoi lahjoja kuninkaallisella anteliaisuudella.

¹⁹ Kun neitsyet koottiin toisen kerran, Mordokai istui kuninkaan portilla. ²⁰ Ester ei ollut paljastanut perhetaustansa tai kansaansa, aivan kuten Mordokai oli häntä ohjeistanut, sillä hän jatkoi Mordokain ohjeiden noudattamista kuten silloin, kun tämä kasvatti häntä. ²¹ Kun Mordokai oli kuninkaan portilla, Bigtana ja Teres, kaksi kuninkaan virkamiestä, jotka vartioivat sisäänkäyntiä, suutuivat ja suunnittelivat vahingoittaa kuningas Kserkseä. ²² Mutta Mordokai sai tietää juonesta ja ilmoitti siitä kuningatar Esterille, joka kertoi siitä kuninkaalle, antaen kunnian Mordokaille. ²³ Kun asia tutkittiin ja havaittiin todeksi, kaksi virkamiestä hirtettiin hirsipuuhun. Kaikki tämä merkittiin aikakirjojen kirjaan kuninkaan läsnä ollessa.

3 Näiden tapahtumien jälkeen kuningas Kserkses kunnioitti Haamania, Hammedatan poikaa, agagilaista, korottamalla hänet ja asettamalla hänen valtansa kaikkien muiden virkamiesten yläpuolelle. ² Kaikki kuninkaan palvelijat kuninkaan portilla kumarsivat ja osoittivat kunniaa Haamanille, sillä kuningas oli käsenyt näin tehdä hänen suhteensa. Mutta Mordokai ei kumartanut eikä osoittanut hänelle kunniaa.

³ Silloin kuninkaan palvelijat kuninkaan portilla kysyivät Mordokailta: "Miksi rikot kuninkaan käskyä?"

⁴ Päivästä toiseen he puhuivat hänelle, mutta hän kieltäytyi kuuntelemasta. Siksi he ilmoittivat siitä Haamanille nähdäkseen, suvaittaisiinko Mordokain syytä, sillä hän oli kertonut heille olevansa juutalainen.

⁵ Kun Haaman näki, ettei Mordokai kumartanut eikä osoittanut hänelle kunniaa, hän täyttyi raivosta. ⁶ Saatuaan tietää, keitä Mordokain kansa oli, hän piti liian vähäpätöisenä surmata vain Mordokain. Sen sijaan Haaman pyrki tuhoamaan kaikki juutalaiset, Mordokain kansan, koko Kserkseen valtakunnassa. ⁷ Kuningas Kserkseen kahdentenatoista hallitusvuotena, ensimmäisessä kuussa, nisan-kuussa, pur (eli arpa) heitettiin Haamanin edessä päivän ja kuukauden määräämiseksi, ja arpa lankesi

Esterin kirja

kahdenteentoista kuukauteen, adar-kuuhun. ⁸ Sitten Haaman sanoi kuningas Kserkseelle: "On olemassa eräs kansa, joka on hajallaan ja erillään kaikkien kansojen keskuudessa valtakuntasi kaikissa maakunnissa. Heidän tapansa ovat erilaiset kuin muiden kansojen, eivätkä he noudata kuninkaan lakeja; ei ole kuninkaan edun mukaista suvaita heitä. ⁹ Jos kuningas hyväksi näkee, annettakoon käsky heidän tuhoamisestaan, ja minä maksan kymmenentuhatta talenttia hopeaa niille, jotka hoitavat kuninkaan asioita kuninkaalliseen aarrekammioon." ¹⁰ Kuningas otti sinettisormuksensa kädestään ja antoi sen Haamanille, Hammedatan pojalle, agagilaiselle, juutalaisten viholliselle. ¹¹ Kuningas sanoi Haamanille: "Pidä hopea, ja tee kansalle, mitä haluat."

¹² Ensimmäisen kuun kolmantenatoista päivänä kuninkaan kirjurit kutsuttiin, ja he kirjoittivat kaikki Haamanin määräykset kuninkaan satraapeille, kunkin maakunnan käskynhaltijoille ja jokaisen kansan virkamiehille, kullekin maakunnalle sen omalla kirjoituksella ja kullekin kansalle heidän omalla kielellään. Nämä kirjoitettiin kuningas Kserkseen nimissä ja sinetöitiin hänen sormuksellaan. ¹³ Kirjeet lähetettiin kuriirien kautta kaikkiin kuninkaan maakuntiin käskyillä tuhota, surmata ja hävittää kaikki juutalaiset—nuoret ja vanhat, naiset ja lapset—yhtenä päivänä, kahdentenatoista kuussa, adar-kuun kolmantenatoista päivänä, ja ryöstää heidän omaisuutensa. ¹⁴ Kopio tästä säädöksestä oli annettava lakina jokaisessa maakunnassa ja saatettava kaikkien kansojen tietoon, jotta he olisivat valmiina tuona päivänä. ¹⁵ Kuriirit lähtivät liikkeelle kiireesti kuninkaan käskystä, ja määräys annettiin Susassa, kuninkaan linnassa. Kuningas ja Haaman istuutuivat juomaan, mutta Susan kaupunki oli ymmällään.

4 Kun Mordokai sai tietää kaiken, mitä oli tapahtunut, hän repäisi vaatteensa, pukeutui säkkikankaaseen ja tuhkaan ja meni kaupungin keskustaan, valittaen äänekkäästi ja katkerasti. ² Hän meni kuninkaan portille asti, sillä kukaan ei saanut mennä kuninkaan portille pukeutuneena säkkikankaaseen. ³ Jokaisessa maakunnassa, johon kuninkaan käsky ja määräys saapui, oli suuri suru juutalaisten keskuudessa, paastoamista, itkemistä ja valitusta; monet makasivat säkkikankaassa ja tuhassa.

⁴ Kun Esterin eunukit ja naispuoliset palvelijat tulivat ja kertoivat hänelle Mordokaista, hänet valtasi suuri ahdistus. Hän lähetti vaatteita Mordokaille, jotta tämä voisi pukeutua säkkikankaan sijaan, mutta hän kieltäytyi ottamasta niitä vastaan. ⁵ Sitten Ester kutsui Hatakin, yhden kuninkaan eunukeista, joka oli määrätty palvelemaan häntä, ja käski hänen mennä Mordokain luo ottamaan selvää, mikä häntä vaivasi ja miksi.

⁶ Hatak meni Mordokain luo kaupungin pääaukiolle lähelle kuninkaan porttia. ⁷ Mordokai kertoi hänelle kaiken, mitä hänelle oli tapahtunut, mukaan lukien tarkka rahasumma, jonka Haman oli luvannut tallettaa kuninkaalliseen aarrekammioon juutalaisten tuhoamiseksi. ⁸ Hän antoi hänelle myös kopion käskystä heidän hävittämisekseen, joka oli julkaistu Suusassa, näyttääkseen sen Esterille ja selittääkseen sen hänelle, kehottaen häntä menemään kuninkaan eteen etsimään hänen suosiotaan ja anomaan armoa kansalleen.

⁹ Hatak palasi ja kertoi Mordokain sanat Esterille. ¹⁰ Sitten Ester käski Hatakin vastata Mordokaille: ¹¹ "Kaikki kuninkaan palvelijat ja kuninkaan maakuntien kansa tietävät, että kuka tahansa mies tai nainen, joka menee kuninkaan sisäpihaan kutsumatta, kohtaa saman lain: kuoleman, ellei kuningas ojentaa kultaista valtikkaa heille, jotta he saisivat elää. Minua ei ole kutsuttu menemään kuninkaan luo kolmeenkymmeneen päivään." ¹² Esterin sanat välitettiin Mordokaille. ¹³ Mordokai lähetti takaisin tämän vastauksen Esterille: "Älä luule, että koska olet kuninkaan talossa, sinä yksin kaikista juutalaisista pelastut. ¹⁴ Sillä jos pysyt vaiti tällä hetkellä, juutalaisille tulee apu ja pelastus jostain muualta, mutta sinä ja isäsi perhe tuhoudutte. Ja kuka tietää, ehkä juuri tällaisen ajan tähden olet saavuttanut kuninkaallisen asemasi?"

¹⁵ Ester vastasi sitten Mordokaille: ¹⁶ "Mene, kokoa kaikki juutalaiset, jotka ovat Suusassa, ja paastotkaa puolestani. Älkää syökö tai juoko kolmeen päivään, yötä tai päivää. Minä ja palvelijattareni paastoamme samoin kuin te. Sen jälkeen menen kuninkaan luo, vaikka se on lain vastaista. Ja jos minä menehdyn, niin menehdyn." ¹⁷ Niin Mordokai meni pois ja teki kaiken, mitä Ester oli käskennyt hänelle.

Esterin kirja

5 Kolmantena päivänä Ester pukeutui kuninkaallisiin vaatteisiinsa ja asetui kuninkaan palatsin sisäpihalle, vastapäätä kuninkaan salin sisäänkäyntiä. Kuningas istui kuninkaallisella valtaistuimellaan valtaistuinsalissa, sisäänkäyntiä vastapäätä. ² Kun kuningas näki kuningatar Esterin seisovan pihalla, hän mieltäytyi häneen; ja hän ojensi Esterille kultaisen valtikan, joka oli hänen kädessään. Ester lähestyi ja kosketti valtikan päätä.

³ Kuningas kysyi sitten: "Mikä sinua vaivaa, kuningatar Ester? Mikä on pyyntösi? Jopa puoleen valtakuntaan asti, se myönnetään sinulle." ⁴ Ester vastasi: "Jos se on kuninkaan mieleen, tulkoon kuningas ja Haman tänään pitoihin, jotka olen hänelle valmistanut." ⁵ Kuningas sanoi: "Tuokaa Haman nopeasti, jotta voimme tehdä kuten Ester haluaa." Niin kuningas ja Haman menivät pitoihin, jotka Ester oli valmistanut. ⁶ Kun he joivat viiniä pidoissa, kuningas kysyi Esteriltä: "Mikä on pyyntösi? Se myönnetään sinulle. Ja mikä on pyyntösi? Jopa puoleen valtakuntaan asti, se täytetään."

⁷ Ester vastasi: "Tässä on pyyntöni ja pyyntöni: ⁸ Jos olen löytänyt suosion kuninkaan silmissä, ja jos se on kuninkaan mieleen myöntää pyyntöni ja täyttää pyyntöni, tulkoon kuningas ja Haman huomenna pitoihin, jotka valmistan heille. Sitten vastaan kuninkaan kysymykseen." ⁹ Haman lähti sinä päivänä iloisena ja hyvillä mielin. Mutta kun hän näki Mordokain kuninkaan portilla, ja huomasi, ettei Mordokai noussut eikä osoittanut pelkoa hänen läsnäolossaan, Haman täytyi raivosta häntä kohtaan. ¹⁰ Kuitenkin Haman hillitsi itsensä ja meni kotiin.

Hän kutsui koolle ystävänsä ja vaimonsa Seresin, ¹¹ ja kehuskeli heille suuresta omaisuudestaan, monista pojistaan ja kaikista tavoista, joilla kuningas oli kunnioittanut häntä ja korottanut hänet muiden virkamiesten ja palvelijoiden yläpuolelle. ¹² Haman lisäsi: "Lisäksi kuningatar Ester ei kutsunut ketään muuta kuin minut saattamaan kuningasta pitoihin, jotka hän valmisti. Ja huomenna olen jälleen kutsuttu hänen ja kuninkaan kanssa. ¹³ Silti kaikki tämä ei tuota minulle tyydytystä niin kauan kuin näen juutalaisen Mordokain istuvan kuninkaan portilla."

¹⁴ Hänen vaimonsa Seres ja kaikki hänen ystävänsä ehdottivat: "Rakennuta hirsipuu, viisikymmentä kyynärää korkea, ja aamulla pyydä kuningasta ripustamaan Mordokai siihen. Sitten mene iloisena

kuninkaan kanssa pitoihin." Tämä neuvo miellytti Hamania, ja hän rakennutti hirsipuun.

6 Sinä yönä kuningas ei saanut unta, joten hän käski tuoda aikakirjojen kirjan, hänen hallituskautensa muistiinpanot, ja lukea ne hänelle. ² Sieltä löydettiin, että Mordokai oli ilmoittanut Bigtanasta ja Teresistä, kahdesta kuninkaan hoviherrasta, jotka vartioivat sisäänkäyntiä ja olivat suunnitelleet hyökkäystä kuningas Kserkseen. ³ Kuningas kysyi: "Mitä kunniaa tai tunnustusta Mordokaille on annettu tästä?" Kuningas palvelijat vastasivat: "Hänelle ei ole tehty mitään."

⁴ Kuningas sanoi sitten: "Kuka on pihalla?" Nyt Haman oli juuri tullut palatsin ulompaan pihaan puhuakseen kuninkaalle Mordokain ripustamisesta hirsipuuhun, jonka hän oli valmistanut hänelle. ⁵ Kuningas palvelijat vastasivat: "Haman seisoo pihalla." Kuningas sanoi: "Tuokaa hänet sisään." ⁶ Kun Haman tuli sisään, kuningas kysyi häneltä: "Mitä pitäisi tehdä miehelle, jota kuningas haluaa kunnioittaa?"

Haman ajatteli itsekseen: "Ketä kuningas haluaisi kunnioittaa enemmän kuin minua?" ⁷ Niinpä Haman vastasi kuninkaalle: "Sille miehelle, jota kuningas haluaa kunnioittaa, ⁸ tuokoon he kuninkaallisen viitan, jota kuningas on käyttänyt, ja hevosen, jolla kuningas on ratsastanut, ja asettakoon kuninkaallisen kruunun sen päähän. ⁹ Antakoon viitan ja hevosen yhdelle kuninkaan jaloimmista virkamiehistä. Pukekoon he miehen, jota kuningas haluaa kunnioittaa, ja johtakoon hänet ratsain kaupungin torin läpi, julistaen hänen edellään: 'Näin tehdään miehelle, jota kuningas haluaa kunnioittaa!'"

¹⁰ Kuningas käski Hamania: "Mene nopeasti, ota viitta ja hevonen, kuten olet ehdottanut, ja tee niin Mordokaille, juutalaiselle, joka istuu kuninkaan portilla. Älä jätä mitään tekemättä, mitä olet suositellut." ¹¹ Niin Haman otti viitan ja hevosen, puki Mordokain, ja johti hänet ratsain kaupungin torin läpi, julistaen hänen edellään: "Näin tehdään miehelle, jota kuningas haluaa kunnioittaa!" ¹² Sen jälkeen Mordokai palasi kuninkaan portille, mutta Haman kiirehti kotiin, murehtien, pää peitettyä. ¹³ Haman kertoi vaimolleen Seresille ja kaikille ystävilleen kaiken, mitä hänelle oli tapahtunut.

Hänen viisaat miehensä ja hänen vaimonsa Seres sanoivat hänelle: "Jos Mordokai, jonka edessä olet

Esterin kirja

alkanut kaatua, on juutalaista syntyperää, et voi voittaa häntä vastaan, vaan tulet varmasti tuhoutumaan." ¹⁴ Kun he vielä puhuivat hänen kanssaan, kuninkaan hoviherrat saapuivat ja veivät kiireesti Hamanin pidot, jotka Ester oli valmistanut.

7 Kuningas ja Haman menivät juomaan viiniä kuningatar Esterin kanssa. ² Toisena päivänä, kun he joivat viiniä pidot, kuningas kysyi: "Kuningatar Ester, mikä on pyyntösi? Se annetaan sinulle. Ja mikä on pyyntösi? Vaikka puoleen valtakuntaan asti, se täytetään."

³ Kuningatar Ester vastasi: "Jos olen löytänyt suosion sinun silmissäsi, oi kuningas, ja jos se miellyttää sinua, anna minulle elämäni — tämä on pyyntöni. Ja säästä kansani — tämä on pyyntöni. ⁴ Sillä minut ja kansani on myyty tuhottavaksi, tapettavaksi ja hävitettäväksi. Jos meidät olisi vain myyty orjiksi, miehiksi ja naisiksi, olisin pysynyt vaiti, koska sellainen ahdinko ei oikeuttaisi vaivaamaan kuningasta." ⁵ Kuningas Ahasveros kysyi kuningatar Esteriltä: "Kuka hän on, ja missä hän on, joka on uskaltanut tehdä tällaisen teon?" ⁶ Ester sanoi: "Vastustaja ja vihollinen! Tämä paha Haman!" Silloin Haman pelästyi kuninkaan ja kuningattaren edessä. ⁷ Kuningas nousi viihaisena viinistä ja meni palatsin puutarhaan. Mutta Haman, tajuten että kuningas oli päättänyt tehdä hänelle pahaa, jäi anomaan kuningatar Esteriltä elämäänsä.

⁸ Kun kuningas palasi palatsin puutarhasta pitojen paikkaan, Haman oli kaatunut sohvalle, missä Ester oli. Kuningas huudahti: "Aikooko hän jopa hyökätä kuningattaren kimppuun minun ollessani talossa?" Kun sanat lähtivät kuninkaan suusta, he peittivät Hamanin kasvat. ⁹ Sitten Harbona, yksi kuninkaan palvelijoista, sanoi: "Katso, Hamanin talossa on hirsipuu, viisikymmentä kyynärää korkea. Hän teetti sen Mordokaille, joka puhui auttaakseen kuningasta."

Kuningas sanoi: "Hirttääkö hänet siihen!" ¹⁰ Niin he hirttivät Hamanin hirsipuuhan, jonka hän oli valmistanut Mordokaille. Sitten kuninkaan viha laantui.

8 Sinä samana päivänä kuningas Ahasveros antoi kuningatar Esterille Haamanin, juutalaisten vihollisen, omaisuuden. Mordokai tuli kuninkaan eteen, sillä Ester oli paljastanut heidän sukulaisuutensa. ² Kuningas otti pois sinettisormuksensa, jonka hän oli ottanut

Haamanilta, ja antoi sen Mordokaille. Ester asetti Mordokain Haamanin omaisuuden hoitajaksi.

³ Ester lähestyi jälleen kuningasta, heittäytyi hänen jalkoihinsa, itki ja pyysi häntä pysäyttämään Haamanin, agagilaisen, juoniman pahan suunnitelman juutalaisia vastaan. ⁴ Kuningas ojensi kultaisen valtikan Esterille, ja hän nousi ja seiso hänen edessään. ⁵ Hän sanoi: "Jos se on kuninkaan mieleen, ja jos olen löytänyt suosion hänen silmissään, ja jos asia näyttää oikealta kuninkaan mielestä, ja jos olen mieluinen hänen silmissään, kirjoitettakoon säädös, joka kumoaa Haamanin, Hammedatan pojan, agagilaisen, laatimat kirjeet, jotka hän kirjoitti tuhotakseen juutalaiset kaikissa kuninkaan maakunnissa. ⁶ Sillä kuinka voisin kestää nähdä sen onnettomuuden, joka kohtaa kansaani? Kuinka voisin kestää perheeni tuhon?" ⁷ Kuningas Ahasveros sanoi kuningatar Esterille ja juutalaiselle Mordokaille: "Olen antanut Haamanin omaisuuden Esterille, ja he ovat hirttäneet hänet hirsipuuhan, koska hän oli käynyt käsiksi juutalaisiin. ⁸ Kirjoittakaa nyt toinen säädös kuninkaan nimissä juutalaisten puolesta, kuten näette hyväksi, ja sinetöikää se kuninkaan sinettisormuksella, sillä mikään asiakirja, joka on kirjoitettu kuninkaan nimissä ja sinetöity kuninkaan sormuksella, ei voi tulla kumotuksi."

⁹ Kuningas kutsui heti kirjurinsa, kolmannen kuukauden, Siivan kuukauden, kahdentenakymmenentenäkolmantena päivänä. He kirjoittivat kaikki Mordokain määräykset juutalaisille sekä satraapeille, käskynhaltijoille ja virkamiehille 127 maakunnassa, jotka ulottuivat Intiasta Etiopiaan. Nämä määräykset kirjoitettiin kunkin maakunnan kirjoitusjärjestelmällä ja kunkin kansan kielellä, mukaan lukien juutalaiset omalla kirjoitusjärjestelmällään ja kielellään. ¹⁰ Mordokai kirjoitti kuningas Ahasveroksen nimissä, sinetöi kirjeet kuninkaan sinettisormuksella ja lähetti ne ratsastavien kuriirien mukana, jotka ratsastivat kuninkaallisilla hevosilla, nopeista tammoista kasvatetuilla. ¹¹ Kuningas antoi juutalaisille jokaisessa kaupungissa oikeuden kokoontua ja puolustaa itseään, tuhota, tappaa ja hävittää mikä tahansa aseistettu joukko mistä tahansa kansallisuudesta tai maakunnasta, joka saattaisi hyökätä heidän kimppuunsa, mukaan lukien heidän naiset ja lapset, ja ryöstää heidän omaisuutensa. ¹² Tämä oli määrä tehdä yhtenä päivänä kaikissa

Esterin kirja

kuningas Ahasveroksen maakunnissa, kahdennentoista kuukauden, Adar-kuukauden, kolmantenatoista päivänä.¹³ Säädöksen teksti oli annettava lakina jokaisessa maakunnassa ja saatettava kaikkien kansojen tietoon, jotta juutalaiset olisivat valmiita kostamaan vihollisilleen sinä päivänä.¹⁴ Kuriirit, jotka ratsastivat kuninkaallisilla viestikapuloilla, kiiruhtivat matkaan, kuninkaan käskystä kannustettuina, ja säädös annettiin Susan linnoituksessa.¹⁵ Mordokai lähti kuninkaan luota yllään kuninkaalliset sinisen ja valkoisen väriset vaatteet, suuri kultainen kruunu ja hienosta pellavasta ja purppurasta tehty viitta. Susan kaupunki huusi ja iloitsi.¹⁶ Juutalaisille se oli valon, ilon, riemun ja kunnian aikaa.¹⁷ Jokaisessa maakunnassa ja kaupungissa, minne kuninkaan käsky ja säädös saapuivat, oli juutalaisilla ilo ja riemu, pidot ja juhlat. Monet muiden kansallisuuksien ihmiset ryhtyivät juutalaisiksi, koska juutalaisten pelko oli vallannut heidät.

9 Kahdennessatoista kuussa, Adar-kuussa, kolmantena päivänätoista, kun kuninkaan käsky ja säädös oli pantava täytäntöön, päivänä, jolloin juutalaisten viholliset toivoivat voittavansa heidät, se kääntyi päinvastaiseksi, ja juutalaiset saivat vallan niistä, jotka vihasivat heitä.² Juutalaiset kokoontuivat kaupungeissaan kuningas Kserkseen maakunnissa hyökätäkseen niiden kimppuun, jotka etsivät heille vahinkoa, eikä kukaan voinut vastustaa heitä, sillä heidän pelkonsa oli langennut kaikkien kansojen ylle.³ Kaikki maakuntien virkamiehet, satraapit, kuvernöörit ja ne, jotka hoitivat kuninkaan asioita, tukivat juutalaisia, koska Mordokain pelko oli vallannut heidät.⁴ Mordokai oli merkittävä kuninkaan palatsissa, ja hänen maineensa levisi kaikkialle maakuntiin, sillä hänestä tuli yhä voimakkaampi.

⁵ Juutalaiset löivät kaikki vihollisensa miekalla, tappaen ja tuhoten heidät, ja he tekivät mitä halusivat niille, jotka vihasivat heitä.⁶ Susan linnoituksessa juutalaiset tappoivat ja tuhosivat viisisataa miestä.⁷ Parsandata, Dalfon, Aspata,⁸ Porata, Adalja ja Aridata, ⁹ Parmashta, ja Arisai, Aridai ja Vaisata,¹⁰ Hamanin, Hammedatan pojan, kymmenen poikaa, joka oli juutalaisten vastustaja. He eivät kuitenkaan ottaneet mitään saalista.

¹¹ Sinä päivänä Susan linnakkeessa tapettujen määrä ilmoitettiin kuninkaalle.¹² Kuningas sanoi kuningatar Esterille: "Susan linnakkeessa juutalaiset ovat

tappaaneet ja tuhonneet viisisataa miestä ja Hamanin kymmenen poikaa. Mitä he ovat tehneet muissa kuninkaan maakunnissa? Mikä on pyyntösi? Se myönnetään sinulle. Ja mikä on lisätoiveesi? Se toteutetaan."¹³ Ester vastasi: "Jos kuningas hyväksii näkee, sallittakoon juutalaisten Susassa toteuttaa tämän päivän säädös myös huomenna, ja ripustettakoon Hamanin kymmenen poikaa hirsipuuhun."¹⁴ Niin kuningas käski, että näin tehtäisiin. Säädös annettiin Susassa, ja he ripustivat Hamanin kymmenen poikaa.¹⁵ Juutalaiset Susassa kokoontuivat jälleen Adar-kuun neljäntenatoista päivänä ja tappoivat kolmesataa miestä Susassa, mutta he eivät koskeneet saaliiseen.

¹⁶ Samaan aikaan muut juutalaiset kuninkaan maakunnissa kokoontuivat puolustamaan itseään ja vapauttamaan itsensä vihollisistaan, tappaen seitsemänkymmentäviisihuhatta niistä, jotka vihasivat heitä, mutta he eivät koskeneet saaliiseen.¹⁷ Tämä tapahtui Adar-kuun kolmantena päivänätoista, ja neljäntenatoista päivänä he lepäsivät ja tekivät siitä juhla- ja ilonpäivän.¹⁸ Kuitenkin juutalaiset Susassa olivat kokoontuneet kolmantena ja neljäntenatoista päivänä, ja viidentenatoista päivänä he lepäsivät ja tekivät siitä juhla- ja ilonpäivän.¹⁹ Siksi maaseudun juutalaiset, jotka asuvat kylissä, viettävät Adar-kuun neljäntätöista päivää ilon ja juhlan päivänä, päivänä, jolloin lähetetään ruokalahjoja toisilleen.

²⁰ Mordokai kirjasi nämä tapahtumat ja lähetti kirjeitä kaikille juutalaisille kuningas Kserkseen maakunnissa, sekä lähellä että kaukana,²¹ vahvistaakseen heille vuosittaisen juhlan viettämisen Adar-kuun neljäntenatoista ja viidentenatoista päivänä²² aikana, jolloin juutalaiset saivat helpotusta vihollisistaan, ja kuukautena, jolloin heidän surunsa kääntyi iloksi ja heidän murheensa juhlapäiväksi. Heidän tuli viettää niitä juhlan ja ilon päivinä ja antaa ruokalahjoja toisilleen ja lahjoja köyhille.²³ Niin juutalaiset suostuivat jatkamaan juhlaa, jonka he olivat aloittaneet, kuten Mordokai oli heille kirjoittanut.²⁴ Sillä Haman, Hammedatan poika, agagilainen, kaikkien juutalaisten vastustaja, oli juoninut juutalaisia vastaan tuhotakseen heidät ja oli heittänyt purin, eli arvan, häiritäkseen ja tuhotakseen heidät.²⁵ Mutta kun asia tuli kuninkaan tietoon, hän antoi kirjalliset määräykset, että Hamanin juutalaisia vastaan suunnittelema paha juoni kääntyisi hänen omaan päähänsä, ja että hänet ja hänen poikansa

Esterin kirja

ripustettaisiin hirsipuuhun. ²⁶ Siksi näitä päiviä kutsuttiin Purimiksi, sanasta pur. Kaiken tämän kirjeessä kirjoitetun ja sen, mitä he olivat nähneet ja mitä heille oli tapahtunut, ²⁷ juutalaiset vahvistivat ja tekivät tavan itselleen, jälkeläisilleen ja kaikille, jotka liittyivät heihin, viettää näitä kahta päivää joka vuosi, määrättyllä tavalla ja määrättyyn aikaan. ²⁸ Näitä päiviä tulee muistaa ja viettää jokaisessa sukupolvessa, jokaisessa perheessä, jokaisessa maakunnassa ja jokaisessa kaupungissa. Ja näiden Purim-päivien viettäminen ei saa koskaan lakata juutalaisilta, eikä niiden muisto saa häipyä heidän jälkeläisiltään.

²⁹ Sitten kuningatar Ester, Abihailin tytär, yhdessä juutalaisen Mordokain kanssa, kirjoitti täydellä valtuudella vahvistaakseen tämän toisen kirjeen Purimista. ³⁰ Ja Mordokai lähetti kirjeitä kaikille juutalaisille 127 maakunnassa kuningas Kserkseen valtakunnassa, sisältäen rauhan ja totuuden sanoja,

³¹ vahvistaakseen nämä Purim-päivät niiden määrättyinä aikoina, kuten juutalainen Mordokai ja kuningatar Ester olivat heille säätäneet, ja kuten he olivat asettaneet itselleen ja jälkeläisilleen paastoamisen ja valituksen ajoista. ³² Esterin säädös vahvisti nämä Purimista koskevat määräykset, ja se kirjoitettiin muistiin.

10 Kuningas Ahasveros määräsi veron maalle ja meren saarille. ² Kaikki hänen voimansa ja mahtinsa teot sekä täydellinen kertomus Mordokain suuruudesta, jota kuningas kunnioitti, eivätkö ne ole kirjoitettu Meedian ja Persian kuninkaiden aikakirjaan? ³ Juudan Mordokai oli toisena kuningas Ahasveroksen jälkeen, arvostettu juutalaisten keskuudessa ja korkeassa asemassa monien sukulaistensa joukossa, sillä hän etsi kansansa parasta ja puhui koko kansakuntansa hyvinvoinnin puolesta.

Jobin kirja

1 Uusin maassa oli mies nimeltä Job; tämä mies oli nuhteeton ja oikeamielinen, pelkäsi Jumalaa ja karttoi pahaa. ² Jobilla oli seitsemän poikaa ja kolme tyttärtä. ³ Hänen omaisuutensa käsitti seitsemän tuhatta lammasta, kolme tuhatta kamelia, viisisataa härkäparia, viisisataa aasia ja suuren joukon palvelijoita. Hän oli mahtavin mies kaikista idän kansoista.

⁴ Hänen poikansa pitivät vuorotellen juhlia kodeissaan määräpäivinä, ja he kutsuivat kolme sisartaan syömään ja juomaan kanssaan. ⁵ Kun juhlien päivät olivat kuluneet, Job lähetti kutsumaan heitä ja pyhytti heidät. Hän nousi varhain aamulla ja uhrasi polttouhrin kunkin puolesta, ajatellen: "Ehkä lapseni ovat tehneet syntiä ja kiroilleet Jumalaa sydämessään." Tämä oli Jobin säännöllinen tapa.

⁶ Eräänä päivänä Jumalan pojat tulivat esittäytymään Herran edessä, ja Saatana tuli myös heidän joukossaan. ⁷ Herra kysyi Saatanalta: "Mistä sinä tulet?"

Saatana vastasi Herralle: "Maata kiertelemästä ja siellä vaeltelemasta." ⁸ Silloin Herra sanoi Saatanalle: "Oletko pannut merkille palvelijani Jobin? Ei ole ketään hänen kaltaistaan maan päällä; hän on nuhteeton ja oikeamielinen, mies, joka pelkää Jumalaa ja karttaa pahaa."

⁹ Saatana vastasi Herralle: "Pelkääkö Job Jumalaa syyttä?" ¹⁰ "Ettekö ole asettanut aita hänen ympärilleen ja hänen taloutensa ympärille ja kaiken, mitä hänellä on? Olet siunannut hänen kätensä työtä, ja hänen karjansa on levinnyt maahan. ¹¹ Mutta ojentakaa kätenne nyt ja koskettakaa kaikkea, mitä hänellä on, niin hän varmasti kiroaa teitä vasten kasvojanne."

¹² Herra sanoi Saatanalle: "Hyvä on, kaikki, mitä hänellä on, on sinun vallassasi, mutta älä koske itse mieheen." Niin Saatana lähti Herran kasvojen edestä.

¹³ Eräänä päivänä, kun Jobin pojat ja tyttäret söivät ja joivat viiniä vanhimman veljensä talossa, ¹⁴ saapui sanantuoja ja ilmoitti Jobille: "Härät olivat kyntämässä ja aasintammat laiduntamassa niiden vieressä, ¹⁵ kun sabealaiset hyökkäsivät ja veivät ne pois. He surmasivat palvelijat miekalla, ja minä yksin olen päässyt pakoon kertomaan sinulle."

¹⁶ Hänen vielä puhuessaan saapui toinen sanantuoja ja sanoi: "Jumalan tuli iski taivaasta ja poltti lampaat

ja palvelijat, ja minä yksin olen päässyt pakoon kertomaan sinulle." ¹⁷ Hänen vielä puhuessaan saapui toinen sanantuoja ja sanoi: "Kaldealaiset muodostivat kolme joukkoa ja hyökkäsivät kameleiden kimppuun ja veivät ne pois. He surmasivat palvelijat miekalla, ja minä yksin olen päässyt pakoon kertomaan sinulle." ¹⁸ Hänen vielä puhuessaan saapui vielä yksi sanantuoja ja sanoi: "Poikasi ja tyttäresi söivät ja joivat viiniä vanhimman veljesi talossa, ¹⁹ kun äkkiä voimakas tuuli tuli autiomaasta ja iski talon neljään kulmaan, ja se romahti heidän päälleen, ja he ovat kuolleet. Minä yksin olen päässyt pakoon kertomaan sinulle." ²⁰ Tämän kuultuaan Job nousi, repäisi viittansa ja ajoi päänsä. Sitten hän lankesi maahan ja rukoili. ²¹ Hän sanoi:

"Alastomana tulin äitini kohdusta, ja alastomana palaan sinne. Herra antoi, ja Herra on ottanut pois; siunattu olkoon Herran nimi."

²² Kaikissa näissä tapahtumissa Job ei tehnyt syntiä eikä syyttänyt Jumalaa väärinteosta.

2 Eräänä päivänä Jumalan pojat tulivat esittäytymään Herran edessä, ja myös Saatana tuli heidän joukossaan esittäytymään Herran edessä. ² Ja Herra sanoi Saatanalle: "Mistä sinä tulet?"

Saatana vastasi Herralle: "Maata kiertämästä ja siellä kuljeskelemasta."

³ Sitten Herra sanoi Saatanalle: "Oletko pannut merkille palvelijani Jobin? Ei ole hänen kaltaistaan maan päällä; hän on nuhteeton ja oikeamielinen, Jumalaa pelkäävä ja pahaa karttava. Ja hän pysyy yhä lujana nuhteettomuudessaan, vaikka sinä yllytit minut häntä vastaan tuhoamaan hänet syyttä." ⁴ Saatana vastasi Herralle: "Iho ihosta! Totisesti, mies antaa kaiken, mitä hänellä on, oman henkensä puolesta. ⁵ Mutta ojennapa kätesi ja koske hänen luuhunsa ja lihaansa, niin hän varmasti kiroaa sinut vasten kasvojasi."

⁶ Herra sanoi Saatanalle: "Hyvä on, hän on sinun käsissäsi; säästä vain hänen henkensä." ⁷ Niin Saatana lähti Herran kasvojen edestä ja löi Jobia pahoilla paiseilla jalkapohjista pään kruunuun asti. ⁸ Silloin Job otti saviastian kappaleen raaputtaakseen itseään, kun hän istui tuhassa. ⁹ Hänen vaimonsa sanoi hänelle: "Pidätkö yhä kiinni

Jobin kirja

nuhteettomuudestasi? Kiroa Jumala ja kuole!"¹⁰ Hän vastasi: "Puhut kuin joku tyhmistä naisista. Otammeko vastaan hyvää Jumalalta, emmekä vastoinikäymisiä?" Kaikessa tässä Job ei tehnyt syntiä huulillaan.¹¹ Kun Jobin kolme ystävää, Elifas temanilainen, Bildad suuhilainen ja Sofar naamalainen, kuulivat kaikista onnettomuuksista, jotka olivat häntä kohdanneet, he lähtivät kodeistaan ja sopivat keskenään menevänsä yhdessä suremaan hänen kanssaan ja lohduttamaan häntä.¹² Kun he näkivät hänet kaukaa, he eivät tunteneet häntä; he korottivat äänensä ja itkivät ääneen, repivät vaatteensa ja sirottivat tomua päänsä päälle taivasta kohti.¹³ Sitten he istuivat maassa hänen kanssaan seitsemän päivää ja seitsemän yötä. Kukaan ei puhunut hänelle sanaakaan, sillä he näkivät, kuinka suuri hänen kärsimyksensä oli.

3 Näiden tapahtumien jälkeen Job puhui ja valitti syntymäpäiväänsä.² Ja hän sanoi:

³ "Katoaisi päivä, jona synnyin, ja yö, joka sanoi: 'Poika on siinnyt.'"⁴ Tulkoon siitä päivästä pimeys; älköön Jumala ylhäältä sitä huomioiko, älköönkään siihen valoa paistako.⁵ Vallatkoon sen pimeys ja syvä varjo; pilvi asukoon sen yllä; päivän mustuus kauhistuttakoon sitä.⁶ Mitä tulee siihen yöhön, vallatkoon sen sakea pimeys; älköön sitä luettako vuoden päiviin, älköönkään sitä laskettako kuukausien joukkoon.⁷ Katso, olkoon se yö hedelmätön; älköön siinä riemuhuutoa kuuluko.⁸ Kirotkoot sitä päivän kiroajat, jotka ovat valmiit herättämään Leviatanin.⁹ Pimennytköön sen aamun tähdet; odottakoon se valoa, mutta älköön sitä tulko, älköönkään se nähkö aamunkoiton ensisäteitä,¹⁰ koska se ei sulkenut äitini kohdun ovia, eikä pitänyt vaivaa poissa silmistäni.

¹¹ "Miksi en kuollut syntymässä, tullut kohdusta ja menehtynyt?¹² Miksi oli polvet minua vastaanottamassa, ja rinnat, joita sain imeä?¹³ Sillä nyt minä lepäisin rauhassa; olisin nukkunut ja levossa,¹⁴ maan kuninkaiden ja neuvonantajien kanssa, jotka rakensivat raunioita itselleen,¹⁵ tai ruhtinaiden kanssa, joilla oli kultaa, jotka täyttivät talonsa hopealla.¹⁶ Tai miksi en ollut kätkeytyä kuin kuollut lapsi, kuin vauvat, jotka eivät koskaan nähneet valoa?¹⁷ Siellä jumalattomat lakkaavat levottomuudestaan, ja siellä väsyneet löytävät levon.¹⁸ Vangit ovat siellä rauhassa yhdessä; he eivät kuule sortajan ääntä.¹⁹ Siellä ovat sekä

nöyrät että mahtavat, ja palvelija on vapautettu isäntänsä vallasta.

²⁰ "Miksi annetaan valoa niille, jotka ovat kurjuudessa, ja elämää niille, joiden sielu on katkera,²¹ niille, jotka kaipaavat kuolemaa, mutta se ei tule, ja etsivät sitä enemmän kuin kätkeytyä aarteita,²² jotka ovat täynnä iloa ja riemuitsevat, kun löytävät haudan?²³ Miksi annetaan valoa miehelle, jonka tie on kätkeyty, jonka Jumala on ympäröinyt?²⁴ Sillä huokaukseni tulevat ennen ruokaani, ja valitukseni vuotavat kuin vesi.²⁵ Sillä mitä pelkäsin, se on tullut päälleni, ja mitä kauhistuin, se on saavuttanut minut.²⁶ Minulla ei ole rauhaa, ei hiljaisuutta, ei lepoa, vaan ainoastaan myllerrystä."

4 Temanilainen Elifas vastasi:

² "Jos joku uskaltaa puhua kanssasi, tuletko levottomaksi? Kuka voi pidättää sanoja?³ Ajattele, kuinka olet opettanut monia, ja kuinka olet vahvistanut heikkoja käsiä.⁴ Sanasi ovat tukeneet niitä, jotka kompastuivat, ja olet vahvistanut horjuvia polvia.⁵ Mutta nyt se tulee sinun päällesi, ja olet masentunut; se koskettaa sinua, ja olet kauhuissasi.⁶ Eikö jumalanpelkosi ole sinun luottamukseksi, ja teidesi rehellisyys toivosi?

⁷ "Mieti nyt, kuka on koskaan viattomana menehtynyt? Tai missä ovat oikeamieliset tuhottu?⁸ Kuten olen havainnut, ne, jotka kyntävät vääryyttä ja ne, jotka kylvävät vaivaa, niittävät samaa.⁹ Jumalan henkäyksestä he menehtyvät; Hänen vihansa puuskasta heidät kulutetaan.¹⁰ Leijonan karjunta ja kiivaan leijonan ääni, mutta nuorten leijonien hampaat murskataan.¹¹ Leijona menehtyy saaliin puutteeseen, ja naarasleijonan pennut hajaantuvat.¹² "Sana tuotiin salaa minulle, ja korvani kuuli siitä kuiskauksen.¹³ Yöllisten näkyjen huolestuttavien ajatusten keskellä, kun syvä uni lankeaa ihmisten päälle,¹⁴ pelko ja vavistus tulivat päälleni, ja saivat kaikki luuni vapisemaan.¹⁵ Henki liukui ohitseni; ihoni karvat nousivat pystyyn.¹⁶ Se pysähtyi, mutta en voinut erottaa sen muotoa; muoto oli silmieni edessä, ja kuulin hiljaisen äänen:¹⁷ "Voiko kuolevainen olla oikeudenmukainen Jumalan edessä? Voiko ihminen olla puhdas Luojansa edessä?¹⁸ Hän ei luota edes palvelijoihinsa, ja Hän syyttää enkeleitään virheestä.¹⁹ Kuinka paljon enemmän niitä, jotka

Jobin kirja

asuvat savitaloissa, joiden perusta on tomussa, jotka murskataan helpommin kuin koi! ²⁰ Aamusta iltaan heidät murskataan; huomaamatta he menehtyvät ikuisesti. ²¹ Eivätkö heidän telttansa köydet vedetä ylös heidän sisällään? He kuolevat ilman viisautta.'

5 "Huuda nyt, onko ketään, joka vastaisi sinulle? ² Sillä Ja kenen pyhien puoleen käännyt? ³ Sillä ärtymys tappaa tyhmän, Ja kateus tuo kuoleman yksinkertaiselle. ⁴ Olen nähnyt tyhmän juurtuvan, Ja heti kirosin hänen kotinsa. ⁵ Hänen poikansa ovat kaukana turvasta, Heitä sorretaan portissa, Eikä ole pelastajaa. ⁶ Nälkäiset syövät hänen satonsa Ja vievät sen jopa orjantappuroista, Ja juonittelija himoitsee heidän varallisuuttaan. ⁷ Sillä onnettomuus ei nouse tomusta, Eikä vaiva versoa maasta, ⁸ Vaan ihminen syntyy vaivaan, Kuten kipinät lentävät ylöspäin.

⁸ "Kuitenkin minä etsisin Jumalaa, Ja esittäisin anomukseni Jumalalle, ⁹ Joka tekee suuria ja käsittämättömiä tekoja, Ihmeitä yli laskemisen. ¹⁰ Hän antaa sateen maan päälle, Ja lähettää vettä pelloille, ¹¹ Niin että Hän nostaa alaiset korkealle, Ja surevat nostetaan turvaan. ¹² Hän estää vekkaiden suunnitelmat, Jotta heidän käntensä eivät voi saavuttaa menestystä. ¹³ Hän vangitsee viisaat heidän omassa oveluudessaan, Ja vekkaiden neuvot kumotaan nopeasti. ¹⁴ Päivällä he kohtaavat pimeyden, Ja hapuilevat keskipäivällä kuin yöllä. ¹⁵ Mutta Hän pelastaa heidän suunsa miekalta, Ja köyhän mahtavan kädestä. ¹⁶ Niin avuton saa toivoa, Ja vääräys sulkee suunsa.

¹⁷ "Katso, siunattu on se ihminen, jota Jumala ojentaa, Joten älä hylkää Kaikkivaltiaan kuritusta. ¹⁸ Sillä Hän aiheuttaa kipua ja tuo helpotuksen; Hän haavoittaa, ja Hänen käntensä myös parantavat. ¹⁹ Kuudesta vaivasta Hän pelastaa sinut, Jopa seitsemässä, paha ei kosketa sinua. ²⁰ Nälänhädässä Hän pelastaa sinut kuolemasta, Ja sodassa miekan voimasta. ²¹ Sinut pilotetaan kielen ruoskinnalta, Eikä sinun tarvitse pelätä väkivaltaa sen tullessa. ²² Sinä naurat hävitykselle ja nälälle, Eikä sinun tarvitse pelätä villieläimiä. ²³ Sillä sinulla on sopimus pellon kivien kanssa, Ja pellon eläimet ovat rauhassa kanssasi. ²⁴ Sinä tiedät, että telttasi on turvassa, Sillä sinä käyt kotonasi etkä löydä mitään vikaa. ²⁵ Sinä myös tiedät, että jälkeläisesi ovat lukuisat, Ja jälkikasvusi

runsas kuin maan ruoho. ²⁶ Sinä tulet hautaan täysi-ikäisenä, Kuten lyhde, joka kerätään ajallaan. ²⁷ Katso, olemme tutkineet tämän, ja se on totta; Kuule se, ja ymmärrä se itse."

6 Silloin Job vastasi sanoen:

² "Jospa minun tuskani punnittaisiin ja minun onnettomuuteni pantaisiin vaa'alle yhdessä! ³ Sillä se olisi varmasti raskaampi kuin meren hiekka; siksi minun sanani ovat olleet hätköityjiä. ⁴ Kaikkivaltiaan nuolet ovat minussa, minun henkeni juo niiden myrkyä; Jumalan kauhut ovat asetetut minua vastaan. ⁵ Hirnuuko villiaasi, kun sillä on ruohoa, tai ammuuko härkä rehuansa ääressä? ⁶ Voidaanko mautonta ruokaa syödä ilman suolaa, tai onko malvan mehussa mitään makua? ⁷ Minä kieltäydyn koskemasta sellaisiin; ne ovat minulle kuin inhottavaa ruokaa.

⁸ "Oi, jospa pyyntöni täytettäisiin, että Jumala antaisi, mitä kaipaam, ⁹ että Jumala suostuisi murskaamaan minut, päästämään käntensä irti ja katkaisemaan minut! ¹⁰ Silloin minulla olisi vielä tämä lohdutus— iloni taukoamattomassa tuskassa— että en ole kieltänyt Pyhän sanoja.

¹¹ Mikä voima minulla on, että toivoisin? Mikä on loppuni, että olisin kärsivällinen? ¹² Onko minun voimani kivien voimaa, tai onko minun lihani pronssista tehty? ¹³ Onko minussa mitään apua, kun menestys on karkotettu pois?

¹⁴ "Sillä epätoivoiselle miehelle pitäisi ystävän osoittaa ystävällisyyttä, ettei hän hylkäisi Kaikkivaltiaan pelkoa. ¹⁵ Mutta minun veljeni ovat toimineet petollisesti kuin wadi, kuin purot, jotka tulvivat ¹⁶ kun ne ovat tummuneet sulavan jään vuoksi ja täyttyneet sulavasta lumesta, ¹⁷ mutta kun ne kuivuvat, ne katoavat; kuumuudessa ne häviävät paikaltaan. ¹⁸ Niiden polut mutkittelevat; ne nousevat erämaahan ja katoavat. ¹⁹ Teman karavaanit katsovat, Seban matkustajat toivovat niitä. ²⁰ Heitä hävettää, koska he olivat luottaneet; he saapuvat sinne, vain pettyäkseen. ²¹ Totisesti, te olette nyt tulleet heidän kaltaisikseen; näette jotain pelottavaa ja pelkätte. ²² Olenko koskaan sanonut: 'Anna minulle jotain,' tai, 'Tarjoa lahjus puolestani varoistasi,' ²³ tai, 'Pelasta minut vihollisen kädestä,' tai, 'Lunasta minut armottomien kynsistä?'

Jobin kirja

²⁴ "Opettakaa minua, niin olen hiljaa; näyttäkää minulle, missä olen tehnyt väärin. ²⁵ Kuinka vaikeaa on kuulla rehellisiä sanoja! Mutta mitä teidän väitteenne todistavat? ²⁶ Aiotteko korjata minun sanani, ja kohdella epätoivoisen sanoja kuin tuulta? ²⁷ Te jopa pelaisitte orvosta ja kaupittelisitte ystävämme.

²⁸ Mutta nyt, katsokaa minua, ja katsokaa, valehtelenko teille päin kasvoja. ²⁹ Perääntykää, älköön olko vääryyttä; harkitkaa uudelleen, sillä minun rehellisyyteni on vaakalaudalla. ³⁰ Onko minun kielelläni mitään pahaa? Eikö suuni erota onnettomuutta?

7 "Eikö ihminen ole pakotettu raatamaan maan päällä, Eivätkö hänen päivänsä ole kuin palkkalaisen päivät? ² Niin kuin orja ikävoi varjoa, Ja kuin työmies odottaa palkkaansa, ³ Niin minulle on annettu turhuuden kuukausia, Ja väivan täyttämää öitä on määrätty minulle. ⁴ Kun käyn maata, kysyn, 'Milloin nousen?' Mutta yö jatkuu, Ja olen levoton aamuun asti. ⁵ Lihani on peitetty madoilla ja tomukokkareilla, Ihoni kovettuu ja puhkeaa.

⁶ Päiväni kuluvat nopeammin kuin kutojan sukula, Ja ne päättyvät ilman toivoa. ⁷ Muista, että elämäni on vain henkäys; Silmäni ei enää näe hyvää. ⁸ Se, joka minua katsoo, ei enää minua näe; Sinun silmäsi ovat minussa, mutta minä olen poissa. ⁹ Pilvi häviää, eikä sitä enää ole, Niin myös se, joka laskeutuu tuonelaan, ei palaa. ¹⁰ Hän ei palaa enää taloonsa, Eikä hänen paikkansa enää häntä tunne.

¹¹ "Niinpä en pidätä sanojani; Puhun hengen ahdistuksessa, Ilmaisen suruni sieluni katkeruudessa. ¹² Olenko meri tai merihirviö, Että asetet vartijan ylitseni? ¹³ Jos ajattelen, 'Vuoteeni lohduttaa minua, Sohvani lievittää valitustani,' ¹⁴ Niin sinä pelästyät minua unilla Ja kauhistutat minua näyillä, ¹⁵ Että sieluni mieluummin valitsisi tukehtumisen, Kuoleman ennemmin kuin kärsimykseni. ¹⁶ Olen kuihtumassa; en elä ikuisesti. Jätä minut rauhaan, sillä päiväni ovat vain henkäys.

¹⁷ Mikä on ihminen, että sinä häntä kunnioitat, Ja että välität hänestä, ¹⁸ Että tarkkailet häntä joka aamu Ja koettelet häntä joka hetki? ¹⁹ Etkö koskaan käännä katsettasi pois minusta, Etkä jätä minua rauhaan, kunnes nielen sylkeni? ²⁰ Olenko tehnyt syntiä? Mitä olen tehnyt sinulle,

Ihmiskunnan vartija? Miksi olet tehnyt minusta maalitaulusi, Niin että olen itselleni taakka? ²¹ Miksi et sitten anna anteeksi rikkomustani Ja ota pois syyllisyyttäni? Sillä nyt minä käyn maata tomuun; Ja sinä etsit minua, mutta minua ei enää ole."

8 Suuhilainen Bildad vastasi,

² "Kuinka kauan puhut tällaisia asioita, ja suusi sanat ovat kuin voimakas tuuli? ³ Vääristääkö Jumala oikeuden? Tai vääntääkö Kaikkivaltias sitä, mikä on oikein? ⁴ Jos lapsesi tekivät syntiä Häntä vastaan, Hän antoi heidät rikkomustensa seurauksiin. ⁵ Mutta jos etsit Jumalaa vilpittömästi ja anovat Kaikkivaltiaan armoa, ⁶ jos olet puhdas ja oikeamielinen, varmasti Hän herää puolestasi ja palauttaa oikeutetun paikkasi. ⁷ Vaikka alkusi näyttivät pieniltä, tulevaisuutesi kukoistaa suuresti.

⁸ "Kysy entisiltä sukupolvilta, ja mieti, mitä heidän esi-isänsä löysivät, ⁹ sillä me olemme vain elisessä ja emme tiedä mitään, sillä päivämme maan päällä ovat kuin varjo. ¹⁰ Eivätkö he opeta sinua ja puhu sinulle, tuoden esiin sanoja heidän ymmärryksestään? ¹¹ Voiko papyrus kasvaa korkeaksi ilman suota? Voiko ruoko kukoistaa ilman vettä? ¹² Vaikka ne ovat vielä vihreitä ja leikkaamattomia, ne kuihtuvat nopeammin kuin mikään muu kasvi. ¹³ Tällainen on kaikkien kohtalo, jotka unohtavat Jumalan; jumalattomien toivo katoaa. ¹⁴ Heidän luottamuksensa on heikko, ja heidän uskonsa on kuin hämähäkinverkko. ¹⁵ He nojaavat taloonsa, mutta se ei kestä; he pitävät siitä kiinni, mutta se ei pysy pystyssä. ¹⁶ He ovat kuin kasvi, joka kukoistaa auringonvalossa, levittäen versojaan puutarhan yli. ¹⁷ Sen juuret kietoutuvat kivikasaan, se etsii paikkaa kallioiden joukosta. ¹⁸ Mutta jos se revitään pois paikaltaan, se paikka kieltää sen sanoen: 'En koskaan nähnyt sinua.' ¹⁹ Varmasti tämä on sen tien ilo, ja maasta nousee muita.

²⁰ Katso, Jumala ei hylkää rehellistä ihmistä, eikä Hän tue pahantekijöitä. ²¹ Hän tuo jälleen naurun suuhusi ja ilon huulillesi. ²² Ne, jotka vastustavat sinua, puetaan häpeään, ja jumalattomien teltat eivät ole enää."

9 Job vastasi sanoen:

² "Totisesti, tiedän, että näin on; mutta kuinka ihminen voi olla vanhurskas Jumalan edessä? ³

Jobin kirja

Jos joku haluaisi kiistellä Hänen kanssaan, ei hän voisi vastata Hänelle kertaakaan tuhannesta. ⁴ Hän on viisas sydämetään ja väkevä voimassaan; kuka on vastustanut Häntä ja jäänyt vahingoittumatta? ⁵ Hän siirtää vuoria niiden huomaamatta, kun Hän kaataa ne vihassaan. ⁶ Hän saa maan vapisemaan paikaltaan, ja sen perustukset järisevät. ⁷ Hän kääsee aurinkoa olemaan paistamatta, ja sulkee tähdet. ⁸ Hän yksin levittää taivaat ja kulkee meren aaltojen päällä. ⁹ Hän on Karhun ja Orionin, Seulasten ja etelän tähtikuvioiden Luoja. ¹⁰ Hän tekee suuria ja tutkimattomia tekoja, ihmeitä lukemattomia. ¹¹ Jos Hän kulki ohitseni, en näkisi Häntä; jos Hän menisi ohi, en huomaisi Häntä. ¹² Jos Hän ottaa pois, kuka voi estää Häntä? Kuka voi kysyä Häneltä: 'Mitä Sinä teet?' ¹³ Jumala ei käänne vihaansa takaisin; Hänen allaan Rahabin auttajat kyyristyvät.

¹⁴ Kuinka sitten voisin vastata Hänelle, tai valita sanani Hänen kanssaan? ¹⁵ Vaikka olisin viaton, en voisi vastata Hänelle; minun olisi annettava armoa Tuomariltani. ¹⁶ Jos kutsuisin ja Hän vastaisi minulle, en uskoisi, että Hän kuuntelisi ääntäni. ¹⁷ Hän murskaisi minut myrskyllä ja lisäksi haavojani syyttä. ¹⁸ Hän ei sallisi minun vetää henkeäni, vaan täyttäisi minut katkeruudella. ¹⁹ Jos on kyse voimasta, Hän on väkevä; ja jos on kyse oikeudesta, kuka voi haastaa Hänet? ²⁰ Vaikka olisin vanhurskas, oma suuni tuomitsisi minut; jos olisin syytön, se julistaisi minut syylliseksi.

²¹ Olen moitteeton, mutta en välitä itsestäni; halveksin elämäni. ²² Kaikki on samaa; siksi sanon, 'Hän tuhoaa sekä syyttömät että jumalattomat.' ²³ Jos vitsaus tuo äkillisen kuoleman, Hän pilkkaa viattomien epätoivoa. ²⁴ Kun maa annetaan jumalattomien käsiin, Hän sokaisee sen tuomarit. Jos ei Hän, niin kuka sitten? ²⁵ 'Päiväni ovat nopeammat kuin juoksija; ne kiitävät pois, eivätkä näe mitään hyvää. ²⁶ Ne kulkevat ohi kuin papyrusveneet, kuin kotka syöksymässä saaliinsa kimppuun. ²⁷ Jos sanon: 'Panen syrjään valitukseni, muutan ilmeeni ja hymyilen,' ²⁸ pelkään silti kaikkia kärsimyksiäni, sillä tiedän, ettet vapauta minua. ²⁹ Koska olen jo syyllinen, miksi vaivautuisin turhaan? ³⁰ Vaikka pesisin itseni lumella ja puhdistaisin käteni lipeällä, ³¹ Sinä syöksisit minut kuoppaan, niin että jopa vaatteeni inhoaisivat minua.

³² Sillä Hän ei ole ihminen, kuten minä, että voisin vastata Hänelle, että voisimme kohdata toisemme oikeudessa. ³³ Ei ole välittäjää meidän välillämme, joka voisi laskea kätensä molempien päälle. ³⁴ Antakoon Hän poistaa sauvasa minusta, älköönkään Hänen pelkonsa kauhistuttako minua. ³⁵ Silloin voisin puhua pelkäämättä Häntä, mutta kuten asiat ovat, en voi.

10 "Murheessa inhoan elämäni; siksi ilmaisen valitukseni vapaasti; ja puhun sieluni katkeruudessa. ² Kysyn Jumalalta, 'Älä tuomitse minua; Auta minua ymmärtämään, miksi syytät minua. ³ Onko oikein, että sinä todella sorraat, Hylkää kättesi työn, Ja katsot suopeasti jumalattomien suunnitelmaa? ⁴ Onko sinulla ihmisen silmät, Vai näetkö kuten ihminen näkee? ⁵ Ovatko päiväsi kuolevaisen päiviä, Tai vuotesi ihmisen vuosia, ⁶ Että etsisit virheitäni Ja tutkisit jokaisen syntini? ⁷ Vaikka tiedät, etten ole syyllinen, Eikä ole ketään, joka voisi pelastaa minut kädestäsi.

⁸ 'Kättesi muovasivat minut ja tekivät minut, Kääntyisitkö nyt tuhoamaan minut?' ⁹ Muista, että teit minut savesta; Ja kääntäisitkö minut jälleen tomuksi? ¹⁰ Etkö muovannut minua kuin maitoa, Ja kiinteyttänyt minua kuin juustoa; ¹¹ Peittänyt minut iholla ja lihalla, Ja kutonut minut yhteen luilla ja jänteillä? ¹² Olet antanut minulle elämän ja ystävällisyyden; Ja huolenpitosi on säilyttänyt henkeni.

¹³ Kuitenkin nämä asiat olet kätkenyt sydämeesi; Tiedän, että tämä on sisälläsi: ¹⁴ Jos teen syntiä, niin huomioisit minut, Etkä vapauttais minua syyllisyydestäni. ¹⁵ Jos olen jumalaton, voi minua! Mutta jos olen vanhurskas, en uskalla nostaa päättäni. Olen täynnä häpeää ja tietoinen kurjuudestani. ¹⁶ Jos pääni kohoaisi korkealle, metsästäisit minua kuin leijona, Ja jälleen näyttäisit voimasi minua vastaan. ¹⁷ Uudistat todistajasi minua vastaan Ja lisää vihaasi minua kohtaan; Vaikeus toisensa jälkeen kohtaa minua.

¹⁸ Miksi sitten olet tuonut minut kohdusta? Jospa olisin kuollut, eikä yksikään silmä olisi nähnyt minua! ¹⁹ Minun olisi pitänyt olla kuin en olisi ollutkaan, Tuotu kohdusta hautaan.' ²⁰ Eivätkö päiväni ole vähäiset? Lopeta, jätä minut rauhaan, jotta saisin hieman iloa ²¹ Ennen kuin menen—enkä

Jobin kirja

palaa— Pimeyden ja syvän varjon valtakuntaan, ²² Täydellisen synkkyuden maahan, kuin itse pimeys, Syvän varjon ilman järjestyä, Missä jopa valo on kuin pimeys.”

11 Naamathilainen Sofar vastasi:

² "Pitäisikö sanatulvan jäädä vastaamatta, ja pitäisikö puheliaan miehen olla oikeassa? ³ Pitäisikö tyhjän puheesi vaientaa muita? Eikö kukaan nuhtele sinua, kun pilkkaat? ⁴ Sinä väität: 'Oppini on puhdas, ja olen puhdas sinun silmissäsi.' ⁵ Oi, jospa Jumala puhuisi ja avaisi huulensa sinua vastaan, ⁶ ja paljastaisi sinulle viisauden salaisuudet, sillä todellisella viisaudella on kaksi puolta. Ole varma, että Jumala on jättänyt huomiotta osan synneistäsi.

⁷ "Voitko käsittää Jumalan salaisuudet? Voitko tutkia Kaikkivaltiaan rajoja? ⁸ Ne ovat korkeammat kuin taivaat—mitä voit saavuttaa? Ne ovat syvemmät kuin hauta—mitä voit ymmärtää? ⁹ Niiden laajuus on pidempi kuin maa ja leveämpi kuin meri.

¹⁰ Jos Hän kulkee ohi ja vangitsee tai kutsuu oikeuteen, kuka voi vastustaa Häntä? ¹¹ Sillä Hän tuntee petolliset miehet; Hän näkee pahuuden tarvitsematta tutkia sitä. ¹² Mielellön ihminen saa ymmärrystä kun villiaasin varsa syntyy ihmisenä.

¹³ "Jos valmistat sydämesi ja ojennat kätesi Häntä kohti, ¹⁴ jos kädessäsi on vääryyttä, poista se, äläkä anna pahuuden asua teltoissasi, ¹⁵ silloin kohotat kasvosi häpeättä; seisot lujana ja pelotta. ¹⁶ Unohdat kurjuutesi, muistaen sen kuin pois virranneet vedet. ¹⁷ Elämäsi on kirkkaampi kuin keskipäivä; jopa pimeys on kuin aamu. ¹⁸ Tunnet olosi turvalliseksi, sillä on toivoa; katsot ympärillesi ja lepää turvassa. ¹⁹ Käy levolle, eikä kukaan pelottele sinua, ja monet etsivät suosiotasi. ²⁰ Mutta jumalattomien silmät raukeavat, eikä pakotietä ole; heidän toivonsa on hengittää viimeisen kerran.”

12 Sitten Job vastasi sanoen,

² "Totisesti, te olette kansa, ja viisaus kuulee teidän kanssanne! ³ Mutta minulla on ymmärrystä yhtä hyvin kuin teillä; en ole teitä alempana. Kuka ei tietäisi tällaisia asioita?

⁴ Minusta on tullut pilkan kohde ystävilleeni, minä, joka huusin Jumalaa ja sain vastauksen—oikeamielinen ja moitteeton mies on tullut pilkaksi.

⁵ Ne, jotka ovat huolettomia, halveksivat onnettomuutta, kuten se on valmistettu niille, joiden jalat liukuvat. ⁶ Rosvojen teltat ovat rauhassa, ja ne, jotka ärsyttävät Jumalaa, ovat turvassa, jotka Jumala on saattanut heidän valtaansa.

⁷ "Mutta kysy eläimiltä, niin ne opettavat sinua; tai taivaan linnuilta, ja ne ilmoittavat sinulle. ⁸ Tai puhu maalle, ja se opettaa sinua; ja anna meren kalojen kertoa sinulle. ⁹ Kuka kaikista näistä ei hyväksy, että Herran käsi on vastuussa tästä? ¹⁰ Hänen kädessään on jokaisen olennon elämä ja koko ihmiskunnan henki. ¹¹ Eikö korva koettele sanoja kuten kitalaki maistaa ruokaa? ¹² Viisaus löytyy vanhoilta, ja ymmärrys tulee pitkästä iästä.

¹³ "Hänelle kuuluu viisaus ja voima; neuvo ja ymmärrys ovat Hänen. ¹⁴ Mitä Hän hajottaa, sitä ei voi rakentaa uudelleen; henkilöä, jonka Hän vangitsee, ei voi vapauttaa. ¹⁵ Jos Hän pidättää vedet, ne kuivuvat; jos Hän vapauttaa ne, ne hukuttavat maan. ¹⁶ Hänelle kuuluu voima ja luja viisaus; sekä petetyt että pettäjät ovat Hänen. ¹⁷ Hän johdattaa neuvonantajat pois paljain jaloin ja tekee tuomareista narreja. ¹⁸ Hän poistaa kuninkaiden kahleet ja sitoo lannevaatteen heidän vyötaissilleen. ¹⁹ Hän johdattaa papit pois paljain jaloin ja kukistaa ne, jotka ovat pitkään olleet vallassa. ²⁰ Hän vaientaa luotettavien neuvonantajien puheen ja poistaa vanhinten ymmärryksen. ²¹ Hän kaataa ylhäisten ylle halveksuntaa ja löysää mahtavien vyön. ²² Hän paljastaa syvälliset asiat pimeydestä ja tuo piilotetun pimeyden valoon. ²³ Hän tekee kansakunnista suuria, sitten tuhoaa ne; Hän laajentaa kansakuntia, sitten hajottaa ne. ²⁴ Hän riistää maapallon johtajilta heidän järkensä ja saa heidät harhailemaan tietämällä erämaalla. ²⁵ He hapuilevat pimeydessä ilman valoa; Hän saa heidät horjumaan kuin juopuneet.

13 "Katso, silmäni on nähnyt kaiken tämän, Korvani on kuullut ja ymmärtänyt sen. ² Mitä te tiedätte, sen minäkin ymmärrän; En ole teitä alempana. ³ Kuitenkin haluan puhua Kaikkivaltiaalle, Ja kaipaen väitellä Jumalan kanssa. ⁴ Mutta te peitätte minut valheilla; Olette

Jobin kirja

kaikki tehotomia parantajia. ⁵ Jospa vain pysyisitte vaiti, Se olisi teidän viisautenne! ⁶ Kuulkaa ystävällisesti pyyntöni, Ja kuunnelkaa huulteni perusteluja. ⁷ Puhuttko epäoikeudenmukaisesti Jumalan puolesta, Ja puhuttko petollisesti Hänen puolestaan? ⁸ Näytättekö puolueellisuutta Hänen hyväkseen? Väittelettekö Jumalan puolesta? ⁹ Onko teillä hyvä olla, kun Hän tutkii teitä? Tai johdatatteko Häntä harhaan, kuten ihminen johdattaa? ¹⁰ Hän varmasti ojentaa teitä, Jos salaa osoitatte puolueellisuutta. ¹¹ Eikö Hänen majesteettinsa pelota teitä, Ja eikö Hänen pelkonsa lankea teidän päällenne? ¹² Teidän muistettavat sananne ovat tuhkan sananlaskuja; Teidän puolustuksenne ovat saven puolustuksia.

¹³ "Olkaa vaiti edessäni, jotta voin puhua; Sitten tulkoon mitä tahansa. ¹⁴ Miksi minun pitäisi riskeerata elämäni, Ja asettaa elämäni omiin käsiini? ¹⁵ Vaikka Hän surmaisi minut, luotan Häneen. Kuitenkin esitän asiani Hänen edessään. ¹⁶ Tämäkin on pelastukseni, Sillä jumalaton ei voi seistä Hänen edessään. ¹⁷ Kiinnittäkää tarkasti huomiota sanoihini, Ja antakaa julistukseni tavoittaa korvanne. ¹⁸ Katsokaa nyt, olen valmistellut asiani; Olen varma, että minut oikeutetaan. ¹⁹ Kuka väittelee minua vastaan? Sillä silloin olisin vaiti ja menehtyisin.

²⁰ "Älä tee minulle vain kahta asiaa, Silloin en piiloudu sinun kasvoiltasi: ²¹ Vedä kätesi pois minusta, Äläkä anna pelkosi vallata minua. ²² Sitten kutsu, ja minä vastaan; Tai anna minun puhua, sitten vastaa minulle. ²³ Kuinka lukuistas ovat rikkomukseni ja syntini? Paljasta minulle rikkomukseni ja syntini. ²⁴ Miksi kätket kasvosi Ja pidät minua vihollisenasi? ²⁵ Pelotatko tuulen puhaltamaa lehteä? Tai ajatko takaa kuivaa akanaa? ²⁶ Sillä sinä kirjoitat katkeria asioita minua vastaan Ja annat minun kantaa nuoruuteni seuraukset. ²⁷ Sinä kahlitset jalkani kahleisiin Ja tarkkaillet kaikkia polkujani; Asetat rajan jalkojeni pohjille, ²⁸ Kun kiihdon pois kuin mätänevät asiat, Kuin vaate, jota koi syö.

14 "Ihminen, naisesta syntynyt, Elää lyhyen elämän ja on täynnä vaivaa. ² Kuten kukka, hän puhkeaa ja kuihtuu, Hän pakenee kuin varjo eikä kestä. ³ Sinäkin tarkkaillet heitä läheltä Ja asetat heidät tuomioon kanssasi. ⁴ Kuka voi tuoda puhtautta epäpuhtaudesta? Ei kukaan! ⁵ Koska

heidän päivänsä ovat määrätty, Heidän kuukausiensa lukumäärä on sinulle tiedossa; Ja sinä olet asettanut heidän rajansa, joita he eivät voi ylittää. ⁶ Käännä katseesi heistä, jotta he saisivat levon, Kunnes he täyttävät päivänsä kuin palkattu työntekijä.

⁷ "Sillä puulla on toivoa, Jos se kaadetaan, se versoo jälleen, Eikä sen versot epäonnistu. ⁸ Vaikka sen juuri vanhenee maassa, Ja sen kanto kuolee kuivassa maassa, ⁹ Veden tuoksusta se kukoistaa Ja lähettää oksia kuin nuori kasvi. ¹⁰ Mutta kun ihminen kuolee ja makaa alhaalla, Ihminen menehtyy, ja missä he ovat? ¹¹ Kuten vesi katoaa merestä, Ja joki kuivuu ja kuivuu, ¹² Niin ihmiset makaavat eivätkä nouse. Kunnes taivaat eivät ole enää, He eivät herää eivätkä nouse unestaan.

¹³ "Oi, että kätkisit minut tuonelaan, Että piilottaisit minut, kunnes vihasi laantuu, Että asettaisit ajan minulle ja muistaisit minut! ¹⁴ Jos ihminen kuolee, elääkö hän jälleen? Kaikki vaivani päivät odotan Kunnes uudistumiseni tulee. ¹⁵ Sinä kutsut, ja minä vastaan sinulle; Sinä kaipaat kättesi työtä. ¹⁶ Sillä nyt sinä lasket askeleeni, Et tarkkaile syntiäni. ¹⁷ Rikkomukseni on sinetöity pussiin, Ja sinä peität minun pahat tekoni.

¹⁸ "Mutta vuori sortuu ja murenee, Ja kivi siirtyy paikaltaan; ¹⁹ Vesi kuluttaa kiviä, Sen virrat huuhtovat maan maaperän; Niin sinä vähennät ihmisen toivoa. ²⁰ Sinä jatkuvasti voitat heidät ja he lähtevät; Sinä muutat heidän ulkonäköään ja lähetät heidät pois. ²¹ Heidän lapsensa saavuttavat kunniaa, mutta he eivät tiedä sitä; Tai heistä tulee merkityksettömiä, eivätkä he huomaa sitä. ²² Kuitenkin heidän ruumiinsa tuntee kipua, Ja heidän sielunsa surehtii sitä."

15 Sitten puhkesi puhumaan Elifas temanlainen:

² "Tulisiko viisaan vastata tyhjiin ajatuksiin ja täyttää itsensä kuumalla itätuulella? ³ Tulisiko heidän käydä hedelmättömään puheeseen, sanoilla, jotka eivät tuo hyötyä? ⁴ Sinä todella vähennät kunnioitusta ja estät mietiskelyn Jumalan edessä. ⁵ Sinun väärityksi opettaa puhettasi, ja valitset viekkaan kielen. ⁶ Sinun oma suusi tuomitsee sinut, en minä; sinun omat huulesi todistavat sinua vastaan.

Jobin kirja

⁷ "Oletko sinä ensimmäinen ihminen, joka on syntynyt? Oletko sinä syntynyt ennen kukkuloita? ⁸ Kuunteletko sinä Jumalan salaista neuvostoa? Väitätkö sinä yksinoikeudellista viisautta? ⁹ Mitä sinä tiedät, mitä me emme tiedä? Mitä oivalluksia sinulla on, joita meiltä puuttuu? ¹⁰ Harmaatukkaiset ja vanhat ovat keskuudessamme, vanhempia kuin isäsi. ¹¹ Ovatko Jumalan lohdutukset sinulle liian pieniä, tai sinulle puhuttu lempeä sana? ¹² Miksi sydämesi johtaa sinut harhaan, ja miksi silmäsi leimahtelevat, ¹³ että käännät henkesi Jumalaa vastaan ja lausut sellaisia sanoja? ¹⁴ Mikä on ihminen, että hän voisi olla puhdas, tai nainen synnyttämä, että hän voisi olla vanhurskas? ¹⁵ Jos Hän ei luota pyhiinsä, ja jopa taivaat eivät ole puhtaat Hänen silmissään, ¹⁶ kuinka paljon vähemmän kuolevaiset, jotka ovat alhaisia ja turmeltuneita, jotka juovat vääryyttä kuin vettä!

¹⁷ "Kuuntele minua, niin selitän; julistan, mitä olen havainnut, ¹⁸ mitä viisaat ovat julistaneet, eivätkä ole salanneet esi-isiltään, ¹⁹ joille yksin maa annettiin kun yksikään muukalainen ei kulkenut heidän keskuudessaan: ²⁰ Jumalaton kärsii tuskaa kaikkina päivinään, ja vuodet, jotka on varattu säälimättömille, ovat rajalliset. ²¹ Pelottavat äänet täyttävät hänen korvansa; kun hän on rauhassa, ryöstäjät hyökkäävät hänen kimppuunsa. ²² Hän ei odota vapautta pimeydestä; hän on merkitty miekalle. ²³ Hän harhailee ruoan perässä, sanoen: 'Missä se on?' Hän tietää, että pimeyden päivä on lähellä. ²⁴ Ahdistus ja tuska pelottavat häntä; ne valtaavat hänet kuin taisteluun valmis kuningas, ²⁵ koska hän on ojentanut kätensä Jumalaa vastaan, ja osoittanut ylimielisyyttä Kaikkivaltiaasta kohtaan. ²⁶ Hän hyökkää uhmakkaasti Häntä vastaan paksulla, vahvalla kilvellä.

²⁷ Vaikka hänen kasvonsa ovat peitetyt rasvalla ja hänen vyötärönsä on täynnä lihaa, ²⁸ hän asuu autoissa kaupungeissa, taloissa, joissa ei kukaan asu, jotka on määrätty raunioiksi. ²⁹ Hän ei pysy varakkaana, eivätkä hänen rikkautensa kestä; hänen omaisuutensa ei leviä yli maan. ³⁰ Hän ei löydä turvaa pimeydestä; liekki kuihduttaa hänen versonsa, ja Jumalan suun henkäys vie hänet pois. ³¹ Älköön hän pettää itseään luottamalla turhuuteen, sillä hän ei saa mitään vastineeksi. ³² Se toteutuu ennen hänen aikaansa, eikä hänen oksansa kukoista. ³³ Hän on kuin viiniköynnös, jolta

on riistetty raakoja rypäileitä, kuin oliivipuu, joka pudottaa kukkansa. ³⁴ Sillä jumalattomien seura on hedelmätön, ja tuli kuluttaa niiden teltat, jotka rakastavat lahjuksia. ³⁵ He keksivät ongelmia ja synnyttävät vääryyttä; heidän mielensä valmistaa petosta."

16

Job vastasi sanoen,

² "Olen kuunnellut paljon tällaista; te kaikki olette tehottomia lohduttajia! ³ Eikö loputtomille puheillenne ole loppua? Mikä saa teidät jatkamaan väittelyä? ⁴ Minäkin voisin puhua kuten te, jos olisitte minun paikallani. Voisin pitää kaunopuheisia puheita teitä vastaan ja pudistella päätäni teille. ⁵ Mutta minä rohkaisisin teitä suullani, ja huulteni lohdutus toisi teille helpotusta. ⁶ "Jos puhun, kärsimykseni ei helpotu, ja jos pysyn vaiti, se ei jätä minua. ⁷ Totisesti, nyt Jumala on kuluttanut minut loppuun; sinä olet hävittänyt koko talouteni. ⁸ Sinä olet kuihduttanut minut, ja se on tullut todistajaksi; laihtumiseni nousee ja todistaa minua vastaan. ⁹ Vihassaan Jumala on repinyt minut ja metsästänyt minut; hän kiristelee hampaitaan minulle. Vastustajani tuijottaa minua. ¹⁰ Ihmiset tuijottavat minua suut auki; he lyövät poskeani halveksien ja kokoontuvat minua vastaan. ¹¹ Jumala on antanut minut jumalattomien käsiin ja heittänyt minut jumalattomien käsiin. ¹² Olin rauhassa, mutta hän murskasi minut; hän tarttui minua niskasta ja murskasi minut. Hän on tehnyt minun maalitalukseen. ¹³ Hänen jousimiehensä ympäröivät minut. Ilman armoa hän lävistää munuaiseni ja vuodattaa sappeni maahan. ¹⁴ Hän murtaa minut aukko aukolta; hän ryntää minua kohti kuin soturi. ¹⁵ Olen ommellut säkkikankaan ihoni päälle ja haudannut otsani tomuun. ¹⁶ Kasvoni ovat punaiset itkusta, ja syvät varjot ympäröivät silmiäni, ¹⁷ vaikka käteni ovat väkivallattomat ja rukoukseni on puhdas.

¹⁸ "Oi maa, älä peitä vertani; älköön huutoni löytäkön lepopaikkaa! ¹⁹ Kuitenkin, todistajani on taivaissa; puolustajani asuu korkeuksissa. ²⁰ Ystäväni ovat pilkkaajiani; silmäni vuotavat kyneleitä Jumalalle, ²¹ että joku voisi vedota ihmisen puolesta Jumalaan kuten vedotaan ystävän puolesta.

²² Sillä muutaman vuoden kuluttua, minä menen tietä, jolta ei ole paluuta.

17 "Henkeni on murtunut, päiväni ovat sammuneet, Hauta odottaa minua. ² Totisesti pilkkaajat ovat kanssani, Ja silmäni katsoo heidän ärsytykseensä.

³ Ole hyvä ja aseta pantti puolestani kanssasi; Kuka on se, joka on takuuhenkilöni? ⁴ Sillä sinä olet pitänyt heidän sydämensä poissa ymmärryksestä, Siksi et korota heitä. ⁵ Hän, joka ilmi antaa ystäviä saaliin osasta, Hänen lastensa silmät tuhoutuvat.

⁶ Kuitenkin hän on tehnyt minusta sananlaskun kansan keskuudessa, Ja olen yksi, johon ihmiset sylkevät. ⁷ Silmäni on myös himmentynyt surusta, Ja kaikki ruumiinosani ovat kuin varjo. ⁸ Oikeamieliset hämmästyvät tästä, Ja viattomat nousevat jumalattomia vastaan. ⁹ Kuitenkin vanhurskas pysyy lujana tiellään, Ja se, jolla on puhtaat kädet, tulee yhä vahvemmaksi.

¹⁰ Kuitenkin palatkaa, te kaikki, pyydän, Sillä en löydä viisasta miestä teidän joukossanne. ¹¹ Päiväni ovat menneet, suunnitelmani ovat murskana, Sydämeni toiveet. ¹² He muuttavat yön päiväksi, sanoen, 'Valo on lähellä', pimeyden läsnä ollessa. ¹³ Jos katson tuonela kotinani, Levitä vuoteeni pimeyteen; ¹⁴ Kutsun hautaa, 'Sinä olet isäni'; Madolle, 'äitini ja sisareni.' ¹⁵ Missä sitten on toivoni? Ja kuka näkee mitään toivoa minulle? ¹⁶ Laskeutuuko se kanssani tuonelaan? Menemmekö yhdessä alas tomuun?"

18 Sitten Suhilaista Bildad vastasi ja sanoi:

² "Kuinka kauan etsit sanoja? Ole järkevä, niin voimme keskustella. ³ Miksi meitä pidetään eläiminä, ja miksi meidät nähdään tyhminä sinun silmissäsi? ⁴ Sinä, joka raivoissasi revit itseäsi, pitäisikö maan sinun vuoksesi jäädä autioksi, tai kiven siirtyä paikaltaan?

⁵ "Jumalattoman valo sammuu, ja hänen tulensa liekki lakkaa loistamasta. ⁶ Hänen majansa valo himmenee, ja lamppu hänen yllään sammuu. ⁷ Hänen voimakas askeleensa lyhenee, ja hänen omat suunnitelmansa kaatavat hänet. ⁸ Hänen jalkansa johtavat hänet verkkoon, ja hän kävelee sen silmukkaan. ⁹ Ansa nappaa hänet kantapäästä, ja loukku pitää häntä tiukasti. ¹⁰ Silmukka on kätkeytynä hänelle maahan, ja ansa on hänen polullaan. ¹¹ Äkilliset kauhut pelottavat häntä joka puolelta ja ajavat häntä jokaisella askeleella. ¹²

Hänen voimansa on ehtynyt, ja onnettomuus on valmiina hänen vierellään. ¹³ Se kuluttaa osia hänen ihostaan; kuoleman esikoinen syö hänen raajojaan. ¹⁴ Hänet revitään pois majansa turvasta ja viedään kauhujen kuninkaan eteen. ¹⁵ Tulikivi on siroteltu hänen asuinsijalleen; tuli kuluttaa hänen majansa. ¹⁶ Hänen juurensa kuihtuvat alhaalla, ja hänen oksansa kuihtuvat ylhäällä. ¹⁷ Hänen muistonsa häviää maasta, eikä hän jätä nimeä maahan. ¹⁸ Hänet heitetään valosta pimeyteen ja poistetaan maailmasta. ¹⁹ Hänellä ei ole jälkeläisiä tai perillisiä kansansa keskuudessa, eikä yhtään eloonjäänyttä siellä, missä hän asui. ²⁰ Lännessä olevat ovat kauhuissaan hänen kohtalostaan, ja idässä olevat ovat täynnä pelkoa. ²¹ Totisesti nämä ovat jumalattomien asuinsijat, ja tämä on paikka sille, joka ei tunne Jumalaa."

19 Sitten Job vastasi sanoen,

² "Kuinka kauan te vaivaatte minua ja murskaatte minut sanoillanne? ³ Olette moittineet minua nämä kymmenen kertaa; ette häpeä kohdella minua huonosti. ⁴ Vaikka olisin erehtynyt, virheeni koskee vain minua itseäni. ⁵ Jos todella ylennätte itsenne minun yläpuolelleni ja käytätte häpeääni minua vastaan, ⁶ niin ymmärtäkää, että tunnen itseni väärin kohdelluksesi Jumalan taholta ja olevani Hänen verkossaan.

⁷ "Vaikka huudan: 'Väkivaltaa!' en saa vastausta; huudan apua, mutta oikeutta ei ole. ⁸ Hän on tukkinut tieni niin etten pääse kulkemaan, ja Hän on verhonnut tieni pimeyteen. ⁹ Hän on riisunut minulta kunniani ja ottanut kruunun päästäni. ¹⁰ Hän repii minut alas joka puolelta, ja olen poissa; Hän juuri toivoni kuin puun. ¹¹ Hänen vihansa palaa minua vastaan; Hän pitää minua vihollisenaan. ¹² Hänen joukkonsa etenevät yhdessä; he rakentavat piiritysvallin minua vastaan ja leiriytyvät telttani ympärille.

¹³ "Hän on vieraannuttanut veljeni minusta, ja tuttavani ovat vieraantuneet minusta. ¹⁴ Ne, jotka ovat sukua minulle, ovat pettäneet minut; läheiset ystäväni ovat unohtaneet minut. ¹⁵ Taloni asukkaat ja palvelijattareni pitävät minua vieraana; olen muukalainen heidän silmissään. ¹⁶ Kutsun palvelijaani, mutta hän ei vastaa; minun täytyy anoa häntä omalla suullani. ¹⁷ Hengitykseni on vastenmielinen vaimolleni, ja olen inhottava omalle

Jobin kirja

perheelleni. ¹⁸ Jopa nuoret lapset halveksivat minua; kun nousen ylös, he puhuvat minua vastaan. ¹⁹ Kaikki läheiset ystäväni inhoavat minua; ne, joita rakastan, ovat kääntyneet minua vastaan. ²⁰ Olen kutistunut nahaksi ja luiksi; olen paennut vain hampaideni iholla. ²¹ "Osoittakaa minulle myötätuntoa, ystäväni, osoittakaa myötätuntoa, sillä Jumalan käsi on iskenyt minua. ²² Miksi vainoatte minua kuten Jumala tekee? Ettekö ole tyytyväisiä lihaani?

²³ "Oj, että sanani kirjoitettaisiin muistiin, että ne kaiverrettaisiin kirjaan, ²⁴ että ne kaiverrettaisiin rautatyökälulla ja lyijyllä, tai hakattaisiin kallioon ikuisesti! ²⁵ Sillä minä tiedän, että lunastajani elää, ja että lopulta Hän seisoo maan päällä. ²⁶ Ja kun ihoni on tuhottu, kuitenkin lihassani saan nähdä Jumalan; ²⁷ Minä itse näen Hänet omilla silmilläni — minä, enkä kukaan muu. Sydämeni ikävöi sisälläni! ²⁸ Jos sanotte: 'Kuinka vainoamme häntä, koska ongelman juuri löytyy hänessä,' ²⁹ olkaa varovaisia miekan suhteen itsellenne, sillä viha tuo miekan seuraukset, jotta ymmärtäisitte, että on olemassa tuomio."

20 Naamathilainen Zofar vastasi,

² "Levottomat ajatukseni pakottavat minut vastaamaan, syvän levottomuuteni vuoksi. ³ Olen kuullut moitteen, joka loukkaa minua, ja ymmärrykseni oivallus kehottaa minua vastaamaan.

⁴ Etkö tiedä tätä muinaisista ajoista, siitä lähtien kun ihminen asetettiin maan päälle, ⁵ että jumalattomien riemu on lyhytaikainen, ja jumalattomien ilo on vain hetken? ⁶ Vaikka hänen ylpeytensä kohoaisi taivaisiin ja hänen päänsä koskettaisi pilviä, ⁷ hän katoaa ikuisesti kuin oma jätöksensä; ne, jotka ovat nähneet hänet, sanovat: 'Missä hän on?' ⁸ Hän katoaa kuin unelma, eikä häntä voida löytää; kuin yön näky, hänet ajetaan pois. ⁹ Silmä, joka näki hänet, ei näe häntä enää; hänen paikkansa ei häntä enää katsele. ¹⁰ Hänen lapsensa etsivät köyhien suosiota, ja hänen katensä palauttavat hänen rikkautensa. ¹¹ Hänen luunsa, kerran täynnä nuoruuden voimaa, makaavat hänen kanssaan tomussa.

¹² "Vaikka vääryys on makeaa hänen suussaan ja hän piilottaa sen kielensä alle, ¹³ vaikka hän vaalii sitä eikä päästä siitä irti, vaan pitää sen suussaan, ¹⁴ silti hänen ruokansa muuttuu happamaksi hänen

vatsassaan; se muuttuu kyykäärmeiden myrkyksi hänen sisällään. ¹⁵ Hän nielee rikkauksia, mutta oksentaa ne ylös; Jumala pakottaa ne ulos hänen vatsastaan. ¹⁶ Hän vetää sisäänsä kyykäärmeiden myrkyä; kyykäärmeen kieli kaataa hänet. ¹⁷ Hän ei katsele puroja, hunajaa ja kermää virtaavia jokia. ¹⁸ Hän palauttaa sen, mitä hän on työllään hankkinut, eikä kuluta sitä; hän ei nauti kaupankäynnistään saadusta varallisuudesta. ¹⁹ Sillä hän on murskannut ja hylännyt köyhät; hän on anastanut talon, jota ei ole rakentanut. ²⁰ "Koska hän ei tuntenut rauhaa sisällään, hän ei säilytät mitään, mitä haluaa. ²¹ Mitään ei jää hänelle syötäväksi; näin hänen vaurautensa ei kestä. ²² Hänen yltäkylläisyytensä keskellä ahdinko yllättää hänet; kurjuuden täysi voima tulee hänen päälleen. ²³ Kun hän on täyttänyt vatsansa, Jumala päästää valloilleen ankaran vihansa hänen päälleen ja sataa sen alas hänen syödessään. ²⁴ Vaikka hän pakenee rauta-asetta, pronssikärkinen nuoli lävistää hänet. ²⁵ Se vedetään esiin ja tulee ulos hänen selästään, välkkyvä kärki hänen maksastaan; kauhut tulevat hänen päälleen. ²⁶ Täydellinen pimeys on varattu hänen aarteilleen; tuulettamaton tuli kuluttaa hänet ja tuhoaa sen, mikä jää hänen telttaansa. ²⁷ Taivaat paljastavat hänen vääryytensä, ja maa nousee häntä vastaan. ²⁸ Hänen talonsa kasvu valuu pois; hänen omaisuutensa katoaa Jumalan vihan päivänä. ²⁹ Tämä on osa, jonka Jumala on määrännyt jumalattomille, perintö, jonka Jumala on hänelle säätänyt."

21 Job vastasi:

² "Kuunnelkaa tarkkaan sanojani, ja antakaa tämän olla teidän tapanne lohduttaa minua. ³ Sallikaa minun puhua, ja kun olen puhunut, voitte pilkata minua. ⁴ Onko valitukseni kohdistettu pelkästään ihmiselle? Miksi en saisi olla kärsimätön? ⁵ Katsokaa minua ja hämmästykää; asettakaa kätenne suunne päälle. ⁶ Kun ajattelen sitä, olen järkyttynyt; kauhu valtaa lihani. ⁷ Miksi jumalattomat jatkavat elämäänsä, vanhenevat ja lisääntyvät vallassa? ⁸ Heidän lapsensa kukoistavat heidän ympärillään, heidän jälkeläisensä ovat heidän silmiensä edessä. ⁹ Heidän kotinsa ovat turvassa ja vailla pelkoa; Jumalan vitsa ei ole heidän päällään. ¹⁰ Heidän härkensä lisääntyvät menestyksekkäästi; heidän lehmänsä poikivat eivätkä menetä vasikoitaan. ¹¹ He lähettävät

Jobin kirja

lapsensa kuin lauman; heidän pienokaisensa tanssivat. ¹² He laulavat tamburiin ja lyyran säestyksellä, ja iloitsevat huilun soinnista. ¹³ He viettävät päivänsä hyvinvoinnissa ja laskeutuvat rauhassa hautaan. ¹⁴ Kuitenkin he sanovat Jumalalle: 'Poistu luotamme! Meillä ei ole halua tuntea teitä teitäsi. ¹⁵ Kuka on Kaikkivaltias, että meidän pitäisi palvella häntä? Mitä hyötyä meillä on, jos rukoilemme häntä?' ¹⁶ Totisesti, heidän menestyksensä ei ole heidän omissa käsissään, joten etäännytän itseni jumalattomien neuvosta.

¹⁷ "Kuinka usein jumalattomien lamppu sammuu? Kuinka usein onnettomuus kohtaa heitä, Jumalan vihassa jakamana? ¹⁸ Ovatko he kuin oljet tuulen edessä, kuin akanat, jotka myrsky pyyhkäisee pois? ¹⁹ Sanotaan, 'Jumala säilyttää ihmisen vääryyden hänen lapsilleen.' Antakoon hän maksaa heille, jotta he tietäisivät sen itse. ²⁰ Antakoon heidän omien silmiensä nähdä heidän tuomionsa; antakoon heidän juoda Kaikkivaltiaan vihaa. ²¹ Mitä he välittävät taloudestaan jälkeensä, kun heidän määrätty kuukautensa ovat päättäneet?

²² Voiko kukaan antaa tietoa Jumalalle, koska hän tuomitsee jopa korkeimmat? ²³ Yksi kuolee täydessä voimassaan, täysin rauhallisena ja turvassa, ²⁴ hänen ruumiinsa hyvin ravittu, luut täynnä ydintä. ²⁵ Toinen kuolee sielu levottomana, koskaan nauttimatta mitään hyvää. ²⁶ Yhdessä he makaavat tomussa, ja madot peittävät heidät molemmat. ²⁷ "Katso, tiedän ajatukseni ja juonet, joita punotte minua vastaan. ²⁸ Kysytte, 'Missä nyt on jalosukuinen talo, teltat, joissa jumalattomat asuivat?' ²⁹ Ettekö ole kysyneet matkustavaisilta? Ettekö ole harkinneet heidän kertomuksiaan— ³⁰ että jumalattomat säästyvät onnettomuuden päivältä, ja heidät johdatetaan pois vihan päivältä? ³¹ Kuka kohtaa heidät heidän tekojensa kanssa, ja kuka maksaa heille siitä, mitä he ovat tehneet? ³² Heidät kannetaan hautaan, ja heidän hautojaan vartioidaan. ³³ Laakson maa on heille makea; koko ihmiskunta seuraa heitä, ja lukemattomat muut edeltävät heitä.

³⁴ Kuinka voitte tarjota minulle tyhjää lohtua? Vastauksenne ovat pelkkää valhetta!"

Tuottaako se Kaikkivaltiaalle iloa, jos olet vanhurskas, tai hyötyä, jos tiesi ovat täydelliset?

⁴ Onko se hurskautesi tähden, että Hän sinua nuhtelee ja käy kanssasi oikeuteen? ⁵ Eikö pahuutesi ole suuri, ja eikö syntiesi määrä ole loppumaton? ⁶ Sillä sinä olet ottanut pantteja sukulaisiltasi syyttä ja riisunut alastomilta heidän vaatteensa. ⁷ Sinä et ole antanut vettä väsyneelle, ja olet kieltänyt leivän nälkäiseltä. ⁸ Mutta maa kuuluu mahtaville, ja kunniakkaat asuvat siinä. ⁹ Sinä olet lähettänyt lesket pois tyhjin käsin, ja orpojen voima on murskattu. ¹⁰ Siksi ansat ovat ympärilläsi, ja äkillinen kauhu valtaa sinut, ¹¹ tai pimeys, ettet näe, ja vesitulva peittää sinut.

¹² "Eikö Jumala ole taivaan korkeuksissa? Ja katso korkeimpia tähtiä, kuinka ylhäällä ne ovat! ¹³ Kuitenkin kysyt, 'Mitä Jumala tietää? Voiko Hän tuomita tiheän pimeyden läpi?' ¹⁴ Pilvet ovat Hänen peittönsä, niin ettei Hän näe meitä, ja Hän vaeltaa taivaan holvissa.' ¹⁵ Jatkatko muinaista polkua, jota jumalattomat ovat kulkeneet, ¹⁶ jotka vietiin pois ennen aikaansa, joiden perustukset tulva huuhtoi pois? ¹⁷ He sanoivat Jumalalle, 'Jätä meidät rauhaan!' ja 'Mitä Kaikkivaltias voi heille tehdä?' ¹⁸ Kuitenkin Hän täytti heidän talonsa hyvillä asioilla, mutta jumalattomien neuvo on kaukana minusta. ¹⁹ Vanhurskaat näkevät sen ja iloitsevat, ja viattomat pilkkaavat heitä, sanoen, ²⁰ 'Totisesti vastustajamme ovat katkaistut, ja tuli kuluttaa heidän rikkautensa.'

²¹ "Tule tuntemaan Hänet ja ole rauhassa; siten hyvä tulee luoksesi. ²² Hyväksy ohjeet Hänen suustaan ja kätke Hänen sanansa sydämeesi. ²³ Jos palaat Kaikkivaltiaan luo, sinut palautetaan; jos poistat vääryyden kauas teltastasi, ²⁴ ja heität kultasi tomuun, Ofirin kullan purojen kiville, ²⁵ silloin Kaikkivaltias on aarteesi, ja kallisarvoinen hopea sinulle. ²⁶ Sillä silloin löydät ilon Kaikkivaltiaassa ja kohotat kasvosi Jumalan puoleen. ²⁷ Sinä huudat Häntä, ja Hän vastaa sinulle, ja täytät lupauksesi. ²⁸ Sinä päätät asiasta, ja se toteutuu sinulle, ja valo loistaa teilläsi. ²⁹ Kun ihmiset nöyrytyvät, sinä sanot, 'Nosta heidät ylös!' ja Hän pelastaa nöyrät. ³⁰ Hän vapauttaa jopa syyllisen, joka pelastuu käsiesi puhtauden kautta."

23 Job vastasi,

² "Tänäkin päivänä valitukseni on katkera; Hänen kätensä on raskas huokauksistani huolimatta. ³ Jospa tietäisin, kuinka löytää Hänet, että voisin saavuttaa Hänen asuntonsa! ⁴ Esittäisin asiani Hänelle ja puhuisin vakuuttavasti. ⁵ Tietäisin, mitä sanoja Hän vastaisi minulle, ja harkitsisin, mitä Hän sanoisi. ⁶ Vastustaisiko Hän minua suurella voimalla? Ei, Hän varmasti kuuntelisi minua. ⁷ Siellä oikeamielinen voisi keskustella Hänen kanssaan, ja minut vapautettaisiin ikuisesti tuomaristani.

⁸ "Katso, menen itään, mutta Hän ei ole siellä, ja länteen, mutta en löydä Häntä; ⁹ Kun Hän toimii pohjoisessa, en näe Häntä; Hän kääntyy etelään, mutta en havaitse Häntä. ¹⁰ Kuitenkin Hän tietää tieni; kun Hän on koetellut minua, tulen esiin kuin kulta. ¹¹ Jalkani ovat pysyneet Hänen askeleissaan; olen pitänyt Hänen tiensä enkä poikennut sivuun. ¹² En ole poikennut Hänen huultensa käskystä; olen vaalinut Hänen suunsa sanoja enemmän kuin päivittäistä ravintoani.

¹³ Mutta Hän on muuttumaton, ja kuka voi kääntää Häntä? Hän tekee mitä haluaa. ¹⁴ Hän toteuttaa sen, mitä on suunnitellut minulle, ja monia sellaisia asioita on Hänen kanssaan. ¹⁵ Siksi pelkään Hänen läsnäoloaan; kun mietin tätä, pelkään Häntä. ¹⁶ Jumala on tehnyt sydämeni heikoksi, ja Kaikkivaltias on pelottanut minua, ¹⁷ Kuitenkaan en ole hiljentynyt pimeyden vuoksi, enkä syvän synkkyyden, joka peittää kasvoni.

24 "Miksi Kaikkivaltias ei määrää aikoja, Ja miksi ne, jotka tuntevat Hänet, eivät näe Hänen päivää? ² Ihmiset siirtävät rajakiviä; He kaappaavat ja kuluttavat laumoja. ³ He ajavat pois orpojen aasit, He ottavat lesken härän pantiksi. ⁴ He työntävät köyhät pois tieltä; Maan köyhät pakotetaan piiloutumaan yhdessä. ⁵ Katso, kuin villiaasit erämaassa He etsivät ruokaa tomissaan, Elatusta lapsilleen autiomaassa. ⁶ He keräävät rehua pellolla Ja poimivat väärämielisen viinitarhan. ⁷ He viettävät yön ilman vaatetusta, Eikä heillä ole peitettä kylmää vastaan. ⁸ Vuorten sateet kastelevat heidät, Ja he takertuvat kallioon suojan puutteessa. ⁹ Toiset sieppaavat orvon rinnalta, Ja ottavat sen pantiksi köyhältä. ¹⁰ He saavat köyhät kulkemaan ilman vaatetusta, Ja he vievät lyhteet nälkäisiltä. ¹¹ Muurin sisällä he puristavat öljyä; He

polkevat viinikuurnia mutta pysyvät janoisina. ¹² Kaupungista ihmiset vaikeroivat, Ja haavoittuneiden sielut huutavat; Kuitenkin Jumala ei huomioi vääryyttä.

¹³ Toiset ovat olleet niiden kanssa, jotka kapinoivat valoa vastaan; He eivät halua tuntea sen teitä, Eivätkä pysy sen poluilla. ¹⁴ Murhaaja nousee aamunkoitteessa; Hän tappaa köyhän ja tarvitsevan, Ja yöllä hän käyntytyy kuin varas. ¹⁵ Aviorikkojankin silmä odottaa hämää, Sanoen: 'Kukaan ei näe minua.' Ja hän naamioi kasvonsa. ¹⁶ Pimeässä he murtautuvat taloihin, He sulkeutuvat päiväksi; He eivät tunne valoa. ¹⁷ Sillä aamu on hänelle kuin syvä pimeys, Sillä hän on tuttu syvän pimeyden kauhujen kanssa.

¹⁸ He ovat merkityksettömiä veden pinnalla; Heidän maapalstansa on kirottu maan päällä. He eivät käänny viinitarhoihin päin. ¹⁹ Kuivuus ja kuumuus kuluttavat lumen vedet, Niin tuonela kuluttaa ne, jotka ovat tehneet syntiä. ²⁰ Äiti unohtaa hänet; mato syö häntä makeasti. Häntä ei enää muisteta. Ja pahuus murtuu kuin puu. ²¹ Hän kohtelee kaltoin lapsetonta naista, Eikä tee hyvää leskelle. ²² Mutta Hän raahaa voimakkaat pois voimallaan; Hän nousee, mutta kukaan ei ole varma elämästään. ²³ Hän antaa heille turvaa, ja heitä tuetaan; Ja Hänen silmänsä ovat heidän teillään. ²⁴ Heidä korotetaan hetkeksi, sitten he ovat poissa; Lisäksi heidät painetaan alas, kuin kaikki kerätty; Jopa kuin viljan tähkät heidät leikataan.

²⁵ Nyt jos näin ei ole, kuka voi todistaa minut vääräksi, Ja tehdä sanani merkityksettömiksi?"

25 Suuhilainen Bildad vastasi sanoen,

² "Valta ja pelko kuuluvat Hänelle, joka tuo järjestyksen korkeuksiin. ³ Onko Hänen joukoillaan rajaa? Kenelle Hänen valonsa ei loista? ⁴ Kuinka sitten ihminen voisi olla vanhurskas Jumalan edessä? Kuinka nainen voi synnyttää puhtaan? ⁵ Jos edes kuu ei loista kirkkaasti ja tähdet eivät ole puhtaita Hänen silmissään, ⁶ kuinka paljon vähemmän ihminen, joka on mato, ja ihmisen poika, joka on toukka!"

26 Job vastasi,

² "Mitä apua oletkaan antanut heikolle! Kuinka olet vahvistanut voimatonta käsiä vartta! ³ Mitä neuvoja oletkaan antanut

Jobin kirja

viisaudettomalle! Miten runsasta ymmärrystä oletkaan osoittanut! ⁴ Kenelle sinä nämä sanat osoitit? Ja kenen henki on puhunut sinun kauttasi?

⁵ "Vainajien henget vapisevat vetten alla ja niiden asukkaat. ⁶ Tuonelan valtakunta on paljastettu Hänen edessään; Abaddon on paljaana. ⁷ Hän levittää pohjoisen taivaan tyhjyyden ylle ja ripustaa maan tyhjyyden päälle. ⁸ Hän sitoo vedet pilviinsä, mutta pilvet eivät puhkea niiden painosta. ⁹ Hän peittää täysikuun kasvot, levittäen pilvensä sen ylle. ¹⁰ Hän on vetänyt piirin vetten pinnalle, merkitsemään valon ja pimeyden rajaa. ¹¹ Taivaan pilarit vapisevat, hämmästyneinä Hänen nuhtelustaan. ¹² Voimallaan Hän kuohuttaa meren; viisaudellaan Hän murskasi Rahabin. ¹³ Hengellään Hän kirkastaa taivaat; Hänen kätensä lävisti nopean käärmeen.

¹⁴ Totisesti, nämä ovat vain Hänen teidensä ääriviivoja; ja kuinka heikko onkaan kuulemamme kuiskaus Hänestä! Mutta Hänen voimansa jylinää, kuka voi käsittää?"

27 Sitten Job jatkoi puhettaan ja sanoi:

² "Niin totta kuin Jumala elää, joka on kieltänyt minulta oikeuden, ja Kaikkivaltias, joka on täyttänyt sieluni katkeruudella, ³ niin kauan kuin minussa on elämää, ja Kaikkivaltiaan henki sieraimissani, ⁴ eivät huoleni puhu valhetta, eikä kieleni lausu petosta. ⁵ Minusta on kaukana sanoa, että te olette oikeassa; kunnes kuolen, en luovu rehellisyydestäni. ⁶ Pidän kiinni vanhurskaudestani enkä anna sen lipsua. Sydämeni ei moiti minua mistään päivästäni.

⁷ Olkoon viholliseni kuin jumalaton, ja vastustajani kuin väärämielinen. ⁸ Sillä mitä toivoa on jumalattomalla, kun hänen elämänsä päättyy, kun Jumala vaatii hänen elämänsä? ⁹ Kuuleeko Jumala hänen huutoaan, kun onnettomuus kohtaa häntä? ¹⁰ Löytääkö hän iloa Kaikkivaltiaassa? Kutsuisiko hän Jumalaa kaikkina aikoina?

¹¹ Minä opetan teille Jumalan voimaa; en peitä sitä, mikä on Kaikkivaltiaan kanssa. ¹² Katso, te kaikki olette nyt nähneet sen; miksi siis puhutte tyhjää höllynpölyä?

¹³ Tämä on jumalattoman ihmisen kohtalo Jumalalta, ja perintö, jonka sortajat saavat Kaikkivaltialta: ¹⁴ Vaikka hänen lapsensa ovat

lukuivat, heidät on määrätty miekalle; eikä hänen jälkeläisillään ole tarpeeksi leipää. ¹⁵ Hänen eloonjääneensä haudataan ruttoon, eikä heidän leskensä voi surra. ¹⁶ Vaikka hän kasaa hopeaa kuin tomua, ja kerää kankaita yhtä runsaasti kuin savea, ¹⁷ hän saattaa kerätä sen, mutta vanhurskaat pukevat sen, ja viattomat jakavat hopean. ¹⁸ Hän rakentaa talonsa kuin hämähäkinverkko, tai kuin vartijan tekemä suoja. ¹⁹ Hän menee levolle rikkaana, mutta ei enää koskaan; hän avaa silmänsä, ja se on poissa. ²⁰ Kauhut valtaavat hänet kuin tulva; myrsky vie hänet pois yöllä. ²¹ Itätuuli kuljettaa hänet pois, ja hän katoaa; se pyyhkäisee hänet pois paikaltaan. ²² Se syöksyy häntä vastaan säälimättä; hän varmasti yrittää paeta sen voimaa. ²³ Ihmiset taputtavat hänelle käsiään, ja sihisevät hänelle paikoiltaan.

28 "Totisesti, hopealle on kaivos Ja kullalle paikka, jossa sitä puhdistetaan. ² Rauta otetaan maasta, Ja kupari sulatetaan kivistä. ³ Ihminen tekee lopun pimeydestä, Ja tutkii perin pohjin Kiven hämärässä ja syvässä varjossa. ⁴ Hän kaivaa kuilun kauas asutuksesta, Jalkojen unohtamana; He riippuvat ja heiluvat kaukana ihmisistä. ⁵ Maasta tulee ruoka, Ja sen alla se käännetään kuin tuli. ⁶ Sen kivet tuottavat safiireja, Ja sen pölyssä on kultaa. ⁷ Tietä ei tunne saalistajalinnut, Eikä haukan silmä ole sitä nähnyt. ⁸ Ylpeät eläimet eivät ole sitä tallanneet, Eikä leijona ole sitä kulkenut. ⁹ Hän laskee kätensä piikiveen; Hän kääntää vuoret ylösalaisin niiden juurilta. ¹⁰ Hän kaivaa kanavia kallioihin, Ja hänen silmänsä löytää kaiken arvokkaan. ¹¹ Hän pysäyttää virrat vuotamasta, Ja tuo valoon sen, mikä oli kätkeytynä.

¹² "Mutta mistä löytyy viisaus? Ja missä on ymmärryksen paikka? ¹³ Ihmiskunta ei tiedä sen arvoa, Eikä se ole elävien maassa. ¹⁴ Syvydet sanovat: 'Se ei ole minun luonani'; Ja meri julistaa: 'Se ei ole minun kanssani.' ¹⁵ Puhdasta kultaa ei voi vaihtaa siihen, Eikä hopeaa voi punnita sen arvoksi. ¹⁶ Sitä ei voi arvostaa Ofirin kullassa, Eikä kalliissa onyksissä tai safiirissa. ¹⁷ Kulta tai lasi eivät voi verrata siihen, Eikä sitä voi vaihtaa hienon kullan esineisiin. ¹⁸ Korallia ja kristallia ei mainita; Ja viisauden hankkiminen on arvokkaampaa kuin helmet. ¹⁹ Kuusin topaasi ei voi verrata siihen, Eikä sitä voi arvostaa puhtaassa kullassa.

Jobin kirja

²⁰ "Mistä sitten viisaus nousee? Ja missä on ymmärryksen paikka?" ²¹ Se pysyy piilossa jokaisen elävän olennon silmiltä, Ja on kätkeytynä taivaan linnuilta. ²² Tuonela ja Kuolema sanovat, 'Korvillamme olemme kuulleet siitä huhun.' ²³ Jumala ymmärtää sen tien, Ja Hän tietää sen paikan. ²⁴ Sillä Hän tarkkailee maan ääriin asti; Hän näkee kaiken taivaan alla. ²⁵ Kun Hän antoi tuulelle sen painon, Ja mittasi vedet mitalla, ²⁶ Kun Hän asetti rajat sateelle, Ja polun salamaniskulle, ²⁷ Silloin Hän näki sen ja julisti sen; Hän vahvisti sen ja myös tutki sen. ²⁸ Ja kaikille ihmisille Hän sanoi, 'Katso, Herran pelko, se on viisautta; Ja pahasta kääntäminen on ymmärrystä.'"

29 Sitten Job jatkoi puhuttaan ja sanoi,

² "Kunpa olisin kuten menneinä kuukausina, Niinä päivinä, jolloin Jumala valvoi minua; ³

Kun hänen lampunsa loisti ylläni, Ja hänen valossaan kuljin pimeyden läpi; ⁴ Kuten olin nuoruuteni päivinä, Kun Jumalan suoja oli majani yllä; ⁵ Kun Kaikkivaltias oli vielä kanssani, Ja lapseni ympäröivät minua; ⁶ Kun askeleeni kylpivät voissa, Ja kallio vuodatti öljyvirtoja minulle!

⁷ Kun menin kaupungin portille, Kun istuin julkisella aukkiolla, ⁸ Nuoret miehet näkivät minut ja vetäytyivät, Ja vanhat miehet nousivat ja seisoivat. ⁹ Johtajat lakkasivat puhumasta Ja panivat kätensä suulleen; ¹⁰ Aatelisten äänet vaikenivat, Ja heidän kielensä tarttui kitalakeen. ¹¹ Sillä kun korva kuuli, se kutsui minua autuaaksi, Ja kun silmä näki, se todisti minusta, ¹² Koska pelastin köyhän, joka huusi apua, Ja orvon, jolla ei ollut auttajaa. ¹³ Kuolevan siunaus tuli osakseni, Ja sain lesken sydämen laulamaan ilosta. ¹⁴ Pukeuduin vanhurskauteen, ja se vaatetti minut; Oikeuteni oli kuin viitta ja päähine. ¹⁵ Olin sokean opas, Ja ontuvan tuki. ¹⁶ Olin köyhien isä, Ja tutkin asian, jota en tuntenut. ¹⁷ Murskasin jumalattomien leuat, Ja pelastin saaliin heidän hampaistaan.

¹⁸ Sitten ajattelin, 'Kuolen pesässäni, Ja moninkertaistan päiväni kuin hiekka. ¹⁹ Juureeni levittäytyvät vesiin, Ja kaste makaa oksillani koko yön. ²⁰ Kunniani on aina tuore minussa, Ja jouseni uudistuu kädessäni.'

²¹ Minua he kuuntelivat ja odottivat, Ja pysyivät hiljaa neuvoani varten. ²² Sanojeni jälkeen he eivät puhuneet uudelleen, Ja puheeni asettui heidän

ylleen. ²³ He odottivat minua kuin sadetta, Ja avasivat suunsa kuin kevätsateelle. ²⁴ Hymyilin heille, kun he eivät uskoneet, Eivätkä katsooneet kasvojeni valoa epäystävällisesti. ²⁵ Määräsin heidän kulkunsa ja istuin päällikkönä, Ja asuin kuin kuningas joukkojen keskellä, Kuten se, joka lohduttaa surevia.

30 "Mutta nyt ne, jotka ovat minua nuorempia, pilkkaavat minua, joiden isät en olisi asettanut laumani koirien joukkoon. ²

Totisesti, mitä hyötyä minulle oli heidän kätensä voimasta? Heidän elinvoimansa oli heistä kadonnut. ³ Köyhyydestä ja nälästä he ovat kuihtuneet— He, jotka kalvavat kuivaa maata yöllä hävityksessä ja autiudessa, ⁴ Jotka keraävät suolayrttiä pensaiden juurella, Ja joiden ruoka on katajan juurta. ⁵ Heidät ajetaan pois yhteisöstä; Ihmiset huutavat heitä vastaan kuin varasta, ⁶ Jotta he asuvat autioissa laaksoissa, Maan ja kallioiden koloissa. ⁷ Pensaiden keskellä he valittavat; Rikkaruohojen alla he kokoontuvat yhteen. ⁸ Tyhmien poikia, jopa nimettömien poikia, Heidät on ajettu pois maasta.

⁹ Ja nyt olen tullut heidän pilkakseen, Ja olen tullut sananlaskuksi heille. ¹⁰ He inhoavat minua ja pysyvät kaukana minusta, Eivätkä he pidättäydy sylkemästä kasvoilleni. ¹¹ Koska Hän on löysännyt jousensa jänteen ja vaivannut minua, He ovat heittäneet pois pidäkkeensä läsnäolossani. ¹² Oikealla puolellani heidän joukkonsa nousee; He työntävät jalkani syrjään ja rakentavat minua vastaan tuhon teitään. ¹³ He häiritsevät polkuani, He hyötyvät lankeemuksestani; Kukaan ei pidättelee heitä. ¹⁴ He tulevat kimppuuni kuin muurin murtuma; He etenevät myrskyssä. ¹⁵ Äkilliset kauhut kääntyvät minua vastaan; He ajavat kunniaani kuin tuuli, Ja menestykseni on mennyt pois kuin pilvi.

¹⁶ Ja nyt sieluni on vuodatettu minussa; Kärsimyksen päivät ovat saavuttaneet minut. ¹⁷ Yöllä se tävistää luuni sisälläni, Ja taukoamattomat tuskani eivät lepää. ¹⁸ Suurella voimalla vaatteeni on vääntynyt; Se sitoo minua kuin takin kaulus. ¹⁹ Hän on heittänyt minut liejuun, Ja minut on alennettu tomuksi ja tuhaksi.

²⁰ Huudan Sinulle apua, mutta et vastaa; Nousen ylös, ja Sinä käännät katseesi minua vastaan. ²¹

Jobin kirja

Sinusta on tullut ankara minulle; Kätesi voimalla vainoat minua. ²² Sinä nostat minut tuuleen ja annat minun ratsastaa sillä, Ja Sinä hajotat minut myrskyssä. ²³ Sillä tiedän, että Sinä viet minut kuolemaan, Ja kaikkien elävien kokoontumispaikkaan.

²⁴ Eikö kukaan ojentaisi kättään rauniokasassa, Tai onnettomuudessaan huutaisi apua? ²⁵ Enkö ole itkenyt ahdingossa olevan puolesta? Eikö sieluni ollut murheellinen tarvitsevan vuoksi? ²⁶ Kun toivoin hyvää, tuli paha; Kun odotin valoa, tuli pimeys. ²⁷ Sisäelimetni ovat myllerryksessä eivätkä koskaan rauhoitu; Kärsimyksen päivät kohtaavat minut. ²⁸ Vaellan surussa ilman lohtua; Nousen kokouksessa ja pyydän apua. ²⁹ Olen tullut sakaalien kaltaiseksi, Ja kamelikurjen toveriksi. ³⁰ Ihoni on tummunut päälläni, Ja luuni palavat kuumeessa. ³¹ Niinpä harppuni on viritetty suruun, Ja huiluni valituksen ääneen.

31 "Olen tehnyt sopimuksen silmiäni kanssa; Kuinka voisin sitten katsella nuorta naista? ² Ja mikä on Jumalan ylhäältä antama osa, Tai Kaikkivaltiaan perintö korkeuksista? ³ Eikö se ole onnettomuus väärämielisille, Ja epäonni niille, jotka tekevät vääryyttä? ⁴ Eikö Hän tarkkaile teitäni, Ja laske kaikkia askeleitani?

⁵ Jos olen vaeltanut valheessa, Ja jalkani on kiirehtinyt petoksen perään, ⁶ Punnitkoon Hän minut rehellisillä vaa'oilla, Ja tietäköön Jumala nuhteettomuuteni. ⁷ Jos askeleeni on poikennut tieltä, Tai sydämeni seurannut silmiäni, Tai jokin tahra on tarttunut käsiini, ⁸ Kylväköön minä ja toinen syököön, Ja revittäköön tuotantoni juurineen.

⁹ Jos sydämeni on houkutellut nainen, Tai olen odottanut naapurini ovelta, ¹⁰ Jauhakoon vaimoni toiselle, Ja kumartukoot toiset hänen ylitseen. ¹¹ Sillä se olisi häpeällinen teko; Lisäksi se olisi tuomareiden rangaistava vääräys. ¹² Sillä se olisi tuli, joka kuluttaa tuhoon, Ja repisi juurineen kaiken kasvuni.

¹³ Jos olen sivuuttanut mies- tai naisorjien vetoomuksen Kun he toivat valituksen minua vastaan, ¹⁴ Mitä sitten voisin tehdä, kun Jumala nousee? Ja kun Hän kutsuu minut tilille, kuinka vastaisin Hänelle? ¹⁵ Eikö Hän, joka teki minut

kohdussa, tehnyt heitäkin, Ja eikö sama ole muovannut meitä kohdussa?

¹⁶ Jos olen kieltänyt köyhiltä heidän toiveensa, Tai saanut lesken menettämään toivonsa, ¹⁷ Tai olen syönyt palani yksin, Enkä jakanut sitä orvolle ¹⁸ (Mutta nuoruudestani asti hän kasvoi kanssani kuin isän kanssa, Ja äitini kohdusta asti ohjasin häntä), ¹⁹ Jos olen nähnyt jonkun menehtyvän vaatteiden puutteeseen, Tai tarvitsevan ilman viittaa, ²⁰ Jos hänen vyötärönsä ei ole siunannut minua, Tai hän ei ole lämmennyt lampaideni villasta, ²¹ Jos olen nostanut käteni orpoa vastaan, Koska näin, että minulla oli tukea portilla, ²² Irrotkoon olkapääni, Ja murtukoon käsivarteni kynnänpäästä. ²³ Sillä Jumalan aiheuttaman onnettomuuden pelko on ylivoimainen minulle, Ja Hänen majesteettinsa vuoksi olen voimaton.

²⁴ Jos olen asettanut luottamukseni kultaan, Ja kutsunut hienoa kultaa turvakseni, ²⁵ Jos olen iloinnut, koska omaisuuteni oli suuri, Ja koska käteni oli saavuttanut niin paljon, ²⁶ Jos olen ollut lumoutunut auringosta sen paistaessa Tai kuusta sen loistossa, ²⁷ Ja sydämeni oli salaa vedetty puoleensa, Ja käteni tarjosi suudelman suustani, ²⁸ Se olisi ollut myös synti, joka ansaitsee tuomion, Sillä olisin kieltänyt Jumalan ylhäällä.

²⁹ Olenko iloinnut viholliseni kukistumisesta, Tai tullut iloiseksi, kun onnettomuus kohtasi häntä? ³⁰ En, en ole sallinut suuni tehdä syntiä Pyytämällä hänen elämänsä kirouksessa. ³¹ Eivätkö teltassani asuvat ole sanoneet, 'Kuka voi löytää yhden, joka ei ole ollut tyytyväinen hänen ruokaansa'? ³² Muukalainen ei ole viettänyt yötä ulkona, Sillä olen avannut oveni matkustajalle. ³³ Olenko salannut rikkomukseni kuin Aadam, Piilottamalla syllisytyeni sydämeeni, ³⁴ Koska pelkäsini suurta joukkoa, Ja perheiden halveksunta hermostutti minua, Ja pysyin hiljaa enkä mennyt ulos ovista?

³⁵ Oi, kunpa minulla olisi joku, joka kuulisi minua! Tässä on merkkini; Vastatkoon Kaikkivaltias minulle! Ja syytös, jonka vastustajani on kirjoittanut, ³⁶ Kannan sen varmasti olkapäälläni, Sidon sen itseeni kuin kruunun. ³⁷ Kertoisin Hänelle kaikki askeleeni; Kuin ruhtinas, lähestyisin Häntä.

³⁸ Jos maani huutaa minua vastaan, Ja sen vaot liittyvät valitukseen, ³⁹ Jos olen kuluttanut sen tuotannon ilman maksua, Tai saanut sen omistajat

Jobin kirja

menettämään henkensä, ⁴⁰ Kasvakoon ohdakkeita vehnän sijaan, Ja rikkaruohoja ohran sijaan.” Jobin sanat päätyvät.

32 Niinpä kolme miestä lakkasivat vastaamasta Jobille, sillä hän oli vanhurskas omissa silmissään. ² Kuitenkin Elihu, Barakelin poika, buusilainen, Ram-suvusta, vihastui Jobiin, koska tämä puolusti itseään Jumalan sijasta. ³ Hänen vihansa syttyi myös kolmea ystävää kohtaan, koska he eivät olleet löytäneet vastausta Jobin kumoamiseksi, mutta silti he olivat tuominneet hänet. ⁴ Elihu oli pidättäytynyt puhumasta Jobille, koska he olivat häntä vanhempia. ⁵ Mutta kun Elihu huomasi, ettei kolmella miehellä ollut enää vastauksia, hänen vihansa syttyi.

⁶ Niinpä Elihu, Barakelin poika, buusilainen, lausui:

”Olen nuori iältäni, ja te olette vanhoja; siksi olen arka ja pidättäydyin ilmaisemasta ajatuksiani. ⁷ Ajattelin, 'Antakoon ikä puhua, ja antakoon monet vuodet viisautta.' ⁸ Mutta se on henki ihmisessä, Kaikkivaltiaan henkäys, joka antaa ymmärrystä. ⁹ Eivät vain vanhat ole viisaita, eivätkä vain iäkkäät ymmärrä oikeutta.

¹⁰ Siksi sanon: 'Kuulkaa minua; minäkin jaan sen, mitä tiedän.' ¹¹ Odotin sanojanne, kuuntelin harkittua puhettanne, kun etsitte, mitä sanoa. ¹² Annoin teille täyden huomioni. Silti kukaan teistä ei ole osoittanut Jobia vääräksi; kukaan ei ole vastannut hänen väitteisiinsä. ¹³ Älkää siis väittäkö, 'Olemme löytäneet viisauden; antakoon Jumala, ei ihminen, voittaa hänet.' ¹⁴ Mutta Job ei ole kohdistanut sanojaan minua vastaan, enkä minä vastaa hänelle teidän väitteillänne.

¹⁵ He ovat hämmentyneitä ja ovat lakanneet vastaamasta; sanat ovat jättäneet heidät. ¹⁶ Pitäisikö minun odottaa, nyt kun he ovat hiljaa, nyt kun he seisovat ilman vastausta? ¹⁷ Minäkin sanon sanottavani; minäkin jaan ajatukseni. ¹⁸ Sillä olen täynnä sanoja, ja henki sisälläni kehottaa minua puhumaan. ¹⁹ Sisälläni olen kuin viini, jolla ei ole aukkoa, kuin uudet viinileilit, valmiina halkeamaan. ²⁰ Minun täytyy puhua saadakseni helpotusta; minun täytyy avata huuleni ja vastata. ²¹ En osoita puolueellisuutta, enkä mielistele ketään. ²² Sillä en osaa mielistellä; jos osaisin, Luojani ottaisi minut nopeasti pois.

33 ”Mutta nyt, Job, kuuntele puhettani; kiinnitä huomiota kaikkiin sanoihini. ² Katso, nyt aion avata suuni; kieleni on valmis puhumaan. ³

Sanani tulevat sydämeni vilpittömyydestä; huuleni ilmaisevat tietoa vilpittömästi. ⁴ Jumalan Henki on minut luonut; Kaikkivaltiaan henki antaa minulle elämän. ⁵ Vastaa minulle, jos voit; valmistaudu ja ota paikkasi. ⁶ Olen aivan kuten sinä Jumalan edessä; minutkin on muovattu savesta. ⁷ Ei pelko minusta saa sinua säikähtämään, eikä käteni pitäisi olla raskas päälläsi.

⁸ ”Mutta olet puhunut kuulteni, ja olen kuullut sanat, jotka sanoit: ⁹ 'Olen puhdas, ilman rikkomusta; olen puhdas eikä minussa ole vääryyttä.' ¹⁰ Kuitenkin Hän löytää syitä minua vastaan; Hän pitää minua vastustajanaan. ¹¹ Hän panee jalkani kahleisiin; Hän tarkkailee kaikkia polkujani.’

¹² ”Mutta sanon sinulle, tässä et ole oikeassa, sillä Jumala on suurempi kuin mikään ihminen. ¹³ Miksi kiistelet Hänen kanssaan, sanoen, ettei Hän vastaa mihinkään sanoistasi? ¹⁴ Sillä Jumala puhuu—nyt yhdellä tavalla, nyt toisella—kuitenkaan kukaan ei huomaa sitä. ¹⁵ Unessa, yön näyssä, kun syvä uni lankeaa ihmisten päälle, heidän nukkuessaan vuoteillaan, ¹⁶ Hän voi avata heidän korvansa ja pelottaa heitä varoituksilla, ¹⁷ kääntääkseen ihmisen pois väärinteosta ja pitääkseen heidät poissa ylpeydestä, ¹⁸ säilyttääkseen heidän sielunsa kuilusta, ja heidän elämänsä tuhoutumasta miekalla.

¹⁹ ”Tai heitä voidaan kurittaa kivun vuoteella, jatkuvalle tuskalle heidän luissaan, ²⁰ niin että heidän olemuksensa inhoaa leipää, ja heidän sielunsa halveksii heidän lempiruokaansa. ²¹ Heidän lihansa kuihtuu olemattomiin, ja heidän luunsa, jotka ennen eivät näkyneet, nyt töröttävät. ²² Heidän sielunsa lähestyy kuilua, ja heidän elämänsä kuoleman sanansaattajia. ²³ Kuitenkin, jos heidän puolellaan on enkeli, välittäjä, yksi tuhannesta, näyttämässä heille, mikä on oikein, ²⁴ ja hän on heille armollinen, ja sanoo, 'Pelasta heidät menemästä kuiluun; olen löytänyt lunastuksen heille—' ²⁵ antakaa heidän lihansa uudistua kuin lapsen; antakaa heidän palata nuoruutensa voimaan—' ²⁶ silloin he rukoilevat Jumalaa ja löytävät suosion Hänen edessään; he näkevät Hänen kasvonsa ilolla, ja Hän palauttaa heidän vanhurskautensa. ²⁷ He laulavat muille ja

Jobin kirja

sanovat, 'Olen tehnyt syntiä ja vääristänyt, mikä oli oikein, mutta en saanut sitä, mitä ansaitsin. ²⁸ Hän on pelastanut sieluni laskeutumasta kuiluun, ja elämäni saa nähdä valon.'

²⁹ "Totisesti, Jumala tekee kaikki nämä asiat ihmiselle—kahdesti, jopa kolmesti— ³⁰ palauttaakseen heidän sielunsa kuilusta, että he saisivat valaistua elämän valolla.

³¹ "Kuuntele tarkasti, Job, ja kuule minua; pysy hiljaa, ja minä puhun. ³² Jos sinulla on jotain sanottavaa, vastaa minulle; puhu, sillä haluan oikeuttaa sinut. ³³ Mutta jos ei, niin kuuntele sanojani; pysy hiljaa, ja minä annan sinulle viisautta."

34

Sitten Elihu jatkoi ja puhui:

² "Kuulkaa minun sanani, te viisaat miehet, ja kuunnelkaa minua, te ymmärtäväiset miehet. ³ Sillä kuten kitalaki maistaa ruokaa, niin korva erottaa sanat. ⁴ Valitkaamme itse, mikä on oikein; erottakaamme yhdessä, mikä on hyvää.

⁵ Sillä Job on sanonut: 'Olen vanhurskas, mutta Jumala on kieltänyt minulta oikeuden. ⁶ Vaikka olen syytön, minua pidetään valehtelijana; haavani on parantumaton, vaikka olen vian.' ⁷ Kuka mies on kuin Job, joka juo pilkkaa kuin vettä, ⁸ joka seurustelee pahantekijöiden kanssa ja kulkee jumalattomien kanssa? ⁹ Sillä hän on sanonut: 'Ei ole hyötyä ihmiselle yrittää miellyttää Jumalaa.' ¹⁰ "Siksi, kuunnelkaa minua, te ymmärtäväiset miehet. Jumalasta on kaukana tehdä pahaa, ja Kaikkivaltiaasta tehdä väärin. ¹¹ Hän maksaa ihmiselle hänen tekojensa mukaan, ja tuo hänen päälleen, mitä hänen käyttöksensä ansaitsee. ¹² On käsittämätöntä, että Jumala toimisi väärin, tai että Kaikkivaltias vääristäisi oikeuden. ¹³ Kuka antoi Hänelle vallan maan yli? Kuka asetti koko maailman Hänen huomaansa? ¹⁴ Jos Hän kokoaisi henkensä ja hengityksensä itselleen, ¹⁵ koko ihmiskunta tuhoutuisi yhdessä, ja ihmiskunta palaisi tomuun.

¹⁶ "Jos olet viisas, kiinnitä huomiota tähän; kuule sanojeni ääni. ¹⁷ Voiko oikeuden vihaaja hallita? Tuomitseeko sinä vanhurskaan ja mahtavan? ¹⁸ Eikö Hän ole se, joka sanoo kuninkaille: 'Sinä olet arvoton,' ja ylimyksille: 'Sinä olet turmeltunut,' ¹⁹ joka ei osoita puolueellisuutta ruhtinaille eikä suosi

rikkaita köyhiä enemmän, sillä he ovat kaikki Hänen kättensä työtä? ²⁰ Yhdessä hetkessä he kuolevat, keskellä yötä; ihmiset järkkyvät ja menehtyvät, ja mahtavat poistetaan ilman ihmiskättä.

²¹ "Sillä Hänen silmänsä ovat kuolevaisten teillä; Hän näkee heidän jokaisen askeleensa. ²² Ei ole pimeyttä eikä syvää varjoa, missä pahantekijät voisivat piiloutua. ²³ Jumala ei tarvitse tutkia ihmisiä enempää, että heidän tulisi tulla Hänen eteensä tuomittaviksi. ²⁴ Ilman tutkimusta Hän murskaa mahtavat ja asettaa toiset heidän tilalleen. ²⁵ Koska Hän tarkkailee heidän toimiaan, Hän kukistaa heidät yöllä ja he murskautuvat. ²⁶ Hän lyö heitä heidän jumalattomuutensa vuoksi julkisella paikalla, ²⁷ koska he kääntyivät pois seuraamasta Häntä eikä heillä ollut mitään kunnioitusta Hänen teitään kohtaan. ²⁸ He saivat köyhien huudon tulemaan Hänen eteensä, niin että Hän kuuli kärsivien huudon. ²⁹ Kun Hän pysyy vaiti, kuka voi tuomita Hänet? Jos Hän kätkee kasvonsa, kuka voi nähdä Hänet? Hän on sekä kansan että yksilön yläpuolella, ³⁰ estääkseen jumalattomia hallitsemasta ja asettamasta ansoja kansalle.

³¹ "Sillä onko kukaan sanonut Jumalalle, 'Olen kärsinyt rangaistuksen; en tee enää pahaa; ³² näytä minulle, mitä en näe; jos olen tehnyt väärin, en toista siitä?' ³³ Pitäisikö Jumalan maksaa sinun ehdoillasi, koska hylkää Hänen? Sinun on valittava, en minä; siksi, julista, mitä tiedät.

³⁴ Ymmärtäväiset miehet sanovat minulle, ja viisas mies, joka kuulee minut, sanoo, ³⁵ 'Job puhuu ilman tietoa; hänen sanansa ovat vailla viisautta.' ³⁶ Voi, että Job voitaisiin perusteellisesti koetella, sillä hän vastaa kuin jumalaton mies! ³⁷ Sillä hän lisää kapinan syntyinsä; hän taputtaa käsiään meidän keskellämme ja lisää sanojaan Jumalaa vastaan."

35

Sitten Elihu jatkoi ja puhui:

² "Pidätkö tätä oikeudenmukaisena? Väität, 'Vanhurskauteni ylittää Jumalan.' ³ Sillä kysyt, 'Mitä hyötyä siitä on minulle? Mitä saan enemmän kuin jos olisin tehnyt syntiä?'

⁴ Minä vastaan sinulle ja kumppaneillesi. ⁵ Tarkkaile taivaita ja katso; katso pilviä, ne ovat kaukana yläpuolellasi. ⁶ Jos teet syntiä, mitä vaikutusta sillä on Häneen? Jos rikkomuksesi ovat monet, miten ne vaikuttavat Häneen? ⁷ Jos olet

Jobin kirja

vanhurskas, mitä voit tarjota Hänelle, tai mitä Hän haluaa kädestäsi? ⁸ Pahantekosi vaikuttaa vain ihmisiin kuten sinä itse, ja vanhurskautesi vaikuttaa vain muihin ihmisiin.

⁹ "Ihmiset huutavat sorron painon alla; he etsivät helpotusta mahtavien vallasta. ¹⁰ Silti kukaan ei kysy, 'Missä on Jumala, minun Luojani, joka antaa yösävelmiä, ¹¹ joka opettaa meille enemmän kuin maan eläimille ja tekee meistä viisaampia kuin taivaan linnut?' ¹² He huutavat, mutta Hän ei vastaa jumalattomien ylimielisyyden vuoksi. ¹³ Totisesti, Jumala ei kuule tyhjää pyyntöä; Kaikkivaltias ei kiinnitä siihen huomiota. ¹⁴ Kuinka paljon vähemmän Hän kuuntelee, kun väität ettet näe Häntä, että asiasi on Hänen edessään, ja sinun on odotettava Häntä. ¹⁵ Ja nyt, koska Hän ei ole rankaissut vihassaan, eikä ole huomioinut vääryyttä, ¹⁶ Niin Job puhuu tyhjiä sanoja; hän lisää sanoja ilman ymmärrystä."

36

Elihu jatkoi puhumista ja sanoi:

² "Kärsivällisyyttä vielä vähän aikaa, niin osoitan, että Jumalan puolesta on vielä sanottavaa. ³ Tuon tietoni kaukaa ja annan oikeuden Luojalleni. ⁴ Ole varma, sanani eivät ole vääriä; täydellinen tiedossa on kanssasi.

⁵ Katso, Jumala on voimallinen eikä hylkää ketään; Hän on voimallinen voimassa ja ymmärryksessä. ⁶ Hän ei säilytä jumalattomia, vaan tukee sorrettujen oikeuksia. ⁷ Hän ei käännä katsettaan vanhurskaista; Hän asettaa heidät kuninkaiden kanssa valtaistuimelle ja korottaa heidät ikuisesti. ⁸ Jos he ovat kahleissa ja kiinni kärsimyksen köysissä, ⁹ niin Hän ilmoittaa heille heidän tekonsa ja heidän rikkomuksensa, että he ovat toimineet ylimielisesti. ¹⁰ Hän avaa heidän korvansa opetukselle ja käskee heitä kääntymään pois vääryydestä. ¹¹ Jos he kuulevat ja palvelevat Häntä, he viettävät päivänsä menestyksessä ja vuotensa onnellisuudessa. ¹² Mutta jos he eivät kuuntele, he kohtaavat loppunsa miekalla ja menehtyvät ilman ymmärrystä.

¹³ Jumalattomat sydämeltyään kantavat vihaa; he eivät huuda apua, kun Hän sitoo heidät. ¹⁴ He kuolevat nuorina, ja heidän elämänsä päättyy pyhäkön miesprostituutujen keskuudessa. ¹⁵ Hän pelastaa kärsivät heidän kurjuudessaan ja avaa heidän korvansa ahdingon aikana.

¹⁶ Totisesti, Hän vetää sinua ahdistuksen leukojen alta avaraan paikkaan ilman rajoitusta, ja pöytäsi on täynnä runsasta ruokaa. ¹⁷ Mutta nyt olet täynnä jumalattomille kuuluvaa tuomiota; tuomio ja oikeus ovat ottaneet sinut valtaansa. ¹⁸ Varo, ettei viha houkuttele sinua pilkkaan, äläkä anna suuren lunnaan kääntää sinua pois. ¹⁹ Estääkö rikkautesi tai voimasi ponnistus sinua ahdingosta? ²⁰ Älä kaipaakaan yötä, jolloin ihmiset viedään paikoiltaan. ²¹ Ole varovainen, ettet käännä pahaan, jota näytät suosivan kärsimyksen sijaan.

²² Katso, Jumala on yliverainen voimassaan; kuka voi opettaa kuten Hän? ²³ Kuka on määrännyt Hänen tiensä Hänelle, tai kuka on sanonut, 'Olet tehnyt väärin?' ²⁴ Muista ylistää Hänen tekojaan, joita ihmiset ovat laulaneet kiitokseksi. ²⁵ Kaikki ihmiskunta on nähnyt sen; ihmiskunta katsoo sitä kaukaa. ²⁶ Katso, Jumala on suuri yli ymmärryksemme; Hänen vuosiensa lukumäärä on tutkimaton.

²⁷ Sillä Hän nostaa vesipisarat, jotka tiivistyvät sateeksi taivaallisista puroista, ²⁸ pilvet kaatavat kosteutensa, ja runsaat sadekuurot lankeavat ihmiskunnan päälle. ²⁹ Voiko kukaan käsittää pilvien leviämistä, jylinää Hänen paviljongistaan? ³⁰ Katso, Hän hajottaa salamoitaan ympärilleen ja peittää meren syvyydet. ³¹ Sillä näillä Hän hallitsee kansoja ja tarjoaa ruokaa runsaasti. ³² Hän täyttää kätensä salamoilla ja käskee niitä iskemään kohteeseensa. ³³ Hänen ukkosensa ilmoittaa myrskyn; jopa karja on tietoinen sen lähestymisestä.

37

"Tämän vuoksi sydämeni vapisee, Ja hypähtää paikaltaan. ² Kuunnellkaa tarkkaan Hänen äänensä jylinää, Ja jyrinää, joka lähtee Hänen suustaan. ³ Koko taivaan yli Hän lähettää sen, Ja Hänen salamansa ulottuu maan ääriin. ⁴ Sen jälkeen ääni jylisee; Hän ukkostaa majesteettisella äänellään, Eikä pidättele salamaa, kun Hänen äänensä kuuluu. ⁵ Jumala ukkostaa ihmeellisesti äänellään, Tehden suuria asioita, joita emme voi ymmärtää. ⁶ Lumelle Hän käskee: 'Sataa maahan,' Ja sadekuurolle: 'Ole voimakas.' ⁷ Hän sinetöi jokaisen ihmisen käden, Jotta kaikki ihmiset tunnistaisivat Hänen tekonsa. ⁸ Silloin eläin vetäytyy luolaansa Ja pysyy pesässään. ⁹ Etelästä tulee myrsky, Ja pohjoisesta kylmyys. ¹⁰ Jumalan hengityksestä jää muodostuu, Ja vesien laajuus

Jobin kirja

jäätyy. ¹¹ Hän täyttää myös pilvet kosteudella; Hän hajottaa salaman pilvensä. ¹² Se vaihtaa suuntaa, kääntyen Hänen ohjauksessaan, Jotta se toteuttaisi kaiken, mitä Hän käskee Asutun maan pinnalla. ¹³ Olipa se kuritukseksi, Hänen maailmalleen, Tai armoksi, Hän saa sen tapahtumaan.

¹⁴ "Kuule tämä, Job: Seiso ja pohdi Jumalan ihmeitä. ¹⁵ Tiedätkö, kuinka Jumala ne asettaa, Ja saa pilvensä salaman loistamaan? ¹⁶ Ymmärrätkö pilvien leijumisen, Yhden ihmeitä, joka on täydellinen tiedossa, ¹⁷ Sinä, jonka vaatteet ovat lämpimät, Kun maa on hiljaa etelätuulen vuoksi? ¹⁸ Voitko sinä, Hänen kanssaan, levittää taivaan, Vahvana kuin valettu metallipeili?

¹⁹ "Opetä meitä, mitä meidän pitäisi sanoa Hänelle; Emme voi esittää asiaamme pimeyden vuoksi. ²⁰ Pitäisikö Hänelle ilmoittaa, että puhuisin? Tai pitäisikö ihmisen sanoa, että hän olisi ylikuormitettu? ²¹ Tällä hetkellä ihmiset eivät näe valoa, joka on kirkas taivaalla; Mutta tuuli on kulkenut ja puhdistanut ne. ²² Pohjoisesta tulee kultainen loisto; Jumalan ympärillä on pelottava majesteetti. ²³ Kaikkivaltias—emme voi täysin käsittää Häntä; Hän on korotettu voimassa, Eikä Hän tee kompromisseja oikeuden ja runsaan vanhurskauden kanssa. ²⁴ Siksi ihmiset kunnioittavat Häntä; Hän ei pidä arvossa ketään, joka on viisas sydämessään."

38 Silloin Herra puhui Jobille myrskytuulesta ja sano:

² "Kuka on tämä, joka pimittää minun neuvoni sanoilla, jotka ovat vailla tietoa? ³ Vyötä itsesi kuin mies; minä kysyn sinulta, ja sinä vastaat minulle.

⁴ Missä olit, kun minä laskin maan perustukset? Ilmoita, jos sinulla on ymmärrystä. ⁵ Kuka määräsi sen mitat? Sinähän tiedät! Tai kuka veti mittanuoran sen yli? ⁶ Mihin sen perustukset upotettiin, tai kuka laski sen kulmakiven— ⁷ kun aamutähdet lauloivat kuorossa ja kaikki Jumalan pojat huusivat ilosta?

⁸ "Kuka sulki meren ovilla, kun se puhkesi kohdusta, ⁹ kun minä vaatetin sen pilvillä ja kiedoin sen paksuun pimeyteen, ¹⁰ kun minä asetin sille rajat ja panin salvat ja ovet paikoilleen, ¹¹ kun minä

sanoin, 'Tähän asti saat tulla, mutta et edemmäksi; tässä sinun ylpeät aaltosi pysähtyvät?'

¹² "Oletko koskaan käskennyt aamun koittaa, tai osoittanut aamunkoitolle sen paikan, ¹³ että se tarttuisi maan reunoihin ja pudistaisi jumalattomat siitä? ¹⁴ Maan muoto tulee esiin kuin sinetin alla; sen piirteet erottuvat kuin vaate. ¹⁵ Valo pidätetään jumalattomilta, ja kohotettu käsivarsi murtuu.

¹⁶ "Oletko kulkenut meren lähteille tai vaeltanut syvyyden pohjassa? ¹⁷ Ovatko kuoleman salaisuudet paljastettu sinulle? Oletko nähnyt varjoisan valtakunnan portit? ¹⁸ Oletko käsittänyt maan laajat alueet? Ilmoita, jos tiedät kaiken tämän.

¹⁹ Missä on valon asuinsija? Ja missä pimeys asuu, ²⁰ että voisit viedä sen sen alueelle ja ymmärtää sen asuinsijan polut? ²¹ Sinähän varmasti tiedät, sillä olithan silloin syntynyt, ja sinun päiväsi ovat monet!

²² "Oletko käynyt lumen aarreaitassa tai nähnyt rakeiden varastot, ²³ jotka olen varannut ahdingon ajaksi, sodan ja taistelun päiviksi? ²⁴ Mikä on tie paikkaan, jossa valo jakautuu, tai itätuuli hajotetaan maan yli? ²⁵ Kuka on uurtanut kanavan sateen tulville, ja polun salamaniskulle, ²⁶ kastellakseen asumattoman maan, aution erämaan, ²⁷ tyydyttääkseen aution erämaan ja saadakseen ruohon versomaan? ²⁸ Onko sateella lähde? Kuka on kastepisaroiden vanhempi? ²⁹ Kenen kohdusta jää tulee? Kuka synnyttää taivaan kuuran ³⁰ kun vedet kovettuvat kuin kivi, kun syvyyden pinta jäätyy?

³¹ "Voitko sitoa Seulausten siteet, tai irrottaa Orionin köydet? ³² Voitko tuoda esiin tähdistöt niiden vuodenaikoina, tai ohjata Otavaa poikasineen? ³³ Tunnetko taivaan lait? Voitko asettaa niiden vallan maan päälle?

³⁴ "Voitko kutsua pilviä ja peittää itsesi vesitulvalla? ³⁵ Lähetätkö salamat matkaan? Esittäytyvätkö ne sinulle sanoen, 'Tässä olemme'? ³⁶ Kuka on asettanut viisauden sydämeen, tai antanut ymmärrystä mielelle? ³⁷ Kuka voi laskea pilvet viisaudella, tai kaataa taivaan vesiruukut ³⁸ kun pöly kovettuu ja kokkareet tarttuvat yhteen?

³⁹ "Voitko metsästää saalista naarasleijonalle ja tyydyttää nuorten leijonien nälän ⁴⁰ kun ne

Jobin kirja

kyyristyvät luoliinsa tai väijyvät pesissään? ⁴¹ Kuka antaa ravinnon korpille kun sen poikaset huutavat Jumalan puoleen ja harhailevat ilman ruokaa?

39 "Tiedätkö hetken, jolloin vuorikauriit synnyttävät? Katsotko, kun peurat tuovat esiin poikasensa? ² Voitko laskea kuukaudet, jotka ne täyttävät, Tai tiedätkö ajan, jolloin ne synnyttävät? ³ Ne polvistuvat, ne synnyttävät poikasensa, Ne pääsevät eroon synnytyksivuistaan. ⁴ Niiden jälkeläiset vahvistuvat, kypsyvät avoimella kentällä; Ne lähtevät eivätkä palaa niiden luo.

⁵ Kuka päästi villiaasin vapaaksi? Ja kuka vapautti nopean aasin siteistä, ⁶ Jolle annoin erämaan kodiksi, Ja suolamaan asuinpaikaksi? ⁷ Hän pilkkaa kaupungin kaaosta, Hän ei kuule työnjohtajan huutoa. ⁸ Hän kulkee vuorilla laitumellaan, Ja etsii jokaisen vihreän asian.

⁹ Suostuuko villihärkä palvelemaan sinua, Tai viettääkö se yön ruokintakaukalossasi? ¹⁰ Voitko sitoa villihärän vaon ääreen köysillä, Tai kyntääkö se laaksoja perässäs? ¹¹ Luotatko häneen, koska hänen voimansa on suuri, Ja jätätkö työsi hänen huolekseen? ¹² Luotatko häneen tuomaan viljasi takaisin, Ja kokoamaan sen puimatantereeltasi?

¹³ "Strutsin siivet heiluvat iloisesti, Sulkien ja höyhenten hellyydellä, ¹⁴ Sillä hän jättää munansa maahan, Ja antaa niiden lämmetä pölyssä, ¹⁵ Eikä hän tiedä, että jalka voi murskata ne, Tai että villieläin voi tallata ne. ¹⁶ Hän kohtelee poikasiaan ankarasti, ikään kuin ne eivät olisi hänen; Vaikka hänen työnsä on turhaa, hän on välinpitämätön, ¹⁷ Koska Jumala on riistänyt häneltä viisauden, Eikä ole antanut hänelle osaa ymmärryksestä. ¹⁸ Kun hän lähtee lentoon, Hän pilkkaa hevosta ja sen ratsastajaa.

¹⁹ "Annatko sinä hevoselle voimaa? Koristeletko sen kaulan hulmuavalla harjalla? ²⁰ Saatko sen hyppäämään kuin heinäsiirkka? Sen majesteettinen korskunta on pelottavaa. ²¹ Se kuopii laaksossa, riemuiten voimastaan; Se syöksyy taisteluun. ²² Se pilkkaa pelkoa eikä säikähdä; Eikä se käänny takaisin miekan edestä. ²³ Viini tärisee sitä vasten, Välikkyvä keihäs ja heittokeihäs. ²⁴ Se kiittää maata pitkin raivolla ja vimmallä, Eikä se pysähdy torven ääneen. ²⁵ Aina kun torvi soi, se huudahtaa: 'Aha!' Ja se aistii taistelun kaukaa, Ja päälliköiden jylinän ja sotahuudon.

²⁶ "Onko sinun viisautesi ansiota, että haukka kohooa, Levittäen siipensä etelään? ²⁷ Onko sinun käskystäsi, että kotka nousee, Ja tekee pesänsä korkealle? ²⁸ Hän asuu ja viettää yönä kallion kielekkeellä, Kalliolla, saavuttamattomassa paikassa. ²⁹ Sieltä hän etsii saalista; Hänen silmänsä tarkkailevat sitä kaukaa. ³⁰ Myös hänen poikasensa syövät verta; Ja missä kaatuneet ovat, siellä hän on."

40 Sitten Herra puhui Jobille, ² "Taistelevatko syyttäjät Kaikkivaltiaasta vastaan? Vastatkoon se, joka haastaa Jumalan."

³ Job vastasi Herralle ja sanoi,

⁴ "Katso, olen vähäinen; kuinka voisin vastata Sinulle? Panen käteni suulleni. ⁵ Olen puhunut kerran, enkä vastaa enää; kahdesti, enkä lisää mitään."

⁶ Sitten Herra puhui Jobille myrskyn keskeltä,

⁷ "Valmistaudu kuin mies; minä kysyn sinulta, ja sinä vastaat minulle. ⁸ Aiotko todella kumota minun tuomioni? Aiotko tuomita minut oikeuttaaksesi itsesi? ⁹ Onko sinulla voimaa kuten Jumalalla, ja voiko äänesi kaikua voimalla kuten Hänen?

¹⁰ Koristaudu loistolla ja arvokkuudella, ja pukeudu kunniaan ja majesteettiin. ¹¹ Päästä vihasi raivo, ja katso kaikkia ylpeitä ja nöyryytä heidät. ¹² Katso kaikkia ylimielisiä ja paina heidät alas, ja murskaa jumalattomat heidän paikoillaan. ¹³ Hautaa heidät yhdessä tomuun; vangitse heidät salattuun paikkaan. ¹⁴ Sitten minä tunnustan sinulle että oma oikea kätesi voi pelastaa sinut.

¹⁵ Katso Behemotia, jonka tein kanssasi; se syö ruohoa kuin härkä. ¹⁶ Katso sen voimaa lanteissaan, ja voimaa sen vatsan lihaksissa. ¹⁷ Sen häntä heiluu kuin setri; sen reisien jänteet ovat tiukasti sidotut.

¹⁸ Sen luut ovat kuin pronssiputket, sen raajat kuin rautatangot. ¹⁹ Se on Jumalan töiden ensimmäinen; sen Luoja voi lähestyä sitä miekallaan. ²⁰ Vuoret tuottavat sille ruokaa, ja kaikki villieläimet leikkivät sen lähellä. ²¹ Lootuskasvien alla se lepää, kätkeytyneenä ruokoihin suolla. ²² Lootukset antavat sille varjoa; puron pajut ympäröivät sitä. ²³ Vaikka joki kuohuu, se ei pelkää; se pysyy luottavaisena, vaikka Jordan nousisi sen suuhun

Jobin kirja

asti. ²⁴ Voiko kukaan vangita sitä, kun se on valppaana, tai lävistää sen nenän ansoilla?

41 "Voitko vetää Leviatanin esiin koukulla, Ja painaa hänen kielensä alas nuoralla? ²

Voitko laittaa köyden hänen nenänsä läpi, Ja lävistää hänen leukansa koukulla? ³ Pyytääkö hän sinua toistuvasti, Tai puhuuko hän sinulle lempein sanoin? ⁴ Tekisikö hän kanssasi sopimuksen? Ottaisitko hänet palvelijaksi ikuisiksi ajoiksi? ⁵ Leikkisitkö hänen kanssaan kuin linnun kanssa, Tai sitoisitko hänet nuorille neidoillesi? ⁶ Kävisivätkö kauppiaat hänestä kauppa? Jakaisivatko he hänet keskenään? ⁷ Voitko peittää hänen ihonsa harppuunoilla, Tai hänen päänsä kalastuskeihäillä? ⁸ Laita kätesi hänen päälleen. Muista taistelu; et yritä sitä uudelleen! ⁹ Katso, odotuksesi on turha; Lannistutko jo hänen näkemisestään? ¹⁰ Kukaan ei ole niin peloton, että uskaltaisi herättää hänet; Kuka sitten voi seistä edessäni? ¹¹ Kuka on antanut minulle, että minun pitäisi maksaa takaisin? Kaikki, mikä on koko taivaan alla, on minun.

¹² "En vaikene hänen raajoistaan, Tai hänen mahtavasta voimastaan, tai hänen sulavasta muodostaan. ¹³ Kuka voi riisua hänen ulkokuorensa? Kuka voi läpäistä hänen kaksinkertaisen haarniskansa? ¹⁴ Kuka voi avata hänen suunsa? Hänen hampaansa herättävät pelkoa. ¹⁵ Hänen vahvat suomunsa ovat hänen ylpeytensä, Tiiviisti suljettuina yhteen. ¹⁶ Jokainen on niin lähellä seuraavaa, Että ilma ei voi kulkea niiden välistä. ¹⁷ Ne ovat liittyneet toisiinsa; Ne kiinnittyvät yhteen eikä niitä voi erottaa. ¹⁸ Hänen aivastuksensa lähettävät valonvälähdyksiä, Ja hänen silmänsä ovat kuin aamunkoiton säteet. ¹⁹ Hänen suustaan tulee palavia soihtuja; Tulikipinät sinkoavat esiin. ²⁰ Savu tulvii hänen sieraimistaan Kuten kiehuvasta padasta ja palavista ruo'oista. ²¹ Hänen hengityksensä syyttää hiiliä, Ja liekki lähtee hänen suustaan. ²² Voima on hänen kaulassaan, Ja pelko liikkuu hänen edellään. ²³ Hänen lihansa poimut ovat tiiviisti liittyneet, Lujasti ja liikkumattomasti hänessä. ²⁴ Hänen sydämensä on kova kuin kivi, Totisesti, yhtä kova kuin alempi jauhinkivi. ²⁵ Kun hän nousee, mahtavat pelkäävät; Ryskeen vuoksi he ovat ymmällään. ²⁶ Miekka, joka häntä lyö, ei menesty, Eikä keihäs, nuoli tai heittokeihäs. ²⁷ Hän pitää rautaa oljenkortena,

Pronssia lahonneena puuna. ²⁸ Nuoli ei saa häntä pakoon; Linkokivet ovat kuin akanat hänelle. ²⁹ Nuijat ovat kuin akanat; Hän nauraa heittokeihään räminälle. ³⁰ Hänen alapuolensa ovat kuin teräviä saviruukun sirpaleita; Hän levittäytyy kuin puimakone liejussa. ³¹ Hän saa syvydet kuohumaan kuin padan; Hän tekee meren kuin voidepadan. ³² Hänen jälkeensä jää kiiltävä vana; Voisi luulla syvyyden olevan harmaantunut. ³³ Ei ole mitään hänen kaltaistaan maan päällä, Olentoa, joka on tehty pelottomaksi. ³⁴ Hän tarkkailee kaikkea, mikä on ylhäistä; Hän on kaikkien ylpeiden kuningas."

42 Silloin Job vastasi Herralle ja sanoi, ² "Minä tiedän, että sinä voit tehdä kaiken, eikä mikään sinun suunnitelmasi voi estyä. ³ 'Kuka on tämä, joka peittää neuvon ilman tietoa?' Totisesti, minä puhuin asioista, joita en ymmärtänyt, asioista, jotka ovat liian ihmeellisiä minulle tietääkseni. ⁴ 'Kuuntele nyt, ja minä puhun; minä kysyn sinulta, ja sinä ilmoitat minulle.' ⁵ Korvakuulolta olin sinusta kuullut, mutta nyt silmäni ovat nähneet sinut; ⁶ Sen tähden minä peruutan sanani ja kadun tomussa ja tuhassa."

⁷ Kun Herra oli puhunut nämä sanat Jobille, hän sanoi temamilaiselle Elifasille: "Minun vihani palaa sinua ja kahta ystävääsi vastaan, koska ette ole puhuneet minusta oikein, niin kuin palvelijani Job on tehnyt. ⁸ Ottakaa nyt seitsemän härkää ja seitsemän pössä ja menkää palvelijani Jobin luo ja uhratkaa polttohuri itsellenne. Palvelijani Job rukoilee teidän puolestanne, ja minä hyväksyn hänen rukouksensa enkä kohtele teitä teidän tyhmyytenne mukaan, koska ette ole puhuneet minusta oikein, niin kuin palvelijani Job on tehnyt." ⁹ Niin temamilainen Elifas, suuhilainen Bildad ja naamalainen Sofar menivät ja tekivät, kuten Herra oli heitä käskenyt; ja Herra hyväksyi Jobin rukouksen.

¹⁰ Herra palautti Jobin omaisuuden, kun hän rukoili ystäviensä puolesta, ja Herra antoi hänelle kaksin verroin enemmän kuin hänellä oli ennen. ¹¹ Sitten kaikki hänen veljensä, sisarensa ja kaikki, jotka olivat tunteet hänet ennen, tulivat hänen luokseen ja söivät hänen kanssaan hänen talossaan. He osoittivat myötätuntoa ja lohduttivat häntä kaikista onnettomuuksista, jotka Herra oli tuonut hänen

Jobin kirja

päälleen, ja jokainen antoi hänelle hopeakolikon ja kultasormuksen.

¹² Herra siunasi Jobin elämän loppuosaa enemmän kuin sen alkua. Hänellä oli neljätoista tuhatta lammasta, kuusi tuhatta kamelia, tuhat härkäparia ja tuhat aasia. ¹³ Hänelle syntyi seitsemän poikaa ja kolme tytärtä. ¹⁴ Hän antoi ensimmäiselle tyttärelle nimen Jemima, toiselle Kesia ja kolmannelle Keren-

Happuk. ¹⁵ Koko maassa ei löytynyt niin kauniita naisia kuin Jobin tyttäret, ja heidän isänsä antoi heille perinnön veljiensä rinnalla.

¹⁶ Tämän jälkeen Job eli 140 vuotta; hän näki lapsensa ja heidän lapsensa neljanteen sukupolveen asti. ¹⁷ Näin Job kuoli, elettyään pitkän ja täyden elämän.

Psalmi

1 Autuas on se mies, joka ei vaella jumalattomien neuvossa, Ei seiso syntisten tiellä, Eikä istu pilkkaajien istuimella! ² Vaan löytää ilonsa Herran laista, Ja mietiskelee hänen lakiansa päivin ja öin. ³ Hän on kuin vesivirtojen äärelle istutettu puu, Joka antaa hedelmänsä ajallaan, Ja jonka lehti ei kuihdu; Ja kaikessa, mitä hän tekee, hän menestyy.

⁴ Jumalattomat eivät ole tällaisia, Vaan he ovat kuin akanat, joita tuuli ajaa pois. ⁵ Siksi jumalattomat eivät kestä tuomiossa, Eivätkä syntiset vanhurskaiden seurakunnassa.

⁶ Sillä Herra tuntee vanhurskaiden tien, Mutta jumalattomien tie vie tuhoon.

2 Miksi kansat pauhaavat, Ja kansakunnat suunnittelevat turhia? ² Maan kuninkaat nousevat, Ja hallitsijat liittoutuvat Herraa ja Hänen Voideltuaan vastaan, sanoen, ³ "Murtakaamme heidän kahleensa, Ja heittäkäämme heidän köytensä yltämme!"

⁴ Hän, joka asuu taivaissa, nauraa, Herra pilkkaa heitä. ⁵ Sitten Hän puhuu heille vihassaan, Ja kauhistuttaa heitä kiivaudessaan, sanoen, ⁶ "Kuitenkin olen asettanut Kuninkaani Siioniin, pyhälle vuorelleni."

⁷ Julistan Herran päätöksen:

Hän sanoi minulle: "Sinä olet minun Poikani, Tänään minä olen sinut synnyttänyt. ⁸ Pyydä minulta, niin minä annan sinulle kansat perinnöksesi, Ja maan ääret omaksesi. ⁹ Sinä muserrat heidät rautaisella sauvalla, Sinä särjet heidät kuin saviasiati."

¹⁰ Olkaa siis viisaita, te kuninkaat; Ottakaa opiksenne, te maan tuomarit. ¹¹ Palvelkaa Herraa pelolla, Ja iloitkaa vavistuksella. ¹² Kunnioittakaa Poikaa, ettei Hän vihastuisi ja te hukkuisi tieltänne, Sillä Hänen vihansa voi syttyä äkisti. Autuaita ovat kaikki, jotka turvaavat Häneen.

3 **Daavidin psalmi, kun hän pakeni poikaansa Absalomia.**

¹ Herra, kuinka viholliseni ovatkaan lisääntyneet! Monet nousevat minua vastaan. ² Monet sanovat

minusta, "Ei ole hänelle pelastusta Jumalan kautta." Sela

³ Mutta sinä, Herra, olet kilpeni, Kunniani ja se, joka nostaa pääni pystyyn. ⁴ Minä huusin äänelläni Herran puoleen, Ja hän vastasi minulle pyhältä vuoreltaan. Sela

⁵ Minä kävin levolle ja nukuin; Heräsin, sillä Herra tukee minua. ⁶ En pelkää kansan paljoutta, Joka on asettanut minua vastaan.

⁷ Nouse, Herra; pelasta minut, Jumalani! Sillä sinä olet lyönyt kaikki viholliseni poskelle; Sinä olet murskannut jumalattomien hampaat.

⁸ Pelastus on Herran; Sinun siunauksesi olkoon kansasi yllä. Sela

4 **Laulunjohtajalle; kielisoittimilla. Daavidin psalmi.**

¹ Vastaa minulle, kun huudan, vanhurskauteni Jumala! Sinä olet lievittänyt ahdistustani; Ole minulle armollinen ja kuule rukoukseni.

² Te ihmisten pojat, kuinka kauan minun kunniaani muutetaan häpeäksi? Kuinka kauan rakastatte turhuutta ja tavoittelette valhetta? Sela ³ Ymmärtäkää kuitenkin, että Herra on valinnut uskolliset itselleen; Herra kuulee, kun huudan Häntä.

⁴ Pelätkää, älkääkä tehkö syntiä; Miettikää sydämessänne vuoteellanne ja olkaa hiljaa. Sela ⁵ Tuokaa vanhurskauden uhreja, Ja luottakaa Herraan.

⁶ Monet sanovat: "Kuka näyttää meille mitään hyvää?" Herra, kirkasta kasvojesi valo meille! ⁷ Sinä olet täyttänyt sydämeni ilolla, Enemmän kuin silloin, kun heidän viljansa ja uutisviininsä ylitsevuotavat.

⁸ Käyn levolle ja nukun rauhassa, Sillä Sinä yksin, Herra, annat minun asua turvassa.

5 **Laulunjohtajalle; huiluja varten. Daavidin psalmi.**

Psalmi

¹ Kuuntele sanojani, Herra, Ota huomioon huokaukseni. ² Kuule avunpyyntöni, kuninkaani ja Jumalani, Sillä sinulle minä rukoulen.

³ Aamulla, Herra, kuulet ääneni; Aamunkoitteessa esitän rukoukseni sinulle ja odotan. ⁴ Sillä sinä et ole Jumala, joka iloitsee pahuudesta; Mikään paha ei voi asua luonasi. ⁵ Kerskailijat eivät kestä sinun silmiesi edessä; Sinä vihaat kaikkia, jotka tekevät vääryyttä. ⁶ Sinä tuhoat ne, jotka puhuvat valheita; Herra inhoaa verenvuodattajaa ja petollista. ⁷ Mutta minä, sinun runsaan armosi tähden, saan astua sinun huoneeseesi; Pyhässä temppelissäsi kumarran sinua kunnioittaen.

⁸ Herra, johdata minua vanhurskaudessa vihollisteni tähden; Tee tiesi suoraksi eteeni. ⁹ Sillä heidän puheissaan ei ole mitään luotettavaa; Heidän sisimpänsä on tuhoa täynnä. Heidän kurkkunsa on avoin hauta; He käyttävät kieltään imarrellakseen. ¹⁰ Saata heidät vastuuseen, Jumala; Anna heidän kaatua omiin juoniinsa! Heidän monien rikkomustensa tähden karkota heidät, Sillä he ovat kapinoineet sinua vastaan. ¹¹ Mutta kaikki, jotka etsivät sinusta turvaa, iloittakoot; Laulakoot he aina riemuiten! Ja suojele heitä, Että ne, jotka rakastavat sinun nimeäsi, saisivat iloita sinussa.

¹² Sillä sinä siunaat vanhurskasta, Herra, Sinä ympäröit heidät suosiollasi kuin kilvellä.

6

**Laulunjohtajalle; kielisoittimilla,
kahdeksankielisellä lyyralla. Daavidin
psalmi.**

¹ Herra, älä nuhtelee minua vihassasi, Äläkä kurita minua kiivaudessa. ² Ole minulle armollinen, Herra, sillä olen heikko; Paranna minut, Herra, sillä luuni ovat tuskassa. ³ Ja sieluni on syvästi ahdistunut; Mutta Sinä, Herra—kuinka kauan?

⁴ Palaa, Herra, vapahda sieluni; Pelasta minut armosi tähden. ⁵ Sillä kuolemassa ei ole Sinun muistamistasi; Tuonelassa, kuka Sinua ylistää?

⁶ Olen uupunut huokauksistani; Joka yö kastele vuoteeni, Kyneleilläni liotan leposijani. ⁷ Silmäni on heikentynyt surusta; Se on vanhentunut kaikkien vihollisteni tähden.

⁸ Lähtekää luotani, kaikki te, jotka teette vääryyttä, Sillä Herra on kuullut itkuaäneni. ⁹ Herra on kuullut anomiseni, Herra hyväksyy rukoukseni. ¹⁰ Kaikki viholliseni joutuvat häpeään ja suureen ahdistukseen; He kääntyvät takaisin, heidät äkkiä saatetaan häpeään.

7

**Daavidin valituslaulu, jonka hän laului
Herralle Benjaminilaisen Kuusin vuoksi.**

¹ Herra, minun Jumalani, sinuun minä turvaan; Pelasta minut kaikilta vainoojiltani ja vapahda minut, ² Ettei hän repäisisi sieluani kuin leijona, Raahaten minua pois, kun ei ole pelastajaa.

³ Herra, minun Jumalani, jos olen tehnyt tämän, Jos vääryyttä on käsissäni, ⁴ Jos olen tehnyt pahaa ystävälleni, Tai ryöstänyt viholliseni syyttä, ⁵ Sallikoon vihollisen ajaa sieluni takaa ja saavuttaa sen; Ja tallatkoon hän elämäni maahan Ja painakoon kunniani tomuun. Sela

⁶ Nouse, Herra, vihassasi; Seiso vihollisteni raivoa vastaan, Ja herää minun puolestani; Sinä olet määrännyt tuomion. ⁷ Kokoontukoot kansat ympärillesi, Ja palatkoon sinä korkealle. ⁸ Herra tuomitsee kansat; Tuomitse minut, Herra, vanhurskauteni mukaan ja vilpittömyteni mukaan. ⁹ Loppukoon jumalattomien pahuus, mutta vahvista vanhurskaat; Sillä vanhurskas Jumala tutkii sydämet ja mielet.

¹⁰ Suojani on Jumalan luona, Joka pelastaa ne, jotka ovat vilpittömiä sydämeltyään. ¹¹ Jumala on oikeudenmukainen tuomari, Ja Jumala, joka ilmaisee tyytymättömyytensä joka päivä. ¹² Jos joku ei käänny, Hän teroittaa miekkansa; Hän on jännittänyt jousensa ja tehnyt sen valmiiksi. ¹³ Hän on myös valmistanut tappavat aseensa; Hän tekee nuolistaan tulisia.

¹⁴ Katso, paha ihminen on täynnä vääryyttä, Ja hän suunnittelee vahinkoa ja synnyttää valheita. ¹⁵ Hän on kaivanut kuopan ja tehnyt sen syväksi, Ja on pudonnut omaan kaivamaansa kuoppaan. ¹⁶ Hänen vahinkonsa palaa hänen omaan päähänsä, Ja hänen väkivaltansa laskeutuu hänen omaan kruunuunsa.

¹⁷ Minä kiitän Herraa Hänen vanhurskaudestaan Ja laulan ylistystä Herran, Korkeimman, nimelle.

8

Laulunjohtajalle; Gittitin sävelmällä. Daavidin psalmi.

¹ Herra, meidän Herramme, kuinka majesteettinen onkaan sinun nimesi kaikkialla maan päällä, sinä, joka olet asettanut loistosi taivasten ylle! ² Lasten ja imeväisten suusta sinä olet valmistanut voiman vastustajiesi tähden, vaientaaksesi vihollisen ja kostonhimoisen. ³ Kun katselen sinun taivaitasi, sinun kättesi työtä, kuuta ja tähtiä, jotka olet asettanut paikoilleen, ⁴ mikä on ihminen, että sinä häntä muistat, tai ihmislapsi, että pidät hänestä huolta?

⁵ Kuitenkin sinä teit hänestä vain vähän jumalallista alempana, ja sinä seppelöit hänet kirkkaudella ja kunnialla! ⁶ Sinä annoit hänelle vallan kättesi tekojen yli; sinä asetit kaiken hänen jalkojensa alle, ⁷ kaikki lampaat ja härät, ja myös kedon eläimet, ⁸ taivaan linnut ja meren kalat, kaikki, mikä kulkee merten polkuja.

⁹ Herra, meidän Herramme, kuinka majesteettinen onkaan sinun nimesi kaikkialla maan päällä!

9

Laulunjohtajalle; Muth-labbenilla. Daavidin psalmi.

¹ Minä kiitän Herraa kaikesta sydämeistäni; Minä kerron kaikista ihmeistäsi. ² Minä iloitsen ja riemuitsen Sinussa; Minä laulan ylistystä Sinun nimellesi, Korkein.

³ Kun viholliseni peräännyivät, He kompastuvat ja tuhoutuvat Sinun kasvojesi edessä. ⁴ Sillä Sinä olet puolustanut oikeuttani ja asiaani; Sinä olet istunut valtaistuimella antaen oikeudenmukaisen tuomion. ⁵ Sinä olet nuhdellut kansoja, Sinä olet tehnyt lopun jumalattomista; Sinä olet pyyhkinyt heidän nimensä ikuisiksi ajoiksi. ⁶ Vihollinen on kohdannut loppunsa iankaikkisissa raunioissa, Ja Sinä olet hävittänyt kaupungit; Heidän muistonsakin on kadonnut.

⁷ Mutta Herra hallitsee kuninkaana ikuisesti; Hän on asettanut valtaistuimensa tuomiota varten, ⁸ Ja Hän tuomitsee maailman vanhurskaudella; Hän hallitsee kansoja oikeudenmukaisesti. ⁹ Herra on myös turvapaikka sorretille, Vahva linnoitus

ahdingon aikoina; ¹⁰ Ja ne, jotka tuntevat Sinun nimesi, turvaavat Sinuun, Sillä Sinä, Herra, et ole hylännyt niitä, jotka Sinua etsivät.

¹¹ Laulakaa ylistystä Herralle, joka asuu Siionissa; Julistakaa Hänen tekojaan kansojen keskuudessa.

¹² Sillä Hän, joka kostaa veren, muistaa heidät; Hän ei unohda ahdistettujen huutoa.

¹³ Ole minulle armollinen, Herra; Katso kärsimystäni niiltä, jotka vihaavat minua, Sinä, joka nostat minut kuoleman porteista, ¹⁴ Jotta voisin kertoa kaikki ylistyksesi, Että Siionin tyttären porteissa Voisin iloita Sinun pelastuksestasi.

¹⁵ Kansat ovat vajonneet kuoppaan, jonka he tekivät; Verkkoon, jonka he kätkivät, heidän oma jalkansa on sotkeutunut. ¹⁶ Herra on ilmoittanut itsensä; Hän on antanut tuomion. Jumalaton on ansassa omien kätensä teossa. Higgsaion Sela ¹⁷ Jumalattomat laskeutuvat tuonelaan, Yhdessä kaikkien kansojen kanssa, jotka unohtavat Jumalan. ¹⁸ Sillä köyhää ei aina unohdeta, Eikä ahdistettujen toivo katoa ikuisesti.

¹⁹ Nouse, Herra, älä anna ihmisten voittaa; Anna kansojen tulla tuomituiksi Sinun kasvojesi edessä.

²⁰ Istuta heihin pelko, Herra; Anna kansojen tietää, että he ovat vain ihmisiä. Sela

10

Miksi näytät olevan kaukana, Herra? Miksi kätkedyt ahdingon aikoina?

² Ylpeydessään jumalattomat kiihkeästi vainoavat köyhiä; Joutukoot he ansaan, jonka ovat itse punoneet. ³ Sillä jumalaton kerskuu sydämensä halusta, Ja ahne kiroaa ja halveksii Herraa. ⁴ Jumalaton ei ylpeydessään etsi Häntä. Jumalalle ei ole sijaa hänen suunnitelmiaan. ⁵ Hänen tiensä menestyvät aina; Kuitenkin Sinun tuomiosi ovat hänen ulottumattomuissaan; Kaikkia vihollisiaan hän pilkkaa. ⁶ Hän sanoo itseksensä: "Minua ei horjuteta; Kaikkina aikoina en kohtaa vastoinkäymistä."

⁷ Hänen suunsa on täynnä kirouksia, petosta ja sortoa; Hänen kielensä alla on pahuutta ja vääryyttä. ⁸ Hän väijyy kylissä; Hän tappaa viattomia salaisissa paikoissa; Hänen silmänsä tarkkailevat salaa onnettomia. ⁹ Hän väijyy kuin leijona luolassaan; Hän odottaa siepatakseen köyhän; Hän sieppaa köyhän, kun vetää hänet verkkoonsa. ¹⁰ Hän kyyristyy, hän kumartuu, Ja onnettomat kaatuvat hänen voimakkaidensa alle. ¹¹ Hän sanoo

Psalmi

itsekseni: "Jumala on unohtanut; Hän on kätkenyt kasvonsa; Hän ei koskaan huomaa."

¹² Nouse, Herra; Jumala, kohota kätesi. Älä unohda nöyriä. ¹³ Miksi jumalaton halveksii Jumalaa? Hän on sanonut itsekseni: "Sinä et vaadi minua tilille."

¹⁴ Sinä olet nähnyt sen, sillä Sinä olet huomannut vahingon ja ärsytyksen ottaaksesi sen käteesi. Onneton turvautuu Sinuun; Sinä olet ollut orvon auttaja. ¹⁵ Riko jumalattoman ja pahantekijän voima, Etsi hänen jumalattomuutensa, kunnes sitä ei enää ole.

¹⁶ Herra hallitsee kuninkaana aina ja ikuisesti; Kansat ovat kadonneet Hänen maastaan. ¹⁷ Herra, Sinä olet kuullut nöyrien kaipauksen; Sinä vahvistat heidän sydämensä, Sinä kallistat korvasi, ¹⁸ Puolustaksesi orpoa ja sorrettua, Jotta maan päällä oleva ihminen ei enää aiheuttaisi pelkoa.

11

Musiikinohtajalle. Daavidin psalmi.

¹ Heraan minä turvaan; Kuinka te voitte sanoa sielulleni: "Paetkaa kuin lintu vuorelleenne; ² Sillä, katsokaa, jumalattomat jännittävät jousensa, He ovat asettaneet nuolensa janteelle Ampuakseen pimeässä niitä, jotka ovat sydämeltään oikeamielisiä. ³ Jos perustuksetkin tuhoataan, Mitä vanhurskas voi tehdä?"

⁴ Herra on pyhässä temppelissään; Herran valtaistuin on taivaassa; Hänen silmänsä tarkkaavat, Hänen silmäluomensa koettelevat ihmisten lapsia. ⁵ Herra tutkii sekä vanhurskaita että jumalattomia, Ja Hän inhoaa syvästi sitä, joka nauttii väkivallasta. ⁶ Hän sataa tulihiihiä jumalattomien päälle, Tuli ja tulikivi ja polttava tuuli ovat heidän maljansa osa.

⁷ Sillä Herra on vanhurskas, Hän rakastaa oikeamielisyyttä; Ne, jotka ovat oikeamielisiä, saavat nähdä Hänen kasvonsa.

12

Laulunjohtajalle; kahdeksankielisellä lyyralla. Daavidin psalmi.

¹ Auta, Herra, sillä hurskas on hävinnyt, Sillä uskolliset ovat kadonneet ihmisten lasten joukosta.

² He puhuvat petollisesti toinen toiselleen; He

käyttävät imartelevia huulia ja kätkevät vilppiä sydämeensä.

³ Herra vaientakoon kaikki imartelevat huulet, Kielen, joka kerskuu suurista asioista; ⁴ Ne, jotka ovat sanoneet: "Sanoinemme me menestymme; Huulet kuuluvat meille; kuka voi olla herrana ylitemme?"

⁵ "Köyhien sortamisen tähden, tarvitsevien huokauksen tähden, Nyt minä nousem," sanoo Herra; "Minä asetan hänet siihen turvaan, jota hän kaipaa."

⁶ Herran sanat ovat puhtaita sanoja; Kuin hopea, joka on sulatettu maassa uunissa, Seitsemän kertaa puhdistettu. ⁷ Sinä, Herra, varjelet heitä; Sinä suojelet häntä tältä sukupolvelta ikuisesti. ⁸ Jumalattomat kulkevat joka puolella, Kun turmelus on kunniaa ihmisten lasten keskuudessa.

13

Musiikinohtajalle. Daavidin psalmi.

¹ Kuinka kauan, Herra? Unohdatko minut ikuisesti? Kuinka kauan kätket kasvosi minulta? ² Kuinka kauan kannan tätä huolta sielussani, Surua sydämessäni päivästä päivään? Kuinka kauan viholliseni on yliverlainen minuun nähden?

³ Katso minuun ja vastaa, Herra, minun Jumalani; Kirkasta silmäni, etten vaipuisi kuoleman uneen, ⁴ Jotta viholliseni ei sanoisi: "Olen voittanut hänet," Ja vastustajani eivät iloitsisi, kun olen horjuva.

⁵ Mutta minä olen luottanut sinun uskolliseen rakkauteesi; Sydämeni iloitsee sinun pelastuksestasi. ⁶ Minä laulan Herralle, Sillä hän on ollut minulle armollinen.

14

Musiikinohtajalle. Daavidin psalmi.

¹ Tyhmä sanoo sydämessään: "Ei ole Jumalaa." He ovat turmeltuneita, he ovat tehneet iljettäviä tekoja; Ei ole ketään, joka tekee hyvää.

² Herra katsoo taivaasta ihmisten lasten päälle Nähdäkseen, onko ketään ymmärtäväistä, Joka etsii Jumalaa. ³ Kaikki ovat poikenneet pois, yhdessä he ovat tulleet turmeltuneiksi; Ei ole ketään, joka tekee hyvää, ei ainoatakaan.

Psalmi

⁴ Eivätkö vääryyden tekijät ymmärrä, Jotka syövät minun kansaani kuin leipää, Eivätkä huuda avuksi Herraa?

⁵ Siellä he ovat, täynnä suurta pelkoa, Sillä Jumala on vanhurskaiden sukupolven kanssa. ⁶ Te pyritte turmelemaan köyhien suunnitelmat, Mutta Herra on heidän turvansa.

⁷ Oi, että pelastus Israelille tulisi Siionista! Kun Herra palauttaa kansansa onnen, Jaakob iloitsee, Israel riemuitsee.

15

Daavidin psalmi.

¹ Herra, kuka saa asua sinun teltassasi? Kuka saa asettua sinun pyhälle vuorellesi?

² Se, joka elää nuhteettomasti, toimii oikeudenmukaisesti, Ja puhuu totuuden sydäimestään. ³ Hän ei panettele kielellään, Ei tee pahaa lähimmäiselleen, Eikä tuo häpeää ystävälleen; ⁴ Hänen silmissään halveksittava henkilö on halveksittu, Mutta hän kunnioittaa niitä, jotka pelkäävät Herraa; Hän vannoo valan omaksi vahingokseen, eikä muuta sitä; ⁵ Hän ei lainaa rahaansa epäoikeudenmukaisesti, Eikä ota lahjusta viatonta vastaan.

Joka elää näin, pysyy lujana.

16

Daavidin miktam.

¹ Suojele minua, Jumala, sillä minä turvaan sinuun.

² Minä sanoin Herralle: "Sinä olet minun Herrani; ei ole minulla mitään hyvää ilman sinua." ³ Mitä tulee maan päällä oleviin pyhiin, he ovat jalot; kaikki iloni on heissä. ⁴ Niiden murheet, jotka seuraavat toista jumalaa, lisääntyvät; en vuodata heidän verisiä juomauhrejaan, enkä mainitse heidän nimiään huulillani.

⁵ Herra on minun osani ja maljani siunaus; sinä pidät yllä minun kohtaloani. ⁶ Rajani ovat kauniilla paikoilla; totisesti, minulla on ihana perintö. ⁷ Minä kiitän Herraa, joka minua neuvoo; totisesti, sydämeni opastaa minua yöllä. ⁸ Minä pidän Herran alati edessäni; Hänen oikealla puolellani minä en horju.

⁹ Siksi sydämeni iloitsee ja henkeni riemuitsee; myös ruumiini lepää turvassa. ¹⁰ Sillä sinä et jätä sieluani tuonelaan; et anna pyhäsi nähdä katoamista. ¹¹ Sinä osoitat minulle elämän tien; sinun läsnäolossasi on yltäkylläinen ilo; sinun oikealla puolellasi on ikuisia nautintoja.

17

Daavidin rukous.

¹ Kuule oikeudenmukainen asia, Herra, kiinnitä huomiosi huutooni; Kuuntele rukoustani, joka ei tule petollisilta huulilta. ² Tulkoon tuomioni sinun kasvojesi edestä; Katsokoot silmäsi vilpittömyydellä.

³ Sinä olet koetellut sydämeni; Sinä olet vieraillut luonani yöllä; Sinä olet tutkinut minut etkä ole löytänyt mitään; Aikeeni ei ole rikkoo suullani. ⁴ Mitä tulee ihmisten tekoihin, Sinun huultesi sanan kautta olen pysynyt erossa väkivaltaisista poluista. ⁵ Olen pysynyt lujana teilläsi. Jalkani eivät ole horjuneet.

⁶ Olen huutanut sinua, sillä sinä vastaat minulle, Jumala; Kallista korvasi minulle, kuule sanani. ⁷ Näytä ihmeellistä uskollisuuttasi, Sinä, joka pelastat ne, jotka turvautuvat oikealle kädellesi Niiltä, jotka nousevat heitä vastaan. ⁸ Varjele minua kuin silmäterää; Suojaa minua siipiesi suojassa ⁹ Pahoilta, jotka toimivat väkivaltaisesti minua vastaan, Kuolevaisilta vihollisiltani, jotka piirittävät minut.

¹⁰ He ovat kovettaneet tunteettomat sydämensä, Suullaan he puhuvat ylimielisesti. ¹¹ He ovat nyt piirittäneet meidät askelissamme; He suuntaavat katseensa maahan kaataakseen meidät. ¹² Hän on kuin leijona, joka haluaa repiä, Ja kuin nuori leijona, joka jääjyy salaisissa paikoissa.

¹³ Nouse, Herra, kohtaa hänet, paina hänet alas; Pelasta sieluni pahoilta miekallasi, ¹⁴ Ihmisiltä kädelläsi, Herra, Maailman ihmisiltä, joiden osa on tässä elämässä, Ja joiden vatsan sinä täytät aarteillasi; He ovat tyytyväisiä lapsiin, Ja jättävät yltäkylläisyytensä lapsilleen.

¹⁵ Mutta minä saan katsella kasvojesi vanhurskaudessa; Minä täytyn sinun kaltaisuudestasi, kun herään.

**Laulunjohtajalle. Daavidin psalmi,
Herran palvelijan, joka puhui Herralle
tämän laulun sanat sinä päivänä, jona Herra
pelasti hänet kaikkien vihollistensa käsistä ja
Saulin käsistä. Ja hän sanoi:**

¹ Minä rakastan sinua, Herra, minun voimani. ²
Herra on minun kallioni ja linnani ja pelastajani,
Jumalani, kallioni, johon turvaan; Kilpeni ja
pelastukseni sarvi, turvapaikkani.

³ Minä huudan avukseni Herraa, joka on ylistyksen
arvoinen, Ja minut pelastetaan vihollisistani. ⁴
Kuoleman köydet kietoutuivat ympärilleni, Ja tuhon
virrat pelottivat minua. ⁵ Haudan otteet kietoutuivat
minuun; Kuoleman ansat kohtasivat minut.

⁶ Ahdistuksessa minä huusin avukseni Herraa, Ja
huusin Jumalani puoleen; Hän kuuli ääneni
tempelissä, Ja avunhuutoni tuli hänen korviinsa.

⁷ Silloin maa järisi ja vapisi; Vuorten perustukset
vapisivat Ja liikkuivat, sillä hän oli vihastunut. ⁸
Savu nousi hänen sieraimistaan, Ja kuluttava tuli
hänen suustaan; Hehkuvat hiilet leimusivat. ⁹ Hän
taivutti taivaat ja laskeutui, Paksu pimeys jalkojensa
alla. ¹⁰ Hän ratsasti kerubilla ja lensi; Ja hän liiteli
tuulen siivillä. ¹¹ Hän teki pimeyden salaiseksi
paikakseen, verhonsa ympärilleen, Tummat vedet,
taivaan paksut pilvet. ¹² Hänen edessään oleva
kirkkaus hajotti hänen paksut pilvensä, Rakeet ja
tuliset hiilet. ¹³ Herra jylisi taivaissa, Ja Korkein
antoi äänensä kuulua, Rakeet ja tuliset hiilet. ¹⁴ Hän
lähettti nuolensa ja hajotti heidät, Runsaat salamat,
ja ajoi heidät pakoon. ¹⁵ Silloin vesien kanavat
tulivat näkyviin, Ja maan perustukset paljastuivat
Sinun nuhtelustasi, Herra, Sieraimiesi
henkäyksestä.

¹⁶ Hän ojensi kätensä korkeudesta, tarttui minuun;
Hän veti minut syvistä vesistä. ¹⁷ Hän pelasti minut
voimakkaasta vihollisestani, Ja niistä, jotka
vihasivat minua, sillä he olivat liian vahvoja minulle.
¹⁸ He kohtasivat minut onnettomuuteni päivänä,
Mutta Herra oli minun tukeni. ¹⁹ Hän vei minut
myös avaraan paikkaan; Hän pelasti minut, koska
hän mieltyni minuun.

²⁰ Herra on palkinnut minut vanhurskauteni
mukaan; Käsiensä puhtauden mukaan hän on
maksanut minulle. ²¹ Sillä minä olen seurannut

Herran teitä, Enkä ole kääntynyt pois Jumalastani.
²² Sillä kaikki hänen tuomionsa olivat edessäni,
Enkä ole laiminlyönyt hänen säädoksiään. ²³ Minä
olin myös moitteeton hänen edessään, Ja
pidättäydyin väärintekemisestä. ²⁴ Siksi Herra on
maksanut minulle vanhurskauteni mukaan,
Käsiensä puhtauden mukaan hänen silmissään.

²⁵ Uskolliselle sinä osoitat uskollisuutesi;
Moitteettomalle sinä näytät moitteettomuutesi; ²⁶
Puhtaalle sinä osoitat puhtautesi, Ja kierolle sinä
osoitat oveluutesi. ²⁷ Sillä sinä pelastat nöyrän
kansan, Mutta ylpeät silmät sinä painat alas. ²⁸ Sillä
sinä sytytät minun lampuni; Herra, minun
Jumalani, valaisee pimeyteni. ²⁹ Sillä sinun avullasi
voin hyökätä joukkoa vastaan; Ja Jumalani avulla
voin hypätä muurin yli.

³⁰ Mitä tulee Jumalaan, hänen tiensä on
täydellinen; Herran sana on koeteltu; Hän on kilpi
kaikille, jotka etsivät turvaa hänestä. ³¹ Sillä kuka
on Jumala, jollei Herra? Ja kuka on kallio, jollei
meidän Jumalamme? ³² Jumala, joka vyöttää minut
voimalla, Ja tekee tieni täydelliseksi? ³³ Hän tekee
jalkani nopeiksi kuin peuran, Ja asettaa minut
turvallisesti korkeuksiin. ³⁴ Hän valmentaa käteni
taisteluun, Niin että käsivarteni voivat taivuttaa
pronssijousen. ³⁵ Sinä olet myös antanut minulle
pelastuksesi kilven, Ja oikea kätesi tukee minua; Ja
lempeytesi korottaa minut. ³⁶ Sinä laajennat polun
allani, Eikä jalkani ole liukastunut.

³⁷ Minä ajoin takaa vihollisiani ja saavutin heidät,
Enkä kääntynyt takaisin ennen kuin heidät tuhottiin.

³⁸ Minä löin heidät maahan, niin etteivät he voineet
nousta; He kaatuivat jalkojeni alle. ³⁹ Sillä sinä olet
varustanut minut voimalla taistelua varten; Sinä
olet alistanut ne, jotka nousivat minua vastaan. ⁴⁰
Sinä olet myös saanut vihollisni kääntämään
selkänsä minulle, Ja minä hävitin ne, jotka vihasivat
minua. ⁴¹ He huusivat apua, mutta ei ollut ketään
pelastamassa heitä; He huusivat Herran puoleen,
mutta hän ei vastannut heille. ⁴² Sitten minä
murskasin heidät kuin pölyn tuulen edessä; Minä
heitin heidät pois kuin mudan kaduille. ⁴³ Sinä
pelastit minut kansojen kiistoista; Sinä teit minut
kansojen johtajaksi; Kansat, joita en tuntenut,
palvelevat minua. ⁴⁴ Heti kun he kuulevat, he
tottelevat minua; Muukalaiset alistuvat minulle. ⁴⁵
Muukalaiset menettävät rohkeutensa, Ja tulevat
vavisten ulos linnoituksistaan.

Psalmit

⁴⁶ Herra elää, ja siunattu olkoon kallioni; Ja ylistetty olkoon Jumala, joka pelastaa minut, ⁴⁷ Jumala, joka tuo oikeuden minulle, Ja alistaa kansat alleni. ⁴⁸ Hän pelastaa minut vihollisistani; Sinä nostat minut niiden yläpuolelle, jotka nousevat minua vastaan; Sinä pelastat minut väkivaltaiselta mieheltä. ⁴⁹ Siksi minä kiitän sinua kansojen kesellä, Herra, Ja laulan ylistystä sinun nimellesi.

⁵⁰ Hän antaa suuren pelastuksen kuninkaalleen, Ja osoittaa uskollista rakkautta voidellulleen, Daavidille ja hänen jälkeläisilleen ikuisesti.

19

Laulujohtajalle. Daavidin psalmi.

¹ Taivaat julistavat Jumalan kunniaa; Taivaanvahvuus ilmoittaa Hänen kätensä tekoja. ² Päivä päivälle puhetta pulppuaa, Ja yö yölle tietoa ilmoittaa. ³ Ei se puhu, ei sanoja käytä; Sen ääni ei kuulu. ⁴ Kuitenkin se kaikuu yli kaiken maan, Ja maan ääriin sen sanat ulottuvat. Niissä Hän on auringolle majan tehnyt, ⁵ Joka on kuin sulhanen huoneestansa lähtevä; Se riemuitsee kuin sankari rataansa juostessaan. ⁶ Sen nousu on taivaan äärestä, Ja sen kiertö toiseen ääreen; Mikään ei jää sen helteeltä piiloon.

⁷ Herran laki on täydellinen, virvoittaa sielun; Herran todistus on varma, tekee yksinkertaisesta viisaan. ⁸ Herran asetukset ovat oikeat, ilahduttavat sydämen; Herran käsky on kirkas, valaisee silmät. ⁹ Herran pelko on puhdas, pysyy iäti; Herran tuomiot ovat totuudelliset, ne ovat kaikki vanhurskaat.

¹⁰ Ne ovat kalliimmat kuin kulta, kuin paljon puhdasta kultaa; Makeammat myös kuin hunaja ja mesikennon valuva mesi. ¹¹ Myös palvelijasi saa niistä valistusta; Niiden noudattamisesta on suuri palkka. ¹² Kuka huomaa omat erheensä? Puhdista minut salaisista synneistä. ¹³ Varjele myös palvelijasi julkeilta synneiltä; Älkööt ne minua hallitko; Silloin olen moitteeton, Ja suuri rikkomus ei minua saavuta.

¹⁴ Olkoot suuni sanat ja sydämeni mietiskely Sinulle otolliset, Herra, minun kallioni ja lunastajani.

20

Laulujohtajalle. Daavidin psalmi.

¹ Vastatkoon Herra sinulle hädän päivänä! Suojatkoon sinua Jaakobin Jumalan nimi! ² Lähettäköön hän sinulle apua pyhäköstä, Ja tukekoon sinua Siionista! ³ Muistakoon hän kaikki uhrilahjasi Ja ottakoon polttouhrii suosioillisesti vastaan! Sela ⁴ Suokoon hän sinulle sydämesi toiveen Ja täyttäköön kaikki suunnitelmasi!

⁵ Me riemuitsemme sinun voitostasi, Ja Jumalamme nimessä nostamme lippumme.

Täyttäköön Herra kaikki pyyntösi.

⁶ Nyt tiedän, että Herra pelastaa voideltunsa; Hän vastaa hänelle pyhästä taivaastaan Oikean kätensä voimalla. ⁷ Toiset kerskaavat vaunuistaan ja toiset hevosistaan, Mutta me kerskaamme Herran, Jumalamme, nimestä. ⁸ He ovat kaatuneet ja sortuneet, Mutta me olemme nousseet ja pysymme pystyssä. ⁹ Pelasta meidät, Herra; Vastatkoon Kuningas meille sinä päivänä, jona huudamme.

21

Musiikinohtajalle. Daavidin psalmi.

¹ Herra, kuningas iloitsee sinun voimastasi, Ja kuinka suuresti hän riemuitsee sinun pelastuksestasi!

² Sinä olet antanut hänelle hänen sydämensä toiveen, Etkä ole kieltänyt hänen huultensa pyyntöä. Sela ³ Sillä sinä olet tervetullut häntä hyvien asioiden siunauksilla; Sinä asetat puhtaan kullan kruunun hänen päähänsä. ⁴ Hän pyysi sinulta elämää, ja sinä annoit sen hänelle, Päivien pituuden ikuisiksi ajoiksi. ⁵ Hänen kunniansa on suuri sinun pelastuksesi kautta, Loistoa ja majesteettia sinä annat hänelle. ⁶ Sillä sinä teet hänet ylen siunatuksi ikuisesti; Sinä täytät hänet ilolla läsnäolossasi. ⁷ Sillä kuninkaalla on usko Herraan, Ja Korkeimman uskollisuuden kautta hän pysyy järkkymättömänä.

⁸ Sinun kätesi saavuttaa kaikki vihollisesi; Sinun oikea kätesi tarttuu niihin, jotka kantavat vihaa sinua kohtaan. ⁹ Sinä teet heistä kuin hehkuvan uunin vihasi aikana; Herra kuluttaa heidät vihassaan, Ja tuli nielee heidät. ¹⁰ Sinä poistat heidän jälkeläisensä maasta, Ja heidän jälkikasvunsa ihmisten lasten joukosta. ¹¹ Vaikka he juonivat pahaa sinua vastaan Ja kehittelivät suunnitelman, He eivät menesty. ¹² Sillä sinä saat

Psalmi

heidät perääntymään; Sinä tähtää heidän kasvoihinsa jousillasi.

¹³ Ole korotettu, Herra, sinun voimassasi; Me laulamme ja ylistämme sinun voimaasi.

22

Laulunjohtajalle; Ajeleth Hashshaharin sävelellä. Daavidin psalmi.

¹ Jumalani, Jumalani, miksi olet minut hylännyt? Kaukana on apuni, kaukana pelastukseni sanat. ² Jumalani, huudan päivisin, mutta et vastaa; Ja öisin, mutta en löydä rauhaa.

³ Kuitenkin sinä olet pyhä, Sinä, joka istut Israelin ylistysten keskellä. ⁴ Sinun puoleesi isämme luottivat; He luottivat, ja sinä pelastit heidät. ⁵ Sinun puoleesi he huusivat ja saivat turvan; Sinussa he luottivat eivätkä joutuneet häpeään.

⁶ Mutta minä olen mato, en ihminen, Ihmisten pilkka ja kansan halveksima. ⁷ Kaikki, jotka minut näkevät, pilkkaavat minua; He irvistävät, pudistavat päätään, sanoen, ⁸ "Jätä asiasi Herran haltuun; hän pelastakoon hänet; Hän vapauttakoon hänet, koska hän on mieltynyt häneen."

⁹ Kuitenkin sinä olet se, joka minut kohdusta toi esiin; Sinä teit minut luottavaiseksi äitini rinnoilla.

¹⁰ Syntymästäni asti minut on uskottu sinulle; Sinä olet ollut Jumalani äitini kohdusta asti.

¹¹ Älä ole kaukana minusta, sillä ahdinko on lähellä; Eikä ole ketään auttamassa.

¹² Monet härät ovat minut ympäröineet; Bashanin väkevät härät ovat minut saartaneet. ¹³ He avaavat suunsa minua vastaan, Kuin raivoava ja ärjyvä leijona. ¹⁴ Olen kuin vesi, joka on vuodatettu, Ja kaikki luuni ovat irti nivelistään; Sydämeni on kuin vaha; Se on sulanut sisälläni. ¹⁵ Voimani on kuivunut kuin savenpalanen, Ja kieleni tarttuu kitalakeeni; Ja sinä lasket minut kuoleman tomuun.

¹⁶ Sillä koirat ovat minut ympäröineet; Pahantekijöiden joukko on minut saartanut; He ovat lävistäneet käteni ja jalkani. ¹⁷ Voin laskea kaikki luuni. He katsovat, he tuijottavat minua; ¹⁸ He jakavat vaatteeni keskenään, Ja heittävät arpaa puvustani.

¹⁹ Mutta sinä, Herra, älä ole kaukana; Sinä, joka olet apuni, riennä avukseni. ²⁰ Pelasta sieluni miekalta, Kallisarvoinen henkeni koiran kynsistä. ²¹ Vapauta minut leijonan kidasta; Villihärkien sarvista sinä olet vastannut minulle.

²² Minä julistan nimesi veljilleni; Seurakunnan keskellä minä ylistän sinua. ²³ Te, jotka pelkäätte Herraa, ylistäkää häntä; Kaikki te Jaakobin jälkeläiset, kunnioittakaa häntä, Ja pelätkää häntä, kaikki te Israelin jälkeläiset. ²⁴ Sillä hän ei ole halveksinut eikä hylännyt ahdistetun kärsimystä; Eikä hän ole kätkenyt kasvojaan häneltä; Vaan kun hän huusi häntä avuksi, hän kuuli.

²⁵ Sinulta tulee ylistykseni suuressa seurakunnassa; Minä täytän lupaukseni niiden edessä, jotka häntä pelkäävät. ²⁶ Ahdistetut syövät ja tulevat kylläisiksi; Ne, jotka etsivät häntä, ylistävät Herraa. Olkoon sydämenne elinvoimainen ikuisesti!

²⁷ Kaikki maan ääret muistavat ja kääntyvät Herran puoleen, Ja kaikki kansojen suvut kumartavat sinun edessäsi. ²⁸ Sillä Herralle kuuluu valtakunta, Ja hän hallitsee kansoja.

²⁹ Kaikki maan vauraat syövät ja kumartavat, Kaikki, jotka laskeutuvat tomuun, polvistuvat hänen eteensä, Jopa se, joka ei voi ylläpitää omaa elämänsä. ³⁰ Tulevat sukupolvet palvelevat häntä; Herrasta kerrotaan tulevalle sukupolvelle. ³¹ He tulevat ja julistavat hänen vanhurskauttaan Vielä syntymättömälle kansalle, että hän on sen tehnyt.

23

Daavidin psalmi.

¹ Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu. ² Hän vie minut vihreille niityille lepäämään; Hän johdattaa minut vetten ääreen, joissa saan levätä. ³ Hän virvoittaa minun sieluni; Hän ohjaa minut oikeille poluille nimensä tähden. ⁴ Vaikka minä kulkisin pimeässä laaksossa, en pelkäisi mitään paha, sillä sinä olet minun kanssani; sinun vitsasi ja sauvasi minua lohduttavat.

⁵ Sinä katat minulle pöydän vihollisteni silmien eteen; sinä voitelet minun pääni öljyllä; minun maljani on ylitsevuotavainen. ⁶ Hyvyys ja laupeus seuraavat minua kaiken elinaikani, ja minä saan asua Herran huoneessa päiväni loppuun asti.

24

Daavidin psalmi.

¹ Herran on maa ja kaikki, mitä siinä on, maanpiiri ja ne, jotka siinä asuvat. ² Sillä hän on sen perustanut merten päälle ja vahvistanut sen virtojen ylle.

³ Kuka saa nousta Herran vuorelle? Ja kuka saa seistä hänen pyhässä paikassaan? ⁴ Se, jolla on puhtaat kädet ja vilpiton sydän, joka ei ole kääntänyt sieluaan valheeseen eikä ole vannonut väärin.

⁵ Hän saa siunauksen Herralta ja vanhurskauden Jumalalta, joka hänet pelastaa. ⁶ Tämä on niiden sukupolvi, jotka häntä etsivät, jotka etsivät sinun kasvojasi—Jaakob. Sela

⁷ Nostakaa pääanne, te portit, ja nouskaa, te ikivanhat ovet, että kunnian kuningas tulisi sisään! ⁸ Kuka on kunnian kuningas? Herra, väkevä ja voimallinen, Herra, voimallinen sodassa. ⁹ Nostakaa pääanne, te portit, ja nostakaa ne, te ikivanhat ovet, että kunnian kuningas tulisi sisään! ¹⁰ Kuka on tämä majesteettinen kuningas? Herra Sebaot, hän on todella kunnian kuningas. Sela

25

Daavidin psalmi.

¹ Sinun puoleesi, Herra, minä ylennän sieluni.

² Jumalani, sinuun minä turvaan, Älä anna minun joutua häpeään; Älä salli vihollisteni voittaa minua.

³ Totisesti, kukaan niistä, jotka odottavat sinua, ei joutu häpeään; Ne, jotka toimivat petollisesti ilman syytä, joutuvat häpeään.

⁴ Ilmoita minulle tiesi, Herra; Johdata minua poluillasi. ⁵ Ohjaa minua totuudessasi ja opeta minua, Sillä sinä olet minun pelastukseni Jumala; Odotan sinua kaiken päivää. ⁶ Muista, Herra, laupeuttasi ja uskollista rakkauttasi, Sillä ne ovat olleet olemassa muinaisista ajoista. ⁷ Älä muista nuoruuteni syntyä tai rikkomuksiani; Muista minua uskollisen rakkautesi mukaan, Hyvyytesi tähden, Herra.

⁸ Herra on hyvä ja oikeamielinen; Siksi hän ohjaa syntisiä oikealle tielle. ⁹ Hän johtaa nöyriä oikeassa, Ja hän opettaa nöyriille tiensä. ¹⁰ Kaikki Herran tiet

ovat uskollista rakkautta ja totuutta Niille, jotka pitävät hänen liittonsa ja säädöksensä. ¹¹ Nimesi kunnian tähden, Herra, Anna anteeksi minun syntivelkani, sillä se on suuri.

¹² Kuka on se, joka pelkää Herraa? Hän ohjaa häntä valitsemallaan tiellä. ¹³ Hänen sielunsa saa asua hyvinvoinnissa, Ja hänen jälkeläisensä perivät maan. ¹⁴ Herran neuvo on niille, jotka häntä pelkäävät, Ja hän ilmoittaa heille liittonsa. ¹⁵ Silmäni katsovat alati Herraan, Sillä hän vapauttaa jalkani ansasta.

¹⁶ Käänny minun puoleeni ja osoita minulle suosiota, Sillä olen yksinäinen ja ahdistettu. ¹⁷ Sydämeni ahdistukset ovat lisääntyneet; Vapauta minut tuskistani. ¹⁸ Katso minun kärsimystäni ja vaivaani, Ja anna anteeksi kaikki minun syntini. ¹⁹ Tarkkaa vihollisiani, sillä heitä on paljon, Ja he kantavat ankaraa vihaa minua vastaan.

²⁰ Suojele sieluani ja vapauta minut; Älä anna minun joutua häpeään, sillä etsin turvaa sinussa. ²¹ Vilpittömyys ja oikeamielisyys varjelo minua, Sillä minä panen toivoni sinuun. ²² Vapauta Israel, Jumala, Kaikista hänen ahdistuksistaan.

26

Daavidin psalmi.

¹ Auta minua, Herra, sillä olen vaeltanut nuhteettomasti, Ja olen luottanut Herraan horjumatta. ² Tutki minua, Herra, ja koettele sydämeni; Puhdista ajatukseni ja sieluni. ³ Sillä sinun uskollinen rakkautesi on silmiäni edessä, Ja olen seurannut sinun totuuttasi.

⁴ En seurustele petollisten ihmisten kanssa, Enkä liity teeskentelijöihin. ⁵ Vihaan pahantekijöiden kokoontumista, Enkä istu jumalattomien kanssa. ⁶ Pesen käteni viattomuudessa, Ja kierrän sinun alttarisi, Herra, ⁷ Jotta voisin julistaa kiittolisuuden äänellä Ja kertoa kaikista sinun ihmeellisistä teoistasi.

⁸ Herra, minä rakastan sinun huoneesi asuinsijaa, Ja paikkaa, jossa sinun kirkkautesi asuu. ⁹ Älä ota sieluani syntisten joukkoon, Äläkä elämäni niiden kanssa, jotka vuodattavat verta, ¹⁰ Joiden käsissä on pahoja juonia, Ja joiden oikea käsi on täynnä lahjuksia. ¹¹ Mutta minä vaellan nuhteettomasti; Pelasta minut ja osoita minulle suosiota.

¹² Jalkani seisoo vakaalla maalla; Seurakunnissa minä ylistän Herraa.

27

Daavidin psalmi.

¹ Herra on minun valoni ja pelastukseni; Ketä minun pitäisi pelätä? Herra on elämäni turva; Ketä minun pitäisi kauhistua?

² Kun pahantekijät lähestyivät minua aikeenaan vahingoittaa, Vastustajani ja viholliseni, he kompastuivat ja kaatuivat. ³ Vaikka sotajoukko leiriytyisi minua vastaan, Sydämeni ei pelkää; Vaikka sota nousisi minua vastaan, Silloinkin olen luottavainen.

⁴ Yhtä olen pyytänyt Herralta, sitä minä etsin: Että saisin asua Herran huoneessa kaikki elämäni päivät, Katsella Herran kauneutta Ja mietiskellä Hänen temppelissään. ⁵ Sillä ahdistuksen päivänä Hän suojelee minua majassaan; Hän kätkee minut teltan salaisuuteen; Hän nostaa minut korkealle kalliolle.

⁶ Ja nyt pääni kohoaa vihollisiani korkeammalle, jotka ympäröivät minua, Ja minä uhraan Hänen teltassaan ilonhuudoin; Minä laulan, kyllä, minä laulan ylistystä Herralle.

⁷ Kuule minua, Herra, kun huudan äänelläni, Ole armollinen minulle ja vastaa minulle. ⁸ Kun Sinä sanoit: "Etsikää minun kasvojani," sydämeni vastasi Sinulle, "Minä etsin Sinun kasvojasi, Herra." ⁹ Älä kätke kasvojasi minulta, Älä hylkää palvelijaasi vihassasi; Sinä olet ollut apuni; Älä jätä minua äläkä hylkää minua, Pelastukseni Jumala! ¹⁰ Vaikka isäni ja äitini hylkäisivät minut, Herra ottaa minut vastaan. ¹¹ Opetä minulle tiesi, Herra, Ja johdata minua tasaiselle polulle viholliseni tähden. ¹² Älä jätä minua vastustajieni tahtoon, Sillä väärät todistajat ovat nousseet minua vastaan, Ja väkivaltaiset hengittävät väkivaltaa.

¹³ Olen varma, että saan nähdä Herran hyvyyden Elävien maassa. ¹⁴ Odota Herraa; Ole vahva ja rohkaise sydämesi; Totisesti, odota Herraa.

28

Daavidin psalmi.

¹ Sinua, Herra, minä huudan; Kallioni, älä ole kuuro minulle, Sillä jos olet hiljaa minulle, Tulen kaltaiseksi niille, jotka menevät hautaan. ² Kuule anomiseni, kun huudan apuasi, Kun nostan käteni pyhää temppeliäsi kohti.

³ Älä vie minua pois jumalattomien kanssa Ja niiden kanssa, jotka harjoittavat vääryyttä, Jotka puhuvat rauhaa naapureilleen, Vaikka heidän sydämessään on pahuutta. ⁴ Maksa heille heidän tekojensa mukaan Ja heidän tekojensa pahuuden mukaan; Maksa heille heidän kättensä töiden mukaan; Anna heille, mitä he ansaitsevat.

⁵ Koska he eivät ota huomioon Herran tekoja Eivätkä hänen kättensä töitä, Hän repii heidät alas eikä rakenna heitä.

⁶ Kiitetty olkoon Herra, Sillä hän on kuullut minun anomiseni äänen. ⁷ Herra on minun voimani ja kilpeni; Sydämeni luottaa häneen, ja minua autetaan; Siksi sydämeni iloitsee, Ja laulullani kiitän häntä. ⁸ Herra on kansansa voima, Ja hän on pelastuksen linnoitus voidellulleen. ⁹ Pelasta kansasi ja anna suosiota perinnöllesi; Johdata heitä ja tue heitä aina.

29

Daavidin psalmi.

¹ Antakaa Herralle, te voimalliset, Antakaa Herralle kunnia ja voima. ² Antakaa Herralle hänen nimensä arvoinen kunnia; Kumartakaa Herraa pyhässä loistossa.

³ Herran ääni kuuluu vetten päällä; Kunnian Jumala jylisee, Herra hallitsee suurten vetten yllä. ⁴ Herran ääni on voimallinen, Herran ääni on täynnä majesteettia. ⁵ Herran ääni särkee setrit; Totisesti, Herra murskaa Libanonin setrit. ⁶ Hän saa Libanonin hyppimään kuin vasikka, Ja Sirionin kuin nuori villihärkä. ⁷ Herran ääni jakaa tulen liekit. ⁸ Herran ääni järjestyttää erämaata; Herra saa Kadesin erämaan vapisemaan. ⁹ Herran ääni saa peurat poikimaan Ja paljastaa metsät; Ja hänen temppelissään kaikki huutavat: "Kunnia!" ¹⁰ Herra oli valtaistuimella vedenpaisumuksen aikana; Totisesti, Herra hallitsee kuninkaana ikuisesti. ¹¹ Herra antaa kansalleen voimaa; Herra siunaa kansaansa rauhalla.

**Psalmi; Laulu talon vihkimisessä.
Daavidin psalmi.**

¹ Minä ylistän Sinua, Herra, sillä Sinä olet nostanut minut ylös, Etkä ole antanut vihollisteni iloita minusta. ² Herra, minun Jumalani, Minä huusin Sinua avuksi, ja Sinä paransit minut. ³ Herra, Sinä olet nostanut sieluni tuonelasta; Sinä olet säilyttänyt elämäni, etten laskeutuisi kuoppaan.

⁴ Ylistäkää Herraa, te Hänen uskollisensa, Ja kiittäkää Hänen pyhyttään. ⁵ Sillä Hänen vihansa kestää vain hetken, Hänen suosionsa koko elämän; Itku voi kestää yön, Mutta ilo tulee aamulla.

⁶ Minä sanoin menestyksessäni, "En koskaan horju."

⁷ Herra, Sinun suosiosi kautta Sinä teit vuoreni vahvaksi; Sinä kätkit kasvosi, minä pelästyin.

⁸ Sinua, Herra, minä huusin, Ja rukoilin Herraa: ⁹ "Mitä hyötyä on kuolemastani, jos laskeudun kuoppaan? Ylistääkö tomu Sinua? Julistaako se uskollisuuttasi?" ¹⁰ Kuule, Herra, ja osoita minulle armoasi; Herra, ole minun tukeni."

¹¹ Sinä olet muuttanut suruni tanssiksi; Sinä olet riisunut säkkikankaani ja ympäröinyt minut ilolla, ¹² Jotta sieluni voi laulaa Sinulle ylistystä eikä pysy vaiti. Herra, minun Jumalani, minä kiitän Sinua ikuisesti.

Musiikinjohdajalle. Daavidin psalmi.

¹ Sinun turviisi, Herra, minä pakenen; älä koskaan anna minun joutua häpeään. Vapauta minut vanhurskaudessaasi. ² Käännä korvasi puoleeni, pelasta minut nopeasti; ole minulle vahva kallio, linnoitus, joka suojelee minua. ³ Sillä sinä olet minun kallioni ja turvapaikkani; nimesi tähden sinä johdatat ja ohjaat minua. ⁴ Sinä vapautat minut verkosta, jonka he salaa virittivät minulle, sillä sinä olet minun voimani. ⁵ Sinun käsiisi minä annan henkeni; sinä olet lunastanut minut, Herra, uskollinen Jumala.

⁶ Minä hylkään ne, jotka turvaavat turhiin epäjumaliin, mutta minä luotan Herraan. ⁷ Iloitsen ja riemuitsen sinun armostasi, sillä sinä olet nähnyt minun ahdinkoni; sinä olet tuntenut sieluni

ahdistukset, ⁸ etkä ole antanut minua vihollisen käsiin; sinä olet asettanut jalkani avaraan paikkaan.

⁹ Osoita minulle laupeutesi, Herra, sillä olen ahdingossa; silmäni ovat kuluneet surusta, samoin sieluni ja ruumiini. ¹⁰ Sillä elämäni kuluu murheessa ja vuoteni huokauksissa; voimani on ehtynyt syyllisyyteni tähden, ja ruumiini on kuihtunut. ¹¹ Kaikkien vastustajieni tähden olen tullut häpeäksi, erityisesti naapureilleni, ja kauhuksi tuttavilleni; ne, jotka näkevät minut kadulla, pakenevat minua. ¹² Olen unohdettu kuin kuollut, pois mielestä; olen kuin särkynyt astia. ¹³ Sillä olen kuullut monien kuiskailun, "Kauhu joka puolella!" Kun he juonittelivat yhdessä minua vastaan, he suunnittelivat ottaa henkeni.

¹⁴ Kuitenkin minä luotan sinuun, Herra, minä julistan: "Sinä olet minun Jumalani." ¹⁵ Aikani ovat sinun kädessäsi; vapauta minut vihollisteni otteesta ja niistä, jotka minua vainoavat. ¹⁶ Anna kasvojesi loistaa palvelijallesi; pelasta minut uskollisuutesi kautta. ¹⁷ Herra, älä anna minun joutua häpeään, sillä minä huudan sinua avuksi; anna jumalattomien joutua häpeään, anna heidän vaieta tuonelassa. ¹⁸ Vaienna petolliset huulet, jotka puhuvat ylimielisesti vanhurskaita vastaan ylpeydellä ja halveksunnalla.

¹⁹ Kuinka runsas onkaan sinun hyvytysi, jonka olet varannut niille, jotka sinua pelkäävät, jonka olet tehnyt niille, jotka etsivät turvaa sinussa, ihmisten nähdessä! ²⁰ Sinä kätket heidät läsnäolosi suojaan ihmisten juonilta; sinä pidät heidät turvassa kielten riidalta.

²¹ Kiitetty olkoon Herra, sillä hän on osoittanut minulle ihmeellistä uskollisuuttaan piiritetyssä kaupungissa. ²² Hälyssäni minä sanoin, "Olen katkaistu sinun silmiesi edestä!" Kuitenkin sinä kuulit minun aneluni äänen kun huusin sinua avuksi.

²³ Rakastakaa Herraa, kaikki hänen uskollisensa! Herra varjelee uskolliset mutta maksaa täysimääräisesti sille, joka toimii ylimielisesti. ²⁴ Olkaa vahvoja ja rohkaishkaa sydämenne, kaikki te, jotka toivotte Herrassa.

Psalmit

¹ Autuas se, jonka rikkomus on annettu anteeksi, jonka synty on peitetty. ² Autuas se ihminen, jolle Herra ei lue syillisyyttä, ja jonka hengessä ei ole vilppiä.

³ Kun minä vaikenin rikkomuksestani, luuni riutuivat alituisesta valituksestani. ⁴ Sillä päivin ja öin sinun kätesi painoi raskaana päälläni; elinvoimani kuihtui kuin kesän helteessä. Sela

⁵ Minä tunnustin sinulle rikkomukseni, enkä peittänyt syillisyyttäni; minä sanoin: "Minä tunnustan Herralle rikkomukseni"; ja sinä annoit anteeksi minun syntivelkani. Sela

⁶ Sen tähden rukoiltoon sinua jokainen hurskas aikana, jolloin sinut voidaan löytää; totisesti, suurten vesien tulva ei häntä saavuta. ⁷ Sinä olet minun turvapaikkani; sinä varjelet minut häädystä; sinä ympäröi minut pelastuksen lauluilla. Sela

⁸ Minä opetan sinua ja osoitan sinulle tien, jota sinun tulee kulkea; minä neuvon sinua, minun silmäni valvoo sinua. ⁹ Älkää olko kuin hevonen tai muuli, joilla ei ole ymmärrystä, joiden ohjaamiseen tarvitaan suitsia ja kuolaimia, muuten ne eivät tule luoksesi. ¹⁰ Jumalattomalla on paljon tuskaa, mutta joka luottaa Herraan, sitä ympäröi hyvyys.

¹¹ Iloitkaa Herrassa ja riemuitkaa, te vanhurskaat, ja huutakaa ilosta, kaikki te oikeamieliset.

33 Iloitkaa Herrassa, te vanhurskaat; Ylistys sopii oikeamielisille. ² Kiittäkää Herraa kanteleella; Laulakaa hänelle kymmenkielisellä harpulla. ³ Laulakaa hänelle uusi lautu; Soittakaa taitavasti riemuhuudoin.

⁴ Sillä Herran sana on tosi, Ja kaikki hänen työnsä tehdään uskollisuudessa. ⁵ Hän rakastaa vanhurskautta ja oikeutta; Maa on täynnä Herran hyvyttä.

⁶ Herran sanalla taivaat luotiin, Ja hänen suunsa hengellä kaikki niiden joukot. ⁷ Hän kokoaa meren vedet kuin kasaan; Hän varastoi syvyydet varastoihin. ⁸ Pelätköön koko maa Herraa; Kaikki maailman asukkaat seiskööt hänen edessään kunnioituksessa. ⁹ Sillä hän puhui, ja se tapahtui; Hän käski, ja se pysyi.

¹⁰ Herra tekee tyhjäksi kansojen neuvot; Hän turmelee kansojen aikeet. ¹¹ Herran neuvot pysyvät

ikuisesti, Hänen sydämensä ajatukset sukupolvesta toiseen.

¹² Autuas on se kansa, jonka Jumala on Herra, Se kansa, jonka hän on valinnut omaksi perinnökseen.

¹³ Herra katsoo taivaasta; Hän näkee kaikki ihmislapset; ¹⁴ Asuinpaikastaan hän tarkkailee Kaikkia maan asukkaita, ¹⁵ Hän, joka muovaa kaikkien sydämet, Hän, joka ymmärtää kaikki heidän tekonsa.

¹⁶ Kuningas ei pelastu suuren sotajoukon avulla; Sankari ei vapaudu suurella voimalla. ¹⁷ Hevonen on turha toivo voittoon; Eikä se pelasta suurella voimallaan. ¹⁸ Katso, Herran silmä on niiden yllä, jotka häntä pelkäävät, Niiden, jotka toivovat hänen uskollisuuteensa, ¹⁹ Pelastaakseen heidän sielunsa kuolemasta Ja elättääkseen heidät nälänhädässä.

²⁰ Sielumme odottaa Herraa; Hän on apumme ja kilpemme. ²¹ Sillä sydämemme iloitsee hänessä, Koska me luotamme hänen pyhään nimeensä. ²² Olkoon sinun armosi, Herra, meidän yllämme, Niin kuin olemme sinuun toivoneet.

34

Daavidin psalmi, kun hän tekeytyi hulluksi Abimelekin edessä, joka ajoi hänet pois ja hän lähti.

¹ Minä kiitän Herraa alati; Hänen ylistyksensä on aina huulillani. ² Minun sieluni kerskaa Herrassa; Nöyrät kuulevat sen ja iloitsevat. ³ Ylistäkää Herraa kanssani, Ja korottakaamme yhdessä Hänen nimeään.

⁴ Minä etsin Herraa, ja Hän vastasi minulle, Ja vapautti minut kaikista peloistani. ⁵ He katsoivat Häneen ja säteilivät, Eikä heidän kasvojaan peitä häpeä. ⁶ Tämä nöyrä mies huusi, ja Herra kuuli häntä, Ja pelasti hänet kaikista hänen ahdistuksistaan. ⁷ Herran enkeli ympäröi niitä, jotka häntä pelkäävät, Ja vapauttaa heidät.

⁸ Maistakaa ja katsokaa, että Herra on hyvä; Kuinka onnellinen onkaan se, joka turvautuu Häneen! ⁹ Pelätkää Herraa, te Hänen pyhänsä; Sillä niiltä, jotka Häntä pelkäävät, ei puutu mitään. ¹⁰ Nuoret leijonat voivat heikentyä ja nähdä nälkää; Mutta ne, jotka etsivät Herraa, eivät puutu mitään hyvää. ¹¹ Tulkaa, lapseni, kuulkaa minua; Minä opetan teille Herran pelkoa. ¹² Kuka on se ihminen, joka haluaa

Psalmi

elämää Ja rakastaa monia päiviä, että näkisi hyvää?
¹³ Varjele kieleksi pahasta Ja huulesi puhumasta petosta. ¹⁴ Käänny pois pahasta ja tee hyvää; Etsi rauhaa ja pyri säilyttämään se.

¹⁵ Herra valvoo vanhurskaita, Ja Hänen korvansa kuulevat heidän huutonsa. ¹⁶ Herran kasvat ovat pahantekijöitä vastaan, Pyyhkiäkseen heidän muistonsa maasta.

¹⁷ Vanhurskaat huutavat, ja Herra kuulee heitä, Ja vapauttaa heidät kaikista heidän ahdistuksistaan. ¹⁸ Herra on lähellä niitä, joilla on särkynyt sydän Ja pelastaa ne, joilla on murtunut henki.

¹⁹ Vanhurskailla voi olla paljon ahdistuksia, Mutta Herra vapauttaa hänet niistä kaikista. ²⁰ Hän varjelee kaikki hänen luunsa, Ei yksikään niistä murru.

²¹ Onnettomuus kohtaa jumalattomia, Ja ne, jotka vihaavat vanhurskaita, joutuvat vastuuseen. ²² Herra lunastaa palvelijoidensa sielut, Eikä ketään niistä, jotka turvautuvat Häneen, tuomita.

35

Daavidin psalmi.

¹ Riitele, Herra, niiden kanssa, jotka riitelevät kanssani; Taistele niitä vastaan, jotka taistelevat minua vastaan. ² Tartu kilpeen ja haarniskaan, Ja nouse auttamaan minua. ³ Vedä esiin keihäs ja heittokeihäs niitä vastaan, jotka minua ahdistavat; Vakuuta sielulleni: "Minä olen sinun pelastukseksi."

⁴ Joutukoot häpeään ja häväistyksiksi, jotka etsivät henkeäni; Kääntykööt takaisin ja tulkoot nöyryytetyiksi, jotka punovat pahaa minua vastaan.

⁵ Olkoot kuin akanat tuulen edessä, Herran enkelin ajaessa heitä eteenpäin. ⁶ Olkoon heidän tiensä pimeä ja liukas, Herran enkelin ajaessa heitä takaa.

⁷ Sillä he virittivät verkon minulle syyttä; Syyttä he kaivoivat kuopan sielulleni. ⁸ Tulkoon tuho hänen päälleen, kun hän ei sitä aavista, Ja kietoutukoon hänet omaan verkkoonsa; Langelkoon hän siihen tuhoon. ⁹ Ja sieluni iloitsee Herrassa; Se riemuitsee Hänen pelastuksestaan. ¹⁰ Kaikki luuni sanovat: "Herra, kuka on sinun vertaisesi, Joka pelastat ahdistetun liian voimakkaasta, Ja ahdistetun ja köyhän ryöstäjältä?"

¹¹ Väärät todistajat nousevat; He kyselevät minulta asioista, joita en tiedä. ¹² He palkitsevat hyvän pahalla, Tuottaen sielulleni surua. ¹³ Mutta minä, kun he olivat sairaita, pukeuduin säkkiin; Nöyristin sieluni paastolla, Mutta rukoukseni jäi vaille vastausta. ¹⁴ Kuljin kuin ystäväni tai veljeni vuoksi; Kyyristyin suruun, kuin se, joka suree äitiä. ¹⁵ Mutta kompastuksessani he iloitsivat ja kokoontuivat; Ahdistetut, joita en tuntenut, kokoontuivat minua vastaan, He panettelivat minua lakkaamatta. ¹⁶ Kuten epäkunnioittavat pilkkaajat juhlassa, He kiristelivät hampaitaan minua vastaan.

¹⁷ Herra, kuinka kauan katsot? Pelasta sieluni heidän raatelemisestaan, Kallisarvoinen henkeni leijonilta. ¹⁸ Minä kiitän Sinua suuressa seurakunnassa; Minä ylistän Sinua laajassa kokouksessa. ¹⁹ Älä anna niiden, jotka ovat epäoikeudenmukaisesti vihollisiani, iloita minusta; Äläkä anna niiden, jotka vihaavat minua syyttä, iskeä silmää pahantahtoisesti. ²⁰ Sillä he eivät puhu rauhasta, Vaan he punovat petollisia sanoja niitä vastaan, jotka elävät rauhassa maassa. ²¹ He avasivat suunsa leveäksi minua vastaan; He huusivat: "Aha, aha! Silmämme ovat nähneet sen!"

²² Sinä olet nähnyt sen, Herra, älä pysy vaiti; Herra, älä ole kaukana minusta. ²³ Herää, ja herää oikeuteni puolesta Ja asiani puolesta, Jumalani ja Herrani. ²⁴ Tuomitse minut, Herra, Jumalani, vanhurskautesi mukaan, Ja estä heitä iloitsemasta minusta.

²⁵ Älä anna heidän sanoa sydämessään: "Aha, halumme!" Älä anna heidän sanoa: "Olemme kuluttaneet hänet!" ²⁶ Joutukoot häpeään ja kokonaan nöyryytetyiksi, jotka iloitsevat ahdingostani; Olkoot häpeään ja häväistykseen puetut, jotka ylpeilevät minua vastaan. ²⁷ Iloitkoot ja riemuitkoot ne, jotka iloitsevat oikeutuksestani; Ja sanokoot he jatkuvasti: "Herra olkoon ylistetty, Joka iloitsee palvelijansa menestyksestä."

²⁸ Ja kieleni julistaa Sinun vanhurskauttasi Ja Sinun ylistystäsi koko päivän.

36

Musiikintohtajalle. Daavidin, Herran palvelijan, psalmi.

Psalmi

¹ Vääritys puhuu jumalattomalle hänen sydämessään; Ei ole Jumalan pelkoa hänen silmiensä edessä.

² Sillä se imartelee häntä hänen omissa silmissään Hänen syyllisyytensä ja vihansa paljastamisesta. ³ Hänen sanansa ovat täynnä pahuutta ja petosta; Hän on hylännyt viisauden ja hyvyyden. ⁴ Hän suunnittelee paha vuoteellaan; Hän valitsee tien, joka ei ole hyvä; Hän ei käänny pois vääryydestä.

⁵ Sinun armollisuutesi, Herra, ulottuu taivaisiin, Sinun uskollisuutesi ulottuu pilviin. ⁶ Sinun vanhurskautesi on majesteettinen kuin vuoret; Sinun tuomiosi ovat syviä kuin suuri syvyys. Herra, Sinä huolehdit sekä ihmisistä että eläimistä. ⁷ Kuinka arvokas onkaan Sinun armollisuutesi, Jumala! Ja ihmiskunta löytää turvan Sinun siipiesi varjossa. ⁸ He ovat tyytyväisiä talosi runsauteen; Ja Sinä virkistät heitä ilojesi virralla. ⁹ Sillä Sinun luonasi on elämän lähde; Sinun valossasi me näemme valon.

¹⁰ Jatka armollisuuttasi niille, jotka tuntevat Sinut, Ja vanhurskauttasi niille, joilla on vilpittömät sydämet. ¹¹ Älköön ylpeyden jalka saavuttako minua, Älköönkä jumalattomien käsi karkottako minua. ¹² Siellä väärintekijät ovat kaatuneet; Heidät on syösty alas, eivätkä he voi nousta.

37

Daavidin psalmi.

¹ Älä kiivastu pahantekijöiden tähden, Älä kadehdi väärintekijöitä. ² Sillä he lakastuvat pian kuin ruoho, Ja kuihtuvat kuin vihreät kasvit.

³ Luota Herraan ja tee hyvää; Asu maassa ja vaali uskollisuutta. ⁴ Iloitse Herrassa; Niin hän antaa sinulle, mitä sydämesi halajaa.

⁵ Anna tiesi Herran haltuun, Turvaa häneen, niin hän sen tekee. ⁶ Hän antaa vanhurskautesi nousta kuin aamunkoiton, Ja oikeutesi kuin keskipäivän kirkkauden.

⁷ Ole hiljaa Herran edessä ja odota häntä kärsivällisesti; Älä murehdi niitä, jotka menestyvät teillään, Niitä, jotka toteuttavat pahoja juonia.

⁸ Luovu vihasta ja hylkää kiukku; Älä kiivastu, se johtaa vain pahaan. ⁹ Sillä pahantekijät hävitetään,

Mutta ne, jotka panevat toivonsa Herraan, perivät maan.

¹⁰ Vähän aikaa, niin jumalattomat ovat poissa; Jos etsit heitä, et löydä heitä. ¹¹ Mutta nöyrät perivät maan, Ja he saavat nauttia runsaasta rauhasta.

¹² Jumalattomat punovat juonia vanhurskaita vastaan, Ja kiristelevät hampaitaan heitä kohtaan.

¹³ Herra nauraa jumalattomille, Sillä hän tietää heidän päivänsä tulevan.

¹⁴ Jumalattomat valmistavat aseensa Kaataakseen köyhät ja tarvitsevat, Vahingoittaakseen niitä, jotka vaeltavat oikeamielisesti. ¹⁵ Heidän miekkansa lävistää heidän omat sydämensä, Ja heidän jousensa särkyvät.

¹⁶ Vähän, mitä vanhurskailla on, On parempi kuin monen jumalattoman rikkaus. ¹⁷ Sillä jumalattomien voima murtuu, Mutta Herra tukee vanhurskaita.

¹⁸ Herra valvoo nuhteettomien päiviä, Ja heidän perintönsä kestää ikuisesti. ¹⁹ Heitä ei häpeään saateta ahdingon aikoina, Ja nälän päivinä heillä on yltäkylläisyyttä.

²⁰ Mutta jumalattomat hukkuvat; Herran viholliset katoavat kuin niittyjen loisto, He häviävät kuin savu.

²¹ Jumalattomat lainaavat eivätkä maksa takaisin, Mutta vanhurskaat ovat anteliaita ja antavat. ²² Ne, jotka hän siunaa, perivät maan, Mutta ne, jotka hän kiroaa, hävitetään.

²³ Herra tekee lujiksi niiden askeleet, jotka iloitsevat hänestä; Hän iloitsee heidän tiestään. ²⁴ Vaikka he kompastuisivat, he eivät kaadu, Sillä Herra tukee heitä kädellään.

²⁵ Olin nuori ja nyt olen vanha, Enkä ole koskaan nähnyt vanhurskasta hylättynä Tai hänen lapsiaan kerjäämässä leipää. ²⁶ He ovat aina anteliaita ja lainaavat vapaasti, Ja heidän lapsensa ovat siunauksena.

²⁷ Käänny pois pahasta ja tee hyvää, Niin saat asua maassa ikuisesti. ²⁸ Sillä Herra rakastaa oikeutta Eikä hylkää uskollisiaan;

Heitä suojellaan ikuisesti, Mutta jumalattomien jälkeläiset hävitetään. ²⁹ Vanhurskaat perivät maan Ja asuvat siinä pysyvästi.

Psalmi

³⁰ Vanhurskaiden suut puhuvat viisautta, Ja heidän kielsensä ilmaisee oikeutta. ³¹ Heidän Jumalansa laki on heidän sydämissään; Heidän askeleensa eivät horju.

³² Jumalattomat vaanivat vanhurskaita, Pyrkien riistämään heidän henkensä. ³³ Mutta Herra ei jätä heitä jumalattomien valtaan Eikä anna heidän tulla tuomituiksi oikeudenkäynnissä.

³⁴ Pane toivosi Herraan ja seuraa hänen tietään, Niin hän korottaa sinut perimään maan; Kun jumalattomat tuhotaan, sinä näet sen.

³⁵ Olen nähnyt jumalattoman ja armottoman ihmisen Menestyvän kuin rehevä kotoperäinen puu.

³⁶ Mutta pian he katosivat ja olivat poissa; Vaikka etsin heitä, en löytänyt heitä.

³⁷ Tarkkaa nuhteettomia, tarkkaile oikeamielisiä; Rauhaa tavoitteleville on tulevaisuus. ³⁸ Mutta kaikki, jotka tekevät syntiä, tuhotaan; Jumalattomille ei ole tulevaisuutta.

³⁹ Vanhurskaiden pelastus tulee Herralta; Hän on heidän turvansa ahdingon aikoina. ⁴⁰ Herra auttaa heitä ja pelastaa heidät; Hän pelastaa heidät jumalattomilta ja pelastaa heidät, Koska he etsivät turvaa hänestä.

38

Daavidin psalmi, muistuttamaan.

¹ Herra, älä nuhtele minua vihassasi, Äläkä rankaise minua kiivaudessa. ² Sillä sinun nuolesi ovat lävistäneet minut syvästi, Ja sinun kätesi on painanut raskaasti päälleni. ³ Ei ole tervettä paikkaa ruumiissani sinun vihasi tähden; Ei ole terveyttä luissani syntieni tähden. ⁴ Sillä rikkomukseni ovat ylitsevuotavat minulle; Kuin raskas taakka ne ovat liikaa kannettavakseni.

⁵ Haavani ovat iljettävät ja tulehtuneet Oman typeryyteni tähden. ⁶ Olen kumartunut ja syvästi painunut; Kuljen murheellisenä koko päivän. ⁷ Sillä kylväni ovat täynnä poltetta, Eikä ole tervettä paikkaa ruumiissani. ⁸ Tunnen itseni heikoksi ja täysin murskatuksi; Huokaan sydämeni kuohunnan tähden.

⁹ Herra, kaikki kaipaukseni on edessäsi; Ja huokaukseni ei ole sinulta salassa. ¹⁰ Sydämeni lyö villisti, voimani pettää minut; Ja silmiäni valo, sekin

on minulta mennyt. ¹¹ Rakkaani ja ystäväni pysyvät kaukana vaivastani, Ja sukulaiseni seisovat etäällä.

¹² Ne, jotka etsivät henkeäni, asettavat ansoja minulle; Ja ne, jotka etsivät vahingoittaa minua, puhuvat tuhosta, Ja juonittelevat petosta koko päivän.

¹³ Mutta minä, kuin kuuro, en kuule; Ja olen kuin mykkä, joka ei avaa suutaan. ¹⁴ Niin, olen kuin se, joka ei kuule, Ja jonka suussa ei ole vastaväitteitä.

¹⁵ Sillä minä odotan sinua, Herra; Sinä vastaat, Herra, minun Jumalani. ¹⁶ Sillä minä sanoin: "Älkööt he riemuitko minusta, Jotka, kun jalkani horjahtaa, ylentäisivät itsensä minua vastaan."

¹⁷ Sillä olen kaatumisen partaalla, Ja suruni on alati edessäni. ¹⁸ Sillä minä tunnustan syyllisyyteni; Olen täynnä ahdistusta syntieni tähden. ¹⁹ Mutta viholliseni ovat voimakkaat ja vahvat, Ja ne, jotka perusteettomasti vihaavat minua, ovat monet. ²⁰ Ja ne, jotka maksavat pahalla hyvän, He vastustavat minua, koska minä tavoittelen sitä, mikä on hyvää.

²¹ Älä hylkää minua, Herra; Jumalani, älä ole kaukana minusta! ²² Kiiruhda auttamaan minua, Herra, minun pelastukseni!

39

Laulunjohtajalle, Jedutunille. Daavidin psalmi.

¹ Minä sanoin: "Minä pidän vahtia teilläni, etten tekisi syntiä kielelläni; pidän suuni vartioituna kuin suukapulalla kun jumalattomat ovat läsnä." ² Minä olin mykkä ja hiljaa, pidättäydin jopa hyvästä, ja tuskani yltyi. ³ Sydämeni paloi sisälläni, miettiessäni syttyi tuli; sitten puhuin kielelläni:

⁴ "Herra, auta minua ymmärtämään loppuni, ja päivieni mitta; anna minun tajuta, kuinka katoavainen olen. ⁵ Katso, sinä olet tehnyt päiväni kämmenenleveyden mittaisiksi, ja elämäni on kuin ei mitään sinun edessäsi; Totisesti, koko ihmiskunta on kuin henkäys. Sela

⁶ Totisesti, jokainen ihminen kulkee kuin ohimenevä varjo; he tekevät hälinää turhaan; Hän kerää rikkautta, tietämättä kuka sen korjaa.

⁷ Ja nyt, Herra, mitä odotan? Toivoni on sinussa. ⁸ Vapauta minut kaikista rikkomuksistani; Älä anna minun olla tyhmien pilkan kohteena. ⁹ Olen tullut

Psalmi

hiljaiseksi, en avaa suutani, koska sinä olet toiminut. ¹⁰ Poista vaivasi minusta; Sinun kätesi painon vuoksi olen murtunut. ¹¹ Nuhteluilla sinä kuritat ihmistä vääryydestä; Sinä kulutat hänelle rakasta kuin koi; Totisesti, koko ihmiskunta on kuin henkäys. Sela

¹² Kuule rukoukseni, Herra, ja kuuntele avunhuutoani; Älä ohita kyyneliäni; Sillä minä olen muukalainen sinun luonasi, Vaeltaja kuten kaikki esi-isäni. ¹³ Käännä katseesi pois minusta, että saisain jälleen iloa Ennen kuin lähdän pois enkä ole enää.

40

Musiikinohtajalle. Daavidin psalmi.

¹ Odotin kärsivällisesti Herraa; Ja Hän kumartui puoleeni ja kuuli huutoni. ² Hän nosti minut turmion kuopasta, liejusta; Ja Hän asetti jalkani kalliolle, tehden askeleeni vakaiksi. ³ Hän pani uuden laulun suuhuni, ylistyslaulun Jumalallemme; Monet näkevät ja pelkäävät, Ja panevat luottamuksensa Herraan.

⁴ Autuas on se mies, joka on tehnyt Herran turvakseen, Eikä ole kääntynyt ylpeiden puoleen, eikä niiden, jotka sekaantuvat valheeseen. ⁵ Lukemattomat ovat, Herra, minun Jumalani, ne ihmeet, jotka olet tehnyt, Ja ajatuksesi meitä kohtaan; Ei ole ketään, joka vertautuisi Sinulle. Jos julistaisin ja puhuisin niistä, Ne olisivat yli laskemisen.

⁶ Sinä et ole halunnut uhreja ja lahjoja; Sinä olet avannut korvani; Sinä et ole vaatinut polttouhreja ja syntiuhreja. ⁷ Silloin sanoin: "Katso, minä tulen; Kirjakääröön on minusta kirjoitettu. ⁸ Minä iloitsen tehdäkseni Sinun tahtosi, Jumalani; Sinun lakisi on sydämessäni."

⁹ Olen julistanut vanhurskauden hyvää sanomaa suuressa seurakunnassa; Katso, en pidätä huuliani, Herra, Sinä tiedät. ¹⁰ En ole kätkenyt vanhurskauttasi sydämeeni; Olen julistanut uskollisuuttasi ja pelastustasi; En ole salannut armoasi ja totuuttasi suurelta seurakunnalta.

¹¹ Sinä, Herra, et pidätä minulta sääliäsi; Armosi ja totuutesi varjelevat minua alati. ¹² Sillä lukemattomat pahat ovat ympäröineet minut; Syylliset tekoni ovat saavuttaneet minut, niin etten

voi nähdä; Ne ovat lukuisammat kuin pääni hiukset, Ja sydämeni on pettänyt minut. ¹³ Ole mieltynyt, Herra, pelastamaan minut; Kiirehdi, Herra, auttamaan minua.

¹⁴ Joutukoot häpeään ja häväistykööt yhdessä Ne, jotka etsivät henkeäni tuhotakseen sen; Kääntykööt takaisin ja häväistykööt Ne, jotka iloitsevat vahingostani. ¹⁵ Joutukoot kauhistumaan häpeänsä tähden Ne, jotka sanovat minulle: "Aha, aha!" ¹⁶ Iloitkoot ja riemuitkoot Sinussa kaikki, jotka etsivät Sinua; Sanokoot alati ne, jotka rakastavat pelastustasi, "Herra olkoon ylistetty!"

¹⁷ Mutta minä olen kurja ja köyhä; Herra ajatelkoon minua. Sinä olet apuni ja pelastajani; Älä viivyttele, Jumalani.

41

Musiikinohtajalle. Daavidin psalmi.

¹ Autuas on se, joka huolehtii avuttomasta; Herra pelastaa hänet hädän päivänä. ² Herra varjelee häntä ja säilyttää hänen elämänsä, Ja häntä pidetään siunattuna maan päällä; Äläkä anna häntä vihollistensa tahdon valtaan. ³ Herra tukee häntä hänen sairassuhteellaan; Hänen sairautensa aikana Sinä palautat hänet terveyteen.

⁴ Mutta minä sanoin: "Herra, ole minulle armollinen; Paranna sieluni, sillä olen tehnyt syntiä Sinua vastaan." ⁵ Viholliseni puhuvat minusta pahaa, "Milloin hän kuolee ja hänen nimensä häviää?" ⁶ Ja kun hän tulee katsomaan minua, hän puhuu vilpillisesti; Hänen sydämensä kätkee pahuuden; Kun hän menee ulos, hän levittää sitä.

⁷ Kaikki, jotka halveksivat minua, kuiskivat yhdessä minua vastaan; He suunnittelevat pahaa minua vastaan, sanoen, ⁸ "Kova vaiva on vallannut hänet, Niin että kun hän makaa, hän ei enää nouse." ⁹ Jopa läheinen ystäväni, johon luotin, Joka jakoi leipäni, On kääntynyt minua vastaan.

¹⁰ Mutta Sinä, Herra, ole minulle armollinen ja nosta minut ylös, Että voisin maksaa heille takaisin.

¹¹ Tästä tiedän, että Sinä olet mieltynyt minuun, Koska viholliseni ei voita minua. ¹² Mutta mitä minuun tulee, Sinä ylläpidät minua rehellisyydessäni, Ja asetat minut läsnäoloosi ikuisesti.

Psalmi

¹³ Siunattu olkoon Herra, Israelin Jumala, Iankaikkisuudesta iankaikkisuuteen. Aamen ja aamen.

42

Laulunjohtajalle. Korahin poikien maskil.

¹ Niin kuin peura kaipaa vesipuroille, niin minun sieluni kaipaa sinua, Jumala. ² Minun sieluni janoaa elävää Jumalaa; milloin saan tulla ja olla Jumalan kasvojen edessä? ³ Kyyneleni ovat olleet ruokani päivin ja öin, kun minulta jatkuvasti kysytään: "Missä on sinun Jumalasi?" ⁴ Muistan nämä asiat ja vuodatan sieluni sisimmässäni. Sillä minä kuljin kansanjoukon mukana ja johdin heitä Jumalan huoneeseen, ilo- ja kiitoshuudoin, juhlakansan paljoudessa.

⁵ Miksi olet masentunut, sieluni? Ja miksi olet levoton sisälläni? Odota Jumalaa, sillä vielä minä kiitän häntä hänen pelastavasta läsnäolostaan, minun Jumalani.

⁶ Minun sieluni on masentunut sisälläni; sen tähden muistan sinua Jordanin maasta ja Hermonin huipulta, Mizarin vuorelta. ⁷ Syvyys kutsuu syvyyttä sinun vesiputoustesi pauhussa; kaikki sinun aaltosi ja tyrskysi ovat käyneet ylitseni.

⁸ Herra lähettää armonsa päivisin; ja hänen laulunsa on kanssani yöllä, rukous elämäni Jumalalle.

⁹ Minä sanon Jumalalle, kalliolleeni: "Miksi olet minut unohtanut? Miksi minun täytyy kulkea murheellisena vihollisen sortamana?" ¹⁰ Ikään kuin murskatun luuni, vastustajani pilkkaavat minua, kun he jatkuvasti kysyvät minulta: "Missä on sinun Jumalasi?"

¹¹ Miksi olet masentunut, sieluni? Ja miksi olet levoton sisälläni? Odota Jumalaa, sillä vielä minä kiitän häntä hänen pelastavasta läsnäolostaan, minun Jumalani.

43

Puolusta minua, Jumala, ja aja asiani jumalattoman kansan keskellä; Pelasta minut petolliselta ja väärältä ihmiseltä! ²

Sillä sinä olet minun turvani Jumala; miksi olet minut hylännyt? Miksi kuljen murheellisena vihollisen sortamana? ³ Lähetä valosi ja totuutesi, ne johdattakoot minua; Ne viekööt minut pyhälle

vuorellesi Ja asuinsijoihisi. ⁴ Sitten lähestyn Jumalan alttaria, Jumalaa, suurinta iloani; Ja kiitän sinua lyyralla, Jumala, minun Jumalani.

⁵ Miksi olet masentunut, sieluni? Ja miksi olet levoton minussa? Pane toivosi Jumalaan, sillä vielä minä kiitän häntä Hänen kasvojensa avusta, minun Jumalani.

44

Laulunjohtajalle. Maskil, Korahin pojille.

¹ Jumala, olemme kuulleet korvillamme, Isämme ovat kertoneet meille Työstä, jonka teit heidän päivinä, Muinaisina aikoina. ² Sinun voimakkaalla kädelläsi karkotit kansat ja asetuit isiemme tilalle; Sinä vaivasit kansoja ja sitten vapautit heidät. ³ Sillä omalla miekallaan he eivät saaneet maata haltuunsa, Eikä heidän oma käsivartensa pelastanut heitä, Vaan Sinun oikea kätesi ja käsivartesi ja kasvojesi valo, Sillä Sinä suosit heitä.

⁴ Sinä olet minun hallitsijani, Jumala; Anna voittoa Jaakobille. ⁵ Sinun kauttasi me torjumme vastustajamme; Sinun nimessäsi me voitamme ne, jotka nousevat meitä vastaan. ⁶ Sillä en luota jouseeni, Eikä miekkani minua pelasta. ⁷ Mutta Sinä olet pelastanut meidät vastustajistamme, Ja Sinä olet saattanut häpeään ne, jotka vihaavat meitä. ⁸ Jumalassa olemme kerskuneet kaiken päivää, Ja me kiitämme jatkuvasti Sinun nimeäsi. Sela

⁹ Kuitenkin Sinä olet hylännyt meidät ja saattanut meidät häpeään, Etkä lähde armeijoidemme kanssa. ¹⁰ Sinä saat meidät perääntymään vihollisen edessä, Ja ne, jotka vihaavat meitä, ovat ottaneet saaliin itselleen. ¹¹ Sinä luovutat meidät syötäväksi kuin lampaat, Ja olet hajottanut meidät kansojen keskuuteen. ¹² Sinä olet myynyt kansasi mitättömällä hinnalla, Eikä heidän myynnistään ole ollut hyötyä.

¹³ Sinä teet meistä pilkan kohteen naapureillemme, Pilkan ja ivan aiheeksi ympärillämme oleville. ¹⁴ Sinä olet tehnyt meistä sananlaskun kansojen keskuudessa, Pilkan aiheeksi kansojen keskuudessa. ¹⁵ Koko päivän häpeäni on edessäni, Ja olen peittynyt nöyryytykseeni, ¹⁶ Pilkkaajan ja herjaajan äänen vuoksi, Vihollisen ja kostonhimoisen vuoksi.

Psalmi

¹⁷ Kaikki tämä on tullut osaksemme, mutta emme ole unohtaneet Sinua, Ja olemme pysyneet uskollisina liitollesi. ¹⁸ Sydämemme ei ole kääntynyt takaisin, Eivätkä askeleemme ole poikenneet polultasi, ¹⁹ Kuitenkin Sinä olet murskannut meidät autiossa paikassa, Ja peittänyt meidät syvällä pimeydellä.

²⁰ Jos olisimme unohtaneet Jumalamme nimen Tai ojentautuneet vieraan jumalan puoleen, ²¹ Eikö Jumala olisi tätä huomannut? Sillä Hän tietää sydämen salaisuudet. ²² Kuitenkin Sinun tähtesi olemme vaarassa kaiken päivää; Meitä pidetään teuraslampaina.

²³ Herää, miksi nukut, Herra? Nouse, älä hylkää meitä ikuisesti. ²⁴ Miksi kätket kasvosi Ja unohtat ahdinkomme ja sortomme?

²⁵ Sillä sielumme on painettu tomuun; Ruumiimme takertuu maahan. ²⁶ Nouse, ole apumme, Ja lunasta meidät armollisuutesi tähden.

45

**Laulunjohtajalle; Shoshannimin mukaan.
Maskil Korahin pojilta. Rakkauslaulu.**

¹ Sydämeni on täynnä hyvää aihetta; Minä lausun säkeeni Kuninkaalle; Kieleni on kuin taitavan kirjurin kynä.

² Sinä olet kaunein ihmisten lasten joukossa; Armo virtaa huuliltasi; Siksi Jumala on siunannut sinua ikuisesti.

³ Vyötä miekkasi kupeellesi, Voimallinen, Loistossasi ja majesteettisuudessasi! ⁴ Ja majesteettisuudessasi ratsasta voitokkaasti, Totuuden, nöyryyden ja vanhurskauden tähden; Oikea kätesi paljastakoon ihmeellisiä asioita. ⁵ Nuolesi ovat teräviä; Kansat kaatuvat allasi; Nuolesi lävistävät kuninkaan vihollisten sydämen. ⁶ Sinun valtaistuimesi, Jumala, on iankaikkinen ja iankaikkinen; Sinun valtakuntasi valtikka on oikeuden valtikka. ⁷ Sinä rakastat vanhurskautta ja vihaat jumalattomuutta; Siksi Jumala, sinun Jumalasi, on voidellut sinut Iloöljyllä yli vertaisiesi.

⁸ Kaikki vaatteesi tuoksuvat mirhalta, aloelta ja kassialta; Norsunluupalatseista kielisoittimet ovat ilahduttaneet sinua. ⁹ Kuningastyttäret ovat jaloissa naisissasi; Oikealla puolellasi seisoo kuningatar, Ofirin kullalla koristeltuna.

¹⁰ Kuule, tytär, katso ja kallista korvasi: Jätä kansasi ja isäsi talo; ¹¹ Silloin Kuningas halajaa kauneuttasi. Koska Hän on sinun Herrasi, kunnioita Häntä. ¹² Tyroksen tytär tulee lahjan kanssa; Rikkaat kansan joukossa etsivät suosiotasi. ¹³ Kuningastyttären loisto on sisäpuolella; Hänen pukunsa on kultaa kudottu. ¹⁴ Hänet tuodaan Kuninkaan eteen värikkäissä vaatteissa; Neitsyet, hänen seuralaisensa, jotka seuraavat häntä, tuodaan sinun luoksesi. ¹⁵ Heidät tuodaan ilolla ja riemulla; He astuvat Kuninkaan palatsiin.

¹⁶ Isiesi sijasta tulee sinun poikiasi; Sinä asetat heidät ruhtinaiksi kaikkialla maassa.

¹⁷ Minä teen sinun nimesi muistetuksi kaikissa sukupolvissa; Siksi kansat ylistävät sinua aina ja iankaikkisesti.

46

**Laulunjohtajalle. Korahin poikien psalmi,
Alamothin mukaan. Laulu.**

¹ Jumala on turvamme ja väkevyytemme, Aina valmis auttamaan ahdingon aikoina. ² Siksi emme pelkää, vaikka maa järkkyyisi Ja vuoret vaipuisivat meren syvyyksiin; ³ Vaikka sen vedet pauhaisivat ja kuohuisivat, Vaikka vuoret vapisisivat sen yleppeystä. Sela

⁴ On joki, jonka haarat ilahduttavat Jumalan kaupunkia, Korkeimman pyhiä asuinsijoja. ⁵ Jumala on sen keskellä, se ei horju; Jumala auttaa sitä aamun koitteessa. ⁶ Kansat kuohuivat, valtakunnat horjuivat; Hän korotti äänensä, ja maa suli.

⁷ Herra Sebaot on kanssamme; Jaakobin Jumala on turvamme. Sela

⁸ Tulkaa, katsokaa Herran tekoja, Joka on tehnyt hämmästyttäviä asioita maan päällä. ⁹ Hän lopettaa sodat maan ääriin saakka; Hän särkee jousen ja katkaisee keihään; Hän polttaa sotavaunut tulella. ¹⁰ "Olkaa hiljaa ja tietäkää, että minä olen Jumala; Minä olen korotettu kansojen keskellä, Minä olen korotettu maan päällä."

¹¹ Herra Sebaot on kanssamme; Jaakobin Jumala on turvamme. Sela

47

Laulunjohtajalle. Korahin poikien psalmi.

Psalmi

¹ Taputtakaa käsiänne, kaikki kansat; Huutakaa Jumalalle riemun äänellä.

² Sillä Herra, Korkein, on pelottava, Suuri Kuningas yli koko maan. ³ Hän alistaa kansat valtaamme Ja kansakunnat jalkojemme alle. ⁴ Hän valitsee meille perintöosamme, Jaakobin ylpeyden, jota Hän rakastaa. Sela

⁵ Jumala on noussut riemuhuutojen keskellä, Herra, pasuunan äänen kanssa. ⁶ Ylistäkää Jumalaa, ylistäkää; Ylistäkää Kuningastamme, ylistäkää. ⁷ Sillä Jumala on koko maan Kuningas; Ylistäkää viisauden psalmilla.

⁸ Jumala hallitsee kansakuntia, Jumala istuu pyhällä valtaistuimellaan. ⁹ Kansojen johtajat ovat kokoontuneet Aabrahamin Jumalan kansaksi, Sillä maan kilvet kuuluvat Jumalalle; Hän on ylen korkea.

48

Laulu; psalmi Korahin pojilta.

¹ Suuri on Herra ja sangen ylistettävä Meidän Jumalamme kaupungissa, hänen pyhällä vuorellaan.

² Korkeudessaan majesteettinen, iloa tuottava koko maalle, On Siionin vuori pohjoispuolella, Suuren Kuninkaan kaupunki. ³ Jumala on ilmoittanut itsensä turvaksi Hänen palatseissaan.

⁴ Totisesti, kuninkaat kokoontuivat, He liikkuivat yhdessä. ⁵ He näkivät sen ja hämmästyivät; He pelästyivät, he pakenivat nopeasti. ⁶ Kauhu valtasi heidät siellä, Tuska, kuin synnyttävällä naisella. ⁷ Itätuulella Sinä murskaat Tarsisin laivat.

⁸ Niin kuin olemme kuulleet, niin olemme nähneet Herran Sebaotin kaupungissa, meidän Jumalamme kaupungissa; Jumala vahvistaa sen ikuisesti. Sela

⁹ Olemme miettineet sinun armoasi, Jumala, Sinun temppelisi keskellä. ¹⁰ Niin kuin nimesi on tunnettu, Jumala, Niin on sinun ylistyksesi koko maan päällä; Sinun oikea kätesi on täynnä vanhurskautta. ¹¹ Iloitkoon Siionin vuori, Riemuikoot Juudan tyttäret Sinun tuomioittesi tähden.

¹² Kiertäkää Siion ja kulkekaa sen ympäri; Laskekaa sen tornit; ¹³ Tarkastakaa sen varustukset; Kulje sen palatsien läpi, Että voisitte kertoa siitä

seuraavalle sukupolvelle. ¹⁴ Sillä tämä Jumala on meidän Jumalamme aina ja ikuisesti; Hän johdattaa meitä kuolemaan asti.

49

Laulunjohtajalle. Korahin poikien psalmi.

¹ Kuulkaa tämä, kaikki kansat; Kuunnelkaa, kaikki maailman asukkaat, ² Olipa syntyperä nöyrä tai jalo, Rikkaat ja köyhät yhdessä. ³ Suuni puhuu viisautta, Ja sydämeni ajatukset ovat oivaltavia. ⁴ Kuuntelen sananlaskua; Paljastan arvoitukseni harpun säestyksellä.

⁵ Miksi pelkäisin vastoinkäymisen päivinä, Kun vihollisteni syyllisyys ympäröi minut, ⁶ Ne, jotka luottavat rikkauteensa Ja ylpeilevät runsailla varoillaan? ⁷ Kukaan ei voi koskaan lunastaa toista, Tai tarjota Jumalalle lunnaiksi— ⁸ Sillä heidän sielunsa lunastus on mittaamattoman kallis, Ja heidän tulisi lakata kuvittelemasta sitä ikuisesti— ⁹ Jotta he voisivat elää ikuisesti, Eivätkä he kokisi turmelusta. ¹⁰ Sillä hän näkee, että jopa viisaat kohtaavat loppunsa; Tyhmät ja järjettömät menehtyvät yhtä lailla Ja jättävät rikkautensa toisille. ¹¹ He uskovat, että heidän talonsa kestävät ikuisesti Ja heidän asuinsijansa kaikille sukupolville; He ovat nimenneet maansa itsensä mukaan.

¹² Mutta ihminen loistossaan ei kestä; Hän on kuin eläimet, jotka menehtyvät.

¹³ Tällainen on niiden tie, jotka ovat tyhmiä, Ja niiden, jotka seuraavat heitä ja hyväksyvät heidän sanansa. Sela ¹⁴ Kun lampaat heidät on määrätty tuonelaan; Kuolema kaitsee heitä; Ja oikeamieliset hallitsevat heitä aamun koittaessa, Ja heidän muotonsa kuluttaa tuonela Eikä heillä ole ylevää kotia. ¹⁵ Mutta Jumala lunastaa sieluni tuonelan otteesta, Sillä Hän ottaa minut luokseen. Sela ¹⁶ Älä pelkää, kun joku rikastuu, Kun hänen talonsa loisto lisääntyy; ¹⁷ Sillä kuollessaan he eivät ota mitään mukaansa; Heidän rikkautensa ei seuraa heitä alas. ¹⁸ Vaikka he eläessään onnittelevat itseään— Ja vaikka toiset ylistävät sinua, kun menestyt— ¹⁹ He liittyvät esi-isiensä seuraan; He eivät koskaan enää näe valoa.

²⁰ Ihmiskunta, loistossaan, mutta ilman ymmärrystä, On kuin eläimet, jotka menehtyvät.

¹ Mahtava Jumala, Herra, on puhunut, ja kutsunut maan, auringon noususta sen laskuun. ² Siionista, kauneuden huipulta, Jumala on paljastanut valonsa. ³ Tulokoon Jumalamme eikä pysyköön vaiti; Häntä edeltää kuluttava tuli, ja voimakas myrsky pyörii Hänen ympärillään. ⁴ Hän kutsuu taivaat ylhäällä, ja maan, tuomitsemaan kansaansa: ⁵ "Kootkaa Minulle uskolliseni, ne, jotka ovat tehneet kanssani liiton uhrein." ⁶ Ja taivaat julistavat Hänen vanhurskauttaan, sillä Jumala itse on tuomari. Sela

⁷ "Kuule, kansani, ja minä puhun; Israel, minä todistan sinua vastaan; Minä olen Jumala, sinun Jumalasi. ⁸ En moiti sinua uhreistasi, ja polttouhrisi ovat alati edessäni. ⁹ En ota härkää talostasi, enkä vuohia tarhoistasi. ¹⁰ Sillä kaikki metsän eläimet ovat minun, karja tuhansilla kukkuloilla. ¹¹ Tunnen kaikki vuorten linnut, ja kaikki, mikä liikkuu kedolla, kuuluu minulle. ¹² Jos olisin nälkäinen, en kertoisi sinulle, sillä minun on maailma ja kaikki, mitä siinä on. ¹³ Syökö minä härkien lihaa tai junoko vuohien verta?

¹⁴ Tuo Jumalalle kiitoksen uhri ja täytä lupauksesi Korkeimmalle; ¹⁵ Kutsu minua avuksesi hädän päivänä; minä pelastan sinut, ja sinä kunnioitat minua."

¹⁶ Mutta jumalattomalle Jumala sanoo,

"Mikä oikeus sinulla on lausua säädöksiäni ja puhua liitostani? ¹⁷ Sillä sinä halveksit ojennusta, ja heität sanani syrjään. ¹⁸ Kun näet varkaan, liityt hänen seuraansa, ja pidät seuraa avionrikkojen kanssa. ¹⁹ Sinä puhut vapaasti pahaa, ja kieleesi punoo petosta. ²⁰ Istut ja puhut veljeäsi vastaan; panettelet oman äitisi poikaa. ²¹ Näitä olet tehnyt, ja minä pysyin vaiti; luulit, että olin sinun kaltaisesi; minä nuhtelen sinua ja asetan asian silmiesi eteen.

²² Miettikää tätä, te, jotka unohdatte Jumalan, etten repäise teitä kappaleiksi, eikä ole ketään pelastamassa. ²³ Joka uhraa kiitoksen, kunnioittaa minua; ja sille, joka kulkee oikeaa tietä, minä näytän Jumalan pelastuksen."

profeetta Natan tuli hänen luokseen sen jälkeen, kun hän oli ollut Batseban luona.

¹ Ole minulle armollinen, Jumala, armosi mukaan; Pyyhi pois rikkomukseni suuren laupeutesi mukaan.

² Pese minut puhtaaksi syylisyydestäni Ja puhdista minut synnistäni.

³ Sillä minä tiedän rikkomukseni, Ja syntini on aina edessäni. ⁴ Sinua vastaan, Sinua ainoastaan, olen tehnyt syntiä Ja tehnyt sitä, mikä on pahaa Sinun silmissäsi, Jotta Sinä olisit oikeassa sanoissasi Ja moitteeton tuomiossasi. ⁵ Totisesti, minä olen syntynyt syylisyyden tilassa, Ja synnissä äitini minut siitti. ⁶ Totisesti, Sinä haluat totuutta sisimpäni, Ja salassa Sinä teet minulle viisauden tiettäväksi.

⁷ Puhdistu minut iisopilla, niin minä olen puhdas; Pese minut, niin minä olen lunta valkeampi. ⁸ Anna minun kuulla iloa ja riemua, Anna nöyryyttämiesi luiden iloita. ⁹ Käännä kasvosi pois synneistäni Ja pyyhi pois kaikki syylisyyteni teot.

¹⁰ Luo minuun puhdas sydän, Jumala, Ja uudista minussa vakaa henki. ¹¹ Älä karkota minua kasvojesi edestä, Äläkä ota pois Pyhää Henkeäsi minulta. ¹² Palauta minulle pelastuksesi ilo, Ja tue minua alttiilla hengellä.

¹³ Silloin minä opetan rikkojille tiesi, Ja syntiset palaavat luoksesi. ¹⁴ Vapauta minut verivelasta, Jumala, pelastukseni Jumala; Silloin kieleni iloisesti laulaa vanhurskaudestasi. ¹⁵ Herra, avaa huuleni, Jotta suuni julistaisi ylistystäsi. ¹⁶ Sillä Sinä et iloitse uhrista, tai toisin sen; Sinä et mielisty polttouhreihiin. ¹⁷ Jumalan uhrin ovat nöyrä henki; Särkynyt ja murtunut sydäntä, Jumala, Sinä et halveksi.

¹⁸ Suosiollasi tee hyvää Siionille; Rakenna Jerusalemin muurit. ¹⁹ Silloin Sinä iloitset vanhurskaista uhreista, Polttouhreista ja kokonaispolttouhreista; Silloin härkiä uhraatain alttarillasi.

Laulunjohtajalle. Daavidin maskil, kun edomilainen Doeg tuli ja kertoi Saulille, ja sanoi hänelle: "Daavid on tullut Ahimelekin taloon."

Psalmi

¹ Miksi kerskaat pahuudesta, sinä väkevä mies? Jumalan uskollisuus kestää kaiken päivää. ² Kielesi suunnittelee tuhoa, kuin terävä partaveitsi, sinä petoksen harjoittaja. ³ Sinä pidät paha parempana kuin hyvää, Valhetta enemmän kuin oikean puhumista. Sela ⁴ Sinä iloitset sanoista, jotka kuluttavat, Sinä petollinen kieli.

⁵ Kuitenkin Jumala kaataa sinut pysyvästi; Hän tarttuu sinuun ja poistaa sinut asuinsijastasi, Ja repii sinut pois elävien maasta. Sela ⁶ Vanhurskaat näkevät ja pelkäävät, Ja he pilkkaavat häntä sanoen, ⁷ "Katso, mies, joka ei tehnyt Jumalasta turvapaikkaansa, Vaan luotti rikkauksiensa runsauteen, Ja etsi turvaa omasta tuhostaan."

⁸ Mutta minä olen kuin kukoistava oliivipuu Jumalan huoneessa; Minä luotan Jumalan uskollisuuteen aina ja ikuisesti. ⁹ Minä ylistän sinua ikuisesti, koska sinä olet sen tehnyt, Ja minä odotan sinun nimeäsi, sillä se on hyvä, uskollistesi edessä.

53

**Laulunjohtajalle; Mahalatin mukaan.
Daavidin mietiskelyvirsi.**

¹ Tyhmä sanoo sydämessään: "Ei ole Jumalaa." He ovat turmeltuneita ja tekevät kauhistuttavaa vääryyttä; Ei ole ketään, joka tekee hyvää.

² Jumala katsoo taivaasta ihmiskuntaan Nähdäkseen, onko ketään ymmärtävistä, Joka etsii Jumalaa. ³ Kaikki ovat poikenneet pois; yhdessä he ovat turmeltuneet; Ei ole ketään, joka tekee hyvää, ei yhtäkään.

⁴ Eikö vääryyden tekijöillä ole ymmärrystä, Jotka syövät kansaani kuin leipää, Eivätkä ole huutaneet Jumalan puoleen? ⁵ He pelkäsivät suuresti, vaikka ei ollut syytä pelkoon; Sillä Jumala hajotti niiden luut, jotka leiriytyivät sinua vastaan; Sinä saatoit heidät häpeään, koska Jumala oli hylännyt heidät.

⁶ Oi, että Israelin pelastus tulisi Siionista! Kun Jumala palauttaa kansansa onnen, Jaakob iloitsee, Israel riemuitsee.

54

**Laulunjohtajalle; kielisoittimilla.
Daavidin maskil, kun sifiläiset tulivat ja**

sanoivat Saulille: "Eikö Daavid piilottele meidän keskuudessamme?"

¹ Pelasta minut, Jumala, nimesi tähden, ja puolusta minua voimallasi. ² Kuule rukoukseni, Jumala; ota korviisi sanat, jotka puhun.

³ Sillä muukalaiset ovat nousseet minua vastaan, ja häikäilemättömät miehet etsivät henkeäni; he eivät ole asettaneet Jumalaa eteensä. Sela

⁴ Totisesti, Jumala on auttajani; Herra on sieluni tuki.

⁵ Hän kostaa pahan vihollisilleni; uskollisuudessani, kukista heidät.

⁶ Vapaasti uhraa sinulle; ylistän nimeäsi, Herra, sillä se on hyvä. ⁷ Sillä hän on pelastanut minut kaikesta ahdingosta, ja silmäni on katsonut tyydytyksellä vihollisiini.

55

**Laulunjohtajalle; kielisoittimilla.
Daavidin Maskil.**

¹ Kuuntele rukoustani, Jumala; Äläkä kätke itseäsi anomiseltani. ² Käännä korvasi minulle ja vastaa minulle; Olen levoton valituksessani ja suuresti ahdistunut, ³ Vastustajan äänen vuoksi, Jumalattomien sorron vuoksi; Sillä he kasaavat päälleni vaivaa Ja vihassaan kantavat kaunaa minua vastaan.

⁴ Sydämeni on syvästi tuskainen sisälläni, Ja kuoleman kauhut ovat vallanneet minut. ⁵ Pelko ja vavistus ovat kohdanneet minut, Ja kauhu on vallannut minut. ⁶ Sanoin: "Oi, jospa minulla olisi kyyhkysen siivet! Lentäisin pois ja löytäisin levon. ⁷ Katso, pakenisin kauas, Viettäisin yönä erämaassa. Sela ⁸ Kiiruhtaisin turvapaikkaani Myrskyisältä tuulelta ja rajuilta myrskyiltä."

⁹ Hämmäntäkää heidät, Herra, jakakaa heidän kielensä, Sillä olen nähnyt väkivaltaa ja riitaa kaupungissa. ¹⁰ Päivä ja yö he kiertävät sen muureilla, Ja vääryys ja vahinko ovat sen sisällä. ¹¹ Tuho on sen sisällä; Sorto ja petos eivät poistu sen kaduilta.

¹² Sillä ei ole vihollinen, joka pilkkaa minua, silloin voisin sen kestää; Eikä se ole se, joka halveksii minua, joka on noussut minua vastaan, Silloin

Psalmi

voisin piiloutua häneltä. ¹³ Mutta sinä, ihminen, vertaiseni, Kumppanini ja uskottuni; ¹⁴ Me, jotka jaoimme sulaisen yhteyden, Kuljimme Jumalan huoneessa väkijoukon keskellä.

¹⁵ Tulkoon kuolema yllättäen heidän päälleen; Laskeutukoot he elävinä tuonelaan, Sillä pahuus on heidän asunnossaan, heidän keskellään.

¹⁶ Mutta minä huudan Jumalaa, Ja Herra pelastaa minut. ¹⁷ Illalla ja aamulla ja keskipäivällä minä valitan ja vaikerran, Ja Hän kuulee ääneni. ¹⁸ Hän pelastaa sieluni rauhasa taistelusta minua vastaan, Sillä monet ovat ne, jotka vastustavat minua. ¹⁹ Jumala kuulee ja nöyryyttää heidät— Jopa hän, joka istuu valtaistuimella muinaisista ajoista— Sela Koska he eivät muutu, Eivätkä pelkää Jumalaa.

²⁰ Hän on ojentanut kätensä niitä vastaan, jotka olivat rauhasa hänen kanssaan; Hän on rikkonut liittonsa. ²¹ Hänen sanansa olivat sileämpiä kuin voi, Mutta hänen sydämensä oli sodassa; Hänen sanansa olivat pehmeämpiä kuin öljy, Kuitenkin ne olivat paljastettuja miekkoja.

²² Heitä taakkasi Herran päälle, niin Hän pitää sinut pystyssä; Hän ei koskaan salli vanhurskaan horjua.

²³ Mutta sinä, Jumala, syökset heidät tuhon kuoppaan; Verenvuodattajat ja petolliset miehet eivät elä puoliakaan päivästänsä. Mutta minä panen luottamukseni sinuun.

56

Laulunjohtajalle; Jonath elem rehokim mukaan. Daavidin miktam, kun filistealaiset ottivat hänet kiinni Gatissa.

¹ Ole minulle armollinen, Jumala, sillä ihminen on tallannut minua; Koko päivän hän taistelee ja sortaa minua. ² Viholliseni ovat ajaneet minua takaa koko päivän, Sillä lukuisat ovat ne, jotka ylpeydellä minua vastaan taistelevat.

³ Pelon aikoina, Minä panen luottamukseni sinuun.

⁴ Jumalassa, jonka sanaa minä ylistän, Jumalassa minä olen pannut luottamukseni; en pelkää. Mitä voivat kuolevaiset minulle tehdä?

⁵ Koko päivän he väänтелеvät sanojani; Kaikki heidän juonensa ovat minua vastaan vahingoksi. ⁶ He hyökkäävät, he väijyvät, He tarkkailevat

askeleitani, Niin kuin he ovat odottaneet ottaakseen henkeni. ⁷ Heidän pahuudestaan, onko heille pakotietä? Vihassasi, kukista kansat, Jumala!

⁸ Sinä olet huomioinut kärsimykseni; Kerää kyyneleeni leiliisi. Eivätkö ne ole kirjattuina sinun kirjaasi? ⁹ Silloin viholliseni vetäytyvät sinä päivänä, kun minä huudan; Tämän minä tiedän, että Jumala on kanssani.

¹⁰ Jumalassa, jonka sanaa minä ylistän, Herrassa, jonka sanomaa minä kunnioitan, ¹¹ Jumalassa minä olen pannut luottamukseni, en pelkää. Mitä maailma voi minulle tehdä?

¹² Lupauksesi ovat sitovia minulle, Jumala; Minä tuon sinulle kiitosuhreja. ¹³ Sillä sinä olet pelastanut sieluni kuolemasta, Totisesti jalkani kompastumiselta, Jotta voisin vaeltaa Jumalan edessä Elämän kirkkaudessa.

57

Laulunjohtajalle; lauletaan sävellellä "Älä tuhoa". Daavidin miktam, kun hän pakeni Saulia luolaan.

¹ Ole minulle armollinen, Jumala, ole minulle armollinen, sillä sieluni turvautuu sinuun; ja sinun siipiesi varjoon minä turvaan, kunnes tuho on ohiitse.

² Minä huudan Jumalaa, Korkeinta, Jumalaa, joka toteuttaa tarkoituksensa minulle. ³ Hän lähettää taivaasta ja pelastaa minut; hän nuhtelee sitä, joka tallaa minua. Sela Jumala lähettää armonsa ja totuutensa.

⁴ Sieluni on leijonien keskellä; minun täytyy maata niiden keskellä, jotka nielevät, ihmisten poikien keskellä, joiden hampaat ovat keihäitä ja nuolia, ja heidän kielensä on terävä miekka.

⁵ Ole korotettu yli taivasten, Jumala; sinun kirkkautesi olkoon yli kaiken maan.

⁶ He ovat virittäneet ansan askeleilleni; sieluni on kumartunut; he kaivoivat kuopan eteeni; he itse ovat pudonneet siihen. Sela

⁷ Sydämeni on järkkymätön, Jumala, sydämeni on järkkymätön; minä laulan, totisesti, minä laulan kiitosta! ⁸ Herää, sieluni! Herää, harppu ja lyry! Minä herätän aamunkoiton.

Psalmi

⁹ Minä kiitän sinua, Herra, kansojen keskellä; minä laulan kiitosta sinulle kansakuntien keskellä. ¹⁰ Sillä sinun armosi ulottuu taivaisiin, ja sinun totuutesi pilviin.

¹¹ Ole korotettu yli taivasten, Jumala; sinun kirkkautesi olkoon yli kaiken maan.

58

Musiikinjohtajalle; lauletaan sävelellä "Älä tuhoa". Daavidin miktam.

¹ Puhuteko todella vanhurskautta, te jumalat? Tuomitsetteko oikeudenmukaisesti, te ihmisten lapset? ² Kuitenkin sydämissänne teette vääryyttä; Maan päällä teette käsienne väkivallalle tietä.

³ Jumalattomat ovat harhautuneet alusta alkaen; Valehtelijat eksyvät syntymästään asti. ⁴ Heillä on myrkyä kuin käärmeellä; Kuin kuuro kyy, joka sulkee korvansa, ⁵ Jotta se ei kuulisi lumoojien ääntä, Tai taitavan loitsijan.

⁶ Jumala, murskaa heidän hampaansa suussaan; Poista nuorten leijonien hampaat, Herra. ⁷ Kadotkoot he kuin vesi, joka virtaa pois; Kun hän jännittää jousensa, olkoot hänen nuolensa kuin päätön varsi. ⁸ Olkoot he kuin etana, joka liukenee limaun, Kuin keskenmeno, joka ei koskaan näe aurinkoa.

⁹ Ennen kuin pottinne tuntevat orjantappurain kuumuuden, Hän pyyhkäisee ne pois pyörremyrskyllä, sekä tuoreet että palavat. ¹⁰ Vanhurskas iloitsee nähdessään oikeuden; Hän pesee jalkansa jumalattomien tuhoutumisessa. ¹¹ Ja ihmiset sanovat: "Totisesti vanhurskaille on palkka; Totisesti on Jumala, joka tuomitsee maan päällä!"

59

Laulunjohtajalle; lauletaan sävelellä "Älä tuhoa". Daavidin miktam, kun Saul lähetti miehiä vartioimaan taloa tappaakseen hänet.

¹ Pelasta minut vihollisiltani, Jumalani; Aseta minut turvaan korkealle pois niiden ulottuvilta, jotka nousevat minua vastaan. ² Vapauta minut vääryyttä tekevästä, Ja pelasta minut väkivaltaisilta miehiltä.

³ Sillä katso, he ovat virittäneet ansan minun henkeäni varten; Väkivaltaiset miehet hyökkäävät kimppuuni, Ei minkään rikkomuksen tai syntini tähden, Herra, ⁴ Ilman syytä minun puoleltani he juoksevat ja asettuvat minua vastaan. Herää auttamaan minua, ja katso! ⁵ Sinä, Herra Sebaot, Israelin Jumala, Herää tuomaan oikeutta kaikille kansoille; Älä osoita suosiota niille, jotka toimivat petollisesti väärinteossa. Sela

⁶ He palaavat illalla, he murisevat kuin koira, Ja kiertävät kaupunkia. ⁷ Katso, he syttävät suustaan; Miekat ovat heidän huulillaan, Sillä he sanovat: "Kuka kuulee?" ⁸ Kuitenkin Sinä, Herra, pidät heitä naurettavina; Sinä pilkkaat kaikkia kansoja.

⁹ Hänen voimassaan minä vartioin Sinua, Sillä Jumala on minun turvani. ¹⁰ Jumalani uskollisuudessaan tulee luokseni; Jumala antaa minun katsoa voitokkaasti vihollisiani.

¹¹ Älä tuhoa heitä, ettei kansani unohtaisi; Hajota heidät voimallasi ja kukista heidät, Herra, meidän kilpemme. ¹² Heidän suunsa synnin ja huultensa sanojen tähden, Jääkööt he kiinni ylpeydessään, Ja kirousten ja valheidin tähden, joita he puhuvat. ¹³ Kuluta heidät vihassasi, kuluta heidät, ettei heitä enää olisi; Jotta ihmiset tietäisivät, että Jumala hallitsee Jaakobissa, Maan ääriin saakka. Sela

¹⁴ He palaavat illalla, he murisevat kuin koira, Ja kiertävät kaupunkia. ¹⁵ He harhailevat ruoan perässä, Ja nurisevat, jos eivät tule kylläisiksi. ¹⁶ Mutta minä laulan Sinun voimastasi; Kyllä, minä laulan iloisesti Sinun armostasi aamulla, Sillä Sinä olet ollut minun turvani Ja suoja paikka ahdistuksen päivänä.

¹⁷ Minun voimani, minä laulan ylistystä Sinulle; Sillä Jumala on minun turvani, Jumala, joka osoittaa minulle armoa.

60

Laulunjohtajalle; Shushan Eduthin mukaan. Daavidin miktam, opetuksiksi; kun hän taisteli Aram-naharaimia ja Aram-zobahia vastaan, ja Joab palasi ja löi kaksitoista tuhatta edomilaista Suolalaaksossa.

¹ Jumala, Sinä olet hylännyt meidät. Sinä olet murtanut meidät; Sinä olet ollut vihainen; palauta meidät. ² Sinä olet saanut maan järjsemään, Sinä

Psalmi

olet halkaissut sen; Paranna sen halkeamat, sillä se horjuu. ³ Sinä olet antanut kansallesi kestää vaikeuksia; Sinä olet antanut meille viiniä, joka saa meidät hoipertelemaan. ⁴ Sinä olet antanut lipun niille, jotka pelkäävät Sinua, Jotta se voitaisiin nostaa totuuden tähden. Sela

⁵ Jotta rakkaasi pelastettaisiin, Pelasta oikealla kädelläsi ja vastaa meille! ⁶ Jumala on puhunut pyhydessään: "Minä riemuitsen, minä jaan Sekemin, Ja mittaan Sukkotin laakson. ⁷ Gilead on minun, ja Manasse on minun; Myös Efraim on pääni kypäri; Juuda on valtiikani. ⁸ Moab on pesumaljani; Edomin yli heitän sandaalin; Filistea, huuda ilosta minun takiani!"

⁹ Kuka johdattaa minut linnoitettuun kaupunkiin? Kuka vie minut Edomiin? ¹⁰ Etkö Sinä itse ole hylännyt meitä, Jumala? Etkö Sinä lähde armeijoidemme kanssa, Jumala? ¹¹ Anna meille apua vihollista vastaan, Sillä ihmisen antama pelastus on turha. ¹² Jumalan kautta saavutamme voiton, Ja Hän on se, joka voittaa vihollisemme.

61

**Musiikinjohtajalle; kielisoittimella.
Daavidin psalmi.**

¹ Kuule huutoni, Jumala; Kiinnitä huomiosi rukoukseeni.

² Kaukana maan ääriässä minä huudan sinua, kun sydämeni on uupunut; Johdata minut kalliolle, joka on korkeampi kuin minä. ³ Sillä sinä olet ollut turvapaikkani, Vahva torni vihollista vastaan.

⁴ Saanko asua teltassasi ikuisesti; Anna minun löytää turva siipiesi suojassa. Sela ⁵ Sillä sinä olet kuullut lupaukseni, Jumala; Sinä olet antanut minulle niiden perinnön, jotka pelkäävät nimeäsi.

⁶ Sinä pidennät kuninkaan elämää; Hänen vuotensa ulottuvat sukupolvien yli. ⁷ Hän pysyy Jumalan edessä ikuisesti; Aseta armo ja totuus, että ne vartioisivat häntä.

⁸ Niin minä laulan kiitosta sinun nimellesi ikuisesti, Jotta voisin täyttää lupaukseni päivä päivältä.

62

**Laulunjohtajalle; Jedutunin tapaan.
Daavidin psalmi.**

¹ Sieluni odottaa hiljaisuudessa yksin Jumalaa; Häneltä tulee pelastukseni. ² Hän yksin on kallioni ja pelastukseni, Linnoitukseni; en horju suuresti.

³ Kuinka kauan te hyökkäätte ihmistä vastaan, Että kaataisitte hänet, kaikki te, Kuin kallistunut seinä, kuin horjuva aita? ⁴ He ovat suunnitelleet vain syöstäkseen hänet korkealta paikaltaan; He nauttivat valheesta; He siunaavat suullaan, Mutta sisimmässään he kiroavat. Sela

⁵ Sieluni, pysy hiljaa yksin Jumalan edessä, Sillä toivoni tulee Häneltä. ⁶ Hän yksin on kallioni ja pelastukseni, Turvapaikkani; en horju. ⁷ Pelastukseni ja kunnia riippuvat Jumalasta; Vahvuuteni kallio, turvapaikkani on Jumalassa. ⁸ Luottakaa Häneen aina, te kansa; Vuodattakaa sydämenne Hänen eteensä; Jumala on turvamme. Sela

⁹ Alhaiset ihmiset ovat vain henkäys, ja korkearvoiset ovat petos; Vaaioissa he nousevat. Yhdessä he ovat kevyempiä kuin ilma. ¹⁰ Älkää luottako sortoon, Älkääkä asettako turhaa toivoa ryöstöön; Jos rikkaus lisääntyy, älkää kiinnittäkö sydäntänne siihen.

¹¹ Jumala on kerran puhunut; Kaksi kertaa olen tämän kuullut: Että voima kuuluu Jumalalle; ¹² Ja uskollinen rakkaus on Sinun, Herra, Sillä Sinä maksat ihmiselle hänen tekojensa mukaan.

63

Daavidin psalmi, kun hän oli Juudan erämaassa.

¹ Jumala, sinä olet minun Jumalani; minä etsin sinua; Sieluni janoaa sinua, ruumiini ikävoi sinua, Kuivassa ja uupuneessa maassa, jossa ei ole vettä.

² Näin olen katsellut sinua pyhäkössä, Nähdäkseni sinun voimasi ja kirkkautesi. ³ Sillä sinun armosi on parempi kuin elämä, Huuleni ylistävät sinua. ⁴ Niinpä minä siunaan sinua koko elämäni ajan; Nostan käteni sinun nimeesi. ⁵ Sieluni tulee ravituksi kuin runsaalla ruoalla, Ja suuni tarjoaa ylistystä iloisin huulin.

⁶ Kun ajattelen sinua vuoteellani, Mietin sinua yön vartioiden aikana, ⁷ Sillä sinä olet ollut minun tukeni, Ja siipiesi suojassa minä laulan ilosta. ⁸

Psalmit

Sieluni takertuu sinuun; Sinun oikea kätesi tukee minua.

⁹ Mutta ne, jotka tavoittelevat henkeäni vahingoittaakseen, Laskeutuvat maan syvyyksiin. ¹⁰ Heidät annetaan miekan valtaan; Heistä tulee kettujen saalista. ¹¹ Kuitenkin kuningas iloitsee Jumalassa; Jokainen, joka vannoo hänen nimeensä, riemuitsee, Sillä niiden suut, jotka puhuvat valheita, tukitaan.

64

Musiikinohtajalle. Daavidin psalmi.

¹ Kuule ääneni, Jumala, valituksessani; Suojele elämäni vihollisen pelolta.

² Kätke minut pahantekijöiden salaisilta juonilta, Niiden kuohunnalta, jotka tekevät vääryyttä, ³ Jotka ovat terottaneet kielensä kuin miekan. He ovat tähdänneet katkeria sanoja nuolinaan, ⁴ Iskeäkseen yllättäen viattomaan; Äkkiä he hyökkäävät pelkäämättä.

⁵ He vahvistavat pahoja suunnitelmiaan; He keskustelevat salaa ansojen asettamisesta; He sanovat: "Kuka voi havaita heidät?" ⁶ He punovat vääryyksiä, sanoen, "Olemme valmiit ovelalla juonella"; Sillä ihmisen sisimmät ajatukset ja sydän ovat syvällisiä.

⁷ Mutta Jumala lähettää nuolen heihin; Äkkiä heidät isketään. ⁸ Niin he kompastuvat; Heidän omat kielensä kääntyvät heitä vastaan; Kaikki, jotka näkevät heidät, pudistavat päätään. ⁹ Silloin kaikki ihmiset ovat hämmästyneitä, Ja he julistavat Jumalan tekoja, Ja miettivät, mitä Hän on saanut aikaan.

¹⁰ Vanhurskaat iloitsevat Herrassa ja etsivät turvaa Hänestä; Ja kaikki oikeamieliset sydämeltään riemuitsevat.

65

Laulunohtajalle. Daavidin psalmi. Laulu.

¹ Sinun edessäsi on hiljaisuus ja ylistys Siionissa, Jumala, Ja lupaus täytetään Sinulle. ² Sinä, joka kuulet rukouksen, Sinun luoksesi kaikki ihmiset tulevat. ³ Väärinteot voittavat minut; Mitä meidän rikkomuksiimme tulee, Sinä annat ne anteeksi. ⁴ Autuas on se, jonka Sinä valitset ja tuot lähellesi;

Hän saa asua Sinun esipihoissasi. Me saamme kylliksemme Sinun huoneesi hyvyydestä, Sinun pyhästä temppeleistäs.

⁵ Ihmeellisillä teoilla Sinä vastaat meille vanhurskaudessa, Pelastuksemme Jumala, Sinä, joka olet kaikkien maan ääriin ja kaukaisten merten toivo; ⁶ Joka perustaa vuoret voimallaan, Joka on ympäröity väkevyydellä; ⁷ Joka tynnyttää merten pauhun, Niiden aaltojen pauhun, Ja kansojen levottomuuden. ⁸ Ne, jotka asuvat maan ääriissä, pelkäävät Sinun merkkejäsi; Sinä saat aamunkoiton ja iltaruskon riemuitsemaan.

⁹ Sinä vieraillet maan päällä ja teet sen ylitsevuotavaksi; Sinä rikastutat sitä suuresti; Jumalan virta on täynnä vettä; Sinä valmistat heidän viljansa, sillä näin Sinä valmistat maan. ¹⁰ Sinä kastat sen vaot runsaasti, Sinä tasoitat sen harjut, Sinä pehmenät sen sateilla, Sinä siunaat sen kasvua. ¹¹ Sinä olet kruunannut vuoden hyvyydelläsi, Ja Sinun polkusi ylitsevuotavat runsaudella. ¹² Erämaan laitumet ylitsevuotavat, Ja kukkulat vyötyttyvät ilolla. ¹³ Niityt koristautuvat laumoilla, Ja laaksot peittyvät viljalla; Ne riemuitsevat ja laulavat.

66

Laulunohtajalle. Laulu. Psalmi.

¹ Kohottakaa riemuhuuto Jumalalle, koko maa; ² Laulakaa Hänen nimensä kunniaa; Antakaa Hänen ylistyksensä kaikua loistokkaasti. ³ Sanokaa Jumalalle: "Kuinka ihmeellisiä ovatkaan tekosi! Suuren voimasi tähden vihollisesi teeskentelevät kuuliaisuutta Sinulle. ⁴ Koko maa kumartaa Sinua, Ja laulaa ylistystä Sinulle; He juhlivat Sinun nimeäsi." Sela

⁵ Tulkaa ja katsokaa Jumalan tekoja, Joka on ihmeellinen teoissaan ihmislapsia kohtaan. ⁶ Hän muutti meren kuivaksi maaksi; He kulkivat joen poikki jalan; Iloitkaamme siellä, Hänessä! ⁷ Hän hallitsee voimallaan ikuisesti; Hänen silmänsä tarkkailevat kansoja; Kapinalliset eivät korota itseään. Sela

⁸ Ylistäkää Jumalaamme, te kansat, Ja antakaa Hänen ylistyksensä kuulua laajalti, ⁹ Joka säilyttää elämämmme, Eikä anna jalkojemme horjua. ¹⁰ Sillä Sinä olet koetellut meitä, Jumala; Olet puhdistanut

Psalmi

meidä kuin hopeaa puhdistetaan. ¹¹ Sinä veit meidät verkkoon; Panit raskaan kuorman päällemme. ¹² Sinä annoit ihmisten ratsastaa päämme yli; Kuljimme tulen ja veden läpi. Kuitenkin Sinä veit meidät yltäkylläisyyteen.

¹³ Tulen Sinun huoneeseesi polttouhreilla; Täytän Sinulle lupaukseni, ¹⁴ Jotka huuleni ovat lausuneet Ja suuni julistanut ollessani ahdingossa. ¹⁵ Tarjoan Sinulle lihavia eläimiä polttouhriksi, Oinasten savun kera; Tuon härkien ja vuohien uhrin. Sela

¹⁶ Tulkaa ja kuulkaa, kaikki te, jotka pelkäätte Jumalaa, Ja kerron, mitä Hän on tehnyt sielulleni.

¹⁷ Huusin Häntä suullani, Ja Hänen ylistyksensä oli kielelläni. ¹⁸ Jos sydämessäni vaalin pahuutta, Herra ei kuule; ¹⁹ Mutta Jumala on kuullut; Hän on kuunnellut rukoukseni ääntä. ²⁰ Kiitetty olkoon Jumala, Joka ei ole kääntänyt pois rukoustani, Eikä pidättänyt armoaan minulta.

67

Laulunjohtajalle; kielisoittimilla. Psalmi. Laulu.

¹ Jumala olkoon meille armollinen ja siunatkoon meitä, Ja kirkastakoon kasvonsa meille— Sela ² Jotta sinun tiesi tulisi tunnetuksi maan päällä, Sinun pelastuksesi kaikkien kansojen keskuudessa.

³ Kansat ylistäkööt sinua, Jumala; Kaikki kansat ylistäkööt sinua. ⁴ Kansat iloittivat ja riemuittivat; Sillä sinä tuomitset kansat oikeudenmukaisesti Ja johdatat kansakuntia maan päällä. Sela ⁵ Kansat ylistäkööt sinua, Jumala; Kaikki kansat ylistäkööt sinua.

⁶ Maa on antanut satonsa; Jumala, meidän Jumalamme, siunaa meitä. ⁷ Jumala siunaa meitä, Jotta kaikki maan ääret pelkäisivät häntä.

68

Laulunjohtajalle. Daavidin psalmi. Laulu.

¹ Jumala nousee, Hänen vihollisensa hajaantuvat, Ja ne, jotka vihaavat Häntä, pakenevat Hänen kasvojensa edestä. ² Niin kuin savu hajoaa, niin Sinä hajotat heidät; Niin kuin vaha sulaa tulen edessä, Niin jumalattomat hukkuvat Jumalan edessä. ³ Mutta vanhurskaat iloitsevat; he riemuitsevat Jumalan edessä, Kyllä, he riemuitsevat ilolla.

⁴ Laulakaa Jumalalle, ylistäkää Hänen nimeään; Kohottakaa Hänet, joka kulkee erämaiden halki, Hänen nimensä on Herra, ja olkaa iloiset Hänen edessään. ⁵ Orpojen suojelija ja leskien puolustaja, On Jumala pyhässä asunnossaan. ⁶ Jumala antaa kodin yksinäisille; Hän vie vangit menestykseen, Mutta kapinalliset asuvat kuivassa maassa.

⁷ Jumala, kun Sinä kuljit kansasi edellä, Kun Sinä marssit erämaan halki, Sela ⁸ Maa vapisi; Taivaatkin vuodattivat vettä Jumalan edessä; Siinai itse vapisi Jumalan edessä, Israelin Jumalan edessä. ⁹ Sinä lähetit runsaan sateen, Jumala; Sinä elvytit perintösi, kun se oli uupunut. ¹⁰ Sinun kansasi asettui siihen; Hyvydessäsi Sinä huolehdit köyhistä, Jumala.

¹¹ Herra antaa sanoman; Suuri on niiden naisten joukko, jotka julistavat ilosanomaa: ¹² "Kuningasten armeijat pakenevat, ne pakenevat, Ja hän, joka jää kotiin, jakaa saaliin!" ¹³ Kun lepääte lammasaitauksissa, Olette kuin kyyhkysen siivet hopealla peitettyinä, Ja sen höyhenet kimaltelevalla kullalla. ¹⁴ Kun Kaikkivaltias hajotti kuninkaat siellä, Oli kuin Zalmonilla olisi satanut lunta.

¹⁵ Baasanin vuori on majesteettinen vuori; Baasanin vuori on monihuippuinen vuori. ¹⁶ Miksi katsotte kateellisina, te karut vuoret, Vuorta, jonka Jumala on valinnut asunnokseen? Totisesti, Herra asuu siellä ikuisesti. ¹⁷ Jumalan vaunut ovat lukemattomat, tuhansittain tuhansia; Herra on niiden keskellä, kuten Hän oli Siinailla, pyhydessä. ¹⁸ Sinä olet noussut korkeuksiin, Sinä olet vienyt vangit voiton kulkueessa; Sinä olet saanut lahjoja ihmisiltä, Jopa kapinallisilta, Että Herra Jumala voisi asua siellä.

¹⁹ Kiitetty olkoon Herra, joka päivittäin kantaa kuormamme, Jumala, joka on pelastuksemme. Sela

²⁰ Meidän Jumalamme on Jumala, joka pelastaa; Suvereenille Herralle kuuluvat pakotiet kuolemasta.

²¹ Jumala murskaa varmasti vihollistensa päät, Niiden, jotka pysyvät synneissään, karvaisen kruunun. ²² Herra julisti: "Minä tuon heidät takaisin Baasanista. Minä tuon heidät takaisin meren syvyyksistä, ²³ Jotta jalkasi saisi kahlata heidän veressään, Ja koiriesi kielet saisivat osansa vihollisista."

²⁴ He ovat nähneet Sinun kulkueesi, Jumala, Kulkueen minun Jumalani, kuninkaani, pyhäkköön.

Psalmi

²⁵ Laulajat kulkevat edellä, muusikot seuraavat perässä, Nuorten naisten soittaessa tamburiineja.

²⁶ Siunatkaa Jumalaa kokoontumisissa, Herraa, te jotka olette Israelin lähteestä. ²⁷ Benjamin, nuorin, on siellä, johtamassa heitä, Juudan ruhtinaat joukossaan, Sebulonin ruhtinaat, Naftalin ruhtinaat.

²⁸ Sinun Jumalasi on määrännyt voimasi; Näytä voimasi, Jumala, Sinä joka olet toiminut puolestamme. ²⁹ Jerusalemin temppelisi vuoksi, Hallitsijat tuovat sinulle lahjoja. ³⁰ Nuhtelkaa kaistikon petoja, Härkälaumaa kansojen vasikoiden kanssa, Jotka polkevat hopeakappaleita; Hän on hajottanut kansat, jotka nauttivat konfliktista. ³¹ Lähettiläät tulevat Egyptistä; Kuus levittää nopeasti käntensä Jumalan puoleen.

³² Laulakaa Jumalalle, kaikki maan valtakunnat, Laulakaa ylistystä Herralle, Sela ³³ Hänelle, joka ratsastaa korkeimmilla taivailla, jotka ovat muinaisista ajoista; Katso, Hän puhuu äänellään, voimakkaalla äänellä. ³⁴ Antakaa Jumalalle voima; Hänen loistonsa on Israelin yllä, Ja Hänen voimansa on taivaissa. ³⁵ Jumala, Sinä olet pelottava pyhäköstäsi. Israelin Jumala itse antaa voimaa ja voimaa kansalleen. Siunattu olkoon Jumala!

69

**Laulunjohtajalle; Shoshannimin mukaan.
Daavidin psalmi.**

¹ Pelasta minut, Jumala, Sillä vedet uhkaavat henkeäni. ² Olen vajonnut syvään liejuun, eikä ole jalansijaa; Olen tullut syviin vesiin, ja tulva peittää minut. ³ Olen uupunut itkemisestä; kurkkuni on kuiva; Silmäni ovat väsyneet odottaessani Jumalaani. ⁴ Ne, jotka vihaavat minua syyttä, ovat lukuissammat kuin pääni hiukset; Ne, jotka etsivät tuhoani, ovat voimakkaita, ne, jotka vastustavat minua valheilla; Mitä en varastanut, sen minun on nyt palautettava.

⁵ Jumala, Sinä tiedät minun typeryyteni, Eikä syyllisyyteni ole Sinulta salattu.

⁶ Älkööt ne, jotka odottavat Sinua, joutuko häpeään minun takiani, Herra, sotajoukkojen Jumala; Älkööt ne, jotka etsivät Sinua, tulko häväistyiksi minun takiani, Israelin Jumala, ⁷ Sillä Sinun tähtesi olen kärsinyt häväistystä; Häpeä on peittänyt kasvoni. ⁸ Olen tullut vieraaksi veljilleni, Ja muukalaiseksi

aitini pojille. ⁹ Sillä kiivaus Sinun huoneesi puolesta on kuluttanut minut, Ja niiden herjaukset, jotka herjaavat Sinua, ovat osuneet minuun. ¹⁰ Kun itkin ja paastosin, Se toi minulle häväistystä. ¹¹ Kun puin yleni säkkikankaan, Minusta tuli sananlasku heille. ¹² Ne, jotka istuvat portilla, puhuvat minusta, Ja olen juopuneiden laulujen aiheena.

¹³ Mutta minä, rukoukseni on Sinulle, Herra, suotuisana aikana; Jumala, Sinun runsaan armosi tähden, Vastaa minulle pelastavalla totuudellasi. ¹⁴ Vapauta minut liejasta äläkä anna minun vajota; Pelasta minut niistä, jotka vihaavat minua, Ja veden syvyyksistä. ¹⁵ Älkööt tulvavedet pyyhkäiskö ylitseni Älköönkä syvyys nielkö minua, Älköön kuoppa sulkeko suutaan ylitseni.

¹⁶ Vastaa minulle, Herra, sillä Sinun hyvytesi on runsas; Suuressa myötätunnossasi käännä puoleeni, ¹⁷ Äläkä kätke kasvojasi palvelijaltasi, Sillä olen ahdingossa; vastaa minulle nopeasti. ¹⁸ Lähesty sieluani ja lunasta se; Pelasta minut vihollisteni tähden!

¹⁹ Sinä tiedät häväistykseni, häpeäni ja häväistykseni; Kaikki vastustajani ovat Sinulle tunnetut. ²⁰ Häväistys on murtanut sydämeni, ja olen niin heikko. Ja etsin sääliä, mutta sitä ei ollut, Ja lohduttajia, mutta en löytänyt. ²¹ He antoivat minulle myös katkeraa ruokaa, Ja janooni he tarjosivat minulle etikkaa.

²² Tulkoon heidän pöytänsä heidän edessään ansaksi; Ja kun he tuntevat olonsa turvallisiksi, tulkoon siitä ansa. ²³ Tulkoon heidän silmänsä pimeiksi, etteivät he näe, Ja tehköön heidän ruumiinsa jatkuvasti vapisemaan. ²⁴ Vuodata vihasi heidän päälleen, Ja tulkoon kiivas vihasi heidän osakseen. ²⁵ Tulkoon heidän leirinsä autioksi; Älköön olko ketään asumassa heidän teltoissaan. ²⁶ Sillä he ovat vainonneet sitä, jonka Sinä olet lyönyt, Ja he kertovat niiden tuskasta, joita Sinä olet haavoittanut. ²⁷ Lisää heidän syyllisyyttään, Eivätkä he pääskö Sinun vanhurskauteesi. ²⁸ Pyyhittäköön heidät pois elämän kirjasta, Eivätkä he olko vanhurskaiden joukossa.

²⁹ Mutta minä olen ahdistettu ja tuskassa; Tulkoon Sinun pelastuksesi, Jumala, asettamaan minut turvallisesti korkealle.

Psalmi

³⁰ Minä kunnioitan Jumalan nimeä laululla, Ja ylistän Häntä kiitoksella. ³¹ Ja se miellyttää Herraa enemmän kuin härkä Tai sonni, jolla on sarvet ja sorkat. ³² Nöyrät ovat nähneet sen ja iloitsevat; Te, jotka etsitte Jumalaa, elpyköön sydämenne. ³³ Sillä Herra kuulee köyhiä, Eikä halveksi vankejaan.

³⁴ Ylistäkööt häntä taivaat ja maa, Meret ja kaikki, mikä niissä liikkuu. ³⁵ Sillä Jumala pelastaa Siionin ja rakentaa Juudan kaupungit, Jotta he voivat asua siellä ja omistaa sen. ³⁶ Hänen palvelijoidensa jälkeläiset perivät sen, Ja ne, jotka rakastavat Hänen nimeään, asuvat siellä.

70

Laulunjohtajalle. Daavidin psalmi; muistutukseksi.

¹ Jumala, riennä pelastamaan minut; Herra, riennä auttamaan minua!

² Joutukoot häpeään ja pilkkaan ne, jotka etsivät henkeäni; Kääntykööt takaisin ja joutukoot häpeään ne, jotka iloitsevat vahingostani. ³ Kääntykööt takaisin häpeänsä tähden ne, jotka sanovat: "Aha, aha!" ⁴ Iloitkoot ja riemuitkoot sinussa kaikki, jotka sinua etsivät; Ja ne, jotka rakastavat sinun pelastustasi, sanokoot aina: "Jumala olkoon ylistetty!"

⁵ Mutta minä olen kurja ja köyhä; Riennä minun avukseni, Jumala! Sinä olet minun apuni ja pelastajani; Herra, älä viivyttelä.

71

Sinun turviisi, Herra, minä pakenen; Älä koskaan anna minun joutua häpeään. ²

Sinun vanhurskaudessaasi vapahda ja pelasta minut; Kallista korvasi minulle ja auta minua. ³ Ole minulle kallio, jossa saan asua, johon saan aina tulla; Sinä olet antanut käskyn pelastaa minut, Sillä sinä olet kallioni ja linnani. ⁴ Jumalani, pelasta minut jumalattomien käsistä, Väärintekijän ja häikäilemättömän otteesta.

⁵ Sillä sinä olet minun toivoni; Herra Jumala, sinä olet ollut turvani nuoruudestani asti. ⁶ Sinun varassasi olen ollut syntymästäni asti; Sinä olet se, joka toi minut esiin äitini kohdusta; Sinua minä aina ylistän. ⁷ Olen tullut monille ihmeeksi, Sillä sinä olet vahva turvani. ⁸ Suuni on täynnä sinun ylistystäsi Ja sinun kunniaasi koko päivän.

⁹ Älä hylkää minua vanhuuteni päivinä; Älä jätä minua, kun voimani ehtyvät. ¹⁰ Sillä viholliseni ovat puhuneet minua vastaan; Ja ne, jotka etsivät henkeäni, ovat liittoutuneet, ¹¹ Sanoen: "Jumala on hylännyt hänet; Ajakaa häntä takaa ja ottakaa hänet kiinni, sillä ei ole ketään, joka pelastaisi hänet." ¹² Jumala, älä ole kaukana minusta; Jumalani, riennä auttamaan minua! ¹³ Hävetkööt ja hävitkööt ne, jotka ovat sieluni vihollisia; Peittäköön heidät häpeä ja häväistys, ne, jotka etsivät minulle pahaa.

¹⁴ Mutta minä, minä toivon alati, Ja ylistän sinua yhä enemmän.

¹⁵ Suuni julistaa sinun vanhurskauttasi Ja sinun pelastustasi koko päivän, Sillä en osaa kirjoittaa. ¹⁶ Minä tulen Herran Jumalan väkevien tekojen kanssa; Minä puhun sinun vanhurskaudestasi, sinun yksin. ¹⁷ Jumala, sinä olet opettanut minua nuoruudestani asti, Ja yhä julistan sinun ihmeellisiä tekoja. ¹⁸ Ja vaikka olen vanha ja harmaapäinen, Jumala, älä jätä minua, Kunnes julistan sinun voimasi tälle sukupolvelle, Sinun mahtisi kaikille, jotka tulevat.

¹⁹ Sillä sinun vanhurskautesi, Jumala, ulottuu taivasiin, Sinä, joka olet tehnyt ihmeellisiä tekoja; Jumala, kuka voi verrata sinuun? ²⁰ Sinä, joka olet antanut minun kohdata monia vaivoja ja vaikeuksia, Palautat minut jälleen, Ja nostat minut jälleen epätoivon syvyyksistä. ²¹ Lisää kunniaani Ja käännä tuomaan minulle lohtua.

²² Minä myös ylistän sinua harpun kanssa, Ja julistan sinun uskollisuuttasi, Jumalani; Minä laulan sinulle kiitosta kanteleen kanssa, Israelin Pyhä. ²³ Huuleni huutavat ilosta, kun laulan sinulle kiitosta; Ja sieluni, jonka olet pelastanut. ²⁴ Kieleni puhuu myös sinun vanhurskaudestasi koko päivän; Sillä häpeään joutuvat, sillä nöyryytetään ne, jotka etsivät minulle pahaa.

72

Salomon psalmi.

¹ Jumala, anna kuninkaalle tuomiosi, ja vanhurskautesi kuninkaan pojalle. ² Hän tuomitkoon kansaasi vanhurskaasti ja köyhiä oikeudenmukaisesti.

³ Vuoret tuottakoot rauhaa kansalle, ja kukkulat vanhurskauden kautta. ⁴ Hän puolustakoon kansan

Psalmi

köyhiä, pelastakoon avuttomien lapset ja kukistakoon sortajan. ⁵ He pelätkööt sinua niin kauan kuin aurinko paistaa, ja niin kauan kuin kuu loistaa, kautta kaikkien sukupolvien. ⁶ Hän laskeutukoon kuin sade niitetylle nurmelle, kuin sadekuurot, jotka kostuttavat maan. ⁷ Vanhurskaat kukoistakoot hänen päivinään, ja rauhaa olkoon runsaasti, kunnes kuuta ei enää ole.

⁸ Hän hallitkoon merestä mereen, ja Eufrat-joesta maan ääriin saakka. ⁹ Aavikon asukkaat kumartakoot hänen edessään, ja hänen vihollisensa nuolkoon tomua. ¹⁰ Tarsisin ja saarten kuninkaat tuokoot lahjoja; Seban ja Seban kuninkaat antakoot lahjoja. ¹¹ Ja kaikki kuninkaat kumartakoot häntä, kaikki kansat palvelkoot häntä.

¹² Sillä hän pelastaa köyhän, joka apua huutaa, ja avuttoman, jolla ei ole auttajaa. ¹³ Hän armahtaa köyhää ja avuttomia, ja hän pelastaa köyhien hengen. ¹⁴ Hän lunastaa heidän henkensä sorrosta ja väkivallasta, ja heidän verensä on kallis hänen silmissään.

¹⁵ Eläköön hän, ja Seban kulta annettakoon hänelle; ja rukoiltakoon hänen puolestaan alati; siunattakoon häntä kaiken päivää. ¹⁶ Olkoon viljaa runsaasti maassa, vuorten huipullakin; sen hedelmä huojuu kuin Libanonin setrit; ja kaupungin asukkaat kukoistakoot kuin maan kasvillisuus. ¹⁷ Hänen nimensä säilyköön ikuisesti; hänen nimensä jatkukoon niin kauan kuin aurinko paistaa;

ja ihmiset siunatkoot itseään hänen kauttaan; kaikki kansat kutsukoot häntä siunatuksi.

¹⁸ Ylistetty olkoon Herra Jumala, Israelin Jumala, joka yksin tekee ihmeitä. ¹⁹ Ja ylistetty olkoon hänen kunniakas nimensä ikuisesti; ja täyttyköön koko maa hänen kunniastaan. Aamen ja aamen.

²⁰ Iisain pojan Daavidin rukoukset päättyvät tähän.

73

Asafin psalmi.

¹ Jumala on totisesti hyvä Israelille, niille, joilla on puhdas sydän!

² Mutta minun jalkani olivat vähällä kompastua, askeleeni melkein luisuivat. ³ Sillä minä kadehdin ylpeitä, kun näin jumalattomien menestyvän.

⁴ Heillä ei näytä olevan kuolemassaan tuskia, ja heidän ruumiinsa ovat hyvin ravittuja. ⁵ He eivät kohtaa muiden ihmisten vaivoja, eivätkä heitä vaivata kuten muita ihmisiä. ⁶ Sen tähden ylpeys koristaa heitä kuin kaulakoru; väkivalta pukee heitä kuin vaate. ⁷ Heidän silmänsä pullistuvat runsaudesta; heidän sydämensä kuvitelmat tulvivat yli. ⁸ He pilkkaavat ja puhuvat pahaa; he puhuvat ylimielisesti. ⁹ He asettavat suunsa taivasta vastaan, ja heidän kielensä kulkee maata pitkin. ¹⁰ Sen tähden heidän kansansa kääntyy heidän puoleensa, ja he juovat vettä yltäkylläisesti. ¹¹ He sanovat: "Kuinka Jumala voi tietää? Onko Korkeimmalla tietoa?"

¹² Katso, nämä ovat jumalattomia; aina huolettomia, he lisääntyvät rikkaudessa.

¹³ Turhaan olen pitänyt sydämeni puhtaana ja pessyt käteni viattomuudessa; ¹⁴ sillä minua on vaivattu kaiken päivää, ja minua on kuritettu joka aamu.

¹⁵ Jos olisin päättänyt puhua näin, katso, olisin ollut uskon sinun lapsillesi. ¹⁶ Kun yritin ymmärtää tätä, se oli minulle taakka ¹⁷ kunnes menin Jumalan pyhäkköön; sitten ymmärsin heidän lopullisen kohtalonsa.

¹⁸ Totisesti sinä asetat heidät liukkaalle poluille; sinä syökset heidät tuhoon. ¹⁹ Kuinka äkkiä heidät tuhotaan, täysin pyyhkäistään pois kauhuilla! ²⁰ Kuin unessa, kun herätään, Herra, kun sinä nouse, sinä halveksit heidän muotoaan.

²¹ Kun sydämeni oli murheellinen ja henkeni katkera, ²² olin järjetön ja tietämätön; olin kuin järjetön eläin edessäsi.

²³ Kuitenkin olen aina kanssasi; sinä pidät minua oikeasta kädestäni. ²⁴ Sinä johdatat minua viisaudellasi, ja lopulta otat minut kunniaan. ²⁵ Ketä minulla on taivaassa muuta kuin sinut? Ja maan päällä en halua mitään muuta kuin sinut. ²⁶ Vaikka ruumiini ja sydämeni nääntyvät, Jumala on sydämeni voima ja osani ikuisesti.

²⁷ Sillä totisesti, ne jotka ovat kaukana sinusta, tuhoutuvat; sinä hävität kaikki, jotka ovat uskottomia sinulle. ²⁸ Mutta minun on hyvä olla lähellä Jumalaa; olen tehnyt Herrasta, Jumalasta, turvapaikkani, että voisin kertoa kaikista sinun teoistasi.

Asafin mietevisi.

¹ Jumala, miksi olet hylännyt meidät ikuisesti? Miksi vihasi suitsuaa laitumesi lampaita vastaan? ² Muista kansaasi, jonka olet hankkinut kauan sitten, Jonka olet lunastanut perintösi heimoksi; Ja tätä Siionin vuorta, jossa olet asunut. ³ Lähesty autoita raunioita; Vihollinen on hävittänyt kaiken pyhäkössä.

⁴ Vihollisesi karjuvat kokoontumispaikkasi sydämessä; He ovat pystyttäneet omat tunnuksensa merkeiksi. ⁵ Se näyttää siltä kuin joku nostaisi Kirveen metsään puita vastaan. ⁶ Ja nyt he rikkovat kaikki sen veistetyt työt Kirveellä ja vasaroilla. ⁷ He ovat polttaneet pyhäkkösi tuhkaksi; He ovat häpäisseet nimesi asuinsijan. ⁸ He sanoivat sydämessään: "Alistakaamme heidät kokonaan." He ovat sytyttäneet tuleen kaikki Jumalan kokoontumispaikat maassa.

⁹ Emme näe merkkejämme; Ei ole enää profeettaa, Eikä ole ketään, joka tietäisi ajan kestoja. ¹⁰ Kuinka kauan, Jumala, vihollinen pilkkaa Sinua? Kohteleeeko vihollinen nimeäsi epäkunnioittavasti ikuisesti? ¹¹ Miksi pidät kätesi, jopa oikean kätesi, takana? Vapauta se helmastasi ja tuo oikeus!

¹² Kuitenkin Jumala on kuninkaani kauan sitten, Joka tekee pelastustekoja maan kesellä.

¹³ Sinä halkaisit meren voimallasi; Sinä murskasit merihirviöiden päät vesissä. ¹⁴ Sinä murskasit Leviatanin päät; Sinä annoit hänet ruuaksi erämaan olennoille. ¹⁵ Sinä avasit lähteet ja purot; Sinä kuivatit ikuiset virrat. ¹⁶ Sinun on päivä, Sinun on myös yö; Sinä olet asettanut valon ja auringon paikoilleen. ¹⁷ Sinä olet määrittänyt kaikki maan rajat; Sinä olet muovannut kesän ja talven.

¹⁸ Muista tämä, Herra, että vihollinen on pilkannut Sinua, Ja tyhmä kansa on kohdellut nimeäsi epäkunnioittavasti. ¹⁹ Älä luovuta turtturikyyhyäsi villipledolle; Älä unohda kärsivien elämää ikuisesti.

²⁰ Ota huomioon liitto; Sillä maan pimeät paikat ovat täynnä väkivallan pesiä. ²¹ Älköön sorretty palatko häväistynä; Älköön kärsivät ja köyhät ylistäkö nimeäsi. ²² Nouse, Jumala, ja puolusta omaa asiaasi; Muista, kuinka tyhmä ihminen pilkkaa Sinua koko päivän. ²³ Älä unohda

vihollistesi ääntä, Niiden meteliä, jotka nousevat Sinua vastaan, joka kohooa jatkuvasti.

Laulujohtajalle; lauletaan sävelellä "Älä hävitä". Asafin psalmi, laulu.

¹ Me kiitämme sinua, Jumala, me kiitämme, sillä sinun nimesi on lähellä; ihmiset kertovat sinun ihmeellisistä teoistasi.

² "Kun valitsen oikean hetken, minä tuomitsen oikeudenmukaisesti. ³ Maa ja kaikki sen asukkaat järkkyvät; minä olen vahvistanut sen pilarit. Sela ⁴ Minä sanoin rehentelijöille: 'Älkää rehennelkö'; ja jumalattomille: 'Älkää nostako sarveanne'; ⁵ älkää nostako sarveanne korkealle, älkää puhuko ylimielisesti."

⁶ Sillä ylennys ei tule idästä eikä lännestä, eikä autiomaasta; ⁷ vaan Jumala on tuomari; hän alentaa yhden ja korottaa toisen. ⁸ Sillä Herran kädessä on malja, ja viini kuuhuu; se on hyvin sekoitettu, ja hän kaataa siitä; varmasti kaikki maan jumalattomat juovat sen sakat.

⁹ Mutta minä julistan sen ikuisesti; minä laulan ylistystä Jaakobin Jumalalle. ¹⁰ Ja hän katkaisee kaikkien jumalattomien sarvet, mutta vanhurskaiden sarvet korotetaan.

Musiikinohtajalle; kielisoittimilla. Asafin psalmi, laulu.

¹ Jumala on tunnettu Juudassa; Hänen nimensä on suuri Israelissa. ² Hänen pyhäkkönsä on Salemissa; Hänen asuinsijansa on myös Siionissa. ³ Siellä Hän murskasi tuliset nuolet, Kilven, miekan ja sodan välineet. Sela

⁴ Sinä olet loistava, Majesteettisempi kuin saaliilla täytetyt vuoret. ⁵ Urheat riisuttiin aseista, He vaipuivat uneen; Eikä yksikään soturi voinut käyttää käsiään. ⁶ Sinun nuhtelustasi, Jaakobin Jumala, Sekä ratsastaja että hevonen vaipuivat syvään uneen.

⁷ Sinä, Sinä todella olet pelättävä, Ja kuka voi seistä edessäsi, kun Sinä olet vihastunut? ⁸ Sinä annoit tuomion kaikua taivaasta; Maa vapisi ja oli hiljaa, ⁹ Kun Jumala nousi tuomitsemaan,

Psalmi

Pelastamaan kaikki maan nöyrät. Sela ¹⁰ Sillä ihmisten raivo ylistää Sinua; Sinä vyötät itsesi vihan jäännöksellä.

¹¹ Tehkää lupauksia Herralle, Jumalallenne, ja täyttäkää ne; Kaikki, jotka ovat lähellä Häntä, tuokoot lahjoja Hänelle, jota on pelättävä. ¹² Hän nöyryyttää ruhtinaiden hengen; Hän on pelättävä maan kuninkaille.

77

**Laulunjohtajalle; Jedutunin mukaan.
Asafin psalmi.**

¹ Ääneni kohoaa Jumalan puoleen, ja minä huudan ääneen; Ääneni kohoaa Jumalan puoleen, ja Hän kuulee minua. ² Ahdistuksessani etsin Herraa; Yöllä käteni oli ojennettuna väsymättä; Sieluni ei löytänyt lohtua.

³ Kun ajattelen Jumalaa, tulen levottomaksi; Kun huokaan, henkeni heikkenee. Sela ⁴ Sinä olet estänyt silmiäni sulkeutumasta; Olen niin levoton, etten voi puhua. ⁵ Olen miettinyt menneitä päiviä, Aikojen vuosia. ⁶ Muistan lauluni yöllä; Mietiskelen sydämessäni, Ja henkeni pohtii:

⁷ Hylkääkö Herra ikuisesti? Eikö Hän enää koskaan osoita suosiota? ⁸ Onko Hänen suosionsa lakannut ikuisesti? Onko Hänen lupauksensa päättynyt kaikkina aikoina? ⁹ Onko Jumala unohtanut olla armollinen, Vai onko Hän vihassaan pidättänyt myötätuntonsa? Sela

¹⁰ Sitten sanoin: "Tämä on minun murheeni, Että Korkeimman oikea käsi on muuttunut." ¹¹ Muistan Herran teot; Varmasti muistan Sinun ihmeelliset tekosi menneiltä ajoilta. ¹² Mietin kaikkia Sinun tekojasi, Ja Sinun tekojesi kiitollisuudella.

¹³ Sinun tiesi, Jumala, on pyhä; Mikä jumaluus on suuri kuin meidän Jumalamme? ¹⁴ Sinä olet Jumala, joka tekee ihmeitä; Olet paljastanut voimasi kansojen keskuudessa. ¹⁵ Voimallasi olet lunastanut kansasi, Jaakobin ja Joosefin jälkeläiset. Sela

¹⁶ Vedet näkivät Sinut, Jumala; Vedet näkivät Sinut ja olivat tuskissaan; Meren syvyydetkin vapisivat. ¹⁷ Pilvet vuodattivat vettä; Taivaat kaikuivat; Nuolesi välähtelivät edestakaisin. ¹⁸ Ukkosesi ääni oli pyörremyrskyssä; Salamat valaisivat maailman;

Maa vapisi ja tärisi. ¹⁹ Tiesi kulki meren läpi, Ja polkusi mahtavien vesien läpi, Ja jalanjälkesi olivat näkymättömät. ²⁰ Johdit kansaasi kuin laumaa Mooseksen ja Aaronin käden kautta.

78

Asafin maskil.

¹ Kuulkaa, kansani, minun opetustani; kallistakaa korvanne suuni sanoille. ² Minä puhun vertauksin; ilmoitan muinaisia arvoituksia, ³ jotka olemme kuulleet ja tienneet, ja jotka isämme ovat meille kertoneet. ⁴ Emme salaa niitä heidän lapsiltaan, vaan kerromme tulevalle sukupolvelle Herran ylistettävistä teoista, Hänen voimastaan ja ihmeellisistä teoistaan, jotka Hän on tehnyt.

⁵ Sillä Hän asetti todistuksen Jaakobissa, ja sääti lain Israelissa, jonka Hän käski isillemme, että he opettaisivat sen lapsilleen, ⁶ jotta tuleva sukupolvi tietäisi, vielä syntymättömät lapset, että he nousisivat ja kertoisivat sen lapsilleen, ⁷ jotta he panisivat toivonsa Jumalaan eivätkä unohtaisi Jumalan tekoja, vaan noudattaisivat Hänen käskyjään, ⁸ eivätkä olisi kuten heidän isänsä, uppiniskainen ja kapinallinen sukupolvi, sukupolvi, joka ei valmistanut sydäntään, ja jonka henki ei ollut uskollinen Jumalalle.

⁹ Efraimin pojat, jousilla varustetut, kuitenkin vetäytyivät taistelupäivänä. ¹⁰ He eivät pitäneet Jumalan liittoa ja kieltäytyivät noudattamasta Hänen lakiaan; ¹¹ He unohtivat Hänen tekonsa ja ihmeet, jotka Hän oli heille näyttänyt. ¹² Hän teki ihmeitä heidän isiensä edessä Egyptin maassa, Soanin kedolla.

¹³ Hän jakoi meren ja johdatti heidät läpi, ja Hän sai vedet seisomaan kuin muuri. ¹⁴ Sitten Hän johdatti heitä pilvellä päivällä, ja koko yön tulen valolla. ¹⁵ Hän halkaisi kalliot erämaassa ja antoi heille runsaasti vettä kuin valtameren syvyyksistä. ¹⁶ Hän toi esiin puroja kallioista ja sai vedet virtaamaan alas kuin joet.

¹⁷ Kuitenkin he jatkoivat syntiä Häntä vastaan, kapinoiden Korkeinta vastaan erämaassa. ¹⁸ Ja he kiusasivat Jumalaa sydämessään vaatimalla ruokaa tyydyttääkseen himonsa. ¹⁹ Sitten he puhuivat Jumalaa vastaan; he sanoivat: "Voiko Jumala kattaa pöydän erämaassa?" ²⁰ Katso, Hän löi kallion, niin

Psalmi

että vedet pursuivat, ja purot tulvivat; voiko Hän myös antaa leipää? Antaako Hän kansalleen lihaa?"

²¹ Sen tähden Herra kuuli ja tuli täyteen vihaa; ja tuli syttyi Jaakobia vastaan, ja viha nousi myös Israelia vastaan, ²² koska he eivät uskoneet Jumalaan eivätkä luottaneet Hänen pelastukseensa. ²³ Kuitenkin Hän käski taivaita ylhäällä ja asasi taivaan portit; ²⁴ Hän satoi heille mannaa syötäväksi, ja antoi heille taivaan viljaa. ²⁵ Ihmiset söivät enkelten leipää; Hän antoi heille ruokaa yltäkylläisesti.

²⁶ Hän sai itätuulen puhaltamaan taivaissa ja voimallaan ohjasi etelätuulen. ²⁷ Hän satoi heille lihaa kuin tomua, jopa siivekkäitä lintuja kuin meren hiekkaa, ²⁸ Hän antoi niiden pudota heidän leirinsä keskelle, kaikkialle heidän asuinsijoilleen. ²⁹ Niin he söivät ja tulivat hyvin kylläiksi, ja Hän täytti heidän halunsa. ³⁰ Kuitenkin ennen kuin he olivat tyydyttäneet himonsa, kun heidän ruokansa oli vielä heidän suussaan, ³¹ Jumalan viha nousi heitä vastaan ja löi maahan heidän vahvimmat, ja kukisti Israelin valiojoukot.

³² Kaikesta tästä huolimatta he jatkoivat syntiä eivätkä uskoneet Hänen ihmeellisiin tekoihinsa. ³³ Niin Hän päätti heidän päivänsä turhuudessa, ja heidän vuotensa äkillisessä kauhussa. ³⁴ Kun Hän löi heitä, silloin he etsivät Häntä, ja he palasivat ja etsivät kiihkeästi Jumalaa; ³⁵ ja he muistivat, että Jumala oli heidän kallionsa, ja Korkein Jumala heidän Lunastajansa.

³⁶ Mutta he imartelivat Häntä sanoillaan ja valehtelivat Hänelle kielellään. ³⁷ Sillä heidän sydämensä ei ollut vakaa Häntä kohtaan, eivätkä he olleet uskollisia Hänen liitolleen. ³⁸ Mutta Hän, ollen armollinen, antoi anteeksi heidän rikkomuksensa eikä tuhonnut heitä; ja usein Hän hillitsi vihansa eikä päästänyt kaikkea vihaansa valloilleen. ³⁹ Niin Hän muisti, että he olivat vain lihaa, ohimenevä tuuli, joka ei palaa.

⁴⁰ Kuinka usein he kapinoivat Häntä vastaan erämaassa, ja murehduivat Häntä autiomaassa! ⁴¹ Kerta toisensa jälkeen he kiusasivat Jumalaa, ja pahoittivat Israelin Pyhän mielen. ⁴² He eivät muistaneet Hänen voimaansa, päivää, jona Hän lunasti heidät viholliselta, ⁴³ kun Hän näytti merkinsä Egyptissä ja ihmeensä Soanin kedolla,

⁴⁴ ja muutti heidän jokensa vereksi, ja heidän virtansa, niin etteivät he voineet juoda. ⁴⁵ Hän lähetti heidän kimppuunsa paarmoja, jotka söivät heitä, ja sammakoita, jotka tuhosivat heitä. ⁴⁶ Hän antoi heidän satonsa heinäsiirkalle ja heidän työnsä hedelmän kulkusirkalle. ⁴⁷ Hän tuhosi heidän viiniköynnöksensä rakeilla ja heidän metsäviikunapuunsa halla. ⁴⁸ Hän antoi heidän karjansa rakeille alttiiksi, ja heidän laumansa salamoille.

⁴⁹ Hän lähetti heidän kimppuunsa hehkuvan vihansa, kiukun, suuttumuksen ja ahdistuksen, tuhoavien enkelien joukon. ⁵⁰ Hän raivasi tiensä vihalleen; Hän ei säästänyt heidän sielujaan kuolemasta, vaan antoi heidän elämänsä rutolle. ⁵¹ ja löi kaikki esikoiset Egyptissä, heidän voimansa ensimmäiset Haamin teltoissa.

⁵² Kuitenkin Hän johdatti oman kansansa ulos kuin lampaat, ja ohjasi heitä erämaassa kuin laumaa; ⁵³ Hän johdatti heitä turvallisesti, niin etteivät he pelänneet; mutta meri peitti heidän vihollisensa. ⁵⁴ Niin Hän toi heidät pyhälle maalleen, tälle vuorisseudulle, jonka Hänen oikea kätensä oli voittanut. ⁵⁵ Hän myös karkotti kansat heidän edestään, ja jakoi heille perintöosan mittaamalla, ja asetti Israelin heimot heidän teltoihinsa.

⁵⁶ Kuitenkin he kiusasivat ja kapinoivat Korkeinta Jumalaa vastaan eivätkä pitäneet Hänen säädöksiään, ⁵⁷ vaan kääntyivät takaisin ja toimivat petollisesti kuten heidän isänsä; he kääntyivät syrjään kuin viallinen jousi. ⁵⁸ Sillä he vihastuttivat Hänet uhrikukkuiloillaan ja herättivät Hänessä mustasukkaisuuden veistetyillä kuvillaan. ⁵⁹ Kun Jumala kuuli heidät, Hän tuli täyteen vihaa ja hylkäsi täysin Israelin;

⁶⁰ niin että Hän hylkäsi asumuksensa Silossa, teltan, jonka Hän oli pystyttänyt ihmisten keskuuteen, ⁶¹ ja antoi voimansa vankeuteen, ja kirkkautensa vihollisen käsiin. ⁶² Hän myös antoi kansansa miekalle, ja täyttyi vihasta perintöosaansa kohtaan. ⁶³ Tuli kulutti Hänen neitsyytensä, ja Hänen neitsyyllään ei ollut häälauluja. ⁶⁴ Hänen pappinsa kaatuivat miekkaan, eikä Hänen leskillään ollut itkua.

⁶⁵ Sitten Herra heräsi ikään kuin unesta, kuin soturi, joka on voittanut viinin. ⁶⁶ Hän ajoi vihollisensa takaisin; Hän pani heihin ikuisen häpeän. ⁶⁷ Hän

Psalmit

myös kääntyi pois Joosefin teltasta, eikä valinnut Efraimin heimoa, ⁶⁸ vaan valitsi Juudan heimon, Sionin vuoren, jota Hän rakasti.

⁶⁹ Ja Hän perusti pyhäkkönsä kuin korkeudet, kuin maan, jonka Hän on perustanut ikuisiksi ajoiksi. ⁷⁰ Hän myös valitsi palvelijansa Daavidin, ja otti hänet lampaiden parista; ⁷¹ hoitamasta imettäviä lampaita Hän toi hänet paimentamaan Jaakobia, Hänen kansaansa, ja Israelia, Hänen perintöosaansa. ⁷² Niin hän kaitsi heitä sydämensä vilpittömyydellä, ja johti heitä taitavilla käsillään.

79

Asafin psalmi.

¹ Jumala, kansat ovat tunkeutuneet perintöosaasi; He ovat saastuttaneet pyhän temppelisi; He ovat tehneet Jerusalemin raunioiksi. ² He ovat antaneet palvelijoidesi ruumiit taivaan linnuille ruoaksi, Hurskaidesi lihan maan eläimille. ³ He ovat vuodattaneet heidän verensä kuin vettä Jerusalemin ympärillä, Eikä ollut ketään, joka heidät hautaisi. ⁴ Meistä on tullut häpeä naapureillemme, Pilkan ja ivan kohde ympärillämme oleville.

⁵ Kuinka kauan, Herra? Pysykö vihasi ikuisesti? Palaako kiivautesi kuin tuli? ⁶ Vuodata vihasi kansoihin, jotka eivät tunne Sinua, Ja valtakuntiin, jotka eivät huuda Sinun nimeäsi. ⁷ Sillä he ovat kuluttaneet Jaakobin Ja tehneet hänen asuinsijansa autioksi.

⁸ Älä pidä meitä vastuullisina esi-isiemme väärinteosta; Anna myötätuntosi nopeasti kohdata meidät, Sillä meidät on saatettu hyvin alhaisiksi. ⁹ Auta meitä, pelastuksemme Jumala, nimesi kunnian tähden; Ja vapauta meidät ja anna syntimme anteeksi nimesi tähden. ¹⁰ Miksi kansojen tulisi sanoa: "Missä on heidän Jumalansa?"

Anna palvelijoidesi vuodatetun veren kosto Tulla tunnetuksi kansojen keskuudessa silmiemme edessä. ¹¹ Anna vangin valituksen tulla eteesi; Suurten voimiesi mukaan säästä ne, jotka on määrätty kuolemaan. ¹² Ja palauta naapureillemme seitsemänkertaisesti heidän syliinsä Heidän pilkkansa, jolla he ovat pilkanneet Sinua, Herra.

¹³ Niin me, Sinun kansasi ja laitumesi lampaat, Annamme kiitoksen Sinulle ikuisesti; Kaikille sukupolville julistamme Sinun ylistystäsi.

80

Laulunjohtajalle; lauletaan kuin "Liljat", Todistus. Asafin psalmi.

¹ Kuule, Israelin paimen, Joka johdat Joosefia kuin laumaa; Sinä, joka istut kerubien yllä, loista kirkkaasti! ² Herätä voimasi Efraimin, Benjaminin ja Manassen edessä, Ja tule avuksemme!

³ Jumala, palauta meidät Ja anna kasvojesi loistaa, niin me pelastumme.

⁴ Herra Sebaot, Kuinka kauan olet vihastunut kansasi rukouksiin? ⁵ Sinä olet antanut heille kyynelten leipää, Ja olet juottanut heille runsain määrin kyyneliä. ⁶ Sinä teet meistä riidan aiheen naapureillemme, Ja vihollisemme nauravat keskenään.

⁷ Jumala Sebaot, palauta meidät Ja anna kasvojesi loistaa, niin me pelastumme.

⁸ Sinä toit viiniköynnöksen Egyptistä; Sinä karkotit kansat ja istutit sen. ⁹ Sinä valmistiit sille maaperän, Ja se juurtui syvälle ja täytti maan. ¹⁰ Sen varjo peitti vuoret, Ja sen oksat ulottuivat mahtaviin setreihin. ¹¹ Se levitti oksansa mereen Ja versonsa Eufrat-virtaan.

¹² Miksi olet hajottanut sen muurit, Niin että kaikki ohikulkijat poimivat sen hedelmiä? ¹³ Metsäkarju hävittää sen, Ja kaikki kedon eläimet syövät sitä. ¹⁴ Jumala Sebaot, palaa takaisin; Katso alas taivaasta ja näe, ja huolehdi tästä viiniköynnöksestä, ¹⁵ Juuresta, jonka oikea kätesi on istuttanut, Ja pojasta, jonka olet kasvattanut itsellesi.

¹⁶ Se on tulen kuluttama, se on hakattu maahan; He menehtyvät kasvojesi nuhtelussa. ¹⁷ Anna kätesi levätä oikealla puolellasi olevan miehen yllä, Ihmisen pojan yllä, jonka olet tehnyt vahvaksi itsellesi. ¹⁸ Silloin emme käännä pois sinusta; Virvoita meidät, ja me huudamme sinun nimeäsi.

¹⁹ Herra Sebaot, palauta meidät; Anna kasvojesi loistaa, niin me pelastumme.

81

Laulunjohtajalle; Gittitin sävelellä. Asafin psalmi.

¹ Iloitkaa Jumalasta, meidän väkevyytemme; Huutakaa riemuiten Jaakobin Jumalalle. ² Virittäkää laulu, lyökää tamburiinia, Suloisesti soivaa kannelta ja harppua. ³ Soittakaa torvea uudenkuun aikana, Täydenkuun aikana, meidän juhlapäivänämme. ⁴ Sillä tämä on säädös Israelille, Jaakobin Jumalan käsky. ⁵ Hän asetti sen todistukseksi Joosefille, Kun hän lähti Egyptin maata vastaan;

Kuulin kielen, jota en tuntenut:

⁶ "Minä otin kuorman hänen hartioiltaan, Hänen kätesä vapautuivat korista. ⁷ Sinä huusit hädässäsi, ja minä pelastin sinut; Minä vastasin sinulle ukkosen salaisesta paikasta; Minä koettelin sinua Meriban vesillä. Sela ⁸ Kuule, kansani, ja minä varoitan sinua; Israel, jospa kuulisit minun ääntäni! ⁹ Älköön olko vierasta jumalaa sinun keskelläsi; Älä kumarra muukalaista jumalaa. ¹⁰ Minä olen Herra, sinun Jumalasi, Joka johdatin sinut pois Egyptin maasta; Avaa suusi ammolleen, niin minä täytän sen.

¹¹ Mutta minun kansani ei kuullut minun ääntäni, Eikä Israel seurannut minua. ¹² Niinpä minä annoin heidän kulkea sydämensä paatumuksessa, Seuraamaan omia neuvojaan.

¹³ Jospa minun kansani kuuntelisi minua, Jospa Israel kulkisi minun teitäni! ¹⁴ Minä kukistaisin pian heidän vihollisensa Ja kääntäisin käteni heidän vastustajiaan vastaan. ¹⁵ Ne, jotka halveksivat Herraa, teeskentelisivät kuuliaisuutta, Ja heidän rangaistuksensa olisi ikuinen. ¹⁶ Mutta minä ruokkisin sinua parhaalla vehnällä, Ja hunajalla kalliosta minä sinut ravitsisin."

82

Aasafin psalmi.

¹ Jumala seisoo omassa seurakunnassaan; Hän tuomitsee jumalien keskellä.

² Kuinka kauan te annatte väärän tuomion Ja suositten jumalattomia? Sela ³ Puolustakaa heikkoja ja isättömiä; Ajakaa ahdistettujen ja

köyhien asiaa. ⁴ Pelastakaa heikot ja tarvitsevat; Vapauttakaa heidät jumalattomien käsistä.

⁵ He eivät tiedä eivätkä ymmärrä; He vaeltavat pimeydessä; Kaikki maan perustukset horjuvat.

⁶ Minä sanoin: "Te olette jumalia, Ja te kaikki olette Korkeimman lapsia. ⁷ Kuitenkin te kuolette kuin ihmiset, Ja kaadutte kuin kuka tahansa hallitsija."

⁸ Nouse, Jumala, ja tuomitse maa! Sillä sinulla on valta kaikkiin kansoihin.

83

Asafin laulu, psalmi.

¹ Jumala, älä pysy vaiti; Älä ole hiljaa ja, Jumala, älä ole liikkumaton. ² Sillä katso, vihollisesi ovat metelissä, Ja ne, jotka vastustavat sinua, ovat kohottaneet itsensä. ³ He suunnittelevat ovelia juonia kansaasi vastaan, Ja juonittelevat yhdessä valittujasi vastaan. ⁴ He ovat sanoneet: "Tulkaa, hävittäkäämme heidät kansana, Jotta Israelin nimi unohtuisi."

⁵ Sillä he ovat yhdistyneet yhdeksi tarkoitukseksi; He ovat muodostaneet liiton sinua vastaan: ⁶ Edomin ja ismaelilaisten leirit, Moab ja hagarilaiset; ⁷ Gebalin, Ammonin ja Amalekin kansa, Filisteä yhdessä Tyrron asukkaiden kanssa; ⁸ Assyria on myös liittoutunut heidän kanssaan; He ovat antaneet tukea Lootin jälkeläisille. Sela

⁹ Kohteile heitä kuin Midiania, Kuten Siseran ja Jabinia Kisonin joella, ¹⁰ Jotka kohtasivat loppunsa En-dorissa, Tullen maan jätteeksi. ¹¹ Olkoot heidän ylityksensä kuin Oreb ja Seeb, Ja heidän johtajansa kuin Sebah ja Salmunna, ¹² Jotka sanoivat: "Ottakaamme haltuumme Jumalan pelлот."

¹³ Jumalani, tee heistä kuin pyörteilevä pöly, Kuin tuulen ajama akanat. ¹⁴ Kuten metsä, jonka tuli kuluttaa, Ja kuin liekki, joka sytyttää vuoret, ¹⁵ Niin aja heitä myrskylläsi, Ja pelästyttä heitä myrskylläsi. ¹⁶ Peitä heidän kasvonsa häpeällä, Jotta he etsisivät nimeäsi, Herra.

¹⁷ Olkoot he ikuisesti häpeissään ja hämmentyneitä, Ja olkoot he nöyryytettyjä ja kadotkoot, ¹⁸ Jotta he tunnustaisivat, että sinä yksin, jonka nimi on Herra, Olet Korkein koko maan päällä.

84

Laulunjohtajalle; Gittitin sävelmällä. Korahin poikien psalmi.

¹ Kuinka ihanat ovat sinun asuinsijasi, Herra Sebaot! ² Minun sieluni ikävi ja halajaa Herran esipihoille; Minun sydämeni ja ruumiini riemuitsevat elävästä Jumalasta. ³ Myös lintu on löytänyt talon, Ja pääsky itselleen pesän, johon se laskee poikasensa: Sinun alttarisi, Herra Sebaot, Minun kuninkaani ja Jumalani. ⁴ Autuaat ovat ne, jotka asuvat sinun huoneessasi! He ylistävät sinua alati. Sela

⁵ Autuas on se ihminen, jonka voima on sinussa, Joiden sydämessä ovat Siionin tiet! ⁶ Kulkiessaan Baka-laakson kautta he tekevät sen lähteiden paikaksi; Varhainen sade peittää sen siunauksilla. ⁷ He käyvät voimasta voimaan, Jokainen ilmestyy Jumalan eteen Siionissa.

⁸ Herra Jumala Sebaot, kuule minun rukoukseni; Kuuntele, Jaakobin Jumala! Sela ⁹ Katso meidän kilpeämme, Jumala, Ja katso voideltusi kasvoja.

¹⁰ Sillä yksi päivä sinun esipihoissasi on parempi kuin tuhat muualla. Mieluummin seison Jumalani huoneen kynnysellä kuin asun jumalattomien majoissa. ¹¹ Sillä Herra Jumala on aurinko ja kilpi; Herra antaa armon ja kunnian; Hän ei kiellä mitään hyvää niiltä, jotka vaeltavat nuhteettomasti.

¹² Herra Sebaot, Autuas on se ihminen, joka panee turvansa sinuun!

85

Laulunjohtajalle. Korahin poikien psalmi.

¹ Herra, sinä osoitit suosiota maallesi; sinä palautit Jaakobin kohtalon. ² Sinä annoit anteeksi kansasi rikkomukset; sinä peitit kaikki heidän syntinsä. Sela ³ Sinä vedit pois kaiken vihasi; sinä käännit pois hehkuvasta vihastasi.

⁴ Uudista meidät, pelastuksemme Jumala, ja anna vihasi meitä kohtaan loppua. ⁵ Oletko vihainen meille ikuisesti? Ulottuuko vihasi kaikkiin sukupolviin? ⁶ Etkö herätä meitä eloon jälleen, jotta kansasi saisi iloa sinussa? ⁷ Paljasta meille armosi, Herra, ja anna meille pelastuksesi.

⁸ Minä kuuntelen, mitä Jumala, Herra, sanoo; sillä hän puhuu rauhaa kansalleen, uskollisilleen; älkööt he palatko mielettömyyteen. ⁹ Totisesti, hänen pelastuksensa on lähellä niitä, jotka häntä pelkäävät, jotta kunnia asuisi maassamme.

¹⁰ Armo ja totuus ovat kohdanneet toisensa; vanhurskaus ja rauha ovat syleilleet toisiaan. ¹¹ Totuus versoo maasta, ja vanhurskaus katsoo alas taivaasta. ¹² Totisesti, Herra antaa sen, mikä on hyvää, ja maamme antaa satonsa. ¹³ Vanhurskaus kulkee hänen edellään ja valmistaa tien hänen askeleilleen.

86

Daavidin rukous.

¹ Kallista korvasi, Herra, ja vastaa minulle; Sillä minä olen ahdistettu ja köyhä. ² Varjele sieluni, sillä minä olen omistautunut Sinulle; Sinä olet minun Jumalani, pelasta palvelijasi, joka luottaa Sinuun. ³ Ole minulle armollinen, Herra, Sillä minä huudan Sinua avuksi koko päivän. ⁴ Anna palvelijasi sielulle ilo, Sillä Sinulle, Herra, minä kohotan sieluni.

⁵ Sillä Sinä, Herra, olet hyvä ja valmis antamaan anteeksi, Ja rikas armossa kaikille, jotka Sinua avuksi huutavat. ⁶ Kuule, Herra, minun rukoukseni; Ja ota korviisi minun anomiseni ääni! ⁷ Ahdistuksen päivänä minä huudan Sinua avuksi, Sillä Sinä vastaat minulle.

⁸ Ei ole Sinun vertaistasi jumalien joukossa, Herra, Eikä ole tekoja, jotka olisivat Sinun kaltaisiasi. ⁹ Kaikki kansat, jotka olet tehnyt, tulevat ja kumartavat Sinun edessäsi, Herra, Ja he kunnioittavat Sinun nimeäsi. ¹⁰ Sillä Sinä olet suuri ja teet ihmeellisiä tekoja; Sinä yksin olet Jumala.

¹¹ Opetä minulle tiesi, Herra; Minä vaellan Sinun totuudessasi; Yhdistä sydämeni pelkäämään Sinun nimeäsi. ¹² Minä kiitän Sinua, Herra, minun Jumalani, kaikesta sydämestäni, Ja minä kunnioitan Sinun nimeäsi ikuisesti. ¹³ Sillä Sinun armosi minua kohtaan on suuri, Ja Sinä olet pelastanut sieluni tuonelan syvyydestä.

¹⁴ Jumala, ylpeät miehet ovat nousseet minua vastaan, Ja väkivaltaisten miesten joukko on etsinyt henkeäni, Eivätkä he ole Sinua huomioineet. ¹⁵ Mutta Sinä, Herra, olet armollinen ja laupias Jumala, Hidas vihastumaan ja rikas armossa ja

Psalmi

totuudessa. ¹⁶ Käänny minun puoleeni ja ole minulle armollinen; Anna palvelijallesi voimasi, Ja pelasta palvelijattaresi poika. ¹⁷ Näytä minulle merkki hyvyydestäsi, Että ne, jotka vihaavat minua, näkisivät sen ja häpeäisivät, Koska Sinä, Herra, olet auttanut minua ja lohduttanut minua.

87

Korahin poikien psalmi. Laulu.

¹ Hänen perustuksensa on pyhillä vuorilla. ² Herra rakastaa Siionin portteja enemmän kuin kaikkia Jaakobin asuinsijoja.

³ Ihania asioita puhutaan sinusta, Jumalan kaupunki. Sela ⁴ "Mainitsen Rahabin ja Babylonin niiden joukossa, jotka tuntevat minut; katso, Filistea ja Tyros yhdessä Kuusin kanssa: 'Tämä on syntynyt siellä.'"⁵ Mutta Siionista sanotaan: "Tämä ja tuo on syntynyt hänessä"; ja Korkein itse vahvistaa hänet. ⁶ Herra pitää kirjaa, kun hän laskee kansat: "Tämä on syntynyt siellä." Sela ⁷ Sitten ne, jotka laulavat, yhdessä niiden kanssa, jotka soittavat huiluja, julistavat, "Kaikki ilonlähteeni ovat sinussa."

88

**Laulu. Korahin poikien psalmi.
Laulunjohtajalle; Mahalath Leannothin
mukaan. Heman Esrahilaisen maskil.**

¹ Herra, minun pelastukseni Jumala, olen huutanut päivällä ja yöllä sinun edessäsi. ² Tulkoon rukoukseni sinun eteesi; kuule minun anomukseni!

³ Sillä sieluni on täynnä murheita, ja elämäni lähestyy tuonela. ⁴ Minua pidetään yhtenä, joka laskeutuu kuoppaan; olen kuin ihminen ilman voimaa, ⁵ hylätty kuolleiden joukossa, kuin surmatut, jotka makaavat haudassa, joita et enää muista, ja jotka ovat sinun kädestäsi erotetut.

⁶ Sinä olet asettanut minut alimpaan kuoppaan, pimeisiin paikkoihin, syvyyksiin. ⁷ Sinun vihasi on painanut minua raskaasti, ja sinä olet hukuttanut minut kaikilla aalloillasi. Sela ⁸ Sinä olet etäännyttänyt tuttavani minusta; olet tehnyt minut heille inhon kohteeksi; olen suljettu sisään enkä voi mennä ulos. ⁹ Silmäni on kuihtunut kurjuudesta;

Olen huutanut sinua avuksi joka päivä, Herra; olen levittänyt käteni sinun puoleesi. ¹⁰ Teetkö ihmeitä kuolleille? Nousevatko henget ja ylistävätkö sinua?

Sela ¹¹ Julistetaanko sinun armoasi haudassa, sinun uskollisuuttasi Abaddonissa? ¹² Tulevatko sinun ihmeesi tunnetuiksi pimeydessä? Ja sinun vanhurskautesi onohduksen maassa?

¹³ Mutta minä, Herra, olen huutanut sinua avuksi, ja aamulla rukoukseni tulee sinun eteesi. ¹⁴ Herra, miksi käännät pois sielustani? Miksi piilotat kasvosu minulta?

¹⁵ Olen ollut vaivattu ja lähellä kuolemaa nuoruudestani asti; kestän sinun kauhujasi; olen uupunut. ¹⁶ Sinun kiivas vihasi on pyyhkäissyt ylitseni; sinun kauhusi ovat minut tuhonneet. ¹⁷ Ne ovat ympäröineet minut kuin vesi koko päivän; ne ovat täysin piirtäneet minut. ¹⁸ Olet vienyt rakastajan ja ystävän kauas minusta; tuttavani asuvat pimeydessä.

89

Eetanin, esrahilaisen, mietiskelyvirsi.

¹ Minä laulan Herran armosta ikuisesti; Suullani teen tunnetuksi uskollisuutesi kaikille sukupolville.

² Sillä olen sanonut: "Armo rakennetaan ikuisesti; Taivaissa sinä vahvistat uskollisuutesi." ³ "Olen tehnyt liiton valittuni kanssa; Olen luvannut palvelijalleni Daavidille, ⁴ Minä turvaan sinun jälkeläisesi ikuisiksi ajoiksi, Ja ylläpidän valtaistuimesi jokaisessa sukupolvessa." Sela

⁵ Taivaat ylistävät ihmeitäsi, Herra, Uskollisuuttasi myös pyhien seurakunnassa. ⁶ Sillä kuka taivaissa voi verrata Herraan? Kuka mahtavista on kuin Herra, ⁷ Jumala, jota suuresti kunnioitetaan pyhien neuvostossa, Ja joka on pelottava yli kaikkien, jotka häntä ympäröivät? ⁸ Herra Sebaot, kuka on sinun kaltaisesi, väkevä Herra? Uskollisuutesi ympäröi sinua.

⁹ Sinä hallitset meren kuohua; Kun sen aallot nousevat, sinä tyynnytät ne. ¹⁰ Sinä murskasit Rahabin kuin surmatun; Sinä hajotit vihollisesi voimakkaalla käsivarrellasi. ¹¹ Taivaat ovat sinun, ja maa on myös sinun; Sinä olet perustanut maailman ja kaiken, mitä siinä on. ¹² Sinä olet muovannut pohjoisen ja etelän; Tabor ja Hermon riemuitsevat sinun nimestäsi. ¹³ Sinulla on vahva käsivarsi; Sinun kätesi on mahtava, sinun oikea kätesi on kohotettu korkealle.

Psalmi

¹⁴ Vanhurskaus ja oikeus ovat sinun valtaistuimesi perusta; Armo ja totuus käyvät sinun edelläsi. ¹⁵ Autuaat ovat ne ihmiset, jotka kuulevat iloisen kutsun! Herra, he vaeltavat sinun kasvojesi valossa. ¹⁶ Sinun nimessäsi he riemuitsevat koko päivän, Ja sinun vanhurskautesi kautta heidät kohotetaan. ¹⁷ Sillä sinä olet heidän voimansa loisto, Ja sinun suosiosi kautta meidän sarvemme kohoaa. ¹⁸ Sillä meidän suojelijamme on Herra, Ja meidän hallitsijamme on Israelin Pyhä.

¹⁹ Kerran sinä puhut näyssä uskollisillesi, Ja sanoit: "Olen antanut apua mahtavalle; Olen korottanut yhden kansan joukosta valitun. ²⁰ Olen löytänyt palvelijani Daavidin; Pyhällä öljylläni olen voidellut hänet, ²¹ Jonka kanssa käteni on luja; Käsivarteni myös vahvistaa häntä. ²² Vihollinen ei petä häntä, Eikä väärämielinen sorra häntä. ²³ Mutta minä murskaan hänen vihollisensa hänen edessään, Ja lyön maahan ne, jotka häntä vihaavat. ²⁴ Uskollisuuteni ja armoni ovat hänen kanssaan, Ja minun nimessäni hänen sarvensa kohoaa. ²⁵ Minä ulotan hänen kätensä meren yli, Ja hänen oikean kätensä jokien yli. ²⁶ Hän huutaa minulle: 'Sinä olet minun Isäni, Minun Jumalani ja pelastukseni perusta.' ²⁷ Minä asetan hänet myös esikoisekseni, Korkeimmaksi maan kuninkaista. ²⁸ Minä pidän armoni hänelle ikuisesti, Ja liittoni on luja hänen kanssaan. ²⁹ Näin minä turvaan hänen jälkeläisensä ikuisiksi ajoiksi, Ja hänen valtaistuimensa niin kestäväksi kuin taivaan päivät.

³⁰ Jos hänen poikansa hylkäävät minun lakini Eivätkä seuraa minun säädöksiani, ³¹ Jos he rikkovat minun käskyni Eivätkä noudata minun käskyjäni, ³² Niin minä kuritan heidän rikkomuksiaan vitsalla, Ja heidän syyllisyyttään vaivoilla. ³³ Mutta en ota pois armoani häneltä, Enkä ole uskonon lupaukselleni. ³⁴ En riko liittoani, Enkä muuta sitä, mikä on lähtenyt huuliltani. ³⁵ Kerran olen vannonut pyhytyeni kautta; En petä Daavidia. ³⁶ Hänen jälkeläisensä kestävät ikuisesti, Ja hänen valtaistuimensa on yhtä vakaa kuin aurinko minun edessäni. ³⁷ Se on vahvistettu ikuisesti kuin kuu, Ja uskollinen todistaja taivaalla." Sela

³⁸ Mutta sinä olet hylännyt ja halveksinut, Olet ollut täynnä vihaa voideltuasi vastaan. ³⁹ Sinä olet hylännyt palvelijasi liiton; Olet saastuttanut hänen kruununsa tomuun. ⁴⁰ Sinä olet rikkonut kaikki

hänen muurinsa; Olet tehnyt hänen linnoituksensa raunioiksi. ⁴¹ Kaikki ohikulkijat ryöstävät hänet; Hänestä on tullut häpeä naapurilleen. ⁴² Sinä olet korottanut hänen vastustajiansa oikean käden; Olet antanut kaikkien hänen vihollistensa iloita. ⁴³ Sinä käännät myös hänen miekkansa terän takaisin, Etkä ole tukenut häntä taistelussa. ⁴⁴ Sinä olet lopettanut hänen loistonsa Ja heittänyt hänen valtaistuimensa maahan. ⁴⁵ Sinä olet lyhentänyt hänen nuoruutensa päiviä; Olet peittänyt hänet häpeällä. Sela

⁴⁶ Kuinka kauan, Herra? Kätkeydytkö ikuisesti? Palaako vihasi kuin tuli? ⁴⁷ Muista, kuinka lyhyt elämäni on; Minkä turhuuden vuoksi olet luonut kaikki ihmislapset! ⁴⁸ Kuka ihminen voi elää näkemättä kuolemaa? Voiko hän pelastaa sielunsa tuonelan vallasta? Sela ⁴⁹ Missä ovat sinun entiset armotekosi, Herra, Jotka lupasit Daavidille uskollisuudessasi? ⁵⁰ Muista, Herra, pilkka palvelijoitasi vastaan; Kuinka minä kannan sydämessäni kaikkien monien kansojen pilkkaa, ⁵¹ Joilla sinun vihollisesi ovat pilkanneet, Herra, Joilla he ovat pilkanneet voideltusi askeleita.

⁵² Olkoon Herra ylistetty ikuisesti! Aamen ja aamen.

90

Mooseksen, Jumalan miehen, rukous.

¹ Herra, sinä olet ollut turvapaikkamme polvesta polveen. ² Ennen kuin vuoret syntyivät Tai sinä muovasitte maan ja maailman, Iankaikkisuudesta iankaikkisuuteen, sinä olet Jumala.

³ Sinä palautat kuolevaiset tomuksi Ja sanot: "Palatkaa, te ihmisten lapset." ⁴ Sillä tuhat vuotta sinun silmissäsi Ovat kuin eilinen päivä, joka on mennyt, Tai kuin vartio yöstä. ⁵ Sinä pyyhkäiset heidät pois kuin tulva, he nukkuvat; Aamulla he ovat kuin ruoho, joka uudistuu. ⁶ Aamulla se kukoistaa ja kasvaa uudelleen; Illalla se kuivuu ja kuivuu.

⁷ Sillä me olemme kuluneet vihasi voimasta, Ja me olemme kauhistuneet kiivautesi tähden. ⁸ Sinä olet asettanut väärintekomme eteesi, Salaiset syntimme kasvojesi valoon. ⁹ Sillä kaikki päivämme ovat kuluneet vihasi alla; Olemme päättäneet vuotemme huokauksella. ¹⁰ Elämämme päivät ovat seitsemänkymmentä vuotta, Tai jos voimamme

Psalmi

kestävät, kahdeksankymmentä vuotta, Kuitenkin niiden ylpeys on vain vaivaa ja murhetta; Sillä se kiittää nopeasti ohi, ja me katoamme. ¹¹ Kuka ymmärtää vihasi voiman Ja kiivautesi, sen mukaan kuin sinulle kuuluu pelko? ¹² Niin opeta meitä laskemaan päivämme oikein, Että saisimme viisaan sydämen.

¹³ Palaa, Herra; kuinka kauan viivyt? Ja armahda palvelijoihisi. ¹⁴ Tyydytä meidät aamulla armollasi, Että voisimme iloita ja riemuja kaikkina päivinä. ¹⁵ Tee meidät iloisiksi niiden päivien mukaan, joina olet meitä vaivannut, Ja niiden vuosien mukaan, joina olemme kokeneet vastoinkäymisiä. ¹⁶ Näytä tekosi palvelijoillesi Ja kunniasi heidän lapsilleen.

¹⁷ Olkoon Herran, meidän Jumalamme, suosio meidän yllämme; Ja vahvista meidän kättemme työt— Kyllä, vahvista meidän kättemme työt.

91 Joka asuu Korkeimman turvassa Saa levätä Kaikkivaltiaan varjossa. ² Minä sanon Herralle: "Sinä olet minun turvani ja linnani, Jumalani, johon minä luotan!"

³ Sillä hän pelastaa sinut linnustajan ansasta Ja tuhoisasta rutosta. ⁴ Hän suoja sinua sulillaan, Ja hänen siipiensä alla sinä löydät turvan; Hänen uskollisuutensa on suojakilpi ja muuri. ⁵ Sinun ei tarvitse pelätä yön kauhuja, Eikä päivällä lentävää nuolta; ⁶ Eikä pimeydessä hiipivää ruttoa, Tai keskipäivällä tuhoavaa hävitystä. ⁷ Vaikka tuhat kaatuisi sinun sivullasi Ja kymmenentuhatta oikealla puolellasi, Ei se sinuun satu. ⁸ Sinä saat vain katsella silmilläsi Ja nähdä jumalattomien palkan.

⁹ Koska sinä olet tehnyt Herrasta turvasi, Korkeimmasta asuinsijasi, ¹⁰ Ei mikään vahinko kohtaa sinua, Eikä mikään vitsaus lähesty sinun maasi. ¹¹ Sillä hän antaa enkeleilleen käskyn varjella sinua Kaikilla teilläsi. ¹² He kantavat sinua käsillään, Ettet loukkaa jalkaasi kiveen. ¹³ Sinä kuljet leijonan ja kyykäärmeen yli, Tallaat nuorta leijonaa ja lohikäärmettä.

¹⁴ "Koska hän turvautuu minuun rakkaudella, minä pelastan hänet; Minä nostan hänet korkealle, koska hän tuntee minun nimeni. ¹⁵ Hän huutaa minua avuksi, ja minä vastaan hänelle; Minä olen hänen kanssaan häädässä; Minä pelastan hänet ja

kunnioitan häntä. ¹⁶ Minä siunaan häntä pitkällä iällä, Ja näytän hänelle pelastukseni."

92

Psalmi, laulu sapattipäiväksi.

¹ On hyvä kiittää Herraa Ja laulaa ylistystä sinun nimellesi, Korkein; ² Julistaa sinun armoasi aamulla Ja sinun uskollisuuttasi yöllä, ³ Lyyraa ja harppua soittaen, Sulosävelin kanteleella.

⁴ Sillä sinä, Herra, olet täyttänyt minut ilolla tekojasi kautta, Minä laulan ilolla sinun kättesi töistä. ⁵ Kuinka suuret ovat sinun tekosi, Herra! Sinun ajatuksesi ovat syvästi syvät. ⁶ Tyhmä ihminen ei tätä tiedä, Eikä järjetön tätä ymmärrä: ⁷ Kun jumalattomat rehottavat kuin ruoho Ja kaikki vääryyden tekijät kukoistavat, Se on vain sitä varten, että heidät ikuisesti tuhottaisiin.

⁸ Mutta sinä, Herra, olet iankaikkisesti korkea.

⁹ Sillä katso, sinun vihollisesi, Herra, Katso, sinun vihollisesi hukkuvat; Kaikki vääryyden tekijät hajotetaan. ¹⁰ Mutta sinä olet korottanut minun sarveni kuin villihärän; Minut on voideltu tuoreella öljyllä. ¹¹ Ja minun silmäni ovat nähneet vihollisteni kukistumisen, Korvani kuulevat pahantekijöistä, jotka nousevat minua vastaan.

¹² Vanhurskas kukoistaa kuin palmupuu, Hän kasvaa kuin Libanonin setri. ¹³ Istutettuina Herran huoneeseen, He kukoistavat meidän Jumalamme esipihoilla. ¹⁴ He kantavat vielä hedelmää vanhoilla päivillään; He ovat täynnä elinvoimaa ja hyvin vihreitä, ¹⁵ Julistaakseen, että Herra on oikeamielinen; Hän on minun kallioni, eikä hänessä ole vääryyttä.

93

Herra hallitsee, yllään majesteetti; Herra on kietoutunut voimaan. Totisesti, maailma on lujasti perustettu; se ei horju. ² Sinun valtaistuimesi on ollut perustettu muinaisista ajoista; Sinä olet iankaikkinen.

³ Tulvat ovat nousseet, Herra, Tulvat ovat korottaneet äänensä, Tulvat nostavat pauhaavat aaltonsa. ⁴ Monien vesien pauhua korkeammalla, Meren mahtavien aaltojen yläpuolella, Herra korkeudessa on voimallinen.

⁵ Sinun säädöksesi ovat täysin vahvistetut; Pyhyys koristaa sinun huonettasi, Herra, iäti.

94 Herra, oikeuden Jumala, oikeuden Jumala, ilmesty! ² Nouse, maan Tuomari, anna ylpeille heidän ansionsa mukaan. ³ Kuinka kauan, Herra, saavat jumalattomat— kuinka kauan saavat jumalattomat riemuita?

⁴ He syytävät sanoja, puhuvat ylimielisesti; kaikki väärintekijät kerskuvat. ⁵ He sortavat sinun kansaasi, Herra, ja tuottavat vahinkoa sinun perinnöllesi. ⁶ He tappavat leskiä ja muukalaisia, ja surmaavat orpoja. ⁷ He sanovat: "Ei Herra näe, eikä Jaakobin Jumala huomaa."

⁸ Ottakaa opiksenne, te kansan järjettömät; milloin te ymmärrätte, te tyhmät? ⁹ Hän, joka on luonut korvan, eikä hän kuule? Hän, joka on muovannut silmän, eikä hän näe? ¹⁰ Hän, joka kasvattaa kansakuntia, eikä hän rankaise, hän, joka antaa ihmisille tiedon? ¹¹ Herra tietää ihmisten ajatukset, että ne ovat vain tuulen henkäys.

¹² Autuas on se, jota sinä, Herra, kuritat, ja jolle opetat lakiasi, ¹³ antaaksesi hänelle rauhan pahoina päivinä, kunnes jumalattomille valmistetaan kuoppa. ¹⁴ Sillä Herra ei hylkää kansaansa, eikä hän jätä perintöosaansa. ¹⁵ Sillä oikeus on jälleen oleva oikeudenmukainen, ja kaikki oikeamieliset sydämessään seuraavat sitä.

¹⁶ Kuka nousee puolustamaan minua pahantekijöitä vastaan? Kuka seisoo kanssani väärintekijöitä vastaan? ¹⁷ Ellei Herra olisi ollut apuni, olisi sieluni pian asunut hiljaisuudessa. ¹⁸ Jos sanon: "Jalkani horjuu," sinun armosi, Herra, tukee minua. ¹⁹ Kun huoleni lisääntyvät sisälläni, sinun lohdutuksesi tuo sielulleni iloa.

²⁰ Voiko tuhon valtaistuini olla yhteydessä sinuun, joka suunnittelee pahaä säädöksellä? ²¹ He kokoontuvat vanhurskaan henkeä vastaan ja tuomitsevat viattoman kuolemaan. ²² Mutta Herra on ollut turvani, ja Jumalani suojakallioni. ²³ Hän on kääntänyt heidän pahuutensa heidän päällensä, ja hän tuhoaa heidät heidän jumalattomuudessaan; Herra, meidän Jumalamme, tuhoaa heidät.

95 Tulkaa, laulakaamme ilolla Herralle, Huudakaamme riemuiten pelastuksemme kalliolle. ² Käykäämme Hänen kasvojensa eteen kiitoksen laululla, Iloitkaamme ja ylistäkäämme Häntä musiikilla.

³ Sillä Herra on totisesti suuri Jumala ja mahtava Kuningas yli kaikkien jumalien, ⁴ Hänen kädessään ovat maan syvytydet, ja vuorten huiput kuuluvat Hänelle myös. ⁵ Meri on Hänen, sillä Hän loi sen, ja Hänen käteensä muovasivat kuivan maan.

⁶ Tulkaa, kumartukaamme ja polvistukaamme, Polvistukaamme Herran, Luojamme, eteen. ⁷ Sillä Hän on meidän Jumalamme, ja me olemme Hänen kansansa, lauma jota Hän kaitsee.

Tänään, jos kuulette Hänen äänensä, ⁸ Älkää paaduttako sydämiänne kuten Meribassa, Kuten Massan päivänä erämaassa, ⁹ Kun isänne koettelivat Minua, He koettivat Minua, vaikka olivat nähneet tekoni. ¹⁰ Neljäkymmentä vuotta olin murheellinen tuon sukupolven vuoksi, ja sanoin, että he ovat kansa, joka eksyy sydämessään, Eivätkä he ole ymmärtäneet teitani. ¹¹ Siksi julistin vihassani, He eivät varmasti pääse lepopaikkaani.

96 Laulakaa Herralle uusi laulu; Laulakaa Herralle, kaikki maa. ² Laulakaa Herralle, ylistäkää hänen nimeään; Julistakaa päivästä päivään hänen pelastustyötään. ³ Kertokaa hänen kunniaastaan kansojen kesellä, Hänen ihmeistään kaikkien kansojen keskuudessa.

⁴ Sillä Herra on suuri ja sangen ylistettävä; Hän on pelättävä yli kaikkien jumalien. ⁵ Sillä kaikki kansojen jumalat ovat epäjumalia, Mutta Herra on tehnyt taivaat. ⁶ Kunnia ja mahtavuus ovat hänen edessään, Voima ja kauneus ovat hänen pyhäkössään.

⁷ Antakaa Herralle, te kansojen suvut, Antakaa Herralle kunnia ja voima. ⁸ Antakaa Herralle hänen nimensä arvoinen kunnia; Tuokaa lahja ja tulkaa hänen esipihoihinsa. ⁹ Kumartakaa Herraa pyhässä asussa; Vaviskaa hänen edessään, kaikki maa. ¹⁰ Sanokaa kansojen keskuudessa: "Herra hallitsee; Totisesti, maanpiiri on vahva, se ei horju; Hän tuomitsee kansat oikeudenmukaisesti."

¹¹ Iloitkoot taivaat, ja riemuitkoon maa; Pauhatkoon meri ja kaikki, mitä siinä on; ¹² Riemuitkoon pelto ja kaikki, mitä siinä on; Silloin kaikki metsän puut iloitsevat. ¹³ Herran edessä, sillä hän tulee, Sillä hän tulee tuomitsemaan maata. Hän tuomitsee maanpiirin vanhurskautella, ja kansat uskollisuudellaan.

Psalmit

97 Herra hallitsee, riemuitkoon maa; Iloitkoot monet saaret. ² Pilvet ja syvä pimeys ympäröivät Häntä; Vanhurskaus ja oikeus ovat Hänen valtaistuimensa perusta. ³ Tuli kulkee Hänen edellään Ja kuluttaa Hänen vihollisensa joka puolelta. ⁴ Hänen salamansa valaisivat maailman; Maa näki sen ja vapisi. ⁵ Vuoret sulivat kuin vaha Herran edessä, Koko maan Herran edessä. ⁶ Taivaat julistavat Hänen vanhurskauttaan, Ja kaikki kansat ovat nähneet Hänen kunniansa.

⁷ Joutukoot häpeään kaikki, jotka palvelevat veistettyjä kuvia, Jotka ylpeilevät epäjumalistaan; Kumartakaa Häntä, kaikki jumalat.

⁸ Siion kuuli ja iloitsi, Ja Juudan tyttäret riemuitsivat Sinun tuomioistasi, Herra. ⁹ Sillä Sinä olet Korkein Herra yli koko maan; Sinä olet korotettu korkealle kaikkien jumalien yläpuolelle. ¹⁰ Vihatkaa pahaa, te, jotka rakastatte Herraa, Joka varjelee uskollistensa sielut; Hän pelastaa heidät jumalattomien käsistä. ¹¹ Valo on kylvetty vanhurskaille, Ja ilo oikeamielisille sydämessä. ¹² Iloitkaa Herrassa, te vanhurskaat, Ja ylistäkää Hänen pyhää nimeään.

98

Psalmi.

¹ Laulakaa Herralle uusi laulu, sillä hän on tehnyt ihmeellisiä tekoja, hänen oikea kädensä ja pyhä käsivartensa ovat tuoneet hänelle voiton. ² Herra on tehnyt pelastuksensa tunnetuksi; hän on osoittanut vanhurskautensa kaikille kansoille. ³ Hän on muistanut armonsa ja uskollisuutensa Israelin heimoa kohtaan; kaikki maan ääret ovat nähneet Jumalamme pelastuksen.

⁴ Kohottakaa riemuhuuto Herralle, kaikki maa; iloitkaa, laulakaa ja ylistäkää. ⁵ Ylistäkää Herraa kanteleella, kanteleella ja sävelten soinnilla. ⁶ Torvien ja pasuunan äänellä iloitkaa Herran, Kuninkaan, edessä.

⁷ Pauhatkoon meri ja kaikki, mitä se sisältää, maailma ja ne, jotka siinä asuvat. ⁸ Taputtakoot virrat käsiään, yhtykööt vuoret ilolauluun ⁹ Herran edessä, sillä hän tulee tuomitsemaan maan; hän tuomitsee maailman vanhurskaudella ja kansat oikeudenmukaisesti.

99 Herra hallitsee, vaviskoot kansat; Hän istuu valtaistuimella kerubien päällä, järkkyyköön maa. ² Herra on suuri Siionissa, Ja Hän on korotettu kaikkien kansojen yläpuolelle. ³ Ylistäkööt he sinun suurta ja pelottavaa nimeäsi; Pyhä on Hän.

⁴ Kuninkaan voima rakastaa oikeutta; Sinä olet vahvistanut oikeudenmukaisuuden; Sinä olet toteuttanut oikeuden ja vanhurskauten Jaakobissa. ⁵ Korottakaa Herra, meidän Jumalamme, Ja kumartakaa Hänen jalkojensa juureen; Pyhä on Hän.

⁶ Hänen pappinsa olivat Mooses ja Aaron, Ja Samuel oli niiden joukossa, jotka huusivat Hänen nimeään; He huusivat Herraa, ja Hän vastasi heille. ⁷ Hän puhui heille pilvipatsaasta; He pitivät Hänen todistuksensa Ja säädöksen, jonka Hän antoi heille.

⁸ Herra, meidän Jumalamme, Sinä vastasit heille; Sinä olit heille anteeksiantava Jumala, Mutta kostaja heidän teoistaan. ⁹ Korottakaa Herra, meidän Jumalamme, Ja kumartakaa Hänen pyhällä vuorellaan, Sillä Herra, meidän Jumalamme, on pyhä.

100

Kiitospsalmi.

¹ Kohottakaa riemuhuuto Herralle, kaikki maa. ² Palvelkaa Herraa ilolla; Tulkaa Hänen eteensä riemulauluin. ³ Tietäkää, että Herra on Jumala; Hän on meidät luonut, emme me itseämme; Me olemme Hänen, Hänen laitumensa lampaat. ⁴ Käykää Hänen portteihinsa kiitosta laulaen, Hänen esipihoihinsa ylistystä veisaten. Kiittäkää Häntä, ylistäkää Hänen nimeään. ⁵ Sillä Herra on hyvä; Hänen armonsa pysyy iankaikkisesti, Ja Hänen uskollisuutensa polvesta polveen.

101

Daavidin psalmi.

¹ Laulan laupeudesta ja oikeudesta; Sinulle, Herra, minä laulan kiitosta. ² Pysin kulkemaan nuhteettomuuden tietä. Milloin tulet luokseni?

Kuljen taloni saleissa vilpittömin sydämin. ³ En aseta mitään arvotonta silmiäni eteen;

Psalmi

Vihaan niiden tekoja, jotka eksyvät; Ne eivät saa minua valtaansa. ⁴ Väärämielinen sydän väistyköön minusta; En tahdo olla tekemisissä pahan kanssa.

⁵ *Joka salaa panettelee lähimmäistään, sen minä vaiennan; Ylpeitä katseita ja pöyhkeää sydäntä en siedä.*

⁶ *Silmäni katsovat maan uskollisiin, että he saisivat asua kanssani; Se, joka kulkee nuhteettomasti, on se, joka minua palvelee.*

⁷ *Petoksen harjoittaja ei saa jäädä talooni; Valheiden puhuja ei saa pysyä edessäni.*

⁸ *Joka aamu hävitän kaikki jumalattomat maasta, Poistaakseni Herran kaupungista kaikki, jotka tekevät vääryyttä.*

102

Rukous vaivatus, kun hän on heikko ja vuodattaa valituksensa Herran eteen.

¹ *Kuule rukoukseni, Herra! Ja anna avunhuutoni tulla sinun luoksesi. ² Älä kätke kasvojasi minulta ahdistukseni päivänä; Kallista korvasi puoleeni; Kun huudan, vastaa minulle nopeasti.*

³ *Sillä päiväni ovat kadonneet kuin savu, Ja luuni tuntuvat palaneilta kuin liedessä. ⁴ Sydämeni on lyöty ja kiihtunut kuin ruoho, Totisesti, unohdan syödä leipäni. ⁵ Voimakkaan voihkeeni vuoksi, Luuni tarttuvat lihaani. ⁶ Olen kuin pelikaani erämaassa; Olen tullut kuin pöllö raunioiden keskellä. ⁷ Valvon, Olen kuin yksinäinen lintu katolla. ⁸ Viholliseni pilkkaavat minua kaiken päivää; Ne, jotka pilkkaavat minua, käyttävät nimeäni kirouksena. ⁹ Sillä olen syönyt tuhkaa kuin leipää, Ja sekoittanut juomani kyyneliin ¹⁰ Vihasi ja suuttumuksesi tähden; Sillä olet nostanut minut ylös ja heittänyt pois. ¹¹ Päiväni ovat kuin pitkittynyt varjo, Ja kiihdun pois kuin ruoho.*

¹² *Mutta sinä, Herra, pysyt ikuisesti, Ja sinun nimesi muistetaan kaikissa sukupolvissa. ¹³ Sinä nouset ja armahdat Siionia; Sillä on aika osoittaa hänelle suosiota, Sillä määräaika on tullut. ¹⁴ Totisesti, palvelijasi rakastavat hänen kiviään, Ja tuntevat sääliä hänen tomuaan kohtaan. ¹⁵ Niin kansat pelkäävät Herran nimeä, Ja kaikki maan kuninkaikat näkevät sinun kirkkautesi. ¹⁶ Sillä Herra on*

rakentanut Siionin uudelleen; Hän on paljastanut kirkkautesi. ¹⁷ Hän on kuullut köyhien rukouksen, Eikä ole halveksinut heidän pyyntöään.

¹⁸ *Tämä kirjoitetaan tuleville sukupolville, Jotta kansa, jota ei vielä ole luotu, ylistäisi Herraa: ¹⁹ Sillä hän katsoi alas pyhäältä korkeudeltaan; Taivaasta Herra tarkkaili maata, ²⁰ Kuunnellakseen vankien voihketta, Vapauttaakseen kuolemaan tuomitut, ²¹ Jotta ihmiset julistaisivat Herran nimeä Siionissa, Ja hänen ylistystään Jerusalemissa, ²² Kun kansat kokoontuvat yhteen, Ja valtakunnat, palvomaan Herraa.*

²³ *Hän on heikentänyt voimani matkalla; Hän on lyhentänyt päiviäni. ²⁴ Sanon: "Jumalani, älä vie minua pois päivieni keskellä, Sinun vuotesi kestävät kaikissa sukupolvissa. ²⁵ Menneinä aikoina sinä perustit maan perustukset, Ja taivaat ovat sinun käsiesi tekoa. ²⁶ Ne katoavat, mutta sinä pysyt; Kaikki ne kuluvat kuin vaate; Kuten kulunut kangas sinä muutat ne, ja ne häviävät. ²⁷ Mutta sinä pysyt muuttumattomana, Ja sinun vuotesi eivät koskaan loppu. ²⁸ Palvelijasi lapset asuvat turvassa, Ja heidän jälkeläisensä vakiinnutetaan sinun edessäsi."*

103

Daavidin.

¹ *Ylistä Herraa, minun sieluni, Ja kaikki, mitä minussa on, ylistä Hänen pyhää nimeään. ² Kiitä Herraa, minun sieluni, Ja muista kaikki Hänen hyvyyttään; ³ Joka antaa anteeksi kaikki syntisi, Joka parantaa kaikki sairautesi; ⁴ Joka lunastaa elämäsi tuhosta, Joka kruunaa sinut armolla ja laupeudella; ⁵ Joka täyttää elämäsi hyvyydellä, Niin että nuoruutesi uudistuu kuin kotkan.*

⁶ *Herra toteuttaa vanhurskaat teot Ja oikeuden kaikille sorretuille.*

⁷ *Hän ilmoitti tiensä Moosekselle, Tekonsa Israelin lapsille. ⁸ Herra on laupias ja armollinen, Hidas vihaan ja suuri armossa. ⁹ Hän ei aina syytä meitä, Eikä pidä vihaansa ikuisesti. ¹⁰ Hän ei ole tehnyt meille syntiemme mukaan, Eikä maksanut meille pahojen tekojemme mukaan. ¹¹ Sillä niin korkealla kuin taivaat ovat maan yllä, Niin suuri on Hänen armonsa niitä kohtaan, jotka Häntä pelkäävät. ¹²*

Psalmi

Niin kaukana kuin itä on lännestä, Niin kauas Hän on poistanut rikkomuksemme meistä.

¹³ Niin kuin isä armahtaa lapsiaan, Niin Herra armahtaa niitä, jotka Häntä pelkäävät. ¹⁴ Sillä Hän tietää, millaista tekoa me olemme; Hän muistaa, että olemme tomua. ¹⁵ Ihmisen päivät ovat kuin ruoho; Kuin kedon kukka, niin hän kukoistaa. ¹⁶ Kun tuuli käy sen yli, ei sitä enää ole, Eikä sen paikka sitä enää tunne. ¹⁷ Mutta Herran armo pysyy iankaikkisesta iankaikkiseen Niille, jotka Häntä pelkäävät, Ja Hänen vanhurskautensa lasten lapsille, ¹⁸ Niille, jotka pitävät Hänen liittonsa Ja muistavat Hänen käskynsä noudattaakseen niitä.

¹⁹ Herra on asettanut valtaistuimensa taivaisiin, Ja Hänen valtakuntansa hallitsee kaikkea.

²⁰ Ylistäkää Herraa, te Hänen enkelinsä, Vahvat voimassa, jotka toteutatte Hänen sanansa, Kuuliaisina Hänen sanansa äänelle! ²¹ Ylistäkää Herraa, kaikki Hänen joukkonsa, Te, jotka palvelette Häntä, tehden Hänen tahtonsa. ²² Ylistäkää Herraa, kaikki Hänen tekonsa, Kaikissa Hänen valtakuntansa paikoissa; Ylistä Herraa, minun sieluni!

104 Ylistä Herraa, minun sieluni! Herra, minun Jumalani, sinä olet hyvin suuri; Sinä olet pukeutunut loistoon ja majesteettiin,

² Kääriytyen valoon kuin vaatteeseen, Levittäen taivaat kuin teltan verhon. ³ Hän rakentaa yläsaliensa palkit vesien päälle; Hän käyttää pilviä vaunuinaan; Hän liikkuu tuulen siivillä; ⁴ Hän asettaa tuulet sanansaattajikseen, Liekehtivän tulen palvelijoihseen.

⁵ Hän perusti maan sen perustuksille, Jotta se ei horjuisi ikuisesti. ⁶ Sinä peitit sen syvyydellä kuin vaipalla; Vedet seisoivat vuorten yllä. ⁷ Sinun nuhtelusi kuultuaan ne vetäytyivät, Sinun ukkosesi äänen kuultuaan ne pakenivat. ⁸ Vuoret nousivat, laaksot laskeutuivat Paikkaan, jonka sinä niille määräsit. ⁹ Sinä asetat rajan, jota ne eivät ylitä, Jotta ne eivät palaisi peittämään maata.

¹⁰ Hän vapauttaa lähteet laaksoihin; Ne kulkevat vuorten keskellä; ¹¹ Ne antavat juotavaa kaikille kedon eläimille; Villiaasit sammuttavat janonsa. ¹² Niiden vierellä taivaan linnut asuvat; Ne laulavat oksien keskellä. ¹³ Hän kastelee vuoret

yläsaleistaan; Maa täyttyy hänen tekojensa hedelmillä. ¹⁴ Hän saa ruohon kasvamaan karjalle, Ja kasvit ihmisten työtä varten, Jotta he saisivat ruokaa maasta, ¹⁵ Ja viiniä, joka ilahduttaa ihmisen sydämen, Jotta kasvat loistavat öljystä, Ja ruokaa, joka vahvistaa ihmisen sydäntä. ¹⁶ Herran puut ovat hyvin kasteltuja, Libanonin setrit, jotka hän on istuttanut, ¹⁷ Joissa linnut tekevät pesänsä, Ja haikara, jonka asuinsija on kuusissa. ¹⁸ Korkeat vuoret ovat villivuohille; Kalliot ovat turvapaikka tamaaneille.

¹⁹ Hän loi kuun merkitsemään vuodenaikojä; Aurinko tuntee laskupaikkansa. ²⁰ Sinä tuot pimeyden ja tulee yö, Jolloin kaikki metsän eläimet liikkuvat. ²¹ Nuoret leijonat ärjyvät saaliinsa perään, Ja etsivät ravintonsa Jumalalta. ²² Kun aurinko nousee, ne vetäytyvät, Ja makaavat luolissaan. ²³ Ihminen lähtee työhönsä Ja askareihinsa iltaan asti.

²⁴ Herra, kuinka lukuisat ovatkaan tekosi! Viisaudessa sinä olet ne kaikki tehnyt; Maa on täynnä sinun luomuksiasi. ²⁵ Tämä on meri, laaja ja avara, Jossa on lukemattomia olentoja, Sekä pieniä että suuria. ²⁶ Laivat kulkevat siellä, Ja Leviatan, jonka sinä olet tehnyt leikkimään siellä.

²⁷ Ne kaikki odottavat sinua Ne odottavat, että annat niille ruokaa ajallaan. ²⁸ Sinä tarjoat niille, ne keraävät sen; Sinä avaat kätesi, ne täyttyvät hyvyyksillä. ²⁹ Sinä kätket kasvosi, ne hämmentyvät; Sinä otat niiden hengen pois, ne kuolevat Ja palaavat tomuun. ³⁰ Sinä lähetät henkesi, ne syntyvät; Ja sinä uudistat maan pinnan.

³¹ Kestäköön Herran kunnia ikuisesti; Iloitkoon Herra luomuksistaan; ³² Hän katsoo maata, ja se järisee; Hän koskettaa vuoria, ja ne savuavat.

³³ Minä laulan Herralle koko elämäni ajan; Minä ylistän Jumalaani niin kauan kuin elän. ³⁴ Olkoon mietiskelyni hänelle mieluista; Minä iloitsen Herrassa. ³⁵ Hävitkööt syntiset maasta Ja olkoot väärintekijät enää olematta. Ylistä Herraa, minun sieluni. Kiittäkää Herraa!

105 Kiittäkää Herraa, huutakaa Hänen nimeään; Julistakaa Hänen tekojaan kansojen keskuudessa. ² Laulakaa Hänelle, ylistäkää Häntä; Julistakaa kaikki Hänen ihmeensä. ³ Kunniotakaa Hänen pyhää nimeään;

Psalmi

Iloitkoon niiden sydän, jotka etsivät Herraa. ⁴ Etsikää Herraa ja Hänen voimaansa; Pyrkikää Hänen läsnäoloon alati.

⁵ Muistakaa Hänen ihmeitään, jotka Hän on tehnyt, Hänen ihmeitään ja Hänen suunsa lausumia tuomioita, ⁶ Te Hänen palvelijansa Abrahamin jälkeläiset, Te Jaakobin pojat, Hänen valittunsa! ⁷ Hän on Herra, meidän Jumalamme; Hänen tuomionsa ovat kaikkialla maan päällä.

⁸ Hän on muistanut liittonsa ikuisesti, Sanan, jonka Hän käski tuhannelle sukupolvelle, ⁹ Liiton, jonka Hän teki Abrahamin kanssa, Ja Hänen lupauksensa Iisakille. ¹⁰ Sitten Hän vahvisti sen Jaakobille säädöksensä, Israelille ikuisena liittona, ¹¹ Julistaen: "Sinulle minä annan Kanaanin maan Sinun perintöosaksesi."

¹² Kun heitä oli vain vähän, Hyvin vähän, ja muukalaisia siinä, ¹³ Ja he kulkivat kansasta kansaan, Yhdestä valtakunnasta toiseen kansaan, ¹⁴ Hän ei sallinut kenenkään sortaa heitä, Ja nuhteli kuninkaita heidän tähtensä, sanoen, ¹⁵ "Älkää koskeko minun voideltuihini, Älkääkö tehkö pahaa minun profeetoilleni."

¹⁶ Ja Hän kutsui nälänhädän maahan; Hän mursi koko leivän varaston. ¹⁷ Hän lähetti miehen heidän edellään, Joosefin, joka myytiin orjaksi. ¹⁸ He vaivasivat hänen jalkojaan kahleilla, Hänet itsensä pantiin rautoihin; ¹⁹ Kunnes hänen sanansa toteutui, Herran sana koetteli häntä. ²⁰ Kuningas kutsui hänet ja vapautti hänet, Kansojen hallitsija päästi hänet vapaaksi. ²¹ Hän asetti hänet talonsa herraksi, Ja hallitsemaan kaikkia omaisuuksiaan, ²² Sitoakseen hänen virkamiehensä tahtonsa mukaan, Että hän voisi opettaa vanhimmilleen viisautta.

²³ Israel tuli myös Egyptiin; Niin Jaakob asettui Haamin maahan. ²⁴ Ja Hän teki kansansa hyvin hedelmälliseksi, Ja teki heidät vahvemmiksi kuin heidän vastustajansa. ²⁵ Hän käänsi heidän sydämensä vihaamaan Hänen kansaansa, Kohtelemaan Hänen palvelijoitaan viekkaasti. ²⁶ Hän lähetti Mooseksen, valitun palvelijansa, Ja Aaronin, jonka Hän oli valinnut. ²⁷ He näyttivät Hänen ihmeelliset merkinsä heidän keskuudessaan, Ja ihmeet Haamin maassa. ²⁸ Hän lähetti pimeyden ja teki pimeäksi; Eivätkä he uhmanee Hänen käskyjään. ²⁹ Hän muutti heidän vetensä vereksi, Ja sai heidän kalansa kuolemaan.

³⁰ Heidän maansa kuhisi sammakoita Jopa heidän kuninkaidensa kammioissa. ³¹ Hän puhui, ja parvet kärpäsiä tulivat, Ja sääskiä kaikkialle heidän alueelleen. ³² Hän antoi heille rakeita sateen sijasta, Ja liekehtivää tulta heidän maassaan. ³³ Hän löi myös heidän viiniköynnöksensä ja viikunapuunsa, Ja murskasi heidän alueensa puut. ³⁴ Hän puhui, ja heinäsirot tulivat, Ja lukemattomat heinäsirot yli määrän, ³⁵ Ja ne söivät kaiken kasvillisuuden heidän maassaan, Ja kuluttivat heidän maansa hedelmän. ³⁶ Hän löi myös kaikki esikoiset heidän maassaan, Kaikki heidän voimansa ensimmäiset hedelmät. ³⁷ Sitten Hän johdatti israelilaiset ulos hopean ja kullan kanssa, Eikä Hänen heimojensa keskuudessa ollut yhtäkään, joka horjui. ³⁸ Egypti iloitsi, kun he lähtivät, Sillä pelko heistä oli langennut egyptiläisten päälle.

³⁹ Hän levitti pilven peitteeksi, Ja tulen valaisemaan yötä. ⁴⁰ He pyysivät, ja Hän toi viiräisiä, Ja antoi heille taivaan leipää. ⁴¹ Hän avasi kallion ja vesi virtasi; Se virtasi kuin joki erämaassa.

⁴² Sillä Hän muisti pyhän lupauksensa Palvelijalleen Abrahamille; ⁴³ Ja Hän toi kansansa ulos ilolla, Valittunsa riemuhuudolla. ⁴⁴ Ja Hän antoi heille kansojen maat, Ja he perivät kansojen työn, ⁴⁵ Jotta he pitäisivät Hänen säädöksensä Ja noudattaisivat Hänen lakejaan. Ylistäkää Herraa!

106

Ylistäkää Herraa!

Kiittäkää Herraa, sillä hän on hyvä; Sillä hänen armonsa on ikuinen.

² Kuka voi kertoa Herran mahtavista teoista, Tai julistaa kaiken hänen ylistyksensä? ³ Autuaita ovat ne, jotka pitävät oikeuden, Jotka harjoittavat vanhurskautta kaikkina aikoina!

⁴ Muista minua, Herra, kansaasi kohtaan osoittamassasi suosiollisuudessa; Vieraille luonani pelastuksellasi, ⁵ Että saisin nähdä valittujesi menestyksen, Että saisin jakaa kansasi ilon, Että saisin ylpeillä perinnöstäsi.

⁶ Olemme tehneet syntiä kuten esi-isämme, Olemme harhautuneet, olemme toimineet väärin. ⁷ Esi-isämme Egyptissä eivät ymmärtäneet ihmeitäsi; He eivät muistaneet runsaita hyvyyksiäsi, Vaan kapinoivat meren rannalla, Punaisella merellä. ⁸ Kuitenkin hän pelasti heidät nimensä tähden,

Psalmi

Tehdäkseen voimansa tunnetuksi. ⁹ Hän nuhteli Punaista merta ja se kuivui, Ja hän johti heidät läpi mahtavien vesien, kuin erämaassa. ¹⁰ Näin hän pelasti heidät niiden käsistä, jotka vihasivat heitä, Ja lunasti heidät vihollisen käsistä. ¹¹ Vedet peittivät heidän vastustajansa; Ei yksikään heistä jäänyt jäljelle. ¹² Silloin he luottivat hänen sanoihinsa; He lauloivat hänen ylistystään.

¹³ He unohtivat nopeasti hänen tekonsa; He eivät odottaneet hänen ohjaustaan, ¹⁴ Vaan tulivat ahneiksi erämaassa, Ja koettelivat Jumalaa autiomaassa. ¹⁵ Niinpä hän antoi heidän pyyntönsä, Mutta lähetti heille kuluttavan taudin.

¹⁶ Kun he kadehtivat Moosesta leirissä, Ja Aaronia, Herran pyhää, ¹⁷ Maa avautui ja nielaisi Datanin, Ja peitti Abiramin joukon. ¹⁸ Ja tuli leimahti heidän seurassaan; Liekki kulutti pahantekijät. ¹⁹ He tekivät vasikan Horebilla, Ja palvoivat valettua kuvaa. ²⁰ Näin he vaihtoivat kunniansa Härän kuvaan, joka syö ruohoa. ²¹ He unohtivat Jumalan, pelastajansa, Joka oli tehnyt suuria asioita Egyptissä, ²² Ihmeitä Haamin maassa, Ja pelottavia tekoja Punaisella merellä. ²³ Siksi hän julisti, että hän tuhoaisi heidät, Ellei Mooses, hänen valittunsa, olisi seisonut aukossa hänen edessään, Kääntäkseen pois hänen vihansa tuhoamasta heitä.

²⁴ Sitten he hylkäsivät ihanan maan; He eivät uskoneet hänen lupaustaan, ²⁵ Vaan nurisivat teltoissaan; He eivät kuunnelleet Herran ääntä. ²⁶ Siksi hän vannoi heille Että hän antaisi heidän kaatua erämaassa, ²⁷ Ja että hän hajottaisi heidän jälkeläisensä kansojen keskuuteen, Ja hajottaisi heidät maihin.

²⁸ He myös seurasivat Peorin Baalia, Ja söivät kuolleille uhrattuja uhreja. ²⁹ Näin he herättivät hänen vihansa teoillaan, Ja rutto puhkesi heidän keskuudessaan. ³⁰ Silloin Pinehas nousi ja puuttui asiaan, Ja rutto pysähtyi. ³¹ Ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi, Kaikille tuleville sukupolville. ³² He myös herättivät hänen vihansa Meriban vesillä, Niin että se kävi huonosti Moosekselle heidän vuokseen; ³³ Koska he uhmaten hänen Henkeään, Hän puhui harkitsemattomasti huulillaan.

³⁴ He eivät hävittäneet kansoja, Kuten Herra oli käskenyt heitä, ³⁵ Vaan sekoittuivat kansojen kanssa Ja omaksuivat heidän tapansa, ³⁶ Ja palvoivat heidän epäjumaliaan, Jotka tulivat heille

ansaksi. ³⁷ Sillä he jopa uhrasivat poikansa ja tyttärensä demoneille, ³⁸ Ja vuodattivat viatonta verta, Poikiensa ja tyttäriensä verta, Jotka he uhrasivat Kanaanin epäjumalille; Ja maa saastui verestä. ³⁹ Näin he tulivat epäpuhtaita teoissaan, Ja olivat uskottomia teoissaan.

⁴⁰ Siksi Herran viha syntyi hänen kansaansa vastaan, Ja hän inhosi perintöään. ⁴¹ Niinpä hän antoi heidät kansojen käsiin, Ja ne, jotka vihasivat heitä, hallitsivat heitä. ⁴² Heidän vihollisensa myös sortivat heitä, Ja he joutuivat heidän valtansa alle. ⁴³ Monta kertaa hän pelasti heidät; Kuitenkin he olivat kapinallisia aikeissaan, Ja he vajosivat syyllisyyteensä. ⁴⁴ Kuitenkin hän katsoi heidän ahdinkoaan Kun hän kuuli heidän huutonsa; ⁴⁵ Ja hän muisti liittonsa heidän tähtensä, Ja heltyi suuren armonsa mukaan. ⁴⁶ Hän teki heistä myös säälin kohteita Kaikkien vangitsijoidensa silmissä.

⁴⁷ Pelasta meidät, Herra, meidän Jumalamme, Ja kokoa meidät kansojen keskeltä, Kiittämään pyhää nimeäsi Ja ylistämään kunniaasi.

⁴⁸ Siunattu olkoon Herra, Israelin Jumala, Iankaikkisesta iankaikkiseen. Ja kaikki kansa sanokoon: "Aamen." Ylistäkää Herraa!

107 Kiittäkää Herraa, sillä Hän on hyvä; Sillä Hänen rakkautensa on ikuinen.

² Sanokoot Herran lunastamat, Ne, jotka Hän on pelastanut vihollisen käsistä. ³ Ja koonnut kaukaisista maista, Idästä ja lännestä, Pohjoisesta ja etelästä.

⁴ He harhailivat erämaassa, autiolla seudulla; He eivät löytäneet tietä kaupunkiin, jossa asua. ⁵ He olivat nälkäisiä ja janoisia; Heidän sielunsa nääntyi heidän sisällään. ⁶ Silloin he huusivat Herraa ahdingossaan; Hän vapautti heidät heidän tuskistaan. ⁷ Hän johdatti heitä myös suoraa tietä, Jotta he pääsisivät asuttuun kaupunkiin. ⁸ Kiittäkööt he Herraa Hänen armostaan, Ja Hänen ihmeellisistä teoistaan ihmislapsille! ⁹ Sillä Hän on tydyttänyt janoavan sielun, Ja täyttänyt nälkäisen sielun hyvillä asioilla.

¹⁰ Oli niitä, jotka asuivat pimeydessä ja kuoleman varjossa, Vankeina kärsimyksessä ja kahleissa, ¹¹ Koska he olivat kapinoineet Jumalan sanoja vastaan Ja hylänneet Korkeimman neuvon. ¹² Siksi Hän nöyryytti heidän sydämensä työllä; He

Psalmit

kompastuivat, eikä ollut auttajaa. ¹³ Silloin he huusivat Herraa ahdingossaan; Hän pelasti heidät heidän tuskistaan. ¹⁴ Hän vei heidät ulos pimeydestä ja kuoleman varjosta Ja mursi heidän kahleensa. ¹⁵ Kiittäkööt he Herraa Hänen armostaan, Ja Hänen ihmeellisistä teoistaan ihmislapsille! ¹⁶ Sillä Hän on murskannut pronssiportit, Ja katkaissut rautaiset salvat.

¹⁷ Tyhmät, kapinallisten tekojensa tähden, Ja pahojen tekojensa tähden, kärsivät. ¹⁸ Heidän sielunsa inhosi kaikenlaista ruokaa, Ja he olivat lähellä kuoleman portteja. ¹⁹ Silloin he huusivat Herraa ahdingossaan; Hän pelasti heidät heidän tuskistaan. ²⁰ Hän lähetti sanansa ja paransi heidät, Ja pelasti heidät heidän tuhostaan. ²¹ Kiittäkööt he Herraa Hänen armostaan, Ja Hänen ihmeellisistä teoistaan ihmislapsille! ²² Tuokoot he myös kiitosuhreja, Ja julistakoot Hänen tekojaan iloisin lauluin.

²³ Ne, jotka menevät merelle laivoissa, Jotka tekevät liiketoimia suurilla vesillä, ²⁴ He ovat nähneet Herran teot, Ja Hänen ihmeensä syvyyksissä. ²⁵ Sillä Hän puhui ja nostatti myrskyisen tuulen, Joka kohotti meren aallot. ²⁶ Ne nousivat taivasiin, ne laskeutuivat syvyksiin; Heidän rohkeutensa suli heidän ahdingossaan. ²⁷ He horjuivat ja hoipertelivat kuin juopuneet, Ja olivat ymmällään. ²⁸ Silloin he huusivat Herraa ahdingossaan, Ja Hän vapautti heidät heidän tuskistaan. ²⁹ Hän tynnytti myrskyn kuiskaukseksi, Niin että meren aallot hiljenivät. ³⁰ Silloin he iloitsivat, koska ne olivat hiljentyneet, Ja Hän johdatti heidät toivottuun satamaan. ³¹ Kiittäkööt he Herraa Hänen armostaan, Ja Hänen ihmeellisistä teoistaan ihmislapsille! ³² Ylistäkööt he Häntä myös kansan seurakunnassa, Ja kiittäkööt Häntä vanhinten kokouksessa.

³³ Hän muuttaa joet erämaaksi, Ja vesilähteet kuivaksi maaksi; ³⁴ Hedelmämaan karuksi autiomaaksi, Niiden pahuuden tähden, jotka siinä asuvat. ³⁵ Hän muuttaa erämaan vesilammikoksi, Ja kuivan maan vesilähteiksi; ³⁶ Ja Hän antaa nälkäisten asua siellä, Jotta he voisivat perustaa kaupungin asuttavaksi, ³⁷ Ja viljellä peltoja ja istuttaa viinitarhoja, Ja korjata runsaan sadon. ³⁸ Hän myös siunaa heitä ja he lisääntyvät runsaasti, Eikä Hän anna heidän karjansa vähentyä.

³⁹ Kun heitä vähennetään ja alennetaan Sortamisen, kurjuuden ja surun tähden, ⁴⁰ Hän kaataa ylhäiset halveksittaviksi Ja panee heidät harhailemaan tiettömään autiomaahan. ⁴¹ Mutta Hän asettaa köyhät turvaan korkealle, pois ahdingosta, Ja tekee heidän perheensä laumaksi. ⁴² Oikeamieliset näkevät sen ja iloitsevat; Mutta kaikki vääritys vaikenee.

⁴³ Kuka on viisas? Antakoon hänen kiinnittää huomiota näihin asioihin, Ja miettiä Herran armoa.

108

Laulu. Daavidin psalmi.

¹ Sydämeni on luja, Jumala; minä laulan, minä laulan ylistystä myös sielullani. ² Herää, harppu ja lyyra; minä julistan aamunkoittoa! ³ Minä kiitän sinua, Herra, kansojen keskellä, ja laulan ylistystä sinulle kansakuntien joukossa. ⁴ Sillä sinun armosi on suuri yli taivasten, ja sinun totuutesi ulottuu pilviin asti. ⁵ Ole korotettu korkealle taivasten yläpuolelle, Jumala, ja olkoon sinun kirkkautesi yli kaiken maan.

⁶ Että sinun rakkaasi pelastettaisiin, pelasta oikealla kädelläsi ja vastaa minulle! ⁷ Jumala on puhunut pyhydessään: "Minä riemuitsen, minä jaan Sikemin ja mittaan Sukkotin laakson. ⁸ Gilead on minun, Manasse on minun; myös Efraim on pääni kypäri; Juuda on valtiikkani. ⁹ Moab on pesumaljani; minä heidän sandaalini Edomin yli; minä julistan voittoa Filisteasta."

¹⁰ Kuka johdattaa minut varustettuun kaupunkiin? Kuka vie minut Edomiin? ¹¹ Etkö sinä itse ole hylännyt meitä, Jumala? Etkö lähde meidän sotajoukkojemme kanssa? ¹² Anna meille apu vihollista vastaan, sillä ihmisen apu on turha. ¹³ Jumalan kautta me saavutamme suuria tekoja, ja hän on se, joka kukistaa vihollisemme.

109

Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.

¹ Ylistyksen Jumala, älä ole vaiti! ² Sillä he ovat puhuneet pahaa ja petosta minua vastaan; He ovat käyttäneet vääriä sanoja minua vastaan. ³ He ovat ympäröineet minut vihapuheilla, Ja taistelleet minua vastaan syyttä. ⁴ Rakkauteni vastineeksi he syyttävät minua; Mutta minä jatkan rukouksessa. ⁵

Psalmi

Näin he ovat maksaneet minulle pahalla hyvistä, Ja vihamielisyydellä rakkaudestani.

⁶ Asettakoon hänet jumalaton henkilö, Ja seisokoon haastaja hänen oikealla puolellaan. ⁷ Kun häntä tuomitaan, tulkoon hän syylliseksi, Ja hänen rukouksensa katsottakoon synniksi. ⁸ Olkoot hänen päivänsä lyhyet; Ottakoon toinen hänen asemansa. ⁹ Jääkööt hänen lapsensa isättömiksi, Ja hänen vaimonsa miehettömäksi. ¹⁰ Harhailkoot hänen lapsensa ja etsikööt apua; Ja etsikööt he ravintoa kaukana tuhoutuneista kodeistaan. ¹¹ Ottakoon velkoja kaiken, mitä hänellä on, Ja ottakoot muukalaiset hänen työnsä hedelmät. ¹² Älköön kukaan osoittako hänelle ystävällisyyttä, Eikä kukaan osoittako suosiota hänen orvoille lapsilleen. ¹³ Hävitettäköön hänen jälkeläisensä; Pyyhittäköön heidän nimensä seuraavassa sukupolvessa. ¹⁴ Muistettakoon hänen esi-isänsä vääryys Herran edessä, Älköönkä hänen äitinsä syntiä pyyhittäkö pois. ¹⁵ Olkoot he Herran edessä jatkuvasti, Jotta Hän poistaisi heidän muistonsa maasta;

¹⁶ Koska hän ei osoittanut myötätuntoa, Vaan vainosi ahdistettuja ja tarvitsevia, Ja alakuloisia, tuhotakseen heidät. ¹⁷ Hän myös omaksui kirouksen, joten se kohtasi häntä; Eikä hän nauttanut siunauksesta, joten se oli kaukana hänestä. ¹⁸ Hän myös pukeutui kiroukseen kuin vaatteeseen, Ja se tunkeutui hänen kehoonsa kuin vesi, Ja kuin öljy hänen luihinsa. ¹⁹ Olkoon se hänelle kuin vaate, jonka hän kietoo ympärilleen, Ja kuin vyö, jota hän jatkuvasti kantaa. ²⁰ Olkoon tämä Herran palkka syyttäjäni, Ja niille, jotka puhuvat pahaa sielustani.

²¹ Mutta Sinä, Jumala, Herra, toimi ystävällisesti minua kohtaan nimesi tähden; Koska Sinun armeliaisuutesi on hyvä, pelasta minut; ²² Sillä minä olen ahdistettu ja tarvitseva, Ja sydämeni on syvästi haavoittunut. ²³ Minä kuihdun pois kuin pitenevä varjo; Minut heitetään synjään kuin heinäsiirikka. ²⁴ Polveni ovat heikentyneet paastosta, Ja ruumiini on laihtunut, ilman ravintoa. ²⁵ Minusta on myös tullut häpeä heille; Kun he näkevät minut, he pudistavat päätään.

²⁶ Auta minua, Herra, minun Jumalani; Pelasta minut armosi mukaan. ²⁷ Ja tunnustakoot he, että tämä on Sinun tekosi: Sinä, Herra, olet sen tehnyt.

²⁸ He kiroavat, mutta Sinä siunaat; Kun he nousevat, heidät saatetaan häpeään, Mutta palvelijasi iloitsee. ²⁹ Olkoot syyttäjäni puettu häpeään, Ja peittäkööt he itsensä omalla häpeällään kuin vaatteella.

³⁰ Suullani annan runsaasti kiitosta Herralle, Ja ylistän Häntä monien joukossa. ³¹ Sillä Hän on tarvitsevan vierellä, Pelastaakseen hänet niiltä, jotka tuomitsevat hänen sieluun.

110

Daavidin psalmi.

¹ Herra sanoo minun Herralleni: "Istu minun oikealle puolelleni, kunnes minä teen vihollisesi jalkojesi astinlaudaksi."

² Herra ojentaa sinun väkevän valtikkasi Siionista sanoen: "Hallitse vihollistesi keskellä." ³ Sinun kansasi on vapaaehtoinen voimasi päivänä; Pyhässä loistossa, aamunkoiton kohdusta, Sinun nuoruutesi on sinulle kuin kaste.

⁴ Herra on tehnyt muuttumattoman valan, "Sinä olet pappi ikuisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan."

⁵ Herra seisoo sinun oikealla puolellasi; Hän murskaa kuninkaat vihansa päivänä. ⁶ Hän toteuttaa tuomion kansojen keskuudessa, Täyttäen ne kaatuneilla, Hän murskaa johtajat laajalla maalla. ⁷ Hän virkistää itseään polun varrella olevasta purosta; Siksi hän pitää päänsä korkealla.

111

Kunnioita Herraa! Ilmaisen kiittolaisuuteni Herralle koko sydämestäni, Oikeamielisten joukossa ja kokoontumisessa.

² Herran teot ovat upeita; Niitä tutkivat kaikki, jotka niistä nauttivat. ³ Loisto ja majesteetti ovat Hänen työnsä, Ja Hänen vanhurskautensa kestää ikuisesti.

⁴ Hän on varmistanut, että Hänen ihmeensä muistetaan; Herra on armollinen ja myötätuntainen.

⁵ Hän antaa ravintoa niille, jotka häntä kunnioittavat; Hän muistaa liittonsa ikuisesti.

⁶ Hän on paljastanut kansalleen tekojensa voiman, Antamalla heille kansojen perinnön. ⁷ Hänen kätensä teot ovat totuus ja oikeus; Kaikki Hänen säädöksensä ovat luotettavia. ⁸ Ne ovat järkähtämättömiä kaikkina aikoina; Ne toteutetaan totuudella ja rehellisyydellä. ⁹ Hän on tuonut

Psalmi

lunastuksen kansalleen; Hän on vahvistanut liittonsa ikuisesti; Pyhä ja pelottava on Hänen nimensä.

¹⁰ Herran kunnioitus on viisauden alku; Kaikilla, jotka noudattavat Hänen käskyjään, on hyvä ymmärrys; Hänen ylistyksensä kestää ikuisesti.

112 Ylistäkää Herra! Onnellinen on se, joka pelkää Herra, Joka löytää suurta iloa Hänen käskyistään.

² Hänen jälkeläisensä ovat vaikutusvaltaisia maan päällä; Oikeamielisten suku saa osakseen suosiota.

³ Varallisuus ja rikkaus asuvat hänen kodissaan, Ja hänen vanhurskautensa kestää ikuisesti. ⁴ Valo koittaa pimeydessä oikeamielisille; Hän on armollinen, myötätuntoinen ja oikeudenmukainen. ⁵ Hyvin käy sille, joka on antelias ja lainaa; Hän puolustaa asiaansa oikeudessa.

⁶ Sillä hän pysyy järkkymättömänä; Vanhurskaita muistetaan ikuisesti. ⁷ Hän ei pelkää huonoja uutisia; Hänen sydämensä on luja, luottaen Herraan. ⁸ Hänen sydämensä on päättäväinen, hän ei pelkää, Vaan katsoo vihollisiaan päättäväisesti. ⁹ Hän on antanut vapaasti köyhille, Hänen vanhurskautensa kestää ikuisesti; Hänen sarvensa kohooa kunniaa.

¹⁰ Jumalattomat näkevät sen ja ovat huolissaan, Hän kiristelee hampaitaan ja haihtuu pois; Jumalattomien kaipuu jää tyhjäksi.

113 Ylistäkää Herra!
Ylistäkää, te Herran palvelijat, Ylistäkää Herran nimeä. ² Olkoon Herran nimi siunattu Tästä hetkestä ikuisuuteen. ³ Auringonnoususta auringonlaskuun, Herran nimi on ylistämisen arvoinen.

⁴ Herra on korotettu yli kaikkien kansojen; Hänen loistonsa on taivaita korkeampi. ⁵ Kuka voi verrata Herraamme, Jumalaamme, Joka istuu korkealla, ⁶ Joka nöyrytyä katsomaan Taivaan ja maan asioita?

⁷ Hän nostaa köyhän tomusta, Hän korottaa tarvitsevan tuhkaläjästä, ⁸ Asettaakseen heidät ruhtinaiden joukkoon, Kansansa johtajien kanssa. ⁹ Hän antaa lapsettomalle naiselle kodin Iloisena lasten äitinä. Ylistäkää Herra!

114 Kun Israel lähti Egyptistä, Jaakobin suku vieraskielisen kansan keskeltä, ² Juuda tuli hänen pyhäksi paikakseen, Israel hänen valtakunnakseen.

³ Meri näki ja pakeni; Jordan kääntyi takaisin. ⁴ Vuoret hyppivät kuin pässit, Kukkulat kuin nuoret lampaat.

⁵ Mikä sinua vaivaa, meri, että pakenet? Jordan, että kääntynyt takaisin? ⁶ Vuoret, että hyppäätte kuin pässit? Kukkulat, kuin nuoret lampaat?

⁷ Vapise, maa, Herran edessä, Jaakobin Jumalan edessä, ⁸ Joka muutti kallion vesialtaaksi, Piikiven virtaavaksi lähteeksi.

115 Ei meille, Herra, ei meille, vaan sinun nimellesi anna kunnia, armosi ja uskolisuutesi tähden.

² Miksi kansat saisivat sanoa: "Missä on heidän Jumalansa?" ³ Meidän Jumalamme on taivaissa; hän tekee kaiken, mitä tahtoo. ⁴ Heidän epäjumalansa ovat hopeaa ja kultaa, ihmiskätkten tekoa. ⁵ Niillä on suu, mutta ne eivät puhu; niillä on silmät, mutta ne eivät näe; ⁶ niillä on korvat, mutta ne eivät kuule; niillä on nenä, mutta ne eivät haista; ⁷ niillä on kädet, mutta ne eivät tunne; niillä on jalat, mutta ne eivät kävele; niiden kurkusta ei lähde ääntä. ⁸ Niiden tekijät tulevat niiden kaltaisiksi, samoin kaikki, jotka niihin turvaavat.

⁹ Israel, luota Herraan; hän on sinun apusi ja kilpesi. ¹⁰ Aaronin suku, luota Herraan; hän on sinun apusi ja kilpesi. ¹¹ Te, jotka pelkääte Herra, luottakaa Herraan; hän on teidän apunne ja kilpenne.

¹² Herra muistaa meitä ja siunaa meitä. Hän siunaa Israelin sukua; hän siunaa Aaronin sukua. ¹³ Hän siunaa niitä, jotka pelkäävät Herra, sekä pieniä että suuria.

¹⁴ Herra antakoon teille menestystä, teille ja lapsillenne. ¹⁵ Olkaa siunatut Herran, taivaan ja maan Luojan, toimesta.

¹⁶ Taivaat ovat Herran, mutta maan hän on antanut ihmisille. ¹⁷ Kuolleet eivät ylistä Herra, eivätkä ne, jotka laskeutuvat hiljaisuuteen; ¹⁸ mutta me ylistämme Herra nyt ja ikuisesti. Halleluja!

Psalmi

116 Minä rakastan Herraa, sillä hän kuulee
ääneni ja rukoukseni. ² Koska hän on
kallistanut korvansa minua kohti, huudan
häntä avukseni kaikkina päivinäni.

³ Kuoleman ansat ympäröivät minut ja tuonelan
kauhut valtasivat minut; kohtasin ahdistusta ja
murhetta. ⁴ Silloin minä huusin avuksi Herran
nimeä: "Oi Herra, pelasta minun henkeni!"

⁵ Herra on armollinen ja vanhurskas; totisesti,
meidän Jumalamme on täynnä myötätuntoa. ⁶
Herra varjelee yksinkertaisia; minä olin alhaalla, ja
hän pelasti minut.

⁷ Palaa rauhaasi, sieluni, sillä Herra on ollut sinulle
hyvä. ⁸ Sillä sinä olet pelastanut sieluni
kuolemasta, silmäni kyynelistä, jalkani
kompastumisesta. ⁹ Minä vaellan Herran edessä
elävien maassa.

¹⁰ Minä luotin, vaikka sanoin: "Minä olen suuresti
ahdistettu." ¹¹ Minä sanoin hädissäni: "Kaikki
ihmiset ovat petollisia."

¹² Kuinka voisin maksaa Herralle kaiken hänen
hyvää minulle?

¹³ Minä kohotan pelastuksen maljan ja huudan
avuksi Herran nimeä. ¹⁴ Minä täytän lupaukseni
Herralle hänen kansansa edessä.

¹⁵ Kallis on Herran silmissä hänen uskollistensa
kuolema. ¹⁶ Herra, minä olen totisesti sinun
palvelijasi; minä olen sinun palvelijasi,
palvelijattaresi lapsi, sinä olet vapauttanut minut
kahleistani.

¹⁷ Sinulle minä uhraan kiitosuhrin ja huudan avuksi
Herran nimeä. ¹⁸ Minä täytän lupaukseni Herralle
hänen kansansa edessä. ¹⁹ Herran huoneen
esipihoilla, sinun keskelläsi, Jerusalem. Ylistäkää
Herraa!

117 Kunniottakaa Herraa, kaikki kansat;
Juhlikaa Hänen nimeään, kaikki kansat! ²
Sillä Hänen laupeutensa meitä kohtaan
on valtava, Ja Herran uskollisuus kestää ikuisesti.

Kunniottakaa Herraa!

118 Kiittäkää Herraa, sillä hän on hyvä;
Hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

² Sanokoon Israel: "Hänen armonsa

pysyy iankaikkisesti." ³ Sanokoon Aaronin suku:
"Hänen armonsa pysyy iankaikkisesti." ⁴ Sanokoot
ne, jotka Herraa pelkäävät: "Hänen armonsa pysyy
iankaikkisesti."

⁵ Ahdistuksessa minä huusin Herraa; Herra
vastasi minulle ja asetti minut avaraan paikkaan. ⁶
Herra on minun puolellani; en pelkää; Mitä ihmiset
voivat minulle tehdä? ⁷ Herra on minun kanssani
auttajana; Siksi katson voitokkaasti niihin, jotka
minua vihaavat.

⁸ On parempi turvautua Herraan kuin luottaa
ihmisiin. ⁹ On parempi turvautua Herraan kuin
luottaa ruhtinaiisiin. ¹⁰ Kaikki kansat piirittivät minut;
Herran nimessä minä varmasti torjun heidät. ¹¹ He
piirittivät minut, toden totta, he ympäröivät minut;
Herran nimessä minä varmasti torjun heidät. ¹² He
parveilivat ympärilläni kuin mehiläiset; He
sammuivat kuin tuli orjantappuroissa; Herran
nimessä minä varmasti torjun heidät. ¹³ Sinä työnsit
minua kovasti, jotta kaataisin, Mutta Herra tuki
minua. ¹⁴ Herra on minun voimani ja lauluni, Ja hän
on tullut minun pelastukseksi.

¹⁵ Pelastuksen riemuhuudot kaivat
vanhurskaiden majoissa; Herran oikea käsi tekee
voimallisia tekoja. ¹⁶ Herran oikea käsi on kohotettu
korkealle; Herran oikea käsi tekee voimallisia
tekoja. ¹⁷ En kuole, vaan elän, Ja julistan Herran
tekoja. ¹⁸ Herra on kurittanut minua ankarasti,
Mutta hän ei ole antanut minua kuoleman omaksi.
¹⁹ Avatkaa minulle vanhurskauden portit; Minä käyn
niistä sisään ja kiitän Herraa. ²⁰ Tämä on Herran
portti; Vanhurskaat käyvät siitä sisään. ²¹ Minä
kiitän sinua, sillä sinä olet vastannut minulle, Ja
sinä olet tullut minun pelastukseksi.

²² Kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, On tullut
kulmakiveksi. ²³ Herran on tämä teko; Se on
ihmeellinen meidän silmissämme. ²⁴ Tämä on se
päivä, jonka Herra on tehnyt; Iloitkaamme ja
riemuitkaamme siitä.

²⁵ Oi Herra, me rukoilemme sinua, pelasta meidät;
Oi Herra, me rukoilemme sinua, anna meille
menestys!

²⁶ Onnellinen on se, joka tulee Herran nimessä; Me
siunaamme teitä Herran huoneesta. ²⁷ Herra on
Jumala, ja hän on antanut meille valon; Kiinnittäkää
juhlahuri köysillä alttarin sarviin.

²⁸ Sinä olet minun Jumalani, ja minä kiitän sinua;
Sinä olet minun Jumalani, minä korotan sinut.

²⁹ Kiittäkää Herraa, sillä hän on hyvä; Hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

119

ⲕ Aleph

¹ Autuaita ovat ne, joiden tie on puhdas, Jotka seuraavat Herran lakia. ² Autuaita ovat ne, jotka pitävät hänen todistuksensa, Ja etsivät häntä kaikesta sydäimestään. ³ He eivät tee vääryyttä; He vaeltavat hänen teillään. ⁴ Sinä olet antanut käskysi, Että me noudattaisimme niitä tarkasti. ⁵ Oi, jospa tieni olisivat vakaita Pysymään sinun säädöksissäsi! ⁶ Silloin en joudu häpeään, Kun tarkastelen kaikkia sinun käskyjäsi. ⁷ Kiitän sinua vilpittömästi, Kun opin sinun vanhurskaat tuomiosi. ⁸ Pidän sinun säädöksesi; Älä hylkää minua kokonaan!

ⲛ Beth

⁹ Kuinka nuorukainen voi pitää tiensä puhtaana? Pysymällä sinun sanasi mukaan. ¹⁰ Kaikesta sydäimestäni olen etsinyt sinua; Älä anna minun eksyä käskyistäsi. ¹¹ Olen kätkenyt sanasi sydämeeni, Jotta en tekisi syntiä sinua vastaan. ¹² Kiitetty olet sinä, Herra; Opetä minulle säädöksesi. ¹³ Huulillani olen julistanut Kaikki sinun suusi säädökset. ¹⁴ Olen löytänyt iloa sinun todistustesi tiestä, Yhtä paljon kuin kaikista rikkauksista. ¹⁵ Mietin sinun käskyjäsi Ja tarkastelen sinun teitäsi. ¹⁶ Iloitsen sinun säädöksistäsi; En unohda sinun sanaasi.

Ⲑ Gimel

¹⁷ Kohtelet palvelijaasi hyvin, Että eläisin ja pitäisin sinun sanasi. ¹⁸ Avaa silmäni, että näkisin Ihmeellisiä asioita sinun laistasi. ¹⁹ Olen muukalainen maan päällä; Älä kätke käskyjäsi minulta. ²⁰ Sieluni kaipaa kiihkeästi Sinun säädöksiäsi kaiken aikaa. ²¹ Sinä nuhtelet ylpeitä, kirottuja, Jotka eksyvät sinun käskyistäsi. ²² Ota pois häpeä ja halveksunta minulta, Sillä minä pidän sinun todistuksesi. ²³ Vaikka ruhtinaat istuvat ja puhuvat minua vastaan, Palvelijasi miettii sinun säädöksiäsi. ²⁴ Myös sinun todistuksesi ovat iloni; Ne ovat neuvonantajani.

ⲧ Daleth

²⁵ Sieluni tarttuu maahan; Uudista minut sanasi mukaan. ²⁶ Olen kertonut sinulle tieni, ja sinä vastasit minulle; Opetä minulle säädöksesi. ²⁷ Autä minua ymmärtämään sinun käskyjesi tietä, Jotta mietin sinun ihmeitäsi. ²⁸ Sieluni itkee surusta; Vahvista minua sanasi mukaan. ²⁹ Poista petollinen tie minusta, Ja armossasi anna minulle lakisi. ³⁰ Olen valinnut uskollisuuden tien; Olen asettanut sinun tuomiosi eteeni. ³¹ Pidän kiinni sinun todistuksistasi; Herra, älä anna minun joutua häpeään! ³² Juoksen sinun käskyjesi tietä, Sillä sinä laajennat sydäntäni.

ⲑ He

³³ Opetä minulle, Herra, sinun säädötesi tietä, Ja pidän sitä loppuun asti. ³⁴ Anna minulle ymmärrystä, että noudattaisin sinun lakiasi Ja pitäisin siitä kaikesta sydäimestäni. ³⁵ Johdata minua sinun käskyjesi tiellä, Sillä minä iloitsen siitä. ³⁶ Käännä sydämeni sinun todistustesi puoleen, Eikä petolliseen voittoon. ³⁷ Käännä silmäni pois arvottomista asioista, Ja uudista minut sinun teilläsi. ³⁸ Vahvista sanasi palvelijallesi, Joka herättää kunnioitusta sinua kohtaan. ³⁹ Poista häpeäni, jota pelkään, Sillä sinun tuomiosi ovat hyvät. ⁴⁰ Katso, minä kaipaan sinun käskyjäsi; Uudista minut sinun vanhurskaudellasi.

ⲓ Waw

⁴¹ Tulkoon myös sinun armosi minulle, Herra, Sinun pelastuksesi sanasi mukaan; ⁴² Jotta minulla olisi vastaus häntä vastaan, joka pilkkaa minua, Sillä minä luotan sinun sanaasi. ⁴³ Älä ota totuuden sanaa kokonaan pois suustani, Sillä minä odotan sinun tuomioitasi. ⁴⁴ Niin minä pidän sinun lakiasi jatkuvasti, Aina ja ikuisesti. ⁴⁵ Ja minä vaellan vapaudessa, Sillä minä etsin sinun käskyjäsi. ⁴⁶ Julistan myös sinun todistuksesi kuninkaille, Enkä joudu häpeään. ⁴⁷ Iloitsen sinun käskyistäsi, Joita rakastan. ⁴⁸ Ja kohotan käteni sinun käskyjesi puoleen, joita rakastan; Ja mietin sinun säädöksiäsi.

ⲓ Zayin

⁴⁹ Muista sana palvelijallesi, Jossa olet antanut minulle toivon. ⁵⁰ Tämä on lohdutukseni ahdingossani, Että sinun sanasi on uudistanut

Psalmi

minut. ⁵¹ Ylpeät pilkkaavat minua täysin, Kuitenkaan en käänny pois sinun laistasi. ⁵² Olen muistanut sinun tuomiosi muinaisista ajoista, Herra, Ja löytänyt lohdutuksen. ⁵³ Valtava suuttumus on vallannut minut jumalattomien vuoksi, Jotka hylkäävät sinun lakisi. ⁵⁴ Sinun säädöksesi ovat olleet laulujani Matkani talossa. ⁵⁵ Herra, muistan sinun nimesi yöllä, Ja pidän sinun lakisi. ⁵⁶ Tämä on tullut omakseni, Että noudatan sinun käskyjäsi.

■ Heth

⁵⁷ Herra on minun osani; Olen luvannut pitää sinun sanasi. ⁵⁸ Olen etsinyt sinun suosiotasi kaikesta sydäimestäni; Ole armollinen minulle sanasi mukaan. ⁵⁹ Mietin teitäni Ja käänsin askeleeni sinun todistustesi puoleen. ⁶⁰ Kiirehdin enkä viivytellyt Seuraamaan sinun käskyjäsi. ⁶¹ Jumalattomien ansat ovat ympäröineet minut, Mutta en ole unohtanut sinun lakiasi. ⁶² Nousen keskiyöllä kiittämään sinua Sinun vanhurskaiden tuomiodesi vuoksi. ⁶³ Olen ystävä kaikille, jotka pelkäävät sinua, Ja niille, jotka pitävät sinun käskyjäsi. ⁶⁴ Maa on täynnä sinun armoasi, Herra; Opetä minulle säädöksesi.

■ Teth

⁶⁵ Olet kohdellut palvelijaasi hyvin, Herra, Sanasi mukaan. ⁶⁶ Opetä minulle hyvää harkintaa ja tietoa, Sillä minä luotan sinun käskyihisi. ⁶⁷ Ennen kuin minua koeteltiin, eksyin, Mutta nyt pidän aina sinun sanasi. ⁶⁸ Sinä olet hyvä ja teet oikein; Opetä minulle säädöksesi. ⁶⁹ Ylpeät ovat sepittäneet valheen minua vastaan; Kaikesta sydäimestäni pidän sinun käskyjäsi. ⁷⁰ Heidän sydämensä on tunnoton, kuin kovettunut rasva, Mutta minä iloitsen sinun laistasi. ⁷¹ On hyödyllistä, että koin vaikeuksia, Jotta oppisin sinun säädöksesi. ⁷² Sinun suusi laki on minulle arvokkaampi kuin tuhannet kultaa ja hopeaa.

■ Yodh

⁷³ Sinun kätesi loivat minut ja muovasivat minut; Anna minulle ymmärrystä, että oppisin sinun käskyjäsi. ⁷⁴ Ne, jotka pelkäävät sinua, näkevät minut ja iloitsevat, Koska toivon sinun sanaasi. ⁷⁵ Tiedän, Herra, että sinun tuomiosi ovat vanhurskaita, Ja että olet antanut minun kohdata koettelemuksia uskollisuudessa. ⁷⁶ Olkoon sinun armosi lohdutukseni, Sanasi mukaan palvelijallesi.

⁷⁷ Tulloon sinun myötätuntosi minulle, antaen minulle elämän, Sillä sinun lakisi on iloni. ⁷⁸ Hävetkööt ylpeät, sillä he tekevät minulle vääryyttä valheilla; Mutta minä mietin sinun käskyjäsi. ⁷⁹ Kääntykööt ne, jotka pelkäävät sinua, minun puoleeni, Ja ne, jotka tuntevat sinun todistuksesi. ⁸⁰ Olkoon sydämeni vakaa sinun säädöksissäsi, Jotta en joutuisi häpeään.

■ Kaph

⁸¹ Sieluni kaipaa sinun pelastustasi; Odotan sinun sanaasi. ⁸² Silmäni väsyvät kaivatessaan sinun sanaasi, Kun sanon: "Milloin sinä lohdutat minua?" ⁸³ Vaikka olen tullut kuin kuivunut viinileili savussa, En unohda sinun säädöksiasi. ⁸⁴ Mikä on palvelijasi päivien mitta? Milloin tuot oikeuden niille, jotka vainoavat minua? ⁸⁵ Ylpeät ovat kaivaneet kuoppia minulle, Ihmiset, jotka eivät ole sinun lakisi mukaisia. ⁸⁶ Kaikki sinun käskysi ovat uskollisia; He ovat vainonneet minua valheilla; auta minua! ⁸⁷ He melkein tuhosivat minut maan päällä, Mutta en hylännyt sinun käskyjäsi. ⁸⁸ Elvytä minut armosi mukaan, Jotta voisin pitää sinun suusi todistuksen.

■ Lamedh

⁸⁹ Iankaikkisesti, Herra, Sinun sanasi pysyy taivaassa. ⁹⁰ Sinun uskollisuutesi jatkuu sukupolvesta toiseen; Sinä perustit maan, ja se pysyy. ⁹¹ Ne pysyvät tänä päivänä sinun säädöksiesi mukaan, Sillä kaikki palvelevat sinua. ⁹² Ellei sinun lakisi olisi ollut iloni, Olisin menehtynyt ahdinkooni. ⁹³ En koskaan unohda sinun käskyjäsi, Sillä niiden kautta olet elvyttänyt minut. ⁹⁴ Minä kuulun sinulle; pelasta minut, Sillä olen etsinyt sinun käskyjäsi. ⁹⁵ Jumalattomat väijyvät tuhotakseen minut; Tarkastelen huolellisesti sinun todistuksiasi. ⁹⁶ Olen nähnyt täydellisuuden rajan; Sinun käskysi on ylen laaja.

■ Mem

⁹⁷ Kuinka rakastankaan sinun laki! Se on mietiskelyni koko päivän. ⁹⁸ Sinun käskysi tekevät minut viisaammaksi kuin viholliseni, Sillä ne ovat aina minun. ⁹⁹ Minulla on enemmän ymmärrystä kuin kaikilla opettajillani, Sillä sinun todistuksesi ovat mietiskelyni. ¹⁰⁰ Ymmärrän enemmän kuin vanhat, Koska olen noudattanut sinun käskyjäsi. ¹⁰¹ Olen pitänyt jalkani poissa kaikilta pahoilta teiltä, Jotta voisin pitää sinun sanasi. ¹⁰² En ole kääntynyt

Psalmi

pois sinun tuomioistasi, Sillä sinä olet opettanut minua.¹⁰³ Kuinka makeita ovatkaan sinun sanasi suussani! Kyllä, makeampia kuin hunaja suussani!¹⁰⁴ Sinun käskyistäsi saan ymmärrystä; Siksi vihaan jokaista väärää tietä.

1 Nun

¹⁰⁵ Sinun sanasi on lamppu jaloilleni Ja valo polullani.¹⁰⁶ Olen tehnyt valan ja pidän sen, Että pidän sinun vanhurskaat tuomiosi.¹⁰⁷ Olen ylen määrin ahdistettu; Elvytä minut, Herra, sanasi mukaan.¹⁰⁸ Hyväksy suuni vapaaehtoiset uhrin, Herra, Ja opeta minulle sinun tuomiosi.¹⁰⁹ Elämäni on jatkuvasti kädessäni, Kuitenkaan en unohda sinun lakiasi.¹¹⁰ Jumalattomat ovat asettaneet ansan minulle, Kuitenkaan en ole eksynyt sinun käskyistäsi.¹¹¹ Olen saanut sinun todistuksesi ikuisiksi perinnöksiksi, Sillä ne ovat sydämeni ilo.¹¹² Olen asettanut sydämeni noudattamaan sinun säädöksiäsi Ikuisesti, jopa loppuun asti.

2 Samekh

¹¹³ Vihaan kaksimielisiä, Mutta rakastan sinun laki.¹¹⁴ Sinä olet turvapaikkani ja kilpeni; Toivon sinun sanaasi.¹¹⁵ Poistukaa luotani, te pahantekijät, Jotta voisin noudattaa Jumalani käskyä.¹¹⁶ Ylläpidä minua sanasi mukaan, että eläisin; Äläkä anna minun joutua häpeään toivostani.¹¹⁷ Tue minua, jotta olisin turvassa, Että voisin jatkuvasti kunnioittaa sinun säädöksiäsi.¹¹⁸ Olet hylännyt kaikki, jotka eksyvät sinun säädöksistäsi, Sillä heidän petollisuutensa on hyödytöntä.¹¹⁹ Olet poistanut kaikki jumalattomat maan päältä kuin epäpuhtauden; Siksi rakastan sinun säädöksiäsi.¹²⁰ Lihani vapisee sinun pelostasi, Ja pelkään sinun tuomioitasi.

3 Ayin

¹²¹ Olen tehnyt oikeuden ja vanhurskauden; Älä jätä minua sortajilleni.¹²² Ole palvelijasi takaaja hyvälle; Älä anna ylpeiden sortaa minua.¹²³ Silmäni väsyvät kaivatessaan sinun pelastustasi, Ja sinun vanhurskasta sanaasi.¹²⁴ Kohtelee palvelijaasi armollisesti, Ja opeta minulle sinun säädöksesi.¹²⁵ Olen sinun palvelijasi; anna minulle ymmärrystä, Jotta tuntisin sinun todistuksesi.¹²⁶ On aika Herran toimia, Sillä he ovat rikkoneet sinun lakisi.¹²⁷ Siksi rakastan sinun käskyjäsi Enemmän kuin kultaa, kyllä, enemmän kuin puhdasta kultaa.¹²⁸ Siksi

seuraan kaikkia sinun käskyjäsi huolellisesti, Vihaan jokaista väärää tietä.

4 Pe

¹²⁹ Sinun todistuksesi ovat ihmeellisiä; Siksi sieluni noudattaa niitä.¹³⁰ Sinun sanojesi ilmoitus tuo valoa; Se antaa ymmärrystä yksinkertaisille.¹³¹ Avasin suuni laajasti kaivaten, Sillä kaipasin sinun käskyjäsi.¹³² Käänny minun puoleeni ja ole armollinen minulle, Kuten on sopivaa niille, jotka rakastavat sinun nimeäsi.¹³³ Vahvista askeleeni sinun sanassasi, Äläkä anna minkään vääryyden hallita minua.¹³⁴ Lunasta minut ihmisten sorrosta, Jotta voisin pitää sinun käskyjäsi.¹³⁵ Anna kasvojesi loistaa palvelijallesi, Ja opeta minulle sinun säädöksesi.¹³⁶ Silmäni vuotavat vesivirtoja, Koska he eivät pidä sinun lakiasi.

5 Tsadhe

¹³⁷ Sinä olet vanhurskas, Herra, Ja sinun tuomiosi ovat oikeat.¹³⁸ Olet käskennyt sinun todistuksesi vanhurskaudella Ja suurella uskollisuudella.¹³⁹ Kiihkoni on vallannut minut, Koska viholliseni ovat unohtaneet sinun sanasi.¹⁴⁰ Sinun sanasi on hyvin puhdas, Siksi palvelijasi rakastaa sitä.¹⁴¹ Olen merkityksetön ja halveksittu, Kuitenkaan en unohda sinun käskyjäsi.¹⁴² Sinun vanhurskautesi on ikuisesti oikea, Ja sinun lakisi on totuuden ydin.¹⁴³ Vaikeudet ja ahdistus ovat löytäneet minut, Kuitenkin sinun käskyysi tuovat minulle iloa.¹⁴⁴ Sinun todistuksesi ovat vanhurskaita ikuisesti; Anna minulle ymmärrystä, jotta voisin elää.

6 Qoph

¹⁴⁵ Huusin kaikesta sydämeistäni; vastaa minulle, Herra! Pidän sinun säädöksesi.¹⁴⁶ Kutsuin sinua; pelasta minut, Ja pidän sinun todistuksesi.¹⁴⁷ Nousen ennen aamunkoitoa ja huudan apua; Odota sinun sanojasi.¹⁴⁸ Silmäni odottavat yvartioita, Jotta voisin miettiä sinun sanaasi.¹⁴⁹ Kuule ääneni armosi mukaan; Elvytä minut, Herra, sinun tuomioidesi mukaan.¹⁵⁰ Ne, jotka harjoittavat pahuutta, lähestyvät; He ovat kaukana sinun laistasi.¹⁵¹ Kuitenkin sinä olet lähellä, Herra, Ja kaikki sinun käskyysi ovat totuus.¹⁵² Kauan sitten opin sinun todistuksistasi, Että olet asettanut ne ikuisesti.

7 Resh

Psalmi

¹⁵³ Katso minun ahdinkoani ja pelasta minut, Sillä en unohda sinun lakiasi. ¹⁵⁴ Aja asiani ja lunasta minut; Elvytä minut sanasi mukaan. ¹⁵⁵ Pelastus on kaukana jumalattomista, Sillä he eivät etsi sinun säädöksiäsi. ¹⁵⁶ Suuret ovat sinun armeliaisuutesi, Herra; Elvytä minut sinun tuomioidesi mukaan. ¹⁵⁷ Lukuisat ovat vainoojani ja vihollisiani, Kuitenkaan en käännny pois sinun todistuksistasi. ¹⁵⁸ Näen petolliset ja tunnen halveksuntaa, Koska he eivät pidä sinun sanaasi. ¹⁵⁹ Katso, kuinka rakastan sinun käskyjäsi; Elvytä minut, Herra, sinun armosi mukaan. ¹⁶⁰ Sinun sanasi kokonaisuus on totuus, Ja jokainen sinun vanhurskas tuomiosi on ikuinen.

W Sin ja Shin

¹⁶¹ Ruhtinaat vainoavat minua ilman syytä, Mutta sydämeni seisoo kunnioituksessa sinun sanojasi kohtaan. ¹⁶² Iloitsen sinun sanastasi, Kuten se, joka löytää suuren aarteen. ¹⁶³ Inhoan ja vihaan valheellisuutta, Mutta rakastan sinun lakiasi. ¹⁶⁴ Kiitän sinua koko päivän Sinun vanhurskaiden tuomioidesi vuoksi. ¹⁶⁵ Ne, jotka rakastavat sinun lakiasi, nauttivat suurta rauhaa, Eikä mikään saa heitä kompastumaan. ¹⁶⁶ Toivon sinun pelastustasi, Herra, Ja seuraan sinun käskyjäsi. ¹⁶⁷ Sieluni pitää sinun todistuksesi, Ja rakastan niitä suuresti. ¹⁶⁸ Noudatan sinun käskyjäsi ja todistuksiasi, Sillä kaikki minun tieni ovat sinun edessäsi.

N Taw

¹⁶⁹ Tulkoon huutoni sinun eteesi, Herra; Anna minulle ymmärrystä sanasi mukaan. ¹⁷⁰ Tulkoon anomiseni sinun eteesi; Pelasta minut sanasi mukaan. ¹⁷¹ Antakoon huuleni ylitsevuotavan kiitoksen, Sillä sinä opetat minulle sinun säädöksesi. ¹⁷² Antakoon kieleni laulaa sinun sanastasi, Sillä kaikki sinun käskysi ovat vanhurskaus. ¹⁷³ Olkoon kätesi valmis auttamaan minua, Sillä olen valinnut sinun käskysi. ¹⁷⁴ Kaipaen sinun pelastustasi, Herra, Ja sinun lakisi on iloni. ¹⁷⁵ Antakoon sieluni elää, jotta se voisi kiittää sinua, Ja antakoon sinun säädöksesi auttaa minua. ¹⁷⁶ Olen harhaillut kuin eksynyt lammas; etsi palvelijasi, Sillä en unohda sinun käskyjäsi.

120

Matkalaulu.

¹ Ahdistuksessani minä huusin Herraa, ja hän vastasi minulle. ² Herra, pelasta minun sieluni valheellisista huulista, petollisesta kielestä.

³ Mitä sinulle annetaan, ja mitä enemmän sinulle tehdään, sinä petollinen kieli? ⁴ Soturin terävät nuolet, sekä hohtavat katajan hielet!

⁵ Voi minua, sillä minä asun Mesekissä, ja olen tehnyt kotini Kedarin teltojen keskelle! ⁶ Sieluni on asunut liian kauan niiden keskuudessa, jotka ovat rauhaa vastaan. ⁷ Minä etsin rauhaa, mutta kun puhun, he tavoittelevat riitaa.

121

Matkalaulu.

¹ Minä nostan silmäni vuorille; Mistä tulee minulle apu? ² Minulle apu tulee Herralta, Joka on tehnyt taivaan ja maan.

³ Hän ei salli sinun jalkasi horjua; Sinun varjelijasi ei torku. ⁴ Katso, Israelin vartija Ei torku eikä nuku.

⁵ Herra on sinun varjelijasi; Herra on suojaava varjosi oikealla puolellasi. ⁶ Päivällä ei aurinko vahingoita sinua, Eikä kuu yöllä.

⁷ Herra varjelee sinut kaikesta pahasta; Hän varjelee sinun sielusi. ⁸ Herra varjelee sinun lähtemisesi ja tulemisesi Nyt ja iankaikkisesti.

122

Matkalaulu. Daavidin virsi.

¹ Minä iloitsin, kun minulle sanottiin: "Menkäämme Herran asuinsijaan." ² Jalkamme seisovat nyt sinun porteissasi, Jerusalemi,

³ Jerusalemi, joka on rakennettu yhteen liitettyksi kaupungiksi; ⁴ Jota kohti heimot nousevat, Herran heimot— Israelin säädöksen mukaan— kiittämään Herran nimeä. ⁵ Sillä siellä on asetettu tuomioistuimet, Daavidin huoneen istuimet.

⁶ Rukoilkaa Jerusalemin rauhaa: "Ne, jotka sinua rakastavat, saavat turvan. ⁷ Olkoon rauha sinun muuriasi sisällä, ja menestys sinun palatseissasi." ⁸ Veljieni ja ystäväni tähden minä nyt sanon: "Olkoon rauha sinun sisälläsi." ⁹ Herran, meidän Jumalamme, huoneen tähden minä tavoittelen sinun parastasi.

123

Matkalaulu.

¹ Sinulle minä olen nostanut silmäni, Sinä, joka olet valtaistuimella taivaissa! ² Katso, niin kuin palvelijoiden silmät katsovat heidän herransa käteen, Ja niin kuin palvelijattaren silmät katsovat emäntänsä käteen, Niin meidän silmämme katsovat Herraan, meidän Jumalaamme, Kunnnes Hän osoittaa meille suositetaan.

³ Osoita meille laupeutesi, Herra, osoita meille laupeutesi, Sillä me olemme kärsineet ylenpalttisesti halveksuntaa. ⁴ Sielumme on kärsinyt ylenpalttisesti Niiden pilkkaa, jotka ovat huolettomia, Ja ylpeiden halveksuntaa.

124

Matkalaulu. Daavidin virsi.

¹ "Jos ei Herra olisi ollut meidän puolellamme," sanokoon Israel nyt, ² "jos ei Herra olisi ollut meidän puolellamme, kun ihmiset nousivat meitä vastaan, ³ niin he olisivat nielaissheet meidät elävältä, kun heidän vihansa syttyi meitä vastaan; ⁴ silloin vedet olisivat tulvineet ylitsemme, virta olisi huuhtonut sielumme yli; ⁵ ja pauhaavat vedet olisivat huuhtoneet sielumme yli."

⁶ Kiitetty olkoon Herra, joka ei antanut meitä heidän hampaidensa raadeltaviksi. ⁷ Sielumme on kuin lintu, joka on päässyt pakoon pyydystäjän ansasta; ansa on särkynyt, ja me olemme päässeet pakoon. ⁸ Apumme on Herran nimessä, joka on tehnyt taivaan ja maan.

125

Matkalaulu.

¹ Ne, jotka luottavat Herraan, Ovat kuin Siionin vuori, jota ei voi horjuttaa vaan joka pysyy ikuisesti. ² Niin kuin vuoret ympäröivät Jerusalemiä, Niin Herra ympäröi kansaansa Nyt ja aina.

³ Sillä jumalattomuuden valtikka ei lepää vanhurskaiden maassa, Jotteivät vanhurskaat ojentaisi käsiään tekemään pahaa.

⁴ Osoita hyvyyttä, Herra, hyvälle, Ja niille, jotka ovat vilpittömiä sydämessään. ⁵ Mutta ne, jotka poikkeavat kieroutuneille teilleen, Herra ohjaa pois

yhdessä vääryyttä tekevien kanssa. Rauha olkoon Israelille.

126

Matkalaulu.

¹ Kun Herra käänsi Siionin kohtalon, olimme kuin unta näkevät. ² Silloin suumme täyttyi naurusta ja kieleemme riemulauluista; silloin sanottiin kansojen keskuudessa: "Herra on tehnyt suuria heille." ³ Herra on tehnyt suuria meille; me iloitsimme.

⁴ Käännä, Herra, kohtalomme, kuin purot Etelämaassa. ⁵ Jotka kyynelin kylvävät, ne riemuiten korjaavat. ⁶ Joka itkien menee ja kantaa kylvösiemenen, hän tulee riemuiten ja tuo lyhteensä mukanaan.

127

Matkalaulu. Salomon.

¹ Jos Herra ei taloa rakenna, turhaan sen rakentajat vaivaa näkevät; jos Herra ei kaupunkia vartioi, turhaan vartija valvoo. ² Turhaa on teidän varhain nousta, myöhään mennä levolle, syödä vaivannäön leipää; sillä hän antaa ystävilleen unessa.

³ Katso, lapset ovat Herran lahja, kohdun hedelmä on palkinto. ⁴ Niin kuin nuolet soturin kädessä, niin ovat nuoruudessa syntyneet lapset. ⁵ Autuas on mies, joka on täyttänyt viinensä niillä; heitä ei häpeään saateta, kun he puhuvat vihollistensa kanssa portissa.

128

Matkalaulu.

¹ Autuas on jokainen, joka pelkää Herraa, Joka vaeltaa hänen teilläään. ² Sinä saat syödä kättesi työn hedelmää; Sinä olet onnellinen, ja sinulle käy hyvin. ³ Vaimosi on kuin hedelmällinen viiniköynnös kotisi sisällä, Lapsesi kuin nuoret öljypuun versot pöytäsi ympärillä. ⁴ Katso, näin siunataan miestä, Joka pelkää Herraa.

⁵ Herra siunatkoon sinua Siionista, Ja saakoon sinut nähdä Jerusalemin menestyvän kaikkina elämäsi päivinä. ⁶ Totisesti, saat nähdä jälkeläisesi. Rauha olkoon Israelille!

129

Matkalaulu.

¹ "Monesti he ovat hyökänneet kimppuuni nuoruudestani asti," sanokoon Israel, ² "Monesti he ovat hyökänneet kimppuuni nuoruudestani asti; silti he eivät ole voittaneet minua. ³ Kyntäjät kynnit selkäni yli; he pidentivät vakojaan." ⁴ Herra on oikeamielinen; hän on katkaissut jumalattomien köydet.

⁵ Hävetkööt ja kääntykööt takaisin kaikki, jotka halveksivat Siionia; ⁶ Olkoot he kuin kattojen ruoho, joka kuivuu ennen kuin se kasvaa; ⁷ jolla ei leikkaaja täytäkättään, eikä lyhteiden sitoja käsivarsiaan; ⁸ eivätkä ohikulkijat sano, "Olkoon Herran siunaus teidän yllänne; me siunaamme teitä Herran nimessä."

130

Matkalaulu.

¹ Syvyyksistä minä huudan sinua, Herra. ² Herra, kuule minun ääneni! Olkoot korvasi tarkkaavaiset minun rukousteni ääneen.

³ Jos sinä, Herra, pidät mielessäsi synnit, Herra, kuka voi kestää? ⁴ Mutta sinun luonasi on anteeksiantamus, Siksi sinua pelätään.

⁵ Minä odotan Herraa, sieluni on kärsivällinen, Ja minä panen toivoni hänen sanaansa. ⁶ Sieluni odottaa innokkaasti Herraa Enemmän kuin vartijat aamua; Totisesti, enemmän kuin vartijat aamua.

⁷ Israel, pane toivosi Herraan; Sillä Herran luona on laupeus, Ja hänen luonaan on runsas lunastus. ⁸ Ja hän vapauttaa Israelin Kaikista hänen synneistään.

131

Matkalaulu. Daavidin virsi.

¹ Herra, sydämeni ei ole ylpeä, eivätkä silmäni ole ylimieliset; Enkä puutu suuriin asioihin, Enkä asioihin, jotka ovat liian vaikeita minulle. ² Olen todella rauhoittanut ja hiljentänyt sieluni, Kuin vieroitettu lapsi lepää äitinsä kanssa, Sieluni sisälläni on kuin vieroitettu lapsi.

³ Israel, odota Herraa Tästä hetkestä ja ikuisesti.

132

Matkalaulu.

¹ Muista, Herra, Daavidin puolesta, Kaikki hänen kärsimyksensä;

² Kuinka hän teki valan Herralle Ja lupauksen Jaakobin Valtiaalle: ³ "En varmasti mene talooni, Enkä makaa vuoteellani; ⁴ En salli unta silmilleni, Enkä torkahdusta silmäluomilleni, ⁵ Ennen kuin löydän paikan Herralle, Asuinsijan Jaakobin Valtiaalle."

⁶ Totisesti, kuulumme siitä Efratassa, Löysimme sen Jaarin pelloilta. ⁷ Menkäämme Hänen asuinsijaansa; Kumartukaamme Hänen jalkojensa juureen. ⁸ Nouse, Herra, lepopaikkaasi, Sinä ja voimasi arkki. ⁹ Pukekoot pappisi vanhurskaudella, Ja huutakoot uskollisesi ilosta.

¹⁰ Palvelijasi Daavidin tähden, Älä hylkää voideltusi kasvoja.

¹¹ Herra on tehnyt lupauksen Daavidille, Totuuden, jota Hän ei peruuta: "Minä asetan valtaistuimellesi Yhden omasta suvustasi. ¹² Jos poikasi pitävät minun liittoni Ja säädökset, joita heille opetan, Heidän jälkeläisensäkin istuvat valtaistuimellasi ikuisesti."

¹³ Sillä Herra on valinnut Siionin; Hän on halunnut sen asuinsijakseen. ¹⁴ "Tämä on minun lepopaikkani ikuisesti; Tänne jään, sillä olen sitä kaivannut. ¹⁵ Minä siunaan suuresti sen ravintoa; Tyydytän sen köyhät leivällä. ¹⁶ Puen myös sen papit pelastuksella, Ja sen uskolliset laulavat iloisesti.

¹⁷ Annan Daavidin sarven kukoistaa siellä; Olen valmistanut valon voidellulleni. ¹⁸ Peitän hänen vihollisensa häpeällä, Mutta hänen päällään, hänen kruununsa loistaa."

133

Matkalaulu. Daavidin virsi.

¹ Katso, kuinka hyvää ja suloista on, kun veljekset asuvat sovussa!

² Se on kuin kallis öljy pään päällä, joka valuu partaan, Aaronin partaan, ja valuu hänen vaatteidensa liepeille. ³ Se on kuin Hermonin kaste,

Psalmi

joka laskeutuu Siionin vuorille; sillä siellä Herra on säättänyt siunauksen— elämän ikuisesti.

134

Matkalaulu.

¹ Katso, siunatkaa Herra, kaikki Herran palvelijat, jotka palvelette yöllä Herran huoneessa! ² Kohottakaa kätenne pyhää paikkaa kohti ja ylistäkää Herra.

³ Siunatkoon sinua Herra, taivaan ja maan Luoja, Siionista.

135

Ylistäkää Herra! Kunnioittakaa Herran nimeä; Ylistäkää häntä, te Herran palvelijat, ² Te, jotka seisotte Herran asuinsijassa, Meidän Jumalamme talon esipihoilla!

³ Ylistäkää Herra, sillä Herra on hyvä; Laulakaa kiitosta hänen nimelleen, sillä se on ihana. ⁴ Sillä Herra on valinnut Jaakobin omakseen, Israelin omaksi aarteekseen.

⁵ Sillä minä tiedän, että Herra on suuri, ja että meidän Herramme on kaikkia jumalia ylempi. ⁶ Mitä Herra tahtoo, sen hän tekee, Taivaassa ja maan päällä, merissä ja kaikissa syvyyksissä. ⁷ Hän nostaa pilvet maan äärestä, Hän tekee salamat sateelle, Hän tuo tuulen varastoistaan.

⁸ Hän löi Egyptin esikoiset, Sekä ihmisten että eläinten. ⁹ Hän lähetti merkkejä ja ihmeitä sinun keskellesi, Egypti, Faraota ja kaikkia hänen palvelijoitaan vastaan. ¹⁰ Hän voitti monet kansat ja kukisti mahtavat kuninkaat: ¹¹ Sihonin, amorilaisten kuninkaan, ja Ogin, Basanin kuninkaan, ja kaikki Kanaanin valtakunnat; ¹² ja hän antoi heidän maansa perintöosaksi, Perintöosaksi kansalleen Israelille.

¹³ Sinun nimesi, Herra, pysyy ikuisesti, Sinun muistosi, Herra, kautta kaikkien sukupolvien. ¹⁴ Sillä Herra tuomitsee kansaansa ja osoittaa myötätuntoa palvelijoilleen.

¹⁵ Kansojen epäjumalat ovat hopeaa ja kultaa, Ihmiskätkten työtä. ¹⁶ Niillä on suu, mutta ne eivät puhu; Niillä on silmät, mutta ne eivät näe; ¹⁷ Niillä on korvat, mutta ne eivät kuule, Eikä niiden suussa ole henkeä. ¹⁸ Niiden tekijät tulevat niiden kaltaisiksi, Kaikki, jotka niihin luottavat.

¹⁹ Israelin suku, kunnioita Herra; Aaronin suku, kunnioita Herra; ²⁰ Leevin suku, kunnioita Herra; Te, jotka pelkätte Herra, kunnioittakaa Herra. ²¹ Siunattu olkoon Herra, joka tulee Siionista, Joka asuu Jerusalemissa. Ylistäkää Herra!

136

Kiittäkää Herra, sillä hän on hyvä,

Sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

² Kiittäkää jumalien Jumalaa,

Sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

³ Kiittäkää herrain Herra,

Sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

⁴ Häntä, joka yksin tekee suuria ihmeitä,

Sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

⁵ Häntä, joka taidolla teki taivaat,

Sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

⁶ Häntä, joka levitti maan vetten ylle,

Sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

⁷ Häntä, joka teki suuret valot,

Sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

⁸ Auringon hallitsemaan päivää,

Sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

⁹ Kuun ja tähdet hallitsemaan yötä,

Sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

¹⁰ Häntä, joka löi egyptiläiset, heidän esikoisensa,

Sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

¹¹ Ja vei Israelin pois heidän keskeltään,

Sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

¹² Vahvalla kädellä ja ojennetulla käsivarrella,

Sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

¹³ Häntä, joka jakoi Punaisenmeren osiin,

Sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

¹⁴ Ja johdatti Israelin sen keskeltä,

Sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

Psalmi

¹⁵ Mutta hän syöksi faraon ja hänen sotajoukkonsa Punaisessa meressä,

Sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

¹⁶ Häntä, joka johdatti kansansa erämaan halki,

Sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

¹⁷ Häntä, joka löi suuret kuninkaat,

Sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

¹⁸ Ja surmasi mahtavat kuninkaat,

Sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

¹⁹ Sihonin, amorilaisten kuninkaan,

Sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

²⁰ Ja Ogin, Baasanin kuninkaan,

Sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

²¹ Ja antoi heidän maansa perintöösäksi,

Sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

²² Perintöösäksi palvelijalleen Israelille,

Sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

²³ Joka muisti meitä alhaisuudessaamme,

Sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

²⁴ Ja on pelastanut meidät vihollisistamme,

Sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

²⁵ Joka antaa ravinnon kaikelle lihalle,

Sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

²⁶ Kiittäkää taivaan Jumalaa,

Sillä hänen armonsa pysyy iankaikkisesti.

137 Babylonin virtojen varsilla, Siellä me istuimme ja itkimme, Kun muistelimme Siionia. ² Pajuihin sen keskellä Ripustimme kanteleemme. ³ Sillä siellä vangitsijamme pyysivät meiltä lauluja, Ja sortajamme iloa, sanoen, "Laulakaa meille yksi Siionin lauluista!"

⁴ Kuinka voisimme laulaa Herran laulua Vieraalla maalla? ⁵ Jos unohdan sinut, Jerusalelm, Kadotkoon oikea käteni taitonsa. ⁶ Tarttukoon

kieleni suuni lakeen Jos en muista sinua, Jos en pidä Jerusalemla Suurimpana ilonani.

⁷ Muista, Herra, Edomin lapsia Jerusalemin päivänä, Jotka sanoivat, "Revitkää se, revitkää se Sen perustuksiin asti!" ⁸ Babylonin tytär, sinä hävitetty, Siunattu on se, joka maksaa sinulle Sen palkan, jonka olet meille antanut. ⁹ Siunattu on se, joka tarttuu lapsiisi ja murskaa heidän kallioihisi.

138

Daavidin psalmi.

¹ Kiitän Sinua kaikesta sydämeistäni; Laulan ylistystäsi jumalien edessä. ² Kumarrun pyhään temppeliisi päin Ja kiitän nimeäsi armosi ja totuutesi tähden; Sillä Sinä olet korottanut sanasi yli kaiken nimesi. ³ Sinä päivänä, kun huusin, Sinä kuulit minua; Sinä täytit sieluni rohkeudella ja voimalla.

⁴ Kaikki maan kuninkaat kiittävät Sinua, Herra, Kun he kuulevat suusi sanat. ⁵ Ja he laulavat Herran teistä, Sillä Herran kunnia on todella suuri.

⁶ Sillä Herra on korkea, Kuitenkin Hän huomaa nöyrät, Mutta ylpeät Hän tuntee etäältä. ⁷ Vaikka kulkisin ahdistuksen keskellä, Sinä virvoitat minut; Sinä ojennat kätesi vihollisteni vihan yli, Ja oikea kätesi pelastaa minut. ⁸ Herra täyttää tarkoituksensa minua varten; Sinun armosi, Herra, on iankaikkinen; Älä hylkää kättesi töitä.

139

Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.

¹ Herra, sinä olet tutkinut minut ja tunnet minut. ² Sinä tiedät, milloin istun ja milloin nousen; sinä ymmärrät ajatukseni kaukaa. ³ Sinä tarkkaillet polkuani ja makuupaikkaani, ja tunnet kaikki tieni. ⁴ Jo ennen kuin sana on kielelläni, katso, Herra, sinä tiedät sen täysin. ⁵ Sinä ympäröit minut edestä ja takaa, ja lasket kätesi päälleni. ⁶ Tämä tieto on minulle liian ihmeellinen; se on niin korkea, etten voi sitä käsittää.

⁷ Minne voisinn mennä sinun Hengestäsi? Tai minne voisinn paeta sinun kasvojesi edestä? ⁸ Jos nousen taivaaseen, sinä olet siellä; jos teen vuoteeni tuonelaan, sinä olet siellä. ⁹ Jos nousen aamuruskon siiville ja asettuisin meren ääriin, ¹⁰ sielläkin sinun kätesi johtaa minua, ja sinun oikea

Psalmi

kättesi pitää minusta kiinni. ¹¹ Jos sanon: "Totisesti pimeys peittää minut, ja valo ympärilläni muuttuu yöksi", ¹² ei pimeyskään ole sinulle pimeä, ja yö loistaa kuin päivä. Pimeys ja valo ovat sinulle samanlaiset.

¹³ Sillä sinä olet luonut minun sisimpäni; sinä olet punonut minut äitini kohdussa. ¹⁴ Minä kiitän sinua, sillä olen pelottavan ja ihmeellisen tehty; ihmeelliset ovat sinun tekosi, ja minun sieluni tietää sen hyvin. ¹⁵ Luuni eivät olleet sinulta kätkeytyt, kun minut salassa tehtiin, ja taitavasti muovattiin maan syvyyksissä. ¹⁶ Sinun silmäsi näkivät minut jo idullani; ja sinun kirjaasi oli kirjoitettu kaikki päivät, jotka oli määrätty minulle, ennen kuin ainoakaan niistä oli tullut. ¹⁷ Kuinka kallisarvoisia ovatkaan sinun ajatuksesi minulle, Jumala! Kuinka valtava onkaan niiden määrä! ¹⁸ Jos laskisin ne, niitä olisi enemmän kuin hiekanjyviä. Kun herään, olen yhä sinun kanssasi.

¹⁹ Jospa surmaisit jumalattomat, Jumala; väistykää luotani, te verityön miehet. ²⁰ Sillä he puhuvat sinua vastaan pahoin, ja sinun vastustajasi käyttävät nimeäsi väärin. ²¹ Enkö vihaisi niitä, jotka vihaavat sinua, Herra? Enkö inhoaisi niitä, jotka nousevat sinua vastaan? ²² Vihaan heitä täydellisellä vihalla; he ovat tulleet vihollisikseni. ²³ Tutki minut, Jumala, ja tunne sydämeni; koettele minua ja tunne huoleni; ²⁴ ja katso, onko minussa mitään loukkaavaa tietä, ja johdata minut iankaikkiselle tielle.

140

Musiikinjohtajalle. Daavidin psalmi.

¹ Pelasta minut, Herra, pahojen ihmisten käsistä; Suojele minua väkivaltaisilta miehiltä. ² Jotka punovat pahoja juonia sydämissään; He lietsovat jatkuvasti riitoja. ³ He terottavat kielensä kuin käärme; Kyykäärmeen myrky on heidän huultensa alla. Sela

⁴ Pidä minut, Herra, pahojen käsistä; Suojele minua väkivaltaisilta miehiltä. Jotka aikovat kompastuttaa askeleeni. ⁵ Ylpeät ovat virittäneet ansan minulle, pauloilla; He ovat levittäneet verkon polun viereen; He ovat asettaneet ansoja minulle. Sela

⁶ Minä sanoin Herralle: "Sinä olet minun Jumalani; Kuule, Herra, minun avunhuutoni ääni." ⁷ Suvereeni Herra, minun pelastukseni voima, Sinä olet

suojannut pääni taistelun päivänä. ⁸ Älä anna, Herra, pahojen halujen toteutua; Älä anna heidän pahojen suunnitelmiansa onnistua, etteivät he ylpeilisi. Sela

⁹ Mitä tulee niihin, jotka ympäröivät minut, Heidän omat sanansa tuokoot heille vahinkoa. ¹⁰ Tulkoon heille tulisia hiiliä; Heitetköön heidät tuleen, Syviin kuoppiin, joista he eivät pääse pakoon. ¹¹ Älköön panettelija kestäkö maan päällä; Kohdatkoon pahuus väkivaltaista miestä hänen tuhoonsa asti.

¹² Olen varma, että Herra puolustaa sorrettujen asiaa, Ja tuo oikeutta köyhille. ¹³ Totisesti vanhurskaat kiittävät sinun nimeäsi; Oikeamieliset saavat asua sinun läsnäolossasi.

141

Daavidin psalmi.

¹ Herra, minä huudan sinua; riennä luokseni! Kuule ääneni, kun huudan sinua! ² Nouskoon rukoukseni sinun eteesi kuin suitsutus; Käteni kohottaminen kuin iltauhrin.

³ Pane, Herra, vartija suulleni; Valvo huulteni ovea. ⁴ Älä salli sydämeni taipua mihinkään pahaan, Ryhtyäkseni vääryyden tekoihin Niiden kanssa, jotka tekevät pahaa; Älköönkään minun osani olko heidän herkkujaan.

⁵ Lyököön minua vanhurskas, se on laupeus; Nuhtelkoon minua, se on öljyä päähäni; Pääni ei sitä torju, Sillä yhä on rukoukseni heidän pahoja tekojaan vastaan.

⁶ Heidän tuomarinsa syöstään kallion kupeilta, Ja he kuulevat minun sanani, sillä ne ovat suloisia. ⁷ Niin kuin maata kynnetään ja avataan, Ovat lumme hajallaan tuonelan suulla.

⁸ Sillä minun silmäni katsovat sinuun, Jumala Herra; Sinussa minä turvaan, älä jätä sieluani turvattomaksi. ⁹ Varjele minua ansan leuoilta, jotka he ovat virittäneet minulle, Ja pahantekijöiden pauloilta. ¹⁰ Langetkoot jumalattomat omiin verkkoihinsa, Kun minä kuljen ohitse vahingoittumatta.

142

Daavidin Maskil. Kun hän oli luolassa. Rukous.

¹ Minä huudan äänelläni Herran puoleen; Minä anelen äänelläni Herralta armoa. ² Minä vuodatan ahdistukseni Hänen eteensä; Minä paljastan murheeni Hänelle.

³ Kun henkeni oli minussa masentunut, Sinä tiesit tieni. Polulla, jolla kuljen, He ovat viritäneet ansan minulle. ⁴ Katso oikealle ja näe; Sillä ei ole ketään, joka huomaisi minut. Minulle ei ole pakotietä; Kukaan ei välitä sielustani.

⁵ Minä huusin Sinun puoleesi, Herra; Minä julistin: "Sinä olet turvapaikkani, Osani elävien maassa.

⁶ Kuuntele huutoani, Sillä minut on saatettu hyvin alas; Vapauta minut vainoojistani, Sillä he ovat liian voimakkaita minulle. ⁷ Nosta sieluni ylös murheesta, Jotta voisin kiittää Sinun nimeäsi; Vanhurskaat kokoontuvat ympärilleni, Sillä Sinä pidät minusta huolen."

143

Daavidin psalmi.

¹ Kuule rukoukseni, Herra, kuuntele anomisiani! Vastaa minulle uskollisuudessasi, vanhurskaudessaasi! ² Äläkä pane palvelijaasi tuomiolle, sillä ei ole ketään elävää, joka olisi vanhurskas sinun edessäsi. ³ Sillä vihollinen on vainonnut sieluani; hän on painanut elämäni maahan; hän on pannut minut asumaan pimeydessä, kuin kauan sitten kuolleet. ⁴ Sen tähden henkeni näantyy minussa; sydämeni on tyrmistynyt sisälläni. ⁵ Muistan muinaiset päivät; mietiskelen kaikkia sinun tekoasi; ajattelen sinun kättesi töitä. ⁶ Minä ojennan käteni sinun puoleesi; sieluni janoaa sinua kuin kuivunut maa. Sela

⁷ Vastaa minulle nopeasti, Herra, henkeni on raukeamassa; älä kätke kasvojasi minulta, etten tulisi niiden kaltaiseksi, jotka laskeutuvat hautaan. ⁸ Anna minun kuulla armosi aamulla, sillä sinuun minä turvaan; opeta minulle tie, jota minun tulee kulkea, sillä sinun puoleesi minä ylennän sieluni. ⁹ Pelasta minut, Herra, vihollisistani; sinun luonasi minä etsin turvaa. ¹⁰ Johdata minua tekemään sinun tahtosi, sillä sinä olet minun Jumalani; anna hyvän Henkesi johdattaa minua tasaista maata.

¹¹ Nimesi tähden, Herra, anna minulle elämä. Vanhurskaudessaasi vapauta sieluni ahdistuksesta.

¹² Ja armossasi voita viholliseni, ja tuhoa kaikki,

jotka sortavat sieluani, sillä minä olen sinun palvelijasi.

144

Daavidin virsi.

¹ Kiitetty olkoon Herra, minun kallioni, Joka opettaa käteni sotaan, Ja sormeni taisteluun; ² Minun uskollisuuteni ja linnani, Minun varustukseni ja pelastajani, Kilpeni ja turvapaikkani, Joka alistaa kansani alleni.

³ Herra, mikä on ihminen, että Sinä häntä muistat? Tai ihmislapset, että Sinä heistä huolehdit? ⁴ Ihminen on kuin henkäys; Hänen päivänsä ovat kuin ohikiitävä varjo.

⁵ Taivuta taivaasi, Herra, ja astu alas; Kosketa vuoria, niin että ne savuavat. ⁶ Lähetä salamat ja hajota heidät; Ammu nuolesi ja saata heidät hämminkiin. ⁷ Ojenna kätesi ylhäältä; Pelasta minut ja vapauta minut suurista vesistä, Muukalaisten käsistä ⁸ Joiden suut puhuvat petosta, Ja joiden oikea käsi on valheen käsi.

⁹ Jumala, minä laulan Sinulle uuden laulun; Kymmenkielisellä harpulla minä ylistän Sinua, ¹⁰ Joka antaa kuninkaille pelastuksen, Joka pelastaa palvelijansa Daavidin vahingollisesta miekasta. ¹¹ Pelasta minut ja vapauta minut muukalaisten käsistä, Joiden suut puhuvat petosta, Ja joiden oikea käsi on valheen käsi.

¹² Olkoot poikamme nuoruudessaan kuin kukoistavat kasvit, Ja tyttäremme kuin kulmapylväät Palatsia varten veistetyt. ¹³ Olkoot aittamme täynnä, Tarjoten kaikenlaista satoa, Olkoot laumamme tuhansia Ja kymmeniä tuhansia pelloillamme; ¹⁴ Olkoot karjamme lisääntymässä Ilman onnettomuutta ja ilman menetystä, Älköön olko ahdistusta kaduillamme! ¹⁵ Autuas on kansa, jolla on näin; Autuas on kansa, jonka Jumala on Herra!

145

Ylistyspsalmi, Daavidin.

¹ Minä ylistän sinua, Jumalani, kuninkaani, ja kiitän sinun nimeäsi aina ja ikuisesti. ² Joka päivä minä kiitän sinua, ja ylistän sinun nimeäsi ajasta aikaan.

Psalmi

³ Herra on suuri ja sangen ylistettävä, ja hänen suuruutensa on tutkimatonta. ⁴ Sukupolvi ylistää sinun töitäsi toiselle, ja julistavat sinun voimallisia tekoja. ⁵ Sinun majesteettisi loistokkuutta ja sinun ihmeellisiä töitäsi minä mietiskelen. ⁶ Ihmiset puhuvat sinun pelottavien tekojesi voimasta, ja minä kerron sinun suuruudestasi. ⁷ He puhkeavat puhumaan sinun runsaan hyvytesi muistoa, ja riemuiten julistavat sinun vanhurskauttasi.

⁸ Herra on armollinen ja täynnä myötätuntoa; hidas vihaan ja suuri armossa.

⁹ Herra on hyvä kaikille, ja hänen armonsa ulottuu kaikkiin hänen tekoihinsa. ¹⁰ Kaikki sinun tekosi kiittävät sinua, Herra, ja sinun uskollisesi ylistävät sinua. ¹¹ He puhuvat sinun valtakuntasi kunniaa, ja kertovat sinun voimastasi, ¹² tehdäkseen ihmisten lapsille tiettäväksi sinun voimalliset tekosi, ja sinun valtakuntasi majesteetin kirkkauden. ¹³ Sinun valtakuntasi on ikuinen valtakunta, ja sinun herruutesi pysyy läpi kaikkien sukupolvien.

Herra on luotettava kaikissa lupauksissaan ja uskollinen kaikissa teoissaan. ¹⁴ Herra tukee kaikkia, jotka kompastuvat, ja nostaa kaikki, jotka ovat painuneet maahan. ¹⁵ Kaikkien silmät katsovat sinuun, ja sinä annat heille heidän ruokansa oikeaan aikaan. ¹⁶ Sinä avaat kätesi ja tyydytät jokaisen elävän olennon tarpeet.

¹⁷ Herra on vanhurskas kaikissa teissään, ja armollinen kaikissa teoissaan. ¹⁸ Herra on lähellä kaikkia, jotka häntä avuksi huutavat, kaikkia, jotka häntä vilpittömästi avuksi huutavat. ¹⁹ Hän täyttää niiden toiveet, jotka häntä pelkäävät; hän myös kuulee heidän avunhuutonsa ja pelastaa heidät. ²⁰ Herra varjelee kaikkia, jotka häntä rakastavat, mutta kaikki jumalattomat hän hävittää.

²¹ Suuni julistaa Herran ylistystä, ja kaikki ihmiset kiittävät hänen pyhää nimeään iankaikkisesti.

146

Ylistä Herraa! Kunnioita Herraa, minun sieluni! ² Minä ylistän Herraa niin kauan kuin elän; Minä laulan Jumalalleni niin kauan kuin olen olemassa. ³ Älä luota ylimyksiin, Kuolevaisen ihmiseen, jossa ei ole pelastusta. ⁴ Kun hänen henkensä lähtee, hän palaa maahan; Sinä päivänä hänen suunnitelmansa raukeavat. ⁵

Onnellinen on se, jonka apu on Jaakobin Jumala, Jonka toivo on Herrassa, hänen Jumalassaan,

⁶ Joka loi taivaan ja maan, Meren ja kaiken, mitä niissä on; Joka pysyy uskollisena ikuisesti; ⁷ Joka tuo oikeuden sorretuille; Joka antaa ruokaa nälkäisille. Herra vapauttaa vangitut. ⁸ Herra antaa sokeille näön; Herra nostaa maahan painetut; Herra rakastaa vanhurskaita. ⁹ Herra suojelee muukalaisia; Hän tukee orpoa ja leskeä, Mutta Hän turmelee jumalattomien aikeet.

¹⁰ Herra hallitsee ikuisesti, Sinun Jumalasi, Siion, kautta kaikkien sukupolvien. Kunnioita Herraa!

147

Ylistäkää Herraa! On hyvä laulaa kiitosta Jumalallemme; Se on ihanaa, ja sellainen ylistys on kaunista.

² Herra rakentaa Jerusalemin; Hän kokoaa Israelin karkotetut. ³ Hän parantaa ne, joilla on särkynyt sydän, Ja sitoo heidän haavansa. ⁴ Hän laskee tähtien luvun; Hän kutsuu niitä kaikkia nimeltä. ⁵ Suuri on meidän Herramme, ja suuri on hänen voimansa; Hänen ymmärryksensä on mittaamaton. ⁶ Herra tukee sorrettuja; Hän painaa jumalattomat maahan.

⁷ Laulakaa kiitosta Herralle kiitollisin mielin; Soittakaa Jumalallemme kanteleella,

⁸ Joka levittää pilvet taivaalle, Joka lähettää sateen maahan, Joka kasvattaa ruohon vuorille. ⁹ Hän antaa ravinnon eläimille, Ja nuorille korpeille, kun ne huutavat.

¹⁰ Hän ei iloitse hevosen voimasta; Hän ei mielly ihmisen jalkoihin. ¹¹ Herra iloitsee niistä, jotka häntä pelkäävät, Niistä, jotka panevat toivonsa hänen armoonsa.

¹² Ylistä Herraa, Jerusalem! Kunnioita Jumalaasi, Siion!

¹³ Sillä hän on vahvistanut porttiansa salvat; Hän on sinunnut lapsesi keskelläsi. ¹⁴ Hän antaa rauhan rajojesi sisällä; Hän ravitsee sinut parhaalla vehnällä.

¹⁵ Hän lähettää käskynsä maahan; Hänen sanansa kiittää nopeasti. ¹⁶ Hän antaa lumen kuin villan; Hän sirottaa kuuran kuin tuhkan. ¹⁷ Hän heittää jääpalansa kuin muruset; Kuka voi kestää hänen

Psalmi

kylmyyttään? ¹⁸ Hän lähettää sanansa ja sulattaa ne; Hän antaa tuulensa puhalttaa, ja vedet virtaavat.

¹⁹ Hän ilmoittaa sanansa Jaakobille, Käsänsä ja oikeutensa Israelille. ²⁰ Hän ei ole tehnyt näin yhdellekään muulle kansalle; Ja mitä hänen oikeuksiinsa tulee, ne eivät ole niitä ymmärtäneet. Ylistäkää Herra!

148 Ylistäkää Herra! Kunnioittakaa Herra taivaista; Ylistäkää Häntä korkeuksissa! ² Ylistäkää Häntä, kaikki Hänen enkelinsä; Kunnioittakaa Häntä, kaikki Hänen taivaalliset joukkonsa! ³ Ylistäkää Häntä, aurinko ja kuu; Kunnioittakaa Häntä, kaikki loistavat tähdet! ⁴ Ylistäkää Häntä, te korkeimmat taivaat, Ja vedet taivaan yläpuolella!

⁵ Ylistäkööt ne Herran nimeä, Sillä Hän käski, ja ne tulivat olemaan. ⁶ Hän on perustanut ne ikuisiksi ajoiksi; Hän on antanut säädöksen, joka ei katoa.

⁷ Kunnioittakaa Herra maasta, Meriolennot ja kaikki meren syvyydet; ⁸ Tuli ja rakeet, lumi ja sumu; Myrskytuuli, joka toteuttaa Hänen sanansa; ⁹ Korkeat vuoret ja lempeät kukkulat; Hedelmäpuut ja majesteettiset setrit; ¹⁰ Eläimet ja kaikki karja; Matalasti matelevat ja lentävät linnut; ¹¹ Maan kuninkaat ja kaikki kansat; Kaikki hallitsijat ja kaikki tuomarit maan päällä; ¹² Sekä nuoret miehet että neitokset; Vanhat ja nuoret.

¹³ Ylistäkööt he Herran nimeä, Sillä Hänen nimensä yksin on korotettu; Hänen loistonsa on maan ja taivaan yläpuolella. ¹⁴ Ja Hän on nostanut sarven kansalleen, Ylistystä kaikille Hänen uskollisilleen,

Israelin lapsille, kansalle, joka on lähellä Häntä. Ylistäkää Herra!

149 Ylistäkää Herra! Laulakaa Herralle uusi laulu, ja ylistäkää Häntä uskollisten seurakunnassa. ² Israel iloitkoon Luojaan; Siionin lapset riemuitkoot Kuninkaastaan. ³ He ylistäkööt Hänen nimeään tanssilla; soittakoot Hänelle tamburiinilla ja lyyralla. ⁴ Sillä Herra iloitsee kansastaan; Hän kaunistaa nöyrät pelastuksella. ⁵ Uskolliset riemuitkoot kunniaa; he iloitkoot vuoteillaan.

⁶ Jumalan ylistys olkoon heidän suussa, ja kaksiteräinen miekka heidän käsissään, ⁷ tuodakseen oikeuden kansoille, ja kurituksen kansakunnille, ⁸ sitomaan heidän hallitsijansa kahleisiin, ja heidän ylimyksensä rautakahleisiin, ⁹ pannakseen täytäntöön heille säädetyt tuomion. Tämä kunnia on kaikille Hänen uskollisilleen. Ylistäkää Herra!

150 Ylistäkää Herra! Kunnioittakaa Jumalaa Hänen pyhässä paikassaan; Ylistäkää Häntä Hänen avarissa taivaissaan. ² Kunnioittakaa Häntä Hänen voimallisista teoistaan; Ylistäkää Häntä Hänen ylivermaisesta suuruudestaan. ³ Kunnioittakaa Häntä torven äänellä; Ylistäkää Häntä harpun ja lyyran kanssa. ⁴ Kunnioittakaa Häntä tamburiinilla ja tanssilla; Ylistäkää Häntä kielisoittimilla ja huilulla. ⁵ Kunnioittakaa Häntä kovaäänisillä symbaaleilla; Ylistäkää Häntä kaikuvilla symbaaleilla. ⁶ Kaikki, missä on henkeä, ylistäköön Herra. Ylistäkää Herra!

Sananlaskut

1 Viisaan Salomon, Daavidin pojan, Israelin hallitsijan, sananlaskut: ² Viisauden ja opetuksen saavuttamiseksi, ymmärryksen sanojen erottamiseksi; ³ Saadakseen opetusta viisaassa käytöksessä, vanhurskaudessa, oikeudenmukaisuudessa ja reiluudessa; ⁴ Antaakseen harkintaa yksinkertaisille, tietoa ja harkintakykyä nuorille; ⁵ Kuulkoot viisaat ja lisätkööt oppimistaan, ja hankkikoot ymmärtäväiset ohjausta, ⁶ Ymmärtääkseen sananlaskuja ja vertauksia, viisaitten sanoja ja arvoituksia. ⁷ Sillä Herran pelko on kaiken tiedon alku; tyhmät vihaavat viisautta ja opetusta. ⁸ Kiinnitä huomiota, poikani, isäsi ohjaukseen, äläkä hylkää äitisi opetusta; ⁹ Sillä ne ovat kuin kaunis kruunu päässäsi ja koristeet kaulallasi.

¹⁰ Poikani, jos syntiset yrittävät houkutella sinua, älä seuraa. ¹¹ Jos he sanovat: "Liity meihin,

odottakaamme salassa verta, väijyäkäämme viatonta ilman syytä;

¹² Nielaistaan heidät elävinä kuin hauta,

ja kokonaisina, kuten ne, jotka menevät alas kuoppaan;

¹³ Löydämme kaikenlaisia arvokkaita tavaroita,

täytämme talomme röstösaaliilla;

¹⁴ Heitä arpasi meidän kanssamme,

jaamme kaikki yhden kukkaron"—

¹⁵ Poikani, älä kulje heidän tiellään, pidä jalkasi poissa heidän polultaan, ¹⁶ Sillä he ovat nopeita tekemään pahaa, ja he kiirehtivät vuodattamaan verta. ¹⁷ Kuinka turhaa on levittää verkkoa kaikkien lintujen nähtävillä! ¹⁸ Mutta nämä miehet asettavat ansan itselleen; he väijyvät omaa elämäänsä. ¹⁹ Sellaisia ovat kaikkien tiet, jotka ovat ahneita väärälle voitolle; se vie hengen niiltä, jotka sitä tavoittelevat.

²⁰ Viisaus huutaa ääneen kadulla, hän korottaa äänensä julkisilla paikoilla; ²¹ Kaupungin vilkkaiden katujen päässä hän huutaa, kaupungin porttien sisäänkäynnillä hän pitää puheensa: ²² "Kuinka kauan, te yksinkertaiset, rakastatte yksinkertaisia teitänne?

Kuinka kauan pilkkaajat iloitsevat pilkasta ja tyhmät vihaavat tietoa?

²³ Kääntykää nuhteeni puoleen!

Silloin minä vuodatan henkeni teidän päällenne, teen sanani teille tunnetuksi.

²⁴ Koska olen kutsunut ja te kieltäydysitte, olen ojentanut käteni eikä kukaan kuunnellut; ²⁵ Koska te sivuutitte kaikki neuvoni etkä ottaneet vastaan nuhdettani, ²⁶ Minäkin hymyilen teidän onnettomuudellenne; vastaan ilolla, kun kauhusi tulee,

²⁷ Kun kauhusi tulee kuin myrsky ja onnettomuutesi kuin pyörremyrsky, kun ahdistus ja tuska tulevat sinun päällesi. ²⁸ He huutavat minua, mutta en vastaa; he etsivät minua hartaasti, mutta eivät löydä minua, ²⁹ Koska he hylkäsivät viisauden eivätkä valinneet pelätä Herraa. ³⁰ He eivät ottaneet vastaan neuvoani ja halveksivat kaikkia nuhteitani. ³¹ Siksi he saavat syödä tekojensa hedelmää ja täytyä juoniensa hedelmällä. ³² Sillä yksinkertaisten harhaantuminen johtaa heidän tuhoonsa, ja tyhmien itsevarmuus tuo heidän perikadon; ³³ Mutta joka kuuntelee minua, asuu turvassa ja on rauhassa, pelkäämättä vahinkoa."

2 Poikani, jos otat vastaan sanani ja kätket käskyni sisimpääsi, ² Niin kuuntele tarkasti viisautta ja avaa sydämesi ymmärrykselle— ³ Totisesti, jos huudat ymmärryksen perään ja korostat äänesi ymmärryksen puolesta, ⁴ Jos etsit sitä kuin hopeaa ja tutkit sitä kuin kätkettyä aarretta, ⁵ Silloin ymmärrät, mitä on Herran pelko, ja löydät Jumalan tiedon. ⁶ Sillä Herra antaa viisautta; hänen suustaan lähtee tieto ja ymmärrys. ⁷ Hän kätkee talteen viisautta vanhurskaille; hän on kilpi niille, joiden tie on nuhteeton, ⁸ Varjellen oikeuden polkuja ja valvoen uskollistensa tietä.

⁹ Silloin ymmärrät, mikä on oikein ja oikeudenmukaista ja reilua—jokaisen hyvän polun. ¹⁰ Sillä viisaus täyttää sydämesi, ja tieto tuo iloa sielullesi. ¹¹ Harkinta suojelee sinua, ja ymmärrys valvoo sinua.

¹² Pelastaakseen sinut pahojen miesten teiltä, niiltä, jotka puhuvat kieroutuneita asioita, ¹³ Niiltä, jotka ovat jättäneet oikeamielisyyden polut kulkeakseen pimeillä teillä, ¹⁴ Jotka iloitsevat pahanteosta ja riemuitsevat pahuuden kieroudesta, ¹⁵ Joiden tiet ovat vääntyneet ja jotka ovat petollisia teoissaan.

Sananlaskut

¹⁶ Pelastaakseen sinut avionrikkoja naiselta, vieraalta naiselta, joka imartelee sanoillaan, ¹⁷ Joka jättää nuoruutensa kumppanin ja unohtaa Jumalansa liiton. ¹⁸ Sillä hänen talonsa johtaa kuolemaan, ja hänen polkunsu kuolleiden henkien luo. ¹⁹ Ei kukaan, joka menee hänen luokseen, palaa, eivätkä he saavuta elämän polkua.

²⁰ Niin kuljet hyvien ihmisten teillä ja pidät kiinni vanhurskaiden poluista. ²¹ Sillä ne, jotka ovat oikeamielisiä, asuvat maassa, ja ne, jotka ovat nuhteettomia, pysyvät siinä; ²² Mutta jumalattomat poistetaan maasta, ja petolliset revitään siitä juurineen.

3 Poikani, älä unohda opetustani, vaan sydämesi noudattakoon käskyjäni; ² sillä ne lisäävät sinulle elinpäiviä ja elinvuosia ja tuovat sinulle rauhaa. ³ Älköön laupeus ja totuus sinua hyljättkö; sido ne kaulaasi, kirjoita ne sydämesi tauluun. ⁴ Niin saat armon ja hyvän maineen Jumalan ja ihmisten edessä. ⁵ Turvaa Herraan kaikesta sydäimestäsi äläkä nojautu omaan ymmärrykseesi. ⁶ Tunnusta Hänet kaikilla teilläsi, niin Hän ohjaa sinun polkusi. ⁷ Älä pidä itseäsi viisaana; pelkää Herraa ja karta pahaa. ⁸ Se on terveellistä ruumiillesi ja virvoittaa luitasi. ⁹ Kunnioita Herraa varoillasi ja kaiken satosi esikoisilla; ¹⁰ niin aittasi täyttyvät runsaudella, ja viinikuurnasi tulvivat uutisviiniä.

¹¹ Poikani, älä halveksi Herran kuritusta äläkä inhoo Hänen nuhdettaan, ¹² sillä Herra kurittaa sitä, jota Hän rakastaa,

niin kuin isä poikaa, josta hän iloitssee.

¹³ Autuas on se, joka löytää viisauden, ja se, joka saa ymmärrystä, ¹⁴ sillä sen tuotto on parempi kuin hopea, ja sen sato parempi kuin kulta. ¹⁵ Se on arvokkaampi kuin jalokivet, eikä mikään, mitä haluat, vedä sille vertoja. ¹⁶ Pitkä ikä on sen oikeassa kädessä; vasemmassa ovat rikkaus ja kunnia. ¹⁷ Sen tiet ovat suloisia, ja kaikki sen polut ovat rauhaa. ¹⁸ Se on elämän puu niille, jotka tarttuvat siihen; onnellisia ovat ne, jotka pitävät siitä kiinni.

¹⁹ Viisaudella Herra perusti maan; ymmärryksellä Hän vahvisti taivaat. ²⁰ Hänen tiedollaan syvyydet jakautuivat, ja pilvet tiputtavat kastetta.

²¹ Poikani, älä päästä viisautta ja harkintaa näkyvistäsi; säilytä terve harkinta, ²² ja ne ovat elämäksi sielullesi ja kaunistukseksi kaulallesi. ²³

Silloin kuljet turvallisesti tielläsi, etkä kompastu. ²⁴ Kun menet levolle, et pelkää; unesi on oleva makea. ²⁵ Älä pelkää äkillistä onnettomuutta äläkä jumalattomien tuhoa, kun se tulee; ²⁶ sillä Herra on sinun turvasi ja estää jalkasi joutumasta ansaan.

²⁷ Älä pidätä hyvää niiltä, joille se kuuluu, kun se on sinun vallassasi tehdä. ²⁸ Älä sano naapurillesi: "Mene, ja tule takaisin,

ja huomenna annan sen sinulle," kun sinulla on se mukanas.

²⁹ Älä suunnittele pahaa naapuria vastaan, joka asuu luottavaisesti vierelläsi. ³⁰ Älä riitele kenenkään kanssa ilman syytä, jos hän ei ole tehnyt sinulle mitään pahaa. ³¹ Älä kadehdi väkivaltaisista äläkä valitse mitään heidän teistään. ³² Sillä kierot ovat Herralle kauhistus, mutta Hän on läheinen oikeamielisille. ³³ Herran kirous on jumalattomien asunnossa, mutta Hän siunaa vanhurskaiden kodin. ³⁴ Hän pilkkaa pilkkaajia, mutta antaa armon nöyryille. ³⁵ Viisaat perivät kunnian, mutta tyhmät saavat osakseen häpeän.

4 Kuulkaa, poikani, isän ohjeita; kiinnittäkää huomiota saadaksenne ymmärrystä. ² Sillä minä tarjoan teille tervettä opetusta; älkää hylätkö ohjaustani. ³ Kun olin isäni poika, hellä ja äitini vaalima, ⁴ Hän opetti minua ja sanoi,

"Anna sydämesi omaksua sanani; pidä käskyni ja elä.

⁵ Etsi viisautta, etsi ymmärrystä; älä unohda äläkä käännä pois suuni sanoista. ⁶ Älä hylkää viisautta, niin hän suojelee sinua; rakasta häntä, niin hän valvoo sinua. ⁷ Viisauden alku on tämä: etsi viisautta. Vaikka se maksaisi kaiken omaisuutesi, hanki ymmärrystä. ⁸ Arvosta häntä, niin hän korottaa sinut; syleile häntä, niin hän kunnioittaa sinua. ⁹ Hän asettaa armon seppeleen päähäsi ja antaa sinulle loiston kruunun."

¹⁰ Kuule, poikani, hyväksy sanani, niin elämäsi vuodet ovat monet. ¹¹ Minä ohjaan sinua viisauden tiellä ja johdatan sinua oikeilla poluilla. ¹² Kun kuljet, askeleesi eivät esty; ja jos juokset, et kompastu. ¹³ Pidä kiinni ohjeista, älä päästä niistä irti; varjele niitä, sillä ne ovat sinun elämäsi. ¹⁴ Älä astu jumalattomien polulle äläkä kulje pahantekijöiden tietä. ¹⁵ Vältä sitä, älä kulje sitä; käännä siitä pois ja jatka matkaasi. ¹⁶ Sillä he eivät voi nukkua, elleivät tee pahaa; heiltä

Sananlaskut

riistetään uni, kunnes saavat jonkun kompastumaan.
¹⁷ He syövät jumalattomuuden leipää ja juovat väkivallan viiniä.

¹⁸ Mutta vanhurskaiden polku on kuin aamun valo, joka kirkastuu täyteen päivänvaloon asti. ¹⁹ Jumalattomien tie on kuin syvä pimeys; he eivät tiedä, mikä heidät kompastuttaa.

²⁰ Poikani, kuuntele sanojani; kuuntele tarkasti lausumiani. ²¹ Pidä ne aina näkyvissäsi; säilytä ne sydämesi sisällä. ²² Sillä ne ovat elämä niille, jotka ne löytävät, ja terveys koko ruumiille. ²³ Varjele sydäntäsi kaikella ahkeruudella, sillä siitä elämä lähtee. ²⁴ Päästä irti petollisesta suusta; pidä turmeltunut puhe kaukana huuliltasi. ²⁵ Anna silmiesi katsoa suoraan eteenpäin; kiinnitä katseesi suoraan eteesi. ²⁶ Tarkkaile jalkojesi polkua, niin kaikki tiesi ovat turvatut. ²⁷ Älä käänny oikealle äläkä vasemmalle; pidä jalkasi poissa pahasta.

5 Poikani, kiinnitä huomiota viisauteeni ja kallista korvasi ymmärrykselleni, ² jotta säilyttäisit harkintakyvyn ja huulesi säilyttäisivät tiedon. ³ Sillä avionrikkojan naisen huulet tihkuvat hunajaa, ja hänen puheensa on öljyä liukkaampi; ⁴ mutta lopulta hän on katkera kuin koiruoho, terävä kuin kaksiteräinen miekka. ⁵ Hänen jalkansa vievät kuolemaan, hänen askeleensa johtavat suoraan tuonelaan. ⁶ Hän ei ajattele elämän polkua; hänen tiensä ovat epävakaita, eikä hän sitä tiedä.

⁷ Kuulkaa siis minua, poikani, älkääkä kääntykö pois sanoistani. ⁸ Pidä tiesi kaukana hänestä, äläkä lähesty hänen talonsa ovea, ⁹ ettet antaisi kunniaasi muille ja vuosiasi julmalle; ¹⁰ ettet vieraat täytyisi varoillasi ja vaivalla ansaitut omaisuutesi menisi muukalaisen taloon; ¹¹ ja lopulta huokaat, kun lihasi ja ruumiisi ovat kuluneet, ¹² sanot: "Kuinka vihasinkaan kuritusta, ja sydämeni hylkäsi nuhteen! ¹³ En kuunnellut opettajieni ääntä enkä kuunnellut ohjaajiani. ¹⁴ Olin melkein täydellisessä tuhoutumisessa seurakunnan ja kokouksen keskellä."

¹⁵ Juo vain vettä omista säilytysastioistasi ja ammenna vain tuoretta vettä omista kaivoistasi. ¹⁶ Tulisivatko lähteesi tulvimaan kaduille, vesivirtasi julkisille aukioille? ¹⁷ Olkoot ne vain sinun, äläkä jaa niitä muukalaisten kanssa. ¹⁸ Olkoon ilon lähteesi siunattu, ja löydä ilo nuoruutesi vaimosta. ¹⁹ Rakastava naaraspeura, suloinen gaselli—tydyttäköön hänen rintansa sinua aina, olkoon

hänen rakkautensa sinulle aina huumaava. ²⁰ Miksi, poikani, olisit huumaantunut avionrikkojaan, ja syleilisit harhailevan naisen povea?

²¹ Sillä jokaisen tiet ovat Herran silmien edessä, ja Hän tutkii kaikki heidän polkunsä. ²² Jumalattomien väärinteot vangitsevat heidät, ja heidät pidetään kiinni syntiensä köyissä. ²³ He kuolevat kurituksen puutteeseen, ja heidän mielettömyytensä suuruudessa he eksyvät.

6 Poikani, jos olet tullut takaajaksi naapurillesi tai antanut kättä vieraille, ² olet joutunut suusi sanojen ansaan, olet kiinni jäänyt puheistasi. ³ Tee siis näin, poikani, pelastaaksesi itsesi, koska olet joutunut naapurisi käsiin:

Mene, nöyry ja ole kiireinen naapurisi kanssa vapauttaaksesi itsesi.

⁴ Älä salli unta silmillesi, älä torkahdusta silmäluomillesi; ⁵ pelasta itsesi kuin gaselli metsästäjän kädestä,

ja kuin lintu pyytäjän ansasta.

⁶ Mene, laiska, muurahaisen luo, katso sen teitä ja viisastu! ⁷ Sillä ei ole päällikköä, johtajaa tai hallitsijaa, ⁸ kuitenkin se hankkii ruokansa kesällä ja kokoaa varastonsa elonkorjuun aikaan. ⁹ Kuinka kauan makaat, laiska? Milloin nouset unestasi? ¹⁰ Vähän unta, vähän torkahdusta,

vähän kädet ristissä lepäämistä—

¹¹ ja köyhyys tulee päällesi kuin kulkuri, ja puute kuin aseistettu mies.

¹² Kelvoton ja paha ihminen, joka kulkee vääristynyt suu, ¹³ joka iskee silmää, viittoon jaloillaan ja osoittaa sormillaan, ¹⁴ joka juonii pahaa petollisessa sydämessään—

hän levittää jatkuvasti riitaa.

¹⁵ Siksi onnettomuus kohtaa hänet äkisti; hetkessä hän murtuu ilman parannusta.

¹⁶ On kuusi asiaa, joita Herra vihaa, seitsemän, jotka ovat Hänelle kauhistus:

¹⁷ *ylpeät silmät, petollinen kieli, ja kädet, jotka vuodattavat viatonta verta, ¹⁸ sydän, joka suunnittelee pahoja juonia, jalat, jotka kiirehtivät*

Sananlaskut

pahaan, ¹⁹ vääärä todistaja, joka syyttää valheita, ja se, joka kylvää riitaa veljien kesken.

²⁰ Poikani, pidä isäsi käsky, äläkä hylkää äitisi opetusta. ²¹ Sido ne jatkuvasti sydämeesi; kiinnitä ne kaulaasi. ²² Kun kuljet, ne ohjaavat sinua; kun nuket, ne valvovat sinua;

ja kun heräät, ne puhuvat sinulle.

²³ Sillä käsky on lamppu, opetus on valo, ja kurituksen nuhteet ovat elämän tie, ²⁴ pitämään sinut erossa pahasta naisesta, vieraan naisen liukkaasta kielestä. ²⁵ Älä halaja hänen kauneuttaan sydämessäsi, äläkä anna hänen vangita sinua silmillään.

²⁶ Sillä portto voidaan saada leivänpalalla, mutta avionrikkoja vaanii kallisarvoista elämää. ²⁷ Voiko mies ottaa tulta syliinsä ilman, että hänen vaatteensa palavat? ²⁸ Tai voiko joku kävellä hehkuvilla hiilillä ilman, että hänen jalkansa palavat? ²⁹ Niin on myös sen, joka menee naapurinsa vaimon luo; joka koskettaa häntä, ei jää rankaisematta.

³⁰ Varasta ei halveksita, jos hän varastaa tyydyttääkseen nälkensä, kun hän on nälissään; ³¹ kuitenkin, jos hänet saadaan kiinni, hänen on maksettava seitsenkertaisesti, vaikka se maksaisi hänelle koko talonsa omaisuuden. ³² Mutta se, joka tekee huorin naisen kanssa, on vailla ymmärrystä; joka niin tekee, tuhoaa itsensä. ³³ Hän kohtaa haavoja ja häpeää, ja hänen häpeänsä ei koskaan pyyhkiydy pois.

³⁴ Sillä mustasukkaisuus raivostuttaa miehen, eikä hän osoita armoa koston päivänä. ³⁵ Hän ei hyväksy mitään korvausta; vaikka lahjus olisi kuinka suuri, hän kieltäytyy siitä.

7 Poikani, säilytä sanani ja kätke käskyni sisimpääsi. ² Pidä käskyni ja elä; varjele opetukseni kuin silmäteräsi. ³ Sido ne sormiisi; kirjoita ne sydämesi tauluun. ⁴ Sano viisaudelle: "Sinä olet sisareni," ja kutsu ymmärrystä läheiseksi ystäväksesi, ⁵ jotta ne suojelisivat sinua avionrikkojalta naiselta, vieraalta naiselta, joka imartelee sanoillaan.

⁶ Sillä taloni ikkunasta minä katselin ulos ristikon läpi, ⁷ ja näin yksinkertaisten joukossa, huomasin nuorukaisten joukossa, nuoren miehen, jolta puuttui ymmärrystä, ⁸ joka kulki katua pitkin hänen kulmansa

ohi, ottaen tien hänen talolleen ⁹ hämärässä, illalla, yön pimeydessä.

¹⁰ Ja katso, nainen tulee häntä vastaan, pukeutuneena kuin portto ja sydämetään viekas. ¹¹ Hän on äänekäs ja kapinallinen; hänen jalkansa eivät pysy kotona; ¹² nyt kaduilla, nyt toreilla, hän vaanii joka kulmassa. ¹³ Hän tarttuu häneen ja suutelee häntä, ja häpeämättömällä kasvoilla hän sanoo:

¹⁴ "Olen täyttänyt lupaukseni tänään, ja minulla on ruokaa rauhanuhreistani kotona. ¹⁵ Joten tulin ulos tapaamaan sinua, etsimään sinua hartaasti, ja olen löytänyt sinut! ¹⁶ Olen koristellut vuoteeni peitteillä, värikkäillä liinoilla Egyptistä. ¹⁷ Olen tuoksuttanut vuoteeni mirhalla, aloella ja kanelilla. ¹⁸ Tule, juokaamme rakkaudesta syvästi aamuun asti; nautitaan hyväilyistä. ¹⁹ Sillä mieheni on poissa; hän on lähtenyt pitkälle matkalle. ²⁰ Hän on ottanut rahapussin mukaansa eikä palaa ennen täysikuuta."

²¹ Monilla houkutusillaan hän viettelee häntä; pehmeillä huulillaan hän viettelee hänet. ²² Yhtäkkiä hän seuraa häntä kuin härkä, joka menee teurastukseen,

tai kuin peura, joka astuu ansaan,

²³ kunnes nuoli lävistää hänen maksansa;

kuin lintu ryntää ansaan, tietämättä, että se maksaa hänelle hänen henkensä.

²⁴ Niinpä nyt, poikani, kuunnelkaa minua ja kiinnittäkää huomiota sanoihini. ²⁵ Älä anna sydämesi kääntyä hänen teilleen, älä eksy hänen poluilleen. ²⁶ Sillä hän on kaatanut monia uhreja; hänen surmaamansa ovat suuri joukko. ²⁷ Hänen talonsa on valtatie hautaan, laskeutuen kuoleman kammioihin.

8 Eikö viisaus huuda, ja ymmärrys korota ääntänsä? ² Korkeilla paikoilla tien varrella, siellä missä polut kohtaavat, hän asettuu seisomaan; ³ Porttien vieressä, jotka johtavat kaupunkiin, sisäänkäynnillä, hän huutaa: ⁴ "Teille, oi ihmiset, minä huudan, ja ääneni on kaikille ihmisille. ⁵ Te yksinkertaiset, hankkikaa ymmärrystä; te tyhmät, ymmärtäkää viisautta. ⁶ Kuunnelkaa, sillä minä puhun jaloista asioista; huulieni avautuminen paljastaa, mikä on oikein. ⁷ Suuni puhuu totuutta; pahuus on huulilleni kauhistus. ⁸ Kaikki suuni sanat ovat vanhurskaita; niissä ei ole mitään kieroä tai

Sananlaskut

väärää. ⁹ Tarkkanäköisille ne ovat kaikki selkeitä; niille, jotka löytävät tiedon, ne ovat oikeita. ¹⁰ Hyväksykää opetukseni hopean sijasta ja tieto valitun kullan sijasta. ¹¹ Sillä viisaus on arvokkaampaa kuin rubiinit, eikä mikään, mitä haluatte, voi vetää vertoja hänelle.

¹² "Minä, viisaus, asun ymmärryksen kanssa, ja minulla on tieto ja harkinta. ¹³ Herran pelko on vihata pahaa; minä vihaan ylpeyttä, ylimielisyyttä, pahaa tietä,

ja väärää puhetta.

¹⁴ Terve neuvonanto on minun ja todellinen viisaus; minä olen ymmärrys, voima on minun. ¹⁵ Minun kauttani kuninkaat hallitsevat, ja hallitsijat tekevät oikeudenmukaisia päätöksiä; ¹⁶ minun kauttani ruhtinaat hallitsevat, ja aateliset—kaikki, jotka tuomitsevat oikein. ¹⁷ Minä rakastan niitä, jotka rakastavat minua, ja ne, jotka etsivät minua hartaasti, löytävät minut. ¹⁸ Minun kanssani ovat rikkaudet ja kunnia, kestävä vauraus ja vanhurskaus. ¹⁹ Hedelmäni on parempi kuin kulta, jopa puhdas kulta; mitä minä tuotan, ylittää valitun hopean. ²⁰ Minä seuraan vanhurskauden polkua, oikeuden teiden keskellä, ²¹ jakamalla vaurautta niille, jotka rakastavat minua, ja täyttämällä heidän aarrekkamionsa.

²² "Herra loi minut ensimmäiseksi teoistaan, ennen vanhoja tekojaan. ²³ Ikuisuudesta minut perustettiin, alusta alkaen, kun maailma tuli olemaan. ²⁴ Ennen kuin valtameren syvyydet olivat olemassa, minut synnytettiin, ennen kuin oli lähteitä, jotka tulvivat vettä; ²⁵ ennen kuin vuoret luotiin, ennen kukkuloita, minut synnytettiin; ²⁶ ennen kuin hän teki maan tai sen pellot tai mitään maailman tomusta. ²⁷ Minä olin siellä, kun hän asetti taivaat paikoilleen, kun hän piirsi ympyrän syvyyden pinnalle, ²⁸ kun hän teki taivaat lujiksi ylhäällä ja kiinnitti syvyyden lähteet tukevasti, ²⁹ kun hän asetti meren rajat, jotta vedet eivät ylittäisi hänen käskyään,

ja kun hän merkitsi maan perustukset.

³⁰ Silloin minä olin hänen vierellään, mestarina; minä olin hänen ilonsa päivästä päivään,

iloiten aina hänen läsnäolossaan, ³¹ löytäen iloa hänen luomistyössään ja nauttien ihmiskunnasta.

³² "Joten nyt, lapseni, kuunnelkaa minua; siunattuja ovat ne, jotka seuraavat teitani. ³³ Kuunnelkaa opetustani ja olkaa viisaita; älkää laiminlyökö sitä. ³⁴ Onnellinen on se, joka kuuntelee minua, vartioiden päivittäin porttejani, odottaen ovipielilläni. ³⁵ Sillä joka löytää minut, löytää elämän ja saa suosion Herralta. ³⁶ Mutta joka ei löydä minua, vahingoittaa itseään; kaikki, jotka vihaavat minua, rakastavat kuolemaa."

9 Viisaus on rakentanut talonsa; hän on veistänyt seitsemän pylvästään. ² Hän on valmistanut juhla-ateriansa, hän on sekoittanut viininsä;

hän on myös kattanut pöytänsä.

³ Hän on lähettänyt palvelijansa, ja hän kutsuu kaupungin korkeimmilta paikoilta, ⁴ "Tulkoon tänne jokainen yksinkertainen!" Hän sanoo niille, joilta puuttuu ymmärrystä, ⁵ "Tulkaa, nauttikaa ruoastani ja juokaa viiniä, jonka olen sekoittanut. ⁶ Hylätkää typeryytenne ja eläkää; kulkekaa ymmärryksen tietä."

⁷ Joka ojentaa pilkkaajaa, saa häpeää; joka nuhtelee jumalatonta, saa osakseen loukkauksia. ⁸ Älä nuhtelee pilkkaajaa, ettei hän vihaisi sinua;

nuhtelee viisasta, niin hän rakastaa sinua.

⁹ Opetä viisasta, niin hänestä tulee yhä viisaampi;

opeta vanhurskasta, niin hän lisää oppiaan.

¹⁰ Herran pelko on viisauden alku, ja ymmärrys tulee Pyhän tuntemisesta. ¹¹ Sillä viisauden kautta päiviesi määrä lisääntyy, ja elämäsi lisää vuosia. ¹² Jos olet viisas, viisautesi hyödyttää sinua; jos pilkkaat, saat kärsiä siitä yksin.

¹³ Tyhmyys on äänekäs nainen; hän on naiivi ja ei tiedä mitään. ¹⁴ Hän istuu talonsa ovella, istuimella kaupungin korkeilla paikoilla, ¹⁵ kutsuen ohikulkijoita, kun he kulkevat tietään, ¹⁶ "Tulkoon tänne jokainen yksinkertainen!" Ja niille, joilta puuttuu ymmärrystä, hän sanoo, ¹⁷ "Varastettu vesi on makeaa, ja salassa syötä leipä on herkullista." ¹⁸ Kuitenkin he eivät tiedä, että kuolleet asuvat siellä, että hänen vieraansa ovat haudan syvyyksissä.

10 Nämä ovat Salomon sananlaskuja: Viisas poika ilahduttaa isäänsä, mutta tyhmä poika tuottaa surua äidilleen. ² Vääryydellä saadut voitot eivät kestä, mutta vanhurskaus pelastaa kuolemasta. ³ Herra ei anna vanhurskaiden nähdä

Sananlaskut

nälkää, mutta hän turmelee jumalattomien halut.⁴ Laiskat kädet johtavat köyhyyteen, mutta ahkerat kädet tuovat rikkautta.⁵ Joka kokoaas kesällä, on ymmärtäväinen poika, mutta joka nukkuu elonkorjuun aikana, on häpeällinen poika.⁶ Siunaukset kruunaavat vanhurskaan pään, mutta jumalattomien suu kätkee väkivaltaa.⁷ Vanhurskaiden muisto on siunaus, mutta jumalattomien nimi mätänee.⁸ Viisaat sydämessään ottavat käskyt vastaan, mutta tyhmästi puhuvat joutuvat tuhoon.⁹ Joka vaeltaa nuhteettomasti, vaeltaa turvallisesti, mutta joka kulkee kieroutuneita polkuja, paljastuu.¹⁰ Joka viikuttaa pahantahtoisesti, aiheuttaa surua, ja tyhmästi puhuvat joutuvat tuhoon.¹¹ Vanhurskaiden sanat ovat elämän lähde, mutta jumalattomien puhe kätkee vahinkoa.¹² Viha nostaa riitaa, mutta rakkaus peittää kaikki rikkomukset.¹³ Viisaus löytyy ymmärtävisten huulilta, mutta piiska on sen selälle, jolla ei ole ymmärrystä.¹⁴ Viisaat keräävät tietoa, mutta tyhmän sanat kutsuvat tuhoa.¹⁵ Rikkaiden varallisuus on heidän linnakkeensa, mutta köyhyys on köyhien tuho.¹⁶ Vanhurskaiden palkka johtaa elämään, mutta jumalattomien tulot tuovat rangaistuksen.¹⁷ Joka kuuntelee kuritusta, osoittaa tien elämään, mutta joka jättää oikaisun huomiotta, eksyttää muita.¹⁸ Jotka kätkevät vihan petollisin sanoin ja levittävät panettelua, ovat tyhmiä.¹⁹ Missä on paljon sanoja, siellä synty ei puutu, mutta joka hullitsee huulensa, on viisas.²⁰ Vanhurskaan kieli on kiin valittua hopeaa, mutta jumalattomien sydän on vähäarvoinen.²¹ Vanhurskaiden huulet ravitsevat monia, mutta ymmärrystä vailla olevat menehtyvät.²² Herran siunaus tuo rikkautta, eikä siihen lisätä murhetta.²³ Tyhmä ihminen löytää iloa pahanteosta, mutta viisas iloitsee ymmärryksestä.²⁴ Mitä jumalattomat pelkäävät, se kohtaa heitä, mutta vanhurskaiden toiveet täyttyvät.²⁵ Kun myrsky on ohi, jumalattomia ei enää ole, mutta vanhurskaat pysyvät ikuisesti.²⁶ Kuten etikka hampaille ja savu silmille, niin on laiska niille, jotka hänet lähettävät.²⁷ Herran pelko pidentää elämää, mutta jumalattomien vuodet lyhenevät.²⁸ Vanhurskaiden toivo on ilo, mutta jumalattomien odotukset häviävät.²⁹ Herran tie on turva nuhteettomille, mutta se on tuho niille, jotka tekevät pahaa.³⁰ Vanhurskaat pysyvät turvassa, mutta jumalattomat eivät pysy maassa.³¹ Vanhurskaiden sanat kantavat viisauden hedelmää, mutta kieroutunut kieli vaiennetaan.³²

Vanhurskaiden huulet tietävät, mikä on suotuisaa, mutta jumalattomien suu vain sen, mikä on kiero.

11 Herra inhoaa vääriä vaakoja, mutta tarkat painot ovat hänen mielihyvänsä.² Kun ylpeys saapuu, seuraa häpeä, mutta nöyryllä on viisaus.³ Oikeamielisten rehellisyys ohjaa heitä, mutta uskottomien petollisuus johtaa heidän tuhoonsa.⁴ Rikkauudet ovat turhia vihan päivänä, mutta vanhurskaus pelastaa kuolemasta.⁵ Nuhteluttomien vanhurskaus raivaa heidän tiensä, mutta jumalattomat kompastuvat omaan jumalattomuuteensa.⁶ Oikeamielisten vanhurskaus pelastaa heidät, mutta petolliset kietoutuvat omaan ahneuteensa.⁷ Kun jumalattomat kuolevat, heidän toiveensa häviävät, ja heidän voimansa lupaus raukeaa tyhjiin.⁸ Vanhurskaat pelastuvat ahdingosta, ja se kohtaa jumalattomia.⁹ Jumalattomat tuhoavat suullaan naapurinsa, mutta tiedon kautta vanhurskaat löytävät pelastuksen.¹⁰ Kun vanhurskaat menestyvät, kaupunki iloitsee; kun jumalattomat tuhoutuvat, on juhlaa.¹¹ Kaupunki kohoaa oikeamielisten siunauksesta, mutta se tuhoutuu jumalattomien sanoista.¹² Joka halveksii naapuriaan, on vailla ymmärrystä, mutta ymmärtäväinen pysyy vaii.¹³ Juoruilija paljastaa salaisuuden, mutta luotettava ihminen pitää asian salassa.¹⁴ Ilman ohjausta kansa kaatuu, mutta voitto tulee monien neuvonantajien kautta.¹⁵ Joka takaa vierasta, kärsii siitä, mutta joka välttää sellaisia lupauksia, on turvassa.¹⁶ Hyväntahtoinen nainen saa kunniaa, mutta armottomat miehet saavat vain rikkautta.¹⁷ Armollinen ihminen hyötyy itse, mutta julmat tuovat vahinkoa itselleen.¹⁸ Jumalaton ansaitsee petollisia palkkoja, mutta se, joka kylvää vanhurskautta, saa todellisen palkinnon.¹⁹ Vanhurskauteen vakaa saavuttaa elämän, mutta pahaa tavoittelevat kohtaavat kuoleman.²⁰ Herra inhoaa niitä, joilla on kieroutunut sydän, mutta hän iloitsee nuhteettomista.²¹ Varmasti, jumalattomat eivät jää rankaisematta, mutta vanhurskaat pelastuvat.²² Kuin kultarengas sian kärsäessä on kaunis nainen, jolla ei ole harkintaa.²³ Vanhurskaiden toiveet päättyvät hyvään, mutta jumalattomien odotukset johtavat vihaan.²⁴ Yksi antaa vapaasti, mutta saa enemmän; toinen pidättää liikaa, ja joutuu köyhyyteen.²⁵ Antelias ihminen menestyy, ja joka virkistää muita, virkistyy itsekin.²⁶ Ihmiset kiroavat sen, joka hamstraa viljaa, mutta siunaus on sen yllä, joka on valmis myymään.²⁷ Joka etsii hyvää, löytää suosiota,

Sananlaskut

mutta paha tulee niille, jotka sitä tavoittelevat.²⁸ Ne, jotka luottavat rikkauksiinsa, kaatuvat, mutta vanhurskaat kukoistavat kuin vihreä lehti.²⁹ Joka tuo harmia perheelleen, perii vain tuulta, ja tyhmä palvelee viisaita.³⁰ Vanhurskaiden hedelmä on elämän puu, ja viisaat pelastavat elämiä.³¹ Jos vanhurskaat palkitaan maan päällä, kuinka paljon enemmän jumalattomat ja syntiset!

12 Joka rakastaa kuria, rakastaa tietoa, mutta joka halveksii nuhdetta, on tyhmä.² Hyvä ihminen saa Herralta suosion, mutta hän tuomitsee ne, jotka suunnittelevat pahaa.³ Kukaan ei vakiinnu jumalattomuudella, mutta vanhurskaiden juuret pysyvät horjumattomina.⁴ Kelpo vaimo on miehensä kruunu, mutta häpeää tuottava vaimo on kuin mätä hänen luissaan.⁵ Vanhurskaiden ajatukset ovat oikeat, mutta jumalattomien neuvot ovat petollisia.⁶ Jumalattomien sanat väijyvät verta, mutta oikeamielisten puhe pelastaa heidät.⁷ Jumalattomat kukistetaan ja katoavat, mutta vanhurskaiden talo pysyy pystyssä.⁸ Ihmistä kiitetään hänen ymmärryksensä mukaan, mutta kieromielistä halveksitaan.⁹ Parempi olla alhaista arvoa ja omistaa palvelija kuin teeskennellä olevansa tärkeä ja olla ilman ruokaa.¹⁰ Vanhurskaat huolehtivat eläintensä elämästä, mutta jumalattomien lempeimmätkin teot ovat julmia.¹¹ Jotka viljelevät maataan, saavat runsaasti ruokaa, mutta jotka ajavat turhia asioita, ovat vailla ymmärrystä.¹² Jumalattomat himoitsevat pahantekijöiden saalista, mutta vanhurskaiden juuret tuottavat hedelmää.¹³ Pahantekijät jäävät kiinni syntiseen puheeseensa, mutta vanhurskaat välttävät vaikeudet.¹⁴ Sanansa hedelmistä ihmiset täytyvät hyvillä asioilla, ja heidän kättensä työ tuo heille palkinnon.¹⁵ Tyhmän tie näyttää hänestä oikealta, mutta viisas kuuntelee neuvoja.¹⁶ Tyhmät näyttävät ärtymyksensä heti, mutta harkitsevat sivuuttavat loukkauksen.¹⁷ Rehellinen todistaja puhuu totuudenmukaisesti, mutta väärä todistaja puhuu petosta.¹⁸ Ajatteleamattomat sanat lävistävät kuin miekat, mutta viisaan kieli tuo parannuksen.¹⁹ Totuudenmukainen puhe on kestävä, mutta petolliset sanat ovat lyhytikäisiä.²⁰ Ne, jotka pitävät petosta sydämessään, suunnittelevat pahaa, mutta ne, jotka edistävät rauhaa, kokevat iloa.²¹ Vanhurskaat eivät kohtaa pysyvää vahinkoa, mutta jumalattomat ovat täynnä vaikeuksia.²² Herra inhoaa valehtelevia huulia, mutta hän iloitsee niistä, jotka

ovat luotettavia.²³ Harkitsevat pitävät tietonsa itsellään, mutta tyhmien sydän pulppuaa hulluutta.²⁴ Ahkerat kädet hallitsevat, mutta laiskuus johtaa pakkotyöhön.²⁵ Huoli painaa sydäntä, mutta ystävällinen sana nostaa sen.²⁶ Vanhurskaat ovat tarkkoja ystäviensä valinnassa, mutta jumalattomien tie vie heidät harhaan.²⁷ Laiskat eivät paista saalistaan, mutta ahkerat käyttävät resurssinsa hyödyksi.²⁸ Vanhurskaiden tiellä on elämä; sen polulla ei ole kuolemaa.

13 Viisas poika kuuntelee isänsä ohjeita, mutta pilkkaaja ei kiinnitä huomiota nuhteisiin.² Suunsa hedelmistä ihminen nauttii hyviä asioita, mutta uskottoman halu on väkivalta.³ Joka vartioi suutaan, varjelee elämänsä, mutta joka puhuu harkitsemattomasti, joutuu turmioon.⁴ Laiskan sielu himoitsee eikä saa mitään, mutta ahkerien toiveet täyttyvät.⁵ Vanhurskaat vihaavat valhetta, mutta jumalattomat toimivat häpeällisesti ja inhottavasti.⁶ Vanhurskaus varjelee nuhteettoman, mutta jumalattomuus kaataa syntisen.⁷ Toinen teeskentelee rikasta, vaikka ei mitään omista; toinen teeskentelee köyhää, vaikka omistaa paljon.⁸ Ihmisen rikkaus voi lunastaa hänen elämänsä, mutta köyhät eivät kuule nuhdetta.⁹ Vanhurskaiden valo loistaa kirkkaasti, mutta jumalattomien lamppu sammuu.¹⁰ Ylpeys johtaa riitaan, mutta viisaus löytyy niiltä, jotka ottavat neuvosta vaarin.¹¹ Epärehellisesti hankittu varallisuus hupenee, mutta joka kokoaa vähän kerrallaan, lisää sitä.¹² Viivästynyt toivo voi painaa sydäntä, mutta täytynyt toive on kuin elämän puu.¹³ Joka halveksii ohjeita, kärsii siitä, mutta joka kunnioittaa käskyä, saa palkinnon.¹⁴ Viisaan opetus on elämän lähde, kääntäen ihmisen pois kuoleman pauloista.¹⁵ Hyvä harkinta tuo suosiota, mutta kavalan tie johtaa tuhoon.¹⁶ Jokainen harkitseva toimii tiedolla, mutta tyhmä paljastaa hulluutensa.¹⁷ Paha sanansaattaja kohtaa onnettomuuden, mutta luotettava lähettiläs tuo parannuksen.¹⁸ Köyhyys ja häpeä tulevat niille, jotka eivät välitä kurista, mutta ne, jotka ottavat nuhteista vaarin, saavat kunniaa.¹⁹ Täytynyt kaipuu on sielulle suloinen, mutta tyhmät inhoavat pahasta luopumista.²⁰ Pidä seuraa viisaiden kanssa ja tule viisaaksi, sillä tyhmien kumppani kärsii vahinkoa.²¹ Ongelmat seuraavat syntisiä, mutta vanhurskaat palkitaan menestyksellä.²² Hyvä ihminen jättää perinnön lapsenlapsilleen, mutta syntisen varallisuus on varattu vanhurskaille.²³ Runsaasti ruokaa löytyy köyhän kyntämättömästä

Sananlaskut

pellosta, mutta se viedään pois epäoikeudenmukaisuudella.²⁴ Joka säästää vitsaa, vihaa lastaan, mutta joka rakastaa lastaan, on ahkera kurittamaan häntä.²⁵ Vanhurskaat syövät sydämensä kyllyydestä, mutta jumalattomien vatsa jää nälkäiseksi.

14 Viisas nainen rakentaa talonsa, mutta tyhmä purkaa sen omilla käsillään.² Joka vaeltaa nuhteettomasti, pelkää Herraa, mutta joka on kieroutunut teillään, halveksii Häntä.³ Tyhmän suussa on vitsa hänen selkäänsä varten, mutta viisaan huulet varjelevat heitä.⁴ Missä ei ole härkiä, siellä seimi on puhdas, mutta runsas sato tulee härän voimasta.⁵ Totinen todistaja ei valehtele, mutta väärä todistaja puhuu petosta.⁶ Pilkkaja etsii viisautta eikä löydä, mutta ymmärtäväiselle tieto on helppo löytää.⁷ Poistu tyhmän läheisyydestä, sillä et löydä hänen huuliltaan tiedon sanoja.⁸ Varovaisen viisaus on ymmärtää oma tiensä, mutta tyhmien hulluus on petosta.⁹ Tyhmät tekevät pilkkaa synnin sovitukselta, mutta hyvä tahto löytyy nuhteettomilta.¹⁰ Sydän yksin tuntee oman katkeruutensa, eikä vieras voi täysin jakaa sen iloa.¹¹ Jumalattomien asunto kukistuu, mutta oikeamielisten maja kukoistaa.¹² On tie, joka näyttää ihmisestä oikealta, mutta lopulta se vie kuolemaan.¹³ Vaikka nauraisikin, sydän voi olla tuskassa, ja ilon lopputulos voi olla suru.¹⁴ Luopiot täytyvät omista teistään, mutta hyvä ihminen saa tyydytyksen omistaan.¹⁵ Yksinkertaiset uskovat kaiken, mutta varovaiset harkitsevat askeleensa.¹⁶ Viisas ihminen on varovainen ja välttää pahaa, mutta tyhmä on uhkarohkea ja liiallisesti itsevarma.¹⁷ Äkkipikainen ihminen toimii tyhmästi, ja junonia punova on halveksittu.¹⁸ Naivi hankkii tyhmyyttä, mutta varovaiset ovat koristaantuneet tiedolla.¹⁹ Pahantekijät kumartuvat hyvien edessä, ja jumalattomat vanhurskaiden porteilla.²⁰ Köyhää karttavat jopa hänen naapurinsa, mutta rikkaalla on paljon ystäviä.²¹ On synti halveksia lähimmäistään, mutta siunattu on se, joka on ystävällinen köyhille.²² Eivätkö ne, jotka juonittelevat pahaa, eksy? Mutta hyvyys ja totuus tulevat niille, jotka suunnittelevat hyvää.²³ Kaikessa ahkerassa työssä on hyötyä, mutta tyhjä puhe johtaa vain köyhyyteen.²⁴ Viisaiden rikkaus on heidän kruununsa, mutta tyhmien hulluus on yksinkertaisesti hulluutta.²⁵ Totinen todistaja pelastaa henkiä, mutta valehteleva on petollinen.²⁶ Herran pelossa on vahva luottamus, ja se on

turvapaikka heidän lapsilleen.²⁷ Herran pelko on elämän lähde, kääntäen ihmisen pois kuoleman pauloista.²⁸ Kansan paljous on kuninkaan kunnia, mutta ruhtinas on hukassa ilman seuraajia.²⁹ Joka on hidas vihastumaan, on suuri ymmärryksessä, mutta äkkipikainen näyttää tyhmyytensä.³⁰ Rauhallinen sydän antaa elämän ruumiille, mutta kateus mädättää luut.³¹ Joka sortaa köyhää, halveksii hänen Luojaansa, mutta joka on ystävällinen tarvitseville, kunnioittaa Häntä.³² Kun onnettomuus tulee, jumalattomat kaatuvat, mutta vanhurskailla on turvapaikka jopa kuolemassa.³³ Viisaus lepää ymmärtäväisen sydämessä, mutta jopa tyhmien keskuudessa se tulee tunnetuksi.³⁴ Vanhurskaus korottaa kansan, mutta synti tuo häpeän mille tahansa kansalle.³⁵ Kuningas iloitsee viisaasti toimivasta palvelijasta, mutta hänen vihansa kohdistuu häpeällisesti toimivaan.

15 Lempeä vastaus torjuu vihan, mutta kova sana nostaa kiukun.² Viisaan kieli lisää tietoa, mutta tyhmien suu pursuaa hulluutta.

³ Herran silmät ovat joka paikassa, tarkkaillen pahoja ja hyviä.⁴ Rauhoittava kieli on elämän puu, mutta vääntynyt kieli murskaa hengen.⁵ Tyhmä hylkää vanhemman kurituksen, mutta joka hyväksyy oikaisun, on viisas.⁶ Vanhurskaan talossa on suuri rikkaus, mutta jumalattoman tulot tuovat vaivaa.⁷ Viisaan huulet levittävät tietoa, mutta tyhmien sydämet eivät ole oikeat.⁸ Jumalattoman uhri on Herralle inhottava, mutta oikeamielisen rukous on Hänelle mieluisa.⁹ Herra pitää jumalattoman tietä vastenmielisenä, mutta rakastaa niitä, jotka seuraavat vanhurskautta.¹⁰ Ankara kuritus odottaa sitä, joka poikkeaa tieltä; se, joka vihaa oikaisua, kuolee.¹¹ Tuonela ja Abaddon ovat avoinna Herran edessä; kuinka paljon enemmän ihmisten sydämet! ¹² Pilkkaja karsastaa oikaisua eikä etsi viisaita.¹³ Iloinen sydän tekee kasvot iloisiksi, mutta murtunut sydän murskaa hengen.¹⁴ Tarkkaavainen sydän etsii tietoa, mutta tyhmien suu nauttii hulluudesta.¹⁵ Kaikki sorretun päivät ovat vaikeita, mutta iloinen sydän nauttii jatkuvasta juhlasta.¹⁶ Parempi on vähän Herran pelossa kuin suuri rikkaus levottomuudessa.¹⁷ Parempi on pieni annos vihanneksia rakkaudella kuin lihava härkä vihassa.¹⁸ Kiivasluonteinen ihminen lietsoo riitaa, mutta hidas vihastumaan rauhoittaa kiistan.¹⁹ Laiskan tie on kuin orjantappurapensas, mutta oikeamielisen polku on valtatie.²⁰ Viisas lapsi tuo iloa isälleen, mutta tyhmä

Sananlaskut

ihminen halveksii äitiään.²¹ Tyhmyys tuo iloa sille, jolta puuttuu järkeä, mutta ymmärtäväinen ihminen kulkee suoraa tietä.²² Suunnitelmat epäonnistuvat ilman neuvonantajia, mutta monien neuvonantajien avulla ne onnistuvat.²³ Ihminen löytää iloa sopivasta vastauksesta, ja kuinka ihana onkaan ajankohtainen sana!²⁴ Elämän polku johtaa ylöspäin ymmärtämiselle, jotta he eivät laskeutuisi Tuonelaan.²⁵ Herra repii ylpeiden talon, mutta Hän suojelee lesken rajaa.²⁶ Herra pitää pahoja suunnitelmia inhottavina, mutta armolliset sanat ovat puhtaita.²⁷ Ahneet tuovat vaivaa taloonsa, mutta lahjuksia vihaava elää.²⁸ Vanhurskaan sydän harkitsee, kuinka vastata, mutta jumalattoman suu suoltaa pahaa.²⁹ Herra pitää etäisyyttä jumalattomista, mutta kuulee vanhurskaiden rukouksen.³⁰ Kirkkaat silmät tuovat iloa sydämeen; hyvät uutiset virkistävät luita.³¹ Joka kuuntelee elämää antavaa oikaisua, asuu viisaiden joukossa.³² Kurituksen laiminlyöjät halveksivat itseään, mutta joka kuulee oikaisua, saa ymmärrystä.³³ Herran pelko on viisauden opetus, ja ennen kunniaa tulee nöryys.

16 Ihmisen sydämen suunnitelmat kuuluvat ihmisille, mutta kielen vastaus tulee Herralta.² Kaikki ihmisen tiet ovat puhtaat hänen omissa silmissään, mutta Herra punnitsee motiivit.³ Anna tekosi Herralle, niin Hän vahvistaa suunnitelmasi.⁴ Herra on tehnyt kaiken omaa tarkoitustaan varten, jopa jumalattomat onnettomuuden päivää varten.⁵ Herra inhoaa kaikkia, jotka ovat ylpeitä sydämessään; ole varma, etteivät he jää rankaisematta.⁶ Armon ja totuuden kautta synti sovitetaan; Herran pelon kautta paha vältetään.⁷ Kun Herra on mieltynyt ihmisen teihin, hän saa jopa heidän vihollisensa elämään rauhassa heidän kanssaan.⁸ Parempi vähän vanhurskaudella kuin suuri voitto vääryydellä.⁹ Ihmiset suunnittelevat sydämessään tiensä, mutta Herra ohjaa heidän askeleensa.

¹⁰ Jumalallinen päätös on kuninkaan huulilla; hänen suunsa ei saa pettää oikeutta.¹¹ Rehelliset vaa'at ja tasapainot ovat Herran; kaikki pussin painot ovat hänen huolenaan.¹² Kuninkaat inhoavat vääryyttä, sillä valtaistuini perustetaan vanhurskaudella.¹³ Vanhurskaat huulet ovat kuninkaiden ilo, ja he rakastavat niitä, jotka puhuvat oikein.¹⁴ Kuninkaan viha on kuoleman sanansaattaja, mutta viisas

ihminen lepyttää sen.¹⁵ Kuninkaan kasvojen valossa on elämä, ja hänen suosionsa on kuin pilvi, joka tuo kevätsateen.

¹⁶ Kuinka paljon parempi onkaan hankkia viisautta kuin kultaa, ja ymmärryksen saaminen on valittava hopean sijaan.¹⁷ Oikeamielisten valtatie kääntyy pois pahasta; ne, jotka vartioivat tietään, säilyttävät elämänsä.¹⁸ Ylpeys käy tuhon edellä, ja kopea henki ennen kaatumista.¹⁹ Parempi olla nöyrä hengeltään sorrettujen kanssa kuin jakaa saalista ylpeiden kanssa.²⁰ Joka kiinnittää huomiota ohjeisiin, löytää hyvää, ja siunattu on se, joka luottaa Herraan.²¹ Viisaita sydämetään kutsutaan erottelukykyisiksi, ja puheen suloisuus lisää vakuuttavuutta.²² Ymmärrys on elämän lähde niille, joilla se on, mutta tyhmien typeryyt tuo rangaistuksen.²³ Viisaan sydän tekee heidän suunsa harkitsevaksi, ja heidän huulensa edistävät oppimista.²⁴ Miellyttävät sanat ovat kuin hunajakkenno, makeita sielulle ja parantavia luille.

²⁵ On tie, joka näyttää oikealta ihmiselle, mutta sen loppu johtaa kuolemaan.²⁶ Työmiehen ruokahalu toimii hänen hyväkseen; hänen nälkänsä ajaa häntä eteenpäin.²⁷ Arvoton ihminen juonii pahaa, ja hänen sanansa ovat kuin polttava tuli.²⁸ Vääristynyt ihminen lietsoo riitaa, ja panettelija erottaa läheiset ystävät.²⁹ Väkivaltainen ihminen houkuttelee naapurinsa ja johdattaa heidät vahingolliselle tielle.³⁰ Joka iskee silmää, juonii kieroutta; joka puristaa huuliaan, tuo pahan toteutumaan.³¹ Harmaat hiukset ovat loiston kruunu; ne löytyvät vanhurskauden tiellä.³² Parempi kärsivällinen ihminen kuin soturi, se, joka hallitsee henkeään, kuin se, joka valloittaa kaupungin.³³ Arpa heitetään helmaan, mutta jokainen sen päätös tulee Herralta.

17 Parempi on kuiva leipäpala rauhassa kuin talo täynnä pitoja riidan keskellä.² Viisas palvelija hallitsee häpeällistä poikaa ja jakaa perinnön perheen kesken.³ Sulatusastia on hopealle ja uuni kullalle, mutta Herra tutkii sydämet.⁴ Pahantekijä kuuntelee petollisia huulia; valehtelija kuulee vahingollista kieltä.⁵ Joka pilkkaa köyhää, herjaa hänen Luojaansa; joka iloitsee onnettomuudesta, ei jää rankaisematta.⁶ Lastenlapset ovat isovanhempien ylpeys, ja lasten kunnia on heidän vanhemmissaan.⁷ Kaunopuheisuus ei sovi tyhmälle, saati sitten valehtelevat huulet johtajalle.⁸ Lahjus on kuin amuletti antajalleen; minne hän kääntyykin, hän menestyy.⁹ Joka peittää

rikkomuksen, edistää rakkautta, mutta joka toistaa asian, erottaa läheiset ystävät. ¹⁰ Nuhtelu vaikuttaa syvemmälle ymmärtäviiseen kuin sata lyöntiä tyhmään. ¹¹ Kapinallinen etsii vain pahaa; siksi julma sanansaattaja lähetetään häntä vastaan. ¹² Parempi kohdata karhu, jolta on riistetty pennut, kuin tyhmä hänen hulluudessaan. ¹³ Paha ei poistu sen talosta, joka maksaa hyvän pahalla. ¹⁴ Riidan alku on kuin veden vapauttaminen; luovu siis kiistasta ennen kuin se puhkeaa. ¹⁵ Jumalattoman oikeuttaminen ja vanhurskaan tuomitseminen ovat molemmat Herralle inhottavia. ¹⁶ Miksi tyhmällä olisi rahaa viisauden ostamiseen, kun hänellä ei ole ymmärrystä? ¹⁷ Ystävä rakastaa aina, ja veli on olemassa ahdingon aikoja varten. ¹⁸ Järjetön lyö kättä pantiksi ja takaa naapurinsa. ¹⁹ Joka rakastaa riitaa, rakastaa syntiä; joka korottaa oviaukkoaan, etsii tuhoa. ²⁰ Väärämielinen sydän ei löydä hyvää, ja petollinen kieli joutuu vaikeuksiin. ²¹ Tyhmän lapsen saaminen tuo surua; tyhmän vanhemmalla ei ole iloa. ²² Iloinen sydän on hyvä lääke, mutta murtunut henki kuivattaa luut. ²³ Jumalaton ottaa vastaan lahjuksen salassa oikeuden vääristämiseksi. ²⁴ Viisaus on ymmärtäväisen edessä, mutta tyhmän silmät harhailevat maan ääriin. ²⁵ Tyhmä poika tuo surua isälleen ja murhetta äidille, joka hänet synnytti. ²⁶ Ei ole hyvä rangaista syytöntä eikä lyödä suoraa heidän rehellisyydestään. ²⁷ Tietävä käyttää sanoja säästeliäästi, ja rauhallinen henki on ymmärtäväinen ihminen. ²⁸ Jopa tyhmää pidetään viisaana, jos hän pysyy vaihi, ja ymmärtäväisenä, jos hän hillitsee kiellensä.

18 Hän, joka eristäytyy, etsii omia halujaan; hän riitelee kaikkea järkevää vastaan. ² Tyhmit eivät iloitse ymmärtämisestä, vaan ainoastaan omien ajatustensa ilmaisemisesta. ³ Kun jumalattomuus saapuu, saapuu myös halveksunta, ja häpeän myötä tulee moite. ⁴ Ihmisen suun sanat ovat syvät vedet; viisauden lähde on virtaava puro. ⁵ Ei ole hyvä suosia jumalattomia tai kieltää oikeutta vanhurskailta. ⁶ Tyhmän huulet tuovat hänet konfliktiin, ja hänen suunsa kutsuu lyöntiä. ⁷ Tyhmän suu on hänen tuhonsa, ja hänen huulensa ovat ansa hänen sielulleen. ⁸ Juoruilijan sanat ovat kuin herkkupaloja; ne menevät sisimpään osaan. ⁹ Joka on laiska työssään, on sukua sille, joka tuhoaa. ¹⁰ Herran nimi on vahva torni; vanhurskaat juoksevat sinne ja löytävät turvan. ¹¹ Rikkaiden varallisuus on heidän linnoitettu kaupunkinsa; he näkevät sen

ylitsepääsemättömänä muurina. ¹² Ennen tuhoa ihmisen sydän on ylpeä, mutta nöyryys edeltää kunniaa. ¹³ Vastata ennen kuuntelemista on tyhmyyttä ja tuo häpeää. ¹⁴ Ihmisen henki voi kestää sairauden, mutta kuka voi kestää murtunutta henkeä? ¹⁵ Erottelukykyinen sydän hankkii tietoa, ja viisaan korvat etsivät sitä. ¹⁶ Lahja tasoittaa antajalleen tien ja tuo hänet suurten eteen. ¹⁷ Ensimmäinen, joka esittää asiansa, vaikuttaa oikealta, kunnes toinen tulee ja tutkii häntä. ¹⁸ Arpojen heittäminen lopettaa riidat ja erottaa voimakkaat vastustajat. ¹⁹ Loukkautunut veli on taipumattomampi kuin linnoitettu kaupunki, ja riidat ovat kuin linnakkeen suljetut portit. ²⁰ Suunsa hedelmistä ihmisen vatsa täytyy; huultensa tuotolla hän on tyytyväinen. ²¹ Kielellä on elämän ja kuoleman voima, ja ne, jotka rakastavat sitä, syövät sen hedelmää. ²² Joka löytää vaimon, löytää hyvän ja saa Herralta suosion. ²³ Köyhät anovat armoa, mutta rikkaat vastaavat ankarasti. ²⁴ Jolla on liian monta ystävää, voi joutua tuhoon, mutta on ystävä, joka pysyy lähempänä kuin veli.

19 Parempi on köyhä, joka vaeltaa nuhteettomasti, kuin se, joka on kieroutunut puheissaan ja on tyhmä. ² Halua ilman tietoa ei ole hyvä, ja joka kiirehtii askeleitaan, eksyy tieltä. ³ Ihmisen oma typerys vie turmioon, mutta hänen sydämensä raivoaa Herraa vastaan. ⁴ Rikkaus tuo mukanaan monia tovereita, mutta köyhä löytää itsensä etäännyneenä ystävästä. ⁵ Väärä todistaja ei jää rankaisematta, ja joka levittää valheita, ei pääse pakoon. ⁶ Monet etsivät anteliaan henkilön suosiota, ja jokainen on lahjoja antavan ystävä. ⁷ Köyhän kaikki sukulaiset karttavat häntä; kuinka paljon enemmän hänen ystävänsä välttelevät häntä! Vaikka hän heitä anoo, heitä ei löydy. ⁸ Joka hankkii viisautta, rakastaa omaa sieluaan; joka vaalii ymmärrystä, löytää hyvää. ⁹ Väärä todistaja ei jää rankaisematta, ja joka levittää valheita, kohtaa loppunsa. ¹⁰ Yltäkylläisyys ei sovi tyhmälle; vielä vähemmän palvelijan hallita ylimyksii. ¹¹ Ihmisen viisaus tekee hänet hitaaksi vihastumaan; on hänen kunniaukseen jättää rikkomus huomiotta. ¹² Kuninkaan viha on kuin leijonan karjunta, mutta hänen suosionsa on kuin kaste ruoholla. ¹³ Tyhmä lapsi on isänsä turmio, ja vaimon riidat ovat kuin jatkuva tippuminen. ¹⁴ Omaisuus ja rikkaudet peritytävät vanhemmilta, mutta viisas vaimo on Herralta. ¹⁵ Laiskuus tuo syvän unen, ja laiska kärsii nälkää. ¹⁶ Joka pitää käskyn, pitää elämänsä, mutta

joka on huolimaton käytöksessään, kuolee. ¹⁷ Joka on ystävällinen köyhälle, lainaa Herralle, ja Hän maksaa hänelle hänen hyvän tekonsa. ¹⁸ Kurita lapsiasi, kun vielä on toivoa, äläkä ole valmis osalliseksi heidän kuolemaansa. ¹⁹ Kiivasluontoinen henkilö joutuu maksamaan rangaistuksen; jos pelastat hänet, joudut tekemään sen uudelleen. ²⁰ Kuuntele neuvoja ja hyväksy kuritus, jotta olisit viisas loppuelämäsi ajan. ²¹ Monet ovat ihmisen sydämen suunnitelmat, mutta Herran tarkoitus pysyy. ²² Mikä on toivottavaa ihmisessä, on hänen ystävällisyytensä; on parempi olla köyhä kuin valehtelija. ²³ Herran pelko johtaa elämään; sitten voi levätä tyytyväisenä, vailla huolia. ²⁴ Laiska upottaa kätensä kulhoon, mutta ei tuo sitä takaisin suuhunsa. ²⁵ Lyö pilkkaajaa, ja yksinkertaiset oppivat varovaisuutta; nuhtelee ymmärtävistä, ja he saavat tietoa. ²⁶ Joka ryöstää isäänsä ja ajaa äitinsä pois, on häpeällinen ja kunniation poika. ²⁷ Jos lakkaat kuuntelemasta ohjeita, eksyt tiedon sanoista. ²⁸ Arvoton todistaja pilkkaa oikeutta, ja jumalattomien suu nielee vääryyttä. ²⁹ Tuomiot ovat valmiina pilkkaajille, ja iskut tyhmien selkään.

20 Viini on pilkkaaja ja väkevä juoma metelöitsijä; joka niihin eksyy, ei ole viisas. ² Kuninkaan viha on kuin leijonan karjunta; joka häntä ärsyttää, menettää henkensä. ³ Riidan välttäminen on kunnia ihmiselle, mutta jokainen hullu on nopea riitelemään. ⁴ Laiska ei kynnä syksyllä; niinpä sadonkorjuun aikaan hän etsii, mutta ei löydä mitään. ⁵ Ihmisen sydämen aikeet ovat kuin syvät vedet, mutta ymmärtäväinen ammentaa ne esiin. ⁶ Monet julistavat omaa uskollisuuttaan, mutta kuka löytää uskollisen ihmisen? ⁷ Vanhurskaat vaeltavat nuhteettomuudessa; siunattuja ovat heidän lapsensa heidän jälkeensä. ⁸ Kuninkaan, joka istuu tuomioistuimella, silmät seuloivat kaiken pahan. ⁹ Kuka voi sanoa: "Olen puhdistanut sydämeni; olen vapaa synnistäni"? ¹⁰ Erilaiset painot ja erilaiset mitat— molemmat ovat Herralle kauhistus. ¹¹ Jo lapsi tunnetaan teoistaan, ovatko hänen käytöksensä puhtaat ja oikeat. ¹² Kyky kuulla ja nähdä— molemmat ovat Herran luomia. ¹³ Älä rakasta unta, ettet köyhtyisi; avaa silmäsi, niin sinulla on ruokaa yllin kyllin. ¹⁴ "Ei se ole hyvä, ei se ole hyvä!" sanoo ostaja, mutta sitten menee pois ja kerskuu. ¹⁵ On kulta ja runsaasti jalokiviä, mutta huulet, jotka puhuvat tietoa, ovat harvinaisen aarre. ¹⁶ Ota vaate siltä, joka takaa vierasta; pidä se panttina, jos se on

ulkopuoliselle. ¹⁷ Petoksella saatu ruoka on makeaa, mutta jälkeenpäin suu on täynnä soraa. ¹⁸ Neuvon avulla suunnitelmat vakiinnutetaan; käy sotaan viisaalla ohjauksella. ¹⁹ Juoruilija paljastaa salaisuuden; välttää siis ketä tahansa, joka puhuu liikaa. ²⁰ Jos joku kiroaa isäänsä tai äitiään, hänen lampunsa sammuu pimeydessä. ²¹ Perintö, joka saadaan kiireesti, ei lopulta ole siunattu. ²² Älä sano: "Minä maksan pahan pahalla"; sen sijaan odota Herraa, ja hän pelastaa sinut. ²³ Erilaiset painot ovat Herralle kauhistus, ja epärehelliset vaa'at eivät ole hyviä. ²⁴ Herra ohjaa ihmisen askeleet; kuinka sitten kukaan voi täysin ymmärtää omaa polkuaan? ²⁵ On riskialtista omistaa jotain harkitsemattomasti ja vasta myöhemmin miettiä lupauksiaan. ²⁶ Viisas kuningas seuloa pahat ja ajaa puimapyörän heidän ylitseen. ²⁷ Ihmisen henki on Herran lamppu, joka tutkii kaikki sisimmät osat. ²⁸ Rakkaus ja uskollisuus säilyttävät kuninkaan; uskollisuuden kautta hänen valtaistuimensa on turvattu. ²⁹ Nuorten miesten kunnia on heidän voimansa, ja vanhojen miesten loisto on heidän harmaat hiuksensa. ³⁰ Iskut ja haavat puhdistavat pahan pois, ja lyönnit puhdistavat sisimmän olemuksen.

21 Kuninkaan sydän on kuin vesivirrat Herran kädessä; Hän ohjaa sitä minne haluaa. ² Ihmisen tie voi näyttää oikealta hänen omissa silmissään, mutta Herra arvioi sydämen. ³ Toimia vanhurskaasti ja oikeudenmukaisesti on Herralle mieluisampaa kuin uhri. ⁴ Ylpeät silmät ja ylpeä sydän, jumalattomien lamppu, ovat syntisiä. ⁵ Ahkerien suunnitelmat johtavat varmasti voittoon, mutta hätiköivät päätyvät köyhyyteen. ⁶ Rikkauden hankkiminen valheellisella kielellä on ohimenevä höyry ja kuolettava ansa. ⁷ Jumalattomien väkivalta vie heidät pois, koska he kieltäytyvät toimimasta oikeudenmukaisesti. ⁸ Syllisen polku on kiero, mutta puhtaiden teot ovat suoria. ⁹ Parempi asua katon kulmalla kuin jakaa talo riitaisen naisen kanssa. ¹⁰ Jumalattoman sielu haluaa pahaa; he eivät osoita armoa naapurilleen. ¹¹ Kun pilkkaajaa rangaistaan, yksinkertaiset saavat viisautta; kun viisaita opetetaan, he saavat tietoa. ¹² Vanhurskas tarkastelee jumalattomien taloa ja saattaa heidät tuhoon. ¹³ Joka sulkee korvansa köyhän huudolta, huutaa itsekin eikä saa vastausta. ¹⁴ Salassa annettu lahja rauhoittaa vihaa, ja vaatteeseen kätetty lahjus lepyttää voimakkaan vihan. ¹⁵ Oikeuden toteuttaminen tuo iloa vanhurskaille, mutta kauhua

Sananlaskut

niille, jotka tekevät pahaa. ¹⁶ Joka poikkeaa ymmärryksen tieltä, lepää kuolleiden joukossa. ¹⁷ Joka rakastaa nautintoa, tulee köyhäksi; joka rakastaa viiniä ja öljyä, ei rikastu. ¹⁸ Jumalattomat toimivat lunnaana vanhurskaille, ja petolliset oikeamielisille. ¹⁹ Parempi asua autiomaassa kuin riitaisen ja ärtyisän naisen kanssa. ²⁰ Viisaat varastoivat arvokasta aarretta ja öljyä, mutta tyhmät kuluttavat kaiken. ²¹ Joka etsii vanhurskautta ja rakkautta, löytää elämän, menestyksen ja kunnian. ²² Viisas voi kiivetä mahtavien kaupunkiin ja kaataa linnakkeen, johon he luottavat. ²³ Ne, jotka vartioivat suutaan ja kieltään, suojelevat itseään ongelmilta. ²⁴ Ylpeä ja ylimielinen henkilö, tunnettu nimellä "Pilkkaja", toimii röyhkeällä ylpeydellä. ²⁵ Laiskan halu koituu hänen tuhomiseensa, sillä hänen kätensä kieltäytyvät työstä. ²⁶ Koko päivän hän himoitsee, mutta vanhurskaat antavat avokätisesti pidättelemättä. ²⁷ Jumalattomien uhri on inhoava, ja vielä enemmän, kun se tuodaan pahoin aikein. ²⁸ Väärä todistaja tuhoutuu, mutta se, joka kuuntelee, puhuu kestävyydellä. ²⁹ Jumalaton ihminen esittää rohkeaa kasvoa, mutta oikeamielinen harkitsee tarkkaan teitään. ³⁰ Ei ole viisautta, ei ymmärrystä, eikä suunnitelmaa, joka voisi voittaa Herraa vastaan. ³¹ Hevonen valmistetaan taistelupäivää varten, mutta voitto on Herralla.

22 Hyvä nimi on enemmän toivottava kuin suuri rikkaus; arvostus on parempi kuin hopea tai kulta. ² Rikkaalla ja köyhällä on tämä yhteistä: Herra on tehnyt heidät kaikki. ³ Taitava ihminen näkee vaaran ja kätkeytyy, mutta yksinkertaiset jatkavat eteenpäin ja kärsivät rangaistuksen. ⁴ Nöyryyden ja Herran pelon palkka on rikkaus, kunnia ja elämä. ⁵ Piikkejä ja ansoja on jumalattomien tiellä; ne, jotka varjelevat elämänsä, pysyvät kaukana niistä. ⁶ Kasvata lapsi hänen tiensä mukaisesti, niin hän ei vanhanakaan siitä poikkea. ⁷ Rikkailla on valta köyhiin, ja lainanottajat ovat lainanantajien palvelijoita. ⁸ Joka kylvää vääryyttä, niittää onnettomuutta, ja hänen vihansa sauva murtuu. ⁹ Anteliaat saavat siunauksen, sillä he jakavat ruokansa tarvitseville. ¹⁰ Aja pilkkaja pois, niin riita lähtee; kinat ja loukkaukset lakkaavat. ¹¹ Joka rakastaa puhdasta sydäntä ja jonka puhe on miellyttävää, saa kuninkaan ystäväkseen. ¹² Herran silmät valvovat tietoa, mutta hän kukistaa uskottomien sanat. ¹³ Laiska sanoo: "Ulkona on leijona! Minut tapetaan kaduilla!" ¹⁴ Aviorikollisen

naisen suu on syvä kuoppa; se, jota Herra vihaa, lankeaa siihen. ¹⁵ Tyhmyys on sidottu lapsen sydämeen, mutta kurin sauva karkottaa sen kauas. ¹⁶ Joka sortaa köyhää lisätäkseen rikkauttaan tai antaa lahjoja rikkaille, joutuu vain köyhyYTEEN.

¹⁷ Kallista korvasi ja kuuntele viisaitten sanoja; sovita sydämesi minun tietooni, ¹⁸ sillä on mieluisa, kun pidät ne sisälläsi ja ne ovat valmiina huulillasi. ¹⁹ Jotta luottaisit Herraan, opetan sinua tänään, juuri sinua. ²⁰ Enkö ole antanut sinulle lukuisia neuvoja ja tietoa, ²¹ opettaakseni sinulle totta ja luotettavia sanoja, jotta voisit antaa oikean vastauksen niille, jotka sinut lähettivät? ²² Älä riistä köyhää, koska hän on köyhä, äläkä murskaa tarvitsevaa portissa, ²³ sillä Herra ajaa heidän asiaansa ja tuo oikeuden.

²⁴ Älä tee ystävyyttä kiivaan ihmisen kanssa äläkä seurustele helposti suuttuvan kanssa, ²⁵ ettet oppisi hänen teitään ja löytäisi ansaa itsellesi.

²⁶ Älä ole niiden joukossa, jotka lyövät kättä pantiksi, tai niiden, jotka tulevat velkojen takajiksi. ²⁷ Jos sinulla ei ole mitään, millä maksaa, miksi sänkysi otettaisiin altasi? ²⁸ Älä siirrä muinaista rajakiveä, jonka esi-isäsi ovat asettaneet. ²⁹ Näetkö jonkun taitavan työssään? Hän palvelee kuninkaiden edessä; hän ei palvele tuntemattomien edessä.

23 Kun istut aterialle hallitsijan kanssa, kiinnitä tarkasti huomiota siihen, mitä eteesi asetetaan, ² ja pane veitsi kurkullesi, jos olet taipuvainen suureen ruokahuuon. ³ Älä himoitse hänen herkkuijään, sillä se ruoka on petollista. ⁴ Älä uuvuta itseäsi rikkauten tavoittelussa; lakkaa luottamasta omaan ymmärrykseesi. ⁵ Kun kiinnität siihen katseesi, se on poissa, sillä rikkaudet saavat varmasti siivet ja lentävät taivaalle kuin kotka.

⁶ Älä syö sairurin leipää äläkä himoitse hänen herkkuijään; ⁷ sillä kuten hän ajattelee sydämessään, sellainen hän on. Hän sanoo sinulle: "Syö ja juo," mutta hänen sydämensä ei ole todella kanssasi. ⁸ Sinä oksennat sen palan, jonka olet syönyt, ja tuhlaat kohteliaisuutesi. ⁹ Älä puhu tyhmän kuullen, sillä hän halveksii sanojesi viisautta. ¹⁰ Älä siirrä ikivanhaa rajakiveä äläkä tunkeudu orpojen pelloille, ¹¹ sillä heidän Puolustajansa on vahva; hän ajaa heidän asiaansa sinua vastaan. ¹² Omistaudu opetukselle ja kuuntele tiedon sanoja. ¹³ Älä kiellä kuritusta lapselta; jos lyöt häntä vitsalla, hän ei kuole. ¹⁴ Lyö häntä vitsalla ja pelasta hänen sielunsa tuonelasta. ¹⁵

Poikani, jos sydämesi on viisas, niin sydämeni iloitsee todella;¹⁶ syvimpäni riemuitsee, kun huulesi puhuvat oikein.¹⁷ Älä anna sydämesi kadehtia syntisiä, vaan ole aina innokas Herran pelossa.¹⁸ Varmasti sinulla on tulevaisuuden toivo, eikä toivosi katkea.¹⁹ Kuuntele, poikani, ja ole viisas, ja ohjaa sydämesi oikealle tielle:²⁰ Älä ole niiden joukossa, jotka juovat liikaa viiniä tai ahmivat lihaa,²¹ sillä juopot ja mässäilijät köyhtyvät, ja uneliaisuus vaatettaa heidät ryysyihin.²² Kiinnitä huomiota isääsi, joka antoi sinulle elämän, äläkä halveksi äitiäsi, kun hän on vanha.²³ Osta totuus äläkä myy sitä; hanki viisautta, opetusta ja ymmärrystä.²⁴ Vanhurskaan lapsen isällä on suuri ilo; hän, joka on viisaalle pojalle isä, iloitsee hänestä.²⁵ Olkoon isäsi ja äitisi iloisia; iloitkoon hän, joka sinut synnytti.²⁶ Poikani, anna sydämesi minulle ja anna silmiesi iloita teistäni,²⁷ sillä kevytenkäinen nainen on syvä kuoppa, ja uskonon vaimo on kapea kaivo.²⁸ Hän vaanii kuin rosvo ja lisää uskottomia miesten joukossa.²⁹ Kenellä on vaivaa? Kenellä on surua? Kenellä on riitaa? Kenellä on valituksia? Kenellä on turhia mustelmia? Kenellä on verestävät silmät?³⁰ Niillä, jotka viipyvät kauan viinin ääressä, jotka menevät maistelemaan sekoitettua viiniä.³¹ Älä anna viinin lumota itseäsi, kun se on punaista, kun se kimaltelee maljassa, kun se menee alas sulavasti;³² sillä lopulta se puree kuin käärme ja pistää kuin kyy.³³ Silmäsi näkevät utoja asioita, ja mielesi puhuu vääristyneitä asioita.³⁴ Olet kuin merellä nukkuva, maston huipulla makaava.³⁵ "He löivät minua," sanot, "mutta en loukkaantunut! He pieksivät minua, mutta en tuntenut sitä! Milloin herään, jotta voisin löytää uuden juoman?"

24 Älä kadehdi pahoja ihmisiä äläkä halua olla heidän seurassaan;² sillä heidän sydämensä suunnittelee väkivaltaa, ja heidän huulensa puhuvat pahaa.³ Viisaudella talo löytää perustansa, ja ymmärryksellä se tulee lujasti rakennetuksi;⁴ tiedolla sen huoneet täyttyvät kalliilla ja miellyttävillä aarteilla.

⁵ Viisas ihminen on vahva, ja tietävä ihminen lisää voimaansa.⁶ Sillä viisaalla neuvonnalla voit käydä sotaan, ja voitto saavutetaan monien neuvonantajien avulla.⁷ Viisaus on tyhmien ulottumattomissa; kaupungin portilla he eivät avaa suutaan.⁸ Joka suunnittelee pahaa, tunnetaan juonittelijana.⁹ Tyhmyyden juonittelu on syntiä, ja pilkkaajaa ihmiset

inhoavat.¹⁰ Jos lannistut ahdingon aikana, on voimasi vähäinen.¹¹ Pelasta ne, joita viedään kuolemaan; pidättele niitä, jotka horjuvat teurastukseen.¹² Jos sanot: "Emme tienneet tästä," eikä hän, joka punnitsee sydämet, huomaa sitä? Eikö hän, joka varjelee elämäsi, tiedä sitä? Eikö hän maksa jokaiselle heidän tekojensa mukaan?¹³ Poikani, syö hunajaa, sillä se on hyvää; kennosta saatava hunaja on makeaa makuusi.¹⁴ Tiedä, että viisaus on sielullesi makeaa; jos löydät sen, on sinulla tulevaisuus, eikä toivosi katkea.¹⁵ Älä väijy, sinä jumalaton, vanhurskaan kotia vastaan; älä tuhoa hänen asuinsijaansa;¹⁶ sillä vaikka vanhurskas kaatuisi seitsemän kertaa, hän nousee jälleen, mutta jumalattomat kompastuvat, kun onnettomuus kohtaa.¹⁷ Älä iloitse, kun vihollisesi kaatuu, äläkä anna sydämesi riemuita, kun hän kompastuu,¹⁸ ettei Herra huomaisi ja kääntäisi huomiotaan pois hänestä.¹⁹ Älä murehdi pahantekijöiden vuoksi äläkä kadehdi jumalattomia,²⁰ sillä pahantekijällä ei ole tulevaisuutta, ja jumalattomien lamppu sammuu.²¹ Pelkää Herraa ja kuningasta, poikani, äläkä liity kapinallisiin,²² sillä heidän onnettomuutensa nousee äkisti, ja kuka tietää, millaista tuhoa he voivat aiheuttaa?²³ Nämäkin ovat viisaitten sanoja: Puolueellisuuden osoittaminen tuomiossa ei ole hyvä.²⁴ Joka julistaa jumalattoman syyttömäksi, häntä kansat kiroavat ja kansakunnat tuomitsevat.²⁵ Mutta niille, jotka tuomitsevat sylliset, käy hyvin, ja runsas siunaus tulee heidän osakseen.²⁶ Rehellinen vilpiton vastaus on yhtä miellyttävä kuin lempeä suudelma.²⁷ Valmista työsi ulkona ja tee se valmiiksi pellolla; sen jälkeen rakenna talosi.²⁸ Älä todista naapuriasi vastaan ilman syytä äläkä petä huilillasi.²⁹ Älä sano: "Teen heille, kuten he ovat tehneet minulle; maksan heille heidän tekojensa mukaan."³⁰ Kuljin laiskurin pellon ohi, järjettömän viinitarhan ohitse;³¹ ja se oli kasvanut umpeen orjantappuroista, maa oli peittynyt rikkaruohoista, ja kivimuuri oli raunioina.³² Tarkkailin ja otin sen sydämelleni; katsoin ja sain opetusta.³³ Hieman unta, hieman torkkumista, hieman käsien ristimistä lepäämään—³⁴ ja köyhyys tulee päällesi kuin rosvo, ja puute kuin aseistettu mies.

25 Nämä ovat lisää Salomon sananlaskuja, jotka Juudan kuninkaan Hiskian miehet kirjoittivat muistiin.² Jumalan kunnia on salata asia; kuninkaiden kunnia on tutkia asia.³ Kuten taivaat ovat korkeat ja maa syvä, niin on

kuninkaiden sydän tutkiman. ⁴ Poista epäpuhtaudet hopeasta, niin hopeaseppä saa astian. ⁵ Poista jumalattomat kuninkaan edestä, niin hänen valtaistuimensa vahvistuu vanhurskaudella. ⁶ Älä korota itseäsi kuninkaan edessä, äläkä seiso suurten paikalla. ⁷ On parempi, että hän sanoo sinulle: "Tule tänne ylös", kuin että sinut nöyryytetään ruhtinaan edessä, jonka silmät ovat nähneet sinut. ⁸ Älä mene kiireesti oikeuteen, sillä mitä teet lopussa, jos naapurisi saattaa sinut häpeään? ⁹ Käy asiaasi naapurisi kanssa, äläkä petä toisen luottamusta, ¹⁰ ettei se, joka kuulee sen, saattaisi sinua häpeään ja maineesi turmeltuisi. ¹¹ Sana, joka on puhuttu oikein, on kuin kultaisia omenoita hopea-astioissa. ¹² Kuin kultainen korvakoru tai hieno kultakoriste on viisas nuhde kuuntelevalle korvalle. ¹³ Kuin lumen viileys sadonkorjuuajana on uskollinen sanansaattaja niille, jotka hänet lähettävät; hän virkistää herransa sielun. ¹⁴ Joka kerskuu lahjoista, joita ei koskaan anneta, on kuin pilvet ja tuuli ilman sadetta. ¹⁵ Kärsivällisyydellä hallitsija voidaan taivuttaa, ja lempeä kieli voi murtaa luun. ¹⁶ Jos löydät hunajaa, syö vain sen verran kuin tarvitset, ettet syö liikaa ja oksenna. ¹⁷ Olkoon jalkasi harvoin naapurisi talossa, ettei hän väsyisi sinuun ja alkaisi vihata sinua. ¹⁸ Kuin nuija, miekka tai terävä nuoli on se, joka antaa väärän todistuksen naapuriaan vastaan. ¹⁹ Kuin huono hammas tai ontuva jalka on luottamus uskottomaan hädän aikana. ²⁰ Kuin vaatteiden riisuminen kylmänä päivänä tai etikka soodassa on se, joka laulaa lauluja raskasmieliselle sydämelle. ²¹ Jos vihollisesi on nälkäinen, anna hänelle ruokaa; jos hän on janoinen, anna hänelle vettä juotavaksi. ²² Tekemällä näin kasaat tulisia hiiliä hänen päänsä päälle, ja Herra palkitsee sinut. ²³ Kuten pohjoistuuli tuo sateen, niin viekas kieli tuo vihasen katseen. ²⁴ Parempi asua katon kulmalla kuin jakaa talo riitaisen naisen kanssa. ²⁵ Hyvät uutiset kaukaisesta maasta ovat kuin kylmää vettä väsyneelle sielulle. ²⁶ Kuin samaa lähde tai saastunut kaivo ovat vanhurskaat, jotka antavat periksi jumalattomille. ²⁷ Ei ole hyvä syödä liikaa hunajaa, eikä ole kunniakasta etsiä omaa kunniaansa. ²⁸ Kuin kaupunki, jonka muurit ovat murtuneet, on ihminen, jolta puuttuu itsehillintä.

26 Kuin lumi kesällä ja sade elon aikana, niin ei sovi kunnia tyhmälle. ² Kuin lentävä varpunen tai kiitävä pääsky, niin ei syyttä lausuttu kirous saavu. ³ Piiska hevoselle, suitset aasille ja keppi tyhmien selkään. ⁴ Älä vastaa

tyhmälle hänen hulluutensa mukaan, ettet itsekin tulisi hänen kaltaisekseen. ⁵ Vastaa tyhmälle hänen hulluutensa mukaan, ettei hän olisi viisas omista silmissään. ⁶ Sanoman lähettäminen tyhmän kautta on kuin jalkojen katkaisemista ja väkivallan juomista. ⁷ Kuin ontuvan jalat, niin on sananlasku tyhmien suussa. ⁸ Kuin kiven sitominen linkoon, niin on kunnian antaminen tyhmälle. ⁹ Kuin orjantappura juopuneen kädessä on sananlasku tyhmien suussa. ¹⁰ Kuin jousimies, joka ampuu umpimähkään, on se, joka palkkaa tyhmän tai ohikulkijan. ¹¹ Kuin koira, joka palaa oksennukselleen, niin tyhmä toistaa hulluutensa. ¹² Näetkö miehen, joka on viisas omista silmissään? Tyhmälle on enemmän toivoa kuin hänelle. ¹³ Laiska sanoo: "Leijona on tiellä, leijona kaduilla!" ¹⁴ Kuin ovi kääntyy saranoillaan, niin laiska vuoteellaan. ¹⁵ Laiska pistää känsä vatiin; hän on liian väsynyt tuomaan sen takaisin suuhunsa. ¹⁶ Laiska on viisaampi omista silmissään kuin seitsemän, jotka osaavat antaa viisaan vastauksen. ¹⁷ Kuin koiran korvista kiinni ottava on se, joka sekaantuu riitaan, joka ei hänelle kuulu. ¹⁸ Kuin mieletön, joka ampuu tulisia nuolia ja kuolemaa, ¹⁹ on se, joka pettää lähimmäisensä ja sanoo: "Minähän vain pilailin!" ²⁰ Ilman puita tuli sammuu; ilman panettelijaa riita laantuu. ²¹ Kuin hiilet hehkuville ja puut tulelle, niin on riitaisa ihminen sytyttämään riitaa. ²² Panettelijan sanat ovat kuin herkkupaloja; ne menevät sisimpään asti. ²³ Kuin saviastia hopeakuorrutuksella ovat kiihkeät huulet pahalla sydämellä. ²⁴ Ne, jotka ovat vihollisia, peittävät aikeensa huulillaan, mutta sydämessään heillä on petos. ²⁵ Vaikka heidän puheensa on viehättävää, älä usko heitä, sillä heidän sydämessään on seitsemän iljetystä. ²⁶ Heidän pahuutensa voi olla kätkeyty petoksen avulla, mutta heidän ilkeytensä paljastuu seurakunnassa. ²⁷ Joka kaivaa kuopan, se siihen kaatuu; jos joku vierittää kiveä, se viehän hänen päälleen. ²⁸ Petollinen kieli halveksii niitä, joita se vahingoittaa, ja imarteleva suu johtaa tuhoon.

27 Älä kerskaa huomisesta, sillä et tiedä, mitä päivä tuo tullessaan. ² Antakaa toisten kehua sinua, ei oman suusi; olkoon se vieras, eikä omat huulesi. ³ Kivi on raskas ja hiekka on kuormittava, mutta tyhmän ärsyttäminen on raskaampaa kuin kumpikaan. ⁴ Viha on julma ja kiukku on ylivoimainen, mutta kuka voi kestää kateutta vastaan? ⁵ Avoin nuhde on parempi kuin rakkaus, joka on kätkeyty. ⁶ Ystävän haavat ovat

Sananlaskut

luotettavia, mutta vihollisen suudelmat ovat petollisia. ⁷ Täysi ihminen halveksii hunajaa, mutta nälkäiselle jopa katkera maistuu makealta. ⁸ Kuin lintu, joka harhailee pesästään, on ihminen, joka lähtee kodistaan. ⁹ Hajuvesi ja öljy tuovat iloa sydämellemme, ja ystävän makeus tulee hänen vilpittömästä neuvostaan. ¹⁰ Älä hylkää ystävääsi tai isäsi ystävää, äläkä mene veljesi taloon onnettomuutesi päivänä; parempi on naapuri, joka on lähellä, kuin veli, joka on kaukana.

¹¹ Ole viisas, poikani, ja ilahduta sydäntäni, jotta voin vastata niille, jotka moittivat minua. ¹² Varovaiset näkevät vaaran ja piiloutuvat, mutta yksinkertaiset jatkavat ja kärsivät siitä. ¹³ Ota vaate siltä, joka on vieraalle takuuna; pidä se panttina, kun se on ulkomaalaiselle. ¹⁴ Jos joku siunaa naapuriaan kovalla äänellä aikaisin aamulla, se otetaan kirouksena. ¹⁵ Jatkuva tippuminen sateisena päivänä on kuin riitaisa vaimo. ¹⁶ Hänen hillitsemisensä on kuin tuulen hillitsemistä tai öljyn tarttumista kädellä.

¹⁷ Kuten rauta terottaa rautaa, niin ihminen terottaa toista. ¹⁸ Joka hoitaa viikunapuuta, saa syödä sen hedelmiä, ja joka huolehtii isännästään, saa kunniaa. ¹⁹ Kuten vesi heijastaa kasvat, niin ihmisen sydän heijastaa ihmistä. ²⁰ Tuonela ja Abaddon eivät ole koskaan tyytyväisiä, eivätkä myöskään ihmisen silmät. ²¹ Sulatusuuni on hopealle ja ahjo kullalle, mutta ihmisiä koetellaan heidän saamallaan ylistyksellä. ²² Vaikka jauhaisit tyhmää huhmareessa, jauhaen häntä kuin viljaa huhmareella, hänen tyhmytensä ei poistu hänestä.

²³ Varmista, että tunnet laumasi tilan, ja kiinnitä huomiota karjaasi; ²⁴ sillä rikkaus ei kestä ikuisesti, eikä kruunu säily kaikille sukupolville. ²⁵ Kun heinä on poistettu ja uusi kasvu ilmestyy, ja vuorten yrtit kerätään, ²⁶ lampaat antavat sinulle vaatteita, ja vuohet tuovat pellan hinnan. ²⁷ Ja vuohien maitoa on tarpeeksi ruuaksesi, taloutesi ruuaksi ja palvelijattariesi elatukseksi.

28 Jumalattomat pakenevat, vaikka kukaan ei aja takaa, mutta vanhurskaat seisovat luottavaisina kuin leijona. ² Kun maa on kapinassa, sillä on monta hallitsijaa, mutta ymmärtäväisen ja viisaan henkilön kanssa se kestää. ³ Hallitsija, joka sortaa köyhiä, on kuin piiskaava sade, joka ei jätä ruokaa. ⁴ Ne, jotka hylkäävät lain, ylistävät jumalattomia, mutta ne, jotka pitävät sen,

taistelevat heitä vastaan. ⁵ Pahantekijät eivät ymmärrä oikeutta, mutta ne, jotka etsivät Herraa, ymmärtävät sen täysin. ⁶ Parempi on köyhä, joka vaeltaa nuhteettomasti, kuin rikas, jonka tiet ovat kierot. ⁷ Järkevä poika noudattaa lakia, mutta mässäilijöiden kumppani tuo häpeää isälleen. ⁸ Joka kartuttaa varallisuutta korolla tai köyhiltä saaduilla voitoilla, kokoaa sen sille, joka on köyhille armollinen. ⁹ Jos joku kääntyy pois kuuntelemasta lakia, jopa hänen rukouksensa on kauhistus. ¹⁰ Joka johtaa suorat väärälle tielle, kaatuu omaan kuoppaansa, mutta nuhteettomat perivät hyvää.

¹¹ Rikkaat ovat viisaita omista silmissään, mutta köyhä ymmärryksellä näkee heidän lävitseen. ¹² Kun vanhurskaat menestyvät, on suuri juhla; mutta kun jumalattomat pääsevät valtaan, ihmiset piiloutuvat. ¹³ Joka peittää syntinsä, ei menesty, mutta se, joka tunnustaa ja hylkää ne, löytää armon. ¹⁴ Autuas on se, joka aina pelkää Jumalaa, mutta joka paaduttaa sydämensä, joutuu onnettomuuteen. ¹⁵ Jumalaton hallitsija, jolla on valta köyhän kansan yli, on kuin ärjyvä leijona tai ryntäävä karhu. ¹⁶ Tyrannimainen hallitsija vailla ymmärrystä, mutta se, joka vihaa epäoikeudenmukaista voittoa, pitkittää päiväänsä. ¹⁷ Joka on murhan syylisyyden rasittama, on pakolainen kuolemaan saakka; älköön kukaan tukeko häntä.

¹⁸ Se, joka vaeltaa nuhteettomasti, pysyy turvassa, mutta se, jonka tiet ovat kierot, kaatuu äkisti. ¹⁹ Ne, jotka viljelevät maataan, saavat runsaasti ruokaa, mutta ne, jotka ajavat takaa harhakuvia, saavat runsaasti köyhyyttä. ²⁰ Uskollinen henkilö saa runsaasti siunauksia, mutta se, joka on innokas rikastumaan, ei jää rankaisematta. ²¹ Puolueellisuuden osoittaminen ei ole hyvä, silti leipäpalan tähden ihminen tekee väärin. ²² Saiturit kiirehtivät rikkauten perään eivätkä ymmärrä, että köyhyys odottaa heitä. ²³ Joka nuhtelee henkilöä, löytää lopulta enemmän suosiota kuin se, joka mielistelee kielellään. ²⁴ Joka ryöstää isänsä tai äitiään ja sanoo: "Se ei ole väärin," on tuhoajan kumppani. ²⁵ Ylpeät aiheuttavat riitaa, mutta ne, jotka luottavat Herraan, menestyvät. ²⁶ Ne, jotka luottavat itseensä, ovat tyhmiä, mutta ne, jotka vaeltavat viisaasti, pysyvät turvassa. ²⁷ Ne, jotka antavat köyhille, eivät puutu mitään, mutta ne, jotka sulkevat silmänsä heiltä, saavat paljon kirouksia. ²⁸ Kun

Sananlaskut

jumalattomat pääsevät valtaan, ihmiset piiloutuvat; mutta kun he ovat poissa, vanhurskaat kukoistavat.

29 Henkilö, joka usein saa ojennusta mutta pysyy itsepäisenä, kohtaa äkkiä seuraukset, joita ei voi korjata. ² Kun vanhurskaat menestyvät, kansa iloitsee; mutta kun jumalattomat hallitsevat, kansa valittaa. ³ Mies, joka rakastaa viisautta, tuo isälleen iloa, mutta se, joka seurustelee porttojen kanssa, tuhlaa omaisuutensa. ⁴ Kuningas tuo maahan vakautta oikeudenmukaisuudella, mutta ne, jotka ottavat lahjuksia, horjuttavat sitä. ⁵ Ne, jotka imartelevat naapuriaan, virittävät ansan hänen askeleilleen. ⁶ Pahantekijät jäävät kiinni omaan syntiinsä, mutta vanhurskaat laulavat ja iloitsevat. ⁷ Vanhurskaat välittävät köyhien oikeuksista; jumalattomat eivät osoita sellaista huolenpitoa. ⁸ Pilkkaajat yllyttävät kaupunkia, mutta viisaat kääntävät pois vihan. ⁹ Kun viisas henkilö kiistelee tyhmän kanssa, tyhmä joko raivostuu tai pilkkaa, eikä rauhaa ole. ¹⁰ Verenhimoiset vihaavat rehellistä henkilöä, mutta oikeamieliset pyrkivät suojelemaan häntä. ¹¹ Tyhmit purkavat vihansa täysin, mutta viisaat hillitsevät sen. ¹² Jos hallitsija kuuntelee valheita, kaikki hänen virkamiehensä turmeltuvat. ¹³ Köyhällä ja tyrannilla on tämä yhteistä: Herra valaisee molempien silmät. ¹⁴ Kun kuningas tuomitsee köyhät oikeudenmukaisesti, hänen valtakuntansa vakiintuu lujasti.

¹⁵ Vitsa ja nuhde antavat viisautta, mutta lapsi, joka jätetään omilleen, tuo häpeää äidilleen. ¹⁶ Kun jumalattomat lisääntyvät, rikkomukset lisääntyvät; mutta vanhurskaat näkevät heidän kukistumisensa. ¹⁷ Kurita lastasi, niin hän antaa sinulle rauhan; hän tuo sielullesi iloa. ¹⁸ Missä ei ole näkyä, kansa käy hillittömäksi; mutta siunattu on se, joka noudattaa lakia. ¹⁹ Palvelijaa ei voi korjata pelkillä sanoilla; vaikka hän ymmärtää, hän ei vastaa. ²⁰ Näetkö jonkun, joka on hätäinen puheessaan? Tyhmällä on enemmän toivoa kuin hänellä. ²¹ Se, joka hemmottelee palvelijaansa nuoresta asti, huomaa hänet lopulta kapinalliseksi.

²² Vihainen henkilö aiheuttaa riitaa, ja kiivasluonteinen henkilö tekee paljon syntiä. ²³ Ylpeys alentaa ihmistä, mutta nöyrä henki saa kunniaa. ²⁴ Varkaan rikoskumppani on oma vihollisensa; hän kuulee kirouksen mutta ei paljasta mitään. ²⁵ Muiden pelko virittää ansan, mutta joka luottaa Herraan, on turvassa. ²⁶ Monet etsivät

hallitsijan suosiota, mutta oikeus ihmisille tulee Herralta. ²⁷ Vanhurskaat inhoavat epäoikeudenmukaisia; jumalattomat inhoavat oikeamielisiä.

30 Agurin, Jakehin pojan, sanat, julistus. Tämä mies lausuu Ithielille, Ithielille ja Ukkalille: 'Olen väsynyt, Jumala, mutta voin kestää. ² Totisesti olen tietämättömämpi kuin kukaan muu, ja minulta puuttuu inhimillinen ymmärrys. ³ En ole hankkinut viisautta, enkä omista Pyhän tuntemusta. ⁴ Kuka on noussut taivaaseen ja laskeutunut? Kuka on kerännyt tuulen käsiinsä? Kuka on kietonut vedet vaatteeseen? Kuka on perustanut maan ääret? Mikä on hänen nimensä, ja mikä on hänen poikansa nimi? Totisesti tiedät! ⁵ Jokainen Jumalan sana on virheetön; hän on kilpi niille, jotka etsivät turvaa hänestä. ⁶ Älä lisää hänen sanoihinsa, tai hän nuhtelee sinua ja sinut havaitaan valehtelijaksi.

⁷ Kahta asiaa pyydän sinulta, Herra; älä kiellä minulta ennen kuin kuolen: ⁸ Pidä valhe ja petos kaukana minusta; älä anna minulle köyhyyttä äläkä rikkautta, vaan anna minulle minun osani. ⁹ Muuten saatan saada liikaa ja kieltää sinut ja sanoa: 'Kuka on Herra?' Tai saatan köyhtyä ja varastaa, ja näin häpäistä Jumalani nimen. ¹⁰ Älä panettele palvelijaa hänen isännälleen, tai hän kiroaa sinut, ja sinut havaitaan syylliseksi.

¹¹ Jotkut kiroavat isänsä eivätkä siunaa äitejään; ¹² ne, jotka pitävät itseään puhtaina, mutta eivät ole puhdistuneet väärinteostaan; ¹³ ne, joiden silmät ovat niin ylimieliset, joiden katset ovat täynnä ylpeyttä; ¹⁴ ne, joiden hampaat ovat kuin miekat ja joiden leuat ovat täynnä veitsiä syödäkseen köyhät maasta ja tarvitsevat ihmisten joukosta.

¹⁵ Iilimadolla on kaksi tytärtä, jotka huutavat: 'Anna! Anna!' On kolme asiaa, jotka eivät koskaan tydy, neljä, jotka eivät koskaan sano: 'Riittää!': ¹⁶ hauta, hedelmätön kohtu, maa, joka ei koskaan tydy vedestä, ja tuli, joka ei koskaan sano: 'Riittää!' ¹⁷ Silmä, joka pilkkaa isää ja halveksii vanhaa äitiä, korpiit laaksosta nokkivat sen ja korppikotkat syövät sen.

¹⁸ On kolme asiaa, jotka ovat minulle liian ihmeellisiä, neljä, joita en ymmärrä: ¹⁹ kotkan lento taivaalla, käärmeen liike kalliolla, laivan kulku avomerellä ja miehen tapa nuoren naisen kanssa. ²⁰ Tällainen on uskottoman naisen käytös: hän syö

Sananlaskut

ruoan, ja sitten puhdistaa suunsa voidakseen sanoa: 'En ole tehnyt mitään väärää.' ²¹ Kolmen asian alla maa vapisee, neljän alla se ei voi kestää: ²² palvelijan, joka tulee kuninkaaksi, tyhmän, joka on kylläinen ruoasta, ²³ epäarakastetun naisen, joka menee naimisiin, ja palvelijan, joka syrjäyttää emäntänsä.

²⁴ Neljä pientä olentoa maan päällä ovat erittäin viisaita: ²⁵ Muurahaiset, vaikka pieniä ja heikkoja, keräävät ruokansa kesällä; ²⁶ Tamaanit, vaikka eivät voimakkaita, tekevät kotinsa kalliioihin; ²⁷ Heinäsirkat, joilla ei ole kuningasta, etenevät yhdessä riveissä; ²⁸ Sisilisko, helposti kiinniotettava kädellä, mutta silti löytyy kuninkaiden palatseista.

²⁹ On kolme asiaa, jotka ovat arvokkaita käynnissään, neljä, jotka liikkuvat jalolla tavalla: ³⁰ Leijona, majesteettinen olentojen joukossa, joka ei pakene mitään; ³¹ Ylpeä kukko, pukki ja kuningas, joka on turvassa kapinalta.

³² Jos olet ollut tyhmä korottaessasi itseäsi, tai jos olet suunnitellut pahaa, pane kätesi suullesi. ³³ Sillä kuten maidon kirnuttaminen tuottaa voita, ja nenän vääntäminen tuottaa verta, niin vihan herättäminen tuottaa riitaa.

31 Kuninkaan Lemuelin sanat, hänen äitinsä hänelle antama innoitettu viesti: ² Kuinka puhuttelen sinua, poikani? Kuinka puhuttelen sinua, kohtuni lapsi? Kuinka puhuttelen sinua, lupauksieni lapsi? ³ Älä anna voimaasi naisille, äläkä teitäsi niille, jotka tuhoavat kuninkaita. ⁴ Ei ole kuninkaiden, Lemuel, ei ole kuninkaiden juoda viiniä, eikä hallitsijoiden haluta väkevää juomaa, ⁵ etteivät he joisi ja unohtaisi, mitä on säädetty, ja vääristäisi kaikkien sorrettujen oikeuksia. ⁶ Antakaa väkevää juomaa niille, jotka ovat menehtymässä, ja viiniä niille, jotka ovat katkerassa ahdistuksessa. ⁷ Antakaa heidän juoda ja unohtaa köyhyytensä, eivätkä he enää muista vaivaansa.

⁸ Puolusta niitä, jotka eivät voi puhua puolestaan, kaikkien köyhien oikeuksia. ⁹ Puhu, tuomitse oikeudenmukaisesti ja puolusta köyhien ja tarvitsevien oikeuksia.

¹⁰ Kuka löytää kelvollisen vaimon? Hänen arvonsa on paljon enemmän kuin rubiinit. ¹¹ Hänen miehensä luottaa häneen täydellisesti, eikä häneltä puutu mitään hyvää. ¹² Hän tekee miehelleen hyvää eikä pahaa, koko elämänsä ajan. ¹³ Hän etsii villaa ja pellavaa ja työskentelee innokkaasti käsillään. ¹⁴ Hän on kuin kauppalaivasto, tuoden ruokansa kaukaa. ¹⁵ Hän nousee, kun on vielä yö, ja antaa ruokaa taloudelleen ja annokset palvelijattarilleen. ¹⁶ Hän arvioi pellon ja ostaa sen; ansioillaan hän istuttaa viinitarhan. ¹⁷ Hän valmistautuu voimalla ja vahvistaa käsivartensa. ¹⁸ Hän huomaa kaupankäyntinsä olevan kannattavaa, eikä hänen lamppunsa sammu yöllä. ¹⁹ Hän laskee kätensä väärtinälle, ja hänen kätensä tarttuvat kehräpuuhun. ²⁰ Hän ohjenta kätensä köyhille ja avaa kätensä tarvitseville. ²¹ Hän ei pelkää taloutensa puolesta, kun sataa lunta, sillä kaikki hänen perheensä ovat pukeutuneet purppuraan. ²² Hän tekee vuoteelleen peitteitä; hänen vaatetuksensa on hienoa pellavaa ja purppuraa. ²³ Hänen miehensä on arvostettu kaupunkien porteilla, missä hän istuu maan vanhinten joukossa. ²⁴ Hän valmistaa pellavavaatteita ja myy niitä, ja toimittaa kauppiaille voitit. ²⁵ Voima ja arvokkuus ovat hänen vaatetuksensa, ja hän voi nauraa tuleville päiville. ²⁶ Hänen sanansa ovat täynnä viisautta, ja hän opettaa ystävällisyyttä: se on aina hänen kielellään. ²⁷ Hän valvoo taloutensa toimia, eikä osallistu joutilaisuuteen. ²⁸ Hänen lapsensa nousevat ja siunaavat häntä; myös hänen miehensä ylistää häntä: ²⁹ "Monet naiset tekevät jaloja tekoja, mutta sinä ylität heidät kaikki." ³⁰ Viehätyks voi olla harhaanjohtavaa, ja kauneus ei kestä; mutta naista, joka kunnioittaa Herraa, tulee ylistää. ³¹ Kunnioita häntä kaikesta, mitä hänen kätensä ovat tehneet, ja anna hänen tekojensa tuoda hänelle ylistystä kaupunkien porteilla.

Saarnaaja

1 Daavidin jälkeläisen, Jerusalemissa hallitsevan saarnaajan sanat. ² "Täydellistä turhuutta", sanoo saarnaaja, "Täydellistä turhuutta! Kaikki on merkityksetöntä." ³ Mitä hyötyä ihmisillä on kaikesta työstään, jota he tekevät auringon alla? ⁴ Sukupolvet tulevat ja menevät, mutta maa pysyy muuttumattomana ajan halki. ⁵ Aurinko nousee ja aurinko laskee, ja kiirehtii takaisin paikkaansa, josta se jälleen nousee. ⁶ Tuuli puhalttaa etelään ja kääntyy pohjoiseen; se kiertää ja kiertää, palaten kulkureitilleen. ⁷ Kaikki joet laskevat mereen, mutta meri ei tule täyteen. Sinne, mistä joet tulevat, ne palaavat jälleen. ⁸ Kaikki asiat ovat uuvuttavia, enemmän kuin voi ilmaista. Silmä ei tyydy näkemisestä, eikä korva täyty kuulemisesta. ⁹ Mitä on ollut, sitä tulee olemaan, ja mitä on tehty, sitä tullaan tekemään; ei ole mitään uutta auringon alla. ¹⁰ Onko mitään, josta voisi sanoa: "Katso! Tämä on jotain uutta?" Se on jo ollut olemassa menneinä aikoina. ¹¹ Ei ole muistoa entisistä asioista, eikä tule olemaan muistoa myöhemmistä asioista niillä, jotka tulevat jälkeensä. ¹² Minä, saarnaaja, olen palvellut kuninkaana Israelin yli Jerusalemissa. ¹³ Olen käyttänyt mieltäni etsiäkseni ja tutkiakseni viisaudella kaikkea, mitä taivaan alla tehdään. Se on raskas tehtävä, jonka Jumala on antanut ihmisten pojille. ¹⁴ Olen nähnyt kaikki asiat, joita tehdään auringon alla; kaikki ne ovat merkityksettömiä ja pelkkää tuulen tavoittelua. ¹⁵ Mikä on vääristynyt, sitä ei voi suoristaa; mikä puuttuu, sitä ei voi laskea. ¹⁶ Sanoin itselleni: "Katso, olen lisännyt viisautta enemmän kuin kukaan, joka on hallinnut ennen minua Jerusalemissa; olen kokenut paljon viisautta ja tietoa." ¹⁷ Sitten käytn mieltäni tunteakseni viisauden ja myös hulluuden ja mielettömyyden, mutta opin, että tämäkin on tuulen tavoittelua. ¹⁸ Sillä paljon viisauden mukana tulee paljon surua; mitä enemmän tietoa, sitä enemmän tuskaa.

2 Sanoin sydämessäni: "Tule nyt, minä koettelen sinua ilolla nähdäkseni, mikä on arvokasta." Mutta sekin osoittautui turhaksi. ² Sanoin naurusta: "Se on hulluutta," ja ilosta: "Mitä se saavuttaa?" ³ Päätin virkistää itseäni viinillä ja omaksua hulluutta—mieleni kuitenkin ohjasi minua viisaudella—nähdäkseni, mikä on hyvää ihmisille tehdä taivaan alla heidän elämänsä lyhyen ajan. ⁴ Ryhdyin suuriin töihin: rakensin itselleni taloja ja istutin viinitarhoja. ⁵ Loin puutarhoja ja puistoja ja istutin niihin kaikenlaisia hedelmäpuita. ⁶ Rakensin

vesialtaita kastellakseni kukoistavia puulehtoja. ⁷ Hankin mies- ja naispuolisia palvelijoita, ja minulla oli palvelijoita syntyneinä talossani. Omistin myös enemmän karjaa ja lampaita kuin kukaan ennen minua Jerusalemissa. ⁸ Kokosin itselleni hopeaa ja kulta sekä kuninkaiden ja maakuntien aarteita. Hankin mies- ja naislaulajia sekä miesten illoja: monia jalkavaimoja. ⁹ Tulin suuremmaksi kuin kukaan, joka oli ollut ennen minua Jerusalemissa. Kaiken tämän keskellä viisaus pysyi minussa. ¹⁰ En kieltänyt silmiltäni mitään, mitä ne halusivat; en pidättänyt sydäملتäni mitään iloa. Sydämeni iloitsi kaikesta työstäni, ja tämä oli palkka kaikesta vaivannäöstäni. ¹¹ Mutta kun tarkastelin kaikkea, mitä käteni olivat saavuttaneet ja mitä olin vaivannäölläni saanut aikaan, kaikki oli turhaa, tuulen tavoittelua; ei ollut mitään hyötyä auringon alla. ¹² Käänsin sitten ajatukseni pohtimaan viisautta, hulluutta ja mielettömyyttä. Mitä enempää voi kuninkaan seuraaja tehdä kuin mitä on jo tehty? ¹³ Näin, että viisaus on parempi kuin mielettömyys, aivan kuten valo on parempi kuin pimeys. ¹⁴ Viisaalla on silmät päässään, kun taas tyhmä kulkee pimeydessä; silti tajusin, että sama kohtalo kohtaa heitä molempia. ¹⁵ Sanoin sitten sydämessäni: "Tyhmän kohtalo kohtaa myös minut. Mitä hyötyä sitten on olla viisas?" Sanoin sydämessäni: "Sekin on turhaa." ¹⁶ Sillä viisas, kuten tyhmäkin, ei jää pitkäksi aikaa muistiin; tulevana päivänä molemmat unohtetaan. Kuten tyhmä, viisas myös kuolee! ¹⁷ Niinpä inhosin elämää, koska työ, joka on tehty auringon alla, oli minulle raskasta. Kaikki on turhaa, tuulen tavoittelua. ¹⁸ Inhosin kaikkea, mitä olin vaivannäölläni saavuttanut auringon alla, koska minun täytyy jättää ne sille, joka tulee jälkeeni. ¹⁹ Ja kuka voi sanoa, onko tuo henkilö viisas vai tyhmä? Silti hänellä on valta kaikkeen vaivannäköni tulokseen, johon olen kaatanut vaivannäköni ja taitoni auringon alla. Sekin on turhaa. ²⁰ Niinpä sydämeni täytyi epätoivolla kaiken vaivalloisen työni vuoksi auringon alla. ²¹ Sillä ihminen voi tehdä työtä viisaudella, tiedolla ja taidolla, ja sitten hänen täytyy jättää kaikki omistamansa toiselle, joka ei ole nähnyt vaivaa sen eteen. Sekin on turhaa ja suuri onnettomuus. ²² Mitä ihmiset hyötyvät kaikesta vaivannäöstään ja huolestuneesta ponnistelustaan, jolla he tekevät työtä auringon alla? ²³ Kaikki heidän päivänsä heidän työnsä tuo surua ja kipua; jopa yöllä heidän mielensä ei lepää. Sekin on turhaa. ²⁴ Ei ole mitään parempaa

Saarnaaja

ihmiselle kuin syödä, juoda ja löytää tyydytystä työstään. Sekin, näen, on Jumalan kädestä, ²⁵ sillä kuka voi syödä tai löytää iloa ilman Häntä? ²⁶ Sille, joka miellyttää Häntä, Jumala antaa viisautta, tietoa ja onnea, mutta syntiselle Hän antaa tehtäväksi kerätä ja varastoida rikkautta luovuttaakseen sen sille, joka miellyttää Jumalaa. Sekin on turhaa, tuulen tavoittelua.

3 Kaikella on määräaika, ja aikansa on joka asialla taivaan alla. ² Aika on syntynä ja aika kuolla, aika istuttaa ja aika repiä istutus, ³ Aika surmata ja aika parantaa, aika purkaa ja aika rakentaa, ⁴ Aika itkeä ja aika nauraa, aika valittaa ja aika hypellä, ⁵ Aika heitellä kiviä ja aika kerätä kiviä, aika halailla ja aika olla erossa syleilystä, ⁶ Aika etsiä ja aika kadottaa, aika säilyttää ja aika viskata pois, ⁷ Aika repäistä ja aika ommella, aika olla vaiti ja aika puhua, ⁸ Aika rakastaa ja aika vihata, aika sodalle ja aika rauhalle. ⁹ Mitä hyötyä on työntekijöillä kaikesta vaivannäöstään? ¹⁰ Olen nähnyt sen taakan, jonka Jumala on antanut ihmisten kannettavaksi. ¹¹ Kaiken hän on tehnyt kauniiksi aikanaan, myös ikuisuuden hän on pannut heidän sydämeensä, mutta ihminen ei käsitä tekoja, jotka Jumala on tehnyt alusta loppuun. ¹² Minä tiedän, ettei ihmiselle ole mitään parempaa kuin iloita ja tehdä hyvää elämänsä aikana. ¹³ Ja myös se, että jokainen syö ja juo ja nauttii kaikesta vaivannäöstään, on Jumalan lahja. ¹⁴ Minä tiedän, että kaikki, mitä Jumala tekee, pysyy ikuisesti; siihen ei voi lisätä mitään eikä siitä voi mitään ottaa pois. Jumala tekee niin, että ihmiset pelkäisivät häntä. ¹⁵ Mikä on, on ollut jo ennen, ja mikä tulee, on ollut ennen; ja Jumala etsii mennyttä. ¹⁶ Vielä minä näin auringon alla: oikeuspaikalla on vääryys, ja vanhurskauden paikalla on vääryys. ¹⁷ Minä sanoin sydämessäni: "Jumala tuomitsee vanhurskaan ja jumalattoman, sillä aika on joka asialla ja jokaisella teolla." ¹⁸ Minä sanoin sydämessäni ihmisistä: "Jumala koettelee heitä, että he näkisivät olevansa eläimiä." ¹⁹ Sillä ihmisten kohtalo ja eläinten kohtalo on sama: kuten toinen kuolee, niin kuolee toinenkin. Kaikilla on sama henki; ihmisillä ei ole mitään etua eläimiin nähden. Kaikki on turhuutta. ²⁰ Kaikki menevät samaan paikkaan; kaikki ovat tomusta, ja tomuun kaikki jälleen palaavat. ²¹ Kuka voi tietää, nouseeko ihmisen henki ylös ja laskeutuuko eläimen henki alas maahan? ²² Niin minä näin, ettei ihmiselle ole mitään parempaa kuin iloita työstään, sillä se on

hänen osansa. Sillä kuka voi tuoda hänet näkemään, mitä hänen jälkeensä tapahtuu?

4 Taas minä näin kaikki sorron teot, joita tapahtuu auringon alla. Minä näin sorrettujen kyneleet, eikä heillä ollut lohduttajaa; valta oli heidän sortajiensa puolella, eikä heillä ollut lohduttajaa. ² Minä päätin, että kuolleet, jotka ovat jo menneet pois, ovat onnellisempia kuin elävät, jotka vielä ovat elossa. ³ Mutta parempi kuin molemmat on se, joka ei ole koskaan syntynyt, joka ei ole nähnyt niitä pahoja tekoja, joita tehdään auringon alla. ⁴ Minä huomasin, että kaikki työ ja kaikki saavutus johtuvat yhden ihmisen kilpailusta toista vastaan. Tämänkin on turhuutta, tuulen tavoittelua. ⁵ Tyhmä istuu jouten ja tuo turmion itselleen. ⁶ Parempi on yksi kourallinen rauhasa kuin kaksi kourallista vaivannäköä ja tuulen tavoittelua. ⁷ Taas minä näin turhuutta auringon alla: ⁸ Oli mies, joka oli yksin, ilman poikaa tai veljeä. Hänen vaivannäöllään ei ollut loppua, mutta hänen silmänsä eivät tyytyneet rikkauteen. "Kenen hyväksi minä vaivaan itseäni", hän kysyi, "ja riistän itseltäni nautinnon?" Tämänkin on turhuutta ja kurja tehtävä. ⁹ Kaksi on tehokkaampi kuin yksi, sillä heillä on hyvä palkka vaivannäöstään: ¹⁰ Jos toinen kaatuu, toinen voi nostaa hänet ylös. Mutta voi sitä, joka kaatuu eikä hänellä ole ketään auttamassa ylös. ¹¹ Lisäksi, jos kaksi makaa yhdessä, he pysyvät lämpiminä. Mutta kuinka yksi voi pysyä lämpimänä yksin? ¹² Vaikka yksi voidaan voittaa, kaksi voi puolustaa itseään. Kolmisäikeinen lanka ei helposti katkea. ¹³ Parempi on köyhä mutta viisas nuorukainen kuin vanha ja tyhmä kuningas, joka ei enää osaa ottaa neuvoja vastaan. ¹⁴ Sillä hän on voinut tulla vankilasta kuninkaaksi, vaikka hän syntyi köyhänä valtakunnassaan. ¹⁵ Minä näin kaikki, jotka elävät ja kulkevat auringon alla, seuraavaan nuoruukaista, valtaistuimen seuraajaa. ¹⁶ Ei ole loppua kaikille niille ihmisille, jotka olivat ennen heitä, mutta ne, jotka tulevat myöhemmin, eivät ole tyytyväisiä häneen. Tämänkin on turhuutta, tuulen tavoittelua.

5 Ole varovainen, kun astut Jumalan huoneeseen, ja lähesty kuunnellaksesi mieluummin kuin tuodaksesi tyhmien uhria, jotka eivät tiedä tekevänsä väärin. ² Älä ole hätäinen suullasi, äläkä kiirehdi sydämessäsi tuomaan asiaa Jumalan eteen. Sillä Jumala on taivaassa ja sinä olet maan päällä, joten olkoot sanasi harvat. ³ Sillä unet tulevat monista askareista, ja tyhmän ääni monista sanoista.

Saarnaaja

⁴ Kun teet lupauksen Jumalalle, älä viivyttele sen täyttämässä. Hän ei mielisty tyhmiin; täytä, mitä lupaat. ⁵ On parempi olla lupaamatta kuin luvata ja jättää täyttämättä. ⁶ Älä anna suusi johtaa sinua syntiin, äläkä sano Jumalan sanansaattajan edessä, että se oli erehdys. Miksi Jumalan pitäisi vihastua sanoihisi ja tuhota kättesi työt? ⁷ Sillä monissa unissa ja monissa sanoissa on turhuutta. Sen sijaan pelkää Jumalaa. ⁸ Jos näet köyhien sortoa ja oikeuden ja oikeuksien kieltämistä maakunnassa, älä ihmettele asiaa; sillä yksi virkamies valvoo toista korkeampaa, ja heidän yläpuolellaan on vielä korkeampia virkamiehiä. ⁹ Maan sato jaetaan kaikille; jopa kuningas hyötyy pelloista. ¹⁰ Joka rakastaa rahaa, ei saa koskaan tarpeekseen; joka rakastaa rikkautta, ei tyydy tuloihinsa. Tämäkin on turhuutta. ¹¹ Kun tavarat lisääntyvät, niin lisääntyvät myös ne, jotka niitä kuluttavat. Mitä hyötyä sitten on omistajille, paitsi katsella niitä? ¹² Työmiehen uni on makea, söipä hän vähän tai paljon, mutta rikkaan yltäkylläisyys ei anna hänen nukkua. ¹³ On raskas paha, jonka olen nähnyt auringon alla: rikkaus, joka on varastoitu omistajansa vahingoksi, ¹⁴ tai rikkaus, joka menetetään epäonnisten olosuhteiden kautta, jättäen mitään perinnöksi lapsilleen. ¹⁵ Niin kuin tullaan alastomana äidin kohdusta, niin myös lähdetään, kuten tultiin. He eivät ota mitään työstään, mitä voisivat kantaa käsissään. ¹⁶ Tämäkin on raskas paha: juuri niin kuin tullaan, niin myös lähdetään. Mitä hyötyä on niille, jotka ahertavat tuulen hyväksi? ¹⁷ Kaikkina päivinään he syövät pimeydessä, suurin turhautumisin, sairaudessa ja vihassa. ¹⁸ Tämä on, mitä olen havainnut hyväksi ja sopivaksi: syödä, juoda ja löytää tyytyväisyys kaikessa työssään auringon alla niiden harvojen elinpäivien aikana, jotka Jumala on heille antanut—sillä tämä on heidän palkkansa. ¹⁹ Lisäksi, kun Jumala antaa jollekin rikkautta ja omaisuutta, ja kvyn nauttia niistä, hyväksyä osansa ja löytää ilo työstään—tämä on Jumalan lahja. ²⁰ He harvoin miettivät elämänsä päiviä, koska Jumala pitää heidät kiireisinä sydämensä ilossa.

6 Olen havainnut auringon alla pahan, ja se on yleinen ihmisten keskuudessa: ² Jumala antaa ihmisille rikkauksia, varallisuutta ja kunniaa, niin että heiltä ei puutu mitään, mitä heidän sydämensä halajaa, mutta Jumala ei anna heille kykyä nauttia niistä, vaan vieras nauttii niistä. Tämä on turhuutta ja ankaraa onnettomuutta. ³ Jos miehellä on sata lasta

ja hän elää monta vuotta, kuinka kauan tahansa, mutta hän ei voi nauttia varallisuudestaan eikä saa kunnollista hautausta, niin minä sanon, että kuolleenä syntynyt lapsi on paremmassa asemassa kuin hän. ⁴ Sillä se tulee turhuudessa ja menee pimeyteen, ja sen nimi on kätketty pimeyteen. ⁵ Vaikka se ei ole nähnyt aurinkoa eikä tuntenut mitään, se löytää enemmän lepoa kuin tuo mies. ⁶ Vaikka hän eläisi kaksituhatta vuotta mutta ei nauttisi hyvinvoinnistaan—eivätkö kaikki mene samaan paikkaan? ⁷ Kaikki ihmisen työ on suuta varten, mutta ruokahalu ei koskaan tyydyty. ⁸ Mikä etu viisaalla on tyhmään nähden? Mitä hyötyä köyhällä on siitä, että hän tietää, kuinka käyttäytyä elävien keskuudessa? ⁹ Parempi on se, mitä silmät näkevät, kuin halun harhailu. Tämäkin on turhuutta, tuulen tavoittelua. ¹⁰ Mikä tahansa on olemassa, se on jo nimetty, ja mitä ihminen on, se on tunnettu; kukaan ei voi kiistellä voimakkaamman kanssa. ¹¹ Mitä enemmän sanoja, sitä suurempi turhuus, ja mitä hyötyä siitä on kenellekään? ¹² Sillä kuka tietää, mikä on hyvää ihmiselle elämässä, niiden harvojen ja turhien päivien aikana, jotka hän viettää kuin varjo? Kuka voi kertoa heille, mitä tapahtuu auringon alla heidän jälkeensä?

7 Hyvä nimi on haluttavampi kuin hieno öljy, ja kuolinpäivä on parempi kuin syntymäpäivä. ² On parempi mennä surutaloon kuin pitoihin, sillä kuolema on jokaisen osa, ja elävien tulisi ottaa tämä sydämeensä. ³ Murhe on parempi kuin nauru, sillä surullinen kasvo voi johtaa iloiseen sydämeen. ⁴ Viisaan sydän on surutalossa, kun taas tyhmien sydän on huvituksessa. ⁵ On parempi kuunnella viisaan nuhtelua kuin kuunnella tyhmien laulua. ⁶ Kuin orjantappurain rätinä padan alla, niin on tyhmien nauru. Tämäkin on turhuutta. ⁷ Sorto voi saada viisaan toimimaan tyhmästi, ja lahjus turmelee sydämen. ⁸ Asian päätös on parempi kuin sen alku, ja kärsivällisyys on ylpeyttä parempi. ⁹ Älä ole nopea vihastumaan, sillä viha asuu tyhmien povessa. ¹⁰ Älä kysy: "Miksi entiset ajat olivat parempia kuin nämä?" Sillä ei ole viisasta kysyä sellaista. ¹¹ Viisaus, kuten perintö, on hyvä asia ja hyödyksi niille, jotka näkevät auringon. ¹² Viisaus on suoja, kuten raha on suoja, mutta tiedon etu on siinä, että viisaus säilyttää sen omistajan elämän. ¹³ Tarkastele Jumalan työtä: Kuka voi suoristaa sen, minkä Hän on tehnyt kieroksi? ¹⁴ Hyvinä aikoina ole iloinen, mutta vastoinkäymisten aikoina mieltä: Jumala on tehnyt toisen sekä toisen,

Saarnaaja

jotta kukaan ei voi tietää, mitä heidän jälkeensä tulee. ¹⁵ Lyhyessä elämässäni olen nähnyt molemmat: vanhurskaat menehtyvät vanhurskaudessaan, ja jumalattomat elävät pitkään jumalattomuudessaan. ¹⁶ Älä ole liian vanhurskas äläkä liian viisas — miksi aiheuttaisit itsellesi ongelmia? ¹⁷ Älä ole liian jumalaton äläkä tyhmä — miksi kuolisit ennen aikaasi? ¹⁸ On hyvä tarttua yhteen eikä päästää irti toisesta. Joka pelkää Jumalaa, välttää kaikki äärimmäisyydet. ¹⁹ Viisaus antaa viisaille enemmän voimaa kuin kymmenen hallitsijaa kaupungissa. ²⁰ Totisesti, ei ole ketään maan päällä, joka olisi täydellisen vanhurskas, ei ketään, joka aina tekisi oikein eikä koskaan syntiä. ²¹ Älä kiinnitä huomiota jokaiseen sanaan, jonka ihmiset sanovat, tai saatat kuulla palvelijasi puhuvan sinusta pahaa — ²² sillä tiedät sydämessäsi, että olet itsekin puhunut pahaa muista monta kertaa. ²³ Sovelsin kaiken tämän viisauteen ja sanoin: "Olen viisas" — mutta se oli minulle liian vaikeaa. ²⁴ Mikä on olemassa, on kaukana ja syvällä — kuka voi sen löytää? ²⁵ Käänsin mieleni ymmärtämään, tutkimaan ja etsimään viisautta ja asioiden järjestystä, ja ymmärtämään jumalattomuuden hulluutta ja tyhmyyden mielettömyyttä. ²⁶ Löydän katkerammaksi kuin kuolema naisen, joka vangitsee, jonka sydän on ansa ja kädet kahleet. Jumalaa miellyttävä mies pääsee hänestä pakoon, mutta syntinen hänet vangitsee. ²⁷ "Katso," sanoo opettaja, "tämän olen löytänyt: Yhden asian lisäämällä toiseen löytäkseni selityksen — ²⁸ kun yhä etsin mutta en löytänyt — löysin yhden oikeamielisen miehen tuhannesta, mutta en yhtäkään oikeamielistä naista heidän joukossaan. ²⁹ Tämän vain olen löytänyt: Jumala loi ihmiskunnan oikeamieliseksi, mutta he ovat etsineet monia juonia."

8 Kuka on verrattavissa viisaaseen, ja kuka ymmärtää asian merkityksen? Viisaus kirkastaa ihmisen kasvot ja pehmentää sen ankaruutta. ² Neuvon sinua pitämään kuninkaan käskyn Jumalan edessä annetun valan vuoksi. ³ Älä ole nopea poistumaan hänen läsnäolostaan. Älä tue pahaa asiaa, sillä hän toimii kuten haluaa. ⁴ Koska kuninkaan sana on auktoriteettinen, kuka voi kysyä häneltä: "Mitä sinä teet?" ⁵ Joka tottelee hänen käskyään, ei kohtaa vahinkoa, ja viisas sydän tietää oikean ajan ja menettelyn. ⁶ Sillä jokaiselle asialle on oikea aika ja menettely, vaikka ihmisen murheet painavat häntä raskaasti. ⁷ Koska kukaan ei tiedä,

mitä tapahtuu, kuka voi kertoa heille, milloin se tapahtuu? ⁸ Kukaan ei voi hallita tuulta pidättäkseen sitä, eikä ole valtaa kuoleman päivään; kuten ei ole päästöä sodan aikana, pahuus ei vapauta niitä, jotka sitä harjoittavat. ⁹ Kaiken tämän olen havainnut, käyttäen mieltäni kaikkeen, mitä auringon alla tehdään, aikana jolloin yksi ihminen käyttää valtaa toiseen vahingokseen. ¹⁰ Sitten näin jumalattomat haudattuina, ne jotka kävivät pyhässä paikassa ja joita ylistettiin kaupungissa, missä he niin tekivät. Tämäkin on turhuutta. ¹¹ Koska tuomio väärinteosta ei toteudu nopeasti, siksi ihmisten sydämet ovat täynnä juonia tehdä pahaa. ¹² Vaikka syntinen tekee pahaa sata kertaa ja pitkittää elämänsä, olen varma, että hyvin käy niiden, jotka pelkäävät Jumalaa, jotka kunnioittavat Häntä avoimesti. ¹³ Mutta jumalattomille ei käy hyvin, eivätkä he pitkitä päiväänsä kuin varjo, koska he eivät pelkää Jumalaa. ¹⁴ On turhuus, joka tapahtuu maan päällä: vanhurskaita ihmisiä, jotka saavat sen, mitä jumalattomat ansaitsevat, ja jumalattomia ihmisiä, jotka saavat sen, mitä vanhurskaat ansaitsevat. Sanon, että tämäkin on turhuutta. ¹⁵ Joten kehu nautintoa, sillä ei ole mitään parempaa ihmiselle auringon alla kuin syödä, juoda ja olla iloinen, sillä tämä seuraa heitä heidän työssään kaikkina elämän päivinä, jotka Jumala on heille antanut auringon alla. ¹⁶ Kun asetin mieleni ymmärtämään viisautta ja tarkkailemaan maan päällä tehtävää liiketoimintaa, vaikka ihmiset eivät koskaan nuku päivin tai öin, ¹⁷ sitten näin kaiken Jumalan työn. Kukaan ei voi käsittää, mitä tapahtuu auringon alla. Huolimatta kaikista heidän ponnisteluistaan etsiä sitä, kukaan ei voi löytää sen merkitystä. Vaikka viisaat väittävät tietävänsä, he eivät voi todella ymmärtää sitä.

9 Pohdin kaikkea tätä ja päätin, että vanhurskaat, viisaat ja heidän tekonsa ovat Jumalan käsissä. Kuitenkaan kukaan ei tiedä, onko heillä edessään rakkautta vai vihaa. ² Kaikilla on sama kohtalo: vanhurskailla ja jumalattomilla, hyvillä ja pahoilla, puhtailla ja saastaisilla, niillä, jotka uhraavat, ja niillä, jotka eivät uhraa. Niin kuin on hyvän laita, niin on myös syntisen; se, joka vannoo valan, on kuin se, joka pelkää vannoa. ³ Tämä on paha kaikessa, mitä tapahtuu auringon alla: sama kohtalo kohtaa kaikkia. Lisäksi ihmisten sydämet ovat täynnä pahuutta, ja hulluus asuu heidän sydämissään heidän eläessään, ja sen jälkeen he liittyvät kuolleisiin. ⁴ Sillä jokaiselle, joka on elävien

Saarnaaja

joukossa, on toivoa; todellakin, elävä koira on parempi kuin kuollut leijona.⁵ Elävät tietävät, että he kuolevat, mutta kuolleet eivät tiedä mitään; heillä ei ole enää palkintoa, ja jopa heidän muistonsa on unohdettu.⁶ Heidän rakkautensa, vihansa ja kiihkonsa ovat kauan sitten kadonneet; koskaan enää heillä ei ole osaa mihinkään, mitä tapahtuu auringon alla.⁷ Mene siis, syö leipäsi ilolla ja juo viinisi iloisin sydämin, sillä Jumala on jo hyväksynyt tekosi.⁸ Pidä huolta, että vaatteesi ovat aina valkoiset, äläkä anna öljyn puuttua päästäsi.⁹ Nauti elämästä rakkaan vaimosi kanssa kaikki turhan elämäsi päivät, jotka Jumala on sinulle antanut auringon alla—kaikki turhat päiväsi. Sillä tämä on osasi elämässä ja työssäsi auringon alla.¹⁰ Mitä tahansa kätesi löytäkin tehtäväksi, tee se kaikella voimallasi, sillä tuonelassa, jonne olet menossa, ei ole toimintaa, suunnittelua, tietoa eikä viisautta.¹¹ Huomasin jälleen auringon alla, että ei nopeimmat voita kilpailua, eivätkä vahvimmat taistelua, eivätkä viisaat saa leipää, eivätkä ymmärtäväiset rikkautta, eivätkä taitavat suosiota; vaan aika ja sattuma kohtaavat heidät kaikki.¹² Todellakin, kukaan ei tiedä, milloin heidän aikansa tulee: kuin kalat, jotka jäävät petolliseen verkkoon, tai linnut, jotka jäävät ansaan, niin ihmiset jäävät ansaan pahana aikana, kun se yllättäen kohtaa heidät.¹³ Näin myös tämän esimerkin viisaudesta auringon alla, ja se teki minuun suuren vaikutuksen:¹⁴ Oli pieni kaupunki, jossa oli vähän asukkaita, ja suuri kuningas tuli sitä vastaan, ympäröi sen ja rakensi suuria piirityslaitteita sitä vastaan.¹⁵ Siellä asui köyhä mutta viisas mies, ja hän pelasti kaupungin viisaudellaan. Kuitenkaan kukaan ei muistanut sitä köyhää miestä.¹⁶ Niinpä sanoin: "Viisaus on parempi kuin voima." Kuitenkin köyhän miehen viisautta halveksitaan, eikä hänen sanojaan enää kuunnella.¹⁷ Viisaan hiljaisia sanoja tulee kuunnella enemmän kuin hallitsijan huutoja tyhmien joukossa.¹⁸ Viisaus ylittää sodan aseet, mutta yksi ainoa syntinen voi kumota paljon hyvää.

10 Kuolleet kärpäset saavat voiteentekijän öljyn haisemaan, niin pieni tyhmyys on vaikutusvaltaisempi kuin viisaus ja kunnia.² Viisaan sydän kallistuu oikealle, mutta tyhmän sydän kallistuu vasemmalle.³ Vaikka tyhmä kulkee tietä pitkin, häneltä puuttuu järki ja hän osoittaa kaikille olevansa tyhmä.⁴ Jos hallitsijan viha nousee sinua vastaan, älä jätä paikkaasi; rauhallisuus voi asettaa suuretkin rikkomukset lepoon.⁵ On paha, jonka olen

nähty auringon alla, kuin virhe, joka syntyy hallitsijasta:⁶ Tyhmyys asetetaan moniin korkeisiin asemiin, kun taas rikkaat istuvat vaatimattomissa paikoissa.⁷ Olen nähty palvelijoita ratsastamassa hevosilla, kun taas ruhtinaat kävelevät jalan kuin palvelijat.⁸ Joka kaivaa kuopan, voi pudota siihen, ja joka murtaa muurin, voi saada käärmeeen pureman.⁹ Joka louhii kiviä, voi loukkaantua niistä, ja joka halkaisee puita, voi olla vaarassa niiden vuoksi.¹⁰ Jos kirves on tylsä ja sen terä hiematon, tarvitaan enemmän voimaa, mutta viisaus tuo menestystä.¹¹ Jos käärmee puree ennen kuin se on lumottu, ei lumoojasta ole hyötyä.¹² Viisaan suusta tulevat sanat ovat armollisia, mutta tyhmän huulet kuluttavat hänet.¹³ Hänen sanojensa alku on tyhmyyttä, ja niiden loppu on pahaa hulluutta.¹⁴ Kuitenkin tyhmä lisää sanoja. Kukaan ei tiedä, mitä tapahtuu, ja kuka voi kertoa hänelle, mitä hänen jälkeensä tulee?¹⁵ Tyhmän vaivannäkö väsyttää hänet; hän ei edes tiedä tietä kaupunkiin.¹⁶ Voi maata, jonka kuningas on palvelija, ja jonka ruhtinaat juhlivat aamulla.¹⁷ Siunattu on maa, jonka kuningas on jalosukuinen, ja jonka ruhtinaat syövät oikeaan aikaan—voimaa varten eikä juopumusta varten.¹⁸ Laiskuuden vuoksi kattoparrut notkuvat; joutilaisuuden vuoksi talo vuotaa.¹⁹ Juhla on tehty naurua varten, viini tekee elämän iloiseksi, ja raha on vastaus kaikkeen.²⁰ Älä kiroa kuningasta edes ajatuksissasi, äläkä kiroa rikkaita makuuhuoneessasi, sillä taivaan lintu voi viedä sanasi, ja siivekäs olento voi kertoa, mitä sanot.

11 Lähetä leipäsi vetten yli, sillä ajan mittaan saat sen takaisin.² Jaa osasi seitsemälle tai jopa kahdeksalle, sillä et tiedä, mitä onnettomuutta maahan saattaa kohdata.³ Kun pilvet ovat täynnä, ne vuotavat vettä maan päälle; ja jos puu kaatuu etelään tai pohjoiseen, niin mihin se kaatuu, siihen se jää.⁴ Joka tuulta tarkkaa, ei kylvä, ja joka pilviä katselee, ei leikkaa.⁵ Kuten et tiedä tuulen tietä etkä sitä, miten luut muodostuvat raskaana olevan naisen kohdussa, niin et voi käsittää Jumalan tekoja, joka kaiken luo.⁶ Kylvä siemenesi aamulla äläkä anna kätesi levätä illalla, sillä et tiedä, kumpi menestyy, tämä vai tuo, vai menestyvätkö molemmat yhtä hyvin.⁷ Valo on suloinen, ja silmille on mieluisaa nähdä aurinko.⁸ Jos ihminen elää monta vuotta, iloittakoon hän kaikista niistä; mutta muistakoon myös pimeyden päivät, sillä niitä on paljon. Kaikki, mikä tulee, on turhuutta.⁹ Iloitse, nuorukainen, nuoruudessaasi, ja olkoon sydämesi

Saarnaaja

riemuissaan nuoruutesi päivinä. Kulje sydämesi teitä ja silmiesi näköaloja, mutta tiedä, että Jumala tuo sinut tuomiolle kaikista näistä. ¹⁰ Poista siis murhe sydämestäsi ja pidä tuska loitolla ruumiistasi, sillä nuoruus ja elämän aamunkoitto ovat ohikiitäviä.

12 Muista Luojaasi nuoruutesi päivinä, ennen kuin pahat päivät tulevat ja saapuvat vuodet, joista sanot: "Nämä eivät minua miellytä"— ² ennen kuin aurinko ja valo, kuu ja tähdet himmenevät, ja pilvet palaavat sateen jälkeen; ³ kun talon vartijat vapisevat, ja vahvat miehet kumartuvat, kun jauhajat lakkaavat, koska heitä on vähän, ja ikkunasta katselijat himmenevät; ⁴ kun kadun ovet suljetaan ja jauhamisen ääni hiljenee; kun noustaan linnun ääneen, ja kaikki laulun tyttäret vaimenevat; ⁵ kun pelätään korkeuksia ja vaaroja kaduilla; kun mantelipuu kukkii, heinäsiirikka laahustaa, ja kapris marja ei tehoa. Sillä ihminen menee ikuisen kotiinsa, ja valittajat kiertävät kaduilla. ⁶ Muista

Luojaasi ennen kuin hopealanka katkeaa, ja kultamalja särkyy; ennen kuin ruukku rikkoutuu lähteellä, ja pyörä särkyy kaivolla, ⁷ ja tomu palaa maahan niin kuin se oli, ja henki palaa Jumalan luo, joka sen antoi. ⁸ "Täydellinen turhuus", sanoo Saarnaaja, "kaikki on turhuutta!" ⁹ Sen lisäksi, että Saarnaaja oli viisas, hän myös opetti kansalle tietoa. Hän mietti, etsi ja järjesti monia sananlaskuja. ¹⁰ Saarnaaja pyrki löytämään oikeat sanat ja kirjoittamaan totuuden sanat tarkasti. ¹¹ Viisaitten sanat ovat kuin kannustimia, ja heidän kokoelmiensa lauseet kuin lujasti kiinnitettyjä nauloja—yksi Paimen on ne antanut. ¹² Mutta tämän lisäksi, poikani, ole varuillasi: kirjojen tekemisellä ei ole loppua, ja paljon opiskelu väsyttää ruumiin. ¹³ Nyt kaikki on kuultu; tässä on asian päätös: pelkää Jumalaa ja pidä Hänen käskynsä, sillä tämä on kaikkien ihmisten velvollisuus. ¹⁴ Sillä Jumala arvioi jokaisen teon, mukaan lukien kaikki salatut, olipa se hyvää tai paha.

Laulujen laulu

1 Suurin lauluista, Salomolle omistettu.
² Suudelkoon hän minua suunsa suudelmilla!

Sillä sinun rakkautesi on ihanampaa kuin viini. ³
Sinun öljysi tuoksuvat ihanasti, Sinun nimesi on kuin hieno öljy; Siksi nuoret naiset rakastavat sinua. ⁴
Vedä minut mukaasi, juoskaamme yhdessä! Kuningas on tuonut minut kammioihinsa. Iloitsemme ja riemuitsemme sinusta; Ylistämme rakkauttasi enemmän kuin viiniä. Oikein he sinua rakastavat.

⁵ Olen musta ja kaunis, Te Jerusalemin tyttäret, Kuin Kedarin teltat, Kuin Salomon verhot. ⁶ Älkää katsoko minua, koska olen tumma, Sillä aurinko on paahtanut minut. Äitini pojat olivat vihaisia minulle; He tekivät minut viinitarhojen vartijaksi, Mutta omaa viinitarhaani en ole vartioinut.

⁷ Kerro minulle, sinä, jota sieluni rakastaa, Missä paimennat laumaasi, Missä lepuutat sitä keskipäivällä? Miksi minun pitäisi olla kuin hunnutettu Ystäväsi laumojen vierellä?

⁸ Jos olet epävarma, Kaunein naisista, Seuraa lauman jälkiä Ja paimenna nuoria vuohiasi Paimenien telttojen lähellä. ⁹ Minulle, rakkaani, olet kuin Tamma faraon vaunuissa. ¹⁰ Poskesi ovat ihanat koruilla, Kaulasi helminauhoilla. ¹¹ Teemme sinulle kultakoruja Hopeahelmillä.

¹² Kun kuningas oli pöydässään, Hajuveteni levitti tuoksunsa. ¹³ Rakkaani on minulle kuin mirrhapussi Lepäämässä koko yön rintojeni välissä. ¹⁴ Rakkaani on minulle kuin hennakkukkimppu Engedin puutarhoissa.

¹⁵ Kuinka kaunis olet, rakkaani, Kuinka kaunis olet! Silmiesi ovat kuin kyyhkyset. ¹⁶ Kuinka komea olet, rakkaani, Ja niin ihasuttava! Totisesti, vuoteemme on ylellinen! ¹⁷ Asuntomme palkit ovat setrejä, Katonrajat ovat syppesellä.

2 Minä olen Saronin kukka, Ja laaksojen lilja. ²
Niin kuin lilja orjantappuroitten keskellä, Niin on armaani nuorten naisten joukossa.

³ Niin kuin omenapuu metsän puiden keskellä, Niin on rakkaani nuorten miesten joukossa. Hänen varjossaan minä istuin ilolla, Ja hänen hedelmänsä oli makea suussani. ⁴ Hän on vienyt minut juhlasaliin, Ja hänen tippunsa ylläni on rakkaus. ⁵ Virvoittakaa minua rusinakakuilla, Vahvistakaa minua omenilla, Sillä minä olen rakkaudesta sairas. ⁶ Hänen vasen

kätensä on pääni alla, Ja hänen oikea kätensä syleilee minua.

⁷ Minä vannotan teitä, Jerusalemin tyttäret, Gasellien tai kedon peurojen kautta, Ettette herätä ettekä häiritse rakkautta, Ennen kuin se itse tahtoo.

⁸ Rakkaani ääni! Katso, hän tulee, Hypellen vuorilla, Kipittäen kukkuloilla! ⁹ Rakkaani on kuin gaselli tai nuori peura. Katso, hän seisoo seinämme takana, Hän katsoo ikkunoista, Hän kurkistaa säleikön läpi.

¹⁰ Rakkaani puhui ja sanoi minulle, "Nouse, armaani, kaunokaiseni, Ja tule. ¹¹ Sillä katso, talvi on mennyt, Sade on ohitse ja poissa. ¹² Kukat ovat ilmestyneet maahan; Viiniköynnösten leikkaamisen aika on tullut, Ja metsäkyhkyn ääni kuuluu maassamme. ¹³ Viikunapuu on kypsytännyt hedelmänsä, Ja kukkivat viiniköynnökset ovat antaneet tuoksunsa. Nouse, armaani, kaunokaiseni, Ja tule!"

¹⁴ Kyyhkyni, kallion koloissa, Vuoripolun piilopaikassa, Anna minun nähdä muutosi, Anna minun kuulla äänesi; Sillä äänesi on suloinen, Ja muutosi on ihana.

¹⁵ Ottakaa kiinni ketut meille, Pienet ketut, jotka turmelevat viinitarhat, Kun viinitarhamme ovat kukassa.

¹⁶ Rakkaani on minun, ja minä olen hänen; Hän kaitsee laumaansa liljojen keskellä. ¹⁷ Kunnes päivä hengittää ja varjot pakenevat, Palaa, rakkaani, ja ole kuin gaselli Tai nuori peura karuilla kukkuloilla.

3 Vuoteellani, yö yön jälkeen, etsin häntä, jota sieluni rakastaa; Etsin häntä, mutta en löytänyt.

² Minun täytyy nyt nousta ja kulkea kaupungilla; Kaduilla ja toreilla. Minun täytyy etsiä häntä, jota sieluni rakastaa." Etsin häntä, mutta en löytänyt. ³ Vartijat, jotka kiertävät kaupunkia, löysivät minut, Ja kysyin, "Oletteko nähneet häntä, jota sieluni rakastaa?" ⁴ Tuskin olin ohittanut heidät, Kun löysin hänet, jota sieluni rakastaa; Pidin kiinni hänestä enkä päästänyt irti, Kunnes olin tuonut hänet äitini taloon, Ja huoneeseen, jossa minut oli siitetty.

⁵ Minä vannotan teitä, Oi Jerusalemin tyttäret, Gasellien tai kedon kauriiden kautta, Ettette herätä tai kiihota rakkautta Ennen kuin se itse haluaa.

⁶ Mikä on tämä, joka tulee erämaasta Kuin savupatsaat, Mirhalla ja suitsukkeella hajustettuna, Kaikkien kauppiaan tuoksujauheiden kanssa? ⁷

Laulujen laulu

Katso, se on Salomon matkavuode; Kuusikymmentä soturia sen ympärillä, Israelin sotureita. ⁸ Kaikki he ovat mieken käyttäjiä, Sodan taitajia; Jokaisella on miekka vyöllään, Vartioimassa yön kauhuja vastaan. ⁹ Kuningas Salomo teki itselleen kantotuolin Libanonin puusta. ¹⁰ Hän valmisti sen pylväät hopeasta, Sen selkänojan kullasta, Ja sen istuimen purppurakankaasta, Sen sisäpuolen rakkaudella koristivat Jerusalemin tyttäret.

¹¹ Menkää ulos, te Siionin tyttäret, Ja katsokaa kuningas Salomoa kruunun kanssa, Jonka hänen äitinsä kruunasi hänelle Hänen häääpäivänään, Ja hänen sydämensä ilon päivänä.

4 Kuinka ihana oletkaan, rakkaani, Kuinka todella ihana oletkaan! Silmäsi muistuttavat kyyhkysia hunnun takana; Hiuksesi valuvat kuin vuohilauma, Joka on laskeutunut Gileadin vuorelta. ² Hampaaasi ovat kuin vastakerittyjen lampaiden lauma, Jotka ovat nousseet pesustaan, Kaikki kantavat kaksosia, Eikä yksikään niistä ole menettänyt poikastaan. ³ Huulesi ovat kuin purppuranpunainen lanka, Ja suusi on ihostuttava. Ohimosi ovat kuin granaattiomenan viipale Hunnun takana. ⁴ Kaulasi on kuin Daavidin torni, Rakennettu kivikerroksista, Joihin on ripustettu tuhat kilpeä, Kaikki soturien pyöreät kilvet. ⁵ Kaksi rintaasi muistuttavat kahta vasaa, Gasellin kaksosia, Jotka laiduntavat liljojen keskellä.

⁶ Kunnes päivä hengittää viileyttään, Kun varjot pakenevat, Menen mirhan vuorelle Ja suitsukkeen kukkulalle. ⁷ Olet täysin kaunis, rakkaani, Eikä sinussa ole virhettä.

⁸ Liity seuraani Libanonilta, morsiameni, Tule kanssani Libanonilta. Laskeudu Amanan huipulta, Senirin ja Hermonin huipulta, Leijonien luolista, Leopardien vuorilta. ⁹ Olet vanginnut sydämeni, sisareni, morsiameni; Olet vanginnut sydämeni yhdellä silmäykselläsi, Yhdellä kaulakorusi säikeellä. ¹⁰ Kuinka ihostuttava onkaan rakkautesi, sisareni, morsiameni! Kuinka paljon parempi onkaan rakkautesi kuin viini, Ja öljyjesi tuoksu kuin kaikki balsamiöljyt! ¹¹ Huulesi tihkuvat hunajaa, morsiameni; Hunajaa ja maitoa on kielelläsi alla, Ja vaatteidesi tuoksu on kuin Libanonin tuoksu. ¹² Suljettu puutarha on sisareni, morsiameni, Suljettu kaivo, sinetöity lähde. ¹³ Oksasi ovat kuin granaattiomenatarha Ihostuttavine hedelmineen, Henna narduskasveineen, ¹⁴ Nardus ja sahrami,

maustekaisla ja kaneli, Kaikkine suitsukepuineen, Mirha ja aloet, sekä kaikki hienoisimmat balsamiöljyt. ¹⁵ Olet kuin puutarhan lähde, Raikkaan veden kaivo, Ja virtaavat purot Libanonilta.

¹⁶ Herää, pohjoistuuli, Ja tule, etelätuuli; Anna puutarhani hengittää tuoksua, Anna balsamiöljyjensä virrata. Tulkoon rakkaani puutarhaansa Ja syököön sen ihostuttavia hedelmiä!

5 Olen tullut puutarhaani, sisareni, morsiameni; Olen kerännyt mirhani ja balsamini. Olen syönyt hunajakennonni ja hunajani; Olen juonut viinini ja maitoni. Syökää, ystävät; Juokaa ja hurmaantukaa rakkaudesta.

² Nukuin, mutta sydämeni oli valveilla. Kuulin äänen! Rakkaani oli ovela: "Ava minulle, sisareni, rakkaani, Kyyhkyni, virheetön! Sillä pääni on kastunut kasteesta, Hiukseni yön kosteudesta." ³ "Olen riisunut tunikani, Kuinka voisin pukea sen uudelleen? Olen pessyt jalkani, Kuinka voisin liata ne uudelleen?" ⁴ Rakkaani ojensi kätensä aukosta, Ja sydämeni liikahti häntä kohtaan. ⁵ Nousin avaamaan rakkaalleni; Ja käteni olivat peittyneet mirhalla, Ja sormeni valuiivat mirhaa, Salvan kahvoille. ⁶ Avasin rakkaalleni, Mutta rakkaani oli kääntynyt pois ja mennyi! Sieluni vaipui, kun hän lähti. Etsin häntä, mutta en löytänyt; Kutsuin häntä, mutta hän ei vastannut minulle. ⁷ Kaupungin vartijat löysivät minut, He löivät minua ja haavoittivat minua; Muurien vartijat ottivat huivini minulta. ⁸ Minä vannotan teitä, Oi Jerusalemin tyttäret, Jos löydätte rakkaani, Mitä te hänelle kerrotte: Että olen rakkaudesta sairas.

⁹ Millainen rakas on sinun rakkaasi, Oi kaunein naisista? Millainen rakas on sinun rakkaasi, Että vannotat meitä?

¹⁰ Rakkaani on häikäisevä ja punertava, Kymmenen tuhannen joukosta valittu. ¹¹ Hänen päänsä on kuin puhdasta kultaa; Hänen hiuksensa ovat kuin taatelitertut Ja niin tummat kuin korppi. ¹² Hänen silmänsä ovat kuin kyyhkysyet vesivirtojen äärellä, Maitoon kastetut, Ja täydellisesti asetetut. ¹³ Hänen poskensa ovat kuin balsamipuutarha, Tuoksuvien yrttien penkereet; Hänen huulensa ovat liljoja Joista tippuu nestemäistä mirhaa. ¹⁴ Hänen kätensä ovat kultaiset sauvat Topaaseilla koristetut; Hänen vatsansa on veistettyä norsunluuta Safiireilla upotettu. ¹⁵ Hänen jalkansa ovat alabasteripylväät Puhdasta kultaa olevilla jalustoilla; Hänen

Laulujen laulu

ulkomuotonsa on majesteettinen kuin Libanon, Valittu kuin setrit. ¹⁶ Hänen suunsa on täynnä makeutta. Ja hän on kaikin puolin ihana. Tämä on minun rakkaani ja tämä on minun ystäväni, Oi Jerusalemin tyttäret.

6 Minne on rakkaasi mennyt, sinä kaunein naisista? Minne on rakkaasi kääntynyt, että etsisimme häntä kanssasi?

² Rakkaani on laskeutunut puutarhaansa, balsamilehtojen luo, hoitamaan laumaansa puutarhoissa ja poimimaan liljoja. ³ Minä kuulun rakkaalleni, ja rakkaani kuuluu minulle, hän, joka hoitaa laumaansa liljojen keskellä.

⁴ Sinä olet lumoava kuin Tirsa, rakkaani, kaunis kuin Jerusalem, majesteettinen kuin lippuja liehuttava armeija. ⁵ Käännä silmäsi pois minusta, sillä ne ovat vallanneet minut; hiuksesi ovat kuin vuohilauma, joka laskeutuu Gileadilta. ⁶ Hampaasi ovat kuin lammasmaalauma, joka on noussut pesulta, kaikki kaksoset synnyttäneet, eikä yksikään niistä ole menettänyt poikastaan. ⁷ Ohimot ovat kuin granaattiomenan sisus huntusi takana. ⁸ On kuusikymmentä kuningatarata ja kahdeksankymmentä sivuvaimoa, ja neitoja lukematon määrä; ⁹ Mutta minun kyyhkyni, täydellinen, on yksin: Hän on äitinsä ainoa tytär; hän on synnyttäjänsä rakas lapsi. Nuoret naiset näkivät hänet ja kutsuivat häntä autuaaksi, myös kuningattaret ja sivuvaimot, ja he ylistivät häntä sanoen,

¹⁰ "Kuka on tämä, joka ilmestyy kuin aamunkoitto, kaunis kuin täysikuu, puhdas kuin aurinko, majesteettinen kuin lippuja liehuttava armeija?"

¹¹ Laskeuduin päihinäpuiden lehtoon katsomaan laakson kukintoja, nähdäkseni, onko viiniköynnös puhjennut tai ovatko granaattiomenat kukkineet. ¹² Ennen kuin huomasinkaan, sieluni asetti minut jalojen kansani vaunujen joukkoon.

¹³ Palaa, palaa, oi Sulammit, palaa, palaa, että saisimme katsella sinua! Miksi te katsotte Sulammitia, kuin kahden armeijan tanssia?

7 Kuinka kauniit ovatkaan jalkasi sandaaleissa, Oi ruhtinaan tytär! Lanteidesi kaaret ovat kuin jalokiviä, Taiteilijan käsien työtä. ² Napasi on pyöreä malja, Josta ei puutu sekoitettua viiniä; Vatsasi on kuin vehnäkeko, Liljoilla ympäröity. ³ Kaksi rintaasi ovat kuin lempeät kauriit, Gasellin kaksoset.

⁴ Kaulasi on sulokas kuin norsunluutorni, Silmät kuin tyynet lammikot Hesbonissa Bath-rabbimin portin luona; Nenäsi on elegantti kuin Libanonin torni, Joka katsoo kohti Damaskosta. ⁵ Pääsi on majesteettinen kuin Karmel, Ja pääsi hulmuavat hiukset muistuttavat purppuralankoja; Kuningas on lumoutunut kutreistasi. ⁶ Kuinka ihana ja kuinka miellyttävä oletkaan, Rakkauteni, kaikkine viehätyksines! ⁷ Vartalosi on kuin palmupuu, Ja rintasi muistuttavat sen terttuja. ⁸ Minä sanoin: "Minä kiipeän palmupuuhun, Minä tartun sen hedelmävarsiin." Oi, olkoot rintasi kuin viiniköynnöksen tertut, Ja hengityksesi tuoksu kuin omenat, ⁹ Ja suusi kuin hienointa viiniä!" Se liukuu sulavasti rakkaalleni, Virraten lempeästi lepäävien huulien läpi.

¹⁰ Minä kuulun rakkaalleni, Ja hänen kaipuunsa on minua kohtaan. ¹¹ Tule, rakkaani, lähtekäämme maaseudulle, Viettäköön yömmä kylissä. ¹² Nouskaamme varhain ja menkäämme viinitarhoihin; Katsokaamme, onko viiniköynnös puhjennut, Ja ovatko sen kukat avautuneet, Ja ovatko granaattiomenat kukkineet. Siellä jaan rakkauteni kanssasi. ¹³ Mandragorat ovat vapauttaneet tuoksunsa; Ja ovillamme ovat kaikki valitut hedelmät, Sekä uudet että vanhat, Jotka olen säilyttänyt sinua varten, rakkaani.

8 Kunpa olisit kuin veljeni, Joka imi äitini rintaa. Jos löytäisin sinut ulkona, suutelin sinua; Eikä kukaan halveksisi minua. ² Minä johtaisin sinut ja toisin sinut Äitini taloon, joka opetti minua; Antaisin sinulle maustettua viiniä juotavaksi Granaattiomenieni mehusta. ³ Hänen vasen kätensä tukee päätäni, Ja hänen oikea kätensä pitää minua lähellä.

⁴ Minä vannotan teitä, Jerusalemin tyttäret, Älkää herättäkö tai nostako rakkautta Ennen kuin se itse haluaa.

⁵ Kuka tämä on, joka tulee erämaasta Nojaten rakkaaseensa?" "Omenapuun alla minä herätin sinut; Siellä äitisi synnytti sinut, Siellä hän oli synnytyskivuissa ja synnytti sinut. ⁶ Aseta minut sinetiksi sydämellesi, Sinetiksi käsivarrellesi. Sillä rakkaus on voimakas kuin kuolema, Intohimo yhtä armoton kuin hauta; Sen leimahdukset ovat tulen leimahduksia, Jumalan liekki. ⁷ Monet vedet eivät voi sammuttaa rakkautta, Eivätkä joet voi sitä hukuttaa;

Laulujen laulu

Jos mies antaisi kaikki talonsa rikkaudet rakkauden tähden, Häntä halveksittaisiin täysin.

⁸ Meillä on pieni sisar, Eikä hän ole vielä kypsynyt; Mitä teemme sisarellemme Sinä päivänä, kun hänestä puhutaan? ⁹ Jos hän on muuri, Rakennamme hänelle hopeisen patterin; Mutta jos hän on ovi, Me suljemme hänet setrilaudoilla.

¹⁰ Minä olin muuri, ja vartaloni oli kuin tornit; Sitten minä tulin hänen silmissään Sellaiseksi, joka löytää

rauhan. ¹¹ Salomolla oli viinitarha Baal-Hamonissa; Hän vuokrasi viinitarhan hoitajille. Jokaisen tuli tuoda tuhat hopeasekeliä sen hedelmästä. ¹² Oma viinitarhani on käytettävissäni; Tuhat sekeliä ovat sinulle, Salomo, Ja kaksisataa niille, jotka hoitavat sen hedelmää.

¹³ Sinä, joka asut puutarhoissa, Ystäväni kuuntelevat ääntäsi— Anna minun kuulla se! ¹⁴ Kiiruhda, rakkaani, Ja ole kuin nopea gaselli tai nuori peura Tuoksuvilla kukkuloilla.

Jesajan kirja

1 Aamoksen pojan Jesajan näky, joka koskee Juudaa ja Jerusalemiä, jonka hän näki Juudan kuninkaiden Ussian, Jotamin, Ahasin ja Hiskian hallituskausina. ² Kuulkaa, te taivaat, ja kuuntele, maa; sillä Herra on puhunut: "Minä olen kasvattanut lapsia ja nostanut heitä, mutta he ovat kapinoineet minua vastaan. ³ Härkä tuntee omistajansa ja aasi isäntänsä seimen, mutta Israel ei tunne; minun kansani ei ymmärrä." ⁴ Voi syntistä kansaa, rikosten kuormittamaa kansaa, pahantekijöiden jälkeläisiä, turmeltuneita lapsia! He ovat hylänneet Herran, halveksineet Israelin Pyhää, kääntyneet pois hänestä. ⁵ Miksi teitä pitäisi lyödä yhä uudelleen, kun jatkatte kapinointianne? Koko pää on sairas ja koko sydän heikko. ⁶ Jalkapohjasta päähän ei ole terveyttä, vain mustelmia, haavoja ja raakoja haavoja; ei puristettu, ei sidottu, ei öljyllä lievitetty. ⁷ Teidän maanne on autio, teidän kaupunkinne ovat tullessa palaneet; teidän peltonne syödään muukalaisten toimesta aivan silmienne edessä; se on autio, kuin muukalaisten hävittämä. ⁸ Siionin tytär on jäänyt kuin suoja viinitarhassa, kuin maja kurkkupellolla, kuin piirretty kaupunki. ⁹ Ellei Herra Sebaot olisi jättänyt meille muutamia eloonjääneitä, olisimme tulleet kuin Sodoma, olisimme olleet kuin Gomorra. ¹⁰ Kuulkaa Herran sana, te Sodoman hallitsijat; kuunnelkaa Jumalamme ohjeita, te Gomorran kaltaiset ihmiset! ¹¹ "Mitä ovat minulle teidän monet uhrinne?" sanoo Herra. "Minulla on tarpeeksi polttouhreja, oinaita ja hyvin ruokittujen karjan rasvaa; en iloitse härkien, karitsojen tai vuohien verestä. ¹² Kun tulette ilmestymään eteeni, kuka on vaatinut teiltä tätä, minun esipihojeni tallomista? ¹³ Älkää tuoko enää turhia uhreja; suitsutus on minulle kauhistus. Uudet kuut, sapatit ja kokoukset - en voi sietää vääryyttä ja juhlallista kokoontumista. ¹⁴ Teidän uudenkuun juhlanne ja määrätty juhlanne minun sieluni vihaa; ne ovat minulle taakka; olen väsynyt kantamaan niitä. ¹⁵ Kun levitätte kätenne rukoukseen, minä peitän silmäni teiltä; vaikka rukoilette paljon, en kuuntele. Teidän kätenne ovat täynnä verta. ¹⁶ Puhdistautukaa, puhdistakaa tekonne. Poistakaa pahojen tekojenne pahuus minun silmistäni. Lakatkaa tekemästä pahaa, ¹⁷ Oppikaa tekemään hyvää; etsikää oikeutta, oikaiskaa sortaja; puolustakaa isätöntä, ajakaa lesken asiaa. ¹⁸ "Tulkaa nyt, käykäämme oikeutta keskenämme," sanoo Herra. "Vaikka teidän syntinne ovat purppuranpunaiset, ne tulevat valkoisiksi kuin lumi; vaikka ne ovat punaiset kuin karmiini, ne

tulevat villan kaltaisiksi. ¹⁹ Jos olette valmiit ja tottelevaiset, saatte nauttia maan hyvyttä; ²⁰ mutta jos kieltäydytte ja kapinoitte, teidät syödään miekan kautta." Sillä Herra on puhunut. ²¹ Kuinka uskollinen kaupunki onkaan tullut uskottomaksi! Hän, joka oli täynnä oikeutta! Vanhurskaus asui hänessä, mutta nyt murhaajat. ²² Teidän hopeanne on tullut epäpuhtaaksi, ja teidän viininne on laimennettu vedellä. ²³ Teidän hallitsijanne ovat kapinallisia ja varkaiden kumppaneita; jokainen rakastaa lahjuksia ja tavoittelee palkkioita. He eivät puolusta isätöntä, eivätkä lesken asia tule heidän eteensä. ²⁴ Siksi Herra, Herra Sebaot, Israelin Väkevä, julistaa: "Ah, minä saan helpotusta vastustajistani ja koston vihollisilleni. ²⁵ Minä käännän käteni sinua vastaan ja puhdistan perusteellisesti pois kuonaasi ja poistan kaikki epäpuhtaudet. ²⁶ Minä palautan tuomarisi entiselleen ja neuvonantajasi alussa. Sen jälkeen sinua kutsutaan Vanhurskauden Kaupungiksi, Uskolliseksi Kaupungiksi." ²⁷ Siion lunastetaan oikeudella, ja hänen katuvaisensa vanhurskaudella. ²⁸ Mutta ne, jotka kapinoivat ja tekevät syntiä, murskataan yhdessä, ja ne, jotka hylkäävät Herran, kulutetaan. ²⁹ Sillä he häpeävät tammia, joita olette halunneet, ja teitä nolottaa puutarhat, jotka olette valinneet. ³⁰ Sillä te olette kuin tammi, jonka lehti kuihtuu, ja kuin puutarha ilman vettä. ³¹ Vahva mies tulee tappuraksi, ja hänen työnsä kipinäksi; molemmat palavat yhdessä, eikä ole ketään sammuttamassa tulta.

2 Viesti, jonka Jesaja, Aamoksen poika, sai Juudasta ja Jerusalemistä. ² Viimeisinä päivinä Herran huoneen vuori asetetaan korkeimmaksi vuorten joukossa; se korotetaan kukkuloiden yläpuolelle, ja kaikki kansat virtaavat sinne. ³ Monet kansat tulevat ja sanovat: "Tulkaa, nouskaamme Herran vuorelle, Jaakobin Jumalan huoneeseen. Hän opettaa meille teitään, jotta voimme vaeltaa hänen poluillaan." Sillä Siionista lähtee laki, ja Herran sana Jerusalemistä. ⁴ Hän toimii tuomarina kansojen välillä ja sovittelee monille kansoille. He tekevät miekoistaan auranteriä ja keihäistään vesureita. Kansa ei nosta miekkaa kansaa vastaan, eivätkä he enää opettele sotimaan. ⁵ Tulkaa, Jaakobin heimo, vaeltaakamme Herran valossa. ⁶ Sillä Sinä olet hylännyt kansasi, Jaakobin heimon, koska he ovat täynnä vaikutteita idästä ja harjoittavat ennustamista kuin filistealaiset; he tekevät liittoja muukalaisten kanssa. ⁷ Heidän maansa on täynnä hopeaa ja kultaa,

Jesajan kirja

ja heidän aarteensa näyttävät loputtomilta. Heidän maansa on täynnä hevosia, ja heidän vaununsä ovat lukemattomat. ⁸ Heidän maansa on täynnä epäjumalia; he kumartavat kättensä työtä, mitä heidän sormensa ovat tehneet. ⁹ Niinpä ihmiskunta nöyryty, ja jokainen ihmisen alennetaan — älä anna heille anteeksi. ¹⁰ Mene kallioihin ja piiloudu tomuun Herran pelon ja hänen majesteettinsa loiston edessä. ¹¹ Ihmiskunnan ylpeät silmät nöyrytyvät, ja ihmisen ylpeys alennetaan; Herra yksin korotetaan sinä päivänä. ¹² Sillä Herralla Sebaotilla on tuomion päivä kaikkea ylpeää ja korkeaa vastaan, kaikkea korotettua vastaan, ja heidät nöyrytetään, ¹³ kaikkia Libanonin setrejä vastaan, korkeita ja ylpeitä, ja kaikkia Basanin tammeja vastaan, ¹⁴ kaikkia korkeita vuoria ja kaikkia ylhäisiä kukkuloita vastaan, ¹⁵ jokaista korkeaa tornia ja jokaista vahvaa muuria vastaan, ¹⁶ kaikkia Tarsiin laivoja ja kaikkia komeita aluksia vastaan. ¹⁷ Ihmiskunnan ylpeys nöyryty ja ihmisen ylimielisyys alennetaan; Herra yksin korotetaan sinä päivänä, ¹⁸ ja epäjumalat katoavat kokonaan.

¹⁹ Ihmiset pakenevat kallioiden luoliin ja maan koloihin Herran pelon ja hänen majesteettinsa loiston edessä, kun hän nousee järjyttämään maata. ²⁰ Sinä päivänä ihmiset hylkäävät myyrille ja lepakoille hopeiset ja kultaiset epäjumalansa, jotka he tekivät palvoakseen. ²¹ He vetäytyvät kallioiden halkeamiin ja roikkuviin kallionkielekkeisiin Herran pelon ja hänen majesteettinsa loiston edessä, kun hän nousee järjyttämään maata. ²² Lakatkaa luottamasta pelkkiin ihmisiin, joilla on vain henkäs sieraimissaan. Miksi pitää heitä arvossa?

3 Katso, Herra, Sebaot'n Jumala, on ottamassa pois Jerusalemita ja Juudalta sekä elatuksen että tuen: kaiken leivän ja kaiken veden; ² Sankarin ja soturin, tuomarin ja profeetan, ennustajan ja vanhimman, ³ Viidenkymmenen päällikön ja arvostetun miehen, neuvonantajan ja taitavan käsityöläisen, ja taitavan loitsijan. ⁴ "Minä asetan poikaset heidän johtajikseen, ja kurittomat lapset hallitsevat heitä." ⁵ Ja kansa sortuu, toinen toiseensa ja jokainen lähimmäiseensä; nuorukainen nousee vanhaa vastaan, halpa arvokasta vastaan. ⁶ Kun mies tarttuu veljeensä isänsä talossa sanoen: "Sinulla on viitta, ole meidän johtajamme; ota haltuusi tämä raunio!" ⁷ Sinä päivänä hän vastustaa sanoen: "En ole parantajanne, sillä talossani ei ole

leipää eikä viittaa; alkää asettako minua kansan johtajaksi." ⁸ Sillä Jerusalemin on kompastunut ja Juuda kaatunut, koska heidän sanansa ja tekonsä ovat Herraa vastaan, uhmaten Hänen loistavaa läsnäoloaan. ⁹ Heidän kasvojensa ilme todistaa heitä vastaan; he rehentelevät synnistään kuin Sodoma; he eivät edes yritä piilottaa sitä. Voi heitä! Sillä he ovat tuoneet onnettomuuden itselleen. ¹⁰ Sanokaa vanhurskaille, että heillä on oleva hyvä, sillä he saavat nauttia tekojensa hedelmästä. ¹¹ Voi jumalatonta! Hänelle käy huonosti, sillä hänen kättensä teot tehdään hänelle. ¹² Kansani! Heidän sortajansa ovat lapsia, ja naiset hallitsevat heitä. Kansani, ne jotka ohjaavat teitä, johtavat teidät harhaan ja eksyttävät teidän polkunne.

¹³ Herra nousee syyttämään ja nousee tuomitsemaan kansaa. ¹⁴ Herra käy oikeutta kansansa vanhimpien ja johtajien kanssa: "Te olette hävittäneet minun viinitarhani; köyhien saaliit ovat teidän taloissanne." ¹⁵ Mitä tarkoitatte murskaamalla minun kansaani ja jauhamalla köyhien kasvoja?" julistaa Herra, Sebaot'n Jumala.

¹⁶ Lisäksi Herra sanoo: "Koska Siionin tyttäret ovat ylpeitä ja kulkevat ojennetuin kauloin ja viettelevin silmin, tepastellen kävellessään ja kilisyttäen nilkkarenkaitaan, ¹⁷ Herra iskee Siionin tyttärien päänahkoihin haavoja, ja Herra paljastaa heidän otsansa." ¹⁸ Sinä päivänä Herra ottaa pois heidän nilkkarenkaidensa, päähineidensä ja kuunsirppi-korujensa loiston, ¹⁹ heiluvat korvakorut, rannekorut ja hunnut, ²⁰ päähineet, nilkkaketjut, vyöt, hajuvesipullot ja amuletit, ²¹ valtakunnan sormukset ja nenäkorut, ²² juhlapuvut, päällysvaatteet, huivit ja kukkarot, ²³ ja hienot pellavavaatteet, turbaanit ja hunnut. ²⁴ Ja tapahtuu, että hajun sijasta tulee löyhkä; yön sijasta köysi; hyvin asetetun tukan sijasta kaljuus; hienojen vaatteiden sijasta säkkipangas; ja kauneuden sijasta polttomerkki. ²⁵ Sinun miehesi kaatuvat miekkaan, ja sinun sankarisi kaatuvat taistelussa. ²⁶ Ja hänen porttinsa valittavat ja surevat, ja hän istuu autiona maassa.

4 Sinä päivänä seitsemän naista tarttuu yhteen mieheen sanoen: "Me syömmme omaa leipäämme ja pukeudumme omiin vaatteisiimme; anna vain meidän kantaa nimeäsi. Ota pois häpeämme!" ² Sinä päivänä Herran Vesa on oleva loistava ja kunniakas, ja maan hedelmä on oleva Israelin eloonjääneiden ylpeys ja kunnia. ³ Ne,

Jesajan kirja

jotka jäävät Siioniin ja ovat jäljellä Jerusalemissa, kutsutaan pyhiksi, kaikki, jotka on merkitty elävien joukkoon Jerusalemissa. ⁴ Herra pesee pois Siionin tyttären saastan ja puhdistaa Jerusalemin veritahrat sen keskeltä tuomion hengellä ja polttavalla hengellä. ⁵ Sitten Herra luo koko Siionin vuoren alueen ylle ja niiden ylle, jotka sinne kokoontuvat, pilven päivällä ja loistavan tulen liekin yöllä; kaiken kunnian yllä on oleva katos. ⁶ Se on oleva suoja ja varjo päivän kuumuudelta, sekä turvapaikka ja piilopaikka myrskyltä ja sateelta.

5 Laulakaamme rakkaalleni laulu hänen viinitarhastaan: Rakkaallani oli viinitarha hedelmällisellä rinteellä. ² Hän kuokki sen, raivasi kivet ja istutti siihen parhaat viiniköynnökset. Hän rakensi sen keskelle vartiotornin ja hakkasi sinne myös viinikuurnan. Sitten hän odotti siltä hyvää viinisatoa, mutta se tuotti vain kelvotonta hedelmää. ³ "Ja nyt, te Jerusalemin asukkaat ja Juudan miehet, tuomitkaa minun ja viinitarhani välillä. ⁴ Mitä muuta olisi voinut tehdä viinitarhalleni, mitä en ole tehnyt? Miksi se tuotti vain huonoja rypäleitä, kun odotin siltä hyviä? ⁵ Nyt minä kerron teille, mitä aion tehdä viinitarhalleni: Minä poistan sen aidan, ja se syöddään; minä hajotan sen muurin, ja se tallataan. ⁶ Minä teen siitä aution; sitä ei enää leikata eikä muokata, ja siihen kasvaa orjantappuroita ja ohdakkeita. Minä käsken pilviä olemaan satamatta sen päälle." ⁷ Sillä Herran Sebaotin viinitarha on Israelin heimo, ja Juudan miehet ovat hänen ilonsa viiniköynnös. Hän odotti oikeutta, mutta katso: verenvuodatusta; vanhurskautta, mutta katso: hätähuutoja.

⁸ Voi niitä, jotka liittävät talon taloon ja yhdistävät pellon peltoon, kunnes ei ole enää tilaa ja te olette yksin maassa. ⁹ Herran Sebaotin korviin on kuulunut: "Monet talot tulevat autioiksi, suuret ja hienot ilman asukkaita. ¹⁰ Kymmenen eekkerin viinitarha tuottaa vain yhden bat-mitan viiniä, ja hoomer-mitan siemen tuottaa vain eefa-mitan viljaa."

¹¹ Voi niitä, jotka nousevat varhain aamulla etsimään väkevää juomaa, jotka viipyvät myöhään yöhön asti, kunnes viini heidät kiihottaa. ¹² Heidän pidot ovat täynnä harppuja ja kanteleita, tamburiineja ja huiluja, ja viiniä; mutta he eivät välitä Herran teoista eivätkä huomaa hänen kätensä töitä. ¹³ Siksi minun kansani menee pakkosiirtolaisuuteen ymmärryksen puutteen vuoksi; heidän ylhäisönsä kuolevat nälkään, ja kansanjoukko kuivuu janoon. ¹⁴ Siksi tuonela avaa

kitansa ja avartaa suunsa yli äyräidensä; sinne laskeutuvat heidän ylhäisönsä ja kansanjoukkonsa, kaikkine iloineen ja riemuineen. ¹⁵ Niin ihmiset nöyrytyvät ja jokainen alennetaan, ylpeiden silmät nöyrytyvät. ¹⁶ Mutta Herra Sebaot korotetaan oikeudellaan, ja pyhä Jumala osoittaa pyhytensä vanhurskaudellaan. ¹⁷ Silloin karitsat käyvät laitumella kuin omassa niityssään, ja muukalaiset syövät rikkaiden raunioilla.

¹⁸ Voi niitä, jotka vetävät syntiä perässään petoksen köysillä ja vääryyttä kuin vaunujen köysillä, ¹⁹ niitä, jotka sanovat: "Antakoon Jumala kiirehtiä, antakoon hänen työnsä joutua, että näkisimme sen; lähestyköön Israelin Pyhän suunnitelma ja toteutukoon, että saisimme tietää sen." ²⁰ Voi niitä, jotka kutsuvat pahaa hyväksi ja hyvää pahaksi, jotka tekevät pimeyden valoksi ja valon pimeydeksi, jotka tekevät karvaan makeaksi ja makean karvaaksi. ²¹ Voi niitä, jotka pitävät itseään viisaina ja ovat omissa silmissään ymmärtäviäisiä. ²² Voi niitä, jotka ovat sankareita viinin juomisessa ja urheita väkevän juoman sekoittamisessa, ²³ jotka vapauttavat syyllisen lahuksen vuoksi ja kieltävät oikeuden viattomilta. ²⁴ Siksi, kuten tulen kieli kuluttaa olkea ja kuiva ruoho luhistuu liekkeihin, niin heidän juurensa mätänevät ja heidän kukkansa lentävät pois kuin tomu; sillä he ovat hylänneet Herran Sebaotin lain ja halveksineet Israelin Pyhän sanaa. ²⁵ Siksi Herran viha palaa hänen kansaansa vastaan; hänen kätensä on kohotettu ja hän lyö heitä. Vuoret järkkyvät, ja heidän ruumiinsa makaavat kuin jätteet kaduilla. Silti kaikesta tästä hänen vihansa ei ole kääntynyt pois, hänen kätensä on yhä kohotettu. ²⁶ Hän nostaa merkin kaukaisille kansoille ja viheltää maan ääriin. Katso, he tulevat nopeasti ja vauhdilla! ²⁷ Kukaan heistä ei väsy eikä kompastu, kukaan ei torku eikä nuku; ei vyötä löysätä vyötäröllä, eikä sandaalin remmi katkea. ²⁸ Heidän nuolensa ovat teräviä, kaikki heidän jousensa ovat jännitettyjä; heidän hevostensa kaviot näyttävät piikiviltä, ja heidän vaunujensa pyörät kuin pyörremyrsky. ²⁹ Heidän karjuntansa on kuin naarasleijonan, he karjuvat kuin nuoret leijonat; he murisevat, kun he tarttuvat saaliiseensa ja vievät sen pois, eikä kukaan pelasta. ³⁰ Sinä päivänä he karjuvat sen yllä kuin meren pauhu. Ja jos joku katsoo maata, siellä on vain pimeyttä ja ahdistusta; jopa valo on pilvien pimentämä.

Jesajan kirja

6 Kuningas Ussian kuolinvuotena minä näin Herran istuvan valtaistuimella, korkealla ja ylhäisellä, ja Hänen viittansa liepeet täyttivät temppelin. ² Hänen yllään seisoivat serafit, joilla kullakin oli kuusi siipeä: kahdella he peittivät kasvonsa, kahdella he peittivät jalkansa, ja kahdella he lensivät. ³ Ja he huusivat toinen toiselleen sanoen: "Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Sebaot; koko maa on täynnä Hänen kirkkauttaan." ⁴ Heidän äänensä kaikuessa kynnykset vapisivat, ja temppeli täyttyi savulla. ⁵ Silloin minä sanoin: "Voi minua, sillä minä olen hukassa! Sillä minä olen mies, jolla on saastaiset huulet, ja asun kansan keskellä, jolla on saastaiset huulet; sillä silmäni ovat nähneet Kuninkaan, Herran Sebaotin." ⁶ Silloin yksi serafeista lensi luokseni pitäen kädessään hehkuvaa hiiltä, jonka hän oli ottanut pihdeillä alttarilta. ⁷ Hän kosketti sillä suutani ja sanoi: "Katso, tämä on koskettanut huuliasi; sinun syyllisyytesi on otettu pois ja sinun syntisi sovitettu." ⁸ Sitten kuulin Herran äänen sanovan: "Kenen minä lähetän, ja kuka menee meidän puolestamme?" Ja minä sanoin: "Tässä olen. Lähetä minut!" ⁹ Hän sanoi: "Mene ja sano tälle kansalle: 'Kuulemalla kuulkaa, mutta älkää ymmärtäkö; katsomalla katsokaa, mutta älkää käsittäkö.' ¹⁰ Tee tämän kansan sydän paatuneeksi, tee heidän korvansa kuuroiksi ja sulje heidän silmänsä; etteivät he näkisi silmillään, kuulisi korvillaan, ymmärtäisi sydämellään ja kääntyisi ja tulisi parannetuiksi." ¹¹ Sitten kysyin: "Kuinka kauan, Herra?" Ja Hän vastasi: "Kunnes kaupungit ovat autioina ja ilman asukkaita, talot ovat hylättyjä ja pellot raunioina ja hävitettyinä, ¹² kunnes Herra on vienyt ihmiset kauas pois, ja maa on täysin autio. ¹³ Ja vaikka kymmenesosa jää jäljelle, sekin joutuu jälleen poltettavaksi, kuin tärpättipuu tai tammi, jonka kanto jää jäljelle, kun se kaadetaan. Pyhä siemen on sen kanto."

7 Juudan kuninkaan, Ussian pojan Jotamin pojan Ahasin päivinä, Aramin kuningas Reson ja Israelin kuningas Pekah, Remaljan poika, lähtivät Jerusalemiin sotimaan sitä vastaan, mutta eivät voineet voittaa sitä. ² Kun Daavidin huoneelle ilmoitettiin: "Aram on liittoutunut Efraimin kanssa", Ahasin ja hänen kansansa sydämet vapisivat kuin metsän puut tuulen heiluttamina. ³ Silloin Herra sanoi Jesajalle: "Mene nyt tapaamaan Ahasia, sinä ja poikasi Sear-Jasub, Yläaltaan vesijohdon päähän, Pesijän kentän tielle. ⁴ Sano hänelle: 'Ole varuillasi,

pysy rauhallisena, älä pelkää, äläkä menetä rohkeuttasi näiden kahden savuavan kekäleen tähden—Resonin ja Aramin sekä Remaljan pojan kiivaan vihan tähden. ⁵ Aram, Efraim ja Remaljan poika ovat suunnitelleet paha sinua vastaan, sanoen: ⁶ "Menkäämme Juudaan, pelotelkaamme sitä, jakakaamme se keskenämme ja asettakaamme Tabeelin poika kuninkaaksi sen keskelle." ⁷ Näin sanoo Suvereeni Herra: 'Se ei ole pysyvä, eikä se tule tapahtumaan. ⁸ Sillä Damaskos on Aramin pääkaupunki, ja Reson on Damaskoksen johtaja. Kuudenkymmenenviiden vuoden kuluessa Efraim murtuu, eikä se enää ole kansa. ⁹ Efraimin pää on Samaria, ja Samarian pää on Remaljan poika. Ellette pysy lujina uskossa, ette pysy ollenkaan." ¹⁰ Herra puhui jälleen Ahasille, ¹¹ "Pyydä merkki Herralta, Jumalaltasi, olipa se syvyyksistä tai korkeuksista." ¹² Mutta Ahas vastasi: "En pyydä merkkiä. En tahdo koetella Herraa." ¹³ Silloin Jesaja sanoi: "Kuulkaa nyt, Daavidin huone! Eikö riitä, että koettelette ihmisten kärsivällisyyttä? Tahdotteko koetella myös minun Jumalani kärsivällisyyttä? ¹⁴ Sen tähden Herra itse antaa teille merkin: Katso, nuori neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, ja antaa hänelle nimen Immanuel. ¹⁵ Hän syö voita ja hunajaa siihen aikaan, kun hän oppii hylkäämään pahan ja valitsemaan hyvän, ¹⁶ sillä ennen kuin poika oppii hylkäämään pahan ja valitsemaan hyvän, maa, jota pelkää, hylätään kahden kuninkaan toimesta.

¹⁷ Herra tuo sinun, kansasi ja isäsi huoneen ylle päiviä, jollaisia ei ole ollut siitä lähtien, kun Efraim erosi Juudasta—hän tuo Assyrian kuninkaan." ¹⁸ Sinä päivänä Herra viheltää kärpästä Egyptin kaukaisilta virroilta ja mehiläistä Assyrian maasta. ¹⁹ Ne kaikki tulevat ja asettuvat jyrkkiin rotkoihin, kallionhalkeamiin, kaikkiin orjantappurapensaisiin ja kaikkiin vesipaikkoihin. ²⁰ Sinä päivänä Herra käyttää partaveistä, joka on vuokrattu Eufratin takaa—Assyrian kuningasta—ajamaan pääsi ja jalkojesi karvat ja poistamaan myös partasi. ²¹ Sinä päivänä ihminen elättää nuorta lehmää ja kahta lammasta. ²² Ja niiden tuottaman maidon runsauden vuoksi hän syö voita; sillä jokainen, joka jää jäljelle maahan, syö voita ja hunajaa. ²³ Sinä päivänä jokainen paikka, jossa oli tuhat viiniköynnöstä, arvoltaan tuhat hopeasekeliä, tulee orjantappuroiksi ja ohdakkeiksi. ²⁴ Ihmiset menevät sinne jousilla ja nuolilla, koska koko maa on peittynyt orjantappuroihin ja ohdakkeisiin. ²⁵ Mitä tulee kaikkiin mäkiin, joita

Jesajan kirja

ennen viljeltiin kuokalla, et mene sinne orjantappuroiden ja ohdakkeiden pelosta; niistä tulee paikkoja, joissa karja vaeltaa ja lampaat tallovat.

8 Herra sanoi minulle: "Ota suuri taulu ja kirjoita siihen tavallisilla kirjaimilla: Maher-Shalal-Hash-Baz." ² Kutsuin Uriahin, papin, ja Sakarjan, Jeberekian pojan, luotettaviksi todistajiksi itselleni. ³ Lähestyin profetissaa, ja hän tuli raskaaksi ja synnytti pojan. Herra käski minua: "Nimeä hänet Maher-Shalal-Hash-Baz." ⁴ Sillä ennen kuin lapsi osaa sanoa 'Isäni' tai 'Äitini', Damaskoksen rikkaudet ja Samarian saalis viedään Assyrian kuninkaan toimesta."

⁵ Herra puhui minulle jälleen: ⁶ "Koska tämä kansa on hylännyt hiljaa virtaavat Siloan vedet ja iloitsee Resinin ja Remaljan pojan kanssa, ⁷ siksi Herra on tuomassa heidän päälleen voimakkaat ja tulvivat Eufratin vedet — Assyrian kuninkaan koko loistossaan. Se nousee yli kaikkien kanaviensa ja tulvii yli kaikkien rantojensa. ⁸ Se pyyhkäisee Juudan läpi, tulvii ja kulkee läpi; se ulottuu kaulaan asti. Sen levitetty siivet peittävät maasi leveyden, oi Immanuel." ⁹ Murtukaa, te kansat, ja tulkaa särjetyiksi! Kuulkaa, kaikki kaukaiset maat. Valmistautukaa taisteluun, mutta tulkaa särjetyiksi! Valmistautukaa taisteluun, mutta tulkaa särjetyiksi! ¹⁰ Laadikaa suunnitelma, mutta se ei tule toteutumaan; ehdottakaa strategiaa, mutta se ei onnistu, sillä Jumala on meidän kanssamme.

¹¹ Tämä on, mitä Herra sanoi minulle voimakkaalla kädellään, varoittaen minua seuraamasta tämän kansan tietä: ¹² "Älkää kutsuko salaliitoksi kaikkea, mitä tämä kansa kutsuu salaliitoksi; älkää pelätkö, mitä he pelkäävät, älkääkään kauhistuko sitä. ¹³ Herra Sebaot on se, jota teidän tulee pitää pyhänä; Häntä teidän tulee pelätä, Häntä teidän tulee kauhistua. ¹⁴ Hän on oleva pyhäkkö; mutta molemmille Israelin huoneille Hän on oleva kivi, joka saa ihmiset kompastumaan, ja kallio, joka saa heidät kaatumaan. Jerusalemin kansalle Hän on oleva ansa ja paula. ¹⁵ Monet kompastuvat siihen, kaatuvat ja särkyvät, jäävät ansaan ja vangitaan."

¹⁶ Sido todistus ja sinetöi laki opetuslasteni keskuudessa. ¹⁷ Minä odotan Herraa, joka katkee kasvonsa Jaakobin huoneelta. Minä toivon Häneen. ¹⁸ Tässä olen minä ja lapset, jotka Herra on antanut minulle. Me olemme merkkejä ja symboleja

Israelissa Herralta Sebaotilta, joka asuu Siionin vuorella.

¹⁹ Kun ihmiset sanovat teille: "Kysykää medioilta ja henkiin kutsujilta, jotka kuiskaavat ja mutisevat," eikö kansan tulisi kysyä Jumalaltaan? Miksi kysyä kuolleilta elävien puolesta? ²⁰ Katsokaa lakiin ja todistukseen! Jos he eivät puhu tämän sanan mukaisesti, se johtuu siitä, että heiltä puuttuu valo. ²¹ He vaeltavat maan halki, ahdistuneina ja nälkäisinä; kun he ovat nälkiintyneitä, he raivostuvat ja katsovat ylöspäin, kiroavat kuninkaansa ja Jumalansa. ²² Sitten he katsovat maahan ja näkevät vain ahdistusta ja pimeyttä, tuskan synkkyyttä; ja heidät työnnetään täydelliseen pimeyteen.

9 Kuitenkaan ei ole enää synkkyyttä niille, jotka olivat ahdingossa. Entisinä aikoina hän nöyryytti Sebulonin maata ja Naftalin maata, mutta tulevaisuudessa hän tuo kunnian kansojen Galilealle, meren tien varrella, Jordanin tuolla puolen. ² Kansa, joka vaelsi pimeydessä, on nähnyt suuren valon; niille, jotka asuivat syvän pimeyden maassa, on valo loistanut. ³ Sinä olet laajentanut kansan ja lisännyt heidän iloaan; he iloitsevat sinun edessäsi, kuten ihmiset iloitsevat sadonkorjuussa, kuten soturit riemuitsevat jakaessaan saalista. ⁴ Sillä sinä olet murtautunut heidän kuormansa ikeen ja heidän hartioillaan olevan sauvan, heidän sortajansa vitsan, kuten Midianin tappion päivänä. ⁵ Jokainen soturin saapas taistelun myllerryksessä ja jokainen veressä kieritetty vaate on määrätty poltettavaksi, tulen polttoaineeksi. ⁶ Sillä meille on syntynyt lapsi, meille on annettu poika, ja hallitus on hänen hartioillaan. Ja häntä kutsutaan Ihmeelliseksi Neuvonantajaksi, Väkeväksi Jumalaksi, Iankaikkiseksi Isäksi, Rauhan Ruhtinaaksi. ⁸ Herra on lähettänyt sanan Jaakobia vastaan, ja se kohtaa Israelin. ⁹ Ja koko kansa tietää sen—Efraim ja Samarian asukkaat—jotka sanovat ylpeydessään ja sydämensä ylimielisyydessä: ¹⁰ "Tiilet ovat sortuneet, mutta me rakennamme hakatuilla kivillä; metsäviikunapuut on kaadettu, mutta me korvaamme ne setreillä." ¹¹ Mutta Herra on vahvistanut Resinin vastustajat heitä vastaan ja on yllyttänyt heidän vihollisensa. ¹² Aramealaiset idästä ja filistealaiset lännestä ovat ahmineet Israelin avosuin. Kuitenkin kaikesta tästä huolimatta hänen vihansa ei ole kääntynyt pois, ja hänen kätensä on yhä ojennettuna. ¹³ Mutta kansa ei ole palannut hänen luokseen, joka löi heitä, eivätkä he ole

Jesajan kirja

etsineet Herran Sebaotia. ¹⁴ Siksi Herra katkaisee Israelista sekä pään että hännän, sekä palmunoksan että kaislan yhdessä päivässä. ¹⁵ Vanhempi ja kunnioitettava mies on pää, ja profeetta, joka opettaa valheita, on häntä. ¹⁶ Sillä ne, jotka johtavat tätä kansaa, saavat heidät harhaan, ja ne, joita johdetaan, ovat hämmentyneitä. ¹⁷ Siksi Herra ei iloitse heidän nuorista miehistään, eikä hän sääli heidän isättömiään ja leskiään, sillä jokainen on jumalaton ja paha, ja jokainen suu puhuu tyhmyyksiä. Kuitenkin kaikesta tästä huolimatta hänen vihansa ei ole kääntynyt pois, ja hänen kätensä on yhä ojennettuna. ¹⁸ Sillä jumalattomuus palaa kuin tuli; se kuluttaa orjantappurat ja ohdakkeet, ja se syyttää metsän tiheiköt, ja ne nousevat savupatsaana. ¹⁹ Herran Sebaotin vihan vuoksi maa on palanut, ja kansa on tulen polttoainetta; kukaan ei säästä veljeään. ²⁰ He ahmivat oikealla kädellä, mutta jäävät silti nälkäisiksi; he syövät vasemmalla kädellä, mutta eivät tule kylläisiksi. Jokainen ahmii oman käsivartensa lihaa. ²¹ Manasse ahmii Efraimia, ja Efraim Manassea; yhdessä he ovat Juudaa vastaan. Kuitenkin kaikesta tästä huolimatta hänen vihansa ei ole kääntynyt pois, ja hänen kätensä on yhä ojennettuna.

10 Voi niitä, jotka säättävät vääriä lakeja ja niitä, jotka jatkuvasti kirjaavat vahingollisia päätöksiä, ² kieltääkseen oikeuden tarvitseville ja ryöstääkseen köyhiltä kansani oikeudet, tehden leskistä saaliinsa ja ryöstäen isättömiä. ³ Mitä te teette tuomion päivänä, kun hävitys tulee kaukaa? Kenen puoleen pakenette apua, ja minne jätätte rikkautenne? ⁴ Jäljelle jää vain kyyristyä vankien joukkoon tai kaatua surmattujen joukkoon. Kuitenkaan kaikesta tästä huolimatta hänen vihansa ei käännä pois, ja hänen kätensä pysyy ojennettuna.

⁵ Voi Assyriaa, vihani sauvaa, jonka kädessä on suuttumukseni vitsa. ⁶ Minä lähetän hänet jumalatonta kansaa vastaan, ja minä annan hänelle toimeksi kansaani vastaan, joka on vihani kohteena, ottaa saalista ja ryöstää, ja tallata heitä kuin katujen mutaa. ⁷ Mutta tämä ei ole hänen aikomuksensa, eikä hän suunnittele sitä sydämessään; hänen tarkoituksensa on tuhota ja hävittää monia kansoja. ⁸ Sillä hän väittää: "Eivätkö komentajani ole kuin kuninkaita?" ⁹ "Eikö Kalno ole kuin Karkemish? Eikö Hamat ole kuin Arpad, ja Samaria kuin Damaskos?" ¹⁰

Kuten käteni on saavuttanut epäjumalien valtakunnat, joiden veistetyt kuvat olivat suurempia kuin Jerusalemin ja Samarian— ¹¹ en tekisikö Jerusalemin ja hänen kuvillensa samoin kuin olen tehnyt Samarialle ja hänen epäjumalilleen?" ¹² Kun Herra on suorittanut kaiken työnsä Siionin vuorta ja Jerusalemia vastaan, hän sanoo: "Minä rankaisen Assyrian kuninkaan ylimielisen sydämen hedelmää ja hänen ylpeää katsettaan." ¹³ Sillä hän on sanonut: "Käteni voimalla ja viisauhdellani olen tämän tehnyt, koska minulla on ymmärrystä; minä poistin kansojen rajat ja ryöstin heidän aarteensa; kuin mahtava minä alistin heidän asukkaansa. ¹⁴ Käteni tavoitti kansojen rikkauudet kuin pesän, ja kuten hylättyjä munia kerätään, minä kokosin koko maan; ei yksikään räpäyttänyt siipeään, avannut nokkaansa tai piipittänyt." ¹⁵ Kerskuuko kirves sen käyttäjälle, tai ylentääkö saha itsensä sen käyttäjää vastaan? Se olisi kuin vitsa heiluttaisi sitä, joka sen nostaa, tai sauva heiluttaisi sitä, joka ei ole puuta. ¹⁶ Siksi Herra, Herra Sebaot, lähettää kuihtumistaudin hänen vahvojen sutureidensa joukkoon; hänen kunniansa alla syttyy tuli kuin palava liekki. ¹⁷ Israelin Valo tulee tuleksi, ja heidän Pyhänsä liekiksi; se polttaa ja kuluttaa hänen orjantappuransa ja ohdakkeensa yhdessä päivässä. ¹⁸ Hän tuhoaa hänen metsänsä loiston ja hänen hedelmälliset kenttensä, sekä sielun että ruumiin; se on kuin sairas henkilö kuihtuisi pois. ¹⁹ Hänen metsänsä jäljelle jäävät puut ovat niin harvat, että lapsi voisi kirjoittaa ne muistiin.

²⁰ Sinä päivänä Israelin jäännös, Jaakobin huoneen eloonjääneet, eivät enää luota häneen, joka heidät löi, vaan he luottavat totisesti Herraan, Israelin Pyhään. ²¹ Jaakobin jäännös palaa Väkevän Jumalan luo. ²² Vaikka kansasi, Israel, olisi kuin meren hiekka, vain jäännös palaa. Hävitys on määrätty, oikeudenmukaisuutta tulvillaan. ²³ Herra, Herra Sebaot, toteuttaa määrätyn hävityksen koko maassa. ²⁴ Siksi näin sanoo Herra, Herra Sebaot: "Kansani, joka asuu Siionissa, älä pelkää assyrialaista, joka lyö sinua vitsalla ja nostaa sauvansa sinua vastaan, kuten Egypti teki. ²⁵ Sillä hyvin lyhyen ajan kuluttua suuttumukseni sinua kohtaan päättyy, ja vihani kohdistuu heidän tuhoonsa." ²⁶ Herra Sebaot heiluttaa ruoskaa heitä vastaan, kuten hän teki lyödessään Midania Orebin kalliolla; ja hän nostaa sauvansa meren yli, kuten hän teki Egyptissä. ²⁷ Sinä päivänä heidän taakkansa poistetaan hartioiltasi ja heidän ikeensä niskastasi; ies särkyy lihavuuden

Jesajan kirja

vuoksi. ²⁸ He ovat tulleet Aiathiin; he ovat kulkeneet Migronin läpi; Mikmashissa he ovat tallettaneet varusteensa. ²⁹ He ovat ylittäneet solan, sanoen: "Me leiriydymme yön yli Gebassa." Rama vapisee, Saulin Gibeah pakenee. ³⁰ Huuda, Gallimin tytär! Kuuntele, Laisha! Voi Anathoth! ³¹ Madmena on paennut; Gebimin asukkaat ovat löytäneet turvapaikan. ³² Tänä päivänä he pysähtyvät Nobissa; he heiluttavat nyrkkiään Siionin tyttären vuorelle, Jerusalemin kukkulalle. ³³ Katso, Herra, Herra Sebaot, katkoo oksat suurella voimalla; korkeat puut kaadetaan, ja ylhäiset tuodaan alas. ³⁴ Hän hakkaa metsän tiheiköt rautakirveellä; Libanon kaatuu Väkevän edessä.

11 Iisain kannosta nousee verso, ja hänen juuristaan kasvaa oksa, joka kantaa hedelmää. ² Herran Henki lepää hänen päällään — viisauden ja ymmärryksen henki, neuvon ja voiman henki, tiedon ja Herran pelon henki. ³ Hän iloitsee Herran pelossa. Hän ei tuomitse silmiensä näön mukaan eikä päätä korviensa kuuleman mukaan; ⁴ vaan vanhurskaudella hän tuomitsee köyhät ja oikeudenmukaisuudella hän päättää maan nöyrien puolesta. Hän lyö maata suunsa sauvalla ja huultensa henkäyksellä surmaa jumalattomat. ⁵ Vanhurskaus on vyönä hänen vyötäisillään, ja uskollisuus on vyönä hänen lanteillaan. ⁶ Susi asuu karitsan kanssa, ja leopardi makaa nuoren vuohen vieressä, vasikka ja nuori leijona ja syötetty karja yhdessä; ja pieni lapsi johdattaa niitä. ⁷ Lehmä ja karhu käyvät laitumella, niiden vasikat makaavat yhdessä, ja leijona syö olkia kuin härkä. ⁸ Imeväinen leikkii kyykäärmeen kololla, ja vieroitettu lapsi panee kätensä kyn pesään. ⁹ Ne eivät tee pahaa eivätkä tuhoa minun kaikella pyhällä vuorellani, sillä maa on täynnä Herran tuntemusta, niin kuin vedet peittävät meren.

¹⁰ Sinä päivänä Iisain juurivesa seisoo kansojen lippuna; kansat turvautuvat häneen, ja hänen lepopaikkansa on oleva kunniakas. ¹¹ Sinä päivänä Herra ojentaa kätensä toisen kerran lunastaakseen kansansa jäännöksen Assyriasta, Egyptistä, Patrosista, Kuusista, Eelamista, Sinearista, Hamatista ja meren saarilta. ¹² Hän nostaa kansoille lipun ja kokoaa Israelin karkotetut; hän kokoaa Juudan hajallaan olevat maan neljästä kulmasta. ¹³ Efraimin kateus katoaa, ja ne, jotka ahdistavat Juudaa, poistetaan; Efraim ei kadehdi Juudaa, eikä Juuda ahdistaa Efraimia. ¹⁴ He syöksyvät alas lännen

filistealaisten rinteille; yhdessä he ryöstävät idän kansoja. He ottavat haltuunsa Edomin ja Mooabin, ja ammonilaiset ovat heille alamaisia. ¹⁵ Herra tuhoaa täysin Egyptin meren kielen; polttavalla tuulella hän heilauttaa kätensä Eufraat-joen yli, jakaa sen seitsemään puroon, niin että ihmiset voivat kulkea yli sandaaleissa. ¹⁶ On oleva valtatie Assyriasta hänen kansansa jäljelle jääneille, aivan kuten oli Israelille, kun he tulivat Egyptin maasta.

12 Sinä päivänä sinä sanot: "Minä kiitän sinua, Herra. Vaikka olit vihainen minulle, vihasi on kääntynyt pois ja olet antanut minulle lohdutuksen." ² Katso, Jumala on minun pelastukseni; minä luotan enkä pelkää. Herra Jumala on minun voimani ja lauluni; hän on tullut minun pelastukseksi. ³ Iloiten te ammennatte pelastuksen lähteistä. ⁴ Ja sinä päivänä te sanotte: "Ylistäkää Herraa, huutakaa hänen nimeään; tehkää hänen tekonsa tunnetuiksi kansojen keskuudessa, ja muistakaa, että hänen nimensä on korotettu." ⁵ Laulakaa Herralle, sillä hän on tehnyt ihmeellisiä asioita; tehkoon tämä tunnetuksi kaikkialla maan päällä. ⁶ Huuda ääneen ja laula ilosta, sinä, joka asut Siionissa, sillä suuri on sinun keskelläsi Israelin Pyhä."

13 Ennustus Babylonia vastaan, jonka Jesaja, Aamoksen poika, näki: ² Kohottakaa lippu paljaalle kukkulalle, nostakaa äänenne heille; heiluttakaa kättä, jotta he pääsisivät jalosukuisten portteihin. ³ Minä olen käskenyt ne, jotka olen erottanut taisteluun; olen kutsunut soturini, jotka kerskaavat minun kunniastani, toteuttamaan vihani. ⁴ Kuulkaa, vuorilla on jylhinä, kuin suuren joukon! Kuulkaa valtakuntien meteliä, kansojen kokoontumista! Herra Sebaot kokoaa sotajoukkoa taisteluun. ⁵ He tulevat kaukaisista maista, kaukaisilta horisonteilta — Herra ja hänen vihansa aseet — hävittämään koko maan. ⁶ Huuda, sillä Herran päivä on lähellä; se saapuu Kaikkivaltiaan hävityksenä. ⁷ Siksi kaikki kädet herpoavat, jokainen sydän sulaa. ⁸ Heidät valtaa kauhu, tuska ja ahdistus tarttuvat heihin; he vääntelevät kuin synnyttävä nainen. He katsovat toisiinsa hämmästyneinä, heidän kasvonsa hehkuvat. ⁹ Katso, Herran päivä on tulossa — julmuuden päivä, kiivaudella ja ankaralla vihalla — tekemään maan autioksi ja tuhoamaan siitä syntiset. ¹⁰ Sillä taivaan tähdet ja niiden tähdistöt eivät loista; nouseva

Jesajan kirja

aurinko pimenee, eikä kuu anna valoaan. ¹¹ Minä rankaisen maailmaa sen pahuudesta ja jumalattomia heidän vääryydestään. Minä lopetan ylpeiden ylimielisyyden ja nöyrytän julmien ylpeyden. ¹² Minä teen ihmiset harvinaisemmiksi kuin puhdas kulta, harvinaisemmiksi kuin Ofirin kulta. ¹³ Näin minä saan taivaat vapisemaan, ja maa siirtyy paikaltaan Herran Sebaotin vihan päivänä, hänen palavan vihansa päivänä. ¹⁴ Se on kuin metsästetty gaselli tai kuin lampaat, joilla ei ole kokoajaa; jokainen kääntyy oman kansansa puoleen, jokainen pakenee omaan maahansa. ¹⁵ Jokainen, joka löydetään, lävistetään; kaikki, jotka vangitaan, kaatuvat miekkaan. ¹⁶ Heidän pienokaisensa murskataan kappaleiksi heidän silmiensä edessä; heidän talonsa rýstetään ja heidän vaimonsa raiskataan. ¹⁷ Katso, minä nostatan meedialaiset heitä vastaan, jotka eivät hopeaa arvosta eivätkä kullasta iloitse. ¹⁸ Heidän jousensa kaatavat nuorukaiset; he eivät sääli pienokaisia eivätkä armahda lapsia. ¹⁹ Ja Babylon, valtakuntien helmi, kaldealaisten ylpeys ja kunnia, on oleva kuin silloin, kun Jumala kukisti Sodomaa ja Gomorran. ²⁰ Sitä ei koskaan asuteta eikä siellä asuta sukupolvesta toiseen; ei arabi pystytä telttaansa sinne, eivätkä paimenet anna laumojensa levätä siellä. ²¹ Mutta aavikon eläimet makaavat siellä, ja heidän talonsa ovat täynnä pöllöjä; strutsit asuvat siellä, ja villivuohien leikkiä siellä. ²² Hyeenat ulovat hänen linnoituksissaan ja sakaalit hänen yllisissä palatseissaan. Hänen aikansa on lähellä tulla, eikä hänen päiväänsä pidennetä.

14 Herra armahtaa Jaakobia ja valitsee jälleen Israelin, asettaen heidät omaan maahansa. Muukalaiset liittyvät heihin ja liittyvät Jaakobin huoneeseen. ² Kansat saattavat heidät ja tuovat heidät heidän paikkaansa, ja Israelin huone omistaa heidät Herran maassa mies- ja naisorjina. He vangitsevat vangitsijansa ja hallitsevat sortajiaan. ³ Sinä päivänä, kun Herra antaa sinulle levon kärsimyksestäsi, myllerryksestäsi ja kovasta työstä, jossa olit orjuutettu, ⁴ lausut tämän sanan Babylonian kuningasta vastaan: "Kuinka sortaja on lakannut, kuinka hänen raivonsa on päättynyt!" ⁵ Herra on murskannut jumalattomien sauvan, hallitsijoiden valtikaa, ⁶ joka löi kansoja vihassa lakkaamattomilla iskuilla ja alisti kansakuntia raivossa armottomalla vainolla. ⁷ Koko maa on levossa ja hiljainen; he puhkeavat lauluun. ⁸ Jopa katajat ja Libanonin setrit iloitsevat sinusta, sanoen: "Nyt kun sinut on

alennettu, ei yksikään puunkaataja tule meitä vastaan." ⁹ Alamaailma alhaalla on liikkeellä kohdatakseen sinut tullessasi; se herättää kuolleiden henget, kaikki maan johtajat; se nostaa kaikki kansakuntien kuninkaat valtaistuimiltaan. ¹⁰ He kaikki vastaavat ja sanovat sinulle: "Sinäkin olet tullut heikoksi kuten me; sinusta on tullut meidän kaltaisemme." ¹¹ Sinun loistosi ja harppujesi ääni on tuotu alas hautaan; madot ovat levitettyinä allasi, ja toukat peittävät sinut. ¹² Kuinka oletkaan pudonnut taivaasta, loistava, aamun poika! Sinut on heitetty maahan, sinä, joka kerran alensit kansakunta! ¹³ Sinä sanoit sydämessäsi: "Minä nousen taivaisiin; minä korotan valtaistuimeni Jumalan tähtien yläpuolelle; minä istun valtaistuimella kokouksen vuorella, pohjoisen äärimmäisillä korkeuksilla. ¹⁴ Minä nousen pilvien yläpuolelle; minä teen itseni Korkeimman kaltaiseksi." ¹⁵ Kuitenkin sinut on tuotu alas alamaailmaan, kuilun syvyyksiin. ¹⁶ Ne, jotka näkevät sinut, katsovat sinua, he pohtivat kohtaloasi: "Onko tämä se mies, joka sai maan vapisemaan, joka järisytti valtakuntia, ¹⁷ joka teki maailmasta erämaan, joka kukisti sen kaupungit eikä päästänyt vankejaan kotiin?" ¹⁸ Kaikki kansakuntien hallitsijat lepäävät kunnialla, kukin omassa haudassaan. ¹⁹ Mutta sinut on heitetty ulos haudastasi kuin hylätty oksa, peitettyinä surmatuilla, miekalla lävistetyillä, jotka laskeutuvat kuilun kiville, kuin tallattu ruumis. ²⁰ Et liity heihin hautauksessa, sillä olet tuhonnut maasi ja surmannut kansasi. Älköön pahantekijöiden jälkeläisiä koskaan mainittako enää. ²¹ Valmista paikka hänen lastensa teurastamiselle heidän esi-isänsä syntien tähden; heidän ei pidä nousta perimään maata ja täyttämään maata kaupungeillaan. ²² "Minä nousen heitä vastaan", sanoo Herra Kaikkivaltias, "ja katkaisen Babylonista nimen ja eloonjääneet, jälkeläiset ja jälkipolvet", sanoo Herra. ²³ "Minä teen siitä pöllöjen asuinpaikan ja soiksi; minä lakaisen sen tuhon luudalla", sanoo Herra Kaikkivaltias.

²⁴ Herra Kaikkivaltias on vannonut: "Totisesti, kuten olen suunnitellut, niin se tapahtuu, ja kuten olen aikonut, niin se pysyy. ²⁵ Minä murskaan assyrialaisen maassani; vuorillani minä tallaan hänet. Hänen ikeensä poistetaan kansani päältä ja hänen kuormansa heidän hartioiltaan." ²⁶ Tämä on suunnitelma, joka on tehty koko maata vastaan; tämä on käsi, joka on ojennettu kaikkien kansakuntien yli. ²⁷ Sillä Herra Kaikkivaltias on aikonut, ja kuka voi sen

Jesajan kirja

estää? Hänen kätensä on ojennettu, ja kuka voi sen kääntää takaisin?

²⁸ Kun kuningas Ahas kuoli, tämä ennustus tuli: ²⁹ Älkää iloitko, kaikki te filistealaiset, että sauva, joka löi teitä, on murtunut; sen käärmeen juuresta tulee esiin kyy, sen hedelmä on kiitävä, myrkyllinen käärme. ³⁰ Köyhimmät löytävät laitumen, ja tarvitsevat makaavat turvassa. Mutta minä tuhoan sinun juuresi nälänhädällä; se tappaa sinun eloonjääneet. ³¹ Valittakaa, te portti! Huutakaa, te kaupunki! Sulakaa pois, kaikki te filistealaiset! Savupilvi tulee pohjoisesta, eikä sen riveissä ole yhtään hidastelijaa. ³² Mikä vastaus annetaan sen kansan lähettiläille? "Herra on perustanut Siionin, ja hänen kansansa kärsivät löytävät siitä turvapaikan."

15 Ilmoitus Moabista: Totisesti, yhdessä yössä Moabin Ar on hävitetty ja raunioina; Totisesti, yhdessä yössä Moabin Kir on hävitetty ja raunioina. ² Kansa nousee temppeleihin ja Dibonille, korkeille paikoille suremaan. Moab valittaa Neboa ja Medebaa; Jokainen pää on kalju ja jokainen parta ajeltu. ³ Kaduilla he pukeutuvat säkkikankaaseen; Katoilla ja julkisilla aukioilla kaikki valittavat, kyynelten vallassa. ⁴ Hesbon ja Elealeh huutavat myös, Heidän äänensä kantautuu aina Jahaziin asti; Näin Moabin soturit huutavat; Heidän henkensä vapisee heidän sisällään. ⁵ Sydämeni huutaa Moabin puolesta; Sen pakolaiset ulottuvat Zoariin ja Eglat-Selisiaan asti. He nousevat Luhitin rinnettä itkien; Totisesti, Horonain tielle he nostavat hätähuutoja lankeemuksensa vuoksi. ⁶ Nimrimin vedet ovat autiot. Totisesti, ruoho on kuihnutun, uusi kasvu on kuollut, Ei vihreyttä jäänyt. ⁷ Niinpä heidän keräämänsä ja varastoimansa rikkaudet, He kantavat pois Poppeleiden puron yli. ⁸ Sillä hätähuuto on kiertänyt Moabin maan, Sen valitus ulottuu Eglaimiin asti, sen vaikerus Beer-elimiin. ⁹ Sillä Dimonin vedet ovat täynnä verta; Minä tuon varmasti lisää onnettomuuksia Dimonille, Leijonan Moabin pakolaisille ja niille, jotka jäävät maahan.

16 Lähettäkää lampaita maan hallitsijalle, Selasta, erämaan kautta, Siionin tyttären vuorelle. ² Kuin pesästä pudonneet, lepattavat linnut, niin ovat Mooabin tyttäret Arnonin kahlaamoilla. ³ "Antakaa neuvo, tehkää päätös. Levitä varjosi kuin yö keskipäivällä. Kätke pakolaiset, älä paljasta pakolaisia. ⁴ Antakaa Mooabin karkotettujen asua luonanne; tarjotkaa heille suojaa tuhoajalta."

Sortaja lakkaa, ja hävitys päättyy; hyökkääjät poistetaan maasta. ⁵ Uskollisuudessa valtaistuinin perustetaan; joku istuu sillä Daavidin majassa, etsien oikeutta ja ollen nopea vanhurskaudessa. ⁶ Olemme kuulleet Mooabin ylpeydestä—kuinka liiallinen on hänen ylimielisyytensä!—hänen omahyväisyydestään, ylpeydestään ja raivostaan; silti hänen kerskauksensa ovat tyhjiä. ⁷ Siksi Mooab valittaa; koko Mooab vaikeroi. Surekaa Kir Haresetin rusinakakkuja kuin syvästi lyötyjä. ⁸ Hesbonin pellot kuihtuvat, myös Sibman viiniköynnökset. Kansojen herrat ovat tallanneet valitut viiniköynnökset, jotka ulottuivat Jaserille ja levisivät erämaahan. Niiden versot ulottuivat ja saavuttivat meren. ⁹ Siksi itken kuin Jaser itkee Sibman viiniköynnöksiä. Kastelen sinut kyynelläni, Hesbon ja Elealeh; sillä huudot kesähedelmistäsi ja sadostasi ovat lakanneet. ¹⁰ Ilo ja riemu on poistettu hedelmätarhoista; viinitarhoissa ei ole laulua tai riemukasta huutoa; kukaan ei polje viiniä puristimissa, sillä olen vaitentanut huudon. ¹¹ Sydämeni valittaa Mooabille kuin harpun ääni, sisimpäni Kir Haresetille. ¹² Kun Mooab ilmestyy korkealle paikalleen, hän uuvuttaa itsensä; kun hän menee pyhäkköonsä rukoilemaan, se on turhaa. ¹³ Tämä on sana, jonka Herra puhui aiemmin Mooabista. ¹⁴ Mutta nyt Herra julistaa: "Kolmen vuoden kuluessa, kuten palkattu työntekijä ne laskisi, Mooabin loisto ja hänen lukuisat kansansa halveksitaan, ja hänen eloonjääneensä ovat harvat ja heikot."

17 Ilmoitus Damaskosta: "Katso, Damasko lakkaa olemasta kaupunki ja muuttuu rauniokasaksi. ² Aroerin kaupungit hylätään; ne jäävät laumoille makuupaikoiksi, eikä kukaan häiritse niitä. ³ Vahvistettu kaupunki häviää Efraimista, ja valta Damaskosta; Aramin jäännös on oleva kuin Israelin lasten kunnia", sanoo Herra Sebaot. ⁴ Sinä päivänä Jaakobin kunnia vähenee, ja hänen lihavuutensa käy laiha. ⁵ Se on kuin kun leikkuumies kokoa seisovan viljan, ja hänen käsivartensa korjaa tähkät, tai kuin kun joku poimii tähkiä Refaimin laaksossa. ⁶ Kuitenkin jää jälkikorjuuta, kuin kun oliiviipuuta ravistetaan, jää kaksi tai kolme oliivia ylimmille oksille, neljä tai viisi hedelmällisille oksille", sanoo Herra, Israelin Jumala. ⁷ Sinä päivänä ihmiset kääntyvät Luojansa puoleen ja heidän silmänsä katsovat Israelin Pyhään. ⁸ He eivät katso alttareihin, kättensä töihin, eivätkä he huomaa, mitä heidän sormensa ovat tehneet, eivät Ashera-

Jesajan kirja

paaluihin eivätkä suitsutusalttareihin. ⁹ Sinä päivänä heidän vahvistetut kaupunkinsa ovat kuin hylätyt paikat metsissä, tai kuin oksat, jotka jäävät israelilaisten eteen; ja maa on oleva autio. ¹⁰ Sillä sinä olet unohtanut pelastuksesi Jumalan etkä ole muistanut turvasi Kalliota. Siksi, vaikka istutat parhaat kasvit ja asetat ne tuontiviiniköynnöksillä, ¹¹ vaikka sinä päivänä, kun istutat ne, saat ne kasvamaan, ja aamulla saat siemenesi kukkimaan, on sato kuitenkin olematon sairauden ja parantumattoman kivun päivänä. ¹² Voi, monien kansojen kohina, jotka pauhaavat kuin merten pauhu, ja kansojen kohina, jotka kohisevat kuin voimakkaiden vesien kohina! ¹³ Kansat kohisevat kuin monien vesien kohina, mutta Hän nuhtelee heitä ja he pakenevat kauas, ajautuen kuin akanat kukkuloilla tuulen edessä, tai kuin pyörteilevä pöly myrskyn edessä. ¹⁴ Illalla, katso, kahu! Aamulla heitä ei enää ole. Tämä on niiden osa, jotka ryöstävät meitä, ja niiden arpa, jotka ryöstävät meitä.

18 Voi surisevien siipien maa, joka on Kuusin jokien tuolla puolen, ² joka lähettää lähettiläitä meritse kaislavenieissä veden yli. Menkää, nopeat sanansaattajat, pitkään ja sileäihoiseen kansaan, kansaan, jota pelätään laajalti, voimakkaaseen ja aggressiiviseen kansaan, jonka maa on jokien jakama. ³ Kaikki te maailman asukkaat, te, jotka asutte maan päällä, kun lippu nostetaan vuorille, te näette sen, ja kun torvi soi, te kuulette sen. ⁴ Sillä näin Herra on minulle sanonut: "Minä pysyn hiljaa ja tarkkailen asuinpaikastani, kuin väreilevä kuumuus auringonpaisteessa, kuin kastepilvi sadonkorjuun kuumuudessa." ⁵ Sillä ennen sadonkorjuuta, kun kukka on poissa ja kukka muuttuu kypsyväksi rypäleeksi, hän leikkaa versot pois karsimaveitsillä ja poistaa ja vie pois olevat oksat. ⁶ Ne jätetään yhdessä vuorten petolinnuille ja villieläimille; linnut syövät niitä koko kesän, ja villieläimet syövät niitä koko talven. ⁷ Silloin Herralle Kaikkivaltiaalle tuodaan lahjoja kunnianosoituksena pitkään ja sileäihoiselta kansalta, kansalta, jota pelätään laajalti, voimakkaalta ja aggressiiviselta kansalta, jonka maa on jokien jakama — Herran Kaikkivaltiaan nimen paikkaan, Siionin vuorelle.

19 Ennustus Egyptistä: Katso, Herra ratsastaa nopealla pilvellä ja tulee Egyptiin; Egyptin epäjumalat vapisevat Hänen läsnäolonsa edessä, ja egyptiläisten sydämet sulavat heidän

sisällään. ² "Minä yllytän egyptiläiset egyptiläisiä vastaan; veli taistelee veljeä vastaan, naapuri naapuria vastaan, kaupunki kaupunkia vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan. ³ Egyptiläisten henki masentuu heidän sisällään, ja minä sekoitan heidän suunnitelmansa. He turvautuvat epäjumaliin ja vainajien henkiin, meedioihin ja spiritisteihin. ⁴ Minä annan egyptiläiset julman herran valtaan, ja mahtava kuningas hallitsee heitä", julistaa Herra, Herra Sebaot. ⁵ Meren vedet kuivuvat, ja joenpohja kuivuu ja kuivaa. ⁶ Kanavat levittävät löyhkää; Egyptin purot vähenevät ja kuivuvat. Kaislat ja ruovot kuihtuvat. ⁷ Niilin kaislat, joen reunalla, ja kaikki Niilin varrella kylvyt pellot kuivuvat, häviävät ja katoavat. ⁸ Kalastajat valittavat ja surevat; kaikki, jotka heittävät koukkuja Niiliin, murehtivat, ja ne, jotka levittävät verkkoja vesille, kuihtuvat. ⁹ Ne, jotka työskentelevät kammattua pellavaa, epätoivoavat, ja hienon pellavan kutojat ovat täysin masentuneita. ¹⁰ Kankaan työntekijät ovat lannistuneita, ja kaikki palkatut työntekijät surevat sydämessään. ¹¹ Soanin virkamiehet ovat pelkkiä houkkia; faraon viisaat neuvonantajat antavat järjetöntä neuvoa. Kuinka voit sanoa faraolle: "Olen yksi viisaista, muinaisten kuninkaiden oppilas"? ¹² Missä ovat nyt viisaasi? Antakoot heidän näyttää sinulle ja tehdä tunnetuksi, mitä Herra Sebaot on suunnitellut Egyptiä vastaan. ¹³ Soanin virkamiehet ovat tulleet houkiksi, Memphisin johtajat ovat petettyjä; hänen heimojensa kulmakivet ovat johtaneet Egyptin harhaan. ¹⁴ Herra on sekoittanut hänen sisälleen huiмаuksen hengen; he saavat Egyptin hoipertelemaan kaikessa, mitä hän tekee, kuten juopunut hoipertelee oksennuksessaan. ¹⁵ Ei ole mitään, mitä Egypti voi tehdä—pää tai häntä, palmunoksa tai kaisla. ¹⁶ Sinä päivänä egyptiläisistä tulee heikkoja; he vapisevat pelosta kohotetun käden edessä, jonka Herra Sebaot nostaa heitä vastaan. ¹⁷ Juudan maa tuo kauhua egyptiläisille; jokainen, jolle siitä mainitaan, on suuressa pelossa sen vuoksi, mitä Herra Sebaot suunnittelee heitä vastaan. ¹⁸ Sinä päivänä viisi kaupunkia Egyptissä puhuu Kanaanin kieltä ja vannoo uskollisuutta Herralle Sebaotille; yksi kutsutaan Auringon kaupungiksi. ¹⁹ Sinä päivänä Herralle on alttari Egyptin sydämessä ja muistomerkki Herralle sen rajalla. ²⁰ Se on merkki ja todistus Herralle Sebaotille Egyptin maassa. Kun he huutavat Herran puoleen sortajiensa vuoksi, Hän lähettää heille pelastajan ja puolustajan, ja Hän pelastaa heidät. ²¹ Niin Herra tekee itsensä

Jesajan kirja

tunnetuksi egyptiläisille, ja sinä päivänä he tunnustavat Herran. He palvovat uhreilla ja lahjoilla, ja tekevät lupauksia Herralle ja täyttävät ne. ²² Herra tuo vaivan Egyptiin, mutta Hän tuo myös parannuksen. He kääntyvät Herran puoleen, ja Hän vastaa heidän pyyntöihinsä ja palauttaa heidät. ²³ Sinä päivänä on valtatie Egyptistä Assyriaan. Assyrialaiset menevät Egyptiin ja egyptiläiset Assyriaan; egyptiläiset ja assyrialaiset palvovat yhdessä. ²⁴ Sinä päivänä Israel on kolmas, yhdessä Egyptin ja Assyrian kanssa, siunauksena maan keskellä. ²⁵ Herra Sebaot siunaa heitä sanoen: "Siunattu olkoon Egypti, minun kansani, Assyria, minun kätteni työ, ja Israel, minun perintöösäni."

20 Sinä vuonna, jolloin Assyrian kuningas Sargon lähetti päällikön Asdodiin, hän taisteli sitä vastaan ja valloitti sen— ² siihen aikaan Herra puhui Jesajan, Amotsin pojan, kautta sanoen: "Poista säkkikangas ruumiistasi ja ota sandaalit jaloistasi." Ja hän teki niin, kävellen alastomana ja paljain jaloin. ³ Sitten Herra sanoi: "Aivan kuten palvelijani Jesaja on kävellyt alastomana ja paljain jaloin kolme vuotta merkinä ja symbolina Egyptiä ja Kuusia vastaan, ⁴ niin Assyrian kuningas vie Egyptin vangit ja Kuusin pakkosiirtolaiset, nuoret ja vanhat, alastomina ja paljain jaloin, paljastetuin pakaroin, Egyptin häpeäksi. ⁵ Ne, jotka asettivat luottamuksensa Kuusiin ja kerskuivat Egyptistä, joutuvat tyrmistymään ja häpeään. ⁶ Sinä päivänä tämän rannikon asukkaat sanovat: 'Katsokaa, mitä on tapahtunut niille, joihin luotimme, joille pakenimme apua ja pelastusta Assyrian kuninkaalta! Kuinka sitten voimme paeta?'"

21 Ilmoitus meren autiomaasta: Niin kuin pyörremyrsky Negevisä pyyhkäisevät läpi, se tulee erämaasta, pelon maasta. ² Minulle on ilmoitettu ankara näky: Petturi pettää yhä, ja hävittäjä hävittää yhä. Elam, hyökkää! Media, piirittääkää! Olen lopettanut kaiken hänen vaikkauksensa. ³ Siksi lanteeni ovat täynnä tuskaa; kivut kouristavat minua kuin synnyttävää naista. Olen hämmäntynyt siitä, mitä kuulen, olen kauhuissani siitä, mitä näen. ⁴ Sydämeni horjuu, kauhu valtaa minut; iltarusko, jota kaipasin, on muuttunut kauhuksi minulle. ⁵ He kattavat pöydät, levittävät liinat, syövät, juovat! Nouskaa, päälliköt, voidelkaa kilvet! ⁶ Sillä näin on Herra minulle sanonut: "Mene, aseta vartija,

anna hänen ilmoittaa, mitä hän näkee. ⁷ Kun hän näkee vaunuja, joissa on hevosvaljakkoja, ratsastajia aaseilla, ratsastajia kameleilla, hänen on oltava täysin valppaana, erittäin valppaana." ⁸ Ja vartija huusi: "Päivästä päivään, herrani, seison vartiortornissa; joka yö pysyn paikallani. ⁹ Ja katso, sieltä tulee miesten vaunu, jossa on pari ratsumiestä. Ja hän vastasi sanoen: 'Baabel on kaatunut, kaatunut! Kaikki sen jumalien kuvat makaavat murskattuina maassa!'" ¹⁰ Oi minun murskattu kansani, puimatantereella puidut, mitä olen kuullut Herralta Sebaotilta, Israelin Jumalalta, sen minä ilmoitan teille. ¹¹ Ilmoitus Edomista: Joku huutaa minulle Seiristä: "Vartija, mitä yötä on jäljellä? Vartija, mitä yötä on jäljellä?" ¹² Vartija vastaa: "Aamu on tulossa, mutta myös yö. Jos tahdotte kysyä, kysykää; palatkaa vielä uudelleen." ¹³ Ilmoitus Arabiasta: Te Dedanilaisten karavaanit, jotka yövytte Arabian pensaikoissa, ¹⁴ tuokaa vettä janoisille; te Teeman asukkaat, kohdatkaa pakolaiset leivällä. ¹⁵ Sillä he pakenevat miekkoja, paljastettua miekkaa, jännitettyä jousta ja taistelun kuumuutta. ¹⁶ Sillä näin on Herra minulle puhunut: "Vuoden sisällä, kuten palkattu työntekijä sen laskee, kaikki Kedarin loisto tulee loppumaan. ¹⁷ Kedarin jousimiesten, soturien, määrä on vähäinen." Herra, Israelin Jumala, on puhunut.

22 Julistus Näkyjen laaksosta: Mikä teitä vaivaa nyt, kun olette kaikki nousseet katoille? ² Sinä meluisa kaupunki, sinä riehakas kaupunki, sinä riemun kaupunki. Kuolletasi ei ole surmattu miekalla, eivätkä he ole kaatuneet taistelussa. ³ Kaikki johtajasi ovat paenneet yhdessä; heidät on vangittu ilman jousen käyttöä. Kaikki, jotka löydettiin, otettiin vangiksi yhdessä, vaikka olitte paenneet kauas. ⁴ Siksi sanoin: "Kääntykää pois minusta; antakaa minun itkeä katkerasti. Älkää yrittäkö lohduttaa minua kansani tuhon vuoksi." ⁵ Sillä Herralla, Sebaotilla, on paniikin, tallomisen ja hämmennyksen päivä Näkyjen laaksossa, päivä muurien murtamista ja huutamista vuorille. ⁶ Elam ottaa viinen, vaunuineen, jalkaväkineen ja ratsumiehineen; Kir paljastaa kilven. ⁷ Valituimmat laaksosi ovat täynnä vaunuja, ja ratsumiehet ovat ottaneet paikkansa kaupungin porteilla. ⁸ Herra on poistanut Juudan suojan, ja sinä päivänä katsoitte Asehuoneen aseisiin. ⁹ Näitte, että Daavidin kaupungin muurien aukkoja oli paljon; te keräsitte Alapadon vedet. ¹⁰ Laskitte Jerusalemin talot ja hajoittite taloja vahvistaaksenne muuria. ¹¹ Rakensitte

Jesajan kirja

säiliön kahden muurin väliin Vanhapadon vedelle, mutta ette katsoneet Häneen, joka sen teki, ettekä harkinneet Häntä, joka sen kauan sitten suunnitteli.

¹² Sinä päivänä Herra, Sebaot, kutsui teitä itkemään, valittamaan, ajamaan pääanne paljaaksi ja pukeutumaan säkkikankaaseen. ¹³ Mutta sen sijaan on iloa ja juhlintaa, karjan teurastamista ja lampaiden tappamista, lihan syömistä ja viinin juomista: "Syökäämme ja juokaamme, sillä huomenna kuolemme." ¹⁴ Sebaot on ilmoittanut tämän korvissani: "Tätä syntiä ei teille anneta anteeksi ennen kuin kuolette," sanoo Herra, Sebaot.

¹⁵ Näin sanoo Herra, Sebaot: "Mene tämän taloudenhoitajan, Sebnan, luo, joka on kuninkaallisen talouden vastuussa: ¹⁶ Mikä oikeus sinulla on täällä, ja ketä sinulla on täällä, että olet veistänyt itsellesi haudan tänne, sinä joka veistät haudan korkeuteen ja hakkaat itsellesi lepopaikan kallioon?" ¹⁷ Katso, Herra on heittämisillään sinut väkivaltaisesti pois, sinä voimakas mies. Hän on tarttumaisillaan sinuun lujasti ¹⁸ ja kietomaisillaan sinut tiukasti kuin pallon, heittääkseen sinut laajaan maahan; siellä sinä kuolet, ja siellä ovat loisteliaat vaunusi, häpeäksi herrasi talolle. ¹⁹ Minä poistan sinut virastasi, ja sinut vedetään alas asemastasi. ²⁰ Ja sinä päivänä kutsun palvelijani, Hilkian pojan Eljakimin. ²¹ Puen hänet sinun viittaasi ja kiinnitän sinun vyösi tiukasti hänen ympärilleen, ja annan sinun valtasi hänelle. Hän on oleva isä Jerusalemin asukkaille ja Juudan huoneelle. ²² Asetan hänen olkapäälleen Daavidin huoneen avaimen; mitä hän avaa, sitä ei kukaan voi sulkea, ja mitä hän sulkee, sitä ei kukaan voi avata. ²³ Ajan hänet kuin tapin lujalle paikalle; hänestä tulee kunniavaltaistuin isänsä huoneelle. ²⁴ Kaikki hänen sukunsa kunnia riippuu hänestä: sen jälkeläiset ja jälkipolvet—kaikki sen pienemmät astiat, kulhoista kaikkiin ruukuihin. ²⁵ Sinä päivänä," julistaa Herra, Sebaot, "tappi, joka on ajettu lujalle paikalle, antaa periksi; se katkaistaan ja putoaa, ja kuorma, joka siihen riippuu, leikataan alas, sillä Herra on puhunut."

23 Sanoma Tyyroksesta: Valittakaa, te Tarsiin laivat, sillä Tyyros on hävitetty, ilman taloa tai satamaa; se on ilmoitettu heille Kyproksen maasta. ² Olkaa hiljaa, te rannikon asukkaat, te Sidonin kauppiaat; teidän lähettillänne ovat ylittäneet meren. ³ Laajat vedet toivat Niilin viljan; hänen satonsa oli Tyyroksen tulo, ja hän oli kansojen kauppapaikka. ⁴ Häpeä, Sidon, sillä meri on puhunut, meren linnoitus, sanoen: "En ole ollut

synnytyksessä enkä synnyttänyt; en ole kasvattanut nuoria miehiä enkä kasvattanut tyttöjä." ⁵ Kun uutinen saavuttaa Egyptin, he ovat ahdistuneita Tyyroksen uutisista. ⁶ Matkustakaa Tarsiiseen; valittakaa, te rannikon asukkaat. ⁷ Onko tämä teidän ilon kaupunkinne, jonka alkupehä on muinaisista ajoista, jonka jalat veivät hänet asettumaan kaukaisiin maihin? ⁸ Kuka on suunnitellut tämän Tyyrosta vastaan, kruunun antajaa vastaan, jonka kauppiaat olivat ruhtinaita, joiden kauppiaat olivat kunnioitettuja koko maan päällä? ⁹ Herra Sebaot on sen aikonut, häpäistäkseen kaiken loiston ylpeyden, nöyryyttääkseen kaikki, jotka ovat kunnioitettuja maan päällä. ¹⁰ Tulvikaa maanne yli kuin Niili, Tarsiin tytär, sillä sinulla ei enää ole rajoitusta. ¹¹ Herra on ojentanut kätensä meren yli, hän on saanut valtakunnat vapisemaan; hän on antanut käskyn Kanaanin suhteen tuhotakseen sen linnoitukset. ¹² Hän on julistanut: "Et enää iloitse, oi murskattu neitsyt Sidonin tytär. Nouse, ylitä Kyprokseen; edes siellä et löydä lepoa." ¹³ Katso kaldealaisten maata—tämä on kansa, jota ei ollut; Assyria määräsi sen autiomaan olennoille—he pystyttivät piiritystorninsa, riisuivat sen palatsit ja tekivät siitä raunion. ¹⁴ Valittakaa, te Tarsiin laivat, sillä teidän linnoituksenne on tuhattu. ¹⁵ Sinä aikana Tyyros unohdetaan seitsemänkymmeneksi vuodeksi, kuin yhden kuninkaan päivinä. Seitsemänkymmenen vuoden lopussa Tyyrokselle tapahtuu kuten porton laulussa: ¹⁶ "Ota harppu, kierrä kaupunkia, sinä unohdettu portto; soita harppua hyvin, laula monta laulua, jotta sinut muistettaisiin." ¹⁷ Seitsemänkymmenen vuoden lopussa Herra huomioi Tyyroksen. Hän palaa kauppaansa ja harjoittaa kaupankäyntiä kaikkien maan kasvojen valtakuntien kanssa. ¹⁸ Kuitenkin hänen ansionsa ja palkkansa asetetaan Herralle; niitä ei varastoida tai koota, vaan hänen voittonsa tarjoavat runsasta ruokaa ja loistavia vaatteita niille, jotka asuvat Herran läsnäolossa.

24 Katso, Herra aikoo hävittää maan, tuhota sen, vääristää sen pinnan ja hajottaa sen asukkaat. ² Kansa on kuin pappi, palvelija kuin hänen herransa, piika kuin hänen emäntänsä, ostaja kuin myyjä, lainaaja kuin lainanottaja, velallinen kuin velkoja. ³ Maa on täysin hävitetty ja perusteellisesti ryöstetty, sillä Herra on tämän sanan julistanut. ⁴ Maa kuivuu ja kiihtuu, maailma riutuu ja murenee, maan ylhäiset vähenevät. ⁵ Maa on saastunut asukkaidensa vuoksi; he ovat rikonneet

Jesajan kirja

lait, muuttaneet säädökset ja rikkoneet ikuisen liiton.
⁶ Siksi kirous nielee maan, ja sen kansa kärsii syyllisyydestään. Näin maan asukkaat palavat, ja vain harvat jäävät jäljelle.
⁷ Uusi viini murehtii, viiniköynnös kuivuu, kaikki iloiset huokaavat.
⁸ Tamburiinien ilo lakkaa, juhlijoiden melu päättyy, harpun ilo vaimenee.
⁹ He eivät juo viiniä laulaen; väkevä juoma on katkeraa niille, jotka sitä juovat.
¹⁰ Sekasortoinen kaupunki on raunioina; jokainen talo on suljettu niin, ettei kukaan voi mennä sisään.
¹¹ Kaduilla kuuluu huuto viinin perään; kaikki ilo muuttuu synkkyudeksi, maan ilo on karkotettu.
¹² Autius jää kaupunkiin, ja portti on murskattu raunioiksi.
¹³ Niin se on maan keskellä kansojen joukossa, kuin kun oliivipuu ravistetaan, tai kuin jälkikorjuu viininkorjuun jälkeen.
¹⁴ He kohottavat äänensä, he laulavat ilosta; he huutavat lännestä Herran majasteettisuudesta.
¹⁵ Siksi kunniottakaa Herraa idässä, Herran, Israelin Jumalan, nimeä meren rannikoilla.
¹⁶ Maan äärestä kuulemme lauluja: "Kunnia Vanhurskaalle." Mutta minä sanon: "Olen tuhoutunut! Olen tuhoutunut! Voi minua! Petturit pettävät, ja petturit pettävät hyvin petollisesti."
¹⁷ Kahuu, kuoppa ja ansa odottavat sinua, maan asukas.
¹⁸ Joka pakenee kauhun ääntä, putoaa kuoppaan, ja joka nousee kuopasta, jää ansaan; sillä taivaan ikkunat ovat avautuneet, ja maan perustukset järisevät.
¹⁹ Maa on täysin murskattu, maa on halki, maa tärisee väkivaltaisesti.
²⁰ Maa hoippuu kuin juopunut, se huojuu kuin mää; sen rikkomus painaa sitä raskaasti, ja se kaatuu, eikä enää nouse.
²¹ Sinä päivänä Herra rankaisee taivaan joukkoa taivaassa ja maan kuninkaita maan päällä.
²² Heidät kootaan yhteen kuin vangit kuoppaan; heidät suljetaan vankilaan, ja monien päivien jälkeen heitä rangaistaan.
²³ Silloin kuu häpeää, ja aurinko nolostuu; sillä Herra Kaikkivaltias hallitsee Siionin vuorella ja Jerusalemissa, ja Hänen kirkkautensa on Hänen vanhimpainsa edessä.

25 Herra, sinä olet minun Jumalani; minä ylistän sinua ja kiitän sinun nimeäsi, sillä sinä olet tehnyt ihmeellisiä tekoja, kauan sitten suunniteltuja, täydellisellä uskollisuudella.
² Sinä olet muuttanut kaupungin raunioiksasi, linnoitetun kaupungin raunioiksi; muukalaisten palatsi ei ole enää kaupunki, sitä ei koskaan rakenneta uudelleen.
³ Tämän seurauksena vahvat kansat kunniottavat sinua; armottomien kansojen kaupungit pelkäävät sinua.
⁴ Sillä sinä olet ollut

turvapaikka köyhille, pakopaikka tarvitseville heidän ahdingossaan, suoja myrskyltä ja varjo kuumuudelta; sillä armottomien hengitys on kuin myrsky seinää vastaan.
⁵ Kun kuumuus kuivassa maassa, sinä taltutat muukalaisten metelin; kuten kuumuus vähenee pilven varjossa, niin armottomien laulu vaimenee.
⁶ Tällä vuorella Herra Sebaot valmistaa runsaan juhla-aterian kaikille kansoille, juhlan vanhaa viiniä, parhaita lihoja ja hienompia viinejä.
⁷ Ja tällä vuorella hän tuhoaa verhon, joka peittää kaikki kansat, hunnun, joka on levitetty kaikkien kansakuntien yli.
⁸ Hän nielee kuoleman ikuisesti, ja Suvereeni Herra pyyhkii kynneleet kaikkien kasvoilta; hän poistaa kansansa häpeän koko maasta. Herra on puhunut.
⁹ Ja sinä päivänä sanotaan: "Tämä on varmasti meidän Jumalamme; me olemme odottaneet häntä, ja hän on pelastanut meidät. Tämä on Herra, jota olemme odottaneet; iloitkaamme ja riemuikaamme hänen pelastuksestaan."
¹⁰ Sillä Herran käsi lepää tällä vuorella, mutta Moab tallataan heidän paikallaan kuin olki tallataan lantakasassa olevaan veteen.
¹¹ He levittävät kätsensä siinä, kuten uimarit levittävät kätsensä uimaan, mutta Herra alentaa heidän ylpeytensä yhdessä heidän kätensä oveluuden kanssa.
¹² Korkeat linnoitetut muurit hän tuo alas, laskee matalalle ja heittää maahan, tomuun.

26 Sinä päivänä lauletaan tämä laulu Juudan maassa: "Meillä on vahva kaupunki; Jumala asettaa pelastuksen sen muuriksi ja varustukseksi turvaksi.
² Avatkaa portit, että vanhurskas kansa voi astua sisään, kansa, joka pysyy uskollisena.
³ Sinä pidät täydellisessä rauhassa ne, joiden mieli on lujaa, koska he luottavat sinuun.
⁴ Luottakaa Herraan ikuisesti, sillä Herra Jumala on ikuinen kallio.
⁵ Hän on alentanut korkealla asuvat; korkean kaupungin hän alentaa, hän tasoittaa sen maahan ja heittää sen tomuun.
⁶ Jalka polkee sen maahan – köyhien jalat, sorrettujen askeleet.
⁷ Vanhurskaiden tie on tasainen; O Suoraselkäinen, sinä teet vanhurskaiden tien sileäksi.
⁸ Totisesti, sinun lakiesi tietä seuratessamme, Herra, olemme odottaneet sinua; sinun nimesi ja maineesi ovat sielujemme kaipuu.
⁹ Yöllä sieluni kaipaa sinua, totisesti, henkeni sisälläni etsii sinua ahkerasti; sillä kun sinun tuomiosi tulevat maan päälle, maailman asukkaat oppivat vanhurskautta.
¹⁰ Vaikka jumalattomille osoitetaan myötätuntoa, he eivät opi vanhurskautta; he jatkavat epäoikeudenmukaisesti

Jesajan kirja

toimimista oikeudenmukaisuuden maassa eivätkä käsitä Herran majesteettisuutta. ¹¹ Herra, sinun kätesi on kohotettu korkealle, mutta he eivät näe sitä. Anna heidän nähdä kiihkosi kansasi puolesta ja joutua häpeään; totisesti, anna vihollisillesi varatun tulen kuluttaa heidät. ¹² Herra, sinä tuot meille rauhan, koska olet myös tehnyt kaikki tekomme puolestamme. ¹³ Herra, meidän Jumalamme, muut hallitsijat sinun lisäksi ovat hallinneet meitä, mutta me kunnioitamme vain sinun nimeäsi. ¹⁴ Kuolleet eivät elä, edesmenneet henget eivät nouse; siksi olet rankaissut ja tuhonnut heidät, ja olet pyyhkinyt pois kaiken muiston heistä. ¹⁵ Sinä olet lisännyt kansaa, Herra; sinä olet lisännyt kansaa. Olet saavuttanut itsellesi kunniaa; olet laajentanut maan kaikki rajat. ¹⁶ Herra, he etsivät sinua ahdingossaan; kun kuritit heitä, he pystyivät vain kuiskaamaan rukouksen. ¹⁷ Kuin synnyttävä nainen, joka vääntelehtii ja huutaa synnytyksipujensa keskellä, niin olimme sinun edessäsi, Herra. ¹⁸ Olimme raskaana, vääntelehdimme synnytyksessä, mutta synnytimme tuulta. Emme voineet saavuttaa pelastusta maalle, eivätkä maailman asukkaat syntyneet. ¹⁹ Sinun kuollessi elävät; heidän ruumiinsa nousevat. Te, jotka asutte tomussa, herättää ja huutakaa ilosta, sillä sinun kasteesi on kuin aamun kaste, ja maa synnyttää edesmenneet henget. ²⁰ Tule, kansani, mene huoneisiisi ja sulje ovet jälkeesi; piiloudu hetkeksi, kunnes suuttumus on ohitse. ²¹ Sillä katso, Herra tulee paikastaan rankaisemaan maan asukkaita heidän vääryydestään; maa paljastaa verenvuodatuksensa eikä enää peitä surmattujaan.

27 Sinä päivänä Herra rankaisee Levitania, nopeaa käärmettä, ankaralla, suurella ja mahtavalla miekallaan— Levitania, kiemurtelevaa käärmettä; Hän surmaa meren lohikäärmeen. ² Sinä päivänä— "Laulakaa ihanasta viinitarhasta: ³ Minä, Herra, olen sen vartija; kastelen sitä jatkuvasti. Vartioin sitä päivin ja öin, ettei kukaan voi vahingoittaa sitä. ⁴ En ole vihainen. Jospa vain olisi orjantappuroita ja ohdakkeita vastassani! Kävisin niitä vastaan; syyttäisin ne kaikki tuleen. ⁵ Tai antakaa heidän etsiä suojelustani; antakaa heidän tehdä rauha kanssani, kyllä, antakaa heidän tehdä rauha kanssani." ⁶ Tulevina päivinä Jaakob juurtuu, Israel kukoistaa ja versoo, ja he täyttävät koko maailman hedelmällään. ⁷ Onko Hän lyönyt heitä niin kuin Hän löi niitä, jotka löivät heitä? Tai onko heitä surmattu niin kuin ne surmattiin, jotka

tappoivat heitä? ⁸ Sodalla ja karkotuksella sinä kiistelit heidän kanssaan— ankaralla tuulellaan Hän ajoi heidät pois, niin kuin päivänä, jolloin itätuuli puhaltaa. ⁹ Siksi tämän kautta Jaakobin syyllisyys sovitetaan, ja tämä on hänen syntinsä poistamisen täysi mitta: Kun hän tekee kaikki alttarinkivet murskatun liidin kaltaisiksi, ei yhtään Ashera-paaluja tai suitsutusalttaria jää pystyyn. ¹⁰ Vahvistettu kaupunki seisoo eristyksissä, autoitunut asuinpaikka, hylätty kuin erämaa; siellä vasikat laiduntavat, siellä ne makaavat ja kaluavat sen oksat paljiksi. ¹¹ Kun sen oksat ovat kuivia, ne katkotaan, ja naiset tulevat tekemään niistä tulia. Sillä tämä on kansa ilman ymmärrystä; siksi heidän Tekijänsä ei osoita heille myötätuntoa, eikä heidän Luojaansa ole heille armollinen. ¹² Sinä päivänä Herra puhdistaa Eufratin virrasta Egyptin puroon asti, ja teidät, Israelin lapset, kootaan yksi kerrallaan. ¹³ Ja sinä päivänä suuri pasuuna soi. Ne, jotka olivat menehtymässä Assyriassa ja ne, jotka olivat karkotettuina Egyptissä, tulevat ja palvovat Herraa pyhällä vuorella Jerusalemissa.

28 Voi Efraimin juopuneiden ylpeää kruunua ja kuihtuvaa kukkaa, sen loistavaa kauneutta, joka on hedelmällisen laakson päässä, niiden, jotka ovat viinin voittamia! ² Katso, Herralla on vahva ja mahtava, kuin raekuuro ja hävityksen myrsky, kuin voimakkaiden tulvavesien myrsky, hän syökee sen maahan voimalla. ³ Efraimin juopuneiden ylpeä kruunu tallataan jalkoihin. ⁴ Sen loistavan kauneuden kuihtuva kukka, joka on hedelmällisen laakson päässä, on kuin kesän ensimmäinen kypsä viikuna; heti kun joku sen näkee, hän nielee sen, vaikka se on vielä hänen kädessään. ⁵ Sinä päivänä Herra, Kaikkivaltias, on kaunis kruunu ja loistava diadeemi kansansa jäänökselle. ⁶ Hän on oikeuden henki sille, joka istuu tuomitsemassa, ja voiman lähde niille, jotka kääntävät taistelun takaisin portilla. ⁷ Nämäkin horjuvat viinistä ja hoipertelevat väkijuomasta: pappi ja profeetta horjuvat juomasta, he ovat hämmentyneitä viinistä, he horjuvat väkijuomasta; he hoipertelevat näkyä nähdessään, kompastelevat päätöksiä tehdessään. ⁸ Kaikki pöydät ovat täynnä oksennusta; puhdasta paikkaa ei ole missään. ⁹ "Kenelle hän yrittää opettaa tietoa, ja kenelle hän selittää sanoman? Lapsille, jotka on juuri vieroitettu maidosta, niille, jotka on juuri otettu rinnalta? ¹⁰ Sillä se on: Käskeytä käskyn päälle, käskeytä käskyn päälle, rivi rivin päälle, rivi rivin päälle, vähän

Jesajan kirja

täällä, vähän tuolla." ¹¹ Totisesti, änkyttävillä huulilla ja vieraalla kielellä Jumala puhuu tälle kansalle, ¹² jolle hän sanoi: "Tämä on lepopaikka; antakaa väsyneiden löytää lepo," ja, "Tämä on lepo," mutta he eivät tahtoneet kuunnella. ¹³ Niinpä Herran sana heille on: Käsky käskyn päälle, käsky käskyn päälle, rivi rivin päälle, rivi rivin päälle, vähän täällä, vähän tuolla, jotta he menisivät ja kaatuisivat taaksepäin, murskautuisivat, ansaan joutuisivat ja vangittaisiin. ¹⁴ Kuulkaa siis Herran sana, te pilkkaajat, jotka hallitsette tätä kansaa Jerusalemissa. ¹⁵ Koska olette sanoneet: "Olemme tehneet liiton kuoleman kanssa, ja tuonelan kanssa olemme tehneet sopimuksen. Kun ylivoimainen vitsaus kulkee läpi, se ei saavuta meitä, sillä olemme tehneet valheesta turvapaikkamme ja piiloutuneet petokseen." ¹⁶ Siksi näin sanoo Suvereeni Herra: "Katso, minä lasken Siioniin kiven, koetellun kiven, kallisarvoisen kulkmakiven varmaksi perustukseksi; se, joka uskoو siihen, ei joudu häpeään. ¹⁷ Minä teen oikeuden mittanuoraksi ja vanhurskauden luotilangaksi; raekuuro pyyhkäisee pois valheen turvapaikan, ja vedet tulvivat piilopaikan yli. ¹⁸ Teidän liittonne kuoleman kanssa mitätöidään, ja teidän sopimuksenne tuonelan kanssa ei kestä; kun ylivoimainen vitsaus kulkee läpi, teidät tallataan sen alle. ¹⁹ Niin usein kuin se kulkee läpi, se sieppaa teidät; aamu aamun jälkeen, päivin ja öin, se pyyhkäisee läpi. Tämän sanoman ymmärtäminen tuo pelkkää kauhua. ²⁰ Vuode on liian lyhyt ojentautua, ja peitto liian kapea kääriytyä. ²¹ Sillä Herra nousee, kuten hän teki Perasimin vuorella, hän kiihtyy, kuten Gibeonin laaksossa, tehdäkseen työnsä, oudon työnsä, ja suorittaakseen tehtävänsä, vieraan tehtävänsä. ²² Lopettakaa nyt pilkkaaminen, tai kahleenne tehdään raskaammiksi; sillä olen kuullut Herralta, Jumalalta Sebaotilta, päättäväisestä hävityksestä koko maalle. ²³ Kuulkaa ja kuunnelkaa ääntäni; olkaa tarkkaavaisia ja ottakaa vastaan sanani. ²⁴ Kyntääkö maanviljelijä jatkuvasti kylvääkseen siementä? Kääntääkö ja murtaako hän jatkuvasti maataan? ²⁵ Kun hän on tasoitanut sen pinnan, eikä hän kylvä tiliä ja sirottele kuminaa, ja istuta vehnää riveihin, ohraa paikalleen ja ruista alueelleen? ²⁶ Jumala opastaa häntä ja ohjaa häntä oikealla tavalla. ²⁷ Tiliä ei puida puimareella, eikä kuminaa ajeta vaunupyörällä; vaan tili lyödään irti sauvalla ja kumina kepillä. ²⁸ Vilja on murskattava leiväksi; sitä ei jatketa puimalla ikuisesti. Vaikka

vaunun pyörät vierisivät sen yli, hevosia ei käytetä viljan jauhamiseen. ²⁹ Kaikki tämä tulee myös Herralta Sebaotilta, jonka neuvot ovat ihmeellisiä ja jonka viisaus on suuri.

29 Voi sinua, Ariel, Ariel, kaupunki, jossa Daavid leiriytyi! Lisää vuosi vuodelta, anna juhlakiertosi jatkaa. ² Kuitenkin minä tuon ahdistuksen Arielille, ja hänestä tulee murheen ja valituksen kaupunki; hän on minulle kuin alttarin liesi. ³ Minä leiriydyn ympärillesi; piirrän sinut torneilla ja nostan piiritysvallit sinua vastaan. ⁴ Alas painettuna sinä puhut maasta; sanasi tulevat pölystä, jossa makaat maassa. Ääni on kuin hengen maasta, ja puheesi kuiskaa pölystä. ⁵ Mutta vihollistesi paljous tulee kuin hieno pöly, ja julmat joukot kuin akanat, jotka puhaltuvat pois; se tapahtuu äkkiä, silmänräpäyksessä. ⁶ Herran Sebaotin kautta sinua koetellaan ukkosella, maanjäristyksellä ja suurella melulla, pyörremyrskyllä ja myrskyllä, ja kuluttavan tulen liekillä. ⁷ Kaikkien kansojen paljous, jotka taistelevat Arielia vastaan, jotka piirittävät häntä ja hänen linnoitustaan, on kuin uni, yön näky. ⁸ Se on kuin nälkäinen, joka uneksii syövänsä, mutta herää nälkäisenä, tai janoava, joka uneksii juovansa, mutta herää uupuneena ja janoisena. Niin on kaikkien kansojen paljouden laita, jotka taistelevat Siionin vuorta vastaan. ⁹ Hämmästyksää ja ihmetelkää; sokaistukaa ja olkaa näkemättömiä; he ovat juopuneet, mutta eivät viinistä, he hoipertelevat, mutta eivät väkevästä juomasta. ¹⁰ Sillä Herra on vuodattanut teidän päälle syvän unen hengen; hän on sulkenut teidän silmänne, profeetat, ja peittänyt teidän päännne, näkijät. ¹¹ Koko tämä näky on teille kuin sinetöidyn kirjan sanat. Kun se annetaan yhdelle, joka osaa lukea, sanotaan: "Lue tämä, ole hyvä," hän sanoo: "En voi, sillä se on sinetöity." ¹² Tai jos se annetaan yhdelle, joka ei osaa lukea, sanotaan: "Lue tämä, ole hyvä," hän sanoo: "En osaa lukea." ¹³ Herra sanoo: "Nämä ihmiset lähestyvät minua suullaan ja kunnioittavat minua huulillaan, mutta heidän sydämensä on kaukana minusta. Heidän kunnioituksensa minua kohtaan perustuu ihmisten opettamiin sääntöihin. ¹⁴ Siksi, katso, minä teen jälleen ihmeellisen työn tämän kansan keskuudessa, ihmeellisen työn; heidän viisaitensa viisaus katoaa, ja heidän ymmärtäväistensä ymmärrys peittyi." ¹⁵ Voi niitä, jotka syvälle kätkevät neuvonsa Herralta, joiden teot tehdään pimeydessä, ja jotka sanovat: "Kuka näkee meidät? Kuka tuntee

Jesajan kirja

meidät?" ¹⁶ Te käännätte luonnollisen järjestyksen ylösalaisin! Pitäisikö savenvalajan olla sama kuin savi? Pitäisikö se, mikä on tehty, sanoa tekijästään: "Hän ei tehnyt minua," tai luomus sanoa luojastaan: "Häneltä puuttuu ymmärrystä"? ¹⁷ Eikö pian Libanon muutu hedelmälliseksi pelloksi, ja hedelmällinen pelto arvosteta metsäksi? ¹⁸ Sinä päivänä kuurot kuulevat kirjan sanat, ja pimeydestä ja synkkyydestä sokeiden silmät näkevät. ¹⁹ Nöyrät lisäävät iloaan Herrassa, ja ihmiskunnan köyhät iloitsevat Israelin Pyhässä. ²⁰ Sillä julmat päättävät, ja pilkkaajat loppuvat, ja kaikki, jotka etsivät vääryyttä, leikataan pois— ²¹ ne, jotka tekevät miehestä rikollisen sanalla, ja virittävät ansan sille, joka nuhtelee portissa, ja väärällä todistuksella kääntävät oikeamieliset syrjään. ²² Siksi, näin sanoo Herra, joka lunasti Abrahamin, Jaakobin huoneesta: "Jaakobin ei enää tarvitse hävetä, eikä hänen kasvonsa enää kalpene." ²³ Mutta kun hän näkee lapsensa, kätkeni työn, keskellään, he pyhittävät minun nimeni; he pyhittävät Jaakobin Pyhän ja pelkäävät Israelin Jumalaa. ²⁴ Ne, jotka eksyvät hengessä, tulevat ymmärrykseen, ja ne, jotka nurisevat, ottavat vastaan opetuksen."

30 "Voi uppinkisaisia lapsia", sanoo Herra, "jotka toteuttavat suunnitelmia, jotka eivät ole minun, ja solmivat liittoja, jotka eivät ole minun Hengestäni, lisäten syntiä synnin päälle; ² jotka menevät alas Egyptiin kysymättä minulta, etsien turvaa faraon suojelusta ja suojaa Egyptin varjosta. ³ Mutta faraon suojelu on oleva teidän häpeänne, ja suojaa Egyptin varjossa teidän häväistykseenne. ⁴ Sillä vaikka heidän virkamiehensä ovat Zoanissa ja heidän lähettiläänsä ovat saavuttaneet Hanesin, ⁵ kaikki tulevat häpeään kansan vuoksi, joka ei heitä hyödytä, tuoden ei apua eikä etua, vain häpeää ja häväistystä." ⁶ Ennustus Negevin eläimistä: Kautta vaivan ja ahdistuksen maan, leijonien ja leijonattarien, kyykäärmeiden ja kiitävien käärmeiden, he kantavat rikkauksiaan aaseilla, aarteitaan kamelien kyttyröillä, kansalle, joka ei heitä hyödytä; ⁷ Egyptiin, jonka apu on täysin turhaa. Siksi olen kutsunut häntä nimellä Rahab, joka ei tee mitään. ⁸ Mene nyt, kirjoita se tauluun heidän eteensä, kaiverra se kirjaan, että se palvelisi ikuisena todistuksena tulevina päivinä. ⁹ Sillä nämä ovat kapinallisia ihmisiä, petollisia lapsia, lapsia, jotka eivät halua kuunnella Herran opetusta. ¹⁰ He sanovat näkijöille: "Älkää enää nähkö näkyjä!" ja profeetoille: "Älkää ennustako meille totuutta. Puhukaa meille

miellyttäviä asioita, ennustakaa harhakuvia. ¹¹ Jättäkää meidät rauhaan, kääntykää pois tieltä, älkää enää kohdatko meitä Israelin Pyhän kanssa!" ¹² Siksi näin sanoo Israelin Pyhä: "Koska olette hylänneet tämän sanoman ja luottaneet sortoon ja petokseen, ja riippeneet niistä, ¹³ tämä synti on oleva teille kuin halkeama korkeassa muurissa, pullistuva ja romahtamisillaan, jonka kaatuminen tulee äkisti, hetkessä. ¹⁴ Se särkyy kappaleiksi kuin saviastia, murskattu niin armottomasti, ettei sen palasista löydy sirua, jolla voisi ottaa hiliä tulisijasta tai ammentaa vettä säiliöstä." ¹⁵ Näin sanoo Herra, Israelin Pyhä: "Kääntymyksessä ja levossa on teidän pelastuksenne, hiljaisuudessa ja luottamuksessa on teidän voimanne, mutta te ette olleet halukkaita. ¹⁶ Te sanoitte: 'Ei, me pakenemme hevosilla.' Siksi te pakenette! Te sanoitte: 'Me ratsastamme nopeilla hevosilla.' Siksi teidän takaa-ajajanne ovat nopeita! ¹⁷ Tuhat pakenee yhden uhkauksesta; viiden uhkauksesta te kaikki pakenette, kunnes teidät jätetään kuin lipputanko vuorenhuipulle, kuin lippu kukkulalle." ¹⁸ Kuitenkin Herra kaipaa olla armollinen teille; siksi hän nousee osoittamaan teille myötätuntoa. Sillä Herra on oikeudenmukaisuuden Jumala. Siunattuja ovat kaikki, jotka häntä odottavat! ¹⁹ Siionin kansa, joka asuu Jerusalemissa, te ette enää itke. Kuinka armollinen hän onkaan, kun huudatte apua! Heti kun hän kuulee, hän vastaa teille. ²⁰ Vaikka Herra antaa teille ahdingon leipää ja kärsimyksen vettä, teidän Opettajanne ei enää piiloudu; teidän silmänne näkevät teidän Opettajanne. ²¹ Minne tahansa käännyttekin, teidän korvanne kuulevat äänen takananne sanovan: "Tämä on tie; kulkekaa sitä." ²² Sitten te häpäisette hopealla päälystetyt epäjumalanne ja kullalla peitetyt kuvianne; te heittäte ne pois kuin saastaisen asian ja sanotte niille: "Pois!" ²³ Hän lähettää myös sadetta siemenelle, jonka kylvätte maahan, ja ruoka, joka tulee maasta, on rikasta ja runsasta. Sinä päivänä karjanne laiduntaa laajoilla laitumilla. ²⁴ Härät ja aasit, jotka työskentelevät maata, syövät maustettua rehua, joka on levitetty haarukalla ja lapiolla. ²⁵ Jokaisella korkealla vuorella ja jokaisella ylhäällä kukkulalla on vesivirtoja suuren teurastuksen päivänä, kun tornit kaatuvat. ²⁶ Kuun valo on oleva kuin auringon valo, ja auringon valo on oleva seitsemän kertaa kirkkaampi, kuin seitsemän päivän valo, kun Herra sitoo kansansa haavat ja parantaa hänen aiheuttamansa vammat. ²⁷ Katso, Herran nimi

Jesajan kirja

tulee kaukaa, polttavan vihan ja tiheiden savupilvien kanssa; hänen huulensa ovat täynnä vihaa, ja hänen kieliensä on kuin kuluttava tuli. ²⁸ Hänen hengityksensä on kuin tulviva joki, ulottuen kaulaan asti, ravistaakseen kansoja tuhon seulassa ja asettaakseen kansojen leukoihin suitsen, joka johtaa heidät harhaan. ²⁹ Teillä on lauluja kuin yönä, jolloin juhliataan pyhää juhlaa; sydämenne iloitsevat kuin ihmiset, jotka soittavat huiluja, kun he nousevat Herran vuorelle, Israelin Kalliolle. ³⁰ Herra saa majesteettisen äänensä kuuluviin ja saa heidät näkemään hänen kätensä laskeutuvan raivokkaalla vihalla ja kuluttavalla tulella, pilvenpurkauksella, ukkosmyrskyllä ja rakeilla. ³¹ Herran äänestä Assyria murtuu; hän iskee heitä sauvalla. ³² Jokaista iskua, jonka Herra antaa heille rankaisevalla nuijallaan, säästää tamburiinien ja lyörojen musiikki, kun hän taistelee heitä vastaan käsivartensa osuilla. ³³ Sillä Tophet on kauan ollut valmistettuna; se on tehty valmiiksi kuninkaalle. Sen rovio on syvä ja laaja, runsaasti tulta ja puuta; Herran hengitys, kuin palavan rikin virta, sytyttää sen palamaan.

31 Voi niitä, jotka laskeutuvat Egyptiin saadakseen apua, jotka turvautuvat hevosiin ja luottavat vaunujensa runsauteen ja ratsumiestensä voimaan, mutta eivät käänny Israelin Pyhän puoleen eivätkä etsi Herran ohjausta. ² Kuitenkin Hän on viisas ja tuo onnettomuuden; Hän ei peruuta sanojaan. Hän nousee pahantekijöiden kansaa vastaan ja niitä vastaan, jotka tukevat väärintekijöitä. ³ Egyptiläiset ovat ihmisiä eivätkä jumalia; heidän hevosensa ovat lihaa eivätkä henkeä. Kun Herra ojentaa kätensä, auttajat kompastuvat, ja ne, joita autetaan, kaatuvat; kaikki tuhoutuvat yhdessä. ⁴ Näin on Herra minulle puhunut: "Kuin leijona tai nuori leijona murisee saaliinsa yllä, ja vaikka paimenten joukko kutsutaan sitä vastaan, se ei pelästy heidän huutojaan eikä häiriinny heidän melustaan, niin Herra, Kaikkivaltias, laskeutuu sotimaan Siionin vuorella ja sen kukkulalla." ⁵ Kuin leijailevat linnut, Herra, Kaikkivaltias, suojelee Jerusalemiä; Hän suoja ja vapauttaa sen, Hän kulkee yli ja pelastaa sen. ⁶ Palatkaa Hänen luokseen, te israeliläiset, joita olette niin suuresti uhmaten vastustaneet. ⁷ Sillä sinä päivänä kukin teistä heittää pois hopeajumalansa ja kultajumalansa, jotka syntiset kätenne ovat valmistaneet. ⁸ Assyria kaatuu miekkaan, jota ihminen ei käytä; miekka, joka ei ole kuolevaisten,

kuluttaa heidät. He pakenevat miekkaa, ja heidän nuoret miehensä joutuvat pakkotyöhön. ⁹ Heidän linnakkeensa romahtaa pelosta, ja heidän komentajansa kauhistuvat nähdessään taistelulipun," julistaa Herra, jonka tuli on Siionissa ja jonka uuni on Jerusalemissa.

32 Katso, kuningas hallitsee vanhurskaudella, ja päämiehet johtavat oikeudenmukaisesti. ² Jokainen on kuin suoja tuulelta ja turvapaikka myrskyltä, kuin vesivirrat kuivassa maassa ja suuren kallion varjo kuivalla seudulla. ³ Silloin näkevien silmät avautuvat, ja kuulevien korvat kuuntelevat tarkkaavaisesti. ⁴ Nopeasti toimivien mieli ymmärtää tietoa, ja änkyttävien kieli puhuu sujuvasti ja selkeästi. ⁵ Tyhmää ei enää kutsuta jaloksi, eikä roistoa pidetä anteliaana. ⁶ Sillä tyhmyt puhuvat tyhmyyksiä, ja heidän sydämensä on taipuvainen pahuuteen: He harjoittavat jumalattomuutta ja levittävät valheita Herrasta; he jättävät nälkäiset tyydyttämättä ja pidättävät juoman janoisilta. ⁷ Roisto käyttää pahoja keinoja; hän suunnittelee pahoja juonia tuhotakseen köyhät valheilla, vaikka tarvitsevat puhuvat oikein. ⁸ Mutta jalo ihminen suunnittelee jaloja tekoja, ja jaloilla teoilla hän pysyy. ⁹ Nouskaa, te huolettomat naiset, ja kuunnelkaa ääntäni; ottakaa vaarin sanoistani, te turvallisuuden tunteessa elävät tyttäret. ¹⁰ Vähän yli vuoden kuluttua te, jotka tunnette olonne turvalliseksi, olette huolissanne; viinisato epäonnistuu, eikä hedelmien keräämistä tapahdu. ¹¹ Vaviskaa, te huolettomat naiset; olkaa huolissanne, te turvallisuuden tunteessa elävät tyttäret! Riisukaa hienot vaatteet ja pukeutukaa säkkikankaaseen. ¹² Valittakaa miellyttävien peltojen ja hedelmällisten viiniköynnösten puolesta, ¹³ ja kansani maan puolesta, joka on kasvanut täyteen orjantappuroita ja ohdakkeita— kyllä, valittakaa kaikkien iloisten talojen ja riemuitsevan kaupungin puolesta. ¹⁴ Sillä palatsi hylätään, vilkas kaupunki autioituu; kukkula ja vartiotorni muuttuvat ikuisiksi luoliksi, villiaasien iloksi, laumojen laitumeksi, ¹⁵ kunnes Henki vuodatetaan ylhäältä, ja erämaa muuttuu hedelmälliseksi pelloksi, ja hedelmällinen peltokatsotaan metsäksi. ¹⁶ Silloin oikeus asuu erämaassa, ja vanhurskaus asuu hedelmällisellä pellolla. ¹⁷ Vanhurskauden tulos on rauha, ja vanhurskauden vaikutus on hiljaisuus ja luottamus ikuisesti. ¹⁸ Kansani asuu rauhallisissa asutuksissa, turvallisissa kodeissa ja häiriöttömissä lepopaikoissa.

Jesajan kirja

¹⁹ Ja rakeet iskevät, kun metsä kaatuu, ja kaupunki lasketaan täysin matalaksi. ²⁰ Kuinka siunattuja olettekaan, kylväessänne siemenenne kaikkien vesien äärelle ja päästäessänne karjanne ja aasinne vapaasti kulkemaan.

33 Voi sinua, tuhoaja, jota ei ole vielä tuhottu; ja sinua, petturi, jota ei ole vielä petetty! Kun lopetat tuhoamisesi, sinut tuhoataan; kun lopetat petoksesi, sinut petetään. ² Herra, ole meille armollinen; olemme odottaneet sinua. Ole voimamme joka aamu, pelastuksemme ahdingon aikana. ³ Kun kuulevat sinun pauhusi, kansat pakenevat; kun nouse, kansakunnat hajaantuvat. ⁴ Sinun saaliisi kerätään kuin heinäsiirakat keräävät; kuin heinäsiirakparvi, ihmiset ryntäävät sen kimppuun. ⁵ Herra on korotettu, sillä Hän asuu korkealla; Hän on täyttänyt Siionin oikeudella ja vanhurskaudella. ⁶ Hän on aikojesi vakaus, pelastuksen, viisauden ja tiedon runsaus; Herran pelko on aarre. ⁷ Katso, heidän urheat miehensä huutavat kaduilla; rauhan sanansaattajat itkevät katkerasti. ⁸ Valtatiet ovat autioina, matkustajat ovat lakanneet. Liitto on rikottu, kaupungit ovat halveksittuja, eikä ihmiskuntaa kunnioiteta. ⁹ Maa murehtii ja kuihtuu, Libanon häpeää ja lakastuu; Sharon on kuin autiomaa, ja Basan ja Karmel pudottavat lehtensä. ¹⁰ "Nyt minä toimin," sanoo Herra. "Nyt minut korotetaan; nyt minut nostetaan ylös. ¹¹ Te siitätte akanoita, synnyttätte olkia; minun hengitykseni kuluttaa teidät kuin tuli. ¹² Kansat poltetaan kalkiksi, kuin leikatut orjantappurat sytytetään tuleen. ¹³ Kuulkaa, te kaukana olevat, mitä olen tehnyt; ja te lähellä olevat, tunnustakaa voimani. ¹⁴ Siionin syntiset pelkäävät; vavistus valtaa jumalattomat: "Kuka meistä voi asua kuluttavan tulen kanssa? Kuka meistä voi asua ikuisen palamisen kanssa?" ¹⁵ Ne, jotka vaeltavat vanhurskaasti ja puhuvat rehellisesti, jotka hylkäävät epäoikeudenmukaisen voiton ja ravistavat kätensä vapaiksi lahjuksista, jotka sulkevat korvansa verenvuodatukselta ja sulkevat silmänsä pahalta— ¹⁶ he asuvat korkeuksissa, heidän turvapaikkansa on murtumaton kallio; heidän leipänsä annetaan, ja heidän vetensä on varma. ¹⁷ Sinun silmäsi näkevät kuninkaan hänen kauneudessaan ja katsovat maata, joka ulottuu kauas. ¹⁸ Sydämessäsi mietit entistä kauhua: "Missä on se, joka laskee? Missä on se, joka punnitsee? Missä on se, joka laskee tornit?" ¹⁹ Et enää näe hurjaa kansaa, kansaa, jonka puhe on

käsittämätöntä, jonka kieli on ymmärtämätön. ²⁰ Katso Siionia, juhliemme kaupunkia; sinun silmäsi näkevät Jerusalemin, rauhallisen asuinsijan, teltan, jota ei siirretä; sen paalut eivät koskaan irtoa, eivätkä sen köydet katkea. ²¹ Siellä Herra on meidän majasteettimme, laajojen jokien ja virtojen paikka, jossa ei kulje airoilla varustettuja aluksia, eikä mikään mahtava laiva kulje ohi. ²² Sillä Herra on meidän tuomarimme, Herra on meidän lainsäätäjämme, Herra on meidän kuninkaamme; hän pelastaa meidät. ²³ Sinun takilasi roikkuu löysänä; se ei voi pitää mastoa tukevasti, eikä levittää purjetta. Sitten runsas saalis jaetaan, ja jopa rammatt kantavat saalista. ²⁴ Yksikään asukas ei sano: "Olen sairas"; kansa, joka siellä asuu, saa syntinsä anteeksi.

34 Tulkaa lähelle, te kansat, ja kuulkaa; kuunnelkaa, te kansat! Kuulkoon maa ja kaikki, mitä siinä on, maailma ja kaikki, mitä siitä versoo. ² Sillä Herran viha on kaikkia kansoja vastaan, ja hänen kiivautensa kaikkia heidän sotajoukkojaan vastaan. Hän on tuhonnut heidät täysin, hän on antanut heidät teurastettaviksi. ³ Heidän surmattunsa heitetään ulos, ja heidän ruumiinsa levittävät löyhkää; vuoret kastuvat heidän verestään. ⁴ Kaikki taivaan tähdet himmenevät, ja taivas kääritään kokoon kuin kirjakäärö; kaikki sen joukot kuihtuvat kuten lehdet kuihtuvat viiniköynnöksestä tai kuten kuivuneet viikunat viikunapuusta. ⁵ Sillä minun miekkani on kyllästetty taivaissa; katso, se laskeutuu tuomitsemaan Edomia, kansaa, jonka olen vihkinyt tuhoon. ⁶ Herran miekka on veren tahrina ja rasvalla peitetty, karitsojen ja vuohien verellä, pässien munuaisten rasvalla. Sillä Herralla on uhri Borsraa ja suuri teurastus Edomin maassa. ⁷ Villihärät kaatuvat heidän kanssaan, ja nuoret sonnit mahtavien kanssa; heidän maansa kastuu verestä, ja heidän tomunsa on rasvasta rasvainen. ⁸ Sillä Herralla on koston aika ja maksun vuosi Siionin puolesta. ⁹ Sen purot muuttuvat pikeä täyteen, ja sen tomu palavaan rikkiin; sen maa tulee palavaksi pikeä. ¹⁰ Se ei sammu yöllä eikä päivällä; sen savu nousee ikuisesti. Sukupolvesta sukupolveen se on autiona; kukaan ei kulje sen läpi ikuisesti ja iankaikkisesti. ¹¹ Pelikaani ja siili ottavat sen haltuunsa; pöllö ja korppi asuvat siellä. Hän levittää sen ylle kaaoksen mittanuoran ja autiuden luotilangan. ¹² Sen ylimyksillä ei ole siellä mitään, mitä kutsua valtakunnaksi, ja kaikki sen ruhtinaat

Jesajan kirja

katoavat. ¹³ Orjantappurat valtaavat sen linnakkeet, nokkoset ja ohdakkeet sen linnoitukset; siitä tulee sakaalien asuinpaikka, strutsien asuinsija. ¹⁴ Aavikon eläimet kohtaavat siellä hyeenat, ja villivuohien äänet kutsuvat toisiaan; siellä myös yölintu asettuu ja löytää itselleen lepopaikan. ¹⁵ Puukäärme tekee sinne pesänsä ja munii, ja hautoo ne, ja kerää ne varjoonsa; siellä myös haukat kokoontuvat, kukin parinsa kanssa. ¹⁶ Etsikää Herran kirjasta ja lukekaa: Ei yksikään näistä puutu, eikä yksikään jää ilman pariaan. Sillä hänen suunsa on käsenyt, ja hänen Henkensä on ne koonnut. ¹⁷ Hän on heittänyt arvan heille, ja hänen kätensä on jakanut sen heille mitalla. He omistavat sen ikuisesti; sukupolvesta sukupolveen he asuvat siinä.

35 Erämaa ja kuiva maa iloitsevat; autiomaan riemuitsee ja kukoistaa runsaasti, kuin krukko. ² Se puhkeaa kukkaan ja riemuitsee suuresti ilolla ja laululla. Libanonin kunnia annetaan sille, Karmelin ja Sharonin loisto. He saavat nähdä Herran kirkkauden, Jumalamme majesteetin. ³ Vahvistakaa heikkoja käsiä ja tukekaa horjuvia polvia. ⁴ Sanokaa niille, joilla on huolestunut sydän: "Olkaa vahvat, älkää pelätkö; katso, teidän Jumalanne tulee kostamaan, jumalallisella kostolla. Hän tulee pelastamaan teidät." ⁵ Silloin avautuvat sokeiden silmät ja kurojen korvat aukenevat. ⁶ Silloin rampa hyppii kuin peura, ja mykän kieli riemuitsee. Sillä vedet puhkeavat esiin erämaassa ja purot autiomaassa. ⁷ Hehkuva hiekka muuttuu lammeeksi ja janoava maa vesilähteiksi. Sakalien asuinsijoilla, missä ne lepäsivät, kasvaa ruohoa, kaisloja ja kaislikkoa. ⁸ Ja siellä on oleva valtatie, jota kutsutaan pyhyyden tieksi. Epäpuhtaat eivät kulje sitä, vaan se on niille, jotka vaeltavat sillä tiellä; hullut eivät siellä harhaile. ⁹ Ei siellä ole leijonaa, eikä mikään raateleva peto nouse sille; niitä ei siellä tavata. Mutta lunastetut vaeltavat siellä, ¹⁰ ja Herran vapahdetut palaavat ja tulevat Sioniin riemuiten; iankaikkinen ilo kruunaa heidän päänsä. Ilo ja riemu valtaavat heidät, ja murhe ja huokaus pakenevat pois.

36 Kuningas Hiskian hallituskauden neljäntenätoista vuonna Assyrian kuningas Sanherib hyökkäsi kaikkia Juudan linnoitettuja kaupunkeja vastaan ja valloitti ne. ² Assyrian kuningas lähetti päällikkönsä Laakisista Jerusalemiin kuningas Hiskian luo suuren armeijan kanssa. Hän pysähtyi Yläaltaan vesijohdon luo,

Pesijäntien tien varrelle. ³ Eliakim, Hilkian poika, joka oli palatsin päällikkö, kirjuri Sebna ja Joah, Asafin poika, kansleri, menivät häntä vastaan. ⁴ Päällikkö sanoi heille: "Sanokaa Hiskialle: 'Näin sanoo suuri kuningas, Assyrian kuningas: Mikä on tämä luottamus, joka sinulla on?' ⁵ Sinä väität, että sinulla on strategia ja voimaa sotaan, mutta nämä ovat vain sanoja. Kehen sinä luotat, kun olet kapinoinut minua vastaan?' ⁶ Katso, sinä luotat Egyptiin, tuohon murtuneeseen ruokosauvaan, joka lävistää jokaisen käden, joka siihen nojaa. Sellainen on farao, Egyptin kuningas, kaikille, jotka häneen luottavat. ⁷ Mutta jos sanot minulle: 'Me luotamme Herraan, meidän Jumalaamme', eikä se ole Hän, jonka uhrikukkulat ja alttarit Hiskia poisti, käskien Juudaa ja Jerusalemia: 'Teidän tulee palvoa tämän alttarin edessä?' ⁸ "Nyt, tee sopimus herrani, Assyrian kuninkaan kanssa: minä annan sinulle kaksituhatta hevosta, jos voit hankkia ratsastajat niille! ⁹ Kuinka sitten voisit torjua edes yhden herrani vähäisimmistä palvelijoista, kun luotat Egyptiin vaunuja ja ratsumiehiä varten? ¹⁰ Lisäksi, olenko minä tullut tätä maata vastaan tuhotakseni sen ilman Herran lupaa? Herra itse sanoi minulle: 'Mene ylös tätä maata vastaan ja tuhoa se.'" ¹¹ Sitten Eliakim, Sebna ja Joah sanoivat päällikölle: "Puhu palvelijillesi arameaksi, sillä me ymmärrämme sitä. Älä puhu meille juudaksi kansan kuullen, joka on muurilla." ¹² Mutta päällikkö vastasi: "Onko herrani lähettänyt minut puhumaan nämä sanat vain sinun herrallesi ja sinulle, eikä myös miehille, jotka istuvat muurilla, jotka, kuten tekin, joutuvat syömään omaa ulostettaan ja juomaan omaa virtsaansa?" ¹³ Sitten päällikkö seisoj ja huusi kovalla äänellä juudaksi: "Kuulkaa suuren kuninkaan, Assyrian kuninkaan, sanat! ¹⁴ Näin sanoo kuningas: Älkää antako Hiskian pettää teitä, sillä hän ei voi pelastaa teitä. ¹⁵ Älkää antako Hiskian taivutella teitä luottamaan Herraan sanomalla: 'Herra varmasti pelastaa meidät; tämä kaupunki ei joudu Assyrian kuninkaan käsiin.' ¹⁶ Älkää kuunnelko Hiskiaa. Näin sanoo Assyrian kuningas: Tehkää rauha kanssani ja tulkaa ulos luokseni. Sitten jokainen teistä syö oman viiniköynnöksensä ja viikunapuunsa hedelmiä ja juo vettä omasta kaivostaan, ¹⁷ kunnes tulen ja vien teidät maahan, joka on teidän maanne kaltainen, viljan ja uuden viinin maa, leivän ja viinitarhojen maa. ¹⁸ Älkää antako Hiskian johtaa teitä harhaan sanomalla: 'Herra pelastaa meidät.' Ovatko minkään kansojen jumalat pelastaneet maitaan Assyrian

Jesajan kirja

kuninkaan käsistä? ¹⁹ Missä ovat Hamatin ja Arpadin jumalat? Missä ovat Sefarvaimin jumalat? Ovatko ne pelastaneet Samarian minun käsistäni? ²⁰ Kuka kaikista näiden maiden jumalista on pelastanut maansa minun käsistäni, että Herra pelastaisi Jerusalemin minun käsistäni? ²¹ Mutta kansa pysyi vaiti eikä vastannut hänelle sanaakaan, sillä kuningas oli käskenyt: "Älkää vastatko hänelle." ²² Sitten Eliakim, Hilkian poika, joka oli talouden päällikkö, kirjuri Sebna ja Joah, Asafin poika, kansleri, tulivat Hiskian luo vaatteet revittyinä ja kertoivat hänelle päällikön sanat.

37 Kun kuningas Hiskia kuuli tämän raportin, hän repäisi vaatteensa, pukeutui säkkikankaaseen ja meni Herran temppeliin.

² Hän lähetti palatsin päällikön Eljakimin, kirjuri Sebnan ja pappien vanhimmat, kaikki pukeutuneina säkkikankaaseen, profeetta Jesajan, Aamoksen pojan, luo. ³ He sanoivat hänelle: "Näin sanoo Hiskia: 'Tämä päivä on ahdistuksen, nuhteen ja häpeän päivä, kuin kun lapset ovat syntymässä, mutta ei ole voimaa synnyttää heitä.' ⁴ Ehkäpä Herrasi, sinun Jumalasi, kuulee kenttäpäällikön sanat, jotka hänen herransa, Assyrian kuningas, on lähettänyt pilkkaamaan elävää Jumalaa, ja nuhtelee niitä sanoja, jotka Herrasi, sinun Jumalasi, on kuullut. Rukoile siis jäljellä olevan jäännöksen puolesta.'" ⁵ Kuningas Hiskian lähettiläät menivät Jesajan luo. ⁶ Jesaja sanoi heille: "Näin teidän tulee sanoa herrallenne: 'Näin sanoo Herra: Älä pelkää niitä sanoja, jotka olet kuullut, joilla Assyrian kuninkaan palvelijat ovat pilkanneet minua.' ⁷ Katso, minä panen häneen hengen, niin että kun hän kuulee tietyn raportin, hän palaa omaan maahansa, ja siellä minä saatan hänet kaatumaan miekkaan.'" ⁸ Kun kenttäpäällikkö palasi, hän löysi Assyrian kuninkaan taistelemasta Libnaa vastaan, sillä hän oli kuullut kuninkaan lähteneen Lakiista. ⁹ Nyt Sanherib kuuli Tirhakan, Kuusin kuninkaan, olevan matkalla taistelemaan häntä vastaan. Tämän kuultuaan hän lähetti sanansaattajia Hiskian luo sanoen, ¹⁰ "Sanokaa näin Hiskialle, Juudan kuninkaalle: 'Älköön sinun Jumalasi, johon luotat, pettääkö sinua sanomalla: 'Jerusalemia ei anneta Assyrian kuninkaan käsiin.'" ¹¹ Olet varmasti kuullut, mitä Assyrian kuninkaat ovat tehneet kaikille maille, tuhoten ne täydellisesti. Pelastutko sinä sitten? ¹² Pelastivatko ne kansojen jumalat, jotka esi-isäni tuhosivat, heitä—Gosania, Harania, Resefiä ja Edenin

kansaa, joka oli Telassarissa? ¹³ Missä ovat Hamatin kuningas, Arpadin kuningas tai Sefarvaimin kaupungin kuninkaat, Hena ja Ivvah?" ¹⁴ Hiskia otti kirjeen sanansaattajilta ja luki sen. Sitten hän meni Herran temppeliin ja levitti sen Herran eteen. ¹⁵ Ja Hiskia rukoili Herraa: ¹⁶ "Herra Sebaot, Israelin Jumala, joka istut kerubien yläpuolella, sinä yksin olet Jumala kaikkien maan valtakuntien yli. Sinä olet tehnyt taivaan ja maan. ¹⁷ Kallista korvasi, Herra, ja kuule; avaa silmäsi, Herra, ja näe; ja kuuntele kaikkia niitä sanoja, jotka Sanherib on lähettänyt pilkkaamaan elävää Jumalaa. ¹⁸ Totisesti, Herra, Assyrian kuninkaat ovat hävittäneet kaikki kansat ja niiden maat, ¹⁹ ja he ovat heittäneet heidän jumalansa tuleen, sillä ne eivät olleet jumalia, vaan ihmiskäsiensä työtä, puuta ja kiveä. Niinpä ne tuhottiin. ²⁰ Nyt, Herra, meidän Jumalamme, pelasta meidät hänen kädestään, jotta kaikki maan valtakunnat tietäisivät, että sinä yksin, Herra, olet Jumala." ²¹ Sitten Jesaja, Aamoksen poika, lähetti viestin Hiskialle sanoen: "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: 'Koska olet rukoillut minua Assyrian kuningas Sanheribin vuoksi, ²² tämä on sana, jonka Herra on puhunut häntä vastaan: 'Siionin neitsyt tytär halveksi sinua ja pilkkaa sinua; Jerusalemin tytär pudistaa päätään sinulle paetessasi. ²³ Ketä olet pilkannut ja herjannut? Ja ketä vastaan olet korottanut äänesi ja ylpeydessäsi kohottanut silmäsi? Israelin Pyhää vastaan! ²⁴ Palvelijoidesi kautta olet pilkannut Herraa, ja olet sanonut: 'Monilla vaunuillani olen noussut vuorten korkeuksiin, Libanonin kaukaisimpiin sopukoihin. Olen kaatanut sen korkeimmat setrit, sen parhaat katajat. Olen saavuttanut sen kaukaisimmat korkeudet, sen tiheimmän metsän. ²⁵ Olen kaivanut kaivoja ja juonut vettä, ja jalkojeni pohjalla olen kuivannut kaikki Egyptin purot.' ²⁶ Etkö ole kuullut? Kauan sitten minä sen suunnittelin. Muinaisina päivinä minä sen päätin; nyt olen sen toteuttanut, että sinun tulisi muuttaa linnoitetut kaupungit raunioiksi. ²⁷ Niiden asukkaat, voimattomiksi jääneinä, ovat kauhistuneita ja hämmentyneitä. He ovat kuin pellon kasvit, kuin hennot vihreät versot, kuin ruohot katolla, jotka kuivuvat ennen kuin ne kasvavat. ²⁸ Mutta minä tiedän sinun istumisesi, uloskäyntisi ja sisäänkäyntisi, ja raivosi minua vastaan. ²⁹ Koska raivosi minua vastaan ja ylimielisyytesi on tullut korviini, minä panen koukkuni sinun nenääsi ja suitseni sinun huuliisi, ja käännän sinut takaisin sitä tietä, jota tulit.

Jesajan kirja

³⁰ "Tämä on merkki sinulle: Tänä vuonna syötte sitä, mikä kasvaa itsestään, ja toisena vuonna sitä, mikä siitä versoo. Mutta kolmantena vuonna kylvääkää ja korjatkaa satoa, istuttakaa viinitarhoja ja syökää niiden hedelmiä. ³¹ Juudan huoneen jäännös juurtuu jälleen alaspäin ja kantaa hedelmää ylöspäin. ³² Sillä Jerusalemissa tulee jäännös, ja Sionin vuorelta selviytyjien joukko. Herran Sebaotin kiivaus tekee tämän. ³³ "Siksi, näin sanoo Herra Assyrian kuninkaasta: 'Hän ei tule tähän kaupunkiin eikä ammu sinne nuolta. Hän ei tule sen eteen kilven kanssa eikä rakenna piiritysvallia sitä vastaan. ³⁴ Hän palaa samaa tietä, jota tuli; hän ei tule tähän kaupunkiin,' sanoo Herra. ³⁵ 'Minä suojelen tätä kaupunkia ja pelastan sen, omaksi hyväkseni ja palvelijani Daavidin tähden.'" ³⁶ Sitten Herran enkeli lähti ja löi 185 000 Assyrian leiristä. Kun ihmiset nousivat varhain aamulla, katso, kaikki nämä olivat kuolleita ruumiita. ³⁷ Niin Sanherib, Assyrian kuningas, lähti ja palasi kotiin, ja hän jäi Niiniiven. ³⁸ Ja tapahtui, kun hän oli palvomassa Nisrokin, jumalansa, temppelissä, että hänen poikansa Adrammelek ja Sareser löivät hänet miekalla, ja he pakenivat Araratin maahan. Ja hänen poikansa Asarhaddon hallitsi hänen sijaansa.

38 Niinä päivinä Hiskia sairastui vakavasti ja oli kuolemaisillaan. Profeetta Jesaja, Amosin poika, tuli hänen luokseen ja sanoi: "Näin sanoo Herra: Järjestä asiasi, sillä sinä kuolet; et parane." ² Silloin Hiskia kääntyi seinään päin ja rukoi Herra, ³ sanoen: "Muista, Herra, kuinka olen vaeltanut edessäsi koko sydämestäni ja totuudessa, ja olen tehnyt sitä, mikä on hyvää sinun silmissäsi." Ja Hiskia itki katkerasti. ⁴ Silloin Herran sana tuli Jesajalle, ⁵ "Mene ja sano Hiskialle: 'Näin sanoo Herra, sinun esi-isäsi Daavidin Jumala: Olen kuullut rukouksesi ja nähnyt kyneleesi; lisään elämäsi viisitoista vuotta. ⁶ Minä myös pelastan sinut ja tämän kaupungin Assyrian kuninkaan käsistä. Minä puolustan tätä kaupunkia. ⁷ "Tämä on merkki sinulle Herralta, että Hän tekee sen, minkä on luvannut: ⁸ Minä annan auringon varjon palata kymmenen askelta taaksepäin Aahaan portaikossa.'" Niin varjo palasi kymmenen askelta taaksepäin, jotka se oli laskeutunut. ⁹ Tämä on kertomus Hiskian, Juudan kuninkaan, jälkeen kun hän oli sairastunut ja parantunut: ¹⁰ Minä sanoin: 'Päivieni keskellä minun on mentävä tuonelan porteista ja minut riistetään vuosieni lopusta.' ¹¹ Minä sanoin: 'En näe Herraa

elävien maassa; en enää katso ihmisiä tai ole maailman asukkaiden joukossa. ¹² Kuin paimenen telttä, asumukseni vedetään ylös ja otetaan minulta. Kuin kutoja, olen käärittänyt elämäni, ja hän katkaisee minut kangaspuista; päivästä yöhön sinä teet minusta lopun. ¹³ Minä kokosin itseni aamuun asti, mutta kuin leijona, hän murskaa kaikki luuni; päivästä yöhön sinä teet minusta lopun. ¹⁴ Minä piipitin kuin pääsky tai kurki, minä valitin kuin kyyhky. Silmäni heikkenivät katsoessani taivaisiin. Olen ahdistettu, Herra, ole tukenani!" ¹⁵ Mutta mitä minä sanon? Hän on puhunut minulle, ja Hän itse on tehnyt sen. Minä vaellan nöyrästi kaikki vuoteni tämän sieluni tuskan vuoksi. ¹⁶ Herra, tällaisista asioista ihmiset elävät; ja kaikissa näissä on henkeni elämä. Palauta minut terveyteen ja anna minun elää. ¹⁷ Totisesti, se oli minun hyödykseni, että kärsin tällaista katkeruutta. Rakkaudessaasi olet pitänyt minut tuhon kuopasta; olet heittänyt kaikki syntini selkäsi taakse. ¹⁸ Sillä kuolleiden valtakunta ei voi kiittää sinua, eikä kuolema voi ylistää sinua; ne, jotka laskeutuvat hautaan, eivät voi toivoa uskollisuuttasi. ¹⁹ Elävät, elävät - he kiittävät sinua, kuten minä tänään; vanhemmat kertovat lapsilleen uskollisuudestasi. ²⁰ Herra pelastaa minut, ja me laulamme kielisoittimilla kaikkina elämäme päivinä Herran huoneessa. ²¹ Jesaja oli käskennyt: 'Valmista viikonakakku ja levitä se paiseen päälle, niin hän paranee.' ²² Hiskia oli kysynyt: 'Mikä on merkki siitä, että menen Herran huoneeseen?'

39 Siihen aikaan Merodak-Baladan, Baladanin poika, Babylonian kuningas, lähetti kirjeitä ja lahjan Hiskialle, sillä hän oli kuullut hänen sairaudestaan ja toipumisestaan. ² Hiskia iloitsi ja näytti heille kaiken, mitä hänen varastoissaan oli—hopean, kullan, mausteet, hienon oliiviöljyn—koko asevarastonsa ja kaiken, mitä hänen aarteistaan löytyi. Ei ollut mitään hänen palatsissaan tai koko valtakunnassaan, mitä Hiskia ei olisi heille näyttänyt. ³ Silloin profeetta Jesaja tuli kuningas Hiskian luo ja kysyi: "Mitä nuo miehet sanoivat, ja mistä he tulivat luoksesi?" Hiskia vastasi: "He tulivat luokseni kaukaisesta maasta, Babylonista." ⁴ Profeetta kysyi: "Mitä he näkivät palatsissasi?" Hiskia vastasi: "He ovat nähneet kaiken palatsissani; ei ole mitään aarteissani, mitä en olisi heille näyttänyt." ⁵ Jesaja puhui sitten Hiskialle sanoen: "Kuule Herran Sebaotin sanoma: ⁶ 'Katso, päivät tulevat, jolloin kaikki, mitä palatsissasi on, ja kaikki, mitä isäsi ovat

Jesajan kirja

tähän päivään asti koonneet, viedään Babyloniin. Mitään ei jää jäljelle," sanoo Herra. ⁷ 'Ja jotkut jälkeläisistäsi, omaa lihaasi ja vertasi, jotka sinulle syntyvät, viedään pois, ja he palvelevat Babylonian kuninkaan palatsissa.'" ⁸ Silloin Hiskia sanoi Jesajalle: "Hyvä on Herran sana, jonka olet puhunut." Sillä hän ajatteli: "Minun päivinäni on oleva rauha ja turvallisuus."

40 "Lohduttakaa, lohduttakaa minun kansaani," sanoo teidän Jumalanne. ² Puhukaa lempeästi Jerusalemin sydämellemme ja julistakaa hänelle, että hänen sotansa on päättynyt, että hänen syyllisyytensä on poistettu, että hän on saanut Herran kädestä kaksinkertaisesti kaikista synneistään. ³ Ääni huutaa erämaassa: "Valmistakaa Herralle tie; tehkää aavikolle valtie meidän Jumalallemme." ⁴ Jokainen laakso korotettakoon, ja jokainen vuori ja kukkula alennettakoon; epätasainen maa tasoituttakoon, ja karu maasto tasangoksi. ⁵ Silloin Herran majesteetti paljastetaan, ja kaikki kansat näkevät sen yhdessä. Sillä Herran suu on puhunut." ⁶ Ääni sanoo: "Huuda." Ja minä sanoin: "Mitä minun tulee huutaa?" Kaikki liha on kuin ruoho, ja kaikki sen kauneus kuin kedon kukkia. ⁷ Ruoho kuivuu ja kukat lakastuvat, koska Herran henkäys puhalttaa niihin. Totisesti kansa on kuin ruoho. ⁸ Ruoho kuivuu ja kukat lakastuvat, mutta meidän Jumalamme sana pysyy ikuisesti. ⁹ Sinä, joka tuot hyviä uutisia Siionille, nouse korkealle vuorelle. Sinä, joka tuot hyviä uutisia Jerusalemiin, korota äänesi huudolla, korota se, älä pelkää; sano Juudan kaupungeille: "Tässä on teidän Jumalanne!" ¹⁰ Katso, Suvereeni Herra tulee voimalla, ja Hänen käsivartensa hallitsee Hänen puolestaan. Katso, Hänen palkkionsa on Hänen kanssaan, ja Hänen palkkionsa seuraa Häntä. ¹¹ Hän huolehtii laumastaan kuin paimen: Hän kokoaa karitsat käsivarsilleen ja kantaa heitä lähellä sydäntään; Hän ohjaa lempeästi niitä, joilla on nuoria. ¹² Kuka on mitannut vedet kämmenensä kuopassa, tai kämmenensä mitalla asettanut taivaat paikoilleen? Kuka on koonnut maan tomun mittaan, tai punninnut vuoret vaa'alla ja kukkulat tasapainossa? ¹³ Kuka voi käsittää Herran Hengen, tai toimia Herran neuvonantajana? ¹⁴ Kenen kanssa Hän on neuvotellut saadakseen valaistusta, ja kuka on opettanut Hänelle oikean tien? Kuka on opettanut Hänelle tietoa, tai osoittanut Hänelle ymmärryksen polun? ¹⁵ Totisesti kansakunnat ovat kuin pisara

ämpäriässä; niitä pidetään kuin tomuna vaa'assa; Hän nostaa saaret kuin hienon tomun. ¹⁶ Edes Libanon ei riitä alttarituleksi, eikä sen eläimet riitä polttouhreiksi. ¹⁷ Hänen edessään kaikki kansakunnat ovat kuin ei mitään; Hän pitää niitä vähempiarvoisina kuin mitään ja merkityksettöminä. ¹⁸ Keneen siis vertaatte Jumalaa? Minkä kaltaiseksi teette Hänet? ¹⁹ Mitä tulee epäjumalaan, käsityöläinen valaa sen, ja kultaseppä päällystää sen kullalla ja muotoilee sille hopeaketjuja. ²⁰ Henkilö, joka on liian köyhä sellaiseen uhuriin, valitsee puun, joka ei lahoa; he etsivät taitavaa käsityöläistä pystyttämään epäjumalan, joka ei horju. ²¹ Etkö tiedä? Etkö ole kuullut? Eikö sinulle ole kerrottu alusta alkaen? Etkö ole ymmärtänyt maan perustuksista lähtien? ²² Hän istuu valtaistuimellaan maan piirin yläpuolella, ja sen asukkaat ovat kuin heinäsiirkoja. Hän levittää taivaat kuin katoksen ja levittää ne kuin teltan asuttavaksi. ²³ Hän tekee ruhtinaat merkityksettömiksi ja alentaa tämän maailman hallitsijat tyhjäksi. ²⁴ Tuskin heidät on istutettu, tuskin heidät on kylvetty, tuskin he ovat juurtuneet maahan, kun Hän puhalttaa heihin ja he kuihtuvat, ja pyörremyrsky pyyhkäisee heidät pois kuin akanat. ²⁵ "Keneen voitte verrata Minua? Tai kuka on Minun vertaiseni?" sanoo Pyhä. ²⁶ Nostakaa silmäanne ja katsokaa taivaisiin: Kuka on luonut nämä kaikki? Hän, joka tuo esiin tähtijoukon yksi kerrallaan ja kutsuu niitä nimeltä. Hänen suuren voimansa ja mahtavien voimansa vuoksi ei yksikään niistä puutu. ²⁷ Miksi valitat, Jaakob? Miksi sanot, Israel: "Minun tieni on kätkeyty Herralta; minun asiani on jäänyt Jumalani huomaamatta?" ²⁸ Etkö tiedä? Etkö ole kuullut? Herra on ikuinen Jumala, maan ääriin luoja. Hän ei väsy eikä uuvu, ja Hänen ymmärryksensä on ihmisen käsityskyvyn ulottumattomissa. ²⁹ Hän antaa voimaa väsyneille ja lisää heikkojen voimaa. ³⁰ Jopa nuoret väsyvät ja uuvuvat, ja voimakkaat nuorukaiset kompastuvat ja kaatuvat; ³¹ mutta ne, jotka odottavat Herraa, uudistavat voimansa. He nousevat siivilleen kuin kotkat; he juoksevat eivätkä väsy, he kävelevät eivätkä uuvu.

41 "Olkaa hiljaa minun edessäni, te rannikkoseudut, ja antakaa kansojen uudistaa voimansa. Tulkaa esiin ja puhukaa; kohdatkaamme yhdessä tuomiolle. ² Kuka on herättänyt yhden idästä, jonka hän kutsuu vanhurskaudessa palvelukseensa? Hän antaa kansat hänen valtaansa ja kukistaa kuninkaat. Hän tekee

Jesajan kirja

heistä tomua miekallaan, kuin tuulen kuljettamaa ruumenia jousellaan.³ Hän ajaa heitä takaa ja kulkee turvallisesti, tietä, jota hänen jalkansa eivät ole ennen kulkeneet.⁴ Kuka on tämän tehnyt ja toimitannut, kutsuen sukupolvია alusta alkaen? Minä, Herra, olen ensimmäinen, ja viimeisten kanssa - minä olen Hän."⁵ Rannikkoseudut ovat nähneet sen ja pelkäävät; maan ääret vapisevat. He lähestyvät ja tulevat esiin;⁶ Jokainen auttaa toista ja sanoo toverilleen: "Ole vahva!"⁷ Käsiyöläinen rohkaisee kultaseppää, ja hän, joka tasoittaa vasaralla, rohkaisee sitä, joka lyö alasimen ääressä. He sanovat juotoksesta: "Se on hyvä." He kiinnittävät sen nauloilla, ettei se kaadu.⁸ "Mutta sinä, Israel, palvelijani, Jaakob, jonka olen valinnut, Abrahamin jälkeläiset, ystäväni,⁹ minä otin sinut maan ääristä ja kutsuin sinut sen kaukaisimmista osista. Minä sanoin: 'Sinä olet palvelijani; minä olen valinnut sinut enkä hylännyt sinua.'¹⁰ Älä pelkää, sillä minä olen kanssasi; älä ole hämmentynyt, sillä minä olen sinun Jumalasi. Minä vahvistan sinua ja autan sinua; minä tuen sinua vanhurskaalla oikealla kädelläni.¹¹ Kaikki, jotka ovat raivoissaan sinua vastaan, joutuvat häpeään ja hävistyksen; ne, jotka kiistelevät kanssasi, ovat kuin mitään ja häviävät.¹² Vaikka etsisit vihollisiasi, et löydä heitä. Ne, jotka sotivat sinua vastaan, ovat kuin mitään ja olemattomia.¹³ Sillä minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka pitää kiinni oikeasta kädestäsi ja sanoo sinulle: 'Älä pelkää; minä autan sinua.'¹⁴ Älä pelkää, sinä mato Jaakob, pieni Israel, sillä minä itse autan sinua," julistaa Herra, sinun Lunastajasi, Israelin Pyhä.¹⁵ "Katso, minä teen sinusta uuden, terävän puimakoneen, jossa on monta hammasta. Sinä puimat vuoria ja murskaat ne, ja teet kukkulat ruumeniksi.¹⁶ Sinä viskaat ne, ja tuuli kuljettaa ne pois, ja myrsky hajottaa ne. Mutta sinä iloitset Herrassa ja kerskaat Israelin Pyhässä.¹⁷ "Köyhät ja tarvitsevat etsivät vettä, mutta sitä ei ole; heidän kielsensä kuivuu janoon. Minä, Herra, vastaan heille; minä, Israelin Jumala, en hylkää heitä.¹⁸ Minä annan jokien virrata karuilla korkeuksilla ja lähteiden laaksoissa. Minä muutan automaahan vesialtaiksi ja kuivan maan vesilähteiksi.¹⁹ Minä istutan automaahan setripuun, akaasian, myrtin ja oliivipuun. Minä asetan erämaahan katajan, yhdessä jalavan ja syressin kanssa,²⁰ jotta ihmiset näkisivät ja tunnustaisivat, miettisivät ja ymmärtäisivät, että Herran käsi on tämän tehnyt, että Israelin Pyhä on sen luonut.²¹

"Esittäkää asianne," sanoo Herra. "Esittäkää väitteenne," sanoo Jaakobin Kuningas.²² Antakaa heidän tuoda ne esiin ja julistaa meille, mitä on tapahtuva. Kertokaa meille, mitä entiset asiat olivat, jotta voimme harkita niitä ja tietää niiden lopputuloksen. Tai julistakaa meille tulevia asioita,²³ paljastakaa, mitä tulevaisuus tuo tullessaan, jotta tiedämme, että te olette jumalia. Tehkää jotain, hyvää tai pahaa, jotta olisimme hämmästyneitä ja täynnä kunnioitusta.²⁴ Mutta te olette vähemmän kuin mitään, ja teidän tekonne ovat täysin arvottomia; kuka tahansa teidät valitsee, on kauhistus.²⁵ "Minä olen herättänyt yhden pohjoisesta, ja hän tulee; auringon noususta hän kutsuu minun nimeäni. Hän polkee hallitsijat kuin ne olisivat laastia, kuin savenväläjä polkee savea.²⁶ Kuka on julistanut tämän alusta alkaen, että tietäisimme, tai entisistä ajoista, että voisimme sanoa: 'Hän on oikeassa?' Kukaan ei ole julistanut sitä, kukaan ei ole ilmoittanut sitä, kukaan ei ole kuullut teiltä mitään sanoja.²⁷ Minä olen ensimmäinen, joka sanoi Siionille: 'Katso, tässä he ovat!' Minä annoin Jerusalemiin hyvän sanoman tuojan.²⁸ Mutta kun katson, ei ole ketään, ei neuvonantajaa heidän joukossaan, joka, jos kysyn, voisi antaa vastauksen.²⁹ Katso, he ovat kaikki petollisia! Heidän tekonsa ovat kuin mitään; heidän kuvansa ovat vain tuulta ja sekasortoa.

42

"Katso, palvelijani, jonka minä olen valinnut; rakas valittuni, johon minun sieluni miettyy.

Olen pannut Henkeni hänen ylleen; hän tuo oikeuden kansakunnille.² Hän ei huuda eikä korota ääntään, eikä anna ääntänsä kuulua kaduilla.³ Murtunutta ruokoa hän ei muserra, ja heikosti palavaa kynttilänsydäntä hän ei sammuta; hän tuo uskollisesti oikeuden.⁴ Hän ei väsy eikä lannistu, kunnes hän on saattanut oikeuden maan päälle; ja saaret odottavat hartaasti hänen opetustaan."⁵ Näin sanoo Jumala, Herra, joka on luonut taivaat ja levittänyt ne, joka on levittänyt maan ja kaiken, mitä siitä versoo, joka antaa hengen sen kansalle ja hengen niille, jotka siinä vaeltavat:⁶ "Minä olen Herra; minä olen kutsunut sinut vanhurskaudessa, minä tartun sinun käteesi ja varjelen sinua, ja minä asetan sinut kansojen liitoksi, valoksi kansoille,⁷ avaamaan sokeiden silmät, vapauttamaan vangitut vankilasta ja ne, jotka asuvat pimeydessä, heidän vankeudestaan.⁸ Minä olen Herra; tämä on minun nimeni! En anna kunniaani toiselle enkä ylistystäni

epäjumalille. ⁹ Katso, entiset asiat ovat tapahtuneet, ja uusia minä ilmoitan; ennen kuin ne puhkeavat esiin, minä kerron ne teille.” ¹⁰ Laulakaa Herralle uusi laulu, hänen ylistystään maan ääristä, te, jotka laskeudutte mereen ja kaikki, mitä siinä on, te saaret ja te, jotka asutte niissä. ¹¹ Antakaa erämaan ja sen kaupunkien korottaa äänensä, niiden asutusten, joissa Kedar asuu. Iloitkoot Selan asukkaat; huutakoot vuorten huipuilta. ¹² Antakoot he Herralle kunnian ja julistakoot hänen ylistystään saarilla. ¹³ Herra lähtee kuin soturi; hän herättää kiivautensa kuin sotamies. Huutamalla hän kohottaa sotahuudon ja voittaa vihollisensa. ¹⁴ ”Olen ollut hiljaa pitkän aikaa; olen ollut vaiti ja hillinnyt itseni. Nyt, kuin synnyttävä nainen, minä huokaan, minä sekä huohotan että puuskutan. ¹⁵ Minä teen autioiksi vuoret ja kukkulat ja kuivatan kaiken niiden kasvillisuuden; minä muutan joet saariksi ja kuivatan lammet. ¹⁶ Minä johdatan sokeita tietä, jota he eivät tunne, ja polkuja, joita he eivät tunne, minä opastan heitä. Minä muutan pimeyden heidän edessään valoksi ja epätasaiset paikat tasaisiksi. Nämä ovat ne asiat, jotka minä teen, enkä jätä niitä tekemättä. ¹⁷ He kääntyvät takaisin ja joutuvat häpeään, ne, jotka luottavat epäjumaliin, jotka sanovat valetuille kuville: ”Te olette meidän jumalamme.” ¹⁸ Kuulkaa, te kuurot; katsokaa, te sokeat, ja nähkää! ¹⁹ Kuka on sokea, ellei minun palvelijani, tai niin kuuro kuin minun sanansaattajani, jonka minä lähetän? Kuka on niin sokea kuin se, joka on liitossa minun kanssani, tai niin sokea kuin Herran palvelija? ²⁰ Olet nähnyt monia asioita, mutta et muista niitä; korvasi ovat auki, mutta kukaan ei kuuntele. ²¹ Herra mieltä, vanhurskautensa tähden, tekemään lakinsa suureksi ja kunniakkaaksi. ²² Mutta tämä on ryöstetty ja ryöstetty kansa; kaikki he ovat ansassa kuopissa tai piilossa vankiloissa. Heistä on tullut ryöstösaalis, eikä ole ketään, joka heidät pelastaisi; heistä on tullut saalis, eikä ole ketään, joka sanoisi: ”Palauttakaa heidät.” ²³ Kuka teistä kuulee tämän? Kuka kiinnittää huomiota ja kuuntelee tulevaisuutta varten? ²⁴ Kuka antoi Jaakobin ryöstettäväksi ja Israelin ryöstäjille? Eikö se ollut Herra, jota vastaan me olemme tehneet syntiä? Sillä he eivät tahtoneet vaelttaa hänen teillään, eivätkä totelleet hänen lakiaan. ²⁵ Niin hän vuodatti heidän päälleen vihansa hehkun ja sodan väkivallan; se ympäröi heitä liekeissä, mutta he eivät ymmärtäneet; se kulutti heitä, mutta he eivät kiinnittäneet huomiota.

43

Mutta nyt, näin sanoo Herra— Hän, joka loi sinut, Jaakob, ja Hän, joka muovasi sinut, Israel: ”Älä pelkää, sillä minä olen lunastanut sinut; minä olen kutsunut sinut nimeltä; sinä olet minun. ² Kun kuljet vesien läpi, minä olen kanssasi; ja virtojen läpi, ne eivät upota sinua. Kun kuljet tulen läpi, sinua ei polteta, eikä liekki sinua kuluta. ³ Sillä minä olen Herra, sinun Jumalasi, Israelin Pyhä, sinun Pelastajasi; minä olen antanut Egyptin lunastukseksi, Kuusin ja Seban sinun sijastasi. ⁴ Koska olet kallis minun silmissäni, kunnioitettu ja rakastettu, minä annan ihmisiä sinun edestäsi ja kansakuntia sinun henkesi lunnaaksi. ⁵ Älä pelkää, sillä minä olen kanssasi; minä tuon jälkeläisesi idästä ja kokoan sinut lännestä. ⁶ Minä käsken pohjoista päästämään heidät ja etelää olemaan pidättämättä heitä. Kootkaa poikani kaukaisilta mailta ja tyttäreni maan äärestä— ⁷ kaikki, jotka on kutsuttu minun nimelläni, jotka minä loin kirkkauttani varten, jotka minä muovasin ja tein.” ⁸ Tuokaa esiin kansa, joka on sokea, vaikka heillä on silmät, ja ne, jotka ovat kuuroja, vaikka heillä on korvat. ⁹ Kaikki kansat kokoontuvat yhteen, ja kansat kokoontuvat. Kuka heidän joukossaan voi julistaa tämän ja kertoa meille entisistä asioista? Antakoot he todistajansa osoittamaan, että he olivat oikeassa, jotta muut kuulisivat ja sanoisivat: ”Se on totta.” ¹⁰ ”Te olette minun todistajani,” sanoo Herra, ”ja palvelijani, jonka olen valinnut, jotta te tietäisitte ja uskoisitte minuun ja ymmärtäisitte, että minä olen hän. Ennen minua ei ole muodostettu jumalaa, eikä minun jälkeeni tule olemaan. ¹¹ Minä, minä olen Herra, eikä minun lisäkseni ole pelastajaa. ¹² Minä olen ilmoittanut, pelastanut ja julistanut— minä, enkä joku vieras jumala teidän keskuudessanne. Te olette minun todistajani,” sanoo Herra, ”että minä olen Jumala. ¹³ Iankaikkisuudesta asti minä olen hän, eikä kukaan voi pelastaa minun kädestäni. Kun minä toimin, kuka voi sen peruuttaa?” ¹⁴ Näin sanoo Herra— teidän Lunastajanne, Israelin Pyhä: ”Teidän tähtenne minä olen lähettänyt Babyloniin ja tuon heidät kaikki alas pakolaisina, jopa kaldealaiset, laivoissa, joista he illoitsivat. ¹⁵ Minä olen Herra, teidän Pyhä, Israelin Luoja, teidän Suvereeni ja Kuningas.” ¹⁶ Näin sanoo Herra— Hän, joka tekee tien meren läpi ja polun mahtavien vesien läpi, ¹⁷ joka tuo esiin vaunut ja hevoset, armeijan ja mahtavan miehen; he makaavat yhdessä eivätkä enää nouse, sammutettuina, kuten kynttilän sydän: ¹⁸ ”Älkää

muistako entisiä asioita, alkääkö miettikö menneitä.¹⁹ Katso, minä teen uutta! Nyt se puhkeaa esiin; ettekö sitä huomaa? Minä teen tien erämaahan ja virtoja autiomaahan.²⁰ Villieläimet kunnioittavat minua, sakaalit ja strutsit, koska minä annan vettä erämaahan ja virtoja autiomaahan, antaakseni juotavaa valitulle kansalleni,²¹ kansalle, jonka minä muovasin itseäni varten, jotta he julistaisivat minun ylistystäni.²² "Mutta sinä et ole huutanut minua avuksi, Jaakob; sinä olet väsynyt minuun, Israel."²³ Sinä et ole tuonut minulle lampaita polttouhreiksi etkä kunnioittanut minua uhreillasi. En ole rasittanut sinua uhreilla enkä väsyttänyt sinua suitsukkeilla.²⁴ Sinä et ole ostanut minulle makeaa ruokokasvia rahalla etkä tyydyttänyt minua uhriuhrejesi rasvalla; sen sijaan olet rasittanut minua synneilläsi ja väsyttänyt minua rikkomuksillasi.²⁵ "Minä, minä olen se, joka pyyhkii pois sinun rikkomuksesi omaksi hyväkseni, enkä muista sinun syntejäsi enää."²⁶ Käykäämme yhdessä läpi menneitä, väitelkäämme asiasta yhdessä; esitä asiiasi, jotta sinut todettaisiin oikeaksi.²⁷ Sinun varhaisin esi-isäsi teki syntiä, ja edustajasi ovat kapinoineet minua vastaan.²⁸ Niinpä minä häpäisen pyhäkön virkamiehet, ja minä annan Jaakobin tuhoon ja Israelin pilkkaan.

44 "Mutta nyt kuule, Jaakob, minun palvelijani, ja Israel, jonka olen valinnut:² Näin sanoo Herra— hän, joka teki sinut ja muovasi sinut kohdussa, joka auttaa sinua: Älä pelkää, Jaakob, minun palvelijani, ja Jesurun, jonka olen valinnut."³ Sillä minä vuodatan vettä janoiselle maalle ja puroja kuivaan maahan; minä vuodatan Henkeni sinun jälkeläisillesi ja siunaukseni sinun jälkipolvillesi.⁴ He nousevat ylös ruohon keskellä, kuin poppelit virtaavien purojen äärellä.⁵ Yksi sanoo: "Minä olen Herran"; toinen kutsuu itseään Jaakobin nimellä; ja toinen kirjoittaa käteensä: 'Herran', ja omaksuu Israelin nimen kunniaksi.

⁶ Näin sanoo Herra— Israelin kuningas ja hänen Lunastajansa, Herra Sebaot: Minä olen ensimmäinen ja minä olen viimeinen; paitsi minua ei ole muuta Jumalaa.⁷ Kuka on minun kaltaiseni? Antakoon hän sen julki. Julistakoon ja esittäköön sen minun edessäni, mitä on tapahtunut siitä lähtien, kun perustin muinaisen kansani, ja mitä on vielä tuleva— antakoot he ennustaa, mitä on tuleva.⁸ Älkää vavisko, alkää pelätkö. Enkö ole jo kauan sitten ilmoittanut ja julistanut sitä? Te olette minun

todistajani. Onko muuta Jumalaa kuin minä? Ei, ei ole muuta kallioa; en tunne yhtäkään.⁹ Kaikki, jotka tekevät epäjumalia, ovat turhia, ja heidän aarteensa eivät hyödytä mitään; jopa heidän todistajansa eivät näe tai tiedä, jotta he joutuisivat häpeään.¹⁰ Kuka muovaa jumalan tai valaa epäjumalan, joka ei hyödytä mitään?¹¹ Katso, kaikki heidän kumppaninsa joutuvat häpeään, sillä käsityöläiset itse ovat pelkkiä kuolevaisia. Kokoontukoot ja asettukoot he paikoilleen; heidät saatetaan kauhuun ja häpeään.¹² Seppä ottaa työkalun ja työskentelee sillä hiilissä; hän muovaa epäjumalan vasaroilla ja takoo sen käsivartensa voimalla. Hän tulee nälkäiseksi ja menettää voimansa; hän ei juo vettä ja väsy.¹³ Puuseppä venyttää viivan ja tekee ääriiviivat merkillä; hän karkeistaa sen taltalla ja merkitsee sen harpilla. Hän muovaa sen ihmisen muotoon, ihmisen muotoon kaikessa kauneudessaan, asuakseen pyhäkössä.¹⁴ Hän kaataa setripuita tai ottaa ehkä sypressin tai tammen. Hän antaa sen kasvaa vahvaksi metsän puiden keskellä tai istuttaa männyn, ja sade saa sen kasvamaan.¹⁵ Se tulee polttoaineeksi; osan siitä hän ottaa ja lämmittää itseään, hän sytyttää tulen ja leipoo leipää. Mutta hän myös muovaa jumalan ja palvoo sitä; hän tekee epäjumalan ja kumartaa sitä.¹⁶ Puolet puusta hän polttaa tulesta; sen päällä hän valmistaa ateriansa, hän paistaa lihaa ja syö kylikseen. Hän myös lämmittää itseään ja sanoo: "Ah! Olen lämmin; näen tulen."¹⁷ Jäljelle jäävästä osasta hän luo jumalan, epäjumalansa; hän kumartaa sitä ja palvoo. Hän rukoilee sitä ja sanoo: "Pelasta minut! Sinä olet minun jumalani!"¹⁸ He eivät tiedä mitään, eivätkä ymmärrä mitään; heidän silmänsä ovat siveltyä niin etteivät he voi nähdä, ja heidän sydämensä niin etteivät he voi käsittää.¹⁹ Kukaan ei ota huomioon, eikä ole tietoa tai ymmärrystä sanoa: "Puolet siitä käytin polttoaineeksi; jopa leivoin leipää sen hiillillä, paistoin lihaa ja söin. Teenkö jäljelle jääneestä osasta iljetksen? Kumarranko puupalaa?"²⁰ Hän ravitsee itseään tuhalla; petetty sydän on johtanut hänet harhaan. Hän ei voi pelastaa itseään, eikä sanoa: "Eikö tämä, mikä on oikeassa kädessäni, ole valhe?"²¹ "Muista nämä asiat, Jaakob, sillä sinä, Israel, olet minun palvelijani. Minä olen muovannut sinut, sinä olet minun palvelijani; Israel, en unohda sinua."²² Minä olen pyyhkinyt pois sinun rikkomuksesi kuin pilven, ja sinun syntisi kuin sumun. Palaa minun luokseni, sillä minä olen lunastanut sinut."²³ Iloitkaa,

Jesajan kirja

te taivaat, sillä Herra on tehnyt sen; huutakaa ääneen, te maan alimmat osat. Puhjetkaa lauluun, te vuoret, te metsät ja kaikki teidän puunne, sillä Herra on lunastanut Jaakobin, ja hän osoittaa kirkkautensa Israelissa. ²⁴ Näin sanoo Herra— sinun Lunastajasi, joka muovasi sinut kohdusta: Minä olen Herra, kaikkien asioiden Luoja, joka yksin levittää taivaat, joka yksin levittää maan, ²⁵ joka turmelee väarien profeettojen merkit ja tekee ennustajista houkkia, joka kumoo viisaitten oppimisen ja tekee sen tyhjäksi, ²⁶ joka vahvistaa palvelijansa sanan ja toteuttaa sanansaattajiensa tarkoituksen, joka sanoo Jerusalemissa: 'Se on asutettava,' ja Juudan kaupungeista: 'Ne on rakennettava uudelleen,' ja niiden raunioista: 'Minä palautan ne,' ²⁷ joka käskää vesien syvyyttä: 'Ole kuiva, ja minä kuivaan sinun virtasi,' ²⁸ joka puhuu Kyroksesta: 'Hän on minun paimeneni ja toteuttaa kaiken, mitä minä haluan; hän sanoo Jerusalemissa: "Rakennettakoon se uudelleen," ja temppelistä: "Lasketaan sen perustukset."'

45 Näin sanoo Herra voidellulle, Koorekselle, jonka oikeaa kättä minä olen tarttunut, kukistaakseni kansakunnat hänen edessään ja irrottaakseni kuninkaiden haarniskat; avatakseen ovet hänen edessään niin, että portit eivät sulkeudu: ² Minä kuljen sinun edelläsi ja tasoitan epätasaiset paikat; minä murrann pronssiportit ja katkaisen rautatangot. ³ Minä annan sinulle pimeydessä kätkeytyt aarteet ja salaisissa paikoissa säilytetyt rikkauudet, jotta tietäisit, että minä olen Herra, Israelin Jumala, joka kutsuu sinua nimeltä. ⁴ Jaakobin, palvelijani, tähden, Israelin, valittuni, tähden minä olen kutsunut sinut nimeltä ja antanut sinulle kunnianimen, vaikka et minua tuntenut. ⁵ Minä olen Herra, eikä ole muuta; minun lisäksi ei ole jumalaa. Minä vahvistan sinut, vaikka et minua tuntenut, ⁶ jotta auringon noususta sen laskuun ihmiset tietäisivät, ettei ole muuta kuin minä. Minä olen Herra, eikä ole muuta. ⁷ Minä luon valon ja muovaan pimeyden, minä tuon menestyksen ja sallin haasteet; minä, Herra, teen kaikki nämä. ⁸ Taivaat ylhäällä, satakaa vanhurskautta; antakaa pilvien vuodattaa se alas. Avautukoon maa laajasti, antakoon pelastuksen versoa, ja antakoon vanhurskauden kukoistaa sen kanssa; minä, Herra, olen sen luonut. ⁹ Voi niitä, jotka riitelevät Luojansa kanssa, niitä, jotka ovat vain savenpalasia maan savenpalasten joukossa. Sanooko savi savenvalajalle:

'Mitä teet?' Sanooko työsi: 'Hänellä ei ole käsiä?' ¹⁰ Voi niitä, jotka kyseenalaistavat isän: 'Mitä olet siittänyt?' tai äidin: 'Mitä olet synnyttänyt?' ¹¹ Näin sanoo Herra—Israelin Pyhä ja sen Luoja: Tulevista asioista, kyseenalaistatko minut lapsistani tai annatko minulle määräyksiä kätkeni töistä? ¹² Minä olen tehnyt maan ja luonut ihmiskunnan sen päälle. Omat käteni ovat levittäneet taivaat; minä olen järjestänyt niiden tähtijoukot. ¹³ Minä olen nostanut hänet vanhurskaudessa, ja minä teen kaikki hänen tiensä suoriksi. Hän rakentaa kaupunkini uudelleen ja vapauttaa pakkosiirtolaiseni, mutta ei hinnasta tai palkkiosta, sanoo Herra, Kaikkivaltias. ¹⁴ Näin sanoo Herra: Egyptin tuotteet, Kuusin kauppatavarat ja pitkät sabealaiset tulevat sinun luoksesi ja ovat sinun; he kulkevat takanasi kahleissa. He kumartavat edessäsi ja pyytävät sinulta, sanoen: 'Totisesti Jumala on sinun kanssasi, eikä ole muuta; ei ole muuta jumalaa.' ¹⁵ Totisesti, sinä olet Jumala, joka kätkeytyy, Israelin Jumala ja Pelastaja. ¹⁶ Kaikki, jotka valmistavat epäjumalia, joutuvat häpeään ja häväistään; he lähtevät yhdessä häpeässä. ¹⁷ Mutta Israel pelastuu Herran kautta ikuisella pelastuksella; teitä ei häväistä eikä häpeään saateta iankaikkisesti. ¹⁸ Sillä näin sanoo Herra—hän, joka loi taivaat, hän on Jumala; hän, joka muovasi ja teki maan, hän perusti sen; hän ei luonut sitä tyhjäksi, vaan muodosti sen asutettavaksi—hän sanoo: Minä olen Herra, eikä ole muuta. ¹⁹ En ole puhunut salassa, pimeässä paikassa maan päällä; en ole sanonut Jaakobin jälkeläisille: 'Etsikää minua turhaan.' Minä, Herra, puhun totuuden; minä julistan, mikä on oikein. ²⁰ Kokoontukaa ja tulkaa; kokoontukaa, te pakolaiset kansojen joukosta. Tietämättömiä ovat ne, jotka kantavat puusta tehtyjä epäjumalia ja rukoilevat jumalia, jotka eivät voi pelastaa. ²¹ Julistakaa ja esittäkää asianne; antakaa heidän neuvotella yhdessä. Kuka ennusti tämän kauan sitten, kuka julisti sen kaukaisesta menneisyydestä? Enkö ollut minä, Herra? Eikä ole muuta jumalaa kuin minä, vanhurskas Jumala ja Pelastaja; ei ole muuta kuin minä. ²² Katsokaa minuun pelastuaksenne, kaikki maan ääret; sillä minä olen Jumala, eikä ole muuta. ²³ Itseeni minä olen vannonut, suuni on lausunut kaikessa rehellisyydessä sanan, jota ei peruta: Minun edessäni jokainen polvi notkistuu, minun kauttani jokainen kieli vannoo uskollisuutta. ²⁴ He sanovat minusta: 'Herrassa yksin on vanhurskaus ja voima.' Kaikki, jotka ovat raivonneet häntä vastaan, tulevat

Jesajan kirja

hänen luokseen ja joutuvat häpeään. ²⁵ Herran kautta kaikki Israelin jälkeläiset tulevat vanhurskautetuiksi ja kerskaavat.

46 Bel taipuu, Nebo kumartuu; heidän epäjumalansa kannetaan eläinten ja karjan selässä. Ne kuvat, joita te kannatte, ovat raskaita taakkoja, kuorma väsyneille. ² He kumartuvat ja taipuvat yhdessä; he eivät voi pelastaa kuormaa, ja itse he menevät vankeuteen. ³ "Kuulkaa minua, Jaakobin heimo, kaikki Israelin kansan jäännökset, te, joita olen tukenut syntymästä saakka ja kantanut kohdusta lähtien. ⁴ Vielä vanhuuteenne ja harmaantumiseenne saakka minä olen sama; minä olen se, joka kantaa teitä. Minä olen teidät tehnyt ja minä kannan teitä; minä kannan ja pelastan teidät. ⁵ "Kenelle te vertaatte minua tai teette minut vertaiseksi? Keneen te vertaatte minua, että olisimme samanlaisia? ⁶ Jotkut ottavat kultaa laukustaan ja punnitsevat hopeaa vaa'alla; he palkkaavat kultasepän muovaamaan siitä jumalan, ja he kumartavat ja palvovat sitä. ⁷ He nostavat sen olkapäilleen ja kantavat sen; he asettavat sen paikalleen, ja siinä se seisoo. Se ei voi liikkua paikaltaan. Vaikka joku huutaisi sille, se ei voi vastata; se ei voi pelastaa heitä ahdingosta. ⁸ "Muistakaa tämä, pitäkää se mielessänne; ottakaa se sydämeenne, te väärintekijät. ⁹ Muistakaa entiset asiat, muinaiset tapahtumat; sillä minä olen Jumala, eikä ole toista; minä olen Jumala, eikä ole ketään minun kaltaistani. ¹⁰ Minä julistan lopun alusta alkaen, muinaisista ajoista lähtien sen, mikä on vielä tuleva. Minä sanon: 'Minun tarkoitukseni pysyy, ja minä toteutan kaiken, mitä haluan.' ¹¹ Kutsun saalistajan idästä, miehen tarkoitustani varten kaukaisesta maasta. Minkä olen puhunut, sen minä toteutan; minkä olen suunnitellut, sen minä varmasti teen. ¹² "Kuulkaa minua, te itsepäiset sydämeiltänne, te, jotka olette kaukana vanhurskaudesta. ¹³ Minä tuon vanhurskauteni lähelle, se ei ole kaukana; ja minun pelastukseni ei viivästy. Minä annan pelastuksen Siionille, kirkkauteni Israelille.

47 "Laskeudu ja istu tomuun, Babylonin neitsyt tytär; istu maahan ilman valtaistuinta, Kaldean tytär. Sinua ei enää kutsuta hennoksi ja hienoksi. ² Ota myllynkivet ja jauha jauhoja; poista huntusi, nosta hameesi, paljasta jalkasi ja kulje jokien yli. ³ Alastomuutesi paljastetaan, ja häpeäsi tulee näkyviin. Minä kosten

enkö säästä ketään." ⁴ Meidän Lunastajamme, Herra Sebaot on Hänen nimensä, Israelin Pyhä. ⁵ "Istu hiljaa ja mene pimeyteen, Kaldean tytär; sillä sinua ei enää kutsuta valtakuntien kuningattareksi. ⁶ Olin vihainen kansalleni, häpäisin perintöni ja annoin heidät sinun käsiisi. Et osoittanut heille armoa; jopa vanhukseille panit raskaan ikeen. ⁷ Sinä sanoit: 'Minä olen kuningatar ikuisesti', mutta et miettinyt näitä asioita etkä pohtinut niiden seurauksia. ⁸ "Kuule nyt, sinä joka nautit ylellisyydestä, asut turvassa, sanot sydämessäsi: 'Minä olen, eikä ole ketään muuta minun lisäksi. En koskaan jää leskeksi enkä tunne lasten menetystä.' ⁹ Nämä kaksi asiaa tulevat yllesi yhtäkkiä yhtenä päivänä: lasten menetys ja leskeys. Ne tulevat yllesi täydellä voimalla huolimatta lukuisista loitsuistasi ja voimakkaista taioistasi. ¹⁰ Olet tuntenut olosi turvalliseksi pahuudessaasi ja sanonut: 'Kukaan ei näe minua.' Viisautesi ja tietosi ovat johtaneet sinut harhaan, sillä olet sanonut sydämessäsi: 'Minä olen, eikä ole ketään muuta minun lisäksi.' ¹¹ Mutta onnettomuus tulee yllesi, etkä tiedä, miten sen loitonnat. Kaatumus kohtaa sinut, jota et voi torjua; tuho, jota et osaa ennakoida, tulee yllesi yhtäkkiä. ¹² "Jatka loitsuillasi ja lukuisilla taioillasi, joita olet harjoittanut nuoruudestasi asti. Ehkä onnistut, ehkä saat aikaan vavistusta. ¹³ Olet uupunut lukuisiin neuvoihisi; nouskoot astrologisi, ne jotka katselevat tähtiä ja ennustavat uusien kuiden mukaan, pelastakoot he sinut siitä, mikä on tulossa yllesi. ¹⁴ Totisesti he ovat kuin olkia; tuli kuluttaa heidät. He eivät voi pelastaa itseään liekin voimasta. Tämä ei ole hiili lämmittämiseen eikä tuli, jonka ääressä istua. ¹⁵ Tällaisiksi he ovat tulleet sinulle, ne joiden kanssa olet työskennellyt, ne jotka ovat toimineet kanssasi nuoruudestasi asti; kukin harhailee omaan suuntaansa; ei ole ketään, joka pelastaisi sinut.

48 "Kuulkaa tämä, Jaakobin jälkeläiset, te, joita kutsutaan Israelin nimellä ja jotka olette lähtöisin Juudan vesistä, te, jotka vannotte Herran nimeen ja kutsutte avuksi Israelin Jumalaa— mutta ette totuudessa tai vanhurskaudessa— ² Sillä te nimitätte itseänne pyhän kaupungin mukaan ja luotatte Israelin Jumalaan; Herra Sebaot on Hänen nimensä. ³ Minä ilmoitin entiset asiat kauan sitten; ne lähtivät suustani, ja tein ne tunnetuiksi. Yhtäkkiä minä toimin, ja ne tapahtuivat. ⁴ Koska tiesin, kuinka itsepäinen olet, niskasi on rautajanne ja otsasi pronssia, ⁵ Sen vuoksi kerroin sinulle nämä asiat

kauan sitten; ennen kuin ne tapahtuivat, ilmoitin ne sinulle, jotta et voisi sanoa: 'Jumalani teki ne; veistetty kuvani ja valettu metallikuvani määräsivät ne.' ⁶ Olet kuullut nämä asiat; tarkkaa niitä kaikkia. Etkö aio julistaa sitä? Tästä lähtien kerron sinulle uusista asioista, kätkeytyistä asioista, joita et ole tiennyt. ⁷ Ne on luotu nyt, eivätkä kauan sitten; et ole kuullut niistä ennen tätä päivää, joten et voi sanoa: 'Kyllä, tiesin ne.' ⁸ Et ole kuullut etkä ymmärtänyt; jo kauan sitten korvasi ei ole ollut avoin. Tiesin, että käyttäytyisit hyvin petollisesti; sinua on kutsuttu kapinoinajaksi syntymästäsi asti. ⁹ Nimeni tähden viivytän vihani; ylistykseni tähden pidätän sen sinulta, etten hävittäisi sinua. ¹⁰ Katso, olen puhdistanut sinut, vaikkakaan en niin kuin hopeaa puhdistetaan; olen koetellut sinua ahdistuksen pätsissä. ¹¹ Itseni tähden, itseni tähden, teen tämän. Kuinka nimeni voisi olla häväistyksi? En anna kunniani toiselle. ¹² "Kiinnitä huomiosi minuun, Jaakob, Israel, jonka olen kutsunut: Minä olen Hän; minä olen ensimmäinen, ja minä olen viimeinen. ¹³ Oma käteni laski maan perustukset, ja oikea käteni levitti taivaat; kun kutsun niitä, ne nousevat yhdessä. ¹⁴ Kokoontukaa, kaikki te, ja kuulkaa: Kuka heistä on julistanut nämä asiat? Herran valittu liittolainen toteuttaa Hänen tarkoituksensa Babylonia vastaan; Hänen käsivartensa on kaldealaisia vastaan. ¹⁵ Minä, juuri minä, olen puhunut; totisesti olen kutsunut hänet. Olen tuonut hänet, ja hän onnistuu tehtävässään. ¹⁶ "Tulkaa lähelle minua ja kuulkaa tämä: Alusta asti en ole puhunut salassa; siitä lähtien kun se tapahtuu, olen siellä." Ja nyt Suvereeni Herra on lähettänyt minut, varustettuna Hänen Hengellään. ¹⁷ Näin sanoo Herra— sinun Lunastajasi, Israelin Pyhä: "Minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka opettaa sinua hyödyksi, joka ohjaa sinua tiellä, jota sinun tulisi kulkea. ¹⁸ Jospa olisit kiinnittänyt huomiota käskyihini, rauhasi olisi ollut kuin joki ja vanhurskautesi kuin meren aallot. ¹⁹ Jälkeläisesi olisivat olleet kuin hiekka, jälkeläisesi kuin sen lukemattomat jyvät; heidän nimensä ei koskaan pyyhkiytyisi pois eikä tuhoutuisi minun edestäni." ²⁰ Lähtekää Babyloniasta, paetkaa kaldealaisten luota! Ilmoittakaa tämä ilon huudoin ja julistakaa se. Lähtekää se maan ääriin; sanokaa: "Herra on lunastanut palvelijansa Jaakobin." ²¹ He eivät kärsineet janoa, kun Hän johdatti heitä erämaiden halki; Hän sai veden virtaamaan heille kalliosta; Hän halkaisi kallion, ja vesi tulvi ulos. ²² "Herra sanoo: 'Jumalattomille ei ole rauhaa.'"

Kuulkaa minua, te saaret; ottakaa vaarin, te kaukaiset kansat: Herra kutsui minut kohdusta; äitini ruumiista hän antoi minulle nimen. ² Hän teki suustani terävän miekan, kätensä varjoon hän kätki minut; hän teki minut hiotuksi nuoleksi ja kätki minut viineensä. ³ Hän sanoi minulle: "Sinä olet minun palvelijani, Israel, jonka kautta minä osoitan kirkkauteeni." ⁴ Mutta minä sanoin: "Turhaan olen vaivaa nähnyt; olen kuluttanut voimani tyhjän ja turhan tähden. Kuitenkin minun oikeuteni on Herran luona, ja palkkani on Jumalani luona." ⁵ Ja nyt sanoo Herra— hän, joka muovasi minut kohdussa palvelijakseen tuodakseen Jaakobin takaisin hänen luokseen ja kootakseen Israelin itselleen, sillä minä olen kunniaassa Herran silmissä ja Jumalani on minun voimani— ⁶ hän sanoo: "Se on liian vähäistä, että olet minun palvelijani palauttamaan Jaakobin heimot ja tuomaan takaisin Israelin säilyneet. Minä teen sinut myös valoksi kansoille, jotta pelastukseni ulottuisi maan ääriin." ⁷ Näin sanoo Herra— Israelin Lunastaja ja Pyhä— sille, jota kansa halveksii ja vihaa, hallitsijoiden palvelijalle: "Kuninkaat näkevät ja nousevat, ruhtinaat kumartavat, Herran tähden, joka on uskollinen, Israelin Pyhän, joka on valinnut sinut." ⁸ Näin sanoo Herra: "Suosion ajalla minä vastaan sinulle, ja pelastuksen päivänä minä autan sinua; minä varjelen sinua ja teen sinut kansalle liitoksi, palauttamaan maan ja jakamaan sen autiot perintöosat, ⁹ sanomaan vangituille: 'Tulkaa ulos, ja pimeydessä oleville: 'Näyttäytykää.' He saavat laiduntaa teiden varsilla ja löytävät laitumia kaikilla karuilla kukkuloilla. ¹⁰ He eivät näe nälkää eivätkä janoa, eikä polttava helle tai aurinko lyö heitä. Hän, joka heitä armahtaa, johdattaa heitä ja vie heidät vesilähteiden äärelle. ¹¹ Minä muutan kaikki vuoreni teiksi, ja valtavyäjäni korotetaan. ¹² Katso, he tulevat kaukaa— jotkut pohjoisesta, jotkut lännestä, ja jotkut Syenen maasta." ¹³ Iloitkaa, te taivaat; riemuitse, maa; puhjetkaa lauluun, te vuoret! Sillä Herra lohduttaa kansaansa ja armahtaa kärsiviään. ¹⁴ Mutta Siion valitti: "Herra on minut hylännyt; Herra ei enää muista minua." ¹⁵ "Voiko äiti unohtaa imettävän lapsensa eikä armahtaa kohdun hedelmää? Vaikka hän unohtaisikin, minä en sinua unohda! ¹⁶ Katso, olen piirtänyt sinut kämmeniini; sinun muurisi ovat aina edessäni. ¹⁷ Lapsesi kiiruhtavat takaisin, ja ne, jotka sinut hävittivät, lähtevät luotasi. ¹⁸ Nosta silmäsi ja katso ympärillesi; kaikki lapsesi

Jesajan kirja

kokoontuvat ja tulevat luoksesi. Niin totta kuin minä elän," sanoo Herra, "sinä puuet heidät kaikki koristeiksi; sinä kaunistat itsesi heillä, kuin morsian.

¹⁹ Vaikka olit raunioina ja autiona ja maasi oli hävitetty, nyt sinä olet liian ahdas kansallesi, ja ne, jotka sinut nielivät, ovat kaukana. ²⁰ Ne lapset, jotka syntyivät surusi aikana, sanovat vielä kuultesi: 'Tämä paikka on meille liian ahdas; anna meille lisää tilaa asua.' ²¹ Silloin sinä sanot sydämessäsi: 'Kuka on nämä minulle synnyttänyt? Olinhan lapseton ja hedelmätön; olin karkotettu ja hylätty. Kuka on nämä kasvattanut? Minut jätettiin yksin, mutta nämä—mistä he ovat tulleet?' ²² Näin sanoo Herra, Herra: "Katso, minä viittaatan kansoille, minä nostan lippuni kansoille; he tuovat poikasi sylissään ja kantavat tyttäresi olkapäillään. ²³ Kuninkaat ovat sinun kasvatusisäsi, ja heidän kuningattarensa imettäjäsi. He kumartavat edessäsi kasvot maahan; he nuolevat tomua jalkojesi juuresta. Silloin sinä tiedät, että minä olen Herra; ne, jotka minuun toivovat, eivät joudu häpeään." ²⁴ Voidaanko saalis ottaa sutureilta, tai vangit vapauttaa väkevältä? ²⁵ Mutta näin sanoo Herra: "Kyllä, sutureilta voidaan ottaa saalis, ja saalis saadaan takaisin väkevältä; minä riitelen niiden kanssa, jotka sinun kanssasi riitelevät, ja pelastan lapsesi. ²⁶ Minä panen sinun sortajasi syömään omaa lihaansa; he juopuvat omasta verestään, kuin makeasta viinistä. Silloin kaikki ihmiset tietävät, että minä, Herra, olen sinun Pelastajasi, sinun Lunastajasi, Jaakobin Väkevä."

50 Näin sanoo Herra: "Missä on äitinne erokirja, jolla lähetin hänet pois? Tai kenelle velkojistani myin teidät? Katso, teidät myytiin syntienne tähden, ja rikkomustenne vuoksi äitinne lähetettiin pois. ² Miksi ei ollut ketään, kun tulin? Kun kutsuin, miksi kukaan ei vastannut? Onko käsivarteni liian lyhyt lunastamaan? Puuttuuko minulta voimaa pelastaa? Nuhtelullani kuivaan meren, muutan joet autiomaaksi; niiden kalat mätänevät veden puutteesta ja kuolevat janoon. ³ Minä peitän taivaat pimeydellä ja käytän säkkikangasta niiden peitteenä." ⁴ Herra, Herra on antanut minulle oppineiden kielen, jotta osaisin sanalla virvoittaa väsyneen. Hän herättää minut aamu aamulta, herättää korvani kuulemaan kuin opetuslapsi. ⁵ Herra, Herra on avannut korvani, enkä ollut kapinallinen, enkä kääntynyt pois. ⁶ Annoin selkäni niille, jotka minua löivät, poskeni niille, jotka nypivät partaani; en peittänyt kasvojeni pilkalta ja

sylkemiseltä. ⁷ Sillä Herra, Herra auttaa minua, en joudu häpeään. Siksi olen asettanut kasvoni kuin piikivi, ja tiedän, etten joudu häpeään. ⁸ Hän, joka minut vanhurskauttaa, on lähellä. Kuka riitelee kanssani? Astukaamme yhdessä esiin. Kuka on syyttäjini? Antakoon hänen kohdata minut. ⁹ Katso, Herra, Herra auttaa minua. Kuka on se, joka minut tuomitsee? He kaikki kuluvat kuin vaate; koi syö heidät. ¹⁰ Kuka teistä pelkää Herraa ja kuulee hänen palvelijansa ääntä? Joka vaeltaa pimeydessä eikä hänellä ole valoa, luottakoon Herran nimeen ja turvatkoon Jumalaansa. ¹¹ Katso, kaikki te, jotka syyttätte tulen ja ympäröitte itsenne palavilla soihduilla, vaeltakaa tulenne valossa ja niiden soihdujen keskellä, jotka olette syyttäneet. Tämän te saatte kädestäni: te käytte levolle tuskassa.

51 "Kuulkaa minua, te, jotka tavoittelette vanhurskautta, jotka etsitte Herraa: Ajatelkaa kalliota, josta teidät on hakattu, ja louhosta, josta teidät on kaivettu; ² Miettikää Abrahamia, isäännen, ja Saaraa, joka teidät synnytti. Kun hän oli vain yksi, minä kutsuin hänet, ja minä siunasin hänet ja tein hänet lukuisaksi." ³ Totisesti, Herra lohduttaa Siionia; Hän lohduttaa kaikkia hänen raunioitaan. Hän muuttaa hänen erämaansa Eedeniksi ja hänen autiomaansa Herran puutarhaksi. Ilo ja riemu löydetään hänestä, kiitos ja laulun ääni. ⁴ "Kuulkaa minua, kansani; kuunnelkaa, kansakuntani: Laki lähtee minusta; oikeuteni on oleva valo kansoille. ⁵ Minun vanhurskauteni on lähellä, minun pelastukseni on tulossa, ja käsivarteni tuomitsee kansat. Rannikkoseudut katsovat minuun ja odottavat odottavaisesti käsivarttani. ⁶ Nostakaa silmäenne taivaisiin ja katsokaa sitten alas maahan; taivaat katoavat kuin savu, ja maa kuluu kuin vaate, ja sen asukkaat kuolevat samalla tavalla. Mutta minun pelastukseni kestää ikuisesti, ja minun vanhurskauteni ei koskaan petä. ⁷ "Kuulkaa minua, te, jotka tiedätte vanhurskauden, kansa, jonka sydämessä on minun lakini: Älkää pelätkö ihmisten häväistystä älkääkä peljästykö heidän pilkkaansa. ⁸ Sillä koi kuluttaa heidät kuin vaatteen, ja mato syö heidät kuin villan. Mutta minun vanhurskauteni kestää ikuisesti, ja minun pelastukseni kaikkien sukupolvien ajan." ⁹ Herää, herää, Herran käsivarsi, pukeudu voimalla! Herää, kuten muinaisina päivinä, ikiaikaisina sukupolvina. Etkö ollut sinä, joka leikkasit Rahabin kappaleiksi, joka lävistit lohikäärmeen? ¹⁰ Etkö ollut sinä, joka kuivatit meren, suuren syvyyden

Jesajan kirja

vedet, joka teit meren syvyyksistä polun lunastetuille kulkea yli? ¹¹ Herran lunastetut palaavat ja tulevat Siioniin laulaen; iankaikkinen ilo kruunaa heidän päänsä. He saavat ilon ja riemun, ja murhe ja huokaus pakenevat pois. ¹² "Minä, juuri minä, olen se, joka lohduttaa teitä. Kuka olet sinä, että pelkääät kuolevaista ihmistä, ihmisiä, jotka ovat kuin ruoho, ¹³ että unohdat Herran, Luojasi, joka levitti taivaat ja laski maan perustukset, että elät jatkuvassa pelossa joka päivä sortajan raivon vuoksi, joka on tuhoon taipuvainen? Missä on sortajan raivo? ¹⁴ Karkotetut vapautetaan pian; he eivät kuole vankilassaan, eikä heittä puutu leipää. ¹⁵ Sillä minä olen Herra, sinun Jumalasi, joka kuohuttaa meren saaden sen aallot pauhaamaan—Herra Sebaot on Hänen nimensä. ¹⁶ Olen asettanut sanani sinun suuhusi ja peittänyt sinut käteni varjolla, perustaakseni taivaat, laittaakseni maan perustukset ja sanoakseni Siionille: 'Te olette minun kansani.'" ¹⁷ Herää, herää! Nouse, Jerusalem, sinä, joka olet juonut Herran kädestä hänen vihansa maljan, sinä, joka olet tyhjentänyt pohjaan asti maljan, joka saa ihmiset horjumaan. ¹⁸ Ei ole ketään, joka ohjaisi häntä kaikkien hänen synnyttämiensä lasten joukossa, eikä ole ketään, joka ottaisi häntä kädestä kaikkien hänen kasvattamiensa lasten joukossa. ¹⁹ Nämä kaksinkertaiset onnettomuudet ovat kohdanneet sinua—kuka lohduttaa sinua?—tuho ja hävitys, nälänhätä ja miekka—kuinka voin lohduttaa sinua? ²⁰ Sinun lapsesi ovat pyörtyneet; he makaavat jokaisessa kadunkulmassa kuin antilooppi verkossa. He ovat täynnä Herran vihaa, sinun Jumalasi nuhdetta. ²¹ Siksi, kuule tämä, sinä ahdistettu, joka olet juopunut, mutta et viinistä. ²² Näin sanoo sinun Suvereeni Herrasi, sinun Jumalasi, joka puolustaa kansaansa: "Katso, olen ottanut kädestäsi maljan, joka sai sinut horjumaan; siitä maljasta, minun vihani maljasta, et enää koskaan juo. ²³ Minä annan sen sinun kiusaajiesi käsiin, jotka sanoivat sinulle: 'Käy maahan, että voisimme kulkea ylitsesi.' Ja sinä panit selkäsi maahan, kuin kaduksi, jota pitkin kuljetaan."

52 Herää, herää, Siion, pukeudu voimaan! Pue yllesi loistavat vaatteesi, Jerusalem, pyhä kaupunki. Sinun luoksesi ei enää tule ympärileikkaamattomia eikä saastaisia. ² Karista tomut päältäsi, nouse, istu valtaistuimelle, Jerusalem; Vapauta itsesi kaulasi kahleista, vangittu tytär Siion. ³ Sillä näin sanoo Herra: "Teidät myytiin ilmaiseksi, ja ilman rahaa teidät lunastetaan." ⁴ Sillä

näin sanoo Herra, Herra: "Kansani meni aluksi alas Egyptiin asuakseen siellä; sitten Assyria sorti heitä syyttä. ⁵ "Ja nyt, mitä minulla on täällä?" julistaa Herra. "Koska kansani on viety pois ilmaiseksi, ja ne, jotka hallitsevat heitä, valittavat," julistaa Herra. "Minun nimeäni pilkataan jatkuvasti koko päivän ajan. ⁶ Sen tähden kansani on tunteva minun nimeni; sen tähden sinä päivänä he tietävät, että minä se olen, joka puhuu, 'Tässä olen.'" ⁷ Kuinka kauniit ovat vuorilla sen jalat, joka tuo hyviä uutisia, joka julistaa rauhaa, joka tuo ilosanoman, joka ilmoittaa pelastuksen ja sanoo Siionille: "Sinun Jumalasi hallitsee!" ⁸ Kuuntele! Vartijasi korottavat äänensä, he huutavat ilosta yhdessä; sillä he näkevät omin silmin, kun Herra palaa Siioniin. ⁹ Puhjetkaa ilon lauluun yhdessä, te Jerusalemin rauniot, sillä Herra on lohduttanut kansaansa, hän on lunastanut Jerusalemin. ¹⁰ Herra on paljastanut pyhän käsivartensa kaikkien kansojen nähdn, ja kaikki maan ääret saavat nähdä meidän Jumalamme pelastuksen. ¹¹ Lähtekää, lähtekää, menkää pois sieltä! Älkää koskeko mihinkään saastaiseen! Tulkaa ulos hänen keskeltään, olkaa puhtaat, te, jotka kannatte Herran astioita. ¹² Mutta te ette lähde kiireessä, ettekä pakene; sillä Herra kulkee teidän edellänne, ja Israelin Jumala on teidän jälkivartijanne. ¹³ Katso, minun palvelijani toimii viisaasti; hänet korotetaan ja nostetaan ylös, ja hän on hyvin korkea. ¹⁴ Aivan kuten monet kauhistuivat häntä—hänen ulkonäkönsä oli niin turmeltunut yli inhimillisen muodon, ja hänen hahmonsa yli ihmisten poikien— ¹⁵ niin hän vihmoo monet kansat, ja kuninkaat sulkevat suunsa hänen takiaan; sillä mitä heille ei kerrottu, sen he saavat nähdä, ja mitä he eivät ole kuulleet, sen he ymmärtävät.

53 Kuka sitten on uskonut meidän sanomamme? Kuka sitten on nähnyt Herran väkevän käsivarren? ² Hän kasvoi hänen edessään kuin hento verso ja kuin juuri kuivasta maasta. Ei ollut hänellä kauneutta eikä loistoa, joka olisi vetänyt meitä puoleensa, eikä ulkomuotoa, jota olisimme halunneet. ³ Häntä halveksittiin ja hyljättiin ihmisten toimesta, kipujen mies, sairauden tuttava. Niin kuin se, jolta ihmiset peittävät kasvonsa, häntä halveksittiin, emmekä me häntä minään pitäneet. ⁴ Totisesti, hän kantoi meidän kipumme ja otti päällensä meidän sairautemme, mutta me pidimme häntä Jumalan lyömänä, piestynä ja nöyryytettynä. ⁵ Mutta hänet lävistettiin meidän rikkomustemme

Jesajan kirja

tähden, hänet ruhjottiin meidän pahojen tekojemme tähden; rangaistus oli hänen päällensä, että meillä olisi rauha, ja hänen haavojensa kautta me olemme parantuneet. ⁶ Me kaikki olemme harhailleet kuin lampaat, kukin meistä on kääntynyt omalle tielleen; ja Herra on pannut hänen päällensä kaikkien meidän pahat tekemme. ⁷ Häntä sorrettiin ja ahdistettiin, mutta hän ei avannut suutansa; hänet vietiin kuin karitsa teuraaksi, ja niin kuin lamma on ääneti keritsijöidensä edessä, niin hän ei avannut suutansa. ⁸ Ahdistuksen ja tuomion kautta hänet otettiin pois. Kuka hänen sukupolvensa joukosta sitä ajatteli? Sillä hänet leikattiin pois elävien maasta; minun kansani rikkomuksen tähden häntä rangaistiin. ⁹ Hänelle annettiin hauta jumalattomien joukossa, ja rikkaiden luona hänen kuolemansa jälkeen, vaikka hän ei ollut tehnyt väkivaltaa eikä hänen suussaan ollut petosta. ¹⁰ Kuitenkin oli Herran tahto ruhjoa häntä ja antaa hänen kärsiä. Kun hän tekee elämänsä syntiuhriksi, hän näkee jälkeläisensä ja hänen päivänsä pitenevät, ja Herran tahto menestyy hänen kädessään. ¹¹ Kun hän on kärsinyt, hän näkee elämän valon ja tulee tyydytetyksi; hänen tietonsa kautta minun vanhurskas palvelijani tekee monet vanhurskaiksi, sillä hän kantaa heidän pahat tekonsa. ¹² Sen tähden minä annan hänelle osan suurten joukossa, ja hän jakaa saaliin voimakkaiden kanssa, koska hän vuodatti elämänsä kuolemaan ja hänet luettiin rikollisten joukkoon. Sillä hän kantoi monien synnit ja teki esiroukoksen rikollisten puolesta.

54 "Iloitse, hedelmätön nainen, sinä, joka et ole synnyttänyt lasta; puhkea lauluun ja huuda ilosta, sinä, joka et ole käynyt läpi synnytystä; sillä aution naisen lapset ovat lukuisammat kuin naisen, jolla on mies," sanoo Herra. ² "Laajenna telttasi paikkaa, levitä asumukseksi verhot, älä pidättele; pidennä köysiäsi ja vahvista vaarnasi. ³ Sillä sinä levittäydyt oikealle ja vasemmalle; jälkeläisesi ottavat haltuunsa kansoja ja asuttavat autioituneet kaupungit. ⁴ "Älä pelkää, sillä et joudu häpeään; älä hätäännä, sillä et tule häväistyksi; sinä unohdat nuoruutesi häpeän etkä enää muista leskeytesi moitetta. ⁵ Sillä sinun tekijäsi on sinun miehesi— Herra Sebaot on hänen nimensä— Israelin Pyhä on sinun lunastajasi; häntä kutsutaan koko maan Jumalaksi. ⁶ Herra on kutsunut sinut takaisin kuin hylätyn ja hengessään murheellisen vaimon, kuin nuorena naitetun vaimon, joka on tullut hylätyksi," sanoo sinun Jumalasi. ⁷

"Lyhyeksi hetkeksi minä hylkäsin sinut, mutta suurella laupeudella minä kokoa sinut takaisin. ⁸ Vihan hetkellä minä käännyn pois sinusta, mutta kestäväällä ystävällisyydellä minä osoitan sinulle laupeutta," sanoo Herra, sinun lunastajasi. ⁹ "Minulle tämä on kuin Nooan päivät, jolloin vannoin, että Nooan vedet eivät enää koskaan peittäisi maata. Niin olen vannonut, etten enää vihastu sinuun enkä nuhtelee sinua. ¹⁰ Vaikka vuoret siirtyisivät ja kukkulat horjuisivat, minun uskollinen rakkauteni sinua kohtaan ei siirry eikä minun rauhanliittoni horju," sanoo Herra, joka osoittaa sinulle laupeutta. ¹¹ "Oi vaivattu kaupunki, myrskyjen piiskaama ja lohduton, minä rakennan sinut uudelleen turkoosikivistä ja lasken perustuksesi safiireista. ¹² Minä teen sinun muurisi rubiineista, porttisi kristallista ja kaikki muurisi jalokivistä. ¹³ Kaikki sinun lapsesi ovat Herran opettamia, ja heidän rauhansa on oleva runsas. ¹⁴ Vanhurskaudessa sinut perustetaan; sinä olet kaukana sorrosta, etkä pelkää; kauhu on kaukana, se ei tule lähellesi. ¹⁵ Jos joku hyökkää sinua vastaan, se ei ole minusta; kuka tahansa hyökkää sinua vastaan, kaatuu sinun edessäsi. ¹⁶ "Katso, minä olen luonut seppä, joka puhalttaa hiilet liekiksi ja takoo ase sen tarkoitukseen sopivaksi; ja minä olen luonut hävittäjän tuhoamaan. ¹⁷ Ei mikään ase, joka taotaan sinua vastaan, menesty, ja sinä kumoat jokaisen kielen, joka nousee sinua vastaan tuomiossa. Tämä on Herran palvelijoiden perintöosa, ja heidän oikeutuksensa on minusta," sanoo Herra.

55 "Kuulkaa, kaikki janoiset, tulkaa veden ääreen; ja te, joilla ei ole rahaa, tulkaa, ostakaa ja syökää! Tulkaa, ostakaa viiniä ja maitoa ilman rahaa ja ilman hintaa. ² Miksi käytätte rahaa siihen, mikä ei ole leipää, ja työnnä siihen, mikä ei tyydytä? Kuunnelkaa tarkasti minua, ja syökää sitä, mikä on hyvää, ja te iloitsette runsaudesta. ³ Kallistakaa korvanne ja tulkaa minun luokseni; kuunnelkaa, että saisitte elää. Minä teen teidän kanssanne ikuisen liiton, uskollisen rakkauteni, joka on luvattu Daavidille. ⁴ Katso, olen asettanut hänet kansojen todistajaksi, kansojen johtajaksi ja komentajaksi. ⁵ Totisesti, sinä kutsut kansoja, joita et tunne, ja kansat, jotka eivät tunne sinua, rientävät luoksesi Herran, sinun Jumalasi, Israelin Pyhän, tähden, sillä hän on kirkastanut sinut." ⁶ Etsikää Herraa, kun hänet vielä voidaan löytää; huutakaa häntä avuksi, kun hän on vielä lähellä. ⁷ Jättäkää jumalattomat tiensä ja

väärintekijät ajatuksensa. Palatkaa Herran luo, niin hän armahtaa teitä, ja meidän Jumalamme luo, sillä hän antaa paljon anteeksi. ⁸ "Sillä minun ajatukseni eivät ole teidän ajatuksienne, eivätkä teidän tienne ole minun teitänne," sanoo Herra. ⁹ "Sillä niin kuin taivaat ovat korkeammat kuin maa, niin ovat minun tieni korkeammat kuin teidän tienne ja minun ajatukseni kuin teidän ajatuksenne. ¹⁰ Sillä niin kuin sade ja lumi tulevat alas taivaasta eivätkä palaa sinne takaisin kastelematta maata ja tekemättä sitä hedelmälliseksi ja kasvavaksi, antaen siemenen kylväjälle ja leivän syöjälle, ¹¹ niin on myös minun sanani, joka lähtee suustani: se ei palaa tyhjänä takaisin, vaan se toteuttaa sen, mitä minä haluan, ja menestyy siinä, mitä varten minä sen lähetin. ¹² Te lähdette ilolla ja teitä johdetaan rauhassa; vuoret ja kukkulat puhkeavat lauluun teidän edessänne, ja kaikki kedon puut taputtavat käsiään. ¹³ Orjantappurapensaasi sijasta kasvaa katja, ja ohdakkeiden sijasta kasvaa myrtti. Tämä on oleva muistomerkki Herralle, ikuinen merkki, jota ei leikata pois."

56 Näin sanoo Herra: "Noudattakaa oikeutta ja tehkää vanhurskautta, sillä minun pelastukseni on lähellä ja minun vanhurskauteni ilmestyy pian. ² Autuas on se ihminen, joka näin tekee, ja se ihminen, joka pitää siitä kiinni; joka pidättäytyy saastuttamasta sapattia ja varjelee kätensä tekemästä mitään pahaa." ³ Älköön muukalainen, joka on liittynyt Herraan, sanoko: "Herra erottaa minut varmasti kansastaan." Älköönkä eunukki sanoko: "Minä olen vain kuiva puu." ⁴ Sillä näin sanoo Herra: "Eunukeille, jotka pitävät minun sapattini, jotka valitsevat sen, mikä minua miellyttää, ja pitävät kiinni minun liitostani— ⁵ heille minä annan huoneessani ja sen muurin sisällä muistomerkkin ja nimen, joka on parempi kuin pojilla ja tyttärellä; minä annan heille ikuisen nimen, jota ei koskaan leikata pois. ⁶ Ja muukalaisille, jotka liittyvät Herraan palvelukseensa häntä, rakastaakseen Herran nimeä ja ollakseen hänen palvelijoitaan, jokaiselle, joka pitää sapatini saastuttamatta sitä ja pitää kiinni minun liitostani— ⁷ heidät minä tuon pyhälle vuorelleni ja teen heidät iloisiksi rukoushuoneessani. Heidän polttouhrinsa ja uhrinsa otetaan vastaan alttarillani; sillä minun huoneeni kutsutaan kaikkien kansojen rukoushuoneeksi." ⁸ Herra Jumala, joka kokoaa Israelin hajallaan olevat, julistaa: "Minä kokoon vielä muita heihin, niiden lisäksi, jotka jo on

koottu." ⁹ Tulkaa, kaikki te kedon villit eläimet, tulkaa ja syökää, kaikki te metsän eläimet! ¹⁰ Hänen vartijansa ovat sokeita, heiltä kaikilta puuttuu tieto; he ovat kaikki mykkiä koiria, jotka eivät osaa haukkua; he makaavat uneksien, rakastaen torkkumista. ¹¹ Koirat ovat ahneita, eivätkä koskaan saa kyllikseen. He ovat paimenia, joilta puuttuu ymmärrys; he ovat kaikki kääntyneet omalle tielleen, kukin etsii omaa etuaan. ¹² "Tulkaa", he sanovat, "hakekaamme viiniä ja juokaamme itsemme kylläisiksi väkevällä juomalla; ja huomisesta tulee kuin tämä päivä, vielä runsaampi."

57 Vanhurskaat menehtyvät, eikä kukaan ota sitä sydämelleen; hurskaat otetaan pois, eikä kukaan ymmärrä, että vanhurskaat poistetaan, jotta heidät säästettäisiin pahalta. ² He astuvat rauhaan; he lepäävät vuoteissaan, jokainen, joka vaelsi oikeamielisesti. ³ "Mutta tulkaa tänne, te noidan lapset, avionrikkojan ja porton jälkeläiset! ⁴ Ketä te pilkkaatte? Ketä vastaan te avaatte suunnan ammollenne ja pistätte kielenne ulos? Ettekö ole kapinallisten joukkoa, petoksen jälkeläisiä? ⁵ Te hehkutte himosta tammien keskellä ja jokaisen rehevän puun alla; te teurastatte lapsienne rotkoissa, kallionkielekkeiden alla. ⁶ Sileiden kivien joukossa rotkoissa on osanne; ne ovat teidän osanne. Niille te olette vuodattaneet juomauhreja ja tarjonneet ruokauhreja. Pitäisikö minun leppyä näistä asioista? ⁷ Te olette pystyttäneet lepopaikkanne korkealle ja korotetulle kukkulalle; siellä te nousitte esittämään uhrejaanne. ⁸ Ovien ja ovenpuitteiden taakse te olette asettaneet pakanalliset symbolinne. Hyläten minut, te paljastitte vuoteenne, kiipesitte siihen ja avasitte sen laajalle; te teitte sopimuksen niiden kanssa, joiden vuoteita rakastatte, ja katselitte heidän alastomuuttaan. ⁹ Te matkustitte kuninkaan luo oliivijöllyn kanssa ja lisäsitte hajuvesiänne; te lähettitte lähettilääänne kauas ja laskeuduitte tuonelaan. ¹⁰ Te väsyitte moniin matkoihinne, mutta ette sanoneet: 'Se on toivotonta.' Te löysitte voimienne uudistumisen, joten ette nääntynyt. ¹¹ "Ketä te pelkäsitte ja kauhistuitte niin paljon, että olitte uskottomia minulle, ettekä muistaneet minua ettekä ottaneet sitä sydämellenne? Eikö se ole siksi, että olen ollut hiljaa pitkään, ettette pelkää minua? ¹² Minä paljastan vanhurskautenne ja tekonne, eivätkä ne hyödytä teitä. ¹³ Kun huudatte apua, antakaa epäjumalienne kokoelman pelastaa teidät! Tuuli kuljettaa ne kaikki pois, pelkkä henkäys puhalttaa ne

Jesajan kirja

pois. Mutta joka turvautuu minuun, perii maan ja omistaa pyhän vuoreni." ¹⁴ Ja sanotaan: "Rakentakaa, rakentakaa, valmistakaa tie! Poistakaa esteet kansani tieltä." ¹⁵ Sillä näin sanoo Korkea ja Ylhäinen — hän, joka elää ikuisesti, jonka nimi on pyhä: "Minä asun korkeassa ja pyhässä paikassa, mutta myös niiden kanssa, joilla on murtunut ja nöyrä henki, elvyttääkseni nöyrien hengen ja murtuneiden sydämen." ¹⁶ Sillä en minä syytä ikuisesti, enkä ole aina vihainen, sillä silloin henki nääntyisi edessäni — niiden, jotka olen tehnyt, elämän henki. ¹⁷ Hänen epäoikeudenmukaisen voittonsa vääryyden tähden olin vihainen ja löin häntä; minä katkin kasvoni vihassa, mutta hän jatkoi kääntymistään pois, sydämensä tiellä. ¹⁸ Minä olen nähnyt hänen tiensä, mutta minä parannan hänet; minä johdatan häntä ja palautan lohdutuksen hänelle ja hänen surevilleen, ¹⁹ tuoden kiitosta heidän huuilleen. Rauha, rauha, kaukaisille ja lähellä oleville," sanoo Herra. "Ja minä parannan heidät." ²⁰ Mutta jumalattomat ovat kuin myrskyävä meri, joka ei voi rauhoittua, jonka vedet nostavat liejua ja mutaa. ²¹ "Jumalani julistaa: 'Ei ole rauhaa jumalattomille.'"

58 "Huutakaa täyttä kurkkua, alkää pidätelkö; korottakaa äänenne kuin pasuuna ja julistakaa kansalleni heidän kapinallisuutensa ja Jaakobin huoneelle heidän syntinsä. ² Päivä päivältä he etsivät minua ja iloitsevat saadessaan tietää minun teistäni, ikään kuin he olisivat kansa, joka harjoittaa vanhurskautta eikä ole hylännyt Jumalansa säädestä. He pyytävät minulta oikeudenmukaisia päätöksiä ja iloitsevat Jumalan läheisyydestä. ³ 'Miksi olemme paastonneet', he sanovat, 'etkä sinä ole nähnyt? Miksi olemme nöyryyttäneet itseämme, etkä sinä ole huomannut? Katso, paastopäivänämme te ajatte omia halujanne ja sorrette kaikkia työntekijöitänne. ⁴ Teidän paastonnek johtaa riitaan ja toraan ja toisten lyömiseen jumalattomilla nyrkeillä. Te ette voi paastota niin kuin tänään ja odottaa, että teidän äänenne kuultaisiin korkeudessa. ⁵ Onko tämä sellainen paasto, jonka olen valinnut, päivä, jolloin ihminen nöyryyttää itseään? Onko se vain pään painamista kuin kaisla ja säkkikankaan ja tuhkan levittämistä? Kutsuteko tätä paastoksi, Herralle otolliseksi päiväksi? ⁶ Eikö tämä ole se paasto, jonka olen valinnut: avata vääryyden kahleet, irrottaa ikeen siteet, päästää sorretut vapauteen ja murtaa jokainen ies? ⁷ Eikö se ole jakaa leipäsi nälkäiselle ja tuoda

kodittomat köyhät taloosi; kun näet alastoman, vaatettaa hänet, etkä kätke itseäsi omalta lihaltasi ja vereltäsi? ⁸ Silloin sinun valosi puhkeaa esiin kuin aamunkoitto, ja parantumisesi ilmestyy nopeasti; sinun vanhurskautesi käy edelläsi, ja Herran kirkkaus on sinun jälkivartijasi. ⁹ Silloin sinä huudat, ja Herra vastaa; sinä huudat apua, ja hän sanoo: 'Tässä minä olen.' Jos poistat ikeen keskeltäsi, sormella osoittelun ja pahansuovan puheen, ¹⁰ ja jos annat itsesi nälkäiselle ja tyydytät vaivaantuneen tarpeet, silloin sinun valosi nousee pimeydessä, ja sinun synkkytyesi muuttuu kuin keskipäivä. ¹¹ Herra johdattaa sinua jatkuvasti ja tyydyttää tarpeesi paahtavassa maassa ja vahvistaa luusi. Sinä olet kuin hyvin kasteltu puutarha, kuin lähde, jonka vedet eivät petä. ¹² Sinun kansasi rakentaa muinaiset rauniot; sinä kohotat ikivanhat perustukset; sinua kutsutaan Murtuneiden muurien korjaajaksi, Asuttavien katujen ennallistajaksi. ¹³ "Jos pidättäydyt rikkomasta sapattia ja tekemästä omia mielitekojasi minun pyhän päivänäni, jos kutsut sapatin iloksi ja Herran pyhän päivän kunniakkaaksi, ja jos kunnioitat sitä olematta kulkematta omia teitäsi tai etsimättä omia mielitekojasi tai puhumatta turhia sanoja, ¹⁴ silloin sinä löydät ilosi Herrassa, ja minä annan sinun kulkea maan korkeuksilla ja nauttia isäsi Jaakobin perinnöstä." Sillä Herran suu on puhunut.

59 Katso, Herran käsi ei ole liian lyhyt pelastamaan, eikä Hänen korvansa liian kuuro kuulemaan. ² Mutta teidän rikkomuksenne ovat luoneet eron teidän ja Jumalanne välille; teidän syntinne ovat kätkenneet Hänen kasvonsa teiltä, niin ettei Hän kuule. ³ Sillä teidän kätenne ovat tahriintuneet vereen ja sormenne vääryyteen. Teidän huulenne ovat puhuneet valheita, ja teidän kielenne kuiskaa pahuutta. ⁴ Ei kukaan huuda oikeuden puolesta, eikä kukaan esitä asiaansa rehellisesti. He luottavat tyhjiin väitteisiin ja puhuvat valheita; he suunnittelevat paha ja synnyttävät tuhoa. ⁵ He hautovat kyykäärmeen munia ja kutovat hämähäkin verkkoa. Joka syö heidän muniaan, kuolee, ja kun yksi murskataan, siitä puhkeaa käärme. ⁶ Heidän verkkonsa eivät voi tulla vaatteiksi, eivätkä he voi peittää itseään sillä, mitä he tekevät. Heidän tekonsa ovat vääryyden tekoja, ja väkivalta on heidän käsissään. ⁷ Heidän jalkansa rientävät pahaan, ja he ovat nopeita vuodattamaan viatonta verta. Heidän ajatuksensa ovat vääryyden ajatuksia; hävitys ja tuho

ovat heidän teillään. ⁸ He eivät tunne rauhan tietä, eikä oikeus ole heidän poluillaan. He ovat tehneet teistään mutkaisia; joka niillä kulkee, ei löydä rauhaa.

⁹ Sen vuoksi oikeus on kaukana meistä, eikä vanhurskaus saavuta meitä. Me toivomme valoa, mutta katso, on pimeys; kirkkautta, mutta me kuljemme synkkyudessa. ¹⁰ Me hapuilemme seinää pitkin kuin sokeat, tunnustelemme tietämme kuin ne, joilla ei ole silmiä. Me kompastelemme keskipäivällä kuin hämärässä; voimakkaiden joukossa olemme kuin kuolleet. ¹¹ Me kaikki murisemme kuin karhut ja valitamme surullisesti kuin kyyhkyset. Me etsimme oikeutta, mutta emme löydä sitä; pelastusta, mutta se on kaukana meistä. ¹² Sillä meidän rikkomuksemme ovat monet sinun edessäsi, ja meidän syntimme todistavat meitä vastaan. Meidän väärytemme ovat meidän kanssamme, ja me tunnustamme pahat tekomme: ¹³ Kapina ja Herran kieltäminen, pois kääntyminen Jumalastamme, sortamisen ja kapinan puhuminen, valheellisten sanojen suunnittelu ja lausuminen sydämeistä. ¹⁴ Oikeus on ajettu takaisin, ja vanhurskaus seisoo kaukana; totuus on kompastunut kaduilla, eikä oikeamielisyys voi päästä sisään. ¹⁵ Totuus on poissa, ja joka karttaa pahaa, joutuu saaliiksi. Herra näki, ja se ei miellyttänyt Häntä, että oikeutta ei ollut. ¹⁶ Hän näki, ettei ollut ketään, ja hämmästyi, ettei ollut ketään puuttumassa asiaan; niin Hänen oma käsivartensa toi Hänelle pelastuksen, ja Hänen vanhurskautensa tuki Häntä. ¹⁷ Hän puki vanhurskauden rintahaarniskaksi ja pelastuksen kypärän päähänsä; Hän pukeutui koston vaatteisiin ja kietoutui kiihkoon kuin viitta. ¹⁸ Heidän tekojensa mukaan Hän maksaa heille: vihaa vastustajilleen, kosta vihollisilleen; Hän maksaa saarille niiden ansion mukaan. ¹⁹ Niin ihmiset pelkäävät Herran nimeä lännestä ja Hänen kirkkautaan auringon noususta, sillä Hän tulee kuin virtaava virta, jota Herran henki ajaa. ²⁰ "Lunastaja tulee Siioniin, niille Jaakobissa, jotka kääntyvät pois synneistään," sanoo Herra. ²¹ "Mutta mitä minuun tulee, tämä on minun liittoni heidän kanssaan," sanoo Herra: "Minun Henkeni, joka on sinun ylläsi, ja minun sanani, jotka olen pannut sinun suuhusi, eivät väisty sinun suustasi, eivätkä lastesi suusta, eivätkä heidän jälkeläistensä suusta - tästä hetkestä ja ikuisesti," sanoo Herra.

60

"Nouse ja loista, sillä sinun valosi on tullut, ja Herran kirkkaus koittaa sinun yllesi. ²

Katso, pimeys peittää maan ja synkkä pimeys kansat, mutta Herra koittaa sinun yllesi, ja hänen kirkkautensa ilmestyy sinun päälläsi. ³ Kansat tulevat sinun valosi luo, ja kuninkaat sinun aamunkoitosti kirkkauteen. ⁴ "Nosta silmäsi ja katso ympärillesi; he kaikki kokoontuvat ja tulevat sinun luoksesi. Sinun poikasi tulevat kaukaa, ja sinun tyttäresi kannetaan lanteilla. ⁵ Silloin sinä näet ja loistat, ja sinun sydämesi sykkii ja laajenee ilosta; meren rikkaudet tuodaan sinulle, ja kansojen aarteet tulevat sinun luoksesi. ⁶ Kameliensa paljous peittää sinun maasi, Midianin ja Eefan nuoret kamelit; kaikki Saban asukkaat tulevat, tuoden kultaa ja suitsuketta, ja julistaen Herran ylistystä. ⁷ Kaikki Kedarilaiset laumatt kootaan sinun luoksesi, Nebajotin pässit palvelevat sinua; ne otetaan vastaan minun alttarillani, ja minä kaunistan kirkkauteeni temppelin. ⁸ Keitä ovat nämä, jotka lentävät kuin pilvet, kuin kyyhkyset pesiinsä? ⁹ Totisesti rannikkoseudut odottavat minua; Tarsisin laivat ovat etunenässä, tuoden sinun lapsesi kaukaa, hopeansa ja kultansa kanssa, Herran, sinun Jumalasi kunniaksi, Israelin Pyhän tähden, sillä hän on kirkastanut sinut. ¹⁰ "Muukalaiset rakentavat sinun muurisi, ja heidän kuninkaansa palvelevat sinua; sillä vihassani minä löin sinua, mutta suosiossani olen osoittanut sinulle armoa. ¹¹ Sinun porttisi ovat aina avoinna; niitä ei suljeta päivällä eikä yöllä, jotta kansat voisivat tulla sinulle rikkautensa, kuninkaat saatetaan kulkuessa. ¹² Sillä jokainen kansa tai valtakunta, joka ei palvele sinua, tuhoutuu; se hävitetään täysin. ¹³ Libanonin kirkkaus tulee sinun luoksesi, katajat, kuuset ja sypressit yhdessä, kaunistamaan minun pyhäkköäni; ja minä teen jalkojeni paikan loistavaksi. ¹⁴ Niiden pojat, jotka sinua sortivat, tulevat kumartamaan sinun eteesi; kaikki, jotka sinua halveksivat, kumartavat jalkojesi juureen ja kutsuvat sinua Herran kaupungiksi, Israelin Pyhän Siioniksi. ¹⁵ "Vaikka sinut on hylätty ja vihattu, eikä kukaan kulje lävitsesi, teen sinusta ikuisen ylpeyden, ilon sukupolvesta sukupolveen. ¹⁶ Sinä nautit kansojen runsaudesta ja sinua ylläpidetään kuninkaallisilla antimia; silloin sinä tiedät, että minä, Herra, olen sinun Pelastajasi, Lunastajasi, Jaakobin Väkevä. ¹⁷ Pronssin sijasta tuon kultaa, ja raudan sijasta hopeaa; puun sijasta tuon pronssia, ja kiven sijasta rautaa. Teen rauhan sinun hallitsijaksesi ja vanhurskauden sinun

Jesajan kirja

valvojaksi. ¹⁸ Väkivaltaa ei enää kuulla sinun maassasi, eikä hävitystä tai tuhoa rajojesi sisällä; mutta sinä kutsut muurejasi Pelastukseksi ja porttejasi Ylistykseksi. ¹⁹ Aurinko ei enää ole sinun valosi päivällä, eikä kuun kirkkaus loista sinulle; sillä Herra on sinun ikuinen valosi, ja sinun Jumalasi on sinun kirkkautesi. ²⁰ Sinun aurinkosi ei enää laske, eikä kuusi vähene; sillä Herra on sinun ikuinen valosi, ja sinun surusi päivät päätyvät. ²¹ Silloin kaikki sinun kansasi ovat vanhurskaita; he omistavat maan ikuisesti. He ovat minun istuttamani oksa, minun kätteni työ, että minä tulisin kirkastetuksi. ²² Vähäisin teistä tulee tuhannen veroiseksi, pienin mahtavaksi kansaksi. Minä, Herra, tuon sen nopeasti aikanaan."

61 Herran, Herran Henki on minun päälläni, sillä Herra on voidellut minut tuomaan ilosanoman nöyrille. Hän on lähettänyt minut sitomaan särkyneitä sydämiä, julistamaan vapautta vangeille ja vapautusta kahlehdituille; ² julistamaan Herran suosiollista vuotta ja meidän Jumalamme koston päivää; lohduttamaan kaikkia surevia, ³ antamaan Siionin murheellisille, antamaan heille seppeleen tuhkan sijaan, ilon öljyn murheen sijaan ja ylistyksen vaipan masentuneen hengen sijaan. Heitä kutsutaan vanhurskauden tammiksi, Herran istutukseksi hänen kirkkautensa tähden. ⁴ He rakentavat jälleen ikivanhat rauniot ja pystyttävät entiset hävitykset; he uudistavat raunioituneet kaupungit, monien sukupolvien autiudet. ⁵ Muukalaiset paimentavat teidän lampaitanne, ja vieraat ovat teidän maanviljelijöitänne ja viinitarhureitanne. ⁶ Mutta teitä kutsutaan Herran papeiksi; teitä nimitetään meidän Jumalamme palvelijoiksi. Te nautitte kansojen rikkaudesta ja kerskaatte heidän aarteistaan. ⁷ Häpeänne sijaan saatte kaksinkertaisen osan, ja hävistyksen sijaan he riemuittavat perinnöstään. Sen tähden he saavat kaksinkertaisen osan maassaan, ja ikuinen ilo on heidän. ⁸ Sillä minä, Herra, rakastan oikeutta; minä vihaan ryöstöä ja vääryyttä. Uskollisuudessani minä palkitsen heidät ja teen heidän kanssaan ikuisen liiton. ⁹ Heidän jälkeläisensä tunnetaan kansojen keskuudessa ja heidän jälkeläisensä kansojen joukossa. Kaikki, jotka näkevät heidät, tunnustavat, että he ovat kansa, jonka Herra on siunannut. ¹⁰ Minä iloitsen suuresti Herrassa, sieluni riemuitsee minun Jumalassani; sillä hän on pukuunut minut pelastuksen vaatteisiin ja verhonnut minut vanhurskauden viittaan, kuten sulhanen koristaa päänsä kuin pappi,

ja kuten morsian koristautuu koruillaan. ¹¹ Sillä kuten maa tuottaa kasvunsa, ja kuten puutarha saa siemenet kasvamaan, niin Herra, Herra saa vanhurskauden ja ylistyksen versomaan kaikkien kansojen edessä.

62 Siionin tähden en voi vaieta, ja Jerusalemin tähden en voi olla hiljaa, kunnes hänen vanhurskautensa loistaa kuin aamunkoitto ja hänen pelastuksensa kuin palava soihtu. ² Kansat näkevät sinun vanhurskautesi ja kaikki kuninkaatt sinun kirkkautesi; sinulle annetaan uusi nimi, jonka Herran suu määrää. ³ Sinä olet oleva kuin loistava kruunu Herran kädessä, kuninkaallinen diadeemi sinun Jumalasi kädessä. ⁴ Sinua ei enää kutsuta Hyljätynksi, eikä sinun maatasi kutsuta Autioksi. Sen sijaan sinua kutsutaan Hepsibaksi, ja maatasi Beulaksi; sillä Herra iloitsee sinusta, ja sinun maasi on oleva naimisissa. ⁵ Niin kuin nuorukainen nai neitsyen, niin sinun poikasi naiivat sinut; ja niin kuin sulhanen iloitsee morsiamestaan, niin sinun Jumalasi iloitsee sinusta. ⁶ Olen asettanut vartijat muureillesi, Jerusalemi; he eivät koskaan vaikene päivällä tai yöllä. Te, jotka huudatte Herran puoleen, älkää levätkö, ⁷ älkääkää antako Hänelle lepoa, ennen kuin Hän perustaa Jerusalemin ja tekee siitä maan ylistyksen. ⁸ Herra on vannonut oikealla kädellään ja voimakkaalla käsivarrellaan: "En koskaan enää anna sinun viljaasi vihollisillesi ruoaksi, eivätkä vieraat juo uutta viiniä, jonka vuoksi olet työskennellyt; ⁹ vaan ne, jotka sen korjaavat, kuluttavat sen ja ylistävät Herraa, ja ne, jotka keräävät rypäleet, nauttivat siitä Minun pyhäkköni esipihoilla." ¹⁰ Kulkekaa porttien läpi! Valmistakaa tie kansalle. Rakentakaa tie! Raivatkaa kivet. Nostakaa lippu kansakunnille. ¹¹ Katso, Herra on julistanut maan ääriin: "Sanokaa tytär Siionille: 'Katso, sinun Vapahtajasi tulee; katso, Hänen palkkansa on Hänen kanssaan, ja Hänen palkkionsa seuraa Häntä.'" ¹² Heitä kutsutaan pyhäksi kansaksi, Herran lunastamiksi; ja sinua kutsutaan Etsityksi, Kaupungiksi, jota ei enää hylätä.

63 Kuka on tämä, joka tulee Edomista, Bozrasta kirkkaissa vaatteissa, tämä, joka on ylväs asussaan, kulkee eteenpäin voimansa suuruudessa? "Minä se olen, joka puhun vanhurskaudessa, voimallinen pelastamaan." ² Miksi vaatteesi ovat punaiset, kuin viinikuurnan polkijalla? ³ "Minä olen polkenut viinikuurnan yksin, eikä kansoista kukaan ollut kanssani. Minä poljin heitä

Jesajan kirja

vihassani ja murskasin heidät kiivauteni hehkussa; heidän verensä pirskontti vaatteilleni, ja minä tahrin kaikki pukuni. ⁴ Sillä koston päivä oli sydämessäni, ja lunastukseni vuosi oli tullut. ⁵ Minä katselin, mutta ei ollut ketään auttamassa, ja minä hämmästyin, ettei kukaan tukenut; niinpä oma käsivarteni toi minulle pelastuksen, ja kiivauteni tuki minua. ⁶ Minä poljin kansat vihassani ja juovutin heidät kiivauteni hehkulla, ja minä vuodatin heidän verensä maahan."

⁷ Minä kerron Herran armotoista ja Herran ylistyksistä, kaikesta siitä, mitä Herra on meille tehnyt, ja Israelin huoneelle osoittamastaan suuresta hyvyydestä, jonka hän on antanut laupeutensa ja runsaan armonsa mukaan. ⁸ Sillä hän sanoi: "Totisesti, he ovat minun kansani, lapsia, jotka eivät ole petollisia." Niin hän tuli heidän Vapahtajakseen. ⁹ Kaikessa heidän ahdistuksessaan hänkin oli ahdistettu, ja hänen kasvojensa enkl pelasti heidät. Rakkaudessaan ja armossaan hän lunasti heidät; hän nosti heidät ja kantoi heitä kaikkina menneinä päivinä. ¹⁰ Mutta he kapinoivat ja murehduivat hänen Pyhää Henkeään; niin hän kääntyi ja tuli heidän vihollisekseen, ja hän itse taisteli heitä vastaan. ¹¹ Silloin hänen kansansa muisti muinaisia päiviä, Mooseksen päiviä. Missä on hän, joka toi heidät meren halki, laumansa paimenen kanssa? Missä on hän, joka asetti Pyhän Henkensä heidän keskelleen, ¹² joka lähetti loistavan voimansa käsivarren Mooseksen oikealle puolelle, joka jakoi vedet heidän edessään saadakseen itselleen ikuisen nimen, ¹³ joka johdatti heidät syvyyksien läpi? Kuin hevonen erämaassa, he eivät kompastuneet; ¹⁴ kuin karja, joka laskeutuu tasangolle, Herran Henki antoi heille levon. Niin sinä johdatit kansaasi saadaksesi itsellesi loistavan nimen. ¹⁵ Katso alas taivaasta ja näe pyhästä ja loistavasta korkeasta asuinsijastasi. Missä on sinun kiivautesi ja voimalliset tekosi? Sydämesi liikkeet ja myötätuntosi ovat pidätetyt meiltä. ¹⁶ Sillä sinä olet meidän Isämme, vaikka Abraham ei meitä tunne ja Israel ei meitä tunnista; sinä, Herra, olet meidän Isämme, meidän Lunastajamme on sinun nimesi ikiajoista. ¹⁷ Miksi, Herra, annat meidän eksyä pois teittäsi ja paadutat sydämemme pelkäämästä sinua? Palaa palvelijoittesi tähden, perintösi heimojen tähden. ¹⁸ Vähän aikaa sinun pyhä kansasi omisti sinun pyhäkkösi, mutta nyt vihollisemme ovat tallanneet sen maahan. ¹⁹ Meistä on tullut kansa, jota et ole

hallinnut, aivan kuin ne, joita ei ole kutsuttu sinun nimelläsi.

64 Jospa repäisisit taivaat auki ja tulisit alas, niin että vuoret järkkäisivät sinun edessäsi—
² Niin kuin tuli sytyttää risukon ja saa veden kiehumaan, tule alas tekemään nimesi tunnetuksi vastustajillesi, jotta kansakunnat vapisivat sinun edessäsi! ³ Kun teit pelottavia tekoja, joita emme odottaneet, tulit alas, ja vuoret järkkäivät sinun edessäsi. ⁴ Muinaisista ajoista asti ei kukaan ole kuullut eikä korva käsittänyt, eikä silmä nähnyt muuta Jumalaa kuin sinut, joka toimit niiden hyväksi, jotka odottavat sinua. ⁵ Sinä kohtaat ne, jotka iloitsevat vanhurskauden tekemisessä, jotka muistavat sinut teilläsi. Katso, sinä olit vihainen, sillä me teimme syntiä; me jatkoimme synneissämme kauan. Kuinka sitten voisimme pelastua? ⁶ Sillä me kaikki olemme tulleet kuin saastainen, ja kaikki meidän vanhurskaat tekomme ovat kuin likainen vaate; me kaikki kuihdumme kuin lehti, ja meidän rikkomuksemme, kuin tuuli, vievät meidät pois. ⁷ Ei ole ketään, joka kutsuisi sinun nimeäsi tai heräisi tarttumaan sinuun; sillä sinä olet katkenyt kasvosi meiltä ja antanut meidät rikkomustemme valtaan. ⁸ Kuitenkin sinä, Herra, olet meidän Isämme. Me olemme savi, ja sinä olet meidän savenvälajamme; me olemme kaikki sinun kättesi tekoa. ⁹ Älä ole vihainen yli määrän, Herra, äläkä muista meidän rikkomuksiamme ikuisesti. Katso, ole hyvä ja katso, sillä me olemme kaikki sinun kansaasi. ¹⁰ Sinun pyhät kaupunkisi ovat tulleet erämaaksi; Sion on tullut autiomaaksi, Jerusalemin hävitykseksi. ¹¹ Meidän pyhä ja kaunis temppelimme, jossa esi-isämme ylistivät sinua, on poltettu tulella, ja kaikki meidän arvokkaat asiamme ovat tulleet raunioiksi. ¹² Pidätkö sinä kiinni näistä asioista, Herra? Jäätkö sinä vaiti ja annatko meidän kärsiä yli määrän?

65 "Minä sallin itseni löytää niiden, jotka eivät minua kysyneet; minut löysivät ne, jotka eivät minua etsineet. Minä sanoin: 'Tässä olen, tässä olen,' kansalle, joka ei kutsunut minun nimeäni. ² Minä olen ojentanut käteni kaiken päivää uppinkaiselle kansalle, joka kulkee teitä, jotka eivät ole hyviä, seuraten omia ajatuksiaan— ³ kansalle, joka jatkuvasti ärsyttää minua avoimesti, uhraa puutarhoissa ja polttaa suitsukkeita tiilillä; ⁴ jotka istuvat hautojen keskellä ja viettävät yönsä salaisissa paikoissa; jotka syövät sianlihaa, ja joiden padat

Jesajan kirja

sisältävät saastaista lihaa; ⁵ jotka sanovat: 'Pysy loitolla, älä tule lähelleni, sillä minä olen pyhempi kuin sinä!' Sellaiset ihmiset ovat savua sieraimissani, tulta, joka palaa kaiken päivää. ⁶ Katso, se on kirjoitettu eteeni: Minä en pysy vaiti, vaan maksan; minä maksan heidän syliinsä— ⁷ sekä teidän syntinne että esi-isienne synnit," sanoo Herra. "Koska he polttivat suitsukkeita vuorilla ja halveksivat minua kukkuloilla, minä mittaan heidän syliinsä täyden maksun heidän entisistä teoistaan." ⁸ Näin sanoo Herra: "Kuten kun uusi viini löytyy rypäleterttusta, ja joku sanoo: 'Älä tuhoa sitä, sillä siinä on siunaus,' niin minä toimin palvelijoideni puolesta, etten tuhoaisi heitä kaikkia. ⁹ Minä tuon jälkeläisiä Jaakobista ja Juudasta ne, jotka perivät minun vuoreni; minun valittuni omistavat ne, ja siellä minun palvelijani asuvat. ¹⁰ Saron on oleva laidun laumoille, ja Akorin laakso lepoaikka karjoille, minun kansalleni, joka minua etsii. ¹¹ Mutta te, jotka hylkääte Herran ja unohdatte minun pyhän vuoreni, jotka katatte pöydän Onnelle ja täytätte sekoitetun viinin maljat Kohtalolle, ¹² minä määrään teidät miekalle, ja kaikki te kumarrutte teurastukseen; koska minä kutsuin ja te ette vastanneet, minä puhuin ja te ette kuunnelleet. Te teitte pahaa minun silmissäni ja valitsitte, mikä ei minua miellytä." ¹³ Siksi näin sanoo Suvereeni Herra: "Katso, minun palvelijani syövät, mutta te olette nälkäisiä; katso, minun palvelijani juovat, mutta te olette janoisia; katso, minun palvelijani iloitsevat, mutta teitä häpäistään. ¹⁴ Katso, minun palvelijani laulavat sydämensä ilosta, mutta te huudatte sydämen tuskasta ja valittatte murtuneesta hengestä. ¹⁵ Te jätätte nimenne kiroukseksi minun valituilleni, ja Suvereeni Herra surmaa teidät, mutta hän antaa palvelijoilleen toisen nimen. ¹⁶ Joka maassa siunauksen lausuu, tekee sen totuuden Jumalan kautta; joka maassa valan vannoo, vannoo totuuden Jumalan kautta. Sillä entiset murheet unohdetaan ja piilotetaan minun silmistäni. ¹⁷ "Sillä katso, minä luon uudet taivaat ja uuden maan, eikä entisiä asioita muisteta eikä mieleen tule. ¹⁸ Mutta iloitkaa ja riemuitkaa ikuisesti siitä, mitä minä luon; sillä katso, minä luon Jerusalem in riemuksi ja sen kansan iloksi. ¹⁹ Minä iloitsen Jerusalemista ja nautin kansastani; itkun ja valituksen ääntä ei enää kuulla siellä. ²⁰ Ei enää ole siellä imeväistä, joka elää vain muutaman päivän, tai vanhusta, joka ei elä vuosiinsa täyteen; se, joka kuolee sadan vuoden iässä, katsotaan nuoreksi, ja se, joka ei saavuta sataa

vuotta, pidetään kirottuna. ²¹ He rakentavat taloja ja asuvat niissä; he myös istuttavat viinitarhoja ja nauttivat niiden hedelmistä. ²² He eivät rakenna, ja toiset asu, he eivät istuta, ja toiset syö; sillä kuten puun päivät, niin ovat minun kansani päivät, ja minun valittuni nauttivat pitkään kätensä työtä. ²³ He eivät tee työtä turhaan, eivätkä synnytä lapsia onnettomuuteen; sillä he ovat Herran siunaama kansa, he ja heidän jälkeläisensä heidän kanssaan. ²⁴ Jo ennen kuin he kutsuvat, minä vastaan; kun he vielä puhuvat, minä kuuntelen heitä. ²⁵ Susi ja karitsa käyvät yhdessä laitumella, ja leijona syö olkia kuin härkä, ja käärmeen ruokana on oleva tomu. He eivät tee pahaa eivätkä tuhoa kaikella minun pyhällä vuorellani," sanoo Herra.

66 Näin sanoo Herra: "Taivas on minun valtaistuimeni, ja maa on minun jalkojeni astinlauta. Missä on se talo, jonka te voisitte minulle rakentaa? Ja missä on minun lepoaikani? ² Sillä minun käteni on tehnyt kaikki nämä, ja niin ne ovat syntyneet", julistaa Herra. "Mutta minä katson tähän: nöyryään ja murtuneeseen henkeen, ja siihen, joka vapisee minun sanani edessä. ³ Mutta joka teurastaa härän, on kuin se, joka tappaa ihmisen; joka uhraa lampaan, on kuin se, joka murtaa koiran niskan; joka tekee ruokauhrin, on kuin se, joka uhraa sian verta; joka polttaa suitsuketta, on kuin se, joka palvoo epäjumalaa. He ovat valinneet omat tiensä, ja heidän sielunsa iloitsee heidän kauhistuksistaan; ⁴ joten minä valitsen heille ankaran kohtelun ja tuon heidän päälleen sen, mitä he pelkäävät. Sillä kun minä kutsuin, ei kukaan vastannut; kun minä puhuin, he eivät kuunnelleet. Sen sijaan he tekivät pahaa minun silmissäni ja valitsivat sen, mikä ei miellytä minua." ⁵ Kuulkaa Herran sanaa, te, jotka vapisette hänen sanansa edessä: "Teidän omat kansanne, jotka vihaavat teitä ja sulkevat teidät pois minun nimeni tähden, ovat sanoneet: 'Tulkoon Herra kirkastetuksi, että näkisimme teidän ilonne!' Mutta he joutuvat häpeään. ⁶ Kaupungista kuuluu metelin ääni, temppeleistä ääni, Herran ääni, joka maksaa vihollisilleen heidän ansionsa mukaan. ⁷ "Ennen kuin hän tuntee synnytytustuksia, hän synnyttää; ennen kuin kipu kohtaa häntä, hän synnyttää pojan. ⁸ Kuka on koskaan kuullut sellaista? Kuka on nähnyt sellaista? Voiko maa syntyä päivässä tai kansakunta tulla esiin hetkessä? Kuitenkin heti kun Siion oli synnytyksessä, hän synnytti lapsensa. ⁹ Tuonko minä synnytyksen hetkeen enkä anna synnytystä tapahtua?" sanoo

Jesajan kirja

Herra. "Tai suljenko minä kohdun, kun tuon synnytykseen?" sanoo sinun Jumalasi. ¹⁰ "Iloitkaa Jerusalemin kanssa ja olkaa iloisia hänen puolestaan, kaikki te, jotka rakastatte häntä; olkaa täynnä iloa hänen kanssaan, kaikki te, jotka surette häntä, ¹¹ jotta saisitte imeä ja tulla ravituiksi hänen lohduttavista rinnoistaan; te juotte syvään ja nautitte hänen runsaista rinnoistaan." ¹² Sillä näin sanoo Herra: "Minä levitän rauhan hänelle kuin virran, ja kansakuntien kirkkauden kuin tulvivan puron; teitä imetetään, kannetaan hänen lanteillaan ja hyipitetään hänen polvillaan. ¹³ Niin kuin äiti lohduttaa lastaan, niin minä lohdutan teitä; ja teitä lohdutetaan Jerusalemissa." ¹⁴ Kun näette tämän, sydämenne iloitsee, ja luunne kukoistavat kuin uusi ruoho; Herran käsi tulee tunnetuksi hänen palvelijoilleen, mutta hän on vihainen vihollisilleen. ¹⁵ Sillä katso, Herra tulee tulella, ja hänen vaununsa kuin pyörremyrsky, antaakseen vihansa kiivaudella ja nuhteensa tulen liekeillä. ¹⁶ Sillä tulella ja miekallaan Herra tuo tuomion kaikille ihmisille, ja monet kaatuvat Herran käden kautta. ¹⁷ "Ne, jotka pyhittävät ja puhdistavat itsensä mennäkseen puutarhoihin, seuraten keskellä olevaa, jotka syövät sianlihaa, kauhistuksia ja hiiriä, kohtaavat loppunsa yhdessä",

julistaa Herra. ¹⁸ "Sillä minä tunnen heidän tekonsa ja ajatuksensa, ja aika on tulossa, jolloin kokoan kaikki kansakunnat ja kielet. Ja he tulevat ja näkevät minun kirkkauteni. ¹⁹ Minä asetan merkin heidän keskelleen, ja lähetän eloonjääneitä kansakuntiin: Tarsisiin, Putiin, Ludiin, Mesekiin, Tubaliin ja Javaniin, kaukaisiin rannikkoihin, jotka eivät ole kuulleet minun mainettani tai nähneet minun kirkkauttani. He julistavat minun kirkkauttani kansakuntien keskuudessa. ²⁰ Ja he tuovat kaikki teidän kansanne kaikista kansakunnista minun pyhälle vuorelleni Jerusalemiin uhrina Herralle—hevosilla, vaunuilla ja vaunuilla, muuleilla ja kameleilla", sanoo Herra, "niin kuin israelilaiset tuovat ruokauhrejaan puhtaissa astioissa Herran huoneeseen. ²¹ Ja minä valitsen heistä joitakin papeiksi ja leeviläisiksi", sanoo Herra. ²² "Sillä niin kuin uudet taivaat ja uusi maa, jotka minä teen, pysyvät minun edessäni", julistaa Herra, "niin pysyvät teidän nimenne ja jälkeläisenne. ²³ Kuukaudesta toiseen ja sapatista toiseen, koko ihmiskunta tulee kumartamaan minun eteeni", sanoo Herra. ²⁴ "Sitten he menevät ulos ja katsovat niiden ruumiita, jotka ovat kapinoineet minua vastaan; sillä heidän matonsa ei kuole, eikä heidän tulensa sammua, ja he ovat kauhistus koko ihmiskunnalle."

Jeremian kirja

1 Jeremian, Hilkian pojan, sanat, joka oli pappi Anatotissa Benjaminin maassa, ² jolle Herran sana tuli Juudan kuninkaan, Aamonin pojan, Josian päivinä, hänen hallituskautensa kolmantentoista vuotena. ³ Se tuli myös Joakimin, Josian pojan, Juudan kuninkaan, hallitusaikana, aina Sidkian, Josian pojan, Juudan kuninkaan, yhdenteentoista vuoteen, viidenteen kuukauteen, jolloin Jerusalemin kansa vietiin pakkosiirtolaisuuteen. ⁴ Sitten minulle tuli Herran sana, joka sanoi: ⁵ "Ennen kuin muovasin sinut äidin kohdussa, minä tunsin sinut, ja ennen kuin synnyit, minä pyhitin sinut; minä asetin sinut kansojen profeetaksi." ⁶ Silloin minä sanoin: "Voi, Herra Jumala! En osaa puhua, sillä olen nuori." ⁷ Mutta Herra sanoi minulle: "Älä sano: 'Olen liian nuori', sillä sinun on mentävä kaikkien luo, joille minä sinut lähetan, ja puhuttava, mitä minä käsken sinun puhua. ⁸ Älä pelkää heitä, sillä minä olen kanssasi suojellakseni sinua," sanoo Herra. ⁹ Sitten Herra ojensi kätensä ja kosketti suutani ja sanoi minulle: "Minä olen asettanut sanani sinun suuhusi. ¹⁰ Katso, tänä päivänä minä asetan sinut kansojen ja valtakuntien yläpuolelle repimään ja hajottamaan, tuhoamaan ja kukistamaan, rakentamaan ja istuttamaan." ¹¹ Herran sana tuli minulle sanoen: "Mitä näet, Jeremia?" Ja minä vastasin: "Näen mantelipuun oksan." ¹² Herra sanoi minulle: "Olet nähnyt oikein, sillä minä valvon sanaani toteuttaakseni sen." ¹³ Herran sana tuli minulle toisen kerran sanoen: "Mitä näet?" Ja minä sanoin: "Näen kiehuvan padan, joka kallistuu pohjoisesta." ¹⁴ Sitten Herra sanoi minulle: "Pohjoisesta onnettomuus vuodatetaan kaikkien maan asukkaiden päälle. ¹⁵ Sillä minä kutsun kaikki pohjoisten valtakuntien kansat," sanoo Herra. "Heidän kuninkaan tulevat ja asettavat valtaistuimensa Jerusalemin porttien sisäänkäynnille; he tulevat kaikkia sen ympäröiviä muureja vastaan ja kaikkia Juudan kaupunkveja vastaan. ¹⁶ Minä julistan tuomioni heille heidän pahuudestaan, koska he ovat hylänneet minut, polttaneet suitsukkeita muille jumalille ja kumartaneet kätensä tekoa. ¹⁷ "Valmistaudu! Nouse ja sano heille kaikki, mitä minä käsken sinun sanoa. Älä pelkää heitä, tai minä pelästyttä sinut heidän edessään. ¹⁸ Tänä päivänä minä olen tehnyt sinut lujaksi kaupungiksi, rautapylvääksi ja pronssimuuriksi koko maata vastaan—Juudan kuninkaita, sen virkamiehiä, sen pappeja ja maan kansaa vastaan. ¹⁹

He taistelevat sinua vastaan, mutta eivät voita sinua, sillä minä olen kanssasi pelastaakseni sinut," sanoo Herra.

2 Minulle tuli tämä Herran sana: ² "Mene ja julista Jerusalemin kuullen: 'Näin sanoo Herra: "Muistan nuoruutesi uskollisuuden, rakkautesi morsiamena, kuinka seurasit minua autiomaassa, kylvämättömässä maassa. ³ Israel oli Herralle pyhitetty, hänen satonsa esikoishedelmä. Kaikki, jotka söivät sitä, joutuivat syyllisiksi; onnettomuus kohtasi heitä," julistaa Herra. ⁴ Kuulkaa Herran sana, te Jaakobin jälkeläiset, kaikki Israelin heimon perheet. ⁵ Näin sanoo Herra: "Mitä isänne löysivät minusta puutteellista, että he vaelsivat niin kauas minusta? He seurasivat arvottomia epäjumalia ja tulivat itse arvottomiksi. ⁶ He eivät sanoneet: 'Missä on Herra, joka toi meidät Egyptistä, joka johdatti meidät aution erämaan läpi, erämaassa, jossa on aavikoita ja kuoppia, kuivuuden ja syvän pimeyden maassa, maassa, jossa ei kukaan kulje eikä kukaan asu?' ⁷ Minä toin teidät hedelmälliseen maahan syömään sen hedelmiä ja hyviä asioita. Mutta te tulitte ja saastutitte minun maani ja teitte perintöni kauhistuttavaksi. ⁸ Papit eivät sanoneet: 'Missä on Herra?' Lain käsittelijät eivät tunteeneet minua; hallitsijat kapinoivat minua vastaan, ja profeetat ennustivat Baalin nimissä, seuraten asioita, joista ei ole hyötyä. ⁹ "Siksi minä nostan syytteet teitä vastaan uudelleen," julistaa Herra. "Ja minä kiistelen lastenne lasten kanssa. ¹⁰ Menkää Kittimin rannikoille ja katsokaa, lähettäkää Kedariin ja tarkkailkaa huolellisesti; katsokaa, onko koskaan tapahtunut mitään tällaista: ¹¹ Onko mikään kansa koskaan vaihtanut jumaliaan, vaikka ne eivät olekaan jumalia? Mutta minun kansani on vaihtanut kunniaakkaan Jumalansa arvottomaan. ¹² Hämmästykää tästä, te taivaat, ja vaviskaa suuresti," julistaa Herra. ¹³ "Sillä minun kansani on tehnyt kaksi syntiä: He ovat hylänneet minut, elävän veden lähteen, ja kaivaneet itselleen vesisäiliöitä, särkyneitä säiliöitä, jotka eivät pidä vettä. ¹⁴ Onko Israel palvelija, orjaksi syntynyt? Miksi hänestä on tullut saalis? ¹⁵ Leijonat ovat karjuneet häntä vastaan, he ovat karjuneet kovaa. He ovat hävittäneet hänen maansa; hänen kaupunkinsa ovat poltettuja ja autioita. ¹⁶ Myös Memphisin ja Tahpanhesin miehet ovat aiheuttaneet sinulle vahinkoa. ¹⁷ Eikö ole niin, että sinä itse olet tuonut tämän itsellesi hylkäämällä Herran, Jumalasi, kun hän johdatti sinua tiellä? ¹⁸ Miksi nyt menet Egyptiin

Jeremian kirja

juumaan Niilin vettä? Ja miksi menet Assyriaan juumaan Eufraatin vettä? ¹⁹ Sinun pahuutesi kurittaa sinua, ja luopumuksesi nuhtelee sinua. Mieti ja ymmärrä, kuinka paha ja katkera on hylätä Herra, Jumalasi, eikä tuntee minua pelkoa," julistaa Herra, armeijoiden Jumala. ²⁰ "Kauan sitten sinä katkaisit ikeesi ja revit siteesi; sanoit, 'En palvele sinua!' Totisesti, jokaisella korkealla kukkulalla ja jokaisen laajalle levittäytyvän puun alla makaat uskottomana.

²¹ Minä olin istuttanut sinut valituksi viinipuuksi, täysin uskolliseksi siemeneksi. Kuinka sitten käännyt minua vastaan turmeltuneeksi, villiksi viinipuuksi? ²² Vaikka pesisit itsesi lipeällä ja käyttäisit paljon saippuaa, syyllisyytesi tahra on silti edessäni," julistaa Suvereeni Herra. ²³ "Kuinka voit sanoa, 'En ole saastunut; en ole juossut Baalin perässä? Katso käytöstäsi laaksossa; mieti, mitä olet tehnyt. Olet nopea naaraskameli, joka juoksee sinne tänne, ²⁴ villi aasi, joka on tottunut autiomaahan, nuuhkien tuulta himossaan— kuka voi pidättää häntä kiimassaan? Kaikki urokset, jotka häntä tavoittelevat, eivät tarvitse väsyttää itseään; hänen aikanaan he löytävät hänet.

²⁵ Älä juokse, kunnes jalkasi ovat paljaat ja kurkkusi kuiva. Mutta sinä sanoit, 'Se on toivotonta! Rakastan vieraita jumalia, ja minun täytyy mennä niiden perään.' ²⁶ "Kuten varas häpeää, kun hänet saadaan kiinni, niin Israelin heimo häpeää— he, heidän kuninkaansa, heidän virkamiehensä, heidän pappinsa ja heidän profeettansa. ²⁷ He puhuvat puulle, 'Sinä olet minun isäni,' ja kivelle, 'Sinä synnytit minut.' He ovat kääntäneet selkänsä minulle eivätkä kasvojaan; silti kun he ovat pulassa, he huutavat, 'Tule ja pelasta meidät!' ²⁸ Missä sitten ovat ne jumalat, jotka teitte itsellenne? Nouskoot ne, jos voivat pelastaa teidät hädän hetkellä! Sillä sinulla, Juuda, on yhtä monta jumalaa kuin sinulla on kaupunkeja. ²⁹ "Miksi nostatte syytteitä minua vastaan? Te kaikki olette kapinoineet minua vastaan," julistaa Herra. ³⁰ "Turhaan kuritin kansaasi; he eivät vastanneet ojennukseen. Miekkasi on syönyt profeettasi kuin ahnas leijona. ³¹ "Te sukupolvi, miettikää Herran sanaa: Olenko ollut erämaa Israelille tai pimeyden maa? Miksi minun kansani sanoo, 'Olemme vapaita vaeltamaan; emme tule enää sinun luoksesi?' ³² Unohtaako nuori nainen korunsa, morsian hääkoristeensa? Silti minun kansani on unohtanut minut lukemattomiksi päiviksi. ³³ Kuinka taitava oletkaan rakkauden tavoittelussa! Jopa pahimmat naiset voivat oppia tavoistasi. ³⁴ Vaatteistasi löytyy viattomien köyhien veri, vaikka et

saanut heitä kiinni murtautumasta sisään. Siitä huolimatta, ³⁵ sanot, 'Olen viaton; varmasti hänen vihansa on kääntynyt pois minusta.' Mutta minä tuomitsen sinut, koska sanot, 'En ole tehnyt syntiä.' ³⁶ Miksi vaellat niin paljon, muuttaen teitäsi? Tulet pettymään Egyptiin kuten petyit Assyriaan. ³⁷ Lähdet myös sieltä kädet pääsi päällä, sillä Herra on hylännyt ne, joihin luotat; et menesty heidän kanssaan.

3 Herra sanoo: "Jos mies eroaa vaimostaan ja tämä lähtee hänestä tullakseen toisen miehen vaimoksi, pitäisikö hänen palata hänen luokseen? Eikö maa tulisi täysin saastutetuksi? Kuitenkin sinä olet toiminut porttona lukuisten rakastajien kanssa; palaisitko minun luokseni?" julistaa Herra. ² "Nosta katseesi paljaille kukkuloille ja mieti: onko paikkaa, jossa sinua ei olisi häväisty? Olet odottanut tienvarsilla rakastajia, kuin paimentolainen autiomaassa, ja olet saastuttanut maan haureudellasi ja pahuudellasi. ³ Tämän seurauksena sateet on pidätetty, eikä kevätsadetta ole tullut. Sinulla on porton rohkeus; kieltäydyt tuntemasta häpeää. ⁴ Etkö ole juuri huutanut minulle: 'Isäni, sinä olet nuoruuteni kumppani, ⁵ oletko vihainen ikuisesti? Jatkuuko vihasi loppuun asti? Näin sanot, mutta jatkat kaiken mahdollisen pahan tekemistä." ⁶ Kuningas Josian päivinä Herra sanoi minulle: "Oletko nähnyt, mitä uskonon Israel on tehnyt? Hän on noussut jokaiselle korkealle kukkulalle ja jokaisen leviävän puun alle ja tehnyt siellä aviorikoksen. ⁷ Ajattelin, 'Kun hän on tehnyt kaiken tämän, hän palaa minun luokseni,' mutta hän ei palannut, ja hänen uskonon sisarensa Juuda näki sen. ⁸ Annoin uskottomalle Israelille hänen erokirjansa ja lähetin hänet pois hänen aviorikostensa vuoksi. Kuitenkin hänen uskonon sisarensa Juuda ei pelännyt; hänkin meni ja teki aviorikoksen. ⁹ Hänen kevytmielisyytensä vuoksi hän saastutti maan ja teki aviorikoksen kiven ja puun kanssa. ¹⁰ Kaikesta tästä huolimatta hänen uskonon sisarensa Juuda ei palannut minun luokseni koko sydäimestään, vaan vain teeskentelyssä," julistaa Herra. ¹¹ Ja Herra sanoi minulle: "Uskonon Israel on vanhurskaampi kuin uskonon Juuda. ¹² Mene ja julista tämä viesti pohjoiseen päin: 'Palatkaa, uskonon Israel,' julistaa Herra, 'en pysy vihasena teille, sillä olen armollinen,' julistaa Herra, 'en ole vihainen ikuisesti. ¹³ Tunnustakaa vain syyllisyytenne—että olette kapinoineet Herraa, Jumalaanne, vastaan,

Jeremian kirja

hajottaneet suosionsa vieraille jumalille jokaisen leviävän puun alle, ettekä ole totelleet ääntäni,' julistaa Herra. ¹⁴ "Palatkaa, uskon kansa," julistaa Herra, "sillä minä olen teidän mestarinne. Otan teidät—yksi kaupungista ja kaksi perheestä—ja tuon teidät Siioniin. ¹⁵ Sitten annan teille paimenia oman sydämeni mukaan, jotka ohjaavat teitä tiedolla ja ymmärryksellä. ¹⁶ Noina päivinä, kun olette lisääntyneet ja kasvaneet maassa," julistaa Herra, "he eivät enää sano, 'Herran liitonarkki.' Se ei tule mieleen, eivätkä he muista sitä tai kaipaa sitä, eikä sitä enää tehdä. ¹⁷ Silloin Jerusalemiä kutsutaan Herran valtaistuimeksi, ja kaikki kansat kokoontuvat Jerusalemiin kunnioittamaan Herran nimeä. He eivät enää seuraa pahojen sydäntensä itsepäisyyttä. ¹⁸ Noina päivinä Juudan heimo kulkee Israelin heimon kanssa, ja yhdessä he tulevat pohjoisesta maasta siihen maahan, jonka annoin esi-isillenne perintönä. ¹⁹ "Sanoin, 'Kuinka mielelläni kohtelisin teitä kuin poikia ja antaisin teille miellyttävän maan, kauneimman perinnön kaikista kansoista.' Ajattelin, että kutsuisitte minua 'Isäksi' ettekä kääntyisi pois seuraamasta minua. ²⁰ Mutta kuten nainen on uskon miehelleen, niin te, Israel, olette olleet uskottomia minulle," julistaa Herra. ²¹ Ääni kuuluu paljailta kukkuloilta, Israelin kansan itku ja anelu, koska he ovat turmelleet tiensä ja unohtaneet Herran, Jumalansa. ²² "Palatkaa, uskon kansa; parannan teidän luopumuksenne." "Kyllä, tulemme sinun luoksesi, sillä sinä olet Herra, meidän Jumalamme. ²³ Varmasti kukkuloiden ja vuorten hälinä on petosta; totisesti Herrassa, meidän Jumalassamme, on Israelin pelastus. ²⁴ Nuoruudestamme saakka häpeälliset jumalat ovat kuluttaneet esi-isiemme työn hedelmät—heidän laumansa ja karjansa, heidän poikansa ja tyttärensä. ²⁵ Antakaamme häpeämme peittää meidät, ja antakaamme häpeämme peittää meidät. Olemme tehneet syntiä Herraa, meidän Jumalaamme, vastaan, sekä me että esi-isämme; nuoruudestamme tähän päivään asti emme ole totelleet Herran, meidän Jumalamme, ääntä."

4 "Jos sinä, Israel, palaat," sanoo Herra, "niin palaa minun luokseni. Jos poistat iljettävät epäjumalasi minun kasvojeni edestä etkä harhaile, ² ja jos vannot, 'Niin totta kuin Herra elää,' totuudessa, oikeudessa ja vanhurskaudessa, niin kansat siunaavat itseään hänessä ja hänessä he kerskaavat." ³ Sillä näin sanoo Herra Juudan kansalle

ja Jerusalemin asukkailla: "Murra auki kyntämätön maasi äläkä kylvä orjantappuroihin. ⁴ Ympärileikatkaa itsenne Herralle ja ympärileikatkaa sydämenne, Juudan kansa ja Jerusalemin asukkaat, muuten vihani leimahtaa kuin tuli ja palaa, eikä kukaan voi sitä sammuttaa, teidän tekojenne pahuuden tähden." ⁵ "Julistakaa Juudassa ja kuuluttakaa Jerusalemissa, ja sanokaa: 'Puhaltakaa torveen koko maassa!' Huutakaa kovaa ja sanokaa: 'Kokoontukaa ja paetkaamme linnoitettuihin kaupunkeihin!' ⁶ Nostakaa merkki kohti Siionia! Paetkaa turvaan viipymättä! Sillä minä tuon pohjoisesta onnettomuuden, suuren tuhon." ⁷ Leijona on noussut tiheiköstään; kansojen hävittäjä on lähtenyt liikkeelle. Hän on lähtenyt paikastaan tuhotakseen maasi. Kaupunkisi tulevat raunioiksi ilman asukkaita. ⁸ Tämän vuoksi pukeutukaa säkikankaaseen, valittakaa ja vaikeroidka, sillä Herran kiivas viha ei ole kääntynyt pois meistä. ⁹ "Sinä päivänä," sanoo Herra, "kuninkaan sydän ja virkamiesten sydämet pettävät; papit kauhistuvat, ja profeetat ovat tyrmistyneitä." ¹⁰ Sitten minä sanoin: "Voi, Suvereeni Herra! Olet varmasti pettänyt tämän kansan ja Jerusalemin sanomalla, 'Teillä on rauha,' vaikka miekka on kurkullamme!" ¹¹ Siihen aikaan sanotaan tälle kansalle ja Jerusalemiin: "Polttava tuuli autiomaan karuilta kukkuloilta puhaltaa kansaani kohti, ei puhdistakseen eikä puhaltaakseen pois; ¹² tuuli liian voimakas siihen tulee minulta. Nyt julistan tuomioni heitä vastaan." ¹³ Katso, hän etenee kuin pilvet, hänen vaununsa ovat kuin pyörremyrsky, hänen hevosensa nopeampia kuin kotkat. Voi meitä! Olemme tuhoutuneet! ¹⁴ Jerusalem, pese pahuus sydäimestäsi, jotta voisit pelastua. Kuinka kauan pidät sisälläsi pahoja ajatuksia? ¹⁵ Ääni ilmoittaa Danista, julistaa onnettomuutta Efraimin kukkuloilta. ¹⁶ "Ilmoittakaa tämä kansoille, julistakaa koskien Jerusalemiä: 'Piirittävä armeija tulee kaukaisesta maasta, kohottaa sotahuudon Juudan kaupunkoja vastaan. ¹⁷ He ympäröivät hänet kuin pellon vartijat, koska hän on kapinoinut minua vastaan,' sanoo Herra. ¹⁸ "Sinun käytöksesi ja tekosi ovat tuoneet tämän päällesi. Tämä on rangaistuksesi. Kuinka katkera se onkaan! Kuinka se lävistää sydämeni!" ¹⁹ Voi, tuskani, tuskani! Vääntelehdin kivusta. Voi, sydämeni tuskaa! Sydämeni jyskyttää sisälläni, en voi olla hiljaa. Sillä olen kuullut torven äänen; sodan hälytyksen. ²⁰ Onnettomuus toisensa jälkeen julistetaan; koko maa on hävitetty. Yhdessä hetkessä

Jeremian kirja

telttani tuhoutuvat, suojani hetkessä. ²¹ Kuinka kauan minun täytyy nähdä taistelulippu ja kuulla torven ääni? ²² "Sillä minun kansani on tyhmää; he eivät tunne minua. He ovat järjettömiä lapsia; heillä ei ole ymmärrystä. He ovat taitavia tekemään pahaa; he eivät osaa tehdä hyvää." ²³ Katsoin maata, ja se oli muodoton ja tyhjä; ja taivaita, ja niiden valo oli kadonnut. ²⁴ Katsoin vuoria, ja ne vapisivat; kaikki kukkulat huojuivat. ²⁵ Katsoin, eikä siellä ollut ihmisiä; kaikki taivaan linnut olivat lentäneet pois. ²⁶ Katsoin, ja hedelmällinen maa oli autioma; kaikki sen kaupungit olivat raunioina Herran edessä, hänen kiivaan vihansa edessä. ²⁷ Sillä näin sanoo Herra: "Koko maa tulee autioksi, mutta en tuhoa sitä täysin. ²⁸ Siksi maa murehtii ja taivaat ylhäällä synkkenevät, koska olen puhunut enkä kadu, olen päättänyt enkä peruuta." ²⁹ Hevosmiesten ja jousimiesten äänen kuullessaan jokainen kaupunki pakenee; he menevät tiheikköihin ja kiipeävät kallioiden sekaan. Jokainen kaupunki on autio; kukaan ei asu niissä. ³⁰ Ja sinä, hävitetty, mitä teet? Vaikka pukeudut purppuraan, vaikka laitat kultakoruja, vaikka korostat silmiäsi meikillä, turhaan teet itsesi kauniiksi. Rakastajasi halveksivat sinua; he etsivät henkeäsi. ³¹ Kuulen huudon kuin synnyttävän naisen, voiheen kuin ensisynnyttäjän—Siionin tyttären huudon, joka haukkaa henkeään, ojentaa kätensä ja sanoo: "Voi! Olen pyörtymässä; elämäni on annettu murhaajille."

5 "Kulje Jerusalemin kaduilla, tarkkaile ja ota huomioon. Etsi hänen toreiltaan; jos löydät yhdenkin ihmisen, joka toimii oikeudenmukaisesti ja etsii totuutta, minä annan anteeksi hänelle. ² Vaikka he sanovat: 'Niin totta kuin Herra elää', he varmasti vannovat valheellisesti." ³ Herra, eivätkö silmäsi etsi totuutta? Sinä löit heitä, mutta he eivät tunteneet kipua; Sinä kulutit heitä, mutta he kieltäytyivät ojentautumasta. He ovat tehneet kasvonsa kovemmaksi kuin kivi ja kieltäytyneet palaamasta. ⁴ Ajattelin, "Nämä ovat vain köyhiä; he ovat tyhmiä, sillä he eivät tunne Herran tietä, Jumalansa tuomiota. ⁵ Menen suurten luo ja puhun heille, sillä he varmasti tuntevat Herran tien, Jumalansa tuomion." Mutta hekin ovat rikkoneet ikeen ja katkaisseet siteet. ⁶ Siksi metsästä tuleva leijona surmaa heidät, autiomaasta tuleva susi raatelee heitä, leopardi vartioi heidän kaupunkiejaan. Kaikki, jotka uskaltavat ulos, revitään kappaleiksi, sillä heidän rikkomuksensa ovat monet, heidän luopumuksensa lukuisat. ⁷ "Miksi minun pitäisi antaa

sinulle anteeksi? Lapsesi ovat hylänneet minut ja vannoneet niiden kautta, jotka eivät ole jumalia. Minä huolehdin heistä, mutta he tekivät aviorikoksen ja tungeksivat porttojen taloihin. ⁸ He ovat kuin hyvin ruokittuja, himokkaita oriita, jokainen hirtuu naapurinsa vaimon perään. ⁹ Eikö minun pitäisi rangaista heitä näistä asioista?" julistaa Herra. "Eikö minun pitäisi kostaa itselleni kansakunnalle, joka on tällainen? ¹⁰ "Käykää hänen viinitarhojensa läpi ja hävittäkää ne, mutta älkää tehkö täydellistä tuhoa; riisukaa hänen oksansa, sillä ne eivät kuulu Herralle. ¹¹ Israelin heimo ja Juudan heimo ovat olleet täysin uskottomia minulle," julistaa Herra. ¹² He ovat kieltäneet Herran ja sanoneet: "Hän ei tee mitään; mikään onnettomuus ei kohtaa meitä, emmekä näe miekkaa tai nälänhätää. ¹³ Profeetat ovat vain tuulta, eikä sana ole heissä; näin heille tapahtuu." ¹⁴ Siksi, näin sanoo Herra Sebaot: "Koska olette puhuneet tämän sanan, minä teen sanani suussasi tuleksi ja tämän kansan puuksi, ja se kuluttaa heidät. ¹⁵ Katso, minä tuon kansakunnan teitä vastaan kaukaa, oi Israelin heimo," julistaa Herra. "Se on muinainen ja kestävä kansa, kansa, jonka kieltä ette tunne, ettekä voi ymmärtää, mitä he sanovat. ¹⁶ Heidän viinensä ovat kuin syvä kuoppa; kaikki he ovat urheita sotureita. ¹⁷ He kuluttavat teidän satonne ja ruokanne; he syövät poikanne ja tyttärensä; he kuluttavat laumanne ja karjanne; he syövät viiniköynnöksenne ja viikunapuuinne. He luotaavat miekalla linnoitetut kaupunkinne, joihin tuotate. ¹⁸ "Jopa niinä päivinä," julistaa Herra, "en tuhoa teitä täysin. ¹⁹ Ja kun kansa kysyy, 'Miksi Herra, meidän Jumalamme, on tehnyt kaiken tämän meille?' teidän tulee sanoa heille, 'Koska olette hylänneet minut ja palvelleet vieraita jumalia omassa maassanne, niin te palvelette vieraita maassa, joka ei ole teidän.' ²⁰ "Julistakaa tämä Jaakobin jälkeläisille ja ilmoittakaa se Juudassa: ²¹ Kuulkaa tämä, te järjettömät ja tyhmät ihmiset, joilla on silmät mutta ette näe, joilla on korvat mutta ette kuule: ²² Etkö pelkää minua?" julistaa Herra. "Etkö vapise minun edessäni? Minä olen asettanut hiekan meren rajaksi, ikuisiksi esteeksi, jota se ei voi ylittää. Vaikka aallot heittelevät, ne eivät voi voittaa; vaikka ne pauhaavat, ne eivät voi ylittää sitä. ²³ Mutta tällä kansalla on itsepäinen ja uhmakas sydän; he ovat kääntyneet pois ja lähteneet. ²⁴ He eivät sano sydämessään, 'Pelättäämme Herraa, meidän Jumalaamme, joka antaa syksyn ja kevään sateet ajallaan, joka

Jeremian kirja

varmistaa meille säännölliset sadonkorjuuviikot.' ²⁵ Väärintekonne ovat riistäneet teiltä nämä, ja syntinne ovat pitäneet hyvän poissa teiltä. ²⁶ Sillä jumalattomia miehiä löytyy kansani joukosta; he väijyvät kuin ne, jotka asettavat ansoja pyydystääkseen ihmisiä. ²⁷ Kuin lintuja täynnä olevat häkit, heidän talonsa ovat täynnä petosta; siksi he ovat tulleet suuriksi ja rikkaiksi. ²⁸ He ovat kasvaneet lihaviksi ja sileiksi. Heidän pahat tekonsa eivät tunne rajoja; he eivät etsi oikeutta. He eivät puolusta orpojen asiaa, eivätkä he tue köyhien oikeuksia. ²⁹ Eikö minun pitäisi rangaista heitä näistä asioista?" julistaa Herra. "Eikö minun pitäisi kostaa itselleni kansakunnalle, joka on tällainen?" ³⁰ "Hämmästyttävä ja kauhea asia on tapahtunut maassa: ³¹ Profeetat ennustavat valheellisesti, ja papit hallitsivat omalla auktoriteetillaan; ja minun kansani rakastaa sitä näin. Mutta mitä te teette, kun loppu tulee?"

6 "Paetkaa turvaan, Benjaminin kansa, Jerusalemin keskeltä! Puhaltakaa torveen Tekoaassa ja nostakaa merkki Beth Hakkeremissa, sillä pohjoisesta uhkaa onnettomuus, suuri tuho. ² Kauniin ja herkän tytär Siionin minä tuhoan. ³ Paimenet laumoineen tulevat häntä vastaan; he pystyttävät telttansa hänen ympärilleen, kukin hoitaen omaa osaansa. ⁴ 'Valmistautukaa taisteluun häntä vastaan! Nouskaa, hyökätäkääme keskipäivällä! Voi meitä, sillä päivä on hiipumassa, ja illan varjot pitenevät!' ⁵ Nouskaa siis, hyökätäkääme yöllä ja tuhotkaamme hänen linnoituksensa!' ⁶ Sillä näin sanoo Herra Sebaot: 'Kaadetaan puita ja rakennetaan piiritysvallit Jerusalemia vastaan. Tämä kaupunki on rangaistava; se on täynnä sortoa. ⁷ Kuten kaivo pitää vetensä raikkaana, niin hän vuodattaa pahuuttansa. Väkivalta ja tuho kaikuvat hänessä; sairaus ja haavat ovat alati edessäni. ⁸ Varo, Jerusalemi, tai minä käänny pois sinusta ja teen maastasi aution, asumattoman. ⁹ Näin sanoo Herra Sebaot: 'Antakaa heidän poimia Israelin jäännös yhtä perusteellisesti kuin viiniköynnös; kulkekaa oksien yli uudelleen, kuin rypäleitä keräten.' ¹⁰ Kenelle voin puhua ja varoittaa, että he kuulisivat? Heidän korvansa ovat suljetut, eivätkä he voi kuunnella. Herran sana on heille vastenmielinen; he eivät nauti siitä. ¹¹ Kuitenkin olen täynnä Herran vihaa, enkä voi sitä pidättää. 'Vuodata se kadulla olevien lasten päälle ja yhdessä kokoontuneiden nuorten miesten päälle; sekä mies että vaimo joutuvat sen valtaan, ja vanhat, ne jotka ovat iän painamia. ¹² Heidän talonsa

annetaan toisille, samoin heidän peltonsa ja vaimonsa, kun minä ojennan käteni maan asukkaita vastaan,' sanoo Herra. ¹³ 'Pienimmästä suurimpaan, kaikki ovat ahneita voiton tavoittelijoita; profeetat ja papit, kaikki harjoittavat petosta. ¹⁴ He kohtelevat kansani haavaa kuin se ei olisi vakava. 'Rauha, rauha,' he sanovat, vaikka rauhaa ei ole. ¹⁵ Häpeävätkö he inhottavaa käytöstään? Eivät, heillä ei ole lainkaan häpeää; he eivät edes osaa punastua. Siksi he kaatuvat kaatuneiden joukkoon; heidät kukistetaan, kun minä rankaisen heitä,' sanoo Herra. ¹⁶ Näin sanoo Herra: 'Seisokaa teillä ja katsokaa; kysykää vanhoista poluista, missä hyvä tie on, ja kulkekaa sitä, niin löydätte levon sielulenne. Mutta te sanoitte: 'Emme kulje sitä.' ¹⁷ Minä asetin teidän yllenne vartijat ja sanoin: 'Kuunnelkaa torven ääntä!' Mutta te sanoitte: 'Emme kuuntele.' ¹⁸ Kuulkaa siis, te kansat, ja ymmärtäkää, te seurakunta, mitä heidän keskuudessaan on. ¹⁹ Kuule, maa: minä tuon onnettomuuden tälle kansalle, heidän juoniensa hedelmän, koska he eivät ole kuunnelleet minun sanojani ja ovat hylänneet minun lakini. ²⁰ Mitä minä välitän suitsukeista Sebastai tai makeasta kaislasta kaukaisesta maasta? Teidän polttouhrinne eivät ole minulle mieluisia; teidän uhrinne eivät minua miellytä. ²¹ Siksi näin sanoo Herra: 'Minä asetan esteitä tämän kansan eteen. Vanhemmat ja lapset kompastuvat niihin; naapurit ja ystävät menehtyvät.' ²² Näin sanoo Herra: 'Katso, armeija tulee pohjoisesta maasta; suuri kansa herätetään maan kaukaisista osista. ²³ He ovat aseistautuneet jousilla ja keihäillä; he ovat julmia eivätkä osoita armoa. Heidän äänensä jylisee kuin meri, kun he ratsastavat hevosilla, järjestäytyneinä kuin mies taisteluun sinua vastaan, tytär Siion.' ²⁴ Olemme kuulleet heistä kertomuksia, ja kätemme ovat heikot. Tuska on vallannut meidät, kipu kuin synnyttävällä naisella. ²⁵ Vältä menemästä pelloille tai kävelemästä teillä, sillä vihollisella on miekka, ja kauhua on joka puolella. ²⁶ Pukeutukaa säkikankaaseen ja peittäkää itsenne tuhkaan; valittakaa syvästi kuin ainoasta pojasta, sillä äkkiä tuhoaja tulee meidän päällemme. ²⁷ 'Olen tehnyt sinusta metallien testaajan ja kansani malmin, jotta voisit tarkkailla ja tutkia heidän teitään. ²⁸ He ovat kaikki itsepäisesti kapinallisia, kulkevat panettelijoina. He ovat pronssia ja rautaa; kaikki toimivat turmeltuneesti. ²⁹ Palkeet puhaltavat kiivaasti poistaakseen lyijyn tulen avulla, mutta puhdistus on turhaa; jumalattomia ei poisteta. ³⁰

Jeremian kirja

Heitä kutsutaan hylätyksi hopeaksi, koska Herra on kääntynyt pois heistä."

7 Sana, joka tuli Jeremialle Herralta: ² "Seiso Herran temppelin portilla ja julista siellä tämä sanoma: 'Kuulkaa Herran sana, kaikki te Juudan ihmiset, jotka tulette näistä porteista palvomaan Herra.' ³ Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Parantakaa tapanne ja tekonne, niin minä annan teidän asua tässä paikassa. ⁴ Älkää luottako petollisiin sanoihin, sanoen: 'Tämä on Herran temppeli, Herran temppeli, Herran temppeli.' ⁵ Sillä jos todella parannatte tapanne ja tekonne, ja harjoitate oikeutta ihmisten välillä, ⁶ jos ette sorra muukalaista, orpoa tai leskeä, ettekä vuodata viatonta verta tässä paikassa, ettekä seuraa muita jumalia omaksi vahingoksenne, ⁷ niin minä annan teidän asua tässä paikassa, maassa, jonka annoin teidän esi-isillenne ikuisiksi ajoiksi. ⁸ Katso, te luotatte petollisiin sanoihin, jotka eivät hyödytä. ⁹ Varastatteko, murhaatteko, teetköt aviorikoksen, vannotteko väärin, poltatteko suitsukkeita Baalille ja seuraatteko muita jumalia, joita ette ole tunteneet, ¹⁰ ja sitten tulette ja seisotte edessäni tässä talossa, joka on nimeltäni kutsuttu, ja sanotte: 'Olemme turvassa', jotta voisitte jatkaa kaikkia näitä kauhistuksia? ¹¹ Onko tämä talo, joka on nimeltäni kutsuttu, tullut teidän silmissänne rosvojen luolaksi? Katso, minä olen nähnyt sen itse", sanoo Herra. ¹² "Mutta menkää nyt paikkaani, joka oli Silossa, missä ensin annoin nimeni asua, ja katsokaa, mitä tein sille kansani Israelin pahuuden tähden. ¹³ Ja nyt, koska olette tehneet kaikki nämä teot", sanoo Herra, "ja minä puhuin teille, puhuen jatkuvasti, mutta te ette kuunnelleet, ja minä kutsuin teitä, mutta te ette vastanneet, ¹⁴ siksi minä teen tälle talolle, joka on nimeltäni kutsuttu, johon te luotatte, ja paikalle, jonka annoin teille ja teidän isillenne, kuten tein Silolle. ¹⁵ Minä heitän teidät pois silmistäni, aivan kuten heitin pois kaikki teidän veljenne, kaikki Efraimin jälkeläiset. ¹⁶ "Mitä sinuun tulee, älä rukoile tämän kansan puolesta, äläkä esitä mitään pyyntöä tai vetoomusta heidän puolestaan; älä anele minua, sillä minä en kuule sinua. ¹⁷ Etkö näe, mitä he tekevät Juudan kaupungeissa? Tai Jerusalemin kaduilla? ¹⁸ Lapset keräävät puita, isät sytyttävät tulen, ja naiset vaivaavat taikinaa tehdäkseen kakkuja taivaan kuningattarelle; ja he vuodattavat juomauhreja muille jumalille ärsyttääkseen minua vihaan. ¹⁹ Onko se minua, jota he ärsyttävät?" sanoo

Herra. "Eikö se ole itseään, omaksi häpeäkseen?" ²⁰ Siksi näin sanoo Herra, Herra: "Katso, minun vihani ja kiivauteni vuodatetaan tälle paikalle, ihmisiin ja eläimiin, pellon puihin ja maan hedelmään; ja se palaa eikä sammu." ²¹ Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: "Lisätkää polttouhrinne teidän uhreihinne ja syökää liha itse! ²² Sillä kun toin teidän esi-isänne pois Egyptistä, en antanut heille käskyjä pelkästään polttouhreista ja uhreista, ²³ vaan annoin heille tämän käskyn: Kuulkaa minun ääntäni, niin minä olen teidän Jumalanne ja te olette minun kansani; ja kulkekaa kaikissa niissä teissä, joita minä käsken teidän kulkea, että teillä menestyisi hyvin. ²⁴ Kuitenkaan he eivät kuunnelleet eivätkä kallistaneet korvaansa, vaan seurasivat pahojen sydäntensä itsepäisiä taipumuksia. He menivät taaksepäin eivätkä eteenpäin. ²⁵ Siitä lähtien kun teidän esi-isänne lähtivät Egyptistä tähän päivään asti, päivä päivältä, yhä uudelleen lähetin teille kaikki palvelijani profeetat. ²⁶ Mutta he eivät kuunnelleet minua eivätkä kallistaneet korvaansa. He jäykistivät niskansa ja tekivät enemmän pahaa kuin heidän esi-isänsä. ²⁷ "Joten sinun tulee puhua kaikki nämä sanat heille, mutta he eivät kuuntele sinua; ja sinun tulee kutsua heitä, mutta he eivät vastaa. ²⁸ Siksi sano heille: 'Tämä on kansa, joka ei ole totellut Herran, heidän Jumalansa, ääntä eikä hyväksynyt kuritusta. Totuus on kadonnut; se on hävinnyt heidän huuliltaan. ²⁹ Leikkaa hiuksesi ja heitä ne pois; nosta valitus autioilla kukkuloilla, sillä Herra on hylännyt ja jättänyt vihansa sukupolven. ³⁰ Sillä Juudan kansa on tehnyt pahaa minun silmissäni", sanoo Herra. "He ovat pystyttäneet kauhistuttavat epäjumalansa taloon, joka on nimeltäni kutsuttu, saastuttaakseen sen. ³¹ He ovat rakentaneet Tofetin uhrikukkulat Ben Hinnomin laaksoon polttaakseen poikiaan ja tyttäriään tules—jotain, jota en ole käskenyt, eikä se ole tullut mieleeni. ³² Siksi, katso, päivät ovat tulossa", sanoo Herra, "kun sitä ei enää kutsuta Tofetiksi tai Ben Hinnomin laaksoksi, vaan teurastuksen laaksoksi, sillä he hautaavat Tofetiin, kunnes tilaa ei enää ole. ³³ Tämän kansan ruumiit tulevat taivaan lintujen ja maan eläinten ruoaksi, eikä kukaan aja niitä pois. ³⁴ Minä lopetan ilon ja riemun äänet, morsiamen ja sulhasen äänet, Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla, sillä maa tulee autioksi.

Jeremian kirja

8 "Siihen aikaan," sanoo Herra, "Juudan kuninkaiden luut, sen johtajien luut, pappien luut, profeettojen luut ja Jerusalemin asukkaiden luut otetaan haudoistaan. ² Ne levitetään auringon, kuun ja kaikkien taivaan tähtien eteen, joita he ovat rakastaneet ja palvelleet, ja joita he ovat seuranneet, kysyneet ja palvoneet. Niitä ei koota eikä haudata, vaan ne ovat kuin lantaa maan pinnalla. ³ Ja kuolema valitaan elämän sijaan kaikilta tämän jumalattoman kansan jäännöksiltä, minne ikinä olen heidät ajanut," julistaa Herra Sebaot.

⁴ "Sano heille: 'Näin sanoo Herra: 'Kaatuuko ihminen eikä nouse jälleen? Kääntyykö joku pois eikä palaa? ⁵ Miksi sitten tämä kansa, Jerusalem, on kääntynyt pois jatkuvassa luopumuksessa? He pitävät kiinni petoksesta, he kieltäytyvät palaamasta. ⁶ Olen kuunnellut tarkasti, mutta he eivät puhu oikein. Kukaan ei kadu jumalattomuuttaan sanoen: 'Mitä olen tehnyt?' Jokainen kääntyy omalle tielleen, kuin taisteluun ryntäävä hevonen. ⁷ Jopa taivaan haikara tuntee määräaikansa, ja metsäkyhyky, pääsky ja kurki tarkkailevat muuttomatkaansa. Mutta minun kansani ei tiedä Herran vaatimuksia. ⁸ 'Kuinka voitte sanoa: 'Olemme viisaita, ja Herran laki on meidän kannsamme'? Mutta katso, kirjuriin valheellinen kynä on tehnyt siitä valheen. ⁹ Viisaat joutuvat häpeään, he ovat kauhuissaan ja ansassa. Koska he ovat hylänneet Herran sanan, mitä viisautta heillä on? ¹⁰ Siksi annan heidän vaimonsa toisille ja heidän peltonsa uusille omistajille. Pienimmästä suurimpaan, jokainen on ahne voiton perään; profeetasta pappiin, jokainen toimii petollisesti. ¹¹ He ovat hoitaneet kansani haavaa pinnallisesti, sanoen: 'Rauha, rauha,' vaikka rauhaa ei ole. ¹² Häpeävätkö he kauhistuttavia tekojaan? Eivät, he eivät lainkaan häpeä, eivätkä osaa punastua. Siksi he kaatuvat kaatuvien joukossa; rangaistuksensa aikana heidät syöstään alas," sanoo Herra. ¹³ "Minä varmasti hävitän heidät," julistaa Herra. "Viiniköynnöksessä ei ole rypäleitä, eikä viikunapuussa viikunoita, ja lehdet kuihtuvat; mitä olen heille antanut, otetaan heiltä pois." ¹⁴ Miksi istumme paikallamme? Kokoontukaa, paetkaamme linnoitettuihin kaupunkeihin ja menehtykäämme siellä. Sillä Herra, meidän Jumalamme, on määrännyt meidän tuhomme ja antanut meille myrkytettyä vettä juotavaksi, koska olemme tehneet syntiä häntä vastaan. ¹⁵ Odotimme rauhaa, mutta hyvää ei tullut; odotimme parantumisen aikaa, mutta katso, kauhu! ¹⁶

Hevostensa korskunta kuuluu Danista; heidän oriensa hirnunnan ääni saa koko maan vapisemaan. He tulevat syömään maan ja kaiken, mitä se täyttää, kaupungin ja sen asukkaat. ¹⁷ "Sillä katso, minä lähetän teidän keskuuteenne käärmeitä, kyykäärmeitä, joita ei voi lumota, ja ne purevat teitä," julistaa Herra. ¹⁸ Suruni on parantumaton, sydämeni on heikko sisälläni. ¹⁹ Kuulkaa kansani huuto kaukaisesta maasta: "Eikö Herra ole Siionissa? Eikö hänen Kuninkaansa ole siellä?" "Miksi he ovat ärsyttäneet minua veistetyillä kuvillaan, vierailta epäjumalillaan?" ²⁰ "Sadonkorjuu on ohi, kesä ei ole päättynyt, ja silti emme ole pelastuneet." ²¹ Kansani tyttären murtumisen vuoksi olen murtunut; minä suren, ja kauhu valtaa minut. ²² Eikö Gileadissa ole balsamia? Eikö siellä ole lääkäreitä? Miksi sitten ei ole parannusta kansani tyttären haavaan?

9 Oi, jospa pääni olisi vesilähde ja silmäni kyynelten lähde, niin itkisin päivin ja öin kansani tyttären surmattu! ² Oi, jospa minulla olisi majapaikka erämaassa matkalaisille, niin voisin jättää kansani ja mennä pois heidän luotaan! Sillä he ovat kaikki avionrikkooja, petollisten ihmisten joukko. ³ "He taivuttavat kieltänsä kuin jousen ampuakseen valheita; ei totuudella he menesty maassa. He etenevät pahasta toiseen; he eivät tunne minua", sanoo Herra. ⁴ "Olkoon jokainen varuillaan naapuriinsa nähden; älkää luottako yhteenkään veljeen. Sillä jokainen veli pettää täydellisesti, ja jokainen ystävä on panettelija. ⁵ Ystävä pettää ystävän, eikä kukaan puhu totuutta. He ovat opettaneet kieltänsä puhumaan valheita; he väsyttävät itsensä pahanteossa. ⁶ Sinä asut petoksen keskellä; heidän petoksessaan he kieltäytyvät tuntemasta minua", sanoo Herra. ⁷ Siksi näin sanoo Herra Sebaot: "Katso, minä puhdistan heitä ja koettelen heitä, sillä mitä muuta voisin tehdä kansani synnin tähden? ⁸ Heidän kielensä on tappava nuoli; se puhuu petollisesti. Suullaan he puhuvat rauhaa naapureilleen, mutta sydämessään he asettavat ansoja heille. ⁹ Eikö minun pitäisi rankaista heitä näistä asioista?" sanoo Herra. "Eikö minun pitäisi kostaa itselleni tällaiselle kansalle?" ¹⁰ Minä aloitan itkun ja valituksen vuorille ja valituksen erämaan laiturille, koska ne ovat autioita ja kulkemattomia, eikä karjan ääntä kuulla. Taivaan linnut ja eläimet ovat paenneet; ne ovat poissa. ¹¹ Minä teen Jerusalemin autioksi paikaksi, villieläinten asuinpaikaksi; ja minä hävitän Juudan kaupungit niin,

Jeremian kirja

ettei kukaan voi asua niissä." ¹² Kuka on tarpeeksi viisas ymmärtämään tämän? Kuka on saanut Herralta opetusta ja voi julistaa sen? Miksi maa on tuhattu ja autioitunut kuin erämaa, jota kukaan ei voi ylittää? ¹³ Herra sanoi: "Se johtuu siitä, että he ovat hylänneet minun lakini, jonka annoin heille; he eivät ole totelleet minun ääntäni tai kulkeneet sen mukaan, ¹⁴ vaan ovat seuranneet sydämensä itsepäisyyttä ja baaleja, kuten heidän esi-isänsä opettivat heille." ¹⁵ Siksi näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: "Katso, minä annan tämän kansan syödä katkeraa ruokaa ja juoda myrkytettyä vettä." ¹⁶ Minä hajotan heidät kansojen keskuuteen, joita he eivät tunne, eivätkä heidän esi-isänsä ole tunteneet, ja minä ajan heitä takaa miekalla, kunnes olen tehnyt heistä lopun." ¹⁷ Näin sanoo Herra Sebaot: "Ottakaa huomioon nyt! Kutsukaa surevat naiset tulemaan; lähettäkää hakemaan taitavimmat heistä." ¹⁸ Antakaa heidän tulla nopeasti ja aloittaa valitus meidän puolestamme, jotta silmäme vuotaisivat kyyneliä ja silmäluomemme virtaisivat vettä. ¹⁹ Valituksen ääni kuuluu Siionista: 'Kuinka tuhoutuneita olemme! Kuinka suuri on häpeämme! Meidän täytyy jättää maamme, koska he ovat repineet kotimme.' ²⁰ Nyt, te naiset, kuulkaa Herran sana; avatkaa korvanne hänen suunsa sanoille. Opettakaa tyttärillenne, kuinka valittaa; opettakaa toisillenne valitus. ²¹ Sillä kuolema on tullut ikkunoistamme ja on tunkeutunut linnoituksiimme; se on vienyt lapset kaduilta ja nuoret miehet toreilta. ²² Sanokaa: "Näin sanoo Herra: 'Ruumiit makaavat kuin lanta avoimella kentällä, kuin leikattu vilja leikkaajan jäljessä, eikä kukaan kerää niitä.'" ²³ Näin sanoo Herra: "Älköön viisas ylpeikö viisaudestaan tai voimakas voimastaan tai rikas rikkaudestaan, ²⁴ vaan se, joka ylpeilee, ylpeiköön tästä: että hänellä on ymmärrys tuntea minut, että minä olen Herra, joka harjoittaa laupeutta, oikeutta ja vanhurskautta maan päällä, sillä näistä minä iloitsen", sanoo Herra. ²⁵ "Katso, päivät tulevat", sanoo Herra, "jolloin minä rankaisen kaikkia, jotka ovat ympärileikatut vain lihassa— ²⁶ Egypti, Juuda, Edom, Ammon, Moab ja kaikki, jotka asuvat erämaassa kaukaisissa paikoissa. Sillä kaikki nämä kansat ovat ympärileikkaamattomia, ja jopa koko Israelin heimo on ympärileikkaamaton sydämettään."

10

Kuulkaa sana, jonka Herra puhuu teille, Israelin heimo. ² Näin sanoo Herra: "Älkää omaksuko kansojen tapoja älkääkä pelätkö

taivaan merkkejä, vaikka kansat niitä pelkäävätkin. ³ Sillä kansojen tavat ovat turhia; he kaatavat puun metsästä, käsityöläinen muotoilee sen työkalulla. ⁴ He koristavat sen hopealla ja kullalla; he kiinnittävät sen nauloilla ja vasaroilla, jotta se ei kaadu. ⁵ Ne ovat kuin pelätti kurkkupellossa, eivätkä voi puhua; niitä täytyy kantaa, koska ne eivät voi kävellä. Älkää pelätkö niitä; ne eivät voi tehdä pahaa, eivätkä ne voi tehdä mitään hyvää." ⁶ Ei ole ketään sinun kaltaistasi, Herra; sinä olet suuri, ja sinun nimesi on mahtava voimassa. ⁷ Kuka ei pelkäisi sinua, kansojen kuningas? Tämä on sinun oikeutettu osasi. Kaikkien kansojen viisaiden miesten ja kaikkien heidän valtakuntiansa joukossa ei ole ketään sinun kaltaistasi. ⁸ He ovat kaikki tynni järjettömiä ja tyhmiä; epäjumalien opetus on pelkkää puuta. ⁹ Taottua hopeaa tuodaan Tarsisista ja kultaa Ufasista, käsityöläisen ja kultasepän käisien työtä. Heidän vaatetuksensa on violettia ja purppuraa, kaikki taitavien työntekijöiden tekemiä. ¹⁰ Mutta Herra on tosi Jumala; hän on elävä Jumala, ikuinen kuningas. Maa vapisee hänen vihassaan, eikä kansat kestä hänen suuttumustaan. ¹¹ Näin teidän tulee sanoa heille: "Jumalat, jotka eivät ole luoneet taivasta ja maata, katoavat maan päältä ja näiden taivasten alta." ¹² Hän on se, joka voimallaan teki maan. Hän perusti maailman viisauddellaan ja ymmärryksellään levitti taivaat. ¹³ Kun hän puhuu, taivaissa on vesien pauhu, ja hän nostaa pilvet maan ääristä. Hän lähettää salamat sateen kanssa ja tuo tuulen varastoistaan. ¹⁴ Jokainen ihminen on järjetön, vailla tietoa; jokainen kultaseppä häpeää epäjumaliaan, sillä hänen kuvansa ovat petosta, eikä niissä ole henkeä. ¹⁵ Ne ovat arvottomia, pilkan kohteita; niiden rangaistuksen aikana ne tuhoutuvat. ¹⁶ Jaakobin osa ei ole niiden kaltainen; sillä hän on kaiken Luoja, ja Israel on hänen perintönsä heimo; Herra Sebaot on hänen nimensä. ¹⁷ Kerää tavarasi, sinä, joka asut piirityksessä. ¹⁸ Sillä näin sanoo Herra: "Katso, minä heitän maan asukkaat pois tällä kertaa, ja minä tuon heille ahdistuksen, jotta heidät vangittaisiin." ¹⁹ Voi minua vammani tähden! Minun haavani on parantumaton. Kuitenkin sainoin: "Tämä on minun vaivani, ja minun täytyy kestää se." ²⁰ Minun telttani on tuhattu, ja kaikki sen köydet ovat katkenneet. Minun lapseni ovat menneet pois luotani eikä heitä enää ole; ei ole ketään pystyttämään telttani tai asettamaan verhojani. ²¹ Paimenet ovat järjettömiä eivätkä ole etsineet Herraa; siksi he eivät menesty, ja

Jeremian kirja

kaikki heidän laumansa on hajallaan. ²² Kuulkaa! Raportti on tulossa— suuri hälinä pohjoisesta maasta! Se tekee Juudan kaupungit autoiksi, sakaalien asuinsijaksi. ²³ Ymmärrän, Herra, ettei ihmisen tie ole hänen omassa hallinnassaan, eikä hänen ole määrätä askeleitaan. ²⁴ Kurita minua, Herra, mutta oikeudenmukaisesti; älä vihassasi, tai minä vähennyn. ²⁵ Vuodata vihasi kansoihin, jotka eivät tunnusta sinua, ja perheisiin, jotka eivät kutsu sinun nimeäsi; sillä he ovat syöneet Jaakobin, he ovat syöneet hänet täysin ja hävittäneet hänen kotimaansa.

11 Tämä on sana, joka tuli Jeremialle Herralta, sanoen: ² Kiinnitä huomiota tämän liiton ehtoihin ja välitä, mitä se sanoo Juudan kansalle ja Jerusalemin asukkaille. ³ Sano heille: 'Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: "Kirottu on se, joka ei tottele tämän liiton ehtoja— ⁴ niitä ehtoja, jotka annoin teidän esi-isillenne, kun toin heidät pois Egyptistä, rautaisesta pätsistä, sanoen: "Totelkaa minua ja tehkää kaikki, mitä minä käsken teidän tehdä, ja te olette minun kansani, ja minä olen teidän Jumalanne." ⁵ Sitten minä täytän sen valan, jonka vannoin teidän esi-isillenne, antaakseni heille maan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa, niin kuin se on tänä päivänä." Minä vastasin: "Aamen, Herra." ⁶ Herra sanoi minulle: "Julista kaikki nämä sanat Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla: "Kunnetkaa tämän liiton ehtoja ja noudattakaa niitä. ⁷ Sillä minä varoitin vakavasti teidän esi-isianne siiltä lähtien, kun toin heidät ylös Egyptistä tähän päivään asti, jatkuvasti sanoen: "Totelkaa minua." ⁸ Mutta he eivät kuunnelleet eivätkä kallistaneet korvaansa; sen sijaan he seurasivat pahojen sydäntensä itsepäisyyttä. Niinpä minä toin heidän päälleen kaikki tämän liiton sanat, joita minä käskin heidän noudattaa, mutta he eivät pitäneet niitä." ⁹ Sitten Herra sanoi minulle: "Juudan kansan ja Jerusalemin asukkaiden keskuudessa on salaliitto. ¹⁰ He ovat palanneet esi-isänsä synteihin, jotka kieltäytyivät kuuntelemasta minun sanojani. He ovat seuranneet muita jumalia palvelukseksi. Sekä Israelin huone että Juudan huone ovat rikkoneet minun liittoni, jonka tein heidän esi-isänsä kanssa. ¹¹ Siksi näin sanoo Herra: "Minä tuon heidän päälleen onnettomuuden, josta he eivät voi paeta. Vaikka he huutavat minulle, minä en kuuntele heitä. ¹² Juudan kaupungit ja Jerusalemin asukkaat menevät ja huutavat niille jumalille, joille he polttavat

suitsukkeita, mutta ne eivät pelasta heitä lainkaan heidän onnettomuutensa aikana. ¹³ Sillä teidän jumalanne ovat yhtä lukuisat kuin teidän kaupunkinne, Juuda; ja alttarit, jotka olette pystyttäneet häpeälliselle jumalalle Baalille, ovat yhtä monet kuin Jerusalemin kadut. ¹⁴ "Älä siis rukoile tämän kansan puolesta äläkä esitä mitään anomusta tai vetoomusta heidän puolestaan, sillä minä en kuuntele, kun he huutavat minulle onnettomuutensa aikana. ¹⁵ Mitä tekee minun rakkaani minun talossani, kun hän harjoittaa pahoja juoniaan monien kanssa? Voiko pyhitetty liha estää sinun rangaistuksesi? Kun harjoitat pahuuttasi, silloin sinä iloitset." ¹⁶ Herra kutsui sinua kukoistavaksi oliivipuuksi, kauniiksi hedelmältään ja muodoltaan. Mutta mahtavan myrskyn pauhulla hän sytyttää sen tuleen, ja sen oksat katkeavat. ¹⁷ Herra Sebaot, joka istutti sinut, on määrännyt onnettomuuden sinulle, koska Israelin huone ja Juudan huone ovat tehneet pahaa ja herättäneet minun vihani polttamalla suitsukkeita Baalille. ¹⁸ Koska Herra teki heidän juonensa minulle tietäväksi, ymmärsin sen, sillä silloin hän näytti minulle, mitä he tekivät. ¹⁹ Olin kuin lempeä karitsa, joka viedään teuraaksi; en ymmärtänyt, että he olivat juonineet minua vastaan, sanoen: "Tuhotkaamme puu hedelmineen; katkaiskaamme hänet pois elävien maasta, ettei hänen nimeään enää muistettaisi." ²⁰ Mutta sinä, Herra Sebaot, joka tuomitset vanhurskaasti ja tutkit sydämen ja mielen, anna minun nähdä kostosi heille, sillä sinulle olen uskonut asiani. ²¹ Siksi näin sanoo Herra Anatotin kansasta, joka tavoittelee sinun henkeäsi, sanoen: "Älä ennusta Herran nimessä, tai sinä kuolet meidän kädestämme"— ²² siksi näin sanoo Herra Sebaot: "Minä rankaisen heitä. Heidän nuoret miehensä kuolevat miekkaan, heidän poikansa ja tyttärensä nälkään. ²³ Jäännöstä ei jää heille, koska minä tuon onnettomuuden Anatotin kansalle heidän rangaistuksensa vuonna."

12 Sinä olet vanhurskas, Herra, kun esität asiani sinulle; silti haluan keskustella kanssasi oikeudenmukaisuudesta: Miksi jumalattomien tie menestyy? Miksi petollisesti toimivat elävät rauhassa? ² Sinä olet istuttanut heidät, ja he ovat juurtuneet; he kasvavat ja tuottavat hedelmää. Sinä olet lähellä heidän huuliaan, mutta kaukana heidän sydämistään. ³ Mutta sinä tunnet minut, Herra; sinä näet minut ja tutkit sydämeni asenteen sinua kohtaan. Vedä heidät pois kuin

Jeremian kirja

lampaat teurastettaviksi ja aseta heidät erilleen teurastuspäivää varten! ⁴ Kuinka kauan maa suree ja jokaisen pellon ruoho kuihtuu? Niiden asukkaiden jumalattomuuden tähden eläimet ja linnut ovat kuolleet. Sillä kansa sanoo: "Hän ei näe loppuamme." ⁵ "Jos olet kilpaillut miesten kanssa jalkaisin ja he ovat väsyttäneet sinut, kuinka voit kilpailla hevosten kanssa? Jos kompastut rauhan maassa, kuinka pärjät Jordanin pensaikeissa?" ⁶ Jopa veljesi ja isäsi perhe, hekin ovat pettäneet sinut; he ovat nostaneet kovan huudon sinua vastaan. Älä luota heihin, vaikka he puhuisivat ystävällisesti sinulle." ⁷ "Olen hylännyt taloni, olen jättänyt perintöni; olen antanut sieluni rakkauden hänen vihollistensa käsiin. ⁸ Perintöni on tullut minulle kuin leijona metsässä; hän jrry minua vastaan; siksi olen alkanut vihata häntä. ⁹ Onko perintöni minulle kuin kirjava petolintu? Ovatko muut petolinnut ympäröimässä ja hyökkäämässä hänen kimppuunsa? Mene, kokoa kaikki villieläimet; tuo ne syömään. ¹⁰ Monet paimenet ovat tuhonneet viinitarhani, he ovat tallanneet peltoni; he ovat muuttaneet miellyttävän peltoni autiomaaksi. ¹¹ Se on tehty autiomaaksi, kuivaksi ja autioksi edessäni; koko maa on hävitetty, koska kukaan ei ota sitä sydämelleen. ¹² Kaikilla autioilla korkeuksilla erämaassa ovat hävittäjät tulleet, sillä Herran miekka syö maasta toiseen päähän; kenelläkään ei ole rauhaa. ¹³ He ovat kylväneet vehnää mutta korjanneet ohdakkeita; he ovat väsyttäneet itsensä mutta saaneet ei mitään. Hävetkää satoanne Herran kiivaan vihan tähden." ¹⁴ Näin sanoo Herra kaikista jumalattomista naapureistani, jotka vahingoittavat perintöä, jonka olen antanut kansalleni Israelille: "Katso, minä revin heidät irti maastaan, ja minä revin Juudan huoneen heidän keskeltään. ¹⁵ Kuitenkin sen jälkeen kun olen repinyt heidät irti, minä taas armahdan heitä ja tuon heidät takaisin heidän omaan perintöönsä ja omaan maahansa. ¹⁶ Ja jos he todella oppivat kansani tavat ja vannovat minun nimessäni, 'Niin totta kuin Herra elää'—juuri kuten he kerran opettivat kansaani vannomaan Baalin kautta—silloin heidät perustetaan kansani joukkoon. ¹⁷ Mutta jos he eivät kuuntele, minä revin heidät perusteellisesti irti ja lopetan tuon kansan," julistaa Herra.

13 Näin sanoi Herra minulle: "Mene ja osta pellavainen vaate ja kiedo se vyötäisillesi, mutta älä anna sen kastua vedessä." ² Niin minä hankin vaatteen Herran käskyn mukaan ja

kiedoin sen vyötäisilleni. ³ Sitten Herran sana tuli minulle jälleen sanoen, ⁴ "Ota vaate, jonka olet ostanut ja joka on vyötäisilläsi, ja mene Eufraatille. Kätke se sinne kallion rakoon." ⁵ Niin minä menin ja kätkin sen Eufraatille, kuten Herra oli käskennyt minua. ⁶ Monen päivän kuluttua Herra käski minua: "Nouse, mene Eufraatille ja hae sieltä vaate, jonka käskin sinun kätkeä sinne." ⁷ Niin minä menin Eufraatille ja kaivoin vaatteen esiin paikasta, johon olin sen kätkenyt; ja katso, vaate oli turmeltunut ja täysin käyttökelvoton. ⁸ Sitten Herran sana tuli minulle sanoen, ⁹ "Tämä on, mitä Herra sanoo: 'Samalla tavalla minä tuhoan Juudan ylpeyden ja Jerusalemin suuren ylpeyden. ¹⁰ Nämä jumalattomat ihmiset, jotka kieltäytyvät kuulemasta sanojani, jotka seuraavat sydämensä itsepäisyyttä ja palvelevat ja kumartavat muita jumalia, tulevat olemaan kuin tämä vaate—täysin käyttökeltvottomia! ¹¹ Sillä kuten vaate tarttuu ihmisen vyötäisille, niin minä tein koko Israelin huoneen ja koko Juudan huoneen tarttumaan minuun,' sanoo Herra, 'että he olisivat minun kansani, minun kunniakseni, ylistykseni ja loistokseni; mutta he eivät kuunnelleet.'

¹² "Siksi puhu heille tämä sana: 'Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Jokainen astia tulee täyttää viinillä.' Ja jos he vastaavat, 'Emmekö tiedä, että jokainen astia tulee täyttää viinillä?' ¹³ niin sano heille, 'Näin sanoo Herra: Minä aion täyttää tämän maan asukkaat—kuninkaat, jotka istuvat Daavidin valtaistuimella, papit, profeetat ja kaikki Jerusalemin asukkaat—juopumuksella. ¹⁴ Minä murskaan heidät toisiaan vasten, sekä vanhemmat että lapset,' sanoo Herra. 'En osoita sääliä, en säästä enkä armahda estääkseni heidän tuhoaan.' ¹⁵ Kuulkaa ja ottakaa vaari, älkää olko ylpeitä, sillä Herra on puhunut. ¹⁶ Antakaa kunnia Herralle, teidän Jumalallenne, ennen kuin hän tuo pimeyden ja ennen kuin jalkanne kompastuvat pimeneville kukkuloille. Te toivotte valoa, mutta hän muuttaa sen syväksi pimeydeksi ja muuttaa sen sakeaksi hämäräksi. ¹⁷ Mutta jos ette kuuntele, minä itken salassa teidän ylpeytenne tähden; silmäni itkevät katkerasti, tulvivat kyynelistä, koska Herran lauma viedään vangiksi. ¹⁸ Sano kuninkaalle ja kuningataräidille, "Laskeutukaa valtaistuimiltanne, sillä teidän loistavat kruununne putoavat päistänne." ¹⁹ Negevin kaupungit suljetaan, eikä ole ketään avaamassa niitä. Koko Juuda viedään pakkosiirtolaisuuteen, täysin pois kuljetettuna. ²⁰ Nostakaa silmäanne ja katsokaa pohjoisesta tulevia.

Jeremian kirja

Missä on lauma, joka uskottiin teille, ne lampaat, joista ylpeilitte? ²¹ Mitä sanotte, kun Herra asettaa teidän yllenne ne, joita viljelitte liittolaisiksenne? Eikö kipu valtaa teitä kuin synnyttävää naista? ²² Ja jos kysytte itseltänne, "Miksi tämä on tapahtunut minulle?"—se johtuu syntienne suuruudesta, että hameenne on revitty pois ja ruumiinne kohdeltu kaltoin. ²³ Onko etiopialaisen mahdollista muuttaa ihoaan tai leopardin pilkkujaan? Samalla tavalla te, jotka olette tottuneet tekemään pahaa, ette voi tehdä hyvää. ²⁴ "Minä hajotan teidät kuin akanat, jotka autiomaan tuuli puhalttaa pois. ²⁵ Tämä on teidän osanne, osa, jonka olen teille määrännyt," sanoo Herra, "koska olette unohtaneet minut ja luottaneet valheeseen. ²⁶ Minä vedän hameenne kasvojenne yli, jotta häpeänne tulisi näkyviin— ²⁷ teidän aviorikoksenne ja himokkaat hirnumisenne, teidän häpeämätön prostituutiotenne! Olen nähnyt teidän inhottavat tekonne kukkuloilla ja pelloilla. Voi sinua, Jerusalem! Kuinka kauan pysyt saastaisena?"

14 Tämä on Herran sana, joka tuli Jeremialle koskien kuivuutta: ² "Juuda murehtii, ja hänen porttinsa riutuvat; hänen kansansa istuu maassa suruvaatteissa, ja huuto nousee Jerusalemistä. ³ Aateliset lähettävät palvelijansa hakemaan vettä; he menevät säiliöille, mutta eivät löydä vettä. He palaavat astiat tyhjinä, häpeään joutuneina ja nöyryytettyinä, he peittävät päänsä. ⁴ Maa on halkeillut, koska maassa ei ole sadetta; maanviljelijät ovat masentuneita ja peittävät päänsä häpeästä. ⁵ Jopa naaraspeura kedolla hylkää vastasyntyneen vasaansa, koska ei ole ruohoa. ⁶ Villiaasit seisovat karuilla kukkuloilla, huohottaen ilmaa kuin sakaalit; heidän silmänsä peittävät kasvillisuuden puutteesta. ⁷ Vaikka rikkomuksemme todistavat meitä vastaan, toimi, Herra, nimesi tähden. Luopumuksemme ovat todella olleet monet; olemme tehneet syntiä sinua vastaan. ⁸ Israelin toivo, sen Pelastaja ahdingon aikoina, miksi olet kuin muukalainen maassa, kuin matkustaja, joka viipyy vain yön? ⁹ Miksi olet kuin hämmentynyt henkilö, kuin soturi, joka ei voi pelastaa? Kuitenkin sinä olet meidän keskellämme, Herra, ja meidät on kutsuttu sinun nimelläsi; älä hylkää meitä! ¹⁰ Tämä on, mitä Herra sanoo tästä kansasta: "He rakastavat suuresti harhailua; he eivät pidätte jalkojaan. Siksi Herra ei hyväksy heitä; nyt hän muistaa heidän rikkomuksensa ja rankaisee heitä heidän synneistään." ¹¹ Sitten Herra käski minua: "Älä

rukoile tämän kansan hyvinvoinnin puolesta. ¹² Vaikka he paastoavat, en kuuntele heidän huutoaan; vaikka he tarjoavat polttouhreja ja ruokauhreja, en hyväksy niitä. Sen sijaan tuhoan heidät miekalla, nälällä ja rutolla." ¹³ Mutta minä vastasin: "Voi, Suvereeni Herra! Profeetat sanovat heille: 'Te ette näe miekkaa ettekä kärsi nälkää. Totisesti, minä annan teille pysyvän rauhan tähän paikkaan.'" ¹⁴ Sitten Herra sanoi minulle: "Profeetat ennustavat valhetta minun nimessäni. En ole lähettänyt heitä, enkä käsenyt heitä, enkä puhunut heille. He ennustavat teille vääriä näkyjä, ennustuksia, turhuutta ja omien mieliensä harhoja. ¹⁵ Siksi, tämä on, mitä Herra sanoo profeetoista, jotka ennustavat minun nimessäni: En ole lähettänyt heitä, mutta he sanovat: 'Ei miekka eikä nälkä kosketa tätä maata.' Miekalla ja nälällä nuo profeetat kohtaavat loppunsa. ¹⁶ Ja kansa, jolle he ennustavat, heitetään Jerusalemin kaduille nälän ja miekan vuoksi. Ei ole ketään hautaamassa heitä, heidän vaimojaan, heidän poikiaan ja tyttäriään. Minä vuodatan heidän oman pahuuteensa heidän päälleen. ¹⁷ Sinun tulee puhua tämä sana heille: 'Antakaa minun silmiäni vuotaa kyineleitä yötä päivää lakkaamatta; sillä neitsyt tytär, minun kansani, on kärsinyt raskaan haavan, murskaavan iskun. ¹⁸ Jos menen maaseudulle, näen miekan surmaamia; jos astun kaupunkiin, näen nälänhädän tuhoja. Sekä profeetta että pappi ovat harhailleet maahan, jota he eivät tunne.'" ¹⁹ Oletko täysin hylännyt Juudan? Ylenkatsoko Sionia? Miksi olet vaivannut meitä niin, ettemme voi parantua? Me toivoimme rauhaa, mutta hyvää ei tullut; parantumisen aikaa, mutta on vain kauhua. ²⁰ Me tunnustamme rikkomuksemme, Herra, ja esisimme syyllisyyden; olemme todella tehneet syntiä sinua vastaan. ²¹ Nimesi tähden, älä halveksi meitä; älä häpäise kunniakasta valtaistuintasi. Muista liittosi kanssamme äläkä kumoa sitä. ²² Tuovatko kansojen arvottomat epäjumalat sadetta? Lähettävätkö taivaat itse sadekuuroja? Eikö se ole sinä, Herra, meidän Jumalamme? Siksi odotamme sinua, sillä sinä olet se, joka tekee kaikki nämä asiat.

15 Sitten Herra sanoi minulle: "Vaikka Mooses ja Samuel seisoisivat edessäni, sydämeni ei kallistuisi tähän kansaan. Lähetä heidät pois kasvojeni edestä ja anna heidän lähteä! ² Ja kun he kysyvät sinulta: 'Minne meidän pitäisi mennä?' sano heille: 'Näin sanoo Herra: 'Ne, jotka on määrätty kuolemaan, kuolemaan; ne, jotka miekalle, miekalle;

Jeremian kirja

ne, jotka nälkään, nälkään; ne, jotka vankeuteen, vankeuteen." ³ "Minä määrään heille neljänlaisia tuomioita," julistaa Herra: "miekan surmaamaan, koirat raahaamaan pois, taivaan linnut ja villieläimet syömään ja tuhoamaan." ⁴ Minä teen heistä kauhistuksen kaikille maan valtakunnille Manassen, Hiskian pojan, Juudan kuninkaan, vuoksi, siitä mitä hän teki Jerusalemissa. ⁵ "Kuka säälii sinua, Jerusalem? Kuka murehtii sinua? Kuka kääntyy kysymään hyvinvointiasi?" ⁶ Sinä olet hylännyt minut," julistaa Herra. "Sinä jatkat luopumista. Niinpä minä ojennan käteni sinua vastaan ja tuhoan sinut; olen väsynyt säälimään." ⁷ Minä seulon heidät seulan kanssa maan porteilla; minä riistan heiltä lapset ja tuhoan kansani, sillä he eivät ole kääntyneet teiltään. ⁸ Minä teen heidän leskistään lukuisampia kuin meren hiekka. Keskipäivällä minä tuon tuhoajan nuoren miehen äitiä vastaan; äkkiä minä tuon heille tuskaa ja kauhua. ⁹ Seitsemän lapsen äiti nähtyy ja vetää viimeisen henkäyksensä. Hänen aurinkonsa laskee, vaikka on vielä päivä; hänet häväistään ja nöyrytetään. Minä annan heidän eloonjääneensä miekalle heidän vihollistensa edessä," julistaa Herra. ¹⁰ Voi minua, äitini, että olet synnyttänyt minut, riidan ja kiistan miehen koko maalle! En ole lainannut enkä lainannut, silti kaikki kiroavat minua. ¹¹ Herra sanoi: "Minä varmasti pelastan sinut hyvään tarkoitukseen; minä saan vihollisesi anomaan sinulta apua onnettomuuden ja ahdingon aikoina." ¹² "Voiko kukaan murtaa rautaa, pohjoisen rautaa tai pronssia?" ¹³ Minä annan rikkautesi ja aarteesi ryöstösaaliiksi, ilman hintaa, kaikkien syntiesi vuoksi rajojesi sisällä. ¹⁴ Minä annan vihollistesi viedä omaisuutesi maahan, jota et tunne, sillä vihani tuli on syttynyt, ja se palaa sinua vastaan." ¹⁵ Sinä tiedät, Herra; muista minut ja ota minut huomioon. Kosta minut vainoojilleni. Älä vie minua pois, katsoen kärsivällisyyttäsi; harkitse, kuinka kärsin häväistystäsi vuoksi. ¹⁶ Sanasi löytyivät, ja minä söin ne; ne olivat iloni ja sydämeni riemu, sillä minä kannan nimeäsi, Herra Jumala Sebaot. ¹⁷ En istunut iloitsevien seurassa enkä juhlinut. Koska kätesi oli päälläni, istuin yksin, sillä sinä täytit minut narkäystyksellä. ¹⁸ Miksi kipuni on loputon ja haavani parantumaton, kieltäytyen parantumasta? Oletko minulle kuin petollinen puro, jonka vedet ovat epäluotettavia?" ¹⁹ Siksi näin sanoo Herra: "Jos palaat, minä palautan sinut, jotta voit seistä edessäni; jos erotat arvokkaan arvottomasta, sinusta tulee minun puhemieheni. Anna heidän kääntyä sinun puoleesi,

mutta älä sinä käännä heidän puoleensa. ²⁰ Minä teen sinusta tälle kansalle lujan pronssimuurin; he taistelevat sinua vastaan, mutta eivät voita, sillä minä olen kanssasi pelastaakseni ja vapauttaakseni sinut," julistaa Herra. ²¹ "Minä vapautan sinut jumalattomien käsistä ja vapautan sinut väkivaltaisten otteesta."

16 Minulle tuli tämä Herran sana: ² "Älä ota itsellesi vaimoa äläkä hanki poikia tai tyttäriä tässä paikassa." ³ Sillä näin sanoo Herra tämän maan pojista ja tyttäristä, jotka syntyvät tässä maassa, ja heidän äideistään, jotka heidät synnyttävät, ja heidän isistään, jotka heidät siittävät tässä maassa: ⁴ "He kuolevat tuskallisiin tauteihin; heitä ei surra eikä haudata; he ovat kuin lanta maan pinnalla. He menehtyvät miekkaan ja nälkään, ja heidän ruumiinsa ovat taivaan lintujen ja maan eläinten ravintona." ⁵ Sillä näin sanoo Herra: "Älä mene surutaloon, äläkä mene suremaan tai lohduttamaan heitä, sillä minä olen ottanut pois rauhani, laupeuteni ja armahtavaisuuteni tältä kansalta", sanoo Herra. ⁶ "Sekä suuret että pienet kuolevat tässä maassa; heitä ei haudata, eikä kukaan sure heitä, eikä tee viiltoja itselleen tai aja päätään kaljuksi heidän takiaan." ⁷ Kukaan ei murra leipää surussa heidän puolestaan lohduttaakseen ketään kuolleen vuoksi, eikä kukaan anna heille lohdutuksen maljaa juotavaksi isänsä tai äitinsä puolesta. ⁸ "Äläkä mene juhla-aterian taloon istumaan heidän kanssaan syömään ja juomaan." ⁹ Sillä näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: "Minä lopetan ilon ja riemun äänet, sulhasen ja morsiamen äänen tässä paikassa, teidän silmienne edessä ja teidän päivinänne." ¹⁰ "Ja kun kerrot tälle kansalle kaikki nämä sanat, ja he sanovat sinulle: 'Miksi Herra on julistanut kaiken tämän suuren onnettomuuden meitä vastaan? Mikä on meidän rikkomuksemme? Mikä on meidän syntimme, jonka olemme tehneet Herraa, meidän Jumalaamme, vastaan?' ¹¹ niin sano heille: 'Koska teidän isänne ovat hylänneet minut', sanoo Herra, 'ja ovat seuranneet muita jumalia ja palvelleet ja kumartaneet niitä, ja ovat hylänneet minut eivätkä ole pitäneet lakiani." ¹² Ja te olette tehneet pahemmin kuin isänne, sillä katso, jokainen teistä seuraa pahan sydämensä itsepäisyyttä kuulematta minua. ¹³ Siksi minä karkotan teidät tästä maasta maahan, jota te ette tunne, eivätkä teidän isännekaan ole tunteneet, ja siellä te palvelette muita jumalia päivin ja öin, sillä minä en osoita teille suosiota." ¹⁴ "Sen tähden, katso, päivät tulevat", sanoo

Jeremian kirja

Herra, "Jolloin ei enää sanota: 'Niin totta kuin Herra elää, joka toi Israelin lapset Egyptin maasta',¹⁵ vaan: 'Niin totta kuin Herra elää, joka toi Israelin lapset pohjoisesta maasta ja kaikista maista, joihin hän oli heidät karkottanut.' Sillä minä tuon heidät takaisin heidän omaan maahansa, jonka annoin heidän isilleen.¹⁶ "Katso, minä lähetän monia kalastajia", sanoo Herra, "ja he kalastavat heidät; ja sen jälkeen minä lähetän monia metsästäjiä, ja he metsästävät heidät jokaiselta vuorelta ja jokaiselta kukkulalta ja kallionhalkeamista.¹⁷ Sillä minä tiedän kaikki heidän tiensä; ne eivät ole kätkeytyneet minulta, eikä heidän rikkomuksensa ole salattu minun silmiltäni.¹⁸ Minä maksan heille kaksinkertaisesti heidän rikkomuksistaan ja synneistään, koska he ovat saastuttaneet minun maani iljettävien epäjumaliensa elottomilla muodoilla ja täyttäneet minun perintöosani kauhistuksillaan."¹⁹ Oi Herra, minun voimani ja linnani, minun pakopaikkani hädän päivänä, sinun luoksesi kansat tulevat maan ääristä ja sanovat: "Totisesti, meidän isämme ovat perineet valheita, arvottomia epäjumalia, joista ei ole mitään hyötyä."²⁰ Voiko ihminen tehdä jumalia itselleen? Mutta ne eivät ole jumalia!²¹ "Sen tähden, katso, minä annan heidän tietää—tällä kertaa minä annan heidän tietää voimani ja väkevyyteni; ja he tulevat tietämään, että minun nimeni on Herra."

17 Juudan synty on kaiverrettu rautatyökälulla, piikivellä kaiverrettu heidän sydäntensä tauluihin ja heidän alttariensa sarviin.² Niin kuin heidän lapsensa muistavat, niin he muistavat alttarinsa ja Asherah-paalunsa rehevien puiden vieressä ja korkeilla kukkuloilla.³ Vuoreni maaseudulla, sinun rikkautesi ja kaikki aarteesi minä annan ryöstettäväksi, yhdessä uhrikukkuloidesi kanssa, synnin tähden koko alueellasi.⁴ Oman toimintasi kautta sinä luovut perinnöstä, jonka minä annoin sinulle; minä panen sinut palvelemaan vihollisiasi maassa, jota et tunne, sillä sinä olet sytyttänyt minun vihani tulen, joka palaa ikuisesti.

⁵ Näin sanoo Herra: "Kirottu on se, joka luottaa ihmisiin, joka turvautuu pelkkään lihaan ja jonka sydän kääntyy pois Herrasta.⁶ Sellainen ihminen on kuin pensas autiomaassa eikä näe hyvää, kun se tulee. Hän asuu kuivilla paikoilla erämaassa, suolamaassa, jossa ei asuta.⁷ Siunattu on se, joka luottaa Herraan, jonka turva on hänessä.⁸ Hän on kuin vesien äärelle istutettu puu, joka ojentaa

juurensa puroon. Se ei pelkää, kun helle tulee; sen lehdet pysyvät vihreinä. Sillä ei ole huolia kuivuuden vuonna, eikä se lakkaa kantamasta hedelmää.⁹ Sydän on petollinen yli kaiken ja epätoivoisen sairas; kuka voi sen ymmärtää?¹⁰ Minä, Herra, tutkin sydämen ja koettelen mielen, antaakseni kullekin hänen teidensä mukaan, hänen tekojensa hedelmän mukaan.¹¹ Kuin peltoppy, joka hautoo munia, joita se ei ole muninut, on se, joka kokoaa rikkautta vääryydellä; elämänsä keskellä se hylkää hänet, ja lopulta hänet paljastetaan tyhmäksi.¹² Kunnian valtaistuin, alusta asti perustettu, on paikka, jossa meidän pyhäkkömme sijaitsee.¹³ Herra, sinä olet Israelin toivo; kaikki, jotka sinut hylkäävät, joutuvat häpeään. Ne, jotka kääntyvät pois maan päällä, kirjoitetaan tomuun, sillä he ovat hylänneet Herran, elävän veden lähteen.¹⁴ Paranna minut, Herra, niin minä paranen; pelasta minut, niin minä pelastun, sillä sinä olet minun ylistykseni.¹⁵ He sanovat minulle jatkuvasti: "Missä on Herran sana? Tulkoon se nyt!"¹⁶ En ole kiirehtinyt pois olemasta sinun paimenesi; sinä tiedät, etten ole halunnut onnettomuuden päivää. Mitä olen puhunut, on ollut edessäsi.¹⁷ Älä ole pelottava minulle; sinä olet minun turvani hädän aikana.¹⁸ Tulkoon vainoojilleni häpeä, mutta älä anna minun joutua häpeään; tulkoon heille kauhu, mutta älä anna minun joutua kahuun. Tuo heidän päälleen onnettomuuden päivä; murskaa heidät kaksinkertaisella tuhoamisella.¹⁹ Näin Herra sanoi minulle: "Mene ja seiso Kansan portilla, josta Juudan kuninkaat tulevat sisään ja menevät ulos, ja myös kaikilla muilla Jerusalemin porteilla.²⁰ Sano heille: 'Kuulkaa Herran sana, te Juudan kuninkaat ja koko Juuda ja kaikki Jerusalemin asukkaat, jotka tulette näistä porteista.²¹ Näin sanoo Herra: Ottakaa vaari itsestänne, älkääkään kantako mitään kuormaa sapattipäivänä älkääkään tuoko sitä Jerusalemin porteista.²² Älkää viekö kuormaa kodeistanne älkääkään tehkö mitään työtä sapattina, vaan pitäkää sapattipäivä pyhänä, kuten käskin teidän esi-isillenne.²³ Mutta he eivät kuunnelleet eivätkä kallistaneet korviaan; he olivat niskoittelevia eivätkä kuunnelleet eivätkä ottaneet kuritusta vastaan.²⁴ Mutta jos te tarkkaan kuuntelette minua, sanoo Herra, ettekä tuo mitään kuormaa tämän kaupungin porteista sapattina, vaan pidätte sapattipäivän pyhänä tekemättä sillä mitään työtä,²⁵ niin kuninkaat, jotka istuvat Daavidin valtaistuimella, tulevat tämän kaupungin porteista

Jeremian kirja

virkamiehineen, ajaen vaunuilla ja hevosilla, he ja heidän virkamiehensä, Juudan miehet ja Jerusalemin asukkaat, ja tämä kaupunki on asuttu ikuisesti. ²⁶ Ihmiset tulevat Juudan kaupungeista ja Jerusalemin ympäristöstä, Benjaminin maasta, alamaasta, vuoristosta ja Negeivistä, tuoden polttouhreja, uhreja, ruokauhreja ja suitsukkeita, ja tuoden kiitosuhreja Herran huoneeseen. ²⁷ Mutta jos ette kuuntele minua pitämään sapattipäivää pyhänä tuomatta mitään kuormaa Jerusalemin porteista sapattina, niin minä sytytän tulen sen portteihin, ja se kuluttaa Jerusalemin linnoitukset eikä sitä sammuteta."

18 Sana, joka tuli Jeremialle Herralta, sanoen: ² "Nouse ja mene alas savenvalajan taloon, ja siellä minä annan sinulle sanani." ³ Niin minä menin alas savenvalajan taloon, ja löysin hänet työskentelemästä pyörän ääressä. ⁴ Mutta astia, jota hän teki savesta, oli viallinen savenvalajan kädessä; niin hän teki siitä toisen astian, niin kuin savenvalajalle hyväksi näytti tehdä. ⁵ Sitten Herran sana tuli minulle, sanoen, ⁶ "Enkö minä voi tehdä teille, Israelin heimo, niin kuin tämä savenvalaja tekee?" sanoo Herra. "Katso, niin kuin savi on savenvalajan kädessä, niin olette te minun kädessäni, Israelin heimo. ⁷ Milloin tahansa minä puhun kansakunnasta tai valtakunnasta, että minä revin sen pois, hajotan sen tai hävitän sen; ⁸ jos se kansakunta, josta minä olen puhunut, kääntyy pois pahuudestaan, niin minä kadun sitä onnettomuutta, jonka aioin tuoda sen päälle. ⁹ Tai toisena hetkenä minä puhun kansakunnasta tai valtakunnasta, että minä rakennan sen tai istutan sen; ¹⁰ jos se tekee pahaa minun silmissäni eikä tottele minun ääntäni, niin minä kadun sitä hyvää, jonka olin luvannut tehdä sille.

¹¹ Nyt siis puhu Juudan kansalle ja Jerusalemin asukkaille, sanoen: 'Näin sanoo Herra: "Katso, minä muovaan teille onnettomuutta ja suunnittelen teitä vastaan. Kääntykää nyt, kukin pahalta tieltään, ja parantakaa tapanne ja tekonne!"' ¹² Mutta he sanovat, 'Se on turhaa! Me seuraamme omia suunnitelmiamme, ja kukin meistä toimii oman pahan sydämensä paatumuksen mukaan.' ¹³ Siksi näin sanoo Herra: 'Kysykää kansakuntien keskuudessa, kuka on kuullut mitään tällaista? Israelin neitsyt on tehnyt kauhistuttavan teon. ¹⁴ Luopuuko Libanonin lumi kallioisista rinteistä? Vai lakkaavatko vileät vedet kaukaisista lähteistä

koskaan virtaamasta? ¹⁵ Kuitenkin minun kansani on unohtanut minut; he polttavat suitsukkeita arvottomille epäjumalille, ja he ovat kompastuneet teillään, muinaisilla poluilla, kulkeakseen sivupolkuja, ei valtatiellä. ¹⁶ Heidän maastaan tulee autio, ikuinen pilkan kohde; kaikki, jotka kulkevat sen ohi, kauhistuvat ja pudistavat päätään. ¹⁷ Kuin voimakas itätuuli, minä hajotan heidät vihollisen edessä; minä käännän kasvoni pois heistä enkä osoita heille kasvojani heidän onnettomuutensa päivänä. ¹⁸ Sitten he sanoivat, "Tulkaa, laatikaamme suunnitelmia Jeremiaa vastaan. Varmasti laki ei katoa papilta, eikä neuvo viisaalta, eikä sana profeetalta. Tulkaa, hyökätäkäämme häntä vastaan kielellämme, älkääkää kiinnittäkö huomiota hänen sanoihinsa." ¹⁹ Kuule minua, Herra, ja kuuntele, mitä vastustajani sanovat! ²⁰ Pitäisikö hyvää maksaa pahalla? Sillä he ovat kaivaneet kuopan minulle. Muista, kuinka seisoin edessäsi puhumassa heidän puolestaan, kääntäkseni vihasi pois heistä. ²¹ Siksi anna heidän lapsensa nälänhädälle, ja anna heidät miekan valtaan; anna heidän vaimojensa tulla lapsettomiksi ja leskiksi. Anna heidän miestensä kuolla, heidän nuorten miestensä kaatua miekkaan taistelussa. ²² Kuulkoon heidän taloistaan huodon, kun sinä äkkiä tuot ryöstäjiä heidän kimppuunsa; sillä he ovat kaivaneet kuopan vangitakseen minut ja piilottaneet ansoja jalkojeni eteen. ²³ Mutta sinä, Herra, tiedät kaikki heidän suunnitelmansa minua vastaan tappaakseen minut. Älä anna anteeksi heidän rikkomustaan äläkä pyyhi pois heidän syntiään silmiesi edestä. Anna heidän kaatua edessäsi; käsittele heitä vihasi aikana.

19 Näin sanoo Herra: "Mene ja osta saviastia savenvalajalta ja ota mukaasi muutamia kansan vanhimpia ja muutamia nuhimpia pappeja. ² Mene sitten Ben-Hinnomin laaksoon, joka on Savikruunujen portin sisäänkäynnin lähellä, ja julista siellä ne sanat, jotka minä käsken sinun puhua, ³ ja sano: 'Kuulkaa Herran sana, te Juudan kuninkaat ja Jerusalemin asukkaat. Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Katso, minä tuon tälle paikalle onnettomuuden, joka saa jokaisen sen kuulevan korvat soimaan. ⁴ Sillä he ovat hylänneet minut ja tehneet tästä paikasta vieraan, polttaneet siinä suitsutusta jumalille, joita he eivät ole tunteneet, eivätkä heidän isänsä eivätkä Juudan kuninkaat, ja he ovat täyttäneet tämän paikan viattomien verellä. ⁵ He ovat rakentaneet Baalin

Jeremian kirja

uhrikukkuloita polttaakseen lapsiaan tules-
Baalille—jotain, mitä en ole käskennyt, enkä puhunut,
eikä se ole tullut mieleeni. ⁶ Sen tähden, katso,
päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin tätä paikkaa ei
enää kutsuta Tofetiksi eikä Ben-Hinnomin laaksoksi,
vaan Teurastuslaaksoksi. ⁷ Tässä paikassa minä teen
tyhjiksi Juudan ja Jerusalemin aiheet. Minä annan
heidän kaatua miekkaan vihollistensa edessä, niiden
käsissä, jotka tavoittelevat heidän henkeään, ja minä
annan heidän ruumiinsa taivaan linnuille ja maan
eläimille ruoaksi. ⁸ Minä teen tästä kaupungista
aution ja pilkan kohteen; jokainen, joka kulkee ohi,
kauhistuu ja viheltää sen haavojen tähden. ⁹ Minä
saatan heidät syömään poikiensa ja tyttöriensä lihaa,
ja he syövät toistensa lihaa piirityksen ja ahdistuksen
aikana, jolla heidän vihollistensa, ne jotka
tavoittelevat heidän henkeään, heitä ahdistavat. ¹⁰
Sitten riko astia niiden edessä, jotka ovat kanssasi, ¹¹
ja sano heille: 'Näin sanoo Herra Sebaot: Minä
murskaan tämän kansan ja tämän kaupungin, niin
kuin rikotaan savenvalajan astia, jota ei voi korjata; ja
he hautaavat kuolleen Tofetiin, kunnes tilaa ei
enää ole. ¹² Näin minä teen tälle paikalle ja sen
asukkaille, sanoo Herra, tehden tästä kaupungista
Tofetin kaltaisen. ¹³ Jerusalemin talot ja Juudan
kuninkaiden talot tulevat saataisiksi kuten tämä
paikka, Tofet—kaikki ne talot, joiden katoilla he
polttivat suitsutusta kaikille taivaan joukoille ja
vuodattivat juomauhreja muille jumalille.'" ¹⁴ Sitten
Jeremia palasi Tofetista, jonne Herra oli hänet
lähettänyt profetoimaan, ja hän seisoi Herran
temppelin esipihassa ja puhui kaikelle kansalle, ¹⁵
"Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Katso,
minä tuon tälle kaupungille ja kaikille sen
ympäriöille kaupungeille kaiken sen
onnettomuuden, jonka olen julistanut heitä vastaan,
koska he ovat paaduttaneet niskansa eivätkä ole
kuunnelleet minun sanojani."

20 Kun Pashur, pappi, Immerin poika, joka oli
Herran temppelin päällikkö, kuuli Jeremian
ennustavan näitä asioita, ² hän antoi lyödä
profeetta Jeremiaa ja pani hänet jalkapuuhan Herran
temppelin Benjaminin yläportilla. ³ Seuraavana
päivänä, kun Pashur vapautti Jeremian jalkapuusta,
Jeremia sanoi hänelle: "Herra ei kutsu sinua
Pashuriksi, vaan Kaikkialla Kauhuksi. ⁴ Sillä näin
sanoo Herra: 'Minä teen sinut kauhuksi itsellesi ja
kaikille ystäville; sinä saat nähdä heidän kaatuvan
vihollistensa miekkaan. Minä annan koko Juudan

Babylonian kuninkaan käsiin, ja hän vie heidät
Babyloniin tai surmaa heidät miekalla. ⁵ Minä annan
tämän kaupungin kaiken rikkauden, kaiken sen
saden ja kaikki sen arvotavarat, mukaan lukien
Juudan kuninkaiden aarteet, heidän vihollistensa
käsiin, jotka ryöstävät ne ja vievät ne Babyloniin. ⁶ Ja
sinä, Pashur, yhdessä kaikkien talossasi asuvien
kanssa, menet pakkosiirtolaisuuteen Babyloniin.
Siellä sinä kuolet ja sinut haudataan, sinä ja kaikki
ystäväsi, joille olet väärin ennustanut."

⁷ Herra, sinä petäit minut, ja minä petyin; sinä voitat
minut ja olet voimakkaampi. Minusta on tullut pilkan
kohde koko päiväksi; kaikki pilkkaavat minua. ⁸ Aina
kun puhun, minä huudan, julistan väkivaltaa ja tuhoa.
Herran sana on tuonut minulle häväistystä ja pilkkaa
koko päiväksi. ⁹ Mutta jos sanon: "En mainitse häntä
enkä puhu enää hänen nimessään," hänen sanansa
on kuin polttava tuli sydämessäni, suljettuna luhini.
Olen väsynyt pöytäilemään sitä; en voi. ¹⁰ Kuulen
monien kuiskivan, "Kauhuksi kaikkialla! Ilmiantakaa
hänet! Ilmiantakaamme hänet!" Kaikki luotetut
ystäväni odottavat minun lankeavan, sanoen: "Ehkä
hänet petetään, ja me voitamme hänet ja kostamme
hänelle." ¹¹ Mutta Herra on kanssani kuin voimallinen
soturi; siksi vainoojani kompastuvat eivätkä voita. He
joutuvat suureen häpeään, heidän häväistyksensä ei
koskaan unohdu. ¹² Herra Sebaot, sinä, joka koettelet
vanhurskaita ja näet sydämen ja mielen, anna minun
nähdä kostosi heihin, sillä sinulle olen jättänyt asiani.
¹³ Laulakaa Herralle, ylistäkää Herra! Sillä hän
pelastaa köyhän hengen jumalattomien käsistä. ¹⁴
Olkoon syntymäpäiväni unohdettu! Älköön sitä
päivää juhlittako, jolloin äitini synnytti minut! ¹⁵
Kirottu olkoon se mies, joka toi isälleni uutisen, joka
teki hänet hyvin iloiseksi, sanoen: "Sinulle on
syntynyt poika!" ¹⁶ Olkoon tuo mies kuin kaupungit,
jotka Herra hävitti armotta. Kuulkoon hän
hätähuutoja aamulla ja taistelun ääntä keskipäivällä.
¹⁷ Sillä hän ei lopettanut elämääni kohdussa, äitini
ollessa hautani, hänen kohtunsa laajentuneena
ikuisesti. ¹⁸ Miksi tulin kohdusta näkemään vaivaa ja
surua ja päättämään päiväni häpeässä?

21 Sana, joka tuli Jeremialle Herralta, kun
kuningas Sidkia lähetti hänen luokseen
Pashurin, Malkian pojan, ja pappi Sefanjan,
Maasejan pojan, sanoen, ² "Kysy, ole hyvä, Herralta
meidän puolestamme, koska Nebukadnessar,
Babylonian kuningas, käy sotaa meitä vastaan. Ehkä

Jeremian kirja

Herra toimii meidän hyväksemme kaikkien ihmeellisten tekojensa mukaan, niin että vihollinen vetäytyy pois meistä.”³ Mutta Jeremia sanoi heille: "Näin teidän tulee sanoa Sidkialle: ⁴ 'Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Katso, minä käännän takaisin sodan aseet, jotka ovat käsissänne, joilla taistelette Babylonian kuningasta ja kaldealaisia vastaan, jotka piirittävät teitä muurien ulkopuolella; ja minä kokoan ne tämän kaupungin keskelle. ⁵ Minä itse taistelen teitä vastaan ojennetuin käsin ja väkevällä käsivarrella, vihassa, raivossa ja suuressa suuttumuksessa. ⁶ Minä lyön tämän kaupungin asukkaat, sekä ihmiset että eläimet; he kuolevat ankaraan ruttoon. ⁷ Sen jälkeen, sanoo Herra, minä annan Sidkian, Juudan kuninkaan, hänen virkamiehensä ja ne ihmiset, jotka selviytyvät tässä kaupungissa rutolta, miekalta ja nälänhädältä, Nebukadnessarille, Babylonian kuninkaalle, heidän vihollisilleen ja niille, jotka etsivät heidän henkeään. Hän lyö heidät miekalla; hän ei osoita armoa, sääliä eikä myötätuntoa.'

⁸ "Lisäksi, sano tälle kansalle: 'Näin sanoo Herra: Katso, minä asetan eteenne elämän tien ja kuoleman tien. ⁹ Joka jää tähän kaupunkiin, kuolee miekkaan, nälänhätään tai ruttoon; mutta joka menee ulos ja antautuu kaldealaisille, jotka piirittävät teitä, saa elää ja pitää henkensä saaliinaan. ¹⁰ Sillä minä olen päättänyt tuoda onnettomuuden tälle kaupungille enkä menestystä, sanoo Herra. Se annetaan Babylonian kuninkaalle, ja hän polttaa sen tulella.' ¹¹ "Lisäksi, sano Juudan kuninkaan huoneelle: 'Kuulkaa Herran sana, ¹² Daavidin huone, näin sanoo Herra: Toimittakaa oikeutta joka aamu; pelastakaa ryöstetty sortajan kädestä, ettei vihani syttyisi kuin tuli ja palaisi ilman sammutusta teidän tekojenne pahuden tähden. ¹³ Katso, minä olen teitä vastaan, te, jotka asutte laaksossa, kallion tasangolla, sanoo Herra— te, jotka sanotte: 'Kuka voi tulla alas meitä vastaan? Kuka voi tulla asuntoihimme?' ¹⁴ Mutta minä rankaisen teitä teidän tekojenne mukaan, sanoo Herra. Minä sytytän tulen teidän metsiinne, joka kuluttaa kaiken ympärillänne.'"

22 Näin sanoo Herra: "Mene alas Juudan kuninkaan asuinpaikkaan ja vie sinne tämä viesti: ² 'Kuule Herran sana, Juudan kuningas, sinä, joka istut Daavidin valtaistuimella, palvelijasi ja kansasi kanssa, jotka tulevat näistä porteista. ³ Näin sanoo Herra: Toimi

oikeudenmukaisesti ja vanhurskaasti. Pelasta ryöstön uhri sortajan käsistä. Älä tee vahinkoa tai väkivaltaa muukalaiselle, orvolle tai leskelle, äläkä vuodata viatonta verta tässä paikassa. ⁴ Sillä jos noudatat tarkasti näitä ohjeita, niin kuninkaat, jotka istuvat Daavidin valtaistuimella, tulevat tämän talon porteista, ajaen vaunuilla ja hevosilla, palvelijoidensa ja kansansa saattamina. ⁵ Mutta jos ette kuuntele näitä sanoja, julistaa Herra, vannon itseni kautta, että tästä talosta tulee autio.'"⁶ Sillä näin sanoo Herra Juudan kuninkaan talosta: "Vaikka olet minulle kuin Gilead, kuin Libanonin huippu, teen sinusta varmasti erämaan, asumattomia kaupunkeja. ⁷ Määrään sinua vastaan hävittäjiä, jokaisella on aseensa, ja he kaatavat parhaat setrиси ja heittävät ne tuleen. ⁸ "Monet kansat kulkevat tämän kaupungin ohi ja sanovat toisilleen: 'Miksi Herra on tehnyt näin suurelle kaupungille?' ⁹ Ja vastaus on: 'Koska he hylkäsivät Herran, Jumalansa, liiton ja palvelivat ja palvoivat muita jumalia.'"¹⁰ Älkää itkekö kuollutta kuningasta tai valittako hänen menetystään; itke mieluummin katkerasti sitä, joka on karkotettu, sillä hän ei koskaan palaa eikä näe enää kotimaataan.

¹¹ Näin sanoo Herra Sallumista, Josian pojasta, joka seurasi isäänsä Juudan kuninkaana mutta on lähtenyt: "Hän ei koskaan palaa. ¹² Hän kuolee siellä, minne hänet on viety vangiksi; hän ei näe tätä maata enää." ¹³ "Voi häntä, joka rakentaa talonsa vääryydellä ja ylähuoneensa epäoikeudenmukaisuudella, joka panee naapurinsa tekemään työtä ilmaiseksi, maksamatta hänelle hänen työstään. ¹⁴ Hän sanoo: 'Rakennan itselleni suuren talon, jossa on tilavat ylähuoneet.' Niinpä hän tekee siihen suuret ikkunat, paneloi sen setrillä ja maalaa sen kirkkaan punaiseksi. ¹⁵ Tekeekö se sinusta kuninkaan, että sinulla on enemmän setriä? Eikö isälläsi ollut ruokaa ja juomaa? Hän teki oikein ja vanhurskaasti, joten kaikki meni hänellä hyvin. ¹⁶ Hän puolusti köyhien ja tarvitsevien asiaa, ja niin kaikki meni hyvin. Eikö tämä ole sitä, mitä tarkoittaa tuntea minut?" julistaa Herra. ¹⁷ "Mutta sinun silmäsi ja sydämesi ovat kiinnittyneet vain epärehelliseen voittoon, viattoman veren vuodattamiseen, sortoon ja kirstykseen." ¹⁸ Näin sanoo Herra Jokakimista, Josian pojasta, Juudan kuninkaasta: "Häntä ei surra: 'Voi, veljeni! Voi, sisareni!' Häntä ei surra: 'Voi, herrani! Voi, hänen loistonsa!' ¹⁹ Hän saa aasin hautauksen— raahataan pois ja heitetään Jerusalemin porttien ulkopuolelle." ²⁰ "Nouse Libanoniin ja huuda, anna

Jeremian kirja

äänesi kuulua Basanissa, huuda Abarimista, sillä kaikki liittolaisesi ovat murskattu. ²¹ Puhuin sinulle menestyksesi aikana, mutta sinä sanoit: 'En kuuntele!' Tämä on ollut tapasi nuoruudestasi asti; et ole totellut ääntäni. ²² Tuuli ajaa pois kaikki paimenesi, ja liittolaisesi menevät vangiksi. Sitten sinä häpeät ja olet häväisty kaiken pahuutesi vuoksi. ²³ Sinä, joka asut Libanonissa, setrien suojassa, kuinka voitit, kun tuskat tulevat päällesi, kipu kuin synnyttävällä naisella! ²⁴ "Niin totta kuin minä elän," julistaa Herra, "vaikka Konja, Jojakimin poika, Juudan kuningas, olisi sinettisormus oikeassa kädessäni, vetäisin sinut silti pois. ²⁵ Annan sinut niiden käsiin, jotka etsivät henkeäsi, niiden, joita pelkää—Nebukadnessar, Babylonian kuningas, ja kaldealaiset. ²⁶ Heitän sinut ja äitisi, joka sinut synnytti, toiseen maahan, jossa kumpikaan teistä ei ole syntynyt, ja siellä te molemmat kuollette. ²⁷ Ette koskaan palaa maahan, johon haluatte palata." ²⁸ Onko tämä mies Konja halveksittu, särkynyt astia, esine, jota kukaan ei halua? Miksi hänet ja hänen jälkeläisensä heitetään pois, maahan, jota he eivät tunne? ²⁹ Oi maa, oi maa, oi maa, kuule Herran sana! ³⁰ Näin sanoo Herra: "Merkitse tämä mies lapsettomaksi, mieheksi, joka ei menesty elinaikanaan, sillä kukaan hänen jälkeläisistään ei menesty, kukaan ei istu Daavidin valtaistuimella eikä hallitse enää Juudassa."

23 "Voi paimenia, jotka tuhoavat ja hajottavat minun laitumeni lampaat!" julistaa Herra. ² Siksi Herra, Israelin Jumala, sanoo näin paimenista, jotka kaitsevat minun kansaani: "Te olette hajottaneet minun laumani ja ajaneet heidät pois, ettekä ole huolehtineet heistä; katso, minä pidän teidät tilivelvollisina pahojen tekojenne vuoksi," julistaa Herra. ³ "Sitten minä itse kokoan laumani jäännöksen kaikista maista, joihin olen heidät ajanut, ja tuon heidät takaisin laitumelleen, missä he ovat hedelmällisiä ja lisääntyvät. ⁴ Minä asetan heidän yleen paimenia, jotka kaitsevat heitä; eivätkä he enää pelkää tai kauhistu, eikä ketään puutu," julistaa Herra. ⁵ "Katso, päivät tulevat," julistaa Herra, "jolloin minä nostan Daavidille vanhurskaan Vesan; kuninkaan, joka hallitsee viisaasti ja toteuttaa oikeuden ja vanhurskauden maassa. ⁶ Hänen päivinään Juuda pelastuu, ja Israel elää turvassa; ja tämä on se nimi, jolla häntä kutsutaan: 'Herra meidän vanhurskaitemme.' ⁷ "Siksi, katso, päivät tulevat," julistaa Herra, "jolloin ei enää sanota: 'Niin totta kuin Herra elää, joka toi israelilaiset Egyptin maasta,' ⁸

vaan: 'Niin totta kuin Herra elää, joka toi ja johdatti Israelin jälkeläiset pohjoisesta maasta ja kaikista maista, joihin hän oli heidät karkottanut.' Sitten he asuvat omassa maassaan." ⁹ Profeetoista: Sydämeni on murtunut sisälläni, kaikki luuni vapisevat. Olen kuin juopunut mies, kuin viinin voittama, Herran ja hänen pyhien sanojensa tähden. ¹⁰ Maa on täynnä avionrikkooja; kirouksen vuoksi maa murehtii ja erämaan laitumet ovat kuivuneet. Heidän tiensä on paha ja heidän voimansa ei ole oikea. ¹¹ "Sillä sekä profeetta että pappi ovat turmeltuneet; jopa minun huoneessani olen löytänyt heidän pahuutensa," julistaa Herra. ¹² "Siksi heidän tiensä tulee liukkaaksi; heidät ajetaan pimeyteen ja he kaatuvat. Minä tuon heille onnettomuuden heidän rangaistuksensa vuonna," julistaa Herra. ¹³ "Lisäksi Samarian profeettojen joukossa näin järkyttävän asian: He ennustivat Baalin nimissä ja johtivat minun kansani Israelin harhaan. ¹⁴ Myös Jerusalemin profeettojen joukossa olen nähnyt kauhean asian: He tekevät aviorikoksia ja kulkevat petoksessa. He vahvistavat pahantekijöiden käsiä, niin ettei kukaan käänny pois pahuudestaan. He ovat kaikki kuin Sodoma minulle; Jerusalemin asukkaat ovat kuin Gomorra." ¹⁵ Siksi Herra Sebaot sanoo näin profeetoista: "Katso, minä annan heidän syödä koiruohoa ja juoda myrkytettyä vettä, sillä jumalattomuus on levinnyt Jerusalemin profeetoista koko maahan." ¹⁶ Näin sanoo Herra Sebaot: "Älkää kuunnelko profeettojen sanoja, jotka ennustavat teille; he täyttävät teidät väärillä toiveilla. He puhuvat näkyjä omasta mielestään, eivät Herran suusta. ¹⁷ He sanovat jatkuvasti niille, jotka halveksivat minua: 'Herra on sanonut: "Teillä on rauha."' Ja jokaiselle, joka seuraa sydämensä itsepäisyyttä, he sanovat: 'Ei teille tule mitään pahaa.' ¹⁸ Mutta kuka on seisonut Herran neuvottelussa nähdäkseen ja kuullakseen hänen sanansa? Kuka on kuunnellut ja kuullut hänen sanansa? ¹⁹ Katso, Herran myrsky on lähtenyt liikkeelle vihassa, pyörremyrsky pyörii alas jumalattomien päiden päälle. ²⁰ Herran viha ei käänny takaisin, ennen kuin hän on toteuttanut ja suorittanut sydämensä tarkoitukset. Viimeisinä päivinä te ymmärrätte sen selvästi. ²¹ Minä en lähettänyt näitä profeettoja, silti he juoksivat viestinsä kanssa; minä en puhunut heille, silti he ennustivat. ²² Mutta jos he olisivat seisseet minun neuvottelussani, he olisivat julistaneet minun sanani kansalleni ja kääntäneet heidät pois pahalta tieltään ja pahoista teoistaan. ²³

Jeremian kirja

"Olenko minä Jumala, joka on lähellä," julistaa Herra, "enkö myös Jumala, joka on kaukana?" ²⁴ Voiko kukaan piiloutua salaisiin paikkoihin niin, etten minä näe häntä?" julistaa Herra. "Enkö minä täytä taivasta ja maata?" julistaa Herra. ²⁵ "Olen kaullut, mitä profeetat sanovat, jotka ennustavat valheita minun nimessäni, sanoen: 'Minulla oli unelma! Minulla oli unelma!'" ²⁶ Kuinka kauan tämä jatkuu näiden petollisten profeettojen sydämissä, jotka ennustavat omien mielensä harhoja? ²⁷ He uskovat, että unelmat, joita he jakavat keskenään, saavat minun kansani unohtamaan minun nimeni, aivan kuten heidän esi-isänsä tekivät Baalin palvonnan kautta. ²⁸ Antakoon profeetta, jolla on unelma, kertoa unelmansa, mutta se, jolla on minun sanani, puhukoon se uskollisesti. Sillä mitä oljella on tekemistä jyvän kanssa?" julistaa Herra. ²⁹ "Eikö minun sanani ole kuin tuli," julistaa Herra, "ja kuin vasara, joka murskaa kallion?" ³⁰ "Siksi," julistaa Herra, "olen profeettoja vastaan, jotka varastavat sanoja toisiltaan muka minulta. ³¹ Kyllä," julistaa Herra, "olen profeettoja vastaan, jotka heiluttavat omia kieliään ja julistavat: 'Herra julistaa.'" ³² Katso, olen niitä vastaan, jotka ennustavat vääriä unia," julistaa Herra. "He kertovat niitä ja johtavat minun kansani harhaan vastuuttomilla valheillaan, vaikka en lähettänyt heitä enkä asettanut heitä. He eivät hyödytä tätä kansaa vähimmässäkään määrin," julistaa Herra. ³³ "Kun tämä kansa, tai profeetta tai pappi, kysyy sinulta: 'Mikä on Herran viesti?' sano heille: 'Mikä viesti? Minä hylkään teidät,' julistaa Herra. ³⁴ Jos profeetta tai pappi tai kuka tahansa muu väittää: 'Tämä on Herran viesti,' minä rankaisen sitä henkilöä ja hänen perhettään. ³⁵ Tämän teistä jokainen sanoo naapurilleen ja veljelleen: 'Mitä Herra on vastannut?' tai 'Mitä Herra on puhunut?' ³⁶ Mutta te ette saa enää mainita 'Herran viestiä,' koska jokaisen sana tulee heidän omaksi viestikseen. Te olette vääristäneet elävän Jumalan, Herra Sebaotin, meidän Jumalamme, sanat. ³⁷ Tämän te sanotte profeetalle: 'Mitä Herra on vastannut sinulle?' tai 'Mitä Herra on puhunut?' ³⁸ Ja jos sanotte: 'Herran viesti!' siitä syystä Herra sanoo: 'Koska olette käyttäneet tätä lausetta, 'Herran viesti!' minä sanoin teille, ettette saa sanoa, 'Herran viesti!'" ³⁹ Siksi, katso, minä varmasti unohdan teidät ja heidän teidät pois kasvojeni edestä, yhdessä kaupungin kanssa, jonka annoin teille ja teidän esi-isillenne. ⁴⁰ Minä tuon teille ikuisen häpeän—ikuisen häpeän, jota ei unohdeta."

24 Sen jälkeen kun Joojakin, Joojakimin poika, Juudan kuningas, sekä Juudan päämiehet, käsityöläiset ja sepät oli viety pakkosiirtolaisuuteen Jerusalemistä Babyloniin Nebukadnessarin, Babylonian kuninkaan, toimesta, Herra näytti minulle kaksi viikunakoria, jotka oli asetettu Herran temppelin eteen. ² Toisessa korissa oli erittäin hyviä viikunoita, kuin ne, jotka kypsyvät aikaisin; toisessa korissa oli erittäin huonoja viikunoita, niin huonoja, ettei niitä voinut syödä niiden mädännäisyyden vuoksi. ³ Sitten Herra kysyi minulta: "Mitä näet, Jeremia?" Vastasin: "Viikunoita: hyvät ovat erittäin hyviä, mutta huonot ovat niin huonoja, ettei niitä voi syödä." ⁴ Herran sana tuli minulle sanoen, ⁵ "Tämä on, mitä Herra, Israelin Jumala, sanoo: 'Kuten nämä hyvät viikunat, minä pidän hyvinä pakkosiirtolaisia Juudasta, jotka olen lähettänyt pois tästä paikasta kaldealaisten maahan. ⁶ Minä valvon heitä heidän parhaakseen, ja minä tuon heidät takaisin tähän maahan. Minä rakennan heidät enkä hajota heitä; minä istutan heidät enkä revi heitä juuriltaan. ⁷ Minä annan heille ymmärtäväisen sydämen tunnustamaan minut Herraksi. He ovat minun kansani, ja minä olen heidän Jumalansa, sillä he palaavat minun luokseni koko sydämeästään. ⁸ 'Mutta kuten huonot viikunat, joita ei voi syödä niiden mädännäisyyden vuoksi,' sanoo Herra, 'niin minä kohtelen Sidkiaa, Juudan kuningasta, hänen päämiehiään ja Jerusalemin jäännostä, olkooppa he sitten jääneet tähän maahan tai asuvat Egyptissä. ⁹ Minä teen heistä kauhun ja häpeän kohteen kaikille maan valtakunnille, pilkan ja sananlaskun, ivan ja kirouksen, minne ikinä heidät hajotankin. ¹⁰ Minä tuon miekan, nälän ja rutan heidän päälleen, kunnes heidät poistetaan siitä maasta, jonka annoin heille ja heidän esi-isillenne.

25 Jeremialle tuli sana kaikista Juudan kansasta, Joojakimin, Josian pojan, Juudan kuninkaan, neljäntenä vuonna, joka oli Nebukadnessarin, Babylonian kuninkaan, ensimmäinen vuosi. ² Sana, jonka profeetta Jeremia puhui kaikelle Juudan kansalle ja kaikille Jerusalemin asukkaille, sanoen: ³ "Joosian, Aamonin pojan, Juudan kuninkaan, kolmantenatoista vuotena, aina tähän päivään asti, nämä kaksikymmentäkolme vuotta, on Herran sana tullut minulle, ja minä olen puhunut teille jatkuvasti, mutta te ette ole kuunnelleet. ⁴ Ja Herra on lähettänyt teille kaikki palvelijansa profeetat jatkuvasti, mutta te ette ole

Jeremian kirja

kuunnelleet tai kallistaneet korvaanne kuullaksenne,⁵ sanoen: 'Kääntyykö nyt, kukin teistä, pahoilta teiltänne ja pahojen tekojenne luota, ja asukaa maassa, jonka Herra on antanut teille ja teidän esi-isillenne iankaikkisesti;⁶ alkääkö seuratto muita jumalia palvellsenne ja kumartaaksenne niitä, alkääkö vihoittako minua kättenne töillä, niin minä en tee teille pahaa.'⁷ Kuitenkaan te ette ole kuulleet minua", julistaa Herra, "vaan olette vihoittaneet minut kättenne töillä, tuoden vahinkoa itsellenne.⁸ Siksi näin sanoo Herra, Kaikkivaltias: 'Koska te ette ole totelleet minun sanojani,⁹ katso, minä kutsun kaikki pohjoisen kansat', julistaa Herra, 'ja minä lähetän Nebukadnessarin, Babylonian kuninkaan, palvelijani, ja tuon heidät tätä maata ja sen asukkaita vastaan ja kaikkia näitä ympäröiviä kansoja vastaan. Minä tuhoan heidät täysin ja teen heistä kauhun ja pilkan kohteen ja ikuisen autiuden.¹⁰ Lisäksi minä vaiennan heittä ilon ja riemun äänen, sulhasen ja morsiamen äänen, myllynkivien äänen ja lampun valon.¹¹ Koko tämä maa tulee autioksi erämaaksi, ja nämä kansat palvelevat Babylonian kuningasta seitsemänkymmentä vuotta.¹² Mutta kun seitsemänkymmentä vuotta on täyttynyt, minä rankaisen Babylonian kuningasta ja sitä kansaa', julistaa Herra, 'heidän rikkomuksistaan, ja Kaldealaisten maata, ja teen siitä ikuisen autiuden.¹³ Minä tuon sen maan päälle kaikki sanat, jotka olen julistanut sitä vastaan, kaiken, mitä on kirjoitettu tässä kirjassa, jonka Jeremia on ennustanut kaikkia kansoja vastaan.¹⁴ Heitä alistavat monet kansat ja suuret kuninkaat; minä maksan heille heidän tekojensa mukaan ja heidän kätensä töiden mukaan.'¹⁵ Sillä näin sanoi minulle Herra, Israelin Jumala: "Ota tämä minun vihani viinin malja kädestäni ja anna kaikkien niiden kansojen, joille minä sinut lähetän, juoda siitä.¹⁶ Kun he juovat siitä, he horjuvat ja tulevat hulluiksi miekan takia, jonka minä lähetän heidän keskuuteensa."¹⁷ Niin minä otin maljan Herran kädestä ja annoin sen kaikille kansoille, joille hän minut lähetti:¹⁸ Jerusalemilille ja Juudan kaupungeille, sen kuninkaille ja virkamiehille, tehdäkseen heistä raunioita ja kauhun, pilkan ja kirouksen kohteen, kuten on tänä päivänä;¹⁹ Egyptin hallitsijalle, hänen palvelijoilleen, virkamiehilleen ja koko hänen kansalleen;²⁰ ja kaikille siellä asuville vieraille kansoille; kaikille Uusin maan kuninkaille; kaikille filistealaisten maan kuninkaille (niille Askelonissa, Gazassa, Ekronissa ja Asdodin

jäännöksille);²¹ Edomin, Moaabin ja Ammonin jälkeläisille;²² Tyyron hallitsijoille, Sidonin hallitsijoille ja meren takana olevien rannikkoalueiden johtajille;²³ Dedanille, Temalle, Buzille ja kaikille, joilla on kulmakarvat leikattu;²⁴ kaikille Arabian kuninkaille ja kaikille autiomaassa asuville vieraille kansoille;²⁵ kaikille Simrin kuninkaille, kaikille Eelamin kuninkaille ja kaikille Meedian kuninkaille;²⁶ ja kaikille pohjoisen kuninkaille, lähellä ja kaukana, toinen toisensa jälkeen—kaikille maan päällä oleville valtakunnille. Ja heidän jälkeensä myös Sesakin kuningas juo siitä.²⁷ "Sitten sinun tulee sanoa heille: 'Näin sanoo Herra, Kaikkivaltias, Israelin Jumala: Juokaa, juopukaa, oksentakaa ja kaatukaa nousematta enää miekan takia, jonka minä lähetän teidän keskuuteenne.'²⁸ Mutta jos he kieltäytyvät ottamasta maljaa kädestäsi ja juomasta, sano heille: 'Näin sanoo Herra, Kaikkivaltias: Teidän on varmasti juotava siitä!²⁹ Katso, minä alan tuoda onnettomuutta kaupungille, joka kantaa minun nimeäni, ja pääsettäkö te todella rankaisematta? Te ette pääse rankaisematta, sillä minä kutsun miekan kaikkia maan päällä asuvia vastaan', julistaa Herra, Kaikkivaltias.³⁰ "Siksi sinun tulee ennustaa heitä vastaan kaikki nämä sanat ja sanoa heille: 'Herra karjuu korkeuksista; hän ylisee pyhästä asuinsijastaan ja karjuu voimakkaasti maataan vastaan. Hän huutaa kuin ne, jotka polkevat viinirypäleitä, kaikkia maan päällä asuvia vastaan.'³¹ Meteli kuuluu maan ääriin asti, sillä Herralla on riita kansojen kanssa; hän tuo tuomion kaikelle ihmiskunnalle ja panee jumalattomat miekkaan', julistaa Herra.³² Näin sanoo Herra, Kaikkivaltias: 'Katso! Onnettomuus leviää kansasta kansaan; mahtava myrsky nousee maan kaukaisimmista osista.'³³ Sinä aikana Herran surmaamat ovat kaikkialla—maan toisesta päästä toiseen. Heidä ei surra, kerätä tai haudata, vaan he ovat kuin lantaa maassa.³⁴ Valittakaa, te paimenet, ja huutakaa; kieriskelkää tomussa, te lauman johtajat. Sillä teidän teurastuksenne aika on tullut; te kaadutte kuin oivallissimmat pässit.³⁵ Paimenet eivät löydä turvapaikkaa, lauman johtajat eivät pakopaikkaa.³⁶ Kuulkaa paimenten huuto, lauman johtajien valitus, sillä Herra tuhoaa heidän laitumensa.³⁷ Rauhalliset laitumet tulevat autioiksi Herran kiivaan vihan vuoksi.³⁸ Kuin leijona hän on jättänyt luolansa; sillä heidän maansa on tullut autioksi sortavan miekan ja Herran kiivaan vihan vuoksi.

Jeremian kirja

26 Jojakimin, Josian pojan, Juudan kuninkaan, hallituskauden alussa tuli tämä sana

Herralta: ² "Näin sanoo Herra: Seiso Herran temppelin esipihalla ja julista kaikille Juudan kaupungeille, jotka tulevat palvomaan Herran temppeliin, kaikki ne sanat, jotka minä käsen sinun puhua heille. Älä jätä pois ainoatakaan sanaa. ³ Ehkä he kuuntelevat ja jokainen kääntyy pois pahalta tieltään. Silloin minä kadun sitä onnettomuutta, jonka aion tuoda heidän päälleen heidän pahojen tekojensa tähden. ⁴ Sano heille: 'Näin sanoo Herra: Jos ette kuuntele minua ettekä noudata lakiani, jonka olen asettanut teidän eteenne, ⁵ ja jos ette kuule palvelijoideni, profeettojen, sanoja, jotka minä olen lähettänyt teille jatkuvasti, vaikka ette ole kuunnelleet, ⁶ niin minä teen tästä talosta kuin Silon ja tästä kaupungista tulee kirous kaikkien maan kansojen keskuudessa.'" ⁷ Papit, profeetat ja kaikki kansa kuulivat Jeremian puhuvan nämä sanat Herran temppelissä. ⁸ Kun Jeremia oli lopettanut kaikkien niiden sanojen puhumisen, jotka Herra oli käsenyt hänen puhua kaikelle kansalle, papit, profeetat ja kaikki kansa ottivat hänet kiinni sanoen: "Sinun on kuoltava! ⁹ Miksi sinä ennustat Herran nimessä, että tästä talosta tulee kuin Silo ja tästä kaupungista auto ja asukkaaton?" Ja kaikki kansa kokoontui Jeremian ympärille Herran temppelissä. ¹⁰ Kun Juudan johtomiehet kuulivat nämä asiat, he menivät kuninkaan talosta Herran temppeliin ja istuivat Herran temppelin uuden portin sisäänkäynnille. ¹¹ Sitten papit ja profeetat sanoivat johtomiehille ja kaikelle kansalle: "Tämä mies ansaitsee kuolemantuomion, koska hän on ennustanut tätä kaupunkia vastaan, kuten olette kuulleet omin korvinne!" ¹² Silloin Jeremia sanoi kaikille johtomiehille ja kaikelle kansalle: "Herra lähetti minut ennustamaan tätä taloa ja tätä kaupunkia vastaan kaikki ne sanat, jotka olette kuulleet. ¹³ Nyt parantakaa tapanne ja tekonne ja totelkaa Herraa, Jumalaanne. Silloin Herra katuu sitä onnettomuutta, jonka hän on teille julistanut. ¹⁴ Mitä minuun tulee, olen teidän käsissänne; tehkää minulle, mitä näette hyväksi ja oikeaksi. ¹⁵ Mutta olkaa varmoja tästä: jos surmaatte minut, te tuotatte viatonta verta itsellenne ja tälle kaupungille ja sen asukkaille, sillä totisesti Herra on lähettänyt minut puhumaan kaikki nämä sanat teidän kuultavaksenne." ¹⁶ Silloin johtomiehet ja kaikki kansa sanoivat papeille ja profeetoille: "Tämä mies ei ansaitse kuolemantuomiota, sillä hän

on puhunut meille Herran, meidän Jumalamme, nimessä." ¹⁷ Muutamat maan vanhimmista nousivat ja puhuivat koko kansan kokoukselle, ¹⁸ "Moresetin Miika ennusti Hiskian, Juudan kuninkaan, päivinä. Hän julisti kaikelle Juudan kansalle: 'Näin sanoo Herra Sebaot: "Siion kynnetään pelloksi, Jerusalemita tulee rauniokasa ja temppelivuoresta metsikkö.'" ¹⁹ Surmasivatko Hiskia, Juudan kuningas, tai kukaan Juudassa hänet? Eikö Hiskia pelännyt Herraa ja etsinyt hänen suosiotaan? Ja eikö Herra katunut sitä onnettomuutta, jonka hän oli heille julistanut? Me olemme tuomassa suurta pahaa itsellemme!" ²⁰ Nyt oli myös mies, joka ennusti Herran nimessä, Uria, Semajan poika, Kirjat-Jearimista, ja hän ennusti tätä kaupunkia ja tätä maata vastaan sanoilla, jotka olivat samanlaisia kuin Jeremian. ²¹ Kun kuningas Jojakim ja kaikki hänen upseerinsa ja virkamiehensä kuulivat hänen sanansa, kuningas halusi surmata hänet. Mutta Uria kuuli siitä ja pakeni pelossa Egyptiin. ²² Kuningas Jojakim kuitenkin lähetti miehiä Egyptiin: Elnatanin, Akborin pojan, ja muita hänen kanssaan. ²³ He toivat Uria takaisin Egyptistä ja veivät hänet kuningas Jojakimin eteen, joka löi hänet kuoliaaksi miekalla, ja hänen ruumiinsa heitettiin tavallisten ihmisten hautapaikkaan. ²⁴ Kuitenkin Ahikam, Safanin poika, tuki Jeremiaa, joten häntä ei luovutettu kansalle surmattavaksi.

27 Juudan kuninkaan Josian pojan Sidkian hallituskauden alussa tuli tämä sana Jeremialle Herralta: ² Näin Herra käski minua: "Tee ies hihnoineen ja puomeineen ja pane se kaulaasi. ³ Lähetä viesti Edomin, Moabin, Ammonin, Tyyron ja Sidonin kuninkaille niiden lähettiläiden kautta, jotka ovat saapuneet Jerusalemiin tapaamaan Juudan kuningasta Sidkiaa. ⁴ Käskekää heidän viedä tämä isännilleen: 'Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: "Välttäkää tämä isännillenne: ⁵ Suurella voimallani ja ojennetulla käsivarrellani minä loin maan, ihmiskunnan ja eläimet, jotka siinä asuvat, ja annan sen kenelle tahdon. ⁶ Nyt olen antanut kaikki nämä maat Babylonian kuninkaalle Nebukadnessarille, palvelijalleni, ja olen myös tehnyt kedon eläimet alamaiseksi hänelle. ⁷ Kaikki kansat palvelevat häntä, hänen poikaansa ja pojanpoikaansa, kunnes hänen oma maansa tulee ajankohtaiseksi; sitten monet kansat ja suuret kuninkaat alistavat hänet. ⁸ "Jos jokin kansa tai valtakunta kieltäytyy palvelemasta

Jeremian kirja

Babylonian kuningasta Nebukadnessaria tai alistumasta hänen iesiinsä, minä rankaisen sitä kansaa miekalla, nälänhädällä ja rutolla, sanoo Herra, kunnes olen tuhonnut sen hänen kädellään.⁹ Älkää siis kuunnelko profeettojanne, ennustajianne, uneksijoitanne, tietäjiänne tai noitianne, jotka sanovat teille: 'Te ette palvele Babylonian kuningasta.'¹⁰ He ennustavat teille valheita, jotka johtavat teidät pois maastanne; minä karkotan teidät ja te tuhoudutte.¹¹ Mutta jokainen kansa, joka alistuu Babylonian kuninkaan iesiin ja palvelee häntä, saa jäädä omaan maahansa viljelemään sitä ja asumaan siellä, sanoo Herra."¹² Toin saman sanoman Juudan kuninkaalle Sidkialle, sanoen: "Alistu Babylonian kuninkaan iesiin; palvele häntä ja hänen kansaansa, niin saat elää.¹³ Miksi sinä ja kansasi kuolisitte miekkaan, nälänhätään ja ruttoon, kuten Herra on varoittanut jokaista kansaa, joka ei palvele Babylonian kuningasta?"¹⁴ Älkää kuunnelko profeettojenne sanoja, jotka sanovat teille: 'Te ette palvele Babylonian kuningasta,' sillä he ennustavat teille valheita.¹⁵ 'Minä en ole lähettänyt heitä,' sanoo Herra. 'He ennustavat valheellisesti minun nimessäni. Sen vuoksi minä karkotan teidät ja te tuhoudutte, samoin kuin profeetat, jotka ennustavat teille.'¹⁶ Sitten puhuin papeille ja kaikelle kansalle, sanoen: "Näin sanoo Herra: Älkää kuunnelko profeettoja, jotka väittävät: 'Hyvin pian Herran temppelin esineet palautetaan Babylonista.' He ennustavat teille valheita.¹⁷ Älkää kuunnelko heitä. Palvelkaa Babylonian kuningasta, niin saatte elää. Miksi tämän kaupungin pitäisi tulla autioksi?"¹⁸ Jos he todella ovat profeettoja ja heillä on Herran sana, antakoot he rukouksensa Herralle Sebaot, ettei Herran temppelin, Juudan kuninkaan palatsin ja Jerusalemin jäljellä olevia esineitä vietäisi Babyloniin.¹⁹ Sillä näin sanoo Herra Sebaot pylväistä, pronssimerestä, liikuteltavista telineistä ja muista esineistä, jotka ovat jäljellä tässä kaupungissa,²⁰ jotka Babylonian kuningas Nebukadnessar jätti jälkeensä, kun hän karkotti Jehoiakimin pojan Jekonjan, Juudan kuninkaan, Jerusalemistä Babyloniin, yhdessä kaikkien Juudan ja Jerusalemin ylimysten kanssa—²¹ Kyllä, näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala, koskien Herran temppelin, Juudan kuninkaan palatsin ja Jerusalemin jäljellä olevia esineitä:²² 'Ne viedään Babyloniin ja jäävät sinne siihen päivään asti, kun minä huolehdin niistä,' sanoo Herra. 'Sitten

minä tuon ne takaisin ja palautan ne tähän paikkaan."

28 Samana vuonna, Juudan kuninkaan Sidkian hallituskauden alussa, neljäntenä vuonna, viidentenä kuukautena, profeetta Hananja, Assurin poika, Gibeonista, puhui minulle Herran temppelissä pappien ja kaiken kansan läsnä ollessa sanoen:² "Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: 'Minä olen särkenyt Babylonian kuninkaan ikeen.'³ Kahden vuoden kuluessa minä palautan tähän paikkaan kaikki Herran temppelin esineet, jotka Nebukadnessar, Babylonian kuningas, otti täältä ja vei Babyloniin.⁴ Minä tuon myös takaisin tähän paikkaan Jekonjan, Joojakimin pojan, Juudan kuninkaan, ja kaikki Juudan pakkosiirtolaiset, jotka menivät Babyloniin', sanoo Herra, 'sillä minä murran Babylonian kuninkaan ikeen.'⁵ Profeetta Jeremia puhui profeetta Hananjalle pappien ja kaiken kansan läsnä ollessa, jotka olivat kokoontuneet Herran temppeliin,⁶ ja sanoi: "Aamen! Tapahtukoon niin kuin Herra sanoo! Täyttäköön Herra sinun ennustuksesi tuomalla takaisin Herran temppelin esineet ja kaikki pakkosiirtolaiset Babylonista tähän paikkaan.⁷ Mutta kuule nyt tämä sana, jonka minä puhun sinun ja kaiken kansan kuullen:⁸ Ne profeetat, jotka olivat ennen sinua ja minua muinaisista ajoista, ennustivat monia maita ja suuria valtakuntia vastaan, koskien sotaa, onnettomuutta ja ruttoa.⁹ Mutta se profeetta, joka ennustaa rauhaa, tunnustetaan todella Herran lähettämäksi vasta, kun hänen ennustuksensa toteutuu."¹⁰ Silloin profeetta Hananja otti ikeen profeetta Jeremian kaulasta ja särki sen.¹¹ Ja Hananja puhui kaiken kansan läsnä ollessa sanoen: "Näin sanoo Herra: 'Samoin minä kahden vuoden kuluessa murran Nebukadnessarin, Babylonian kuninkaan, ikeen kaikkien kansojen kaulasta.'¹² Tämän kuultuaan profeetta Jeremia meni matkoihinsa.¹³ Sen jälkeen kun profeetta Hananja oli särkenyt ikeen profeetta Jeremian kaulasta, tuli Herran sana Jeremialle:¹⁴ "Mene ja sano Hananjalle: 'Näin sanoo Herra: Sinä olet särkenyt puisen ikeen, mutta sen tilalle saat rautaisen ikeen.'¹⁵ Sillä näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Minä panen rautaisen ikeen kaikkien näiden kansojen kaulaan, jotta ne palvelisivat Nebukadnessaria, Babylonian kuningasta, ja ne palvelevat häntä. Minä annan hänelle jopa vallan villieläimiin."¹⁶ Silloin profeetta Jeremia sanoi profeetta Hananjalle: "Kuule, Hananja! Herra ei ole lähettänyt sinua, ja sinä olet saanut tämän kansan

Jeremian kirja

luottamaan valheeseen. ¹⁶ Siksi näin sanoo Herra: 'Katso, minä poistan sinut maan päältä. Tänä vuonna sinä kuolet, koska olet saarnannut kapinaa Herraa vastaan.'" ¹⁷ Niin profeetta Hananja kuoli samana vuonna, seitsemäntenä kuukautena.

29 Nämä ovat sanat kirjeestä, jonka profeetta Jeremia lähetti Jerusalemissa jäljellä oleville pakkosiirtolaisten vanhimmille, papeille, profeetoille ja kaikille kansalle, jonka Nebukadnessar oli vienyt pakkosiirtolaisuuteen Jerusalemissa Babyloniin. ² (Tämä tapahtui sen jälkeen, kun kuningas Jekonja ja kuningataräiti, hovin virkamiehet, Juudan ja Jerusalemin johtajat, käsityöläiset ja sepät olivat lähteneet Jerusalemissa.) ³ Kirje annettiin Elasalle, Safanin pojalle, ja Gemarialle, Hilkan pojalle, jotka Sidkia, Juudan kuningas, lähetti Nebukadnessarille, Babylonian kuninkaalle. Siinä sanottiin: ⁴ Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala, kaikille pakkosiirtolaisille, jotka olen lähettänyt Jerusalemissa Babyloniin: ⁵ "Rakentakaa taloja ja asukaa niissä; istutakaa puutarhoja ja syökää niiden hedelmiä. ⁶ Ottakaa vaimoja ja saakaa poikia ja tyttäriä; ottakaa vaimoja pojillenne ja antakaa tyttärenne avioliittoon, jotta hekin saisivat poikia ja tyttäriä. Lisääntykää siellä alkääkä vähentykö. ⁷ Etsikää sen kaupungin menestystä, johon olen teidät lähettänyt pakkosiirtolaisuuteen, ja rukoilkaa sen puolesta Herraa; sillä sen menestyksessä on teidän menestyksenne." ⁸ Sillä näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: "Älkää antako pettää itseänne niiden profeettojen ja ennustajien toimesta, jotka ovat keskuudessanne, alkääkä kuunnelko unia, joita saatte heidät näkemään. ⁹ He ennustavat teille valheellisesti minun nimessäni. En ole lähettänyt heitä", sanoo Herra. ¹⁰ Sillä näin sanoo Herra: "Kun seitsemänkymmentä vuotta on kulunut Babylonille, minä tulen teidän luoksenne ja täytän hyvän lupaukseni palauttaa teidät tähän paikkaan. ¹¹ Sillä minä tiedän suunnitelmat, jotka minulla on teitä varten", sanoo Herra, "suunnitelmat menestykseksi eikä turmioksi, antaakseni teille tulevaisuuden ja toivon. ¹² Silloin te huudatte minua, tulette luokseni ja rukoilette minua, ja minä kuuntelen teitä. ¹³ Te etsitte minua, ja te löydätte minut, kun etsitte minua kaikesta sydämestänne. ¹⁴ Minä annan teidän löytää minut", sanoo Herra, "ja minä palautan teidän kohtalonne ja kokoan teidät kaikista kansoista ja paikoista, joihin olen teidät ajanut", sanoo Herra, ja

tuon teidät takaisin siihen paikkaan, josta lähetin teidät pakkosiirtolaisuuteen." ¹⁵ Koska te olette sanoneet: "Herra on nostonut meille profeettoja Babyloniassa"— ¹⁶ tämä on, mitä Herra sanoo Daavidin valtaistuimella istuvasta kuninkaasta ja kaikista tämän kaupungin asukkaista, kansalaisistanne, jotka eivät lähteneet teidän kanssanne pakkosiirtolaisuuteen— ¹⁷ tämä on, mitä Herra Sebaot sanoo: "Katso, minä lähetän miekan, nälän ja ruton heidän kimppuunsa, ja teen heistä viikunoita, jotka ovat niin pahoja, ettei niitä voi syödä. ¹⁸ Minä ajan heitä takaa miekalla, nälällä ja rutolla, ja teen heistä kauhun kohteen kaikille maan valtakunnille, kirouksen ja kauhun, sihinän ja häpeän, kaikkien kansojen keskuudessa, joihin olen heidät ajanut, ¹⁹ koska he eivät ole kuunnelleet minun sanojani", sanoo Herra, "sanoja, jotka lähetin heille yhä uudelleen palvelijoideni profeettojen kautta; eikä teidänkään, pakkosiirtolaiset, ole kuunnelleet", sanoo Herra. ²⁰ Kuulkaa siis Herran sana, kaikki te pakkosiirtolaiset, jotka olen lähettänyt Jerusalemissa Babyloniin. ²¹ Tämä on, mitä Herra Sebaot, Israelin Jumala, sanoo Kolaian pojasta Ahabista ja Maaseian pojasta Sidkiasta, jotka ennustavat teille valheellisesti minun nimessäni: "Katso, minä annan heidät Nebukadnessarin, Babylonian kuninkaan, käsiin, ja hän surmaa heidät teidän silmienne edessä. ²² Heidän takiaan tätä kirousta käytetään kaikkien Juudan pakkosiirtolaisten keskuudessa Babyloniassa: 'Herra tehköön sinut sellaiseksi kuin Sidkia ja Ahab, jotka Babylonian kuningas paistoi tulella,' ²³ sillä he ovat tehneet häpeällisiä tekoja Israelissa, ja ovat tehneet aviorikoksen naapureidensa vaimojen kanssa, ja ovat puhuneet valheita minun nimessäni, joita en ole käsenyt. Minä olen se, joka tietää ja olen todistaja", sanoo Herra. ²⁴ Puhu Nehelamilaiselle Semajalle, sanoen, ²⁵ Tämä on, mitä Herra Sebaot, Israelin Jumala, sanoo: "Koska olet lähettänyt kirjeitä omassa nimessäsi kaikelle kansalle Jerusalemissa, pappi Sefanjalle, Maaseian pojalle, ja kaikille papeille, sanoen, ²⁶ 'Herra on tehnyt sinut papiksi Jehojadan sijaan, olemaan valvojana Herran huoneessa, laittamaan jokainen mielipooli, joka ennustaa, jalkapuuhan ja kaularautoihin. ²⁷ Miksi et ole nuhdellut Anatotilaista Jeremiaa, joka esiintyy profeettana keskuudessanne? ²⁸ Sillä hän on lähettänyt meille tämän viestin Babyloniassa: "Pakkosiirtolaisuus tulee olemaan pitkä; rakentakaa taloja ja asukaa niissä, ja istutakaa

Jeremian kirja

puutarhoja ja syökää niiden hedelmiä.””²⁹ Pappi Sefanja luki kuitenkin tämän kirjeen profeetta Jeremialle.³⁰ Sitten Herran sana tuli Jeremialle, sanoen,³¹ ”Lähetä tämä viesti kaikille pakkosiirtolaisille: ’Tämä on, mitä Herra sanoo Nehelamilaisesta Semajasta: ”Koska Semaja on ennustanut teille, vaikka en ole häntä lähettänyt, ja on saanut teidät luottamaan valheisiin,”³² siksi tämä on, mitä Herra sanoo: ”Katso, minä aion rangaista Nehelamilaista Semajaa ja hänen jälkeläisiään; hänellä ei ole ketään jäljellä tämän kansan keskuudessa, eikä hän näe sitä hyvää, jonka minä teen kansalleni,” sanoo Herra, ”koska hän on saarnannut kapinaa minua vastaan.””

30 Herran sana tuli Jeremialle, sanoen:² ”Tämä on, mitä Herra, Israelin Jumala, sanoo: ’Kirjoita kaikki ne sanat, jotka olen puhunut sinulle, kirjaan.’³ Sillä katso, päivät tulevat,’ julistaa Herra, ’jolloin minä palautan kansani, Israelin ja Juudan, kohtalon. Minä tuon heidät takaisin maahan, jonka annoin heidän esi-isilleen, ja he saavat sen omakseen,’ sanoo Herra.”⁴ Tämä on, mitä Herra ilmoitti Israelista ja Juudasta:⁵ ”Sillä näin sanoo Herra: ’Olen kuullut kauhun huutoja, pelkoa, eikä rauhaa.’⁶ Kysy nyt ja katso: Voiko mies synnyttää? Miksi sitten näen jokaisen miehen kädet vatsallaan kuin synnyttävällä naisella, ja miksi kaikki kasvat ovat kalvenneet?’⁷ Voi, kuinka kauhea tuo päivä onkaan! Ei ole sen kaltaista. Se on Jaakobin ahdistuksen aika, mutta hänet pelastetaan siitä.’⁸ ’Sinä päivänä,’ julistaa Herra Sebaot, ’minä murran ikeen heidän niskastaan ja revin heidän siteensä; muukalaiset eivät enää orjuuta heitä.’⁹ He palvelevat sen sijaan Herraa, Jumalaansa, ja Daavidia, kuningastaan, jonka minä herätän heille.

¹⁰ ’Älä siis pelkää, palvelijani Jaakob,’ julistaa Herra, ’äläkä kauhistu, Israel; sillä minä pelastan sinut kaukaa ja sinun jälkeläisesi heidän vankeutensa maasta. Jaakob palaa ja on rauhassa, ilman huolta, eikä kukaan tee häntä pelokkaaksi.’¹¹ Sillä minä olen kansasi,’ julistaa Herra, ’pelastaakseni sinut. Vaikka minä tuhoan täysin kaikki kansat, joihin olen sinut hajottanut, en tuhoa sinua täysin. Minä kuritan sinua oikeudenmukaisesti, mutta en jätä sinua rankaisematta.’¹² ”Sillä näin sanoo Herra: ’Sinun haavasi on parantumaton, vammasi on parantumaton.’¹³ Ei ole ketään puolustamassa sinua, ei lääkettä haavaasi, ei parannusta sinulle.’¹⁴ Kaikki

rakastajasi ovat unohtaneet sinut; he eivät etsi sinua. Minä olen haavoittanut sinua kuin vihollinen, julman rangaistuksella, koska syyllisyytesi on suuri ja syntisi ovat lukuisat.’¹⁵ Miksi huudat haavasi vuoksi, kipusi, jolla ei ole parannusta? Koska rikkomuksesi on suuri ja syntisi ovat monet, olen tehnyt nämä asiat sinulle.’¹⁶ Siksi kaikki, jotka sinua syövät, syöddään; kaikki vihollisesi, jokainen heistä, menee vankeuteen; ne, jotka sinua ryöstävät, tulevat ryöstetyiksi, ja kaikki, jotka tekevät sinusta saalista, minä riistan.’¹⁷ Kuitenkin minä parannan sinut ja parannan haavasi,’ julistaa Herra, ’koska sinua kutsutaan hylyksi, Siioniksi, josta kukaan ei välitä.’¹⁸ ”Tämä on, mitä Herra sanoo: ’Katso, minä palautan Jaakobin telttojen kohtalon ja armahdan hänen asuinsijojaan; kaupunki rakennetaan raunioilleen, ja palatsi seisoo oikealla paikallaan.’¹⁹ Heistä lähtee kiitoksen lauluja ja ilon ääntä. Minä lisään heitä, eivätkä he vähene; minä kunnioitan heitä, eivätkä he ole halveksittuja.’²⁰ Heidän lapsensa menestyvät kuten muinaisina päivinä, ja heidän yhteisönsä perustetaan eteeni; minä rankaisen kaikkia, jotka heitä sortavat.’²¹ Heidän johtajansa on yksi heistä, ja heidän hallitsijansa tulee heidän keskuudestaan. Minä tuon hänet lähelle, ja hän lähestyy minua— sillä kuka uskaltaisi riskeerata henkensä lähestyäkseen minua?’ julistaa Herra.²² ”Niin te olette minun kansani, ja minä olen teidän Jumalanne.”²³ Katso, Herran myrsky! Viha on lähtenyt liikkeelle, pyyhkäisevä myrsky; se pyörii jumalattomien päiden päällä.’²⁴ Herran kiivas viha ei käännny takaisin, ennen kuin hän on suorittanut ja toteuttanut sydämensä tarkoitukset. Viimeisinä päivinä te ymmärrätte tämän.

31 ”Niinä päivinä,” sanoo Herra, ”minä olen kaikkien Israelin sukujen Jumala, ja he ovat minun kansani.”² Näin sanoo Herra: ”Miekestä selvinneet kansa löysi armon erämaassa; minä tulin antamaan levon Israelille.”³ Herra ilmestyi meille kauan sitten, sanoen: ”Minä olen rakastanut sinua iankaikkisella rakkaudella; siksi olen vetänyt sinua puoleeni uskollisella ystävällisyydellä.”⁴ ”Minä rakennan sinut jälleen, ja sinä, Israelin neitsyt, tulet jälleen rakennetuksi. Sinä otat jälleen tamburiinisi ja lähdet tanssimaan iloisten kanssa.”⁵ ”Vielä kerran sinä istutat viinitarhoja Samarian kukkuloille; viljelijät istuttavat ne ja nauttivat hedelmistä.”⁶ ”Sillä tulee päivä, jolloin vartijat huutavat Efraimin kukkuloilla: ’Nouskaa, menkäämme Siioniin, Herran, meidän Jumalamme, luo.””⁷ Näin sanoo Herra: ”Laulakaa

Jeremian kirja

ilosta Jaakobille; huutakaa kansakuntien ensimmäiselle. Julistakaa, antakaa kiitosta ja sanokaa: 'Herra, pelasta kansasi, Israelin jäännös.'" ⁸ "Katso, minä tuon heidät pohjoisesta maasta ja kokoon heidät maan ääriin. Heidän joukossaan on sokeita ja rampoja, raskaana olevia naisia ja synnyttämässä olevia; suuri joukko palaa." ⁹ "He tulevat itkien; rukoilemalla minä tuon heidät. Minä johdatan heidät vesivirtojen ääreen suoralle tielle, jolla he eivät kompastu, sillä minä olen Israelin isä, ja Efraim on esikoiseni." ¹⁰ "Kuulkaa Herran sana, te kansakunnat; julistakaa se kaukaisilla rannikoilla: 'Hän, joka hajotti Israelin, kokooa heidät ja valvoo laumaansa kuin paimen.'" ¹¹ "Sillä Herra lunastaa Jaakobin ja vapauttaa heidät vahvempien käsistä." ¹² "He tulevat ja huutavat ilosta Siionin korkeuksilla; he loistavat Herran runsauden äärellä—viljan, uuden viinin ja öljyn, sekä karjan ja laumojen nuorten äärellä. Heidän elämänsä on kuin hyvin kasteltu puutarha, eivätkä he enää koskaan nähny." ¹³ "Silloin nuoret naiset iloitsevat tanssissa, ja nuoret miehet ja vanhatkin. Minä muutan heidän surunsa iloksi; minä lohdutan heitä ja annan heille iloa surun sijaan." ¹⁴ "Minä annan papeille yltäkylläisyyttä, ja kansani täyttyy minun hyvydestäni," sanoo Herra. ¹⁵ Näin sanoo Herra: "Ääni kuuluu Ramassa, itkua ja suurta valitusta, Raakel itkee lapsiaan eikä suostu lohdutettavaksi, koska heitä ei enää ole." ¹⁶ Näin sanoo Herra: "Pidätä äänesi itkusta ja silmäsi kyynelistä, sillä työsi saa palkkansa," sanoo Herra. "He palaavat vihollisen maasta." ¹⁷ "Joten on toivoa tulevaisuudellesi," sanoo Herra. "Sinun lapsesi palaavat omaan maahansa." ¹⁸ "Minä olen varmasti kuullut Efraimin valittavan, 'Sinä kuritit minua kuin tottelematonta vasikkaa, ja minut on ojennettu. Palauta minut, ja minä palaan, sillä sinä olet Herra, minun Jumalani.'" ¹⁹ "Kun olin harhailut, kaduin; kun minua oli opetettu, löin reittäni. Olin häpeissäni ja nöyryytetty, koska kannoin nuoruuteni häpeää." ²⁰ "Eikö Efraim ole minun rakas poikani, lapsi, josta iloitsen? Vaikka usein puhun häntä vastaan, muistan hänet silti. Siksi sydämeni kaipaa häntä; minä varmasti armahdan häntä," sanoo Herra. ²¹ "Aseta tienviittoja; pystytä opasteita. Suuntaa mielesi valtatiehen, siihen tiehen, jota kuljit. Palaa, Israelin neitsyt, palaa kaupunkieihisi." ²² "Kuinka kauan harhaillet, uskon tytär Israel? Sillä Herra on luonut uuden asian maan päälle—nainen suojelee miestä." ²³ Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: "Kun

minä palautan heidän kohtalonsa, Juudan maan ja sen kaupunkien kansa käyttää jälleen näitä sanoja: 'Herra siunatkoon sinua, oikeuden paikka, pyhä kukkula!'" ²⁴ "Juudan asukkaat ja kaikki sen kaupungit asuvat yhdessä—viljelijät ja ne, jotka liikkuvat laumojensa kanssa." ²⁵ "Sillä minä virkistän väsyneet ja tyydytän nähtyneet." ²⁶ Tässä vaiheessa heräsin ja katselin ympärilläni, ja uneni oli ollut miellyttävä minulle. ²⁷ "Katso, päivät tulevat," sanoo Herra, "kun minä kylvän Israelin huoneen ja Juudan huoneen ihmisten ja eläinten siemenellä." ²⁸ "Samoin kuin valvoin heitä repiäkseni ja hajottaakseni, kaataakseni, tuhotakseni ja tuottaakseni onnettomuuden, niin minä valvon heitä rakentaakseni ja istuttaakseni," sanoo Herra. ²⁹ "Niihin päiviin ei enää sanota: 'Vanhemmat ovat syöneet happamia rypäleitä, ja lasten hampaat ovat kipeät.'" ³⁰ "Sen sijaan jokainen kuulee oman syntinsä tähden; joka syö happamia rypäleitä—hänen omat hampaansa ovat kipeät." ³¹ "Katso, päivät tulevat," sanoo Herra, "kun minä teen uuden liiton Israelin huoneen ja Juudan huoneen kanssa." ³² "Se ei muistuta liittoa, jonka tein heidän esi-isänsä kanssa, kun tartuin heidän käteensä johdattaakseni heidät pois Egyptistä, koska he rikkoivat minun liittoni, vaikka olin kuin aviomies heille," sanoo Herra. ³³ "Sillä tämä on se liitto, jonka teen Israelin huoneen kanssa noiden päivien jälkeen," sanoo Herra: "Minä panen lakini heidän mieleensä ja kirjoitan sen heidän sydämiinsä. Minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani." ³⁴ "Enää ei kukaan opeta lähimmäistään eikä sano veljelleen, 'Tunne Herra,' sillä he kaikki tuntevat minut, pienimmästä suurimpaan," sanoo Herra. "Sillä minä annan anteeksi heidän pahuuteensa enkä enää muista heidän syntejään." ³⁵ Näin sanoo Herra, hän, joka määrää auringon paistamaan päivällä, joka käskää kuun ja tähtien loistaa yöllä, joka nostattaa meren niin, että sen aallot pauhaavat—Herra Sebaot on hänen nimensä: ³⁶ "Vain jos nämä säädökset katoavat silmistäni," sanoo Herra, 'lakkaavat Israelin jälkeläiset koskaan olemasta kansa minun edessäni.'" ³⁷ Näin sanoo Herra: "Vain jos taivaat ylhäällä voidaan mitata ja maan perustukset alhaalla tutkitaan, hylkään kaikki Israelin jälkeläiset heidän tekonsa tähden," sanoo Herra. ³⁸ "Katso, päivät tulevat," sanoo Herra, "kun kaupunki rakennetaan Herralle Hananelin tornista Kulmaporttiin." ³⁹ "Mittanuora kulkee suoraan Garebin kukkulalle ja

Jeremian kirja

kääntyy sitten Goahiin." ⁴⁰ "Koko laakso, jossa ruumiit ja tuhkat heitetään, ja kaikki terassit Kidronin laaksoon itään asti Hevosportin kulmaan, on oleva pyhä Herralle. Kaupunkia ei enää koskaan revitä eikä tuhota."

32 Herran sana tuli Jeremialle Juudan kuninkaan Sidkian kymmenentenä hallitusvuotena, joka oli Nebukadnessarin kahdeksastoista hallitusvuosi. ² Silloin Babylonian kuninkaan armeija piiritti Jerusalemaa, ja profeetta Jeremia oli vangittuna Juudan kuninkaan palatsin vartiopiirissä. ³ Juudan kuningas Sidkia oli vanginnut hänet ja sanonut: "Miksi sinä ennustat näin: 'Näin sanoo Herra: Katso, minä annan tämän kaupungin Babylonian kuninkaan käsiin, ja hän valloittaa sen'; ⁴ ja Juudan kuningas Sidkia ei pääse pakoon babylonialaisilta, vaan hänet luovutetaan varmasti Babylonian kuninkaan käsiin, ja hän puhuu hänen kanssaan kasvatusten ja näkee hänet silmästä silmään. ⁵ Hän vie Sidkian Babyloniaan, missä hän pysyy, kunnes minä kiinnitän huomioni häneen, sanoo Herra. Jos taistelette babylonialaisia vastaan, ette menesty." ⁶ Jeremia sanoi: "Herran sana tuli minulle, sanoen: ⁷ 'Katso, Hanamel, setäsi Sallumin poika, tulee luoksesi ja sanoo: 'Osta minun peltoni Anatotista, sillä sinulla on lähimmän sukulaisen oikeus lunastaa se.'" ⁸ Sitten, kuten Herra oli sanonut, serkkuni Hanamel tuli luokseni vartiopihalle ja sanoi: 'Osta, ole hyvä, peltoni Anatotista Benjaminin alueelta. Koska sinulla on oikeus lunastaa se ja omistaa se, osta se itsellesi'. Silloin tiesin, että tämä oli Herran sana. ⁹ Niinpä ostin pellon Anatotista serkultani Hanamelilta ja punnitsin hänelle seitsemäntoista sekeliä hopeaa. ¹⁰ Kirjoitin ja sinetöin kauppakirjan, otin todistajat ja punnitsin hopean vaa'alla. ¹¹ Otin kauppakirjan—sinetöidyn kappaleen, joka sisälsi ehdot ja määräykset, sekä avoimen kappaleen— ¹² ja annoin tämän kauppakirjan Barukille, Nerian pojalle, Mahseian pojalle, serkkuni Hanamelin ja niiden todistajien läsnä ollessa, jotka olivat allekirjoittaneet kauppakirjan, sekä kaikkien vartiopihalla istuvien juutalaisten läsnä ollessa. ¹³ Heidän läsnä ollessaan käskin Barukia, sanoen: ¹⁴ 'Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Ota nämä asiakirjat, sekä sinetöidyt että avoimet kauppakirjan kappaleet, ja pane ne saviastiaan, jotta ne säilyisivät pitkään. ¹⁵ Sillä näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Taloja, peltoja ja viinitarhoja ostetaan jälleen tässä maassa.' ¹⁶ Kun

olin antanut kauppakirjan Barukille, Nerian pojalle, rukoilin Herraa, sanoen: ¹⁷ 'Voi, suvereeni Herra, sinä olet tehnyt taivaan ja maan suurella voimallasi ja ojennetulla käsivarrellasi. Mikään ei ole sinulle liian vaikeaa, ¹⁸ joka osoitat rakkautta tuhansille, mutta maksat isien vääryyden heidän lastensa syliin heidän jälkeensä. Suuri ja mahtava Jumala, jonka nimi on Herra Sebaot, ¹⁹ suuri neuvossa ja mahtava teossa, jonka silmät ovat avoinna kaikille ihmisten teille; sinä palkitset jokaisen hänen käyttöksensä mukaan ja hänen tekojensa ansion mukaan. ²⁰ Sinä teit merkkejä ja ihmeitä Egyptissä ja olet jatkanut niitä tähän päivään asti, Israelissa ja kaikkien ihmisten keskuudessa, ja olet saavuttanut maineen, joka on sinun. ²¹ Sinä vapautit kansasi Israelin Egyptistä ihmeellisillä merkeillä ja ihmeillä, voimakkaalla kädelläsi ja ojennetulla käsivarrellasi, ja pelottavilla teoilla. ²² Sinä annoit heille tämän maan, jonka olit luvannut heidän esi-isilleen, maan, joka on rikas ja runsas. ²³ He tulivat ja ottivat sen haltuunsa, mutta he eivät totelleet sinun ääntäsi eivätkä seuranneet sinun lakiasi; he eivät tehneet sitä, mitä käskit heidän tehdä. Niinpä sinä toit kaiken tämän onnettomuuden heidän päälleen. ²⁴ Katso, kuinka piiritysvallit on rakennettu ottamaan kaupunki. Miekkan, nälänhädän ja ruton vuoksi kaupunki annetaan babylonialaisten käsiin, jotka hyökkäävät sitä vastaan. Mitä olet puhunut, on tapahtunut, kuten nyt näet. ²⁵ Kuitenkin sinä olet sanonut minulle, suvereeni Herra, 'Osta pelto hopealla ja anna kaupan todistaa', vaikka kaupunki on annettu babylonialaisten käsiin." ²⁶ Sen jälkeen Herran sana tuli Jeremialle, sanoen: ²⁷ "Minä olen Herra, kaiken ihmiskunnan Jumala. Onko mikään liian vaikeaa minulle? ²⁸ Siksi näin sanoo Herra: Katso, minä annan tämän kaupungin babylonialaisten ja Babylonian kuninkaan Nebukadnessarin käsiin, joka valloittaa sen. ²⁹ Babylonialaiset, jotka taistelevat tätä kaupunkia vastaan, tulevat sisään ja syyttävät sen tuleen; he polttavat sen poroksi, samoin kuin talot, joissa ihmiset ovat herättäneet vihani polttamalla suitsukkeita katoilla Baalille ja kaatamalla juomauhreja muille jumalille. ³⁰ Israel ja Juuda ovat tehneet vain pahaa minun silmissäni nuoruudestaan lähtien; totisesti, Israelin kansa on tehnyt vain ärsyttääkseen minut vihastumaan kättensä töillä, sanoo Herra. ³¹ Siitä päivästä lähtien, kun se rakennettiin, tähän päivään asti, tämä kaupunki on niin ärsyttänyt minun vihani ja

Jeremian kirja

kiivauteni, että minun täytyy poistaa se silmistäni.³² Israel ja Juuda ovat herättäneet vihani kaikella pahalla, mitä he ovat tehneet—he, heidän kuninkaan ja virkamiehensä, heidän pappinsa ja profeettansa, Juudan kansa ja Jerusalemin asukkaat.³³ He ovat kääntäneet selkensä minulle eivätkä kasvojaan; vaikka opetin heitä yhä uudelleen, he eivät kuunnelleet eivätkä vastanneet kuritukseen.³⁴ He asettivat iljetyksensä taloon, joka kantaa minun nimeäni, ja saastuttivat sen.³⁵ He rakensivat korkeita paikkoja Baalille Ben Hinnomin laaksoon uhrataksaan poikiaan ja tyttäriään Molekille, vaikka en koskaan käskenytkä—eikä se tullut mieleeni—että he tekisivät sellaisen kauhistuksen ja näin johtaisivat Juudan syntiin.³⁶ Nyt siis, näin sanoo Herra, Israelin Jumala, tästä kaupungista, josta sanot, 'Se on annettu Babylonian kuninkaalle miekan, nälänhädän ja rutan kautta':³⁷ Katso, minä kokoon heidät kaikista maista, joihin olen ajanut heidät vihassani ja suuressa kiivauteni; minä tuon heidät takaisin tähän paikkaan ja annan heidän asua turvallisesti.³⁸ He ovat minun kansani, ja minä olen heidän Jumalansa.³⁹ Minä annan heille yhden sydämen ja yhden tien, niin että he aina pelkäävät minua, heidän omaksi parhaakseen ja heidän jälkeläistensä parhaaksi heidän jälkeensä.⁴⁰ Minä teen heidän kanssaan ikuisen liiton: en koskaan lakkaa tekemästä heille hyvää, ja minä inspiroin heitä pelkäämään minua, niin etteivät he koskaan käänny pois minusta.⁴¹ Minä iloitsen tehdessäni heille hyvää ja varmasti istutan heidät tähän maahan kaikesta sydämeistäni ja sielustani.⁴² Sillä näin sanoo Herra: Aivan kuten olen tuonut kaiken tämän suuren onnettomuuden tämän kansan päälle, niin minä annan heille kaiken sen hyvinvoinnin, jonka olen heille luvannut.⁴³ Peltoja ostetaan jälleen tässä maassa, josta sanot, 'Se on autio jäte, ilman ihmisiä tai eläimiä, sillä se on annettu babylonialaisten käsiin.'⁴⁴ Peltoja ostetaan hopealla, ja kauppa kirjat allekirjoitetaan, sinetöidään ja todistetaan Benjaminin alueella, Jerusalemin ympäristössä, Juudan kaupungeissa, vuoriston kaupungeissa, läntisten kukkuloiden kaupungeissa ja Negevin kaupungeissa, koska minä palautan heidän omaisuutensa, sanoo Herra."

33 Herran sana tuli Jeremialle toisen kerran, kun hän oli vielä vangittuna vartioston pihalla, sanoen: ² "Tämä on, mitä Herra sanoo, Hän, joka teki maan, Herra, joka muovasi sen ja vahvisti sen — Hänen nimensä on Herra: ³ 'Huuda

minua avuksi, niin minä vastaan sinulle ja ilmoitan sinulle suuria ja tutkimattomia asioita, joita et tiedä.'⁴ Sillä näin sanoo Herra, Israelin Jumala, tämän kaupungin taloista ja Juudan kuninkaallisista palatseista, jotka on purettu puolustautumaan piiritysvallia ja miekkaa vastaan: ⁵ 'Kun he tulevat taistelemaan babylonialaisia vastaan, he täyttävät talot niiden ruumuilla, jotka olen surmannut vihassani ja kiivaudessaani. Olen kätkenyt kasvoni tältä kaupungilta kaiken sen pahuuden tähden. ⁶ Kuitenkin minä tuon sille terveyttä ja parannusta; minä parannan kansani ja paljastan heille runsaasti rauhaa ja totuutta. ⁷ Minä palautan Juudan ja Israelin kohtalon ja rakennan heidät uudelleen sellaisiksi kuin he olivat alussa. ⁸ Minä puhdistan heidät kaikista synneistä, jotka he ovat tehneet minua vastaan, ja annan anteeksi kaikki heidän kapinalliset syntinsä minua vastaan. ⁹ Sitten tämä kaupunki tuo minulle iloa, ylistystä ja kunniaa kaikkien kansojen edessä, jotka kuulevat kaikesta hyvästä, mitä teen sille; ja he pelkäävät ja vapisevat sen runsaan menestyksen ja rauhan tähden, jonka minä sille annan.'¹⁰ "Tämä on, mitä Herra sanoo: 'Tässä paikassa, josta te sanotte: 'Se on autio erämaa, ilman ihmisiä tai eläimiä'', Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla, jotka ovat autioina, ilman ihmisiä tai eläimiä, kuullaan jälleen ¹¹ ilon ja riemun ääniä, morsiamen ja sulhasen ääniä, ja niiden ääniä, jotka tuovat kiitosuhreja Herran huoneeseen, sanoen: "Kiittäkää Herra Kaikkivaltiaista, sillä Herra on hyvä; Hänen rakkautensa kestää ikuisesti." Sillä minä palautan maan kohtalon sellaiseksi kuin se oli ennen,' sanoo Herra. ¹² "Tämä on, mitä Herra Kaikkivaltias sanoo: 'Tässä paikassa, joka on autio ja ilman ihmisiä tai eläimiä, kaikissa sen kaupungeissa on jälleen laituria, joissa paimenet voivat lepuuttaa laumojaan. ¹³ Kukkulamaiden kaupungeissa, läntisillä alangoilla ja Negevissä, Benjaminin alueella, Jerusalemin ympärillä olevissa kylissä ja Juudan kaupungeissa, laumat kulkevat jälleen niiden hoitajien alaisuudessa, jotka laskevat ne,' sanoo Herra. ¹⁴ 'Aika tulee,' julistaa Herra, 'jolloin minä täytän hyvän lupauksen, jonka annoin Israelin ja Juudan kansalle. ¹⁵ Noina päivinä ja siihen aikaan minä nostan vanhurskaan Verson Daavidin suvusta; Hän toteuttaa oikeutta ja vanhurskautta maassa. ¹⁶ Noina päivinä Juuda pelastuu ja Jerusalem elää turvassa. Tämä on se nimi, jolla sitä kutsutaan: Herra meidän vanhurskautemme.'¹⁷ Sillä näin sanoo Herra:

Jeremian kirja

'Daavidilta ei koskaan puutu miestä, joka istuisi Israelin huoneen valtaistuimella, ¹⁸ eikä leeviläisiltä papeilta koskaan puutu miestä, joka seisoi sinun edessäni tuomassa polttouhreja, polttamassa ruokauhreja ja esittämässä uhreja jatkuvasti.'" ¹⁹ Herran sana tuli Jeremialle, sanoen: ²⁰ "Tämä on, mitä Herra sanoo: 'Jos voitte rikkoa minun liittoni päivän kanssa ja minun liittoni yön kanssa, niin että päivä ja yö eivät tapahdu määräaikoinaan, ²¹ silloin minun liittoni palvelijani Daavidin kanssa — ja minun liittoni leeviläisten kanssa, jotka ovat pappeja palvelemissa minun edessäni — voidaan rikkoa, niin että Daavidilla ei enää olisi jälkeläistä hallitsemissa hänen valtaistuimellaan. ²² Minä teen palvelijani Daavidin jälkeläiset ja leeviläiset, jotka palvelevat minun edessäni, yhtä lukuisiksi kuin taivaan tähdet ja yhtämittaattomiksi kuin hiekan merenrannalla.'" ²³ Herran sana tuli Jeremialle, sanoen: ²⁴ "Etkö ole huomannut, mitä nämä ihmiset sanovat: 'Herra on hylännyt ne kaksi sukua, jotka Hän valitsi'? Niin he halveksivat minun kansaani eivätkä enää pidä heitä kansakuntana. ²⁵ Tämä on, mitä Herra sanoo: 'Jos en ole tehnyt liittoani päivän ja yön kanssa ja perustanut taivaan ja maan lakeja, ²⁶ silloin minä jätän huomiotta Jaakobin ja palvelijani Daavidin jälkeläiset enkä valitse yhtä hänen pojistaan hallitsemaan Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin jälkeläisiä. Sillä minä palautan heidän kohtalonsa ja armahdan heitä.'"

34 Jeremialle tuli tämä Herran sana, kun Nebukadnessar, Babylonian kuningas, ja koko hänen armeijansa, sekä kaikki hänen vallassaan olevat kuningaskunnat ja kansat, kävivät sotaa Jerusalemiä ja kaikkia sen kaupunkeja vastaan: ² "Tämä on, mitä Herra, Israelin Jumala, sanoo: Mene Sedekiä, Juudan kuninkaan, luo ja sano hänelle: 'Näin sanoo Herra: Katso, minä annan tämän kaupungin Babylonian kuninkaan käsiin, ja hän polttaa sen tulella. ³ Sinä et pääse pakoon hänen käsistään, vaan sinut varmasti vangitaan ja luovutetaan hänelle. Sinä saat nähdä Babylonian kuninkaan omin silmin, ja hän puhuu kanssasi kasvotusten, ja sinut viedään Babyloniin.' ⁴ Kuitenkin, kuule Herran sana, Sedekiä, Juudan kuningas! Herra on puhunut sinusta: Sinä et kuole miekkaan; ⁵ vaan sinä kuolet rauhassa. Niin kuin mausteita poltettiin esi-isillesi, edellisille kuninkaille ennen sinua, niin he polttavat mausteita sinulle ja valittavat: 'Voi, herrani!' Minä olen puhunut tämän sanan, sanoo Herra.'" ⁶ Sitten profeetta Jeremia välitti kaikki nämä sanat

Sedekiä, Juudan kuninkaalle, Jerusalemissa, ⁷ kun Babylonian kuninkaan armeija oli taistelussa Jerusalemiä ja jäljellä olevia Juudan kaupunkeja, nimittäin Lakisia ja Asekaa, vastaan, sillä nämä olivat ainoat linnoitetut kaupungit, jotka olivat jäljellä Juudassa. ⁸ Jeremialle tuli Herran sana sen jälkeen, kun kuningas Sedekiä oli tehnyt liiton kaikkien Jerusalemin asukkaiden kanssa julistaakseen orjille vapauden. ⁹ Jokaisen tuli vapauttaa heprealaiset orjansa, sekä miehet että naiset, jotta kukaan ei pitäisi toista heprealaista orjana. ¹⁰ Kaikki virkamiehet ja kansa, jotka olivat tehneet tämän liiton, suostuivat vapauttamaan mies- ja naisorjansa eivätkä enää pitäneet heitä orjuudessa. He noudattivat ja vapauttivat heidät. ¹¹ Kuitenkin he myöhemmin muuttivat mieltänsä ja ottivat takaisin vapauttamansa orjat, pakottaen heidät jälleen orjuuteen. ¹² Tämän jälkeen Herran sana tuli Jeremialle: ¹³ "Tämä on, mitä Herra, Israelin Jumala, sanoo: Minä tein liiton teidän esi-isienne kanssa, kun toin heidät pois Egyptistä, orjuuden talosta, sanoen, ¹⁴ 'Seitsemän vuoden lopussa jokaisen teistä on vapautettava kaikki heprealaiset veljensä, jotka ovat myyneet itsensä teille. Kun he ovat palvelleet teitä kuusi vuotta, teidän on vapautettava heidät.' Mutta teidän esi-isänne eivät kuunnelleet minua eivätkä kiinnittäneet huomiota. ¹⁵ Äskettäin te käännitte ja teitte, mikä oli oikein minun silmissäni: Jokainen teistä julisti vapauden lähimmäiselleen, ja te teitte liiton minun edessäni talossa, joka kantaa minun nimeäni. ¹⁶ Mutta nyt te olette kääntyneet ja häpäissee minun nimeni; jokainen teistä on ottanut takaisin mies- ja naisorjat, jotka olitte vapauttaneet menemään, minne he halusivat. Te olette tuoneet heidät takaisin orjaksenne. ¹⁷ Siksi, näin sanoo Herra: Te ette ole totelleet minua julistamalla vapautta, jokainen veljelleen ja lähimmäiselleen. Joten nyt minä julistan 'vapauden' teille, sanoo Herra— 'vapauden' miekalle, rutolle ja nälänhädälle. Minä teen teistä kauhistuksen kaikille maan kuningaskunnille. ¹⁸ Ne, jotka ovat rikkoneet minun liittoni eivätkä ole täyttäneet liiton ehtoja, jotka he tekivät minun edessäni, minä kohtelen kuin vasikkaa, jonka he leikkasivat kahtia ja kulkivat sen osien välissä. ¹⁹ Juudan ja Jerusalemin johtajat, hovin virkamiehet, papit ja kaikki maan kansa, jotka kulkivat vasikan osien välissä, ²⁰ minä annan heidän vihostensa käsiin, jotka etsivät heidän henkeään. Heidän ruumiinsa tulevat taivaan lintujen ja maan

Jeremian kirja

petojen ruoaksi. ²¹ Minä annan Sedekiä, Juudan kuninkaan, ja hänen virkamiehensä heidän vihollistensa käsiin, jotka etsivät heidän henkeään, Babylonian kuninkaan armeijalle, joka on vetäytynyt teistä. ²² Katso, minä annan käskyn, sanoo Herra, ja minä tuon heidät takaisin tähän kaupunkiin. He taistelevat sitä vastaan, valloittavat sen ja polttavat sen tulella; ja minä teen Juudan kaupungit autoiksi, ilman asukasta."

35 Se sana, joka tuli Jeremialle Herralta Joojakimin, Josian pojan, Juudan kuninkaan, hallituskaudella: ² "Mene Rekabilaisten taloon ja puhu heille, ja vie heidät Herran temppeliin, yhteen sivuhuoneista, ja tarjoa heille viiniä juotavaksi." ³ Niin minä otin Jaasanjan, Jeremian pojan, Habassinjan pojan, ja hänen veljensä ja kaikki hänen poikansa, koko Rekabilaisten perheen, ⁴ ja vein heidät Herran temppeliin, Hananin, Igdaljan pojan, Jumalan miehen, huoneeseen, joka oli päämiesten huoneen vieressä, ovenvartija Maasejan, Sallumin pojan, huoneen yläpuolella. ⁵ Sitten asetin Rekabilaisten talon miesten eteen kulhoja täynnä viiniä ja maljoja, ja sanoin heille: "Juokaa viiniä." ⁶ Mutta he vastasivat: "Me emme juo viiniä, sillä Jonadab, Rekabin poika, esi-isämme, käski meitä: 'Älkää juoko viiniä, te älkääkään teidän jälkeläisenne, ikuisesti. ⁷ Älkää rakentako taloja, kylväkö siementä tai istuttako viinitarhoja, älkääkään omistako niitä; vaan asukaa teltoissa kaikki päivienne ajan, jotta eläisitte kauan siinä maassa, jossa olette muukalaisia.' ⁸ Me olemme totelleet Jonadabin, Rekabin pojan, esi-isämme, ääntä kaikessa, mitä hän käski meitä, ettemme joisi viiniä kaikkina päivinämme, me, vaimomme, poikamme tai tyttäreemme, ⁹ emme myöskään rakentaisi taloja asuaksemme niissä, eikä meillä ole viinitarhoja, peltoja tai satoja. ¹⁰ Olemme asuneet teltoissa ja olemme totelleet ja tehneet kaiken, mitä esi-isämme Jonadab käski meitä. ¹¹ Mutta kun Nebukadnessar, Babylonian kuningas, hyökkäsi maahan, sanoimme: 'Tulkaa, menkäämme Jerusalemiin paetaksemme kaldealaisten ja aramealaisten armeijoita.' Niin olemme jääneet Jerusalemiin." ¹² Sitten Herran sana tuli Jeremialle, sanoen: ¹³ "Tämä on, mitä Herra Sebaot, Israelin Jumala, sanoo: 'Mene ja sano Juudan kansalle ja Jerusalemin asukkaille: 'Etkö opi läksyä ja kuuntele minun sanojani?' julistaa Herra. ¹⁴ 'Jonadabin, Rekabin pojan, sanat, jotka hän käski jälkeläisilleen, etteivät he joisi viiniä, on pidetty. Tähän päivään asti

he eivät juo viiniä, koska he tottelevat esi-isänsä käskyä. Mutta minä olen puhunut teille jatkuvasti, mutta te ette ole kuunnelleet minua. ¹⁵ Olen lähettänyt kaikki palvelijani, profeetat, teille, yhä uudelleen, sanoen: 'Jokaisen teistä on käännyttävä pahoilta teiltänne ja parannettava tekoonne; älkää seuratko muita jumalia palvelaksenne heitä. Silloin te asutte maassa, jonka olen antanut teille ja esi-isillenne.' Mutta te ette ole kallistaneet korvaanne tai kuunnelleet minua. ¹⁶ Jonadabin, Rekabin pojan, jälkeläiset ovat toteuttaneet käskyn, jonka heidän esi-isänsä antoi heille, mutta tämä kansa ei ole kuunnellut minua.' ¹⁷ Siksi, tämä on, mitä Herra, Sebaot, Israelin Jumala, sanoo: 'Katso, minä tuon Juudalle ja kaikille Jerusalemin asukkaille kaiken sen onnettomuuden, jonka olen julistanut heitä vastaan, koska puhuin heille, mutta he eivät kuunnelleet; kutsuin heitä, mutta he eivät vastanneet.'" ¹⁸ Sitten Jeremia sanoi Rekabilaisten talolle: "Tämä on, mitä Herra Sebaot, Israelin Jumala, sanoo: 'Koska olette totelleet esi-isänne Jonadabin käskyä ja pitäneet kaikki hänen ohjeensa ja tehneet kaiken, mitä hän käski teitä, ¹⁹ siksi tämä on, mitä Herra Sebaot, Israelin Jumala, sanoo: 'Jonadabilta, Rekabin pojalta, ei koskaan puutu jälkeläistä, joka seisoi minun edessäni aina.'" ²⁰

36 Juudan kuninkaan Josian pojan Joojakimin neljäntenä hallitusvuotena tuli tämä sana Jeremialle Herralta: ² "Ota kirjakäärö ja kirjoita siihen kaikki ne sanat, jotka olen puhunut sinulle Israelista, Juudasta ja kaikista kansoista, siitä asti kun aloin puhua sinulle Josian hallituskaudella tähän päivään saakka. ³ Ehkä Juudan kansa kuulee kaiken sen onnettomuuden, jonka aion tuoda heidän päälleen, ja jokainen kääntyy pois pahalta tieltään; silloin minä annan anteeksi heidän rikkomuksensa ja syntinsä." ⁴ Silloin Jeremia kutsui luokseen Baarukin, Neerian pojan, ja kun Jeremia saneli kaikki Herran hänelle puhumat sanat, Baaruk kirjoitti ne kirjakääröön. ⁵ Jeremia antoi Baarukille ohjeet sanoen: "Minä olen estetty; en voi mennä Herran temppeliin. ⁶ Mene siis sinä ja lue kirjakääröstä, jonka olet kirjoittanut minun sanelustani, Herran sanat kansalle Herran temppelissä paastopäivänä. Lue ne myös kaikille Juudan kaupungeista tulleille ihmisille. ⁷ Ehkä heidän anomuksensa tulee Herran eteen, ja jokainen kääntyy pois pahalta tieltään, sillä suuri on se viha ja kiuku, jonka Herra on julistanut tätä kansaa vastaan." ⁸ Baaruk, Neerian poika, teki

Jeremian kirja

kaiken, mitä profeetta Jeremia oli käskennyt hänen tehdä; hän luki Herran sanat kirjakkääröstä Herran temppelissä.⁹ Joojakimin, Josian pojan, Juudan kuninkaan, viidennen hallitusvuoden yhdeksännessä kuussa julistettiin paasto Herran edessä kaikelle kansalle Jerusalemissa ja niille, jotka tulivat Juudan kaupungeista.¹⁰ Sitten Baaruk luki Jeremian sanat kirjakkääröstä kaikelle kansalle Herran temppelissä, kirjuri Gemarjan, Safanin pojan, kammiossa, yläpihalla, Herran temppelin uuden portin sisäänkäynnillä.¹¹ Kun Miikaja, Gemarjan poika, Safanin poika, kuuli kaikki sanat kirjakkääröstä,¹² hän meni alas kuninkaan palatsin kirjuriin kammioon, missä kaikki virkamiehet istuivat: kirjuri Elisama, Delaja, Semajan poika, Elnatan, Akborin poika, Gemarja, Safanin poika, Sidkia, Hananjan poika, ja kaikki muut virkamiehet.¹³ Miikaja kertoi heille kaikki sanat, jotka hän oli kuullut, kun Baaruk luki kirjakkääröstä kansalle.¹⁴ Sitten kaikki virkamiehet lähettivät Jehudin, Netanjan pojan, Selemjan pojan, Kusun pojan, Baarukin luo sanoen: "Tuo se kirjakkäärö, josta olet lukenut kansalle, ja tule." Niin Baaruk, Neerian poika, otti kirjakkäärön käteensä ja meni heidän luokseen.¹⁵ He sanoivat hänelle: "Istu, ole hyvä, ja lue se meille." Niin Baaruk luki sen heille.¹⁶ Kun he kuulivat kaikki nämä sanat, he katsoivat toisiinsa peläten ja sanoivat Baarukille: "Meidän täytyy kertoa kuninkaalle kaikki nämä sanat."¹⁷ He kysyivät sitten Baarukilta: "Kerro meille, kuinka kirjoitit kaiken tämän? Oliko se Jeremian sanelusta?"¹⁸ "Kyllä," Baaruk vastasi, "hän saneli minulle kaikki nämä sanat, ja minä kirjoitin ne musteella kirjakkääröön."¹⁹ Sitten virkamiehet neuvoivat Baarukia: "Sinun ja Jeremian pitäisi löytää turvallinen paikka. Älkää antako kenenkään tietää, missä olette."²⁰ He panivat kirjakkäärön kirjuri Elisaman kammioon ja menivät kuninkaan luo pihalle, kertoen hänelle kaiken.²¹ Kuningas lähetti Jehudin hakemaan kirjakkäärön, ja Jehudi toi sen kirjuri Elisaman kammioista ja luki sen kuninkaalle ja kaikille virkamiehille, jotka seisivat hänen vieressään.²² Oli yhdeksäs kuukausi, ja kuningas istui talvitalossa, ja hänen edessään paloi tuli hiilipannussa.²³ Kun Jehudi oli lukenut kolme tai neljä saraketta, kuningas leikkasi ne pois kirjuriin veitsellä ja heitti ne hiilipannuun, kunnes koko kirjakkäärö oli kulunut loppuun tullaan.²⁴ Kuningas ja kaikki hänen palvelijansa, jotka kuulivat kaikki nämä sanat, eivät pelänneet eivätkä repineet vaatteitaan.²⁵ Vaikka

Elnatan, Delaja ja Gemarja pyysivät kuningasta olemaan polttamatta kirjakkääröä, hän ei kuunnellut heidän sanojaan.²⁶ Sen sijaan kuningas käski Jerahmeelia, kuninkaan poikaa, Serajaa, Asrielin poikaa, ja Selemjaa, Abdeelin poikaa, vangitsemaan Baarukin, kirjuriin, ja Jeremian, profeetan, mutta Herra kätki heidät.²⁷ Sen jälkeen kuningas oli polttanut kirjakkäärön, johon Baaruk oli kirjoittanut Jeremian sanelusta, tuli Herran sana Jeremialle:²⁸ "Ota toinen kirjakkäärö ja kirjoita siihen kaikki ne sanat, jotka olivat ensimmäisessä kirjakkäärössä, jonka Juudan kuningas Joojakim poltti.²⁹ Juudan kuninkaasta Joojakimista sinun tulee sanoa: 'Näin sanoo Herra: Sinä poltit sen kirjakkäärön ja sanoit: 'Miksi kirjoitit siihen, että Babylonian kuningas tulee varmasti ja tuhoaa tämän maan ja tekee sen autioksi ihmisistä ja eläimistä?'"³⁰ Siksi näin sanoo Herra Juudan kuninkaasta Joojakimista: Hänellä ei ole ketään, joka istuisi Daavidin valtaistuimella; hänen ruumiinsa jätetään alttiiksi päivän kuumuudelle ja yön kylmyydelle.³¹ Minä rankaisen häntä, hänen jälkeläisiään ja hänen palvelijoitaan heidän rikkomuksistaan. Minä tuon heidän päälleen ja Jerusalemin asukkaiden ja Juudan kansan päälle kaiken sen onnettomuuden, jonka olen julistanut heitä vastaan, koska he eivät ole kuunnelleet."³² Sitten Jeremia otti toisen kirjakkäärön ja antoi sen kirjuri Baarukille, Neerian pojalle, ja kun Jeremia saneli, Baaruk kirjoitti siihen kaikki ne sanat, jotka olivat kirjakkäärössä, jonka Juudan kuningas Joojakim oli polttanut tullaan, ja monia samankaltaisia sanoja lisättiin niihin.

37 Sidkia, Josian poika, asetettiin Juudan kuninkaaksi Babylonian kuninkaan Nebukadnessarin toimesta, Jehoakinin, Joojakimin pojan, jälkeen.² Mutta eivät hän, eivätkä hänen virkamiehensä, eivätkä maan kansa kuunnelleet Herran sanoja, jotka Jeremia, profeetta, oli puhunut.³ Kuningas Sidkia lähetti kuitenkin Jekalin, Selemian pojan, ja pappi Seftanjan, Maasejan pojan, profeetta Jeremian luo pyytämään: "Rukoile puolestamme Herraa, Jumalaamme."⁴ Tähän aikaan Jeremia sai liikkua vapaasti kansan keskuudessa, sillä häntä ei vielä ollut vangittu.⁵ Faraon armeija oli lähtenyt Egyptistä, ja kun babylonialaiset, jotka piirittivät Jerusalemiä, kuulivat heistä, he vetäytyivät Jerusalemiin.⁶ Silloin Herran sana tuli profeetta Jeremialle:⁷ "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala: Sano Juudan kuninkaalle, joka lähetti sinut kysymään

Jeremian kirja

minulta: 'Katso, Faraon armeija, joka lähti auttamaan teitä, palaa omaan maahansa, Egyptiin.' ⁸ Sitten babylonialaiset palaavat ja taistelevat tätä kaupunkia vastaan; he valloittavat sen ja sytyttävät sen tuleen.' ⁹ Näin sanoo Herra: 'Älkää pettäkö itseänne ajatellen, "Babylonialaiset varmasti jättävät meidät." He eivät jätä!' ¹⁰ Vaikka te voittaisitte koko babylonialaisten armeijan, joka hyökkää teitä vastaan, ja vain haavoittuneet jäisivät heidän telttoihinsa, he nousisivat ja sytyttäisivät tämän kaupungin tuleen." ¹¹ Kun Babylonian armeija oli vetäytynyt Jerusalemissa faraon armeijan vuoksi, ¹² Jeremia lähti Jerusalemissa mennäksensä Benjaminin alueelle vaatimaan omaa osaansa kansan keskuudessa. ¹³ Mutta saavuttuaan Benjaminin portille, vartijain päällikkö Irija, Selemian poika, Hananjan pojanpoika, pidatti hänet väittäen: "Sinä olet loikkaamassa babylonialaisten puolelle!" ¹⁴ "Se ei ole totta!" Jeremia vastasi. "En ole loikkaamassa babylonialaisten puolelle." Mutta Irija ei kuunnellut ja pidatti Jeremian, vieden hänet virkamiesten luo. ¹⁵ Virkamiehet vihastuivat Jeremiaa, pieksivät hänet ja vangitsivat hänet kirjuri Jonatanin taloon, joka oli muutettu vankilaksi. ¹⁶ Jeremia pantiin holvattuun selliin vankityrmään, jossa hän pysyi monta päivää. ¹⁷ Sitten kuningas Sidkia lähetti hakemaan hänet ja kyseli häneltä salaa palatsissa: "Onko sanaa Herralta?" "On," Jeremia vastasi, "sinut luovutetaan Babylonian kuninkaalle." ¹⁸ Jeremia sanoi myös kuningas Sidkialle: "Mitä rikosta olen tehnyt sinua, sinun virkamiehiäsi tai tätä kansaa vastaan, että olet vanginnut minut? ¹⁹ Missä nyt ovat profeettasi, jotka ennustivat sinulle: 'Babylonian kuningas ei hyökkää sinua tai tätä maata vastaan?' ²⁰ Mutta nyt, herrani kuningas, kuuntele pyyntöäni: älä lähetä minua takaisin kirjuri Jonatanin taloon, tai kuolen siellä." ²¹ Sitten kuningas Sidkia käski, että Jeremia sijoitettaisiin vartioidun pihan alueelle ja että hänelle annettaisiin päivittäin leipä leipurien kadulta, kunnes kaikki leipä kaupungista loppuisi. Niin Jeremia jäi vartioidun pihan alueelle.

38 Sefatja Mattanin poika, Gedalja Pashhurin poika, Jehukal Selemjan poika ja Pashhur Malkian poika kuulsivat sanat, jotka Jeremia puhui kaikelle kansalle, sanoen: ² "Tämä on, mitä Herra sanoo: 'Joka jää tähän kaupunkiin, kuolee miekkaan, nälkään tai ruttoon, mutta joka antautuu kaldealaisille, saa elää. Hän pelastuu hengissä ja saa elää.' ³ Tämä on, mitä Herra sanoo: 'Tämä kaupunki

annetaan varmasti Babylonian kuninkaan armeijan käsiin, ja hän valloittaa sen.'" ⁴ Silloin päämiehet sanoivat kuninkaalle: "Tämä mies on pantava kuolemaan, sillä hän lannistaa sotilaat, jotka ovat jääneet tähän kaupunkiin, samoin kuin koko kansan, puhumalla heille näitä sanoja. Tämä mies ei etsi tämän kansan hyvinvointia, vaan heidän vahinkoaan." ⁵ Kuningas Sidkia sanoi: "Katso, hän on teidän käsissänne; kuningas ei voi tehdä mitään teitä vastaan." ⁶ Niin he ottivat Jeremian ja panivat hänet Malkian, kuninkaan pojan, vesisäiliöön, joka oli vartioalueen pihalla. He laskivat Jeremian köysillä vesisäiliöön; siinä ei ollut vettä, vain mutaa, ja Jeremia vajosi mutaan. ⁷ Mutta Ebed-Melek, etiopialainen, kuninkaan palatsin virkamies, kuuli, että he olivat panneet Jeremian vesisäiliöön. Nyt kuningas istui Benjaminin portilla; ⁸ Ebed-Melek meni ulos palatsista ja puhui kuninkaalle, sanoen: ⁹ "Minun herrani kuningas, nämä miehet ovat tehneet pahaa kaikessa, mitä he ovat tehneet profeetta Jeremialle. He ovat heittäneet hänet vesisäiliöön, missä hän kuolee nälkään, sillä kaupungissa ei ole enää leipää." ¹⁰ Sitten kuningas käski etiopialaista Ebed-Melekiä: "Ota mukaasi täältä kolmekymmentä miestä ja nosta profeetta Jeremia ylös vesisäiliöstä, ennen kuin hän kuolee." ¹¹ Niin Ebed-Melek otti miehet mukaansa ja meni palatsin aarrekkamion alapuolella olevaan huoneeseen. Hän otti sieltä vanhoja vaatteita ja riepua ja laski ne köysillä Jeremialle vesisäiliöön. ¹² Etiopialainen Ebed-Melek sanoi Jeremialle: "Pane nämä vanhat vaatteet ja rievut kainaloidesi alle köysien pehmikkeeksi." Ja Jeremia teki niin, ¹³ ja he vetivät hänet ylös köysillä ja toivat hänet ulos vesisäiliöstä. Jeremia jäi vartioalueen pihalle. ¹⁴ Sitten kuningas Sidkia lähetti hakemaan profeetta Jeremiaa ja toi hänet Herran temppelin kolmannelle sisäänkäynnille. Kuningas sanoi Jeremialle: "Aion kysyä sinulta jotain; älä salaa minulta mitään." ¹⁵ Jeremia sanoi Sidkialle: "Jos kerron sinulle, etkö varmasti pane minua kuolemaan? Vaikka antaisin sinulle neuvon, et kuuntele minua." ¹⁶ Mutta kuningas Sidkia vannoi tämän valan salaa Jeremialle: "Niin totta kuin Herra elää, joka on antanut meille elämän, en tapa sinua enkä luovuta sinua niille, jotka haluavat tappaa sinut." ¹⁷ Sitten Jeremia sanoi Sidkialle: "Tämä on, mitä Herra Sebaot, Israelin Jumala, sanoo: 'Jos antaudut Babylonian kuninkaan virkamiehille, henkesi säästyy eikä tätä kaupunkia polteta; sinä ja

Jeremian kirja

perheesi saatte elää.¹⁸ Mutta jos et antaudu Babylonian kuninkaan virkamiehille, tämä kaupunki annetaan kaldealaisten käsiin, ja he polttavat sen; etkä sinä itse pääse pakoon heiltä.”¹⁹ Kuningas Sidkia sanoi Jeremialle: ”Pelkään juutalaisia, jotka ovat menneet kaldealaisten puolelle, sillä he voivat luovuttaa minut heille ja he kohtelevat minua huonosti.”²⁰ Jeremia vastasi: ”He eivät luovuta sinua. Tottele Herra tekemällä, mitä sanon sinulle, jotta sinulle kävisi hyvin ja saisit elää.”²¹ Kuitenkin, jos päätät olla antautumatta, Herra on näyttänyt minulle tämän: ”Katso, kaikki naiset, jotka ovat jääneet Juudan kuninkaan palatsiin, tuodaan Babylonian kuninkaan virkamiesten eteen. Nuo naiset sanovat sinulle: ”Läheiset ystäväsi ovat pettäneet ja voittaneet sinut. Jalkasi ovat vajonneet mutaan; he ovat hylänneet sinut.”²³ ”Kaikki vaimosi ja lapsesi tuodaan kaldealaisten eteen. Et itse pääse pakoon heidän käsistään, vaan sinut vangitaan Babylonian kuninkaan toimesta; ja tämä kaupunki poltetaan.”²⁴ Sitten Sidkia sanoi Jeremialle: ”Älä anna kenenkään tietää tästä keskustelusta, tai saatat olla vaarassa.”²⁵ Jos päämiehet kuulevat, että olen puhunut kanssasi, ja tulevat luoksesi ja sanovat: ”Kerro meille, mitä sanoit kuninkaalle ja mitä kuningas sanoi sinulle; älä salaa sitä meiltä tai tapamme sinut,”²⁶ sano heille: ”Pyysin kuningasta olemaan lähettämättä minua takaisin Jonatanin taloon kuolemaan sinne.”²⁷ Kaikki päämiehet tulivat Jeremian luo ja kysyivät häneltä, ja hän kertoi heille kaiken sen mukaan, mitä kuningas oli käskennyt. Niin he lakkasivat puhumasta hänen kanssaan, sillä kukaan ei ollut kuullut keskustelua.²⁸ Ja Jeremia jäi vartioalueen pihalle siihen päivään asti, jolloin Jerusalem vallattiin.

39 Juudan kuninkaan Sidkian yhdeksäntenä hallitusvuotena, kymmenennessä kuussa, Babylonian kuningas Nebukadnessar ja koko hänen armeijansa marssivat Jerusalemiin ja piirittivät sen.² Sidkian yhdeksäntoista hallitusvuoden neljännen kuun yhdeksäntenä päivänä kaupungin muuri murrettiin.³ Silloin kaikki Babylonian kuninkaan päälliköt tulivat ja istuutuivat Keskusportille: Nergal-Sarezer Samgarista, Nebo-Sarsekim, päällikkö, Nergal-Sarezer, korkea virkamies, ja kaikki muut Babylonian kuninkaan päälliköt.⁴ Kun Juudan kuningas Sidkia ja kaikki sotilaat näkivät heidät, he pakenivat kaupungista yöllä kuninkaan puutarhan kautta, portista, joka oli kahden muurin välissä, ja suuntasivat kohti Arabaa.⁵

Kaldealaisten armeija kuitenkin ajoi heitä takaa ja saavutti Sidkian Jerikon tasangoilla. He vangitsivat hänet ja veivät hänet Nebukadnessarin, Babylonian kuninkaan, luo Riblaan, Hamatin maahan, missä hän langetti tuomion hänelle.⁶ Riblassa Babylonian kuningas surmautti Sidkian pojat hänen silmiensä edessä ja teloihti myös kaikki Juudan ylimykset.⁷ Sitten hän sokaisi Sidkian ja kahlitsi hänet pronssikahleilla viedäkseen hänet Babyloniin.⁸ Kaldealaiset sytyttivät tuleen kuninkaan palatsin ja kansan talot, ja he hajottivat Jerusalemin muurit.⁹ Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, vei Babyloniin kaupungin jäljelle jääneet ihmiset, sekä ne, jotka olivat loikanneet hänen puolelleen, ja muun väestön.¹⁰ Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, jätti Juudan maahan osan köyhimmistä ihmisistä, joilla ei ollut mitään, ja siihen aikaan hän antoi heille viinitarhoja ja peltuja.¹¹ Nebukadnessar, Babylonian kuningas, oli antanut määräyksiä Jeremiasta Nebusaradanin, henkivartijoiden päällikön, kautta:¹² ”Ota hänet ja pidä hänestä huolta; älä tee hänelle mitään pahaa, vaan tee hänelle, mitä hän pyytää.”¹³ Niin Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, yhdessä Nebusazbanin, päällikön, Nergal-Sarezerin, korkean virkamiehen, ja kaikkien Babylonian kuninkaan johtavien upseerien kanssa,¹⁴ lähetti ja toi Jeremian ulos vartioidusta pihasta. He uskoivat hänet Gedaljalle, Ahikamin pojalle, Safanin pojalle, jotta hän veisi hänet kotiin. Näin hän jäi oman kansansa keskuuteen.¹⁵ Kun Jeremia oli vangittuna vartioidussa pihassa, Herran sana tuli hänelle:¹⁶ ”Mene ja sano etiopialaiselle Ebed-Melekille: ”Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Minä aion tuoda sanani tämän kaupungin ylle—onnettomuuden sanat, ei menestyksen. Ne toteutuvat sinun silmiesi edessä.”¹⁷ Mutta minä pelastan sinut sinä päivänä, sanoo Herra; sinua ei anneta niiden käsiin, joita pelkää.¹⁸ Minä pelastan sinut varmasti; et kaadu miekkaan, vaan pelastut hengissä, koska olet luottanut minuun, sanoo Herra.”

40 Sana, joka tuli Jeremialle Herralta sen jälkeen, kun Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, vapautti hänet Ramassa. Hän löysi Jeremian kahleissa kaikkien Jerusalemin ja Juudan vankien joukosta, jotka vietiin Babyloniin.² Henkivartijoiden päällikkö otti Jeremian ja sanoi hänelle: ”Herra, sinun Jumalasi, on julistanut tämän onnettomuuden tälle paikalle;³ ja nyt Herra on tuonut sen, aivan kuten Hän sanoi tekevänsä. Tämä

Jeremian kirja

on tapahtunut, koska te ihmiset teitte syntiä Herraa vastaan ettekä kuunnelleet Hänen ääntään.⁴ Mutta tänään minä vapautan sinut käsissäsi olevista kahleista. Jos haluat tulla kanssani Babyloniin, tule, ja minä pidän sinusta huolta; mutta jos et halua tulla, älä tule. Katso, koko maa on edessäsi; mene, minne tahansa sinusta näyttää hyvältä ja oikealta mennä.”⁵ Kun Jeremia ei ollut vielä kääntynyt lähtemään, Nebusaradan lisäsi: ”Palaa Gedaljan, Ahikamin pojan, Shafanin pojan, luo, jonka Babylonian kuningas on asettanut Juudan kaupunkien johtajaksi, ja jää hänen luokseen kansan keskuuteen, tai mene, minne tahansa sinusta näyttää oikealta mennä.” Sitten päällikkö antoi hänelle muonaa ja lahjan ja päästi hänet menemään.⁶ Niin Jeremia meni Gedaljan, Ahikamin pojan, luo Mispassa ja jäi hänen luokseen niiden ihmisten keskuuteen, jotka olivat jääneet maahan.⁷ Kun kaikki avoimella maalla olevien joukkojen päälliköt ja heidän miehensä kuulivat, että Babylonian kuningas oli asettanut Gedaljan, Ahikamin pojan, maan johtajaksi ja antanut hänelle vastuun miehistä, naisista ja lapsista, niistä maan köyhimmistä, joita ei ollut viety Babyloniin,⁸ he tulivat Gedaljan luo Mispassa — yhdessä Ismaelin, Netanjan pojan, Johanenin ja Jonatanin, Kerean poikien, Serajan, Tanhumetin pojan, Efain Netofalaisen poikien ja Jaasanjan, Maakatalaisen pojan, ja heidän miestensä kanssa.⁹ Gedalja, Ahikamin poika, Shafanin poika, vakuutti heille ja heidän miehilleen sanoen: ”Älkää pelätkö palvella babylonialaisia; asettukaa maahan ja palvelkaa Babylonian kuningasta, niin teille käy hyvin.”¹⁰ Mitä minuun tulee, minä jään Mispassa edustamaan teitä babylonialaisten edessä, jotka tulevat luoksemme, mutta teidän on kerättävä viiniä, kesähedelmiä ja oliiviöljyä ja säilytettävä ne astioissanne ja asuttava niissä kaupungeissa, jotka olette ottaneet haltuunne.”¹¹ Kun juutalaiset, jotka olivat Moabissa, Ammonissa, Edomissa ja kaikissa ympäröivissä maissa, kuulivat, että Babylonian kuningas oli jättänyt jäännöksen Juudaan ja asettanut Gedaljan, Ahikamin pojan, Shafanin pojan, heidän johtajakseen,¹² he kaikki palasivat Juudan maahan, Gedaljan luo Mispassa, kaikista maista, joihin heidät oli hajotettu. Ja he keräsivät runsaasti viiniä ja kesähedelmiä.¹³ Johanen, Kerean poika, ja kaikki kentällä olevien joukkojen päälliköt tulivat Gedaljan luo Mispassa¹⁴ ja sanoivat hänelle: ”Oletko tietoinen, että Ammonilaisten kuningas Baalis on lähettänyt

Ismaelin, Netanjan pojan, ottamaan henkesi?” Mutta Gedalja, Ahikamin poika, ei uskonut heitä.¹⁵ Sitten Johanen, Kerean poika, puhui yksityisesti Gedaljalle Mispassa sanoen: ”Anna minun mennä ja tappaa Ismael, Netanjan poika, eikä kukaan saa tietää siitä. Miksi hänen pitäisi ottaa henkesi, aiheuttaen kaikkien ympärillesi kerääntyneiden juutalaisten hajaantumisen ja Juudan jäännöksen tuhoutumisen?”¹⁶ Mutta Gedalja, Ahikamin poika, sanoi Johanenille, Kerean pojalle: ”Älä tee sellaista! Se, mitä sanot Ismaelistä, ei ole totta.”

41 Seitsemäntenä kuukautena tuli Ismael, Netanjan poika, Elisaman pojanpoika, joka oli kuninkaallista sukua ja yksi kuninkaan päälliköistä, Gedaljan, Ahikamin pojan, luo Mispassa kymmenen miehen kanssa. Kun he siellä söivät yhdessä leipää,² nousi Ismael, Netanjan poika, ja ne kymmenen miestä, jotka olivat hänen kanssaan, ja löivät miekalla kuoliaaksi Gedaljan, Ahikamin pojan, Safanin pojan, sen, jonka Baabelin kuningas oli asettanut maan käskynhaltijaksi.³ Ismael tappoi myös kaikki juutalaiset, jotka olivat Gedaljan kanssa Mispassa, sekä kaldealaiset sotilaat, jotka olivat siellä.⁴ Seuraavana päivänä Gedaljan murhan jälkeen, ennen kuin kukaan tiesi siitä,⁵ tuli kahdeksankymmentä miestä Sikemistä, Silosta ja Samariasta parrat ajettuina, vaatteet revittyinä ja ruumiit viilleltäinä, tuoden ruokauhreja ja suitsukkeita Herran temppeliin.⁶ Ismael, Netanjan poika, lähti Mispassa heitä vastaan itkien mennessään. Tavatessaan heidät hän sanoi: ”Tulkaa Gedaljan, Ahikamin pojan, luo.”⁷ Kun he olivat tulleet kaupunkiin, Ismael, Netanjan poika, ja miehet, jotka olivat hänen kanssaan, teurastivat heidät ja heittivät heidät kaivoon.⁸ Mutta kymmenen heistä sanoi Ismaelille: ”Älä tapa meitä! Meillä on vehnää, ohraa, öljyä ja hunajaa kätkeytynä pellolle.” Niin hän pidättyi eikä tappanut heitä muiden kanssa.⁹ Kaivo, johon Ismael heitti kaikki Gedaljan vuoksi tappamansa miesten ruumiit, oli se, jonka kuningas Aasa oli rakentanut puolustukseksi Baesaa, Israelin kuningasta, vastaan. Ismael, Netanjan poika, täytti sen kuolleilla.¹⁰ Ismael otti vangiksi kaikki muut Mispassa olleet ihmiset—kuninkaan tyttäret ja kaikki muut, jotka sinne oli jätetty, ja jotka Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, oli asettanut Gedaljan, Ahikamin pojan, huostaan. Ismael, Netanjan poika, otti heidät vangiksi ja lähti Ammonilaisiin.¹¹ Kun Johanen, Karekin poika, ja kaikki hänen kanssaan

Jeremian kirja

olleet sotajoukkojen päälliköt kuulivat kaikesta siitä pahasta, mitä Ismael, Netanjan poika, oli tehnyt, ¹² he ottivat kaikki miehensä ja lähtivät taistelemaan Ismaelia, Netanjan poikaa, vastaan. He löysivät hänet suuren Gibeonin lammikon luota. ¹³ Kun kaikki Ismaelin kanssa olleet ihmiset näkivät Johanenin, Karekin pojan, ja sotajoukkojen päälliköt hänen kanssaan, he iloitsivat suuresti. ¹⁴ Kaikki ihmiset, jotka Ismael oli ottanut vangiksi Mispassa, kääntyivät ja menivät Johanenin, Karekin pojan, luo. ¹⁵ Kuitenkin Ismael, Netanjan poika, pakeni Johananilta kahdeksan miehen kanssa ja meni Ammonilaisiin. ¹⁶ Sitten Johanen, Karekin poika, ja kaikki hänen kanssaan olleet sotajoukkojen päälliköt ottivat Mispassa kaikki ne ihmiset, jotka hän oli saanut takaisin Ismaelilta, Netanjan pojalta, sen jälkeen kun tämä oli tappanut Gedaljan, Ahikamin pojan—sotilait, naiset, lapset ja hovivirkamiehet, jotka hän oli tuonut takaisin Gibeonista. ¹⁷ Ja he menivät ja pysähtyivät Kimhamin majapaikassa lähellä Betlehemiä, aikomuksenaan mennä Egyptiin ¹⁸ paetakseen kaldealaisia. He pelkäsivät heitä, koska Ismael, Netanjan poika, oli tappanut Gedaljan, Ahikamin pojan, jonka Baabelin kuningas oli asettanut maan käskynhaltijaksi.

42 Silloin kaikki sotajoukkojen päälliköt, mukaan lukien Johanen, Kareahin poika, ja Jesanja, Hosaian poika, sekä kaikki ihmiset pienimmästä suurimpaan, lähestyivät ² ja sanoivat profeetta Jeremialle: "Anna meidän pyyntömme tulla kuulluksi ja rukoile Herraa, sinun Jumalaasi, tämän koko jännöksen puolesta. Kuten näet, meitä on jäljellä vain muutama monista. ³ Rukoile, että Herra, sinun Jumalasi, näyttäisi meille tien, jota meidän tulisi kulkea, ja mitä meidän tulisi tehdä." ⁴ Profeetta Jeremia vastasi: "Olen kuullut teiltä. Minä rukoilen Herraa, teidän Jumalaanne, kuten olette pyytäneet, ja välitän teille koko sanoman, jonka Herra minulle antaa, pidättämättä mitään." ⁵ Sitten he sanoivat Jeremialle: "Olkoon Herra tosi ja uskollinen todistaja meitä vastaan, jos emme toimi jokaisen sanan mukaan, jonka Herra, sinun Jumalasi, lähettää sinulle kertomaan meille. ⁶ Olipa se suotuisaa tai epäsuotuisaa, me kuuntelemme Herran, meidän Jumalamme, ääntä, jolle me lähetämme sinut, jotta meille kävisi hyvin, kun tottelemme Herran, meidän Jumalamme, ääntä." ⁷ Kymmenen päivän kuluttua Herran sana tuli Jeremialle. ⁸ Niin hän kutsui Johanenin, Kareahin pojan, ja kaikki sotajoukkojen

päälliköt, jotka olivat hänen kanssaan, ja kaikki ihmiset pienimmästä suurimpaan. ⁹ Hän sanoi heille: "Näin sanoo Herra, Israelin Jumala, jolle te lähetitte minut esittämään pyyntönne: ¹⁰ 'Jos jääte tähän maahan, minä rakennan teidät enkä hajota teitä; minä istutan teidät enkä revi teitä juurineen, sillä olen katunut sitä onnettomuutta, jonka olen tuonut teidän päällenne. ¹¹ Älkää pelätkö Babylonian kuningasta, jota nyt pelkäätte. Älkää pelätkö häntä, sanoo Herra, sillä minä olen teidän kanssanne pelastaakseni teidät ja vapauttaakseni teidät hänen kädestään. ¹² Minä osoitan teille myötätuntoa, niin että hän armahtaa teitä ja palauttaa teidät omaan maahanne.' ¹³ Mutta jos sanotte: 'Emme jää tähän maahan', siten tottelematta Herran, teidän Jumalanne, ääntä, ¹⁴ ja jos sanotte: 'Ei, me menemme Egyptiin, jossa emme näe sotaa, kuule torven ääntä tai kärsi nälkää leivästä', ¹⁵ niin kuulkaa Herran sana, te Juudan jännös. Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: 'Jos olette päättäneet mennä Egyptiin ja asettua sinne, ¹⁶ niin miekka, jota pelkäätte, löytää teidät siellä, ja nälänhätä, jota pelkäätte, saavuttaa teidät Egyptissä, ja siellä te kuolette. ¹⁷ Totisesti, kaikki, jotka ovat päättäneet mennä Egyptiin asuakseen siellä, kuolevat miekkaan, nälänhätään ja ruttoon; ei yksikään heistä jää henkiin tai pakene sitä onnettomuutta, jonka minä tuon heidän päällensä.' ¹⁸ Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: 'Kuten minun vihani ja kiivauteni on vuodatettu Jerusalemin asukkaiden päälle, niin minun vihani vuodatetaan teidän päällenne, kun menette Egyptiin. Teistä tulee kirus, kauhistus, kirus ja häpeä; ette enää koskaan näe tätä paikkaa.' ¹⁹ Herra on puhunut teille, Juudan jännös, 'Älkää menkö Egyptiin!' Olkaa varmoja tästä: Olen varoittanut teitä tänään. ²⁰ Olette pettäneet itsenne, sillä te lähetitte minut Herran, teidän Jumalanne, luo sanoen: 'Rukoile puolestamme Herraa, meidän Jumalaamme; kerro meille kaikki, mitä Herra, meidän Jumalamme, sanoo, ja me teemme sen.' ²¹ Olen kertonut teille tänään, mutta ette ole totelleet Herraa, teidän Jumalaanne, kaikessa, mitä hän lähetti minut kertomaan teille. ²² Olkaa siis varmoja tästä: Te kuolette miekkaan, nälänhätään ja ruttoon siinä paikassa, johon haluatte mennä ja asettua."

43 Kun Jeremia, jonka Herra, heidän Jumalansa, oli lähettänyt, oli saanut päätökseen kaikki Herran, heidän Jumalansa, sanat kansalle—kaikki nämä sanat— ²

Jeremian kirja

Azarja, Hoosajan poika, Johanen, Kereahin poika, ja kaikki ylimieliset miehet sanoivat Jeremialle: "Sinä valehtelet! Herra, meidän Jumalamme, ei ole lähettänyt sinua sanomaan meille: 'Te ette saa mennä Egyptiin asuakseenne siellä.'"³ Mutta Baruk, Nerian poika, yllyttää sinua meitä vastaan toimittaakseen meidät babylonialaisten käsiin, jotta he voisivat tappaa meidät tai viedä meidät pakkosiirtolaisuuteen Babyloniin."⁴ Näin Johanen, Kereahin poika, ja kaikki sotajoukkojen päälliköt sekä koko kansa eivät totelleet Herran käskyä jäädä Juudan maahan.⁵ Sen sijaan Johanen, Kereahin poika, ja kaikki sotajoukkojen päälliköt ottivat koko Juudan jäännöksen, joka oli palannut kaikista kansoista, joihin heidät oli hajotettu, asuakseen Juudan maassa—⁶ miehet, naiset, lapset, kuninkaan tyttäret ja kaikki, jotka Nebusaradan, henkivartioiden päällikkö, oli jättänyt Gedaljan, Ahikamin pojan, Saafanin pojan, luo, yhdessä profeetan Jeremian ja Barukin, Nerian pojan, kanssa—⁷ ja he menivät Egyptiin, tottelematta Herran ääntä, ja menivät Tahpanheeseen asti.⁸ Tahpanheessa tuli Herran sana Jeremialle, sanoen: "⁹ Ota käsiisi suuria kiviä ja kätke ne saveen tiiliterassilla faraon palatsin sisäänkäynnin edessä Tahpanheessa, joidenkin juutalaisten nähden; "¹⁰ ja sano heille: 'Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Minä lähetän palvelijani Nebukadnessarin, Babylonian kuninkaan, ja minä asetan hänen valtaistuimensa näiden kiven päälle, jotka olen kätkenyt; hän levittää kuninkaallisen telttansa niiden ylle. "¹¹ Hän tulee ja lyö Egyptin maata, antaen kuolemaan tuomitut kuolemaan, pakkosiirtolaisuuteen tuomitut pakkosiirtolaisuuteen ja miekkaan tuomitut miekkaan. "¹² Hän sytyttää tuleen Egyptin jumalien temppelit; hän polttaa ne ja vie heidän jumalansa vangiksi. Niin kuin paimen kietoo itsensä vaatteeseensa, niin hän kietoo itsensä Egyptiin ja lähtee turvallisesti. "¹³ Hän myös hajottaa Heliopoliin obeliskit Egyptin maassa, ja Egyptin jumalien temppelit hän polttaa tulella."

44 Sana, joka tuli Jeremialle kaikille Juudean asukkaille, jotka asuivat Egyptin maassa, niille, jotka asuivat Migdolissa, Tahpanhesissa, Memfiksessä ja Patroksen alueella, sanoen, "² 'Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Te olette itse nähneet sen onnettomuuden, jonka toin Jerusalemin ja kaikkien Juudan kaupunkien ylle; ne ovat nyt autioina ja asumattomina, "³ heidän

pahojen tekojensa vuoksi, jotka saivat minut vihastumaan, kun he polttivat uhreja ja palvelivat muita jumalia, joita eivät he, te, eivätkä teidän isänne tunteneet. "⁴ Lähetin kaikki palvelijani, profeetat, teidän luoksenne toistuvasti, sanoen: 'Älkää tehkö tätä kauhistuttavaa tekoa, jota minä vihaan.' "⁵ Mutta te ette kuunnelleet ettekä kallistaneet korvianne kääntyäkseen pahuudestanne, lopettaaksenne uhraamisen muille jumalille. "⁶ Siksi vihani ja kiivauteni vuodatettiin ja paloivat Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla, jättäen ne raunioiksi ja autioiksi, kuten ne ovat tänään. "⁷ Nyt, näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Miksi tuotatte itsellenne niin suurta vahinkoa, katkaisten Juudasta miehen ja naisen, lapsen ja imeväisen, jättäen itsenne ilman jäännöstä? "⁸ Miksi herätätte minun vihani kättenne teoilla, polttamalla uhreja muille jumalille Egyptin maassa, jossa asutte, niin että teidät tuhoataan ja teistä tulee kirous ja häpeä kaikkien maan kansojen keskuudessa? "⁹ Oletteko unohtaneet isienne pahuuden, Juudan kuninkaiden pahuuden, heidän vaimojensa pahuuden, teidän oman pahuutenne ja vaimojenne pahuuden, jonka he tekivät Juudan maassa ja Jerusalemin kaduilla? "¹⁰ Tähän päivään asti he eivät ole nöyryntyneet eivätkä osoittaneet kunnioitusta, eivätkä he ole seuranneet minun lakiani ja säädosksiäni, jotka annoin teille ja teidän isillenne. "¹¹ Siksi, näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Olen päättänyt tuoda onnettomuuden teidän yllenne ja hävittää koko Juudan. "¹² Otan pois Juudan jäännöksen, joka on päättänyt mennä Egyptiin asuakseen siellä, ja he kaikki kohtaavat loppunsa Egyptissä; he kaatuvat miekkaan tai kuolevat nälkään. Pienimmästä suurimpaan, he kuolevat miekkaan ja nälkään, ja heistä tulee kirous, kauhistus, kirous ja häpeä. "¹³ Minä rankaisen niitä, jotka asuvat Egyptissä, miekalla, nälällä ja rutolla, aivan kuten rankaisin Jerusalemia. "¹⁴ Kukaan Juudan jäännöksestä, joka on mennyt asumaan Egyptiin, ei pakene tai selviä palatakseen Juudan maahan, johon he haluavat palata ja asua; kukaan ei palaa paitsi muutama pakolainen. "¹⁵ Sitten kaikki miehet, jotka tiesivät, että heidän vaimonsa polttivat uhreja muille jumalille, yhdessä kaikkien naisten kanssa, jotka seisivat vieressä — suuri joukko — ja kaikki ihmiset, jotka asuivat Patroksessa Egyptin maassa, vastasivat Jeremialle, "¹⁶ 'Emme kuuntele sitä sanomaa, jonka olet puhunut meille Herran nimessä! "¹⁷ Me

Jeremian kirja

toteutamme varmasti jokaisen sanan, joka on lähtenyt suustamme, polttamalla uhreja taivaan kuningattarelle ja kaatamalla juomauhreja hänelle, aivan kuten me, isämme, kuninkaamme ja johtajamme teimme Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla. Silloin meillä oli runsaasti ruokaa, meillä oli hyvä olla, emmekä nähneet mitään onnettomuutta. ¹⁸ Mutta siitä lähtien, kun lopetimme uhraamisen taivaan kuningattarelle ja juomauhrien kaatamisen hänelle, meiltä on puuttunut kaikki ja olemme kuolleet miekkaan ja nälkään." ¹⁹ Naiset lisäsivät: "Kun poltimme uhreja taivaan kuningattarelle ja kaadoimme juomauhreja hänelle, teimmekö kakkuja hänen kuvansa mukaan ilman miehiämme ja kaadoimme juomauhreja hänelle?" ²⁰ Sitten Jeremia sanoi kaikille ihmisille, sekä miehille että naisille, jotka antoivat hänelle tämän vastauksen, ²¹ "Eikö Herra muistanut ja ottanut huomioon niitä uhreja, jotka poltettiin Juudan kaupungeissa ja Jerusalemin kaduilla teidän ja isienne, kuninkaittenne ja johtajienne sekä maan kansan toimesta? ²² Herra ei enää voinut sietää teidän pahoja tekoja ja kauhistuttavia asioita, joita teitte, joten teidän maastanne tuli kirous ja autio erämaa ilman asukkaita, kuten se on tänään. ²³ Koska olette polttaneet uhreja ja tehneet syntiä Herraa vastaan ettekä ole totelleet Häntä tai seuranneet Hänen lakiaan, säädöksiään tai todistuksiaan, tämä onnettomuus on tullut teidän yllenne, kuten nyt näette." ²⁴ Sitten Jeremia sanoi kaikille ihmisille, mukaan lukien kaikki naiset: "Kuunnelkaa Herran sanaa, kaikki Juuda, jotka olette Egyptin maassa. ²⁵ Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: Te ja vaimonne olette puhuneet suullanne ja täyttäneet sen käsillänne, sanoen: 'Me varmasti täytämme lupauksemme polttaa uhreja taivaan kuningattarelle ja kaataa juomauhreja hänelle.' Täyttäkää vain lupauksenne ja toteuttakaa ne! ²⁶ Mutta kuulkaa Herran sana, kaikki Juuda, jotka asutte Egyptin maassa: 'Olen vannonut suuren nimeni kautta,' sanoo Herra, 'että minun nimeäni ei enää koskaan kutsuta kenenkään Juudan suusta koko Egyptin maassa, sanoen: 'Niin totta kuin Herra Jumala elää.' ²⁷ Sillä minä valvon heitä tuottaakseni vahinkoa enkä hyvää; kaikki Juudan kansa, joka on Egyptin maassa, kohtaa loppunsa miekkaan tai nälkään, kunnes he ovat täysin poissa. ²⁸ Ne, jotka pakenevat miekkaa, palaavat Egyptin maasta Juudan maahan vähälukuisina. Sitten kaikki Juudan jäännös,

joka on mennyt asumaan Egyptiin, tietää, kenen sana pysyy — minun vai heidän. ²⁹ Tämä on merkki teille,' sanoo Herra, 'että aion rangaista teitä tässä paikassa, jotta tietäisitte, että minun sanani varmasti pysyvät teitä vastaan vahingoksi.' ³⁰ Näin sanoo Herra: 'Aion antaa farao Hofran, Egyptin kuninkaan, hänen vihollistensa käsiin, niille, jotka etsivät hänen henkeään, aivan kuten annoin Sidkian, Juudan kuninkaan, Nebukadnessarin, Babylonian kuninkaan, käsiin, joka oli hänen vihollisensa ja etsi hänen henkeään."

45

Tämä on sanoma, jonka profeetta Jeremia antoi Barukille, Nerian pojalle, kun hän oli kirjoittanut nämä sanat kirjakääröön Jeremian sanelun mukaan, Juudan kuninkaan Josian pojan Joojakin neljäntenä hallitusvuotena: ² "Herra, Israelin Jumala, puhuu tämän sanoman sinulle, Baruk: ³ 'Olet sanonut: 'Voi minua! Herra on lisännyt murhetta kipuuni; olen uupunut huokauksista enkä löydä lepoa.' ⁴ Tämä on, mitä sinun tulee sanoa hänelle: 'Näin sanoo Herra: "Katso, mitä olen rakentanut, sen minä hajotan, ja mitä olen istuttanut, sen minä revin juurineen pois, koskien koko maata." ⁵ Mutta sinä, etsitkö suuria asioita itsellesi? Älä etsi niitä; sillä minä tuon onnettomuuden kaikkien ihmisten päälle,' julistaa Herra, 'mutta minne ikinä menetkin, minä annan sinulle henkesi palkinnoksi."

46

Tämä on Herran sana, joka tuli profeetta Jeremialle koskien kansoja: ² Egyptistä: Tämä on sanoma Egyptin kuninkaan farao Nekon armeijasta, joka voitteiin Karkemiisissä Eufrat-virran varrella Babylonian kuninkaan Nebukadnessarin toimesta Juudan kuninkaan Josian pojan Joojakimin neljäntenä hallitusvuotena: ³ "Valmistautukaa kilvillä ja suojuksilla, ja edetkää taisteluun! ⁴ Valjastakaa hevoset ja nouskaa ratsaille! Asettukaa paikoillenne kypärät päässä! Kiillottakaa keihäät, puukekaa yllenne haarniskat! ⁵ Miksi näen heidät kauhuissaan, perääntymässä, heidän soturinsa lyötyinä? He pakenevat kiireesti katsomatta taakseen, ja kauhua on joka puolella", sanoo Herra. ⁶ "Nopeat eivät voi paeta eivätkä soturit paeta. Pohjoisessa Eufrat-virran rannalla he ovat kompastuneet ja kaatuneet. ⁷ Kuka tämä on, joka nousee kuin Niili, kuin kuohuvat vedet? ⁸ Egypti nousee kuin Niili, kuin vedet, joiden aallot kuohuvat. Hän sanoo: 'Minä nousem ja peitän maan; minä tuhoan kaupungit ja niiden asukkaat.' ⁹ Rynnätkää, te

Jeremian kirja

hevoset! Ajakaa hurjasti, te vaunuja ajajat! Marssikaa, te soturit—Kuusin ja Putin miehet, jotka kantavat kilpiä, Lydian miehet, jotka jännittävät jousen. ¹⁰ Sillä se päivä kuuluu Herralle, Kaikkivaltiaalle Herralle—koston päivä, jolloin Hän kostaa vihollisilleen. Miekka syö ja on tyytyväinen, ja juo verta kyllikseen. Sillä Herra, Kaikkivaltias Herra, tarjoaa uhrin pohjoisessa Eufraat-virran rannalla. ¹¹ "Mene Gileadiin ja hae balsamia, Egyptin neitsyt tytär. Olet käyttänyt monia lääkkeitä turhaan; sinulle ei ole parannusta. ¹² Kansat ovat kuulleet häpeästi; huutosi täyttävät maan. Yksi soturi on kompastunut toiseen; molemmat ovat kaatuneet yhdessä." ¹³ Tämä on sana, jonka Herra antoi profeetta Jeremialle Nebukadnessarille, Babylonian kuninkaan, saapumisesta hyökkäämään Egyptiin: ¹⁴ "Ilmoittakaa tämä Egyptissä, ja julistakaa se Migdolissa; julistakaa se myös Memfiksessä ja Tahpanhesissa: 'Asettukaa paikoilenne ja valmistautukaa, sillä miekka syö ympärillänne.' ¹⁵ Miksi soturinne on lyöty? He eivät voi seistä, sillä Herra on kaatanut heidät. ¹⁶ He kompastuvat toistuvasti; totisesti, he kaatuvat toistensa päälle. He sanovat: 'Nouskaa, menkäämme takaisin omaan kansaamme ja kotimaihimme, pois sortajan miekan tieltä.' ¹⁷ Siellä he huudattavat: 'Egyptin kuningas farao on pelkkä äänekäs melu; hän on menettänyt tilaisuutensa.' ¹⁸ 'Niin totta kuin minä elän', sanoo Kuningas, jonka nimi on Herra Sebaot, 'tulee yksi, joka on kuin Tabor vuorten keskellä, tai kuin Karmel meren äärellä. ¹⁹ Pakkaa tavaraa maanpakoon, te, jotka asutte Egyptissä, sillä Memphis tulee autioksi, hävitetään ilman asukasta. ²⁰ Egypti on kuin kaunis hieho, mutta paarma tulee häntä vastaan pohjoisesta. ²¹ Hänen riveissään olevat palkkasoturit ovat kuin hyvin ruokittuja vasikoita. He kääntyvätkin ja pakenevat yhdessä, he eivät pysy paikoillaan, sillä onnettomuuden päivä on tulossa heidän päälleen, aika, jolloin heitä rangaistaan. ²² Hänen äänensä liikkuu kuin pakeneva käärme, kun vihollinen etenee voimalla; he tulevat häntä vastaan kirveillä, kuin miehet, jotka kaatavat puita. ²³ He kaatavat hänen metsänsä", sanoo Herra, "vaikka se on tiheä. Heitä on enemmän kuin heinäsiirkoja, heitä ei voi laskea. ²⁴ Egyptin tytär joutuu häpeään, annetaan pohjoisen kansan käsiin." ²⁵ Herra Kaikkivaltias, Israelin Jumala, sanoo: "Minä aion tuoda tuomion Amonille, Theban jumalalle, faraoille, Egyptille ja hänen jumalilleen ja kuninkailleen, ja niille, jotka luottavat faraoon. ²⁶ Minä annan heidät

niiden käsiin, jotka etsivät heidän henkeään—Nebukadnessarille, Babylonian kuninkaalle ja hänen upseereilleen. Myöhemmin kuitenkin Egypti asutetaan kuten menneinä aikoina", sanoo Herra. ²⁷ "Mutta sinä, palvelijani Jaakob, älä pelkää, äläkä ole kauhuissasi, Israel. Minä pelastan sinut varmasti kaukaa, ja sinun jälkeläisesi vankeutensa maasta. Jaakob palaa ja saa rauhan ja turvallisuuden, eikä kukaan tee häntä pelokkaaksi. ²⁸ Älä pelkää, palvelijani Jaakob, sillä minä olen kanssasi", sanoo Herra. "Vaikka minä tuhoan täysin kaikki kansat, joiden keskuuteen sinut hajotan, en minä sinua täysin tuhoa. Minä kuritan sinua, mutta vain kohtuudella; en jätä sinua kokonaan rankaisematta."

47 Tämä on Herran sana, joka tuli profeetta Jeremialle koskien filistealaisia ennen kuin farao hyökkäsi Gazaan. ² Näin sanoo Herra Sebaot: "Katso, vedet nousevat pohjoisesta— ne muuttuvat tulvaksi ja peittävät maan ja kaiken, mitä se täyttää; Kaupunki ja sen asukkaat menevät alas; taistelijat huutavat sinä päivänä. ³ Kilven ja kilven ääni, Taisteluhuudon ääni! Sillä Herra tuhoaa filistealaisten maan ja pyyhkii pois rannikon asukkaat. ⁴ Kaljuus on tullut Gazaan; Askelon on täysin katkaistu; Orem ja Gaza häpeävät; He ovat menettäneet luottamuksensa; Kuningas ja hänen ruhtinaansa ovat lähteneet yhdessä. ⁵ Oi rannikon jäännös, Kuinka kauan viillät itseäsi? Herra on luonut sinut; Hän rankaisee sinua ankarasti ja palauttaa sinut terveyteen. ⁶ Sillä Herra Sebaot sanoo: "Katso, onnettomuus tulee rannikolle— filistealaisille—ja suuri tuho. ⁷ Kaljuus on tullut Gazaan; Askelon on täysin katkaistu; Orem ja Gaza häpeävät; He ovat menneet yhdessä vankeuteen."

48 Moabista. Näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: "Voi Neboa, sillä se tuhoataan; Kiriataim häpäistään ja vallataan; linnoitus joutuu häpeään ja murskataan. ² Moab ei enää saa kiitosta; Heshbonissa he suunnittelevat sen tuhoa: 'Tulkaa, katkaiskaamme se kansakuntana.' Sinäkin, Madmenin kansa, vaikenet; miekka ajaa sinua takaa. ³ Horonaimista kuuluu tuskanhuuto, 'Hävitys ja suuri tuho!' ⁴ Moab on murtunut; hänen pienokaisensa ovat huutaneet hädässä. ⁵ He nousevat Luhitin kukkulalle, itkien katkerasti mennessään; Horonaimin laskussa he kuulevat tuhon tuskanhuutoja. ⁶ Paetkaa! Pelastakaa henkenne; olkaa kuin pensas erämaassa. ⁷ Koska luotat tekoihisi ja rikkauksiisi, sinutkin

Jeremian kirja

vangitaan, ja Kemos menee pakkosiirtolaisuuteen, yhdessä pappien ja virkamiesten kanssa.⁸ Tuhon tuoja tulee jokaiseen kaupunkiin, eikä yksikään kaupunki säästy. Laakso tuhoutuu ja tasanko hävitetään, kuten Herra on puhunut.⁹ Antakaa Moabilille siivet, sillä se hävitetään; sen kaupungit tulevat autioiksi, ilman asukkaita.¹⁰ Kirottu on se, joka tekee Herran työtä huolimattomasti! Kirottu on se, joka pidättää miekkansa verenvuodatukselta!¹¹ "Moab on ollut rauhassa nuoruudestaan asti, kuin viini, joka on asettunut sakkaansa, eikä sitä ole kaadettu astiasta astiaan— se ei ole mennyt pakkosiirtolaisuuteen. Niinpä se säilyttää makunsa, ja sen tuoksu on muuttumaton.¹² Mutta päivät ovat tulossa", sanoo Herra, "kun lähetän kaatajat, ja he kaatavat sen; he tyhjentävät sen astiat ja murskaavat ne.¹³ Silloin Moab häpeää Kemosia, kuten Israelin heimo häpesi, kun he luottivat Beteliin.¹⁴ Kuinka voit väittää: 'Olemme sotureita, urheita miehiä taistelussa'?¹⁵ Moab tuhotaan ja sen kaupungit vallataan; sen parhaat nuoret miehet kaatuvat teurastuksessa", sanoo Kuningas, jonka nimi on Herra Sebaot.¹⁶ "Moabin tuho on lähellä; sen onnettomuus tulee nopeasti.¹⁷ Surekaa häntä, kaikki hänen ympärillään asuvat, kaikki, jotka tuntevat hänen nimensä; sanokaa: 'Kuinka murtunut on mahtava valtikka, kuinka murtunut on loistava sauva!'¹⁸ Laskeudu alas kunniastasi ja istu kuivalla maalla, sinä Tytär Dibonin asukas, sillä Moabin tuhoaja tulee sinun kimp puusi ja tuhoaa sinun linnoitetut kaupungisi.¹⁹ Seiso tien varressa ja katso, sinä, joka asut Aroerissa. Kysy pakenevalta mieheltä ja pakenevalta naiselta: 'Mitä on tapahtunut?'²⁰ Moab on häpeissään, sillä se on murskattu. Valittakaa ja huutakaa! Julistakaa Arnonin äärellä, että Moab on tuhattu.²¹ Tuomio on tullut tasangolle— Holoniin, Jahzahiin ja Mefaatiiin,²² Dibonin, Nebon ja Bet Diblataimin kaupunkiin,²³ Kiriataimin, Bet Gamulin ja Bet Meonin kaupunkiin,²⁴ Keriotiin ja Bosraan— kaikkiin Moabin kaupunkiin, sekä lähellä että kaukana.²⁵ Moabin voima on katkaistu; sen valta on murtunut", sanoo Herra.²⁶ "Juottakaa hänet juovuksiin, sillä hän on uhmannut Herraa. Antakaa Moabin kieriskellä oksennuksessaan; antakaa hänen tulla pilkan kohteeksi.²⁷ Eikö Israel ollut sinulle pilkan kohde? Jäikö hän kiinni varkaiden joukkoon, että pudistat päätäsi halveksien aina, kun puhut hänestä?²⁸ Jättäkää kaupungit ja asukaa kallioiden keskellä, te, jotka asutte Moabissa. Olkaa kuin

kyhky, joka pesii luolan suulla.²⁹ Olemme kuulleet Moabin ylpeydestä— kuinka suuri on hänen ylimielisyytensä!— hänen röyhkeydestään, ylpeydestään, omahyväisyydestään ja sydämensä kopeudesta.³⁰ Minä tiedän hänen röyhkeytensä", sanoo Herra, "mutta se on turhaa; hänen kerskailunsa eivät saavuta mitään.³¹ Siksi valitan Moabia, koko Moabia minä itken, minä valitan Kir Haresetin kansaa.³² Minä itken sinua, kuten Jaser itkee, sinä Sibman viiniköynnökset. Sinun oksasi levisivät meren yli; ne ulottuivat Jaserin asti. Tuhon tuoja on kaatunut kypsän hedelmäsi ja rypäleidesi päälle.³³ Ilo ja riemu ovat kadonneet Moabin puutarhoista ja pelloilta. Olen pysäyttänyt viinin virtauksen puristimista; kukaan ei polje niitä riemuhuudoin. Vaikka huutoja kuuluu, ne eivät ole riemuhuutoja.³⁴ Valitus kaikuu Heshbonista Elealehiin ja Jahaziin, Zoarista Horonaimiin ja Eglat Selisiaan asti, sillä jopa Nimrimin vedet ovat kuivuneet.³⁵ Moabissa minä lopetan ne, jotka uhraavat uhrikukkuloilla ja polttavat suitsukkeita jumalilleen", sanoo Herra.³⁶ "Niinpä sydämeni valittaa Moabia kuin huilujen musiikki; se valittaa kuin huilu Kir Haresetin kansaa. Heidän hankkimansa rikkaus on mennyt.³⁷ Jokainen pää on ajeltu ja jokainen parta leikattu; kaikilla käsillä on viiltoja ja vyötäröillä sakkikangasta.³⁸ Kaikilla Moabin katoilla ja julkisilla aukioilla ei ole muuta kuin surua, sillä olen murskannut Moabin kuin astian, jota kukaan ei halua", sanoo Herra.³⁹ "Kuinka murtunut hän onkaan! Kuinka he valittavat! Kuinka Moab kääntää selkensä häpeissään! Moabista on tullut pilkan kohde, kauhun aihe kaikille hänen ympärillään."⁴⁰ Näin sanoo Herra: "Katso, kotka syöksyy alas, levittäen siipensä Moabin ylle.⁴¹ Keriot vallataan ja linnoitukset vallataan. Sinä päivänä Moabin soturien sydämet ovat yhtä ahdistuneita kuin synnyttävän naisen.⁴² Moab tuhotaan kansakuntana, koska hän uhmasi Herraa.⁴³ Kauhu, kuoppa ja ansa odottavat sinua, Moabin kansa", sanoo Herra.⁴⁴ "Joka pakenee kauhua, putoaa kuoppaan, ja joka nousee kuopasta, jää ansaan; sillä minä tuon Moabille hänen rangaistuksensa vuoden", sanoo Herra.⁴⁵ "Heshbonin varjossa pakolaiset seisovat avuttomina, sillä tuli on lähtenyt Heshbonista, liekki Sihonin keskeltä; se polttaa Moabin otsat, kovaäänisten kerskailijoiden kallot.⁴⁶ Voi sinua, Moab! Kemosin kansa on tuhattu; poikasi viedään pakkosiirtolaisuuteen ja tyttäresi vankeuteen.⁴⁷ "Kuitenkin minä palautan Moabin

Jeremian kirja

kohtalon myöhempinä päivinä", sanoo Herra. Tähän päättyy Moabin tuomio.

49 Aammonilaisista: Näin sanoo Herra: "Onko Israelilla ei yhtään poikaa? Eikö hänellä ole perillistä? Miksi sitten Malkam on ottanut haltuunsa Gadin, ja hänen kansansa asettunut sen kaupunkeihin? ² Sen tähden katso, päivät tulevat", sanoo Herra, "jolloin minä nostan sotahuudon Aammonilaisten Rabbaa vastaan; siitä tulee autio kasa, ja sen ympäröivät kaupungit sytytetään tuleen. Sitten Israel ottaa haltuunsa ne, jotka riistivät häneltä", sanoo Herra. ³ "Valittakaa, Hesbon, sillä Ai on tuhottu! Huutakaa, te Rabban asukkaat! Pukekaa säkkipangasta ja valittakaa; kulkekaa muurin sisällä, sillä Malkam menee pakkosiirtolaisuuteen, yhdessä pappien ja johtajiensa kanssa. ⁴ Miksi kerskailet laaksoistasi, niin hedelmällisestä laaksoistasi? Luopunut tytär Aammon, sinä luotat aarteisiisi ja sanot: 'Kuka hyökkää minua vastaan?' ⁵ Katso, minä tuon kauhun sinun päällesi", sanoo Herra, armeijoiden Jumala, "kaikkien ympärilläsi olevien kautta; jokainen teistä ajetaan pois, eikä kukaan kokoa pakolaisia. ⁶ "Kuitenkin myöhemmin minä palautan Aammonilaisten hyvinvoinnin", sanoo Herra. ⁷ Edomista: Näin sanoo Herra armeijoiden Jumala: "Eikö Temanissa ole enää viisautta? Onko neuvonpito kadonnut ymmärtävisiltä? Onko heidän viisautensa rappeutunut? ⁸ Paetkaa, kääntykää takaisin, asukaa syvyysissä, te Dedanin asukkaat, sillä minä tuon onnettomuuden Esaulle, kun minä rankaisen häntä. ⁹ Jos viininkorjaajat tulisivat luoksesi, eivätkö he jättäisi jälkikorjuuta? Jos varkaat tulisivat yöllä, eivätkö he varastaisi vain niin paljon kuin haluavat? ¹⁰ Mutta minä riisun Esaun alastomaksi; minä paljastan hänen piilopaikkansa, niin ettei hän voi piiloutua. Hänen jälkeläisensä ja veljensä tuhotaan, eikä häntä enää ole. ¹¹ Jätä orposi; minä pidän heidät elossa. Myös leskesi voivat luottaa minuun." ¹² Sillä näin sanoo Herra: "Jos ne, jotka eivät olleet tuomitut juomaan maljaa, joutuvat sen juomaan, miksi sinun pitäisi jäädä rankaisematta? Et jää rankaisematta, vaan sinun on juotava se. ¹³ Minä olen vannonut itseni kautta", sanoo Herra, "että Bosra tulee raunioiksi, häpeäksi, autiomaaksi ja kiroukseksi; ja kaikki sen kaupungit tulevat olemaan raunioina ikuisesti." ¹⁴ Minä olen kuullut sanoman Herralta; sanansaattaja lähetettiin kansakunnille sanomaan: "Kokoontukaa ja tulkaa häntä vastaan! Nouskaa taisteluun!" ¹⁵ "Sillä katso, minä olen tehnyt sinut

merkityksettömäksi kansakuntien keskuudessa, ihmisten halveksimaksi. ¹⁶ Pelko, jota sinä herätät, ja sydämesi ylpeys ovat pettäneet sinut, sinä, joka asut kallionkoloissa, joka asut kukkulan korkeuksilla. Vaikka rakentaisit pesäsi korkealle kuin kotka, sieltä minä sinut alas tuon", sanoo Herra. ¹⁷ "Edomista tulee kauhun paikka; kaikki, jotka kulkevat ohi, kauhistuvat ja pilkkaavat kaikkia sen haavoja. ¹⁸ Kuten Sodoma ja Gomorra ja niiden naapurikaupungit tuhottiin", sanoo Herra, "niin ettei siellä asu ketään; ei yksikään ihminen asetu sinne. ¹⁹ "Kuin leijona, joka nousee Jordanin tiheiköistä rehevälle laidunmaalle, minä ajan Edomin pois sen maasta hetkessä. Kuka on valittu, jonka minä määrään tähän? Kuka on minun kaltaiseni ja kuka voi haastaa minut oikeuteen? Ja mikä paimen voi seistä minua vastaan?" ²⁰ Kuulkaa siis, mitä Herra on suunnitellut Edomia vastaan, mitä hän on aikonut Temanin asukkaita vastaan: lauman nuoret vedetään pois; heidän laidunmaansa kauhistuvat heidän kohtalostaan. ²¹ Heidän kaatumisensa ääni saa maan vapisemaan; heidän huutonsa kaikuu Punaisellemerelle asti. ²² Katso, kotka nousee ja syöksyy alas, levittäen siipensä Bosran ylle. Sinä päivänä Edomin sotureiden sydämet ovat kuin synnyttävän naisen sydän. ²³ Damaskoksesta: "Hamat ja Arpad ovat kauhuissaan, sillä he ovat kuulleet huolestuttavia uutisia. He ovat lannistuneet, levottoman meren kaltaisia. ²⁴ Damaskos on tullut heikoksi; hän on kääntynyt pakoon ja paniikki on vallannut hänet; tuska ja kipu ovat vallanneet hänet, kipu kuin synnyttävän naisen. ²⁵ Kuinka onkaan maineikas kaupunki jäänyt hylätyksi, kaupunki, josta minä iloitsen? ²⁶ Varmasti, hänen nuoret miehensä kaatuvat hänen kaduillaan; kaikki hänen sotilaansa vaiennetaan sinä päivänä", sanoo Herra armeijoiden Jumala. ²⁷ "Minä sytytän tulen Damaskoksen muureihin; se kuluttaa Ben-Hadadin linnoitukset." ²⁸ Kedarista ja Haasorin valtakunnista, joita Nebukadnessar, Babylonian kuningas, hyökkäsi vastaan: Näin sanoo Herra: "Nouse, ja hyökkää Kedaria vastaan ja tuhoa idän kansat. ²⁹ Heidän telttansa ja laumansa otetaan; heidän suojansa viedään kaikkine tavaroineen ja kameleineen. Ihmiset huutavat heille: 'Kauhua joka puolella!' ³⁰ "Paetkaa nopeasti pois! Pysykää syvissä luolissa, te Haasorin asukkaat", sanoo Herra. "Nebukadnessar, Babylonian kuningas, on suunnitellut teitä vastaan; hän on laatinut suunnitelman teitä vastaan. ³¹ "Nouse

Jeremian kirja

ja hyökkää kansakuntaa vastaan, joka elää rauhassa, joka elää turvassa", sanoo Herra, "kansakuntaa, jolla ei ole portteja eikä salpoja; sen kansa elää kaukana vaarasta. ³² Heidän kamelinsa tulevat saaliiksi, ja heidän suuret laumansa sodan saaliiksi. Minä hajotan tuuleen ne, jotka leikkaavat hiustensa kulmat ja tuon onnettomuuden heille joka puolelta", sanoo Herra. ³³ "Haasorista tulee sakaalien asuinpaikka, autio paikka ikuisesti. Ei siellä asu ketään; ei yksikään ihminen asetu sinne." ³⁴ Herran sana, joka tuli profeetta Jeremialle Elamista, Juudan kuninkaan Sidkian hallituskauden alussa: ³⁵ Näin sanoo Herra armeijoiden Jumala: "Katso, minä murran Elamin jousen, heidän voimansa tukipilarin. ³⁶ Minä tuon Elamia vastaan neljä tuulta joka suunnasta; minä hajotan heidät tuuliin, eikä ole kansakuntaa, johon Elamin pakolaiset eivät menisi. ³⁷ Minä murskaan Elamin heidän vihollistensa edessä, niiden edessä, jotka etsivät heidän henkeään; minä tuon onnettomuuden heille, jopa minun kiivaan vihani", sanoo Herra. "Minä ajan heitä takaa miekalla, kunnes olen tehnyt heistä lopun. ³⁸ Minä perustan valtaistuimeni Elamiin ja tuhoan sen kuninkaan ja virkamiehet", sanoo Herra. ³⁹ "Kuitenkin minä palautan Elamin hyvinvoinnin viimeisinä päivinä", sanoo Herra.

50 Sana, jonka Herra ilmoitti profeetta Jeremian kautta koskien Babylonia, kaldealaisten maata: ² "Julistakaa se kansakuntien keskuudessa ja tehkää se tunnetuksi; nostakaa lippu älkääkä salatko sitä. Sanokaa: 'Babylon on valloitettu; Bel on häpeissään, Marduk on kauhuissaan. Hänen epäjumalansa ovat häväisty, hänen kuvansa murskattu.' ³ Sillä kansa pohjoisesta tulee häntä vastaan, tehden hänen maansa autioksi, niin ettei kukaan asu siinä. Sekä ihmiset että eläimet ovat paeenneet. ⁴ "Niinä päivinä ja siihen aikaan," sanoo Herra, "Israelin kansa ja Juudan kansa tulevat yhdessä, itkien he menevät etsimään Herraa, Jumalaansa. ⁵ He kysyvät tietä Siioniin, kääntäen kasvonsa sitä kohti; he tulevat ja sitoutuvat Herraan iankaikkisella liitolla, jota ei unohdeta. ⁶ "Kansani on tullut eksyneiksi lampaiksi; heidän paimenensa ovat johtaneet heitä harhaan, saaden heidät vaeltamaan vuorilla. He ovat kulkeneet vuorelta kukkulalle ja unohtaneet lepopaikkansa. ⁷ Kaikki, jotka löysivät heidät, söivät heidät; ja heidän vihollisensa sanoivat: 'Emme ole syyllisiä, sillä he ovat tehneet syntiä Herraa vastaan, heidän todellista laidunmaataan,

heidän esi-isiansä toivoa vastaan.' ⁸ "Paetkaa Babylonia keskeltä ja jättäkää kaldealaisten maa; olkaa kuin vuohia, jotka johtavat laumaa. ⁹ Sillä minä herätän ja tuon Babylonia vastaan suuren kansojen joukon pohjoisesta. He asettuvat taisteluun häntä vastaan, ja sieltä hänet valloitetaan. Heidän nuolensa ovat kuin taitavan soturin, joka ei palaa tyhjin käsin. ¹⁰ Kaldea ryöstetään; kaikki, jotka ryöstävät hänet, saavat kyllikseen," sanoo Herra. ¹¹ "Koska te iloitsette ja riemuitsette, te, jotka ryöstätte perintöni, koska te hypitte kuin puimakyntö ja hirnutte kuin orit, ¹² teidän äitinne tulee suuresti häpeämään; hän, joka teidät synnytti, nöyryytetään. Hänestä tulee kansakuntien vähäisin, erämaa, kuiva maa, autiomaa. ¹³ Herran vihan tähden häntä ei asuteta, vaan hänestä tulee täysin autio. Jokainen, joka kulkee Babylonia ohi, kauhistuu ja pilkkaa kaikkia hänen haavojaan. ¹⁴ "Piirittäkää Babylon, kaikki te, jotka jännitätte jousen. Ampukaa häntä, älkää säästelkö nuolianne, sillä hän on tehnyt syntiä Herraa vastaan. ¹⁵ Nostakaa huuto häntä vastaan joka puolelta! Hän on antautunut, hänen torninsa ovat kaatuneet, hänen muurinsa on revitty alas. Tämä on Herran kosto; kostakaa hänelle; tehkää hänelle, kuten hän on tehnyt muille. ¹⁶ Katkaiskaa kylvääjät Babylonia ja se, joka käyttää sirppiä elonkorjuun aikana. Sortajan miekan tähden jokainen palaa omaan kansaansa, kukin pakenee omaan maahansa. ¹⁷ "Israel on hajallaan oleva lauma, leijonien ajamana pois. Ensimmäinen, joka heidät söi, oli Assyrian kuningas; viimeinen, joka kalusi heidän luunsa, oli Nebukadnessar, Babylonia kuningas." ¹⁸ Siksi, näin sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala: "Minä rankaisen Babylonia kuningasta ja hänen maataan, kuten rankaisin Assyrian kuningasta. ¹⁹ Ja minä tuon Israelin takaisin heidän laidunmaalleen, ja he laiduntavat Karmelilla ja Basanissa; heidän ruokahalunsa tyydytetään Efraimin ja Gileadin kukkuloilla. ²⁰ Niinä päivinä ja siihen aikaan," sanoo Herra, "etsitään Israelin syyllisyyttä, mutta sitä ei ole, ja Juudan syntejä, mutta niitä ei löydetä, sillä minä annan anteeksi jäänökselle, jonka säästän. ²¹ "Hyökättäkää Merataimin maata ja niitä vastaan, jotka asuvat Pekodissa. Ajakaa takaa, lyökää ja tuhotkaa heidät täydellisesti," sanoo Herra. "Toteuttakaa kaikki, mitä olen käskennyt teidän tehdä. ²² Taistelun ääni kuuluu maassa, suuren tuhon ääni! ²³ Kuinka koko maan mahtava vasara on katkaistu ja murtunut! Kuinka Babylon on tullut kauhuksi kansakuntien

Jeremian kirja

keskuudessa! ²⁴ Minä asetin ansan sinulle, Babylon, ja sinut saatiin kiinni, ennen kuin tiesit siitä; sinut löydettiin ja vangittiin, koska vastustit Herraa. ²⁵ Herra on avannut asevarastonsa ja tuonut esiin vihansa aseet, sillä Herra Sebaotilla on työtä tehtävänä kaldealaisten maassa. ²⁶ Tulkaa häntä vastaan kaukaisimmalta rajalta. Avatkaa hänen varastonsa; kasatkaa hänet kuin viljakasat ja tuhotkaa hänet täysin, jättämättä jäännöistä. ²⁷ Pankaa kaikki hänen nuoret sonnit miekkaan; antakaa heidän mennä teurastukseen! Voi heitä, sillä heidän päivänsä on tullut, aika, jolloin heitä rangaistaan. ²⁸ Kuulkaa pakolaisten ja pakenevien ääntä Babylonista, jotka julistavat Siionissa, kuinka Herra, meidän Jumalamme, on ottanut koston, koston temppelistään. ²⁹ "Kutsukaa jousimiehet Bablyonia vastaan, kaikki, jotka jännittävät jousen. Leiriytykää hänen ympärilleen; älkää antako kenenkään paeta. Maksakaa hänelle hänen tekojensa mukaan; tehkää hänelle, kuten hän on tehnyt. Sillä hän on halveksinut Herraa, Israelin Pyhää. ³⁰ Siksi hänen nuoret miehensä kaatuvat hänen kaduillaan; kaikki hänen sotilaansa vaiennetaan sinä päivänä," sanoo Herra. ³¹ "Katso, minä olen sinua vastaan, sinä ylimielinen," sanoo Herra, Herra Sebaot, "sillä sinun päiväsi on tullut, aika, jolloin minä rankaisen sinua. ³² Ylimielinen kompastuu ja kaatuu, eikä kukaan nosta häntä ylös; minä sytytän tulen hänen kaupunkeihinsa, joka kuluttaa kaiken hänen ympärillään." ³³ Näin sanoo Herra Sebaot: "Israelin kansa on sorrettu, ja Juudan kansa myös. Kaikki heidän vangitsijansa pitävät heitä tiukasti kiinni, kieltäytyen päästämästä heitä menemään. ³⁴ Kuitenkin heidän Lunastajansa on vahva; Herra Sebaot on Hänen nimensä. Hän puolustaa voimakkaasti heidän asiaansa, jotta Hän voisi tuoda levon heidän maahansa, mutta levottomuutta niille, jotka asuvat Babylonissa. ³⁵ "Miekkä kaldealaisia vastaan!" sanoo Herra—"niitä vastaan, jotka asuvat Babylonissa ja hänen virkamiehιάän ja viisaita miehiään vastaan! ³⁶ Miekkä hänen oraakkelipappejaan vastaan! Heistä tulee houkka. Miekkä hänen sotureitaan vastaan! He täyttävät kauhulla. ³⁷ Miekkä hänen hevosiaan ja vaunujaan vastaan ja kaikkia muukalaisia hänen riveissään vastaan! Heistä tulee heikkoja. Miekkä hänen aarteitaan vastaan! Ne ryöstetään. ³⁸ Kuivuus hänen vesilleen! Ne kuivuvat. Sillä se on epäjumalien maa, ja he menevät hulluiksi kauhusta. ³⁹ "Niin autiomaan eläimet ja sakaalit asuvat siellä, ja siellä

strutsit asuvat. Sitä ei enää koskaan asuteta tai asuta sukupolvesta sukupolveen. ⁴⁰ Kuten silloin, kun Jumala hävitti Sodomian ja Gomorran ja niiden naapurikaupungit," sanoo Herra, "niin ei kukaan asu siellä; ei kukaan ihminen asu siinä. ⁴¹ "Katso! Pohjoisesta tulee kansa; suuri kansakunta ja monet kuninkaat herätetään maan ääristä. ⁴² He ovat aseistettuja jousilla ja keihäillä; he ovat julmia ja armottomia. Heidän äänensä pauhaa kuin meri heidän ratsastaessaan hevosilla; he tulevat kuin miehet taistelumuodostelmassa sinua vastaan, tytär Babylon. ⁴³ Babylonin kuningas on kuullut heistä raportin, ja hänen kätensä roikkuvat hervottomina. Tuska on vallannut hänet, kipu kuin synnyttävällä naisella. ⁴⁴ "Katso, yksi nousee kuin leijona Jordanin tiheiköistä rikkaalle laidunmaalle; sillä hetkessä minä ajan heidät pois siitä, ja minä asetan sen yli sen, joka on valittu. Sillä kuka on minun kaltaiseni, ja kuka voi haastaa minut? Ja mikä paimen voi seistä minua vastaan?" ⁴⁵ Siksi, kuulkaa, mitä Herra on suunnitellut Bablyonia vastaan, mitä Hän on aikonut kaldealaisten maata vastaan: Lauman nuoret vedetään pois; heidän laidunmaansa kauhistuu heidän kohtalostaan. ⁴⁶ Babylonin valloituksen ääni saa maan vapisemaan; sen huuto kuuluu kansakuntien keskuudessa.

51 "Tämä on Herran viesti koskien Bablyonia, bablyonialaisten maata, profeetta Jeremian kautta. ² "Julistakaa ja kuuluttakaa kansojen keskuudessa, nostakaa lippu; kuuluttakaa se älkääkään salaatko sitä, sanokaa: "Babylon on valloitettu, Bel on häpeään joutunut, Marduk on murskattu; hänen kuvansa ovat häpeään joutuneet, hänen epäjumalansa ovat murskattu." ³ Sillä kansa pohjoisesta on noussut häntä vastaan; se tekee hänen maansa autioksi, kerskailevaksi joukoksi; hänen asukkaansa ajetaan pois, sekä ihmiset että eläimet. ⁴ "Noina päivinä ja siihen aikaan", julistaa Herra, 'kuullaan siipien havinaa bablyonialaisten maassa, sillä minä tuon tuhon heille pohjoisesta. ⁵ "Babylonin asukkaalle, kaldealaisten maalle, jonka entinen loisto on kadonnut— Puhukaa ja sanokaa: "Nuorukaiset kaatuvat kaduilla, ja heidän vaatteensa jäävät häpeään. ⁶ "Valmistautukaa sotaan häntä vastaan! Kaikki, jotka käsittelevät auraa, kääntykööt takaisin ja kulkekoot täydessä varustuksessa. ⁷ "Miksi pukeudutte hienoiimpiin vaatteisiin, pyrkien erottumaan? Te, jotka käsittelette jouta, laittakaa kypärä päähänne! Älkää säästelkö miekkaa;

Jeremian kirja

pidättäkää nuolia! Kansa on tulossa pohjoisesta, Ja suuri kuningas nousee maan kaukaisista osista.⁸ Hän on pystyttänyt komentotelttansa, Peittänyt kokoontumispaikkansa, Hän on noussut häntä vastaan, ja hänen nuorukaisensa ovat kaatuneet hänen kaduillaan.⁹ "Oi voimakkaiden jousi on murtuva, ja pakenevat kävelevät haavoittuneina; Sillä Herra "on laatinut tuomion Babylonia vastaan, Tuhotakseen kaldealaisten maan; Ja maa tulee autioksi, ilman asukkaita."¹⁰ Oi te, jotka asutte monien vesien äärellä, aarteita runsaasti, loppunne on tullut, Tuomionne mitta.¹¹ "Herra Sebaot on vannonut itsensä kautta: "Totisesti, minä täytän sinut ihmisillä kuin heinäsiirkoilla, Ja sellaisella ihmisjoukolla, että heidän äänensä hämmästyttää sinua.¹² Te syötte, tulette kylläisiksi, ja ylistätte Herraa, Jumalaanne, Koska Hän on antanut teille sydämenne toiveen." Hän laajentaa aluetta, Ja antaa teille vapauden nimenne kunniaksi.¹³ "Sillä Herra sanoo, "Katso, minä puolustan asiaasi Ja kosten puolestasi. Minä kuivatan hänen merensä ja teen hänen lähteensä kuiviksi.¹⁴ "Ja Babylonista tulee rauniokasa, sakaalien asuinpaikka, autio.¹⁵ Kuin kylät, joita ei asuteta, kuiva maa ja autioma.¹⁶ "Minä ajan pois hänen luotaan ne, jotka iloitsevat hänen voimastaan, Ja hänen kansansa painetaan alas hulluudella; Hänen virkamiehensä ja viisaat miehensä tulevat hulluiksi.¹⁷ Sitten minä asetan muukalaiset hänen ylleen, Ja jumalattomat ovat hänen keskellään; Minä lopetan heidän pahuutensa, Eikä heidän laulujensa ääntä enää kuulla.¹⁸ Minä teen Babylonista siilin omaisuuden, Ja vesialtaita, Minä pyyhin hänet tuhon luudalla,' Sanoo Herra Sebaot.¹⁹ "Meri on noussut Babylonin ylle; Hän on peittynyt sen pauhaaviin aaltoihin.²⁰ "Lähtekää hänen keskeltään, minun kansani! Ja jokainen pelastakoon elämänsä Herran kiivaalta vihalta.²¹ "Nostakaa lippu Babylonin muureille! Vahvistakaa vartio, Asettakaa tähystäjä, Lähetäkää lähettiläitä, Älkää pysähtykö! Edetkää hevoset, Nouskaa ratsaille! Kootkaa voimakkaat!²² "Lähetäkää jousimiehet! Kiirehtikää ja asettukaa häntä vastaan joka puolelta; Älkää antako kenenkään paeta! Maksakaa hänelle hänen tekojensa mukaan; Tehkää hänelle juuri niin kuin hän on tehnyt.²³ "Katkaiskaa hänen ojennetun käsivartensa henki; Antakaa Herran palauttaa hänen vääryytensä hänelle.²⁴ "Minä hajotan hänen poikansa ja tyttärensä Kaikkien neljänneksen kansoille; Minä annan Babylonille Sydämen, surujen

ja valitusten vitsauksen.²⁵ "Minä olen sinua vastaan, oi tuhoava vuori, Joka tuhoat koko maan," sanoo Herra; "Ja minä ojennan käteni sinua vastaan, Ja vieritän sinut alas kallioilta, Ja teen sinusta palaneen vuoren.²⁶ Sitten sinusta ei oteta kiveä Muistomerkiksi, Eikä sinua enää nosteta, Sillä minä teen Babylonista aution ikuisesti."²⁷ "Nostakaa lippu maassa! Puhaltakaa torveen kansojen keskuudessa! Valmistakaa kansat sotaan häntä vastaan! Kutsukaa häntä vastaan valtakunnat, aramealaiset, gebalilaiset, Ammonilaiset ja moabilaiset, häntä vastaan, Whobbethin ja Thammuzin kansa, Häntä vastaan, kaikkien maan kasvojen kansat.²⁸ "Kyllä, kokoontukaa häntä vastaan Araratin, Minnin ja Askenazin valtakunnat; Asettakaa jousimiehet häntä vastaan; Antakaa käsky tuhota hänet! Lähetäkää hevoset, saattakaa ne liikkeelle! Nouskaa, soturit, ja verhoutukaa häpeäänne!²⁹ "Herra on nostanut meedialaisten kuninkaiden hengen; Kaukaisesta maasta he ovat tulleet, ja minä saan heidät liikkumaan häntä vastaan; Kukaan ei välitä hopeasta, eikä iloitse kullasta.³⁰ Heidän jousensa teurastavat nuorukaiset; He eivät sääli kohdun hedelmää; Heidän silmänsä eivät sääli lapsia.³¹ "Ja Babylonista tulee rauniokasa autiomaassa, Saaliiksi ja pulmaksi kansoille.³² Meri on noussut Babylonin ylle; Hän on peittynyt sen pauhaaviin aaltoihin.³³ "Hänen kaupunkinsa ovat tulleet autioksi, Kuivaksi maaksi ja autiomaaksi, maaksi, jossa ei asu kukaan, Eikä kukaan ihminen kulje ohi.³⁴ "Ja minä rankaisen Belia Babylonissa, Ja tuon esiin Mardukin veistetyin kuvan ja epäjumalanpalvelijat, Yhdessä niiden kanssa, jotka palvovat heitä samaan aikaan, Että heistä tulisi hulluutta ja vangittua saalista.³⁵ "Oi te, jotka asutte monien vesien äärellä, aarteita runsaasti, Loppunne on tullut, tuomionne mitta.³⁶ "Herra on puhunut: "Totisesti, minä täytän sinut ihmisillä Kuin heinäsiirkoilla, ja he nostavat taisteluhuudon Sinua vastaan.³⁷ "He nostavat huudon sinua vastaan, Kuin se, joka nostaa uhkaavan taisteluhuudon vuorilla; Koska Herra on ottanut sinut Ja vaivannut sinua noulesi äänellä.³⁸ "Mutta hänen nuorukaisensa kaatuvat hänen kaduillaan, Ja kaikki hänen soturinsa tuhotaan sinä päivänä,' Julistaa Herra.³⁹ "Katso, minä olen sinua vastaan, sinä ylimielinen,' Julistaa Herra Sebaot, "Sillä sinun päiväsi on tullut, aika, jolloin minä rankaisen sinua.⁴⁰ Ylimielinen kompastuu ja kaatuu Eikä kukaan nosta häntä ylös, Ja minä sytytän tulen hänen kaupunkeihinsa, Ja ne

Jeremian kirja

palavat. ⁴¹ "Minä tuon koston; En osoita armoa; Ja heidän omat silmänsä ovat saatanallisen katseen alla teloituksessa." ⁴² "Asettukaa Babylonin ympärille joka puolelta, Kaikki, jotka jännittävät jousen, ampukaa häntä; Älkää säästelkö nuolianne! Sillä hän on tehnyt syntiä Herraa vastaan. ⁴³ "Katso, Herra tuo hänen päälleen ne, jotka nousevat pohjoistuulen tavoin; Ja he ajavat hänet pois kuin myrsky. ⁴⁴ Korkeat portit ja pronssiset salvat murskataan! Kuningas ja ruhtinaat istuvat siellä häpeässä; He sulkeutuvat sisään ja kiipeävät muureille, Mutta minä sytytän tulen heidän leukoihinsa, Ja se kuluttaa heidät." ⁴⁵ "Lähtekää hänen keskeltään, minun kansani! Antakaa jokaisen pelastaa elämänsä Herran kiivaalta vihalta. ⁴⁶ "Kallistakaa korvanne ja tulkaa minun luokseni; Kuunnelkaa, ja elämänne säilyy. ⁴⁷ Katso, minä aion nostaa ja tuoda Babylonia vastaan Suuren kansojen kokouksen pohjoisesta— ⁴⁸ He asettavat leirinsä häntä vastaan; Heillä on muuri ja vallitus, ja ampuvat häntä nuolilla maasta. ⁴⁹ He nostavat piiritysvallin, He rakentavat muurin, He menevät hänen porttiansa läpi, Kuin miehet, jotka murtautuvat kaupunkiin. ⁵⁰ Mutta heidät vangitaan, heidän nuolensa eivät käänny takaisin, Ja jousen jänne katkeaa, Sillä Herra on koston Jumala; Hän maksaa täysimääräisesti. ⁵¹ "Katso, minä nostan heitä vastaan Meedialaiset, jotka eivät välitä hopeasta; Kultaan he eivät iloitse. ⁵² Heidän jousensa teurastavat nuorukaiset; He eivät sääli kohdon hedelmää; Heidän silmänsä eivät sääli lapsia. ⁵³ "Ja Babylonista tulee rauniokasa autiomaassa, Kuiva maa ja erämaa, Maa, jossa ei asu ihminen eikä kulje läpi. ⁵⁴ "Minä maksan Babylonille ja kaikille Kaldean asukkaille Kaikesta pahasta, mitä he ovat tehneet Siionissa teidän nähtenne; Julistaa Herra. ⁵⁵ Te, jotka olette paenneet kaldealaisten miekkaa, Lähtekää purjehtimaan asuttaaksenne heitä, Ja haudatkaa maahan vaatteenne, Piilottakaa se sortajan kasvoilta. ⁵⁶ Sillä Herra on määrännyt päivän Kostolle—Hän on vihastunut Babylonia vastaan; Ja hänen kaatuneidensa voima kaatuu hänen keskellään. ⁵⁷ Ja koko maa järisee hänen kaatumisensa äänestä, Huudon äänestä, karjunnan äänestä; "Sillä hänen äänensä on kuulunut kuin meri; Sillä hän on puhunut kuin lohikäärme, Huutaen Siionia vastaan, Heittäen uhkauksia, kiivaasti korottaen ääntään. ⁵⁸ Siksi Herran kaatuneet kaatuvat sinä päivänä Maan yhdestä päästä toiseen; Heitä ei valiteta, Eikä kerätä, Eikä haudata; He ovat lantaa maassa. ⁵⁹ "Lisäksi

sana, jonka profeetta Jeremia käski Serajaa, Neriahin poikaa, Mahseian poikaa, kun hän meni Sidkian, Juudan kuninkaan, kanssa Babyloniin hänen hallitus kautensa neljäntenä vuonna, oli: ⁶⁰ Sillä näin sanoi Herra Jeremialle: 'Ota suuri kirjakäärö ja kirjoita siihen kaikki sanat, jotka olen puhunut Babylonia vastaan ja kaikkia kansoja vastaan, siitä päivästä lähtien, kun ensimmäisen kerran puhuin heistä, aina tähän päivään saakka.' ⁶¹ Lisäksi, sido kivi siihen ja heitä se Eufrat-jokeen, ⁶² ja sano, 'Näin Babylon vajoaa eikä nouse enää, sen tuhon vuoksi, jonka minä tuon hänen päälleen. Ja jos he kysyvät sinulta, 'Miksi olet tehnyt niin?' niin sinun tulee sanoa heille, 'Koska Herra on puhunut ja luvannut tehdä nämä asiat.' ⁶³ "Ja kun olet lukenut tämän kirjakäärön loppuun, sido kivi siihen ja heitä se Eufrat-jokeen, ⁶⁴ ja sano, 'Näin Babylon vajoaa eikä nouse enää Sen tuhon vuoksi, jonka minä tuon hänen päälleen,'" Julistaa Herra.

52

Sidkia oli kaksikymmentäyksi vuotta vanha tullessaan kuninkaaksi, ja hän hallitsi Jerusalemissa yksitoista vuotta. Hänen äitinsä nimi oli Hamutal, Libnasta kotoisin olevan Jeremian tytär. ² Hän teki pahaa Herran silmissä, aivan kuten Jojakim oli tehnyt. ³ Tämä tapahtui Herran vihan vuoksi Jerusalemilta ja Juudalle, kunnes Hän karkotti heidät kasvojensa edestä. Ja Sidkia kapinoi Babylonian kuningasta vastaan. ⁴ Sidkian hallituskauden yhdeksäntenä vuonna, kymmenennen kuukauden kymmenentenä päivänä, Babylonian kuningas Nebukadnessar tuli koko armeijansa kanssa Jerusalemia vastaan. He leiriytyivät sen ympärille ja rakensivat piirityslaitteita sen ympärille. ⁵ Kaupunkia piirrettiin Sidkian kuninkuuden yhdenteentoista vuoteen asti. ⁶ Neljännen kuukauden yhdeksäntenä päivänä nählänhätä kaupungissa oli niin ankara, ettei ollut ruokaa maan kansalle. ⁷ Sitten kaupungin muuri murrettiin, ja kaikki soturit pakenivat. He lähtivät kaupungista yöllä kahden muurin välisen portin kautta lähellä kuninkaan puutarhaa, vaikka kaldealaiset ympäröivät kaupungin. He pakenivat kohti Arabaa. ⁸ Mutta kaldealaisten armeija ajoi kuningasta takaa ja saavutti Sidkian Jerikon tasangoilla, ja kaikki hänen sotilaansa hajaantuivat hänestä. ⁹ He vangitsivat kuninkaan ja veivät hänet Babylonian kuninkaan luo Riblahiin Hamatin maassa, missä hän julisti tuomion hänelle. ¹⁰ Babylonian kuningas surmasi Sidkian pojat hänen silmiensä

Jeremian kirja

edessä, ja hän tappoi myös kaikki Juudan johtomiehet Riblassa. ¹¹ Sitten hän sokaisi Sidkian silmät, sitoi hänet pronssisikahleilla ja vei hänet Babyloniin, missä hän pysyi vankilassa kuolinpäiväänsä asti. ¹² Viidennen kuukauden kymmenentenä päivänä, Babylonian kuninkaan Nebukadnessarin yhdeksäntenätoista hallitusvuotena, Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, joka palveli Babylonian kuningasta, tuli Jerusalemiin. ¹³ Hän sytytti tuleen Herran temppelin, kuninkaallisen palatsin ja kaikki Jerusalemin talot. Jokaisen suuren talon hän poltti. ¹⁴ Koko kaldealaisten armeija, henkivartijoiden päällikön alaisuudessa, mursi kaikki Jerusalemia ympäröivät muurit. ¹⁵ Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, vei pakkosiirtolaisuuteen osan köyhimmistä ihmisistä, ne, jotka jäivät kaupunkiin, loikkarit, jotka olivat menneet Babylonian kuninkaan puolelle, ja loput käsityöläisistä. ¹⁶ Mutta Nebusaradan jätti jäljelle osan maan köyhimmistä ihmisistä viinitarhureiksi ja maanviljelijöiksi. ¹⁷ Kaldealaiset rikkoivat Herran temppelissä olleet pronssipylväät, jalustat ja pronssimeren, ja he veivät kaiken pronssin Babyloniin. ¹⁸ He veivät myös pois kattilat, lapiot, kynttilänsammuttimet, maljat, pannut ja kaikki pronssiastiat, joita käytettiin temppelipalveluksessa. ¹⁹ Henkivartijoiden päällikkö otti kulhot, tulipannut, maljat, kattilat, lampunjalat, pannut ja juomauhrimaljat—kaikki, mikä oli tehty hienosta kullasta tai hopeasta. ²⁰ Pronssi kahdesta pylvästä, merestä, kahdestatoista pronssihärestä sen alla ja jalustoista, jotka kuningas Salomo oli tehnyt Herran temppeliä varten, oli mittaamaton. ²¹ Jokainen pylväs oli kahdeksantoista kyynärää korkea ja kaksitoista kyynärää ympärysmitaltaan; jokainen oli neljän sormen paksuinen ja ontto. ²² Pronssikruunu oli jokaisen pylvään päällä; jokainen kruunu oli viisi kyynärää korkea, ja siinä oli pronssista tehtyjä ristikkokoristeita ja granaattiomienia ympäriinsä.

Toinen pylväs oli samanlainen, granaattiomienineen. ²³ Sivuilla oli yhdeksänkymmentäkuusi granaattiomienaa; yhteensä oli sata granaattiomienaa ympäröivän ristikon yläpuolella. ²⁴ Henkivartijoiden päällikkö otti Seraian, ylimmäisen papin, Sefanjan, toisen papin, sekä kolme ovenvartijaa. ²⁵ Hän otti myös kaupungista sotureiden päällikön, seitsemän kuninkaallista neuvonantajaa, armeijan komentajan kirjurit, jotka kutsuivat koolle maan kansan, ja kuusikymmentä miestä, jotka löydettiin kaupungista. ²⁶ Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, vangitsi heidät ja vei heidät Babylonian kuninkaan luo Riblahiin. ²⁷ Babylonian kuningas surmasi heidät ja tappoi heidät Riblassa Hamatin maassa. Näin Juuda vietiin pakkosiirtolaisuuteen omasta maastaan. ²⁸ Tämä on niiden ihmisten lukumäärä, jotka Nebukadnessar vei pakkosiirtolaisuuteen: seitsemäntenä vuonna, 3 023 juutalaista; ²⁹ Nebukadnessarin kahdeksantenatoista vuonna, 832 henkilöä Jerusalemistä; ³⁰ Nebukadnessarin kahdentenäkymmenentenäkolmantena vuonna, Nebusaradan, henkivartijoiden päällikkö, vei pakkosiirtolaisuuteen 745 juutalaista; yhteensä oli 4 600 ihmistä. ³¹ Juudan kuninkaan Joojakin pakkosiirtolaisuuden kolmantena seitsemäntenä vuonna, kahdennessatoista kuukaudessa, kuukauden kahdentenäkymmenentenäviidentenä päivänä, Babylonian kuningas Evil-Merodak, hallituskautensa ensimmäisenä vuonna, osoitti suosiota Juudan kuningas Joojakimille ja vapautti hänet vankilasta. ³² Hän kohteli häntä ystävällisesti ja asetti hänen valtaistuimensa korkeammalle kuin muiden kuninkaiden, jotka olivat hänen kanssaan Babylonissa. ³³ Niinpä Joojakin vaihtoi vankilavaatteensa ja söi säännöllisesti kuninkaan edessä elämänsä loppuun asti. ³⁴ Päivä päivältä, Babylonian kuningas antoi hänelle säännöllisen elatuksen, osan joka päivälle, hänen kuolinpäiväänsä asti.

Valitusvirret

1 Kuinka yksinäisenä istuu kaupunki, joka ennen oli täynnä ihmisiä! Hän on kuin leski, joka ennen oli suuri kansojen joukossa. Hän, joka oli ruhtinatar maakuntien keskuudessa, on tullut palvelijaksi. ² Hän itkee katkerasti yöllä, kyyneleet poskillaan. Hänellä ei ole ketään lohduttamassa häntä kaikkien rakastajiensa joukossa. Kaikki hänen ystävänsä ovat pettäneet hänet; he ovat kääntyneet hänen vihollisikseen. ³ Juuda on mennyt pakkosiirtolaisuuteen, kärsien ahdistusta ja kovaa orjuutta. Hän asuu kansojen keskuudessa, mutta ei löydä lepopaikkaa. Kaikki hänen vainoojansa ovat saavuttaneet hänet hänen ahdinkonsa keskellä. ⁴ Tiet Siioniin surevat, sillä kukaan ei tule hänen määrättyihin juhliinsa. Kaikki hänen porttinsa ovat autoita; hänen pappinsa huokaavat, hänen nuoret naiset ovat murheellisia, ja hän itse on katkerassa tuskassa. ⁵ Hänen vastustajistaan on tullut hänen herransa, hänen vihollisensa elävät rauhassa. Herra on tuonut hänelle surua hänen monien väärintekojensa vuoksi. Hänen lapsensa ovat menneet vankeuteen, vihollisen vieminiä. ⁶ Kaikki loisto on lähtenyt Siionin tyttärestä. Hänen johtajansa ovat kuin peurat, jotka eivät löydä laidunta; he ovat paenneet voimattomina vainoojan edessä. ⁷ Hänen ahdistuksensa ja kodittomuutensa päivinä Jerusalemin muistaa kaikki aarteensa, jotka olivat hänen omiaan muinaisina päivinä. Kun hänen kansansa kaatui vihollisen käsiin, ei ollut ketään auttamassa häntä. Hänen vastustajansa näkivät hänet ja nauroivat hänen kukistumistaan. ⁸ Jerusalemin on tehnyt suuren synnin ja tullut saastaiseksi. Kaikki, jotka kunnioittivat häntä, halveksivat häntä, sillä he ovat nähneet hänen alastomuutensa; hän itse huokailee ja kääntyy pois. ⁹ Hänen saastaisuutensa tarttuu hänen vaatteisiinsa; hän ei ajatellut tulevaisuuttaan. Hänen kaatumisensa oli hämmästyttävä; ei ollut ketään lohduttamassa häntä. "Katso, Herra, minun ahdistustani, sillä vihollinen on voittanut." ¹⁰ Vastustaja on laskenut kätensä kaikkiin hänen kallisarvoisiinsa asioihinsa; hän on nähnyt kansojen tulevan hänen pyhäkköön—ne, jotka Sinä kielsit tulemasta Sinun seurakuntaasi. ¹¹ Kaikki hänen kansansa huokaavat etsiessään leipää; he ovat vaihtaneet aarteensa ruokaan pysyäkseen hengissä. "Katso, Herra, ja harkitse, sillä minua halveksitaan."

¹² "Eikö tämä merkitse mitään teille, kaikki ohikulkijat? Katsokaa ja nähkää, onko mitään surua

kuin minun suruni, jonka Herra on minulle aiheuttanut vihansa kiivauden päivänä. ¹³ Korkeudesta Hän lähetti tulen luihini, ja se voitti ne. Hän levitti verkon jalkojeni eteen ja käänsi minut takaisin. Hän on tehnyt minut autioksi, heikoksi koko päivän. ¹⁴ Rikkomusteni ies on sidottu Hänen kädellään; ne ovat punotut yhteen. Ne ovat tulleet kaulalleni; Hän on riistänyt voimani. Herra on antanut minut niiden käsiin, joita en voi vastustaa. ¹⁵ Herra on hylännyt kaikki minun voimakkaat mieheni; Hän on kutsunut armeijan minua vastaan murskaamaan nuoret mieheni. Herra on polkenut kuin viinikuurnassa Juudan neitsyttytären. ¹⁶ Näiden asioiden vuoksi minä itken; silmäni tulvivat kyyneliä. Ei ole ketään lähellä lohduttamassa minua, ei ketään palauttamassa henkeäni. Lapseni ovat köyhiä, koska vihollinen on voittanut." ¹⁷ Siion ojentaa kätensä, mutta ei ole ketään lohduttamassa häntä. Herra on käskenyt Jaakobista, että hänen naapurinsa tulevat hänen vihollisikseen; Jerusalemin on tullut saastainen asia heidän keskuudessaan. ¹⁸ "Herra on vanhurskas, mutta minä olen kapinoinut Hänen käskyään vastaan. Kuulkaa, kaikki kansat; katsokaa minun kärsimystäni. Nuoret mieheni ja nuoret naiset ovat menneet vankeuteen. ¹⁹ Kutsuin liittolaisiani, mutta he pettivät minut. Pappini ja vanhimpani menehtyivät kaupungissa etsiessään ruokaa elättääkseen elämänsä. ²⁰ Katso, Herra, kuinka ahdistunut olen! Olen tuskissani sisälläni, ja sydämeni on kääntynyt ympäri, sillä olen ollut hyvin kapinallinen. Ulkopuolella miekka riistää; sisällä se on kuin kuolema. ²¹ Kaikki tuntevat huokaukseni, mutta ei ole ketään lohduttamassa minua. Kaikki viholliseni tietävät ahdistukseni; he iloitsevat siitä, mitä Sinä olet tehnyt. Tuo päivä, jonka olet ilmoittanut, jotta heistä tulisi minun kaltaisiani. ²² Tulkoon kaikki heidän pahuudensa Sinun eteesi; käsittele heitä niin kuin olet käsitellyt minua kaikkien rikkomusteni vuoksi. Huokaukseni ovat monet, ja sydämeni on heikko."

2 Kuinka Herra onkaan peittänyt Siionin tyttären pilvellä vihassaan! Hän on syössyt Israelin kunnian taivaasta maahan eikä ole muistanut jalkajakkaraansa vihansa päivänä. ² Herra on hävittänyt säälimättä kaikki Jaakobin asuinsijat; vihassaan hän on hajottanut Juudan tyttären linnoitukset. Hän on syössyt hänen valtakuntansa ja sen johtajat maahan häpeään. ³ Kiivaassa vihassaan hän on katkaissut kaiken Israelin voiman. Hän on

Valitusvirret

vetänyt pois oikean kätensä vihollisen edessä ja on syttynyt Jaakobissa kuin kuluttava tuli joka puolella. ⁴ Hän on jännittänyt jousensa kuin vihollinen; hänen oikea kätensä on valmiina kuin vastustaja. Hän on surmannut kaiken, mikä oli silmälle ihanaa; Sionin tyttären majassa hän on vuodattanut vihansa kuin tulen. ⁵ Herra on tullut kuin vihollinen; hän on niellyt Israelin. Hän on niellyt kaikki hänen palatsinsa ja hävittänyt hänen linnoituksensa, ja on lisännyt surua ja valitusta Juudan tyttärelle. ⁶ Hän on hävittänyt majansa kuin halveksittu puutarha; hän on tuhonnut kokoontumisaikansa. Herra on saanut Sionin unohtamaan juhlapäivänsä ja sapattinsa, ja kiivaassa vihassaan hän on halveksinut sekä kuningasta että pappia. ⁷ Herra on hylännyt alttarinsa ja jättänyt pyhäkkönsä. Hän on antanut hänen palatsiensa muurit vihollisen käsiin; he ovat nostaneet metelin Herran huoneessa kuin juhlapäivänä. ⁸ Herra päätti tuhota Sionin tyttären muurin. Hän ojensi mittanuoran eikä pidättänyt kättään tuomasta tuhoa. Hän sai vallinsarvet ja muurit valittamaan; ne kuihtuivat yhdessä. ⁹ Hänen porttinsa ovat vajonneet maahan; hän on murskannut ja rikkonut hänen salpansa. Hänen kuninkaansa ja ruhtinaansa ovat vankeudessa kansojen keskuudessa; lakia ei enää ole, eikä hänen profeettansa saa näkyjä Herralta. ¹⁰ Sionin tyttären vanhimmat istuvat maassa hiljaa; he ovat sirotelleet tomua päälleen ja pukeutuneet säkkikankaaseen. Jerusalemin nuoret naiset ovat kumartaneet päänsä maahan. ¹¹ Silmäni ovat uupuneet kyynelistä, henkeni on syvästi levoton; sydämeni on vuodatettu maahan kansani tuhon vuoksi, kun lapset ja imeväiset lyhyistyvät kaupungin kaduilla. ¹² He huutavat äideilleen: "Missä on leipä ja viini?" kun he pyörtyvät haavoittuneiden tavoin kaupungin kaduilla, kun heidän elämänsä hiipuu pois äitiensä sylissä.

¹³ Mitä voin sanoa sinulle? Mihin voin sinua verrata, Jerusalemin tytär? Mihin voin sinua verrata lohduttaakseni sinua, neitsyt Sionin tytär? Tuhosi on yhtä laaja kuin meri. Kuka voi sinut parantaa? ¹⁴ Profeettojesi näyt olivat valheellisia ja petollisia; he eivät paljastaneet rikkomuksiasi vangitsemisesi estämiseksi. Ennustukset, jotka he sinulle antoivat, olivat harhaanjohtavia ja arvottomia. ¹⁵ Kaikki ohikulkijat taputtavat sinulle käsiään; he pilkkaavat ja pudistavat päätään Jerusalemin tyttärelle: "Onko tämä se kaupunki, jota kutsuttiin kauneuden täydellisyydeksi, koko maan iloksi?" ¹⁶ Kaikki

vihollisesi avaavat suunsa leveäksi sinua vastaan; he sihisevät ja kiristelevät hampaitaan sanoen: "Me olemme nielleet hänet. Tämä on se päivä, jota olemme odottaneet; olemme eläneet nähdäksemme sen." ¹⁷ Herra on tehnyt, mitä hän suunnitteli; hän on täyttänyt sanansa, jonka hän määräsi kauan sitten. Hän on repinyt sinut alas säälimättä, hän on antanut vihollisen riemuita sinusta, hän on kohottanut vihollistesi voiman. ¹⁸ Kansan sydämet huutavat Herralle. Oi Sionin tyttären muuri, anna kyyneltesi virrata kuin joki päivin ja öin; älä anna itsellesi lepoa, älköön silmäsi saako rauhaa. ¹⁹ Nouse, huuda yössä, yön vartioiden alussa; vuodata sydämesi kuin vesi Herran kasvojen edessä. Nosta kätesi häntä kohti lastesi elämän puolesta, jotka nääntyvät nälkään jokaisessa kadunkulmassa. ²⁰ Katso, Herra, ja harkitse: Ketä olet koskaan kohdellut näin? Pitäisikö naisten syödä jälkeläisiään, lapsia, joita he ovat hoivanneet? Pitäisikö papin ja profeetan tulla surmatuksi Herran pyhäkössä? ²¹ Nuoret ja vanhat makaavat yhdessä katujen tomussa; nuoret mieheni ja nuoret naiset ovat kaatuneet miekkaan. Sinä olet surmannut heidät vihasi päivänä; olet teurastanut heidät säälimättä. ²² Ikään kuin juhlapäivänä, olet kutsunut kauhuja minua vastaan joka puolelta; Herran vihan päivänä ei kukaan paennut tai säilynyt; ne, joista huolehdin ja joita kasvatin, viholliseni on tuhonnut.

3 Minä olen se mies, joka on nähnyt kurjuuden hänen vihansa vitsan alla. ² Hän on ajanut minut pois ja pannut minut kulkemaan pimeydessä, ei valossa; ³ Totisesti, hän on kääntänyt kätensä minua vastaan yhä uudelleen koko päivän. ⁴ Hän on kuluttanut minun lihani ja nahkani, hän on murskannut minun luuni. ⁵ Hän on saartanut minut ja ympäröinyt minut katkeruudella ja vaivalla. ⁶ Hän on pannut minut asumaan pimeydessä, kuin ne, jotka ovat kauan sitten kuolleet. ⁷ Hän on muurannut minut sisään, etten pääse pakoan; hän on pannut minut raskaiden kahleiden alle. ⁸ Vaikka minä huudan ja anelen apua, minun rukoukseni ei tule kuulluksi. ⁹ Hän on tukkinut tieni kivillä; hän on tehnyt polkuni mutkaisiksi. ¹⁰ Hän on kuin karhu väijyksissä, kuin leijona pillossa. ¹¹ Hän on vienyt minut harhaan ja repinyt minut kappaleiksi, jättäen minut autioksi. ¹² Hän jännitti jousensa ja asetti minut nuoliensa maalitauluksi. ¹³ Hän on lävistänyt sydämeni viinensä nuolilla. ¹⁴ Minusta on tullut kansani pilkan kohde; he pilkkaavat minua

lauluissaan koko päivän.¹⁵ Hän on täyttänyt minut katkeruudella ja antanut minulle koiruohoa juotavaksi.¹⁶ Hän on särkenyt hampaani soralla; hän on painanut minut tomuun.¹⁷ Sieluni ei tunne rauhaa; ja olen unohtanut, mitä onni on.¹⁸ Niin minä sanon: "Minun loistoni on kadonnut, ja niin on myös toivoni Herralta."

¹⁹ Muista minun kurjuuteni ja kodittomuuteni, katkeruus ja sappi.²⁰ Sieluni muistaa ne hyvin ja on masentunut sisimmässäni.²¹ Kuitenkin muistan tämän ja siksi minulla on toivoa:²² Herran laupeudet eivät loppu, sillä hänen armonsa eivät koskaan petä.²³ Ne uudistuvat joka aamu; sinun uskollisuutesi on suuri.²⁴ "Herran on minun osani", sieluni sanoo, "siksi odotan häntä."²⁵ Herra osoittaa hyvyttää niille, jotka panevat toivonsa häneen, sille, joka etsii häntä.²⁶ On hyödyllistä odottaa hiljaa Herran pelastusta.²⁷ On edullista miehelle kantaa iestä nuoruudessaan.²⁸ Antakoon hänen istua yksin hiljaisuudessa, sillä Herra on pannut sen hänen päälleen.²⁹ Antakoon hänen painaa kasvonsa tomuun—ehkä on toivoa.³⁰ Antakoon hänen tarjota poskensa sille, joka lyö häntä, ja antakoon hänen täytyttyä häpeällä.³¹ Mutta ei ole Herran tahto hylätä ikuisesti.³² Vaikka hän aiheuttaa surua, hän osoittaa myötätuntoa, runsaan armonsa mukaan.³³ Sillä hän ei tuo kurjuutta tai surua mielellään ihmislapsille.³⁴ Polkea jalkoihinsa kaikki maan vangit,³⁵ Kieltää ihmiseltä oikeus Korkeimman edessä,³⁶ Pettää joku oikeudenkäynnissä—näitä asioita Herra ei hyväksy.³⁷ Kuka voi puhua ja saada sen tapahtumaan, ellei Herra ole käskenyt sitä?³⁸ Eikö sekä vastoinkäyminen että hyvä tule Korkeimman suusta?³⁹ Miksi kenenkään elävän pitäisi valittaa, kun häntä rangaistaan synneistään?⁴⁰ Tutkikaamme ja koetelkaamme teitämme, ja palatkaamme Herran luo.⁴¹ Nostakaamme sydämemme ja kätemme Jumalan puoleen taivaassa;⁴² Olemme tehneet syntiä ja kapinoineet, ja sinä olet pidättänyt anteeksiannon.⁴³ Olet kietonut itsesi vihaan ja ajanut meitä takaa; olet tappanut armotta.⁴⁴ Olet piiloutunut pilveen, niin ettei mikään rukous pääse läpi.⁴⁵ Olet tehnyt meistä saastaa ja jätettä kansojen keskuudessa.⁴⁶ Kaikki vihollisemme ovat puhuneet meitä vastaan avoimin suin.⁴⁷ Olemme kohdanneet paniikkia ja ansoja, tuhoa ja hävitystä.⁴⁸ Kyyneleet virtaavat silmistäni kansani tyttären tuhon vuoksi.⁴⁹ Silmistäni virtaa lakkaamatta, ilman taukoa,⁵⁰ Kunnes Herra katsoo ja näkee taivaasta.⁵¹ Mitä

näen, tuo surua sielulleni, kaikkien kaupunkini tyttärien vuoksi.⁵² Ne, jotka olivat vihollisiani ilman syytä, ajoivat minua takaa kuin lintua.⁵³ He yrittivät lopettaa elämäni kuopassa ja heittivät kiviä minua kohti;⁵⁴ Vedet sulkiivat pääni ylle, ja ajattelin, että olin katkaistu.⁵⁵ Huusin sinun nimeäsi, Herra, kuopan syvyyksistä.⁵⁶ Sinä kuulit pyyntöni: "Älä käännä kuuroa korvaa avunhuodolleni."⁵⁷ Sinä tulit lähelle, kun huusin sinua, ja vakuutit minulle: "Älä pelkää."⁵⁸ Sinä, Herra, otit asiani; sinä palautit elämäni.⁵⁹ Herra, sinä olet nähnyt minulle tehdyn vääryyden. Tue asiaani!⁶⁰ Olet havainnut kaiken heidän kostonsa, kaikki heidän juonensa minua vastaan.⁶¹ Herra, olet ollut tietoinen heidän loukkauksistaan, kaikista heidän juonistaan minua vastaan—⁶² Vihollisteni huulet ja heidän kuiskauksensa ovat minua vastaan koko päivän.⁶³ Katso heidän istumistaan ja nousemistaan; minä olen heidän pilkkalaulunsa.⁶⁴ Maksa heille, Herra, heidän kätensä töiden mukaan.⁶⁵ Aseta peite heidän sydämillen, ja olkoon sinun kirouksesi heidän päällään!⁶⁶ Aja heitä takaa vihassasi ja hävitä heidät Herran taivaan alta.

4 Kuinka kulta on himmentynyt, kuinka puhdas kulta on muuttunut! Pyhät kivet ovat hajallaan jokaisen kadun kulmassa.² Sionin kallisarvoiset lapset, joita ennen arvostettiin kuin puhdasta kulta, pidetään nyt saviastioina, savenvalajan käsien työnä.³ Jopa sakaalit tarjoavat rintansa imettääkseen poikasiaan, mutta minun kansastani on tullut julma kuin automaassa elävät strutsit.⁴ Imeväisen kieli tarttuu sen kitalakeen janosta; lapset pyytävät leipää, mutta kukaan ei anna heille.⁵ Ne, jotka kerran herkuttelivat herkuilla, vapisevat nyt kaduilla; ne, jotka kasvatettiin purppurassa, makaavat nyt tuhkakasoilla.⁶ Kansani rangaistus on suurempi kuin Sodoman synti, joka tuhoittiin hetkessä ilman, että kukaan kääntyi auttamaan sitä.⁷ Heidän ruhtinaansa olivat puhtaampia kuin lumi, valkoisempia kuin maito, ruumiiltaan punaisempia kuin rubiinit, heidän ulkonäkönsä kuin lapis lazuli.⁸ Nyt he ovat tummempia kuin noki; heitä ei tunnisteta kaduilla. Heidän ihonsa on kutistunut heidän luihinsa; siitä on tullut kuivaa kuin puu.⁹ Parempi on miekalla surmattujen kuin nälkään kuolleiden; he kuihtuvat pois, kärsien pellon sadon puutteesta.¹⁰ Myötätuntoiset naiset ovat keittäneet omia lapsiaan; heistä tuli ruokaa heille kansani tuhon aikana.¹¹ Herra on tyhjentänyt vihansa, Hän on vuodattanut

Valitusvirret

kiivaan vihansa. Hän sytytti tulen Siionissa, joka kulutti sen perustukset.¹² Eivät maan kuninkaat eivätkä maailman asukkaat uskoneet, että vihollinen ja vastustaja voisi tulla Jerusalemin portteihin.¹³ Tämä tapahtui hänen profeettojensa syntien ja hänen pappiensa vääryyksien vuoksi, jotka vuodattivat vanhurskaiden verta hänen keskellään.¹⁴ He harhailivat sokeina kaduilla; he olivat niin veren saastuttamia, ettei kukaan uskaltanut koskea heidän vaatteisiinsa.¹⁵ "Pois! Epäpuhtaat!" ihmiset huusivat heille. "Pois! Pois! Älkää koskeko meihin!" Kun he pakenivat ja harhailivat, kansat sanoivat: "He eivät voi jäädä tänne enää."¹⁶ Herra itse on hajottanut heidät; Hän ei enää katso heidän ylitseen. Papit eivät saa kunniaa, vanhimmat eivät suosiota.¹⁷ Silmiämme väsytti turha avun odotus; vartiortnostamme katselimme kansaa, joka ei voinut pelastaa meitä.¹⁸ He metsästäivät askeleitamme, ettemme voineet kävellä kaduillamme. Loppumme oli lähellä, päivämme olivat luetut, sillä loppumme oli tullut.¹⁹ Vainoojamme olivat nopeampia kuin taivaan kotkat; he ajoivat meitä vuorten yli ja väijyivät meitä autiomaassa.²⁰ Nenäaukkojemme henki, Herran voideltu, joutui heidän ansoihinsa. Ajattelimme, että hänen varjossaan eläisimme kansojen keskuudessa.²¹ Iloitse ja riemuitse, Edomin tytär, sinä, joka asut Uusin maassa. Mutta malja siirtyy myös sinulle; sinä tulet juopumaan ja paljastamaan itsesi.²² Rangaistuksesi on päättynyt, Siionin tytär; Hän ei pitkitä karkotustasi. Mutta Hän rankaisee sinun syntisi, Edomin tytär, ja paljastaa sinun pahuutesi.

5 Muista, Herra, mitä meille on tapahtunut; katso ja näe häpeämme.² Perintöosamme on annettu vieraille, kotimme muukalaisille.³ Olemme kuin

orpoja, isättömiä; äitimme ovat kuin leskiä.⁴ Meidän täytyy maksaa vedestä, jota juomme; puumme saamme maksua vastaan.⁵ Vainoojamme ovat kintereillämme; olemme uupuneita emmekä löydä lepoa.⁶ Olemme alistuneet Egyptille ja Assyrialle saadaksemme riittävästi leipää.⁷ Esi-isämme ovat tehneet syntiä eivätkä ole enää täällä, mutta me kannamme heidän vääryyksiensä seuraukset.⁸ Palvelijat hallitsevat meitä; ei ole ketään, joka vapauttaisi meidät heidän otteestaan.⁹ Hankimme leipämme henkemme uhalla erämaan miekan vuoksi.¹⁰ Ihomme on kuuma kuin uuni, nälänhädän vaivoista.¹¹ Naisia on raiskattu Siionissa ja neitoja Juudan kaupungeissa.¹² Johtajia on ripustettu käsistään; vanhuksia ei kunnioiteta.¹³ Nuoret miehet tekevät työtä myllynkivillä; pojat hoippuvat puukuormien alla.¹⁴ Vanhukset ovat poissa kaupungin portilta; nuoret miehet ovat lakanneet soittamasta.¹⁵ Sydämemme ilo on kadonnut; tanssimme on muuttunut valitukseksi.¹⁶ Kruunu on pudonnut päästämme. Voi meitä, sillä olemme tehneet syntiä!¹⁷ Tästä syystä sydämemme ovat heikot; ja näiden tapahtumien vuoksi silmämme himmenevät;¹⁸ sillä Siionin vuori on autio, villieläinten kulkiessa sen yli.¹⁹ Sinä, Herra, hallitset ikuisesti; valtaistuimesi kestää sukupolvesta toiseen.²⁰ Miksi unohdat meidät ikuisesti? Miksi hylkäätkä meidät niin pitkäksi aikaa?²¹ Tuo meidät takaisin luoksesi, Herra, niin me palaamme; uudista päivämme sellaisiksi kuin ne kerran olivat,²² ellet ole täysin hylännyt meitä ja pysy vihassasi meitä kohtaan.

Hesekielin kirja

1 Kolmantenakymmenentenä vuotena, neljannen kuukauden viidentenä päivänä, kun olin pakkosiirtolaisten joukossa Kebar-joen rannalla, taivaat aukenivat, ja minä näin Jumalan näkyjä. ² Kuukauden viidentenä päivänä, kuningas Joojakin pakkosiirtolaisuuden viidentenä vuonna, ³ tuli Herran sana pappi Hesekielille, Busin pojalle, Kebar-joen rannalla kaldealaisten maassa. Siellä Herran käsi oli hänen päällensä. ⁴ Kun katselin, näin myrskytuulen tulevan pohjoisesta, suuren pilven, jossa oli salamoita ja kirkas valo ympäröi sitä. Tulen keskellä oli jotain kuin hehkuvaa metallia. ⁵ Tulossa oli hahmoja, jotka muistuttivat neljää elävää olentoa, ja niillä oli ihmisen kaltainen muoto. ⁶ Jokaisella oli neljä kasvoa ja neljä siipeä. ⁷ Niiden jalat olivat suorat, ja niiden jalat olivat kuin vasikan jalat, kiittäen kuin kiilotettu pronssi. ⁸ Niiden siipien alla neljällä puolella oli ihmisen kädet. Kaikilla neljällä oli kasvat ja siivet. ⁹ Niiden siivet koskettivat toisiaan; ne eivät kääntyneet liikkueensa, vaan kulkivat suoraan eteenpäin. ¹⁰ Niiden kasvat olivat tällaiset: jokaisella oli ihmisen kasvat, oikealla puolella leijonan kasvat, vasemmalla puolella härän kasvat ja kotkan kasvat. ¹¹ Tällaiset olivat niiden kasvat. Niiden siivet olivat levitetty ylhäällä; jokaisella oli kaksi siipeä, jotka koskettivat toista olentoa, ja kaksi, jotka peittivät niiden ruumiit. ¹² Ne kulkivat suoraan eteenpäin; minne henki kulki, sinne ne menivät, kääntymättä kulkiessaan. ¹³ Elävien olentojen ulkonäkö oli kuin palavat tulihielet, kuin soihdot. Tuli liikkui olentojen keskellä, ja siitä lähti salamoita. ¹⁴ Olennot liikkuiivat edestakaisin kuin salamanvälähdykset. ¹⁵ Kun tarkkailin eläviä olentoja, huomasin pyörän maassa jokaisen olennon vieressä, jolla oli neljä kasvoa. ¹⁶ Pyörän ulkonäkö oli kuin säihkyvä topaasi, ja kaikki neljä näyttivät samanlaisilta. Ne näyttivät olevan tehty kuin pyörä pyörän sisällä. ¹⁷ Kun ne liikkuiivat, ne menivät mihin tahansa neljästä suunnasta kääntymättä liikkueensa. ¹⁸ Niiden vanteet olivat korkeat ja pelottavat, ja kaikkien neljän vanteet olivat täynnä silmiä ympäriinsä. ¹⁹ Kun elävät olennot liikkuiivat, pyörät niiden vieressä liikkuiivat; ja kun olennot nousivat maasta, pyörät nousivat myös. ²⁰ Minne henki kulki, sinne ne menivät, ja pyörät nousivat niiden mukana, sillä elävien olentojen henki oli pyörissä. ²¹ Kun olennot liikkuiivat, pyörät liikkuiivat; kun ne seisoivat paikallaan, pyörät seisoivat paikallaan; ja kun ne nousivat maasta, pyörät nousivat niiden mukana, sillä elävien

olentojen henki oli pyörissä. ²² Elävien olentojen pään yläpuolella oli kuin laajuus, joka kimalsi kuin kristalli, levittäytyen niiden pään ylle. ²³ Laajuuden alla niiden siivet olivat ojennettuina suoraan, toinen toista kohti; jokaisella oli kaksi siipeä, jotka peittivät sen ruumiin. ²⁴ Kun olennot liikkuiivat, kuulin niiden siipien äänen, kuin mahtavien vesien pauhun, kuin Kaikkivaltiaan äänen, kuin armeijan melun. Kun ne seisoivat paikallaan, ne laskivat siipensä. ²⁵ Sitten kuului ääni laajuuden yläpuolelta niiden pään yltä, kun ne seisoivat siivet laskettuina. ²⁶ Laajuuden yläpuolella niiden pään yläpuolella oli jotain kuin valtaistuin, joka muistutti lapis lazulia, ja valtaistuimella korkealla ylhäällä oli hahmo kuin ihmisen. ²⁷ Näin, että siitä, mikä näytti olevan hänen vyötäröstään ylöspäin, hän näytti hehkuvalta metallilta, ikään kuin tulen täyttämältä, ja siitä alaspäin hän näytti olevan kuin tuli, ja kirkas valo ympäröi häntä. ²⁸ Hänen ympärillään oleva ohde oli kuin sateenkaaren ulkonäkö pilvissä sateisena päivänä. Tämä oli Herran kirkkauden kaltaisuuden ulkonäkö. Kun näin sen, kaaduin kasvoilleni, ja kuulin äänen puhuvan.

2 Hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, nouse jaloillesi, niin minä puhun kanssasi." ² Kun Hän puhui, Henki tuli minuun ja nosti minut jaloilleni, ja minä kuulin Hänen puhuvan minulle. ³ Hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, minä lähetän sinut israelilaisten luo, kapinalliseen kansaan, joka on kapinoinut minua vastaan; he ja heidän esi-isänsä ovat kapinoinneet minua vastaan tähän päivään asti. ⁴ Minä lähetän sinut kansan luo, joka on röyhkeä ja itsepäinen, ja sinun tulee sanoa heille: 'Näin sanoo Suvereeni Herra.' ⁵ Kuulivatpa he tai eivät—sillä he ovat kapinallinen suku—he tulevat tietämään, että profeetta on ollut heidän keskellään. ⁶ Mutta sinä, ihmislapsi, älä pelkää heitä tai heidän sanojaan. Älä pelkää, vaikka ohdakkeet ja orjantappurat ympäröivät sinua ja asut skorpionien keskellä. Älä hätäänny heidän sanoistaan tai heidän läsnäolostaan, sillä he ovat kapinallinen suku. ⁷ Sinun tulee välittää Minun sanomani heille, riippumatta siitä, kuuntelevatko he, sillä he ovat kapinallisia. ⁸ Mutta sinä, ihmislapsi, kuule mitä minä sanon sinulle; älä ole kapinallinen kuten tuo kapinallinen suku. Avaa suusi ja syö, mitä minä sinulle annan." ⁹ Sitten katsoin, ja katso, käsi ojennettiin minua kohti, ja siinä oli kirjakkäärö. ¹⁰ Hän levitti sen eteeni, ja se oli kirjoitettu molemmin puolin, valitusten, murheen ja vaivan sanoilla.

Hesekielin kirja

3 Sitten Hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, syö, mitä täältä löydät; syö tämä kirjakäärö ja mene sitten puhumaan Israelin heimolle." ² Niin minä avasin suuni, ja Hän antoi minulle kirjakäärön syötäväksi. ³ Ja Hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, täytä vatsasi ja ruumiisi tällä kirjakääröllä, jonka minä sinulle annan." Niin minä söin sen, ja se oli suussani makea kuin hunaja. ⁴ Sitten Hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, mene Israelin heimon luo ja vie heille minun sanani. ⁵ Sillä sinua ei lähetetä kansan luo, jonka puhe on käsittämätöntä tai kieli vaikeaa, vaan Israelin heimon luo— ⁶ ei monien kansojen luo, joiden puhe on käsittämätöntä tai kieli vaikeaa, joiden sanoja et voi ymmärtää. Totisesti, jos olisin lähettänyt sinut heidän luokseen, he olisivat kuunnelleet sinua. ⁷ Mutta Israelin heimo ei ole halukas kuuntelemaan sinua, sillä he eivät ole halukkaita kuuntelemaan minua; kaikki israelilaiset ovat itsepäisiä ja oppiniskaisia. ⁸ Katso, minä olen tehnyt kasvosi yhtä taipumattomiksi kuin heidän kasvonsa, ja otsasi yhtä taipumattomaksi kuin heidän otsansa. ⁹ Kuin kovin kivi, kovempi kuin piikivi, olen tehnyt otsasi. Älä pelkää heitä äläkä hätäännä heidän edessään, vaikka he ovat kapinallinen heimo." ¹⁰ Lisäksi Hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, ota sydämeesi kaikki sanat, jotka minä sinulle puhun, ja kuuntele tarkkaan. ¹¹ Mene nyt kansasi luo pakkosiirtolaisuuteen ja puhu heille. Sano heille: 'Näin sanoo Suvereeni Herra,' kuuntelivatpa he tai eivät.' ¹² Sitten Henki nosti minut ylös, ja kuulin suuren jylinän takanani: 'Olkoon Herran kirkkaus ylistetty Hänen paikatlaani!'" ¹³ Se oli elävien olentojen siipien ääni, kun ne koskettivat toisiaan, ja niiden vieressä olevien pyörien ääni, suuri jylinä. ¹⁴ Niin Henki nosti minut ylös ja vei minut pois, ja minämenin katkeruudessa ja henkeni vihassa, Herran voimakkaan käden ollessa päälläni. ¹⁵ Tulin pakkosiirtolaisten luo, jotka asuivat Kebar-joen varrella Tel-abibissa, ja istuin heidän keskellään seitsemän päivää, syvästi ahdistuneena. ¹⁶ Seitsemän päivän kuluttua Herran sana tuli minulle, sanoen: ¹⁷ "Ihmislapsi, olen asettanut sinut vartijaksi Israelin heimolle; kuule siis sana, jonka minä puhun, ja varoita heitä minun puolestani. ¹⁸ Kun minä sanon jumalattomalle: 'Sinä olet kuolemaan tuomittu,' etkä sinä varoita häntä tai puhu kääntäaksesi häntä pois hänen pahoilta teiltään pelastaaksesi hänen elämänsä, se jumalaton kuolee syntinsä tähden, ja minä pidän sinua vastuullisena hänen verestään. ¹⁹ Mutta jos sinä varoitat jumalattonta eikä hän käännä

pois jumalattomuudestaan tai pahoilta teiltään, hän kuolee syntinsä tähden; mutta sinä olet pelastanut itsesi. ²⁰ Kun taas vanhurskas kääntyy pois vanhurskaudesta ja tekee pahaa, ja minä asetan esteen hänen eteensä, hän kuolee. Koska et varoitannut häntä, hän kuolee syntinsä tähden, eikä hänen vanhurskaita tekojaan muisteta, mutta minä pidän sinua vastuullisena hänen verestään. ²¹ Kuitenkin, jos sinä varoitat vanhurskasta olemaan tekemättä syntiä ja hän ei tee syntiä, hän varmasti elää, koska hän otti varoituksen, ja sinä olet pelastanut itsesi." ²² Nyt Herran käsi oli päälläni siellä, ja Hän sanoi minulle: "Nouse, mene ulos tasangolle, ja siellä minä puhun sinulle." ²³ Niin minä nousin ja menin ulos tasangolle, ja katso, Herran kirkkaus seiso siellä, kuten kirkkaus, jonka olin nähnyt Kebar-joen varrella, ja minä lankesin kasvoilleni. ²⁴ Sitten Henki tuli minuun ja nosti minut jaloihini. Hän puhui kanssani ja sanoi: "Mene, sulkeudu taloosi. ²⁵ Ja mitä sinuun tulee, ihmislapsi, he sitovat sinut köysillä, niin ettet voi mennä ulos kansan keskuuteen. ²⁶ Lisäksi minä teen kieleksi tarttumaan suusi kattoon, niin että olet mykkä etkä voi nuhdella heitä, sillä he ovat kapinallinen heimo. ²⁷ Mutta kun minä puhun sinulle, avaan suusi ja sinun tulee sanoa heille: 'Näin sanoo Suvereeni Herra.' Joka haluaa kuunnella, kuunnelkoon, ja joka haluaa kieltäytyä, kieltäydyköön; sillä he ovat kapinallinen heimo."

4 "Ja sinä, ihmislapsi, ota tiili ja pane se eteensä ja piirrä siihen kaupunki—Jerusalem. ² Ja piirrä sen ympärille piiritys: rakenna piiritysmuuri, rakenna luiskat, pystytä leirit ja aseta piirityskoneet sen ympärille. ³ Ota sitten rautalevy ja aseta se rautamuuriksi itsesi ja kaupungin välille ja käännä kasvosi sitä kohti. Se on piirretty, ja sinä piirität sen. Tämä on merkki Israelin heimolle. ⁴ "Mene vasemmalle kyljellesi ja pane Israelin heimon synty sen päälle. Sinä kannat heidän syntinsä niin monta päivää kuin olet sillä kyljellä. ⁵ Minä olen määrännyt sinulle yhtä monta päivää kuin heidän syntivuotensa, 390 päivää; niin sinä kannat Israelin heimon syntiä. ⁶ Kun olet suorittanut nämä päivät, mene jälleen makuulle, tällä kertaa oikealle kyljellesi, ja kannaa Juudan heimon syntiä. Minä olen määrännyt sinulle neljäkymmentä päivää, päivän jokaista vuotta kohti. ⁷ Käännä kasvosi Jerusalemin piiritystä kohti ja paljasta käsivartesi ja ennusta sitä vastaan. ⁸ Minä sidon sinut köysillä, ettet voi kääntyä kyljeltä toiselle,

Hesekielin kirja

ennen kuin olet suorittanut piirityksesi päivät. ⁹ "Ota vehnää, ohraa, papuja, linssejä, hirssiä ja spelttiä; pane ne yhteen astiaan ja tee niistä itsellesi leipää. Sinä syöt sitä niin monta päivää kuin olet kyljelläsi, 390 päivää. ¹⁰ Ruoka, jota syöt, punnitaan, kaksikymmentä sekeliä päivässä; sinä syöt sitä määrättyinä aikoina. ¹¹ Vesi, jota juot, on kuudesosa hiinistä mitattuna; sinä juot sitä määrättyinä aikoina. ¹² Sinä syöt sen ohrakakkuna, paistaen sen heidän nähtensä epätavallisella polttoaineella." ¹³ Herra sanoi: "Tällä tavalla Israelin pojat syövät leipänsä saastuneena niiden kansojen keskuudessa, joihin minä heidät hajotan." ¹⁴ Silloin minä sanoin: "Voi, Herra Jumala! Minä en ole koskaan saastunut; nuoruudestani tähän päivään asti en ole syönyt mitään, mikä on itsestään kuollut tai eläinten repimä, eikä suuhuni ole tullut mitään saastaista lihaa." ¹⁵ Hän sanoi minulle: "Katso, minä annan sinulle lehmänlantaa ihmislannan sijasta, jotta voit valmistaa leipäsi sen päällä." ¹⁶ Hän sanoi sitten minulle: "Ihmislapsi, katso, minä murran leivän sauvan Jerusalemissa. He syövät leipää painon mukaan ja ahdistuksessa, ja juovat vettä mitalla ja kauhussa, ¹⁷ koska ruoka ja vesi ovat niukkoja. He katsovat toisiaan kauhuissaan ja riutuvat syyllisyydessään.

5 "Ihmislapsi, ota terävä miekka ja käytä sitä parturin veitsenä ajellaksesi pääsi ja partasi. Ota sitten vaaka punnitsemista varten ja jaa hiukset. ² Kolmasosan hiuksista sinun tulee polttaa tuleessa kaupungin keskellä, kun piirityspäivät ovat päättäneet. Ota toinen kolmasosa ja iske se miekalla kaupungin ympärillä, ja hajota viimeinen kolmasosa tuuleen; sillä minä ajan heitä takaa paljastetulla miekalla. ³ Ota muutama hius niistä ja sido ne vaatteesi helmaan. ⁴ Ota taas joitakin näistä ja heitä ne tuleen ja polta ne; sieltä leviää tuli koko Israelin huoneeseen. ⁵ "Tämä on mitä Suvereeni Herra sanoo: Tämä on Jerusalem, jonka olen asettanut kansojen keskelle, maiden ympäröimäksi. ⁶ Kuitenkin hän on kapinoinut säädoksiäni vastaan pahemmin kuin kansat, ja lakejani vastaan enemmän kuin maat ympärillään; sillä he ovat hylänneet lakini eivätkä ole noudattaneet säädoksiäni. ⁷ Siksi, tämä on mitä Suvereeni Herra sanoo: Koska olet ollut kurittomampi kuin kansat ympärilläsi etkä ole noudattanut säädoksiäni tai pitänyt lakejani, etkä edes makautunut kansojen ympärilläsi oleviin normeihin, ⁸ siksi, tämä on mitä Suvereeni Herra

sanoo: Katso, minä olen sinua vastaan, Jerusalem, ja minä panen täytäntöön tuomiot sinun päällesi kansojen nähden. ⁹ Kaikkien kauhistustesi tähden teen sinun keskelläsi sellaista, mitä en ole ennen tehnyt enkä koskaan tee uudelleen. ¹⁰ Siksi vanhemmat syövät lapsiaan sinun keskuudessasi, ja lapset syövät vanhempiaan. Minä panen täytäntöön tuomiot sinun päällesi ja hajotan kaikki eloonjääneet jokaiseen tuuleen. ¹¹ Siksi, niin totta kuin minä elän, julistaa Suvereeni Herra, koska olet saastuttanut pyhäkköni kaikilla iljettävillä epäjumalillasi ja kauhistuksillasi, minä vetäydyn, enkä silmäni säästä, enkä tunne sääliä. ¹² Kolmasosa kansastasi kuolee ruttoon tai menehtyy nälkään sinun keskelläsi; kolmasosa kaatuu miekkaan ympärilläsi; ja kolmasosan minä hajotan jokaiseen tuuleen ja ajan takaa paljastetulla miekalla. ¹³ Sitten vihani on tyydytetty, ja minä tyydytän kiivauteni heihin, ja minä tynnytän itseni. He tulevat tietämään, että minä, Herra, olen puhunut kiivaudessaani, kun olen tyydyttänyt vihani heihin. ¹⁴ Minä teen sinusta raunioituneen ja häpeän kansojen keskuudessa ympärilläsi, kaikkien ohikulkijoiden nähden. ¹⁵ Sinusta tulee häpeä, pilkan kohde, varoitus ja kauhu kansoille ympärilläsi, kun panen täytäntöön tuomiot sinua vastaan vihassa, kiivaudessa ja ankarissa nuhteissa. Minä, Herra, olen puhunut. ¹⁶ Kun päästän sinua vastaan kuolettavat nälänhädän uolet, jotka on tarkoitettu tuhoon, lisään nälänhätää sinun päällesi ja katkaisen leipäsi saannin. ¹⁷ Minä lähetän nälänhädän ja villipedot sinua vastaan, ja ne riistävät sinulta lapsesi. Rutto ja verenvuodatus pyyhkaisevät lävitsesi, ja minä tuon miekan sinun päällesi. Minä, Herra, olen puhunut."

6 Herran sana tuli minulle: ² "Ihmislapsi, käännä kasvossi kohti Israelin vuoria ja ennusta niitä vastaan. ³ Sano: 'Israelin vuoret, kuulkaa Herran, Jumalan, sana. Näin sanoo Herra Jumala vuorille ja kukkuloille, rotkoille ja laaksoille: Katso, minä tuon miekan teitä vastaan ja hävitän teidän uhrikukkulanne. ⁴ Teidän alttarinne hävitetään ja suitsutusalttarinne murskataan; minä kaadan teidän surmattunne teidän epäjumalienne eteen. ⁵ Minä panen israelilaisten ruumiit heidän epäjumaliensa eteen, ja minä hajotan teidän luonne alttarinne ympärille. ⁶ Missä ikinä asuttekin, teidän kaupunkinne tulevat raunioiksi ja uhrikukkulanne autioiksi, niin että alttarinne jäävät raunioiksi ja hävitetään, epäjumalanne murskataan ja tehdään

Hesekielin kirja

lopuiksi, suitsutusalttarinne hakataan alas ja teidän tekonne pyyhitään pois.⁷ Teidän surmattunne kaatuvat teidän keskellänne, ja te tulette tietämään, että minä olen Herra.⁸ "Kuitenkin minä jätän jäännöksen, sillä jotkut teistä pelastuvat miekalta, kun teidät hajotetaan kansojen sekaan."⁹ Sitten, kansojen keskuudessa, minne heidät on viety vangiksi, ne, jotka pelastuvat, muistavat minut—kuinka heidän avionrikkojansyödamensä, joka kääntyi minusta pois, on murtanut minut, ja heidän silmänsä, jotka himoitsivat heidän epäjumaliaan. He inhoavat itseään pahojen tekojensa ja kaikkien iljettävien tapojensa tähden.¹⁰ Ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra; en puhunut turhaan, kun sanoin tuovani tämän onnettomuuden heidän päälleen.¹¹ "Näin sanoo Herra Jumala: Lyökää käsiänne yhteen, polkekaa jaloillanne ja huutakaa "Voi!" Israelin huoneen kaikkien pahojen iljetyksen tähden, sillä he kaatuvat miekkaan, nälkään ja ruttoon.¹² Kaus joutuneet kuolevat ruttoon, lähellä olevat kaatuvat miekkaan, ja ne, jotka jäävät jäljelle ja säästyvät, kuolevat nälkään. Näin minä käytän vihani heihin.¹³ Ja te tulette tietämään, että minä olen Herra, kun heidän surmattunsa makaavat heidän epäjumaliensa keskellä alttariensa ympärillä, jokaisella korkealla kukkulalla ja kaikilla vuorten huipuilla, jokaisen levittävän puun alla ja jokaisen lehtevän tammen alla—paikoissa, joissa he tarjosivat tuoksuva suitsutusta kaikille epäjumalilleen.¹⁴ Minä ojennan käteni heitä vastaan ja teen maan autioksi erämaasta Diblahiin—missä ikinä he asuvatkin. Sitten he tulevat tietämään, että minä olen Herra."

7 Minulle tuli tämä Herran sana:² "Ja sinä, ihmislapsi, näin sanoo Herra Jumala Israelin maalle: 'Loppu! Loppu tulee maan neljään ääreen.'³ Nyt loppu on sinun ylläsi, ja minä päästän vihani valloilleen sinua vastaan; minä tuomitsen sinut teittesi mukaan ja annan sinulle kaikki kauhistuksesi.⁴ Minun silmäni ei sääli sinua, enkä minä armahda sinua. Minä kosten sinulle teittesi mukaan, ja kauhistuksesi ovat sinun keskelläsi. Silloin te tiedätte, että minä olen Herra.'⁵ Näin sanoo Herra Jumala: 'Onnettomuus! Ainutlaatuinen onnettomuus! Katso, se tulee!'⁶ Loppu on tullut! Loppu on tullut! Se on herännyt sinua vastaan; katso, se tulee!'⁷ Tuho on tullut sinun päällesi, sinä maan asukas. Aika on tullut, päivä on lähellä—pakokauhu vuorten ilon sijasta.⁸ Nyt minä pian vuodatan vihani sinun päällesi ja tyhjennän kiivauteni sinua vastaan. Minä

tuomitsen sinut teittesi mukaan ja annan sinulle kaikki kauhistuksesi.⁹ Minun silmäni ei sääli sinua, enkä minä armahda sinua. Minä kosten sinulle teittesi mukaan, kun kauhistuksesi ovat sinun keskelläsi. Silloin te tiedätte, että minä, Herra, olen se, joka lyö.¹⁰ 'Katso, päivä! Katso, se tulee! Tuho on puhjennut; vitsa on versonut, ylpeys on kukkinut.'¹¹ Väkivalta on noussut, vitsa rankaisemaan jumalattomia. Ei jää heistä jäljelle mitään, ei heidän paljoudestaan, ei heidän rikkaudestaan, eikä mitään arvokasta.¹² Hetki on tullut, ja päivä on täällä. Älköön ostaja iloitko eikä myyjä murehtiko, sillä viha on heidän paljoutensa yllä.¹³ Totisesti, myyjä ei saa takaisin sitä, mitä hän myi heidän elinaikanaan; sillä näky heidän paljoudestaan ei kääntynyt pois, eikä kukaan heistä säilytät elämänsä väärinteollaan.¹⁴ 'He ovat puhaltaneet torveen ja valmistaneet kaiken, mutta kukaan ei mene taisteluun, sillä minun vihani on heidän paljoutensa yllä.'¹⁵ Miekka on kaupungin ulkopuolella, ja rutto ja nälänhätä sisällä. Ne, jotka ovat pellolla, kuolevat miekkaan, kun taas nälänhätä ja rutto kuluttavat ne, jotka ovat kaupungissa.¹⁶ Vaikka heidän eloonjääneensä pakenevat, he pakenevat vuorille kuin laaksojen kyyhkyset, kaikki he valittavat, kukin oman rikkomuksensa tähden.¹⁷ Kaikki kädet herpaantuvat, ja kaikki polvet käyvät veteliksi.¹⁸ He pukeutuvat säkkikankaaseen, ja vavistus valtaa heidät. Häpeä on kaikkien kasvoilla, ja kaljuus kaikilla heidän päillään.¹⁹ He heittävät hopeansa kaduille, ja heidän kultansa tulee inhottavaksi. Heidän hopeansa ja kultansa eivät voi pelastaa heitä Herran vihan päivänä. He eivät voi tyydyttää nälkänsä tai täyttää vatsaansa, sillä heidän rikkomuksensa on tullut kompastuskiveksi.²⁰ He ylpeilivät kauniilla koruillaan ja käyttivät niitä tehdäkseen iljettäviä epäjumaliaan. He tekivät niistä inhottavia kuvia; siksi minä teen ne heille inhottaviksi.²¹ Ja minä annan ne vieraille ryöstettäväksi ja maan jumalattomille saaliiksi; ja he häpäisevät ne.²² Minä käännän kasvoni pois heistä, ja he häpäisevät minun aarteeni; rosvoit tunkeutuvat sisään ja häpäisevät sen.²³ 'Valmistakaa kahteita! Sillä maa on täynnä verenvuodatusta, ja kaupunki on täynnä väkivaltaa.'²⁴ Siksi minä tuon jumalattomimmat kansat ottamaan heidän talonsa haltuunsa. Minä teen lopun mahtavien ylpeydestä, ja heidän pyhäkkönsä häväävät.²⁵ Kun kauhu tulee, he etsivät rauhaa, mutta sitä ei löydy.²⁶ Onnettomuus onnettomuuden päälle tulee, ja huhu

Hesekielin kirja

huhun päälle. He esivät näkyä profeetalta, mutta laki katoaa papilta ja neuvo vanhimmilta. ²⁷ Kuningas murehtii, ruhtinas kietoutuu epätoivoon, ja maan kansan kädet vapisevat. Minä kohtelen heitä heidän tekojensa mukaan, ja heidän omien mittapuidensa mukaan minä tuomitsen heidät. Silloin he tietävät, että minä olen Herra."

8 Kuudentena vuotena, kuudennen kuukauden viidentenä päivänä, kun istuin talossani Juudan vanhinten edessä, Herran, suvereenin Jumalan, käsi tuli siellä minun päälleni. ² Katsoin, ja siellä oli jotain, joka muistutti ihmisen hahmoa. Hänen vyötäröstään alaspäin hän näytti kuin tuli, ja vyötäröstään ylöspäin hänellä oli hehkuvan metallin ulkonäkö. ³ Hän ojensi jotain, joka näytti kädeltä, ja tarttui minua hiuksistani. Henki nosti minut maan ja taivaan välille ja vei minut Jumalan näyissä Jerusalemiin, sisemmän esipihan pohjoisportin sisäänkäynnille, missä oli mustasukkaisuutta herättävä epäjumala. ⁴ Ja siellä oli Israelin Jumalan kirkkaus, kuten näky, jonka olin nähnyt tasangolla. ⁵ Sitten hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, katso pohjoiseen." Niin katsoin pohjoiseen, ja siellä, alttarin portin pohjoispuolella, oli tämä mustasukkaisuuden epäjumala sisäänkäynnillä. ⁶ Ja hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, näetkö mitä he tekevät—täysin inhottavia asioita, joita Israelin heimo tekee täällä, asioita, jotka ajavat minut kauas pyhäköstäni? Mutta sinä tulet näkemään vielä suurempia kauhistuksia." ⁷ Sitten hän vei minut esipihan sisäänkäynnille, ja katsoin ja näin reiän seinässä. ⁸ Hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, kaiva nyt seinän läpi." Niin kaivoin seinän läpi ja löysin sisäänkäynnin. ⁹ Ja hän sanoi minulle: "Mene sisään ja katso pahoja ja inhottavia tekoja, joita he tekevät täällä." ¹⁰ Niin menin sisään ja katsoin, ja näin seinällä kuvattuna kaikenlaisia ryömiviä olentoja ja saastaisia eläimiä, ja kaikki Israelin heimon epäjumalat. ¹¹ Niiden edessä seisoivat seitsemänkymmentä Israelin heimon vanhinta, ja Jaasanja, Saafanin poika, oli heidän joukossaan. Jokaisella oli suitsutusastia kädessään, ja suitsutuspilven tuoksu nousi. ¹² Hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, oletko nähnyt, mitä Israelin heimon vanhimmat tekevät pimeydessä, kukin oman epäjumalansa pyhäkössä? He sanovat: 'Herra ei näe meitä; Herra on hylännyt maan.'" ¹³ Taas hän sanoi: "Sinä tulet näkemään heidän tekevän vielä suurempia kauhistuksia." ¹⁴ Sitten hän vei minut Herran temppelin pohjoisportin sisäänkäynnille, ja

näin siellä naisia istumassa, itkemässä Tammuzia. ¹⁵ Hän sanoi minulle: "Näetkö tämän, ihmislapsi? Sinä tulet näkemään vielä suurempia kauhistuksia kuin nämä." ¹⁶ Sitten hän johdatti minut Herran temppelin sisempään esipihaan, ja siellä temppelin sisäänkäynnillä, pylväikön ja alttarin välissä, oli noin kaksikymmentäviisi miestä. Heidän selkensä olivat käännettyinä Herran temppeliin päin ja kasvonsa itään päin, ja he kumarsivat itään päin aurinkoa. ¹⁷ Hän sanoi minulle: "Oletko nähnyt tämän, ihmislapsi? Onko se vähäpätöinen asia Juudan heimolle tehdä inhottavia asioita, joita he tekevät täällä? Täytyykö heidän myös täyttää maa väkivallalla ja jatkuvasti herättää minun vihani? Katso, kuinka he panevat oksan nenäänsä! ¹⁸ Siksi minä kohtelen heitä vihassa; en katso heihin säälin tai armahtuksen kanssa. Vaikka he huutaisivat korviini kovalla äänellä, en kuuntele heitä."

9 Sitten kuulin kovan äänen kutsuvan edessäni: "Tuokaa esiin ne, jotka on määrätty toteuttamaan tuomio kaupungissa, jokaisella tuhoase kädessään." ² Ja näin kuusi miestä tulevan yläportin suunnasta, joka on pohjoiseen päin, jokaisella tappava ase kädessään. Heidän joukossaan oli mies, joka oli pukeutunut pellavaan ja jolla oli kirjurin välineet vyöllään. He tulivat sisään ja seisivat pronssialttarin vieressä. ³ Nyt Israelin Jumalan kirkkaus nousi kerubien luota, missä se oli ollut, temppelin kynnykselle. Sitten Hän kutsui pellavaan pukeutunutta miestä, jolla oli kirjurin välineet vyöllään. ⁴ Ja Herra sanoi hänelle: "Kulje Jerusalemin kaupungin läpi ja merkitse niiden otsat, jotka surevat ja valittavat kaikkia sen keskellä tehtyjä kauhistuksia." ⁵ Muille Hän sanoi kuulteni: "Seuratkaa häntä kaupungin läpi ja lyökää; älköön silmänne säälikö, älkääkään säästäkö." ⁶ Surmatkaa vanhat miehet, nuoret miehet, neitsyet, lapset ja naiset, mutta älkää koskeko kehenkään, jolla on merkki. Aloittakaa pyhäköstani." Niin he aloittivat vanhimmista, jotka olivat temppelin edessä. ⁷ Sitten Hän sanoi heille: "Saastuttakaa temppeli ja täyttäkää esipihat surmatuilla. Menkää ulos!" Niin he menivät ulos ja löivät ihmisiä kaupungissa. ⁸ Kun he löivät ihmisiä ja minä yksin olin jäljellä, kaaduini kasvoilleni ja huusin sanoen: "Oi, Herra Jumala! Aiotko tuhota koko Israelin jäännöksen vuodattamalla vihasi Jerusalemiin?" ⁹ Sitten Hän sanoi minulle: "Israelin ja Juudan heimon syyllisyys on ylen suuri, ja maa on täynnä verenvuodatusta, ja kaupunki on täynnä

Hesekielin kirja

turmelusta; sillä he sanovat: 'Herra on hylännyt maan, eikä Herra näe!' ¹⁰ Kuitenkaan en sääli enkä säästä heitä, sillä minä tuon heidän tekonsa heidän omille päilleen." ¹¹ Sitten katso, pellavaan pukeutunut mies, jolla oli kirjurin välineet vyöllään, raportoi sanoen: "Olen toteuttanut kaiken, mitä käskit minua."

10 Minä katselin, ja kerubien päiden yläpuolella näkyi jotakin, joka muistutti safiirikivestä tehtyä valtaistuinta, muistuttaen valtaistuinta heidän yläpuolellaan olevassa laajuudessa. ² Ja Herra puhui pellavavaatteisiin puetulle miehelle sanoen: "Mene pyörien väliin kerubien alle ja täytä kätesi palavilla hiillillä kerubien keskeltä ja sirottele ne kaupungin ylle." Ja hän meni sisään minun katsellessani. ³ Kerubit olivat temppelin oikealla puolella, kun mies meni sisään, ja pilvi täytti sisemmän esipihaan. ⁴ Sitten Herran kirkkaus nousi kerubien yläpuolelta temppelin kynnykselle. Temppele täyttyi pilvestä, ja esipiha täyttyi Herran kirkkauden loisteesta. ⁵ Kerubien siipien ääni kuului ulompaan esipihaan asti, kuin Kaikkivaltiaan Jumalan ääni, kun Hän puhuu. ⁶ Kun Herra käski pellavavaatteisiin puetua miestä: "Ota tulta pyörien keskeltä, kerubien keskeltä," hän meni sisään ja seisoi pyörän vieressä. ⁷ Yksi kerubeista ojensi kätensä heidän keskellään olevaan tuleen, otti hiiliä ja asetti ne pellavavaatteisiin puetun miehen käsiin, joka otti ne ja meni ulos. ⁸ Kerubien siipien alla näytti olevan ihmiskäsiä. ⁹ Minä katselin, ja siellä oli neljä pyörää kerubien vieressä, yksi pyörä kunkin kerubin vieressä; pyörät kimalsivat kuin Tarsis-kivi. ¹⁰ Niiden ulkonäkö oli sellainen, että kaikki neljä näyttivät samanlaisilta, ikään kuin yksi pyörä olisi ollut toisen pyörän sisällä. ¹¹ Kun ne liikkuivat, ne menivät mihin tahansa neljästä suunnasta kääntymättä liikkeussaan; ne liikkuivat siihen suuntaan, johon ne katsoivat, kääntymättä. ¹² Niiden koko ruumis, mukaan lukien selät, kädet, siivet ja pyörät, oli kauttaaltaan täynnä silmiä. ¹³ Kuulin, että pyöriä kutsuttiin "pyöriviksi pyöriksi." ¹⁴ Jokaisella kerubilla oli neljä kasvoa: ensimmäinen oli kerubin kasvot, toinen ihmisen kasvot, kolmas leijonan kasvot ja neljäs kotkan kasvot. ¹⁵ Sitten kerubit nousivat ylöspäin. Nämä olivat ne elävät olennot, jotka olin nähnyt Kebar-joen rannalla. ¹⁶ Kun kerubit liikkuivat, pyörät liikkuivat niiden vieressä; ja kun kerubit nostivat siipensä noustakseen maasta, pyörät pysyivät niiden vieressä. ¹⁷ Kun kerubit pysähtyivät,

pyörät pysähtyivät; ja kun ne nousivat, pyörät nousivat niiden mukana, sillä elävien olentojen henki oli niissä. ¹⁸ Sitten Herran kirkkaus lähti temppelin kynnykseltä ja asetui kerubien yläpuolelle. ¹⁹ Kun katselin, kerubit levittivät siipensä ja nousivat maasta, pyörät vieressään, ja ne seisovivat Herran talon itäportin sisäänkäynnillä, ja Israelin Jumalan kirkkaus oli niiden yläpuolella. ²⁰ Nämä olivat ne elävät olennot, jotka olin nähnyt Israelin Jumalan alla Kebar-joen rannalla, ja tajusin, että ne olivat kerubeja. ²¹ Jokaisella oli neljä kasvoa ja neljä siipeä, ja niiden siipien alla oli ihmiskäsin muoto. ²² Niiden kasvot olivat samat kuin ne, jotka olin nähnyt Kebar-joen rannalla. Jokainen liikkui suoraan eteenpäin.

11 Henki nosti minut ylös ja vei minut Herran temppelin itäportille, joka on itään päin. Siellä, portin sisäänkäynnissä, oli kaksikymmentäviisi miestä, ja heidän joukossaan huomasin Azzurin pojan Jaasanjan ja Benajan pojan Pelatjan, kansan johtajia. ² Hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, nämä ovat miehiä, jotka suunnittelevat pahaa ja antavat jumalatonta neuvoa tässä kaupungissa. ³ He sanovat: 'Eikö ole aika rakentaa taloja? Tämä kaupunki on pata, ja me olemme liha sen sisällä.' ⁴ Siksi, puhu ennustuksia heitä vastaan; ennusta, ihmislapsi." ⁵ Sitten Herran Henki tuli minun päälleni, ja Hän käski minua sanomaan: "Näin sanoo Herra: Näin te ajattelette, Israelin heimo, mutta minä tiedän ajatuksenne. ⁶ Te olette surmanneet monia tässä kaupungissa ja täyttäneet sen kadut kuolleilla. ⁷ Siksi, näin sanoo Herra, Herra: Ne ruumiit, jotka olette laskeneet kaupunkiin, ovat liha, ja tämä kaupunki on pata, mutta minä tuon teidät sieltä ulos. ⁸ Te pelkäätte miekkaa, ja miekan minä tuon teidän päällenne, sanoo Herra, Herra. ⁹ Minä tuon teidät ulos kaupungista ja annan teidät vieraille kansoille, ja minä panen tuomioni täytäntöön teitä vastaan. ¹⁰ Te kaadutte miekkaan, ja minä tuomitsen teidät Israelin rajalla. Silloin te tiedätte, että minä olen Herra. ¹¹ Tämä kaupunki ei ole teille pata, ettekä te ole liha sen sisällä; minä tuomitsen teidät Israelin rajalla. ¹² Ja te tiedätte, että minä olen Herra, sillä te ette ole seuranneet minun säädöksiäni ettekä pitäneet minun lakejani, vaan olette mukautuneet ympärillänne olevien kansojen tapoihin." ¹³ Kun olin ennustamassa, Benajan poika Pelatja kuoli. Minä lankesin kasvoilleni ja huusin kovalla äänellä: "Voi, Herra, Herra! Aiotko sinä kokonaan tuhota Israelin jäänkösen?" ¹⁴ Sitten Herran sana tuli minulle: ¹⁵

Hesekielin kirja

"Ihmislapsi, sinun veljesi, sukulaisesi, kanssasi pakkosiirtolaiset ja koko Israelin heimo, kaikki he ovat niitä, joista Jerusalemin asukkaat ovat sanoneet: 'Pysykää kaukana Herrasta; tämä maa on annettu meille perinnöksi.' ¹⁶ Siksi sano: 'Näin sanoo Herra, Herra: Vaikka olenkin lähettänyt heidät kauas kansojen sekaan ja hajottanut heidät eri maihin, olen ollut heille pyhäkkö vähäksi aikaa niissä maissa, joihin he ovat menneet.' ¹⁷ Siksi sano: 'Näin sanoo Herra, Herra: Minä kokoan teidät kansojen seasta ja tuon teidät takaisin niistä maista, joihin teidät on hajotettu, ja minä annan teille Israelin maan.' ¹⁸ Kun he palaavat, he poistavat kaikki sen kauhistuttavat ja iljettävät asiat. ¹⁹ Minä annan heille yhtenäisen sydämen ja panen heihin uuden hengen; minä poistan heidän kivisydämensä ja annan heille lihasydämen. ²⁰ Silloin he seuraavat minun säädöksieni ja noudattavat tarkoin minun määräyksiäni. He ovat minun kansani, ja minä olen heidän Jumalansa. ²¹ Mutta niille, joiden sydän seuraa heidän kauhistuttavia ja iljettäviä asioitaan, minä annan heidän tekonsa tulla heidän omille päilleen, sanoo Herra, Herra." ²² Silloin kerubit, pyörät vierellään, levittivät siipensä, ja Israelin Jumalan kirkkaus oli heidän yllään. ²³ Herran kirkkaus nousi kaupungin keskeltä ja asettui vuoren ylle, joka on sen itäpuolella. ²⁴ Henki nosti minut ylös ja vei minut pakkosiirtolaisten luo Kaldeaan, näyssä, jonka Jumalan Henki oli antanut. Sitten näky, jonka olin nähnyt, poistui minulta, ²⁵ ja minä kerroin pakkosiirtolaisille kaikki ne asiat, jotka Herra oli ilmoittanut.

12 Herran sana tuli minulle: ² "Ihmislapsi, sinä asut kapinallisen kansan keskellä. Heillä on silmät nähdäkseen, mutta he eivät näe, ja korvat kuullakseen, mutta he eivät kuule, sillä he ovat kapinallinen kansa. ³ Sen tähden, ihmislapsi, valmista matkatavarasi pakkosiirtoa varten ja mene pakkosiirtolaisuuteen päivällä heidän nähtensä. Lähde paikastasi toiseen paikkaan heidän nähtensä; ehkä he ymmärtävät, vaikka ovatkin kapinallinen kansa. ⁴ Vie matkatavarasi päivällä heidän nähtensä, kuin pakkosiirtolaisuuteen menevä. Sitten sinun tulee lähteä illalla heidän nähtensä, kuin pakkosiirtolaisuuteen menevät. ⁵ Heidän läsnä ollessaan kaiva seinään aukko ja vie matkatavarasi sen kautta. ⁶ Lataa matkatavarasi olallesi heidän nähtensä ja kanna ne ulos pimeässä. Peitä kasvosi, ettet näkisi maata, sillä minä olen tehnyt sinut

merkiksi Israelin heimolle." ⁷ Niin minä tein, kuten minua käskettiin. Päivällä toin esiin matkatavarani, pakkosiirtolaisuutta varten pakatut. Sitten illalla kaivoin käsilläni seinään aukon. Menin ulos pimeässä kaantaen matkatavarani olallani heidän katsellessaan. ⁸ Aamulla tuli minulle jälleen Herran sana: ⁹ "Ihmislapsi, eikä Israelin heimo, tuo kapinallinen heimo, ole sanonut sinulle: 'Mitä sinä teet?' ¹⁰ Sano heille: 'Näin sanoo Herra Jumala: Tämä ennustus koskee Jerusalemin ruhtinasta ja koko Israelin heimoa, joka siellä on.' ¹¹ Sano heille: 'Minä olen teille merkki.' Juuri niin kuin minä olen tehnyt, niin heillekin tehdään; he menevät pakkosiirtolaisuuteen, vankeuteen. ¹² Ruhtinas heidän keskellään kantaa matkatavaransa olallaan pimeässä ja menee ulos. Hänen puolestaan kaivetaan seinään aukko, josta hän menee läpi. Hän peittää kasvonsa, ettei näkisi maata. ¹³ Minä levitän verkkoni hänen ylleen, ja hän jää kiinni ansaani. Minä vien hänet Babyloniin, kaldealaisten maahan, mutta hän ei näe sitä, ja siellä hän kuolee. ¹⁴ Minä hajotan kaikki hänen ympärillään olevat tuuleen—hänen apulaisensa ja kaikki hänen joukkonsa—ja minä ajan heitä takaa paljastetulla miekalla. ¹⁵ He tulevat tietämään, että minä olen Herra, kun minä hajotan heidät kansojen sekaan ja levitän heidät ympäri maita. ¹⁶ Mutta minä säästän heistä muutamia miekalta, nälänhädältä ja rutolta, jotta he voisivat kertoa kaikista iljettävistä teoistaan kansojen keskuudessa, minne he menevät, ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra." ¹⁷ Lisäksi minulle tuli jälleen Herran sana: ¹⁸ "Ihmislapsi, syö leipäsi vapisten ja juo vetesi vavisten ja ahdistuneena. ¹⁹ Sano sitten maan kansalle: 'Näin sanoo Herra Jumala Jerusalemin asukkaista ja Israelin maasta: He syövät leipänsä ahdistuneina ja juovat vetensä kauhuissaan, koska heidän maansa tyhjennetään kaikesta runsaudesta siellä asuvien väkivallan vuoksi. ²⁰ Asutut kaupungit hävitetään, ja maa tulee autioksi. Silloin te tiedätte, että minä olen Herra.'" ²¹ Sitten minulle tuli jälleen Herran sana: ²² "Ihmislapsi, mikä on tämä sananlasku, joka teillä on Israelin maassa, joka sano: 'Päivät kuluvat, eikä mikään näky toteudu?' ²³ Sano siis heille: 'Näin sanoo Herra Jumala: Minä teen lopun tästä sananlaskusta, eikä sitä enää lainata Israelissa.' Sano heille: 'Päivät ovat lähellä, jolloin jokainen näky toteutuu. ²⁴ Sillä ei enää tule olemaan vääriä näkyjä tai petollisia ennustuksia Israelin heimossa. ²⁵ Sillä minä, Herra, puhun mitä tahansa sanaa puhun, ja se toteutuu

Hesekielin kirja

viipymättä. Sillä teidän päivinänne, te kapinallinen heimo, minä puhun sanan ja toteutan sen,' sanoo Herra Jumala." ²⁶ Lisäksi minulle tuli jälleen Herran sana: ²⁷ "Ihmislapsi, katso, Israelin heimo sanoo: 'Näky, jonka hän näkee, on monien vuosien päässä, ja hän ennustaa kaukaisesta tulevaisuudesta.' ²⁸ Sano siis heille: 'Näin sanoo Herra Jumala: Yhtäkään sanaani ei enää viivytetä. Mitä tahansa sanaa puhun, se toteutuu,' sanoo Herra Jumala."

13 Herran sana tuli minulle. Hän sanoi: ² "Ihmislapsi, ennusta Israelin profeettoja vastaan, jotka ennustavat. Sano niille, jotka ennustavat omasta innostuksestaan: 'Kuulkaa Herran sana! ³ Näin sanoo Herra, Herra: Voi tyhmiä profeettoja, jotka seuraavat omaa henkeään eivätkä ole mitään nähneet! ⁴ Sinun profeettasi, Israel, ovat kuin sakaalit raunioiden keskellä. ⁵ Te ette ole menneet muurin aukkoihin ettekä rakentaneet mureita Israelin heimon ympärille, jotta se pysyisi lujana Herran taistelupäivänä. ⁶ Heidän näkyjensä ovat petollisia ja heidän ennustuksensa valhetta. He sanovat: "Herra sanoo", vaikka Herra ei ole heitä lähettänyt, ja silti he odottavat sanojensa toteutuvan. ⁷ Ettekö ole nähneet vääriä näkyjä ja puhuneet valheellisia ennustuksia, kun sanotte: "Herra sanoo", vaikka minä en ole puhunut? ⁸ Siksi näin sanoo Herra, Herra: Koska olette puhuneet valhetta ja nähneet valheita, minä olen teitä vastaan, sanoo Herra, Herra. ⁹ Minun käteni on profeettoja vastaan, jotka näkevät vääriä näkyjä ja puhuvat valheellisia ennustuksia. He eivät ole minun kansani neuvostossa, eivätkä heitä merkitä Israelin heimon kirjaan, eivätkä he pääse Israelin maahan. Silloin te tiedätte, että minä olen Herra, Herra. ¹⁰ Koska he ovat johtaneet minun kansaani harhaan sanomalla: "Rauha", vaikka ei ole rauhaa, ja kun muuri on rakennettu, he peittävät sen kalkilla; ¹¹ siksi sano niille, jotka peittävät sen kalkilla, että se kaatuu. Rankkasade tulee, ja minä lähetän rakeet syöksymään alas, ja myrskyinen tuuli puhkeaa. ¹² Kun muuri sortuu, eikä ihmiset kysy: 'Missä on kalkki, jolla peititte sen?' ¹³ Siksi näin sanoo Herra, Herra: Minun vihassani minä päästän valloilleen myrskyyden tuulen, ja minun kiivauteni vihan alla rakeet ja rankkasateet lankeavat tuhoavalla raivolla. ¹⁴ Minä revin alas muurin, jonka olette peittäneet kalkilla, ja tasoitan sen maahan niin, että sen perustus paljastuu. Kun se kaatuu, te tuhoudutte sen sisällä; ja te tiedätte, että minä olen Herra. ¹⁵ Niin minä käytän

vihani muuriin ja niihin, jotka peittivät sen kalkilla. Minä sanon teille: "Muuri on poissa ja myös ne, jotka kalkitsivat sen, ¹⁶ ne Israelin profeetat, jotka puhuivat rauhasta Jerusalemile, vaikka ei ollut rauhaa", sanoo Herra, Herra. ¹⁷ Nyt, ihmislapsi, käännä kasvosi kansani tyttäriä vastaan, jotka ennustavat omasta mielikuvituksestaan. Ennusta heitä vastaan ¹⁸ ja sano: 'Näin sanoo Herra, Herra: Voi naisia, jotka ompelevat taikakoruja kaikkiin ranteisiin ja tekevät huntuja jokaiseen pään korkeuteen vangitakseen sieluja. Aiotteko vangita minun kansani elämät mutta säilyttää omanne? ¹⁹ Muutamien ohrakourallisten ja leivänpalasten tähden olette häpäisseet minut kansani keskuudessa, surmaten ne, jotka eivät saisi kuolla, ja pitäen hengissä ne, jotka eivät saisi elää, valehtelemalla kansalleni, joka kuuntelee valheita. ²⁰ Siksi näin sanoo Herra, Herra: Minä olen teidän taikakorujanne vastaan, joilla vangitsette ihmisiä kuin lintuja, ja minä revin ne käsistänne; minä vapautan ihmiset, jotka vangitsette kuin lintuja. ²¹ Minä poistan teidän huntunne ja pelastan kansani teidän käsistänne, eivätkä he enää joudu teidän valtaanne. Silloin te tiedätte, että minä olen Herra. ²² Koska olette masentaneet vanhurskaita valheillanne, kun en ollut tuonut heille surua, ja koska olette rohkaisseet jumalattomia kääntymättä heidän pahoilta teiltään ja pelastamatta heidän elämänsä, ²³ siksi te ette enää näe vääriä näkyjä ettekä harjoita ennustamista. Minä pelastan kansani teidän käsistänne. Silloin te tiedätte, että minä olen Herra."

14 Muutamat Israelin vanhimmista tulivat luokseni ja istuivat eteeni. ² Ja minulle tuli tämä Herran sana: ³ "Ihmislapsi, nämä miehet ovat pystyttäneet epäjumalia sydämiinsä ja asettaneet vääryyden kompastuskiven kasvojensa eteen. Sallikon heidän lainkaan kysyä minulta neuvoa? ⁴ Puhu siis heille ja sano: 'Näin sanoo Herra Jumala: Kun joku Israelin heimon jäsen pystyttää epäjumalia sydämeensä ja asettaa vääryyden kompastuskiven kasvojensa eteen ja sitten tulee profeetan luo, minä, Herra, vastaan hänelle hänen epäjumalanpalveluksensa mukaan. ⁵ Teen tämän ottaakseni Israelin heimon sydämet takaisin, jotka kaikki ovat kääntyneet pois minusta epäjumaliensa puoleen.' ⁶ "Sano siis Israelin heimolle: 'Näin sanoo Herra Jumala: Tehkää parannus ja kääntykää pois epäjumalistanne, ja luopukaa kaikista iljettävistä tavoistanne! ⁷ Kun joku israelilainen tai Israelissa asuva muukalainen erottaute minusta, pystyttää

Hesekielin kirja

epäjumalia sydämeensä ja asettaa vääryyden kompastuskiven kasvojensa eteen ja sitten tulee profeetan luo kysymään minulta neuvoa, minä, Herra, vastaan hänelle itse. ⁸ Minä käännän kasvoni sitä ihmistä vastaan ja teen hänestä merkin ja sananlaskun, ja poistan hänet kansastani. Silloin te tiedätte, että minä olen Herra. ⁹ Ja jos profeetta antaa houkutella itsensä puhumaan sanaa, olen minä, Herra, houkutellut sen profeetan, ja minä ojennan käteni häntä vastaan ja poistan hänet kansastani Israelista. ¹⁰ He kantavat rangaistuksensa—profeetta on yhtä syyllinen kuin se, joka kysyy häneltä neuvoa. ¹¹ Sitten Israelin heimo ei enää eksy minusta, eivätkä he saastuta itseään kaikilla rikkomuksillaan. He ovat minun kansani, ja minä olen heidän Jumalansa, sanoo Herra Jumala." ¹² Ja minulle tuli tämä Herran sana: ¹³ "Ihmislapsi, jos jokin maa tekee syntiä minua vastaan olemalla uskon ja minä ojennan käteni sitä vastaan tuhotakseni sen ruokavarastot ja lähetän nälänhädän siihen ja hävitän sekä ihmiset että eläimet, ¹⁴ vaikka nämä kolme miestä—Nooa, Daniel ja Job—olisivat siellä, he voisivat pelastaa vain itsensä vanhurskaudellaan, sanoo Herra Jumala. ¹⁵ Jos lähettäisin villieläimiä maan halki ja ne autioittaisivat sen, niin ettei kukaan voisi kulkea sen läpi eläinten vuoksi, ¹⁶ niin totta kuin minä elän, sanoo Herra Jumala, vaikka nämä kolme miestä olisivat siellä, he eivät voisi pelastaa poikiaan tai tyttäriään. He yksin pelastuisivat, mutta maa jäisi autioksi. ¹⁷ Tai jos toisin miekan sitä maata vastaan ja sanoisin: 'Kulkekoon miekka maan halki', ja hävittäisin siitä ihmiset ja eläimet, ¹⁸ niin totta kuin minä elän, sanoo Herra Jumala, vaikka nämä kolme miestä olisivat siellä, he eivät voisi pelastaa poikiaan tai tyttäriään. He yksin pelastuisivat. ¹⁹ Tai jos lähettäisin rutan siihen maahan ja vuodattaisin vihani siihen verenvuodatuksen kautta, hävittäen siitä ihmiset ja eläimet, ²⁰ niin totta kuin minä elän, sanoo Herra Jumala, vaikka Nooa, Daniel ja Job olisivat siellä, he eivät voisi pelastaa poikiaan tai tyttäriään. He pelastaisivat vain itsensä vanhurskaudellaan. ²¹ Sillä näin sanoo Herra Jumala: Kuinka paljon pahempaa onkaan, kun lähetän neljä ankaraa tuomiotani Jerusalemiä vastaan—miekan, nälänhädän, villieläimet ja rutan—hävittääkseni siitä ihmiset ja eläimet! ²² Kuitenkin siellä on joitakin eloonjääneitä—poikia ja tyttäriä, jotka tuodaan ulos. He tulevat luoksenne, ja kun näette heidän

käytöksensä ja tekonsa, teitä lohdutetaan sen onnettomuuden johdosta, jonka olen tuonut Jerusalemiin—kaiken sen onnettomuuden, jonka olen siihen tuonut. ²³ Teitä lohdutetaan, kun näette heidän käytöksensä ja tekonsa, sillä te tiedätte, etten ole tehnyt mitään ilman syytä, sanoo Herra Jumala."

15 Herran sana tuli minulle. Hän sanoi: ² "Ihmislapsi, onko viiniköynnöksen puu parempi kuin mikään muu metsän puiden oksa? ³ Voidaanko siitä ottaa puuta, josta voisi tehdä jotain hyödyllistä? Voidaanko siitä edes tehdä tappia, johon ripustaa mitään esinettä? ⁴ Jos se heitetään tuleen polttoaineeksi, ja tuli kuluttaa molemmat päät ja hiiltyy keskeltä, onko se sitten hyödyllinen mihinkään? ⁵ Kun se oli kokonainen, siitä ei tehty mitään. Kuinka paljon vähemmän siitä voi tehdä mitään, kun se on kulutettu tulella ja hiiltynyt? ⁶ Siksi, näin sanoo Herra Jumala: Aivan kuten viiniköynnöksen puu metsän puiden joukossa annetaan tulelle polttoaineeksi, niin minä kohtelen Jerusalemin asukkaita. ⁷ Minä käännän kasvoni heitä vastaan. Vaikka he ovat tulleet ulos tulesta, tuli kuluttaa heidät silti. Ja te tiedätte, että minä olen Herra, kun käännän kasvoni heitä vastaan. ⁸ Minä teen maan autioksi, koska he ovat toimineet uskottomasti, sanoo Herra Jumala."

16 Herran sana tuli minulle: ² "Ihminen, ilmoita Jerusalemile sen iljettävät teot. ³ Ja sano: 'Näin sanoo Herra Jumala Jerusalemile: Sinun syntyperäsi ja syntymäsi on Kanaanin maasta; isäsi oli amorilainen ja äitisi heettiläinen. ⁴ Syntymäpäivänäsi ei napanuoraasi leikattu, etkä ollut pesty vedellä puhdistukseksi; sinua ei hierottu suolalla eikä kääritty kapaloihin. ⁵ Kukaan ei katsonut sinua säälin silmin eikä osoittanut myötätuntoa tekemällä sinulle mitään näistä asioista. Sen sijaan sinut heitettiin aukealle kedolle, sillä sinua halveksittiin syntymäpäivänäsi. ⁶ "Sitten minä kuljin ohitsesi ja näin sinut sätkivän veressäsi, ja minä sanoin sinulle veressäsi: 'Elä!' ⁷ Minä tein sinut kasvamaan kuin kedon kasvin. Sinä kasvoit ja kehityit, saavutit kauniin koristelun iän; rintasi kehittyivät ja hiuksesi kasvoivat, mutta sinä olit alaston ja paljas. ⁸ "Myöhemmin minä kuljin ohitsesi, ja kun näin sinut, olit rakkauden iässä. Minä levitin viittani kulman sinun yltiesi ja peitin alastomuutesi. Minä annoin sinulle juhlallisen valani ja tein liiton kanssasi, sanoo Herra Jumala, ja sinusta tuli minun. ⁹

Hesekielin kirja

"Minä kylvetin sinut vedellä ja pesin veren sinusta ja voitelin sinut öljyllä. ¹⁰ Minä puin sinut kirjailtuihin vaatteisiin ja panin hienosta nahasta tehdyt sandaalit jalkaasi. Minä kiedoin sinut hienoon pellavaan ja peitin sinut silkkiin. ¹¹ Minä koristelin sinut koruilla: panin rannerenkaat ranteisiisi ja kaulakorun kaulaasi, ¹² ja panin renkaan nenääsi, korvarenkaat korviisi ja kauniin kruunun päähäsi. ¹³ Niin sinut koristeltiin kullalla ja hopealla; vaatteesi olivat hienoa pellavaa, silkkiä ja kirjaitua kangasta. Ruoaksesi oli hienoa jauhoa, hunajaa ja oliiviöljyä. Sinusta tuli ylen kaunis ja saavutit kuninkaallisen aseman. ¹⁴ Maineesi levisi kansojen keskuuteen kauneutesi tähden, sillä se oli täydellinen minun antamani loiston vuoksi, sanoo Herra Jumala. ¹⁵ "Mutta sinä luotit kauneuteesi ja tulit uskottomaksi maineesi tähden. Sinä tuhlasit suosiotasi kenelle tahansa ohikulkijalle, ja kauneutesi tuli hänen omakseen. ¹⁶ Sinä otit joitakin vaatteistasi tehdäkseksi prameita uhripaikkoja, joissa harjoitit haureutta. Sellaisia asioita ei pitäisi tapahtua, eikä niiden pitäisi tapahtua. ¹⁷ Sinä otit myös hienot korut, jotka annoin sinulle, minun kullastani ja hopeastani tehdyt, ja teit mieskuvia ja harjoitit haureutta niiden kanssa. ¹⁸ Ja sinä otit kirjailtuvia vaatteitasi koristellaksesi niitä, ja tarjosit minun öljyni ja suitsukkeeni niiden edessä. ¹⁹ Myös ruoan, jonka annoin sinulle — hienot jauhot, oliiviöljyn ja hunajan, jotka annoin sinulle syötäväksi — sinä tarjosit rauhoittavaksi tuoksuksi niiden edessä. Näin tapahtui, sanoo Herra Jumala. ²⁰ "Lisäksi sinä otit poikasi ja tyttäresi, jotka synnyttivät minulle, ja uhrasit ne epäjumalille kulutettaviksi. Eivätkö sinun häpeälliset tekosi riittäneet? ²¹ Sinä surmasit minun lapseni ja uhrasit ne epäjumalille kuljettamalla ne tulen läpi. ²² Kaikissa iljettävissä teoissasi ja haureudessa et muistanut nuoruutesi päiviä, kun olit alaston ja paljas, sätkien veressäsi. ²³ "Voi! Voi sinua, sanoo Herra Jumala. Kaiken pahuutesi lisäksi, ²⁴ rakensit itsellesi kummun ja teit uhripaikan jokaiseen julkiseen aukioon. ²⁵ Jokaisessa kadunkulmassa sinä rakensit uhripaikkasi ja halvensit kauneutesi, levittäen jalkasi yhä lisääntyvään haureuteen jokaiselle ohikulkijalle. ²⁶ Sinä harjoitit haureutta egyptiläisten, himokkaiden naapuriesi, kanssa ja äršytit minut vihastumaan yhä lisääntyvällä haureudellasi. ²⁷ Niinpä minä ojensin käteni sinua vastaan ja vähensin alueesi; annoin sinut vihollistesi, filistealaisten tyttärien, ahneuden alaiseksi, jotka häpesivät sinun rivoa käytöstäsi. ²⁸

Sinä toimit myös moraalittomasti assyrialaisen kanssa, koska olit kyltymätön; ja senkin jälkeen et ollut tyytyväinen. ²⁹ Sitten laajensit haureuttasi käsittämään Babylonian, kauppiaiden maan, mutta edes tämän kanssa et ollut tyytyväinen. ³⁰ "Kuinka kiihkeä on sydämesi, sanoo Herra Jumala, kun teet kaikki nämä asiat, käyttäytyen kuin häpeämätön portto! ³¹ Kun rakensit kummuksi jokaiseen kadunkulmaan ja teit uhripaikkasi jokaiseen julkiseen aukioon, et ollut kuin portto, koska halveksit maksua. ³² "Sinä aviorikkoja vaimo, joka suosii vieraita oman miehensä sijaan! ³³ Kaikki portot saavat lahjoja, mutta sinä annat lahjoja kaikille rakastajillesi, lahjoen heitä tulemaan luoksesi kaikkialta häpeällisten tekojesi vuoksi. ³⁴ Niinpä haureudessa ei ole kuin muut; kukaan ei juokse perääsi suosiosi vuoksi. Olet aivan päinvastainen, sillä sinä annat maksun eikä sinulle anneta. ³⁵ "Sen vuoksi, kuule Herran sana, sinä, joka olet toiminut porttona! ³⁶ Näin sanoo Herra Jumala: Koska sinunirstautesi on vuodatettu ja alastomuutesi paljastettu haureudessa rakastajiesi kanssa ja kaikkien iljettävien epäjumaliesi kanssa, ja koska lastesi veri, jonka annoit heille, ³⁷ niinpä minä aion koota kaikki rakastajasi, joiden kanssa löysit mielihyvää, ne, joita rakastit, samoin kuin ne, joita vihasit. Minä kokoan heidät sinua vastaan joka suunnasta ja paljastan alastomuutesi heille, jotta he näkevät kaiken alastomuutesi. ³⁸ Minä tuomitsen sinut kuten aviorikkoja ja verenvuodattajat tuomaan; minä tuon päällesi vihani ja mustasukkaisuuteni verikoston. ³⁹ Sitten minä annan sinut rakastajiesi käsiin, ja he repivät alas kummuksi ja tuhoavat uhripaikkasi. He riisuvat sinut vaatteistasi ja ottavat hienot korusi ja jättävät sinut alastomaksi ja paljaaksi. ⁴⁰ He yllyttävät väkijoukon sinua vastaan, joka kivittää sinut ja hakkaa sinut palasiksi miekkoineen. ⁴¹ He polttavat talosi ja panevat täytäntöön tuomioita sinun päällesi monien naisten nähden. Minä lopetan haureutesi, etkä enää maksa rakastajillesi. ⁴² Sitten vihani sinua kohtaan laantuu, ja mustasukkaisuuteni kääntyy pois sinusta; minä olen rauhallinen enkä enää vihainen. ⁴³ "Koska et muistanut nuoruutesi päiviä, vaan suututit minut kaikilla näillä asioilla, minä varmasti tuon päällesi sen, mitä olet tehnyt, sanoo Herra Jumala. Etkö lisännyt irstautta kaikkiin muihin iljettäviin tekoihisi? ⁴⁴ "Jokainen, joka siteeraa sananlaskuja, sanoo sinusta: "Kuin äiti, niin tytär." ⁴⁵ Sinä olet äitisi tytär, joka inhosi miestänsä ja lapsiaan; ja sinä olet siskojesi

Hesekielin kirja

sisko, jotka inhosivat miehään ja lapsiaan. Äitisi oli heettiläinen ja isäsi amorilainen. ⁴⁶ Vanhempi siskosi oli Samaria, hän asui pohjoisessa tyttäreineen; ja nuorempi siskosi, joka asui etelässä tyttäreineen, oli Sodoma. ⁴⁷ Et ainoastaan seurannut heidän teitään ja tehnyt heidän iljetyksiiän, vaan kaikessa toiminnassasi sinusta tuli pian pahempi kuin heistä. ⁴⁸ Totisesti, niin totta kuin minä elän, sanoo Herra Jumala: sisaresi Sodoma ja hänen tyttärensä eivät koskaan tehneet sitä, mitä sinä ja sinun tyttäresi olette tehneet. ⁴⁹ "Tämä oli sisaresi Sodoman synti: Hän ja hänen tyttärensä olivat ylimielisiä, huolettomia, elivät liian mukavasti; he eivät auttaneet köyhiä ja tarvitsevia. ⁵⁰ He olivat ylpeitä ja tekivät iljettäviä asioita minun edessäni. Siksi minä tein heistä lopun, kuten olet nähnyt. ⁵¹ Samaria ei tehnyt puoliakaan synneistäsi. Sinä olet tehnyt enemmän iljettäviä asioita kuin he, ja olet saanut sisaresi näyttämään vanhurskailta kaikilla näillä teoilla, joita olet tehnyt. ⁵² Kanna häpeäsi, sillä olet antanut jonkinlaisen oikeutuksen siskoillesi. Koska sinun syntisi olivat pahempia kuin heidän, he näyttävät vanhurskaammilta kuin sinä. Joten ole häpeissäsi ja kanna häpeäsi, sillä olet saanut sisaresi näyttämään vanhurskailta. ⁵³ "Kuitenkin minä palautan Sodoman ja hänen tyttäriensä ja Samarian ja hänen tyttäriensä omaisuuden, ja sinun omaisuutesi heidän kanssaan, ⁵⁴ jotta kantaisit häpeäsi ja olisit häpeissäsi kaikesta, mitä olet tehnyt, tarjoten heille lohtua. ⁵⁵ Ja sinun sisaresi, Sodoma tyttäreineen ja Samaria tyttäreineen, palaavat entiseen tilaansa; ja sinä ja sinun tyttäresi palaatte entiseen tilaansa. ⁵⁶ Et edes maininnut siskoasi Sodoma ylpeytesi aikana, ⁵⁷ ennen kuin pahuutesi paljastettiin. Joten nyt sinua halveksivat Edomin tyttäret ja kaikki hänen naapurinsa ja filistealaisten tyttäret — kaikki ne, jotka ympärilläsi halveksivat sinua. ⁵⁸ Sinä kannat irštautesi ja iljettävien tekojesi seuraukset, sanoo Herra. ⁵⁹ "Näin sanoo Herra Jumala: Minä käsittelen sinua tekojasi mukaan, koska olet halveksinut minun valaamistani rikkomalla liiton. ⁶⁰ Kuitenkin minä muistan liiton, jonka tein kanssasi nuoruudessasi, ja minä teen ikuisen liiton kanssasi. ⁶¹ Sitten sinä muistat tiesi ja olet häpeissäsi, kun saat sisaresi, sekä ne, jotka ovat vanhempia kuin sinä, että ne, jotka ovat nuorempia. Minä annan heidät sinulle tyttäreiksi, mutta ei minun liittoni vuoksi kanssasi. ⁶² Niinpä minä teen liiton kanssasi, jotta tietäisit, että minä olen Herra. ⁶³ Sitten, kun olen tehnyt sovituksen sinulle kaikesta,

mitä olet tehnyt, sinä muistat ja olet häpeissäsi etkä koskaan enää avaa suutasi nöyryytyksesi vuoksi, sanoo Herra Jumala."

17 Minulle tuli tämä Herran sana: ² "Ihmislapsi, esitä arvoitus ja kerro se vertauksena israelilaisille. ³ Sano heille: 'Näin sanoo Herra, Herra: Suuri kotka, jolla on suuret siivet, pitkät sulat ja täysi höyhenpeite monenlaisia värejä, tuli Libanoniin ja otti setrin latvan. ⁴ Hän taittoi sen nuorimman oksan latvan ja vei sen kauppiaiden maahan; hän istutti sen kauppiaiden kaupunkiin. ⁵ Hän otti myös taimen maasta ja istutti sen hedelmälliseen maahan, niitylle runsaiden vesien ääreen; hän asetti sen kuin pajun. ⁶ Se versoja siitä tuli matala, leviävä viiniköynnös. Sen oksat kääntyivät häntä kohti, mutta sen juuret pysyivät sen alla. Näin siitä tuli viiniköynnös, joka kasvatti oksia ja lähetti lehteviä haaroja. ⁷ Mutta oli toinen suuri kotka, jolla oli suuret siivet ja paljon höyheniä. Nyt viiniköynnös ojensi juurensa häntä kohti ja venytti oksansa häntä kohti siitä vuoteesta, johon se oli istutettu, etsien vettä. ⁸ Se oli istutettu hyvään maahan runsaiden vesien ääreen, jotta se voisi kasvattaa oksia, kantaa hedelmää ja tulla loistavaksi viiniköynnökseksi.' ⁹ Sano heille: 'Näin sanoo Herra, Herra: Menestyykö se? Eikö sitä revitä juuriltaan ja riisuta hedelmistään niin, että se kuihtuu? Kaikki sen uusi kasvu kuihtuu. Ei tarvita voimakasta kättä tai monia ihmisiä vetämään sitä juuriltaan. ¹⁰ Vaikka se on istutettu, menestyykö se? Eikö se täysin kuihdu, kun itätuuli iskee siihen—kuihdu siinä vuoteessa, jossa se kasvoi?' ¹¹ Myöhemmin minulle tuli tämä Herran sana: ¹² "Sano tälle kapinalliselle kansalle: 'Etkö tiedä, mitä nämä asiat tarkoittavat?' Sano: 'Baabelin kuningas tuli Jerusalemiin ja otti sen kuninkaan ja ylimykset, vieden heidät Baabeliin. ¹³ Hän otti kuninkaallisesta perheestä jäsenen ja teki liiton hänen kanssaan, pannen hänet valalle. Hän vei myös maan johtavat miehet, ¹⁴ jotta valtakunta nöyrytyisi, ei korottaisi itseään, vaan pitäisi liiton säilykseen. ¹⁵ Mutta hän kapinoi häntä vastaan lähettämällä sanansaattajansa Egyptiin hakemaan hevosia ja suurta armeijaa. Onnistuuko hän? Voiko hän rikkoa liiton ja paeta?' ¹⁶ Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra, hän kuolee Baabelissa, siinä maassa, jonka kuningas asetti hänet valtaistuimelle, jonka valan hän halveksi ja jonka liiton hän rikkoi. ¹⁷ Farao mahtavine armeijoineen ja suurine joukkoineen ei autta häntä sodassa, kun luiskat rakennetaan ja

Hesekielin kirja

piiritysvallit pystytetään tuhoamaan monia henkiä.¹⁸ Hän halveksi valaa rikkomalla liiton. Vaikka hän antoi kätensä lupaukseksi, hän teki kaiken tämän; hän ei pakene.¹⁹ Siksi näin sanoo Herra, Herra: Niin totta kuin minä elän, minä maksan hänelle takaisin siitä, että hän halveksi minun valaani ja rikko minun liittoni.²⁰ Minä levitän verkkoni hänen ylleen, ja hän jää kiinni ansaani. Minä vien hänet Baabeliin ja panen hänet siellä tuomiolle uskottomuudestaan minua kohtaan.²¹ Kaikki hänen valitut joukkonsa kaatuvat miekkaan, ja eloonjääneet hajaantuvat kaikkiin tuuliin. Silloin te tiedätte, että minä, Herra, olen puhunut.²² Näin sanoo Herra, Herra: Minä itse otan vesan setrin korkeasta latvasta ja istutan sen; minä taitan hennon version sen ylimmistä oksista ja istutan sen korkealle ja ylhäiselle vuorelle.²³ Israelin vuorten korkeuksille minä istutan sen, jotta se kasvattaisi oksia ja kantaisi hedelmää ja tulisi loistavaksi setriksi. Kaikenlaiset linnut pesivät sen alla; ne löytävät suojaan sen oksien varjossa.²⁴ Kaikki kedon puut tietävät, että minä, Herra, kaadan korkean puun ja annan matalan puun kasvaa korkeaksi. Minä kuivatan vihreän puun ja annan kuivan puun kukoistaa. Minä, Herra, olen puhunut, ja minä teen sen."

18 Herran sana tuli minulle; se kuului: ² "Mitä tarkoittatte, kun käytätte tätä sananlaskua Israelin maasta: 'Isät syövät happamia rypäleitä, ja lasten hampaat ovat hellinä?' ³ Niin totta kuin minä elän", sanoo Herra Jumala, "ette enää käytä tätä sananlaskua Israelissa." ⁴ Katso, kaikki sielut ovat minun; isän sielu samoin kuin pojan sielu on minun. Se sielu, joka tekee syntiä, se on kuoleva.⁵ "Mutta jos joku on vanhurskas ja tekee sitä, mikä on oikein ja kohtuullista— ⁶ jos hän ei syö vuorilla eikä nosta silmiään Israelin heimon epäjumaliin, ei saastuta lähimmäisensä vaimoa eikä läheisty naista hänen kuukautistilansa aikana— ⁷ jos hän ei sorra ketään, vaan palauttaa velalliselle hänen panttinsa, ei tee ryöstöä, vaan antaa leipänsä nälkäiselle ja vaatettaa alastoman, ⁸ jos hän ei anna lainaksi korolla eikä ota voittoa, pidättäytyy vääryydestä ja tekee oikean tuomion ihmisten välillä, ⁹ jos hän vaeltaa minun säädöksissäni ja noudattaa minun käskyjäni toimien uskollisesti—hän on vanhurskas; hän on varmasti elävä", sanoo Herra Jumala. ¹⁰ "Jos hänellä on poika, joka on väkivaltainen, verenvuodattaja, ja tekee jotain näistä— ¹¹ vaikka hän itse ei ole tehnyt mitään näistä—joka syö vuorilla,

saastuttaa lähimmäisensä vaimon, ¹² sorraa tarvitsevia, tekee ryöstöä, ei palauta panttia, katsoo epäjumaliin, tekee kauhistuttavia tekoja, ¹³ antaa lainaksi korolla ja ottaa voittoa; onko hänen sitten elävä? Ei, hän ei ole elävä! Hän on tehnyt kaikki nämä kauhistukset; hän on varmasti kuoleva; hänen verensä on oleva hänen päällensä. ¹⁴ "Mutta jos tällä miehellä on poika, joka näkee kaikki isänsä tekemät synnit; hän näkee ne, mutta ei tee samoin: ¹⁵ hän ei syö vuorilla eikä nosta silmiään Israelin heimon epäjumaliin, ei saastuta lähimmäisensä vaimoa, ¹⁶ ei sorra ketään, ei vaadi panttia, ei tee ryöstöä, vaan antaa leipänsä nälkäiselle ja vaatettaa alastoman, ¹⁷ pidättäytyy vääryydestä, ei ota korkoa eikä voittoa, noudattaa minun säädöksiäni ja vaeltaa minun käskyissäni; hän ei ole kuoleva isänsä rikkomuksen tähden; hän on varmasti elävä. ¹⁸ Mutta hänen isänsä, koska hän harjoitti kiristystä, ryösti veljensä ja teki vääryyttä kansansa keskuudessa, on kuoleva rikkomuksensa tähden. ¹⁹ "Mutta te sanotte: 'Miksi ei poika kannä isänsä rikkomusta?' Kun poika on tehnyt sen, mikä on oikein ja kohtuullista, ja on pitänyt kaikki minun säädökseni ja noudattanut niitä, hän on varmasti elävä. ²⁰ Se sielu, joka tekee syntiä, se on kuoleva. Poika ei kannä isänsä rikkomusta, eikä isä kannä poikansa rikkomusta. Vanhurskaan vanhurskaus on hänen itsensä päällä, ja jumalattoman jumalattomuus on hänen itsensä päällä. ²¹ "Mutta jos jumalaton kääntyy pois kaikista synneistään, joita hän on tehnyt, ja pitää kaikki minun säädökseni ja tekee sitä, mikä on oikein ja kohtuullista, hän on varmasti elävä; hän ei ole kuoleva. ²² Yhtäkään hänen tekemistään rikkomuksista ei muisteta häntä vastaan; vanhurskauden tähden, jonka hän on tehnyt, hän on elävä. ²³ Olenko minä mielistynyt jumalattoman kuolemaan", sanoo Herra Jumala, "enkä pikemminkin siihen, että hän kääntyy pois teiltään ja elää? ²⁴ "Mutta kun vanhurskas kääntyy pois vanhurskaudestaan ja tekee vääryyttä ja tekee samoja kauhistuksia, joita jumalaton tekee, onko hänen elävä? Yhtäkään vanhurskauden tekoa, jonka hän on tehnyt, ei muisteta; sen petoksen tähden, jonka hän on tehnyt, ja sen synnin tähden, jonka hän on tehnyt, hän on kuoleva. ²⁵ "Mutta te sanotte: 'Herran tie ei ole oikea.' Kuulkaa nyt, Israelin heimo: Eivätkö minun tieni ole oikeat? Eivätkö teidän tienne ole väärä? ²⁶ Kun vanhurskas kääntyy pois vanhurskaudestaan ja tekee vääryyttä, hän on

Hesekielin kirja

kuoleva sen tähden; sen vääryyden tähden, jonka hän on tehnyt, hän on kuoleva. ²⁷ Kun jumalaton kääntyy pois jumalattomuudestaan ja tekee sitä, mikä on oikein ja kohtuullista, hän pelastaa elämänsä. ²⁸ Koska hän on ottanut huomioon ja kääntynyt pois kaikista rikkomuksista, jotka hän on tehnyt, hän on varmasti elävä; hän ei ole kuoleva. ²⁹ Kuitenkin Israelin heimo sanoo: 'Herran tie ei ole oikea.' Kuule, Israelin heimo, Eivätkö minun tieni ole oikeat? Eivätkö teidän tienne ole väärä? ³⁰ "Sen tähden minä tuomitsen teidät, Israelin heimo, jokaisen teidän teittenne mukaan", sanoo Herra Jumala. "Kääntykää ja palatkaa pois kaikista rikkomuksistanne, ettei vääryys olisi teidän lankeemuksenne. ³¹ Heittäkää pois kaikki rikkomukset, jotka olette tehneet, ja tehkää itsellenne uusi sydän ja uusi henki! Miksi te kuolisitte, Israelin heimo? ³² Sillä minä en mielisty kenenkään kuolemaan", sanoo Herra Jumala. "Kääntykää siis ja eläkää."

19 "Nosta valitusvirsi Israelin hallitsijoille ² ja sano: 'Kuinka leijonana oli äitisi leijonien joukossa! Hän makasi nuorten leijonien keskellä ja kasvatti pentujaan. ³ Hän kasvatti yhden pennuistaan, ja siitä tuli nuori leijona. Se oppi repimään saalista ja söi ihmisiä. ⁴ Kansat kuulivat siitä, ja se joutui heidän ansaansa. He veivät sen koukuilla Egyptin maahan. ⁵ Kun hän näki, että hänen toivonsa oli mennyt, odotus kadonnut, hän otti toisen pennuistaan ja teki siitä nuoren leijonan. ⁶ Se kulki leijonien joukossa; siitä tuli nuori leijona. Se oppi repimään saalista ja söi ihmisiä. ⁷ Se tuhosi heidän linnoituksensa ja hävitti heidän kaupunkinsa. Maa ja kaikki sen asukkaat kauhistuivat sen karjumista. ⁸ Sitten kansat asettuivat sitä vastaan joka puolelta. He levittivät verkon sen ylle, ja se joutui heidän ansaansa. ⁹ He panivat sen häkkiin koukuilla ja veivät sen Babylonian kuninkaan eteen, jotta sen ääntä ei enää kuultais Israelin vuorilla. ¹⁰ Äitisi oli kuin viiniköynnös viinitarhassasi, vesien ääreen istutettu; se oli hedelmällinen ja täynnä oksia runsaan veden vuoksi. ¹¹ Sen oksat olivat vahvoja, hallitsijan valtikalle sopivia. Se kohosi korkealle tiheän lehvästön yläpuolelle, huomattava korkeudestaan ja monista oksistaan. ¹² Mutta se revittiin juuriltaan raivossa ja heitettiin maahan. Itätuuli kuivatti sen hedelmän; sen vahvat oksat katkesivat ja kuihtuivat, ja tuli kulutti ne. ¹³ Se on nyt sijoitettu erämaahan, kuivaan ja janoiseen maahan. ¹⁴ Tuli on noussut sen pääöksasta ja kuluttanut sen versot ja hedelmän. Ei

ole jäljellä vahvaa oksaa, hallitsijan valtikalle sopivaa.' Tämä on valitusvirsi ja sitä käytetään valitusvirtenä.

20 Seitsemäntenä vuotena, viidennessä kuussa, kymmenentenä päivänä, tulivat muutamat Israelin vanhimmista etsimään Herraa, ja he istuivat minun edessäni. ² Silloin tuli minulle tämä Herran sana: ³ "Ihmislapsi, puhu Israelin vanhimmille ja sano heille: 'Näin sanoo Herra Jumala: Oletteko tulleet kysymään minulta? Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra Jumala, en anna teidän kysyä minulta.' ⁴ "Tuomitsenko heidät, ihmislapsi? Tee heille tietäväksi heidän isiensä kauhistukset. ⁵ ja sano heille: 'Näin sanoo Herra Jumala: Sinä päivänä, jona valitsin Israelin, vannoin Jaakobin jälkeläisille ja ilmoitin itseni heille Egyptissä sanoen: 'Minä olen Herra, teidän Jumalanne.' ⁶ Sinä päivänä minä vannoin vieväni heidät pois Egyptistä maahan, jonka olin valinnut heille, maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa, kaikkien maiden ihanuuteen. ⁷ Ja minä sanoin heille: "Heittäkää pois kukin silmienne iljetykset, älkääkää saastuttako itseänne Egyptin epäjumalilla. Minä olen Herra, teidän Jumalanne." ⁸ Mutta he kapinoivat minua vastaan eivätkä tahtoneet kuulla; he eivät heittäneet pois silmiensä iljetyksiä eivätkä hylänneet Egyptin epäjumalia. Niin minä päätin vuodattaa vihani heidän päällensä ja tyhjentää kiivauteni heidän päällensä Egyptin maassa. ⁹ Mutta nimeni tähden minä toimin, etten sitä häpäistäisi niiden kansojen silmissä, joiden keskellä he asuivat ja joiden nähden olin ilmoittanut itseni israelilaisille. ¹⁰ Niin minä vein heidät pois Egyptistä ja toin heidät erämaahan. ¹¹ Minä annoin heille säädökseni ja ilmoitin heille käskyni, joiden mukaan ihminen saa elää, jos hän ne pitää. ¹² Minä annoin heille myös sapattini merkiksi meidän välillämme, jotta he tietäisivät, että minä, Herra, pyhitän heidät. ¹³ Mutta Israelin heimo kapinoi minua vastaan erämaassa. He eivät vaeltaneet säädösteni mukaan, vaan hylkäsivät käskyni—joiden mukaan ihminen saa elää, jos hän ne pitää—ja he häpäisivät suuresti sapattini. Niin minä päätin vuodattaa vihani heidän päällensä erämaassa, hävittääkseni heidät. ¹⁴ Mutta minä toimin nimeni tähden, etten sitä häpäistäisi niiden kansojen silmissä, joiden nähden olin vienyt heidät pois. ¹⁵ Minä vannoin heille myös erämaassa, etten toisi heitä siihen maahan, jonka olin antanut heille—maahan, joka vuotaa maitoa ja hunajaa, kaikkien maiden ihanuuteen— ¹⁶ koska he hylkäsivät käskyni,

Hesekielin kirja

eivätkä vaeltaneet säädösteni mukaan, ja häpäisivät sapattini, sillä heidän sydämensä oli kiintynyt heidän epäjumaliinsa. ¹⁷ Kuitenkin minä säälin heitä enkä hävittänyt heitä enkä tehnyt heistä loppua erämaassa. ¹⁸ Minä sanoin heidän lapsilleen erämaassa: "Älkää vaeltako vanhempienne säädösten mukaan älkääkä pitäkö heidän käskyjään älkääkä saastuttako itseänne heidän epäjumaliensa kanssa. ¹⁹ Minä olen Herra, teidän Jumalanne; vaeltakaa säädösteni mukaan ja pitäkää tarkoin käskyäni. ²⁰ Pyhittäkää sapattini, ja ne olkoot merkki meidän välillämme, jotta tietäisitte, että minä olen Herra, teidän Jumalanne." ²¹ Mutta lapset kapinoivat minua vastaan: he eivät vaeltaneet säädösteni mukaan eivätkä pitäneet tarkoin käskyjäni, joiden mukaan ihminen saa elää, jos hän ne pitää, ja he häpäisivät sapattini. Niin minä päätin vuodattaa vihani heidän päällensä ja tyhjentää kiivauteni heidän päällensä erämaassa. ²² Mutta minä pidätin käteni ja toimin nimeni tähden, etten sitä häpäistäisi niiden kansojen silmissä, joiden nähden olin vienyt heidät pois. ²³ Minä vannoin heille myös erämaassa, että hajottaisin heidät kansojen sekaan ja sirottaisin heidät ympäri maita, ²⁴ koska he eivät olleet pitäneet käskyjäni vaan olivat hylänneet säädökseni ja häpäisseet sapattini, ja heidän silmänsä himoitsivat vanhempiensa epäjumalia. ²⁵ Niin minä annoin heidän seurata säädöksiä, jotka eivät olleet hyödyksi, ja käskyjä, joiden mukaan he eivät voineet elää; ²⁶ Minä annoin heidän saastua lahjojensa kautta—uhraamalla jokaisen esikoisensa—jotta he kauhistuisivat ja tietäisivät, että minä olen Herra." ²⁷ "Sen tähden, ihmislapsi, puhu Israelin heimolle ja sano heille: 'Näin sanoo Herra Jumala: Tässäkin teidän isänne pilkkasivat minua olemalla uskottomia minulle: ²⁸ Kun minä toin heidät siihen maahan, jonka olin vannonut antavani heille, he näkivät jokaisen korkean kukkulan ja jokaisen lehtevän puun, ja siellä he uhrasivat teurasuhrinsa ja toivat ärsyttävät uhrilahjansa. Siellä he tekivät miellyttävän tuoksunsa ja vuodattivat juomauhrinsa. ²⁹ Silloin minä sanoin heille: Mikä on tämä korotettu paikka, jonne te menette?'” (Sitä kutsutaan nimellä Bamah tähän päivään asti.) ³⁰ "Sen tähden sano Israelin heimolle: 'Näin sanoo Herra Jumala: Tahdotteko saastuttaa itsenne esi-isienne tavoin ja seurata heidän iljetyksiään? ³¹ Kun te tarjoatte lahjojanne, kun teidän lapsenne kulkevat tulen läpi, te jatkatte itsenne saastuttamista kaikilla epäjumalillanne tähän

päivään asti. Saanko minä olla teidän kysyttävänänne, Israelin heimo? Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra Jumala, en anna teidän kysyä minulta. ³² Ja mitä teillä on mielessänne, ei koskaan tapahdu, kun sanotte: "Me olemme kuin kansat, kuin maailman kansat, palvelen puuta ja kiveä." ³³ Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra Jumala, voimakkaalla kädellä ja ojennetulla käsivarrella ja vuodatetulla vihalla minä hallitsen teitä. ³⁴ Minä tuon teidät pois kansojen seasta ja kokoan teidät maista, joihin teidät on hajotettu, voimakkaalla kädellä ja ojennetulla käsivarrella ja vuodatetulla vihalla. ³⁵ Minä tuon teidät kansojen erämaahan, ja siellä minä käyn oikeutta teidän kanssanne suoraan. ³⁶ Niin kuin minä kävin oikeutta teidän isienne kanssa Egyptin maan erämaassa, niin minä käyn oikeutta teidän kanssanne, sanoo Herra Jumala. ³⁷ Minä annan teidän kulkea paimenen sauvan alitse ja tuon teidät liiton sитеeseen. ³⁸ Minä puhdistan teistä kapinoitsijat ja ne, jotka nousevat minua vastaan. Vaikka minä tuon heidät pois siitä maasta, jossa he asuvat, he eivät pääse Israelin maahan. Silloin te tiedätte, että minä olen Herra. ³⁹ "Mitä teihin tulee, Israelin heimo, näin sanoo Herra Jumala: Menkää, palvelkaa kukin epäjumalianne; mutta myöhemmin te varmasti kuuntelette minua, ettekä enää häpäise minun pyhää nimeäni lahjoillanne ja epäjumalillanne. ⁴⁰ Sillä minun pyhällä vuorellani, Israelin korkealla vuorella, sanoo Herra Jumala, siellä koko Israelin heimo palvelee minua maassa; siellä minä otan heidät vastaan ja siellä minä vaadin teidän uhrinne ja parhaat lahjanne, kaikkien pyhien asioidenne kanssa. ⁴¹ Miellyttävänä tuoksuna minä otan teidät vastaan, kun minä tuon teidät pois kansojen seasta ja kokoan teidät maista, joihin teidät on hajotettu, ja minä osoitan itseni pyhäksi teidän keskuudessanne kansojen silmissä. ⁴² Silloin te tiedätte, että minä olen Herra, kun minä tuon teidät Israelin maahan, maahan, jonka olin vannonut antavani teidän isillenne. ⁴³ Siellä te muistatte tienne ja kaikki tekonne, joilla olette saastuttaneet itsenne, ja te inhoatte itseänne kaikkien pajojen tekojenne tähden, joita olette tehneet. ⁴⁴ Te tiedätte, että minä olen Herra, kun olen tehnyt teille nimeni tähden, en teidän pajojen teittenne tai turmeltuneiden tekojenne mukaan, Israelin heimo, sanoo Herra Jumala." ⁴⁵ Sitten tuli minulle tämä Herran sana: ⁴⁶ "Ihmislapsi, käännä kasvosi etelään päin; saarnaa etelää vastaan ja ennusta Negevin metsämaata

Hesekielin kirja

vastaan.⁴⁷ Sano Negevin metsälle: 'Kuule Herran sana. Näin sanoo Herra Jumala: Katso, minä sytytän sinuun tulen, ja se kuluttaa jokaisen vihreän puun ja jokaisen kuivan puun; leimuava liekki ei sammuu, ja jokainen kasvit etelästä pohjoiseen palavat sen kautta.⁴⁸ Ja kaikki ihmiset näkevät, että minä, Herra, olen sen sytyttänyt; se ei sammuu.'⁴⁹ Silloin minä sanoin: "Oi, Herra Jumala! He sanovat minusta: 'Eikö hän vain puhu vertauksin?'"

21 Herran sana tuli minulle:² "Ihmislapsi, käännä kasvosi kohti Jerusalemaa ja ennusta pyhäkköjä vastaan; ennusta Israelin maata vastaan,³ ja sano Israelin maalle: 'Näin sanoo Herra: Katso, minä olen sinua vastaan, ja minä vedän miekkani tupestaan ja hävitän sinusta sekä vanhurskaat että jumalattomat.⁴ Koska minä aion hävittää sekä vanhurskaat että jumalattomat, miekkani vedetään esiin kaikkia vastaan etelästä pohjoiseen.⁵ Silloin kaikki liha tietää, että minä, Herra, olen vetänyt miekkani tupestaan; se ei palaa enää takaisin.'⁶ Sen tähden, ihmislapsi, huokaile murtunein sydämin ja katkerassa murheessa; huokaile heidän edessään.⁷ Ja kun he kysyvät sinulta: 'Miksi huokailet?' sinun tulee sanoa: 'Tulevan sanoman vuoksi. Jokainen sydän sulaa, kaikki kädet herpoavat, jokainen henki menee tainnoksiin, ja kaikki polvet käyvät vedeksi. Katso, se tulee, ja se tapahtuu,' sanoo Herra, Herra.'⁸ Herran sana tuli minulle:⁹ "Ihmislapsi, ennusta ja sano: 'Näin sanoo Herra: Miekka, miekka, teroitettu ja kiillotettu—¹⁰ teroitettu teurastusta varten, kiillotettu välkymään kuin salama! Iloitsemmeko poikani valtikasta? Miekka halveksii jokaista sellaista sauvaa.¹¹ Miekka on määrätty kiillotettavaksi, otettavaksi käteen; se on teroitettu ja kiillotettu, valmiina surmaajan käteen.¹² Huuda ja valita, ihmislapsi, sillä se on minun kansaani vastaan; se on kaikkia Israelin ruhtinaita vastaan. Heidät annetaan miekan käsiin kansani kanssa. Sen tähden lyö reiteesi.¹³ Sillä on koetus; ja mitä jos valtikka, jota miekka halveksii, ei jatku?' sanoo Herra, Herra.¹⁴ "Sen tähden, ihmislapsi, ennusta ja lyö käsiäsi yhteen. Anna miekan iskeä kahdesti, jopa kolmesti. Se on miekka teurastusta varten, suuri teurastusmiekka, joka kiertää heitä.¹⁵ Jotta sydämet horjuvat ja monet kaatuvat kaikilla porteillaan, olen asettanut miekan teurastusta varten. Ah! Se on tehty välkymään kuin salama, se on teroitettu teurastusta varten.¹⁶ Käänny oikealle, sinä miekka; sitten käänny vasemmalle, minne

tahansa teräsi osoittaa.¹⁷ Minäkin lyön käsiäni yhteen, ja minä tyydytän vihani. Minä, Herra, olen puhunut."¹⁸ Herran sana tuli minulle:¹⁹ "Ihmislapsi, merkitse kaksi tietä, joita pitkin Babylonian kuninkaan miekka kulkee, molemmat alkavat samasta maasta. Tee tienviitta tien päähän kaupunkiin.²⁰ Merkitse tie, jota pitkin miekka tulee Ammonilaisten Rabbaan ja Juudaan linnoitettuun Jerusalemiin.²¹ Sillä Babylonian kuningas seisoo tienhaarassa, kahden tien päässä, etsimässä ennusmerkkiä: hän ravistaa nuolia, hän kysyy epäjumalilta, hän tutkii maksaa.²² Hänen oikeaan käteensä tulee arpa Jerusalemaa varten, pystyttämään muurinmurtaajia, antamaan käskyn teurastaa, kohottamaan sotahuuto, asettamaan muurinmurtaajia portteja vastaan, rakentamaan luiskan ja pystyttämään piirityslaitteita.²³ Se näyttää vääralta ennustukselta niille, jotka ovat vannoneet valan hänelle, mutta hän muistuttaa heitä heidän syyllisyydestään ja vangitsee heidät.²⁴ "Sen tähden, näin sanoo Herra, Herra: 'Koska olette muistuttaneet mieleenne syyllisyytenne avoimella kapinallanne, paljastaen syntyneen kaikessa, mitä teette—koska olette tulleet mieleen, teidät vangitaan.'²⁵ Ja sinä, saastainen ja jumalaton Israelin ruhtinas, jonka päivä on tullut, lopullisen rangaistuksen aikaan,²⁶ näin sanoo Herra, Herra: Poista turbaani ja ota kruunu pois. Se ei ole oleva niin kuin ennen: alhainen korotetaan ja korkea alennetaan.²⁷ Hävitys, hävitys, hävitys minä teen siitä! Tämä ei tule palautumaan, ennen kuin hän tulee, jolle se oikeutetusti kuuluu; hänelle minä annan sen.'²⁸ "Ja sinä, ihmislapsi, ennusta ja sano: 'Näin sanoo Herra, Herra Ammonilaisista ja heidän pilkastaan: Miekka, miekka, vedetty teurastusta varten, kiillotettu kuluttamaan ja välkymään kuin salama—²⁹ kun he näkevät vääriä näkyjä sinulle, kun he ennustavat valheita sinulle—asettaakseen sinut niiden jumalattomien niskoille, jotka ovat surmattavia, joiden päivä on tullut, lopullisen rangaistuksen aikaan.³⁰ Palauta miekka tuppeensa. Siellä, missä sinut luotiin, syntymämaassasi, minä tuomitsen sinut.³¹ Minä vuodatan vihani sinuun ja hengitän tulista vihaani sinua vastaan; minä annan sinut raakojen miesten käsiin, jotka ovat taitavia tuhoamisessa.³² Sinusta tulee polttoainetta tulelle; veresi vuodatetaan maassasi, sinua ei muisteta, sillä minä, Herra, olen puhunut."

22 Herran sana tuli minulle ja sanoi: ² "Ihmislapsi, aiotko tuomita, aiotko tuomita verenvuodatuksen kaupungin? Ilmoita hänelle kaikki hänen kauhistuksensa." ³ Ja sano: 'Näin sanoo Herra, Herra: Kaupunki, joka tuo itselleen tuhon vuodattaen verta keskellään ja saastuttaa itsensä epäjumalilla, vastoin omaa parastaan.' ⁴ Olet tullut syylliseksi vuodatetun veren kautta ja saastunut tekemiesi epäjumalien kautta. Olet tuonut päiväsi lähelle ja tullut vuotesi loppuun. Siksi teen sinut kansojen häpeäksi ja kaikkien maiden pilkaksi. ⁵ Ne, jotka ovat lähellä ja ne, jotka ovat kaukana, pilkkaavat sinua, sinä huonomaineinen kaupunki, täynnä myllerrystä. ⁶ "Katsokaa, kuinka jokainen Israelin ruhtinas käyttää valtaansa vuodattaakseen verta. ⁷ Sinussa he ovat kohdelleet isää ja äitiä halveksuen; he ovat sortaneet muukalaista ja kohdelleet kaltoin isätöntä ja leskeä. ⁸ Olet osoittanut halveksuntaa pyhiä asioita kohtaan ja rikkonut minun sapattini. ⁹ Sinussa on panettelijoita, jotka ovat taipuvaisia vuodattaamaan verta; sinussa on niitä, jotka syövät vuoripyhäköissä ja tekevät kauhistuttavia tekoja. ¹⁰ Sinussa on niitä, jotka paljastavat isänsä alastomuuden; sinussa on niitä, jotka rikkovat naisia vastaan heidän kuukautistensa aikana, kun he ovat seremoniaalisesti epäpuhtaita. ¹¹ Sinussa yksi mies tekee kauhistuksen naapurinsa vaimon kanssa, toinen häpäisee häpeällisesti miniänsä, ja toinen rikkoo sisartaan, isänsä tytärtä vastaan. ¹² Sinussa on ihmisiä, jotka ottavat lahjuksia tehdäkseen väkivaltaa; otat korkoa ja teet voittoa köyhiltä. Kiristät epäoikeudenmukaista hyötyä naapureiltasi. Ja olet unohtanut minut, sanoo Herra, Herra. ¹³ "Katso, minä lyön käteni yhteen epärehellisen voiton ja verenvuodatuksen vuoksi keskelläsi. ¹⁴ Kestääkö sydämesi, tai ovatko kätesi vahvat sinä päivänä, kun minä käsittelen sinua? Minä, Herra, olen puhunut ja aion toimia. ¹⁵ Minä hajotan sinut kansojen keskuuteen ja levitän sinut maiden kautta; ja minä puhdistan sinut saastaisuudestasi. ¹⁶ Kun sinut on saastutettu kansojen silmissä, tiedät, että minä olen Herra." ¹⁷ Sitten Herran sana tuli minulle ja sanoi: ¹⁸ "Ihmislapsi, Israelin heimo on tullut kuonaksi minulle; kaikki he ovat pronssia, tinaa, rautaa ja lyijyä, jotka on jätetty sulatusuuniin. He ovat vain hopean kuonaa. ¹⁹ Siksi, näin sanoo Herra, Herra: 'Koska te kaikki olette tulleet kuonaksi, minä kokoan teidät Jerusalemin keskelle. ²⁰ Kuten hopea, pronssi, rauta,

lyijy ja tina kootaan sulatusuuniin sulatettavaksi tulisella puhalluksella, niin minä kokoan teidät vihassani ja raivossani ja laitan teidät kaupungin sisälle ja sulatan teidät. ²¹ Minä kokoan teidät ja puhallan teihin vihani tulen, ja te sulatte sen sisällä. ²² Aivan kuten hopea sulaa sulatusuunissa, niin te sulatte sen sisällä, ja te tunnette, että minä, Herra, olen vuodattanut vihani teihin." ²³ Jälleen Herran sana tuli minulle ja sanoi: ²⁴ "Ihmislapsi, julista maalle: 'Sinä olet maa, jota ei ole puhdistettu eikä satanut vihan päivänä.' ²⁵ Hänen ruhtinaidensa salaliitto hänen keskellään on kuin saalista repivä karjuva leijona; he ahmivat elämiä, ottavat aarteita ja arvokkaita asioita, ja tekevät monia leskiä hänen keskellään. ²⁶ Hänen pappinsa ovat tehneet väkivaltaa minun lailleni ja häpäisseet minun pyhät asiani; he eivät tee eroa pyhän ja tavallisen välillä; he eivät ole opettaneet eroa epäpuhtaan ja puhtaan välillä; ja he ovat sulkenet silmänsä minun sapattieni pitämiseltä, niin että minä olen häväisty heidän keskuudessaan. ²⁷ Hänen virkamiehensä hänen keskellään ovat kuin saalista repiviä susia; he vuodattavat verta ja tuhoavat elämiä saadakseen epärehellistä voittoa. ²⁸ Hänen profeettansa peittävät nämä teot heille väärillä näyillä ja petollisilla ennustuksilla. He väittävät: 'Näin sanoo Herra, Herra'—kun Herra ei ole puhunut. ²⁹ Maan ihmiset harjoittavat kiristystä ja tekevät ryöstöä; he sortavat köyhiä ja tarvitsevia ja kohtelevat muukalaista kaltoin, kieltäen heiltä oikeuden. ³⁰ Etsin heidän joukostaan jotakuta, joka rakentaisi muurin ja seisoi minun edessäni aukossa maan puolesta, jotta minun ei tarvitsisi tuhota sitä, mutta en löytänyt ketään. ³¹ Siksi minä vuodatan vihani heihin ja kulutan heidät tulisella vihallani, tuoden heidän omille päilleen kaiken, mitä he ovat tehneet, sanoo Herra, Herra."

23 Herran sana tuli minulle jälleen sanoen: ² "Ihmislapsi, oli kaksi sisarta, samasta äidistä; ³ he harjoittivat prostituutiota Egyptissä. He prostituutuivat nuoruudestaan asti; siellä heidän rintojaan hyväiltiin ja heidän neitseellisiä poveaan kosketeltiin. ⁴ Vanhempi oli nimeltään Oholah, ja hänen sisarensa oli Oholibah. He kuuluivat minulle ja synnyttivät poikia ja tyttäriä. Oholah edustaa Samariaa, ja Oholibah edustaa Jerusalemaa. ⁵ "Oholah harjoitti prostituutiota ollessaan vielä minun; hän himoitsi rakastajiaan, assyrialaisia, naapureitaan, ⁶ siniseen pukeutuneita, käskynhaltijoita ja päälliköitä, kaikki komeita nuoria

Hesekielin kirja

miehiä, ratsastaen hevosilla. ⁷ Hän antoi heille häpeälliset tekonsa, kaikille Assyrian valioille, ja saastutti itsensä kaikilla heidän epäjumalillaan, joita hän himoitsi. ⁸ Hän ei luopunut prostituutiosta, jonka hän aloitti Egyptissä; nuoruudessaan miehet makasivat hänen kanssaan, hyväilivät hänen neitseellistä poveaan ja vuodattivat himonsa hänen päälleen. ⁹ Siksi minä annoin hänet hänen rakastajilleen, assyrialaisille, joita hän himoitsi. ¹⁰ He paljastivat hänen alastomuutensa, veivät pois hänen poikansa ja tyttärensä ja tappoivat hänet miekalla. Hänestä tuli sananlasku naisten keskuudessa, ja häneen kohdistettiin tuomioita. ¹¹ "Hänen sisarensa Oholibah näki tämän, mutta hän oli vielä turmeltuneempi himossaan ja prostituutiossaan kuin sisarensa. ¹² Häinkin himoitsi assyrialaisia—käskynhaltijoita ja päälliköitä, loisteliaasti pukeutuneita, ratsumiehiä ratsastaen hevosilla, kaikki komeita nuoria miehiä. ¹³ Ja minä näin, että häinkin saastutti itsensä; molemmat seurasivat samaa polkua. ¹⁴ Mutta hän vei prostituutiossa pidemmälle. Hän näki miehiä kuvattuina seinälle, kaldealaisten kuvia piirrettyinä kirkkaan punaisella, ¹⁵ vyöt vyötäisillään ja löysät turbaanit päässään; kaikki näyttivät babylonialaisilta upseereilta, kaldealaisten syntyperäisiltä. ¹⁶ Kun hän näki heidät, hän halusi heitä ja lähetti sanansaattajia heidän luokseen Kaldeaan. ¹⁷ Sitten babylonialaiset tulivat hänen luokseen, ja himossaan he saastuttivat hänet. Kun hänet oli saastutettu heidän toimestaan, hän kääntyi heistä pois inhoten. ¹⁸ Hän paljasti häpeälliset tekonsa ja alastomuutensa; siksi minä käännyn hänenestä pois inhoten, kuten olin kääntynyt hänen sisarestaan. ¹⁹ Silti hän lisäsi häpeällisiä tekojaan, muistellen nuoruutensa päiviä, jolloin hän prostituoitui Egyptissä. ²⁰ Hän himoitsi rakastajiaan, joiden liha oli kuin aasien ja joiden vuoto oli kuin hevosten. ²¹ Näin sinä kaipasit nuoruutesi moraalittomuutta, kun Egyptissä poveasi hyväiltiin ja nuoria rintojasi kosketeltiin. ²² "Siksi, Oholibah, näin sanoo Suvereeni Herra: Minä yllytän rakastajasi sinua vastaan, ne, joista käännyt pois inhoten, ja tuon heidät sinua vastaan joka puolelta— ²³ babylonialaiset ja kaikki kaldealaiset, Pekodin, Shoan ja Koan miehet, ja kaikki assyrialaiset heidän kanssaan, kaikki käskynhaltijoita ja päälliköitä, vaunujen upseereita ja korkea-arvoisia miehiä, kaikki ratsain hevosilla. ²⁴ He tulevat sinua vastaan aseineen, vaunuineen ja vaunukulkueineen, ja suuren

ihmisjoukon kanssa; he asettuvat sinua vastaan joka puolelta suurin ja pienin kilvin ja kypärin. Minä annan heille tuomion, ja he tuomitsevat sinut tapojensa mukaan. ²⁵ Minä suuntaan mustasukkaisen vihani sinua vastaan, ja he kohtelevat sinua raivolla. He leikkaavat nenäsi ja korvasi, ja ne, jotka jäävät jäljelle, kaatuvat miekkaan. He vievät pois poikasi ja tyttäresi, ja ne, jotka jäävät jäljelle, kulutetaan tulella. ²⁶ He vievät myös vaatteesi ja ottavat hienot korusi. ²⁷ Niin minä lopetan irstailusi ja prostituutiosi, jonka toit Egyptistä. Et enää katso näitä asioita kaivaten tai muista Egyptiä. ²⁸ Sillä näin sanoo Suvereeni Herra: Minä aion antaa sinut niiden käsiin, joita halveksit, niiden, joista käännyt pois inhoten. ²⁹ He kohtelevat sinua vihassa, vievät kaikki omaisuutesi ja jättävät sinut alastomaksi ja paljaaksi. Prostituutiosi häpeä paljastuu, ja irstailusi ja häpeälliset tekosi ³⁰ ovat tuoneet tämän sinulle, koska himoitsit kansoja ja saastutit itsesi heidän epäjumalillaan. ³¹ Olet seurannut sisartesi tietä; siksi minä asetan hänen maljansa käteesi. ³² Näin sanoo Suvereeni Herra: Sinä juot sisartesi maljan, syvän ja leveän maljan; se tuo pilkkaa ja halveksuntaa, sillä se pitää sisällään paljon. ³³ Sinut täytetään juopumuksella ja surulla, hävityksen ja autiuden maljalla, sisartesi Samarian maljalla. ³⁴ Sinä juot sen ja tyhjennät sen kuivaksi; sinä kaluat sen sirpaleita ja revit rintojasi. Minä olen puhunut, sanoo Suvereeni Herra. ³⁵ Siksi näin sanoo Suvereeni Herra: Koska olet unohtanut minut ja heittänyt minut selkäsi taakse, sinun on kannettava irstailusi ja häpeällisten tekosi seuraukset." ³⁶ Lisäksi Herra sanoi minulle: "Ihmislapsi, tuomitsetko Oholahin ja Oholibahin? Sitten kohtaa heidät heidän inhottavien tekojensa kanssa, ³⁷ sillä he ovat tehneet aviorikoksen ja heidän käsissään on verta. He olivat uskottomia epäjumaliensa kanssa; he jopa uhrasivat lapsensa, jotka he synnyttivät minulle, ruuaksi heille. ³⁸ He ovat myös tehneet tämän minulle: Samana aikana he saastuttivat pyhäkköni ja rikkoivat sapattini. ³⁹ Samana päivänä, kun he uhrasivat lapsensa epäjumalilleen, he tulivat pyhäkkööni ja saastuttivat sen. Näin he tekivät minun talossani. ⁴⁰ Lisäksi he lähettivät sanansaattajia miehille, jotka tulivat kaukaa, ja kun he saapuivat, sinä kylvit itsesi heitä varten, levitit silmämeikkiä ja koristelit itsesi koruilla. ⁴¹ Sinä istuit loisteliaalla sohvalla, edessäsi oleva pöytä katettuna, johon olit asettanut suitsukkeeni ja öljyni. ⁴² Hänen ympärillään oli huoleton väkijoukon melu; juopuneet tuotiin

Hesekielin kirja

erämaasta yhdessä roskaväen miesten kanssa, ja he asettivat rannerenkaat naisen ja hänen sisarensa ranteisiin ja kauniit kruunut heidän päähänsä. ⁴³ Sitten sanoin aviorikoksesta kuluneesta, 'Nyt antakaa heidän käyttää häntä prostituoituna, sillä sitä hän on.' ⁴⁴ Ja he menivät hänen luokseen, kuten miehet menevät prostituidun luo. Niin he menivät Oholahin ja Oholibahin luo, irstaat naiset. ⁴⁵ Mutta vanhurskaat tuomarit tuomitsevat heidät naisten rangaistukseen, jotka tekevät aviorikoksen ja vuodattavat verta, koska he ovat avionrikkooja ja heidän käsissään on verta. ⁴⁶ Sillä näin sanoo Suvereeni Herra: Tuo väkijoukko heidän kimppuunsa ja anna heidät kauhun ja ryöstön valtaan. ⁴⁷ Väkijoukko kivittää heidät ja hakkaa heidät miekalla; he tappavat heidän poikansa ja tyttärensä ja polttavat heidän talonsa. ⁴⁸ Näin minä lopetan irstailun maassa, jotta kaikki naiset ottaisivat varoituksen eivätkä jäljittelisi sinua. ⁴⁹ Sinä kannat irstailusi rangaistuksen ja epäjumalanpalveluksesi seuraamukset. Silloin sinä tiedät, että minä olen Suvereeni Herra."

24 Yhdeksäntenä vuotena, kymmenennessä kuussa, kymmenentenä päivänä tuli minulle tämä Herran sana: ² "Ihmislapsi, kirjoita muistiin tämän päivän nimi, juuri tämän päivän, sillä Babylonian kuningas on alkanut piirittää Jerusalemia tänä päivänä. ³ Puhu vertaus tälle kapinalliselle kansalle ja sano heille: 'Näin sanoo Herra, Herra:

"Pane pata tulelle, aseta se siihen, ja kaada siihen vettä. ⁴ Laita siihen lihapatat, jokainen hyvä pala—reisi ja lapa. Täytä se parhailla luilla; ⁵ valitse lauman parhaat. Kasaa puita sen alle; anna sen kiehua hyvin, ja anna luiden kiehua siinä.

⁶ Sillä näin sanoo Herra, Herra:

"Voi verenvuodatuksen kaupunkia, pataa, joka on ruostunut, jonka saastaisuus ei lähde! Ota liha pois pala palalta, valitsematta sitä. ⁷ Sillä veri, jonka se on vuodattanut, on sen sisällä; se on vuodattanut sen paljaalle kalliolle; eikä kaatanut sitä maahan eikä peittänyt sitä tomulla. ⁸ Herättääkseni vihani ja kostaakseni, olen asettanut sen veren paljaalle kalliolle, niin ettei sitä peitetä. ⁹ Siksi näin sanoo Herra, Herra: "Voi verenvuodatuksen kaupunkia! Minä teen puupinon suureksi. ¹⁰ Kasaa puita, sytytä tuli, keitä liha perusteellisesti, sekoita mausteet, ja anna luiden palaa. ¹¹ Aseta sitten tyhjä pata hiillokselle niin että se kuumenee ja sen kupari

hehkuu, että sen epäpuhtaudet sulavat ja sen saastaisuus kulutetaan. ¹² Se on väsyttänyt minut ponnisteluillaan; sen raskasta saastaisuutta ei ole poistettu, ei edes tulen avulla.

¹³ Sinun saastaisuutesi on irstautta. Koska yritin puhdistaa sinut, mutta et halunnut puhdistua saastaisuudestasi, et tule olemaan puhdas ennen kuin vihani sinua kohtaan on kulunut loppuun. ¹⁴ Minä, Herra, olen puhunut. Aika on tullut minun toimia. En pidättelee; en sääli, enkä kadu. Sinut tuomitaan teidesi ja tekojesi mukaan, sanoo Herra, Herra." ¹⁵ Toinen Herran sana tuli minulle: ¹⁶ "Ihmislapsi, katso, aion ottaa sinulta silmiesi ilon yhdellä iskulla; mutta et saa surra tai itkeä, eivätkä kyyneleesi saa vuotaa. ¹⁷ Valita hiljaa; älä sure kuolleita. Pidä turbaani kiinni ja sandaalit jaloissasi; älä peitä viiksiäsi ja partaasi äläkä syö surjoiden leipää." ¹⁸ Niin minä puhuin kansalle aamulla, ja illalla vaimoni kuoli. Seuraavana aamuna tein niin kuin minua oli käsketty. ¹⁹ Sitten kansa kysyi minulta: "Etkö kerro meille, mitä nämä asiat merkitsevät meille, kun teet näin?" ²⁰ Niin minä selitin heille: "Minulle tuli Herran sana: ²¹ Sano Israelin kansalle: 'Näin sanoo Herra, Herra: Aion häpäistä pyhäkköni—teidän voimanne ylpeyden, silmienne ilon, sielunne kaipauksen. Pojat ja tyttäret, jotka jätitte jälkeenne, kaatuvat miekkaan. ²² Ja te teette kuten minä olen tehnyt. Ette peitä viiksiänne ja partaanne ettekä syö surjoiden leipää. ²³ Pidätte turbaanit päässänne ja sandaalit jaloissanne. Ette sure tai itke, vaan riudutte syntienne tähden ja valitatte keskenänne. ²⁴ Hesekiel on oleva teille merkinä; te toimitte juuri niin kuin hän on toiminut. Kun tämä tapahtuu, te tunnette, että minä olen Herra, Herra.' ²⁵ "Mitä sinuun tulee, ihmislapsi, sinä päivänä, kun otan heiltä heidän turvapaikkansa, heidän loistonsa ilon, silmiensä ilon, sydämensä halun, sekä heidän poikansa ja tyttärensä— ²⁶ sinä päivänä tulee pakolainen luoksesi kertomaan uutiset. ²⁷ Sinä päivänä suusi avautuu sille, joka pakenee, ja sinä puhut etkä enää ole vaiti. Näin sinä olet merkinä heille, ja he tietävät, että minä olen Herra."

25 Herran sana tuli minulle: ² "Ihmislapsi, käänny ammonilaisia kohti ja ennusta heitä vastaan, ³ ja sano heille: 'Kuulkaa Herran Jumalan sana. Näin sanoo Herra Jumala: Koska te sanoitte "Aha!" minun pyhäköstäni, kun se häväistiin, ja Israelin maasta, kun se autioitettiin, ja Juudan

Hesekielin kirja

kansasta, kun he menivät pakkosiirtolaisuuteen, ⁴ katso, minä annan teidät idän kansojen käsiin omaisuudeksi. He pystyttävät leirinsä teidän keskellenne ja asettuvat asumaan teidän joukkoonne; he syövät teidän hedelmänne ja juovat teidän maitoanne. ⁵ Teen Rabbasta kamelien laitumen ja Ammonista lammaslaujojen lepopaikan. Silloin te tiedätte, että minä olen Herra. ⁶ Sillä näin sanoo Herra Jumala: Koska te olette taputtaneet käsiänne ja polkeneet jaloillanne ja iloinneet kaikesta sydämenne ilkeydestä Israelin maata vastaan, ⁷ katso, minä ojennan käteni teitä vastaan ja annan teidät kansojen ryöstettäväksi. Minä hävitän teidät kansojen joukosta ja tuhoan teidät maista. Minä hävitän teidät, ja te tiedätte, että minä olen Herra.”

⁸ ”Näin sanoo Herra Jumala: 'Koska Moab ja Seir sanoivat: "Katso, Juudan heimo on kuin kaikki muutkin kansat," ⁹ katso, minä paljastan Moabin kyljen, alkaen sen rajakaupungeista—Bet-Jesimotista, Baal-Meonista ja Kirjat-Jaimista—maan loistosta. ¹⁰ Minä annan Moabin yhdessä ammonilaisten kanssa idän kansojen käsiin omaisuudeksi, niin että ammonilaiset unohtetaan kansojen joukossa; ¹¹ ja minä panen täytäntöön tuomioni Moabille. Silloin he tietävät, että minä olen Herra.”

¹² ”Näin sanoo Herra Jumala: 'Koska Edom kosti Juudan heimolle ja teki suuren syyllisyyden kostamalla, ¹³ näin sanoo Herra Jumala: Minä ojennan käteni Edomia vastaan ja hävitän sieltä sekä ihmiset että eläimet. Minä teen siitä aution, ja Temanista Dedaniin he kaatuvat miekkaan. ¹⁴ Minä koston Edomille kansani Israelin käden kautta, ja he tekevät Edomille vihani ja kiivauteni mukaan; he tuntevat minun kostoni, sanoo Herra Jumala.” ¹⁵ ”Näin sanoo Herra Jumala: 'Koska filistealaiset kostivat ja ottivat koston sydämensä ilkeydellä ja ikivanhalla vihalla pyrkivät tuhoamaan Juudan, ¹⁶ näin sanoo Herra Jumala: Katso, minä ojennan käteni filistealaisia vastaan ja hävitän kreettiläiset; ja minä tuhoan jäännöksen merenrannikolta. ¹⁷ Minä panen täytäntöön suuren koston heille kiivailla nuhteilla; ja he tietävät, että minä olen Herra, kun minä panen kostoni täytäntöön heitä vastaan.”

sanonut Jerusalemissa: 'Aha! Kansojen portti on murtunut; se on avautunut minulle. Nyt kun se on raunioina, minä menestyn', ³ sen tähden sanoo Herra, Herra näin: Katso, minä olen sinua vastaan, Tyyro, ja tuon sinua vastaan monta kansaa, niin kuin meri nostaa aaltonsa. ⁴ He tuhoavat Tyroksen muurit ja repivät alas sen tornit; minä pyyhkäisen pois sen jätteet ja teen siitä paljaan kallion. ⁵ Merellä siitä tulee paikka verkkojen levittämiseen, sillä minä olen puhunut, sanoo Herra, Herra. Se tulee kansojen ryöstettäväksi, ⁶ ja sen asutukset mantereella surmataan miekalla. Silloin he tietävät, että minä olen Herra. ⁷ Sillä näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä tuon Tyrosta vastaan Nebukadnessarin, Babylonian kuninkaan, kuninkaiden kuninkaan, hevosineen, vaunuineen, ratsuväkineen ja suuren armeijansa kanssa. ⁸ Hän hävittää sinun asutuksesi mantereella miekalla; hän pystyttää sinua vastaan piirityslaitteet, rakentaa luiskan muurejasi vasten ja nostaa suuren kilven sinua vastaan. ⁹ Hän lyö muurejasi päin muurinmurtajillaan ja hajottaa tornisi aseillaan. ¹⁰ Hänen hevostensa paljouden vuoksi niiden nostattama pöly peittää sinut; muurisi vapisevat ratsuväen, vaunujen ja sotavaunujen melusta, kun hän astuu porteistasi, niin kuin miehet astuvat kaupunkiin, jonka muurit on murrettu. ¹¹ Hänen hevostensa kaviolla hän tallaa kaikki katujesi; hän surmaa kansasi miekalla, ja sinun vahvat pylvääsi kaatuvat maahan. ¹² He ryöstävät rikkautesi ja vievät kauppatavarasi; he repivät alas muurisi ja hajottavat hienot talosi ja heittävät kivesi, puusi ja romusi mereen. ¹³ Minä lopetan sinun meluisat laulusi, eikä sinun harppujesi ääntä enää kuulla. ¹⁴ Minä teen sinusta aution kallion, ja sinusta tulee paikka kalaverkkojen levittämiseen. Sinua ei enää rakenneta, sillä minä, Herra, olen puhunut, sanoo Herra, Herra. ¹⁵ Näin sanoo Herra, Herra Tyrokselle: Eivätkö rannikkoalueet vapise sinun kaatumisesi äänestä, kun haavoittuneet vaikeroivat ja teurastus tapahtuu keskelläsi? ¹⁶ Silloin kaikki meren ruhtinaat laskeutuvat valtaistuimiltaan, riisuvat viittansa ja riisuvat kirjatut vaatteensa. Kauhun vallassa he istuvat maahan, vapisten joka hetki, kauhistuneina sinusta. ¹⁷ He virittävät sinusta valitusvirren ja sanovat sinulle:

'Kuinka oletkaan tuhottu, maineikas kaupunki, meren miesten asuttama! Sinä olit voima merillä, sinä ja sinun asukkaasi; sinä levitit pelkoa kaikille, jotka siellä asuivat. ¹⁸ Rannikkoalueet nyt vapisevat

Hesekielin kirja

sinun lankeemuksesi päivänä; saaret merellä ovat kauhuissaan sinun kukistumisestasi.'

¹⁹ Sillä näin sanoo Herra, Herra: Kun teen sinusta aution kaupungin, kuten kaupungit, joissa ei enää asuta, ja kun tuon meren syvyyydet sinun ylitsesi ja sen valtavat vedet peittävät sinut, ²⁰ silloin minä vien sinut alas niiden kanssa, jotka menevät kuoppaan, muinaisten kansojen luo. Minä teen sinut asumaan maan alimpiin osiin, kuten muinaisiin raunioihin, niiden kanssa, jotka menevät kuoppaan, niin ettet palaa tai ota paikkaasi elävien maassa. ²¹ Minä tuon sinulle kauhean lopun, etkä sinä enää ole. Sinua etsitään, mutta sinua ei enää koskaan löydetä, sanoo Herra, Herra.

27 Herran sana tuli minulle: ² "Thmislapsi, nosta valitusvirsi Tyyrosta. ³ Sano Tyyrolle, joka istuu meren portilla, kansojen kauppiais monille rannoille: 'Näin sanoo Suvereeni Herra:

"Sinä olet sanonut, Tyros, 'Olen täydellinen kauneudessa.'" ⁴ Sinun alueesi on merten sydämessä; rakentajasi ovat täydentäneet kauneutesi. ⁵ He tekivät kaikki puusi Senirin katajasta; Libanonin setri otettiin tekemään sinulle masto. ⁶ Basanin tammista he tekivät aivot; kansiasi koristeltiin norsunluulla püksipuusta Kyproksen rannoilta. ⁷ Purjeesi oli hienosti kirjailtua pellavaa Egyptistä, toimien lippunasi; katoksesi olivat sinisiä ja purppuraisia Elisan rannoilta. ⁸ Sidonin ja Arvadin asukkaat olivat airojen käyttäjiä; viisaat miehesi, Tyros, olivat aluksellasi merimiehinäsi. ⁹ Gebalin vanhimmat ja heidän taitavat miehensä olivat kanssasi, tiivistäen saumasi. Kaikki meren laivat ja heidän merimiehensä olivat kanssasi käymässä kauppaa tavaroistasi. ¹⁰ "Persian, Ludin ja Putin miehet olivat armeijassasi, sotureitasi. He ripustivat kilpensä ja kypäränsä seinille, tuoden sinulle loistoa. ¹¹ Arvadin miehet ja armeijasi olivat muureillasi ympäröinsä, ja Gammadit torneissasi. He ripustivat kilpensä muureillesi ympäröinsä; he täydensivät kauneutesi.

¹² "Tarsis kävi kauppaa kanssasi suuren tavarapaljoutesi vuoksi; he vaihtoivat hopeaa, rautaa, tinaa ja lyijyä tavaroihisi. ¹³ "Javan, Tubal ja Mesek olivat kauppiaitasi; he vaihtoivat ihmishenkiä ja pronssiesineitä tavaroihisi. ¹⁴ "Bet-Togarmen miehet vaihtoivat hevosia, sotaratsuja ja muuleja tavaroihisi.

¹⁵ "Dedanin miehet olivat kauppiaitasi; monet rannat

olivat markkinasi, ja he maksoivat sinulle norsunluuhampailla ja ebenpuulla. ¹⁶ "Aram oli asiakkaasi tavaroidesi runsauden vuoksi; he vaihtoivat smaragdeja, purppurakankaita, kirjailtuja vaatteita, hienoa pellavaa, koralleja ja rubiineja tavaroihisi. ¹⁷ "Juuda ja Israel kävivät kauppaa kanssasi; he vaihtoivat Minnitin vehnää, kakkua, hunajaa, öljyä ja palsamia tavaroihisi. ¹⁸ "Damaskos kävi kauppaa kanssasi monien tuotteidesi ja suuren tavarapaljoutesi vuoksi, tarjoten Helbonin viiniä ja Saharin villaa. ¹⁹ Vedan ja Javan Uzalista vaihtoivat taottua rautaa, kassiaa ja kalamusta tavaroihisi. ²⁰ "Dedan kävi kauppaa satulakankailla kanssasi. ²¹ "Arabia ja kaikki Kedarinin ruhtinaat olivat asiakkaitasi, käymässä kauppaa karitsoilla, päseillä ja vuohilla. ²² "Saban ja Raaman kauppiat kävivät kauppaa kanssasi; tavaroistasi he vaihtoivat hienompia mausteita, jalokiviä ja kultaa. ²³ "Haran, Kanneh ja Eden, ja Saban, Assurin ja Kiltmadin kauppiat kävivät kauppaa kanssasi. ²⁴ Markkinapaikassasi he kävivät kauppaa kanssasi valituilla vaatteilla, sinisillä kankailla, kirjailuilla töillä ja monivärisillä matoilla, joissa oli tiukasti kierretty narut.

²⁵ "Tarsisin laivat olivat kuljettajiasi tavaroillesi. Olit täynnä raskasta lastia ja olit loistava merten sydämessä. ²⁶ Airojen käyttäjäsi ovat tuoneet sinut suurille vesille; itätuuli on murskannut sinut kappaleiksi merten sydämessä. ²⁷ Rikkautesi, tavarasi ja varusteesi, merimiehesi, purjehtijasi ja laivanrakentajasi, kauppiasi ja kaikki soturisi, ja kaikki, jotka ovat sinussa, kaatuvat merten sydämeen haaksirikkosi päivänä. ²⁸ Merimiestesi huudon ääni saa rannat vapisemaan. ²⁹ Kaikki, jotka hallitsevat airoja, hylkäävät laivansa; merimiehet ja kaikki purjehtijat seisovat rannalla. ³⁰ He kohottavat äänensä ja huutavat katkerasti sinun takiasi; he heittävät tomua päälleen ja kievivät tuhkassa. ³¹ He ajelevat päänsä sinun takiasi ja pukeutuvat säkikankaaseen. He itkevät sinua sielunsa katkeruudessa katkeralla valituksella. ³² Kun he valittavat ja surevat sinua, he ottavat valitusvirren sinusta ja laulavat: "Kuka on kuin Tyros, nyt hiljainen meren keskellä?" ³³ Kun tavarasi purjehtivat merien yli, toit suurta kauppaa monille kansoille; suuren rikkautesi ja tavaroidesi kanssa toit vaurautta maan kuninkaille. ³⁴ Nyt olet merten murskaama vesien syvyyksissä; tavarasi ja koko seurasi ovat menneet alas kanssasi. ³⁵ Kaikki, jotka

Hesekielin kirja

asuvat rannikoilla, ovat kauhuissaan sinusta; heidän kuninkaan sa vapisevat kauhusta, heidän kasvonsa vääristyvät pelosta. ³⁶ Kauppiaat kansojen keskuudessa sihisevät sinulle; olet tullut kauhistuttavaan loppuun etkä ole enää olemassa.”

28 Minulle tuli tämä Herran sana: ² "Ihmislapsi, sano Tyroksen ruhtinaalle: 'Näin sanoo Herra Jumala: "Sydämesi ylpeydessä julistat, 'Minä olen jumala; istun jumalten istuimella merten sydämessä.' Kuitenkin olet kuolevainen etkä jumala, vaikka kuvittelet olevasi yhtä viisas kuin jumala. ³ Katso, oletko viisaampi kuin Daniel? Onko mikään salaisuus liian kätkeyty sinulta? ⁴ Viisaudellasi ja ymmärrykselläsi olet hankkinut itsellesi rikkautta ja kerännyt kultaa ja hopeaa aarrekkamioihisi. ⁵ Suuren kaupankäyntitaitosi avulla olet lisännyt rikkauksiasi, ja sydämesi on tullut ylpeäksi rikkautesi vuoksi. ⁶ Siksi näin sanoo Herra Jumala:

'Koska olet tehnyt sydämesi jumalan sydämen kaltaiseksi, ⁷ katso, minä tuon sinua vastaan muukalaisia, kansojen julmimpia; he paljastavat miekkansa viisautesi kauneutta vastaan ja häpäisevät loistosi. ⁸ He vievät sinut alas syvyysiin, ja sinä kuolet väkivaltaisesti merten sydämessä. ⁹ Sanotko vielä, 'Minä olen jumala,' niiden edessä, jotka surmaavat sinut? Olet kuolevainen, et jumala, niiden käsissä, jotka haavoittavat sinua. ¹⁰ Sinä kuolet ympärileikkaamattomien kuoleman muukalaisten käsissä.

Minä olen puhunut, sanoo Herra Jumala.” ¹¹ Taas minulle tuli tämä Herran sana: ¹² "Ihmislapsi, nosta valituslaulu Tyroksen kuninkaasta ja sano hänelle: 'Näin sanoo Herra Jumala:

"Sinä olit täydellisyys sinetti, täynnä viisautta ja täydellinen kauneudessa. ¹³ Sinä olit Edenissä, Jumalan puutarhassa; jokainen kallisarvoinen kivi oli peitteenäsi: karneoli, topaasi ja timantti, berylli, onyksi ja jaspis, lapislatsuli, turkoosi ja smaragdi. Sinun asusteisi ja kiinnikkeesi oli tehty kullasta; sinä päivänä, jona sinut luotiin, ne valmistettiin. ¹⁴ Sinä olit voideltu suojeleva kerubi, ja minä asetin sinut Jumalan pyhälle vuorelle; sinä vaelsit tulisten kiven keskellä. ¹⁵ Sinä olit moitteeton teissäsi siitä päivästä, jona sinut luotiin, kunnes sinussa löydettiin vääräys. ¹⁶ Kauppasi runsauden tähden sinä täytyit väkivallalla, ja sinä teit syntiä. Niin minä karkotin sinut häpeällisesti Jumalan vuorelta, ja

minä tuhosin sinut, suojeleva kerubi, tulisten kiven keskeltä. ¹⁷ Sydämesi tuli ylpeäksi kauneutesi tähden; sinä turmelit viisautesi loistosi vuoksi. Minä heitin sinut maahan; minä paljastin sinut kuninkaiden eteen, että he saisivat katsella sinua. ¹⁸ Lukuisten rikkomustesi tähden, kauppasi vääryydessä, sinä saastutit pyhäkkösi. Niin minä toin esiin tulen sinusta; se kulutti sinut, ja minä muutin sinut tuhaksi maan päälle kaikkien nähdessä, jotka sinut näkivät. ¹⁹ Kaikki kansat, jotka sinut tunsivat, ovat kauhistuneet sinusta; sinusta on tullut kauhu etkä ole enää ikuisesti.”

²⁰ Minulle tuli tämä Herran sana: ²¹ "Ihmislapsi, käännä kasvosi Sidonia vastaan ja ennusta sitä vastaan ²² ja sano, 'Näin sanoo Herra Jumala:

"Katso, minä olen sinua vastaan, Sidon, ja minä tulen kirkastetuksi sinun keskelläsi. Silloin he tietävät, että minä olen Herra, kun minä panen tuomioni täytäntöön häntä vastaan ja osoitan pyhytyeni hänessä. ²³ Sillä minä lähetän ruton hänen keskelleen ja verta hänen kaduilleen; kaatuneet kaatuvat hänen keskellään miekalla joka puolelta. Silloin he tietävät, että minä olen Herra.

²⁴ Eikä enää ole Israelin heimolle kivuliasta piikkiä tai pistävää orjantappuraa ympärillään olevista, jotka halveksivat heitä. Silloin he tietävät, että minä olen Herra Jumala. ²⁵ 'Näin sanoo Herra Jumala: Kun minä kokoon Israelin heimon kansojen seasta, joiden keskelle he ovat hajallaan, ja osoitan pyhytyeni heidän keskuudessaan kansojen nähdessä, silloin he asuvat omassa maassaan, jonka minä annoin palvelijalleni Jaakobille. ²⁶ He asuvat siellä turvallisesti; he rakentavat taloja ja istuttavat viinitarhoja, ja asuvat turvallisesti, kun minä panen tuomioni täytäntöön kaikkia heidän naapureitaan vastaan, jotka halveksivat heitä. Silloin he tietävät, että minä olen Herra, heidän Jumalansa.”

29 Kymmenentenä vuonna, kymmenentenä kuukautena, kahdentenatoista päivänä tuli minulle tämä Herran sana: ² "Ihmislapsi, käännä kasvosi faraota, Egyptin kuningasta, vastaan ja ennusta häntä ja koko Egyptiä vastaan. ³ Puhu ja sano: 'Näin sanoo Herra, Herra:

"Minä olen sinua vastaan, farao, Egyptin kuningas, sinä suuri hirviö, joka makaat virtojesi keskellä. Sinä olet sanonut: 'Niili on minun; minä tein sen itselleni.' ⁴ Minä panen koukut leukaperiisi ja annan

Hesekielin kirja

jokiesi kalojen tarttua suomuisi. Minä vedän sinut ylös virroistasi, kaikki kalat suomuisasi kiinni. ⁵ Minä hylkään sinut erämaahan, sinut ja kaikki jokiesi kalat. Sinä kaadut avoimelle kentälle, etkä sinä ole koottu tai korjattu. Minä annan sinut ruuaksi maan pedoille ja taivaan linnuille.

⁶ Silloin kaikki Egyptin asukkaat tietävät, että minä olen Herra. Sinä olet ollut ruokosauva Israelin heimolle. ⁷ Kun he tarttuivat sinuun käsillään, sinä särkyit ja repäisit heidän olkapäänsä; kun he nojasivat sinuun, sinä murrutit ja sait heidän selkänsä vapisemaan. ⁸ 'Siksi näin sanoo Herra, Herra: Minä tuon miekan sinun kimppuusi ja hävitän sinusta sekä ihmiset että eläimet. ⁹ Egyptin maa tulee autioksi erämaaksi. Silloin he tietävät, että minä olen Herra. Koska sinä sanoit: 'Niili on minun; minä tein sen,' ¹⁰ siksi minä olen sinua ja sinun virtojasi vastaan, ja minä teen Egyptin maasta raunioituneen ja aution erämaan Migdolista Syeneen asti, Kushin rajalle saakka. ¹¹ Ei ihmisen jalka kulje sen läpi, eikä eläimen jalka kulje sen läpi, ja se on asumaton neljäkymmentä vuotta. ¹² Minä teen Egyptin maan autioksi hävitettyjen maiden joukossa, ja sen kaupungit ovat autioina neljäkymmentä vuotta raunioituneiden kaupunkien joukossa. Minä hajotan egyptiläiset kansojen sekaan ja sirotan heidät maihin. ¹³ 'Sillä näin sanoo Herra, Herra: Neljäkymmenen vuoden lopussa minä kokoan egyptiläiset kansojen seasta, joihin heidät hajotettiin. ¹⁴ Minä palautan Egyptin kohtalon ja tuon heidät takaisin Patroksen maahan, heidän esi-isänsä maahan, ja siellä he ovat alhainen valtakunta. ¹⁵ Se on valtakunnista alhaisin eikä enää koskaan korota itseään muiden kansojen yläpuolelle. Minä teen sen niin heikoksi, ettei se enää hallitse kansoja. ¹⁶ Egypti ei enää ole Israelin heimon luottamuksen lähde, muistuttan heitä syyllisyydestään, kun he kääntyivät sen puoleen avun saamiseksi. Silloin he tietävät, että minä olen Herra, Herra.' ¹⁷ Kahdentenakymmenentenä seitsemäntenä vuonna, ensimmäisen kuukauden ensimmäisenä päivänä tuli minulle tämä Herran sana: ¹⁸ "Ihmislapsi, Nebukadnessar, Babylonian kuningas, teetti armeijallaan kovasti työtä Tyyron edessä; jokainen pää tuli paljaaksi ja jokainen olkapää kuluneeaksi. Kuitenkaan hän ja hänen armeijansa eivät saaneet palkkaa kampanjastaan Tyyroa vastaan. ¹⁹ Siksi näin sanoo Herra, Herra: Minä annan Egyptin Nebukadnessarille, Babylonian kuninkaalle, ja hän

vie sen rikkaudet. Hän ryöstää ja saalistaa maan palkaksi armeijalleen. ²⁰ Minä olen antanut hänelle Egyptin palkaksi hänen vaivannööstään, koska hän ja hänen armeijansa toimivat minun puolestani, sanoo Herra, Herra. ²¹ "Sinä päivänä minä annan voiman nousta Israelin heimolle, ja minä annan sinun puhua heidän keskuksellaan. Silloin he tietävät, että minä olen Herra."

30

Herran sana tuli minulle: ² "Ihmislapsi, ennusta ja sano: 'Näin sanoo Herra Jumala:

"Valittakaa, 'Voi tuota päivää!' ³ Sillä päivä on lähellä, totisesti, Herran päivä on lähellä; pilvien päivä, kansojen tuomion aika. ⁴ Miekka tulee Egyptiin, ja Kuusissa on tuskaa. Kun kaatuneet kaatuvat Egyptissä, sen rikkaudet viedään pois, ja sen perustukset revitään alas.

⁵ Kuus, Puut, Luud, koko Arabia, Libya ja liiton maan kansat kaatuvat miekkaan yhdessä Egyptin kanssa. ⁶ 'Näin sanoo Herra:

"Egyptin liittolaiset kaatuvat ja sen voiman ylpeys alennetaan. Migdolista Syeneen he kaatuvat miekkaan sen sisällä," sanoo Herra Jumala. ⁷ "He ovat autioina autioiden maiden joukossa, ja heidän kaupunkinsa makaavat hävitettyjen kaupunkien joukossa. ⁸ Silloin he tietävät, että minä olen Herra, kun syytän tulen Egyptiin ja kaikki sen auttajat murskataan.

⁹ Sinä päivänä lähtee luotani sanansaattajia laivoilla pelästyttämään Kuusia sen välinpitämättömyydestä; vavistus valtaa heidät Egyptin tuomion päivänä, sillä se tulee varmasti. ¹⁰ 'Näin sanoo Herra Jumala:

"Minä lopetan Egyptin väkijoukon ja käytän Nebukadnessaria, Babylonian kuninkaan, kättä. ¹¹ Hän ja hänen kansansa hänen kanssaan, julmimmat kansoista, tuodaan hävittämään maa. He vetävät miekkansa Egyptiä vastaan ja täyttävät maan kaatuneilla. ¹² Minä kuivatan Niilin vedet ja myyn maan pahojen miesten käsiin; muukalaisten kädellä minä hävitän maan ja kaiken, mitä siinä on.

Minä, Herra, olen puhunut. ¹³ 'Näin sanoo Herra Jumala:

"Minä tuhoan epäjumalat ja lopetan kuvat Memfiksessä. Egyptissä ei enää ole ruhtinasta, ja minä levitän pelkoa koko maahan. ¹⁴ Minä hävitän Patroksen, syytän tulen Soaniin, ja rankaisen

Hesekielin kirja

Thebaa. ¹⁵ Minä vuodatan vihani Pelusiumiin, Egyptin linnoitukseen, ja hävitän Theban joukot. ¹⁶ Minä sytytän tulen Egyptiin; Pelusium vääntelee tuskassa, Theba murtuu, ja Memfis on jatkuvassa ahdistuksessa. ¹⁷ Heliopoliksen ja Bubastiksen nuorukaiset kaatuvat miekkaan, ja naiset viedään vankeuteen. ¹⁸ Pimeä on päivä Tahpanheksessa kun minä murren Egyptin ikeen; siellä sen ylpeä voima päättyy. Se peittyy pilviin, ja sen tyttäret menevät vankeuteen. ¹⁹ Näin minä tuon tuomiot Egyptiin, ja he tietävät, että minä olen Herra.”

²⁰ Yhdentenätoista vuotena, ensimmäisessä kuussa, seitsemäntenä päivänä, Herran sana tuli minulle: ²¹ ”Ihmislapsi, minä olen murtanut faraon, Egyptin kuninkaan, käsivarren. Sitä ei ole sidottu parantumiseksi tai kääritty siteellä, jotta se olisi tarpeeksi vahva miekkaa käyttämään. ²² Siksi näin sanoo Herra Jumala: ’Katso, minä olen faraota, Egyptin kuningasta, vastaan, ja minä murren hänen molemmat käsivartensa, sekä vahvan että murtuneen, ja teen miekan putoamaan hänen kädestään. ²³ Minä hajotan egyptiläiset kansojen sekaan ja hajotan heidät maihin. ²⁴ Minä annan voimaa Babylonian kuninkaalle ja asetan miekkani hänen käteensä, mutta murren faraon käsivarret, ja hän voihkii hänen edessään kuin vakavasti haavoittunut. ²⁵ Minä vahvistan Babylonian kuninkaan käsivarret, mutta faraon käsivarret vaipuvat voimattomiksi. Silloin he tietävät, että minä olen Herra, kun minä asetan miekkani Babylonian kuninkaan käteen ja hän heiluttaa sitä Egyptin maata vastaan. ²⁶ Kun minä hajotan egyptiläiset kansojen sekaan ja hajotan heidät maihin, silloin he tietävät, että minä olen Herra.”

31 Yhdentenätoista vuotena, kolmannessa kuussa, ensimmäisenä päivänä, tuli minulle tämä Herran sana: ² ”Ihmislapsi, sano faraolle, Egyptin kuninkaalle, ja hänen joukoilleen:

’Kuka voi verrata sinuun suuruudessasi? ³ Katso, Assyria oli kuin setri Libanonissa, kauniine oksineen, jotka antoivat varjoa metsälle, ja kohosi korkealle, sen latva oli pilvien keskellä. ⁴ Vedet ravitsivat sitä, syvät lähteet saivat sen kasvamaan korkeaksi. Sen purot virtasivat sen istutuspaikan ympärillä ja lähettivät kanavia kaikille kentän puille. ⁵ Näin se nousi korkeammalle kuin kaikki kentän puut; sen oksat lisääntyivät ja sen haarat ulottuivat pitkälle runsaiden vesien ansiosta, kun se levitti ne.

⁶ Kaikki taivaan linnut pesivät sen oksilla, ja sen haarojen alla kaikki kentän eläimet synnyttivät; kaikki suuret kansakunnat asuivat sen varjossa. ⁷ Se oli loistava suuruudessaan, laajoine haaroineen; sillä sen juuret ulottuivat runsaisiin vesiin. ⁸ Jumalan puutarhan setrit eivät voineet kilpailla sen kanssa, eivätkä katajat voineet verrata sen oksiin, eivätkä plataanipuut voineet verrata sen haaroihin— mikään puu Jumalan puutarhassa ei voinut vastata sen kauneutta. ⁹ Minä tein sen kauniiksi sen oksien runsaudella, ja kaikki Eedenin puut Jumalan puutarhassa kadehtivat sitä.

¹⁰ ”Siksi näin sanoo Suvereeni Herra: Koska se kohosi korkeuteen ja asetti latvansa pilvien keskelle, ja sen sydän tuli ylpeäksi korkeudessaan, ¹¹ luovutin sen kansojen hallitsijalle, jotta hän käsittelisi sitä sen pahuuden mukaan. Minä hylkäsin sen. ¹² Vieraiden kansojen tyrannit kaatoivat sen ja jättivät sen; sen oksat putosivat vuorille ja kaikkiin laaksoihin, sen haarat makasivat rikkoutuneina kaikissa maan rotkoissa. Kaikki maan kansat poistuivat sen varjosta ja hylkäsivät sen. ¹³ Kaikki taivaan linnut asettuivat sen kaatuneelle rungolle, ja kaikki kentän eläimet ottivat suojaa sen haarojen keskellä. ¹⁴ Näin ei yksikään muu puu vesien äärellä enää ylpeästi kohoa korkeuteen, eikä aseta latvaansa pilvien keskelle, eivätkä heidän hyvin kastellut mahtavat puunsa seiso korkeina korkeudessaan. Sillä heidät kaikki on määrätty kuolemaan, maan alle, kuolevaisten joukkoon, jotka laskeutuvat kuiluun. ¹⁵ ”Näin sanoo Suvereeni Herra: Sinä päivänä, jona se laskeutui tuonelaan, toin surun sen ylle; peitin syvät lähteet sen vuoksi ja pidätin sen purot. Sen runsaat vedet pidätettiin, ja minä panin Libanonin suremaan sitä, ja kaikki kentän puut kuihtuivat pois. ¹⁶ Minä panin kansat vapisemaan sen kaatumisen ääntä, kun toin sen alas tuonelaan niiden kanssa, jotka laskeutuvat kuiluun. Silloin kaikki Eedenin hyvin kastellut puut, Libanonin valitut ja parhaat, saivat lohduksen maan alla. ¹⁷ He laskeutuvat myös tuonelaan sen kanssa, niiden luo, jotka miekka on surmannut, niiden kanssa, jotka olivat sen voima, jotka asuivat sen varjossa kansojen keskellä. ¹⁸ ”Mihin Eedenin puista sinua voidaan verrata loistossa ja suuruudessa? Kuitenkin sinut tuodaan alas Eedenin puiden kanssa maan alle; sinä makaat ympärileikkaamattomien joukossa, niiden kanssa, jotka miekka on surmannut. Tämä on farao ja kaikki hänen joukkonsa, julistaa Suvereeni Herra.”

32 Kahdententoista vuotena, kahdententoista kuukautena, kuukauden ensimmäisenä päivänä, tuli minulle Herran sana, joka sanoi: ² "Ihmisen poika, laula valitusvirsi faraolle, Egyptin kuninkaalle, ja sano hänelle: 'Sinä vertasit itseäsi leijonaan kansojen joukossa, mutta olet kuin hirviö merissä; sinä räiskyt virroissasi, sotkien vedet jaloillasi ja saastuttaen niiden purot.' ³ Näin sanoo suvereeni Herra:

'Minä levitän verkkoni sinun ylitsesi monien kansojen avulla, ja he vetävät sinut ylös verkossani.

⁴ *Minä heitän sinut maalle ja viskaan sinut avoimelle kentälle. Minä annan kaikkien taivaan lintujen asettua sinun päällesi, ja kaikki villieläimet syövät sinut kylläisiksi.* ⁵ *Minä levitän lihasi vuorille ja täytän laaksot jäännöksilläsi.* ⁶ *Minä kastelen maan vuotavalla verelläsi aina vuorille asti, ja rotkot täyttyvät lihastasi.* ⁷ *Kun minä sammutan sinut, peitän taivaat ja pimennän niiden tähdet; minä peitän auringon pilvellä, ja kuu ei anna valoaan.* ⁸ *Kaikki loistavat valot taivaalla minä pimennän sinun ylitsesi, ja minä tuon pimeyden maalles;* ⁹ *Julistaa suvereeni Herra.* ⁹ *'Minä järkytän monien kansojen sydämet kun tuon tuhosi kansojen keskuuteen, maihin, joita et ole tuntenut.* ¹⁰ *Minä teen monet kansat kauhistuneiksi sinusta, ja heidän kuninkaansa vapisevat kauhusta sinun takiasi kun minä heilutan miekkaani heidän edessään. Sinun tuhonpäivänäsi jokainen heistä vapisee > joka hetki henkensä puolesta.'*

¹¹ Näin julistaa suvereeni Herra:

'Babylonian kuninkaan miekka tulee sinua vastaan.

¹² *Minä saan joukkosi kaatumaan mahtavien sotureiden miekkojen kautta, kansojen julmimpien. He murskaavat Egyptin ylpeyden, ja kaikki hänen joukkonsa kukistetaan.* ¹³ *Minä tuhoan kaikki hänen karjansa monien vesien ääreltä, niin ettei ihmisen jalka eikä eläinten kaviot enää sotke niitä.* ¹⁴ *Sitten minä annan hänen vetensä rauhoittua ja teen hänen virtansa virtaamaan tasaisesti;* ¹⁵ *Julistaa suvereeni Herra.* ¹⁵ *'Kun minä teen Egyptin maan autioksi ja riisun sen kaikesta, mikä sen täyttää, > kun minä löyn kaikki, jotka siellä asuvat, silloin he tietävät, että minä olen Herra.'*

¹⁶ Tämä on valitusvirsi, jonka he laulavat hänelle. Kansojen tyttäret laulavat sen; Egyptin ja kaikkien hänen joukkojensa yli he laulavat sen, julistaa

suvereeni Herra. ¹⁷ Kahdententoista vuotena, kuukauden viidententoista päivänä, tuli minulle Herran sana, joka sanoi: ¹⁸ "Ihmisen poika, valita Egyptin joukkojen puolesta ja määrää heidät maan alle, hänet ja mahtavien kansojen tyttäret, niiden kanssa, jotka menevät kuoppaan. ¹⁹ Sano heille: 'Ketä sinä kauneudessa ylität? Mene alas ja asetu ympärileikkaamattomien joukkoon.' ²⁰ Heidät luetaan niiden joukkoon, jotka on surmattu miekalla. Miekka on vedetty; anna hänen viedä kaikki joukkonsa pois. ²¹ Mahtavat johtajat puhuvat Egyptistä ja hänen liittolaisistaan kuolleiden valtakunnasta: 'He ovat tulleet alas ja makaavat ympärileikkaamattomien kanssa, niiden kanssa, jotka on surmattu miekalla.' ²² "Assyria on siellä koko armeijansa kanssa; hän on ympäröity kaikkien surmattujen haudoilla, kaikkien, jotka ovat kaatuneet miekalla. ²³ Heidän hautansa ovat syvällä kuopassa, ja hänen armeijansa makaa hänen hautansa ympärillä. Kaikki, jotka olivat levittäneet kauhua elävien maassa, on surmattu, kaatuneet miekalla. ²⁴ "Elam on siellä, kaikkine joukkoineen hänen hautansa ympärillä. Kaikki heidät on surmattu, kaatuneet miekalla. Kaikki, jotka olivat levittäneet kauhua elävien maassa, laskeutuivat ympärileikkaamattomina maan alle. He kantavat häpeäänsä niiden kanssa, jotka menevät kuoppaan. ²⁵ Hänelle on tehty lepopaikka surmattujen joukkoon, kaikkine joukkoineen hänen hautansa ympärillä. Kaikki he ovat ympärileikkaamattomia, surmattuja miekalla. Koska heidän kauhunsä oli levinnyt elävien maassa, he kantavat häpeäänsä niiden kanssa, jotka menevät kuoppaan; heidät on asetettu surmattujen joukkoon. ²⁶ "Mesek ja Tubal ovat siellä, kaikkine joukkoineen heidän hautojensa ympärillä. Kaikki he ovat ympärileikkaamattomia, surmattuja miekalla, koska he levittivät kauhua elävien maassa. ²⁷ Mutta he eivät makaa muinaisten kaatuneiden sotureiden kanssa, jotka menivät alas kuolleiden valtakuntaan sotavarusteineen—heidän miekkansa asetettuna päänsä alle ja heidän kilpensä lepäämässä heidän luitaan vasten—vaikka nämä soturitkin olivat kauhistuttaneet elävien maata. ²⁸ Sinäkin, farao, nöyryyt ja lepää ympärileikkaamattomien joukossa, niiden kanssa, jotka on surmattu miekalla. ²⁹ "Edom on siellä, hänen kuninkaansa ja kaikki hänen ruhtinaansa; huolimatta heidän voimastaan, heidät on asetettu niiden joukkoon, jotka on surmattu miekalla. He lepäävät ympärileikkaamattomien joukossa, niiden kanssa, jotka laskeutuvat kuoppaan.

Hesekielin kirja

³⁰ "Kaikki pohjoisen ruhtinaat ja kaikki Sidonilaiset ovat siellä; he menivät alas surmattujen kanssa häpeässä huolimatta heidän voimansa aiheuttamasta kauhusta. He lepäävät ympärileikkaamattomina niiden kanssa, jotka on surmattu miekalla, ja kantavat häpeäänsä niiden kanssa, jotka laskeutuvat kuoppaan. ³¹ "Farao näkee heidät ja hänet lohdutetaan kaikista hänen joukoistaan, jotka surmattiin miekalla, julistaa suvereeni Herra. ³² Vaikka minä olin saanut hänet levittämään kauhua elävien maassa, farao ja kaikki hänen joukkonsa asetetaan ympärileikkaamattomien joukkoon, niiden kanssa, jotka on surmattu miekalla, julistaa suvereeni Herra.

33 Herran sana tuli minulle näin: ² "Ihmislapsi, puhu kansasi pojille ja sano heille: 'Jos minä tuon miekan maahan ja maan kansa valitsee keskuudestaan yhden miehen ja asettaa hänet vartijakseen, ³ ja hän näkee miekan tulevan maahan ja puhaltaa torveen varoittaakseen kansaa, ⁴ niin jos joku kuulee torven äänen mutta ei ota varoitusta vastaan, ja miekka tulee ja vie hänet pois, hänen verensä on hänen omalla päällään. ⁵ Hän kuuli torven äänen mutta ei ottanut varoitusta vastaan; hänen verensä on hänen omalla päällään. Jos hän olisi ottanut varoituksen vastaan, hän olisi pelastanut henkensä. ⁶ Mutta jos vartija näkee miekan tulevan eikä puhalla torveen, eikä kansaa varoiteta, ja miekka tulee ja vie jonkun pois, hänet viedään pois rikkomuksensa tähden, mutta minä vaadin hänen verensä vartijan kädestä.' ⁷ "Mutta sinut, ihmislapsi, minä olen asettanut vartijaksi Israelin heimolle; kuule siis sana, jonka minä puhun, ja varoita heitä minun puolestani. ⁸ Kun minä sanon jumalattomalle: 'Sinä jumalaton, sinä olet kuoleva', etkä sinä puhu varoittaaksesi jumalatonta hänen teiltään, se jumalaton kuolee syntinsä tähden, mutta hänen verensä minä vaadin sinun kädestäsi. ⁹ Mutta jos sinä varoitat jumalatonta kääntymään pois teiltään eikä hän käänny, hän kuolee syntinsä tähden, mutta sinä olet pelastanut henkesi. ¹⁰ "Mutta sinä, ihmislapsi, sano Israelin heimolle: 'Näin te sanotte: "Meidän rikkomuksemme ja syntimme painavat meitä, ja me kuihdumme niiden tähden. Kuinka me voimme elää?"' ¹¹ Sano heille: 'Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra Jumala, minä en iloitse jumalattoman kuolemasta, vaan siitä, että jumalaton kääntyy teiltään ja elää. Kääntykää, kääntykää pois pahoilta teiltänne! Miksi te kuolisitte, Israelin

heimo?" ¹² "Sen tähden, ihmislapsi, sano kansalaisillesi: 'Vanhurskaan vanhurskaus ei pelasta häntä hänen rikkomuksensa päivänä, ja jumalattoman jumalattomuus ei kaada häntä sinä päivänä, kun hän kääntyy pois jumalattomuudestaan; eikä vanhurskas voi elää vanhurskaudellaan sinä päivänä, kun hän tekee syntiä.' ¹³ Kun minä sanon vanhurskaalle, että hän varmasti elää, ja hän luottaa vanhurskauteensa ja tekee vääryyttä, ei hänen vanhurskaita tekojaan muisteta; hän kuolee tekemänsä vääryyden tähden. ¹⁴ Mutta kun minä sanon jumalattomalle: 'Sinä olet kuoleva', ja hän kääntyy pois synnistään ja tekee oikeudenmukaisesti ja vanhurskaasti— ¹⁵ jos hän palauttaa pantin, maksaa takaisin, mitä on varastanut, seuraa elämää turvaavia säädöksiä eikä tee vääryyttä, hän varmasti elää; hän ei kuole. ¹⁶ Hänen tekemiään syntejä ei muisteta häntä vastaan. Hän on tehnyt oikeudenmukaisesti ja vanhurskaasti; hän varmasti elää. ¹⁷ "Kuitenkin kansalaisesi sanovat: 'Herran tie ei ole oikea', kun se on heidän oma tiensä, joka ei ole oikea. ¹⁸ Jos vanhurskas kääntyy pois vanhurskaudestaan ja tekee vääryyttä, hän kuolee sen tähden. ¹⁹ Mutta kun jumalaton kääntyy pois jumalattomuudestaan ja tekee oikeudenmukaisesti ja vanhurskaasti, hän elää sen tähden. ²⁰ Kuitenkin te sanotte: 'Herran tie ei ole oikea.' Minä tuomitsen teidät, jokaisen teistä, omien teittenne mukaan, Israelin heimo." ²¹ Nyt meidän pakkosiirtolaisuutemme kahdentenatoista vuotena, kymmenennen kuukauden viidentenä päivänä, tuli luokseni mies, joka oli paennut Jerusalemistä, sanoen: "Kaupunki on vallattu." ²² Herran käsi oli ollut päälläni illalla ennen kuin mies saapui, ja Hän avasi suuni ennen kuin mies tuli luokseni aamulla. Niin suuni avautui, enkä enää ollut mykkä. ²³ Sitten Herran sana tuli minulle näin: ²⁴ "Ihmislapsi, ne, jotka asuvat raunioissa Israelin maassa, sanovat: 'Abraham oli vain yksi mies, mutta hän omisti maan. Mutta meitä on paljon; varmasti maa on annettu meille perintöosaksi.' ²⁵ Sano siis heille: 'Näin sanoo Herra Jumala: Koska te syötte lihaa, jossa on veri, nostatte silmänne epäjumaliinne ja vuodatatte verta, pitäisikö teidän sitten omistaa maa? ²⁶ Te luotatte miekkaanne, teette kauhistuksia, ja jokainen teistä saastuttaa naapurinsa vaimon. Pitäisikö teidän sitten omistaa maa?' ²⁷ Sano heille näin: 'Näin sanoo Herra Jumala: Niin totta kuin minä elän, ne, jotka ovat raunioissa, kaatuvat miekkaan, ja ne, jotka ovat

Hesekielin kirja

avaimella kentällä, minä annan villieläimille syötäväksi, ja ne, jotka ovat linnoituksissa ja luolissa, kuolevat ruttoon. ²⁸ Minä teen maan autioksi erämaaksi, ja sen ylpeä voima tulee loppumaan, ja Israelin vuoret tulevat autioiksi, niin ettei kukaan kulje niiden läpi. ²⁹ Silloin he tietävät, että minä olen Herra, kun olen tehnyt maan autioksi erämaaksi kaikkien niiden kauhistusten tähden, joita he ovat tehneet. ³⁰ "Mutta sinä, ihmislapsi, kansalaisesi, jotka puhuvat keskenään sinusta muureilla ja talojen ovilla, sanovat toisilleen: 'Tulkaa ja kuulkaa sana, joka on tullut Herralta.' ³¹ Ja he tulevat luoksesi, kuten ihmiset tulevat, ja istuvat edessäsi minun kansanani ja kuulevat sanasi, mutta eivät tee niiden mukaan. Heidän suunsa puhuu rakkaudesta, mutta heidän sydämensä tavoittelee epäoikeudenmukaista voittoa. ³² Todellakin, heille sinä olet kuin joku, joka laulaa rakkauslauluja kauniilla äänellä ja soittaa hyvin soitinta, sillä he kuulevat sanasi mutta eivät tee niiden mukaan. ³³ Joten kun se tapahtuu—kuten se varmasti tapahtuu—silloin he tietävät, että profeetta on ollut heidän keskellään."

34 Herran sana tuli minulle: ² "Ihmisen poika, ennusta Israelin paimenia vastaan; ennusta ja sano heille: 'Näin sanoo Herra, Herra: Voi Israelin paimenia, jotka kaitsevat itseään! Eikö paimenten tulisi kaitsea laumaa? ³ Te syötte rasvan, pukeudutte villaan ja teurastatte parhaat eläimet, mutta ette kaitsene laumaa. ⁴ Te ette ole vahvistaneet heikkoja, parantaneet sairaita tai sitoneet haavoittuneita. Te ette ole tuoneet takaisin eksyneitä tai etsineet kadonneita. Sen sijaan te olette hallinneet heitä väkivallalla ja kovuudella. ⁵ Niinpä he hajaantuivat paimenen puutteen vuoksi, ja kun he hajaantuivat, heistä tuli kaikkien villieläinten ruoka. ⁶ Minun laumani harhaili kaikilla vuorilla ja jokaisella korkealla kukkulalla; he hajaantuivat yli koko maan, eikä kukaan etsinyt tai etsinyt heitä. ⁷ Kuulkaa siis, te paimenet, Herran sana: ⁸ Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, Herra, koska minun laumani on tullut röstöksi ja kaikkien villieläinten ruoaksi, ja koska minun paimeneni eivät etsineet minun laumaani vaan kaitsevat itseään minun laumani sijasta, ⁹ Niinpä, te paimenet, kiinnittäkää huomiota Herran sanaan: ¹⁰ Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä olen paimenia vastaan ja pidän heidät vastuullisina minun laumastani. Minä poistan heidät lauman kaitsennasta, etteivät he enää voi ruokkia itseään. Minä pelastan minun laumani heidän

suustaan, eikä se enää ole heidän ruokanaan. ¹¹ Sillä näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä etsin itse minun lampaani ja kaitsen heitä. ¹² Niin kuin paimen katsoo hajallaan olevaa laumaansa ollessaan heidän kanssaan, niin minä kaitsen minun lampaitani ja pelastan heidät kaikista paikoista, joihin he ovat hajonneet pilvien ja pimeyden päivänä. ¹³ Minä tuon heidät pois kansojen keskeltä ja kokoan heidät maista ja tuon heidät omaan maahansa. Minä kaitsen heitä Israelin vuorilla, purojen varsilla ja kaikissa maan asutuissa paikoissa. ¹⁴ Minä kaitsen heitä hyvässä laitumessa, ja heidän laidunmaansa on Israelin vuorten korkeuksilla. Siellä he makaavat hyvässä laidunmaassa ja syövät rehevässä laitumessa Israelin vuorilla. ¹⁵ Minä kaitsen itse minun lampaitani ja annan heidän maata, sanoo Herra, Herra. ¹⁶ Minä etsin kadonneet ja tuon takaisin eksyneet. Minä sidon haavoittuneet ja vahvistan heikot, mutta käsitellen lihavia ja vahvoja. Minä kaitsen laumaa oikeudenmukaisesti. ¹⁷ Mitä teihin, minun laumaani, tulee, näin sanoo Herra, Herra: Minä teen eron lampaiden välillä ja pässien ja vuohien välillä. ¹⁸ Eikö teille riitä, että syötte hyvää laidunta? Täytyykö teidän tallata jalkojenne alla loput laitumestanne? Eikö teille riitä, että juotte kirkasta vettä? Täytyykö teidän samentaa loput jaloillanne? ¹⁹ Täytyykö minun laumani syödä sitä, mitä te olette tallanneet jaloillanne, ja juoda sitä, mitä te olette samentaneet jaloillanne? ²⁰ Siksi, näin sanoo Herra, Herra heille: Katso, minä itse tuomitsen lihaviin lampaiden ja laihojen lampaiden välillä. ²¹ Koska te työnnätte kyljellä ja olkapäällä, puskevat kaikki heikot lampaat sarvillanne, kunnes olette hajottaneet heidät, ²² Minä pelastan minun laumani, eikä heitä enää röstetä. Minä teen eron lampaiden välillä. ²³ Minä asetan heille yhden paimenen, palvelijani Daavidin, ja hän kaitsee heitä; hän kaitsee heitä ja on heidän paimenensa. ²⁴ Minä, Herra, olen heidän Jumalansa, ja palvelijani Daavid on johtaja heidän keskellään. Minä, Herra, olen puhunut. ²⁵ Minä teen heidän kanssaan rauhan liiton ja poistan maasta villipedot, jotta he voivat asua turvallisesti erämaassa ja nukkua metsissä. ²⁶ Minä teen heistä ja minun kukkulani ympärillä olevista paikoista siunauksen lähteen. Minä lähetän sateet ajallaan; siellä on runsaasti siunauksen sateita. ²⁷ Puut kantavat hedelmänsä ja maa antaa satonsa; kansa on turvassa maassaan. He tunnustavat, että minä olen Herra, kun minä murren heidän ikeensä tangot

Hesekielin kirja

ja pelastan heidät niiden käsistä, jotka orjuuttivat heitä. ²⁸ Heidä ei enää ryöstetä kansojen toimesta, eivätkä villieläimet syö heitä. He asuvat turvallisesti, eikä kukaan tee heitä pelokkaiksi. ²⁹ Minä annan heille maan, joka tunnetaan sen sadosta, eikä he enää kärsi nälänhädästä maassa tai kannan kansojen häpeää. ³⁰ Silloin he tietävät, että minä, Herra heidän Jumalansa, olen heidän kanssaan ja että he, Israelin heimo, ovat minun kansani, sanoo Herra, Herra. ³¹ Te olette minun lampaani, minun laitumeni lampaat, ja minä olen teidän Jumalanne, sanoo Herra, Herra."

35 Herran sana tuli minulle: ² "Ihmislapsi, käännä kasvossi kohti Seirin vuorta ja ennusta sitä vastaan, ³ ja sano: 'Näin sanoo Herra Jumala: Katso, minä olen sinua vastaan, Seirin vuori, ja ojennan käteni sinua vastaan ja teen sinut autioksi erämaaksi. ⁴ Minä teen sinun kaupunkisi raunioiksi, ja sinusta tulee autio. Silloin te tiedätte, että minä olen Herra. ⁵ Koska olet kantanut ikaikaista vihollisuutta ja antanut israelilaiset miekan käsiin heidän onnettomuutensa aikana, kun heidän rangaistuksensa saavutti huipunsa, ⁶ sen tähden, niin totta kuin minä elän, sanoo Herra Jumala, minä tuomitsen sinut verenvuodatukseseen, ja verenvuodatus ajaa sinua takaa. Koska et vihannut verenvuodatusta, verenvuodatus ajaa sinua takaa. ⁷ Minä teen Seirin vuoren autioksi erämaaksi ja hävitän siitä kaikki, jotka kulkevat sen läpi ja palaavat. ⁸ Minä täytän sinun vuoresi kaatuneilla; miekalla surmatut kaatuvat sinun kukkuloillasi, laaksoissasi ja kaikissa rotkoissasi. ⁹ Minä teen sinut ikuisiksi autiomaaksi, eikä sinun kaupunkisi tule asutuiksi. Silloin te tiedätte, että minä olen Herra. ¹⁰ Koska olet sanonut: 'Nämä kaksi kansaa ja nämä kaksi maata ovat meidän, ja me otamme ne haltuumme', vaikka Herra oli siellä, ¹¹ sen tähden, niin totta kuin minä elän, sanoo Herra Jumala, minä kohtelen sinua sen vihan ja kateuden mukaan, jota osoitit vihassasi heitä kohtaan, ja teen itseni tunnetuksi heidän keskuudessaan, kun tuomitsen sinut. ¹² Silloin te tiedätte, että minä, Herra, olen kuullut kaikki ne herjaukset, joita olette puhuneet Israelin vuoria vastaan, sanoen: 'Ne ovat autioina ja annettu meille syötäväksi.' ¹³ Olette puhuneet ylimielisesti minua vastaan ja lisänneet sanojanne minua vastaan; minä olen kuullut sen. ¹⁴ Näin sanoo Herra Jumala: Koko maan iloitessa minä teen sinut autioksi. ¹⁵ Niin kuin sinä iloitsit, kun Israelin huoneen perintö tuli autioksi, niin minä teen sinulle.

Sinusta tulee autio, Seirin vuori, ja koko Edom, koko se. Silloin he tietävät, että minä olen Herra."

36 "Ihmislapsi, ennusta Israelin vuorille ja sano: 'Israelin vuoret, kuulkaa Herran sana. ² Näin sanoo Herra Jumala: Vihollinen on sanonut teistä: 'Aha! Muinaiset kukkulat ovat nyt meidän.' ³ Sen tähden ennusta ja sano: 'Näin sanoo Herra Jumala: Koska he ovat tehneet teidät autioiksi ja ahdistaneet teitä joka puolelta, olette tulleet jäljelle jääneiden kansojen omaisuudeksi ja pahan puheen ja panettelun kohteeksi. ⁴ Sen tähden, Israelin vuoret, kuulkaa Herra Jumalan sana: Näin sanoo Herra Jumala vuorille ja kukkuloille, rotkoille ja laaksoille, autioille raunioille ja hylätyille kaupungeille, jotka on ryöstetty ja pilkattu ympärillänne olevien kansojen toimesta— ⁵ sen tähden, näin sanoo Herra Jumala: Kiivauteni tullessa olen puhunut jäljelle jääneitä kansoja vastaan ja koko Edomia vastaan, jotka ovat ottaneet maani omakseen ilolla ja halveksunnalla, ryöstääkseen sen laidunmaat.' ⁶ Sen tähden ennusta Israelin maasta ja sano vuorille ja kukkuloille, rotkoille ja laaksoille: 'Näin sanoo Herra Jumala: Olen puhunut kiivaassa vihassani, koska olette kestäneet kansojen herjaukset. ⁷ Sen tähden, näin sanoo Herra Jumala: Olen vannonut, että ympärillänne olevat kansat kestävät myös omat herjauksensa. ⁸ Mutta te, Israelin vuoret, kasvatatte oksia ja kannatte hedelmää kansalleni Israelille, sillä he ovat pian palaamassa. ⁹ Sillä minä olen teidän puolellanne, ja käännyin teidän puoleenne, ja teitä kynnetään ja kylvetään. ¹⁰ Minä lisään teidän päällenne ihmisiä, koko Israelin heimon, kaikki; kaupungit asutetaan ja rauniot rakennetaan uudelleen. ¹¹ Minä lisään teidän päällenne ihmisiä ja eläimiä, ja ne ovat hedelmällisiä ja lisääntyvät. Minä asutan teille ihmisiä kuten entisinä aikoina ja teen teidät menestymään enemmän kuin ennen. Silloin te tiedätte, että minä olen Herra. ¹² Minä annan kansani Israelin kulkea teidän päällänne; he omistavat teidät, ja te olette heidän perintönsä; te ette enää riistä heiltä lapsia. ¹³ Näin sanoo Herra Jumala: Koska ihmiset sanovat teille: 'Te syötte ihmisiä ja riistätte kansaltanne lapsia,' ¹⁴ sen tähden, te ette enää syö ihmisiä tai riistä kansaltanne lapsia, sanoo Herra Jumala. ¹⁵ En anna teidän enää kuulla kansojen herjauksia, ettekä kärsi kansojen pilkkua tai aiheuta kansallenne kompastumista, sanoo Herra Jumala.' ¹⁶ Herran sana tuli minulle jälleen sanoen, ¹⁷ "Ihmislapsi, kun

Hesekielin kirja

Israelin heimo asui omassa maassaan, he saastuttivat sen käytöksellään ja teoillaan; heidän tiensä oli kuin naisen saastaisuus minun edessäni. ¹⁸ Niinpä minä vuodatin vihani heidän päälleen heidän maassa vuodattamansa veren tähden ja koska he olivat saastuttaneet sen epäjumalillaan. ¹⁹ Minä hajotin heidät kansojen sekaan, ja heidät hajotettiin maihin; minä tuomitsin heidät heidän käytöksensä ja tekojensa mukaan. ²⁰ Ja minne tahansa he menivätkin kansojen keskuuteen, he häpäisivät minun pyhän nimeni, sillä heistä sanottiin: 'Nämä ovat Herran kansaa, mutta heidän täytyi lähteä hänen maastaan.' ²¹ Mutta minä olin huolissani pyhästä nimestäni, jonka Israelin heimo oli häpäissyt kansojen keskuudessa, minne he olivat menneet. ²² Sen tähden, sano Israelin heimolle: 'Näin sanoo Herra Jumala: En tee tätä teidän tähtenne, Israelin heimo, vaan pyhän nimeni tähden, jonka te olette häpäisseet kansojen keskuudessa, minne olette menneet. ²³ Minä pyhitän suuren nimeni, joka on häpäisty kansojen keskuudessa, jonka te olette häpäisseet heidän keskuudessaan. Silloin kansat tietävät, että minä olen Herra, sanoo Herra Jumala, kun minut pyhitetään teidän kauttaan heidän silmiensä edessä. ²⁴ Sillä minä otan teidät kansojen seasta, kokoan teidät kaikista maista ja tuon teidät takaisin omaan maahanne. ²⁵ Minä vihmon teidän päällenne puhdasta vettä, ja te tulette puhtaiksi; minä puhdistan teidät kaikista saastaisuuksistanne ja kaikista epäjumalistanne. ²⁶ Minä annan teille uuden sydämen ja annan teille uuden hengen; minä otan pois teidän kivisydämenne ja annan teille herkän sydämen. ²⁷ Ja minä annan teille oman Henkeni ja teen niin, että te seuraatte minun säädoksiäni ja noudatatte tarkoin minun lakejani. ²⁸ Sitten te asutte maassa, jonka annoin teidän esi-isillenne; te olette minun kansani, ja minä olen teidän Jumalanne. ²⁹ Minä pelastan teidät kaikesta saastaisuudestanne. Minä kutsun viljaa ja teen sen runsaaksi, enkä tuo teille nälanhätää. ³⁰ Minä lisään puiden hedelmää ja peltojen satoa, niin ettei teidän enää tarvitse kärsiä häpeää kansojen keskuudessa nälanhädän tähden. ³¹ Silloin te muistatte pahat tienne ja tekonne, jotka eivät olleet hyviä, ja te inhoatte itseänne syntienne ja iljettävien tekojenne tähden. ³² Haluan, että tiedätte, etten tee tätä teidän tähtenne, sanoo Herra Jumala. Hävetkää ja olkaa häpeissänne käytöksenne vuoksi, Israelin heimo! ³³ Näin sanoo Herra Jumala: Sinä päivänä, kun puhdistan teidät kaikista synneistänne,

minä asutan teidän kaupunkinne, ja rauniot rakennetaan uudelleen. ³⁴ Autio maa viljellään sen sijaan, että se olisi autiona kaikkien ohikulkijoiden silmissä. ³⁵ He sanovat: 'Tämä maa, joka oli autiona, on tullut kuin Eedenin puutarha; kaupungit, jotka olivat raunioina, autioina ja tuhoutuneina, ovat nyt linnoitettuja ja asuttuja.' ³⁶ Silloin ympärilläne olevat jäljelle jääneet kansat tietävät, että minä, Herra, olen rakentanut sen, mikä oli tuhottu, ja istuttanut sen, mikä oli autiona. Minä, Herra, olen puhunut, ja minä teen sen.' ³⁷ Näin sanoo Herra Jumala: Minä vastaan jälleen Israelin heimon pyyntöön ja teen tämän heille: Minä lisään heidän kansaansa kuin lauman. ³⁸ Kuin uhrieläinlaumat, kuin laumat Jerusalemissa sen määrättyinä juhla-aikoina, niin täytyvät autiot kaupungit ihmislaumoista. Silloin he tietävät, että minä olen Herra."

37 Herran käsi oli minun päälläni, ja Hän vei minut Herran Hengessä ja asetti minut laakson keskelle; se oli täynnä luita. ² Hän kuljetti minua niiden ympäri, ja minä huomasin suuren määrän luita laakson pinnalla; ne olivat todellakin hyvin kuivia. ³ Hän kysyi minulta: "Ihmislapsi, voivatko nämä luut elää?" Minä vastasin: "Suvereeni Herra, vain Sinä tiedät." ⁴ Sitten Hän käski minua: "Ennusta näille luille ja sano niille: 'Kuivat luut, kuulkaa Herran sana.' ⁵ Näin sanoo suvereeni Herra näille luille: 'Minä annan teihin hengen, ja te tulette elämään. ⁶ Minä liitän teihin jäniteet, kasvatan teihin lihaa, peitän teidät iholla ja annan teihin hengen, jotta te elätte. Sitten te tiedätte, että minä olen Herra.'" ⁷ Niin minä ennustin, kuten minua käskettiin. Kun ennustin, kuului ääni, kolina, ja luut liittyivät yhteen, luu luuhun. ⁸ Minä huomasin, että niihin muodostui jäniteitä ja lihaa, ja iho peitti ne; mutta niissä ei ollut vielä henkeä. ⁹ Sitten Hän sanoi minulle: "Ennusta hengelle, ennusta, ihmislapsi, ja sano sille: 'Näin sanoo suvereeni Herra: Tule neljästä tuulesta, henki, ja puhalla näihin surmattuihin, jotta he eläisivät.'" ¹⁰ Niin minä ennustin, kuten Hän käski minua, ja henki tuli heihin; he heräsivät eloon ja nousivat jaloilleen, ylen suuri sotajoukko. ¹¹ Sitten Hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, nämä luut edustavat koko Israelin huonetta. He sanovat: 'Luumme ovat kuivuneet, toivomme on mennyt; meidät on täysin katkaistu.' ¹² Siksi ennusta ja sano heille: 'Näin sanoo suvereeni Herra: Minun kansani, minä avaan teidän hautanne ja nostan teidät ylös niistä; minä palautan teidät Israelin maahan. ¹³ Sitten te tunnette, että

Hesekielin kirja

minä olen Herra, kun avaan teidän hautanne ja nostan teidät ylös niistä. ¹⁴ Minä annan Henkeni teihin, ja te tulette elämään, ja minä asetan teidät omaan maahanne. Sitten te tiedätte, että minä, Herra, olen puhunut ja tehnyt sen,' julistaa Herra." ¹⁵ Herran sana tuli minulle jälleen: ¹⁶ "Ihmislapsi, ota sauva ja kirjoita siihen: 'Juudalle ja hänen kanssaan liitetyille israelilaisille.' Ota sitten toinen sauva ja kirjoita siihen: 'Joosefille, Efraimin sauvalle, ja kaikille hänen kanssaan liitetyille Israelin huoneelle.' ¹⁷ Liitä ne yhteen yhdeksi sauvaksi, niin että ne tulevat yhdeksi kädessäsi. ¹⁸ Kun kansasi kysyy sinulta: 'Etkö kerro meille, mitä tämä tarkoittaa?' ¹⁹ sano heille: 'Näin sanoo suvereeni Herra: Minä otan Joosefin sauvan, joka on Efraimin kädessä, ja hänen kanssaan liitetyt Israelin heimot, ja liitän sen Juudan sauvaan. Minä teen niistä yhden sauvan, ja ne ovat yksi kädessäni.' ²⁰ Pidä sauvat, joihin olet kirjoittanut, heidän silmiensä edessä. ²¹ Ja sano heille: 'Näin sanoo suvereeni Herra: Minä otan israelilaiset kansojen joukosta, minne he ovat menneet, ja kokoon heidät joka puolelta ja tuon heidät takaisin omaan maahansa. ²² Minä teen heistä yhden kansan maassa, Israelin vuorilla; ja yksi kuningas on oleva kaikkien heidän yllään. He eivät enää ole kahtena kansana, eivätkä he ole jakautuneet kahdeksi valtakunnaksi. ²³ He eivät enää saastuta itseään epäjumalillaan, tai inhottavilla asioillaan, tai millään synneillään. Minä pelastan heidät kaikista heidän luopumuksistaan, joissa he ovat tehneet syntiä, ja puhdistan heidät. He ovat minun kansani, ja minä olen heidän Jumalansa. ²⁴ "Minun palvelijani Daavid on oleva heidän kuninkaansa, ja heillä kaikilla on oleva yksi paimen. He seuraavat minun lakejani ja ovat tarkkoja pitämään minun säädökseni. ²⁵ He asuvat maassa, jonka annoin palvelijalleni Jaakobille, jossa teidän esi-isänne asuivat. He, heidän lapsensa ja heidän lastensa lapset asuvat siellä ikuisesti, ja minun palvelijani Daavid on oleva heidän ruhtinaansa ikuisesti. ²⁶ Minä teen heidän kanssaan rauhan liiton; se on oleva ikuinen liitto. Minä asetan heidät ja lisään heitä, ja minä asetan pyhäkköni heidän keskelleen ikuisesti. ²⁷ Minä asun heidän keskellään; minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani. ²⁸ Sitten kansat ymmärtävät, että minä, Herra, teen Israelin pyhäksi, kun minun pyhäkköni on heidän keskellään ikuisesti."

38

Herran sana tuli minulle ja sanoi: ² "Ihmislapsi, käännä kasvosi kohti Gogia, Maagogin maata, Mesekin ja Tubalin pääruhtinasta, ja ennusta häntä vastaan, ³ ja sano: 'Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä olen sinua vastaan, Gog, Mesekin ja Tubalin pääruhtinas. ⁴ Minä käännän sinut ympäri, panen koudut leukaperisi ja vedän sinut ulos koko sotajoukkoinesi—hevosinesi ja ratsumiehinesi, kaikki loistavasti pukeutuneina, suuri joukko kilvin ja kilvin varustautuneina, kaikki miekkoja heiluttaen. ⁵ Persia, Kuus ja Puut ovat heidän kanssaan, kaikki kilvin ja kypärin varustautuneina; ⁶ Gomer kaikkine joukkoineen ja Bet-Togarmah kaukaisesta pohjoisesta kaikkine joukkoineen—monet kansat ovat kanssasi. ⁷ "Valmistaudu; ole valmis, sinä ja kaikki sinun kokoontuneet joukkosi, ja ota komento heistä. ⁸ Monien päivien jälkeen sinut kutsutaan. Viimeisinä vuosina sinä tulet maahan, joka on sodasta palautettu, jonka kansa on koottu monista kansoista Israelin vuorille, jotka olivat kauan raunioina. Heidät on tuotu kansojen keskeltä, ja nyt he asuvat turvallisesti. ⁹ Sinä ja kaikki sinun joukkosi ja monet kansat kanssasi etenette, tullen kuin myrsky; te olette kuin pilvi, joka peittää maan. ¹⁰ 'Näin sanoo Herra, Herra: Sinä päivänä nousevat ajatukset mieleesi, ja sinä suunnittelet pahaa suunnitelmaa. ¹¹ Sinä sanot: "Minä hyökkään muurettomaan maahan; minä hyökkään rauhallisen kimppuun—kaikki he asuvat ilman muureja, salpoja tai portteja. ¹² Minä ryöstän ja saalistan, käännän käteni jälleen asutettuihin raunioihin ja kansaan, joka on koottu kansoista, jotka ovat hankineet karjaa ja tavaroita, asuen maailman keskellä." ¹³ Seba ja Dedan ja Tarsiksen kauppiat kaikkine kylineen kysyvät sinulta: "Oletko tullut ryöstämään? Oletko koonnut joukkosi saalistaaksesi, viedäksesi hopeaa ja kultaa, ottaaksesi karjaa ja tavaroita ja saadaksesi paljon saalista?" ¹⁴ "Siksi, ihmislapsi, ennusta ja sano Gogille: 'Näin sanoo Herra, Herra: Sinä päivänä, kun minun kansani Israel asuu turvallisesti, etkö ole tietoinen siitä? ¹⁵ Sinä tulet paikastasi kaukaisessa pohjoisessa, sinä ja monet kansat kanssasi, kaikki ratsastaen hevosilla, suuri joukko, mahtava armeija. ¹⁶ Sinä etenet minun kansaani Israelia vastaan kuin pilvi, joka peittää maan. Viimeisinä päivinä minä tuon sinut maahani, jotta kansat tunnustaisivat minut, kun minut osoitetaan pyhäksi sinun kauttasi heidän

Hesekielin kirja

silmieni edessä, Gog. ¹⁷ 'Näin sanoo Herra, Herra: Oletko sinä se, josta minä puhuin entisinä päivinä palvelijoideni, Israelin profeettojen kautta? Silloin he ennustivat monien vuosien ajan, että minä toisin sinut heidän kimppuunsa. ¹⁸ Näin tapahtuu sinä päivänä: Kun Gog hyökkää Israelin maahan, minun vihani nousee kiivaudekseni, sanoo Herra, Herra. ¹⁹ Kiivauteni ja hehkuvan vihani tähden minä julistan, että sinä päivänä tapahtuu suuri maanjäristys Israelin maassa. ²⁰ Meren kalat, taivaan linnut, kedon eläimet, kaikki maan päällä liikkuvat olennot ja koko ihmiskunta maan pinnalla vapisevat minun läsnäolossani. Vuoret kaatuvat, kallioseinämit sortuvat, ja jokainen muuri romahtaa maahan. ²¹ Minä kutsun miekan Gogin kimppuun kaikilla vuorillani, sanoo Herra, Herra. Jokaisen miehen miekka on hänen veljeään vastaan. ²² Minä panen täytäntöön tuomion häntä vastaan rutolla ja verenvuodatuksella; minä vuodatan rankkasateita, rakeita ja palavaa rikkiä hänen ja hänen joukkojensa ja monien kansojen päälle, jotka ovat hänen kanssaan. ²³ Näin minä osoitan suuruuteni ja pyhyytteni, ja minä teen itseni tunnetuksi monien kansojen silmissä. Silloin he tietävät, että minä olen Herra.'

39 "Ja sinä, ihmisen poika, ennusta Gogia vastaan ja sano: 'Näin sanoo Herra, Herra: Katso, minä olen sinua vastaan, Gog, Mesekin ja Tubalin pääruhtinas. ² Minä käänän sinut ympäri ja johdatan sinut köydessä, tuoden sinut kaukaa pohjoisesta Israelin vuorille. ³ Minä lyön jousesi vasemmasta kädestäsi ja annan nuoliesi pudota oikeasta kädestäsi. ⁴ Sinä kaadut Israelin vuorille, sinä ja kaikki joukkosi ja kansat, jotka ovat kanssasi. Minä annan sinut ravinnoksi kaikille haaskalinnuille ja villieläimille. ⁵ Sinä kaadut avoimelle kentälle, sillä minä olen sen puhunut, sanoo Herra, Herra. ⁶ Minä lähetän tulen Magogin ja niihin, jotka asuvat turvallisesti rannikoilla, ja he tulevat tietämään, että minä olen Herra. ⁷ Minä teen pyhän nimeni tunnetuksi kansani Israelin keskuudessa enkä enää salli pyhää nimeäni hävivistävän. Kansat tulevat tietämään, että minä olen Herra, Israelin Pyhä. ⁸ Se on tulossa! Se varmasti tapahtuu, sanoo Herra, Herra. Tämä on se päivä, josta olen puhunut. ⁹ Sitten Israelin kaupungeissa asuvat menevät ulos ja käyttävät aseita polttoaineena ja polttavat ne — pienet ja suuret kilvet, jouset ja nuolet, sotanuujat ja keihäät.

Seitsemän vuoden ajan he käyttävät niitä polttoaineena. ¹⁰ Heidän ei tarvitse kerätä polttopuita pelloilta tai hakata niitä metsistä, koska he käyttävät aseita polttoaineena. He ryöstävät ne, jotka ryöstivät heitä, ja saalistavat ne, jotka saalistivat heitä, sanoo Herra, Herra. ¹¹ Sinä päivänä minä annan Gogille hautapaikan Israelissa, meren itäpuolella kulkevien laaksossa. Se tukkii matkustajien tien, koska Gog ja kaikki hänen joukkonsa haudataan sinne. Niinpä sitä kutsutaan Hamon Gogin laaksoksi. ¹² Seitsemän kuukauden ajan Israelin heimo hautaa heidät puhdistukseen maan. ¹³ Kaikki maan kansa hautaa heidät, ja se päivä, jona minä näytän kirkkauteni, on heille muistettava päivä, sanoo Herra, Herra. ¹⁴ He valitsevat miehiä kulkemaan jatkuvasti maan halki, haudaten ne, jotka jäävät maan pinnalle, puhdistukseen sen. Seitsemän kuukauden jälkeen he tekevät etsinnän. ¹⁵ Kun he kulkevat maan halki, jokainen, joka näkee ihmisen luun, asettaa merkin sen viereen, kunnes hautaajat hautaavat sen Hamon Gogin laaksoon, ¹⁶ lähelle kaupunkia, jota kutsutaan Hamonahiksi. Näin he puhdistavat maan. ¹⁷ "Ihmisen poika, näin sanoo Herra, Herra: Kutsu kaikkia lintuja ja kaikkia villieläimiä: 'Kokoontukaa ja tulkaa yhteen uhuriin, jonka minä valmistan teille, suureen uhuriin Israelin vuorilla. Siellä te syötte lihaa ja juotte verta. ¹⁸ Te syötte mahtavien miesten lihaa ja juotte maan ruhtinaiden verta ikään kuin ne olisivat pussia ja karitsoja, vuohia ja härkiä — kaikki lihotettuja karjaa Basanista. ¹⁹ Uhuriin, jonka minä valmistan teille, te syötte rasvaa, kunnes olette kylläisiä, ja juotte verta, kunnes olette juopuneita. ²⁰ Pöydälläni te syötte itsenne täyteen hevosia ja ratsastajia, mahtavia miehiä ja sotilaita kaikentyypisiä,' sanoo Herra, Herra. ²¹ Minä näytän kirkkauteni kansojen keskuudessa, ja kaikki kansat näkevät tuomion, jonka minä toimeenpanen, ja käden, jonka minä lasken heidän päälleen. ²² Siitä päivästä lähtien Israelin heimo tunnustaa, että minä olen Herra, heidän Jumalansa. ²³ Ja kansat ymmärtävät, että Israelin heimo meni pakkosiirtolaisuuteen rikkomustensa vuoksi, koska he olivat uskottomia minulle. Niinpä minä kätin kasvoni heiltä ja annoin heidät vihollistensa käsiin, ja he kaikki kaatuivat miekkaan. ²⁴ Minä kohtelin heitä heidän saastaisuutensa ja rikkomustensa mukaan, ja minä käänsin kasvoni pois heistä. ²⁵ Siksi näin sanoo Herra, Herra: Minä palautan nyt Jaakobin kohtalon ja armahdan koko Israelin heimoa, ja minä olen kiivas pyhän nimeni

Hesekielin kirja

puolesta. ²⁶ He eivät enää muista häpeäänsä ja kaikkea uskottomuuttaan, jota he osoittivat minua kohtaan, kun he asuivat turvallisesti maassaan ilman, että kukaan aiheutti heille pelkoa. ²⁷ Kun olen tuonut heidät takaisin kansojen keskuudesta ja koonnut heidät vihollistensa maista, minä osoittaudun pyhäksi heidän kauttaan monien kansojen silmissä. ²⁸ Silloin he tajuvat, että minä olen Herra, heidän Jumalansa, sillä vaikka minä lähetin heidät pakkosiirtolaisuuteen kansojen keskuuteen, minä kokoan heidät omaan maahansa, varmistaen, ettei ketään jää jäljelle. ²⁹ Minä en enää kätke kasvojani heiltä, sillä minä vuodatan Henkeni Israelin heimon päälle, sanoo Herra, Herra."

40 Kahdentenakymmenentenäviidentenä vuotena pakkosiirtolaisuudestamme, vuoden alussa, kuukauden kymmenentenä päivänä, neljäntenätoista vuotena sen jälkeen kun kaupunki oli valloitettu, juuri sinä päivänä Herran käsi oli minun päälläni, ja Hän vei minut sinne. ² Jumalan näyissä Hän vei minut Israelin maahan ja asetti minut hyvin korkealle vuorelle, ja etelässä oli jotain, joka muistutti kaupunkirakennetta. ³ Hän vei minut sinne, ja katso, siellä oli mies, jonka ulkonäkö oli kuin pronssia, kädessään pellavanuora ja mittasauva, ja hän seisoi porttikäytävässä. ⁴ Mies sanoi minulle: "Thmislapsi, katso silmilläsi, kuuntele korvillasi ja kiinnitä huomiota kaikkeen, mitä aion näyttää sinulle, sillä sinut on tuotu tänne, jotta voisin näyttää sen sinulle. Kerro Israelin heimolle kaikki, mitä näet." ⁵ Ja katso, temppeelialuetta ympäröi muuri, ja miehen kädessä oleva mittasauva oli kuusi kyynärää pitkä, jokainen kyynärä oli kyynärä ja kämmenenleveys. Hän mittasi muurin; se oli yhden sauvan paksuinen ja yhden sauvan korkuinen. ⁶ Sitten hän meni itään päin ovellelle portille, nousi sen portaita ja mittasi portin kynnyksen; se oli yhden sauvan syvyinen. ⁷ Vartiohuoneet olivat yhden sauvan pituisia ja yhden sauvan levyisiä, ja vartiohuoneiden välillä oli viisi kyynärää. Portin kynnyksen, joka oli seuraavana sisäänpäin suuntautuvan porttiin vieressä, oli yksi sauva. ⁸ Hän mittasi sitten sisäänpäin suuntautuvan porttikäytävän porttiin; ⁹ se oli kahdeksan kyynärää syvä, ja sen pielukset olivat kaksi kyynärää paksut. Porttikäytävän porttiikki oli sisäänpäin. ¹⁰ Itäportissa oli kolme vartiohuonetta kummallakin puolella; niillä kaikilla oli samat mitat, ja kummankin puolen ulkonevien seinien kasvat olivat samankokoiset. ¹¹ Hän mittasi porttikäytävän sisäänkäynnin leveyden;

se oli kymmenen kyynärää, ja sen pituus oli kolmetoista kyynärää. ¹² Jokaisen vartiohuoneen edessä oli kyynärän korkuinen este, ja vartiohuoneet olivat kuusi kyynärää neliömäisiä. ¹³ Hän mittasi porttikäytävän yhdestä vartiohuoneen katosta vastakkaisen vartiohuoneen kattoon; etäisyys oli kaksikymmentäviisi kyynärää yhdestä ovesta vastakkaiseen oveen. ¹⁴ Hän mittasi sivupylväät kuusikymmentä kyynärää korkeiksi; porttikäytävä ulottui ympäriinsä pihalle johtavaan sivupylvääseen. ¹⁵ Etäisyys porttikäytävän sisäänkäynnistä sen sisäisen porttiin kauimpaan päähän oli viisikymmentä kyynärää. ¹⁶ Vartiohuoneissa ja niiden sivupylväissä porttikäytävän sisäpuolella oli suljettavia ikkunoita ympäriinsä, samoin kuin porttiikissa. Aukot ympäriinsä olivat sisäänpäin, ja ulkonevien seinien kasvat olivat koristeltu palmupuilla. ¹⁷ Sitten hän vei minut ulompaan esipihaan. Siellä oli kammiota ja päällystetty lattia, joka oli rakennettu ympäriinsä esipihan ympärille; kolmekymmentä kammiota oli päällystetyn lattian edessä. ¹⁸ Päällystetty lattia, joka oli alempi lattia, oli porttikäytävien sivuilla ja vastasi porttikäytävien pituutta. ¹⁹ Sitten hän mittasi etäisyyden alemman porttikäytävän edestä sisäpihan ulkoreunaan; se oli sata kyynärää sekä itä- että pohjoispuolella. ²⁰ Sitten hän mittasi ulompaan esipihaan johtavan pohjoisportin pituuden ja leveyden. ²¹ Sen vartiohuoneet—kolme kummallakin puolella—sen sivupylväät ja sen porttiikki olivat samankokoisia kuin ensimmäisen porttikäytävän. Se oli viisikymmentä kyynärää pitkä ja kaksikymmentäviisi kyynärää leveä. ²² Sen ikkunat, sen porttiikki ja sen palmupuukoristeet olivat samankokoisia kuin itään päin olevan portin. Seitsemän askelmaa johti siihen, ja sen porttiikki oli niiden edessä. ²³ Sisäpihan portti oli pohjoisporttia vastapäätä, samanlainen kuin itäinen. Hän mittasi yhdestä portista vastakkaiseen; se oli sata kyynärää. ²⁴ Sitten hän vei minut eteläpuolelle, ja katso, siellä oli etelään päin oleva portti. Hän mittasi sen sivupylväät ja sen porttiin, ja ne olivat samankokoisia kuin muut. ²⁵ Porttikäytävällä ja sen porttiikilla oli ikkunoita ympäriinsä, kuten muillakin ikkunoilla. Se oli viisikymmentä kyynärää pitkä ja kaksikymmentäviisi kyynärää leveä. ²⁶ Siihen johti seitsemän askelmaa, ja sen porttiikki oli niiden edessä; sen sivupylväissä oli palmupuukoristeita, yksi kummallakin puolella. ²⁷ Sisäpihalla oli myös etelään päin oleva portti, ja hän

Hesekielin kirja

mittasi tästä portista ulompaan porttiin eteläpuolella; etäisyys oli sata kyynärää. ²⁸ Sitten hän vei minut sisäpihalle eteläportin kautta, ja hän mittasi eteläportin; se oli samankokoinen kuin muut. ²⁹ Sen vartiohuoneet, sen sivupylväät ja sen portiikki olivat samankokoisia kuin muut. Porttikäytävällä ja sen portiikilla oli ikkunoita ympäriinsä. Se oli viisikymmentä kyynärää pitkä ja kaksikymmentäviisi kyynärää leveä. ³⁰ Sisäpihan porttikäytävien portiikit olivat kaksikymmentäviisi kyynärää leveitä ja viisi kyynärää syviä. ³¹ Sen portiikki oli ulompaan esipihaan päin; palmupuilla koristellut sen sivupylväät, ja siihen johti kahdeksan askelmaa. ³² Sitten hän vei minut sisäpihalle itäpuolella, ja hän mittasi porttikäytävän; se oli samankokoinen kuin muut. ³³ Sen vartiohuoneet, sen sivupylväät ja sen portiikki olivat samankokoisia kuin muut. Porttikäytävällä ja sen portiikilla oli ikkunoita ympäriinsä. Se oli viisikymmentä kyynärää pitkä ja kaksikymmentäviisi kyynärää leveä. ³⁴ Sen portiikki oli ulompaan esipihaan päin; palmupuilla koristellut sivupylväät kummallakin puolella, ja siihen johti kahdeksan askelmaa. ³⁵ Sitten hän vei minut pohjoisportille ja mittasi sen. Se oli samankokoinen kuin muut, ³⁶ samoin kuin sen vartiohuoneet, sen sivupylväät ja sen portiikki, ja sillä oli ikkunoita ympäriinsä. Se oli viisikymmentä kyynärää pitkä ja kaksikymmentäviisi kyynärää leveä. ³⁷ Sen portiikki oli ulompaan esipihaan päin; palmupuilla koristellut sivupylväät kummallakin puolella, ja siihen johti kahdeksan askelmaa. ³⁸ Porttien sivupylväiden vieressä oli kammio, jossa polttouhrit huuhdottiin. ³⁹ Porttikäytävän portiikissa oli kaksi pöytää kummallakin puolella, joita käytettiin polttouhrien, syntiuhrien ja vikauhrien teurastamiseen. ⁴⁰ Ulkopuolella, kun mentiin pohjoisportin sisäänkäynnille, oli kaksi pöytää, ja portin portiikin toisella puolella oli kaksi pöytää. ⁴¹ Niinpä porttikäytävän toisella puolella oli neljä pöytää ja toisella puolella neljä pöytää—yhteensä kahdeksan pöytää—joilla uhrit teurastettiin. ⁴² Siellä oli myös neljä hakattua kivipöytää polttouhreja varten, kukin puolitoista kyynärää pitkä, puolitoista kyynärää leveä ja kyynärän korkea. Niillä olivat välineet polttouhrien ja muiden uhrien valmistamista varten. ⁴³ Kaksipiikkiset koukut, kukin kämmenenleveys, oli kiinnitetty seinään ympäriinsä. Pöydät olivat uhrien lihaa varten. ⁴⁴ Sisäportin ulkopuolella, sisäpihalla, oli kammioita laulajille, joista yksi oli pohjoisportin

puolella etelään päin, ja toinen eteläportin puolella pohjoiseen päin. ⁴⁵ Hän sanoi minulle: "Etelään päin oleva kammio on papeille, jotka ovat vastuussa temppelistä, ⁴⁶ ja pohjoiseen päin oleva kammio on papeille, jotka ovat vastuussa alttarista. Nämä ovat Sadokin poikia, jotka ovat ainoat leeviläiset, jotka saavat lähestyä Herraa palvellaakseen Häntä." ⁴⁷ Hän mittasi esipiha; se oli täydellinen neliö, sata kyynärää pitkä ja sata kyynärää leveä. Ja alttari oli temppelin edessä. ⁴⁸ Hän vei minut temppelin portiikille ja mittasi portiikin pielukset; ne olivat viisi kyynärää leveät kummallakin puolella. Sisäänkäynnin leveys oli neljätoista kyynärää, ja sen ulkonevat seinät olivat kolme kyynärää leveät kummallakin puolella. ⁴⁹ Portiikki oli kaksikymmentä kyynärää leveä ja yksitoista kyynärää edestä taakse. Sinne pääsi portaita pitkin, ja pielusten kummallakin puolella oli pylväät.

41 Sitten mies vei minut pyhäkköön, ja hän mittasi sivupilarit; jokainen sivupilari oli kuusi kyynärää leveä. ² Sisäänkäynti oli kymmenen kyynärää leveä, ja kummallakin puolella oli viisi kyynärää. Hän mittasi pyhäkön, joka oli neljäkymmentä kyynärää pitkä ja kaksikymmentä kyynärää leveä. ³ Sitten hän siirtyi sisäalueelle ja mittasi ovenpielet, jotka olivat kaksi kyynärää leveät. Sisäänkäynti oli kuusi kyynärää leveä, ja ulkonevat seinät olivat seitsemän kyynärää leveät. ⁴ Hän mittasi sisemmän pyhäkön, joka oli kaksikymmentä kyynärää pitkä ja kaksikymmentä kyynärää leveä, pääsalin edessä. Hän sanoi minulle: "Tämä on Kaikkeinpyhin paikka." ⁵ Hän mittasi temppelin seinän, joka oli kuusi kyynärää paksu, ja sivuhuoneet, jotka olivat neljä kyynärää leveitä ympäri temppeliä. ⁶ Sivuhuoneet oli järjestetty kolmeen kerrokseen, ja jokaisessa kerroksessa oli kolmekymmentä huonetta. Ne oli tuettu temppelin seinän ulkokeilla, mutta tuet eivät tunkeutuneet temppelin seinään. ⁷ Sivuhuoneet laajenivat jokaisen nousevan kerroksen myötä. Rakenne oli rakennettu vaihteittain, mikä salli huoneiden laajentua noustessa. Portaikko johti alimmasta ylimpään kerrokseen keskikerroksen kautta. ⁸ Huomasin, että temppelillä oli korotettu perusta sen ympärillä, muodostaen sivuhuoneiden perustan; tämä perusta oli täysi sauva, kuusi pitkä kyynärää korkea. ⁹ Sivuhuoneiden ulkoseinä oli viisi kyynärää paksu. Avoin tila temppelin sivuhuoneiden ¹⁰ ja ulkokammioiden välillä oli kaksikymmentä kyynärää leveä ympäri temppeliä. ¹¹ Sivuhuoneisiin

Hesekielin kirja

oli oviaukkoja avoimesta tilasta, yksi pohjoiseen ja toinen etelään päin; avoimen tilan leveys oli viisi kyynärää ympäri. ¹² Rakennus temppelipihan länsipuolella oli seitsemänkymmentä kyynärää leveä, ja sen seinä oli viisi kyynärää paksu ja pituus yhdeksänkymmentä kyynärää. ¹³ Hän mittasi temppelin, joka oli sata kyynärää pitkä, ja pihan ja rakennuksen seinineen, jotka olivat myös sata kyynärää pitkät. ¹⁴ Temppelipihan itäinen puoli, mukaan lukien temppelin etuosa, oli sata kyynärää. ¹⁵ Hän mittasi rakennuksen pituuden, joka oli pihan takana temppelin takana, mukaan lukien sen galleriat kummallakin puolella; se oli sata kyynärää. Tämä sisälsi pääsalin, sisemmän pyhäkön ja pihalle päin olevan portikon. ¹⁶ Kynnykset, kapeat ikkunat ja galleriat niiden kolmen ympärillä oli paneloitu puulla maasta ikkunoihin, jotka oli peitetty. ¹⁷ Sisäänkäynnin yläpuolella sisemässä pyhäkössä ja seinillä, sekä sisä- että ulkopuolella, säännöllisin välein oli mitattuja kaiverruksia. ¹⁸ Kerubeja ja palmupuita oli kaiverrettu, ja jokaisen kerubin välissä oli palmupuu. Jokaisella kerubilla oli kaksi kasvoa: ¹⁹ Ihmisen kasvot katsoivat kohti palmupuuta yhdellä puolella, ja leijonan kasvot katsoivat kohti palmupuuta toisella puolella. Nämä oli kaiverrettu ympäri temppeliä. ²⁰ Lattiasta sisäänkäynnin yläpuolelle, kerubeja ja palmupuita oli kaiverrettu pyhäkön seinille. ²¹ Pyhäkön ovenpielet olivat nelikulmaiset, ja Kaikkeinpyhimmän paikan ovenpielten ulkonäkö oli samanlainen. ²² Siellä oli puinen alttari, kolme kyynärää korkea ja kaksi kyynärää neliö; sen kulmat, jalusta ja sivut olivat puuta. Hän sanoi minulle: "Tämä on pöytä, joka on Herran edessä." ²³ Sekä pyhäkössä että Kaikkeinpyhimmässä paikassa oli kaksinkertaiset ovet. ²⁴ Jokaisessa ovessa oli kaksi lehteä, kaksi saranoitua lehteä kullekin ovelle. ²⁵ Kerubeja ja palmupuita oli kaiverrettu pääsalin oviin, samoin kuin seinille, ja portikon edessä oli puinen katos. ²⁶ Ristikkoikkunat ja palmupuut koristivat portikon sivuseiniä kummallakin puolella, samoin kuin temppelin sivukammioita ja kynnyksiä.

42 Sitten hän vei minut ulompaan esipihaan, pohjoiseen päin, ja toi minut kammioihin, jotka olivat erillisen alueen ja pohjoispuolella olevan rakennuksen vastapäätä. ² Rakennus oli sata kyynärää pitkä, ja sen sisäänkäynti oli pohjoiseen päin, ja se oli viisikymmentä kyynärää leveä. ³ Kaksikymmentä kyynärää sisemmän esipihan puolelle ja ulomman esipihan kiveyksen vastapäätä,

käytävä vastasi käytävää kolmessa kerroksessa. ⁴ Kammioiden edessä oli sisempi käytävä, joka oli kymmenen kyynärää leveä ja sata kyynärää pitkä, ja sen sisäänkäynnit olivat pohjoiseen päin. ⁵ Ylemmät kammiot olivat kapeampia kuin alemmat, sillä käytävät veivät niistä enemmän tilaa kuin alemmista ja keskimmäisistä kerroksista. ⁶ Ylemmät huoneet olivat kauempana kuin alemmat ja keskimmäiset, sillä niillä ei ollut pylväitä kuten esipihoilla, mikä teki niistä pienempiä lattiapinta-alaltaan. ⁷ Kammioiden ja ulomman esipihan rinnalla oli ulkoseinä, joka ulottui viisikymmentä kyynärää kammioiden eteen. ⁸ Kammioiden pituus ulompaan esipihaan päin oli viisikymmentä kyynärää, kun taas pyhäkköön päin olevat olivat sata kyynärää pitkiä. ⁹ Näiden kammioiden alla oli sisäänkäynti itäpuolella, kun tultiin ulommasta esipihasta. ¹⁰ Eteläpuolella, pitkin esipihan seinän pituutta, erillisen alueen ja rakennuksen vastapäätä, oli kammioita. ¹¹ Niiden edessä oleva käytävä oli samanlainen kuin pohjoispuolen kammioissa, samalla pituudella, leveydellä, uloskäynneillä ja mitoilla. ¹² Eteläpuolen kammioiden oviaukot vastasivat pohjoispuolen oviaukkoja, ja sisäänkäynti oli käytävän alussa, joka oli seinän suuntainen ja ulottui itään. ¹³ Sitten hän sanoi minulle: "Pohjois- ja eteläpuolen kammioita, jotka ovat erillisen alueen vastapäätä, ovat pyhiä kammioita, joissa papit, jotka lähestyvät Herraa, syövät kaikkein pyhimmat uurit. Siellä he asettavat kaikkein pyhimmat uurit — ruokauurit, syntiuhrit ja syyllisyyshurit — sillä paikka on pyhä. ¹⁴ Kun papit menevät pyhiin alueisiin, heidän ei pidä mennä ulompaan esipihaan jättämättä jälkeensä vaatteita, joissa he palvelevat, sillä ne ovat pyhiä. Heidän on puettava ylleen toiset vaatteet ennen kuin he lähestyvät paikkoja kansaa varten." ¹⁵ Kun hän oli lopettanut temppelin sisemmän alueen mittaamisen, hän vei minut ulos itäportista ja mittasi alueen ympäri. ¹⁶ Hän mittasi itäpuolen mittasauvalla, ja se oli viisisataa kyynärää. ¹⁷ Hän mittasi pohjoispuolen, ja se oli viisisataa kyynärää mittasauvalla. ¹⁸ Hän mittasi eteläpuolen, ja se oli viisisataa kyynärää mittasauvalla. ¹⁹ Hän kääntyi länsipuolelle ja mittasi sen, ja se oli viisisataa kyynärää mittasauvalla. ²⁰ Näin hän mittasi alueen kaikilta neljältä puolelta. Sitä ympäröi muuri, joka oli viisisataa kyynärää pitkä ja viisisataa kyynärää leveä, erottaakseen pyhän tavallisesta.

Sitten hän vei minut portille, joka on itään päin. ² Ja katso, Israelin Jumalan kirkkaus tuli idästä. Hänen äänensä oli kuin monien vetten kohina, ja maa loisti hänen kirkkaudestaan. ³ Näky, jonka näin, oli kuin se näky, jonka olin nähnyt, kun hän tuli hävittämään kaupunkia, ja kuin ne näyt, jotka olin nähnyt Kebar-joen rannalla; ja minä lankesin kasvoilleni. ⁴ Ja Herran kirkkaus tuli temppeliin itään päin olevasta portista. ⁵ Henki vei minut sisempään esipihaan, ja katso, Herran kirkkaus täytti temppelin. ⁶ Sitten kuulin jonkun puhuvan minulle temppelin sisältä, samalla kun mies seisoi vierelläni. ⁷ Hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, tämä on minun valtaistuimeni paikka ja paikka jalkojeni pohjille, jossa minä asun israelilaisten keskellä ikuisesti. Israelin heimo ei enää saastuta minun pyhää nimeäni, eivät he eivätkä heidän kuninkaansa, haureudellaan tai kuninkaidensa ruumiilla heidän kuollessaan. ⁸ Asettamalla kynnyksensä minun kynnykseni viereen ja ovenpielensä minun ovenpielten viereen, vain seinä välillämme, he saastuttivat minun pyhän nimeni kauhistuksillaan. Niinpä minä kulutin heidät vihassani. ⁹ Antakoot he poistaa uskottomuutensa teot ja kuninkaidensa jäännökset kauas minusta, ja minä asun heidän keskellään ikuisesti. ¹⁰ "Mutta sinä, ihmislapsi, kuvaile temppeli Israelin heimolle, jotta he häpeäisivät syntejään, ja antakoot heidän mitata suunnitelma. ¹¹ Jos he häpeävät kaikkea, mitä ovat tehneet, tee heille tunnetuksi temppelin suunnitelma—sen rakenne, sen uloskäynnit ja sisäänkäynnit, sen koko suunnitelma, kaikki sen säännöt ja lait. Kirjoita nämä heidän nähtensä, jotta he noudattaisivat sen koko suunnitelmaa ja seuraisivat kaikkia sen sääntöjä. ¹² Tämä on temppelin laki: koko alue vuoren huipulla ympärillään on erittäin pyhä. Katso, tämä on temppelin laki. ¹³ "Nämä ovat alttarin mitat pitkissä kyynärisissä (kyynärä on kyynärä ja kämmenen leveys): jalusta on kyynärän syvä ja kyynärän leveä, reunus on yhden vaaksan ympäri sen reunaa. Tämä on alttarin korkeus: ¹⁴ Maasta alemman reunuksen tasolle on kaksi kyynärää korkea, ja reunus on kyynärän leveä. Pienemmästä reunuksesta suurempaan reunukseen on neljä kyynärää korkea, ja reunus on myös kyynärän leveä. ¹⁵ Alttarin tulisija on neljä kyynärää korkea, ja neljä sarvea ulkonee tulisijasta ylöspäin. ¹⁶ Alttarin tulisija on neliö, kaksitoista kyynärää pitkä ja kaksitoista kyynärää leveä. ¹⁷ Ylempi reunus on myös

neliö, neljätoista kyynärää pitkä ja neljätoista kyynärää leveä. Alttarin ympäri on kyynärän syvä kouru, jossa on puolikyynärän reunus. Alttarin portaat ovat itään päin." ¹⁸ Sitten hän sanoi minulle: "Ihmislapsi, näin sanoo Suvereeni Herra: 'Nämä ovat alttarin säännöt sinä päivänä, jona se rakennetaan, jotta voidaan uhrata polttouhreja ja vihmoa verta sen päälle. ¹⁹ Sinun tulee antaa nuori sonni syntiuhriksi leeviläisille papeille, Sadokin suvulle, jotka tulevat lähelle palvelemaan minua', sanoo Suvereeni Herra. ²⁰ Sinun tulee ottaa sen verta ja laittaa se alttarin neljään sarveen ja reunuksen neljään kulmaan ja ympäri reunusta, ja niin puhdistaa alttari ja sovitaa se. ²¹ Sinun tulee ottaa syntiuhriksi sonni ja polttaa se temppelialueen määrätysssä osassa pyhäkön ulkopuolella. ²² Toisena päivänä sinun tulee uhrata virheetön pukki syntiuhriksi, ja alttari puhdistetaan kuten sonnin kanssa. ²³ Kun olet puhdistanut sen, sinun tulee uhrata nuori sonni ja virheetön passi laumasta. ²⁴ Sinun tulee uhrata ne Herran edessä, ja papit vihmovat suolaa niiden päälle ja uhraavat ne polttouhriksi Herralle. ²⁵ Seitsemän päivän ajan sinun tulee tarjota päivittäin virheetön pukki syntiuhriksi; sinun tulee myös tarjota nuori sonni ja virheetön passi laumasta. ²⁶ Seitsemän päivän ajan he sovitavat alttarin ja puhdistavat sen; näin he vihkivät sen. ²⁷ Näiden päivien lopussa, kahdeksannesta päivästä eteenpäin, papit esittävät polttouhriksi ja yhteysuhriksi alttarilla; ja minä hyväksyn teidät', sanoo Suvereeni Herra."

Sitten hän vei minut takaisin pyhäkön ulommaiselle portille, itään päin olevalle; ja se oli suljettu. ² Herra sanoi minulle: "Tämä portti pysyköön suljettuna; sitä ei avata, eikä kukaan mene siitä sisälle, sillä Herra, Israelin Jumala, on mennyt siitä sisälle; siksi se pysyköön suljettuna. ³ Ruhtinas, hän on ainoa, joka saa istua porttikäytävässä syödäkseen leipää Herran edessä; hän menee sisään portin eteishallin kautta ja menee ulos samaa tietä." ⁴ Sitten hän vei minut pohjoisportin kautta talon eteen, ja minä näin Herran kirkkauden täyttävän Herran temppelin, ja minä lankesin kasvoilleni. ⁵ Herra sanoi minulle: "Ihmislapsi, tarkkaa tarkoin, näe silmilläsi ja kuule korvillasi kaikki, mitä minä sinulle sanon koskien Herran temppelin kaikkia säädöksiä ja kaikkia sen lakeja; kiinnitä huomiota talon sisäänkäyntiin ja kaikkiin pyhäkön uloskäynteihin. ⁶ Sano kapinalliselle Israelin heimolle: 'Näin sanoo Suvereeni Herra:

Hesekielin kirja

Riittää jo kaikista kauhistuksistaanne, Israelin heimo! ⁷ Kaikkien muiden kauhistustenne lisäksi te toitte muukalaisia, sydämetään ja ruumiiltaan ympärileikkaamattomia, olemaan pyhäkössäni, ja näin saastutitte sen, minun taloni, samalla kun tarjositte ruokaani, rasvaa ja verta, ja he rikkoivat minun liittoni. ⁸ Sen sijaan, että olisitte ottaneet vastuun pyhistä asioistani, te nimititte muukalaisia huolehtimaan pyhäköstäni. ⁹ Näin sanoo Suvereeni Herra: Ei yksikään muukalainen, sydämetään ja ruumiiltaan ympärileikkaamaton, saa tulla pyhäkköön, ei edes ne muukalaiset, jotka asuvat israelilaisten keskuudessa. ¹⁰ Mutta leeviläiset, jotka menivät kauas minusta, kun Israel eksyi, jotka eksyivät minusta epäjumaliensa perässä, kantakoot väärintekonsa rangaistuksen. ¹¹ He saavat palvella pyhäkössäni, valvoen talon portteja ja palvellen talossa; he saavat teurastaa polttouhrit ja uhrin kansalle ja seisoo heidän edessään palvellakseen heitä. ¹² Koska he palvelivat heitä epäjumaliensa edessä ja saivat Israelin heimon lankeamaan syntiin, siksi minä olen vannonut heitä vastaan, julistaa Suvereeni Herra, että he kantavat väärintekonsa rangaistuksen. ¹³ He eivät saa tulla lähelle palvellakseen minua pappeina, eivätkä tulla lähelle mitään pyhistä asioistani tai pyhimmistä uhreistani; he kantavat häpeänsä ja kauhistuksensa, joita he ovat tehneet. ¹⁴ Kuitenkin minä nimitän heidät ottamaan vastuun talosta, kaikesta sen palveluksesta ja kaikesta, mitä siinä on tehtävä. ¹⁵ Mutta leeviläiset papit, Sadokin jälkeläiset, jotka ottivat vastuun pyhäköstäni, kun israelilaiset eksyivät minusta, saavat tulla lähelle palvellakseen minua; he saavat seisoa edessäni tarjotakseen minulle rasvaa ja verta, julistaa Suvereeni Herra. ¹⁶ Vain he saavat tulla pyhäkköön; vain he saavat tulla lähelle pöytäni palvellakseen minua ja palvellakseen minua. ¹⁷ Kun he tulevat sisemmän esipihan portteihin, heidän on käytettävä pellavavaatteita; he eivät saa käyttää mitään villavaatteita palvellessaan sisemmän esipihan porteilla tai talon sisällä. ¹⁸ Heidän on käytettävä pellavaturbaaneja päässään ja pellavalusvaatteita vyötäisillään; he eivät saa käyttää mitään, mikä saa heidät hikoilemaan. ¹⁹ Kun he menevät ulos ulompaan esipihaan kansan luo, heidän on riisuttava vaatteet, joissa he ovat palvelleet, ja jätettävä ne pyhiin huoneisiin ja puettava ylleen toiset vaatteet, jotta he eivät siirrä pyhyyttä kansalle vaatteillaan. ²⁰ He eivät saa ajaa

päätään paljaaksi tai antaa hiustensa kasvaa pitkiksi, vaan heidän on pidettävä hiuksensa siististi leikattuina. ²¹ Papit eivät saa nauttia viiniä, kun he tulevat sisempään esipihaan. ²² He eivät saa mennä naimisiin lesken tai eronneen naisen kanssa; he saavat mennä naimisiin vain neitsyiden kanssa Israelin jälkeläisistä tai papin lesken kanssa. ²³ Heidän on opetettava kansaani erottamaan pyhä tavallisesta ja ohjattava heitä tunnistamaan saastainen ja puhdas. ²⁴ Kaikissa kiistoissa pappien on toimittava tuomareina ja ratkaistava ne säädoteni mukaan. Heidän on pidettävä lakini ja säädökseeni kaikissa määrättyissä juhlissani, ja heidän on pidettävä sapattini pyhinä. ²⁵ Pappi ei saa saastuttaa itseään menemällä lähelle kuollutta henkilöä; kuitenkin, jos kuollut henkilö oli hänen isänsä, äitinsä, poikansa, tyttärensä, veljensä tai naimaton sisarensa, hän saa saastuttaa itsensä. ²⁶ Puhdistuksensa jälkeen hänen on odotettava seitsemän päivää. ²⁷ Sinä päivänä, kun hän menee pyhäkköön, sisempään esipihaan palvelemaan pyhäkössä, hänen on tarjottava syntiuhri itselleen, julistaa Suvereeni Herra. ²⁸ Minä olen heidän ainoa perintönsä; te ette saa antaa heille omaisuutta Israelissa—minä olen heidän omaisuutensa. ²⁹ He saavat syödä ruokauhrit, syntiuhrit ja syyllisyyshuit; ja kaikki Israelissa Herralle omistettu kuuluu heille. ³⁰ Kaikki uutisten parhaat ja kaikki erityiset lahjasi kuuluvat papeille. Teidän on annettava heille ensimmäinen osa jauhoistanne, jotta siunaus lepäisi talonne yllä. ³¹ Papit eivät saa syödä mitään, olipa se lintu tai eläin, joka on löydetty kuolleena tai jonka villieläimet ovat repineet.

45 "Kun jaatte maan arvalla perinnöksi, teidän tulee antaa osa Herralle, pyhä alue maasta; sen tulee olla 25 000 kyynärää pitkä ja 20 000 kyynärää leveä, ja koko alue on oleva pyhä. ² Tästä osasta tulee pyhäkölle neliön muotoinen alue, joka on 500 kyynärää, ja sen ympärillä on oltava 50 kyynärän avoin tila. ³ Tässä pyhässä alueessa teidän tulee mitata osa, joka on 25 000 kyynärää pitkä ja 10 000 kyynärää leveä. Sen sisällä on oleva pyhäkkö, Kaikkeinpyhin. ⁴ Tämä on oleva pyhä osa maasta papeille, pyhäkön palvelijoille, jotka lähestyvät palvelemaan Herraa. Se on oleva paikka heidän taloilleen sekä pyhä paikka pyhäkölle. ⁵ Alue, joka on 25 000 kyynärää pitkä ja 10 000 kyynärää leveä, kuuluu leeviläisille, temppelin palvelijoille, heidän omaisuudekseen kaupunkoja varten, joissa

Hesekielin kirja

asua. ⁶ "Teidän tulee antaa kaupungille alue, joka on 5 000 kyynärää leveä ja 25 000 kyynärää pitkä, pyhän osan vieressä; se kuuluu koko Israelin huoneelle. ⁷ "Ruhtinaalla tulee olla maata pyhän alueen ja kaupungin omaisuuden kummallakin puolella, ulottuen länteen ja itään, rinnakkain yhden heimo-osan kanssa, länsirajalta itärajalle. ⁸ Tämä maa on oleva hänen omaisuutensa Israelissa, ja minun ruhtinaani eivät enää sorra kansaani, vaan heidän tulee antaa Israelin huoneen omistaa maa heimojensa mukaan. ⁹ "Tämä on, mitä Suvereeni Herra sanoo: Riittää jo, te Israelin ruhtinaat! Lakatkaa väkivallasta ja sorrosta ja harjoittakaa oikeutta ja vanhurskautta. Lakatkaa häätämistä kansaani, sanoo Suvereeni Herra. ¹⁰ Teillä tulee olla tarkat va'at, tarkka eefa ja tarkka bat. ¹¹ Eefa ja bat ovat oleva saman mittaiset, kymmenes osa hoomerista, hoomerin ollessa standardimittana. ¹² Sekeli on oleva kaksikymmentä geeraa. Kaksikymmentä sekeliä, kaksikymmentäviisi sekeliä ja viisitoista sekeliä muodostavat teidän minanne. ¹³ "Tämä on se uhri, jonka teidän tulee antaa: kuudesosa eefaa jokaisesta hoomerista vehnää ja kuudesosa eefaa jokaisesta hoomerista ohraa. ¹⁴ Öljyn määrätty osa, mitattuna batilla, on oleva kymmenes osa batista jokaisesta korista (joka on kymmenen batia tai yksi hoomer, sillä kymmenen batia vastaa yhtä hoomeria). ¹⁵ Ja yksi lammas jokaisesta kahdestasadasta Israelin hyvin kastelluista laitimista, viljauhriksi, polttouhriksi ja yhteysuhreiksi, heidän sovittamiseksi, sanoo Suvereeni Herra. ¹⁶ Kaikkien maan ihmisten on annettava tämä erityinen uhri ruhtinaalle Israelissa. ¹⁷ Ruhtinaan velvollisuus on toimittaa polttouhrit, viljauhrit ja juomauhrit juhliissa, uusikuu-juhliissa ja sapateissa—kaikissa Israelin huoneen määrättyissä juhliissa. Hänen tulee toimittaa syntiuhrit, viljauhrit, polttouhrit ja yhteysuhrit sovittaakseen israelilaiset. ¹⁸ "Tämä on, mitä Suvereeni Herra sanoo: Ensimmäisessä kuussa, ensimmäisenä päivänä, teidän tulee ottaa virheetön nuori sonni ja puhdistaa pyhäkkö. ¹⁹ Pappi ottaa osan syntiuhrin verestä ja panee sen tempelin ovenpieliin, alttarin yläreunan neljän kulmaan ja sisemmän esipihan portinpieliin. ²⁰ Teidän tulee tehdä samoin kuukauden seitsemäntenä päivänä jokaiselle, joka tekee syntiä tahattomasti tai tietämättömyydestä; näin teidän tulee sovittaa temppele. ²¹ "Ensimmäisessä kuussa, neljäntenätoista päivänä, teidän tulee viettää pääsiäistä, seitsemän päivää kestävää juhlaa, jonka

aikana teidän tulee syödä happamatonta leipää. ²² Sinä päivänä ruhtinaan tulee toimittaa sonni syntiuhriksi itselleen ja kaikille maan ihmisille. ²³ Juhlan seitsemän päivän aikana hänen tulee toimittaa seitsemän virheetöntä sonnia ja seitsemän pääsiä polttouhriksi Herralle, ja joka päivä urosvuohi syntiuhriksi. ²⁴ Hänen tulee toimittaa viljauhriksi eefa jokaista sonnia kohden ja eefa jokaista pääsiä kohden, sekä hin oliiviöljyä jokaista eefaa kohden. ²⁵ "Juhlan seitsemän päivän aikana, joka alkaa seitsemännessä kuussa viidentenätoista päivänä, hänen tulee tehdä samat järjestelyt syntiuhreiksi, polttouhreiksi, viljauhreiksi ja öljyksi.

46 'Näin sanoo Suvereeni Herra: Sisäpihan itään päin oleva portti on suljettava kuutena työpäivänä, mutta se avataan sapattina ja uudenkuun päivänä. ² Ruhtinas astuu portin eteisen kautta ulkoa ja seisoo portinpielessä. Papit valmistavat hänen polttouhrinsa ja yhteysuhrinsa. Hän kumartaa portin kynnyksellä ja menee sitten ulos, mutta porttia ei suljeta ennen iltaa. ³ Maan kansa kumartaa Herran edessä sen portin sisäänkäynnillä sapattina ja uudenkuun päivinä. ⁴ Polttouhri, jonka ruhtinas tuo Herralle sapattina, on kuusi virheetöntä karitsaa ja oinas. ⁵ Viljauhri oinaan kanssa on eefa, ja viljauhri karitsojen kanssa niin paljon kuin hän haluaa antaa, sekä hin oliiviöljyä jokaista eefaa kohden. ⁶ Uudenkuun päivänä hän tuo nuoren sonnin, kuusi karitsaa ja oinaan, kaikki virheetömiä. ⁷ Hän antaa viljauhriksi eefan sonnin kanssa, eefan oinaan kanssa, ja karitsojen kanssa niin paljon kuin hän haluaa, sekä hin öljyä jokaista eefaa kohden. ⁸ Kun ruhtinas tulee sisään, hän menee portin eteisen kautta ja poistuu samaa tietä. ⁹ Kun maan kansa tulee Herran eteen määrättyinä juhla-aikoina, kuka tahansa, joka tulee pohjoisportista kumartaakseen, poistuu eteläportista, ja kuka tahansa, joka tulee eteläportista, poistuu pohjoisportista. Kukaan ei saa palata portista, josta tuli sisään, vaan jokainen poistuu vastakkaisesta portista. ¹⁰ Ruhtinas on heidän joukossaan, menen sisään kun he menevät sisään ja poistuen kun he poistuvat. ¹¹ Juhlina ja määrättyinä juhla-aikoina viljauhri on eefa sonnin kanssa, eefa oinaan kanssa, ja karitsojen kanssa niin paljon kuin haluaa antaa, sekä hin öljyä jokaista eefaa kohden. ¹² Kun ruhtinas antaa vapaaehtoisen uhrin Herralle—olipa se polttouhri tai yhteysuhri—itäinen portti avataan hänelle. Hän tarjoaa polttouhrinsa tai yhteysuhrinsa

Hesekielin kirja

kuten sapattina. Sitten hän menee ulos, ja kun hän on mennyt ulos, portti suljetaan.¹³ Joka päivä sinun tulee antaa vuoden vanha virheetön karitsa polttouhriksi Herralles; joka aamu sinun tulee antaa se.¹⁴ Sinun tulee myös antaa sen kanssa joka aamu viljauhri, joka koostuu kuudennessa osasta eefaa ja kolmannesta osasta hin öljyä kostuttamaan jauhot. Tämä viljauhri Herralles on pysyvä säädös.¹⁵ Näin karitsa, viljauhri ja öljy annetaan joka aamu säännölliseksi polttouhriksi.¹⁶ Näin sanoo Suvereeni Herra: Jos ruhtinas antaa perintöosastaan lahjan jollekin pojistaan, se kuuluu hänen jälkeläisilleen; se on heidän omaisuuttaan perintönä.¹⁷ Mutta jos hän antaa perintöosastaan lahjan yhdelle palvelijoistaan, se kuuluu hänelle vapautusvuoteen asti; sitten se palautuu ruhtinaalle. Hänen perintöosansa kuuluu vain hänen pojilleen; se on heidän.¹⁸ Ruhtinas ei saa ottaa mitään kansan perintöosasta ajaa heitä pois heidän omaisuudestaan. Hänen tulee antaa pojilleen perintöosansa omasta omaisuudestaan, jotta kukaan minun kansastani ei erotettaisi omasta omaisuudestaan.¹⁹ Sitten hän vei minut portin sivuovesta pyhiin kammioihin, jotka olivat pohjoiseen päin ja kuuluivat papeille, ja näytti minulle paikan länsipäässä.²⁰ Hän sanoi minulle: "Tämä on paikka, jossa papit valmistavat syyllisyyssuhrin ja syntiuhrin ja leipovat viljauhrin, jotta niitä ei vietäisi ulompaan pihaan ja pyhittäisi kansaa."²¹ Sitten hän vei minut ulompaan pihaan ja johdatti minut sen neljään kulmaan, ja näin jokaisessa kulmassa toisen pihan.²² Jokaisessa ulomman pihan neljässä kulmassa oli suljetut pihat, kukin neljäkymmentä kyynärää pitkä ja kolmekymmentä kyynärää leveä; kaikki neljän kulman pihat olivat yhtä suuria.²³ Jokaisessa neljässä pihassa oli kivinen reunus, ja sen alla oli tulisijat ympäriinsä.²⁴ Hän sanoi minulle: "Nämä ovat keittäjiä, joissa temppelissä palvelevat valmistavat kansan uhrin."

47 Mies vei minut takaisin temppelin sisäänkäynnille, ja huomasin, että vettä virtasi temppelin kynnyksen alta itään päin, sillä temppeli oli itään päin. Vesi tuli alas temppelin oikealta puolelta, alttarin eteläpuolelta.² Hän johdatti minut ulos pohjoisportin kautta ja vei minut ulkopuolelle itään päin olevalle ulkoportille, ja siellä vettä tihkui eteläpuolelta.³ Kun mies eteni itään mittanuora kädessään, hän mittasi tuhat kyynärää ja johdatti minut veden läpi, joka ulottui nilkkoihin asti.⁴ Hän mittasi toiset tuhat kyynärää ja johdatti minut

veden läpi, joka ulottui polviin asti. Hän mittasi vielä tuhat ja johdatti minut veden läpi, joka ulottui vyötäröön asti.⁵ Hän mittasi vielä tuhat, ja siitä oli tullut joki, jota en voinut ylittää, sillä vesi oli noussut ja oli tarpeeksi syvää uimiseen—joki, jota ei voinut ylittää.⁶ Hän kysyi minulta: "Ihmislapsi, oletko nähnyt tämän?" Sitten hän vei minut takaisin joen rannalle.⁷ Palatessani näin suuren määrän puita kummallakin puolella joen rantaa.⁸ Hän sanoi minulle: "Nämä vedet virtaavat itäiseen alueeseen ja laskeutuvat Arabaan, missä ne laskevat mereen. Kun ne virtaavat mereen, suolainen vesi siellä muuttuu makeaksi."⁹ Jokainen elävä olento, joka vilisee siellä, minne joki virtaa, elää. Siellä on suuri runsaus kaloja, sillä nämä vedet menevät sinne ja tekevät suolavedestä makeaa; niinpä kaikki elää siellä, minne joki menee.¹⁰ Kalastajat seisovat rannalla; En Gedistä En Eglaimiin on paikkoja verkkojen levittämiseen. Kalat ovat monenlaisia, kuten Suuren meren kalat.¹¹ Kuitenkin suot ja rämeet pysyvät suolaisina; ne varataan suolalle.¹² Joen rannoilla, molemmin puolin, kasvaa kaikenlaisia puita ruuaksi. Niiden lehdet eivät kuihdu eikä niiden hedelmä petä. Ne kantavat hedelmää joka kuukausi, koska vesi pyhäköstä virtaa niihin. Niiden hedelmä on ruuaksi ja niiden lehdet parantamiseen."¹³ Näin sanoo Herra, Herra: "Nämä ovat rajat, joiden mukaan jaatte maan Israelin kahdelletoista heimolle, Joosefin saadessa kaksi osaa.¹⁴ Teidän tulee jakaa se tasan heidän keskenään, sillä minä vannon antavani sen esisillenne, ja tämä maa tulee olemaan teidän perintönne.¹⁵ "Tämä on maan raja: pohjoispuolella se kulkee Suuresta merestä Hetlonin kautta Sedadin sisäänkäynnille,¹⁶ Hamat, Berota, Sibraim, joka on Damaskoksen ja Hamatin rajojen välillä, Hazer Hattikonin asti, joka on Hauranin rajalla.¹⁷ Raja ulottuu merestä Hazer Enaniin, Damaskoksen rajalla, Hamatin rajalle pohjoiseen. Tämä on pohjoinen raja.¹⁸ "Itäpuolella raja kulkee Hauranin ja Damaskoksen välillä, Jordanin varrella Gileadin ja Israelin maan välillä, itäiseen mereen ja Tamarin asti. Tämä on itäinen raja.¹⁹ "Eteläpuolella se kulkee Tamarista Meribah Kadeshin vesiin, sitten Egyptin puron kautta Suureen mereen. Tämä on eteläinen raja.²⁰ "Länsipuolella Suuri meri on rajana kohtaan, joka on vastapäätä Lebo Hamatia. Tämä on läntinen raja.²¹ "Teidän tulee jakaa tämä maa itsellenne Israelin heimojen mukaan.²² Teidän tulee jakaa se perintönä itsellenne ja keskuudessanne asuville muukalaisille,

Hesekielin kirja

joilla on lapsia. Teidän tulee pitää heitä syntyperäisinä israelilaisina; heidän tulee jakaa perintö kanssanne Israelin heimojen keskuudessa.²³ Siinä heimossa, jossa muukalainen asuu, siellä teidän tulee antaa heille heidän perintönsä," sanoo Herra, Herra.

48 "Nämä ovat heimojen nimet: Pohjoisessa, Hethlonin tien varrella Lebo-Hamathiin asti, Hazar-Enaniin Damaskoksen rajalla, pohjoiseen Hamathin vieressä, ja ulottuen idästä länteen, Danilla on yksi osa.² "Danin alueen vieressä, idästä länteen, Asherilla on yksi osa.³ "Asherin alueen vieressä, idästä länteen, Naftalilla on yksi osa.⁴ "Naftalin alueen vieressä, idästä länteen, Manassella on yksi osa.⁵ "Manassen alueen vieressä, idästä länteen, Efraimilla on yksi osa.⁶ "Efraimin alueen vieressä, idästä länteen, Ruubenilla on yksi osa.⁷ "Ruubenin alueen vieressä, idästä länteen, Juudalla on yksi osa.⁸ "Juudan alueen vieressä, idästä länteen, on osa, joka sinun tulee erottaa, kaksikymmentäviisituhatta kyynärää leveä, ja sen pituus on kuin yhden heimon osan idästä länteen; pyhäkkö on sen keskellä.⁹ "Osa, jonka sinun tulee tarjota Herralle, on kaksikymmentäviisituhatta kyynärää pitkä ja kymmenentuhatta kyynärää leveä.¹⁰ "Tämä pyhä osa on papeille, kaksikymmentäviisituhatta kyynärää pitkä pohjoispuolella, kymmenentuhatta kyynärää leveä länsipuolella, kymmenentuhatta kyynärää leveä itäpuolella, ja kaksikymmentäviisituhatta kyynärää pitkä eteläpuolella; Herran pyhäkkö on sen keskellä.¹¹ "Se on pyhitetyille papeille, Sadokin pojille, jotka pitivät minun määräykseni eivätkä eksyneet, kuten leeviläiset tekivät, kun israelilaiset eksyivät.¹² "Se on erityinen lahja heille maan pyhästä osasta, kaikkein pyhin osa, leeviläisten rajan vieressä.¹³ "Pappien rajan vieressä leeviläisillä on osuus, joka on kaksikymmentäviisituhatta kyynärää pitkä ja kymmenentuhatta kyynärää leveä. Kokonaispituus on kaksikymmentäviisituhatta kyynärää ja leveys kymmenentuhatta kyynärää.¹⁴ "He eivät saa myydä tai vaihtaa mitään siitä, eivätkä antaa tämän valitun maan osan siirtyä toisiin käsiin; sillä se on pyhä Herralle.¹⁵ "Jäljelle jäävä alue, viisituhatta kyynärää leveä ja kaksikymmentäviisituhatta kyynärää pitkä, on yleiseen käyttöön kaupungille, taloille ja laidunmaalle; kaupunki on sen keskellä.¹⁶ "Sen mitat ovat: pohjoispuoli, neljätuhatta viisisataa kyynärää; eteläpuoli, neljätuhatta viisisataa kyynärää; itäpuoli,

neljätuhatta viisisataa kyynärää; ja länsipuoli, neljätuhatta viisisataa kyynärää.¹⁷ "Kaupungilla on avoimia tiloja: pohjoisessa, kaksisataa viisikymmentä kyynärää; etelässä, kaksisataa viisikymmentä kyynärää; idässä, kaksisataa viisikymmentä kyynärää; ja lännessä, kaksisataa viisikymmentä kyynärää.¹⁸ "Jäljelle jäävä pituus pyhän osan vieressä on kymmenentuhatta kyynärää itään ja kymmenentuhatta länteen; sen tuotto antaa ruokaa kaupungin työntekijöille.¹⁹ "Kaupungin työntekijät, jotka ovat valittu kaikista Israelin heimoista, hoitavat sitä.²⁰ "Koko osa on neliö, kaksikymmentäviisituhatta kyynärää kertaa kaksikymmentäviisituhatta kyynärää; sinun tulee erottaa pyhä osa, yhdessä kaupungin omaisuuden kanssa.²¹ "Jäljelle jäävä osa kuuluu ruhtinaalle, pyhän osan ja kaupungin omaisuuden kummallakin puolella; ulottuen itään pyhän osan kaksikymmentäviisituhatta kyynärää itärajalle, ja länteen kaksikymmentäviisituhatta kyynärää länsirajalle, heimojen osien vieressä. Pyhä osa pyhäkön kanssa on sen keskellä.²² "Leeviläisten omaisuuden ja kaupungin omaisuuden ulkopuolella, jotka ovat ruhtinaalle kuuluvan keskellä, kaikki Juudan rajan ja Benjaminin rajan välillä kuuluu ruhtinaalle.²³ "Jäljellä oleville heimoille, idästä länteen, Benjaminilla on yksi osa.²⁴ "Benjaminin alueen vieressä, idästä länteen, Simeonilla on yksi osa.²⁵ "Simeonin alueen vieressä, idästä länteen, Isaskarilla on yksi osa.²⁶ "Isaskarin alueen vieressä, idästä länteen, Sebulonilla on yksi osa.²⁷ "Sebulonin alueen vieressä, idästä länteen, Gadilla on yksi osa.²⁸ "Ja Gadin alueen vieressä, eteläraja kulkee etelään Tamarista Meriban Kadeshin vesille, sitten Egyptin Wadin varrella Suurelle merelle.²⁹ "Tämä on maa, jonka teidän tulee jakaa perintönä Israelin heimoille, ja nämä ovat heidän osansa," sanoo Suvereeni Herra.³⁰ "Nämä ovat kaupungin uloskäynnit: pohjoispuolella, neljätuhatta viisisataa kyynärää mitattuna,³¹ "kaupungin portit nimetään Israelin heimojen mukaan. Pohjoispuolella on kolme porttia: Ruubenin portti, Juudan portti ja Leevin portti.³² "Itäpuolella, neljätuhatta viisisataa kyynärää, on kolme porttia: Joosefin portti, Benjaminin portti ja Danin portti.³³ "Eteläpuolella, neljätuhatta viisisataa kyynärää mitattuna, on kolme porttia: Simeonin portti, Isaskarin portti ja Sebulonin portti.³⁴ "Länsipuolella, neljätuhatta viisisataa kyynärää, on kolme porttia: Gadin portti, Asherin portti ja Naftalin portti.³⁵ "Kaupunki on kahdeksantoistatuhatta

Hesekielin kirja

kyynärää ympäriinsä; ja kaupungin nimi siitä lähtien on oleva: 'Herra on siellä.'"

Danielin kirja

1 Joojakimin, Juudan kuninkaan, kolmantena hallitusvuotena Nebukadnessar, Babylonian kuningas, tuli Jerusalemiin ja piiritti sen. ² Ja Herra antoi hänen käsiinsä Joojakimin, Juudan kuninkaan, sekä osan Jumalan huoneen esineistä. Hän vei ne Sinearin maahan, jumalansa temppeliin, ja sijoitti esineet jumalansa aarekammioon. ³ Sitten kuningas käski ylimmäistä hovimestariaan Aspenasta tuomaan joitakin Israelin poikia, mukaan lukien kuninkaallista sukua ja ylimystöä, ⁴ nuorukaisia, joissa ei ollut mitään ruumiinvikaa, kauniita, taitavia kaikessa viisaudessa, tietoa omaavia, nopeita oppimaan ja kykeneviä palvelemaan kuninkaan palatsissa. Heille tuli opettaa kaldealaisten kirjallisuutta ja kieltä. ⁵ Kuningas määräsi heille päivittäisen annoksen kuninkaan valitsemia ruokia ja viiniä. Heitä tuli kouluttaa kolme vuotta, minkä jälkeen he astuisivat kuninkaan palvelukseen. ⁶ Näiden joukossa oli joitakin Juudan pojista: Daniel, Hananja, Misael ja Asarja. ⁷ Ylimmäinen hovimestari antoi heille uudet nimet: Danielille Beltesassar, Hananjalle Sadrak, Misaelille Mesak ja Asarjalle Abednego. ⁸ Mutta Daniel päätti olla saastuttamatta itseään kuninkaan valitsemilla ruoilla tai viinillä ja pyysi ylimmäiseltä hovimestarilta lupaa olla saastuttamatta itseään tällä tavalla. ⁹ Ja Jumala antoi Danielille suosion ja myötätunnon ylimmäisen hovimestarin silmissä. ¹⁰ Hovimestari sanoi Danielille: "Minä pelkään herraani kuningasta, joka on määrännyt teidän ruokanne ja juomanne. Miksi hän näkisi teidät kalpeampina kuin muut samanikäiset nuorukaiset? Kuningas voisi katkaista pääni teidän takianne." ¹¹ Daniel puhui sitten vartijalle, jonka ylimmäinen hovimestari oli asettanut Danielin, Hananjan, Misaelin ja Asarjan ylle, ¹² "Koetelkaa palvelijoitanne kymmenen päivää: antakaa meille vain vihanneksia syötäväksi ja vettä juotavaksi. ¹³ Vertailkaa sitten ulkonäköämme niihin nuorukaisiin, jotka syövät kuninkaan valitsemia ruokia, ja tehkää palvelijoillenne sen mukaan, mitä näette." ¹⁴ Niin hän suostui tähän ja koetteli heitä kymmenen päivää. ¹⁵ Kymmenen päivän kuluttua he näyttivät terveemmiltä ja paremmin ravituilta kuin yksikään niistä nuorukaisista, jotka söivät kuninkaan valitsemia ruokia. ¹⁶ Niin vartija jatkoi heidän valittujen ruokien ja viinin pidättämistä ja antoi heille vihanneksia. ¹⁷ Näille neljälle nuorukaiselle Jumala antoi tietoa ja ymmärrystä kaikessa kirjallisuudessa ja oppimisessa; Daniel ymmärsi myös kaikenlaisia

näkyjä ja unia. ¹⁸ Ajan lopussa, jonka kuningas oli asettanut heidän palvelukseensa tuomiseksi, ylimmäinen hovimestari esitti heidät Nebukadnessarille. ¹⁹ Kuningas keskusteli heidän kanssaan, eikä heidän joukossaan ollut ketään Danielin, Hananjan, Misaelin ja Asarjan vertaista; niin he astuivat kuninkaan palvelukseen. ²⁰ Jokaisessa viisauden ja ymmärryksen asiassa, josta kuningas heitä kysyi, hän havaitsi heidät kymmenen kertaa paremmiksi kuin kaikki hänen valtakuntansa taikurit ja loitsijat. ²¹ Ja Daniel pysyi siellä kuningas Kyroksen ensimmäiseen hallitusvuoteen asti.

2 Kuningas Nebukadnessarin hallituskauden toisena vuonna hän näki unia, jotka vaivasivat hänen henkeään, eikä hän kyennyt nukkumaan.

² Kuningas käski kutsua luokseen taikurit, loitsijat, noidat ja astrologit kertomaan hänelle unensa. He tulivat ja seisoivat kuninkaan edessä. ³ Hän sanoi heille: "Minulla on ollut uni, joka on häirinnyt minua, ja haluaisin ymmärtää sen." ⁴ Astrologit puhuivat kuninkaalle arameaksi: "Oi kuningas, elä ikuisesti! Kerro palvelijoillesi uni, niin me tulkitsemme sen." ⁵ Kuningas vastasi astrologeille: "Päätökseni on luja: jos ette kerro minulle unta ja sen tulkintaa, teidät revittään kappaleiksi, ja talonne muuttuvat raunioiksi. ⁶ Mutta jos paljastatte unen ja sen merkityksen, saatte minulta lahjoja, palkintoja ja suurta kunniaa. Siksi kertokaa minulle uni ja sen tulkinta." ⁷ He vastasivat jälleen: "Antakoon kuningas palvelijoilleen unen, niin me tulkitsemme sen." ⁸ Kuningas vastasi: "Olen varma, että yritätte voittaa aikaa, koska näette, että päätökseni on luja: ⁹ Jos ette paljasta unta minulle, teille on vain yksi tuomio. Olette salaliitossa puhuaksenne harhaanjohtavia ja turmeltuneita sanoja edessäni, kunnes tilanne muuttuu. Siksi kertokaa minulle uni, niin tiedän, että voitte tulkita sen." ¹⁰ Astrologit vastasivat kuninkaalle: "Ei ole ketään maan päällä, joka voisi tehdä sen, mitä kuningas pyytää. Ei yksikään suuri kuningas tai hallitsija ole koskaan vaatinut sellaista asiaa miltään taikurilta, loitsijalta tai astrologilta. ¹¹ Mitä kuningas pyytää, on liian vaikeaa. Kukaan ei voi paljastaa sitä kuninkaalle paitsi jumalat, eivätkä he asu kuolevaisten keskuudessa." ¹² Tämä vastaus teki kuninkaan niin vihaiseksi ja raivoiseksi, että hän määräsi kaikki Babylonin viisaat miehet surmattaviksi. ¹³ Niinpä annettiin käsky tappaa viisaat miehet, ja he etsivät Danielia ja hänen tovereitaan teloittaakseen heidät. ¹⁴ Silloin Daniel puhui viisaasti

Danielin kirja

ja harkiten Arjokille, kuninkaan henkivartioston päällikölle, joka oli lähtenyt surmaamaan Babylonin viisaita miehiä.¹⁵ Hän kysyi Arjokilta, kuninkaan virkamieheltä: "Miksi kuninkaan käsky on niin ankara?" Arjok selitti tilanteen Danielille.¹⁶ Kuultuaan tämän Daniel meni kuninkaan luo ja pyysi aikaa, jotta hän voisi tulkita unen hänelle.¹⁷ Daniel palasi kotiinsa ja kertoi ystävilleen Hananjalle, Misaelille ja Asarjalle asiasta,¹⁸ kehottaen heitä etsimään armoa taivaan Jumalalta tämän salaisuuden suhteen, jotta hän ja hänen ystävänsä eivät tuhoutuisi muiden Babylonin viisaiden miesten mukana.¹⁹ Yön aikana Danielille ilmoitettiin salaisuus näyssä. Sitten Daniel ylisti taivaan Jumalaa²⁰ ja sanoi: "Siunattu olkoon Jumalan nimi aina ja ikuisesti, sillä viisaus ja voima kuuluvat Hänelle."²¹ Hän muuttaa ajat ja vuodenaajat; Hän poistaa kuninkaas ja asettaa heidät. Hän antaa viisautta viisaille ja tietoa niille, joilla on ymmärrystä.²² Hän paljastaa syvällisiä ja salattuja asioita; Hän tietää, mitä pimeydessä on, ja valo on Hänen kanssaan.²³ Minä kiitän ja ylistän Sinua, isieni Jumala: Sinä olet antanut minulle viisautta ja voimaa, ja Sinä olet tehnyt meille tiettäväksi, mitä olemme Sinulta pyytäneet; Sinä olet tehnyt meille tiettäväksi kuninkaan asian."²⁴ Sitten Daniel meni Arjokin luo, jonka kuningas oli määrännyt surmaamaan Babylonin viisaat miehet, ja sanoi: "Älä surmaa Babylonin viisaita miehiä. Vie minut kuninkaan luo, ja minä tulkitSEN hänen unensa hänelle."²⁵ Arjok vei nopeasti Danielin kuninkaan eteen ja sanoi: "Olen löytänyt miehen Juudan pakkosiirtolaisista, joka voi selittää kuninkaan unen."²⁶ Kuningas kysyi Danielilta, jota kutsuttiin myös Beltesassariksi: "Oletko kykenevä kertomaan minulle, mitä näin unessani ja tulkitsemaan sen?"²⁷ Daniel vastasi kuninkaalle: "Ei yksikään viisas mies, loitsija, taikuri tai ennustaja voi selittää kuninkaalle sitä salaisuutta, jota hän on kysynyt,²⁸ mutta taivaassa on Jumala, joka paljastaa salaisuuksia. Hän on näyttänyt kuningas Nebukadnessarille, mitä tapahtuu myöhempinä päivinä. Unesi ja näyt, jotka kulkiivat mielesi läpi, kun makasit vuoteellasi, ovat nämä:²⁹ Kun teidän majesteettinne makasi siellä, mielesi kääntyi tuleviin asioihin, ja salaisuuksien paljastaja näytti sinulle, mitä tulee tapahtumaan."³⁰ Mitä minuun tulee, tämä salaisuus on paljastettu minulle ei siksi, että minulla olisi suurempi viisaus kuin kenelläkään muulla elävällä, vaan jotta teidän majesteettinne voisi tietää

tulkinnan ja ymmärtää mielesi ajatukset.³¹ Teidän majesteettinne näki, ja siellä edessänne seisoi suuri patsas—valtava, häikäisevä patsas, vaikuttava ulkonäöltään."³² Patsaan pää oli hienoa kultaa, sen rinta ja käsivarret hopeaa, sen vatsa ja reidet pronssia,³³ sen jalat rautaa ja sen jalat osittain rautaa ja osittain savea.³⁴ Kun katselitte, kivi irtosi, mutta ei ihmiskäsin. Se iski patsaan jalkoihin, jotka olivat rautaa ja savea, ja murskasi ne.³⁵ Sitten rauta, savi, pronssi, hopea ja kulta murskattiin kappaleiksi ja muuttuivat kuin akanaksi kesäisellä puimatantereella. Tuuli vei ne pois jättämättä jälkeäkään. Mutta kivi, joka iski patsaan, tuli suureksi vuoreksi ja täytti koko maan.³⁶ Tämä oli uni, ja nyt me selitämme sen kuninkaalle.³⁷ Teidän majesteettinne, te olette kuningasten kuningas. Taivaan Jumala on antanut teille vallan, voiman, voiman ja kunnian;³⁸ Hän on asettanut kaikki kansat, kedon eläimet ja taivaan linnut teidän valtaanne. Missä ikinä ne asuvatkin, Hän on tehnyt teidät niiden kaikkien hallitsijaksi. Te olette se kultainen pää.³⁹ Teidän jälkeenne nousee toinen valtakunta, joka on teidän valtakuntaanne heikompi. Sitten kolmas valtakunta, pronssinen, hallitsee koko maata.⁴⁰ Lopulta tulee neljäs valtakunta, vahva kuin rauta—sillä rauta murskaa ja lyö rikki kaiken—ja kuten rauta murskaa kaikki asiat, niin se murskaa ja rikkoo kaikki muut.⁴¹ Aivan kuten näitte, että jalat ja varpaat olivat osittain savea ja osittain rautaa, niin tämä on oleva jakautunut valtakunta; silti siinä on oleva jonkin verran raudan voimaa, kuten näitte raudan sekoittuvan saveen.⁴² Koska varpaat olivat osittain rautaa ja osittain savea, niin tämä valtakunta on osittain vahva ja osittain hauras.⁴³ Ja kuten näitte raudan sekoittuvan saveen, niin kansa on oleva sekoitus eikä pysy yhtenäisenä, sen enempää kuin rauta sekoittuu saveen.⁴⁴ Noiden kuninkaiden hallituskaudella taivaan Jumala perustaa valtakunnan, jota ei koskaan tuhota, eikä sitä anneta toiselle kansalle. Se murskaa kaikki nuo valtakunnat ja tuo ne loppuun, mutta se itse kestää ikuisesti.⁴⁵ Tämä on sen näyn merkitys, jossa kivi irtosi vuoresta, mutta ei ihmiskäsin—kivi, joka murskasi raudan, pronssin, saven, hopean ja kullan kappaleiksi. Suuri Jumala on näyttänyt kuninkaalle, mitä tulevaisuudessa tapahtuu. Uni on tosi, ja sen tulkinta on luotettava."⁴⁶ Sitten kuningas Nebukadnessar lankesi kasvoilleen Danielin eteen ja kunnioitti häntä, ja hän määräsi, että hänelle tuotaisiin uhri ja

Danielin kirja

suitsuketta. ⁴⁷ Kuningas sanoi Danielille: "Totisesti, sinun Jumalasi on jumalien Jumala ja kuninkaiden Herra ja salaisuuksien paljastaja, sillä sinä kykenit paljastamaan tämän salaisuuden." ⁴⁸ Sitten kuningas ylsi Danielin ja antoi hänelle monia suuria lahjoja. Hän teki hänet koko Babylonin maakunnan hallitsijaksi ja asetti hänet kaikkien sen viisaiden miesten johtajaksi. ⁴⁹ Lisäksi Danielin pyynnöstä kuningas nimitti Sadrakin, Mesakin ja Abednegon Babylonin maakunnan hallintovirkamiehiksi, kun taas Daniel jäi kuninkaalliseen hoviin.

3 Kuningas Nebukadnessar teki kultaisen kuvapatsaan, kuusikymmentä kyynärää korkean ja kuusi kyynärää leveän, ja pystytti sen Duuran tasangolle Babylonian maakuntaan. ² Kuningas kutsui sitten satraapit, käskynhaltijat, maaherrat, neuvonantajat, rahastonhoitajat, tuomarit, virkamiehet ja kaikki maakuntien hallintomiehet kokoontumaan sen patsaan vihkiäisiin, jonka hän oli pystyttänyt. ³ Niin satraapit, käskynhaltijat, maaherrat, neuvonantajat, rahastonhoitajat, tuomarit, virkamiehet ja kaikki maakuntien hallintomiehet kokoontuivat sen patsaan vihkiäisiin, jonka kuningas Nebukadnessar oli pystyttänyt, ja he asettuivat sen eteen. ⁴ Kuuluttaja julisti kovalla äänellä: "Teille annetaan käsky, kansat, kansakunnat ja kielet, ⁵ että kun kuulette torven, huilun, kanteleen, harpun, psalttarin, säkkipillin ja kaikenlaisten soittimien äänen, teidän tulee langeta maahan ja kumartaa kultaista kuvapatsasta, jonka kuningas Nebukadnessar on pystyttänyt. ⁶ Joka ei lankea maahan ja kumarra, heitetään heti tuliseen pätsiin." ⁷ Niinpä, heti kun kaikki kansat kuulivat torven, huilun, kanteleen, harpun, psalttarin, säkkipillin ja kaikenlaisten soittimien äänen, kaikki kansat, kansakunnat ja kielet lanquesivat maahan ja kumarisivat kultaista kuvapatsasta, jonka kuningas Nebukadnessar oli pystyttänyt. ⁸ Silloin tietyt kaldealaiset astuivat esiin ja syyttivät juutalaisia. ⁹ He sanoivat kuningas Nebukadnessarille: "Oi kuningas, elä ikuisesti! ¹⁰ Sinä, oi kuningas, olet antanut käskyn, että jokaisen, joka kuulee torven, huilun, kanteleen, harpun, psalttarin, säkkipillin ja kaikenlaisten soittimien äänen, on langettava maahan ja kumarrettava kultaista kuvapatsasta, ¹¹ ja joka ei lankea maahan ja kumarra, heitetään tulisen pätsin keskelle. ¹² On juutalaisia miehiä, jotka olet asettanut Babylonian maakunnan hallintoon, nimittäin Sadrak, Mesak ja Abednego, jotka eivät

välitä sinusta, oi kuningas. He eivät palvele sinun jumaliasi eivätkä kumarra kultaista kuvapatsasta, jonka olet pystyttänyt." ¹³ Raivoissaan Nebukadnessar käski tuoda Sadrakin, Mesakin ja Abednegon eteensä. ¹⁴ Nebukadnessar sanoi heille: "Onko totta, Sadrak, Mesak ja Abednego, ettette palvele minun jumalani ettekä kumarra kultaista kuvapatsasta, jonka olen pystyttänyt? ¹⁵ Nyt, jos olette valmiit, kun kuulette torven, huilun, kanteleen, harpun, psalttarin, säkkipillin ja kaikenlaisten soittimien äänen, langetkaa maahan ja kumartakaa patsasta, jonka olen tehnyt, niin hyvä. Mutta jos ette kumarra, teidät heitetään heti tuliseen pätsiin. Ja mikä jumala voi pelastaa teidät minun käsistäni?" ¹⁶ Sadrak, Mesak ja Abednego vastasivat kuninkaalle: "Oi Nebukadnessar, meidän ei tarvitse puolustautua tässä asiassa. ¹⁷ Jos meidät heitetään tuliseen pätsiin, Jumala, jota palvelemme, pystyy pelastamaan meidät sieltä, ja hän pelastaa meidät sinun kädestäsi, oi kuningas. ¹⁸ Mutta vaikka hän ei tekisi niin, olkoon tiedossasi, oi kuningas, ettemme palvele sinun jumaliasi emmekä kumarra kultaista kuvapatsasta, jonka olet pystyttänyt." ¹⁹ Silloin Nebukadnessar täytyi raivosta, ja hänen kasvojensa ilme muuttui Sadrakia, Mesakia ja Abednegoa kohtaan. Hän käski lämmittää pätsin seitsemän kertaa kuumemmaksi kuin tavallisesti. ²⁰ Hän käski armeijansa vahvimpia sotilaita sitomaan Sadrakin, Mesakin ja Abednegon ja heittämään heidät tuliseen pätsiin. ²¹ Niin nämä miehet, housuihinsa, viittoihinsa, turbaanihinsa ja muihin vaatteisiinsa pukeutuneina, sidottiin ja heitettiin tuliseen pätsiin. ²² Kuningas käsky oli niin kiireellinen ja pätsi niin kuuma, että tulen liekit tappoivat sotilaat, jotka veivät Sadrakin, Mesakin ja Abednegon, ²³ ja nämä kolme miestä, Sadrak, Mesak ja Abednego, putosivat sidottuina tuliseen pätsiin. ²⁴ Silloin kuningas Nebukadnessar hämmästyí ja nousi kiireesti. Hän kysyi neuvonantajiltaan: "Emmekö heittäneet kolme miestä sidottuina tuleen?" He vastasivat: "Kyllä, oi kuningas." ²⁵ Hän sanoi: "Katsokaa! Näen neljä miestä, vapaina, kävelemässä tulen keskellä, eikä heille ole tapahtunut mitään, ja neljän ulkomuoto on kuin jumalien poika." ²⁶ Nebukadnessar lähestyi sitten tulisen pätsin aukkoa ja huusi: "Sadrak, Mesak ja Abednego, Korkeimman Jumalan palvelijat, tulkaa ulos ja tulkaa tänne!" Niin Sadrak, Mesak ja Abednego tulivat ulos tulesta. ²⁷ Satraapit, käskynhaltijat, maaherrat ja kuninkaan neuvonantajat

Danielin kirja

kokoontuivat ja näkivät, ettei tuli ollut tehnyt mitään näiden miesten ruumiille. Ei yksikään hius heidän päästään ollut kärventynyt, heidän housunsa eivät olleet palaneet, eikä heistä ollut tullut tulen hajua.²⁸ Nebukadnessar julisti: "Kiitetty olkoon Sadrakin, Mesakin ja Abednegon Jumala, joka on lähettänyt enkelinsä ja pelastanut palvelijansa, jotka luottivat häneen. He uhmasivat kuninkaan käskyä ja olivat valmiita luopumaan hengestään ennemmin kuin palvelemaan tai kumartamaan mitään muuta jumalaa kuin omaa Jumalaansa."²⁹ Siksi minä annan käskyn, että jokainen kansa, kansakunta tai kieli, joka puhuu mitään Sadrakin, Mesakin ja Abednegon Jumalaa vastaan, revitään kappaleiksi ja heidän talonsa tehdään raunioiksi, sillä ei ole muuta jumalaa, joka voi pelastaa tällä tavalla."³⁰ Näin kuningas korotti Sadrakin, Mesakin ja Abednegon korkeisiin asemiin Babylonian maakunnassa.

4 Kuningas Nebukadnessar kaikille kansoille, kansakunnille ja kielille, jotka asuvat koko maassa: Olkoon teidän rauhanne runsas!² Minulla on ilo kertoa merkeistä ja ihmeistä, jotka Korkein Jumala on tehnyt minulle.³ Kuinka suuret ovat Hänen merkkinsä ja kuinka mahtavat Hänen ihmeensä! Hänen valtakuntansa on ikuinen valtakunta, ja Hänen hallintansa kestää sukupolvesta sukupolveen.⁴ Minä, Nebukadnessar, olin tyytyväinen kodissani ja menestyin palatsissani.⁵ Minulla oli uni, joka pelästytti minua; mieleni näyt, kun makasin vuoteellani, kauhistuttivat minua.⁶ Siksi annoin käskyn kutsua kaikki Babylonin viisaat miehet tulkitsemaan unta minulle.⁷ Sitten tulivat noidat, loitsijat, kaldealaiset ja ennustajat, ja minä kerroin heille unen, mutta he eivät voineet paljastaa sen tulkintaa minulle.⁸ Viimein Daniel tuli eteeni, jonka nimi on Beltesassar jumalani nimen mukaan, ja jossa on pyhien jumalien henki; minä kerroin hänelle unen.⁹ "Beltesassar, noitien päällikkö, minä tiedän, että pyhien jumalien henki on sinussa, eikä mikään salaisuus ole sinulle liian vaikea. Tässä on uni, jonka näin; tulkitse se minulle.¹⁰ Nämä olivat näyt, jotka näin maatessani vuoteellani: Katsoin, ja keskellä maata oli puu, ja sen korkeus oli suuri.¹¹ Puu kasvoi ja vahvistui, ja sen korkeus ulottui taivaasiin, ja se oli näkyvissä maan ääriin asti.¹² Sen lehdet olivat kauniit, sen hedelmät runsaat, ja siinä oli ruokaa kaikille. Kedon eläimet löysivät varjon sen alta, ja taivaan linnut asuivat sen oksilla, ja kaikki elävät olennot saivat siitä ravintonsa.¹³ Mieleni näyissä, kun

makasin vuoteellani, näin vartijan, pyhän, laskeutuvan taivaasta.¹⁴ Hän julisti kovalla äänellä ja sanoi näin: 'Kaada puu ja hakkaa sen oksat, riisu sen lehdet ja hajota sen hedelmät. Antakaa eläinten paeta sen alta ja lintujen sen oksilta.'¹⁵ Jättäkää kuitenkin kanto juurineen maahan, rautaisella ja pronssisella siteellä sidottuna, kedon pehmeään ruohoon. Antakaa hänen kastua taivaan kasteesta, ja antakaa hänen osansa olla eläinten kanssa maan ruohossa.¹⁶ Muutetaan hänen mielensä ihmisen mielestä eläimen mieleksi, kunnes seitsemän aikaa kulkee hänen ylitseen.¹⁷ Tämä asia on vartijoiden päätöksestä, ja vaatimus pyhien sanasta, jotta elävät tietäisivät, että Korkein hallitsee ihmisten valtakunnassa ja antaa sen kenelle tahtoo ja asettaa sen ylle alhaisimmat ihmiset.'¹⁸ Tämän unen minä, kuningas Nebukadnessar, olen nähnyt. Nyt sinä, Beltesassar, julista sen tulkinta, sillä kaikki valtakuntani viisaat miehet eivät kykene tekemään minulle tunnetuksi sen tulkintaa, mutta sinä voit, sillä pyhien jumalien henki on sinussa.'¹⁹ Sitten Daniel, jonka nimi on Beltesassar, oli hetken hämmästynyt, ja hänen ajatuksensa vaivasivat häntä. Kuningas puhui ja sanoi: "Beltesassar, älä anna unen tai sen tulkinnan vaivata sinua." Beltesassar vastasi: "Herrani, jospa uni koskisi sinun vihollisiasi ja sen tulkinta sinun vastustajiasi!"²⁰ Puu, jonka sinä näit, joka kasvoi ja vahvistui, ulottuen taivaasiin ja näkyen koko maahan,²¹ jonka lehdet olivat kauniit ja sen hedelmät runsaat, ja jossa oli ruokaa kaikille, jonka alla kedon eläimet asuivat ja jonka oksilla taivaan linnut olivat asuinpaikkansa—²² se olet sinä, oi kuningas; sillä sinä olet kasvanut ja vahvistunut. Sinun suuruutesi on kasvanut ja ulottuu taivaasiin, ja sinun valtasi maan ääriin asti.²³ Ja koska kuningas näki vartijan, pyhän, tulevan alas taivaasta ja sanovan: 'Kaada puu ja tuhoa se, mutta jätä kanto juurineen maahan, rautaisella ja pronssisella siteellä sidottuna, kedon pehmeään ruohoon; antakaa hänen kastua taivaan kasteesta, ja antakaa hänen osansa olla kedon eläinten kanssa, kunnes seitsemän aikaa kulkee hänen ylitseen,'²⁴ tämä on tulkinta, oi kuningas, ja tämä on Korkeimman päätös, joka on tullut herrani, kuninkaan, ylle:²⁵ Sinut ajetaan pois ihmisten joukosta, ja sinun asuinsijasi on kedon eläinten kanssa. Sinut pannaan syömään ruohoa kuin härät, ja sinut kastellaan taivaan kasteella, ja seitsemän aikaa kulkee sinun yltäsi, kunnes tiedät, että Korkein hallitsee ihmisten valtakunnassa ja

Danielin kirja

antaa sen kenelle tahtoo.²⁶ Ja koska he käskivät jättää puun kannon juurineen, sinun valtakuntasi on oleva sinulle varma, kun tulet tietämään, että Taivas hallitsee.²⁷ Siksi, oi kuningas, olkoon neuvoni sinulle mieluinen: katkaise syntisi harjoittamalla vanhurskautta ja vääryytesi osoittamalla laupeutta köyhille; ehkäpä rauhasi pitkittyy.”²⁸ Kaikki nämä asiat kohtasivat kuningas Nebukadnessaria.²⁹ Vuoden kuluttua hän käveli Babylonin kuninkaallisen palatsin katolla.³⁰ Kuningas puhui sanoen: ”Eikö tämä ole suuri Babylon, jonka minä olen rakentanut kuninkaalliseksi asuinpaikaksi mahtavalla voimallani ja majesteettini kunniaksi?”³¹ Kun sana oli vielä kuninkaan suussa, kuului ääni taivaasta: ”Kuningas Nebukadnessar, sinulle puhutaan: valtakunta on otettu sinulta.”³² Sinut ajetaan pois ihmisten joukosta, ja sinun asuinsijasi on kedon eläinten kanssa. Sinut pannaan syömään ruohoa kuin härät, ja seitsemän aikaa kulkee sinun ylitsesi, kunnes tiedät, että Korkein hallitsee ihmisten valtakunnassa ja antaa sen kenelle tahtoo.”³³ Heti toteutui sana Nebukadnessarista. Hänet ajettiin pois ihmisten joukosta ja hän söi ruohoa kuin härät; hänen ruumiinsa kastui taivaan kasteella, kunnes hänen hiuksensa kasvoivat kotkan sulkien pituisiksi ja hänen kyntensä lintujen kynsien kaltaisiksi.³⁴ Päivien lopussa minä, Nebukadnessar, kohotin silmäni taivaaseen, ja ymmärrykseni palasi minulle, ja minä siunasin Korkeinta ja ylistin ja kunniointin Häntä, joka elää ikuisesti, sillä Hänen valtansa on ikuinen valta, ja Hänen valtakuntansa kestää sukupolvesta sukupolveen.³⁵ Kaikki maan asukkaat ovat kuin ei mitään; Hän tekee tahtonsa mukaan taivaan sotajoukossa ja maan asukkaiden keskuudessa. Kukaan ei voi pysäyttää Hänen kättään tai sanoa Hänelle: ”Mitä olet tehnyt?”³⁶ Samaan aikaan järkeni palasi minulle, ja valtakuntani kunniaksi palasivat minulle kunniani ja loistoni. Neuvonantajani ja ylimykseni etsivät minua, ja minut palautettiin valtakuntaani, ja erinomainen majesteetti lisättiin minulle.³⁷ Nyt minä, Nebukadnessar, ylistän ja korotan ja kunniointan taivaan Kuninkaan, sillä kaikki Hänen tekonsa ovat totuutta ja Hänen tiensä oikeutta; ja ne, jotka vaeltavat ylpeydessä, Hän kykenee alentamaan.

5 Kuningas Belsassar järjesti suuren juhlan tuhannelle ylimykselleen, ja hän joi viiniä heidän edessään.² Viiniä maistellessaan Belsassar käski tuoda kultaiset ja hopeiset astiat, jotka

Nebukadnessar, hänen isänsä, oli ottanut Jerusalemin temppelistä, jotta kuningas, hänen ylimyksensä, vaimonsa ja sivuvaimonsa voisivat juoda niistä.³ Niin he toivat kultaiset astiat, jotka oli otettu Jumalan temppelistä Jerusalemissa, ja kuningas sekä hänen ylimyksensä, vaimonsa ja sivuvaimonsa joivat niistä.⁴ Kun he joivat viiniä, he ylistivät kultaisia ja hopeisia, pronssisia, rautaisia, puisia ja kivisiä jumalia.⁵ Yhtäkkiä ilmestyivät ihmiskäden sormet, ja ne alkoivat kirjoittaa kuninkaan palatsin seinän rappaukseen, lampunjalan viereen, ja kuningas näki käden, kun se kirjoitti.⁶ Kuningas kalpeni, ja hänen ajatuksensa pelästyttivät häntä; hänen jalkansa pettivät ja hänen polvensa tutisivat.⁷ Kuningas huusi tuomaan sisään loitsijat, kaldealaiset ja ennustajat. Hän julisti Babylonin viisaille miehille: ”Joka lukee tämän kirjoituksen ja selittää sen merkityksen, puetaan purppuraan, hänen kaulaansa pannaan kultainen ketju, ja hänestä tehdään valtakunnan kolmanneksi korkein hallitsija.”⁸ Sitten kaikki kuninkaan viisaat miehet tulivat sisään, mutta he eivät voineet lukea kirjoitusta tai selittää sen merkitystä kuninkaalle.⁹ Tämä teki kuningas Belsassarin entistäkin pelokkaammaksi, ja hänen kasvonsa kalpenivat lisää. Hänen ylimyksensä olivat ymmällään.¹⁰ Kuningatar, kuninkaan ja hänen ylimystensä sanojen vuoksi, astui juhlasaliin. Hän sanoi: ”Oi kuningas, elä ikuisesti! Älä anna ajatustesi pelästyttää sinua tai kasvojesi kalveta.”¹¹ Valtakunnassasi on mies, jossa on pyhien jumalien henki. Isäsi päivinä hänet havaittiin olevan valaistunut, terävä ja viisas kuin jumalat. Kuningas Nebukadnessar, isäsi, asetti hänet magien, loitsijoiden, kaldealaisten ja ennustajien päälliköksi.¹² Tämä johtui siitä, että Daniel, jonka kuningas nimesi Beltesassariksi, havaittiin olevan poikkeuksellisen henkinen, tietäväinen, terävä, kykenevä tulkitsemaan unia, selittämään arvoituksia ja ratkaisemaan vaikeita ongelmia. Kutsu Daniel, ja hän paljastaa tulkinnan.”¹³ Niin Daniel tuotiin kuninkaan eteen, ja kuningas sanoi hänelle: ”Oletko sinä Daniel, yksi Juudan pakkosiirtolaisista, jotka isäni kuningas toi Juudasta?”¹⁴ Olen kuullut, että sinussa on jumalien henki ja että sinulla on valaistumista, terävyyttä ja poikkeuksellista viisautta.¹⁵ Viisaat miehet ja loitsijat tuotiin eteeni lukemaan tämä kirjoitus ja kertomaan sen merkitys, mutta he eivät voineet selittää sitä.¹⁶ Mutta olen kuullut, että sinä voit antaa tulkintoja ja ratkaista vaikeita

Danielin kirja

ongelmia. Jos voit lukea tämän kirjoituksen ja kertoa sen merkityksen, sinut puetaan purppuraan, kaulaasi pannaan kultainen ketju, ja sinusta tehdään valtakunnan kolmanneksi korkein hallitsija." ¹⁷ Silloin Daniel vastasi kuninkaalle: "Pidä lahjasi itselläsi tai anna palkkiosi jollekin toiselle. Kuitenkin luen kirjoituksen kuninkaalle ja kerron sen merkityksen." ¹⁸ Oi kuningas, Korkein Jumala antoi Nebukadnessarille, isällesi, suuruuden, kunnian ja majesteetin. ¹⁹ Hänen antamansa suuruuden vuoksi kaikki kansat, kansakunnat ja kaikkien kielten ihmiset pelkäsivät ja vapisivat häntä. Ketä hän tahtoi, hän surmasi; ketä hän tahtoi, hän säästi; ketä hän tahtoi, hän ylensi; ja ketä hän tahtoi, hän nöyryytti. ²⁰ Mutta kun hänen sydämensä tuli ylimieliseksi ja hänen henkensä paatui ylpeydestä, hänet syöstiin pois kuninkaalliselta valtaistuimeltaan ja riisuttiin kunniastaan. ²¹ Hänet ajettiin pois ihmisten joukosta ja hänelle annettiin eläimen mieli; hän asui villiaasiensa kanssa ja söi ruohoa kuin karja; hänen ruumiinsa kastui taivaan kasteesta, kunnes hän tunnusti, että Korkein Jumala hallitsee ihmisten valtakuntia ja asettaa niiden ylle kenet tahtoo. ²² Mutta sinä, Belsassar, hänen poikansa, et ole nöyryyttänyt sydäntäsi, vaikka tiesit kaiken tämän. ²³ Sen sijaan olet asettunut taivaan Herraa vastaan. Sinulle tuotiin Hänen temppelinsä astiat, ja sinä ja ylimyksesi, vaimosi ja sivuvaimosi joitte viiniä niistä. Sinä ylistit hopeisia ja kultaisia, pronssisia, rautaisia, puisia ja kivisiä jumalia, jotka eivät voi nähdä, kuulla tai ymmärtää. Mutta et kunnioittanut Jumalaa, joka pitää kädessään elämänsä ja kaikkia teitäsi. ²⁴ Siksi Hän lähetti käden, joka kirjoitti viestin. ²⁵ Tässä on kirjoitettu viesti: Mene, Mene, Tekel, Parsin. ²⁶ Tämä on näiden sanojen merkitys: Mene: Jumala on laskenut valtakuntasi päivät ja tehnyt siitä lopun. ²⁷ Tekel: Sinut on punnittu vaa'alla ja havaittu kevyeksi. ²⁸ Peres: Valtakuntasi on jaettu ja annettu meedialaisille ja persialaisille. ²⁹ Belsassarin käskystä Daniel puettiin purppuraan, hänen kaulaansa asetettiin kultainen ketju, ja hänet julistettiin valtakunnan kolmanneksi korkeimmaksi hallitsijaksi. ³⁰ Sinä yönä Belsassar, kaldealaisten kuningas, kohtasi loppunsa. ³¹ Ja Darius meedialainen otti valtakunnan hallintaansa, kuusikymmentäkaksivuotiaana.

6 Dariusta miellytti asettaa valtakuntaan 120 satraappia, jotka olivat vastuussa koko valtakunnasta, ² ja heidän yläpuolelleen kolme

hallintomiestä, joista yksi oli Daniel, jotta satraapit olisivat heille vastuullisia eikä kuningas kärsisi vahinkoa. ³ Daniel erottui hallintomiesten ja satraappien joukosta poikkeuksellisen henkensä ansiosta, ja kuningas aikoi asettaa hänet koko valtakunnan johtoon. ⁴ Tämän vuoksi hallintomiehet ja satraapit etsivät syytä syyttää Danielia valtakunnan asioissa, mutta he eivät löytäneet hänessä mitään korruptiota tai laiminlyöntiä, sillä hän oli luotettava. ⁵ Lopulta nämä miehet sanoivat: "Emme löydä mitään syytä syyttää tätä Danielia, ellei se liity hänen Jumalansa lakiin." ⁶ Niinpä hallintomiehet ja satraapit menivät ryhmänä kuninkaan luo ja sanoivat: "Kuningas Darius eläköön ikuisesti! ⁷ Kaikki kuninkaalliset hallintomiehet, käskynhaltijat, satraapit, neuvonantajat ja maaherrat ovat sopineet, että kuninkaan tulisi antaa asetus ja panna täytäntöön käsky, että jokainen, joka rukoilee jotakin jumalaa tai ihmistä paitsi sinua, oi kuningas, kolmenkymmenen päivän ajan, heitetään leijonien luolaan. ⁸ Nyt, oi kuningas, anna asetus ja allekirjoita se, jotta sitä ei voida muuttaa, meedialaisten ja persialaisten lain mukaan, jota ei voida kumota." ⁹ Näin kuningas Darius allekirjoitti kirjoitetun asetuksen. ¹⁰ Kun Daniel tiesi, että asetus oli allekirjoitettu, hän meni taloonsa, jossa hänen ylähuoneessaan oli ikkunat avoinna Jerusalemiin päin. Hän polvistui kolme kertaa päivässä, rukoillen ja kiittäen Jumalaansa, kuten hän oli tehnyt aiemminkin. ¹¹ Sitten nämä miehet tulivat ryhmänä ja löysivät Danielin rukoilemassa ja etsimässä suosiota Jumalaltaan. ¹² Niinpä he menivät kuninkaan luo ja puhuivat kuninkaan asetuksesta: "Etkö sinä allekirjoittanut käskyä, että jokainen, joka rukoilee jotakin jumalaa tai ihmistä paitsi sinua, oi kuningas, kolmenkymmenen päivän ajan, heitetään leijonien luolaan?" Kuningas vastasi: "Asetus on voimassa, meedialaisten ja persialaisten lain mukaan, jota ei voida peruuttaa." ¹³ Sitten he sanoivat kuninkaalle: "Daniel, joka on yksi Juudan pakkosiirtolaisista, ei välitä sinusta, oi kuningas, eikä asetuksesta, jonka olet allekirjoittanut, vaan jatkaa rukoilemista kolme kertaa päivässä." ¹⁴ Kun kuningas kuuli tämän, hän oli suuresti huolissaan ja päätti pelastaa Danielin; hän työskenteli auringonlaskuun asti vapauttaakseen hänet. ¹⁵ Sitten nämä miehet tulivat ryhmänä kuninkaan luo ja sanoivat: "Muista, oi kuningas, että meedialaisten ja persialaisten lain mukaan, mikään kuninkaan antama asetus tai käsky ei voi muuttua." ¹⁶

Danielin kirja

Niinpä kuningas antoi käskyn, ja Daniel tuotiin ja heitettiin leijonien luolaan. Kuningas sanoi Danielille: "Sinun Jumalasi, jota sinä jatkuvasti palvelet, pelastakoon sinut!" ¹⁷ Kivi tuotiin ja asetettiin luolan suulle, ja kuningas sinetöi sen omalla sinetillään ja ylimystensä sineteillä, jotta Danielin suhteen ei mikään muuttuisi. ¹⁸ Kuningas palasi palatsiinsa ja vietti yön paastoten; hän kieltäytyi viitteestä, eikä uni tullut hänen silmiinsä. ¹⁹ Aamun koitteessa kuningas nousi ja meni kiireesti leijonien luolalle. ²⁰ Kun hän tuli luolan lähelle, hän huusi tuskaisella äänellä: "Daniel, elävän Jumalan palvelija, onko sinun Jumalasi, jota sinä jatkuvasti palvelet, pystynyt pelastamaan sinut leijonilta?" ²¹ Daniel vastasi kuninkaalle: "Oi kuningas, eläköön ikuisesti! ²² Minun Jumalani lähetti enkelinsä ja sulki leijonien suut, niin etteivät ne ole vahingoittaneet minua, koska minut havaittiin syyttömäksi. Hänen edessäni; enkä ole tehnyt mitään väärää sinun edessäsi, oi kuningas." ²³ Kuningas oli erittäin iloinen ja käski, että Daniel nostettaisiin ylös luolasta. Eikä hänessä havaittu mitään vahinkoa, koska hän oli luottanut Jumalaansa. ²⁴ Kuningas käski, että ne miehet, jotka olivat pahantahtoisesti syyttäneet Danielia, tuotiin ja heitettiin leijonien luolaan, heidän lapsensa ja vaimonsa mukana; ja ennen kuin he ehtivät luolan pohjalle, leijonat valtasivat heidät ja murskasivat kaikki heidän luunsa. ²⁵ Sitten kuningas Darius kirjoitti kaikille kansoille, kansakunnille ja kielille, jotka asuvat koko maassa: "Rauhanne lisääntyköön! ²⁶ Minä annan asetuksen, että kaikissa valtakuntani hallintoalueissa ihmiset pelätkööt ja kunnioittakoot Danielin Jumalaa. Sillä Hän on elävä Jumala, joka kestää ikuisesti; Hänen valtakuntaansa ei tuhota, ja Hänen valtansa on loputon. ²⁷ Hän pelastaa ja vapauttaa, Hän tekee merkkejä ja ihmeitä taivaassa ja maan päällä, Hän, joka on pelastanut Danielin leijonien vallasta." ²⁸ Näin Daniel menestyi Dariusin hallituskaudella ja Persian kuninkaan Kyroksen aikana.

7 Belsassarin, Babylonian kuninkaan, ensimmäisenä vuonna Daniel näki unen ja näkyjä mielessään maatessaan vuoteellaan. Hän kirjoitti unensa pääkohdat muistiin. ² Daniel kertoi: "Yön näyssäni näin, kuinka taivaan neljä tuulta kuohuttivat suurta merta. ³ Merestä nousi neljä mahtavaa petoa, kukin erilainen kuin muut. ⁴ Ensimmäinen peto oli kuin leijona ja sillä oli kotkan siivet. Katselin, kunnes sen siivet revittiin irti, ja se

nostettiin maasta seisomaan kahdella jalalla kuin ihminen, ja sille annettiin ihmismieli. ⁵ Sitten näin toisen pedon, joka muistutti karhua. Se oli kohonnut toiselle kyljelleen, ja sillä oli suussaan hampaiden välissä kolme kylkiluuta. Sille sanottiin: 'Nouse, syö paljon lihaa!' ⁶ Tämän jälkeen jatkoin katsomista, ja siellä oli toinen peto, kuin pantteri, jolla oli neljä siipeä kuin linnulla selässään. Tällä pedolla oli neljä päätä, ja sille annettiin valta. ⁷ Yön näyssäni näin sitten neljännen pedon, pelottavan, kauhistuttavan ja ylen määrin voimakkaan. Sillä oli suuret rautaiset hampaat, ja se söi, murskasi ja tallasi jalkoihinsa kaiken jäljelle jääneen. Se oli erilainen kuin kaikki edelliset pedot, ja sillä oli kymmenen sarvea. ⁸ Kun mietin sarvia, niiden joukosta nousi toinen, pienempi sarvi, ja kolme aikaisemmista sarvista revittiin irti sen edestä. Tällä sarvella oli ihmisen silmät ja suu, joka puhui ylimielisesti. ⁹ Kun katselin, valtaistumia asetettiin, ja Ikaikainen istuutui. Hänen vaatetuksensa oli valkoinen kuin lumi, ja hänen päänsä hiukset kuin puhdas villa. Hänen valtaistumuksensa oli tulen liekeissä, ja sen pyörät olivat palavaa tulta. ¹⁰ Tulivirta virtasi hänen edestään. Tuhannet tuhannet palvelivat häntä, ja kymmenen tuhatta kertaa kymmenen tuhatta seisoi hänen edessään. Tuomioistuin istuutui, ja kirjat avattiin. ¹¹ Jatkoin katsomista ylimielisten sanojen vuoksi, joita sarvi puhui. Katselin, kunnes peto surmattiin, ja sen ruumis tuhottiin ja heitettiin palavaan tuleen. ¹² Muiden petojen osalta niiden valta otettiin pois, mutta niiden annettiin elää tietty aika ja kausi. ¹³ Yön näyssäni näin yhden, joka oli kuin ihmisen poika, tulevan taivaan pilvien kanssa. Hän lähestyi Ikaikaista ja hänet tuotiin hänen eteensä. ¹⁴ Hänelle annettiin valta, kunnia ja valtakunta, jotta kaikki kansat, kansakunnat ja kielet palvelisivat häntä. Hänen valtansa on ikuinen eikä se katoa, ja hänen valtakuntansa ei koskaan tuhoudu. ¹⁵ Minä, Daniel, olin hengessäni levoton, ja näyt mielessäni pelottivat minua. ¹⁶ Lähestyin yhtä niistä, jotka seisoivat siinä, ja kysyin kaikesta tästä selitystä. Hän selitti ja teki minulle tiettäväksi näiden asioiden merkityksen: ¹⁷ 'Ne neljä suurta petoa ovat neljä kuningasta, jotka nousevat maasta. ¹⁸ Mutta Korkeimman pyhät saavat valtakunnan ja omistavat sen ikuisesti — todella, ikuisesti ja iankaikkisesti. ¹⁹ Sitten halusin ymmärtää neljännen pedon merkityksen, joka oli erilainen kuin kaikki muut ja ylen määrin pelottava, sen rautahampaat ja

Danielin kirja

pronssikynnet, jotka söivät, murskasivat ja tallasivat jalkoihinsa kaiken jäljelle jääneen.²⁰ Halusin myös tietää sen pään kymmenestä sarvesta ja siitä toisesta sarvesta, joka nousi, jonka edessä kolme kaatui — sarvesta, jolla oli silmät ja suu, joka puhui ylimielisesti, ja joka näytti mahtavammalta kuin muut.²¹ Kun katselin, tämä sarvi kävi sotaa pyhiä vastaan ja voitti heidät,²² kunnes Ikiaikainen tuli ja tuomio annettiin Korkeimman pyhien hyväksi, ja aika koitti, jolloin he saivat valtakunnan.²³ Hän antoi minulle tämän selityksen: 'Neljäs peto on neljäs valtakunta maan päällä, erilainen kuin kaikki muut valtakunnat, ja se syö koko maan, tallaa sen jalkoihinsa ja murskaa sen.'²⁴ Ne kymmenen sarvea ovat kymmenen kuningasta, jotka nousevat tästä valtakunnasta. Heidän jälkeensä nousee toinen kuningas, erilainen kuin edelliset, ja hän kukistaa kolme kuningasta.²⁵ Hän puhuu Korkeinta vastaan ja sortaa hänen pyhiään, ja aikoo muuttaa määrätyt ajat ja lait. Pyhät annetaan hänen käsiinsä ajaksi, ajoiksi ja puoleksi ajaksi.²⁶ Mutta tuomioistuin istuu, ja hänen valtansa otetaan pois, hävitetään ja tuhoaan ikuisesti.²⁷ Sitten taivaan alla olevien valtakuntien valta, valta-asema ja suuruus annetaan Korkeimman pyhien kansalle. Hänen valtakuntansa on ikuinen valtakunta, ja kaikki hallitsijat palvelevat ja tottelevat häntä.'²⁸ Tämä on asian päätös. Minä, Daniel, olin suuresti huolissani ajatuksistani, ja kasvoni kalpenivat, mutta pidin asian omana tietonani.

8 Kuningas Belsassarin kolmantena hallitusvuotena minulle, Danielille, ilmestyi näky, joka seurasi sitä, joka oli aiemmin ilmestynyt minulle.² Näyssäni olin Susan linnakkeessa, Elamin maakunnassa, ja olin Ulai-kanavan vieressä.³ Nostin silmäni ja näin oinaan, jolla oli kaksi sarvea, seisovan kanavan vieressä. Sarvet olivat pitkät, mutta toinen oli pidempi kuin toinen, ja pidempi kasvoi myöhemmin.⁴ Näin oinaan puskevan länteen, pohjoiseen ja etelään. Mikään eläin ei voinut vastustaa sitä, eikä kukaan voinut pelastaa sen vallasta. Se teki, mitä tahtoi, ja tuli suureksi.⁵ Kun mietin tätä, yhtäkkiä vuohi, jolla oli silmiensä välissä näkyvä sarvi, tuli lännestä, ylittäen koko maan koskematta maata.⁶ Se lähestyi kaksisarvista oinasta, jonka olin nähnyt seisovan kanavan vieressä, ja hyökkäsi sitä vastaan raivokkaalla voimalla.⁷ Näin sen iskevän oinasta, katkaisten sen kaksi sarvea. Oinas oli voimaton seisomaan sitä vastaan; vuohi heitti sen maahan ja

tallasi sen, eikä kukaan voinut pelastaa oinasta sen vallasta.⁸ Vuohi tuli erittäin suureksi, mutta kun se oli voimansa huipulla, suuri sarvi murtui, ja sen tilalle kasvoi neljä näkyvää sarvea kohti taivaan neljää tuulta.⁹ Yhdestä niistä tuli pieni sarvi, joka kasvoi erittäin suureksi etelään, itään ja Kauniiseen maahan päin.¹⁰ Se kasvoi taivaan joukkoon asti, ja se heitti joitakin tähtiä maahan ja tallasi ne.¹¹ Se korotti itsensä Herran armeijan komentajan vertaiseksi; se poisti Herralta päivittäisen uhrin, ja Hänen pyhäkkönsä kaadettiin.¹² Kapinan vuoksi joukko ja päivittäinen uhri annettiin sen valtaan. Se heitti totuuden maahan ja menestyi tekemisissään.¹³ Sitten kuulin pyhän puhuvan, ja toinen pyhä kysyi: "Kuinka kauan näky kestää koskien päivittäistä uhria, kapinan aiheuttamaa hävitystä ja pyhäkön ja joukon tallaamista?"¹⁴ Hän sanoi minulle: "Se kestää 2 300 iltaa ja aamua; sitten pyhäkkö palautetaan."¹⁵ Kun minä, Daniel, katselin näkyä ja yritin ymmärtää sitä, edessäni seisoi yksi, joka näytti mieheltä.¹⁶ Ja kuulin miehen äänen Ulaista, joka kutsui: "Gabriel, selitä näky tälle miehelle."¹⁷ Kun hän lähestyi paikkaa, jossa seisoin, pelästyin ja kaaduin kasvoilleni. Hän sanoi minulle: "Ymmärrä, ihmisen poika, että näky koskee lopun aikaa."¹⁸ Kun hän puhui minulle, vaivuin syvään uneen kasvot maata vasten, mutta hän kosketi minua ja sai minut seisomaan pystyssä.¹⁹ Hän sanoi: "Minä ilmoitan sinulle, mitä tapahtuu viimeisenä aikana, sillä näky koskee määrättyä lopun aikaa."²⁰ Oinas, jonka näit, jolla oli kaksi sarvea, edustaa Meedian ja Persian kuninkaita.²¹ Vuohi, jolla on näkyvä sarvi silmiensä välissä, symboloi Kreikan kuningasta, ja merkittävä sarvi on ensimmäinen kuningas.²² Murtunut sarvi ja neljä sen tilalle noussutta sarvea edustavat neljää valtakuntaa, jotka nousevat hänen kansastaan, mutta eivät ole yhtä voimakkaita.²³ Heidän hallituskautensa loppupuolella, kun rikkojat ovat saavuttaneet täyteytensä, nousee kuningas, jolla on ankara katse ja taito juonitteluun.²⁴ Hänen voimansa on mahtava, mutta ei hänen omasta voimastaan. Hän aiheuttaa poikkeuksellista tuhoa ja menestyy kaikessa, mitä tekee. Hän tuhoaa mahtavat ja pyhät ihmiset.²⁵ Kavaluutensa kautta hän saa petoksen menestymään kädessään, ja hän korottaa itsensä sydämessään. Kun he tuntevat olonsa turvallisiksi, hän tuhoaa monet ja nousee ruhtinaiden Ruhtinasta vastaan. Kuitenkin hänet murretaan, mutta ei ihmisen voimasta.²⁶ Iltojen ja aamujen näky, joka on kerrottu,

Danielin kirja

on tosi. Mutta sinetöi näky, sillä se koskee monia päiviä tulevaisuudessa. ²⁷ Minä, Daniel, olin uupunut ja makasin sairaana useita päiviä. Sitten nousin ja menin kuninkaan asioihin. Olin kauhistunut näystä; se oli ymmärryksen ulottumattomissa.

9 Meedialaisen Ahasveroksen pojan, Daarejaveksen, ensimmäisenä hallitusvuotena, joka oli asetettu Kaldean valtakunnan kuninkaaksi— ² hänen hallituskautensa ensimmäisenä vuonna minä, Daniel, ymmärsin kirjoista niiden vuosien lukumäärän, jotka Herran sana profeetta Jeremialle antaman mukaan Jerusalemin autioitumisen piti kestää, nimittäin seitsemänkymmentä vuotta. ³ Niin minä käännyin Herran Jumalan puoleen etsimällä Häntä rukouksella ja anomisella, paastoten, säkkivaatteessa ja tuhassa. ⁴ Minä rukoilin Herraa, Jumalaani, ja tunnustin: "Oi Herra, suuri ja pelottava Jumala, joka pidät liiton ja rakkauden niille, jotka rakastavat Sinua ja pitävät Sinun käskysi, ⁵ me olemme tehneet syntiä ja tehneet väärin. Olemme toimineet jumalattomasti ja kapinoineet, poiketen Sinun käskyistäsi ja säädöksistäsi. ⁶ Emme ole kuunnelleet Sinun palvelijoitasi profeettoja, jotka puhuivat Sinun nimessäsi kuninkaillemme, johtajillemme, esi-isillemme ja kaikelle kansalle maassa. ⁷ "Vanhurskaus kuuluu Sinulle, Herra, mutta meille kuuluu häpeä, kuten on tänä päivänä—Juudan kansalle, Jerusalemin asukkaille ja koko Israelille, lähellä oleville ja kaukana oleville, kaikissa maissa, joihin olet heidät ajanut heidän uskottomuutensa vuoksi Sinua kohtaan. ⁸ Häpeä kuuluu meille, Herra, kuninkaillemme, johtajillemme ja esi-isillemme, koska olemme tehneet syntiä Sinua vastaan. ⁹ Armo ja anteeksianto ovat Herran, meidän Jumalamme, sillä me olemme kapinoineet Häntä vastaan; ¹⁰ emmekä ole totelleet Herran, meidän Jumalamme, ääntä, kulkeaksemme Hänen opetuksissaan, jotka Hän on antanut eteemme palvelijoidensa profeettojen kautta. ¹¹ Totisesti, koko Israel on rikkonut Sinun lakiasi ja poikennut, kieltäytyen tottelemasta Sinun ääntäsi. Siksi Jumalan palvelijan Mooseksen laissa kirjoitetut kiroukset ja vannottu tuomio on vuodatettu meidän päällemme, koska olemme tehneet syntiä Häntä vastaan. ¹² Hän on vahvistanut sanansa, jotka Hän puhui meitä ja hallitsijoitamme vastaan, tuomalla meille suuren onnettomuuden; sillä koko taivaan alla ei ole tapahtunut mitään sellaista kuin mitä on tapahtunut

Jerusalemille. ¹³ Kuten on kirjoitettu Mooseksen laissa, kaikki tämä onnettomuus on tullut meidän päällemme, mutta emme ole etsineet Herran, meidän Jumalamme, suosiota kääntymällä pois synneistämme ja kiinnittämällä huomiota Sinun totuuteesi. ¹⁴ Siksi Herra on pitänyt onnettomuuden varalla ja tuonut sen meidän päällemme, sillä Herra, meidän Jumalamme, on vanhurskas kaikissa teoissaan, mutta emme ole totelleet Hänen ääntään. ¹⁵ "Ja nyt, Herra, meidän Jumalamme, joka toit kansasi pois Egyptistä väkevällä kädellä ja teit itsellesi nimen, joka kestää tähän päivään asti, me olemme tehneet syntiä, olemme toimineet jumalattomasti. ¹⁶ Herra, kaikkien vanhurskaiden tekojensa mukaisesti, käännä vihasi ja suuttumuksesi pois kaupungistasi Jerusalemistä, pyhältä vuoreltasi. Syntiemme ja esi-isiemme vääryyksien vuoksi Jerusalemin ja Sinun kansasi ovat tulleet pilkaksi kaikille ympärillämme oleville. ¹⁷ "Joten nyt, meidän Jumalamme, kuule palvelijasi rukous ja anomukset, ja Sinun tähtesi, Herra, anna kasvojesi loistaa autiolle pyhäköllesi. ¹⁸ Kallista korvasi, Jumalani, ja kuule; avaa silmäsi ja näe kaupunkiasi autioituminen, joka kantaa Sinun nimeäsi. Emme esitä pyyntöjämme Sinun edessäsi oman vanhurskautesi vuoksi, vaan suuren myötätuntosi vuoksi. ¹⁹ Herra, kuule! Herra, anna anteeksi! Herra, kuuntele ja toimi! Oman itsesi tähden, Jumalani, älä viivyttelä, koska Sinun kaupunkisi ja kansasi kantavat Sinun nimeäsi." ²⁰ Kun puhuin ja rukoilin, tunnustin syntini ja kansani Israelin synnin, ja esitin pyyntöni Herran, Jumalani, edessäni Jumalani pyhän vuoren puolesta— ²¹ kun vielä puhuin rukouksessa, Gabriel, mies, jonka olin nähnyt aikaisemmassa näyssä, tuli luokseni nopeasti iltahuhrin aikaan. ²² Hän antoi minulle ohjeita ja sanoi: "Daniel, olen nyt tullut antamaan sinulle ymmärrystä ja käsitystä. ²³ Kun aloitit anomuksesi, annettiin käsky, ja olen tullut kertomaan sinulle, sillä olet suuresti arvostettu. Siksi harkitse sanomaa ja ymmärrä näky: ²⁴ "Seitsemänkymmentä 'seitsemää' on määrätty kansallesi ja pyhälle kaupungillesi rikkomuksen lopettamiseksi, synnin lopettamiseksi, vääryyden soveltamiseksi, ikuisen vanhurskauden tuomiseksi, näyn ja profetian sinetöimiseksi ja kaikkein pyhimmän voitelemiseksi. ²⁵ Tiedä ja ymmärrä tämä: Siitä hetkestä, kun annetaan käsky Jerusalemin palauttamiseksi ja jälleenrakentamiseksi, kunnes Voideltu, hallitsija, tulee, on seitsemän 'seitsemää' ja

Danielin kirja

kuusikymmentäkaksi 'seitsemää.' Se rakennetaan uudelleen katuineen ja vallihautoineen, mutta vaikeina aikoina. ²⁶ Kuudenkymmenen kahden 'seitsemän' jälkeen Voideltu surmataa ja hänellä ei ole mitään. Tulevan hallitsijan kansa tuhoaa kaupungin ja pyhäkön. Loppu tulee tulvan kanssa; sota jatkuu loppuun asti, ja autioitumiset on määrätty. ²⁷ Hän tekee lujan sopimuksen monien kanssa yhdeksi 'seitsemäksi.' 'Seitsemän' puolivälissä hän lopettaa uhraamisen ja antamisen. Ja temppelissä hän asettaa autioittavan kauhistuksen, kunnes määrätty loppu vuodatetaan hänen päälleen.

10 Persian kuninkaan Kyyroksen kolmantena hallitusvuotena annettiin Danielille, jota kutsuttiin myös nimellä Beltesassar, ilmestys. Viesti oli tosi ja koski merkittävää konfliktia. Hän ymmärsi viestin ja sai näyn kautta ymmärrystä. ² Siihen aikaan minä, Daniel, murehdin täydet kolme viikkoa. ³ En syönyt mitään herkkulista ruokaa; liha eikä viini tullut suuhuni, enkä voidellut itseäni ollenkaan, kunnes kolme viikkoa oli kulunut. ⁴ Ensimmäisen kuukauden kahdentenakymmenentenäneljäntenä päivänä, kun seisoin suuren joen, Tigrisin, rannalla, ⁵ nostin silmäni ja näin miehen, joka oli puettu pellavaan, ja hänen vyötäröllään oli puhdasta kultaa Ufasista. ⁶ Hänen ruumiinsa oli kuin topaasi, hänen kasvonsa loistivat kuin salama, hänen silmänsä olivat kuin palavat soihdut, hänen käsivartensa ja jalkansa hohtivat kuin kiillotettu pronssi, ja hänen äänensä oli kuin väkijoukon ääni. ⁷ Minä, Daniel, olin ainoa, joka näki näyn; miehet, jotka olivat kanssani, eivät nähneet sitä, mutta suuri pelko valtasi heidät, ja he pakenivat piiloutuakseen. ⁸ Niinpä jäin yksin katsomaan tätä suurta näkyä; voimani jättivät minut, kasvoni kalpenivat kuoleman kaltaisiksi, ja olin voimaton. ⁹ Sitten kuulin hänen sanojensa äänen, ja kuunnellessani vaivuin syvään uneen, kasvot maata vasten. ¹⁰ Yhtäkkiä käsi kosketti minua ja sai minut vapisemaan käsieni ja polvien varassa. ¹¹ Hän puhui minulle sanoen: "Daniel, sinä, joka olet suuresti arvostettu, kiinnitä huomiota sanoihin, jotka aion puhua sinulle. Nouse ylös, sillä minut on nyt lähetetty luoksesi." Kun hän puhui tämän minulle, nousin ylös vavisten. ¹² Hän jatkoi: "Älä pelkää, Daniel. Ensimmäisestä päivästä lähtien, kun päätit ymmärtää ja nöyryyt Jumalasi edessä, sanasi kuultiin, ja olen tullut niiden vuoksi. ¹³ Kuitenkin Persian valtakunnan ruhtinas vastusti minua

kaksikymmentäyksi päivää. Sitten Mikael, yksi pääruhtinaista, tuli auttamaan minua, sillä olin jäänyt sinne Persian kuninkaiden luo. ¹⁴ Olen tullut selittämään sinulle, mitä kansallesi tapahtuu tulevina päivinä, sillä näky koskee tulevaa aikaa." ¹⁵ Kun hän puhui nämä sanat minulle, kumarruin kasvoilleni maahan ja olin sanaton. ¹⁶ Sitten yksi ihmisen kaltainen kosketti huuliani, ja avasin suuni puhuakseni. Sanoin edessäni seisovalle: "Herrani, olen ahdistunut näyn vuoksi, ja tunnen itseni hyvin heikoksi. ¹⁷ Kuinka minä, palvelijasi, voin puhua kanssasi, herrani? Voimani on poissa, ja tuskin voin hengittää." ¹⁸ Jälleen yksi ihmisen näköinen kosketti minua ja vahvisti minua. ¹⁹ Hän sanoi: "Älä pelkää, sinä, joka olet suuresti arvostettu. Rauha olkoon kanssasi; ole vahva nyt, ole vahva." Kun hän puhui minulle, vahvistuin ja sanoin: "Puhukoon herrani, sillä olet antanut minulle voimaa." ²⁰ Sitten hän sanoi: "Ymmärrätkö, miksi olen tullut luoksesi? Minun on pian palattava taistelemaan Persian ruhtinasta vastaan, ja kun lähdän, tulee Kreikan ruhtinas; ²¹ mutta ensin kerron sinulle, mitä on kirjoitettu totuuden kirjassa. Kukaan ei tue minua näitä voimia vastaan paitsi Mikael, sinun ruhtinaasi.

11 Meedialaisen Daarejaveksen ensimmäisenä vuonna minä nousin tukemaan ja suojelemaan häntä. ² Nyt minä kerron sinulle totuuden: Vielä kolme kuningasta nousee Persiassa, ja sitten neljäs, joka on paljon rikkaampi kuin kaikki muut. Kun hän on vahvistunut rikkautensa kautta, hän yllyttää koko valtakunnan Kreikan kuningaskuntaa vastaan. ³ Sitten nousee mahtava kuningas, joka hallitsee suurella vallalla ja toimii oman tahtonsa mukaan. ⁴ Kun hän on noussut, hänen valtakuntansa murtuu ja jaetaan taivaan neljään tuuleen, mutta ei hänen jälkeläisilleen eikä sillä vallalla, jolla hän hallitsi, koska hänen suvereenisuutensa revittään pois ja annetaan muille. ⁵ Etelän kuningas vahvistuu, mutta yksi hänen komentajistaan tulee häntä vahvemmaksi ja hallitsee omaa valtakuntaansa suurella voimalla. ⁶ Muutaman vuoden kuluttua he tekevät liiton. Etelän kuninkaan tytär menee pohjoisen kuninkaan luo tekemään sopimusta, mutta hän ei säilytä valtaansa, eikä hän kestä; hänet annetaan pois, samoin kuin ne, jotka toivat hänet, ja hänen isänsä ja se, joka häntä tuki. ⁷ Yksi hänen sukulinjastaan nousee hänen sijaansa. Hän hyökkää pohjoisen kuninkaan joukkojen kimppuun ja menee hänen linnoituksensa; hän

Danielin kirja

taistelee heitä vastaan ja voittaa.⁸ Hän vie myös heidän jumalansa, metallikuvansa ja arvokkaat hopea- ja kultaesineensä Egyptiin. Useiden vuosien ajan hän pidättäytyy hyökkäämästä pohjoisen kuninkaan kimppuun.⁹ Sitten pohjoisen kuningas hyökkää etelän kuninkaan alueelle, mutta palaa omaan maahansa.¹⁰ Hänen jälkeläisensä valmistautuvat sotaan ja kokoavat suuren armeijan, joka etenee kuin pysäyttämätön tulva ja vie taistelun hänen linnoitukseensa asti.¹¹ Sitten etelän kuningas marssii raivossaan ja taistelee pohjoisen kuningasta vastaan, joka kokoaa suuren joukon, mutta se annetaan etelän kuninkaan käsiin.¹² Kun joukko on viety pois, etelän kuningas täytyy ylpeydellä ja teurastaa kymmeniä tuhansia, mutta hän ei pysy voitokkaana.¹³ Sillä pohjoisen kuningas kokoaa toisen armeijan, suuremman kuin ensimmäinen; ja useiden vuosien jälkeen hän etenee suuren armeijan ja monien varusteiden kanssa.¹⁴ Noina aikoina monet nousevat etelän kuningasta vastaan. Väkivaltaiset sinun kansastasi kapinoivat näyn täyttymykseksi, mutta he kaatuvat.¹⁵ Sitten pohjoisen kuningas tulee ja rakentaa piiritysvallit ja valloittaa hyvin linnoitetun kaupungin. Etelän joukot ovat voimattomia vastustamaan; edes heidän parhaat joukkonsa eivät kykene seisomaan.¹⁶ Tunkeutuja tekee mitä haluaa; kukaan ei kykene vastustamaan häntä. Hän vakiinnuttaa asemansa Kauniissa Maassa ja saa vallan tuhota sen.¹⁷ Hän aikoo tulla koko valtakuntansa voimalla ja tekee liiton etelän kuninkaan kanssa. Hän antaa hänelle tyttären avioliittoon kaataakseen valtakunnan, mutta hänen suunnitelmansa eivät onnistu eikä auta häntä.¹⁸ Sitten hän kääntää huomionsa rannikkoalueisiin ja valloittaa monia niistä, mutta komentaja lopettaa hänen röyhkeytensä ja kääntää hänen röyhkeytensä takaisin häneen itseensä.¹⁹ Tämän jälkeen hän kääntyy takaisin oman maansa linnoituksiin, mutta kompastuu ja kaatuu, eikä häntä enää löydetä.²⁰ Hänen seuraajansa lähettää virkamiehen keräämään veroja kuninkaallisen loiston ylläpitämiseksi. Muutaman vuoden kuluttua hän kuitenkin tuhoutuu, mutta ei vihassa eikä taistelussa.²¹ Hänen seuraajakseen tulee henkilö, jolla on alhainen arvostus, jolle ei ole annettu kuninkaallista kunniaa. Hän tunkeutuu valtakuntaan, kun sen kansa tuntee olonsa turvalliseksi, ja hän valtaa sen viekkaudella.²² Sitten ylivoimainen voima pyyhkäistään pois hänen edestään; sekä se että liiton

ruhtinas tuhoutuvat.²³ Kun liitto on tehty hänen kanssaan, hän toimii petollisesti, ja vain muutaman ihmisen kanssa hän nousee valtaan.²⁴ Kun rikkaimmat maakunnat tuntevat olonsa turvalliseksi, hän tunkeutuu niihin ja saavuttaa sen, mitä eivät hänen isänsä eivätkä esi-isänsä tehneet. Hän jakaa ryyöstöä, saalista ja omaisuutta seuraajiensa kesken. Hän juonii linnoitusten kaatamista—mutta vain hetkeksi.²⁵ Suuren armeijan kanssa hän kokoaa voimansa ja rohkeutensa etelän kuningasta vastaan. Etelän kuningas ryhtyy taisteluun suuren ja erittäin voimakkaan armeijan kanssa, mutta hän ei kykene seisomaan, koska häntä vastaan on juonittu.²⁶ Ne, jotka jakavat kuninkaan muonat, pyrkivät tuhoamaan hänet; hänen armeijansa pyyhkäistään pois, ja monet kaatuvat taistelussa.²⁷ Kaksi kuningasta, joiden sydämet ovat taipuneet pahaan, istuvat samassa pöydässä ja valehtelevat toisilleen, mutta turhaan, koska loppu tulee silti määrättyllä ajalla.²⁸ Pohjoisen kuningas palaa omaan maahansa suurten rikkauksien kanssa, mutta hänen sydämensä on kääntynyt pyhää liittoa vastaan. Hän ryhtyy toimiin sitä vastaan ja palaa sitten omaan maahansa.²⁹ Määrättyllä ajalla hän hyökkää jälleen etelään, mutta tällä kertaa lopputulos on erilainen kuin ennen.³⁰ Länsialueiden laivat vastustavat häntä, ja hän menettää rohkeutensa. Sitten hän kääntyy takaisin ja purkaa raivonsa pyhää liittoa vastaan. Hän palaa ja osoittaa suosiota niille, jotka hylkäävät pyhän liiton.³¹ Hänen asevoimansa nousevat häpäisemään temppelilinnoitusta ja lakkauttavat päivittäisen uhrin. Sitten he asettavat kauhistuksen, joka aiheuttaa autiuden.³² Sileillä sanoilla hän johtaa harhaan niitä, jotka ovat rikkoneet liiton, mutta ne, jotka tuntevat Jumalansa, pysyvät lujina ja vastustavat häntä.³³ Viisaat kansan keskuudessa jakavat tietoa monille, vaikka jonkin aikaa he kaatuvat miekkaan tai poltetaan tai vangitaan tai ryöstetään.³⁴ Kun he kaatuvat, he saavat jonkin verran apua, ja monet, jotka eivät ole vilpittömiä, liittyvät heihin.³⁵ Jotkut viisaista horjuvat, jotta heitä voidaan puhdistaa, puhdistaa ja tehdä tahrattomiksi loppuaikaa varten, sillä se tulee silti määrättyllä ajalla.³⁶ Kuningas toimii oman tahtonsa mukaan. Hän korottaa ja ylentää itsensä yli jokaisen jumalan ja puhuu ennenkuulumattomia asioita jumalien Jumalaa vastaan. Hän menestyy, kunnes vihan aika on päättynyt, sillä se, mikä on määrätty, täytyy tapahtua.³⁷ Hän ei piittaa esi-isänsä jumalista eikä siitä, jota

Danielin kirja

naiset rakastavat, eikä hän piittaa mistään jumalasta, vaan korottaa itsensä niiden kaikkien yläpuolelle. ³⁸ Niiden sijaan hän kunnioittaa linnoitusten jumalaa; jumalaa, jota hänen esi-isänsä eivät tunteneet, hän kunnioittaa kullalla ja hopealla, jalokivillä ja kalliilla lahjoilla. ³⁹ Hän hyökkää mahtavimpien linnoitusten kimppuun vieraan jumalan avulla ja kunnioittaa suuresti niitä, jotka tunnustavat hänet. Hän tekee heistä monien kansojen hallitsijoita ja jakaa maan hintaan. ⁴⁰ Lopun aikana etelän kuningas ryhtyy taisteluun häntä vastaan, mutta pohjoisen kuningas hyökkää häntä vastaan vaunuilla ja ratsuväellä ja mahtavalla laivastolla. Hän tunkeutuu moniin maihin pyyhkäisten niiden läpi kuin tulva. ⁴¹ Hän tunkeutuu myös Kauniiseen Maahan. Monet maat kaatuvat, mutta Edom, Moab ja Ammonin johtajat pakenevat hänen otteestaan. ⁴² Hän laajentaa valtansa moniin maihin; Egypti ei pakene. ⁴³ Hän saa haltuunsa kullan ja hopean aarteet ja kaikki Egyptin rikkaudet, ja libyalaiset ja kuusilaiset seuraavat alistuen. ⁴⁴ Mutta idästä ja pohjoisesta tulevat raportit pelästyttävät hänet, ja hän lähtee raivossaan: tuhoamaan ja hävittämään monia. ⁴⁵ Hän pystyttää kuninkaalliset telttansa merten välille kauniilla pyhällä vuorella. Kuitenkin hän kohtaa loppunsa, eikä kukaan auta häntä.

12 "Siihen aikaan nousee Miikael, se suuri ruhtinas, joka seisoo kansasi suojana. Tulee ahdistuksen aika, jollaista ei ole ollut siitä alkaen, kun kansoja on ollut, aina siihen aikaan asti. Mutta siihen aikaan pelastetaan kansasi, jokainen, jonka nimi on löydetty kirjoitettuna kirjaan. ² Ja monet maan tomussa nukkuvista heräävät, toiset

iankaikkiseen elämään, toiset häpeään ja iankaikkiseen kauhuun. ³ Ne, joilla on ymmärrystä, loistavat kuin taivaan kirkkaus, ja ne, jotka johdattavat monia vanhurskauteen, kuin tähdet aina ja ikuisesti. ⁴ Mutta sinä, Daniel, pidä nämä sanat salassa ja sinetöi kirja lopun aikaan asti. Monet harhailevat, ja tieto lisääntyy." ⁵ Sitten minä, Daniel, katselin, ja katso, kaksi muuta seiso, toinen joen tällä rannalla ja toinen vastakkaisella rannalla. ⁶ Ja yksi heistä sanoi pellavapukuun puetulle miehelle, joka oli joen vesien yläpuolella: "Kuinka kauan kestää, ennen kuin nämä ihmeelliset asiat täyttyvät?" ⁷ Ja minä kuulin pellavapukuun puetun miehen, joka oli joen vesien yläpuolella, kohottavan oikean kätensä ja vasemman kätensä taivasta kohti ja vannovan hänellä, joka elää ikuisesti, sanoen: "Se kestää ajan, aikoja ja puoli aikaa. Kun pyhän kansan voima on lopullisesti murrettu, kaikki nämä asiat täyttyvät." ⁸ Minä kuulin, mutta en ymmärtänyt. Joten minä sanoin: "Herrani, mikä on näiden tapahtumien lopputulos?" ⁹ Ja hän sanoi: "Mene matkaasi, Daniel, sillä nämä sanat pidetään salassa ja sinetöidään lopun aikaan asti. ¹⁰ Monet puhdistetaan, kirkastetaan ja koetellaan, mutta jumalattomat jatkavat jumalattomuuttaan. Yksikään jumalaton ei ymmärrä, mutta ne, joilla on ymmärrystä, ymmärtävät. ¹¹ Siitä ajasta, kun jokapäiväinen uhri lakkautetaan ja hävityksen kauhistus asetetaan, on 1,290 päivää. ¹² Autuas on se, joka kestää ja saavuttaa 1,335 päivän päätöksen. ¹³ Mutta sinä, mene matkaasi loppuun asti. Sinä saat levätä, ja sitten päivien lopussa sinä nouset vastaanottamaan sinulle määrätyn perintöosan."

Hoosean kirja

1 Herran sana, joka tuli Beerin pojalle Hoosealle Juudan kuninkaiden Ussian, Jotamin, Ahasin ja Hiskian päivinä, ja Israelin kuninkaan Jerobeamin, Jooaan pojan, päivinä. ² Kun Herra alkoi puhua Hoosean kautta, Hän sanoi hänelle: "Mene, ota itsellesi uskon vaimo ja saa uskottomuuden lapsia, sillä maa on syyllinen uskottomuuteen kääntyttyään pois Herrasta." ³ Niin Hoosea meni ja nai Gomerin, Diblaimin tyttären, ja tämä tuli raskaaksi ja synnytti hänelle pojan. ⁴ Silloin Herra sanoi hänelle: "Anna hänelle nimeksi Jisreel, sillä pian minä rankaisen Jeehun sukua Jisreelin verilöylystä, ja minä teen lopun Israelin valtakunnasta. ⁵ Sinä päivänä minä murren Israelin jousen Jisreelin laaksossa." ⁶ Gomer tuli taas raskaaksi ja synnytti tyttären. Ja Herra sanoi hänelle: "Anna hänelle nimeksi Lo-Ruhama, sillä minä en enää osoita rakkautta Israelin sukua kohtaan, että antaisin heille anteeksi." ⁷ Mutta Juudan suvulle minä osoitan rakkautta ja pelastan heidät Herran, heidän Jumalansa, kautta, en jousella, miekalla, taistelulla, hevosilla tai ratsumiehillä." ⁸ Kun hän oli vieroittanut Lo-Ruhaman, Gomer tuli raskaaksi ja synnytti toisen pojan. ⁹ Silloin Herra sanoi: "Anna hänelle nimeksi Lo-Ammi, sillä te ette ole minun kansani, enkä minä ole teidän Jumalanne." ¹⁰ Kuitenkin israelilaisten luku on oleva kuin meren hiekka, jota ei voi mitata eikä laskea. Siinä paikassa, missä heille sanottiin: 'Te ette ole minun kansani', heitä kutsutaan 'elävän Jumalan lapsiksi'. ¹¹ Juudan kansa ja Israelin kansa kokoontuvat yhteen, ja he asettavat yhden johtajan ja nousevat maasta, sillä suuri on oleva Jisreelin päivä.

2 Puhukaa veljillenne: "Minun kansani," ja sisarillenne: "Minun rakkaani." ² "Kiistatkaa äitinne kanssa, kiistatkaa, sillä hän ei ole minun vaimoni, enkä minä ole hänen miehensä. Antakoon hän poistaa uskottomuutensa kasvoiltaan ja aviorikoksensa rintojensa välistä. ³ Muuten riisun hänet alastomaksi ja paljastan hänet kuin syntymäpäivänään. Teen hänestä kuin autiomaan, muutan hänet kuivaksi maaksi ja tapan hänet janoon. ⁴ En osoita sääliä hänen lapsilleen, koska he ovat aviorikoksen lapsia. ⁵ Heidän äitinsä on ollut uskonon ja on synnyttänyt heidät häpeässä. Hän sanoi: 'Minä seuran rakastajiani, jotka antavat minulle leipäni ja veteni, villani ja pellavani, öljyni ja juomani.' ⁶ Siksi tukin hänen tiensä orjantappuroilla ja muuran hänet umpeen, jotta hän ei löydä tietään. ⁷ Hän ajaa takaa rakastajiaan, mutta ei saavuta heitä; hän etsii heitä,

mutta ei löydä heitä. Sitten hän sanoo: 'Minä palaan ensimmäisen mieheni luo, sillä minulla oli silloin parempi olla kuin nyt.' ⁸ Hän ei ole tunnustanut, että minä olin se, joka annoin hänelle viljan, uuden viinin ja öljyn, ja annoin hänelle runsaasti hopeaa ja kultaa, jota he käyttivät Baalille. ⁹ Siksi otan takaisin viljini sen aikana ja uuden viinini sen kaudella. Otan myös pois villani ja pellavani, jotka oli tarkoitettu peittämään hänen alastomuutensa. ¹⁰ Nyt paljastan hänen irstautensa hänen rakastajiensa silmien edessä, eikä kukaan pelasta häntä minun kädestäni. ¹¹ Lopetan kaikki hänen juhlaansa: hänen juhlapäivänsä, uudenkuunsa, sapattinsa—kaikki hänen määrätty juhlaansa. ¹² Tuhoan hänen viiniköynnöksensä ja viikunapuunsa, joista hän sanoi: 'Nämä ovat palkkani rakastajiltani.' Muutan ne tiheiköksi, ja villieläimet syövät ne. ¹³ Rangaistan häntä päivistä, jolloin hän poltti suitsukkeita Baaleille; hän koristautui renkailla ja koruilla ja meni rakastajiensa luo, mutta unohti minut," sanoo Herra. ¹⁴ "Siksi houkuttelen hänet, vien hänet erämaahan ja puhun lempeästi hänelle. ¹⁵ Siellä annan hänelle takaisin hänen viinitarhansa ja teen Aakorin laaksosta toivon oven. Siellä hän vastaa kuten nuoruutensa päivinä, kuten sinä päivänä, kun hän tuli Egyptin maasta. ¹⁶ "Silloin," sanoo Herra, "sinä kutsut minua 'miehekseni'; et enää kutsu minua 'herrakseni.' ¹⁷ Poistan Baalien nimet hänen huuliltaan; niitä ei enää mainita nimeltä. ¹⁸ Sinä päivänä teen heille liiton kedon eläinten, taivaan lintujen ja maan päällä liikkuvien olentojen kanssa. Poistan jousen, miekan ja sodan maasta, jotta kaikki voivat maata turvassa. ¹⁹ Kihlannut sinut itselleni ikuisesti; kihlaan sinut vanhurskaudessa ja oikeudessa, rakkaudessa ja myötätunnossa. ²⁰ Kihlannut sinut uskollisuudessa, ja sinä tunnet Herran. ²¹ "Silloin minä vastaan," sanoo Herra— "minä vastaan taivaalle, ja ne vastaavat maalle; ²² ja maa vastaa viljalle, uudelle viinille ja öljylle, ja ne vastaavat Jisreelille. ²³ Istutan hänet itselleni maahan; osoitan myötätuntoa sille, jota kutsuin 'Ei minun rakkaakseni.' Sanon niille, joita kutsuttiin 'Ei minun kansakseni,' 'Te olette minun kansani'; ja he sanovat, 'Sinä olet minun Jumalani.'"

3 Herra puhui minulle: "Mene jälleen ja osoita rakkautta naiselle, jota toinen rakastaa ja joka on uskonon, aivan kuten Herra rakastaa Israelin kansaa, vaikka he kääntyvät muiden jumalien puoleen ja iloitsevat rusinakakuista." ² Niinpä hankin hänet itselleni viidellätoista hopeasekelillä ja

Hoosean kirja

homerilla ja letেকillä ohraa. ³ Sanoin hänelle: "Sinun täytyy pysyä kanssani monta päivää. Et saa olla prostituoitu tai olla kenenkään muun miehen kanssa, ja minä toimin samoin sinua kohtaan." ⁴ Sillä Israelin kansa pysyy monta päivää ilman kuningasta tai ruhtinasta, ilman uhria tai muistokiviä, ja ilman efodia tai kotijumalia. ⁵ Sen jälkeen Israelin kansa palaa ja etsii Herraa, Jumalaansa, ja Daavidia, kuningastaan. He lähestyvät Herraa kunnioittaen ja etsivät Hänen siunauksiaan viimeisinä päivinä.

4 Kuulkaa Herran sana, Israelin lapset, sillä Herralla on valitus maan asukkaita vastaan: maassa ei ole totuutta eikä uskollisuutta, eikä Jumalan tuntemusta. ² On kirousta, petosta, murhaa, varkautta ja aviorikosta; he turvautuvat väkivaltaan, ja verenvuodatus seuraa verenvuodatusta. ³ Tämän vuoksi maa murehtii, ja kaikki sen asukkaat nääntyvät; kedon eläimet, taivaan linnut ja jopa meren kalat otetaan pois. ⁴ Mutta älköön kukaan syyttäkö, älköön kukaan nuhdelko toista, sillä sinun kansasi on kuin ne, jotka riitelevät papin kanssa. ⁵ Sinä kompastut päivällä, ja profeetta kompastuu kanssasi yöllä; ja minä tuhoan sinun äitisi. ⁶ Minun kansani tuhoutuu tiedon puutteen vuoksi. Koska olet hylännyt tiedon, minä hylkään sinut olemasta minun pappini; koska olet unohtanut Jumalasi lain, minä unohdan myös sinun lapsesi. ⁷ Mitä enemmän he lisääntyivät, sitä enemmän he tekivät syntiä minua vastaan; minä muutan heidän kunniansa häpeäksi. ⁸ He ruokkivat itsensä kansani synnillä ja haluavat heidän vääryytään. ⁹ Ja niin on oleva: kuten kansa on, niin on oleva pappi. Minä pidän heidät vastuullisina heidän jumalattomista tavoistaan ja maksan heille heidän tekojensa mukaan. ¹⁰ He syövät, mutta eivät tule ravituiksi; he harjoittavat haureutta, mutta eivät lisäännä, koska he ovat lakanneet omistautumasta Herralle. ¹¹ Haureus, viini ja uusi viini vievät heiltä ymmärryksen. ¹² Minun kansani kysyy neuvoa puupatsaaltansa, ja heidän ennustuskepukkansa puhuu heille; haureuden henki on johtanut heidät harhaan, ja he ovat olleet uskottomia Jumalalleen. ¹³ He uhraavat vuorten huipuilla ja polttavat suitsukkeita kukkuloilla, tammen, poppelin ja terebintin alla, koska niiden varjo on hyvä. Siksi teidän tyttärenne kääntyvät haureuteen ja miniänne aviorikokseen. ¹⁴ En pidä teidän tyttäriänne vastuullisina, kun he kääntyvät haureuteen, enkä miniöitänne, kun he tekevät aviorikoksen, koska miehet itse seurustelevat

porttojen kanssa ja uhraavat pyhäkköporttojen kanssa; kansa, jolla ei ole ymmärrystä, joutuu tuhoon. ¹⁵ Vaikka sinä, Israel, teet aviorikoksen, älköön Juuda tulko syylliseksi. Älkää menkö Gilgaliin, älkääkä nouско Bet Aveniin, älkääkä vannoko: 'Niin totta kuin Herra elää!' ¹⁶ Sillä Israel on itsepäinen, kuin itsepäinen hieho. Kuinka sitten Herra voi paimentaa heitä kuin lampaita avaralla niityllä? ¹⁷ Efraim on syvästi kiintynyt epäjumaliin; älkää liittykö häneen. ¹⁸ Vaikka heidän juomansa loppuu, he jatkavat haureuttaan; heidän hallitsijansa rakastavat häpeällisiä teitä. ¹⁹ Pyörremyrsky kietoo heidät siipiinsä, ja he joutuvat häpeään uhriensa vuoksi.

5 Kuulkaa tämä, te papit! Kuunnelkaa, Israelin heimo! Ottakaa vaari, kuninkaan huone! Sillä tuomio koskee teitä, Koska olette olleet ansa Mispassa Ja verkko levitettyä Taaborilla. ² Kapinalliset ovat syvällä turmeluksessa, Mutta minä kuritan heitä kaikkia. ³ Minä tunnen Efraimin, Eikä Israel ole minulta kätkössä; Sillä nyt, Efraim, olet elänyt haureudessa, Israel on saastuttanut itsensä. ⁴ Heidän tekonsa eivät salli heidän Palata Jumalansa luo. Sillä heissä on haureuden henki, Eivätkä he tunne Herraa. ⁵ Lisäksi Israelin ylpeys todistaa häntä vastaan, Ja Israel ja Efraim kompastuvat syyllisyydessään; Myös Juuda on kompastunut heidän kanssaan. ⁶ He vievät laumansa ja karjansa Etsiäkseen Herraa, mutta eivät löydä häntä; Sillä hän on vetäytynyt heistä kauas. ⁷ He ovat olleet petollisia Herraa kohtaan, Sillä he ovat synnyttäneet laittomia lapsia. Nyt uusi kuu syö heidät maineen kanssa. ⁸ Puhaltakaa torveen Gibeassa, Pasunaan Ramassa. Nostakaa hälytys Beet-Avenissa: "Varokaa, Benjamin!" ⁹ Efraimista tulee autio rankaisupäivänä; Israelin heimojen keskuudessa teen tiettäväksi, mikä on varmaa. ¹⁰ Juudan johtajat ovat kuin ne, jotka siirtävät rajapyykkiä; Heidän päälleen minä vuodatan vihani kuin vettä. ¹¹ Efraim on sorretty, murskattu tuomiossa, Koska hän oli päättänyt seurata ihmiskäskyjä. ¹² Siksi minä olen kuin mätä Efraimille, Ja kuin ruoste Juudan huoneelle. ¹³ Kun Efraim näki sairautensa, Ja Juuda haavansa, Silloin Efraim meni Assyriaan Ja lähetti sanan kuningas Jarebille. Mutta hän ei kykene parantamaan teitä, Eikä parantamaan haavaanne. ¹⁴ Sillä minä olen kuin raivoisa leijona Efraimille, Ja kuin nuori leijona Juudan huoneelle. Minä, kyllä minä, repäisen kappaleiksi ja lähden, Minä kannan pois, eikä ole

Hoosean kirja

ketään, joka pelastaisi. ¹⁵ Minä menen pois ja palaan paikkaani Kunnes he tunnustavat syyllisyytensä ja etsivät kasvojani; Ahdistuksessaan he etsivät minua hartaasti.

6 "Tulkaa, palatkaamme Herran luo. Sillä vaikka hän on repinyt meidät, hän parantaa meidät; Vaikka hän on haavoittanut meitä, hän sitoo haavamme. ² Hän elvyttää meidät kahden päivän kuluttua; Kolmantena päivänä hän nostaa meidät ylös, Jotta voisimme elää hänen läsnäolossaan. ³ Tuntekaamme, pyrkikäämme tuntemaan Herra. Hänen ilmestymisensä on varma kuin aamunkoitto; Ja hän tulee luoksemme kuin sade, Kuin kevätsade, joka kastelee maan." ⁴ Mitä minä teen sinulle, Efraim? Mitä minä teen sinulle, Juuda? Sillä uskollisuutenne on kuin aamupilvi, Ja kuin kaste, joka varhain haihtuu. ⁵ Sen tähden olen hakannut heidät kappaleiksi profeettojen kautta; Olen surmannut heidät suuni sanoilla; Ja tuomiot teistä ovat kuin valo, joka lähtee liikkeelle. ⁶ Sillä minä haluan laupeutta enkä uhria, Ja Jumalan tuntemista enemmän kuin polttouhreja. ⁷ Mutta kuten Aadam, he ovat rikkoneet liiton; Siellä he ovat toimineet petollisesti minua vastaan. ⁸ Gilead on kaupunki, täynnä väärintekijöitä, Merkittynä verijäljillä. ⁹ Ja kuten ryöstäjät odottavat ihmistä, Niin pappien joukko murhaa matkalla Sikemiin; He ovat varmasti tehneet häpeällisen teon. ¹⁰ Israelin huoneessa olen nähnyt kauhean asian: Efraimin haureus on siellä, Israel on saastuttanut itsensä. ¹¹ Ja sinulle, Juuda, on määrätty sato, Kun minä palautan kansani onnen.

7 Kun tahdon parantaa Israelin, Efraimin syyllisyys paljastuu, Ja Samarian pahat teot, Sillä he harjoittavat petosta; Varas tunkeutuu sisään, Rosvojoukko hyökkää ulkona, ² Eivätkä he ajattele sydämessään, Että minä tiedän kaiken heidän pahuudestaan. Nyt heidän tekonsa ovat kaikkialla heidän ympärillään; Ne ovat minun silmieni edessä. ³ Heidän pahuudellaan he miellyttävät kuningasta, Ja virkamiehet ovat mielissään heidän petoksestaan. ⁴ He ovat kaikki avionrikkokijia, Kuin leipurin lämmittävä uuni, Joka lakkaa hämmentämästä tulta Taikinan vaivaamisesta, kunnes se on hapannut. ⁵ Kuninkaan päivänä virkamiehet sairastuivat viinin kuumuudesta; Hän ojensi kätensä pilkkaajille, ⁶ Sillä heidän sydämensä on kuin uuni Kun he

lähestyvät juonitteluaan; Heidän vihansa kytee koko yön, Aamulla se palaa kuin liekehtivä tuli. ⁷ He kaikki ovat kiihdyksissä kuin uuni, Ja he kuluttavat hallitsijansa; Kaikki heidän kuninkaansa ovat kaatuneet. Kukaan heistä ei etsi minua. ⁸ Efraim sekoittuu kansojen joukkoon; Efraimista on tullut kääntämätön kaku. ⁹ Muukalaiset syövät hänen voimansa, Eikä hän tiedä sitä; Harmaat hiuksetkin ovat siroteltuina hänen päälleen, Eikä hän tiedä sitä. ¹⁰ Vaikka Israelin ylpeys todistaa häntä vastaan, He eivät vieläkään ole palanneet Herran, Jumalansa, luo, Eivätkä he ole etsineet häntä, kaikesta huolimatta. ¹¹ Niin Efraimista on tullut kuin yksinkertainen kyyhkynen, vailla ymmärrystä; He kutsuvat Egyptiä, he menevät Assyriaan. ¹² Kun he menevät, minä levitän verkkoni heidän ylleen; Minä tuon heidät alas kuin taivaan linnut. Minä kuritan heitä heidän seurakuntansa uutisten mukaan. ¹³ Voi heitä, sillä he ovat harhailleet minusta! Tuho on heidän osansa, sillä he ovat kapinoineet minua vastaan! Minä tahtoisin lunastaa heidät, mutta he ovat puhuneet valheita minua vastaan. ¹⁴ Eivätkä he huuda minua sydäimestään Kun he valittavat vuoteillaan; Viljan ja uuden viinin tähden he kokoontuvat, He kääntyvät pois minusta. ¹⁵ Vaikka minä koulutin ja vahvistin heidän käsivartensa, Silti he punovat pahaa minua vastaan. ¹⁶ He kääntyvät, mutta eivät ylöspäin, He ovat kuin petollinen jousi; Heidän virkamiehensä kaatuvat miekkaan Heidän kiellensä röyhkeyden tähden. Tämä on heidän pilkkansa Egyptin maassa.

8 Soita pasuunaa! Kuin kotka, vihollinen tulee Herran huonetta vastaan, Koska he ovat rikkoneet liittoni Ja halveksineet lakiani. ² He huutavat minulle, "Oi Jumala, me Israelista tuntemme sinut!" ³ Israel on kääntynyt pois hyvästä; Vihollinen ajaa häntä takaa. ⁴ He ovat asettaneet kuninkaita, mutta eivät minun auktoriteettiani; He ovat nimittäneet virkamiehiä, mutta minua ei ole kuultu. Hopeallaan ja kullallaan he ovat tehneet itselleen epäjumalia, Jotta heidät poistettaisiin. ⁵ Hän on hylännyt sinun vasikkasi, Samaria, julistaen, "Minun vihani palaa heitä vastaan!" Kuinka kauan he eivät kykene pysymään viattomina? ⁶ Sillä Israelista tulee jopa tämä! Käsiyöläinen teki sen, joten se ei ole Jumala; Varmasti Samarian vasikka murskataan. ⁷ Sillä he kylvävät tulta Ja niittävät myrskyn. Seisovassa viljassa ei ole jyviä; Se ei tuota satoa. Jos se

Hoosean kirja

tuottaisi, muukalaiset kuluttaisivat sen. ⁸ Israel on kulutettu; He ovat nyt kansojen joukossa Kuin astia, josta kukaan ei nauti. ⁹ Sillä he ovat menneet Assyriaan, Kuin yksinäinen villiaasi; Efraim on palkannut rakastajia. ¹⁰ Vaikka he palkkaavat liittolaisia kansojen joukosta, Minä kokoon heidät nyt; Ja he alkavat vähentyä Kuninkaan virkamiesten taakan vuoksi. ¹¹ Koska Efraim on lisännyt alttareita synnille, Ne ovat tulleet synnin alttareiksi hänelle. ¹² Vaikka kirjoitin hänelle lukemattomia opetuksia laistani, Ne nähdään vieraana asiana. ¹³ Mitä tulee minun uhrilahjoihini, He uhraavat lihan ja syövät sen, Mutta Herra ei hyväksy heitä. Nyt hän muistaa heidän syllisyysensä Ja rankaisee heitä heidän synneistään; He palaavat Egyptiin. ¹⁴ Sillä Israel on unohtanut tekijänsä ja rakentanut palatseja; Ja Juuda on lisännyt linnoitettuja kaupunkia, Mutta minä lähetän tulen sen kaupunkiin, Ja se kuluttaa sen tinnakkeet.

9 Älä riemuitse, Israel, ilolla kuin kansat! Sillä sinä olet ollut uskoton Jumalallesi; Sinä olet rakastanut porton palkkaa jokaisella puimatantereella. ² Puimattanner ja viinikuurna eivät heitä elätä, Ja uusi viini pettää heidät. ³ He eivät asu Herran maassa, Vaan Efraim palaa Egyptiin, Ja Assyriassa he syövät saastaista ruokaa. ⁴ He eivät vuodata viiniuhreja Herralle, Eivätkä heidän uhrinsa häntä miellytä. Heidän leipänsä on kuin suruleipä; Kaikki, jotka sitä syövät, saastuvat, Sillä heidän leipänsä on vain heille itselleen; Se ei tule Herran huoneeseen. ⁵ Kuinka teidän käy määrätyn juhlan päivänä Ja Herran juhlan päivänä? ⁶ Sillä katso, he pakenevat tuhon tähden; Egypti ottaa heidät vastaan, Memphis hautaa heidät. Rikkaruohot valtaavat heidän hopea-aarteensa; Orjantappurat ovat heidän teltoissaan. ⁷ Rangaistuksen päivät ovat tulleet, Koston päivät ovat tulleet; Tietäköön Israel tämän! Profeettaa pidetään hulluna, Innoitettua ihmistä mielipuolena, Syntienne suuruuden tähden, Ja koska vihamielisyytenne on niin suuri. ⁸ Efraim oli vartija Jumalani kanssa, profeetta, Kuitenkin linnustajan ansa on kaikilla hänen teillään, Ja hänen Jumalansa huoneessa on vain vihamielisyyttä. ⁹ He ovat vajonneet turmeluksen syvyyskiin, Kuten Gibeon päivinä; Hän muistaa heidän syllisyysensä, Hän rankaisee heidän syntejään. ¹⁰ Minä löysin Israelin kuin viinirypäleet erämaasta; Arvostin teidän esi-isienne kuin varhaisinta hedelmää viikunapuussa sen

ensimmäisenä kautena. Mutta he menivät Baal-Peoriin antautuakseen häpeälle, Ja he tulivat minulle yhtä vastenmielisiksi kuin kaikki, mitä he siellä rakastivat. ¹¹ Mitä Efraimiin tulee, heidän loistonsa katoaa kuin lintu— Ei syntymää, ei raskautta, eikä hedelmöitystä! ¹² Vaikka he kasvattavat lapsiaan, Kuitenkin minä riistan heiltä ne, kunnes ei ole ketään jäljellä. Voi heitä, kun minä poistun heidän luotaan! ¹³ Efraim, kuten olen nähnyt, On istutettu laitumelle kuin Tyyro; Mutta Efraim on määrätty tuomaan lapsensa tuhoon. ¹⁴ Anna heille, Herra—mitä annat? Anna heille keskenmeno ja kuivettuneita rintoja. ¹⁵ Kaikki heidän pahuutensa on Gilgalissa; Totisesti, minä aloin inhota heitä siellä! Heidän tekojensa pahuuden tähden Minä ajan heidät pois talostani! En enää rakasta heitä; Kaikki heidän johtajansa ovat kapinallisia. ¹⁶ Efraim on lyöty, heidän juurensa on kuivunut, He eivät tuota hedelmää. Vaikka he synnyttävät, Minä tapan heidän kohtunsa kallisarvoiset. ¹⁷ Jumalani hylkää heidät Koska he eivät ole kuunnelleet häntä; Ja heistä tulee vaeltajia kansojen keskuudessa.

10 Israel on kukoistava viiniköynnös; Hän tuottaa hedelmää itselleen. Mitä runsaampi hänen hedelmänsä, Sitä enemmän alttareita hän rakensi; Mitä vauraampi hänen maansa, Sitä enemmän hän paransi muistokiviä. ² Heidän sydämensä on petollinen; Nyt heidän on kannettava syllisyysensä seuraukset. Herra hajottaa heidän alttarinsa Ja tuhoaa heidän muistokivensä. ³ Nyt he varmasti sanovat, "Meillä ei ole kuningasta, Sillä emme kunnioita Herraa. Mitä kuningas voi meille tehdä?" ⁴ He puhuvat tyhjiä sanoja, Vilpillisin valoin he tekevät liittoja; Ja tuomio nousee kuin haitalliset rikkaruohot pellon vakoihin. ⁵ Samarian asukkaat pelkäävät Beth-avenin vasikkaa. Totisesti, sen kansa murehtii sitä, Ja niin tekevät sen epäjumalanpalvelijapapit, Jotka iloitsivat siitä ja sen kunniasta, Koska se on poistunut sieltä. ⁶ Esine itse viedään Assyriaan Lahjaksi kuningas Jarebille; Efraim joutuu häpeään, Ja Israel nolostuu omasta juonestaan. ⁷ Samaria ja sen kuningas tuhoutuvat, Kuin oksa veden pinnalla. ⁸ Lisäksi Avenin uhrikukkulat, Israelin synti, tuhotaan; Orjantappurat ja ohdakkeet kasvavat heidän alttareillaan. Sitten he sanovat vuorille, "Peittäkää meidät!" Ja kukkuloille, "Kaatukaa meidän päällemme!" ⁹ Gibeon päivästä lähtien olet

Hoosean kirja

tehnyt syntiä, Israel; Siellä he pysyvät! Eikö taistelu vääryyden poikia vastaan saavuta heitä Gibeassa?

¹⁰ Kun se on minun tahtoni, kuritan heitä; Ja kansat kokoontuvat heitä vastaan Kun heidät sidotaan heidän kaksinkertaisen syyllisyytensä vuoksi. ¹¹ Efraim on koulutettu hieho, joka rakastaa puimista, Ja minä ohitin hänen kauniin kaulansa; Minä valjastan Efraimin, Juuda kyntää, Jaakob äestää itselleen. ¹² Kylvääkää itsellenne vanhurskaudessa, Niittäkää laupeuden mukaan; Murtautukaa auki kylvämätön maanne, Sillä on aika etsiä Herraa Kunnes hän tulee ja antaa teille vanhurskautta sateena. ¹³ Olette kyntäneet vääryyttä, olette niittäneet epäoikeudenmukaisuutta, Olette syöneet valheiden hedelmää. Koska olette luottaneet omaan tiehenne, lukuisiin satureihinne, ¹⁴ Nousee meteli kansanne keskuudessa, Ja kaikki linnoituksenne tuhotaan, Kuten Salma tuhosi Beth-arbelin taistelupäivänä, Kun äidit murskattiin lastensa kanssa. ¹⁵ Näin teille tapahtuu Betelissä suuren pahuutenne vuoksi; Aamunkoitteessa Israelin kuningas tuhoutuu täysin.

11 Kun Israel oli nuori, rakastin häntä, ja Egyptistä kutsuin poikani. ² Mitä enemmän heitä kutsuttiin, sitä kauemmaksi he poistuivat heistä; he jatkoivat uhraamista Baaleille ja suitsutuksen polttamista epäjumalille. ³ Kuitenkin minä opetin Efraimin kävelemään, pidin heitä käsivarsissani; mutta he eivät ymmärtäneet, että minä paransin heidät. ⁴ Minä johdatin heitä ihmisköysin, rakkauden sitein, kevensin heidän ikeensä heidän leuoiltaan; ja kumarruin alas ja ruokitsin heitä. ⁵ He eivät palaa Egyptin maahan; mutta Assyria on heidän kuninkaansa, koska he kieltäytyivät palaamasta minun luokseni. ⁶ Ja miekka pyörii heidän kaupunkiansa yllä, ja tuhoaa heidän oraakkeliappinsa, ja kuluttaa heidät heidän neuvojensa tähden. ⁷ Niin minun kansani on päättäväinen kääntymään pois minusta. Vaikka he huutavat Korkeimmalle, kukaan ei todella korota häntä. ⁸ Kuinka voisin luopua sinusta, Efraim? Kuinka voisin hylätä sinut, Israel? Kuinka voisin tehdä sinut Adman kaltaiseksi? Kuinka voisin kohdella sinua kuin Seboimia? Sydämeni on liikutettu sisälläni, myötätuntoni on ylitsevuotava. ⁹ En päästä valloilleen kiivasta vihaani; en tuhoa Efraimia enää. Sillä minä olen Jumala enkä ihminen, minä olen Pyhä teidän keskellänne, enkä tule kiivaudessa. ¹⁰ He seuraavat Herraa, hän ärjyy

kuin leijona; totisesti hän ärjyy, ja hänen lapsensa tulevat vavisten lännestä. ¹¹ He tulevat vavisten kuin linnut Egyptistä, ja kuin kyyhkysset Assyrian maasta; ja minä asetan heidät heidän koteihinsa, sanoo Herra. ¹² Efraim ympäröi minut valheilla, ja Israelin huone petoksella; Juuda on myös uhmakas Jumalaa vastaan, vaikka minä pysyn uskollisena Pyhänä.

12 Efraim syö tuulta, Ja ajaa itätuulta lakkaamatta; Hän lisää valheita ja väkivaltaa. Lisäksi he tekevät liiton Assyrian kanssa, Ja öljyä viedään Egyptiin. ² Herralla on myös riita Juudan kanssa, Ja hän rankaisee Jaakobia hänen tekojensa mukaan; Hän maksaa hänelle hänen tekojensa mukaisesti. ³ Jo kohdusta lähtien hän tarttui veljensä kantapäähän, Ja aikuisena hän taisteli Jumalan kanssa. ⁴ Kyllä, hän paini enkelin kanssa ja voitti; Hän itki ja pyysi hänen suosiotaan. Hän löysi hänet Beetelissä, Ja siellä hän puhui meidän kanssamme, ⁵ Nimittäin, Herra Jumala Sebaot, Herra on hänen nimensä. ⁶ Niin sinä, palaa Jumalasi luo, Säilytä ystävällisyys ja oikeudenmukaisuus, Ja odota Jumalaasi jatkuvasti. ⁷ Kauppias, joka käyttää epärehellisiä vaakoja, Iloitsee petoksesta. ⁸ Ja Efraim sanoi: "Olen varmasti tullut rikkaaksi, Olen löytänyt varallisuutta itselleni; Kaikissa töissänni he eivät löydä minusta Mitään vääryyttä, joka olisi syntiä." ⁹ Mutta minä olen ollut Herrasi Jumala Egyptin maasta lähtien; Minä panen sinut asumaan jälleen telttoihin, Kuten määrätyn juhlan päivinä. ¹⁰ Olen myös puhunut profeettojen kautta, Ja antanut monia näkyjä, Ja profeettojen kautta olen välittänyt viestejä. ¹¹ Onko Gileadissa vääryyttä? Varmasti he ovat arvottomia. Gilgalissa he uhraavat härkiä, Kyllä, heidän alttarinsa ovat kuin kivikasoja Pellon vakojen vieressä. ¹² Nyt Jaakob pakeni Aramin alueelle, Ja Israel työskenteli vaimon vuoksi, Ja vaimon vuoksi hän paimensi lampaita. ¹³ Kuitenkin profeetan kautta Herra johdatti Israelin ylös Egyptistä, Ja profeetan kautta hänet suojeltiin. ¹⁴ Efraim on suututtanut Jumalan katkerasti; Niinpä hänen Herransa jättää hänen verivelkansa hänen päälleen Ja tuo hänen häpeänsä takaisin hänelle.

13 Kun Efraim puhui, oli pelkoa. Hän korotti itsensä Israelissa, Mutta hän tuli syylliseksi Baalin kautta ja menehtyi. ² Ja nyt he jatkavat yhä enemmän synnintekoa, Ja tekevät

Hoosean kirja

itselleen valetut metallikuvat, Idoleja taitavasti tehtyjä heidän hopeastaan, Kaikki käsityöläisten työtä. He sanovat niistä: "Antakaa niiden, jotka uhraavat, suudella vasikoita!" ³ Sen tähden he ovat kuin aamun sumu Ja kuin kaste, joka pian haihtuu, Kuin akanat, jotka puhalletaan pois puimatantereelta, Ja kuin savu savupiipusta. ⁴ Kuitenkin minä olen ollut Herrasi, sinun Jumalasi, Egyptin maasta lähtien; Eikä sinun tule tuntea ketään muuta jumalaa kuin Minut, Sillä ei ole muuta pelastajaa kuin Minä. ⁵ Minä huolehdin sinusta erämaassa, Kuivuuden maassa. ⁶ Kun heillä oli laiturinsa, he tulivat tyytyväisiksi, Ja ollessaan tyytyväisiä, heidän sydämensä paisui ylpeydestä; Sen tähden he unohtivat Minut. ⁷ Niinpä minä olen kuin leijona heille; Kuin leopardi minä väijyn tien varrella. ⁸ Minä kohtaan heidät kuin pentunsa menettänyt karhu, Ja minä revin heidän rintansa auki. Minä syön heidät siellä kuin naarasleijona, Kuten villieläin repii heidät kappaleiksi. ⁹ Sinun tuhosi, Israel, Johtuu siitä, että olet minua vastaan, apuasi vastaan. ¹⁰ Missä sitten on kuninkaasi, Että hän pelastaisi sinut kaikissa kaupungeissasi, Ja tuomari, joista sanoit: "Anna minulle kuningas ja johtajia?" ¹¹ Minä annoin sinulle kuninkaan vihassani, Ja otin hänet pois kiivauteni hetkellä. ¹² Efraimin rikkomus on kääritty kokoon; Hänen syntinsä on talletettu. ¹³ Hän on kuin poika, jolta puuttuu viisautta, Sillä hän viivyttelee, kun on aika syntyä. ¹⁴ Pelastanko heidät tuonelan vallasta? Lunastanko heidät kuolemasta? Kuolema, missä ovat piikkisi? Tuonela, missä on pistoksesi? Myötätunto on kätkeyty minun katseeltani. ¹⁵ Vaikka hän kukoistaa kaislikossa, Tulee itätuuli, Herran

tuuli nousee erämaasta; Ja hänen lähteensä kuivu, Ja hänen lähteensä kuivu; Se ryöstää hänen aarteensa kaikista arvokkaista esineistä. ¹⁶ Samaria saa maksaa syyllisyytensä, Koska se on kapinoinut Jumalaansa vastaan. He kaatuvat miekkaan, Heidän lapsensa murskataan kappaleiksi, Ja heidän raskaana olevat naisensa revitään auki.

14 Palaa, Israel, Herran, sinun Jumalasi, luo, Sillä olet kompastunut syyllisyytesi tähden. ² Ottakaa sananne mukanne ja palatkaa Herran luo. Sanokaa Hänelle, "Anna anteeksi kaikki syyllisyytemme Ja ota meidät armollisesti vastaan, Jotta voisimme esittää huultemme hedelmän. ³ Assyria ei voi meitä pelastaa, Emme luota hevosiiin; Emmekä kutsu kättemme työtä 'jumalaksemme'; Sillä Sinussa orpo löytää myötätunnon." ⁴ Minä palautan heidän uskollisuutensa, Rakastan heitä ilman pidäkkeitä, Sillä vihani on väistynyt heistä. ⁵ Minä olen kuin aamukaste Israelille; Hän kukoistaa kuin lilja, Juurruttaen juuret kuin Libanonin setrit. ⁶ Hänen oksansa leviävät, Ja hänen loistonsa on kuin oliivipuu, Ja hänen tuoksunsa kuin Libanonin setrit. ⁷ Ne, jotka asuvat hänen varjossaan Viljelevät jälleen viljaa, Ja he kukoistavat kuin viiniköynnös. Hänen maineensa on kuin Libanonin viini. ⁸ Efraim, mitä minulla on enää tekemistä epäjumalien kanssa? Minä olen vastannut ja valvonut sinua. Minä olen kuin rehevä kataja; Minusta tulee sinun hedelmäsi. ⁹ Joka on viisas, tietäköön nämä asiat; Joka on ymmärtäväinen, tunnistakoon ne. Sillä Herran tiet ovat oikeat, Ja vanhurskaat kulkevat niissä, Mutta väärintekijät kompastuvat niissä.

Joelin kirja

1 Sitten Herran sana tuli Joelille, Petuelin pojalle.
² Kuulkaa tämä, te vanhimmat, ja kuunnelkaa, kaikki te maan asukkaat. Onko tällaista tapahtunut teidän päivinänne tai teidän isienne päivinä? ³ Kertokaa tästä lapsillenne, ja antakaa heidän kertoa lapsilleen, ja heidän jälkeläisensä seuraavalle sukupolvelle. ⁴ Mitä kalvava heinäsiirikka jätti, sen söi parveileva heinäsiirikka; mitä parveileva heinäsiirikka jätti, sen söi mateleva heinäsiirikka; mitä mateleva heinäsiirikka jätti, sen söi kaluava heinäsiirikka. ⁵ Herätkää, te juopuneet, ja itkekää! Valittakaa, kaikki te viininjuojat, makean viinin tähden, sillä se on otettu huuliltanne. ⁶ Sillä kansa on hyökännyt maahani, mahtava ja lukematon; sillä on leijonan hampaat ja naarasleijonan torahampaat. ⁷ Se on hävittänyt viiniköynnökseni ja muuttanut viikunapuuni kannoksi. Se on riisunut niiden kuoren ja heittänyt sen pois, jättäen oksat valkoisiksi. ⁸ Murehdi kuin nuori nainen säkkivaatteessa surressa nuoruutensa aviomiestä. ⁹ Viljauhrit ja juomauhrit on katkaistu Herran huoneesta. Papit surevat, ne, jotka palvelevat Herran edessä. ¹⁰ Pellot ovat hävitetyt, maa murehtii; sillä vilja on tuhottu, uusi viini on kuivunut, ja oliiviöljy pettää. ¹¹ Epätoivo, te maanviljelijät, valittakaa, te viinitarhurit, vehnän ja ohran tähden, sillä pellon sato on pilalla. ¹² Viiniköynnös on kuivunut ja viikunapuu kuihtunut; granaattiomena, palmu ja omenapuu— kaikki pellon puut—ovat kuivuneet. Totisesti, ihmiskunnan ilo on kuihtunut pois. ¹³ Pukekaa säkkivaatteet ja valittakaa, te papit; valittakaa, te, jotka palvelette alttarilla. Tulkaa, viettäkää yö säkkivaatteessa, te, jotka palvelette Jumalaani, sillä viljauhrit ja juomauhrit pidätetään teidän Jumalanne huoneesta. ¹⁴ Julistakaa pyhä paasto; kutsukaa pyhä kokous. Kootkaa vanhimmat ja kaikki, jotka asuvat maassa Herran, teidän Jumalanne, huoneeseen, ja huutakaa Herran puoleen. ¹⁵ Voi sitä päivää! Sillä Herran päivä on lähellä; se tulee tuhona Kaikkivaltaalta. ¹⁶ Eikö ruoka ole katkaistu meiltä, silmiemme edessä, ja ilo ja riemu katkaistu, meidän Jumalamme huoneesta? ¹⁷ Siemenet makaavat kuihtuneina maan alla; varastot ovat raunioina, viljasiilot on murrettu, sillä vilja on kuivunut. ¹⁸ Kuinka karja vaikeroi! Karjalaumat vaeltavat päämäärättömästi koska niillä ei ole laidunta; jopa lampaat kärsivät. ¹⁹ Sinua, Herra, minä huudan, sillä tuli on kuluttanut erämaan laitumet ja liekit ovat polttaneet kaikki

pellon puut. ²⁰ Jopa villieläimet huokaavat sinun puoleesi; vesivirrat ovat kuivuneet, ja tuli on kuluttanut erämaan laitumet.

2 Puhaltakaa torveen Siionissa; nostakaa hälytys minun pyhällä vuorellani. Vaviskoot kaikki maan asukkaat, sillä Herran päivä tulee; se on todella lähellä— ² pimeyden ja synkeyden päivä, pilvien ja sakean pimeyden päivä. Kun aamunkoitto leviää vuorten yli, nousee suuri ja mahtava kansa; mitään sen kaltaista ei ole koskaan ollut, eikä tule olemaan moniin sukupolviin. ³ Heidän edellään tuli kuluttaa, ja heidän jäljessään liekki tuhoaa. Maa heidän edessään on kuin Eedenin puutarha, mutta heidän jäljessään autio erämaa—mikään ei pakene heitä. ⁴ Heidän ulkonäkönsä on kuin hevosten; he laukkaavat kuin sotahevoset. ⁵ Vaunujen kaltaisella melulla he hyppäävät vuorten yli, kuin liekin rätinä, joka kuluttaa olkia, kuin mahtava armeija, joka on asetettu taisteluun. ⁶ Heidän läsnäolonsa edessä kansat ovat tuskassa; jokainen kasvo kalpenee. ⁷ He hyökkäävät kuin soturit, he kiipeävät muureille kuin sotilaat. Jokainen marssii linjassa, poikkeamatta reitiltään. ⁸ He eivät törmää toisiinsa; jokainen etenee suoraan eteenpäin. He murtautuvat puolustusten läpi rikkomatta rivejään. ⁹ He ryntäävät kaupunkiin, he juoksevat pitkin muuria; he kiipeävät taloihin, tulevat sisään ikkunoista kuin varkaat. ¹⁰ Heidän edellään maa järisee, taivaat vapisevat, aurinko ja kuu pimenevät, ja tähdet menettävät kirkkautensa. ¹¹ Herra jylisee armeijansa edessä; hänen leirinsä on ylen suuri, sillä mahtava on se, joka toteuttaa hänen sanansa. Herran päivä on suuri ja hyvin pelottava; kuka voi kestää sen? ¹² "Mutta vielä nytkin," sanoo Herra, "palatkaa minun luokseni koko sydämeistanne, paastoten, itkien ja valittaen." ¹³ Reväiskää sydämenne, älkää vaatteitanne. Palatkaa Herran, teidän Jumalanne, luo, sillä hän on armollinen ja myötätuntoinen, hidas vihastumaan ja täynnä rakkautta, ja hän katuu onnettomuutta. ¹⁴ Kuka tietää? Hän saattaa kääntyä ja katua ja jättää sinauksen jälkeensä —jyvä- ja juomauhrin Herralle, teidän Jumalallenne. ¹⁵ Puhaltakaa torveen Siionissa, pyhittäkää paasto, kutsukaa pyhä kokous. ¹⁶ Kootkaa kansa, pyhittäkää seurakunta; kootkaa vanhimmat, kootkaa lapset ja rintalapsen. Antakaa sulhasen lähteä huoneestaan ja morsiamen kammiostaan. ¹⁷ Antakaa pappien, jotka palvelevat Herran edessä, itkeä eteisen ja alttarin

Joelin kirja

välissä. Antakaa heidän sanoa, "Säästä kansaasi, Herra. Älä anna perintöäsi häpeäksi, pilkaksi kansojen keskuudessa. Miksi heidän pitäisi sanoa kansojen keskuudessa, 'Missä on heidän Jumalansa?'"

¹⁸ Silloin Herra oli kiivas maansa puolesta ja armahti kansaansa. ¹⁹ Herra vastasi kansalleen:

"Minä lähetän teille viljaa, uutta viiniä ja öljyä, tarpeeksi tyydyttämään teidät täysin; en enää koskaan tee teistä häpeää kansojen keskuudessa.

²⁰ "Minä ajan pohjoisen armeijan kauas teistä, työntäen sen kuivaan ja autioon maahan; sen etuvartio itäiseen mereen ja sen jälkivartio läntiseen mereen. Sen löyhkä nousee, sen haju kohooa." Totisesti hän on tehnyt suuria! ²¹ Älä pelkää, Juudan maa; iloitse ja riemuitse, sillä Herra on tehnyt suuria! ²² Älkää pelättkö, te kedon eläimet, sillä erämaan laitumet vihertyvät. Puut kantavat hedelmää; viikunapuu ja viiniköynnös antavat rikkautensa. ²³ Iloitkaa, Siionin kansa, riemuitkaa Herrassa, teidän Jumalassanne, sillä hän on antanut teille aikaiset sateet uskollisuudessaan. Hän lähettää teille runsaita sateita, sekä aikaiset että myöhäiset sateet kuten ennen. ²⁴ Puimatantereat ovat täynnä viljaa; sammioista tulvii uutta viiniä ja öljyä. ²⁵ "Minä korvaan teille ne vuodet, jotka heinäsirokot ovat syöneet—suuret heinäsirokot, nuoret heinäsirokot, muut heinäsirokot ja heinäsirokkaparvi —minun suuri armeijani, jonka lähetin teidän keskuuteenne. ²⁶ Teillä on ylin kylin syötävää, kunnes olette täynnä, ja te ylistätte Herran, teidän Jumalanne, nimeä, joka on tehnyt ihmeitä teille; minun kansaani ei enää koskaan saateta häpeään. ²⁷ Sitten te tiedätte, että minä olen Israelin keskellä, että minä olen Herra, teidän Jumalanne, eikä ole ketään muuta; minun kansaani ei enää koskaan saateta häpeään. ²⁸ "Ja tämän jälkeen, minä vuodatan Henkeni kaiken kansan päälle. Teidän poikanne ja tyttärenne profetoivat, teidän vanhat miehenne näkevät unia, teidän nuoret miehenne näkevät näkyjä. ²⁹ Vielä palvelijoideni, sekä miesten että naisten, päälle minä vuodatan Henkeni niinä päivinä. ³⁰ Minä näytän ihmeitä taivaissa ja maan päällä, verta ja tulta ja savupatsaita. ³¹ Aurinko muuttuu pimeydeksi ja kuu vereksi ennen Herran suuren ja pelottavan päivän tuloa. ³² Ja kaikki, jotka huutavat Herran nimeä, pelastuvat; sillä Siionin

vuorella ja Jerusalemissa on pelastus, kuten Herra on sanonut, jopa niiden eloonjääneiden keskuudessa, joita Herra kutsuu.

3 "Sinä aikana, kun palautan Juudan ja Jerusalemin vaurauden, ² minä kokoan kaikki kansat ja tuon heidät alas Joosafatin laaksoon.

Siellä minä käyn oikeutta heidän kanssaan kansani ja perintöösani, Israelin, puolesta, jonka he ovat hajottaneet kansojen sekaan ja jakaneet minun maani. ³ He heittivät arpaa kansastani, vaihtoivat pojan porttoon, ja myivät tytön viinistä juodakseen.

⁴ "Mitä te olette minulle, Tyyro, Sidon ja kaikki Filistean alueet? Maksatteko minulle takaisin jostain? Jos maksatte minulle takaisin, minä nopeasti ja viipymättä palautan teidän kostonne teidän omille päillenne. ⁵ Sillä te otitte minun hopeani ja kultani ja veitte parhaat aarteeni temppelieihinne. ⁶ Te myitte Juudan ja Jerusalemin kansan kreikkalaisille, viedäkseen heidät kauas heidän kotimaastaan. ⁷ "Katso, minä aion herättää heidät niistä paikoista, joihin te myitte heidät, ja palautan teidän kostonne teidän omille päillenne. ⁸ Minä myyn teidän poikanne ja tyttärenne Juudan kansan käsiin, ja he myyvät heidät sabealaisille, kaukana olevalle kansalle," sillä Herra on puhunut.

⁹ Julistakaa tämä kansojen keskuudessa: Valmistautukaa sotaan! Herättäkää soturit! Antakaa kaikkien sotilaiden tulla esiin ja hyökätä. ¹⁰ Takokaa auranne miekoiksi ja vesurinne keihäiksi. Sanokoon heikko nyt: "Minä olen vahva!" ¹¹ Tulkaa nopeasti, kaikki ympäröivät kansat, ja kokoontukaa sinne. Tuo alas, Herra, soturisi. ¹² Herätkööt kansat ja edetkööt Joosafatin laaksoon, sillä siellä minä istun tuomitsemassa kaikkia ympäröiviä kansoja. ¹³ Heiluta sirppiä, sillä sato on kypsä. Lieve, polje ryppäileitä, sillä viinikuurna on täynnä ja sammioista tulvii yli—niin suuri on heidän pahuuteensa! ¹⁴ Väkeä väen perään kokoontuu päätöksen laaksoon! Sillä Herran päivä on lähellä päätöksen laaksossa. ¹⁵ Aurinko ja kuu pimenevät, ja tähdet menettävät kirkkautensa. ¹⁶ Herra ärjyy Siionista ja jylisee Jerusalemissa; taivaat ja maa vapisevat. Mutta Herra on turvapaikka kansalleen, linnoitus Israelin pojille. ¹⁷ "Silloin te tiedätte, että minä olen Herra, teidän Jumalanne, joka asuu Siionissa, pyhällä vuorellani. Jerusalemin on oleva pyhä; muukalaiset eivät enää kulje sen läpi. ¹⁸ "Sinä päivänä vuoret tihkuvat makeaa viiniä, ja kukkulat valuvat maitoa;

Joelin kirja

kaikki Juudan purot virtaavat vettä. Lähde pulppuaa Herran huoneesta ja kastelee Sittimin laakson. ¹⁹ Mutta Egypti tulee autiomaaksi, ja Edom autioksi erämaaksi, Juudan kansalle tehdyn väkivallan tähden, heidän maassaan vuodatetun viattoman

veren tähden. ²⁰ Mutta Juuda on asuttu ikuisesti, ja Jerusalem sukupolvesta toiseen. ²¹ Jätänkö heidän viattoman verensä kostamatta? En, en jätä."

Sillä Herra asuu Siionissa!

Aamoksen kirja

1 Aamoksen sanat, joka oli yksi Tekoan paimenista, näky, jonka hän näki Israelista Juudan kuninkaan Ussian ja Israelin kuninkaan Jerobeamin, Joasin pojan, aikana, kaksi vuotta ennen maanjäristystä. ² Hän sanoi:

"Herra ärjyy Siionista ja jylisee Jerusalemita; paimenten laitumet surevat, ja Karmelin huippu kuivuu."

³ Näin sanoo Herra:

"Kolmen rikoksen tähden Damaskosta, ja neljän, en peruuta rangaistusta. Koska he pirstoivat Gileadin rautaisilla puimareilla, ⁴ lähetän tulen Hasaelin taloon, ja se kuluttaa Ben-Hadadin linnoitukset. ⁵ Minä murren Damaskoksen portin salvan; poistan hallitsijan Avenin laaksosta ja valtikankäijän Bet-Edenistä. Aramin kansa menee pakkosiirtolaisuuteen Kiriin,"

sanoo Herra. ⁶ Näin sanoo Herra:

"Kolmen rikoksen tähden Gazasta, ja neljän, en peruuta rangaistusta. Koska he veivät kokonaisia yhteisöjä vankeuteen ja luovuttivat heidät Edomille, ⁷ lähetän tulen Gazan muureille, ja se kuluttaa hänen linnoituksensa. ⁸ Poistan hallitsijan Asdodista ja valtikankäijän Askelonista. Käänän käteni Ekronia vastaan, ja filistealaisten jäännös tuhoutuu,"

sanoo Suvereeni Herra. ⁹ Näin sanoo Herra:

"Kolmen rikoksen tähden Tyyrosta, ja neljän, en peruuta rangaistusta. Koska he luovuttivat kokonaisia yhteisöjä Edomille, eivätkä välittäneet veljeyden liitosta, ¹⁰ lähetän tulen Tyyron muureille, ja se kuluttaa hänen linnoituksensa."

¹¹ Näin sanoo Herra:

"Kolmen rikoksen tähden Edomista, ja neljän, en peruuta rangaistusta. Koska hän ajoi takaa veljeään miekalla ja tukahdutti myötätuntonsa; hänen vihansa riehui jatkuvasti, ja hänen raivonsa paloi hillitsemättä, ¹² lähetän tulen Temaniin, ja se kuluttaa Bosran linnoitukset."

¹³ Näin sanoo Herra:

"Kolmen rikoksen tähden Ammonin pojista, ja neljän, en peruuta rangaistusta. Koska he repivät auki Gileadin raskaana olevat naiset

laajentaakseen rajojaan, ¹⁴ sytytän tulen Rabban muureille, ja se kuluttaa hänen linnoituksensa sotahuutojen keskellä taistelupäivänä, myrskyn keskellä myrskypäivänä. ¹⁵ Heidän kuninkaansa menee pakkosiirtolaisuuteen, hän ja hänen virkamiehensä yhdessä,"

sanoo Herra.

2 Näin sanoo Herra:

"Kolmen rikoksen tähden, Moabin, ja neljän, en peruuta sen rangaistusta, koska hän poltti Edomin kuninkaan luut kalkiksi. ² Niin minä lähetän tulen Moabiin, ja se kuluttaa Kerijotin palatsit; ja Moab kuolee hädän keskellä, sotahuutojen ja pasuunan äänen kanssa. ³ Minä poistan tuomarin heidän keskeltään ja lopetan kaikki sen johtajat hänen kanssaan," sanoo Herra.

⁴ Näin sanoo Herra:

"Kolmen rikoksen tähden, Juudan, ja neljän, en peruuta sen rangaistusta, koska he hylkäsivät Herran lain, eivätkä pitäneet Hänen säädöksäään; heidän valheensa ovat myös johtaneet heitä harhaan, niitä, joita heidän isänsä seurasivat. ⁵ Siksi minä lähetän tulen Juudaan, ja se kuluttaa Jerusalemin linnoitukset."

⁶ Näin sanoo Herra:

"Kolmen rikoksen tähden, Israelin, ja neljän, en peruuta sen rangaistusta, koska he myyvät vanhurskaan rahasta, ja köyhän sandaaliparista. ⁷ Nämä, jotka talloivat köyhien pään maan tomuun ja työntävät syrjään ahdistetut; mies ja hänen isänsä makaavat saman tytön kanssa, niin että minun pyhä nimeni häväistään. ⁸ Ja vaatteilla, jotka on otettu pantiksi, he loikoilevat jokaisen alttarin vieressä, ja heidän jumalansa huoneessa he juovat niiden viiniä, jotka on rangaistu. ⁹ Kuitenkin minä olin se, joka poisti amoralaisen heidän edestään, vaikka hänen vartalonsa oli kuin setripuiden, ja hän oli yhtä vahva kuin tammet; minä tuhosin myös hänen hedelmänsä ylhäältä ja hänen juurensa alhaalta. ¹⁰ Ja minä olin se, joka toi teidät ylös Egyptin maasta, ja johdatin teitä erämaassa neljäkymmentä vuotta, jotta saisitte haltuunne amoralisten maan. ¹¹ Sitten minä nimitin joitakin teidän pojistanne profeetoiksi, ja joitakin teidän nuoristanne nasiireiksi. Eikö näin ole, te Israelin pojat?" julistaa Herra. ¹² *"Mutta te saitte nasiirit*

Aamoksen kirja

juomaan viiniä, ja te käskitte profeettoja sanoen, 'Älkää ennustako!' ¹³ Katso, minä painan teitä alas, aivan kuten vaunu painuu alas, kun se on täynnä lyhteitä. ¹⁴ Pakotie ei onnistu nopealta, eikä vahva vahvista voimaansa, eikä soturi pelasta henkeään. ¹⁵ Jousimies ei pysy lujana, nopeajalkainen ei pakene, eikä ratsumies pelasta henkeään. ¹⁶ Jopa rohkeimmat sotureista pakenevat alastomina sinä päivänä," julistaa Herra.

3 Kuulkaa tämä sana, jonka Herra on puhunut teitä vastaan, Israelin kansa, koko perhettä vastaan, jonka Hän toi ylös Egyptin maasta:

² "Teidät yksin olen tuntenut kaikista maan perheistä; sen tähden minä rankaisen teitä kaikista pahoista teoistanne." ³ Voivatko kaksi kulkea yhdessä, elleivät ole sopineet kohtaavansa? ⁴ Karjuuko leijona metsässä, kun sillä ei ole saalista? Muriseeko nuori leijona luolassaan, ellei se ole saanut kiinni mitään? ⁵ Putoaako lintu ansaan maassa, kun siinä ei ole syöttiä? Ponkaiseeko ansa maasta, kun se ei ole saanut kiinni mitään? ⁶ Jos torvi puhalletaan kaupungissa, eivätkö ihmiset pelkää? Jos onnettomuus kohtaa kaupunkia, eikö Herra ole sitä aiheuttanut? ⁷ Totisesti, Herra Jumala ei tee mitään paljastamatta salaisuuttaan palvelijoilleen profeetoille. ⁸ Leijona on karjunut—kuka ei pelkäisi? Herra Jumala on puhunut—kuka ei voisi ennustaa? ⁹ Julistakaa Asdodin linnoituksille ja Egyptin maan linnoituksille: "Kokoontukaa Samarian vuorille ja katsokaa suurta sekasortoa sen keskellä ja sortoa sen sisällä." ¹⁰ "He eivät osaa tehdä sitä, mikä on oikein," sanoo Herra, "ne, jotka keräävät väkivaltaa ja hävitystä linnoituksiinsa."

¹¹ Sen tähden näin sanoo Suvereeni Herra:

"Vihollinen ympäröi maan ja kukistaa teidän puolustuksenne, ja teidän linnoituksenne ryöstetään."

¹² Näin sanoo Herra:

"Kuten paimen pelastaa leijonan suusta kaksi jalkaa tai kappaleen korvaa, niin pelastetaan israelilaiset Samariassa, vain sāngyn kulma ja pala kangasta sohvasta." ¹³ "Kuulkaa ja todistakaa Jaakobin huonetta vastaan," sanoo Herra Jumala, sotajoukkojen Jumala. ¹⁴ "Sillä sinä päivänä, kun rankaisen Israelia hänen rikkomuksistaan, minä

myös tuhoan Betelin alttarit; alttarin sarvet katkaistaan ja putoavat maahan. ¹⁵ Minä hajotan talven talon kesäasunnon kanssa; norsunluulla koristellut talot tuhoutuvat, ja suuret talot tulevat loppuunsa,"

sanoo Herra.

4 Kuulkaa tämä viesti, te hyvin ruokitut Baasanin naiset, jotka olette Samarian vuorella, jotka sorrette köyhiä, jotka murskaatte tarvitsevia, jotka sanotte miehilleen: "Tuokaa nyt, että voisimme juoda!" ² Herra Jumala on vannonut pyhytensä kautta, "Katso, päivät tulevat teidän ylitsenne, Kun he vievät teidät pois lihakoukuilla, Ja viimeiset teistä kalakoukuilla. ³ Te menette ulos muurien aukkojen kautta, Kukin suoraan edessään, Ja teidät heitetään Harmoniin," Sanoo Herra. ⁴ "Menkää Betteiliin ja tehkää rikkomuksia, Gilgaliin lisätkää rikkomuksianne! Tuokaa uhrinne joka aamu, Kymmenyksenne joka kolmas päivä. ⁵ Tuokaa kiitosuhri myös happamasta, Ja julistakaa vapaaehtoisia uhreja, tehkää ne tunnetuiksi. Sillä tätä te rakastatte tehdä, te Israelin pojat," Sanoo Herra Jumala. ⁶ "Mutta minä annoin teille tyhjät vatsat kaikissa kaupungeissanne, Ja leivän puutteen kaikissa paikoissanne, Silti ette ole palanneet minun luokseni," sanoo Herra. ⁷ "Lisäksi pidätin sateen teiltä Vaikka oli vielä kolme kuukautta sadonkorjukseen. Lähetin sateen yhdelle kaupungille, Kun taas toinen kaupunki ei saanut sadetta; Yksi osa kasteltiin, Kun taas ilman sadetta oleva osa kuivui. ⁸ Niin kaksi tai kolme kaupunkia vaelsi toiseen kaupunkiin juomaan vettä, Mutta eivät tulleet tyydytyiksi; Silti ette ole palanneet minun luokseni," sanoo Herra. ⁹ "Minä vaivasin teitä polttavalla tuulella ja homeella; Toukka söi Monet puutarhanne ja viinitarhanne, viikunapuut ja oliivipuut; Silti ette ole palanneet minun luokseni," sanoo Herra. ¹⁰ "Lähetin rutan teidän keskuuteenne kuten Egyptissä; Löin nuoret miehenne miekalla, Yhdessä vangittujen hevostenne kanssa, Ja aiheutin leirinne löyhkän nousemaan sieraimiinne; Silti ette ole palanneet minun luokseni," sanoo Herra. ¹¹ "Toin tuhon teidän ylitsenne, kuten Jumala teki Sodomian ja Gomorran, Ja te olitte kuin tulesta temmattu kekäle; Silti ette ole palanneet minun luokseni," sanoo Herra. ¹² "Siksi näin minä teen sinulle, Israel; Koska minä teen tämän sinulle, Valmistaudu kohtaamaan Jumalasi, Israel." ¹³ Sillä

Aamoksen kirja

katso, Hän, joka muodostaa vuoret ja luo tuulen, Ja paljastaa ihmiselle ajatuksensa, Hän, joka muuttaa aamun pimeydeksi Ja kulkee maan korkeilla paikoilla, Herra Jumala Sebaot on Hänen nimensä.

5 Kuulkaa tämä sana, Israelin heimo, tämä valitusvirsi, jonka minä nostan teitä vastaan:

² "Kaatunut on Neitsyt Israel, hän ei enää nouse. Hän makaa hylättynä maassaan; ei ole ketään nostamassa häntä." ³ Sillä näin sanoo Herra, Herra Israelille: "Kaupunki, joka lähettää tuhat, saa sata jäljelle, ja se, joka lähettää sata, saa kymmenen jäljelle."

⁴ Sillä näin sanoo Herra Israelin heimolle:

"Etsikää minua, niin te saatte elää. ⁵ Älkää etsikö Beeteliä, älkää menkö Gilgaliin, älkääkä kulkeko Beersebaan; sillä Gilgal viedään varmasti pakkosiirtolaisuuteen, ja Beetel hävitetään tyhjäksi."

⁶ Etsikää Herraa, ja eläkää, ettei hän sytyttäisi tulta Joosefin huoneeseen, kuluttaen sitä, eikä kukaan sammuttaisi sitä Beetelille. ⁷ On niitä, jotka muuttavat oikeuden katkeruudeksi ja heittävät vanhurskauden maahan. ⁸ Hän, joka teki Seulaset ja Orionin, joka muuttaa syvän pimeyden aamuksi ja pimittää päivän yöksi, joka kutsuu meren vedet ja kaataa ne maan kasvoille — Herra on hänen nimensä. ⁹ Hän tuo äkillisen tuhon linnoitukselle, ja tuho kohtaa varustettua kaupunkia. ¹⁰ He vihaavat sitä, joka nuhtelee portissa ja halveksivat sitä, joka puhuu totuutta. ¹¹ Siksi, koska te määrääte raskaita vuokria köyhille ja otatte heiltä viljaveroa, vaikka olette rakentaneet hakatuista kivistä taloja, ette asu niissä; vaikka olette istuttaneet ihania viinitarhoja, ette juo niiden viiniä. ¹² Sillä minä tiedän, kuinka lukuisat teidän rikkomuksenne ovat ja kuinka suuret teidän syntinne. Te sorrette vanhurskaita, otatte lahjuksia ja käännätte köyhät pois portissa. ¹³ Siksi ymmärtäväiset vaikenevat tällaisena aikana, sillä se on paha aika. ¹⁴ Etsikää hyvää älkääkä pahaa, että te eläisitte; ja niin Herra, Jumala Sebaot, on teidän kanssanne, niin kuin te sanotte. ¹⁵ Vihatkaa pahaa, rakastakaa hyvää, ja perustakaa oikeus porttiin. Ehkä Herra, Jumala Sebaot, on armollinen Joosefin jäännökselle.

¹⁶ Siksi näin sanoo Herra, Herra Jumala Sebaot:

"Kaikilla kaduilla on valitusta ja kaikilla toreilla huudetaan tuskaa. Maanviljelijät kutsutaan

suremaan, ja ammativallittajat valittamaan. ¹⁷ Kaikissa viinitarhoissa on valitusta, sillä minä kuljen teidän keskellänne," sanoo Herra. ¹⁸ Voi teitä, jotka kaipaatte Herran päivää! Miksi te haluatte Herran päivää? Se on oleva pimeyttä, ei valoa. ¹⁹ Se on kuin mies pakenee leijonaa vain kohdatakseen karhun, tai kuin hän menee taloonsa ja nojaa kättään seinään vain tullakseen käärmeen puremaksi. ²⁰ Eikö Herran päivä ole pimeyttä, ei valoa — pilkkopimeä, ilman valon pilkahdusta? ²¹ "Minä vihaan, minä halveksin teidän juhlianne; teidän kokouksenne ovat minulle vastenmielisiä. ²² Vaikka te toisikin minulle polttouhreja ja ruokauhreja, en minä hyväksy niitä. En katso teidän lihotettujen eläintenne rauhanuhreja. ²³ Poistakaa luotani laulujenne melu; en kuuntele harppujenne sävelmää. ²⁴ Mutta oikeus virratkoon kuin vesi, ja vanhurskaus kuin ehtymätön puro. ²⁵ "Toitteko minulle uhreja ja lahjoja erämaassa neljäkymmenen vuoden aikana, Israelin heimo? ²⁶ Te olette kantaneet Sikkuthia, kuningastanne, ja Kiyynia, epäjumalianne, teidän jumalienne tähteä, jonka te teitte itsellenne. ²⁷ Siksi minä vien teidät pakkosiirtolaisuuteen Damaskoksen tuolle puolen,"

julistaa Herra, jonka nimi on Jumala Sebaot.

6 Voi niitä, jotka ovat huolettomia Siionissa, ja niitä, jotka tuntevat olonsa turvalliseksi Samarian vuorella, merkittäviä miehiä etummaisessa kansassa, joiden luo Israelin heimo tulee. ² Menkää Kalneen ja katsokaa, ja menkää sieltä suurem Hamatin, sitten menkää alas Filistealaisten Gatiin. Ovatko ne parempia kuin teidän valtakuntanne, tai onko niiden alue suurempi kuin teidän? ³ Te, jotka viivytätte onnettomuuden päivää ja tuotatte lähelle väkivallan istuimen. ⁴ Ne, jotka makaavat norsunluulla koristelluilla vuoteilla ja loikoilevat sohvillaan, jotka syövät karitsoja laumasta ja vasikoita navetan keskeltä, ⁵ jotka soittavat harppua kuin Daavid ja keksivät itselleen soittimia, ⁶ jotka juovat viiniä maljoista ja voitelevat itsensä parhailla öljyillä, mutta eivät sure Joosefin tuhoa. ⁷ Sen tähden he menevät ensimmäisinä pakkosiirtolaisuuteen, ja niiden, jotka loikoilevat, ilonpito lakkaa.

⁸ Herra Jumala on vannonut itsensä kautta, sanoo Herra Jumala Sebaot:

Aamoksen kirja

"Minä vihaan Jaakobin ylpeyttä ja inhoan hänen linnoituksiaan; sen tähden minä annan kaupungin ja kaiken, mitä siinä on."

⁹ Ja tapahtuu, että jos kymmenen miestä jää yhteen taloon, he kuolevat. ¹⁰ Ja kun sukulainen tai hautaaja tulee viemään luita talosta, ja sanoo yhdelle talon sisimmässä osassa, "Onko täällä vielä joku kanssasi?" ja hän vastaa, "Ei," hän sanoo, "Hiljaa! Emme saa mainita Herran nimeä."

¹¹ Sillä katso, Herra on antanut käskyn, ja Hän murskaa suuren talon kappaleiksi ja pienen talon pirstaleiksi. ¹² Juoksevatko hevoset kallioilla? Kynnätäänkö merta härillä? Kuitenkin te olette muuttaneet oikeuden myrkyksi ja vanhurskauden hedelmän katkeruudeksi— ¹³ te, jotka iloitsette Lo Debarissa ja sanotte, "Emmekö me valloittaneet Karnaimia omalla voimallamme?" ¹⁴ "Sillä katso, minä nostan kansan teitä vastaan, oi Israelin heimo," sanoo Herra Jumala Sebaot, "ja he sortavat teitä Hamatin sisäänkäynnistä Arabian puroon asti."

7 Tämän Herra Jumala näytti minulle: Hän muodosti heinäsiirkaparven juuri kuningaan sadonkorjuun jälkeen ja myöhäisten viljojen alkaessa nousta. ² Kun ne olivat syöneet maan kasvillisuuden, rukoilin: "Herra Jumala, anna anteeksi! Kuinka voi Jaakob kestää? Hän on niin pieni!" ³ Herra muutti mielensä tästä. "Se ei tapahdu", sanoi Herra. ⁴ Tämän Herra Jumala näytti minulle: Hän kutsui tulituomiota, joka kuivatti suuren syvyyden ja alkoi niellä maata. ⁵ Sitten rukoilin: "Herra Jumala, lakkaa! Kuinka voi Jaakob kestää? Hän on niin pieni!" ⁶ Herra muutti mielensä tästä. "Tämäkin ei tapahdu", sanoi Herra Jumala. ⁷ Tämän Hän näytti minulle: Herra seisoi seinän vieressä, joka oli rakennettu luotisuraan, ja kädessään Hänellä oli luotilanka. ⁸ Ja Herra kysyi minulta: "Mitä näet, Aamos?" Vastasin: "Luotilangan." Sitten Herra sanoi: "Katso, minä asetan luotilangan kansani Israelin keskelle; en enää säästä heitä."

⁹ Iisakin uhrikukkulat hävitetään, ja Israelin pyhäkköpaikat tuhotaan; minä nousen Jerobeamin huonetta vastaan miekalla."

¹⁰ Sitten Amasja, Betelin pappi, lähetti viestin Israelin kuninkaalle Jerobeamille sanoen: "Aamos punoo juonia sinua vastaan Israelin sydämessä. Maa ei voi kestää kaikkia hänen sanojaan. ¹¹ Sillä näin sanoo Aamos:

"Jerobeam kuolee miekkaan, ja Israel viedään varmasti pakkosiirtolaisuuteen, pois maastaan."

¹² Sitten Amasja sanoi Aamokselle: "Mene pois, näkijä! Pakene Juudan maahan; ansaitse leipäsi siellä ja ennusta siellä. ¹³ Mutta älä enää ennusta Betelissä, sillä se on kuninkaan pyhäkkö ja kuninkaallinen temppeli." ¹⁴ Aamos vastasi Amasjalle: "En ollut profeetta enkä profeetan poika, vaan paimen ja metsäviikunapuiden hoitaja. ¹⁵ Kuitenkin Herra kutsui minut pois lauman luota ja käski minua: 'Mene, ennusta kansalleni Israelille.' ¹⁶ Kuule nyt Herran sana."

Sinä sanot, 'Älä ennusta Israelia vastaan, äläkä saarnaa Iisakin huonetta vastaan.'

¹⁷ Siksi näin sanoo Herra:

"Vaimostasi tulee portto kaupungissa, poikasi ja tyttäresi kaatuvat miekkaan, maasi jaetaan mittanuoralla, ja sinä itse kuolet saastaisella maalla. Ja Israel viedään varmasti pakkosiirtolaisuuteen, pois maastaan."

8 Tämän näytti minulle Herra Jumala: korillinen kypsää hedelmää. ² Ja Hän kysyi, "Mitä näet, Aamos?" Vastasin, "Korillisen kypsää hedelmää." Sitten Herra sanoi, "Loppu on tullut kansalleni Israelille; en säästä heitä enää. ³ "Sinä päivänä," julistaa Herra Jumala, "laulut temppelissä muuttuvat valitukseksi. Monia ruumiita heitetään kaikkialle! Hiljaisuus!"

⁴ Kuulkaa tämä, te jotka poljette köyhiä ja hävitätte maan nöyriä, ⁵ "Milloin uusi kuu on ohi, että voimme myydä viljaa, ja sapatti päättyy, että voimme kaupata vehnää?" — pienentäen mittaa, nostaen hintaa, ja huijaten epärehellisillä vaaoilla, ⁶ ostaen köyhiä hopealla ja tarvitsevia sandaaliparilla, ja myyden jopa vehnän jätteitä.

⁷ Herra on vannonut Jaakobin ylpeyden kautta: "En koskaan unohda heidän tekojaan."

⁸ Eikö maa tärise tämän vuoksi, ja kaikki sen asukkaat murehdi? Koko maa nousee kuin Niili; se kuohuu ja sitten laskee kuin Egyptin joki.

⁹ Ja sinä päivänä," julistaa Herra Jumala,

"minä panen auringon laskemaan keskipäivällä ja pimennän maan kirkkaassa päivänvalossa. ¹⁰ Minä muutan teidän juhlienne suruksi ja kaikki laulunne

Aamoksen kirja

valitukseksi. Minä panen jokaisen pukeutumaan säkkikankaaseen ja ajamaan päänsä kaljuksi. Minä teen sen kuin ainoan pojan suruksi ja sen lopun kuin katkeraksi päiväksi. ¹¹ "Katso, päivät tulevat," julistaa Herra Jumala, "kun minä lähetän nälän maahan —ei leivän nälkää tai veden janoa, vaan Herran sanojen kuulemisen nälän. ¹² Ihmiset vaeltavat mereltä merelle ja kulkevat pohjoisesta itään, etsien Herran sanaa, mutta eivät löydä sitä.

¹³ Sinä päivänä

kauniit nuoret naiset ja vahvat nuoret miehet pyörtyvät janoon. ¹⁴ Ne, jotka vannovat Samarian syyllisyyden kautta, jotka sanovat, 'Niin totta kuin sinun jumalasi elää, Dan,' tai, 'Niin totta kuin Beerseban tie elää,' he kaatuvat, eivätkä enää nouse."

9 Minä näin Herran seisovan alttarin vieressä, ja Hän sanoi,

"Lyö pylväiden kapiteelit niin, että kynnykset vapisevat, Ja murskaa ne kaikkien päiden päälle! Sitten minä surmaan loput miekalla; Heillä ei ole pakolaista, joka pakenee, Eikä eloonjäänyttä, joka pelastuu. ² Vaikka he kaivautuisivat alas tuonelaan, Sieltä minun käteni ottaa heidät; Ja vaikka he nousisivat ylös taivaaseen, Sieltä minä tuon heidät alas. ³ Vaikka he piiloutuisivat Karmelin huipulle, Minä jäljitän heidät ja otan heidät sieltä; Ja vaikka he piiloutuisivat minun katseeltani meren pohjaan, Minä käsken käärmeeen sieltä, ja se puree heitä. ⁴ Vaikka heidän vihollisensa veisivät heidät vankeuteen, Sieltä minä käsken miekan tuomaan heidän loppunsa, Ja minä käännän katseeni heitä vastaan onnettomuudeksi enkä hyväksi." ⁵ Ja Herra Jumala Sebaot, Hän, joka koskettaa maata niin, että se järisee, Ja kaikki, jotka siinä asuvat, surevat, Ja se nousee kuin Niili Ja laskee kuin Egyptin Niili; ⁶ Hän, joka tekee yläsalinsa taivaissa Ja perustaa

holvinsa maan päälle, Hän, joka kutsuu meren vedet Ja kaataa ne maan pinnalle, Herra on Hänen nimensä. ⁷ "Eivätkö te ole minulle kuin Etiopian pojat, Te Israelin pojat?" julistaa Herra. "Enkö minä ole tuonut Israelia ylös Egyptin maasta, Ja filistealaisia Kaftorista ja aramealaisia Kiristä? ⁸ Katso, Herran Jumalan silmät ovat syntyistä valtakuntaa vastaan, Ja minä hävitän sen maan pinnalta; Kuitenkaan en täysin tuhoa Jaakobin huonetta," Julistaa Herra. ⁹ "Sillä katso, minä käsken, Ja minä ravistan Israelin huonetta kaikkien kansojen keskellä Niin kuin viljaa ravistetaan seulassa, Mutta ei kivi putoa maahan. ¹⁰ Kaikki kansani syntiset kuolevat miekkaan, Ne, jotka sanovat: 'Onnettomuus ei saavuta eikä kohtaa meitä.'

¹¹ Sinä päivänä minä palautan Daavidin sortuneen majan,

Ja korjaan sen aukot; Minä myös palautan sen rauniot Ja rakennan sen uudelleen kuin muinaisina päivinä; ¹² Jotta he perisivät Edomin jäännöksen Ja kaikki kansat, jotka kantavat minun nimeäni," Julistaa Herra, joka tämän tekee.

¹³ "Katso, päivät tulevat," julistaa Herra,

"Kun kyntäjä saavuttaa leikkaajan, Ja se, joka polkee rypäleitä, saavuttaa sen, joka kylvää siemenen; Kun vuoret tihkuvat makeaa viiniä, Ja kaikki kukkulat hajoavat. ¹⁴ Minä myös palautan kansani Israelin onnen, Ja he rakentavat autioituneet kaupungit ja asuvat niissä; He myös istuttavat viinitarhoja ja juovat niiden viiniä, Ja tekevät puutarhoja ja syövät niiden hedelmiä. ¹⁵ Minä myös asetan heidät heidän maahansa, Eivätkä he enää koskaan joudu pois siitä maasta, Jonka minä olen heille antanut,"

Sanoo Herra, sinun Jumalasi.

Obadjan kirja

1 Obadjan näky. Näin sanoo Herra Jumala Edomista—

Me olemme kuulleet Herralta sanoman, Ja sanansaattaja on lähetetty kansojen keskuuteen sanomaan: “Nouskaa, ja menkäämme sotaan sitä vastaan”—² “Katso, minä teen sinut vähäiseksi kansojen joukossa; Sinua halveksitaan suuresti.”³ Sydämesi ylpeys on pettänyt sinut, Sinä, joka asut kallion koloissa, Korkealla asuinsijassasi, Joka sanot sydämessäsi: “Kuka voi syöstä minut maahan?”⁴ Vaikka tekisit pesäsi korkealle kuin kotka, Vaikka asettaisit sen tähtien joukkoon, Sieltä minä syöksen sinut alas,” sanoo Herra.⁵ “Jos varkaat tulisivat luoksesi, Jos yölliset ryöstäjät— Kuinka sinut onkaan tuhottu!— Eivätkö he varastaisi vain sen, mitä tarvitsevat? Jos viininkorjaajat tulisivat luoksesi, Eivätkö he jättäisi jälkikoruuta?”⁶ Kuinka Esaut onkaan tutkiutu, Ja hänen kätkeyt aarteensa ryöstetty!⁷ Kaikki liittolaisesi Ajakoot sinut rajalle, Ja ne, jotka ovat rauhassa kanssasi, Pettävät sinut ja voittavat sinut. Ne, jotka syövät leipääsi, Virittävät sinulle ansan. (Ei ole ymmärrystä hänessä.)⁸ Sinä päivänä,” sanoo Herra, “Minä hävitän viisaat Edomista, Ja ymmärryksen Esaun vuorelta.⁹ Silloin sinun soturisi pelkäävät, Teman, Jotta kaikki hävitettäisiin Esaun vuorelta murhan kautta.¹⁰ Väkivallan tähden veljeäsi Jaakobia vastaan, Häpeä peittää sinut, Ja sinut hävitetään ikuisesti.¹¹ Sinä päivänä, kun seisoi syrjässä, Sinä päivänä, kun vieraat veivät hänen rikkautensa, Ja muukalaiset tulivat hänen porttiinsa Ja heittivät arpaa Jerusalemissa— Sinäkin olit kuin yksi heistä.

¹² Älä iloitse veljesi päivänä, Hänen

onnettomuutensa päivänä. Äläkä riemuitse Juudan pojista Heidän tuhon päivänä; Kyllä, älä kerskaa Heidän ahdistuksensa päivänä.¹³ Älä mene minun kansani porttiin Heidän onnettomuutensa päivänä. Kyllä, sinä, älä iloitse heidän kurjuudestaan Heidän onnettomuutensa päivänä. Äläkä ryöstä heidän rikkauttaan Heidän onnettomuutensa päivänä.¹⁴ Älä seiso tienhaarassa Tuhotaksesi heidän pakeneviaan; Äläkä luovuta heidän pakolaisiaan Heidän ahdistuksensa päivänä.¹⁵ Sillä Herran päivä on lähellä Kaikille kansoille! Niin kuin sinä olet tehnyt, niin sinulle tehdään. Tekosi palaavat omalle päällesi.¹⁶ Sillä niin kuin sinä joit minun pyhällä vuorellani, Kaikki kansat juovat jatkuvasti. He juovat ja nielevät, Ja tulevat kuin eivät olisi koskaan olleetkaan.¹⁷ Mutta Siionin vuorella on oleva pelastuneita, Ja se on oleva pyhä. Ja Jaakobin huone ottaa haltuunsa Heidän omaisuutensa.¹⁸ Sitten Jaakobin huone on oleva tuli, Ja Joosefin huone liekki; Mutta Esaun huone on oleva kuin olki. Ja he sytyttävät sen tuleen ja kuluttavat sen, Niin ettei ole yhtään eloonjäänyttä Esaun huoneesta,” Sillä Herra on puhunut.¹⁹ Sitten Negevin asukkaat ottavat haltuunsa Esaun vuoren, Ja Sefelan asukkaat filistealaisten tasangon; He ottavat haltuunsa myös Efraimin alueen ja Samarian alueen, Ja Benjamin ottaa haltuunsa Gileadin.²⁰ Ja tämän Israelin lasten sotajoukon pakkosiirtolaiset, Jotka ovat kanaanilaisten keskuudessa aina Sareptaan asti, Ja Jerusalemin pakkosiirtolaiset, jotka ovat Sefaradissa, Ottavat haltuunsa Negevin kaupungit.²¹ Vapauttajat nousevat Siionin vuorelle Tuomitsemaan Esaun vuorta, Ja valtakunta on oleva Herran.

Joonan kirja

1 Herran sana tuli Joonalle, Amittain pojalle, sanoen:

² *"Nouse, mene suureen Niniven kaupunkiin ja julista sitä vastaan, sillä heidän pahuutensa on tullut eteeni."*

³ Mutta Joona nousi paetakseen Tarsisiin Herran kasvojen edestä. Hän meni alas Joppeen ja löysi laivan, joka oli menossa Tarsisiin. Maksettuaan matkan hän nousi siihen mennäkseen heidän kanssaan Tarsisiin, pois Herran kasvojen edestä. ⁴ Mutta Herra lähetti suuren tuulen merelle, ja merellä nousi voimakas myrsky, niin että laiva oli vaarassa särkyä. ⁵ Merimiehet pelkäsivät ja huusivat kukin omaa jumalaansa. He heittivät lastia mereen keventääkseen laivaa. Sillä välin Joona oli mennyt alas laivan perään, missä hän paneutui maata ja nukahti syvään uneen. ⁶ Laivan päällikkö meni hänen luokseen ja sanoi: "Kuinka voit nukkua? Nouse, huuda jumalasi puoleen! Ehkä jumalasi huomaa meidät, ettemme tuhoutuisi." ⁷ Merimiehet sanoivat toisilleen: "Tulkaa, heittäkäämme arpaa saadaksemme selville, kuka on syyppä tähän onnettomuuteen." He heittivät arpaa, ja arpa lankesi Joonalle. ⁸ Niin he kysyivät häneltä: "Kerro meille, kuka on syyppä tähän onnettomuuteen? Mikä on ammattisi? Mistä tulet? Mikä on maasi? Mistä kansasta olet?" ⁹ Hän vastasi: "Olen heprealainen ja pelkään Herraa, taivaan Jumalaa, joka on tehnyt meren ja kuivan maan." ¹⁰ Tämä pelästytti heitä, ja he kysyivät: "Mitä olet tehnyt?" Sillä he tiesivät hänen pakenevan Herran kasvojen edestä, koska hän oli kertonut heille. ¹¹ Meri kävi yhä myrskysisämmäksi. Niin he kysyivät häneltä: "Mitä meidän pitäisi tehdä sinulle, jotta meri tyyntyisi meidän puolestamme?" ¹² Hän vastasi: "Ottakaa minut ja heittäkää minut mereen, niin se tyyntyy. Tiedän, että tämä suuri myrsky on tullut teidän päällenne minun takiani." ¹³ Miehet kuitenkin soutivat kovasti palatakseen maihin, mutta eivät voineet, sillä meri kävi yhä myrskysisämmäksi heitä vastaan. ¹⁴ Silloin he huusivat Herran puoleen: "Me rukoilemme sinua, Herra, älä anna meidän tuhoutua tämän miehen hengen tähden, äläkä pidä meitä syyllisinä viattoman vereen; sillä sinä, Herra, olet tehnyt niin kuin olet tahtonut." ¹⁵ Niin he ottivat Joonan ja heittivät hänet mereen, ja meri lakkasi raivoamasta. ¹⁶ Silloin miehet täytyivät syvällä kunnioituksella Herraa kohtaan, ja he uhrasivat hänelle uhreja ja tekivät lupauksia. ¹⁷

Herra määräsi suuren kalan nielemään Joonan, ja Joona oli kalan vatsassa kolme päivää ja kolme yötä.

2 Joona rukoili Herraa, Jumalaansa, kalan vatsasta, ² sanoen,

"Ahdistuksessani minä huusin Herraa, ja Hän vastasi minulle. Tuonelan syvyyksistä minä huusin apua, ja Sinä kuulit ääneni. ³ Sinä heitit minut syvyyteen, merten sydämeen, ja virrat ympäröivät minut; kaikki Sinun aaltosi ja tyrskysi vyöryivät ylitseni. ⁴ Minä ajattelin, 'Minut on karkotettu pois Sinun silmiesi edestä; kuitenkin minä katson vielä kerran Sinun pyhää temppeliäsi kohti.' ⁵ Vedet nielivät minut kuoleman partaalle, syvyyt ympäröivät minut; merilevä kietoutui pääni ympärille. ⁶ Minä vajosin vuorten juurille; maa sulki minut ikuisiksi ajoiksi. Kuitenkin Sinä, Herra, minun Jumalani, nostit elämäni ylös kuopasta. ⁷ Kun elämäni oli hiipumassa, minä muistin Herran, ja rukoukseni haavoitti Sinut, Sinun pyhään temppeliisi. ⁸ Ne, jotka pitävät kiinni arvottomista epäjumalista, hylkäävät uskollisuutensa, ⁹ mutta minä, kiitoksen äänellä, uhraan Sinulle. Mitä olen luvannut, sen täytän. Pelastus on Herralta."

¹⁰ Sitten Herra puhui kalalle, ja se päästi Joonan kuivalle maalle.

3 Herran sana tuli Joonalle toisen kerran: ² "Nouse, mene suureen Niniven kaupunkiin ja julista sille se sanoma, jonka minä sinulle annan." ³ Joona nousi ja meni Niniveen Herran sanan mukaisesti. Nyt Ninive oli ylen suuri kaupunki, kolmen päivän matkan laajuinen. ⁴ Joona alkoi kulkea kaupunkiin, yhden päivän matkan, ja hän julisti: "Vielä neljäkymmentä päivää, ja Ninive hävitetään." ⁵ Niniven asukkaat uskoivat Jumalaan. He julistivat paaston ja pukeutuivat säkkivaatteeseen, suurimmasta pienimpään. ⁶ Kun uutinen saavutti Niniven kuninkaan, hän nousi valtaistuimeltaan, riisui kuninkaallisen viittansa, pukeutui säkkivaatteeseen ja istuutui tomuun. ⁷ Hän antoi kuuluttaa Ninivessä: "Kuningas ja hänen ylimyksensä määräävät: Älköön ihminen älköönkään eläin, karja tai lammas, maistako mitään; älköön syökö tai juoko. ⁸ Mutta peittäköön jokainen ihminen ja eläin itsensä säkkivaatteella, ja huutakoon hartaasti Jumalaa. Kääntykööt he pois pahoilta teiltään ja väkivallasta, joka on heidän käsissään. ⁹ Kuka tietää? Ehkä Jumala kääntyy ja katuu, ja luopuu vihansa hehkusta, ettemme

Joonan kirja

tuhoutuisi." ¹⁰ Kun Jumala näki heidän tekonsa, kuinka he kääntyivät pahoilta teiltään, Hän katui ja ei tuonut heidän päälleen sitä tuhoa, jonka Hän oli uhannut.

4 Mutta tämä oli Joonalle hyvin epämieluisia, ja hän vihastui. ² Hän rukoili Herra ja sanoi: "Eikö tämä ollut juuri se, mitä sanoin, Herra, kun olin vielä omassa maassani? Siksi yritin estää sen pakenemalla Tarsisiin. Tiesin, että sinä olet armollinen ja laupias Jumala, hidas vihastumaan ja rikas rakkaudessa, Jumala, joka katuu onnettomuuden lähettämistä. ³ Nyt, Herra, ota elämäni minulta, sillä kuolema on minulle parempi kuin elämä." ⁴ Mutta Herra kysyi: "Onko oikein, että olet vihainen?" ⁵ Joona meni ulos ja istuutui kaupungin itäpuolelle. Siellä hän teki itselleen majan, istui sen varjossa ja odotti nähdäkseen, mitä kaupungille tapahtuisi. ⁶ Sitten Herra Jumala antoi

kasvaa kasvin, ja se nousi Joonan ylle antaen varjoa hänen päänsä päälle lievittääkseen hänen vaivaansa, ja Joona iloitsi suuresti kasvista. ⁷ Mutta aamunkoitteessa seuraavana päivänä Jumala antoi madon, joka hyökkäsi kasvin kimppuun, niin että se kuivettui. ⁸ Kun aurinko nousi, Jumala antoi polttavan itätuulen, ja aurinko porotti Joonan päähän niin, että hän uupui. Hän toivoi kuolevansa ja sanoi: "Kuolema on minulle parempi kuin elämä." ⁹ Mutta Jumala sanoi Joonalle: "Onko oikein, että olet vihainen kasvin tähden?" "On", hän vastasi. "Olen niin vihainen, että voisin kuolla." ¹⁰ Mutta Herra sanoi: "Sinä olet huolissasi tästä kasvista, vaikka et ole nähnyt vaivaa sen eteen etkä saanut sitä kasvamaan. Se nousi yhdessä yössä ja hävisi yhdessä yössä. ¹¹ Eikö minun pitäisi olla huolissani suuresta Niniven kaupungista, jossa on yli 120 000 ihmistä, jotka eivät osaa erottaa oikeaa kättään vasemmasta, ja myös paljon eläimiä?"

Miikan kirja

1 Herran sana, joka tuli Miikalle, moresettilaiselle, Juudan kuninkaiden Jotamin, Aahaan ja Hiskian päivinä, ja jonka hän näki koskien Samariaa ja Jerusalemia.

² Kuulkaa, kaikki kansat; Kuunnelkaa, maa ja kaikki, mitä siinä on, Ja antakoon Herra Jumala todistuksen teitä vastaan, Herra pyhästä temppeleistään. ³ Sillä katso, Herra lähtee asuinsijastaan. Hän laskeutuu ja kulkee maan kukkuloilla. ⁴ Vuoret sulavat Hänen allaan, Ja laaksot halkeavat kuin vaha tulen edessä, Kuin vesi, joka valuu jyrkkää rinnettä alas. ⁵ Kaikki tämä on Jaakobin rikkomuksen tähden Ja Israelin heimon syntien tähden. Mikä on Jaakobin rikkomus? Eikö se ole Samaria? Mikä on Juudan uhrikukkula? Eikö se ole Jerusalem? ⁶ Sillä minä teen Samariasta rauniokasan aukealle maalle, Viinitarhan istutuspaikoiksi. Ja minä syöksen sen kivet laaksoon, Ja paljastan sen perustukset. ⁷ Kaikki sen epäjumalat murskataan, Kaikki sen ansiot poltetaan tulella, Ja kaikki sen kuvat teen autoiksi; Sillä ne on koottu porton ansioista, Ja porton ansioiksi ne jälleen tulevat. ⁸ Tämän vuoksi minun täytyy surra ja valittaa, Minun täytyy kulkea paljain jaloin ja alastomana; Minun täytyy surra kuin sakaalit, Ja valittaa kuin strutsit. ⁹ Sillä hänen haavansa ovat parantumattomat, Sillä se on tullut Juudaan; Se on saavuttanut kansani portin, Jopa Jerusalemiin. ¹⁰ Älkää kertoko siitä Gatissa, Älkää itkekö ollenkaan. Beet-le-afrassa kieriskelkää tomussa. ¹¹ Lähtekää matkaan, asukas Saafirista, häpeällisessä alastomuudessa. Zaanenin asukas ei pääse pakoon. Beet-eetselin valitus: "Hän vie tukensa teiltä." ¹² Sillä Marotin asukas Odottaa hyvää, mutta onnettomuus on tullut Herralta Jerusalemin portille. ¹³ Valmista vaunut, Lachisin asukas— Hän oli synnin alku Siionin tyttäreille— Sillä sinussa löydettiin Israelin kapinalliset teot. ¹⁴ Siksi sinä lähetät jäähyväislahjoja Moreset-Gatille; Akzibin talot osoittautuvat petollisiksi Israelin kuninkaille. ¹⁵ Lisäksi minä tuon teille Sen, joka ottaa haltuunsa, Sinä Maresan asukas. Israelin kunnia saapuu Adullamiin. ¹⁶ Aja pääsi kaljuksi, leikkaa hiuksesi, Sinun rakkaiden lastesi tähden; Laajenna kaljuutesi kuin kotka, Sillä he menevät sinulta pakkosiirtolaisuuteen.

2 Voi niitä, jotka suunnittelevat paha, Jotka punovat juonia maatessaan vuoteessa! Aamun koittaessa he toteuttavat ne, Koska se on heidän vallassaan. ² He himoitsevat peltoja ja valtaavat ne, Ja taloja ja ottavat ne; He riistävät mieheltä ja hänen taloltaan, Ihmiseltä ja hänen perinnöstään. ³ Siksi näin sanoo Herra: "Katso, minä suunnittelen tälle suvulle onnettomuutta, Josta ette voi irrottaa niskojanne; Ettekä kulje ylpeinä, Sillä se on paha aika. ⁴ Sinä päivänä he virittävät teitä vastaan pilkkalaulun Ja laulavat valituslaulun ja sanovat: 'Meidät on täysin tuhottu! Hän jakaa kansani osan; Kuinka Hän vie sen minulta! Luopiolle Hän jakaa meidän peltojamme.' ⁵ Siksi teillä ei ole ketään, joka jakaa maata arpomalla Herran seurakunnassa. ⁶ Älkää ennustako', he sanovat. Kuitenkin, jos he pidättäytyvät ennustamasta näistä asioista, Häpeänne ei käännny pois." ⁷ Sanotaanko, Jaakobin heimo: "Onko Herran Henki kärsimätön? Ovatko nämä Hänen tekonsa?" Eivätkö minun sanani tee hyvää Oikein vaeltavalle? ⁸ Viime aikoina kansani on noussut vihollisina— Te riisutte viitan vaatteista Tietämättömiltä ohikulkijoilta, Niiltä, jotka ovat palanneet sodasta. ⁹ Te karkotatte kansani naiset Heidän miellyttävistä taloistaan. Heidän lapsiltaan te viette minun loistoni Iäksi. ¹⁰ Nouskaa ja menkää, Sillä tämä ei ole lepopaikka Epäpuhtauden tähden, joka tuo tuhon, Kivuliaan tuhojen. ¹¹ Jos joku, joka kulkee tuulen perässä, valehtelisi ja sanoisi, "Minä ennustan teille viinistä ja väkijuomasta," Hänestä tulisi profeetta tälle kansalle. ¹² Minä kokoan varmasti teidät kaikki, Jaakob, Minä kokoan varmasti Israelin jäännöksen. Minä asetan heidät yhteen kuin lampaat tarhassa; Kuin lauma laitumensa keskellä He ovat täynnä ihmisten ääniä. ¹³ Se, joka avaa tien, kulkee heidän edellään; He murtautuvat läpi, kulkevat portista ja menevät siitä ulos. Niin heidän kuninkaansa kulkee heidän edellään, Ja Herra johtaa heitä."

3 Ja minä sanoin: "Kuulkaa nyt, te Jaakobin päämiehet ja Israelin heimon hallitsijat. Eikö teidän tulisi tuntea oikeus? ² Te, jotka vihaatte hyvyttä ja rakastatte pahuutta, jotka revitte heidän ihonsa ja heidän lihansa heidän luistaan, ³ jotka syötte minun kansani lihaa, riisutte heiltä heidän ihonsa, murskaatte heidän luunsa, ja pilkotte heidät kuin pataan ja kuin lihaa kattilaan!" ⁴ Silloin he huutavat Herran puoleen, mutta hän ei vastaa

Miikan kirja

heille. Sen sijaan hän kääntää kasvonsa heistä pois silloin, koska he ovat harjoittaneet pahoja tekoja. ⁵ Näin sanoo Herra profeetoista, jotka johtavat minun kansaani harhaan: Kun heillä on jotain purtavaa hampaissaan, he huutavat: "Rauha," mutta sille, joka ei pane mitään heidän suuhunsa, he julistavat pyhän sodan. ⁶ Sen tähden tulee teille yö - ilman näkyä, ja pimeys teille - ilman ennustusta. Aurinko laskee profeetoilta, ja päivä pimenee heidän yllään. ⁷ Näkijät joutuvat häpeään, ja ennustajat nolostuvat. Totisesti, he kaikki peittävät suunsa, koska Jumalalta ei tule vastausta. ⁸ Mutta minä olen täynnä voimaa - Herran Henkeä - ja oikeutta ja rohkeutta julistaakseni Jaakobille hänen rikkomuksensa ja Israelille hänen syntinsä. ⁹ Kuulkaa nyt tämä, te Jaakobin heimon päämiehet ja Israelin heimon hallitsijat, jotka halveksitte oikeutta ja väaristätte sitä, mikä on oikeaa, ¹⁰ jotka rakennatte Siionin väkivallalla ja Jerusalemin vääryydellä. ¹¹ Sen johtajat antavat tuomioita lahjuksista, sen papit opettavat palkasta, ja sen profeetat ennustavat rahasta. Kuitenkin he nojaavat Herraan, sanoen: "Eikö Herra ole meidän keskellämme? Katastrofi ei tule meidän päällemme." ¹² Sen tähden teidän takianne Siion kynnetaan pelloksi, Jerusalemistä tulee raunioiden kasa, ja tempppelin vuoresta tulee metsän korkeita paikkoja.

4 Ja tapahtuu viimeisinä päivinä
Etä Herran huoneen vuori Perustetaan vuorten korkeimmaksi. Se kohoo kukkuloiden yläpuolelle, Ja kansat virtaavat sinne.

² Ja monet kansat tulevat ja sanovat:

"Tulkaa, nouskaamme Herran vuorelle Ja Jaakobin Jumalan huoneeseen, Jotta hän opettaisi meille teitään, Ja me vaeltaisimme hänen poluillaan." Sillä Siionista lähtee laki, Ja Herran sana Jerusalemistä. ³ Hän tuomitsee monet kansat Ja ratkaisee asioita väkeville, kaukaisille kansoille. He takovat miekkansa auran teriksi Ja keihäänsä vesureiksi; Kansa ei nosta miekkaa kansaa vastaan, Eivätkä he enää opettele sotimaan. ⁴ Jokainen istuu viiniköynnöksensä alla Ja viikunapuunsa alla, Eikä kukaan pelottele heitä, Sillä Herran Sebaotin suu on puhunut. ⁵ Vaikka kaikki kansat vaeltavat, Kucin oman jumalansa nimessä, Me vaellamme Herran, meidän Jumalamme, nimessä aina ja ikuisesti.

⁶ "Sinä aikana", sanoo Herra,

"Minä kokoan ontuvat Ja kerään hajallaan olevat, Ne, jotka olen nöyryyttänyt. ⁷ Minä teen ontuvista jäännöksen, Ja harhailevista väkevän kansan, Ja Herra hallitsee heitä Siionin vuorella Tästä ajasta ja ikuisesti. ⁸ Sinulle, lauman torni, Siionin tyttären kukkula, Sinulle se tulee— Totisesti, entinen valta palaa, Jerusalemin tyttären valtakunta. ⁹ Miksi huudat nyt kovaa? Eikö kuningasta ole keskuudessasi, Vai onko neuvonantajasi kuollut, Etä tuska on vallannut sinut kuin synnyttävän naisen? ¹⁰ Väantelehti ja huuda, Siionin tytär, Kuin synnyttävä nainen; Sillä nyt sinä lähdet kaupungista, Asut pellolla, Ja menet Babyloniin. Siellä sinut vapautetaan, Siellä Herra lunastaa sinut Vihollistesi käsistä. ¹¹ Ja nyt monet kansat ovat kokoontuneet sinua vastaan, Jotka sanovat: "Saastukoon hän, Ja katsokoot silmämme Siionia!" ¹² Mutta he eivät tunne Herran mieltä, Eivätkä ymmärrä hänen tarkoitustaan; Sillä hän on koonnut heidät kuin lyhteet puimatantereelle. ¹³ Nouse ja puimahda, Siionin tytär, Sillä minä teen sarvesi raudaksi, Ja teen sorkkasi pronssiksi, Jotta murskaisit monet kansat, Ja omistaisit Herralle heidän väärän voittonsa, Ja heidän rikkautensa koko maan Herralle.

5 Nyt kokoontukaa joukkoihin, te soturien tytär; He ovat piirtäneet meidät; Vitsalla he lyövät Israelin tuomaria Poskelle. ² "Ja sinä, Betlehem, Juudan maassa, et ole suinkaan vähäisin Juudan hallitsijoiden joukossa; sillä sinusta tulee hallitsija, joka kaitsee minun kansaani Israelia. Hänen tulemisensa ajat ovat kaukaa menneisyydestä, Iankaikkisuuden päivästä." ³ Siksi hän antaa heidät siihen aikaan asti, Kun synnyttävä on synnyttänyt. Sitten hänen veljiensä jäännös Palaa Israelin lasten luo. ⁴ Ja hän seisoo kaitsemassa laumaansa Herran voimassa, Herransa Jumalan nimen majesteettisuudessa. Ja he asuvat turvassa, Koska siihen aikaan hän on kuuluisa Maan ääriin asti. ⁵ Ja tämä on oleva meidän rauhamme. Kun assyrialainen hyökkää maahamme, Kun hän polkee linnoituksiamme, Silloin me nostamme häntä vastaan Seitsemän paimenta ja kahdeksan kansan johtajaa. ⁶ Ja he kaitsevat Assyrian maata miekalla, Nimrodin maata sen porteilla; Ja hän pelastaa meidät assyrialaiselta Kun hän hyökkää maahamme Ja polkee alueemme. ⁷ Sitten Jaakobin

Miikan kirja

jäännös On monien kansojen keskellä Kuten Herran lähettämä kaste, Kuten sateet kasvillisuuden päällä Jotka eivät odota ihmistä, Eivätkä viivyttelä ihmiskunnan vuoksi. ⁸ Jaakobin jäännös On kansojen keskellä, Monien kansojen keskellä Kuten leijona metsän eläinten joukossa, Kuten nuori leijona lammaslauvojen keskellä, Joka, jos se kulkee läpi, Polkee ja repii, Eikä ole pelastajaa. ⁹ Sinun kätesi on kohotettu vihollisiasi vastaan, Ja kaikki vihollisiesi tuhoataan.

¹⁰ "Ja sinä päivänä", sanoo Herra,

"Minä poistan hevosesi sinun keskeltäsi Ja tuhoan vaunusi. ¹¹ Minä myös hävitän maasi kaupungit Ja revitän kaikki linnoituksesi. ¹² Minä poistan taikuudet käsistäsi, Eikä sinulla ole ennustajia. ¹³ Minä poistan veistetyt kuvasi Ja muistokivesi sinun keskeltäsi, Jotta et enää kumartaisi Kätesii työtä. ¹⁴ Minä juurrutan pyhät paalusi sinun keskeltäsi Ja teen kaupunkisi autoiksi. ¹⁵ Ja minä koston vihassa ja raivossa Kansakunnille, jotka eivät ole totelleet."

6 Kuule nyt, mitä Herra sanoo:

"Nouse, käy oikeutta vuorten edessä, ja kuulkoon kukkulat sinun äänesi." ² Kuulkaa, te vuoret, Herran syytös, ja te maan ikuiset perustukset, sillä Herralla on riita kansansa kanssa, ja hän käy oikeutta Israelin kanssa. ³ Kansani, mitä olen tehnyt sinulle, ja millä olen sinua rasittanut? Vastaa minulle. ⁴ Totisesti, minä toin sinut ylös Egyptin maasta, vapautin sinut orjuuden talosta, ja lähetin sinun eteesi Mooseksen, Aaronin ja Mirjamin. ⁵ Kansani, muista, mitä Moabin kuningas Balak suunnitteli, ja kuinka Bileam, Beorin poika, vastasi hänelle, ja kaikki, mitä tapahtui Sittimistä Gilgaliin, jotta tietäisit Herran vanhurskaat teot." ⁶ Millä tulisin Herran eteen ja kumartaisin korkeuden Jumalan edessä? Tuonko hänelle polttouhreja, vuoden vanhoja vasikoita? ⁷ Miellyttääkö Herraa tuhannet oinaat, kymmenet tuhannet öljyvirrat? Annanko esikoiseni rikkomuksestani, ruumiini hedelmän sieluni synnistä? ⁸ Hän on osoittanut sinulle, kuolevainen, mikä on hyvää; ja mitä Herra sinulta vaatii muuta kuin että teet oikeuden, rakastat laupeutta, ja vaellat nöyryästi Jumalasi kanssa. ⁹ Herran ääni huutaa kaupungille— ja on viisasta kunnioittaa sinun nimeäsi: "Kuulkaa, te heimo. Kuka on määrännyt sen ajan? ¹⁰ Onko vielä joku jumalattomassa talossa, vääryyden aarteita, ja

kirottu lyhyt mitta? ¹¹ Voinko sietää epärehellisiä vaakoja, ja petollisten painojen pussia? ¹² Sillä kaupungin rikkaat ovat täynnä väkivaltaa, sen asukkaat valehtelevat, ja heidän kielensä on petollinen heidän suussaan. ¹³ Siksi minä teen sinut sairaaksi, lyön sinut maahan, teen sinut autioksi syntiesi tähden. ¹⁴ Syöt, mutta et tule kylläiseksi, ja saastaisuutesi pysyy sisälläsi. Kun yrität turvata arvoesineitä, et pelasta niitä kaikkia, ja mitä pelastat, sen minä annan miekalle. ¹⁵ Kylvät, mutta et korjaa. Poljet öljypuristinta, mutta et voitele itseäsi öljyllä; ja poljet viinirypäleitä, mutta et juo viiniä. ¹⁶ Omrin säädökset ja kaikki Ahabin huoneen tavat ovat voimassa, ja te seuraatte heidän neuvojaan. Siksi minä annan teidät hävitykseen, ja teidän asukkaanne pilkkaan, ja te kestätte kansani pilkan."

7 Voi minua! Sillä minä olen kuin kesän hedelmäkorjuu, kuin viininkorjuun jälkikorjuu: Ei ole rypäleterttua syötäväksi, eikä kypsää viikunaa, jota himoitsen. ² Hurskas on kadonnut maasta, eikä ole yhtäkään oikeamielistä ihmisten joukossa. Kaikki he väijyvät verenvuodatusta varten; jokainen mestästää toista verkolla. ³ Pahaa he tekevät molemmin käsin taitavasti. Päämies pyytää lahjuksia, myös tuomari, ja suuri mies puhuu sielunsa halusta— niin he punovat sen yhdessä. ⁴ Paras heistä on kuin orjantappurapensas, oikeamielisin kuin orjantappura-aita. Sinä päivänä, kun asetat vartijasi, rangaistuksesi lähestyy. Silloin heidän hämmennyksensä nousee. ⁵ Älä luota naapuriin; älä luota läheiseen ystävään. Vartioi suusi ovia häneltä, joka makaa sylissäsi. ⁶ Poika asettuu isäänsä vastaan, tytär äitiään vastaan, ja miniä anoppiaan vastaan; Ihmisen viholliset ovat hänen omaa perhettään. ⁷ Mutta minä katson odottaen Herraa; odotan pelastukseni Jumalaa. Jumalani kuulee minua. ⁸ Älä iloitse minusta, viholliseni. Vaikka kaadun, nousen jälleen; vaikka asun pimeydessä, Herra on valoni. ⁹ Minä kestan Herran suuttumuksen koska olen tehnyt syntiä Häntä vastaan, kunnes Hän ajaa asiani ja toteuttaa oikeuden puolestani. Hän tuo minut valoon, ja minä näen Hänen vanhurskautensa. ¹⁰ Silloin viholliseni näkee, ja häpeä peittää hänet, joka sanoi minulle, "Missä on Herrasi Jumala?" Silmäni katsovat häneen; silloin hänet tallataan kuin katujen muta. ¹¹ Se on aika rakentaa muurejasi. Sinä päivänä rajasi laajenevat. ¹² Se on päivä, jolloin ihmiset tulevat

Miikan kirja

luoksesi Assyriasta ja Egyptin kaupungeista, Egyptistä aina Eufratille, mereltä merelle ja vuorelta vuorelle. ¹³ Ja maa tulee autioksi asukkaidensa tähden, heidän pahojen tekojensa vuoksi. ¹⁴ Kaitse kansaasi sauvallasi, omaisuutesi laumaa joka asuu yksin metsässä, hedelmällisen pellon keskellä. Antakaa heidän laiduntaa Basanissa ja Gileadissa kuten muinaisina päivinä. ¹⁵ Niin kuin silloin, kun tulitte Egyptin maasta, niin minä näytän teille ihmeitäni. ¹⁶ Kansat näkevät ja häpeävät kaikkea voimaansa. He panevat kätensä suulleen, heidän korvansa tulevat kuuroiksi. ¹⁷ He nuolevat tomua kuin käärme, kuin maan matelijat.

He tulevat vavisten ulos linnoituksistaan; Herran, meidän Jumalamme, luo he tulevat peläten, ja he pelkäävät Sinua. ¹⁸ Kuka on Jumala sinun kaltaisesi, joka antaa anteeksi vääryyden ja ohittaa omaisuutensa jäännöksen kapinalliset teot? Hän ei pidä vihaansa ikuisesti, koska Hän iloitsee armossa. ¹⁹ Hän osoittaa meille jälleen myötätuntoa; Hän kukistaa meidän väärintekomme. Kyllä, Sinä heität kaikki heidän syntinsä meren syvyyksiin. ²⁰ Sinä annat totuuden Jaakobille ja suosion Abrahamille, jonka Sinä vannoit isillemme muinaisista ajoista lähtien.

Naahumin kirja

1 Ennustus koskien Niniveä. Nahumin, elkosilaisen, näkyjen kirja.

² Herra on kiivas ja kostava Jumala; Hän on täynnä vihaa ja kostaa vastustajilleen. Herra varaa vihansa vihollisilleen. ³ Herra on hidas vihaan ja suuri voimassa; Hän ei jätä syyllistä rankaisematta. Hänen tiensä on pyöretulessa ja myrskyssä, ja pilvet ovat tomua Hänen jalkojensa alla. ⁴ Hän nuhtelee merta ja kuivaa sen; Hän kuivaa kaikki joet. Basan ja Karmel kuihtuvat, ja Libanonin kukat lakastuvat. ⁵ Vuoret vapisevat Hänen edessään, ja kukkulat sulavat pois. Maa järesee Hänen läsnäolossaan, maailma ja kaikki sen asukkaat. ⁶ Kuka voi kestää Hänen suuttumustaan? Kuka voi sietää Hänen vihansa paloa? Hänen vihansa vuodatetaan kuin tuli, ja kalliot halkeavat Hänen edessään. ⁷ Herra on hyvä, turvapaikka ahdingon aikana; Hän tuntee ne, jotka etsivät turvaa Hänessä. ⁸ Mutta ylivoimaisella tulvalla Hän tekee lopun sen paikasta ja ajaa vihollisensa pimeyteen. ⁹ Mitä tahansa suunnitellaan Herraa vastaan, Hän tekee siitä lopun; ahdinko ei nouse toista kertaa. ¹⁰ He jäävät kiinni orjantappuroihin ja voitetaan jumallaan; heidät syödään kuin kuiva olki. ¹¹ Sinusta, Ninive, on tullut yksi, joka juonittelee pahaa Herraa vastaan, jumalaton neuvonantaja.

¹² Näin sanoo Herra:

”Vaikka he ovat täydessä voimassa ja lukuisat, heidät leikataan pois ja he menehtyvät. Vaikka olen kurittanut sinua, Juuda, en kurita sinua enää. ¹³ Nyt minä murran heidän ikeensä niskastasi ja revin kahleesi kappaleiksi.” ¹⁴ Herra on antanut käskyn sinusta, Ninive: ”Nimesi ei enää jatku. Minä tuhoan veistetyt kuvat ja epäjumalat sinun jumaliesi temppelissä. Minä valmistan hautasi, sillä sinä olet halveksittava.” ¹⁵ Katso, vuorilla, hyvän sanoman tuoja, joka julistaa rauhaa! Juhli juhliasi, Juuda, ja täytät lupauksesi. Paha ei enää hyökkää kimppuusi; heidät on täysin tuhottu.

2 Se, joka hajottaa, on tullut sinua vastaan. Vartioi linnoitusta, Tarkkaile tietä; Vahvista selkäsi, Kokoa kaikki voimas. ² Sillä Herra palauttaa Jaakobin loiston Niin kuin Israelin loiston, Vaikka hävittäjät ovat tuhonneet heidät ja turmelleet heidän viiniköynnöksensä. ³ Hänen soturiensa kilvet ovat punaiset, Sotilaat ovat pukeutuneet purppuraan, Vaunut loistavat välkkyvää metallia

Kun hän valmistautuu etenemään, Ja katajakeihäitä heiluvat. ⁴ Vaunut kiittävät hurjasti kaduilla, Ne ryntäävät villisti toreilla; Niiden ulkonäkö on kuin soihtujen, Ne syöksyvät edestakaisin kuin salamenvälähdykset. ⁵ Hän muistaa ylimyksensä; He kompuroivat marssissaan, He kiirehtivät hänen muurilleen, Ja suojakatos valmistetaan. ⁶ Joen portit avataan, Ja palatsi vapisee. ⁷ On päätetty: Hänet on riisuttu, hänet on viety pois, Ja hänen orjattarensa valittavat kuin kyyhkyjen ääni, Rintojaan lyöden. ⁸ Vaikka Niinive oli kuin vesiallas hänen päivinään, Nyt he pakenevat; ”Pysähtykää, pysähtykää,” Mutta kukaan ei käänny takaisin. ⁹ Ottakaa hopea, Ottakaa kulta! Sillä aarteilla ei ole loppua— Rikkauksia kaikista haluttavista esineistä. ¹⁰ Hän on tyhjennetty! Kyllä, hän on autio ja hävitetty! Sydämet sulavat ja polvet horjuvat! Vapina on kaikissa lanteissa! Kaikki kasvat ovat kalvenneet! ¹¹ Missä on leijonien luola Ja nuorten leijonien laidunpaikka, Missä leijona, leijonatar ja leijonanpentu vaelsivat, Ilman häiriötä? ¹² Leijona repi tarpeeksi pennuilleen, Tappoi riittävästi leijonattarilleen, Ja täytti luolansa saaliilla Ja pesänsä revityllä lihalla. ¹³ ”Katso, minä olen sinua vastaan,” julistaa Herra Sebaot. ”Minä poltan hänen vaununsä savussa, Miekka syö nuoret leijonasi; Minä poistan saaliisi maasta, Eikä sanansaattajiesi ääntä enää kuulla.”

3 Voi verivelkojen kaupunkia, täynnä petosta ja ryöstöä; Sen saalis ei koskaan loppu. ² Piiskan ääni, Pyörän jyrinä, Laukkaavat hevoset Ja hyppivät vaunut! ³ Ratsumiehet hyökkäävät, Miekat välkkyvät, keihäät säihkyvät, Monta kaatunutta, ruumiita kasapäin, Eikä kuolleiden loppua— He kompastuvat kuolleisiin! ⁴ Kaikki tämä porton monien haureuksien tähden, Viehättävän, noituksien mestarin, Joka myy kansakuntia haureudellaan, Ja perheitä noituuksillaan. ⁵ ”Katso, minä olen sinua vastaan”, julistaa Herra Sebaot; ”Ja minä kohotan hameesi kasvoillesi, Ja paljastan alastomuutesi kansakunnille, Ja häpeäsi valtakunnille. ⁶ Minä kasaan sinulle häpeää Ja teen sinut halveksituksi, Ja asetan sinut näytökseksi. ⁷ Ja tapahtuu, että kaikki, jotka näkevät sinut, Kavahtavat sinua ja sanovat, 'Ninive on hävitetty! Kuka osoittaa hänelle sääliä?' Mistä etsisin sinulle lohduttajia?” ⁸ Oletko sinä parempi kuin No-amon, Joka sijaitsi Niilin kanavien varrella, Veden ympäröimänä, Jonka muurina oli meri, Jonka muuri

Naahumin kirja

koostui merestä? ⁹ Kuus oli hänen voimansa, myös Egypti ilman rajoja. Put ja Lubim olivat hänen auttajiaan. ¹⁰ Kuitenkin hänestä tuli maanpakolainen, Hän meni vankeuteen; Myös hänen pienet lapsensa murskattiin palasiksi Jokaisen kadun päässä; He heittivät arpa hänen kunniakasta miehistään, Ja kaikki hänen suuret miehensä sidottiin kahleisiin. ¹¹ Sinutkin voitetaan, Sinutkin piilotetaan. Sinäkin etsit suojaa viholliselta. ¹² Kaikki sinun linnoituksesi ovat kuin kypsät viikunapuut— Kun niitä ravistetaan, ne putoavat syöjän suuhun. ¹³ Katso, sinun sotilaasi ovat kuin naisia! Maasi portit ovat avattu laajalti vihollisillesi; Tuli kuluttaa porttiesi salvat. ¹⁴ Hae vettä itsellesi piiritystä varten! Vahvista linnoituksiasi! Mene saveen ja polje laastia! Ota kiinni tiilimuotista! ¹⁵ Siellä tuli kuluttaa sinut,

Miekka leikkaa sinut alas; Se kuluttaa sinut kuin heinäsiirikka. Lisää itsesi kuin mateleva heinäsiirikka, Lisää itsesi kuin vaeltava heinäsiirikka. ¹⁶ Olet tehnyt kauppiastasi lukuisampia kuin taivaan tähdet— Mateleva heinäsiirikka luo nahkansa ja lentää pois. ¹⁷ Sinun hovimiehesi ovat kuin heinäsiirikat, Sinun virkamiehesi kuin heinäsiirkkaparvi Joka leiriyyty kiviseiniin kylmänä päivänä— Aurinko nousee, ja he pakenevat, Eikä tiedetä, missä he ovat. ¹⁸ Sinun paimenesi nukkuvat, Assyrian kuningas; Sinun ylhäisesi makaavat. Sinun kansasi on hajallaan vuorilla, Eikä ole ketään, joka kokoaisi heitä. ¹⁹ Ei ole helpotusta sinun romahduksellesi, Sinun haavasi on parantumaton. Kaikki, jotka kuulevat sinusta, Taputtavat käsiään sinun ylitsesi, Sillä kenen ylitse ei sinun pahasi ole jatkuvasti kulkenut?

Habakukin kirja

1 Ennustus, jonka profeetta Habakuk näki.

² Kuinka kauan, Herra, minun täytyy huutaa apua, etkä sinä kuule? Minä huudan sinulle: "Väkivaltaa!", mutta et sinä pelasta. ³ Miksi annat minun nähdä vääryyttä, ja miksi katselet pahuutta? Häviö ja väkivalta ovat edessäni; riita ja kiista nousevat. ⁴ Sen tähden laki on voimaton, eikä oikeus koskaan pääse esiin. Jumalattomat piirittävät vanhurskaita, niin että oikeus vääristyy. ⁵ "Katsokaa kansojen keskuuteen, katsokaa ja hämmästykää. Sillä minä teen teidän päivinänne teon, jota ette uskoisi, vaikka siitä kerottaisiin. ⁶ Sillä katso, minä nostan kaldealaiset, tuon hurjan ja kiivaan kansan, joka kulkee maan laajuuden halki valloittaakseen asuinsijoja, jotka eivät ole heidän. ⁷ He ovat pelottavia ja kauhistuttavia; heidän oikeutensa ja arvonsa lähtevät heistä itsestään. ⁸ Heidän hevossensa ovat nopeampia kuin leopardit, hurjempia kuin iltahukat. Heidän ratsumiehensä etenevät ylpeästi; heidän ratsumiehensä tulevat kaukaa. He lentävät kuin kotka, joka kiirehtii syömään. ⁹ He kaikki tulevat väkivaltaa varten, heidän kasvonsa ovat eteenpäin. He kokoavat vankeja kuin hiekkaa. ¹⁰ He pilkkaavat kuninkaita ja tekevät ruhtinaista pilkanaiheen. He nauravat jokaiselle linnoitukselle, sillä he kasaa maata ja valtaavat sen. ¹¹ Sitten he pyyhkäisevät ohi kuin tuuli ja menevät eteenpäin. Mutta he ovat syyllisiä miehiä, joiden oma voima on heidän jumalansa." ¹² Etkö sinä ole ikiajoista asti, Herra, minun Jumalani, minun Pyhäni? Sinä et kuole. Herra, sinä olet asettanut heidät tuomiota varten, ja sinä, kallio, olet määrännyt heidät kuritukseksi. ¹³ Sinun silmäsi ovat liian puhtaat katsomaan pahaa, etkä voi katsoa vääryyttä suopeasti. Miksi katsot niitä, jotka toimivat petollisesti? Miksi olet hiljaa, kun jumalattomat nielevät ne, jotka ovat vanhurskaampia kuin he? ¹⁴ Sinä olet tehnyt ihmiset kuin meren kalat, kuin matelevat olennot, joilla ei ole hallitsijaa. ¹⁵ Vihollinen tuo heidät kaikki ylös koukulla, hän vetää heidät ulos verkollaan, hän kokoaa heidät nuottaansa; niin hän iloitsee ja on iloinen. ¹⁶ Sen tähden hän uhraa verkolleen ja tekee uhreja nuotalleen; sillä niiden avulla hän nauttii runsaudesta, ja hänen ruokansa on runsasta. ¹⁷ Onko hänen sitten jatkettava verkon tyhjentämistä, ja armottomasti surmattava kansoja ikuisesti?

2 Minä asetun vartiopaikalleni Ja asettaudun vartiotorniin; Minä tarkkailen nähdäkseni, mitä Hän minulle sanoo, Ja kuinka minun tulisi vastata, kun minua nuhdellaan.

² Sitten Herra vastasi minulle ja sanoi,

"Kirjoita tämä näky Kirjoita se selvästi tauluihin, Jotta kuka tahansa, joka lukee sen, voi juosta. ³ Sillä näky toteutuu määräaikanaan; Se rientää kohti päämäärää eikä petä. Vaikka se viipyisi, odota sitä; Sillä se tulee varmasti, se ei myöhästy. ⁴ "Katso, ylpeän sielu ei ole oikeamielinen hänessä; Mutta vanhurskas elää uskonsa kautta. ⁵ Lisäksi, viini pettää ylpeän miehen, Jotta hän ei saavuta päämääränsä. Hän laajentaa ruokahaluaan kuin tuonela, Ja hän on kuin kuolema, koskaan tyytymätön. Hän kokoaa itselleen kaikki kansat Ja kerää itselleen kaikki kansat.

⁶ Eivätkö kaikki nämä laula pilkkalulua häntä vastaan,

Jopa sanan ja vihjauksen häntä vastaan ja sano, 'Voi häntä, joka lisää itselleen, mikä ei ole hänen— Kuinka kauan— Ja tekee itsensä rikkaaksi veloilla!'

⁷ Eivätkö ne, joille olet velkaa, nouse yhtäkkiä, Ja ne, jotka perivät sinulta, herää? Totisesti, sinusta tulee saalis heille. ⁸ Koska olet ryöstänyt monia kansoja, Kaikki jäljelle jääneet kansat ryöstävät sinut— Ihmisveren vuodattamisen ja maalle tehdyn väkivallan vuoksi, Kaupungille ja kaikille sen asukkaille. ⁹ Voi häntä, joka hankkii epäoikeudenmukaista voittoa talolleen, Asettaakseen pesänsä korkealle, Paetakseen onnettomuuden ulottuvilta! ¹⁰ Olet laatinut häpeällisen suunnitelman talollesi Tuomalla monet kansat tuhoon; Niin sinä teet syntiä itseäsi vastaan. ¹¹ Sillä kivi huutaa muurista, Ja palkki vastaa sille kehikosta. ¹² Voi häntä, joka rakentaa kaupungin verenvuodatuksella, Ja perustaa kaupungin väkivallalla! ¹³ Eikö se ole todella Herralta Sebaotilta, Että kansat tekevät työtä vain tulta varten, Ja kansakunnat väsyvät turhaan? ¹⁴ Sillä maa täyttyy Herran kirkkauden tuntemisella, Niin kuin vedet peittävät meren. ¹⁵ Voi häntä, joka juottaa naapurinsa; Sinulle, joka sekoitat myrkyäsi, Jopa saadaksesi naapurisi juovuksiin Katsoaksesi heidän alastomuuttaan! ¹⁶ Sinä täytty häpeällä kunnian sijasta. Juo, sinä itse, ja paljasta oma alastomuutesi! Herran oikeassa kädessä oleva

Habakukin kirja

malja tulee sinulle, Ja täydellinen häpeä tulee kunniallesi. ¹⁷ Sillä Libanonille tehty väkivalta ylittää sinut, Ja sen eläinten tuhoaminen, joilla pelotit heitä, Ihmisveren vuodattamisen ja maalle tehdyn väkivallan vuoksi, Kaupungille ja kaikille sen asukkaille. ¹⁸ Mikä arvo on veistetyllä kuvalla, kun sen tekijä on sen veistänyt, Valetulla metallikuvalla, valheen opettajalla? Sillä sen tekijä luottaa omaan kätensä työhön Kun hän muotoilee mykkiä epäjumalia. ¹⁹ Voi häntä, joka sanoo puupalalle, 'Herää!' Mykälle kivelle, 'Nouse!' Voiko se olla opettajasi? Katso, se on päällystetty kullalla ja hopealla, Kuitenkin siinä ei ole lainkaan henkeä. ²⁰ Mutta Herra asuu pyhässä temppelissään. Olkoon koko maa hiljaa Hänen edessään."

3 Profeetta Habakukin rukous, esitettynä Shigionothin sävelmällä.

² Herra, olen kuullut maineestasi, ja olen hämmästynyt teoistasi, Herra. Elvytä ne meidän aikanamme, meidän päivinämme tee ne tunnetuiksi; vihassasi muista armahtaa. ³ Jumala tuli Temanista, ja Pyhä tuli Paranvuorelta. Sela Hänen kirkkautensa peitti taivaat, ja Hänen ylistyksensä täytti maan. ⁴ Hänen loistonsa oli kuin auringonvalo; säteet välähtivät Hänen kädestään, jossa Hänen voimansa oli kätkeytynä. ⁵ Rutto kulki Hänen edellään, ja kulkutauti seurasi Hänen askeliaan. ⁶ Hän seiso, ja maa järisi; Hän katsoi, ja kansakunnat vapisivat. Ikuiset vuoret murtuivat, ikivanhat kukkulat sortuivat. Hänen polkunsä ovat

ikuiset. ⁷ Näin Kushanin teltat ahdingossa, ja Midianin telttaverhot vapisivat. ⁸ Oliko Herra vihainen virroille? Oliko vihasi puroja vastaan? Raivositko merta vastaan kun ratsastit hevosillasi ja pelastuksen vaunuillasi? ⁹ Sinä paljastit jousesi, ja kutsuit monia nuolia. Sela Sinä halkasit maan joilla. ¹⁰ Vuoret näkivät Sinut ja vääntelehtivät; vesivirrat pyyhkäisivät ohi. Syvyys kohotti äänensä, ja nosti aaltonsa korkealle. ¹¹ Aurinko ja kuu pysähtyivät paikoillaan lentävien nuoliesi valossa, välkkyvän keihäsi kirkkaudessa. ¹² Vihassasi marssit maan halki; kiivaudessa puit kansakuntia. ¹³ Sinä lähdit kansasi pelastukseksi, voideltusi pelastamiseksi. Sinä murskasit pahuuden talon pään, paljastaen hänet jalasta niskaan. Sela ¹⁴ Hänen omalla keihäällään Sinä lävistit hänen soturiensa pään. He syöksyivät hajottamaan meitä, ilakoiden kuin nielaistakseen sorretut salassa. ¹⁵ Sinä ratsastit meren yli hevosillasi, kuohuttaen mahtavia vesiä. ¹⁶ Kuulin, ja sydämeni jyskytti; huuleni vapisivat äänestä. Mädännäisyys hiipi luihini, ja jalkani vapisivat. Kuitenkin odotan hiljaa ahdingon päivää, joka kohtaa meitä hyökkääviä kansoja. ¹⁷ Vaikka viikunapuu ei kukkisi, eikä viiniköynnöksissä olisi rypäleitä; vaikka oliivisato epäonnistuisi, eikä pellot tuottaisi ruokaa; vaikka lauma katoaisi tarhasta, eikä karjaa olisi pilttuissa, ¹⁸ silti iloitsen Herrassa, riemuitsen Jumalassani, pelastajassani. ¹⁹ Herra, Herra on minun voimani; Hän tekee jalkani peuran jaloiksi, ja antaa minun kulkea korkeuksilla.

Kuoronjohtajalle, minun kielisoittimillani.

Sefanjan kirja

1 Herran sana, joka tuli Sefanjalle, Kusin pojalle, Gedaljan pojalle, Amarjan pojalle, Hiskian pojalle, Juudan kuninkaan Amonin pojan Josian päivinä:

² "Minä hävitän kaiken maan pinnalta," sanoo Herra.

³ "Minä hävitän ihmiset ja eläimet; minä poistan taivaan linnut ja meren kalat, ja rauniot yhdessä jumalattomien kanssa. Minä hävitän ihmiskunnan maan pinnalta," sanoo Herra. ⁴ "Minä ojennan käteni Juudan ylitse ja kaikkien Jerusalemin asukkaiden ylitse. Minä hävitän Baalin jäännökset tästä paikasta, ja epäjumalanpalvelijoiden papit yhdessä muiden pappien kanssa. ⁵ Ne, jotka kumartavat katoilla taivaan joukkoja, ja ne, jotka kumartavat ja vannovat Herran nimeen ja myös vannovat Milkomin nimeen, ⁶ ne, jotka ovat kääntyneet pois seuraamasta Herraa eivätkä ole etsineet Herraa eivätkä kysyneet häneltä." ⁷ Olkaa hiljaa Herran, Suvereenin Herran, edessä, sillä Herran päivä on lähellä. Herra on valmistanut uhrin; hän on pyhittänyt vieraansa. ⁸ "Herran uhripäivänä minä rankaisen ruhtinaita, kuninkaan poikia, ja kaikkia, jotka pukeutuvat vieraisiin vaatteisiinsa. ⁹ Sinä päivänä minä rankaisen kaikkia, jotka hyppäävät kynnyksen yli, jotka täyttävät isäntänsä talon väkivallalla ja petoksella. ¹⁰ "Sinä päivänä," sanoo Herra, "kuuluu huuto Kalaportilta, valitus Toiselta kaupunginosalta, ja kova rysähdys kukkuloilta. ¹¹ Valittakaa, te, jotka asutte kauppakorttelissa, sillä kaikki kauppiaanne hävitetään; kaikki, jotka punnitsevat hopeaa, leikataan pois. ¹² Silloin minä tutkin Jerusalemin lampuilla ja rankaisen niitä, jotka ovat tyytyväisiä, jotka ovat kuin viini sakkoiheen, jotka sanovat sydämessään, 'Herra ei tee mitään, ei hyvää eikä pahaa.' ¹³ Heidän rikkautensa ryöstetään, heidän talonsa jäävät autioiksi. Vaikka he rakentavat taloja, he eivät asu niissä; vaikka he istuttavat viinitarhoja, he eivät juo niiden viiniä." ¹⁴ Herran suuri päivä on lähellä —lähellä ja tulee nopeasti. Huuto Herran päivänä on katkera; soturi huutaa taisteluhuutoaan. ¹⁵ Se päivä on vihan päivä, ahdistuksen ja tuskan päivä, hävityksen ja autiuden päivä, pimeyden ja synkeyden päivä, pilvien ja paksun pimeyden päivä, ¹⁶ pasuunan ja taisteluhuudon päivä varustettuja kaupunkia vastaan ja korkeita kulmatorneja vastaan. ¹⁷ "Minä tuotan ahdistusta ihmiskunnalle, niin että he kulkevat kuin sokeat, koska he ovat tehneet syntiä Herraa vastaan. Heidän verensä

vuodatetaan kuin pöly ja heidän lihansa kuin lanta. ¹⁸ Ei heidän hopeansa eikä kultansa voi pelastaa heitä Herran vihan päivänä. Hänen kiivaautensa tulessa koko maa kulutetaan, sillä hän tekee lopun, todella pelottavan lopun, kaikille maan asukkaille.

2 Kokoonutkaa, kyllä, tulkaa yhteen, Te häpeämätön kansa, ² Ennen kuin säädös täytyy— Päivä kuluu kuin akanat— Ennen kuin Herran kiivas viha kohtaa teitä, Ennen kuin Herran vihan päivä kohtaa teitä. ³ Etsikää Herraa, Kaikki te maan nöyrät, Jotka olette noudattaneet Hänen säädöksiään; Etsikää vanhurskautta, etsikää nöyryyttä. Ehkä te pysytte piilossa Herran vihan päivänä.

⁴ Sillä Gaza hylätään, Ja Askelon tulee autioksi; Asdod ajetaan pois keskipäivällä, Ja Ekron juuritaan pois. ⁵ Voi merenrannan asukkaita, Kerettiläisten kansaa! Herran sana on teitä vastaan, Kanaan, filistealaisten maa; Ja minä poistan teidät, Jotta ei olisi asukasta. ⁶ Näin merenranta tulee laidunmaiksi, Paimenien laitumiksi ja lammastarhoiksi. ⁷ Ja rannikko tulee Juudan huoneen jäännökselle, He ajavat sinne laumojaan; Askelonin taloissa he lepäävät illalla, Sillä Herra, heidän Jumalansa, pitää heistä huolta Ja palauttaa heidän omaisuutensa.

⁸ "Olen kuullut Mooabin herjaukset Ja ammonilaisten pilkkasanat, Joilla he ovat pilkanneet kansaani Ja ylvästelleet heidän alueensa yli. ⁹ Sen tähden, niin totta kuin minä elän," sanoo Herra Sebaot, Israelin Jumala, "Moab on varmasti kuin Sodoma, Ja ammonilaiset kuin Gomorra— Rikkaruohomaa ja suolakaivoksia, Ja ikuinen autius. Minun kansani jäännös ryöstää heidät, Ja minun kansani jäännös perii heidät." ¹⁰ Tämä on heidän ylpeytensä palkka, Koska he ovat pilkanneet ja ylvästelleet Herran Sebaotin kansaa vastaan. ¹¹ Herra on heille pelottava, Sillä Hän vähentää kaikki maan jumalat; Ja kaikkien kansojen rannat kumartavat Häntä, Jokainen omasta paikastaan.

¹² "Myös te, etiopialaiset, Teidät surmataan minun miekallani."

¹³ Ja Hän ojentaa kätensä pohjoista vastaan Ja kukistaa Assyrian, Ja Hän tekee Niniven autioksi, Kuivaksi kuin erämaa. ¹⁴ Laumat lepäävät sen keskellä, Kaikki eläimet, jotka liikkuvat laumoissa;

Sefanjan kirja

Sekä pelikaani että siili Viettävät yönä sen pylväiden huipuilla; Linnut laulavat ikkunassa, Hävitys on kynnyksellä; Sillä Hän on paljastanut setrityön. ¹⁵ Tämä on ylimielinen kaupunki Joka asuu turvallisesti, Joka sanoo sydämessään, "Minä olen, eikä ole ketään minun lisäkseni." Kuinka se onkaan tullut autioksi, Lepopaikaksi eläimille! Jokainen, joka kulkee sen ohi, viheltää Ja heiluttaa kättään halveksien.

3 Voi kapinallista ja saastaista, Sortavaa kaupunkia! ² Ei se kuunnellut ääntä, Ei ottanut vastaan ojennusta. Ei se luottanut Herraan, Ei se lähestynyt Jumalaansa. ³ Sen päämiehet sen keskellä ovat ärjyviä leijonia, Sen tuomarit ovat iltahämärän susia; Ne eivät jätä mitään aamuun. ⁴ Sen profeetat ovat ylimielisiä, petollisia miehiä; Sen papit ovat häpäisseet pyhäkön, He ovat rikkoneet lakia vastaan. ⁵ Herra on vanhurskas sen keskellä; Hän ei tee vääryyttä. Joka aamu Hän tuo oikeutensa valoon; Hän ei jätä tekemättä. Mutta väärämielinen ei tunne häpeää.

⁶ "Minä olen hävittänyt kansoja; Heidän kulmatorninsa seisovat hylättyinä. Minä olen autioittanut heidän katunsa, Eikä kukaan kulje niillä; Heidän kaupunkinsa ovat raunioina, Ilman ihmistä, ilman asukasta. ⁷ Minä sanoin: 'Sinä pelkää minua varmasti, Sinä otat vastaan ojennuksen.' Niin ei sen asuinpaikkaa tuhota Kaiken sen mukaan, mitä olen sille määrännyt. Sen sijaan he olivat innokkaita turmelemaan kaikki tekonsa. ⁸ Odottakaa siis minua", sanoo Herra, "Sinä päivänä, kun nousen todistajaksi. Totisesti, päätökseni on koota kansat, Kutsua koolle valtakunnat, Vuodattaakseni niille vihani, Kaiken kiivauteni hehkun; Sillä koko maa kulutetaan Minun kiivauteni tullessa.

⁹ Sillä silloin minä annan kansoille Puhtaan kielen, Jotta he kaikki voisivat huutaa avuksi Herran nimeä, Palvellakseen Häntä yhdessä. ¹⁰ Etiopian jokien takaa Minun palvojani, hajallaan olevan kansani tytär, Tuovat minun uhrini. ¹¹ Sinä päivänä et tunne häpeää Kaikista teoistasi Joilla olet kapinoinut minua vastaan; Sillä silloin minä poistan keskuudestasi Ne, jotka ylpeilevät ylpeydessään, Eikä sinun enää koskaan tarvitse olla ylimielinen minun pyhällä vuorellani. ¹² Mutta minä jätän sinun keskellesi Nöyrän ja alhaisen kansan, Ja he löytävät turvan Herran nimessä. ¹³ Israelin jäännös ei tee vääryyttä Eikä puhu valhetta, Eikä petollista kieltä Löydy heidän suustaan; Sillä he saavat syödä ja levätä Eikä kukaan tee heitä peloisiaan." ¹⁴ Laula ilosta, Siionin tytär! Huuda riemuiten, Israel! Iloitse ja riemuitse kaikesta sydäimestäsi, Jerusalemin tytär! ¹⁵ Herra on poistanut tuomionsa sinua vastaan, Hän on karkottanut vihollisesi. Israelin kuningas, Herra, on keskelläsi; Sinun ei enää tarvitse pelätä onnettomuutta. ¹⁶ Sinä päivänä sanotaan Jerusalemlle: "Älä pelkää, Siion; Älä anna kätesi herpaantua. ¹⁷ Herra, sinun Jumalasi, on keskelläsi, Voimallinen soturi, joka pelastaa. Hän iloitsee sinusta ilolla, Hän on hiljaa rakkaudessaan, Hän riemuitsee sinusta iloisella laululla. ¹⁸ Minä kokoon ne, jotka surevat määrättyjä juhlia— He tulivat sinusta, Siion; Maanpaon häpeä on heille taakka. ¹⁹ Katso, minä aion toimia silloin Kaikkia sinun sortajiasi vastaan; Minä pelastan ne, jotka ovat rampoja Ja kokoon hajallaan olevat, Ja minä muutan heidän häpeänsä ylistykseksi ja maineeksi Koko maassa. ²⁰ Silloin minä tuon sinut sisään, Juuri silloin, kun kokoon sinut yhteen; Totisesti, minä teen sinut kuuluisaksi ja ylistetyksi Kaikkien maan kansojen keskuudessa, Kun palautan sinun omaisuutesi silmiesi edessä," Sanoo Herra.

Haggain kirja

1 Kuningas Dareiosksen toisena vuonna, kuudennen kuukauden ensimmäisenä päivänä, tuli profeetta Haggain kautta Herran sana Serubbabelille, Sealtielin pojalle, Juudan käskynhaltijalle, ja Joosualle, Joozadakin pojalle, ylimmäiselle papille, sanoen: ² "Näin sanoo Herra Sebaot:

"Nämä ihmiset sanovat: "Aika ei ole vielä tullut rakentaa Herran huonetta.""

³ Sitten tuli Herran sana Haggain profeetan kautta, sanoen:

⁴ *"Onko aika teidän asua paneloiduissa taloissanne, kun tämä huone on rauniaina?"*

⁵ Näin sanoo Herra Sebaot:

"Ottakaa vaari teistänne. ⁶ Olette kylväneet paljon, mutta korjanneet vähän. Syötte, mutta ette tule kylläisiksi. Juotte, mutta ette saa kylliksenne. Pukeudutte, mutta kukaan ei tule lämpimäksi. Ja se, joka ansaitsee palkkaa, panee sen riälliseen kukkaraan."

⁷ Herra Sebaot sanoo näin:

"Ottakaa vaari teistänne. ⁸ Nouskaa vuorille, tuokaa puutavaraa ja rakentakaa temppeli, että minä saisin siitä mielihyvää ja että minua kunnioitettaisiin," sanoo Herra. ⁹ "Te odotitte paljon, mutta katso, se tuli vähäiseksi; ja kun toitte sen kotiin, minä puhallin sen pois. Miksi?" julistaa Herra Sebaot. "Koska minun huoneeni on rauniaina, kun taas kukin teistä on kiireinen oman talonsa kanssa. ¹⁰ Sen tähden teidän tähtenne taivaat ovat pidättäneet kasteensa ja maa tuotteensa. ¹¹ Minä kutsuin kuivuuden maahan ja vuorille, viljaan, uuteen viiniin, öljyyn, ja kaikkeen, mitä maa tuottaa, ihmisiin ja karjaan, ja kaikkeen teidän kätenne työhön."

¹² Silloin Serubbabel, Sealtielin poika, ja Joosua, Joozadakin poika, ylimmäinen pappi, ja kaikki kansan jäännös, tottelivat Herran, Jumalansa, ääntä ja Haggain profeetan sanoja, kuten Herra, heidän Jumalansa, oli hänet lähettänyt. Ja kansa pelkäsi Herraa. ¹³ Sitten Haggai, Herran sanansaattaja, välitti Herran sanoman kansalle, sanoen:

"Minä olen teidän kanssanne,"

julistaa Herra." ¹⁴ Niin Herra herätti Serubbabelin, Sealtielin pojan, Juudan käskynhaltijan, ja Joosuan, Joozadakin pojan, ylimmäisen papin, ja kaiken kansan jäännöksen hengen; ja he tulivat ja alkoivat työskennellä Herran Sebaotin, heidän Jumalansa, huoneessa, ¹⁵ kuudennen kuukauden kahdentenakymmenentenä neljättänä päivänä, kuningas Dareiosksen toisena vuonna.

2 Seitsemännen kuukauden kahdentenakymmenentenä ensimmäisenä päivänä tuli profeetta Haggain kautta tämä Herran sana:

² *"Puhu Serubbabelille, Sealtielin pojalle, Juudan käskynhaltijalle, ja Joosualle, Joozadakin pojalle, ylimmäiselle papille, ja kansan jäännökselle, sanoen: ³ 'Kuka teistä on jäljellä, joka näki tämän temppelin entisessä loistossaan? Miltä se näyttää teistä nyt? Eikö se tunnu teistä kuin ei miltään verrattuna siihen?' ⁴ 'Mutta ole nyt luja, Serubbabel', sanoo Herra. 'Ole luja, Joosua, Joozadakin poika, ylimmäinen pappi. Olkaa lujia, kaikki maan kansa', sanoo Herra, 'ja tehkää työtä; sillä minä olen teidän kanssanne'; sanoo Herra Sebaot. ⁵ 'Tämä on se lupaus, jonka annoin teille, kun tulitte Egyptistä. Minun Henkeni pysyy teidän keskellänne; älkää pelätkö.' ⁶ Sillä näin sanoo Herra Sebaot: 'Vähän aikaa vielä, ja minä järjestyän jälleen taivasta ja maata, merta ja kuivaa maata. ⁷ Minä järjestyän kaikkia kansoja, ja kaikkien kansojen aarteet tulevat, ja minä täytän tämän temppelin kirkkaudella', sanoo Herra Sebaot. ⁸ 'Hopea on minun, ja kulta on minun', sanoo Herra Sebaot. ⁹ 'Tämän jälkimmäisen temppelin kirkkaus on oleva suurempi kuin edellisen', sanoo Herra Sebaot. 'Ja tässä paikassa minä annan rauhan', sanoo Herra Sebaot."*

¹⁰ Yhdeksännen kuukauden kahdentenakymmenentenä neljättänä päivänä, Dareiosksen toisena vuotena, tuli Herran sana profeetta Haggaille, sanoen:

¹¹ *"Näin sanoo Herra Sebaot: 'Kysy papeilta ohjeita:*

¹² *Jos joku kantaa pyhitettyä lihaa vaatteensa helmassa, ja koskettaa leipää, keittoa, viiniä, öljyä tai muuta ruokaa, tuleeko se pyhitetyksi?"*

Papit vastasivat: "Ei." ¹³ Sitten Haggai sanoi,

Haggain kirja

"Jos joku, joka on saastunut kosketuksesta ruumiiseen, koskettaa jotain näistä, tuleeko se saastuneeksi?"

Ja papit vastasivat,

"Kyllä, se tulee saastuneeksi."

¹⁴ Sitten Haggai sanoi,

"Niin on tämän kansan ja tämän kansakunnan laita minun edessäni", sanoo Herra. 'Kaikki, mitä he tekevät ja mitä he uhraavat, on saastunutta. ¹⁵ Nyt mietтікää tarkkaan tästä päivästä eteenpäin: harkitkaa, millaista oli, ennen kuin kiveä oli laskettu toisen päälle Herran temppelissä. ¹⁶ Kun joku tuli kasalle odottaen kaksikymmentä mittaa, oli vain kymmenen. Kun joku meni viinikuurmalle ammentamaan viisikymmentä mittaa, oli vain kaksikymmentä. ¹⁷ Minä löin kaikkia kättenne töitä nokitähkällä, homeella ja rakeilla, mutta te ette palanneet minun luokseni', sanoo Herra. ¹⁸ 'Tästä päivästä eteenpäin, yhdeksännen kuukauden kahdentenakymmenentenäneljäntenä päivänä,

mietтікää tarkkaan päivää, jolloin Herran temppelin perustus laskettiin.

Mietтікää:

¹⁹ Onko siementä jäljellä aitassa? Tähän asti viiniköynnös, viikunapuu, granaattiomena ja öljypuu eivät ole kantaneet hedelmää. Mutta tästä päivästä eteenpäin minä siunaan teitä."

²⁰ Herran sana tuli Haggaille toisen kerran kuukauden kahdentenakymmenentenäneljäntenä päivänä, sanoen,

²¹ "Ilmoita Serubbabelille, Juudan käskynhaltijalle, tämä viesti: 'Minä aion pian järjestyttää taivasta ja maata. ²² Minä kukistan valtakuntien valtaistuimet ja tuhoan kansakuntien valtakuntien voiman. Minä kukistan vaunut ja niiden ajajat; hevoset ja niiden ratsastajat kaatuvat, jokainen veljensä miekkaan. ²³ 'Sinä päivänä', sanoo Herra Sebaot, 'minä otan sinut, palvelijani Serubbabel, Sealtielin poika', sanoo Herra, 'ja teen sinut kuin sinettisormukseni, sillä minä olen valinnut sinut', sanoo Herra Sebaot."

Sakarjan kirja

1 Kuningas Daarejaveksen toisena vuotena, kahdeksannessa kuussa, tuli tämä Herran sana profeetta Sakarjalle, Berekjan pojalle, joka oli Iddon poika: ² "Herra oli hyvin vihainen teidän isillenne." ³ Sano siis heille: Näin sanoo Herra Sebaot: 'Palatkaa minun luokseni', sanoo Herra Sebaot, 'niin minä palaan teidän luoksenne', sanoo Herra Sebaot. ⁴ Älkää olko isienne kaltaisia, joille entiset profeetat julistivat: Näin sanoo Herra Sebaot: 'Kääntykää pahoilta teiltänne ja pahoista teoistanne.' Mutta he eivät kuunnelleet eivätkä ottaneet minua huomioon", sanoo Herra. ⁵ 'Missä ovat teidän isänne nyt? Ja profeetat, elävätkö he ikuisesti?' ⁶ Mutta eivätkö minun sanani ja säädökseni, jotka minä annoin palvelijoilleni profeetoille, saavuttaneet teidän isänne? Silloin he katuivat ja sanoivat: 'Niin kuin Herra Sebaot on päättänyt tehdä meille teittemme ja tekemme mukaan, niin hän on tehnyt meille.'" ⁷ Kahdentenkymmenentenäneljäntenä päivänä yhdettätoista kuukautta, joka on sebat-kuukausi, Daarejaveksen toisena vuotena, tuli tämä Herran sana profeetta Sakarjalle, Berekjan pojalle, joka oli Iddon poika, seuraavasti: ⁸ Minä näin yöllä, ja katso, mies ratsasti punaisella hevosella, seisoen myrttipuiden keskellä laaksossa, ja hänen takanaan oli punaisia, ruskeita ja valkoisia hevosia. ⁹ Sitten minä sanoin: "Mitä nämä ovat, herrani?" Ja enkeli, joka puhui kanssani, sanoi: "Minä näytän sinulle, mitä nämä ovat." ¹⁰ Mies, joka seiso myrttipuiden keskellä, vastasi: "Nämä ovat ne, jotka Herra on lähettänyt kulkemaan maata." ¹¹ Ja he raportoivat Herran enkelille, joka seiso myrttipuiden keskellä: "Me olemme kulkeneet maan halki, ja katso, koko maa on rauhallinen ja hiljainen." ¹² Sitten Herran enkeli sanoi: "Herra Sebaot, kuinka kauan sinä pidät laupeutesi poissa Jerusalemita ja Juudan kaupungeilta, joille olet ollut vihainen nämä seitsemänkymmentä vuotta?" ¹³ Ja Herra vastasi enkelille, joka puhui kanssani, armollisin ja lohduttavin sanoin. ¹⁴ Niin enkeli, joka puhui kanssani, sanoi: "Julistaen: Näin sanoo Herra Sebaot: 'Minä olen hyvin kiivas Jerusalemin ja Siionin puolesta, ¹⁵ ja minä olen erittäin vihainen kansoille, jotka ovat rauhassa; sillä vaikka minä olin vain vähän vihainen, he aiheuttivat suuremman tuhon.'" ¹⁶ Siksi näin sanoo Herra: 'Minä palaan Jerusalemiin laupeudella; minun temppelini rakennetaan sinne', sanoo Herra Sebaot, 'ja mittanuora vedetään Jerusalemin yli.'" ¹⁷ Julista edelleen, sanoen: Näin

sanoo Herra Sebaot: 'Minun kaupunkini tulevat jälleen tulvimaan vaurautta, ja Herra lohduttaa jälleen Siionia ja valitsee Jerusalemin.'" ¹⁸ Sitten minä nostin silmäni ja katsoin, ja katso, siellä oli neljä sarvea. ¹⁹ Niin minä kysyin enkeliltä, joka puhui kanssani: "Mitä nämä ovat?" Ja hän sanoi: "Nämä ovat ne sarvet, jotka ovat hajottaneet Juudan, Israelin ja Jerusalemin." ²⁰ Ja Herra näytti minulle neljä seppää. ²¹ Minä kysyin: "Mitä nämä tulevat tekemään?" Ja hän sanoi: "Nämä ovat ne sarvet, jotka ovat hajottaneet Juudan niin, ettei kukaan nosta päätään; mutta sepät ovat tulleet pelottamaan heitä, kaatamaan niiden kansojen sarvet, jotka ovat nostaneet sarvensa Juudan maata vastaan hajottaakseen sen."

2 Sitten nostin silmäni ja näin, ja katso, siellä oli mies, jolla oli mittanuora kädessään. ² Kysyin: "Minne olet menossa?" Hän vastasi: "Mittamaan Jerusalemiä, saadakseni selville kuinka leveä ja kuinka pitkä se on." ³ Ja katso, enkeli, joka puhui kanssani, oli lähtemässä, ja toinen enkeli tuli häntä vastaan. ⁴ Hän sanoi hänelle: "Juokse, sano tuolle nuorukaiselle: 'Jerusalem tulee olemaan asuttu kaupunkina ilman muureja, koska siellä on niin paljon ihmisiä ja karjaa.' ⁵ Sillä minä," sanoo Herra, 'olen oleva tulimuuri sen ympärillä, ja minä olen oleva sen kunnia sisällä.'" ⁶ "Tulkaa! Paetkaa pohjoisesta maasta," sanoo Herra, "sillä minä olen hajottanut teidät taivaan neljään tuuleen," sanoo Herra. ⁷ "Tule, Siion! Pakene, sinä joka asut Tyttär Babylonin luona!" ⁸ Sillä näin sanoo Herra Sebaot: "Kirkkauden jälkeen Hän on lähettänyt minut kansojen kimppuun, jotka ovat röstäneet teidät—sillä joka koskee teihin, koskee Hänen silmäteräänsä—" ⁹ Minä heilautan varmasti kättäni heidän ylitseen, niin että heidän orjansa röstävät heidät. Silloin te tiedätte, että Herra Sebaot on lähettänyt minut. ¹⁰ "Iloitse ja riemuitse, Tyttär Siion. Sillä katso, minä tulen, ja minä asun teidän keskellänne," sanoo Herra. ¹¹ "Monet kansat liittyvät Herraan sinä päivänä ja tulevat minun kansakseni. Minä asun teidän keskellänne, ja te tiedätte, että Herra Sebaot on lähettänyt minut teille." ¹² Herra ottaa omakseen Juudan osanaan pyhässä maassa ja valitsee jälleen Jerusalemin. ¹³ Olkaa hiljaa Herran edessä, kaikki ihmiset, sillä Hän on noussut pyhästä asunnostaan."

Sakarjan kirja

3 Sitten hän näytti minulle ylimmäisen papin Joosuan, joka seisoj Herran enkelin edessä, ja Saatanan, joka seisoj hänen oikealla puolellaan syöttämässä häntä. ² Herra sanoi Saatanalle: "Herra nuhdelkoon sinua, Saatan! Herra, joka on valinnut Jerusalemin, nuhdelkoon sinua! Eikö tämä ole kekäle, joka on temmattu tulesta?" ³ Joosua oli pukeutunut saastaisiin vaatteisiin seisoessaan enkelin edessä. ⁴ Enkeli sanoi niille, jotka seisoivat hänen edessään: "Ottakaa pois hänen saastaiset vaatteensa." Sitten hän sanoi Joosualle: "Katso, minä olen ottanut pois sinun syntisi, ja minä puen sinut juhlapukuihin." ⁵ Sitten minä sanoin: "Asettakaa puhdas turbaani hänen päähänsä." Niin he asettivat puhtaan turbaanin hänen päähänsä ja pukivat hänet, samalla kun Herran enkeli seisoj vieressä. ⁶ Herran enkeli antoi tämän käskyn Joosualle: ⁷ "Tämä on, mitä Herra Sebaot sanoo: 'Jos sinä vaellat minun teitäni ja pidät minun käskyni, niin sinä saat hallita minun huonettani ja valvoa minun esipihojani, ja minä annan sinulle pääsyn näiden joukkoon, jotka tässä seisovat.' ⁸ "Kuule, ylimmäinen pappi Joosua, sinä ja sinun edessäsi istuvat toverisi, jotka ovat ennusmerkkejä tulevista asioista: minä tuon palvelijani, Vesan. ⁹ Katso, kivi, jonka olen asettanut Joosuan eteen! Yhdessä kivessä on seitsemän silmää, ja minä kaiverran siihen kirjoituksen', sanoo Herra Sebaot, 'ja minä poistan tämän maan synnin yhdessä päivässä.' ¹⁰ "Sinä päivänä', julistaa Herra Sebaot, 'kukin teistä kutsuu naapurinsa istumaan viiniköynnöksensä ja viikunapuunsa alle.'"

4 Sitten enkeli, joka oli keskustellut kanssani, palasi ja herätti minut, kuin joku, joka herätetään unesta. ² Hän kysyi minulta: "Mitä näet?" Vastasin: "Näen lampunjalan, joka on kokonaan kultaa, ja sen päällä on malja ja seitsemän lampua, ja seitsemän putkea lampuille sen päällä. ³ Sen vieressä on myös kaksi oliivipuuta, yksi maljan oikealla puolella ja toinen sen vasemmalla puolella." ⁴ Kysyin enkeliltä, joka puhui kanssani: "Mitä nämä ovat, herrani?" ⁵ Enkeli, joka puhui kanssani, vastasi: "Etkö tiedä, mitä nämä ovat?" Sanoin: "En, herrani." ⁶ Niin hän sanoi minulle: "Tämä on Herran sana Serubbabelille: 'Ei sotajoukolla eikä voimalla, vaan minun Hengelläni', sanoo Herra Sebaot. ⁷ 'Mikä sinä olet, mahtava vuori? Serubbabelin edessä sinusta tulee tasaista maata. Hän tuo esiin kulmakiven huutojen saattelemana: 'Armoa, armoa sille!'" ⁸ Herran sana tuli minulle sanoen, ⁹ "Serubbabelin

kädet ovat laskeneet tämän talon perustuksen; hänen kätensä myös saattavat sen päätökseen. Silloin te tiedätte, että Herra Sebaot on lähettänyt minut teidän luoksenne. ¹⁰ Kuka on halveksinut pienten alkujen päivää? Nämä seitsemän iloitsevat nähdessään luotilangan Serubbabelin kädessä—ne ovat Herran silmät, jotka tarkkailevat koko maata." ¹¹ Sitten kysyin häneltä: "Mitä ovat nämä kaksi oliivipuuta lampunjalan oikealla ja vasemmalla puolella?" ¹² Ja kysyin uudelleen: "Mitä ovat nämä kaksi oliivipuun oksaa kahden kultaisen putken vieressä, jotka valuttavat kultaisen öljyn?" ¹³ Hän vastasi: "Etkö tiedä, mitä nämä ovat?" Sanoin: "En, herrani." ¹⁴ Sitten hän selitti: "Nämä ovat ne kaksi voideltua, jotka seisovat koko maan Herran edessä."

5 Minä nostin jälleen silmäni ja näin, ja katso, siellä oli lentävä kirjakäärö. ² Ja hän sanoi minulle: "Mitä näet?" Vastasin: "Näen lentävän kirjakäärön; sen pituus on kaksikymmentä kynärää ja leveys kymmenen kynärää." ³ Sitten hän sanoi minulle: "Tämä on kirous, joka lähtee liikkeelle koko maan yli; sillä jokainen, joka varastaa, poistetaan sen kirjoituksen mukaan, joka on yhdellä puolella, ja jokainen, joka vannoo väärin, poistetaan sen kirjoituksen mukaan, joka on toisella puolella. ⁴ 'Minä lähetän sen liikkeelle', sanoo Herra Sebaot, 'ja se menee varkaan taloon ja sen taloon, joka vannoo väärin minun nimessäni. Se jää siihen taloon ja hävittää sen puineen ja kivineen.'" ⁵ Sitten enkeli, joka puhui kanssani, tuli esiin ja sanoi: "Nosta nyt silmäsi ja katso, mikä tämä on, joka lähtee liikkeelle." ⁶ Ja minä kysyin: "Mikä se on?" Hän vastasi: "Tämä on mitta-astia, joka lähtee liikkeelle." ⁷ Ja hän lisäsi: "Tämä on heidän syntinsä koko maassa." ⁸ Ja katso, lyijykansi nostettiin ylös, ja siellä oli nainen istumassa mitta-astian sisällä. ⁹ Hän sanoi: "Tämä on Jumalattomuus," ja hän työnsi hänet takaisin mitta-astiaan ja heitti lyijypainon sen aukon päälle. ¹⁰ Sitten katsoin ylös ja näin kaksi naista tulevan ulos, tuuli heidän siivissään; heillä oli siivet kuin haikaran siivet, ja he nostivat mitta-astian maan ja taivaan välille. ¹¹ Kysyin enkeliltä, joka puhui kanssani: "Minne he vievät mitta-astian?" ¹² Hän vastasi: "Rakentamaan sille taloa Sinearin maahan; ja kun se on valmis, se asetetaan sinne omalle perustalleen."

6 Minä nostin jälleen silmäni ja näin neljä vaunua, jotka tulivat esiin kahden vuoren välistä—vuoret olivat pronssista. ² Ensimmäistä vaunua veti

Sakarjan kirja

punaiset hevoset, toista mustat hevoset, ³ kolmatta valkoiset hevoset ja neljättä voimakkaat kirjavat hevoset. ⁴ Minä kysyin enkeliltä, joka puhui kanssani: "Mitä nämä ovat, herrani?" ⁵ Enkeli vastasi: "Nämä ovat taivaan neljä henkeä, jotka lähtevät liikkeelle seisottuaan koko maan Herran edessä. ⁶ Vaunu, jossa on mustat hevoset, menee pohjoiseen maahan, valkoiset seuraavat niitä, ja kirjavat suuntaavat etelään." ⁷ Kun nämä voimakkaat hevoset lähtivät, ne olivat innokkaita kiertämään maata. Ja Hän sanoi: "Menkää, kiertäkää maata." Niin ne kiersivät maata. ⁸ Sitten Hän huusi minulle: "Katso, ne, jotka menevät pohjoiseen maahan, ovat rauhoittaneet Henkeni pohjoisessa maassa." ⁹ Herran sana tuli sitten minulle sanoen: ¹⁰ "Ota hopeaa ja kultaa pakkosiirtolaisilta, Heldailta, Tobialta ja Jedajalta, jotka ovat saapuneet Babylonista, ja mene samana päivänä Josian, Sefanjan pojan, taloon. ¹¹ Tee kruunu hopeasta ja kullasta ja aseta se ylimmäisen papin, Joosua, Joozadakin pojan, päähän. ¹² Sano hänelle: 'Näin sanoo Herra Sebaot: 'Katso, mies, jonka nimi on Vesa, sillä hän versoo paikastaan ja rakentaa Herran temppelin. ¹³ Totisesti, hän rakentaa Herran temppelin, ja hänet puetaan loistoon ja hän istuu ja hallitsee valtaistuimellaan. Hän on oleva pappi valtaistuimellaan, ja näiden kahden viran välillä on oleva sopusointu.'" ¹⁴ Kruunu on oleva muistutuksena Herran temppelissä Helemille, Tobialle, Jedajalle ja Henille, Sefanjan pojalle. ¹⁵ Kaukaiset tulevat ja rakentavat Herran temppelin, ja te tulette tietämään, että Herra Sebaot on lähettänyt minut teidän luoksenne. Tämä tapahtuu, jos te ahkerasti tottelette Herraa, Jumalaanne.

7 Kuningas Dareioksen neljäntenä vuonna Herran sana tuli Sakarjalle yhdeksannen kuun neljäntenä päivänä, jota kutsutaan Kisleviksi. ² Betelin kansa lähetti Sareserin ja Regem-Melekin miehineen etsimään Herran suosiota, ³ puhumalla Herran Sebaotin temppelin papeille ja profeetoille, kysyen: "Tulisiko minun surra ja paastota viidennessä kuussa, kuten olen tehnyt niin monina vuosina?" ⁴ Sitten Herran Sebaotin sana tuli minulle, sanoen: ⁵ "Sano kaikelle maan kansalle ja papeille: 'Kun paastositte ja suritte viidennessä ja seitsemännessä kuussa näinä seitsemänkymmenenä vuotena, oliko se todella minulle, että paastositte?' ⁶ Ja kun syötte ja juotte, ettekö syö ja juo itsellenne? ⁷ Eivätkö nämä ole ne sanat, jotka Herra julisti entisten profeettojen kautta, kun Jerusalem ja sen ympäröivät kaupungit

olivat asuttuja ja vauraita, ja Negev ja alanko olivat asuttuja?" ⁸ Ja Herran sana tuli jälleen Sakarjalle, sanoen: ⁹ "Tämä on, mitä Herra Sebaot sanoo: 'Toimittakaa tosi oikeutta; osoittakaa ystävällisyyttä ja myötätuntoa toisillenne. ¹⁰ Älkää sortako leskeä tai orpoa, muukalaista tai köyhää. Älkää suunnittele pahaa toisianne vastaan sydämissänne.'" ¹¹ Mutta he kieltäytyivät kuuntelemasta; he käänsivät itsepäisen olkapään ja tukkivat korvansa kuulemasta. ¹² He tekivät sydämensä koviksi kuin kivi, jotta he eivät kuulisi lakia tai sanoja, jotka Herra Sebaot oli lähettänyt Hengellään entisten profeettojen kautta. Siksi suuri viha tuli Herralta Sebaotilta. ¹³ "Kun minä kutsuin, he eivät kuunnelleet; siksi, kun he kutsuivat, minä en vastannut," sanoo Herra Sebaot. ¹⁴ 'Minä hajotin heidät myrskytuulella kaikkien niiden kansojen keskuuteen, joita he eivät tunteneet. Maa, jonka he jättivät jälkeensä, oli niin autio, ettei kukaan kulkenut sen läpi. Näin he tekivät miellyttävän maan autioksi."

8 Minulle tuli tämä viesti Herralta Sebaotilta: ² Näin sanoo Herra Sebaot: "Minä olen ylenmäärin kiivas Siionin puolesta; minä palan suuresta kiivaudesta häntä kohtaan." ³ Näin sanoo Herra: "Minä palaan Siioniin ja asun Jerusalemin keskellä. Sitten Jerusalemiä kutsutaan Totuuden Kaupungiksi, ja Herran Sebaotin vuorta kutsutaan Pyhäksi Vuoreksi." ⁴ Näin sanoo Herra Sebaot: "Vielä vanhat miehet ja naiset istuvat Jerusalemin kaduilla, jokaisella sauva kädessään vanhuutensa vuoksi. ⁵ Ja kaupungin aukiot täyttyvät pojista ja tytöistä, jotka leikkivät siellä." ⁶ Näin sanoo Herra Sebaot: "Jos tämä näyttää ihmeelliseltä tämän kansan jäännöksen silmissä noina päivinä, onko se myös ihmeellistä minun silmissäni?" julistaa Herra Sebaot. ⁷ Näin sanoo Herra Sebaot: "Minä pelastan kansani idän ja lännen maista. ⁸ Minä tuon heidät takaisin asumaan Jerusalemiin; he ovat minun kansani, ja minä olen heidän Jumalansa totuudessa ja vanhurskaudessa." ⁹ Näin sanoo Herra Sebaot: "Olkaa lujat käsiltänne, te jotka kuulette nämä sanat, jotka profeetat puhuivat, kun Herran Sebaotin temppelin perustus laskettiin, jotta temppeli voitaisiin rakentaa. ¹⁰ Ennen noita päiviä ei ollut palkkaa ihmisille eikä palkkaa eläimille. Kukaan ei voinut kulkea turvallisesti liiketoimissaan vihollistensa vuoksi, sillä minä olin asettanut jokaisen hänen naapurinsa kimppuun. ¹¹ Kuitenkin, minä kohtelen nyt tämän kansan jäännöstä eri tavalla kuin menneisyydessä," julistaa

Sakarjan kirja

Herra Sebaot. ¹² "Sillä siemen on oleva menestyvä: viiniköynnös antaa hedelmänsä, maa tuottaa satonsa, ja taivaat antavat kastettaan. Minä annan kaikki nämä asiat perinnöksi tämän kansan jäännökselle. ¹³ Niin kuin te olette olleet kirous kansojen keskuudessa, Juudan heimo ja Israelin heimo, niin minä pelastan teidät, ja te olette oleva siunaus. Älkää pelätkö, vaan olkaa lujat käsiltänne."

¹⁴ Näin sanoo Herra Sebaot: "Niin kuin minä olen päättänyt tuoda onnettomuuden teidän yllenne, kun teidän esi-isänne herättivät minun vihani," sanoo Herra Sebaot, ¹⁵ "niin minä olen päättänyt tehdä hyvää jälleen Jerusalemin ja Juudan heimolle. Älkää pelätkö. ¹⁶ Nämä ovat ne asiat, jotka teidän tulee tehdä: puhukaa totta toisillenne ja antakaa oikeat ja rehelliset tuomiot porteissanne; ¹⁷ älkää suunnitelko pahaa toisianne vastaan, älkääkään rakastako vääriä valaa. Minä vihaan kaikkia näitä asioita," julistaa Herra. ¹⁸ Minulle tuli tämä viesti Herralta Sebaotilta: ¹⁹ Näin sanoo Herra Sebaot: "Neljännen, viidennen, seitsemännen ja kymmenennen kuukauden paastot tulevat olemaan iloisia ja riemukkaita tilaisuuksia ja onnellisia juhlia Juudan heimolle. Siksi rakastakaa totuutta ja rauhaa." ²⁰ Näin sanoo Herra Sebaot: "Monet kansat ja monien kaupunkien asukkaat tulevat vielä, ²¹ ja yhden kaupungin asukkaat menevät toiseen, sanoen: 'Menkäämme heti rukoilemaan Herran suosiota ja etsimään Herraa Sebaotia. Minä itse olen menossa.'" ²² Niin monet kansat ja mahtavat kansakunnat tulevat Jerusalemiin etsimään Herraa Sebaotia ja rukoilemaan hänen suosiotaan." ²³ Näin sanoo Herra Sebaot: "Noina päivinä kymmenen ihmistä kaikista kielistä ja kansoista tarttuu lujasti yhden juutalaisen vaatteeseen ja sanoo: 'Menkäämme kanssanne, sillä olemme kuulleet, että Jumala on teidän kanssanne.'"

9 Viesti

Herran sana on suunnattu Hadrahin maalle, ja Damaskos on sen lepopaikka— Sillä ihmiskunnan silmät, erityisesti kaikki Israelin heimot, ovat Herran puolella— ² *Ja myös Hamat, joka rajoittuu siihen; Tyro ja Sidon, koska ne ovat hyvin viisaita.* ³ *Sillä Tyro rakensi itselleen linnoituksen, Ja keräsi hopeaa kuin pölyä, Ja kultaa kuin katujen mutaa.* ⁴ *Katso, Herra riisuu häneltä omaisuuden Ja heittää hänen rikkautensa mereen; Ja hänet syödään tulella.* ⁵ *Askelon näkee sen ja pelkää. Myös Gaza väentehtii suuressa*

ahdistuksessa, Myös Ekron, koska hänen toivonsa on murskattu. Lisäksi kuningas tuhoutuu Gazasta, Ja Askelon ei ole asuttu. ⁶ *Ja monenkirjava kansa asuu Asdodissa, Ja minä poistan filistealaisten ylimielisyyden.* ⁷ *Ja minä otan pois heidän verensä heidän suustaan Ja heidän kauhistuksensa heidän hampaidensa välistä. Sitten hekin kuuluvat meidän Jumalallemme, Ja ovat kuin perhe Juudassa, Ja Ekron kuin jebusilainen.* ⁸ *Mutta minä leiriäydyn taloni ympärille armeijan vuoksi, Sen vuoksi, joka kulkee ohi ja palaa; Eikä mikään sortaja kulje enää heidän ylitseen, Sillä nyt olen nähnyt silmilläni.* ⁹ *Iloitse suuresti, tytär Siion! Huuda riemuiten, tytär Jerusalem! Katso, kuninkaasi tulee luoksesi; Hän on vanhurskas ja voittoisa, Nöyrä, ja ratsastaa aasilla, Aasinvarsalla, aasin varsalla.* ¹⁰ *Ja minä poistan vaunun Efraimista Ja hevoson Jerusalemistä; Ja sodan jousi murtuu. Ja hän julistaa rauhaa kansoille; Ja hänen hallintansa ulottuu merestä mereen, Ja Eufrat-joesta maan ääriin.* ¹¹ *Mitä sinuun tulee, myös sinun kanssasi tehdyn liiton veren tähden, Olen vapauttanut vankisi vedettömästä kuopasta.* ¹² *Palatkaa linnoitukseen, te toivolla täytetyt vangit; Juuri tänä päivänä julistan, että palautan teille kaksinkertaisesti.* ¹³ *Sillä minä taivutan Juudan jousekseni, Täytän jousen Efraimilla. Ja minä herätän poikasi, Siion, poikiasi, Kreikka, vastaan; Ja teen sinut kuin soturin miekan.* ¹⁴ *Sitten Herra ilmestyy heidän ylleen, Ja hänen nuolensa ampuu kuin salama; Ja Herra Jumala soittaa torvea, Ja etenee etelän myrskytuulissa.* ¹⁵ *Herra Sebaot suojelee heitä. Ja he syövät ja tallaavat lingonkiviä; Ja he juovat ja ovat riemukkaita kuin viinistä; Ja he täyttyvät kuin uhriastia, Kastuvat kuin alttarin kulmat.* ¹⁶ *Ja Herra, heidän Jumalansa, pelastaa heidät sinä päivänä Hänen kansansa laumana; Sillä he ovat kuin kruunun kallisarvoiset kivet, Kimaltelevat hänen maassaan.* ¹⁷ *Sillä kuinka suuri on hänen hyvytensä, Ja kuinka suuri on hänen kauneutensa! Vilja saa nuoret miehet kukoistamaan, Ja uusi viini, neitosest.*

10 *Pyytääkää sadetta Herralta kevätaikaan— Herralta, joka luo myrskytuulia; Ja Hän antaa heille sadekuuroja, kasvillisuutta pellolle jokaiselle ihmiselle.* ² *Sillä terafit puhuvat petosta, Ja ennustajat näkevät harhanäkijä Ja kertovat petollisia unia; He lohduttavat turhaan. Siksi kansa harhailee kuin lampaat, He kärsivät, koska ei ole*

Sakarjan kirja

paimenta. ³ "Vihani on syttynyt paimenia vastaan, Ja minä rankaisen vuohipukkeja; Sillä Herra Sebaot on käynyt laumansa, Juudan heimon, luona, Ja tekee heistä kuin majesteettisen hevosensa taistelussa. ⁴ Heistä nousee kulmakivi, Heistä telttavaarna, Heistä taistelujousi, Heistä jokainen hallitsija, kaikki yhdessä. ⁵ Ja he ovat kuin soturit, Tallaten vihollista katujen mudassa taistelussa; Ja he taistelevat, sillä Herra on heidän kanssaan; Ja ratsastajat hevosilla joutuvat häpeään. ⁶ Ja minä vahistan Juudan heimon, Ja minä pelastan Joosefin heimon, Ja minä palautan heidät, Koska olen osoittanut heille myötätuntoa; Ja he ovat ikään kuin en olisi heitä hylännyt, Sillä minä olen Herra, heidän Jumalansa, ja minä vastaan heille. ⁷ Ja Efraim on kuin soturi, Ja heidän sydämensä on iloinen kuin viinistä; Totisesti, heidän lapsensa näkevät sen ja ovat iloisia, Heidän sydämensä riemuitsee Herrassa. ⁸ Minä viittaan heille ja kokoon heidät yhteen, Sillä olen lunastanut heidät; Ja he ovat yhtä lukuisat kuin ennen. ⁹ Kun minä hajotan heidät kansojen keskuuteen, He muistavat minut kaukaisissa maissa, Ja he lapsineen elävät ja palaavat. ¹⁰ Minä tuon heidät takaisin Egyptin maasta Ja kokoon heidät Assyriasta; Ja minä tuon heidät Gileadin ja Libanonin maahan Kunnes heille ei löydy tilaa. ¹¹ Ja he kulkevat ahdistuksen meren läpi, Ja Hän lyö meren aallot Niin että kaikki Niilin syvyudet kuivuvat; Ja Assyrian ylpeys alennetaan, Ja Egyptin valtikka poistuu. ¹² Ja minä vahistan heidät Herrassa, Ja Hänen nimessään he vaeltavat," julistaa Herra.

11 Avaa ovet, Libanon, jotta tuli kuluttaisi setrиси. ² Valita, kataja, sillä setri on kaatunut; mahtavat puut ovat tuhoutuneet! Valittakaa, Basanin tammet, sillä tiheä metsä on kaadettu! ³ Kuulkaa paimenten valitusta, sillä heidän loistavat laitumensa ovat tuhoutuneet! Kuunnelkaa nuorten leijonien karjuntaa, sillä Jordanin ylpeys on hävitetty!

⁴ Näin sanoo Herra, minun Jumalani: "Hoida teuraslaumaa. ⁵ Heidän ostajansa teurastavat heidät ja jäävät rankaisematta. Ne, jotka myyvät heitä, sanovat: 'Siunattu olkoon Herra, sillä minä olen rikastunut!' Heidän omat paimenensa eivät osoita heille armoa. ⁶ Sillä minä en enää sääli maan kansaa", julistaa Herra. "Minä annan jokaisen hänen naapureidensa ja kuninkaansa käsiin. He murskaavat

maan, enkä minä pelasta heitä heidän käsistään." ⁷ Niinpä minä hoidin teuraslaumaa, erityisesti lauman kärsiviä. Otin kaksi sauvaa, kutsuen toista Armo ja toista Yhteys, ja hoidin laumaa. ⁸ Yhdessä kuukaudessa poistuvin kolmesta paimenesta. Sieluni väsyi heihin, ja hekin vihasivat minua. ⁹ Niinpä sanoin: "En enää hoida teitä. Antakaa kuolevien kuolla ja tuhoutuvien tuhoutua. Antakaa jäljelle jääneiden syödä toistensa lihaa." ¹⁰ Sitten otin sauvani, jota kutsuttiin Armoksi, ja katkaisin sen, kumoten liiton, jonka olin tehnyt kaikkien kansojen kanssa. ¹¹ Se kumottiin sinä päivänä, ja niin lauman kärsivät, jotka seurasivat minua, tiesivät, että se oli Herran sana. ¹² Sanoin heille: "Jos näette hyväksi, antakaa minulle palkkani; jos ette, pitääkää se." Niin he punnitsivat minulle palkaksi kolmekymmentä hopearahaa. ¹³ Ja Herra sanoi minulle: "Heitä se savenalajalle—loistava hinta, jolla he arvostivat minua!" Niinpä otin kolmekymmentä hopearahaa ja heitin ne savenalajalle Herran temppeliin. ¹⁴ Sitten katkaisin toisen sauvani, jota kutsuttiin Yhteydeksi, rikkoen veljeyden Juudan ja Israelin välillä. ¹⁵ Sitten Herra sanoi minulle: "Ota jälleen kerran tyhmän paimenen varusteet. ¹⁶ Sillä minä aion nostaa maahan paimenen, joka ei välitä tuhoutuvista, ei etsi hajallaan olevia, ei paranna loukkaantuneita, eikä ravitse terveitä, vaan syö lihaviin lihan, repien heidän sorkkansa.

¹⁷ Voi arvotonta paimenta joka hylkää lauman! Miekka lyököön hänen käsivartensa ja hänen oikean silmänsä! Hänen käsivartensa kiihtukoon täysin, ja hänen oikea silmänsä sokeutukoon täysin!"

12 Ilmoitus: Herran sana Israelista. Herra, joka levittää taivaat, joka laskee maan perustukset ja joka muodostaa ihmisen hengen hänen sisimpäänsä, julistaa: ² "Katso, minä teen Jerusalemin maljaksi, joka saa kaikki ympärillä olevat kansat horjumaan. Myös Juuda joutuu piiritetyksi Jerusalemin kanssa. ³ Sinä päivänä, kun kaikki maan kansat kokoontuvat sitä vastaan, minä teen Jerusalemin liikkumattomaksi kiveksi kaikille kansoille. Kaikki, jotka yrittävät nostaa sitä, vahingoittavat itseään pahoin. ⁴ Sinä päivänä", julistaa Herra, "minä isken jokaisen hevosen paniikkiin ja sen ratsastajan hulluuteen. Minä pidän valvojan silmäni Juudan huoneen yllä, samalla kun sokaistan kaikkien kansojen hevoset. ⁵ Silloin Juudan

Sakarjan kirja

klaanit sanovat sydämessään: 'Jerusalem asukkaat ovat vahvoja Herran, Kaikkivaltiaan, Jumalansa, kautta.' ⁶ "Sinä päivänä minä teen Juudan klaanit kuin tulipadan puiden keskellä, kuin liekehtivän soihdun lyhteiden keskellä. He kuluttavat kaikki ympärillä olevat kansat oikealla ja vasemmallä, samalla kun Jerusalem asukkaat pysyvät paikoillaan Jerusalemissa. ⁷ Herra pelastaa ensin Juudan asunnot, jotta Daavidin huoneen ja Jerusalem asukkaiden kunnia ei ylittäisi Juudan kunniaa. ⁸ Sinä päivänä Herra suojelee Jerusalem asukkaita, niin että heikoin heistä on kuin Daavid, ja Daavidin huone on kuin Jumala, kuin Herran enkeli heidän edessään. ⁹ Sinä päivänä minä ryhdyn tuhoamaan kaikki kansat, jotka nousevat Jerusalemia vastaan. ¹⁰ "Ja minä vuodatan Daavidin huoneen ja Jerusalem asukkaiden päälle armon ja rukouksen hengen. He katsovat minuun, jonka he ovat lävistäneet, ja he surevat häntä kuin suretaan ainokaista lasta, ja he valittavat katkerasti häntä kuin valitetaan esikoista. ¹¹ Sinä päivänä suru Jerusalemissa on yhtä suuri kuin Hadad-Rimmonin suru Megiddon tasangolla. ¹² Maa suree, jokainen suku erikseen, heidän vaimonsa erikseen: Daavidin huoneen suku erikseen ja heidän vaimonsa erikseen; Naatanin huoneen suku erikseen ja heidän vaimonsa erikseen; ¹³ Leevin jälkeläiset surevat erikseen, jokainen suku ja heidän vaimonsa erikseen; myös Simein jälkeläiset surevat erikseen, jokainen suku ja heidän vaimonsa erikseen; ¹⁴ ja kaikki jäljellä olevat suvut, jokainen suku erikseen ja heidän vaimonsa erikseen.

13 "Sinä päivänä avataan lähde Daavidin suvulle ja Jerusalem asukkailla, puhdistamaan heidät synnistä ja saastaisuudesta. ² "Sinä päivänä", sanoo Herra Sebaot, "minä poistan epäjumalien nimet maasta, eikä niitä enää muisteta; minä poistan myös profeetat ja saastaisuuden hengen maasta. ³ Ja jos joku vielä profetoi, hänen isänsä ja äitinsä, jotka ovat hänet synnyttäneet, sanovat hänelle: 'Sinä et saa elää, sillä olet puhunut valheita Herran nimessä.' Silloin hänen omat vanhempansa lävistävät hänet, kun hän profetoi. ⁴ Sinä päivänä jokainen profeetta häpeää näkyään, kun hän profetoi, eikä hän pukeudu karvaiseen viittaansa pettääkseen. ⁵ Jokainen sanoo: 'En ole profeetta; olen maanviljelijä, sillä olen ollut työmiestä nuoruudestani asti.' ⁶ Ja jos joku kysyy: 'Mitä

ovat nämä haavat kehossasi?' hän vastaa: 'Ne ovat haavat, jotka sain ystäväni talossa.'

⁷ "Herää, miekka, minun paimentani vastaan, miestä vastaan, joka on minun toverini!" sanoo Herra Sebaot. "Lyö paimenta, ja lampaat hajaantuvat, ja minä käännän käteni pieniä vastaan.

⁸ Ja koko maassa", sanoo Herra, "kaksi kolmasosaa hävitetään ja kuolee, mutta kolmasosa jää jäljelle. ⁹ Tämän kolmannen minä vien tulen läpi; minä puhdistan heidät niin kuin hopea puhdistetaan ja koettelen heitä niin kuin kulta koetellaan. He huutavat minun nimeäni, ja minä vastaan heille; minä sanon: 'He ovat minun kansani,' ja he sanovat: 'Herra on meidän Jumalamme.'"

14 Katso, Herran päivä on tulossa, jolloin omaisuutesi ryöstetään ja jaetaan keskelläsi.

² Minä kokoan kaikki kansat Jerusalemia vastaan sotaan; kaupunki valloitetetaan, talot ryöstetään ja naiset raiskataan. Puolet kaupungista menee pakkosiirtolaisuuteen, mutta loppuja kansasta ei poisteta kaupungista. ³ Silloin Herra lähtee liikkeelle ja taistelee noita kansoja vastaan, niin kuin Hän taistelee taistelupäivänä. ⁴ Sinä päivänä Hänen jalkansa seisovat Öljymäellä, joka on Jerusalem itäpuolella, ja Öljymäki halkeaa kahtia idästä länteen muodostaen suuren laakson, niin että toinen puoli vuoresta siirtyy pohjoiseen ja toinen puoli etelään. ⁵ Te pakenette minun vuorilaaksoni kautta, sillä se ulottuu Aseliin asti. Te pakenette, kuten pakenitte maanjäristystä Juudan kuninkaan Ussian päivinä. Silloin Herra, minun Jumalani, tulee, ja kaikki pyhät Hänen kanssaan. ⁶ Sinä päivänä ei ole valoa; taivaankappaleet himmenevät. ⁷ Se on oleva ainutlaatuinen päivä, jonka Herra yksin tuntee, ilman eroa päivän ja yön välillä. Kun ilta tulee, on oleva valoisaa. ⁸ Sinä päivänä elävät vedet virtaavat Jerusalemissa, puolet itäiseen mereen ja puolet läntiseen mereen, sekä kesällä että talvella. ⁹ Herra on oleva koko maan kuningas. Sinä päivänä Herra on oleva ainoa, ja Hänen nimensä ainoa. ¹⁰ Koko maa muuttuu tasangoksi Gebasta Rimmoniin, etelään Jerusalemissa. Mutta Jerusalem kohoaa ja pysyy paikallaan Benjaminin portilta Ensimmäisen portin paikalle, Kulmaportille, ja Hananelin tornista kuninkaan viinikuurnille. ¹¹ Siellä asutaan, eikä enää tule tuhoa; Jerusalem asuu turvassa. ¹² Tämä on oleva vitsaus, jolla Herra lyö kaikki kansat, jotka taistelivat Jerusalemia vastaan: heidän lihansa

Sakarjan kirja

mätänee heidän seistessään jaloillaan, heidän silmänsä mätänevät kuopissaan ja heidän kielensä mätänevät suussa. ¹³ Sinä päivänä Herran lähettämä suuri kauhu valtaa heidät. He tarttuvat toisiinsa käsin ja nostavat kätensä toisiaan vastaan. ¹⁴ Myös Juuda taistelee Jerusalemissa, ja kaikkien ympäröivien kansojen rikkaudet kootaan — kultaa, hopeaa ja vaatteita runsaasti. ¹⁵ Samanlainen vitsaus kohtaa hevosia, muuleja, kameleita, aaseja ja kaikkia eläimiä noissa leireissä. ¹⁶ Sitten kaikki ne, jotka ovat jääneet jäljelle kaikista kansoista, jotka hyökkäsivät Jerusalemiin, nousevat vuosi vuodelta kumartamaan Kuningasta, Herran Sebaotia, ja viettämään Lehtimajanjuhlaa. ¹⁷ Jos joku maan sukukunnista ei nouse Jerusalemiin kumartamaan Kuningasta,

Herran Sebaotia, heille ei tule sadetta. ¹⁸ Jos Egyptin suku ei nouse eikä tule, heille ei tule sadetta. Tämä on oleva vitsaus, jolla Herra lyö ne kansat, jotka eivät nouse viettämään Lehtimajanjuhlaa. ¹⁹ Tämä on oleva Egyptin rangaistus ja kaikkien kansojen rangaistus, jotka eivät nouse viettämään Lehtimajanjuhlaa. ²⁰ Sinä päivänä hevosten kelloihin kaiverretaan "Pyhä Herralle", ja Herran huoneen keittopadat ovat kuin pyhät maljat alttarin edessä. ²¹ Jokainen pata Jerusalemissa ja Juudassa on oleva pyhä Herralle Sebaotille, ja kaikki, jotka tulevat uhraamaan, ottavat niistä ja keittävät niissä. Sinä päivänä ei enää ole kanaanilaista Herran Sebaotin huoneessa.

Malakian kirja

1 Herran sana Israelille Malakian kautta: ² "Minä olen rakastanut teitä", sanoo Herra. Mutta te kysytte: "Miten olet rakastanut meitä?" "Eikö Esau ollut Jaakobin veli?" julistaa Herra. "Kuitenkin minä olen rakastanut Jaakobia; ³ mutta Esaut minä olen vihannut, ja olen tehnyt hänen vuorensa automaaksi ja antanut hänen perintönsä erämaan sakaaleille." ⁴ Edom voi sanoa: "Meidät on lyöty, mutta me palaamme ja rakennamme rauniot." Mutta näin sanoo Herra Sebaot: "He voivat rakentaa, mutta minä revin alas. Heitä kutsutaan pahuuden alueeksi ja kansaksi, johon Herra on vihainen ikuisesti." ⁵ Teidän silmäenne näkevät tämän, ja te sanotte: "Suuri on Herra — jopa Israelin rajojen ulkopuolella!" ⁶ "Poika kunnioittaa isäänsä ja palvelija isäntäänsä. Jos minä olen isä, missä on minun kunnioitukseni? Ja jos minä olen isäntä, missä on minun kunnioitukseni?" sanoo Herra Sebaot teille, te papit, jotka halveksitte minun nimeäni. Mutta te kysytte: "Miten olemme halveksineet sinun nimeäsi?" ⁷ Tuomalla saastunutta ruokaa minun alttarilleni. Mutta te kysytte: "Miten olemme saastuttaneet sinut?" Sanomalla: "Herran pöytä on halveksittava." ⁸ Kun te tarjoatte sokeita eläimiä uhriksi, eikö se ole väärin? Tai kun te tuotte rampoja tai sairaita eläimiä, eikö se ole väärin? Kokeilkaa tarjota niitä käskynhaltijallenne! Olisiko hän tyytyväinen teihin? Hyväksyisikö hän teidät?" sanoo Herra Sebaot. ⁹ "Mutta nyt, pyytäkää Jumalan suosiota, jotta hän olisi meille armollinen. Sellaisilla uhreilla käsitänne, hyväksyykö hän ketään teistä?" sanoo Herra Sebaot. ¹⁰ "Jospa joku teistä sulki tempppelin ovet, jotta ette sytyttäisi tulta minun alttarilleni turhaan! Minä en ole tyytyväinen teihin", sanoo Herra Sebaot, "enkä hyväksy uhria teidän käsistänne." ¹¹ Sillä auringon noususta sen laskuun minun nimeni on oleva suuri kansojen keskuudessa, ja jokaisessa paikassa tuodaan suitsutusta ja puhtaita uhreja minun nimelleni, sillä minun nimeni on oleva suuri kansojen keskuudessa", sanoo Herra Sebaot. ¹² "Mutta te häpäisette sen sanomalla: 'Herran pöytä on saastunut, ja sen ruoka on halveksittavaa.' ¹³ Ja te sanotte: 'Mikä taakka!' ja te nuuhkutte sitä halveksivasti", sanoo Herra Sebaot. "Kun te tuotte ryöstettyä, rampaa tai sairasta eläintä ja tarjoatte niitä uhreiksi, pitäisikö minun hyväksyä ne teidän käsistänne?" sanoo Herra. ¹⁴ "Mutta kirottu on petollinen, jolla on hyväksyttävä uros laumassaan ja joka lupaa antaa sen, mutta sitten uhraa virheellisen eläimen Herralle. Sillä minä olen suuri kuningas",

sanoo Herra Sebaot, "ja minun nimeni on pelättävä kansojen keskuudessa."

2 "Ja nyt, tämä nuhde on teille, papit. ² Jos ette kuuntele, ettekä ota sydämellenne kunnioittaa nimeäni," sanoo Herra Sebaot, "minä lähetän kirouksen teidän yllenne, ja minä kiroan teidän siunauksenne. Totisesti, olen jo kironnut ne, koska ette ota sitä sydämellenne. ³ Katso, minä nuhtelen teidän jälkeläisiänne, ja minä levitän lantaa kasvoillenne, teidän juhla-uhrejanne lantaa, ja teidät kannetaan pois sen mukana. ⁴ Silloin te tiedätte, että olen lähettänyt teille tämän käskyn, jotta minun liittoni Leevin kanssa jatkuisi," sanoo Herra Sebaot. ⁵ "Minun liittoni hänen kanssaan oli elämän ja rauhan liitto, ja minä annoin ne hänelle kunnioituksen merkiksi; näin hän kunnioitti minua ja pelkäsi minun nimeäni. ⁶ Totuuden opetus oli hänen suussaan, eikä vääryyttä löytynyt hänen huuliltaan. Hän vaelsi minun kanssani rauhassa ja oikeamielisyydessä, ja käänsi monia pois vääryydestä. ⁷ Sillä papin huulten tulee säilyttää tieto, ja ihmiset etsivät opetusta hänen suustaan, sillä hän on Herran Sebaotin sanansaattaja. ⁸ Mutta te olette poikenneet tieltä ja opetuksellanne saaneet monet kompastumaan; te olette rikkoneet liiton Leevin kanssa," sanoo Herra Sebaot. ⁹ "Joten olen tehnyt teidät halveksituiksi ja nöyryytetyiksi kaikkien kansojen edessä, koska ette ole pitäneet minun teitäni vaan olette osoittaneet puolueellisuutta lain asioissa." ¹⁰ Eikö meillä kaikilla ole yksi Isä? Eikö yksi Jumala luonut meitä? Miksi me petämme toisiamme, häpäisten esi-isiamme liiton? ¹¹ Juuda on ollut uskonon, ja kauhistus on tehty Israelissa ja Jerusalemissa: Juuda on häväissyt pyhäkön, jota Herra rakastaa, menemällä naimisiin vieraan jumalan pyytären kanssa. ¹² Mitä tulee siihen mieheen, joka tekee tämän, Herra poistakoon hänet Jaakobin telttoista—vaikka hän toisi uhrin Herralle Sebaotille. ¹³ Ja tämä on toinen asia, jonka teette: te tulvitatte Herran alttarin kyynelillä, itkien ja valittaen, koska hän ei enää katso teidän uhrilahjojanne eikä hyväksy niitä suosiollisesti teidän käsistänne. ¹⁴ Te kysytte, "Miksi?" Koska Herra on todistaja sinun ja nuoruutesi vaimon välillä. Olet ollut uskonon hänelle, vaikka hän on sinun kumppanisi, avioliittosi vaimo. ¹⁵ Eikö yksi Jumala luonut sinua? Sinä kuulut hänelle ruumiissa ja hengessä. Ja mitä yksi Jumala haluaa? Jumalallista jälkeläistä. Joten ole varuillasi, äläkä ole uskonon nuoruutesi vaimolle. ¹⁶ "Sillä minä vihaan avioeroa," sanoo Herra, Israelin Jumala, "ja sitä, joka

Malakian kirja

peittää vaatteensa väkivallalla," sanoo Herra Sebaot. Joten ole varuillasi, äläkä ole uskon. ¹⁷ Te olette väsyttäneet Herran sanoillanne. Kuitenkin te sanotte, "Kuinka olemme väsyttäneet hänet?" Sanomalla, "Kaikki, jotka tekevät paha, ovat hyviä Herran silmissä, ja hän on mieltynyt heihin," tai, "Missä on oikeuden Jumala?"

3 "Katso, minä lähetän sanansaattajani sinun edelläsi, joka valmistaa tien sinun eteisi. Yhtäkkiä tulee tempelliinsä Herra, jota te etsitte; liiton sanansaattaja, josta te iloitsette, katso, hän tulee," sanoo Herra Sebaot. ² "Mutta kuka kestää hänen tulemisensa päivän? Ja kuka voi seistä, kun hän ilmestyy? Sillä hän on kuin kultasepän tuli ja kuin pesijän saippua. ³ Hän istuu sulattajana ja puhdistajana, ja hän puhdistaa Leevin pojat ja kirkastaa heidät kuin kullan ja hopean, että he voivat tuoda Herralle uhrin vanhurskaudessa. ⁴ Silloin Juudan ja Jerusalemin uhri on oleva Herralle mieluista, niin kuin muinaisina aikoina ja entisinä vuosina. ⁵ "Ja minä tulen lähelle teitä tuomitsemaan; ja minä olen nopea todistaja noitia vastaan, avionrikkovia vastaan, valehtelijoita vastaan ja niitä vastaan, jotka sortavat palkollista hänen palkassaan, leskeä ja orpoa vastaan, ja jotka kieltävät muukalaiselta oikeuden, ja kieltäytyvät pelkäämästä minua," sanoo Herra Sebaot. ⁶ "Sillä minä olen Herra, enkä muutu; niin ette te, Jaakobin pojat, ole kulutetut. ⁷ Isienne päivistä lähtien te olette kääntyneet pois minun säädöksistäni ettekä ole pitäneet niitä. Palatkaa minun luokseni, niin minä palaan teidän luoksenne," sanoo Herra Sebaot. "Mutta te sanotte: 'Kuinka me palaamme?' ⁸ "Ryöstääkö ihminen Jumalaa? Kuitenkin te olette ryöstäneet minut. Mutta te sanotte: 'Kuinka olemme ryöstäneet sinut?' Kymmenyksissä ja uhreissa. ⁹ Te olette kirouksen alaisia, sillä te olette ryöstäneet minut, koko kansakuntanne. ¹⁰ Tuokaa kaikki kymmenykset varastohuoneeseen, että minun talossani olisi ruokaa. Koetelkaa minua nyt tässä," sanoo Herra Sebaot, "katsokaa, enkö avaa teille taivaan ikkunoita ja vuodata teille siunausta, niin ettei ole kyllyksi tilaa vastaanottaa sitä. ¹¹ Ja minä

nuhtelen teidän tähtenne tuhoajaa, eikä hän hävitä teidän maanne hedelmiä; eikä teidän viiniköynnöksenne kedolla menetä hedelmäänsä ennen aikaansa," sanoo Herra Sebaot. ¹² "Ja kaikki kansat kutsuvat teitä siunatuiksi, ja te olette oleva ihastuttava maa," sanoo Herra Sebaot. ¹³ "Teidän sananne ovat olleet minua vastaan," sanoo Herra. "Kuitenkin te sanotte: 'Mitä olemme puhuneet niin paljon sinua vastaan?' ¹⁴ Te olette sanoneet: 'On turhaa palvella Jumalaa, ja mitä hyötyä on hänen säädöksensä pitämisestä ja siitä, että olemme kulkeneet murheellisina Herran Sebaotin edessä?' ¹⁵ Ja nyt pidämme ylpeitä siunattuina; totisesti, niitä, jotka tekevät paha, kutsumme korotetuiksi, ja ne, jotka halveksivat Jumalaa, pääsevät pakoon." ¹⁶ Silloin ne, jotka pelkäsivät Herraa, puhuivat usein keskenään, ja Herra kuunteli ja kuuli, ja muistokirja kirjoitettiin hänen eteensä niille, jotka pelkäsivät Herraa ja ajattelivat hänen nimeään. ¹⁷ "Ja he ovat minun," sanoo Herra Sebaot, "sinä päivänä, kun kokoan aarteeni, ja minä säästän heidät, niin kuin mies säästää oman poikansa, joka palvelee häntä." ¹⁸ Silloin te näette jälleen eron vanhurskaan ja jumalattoman välillä, sen välillä, joka palvelee Jumalaa, ja sen, joka ei palvele häntä.

4 "Tosiaan, päivä on tulossa, palava kuin uuni; kaikki ylimieliset ja jokainen pahantekijä ovat kuin olki, ja tuleva päivä sytyttää heidät tuleen," sanoo Herra Sebaot, "jättäen heille ei juurta eikä oksaa." ² Mutta niille, jotka kunnioittavat minun nimeäni, nousee vanhurskauden aurinko, jonka siivissä on parantuminen, ja te menette ulos ja iloitsette kuin hyvin ruokitut vasikat. ³ Silloin te poljette jumalattomat jalkojenne alle; he ovat tuhkaa jalkapohjienne alla sinä päivänä, jona minä toimin," sanoo Herra Sebaot. ⁴ "Muistakaa palvelijani Mooseksen laki, ne säädökset ja määräykset, jotka minä annoin hänelle Hoorebilla koko Israelille. ⁵ "Katso, minä lähetän teille profeetta Eliaa ennen kuin Herran suuri ja pelottava päivä saapuu. ⁶ Hän kääntää isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet isien puoleen; muuten minä tulen ja isken maan täydellisellä hävityksellä."

Matteuksen evankeliumi

1 Tämä on kertomus Jeesuksen, Messiaan, sukuuettelosta, Daavidin pojan, Aabrahamin pojan: ² Aabrahamille syntyi Iisak, Iisakille syntyi Jaakob, ja Jaakobille syntyi Juuda ja hänen veljensä, ³ Juudalle syntyi Peres ja Serah, joiden äiti oli Tamar; Peresille syntyi Hesron, ja Hesronille syntyi Ram, ⁴ Ramille syntyi Amminadab, Amminadabille syntyi Nahson, ja Nahsonille syntyi Salmon, ⁵ Salmonille syntyi Boas, jonka äiti oli Raahab; Boasille syntyi Obed, jonka äiti oli Ruut; ja Obedille syntyi Iisai, ⁶ ja Iisaille syntyi kuningas Daavid. Daavidille syntyi Salomo, jonka äiti oli Urian vaimo, ⁷ Salomolle syntyi Rehabeam, Rehabeamille syntyi Abia, ja Abialle syntyi Asa, ⁸ Asalle syntyi Josafat, Josafatille syntyi Joram, ja Joramille syntyi Ussia, ⁹ Ussialle syntyi Jotam, Jotamille syntyi Ahas, ja Ahasille syntyi Hiskia, ¹⁰ Hiskialle syntyi Manasse, Manasselle syntyi Amon, ja Amonille syntyi Josia, ¹¹ ja Josialle syntyi Jekonja ja hänen veljensä Babylonin pakkosiirtolaisuuden aikana. ¹² Pakkosiirtolaisuuden jälkeen Babyloniin: Jekonjalle syntyi Sealtiel, ja Sealtielille syntyi Serubbabel, ¹³ Serubbabelille syntyi Abihud, Abihudille syntyi Eljakim, ja Eljakimille syntyi Asor, ¹⁴ Asorille syntyi Sadok, Sadokille syntyi Akim, ja Akimille syntyi Eliud, ¹⁵ Eliudille syntyi Eleasar, Eleasarille syntyi Mattan, ja Mattanille syntyi Jaakob, ¹⁶ ja Jaakobille syntyi Joosef, Marian mies, josta syntyi Jeesus, jota kutsutaan Messiaksi. ¹⁷ Niinpä kaikki sukupolvet Aabrahamista Daavidiin olivat neljätoista sukupolvea; Daavidista Babylonin pakkosiirtolaisuuteen, neljätoista sukupolvea; ja pakkosiirtolaisuudesta Messiaaseen, neljätoista sukupolvea. ¹⁸ Nyt Jeesuksen, Messiaan, syntymä tapahtui näin: Kun hänen äitinsä Maria oli kihlattu Joosefille, ennen kuin he olivat yhdessä, hänet havaittiin raskaaksi Pyhästä Hengestä. ¹⁹ Joosef, hänen miehensä, ollen vanhurskas mies eikä halunnut häpäistä häntä, päätti erota hänestä hiljaisesti. ²⁰ Mutta kun hän ajatteli tätä, Herran enkeli ilmestyi hänelle unessa ja sanoi: "Joosef, Daavidin poika, älä pelkää ottaa Mariaa vaimoksesi, sillä se, mikä hänessä on sinnyt, on Pyhästä Hengestä. ²¹ Hän synnyttää pojan, ja sinun tulee antaa hänelle nimeksi Jeesus, sillä hän pelastaa kansansa heidän synneistään." ²² Kaikki tämä tapahtui, jotta täytyisi, mitä Herra oli puhunut profeetan kautta: ²³ "Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, ja he kutsuvat häntä nimellä Immanuel," mikä tarkoittaa "Jumala meidän

kanssamme." ²⁴ Kun Joosef heräsi unesta, hän teki niin kuin Herran enkeli oli käskennyt ja otti Marian vaimokseen, ²⁵ mutta ei yhtynyt häneen ennen kuin hän synnytti pojan; ja hän antoi hänelle nimen Jeesus.

2 Kun Jeesus oli syntynyt Juudean Betlehemissä kuningas Herodeksen aikana, tietäjiä saapui idästä Jerusalemiin, ² ja he kysyivät: "Missä on se syntynyt juutalaisten kuningas? Me näimme hänen tähtensä sen noustessa ja tulimme kumartamaan häntä." ³ Kun kuningas Herodes kuuli tämän, hän hämmästyi, ja koko Jerusalemin hänen kanssaan. ⁴ Hän kutsui koolle kaikki kansan ylipapit ja kirjanoppineet ja kysyi heiltä, missä Messiaan oli määrää syntyä. ⁵ He vastasivat hänelle: "Juudean Betlehemissä, sillä näin on profeetta kirjoittanut: ⁶ 'Ja sinä, Betlehem, Juudan maassa, et ole suinkaan vähäisin Juudan ruhtinaiden joukossa; sillä sinusta tulee hallitsija, joka kaitsee kansaani Israelia.'" ⁷ Silloin Herodes kutsui salaa tietäjiä ja tiedusteli heiltä tarkkaan, milloin tähti oli ilmestynyt. ⁸ Hän lähetti heidät Betlehemiin ja sanoi: "Menkää ja etsikää tarkoin lapsi. Kun löydätte hänet, ilmoittakaa minulle, jotta minäkin voisin mennä häntä kumartamaan." ⁹ Kuultuaan kuninkaan he lähtivät matkaan, ja tähti, jonka he olivat nähneet sen noustessa, kulki heidän edellään, kunnes se pysähtyi sen paikan ylle, missä lapsi oli. ¹⁰ Kun he näkivät tähden, he iloitsivat suuresti. ¹¹ Kun he tulivat taloon, he näkivät lapsen ja hänen äitinsä Marian, ja he kumartuivat ja palvoivat häntä. Sitten he avasivat aarteensa ja antoivat hänelle lahjoja: kultaa, suitsuketta ja mirhaa. ¹² Ja unessa varoitettuina olla palaamatta Herodeksen luo, he lähtivät toista tietä omaan maahansa. ¹³ Kun he olivat lähteneet, Herran enkeli ilmestyi Joosefille unessa sanoen: "Nouse, ota lapsi ja hänen äitinsä ja pakene Egyptiin. Pysy siellä, kunnes sanon sinulle, sillä Herodes aikoo etsiä lasta tuhotakseen hänet." ¹⁴ Niin Joosef nousi, otti lapsen ja hänen äitinsä yöllä ja lähti Egyptiin, ¹⁵ ja hän oli siellä Herodeksen kuolemaan asti. Näin täyttyi, mitä Herra oli puhunut profeetan kautta: "Egyptistä kutsuin poikani."

¹⁶ Kun Herodes huomasi, että tietäjät olivat pettäneet hänet, hän vihastui ja lähetti surmaamaan kaikki poikalapset Betlehemissä ja sen ympäristössä, jotka olivat kaksivuotiaita ja sitä nuorempia, sen ajan mukaan, jonka hän oli tietäjiltä saanut selvälle. ¹⁷

Matteuksen evankeliumi

Silloin kävi toteen, mitä profeetta Jeremia oli puhunut: ¹⁸ "Ääni kuuluu Ramassa, itku ja suuri valitus, Raakel itkee lapsiaan eikä lohdutuksesta huoli, koska heitä ei enää ole."

¹⁹ Kun Herodes oli kuollut, Herran enkeli ilmestyi Joosefille unessa Egyptissä, ²⁰ ja sanoi: "Nouse, ota lapsi ja hänen äitinsä ja mene Israelin maahan, sillä ne, jotka etsivät lapsen henkeä, ovat kuolleet." ²¹ Niin Joosef nousi, otti lapsen ja hänen äitinsä ja meni Israelin maahan. ²² Mutta kun hän kuuli, että Arkelaus hallitsi Juudeaa isänsä Herodeksen sijasta, hän pelkäsi mennä sinne. Unessa saamansa varoituksen vuoksi hän vetäytyi Galilean alueelle, ²³ ja meni ja asettui kaupunkiin, jota kutsutaan Nasaretiksi. Näin täyttyi, mitä profeetat olivat puhuneet: "Häntä kutsutaan nasaretilaiseksi."

3 Niinä päivinä Johannes Kastaja ilmestyi saarnaamaan Juudean erämaassa, ² ja julisti: "Tehkää parannus, sillä taivasten valtakunta on lähellä." ³ Hän on se, josta profeetta Jesaja puhui: "Ääni huutaa erämaassa: 'Valmistakaa Herralle tie, tehkää aavikolle polku suoraksi Jumalallemme.'" ⁴ Johanneksella oli yllään kamelinkarvoista tehty vaate ja nahkavyö vyötäisillään. Hänen ruokanaan olivat heinäsiirkat ja villi hunaja. ⁵ Hänen luokseen tuli ihmisiä Jerusalemistä, koko Juudeasta ja koko Jordanin ympäristöstä, ⁶ ja heidät kastettiin Jordanjoessa, kun he tunnustivat syntinsä. ⁷ Kun hän näki monien fariseusten ja saddukeusten tulevan kasteelle, hän sanoi heille: "Te kyykäärmien sikiöt! Kuka on neuvonut teitä pakenemaan tulevaa vihaa? ⁸ Tehkää hedelmää, joka on parannuksen mukaista. ⁹ Älkääkää luulko voivanne sanoa itsellenne: 'Meillä on Abraham isänä.' Sillä minä sanon teille, että Jumala voi näistä kivistä herättää lapsia Abrahamille. ¹⁰ Kirves on jo pantu puiden juurelle, ja jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen. ¹¹ 'Minä kastan teidät vedellä parannuksen merkiksi. Mutta minun jälkeeni tulee hän, joka on minua voimakkaampi, jonka sandaaleja en ole kelvoinen kantamaan. Hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja tulella. ¹² Hänen viskansa on kädessään, ja hän puhdistaa perin pohjin puimatantereensa, kokoaa vehnänsä aittaan ja poltttaa ruumenet sammumattomalla tulella."

¹³ Silloin Jeesus tuli Galileasta Jordanille Johanneksen kastettavaksi. ¹⁴ Mutta Johannes yritti estää häntä sanoen: "Minun tarvitsee saada sinulta

kaste, ja sinä tulet minun luokseni?" ¹⁵ Jeesus vastasi hänelle: "Salli se nyt; sillä näin meidän sopii täyttää kaikki vanhurskaus." Silloin Johannes suostui. ¹⁶ Kun Jeesus oli kastettu, hän nousi heti vedestä. Sillä hetkellä taivaat aukenivat, ja hän näki Jumalan Hengen laskeutuvan kuin kyyhkynen ja asettuvan hänen päälleen. ¹⁷ Ja taivaasta kuului ääni, joka sanoi: "Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt."

4 Sitten Henki johdatti Jeesuksen autiomaahan kohtaamaan kiusauksen pahalaisen toimesta. ² Paastottuaan neljäkymmentä päivää ja neljäkymmentä yötä hän tuli nälkäiseksi. ³ Kiusaus lähestyi häntä ja sanoi: "Jos olet Jumalan Poika, käske näiden kivien muuttua leiviksi." ⁴ Mutta Jeesus vastasi: "On kirjoitettu: 'Ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka lähtee Herran suusta.'" ⁵ Sitten pahalainen vei hänet pyhään kaupunkiin ja asetti hänet temppelin harjalle. ⁶ Hän sanoi hänelle: "Jos olet Jumalan Poika, heittäydy alas; sillä on kirjoitettu: 'Hän antaa enkeleilleen käskyn sinusta, ja he kantavat sinua käsillään, ettet loukkaa jalkaasi kiveen.'" ⁷ Jeesus vastasi: "On myös kirjoitettu: 'Älä kiusaa Herraa, sinun Jumalaasi.'" ⁸ Vielä kerran, pahalainen vei hänet hyvin hyvin korkealle vuorelle ja näytti hänelle kaikki maailman valtakunnat ja niiden loiston. ⁹ Hän sanoi hänelle: "Annan sinulle kaiken tämän, jos kumarrut ja palvot minua." ¹⁰ Silloin Jeesus sanoi hänelle: "Mene pois, Saatana! Sillä on kirjoitettu: 'Palvo Herraa, sinun Jumalaasi, ja palvele ainoastaan häntä.'" ¹¹ Sillä hetkellä pahalainen jätti hänet, ja katso, enkelit tulivat ja palvelivat häntä.

¹² Kun Jeesus kuuli, että Johannes oli vangittu, hän vetäytyi Galileaan. ¹³ Jättäen Nasaretin hän meni ja asettui Kapernaumiin, joka on meren rannalla, Sebulonin ja Naftalin alueella— ¹⁴ täyttääkseen sen, mikä oli puhuttu profeetta Jesajan kautta: ¹⁵ "Sebulonin maa ja Naftalin maa, meren varrella, Jordanin tuolla puolen, pakanain Galilea— ¹⁶ kansa, joka asui pimeydessä, on nähnyt suuren valon; niille, jotka asuivat kuoleman varjon maassa, on valo koittanut."

¹⁷ Siitä ajasta lähtien Jeesus alkoi saarnata: "Tehkää parannus, sillä taivasten valtakunta on lähellä." ¹⁸ Kun Jeesus käveli Galilean meren rannalla, hän näki kaksi veljestä, Simonin, jota kutsutaan Pietariksi, ja hänen veljensä Andraean. He heittivät verkkoa

Matteuksen evankeliumi

mereen, sillä he olivat kalastajia. ¹⁹ Ja Jeesus sanoi heille: "Tulkaa, seuratkaa minua, niin minä teen teistä ihmisten kalastajia." ²⁰ Heti he jättivät verkkonsa ja seurasivat häntä. ²¹ Jatkaessaan matkaa hän näki kaksi muuta veljestä, Sebedeuksen pojan Jaakobin ja hänen veljensä Johanneksen, veneessä isänsä Sebedeuksen kanssa, korjaamassa verkkojaan; ja hän kutsui heitä. ²² Heti he jättivät veneen ja isänsä ja seurasivat häntä.

²³ Jeesus kiersi koko Galilean, opettaen heidän synagogissaan, julistaen valtakunnan evankeliumia ja parantaen kaikenlaisia sairauksia ja vaivoja kansan keskuudessa. ²⁴ Uutinen hänestä levisi koko Syyriaan, ja he toivat hänen luokseen kaikki sairaat, jotka kärsivät erilaisista taudeista ja kovista kivuista, riivatut, epileptikot ja halvaantuneet; ja hän paransi heidät. ²⁵ Suuret joukot seurasivat häntä Galileasta, Dekapoliista, Jerusalemistä, Juudeasta ja Jordanin tuolta puolen.

5 Kun Jeesus näki kansanjoukot, Hän nousi vuorenrinteelle ja istuutui. Hänen opetuslapsensa tulivat Hänen luokseen, ² ja Hän alkoi opettaa heitä sanoen:

³ "Autuaita ovat hengessään köyhät, sillä heidän on taivasten valtakunta. ⁴ Autuaita ovat murheelliset, sillä he saavat lohdutuksen. ⁵ Autuaita ovat hiljaiset, sillä he saavat periiä maan. ⁶ Autuaita ovat ne, jotka janoavat vanhurskautta, sillä heidät ravitaan. ⁷ Autuaita ovat laupiaat, sillä he saavat laupeuden. ⁸ Autuaita ovat puhdassydämiset, sillä he saavat nähdä Jumalan. ⁹ Autuaita ovat rauhantekijät, sillä heitä kutsutaan Jumalan lapsiksi. ¹⁰ Autuaita ovat ne, joita vainotaan vanhurskauden tähden, sillä heidän on taivasten valtakunta.

¹¹ Autuaita olette te, kun ihmiset solvaavat teitä, vainoavat teitä ja valehtelevat teistä kaikenlaisia pahaa minun tähteni. ¹² Iloitkaa ja riemuitkaa, sillä teidän palkkanne on suuri taivaissa; sillä samoin he vainosivat profeettoja, jotka olivat ennen teitä.

¹³ Te olette maan suola. Mutta jos suola menettää makunsa, millä se saadaan suolaiseksi? Se ei kelpaa enää mihinkään, paitsi pois heitettäväksi ja ihmisten tallattavaksi. ¹⁴ Te olette maailman valo. Kaupunki, joka on ylhäällä vuorella, ei voi olla kätkössä. ¹⁵ Eikä lampun liekkiä sytytetä ja panna vakan alle, vaan lampunjalkeaan, ja se antaa valoa kaikille huoneessa

oleville. ¹⁶ Samoin loistakoon teidän valonne ihmisten edessä, että he näkisivät teidän hyvät tekonne ja ylistäisivät Isäännä, joka on taivaissa.

¹⁷ Älkää luulko, että olen tullut kumoamaan lakia tai profeettoja; en ole tullut kumoamaan, vaan täyttämään. ¹⁸ Sillä totisesti minä sanon teille: kunnes taivas ja maa katoavat, ei laista katoa pieninkään kirjain, ei ainoakaan piirto, ennen kuin kaikki on tapahtunut. ¹⁹ Sen tähden, joka hylkää yhdenkin näistä pienimmistä käskyistä ja opettaa niin tekemään, häntä kutsutaan vähäisimmäksi taivasten valtakunnassa, mutta joka noudattaa ja opettaa niitä, häntä kutsutaan suureksi taivasten valtakunnassa. ²⁰ Sillä minä sanon teille: ellette teidän vanhurskautenne ole suurempi kuin kirjanoppineiden ja fariseusten, te ette pääse taivasten valtakuntaan.

²¹ Te olette kuulleet sanotuksi vanhoille: 'Älä tapa, ja joka tappaa, on ansainnut tuomion.' ²² Mutta minä sanon teille: jokainen, joka vihastuu veljeensä, on ansainnut tuomion. Joka sanoo veljelleen: 'Raka', on ansainnut suuren neuvoston tuomion. Ja joka sanoo: 'Sinä hullu', on ansainnut helvetin tulen. ²³ Jos siis tuot lahjasi alttarille ja siellä muistat, että veljelläsi on jotakin sinua vastaan, ²⁴ jätä lahjasi siihen alttarin eteen ja mene ensin sopimaan veljesi kanssa, ja tule sitten ja tuo lahjasi. ²⁵ Sovi pian riitapuolesi kanssa, joka vie sinut oikeuteen. Tee se vielä matkalla, ettei riitapuolesi luovuttaisi sinua tuomarille, ja tuomari luovuttaisi sinua oikeudenpalvelijalle, ja sinut heitettäisiin vankilaan. ²⁶ Totisesti minä sanon sinulle: et pääse sieltä, ennen kuin olet maksanut viimeisenkin rovon.

²⁷ Te olette kuulleet sanotuksi: 'Älä tee huorin.' ²⁸ Mutta minä sanon teille: jokainen, joka katsoo naista himoiten, on jo sydämessään tehnyt huorin hänen kanssaan. ²⁹ Jos oikea silmäsi viettelee sinua, repäise se irti ja heitä pois. Parempi on sinulle, että yksi jäsenistäsi joutuu hukkaan, kuin että koko ruumiisi heitetään helvettiin. ³⁰ Ja jos oikea kätesi viettelee sinua, hakkaa se poikki ja heitä pois. Parempi on sinulle, että yksi jäsenistäsi joutuu hukkaan, kuin että koko ruumiisi menee helvettiin.

³¹ On myös sanottu: 'Joka hylkää vaimonsa, antakoon hänelle erokirjan.' ³² Mutta minä sanon teille: jokainen, joka hylkää vaimonsa muun kuin haureuden

Matteuksen evankeliumi

tähden, saattaa hänet tekemään huorin, ja joka nai hyljätyn, tekee huorin.

³³ Vielä olette kuulleet sanotuksi vanhoille: 'Älä tee väärrää valaa, vaan täytyä Herralle valasi.' ³⁴ Mutta minä sanon teille: älkää vannoko ollenkaan, älkää taivaan kautta, sillä se on Jumalan valtaistuin, ³⁵ älkääkään maan kautta, sillä se on Hänen jalkojensa astinlauta, älkääkään Jerusalemin kautta, sillä se on suuren Kuninkaan kaupunki. ³⁶ Äläkä vannoo pääsi kautta, sillä et voi tehdä yhtäkään hiusta valkoiseksi tai mustaksi. ³⁷ Olkoon teidän puheenne: 'On, on' tai 'Ei, ei'; mitä siihen lisätään, on pahasta.

³⁸ Te olette kuulleet opetuksen: 'Silmä silmästä ja hammas hampaasta.' ³⁹ Mutta minä sanon teille: älkää tehkö vastarintaa pahalle. Jos joku lyö sinua oikealle poskelle, käännä hänelle toinenkin poski. ⁴⁰ Ja jos joku tahtoo käydä oikeutta kanssasi ja ottaa paitasi, anna hänelle viittasikin. ⁴¹ Jos joku pakottaa sinut kulkemaan yhden virstan, kulje hänen kanssaan kaksi. ⁴² Anna sille, joka sinulta pyytää, äläkä käännä selkäsi sille, joka tahtoo lainata sinulta.

⁴³ Te olette kuulleet sanotuksi: 'Rakasta lähimmäistäsi ja vihaa vihollistasi.' ⁴⁴ Mutta minä sanon teille: rakastakaa vihollisianne ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka teitä vainoavat, ⁴⁵ että olisitte taivaallisen Isänne lapsia. Hän antaa aurinkonsa nousta niin pahoille kuin hyvillekin ja lähettää sateen vanhurskaille ja väärille. ⁴⁶ Jos rakastatte niitä, jotka rakastavat teitä, mitä palkkaa te siitä saatte? Eivätkö publikaanitkin tee samoin? ⁴⁷ Ja jos tervehditte vain veljiänne, mitä erinomaista te siinä teette? Eivätkö pakanatkin tee samoin? ⁴⁸ Olkaa siis täydellisiä, niin kuin teidän taivaallinen Isänne on täydellinen.

6 "Varokaa harjoittamasta vanhurskauttanne ihmisten edessä, jotta he huomaisivat teidät; muuten ette saa palkkaa Isältäanne, joka on taivaassa. ² "Kun siis annat almuja, älä toivotta sitä torvilla, kuten tekopyhät tekevät synagogissa ja kaduilla saadakseen ihmisiltä kiitosta. Totisesti minä sanon teille: he ovat jo saaneet palkkansa. ³ Mutta kun annat almuja, tee se salassa, äläkä kiinnitä huomiota itseesi, ⁴ jotta antamisesi pysyisi salassa. Silloin Isäsi, joka näkee salassa, palkitsee sinut.

⁵ "Ja kun rukoilette, älkää olko kuin tekopyhät, sillä he rakastavat seisoa ja rukoilla synagogissa ja kadunkulmissa, jotta ihmiset näkisivät heidän. Totisesti minä sanon teille: he ovat jo saaneet

palkkansa. ⁶ Mutta kun rukoilet, mene huoneeseesi, sulje ovi ja rukoile Isäsi, joka on salassa. Silloin Isäsi, joka näkee salassa, palkitsee sinut. ⁷ Ja kun rukoilette, älkää hokeko tyhjiä sanoja kuten pakanat, sillä he luulevat, että heitä kuullaan monien sanojensa vuoksi. ⁸ Älkää olko heidän kaltaisiaan: Isänne tietää, mitä tarvitsette, ennen kuin pyydätte häneltä.

⁹ "Rukoilkaa siis näin:

'Isämme, joka olet taivaassa, pyhitetty olkoon sinun nimesi, ¹⁰ tulkoon sinun valtakuntasi, tapahtukoon sinun tahtosi, myös maan päällä niin kuin taivaassa. ¹¹ Anna meille tänä päivänä meidän jokapäiväinen leipämme. ¹² Ja anna meille meidän syntimme anteeksi, niin kuin mekin annamme anteeksi niille, jotka ovat meitä vastaan rikkoneet. ¹³ Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.' Sillä sinun on valtakunta ja voima ja kunnia iankaikkisesti. Aamen.

¹⁴ Jos te annatte ihmisille anteeksi heidän rikkomuksensa, antaa teille myös taivaallinen Isänne anteeksi. ¹⁵ Mutta jos te ette anna ihmisille anteeksi, ei Isännekään anna teille anteeksi.

¹⁶ "Kun paastoatte, älkää olko synkän näköisiä kuten tekopyhät, sillä he vääristävät kasvonsa näyttääkseen ihmisille paastoavansa. Totisesti minä sanon teille: he ovat jo saaneet palkkansa. ¹⁷ Mutta kun paastoat, voitele pääsi ja pese kasvosi, ¹⁸ jotta paastoamisesi ei näkyisi ihmisille, vaan ainoastaan Isällesi, joka on salassa; ja Isäsi, joka näkee salassa, palkitsee sinut.

¹⁹ "Älkää kootko itsellenne aarteita maan päälle, missä koi ja ruoste turmelevat ja missä varkaat murtautuvat sisään ja varastavat. ²⁰ Kootkaa sen sijaan aarteita taivaaseen, missä koi ja ruoste eivät turmele ja missä varkaat eivät murtaudu sisään ja varasta. ²¹ Sillä missä sinun aarteesi on, siellä on myös sydämesi.

²² "Silmä on ruumiin lamppu. Jos silmäsi ovat terveet, koko ruumiisi on täynnä valoa. ²³ Mutta jos silmäsi ovat huonot, koko ruumiisi on täynnä pimeyttä. Jos siis valo, joka sinussa on, on pimeyttä, kuinka suuri onkaan tuo pimeys! ²⁴ "Kukaan ei voi palvella kahta herraa. Joko hän vihaa toista ja rakastaa toista, tai hän on uskollinen toiselle ja halveksii toista. Ette voi palvella sekä Jumalaa että mammonaa.

Matteuksen evankeliumi

²⁵ "Siksi minä sanon teille: älkää olko huolissanne hengestänne, mitä söisitte tai joisitte, älkääkä ruumiistanne, mitä pukisitte yllenne. Eikö henki ole enemmän kuin ruoka ja ruumis enemmän kuin vaatteet?" ²⁶ Katsokaa taivaan lintuja: eivät ne kylvä eivätkä leikkaa eivätkä kokoa varastoihin, ja silti teidän taivaallinen Isänne ruokkii ne. Ettekö te ole paljon arvokkaampia kuin ne? ²⁷ Kuka teistä voi murehtimalla lisätä elämänsä pituutta edes yhdellä hetkellä? ²⁸ "Ja miksi olette huolissanne vaatteista? Katsokaa, kuinka kedon kukat kasvavat. Eivät ne tee työtä eivätkä kehrää, ²⁹ ja kuitenkin minä sanon teille: ei edes Salomo kaikessa loistossaan ollut niin vaatetettu kuin yksi niistä. ³⁰ Jos siis Jumala vaatteeta näin kedon ruohon, joka tänään kasvaa ja huomenna heitetään uuniin, eikö hän paljon enemmän vaateta teitä, te vähäuskoiset?"

³¹ Älkää siis olko huolissanne ja sanoko: 'Mitä me syömmekä?' tai 'Mitä me juommekä?' tai 'Mitä me puemme ylllemmekä?' ³² Sillä tätä kaikkea pakanat tavoittelevat, ja teidän taivaallinen Isänne tietää, että te tarvitsette kaikkea tätä. ³³ Etsikää ensin hänen valtakuntaansa ja hänen vanhurskauttaan, niin myös kaikki tämä teille annetaan. ³⁴ Älkää siis olko huolissanne huomisesta, sillä huominen pitää huolen itsestään. Kullekin päivälle riittää oma vaivansa.

7 "Älkää tuomitko, ettei teitä tuomittaisi. ² Sillä millä tuomiolla te tuomitsette, sillä teidät tuomitaan, ja millä mitalla te mittaatte, sillä teille mitataan. ³ Miksi katsot roskaa veljesi silmässä, mutta et huomaa hirttä omassa silmässäsi? ⁴ Kuinka voit sanoa veljellesi: 'Anna minun ottaa roska silmästäsi', kun omassa silmässäsi on hirsi? ⁵ Sinä tekopyhä, ota ensin hirsi omasta silmästäsi, niin näet selvästi ottaa roskan veljesi silmästä. ⁶ "Älkää antako koirille sitä, mikä on pyhää, älkääkä heittäkö helmiänne sikojen eteen, etteivät ne tallaisi niitä jalkoihinsa ja kääntyisi repimään teitä.

⁷ "Anokaa, niin teille annetaan; etsikää, niin te löydätte; kolkuttakaa, niin teille avataan. ⁸ Sillä jokainen anova saa, etsivä löytää, ja kolkuttavalle avataan. ⁹ Kuka teistä antaa pojalleen kiven, jos hän pyytää leipää? ¹⁰ Tai jos hän pyytää kalaa, antaako hänelle käärmeen? ¹¹ Jos siis te, vaikka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljon enemmän teidän taivaallinen Isänne antaa hyviä asioita niille, jotka häneltä anovat!

¹² Kaikki, mitä tahdotte ihmisten tekevän teille, tehkää samoin heille, sillä tämä on laki ja profeetat.

¹³ "Menkää sisään ahtaasta portista; sillä avara on se portti ja lavea se tie, joka vie kadotukseen, ja monta on, jotka siitä sisään menevät. ¹⁴ Mutta ahdas on se portti ja kaita se tie, joka vie elämään, ja harvat ovat ne, jotka sen löytävät.

¹⁵ "Varokaa vääriä profeettoja, jotka tulevat teidän luoksenne lampaiden vaatteissa, mutta sisältä ovat raatelevia susia. ¹⁶ Heidän hedelmistään te tunnette heidät. Eihän orjantappuroista koota rypäleitä eikä ohdakkeista viikunoita? ¹⁷ Samoin jokainen hyvä puu tuottaa hyvää hedelmää, mutta huono puu tuottaa huonoa hedelmää. ¹⁸ Hyvä puu ei voi tuottaa huonoa hedelmää, eikä huono puu voi tuottaa hyvää hedelmää. ¹⁹ Jokainen puu, joka ei tuota hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen. ²⁰ Niinpä heidän hedelmistään te tunnette heidät.

²¹ "Ei jokainen, joka sanoo minulle: 'Herra, Herra', pääse taivasten valtakuntaan, vaan se, joka tekee minun taivaallisen Isäni tahdon. ²² Sinä päivänä monet sanovat minulle: 'Herra, Herra, emmekö me sinun nimessäsi ennustaneet, ajaneet ulos riivaajia ja tehneet monia voimatekoja sinun nimessäsi?' ²³ Silloin minä julistan heille: 'Minä en ole koskaan tuntenut teitä; menkää pois minun luotani, te laittomuuden tekijät.'

²⁴ "Jokainen, joka kuulee nämä minun sanani ja tekee niiden mukaan, on verrattavissa viisaaseen mieheen, joka rakensi talonsa kalliolle. ²⁵ Sade lankesi, tulvat tulivat, ja tuulet puhalsivat ja syöksyivät sitä taloa vastaan; mutta se ei sortunut, koska se oli perustettu kalliolle. ²⁶ Mutta jokainen, joka kuulee nämä minun sanani eikä tee niiden mukaan, on verrattavissa tyhmään mieheen, joka rakensi talonsa hiekalle. ²⁷ Sade lankesi, tulvat tulivat, ja tuulet puhalsivat ja syöksyivät sitä taloa vastaan, ja se sortui, ja sen sortuminen oli suuri."

²⁸ Kun Jeesus oli lopettanut nämä puheet, kansanjoukot hämmästyivät hänen opetustaan; ²⁹ sillä hän opetti niin kuin se, jolla on valta, eikä niin kuin heidän kirjanoppineensa.

8 Kun Jeesus laskeutui vuorelta, suuret väkijoukot seurasivat Häntä. ² Mies, joka kärsi spitaalista, tuli Hänen luokseen, kumartui Hänen eteensä ja sanoi: "Herra, jos tahdot, voit puhdistaa minut." ³ Jeesus ojensi kätensä ja kosketti häntä sanoen:

Matteuksen evankeliumi

"Minä tahdon; puhdistu." Heti hänen spitaalinsa puhdistui. ⁴ Jeesus käski häntä: "Katso, ettet kerro tästä kenellekään; mutta mene, näytä itsesi papille ja vie se uhri, jonka Mooses on määrännyt, heille todistukseksi."

⁵ Kun Hän saapui Kapernaumiin, sadanpäämies tuli Hänen luokseen pyytäen apua. ⁶ "Herra," hän sanoi, "palvelijani makaa kotona halvaantuneena ja kärsii kovasti." ⁷ Jeesus vastasi hänelle: "Minä tulen ja parannan hänet." ⁸ Sadanpäämies vastasi: "Herra, en ole sen arvoinen, että tulisit kattoni alle, mutta sano vain sana, niin palvelijani paranee." ⁹ Sillä minäkin olen mies, jolla on valtaa, ja minulla on sotilaita alaisuudessa. Sanon yhdelle: 'Mene,' ja hän menee; ja toiselle: 'Tule,' ja hän tulee; ja palvelijalleni: 'Tee tämä,' ja hän tekee sen." ¹⁰ Kun Jeesus kuuli tämän, Hän hämmästyí ja sanoi niille, jotka seurasivat Häntä: "Totisesti minä sanon teille, en ole löytänyt näin suurta uskoa keneltäkään Israelissa." ¹¹ Minä sanon teille, että monet tulevat idästä ja lännestä ja aterioivat Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin kanssa taivasten valtakunnassa; ¹² mutta ne, joille valtakunta alun perin oli tarkoitettu, heitetään ulkoiseen pimeyteen; siellä on oleva itku ja hammasten kiristys." ¹³ Sitten Jeesus sanoi sadanpäämiehelle: "Mene; tapahtukoon sinulle niin kuin olet uskonut." Ja palvelija parani sillä hetkellä.

¹⁴ Kun Jeesus saapui Pietarin taloon, Hän näki Pietarin anopin makaavan vuoteessa kuumeessa. ¹⁵ Hän kosketti hänen kättään, ja kuume lähti hänestä; ja hän nousi ja alkoi palvella Häntä. ¹⁶ Kun ilta tuli, he toivat Hänen luokseen monia, jotka olivat riivattuja, ja Hän ajoi henget ulos sanalla ja paransi kaikki sairaat.

¹⁷ Näin täyttyi profeetta Jesajan kautta puhuttu sana:

"Hän otti pois meidän sairautemme ja kantoí meidän tautimme."

¹⁸ Kun Jeesus näki väkijoukon ympärillään, Hän antoi määräyksen siirtyä toiselle puolelle merta. ¹⁹ Silloin eräs kirjanoppinut tuli Hänen luokseen ja sanoi: "Opettaja, minä seuran Sinua, minne ikinä menetkin." ²⁰ Jeesus vastasi: "Ketuilla on luolat ja taivaan linnuilla pesät, mutta Ihmisen Pojalla ei ole paikkaa, mihin päänsä kallistaisi." ²¹ Toinen opetuslapsi sanoi Hänelle: "Herra, salli minun ensin mennä hautaamaan isäni." ²² Mutta Jeesus vastasi hänelle: "Seuraa Minua, ja anna kuolleiden haudata omat kuolleen." ²³

²³ Kun Hän astui veneeseen, Hänen opetuslapsensa seurasivat Häntä. ²⁴ Yhtäkkiä merellä nousi raju myrsky, niin että vene peittyi aaltoihin; mutta Jeesus nukkui. ²⁵ Opetuslapset tulivat Hänen luokseen ja herättivät Hänet sanoen: "Pelasta meidät, Herra; me hukumme!" ²⁶ Hän sanoi heille: "Miksi olette peloissanne, te vähäuskoiset?" Sitten Hän nousi ja nuhteli tuulia ja merta, ja tuli aivan tyven. ²⁷ Miehet hämmästyivät ja sanoivat: "Mikä mies tämä onkaan, että jopa tuulet ja meri tottelevat Häntä?"

²⁸ Kun Hän saapui toiselle puolelle, Gadarenilaisten alueelle, kaksi riivattua miestä tuli Häntä vastaan haudoista. He olivat niin väkivaltaisia, ettei kukaan voinut kulkea sitä tietä. ²⁹ He huusivat: "Mitä sinä tahdot meistä, Jumalan Poika? Oletko tullut tänne kiduttamaan meitä ennen määräaika?" ³⁰ Heistä ei kaukana ollut suuri sikalauma laitumella. ³¹ Demonit pyysivät Häntä: "Jos ajat meidät ulos, lähetä meidät sikalaumaan." ³² Hän sanoi heille: "Menkää! Niin he tulivat ulos ja menivät sikoihin, ja koko lauma syökösi jyrkanteeltä mereen ja hukkuí veteen. ³³ Sikopaimenet pakenivat, menivät kaupunkiin ja kertoivat kaiken, myös mitä riivatuille miehille oli tapahtunut. ³⁴ Silloin koko kaupunki tuli Jeesusta vastaan; ja kun he näkivät Hänet, he pyysivät Häntä lähtemään heidän alueeltaan.

9 Jeesus astui veneeseen, meni Galileanjärven yli ja tuli omaan kaupunkiinsa. ² Muutamat miehet toivat hänen luokseen halvaantuneen miehen paareilla. Nähdessään heidän uskonsa Jeesus sanoi halvaantuneelle miehelle: "Ole rohkealla mielellä, poikani; sinun syntisi annetaan anteeksi." ³ Tämän kuullessaan muutamat kirjanoppineet sanoivat itseksensä: "Tämä mies herjaa Jumalaa!" ⁴ Mutta Jeesus, tietäen heidän ajatuksensa, sanoi: "Miksi teillä on pahoja ajatuksia sydämissänne?" ⁵ Kumpi on helpompaa: sanoa, 'Sinun syntisi annetaan anteeksi,' vai sanoa, 'Nouse ja kävele?' ⁶ Mutta jotta tietäisitte, että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa syntejä anteeksi—hän sanoi sitten halvaantuneelle miehelle: "Nouse, ota paarisi ja mene kotiin." ⁷ Mies nousi ja palasi kotiinsa. ⁸ Kun väkijoukot näkivät tämän, he joutuivat pelon valtaan ja ylistivät Jumalaa, joka oli antanut tällaisen vallan ihmisille.

⁹ Kun Jeesus jatkoi matkaansa sieltä, hän näki miehen nimeltä Matteus istumassa tulliasemalla. Hän sanoi hänelle: "Seuraa minua," ja Matteus nousi ja seurasi häntä. ¹⁰ Myöhemmin, kun Jeesus aterioi

Matteuksen evankeliumi

talossa, monet publikaanit ja syntiset tulivat ja aterioivat hänen ja hänen opetuslastensa kanssa.¹¹ Tämän nähdessään fariseukset kysyivät hänen opetuslapsiltaan: "Miksi teidän opettajanne syö yhdessä publikaanien ja syntisten kanssa?"¹² Tämän kuultuaan Jeesus sanoi: "Eivät terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaita.¹³ Menkää ja oppikaa, mitä tämä tarkoittaa: 'Laupeutta minä tahdon, en uhria.' Sillä en minä ole tullut kutsumaan vanhurskaita, vaan syntisiä."

¹⁴ Sitten Johanneksen opetuslapset tulivat hänen luokseen ja kysyivät: "Miksi me ja fariseukset paastoamme usein, mutta sinun opetuslapsesi eivät paastoa?"¹⁵ Jeesus vastasi: "Voivatko häävieraat surra, kun sulhanen on heidän kanssaan? Tulee aika, jolloin sulhanen otetaan heiltä pois, ja silloin he paastoavat.¹⁶ "Kukaan ei paikkaa vanhaa vaatetta kutistamattomalla kankaalla, sillä paikka repäisee vaateen ja repeämä pahenee.¹⁷ Eikä uutta viiniä kaadeta vanhoihin leileihin. Jos niin tehdään, leilit halkeavat, viini valuu ulos ja leilit menevät pilalle. Sen sijaan uusi viini kaadetaan uusiin leileihin, ja molemmat säilyvät."

¹⁸ Kun hän puhui, eräs synagogan johtaja tuli ja polvistui hänen eteensä sanoen: "Tyttäreni on juuri kuollut. Mutta tule ja laske kätesi hänen päälleen, niin hän elää."¹⁹ Jeesus nousi ja lähti hänen kanssaan, ja hänen opetuslapsensa seurasivat häntä.²⁰ Silloin nainen, joka oli kärsinyt verenvuodosta kaksitoista vuotta, tuli hänen taakseen ja kosketti hänen viittansa reunaa.²¹ Hän ajatteli: "Jos vain kosketan hänen viittaansa, paranen."²² Kääntyen ja nähdessään hänet Jeesus sanoi: "Ole rohkealla mielellä, tyttäreni; uskosi on parantanut sinut." Ja nainen parani sillä hetkellä.²³ Kun Jeesus saapui synagogan johtajan talolle ja näki huilunsoittajat ja meluavan väkijoukon,²⁴ hän sanoi: "Menkää pois; tyttö ei ole kuollut vaan nukkuu." Ja he nauroivat hänelle.²⁵ Kun väkijoukko oli laitettu ulos, hän meni sisään, tarttui tytön käteen, ja hän nousi.²⁶ Tämä uutinen levisi koko siihen alueeseen.

²⁷ Kun Jeesus lähti sieltä, kaksi sokeaa miestä seurasi häntä huutaen: "Armahda meitä, Daavidin Poika!"²⁸ Kun hän oli mennyt sisälle, sokeat miehet tulivat hänen luokseen, ja hän kysyi heiltä: "Uskotteko, että minä voin tehdä tämän?" He vastasivat: "Kyllä, Herra."²⁹ Niin hän kosketti heidän silmiään ja sanoi: "Tapahtukoon teille uskonne

mukaan";³⁰ ja heidän näkönsä palautui. Jeesus varoitti heitä ankarasti: "Katsokaa, ettei kukaan saa tietää tästä."³¹ Kuitenkin he lähtivät ja levittivät uutista hänestä koko siihen alueeseen.

³² Kun he olivat lähtemässä, Jeesuksen luo tuotiin mies, joka oli riivattu eikä kyennyt puhumaan.³³ Kun riivaaja oli ajettu ulos, mykkä mies puhui. Väkijoukot hämmästyivät ja sanoivat: "Mitään tällaista ei ole koskaan nähty Israelissa."³⁴ Mutta fariseukset sanoivat: "Hän ajaa ulos riivaajia riivaajien päämiehen voimalla."

³⁵ Jeesus kiersi kaikki kaupungit ja kylät, opettaen heidän synagogissaan, julistaen valtakunnan evankeliumia ja parantaen kaikkia sairauksia ja vaivoja.³⁶ Kun hän näki väkijoukot, hän tunsu sääliä heitä kohtaan, koska he olivat vaivautuneita ja avuttomia, kuin lampaat ilman paimenta.³⁷ Sitten hän sanoi opetuslapsilleen: "Eloa on paljon, mutta työmiehiä vähän.³⁸ Pyytääkö siis elon Herraa lähettämään työmiehiä elonkorjuuseensa."

10

Jeesus kutsui kaksitoista opetuslastaan ja antoi heille vallan ajaa ulos saastaisia henkiä ja parantaa kaikenlaisia tauteja ja vaivoja.² Nämä ovat ne kaksitoista apostolia: ensimmäisenä Simon, jota kutsutaan Pietariksi, ja hänen veljensä Andreas; Sebedeuksen poika Jaakob ja hänen veljensä Johannes;³ Filippus ja Bartolomeus; Tuomas ja Matteus, joka oli publikaani; Alfeuksen poika Jaakob ja Taddeus;⁴ Simon Kananeus ja Juudas Iskariot, joka myöhemmin kavalsi hänet.

⁵ Nämä kaksitoista Jeesus lähetti matkaan ja antoi heille seuraavat ohjeet: "Älkää menkö pakanain teille älkääkä astuko mihinkään Samarian kaupunkiin;⁶ vaan menkää Israelin kadonneiden lampaiden luo.⁷ Kun menette, julistakaa tämä sanoma: 'Taivasten valtakunta on lähellä.'⁸ Parantakaa sairaita, herättäkää kuolleita, puhdistakaa spitaalisia, ajakaa ulos riivaajia. Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa.⁹ Älkää hankkiko kultaa, hopeaa tai kuparia vyöhönne—¹⁰ älkääkä laukua matkalle, älkää kahta ihokasta, älkää kenkiä älkääkä sauvaa; sillä työmiestä on ruokansa ansainnut.

¹¹ Mihin tahansa kaupunkiin tai kylään tulettekini, etsikää joku, joka on arvollinen, ja jääkää hänen kotiinsa, kunnes lähdette.¹² Kun menette taloon, tervehtikää sitä.¹³ Jos talo on arvollinen, rauhanne

Matteuksen evankeliumi

tulkoon sen ylle; mutta jos se ei ole, palatkoon rauhanne teille. ¹⁴ Jos joku ei ota teitä vastaan tai kuuntele sanojanne, lähtekää siitä talosta tai kaupungista ja pudistakaa tomu jaloistanne. ¹⁵ Totisesti minä sanon teille: Sodoman ja Gomorran on tuomiopäivänä helpompi kestää kuin sen kaupungin.

¹⁶ "Katso, minä lähetän teidät kuin lampaat susien keskelle; olkaa siis viisaita kuin käärmeet ja viattomia kuin kyyhkyset. ¹⁷ Varokaa ihmisiä; sillä he antavat teidät oikeusneuvostojen käsiin ja ruoskivat teitä synagogissaan. ¹⁸ Teidät viedään maaherrojen ja kuninkaiden eteen minun tähteni, todistukseksi heille ja pakanoille. ¹⁹ Mutta kun he vangitsevat teidät, älkää murehtiko, kuinka tai mitä teidän tulee puhua; sillä teille annetaan sillä hetkellä, mitä teidän tulee puhua. ²⁰ Sillä ette te puhu, vaan teidän Isänne Henki puhuu teissä.

²¹ "Veli antaa veljensä kuolemaan, ja isä lapsensa; lapset nousevat vanhempiaan vastaan ja antavat heidät surmattaviksi. ²² Teitä vihataan kaikkien kansojen keskuudessa minun nimeni tähden, mutta joka kestää loppuun asti, se pelastuu. ²³ Kun teitä vainotaan yhdessä kaupungissa, paetkaa toiseen. Totisesti minä sanon teille: ette ehdi käydä läpi Israelin kaupunkeja, ennen kuin Ihmisen Poika tulee.

²⁴ "Opetuslapsi ei ole opettajansa yläpuolella, eikä palvelija herransa yläpuolella. ²⁵ Opetuslapselle riittää, että hän on kuin opettajansa, ja palvelijalle, että hän on kuin herransa. Jos he ovat kutsuneet talon isäntää Beelsebuliksi, kuinka paljon enemmän hänen perheväkeään!

²⁶ "Älkää siis pelätkö heitä, sillä ei ole mitään kätkeynyä, mikä ei tule ilmi, eikä mitään salattua, mikä ei tule tunnetuksi. ²⁷ Minkä minä sanon teille pimeässä, puhukaa se valossa; ja minkä kuulette kuiskattavan korvaanne, julistakaa se katoilta. ²⁸ Älkää pelätkö niitä, jotka tappavat ruumiin mutta eivät voi tappaa sielua. Pelätkää enemmän häntä, joka voi hukuttaa sekä sielun että ruumiin helvettiin.

²⁹ Eikö kahta varpusta myydä yhdestä kuparilantista? Eikä yksikään niistä putoa maahan teidän Isänne sallimatta. ³⁰ Teidän pääanne hiuksetkin ovat kaikki luetut. ³¹ Älkää siis pelätkö; te olette arvokkaampia kuin monta varpusta.

³² "Jokaisen, joka tunnustaa minut ihmisten edessä, minä tunnustan Isäni edessä, joka on taivaissa. ³³

Mutta jokaisen, joka kieltää minut ihmisten edessä, minä kiellän Isäni edessä, joka on taivaissa.

³⁴ "Älkää luulko, että minä olen tullut tuomaan rauhaa maan päälle; en tullut tuomaan rauhaa, vaan miekan. ³⁵ Sillä minä olen tullut

nostamaan pojan isäänsä vastaan, tyttären äitiään vastaan, ja miniän anoppiaan vastaan; ³⁶ ja ihmisen viholliset ovat hänen omassa perheessään.

³⁷ "Joka rakastaa isäänsä tai äitiään enemmän kuin minua, ei ole minulle sovelias; joka rakastaa poikaansa tai tyttärtään enemmän kuin minua, ei ole minulle sovelias. ³⁸ Joka ei ota ristiään ja seuraa minua, ei ole minulle sovelias. ³⁹ Joka löytää elämänsä, kadottaa sen, ja joka kadottaa elämänsä minun tähteni, löytää sen.

⁴⁰ "Joka ottaa vastaan teidät, ottaa vastaan minut, ja joka ottaa vastaan minut, ottaa vastaan hänet, joka on minut lähettänyt. ⁴¹ Joka ottaa vastaan profeetan, koska tämä on profeetta, saa profeetan palkan, ja joka ottaa vastaan vanhurskaan, koska tämä on vanhurskas, saa vanhurskaan palkan. ⁴² Ja jos joku antaa edes kupillisen kylmää vettä yhdelle näistä pienistä, joka on minun opetuslapseni, totisesti minä sanon teille, hän ei jää palkkaansa vaille."

11 Kun Jeesus oli saanut ohjeensa kahdelletoista opetuslapselleen päätökseen, hän siirtyi sieltä opettamaan ja saarnaamaan heidän kaupungeissaan.

² Kun Johannes oli vankilassa, hän kuuli Kristuksen teoista ja lähetti opetuslapsensa ³ kysymään häneltä: "Oletko sinä se, jonka on määrä tulla, vai pitääkö meidän odottaa toista?" ⁴ Jeesus vastasi: "Menkää ja kertokaa Johannekselle, mitä kuulette ja näette: ⁵ Sokeat saavat näkönsä, rammat kävelevät, spitaaliset puhdistuvat, kuurot kuulevat, kuolleet herätetään, ja köyhille julistetaan hyvä sanoma. ⁶ Autuas on se, joka ei loukkaannu minuun."

⁷ Kun Johanneksen opetuslapset lähtivät, Jeesus alkoi puhua kansalle Johanneksesta: "Mitä te menitte autiomaahan katsomaan? Tuulen huojuuttamaa ruokoa? ⁸ Ellei, mitä te menitte katsomaan? Hienosti pukeutunutta miestä? Ei, hienosti pukeutuneet ovat kuninkaiden palatseissa. ⁹ Mutta mitä te menitte katsomaan? Profeettaa? Kyllä, minä sanon teille, ja enemmän kuin profeettaa. ¹⁰ Hän on se, josta on kirjoitettu: Katso, minä lähetän sanansaattajani sinun

Matteuksen evankeliumi

edelläsi, joka valmistaa tiesi sinun eteesi.' ¹¹ Totisesti minä sanon teille: naisista syntyneiden joukossa ei ole noussut suurempaa kuin Johannes Kastaja; mutta vähäisin taivasten valtakunnassa on suurempi kuin hän. ¹² Johannes Kastajan päivistä tähän asti taivasten valtakunta on joutunut väkivalan kohteeksi, ja väkivaltaiset tempaavat sen itselleen. ¹³ Sillä kaikki profeetat ja laki puhuivat siitä, mikä oli tuleva Johannekseen asti. ¹⁴ Ja jos tahdotte ottaa sen vastaan, hän on Elia, joka oli tuleva. ¹⁵ Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon. ¹⁶ "Mihin vertaisin tätä sukupolvea? Se on kuin lapset, jotka istuvat toreilla ja huutavat toisilleen:

¹⁷ *'Me soitimme huilua teille, ettekä te tanssineet; me veisasimme surulaulun, ettekä te valittaneet.'*

¹⁸ Sillä Johannes tuli, hän ei syönyt eikä juonut, ja he sanovat: 'Hänessä on riivaaja.' ¹⁹ Ihmisen Poika tuli, hän syö ja juo, ja he sanovat: 'Katso, syömäri ja juomari, publikaanien ja syntisten ystävä.' Kuitenkin viisaus oikeutetaan teoillaan."

²⁰ Sitten Jeesus alkoi nuhdella kaupunkia, joissa suurin osa hänen ihmeistään oli tehty, koska ne eivät tehneet parannusta. ²¹ "Voi sinua, Korasin! Voi sinua, Betsaida! Jos ne ihmeet, jotka teissä tehtiin, olisi tehty Tyroksessa ja Sidonissa, ne olisivat tehneet parannuksen kauan sitten säkissä ja tuhassa. ²² Mutta minä sanon teille: Tyrokselle ja Sidonille on tuomiopäivänä helpompaa kuin teille. ²³ Ja sinä, Kapernaum, korotetaanko sinut taivaaseen? Ei, sinä joudut alas tuonelaan. Jos ne ihmeet, jotka teissä tehtiin, olisi tehty Sodomassa, se olisi pysynyt tähän päivään asti. ²⁴ Mutta minä sanon teille, että Sodoman on tuomiopäivänä helpompaa kuin teidän."

²⁵ Silloin Jeesus sanoi: "Minä kiitän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, että olet salannut nämä asiat viisailta ja älykkäiltä ja ilmoittanut ne lapsille. ²⁶ Kyllä, Isä, sillä näin oli sinulle hyväksi. ²⁷ Kaikki on annettu minulle Isäni toimesta. Ei kukaan tunne Poikaa paitsi Isä, eikä kukaan tunne Isää paitsi Poika ja se, jolle Poika tahtoo hänet ilmoittaa.

²⁸ "Tulkaa minun luokseni, kaikki te, jotka olette väsyneitä ja raskautettuja, ja minä annan teille levon.

²⁹ Ottakaa minun ikeeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä minä olen lempeä ja nöyrä sydämeltä, ja te löydätte levon sielullenne. ³⁰ Sillä minun ikeeni on sovelias, ja minun kuormani on kevyt."

12 Siihen aikaan Jeesus kulki viljapeltojen halki sapattina, ja hänen opetuslapsensa, jotka tunsivat nälkää, alkoivat poimia tähkäpäitä ja syödä niitä. ² Kun fariseukset näkivät tämän, he sanoivat hänelle: "Katso, sinun opetuslapsesi tekevät sellaista, mikä ei ole luvallista sapattina." ³ Hän vastasi: "Ettekö ole lukeneet, mitä Daavid teki, kun hän ja hänen seuralaisensa olivat nälkäisiä? ⁴ Hän meni Jumalan huoneeseen ja he söivät uhrileipiä, joita ei ollut luvallista syödä hänelle eikä hänen seuralaisilleen, vaan ainoastaan papeille. ⁵ Tai ettekö ole lukeneet laista, että papit temppelissä rikkovat sapatin, mutta ovat silti syyttömiä? ⁶ Kuitenkin minä sanon teille, että täällä on jotain suurempaa kuin temppeli. ⁷ Jos olisitte ymmärtäneet, mitä tämä tarkoittaa: 'Minä tahdon laupeutta enkä uhria', ette olisi tuominneet syyttömiä. ⁸ Sillä Ihmisen Poika on sapatin herra."

⁹ Poistuttuaan sieltä hän meni heidän synagogaan. ¹⁰ Siellä oli mies, jonka käsi oli surkastunut. He kysyivät Jeesukselta: "Onko luvallista parantaa sapattina?" jotta voisivat syyttää häntä. ¹¹ Hän kysyi heiltä: "Jos jollakin teistä on lammas ja se putoaa kuoppaan sapattina, ettekö tartu siihen ja nosta sitä ylös? ¹² Kuinka paljon arvokkaampi onkaan ihminen kuin lammas! Siksi on luvallista tehdä hyvää sapattina." ¹³ Sitten hän sanoi miehelle: "Ojenna kätesi." Hän ojensi sen, ja se tuli ennalleen, yhtä terveeksi kuin toinenkin. ¹⁴ Mutta fariseukset lähtivät ulos ja neuvottelivat häntä vastaan, miettien, kuinka voisivat tuhota hänet.

¹⁵ Tietäen tämän Jeesus vetäytyi sieltä. Monet seurasivat häntä, ja hän paransi heidät kaikki, ¹⁶ ja hän varoitti heitä paljastamasta, kuka hän oli. ¹⁷ Tämä tapahtui, jotta toteutuisi, mitä profeetta Jesaja oli puhunut:

¹⁸ *"Katso, palvelijani, jonka olen valinnut, rakkaani, johon sieluni mieltty; olen pannut henkeni hänen ylleen, hän julistaa oikeutta kansoille. ¹⁹ Hän ei riitele eikä huuda; kenenkään ei tarvitse kuulla hänen ääntään kaduilla. ²⁰ Murtunutta ruokoa hän ei muserra, eikä suitsevaa kynttilänsydäntä sammuta, ennen kuin hän saattaa oikeuden voittoon. ²¹ Hänen nimeensä kansat panevat toivonsa."*

²² Sitten Jeesuksen luo tuotiin riivattu mies, joka oli sokea ja mykkä, ja hän paransi hänet, niin että mies

Matteuksen evankeliumi

pystyi sekä puhumaan että näkemään.²³ Kaikki ihmiset hämmästyivät ja sanoivat: "Voisiko tämä olla Daavidin Poika?"²⁴ Mutta kun fariseukset kuulivat tämän, he sanoivat: "Tämä mies ajaa ulos riivaajia vain Beelsebulin, riivaajien päämiehen, avulla."²⁵ Tietäen heidän ajatuksensa Jeesus sanoi heille: "Jokainen valtakunta, joka on jakautunut itseään vastaan, autoituu, ja jokainen kaupunki tai talo, joka on jakautunut itseään vastaan, ei pysy pystyssä."²⁶ Jos Saatana ajaa ulos Saatanaa, hän on jakautunut itseään vastaan. Kuinka sitten hänen valtakuntansa voi pysyä pystyssä?²⁷ Ja jos minä ajan ulos riivaajia Beelsebulin avulla, kenen avulla teidän poikanne ajavat niitä ulos? Siksi he tulevat olemaan teidän tuomareittanne.²⁸ Mutta jos minä ajan ulos riivaajia Jumalan Hengellä, silloin Jumalan valtakunta on tullut teidän luoksenne.²⁹ Tai kuinka kukaan voi mennä väkevä miehen taloon ja ryöstää hänen omaisuutensa, ellei ensin sido väkevää miestä? Vasta sitten hän voi ryöstää hänen talonsa.³⁰ Joka ei ole minun kanssani, on minua vastaan, ja joka ei kokoa minun kanssani, hajottaa.

³¹ Siksi minä sanon teille: jokainen synti ja pilkka voidaan antaa anteeksi, mutta Hengen pilkkaa ei anneta anteeksi.³² Jokainen, joka puhuu sanaa Ihmisen Poikaa vastaan, saa anteeksi, mutta jokainen, joka puhuu Pyhää Henkeä vastaan, ei saa anteeksi, ei tässä ajassa eikä tulevassa.

³³ Kasvata puu hyväksi, niin sen hedelmä on hyvä; tai anna puun olla huono, niin sen hedelmä on huono, sillä puu tunnetaan hedelmästään.³⁴ Te kyykkäärmeiden sikiöt, kuinka te, jotka olette pahoja, voitte puhua mitään hyvää? Sillä sydämen kyllyydestä suu puhuu.³⁵ Hyvä ihminen tuo esiin hyvää sydämensä hyvyyden varastosta, ja paha ihminen tuo esiin pahaa sydämensä pahuuden varastosta.³⁶ Mutta minä sanon teille, että jokaisesta turhasta sanasta, jonka ihmiset puhuvat, heidän on annettava tili tuomiopäivänä.³⁷ Sillä sanojesi perusteella sinut julistetaan syyttömäksi, ja sanojesi perusteella sinut tuomitaan."

³⁸ Silloin jotkut kirjanoppineista ja fariseuksista tulivat hänen luokseen ja sanoivat: "Opettaja, haluamme nähdä sinulta merkin."³⁹ Hän vastasi: "Paha ja avionrikkoja sukupolvi etsii merkkiä! Mutta sille ei anneta muuta merkkiä kuin profeetta Joonan merkki."⁴⁰ Sillä niin kuin Joona oli kolme päivää ja kolme yötä suuren kalan vatsassa, niin on Ihmisen

Poika oleva kolme päivää ja kolme yötä maan sydämessä.⁴¹ Niniven miehet nousevat tuomiolle tämän sukupolven kanssa ja tuomitsevat sen; sillä he tekivät parannuksen Joonan saarnan vaikutuksesta, ja katso, tässä on jotain suurempaa kuin Joona.⁴² Etelän kuningatar nousee tuomiolle tämän sukupolven kanssa ja tuomitsee sen; sillä hän tuli maan ääristä kuulemaan Salomon viisautta, ja katso, tässä on jotain suurempaa kuin Salomo.

⁴³ Kun saastainen henki lähtee ihmisestä, se kulkee kuivien paikkojen halki etsien lepoa, mutta ei löydä.⁴⁴ Sitten se sanoo: 'Minä palaan talooni, josta lähdin.' Kun se saapuu, se löytää talon tyhjänä, lakaistuna ja järjestettynä.⁴⁵ Sitten se menee ja ottaa mukaansa seitsemän muuta henkeä, pahempia kuin se itse, ja ne menevät sisään ja asuvat siellä. Ja sen ihmisen viimeinen tila on pahempi kuin ensimmäinen. Näin on käyvä tälle pahalle sukupolvelle."

⁴⁶ Kun hän vielä puhui väkijoukolle, hänen äitinsä ja veljensä seisoivat ulkona haluten puhua hänen kanssaan.⁴⁷ Joku ilmoitti hänelle: "Äitisi ja veljesi seisoivat ulkona ja haluavat puhua kanssasi."⁴⁸ Hän vastasi sille, joka kertoi hänelle: "Kuka on minun äitini, ja ketkä ovat minun veljeni?"⁴⁹ Osoittaen opetuslapsiaan hän sanoi: "Tässä ovat minun äitini ja veljeni."⁵⁰ Sillä jokainen, joka tekee taivaassa olevan Isäni tahdon, on todella minun veljeni, sisareni ja äitini."

13 Samana päivänä Jeesus lähti talosta ja istuutui meren rannalle.² Hänen ympäriilleen kokoontui suuri joukko ihmisiä, joten hän nousi veneeseen ja istuutui, kun väkijoukko seisoivat rannalla.³ Hän puhui heille monia asioita vertauksin sanoen: "Ajatelkaa kylväjää, joka lähti kylvämään."⁴ Hän hän kylvi, osa siemenistä putosi tien varteen, ja linnut tulivat ja söivät ne.⁵ Osa putosi kallioisille paikoille, missä ei ollut paljon maata. Ne nousivat nopeasti ylös, koska maata oli vähän.⁶ Mutta kun aurinko nousi, ne paahtuivat, ja koska niillä ei ollut juuria, ne kuivuivat.⁷ Muut siemenet putosivat orjantappuroihin, jotka kasvoivat ja tukahduttivat ne.⁸ Mutta toiset putosivat hyvään maahan ja tuottivat satoa, osa satakertaisesti, osa kuusikymmentäkertaisesti ja osa kolmekymmentäkertaisesti siitä, mitä kylvettiin.⁹ Jolla on korvat, se kuulkoon."

Matteuksen evankeliumi

¹⁰ Opetuslapset tulivat hänen luokseen ja kysyivät: "Miksi puhut vertauksin kansalle?" ¹¹ Hän vastasi: "Teille on annettu tietää taivasten valtakunnan salaisuudet, mutta heille sitä ei ole annettu. ¹² Sillä sille, jolla on, annetaan lisää, ja hänellä on yltäkylläisesti. Mutta siltä, jolla ei ole, otetaan pois sekkin, mitä hänellä on. ¹³ Siksi puhun heille vertauksin, koska

vaikka he katsovat, he eivät näe; vaikka he kuulevat, he eivät kuuntele; eivätkä he ymmärrä.

¹⁴ Heissä täyttyy Jesajan ennustus:

'Te kuulette, mutta ette koskaan ymmärrä; te näette, mutta ette koskaan käsitä. ¹⁵ Sillä tämän kansan sydän on paatunut; korvillaan he tuskin kuulevat, ja he ovat sulkeneet silmänsä. Muutoin he näkisivät silmillään, kuulisivat korvillaan, ymmärtäisivät sydämellään ja kääntyisivät, ja minä parantaisin heidät.'

¹⁶ Mutta siunatut ovat teidän silmänne, koska ne näkevät; ja siunatut ovat teidän korvanne, koska ne kuulevat. ¹⁷ Sillä vakuutan teille, että monet profeetat ja vanhurskaat ihmiset halusivat nähdä, mitä te näette, eivätkä nähneet, ja kuulla, mitä te kuulette, eivätkä kuulleet.

¹⁸ "Kuulkaa nyt vertauksen kylväjästä selitys. ¹⁹ Kun joku kuulee valtakunnan sanoman eikä ymmärrä sitä, paha tulee ja tempaa pois sen, mikä on kylvetty hänen sydämeensä. Tämä on siemen, joka kylvettiin tien varteen. ²⁰ Kallioiselle maalle kylvetty siemen on se, joka kuulee sanan ja ottaa sen heti ilolla vastaan. ²¹ Mutta hänellä ei ole juurta itsessään, vaan hän kestää vain hetken. Kun ahdinko tai vaino tulee sanan tähden, hän heti luopuu. ²² Orjantappuroihin kylvetty siemen on se, joka kuulee sanan, mutta tämän maailman huolet ja rikkauden petollisuus tukahduttavat sanan, niin että se jää hedelmättömäksi. ²³ Mutta hyvään maahan kylvetty siemen on se, joka kuulee sanan ja ymmärtää sen. Hän todella kantaa hedelmää ja tuottaa, osa satakertaisesti, osa kuusikymmentäkertaisesti, osa kolmekymmentäkertaisesti siitä, mitä kylvettiin."

²⁴ Hän esitti heille toisen vertauksen sanoen: "Taivasten valtakunta on kuin mies, joka kylvi hyvää siementä peltoonsa. ²⁵ Mutta ihmisten nukkuessa hänen vihollisensa tuli ja kylvi rikkaruohoja vehnän sekaan ja meni pois. ²⁶ Kun vehnä kasvoi ja teki

täkkää, ilmestyivät myös rikkaruohot. ²⁷ Maanomistajan palvelijat tulivat ja sanoivat hänelle: 'Herra, etkö kylvänyt hyvää siementä peltoosi? Mistä sitten ovat rikkaruohot?' ²⁸ Hän sanoi heille: 'Vihollinen on tämän tehnyt!' Palvelijat kysyivät häneltä: 'Haluatko, että menemme ja keräämme ne?' ²⁹ Mutta hän sanoi: 'Ei, ettette rikkaruohoja kerätessänne samalla nyhtäisi vehnää niiden mukana. ³⁰ Antakaa molempien kasvaa yhdessä sadonkorjuuseen asti. Sadenkorjuun aikana sanon korjaajille: 'Kootkaa ensin rikkaruohot ja sitokaa ne kimpuiksi poltettaviksi, mutta kerätkää vehnä aittaani.'"

³¹ Hän kertoi heille toisen vertauksen: "Taivasten valtakunta on kuin sinapinsiemen, jonka mies otti ja kylvi peltoonsa. ³² Vaikka se on pienin kaikista siemenistä, kasvaessaan se on suurempi kuin puutarhakasvit ja siitä tulee puu, niin että taivaan linnut tulevat ja tekevät pesänsä sen oksille."

³³ Hän kertoi heille toisen vertauksen: "Taivasten valtakunta on kuin hapate, jonka nainen otti ja kätki kolmeen mittaan jauhoja, kunnes kaikki oli hapatettu."

³⁴ Jeesus puhui kaikki nämä asiat väkijoukoille vertauksin; hän ei puhunut heille ilman vertausta. ³⁵ Tämä tapahtui, jotta täytyisi, mitä profeetan kautta oli puhuttu: "Minä aavan suuni vertauksin; minä lausun asioita, jotka ovat olleet kätkettyinä maailman perustamisesta asti."

³⁶ Sitten hän jätti väkijoukot ja meni taloon. Hänen opetuslapsensa tulivat hänen luokseen ja sanoivat: "Selitä meille pellon rikkaruohojen vertaus." ³⁷ Hän vastasi: "Hyvän siemenen kylväjä on Ihmisen Poika, ³⁸ ja pelto on maailma; hyvä siemen tarkoittaa valtakunnan lapsia, ja rikkaruohot ovat pahan lapsia. ³⁹ Vihollinen, joka kylvää ne, on paholainen. Sadenkorjuu on aikakauden loppu, ja korjaajat ovat enkelit. ⁴⁰ Kuten rikkaruohot kootaan ja poltetaan tulessa, niin tapahtuu aikakauden lopussa. ⁴¹ Ihmisen Poika lähettää enkelinsä, ja he kokoavat hänen valtakunnastaan kaiken, mikä aiheuttaa syntiä ja kaikki, jotka tekevät paha. ⁴² He heittävät heidät tuliseen pätsiin, missä on oleva itku ja hammasten kiristys. ⁴³ Silloin vanhurskaat loistavat kuin aurinko Isänsä valtakunnassa. Jolla on korvat, se kuulkoon. ⁴⁴ "Taivasten valtakunta on kuin peltoon kätketty aarre, jonka mies löysi ja kätki uudelleen; ja ilossaan hän

Matteuksen evankeliumi

meni ja myi kaiken, mitä hänellä oli, ja osti sen pelion.⁴⁵ "Samoin taivasten valtakunta on kuin kauppias, joka etsii kauniita helmiä.⁴⁶ Kun hän löysi yhden kallisarvoisen helmen, hän meni pois ja myi kaiken, mitä hänellä oli, ja osti sen.⁴⁷ "Taas, taivasten valtakunta on kuin verkko, joka heitettiin mereen ja kokosi kaikenlaisia kaloja.⁴⁸ Kun se oli täynnä, he vetivät sen rannalle, istuutuivat ja keräsivät hyvät kalat koreihin, mutta heittivät huonot pois.⁴⁹ Näin tapahtuu aikakauden lopussa. Enkelit tulevat ja erottavat pahat vanhurskaista⁵⁰ ja heittävät heidät tuliseen pätsiin, missä on oleva itku ja hammasten kiristys."

⁵¹ "Oletteko ymmärtäneet kaikki nämä asiat?" Jeesus kysyi. He sanoivat hänelle: "Kyllä."⁵² Ja hän sanoi heille: "Siksi jokainen kirjanoppinut, joka on tullut taivasten valtakunnan opetuslapseksi, on kuin talon isäntä, joka tuo varastostaan esiin uusia ja vanhoja aarteita."

⁵³ Kun Jeesus oli lopettanut nämä vertaukset, hän siirtyi sieltä pois.⁵⁴ Tultuaan kotikaupunkiinsa hän alkoi opettaa ihmisiä heidän synagogassaan, ja he olivat hämmästyneitä sanoen: "Mistä tämä mies on saanut tämän viisauden ja nämä ihmeelliset voimat?"

⁵⁵ "Eikö tämä ole se puusepän poika? Eikö hänen äitinsä ole nimeltään Maria, ja hänen veljensä Jaakob, Joosef, Simon ja Juudas?"⁵⁶ Eivätkö kaikki hänen sisarensa ole keskuudessamme? Mistä tämä mies on saanut nämä kaikki asiat?"⁵⁷ Ja he loukkaantuivat häneen. Mutta Jeesus sanoi heille: "Profeetta ei ole vaillla kunniaa muualla kuin kotikaupungissaan ja omassa talossaan."⁵⁸ Ja hän ei tehnyt siellä paljon ihmeitä heidän epäuskonsa tähden.

14 Tuohon aikaan neljännysruhtinas Herodes kuuli uutisia Jeesuksesta,² ja hän sanoi palvelijoilleen: "Tämä on Johannes Kastaja; hän on noussut kuolleista, ja siksi ihmeelliset voimat vaikuttavat hänessä."

³ Herodes oli ottanut Johanneksen kiinni, sitonut hänet ja pannut vankilaan Herodiaan, veljensä Filippoksen vaimon, tähden.⁴ Sillä Johannes oli sanonut hänelle: "Ei ole lain mukaista, että sinulla on hänet."⁵ Herodes halusi tappaa Johanneksen, mutta hän pelkäsi kansaa, koska he pitivät Johannesta profeettana.

⁶ Mutta kun Herodeksen syntymäpäivä tuli, Herodiaan tytär tanssi vieraiden edessä ja miellytti Herodesta niin paljon,⁷ että hän vannoi antavansa tytölle mitä tahansa tämä pyytäisi.⁸ Äitinsä kehotuksesta hän sanoi: "Anna minulle täällä vadilla Johanneksen Kastajan pää."⁹ Kuningas tuli murheelliseksi, mutta valojensa ja vieraittensa tähden hän käski antaa sen.¹⁰ Hän lähetti käskyn ja antoi mestata Johanneksen vankilassa.¹¹ Johanneksen pää tuotiin vadilla ja annettiin tytölle, joka vei sen äidilleen.¹² Johanneksen opetuslapset tulivat, ottivat ruumiin ja hautasivat sen; sitten he menivät ja kertoivat Jeesukselle.

¹³ Kun Jeesus kuuli Johanneksesta, Hän vetäytyi veneellä yksinäiseen paikkaan. Mutta kun väkijoukot kuulivat tästä, he seurasivat Häntä jalan kaupungeista.¹⁴ Kun Hän tuli maihin, Hän näki suuren joukon, tunki sääliä heitä kohtaan ja paransi heidän sairaitaan.

¹⁵ Kun ilta tuli, opetuslapset tulivat Hänen luokseen ja sanoivat: "Tämä on syrjäinen paikka, ja on jo myöhä. Lähetä väkijoukot pois, jotta he voivat mennä kyliin ostamaan itselleen ruokaa."¹⁶ Mutta Jeesus vastasi: "Ei heidän tarvitse lähteä; teidän tulee antaa heille jotain syötävää."¹⁷ He vastasivat: "Meillä on täällä vain viisi leipää ja kaksi kalaa."¹⁸ Ja Hän käski: "Tuokaa ne minulle."¹⁹ Hän käski ihmisiä istumaan nurmikolle. Otettuaan viisi leipää ja kaksi kalaa Hän katsoi taivaaseen, kiitti, mursi leivät ja antoi ne opetuslapsille, ja opetuslapset antoivat ne ihmisille.

²⁰ Kaikki söivät ja tulivat kylläisiksi, ja opetuslapset keräsivät kaksitoista korillista täyteen tähteitä.²¹ Niitä, jotka söivät, oli noin viisituhatta miestä, lisäksi naisia ja lapsia.

²² Heti Jeesus käski opetuslapsia nousemaan veneeseen ja menemään edeltä toiselle puolelle, kun Hän itse lähetti väkijoukon pois.²³ Kun Hän oli lähettänyt heidät pois, Hän nousi vuorelle rukoilemaan yksin. Kun ilta tuli, Hän oli siellä yksin,²⁴ mutta vene oli jo kaukana maista, aaltojen heiteltävänä, sillä tuuli oli vastainen.²⁵ Yön neljännellä vartiohetkellä Jeesus tuli heidän luokseen kävellen veden päällä.²⁶ Kun opetuslapset näkivät Hänet kävelemässä veden päällä, he pelästivät ja sanoivat: "Se on aave!" ja huusivat pelosta.²⁷ Mutta Jeesus rauhoitti heitä heti sanoen: "Olkaa rohkeat! Minä se olen; älkää pelätkö."²⁸ Pietari vastasi Hänelle: "Herra, jos se olet Sinä, käske

Matteuksen evankeliumi

minun tulla luoksesi veden päällä." ²⁹ Ja Hän sanoi: "Tule." Silloin Pietari astui veneestä, käveli veden päällä ja tuli Jeesuksen luo. ³⁰ Mutta kun hän huomasi tuulen, hän pelästyi ja alkoi vajota, ja huusi: "Herra, pelasta minut!" ³¹ Jeesus ojensi heti kätensä ja tarttui häneen. "Sinä vähäuskoinen," Hän sanoi, "miksi epäilit?" ³² Kun he nousivat veneeseen, tuuli tyyntyi. ³³ Silloin veneessä olijat kunnioittivat Häntä sanoen: "Totisesti sinä olet Jumalan Poika."

³⁴ Kun he olivat päässeet yli, he saapuivat Genesaretiin. ³⁵ Ja kun sen paikan miehet tunnistivat Hänet, he lähettivät sanan koko ympäröivälle alueelle ja toivat Hänen luokseen kaikki sairaat; ³⁶ ja he pyysivät Häntä, että saisivat vain koskettaa Hänen viittansa reunaa, ja kaikki, jotka sitä koskettivat, paraniivat.

15 Sitten Jeesuksen luo tuli fariseuksia ja kirjanoppineita Jerusalemistä ja he kysyivät, ² "Miksi opetuslapsesi rikkovat vanhinten perinnäissääntöä? He eivät pese käsiään ennen syömistä." ³ Jeesus vastasi, "Miksi te rikotte Jumalan käskyn perinnäissääntönne tähden? ⁴ Sillä Jumala on sanonut: 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi' ja: 'Joka puhuu pahaa isästään tai äidistään, se on surmattava.' ⁵ Mutta te sanotte, että jos joku sanoo isälleen tai äidilleen: 'Mikä tahansa apu, jonka olisit minulta saanut, on lahja Jumalalle,' ⁶ hänen ei tarvitse täyttää velvollisuuttaan isäänsä tai äitiään kohtaan. Näin te teette tyhjäksi Jumalan sanan perinnäissääntönne tähden. ⁷ Te teeskentelijät! Jesaja oli oikeassa ennustaessaan teistä:

⁸ *"Tämä kansa kunnioittaa minua huulillaan, mutta heidän sydämensä on kaukana minusta. ⁹ Heidän palvontansa on turhaa; heidän opetuksensa ovat vain ihmisten käskyjä."*

¹⁰ Jeesus kutsui väkijoukon luokseen ja sanoi: "Kuulkaa ja ymmärtäkää." ¹¹ Ei se, mikä menee suusta sisään, saastuta ihmistä, vaan se, mikä tulee suusta ulos, se saastuttaa ihmisen."

¹² Sitten opetuslapset tulivat hänen luokseen ja sanoivat: "Tiedätkö, että fariseukset loukkaantuivat kuullessaan tämän?" ¹³ Hän vastasi: "Jokainen istutus, jota minun taivaallinen Isäni ei ole istuttanut, revitään juurineen. ¹⁴ Antakaa heidän olla; he ovat sokeita oppaita. Jos sokea taluttaa sokeaa, molemmat putoavat kuoppaan."

¹⁵ Pietari sanoi: "Selitä meille vertaus." ¹⁶ "Oletteko yhä vailla ymmärrystä?" Jeesus kysyi heiltä. ¹⁷ "Etkö näe, että mikä tahansa menee suusta sisään, menee vatsaan ja sitten ulos?" ¹⁸ Mutta ne asiat, jotka tulevat suusta, tulevat sydäimestä, ja nämä saastuttavat ihmisen. ¹⁹ Sillä sydäimestä tulevat pahat ajatukset—murhat, aviorikokset, siveettömyys, varkaudet, väärät todistukset, herjaukset. ²⁰ Nämä ovat ne, jotka todella saastuttavat ihmisen; mutta syöminen pesemättömin käsin ei tee heitä epäpuhtaitsi."

²¹ Jeesus lähti sieltä ja vetäytyi Tyyron ja Sidonin alueelle. ²² Kanaanilainen nainen siltä seudulta tuli hänen luokseen ja huusi: "Herra, Daavidin Poika, armahda minua! Tyttäreni on pahasti riivattu." ²³ Mutta Jeesus ei vastannut hänelle sanaakaan. Niinpä hänen opetuslapsensa tulivat hänen luokseen ja pyysivät: "Lähetä hänet pois, sillä hän huutaa peräämme." ²⁴ Hän vastasi: "Minut on lähetetty vain Israelin kadonneiden lampaiden luo." ²⁵ Nainen tuli ja kumartui hänen eteensä. "Herra, auta minua!" hän sanoi. ²⁶ Hän vastasi: "Ei ole oikein ottaa lasten leipää ja heittää se koirille." ²⁷ "Kyllä, Herra," hän sanoi, "mutta koiratkin syövät murusia, jotka putoavat heidän isäntiensä pöydältä." ²⁸ Silloin Jeesus sanoi hänelle: "Nainen, uskosi on suuri! Pyyntösi on täytetty." Ja hänen tyttärensä parani sillä hetkellä.

²⁹ Jeesus lähti sieltä ja matkusti Galileanjärven rannalle. Sitten hän nousi vuoren rinteelle ja istuutui. ³⁰ Suuret väkijoukot tulivat hänen luokseen tuoden rampoja, sokeita, raajarikkoja, mykkiä ja monia muita ja laskivat heidät hänen jalkojensa juureen; ja hän paransi heidät. ³¹ Ihmiset hämmästyivät nähdessään mykkien puhuvan, raajarikkojen parantuvan, rampojen kävelevän ja sokeiden näkevän. Ja he ylistivät Israelin Jumalaa.

³² Jeesus kutsui opetuslapsensa luokseen ja sanoi: "Minulla on sääli näitä ihmisiä; he ovat olleet kanssani jo kolme päivää eikä heillä ole mitään syötävää. En halua lähettää heitä pois nälkäisinä, etteivät he nääntyisi matkalla." ³³ Hänen opetuslapsensa vastasivat: "Mistä voisimme saada tarpeeksi leipää tässä autiossa paikassa ruokkiaksemme näin suuren väkijoukon?" ³⁴ "Kuinka monta leipää teillä on?" Jeesus kysyi. "Seitsemän," he vastasivat, "ja muutama pieni kala." ³⁵ Hän käski väkijoukon istuutua maahan. ³⁶ Sitten hän otti ne seitsemän leipää ja kalat, ja kiitettyään hän mursi ne ja antoi opetuslapsilleen, ja nämä antoivat ne

Matteuksen evankeliumi

ihmisille. ³⁷ Kaikki söivät ja tulivat kylläisiksi. Sen jälkeen opetuslapset keräsivät seitsemän korillista ylijääneitä paloja. ³⁸ Niitä, jotka söivät, oli neljätoista miestä, naiset ja lapset mukaan lukien. ³⁹ Lähetettyään väkijoukot pois, Jeesus nousi veneeseen ja meni Magadanin alueelle.

16 Fariseukset ja saddukeukset tulivat Jeesuksen luo, koetellen Häntä pyytämällä merkkiä taivaasta. ² Hän vastasi, "Illalla te sanotte: 'Tulee kaunis ilma, sillä taivas on punainen,' ³ ja aamulla: 'Tänään tulee myrsky, sillä taivas on punainen ja synkkä.' Te osaatte tulkitua taivaan ulkonäköä, mutta ettekö osaa erottaa aikojen merkkejä? ⁴ Paha ja avionrikkoja sukupolvi etsii merkkiä, mutta sille ei anneta muuta merkkiä kuin Joonan merkki." Ja Hän jätti heidät ja meni pois.

⁵ Kun opetuslapset menivät meren toiselle puolelle, he huomasivat unohtaneensa ottaa leipää mukaan. ⁶ Jeesus varoitti heitä, "Olkaa varuillanne ja pysykää valppaina fariseusten ja saddukeusten vaikutusta vastaan." ⁷ He keskustelivat tästä keskenään sanoen, "Se johtuu siitä, ettemme ottaneet leipää mukaan." ⁸ Tietäen heidän keskustelunsa, Jeesus sanoi, "Te vähäuskoiset, miksi puhutte keskenänne siitä, ettei teillä ole leipää? ⁹ Etkö vielä ymmärrä? Etekö muista viittä leipää viidelle tuhannelle ja kuinka monta koria te keräsitte? ¹⁰ Tai seitsemää leipää neljälle tuhannelle ja kuinka monta suurta koria te keräsitte? ¹¹ Kuinka ette ymmärrä, etten puhunut teille leivästä? Vaan olkaa varuillanne fariseusten ja saddukeusten hapatusta vastaan." ¹² Silloin he ymmärsivät, ettei Hän käsenyt heitä varomaan leivässä käytettyä hapatusta, vaan fariseusten ja saddukeusten opetusta.

¹³ Kun Jeesus saapui Filippoksen Kesarean alueelle, Hän kysyi opetuslapsiltaan, "Kuka Ihmisen Poika on, sanovat ihmiset?" ¹⁴ He vastasivat, "Jotkut sanovat Johannes Kastaja; toiset sanovat Elia; ja toiset taas, Jeremia tai joku profeetoista." ¹⁵ Hän sanoi heille, "Entä te? Kuka te sanotte Minun olevan?" ¹⁶ Simon Pietari vastasi, "Sinä olet Messias, elävän Jumalan Poika." ¹⁷ Jeesus vastasi, "Siunattu olet sinä, Simon Joonan poika, sillä tätä ei ole sinulle ilmoittanut ihminen, vaan Isäni, joka on taivaissa. ¹⁸ Ja minä sanon sinulle, että sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle minä rakennan kirkkoni, eivätkä tuonelan portit voita sitä. ¹⁹ Minä annan sinulle taivasten valtakunnan avaimet; mitä sinä sidot maan päällä, se on sidottu

taivaassa, ja mitä sinä päästät maan päällä, se on päästetty taivaassa." ²⁰ Sitten Hän käski opetuslapsiaan olla kertomatta kenellekään, että Hän oli Kristus.

²¹ Siitä lähtien Jeesus alkoi selittää opetuslapsilleen, että Hänen täytyy mennä Jerusalemiin ja kärsiä paljon vanhimpien, ylipappien ja kirjanoppineiden käsissä, ja että Hänet täytyy tappaa ja kolmantena päivänä herätetään eloon. ²² Pietari otti Hänet sivuun ja alkoi nuhdella Häntä. "Jumala varjelkoon, Herra!" hän sanoi. "Tätä ei koskaan tapahdu Sinulle!" ²³ Mutta Jeesus kääntyi ja sanoi Pietarille, "Mene pois Minun edestäni, Saatana! Sinä olet Minulle kompastuskivi; sinulla ei ole mielessäsi Jumalan asioita, vaan ihmisten asioita."

²⁴ Sitten Jeesus sanoi opetuslapsilleen, "Jos joku haluaa seurata Minua, hänen täytyy kieltää itsensä, ottaa ristinä ja seurata Minua. ²⁵ Sillä joka haluaa säilyttää elämänsä, menettää sen, mutta joka menettää elämänsä Minun tähteni, löytää sen. ²⁶ Mitä hyötyä on ihmiselle, jos hän voittaa koko maailman mutta menettää sielunsa? Tai mitä ihminen voi antaa vastineeksi sielustaan? ²⁷ Sillä Ihmisen Poika tulee Isänsä kirkkaudessa enkelien kanssa, ja silloin Hän palkitsee jokaisen hänen tekojensa mukaan. ²⁸ Totisesti Minä sanon teille, jotkut, jotka seisovat täällä, eivät maista kuolemaa ennen kuin näkevät Ihmisen Pojan tulevan valtakunnassaan."

17 Kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin, Jaakobin ja hänen veljensä Johanneksen ja vei heidät korkealle vuorelle yksinäisyyteen. ² Hän muuttui heidän edessään; hänen kasvonsa loistivat kuin aurinko, ja hänen vaatteensa tulivat valkoisiksi kuin valo. ³ Yhtäkkiä Mooses ja Elia ilmestyivät heille ja keskustelivat Jeesuksen kanssa. ⁴ Pietari sanoi Jeesukselle: "Herra, meidän on hyvä olla täällä. Jos tahdot, teen tähän kolme majaa: yhden sinulle, yhden Moosekselle ja yhden Elialle." ⁵ Hänen vielä puhuessaan kirkas pilvi peitti heidät, ja pilvestä kuului ääni, joka sanoi: "Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen miettinyt; kuulkaa häntä!" ⁶ Kun opetuslapset kuulivat tämän, he pelästivät niin, että heittäytyivät kasvoilleen maahan. ⁷ Silloin Jeesus tuli heidän luokseen, kosketti heitä ja sanoi: "Nouskaa, älkää pelätkö." ⁸ Kun he nostivat

Matteuksen evankeliumi

katseensa, he eivät nähneet ketään muuta kuin Jeesuksen yksin.

⁹ Kun he laskeutuivat vuorelta, Jeesus käski heitä: "Älkää kertoko kenellekään tästä näystä, ennen kuin Ihmisen Poika on noussut kuolleista." ¹⁰ Opetuslapset kysyivät häneltä: "Miksi sitten kirjanooppineet sanovat, että Elian pitää tulla ensin?" ¹¹ Jeesus vastasi: "Totisesti, Elia tulee ja palauttaa kaiken ennalleen. ¹² Mutta minä sanon teille, että Elia on jo tullut, eivätkä he tunnistanee häntä, vaan tekivät hänelle mitä tahtoivat. Samalla tavalla myös Ihmisen Poika tulee kärsimään heidän käsissään." ¹³ Silloin opetuslapset ymmärsivät, että hän puhui heille Johannes Kastajasta.

¹⁴ Kun he saapuivat väkijoukon luo, mies tuli Jeesuksen luo, polvistui hänen eteensä ¹⁵ ja sanoi: "Herra, armahda poikaani. Hänellä on kohtauksia ja hän kärsii kovasti; hän kaatuu usein tuleen tai veteen. ¹⁶ Toin hänet opetuslastesi luo, mutta he eivät kenneet parantamaan häntä." ¹⁷ Jeesus vastasi: "Voi sinua epäuskoinen ja nurja sukupolvi, kuinka kauan minun pitää olla teidän kanssanne? Kuinka kauan minun pitää kestää teitä? Tuokaa poika tänne minun luokseni." ¹⁸ Jeesus käski riivaajan lähtä, ja se lähti pojasta, joka parani heti.

¹⁹ Myöhemmin opetuslapset tulivat Jeesuksen luo yksityisesti ja kysyivät: "Miksi me emme kenneet ajamaan sitä ulos?" ²⁰ Hän sanoi heille: "Teidän vähäisen uskonne tähden. Totisesti minä sanon teille, jos teillä on uskoa sinapinsiemenen verran, te voitte sanoa tälle vuorelle: 'Siirry täältä sinne', ja se siirtyy; mikään ei ole teille mahdotonta." ²¹ [Tämä laji voidaan ajaa ulos vain rukouksella ja paastolla.]

²² Kun he kokoontuivat Galileassa, Jeesus sanoi heille: "Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin; ²³ He tappavat hänet, ja kolmantena päivänä hän nousee ylös." Ja opetuslapset tulivat hyvin murheellisiiksi.

²⁴ Kun he saapuivat Kapernaumiin, temppeliveron kerääjät tulivat Pietarin luo ja kysyivät: "Eikö teidän opettajanne maksa temppeliveroa?" ²⁵ "Kyllä, hän maksaa", Pietari vastasi. Kun hän tuli taloon, Jeesus puhui ensin: "Mitä ajattelet, Simon? Keneltä maan kuninkaat perivät tulleja ja veroja—omilta lapsiltaan vai muilta?" ²⁶ Pietari vastasi: "Muilta." Jeesus sanoi hänelle: "Silloin lapset ovat vapaat. ²⁷ Mutta ettemme aiheuttaisi pahennusta, mene meren rantaan ja heitä

koukku. Ota ensimmäinen kala, jonka saat; avaa sen suu, ja löydät neljän drakman kolikon. Ota se ja anna heille minun ja sinun verosi puolesta."

18 Silloin opetuslapset tulivat Jeesuksen luo ja kysyivät: "Kuka on suurin taivasten valtakunnassa?" ² Hän kutsui luokseen lapsen ja asetti hänet heidän keskelleen. ³ Ja hän sanoi: "Totisesti minä sanon teille: ellette käännä ja tule lasten kaltaisiksi, te ette pääse taivasten valtakuntaan. ⁴ Sen tähden, joka nöyrytyy tämän lapsen kaltaiseksi, on suurin taivasten valtakunnassa. ⁵ Ja joka ottaa luokseen tällaisen lapsen minun nimessäni, ottaa luokseen minut. ⁶ Mutta jos joku viettelee yhdenkin näistä pienistä, jotka uskovat minuun, hänelle olisi parempi, että myllynkivi ripustettaisiin hänen kaulaansa ja hänet upotettaisiin meren syvyyteen.

⁷ "Voi maailmaa viettelyksien tähden! Viettelykset ovat väistämättömiä, mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta viettelykset tulevat! ⁸ Jos kätesi tai jalkasi viettelee sinua, hakkaa se poikki ja heitä pois. Parempi on sinulle, että menet elämään käsipuolena tai jalkapuolena kuin että sinulla on kaksi kättä tai kaksi jalkaa ja sinut heitetään ikuisen tuleen. ⁹ Ja jos silmäsi viettelee sinua, kaiva se pois ja heitä pois. Parempi on sinulle, että menet elämään yksisilmäisenä kuin että sinulla on kaksi silmää ja sinut heitetään helvetin tuleen.

¹⁰ "Varokaa, ettette halveksi yhtäkään näistä pienistä. Sillä minä sanon teille, että heidän enkelinsä taivaassa näkevät aina minun taivaallisen Isäni kasvot. ¹¹ [Sillä Ihmisen Poika on tullut pelastamaan kadonneet.] ¹² "Mitä arvelette? Jos miehellä on sata lammasta ja yksi niistä eksyy, eikö hän jätä ne yhdeksänkymmentäyhdeksän vuorille ja mene etsimään sitä, joka on eksynyt? ¹³ Ja jos hän löytää sen, totisesti minä sanon teille, hän iloitsee siitä enemmän kuin niistä yhdeksästäkymmenestäyhdeksästä, jotka eivät eksyneet. ¹⁴ Samoin ei teidän taivaallisen Isänne tahto ole, että yksikään näistä pienistä hukkuisi.

¹⁵ "Jos veljesi tai sisarellesi tekee syntiä, mene ja osoita hänelle hänen vikansa kahden kesken; jos hän kuuntelee sinua, olet voittanut hänet. ¹⁶ Mutta jos hän ei kuuntele, ota mukaasi yksi tai kaksi muuta, jotta jokainen asia vahvistettaisiin kahden tai kolmen todistajan sanalla. ¹⁷ Jos hän ei kuuntele heitä, kerro

Matteuksen evankeliumi

se seurakunnalle; ja jos hän ei kuuntele edes seurakuntaa, pidä häntä pakanana tai publikaanina.

¹⁸ "Totisesti minä sanon teille: kaikki, minkä te sidotte maan päällä, on sidottu taivaassa, ja kaikki, minkä te päästätte maan päällä, on päästetty taivaassa." ¹⁹ "Vielä minä sanon teille: jos kaksi teistä maan päällä sopii keskenään mistä tahansa asiasta, jota he anovat, se annetaan heille minun taivaallisen Isäni toimesta." ²⁰ Sillä missä kaksi tai kolme on koolla minun nimessäni, siellä minä olen heidän keskellään."

²¹ Silloin Pietari tuli Jeesuksen luo ja kysyi: "Herra, kuinka monta kertaa minun tulee antaa anteeksi veljelleni tai sisarelle, joka tekee syntiä minua vastaan? Jopa seitsemän kertaa?" ²² Jeesus vastasi: "Minä sanon sinulle, ei seitsemän kertaa, vaan seitsemänkymmentäseitsemän kertaa."

²³ "Sen tähden taivasten valtakunta on kuin kuningas, joka päätti tehdä tilin palvelijoidensa kanssa." ²⁴ Kun hän alkoi tilinteon, hänen luokseen tuotiin mies, joka oli hänelle velkaa kymmenentuhatta talenttia." ²⁵ Koska hän ei kyennyt maksamaan, herra käski myydä hänet, hänen vaimonsa, lapsensa ja kaiken, mitä hänellä oli, velan maksamiseksi." ²⁶ Palvelija heittäytyi polvilleen hänen eteensä. 'Ole kärsivällinen minun kanssani', hän pyysi, 'niin maksan kaiken takaisin.' ²⁷ Herran kävi sääliksi palvelijaa, hän vapautti hänet ja antoi velan anteeksi." ²⁸ Mutta kun palvelija lähti, hän tapasi yhden kanssapalvelijoistaan, joka oli hänelle velkaa sata denaaria. Hän tarttui tähän ja alkoi kuristaa häntä. 'Maksa takaisin, mitä olet velkaa!' hän vaati." ²⁹ Kanssapalvelija heittäytyi polvilleen ja pyysi häntä: 'Ole kärsivällinen minun kanssani, niin maksan sen.' ³⁰ Mutta hän ei suostunut, vaan meni ja heittäi miehen vankilaan, kunnes tämä maksaisi velan." ³¹ Kun toiset palvelijat näkivät, mitä oli tapahtunut, he suuttuivat ja menivät kertomaan herralleen kaiken, mitä oli tapahtunut." ³² Silloin herra kutsui palvelijan eteensä. 'Sinä paha palvelija', hän sanoi, 'minä annoin sinulle anteeksi kaiken sen velan, koska pyysit minua.' ³³ Eikö sinunkin olisi pitänyt armahtaa kanssapalvelijaasi, niin kuin minä armahdin sinua?" ³⁴ Herran vihastuneena hän luovutti palvelijan vanginvartioille kidutettavaksi, kunnes hän maksaisi kaiken velkansa." ³⁵ "Samoin tekee minun taivaallinen Isäni teille, ellette anna anteeksi veljellenne tai sisarelleenne sydämestänne."

19 Kun Jeesus oli lopettanut nämä sanat, hän lähti Galileasta ja meni Jordanin tuolle puolen Juudean alueelle." ² Suuri joukko ihmisiä seurasi häntä, ja hän paransi heidät siellä.

³ Jotkut fariseukset tulivat hänen luokseen koetellen häntä ja kysyivät: "Onko miehen luvallista erota vaimostaan mistä syystä tahansa?" ⁴ Hän vastasi: "Ettekö ole lukeneet, että Luoja alussa teki heidät mieheksi ja naiseksi," ⁵ ja sanoi: 'Sen tähden mies jättää isänsä ja äitinsä ja liittyy vaimoonsa, ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi?' ⁶ Niinpä he eivät enää ole kaksi, vaan yksi liha. Minkä siis Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottako." ⁷ He kysyivät häneltä: "Miksi sitten Mooses käski antaa vaimolle erokirjan ja lähettää hänet pois?" ⁸ Hän vastasi: "Mooses salli teidän erota vaimoistanne sydämenne kovuuden vuoksi, mutta alusta ei ollut niin." ⁹ Minä sanon teille: jokainen, joka eroaa vaimostaan muun synn kuin uskottomuuden vuoksi ja menee naimisiin toisen kanssa, tekee aviorikoksen."

¹⁰ Opetuslapset sanoivat hänelle: "Jos miehen ja vaimon välinen tilanne on tällainen, on parempi olla menemättä naimisiin." ¹¹ Hän sanoi heille: "Kaikki eivät voi tätä sanaa käsittää, vaan ainoastaan ne, joille se on annettu." ¹² Sillä on eunukkeja, jotka ovat syntyneet sellaisiksi, ja on eunukkeja, jotka ihmiset ovat tehneet eunukeiksi, ja on eunukkeja, jotka ovat tehneet itsensä eunukeiksi taivasten valtakunnan tähden. Joka voi tämän käsittää, käsittäköön."

¹³ Silloin tuotiin lapsia hänen luokseen, että hän panisi kätensä heidän päälleen ja rukoilisi, mutta opetuslapset nuhtelivat heitä." ¹⁴ Jeesus sanoi: "Sallikaa lasten tulla minun luokseni, älkääkään estäkö heitä, sillä heidän kaltaistensa on taivasten valtakunta." ¹⁵ Kun hän oli pannut kätensä heidän päälleen, hän lähti sieltä."

¹⁶ Ja joku tuli hänen luokseen ja kysyi: "Opettaja, mitä hyvää minun pitää tehdä saadakseni iankaikkisen elämän?" ¹⁷ Hän vastasi: "Miksi kysyt minulta, mikä on hyvää? On vain yksi, joka on hyvä. Jos tahdot päästä elämään, pidä käskyt." ¹⁸ "Mitkä?" hän kysyi. Jeesus vastasi: "Älä tapa, älä tee aviorikosta, älä varasta, älä anna väärää todistusta," ¹⁹ kunnioita isääsi ja äitiäsi ja rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi." ²⁰ Nuori mies sanoi hänelle: "Olen noudattanut näitä kaikkia. Mitä minulta vielä puuttuu?" ²¹ Jeesus sanoi hänelle: "Jos tahdot olla

Matteuksen evankeliumi

täydellinen, mene, myy omaisuutesi ja anna köyhille, niin sinulla on oleva aarre taivaassa. Tule sitten ja seuraa minua.”²² Kun nuori mies kuuli tämän, hän meni pois murheellisena, sillä hänellä oli paljon omaisuutta.

²³ Sitten Jeesus sanoi opetuslapsilleen: ”Totisesti minä sanon teille: rikkaan on vaikea päästä taivasten valtakuntaan.”²⁴ Lisäksi on helpompi kamelin mennä neulansilmän läpi kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan.”²⁵ Kun opetuslapset kuulivat tämän, he olivat aivan hämmästyneitä ja kysyivät: ”Kuka sitten voi pelastua?”²⁶ Jeesus katsoi heihin ja sanoi: ”Ihmisille tämä on mahdotonta, mutta Jumalalle on kaikki mahdollista.”

²⁷ Pietari vastasi: ”Me olemme luopuneet kaikesta ja seuranneet sinua! Mitä me siis saamme?”²⁸ Jeesus sanoi heille: ”Totisesti minä sanon teille: uudestisyntymisessä, kun Ihmisen Poika istuu kunniansa valtaistuimella, te, jotka olette seuranneet minua, istutte myös kahdellatoista valtaistuimella ja tuomitsette Israelin kaksitoista heimoa.”²⁹ Ja jokainen, joka on luopunut taloista tai veljistä tai sisarista tai isästä tai äidistä tai lapsista tai pelloista minun nimeni tähden, saa satakertaisesti takaisin ja perii iankaikkisen elämän.”³⁰ Monet ensimmäiset tulevat viimeisiksi, ja monet viimeiset ensimmäisiksi.

20 ”Sillä taivasten valtakunta on verrattavissa maanomistajaan, joka lähti varhain aamulla palkkaamaan työmiehiä viinitarhaansa.”² Sovittuaan työntekijöiden kanssa denaarista päivältä, hän lähetti heidät viinitarhaansa.³ Kolmannen tunnin paikkeilla hän meni ulos ja näki toisia seisoskelemassa joutilaina torilla.⁴ Hän sanoi heille: ’Menkää tekin viinitarhaan, ja minä maksan teille, mikä on oikein.’ Niin he menivät.⁵ Hän meni taas ulos kuudennen ja yhdeksannen tunnin paikkeilla ja teki samoin.⁶ Ja yhdenentoista tunnin paikkeilla hän meni ulos ja löysi toisia seisoskelemassa. Hän kysyi heiltä: ’Miksi olette seisonet täällä joutilaina koko päivän?’⁷ He vastasivat: ’Koska kukaan ei ole palkannut meitä.’ Hän sanoi heille: ’Menkää tekin viinitarhaan.’

⁸ Kun ilta tuli, viinitarhan omistaja sanoi työnohtajalleen: ’Kutsu työntekijät ja maksa heille palkka, alkaen viimeisistä ja päätyen ensimmäisiin.’⁹ Ne työntekijät, jotka palkattiin yhdenentoista tunnin paikkeilla, tulivat ja saivat kukin denaarin.¹⁰ Kun

ensimmäiset palkatut tulivat, he odottivat saavansa enemmän, mutta hekin saivat kukin denaarin.¹¹ Saatuaan sen he alkoivat nurista maanomistajaa vastaan.¹² He sanoivat: ’Nämä viimeiset tekivät työtä vain yhden tunnin, ja sinä teit heidät meidän vertaisiksemme, jotka olemme kantaneet päivän kuorman ja helteen.’¹³ Mutta hän vastasi yhdelle heistä: ’Ystäväni, en tee sinulle vääryyttä. Etkö sopinut kanssani denaarista?’¹⁴ Ota omasi ja mene. Minä tahdon antaa tälle viimeiselle saman kuin sinulle.¹⁵ Eikö ole laillista tehdä omallani, mitä tahdon? Vai onko silmäsi kade, koska minä olen hyvä?’¹⁶ Näin viimeiset tulevat ensimmäisiksi ja ensimmäiset viimeisiksi.”

¹⁷ Kun Jeesus oli matkalla Jerusalemiin, hän otti kaksitoista opetuslastaan erilleen ja sanoi heille:¹⁸ ”Me menemme ylös Jerusalemiin, ja Ihmisen Poika annetaan ylipappien ja kirjanoppineiden käsiin, ja he tuomitsevat hänet kuolemaan.”¹⁹ He antavat hänet pakanoille pilkattavaksi, ruoskittavaksi ja ristiinnaulittavaksi, ja kolmantena päivänä hänet herätetään eloon.”

²⁰ Silloin Sebedeuksen poikien äiti tuli Jeesuksen luo poikiensa kanssa, polvistui ja pyysi häneltä jotakin.²¹ Hän kysyi häneltä: ”Mitä tahdot?” Hän vastasi: ”Salli, että nämä kaksi poikaani istuvat, toinen oikealla ja toinen vasemmalla puolellasi valtakunnassasi.”²² Jeesus vastasi: ”Te ette tiedä, mitä pyydätte. Voitteko juoda sen maljan, jonka minä olen juova?” He sanoivat hänelle: ”Voimme.”²³ Hän sanoi heille: ”Te juotte kyllä minun maljan, mutta istua oikealla tai vasemmalla puolellani ei ole minun annettavissani. Nämä paikat ovat niille, joille ne on valmistettu Isäni toimesta.”²⁴ Kun kymmenen kuulivat tästä, he suuttuivat kahdelle veljekselle.²⁵ Jeesus kutsui heidät luokseen ja sanoi: ”Te tiedätte, että pakanain hallitsijat hallitsevat heitä, ja heidän ylimmänsä käyttävät valtaa heihin.”²⁶ Niin ei saa olla teidän keskuudessanne. Joka tahtoo tulla suureksi teidän joukossanne, olkoon teidän palvelijanne,²⁷ ja joka tahtoo olla ensimmäinen, olkoon teidän orjanne—²⁸ sillä Ihmisen Poika ei tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monien edestä.”

²⁹ Kun he lähtivät Jerikosta, suuri väkijoukko seurasi häntä.³⁰ Kaksi sokeaa miestä istui tien vieressä, ja kun he kuulivat, että Jeesus kulki ohi, he huusivat: ”Herra, Daavidin Poika, armahda meitä!”³¹

Matteuksen evankeliumi

Väkijoukko nuhteli heitä ja käski heidän olla hiljaa, mutta he huusivat vielä kovemmin: "Herra, Daavidin Poika, armahda meitä!" ³² Jeesus pysähtyi ja kutsui heidät luokseen. "Mitä tahdotte, että minä teen teille?" hän kysyi. ³³ He sanoivat hänelle: "Herra, me tahdomme saada näkymme." ³⁴ Liikuttuneena säälistä Jeesus kosketti heidän silmiään, ja heti he saivat näkönsä ja seurasivat häntä.

21 Kun he lähestyivät Jerusalemia ja saapuivat Betfageen Öljymäellä, Jeesus lähetti kaksi opetuslasta ² ja sanoi heille: "Menkää kylään, joka on edessänne, ja heti löydätte aasintamman sidottuna ja varsan sen vierestä. Päästäkää ne ja tuokaa minulle. ³ Jos joku kysyy teiltä jotakin, sanokaa: 'Herra tarvitsee niitä', ja hän lähettää ne heti." ⁴ Tämä tapahtui, jotta kävisi toteen, mitä profeetan kautta oli puhuttu: ⁵ "Sano tytär Siionille: 'Katso, kuninkaasi tulee luoksesi, lempeänä ja ratsastaen aasilla, varsalla, työjuhdan varsalla.'" ⁶ Opetuslapset menivät ja tekivät juuri niin kuin Jeesus oli heitä käsenyt. ⁷ He toivat aasintamman ja varsan ja panivat vaatteensa niiden päälle, ja Jeesus istuutui niiden päälle. ⁸ Suuri joukko levitti vaatteensa tielle, toiset taas katkoivat oksia puista ja levittivät tielle. ⁹ Joukot, jotka kulkivat hänen edellään ja perässään, huusivat: "Hoosianna Daavidin Pojalle! Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä! Hoosianna korkeuksissa!" ¹⁰ Kun Jeesus tuli Jerusalemiin, koko kaupunki joutui liikkeelle ja kysyi: "Kuka tämä on?" ¹¹ Joukot vastasivat: "Tämä on Jeesus, profeetta Nasaretista Galileasta."

¹² Jeesus meni temppeliin ja ajoi ulos kaikki, jotka myivät ja ostivat siellä. Hän kaatoi rahanvaihtajien pöydät ja kyyhkysten myyjien penkit. ¹³ Ja hän sanoi heille: "On kirjoitettu: 'Minun huonettani kutsutaan rukoushuoneeksi', mutta te olette tehneet siitä 'rosvojen luolan.'" ¹⁴ Sokeat ja rannat tulivat hänen luokseen temppelissä, ja hän paransi heidät. ¹⁵ Mutta kun ylipapit ja kirjanoppineet näkivät ihmeet, jotka hän teki, ja lapset, jotka huusivat temppelissä: "Hoosianna Daavidin Pojalle", he suuttuivat. ¹⁶ "Kuulethan, mitä nämä lapset sanovat?" he kysyivät hänet. "Kyllä," vastasi Jeesus, "ettekö ole koskaan lukeneet: 'Lasten ja imeväisten suusta sinä olet valmistanut ylistyksen itsellesi?'" ¹⁷ Sen jälkeen hän lähti heidän luotaan ja meni kaupungin ulkopuolelle Betaniaan ja yöpyi siellä.

¹⁸ Varhain aamulla, kun Jeesus oli palaamassa kaupunkiin, hän tuli nälkäiseksi. ¹⁹ Nähdessään tien varressa viikunapuun hän meni sen luo, mutta ei löytänyt siitä muuta kuin lehtiä. Hän sanoi sille: "Älköön sinusta ikinä enää hedelmää tulko!" Ja heti puu kuivettui. ²⁰ Kun opetuslapset näkivät tämän, he hämmästyivät ja kysyivät: "Kuinka viikunapuu kuivettui niin nopeasti?" ²¹ Jeesus vastasi: "Totisesti minä sanon teille: jos teillä on uskoa ettekä epäile, te ette ainoastaan voi tehdä sitä, mitä viikunapuulle tapahtui, vaan vaikka sanoisitte tälle vuorelle: 'Nouse ja heittäydy mereen', se tapahtuisi. ²² Ja kaiken, mitä te anotte rukouksessa, uskoen, te saatte."

²³ Kun Jeesus meni temppeliin, ylipapit ja kansan vanhimmat tulivat hänen luokseen hänen opettaessaan ja kysyivät: "Millä valtuudella sinä teet näitä asioita, ja kuka on antanut sinulle tämän valtuuden?" ²⁴ Jeesus vastasi heille: "Minäkin kysyn teiltä yhden asian. Jos vastaatte minulle, minä kerron teille, millä valtuudella minä teen nämä asiat. ²⁵ Mistä Johanneksen kaste oli peräisin? Taivaasta vai ihmisistä?" He pohtivat keskenään: "Jos sanomme: 'Taivaasta', hän kysyy: 'Miksi ette sitten uskoneet häntä?' ²⁶ Mutta jos sanomme: 'Ihmisistä', pelkäämme kansaa, sillä kaikki pitävät Johannesta profeettana." ²⁷ Niinpä he vastasivat Jeesukselle: "Emme tiedä." Silloin hän sanoi: "En minäkään kerro teille, millä valtuudella minä teen nämä asiat."

²⁸ "Mitä ajattelette? Miehellä oli kaksi poikaa. Hän meni ensimmäisen luo ja sanoi: 'Poikani, mene tänään työskentelemään viinitarhaan.'" ²⁹ "En mene", hän vastasi, mutta myöhemmin hän katui ja meni. ³⁰ Isä meni toisen pojan luo ja sanoi saman. Hän vastasi: 'Menen, herra', mutta ei mennyt. ³¹ Kumpi näistä kahdesta teki, mitä isä halusi?" "Ensimmäinen", he vastasivat. Jeesus sanoi heille: "Totisesti minä sanon teille, publikaanit ja portot menevät Jumalan valtakuntaan ennen teitä. ³² Sillä Johannes tuli teidän luoksenne vanhurskauden tiellä, ettekä uskoneet häntä, mutta publikaanit ja portot uskoivat. Ja vaikka näitte tämän, ette muuttaneet mieltänne ettekä uskoneet häntä."

³³ "Kuulkaa toinen vertaus: Oli maanomistaja, joka istutti viinitarhan, ympäröi sen aidalla, kaivoi siihen viinikuurnan ja rakensi vartiointitornin. Sitten hän vuokrasi viinitarhan viljelijöille ja matkusti pois. ³⁴ Kun sadonkorjuun aika lähestyi, hän lähetti palvelijansa viljelijöiden luo keräämään osuutensa

Matteuksen evankeliumi

sadosta.³⁵ Mutta viljelijät ottivat hänen palvelijansa kiinni; he pieksivät yhden, tappoivat toisen ja kivittivät kolmannen.³⁶ Hän lähetti toisia palvelijoita, enemmän kuin ensimmäisellä kerralla, ja viljelijät kohtelivat heitä samalla tavalla.³⁷ Lopulta hän lähetti heidän luokseen poikansa, ajatellen: 'He kunnioittavat poikaani.'³⁸ Mutta kun viljelijät näkivät pojan, he sanoivat toisilleen: 'Tämä on perillinen. Tulkaa, tappakaamme hänet ja ottakaamme hänen perintönsä.'³⁹ Niin he ottivat hänet, heittivät hänet ulos viinitarhasta ja tappoivat hänet.⁴⁰ Kun viinitarhan omistaja tulee, mitä hän tekee noille viljelijöille?'⁴¹ He vastasivat: 'Hän tuhoaa nuo kurjat kurjalla tavalla ja vuokraa viinitarhan muille viljelijöille, jotka antavat hänelle osansa sadosta oikeaan aikaan.'⁴² Jeesus sanoi heille: 'Ettekö ole koskaan lukeneet kirjoituksista: 'Kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut kulmakiveksi; Herralta tämä on tullut, ja se on ihmeellistä meidän silmissämme?'⁴³ Sen tähden minä sanon teille, että Jumalan valtakunta otetaan teiltä pois ja annetaan kansalle, joka tuottaa sen hedelmät.'⁴⁴ Jokainen, joka kompastuu tähän kiveen, särkyä, ja jokainen, jonka päälle se kaatuu, murskautuu.'⁴⁵ Kun ylipapit ja fariseukset kuulivat Jeesuksen vertaukset, he ymmärsivät, että hän puhui heistä.⁴⁶ He etsivät keinoa pidättää hänet, mutta pelkäsivät kansaa, koska ihmiset pitivät häntä profeettana.

22 Jeesus puhui heille jälleen vertauksilla sanoen: ² 'Taivasten valtakunta on kuin kuningas, joka järjesti häät pojalleen. ³ Hän lähetti palvelijansa kutsumaan niitä, jotka oli kutsuttu häihin, mutta he eivät halunneet tulla. ⁴ Hän lähetti jälleen toisia palvelijoita sanoen: 'Sanokaa kutsutuille: Katso, olen valmistanut päivälliseni; härkäni ja syöttövasikkani on teurastettu, ja kaikki on valmista. Tulkaa häihin.'⁵ Mutta he eivät vältittäneet siitä ja menivät pois, yksi pellolleen, toinen liiketoimintaansa. ⁶ Toiset tarttuivat hänen palvelijoihinsa, kohtelivat heitä hävyttömästi ja tappoivat heidät. ⁷ Kuningas vihastui. Hän lähetti armeijansa ja tuhosi nuo murhaajat ja poltti heidän kaupunkinsa. ⁸ Sitten hän sanoi palvelijoilleen: 'Häät ovat valmiit, mutta kutsutut eivät olleet arvollisia. ⁹ Menkää siis teiden risteyskiin ja kutsukaa häihin niin monta kuin löydätte.'¹⁰ Niin palvelijat menivät kaduille ja kokosivat kaikki, jotka löysivät, sekä pahat että hyvät, ja häähuone täyttyi vieraista.

¹¹ Kun kuningas tuli katsomaan vieraita, hän huomasi siellä miehen, joka ei ollut pukeutunut häävaatteisiin.

¹² Hän kysyi: 'Ystävä, kuinka olet tullut tänne ilman häävaatteita?' Mies oli sanaton. ¹³ Silloin kuningas sanoi palvelijoille: 'Sitokaa hänet käsistä ja jaloista ja heittäkää hänet ulos ulos pimeyteen, siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.'¹⁴ Sillä monet ovat kutsutut, mutta harvat valitut.

¹⁵ Sitten fariseukset menivät ja neuvottelivat, kuinka saisivat hänet ansaan sanoissaan. ¹⁶ He lähettivät hänen luokseen opetuslapsiaan yhdessä herodilaisten kanssa sanoen: 'Opettaja, me tiedämme, että olet totuudellinen ja opetat Jumalan tietä totuudessa, etkä välitä kenenkään mielipiteestä, sillä et katso henkilöön.'¹⁷ Sano siis meille, mitä mieltä olet: Onko luvallista maksaa veroa keisarille vai ei?' ¹⁸ Mutta Jeesus, tietäen heidän pahuutensa, sanoi: 'Miksi kiusaatte minua, te ulkokullatut?' ¹⁹ Näyttäkää minulle veroraha." He toivat hänelle denaarin, ²⁰ ja hän kysyi heiltä: "Kenen kuva ja kirjoitus tämä on?" ²¹ 'Keisarin', he vastasivat. Silloin hän sanoi heille: "Antakaa siis keisarille, mikä keisarin on, ja Jumalalle, mikä Jumalan on."²² Kun he kuulivat tämän, he hämmästyivät ja jättivät hänet ja menivät pois.

²³ Samana päivänä saddukeukset, jotka kieltävät ylösnousemuksen, tulivat hänen luokseen kysymyksen kanssa. ²⁴ 'Opettaja', he sanoivat, "Mooses sanoi: 'Jos mies kuolee eikä hänellä ole lapsia, hänen veljensä tulee naida leski ja herättää jälkeläinen veljelleen.'²⁵ Meillä oli seitsemän veljestä. Ensimmäinen meni naimisiin ja kuoli, eikä hänellä ollut lapsia, ja jätti vaimonsa veljelleen. ²⁶ Samoin kävi toiselle ja kolmannelle veljelle, aina seitsemänteen asti. ²⁷ Lopulta nainen kuoli. ²⁸ Ylösnousemuksessa, kenen vaimo hän siis on oleva seitsemästä, koska he kaikki olivat naimisissa hänen kanssaan?" ²⁹ Jeesus vastasi: "Te eksytte, koska ette tunne kirjoituksia ettekä Jumalan voimaa. ³⁰ Sillä ylösnousemuksessa he eivät nai eivätkä mene naimisiin, vaan ovat kuin enkelit taivaassa. ³¹ Mutta mitä tulee kuolleiden ylösnousemukseen, ettekö ole lukeneet, mitä Jumala on teille sanonut: ³² 'Minä olen Abrahamin Jumala, Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala'? Hän on elävien Jumala, ei kuolleiden."³³ Kun kansanjoukot kuulivat tämän, he hämmästyivät hänen opetuksestaan.

Matteuksen evankeliumi

³⁴ Kun fariseukset kuulivat, että Jeesus oli vaitenanut saddukeukset, he kokoontuivat yhteen. ³⁵ Yksi heistä, lainoppinut, koetteli häntä tällä kysymyksellä: ³⁶ "Opettaja, mikä käsky on suurin laissa?" ³⁷ Jeesus vastasi: "Rakasta Herra, sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi, kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi." ³⁸ Tämä on suurin ja ensimmäinen käsky. ³⁹ Toinen, tämän kaltainen, on: 'Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.' ⁴⁰ Näihin kahteen käskyyn perustuvat koko laki ja profeetat."

⁴¹ Kun fariseukset olivat koolla, Jeesus kysyi heiltä: ⁴² "Mitä ajattelette Messiaasta? Kenen poika hän on?" He vastasivat: "Daavidin poika." ⁴³ Hän sanoi heille: "Kuinka sitten Daavid Hengessä kutsuu häntä 'Herraksi'? Sillä hän sanoo:

⁴⁴ *"Herra sanoi minun Herralleni: 'Istu oikealle puolelleni, kunnes minä panen vihollisesi jalkojesi alle.'"*

⁴⁵ Jos Daavid kutsuu häntä 'Herraksi', kuinka hän voi olla hänen poikansa?" ⁴⁶ Kukaan ei voinut vastata hänelle sanallakaan, eikä siitä päivästä lähtien kukaan uskaltanut kysyä häneltä enempää.

23 Sitten Jeesus puhui väkijoukoille ja opetuslapsilleen, ² sanoen: "Kirjanoppineet ja fariseukset ovat asettuneet Mooseksen istuimelle. ³ Tehkää siis ja noudattakaa kaikkea, mitä he teille sanovat, mutta älkää tehkö heidän tekojensa mukaan, sillä he eivät itse tee, mitä opettavat. ⁴ He sitovat raskaita taakkoja ja panevat ne ihmisten hartioille, mutta itse he eivät tahdo liikauttaa sormeakaan niiden siirtämiseksi. ⁵ Kaikki tekonsa he tekevät, jotta ihmiset heitä katselisivat: he tekevät rukouskotoistaan leveitä ja vaatteidensa tupsuista pitkiä; ⁶ he nauttivat kunniapaikoista pidoissa ja etumaisista istuimista synagogissa; ⁷ he nauttivat tervehdyksistä toreilla ja siitä, että ihmiset kutsuvat heitä 'Rabbi'. ⁸ Mutta teitä ei pidä kutsuttaman 'Rabbi', sillä teillä on yksi Opettaja, ja te olette kaikki veljiä. ⁹ Älkääkään kutsuko ketään maan päällä isäkseen, sillä teillä on yksi Isä, joka on taivaissa. ¹⁰ Älkääkään antako kutsua itseänne johtajiksi, sillä teillä on yksi Johtaja, Kristus. ¹¹ Joka teistä on suurin, se olkoon teidän palvelijanne. ¹² Sillä joka itsensä korottaa, se alennetaan, ja joka itsensä alentaa, se korotetaan.

¹³ "Mutta voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut! Te suljette taivasten valtakunnan

ihmisiltä. Te ette itse mene sisälle, ettekä salli menevien sisälle mennä. ¹⁴ [14] ¹⁵ "Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut! Te kierrätte merta ja mannerta tehdäkseen yhden käännynnäisen, ja kun hänestä tulee sellainen, teette hänestä helvetin lapsen, kaksin verroin itsenne kaltaisen. ¹⁶ "Voi teitä, te sokeat oppaat! Te sanotte: 'Jos joku vannoo temppelin kautta, se ei merkitse mitään; mutta jos joku vannoo temppelin kullan kautta, hän on sidottu valaan.' ¹⁷ Te sokeat typerykset! Kumpi on tärkeämpi: kulta vai temppeli, joka kultan pyhittää? ¹⁸ Ja te sanotte: 'Jos joku vannoo alttarin kautta, se ei merkitse mitään; mutta jos joku vannoo alttarilla olevan lahjan kautta, hän on sidottu valaan.' ¹⁹ Te sokeat! Kumpi on tärkeämpi: lahja vai alttari, joka lahjan pyhittää? ²⁰ Siksi, joka vannoo alttarin kautta, vannoo sen kautta ja kaiken sen päällä olevan kautta. ²¹ Ja joka vannoo temppelin kautta, vannoo sen kautta ja hänen kauttaan, joka siinä asuu. ²² Ja joka vannoo taivaan kautta, vannoo Jumalan valtaistuimen kautta ja hänen kauttaan, joka sillä istuu.

²³ "Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut! Te annatte kymmenykset mintusta, tillistä ja kuminasta, mutta olette laiminlyöneet lain tärkeämmät asiat – oikeuden, laupeuden ja uskollisuuden. Näitä teidän olisi pitänyt noudattaa, kuitenkin laiminlyömättä noita toisia. ²⁴ Te sokeat oppaat! Te siivilöitte hyttysen, mutta nielette kamelin. ²⁵ "Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut! Te puhdistatte maljan ja vadin ulkopuolen, mutta sisäpuolella ne ovat täynnä ahneutta ja hillittömyyttä. ²⁶ Sokeat fariseus! Puhdista ensin maljan ja vadin sisäpuoli, niin myös ulkopuoli tulee puhtaaksi. ²⁷ "Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut! Te olette kuin kalkitut haudat, jotka ulkoa näyttävät kauniilta, mutta sisältä ovat täynnä kuolleiden luita ja kaikkea saastaisuutta. ²⁸ Samoin tekin ulospäin näytätte ihmisille vanhurskailta, mutta sisältä olette täynnä ulkokultaisuutta ja laittomuutta. ²⁹ "Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te ulkokullatut! Te rakennatte profeettojen hautoja ja koristatte vanhurskaiden hautoja. ³⁰ Ja te sanotte: 'Jos olisimme eläneet isiemme päivinä, emme olisi olleet osallisia profeettojen verenvuodatuksen heidän kanssaan.' ³¹ Näin te todistatte itsestänne, että olette niiden jälkeläisiä, jotka murhasivat profeetat. ³² Täyttäkää siis isienne mitta! ³³ Te käärmee! Te

Matteuksen evankeliumi

kyykäärmeiden sikiöt! Kuinka te voitte välttää helvetin tuomion? ³⁴ Siksi minä lähetän teille profeettoja, viisaita ja kirjanoppineita. Joitakin heistä te tapatte ja ristiinnaulitsette; toisia te ruoskitte synagogissanne ja vainoatte kaupungista toiseen. ³⁵ Ja niin teidän päällenne tulee kaikki vanhurskas veri, joka on vuodatettu maan päällä, vanhurskaan Aabelin verestä Sakarjan, Berekjan pojan, vereen, jonka te tapoitte temppelin ja alttarin välillä. ³⁶ Totisesti, minä sanon teille: kaikki tämä tulee tämän sukupolven päälle.

³⁷ "Jerusalem, Jerusalem, sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka on lähetetty luoksesi, kuinka usein olenkaan halunnut koota lapsesi, niin kuin kana kokoa poikasensa siipiensä alle, mutta te ette tahtoneet. ³⁸ Katso, teidän talonne on jäävä teille autioksi. ³⁹ Sillä minä sanon teille: te ette näe minua enää, ennen kuin sanotte: 'Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen.'"

24 Jeesus lähti temppelistä ja oli matkalla, kun Hänen opetuslapsensa tulivat Hänen luokseen osoittamaan Hänelle temppelin rakennuksia. ² Hän vastasi heille: "Näettekö kaiken tämän? Totisesti minä sanon teille: ei jää tänne kiveä kiven päälle, kaikki revitään maahan."

³ Kun Hän istui Öljymäellä, opetuslapset tulivat Hänen luokseen erikseen ja kysyivät: "Sano meille, milloin tämä tapahtuu ja mikä on merkki sinun tulemisestasi ja maailman lopusta?" ⁴ Jeesus vastasi heille: "Varokaa, ettei kukaan teitä eksytä. ⁵ Sillä monta tulee minun nimessäni sanoen: 'Minä olen Messias', ja he eksyttävät monta. ⁶ Te kuulette sodista ja sanomia sodista; katsokaa, ettette pelästy. Näiden täytyy tapahtua, mutta loppu ei ole vielä. ⁷ Kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan. On nälänhätää ja maanjäristyksiä monin paikoin. ⁸ Kaikki tämä on synnytystuskien alkua.

⁹ "Silloin teidät annetaan ahdistukseen ja teitä tapetaan, ja teitä vihataan kaikkien kansojen keskuudessa minun nimeni tähden. ¹⁰ Silloin monet luopuvat uskosta ja pettävät ja vihaavat toisiaan, ¹¹ ja monta väärá profettaa nousee ja he eksyttävät monta. ¹² Ja koska laittomuus lisääntyy, useimpien rakkaus kylmenee, ¹³ mutta joka kestää loppuun asti, se pelastuu. ¹⁴ Ja tämä valtakunnan evankeliumi

julistetaan koko maailmassa todistukseksi kaikille kansoille, ja sitten tulee loppu.

¹⁵ "Kun siis näette hävityksen kauhistuksen, josta on puhuttu profeetta Danielin kautta, seisovan pyhässä paikassa — joka tämän lukee, se ymmärtäköön — ¹⁶ silloin ne, jotka ovat Juudeassa, paetkoot vuorille. ¹⁷ Joka on katolla, älköön menkö alas noutamaan mitään talostaan. ¹⁸ Joka on pellolla, älköön palatko hakemaan viittaansa. ¹⁹ Voi niitä, jotka ovat raskaana tai imettävät noina päivinä! ²⁰ Rukoilkaa, ettei pakonne tapahtuisi talvella tai sapattina. ²¹ Sillä silloin on oleva suuri ahdistus, jonka kaltaista ei ole ollut maailman alusta tähän asti eikä tule koskaan olemaan. ²² Ja ellei niitä päiviä lyhennettäisi, ei yksikään ihminen pelastuisi, mutta valittujen tähden ne päivät lyhennetään.

²³ Silloin, jos joku sanoo teille: 'Katso, täällä on Messias!' tai: 'Tuolla!', älkää uskoko. ²⁴ Sillä vääriä messiaita ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä eksyttääkseen, jos mahdollista, valitutkin. ²⁵ Muistakaa, minä olen sanonut teille tämän etukäteen. ²⁶ Jos siis teille sanotaan: 'Katso, hän on erämaassa', älkää menkö sinne; tai: 'Katso, hän on sisähuoneissa', älkää uskoko. ²⁷ Sillä niin kuin salama leimahtaa idästä ja näkyy länteen asti, niin on oleva Ihmisen Pojan tulemus. ²⁸ Missä on raato, sinne kokoontuvat korppikotkat.

²⁹ "Heti noiden päivien ahdistuksen jälkeen

'aurinko pimenee, eikä kuu anna valoaan; tähdet putoavat taivaalta, ja taivaiden voimat järkkyvät.'

³⁰ Silloin Ihmisen Pojan merkki ilmestyy taivaalle. Silloin kaikki maan kansat murehtivat, ja he näkevät Ihmisen Pojan tulevan taivaan pilvien päällä voimassa ja suuressa kirkkaudessa. ³¹ Ja Hän lähettää enkelinsä suuren pasuunan pauhatessa, ja he kokoavat Hänen valittunsa neljältä ilmansuunnalta, taivasten ääristä toisiin ääriin.

³² "Oppikaa nyt vertaus viikunapuusta: kun sen oksa jo pehmenee ja lehdet puhkeavat, tiedätte, että kesä on lähellä. ³³ Samoin, kun näette kaiken tämän, tietäkää, että se on lähellä, oven edessä. ³⁴ Totisesti minä sanon teille: tämä sukupolvi ei katoa, ennen kuin kaikki tämä tapahtuu. ³⁵ Taivas ja maa katoavat, mutta minun sanani eivät koskaan katoa.

Matteuksen evankeliumi

³⁶ "Mutta siitä päivästä tai hetkestä ei tiedä kukaan, eivät taivaan enkelit eikä Poika, vaan ainoastaan Isä.

³⁷ Niin kuin oli Nooan päivinä, niin on oleva myös Ihmisen Pojan tulemus. ³⁸ Sillä niin kuin ihmiset olivat ennen vedenpaisumusta: söivät ja joivat, naivat ja nauttivat, aina siihen päivään asti, jona Nooa meni arkkiin, ³⁹ eivätäkä tienneet mitään, ennen kuin vedenpaisumus tuli ja vei heidät kaikki mukanaan, niin on oleva myös Ihmisen Pojan tulemus. ⁴⁰ Kaksi miestä on pellolla; toinen otetaan ja toinen jätetään. ⁴¹ Kaksi naista jauhaa käsikivillä; toinen otetaan ja toinen jätetään.

⁴² "Valvokaa siis, sillä ette tiedä, minä päivänä teidän Herranne tulee. ⁴³ Mutta ymmärtäkää tämä: jos talon isäntä tietäisi, mihin aikaan yöllä varas tulee, hän valvoisi eikä sallisi taloonsa murtauduttavan. ⁴⁴ Olkaa siis tekin valmiit, sillä Ihmisen Poika tulee hetkellä, jota ette odota.

⁴⁵ "Kuka siis on se uskollinen ja viisas palvelija, jonka hänen herransa on asettanut huonekuntansa palvelijoiden päälle antamaan heille ruokaa ajallaan? ⁴⁶ Autuas on se palvelija, jonka hänen herransa tullessaan tapaa näin tekemästä. ⁴⁷ Totisesti minä sanon teille: hän asettaa hänet kaiken omaisuutensa hoitajaksi. ⁴⁸ Mutta jos paha palvelija sanoo sydämessään: 'Minun herrani viipyy', ⁴⁹ ja hän alkaa lyödä kanssapalvelijoitaan ja syödä ja juoda juoppojen kanssa, ⁵⁰ niin sen palvelijan herra tulee päivänä, jona hän ei odota, ja hetkenä, jota hän ei tiedä, ⁵¹ ja hän rankaisee häntä ankarasti ja määrää hänelle osan ukokullattujen joukossa, siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.

25 "Silloin taivasten valtakunta on oleva kymmenen neitsyen kaltainen, jotka ottivat lammunsa ja lähtivät sulhasta vastaan. ² Viisi heistä oli tyhmää ja viisi viisasta. ³ Tyhmät ottivat lammunsa, mutta eivät ottaneet mukaansa öljyä. ⁴ Viisaat sen sijaan ottivat lamppujensa lisäksi öljyä astioihinsa. ⁵ Kun sulhanen viipyi, he kaikki torkahtivat ja nukkuivat. ⁶ Mutta keskiyöllä kuului huuto: 'Katso, sulhanen tulee! Menkää häntä vastaan!' ⁷ Silloin kaikki neitsyet nousivat ja laitoivat lammunsa kuntoon. ⁸ Tyhmät sanoivat viisaille: 'Antakaa meille öljyä, sillä lampumme sammuvat.' ⁹ Mutta viisaat vastasivat: 'Emme voi, sillä ei ehkä riitä meille ja teille. Menkää enemmän myyjien luo ja ostakaa itsellenne.' ¹⁰ Mutta heidän ollessaan ostamassa öljyä, sulhanen tuli. Ne, jotka

olivat valmiit, menivät hänen kanssaan hääjuhlaan, ja ovi suljettiin. ¹¹ Myöhemmin toisetkin neitsyet tulivat ja sanoivat: 'Herra, Herra, avaa meille!' ¹² Mutta hän vastasi: 'Totisesti, minä sanon teille: en tunne teitä.' ¹³ Valvokaa siis, sillä te ette tiedä päivää ettekä hetkeä.

¹⁴ "Sillä on kuin mies, joka lähti matkalle ja kutsui palvelijansa ja uskoi heille omaisuutensa. ¹⁵ Yhdelle hän antoi viisi talenttia, toiselle kaksi ja kolmannelle yhden, kullekin hänen kykynsä mukaan. Sitten hän lähti matkalle. ¹⁶ Se, joka oli saanut viisi talenttia, meni heti ja teki niillä kauppaa ja voitti toiset viisi. ¹⁷ Samoin se, joka oli saanut kaksi talenttia, voitti toiset kaksi. ¹⁸ Mutta se, joka oli saanut yhden talentin, meni pois, kaivoi kuopan maahan ja katki isäntänsä rahan. ¹⁹ Pitkän ajan kuluttua näiden palvelijoiden isäntä tuli ja ryhtyi tilitykseen heidän kanssaan. ²⁰ Se, joka oli saanut viisi talenttia, tuli ja toi toiset viisi mukanaan ja sanoi: 'Herra, sinä uskoit minulle viisi talenttia. Katso, olen voittanut toiset viisi.' ²¹ Hänen herransa sanoi hänelle: 'Hyvin tehty, hyvä ja uskollinen palvelija. Vähässä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. Mene herrasi iloon.' ²² Myös se, joka oli saanut kaksi talenttia, tuli ja sanoi: 'Herra, sinä uskoit minulle kaksi talenttia; katso, olen voittanut toiset kaksi.' ²³ Hänen herransa sanoi hänelle: 'Hyvin tehty, hyvä ja uskollinen palvelija. Vähässä olet ollut uskollinen, minä panen sinut paljon haltijaksi. Mene herrasi iloon.' ²⁴ Sitten se, joka oli saanut yhden talentin, tuli ja sanoi: 'Herra, minä tiesin, että olet kova mies, niitit sieltä, mihin et ole kylvänyt, ja kokoat sieltä, mihin et ole siementä viskannut. ²⁵ Peläten minä menin ja katkin talenttisi maahan. Katso, tässä on omasi.' ²⁶ Hänen herransa vastasi hänelle: 'Sinä paha ja laiska palvelija! Sinä tiesit, että minä niitän sieltä, mihin en ole kylvänyt, ja kokoan sieltä, mihin en ole siementä viskannut?' ²⁷ Sinun olisi pitänyt panna rahani pankkiin, niin että olisin palatessani saanut omani takaisin korkoineen. ²⁸ Ottakaa sen tähden talentti häneltä ja antakaa sille, jolla on kymmenen talenttia. ²⁹ Sillä jokaiselle, jolla on, annetaan, ja hänellä on oleva yltäkyllin. Mutta siltä, jolla ei ole, otetaan pois sekin, mitä hänellä on. ³⁰ Ja heittäkää tuo kelvoton palvelija ulos pimeyteen, siellä on oleva itku ja hammasten kiristys.'

³¹ Kun Ihmisen Poika tulee kirkkaudessaan ja kaikki enkelit hänen kanssaan, hän istuu kirkkautensa

Matteuksen evankeliumi

valtaistuimelle. ³² Kaikki kansat kootaan hänen eteensä, ja hän erottaa ihmiset toisistaan, niin kuin paimen erottaa lampaat vuohista. ³³ Hän asettaa lampaat oikealle puolelleen ja vuohet vasemmalle. ³⁴ Silloin Kuningas sanoo oikealla puolellaan oleville: 'Tulkaa, te minun Isäni siunaamat; perikää se valtakunta, joka on ollut teille valmistettuna maailman perustamisesta asti. ³⁵ Sillä minun oli nälkä, ja te annoitte minulle syötävää, minun oli jano, ja te annoitte minulle juotavaa, minä olin outo, ja te otitte minut vastaan, ³⁶ minä olin alaston, ja te vaatetitte minut, minä olin sairas, ja te kävitte minua katsomassa, minä olin vankilassa, ja te tulitte minun luokseni.' ³⁷ Silloin vanhurskaat vastaavat hänelle: 'Herra, milloin me näimme sinut nälkäisenä ja ruokimme sinut, tai janoisena ja annoimme sinulle juotavaa?' ³⁸ Milloin me näimme sinut outona ja otimme sinut vastaan, tai alastomana ja vaatetimme sinut?' ³⁹ Milloin me näimme sinut sairaana tai vankilassa ja kävimme sinun luonasi?' ⁴⁰ Kuningas vastaa heille: 'Totisesti minä sanon teille: kaiken, minkä te olette tehneet yhdelle näistä vähimmistä veljistäni ja sisaristani, sen te olette tehneet minulle.' ⁴¹ Sitten hän sanoo vasemmalla puolellaan oleville: 'Menkää pois minun luotani, te kirotut, siihen ikuiseen tuleen, joka on valmistettu paholaiselle ja hänen enkeleilleen. ⁴² Sillä minun oli nälkä, ettekä antaneet minulle syötävää, minun oli jano, ettekä antaneet minulle juotavaa, ⁴³ minä olin outo, ettekä ottaneet minua vastaan, minä olin alaston, ettekä vaatettaneet minua, minä olin sairas ja vankilassa, ettekä käyneet minun luonani.' ⁴⁴ Silloin hekin vastaavat: 'Herra, milloin me näimme sinut nälkäisenä tai janoisena tai outona tai alastomana tai sairaana tai vankilassa, emmekä palvelleet sinua?' ⁴⁵ Hän vastaa heille: 'Totisesti minä sanon teille: kaiken, minkä te ette tehneet yhdelle näistä vähimmistä, sitä te ette tehneet minulle.' ⁴⁶ Ja nämä menevät pois iankaikkiseen rangaistukseen, mutta vanhurskaat iankaikkiseen elämään."

26 Kun Jeesus oli päättänyt kaikki nämä puheet, hän sanoi opetuslapsilleen: ² "Te tiedätte, että kahden päivän kuluttua on pääsiäinen, ja Ihmisen Poika annetaan ristiinnaulittavaksi."

³ Silloin ylipapit ja kansan vanhimmat kokoontuivat ylipappi Kaifaksen palatsiin ⁴ ja neuvottelivat, kuinka ottaisivat Jeesuksen kiinni salaa ja tappaisivat hänet.

⁵ Mutta he sanoivat: "Ei juhlan aikana, ettei syntyisi meteliä kansan keskuudessa."

⁶ Kun Jeesus oli Betaniassa, spitaalisen Simonin talossa, ⁷ tuli hänen luokseen nainen, jolla oli alabasteripullo täynnä hyvin kallista hajuvettä, ja hän vuodatti sen Jeesuksen päähän hänen ollessaan aterialla. ⁸ Kun opetuslapset näkivät sen, he närkästyivät ja sanoivat: "Miksi tämä tuhlaus? ⁹ Tämä hajuvesi olisi voitu myydä kalliilla hinnalla ja rahat antaa köyhille." ¹⁰ Mutta Jeesus, tietäen tämän, sanoi heille: "Miksi vaivaatte naista? Hän on tehnyt hyvän teon minulle. ¹¹ Köyhät teillä on aina keskuudessanne, mutta minua teillä ei ole aina. ¹² Kun hän vuodatti tämän hajuveden ruumiilleni, hän teki sen hautaamistani varten. ¹³ Totisesti minä sanon teille: missä ikinä tätä evankeliumia julistetaan koko maailmassa, siellä myös kerrotaan, mitä hän teki, hänen muistokseen."

¹⁴ Silloin yksi kahdestatoista, nimeltään Juudas Iskariot, meni ylipappien luo ¹⁵ ja sanoi: "Mitä annatte minulle, jos minä kavallan hänet teille?" Ja he maksoivat hänelle kolmekymmentä hopearahaa. ¹⁶ Siitä hetkestä lähtien hän etsi sopivaa tilaisuutta kavaltaakseen Jeesuksen.

¹⁷ Happamattoman leivän juhlan ensimmäisenä päivänä opetuslapset tulivat Jeesuksen luo ja kysyivät: "Missä tahdot, että valmistamme sinulle pääsiäisaterian syötäväksi?" ¹⁸ Hän vastasi: "Menkää kaupunkiin tietyn miehen luo ja sanokaa hänelle: 'Opettaja sanoo: Aikani on lähellä; vietän pääsiäisen sinun talossasi opetuslasteni kanssa.'" ¹⁹ Opetuslapset tekivät, kuten Jeesus oli käskennyt heitä, ja valmistivat pääsiäisaterian.

²⁰ Kun ilta tuli, Jeesus asettui pöytään kahdentoista opetuslapsensa kanssa. ²¹ Aterian aikana hän sanoi: "Totisesti minä sanon teille: yksi teistä kavaltaa minut." ²² He tulivat hyvin murheelliseksi ja alkoivat sanoa hänelle yksitellen: "En kai minä, Herra?" ²³ Hän vastasi: "Se, joka kastaa kätensä minun kanssani vatiin, kavaltaa minut. ²⁴ Ihmisen Poika menee pois, kuten hänestä on kirjoitettu; mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta Ihmisen Poika kavalletaan! Parempi olisi sille ihmiselle, ettei hän olisi syntynyt." ²⁵ Juudas, joka kavalsi hänet, sanoi: "En kai minä, Rabbi?" Jeesus vastasi hänelle: "Sinä sen sanoit."

²⁶ Kun he söivät, Jeesus otti leivän, siunasi, mursi ja antoi opetuslapsilleen sanoen: "Ottakaa, syökää;

Matteuksen evankeliumi

tämä on minun ruumiini." ²⁷ Sitten hän otti maljan, kiitti ja antoi heille sanoen: "Juokaa tästä, te kaikki; ²⁸ sillä tämä on minun vereni, liiton veri, joka vuodatetaan monien edestä syntien anteeksiantamiseksi. ²⁹ Mutta minä sanon teille: en juo enää tästä viinipuun hedelmästä ennen kuin sinä päivänä, jona juon sitä uutena teidän kanssanne Isäni valtakunnassa." ³⁰ Laulun jälkeen he lähtivät Öljymäelle.

³¹ Silloin Jeesus sanoi heille: "Tänä yönä te kaikki luovutte minusta, sillä on kirjoitettu:

'Minä lyön paimenen, ja lauman lampaat hajaantuvat.'

³² Mutta noustuani kuolleista menen teidän edellänne Galileaan." ³³ Pietari vastasi hänelle: "Vaikka kaikki luopuisivat sinusta, minä en koskaan luovu!" ³⁴ Jeesus sanoi hänelle: "Totisesti minä sanon sinulle: tänä yönä, ennen kuin kukko laulaa, sinä kiellät minut kolmesti." ³⁵ Pietari sanoi hänelle: "Vaikka minun pitäisi kuolla kanssasi, en minä sinua kiellä!" Samoin sanoivat kaikki opetuslapset.

³⁶ Sitten Jeesus tuli heidän kanssaan paikkaan, jota kutsutaan Getsemaneksi, ja sanoi opetuslapsilleen: "Istukaa tässä, kun menen tuonne rukoilemaan." ³⁷ Hän otti mukaansa Pietarin ja kaksi Sebedeuksen poikaa ja alkoi tuntea murhetta ja tuskaa. ³⁸ Silloin hän sanoi heille: "Sieluni on syvästi murheellinen, kuolemaan asti; jääkää tähän ja valvokaa kanssani." ³⁹ Hän meni vähän kauemmas, lankesi kasvoilleen ja rukoili: "Isäni, jos mahdollista, menköön tämä malja minulta pois; kuitenkin, ei niin kuin minä tahdon, vaan niin kuin sinä." ⁴⁰ Hän tuli opetuslasten luo ja löysi heidät nukkumasta ja sanoi Pietarille: "Ettekö jaksaneet valvoa kanssani yhtä tuntia? ⁴¹ Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen; henki tosin on altis, mutta liha on heikko." ⁴² Hän meni taas toisen kerran ja rukoili: "Isäni, jos tämä malja ei voi mennä pois, ellen minä sitä juo, tapahtukoon sinun tahtosi." ⁴³ Hän tuli jälleen ja löysi heidät nukkumasta, sillä heidän silmänsä olivat käyneet raskaiksi. ⁴⁴ Hän jätti heidät, meni taas ja rukoili kolmannen kerran, sanoen samat sanat. ⁴⁵ Sitten hän palasi opetuslasten luo ja sanoi heille: "Yhäkö te nukutte ja lepäätte? Katso, hetki on tullut, ja Ihmisen Poika annetaan syntisten käsiin. ⁴⁶ Nouskaa, lähtekäämme; katso, kavaltajani on lähellä!"

⁴⁷ Kun hän vielä puhui, tuli Juudas, yksi kahdestatoista, mukanaan suuri joukko miehiä miekkojen ja seipäiden kanssa, ylipappien ja kansan vanhinten lähettäminä. ⁴⁸ Nyt kavaltaja oli antanut heille merkin sanoen: "Se, jota minä suutelen, on hän; ottakaa hänet kiinni." ⁴⁹ Heti Juudas meni Jeesuksen luo ja sanoi: "Terve, Rabbi!" ja suuteli häntä. ⁵⁰ Jeesus sanoi hänelle: "Ystäväni, tee se, mitä varten olet tullut." Sitten he tulivat, kävivät käsiksi Jeesukseen ja ottivat hänet kiinni. ⁵¹ Ja katso, yksi Jeesuksen seuralaisista ojensi kätensä, veti miekkansa ja iski ylipapin palvelijaa, katkaisten hänen korvansa. ⁵² Silloin Jeesus sanoi hänelle: "Pane miekkasi takaisin tuppeen; sillä kaikki, jotka miekkaan tarttuvat, miekkaan hukkuvat. ⁵³ Luuletko, etten voisi pyytää Isääni, ja hän lähettäisi heti käyttööni enemmän kuin kaksitoista legioonaa enkeleitä? ⁵⁴ Mutta kuinka sitten kävisi toteen kirjoitukset, jotka sanovat, että näin täytyy tapahtua?" ⁵⁵ Silloin Jeesus sanoi joukolle: "Oletteko tulleet miekkojen ja seipäiden kanssa ottamaan minut kiinni kuin rosvon? Joka päivä istuin temppelissä opettamassa, ettekä ottaneet minua kiinni. ⁵⁶ Mutta tämä kaikki on tapahtunut, jotta profeettojen kirjoitukset kävisivät toteen." Silloin kaikki opetuslapset jättivät hänet ja pakenivat.

⁵⁷ Ne, jotka olivat ottaneet Jeesuksen kiinni, veivät hänet ylipappi Kaifaksen luo, missä kirjanoppineet ja vanhimmat olivat kokoontuneet. ⁵⁸ Mutta Pietari seurasi häntä etäältä ylipapin pihalle asti, meni sisään ja istui palvelijoiden kanssa nähdäkseen, miten asia päättyisi. ⁵⁹ Ylipapit ja koko neuvosto etsivät väärää todistusta Jeesusta vastaan, jotta voisivat tuomita hänet kuolemaan. ⁶⁰ He eivät löytäneet mitään, vaikka monta väärää todistajaa tuli esiin. Lopulta tuli esiin kaksi, ⁶¹ jotka sanoivat: "Tämä mies sanoi: 'Minä voin hajottaa Jumalan temppelin ja rakentaa sen kolmessa päivässä.'" ⁶² Ylipappi nousi ja sanoi Jeesukselle: "Etkö vastaa mitään? Mitä nämä miehet todistavat sinua vastaan?" ⁶³ Mutta Jeesus pysyi vaiti. Ylipappi sanoi hänelle: "Minä vannotan sinua elävän Jumalan kautta, että sanot meille, oletko sinä Messias, Jumalan Poika." ⁶⁴ Jeesus vastasi hänelle: "Sinä sen sanoit. Mutta minä sanon teille kaikille: Tästä lähtien te näette Ihmisen Pojan istuvan Voiman oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvien päällä." ⁶⁵ Silloin ylipappi repäisi vaatteensa ja sanoi: "Hän on herjannut! Mitä todistajia me enää tarvitsemme? Katso, nyt te olette kuulleet

Matteuksen evankeliumi

herjauksen; ⁶⁶ mitä te ajattelette?" He vastasivat: "Hän on ansainnut kuoleman!" ⁶⁷ Sitten he sylkivät hänen kasvoilleen, löivät häntä nyrkeillä, ja toiset läimäyttivät häntä ⁶⁸ ja sanoivat: "Profetoi meille, Messias; kuka sinua löi?"

⁶⁹ Pietari istui ulkona pihalla, ja eräs palvelustyttö tuli hänen luokseen ja sanoi: "Sinäkin olit Jeesuksen, galilealaisen, kanssa." ⁷⁰ Mutta hän kielsi sen kaikkien kuullen sanoen: "En tiedä, mistä puhut." ⁷¹ Kun hän meni portille, toinen palvelustyttö näki hänet ja sanoi niille, jotka olivat siellä: "Tämä mies oli Jeesuksen, Nasaretilaisen, kanssa." ⁷² Ja taas hän kielsi sen, vanhoen: "En tunne sitä miestä." ⁷³ Vähän ajan kuluttua ne, jotka seisoivat siellä, tulivat Pietarin luo ja sanoivat: "Totisesti sinäkin olet yksi heistä; sinun puhetapasi paljastaa sinut." ⁷⁴ Silloin hän alkoi sadatella ja vanhoa: "En tunne sitä miestä!" Heti kukko lauloi. ⁷⁵ Ja Pietari muisti Jeesuksen sanat: "Ennen kuin kukko laulaa, sinä kiellät minut kolmesti." Ja hän meni ulos ja itki katkerasti.

27 Kun aamu tuli, kaikki ylipapit ja kansan vanhimmat kokoontuivat suunnittelemaan Jeesusta vastaan saadakseen Hänet surmatuksi. ² He sitoivat Hänet, veivät pois ja luovuttivat Hänet maaherra Pilatukselle.

³ Judas, joka oli kavaltanut Hänet, näki, että Jeesus oli tuomittu, ja katui tekoaan. Hän palautti kolmekymmentä hopearahaa ylipapeille ja vanhimmille. ⁴ Hän sanoi: "Minä olen tehnyt syntiä kavaltamalla viatonta verta." He vastasivat: "Mitä se meille kuuluu? Se on sinun asiasi." ⁵ Judas heitti hopearahat temppeliin ja lähti. Sitten hän meni pois ja hirttäytyi. ⁶ Ylipapit keräsivät hopearahat ja sanoivat: "Ei ole lain mukaista laittaa niitä temppelirahastoon, koska ne ovat verirahaa." ⁷ He päättivät käyttää rahat ostaakseen savenvalajan pellon muukalaisten hautapaikaksi. ⁸ Siksi tuota peltoa on kutsuttu Veripelloksi tähän päivään asti. ⁹ Silloin täytyi, mitä profeetta Jeremia oli puhunut: "He ottivat kolmekymmentä hopearahaa, hinnan, joka Hänelle oli asetettu Israelin lasten toimesta, ¹⁰ ja he käyttivät ne ostaakseen savenvalajan pellon, kuten Herra oli minua käsenyt."

¹¹ Jeesus seisoj maaherran edessä, joka kysyi Hänetä: "Oletko sinä juutalaisten kuningas?" Jeesus vastasi: "Sinä sanot niin." ¹² Kun ylipapit ja vanhimmat syyttivät Häntä, Hän ei vastannut mitään.

¹³ Silloin Pilatus sanoi Hänelle: "Etkö kuule, kuinka monta syytöstä he tuovat sinua vastaan?" ¹⁴ Mutta Jeesus ei vastannut, ei edes yhteen ainoaan syytökseen, mikä suuresti hämmästytti maaherraa.

¹⁵ Juhlan aikana oli maaherran tapana vapauttaa yksi vanki, jonka kansa valitsi. ¹⁶ Tuolloin heillä oli kuuluisa vanki nimeltä Barabbas. ¹⁷ Kun väkijoukko oli kokoontunut, Pilatus kysyi heiltä: "Kumman haluatte minun vapauttavan teille: Barabbaan vai Jeesuksen, jota kutsutaan Messiaaksi?" ¹⁸ Hän tiesi, että kateudesta he olivat luovuttaneet Jeesuksen hänelle. ¹⁹ Kun Pilatus istui tuomarinistuimella, hänen vaimonsa lähetti hänelle viestin: "Älä tee mitään tuolle vanhurskaalle miehelle, sillä olen kärsinyt tänään paljon unessa Hänen takiaan." ²⁰ Kuitenkin ylipapit ja vanhimmat suostuttelivat väkijoukon pyytämään Barabbasta ja vaatimaan Jeesuksen teloitusta. ²¹ Maaherra kysyi: "Kumman näistä kahdesta haluatte minun vapauttavan teille?" He vastasivat: "Barabbaan." ²² Pilatus kysyi: "Mitä sitten teen Jeesukselle, jota kutsutaan Messiaaksi?" He kaikki vastasivat: "Ristiinnaulitse Hänet!" ²³ "Miksi, mitä pahaa Hän on tehnyt?" kysyi Pilatus. Mutta he huusivat entistä kovemmin: "Ristiinnaulitse Hänet!" ²⁴ Kun Pilatus näki, ettei hän saanut mitään aikaan, vaan että mellakka oli alkamassa, hän otti vettä ja pesi kätensä väkijoukon edessä sanoen: "Minä olen syytön tämän miehen vereen. Se on teidän asianne!" ²⁵ Kaikki kansa vastasi: "Tulkoon Hänen verensä meidän ja meidän lastemme päälle!" ²⁶ Sitten hän vapautti heille Barabbaan. Hän ruoski Jeesuksen ja luovutti Hänet ristiinnaulittavaksi.

²⁷ Maaherran sotilaat veivät Jeesuksen pretoriaan ja kokoontuivat koko joukko Hänen ympärilleen. ²⁸ He riisuivat Hänen vaatteensa ja pukivat Hänen päälleen purppuraisen viitan. ²⁹ He väänsivät orjantappuroista kruunun ja asettivat sen Hänen päähänsä. He panivat sauvan Hänen oikeaan käteensä ja polvistuivat Hänen eteensä pilkaten Häntä sanoen: "Terve, juutalaisten kuningas!" ³⁰ He sylkivät Hänen päälleen ja ottivat sauvan ja löivät Häntä päähän toistuvasti. ³¹ Pilkan jälkeen he riisuivat Hänetä viitan ja pukivat Hänen omat vaatteensa takaisin Hänen päälleen. Sitten he veivät Hänet pois ristiinnaulittavaksi.

³² Kun he olivat menossa ulos, he löysivät kyreneläisen miehen nimeltä Simon, jonka he pakottivat kantamaan ristiä. ³³ He saapuivat paikkaan, jota kutsutaan Golgataksi, mikä tarkoittaa

Matteuksen evankeliumi

"Pääkallon paikkaa." ³⁴ Siellä he tarjosivat Jeesukselle juotavaksi viiniä, johon oli sekoitettu sappea; mutta maistettuaan sitä Hän kieltäytyi juomasta. ³⁵ Kun he olivat ristiinnaulinneet Hänet, he jakoivat Hänen vaatteensa heittämällä niistä arpaa. ³⁶ Ja istuutuivat ja vartioivat Häntä siellä. ³⁷ Hänen yläpuolelleen he asettivat kirjoitetun syytöksen: TÄMÄ ON JEEBUS, JUUTALAISTEN KUNINGAS.

³⁸ Kaksi rikollista ristiinnaulittiin Hänen kanssaan, toinen Hänen oikealle ja toinen vasemmalle puolelleen. ³⁹ Ohikulkijat pilkkasivat Häntä, pudistellen päätään ⁴⁰ ja sanoen: "Sinä, joka väität hajottavasi temppelin ja rakentavasi sen kolmessa päivässä, pelasta itsesi! Jos olet Jumalan Poika, tule alas ristiltä!" ⁴¹ Samalla tavalla ylipapit, yhdessä kirjanoppineiden ja vanhinten kanssa, pilkkasivat Häntä. ⁴² "Hän pelasti muita", he sanoivat, "mutta ei voi pelastaa itseään! Hän on Israelin kuningas; tulkoon nyt alas ristiltä, niin uskomme Häneen." ⁴³ Hän luottaa Jumalaan; pelastakoon Jumala Hänet nyt, jos Hän mielii Häntä, sillä Hän sanoi: 'Minä olen Jumalan Poika.'" ⁴⁴ Samalla tavalla Hänen kanssaan ristiinnaulitut rikollisetkin pilkkasivat Häntä.

⁴⁵ Keskiyöstä iltapäivään asti pimeys peitti koko maan. ⁴⁶ Iltapäivällä Jeesus huusi kovalla äänellä: "Eli, Eli, lema sabaktani?" mikä tarkoittaa: "Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?" ⁴⁷ Kun jotkut siellä seisovista kuulivat tämän, he sanoivat: "Hän kutsuu Eliaa." ⁴⁸ Heti yksi heistä juoksi hakemaan sienen, täytti sen viinietikalla, pani sen sauvaan ja tarjosi Jeesukselle juotavaksi. ⁴⁹ Muut sanoivat: "Jättäkää Hänet rauhaan. Katsotaan, tuleeko Elia pelastamaan Hänet." ⁵⁰ Ja kun Jeesus oli jälleen huutanut kovalla äänellä, Hän antoi henkensä.

⁵¹ Sillä hetkellä temppelin esirippu repesi kahtia ylhäältä alas asti. Maa järisi, ja kalliot halkesivat. ⁵² Haudat aukenivat, ja monien pyhiin, jotka olivat kuolleet, ruumiit nousivat ylös. ⁵³ He tulivat haudoista Jeesuksen ylösnousemuksen jälkeen ja menivät pyhään kaupunkiin ja ilmestyivät monille ihmisille. ⁵⁴ Kun sadanpäämies ja ne, jotka olivat Hänen kanssaan vartioimassa Jeesusta, näkivät maanjäristyksen ja kaiken, mitä tapahtui, he pelästivät suuresti ja sanoivat: "Totisesti, Hän oli Jumalan Poika!"

⁵⁵ Monet naiset olivat siellä katsomassa kauempaa. He olivat seuranneet Jeesusta Galileasta

hoitaakseen Häntä. ⁵⁶ Heidän joukossaan olivat Maria Magdaleena, Jaakobin ja Joosefin äiti Maria ja Sebedeuksen poikien äiti.

⁵⁷ Illan lähestyessä tuli Arimatialainen rikas mies nimeltä Joosef, joka oli Jeesuksen opetuslapsi. ⁵⁸ Hän meni Pilatuksen luo ja pyysi Jeesuksen ruumista, ja Pilatus määräsi, että se annettaisiin hänelle. ⁵⁹ Joosef otti ruumiin, kääri sen puhtaaseen pellavavaatteeseen, ⁶⁰ ja asetti sen omaan uuteen hautaansa, jonka hän oli hakannut kallioon. Hän vieritti suuren kiven haudan suulle ja meni pois. ⁶¹ Maria Magdaleena ja toinen Maria istuivat siellä hautaa vastapäätä.

⁶² Seuraavana päivänä, valmistuspäivän jälkeen, ylipapit ja fariseukset menivät Pilatuksen luo. ⁶³ He sanoivat: "Herra, muistamme, että kun Hän oli vielä elossa, tuo petturi sanoi: 'Kolmen päivän kuluttua nousem ylös.'" ⁶⁴ Joten pyydämme, että hauta turvataan kolmanneksi päiväksi asti. Muuten Hänen opetuslapsensa voivat tulla ja varastaa ruumiin ja sanoa kansalle, että Hän on noussut kuolleista. Tämä viimeinen petos olisi pahempi kuin ensimmäinen." ⁶⁵ Pilatus sanoi heille: "Ottakaa vartija; menkää, tehkää hauta niin turvalliseksi kuin osaatte." ⁶⁶ Niin he menivät ja varmistivat haudan sinetöimällä kiven ja asettamalla vartijan.

28 Sapatin jälkeen, viikon ensimmäisenä päivänä aamunkoitteessa, Magdalan Maria ja toinen Maria menivät katsomaan hautaa. ² Ja katso, tapahtui suuri maanjäristys, sillä Herran enkeli laskeutui taivaasta, vieritti kiven pois ja istuutui sille. ³ Hänen ulkomuotonsa oli kuin salama, ja hänen vaatteensa olivat valkeat kuin lumi. ⁴ Vartijat pelästivät häntä niin, että he vapisivat ja näyttivät kuolleilta.

⁵ Enkeli sanoi naisille: "Älkää pelätkö, sillä minä tiedän, että te etsitte Jeesusta, joka on ristiinnaulittu. ⁶ Hän ei ole täällä; hän on noussut ylös, niin kuin hän sanoi. Tulkaa, katsokaa paikkaa, jossa hän makasi. ⁷ Menkää sitten nopeasti ja kertokaa hänen opetuslapsilleen: 'Hän on noussut kuolleista ja menee teidän edellänne Galileaan. Siellä te näette hänet.' Katso, minä olen sanonut teille." ⁸ Niin he lähtivät nopeasti haudalta pelon ja suuren ilon vallassa ja juoksivat kertomaan hänen opetuslapsilleen.

Matteuksen evankeliumi

⁹ Yhtäkkiä Jeesus tuli heitä vastaan ja sanoi: "Tervehdys!" He lähestyivät häntä, tarttuivat hänen jalkoihinsa ja kumarsivat häntä. ¹⁰ Jeesus rauhoitti heitä: "Älkää pelätkö. Menkää ja kertokaa veljilleni, että he menisivät Galileaan; siellä he näkevät minut."

¹¹ Kun he olivat matkalla, jotkut vartijoista menivät kaupunkiin ja kertoivat ylipapeille kaiken, mitä oli tapahtunut. ¹² Kun ylipapit olivat kokoontuneet vanhinten kanssa ja laatineet suunnitelman, he antoivat sotilaille suuren summan rahaa, ¹³ ja käskivät heitä sanomaan: "Hänen opetuslapsensa tulivat yöllä ja varastivat hänet, kun me nukuimme."

¹⁴ Jos tämä tulee maaherran korviin, me lepytämme hänet ja pidämme teidät turvassa." ¹⁵ Niin he ottivat

rahat ja tekivät niin kuin heitä oli ohjeistettu. Ja tämä kertomus on levinnyt juutalaisten keskuudessa tähän päivään asti.

¹⁶ Sitten yksitoista opetuslasta menivät Galileaan, vuorelle, jonne Jeesus oli heidät käsenyt. ¹⁷ Kun he näkivät hänet, he kumarsivat häntä, vaikka jotkut epäilivät. ¹⁸ Sitten Jeesus lähestyi heitä ja puhui heille sanoen: "Minulle on annettu kaikki valta taivaassa ja maan päällä. ¹⁹ Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän, Pojan ja Pyhän Hengen nimeen, ²⁰ ja opettamalla heitä pitämään kaikki, mitä minä olen käsenyt teidän pitää. Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti."

Markuksen evankeliumi

1 Jeesus Kristuksen, Jumalan Pojan, evankeliumin alku, ² niin kuin on kirjoitettu profeetta Jesajassa:

"Katso, minä lähetän sanansaattajani sinun edelläsi, joka valmistaa sinun tiesi; ³ Ääni huutaa erämaassa: 'Valmistakaa Herralle tie; tehkää avikolle valtatie meidän Jumalallemme'"

⁴ Johannes Kastaja ilmestyi erämaassa, julistaen parannuksen kastetta syntien anteeksiantamiseksi. ⁵ Koko Juudean seutu ja kaikki Jerusalemin asukkaat menivät hänen luokseen. He tunnustivat syntinsä ja heidät kastettiin hänen toimesta Jordan-joessa. ⁶ Johannes oli pukeutunut kamelinkarvaan, nahkavyö vyötäisillään, ja hän söi heinäsiirkoja ja villiä hunajaa. ⁷ Ja hän julisti: "Minun jälkeeni tulee minua voimakkaampi, jonka sandaalien remmejä en ole arvollinen kumartumaan ja avaamaan. ⁸ Minä kastan teidät vedellä, mutta hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä."

⁹ Siihen aikaan Jeesus tuli Galilean Nasaretista ja Johannes kastoi hänet Jordanissa. ¹⁰ Heti kun Jeesus nousi vedestä, hän näki taivaat avautuvan ja Hengen laskeutuvan hänen päälleen kuin kyyhkynen. ¹¹ Ja taivaasta kuului ääni: "Sinä olet minun rakas Poikani; sinuun minä olen mielistynyt."

¹² Heti Henki ajoi hänet erämaahan, ¹³ ja hän oli erämaassa neljäkymmentä päivää, kohdaten kiusauksia Saatanalta. Hän oli villieläinten kanssa, ja enkelit palvelivat häntä.

¹⁴ Johanneksen vangitsemisen jälkeen Jeesus meni Galileaan, julistaen Jumalan evankeliumia. ¹⁵ "Aika on täyttynyt," hän sanoi. "Jumalan valtakunta on lähellä. Kääntykää ja uskokaa evankeliumi!"

¹⁶ Kun Jeesus käveli Galileanjärven rannalla, hän näki Simonin ja hänen veljensä Andrean heittämässä verkkoa järveen, sillä he olivat kalastajia. ¹⁷ "Tulkaa, seuratkaa minua," Jeesus sanoi, "niin minä teen teistä ihmisten kalastajia." ¹⁸ Heti he jättivät verkkonsa ja seurasivat häntä. ¹⁹ Kun hän oli mennyt vähän eteenpäin, hän näki Sebedeuksen pojan Jaakobin ja hänen veljensä Johanneksen veneessä, korjaamassa verkkojaan. ²⁰ Hän kutsui heitä heti, ja he jättivät isänsä Sebedeuksen veneeseen palkattujen miesten kanssa ja seurasivat häntä.

²¹ He menivät Kapernaumiin, ja heti sapattina Jeesus meni synagogaan ja alkoi opettaa. ²² Ihmiset

hämmästyivät hänen opetuksestaan, koska hän opetti heitä kuin se, jolla on valta, ei niin kuin kirjanooppineet. ²³ Juuri silloin heidän synagogassaan oli mies, jossa oli saastainen henki, ja hän huusi, ²⁴ "Mitä sinulla on tekemistä meidän kanssamme, Jeesus Nasaretilainen? Oletko tullut tuhoamaan meidät? Minä tiedän, kuka sinä olet — sinä olet Jumalan Pyhä!" ²⁵ Jeesus nuhteli häntä sanoen: "Ole hiljaa! Tule ulos hänestä!" ²⁶ Saastainen henki ravisteli miestä voimakkaasti ja tuli ulos hänestä kovalla huudolla. ²⁷ Ihmiset olivat kaikki niin hämmästyneitä, että he kysyivät toisiltaan: "Mikä tämä on? Uusi opetus — vallalla! Hän jopa käskää saastaisia henkiä, ja ne tottelevat häntä." ²⁸ Heti tieto hänestä levisi koko Galilean alueelle.

²⁹ Poistuttuaan synagogasta he menivät Jaakobin ja Johanneksen kanssa Simonin ja Andrean kotiin. ³⁰ Simonin anoppi makasi kuumeessa, ja he kertoivat heti Jeesukselle hänestä. ³¹ Niin hän meni hänen luokseen, tarttui häntä kädestä ja auttoi hänet ylös. Kuume lähti hänestä, ja hän alkoi palvella heitä.

³² Sinä iltana, auringonlaskun jälkeen, ihmiset toivat Jeesuksen luo kaikki sairaat ja riivattuja. ³³ Suuri joukko kaupungista kokoontui oven eteen, ³⁴ ja Jeesus paransi monia, joilla oli erilaisia sairauksia. Hän myös ajoi ulos monia riivaajia, mutta ei antanut riivaajien puhua, koska he tunsivat hänet.

³⁵ Hyvin varhain aamulla, kun oli vielä pimeää, Jeesus nousi, lähti talosta ja meni yksinäiseen paikkaan, jossa hän rukoili. ³⁶ Simon ja hänen toverinsa etsivät häntä, ³⁷ ja kun he löysivät hänet, he sanoivat: "Kaikki etsivät sinua!" ³⁸ Jeesus vastasi: "Mennään toiseen paikkaan — läheisiin kyliin — jotta voin saarnata sielläkin. Sitä varten minä olen tullut." ³⁹ Niin hän matkusti ympäri Galileaa, saarnaten heidän synagogissaan ja ajaen ulos riivaajia.

⁴⁰ Spitaalinen mies tuli hänen luokseen ja rukoili polvillaan: "Jos tahdot, voit puhdistaa minut." ⁴¹ Täynnä sääliä Jeesus ojensi kätensä ja kosketti miestä. "Minä tahdon," hän sanoi. "Puhdistui!" ⁴² Heti spitaali lähti hänestä, ja hän puhdistui. ⁴³ Jeesus lähetti hänet heti pois ankarasti varoittaen: ⁴⁴ "Varmista, ettet kerro tästä kenellekään. Mutta mene, näytä itsesi papille ja uhraa puhdistuksestasi ne uhrin, jotka Mooses määräsi, todistukseksi heille." ⁴⁵ Kuitenkin hän meni ulos ja alkoi puhua vapaasti, levittäen uutista. Tämän seurauksena Jeesus ei

Markuksen evankeliumi

voinut enää mennä avoimesti kaupunkiin, vaan pysytteli ulkopuolella syrjäisissä paikoissa. Silti ihmiset tulivat hänen luokseen kaikkialta.

2 Muutaman päivän kuluttua, kun Jeesus palasi Kapernaumiin, kerrottiin, että hän oli kotona. ²

Paikalle kokoontui suuri joukko, niin että ei ollut tilaa edes oven edessä, ja hän puhui heille sanaa. ³ Muutamat ihmiset tulivat tuoden halvaantunutta miestä, jota neljä heistä kantoi Jeesuksen luo. ⁴ Koska he eivät väkijoukon vuoksi voineet tuoda häntä Jeesuksen luo, he purkivat katon hänen yläpuoleltaan ja tehtyään aukon he laskivat alas alustan, jolla halvaantunut mies makasi. ⁵ Kun Jeesus näki heidän uskonsa, hän sanoi halvaantuneelle miehelle: "Poikani, sinun syntisi annetaan anteeksi." ⁶ Mutta siellä istui muutamia lainopettajia, jotka ajattelivat itseksensä, ⁷ "Miksi hän puhuu näin? Hän pilkkaa Jumalaa! Kuka muu voi antaa syntejä anteeksi kuin Jumala yksin?" ⁸ Heti Jeesus, tietäen hengessään, että he ajattelivat näin itseksensä, sanoi heille: "Miksi ajattelette näitä asioita sydämissänne? ⁹ Kumpi on helpompaa: sanoa tälle halvaantuneelle miehelle: 'Sinun syntisi annetaan anteeksi', vai sanoa: 'Nouse, ota alusta ja kävele'? ¹⁰ Mutta jotta tietäisitte, että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa syntejä anteeksi" — hän sanoi halvaantuneelle miehelle, ¹¹ "Minä sanon sinulle, nouse, ota alusta ja mene kotiin." ¹² Ja hän nousi, otti alustan ja käveli ulos kaikkien nähdessä. Tämä hämmästytti kaikkia, ja he ylistivät Jumalaa sanoen: "Emme ole koskaan nähneet mitään tällaista!"

¹³ Jeesus meni jälleen järven rannalle. Suuri joukko tuli hänen luokseen, ja hän alkoi opettaa heitä. ¹⁴ Kun hän kulki ohi, hän näki Leevin, Alfeuksen pojan, istuvan tulliasemalla. "Seuraa minua", Jeesus sanoi hänelle, ja Leevi nousi ja seurasi häntä.

¹⁵ Kun Jeesus oli aterioimassa Leevin talossa, monet publikaanit ja syntiset aterioivat hänen ja hänen opetuslastensa kanssa, sillä monia oli, jotka seurasivat häntä. ¹⁶ Kun fariseusten lainopettajat näkivät hänen syövän niiden kanssa, joita pidettiin syntisinä ja publikaaneina, he kysivät hänen opetuslapsiltaan: "Miksi hän syö publikaanien ja syntisten kanssa?" ¹⁷ Kuullessaan tämän Jeesus sanoi heille: "Eivät terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat. En ole tullut kutsumaan vanhurskaita, vaan syntisiä."

¹⁸ Johanneksen opetuslapset ja fariseukset paastosivat. Jotkut ihmiset tulivat ja kysivät Jeesukselta: "Miksi Johanneksen opetuslapset ja fariseusten opetuslapset paastoavat, mutta sinun opetuslapsesi eivät paastoa?" ¹⁹ Jeesus vastasi: "Voivatko häävieraat paastota, kun sulhanen on heidän kanssaan? Niin kauan kuin heillä on hänet kanssaan, he eivät voi paastota. ²⁰ Mutta päivät tulevat, jolloin sulhanen otetaan heiltä pois, ja silloin he paastoavat sinä päivänä. ²¹ "Ei kukaan ompele kutistumatonta kangaspalaa vanhaan vaatteeseen. Muuten uusi pala vetää vanhasta, ja repeämä pahenee. ²² Eikö kukaan kaada uutta viiniä vanhoihin leileihin. Muuten viini rikkoo leilit, ja sekä viini että leilit menevät pilalle. Ei, uusi viini kaadetaan uusiin leileihin."

²³ Ja tapahtui, että Jeesus kulki viljapeltojen halki sapattina, ja hänen opetuslapsensa alkoivat poimia tähkääpää kulkieksaan. ²⁴ Fariseukset kysivät häneltä: "Kerro meille, miksi he tekevät sellaista, mikä on sapatin aikana laitonta?" ²⁵ Hän sanoi heille: "Ettekö ole koskaan lukeneet, mitä Daavid teki, kun hän oli hädässä ja hänen seuralaisensa olivat nälkäisiä; ²⁶ kuinka hän meni Jumalan huoneeseen ylipappi Abjatarin aikana ja söi pyhitettyä leipää, jota vain papit saavat syödä, ja antoi myös seuralaisilleen?" ²⁷ Lopuksi hän vastasi: "Sapatin tähden ihminen on luotu, ei ihminen sapatin tähden. ²⁸ Niinpä Ihmisen Poika on myös sapatin Herra."

3 Jeesus meni taas synagogaan, ja siellä oli mies, jonka käsi oli surkastunut. ² He tarkkailivat Häntä nähdäkseen, parantaisiko Hän miehen sapattina, aikomuksenaan syyttää Häntä. ³ Jeesus sanoi miehelle, jolla oli surkastunut käsi: "Nouse ja astu esiin kaikkien nähtäväksi." ⁴ Sitten Hän kysyi heiltä: "Onko sapattina luallista tehdä hyvää vai pahaa, pelastaa henki vai tuhota se?" Mutta he pysyivät vaiti. ⁵ Katsellen heitä vihastuneena ja murheellisena heidän kovasydämyksystään, Hän sanoi miehelle: "Ojenna kätesi." Hän ojensi sen, ja hänen kätensä tuli ennalleen. ⁶ Fariseukset lähtivät ulos ja alkoivat heti punoa juoniaan Herodilaisten kanssa Häntä vastaan, miettien, kuinka he voisivat tuhota Hänet.

⁷ Jeesus vetäytyi opetuslastensa kanssa meren rannalle, ja suuri joukko Galileasta seurasi Häntä. ⁸ Kun he kuulivat kaikesta, mitä Hän teki, suuri joukko ihmisiä tuli Hänen luokseen Juudeasta,

Markuksen evankeliumi

Jerusalemista, Idumeasta, Jordanin takaa ja Tyroksen ja Sidonin seuduilta. ⁹ Hän käski opetuslapsiaan pitämään pienen veneen valmiina Häntä varten väkijoukon vuoksi, jotteivät he musertaisi Häntä. ¹⁰ Sillä Hän oli parantanut monia, niin että ne, joilla oli sairauksia, tunkeutuivat eteenpäin koskettaakseen Häntä. ¹¹ Aina kun saastaiset henget näkivät Hänet, ne heittäytyivät Hänen eteensä ja huusivat: "Sinä olet Jumalan Poika." ¹² Mutta Hän kielsi heitä ankarasti paljastamasta Hänen henkilöilysyyttään.

¹³ Hän meni vuorenrinteelle ja kutsui luokseen ne, jotka Hän halusi, ja he tulivat Hänen luokseen. ¹⁴ Hän asetti kaksitoista, jotta he olisivat Hänen kanssaan ja että Hän lähettäisi heidät saarnaamaan ¹⁵ ja antaisi heille täyden vallan ajaa ulos demoneja. ¹⁶ Nämä ovat ne kaksitoista, jotka Hän valitsi: Simon (jolle Hän antoi nimen Pietari), ¹⁷ Jaakob, Sebedeuksen poika, ja Johannes, Jaakobin veli (joille Hän antoi nimen Boanerges, joka tarkoittaa "ukkosenylinän poikia"), ¹⁸ Andreas, Filippus, Bartolomeus, Matteus, Tuomas, Jaakob, Alfeuksen poika, Taddeus ja Simon Kananeus, ¹⁹ ja Juudas Iskariot, joka myöhemmin kavalsi Hänet.

²⁰ Sitten Hän meni kotiin, ja jälleen kerran kokoontui väkijoukko, niin etteivät Hän ja Hänen opetuslapsensa voineet edes syödä. ²¹ Kun Hänen perheensä kuuli tästä, he yrittivät ottaa Hänet huostaansa sanoen: "Hän on poissa tolaltaan."

²² Ja kirjanoppineet, jotka olivat tulleet Jerusalemissa, sanoivat: "Hänessä on Beelsebul! Demonien päämiehen avulla Hän ajaa ulos demoneja." ²³ Niinpä Hän kutsui heidät luokseen ja alkoi puhua heille vertauksin: "Kuinka Saatana voi ajaa ulos Saatanan?" ²⁴ Jos jokin valtakunta on jakautunut itseään vastaan, se valtakunta ei voi pysyä pystyssä. ²⁵ Jos jokin talo on jakautunut itseään vastaan, se talo ei voi kestää. ²⁶ Ja jos Saatana on ristiriidassa itsensä kanssa ja jakautunut, hän ei voi kestää; hänen loppunsa on tullut. ²⁷ Kukaan ei voi mennä voimakkaan miehen taloon ja ryöstää hänen tavaroitaan, ellei hän ensin sido voimakasta miestä. Sitten hän voi ryöstää hänen talonsa. ²⁸ Totisesti minä sanon teille, ihmiset voivat saada anteeksi kaikki syntinsä ja mitä tahansa herjauksia he lausuvat, ²⁹ mutta joka puhuu Pyhää Henkeä vastaan, ei saa koskaan anteeksi; he ovat syyllisiä

loputtomaan syntiin." ³⁰ Hän sanoi tämän, koska he sanoivat: "Hänessä on saastainen henki."

³¹ Sitten Hänen äitinsä ja veljensä saapuivat. Seisten ulkopuolella he lähettivät jonkun kutsumaan Häntä. ³² Väkijoukko istui Hänen ympärillään, ja he sanoivat Hänelle: "Äitisi ja veljesi ovat ulkona etsimässä Sinua." ³³ "Ketkä katsotaan Minun äidiksi ja veljiksi?" Hän kysyi. ³⁴ Katsellen niitä, jotka istuivat piirissä Hänen ympärillään, Hän sanoi: "Tässä ovat Minun äitini ja veljeni!" ³⁵ Joka tekee Jumalan tahdon, on Minun veljeni, sisareni ja äitini."

4 Jeesus alkoi jälleen opettaa meren rannalla. Hänen ympärilleen kokoontui hyvin suuri joukko, joten Hän meni veneeseen ja istuutui, kun taas koko väkijoukko oli rannalla veden äärellä. ² Hän opetti heille monia asioita vertauksin, ja opetuksessaan Hän sanoi heille: ³ "Kuulkaa! Kylväjä lähti kylvämään siementään. ⁴ Kun hän kylväi, osa siemenistä putosi tien oheen, ja linnut tulivat ja söivät ne. ⁵ Toiset siemenet putosivat kallioiseen maahan, missä ei ollut paljon maata, ja ne nousivat heti ylös, koska maa oli ohut. ⁶ Mutta kun aurinko nousi, ne paahutuivat, ja koska niillä ei ollut juurta, ne kuivuivat. ⁷ Toiset siemenet putosivat orjantappuroihin, ja orjantappurat kasvoivat ja tukahduttivat ne, niin että ne eivät tuottaneet satoa. ⁸ Toiset siemenet putosivat hyvään maahan. Ne kasvoivat, lisääntyivät ja tuottivat satoa, kolmekymmentä-, kuusikymmentä- ja satakertaisesti." ⁹ Sitten Hän sanoi: "Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon."

¹⁰ Kun Hän oli yksin, Hänen ympärillään olevat, yhdessä kahdentoista kanssa, kysyivät Häneltä vertauksista. ¹¹ Hän sanoi heille: "Jumalan valtakunnan salaisuus on annettu teille, mutta ulkopuolisille kaikki sanotaan vertauksin, ¹² jotta,

'he näkisivät, mutta eivät havaitsisi, ja kuulisivat, mutta eivät ymmärtäisi; etteivät he kääntyisi ja saisi anteeksi.'"

¹³ Sitten Hän sanoi heille: "Ettekö ymmärrä tätä vertausta? Kuinka sitten ymmärrätte kaikki vertaukset?" ¹⁴ Kylväjä kylvää sanan. ¹⁵ Jotkut ovat kuin siemen tien ohella, johon sana kylvetään. Heti kun he kuulevat sen, vastustaja tulee ja vie pois sanan, joka on kylvetty heihin. ¹⁶ Toiset, kuten kallioiseen maahan kylvetyt siemenet, kuulevat sanan ja ottavat sen heti iloiten vastaan; ¹⁷ mutta

Markuksen evankeliumi

heillä ei ole juurta itsessään ja ovat lyhytikäisiä. Kun ahdinko tai vaino nousee sanan tähden, he heti lankeavat pois.¹⁸ Toiset ovat kuin orjantappuroihin kylvetyt siemenet; he kuulevat sanan,¹⁹ mutta maailman huolet, rikkauksien petollisuus ja halut muihin asioihin tulevat sisään ja tukahduttavat sanan, ja se jää hedelmättömäksi.²⁰ Mutta toiset ovat kuin hyvään maahan kylvetyt siemenet; he kuulevat sanan, ottavat sen vastaan ja kantavat hedelmää — kolmekymmentä-, kuusikymmentä- ja satakertaisesti."

²¹ Hän sanoi heille: "Tuodaanko lamppu sisään pannakseen se vakan alle tai vuoteen alle? Eikö se ole tarkoitus laittaa lampunjalkaan?"²² Sillä mikä on kätketty, on tarkoitus paljastaa, ja mikä on salattu, on tarkoitus tulla valoon.²³ Jos jollakin on korvat kuulla, se kuulכון." ²⁴ Hän jatkoi: "Ottakaa tarkasti huomioon, mitä kuulette. Sillä mitalla, jolla mittaatte, mitataan teille — ja vielä enemmän lisätään." ²⁵ Sillä sille, jolla on, annetaan lisää; ja siltä, jolla ei ole, otetaan pois sekin, mitä hänellä on."

²⁶ Hän sanoi myös: "Jumalan valtakunta on kuin mies, joka kylvää siemeniä maahan.²⁷ Hän nukkuu ja nousee yöllä ja päivällä, ja siemen itää ja kasvaa, vaikka hän ei tiedä miten." ²⁸ Maa tuottaa sadon itsestään; ensin oras, sitten tähkä, sitten täysi jyvä tähkässä.²⁹ Mutta kun sato on kypsä, hän heti panee sirpin, koska elonkorjuu on tullut."

³⁰ Hän sanoi jälleen: "Mihin vertaisimme Jumalan valtakuntaa, tai mitä vertausta käyttäisimme kuvaamaan sitä?" ³¹ Se on kuin sinapinsiemen, joka kylvetään maahan, ja se on pienin kaikista siemenistä maan päällä.³² Mutta kun se kylvetään, se kasvaa ja tulee suuremmaksi kuin kaikki puutarhan kasvit ja kasvattaa suuret oksat, niin että taivaan linnut voivat pesiä sen varjossa."

³³ Monilla tällaisilla vertauksilla Hän puhui sanan heille, niin paljon kuin he pystyivät ymmärtämään.³⁴ Hän ei puhunut heille ilman vertausta, mutta yksityisesti Hän selitti kaiken omille opetuslapsilleen.

³⁵ Sinä päivänä, kun ilta tuli, Hän sanoi opetuslapsilleen: "Menkäämme yli toiselle puolelle."

³⁶ Jättäen väkijoukon taakseen, he ottivat Hänet mukaansa veneeseen, juuri sellaisena kuin Hän oli. Myös muita veneitä oli Hänen kanssaan.³⁷ Suuri myrsky nousi, ja aallot löivät veneeseen, niin että se oli jo täyttymässä.³⁸ Mutta Hän oli perässä,

nukkumassa tyynyllä. He herättivät Hänet ja sanoivat Hänelle: "Opettaja, etkö välitä siitä, että me hukumme?"³⁹ Hän nousi, nuhteli tuulta ja sanoi merelle: "Rauhoitu! Ole hiljaa!" Silloin tuuli tyyntyi, ja tuli suuri tyven.⁴⁰ Hän sanoi heille: "Miksi olette niin peloissanne? Eikö teillä vieläkkään ole uskoa?"⁴¹ He pelkäsivät suuresti ja sanoivat toisilleen: "Kuka sitten tämä on, että jopa tuuli ja meri tottelevat Häntä?"

5 He menivät meren toiselle puolelle, Gerasalaisten alueelle.² Kun Jeesus nousi veneestä, tuli heti haudoista häntä vastaan mies, jossa oli saastainen henki.³ Tämä mies asui haudoissa, eikä kukaan voinut enää sitoa häntä, ei edes kahleilla.⁴ Häntä oli usein sidottu jalkarautoilla ja kahleilla, mutta hän oli repinyt kahleet rikki ja särkenyt jalkaraudat; kukaan ei ollut tarpeeksi vahva kesyttämään häntä.⁵ Yötä päivää hän huusi haudoissa ja vuorilla ja vahingoitti itseään kivillä.

⁶ Kun hän näki Jeesuksen kaukaa, hän juoksi ja kumartui hänen eteensä.⁷ Hän huusi kovalla äänellä: "Mitä sinä tahdot minusta, Jeesus, Korkeimman Jumalan Poika? Minä vannotan sinua Jumalan kautta, älä kiusaa minua!"⁸ Sillä Jeesus oli sanonut hänelle: "Lähde ulos tästä miehestä, sinä saastainen henki!"⁹ Sitten Jeesus kysyi häneltä: "Mikä on nimesi?" Ja hän vastasi: "Nimeni on Legioona, sillä meitä on monta."¹⁰ Ja hän pyysi hartaasti Jeesusta olemaan lähettämättä heitä pois alueelta.

¹¹ Läheisellä vuorenrinteellä oli suuri sikalauma laitumella.¹² Pahat henget pyysivät Jeesukselta: "Lähetä meidät sikoihin, että voimme mennä niihin."¹³ Hän antoi heille luvan, ja saastaiset henget lähtivät ja menivät sikoihin. Lauma, noin kaksituhatta, syöksyi jyrkännettä alas mereen ja hukkuivat.

¹⁴ Sikojen paimenet pakenivat ja kertoivat tästä kaupungissa ja maaseudulla, ja ihmiset tulivat katsomaan, mitä oli tapahtunut.¹⁵ Kun he tulivat Jeesuksen luo, he näkivät miehen, joka oli ollut riivattu legioonalla pahoja henkiä, istuvan siellä, vaatetettuna ja täysissä järjissään; ja he pelästyiät.¹⁶ Ne, jotka olivat nähneet tämän, kertoivat ihmisille, mitä oli tapahtunut riivatulle miehelle ja sioille.¹⁷ Silloin ihmiset alkoivat pyytää Jeesusta lähtemään heidän alueeltaan.

¹⁸ Kun Jeesus oli nousemassa veneeseen, mies, joka oli vapautettu pahoista hengistä, pyysi päästä mukaan.¹⁹ Jeesus ei sallinut sitä, vaan sanoi: "Mene

Markuksen evankeliumi

kotiisi omaistesi luo ja kerro heille, kuinka suuria asioita Herra on tehnyt sinulle ja kuinka hän on armahtanut sinua." ²⁰ Niin mies meni ja alkoi julistaa Dekapolissa, kuinka suuria asioita Jeesus oli tehnyt hänelle. Ja kaikki ihmiset ihmettelivät.

²¹ Kun Jeesus oli taas veneellä ylittänyt meren toiselle puolelle, suuri väkijoukko kokoontui hänen ympärilleen hänen ollessaan meren rannalla. ²² Silloin tuli synagogan esimiehiä, nimeltään Jairus, ja nähdessään Jeesuksen hän lankesi hänen jalkoihinsa. ²³ Hän pyysi hartaasti: "Pikku tyttäreni on kuolemaisillaan. Tule ja pane kätesi hänen päällään, että hän parantuisi ja eläisi." ²⁴ Niin Jeesus lähti hänen mukaansa. Suuri väkijoukko seurasi ja tungeksi hänen ympärillään.

²⁵ Ja siellä oli nainen, joka oli kärsinyt verenvuodosta kaksitoista vuotta. ²⁶ Hän oli kärsinyt paljon monien lääkärien käsissä ja kuluttanut kaiken omaisuutensa, mutta ei ollut parantunut, vaan pikemminkin käynyt huonommaksi. ²⁷ Kun hän kuuli Jeesuksesta, hän tuli väkijoukon keskeltä hänen taakseen ja kosketti hänen viittaansa, ²⁸ ajatellen: "Jos vain kosketan hänen vaatteitaan, tulen terveeksi." ²⁹ Heti hänen verenvuotonsa tyrehtyi, ja hän tunsu ruumiissaan olevansa parantunut vaivastaan. ³⁰ Heti Jeesus tunsu, että voimaa oli lähtenyt hänestä. Hän kääntyi väkijoukossa ja kysyi: "Kuka koski vaatteisiini?" ³¹ "Sinä näet, kuinka väkijoukko tungeksii ympärilläsi", hänen opetuslapsensa vastasivat, "ja silti sinä kysyt: 'Kuka koski minuun?'" ³² Mutta Jeesus jatkoi katselemista ympärilleen nähdäkseen, kuka sen oli tehnyt. ³³ Silloin nainen, tietäen, mitä hänelle oli tapahtunut, tuli ja lankesi hänen jalkoihinsa ja kertoi hänelle koko totuuden peläten ja vavisten. ³⁴ Hän sanoi hänelle: "Tyttäreni, uskosi on tehnyt sinut terveeksi. Mene rauhassa ja ole vapaa vaivastasi."

³⁵ Kun Jeesus vielä puhui, tuli ihmisiä synagogan esimiehen Jairuksen talosta. "Tyttäresi on kuollut", he sanoivat. "Miksi vaivaisit enää opettajaa?" ³⁶ Kuultuaan, mitä he sanoivat, Jeesus sanoi hänelle: "Älä pelkää; usko ainoastaan." ³⁷ Hän ei sallinut kenenkään muun seurata häntä kuin Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen, Jaakobin veljen. ³⁸ Kun he saapuivat synagogan esimiehen talolle, Jeesus näki hälinän, ihmisten itkävän ja valittavan äänekkäästi. ³⁹ Hän meni sisään ja sanoi heille: "Miksi tämä hälinä ja itku? Lapsi ei ole kuollut, vaan nukkuu." ⁴⁰ Mutta he nauroivat hänelle. Sen jälkeen hän ajoi heidät kaikki

ulos, otti lapsen isän ja äidin sekä opetuslapset, jotka olivat hänen kanssaan, ja meni sinne, missä lapsi oli. ⁴¹ Hän tarttui häntä kädestä ja sanoi: "Talitha koum!" (mikä tarkoittaa: "Pikku tyttö, minä sanon sinulle, nouse!"). ⁴² Heti tyttö nousi ja alkoi kävellä (hän oli kaksitoistavuotias). He olivat siitä suuresti hämmästyneitä. ⁴³ Hän antoi heille tiukat ohjeet olla kertomatta tästä kenellekään ja käski antaa tytölle syötävää.

6 Jeesus lähti sieltä ja saapui kotikaupunkiinsa, ja hänen opetuslapsensa seurasivat häntä. ² Kun sapatti tuli, hän alkoi opettaa synagogassa, ja monet, jotka kuuntelivat, olivat hämmästyneitä. He kysyivät: "Mistä tämä mies on saanut nämä asiat? Mikä on tämä viisaus, joka on annettu hänelle, ja mitkä ovat nämä ihmeelliset teot, jotka hänen kätensä tekevät?" ³ Eikö tämä ole se puuseppä, Marian poika, ja Jaakobin, Jooseksen, Juudaksen ja Simonin veli? Eivätkö hänen sisarensa ole täällä meidän kanssamme?" Ja he loukkaantuivat häneen. ⁴ Jeesus sanoi heille: "Profeetta ei ole vailla kunniaa muualla kuin kotikaupungissaan, sukulaistensa keskuudessa ja omassa talossaan." ⁵ Hän ei voinut tehdä siellä mitään ihmettä, paitsi että hän pani kätensä muutamien sairaiden päälle ja paransi heidät. ⁶ Hän hämmästyi heidän epäuskostaan. Sitten hän jatkoi opettamista kylissä.

⁷ Hän kutsui kaksitoista luokseen ja alkoi lähettää heitä kaksittain, antaen heille vallan saastaisia henkiä vastaan. ⁸ Hän käski heitä ottamaan matkalle vain sauva—ei leipää, ei laukkua, ei rahaa vyöhön— ⁹ he saivat käyttää sandaaleja, mutta eivät pukea kahta ihokasta. ¹⁰ Hän sanoi heille: "Missä tahansa taloon astutte, jääkää sinne, kunnes lähdette sieltä. ¹¹ Jos jokin paikka ei ota teitä vastaan tai kuuntele teitä, kun lähdette, pudistakaa tomut jaloistanne todistukseksi heitä vastaan." ¹² He lähtivät ja julistivat, että ihmisten tulisi muuttaa tapansa. ¹³ He ajoivat ulos monia riivaajia ja voitellivat öljyllä monia sairaita, parantaen heidät.

¹⁴ Kuningas Herodes kuuli tästä, sillä Jeesuksen nimi oli tullut tunnetuksi. Jotkut sanoivat: "Johannes Kastaja on noussut kuolleista, ja siksi nämä ihmeelliset voimat toimivat hänessä." ¹⁵ Toiset sanoivat: "Hän on Elia." Toiset taas väittivät: "Hän on profeetta, kuin yksi vanhan ajan profeetoista." ¹⁶ Mutta kun Herodes kuuli tämän, hän sanoi: "Johannes, jonka mestasin, on noussut!"

Markuksen evankeliumi

¹⁷ Herodes oli itse määrännyt Johanneksen pidätettäväksi ja vangittavaksi Herodiaan, veljensä Filippoksen vaimon, vuoksi, jonka hän oli ottanut vaimokseen. ¹⁸ Sillä Johannes oli sanonut Herodekselle: "Lain mukaan ei ole sallittua, että sinulla on veljesi vaimo." ¹⁹ Herodias kantoi kaunaa häntä vastaan ja halusi tappaa hänet, mutta ei voinut, ²⁰ koska Herodes pelkäsi Johannesta ja suojeli häntä, tietäen hänen olevan vanhurskas ja pyhä mies. Kun Herodes kuunteli häntä, hän oli suuresti ymmällään, mutta nautti kuulemastaan.

²¹ Sopiva päivä tuli, kun Herodes syntymäpäivänään järjesti pidot ylimyksilleen, sotapäälliköilleen ja Galilean johtaville miehille. ²² Kun Herodiaan tytär tuli sisään ja tanssi, hän miellytti Herodesta ja hänen vieraitaan. Kuningas sanoi työlle: "Pyydä minulta mitä tahdot, ja minä annan sen sinulle." ²³ Hän vannoi hänelle: "Mitä ikinä pyydätkin minulta, minä annan sinulle, vaikka puolet valtakunnastani." ²⁴ Hän meni ulos ja kysyi äidiltään: "Mitä minun pitäisi pyytää?" Hänen äitinsä vastasi: "Johannes Kastajan pää." ²⁵ Heti hän kiirehti kuninkaan luo ja pyysi: "Haluan, että annat minulle Johannes Kastajan pään vadilla heti." ²⁶ Kuningas tuli syvästi murheelliseksi, mutta valojensa ja vieraidensa vuoksi hän ei halunnut kieltäytyä häneltä. ²⁷ Niinpä hän lähetti heti teloittajan käskyillä tuoda Johanneksen pään. Hän meni ja mestasi Johanneksen vankilassa, ²⁸ ja toi hänen päänsä vadilla, antaen sen työlle, ja tyttö antoi sen äidilleen. ²⁹ Kun Johanneksen opetuslapset kuulivat tästä, he tulivat ja ottivat hänen ruumiinsa ja panivat sen hautaan.

³⁰ Apostolit kokoontuivat Jeesuksen ympärille ja kertoivat hänelle kaiken, mitä olivat tehneet ja opettaneet. ³¹ Sitten, koska niin monet ihmiset tulivat ja menivät, etteivät he edes ehtineet syödä, hän sanoi heille: "Tulkaa yksinänne syrjäiseen paikkaan ja levätkää vähän." ³² Niin he lähtivät yksin veneellä syrjäiseen paikkaan. ³³ Mutta monet näkivät heidän lähtevän ja tunnistivat heidät, ja he juoksivat jalan kaikista kaupungeista ja saapuivat sinne ennen heitä. ³⁴ Kun Jeesus nousi maihin ja näki suuren joukon, hän tuns i sääliä heitä kohtaan, koska he olivat kuin lampaat ilman paimenta. Niin hän alkoi opettaa heille monia asioita.

³⁵ Tähän aikaan päivä oli jo myöhäinen, joten hänen opetuslapsensa tulivat hänen luokseen ja sanoivat: "Tämä on syrjäinen paikka, ja on jo hyvin myöhä." ³⁶

Lähetä ihmiset pois, jotta he voivat mennä ympäröivään maaseutuun ja kyliin ostamaan itselleen jotain syötävää." ³⁷ Mutta hän vastasi: "Antakaa te heille jotain syötävää." He sanoivat hänelle: "Pitäisikö meidän mennä ja käyttää kaksisataa denaaria leipään ja antaa se heille syötäväksi?" ³⁸ Hän kysyi heiltä: "Kuinka monta leipää teillä on? Menkää ja ottakaa selvää." Kun he saivat tietää, he sanoivat: "Viisi, ja kaksi kalaa." ³⁹ Sitten hän käski heitä asettamaan kaikki ihmiset istumaan ryhmiin vihreälle nurmelle. ⁴⁰ Niin he istuivat järjestäytyneissä ryhmissä. ⁴¹ Ottaen viisi leipää ja kaksi kalaa ja katsoen ylös taivaaseen, hän siunasi ruoan, mursi leivät ja antoi ne opetuslapsilleen jaettavaksi ihmisille. Hän jakoi myös kaksi kalaa kaikille. ⁴² He kaikki söivät ja tulivat täysin ravituiksi, ⁴³ ja opetuslapset keräsivät kaksitoista korillista täyteen leivän ja kalan palasia. ⁴⁴ Leipää syöneiden miesten lukumäärä oli viisituhatta.

⁴⁵ Heti Jeesus käski opetuslapsiaan astumaan veneeseen ja menemään edeltä toiselle puolelle, Betsaidaan, kun hän itse lähetti väkijoukon pois. ⁴⁶ Lähetettyään heidät pois, hän meni vuorelle rukoilemaan. ⁴⁷ Illan tullen vene oli keskellä merta, kun hän oli yksin rannalla. ⁴⁸ Nähdessään heidän ponnistelevan airoilla, koska tuuli oli heitä vastaan, hän tuli heidän luokseen meren päällä kävellessä ennen aamunkoittoa, aikomuksenaan kulkea heidän ohitse. ⁴⁹ Mutta kun he näkivät hänen kävelevän meren päällä, he luulivat häntä aaveeksi ja huusivat, ⁵⁰ sillä he kaikki näkivät hänet ja pelästivät. Heti hän puhui heille ja sanoi: "Ottakaa rohkeasti; se olen minä. Älkää pelätkö." ⁵¹ Sitten hän astui veneeseen heidän kanssaan, ja tuuli tyyntyi. He olivat täysin hämmästyneitä, ⁵² sillä he eivät olleet ymmärtäneet leipien merkitystä; heidän sydämensä olivat paatuneet.

⁵³ Kun he olivat ylittäneet, he saapuivat maihin Genesaretissa ja ankkuroituivat sinne. ⁵⁴ Kun he nousivat maihin, ihmiset tunnistivat heti Jeesuksen. ⁵⁵ He juoksivat koko alueen läpi ja toivat sairaita matoilla sinne, missä kuulivat hänen olevan. ⁵⁶ Ja minne ikinä hän meni—kyliin, kaupunkeihin tai maaseudulle—he asettivat sairaita toreille ja pyysivät häntä antamaan heidän koskettaa edes hänen viittansa reunaa, ja kaikki, jotka koskettivat sitä, paraniivat.

Markuksen evankeliumi

7 Fariseukset ja muutamat kirjanoppineet kokoontuivat Jeesuksen ympärille, kun he olivat tulleet Jerusalemistä, ² ja huomasivat, että jotkut Hänen opetuslapsistaan söivät käsillä, joita pidettiin epäpuhtaina, toisin sanoen pesemättöminä. ³ (Sillä fariseukset ja kaikki juutalaiset eivät syö, elleivät he suorita seremoniallista käsiin pesua, noudattaen vanhinten perinnettä; ⁴ ja kun he palaavat torilta, he eivät syö, elleivät he pese. He noudattavat myös monia muita perinteitä, kuten kuppien, kannujen ja kupariastioiden pesua.) ⁵ Niinpä fariseukset ja kirjanoppineet kysyivät Hänet: "Miksi opetuslapsesi eivät noudata vanhinten perinnettä, vaan syövät epäpuhtain käsin?" ⁶ Hän vastasi: "Jesaja oli oikeassa, kun hän ennusti teistä tekopyhistä, kuten on kirjoitettu:

'Tämä kansa kunnioittaa minua huulillaan, mutta heidän sydämensä on kaukana minusta. ⁷ He palvovat minua turhaan; heidän opetuksensa ovat vain ihmiskäskyjä.'

⁸ Te olette asettaneet Jumalan käskyn syrjään ja pidätte kiinni ihmisten perinteistä." ⁹ Ja Hän jatkoi: "Teillä on ovela tapa hylätä Jumalan käsky säilyttäaksenne oman perinteenne!" ¹⁰ Sillä Mooses sanoi: 'Kunnioita isääsi ja äitiäsi', ja: 'Jokainen, joka kiroaa isänsä tai äitinsä, on surmattava.' ¹¹ Mutta te sanotte, että jos joku julistaa, että se, mikä olisi voitu käyttää isänsä tai äitinsä auttamiseen, on korbán (toisin sanoen, Jumalalle pyhitetty)— ¹² niin te ette enää salli heidän tehdä mitään isänsä tai äitinsä hyväksi. ¹³ Tällä tavoin te teette tyhjäksi Jumalan sanan perinteellänne, jonka olette siirtäneet eteenpäin. Ja te harjoitatte monia samanlaisia käytäntöjä."

¹⁴ Sitten Jeesus kutsui väkijoukon taas luokseen ja sanoi: "Kuunnelkaa minua, kaikki te, ja ymmärtäkää:

¹⁵ Mikään, mikä on ulkopuolella ihmistä, ei voi saastuttaa häntä, kun se menee häneen. Pikemminkin se, mikä tulee ulos ihmisestä, saastuttaa hänet." ¹⁶ [Joilla on korvat kuulla, kuulkoon.]

¹⁷ Kun Hän oli jättänyt väkijoukon ja mennyt taloon, Hänen opetuslapsensa kysyivät Hänetä vertauksesta. ¹⁸ Hän sanoi heille: "Oletteko tekin ymmärtämättömiä? Ettekö näe, että mikä tahansa menee ihmiseen ulkopuolelta, ei voi saastuttaa häntä, ¹⁹ koska se ei mene hänen sydämeensä vaan

hänen vatsaan, ja sitten se poistuu?" (Näin sanoessaan Jeesus julisti kaikki ruoat puhtaita.) ²⁰ Hän jatkoi: "Se, mikä tulee ulos ihmisestä, saastuttaa hänet. ²¹ Sillä sisältä, ihmisten sydäimestä, tulevat pahat ajatukset: haureus, varkaus, murha, ²² avioero, ahneus, pahuus, petos, irstaus, kateus, panettelu, ylpeys ja typeryys. ²³ Kaikki nämä haitalliset asiat tulevat sisältä ja saastuttavat ihmisen."

²⁴ Jeesus lähti sieltä ja meni Tyroksen alueelle. Hän meni taloon eikä halunnut kenenkään tietävän siitä, mutta Hän ei voinut pysyä piilossa. ²⁵ Mutta nainen, jonka pieni tytär oli saastaisen hengen vallassa, kuuli Hänestä ja tuli ja lankesi Hänen jalkoihinsa. ²⁶ Nainen oli pakana, syyrofoinikialainen syntyperältään. Hän pyysi Häntä ajamaan demonin pois tyttärestään. ²⁷ Hän sanoi hänelle: "Anna lasten ensin tulla ravituiksi, sillä ei ole oikein ottaa lasten leipää ja heittää se koirille." ²⁸ Mutta hän vastasi: "Kyllä, Herra, mutta koiratkin pöydän alla syövät lasten murusia." ²⁹ Silloin Hän sanoi hänelle: "Tämän vastauksen vuoksi voit mennä; demoni on lähtenyt tyttärestäsi." ³⁰ Hän meni kotiin ja löysi lapsensa makaamassa vuoteella, ja demoni oli poistunut.

³¹ Jeesus lähti Tyroksen alueelta ja meni Sidonin kautta Galilean meren äärelle, Dekapoliksen alueelle.

³² Siellä jotkut ihmiset toivat Hänen luokseen miehen, joka oli kuuro ja tuskin pystyi puhumaan, ja he pyysivät Häntä laskemaan katensä hänen päälleen. ³³ Jeesus otti hänet erilleen, pois väkijoukosta, ja laitto sormensa miehen korviin. Sitten Hän sylkäisi ja kosketti miehen kieltä. ³⁴ Hän katsoi ylöspäin, huokaisi syvään ja sanoi hänelle: "Efata!" (mikä tarkoittaa "Aukea!"). ³⁵ Tämän seurauksena miehen korvat avautuivat, hänen kielensä vapautui, ja hän alkoi puhua selvästi. ³⁶ Jeesus käski heitä olemaan kertomatta kenellekään. Mutta mitä enemmän Hän teki niin, sitä enemmän he levittivät uutista. ³⁷ Ihmiset olivat täysin hämmästyneitä ja sanoivat: "Hän on tehnyt kaiken hyvin; Hän saa jopa kuurot kuulemaan ja mykät puhumaan."

8 Niinä päivinä, kun taas oli suuri väkijoukko eikä heillä ollut mitään syötävää, Jeesus kutsui opetuslapsensa luokseen ja sanoi, ² "Minun käy säälliksi näitä ihmisiä, koska he ovat olleet kanssani jo kolme päivää eikä heillä ole mitään syötävää. ³ Jos lähetän heidät kotiin nälkäisinä, he nääntyvät matkalla, sillä jotkut heistä ovat tulleet kaukaa." ⁴

Markuksen evankeliumi

Hänen opetuslapsensa vastasivat Hänelle: "Mistä kukaan voisi löytää tarpeeksi leipää täällä autiomaassa ruokkiakseen heidät?" ⁵ Hän kysyi heiltä: "Kuinka monta leipää teillä on?" He sanoivat: "Seitsemän." ⁶ Hän käski väkijoukkoa istuutumaan maahan. Opettuaan seitsemän leipää Hän kiitti, mursi ne ja antoi opetuslapsilleen jaettavaksi ihmisille, ja he tekivät niin. ⁷ Heillä oli myös muutama pieni kala; Hän siunasi ne ja käski opetuslapsia jakamaan nekin. ⁸ Ihmiset söivät ja tulivat kylläisiksi, ja he keräsivät seitsemän korillista tähteeksi jääneitä palasia. ⁹ Paikalla oli noin neljätuhatta ihmistä. Kun Hän oli lähettänyt heidät pois, ¹⁰ Hän astui veneeseen opetuslastensa kanssa ja matkusti Dalmanuthan alueelle.

¹¹ Fariseukset tulivat ja alkoivat väitellä Hänen kanssaan, vaatien merkkiä taivaasta koetellakseen Häntä. ¹² Huokaisten syvään hengessään Hän sanoi: "Miksi tämä sukupolvi pyytää merkkiä? Totisesti minä sanon teille, ettei tälle sukupolvelle anneta merkkiä." ¹³ Sitten Hän jätti heidät, astui jälleen veneeseen ja meni toiselle puolelle.

¹⁴ Opetuslapset olivat unohtaneet ottaa leipää mukaansa, paitsi yhden leivän, joka heillä oli veneessä. ¹⁵ Hän varoitti heitä sanoen: "Varokaa fariseusten hapatusta ja Herodeksen hapatusta." ¹⁶ He keskustelivat keskenään ja päättelivät: "Se johtuu siitä, ettei meillä ole leipää." ¹⁷ Tietäen heidän keskustelunsa, Jeesus sanoi heille: "Miksi puhutte siitä, ettei teillä ole leipää? Ettekö vieläkään ymmärrä tai käsitä? Ovatko sydämenne paatuneet?" ¹⁸ Onko teillä silmät, mutta ette näe, ja korvat, mutta ette kuule? Ettekö muista? ¹⁹ Kun minä mursin viisi leipää viidelle tuhannelle, kuinka monta täyttä korillista palasia te keräsitte?" He sanoivat: "Kaksitoista." ²⁰ "Ja kun minä mursin seitsemän leipää neljälle tuhannelle, kuinka monta täyttä korillista palasia te keräsitte?" He vastasivat: "Seitsemän." ²¹ Hän kysyi heiltä: "Etkö vieläkään ymmärrä?"

²² He tulivat Betsaidan kylään, ja jotkut toivat sokean miehen Jeesuksen luo ja pyysivät Häntä koskettamaan häntä. ²³ Hän tarttui sokeaa miestä kädestä ja vei hänet kylän ulkopuolelle. Syljettyään miehen silmiin ja laskettuaan kätensä hänen päälleen Hän kysyi: "Näetkö mitään?" ²⁴ Hän katsoi ylös ja sanoi: "Näen ihmisiä; he näyttävät käveleviltä puilta." ²⁵ Jeesus laski kätensä uudelleen miehen

silmille. Silloin hänen silmänsä avautuivat, hänen näkönsä palautui, ja hän näki kaiken selvästi. ²⁶ Jeesus lähetti hänet kotiin sanoen: "Älä mene edes kylään."

²⁷ Jeesus lähti opetuslastensa kanssa Filippoksen Kesarean kylien ympäristöön. Matkalla Hän kysyi heiltä: "Kuka ihmiset sanovat minun olevan?" ²⁸ He vastasivat: "Jotkut sanovat Johanneksen Kastajan; toiset sanovat Elian; ja toiset taas jonkun profeetoista." ²⁹ "Entä te?" Hän kysyi. "Kuka te sanotte minun olevan?" Pietari vastasi: "Sinä olet Kristus." ³⁰ Hän varoitti heitä kertomasta kenellekään Hänestä.

³¹ Hän alkoi sitten opettaa heille, että Ihmisen Pojan täytyy kärsiä monia asioita ja että vanhimmat, ylimpät ja kirjanoppineet hylkäävät Hänet, ja Hänet tapetaan, ja kolmen päivän kuluttua Hän nousee ylös. ³² Hän puhui tästä avoimesti, ja Pietari otti Hänet sivuun ja alkoi nuhdella Häntä. ³³ Mutta kääntyen ja nähdessään opetuslapsensa, Hän nuhteli Pietaria ja sanoi: "Mene pois minun edestäni, Saatana! Sinä et ajattele Jumalan asioita, vaan ihmisten asioita."

³⁴ Sitten Hän kutsui väkijoukon luokseen opetuslastensa kanssa ja sanoi: "Jos joku haluaa olla minun opetuslapseni, hänen täytyy kieltää itsensä, ottaa ristinsä ja seurata minua. ³⁵ Sillä joka haluaa pelastaa elämänsä, menettää sen, mutta joka menettää elämänsä minun ja evankeliumin tähden, pelastaa sen. ³⁶ Mitä hyötyä on ihmiselle, jos hän voittaa koko maailman, mutta menettää sielunsa? ³⁷ Tai mitä ihminen voi antaa vastineeksi sielustaan? ³⁸ Jos joku häpeää minua ja minun sanojani tässä uskottomassa ja syntisessä sukupolvessa, Ihmisen Poika häpeää häntä, kun Hän tulee Isänsä kirkkaudessa pyhien enkelien kanssa."

9 Ja Jeesus sanoi heille: "Totisesti minä sanon teille: tässä seisovista jotkut eivät maista kuulemaa, ennen kuin näkevät Jumalan valtakunnan tulevan voimassaan."

² Kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen ja vei heidät yksinään korkealle vuorelle. Siellä hänen muotonsa muuttui heidän edessään. ³ Hänen vaatteensa tulivat hohtavan valkoisiksi, sellaisiksi, ettei kukaan maan päällä oleva pesijä voi niitä valkaista. ⁴ Heille ilmestyivät Elia ja Mooses, jotka keskustelivat Jeesuksen kanssa. ⁵ Pietari sanoi Jeesukselle: "Rabbi, meidän on hyvä olla täällä. Tehkäämme

Markuksen evankeliumi

kolme majaa: yksi sinulle, yksi Moosekselle ja yksi Elialle." ⁶ Pietari ei tiennyt, mitä sanoa, sillä he olivat pelon vallassa. ⁷ Silloin tuli pilvi, joka peitti heidät, ja pilvestä kuului ääni: "Tämä on minun rakas Poikani; kuulkaa häntä!" ⁸ Yhtäkkiä, kun he katselivat ympärilleen, he eivät nähneet enää ketään muuta kuin Jeesuksen yksinään heidän kanssaan.

⁹ Kun he laskeutuivat vuorelta, Jeesus käski heitä olemaan kertomatta kenellekään, mitä olivat nähneet, ennen kuin Ihmisen Poika olisi noussut kuolleista. ¹⁰ He pitivät asian omana tietonaan ja pohtivat keskenään, mitä "kuolleista nouseminen" voisi tarkoittaa. ¹¹ He kysyivät häneltä: "Miksi kirjanoppineet sanovat, että Elia on tultava ensin?" ¹² Jeesus vastasi: "Totta, Elia tulee ensin ja palauttaa kaiken ennalleen. Mutta miksi on kirjoitettu, että Ihmisen Pojan on kärsittävä paljon ja oltava halveksittu?" ¹³ Mutta minä sanon teille, että Elia on jo tullut, ja he tekivät hänelle, mitä tahtoivat, niin kuin hänestä on kirjoitettu."

¹⁴ Kun he palasivat muiden opetuslasten luo, he näkivät suuren joukon heidän ympärillään ja kirjanoppineet väittelivät heidän kanssaan. ¹⁵ Heti kun väkijoukko näki Jeesuksen, he olivat ihmeissään ja juoksivat tervehtimään häntä. ¹⁶ Hän kysyi heiltä: "Mistä te väittelette heidän kanssaan?" ¹⁷ Yksi mies väkijoukosta vastasi: "Opettaja, toin poikani sinun luoksesi. Hänessä on henki, joka tekee hänet mykäksi." ¹⁸ Kun se valtaa hänet, se paiskaa hänet maahan. Hän vaahtoa suustaan, kiristelee hampaitaan ja jäykistyy. Pysyn opetuslapsiasi karkottamaan hengen, mutta he eivät kyenneet." ¹⁹ Jeesus vastasi: "Voi epäuskoinen sukupolvi, kuinka kauan minun on oltava teidän kanssanne? Kuinka kauan minun on kestättävä teitä? Tuokaa poika minun luokseni." ²⁰ He toivat pojan Jeesuksen luo. Kun henki näki Jeesuksen, se heti heitti pojan kouristuksiin. Hän kaatui maahan, kieriskeli ja vaahotosi suustaan. ²¹ Jeesus kysyi pojan isältä: "Kuinka kauan hän on ollut tällainen?" Hän vastasi: "Lapsuudesta asti." ²² Se on usein heittänyt hänet tuleen tai veteen tuhotakseen hänet. Mutta jos voit tehdä jotakin, armahda meitä ja auta meitä." ²³ Jeesus sanoi hänelle: "Jos voit? Kaikki on mahdollista sille, joka uskoo." ²⁴ Heti pojan isä huusi: "Minä uskon; auta minun epäuskoani!" ²⁵ Kun Jeesus näki väkijoukon nopeasti kokoontuvan, hän nuhteli epäpuhtaan hengen sanoen: "Sinä mykkä ja kuuro

henki, minä käsken sinua, lähde hänestä äläkä enää koskaan mene häneen." ²⁶ Henki huusi, kouristi häntä voimakkaasti ja lähti. Poika näytti niin paljon ruumiilta, että monet sanoivat: "Hän on kuollut." ²⁷ Mutta Jeesus tarttui häntä kädestä, auttoi hänet jaloilleen, ja hän nousi ylös. ²⁸ Kun Jeesus oli mennyt sisälle, hänen opetuslapsensa kysyivät häneltä yksityisesti: "Miksi emme voineet ajaa sitä ulos?" ²⁹ Hän vastasi: "Tämä laji ei voi lähteä muulla kuin rukouksella."

³⁰ He lähtivät sieltä ja kulkivat Galilean halki, eikä Jeesus halunnut kenenkään tietävän siitä. ³¹ Sillä hän opetti opetuslapsiaan sanoen: "Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin. He tappavat hänet, ja kolmen päivän kuluttua hän nousee ylös." ³² Mutta he eivät ymmärtäneet tätä puhetta ja pelkäsivät kysyä häneltä.

³³ He saapuivat Kapernaumiin. Kun hän oli talossa, hän kysyi heiltä: "Mistä te keskustelitte matkalla?" ³⁴ Mutta he pysyivät hiljaa, sillä matkalla he olivat väitelleet siitä, kuka heistä oli suurin. ³⁵ Istuessaan alas Jeesus kutsui ne kaksitoista ja sanoi: "Jos joku haluaa olla ensimmäinen, hänen on oltava viimeinen ja kaikkien palvelija." ³⁶ Hän otti lapsen, asetti hänet heidän keskelleen ja otti hänet syliinsä ja sanoi heille: ³⁷ "Joka ottaa vastaan yhden näistä pienistä lapsista minun nimessäni, ottaa vastaan minut; ja joka ottaa vastaan minut, ei ota vastaan minua vaan hänet, joka on minut lähettänyt."

³⁸ Johannes sanoi hänelle: "Opettaja, me näimme jonkun ajavan ulos riivaajia sinun nimessäsi, ja me yritimme estää häntä, koska hän ei ole yksi meistä." ³⁹ Mutta Jeesus sanoi: "Älkää estäkö häntä, sillä ei kukaan, joka tekee ihmeen minun nimessäni, voi pian sen jälkeen puhua pahaa minuista." ⁴⁰ Sillä joka ei ole meitä vastaan, on meidän puolellemme. ⁴¹ Totisesti minä sanon teille: joka antaa teille maljan vettä minun nimessäni, koska te kuulutte Kristukselle, ei varmasti menetä palkkaansa.

⁴² "Jos joku viettelee yhden näistä pienistä, jotka uskovat minuun, olisi parempi hänelle, että myllynkivi ripustettaisiin hänen kaulaansa ja hänet heitettäisiin mereen." ⁴³ Jos kätesi viettelee sinua, hakkaa se pois. On parempi, että menet elämään käsipuolena kuin että sinulla on kaksi kättä ja joudut helvettiin, missä tuli ei koskaan sammu. ⁴⁴ [missä heidän matonsa ei kuole, ja tuli ei sammu.] ⁴⁵ Ja jos

Markuksen evankeliumi

jalkasi viettelee sinua, hakkaa se pois. On parempi, että menet elämään jalattomana kuin että sinulla on kaksi jalkaa ja joudut helvettiin. ⁴⁶ [missä heidän matonsa ei kuole, ja tuli ei sammuu.] ⁴⁷ Ja jos silmäsi viettelee sinua, repäise se pois. On parempi, että menet Jumalan valtakuntaan yhdellä silmällä kuin että sinulla on kaksi silmää ja joudut helvettiin, ⁴⁸ missä

heidän matonsa ei kuole, ja tuli ei koskaan sammuu.

⁴⁹ Sillä jokainen suolataan tulella. ⁵⁰ Suola on hyvä, mutta jos suola menettää makunsa, millä se saadaan suolaiseksi? Olkaa suolaisia keskenänne ja eläkää rauhassa toistenne kanssa."

10 Jeesus lähti sieltä ja matkusti Juudean alueelle ja Jordanin tuolle puolen. Väkeä kokoontui jälleen Hänen ympärilleen, ja kuten Hänen tapansa oli, Hän alkoi taas opettaa heitä. ² Jotkut fariseukset tulivat Hänen luokseen koetellen Häntä kysymällä, oliko miehen luvallista erota vaimostaan. ³ Hän vastasi, "Mitä Mooses käski teidän tehdä?" ⁴ He vastasivat, "Mooses salli miehen kirjoittaa erokirjan ja lähettää hänet pois." ⁵ Jeesus sanoi heille, "Teidän sydämenne kovuuden vuoksi hän kirjoitti teille tämän käskyn. ⁶ Mutta luomakunnan alusta Jumala loi heidät mieheksi ja naiseksi. ⁷ Tämän vuoksi mies jättää isänsä ja äitinsä ja liittyy vaimoonsa, ⁸ ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi; näin he eivät enää ole kaksi, vaan yksi. ⁹ Minkä siis Jumala on yhdistänyt, sitä älköön ihminen erottako."

¹⁰ Kun he olivat jälleen talossa, opetuslapset kysivät Häneltä tästä asiasta. ¹¹ Hän sanoi heille, "Joka eroaa vaimostaan ja menee naimisiin toisen kanssa, tekee aviorikoksen häntä vastaan; ¹² ja jos nainen eroaa miehestään ja menee naimisiin toisen miehen kanssa, häntä pidetään aviorikoksen tehneenä."

¹³ Ihmiset toivat pieniä lapsia Jeesuksen luo, jotta Hän koskettaisi heitä, mutta opetuslapset nuhtelivat heitä. ¹⁴ Kun Jeesus näki tämän, Hän närkästyi ja sanoi heille, "Antakaa lasten tulla luokseni; älkää estäkö heitä, sillä Jumalan valtakunta kuuluu tällaisille. ¹⁵ Totisesti minä sanon teille, joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa lapsen sydämellä, ei pääse sinne sisälle." ¹⁶ Ja Hän syleili lapsia, pani kätensä heidän päälleen ja siunasi heitä.

¹⁷ Kun Hän lähti matkalle, eräs mies juoksi Hänen luokseen, polvistui Hänen eteensä ja kysyi, "Hyvä opettaja, mitä minun pitää tehdä periäkseni iankaikkisen elämän?" ¹⁸ Jeesus vastasi, "Miksi kutsut minua hyväksi? Kukaan ei ole hyvä paitsi Jumala yksin. ¹⁹ Sinä tunnet käskyt: 'Älä tapa, älä tee aviorikosta, älä varasta, älä anna väärää todistusta, älä petä, kunnioita isääsi ja äitiäsi.'" ²⁰ Hän sanoi Hänelle, "Opettaja, olen noudattanut näitä nuoruudestani asti." ²¹ Jeesus katsoi häneen rakastaen ja sanoi, "Yksi asia sinulta puuttuu: mene, myy kaikki mitä sinulla on ja anna köyhille, niin sinulla on aarre taivaassa; tule sitten ja seuraa minua." ²² Tämän kuultuaan miehen kasvot synkistyivät, ja hän lähti pois murheellisena, sillä hänellä oli paljon omaisuutta.

²³ Jeesus katsoi ympärilleen ja sanoi opetuslapsilleen, "Kuinka vaikeaa onkaan rikkaiden päästä Jumalan valtakuntaan!" ²⁴ Opetuslapset hämmästyivät Hänen sanoistaan. Mutta Jeesus sanoi jälleen, "Lapset, kuinka haastavaa onkaan päästä Jumalan valtakuntaan! ²⁵ Helpompi on kamelin mennä neulansilmän läpi kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan." ²⁶ He olivat entistäkin hämmästyneempiä ja sanoivat toisilleen, "Kuka sitten voi pelastua?" ²⁷ Jeesus katsoi heihin ja sanoi, "Ihmisille se on mahdotonta, mutta ei Jumalalle; sillä Jumalalle kaikki on mahdollista."

²⁸ Pietari alkoi sanoa Hänelle, "Me olemme jättäneet kaiken seurataksemme Sinua!" ²⁹ Jeesus vastasi, "Totisesti minä sanon teille, ei ole ketään, joka on jättänyt kodin tai veljiä tai sisaria tai äidin tai isän tai lapsia tai pelloja minun ja evankeliumin tähden ³⁰ joka ei saisi satakertaisesti tässä ajassa: koteja, veljiä, sisaria, äitejä, lapsia ja pelloja — vainojen kera — ja tulevassa ajassa iankaikkista elämää. ³¹ Mutta monet ensimmäiset tulevat viimeisiksi, ja viimeiset ensimmäisiksi."

³² He olivat matkalla ylös Jerusalemiin, Jeesuksen johtaessa tietä, ja opetuslapset olivat hämmästyneitä, kun taas ne, jotka seurasivat, olivat peloissaan. Jälleen Hän otti kaksitoista erilleen ja alkoi kertoa heille, mitä Hänelle tapahtuisi. ³³ "Me menemme ylös Jerusalemiin," Hän sanoi, "ja Ihmisen Poika annetaan ylipappien ja kirjanoppineiden käsiin. He tuomitsevat Hänet kuolemaan ja luovuttavat Hänet pakanoilta, ³⁴ jotka pilkkaavat Häntä, sylkevät

Markuksen evankeliumi

Hänen päälleen, ruoskivat Häntä ja tappavat Hänet. Kolmen päivän kuluttua Hän nousee ylös."

³⁵ Sitten Jaakob ja Johannes, Sebedeuksen pojat, tulivat Hänen luokseen ja sanoivat, "Opettaja, me haluamme, että teet meille, mitä ikinä pyydämme." ³⁶ "Mitä haluatte minun tekevän teille?" Hän kysyi. ³⁷ He vastasivat, "Salli toisen meistä istua oikealla ja toisen vasemmalla puolellasi kirkkaudessa." ³⁸ Jeesus sanoi heille, "Te ette tiedä, mitä pyydätte. Voitteko juoda sen maljan, jonka minä juon, tai tulla kastetuksi sillä kasteella, jolla minut kastetaan?" ³⁹ "Voimme," he vastasivat. Jeesus sanoi heille, "Te tulette kyllä juomaan sen maljan, jonka minä juon, ja teidät kastetaan sillä kasteella, jolla minut kastetaan, ⁴⁰ mutta istua oikealla tai vasemmalla puolellani ei ole minun annettavissani. Nämä paikat ovat varatut niille, joille ne on valmistettu."

⁴¹ Kun kymmenen kuulivat tästä, he suuttuivat Jaakobille ja Johannekselle. ⁴² Jeesus kutsui heidät luokseen ja sanoi, "Te tiedätte, että ne, joita pidetään pakanoiden hallitsijoina, hallitsevat heitä, ja heidän korkeat virkamiehensä käyttävät valtaa heihin. ⁴³ Mutta näin ei saa olla teidän keskuudessanne. Sen sijaan, joka haluaa tulla suureksi teidän joukossanne, on oltava teidän palvelijanne, ⁴⁴ ja joka haluaa olla ensimmäinen, on oltava kaikkien orja. ⁴⁵ Sillä Ihmisen Poikakaan ei tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi monien edestä."

⁴⁶ Sitten he tulivat Jerikoon. Kun Jeesus ja Hänen opetuslapsensa, yhdessä suuren väkijoukon kanssa, olivat poistumassa kaupungista, tien vieressä istui sokea mies nimeltä Bartimaios, Timaioksen poika, kerjäämässä. ⁴⁷ Kuullessaan, että Jeesus Nasaretilainen oli tulossa, hän alkoi huutaa, "Jeesus, Daavidin Poika, armahda minua!" ⁴⁸ Monet nuhtelivat häntä ja käskivät häntä olemaan hiljaa, mutta hän huusi entistä kovemmin, "Daavidin Poika, armahda minua!" ⁴⁹ Jeesus pysähtyi ja sanoi, "Kutsukaa hänet." Niin he kutsuivat sokean miehen, "Ole rohkealla mielellä, nouse ylös! Hän kutsuu sinua." ⁵⁰ Heittäen viittansa pois, hän nousi ylös ja tuli Jeesuksen luo. ⁵¹ "Mitä haluat minun tekevän sinulle?" Jeesus kysyi häneltä. Sokea mies sanoi, "Rabbi, haluan nähdä." ⁵² Jeesus sanoi hänelle, "Mene, uskosi on parantanut sinut." Heti hän sai näkönsä takaisin ja seurasi Jeesusta tiellä.

11 Kun he lähestyivät Jerusalemiä Betfageen ja Betaniaan Öljymäen lähellä, Jeesus lähetti kaksi opetuslastaan ² ja sanoi heille:

"Menkää kylään, joka on edessäanne, ja kun tulette sinne, löydätte sidotun varsan, jonka selässä ei kukaan ole koskaan ratsastanut; päästäkää se irti ja tuokaa tänne. ³ Jos joku kysyy teiltä, miksi teette näin, sanokaa: 'Herra tarvitsee sitä ja palauttaa sen pian.'"⁴ He menivät ja löysivät varsan sidottuna oven eteen, ulkona kadulla; ja he päästivät sen irti. ⁵ Jotkut ohikulkijat sanoivat heille: "Mitä te teette, kun päästätte varsan irti?" ⁶ He vastasivat heille juuri niin kuin Jeesus oli käskennyt, ja ihmiset antoivat heidän mennä. ⁷ He toivat varsan Jeesukselle ja panivat vaatteensa sen päälle, ja hän istuutui sen selkään. ⁸ Monet levittivät vaatteensa tielle, toiset taas leikkasivat lehviä pelloilta ja levittivät niitä. ⁹ Ne, jotka kulkivat edellä ja ne, jotka seurasivat, huusivat:

"Hoosianna! Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen!" ¹⁰ *"Siunattu olkoon isämme Daavidin valtakunta, joka tulee! Hoosianna korkeuksissa!"*

¹¹ Jeesus tuli Jerusalemiin ja meni temppeliin. Katsottuaan ympärilleen kaikkea hän lähti Betaniaan kahdentoista kanssa, sillä oli jo myöhä.

¹² Seuraavana päivänä, kun he lähtivät Betaniasta, Jeesus tunsi nälkää. ¹³ Nähdessään kauempana viikunapuun, jossa oli lehtiä, hän meni katsomaan, löytäisikö siitä mitään. Mutta tultuaan sen luo hän ei löytänyt muuta kuin lehtiä, sillä ei ollut viikunoiden aika. ¹⁴ Hän sanoi puulle: "Älköön kukaan enää ikinä syökö hedelmää sinusta." Ja hänen opetuslapsensa kuulivat sen.

¹⁵ Saavuttuaan Jerusalemiin Jeesus meni temppeliin ja alkoi ajaa ulos niitä, jotka ostivat ja myivät siellä. Hän kaatoi rahanvaihtajien pöydät ja kyyhkysten myyjien penkit, ¹⁶ eikä sallinut kenenkään kantaa tavaroita temppelein läpi. ¹⁷ Opettaessaan hän sanoi: "Eikö ole kirjoitettu: 'Minun huoneeni on kutsuttava kaikkien kansojen rukoushuoneeksi'? Mutta te olette tehneet siitä rosvojen luolan." ¹⁸ Ylipapit ja lainopettajat kuulivat tämän ja alkoivat etsiä keinoa päästä hänestä eroon, sillä he pelkäsivät häntä, koska koko kansa oli hämmästyntynyt hänen opetuksestaan. ¹⁹ Kun ilta tuli, he lähtivät kaupungista.

²⁰ Aamulla heidän kulkiessaan he näkivät viikunapuun kuivettuneen juuria myöten. ²¹ Pietari

Markuksen evankeliumi

muisti ja sanoi Jeesukselle: "Rabbi, katso! Viikunapuu, jota kiroisit, on kuivettunut!" ²² Jeesus sanoi: "Asettakaa luottamuksenne Jumalaan." ²³ "Totisesti minä sanon teille: jos joku sanoo tälle vuorelle: 'Nouse ja heittäydy mereen', eikä epäile sydämessään vaan uskoo, että se, mitä hän sanoo, tapahtuu, se tapahtuu hänelle." ²⁴ Sen vuoksi minä sanon teille: mitä ikinä pyydättekin rukouksessa, uskoka, että olette sen saaneet, ja se on teidän." ²⁵ Ja kun seisotte rukoilemassa, jos teillä on jotakin jotakuta vastaan, antakaa anteeksi, jotta teidän Isänne, joka on taivaissa, antaisi myös teidän syntinne anteeksi." ²⁶ [Mutta jos ette anna anteeksi, ei myöskään teidän Isänne, joka on taivaissa, anna teidän syntejanne anteeksi.]

²⁷ He tulivat taas Jerusalemiin, ja kun Jeesus käveli temppelissä, ylipapit, lainopettajat ja vanhimmat tulivat hänen luokseen ²⁸ ja kysyivät: "Millä valtuudella teet näitä asioita, ja kuka on antanut sinulle tämän valtuuden?" ²⁹ Jeesus vastasi: "Minä esitän teille yhden kysymyksen. Vastatkaa minulle, niin minä kerron teille, millä valtuudella minä teen näitä asioita." ³⁰ Oliko Johanneksen kaste taivaasta vai ihmisistä? Vastatkaa minulle!" ³¹ He keskustelivat keskenään sanoen: "Jos sanomme: 'Taivaasta', hän kysyy: 'Miksi ette sitten uskoneet häntä?' ³² Mutta jos sanomme: 'Ihmisistä'..." He pelkäsivät kansaa, sillä kaikki uskoivat, että Johannes todella oli profeetta. ³³ Niinpä he vastasivat Jeesukselle: "Emme tiedä." Ja Jeesus sanoi: "Enkä minäkään kerro teille, millä valtuudella minä teen näitä asioita."

12 Jeesus alkoi puhua heille vertauksilla: "Mies istutti viinitarhan. Hän rakensi aidan sen ympärille, kaivoi kuopan viinikuurnaa varten ja rakensi tornin. Sitten hän vuokrasi sen joillekin viljelijöille ja lähti matkalle. ² Kun sadonkorjuun aika tuli, hän lähetti palvelijan viljelijöiden luo hakemaan heiltä osan viinitarhan hedelmistä. ³ Mutta he ottivat hänet kiinni, pieksivät hänet ja lähettivät hänet pois tyhjin käsin. ⁴ Sitten hän lähetti toisen palvelijan heidän luokseen; he löivät häntä päähän ja kohtelivat häntä häpeällisesti. ⁵ Hän lähetti vielä yhden, ja hänet he tappoivat. Hän lähetti monia muita; toisia he pieksivät, toisia he tappoivat. ⁶ Hänellä oli enää yksi lähettää, rakas poika. Hän lähetti hänet viimeiseksi, sanoen: 'He kunnioittavat poikaani.' ⁷ Mutta viljelijät sanoivat toisilleen: 'Tämä on perillinen. Tulkaa, tappakaamme hänet, niin perintö

on meidän.' ⁸ Niin he ottivat hänet, surmasivat hänet ja heittivät hänet ulos viinitarhasta. ⁹ Mitä sitten viinitarhan omistaja tekee? Hän tulee ja surmaa viljelijät ja antaa viinitarhan muille. ¹⁰ Etkö ole lukenut tätä kirjoitusten kohtaa: 'Kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut kulmakiveksi; ¹¹ Herran tekoa tämä on, ja se on ihmeellistä meidän silmissämme?' ¹² Silloin ylipapit, lainopettajat ja vanhimmat etsivät keinoa pidättää hänet, koska he tiesivät hänen puhuneen vertauksen heitä vastaan. Mutta he pelkäsivät kansaa, joten he jättivät hänet ja menivät pois.

¹³ Myöhemmin he lähettivät muutamia fariseuksia ja herodilaisia Jeesuksen luo yrittämään saada hänet kiinni sanoistaan. ¹⁴ He tulivat ja sanoivat hänelle: "Opettaja, me tiedämme, että olet rehellinen mies etkä anna muiden vaikuttaa itseesi, koska et katso henkilöön, vaan opetat Jumalan tietä totuuden mukaisesti. Onko oikein maksaa keisarille veroa vai ei? ¹⁵ Pitäisikö meidän maksaa vai ei?" Mutta Jeesus, tietäen heidän tekopyhyytensä, sanoi: "Miksi yritätte saada minut ansaan? Tuokaa minulle denaari katsottavaksi." ¹⁶ He toivat kolikon, ja hän kysyi heiltä: "Kenen kuva tämä on? Ja kenen nimi?" "Keisarin," he vastasivat. ¹⁷ Silloin Jeesus sanoi heille: "Antakaa keisarille, mikä keisarille kuuluu, ja Jumalalle, mikä Jumalalle kuuluu." Ja he ihmettelivät häntä.

¹⁸ Sitten muutamat saddukeukset, jotka sanovat, ettei ylösnousemusta ole, tulivat hänen luokseen kysymyksen kanssa. ¹⁹ "Opettaja," he sanoivat, "Moses kirjoitti meille, että jos miehen veli kuolee ja jättää jälkeensä vaimon mutta ei lapsia, miehen on otettava leski vaimokseen ja hankittava jälkeläisiä veljelleen. ²⁰ Oli seitsemän veljestä. Ensimmäinen meni naimisiin ja kuoli jättämättä lapsia. ²¹ Toinen meni naimisiin lesken kanssa, mutta hänkin kuoli jättämättä lasta. Sama tapahtui kolmannelle. ²² Todellakin, kukaan seitsemästä ei jättänyt lapsia. Viimeiseksi nainenkin kuoli. ²³ Ylösnousemuksessa, kenen vaimo hän on, koska kaikki seitsemän olivat naimisissa hänen kanssaan?" ²⁴ Jeesus vastasi: "Etkö ole erehtynyt, koska et tunne kirjoituksia etkä Jumalan voimaa? ²⁵ Kun kuolleet nousevat, he eivät mene naimisiin eivätkä ole naitettavina; he ovat kuin enkelit taivaassa. ²⁶ Mitä tulee kuolleiden nousemiseen - ettekö ole lukeneet Mooseksen kirjasta, palavan pensaan kertomuksesta, kuinka Jumala sanoi hänelle: 'Minä olen Abrahamin Jumala,

Markuksen evankeliumi

Iisakin Jumala ja Jaakobin Jumala? ²⁷ Hän on elävien Jumala, ei kuolleiden. Olette todella erehtyneet!"

²⁸ Eräs lainopettaja tuli ja kuuli heidän keskustelevan. Huomaten, että Jeesus oli antanut heille viisaan vastauksen, hän kysyi häneltä: "Mikä kaikista käskyistä on tärkein?" ²⁹ "Tärkein on tämä," vastasi Jeesus, "Kuule, Israel: Herra, meidän Jumalamme, on yksi Herra. ³⁰ Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi, kaikesta sielustasi, kaikesta mielestäsi ja kaikesta voimastasi." ³¹ Toinen on tämä: 'Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.' Ei ole mitään muuta käskyä, joka olisi suurempi kuin nämä." ³² "Hyvin sanottu, opettaja," mies myönsi. "Olet todella oikeassa sanoessasi, että Jumala on yksi eikä ole ketään muuta kuin hän. ³³ Olet oikeassa sanoessasi, että häntä tulee rakastaa kaikesta sydäimestään, kaikesta ymmärryksestään ja kaikesta voimastaan, ja olet oikeassa sanoessasi, että lähimmäisen rakastaminen niin kuin itseään on tärkeämpää kuin kaikki polttouhrit ja uhraukset." ³⁴ Kun Jeesus näki, että hän oli vastannut viisaasti, hän sanoi hänelle: "Et ole kaukana Jumalan valtakunnasta." Ja siitä lähtien kukaan ei uskaltanut kysyä häneltä enää mitään.

³⁵ Kun hän opetti temppelin esipihalla, Jeesus kysyi: "Miksi lainopettajat sanovat, että Messias on Daavidin poika?" ³⁶ Daavid, puhuen Pyhän Hengen kautta, sanoi:

"Herra sanoi minun Herralleni: 'Istu oikealle puolelleni kunnes panen vihollisesi jalkojesi alle.'"

³⁷ Jos Daavid itse kutsuu häntä 'Herraksi.' Kuinka hän sitten voi olla hänen poikansa?" Suuri joukko kuunteli häntä iloisina. ³⁸ Kun hän opetti, Jeesus sanoi: "Varokaa lainopettajia. He haluavat kulkea pitkin kaapuun ja saada tervehdyksiä toreilla, ³⁹ ja saada parhaat istuimet synagogissa ja kunniasijat juhlissa. ⁴⁰ He syövät leskien talot ja tekevät näön vuoksi pitkiä rukouksia. Nämä miehet saavat ankarimman tuomion." ⁴¹ Jeesus istuutui vastapäätä paikkaa, johon lahjoituksia laitettiin, ja katseli, kuinka väkijoukko laittoi rahaa temppelin rahastoon. Monet rikkaat antoivat suuria summia. ⁴² Mutta köyhä leski tuli ja laittoi kaksi hyvin pientä kuparikolikkoa, jotka olivat vain muutaman pennin arvoisia. ⁴³ Kutsuen opetuslapsensa luokseen, Jeesus sanoi: "Totisesti minä sanon teille, tämä köyhä leski on antanut

enemmän rahastoon kuin kaikki muut. ⁴⁴ He kaikki antoivat yltäkylläisyydestään; mutta hän, köyhyydestään, antoi kaiken, mitä hänellä oli elääkseen."

13 Kun Jeesus oli poistumassa temppelistä, eräs Hänen opetuslapsistaan huomautti Hänelle: "Opettaja, katso, miten vaikuttavia kiviä ja loistavia rakennuksia!" ² Jeesus vastasi: "Näetkö nämä mahtavat rakennukset? Ei jää kiveä kiven päälle, kaikki revitään maahan."

³ Kun Hän istui Öljymäellä vastapäätä temppeliä, Pietari, Jaakob, Johannes ja Andreas kysyivät Häneltä erikseen, ⁴ "Sano meille, milloin nämä tapahtuvat, ja mikä on merkki siitä, että kaikki nämä asiat ovat toteutumassa?" ⁵ Jeesus alkoi sanoa heille: "Katsokaa, ettei kukaan johda teitä harhaan. ⁶ Monet tulevat Minun nimessäni väittäen: 'Minä olen Hän', ja he eksyttävät monia." ⁷ Kun kuulette sodista ja sotahuuista, älkää häiriintykö; näiden asioiden täytyy tapahtua, mutta loppu ei ole vielä. ⁸ Sillä kansa nousee kansaa vastaan ja valtakunta valtakuntaa vastaan. Paikoitellen tulee olemaan maanjäristyksiä ja nälänhätää. Nämä ovat vain synnytystuskien alkua.

⁹ "Olkaa varuillanne; teidät luovutetaan paikallisiin neuvostoihin ja ruoskitaan synagogissa. Te seisotte maaherrojen ja kuninkaiden edessä Minun tähteni, todistukseksi heille. ¹⁰ Ja hyvä uutinen on ensin vietävä kaikille kansoille. ¹¹ Kun he pidättävät teidät ja luovuttavat teidät, älkää murehtiko etukäteen, mitä puhuisitte; puhukaa se, mikä teille sillä hetkellä annetaan, sillä ette te puhu, vaan Pyhä Henki. ¹² Veli kavaltaa veljensä kuolemaan, ja isä lapsensa. Lapset nousevat vanhempiaan vastaan ja saavat heidät surmatuiksi. ¹³ Teitä vihataan kaikkien taholta Minun nimeni tähden, mutta se, joka kestää loppuun asti, pelastuu.

¹⁴ "Kun näette 'hävityksen kauhistuksen' seisovan siellä, missä ei pitäisi — lukija ymmärtäköön — silloin ne, jotka ovat Juudeassa, paetkoot vuorille. ¹⁵ Älköön kukaan, joka on katolla, laskeutuko alas tai menkö sisään hakemaan mitään talostaan. ¹⁶ Älköön kukaan pellolla oleva palatko hakemaan viittaansa. ¹⁷ Voi niitä, jotka ovat raskaana ja imettävät lapsia noina päivinä! ¹⁸ Rukoilkaa, ettei se tapahtuisi talvella, ¹⁹ sillä ne päivät ovat ahdistuksen päiviä, joita ei ole ollut luomakunnan alusta, jonka Jumala loi, tähän asti, eikä tule olemaan. ²⁰ Jos Herra ei olisi

Markuksen evankeliumi

lyhentänyt noita päiviä, ei yksikään ihminen pelastuisi; mutta valittujen tähden, jotka Hän on valinnut, Hän on lyhentänyt ne.

²¹ Jos joku sanoo teille silloin: 'Katso, täällä on Messias!' tai: 'Katso, siellä Hän on!' älkää uskoko. ²² Sillä väärä messiaita ja väärä profeettoja nousee ja he tekevät merkkejä ja ihmeitä eksyttääkseen, jos mahdollista, valitutkin. ²³ Olkaa siis valppaita; olen ennakkoon varoittanut teitä kaikesta.

²⁴ "Mutta noina päivinä, sen ahdistuksen jälkeen,

aurinko pimenee, eikä kuu anna valoaan; ²⁵ tähdet putoavat taivaalta, ja taivaalliset voimat järkkyvät.

²⁶ Silloin he näkevät Ihmisen Pojan tulevan pilvissä suurella voimalla ja kirkkaudella. ²⁷ Ja Hän lähettää enkelinsä kokoamaan valittunsa neljältä tuulelta, maan ääristä taivaan ääriin.

²⁸ "Oppikaa tämä vertaus viikunapuusta: kun sen oksat tulevat pehmeiksi ja puhkeavat lehteen, tiedätte, että kesä on lähellä. ²⁹ Samoin, kun näette näiden asioiden tapahtuvan, tunnistakaa, että se on lähellä, aivan ovelta. ³⁰ Totisesti minä sanon teille, tämä sukupolvi ei katoa, ennen kuin kaikki nämä tapahtuvat. ³¹ Vaikka taivas ja maa katoavat, Minun sanani eivät koskaan katoa.

³² Mutta siitä päivästä tai hetkestä ei tiedä kukaan — eivät enkelit taivaassa, eikä Poika, vaan ainoastaan Isä. ³³ Olkaa valppaita! Pysykää hereillä! Sillä ette tiedä, milloin se aika tulee. ³⁴ Se on kuin mies, joka lähtee matkalle, jättää talonsa ja antaa palvelijoilleen vallon, kullekin oman tehtävänsä, ja käsklee ovenvartijaa valvomaan. ³⁵ Valvokaa siis, sillä ette tiedä, milloin talon isäntä palaa — onko se illalla, keskiyöllä, kun kukko kiekuu, vai aamunkoitteessa. ³⁶ Jos hän saapuu yllättäen, älköön hän löytäkö teitä nukkumasta. ³⁷ Minkä sanon teille, sen sanon kaikille: 'Pysykää hereillä!'"

14 Pääsiäinen ja Happamattoman leivän juhla olivat tulossa, ja ylipapit ja lainopettajat suunnittelivat, kuinka he salaa pidättäisivät Jeesuksen ja tappaisivat hänet; ² "Ei juhlan aikana", he sanoivat, "etteivät ihmiset mellakoisi."

³ Kun Jeesus oli Betaniassa, aterioimassa spitaalisen Simonin talossa, tuli nainen, jolla oli alabasteripullo hyvin kallista, puhdasta nardusöljyä. Hän rikkoi pullon ja vuodatti öljyn Jeesuksen päähän. ⁴ Jotkut

paikalla olleista närkästyivät ja sanoivat toisilleen: "Miksi tämä tuhlaus? ⁵ Se olisi voitu myydä yli kolmensadan denaarin hinnalla ja rahat antaa köyhille." Ja he moittivat häntä ankarasti. ⁶ Mutta Jeesus sanoi: "Antakaa hänen olla. Miksi vaivaatte häntä? Hän on tehnyt hyvän teon minulle. ⁷ Köyhät teillä on aina keskuudessanne, ja voitte auttaa heitä milloin tahansa haluatte. Mutta minua teillä ei ole aina. ⁸ Hän teki, minkä voi; hän voiteli ruumiini hautaamista varten. ⁹ Totisesti minä sanon teille: missä ikinä evankeliumi julistetaan koko maailmassa, kerrotaan myös, mitä hän teki, hänen muistokseen."

¹⁰ Sitten Juudas Iskariot, yksi kahdestatoista, meni ylipappien luo kavaltaakseen Jeesuksen heille. ¹¹ He ilahtuivat kuullessaan tämän ja lupasivat antaa hänelle rahaa. Niinpä hän alkoi etsiä tilaisuutta kavaltaa hänet.

¹² Happamattoman leivän juhlan ensimmäisenä päivänä, jolloin oli tapana uhrata pääsiäislampaat, Jeesuksen opetuslapset kysyivät häneltä: "Minne haluat meidän menevän valmistamaan pääsiäisaterian sinulle?" ¹³ Niin hän lähetti kaksi opetuslastaan ja sanoi heille: "Menkää kaupunkiin, ja teitä tulee vastaan mies, joka kantaa vesiruukkua; seurakaa häntä. ¹⁴ Sanokaa talon isännälle, johon hän menee: 'Opettaja kysyy: Missä on vierashuoneeni, jossa voin syödä pääsiäisaterian opetuslasteni kanssa?' ¹⁵ Hän näyttää teille suuren ylähuoneen, kalustetun ja valmiin. Valmistakaa meille siellä." ¹⁶ Opetuslapset lähtivät, menivät kaupunkiin ja löysivät kaiken juuri niin kuin Jeesus oli heille sanonut. Niin he valmistivat pääsiäisaterian.

¹⁷ Illan tultua Jeesus saapui kahdentoista kanssa. ¹⁸ Kun he aterioivat pöydässä, Jeesus sanoi: "Totisesti minä sanon teille, yksi teistä kavaltaa minut—yksi, joka syö kanssani." ¹⁹ He tulivat murheellisiksi ja alkoivat yksi toisensa jälkeen sanoa hänelle: "En kai minä?" ²⁰ "Yksi teistä kahdestatoista", hän vastasi, "joka kastaa kanssani samaan astiaan. ²¹ Ihmisen Poika menee pois, niin kuin hänestä on kirjoitettu. Mutta voi sitä miestä, joka kavaltaa Ihmisen Pojan! Parempi olisi ollut hänelle, ettei hän olisi syntynyt."

²² Kun he söivät, Jeesus otti leivän, kiitti, mursi sen ja antoi opetuslapsilleen sanoen: "Ottakaa, tämä on minun ruumiini." ²³ Sitten hän otti maljan, kiitti ja antoi sen heille, ja he kaikki joivat siitä. ²⁴ "Tämä on minun vereni, liiton veri, joka vuodatetaan monien

Markuksen evankeliumi

edestä", hän sanoi heille. ²⁵ "Totisesti minä sanon teille, en enää juo viiniköynnöksen hedelmää ennen kuin sinä päivänä, jona juon sitä uutena Jumalan valtakunnassa." ²⁶ Laulun jälkeen he lähtivät Öljymäelle.

²⁷ "Te kaikki kompastutte", Jeesus sanoi heille, "sillä on kirjoitettu:

'Minä lyön paimenen, ja lampaat hajaantuvat.'

²⁸ Mutta noustuani kuolleista menen teidän edellänne Galileaan." ²⁹ Pietari sanoi: "Vaikka kaikki muut kompastuisivat, minä en." ³⁰ "Totisesti minä sanon sinulle", Jeesus vastasi, "tänään—kyllä, tänä yönä—ennen kuin kukko kahdesti laulaa, sinä kiellät minut kolmesti." ³¹ Mutta Pietari vakuutti voimakkaasti: "Vaikka minun pitäisi kuolla kanssasi, en koskaan kiellä sinua." Ja kaikki muut sanoivat samoin.

³² He saapuivat paikkaan, jota kutsuttiin Getsemaneksi, ja Jeesus sanoi opetuslapsilleen: "Istukaa tässä, kun minä rukoilen." ³³ Hän otti mukaansa Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen, ja hän alkoi tuntea syvää ahdistusta ja tuskaa. ³⁴ "Sieluni on syvästi murheellinen, kuolemaan asti", hän sanoi heille. "Jääkää tähän ja valvokaa." ³⁵ Mentyään vähän edemmäs hän heittäytyi maahan ja rukoili, että jos mahdollista, tämä hetki menisi häneltä ohi. ³⁶ "Abba, Isä", hän sanoi, "kaikki on sinulle mahdollista. Ota tämä malja minulta pois. Kuitenkaan ei niin kuin minä tahdon, vaan niin kuin sinä." ³⁷ Sitten hän palasi opetuslastensa luo ja löysi heidät nukkumasta. "Simon", hän sanoi Pietarille, "nukutko? Etkö voinut valvoa yhtä tuntia?" ³⁸ Valvokaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen. Henki tosin on altis, mutta liha on heikko." ³⁹ Hän meni jälleen pois ja rukoili samalla tavalla. ⁴⁰ Kun hän palasi, hän löysi heidät taas nukkumasta, sillä heidän silmänsä olivat raskaat. He eivät tienneet, mitä sanoa hänelle. ⁴¹ Kolmannen kerran palattuaan hän sanoi heille: "Vieläkö nukutte ja lepäätte? Riittää! Hetki on tullut. Katsokaa, Ihmisen Poika annetaan syntisten käsiin. ⁴² Nouskaa! Menkäämme! Katso, kavaltaajani on tulossa!"

⁴³ Juuri kun hän puhui, Juudas, yksi kahdestatoista, tuli paikalle. Hänen kanssaan oli joukko miehiä, jotka olivat aseistautuneet miekoin ja seipäin, ja jotka ylipapit, lainopettajat ja vanhimmat olivat lähettäneet. ⁴⁴ Kavaltaja oli sopinut heidän kanssaan merkistä: "Se, jota minä suutelen, on hän; pidättäkää

hänet ja viekää pois vartioituna." ⁴⁵ Mentyään suoraan Jeesuksen luo, Juudas sanoi: "Rabbi!" ja suuteli häntä. ⁴⁶ Miehet tarttuivat Jeesukseen ja ottivat hänet kiinni. ⁴⁷ Silloin yksi niistä, jotka seisovivat lähellä, veti miekkansa ja löi ylipapin palvelijaa, haavoittaen hänen korvaansa. ⁴⁸ "Johdanko minä kapinaa", sanoi Jeesus, "että olette tulleet miekoin ja seipäin pidättämään minua?" ⁴⁹ Kun olin päivittäin teidän kanssanne, opettaen temppelipihoilla, ette pidättäneet minua. Mutta kirjoitusten täytyttyä toteutua." ⁵⁰ Sillä hetkellä kaikki hänen seuraajansa jättivät hänet ja pakenivat.

⁵¹ Nuori mies, jolla oli yllään vain pellavavaate, seurasi Jeesusta. Kun he tarttuivat häneen, ⁵² hän pakeni ilman vaatetta, jättäen sen jälkeensä.

⁵³ He veivät Jeesuksen ylipapin luo, ja kaikki ylipapit, vanhimmat ja lainopettajat kokoontuivat yhteen. ⁵⁴ Pietari seurasi häntä etäältä, aina ylipapin pihalle asti. Siellä hän istui vartijoiden kanssa ja lämmitteli tulen ääressä.

⁵⁵ Ylipapit ja koko neuvosto etsivät todistusaineistoa Jeesusta vastaan tappaakseen hänet, mutta eivät löytäneet mitään. ⁵⁶ Monet antoivat väärän todistuksen häntä vastaan, mutta heidän todistuksensa eivät olleet yhtäpitäviä. ⁵⁷ Sitten jotkut nousivat ja antoivat tämän väärän todistuksen häntä vastaan: ⁵⁸ "Me kuulumme hänen sanovan: 'Minä hajotan tämän ihmiskäsin rakennetun temppelin ja kolmessa päivässä rakennan toisen, joka ei ole ihmiskäsin tehty.'" ⁵⁹ Mutta edes silloin heidän todistuksensa eivät olleet yhtäpitäviä. ⁶⁰ Silloin ylipappi nousi ja kysyi Jeesukselta: "Etkö aio vastata? Mitä sanot näistä todistuksista, joita nämä miehet tuovat sinua vastaan?" ⁶¹ Mutta Jeesus pysyi vaiti eikä vastannut. Taas ylipappi kysyi häneltä: "Oletko sinä Messias, sen Siunatun Poika?" ⁶² "Olen", sanoi Jeesus. "Ja te näette Ihmisen Pojan istuvan Voimakkaan oikealla puolella ja tulevan taivaan pilvissä." ⁶³ Tämän kuultuaan ylipappi repäisi vaatteensa. "Miksi tarvitsemme enää todistajia?" hän kysyi. ⁶⁴ "Olette kuulleet hänen jumalanpilkkansa. Mikä on päätöksenne?" He kaikki tuomitsivat hänet kuoleman ansainneeksi. ⁶⁵ Sitten jotkut heistä sylkivät häntä; sitten he peittivät hänen kasvonsa, löivät häntä nyrkeillä ja sanoivat: "Profetoi!" Ja vartijat ottivat hänet ja löivät häntä.

Markuksen evankeliumi

⁶⁶ Kun Pietari oli alhaalla pihalla, tuli yksi ylipapin palvelustytöistä. ⁶⁷ Nähdessään Pietarin lämmittelevän tulen ääressä, hän katsoi häntä tarkasti. "Sinäkin olit tuon nasaretilaisen, Jeesuksen, kanssa", hän sanoi. ⁶⁸ Mutta hän kielsi sen. "En tiedä enkä ymmärrä, mistä puhut", hän sanoi ja meni ulos eteiseen. ⁶⁹ Kun palvelustyttö näki hänet siellä, hän sanoi taas ympärillä seisoville: "Tämä mies on yksi heistä." ⁷⁰ Pietari kielsi taas. Vain hetken kuluttua ympärillä seisovat sanoivat hänelle: "Varmasti sinä olet yksi heistä, sillä olet galilealainen." ⁷¹ Hän alkoi kirotta ja vannoa heille: "En tunne sitä miestä, josta puhutte." ⁷² Heti kukko lauloi toisen kerran. Silloin Pietari muisti, mitä Jeesus oli hänelle sanonut: "Ennen kuin kukko kahdesti laulaa, sinä kiellät minut kolmesti." Ja hän puhkesi itkuun.

15 Varhain aamulla ylipapit, yhdessä vanhinten, kirjanoppineiden ja koko neuvoston kanssa, pitivät neuvottelun. He sitoivat Jeesuksen, veivät Hänet pois ja luovuttivat Hänet Pilatukselle. ² Pilatus kysyi Häneltä: "Oletko sinä juutalaisten kuningas?" Jeesus vastasi: "Sinä sanot sen." ³ Ylipapit alkoivat esittää lukuisia syytöksiä Häntä vastaan. ⁴ Pilatus kysyi Häneltä jälleen: "Etkö vastaa? Katso, kuinka monta syytöstä he esittävät sinua vastaan." ⁵ Mutta Jeesus ei enää vastannut mitään, mikä hämmästytti Pilatusta.

⁶ Juhlan aikana oli tapana vapauttaa vanki, jonka kansa pyysi. ⁷ Mies nimeltä Barabbas oli vangittuna kapinallisten kanssa, jotka olivat tehneet murhan kapinan aikana. ⁸ Kansa tuli ja pyysi Pilatusta tekemään heille kuten tavallisesti. ⁹ Pilatus kysyi heiltä: "Tahdotteko, että vapautan teille juutalaisten kuninkaan?" ¹⁰ Hän tiesi, että ylipapit olivat kateudesta luovuttaneet Jeesuksen. ¹¹ Kuitenkin ylipapit yllyttivät kansan pyytämään, että Pilatus vapauttaisi Barabbaan. ¹² Pilatus kysyi heiltä jälleen: "Mitä sitten teen hänelle, jota te kutsutte juutalaisten kuninkaaksi?" ¹³ He huusivat: "Ristiinnaulitse hänet!" ¹⁴ Pilatus kysyi: "Miksi, mitä pahaa hän on tehnyt?" Mutta he huusivat entistä kovemmin: "Ristiinnaulitse hänet!" ¹⁵ Tydyttyäkseen kansan Pilatus vapautti heille Barabbaan. Jeesuksen hän ruoskitti ja luovutti ristiinnaulittavaksi.

¹⁶ Sotilaat veivät Jeesuksen palatsiin, jota kutsutaan Pretoriumiksi, ja kokosivat koko sotilasosaston. ¹⁷ He pukivat Hänet purppuraviittaan ja väänivät orjantappurakruunun ja panivat sen Hänen päähänsä.

¹⁸ He alkoivat tervehtiä Häntä: "Terve, juutalaisten kuningas!" ¹⁹ He löivät Hänen päätänsä kaislalla ja sylkivät Hänen päälleen. Polvistuen he kumarsivat Häntä. ²⁰ Pilkan jälkeen he riisuivat Häneltä purppuraviitan ja pukivat Hänen omat vaatteensa Hänen päälleen. Sitten he veivät Hänet ulos ristiinnaulittavaksi.

²¹ He pakottivat ohikulkijan, Kyrenelaisen Simonin, Aleksanterin ja Rufuksen isän, joka oli tulossa maalta, kantamaan Hänen ristiään. ²² He veivät Hänet paikkaan, jota kutsutaan Golgataksi, mikä tarkoittaa Pääkallon paikkaa. ²³ He tarjosivat Hänelle viiniä, johon oli sekoitettu mirhaa, mutta Hän ei ottanut sitä. ²⁴ He ristiinnaulitsivat Hänet ja jakoivat Hänen vaatteensa, heittäen arpaa, mitä kukin saisi. ²⁵ Kolmas tunti oli, kun he ristiinnaulitsivat Hänet. ²⁶ Hänen yläpuolelleen oli kirjoitettu syyte: JUUTALAISTEN KUNINGAS. ²⁷ He ristiinnaulitsivat kaksi kapinallista Hänen kanssaan, toisen Hänen oikealle ja toisen vasemmalle puolelleen. ²⁸ [Tämä täytti kirjoituksen, joka sanoo: "Ja Hänet luettiin rikollisten joukkoon."] ²⁹ Ohikulkijat herjasivat Häntä, pudistellen päätänsä ja sanoen: "Voi sinua, joka hajotat tempppelin ja rakennat sen kolmessa päivässä," ³⁰ pelasta itsesi ja tule alas ristiltä!" ³¹ Samoin ylipapit ja kirjanoppineet pilkkasivat Häntä keskenään sanoen: "Muita Hän pelasti, itseään Hän ei voi pelastaa!" ³² Tulkoon tämä Kristus, Israelin kuningas, nyt alas ristiltä, että näkisimme ja uskoisimme." Myös ne, jotka oli ristiinnaulittu Hänen kanssaan, herjasivat Häntä.

³³ Kun kuudes tunti tuli, pimeys peitti koko maan yhdeksänteen tuntiin asti. ³⁴ Yhdeksännellä tunnilla Jeesus huusi kovalla äänellä: "Eloi, Eloi, lema sabaktani?" mikä tarkoittaa: "Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit?" ³⁵ Jotkut läsnäolijoista kuulivat Hänet ja sanoivat: "Kuulkaa, Hän kutsuu Eliaa." ³⁶ Joku juoksi, täytti sienen hapanviinillä, pani sen kaislaan ja antoi Hänelle juotavaksi sanoen: "Katsotaanpa, tuleeko Elia ottamaan Hänet alas." ³⁷ Kovalla huudolla Jeesus antoi henkensä. ³⁸ Tempppelin esirippu repesi kahtia ylhäältä alas asti. ³⁹ Kun sadanpäimies, joka seiso i Hänen edessään, näki, kuinka Hän kuoli, hän sanoi: "Totisesti tämä mies oli Jumalan Poika!"

⁴⁰ Joitakin naisia katseli kauempaa. Heidän joukossaan olivat Magdalan Maria, Jaakobin nuoremman ja Joesin äiti Maria, ja Salome. ⁴¹ Nämä

Markuksen evankeliumi

naiset olivat seuranneet Häntä ja palvelleet Häntä Galileassa. Myös monet muut naiset, jotka olivat tulleet Hänen kanssaan Jerusalemiin, olivat siellä.⁴² Oli Valmistuspäivä, eli päivä ennen sapattia. Illan lähestyessä⁴³ Arimatialainen Joosef, merkittävä neuvoston jäsen, joka itsekin odotti Jumalan valtakuntaa, rohkaistui ja meni Pilatuksen luo pyytämään Jeesuksen ruumista.⁴⁴ Pilatus hämmästyi kuullessaan, että Hän oli jo kuollut. Kutsuttuaan sadanpäämiehen hän kysyi, oliko Jeesus jo kuollut.⁴⁵ Saatuaan varmistuksen sadanpäämieheltä hän luovutti ruumiin Joosefille.⁴⁶ Joosef osti pellavavaatteen, otti Hänet alas, kääri Hänet pellavaan ja laski Hänet kallioon hakattuun hautaan. Hän vieritti kiven haudan suulle.⁴⁷ Magdalan Maria ja Joesin äiti Maria näkivät, mihin Hänet oli laskettu.

16 Kun sapatti oli päättynyt, ostivat Magdalan Maria, Jaakobin äiti Maria ja Salome tuoksuöljyjä mennäkseen voitelemaan hänet.² Hyvin varhain viikon ensimmäisenä päivänä he tulivat haudalle auringon noustua.³ He puhuivat keskenään: "Kuka vierittää meille kiven haudan ovelta?"⁴ Kun he katsoivat ylös, he huomasivat, että kivi, joka oli hyvin suuri, oli jo vieritetty pois.⁵ Sisään astuessaan he näkivät nuorukaisen, joka istui oikealla puolella pukeutuneena valkoiseen viittaan, ja he hämmästyivät.⁶ Hän sanoi heille: "Älkää hämmästykö. Te etsitte Jeesusta, nasaretilaista, joka ristiinnaulittiin. Hän on noussut ylös; hän ei ole täällä. Katsokaa paikkaa, johon hänet pantiin."⁷ Mutta menkää ja sanokaa hänen opetuslapsilleen ja Pietarille: "Hän menee teidän edellänne Galileaan; siellä te näette hänet, niin kuin hän on teille sanonut."⁸ He lähtivät ulos ja pakenivat haudalta, sillä heitä oli vallannut vavistus ja hämmästy; eivätkä he sanoneet kenellekään mitään, sillä he pelkäsivät.

Varhaisimmissa käsikirjoituksissa ja joissakin muissa muinaisissa todistuksissa ei ole jakeita 9–20.

⁹ [Varhaisimmissa käsikirjoituksissa ja joissakin muissa muinaisissa todistuksissa ei ole jakeita 9–20.] Nyt kun hän oli noussut ylös varhain viikon ensimmäisenä päivänä, hän ilmestyi ensin Magdalan Marialle, josta hän oli ajanut ulos seitsemän demonia.¹⁰ Hän meni ja kertoi siitä niille, jotka olivat olleet hänen kanssaan, heidän surressaan ja itkiessään.¹¹ Kun he kuulivat, että hän oli elossa ja että hänet oli nähty, he eivät uskoneet sitä todeksi.

¹² Tämän jälkeen hän ilmestyi eri muodossa kahdelle heistä heidän kävellessään maaseudulla.¹³ He palasivat ja kertoivat siitä muille, mutta he eivät uskoneet heitäkään.

¹⁴ Myöhemmin hän ilmestyi yhdelletoista opetuslapselle heidän ollessaan aterialla; hän moitti heitä epäuskosta ja sydämen kovuudesta, koska he eivät uskoneet niitä, jotka olivat nähneet hänet ylösnousseena.¹⁵ Ja hän sanoi heille: "Menkää kaikkeen maailmaan ja julistakaa evankeliumi kaikille luoduille.¹⁶ Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu, mutta joka ei usko, se tuomitaan."¹⁷ Nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat: minun nimessäni he ajavat ulos demoneja; he puhuvat uusilla kielillä;¹⁸ he nostavat käärmkeitä, ja jos he juovat jotakin kuolettavaa, se ei vahingoita heitä; he panevat kätensä sairasten päälle, ja nämä tulevat terveiksi."

¹⁹ Kun Herra Jeesus oli puhunut heille, hänet otettiin ylös taivaaseen ja hän istui Jumalan oikealle puolelle.²⁰ Ja he lähtivät ja saarnasivat kaikkialla, ja Herra vaikutti heidän kanssaan ja vahvisti sanan sitä seuraavien merkkien kautta. [[He kertoivat nopeasti kaikista näistä ohjeista Pietarille ja hänen tovereilleen. Sen jälkeen Jeesus itse lähetti heidät idästä länteen julistamaan ikuista pelastusta.]]

Luukkaan evankeliumi

1 Monet ovat ryhtyneet laatimaan kertomusta tapahtumista, jotka ovat täyttyneet keskuudessamme, ² niin kuin ne ovat meille välittäneet ne, jotka alusta alkaen olivat silminnäkijöitä ja sanan palvelijoita. ³ Niinpä, kun olen alusta alkaen tarkoin tutkinut kaiken, päätin minäkin kirjoittaa sinulle järjestelmällisen kertomuksen, arvoisa Teofilos, ⁴ jotta voisit olla varma niistä asioista, joista sinulle on opetettu.

⁵ Herodeksen, Juudean kuninkaan, päivinä oli pappi nimeltä Sakarias, Abian osastosta; ja hänellä oli vaimo Aaronin tyttäristä, nimeltään Elisabet. ⁶ He olivat molemmat vanhurskaita Jumalan edessä, vaeltaen moitteettomasti kaikissa Herran käskyissä ja säädöksissä. ⁷ Mutta heillä ei ollut lasta, koska Elisabet oli hedelmätön, ja he olivat molemmat iäkkäitä.

⁸ Kun Sakarias toimitti papin tehtäviä Jumalan edessä osastonsa järjestyksen mukaan, ⁹ papin tavan mukaan hänelle arvottiin tehtäväksi mennä Herran temppeliin suitsuttamaan. ¹⁰ Ja koko kansanjoukko oli rukoilemassa ulkopuolella suitsutuksen aikana. ¹¹ Silloin Herran enkeli ilmestyi hänelle, seisten suitsutusalttarin oikealla puolella. ¹² Sakarias hämmästyi nähdessään hänet, ja pelko valtasi hänet. ¹³ Mutta enkeli sanoi hänelle: "Älä pelkää, Sakarias; rukouksesi on kuultu. Vaimosi Elisabet synnyttää sinulle pojan, ja sinun tulee antaa hänelle nimeksi Johannes. ¹⁴ Hän on oleva sinulle iloksi ja riemuksi, ja monet iloitsevat hänen syntymästään. ¹⁵ Sillä hän on oleva suuri Herran edessä. Hän ei juo viiniä eikä väkijuomaa, ja hän on oleva täynnä Pyhää Henkeä jo äitinsä kohdusta lähtien. ¹⁶ Hän kääntää monet Israelin lapset takaisin Herran, heidän Jumalansa, luo. ¹⁷ Ja hän käy Herran edellä Elia hengessä ja voimassa, kääntääkseen isien sydämet lasten puoleen ja tottelemattomat vanhurskaiden viisauteen, valmistaakseen Herralle kansan, joka on valmis."

¹⁸ Sakarias sanoi enkelille: "Kuinka voin olla varma tästä? Sillä minä olen vanha mies, ja vaimoni on iäkäs." ¹⁹ Enkeli vastasi: "Minä olen Gabriel, joka seison Jumalan edessä, ja minut on lähetetty puhumaan sinulle ja tuomaan sinulle tämä ilosanoma. ²⁰ Ja nyt sinä olet oleva mykkä etkä voi puhua siihen päivään asti, jolloin nämä tapahtuvat, koska et uskonut sanojani, jotka täytyvät ajallaan." ²¹ Sillä välin kansa odotti Sakariasta ja ihmetteli hänen

viipymistään temppelissä. ²² Kun hän tuli ulos, hän ei voinut puhua heille. He ymmärsivät hänen nähneen näyn temppelissä, sillä hän viittilöi heille, mutta pysyi mykkänä. ²³ Kun hänen palvelusaikansa oli päättynyt, hän palasi kotiinsa. ²⁴ Näiden päivien jälkeen hänen vaimonsa Elisabet tuli raskaaksi, ja hän pysytteli eristyksissä viisi kuukautta sanoen: ²⁵ "Herra on tehnyt tämän minulle. Näinä päivinä hän on osoittanut minulle suosiotaan ja poistanut häpeäni ihmisten edessä."

²⁶ Kuudentena kuukautena Jumala lähetti enkeli Gabrielin Galilean kaupunkiin, nimeltä Nasaret, ²⁷ neitsyen luo, joka oli kihlattu miehelle nimeltä Joosef, Daavidin suvusta. Neitsyen nimi oli Maria. ²⁸ Enkeli tuli hänen luokseen ja sanoi: "Tervehdys, sinä armon saanut! Herra on kanssasi." ²⁹ Mutta hän hämmästyí suuresti näistä sanoista ja mietti, millainen tervehdys tämä mahtaisi olla. ³⁰ Enkeli sanoi hänelle: "Älä pelkää, Maria; sinä olet löytänyt armon Jumalan edessä. ³¹ Sinä tulet raskaaksi ja synnytät pojan, ja sinun tulee antaa hänelle nimeksi Jeesus. ³² Hän on oleva suuri ja häntä kutsutaan Korkeimman Pojaksi. Herra Jumala antaa hänelle hänen isänsä Daavidin valtaistuimen, ³³ ja hän hallitsee Jaakobin sukua ikuisesti; hänen valtakunnallaan ei ole loppua." ³⁴ "Kuinka tämä tapahtuu," kysyi Maria enkeliltä, "sillä minä olen neitsyt?" ³⁵ Enkeli vastasi: "Pyhä Henki tulee sinun päällesi, ja Korkeimman voima varjostaa sinut. Siksi se pyhä, joka syntyy, kutsutaan Jumalan Pojaksi. ³⁶ Myös sukulaisesi Elisabet odottaa poikaa vanhoilla päivillään, ja hän, jota kutsuttiin hedelmättömäksi, on nyt kuudennella kuukaudellaan. ³⁷ Sillä Jumalalle ei mikään ole mahdotonta." ³⁸ Maria sanoi: "Minä olen Herran palvelijatar. Tapahtukoon minulle niin kuin olet sanonut." Sitten enkeli lähti hänen luotaan.

³⁹ Siihen aikaan Maria lähti kiireesti Juudean vuoriseudun kaupunkiin, ⁴⁰ ja meni Sakariaan kotiin ja tervehti Elisabetia. ⁴¹ Kun Elisabet kuuli Marian tervehdyksen, lapsi liikahti hänen kohdussaan, ja Elisabet tähtyi Pyhällä Hengellä. ⁴² Hän huudahti kovalla äänellä: "Siunattu olet sinä naisten joukossa, ja siunattu on sinun kohtusi hedelmä! ⁴³ Mutta kuinka minulle tapahtuu tämä, että minun Herrani äiti tulee minun luokseni?" ⁴⁴ Sillä heti kun tervehdyksesi ääni tuli korviini, lapsi hypähti ilosta kohdussani. ⁴⁵ Siunattu on hän, joka uskoi, että Herra täyttäisi hänelle antamansa lupaukset!"

Luukkaan evankeliumi

⁴⁶ Ja Maria sanoi: "Minun sieluni ylistää ja kirkastaa Herraa, ⁴⁷ ja minun henkeni iloitsee Jumalassa, Vapahtajassani, ⁴⁸ sillä hän on katsonut palvelijattarensa alhaisuuteen. Tästedes kaikki sukupolvet kutsuvat minua autuaaksi, ⁴⁹ sillä Voimallinen on tehnyt minulle suuria tekoja—pyhä on hänen nimensä. ⁵⁰ Hänen laupeutensa kestää polvesta polveen niille, jotka häntä pelkäävät. ⁵¹ Hän on osoittanut voimansa käsivarrellaan; hän on hajottanut ne, jotka ovat ylpeitä sydämensä ajatuksissa. ⁵² Hän on syössyt mahtavat valtaistuimiltaan ja korottanut alhaiset. ⁵³ Hän on täyttänyt nälkäiset hyvillä lahjoilla ja lähettänyt rikkaat tyhjin käsin pois. ⁵⁴ Hän on ottanut huomaansa palvelijansa Israelin ja muistanut laupeutensa ⁵⁵ Abrahamille ja hänen jälkeläisilleen ikuisesti, niin kuin hän on puhunut meidän isillemme."

⁵⁶ Maria viipyi Elisabetin luona noin kolme kuukautta ja palasi sitten kotiinsa.

⁵⁷ Kun Elisabetin synnytyisaika tuli, hän synnytti pojan. ⁵⁸ Hänen naapurinsa ja sukulaisensa kuulivat, että Herra oli osoittanut hänelle suurta laupeutta, ja he iloitsivat hänen kanssaan. ⁵⁹ Kahdeksantena päivänä he tulivat ympärileikkaamaan lasta, ja he aikoivat antaa hänelle isänsä Sakariaan nimen, ⁶⁰ mutta hänen äitinsä vastasi: "Ei! Hänen nimekseen tulee Johannes." ⁶¹ He sanoivat hänelle: "Mutta ei kenelläkään sukulaisistasi ole sitä nimeä." ⁶² Sitten he viittilöivät hänen isälleen, saadakseen tietää, minkä nimen hän haluaisi antaa lapselle. ⁶³ Hän pyysi kirjoitustaulun ja kaikkien hämmästykseksi kirjoitti: "Hänen nimensä on Johannes." ⁶⁴ Heti hänen suunsa aukeni ja hänen kielensä vapautui, ja hän alkoi puhua, ylistäen Jumalaa. ⁶⁵ Kaikki naapurit täytyivät pelolla, ja koko Juudean vuoriseudulla puhuttiin kaikista näistä asioista. ⁶⁶ Kaikki, jotka kuulivat tästä, ihmettelivät ja kysyivät: "Mikä tämä lapsi oikein on oleva?" Sillä Herran käsi oli hänen kanssaan.

⁶⁷ Sakarias, hänen isänsä, täyttyi Pyhällä Hengellä ja alkoi profetoida:

⁶⁸ "Ylistetty olkoon Herra, Israelin Jumala, sillä hän on tullut kansansa luo ja lunastanut heidät. ⁶⁹ Hän on nostanut meille voimallisen pelastajan palvelijansa Daavidin suvusta, ⁷⁰ niin kuin hän on puhunut pyhien profeettojensa kautta kauan sitten,

⁷¹ pelastaakseen meidät vihollisiltamme ja kaikkien niiden käsistä, jotka meitä vihaavat— ⁷² osoittaakseen laupeutta esi-isillemme ja muistaakseen pyhän liittonsa, ⁷³ sen lupauksen, jonka hän teki isällemme Abrahamille: ⁷⁴ pelastaakseen meidät vihollistemme käsistä, jotta voisimme palvella häntä pelotta ⁷⁵ pyhydessä ja vanhurskaudessa hänen edessään, kaikkina elämämme päivinä. ⁷⁶ Ja sinä, lapseni, sinua kutsutaan Korkeimman profeetaksi; sillä sinä käyt Herran edellä valmistaaksesi hänen tiensä, ⁷⁷ antaaksesi hänen kansalleen pelastuksen tuntemisen heidän syntiensä anteeksiantamuksen kautta, ⁷⁸ meidän Jumalamme hellän laupeuden tähden, jonka kautta aamunkoitto korkeudesta vierailee luonamme ⁷⁹ loistaakseen niille, jotka asuvat pimeydessä ja kuoleman varjossa, ohjatakseen jalkamme rauhan tielle."

⁸⁰ Ja lapsi kasvoi ja vahvistui hengessä; ja hän asui erämaassa siihen päivään asti, jolloin hän esiintyi julkisesti Israelille.

2 Niinä päivinä kävi käsky keisari Augustukselta, että koko maailma oli verolle pantava. ² Tämä oli ensimmäinen verollepano, ja se tapahtui Quiriniuksen ollessa Syrian käskynhaltijana. ³ Ja kaikki menivät verolle pantaviksi, kukin omaan kaupunkiinsa. ⁴ Niin myös Joosef lähti Galileasta, Nasaretin kaupungista, Juudeaan, Daavidin kaupunkiin, jonka nimi on Betlehem, koska hän oli Daavidin huonetta ja sukua, ⁵ verolle pantavaksi Marian, kihlattunsa, kanssa, joka oli raskaana. ⁶ Niin tapahtui heidän siellä ollessaan, että Marian synnyttämisen aika tuli. ⁷ Ja hän synnytti esikoispoikansa, kapaloi hänet ja pani hänet seimeen, koska heille ei ollut sijaa majatalossa.

⁸ Sillä seudulla oli paimenia kedolla vartioimassa yöllä laumaansa. ⁹ Yhtäkkiä Herran enkeli seiso i heidän edessään, ja Herran kirkkaus loisti heidän ympärillään, ja he peljästyivät suuresti. ¹⁰ Mutta enkeli sanoi heille: "Älkää peljätkö, sillä katso, minä ilmoitan teille suuren ilon, joka on tuleva kaikelle kansalle. ¹¹ Sillä tänä päivänä on teille syntynyt Vapahtaja, joka on Kristus, Herra, Daavidin kaupungissa. ¹² Ja tämä on teille merkinä: te löydätte lapsen kapaloituna ja seimessä makaamassa." ¹³ Ja yhtäkkiä oli enkelin kanssa suuri joukko taivaallista sotaväkeä, jotka ylistivät Jumalaa ja sanoivat:

Luukkaan evankeliumi

¹⁴ *"Kunnia Jumalalle korkeuksissa, ja maassa rauha ihmisten kesken, joita kohtaan hänellä on hyvä tahto."*

¹⁵ Kun enkelit olivat menneet pois heidän luotaan taivaaseen, paimenet puhuivat toisilleen: "Menkäämme nyt Betlehemiin katsomaan sitä, mikä on tapahtunut ja minkä Herra on meille ilmoittanut."

¹⁶ Ja he tulivat kiiruhtaen ja löysivät Marian ja Joosefin ja lapsen, joka makasi seimessä. ¹⁷ Kun he olivat nähneet hänet, he kertoivat, mitä heille oli sanottu tästä lapsesta. ¹⁸ Ja kaikki, jotka sen kuulivat, ihmettelivät, mitä paimenet heille puhuivat. ¹⁹ Mutta Maria kätki kaikki nämä sanat ja tutkisteli niitä sydämessään. ²⁰ Ja paimenet palasivat kiittäen ja ylistäen Jumalaa kaikesta, minkä olivat kuulleet ja nähneet, niin kuin heille oli puhuttu.

²¹ Kun kahdeksan päivää oli kulunut ja lapsi oli ympärileikattava, hänelle annettiin nimi Jeesus, jonka enkeli oli antanut ennen kuin hän sikisi äitinsä kohdussa.

²² Kun heidän puhdistuspäivänsä Mooseksen lain mukaan olivat täytyneet, he veivät hänet Jerusalemiin asettaakseen hänet Herran eteen, ²³ (niin kuin on kirjoitettu Herran laissa: "Jokainen miehenpuoli, joka avaa äidin kohdun, on pyhitettävä Herralle"), ²⁴ ja uhrataksaan, niin kuin Herran laissa on säädetty, "parin metsäkyhykysä tai kaksi kyyhyksenpoikaa."

²⁵ Ja katso, Jerusalemissa oli mies, nimeltä Simeon; tämä mies oli hurskas ja jumalaapelkääväinen ja odotti Israelin lohdutusta, ja Pyhä Henki oli hänen päällensä. ²⁶ Hänelle oli Pyhä Henki ilmoittanut, ettei hän ollut näkevä kuolemaa, ennen kuin oli nähnyt Herran Voidellun. ²⁷ Hengen vaikutuksesta hän tuli temppeliin. Ja kun vanhemmat toivat sinne lapsen Jeesuksen tehdäkseen hänelle lain tavan mukaan, ²⁸ otti hän hänet syliinsä ja kiitti Jumalaa ja sanoi:

²⁹ *"Herra, nyt sinä lasket palvelijasi rauhaan menemään, sanasi mukaan; ³⁰ sillä minun silmäni ovat nähneet sinun pelastuksesi, ³¹ jonka olet valmistanut kaikkien kansojen nähtäväksi: ³² valkeudeksi, joka on ilmestyvä pakanaille, ja kirkaudeksi kansallesi Israelille."*

³³ Ja hänen isänsä ja äitinsä ihmettelivät sitä, mitä hänestä sanottiin. ³⁴ Ja Simeon siunasi heitä ja sanoi Marialle, hänen äidilleen: "Katso, tämä on pantu

lankeemukseksi ja nousemiseksi monelle Israelissa ja merkiksi, jota vastaan sanotaan, ³⁵ ja myös sinun sielusi lävitse on miekka käyvä - että monen sydämen ajatukset tulisivat ilmi."

³⁶ Ja oli naisprofeetta Hanna, Fanuelin tytär, Asserin sukukuntaa; hän oli iäkäs ja elänyt miehensä kanssa seitsemän vuotta naimisiin mentyään, ³⁷ ja oli nyt leski, kahdeksankymmenenneljän vuoden ikäinen, joka ei poistunut temppelistä, vaan palveli Jumalaa paastoilla ja rukouksilla yötä ja päivää. ³⁸ Juuri sillä hetkellä hän tuli siihen, kiitti Jumalaa ja puhui lapsesta kaikille, jotka odottivat Jerusalemin lunastusta.

³⁹ Kun he olivat tehneet kaiken Herran lain mukaan, he palasivat Galileaan, omaan kaupunkiinsa Nasaretiin. ⁴⁰ Ja lapsi kasvoi ja vahvistui, täynnä viisautta, ja Jumalan armo oli hänen päällensä.

⁴¹ Ja hänen vanhempansa matkustivat joka vuosi Jerusalemiin pääsiäisjuhille. ⁴² Kun hän oli kahdentoista vuoden vanha, he menivät ylös juhlaan tavan mukaan. ⁴³ Ja kun päivät olivat kuluneet ja he palasivat kotiin, jäi poika Jeesus Jerusalemiin, eikä hänen vanhempansa sitä huomanneet. ⁴⁴ Mutta he luulivat hänen olevan matkaseurueessa ja kulkivat päivän matkan, ja etsivät häntä sukulaisten ja tuttavien joukosta. ⁴⁵ Kun he eivät löytäneet häntä, he palasivat Jerusalemiin etsien häntä. ⁴⁶ Kolmen päivän kuluttua he löysivät hänet temppelistä, istumassa opettajien keskellä, kuuntelemassa heitä ja kyselemässä heiltä. ⁴⁷ Ja kaikki, jotka häntä kuulivat, ihmettelivät hänen ymmärrystään ja vastauksiaan. ⁴⁸ Ja hänen vanhempansa hämmästyivät nähdessään hänet, ja hänen äitinsä sanoi hänelle: "Poikani, miksi teit meille näin? Katso, isäsi ja minä olemme huolestuneina etsineet sinua." ⁴⁹ Hän sanoi heille: "Miksi te minua etsitte? Ettekö tiedätte, että minun pitää olla Isäni huoneessa?" ⁵⁰ Mutta he eivät ymmärtäneet sitä sanaa, jonka hän heille puhui. ⁵¹ Ja hän lähti heidän kanssaan ja tuli Nasaretiin ja oli heille kuuliainen. Ja hänen äitinsä kätki kaikki nämä sanat sydämeensä. ⁵² Ja Jeesus varttui viisaudessa ja iässä ja armossa Jumalan ja ihmisten edessä.

3 Keisari Tiberiuksen hallituskauden viidentenätoista vuonna, kun Pontius Pilatus oli Juudean maaherrana, Herodes oli Galilean tetrarkkina, hänen veljensä Filippos oli Iturean ja

Luukkaan evankeliumi

Trakonioksen alueen tetrarkkina, ja Lysanias oli Abilenen tetrarkkina, ² kun Hannas ja Kaifas olivat ylimmäisinä pappeina, Jumalan sana tuli Johannekselle, Sakarjan pojalle, erämaassa. ³ Hän kulki koko Jordanin ympäristön läpi saarnaten parannuksen kastetta syntien anteeksisaamiseksi. ⁴ Niin kuin on kirjoitettu profeetta Jesajan sanojen kirjassa:

"Ääni huutaa erämaassa: 'Valmistakaa Herralle tie; tehkää aavikolle suora valtatie meidän Jumalallemme.' ⁵ Jokainen laakso täytettäköön, ja jokainen vuori ja kukkula alennettakoon. epätasainen maa tasoittukoon, ja karu maasto tasangoksi. ⁶ Ja kaikki ihmiset saavat nähdä Jumalan pelastuksen."

⁷ Johannes sanoi joukoille, jotka tulivat hänen kastettavakseen: "Te kyykkäämeiden sikiöt! Kuka on neuvonut teitä pakenemaan tulevaa vihaa? ⁸ Tuottakaa parannuksen mukaisia hedelmiä. Älkääkä sanoko itsellenne: 'Meillä on Abraham isänämme.' Sillä minä sanon teille, että Jumala voi näistä kivistä herättää lapsia Abrahamille. ⁹ Kirves on jo pantu puiden juurelle, ja jokainen puu, joka ei tee hyvää hedelmää, hakataan pois ja heitetään tuleen."

¹⁰ Joukko kysyi: "Mitä meidän tulee tehdä?" ¹¹ Johannes vastasi: "Jolla on kaksi ihokasta, jakakoon sille, jolla ei ole, ja jolla on ruokaa, tehköön samoin." ¹² Myös publikaanit tulivat kastettaviksi. "Opettaja," he kysyivät, "mitä meidän tulee tehdä?" ¹³ "Älkää vaatiko enempää kuin teille on määrätty," hän sanoi heille. ¹⁴ Sitten muutamat sotilaat kysyivät häneltä: "Entä mitä meidän tulee tehdä?" Hän vastasi: "Älkää kiristäkö rahaa keneltäkään älkääkä syyttäkö ketään väärin—tyytykää palkkaanne."

¹⁵ Kansa oli odotuksessa, ja kaikki pohtivat sydämessään, olisiko Johannes mahdollisesti Kristus. ¹⁶ Johannes vastasi heille kaikille: "Minä kastan teidät vedellä. Mutta tulee yksi, joka on minua väkevämpi, jonka sandaalien remmiäkään en ole arvoinen avaamaan. Hän kastaa teidät Pyhällä Hengellä ja tulella. ¹⁷ Hänen viskainsa on kädessään, ja hän puhdistaa perin pohjin puimatanantereensa, ja kokoaa vehnänsä aittaan, mutta ruunee hän polttaa sammumattomassa tulella." ¹⁸ Ja monilla muilla kehotuksilla Johannes julisti kansalle hyvää sanomaa.

¹⁹ Mutta kun Herodes tetrarkki nuhteli Johannesta Herodiaan, veljensä vaimon, ja kaikkien muiden pahojen tekojen vuoksi, jotka hän oli tehnyt, ²⁰ Herodes lisäsi tämän pahoihin tekoihinsa: hän sulki Johanneksen vankilaan.

²¹ Kun kaikki kansa kastettiin, Jeesuskin kastettiin. Ja kun hän rukoili, taivas avautui, ²² ja Pyhä Henki laskeutui hänen päälleen ruumiillisessa muodossa kuin kyyhkynen. Taivaasta kuului ääni, joka sanoi: "Sinä olet minun rakas Poikani; sinussa minä löydän mielihyvän."

²³ Jeesus itse oli noin kolmenkymmenen vuoden ikäinen, kun hän aloitti toimintansa. Häntä pidettiin Joosefin poikana,

jonka isä oli Eeli, ²⁴ Matatin poika, Leevin poika, Melkin poika, Jannain poika, Joosefin poika, ²⁵ Mattatiaan poika, Aamoksen poika, Nahumin poika, Eslin poika, Naggain poika, ²⁶ Maathin poika, Mattatiaan poika, Semeinin poika, Joosekin poika, Joodan poika, ²⁷ Joananin poika, Resan poika, Serubbaabelin poika, Sealtielin poika, Nerin poika, ²⁸ Melkin poika, Addin poika, Kosamin poika, Elmadamin poika, Eerin poika, ²⁹ Joosuan poika, Elieserin poika, Joorimin poika, Matthatin poika, Leevin poika, ³⁰ Simeonin poika, Juudan poika, Joosefin poika, Jonamin poika, Eljakimin poika, ³¹ Melean poika, Mennan poika, Mattatan poika, Naatanin poika, Daavidin poika, ³² Iisain poika, Oobedin poika, Boasin poika, Salmonin poika, Nahsonin poika, ³³ Amminadabin poika, Adminin poika, Aramin poika, Hesronin poika, Peresin poika, Juudan poika, ³⁴ Jaakobin poika, Iisakin poika, Abrahamin poika, Terahin poika, Naahorin poika, ³⁵ Serugin poika, Reun poika, Pelegin poika, Eeberin poika, Seelahin poika, ³⁶ Kainamin poika, Arpaksadin poika, Seemin poika, Noaan poika, Lamekin poika, ³⁷ Metusalahin poika, Eenokin poika, Jaaredin poika, Mahalaleelin poika, Keenanin poika, ³⁸ Eenoksen poika, Seetin poika, Aadam poika, Jumalan poika.

4 Jeesus, täynnä Pyhää Henkeä, palasi Jordanilta ja Henki johdatti hänet erämaahan, ² missä hän oli neljäkymmentä päivää pahalaisen kiusattavana. Hän ei syönyt mitään noina päivinä, ja niiden päätyttyä hän oli nälkäinen. ³ Pahalainen haastoi hänet: "Jos olet Jumalan Poika, käske tämän

Luukkaan evankeliumi

kiven muuttua leiväksi." ⁴ Jeesus vastasi: "On kirjoitettu: 'Ei ihminen elä ainoastaan leivästä.'"

⁵ Paholainen vei hänet korkealle ja näytti hänelle kaikki maailman valtakunnat hetkessä. ⁶ Ja hän sanoi hänelle: "Minä annan sinulle kaiken vallan ja loiston; se on annettu minulle, ja voin antaa sen kenelle tahansa haluan. ⁷ Jos kumarrat minua, kaikki on sinun." ⁸ Jeesus vastasi: "On kirjoitettu: 'Palvo Herraa, sinun Jumalaasi, ja palvele ainoastaan häntä.'"

⁹ Paholainen vei hänet Jerusalemiin ja asetti hänet temppelin harjalle. "Jos olet Jumalan Poika," hän sanoi, "heittäydy alas tästä; ¹⁰ sillä on kirjoitettu: 'Hän antaa enkeleilleen käskyn varjella sinua,' ¹¹ ja, 'He kantavat sinua käsillään, ettet loukkaisi jalkaasi kiveen.'" ¹² Jeesus vastasi: "On sanottu: 'Älä kiusaa Herraa, sinun Jumalaasi.'" ¹³ Kun paholainen oli lopettanut kaikki kiusaukset, hän lähti hänen luotaan odottaen sopivampaa aikaa.

¹⁴ Jeesus palasi Galileaan Hengen voimassa, ja uutinen hänestä levisi koko ympäröivälle alueelle. ¹⁵ Hän opetti heidän synagogissaan, ja kaikki ylistivät häntä.

¹⁶ Hän meni Nasaretiin, missä hänet oli kasvatettu, ja sapattina hän meni synagogaan, kuten hänen tapansa oli. Hän nousi lukemaan, ¹⁷ ja hänelle annettiin profeetta Jesajan kirjakäärö. Hän avasi sen ja löysi kohdan, jossa on kirjoitettu: ¹⁸ "Herran Henki on minun päälläni, koska hän on voidellut minut julistamaan hyvää sanomaa köyhille. Hän on lähettänyt minut julistamaan vapautusta vangituille ja näön palauttamista sokeille, päästämään sorretut vapauteen, ¹⁹ julistamaan Herran otollista vuotta." ²⁰ Sitten hän kääri kirjakäärön, antoi sen takaisin palvelijalle ja istuutui. Kaikkien synagogassa olevien silmät olivat kiinnittyneet häneen. ²¹ Hän alkoi sanoa heille: "Tänään tämä kirjoitus on täytynyt, kun kuulitte sen." ²² Kaikki puhuivat hänestä hyvää ja ihmettelivät niitä armollisia sanoja, jotka lähtivät hänen huuliltaan. "Eikö tämä ole Joosefin poika?" he kysyivät. ²³ Jeesus sanoi heille: "Varmasti te sanotte minulle tämän sananlaskun: 'Parantaja, paranna itsesi!' Ja te sanotte: 'Tee täällä kotikaupungissasi, mitä kuulumme sinun tehneen Kapernaumissa.'" ²⁴ "Totisesti minä sanon teille," hän jatkoi, "yksikään profeetta ei ole arvostettu omassa kotikaupungissaan. ²⁵ Vakuutan teille, että Israelissa oli monta leskeä Eliaan aikana, kun taivas oli suljettu

kolmeksi vuodeksi ja kuudeksi kuukaudeksi ja maassa oli kova nälänhätä. ²⁶ Kuitenkaan Eliaa ei lähetetty kenenkään heistä luo, vaan lesken luo Sareptaan, Sidonin alueelle. ²⁷ Ja Israelissa oli monta spitaalista Elisan, profeetan, aikana, mutta ketään heistä ei puhdistettu—vain Naaman, syryialainen." ²⁸ Kaikki synagogassa olijat raivostuivat, kun he kuulivat tämän. ²⁹ He nousivat, ajoivat hänet ulos kaupungista ja veivät hänet kukkulan reunalle, jolle kaupunki oli rakennettu, aikomuksenaan heittää hänet alas kalliolta. ³⁰ Mutta hän kulki väkijoukon läpi ja jatkoi matkaansa.

³¹ Sitten hän matkusti Kapernaumiin, Galilean kaupunkiin, ja sapattina hän opetti ihmisiä. ³² He olivat hämmästyneitä hänen opetuksestaan, koska hänen sanomansa oli auktoriteetilla annettu. ³³ Synagogassa oli mies, jota riivasi demoni, saastainen henki. Hän huusi kovaan ääneen, ³⁴ "Anna meidän olla! Mitä sinä tahdot meistä, Jeesus Nasaretilainen? Oletko tullut tuhoamaan meidät? Minä tiedän, kuka sinä olet—Jumalan Pyhä!" ³⁵ Jeesus nuhteli häntä sanoen: "Ole hiljaa ja lähde hänestä!" Sitten demoni heitti miehen maahan kaikkien edessä ja lähti hänestä vahingoittamatta häntä. ³⁶ Kaikki ihmiset olivat hämmästyneitä ja sanoivat toisilleen: "Mitä sanoja nämä ovat! Auktoriteetilla ja voimalla hän käskee saastaisia henkiä, ja ne lähtevät!" ³⁷ Ja uutinen hänestä levisi koko lähialueelle.

³⁸ Jeesus lähti synagogasta ja meni Simonin kotiin. Simonin anoppi kärsi korkeasta kuumeesta, ja he pyysivät Jeesusta auttamaan häntä. ³⁹ Niinpä hän seisoi hänen yläpuolellaan ja nuhteli kuumetta, ja se lähti hänestä. Hän nousi heti ja alkoi palvella heitä. ⁴⁰ Auringon laskiessa kaikki, joilla oli sairaita eri taudeista, toivat heidät hänen luokseen; ja hän paransi heidät laskemalla kätensä jokaisen päälle. ⁴¹ Demonit lähtivät myös monista ihmisistä huutaen: "Sinä olet Jumalan Poika!" Mutta hän nuhteli heitä eikä sallinut heidän puhua, koska he tiesivät hänen olevan Messias.

⁴² Aamunkoitteessa Jeesus meni yksinäiseen paikkaan. Ihmiset etsivät häntä ja kun he tulivat sinne, missä hän oli, he yrittivät estää häntä lähtemästä heidän luotaan. ⁴³ Mutta hän sanoi: "Minun täytyy julistaa Jumalan valtakunnan hyvää sanomaa myös muille kaupungeille, sillä sitä varten minut on lähetetty." ⁴⁴ Ja hän jatkoi saarnaamista Juudean synagogissa.

Luukkaan evankeliumi

5 Eräänä päivänä, kun Jeesus seisoi Gennesaretin järven rannalla, väkijoukko tungeksi hänen ympärillään kuullakseen Jumalan sanaa. ² Hän huomasi kaksi venettä rannassa; kalastajat olivat poistuneet niistä ja pesivät verkkojaan. ³ Jeesus astui toiseen veneistä, joka kuului Simonille, ja pyysi häntä viemään sen vähän matkan päähän rannasta. Hän istuutui ja opetti kansaa veneestä. ⁴ Kun hän oli lopettanut puhumisen, hän sanoi Simonille: "Vie vene syvemmälle ja laskekaa verkkonne saadaksenne saalista." ⁵ Simon vastasi: "Mestari, olemme tehneet työtä koko yön emmekä saaneet mitään, mutta sinun sanasi tähden lasken verkot." ⁶ Kun he tekivät niin, he saivat niin suuren kalasaaliin, että heidän verkkonsa alkoivat repeillä. ⁷ He viittoivat toisessa veneessä oleville kumppaneilleen tulemaan auttamaan heitä. He tulivat ja täyttivät molemmat veneet niin täyteen, että ne alkoivat upota. ⁸ Kun Simon Pietari näki tämän, hän lankesi Jeesuksen polvien eteen ja sanoi: "Mene pois luotani, Herra; minä olen syntinen mies!" ⁹ Sillä hän ja kaikki hänen seuralaisensa olivat hämmästyneitä saamastaan kalasaaliista, ¹⁰ ja niin olivat myös Jaakob ja Johannes, Sebedeuksen pojat, jotka olivat Simonin kumppaneita. Silloin Jeesus sanoi Simonille: "Älä pelkää; tästä lähtien sinä pyydät ihmisiä." ¹¹ Niin he toivat veneensä maihin, jättivät kaiken ja seurasivat häntä.

¹² Kun Jeesus oli eräässä kaupungissa, tuli mies, joka oli spitaalista peittynyt, hänen luokseen. Nähdessään Jeesuksen hän lankesi kasvoilleen ja pyysi: "Herra, jos tahdot, voit puhdistaa minut." ¹³ Jeesus ojensi kätensä, kosketti miestä ja sanoi: "Minä tahdon; puhdistu." Heti spitaali lähti hänestä. ¹⁴ Jeesus käski häntä: "Älä kerro tästä kenellekään, mutta mene, näytä itsesi papille ja uhraa puhdistuksestasi, niin kuin Mooses on säättänyt, todistukseksi heille." ¹⁵ Kuitenkin tieto hänestä levisi yhä enemmän, ja suuret joukot kokoontuivat kuulemaan häntä ja parantumaan vaivoistaan. ¹⁶ Mutta Jeesus vetäytyi usein yksinäisiin paikkoihin rukoilemaan.

¹⁷ Eräänä päivänä, kun hän opetti, oli siellä fariseuksia ja lainopettajia, jotka olivat tulleet kaikista Galilean, Juudean ja Jerusalemin kylistä, ja Herran voima oli läsnä parantamaan sairaita. ¹⁸ Muutamat miehet toivat halvaantuneen miehen matolla ja yrittivät laskea hänet Jeesuksen eteen. ¹⁹ Kun he

eivät löytäneet tietä väkijoukon läpi, he menivät katolle ja laskivat hänet matollaan tiilien läpi keskelle väkijoukkoa, suoraan Jeesuksen eteen. ²⁰ Nähdessään heidän uskonsa Jeesus sanoi: "Ystäväni, sinun syntisi ovat anteeksi annetut." ²¹ Fariseukset ja lainopettajat alkoivat ajatella: "Kuka tämä mies on, joka puhuu pilkkaa? Kuka voi antaa syntejä anteeksi paitsi Jumala yksin?" ²² Jeesus, tietäen heidän ajatuksensa, kysyi: "Miksi ajattelette näitä sydämissänne?" ²³ Kumpi on helpompaa: sanoa, 'Sinun syntisi ovat anteeksi annetut,' vai sanoa, 'Nouse ja kävele?' ²⁴ Mutta jotta tietäisitte, että Ihmisen Pojalla on valta maan päällä antaa syntejä anteeksi, hän sanoi halvaantuneelle miehelle, "Minä sanon sinulle, nouse, ota matto ja mene kotiisi." ²⁵ Heti mies nousi heidän edessään, otti sen, millä oli maannut, ja meni kotiinsa ylistäen Jumalaa. ²⁶ Kaikki olivat hämmästyneitä ja ylistivät Jumalaa. He olivat täynnä kunnioitusta ja sanoivat: "Olemme nähneet tänään ihmeellisiä asioita."

²⁷ Tämän jälkeen Jeesus meni ulos ja näki publikaanin nimeltä Leevi istumassa tulliasemalla. "Seuraa minua," Jeesus sanoi hänelle, ²⁸ ja Leevi nousi, jätti kaiken ja seurasi häntä. ²⁹ Leevi järjesti Jeesukselle suuren juhlan talossaan, ja suuri joukko publikaaneja ja muita aterioi heidän kanssaan. ³⁰ Fariseukset ja heidän kirjanoppineensa nurisivat hänen opetuslapsilleen: "Miksi syötte ja juotte publikaanien ja syntisten kanssa?" ³¹ Jeesus vastasi heille: "Eivät terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaita. ³² En ole tullut kutsumaan vanhurskaita, vaan syntisiä parannukseen."

³³ He sanoivat hänelle: "Johanneksen opetuslapset paastoavat ja rukoilevat usein, samoin fariseusten opetuslapset, mutta sinun opetuslapsesi syövät ja juovat." ³⁴ Jeesus vastasi: "Voitteko saada sulhasen ystävät paastoamaan, kun hän on heidän kanssaan?" ³⁵ Mutta päivät tulevat, jolloin sulhanen otetaan heiltä pois; niinä päivinä he paastoavat." ³⁶ Hän kertoi heille tämän vertauksen: "Ei kukaan revi uutta vaatetta paikataksaan vanhaa. Muuten hän repii uuden vaatteen, eikä uusi paikka sovi vanhaan. ³⁷ Eikä kukaan laske uutta viiniä vanhoihin leileihin. Muuten uusi viini rikkoo leilit; viini vuotaa ulos ja leilit menevät pilalle. ³⁸ Sen sijaan uusi viini on laskettava uusiin leileihin. ³⁹ Eikä kukaan, joka on juonut vanhaa viiniä, halua uutta, sillä hän sanoo: 'Vanha on parempaa.'"

Luukkaan evankeliumi

6 Eräänä sapattina Jeesus kulki viljapeltojen halki, ja hänen opetuslapsensa alkoivat katkoa tähkäpäitä, hieroa niitä käsissään ja syödä jyviä.

² Muutamat fariseukset kysyivät: "Miksi teette sellaista, mikä ei ole sallittua sapattina?" ³ Jeesus vastasi heille: "Etkö ole koskaan lukenut, mitä Daavid teki, kun hän ja hänen seuralaisensa olivat nälkäisiä?"

⁴ Hän meni Jumalan huoneeseen, otti pyhitetyn leivän ja söi sitä, mikä on sallittua ainoastaan papeille, ja hän antoi myös seuralaisilleen." ⁵ Ja hän sanoi heille: "Ihmisen Poika on sapatin herra."

⁶ Toisena sapattina hän meni synagogaan ja opetti, ja siellä oli mies, jonka oikea käsi oli surkastunut. ⁷ Kirjanoppineet ja fariseukset tarkkailivat häntä nähdäkseen, parantaisiko hän sapattina, jotta he löytäisivät synn syyttää häntä. ⁸ Mutta hän tiesi heidän ajatuksensa ja sanoi miehelle, jolla oli surkastunut käsi: "Nouse ja astu esiin kaikkien eteen." Niin hän nousi ja astui esiin. ⁹ Sitten Jeesus sanoi heille: "Kysyn teiltä, onko sapattina sallittua tehdä hyvää vai pahaa, pelastaa henki vai tuhota se?" ¹⁰ Katsottuaan heitä kaikkia hän sanoi miehelle: "Ojenna kätesi." Hän teki niin, ja hänen kätensä tuli ennalleen. ¹¹ Mutta he olivat täynnä raivoa ja alkoivat keskustella keskenään, mitä he voisivat tehdä Jeesukselle.

¹² Siihen aikaan Jeesus meni vuorelle rukoilemaan ja vietti koko yön rukoillen Jumalaa. ¹³ Kun aamu tuli, hän kutsui opetuslapsensa luokseen ja valitsi heistä kaksitoista, jotka hän myös nimesi apostoleiksi: ¹⁴ Simon (jotka hän kutsui Pietariksi), hänen veljensä Andreas, Jaakob, Johannes, Filippus, Bartolomeus, ¹⁵ Matteus, Tuomas, Jaakob Alfeuksen poika, Simon, jota kutsuttiin kiivailijaksi, ¹⁶ Juudas Jaakobin poika ja Juudas Iskariot, joka myöhemmin kavalsi hänet.

¹⁷ Hän laskeutui heidän kanssaan ja seisoj tasaisella paikalla. Siellä oli suuri joukko hänen opetuslapsiaan ja suuri väkijoukko ihmisiä koko Juudeasta, Jerusalemistä ja Tyroksen ja Sidonin rannikkoalueelta, ¹⁸ jotka olivat tulleet kuulemaan häntä ja parantumaan sairauksistaan. Epäpuhtaiden henkien vaivaamat paranivat, ¹⁹ ja kaikki yrittivät koskettaa häntä, sillä hänestä lähti voimaa ja se paransi heidät kaikki.

²⁰ Kääntyen opetuslastensa puoleen hän sanoi:

"Autuaita olette te, jotka olette köyhiä, sillä teidän on Jumalan valtakunta. ²¹ Autuaita olette te, jotka

nyt olette nälkäisiä, sillä teidät ravitaan. Autuaita olette te, jotka nyt itkette, sillä te saatte iloita. ²² Autuaita olette te, kun ihmiset vihaavat teitä, sulkevat teidät ulos, solvaavat teitä ja hylkäävät nimenne pahana Ihmisen Pojan tähden.

²³ Iloitkaa sinä päivänä ja hypätkää riemusta, sillä katso, teidän palkkanne on suuri taivaassa. Sillä näin heidän esi-isänsä kohtelivat profeettoja.

²⁴ *Mutta voi teitä, jotka olette rikkaita, sillä te olette jo saaneet lohdutuksenne. ²⁵ Voi teitä, jotka nyt olette kylläisiä, sillä te tulette olemaan nälkäisiä. Voi teitä, jotka nyt nauratte, sillä te tulette suremaan ja itkemään. ²⁶ Voi teitä, kun kaikki puhuvat teistä hyvää, sillä näin heidän esi-isänsä kohtelivat vääriä profeettoja.*

²⁷ "Mutta teille, jotka kuuntelette, minä sanon: Rakastakaa vihollisianne ja tehkää hyvää niille, jotka vihaavat teitä, ²⁸ puhukaa hyvin niistä, jotka kiroavat teitä, ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka kohtelevat teitä huonosti. ²⁹ Jos joku lyö sinua poskelle, tarjoa hänelle toinenkin. Jos joku vie takkisi, älä kiellä häneltä paitaasi. ³⁰ Anna jokaiselle, joka sinulta pyytää, ja jos joku ottaa sinulta jotain, älä vaadi sitä takaisin. ³¹ Tehkää toisille, kuten haluaisitte heidän tekevän teille.

³² Jos rakastatte niitä, jotka rakastavat teitä, mitä kiitosta siitä teille on? Myös ne, jotka eivät ole vanhurskaita, rakastavat niitä, jotka rakastavat heitä. ³³ Ja jos teette hyvää niille, jotka tekevät teille hyvää, mitä kiitosta siitä teille on? Myös ne, jotka eivät ole vanhurskaita, tekevät samoin. ³⁴ Ja jos lainaatte niille, joilta odotatte saavanne takaisin, mitä kiitosta siitä teille on? Myös ne, jotka eivät ole vanhurskaita, lainaavat muille kaltaisilleen, odottaen saavansa kaiken takaisin. ³⁵ Mutta rakastakaa vihollisianne, tehkää heille hyvää ja lainatkaa odottamatta mitään takaisin. Silloin palkkanne on suuri, ja teistä tulee Korkeimman lapsia, koska hän on hyvä kiittämättömille ja pahoille. ³⁶ Olkaa siis armollisia, kuten teidän Isänne on armollinen.

³⁷ "Älkää tuomitko, niin teitä ei tuomita. Älkää tuomitko, niin teitä ei tuomita. Antakaa anteeksi, niin teille annetaan anteeksi. ³⁸ Antakaa, niin teille annetaan. Runsas mitta, tiiviisti pakattu, ravistettu ja ylitsevuotava, kaadetaan syliinne. Sillä samalla mitalla, jolla te mittaatte, mitataan teille."

Luukkaan evankeliumi

³⁹ Hän kertoi heille myös tämän vertauksen: "Voiko sokea johtaa sokeaa? Eivätkö he molemmat putoa kuoppaan?" ⁴⁰ Oppilas ei ole opettajansa yläpuolella, mutta jokainen, joka on täysin koulutettu, tulee olemaan kuin opettajansa. ⁴¹ Miksi katsot roskaa veljesi silmässä, mutta et huomaa hirttä omassa silmässäsi? ⁴² Kuinka voit sanoa veljellesi: 'Veli, anna minun ottaa roska pois silmästäsi', kun et itse huomaa hirttä omassa silmässäsi? Sinä tekopyhä, ota ensin hirsi pois omasta silmästäsi, ja sitten näet selvästi poistaa roskan veljesi silmästä.

⁴³ Terve puu ei tuota huonoa hedelmää, eikä sairas puu tuota hyvää hedelmää. ⁴⁴ Jokainen puu tunnetaan hedelmästään. Ihmiset eivät poimi viikunoita orjantappuroista eivätkä kerää rypäleitä piikkipensaista. ⁴⁵ Hyvä ihminen tuo esiin hyvää sydämensä hyvästä varastosta, ja paha ihminen tuo esiin paha sydämensä pahasta varastosta. Sillä suu puhuu siitä, mitä sydän on täynnä.

⁴⁶ "Miksi kutsutte minua 'Herra, Herra', mutta ette tee, mitä minä sanon?" ⁴⁷ Jokainen, joka tulee luokseni ja kuulee sanani ja panee ne käytäntöön, minä näytän teille, millainen hän on: ⁴⁸ Hän on kuin ihminen, joka rakentaa talon, joka kaivoi syvälle ja laski perustuksen kalliolle. Kun tulva tuli, virta iski siihen taloon, mutta ei voinut horjuttaa sitä, koska se oli hyvin rakennettu. ⁴⁹ Mutta se, joka kuulee sanani eikä pane niitä käytäntöön, on kuin ihminen, joka rakensi talon maahan ilman perustusta. Heti kun virta iski siihen taloon, se romahti ja sen tuho oli täydellinen."

7 Kun Jeesus oli saanut päätökseen kaikki opetuksensa kansan kuullen, Hän meni Kapernaumiin. ² Siellä oli sadanpäämiehen palvelija, jota tämä suuresti arvosti, ja joka oli sairas ja kuolemaisillaan. ³ Sadanpäämies, kuultuaan Jeesuksesta, lähetti muutamia juutalaisia vanhimpia Hänen luokseen pyytämään Häntä tulemaan ja parantamaan hänen palvelijansa. ⁴ Kun he saapuivat Jeesuksen luo, he pyysivät Häntä hartaasti sanoen: "Hän ansaitsee, että teet tämän hänelle, ⁵ sillä hän rakastaa kansaamme ja on rakentanut meille synagogan." ⁶ Niin Jeesus meni heidän kanssaan. Hän ei ollut kaukana talosta, kun sadanpäämies lähetti ystäviä sanomaan Hänelle: "Herra, älä vaivaudu enempiä, sillä en ole arvollinen siihen, että tulisit kattoni alle. ⁷ Siksi en pitänyt itseäni arvollisena tulemaan luoksesi. Mutta sano vain sana, ja palvelijani paranee. ⁸ Sillä minäkin olen mies, jolla

on valta, ja minulla on sotilaita alaisuudessaani. Sanon yhdelle: 'Mene', ja hän menee; ja toiselle: 'Tule', ja hän tulee; ja palvelijalleni: 'Tee tämä', ja hän tekee sen." ⁹ Kun Jeesus kuuli tämän, Hän ihmetteli häntä ja kääntyen seuraavaan väkijoukkoon Hän sanoi: "Minä sanon teille, en ole löytänyt Israelissakaan näin suurta uskoa." ¹⁰ Kun sanansaattajat palasivat taloon, he löysivät palvelijan terveenä.

¹¹ Pian sen jälkeen Jeesus meni Nain-nimiseen kaupunkiin, ja Hänen opetuslapsensa ja suuri väkijoukko menivät Hänen kanssaan. ¹² Kun Hän lähestyi kaupungin porttia, sieltä kannettiin ulos kuollutta miestä - hänen äitinsä ainoa poika, ja tämä oli leski. Suuri joukko kaupungista oli hänen kanssaan. ¹³ Kun Herra näki hänet, Hän tunsii sääliä häntä kohtaan ja sanoi: "Älä itke." ¹⁴ Sitten Hän meni ja kosketti paareja, ja kantajat pysähtyivät. Hän sanoi: "Nuorukainen, minä sanon sinulle, nouse!" ¹⁵ Kuollut mies nousi istumaan ja alkoi puhua, ja Jeesus palautti hänet hänen äidilleen. ¹⁶ Kaikki täytyivät pelosta ja ylistivät Jumalaa. "Suuri profeetta on noussut meidän keskuuteemme", he sanoivat. "Jumala on vieraillut kansansa luona." ¹⁷ Tämä kertomus Jeesuksesta levisi koko Juudeaan ja ympäröivälle alueelle.

¹⁸ Johanneksen opetuslapset kertoivat hänelle kaikista näistä asioista. Hän kutsui luokseen kaksi heistä, ¹⁹ ja lähetti heidät Herran luo kysymään: "Oletko sinä se, joka on tuleva, vai pitääkö meidän odottaa toista?" ²⁰ Kun miehet tulivat Jeesuksen luo, he sanoivat: "Johannes Kastaja on lähettänyt meidät kysymään sinulta: 'Oletko sinä se, joka on tuleva, vai pitääkö meidän odottaa toista?'" ²¹ Siihen aikaan Jeesus paransi monia ihmisiä sairauksista, vaivoista ja pahoista hengistä, ja antoi monille sokeille näkönsä. ²² Niin Hän vastasi sanansaattajille: "Menkää takaisin ja kertokaa Johannekselle, mitä olette nähneet ja kuulleet: sokeat saavat näkönsä, rammatt kävelevät, spitaalet puhdistetaan, kuurot kuulevat, kuolleet herätetään, ja köyhille julistetaan hyvää sanomaa. ²³ Autuas on se, joka ei loukkaannu minuun."

²⁴ Kun Johanneksen sanansaattajat olivat lähteneet, Jeesus alkoi puhua väkijoukolle Johanneksesta: "Mitä te menitte autiomaahan katsomaan? Ruokoa, jota tuuli huojuuttaa?" ²⁵ Ellei, mitä te menitte katsomaan? Miestä, joka on pukeutunut hienoihin

Luukkaan evankeliumi

vaatteisiin? Ei, ne, jotka pukeutuvat loistokkaiisiin vaatteisiin ja elävät ylellisyydessä, ovat palatseissa.²⁶ Mutta mitä te menitte katsomaan? Profeettaa? Kyllä, minä sanon teille, ja vielä enemmän kuin profeettaa.²⁷ Tämä on se, josta on kirjoitettu:

'Katso, minä lähetän sanansaattajani sinun edelläsi, joka valmistaa tiesi sinun eteesi.'

²⁸ Minä sanon teille, naisten synnyttämien joukossa ei ole ketään suurempaa kuin Johannes; kuitenkin vähäisin Jumalan valtakunnassa on suurempi kuin hän."²⁹ (Koko kansa, mukaan lukien publikaanit, kun he kuulivat Jeesuksen sanat, tunnustivat Jumalan vanhurskauden, tultuaan Johanneksen kastamiksi.³⁰ Mutta fariseukset ja lainopettajat hylkäsivät Jumalan tarkoituksen itselleen, koska eivät olleet tulleet Johanneksen kastamiksi.)

³¹ "Mihin sitten vertaan tämän sukupolven ihmisiä, ja millaisia he ovat?"³² He ovat kuin lapset, jotka istuvat torilla ja huutelevat toisilleen:

'Me soitimme huilua teille, ettekä te tanssineet; me veisasimme valitusvirren, ettekä te itkeneet.'

³³ Sillä Johannes Kastaja tuli, ei syönyt leipää eikä juonut viiniä, ja te sanotte: 'Hänessä on paha henki.'

³⁴ Ihmisen Poika tuli, syöden ja juoden, ja te sanotte: 'Katso, syömäri ja juomari, publikaanien ja syntisten ystävä.'³⁵ Kuitenkin viisaus osoitetaan oikeaksi kaikilla lapsillaan."

³⁶ Eräs fariseus kutsui Jeesuksen aterioimaan kanssaan, ja Hän meni fariseuksen taloon ja asettui pöytänsä.³⁷ Kaupungissa oli nainen, joka oli syntinen, ja hän sai tietää, että Jeesus oli aterioimassa fariseuksen talossa, joten hän toi mukanaan alabasteripullon täynnä hajuvettä.³⁸ Seisten Hänen takanaan Hänen jalkojensa juuressa itkien, hän alkoi kastella Hänen jalkojaan kyynelillään. Sitten hän kuivasi ne hiuksillaan, suuteli niitä ja voiteli ne hajuvedellä.³⁹ Kun fariseus, joka oli kutsunut Hänet, näki tämän, hän ajatteli itsekseen: "Jos tämä mies olisi profeetta, Hän tietäisi, kuka Häntä koskettaa ja millainen nainen hän on - että hän on syntinen."⁴⁰ Jeesus vastasi hänelle: "Simon, minulla on jotain sanottavaa sinulle." "Sano se, opettaja", hän vastasi.

⁴¹ "Rahanlainaajalla oli kaksi velallista. Toinen oli hänelle velkaa viisisataa denaria ja toinen viisikymmentä.⁴² Kun he eivät kyenneet maksamaan, hän antoi anteeksi molempien velat. Kumpi heistä

rakastaa häntä enemmän?"⁴³ Simon vastasi: "Oletan, että se, jolle annettiin anteeksi suurempi velka." "Olet tuominnut oikein", Jeesus sanoi.⁴⁴ Sitten kääntyen naiseen päin Hän sanoi Simonille: "Näetkö tämän naisen? Minä tulin taloosi; et antanut vettä jaloilleni, mutta hän on kastellut jalkani kyynelillään ja kuivannut ne hiuksillaan."⁴⁵ Et antanut minulle suudelmaa, mutta hän ei ole lakannut suutelemasta jalkojani siitä asti kun tulin sisään.⁴⁶ Et voidellut päätäni öljyllä, mutta hän on voidellut jalkani hajuvedellä.⁴⁷ Siksi sanon sinulle, että hänen monet syntinsä on annettu anteeksi, sillä hän on osoittanut paljon rakkautta. Mutta se, jolle on annettu anteeksi vähän, rakastaa vähän."⁴⁸ Sitten Jeesus vakuutti hänelle: "Sinun syntisi on annettu anteeksi."⁴⁹ Muut vieraat alkoivat ihmetellä keskenään: "Kuka tämä on, joka jopa antaa synnit anteeksi?"⁵⁰ Ja Hän sanoi naiselle: "Uskosi on pelastanut sinut; mene rauhassa."

8 Jonkin ajan kuluttua Jeesus kulki kaupungista ja kylästä toiseen julistaen Jumalan valtakunnan hyvää sanomaa. Ne kaksitoista olivat hänen kanssaan,² samoin muutamat naiset, jotka oli parannettu pahoista hengistä ja sairauksista: Maria, jota kutsuttiin Magdaleenaksi, josta oli lähtenyt seitsemän demonia,³ Johanna, Kuusaan, Herodeksen taloudenhoitajan, vaimo; Susanna ja monia muita, jotka tukivat heitä omilla varoillaan.

⁴ Kun suuri joukko kokoontui ja ihmisiä tuli Jeesuksen luo eri kaupungeista, hän puhui heille vertauksen: ⁵ "Kylväjä lähti kylvämään siementään. Kun hän kylvi, osa siemenistä putosi tien varteen; ne tallattiin maahan, ja taivaan linnut söivät ne.⁶ Osa putosi kallioiselle maalle, ja kun ne nousivat, ne kuivuivat, koska niillä ei ollut kosteutta.⁷ Muut siemenet putosivat orjantappuroihin, jotka kasvoivat niiden mukana ja tukahduttivat ne.⁸ Vielä muut siemenet putosivat hyvään maahan. Ne kasvoivat ja tuottivat satakertaisen sadon." Kun hän sanoi tämän, hän huusi: "Jolla on korvat kuulla, se kuulkoon."

⁹ Hänen opetuslapsensa kysyivät tämän vertauksen merkitystä.¹⁰ Hän vastasi: "Teille on annettu tietää Jumalan valtakunnan salaisuudet, mutta muille puhun vertauksin, jotta,

'nähdessään he eivät näkisi; kuullessaan he eivät ymmärtäisi.'

Luukkaan evankeliumi

¹¹ "Vertauksen merkitys on tämä: Siemen edustaa Jumalan sanaa. ¹² Tien varressa olevat ovat niitä, jotka kuulevat, mutta sitten vastustaja tulee ja vie sanan heidän sydäimestään, estäen heitä uskomasta ja pelastumasta. ¹³ Kallioisella maalla olevat ovat niitä, jotka ottavat sanan ilolla vastaan, kun he kuulevat sen, mutta heillä ei ole juurta. He uskovat hetken, mutta koetuksen aikana he luopuvat. ¹⁴ Orjantappuroihin pudonnut siemen edustaa niitä, jotka kuulevat, mutta jatkaessaan matkaansa heidät tukahduttavat elämän huolet, rikkaudet ja nautinnot, eivätkä he kypsy. ¹⁵ Mutta hyvään maahan pudonnut siemen edustaa niitä, joilla on jalo ja hyvä sydän, jotka kuulevat sanan, säilyttävät sen ja tuottavat sadon kestävytydellä.

¹⁶ "Ei kukaan syytää lamppua ja peitä sitä astiassa tai laita sitä vuoteen alle. Sen sijaan he asettavat sen lampunjalkaan, jotta sisään tulevat näkisivät valon. ¹⁷ Sillä ei ole mitään kätkeytyä, mikä ei tule ilmi, eikä mitään salattua, mikä ei tule tunnetuksi ja valoon. ¹⁸ Olkaa siis tarkkaavaisia, kuinka kuuntelette. Jolla on, sille annetaan lisää; jolla ei ole, siltä otetaan pois sekin, mitä hän luulee omistavansa."

¹⁹ Nyt Jeesuksen äiti ja veljet tulivat tapaamaan häntä, mutta he eivät päässeet hänen lähelleen väkijoukon vuoksi. ²⁰ Joku kertoi hänelle: "Äitisi ja veljesi seisovat ulkona ja haluavat nähdä sinut." ²¹ Hän vastasi: "Äitini ja veljeni ovat ne, jotka kuulevat Jumalan sanan ja tekevät sen."

²² Eräänä päivänä Jeesus sanoi opetuslapsilleen: "Menkäämme järven toiselle puolelle." Niin he astuivat veneeseen ja lähtivät. ²³ Kun he purjehtivat, hän nukahti. Myrsky laskeutui järvelle, niin että vene oli vaarassa upota, ja he olivat vaarassa. ²⁴ Opetuslapset lähestyivät häntä ja herättivät hänet sanoen: "Mestari, mestari, olemme vaarassa!" Hän nousi ja nuhteli tuulta ja myrskyisiä vesiä; myrsky tyyntyi, ja kaikki oli rauhallista. ²⁵ "Missä on teidän uskonne?" hän kysyi opetuslapsiltaan. Pelon ja ihmetyksen vallassa he kyselivät toisiltaan: "Kuka tämä on? Hän käskee jopa tuulia ja vettä, ja ne tottelevat häntä."

²⁶ He matkustivat Gerasalaisten alueelle, joka on järven toisella puolella Galileasta. ²⁷ Kun Jeesus astui maihin, häntä vastaan tuli mies, joka oli riivattu demoneista kaupungista. Kauan aikaa tämä mies ei ollut pukeutunut vaatteisiin eikä asunut talossa, vaan

haudoissa. ²⁸ Kun hän näki Jeesuksen, hän huusi ja kaatui hänen jalkoihinsa huutaen kovalla äänellä: "Mitä sinä tahdot minusta, Jeesus, Korkeimman Jumalan Poika? Pyydän sinua, älä kiduta minua!" ²⁹ Sillä Jeesus oli käsenyt saastaista henkeä lähtemään miehestä. Monta kertaa se oli vallannut hänet, ja vaikka hänet oli kahlittu käsistä ja jaloista ja pidetty vartioituna, hän oli rikkonut kahleensa ja demonin ajamana paennut yksinäisiin paikkoihin. ³⁰ Jeesus kysyi häneltä: "Mikä on nimesi?" "Legioona", hän vastasi, sillä monta demonia oli mennyt häneen. ³¹ Ja he pysyivät Jeesusta toistuvasti, ettei hän lähettäisi heitä syvyyteen. ³² Suuri sikalauma oli siellä rinteellä laiduntamassa. Demonit pyysivät Jeesukselta lupaa mennä sikoihin, ja hän antoi heille luvan. ³³ Kun demonit lähtivät miehestä, ne menivät sikoihin, ja lauma syöksi jyrkännettä alas järveen ja hukkui.

³⁴ Kun sikojen paimenet näkivät, mitä oli tapahtunut, he pakenivat ja kertoivat tästä kaupungissa ja maaseudulla. ³⁵ Ja ihmiset lähtivät katsomaan, mitä oli tapahtunut. Kun he tulivat Jeesuksen luo, he löysivät miehen, josta demonit olivat lähteneet, istumassa Jeesuksen jalkojen juuressa, vaatetettuna ja täysissä järjissään; ja he pelkäsivät. ³⁶ Ne, jotka olivat nähneet sen, kertoivat ihmisille, kuinka demonien riivaama mies oli parantunut. ³⁷ Sitten kaikki Gerasalaisten alueen ihmiset pyysivät Jeesusta lähtemään heidän luotaan, koska he olivat pelon vallassa. Niin hän astui veneeseen ja lähti. ³⁸ Mies, josta demonit olivat lähteneet, pysyi päästä mukaansa, mutta Jeesus lähetti hänet pois sanoen: ³⁹ "Palaa kotiisi ja kerro, kuinka paljon Jumala on tehnyt sinulle." Niin mies meni ja julisti koko kaupungissa, kuinka paljon Jeesus oli tehnyt hänelle.

⁴⁰ Kun Jeesus palasi, väkijoukko otti hänet vastaan, sillä he kaikki odottivat hänen saapumistaan. ⁴¹ Silloin Jairus-niminen mies, synagogan johtaja, tuli ja lankesi Jeesuksen jalkoihin pyytäen häntä tulemaan taloonsa ⁴² koska hänen ainoa tyttärensä, noin kaksitoistavuotias tyttö, oli kuolemaisillaan. Kun Jeesus oli matkalla, väkijoukko melkein murskasi hänet. ⁴³ Ja siellä oli nainen, joka oli kärsinyt verenvuodosta kaksitoista vuotta, mutta kukaan ei voinut parantaa häntä. ⁴⁴ Hän lähestyi takaapäin ja kosketti hänen viittansa reunaa, ja heti hänen verenvuotonsa lakkasi. ⁴⁵ "Kuka kosketti minua?" Jeesus kysyi. Kun kaikki kielsivät, Pietari sanoi:

Luukkaan evankeliumi

"Mestari, ihmiset tungeksivat ja painavat sinua." ⁴⁶ Mutta Jeesus sanoi: "Joku kosketti minua; tiedän, että voimaa lähti minusta." ⁴⁷ Silloin nainen, tajuten ettei voinut jäädä huomaamatta, tuli vapisten ja lankesi hänen jalkoihinsa. Kaikkien ihmisten edessä hän kertoi, miksi hän oli kosketanut häntä ja kuinka hän oli heti parantunut. ⁴⁸ Sitten hän sanoi hänelle: "Tytär, uskosi on tehnyt sinut terveeksi. Mene rauhassa."

⁴⁹ Kun Jeesus vielä puhui, joku tuli Jairuksen, synagogan johtajan, talosta. "Tytttäresi on kuollut", hän sanoi. "Älä vaivaa opettajaa enää." ⁵⁰ Tämän kuultuaan Jeesus sanoi Jairukselle: "Älä pelkää; usko vain, ja hän paranee." ⁵¹ Kun hän saapui Jairuksen taloon, hän salli vain Pietarin, Johanneksen ja Jaakobin sekä lapsen isän ja äidin tulla sisään hänen kanssaan. ⁵² Sillä välin kaikki ihmiset itkivät ja surivat häntä. "Lakattaa itkemästä", Jeesus sanoi. "Hän ei ole kuollut vaan nukkuu." ⁵³ He pilkkasivat häntä, koska olivat varmoja, että hän oli kuollut. ⁵⁴ Mutta hän tarttui häntä kädestä ja sanoi: "Lapseni, nouse!" ⁵⁵ Hänen henkensä palasi, ja hän nousi heti. Sitten Jeesus käski antaa hänelle jotain syötävää. ⁵⁶ Hänen vanhempansa olivat hämmästyneitä, mutta hän käski heitä olemaan kertomatta kenellekään, mitä oli tapahtunut.

9 Kun Jeesus kutsui kaksitoista koolle, Hän antoi heille voiman ja vallan kaikkien pahojen henkien yli ja parantaa tauteja. ² Hän lähetti heidät julistamaan Jumalan valtakuntaa ja parantamaan sairaita. ³ Hän käski heitä: "Älkää ottako mitään matkalle mukaan—ei sauvaa, ei laukua, ei leipää, ei rahaa; älkääkään ottako ylimääräistä vaatetta." ⁴ "Mihin taloon ikinä menettekin, jääkää sinne, kunnes lähdette sieltä." ⁵ "Jos ihmiset eivät ota teitä vastaan, lähtekää siitä kaupungista ja pudistakaa pöly jaloistanne todistukseksi heitä vastaan." ⁶ Niin he lähtivät ja kulkivat kylien läpi, julistaen evankeliumia ja parantaen kaikkialla.

⁷ Tetrarkki Herodes kuuli kaikesta, mitä tapahtui, ja hän oli ymmällään, koska jotkut sanoivat, että Johannes oli noussut kuolleista, ⁸ toiset, että Elia oli ilmestynyt, ja vielä toiset, että joku vanhoista profeetoista oli noussut. ⁹ Herodes sanoi: "Minä mestasin Johanneksen. Kuka sitten on tämä, josta kuulen tällaisia asioita?" Ja hän halusi nähdä Hänet.

¹⁰ Kun apostolit palasivat, he kertoivat Jeesukselle kaikesta, mitä olivat tehneet. Hän otti heidät mukaansa ja vetäytyi yksityisesti erääseen kaupunkiin nimeltä Betsaida. ¹¹ Mutta väkijoukot saivat tietää siitä ja seurasivat Häntä. Hän otti heidät vastaan ja puhui heille Jumalan valtakunnasta ja paransi ne, jotka tarvitsivat parantamista. ¹² Kun päivä alkoi kallistua iltaan, kaksitoista tulivat Hänen luokseen ja sanoivat: "Lähetä väkijoukko pois, jotta he voivat mennä ympäröiviin kyliin ja maaseudulle löytämään majoitusta ja ruokaa, sillä olemme syrjäisessä paikassa." ¹³ Hän vastasi: "Antakaa te heille syötävää." He vastasivat: "Meillä on vain viisi leipää ja kaksi kalaa—ellemme mene ja osta ruokaa tälle väkijoukolle." ¹⁴ (Miehiä oli noin viisituhatta.) Mutta Hän sanoi opetuslapsilleen: "Käske heidän istua ryhmiin, noin viisikymmentä kussakin." ¹⁵ Opetuslapset tekivät niin, ja kaikki istuutuivat. ¹⁶ Ottaen viisi leipää ja kaksi kalaa, Hän katsoi ylös taivaaseen, kiitti, mursi ne ja antoi opetuslapsille jaettavaksi kansalle. ¹⁷ He kaikki söivät ja tulivat kylläisiksi, ja opetuslapset keräsivät kaksitoista korillista täynnä palasia, jotka jäivät yli.

¹⁸ Kun Jeesus rukoili yksin, ja opetuslapset olivat Hänen kanssaan, Hän kysyi heiltä: "Kuka kansa sanoo minun olevan?" ¹⁹ He vastasivat: "Jotkut sanovat Johanneksen Kastajan; toiset sanovat Elian; ja vielä toiset, että joku vanhoista profeetoista on noussut eloon." ²⁰ "Mutta entä te?" Hän kysyi. "Kuka te sanotte minun olevan?" Pietari vastasi: "Jumalan Kristus."

²¹ Jeesus käski heitä ankarasti olemaan kertomatta tätä kenellekään. ²² Hän sanoi: "Ihmisen Pojan täytyy kärsiä monia asioita ja tulla hylätyksi vanhimpien, ylipappien ja kirjanoppineiden toimesta, ja tulla tapetuksi ja nousta kolmantena päivänä."

²³ Sitten Hän sanoi heille kaikille: "Jos joku haluaa seurata minua, hänen täytyy kieltää itsensä, ottaa ristinsä joka päivä ja seurata minua." ²⁴ "Sillä joka haluaa pelastaa elämänsä, menettää sen, mutta joka menettää elämänsä minun tähteni, löytää sen." ²⁵ "Mitä hyötyä on ihmiselle voittaa koko maailma, mutta menettää tai uhrata itsensä?" ²⁶ "Joka häpeää minua ja minun sanojani, sitä myös Ihmisen Poika häpeää, kun Hän tulee kirkkaudessaan ja Isän ja pyhien enkelien kirkkaudessa." ²⁷ "Totisesti minä sanon teille, jotkut, jotka seisovat täällä, eivät koe kuolemaa ennen kuin näkevät Jumalan valtakunnan."

Luukkaan evankeliumi

²⁸ Noin kahdeksan päivää sen jälkeen, kun Jeesus oli puhunut nämä sanat, Hän otti Pietarin, Johanneksen ja Jaakobin mukaansa ja meni vuorelle rukoilemaan.

²⁹ Kun Hän rukoili, Hänen kasvonsa muuttuivat ja Hänen vaatteensa tulivat loistavan valkoisiksi. ³⁰ Kaksi miestä, Mooses ja Elia, ilmestyivät kirkkaudessa ja keskustelivat Jeesuksen kanssa. ³¹ He puhuivat Hänen lähdestään, jonka Hän oli toteuttava Jerusalemissa. ³² Pietari ja hänen toverinsa olivat hyvin uneliaita, mutta kun he olivat täysin hereillä, he näkivät Hänen kirkkautensa ja kaksi miestä seisomassa Hänen kanssaan. ³³ Kun miehet olivat lähdössä Jeesuksen luota, Pietari sanoi Hänelle: "Mestari, on hyvä, että olemme täällä. Tehkäämme kolme majaa—yksi Sinulle, yksi Moosekselle ja yksi Elialle." (Hän ei tiennyt, mitä sanoi.) ³⁴ Kun hän puhui, ilmestyi pilvi ja peitti heidät, ja he pelkäsivät astuessaan pilveen. ³⁵ Pilvestä kuului ääni, joka sanoi: "Tämä on minun Poikani, minun Valittuni; kuulkaa Häntä." ³⁶ Kun ääni oli puhunut, he huomasivat, että Jeesus oli yksin. Opetuslapset pitivät tämän itsellään eivätkä kertoneet kenellekään siihen aikaan, mitä olivat nähneet.

³⁷ Seuraavana päivänä, kun he laskeutuivat vuorelta, suuri väkijoukko tuli Hänen luokseen. ³⁸ Mies väkijoukosta huusi: "Opettaja, pyydän Sinua katsomaan poikaani, sillä hän on ainoa lapseni." ³⁹ "Henki valtaa hänet ja hän huutaa äkkiä; se heittää hänet kouristuksiin niin, että hän vaahtoaa suusta. Se ei juuri koskaan jätä häntä rauhaan ja vahingoittaa häntä." ⁴⁰ "Pyysin opetuslapsiasi ajamaan sen ulos, mutta he eivät voineet." ⁴¹ Jeesus vastasi: "Te epäuskoinen ja nurja sukupolvi, kuinka kauan minun täytyy olla teidän kanssanne ja sietää teitä? Tuokaa poikanne tänne." ⁴² Jo pojan tullessa, henki heitti hänet maahan kouristuksessa. Mutta Jeesus nuhteli epäpuhtaan hengen, paransi pojan ja palautti hänet isälleen. ⁴³ Ja kaikki olivat ihmeissään Jumalan majesteettisuudesta. Kun kaikki ihmettelivät kaikkea, mitä Jeesus teki, Hän puhui opetuslapsilleen, ⁴⁴ "Kiinnittäkää tarkasti huomiota siihen, mitä aion kertoa teille: Ihmisen Poika annetaan ihmisten käsiin." ⁴⁵ Mutta he eivät ymmärtäneet, mitä tämä tarkoitti. Se oli heiltä kätketty, joten he eivät käsittäneet sitä, ja he pelkäsivät kysyä Häneltä siitä.

⁴⁶ Opetuslasten keskuudessa syntyi kiista siitä, kuka heistä olisi suurin. ⁴⁷ Jeesus, tietäen heidän ajatuksensa, otti pienen lapsen ja asetti hänet

viereensä. ⁴⁸ Sitten Hän sanoi heille: "Joka ottaa tämän pienen lapsen vastaan minun nimessäni, ottaa vastaan minut; ja joka ottaa minut vastaan, ottaa vastaan Hänet, joka on minut lähettänyt. Sillä se, joka on vähäisin teidän joukossanne, on suurin."

⁴⁹ "Mestari," sanoi Johannes, "näimme jonkun ajavan ulos riivaajia Sinun nimessäsi ja yritimme estää häntä, koska hän ei ollut meidän joukossamme." ⁵⁰ "Älkää estäkö häntä," Jeesus sanoi, "sillä joka ei ole teitä vastaan, on teidän puolellanne."

⁵¹ Kun aika läheni, jolloin Hänet otettaisiin ylös taivaaseen, Jeesus päätti lujasti lähteä kohti Jerusalemiä. ⁵² Hän lähetti sanansaattajia edellään, jotka menivät samarialaiseen kylään valmistamaan Häntä varten; ⁵³ mutta ihmiset siellä eivät ottaneet Häntä vastaan, koska Hän oli matkalla Jerusalemiin. ⁵⁴ Kun opetuslapset Jaakob ja Johannes näkivät tämän, he kysyivät: "Herra, haluatko, että kutsumme tulen taivaasta kuluttamaan heidät?" ⁵⁵ Mutta Jeesus kääntyi heidän puoleensa ja nuhteli heitä. ⁵⁶ Sitten Hän ja Hänen opetuslapsensa siirtyivät toiseen kylään.

⁵⁷ Kun he kävelivät tietä pitkin, joku sanoi Hänelle: "Minä seuran Sinua, minne ikinä menetkin." ⁵⁸ Jeesus vastasi: "Ketuilla on luolat ja linnoilla pesät, mutta Ihmisen Pojalla ei ole paikkaa, mihin päänsä kallistaisi." ⁵⁹ Hän sanoi toiselle miehelle: "Seuraa minua." Mutta tämä vastasi: "Herra, anna minun ensin mennä hautaamaan isäni." ⁶⁰ Jeesus sanoi hänelle: "Anna kuolleiden haudata kuolleen, mutta mene sinä ja julista Jumalan valtakuntaa." ⁶¹ Vielä toinen sanoi: "Minä seuran Sinua, Herra; mutta anna minun ensin mennä hyvästelemään perheeni." ⁶² Jeesus vastasi: "Ei kukaan, joka tarttuu auraan ja katsoo taakseen, ole sopiva Jumalan valtakunnan palvelukseen."

10 Tämän jälkeen Herra valitsi seitsemänkymmentäkaksi muuta ja lähetti heidät kaksittain edellään jokaiseen kaupunkiin ja paikkaan, minne hän itse aikoi mennä. ² Hän sanoi heille: "Eloa on paljon, mutta työmiehiä vähän. Rukoilkaa siis elon Herraa lähettämään työmiehiä elonkorjuuseensa. ³ Menkää! Katso, minä lähetän teidät kuin lampaat susien keskelle. ⁴ Älkää ottako mukaanne kukkaroa, laukkuja, älkääkä kenkiä, älkääkä tervehtikö ketään tiellä. ⁵ Kun tulette johonkin taloon, sanokaa ensin: 'Rauha tälle talolle.' ⁶

Luukkaan evankeliumi

Jos siellä on rauhan lapsi, teidän rauhanne lepää hänen päällään; ellei ole, se palaa teille takaisin.⁷ Jääkää siihen taloon, syökää ja juokaa, mitä he tarjoavat, sillä työmies on palkkansa ansainnut. Älkää siirtykö talosta taloon.⁸ Kun tulette johonkin kaupunkiin ja teidät otetaan vastaan, syökää, mitä eteenne asetetaan.⁹ Parantakaa siellä olevat sairaat ja sanokaa heille: 'Jumalan valtakunta on tullut teitä lähelle.'¹⁰ Mutta jos tulette johonkin kaupunkiin eikä teitä oteta vastaan, menkää sen kaduille ja sanokaa,¹¹ 'Jopa teidän kaupunkinne tomu, joka tarttuu jalkoihimme, pyyhimme teitä vastaan. Mutta tietäkää tämä: Jumalan valtakunta on tullut lähelle.'¹² Minä sanon teille: Sodomalle on sinä päivänä helpompaa kuin sille kaupungille.

¹³ "Voi sinua, Korasin! Voi sinua, Betsaida! Sillä jos ne teot, jotka teissä on tehty, olisi tehty Tyyrossa ja Sidonissa, ne olisivat jo aikoja sitten tehneet parannuksen säkissä ja tuhassa.¹⁴ Kuitenkin Tyyrolle ja Sidonille on tuomiopäivänä helpompaa kuin teille.¹⁵ Ja sinä, Kapernaum, korotetaanko sinut taivaaseen? Ei, sinut syöstään alas tuonelaan.¹⁶ "Joka kuulee teitä, kuulee minua; ja joka hylkää teidät, hylkää minut; ja joka hylkää minut, hylkää hänet, joka on minut lähettänyt."

¹⁷ Ne seitsemänkymmentäkaksi palasivat iloiten ja sanoivat: "Herra, jopa riivaajat ovat meille alamaisia sinun nimessäsi."¹⁸ Hän sanoi heille: "Minä näin Saatanan lankeavan taivaasta kuin salaman.¹⁹ Minä olen antanut teille vallan tallata käärmeitä ja skorpionoja ja kaikkea vihollisen voimaa, eikä mikään vahingoita teitä.²⁰ Älkää kuitenkaan iloitko siitä, että henget ovat teille alamaisia, vaan iloitkaa siitä, että teidän nimenne ovat kirjoitettuina taivaassa."

²¹ Sillä hetkellä Jeesus riemuitsi Pyhässä Hengessä ja sanoi: "Minä ylistän sinua, Isä, taivaan ja maan Herra, että olet salannut nämä asiat viisailta ja ymmärtävisiltä ja ilmoittanut ne lapsenmielisille. Kyllä, Isä, sillä näin sinä olet hyväksi nähnyt.²² "Kaikki on minun Isäni antanut minun haltuuni. Ei kukaan muu tunne, kuka Poika on, kuin Isä, eikä kukaan muu tunne, kuka Isä on, kuin Poika ja se, jolle Poika tahtoo hänet ilmoittaa."²³ Sitten hän kääntyi opetuslastensa puoleen ja sanoi heille erikseen: "Autuaat ne silmät, jotka näkevät, mitä te näette."²⁴ Sillä minä sanon teille: monet profeetat ja kuninkaat halusivat nähdä, mitä te näette, eivätkä nähneet, ja kuulla, mitä te kuulette, eivätkä kuulleet."

²⁵ Eräänä päivänä lainoppinut nousi koetellakseen Jeesusta. "Opettaja," hän kysyi, "mitä minun pitää tehdä periäkseni iankaikkisen elämän?"²⁶ "Mitä laissa on kirjoitettu?" hän vastasi. "Kuinka sen luet?"²⁷ Hän vastasi: "'Rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydämestäsi, kaikesta sielustasi, kaikesta voimastasi ja kaikesta mielestäsi'; ja, 'Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.'"²⁸ "Oikein vastasit," Jeesus sanoi. "Tee näin, niin saat elää."

²⁹ Mutta hän tahtoi osoittaa olevansa vanhurskas ja kysyi Jeesukselta: "Ja kuka on minun lähimmäiseni?"

³⁰ Jeesus vastasi: "Eräs mies oli menossa Jerusalemistä Jerikoon, kun rosvo hyökkäsivät hänen kimppuunsa. He riisuivat hänet alasti, löivät hänet ja menivät pois, jättäen hänet puolikuolleeksi.

³¹ Sattumalta eräs pappi kulki sitä tietä, ja nähdessään miehen hän meni ohi toiselle puolelle tietä.³² Samoin myös leeviläinen, kun hän tuli paikalle ja näki hänet, meni ohi toiselle puolelle tietä.

³³ Mutta eräs samarialainen, joka oli matkalla, tuli hänen luokseen; ja nähdessään hänet, hän tunsu sääliä häntä kohtaan.³⁴ Hän meni hänen luokseen ja sitoi hänen haavansa, kaataen niihin öljyä ja viiniä. Sitten hän nosti miehen omalle eläimelleen, vei hänet majataloon ja hoiti häntä.³⁵ Seuraavana päivänä hän otti esiin kaksi denaaria ja antoi ne majatalon isännälle. 'Hoida häntä,' hän sanoi, 'ja jos sinulle koituu enemmän kuluja, minä maksan ne takaisin, kun palaan.'³⁶ "Kuka näistä kolmesta sinun mielestäsi oli ryöstettyyn mieheen joutuneen lähimmäinen?"³⁷ Lainoppinut vastasi: "Se, joka osoitti hänelle laupeutta." Jeesus sanoi hänelle: "Mene ja tee sinä samoin."

³⁸ Kun Jeesus ja hänen opetuslapsensa olivat matkalla, hän tuli kylään, jossa nainen nimeltä Martha otti hänet kotiinsa.³⁹ Hänellä oli sisar nimeltä Maria, joka istui Herran jalkojen juuressa kuunnellen hänen sanaansa.⁴⁰ Mutta Martha oli kiireinen monenlaisten valmistelujen kanssa. Hän tuli Jeesuksen luo ja kysyi: "Herra, etkö väitit siitä, että sisareni on jättänyt minut yksin tekemään työt? Sano hänelle, että hän auttaisi minua!"⁴¹ "Martha, Martha," Herra vastasi, "sinä huolehdit ja hätäilet monista asioista,⁴² mutta vain yksi on tarpeen. Maria on valinnut hyvän osan, eikä sitä oteta häneltä pois."

11

Tapahtui, että kun Jeesus oli rukoilemassa eräässä paikassa, ja kun Hän oli lopettanut, yksi Hänen opetuslapsistaan lähestyi Häntä

Luukkaan evankeliumi

sanoen: "Herra, opeta meitä rukoilemaan, niin kuin Johannes opetti opetuslapsiaan." ² Hän vastasi: "Kun rukoillette, sanokaa:

'Isä, pyhitetty olkoon nimesi. Tulkoon sinun valtakuntasi. ³ Anna meille tänään jokapäiväinen leipämme. ⁴ Ja anna meille syntimme anteeksi, sillä mekin annamme anteeksi jokaiselle, joka on meitä vastaan rikkonut. Äläkä saata meitä kiusaukseen, vaan päästä meidät pahasta.'"

⁵ Ja Hän sanoi heille: "Oletetaan, että jollakin teistä on ystävä, ja hän menee tämän luo keskiyöllä ja sanoo: 'Ystävä, lainaa minulle kolme leipää; ⁶ sillä ystäväni on saapunut matkalta, eikä minulla ole mitään tarjottavaa hänelle.' ⁷ Ja oletetaan, että se, joka on sisällä, vastaa: 'Älä vaivaa minua; ovi on jo suljettu, ja lapseni ja minä olemme vuoteessa; en voi nousta antamaan sinulle mitään.' ⁸ Minä sanon teille, vaikka hän ei nousisikaan antamaan hänelle mitään, koska hän on hänen ystävänsä, niin kuitenkin hänen hellittämättömyytensä vuoksi hän nousee ja antaa hänelle niin paljon kuin hän tarvitsee. ⁹ "Sanon teille: Anokaa, niin teille annetaan; etsikää, niin te löydätte; kolkuttakaa, niin teille avataan. ¹⁰ Sillä jokainen anova saa; etsivä löytää; ja kolkuttavalle avataan. ¹¹ Kuka teistä isistä, jos poika pyytää kalaa, antaisi hänelle käärmeen kalan sijasta? ¹² Tai jos hän pyytää munaa, antaisi hänelle skorpionin? ¹³ Jos siis te, vaikka olettekin pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljon enemmän taivaallinen Isä antaa Pyhän Hengen niille, jotka Häneltä anovat!"

¹⁴ Ja Hän oli ajamassa ulos mykkää demonia; kun demoni oli lähtenyt, mykkä mies puhui, ja väkijoukot hämmästyivät. ¹⁵ Mutta jotkut heistä sanoivat: "Hän ajaa ulos demoneja Beelsebulin, demonien päämiehen, avulla." ¹⁶ Toiset, koetellen Häntä, pyysivät merkkiä taivaasta. ¹⁷ Mutta Hän, tietäen heidän ajatuksensa, sanoi heille: "Jokainen valtakunta, joka on jakautunut itseään vastaan, tuhoutuu, ja talo, joka on jakautunut itseään vastaan, kaatuu. ¹⁸ Jos Saatana on jakautunut itseään vastaan, kuinka hänen valtakuntansa voi pysyä? Sanon tämän, koska te väitätte, että ajan ulos demoneja Beelsebulin avulla. ¹⁹ Jos ajan ulos demoneja Beelsebulin avulla, kenen avulla teidän seuraajanne ajavat niitä ulos? Sen vuoksi he tulevat olemaan teidän tuomareitanne. ²⁰ Mutta jos ajan ulos demoneja Jumalan voimalla, silloin Jumalan valtakunta on tullut teidän luoksenne. ²¹ Kun vahva

mies, täysin aseistettu, vartioi omaa taloaan, hänen omaisuutensa on turvassa. ²² Mutta kun joku vahvempi hyökkää ja voittaa hänet, hän ottaa pois sen varustuksen, johon mies luotti, ja jakaa saaliinsa. ²³ Sillä jokainen, joka ei ole Minun kanssani, on Minua vastaan, ja jokainen, joka ei kokoa kanssani, hajottaa.

²⁴ "Kun saastainen henki lähtee ihmisestä, se kulkee kuivilla paikoilla etsien lepoa, mutta ei löydä, ja sanoo: 'Minä palaan talooni, josta lähdin.' ²⁵ Kun se saapuu, se löytää talon lakaistuna ja järjestettynä. ²⁶ Sitten se menee ja tuo mukanaan seitsemän muuta henkeä, pahempia kuin se itse, ja ne menevät sisään ja asuvat siellä; ja sen ihmisen loppu on pahempi kuin alku."

²⁷ Kun Hän sanoi näitä asioita, eräs nainen väkijoukossa korotti äänensä ja sanoi: "Siunattu on kohtu, joka kantoi Sinut, ja rinnat, joita Sinä imetit!" ²⁸ Mutta Hän sanoi: "Pikemminkin, siunattuja ovat ne, jotka kuulevat Jumalan sanan ja pitävät sen."

²⁹ Kun väkijoukot lisääntyivät, Hän alkoi sanoa: "Tämä on paha sukupolvi. Se etsii merkkiä, mutta sille ei anneta muuta merkkiä kuin Joonan merkki. ³⁰ Sillä niin kuin Joonaa oli merkki niineviläisille, niin myös Ihmisen Poika on oleva tälle sukupolvelle. ³¹ Etelän kuningatar nousee tuomiolle tämän sukupolven ihmisten kanssa ja tuomitsee heidät, sillä hän tuli maan ääristä kuulemaan Salomon viisautta; ja katso, täällä on enemmän kuin Salomo. ³² Niineven miehet nousevat tuomiolle tämän sukupolven kanssa ja tuomitsevat sen, koska he tekivät parannuksen Joonan saarnan vaikutuksesta; ja katso, täällä on enemmän kuin Joonaa.

³³ "Ei kukaan syytää lamppua ja aseta sitä kellariin tai vakan alle, vaan lampunjalkeaan, jotta sisään tulevat näkisivät valon. ³⁴ Silmäsi on kehosi lamppu. Kun silmäsi ovat terveet, koko kehosi on täynnä valoa. Mutta kun ne ovat huonot, kehosi on täynnä pimeyttä. ³⁵ Ole siis varuillasi, ettei valo, joka on sinussa, ole pimeyttä. ³⁶ Jos koko kehosi on täynnä valoa, eikä siinä ole mitään pimeää, se on täysin valaistu, niin kuin silloin, kun lamppu valaisee sinua."

³⁷ Kun Hän oli lopettanut puhumisen, eräs fariseus kutsui Hänet aterioimaan kanssaan; niin Hän meni sisään ja asettui pöytään. ³⁸ Mutta fariseus hämmästyi nähdessään, ettei Hän ensin suorittanut seremoniallista pesua ennen ateriala. ³⁹ Silloin Herra

Luukkaan evankeliumi

sanoi hänelle: "Nyt te fariseukset puhdistatte kupin ja vadin ulkopuolen, mutta sisäpuolella olette täynnä ahneutta ja pahuuden tekoa." ⁴⁰ Te mielettömät! Eikö Hän, joka teki ulkopuolen, tehnyt myös sisäpuolen? ⁴¹ Mutta antakaa se, mikä on sisällä, hyväntekeväisyytenä, ja silloin kaikki on teille puhdasta.

⁴² "Voi teitä, fariseukset, sillä te annatte kymmenykset mintusta, ruohosta ja kaikista puutarhayrteistä, mutta laiminlyötte oikeuden ja Jumalan rakkauden. Näitä teidän olisi pitänyt tehdä, niitä muita laiminlyömmättä." ⁴³ Voi teitä, fariseukset, sillä te rakastatte synagogien etummaisista istuimista ja kunnioitettavista tervehdyksiä toreilla. ⁴⁴ Voi teitä, sillä te olette kuin merkitsemättömät haudat, joita ihmiset kävelevät yli tietämättään."

⁴⁵ Eräs lainopettajista vastasi Hänelle: "Opettaja, sanomalla nämä asiat, Sinä loukkaat myös meitä." ⁴⁶ Hän vastasi: "Voi teitä, lainopettajat, sillä te kuormittatte ihmisiä taakkoilla, joita on vaikea kantaa, ettekä itse kosketa taakkoja yhdelläkään sormellanne." ⁴⁷ Voi teitä, sillä te rakennatte profeettojen hautoja, ja teidän isänne tappoivat heidät. ⁴⁸ Niinpä te todistatte, että hyväksytte isienne teot; he tappoivat profeetat, ja te rakennatte heidän hautansa. ⁴⁹ Tämän vuoksi Jumalan viisaus sanoi: 'Minä lähetän heille profeettoja ja apostoleja, joista jotkut he tappavat ja toisia he vainoavat,' ⁵⁰ jotta kaikkien profeettojen veri, joka on vuodatettu maailman perustamisesta lähtien, vaadittaisiin tältä sukupolvelta, ⁵¹ Aabelin verestä Sakarjan vereen, joka tapettiin alttarin ja pyhäkön välillä. Totisesti, minä sanon teille, se vaaditaan tältä sukupolvelta. ⁵² "Voi teitä, lainopettajat, sillä te olette ottaneet pois tiedon avaimen. Ette itse menneet sisään, ja estitte niitä, jotka olivat menossa sisään."

⁵³ Kun Hän lähti sieltä, kirjanoppineet ja fariseukset alkoivat vastustaa Häntä kiivaasti ja kuulustella Häntä monista asioista, ⁵⁴ suunnitellen, että saisivat Hänet kiinni jostakin, mitä Hän saattaisi sanoa.

12 Näissä olosuhteissa, kun tuhansien joukko oli kokoontunut, niin että he tallasivat toisiaan, Hän alkoi puhua ensin opetuslapsilleen sanoen: "Varokaa fariseusten hapatusta, joka on tekopyhyyttä." ² Sillä ei ole mitään peitettyä, mikä ei tule paljastetuksi, eikä mitään kätkeytyä, mikä ei tule tunnetuksi. ³ Sen tähden, mitä

olette puhuneet pimeässä, se kuullaan valossa, ja mitä olette kuiskanneet sisähuoneissa, se julistetaan katoilta.

⁴ "Minä sanon teille, ystäväni, älkää pelätkö niitä, jotka tappavat ruumiin ja sen jälkeen eivät voi tehdä enempää." ⁵ Mutta minä osoitan teille, ketä teidän tulee pelätä: pelätkää Häntä, jolla on valta tappamisen jälkeen heittää helvettiin; kyllä, minä sanon teille, pelätkää Häntä. ⁶ Eikö viisi varpusta myydä kahdesta pennistä? Kuitenkaan ei yhtäkään niistä ole unohdettu Jumalan edessä. ⁷ Totisesti, teidän pääanne hiuksetkin ovat kaikki luetut. Älkää pelätkö; te olette arvokkaampia kuin monet varpuset.

⁸ "Minä sanon teille, jokainen, joka tunnustaa Minut muiden edessä, Ihmisen Poika tunnustaa myös Jumalan enkelien edessä." ⁹ Mutta joka kieltää Minut muiden edessä, se kielletään Jumalan enkelien edessä. ¹⁰ Ja jokainen, joka puhuu Ihmisen Poikaa vastaan, se annetaan anteeksi, mutta joka puhuu Pyhää Henkeä vastaan, sitä ei anneta anteeksi. ¹¹ Kun teidät viedään synagogien, hallitsijoiden ja viranomaisten eteen, älkää olko huolissanne siitä, miten puolustautua tai mitä sanoa, ¹² sillä Pyhä Henki opettaa teille sillä hetkellä, mitä teidän tulee sanoa."

¹³ Eräs henkilö väkijoukosta sanoi Hänelle: "Opettaja, käske veljeäni jakamaan perintö kanssani." ¹⁴ Mutta Hän vastasi: "Mies, kuka on asettanut Minut tuomariksi tai sovittelijaksi teidän yllenne?" ¹⁵ Sitten Hän sanoi heille: "Varokaa ja olkaa varuillanne kaikesta ahneudesta; sillä elämä ei ole runsaan omaisuuden keräämistä." ¹⁶ Ja Hän kertoi heille vertauksen sanoen: "Erään rikkaan miehen maa tuotti runsaasti. ¹⁷ Ja hän ajatteli itsekseen: 'Mitä teen, kun minulla ei ole paikkaa, mihin kerätä satoani?' ¹⁸ Sitten hän sanoi: 'Tämän minä teen: minä puran aittani ja rakennan suuremman; ja sinne minä kokoan kaiken viljani ja tavarani.' ¹⁹ Ja minä sanon sielulleni: 'Sinulla on paljon tavaraa varastoituna moniksi vuosiksi; ota rauhassa, syö, juo ja iloitse.'" ²⁰ Mutta Jumala sanoi hänelle: 'Sinä hullu! Tänä yönä sinun sielusi vaaditaan sinulta; ja nyt kuka saa sen, mitä olet valmistanut?' ²¹ Näin käy sille, joka kerää aarteita itselleen mutta ei ole rikas Jumalan edessä."

²² Sitten Hän sanoi opetuslapsilleen: "Sen tähden minä sanon teille, älkää olko huolissanne elämästänne, mitä syötte; älkääkä ruumiistanne, mitä

Luukkaan evankeliumi

puette yllenne. ²³ Sillä elämä ei ole pelkästään ruokaa, eikä ruumis pelkästään vaatetusta. ²⁴ Katsokaa korppeja: ne eivät kylvä eivätkä leikkaa, niillä ei ole varastohuonetta eikä aittaa, ja kuitenkin Jumala ruokkii ne. Kuinka paljon arvokkaampia te olette kuin linnut! ²⁵ Kuka teistä voi huolehtimalla lisätä elämänsä pituuteen edes yhden tunnin? ²⁶ Jos ette voi tehdä edes hyvin pientä asiaa, miksi huolehditte muusta? ²⁷ Katsokaa liljoja, kuinka ne kasvavat: ne eivät tee työtä eivätkä kehrää; kuitenkin minä sanon teille, että edes Salomo kaikessa loistossaan ei ollut vaatetettu kuin yksi näistä. ²⁸ Jos Jumala näin vaatettaa kedon ruohon, joka tänään on ja huomenna heitetään tuleen, kuinka paljon enemmän Hän vaatettaa teidät—te vähäuskoiset! ²⁹ Älkääkä asettako sydäntänne siihen, mitä syötte tai juotte; älkääkä olko huolissanne. ³⁰ Sillä kaikkia näitä asioita maailman kansat innokkaasti etsivät; ja teidän Isänne tietää, että tarvitsette niitä. ³¹ Sen sijaan tavoitelkaa Hänen valtakuntaansa, ja nämä asiat annetaan teille lisäksi. ³² Älkää pelätkö, pieni lauma, sillä teidän Isänne iloitsee antaessaan teille valtakunnan. ³³ Myykää omaisuutenne ja antakaa hyväntekeväisyyteen; hankkikaa itsellenne kukkaroita, jotka eivät kulu, aarre taivaassa, joka ei koskaan petä, missä ei varas tule lähelle eikä koi turmele. ³⁴ Sillä missä on aarteesi, siellä on myös sydämesi.

³⁵ "Olkaa valmiina palvelukseen ja pitäkää lamppunne palamassa, ³⁶ kuin palvelijat, jotka odottavat isäntäänsä palaamaan häällönsä, jotta kun hän tulee ja koputtaa, he voivat heti avata oven hänelle. ³⁷ Autuaita ovat ne palvelijat, jotka isäntä löytää valvomasta, kun hän tulee. Totisesti minä sanon teille, hän pukeutuu palvelemaan, antaa heidän asettua pöytään ja tulee ja palvelee heitä. ³⁸ Hyvä on niiden palvelijoiden, joiden isäntä löytää heidät valmiina, olipa hän sitten toisessa tai kolmannessa yövartiossa. ³⁹ Mutta olkaa varmoja tästä: jos talon omistaja olisi tiennyt, mihin aikaan varas tulee, hän ei olisi sallinut talonsa murtautumista. ⁴⁰ Teidänkin tulee olla valmiina, sillä Ihmisen Poika tulee odottamattomana hetkenä."

⁴¹ Pietari kysyi: "Herra, kerrotko tämän vertauksen meille vai kaikille muille?" ⁴² Ja Herra vastasi: "Kuka sitten on uskollinen ja viisas taloudenhoitaja, jonka isäntä asettaa palvelijoidensa johtoon antamaan heille heidän ruokansa oikeaan aikaan? ⁴³ Autuas on

se palvelija, jonka hänen isäntänsä löytää tekemästä niin, kun hän palaa. ⁴⁴ Totisesti minä sanon teille, hän uskoo hänelle kaikki omaisuutensa. ⁴⁵ Mutta jos se palvelija sanoo sydämessään: 'Minun isäntäni viipyy tulemisessaan,' ja alkaa lyödä muita palvelijoita, sekä miehiä että naisia, ja syödä ja juoda ja juopua, ⁴⁶ sen palvelijan isäntä tulee päivänä, jota hän ei odota, ja hetkenä, jota hän ei tiedä, ja leikkaa hänet kahtia, ja antaa hänelle paikan uskottomien joukossa. ⁴⁷ "Se palvelija, joka tietää isäntänsä tahdon eikä valmistaudu tai tee, mitä hänen isäntänsä haluaa, saa monta iskua. ⁴⁸ Mutta se, joka ei tiedä ja tekee asioita, jotka ansaitsevat rangaistuksen, saa vähemmän iskuja. Jokaiselta, jolle on annettu paljon, vaaditaan paljon; ja siltä, jolle on uskottu paljon, kysytään vielä enemmän.

⁴⁹ "Minä olen tullut tuomaan tulta maan päälle, ja kuinka toivonkaan, että se olisi jo syttynyt! ⁵⁰ Mutta minulla on kaste, jonka minun on käytävä läpi, ja kuinka ahdistunut olenkaan, kunnes se on täytetty! ⁵¹ Luuletteko, että minä olen tullut tuomaan rauhaa maan päälle? Ei, sanon teille, vaan pikemminkin eripuraa. ⁵² Tästä lähtien viisi yhdessä talossa on eripurassa, kolme kahta vastaan ja kaksi kolmea vastaan. ⁵³ He ovat toisiaan vastaan: isä poikaa vastaan ja poika isää vastaan, äiti tytärtä vastaan ja tytär äitiä vastaan, anoppi miniää vastaan ja miniä anoppia vastaan."

⁵⁴ Hän sanoi myös väkijoukoille: "Kun näette pilven nousevan lännestä, sanotte heti: 'Sade on tulossa,' ja niin se on. ⁵⁵ Ja kun tunnette etelätuulen puhaltavan, sanotte: 'Tulee kuuma,' ja niin se on. ⁵⁶ Te tekopyhät! Te osaatte tulkita maan ja taivaan ulkonäköä, mutta kuinka ette osaa tulkita tätä nykyistä aikaa?

⁵⁷ "Ja miksi ette itse päättelä, mikä on oikein? ⁵⁸ Kun olette menossa vastustajanne kanssa tuomarin eteen, pyrkikää sovintoon matkalla, ettei hän raahaisi teitä tuomarin eteen, ja tuomari antaisi teidät virkamiehelle, ja virkamies heittäisi teidät vankilaan. ⁵⁹ Minä sanon teille, ette pääse sieltä ennen kuin olette maksaneet viimeisenkin pennin."

13 Siihen aikaan oli paikalla muutamia, jotka kertoivat Jeesukselle galilealaisista, joiden veren Pilatus oli sekoittanut heidän uhreihinsa. ² Jeesus vastasi: "Luuletteko, että nämä galilealaiset olivat suurempia syntisiä kuin kaikki muut galilealaiset, koska he kärsivät tämän

Luukkaan evankeliumi

kohtalon? ³ Minä vakuutan teille, etteivät olleet! Ellette käänny, te kaikki kohtaatte samanlaisen lopun. ⁴ Tai ne kahdeksantoista, jotka kuolivat, kun torni Siloamissa kaatui heidän päälleen — luuletteko, että he olivat enemmän syyllisiä kuin kaikki muut Jerusalemissa asuvat? ⁵ Minä vakuutan teille, etteivät olleet! Ellette käänny, te kaikki kohtaatte samanlaisen lopun."

⁶ Ja Hän kertoi tämän vertauksen: "Miehellä oli viinitarhassaan viikunapuu, ja hän tuli etsimään siitä hedelmää, mutta ei löytänyt. ⁷ Niin hän sanoi viinitarhurille: 'Jo kolme vuotta olen tullut etsimään hedelmää tästä viikunapuusta enkä ole löytänyt. Kaada se! Miksi se kuluttaisi maata?' ⁸ Mutta hän vastasi: 'Herra, jätä se vielä vuodeksi, ja minä kaivan sen ympäriltä ja lannoitan sen. ⁹ Jos se kantaa hedelmää ensi vuonna, hyvä; mutta jos ei, sitten kaada se.'"

¹⁰ Eräänä sapattina, kun Jeesus opetti synagogassa, ¹¹ oli siellä nainen, jota henki oli pitänyt sairaana kahdeksantoista vuotta. Hän oli kumarassa eikä voinut suoristautua lainkaan. ¹² Kun Jeesus näki hänet, Hän kutsui hänet luokseen ja sanoi: "Nainen, sinä olet vapautettu sairaudestasi." ¹³ Hän pani kätensä hänen päälleen, ja heti nainen suoristautui ja ylisti Jumalaa. ¹⁴ Mutta synagogan johtaja, suuttuneena siitä, että Jeesus oli parantanut sapattina, sanoi väkijoukolle: "On kuusi päivää työtä varten. Tulkaa siis parannettaviksi niinä päivinä, alkääkö sapattina." ¹⁵ Herra vastasi hänelle: "Te tekopyhät! Eikö kukin teistä sapattina päästä harkkaansa tai aasiaan karsinasta ja vie sitä juomaan? ¹⁶ Eikö siis tätä naista, Abrahamin tyttärtä, jota Saatana on pitänyt sidottuna kahdeksantoista pitkää vuotta, pitäisi vapauttaa sapattipäivänä siitä, mikä häntä sitoi?" ¹⁷ Kun Hän sanoi tämän, kaikki Hänen vastustajansa joutuivat häpeään, mutta kansa iloitsi kaikista niistä ihanista asioista, joita Hän teki.

¹⁸ Sitten Jeesus kysyi: "Mikä on Jumalan valtakunta? Mihin vertaisin sitä? ¹⁹ Se on kuin sinapinsiemen, jonka mies otti ja kylvi puutarhaansa. Se kasvoi ja siitä tuli puu, ja taivaan linnut pesivät sen oksilla."

²⁰ Taaskin Hän kysyi: "Mihin vertaisin Jumalan valtakuntaa? ²¹ Se on kuin hapate, jonka nainen otti ja sekoitti kolmeen mittaan jauhoja, kunnes kaikki happani."

²² Ja Hän kulki kaupunkien ja kylien läpi opettaen matkallaan kohti Jerusalemiä. ²³ Joku kysyi Häneltä: "Herra, pelastuuko vain harvat?" Hän vastasi heille, ²⁴ "Pyrikää kaikin voimin sisään kapeasta ovesta, sillä minä sanon teille, että monet yrittävät, mutta eivät pysty. ²⁵ Kun talon isäntä nousee ja sulkee oven, te seisotte ulkopuolella koputtaen ja rukoillen: 'Herra, avaa meille ovi.' Mutta Hän vastaa: 'En tunne teitä enkä tiedä, mistä tulette.' ²⁶ Silloin te sanotte: 'Me söimme ja joimme kanssasi, ja sinä opetit meidän keskellämme.' ²⁷ Mutta Hän vastaa: 'En tiedä, mistä tulette. Menkää pois luotani, kaikki te väärintekijät!' ²⁸ Siellä on oleva itku ja hammasten kiristys, kun näette Abrahamin, Iisakin, Jaakobin ja kaikki profeetat Jumalan valtakunnassa, mutta teidät itsenne heitetään ulos. ²⁹ Ihmisiä tulee idästä ja lännestä, pohjoisesta ja etelästä, ja he aterioivat Jumalan valtakunnassa. ³⁰ Totisesti, on viimeisiä, jotka tulevat ensimmäisiksi, ja ensimmäisiä, jotka tulevat viimeisiksi."

³¹ Siihen aikaan muutamat fariseukset tulivat Jeesuksen luo ja sanoivat: "Lähde täältä ja mene muualle. Herodes haluaa tappaa sinut." ³² Hän vastasi: "Menkää ja sanokaa sille ketulle: 'Minä ajan ulos riivaajia ja parannan sairaita tänään ja huomenna, ja kolmantena päivänä saavutan päämääräni.' ³³ Kuitenkin minun on jatkettava matkaani tänään, huomenna ja seuraavana päivänä — sillä ei ole mahdollista, että profeetta kuolisi Jerusalemin ulkopuolella."

³⁴ Jerusalemi, Jerusalemi, sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka on lähetetty luoksesi, kuinka usein olenkaan halunnut koota lapsesi yhteen, kuten kana kokoaa poikasensa siipiensä alle, mutta te ette tahtoneet. ³⁵ Katso, teidän talonne jää teille autioksi. Minä sanon teille, ettette näe minua enää, ennen kuin sanotte: 'Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimeen.'"

14 Eräänä sapattina, kun Jeesus meni aterialle erään fariseusten johtomiehen taloon, he tarkkailivat Häntä tarkasti. ² Hänen edessään oli mies, joka kärsi vaikeasta turvotuksesta.

³ Jeesus esitti kysymyksen fariseuksille ja lainoppineille: "Onko luvallista parantaa sapattina vai ei?" ⁴ Mutta he pysyivät vaiti. Niin Hän tarttui mieheen, paransi hänet ja lähetti hänet pois. ⁵ Ja Hän sanoi heille: "Jos jollakin teistä on poika tai härkä, joka putoaa kaivoon sapattipäivänä, ettekö

Luukkaan evankeliumi

heti vedä häntä ylös?" ⁶ Eivätkä he voineet vastata tähän.

⁷ Huomaten, kuinka vieraat valitsivat kunniapaikkoja pöydässä, Hän kertoi heille vertauksen: ⁸ "Kun joku kutsuu sinut hääjuhlaan, älä ota kunniapaikkaa, ettei joku sinua arvokkaampi olisi kutsuttu. ⁹ Silloin se, joka kutsui teidät molemmat, tulee ja sanoo: 'Anna paikkasi tälle henkilölle', ja sinä joudut nolostuneena ottamaan vähäpätöisimmän paikan. ¹⁰ Mutta kun sinut kutsutaan, mene ja istu alimmalle paikalle, jotta kun isäntäsi tulee, hän sanoo sinulle: 'Ystävä, siirry ylemmäs.' Silloin sinua kunnioitetaan kaikkien muiden vieraiden edessä. ¹¹ Sillä jokainen, joka itsensä ylentää, alennetaan, ja joka itsensä alentaa, ylennetään."

¹² Sitten Jeesus sanoi isännälleen: "Kun järjestät lounaan tai päivällisen, älä kutsu ystäviäsi, sisarusiäsi, sukulaisiäsi tai rikkaita naapureitasi, etteivät hekin kutsuisi sinua vastavuoroisesti ja sinulle maksettaisi takaisin. ¹³ Mutta kun järjestät pidot, kutsu köyhät, vammaiset, rammat ja sokeat, ¹⁴ ja sinä tulet siunatuksi. Vaikka he eivät voi maksaa sinulle takaisin, sinulle maksetaan vanhurskaiden ylösnousemuksessa."

¹⁵ Kun yksi pöydässä Jeesuksen kanssa makoilevista kuuli tämän, hän sanoi Jeesukselle: "Autuas on se, joka saa syödä aterian Jumalan valtakunnassa." ¹⁶ Jeesus vastasi: "Eräs mies valmisti suuret pidot ja kutsui monia vieraita. ¹⁷ Pitojen aikaan hän lähetti palvelijansa sanomaan kutsutuille: 'Tulkaa, sillä kaikki on nyt valmista.' ¹⁸ Mutta he kaikki alkoivat yhtenä tehdä esteitä. Ensimmäinen sanoi: 'Olen ostanut pellon, ja minun täytyy mennä katsomaan sitä. Pyydän sinua, hyväksy minut estyneeksi.' ¹⁹ Toinen sanoi: 'Olen ostanut viisi härkäparia, ja olen menossa kokeilemaan niitä. Pyydän sinua, hyväksy minut estyneeksi.' ²⁰ Vielä toinen sanoi: 'Olen juuri mennyt naimisiin, joten en voi tulla.' ²¹ Palvelija palasi ja kertoi tämän isännälleen. Talon omistaja vihastui ja käski palvelijaansa: 'Mene nopeasti kaduille ja kujille ja tuo köyhät, vammaiset, sokeat ja rammat sisään.' ²² 'Isäntä', palvelija sanoi, 'mitä käskit on tehty, mutta vielä on tilaa.' ²³ Sitten isäntä käski palvelijaansa: 'Mene teille ja maanteille ja kehoitele heitä tulemaan sisään, jotta taloni täytyisi. ²⁴ Minä sanon teille, ettei yksikään niistä, jotka oli kutsuttu, saa maistaa pitojani."

²⁵ Suuret väkijoukot matkustivat Jeesuksen kanssa, ja Hän kääntyi ja sanoi heille: ²⁶ "Jos joku tulee minun luokseni eikä vihaa isäänsä ja äitiään, vaimoaan ja lapsiaan, veljiään ja sisariaan — kyllä, jopa omaa elämäänsä — sellainen henkilö ei voi olla minun opetuslapseni. ²⁷ Ja joka ei kanna omaa ristiään ja seuraa minua, ei voi olla minun opetuslapseni.

²⁸ Oletetaan, että joku teistä haluaa rakentaa tornin. Eikö hän ensin istu alas ja laske kustannukset nähdäkseen, onko hänellä tarpeeksi sen valmiiksi saattamiseen? ²⁹ Sillä jos hän laskee perustuksen eikä pysty saattamaan sitä loppuun, kaikki, jotka näkevät sen, pilkkaavat häntä, ³⁰ sanoen: 'Tämä henkilö alkoi rakentaa eikä pystynyt saattamaan sitä loppuun.' ³¹ Tai oletetaan, että kuningas on menossa sotaan toista kuningasta vastaan. Eikö hän ensin istu alas ja harkitse, pystyykö hän kymmenellätuhanella miehellä vastustamaan sitä, joka tulee häntä vastaan kahdellakymmenellätuhanella? ³² Jos hän ei pysty, hän lähettää lähetystön, kun toinen on vielä kaukana, ja pyytää rauhanetoja. ³³ Samoin, ne teistä, jotka eivät luovu kaikesta, mitä omistavat, eivät voi olla minun opetuslapsiani.

³⁴ "Suola on hyvä, mutta jos se menettää makunsa, miten se voidaan tehdä jälleen suolaiseksi? ³⁵ Se ei kelpaa maahan eikä lantakasaan; se heitetään pois. Jolla on korvat kuulla, kuulkoon."

15 Publikaanit ja syntiset tulivat kaikki Jeesuksen luo kuulemaan häntä. ² Mutta fariseukset ja kirjanoppineet nurisivat sanoen: "Tämä mies ottaa vastaan syntisiä ja syö heidän kanssaan."

³ Niin hän esitti heille tämän vertauksen: ⁴ "Kuka teistä, jolla on sata lammasta ja joka kadottaa yhden niistä, ei jätä yhdeksääkymmentäyhdeksää kedolle ja mene etsimään kadonnutta, kunnes hän löytää sen? ⁵ Ja löydettyään hän panee sen iloiten hartioilleen. ⁶ Ja kotiin tultuaan hän kutsuu ystävänsä ja naapurinsa ja sanoo: 'Iloitkaa kanssani, sillä minä löysin kadonneen lampaani.' ⁷ Minä sanon teille, että samoin on taivaassa suurempi ilo yhdestä syntisestä, joka tekee parannuksen, kuin yhdeksästäkymmenestäyhdeksästä vanhurskaasta, jotka eivät parannusta tarvitse.

⁸ "Tai mikä nainen, jolla on kymmenen hopearahaa ja kadottaa yhden niistä, ei sytytä lamppua, lakaise

Luukkaan evankeliumi

taloa ja etsi huolellisesti, kunnes hän löytää sen? ⁹ Ja löydettyään hän kutsuu ystävänsä ja naapurinsa ja sanoo: 'Iloitkaa kanssani, sillä minä löysin kadottamani rahan.' ¹⁰ Samoin, minä sanon teille, on ilo Jumalan enkelien keskuudessa yhdestä syntisestä, joka tekee parannuksen."

¹¹ Sitten hän kertoi: "Eräällä miehellä oli kaksi poikaa.

¹² Nuorempi heistä sanoi isälleen: 'Isä, anna minulle osuuteni perinnöstä.' Niin hän jakoi omaisuutensa heidän kesken. ¹³ Ei kulunut kauan, kun nuorempi poika kokosi kaiken ja matkusti kaukaiseen maahan, ja siellä hän tuhlassi omaisuutensa irtaaseen elämään. ¹⁴ Kun hän oli kuluttanut kaiken, tuli ankara nälänhätä siihen maahan, ja hän alkoi kärsiä puutetta. ¹⁵ Niin hän meni ja liittyi erääseen sen maan kansalaiseen, joka lähetti hänet pelloilleen sikopaimeneksi. ¹⁶ Hän halusi täyttää vatsansa niillä palkoilla, joita siat söivät, mutta kukaan ei antanut hänelle mitään. ¹⁷ Kun hän tuli järkiinsä, hän sanoi: 'Kuinka monella isäni palkkalaisella on yllin kyllin leipää, mutta minä kuolen täällä nälkään!' ¹⁸ Minä nousen ja menen isäni luo ja sanon hänelle: 'Isä, minä olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinua vastaan.' ¹⁹ En ole enää arvollinen olemaan sinun poikasi; tee minut yhdeksi palkkalaisistasi.' ²⁰ Niin hän nousi ja meni isänsä luo. Mutta kun hän vielä oli kaukana, hänen isänsä näki hänet ja tunsu sääliä; hän juoksi poikansa luo, syleili häntä ja suuteli häntä. ²¹ Poika sanoi hänelle: 'Isä, minä olen tehnyt syntiä taivasta vastaan ja sinua vastaan. En ole enää arvollinen olemaan sinun poikasi.' ²² Mutta isä sanoi palvelijoilleen: 'Tuokaa nopeasti parhaat vaatteet ja pukekaa hänet; panka sormus hänen sormeensa ja kengät hänen jalkaansa. ²³ Tuokaa syötetty vasikka ja teurastakaa se. Syökäämme ja iloitkaamme. ²⁴ Sillä tämä minun poikani oli kuollut ja on herännyt eloon; hän oli kadonnut ja on löytynyt.' Ja he alkoivat iloita.

²⁵ Sillä välin vanhempi poika oli pellolla, ja kun hän lähestyi taloa, hän kuuli musiikkia ja tanssia. ²⁶ Niin hän kutsui yhden palvelijoista ja kysyi, mitä oli tekeillä. ²⁷ 'Veljesi on palannut', tämä vastasi, ja isäsi on teurastanut syötetyn vasikan, koska hän sai hänet takaisin terveenä.' ²⁸ Vanhempi veli suuttui eikä tahtonut mennä sisään. Niin hänen isänsä tuli ulos ja pyysi häntä. ²⁹ Mutta hän vastasi isälleen: 'Katso! Kaikki nämä vuodet olen palvellut sinua enkä ole koskaan rikkonut käskyjäsi, mutta et ole koskaan antanut minulle edes pientä vuolta juhliakseni

ystävieni kanssa. ³⁰ Mutta kun tämä sinun poikasi tulee, joka on tuhlaannut omaisuutesi porttojen kanssa, teurastat hänelle syötetyn vasikan!' ³¹ 'Poikani', isä sanoi, 'sinä olet aina minun kanssani, ja kaikki, mikä on minun, on sinun. ³² Mutta oli välttämätöntä iloita ja riemuita, koska tämä sinun veljesi oli kuollut mutta on nyt elossa; hän oli kadonnut ja on löytynyt."

16 Jeesus sanoi opetuslapsilleen: "Oli rikas mies, jolla oli taloudenhoitaja, ja tämä taloudenhoitaja oli saanut syytteen hänen omaisuutensa tuhlaamisesta. ² Niin hän kutsui hänet ja sanoi: 'Mitä tämä on, mitä kuulen sinusta? Anna selvitys taloudenhoidostasi, sillä et voi enää olla taloudenhoitaja.' ³ Taloudenhoitaja sanoi itselleen: 'Mitä minä teen, kun herrani ottaa taloudenhoidon minulta pois? En jaksa kaivaa maata; häpeän kerjätä. ⁴ Tiedän, mitä teen, jotta kun minut poistetaan taloudenhoidosta, ihmiset ottavat minut kotiinsa.' ⁵ Niin hän kutsui luokseen jokaisen herransa velallisen. Hän kysyi ensimmäiseltä: 'Kuinka paljon olet velkaa herralleni?' ⁶ Hän vastasi: 'Sata mittaa öljyä.' Taloudenhoitaja sanoi hänelle: 'Ota velkakirjasi, istu alas nopeasti ja kirjoita viisikymmentä.' ⁷ Sitten hän kysyi toiselta: 'Ja kuinka paljon sinä olet velkaa?' Hän vastasi: 'Sata mittaa vehnää.' Hän sanoi hänelle: 'Ota velkakirjasi ja kirjoita kahdeksankymmentä.' ⁸ Herra kehui epärehellistä taloudenhoitajaa, koska hän oli toiminut viisaasti; sillä tämän maailman lapset ovat viisaampia omassa sukupolvessaan kuin valon lapset. ⁹ Ja minä sanon teille: hankkikaa ystäviä itsellenne maallisella rikkauksella, jotta kun se loppuu, he ottavat teidät iäsiin majoihin.

¹⁰ Joka on uskollinen vähässä, on uskollinen myös paljossa; ja joka on epärehellinen vähässä, on epärehellinen myös paljossa. ¹¹ Jos ette ole olleet uskollisia maallisessa rikkauksessa, kuka uskoo teille todellista rikkautta? ¹² Ja jos ette ole olleet luotettavia siinä, mikä kuuluu toiselle, kuka antaa teille sen, mikä on todella teidän? ¹³ Ei kukaan palvelija voi palvella kahta herraa; sillä joko hän vihaa toista ja rakastaa toista, tai hän on uskollinen toiselle ja halveksii toista. Ette voi palvella sekä Jumalaa että mammonaa.

¹⁴ Fariseukset, jotka rakastivat rahaa, kuulivat kaiken tämän ja pilkkasivat häntä. ¹⁵ Hän sanoi heille: "Te olette niitä, jotka teeskentelevät olevansa vanhurskaita ihmisten edessä, mutta Jumala tuntee

Luukkaan evankeliumi

sydämenne; sillä mikä on ihmisten keskuudessa korkeassa arvossa, on Jumalan silmissä kauhistus.

¹⁶ Lakia ja profeettoja julistettiin Johannekseen asti; siitä lähtien on julistettu Jumalan valtakunnan evankeliumia, ja jokainen tunkeutuu siihen. ¹⁷ Mutta helpompi on taivaan ja maan kadota kuin lain kirjaimesta pieninkään häipyä. ¹⁸ Jokainen, joka hylkää vaimonsa ja nai toisen, tekee aviorikoksen, ja jokainen, joka nai miehestään eronneen naisen, tekee aviorikoksen.

¹⁹ Oli rikas mies, joka pukeutui purppuraan ja hienoon pellavaan ja eli yllällisesti joka päivä. ²⁰ Hänen porttinsa edessä makasi köyhä mies nimeltä Lasarus, täynnä paiseita, ²¹ ja halusi syödä sitä, mikä putosi rikkaan miehen pöydältä. Koiratkin tulivat ja nuolivat hänen paiseitaan. ²² Tuli aika, jolloin köyhä mies kuoli ja enkelit veivät hänet Abrahamin helmaan. Rikas mieskin kuoli ja hänet haudattiin. ²³ Kuolleiden paikassa, jossa hän oli tuskassa, hän nosti katseensa ja näki Abrahamin kaukana ja Lasarusen hänen vierellään. ²⁴ Niin hän huusi: 'Isä Abraham, armahda minua ja lähetä Lasarus kastamaan sormenpänsä veteen ja viilentämään kieltäni, sillä kärsin tuskaa tässä liekissä.' ²⁵ Mutta Abraham sanoi: 'Poikani, muista, että sait elämässäsi hyviä asioita ja Lasarus samoin huonoja asioita; mutta nyt hän saa lohdutusta täällä, ja sinä kärsit tuskaa. ²⁶ Ja kaiken tämän lisäksi meidän ja teidän välillenne on asetettu suuri kuilu, jotta ne, jotka haluavat siirtyä täältä teidän luokseen, eivät voi, eivätkä voi myöskään siirtyä sieltä meidän luoksemme.' ²⁷ Hän sanoi: 'Sitten pyydän sinua, isä, lähettämään hänet isäni taloon— ²⁸ sillä minulla on viisi veljeä—jotta hän varoittaisi heitä, etteivät hekin tulisi tähän tuskan paikkaan.' ²⁹ Mutta Abraham sanoi: 'Heillä on Mooses ja profeetat; kuulkoot heitä.' ³⁰ Hän sanoi: 'Ei, isä Abraham, mutta jos joku kuolleista menee heidän luokseen, he tekevät parannuksen.' ³¹ Mutta hän sanoi hänelle: 'Jos he eivät kuuntele Moosesa ja profeettoja, eivät he ole vakuuttuneita, vaikka joku nousisi kuolleista.'"

17 Jeesus sanoi opetuslapsilleen: "On väistämätöntä, että kompastuskiviä tulee, mutta voi sitä ihmistä, jonka kautta ne tulevat! ² Olisi parempi, että tuollaiselle ihmiselle ripustettaisiin myllynkivi kaulaan ja heitettäisiin mereen kuin että hän saisi yhden näistä pienistä lankeamaan. ³ Olkaa varuillanne! Jos veljesi tai

sisaresi tekee syntiä sinua vastaan, nuhtele häntä; ja jos hän katuu, anna hänelle anteeksi. ⁴ Vaikka hän tekisi syntiä sinua vastaan seitsemän kertaa päivässä ja tulisi takaisin luoksesi seitsemän kertaa sanoen: 'Minä kadun,' sinun on annettava hänelle anteeksi."

⁵ Apostolit pyysivät Herralta: "Vahvista uskoamme!" ⁶ Herra vastasi: "Jos teillä olisi uskoa sinapinsiemenen verran, voisitte sanoa tälle mulperipuulle: 'Nouse juurinesi ja istuta itsesi mereen,' ja se tottelisi teitä."

⁷ "Oletetaan, että jollakulla teistä on palvelija, joka kyntää tai hoitaa lampaita. Sanoisitteko palvelijalle, kun hän tulee pellolta: 'Tule nyt ja istu syömään?' ⁸ Eikö ennemmin sanottaisi: 'Valmista minun illalliseni, pukeudu ja palvele minua, kunnes olen syönyt ja juonut; sen jälkeen voit itse syödä ja juoda?' ⁹ Kiittäisittekö palvelijaa, koska hän teki, mitä hänelle oli käsketty? ¹⁰ Samoin tekin, kun olette tehneet kaiken, mitä teille on määrätty, sanokaa: 'Olemme vaatimattomia palvelijoita; olemme vain täyttäneet velvollisuutemme.'"

¹¹ Kun Jeesus oli matkalla Jerusalemiin, Hän kulki Samarian ja Galilean rajalla. ¹² Kun Hän oli tulossa kylään, kymmenen spitaalista miestä kohtasi Hänet. He seisivat etäällä ¹³ ja huusivat kovalla äänellä: "Jeesus, Mestari, armahda meitä!" ¹⁴ Kun Hän huomasi heidät, Hän käski: "Menkää, näyttäkää itsenne papeille." Ja heidän mennessään he puhdistuivat. ¹⁵ Yksi heistä, huomattuuan parantuneensa, palasi ylistäen Jumalaa kovalla äänellä. ¹⁶ Hän lankesi Jeesuksen jalkojen juureen ja kiitti Häntä—ja hän oli samarialainen. ¹⁷ Jeesus kysyi: "Eikö kaikki kymmenen puhdistettu? Missä ovat ne yhdeksän muuta? ¹⁸ Eikö täällä ole ketään muuta kunnioittamassa Jumalaa kuin tämä muukalainen?" ¹⁹ Sitten Hän sanoi hänelle: "Nouse ja jatka matkaasi; uskosi on parantanut sinut."

²⁰ Kun fariseukset kysyivät Jeesukselta, milloin Jumalan valtakunta tulisi, Hän vastasi: "Jumalan valtakunnan tulo ei ole jotain, mitä voidaan havaita, ²¹ eikä ihmiset sano: 'Tässä se on,' tai 'Tuolla se on,' sillä Jumalan valtakunta on teidän keskellänne."

²² Sitten Hän sanoi opetuslapsilleen: "Tulee päiviä, jolloin te kaipaatte nähdä yhden Ihmisen Pojan päivistä, mutta ette näe sitä. ²³ Ihmiset sanovat teille: 'Katso, tuolla hän on!' tai 'Tässä hän on!' Älkää juosko heidän perässään. ²⁴ Sillä Ihmisen Poika on päivinään kuin salama, joka välähtää ja valaisee

Luukkaan evankeliumi

taivaan yhdestä päästä toiseen.²⁵ Mutta ensin Hänen täytyy kärsiä paljon ja tulla hylätyksi tältä sukupolvelta.

²⁶ Niin kuin oli Nooaan päivinä, niin on oleva myös Ihmisen Pojan päivinä.²⁷ Ihmiset söivät, joivat, menivät naimisiin ja antoivat avioliittoon, kunnes sinä päivänä, jolloin Nooa meni arkkiin. Sitten tuli vedenpaisumus ja tuhosi heidät kaikki.²⁸ Samoin oli Lootin päivinä. Ihmiset söivät ja joivat, ostivat ja myivät, istuttivat ja rakensivat.²⁹ Kuitenkin sinä päivänä, jolloin Loot lähti Sodomasta, satoi tulta ja tulikiveä taivaasta ja tuhosi heidät kaikki.³⁰ Samalla tavalla on oleva, kun Ihmisen Poika ilmestyy.

³¹ Sinä päivänä kukaan, joka on katolla ja jolla on tavaraita sisällä, ei saa mennä alas hakemaan niitä. Samoin kukaan pellolla oleva ei saa palata takaisin hakemaan mitään.³² Älkää unohtako Lootin vaimon opetusta!³³ Joka tahtoo säilyttää elämänsä, menettää sen, ja joka menettää elämänsä, säilyttää sen.

³⁴ Minä sanon teille, sinä yönä kaksi ihmistä on yhdessä vuoteessa; toinen otetaan ja toinen jätetään.

³⁵ Kaksi naista jauhaa viljaa yhdessä; toinen heistä otetaan ja toinen jätetään.³⁶ [Kaksi miestä on pellolla; toinen otetaan ja toinen jätetään.]

³⁷ "Missä, Herra?" he kysyivät. Hän vastasi: "Missä on ruumis, siellä kotkat kokoontuvat."

18 Sitten Jeesus kertoi heille vertauksen osoittaakseen, että heidän tulisi aina rukoilla eikä lannistua.² Hän sanoi: "Eräässä kaupungissa oli tuomari, joka ei pelännyt Jumalaa eikä kunnioittanut ketään ihmistä.³ Ja siinä kaupungissa oli leski, joka jatkuvasti tuli hänen luokseen pyytään: 'Anna minulle oikeutta vastustajaani vastaan.'⁴ Jonkin aikaa hän ei ollut halukas, mutta myöhemmin hän sanoi itsekseen: 'Vaikka en pelkää Jumalaa enkä kunnioita ketään ihmistä,⁵ niin koska tämä leski vaivaa minua, annan hänelle oikeutta, ettei hän lopulta tulisi ja kuluttaisi minua loppuun.'⁶ Ja Herra sanoi: 'Kuulkaa, mitä väärämielinen tuomari sanoo.⁷ Eikö Jumala antaisi oikeutta valituilleen, jotka huutavat Hänen puoleensa päivin ja öin? Viivyttääkö Hän heitä?⁸ Minä sanon teille, Hän varmistaa, että he saavat oikeutta, ja nopeasti. Kuitenkin, kun Ihmisen Poika tulee, löytääkö Hän uskoa maan päältä?"

⁹ Hän kertoi myös tämän vertauksen joillekin, jotka luottivat omaan vanhurskauteensa ja halveksivat muita:¹⁰ "Kaksi miestä meni temppeliin rukoilemaan, toinen oli fariseus ja toinen publikaani.¹¹ Fariseus seiso i itseksensä ja rukoili: 'Jumala, kiitän Sinua, etten ole kuten muut ihmiset—huijarit, pahantekijät, avionrikkojat—tai edes kuten tämä publikaani.¹² Paastoan kahdesti viikossa ja annan kymmenykset kaikesta, mitä hankin.'¹³ Mutta publikaani seiso kauempana. Hän ei halunnut edes nostaa katsettaan taivaaseen, vaan löi rintaansa ja sanoi: 'Jumala, ole minulle syntiselle armollinen.'¹⁴ Minä sanon teille, tämä mies meni kotinsa vanhurskautettuna Jumalan edessä ennemmin kuin toinen. Sillä jokainen, joka itsensä ylentää, se alennetaan, ja joka itsensä alentaa, se ylennetään."

¹⁵ Ihmiset toivat myös vauvoja Hänen luokseen, että Hän koskettaisi heitä. Mutta kun opetuslapset näkivät tämän, he nuhtelivat heitä.¹⁶ Mutta Jeesus kutsui lapset luokseen ja sanoi: "Sallikaa lasten tulla minun luokseni, älkääkö estäkö heitä, sillä Jumalan valtakunta kuuluu tällaisille.¹⁷ Totisesti minä sanon teille, joka ei ota vastaan Jumalan valtakuntaa kuin lapsi, ei pääse sinne sisälle."

¹⁸ Eräs hallitusmies lähestyi Häntä kysymyksellä: "Hyvä opettaja, mitä minun pitää tehdä periäkseni iankaikkisen elämän?"¹⁹ Jeesus vastasi: "Miksi kutsut minua hyväksi? Ei kukaan ole hyvä paitsi Jumala yksin.²⁰ Tiedät käskyt: 'Älä tee aviorikosta, älä tapa, älä varasta, älä anna väääää todistusta, kunnioita isääsi ja äitiäsi.'²¹ Ja hän sanoi: "Kaikkia näitä olen noudattanut nuoruudestani asti."²² Kun Jeesus kuuli tämän, Hän sanoi hänelle: "Yksi asia sinulta vielä puuttuu. Myy kaikki, mitä sinulla on, ja anna köyhille, niin sinulla on aarre taivaassa. Tule sitten ja seuraa minua."²³ Kun hän kuuli tämän, hän tuli hyvin surulliseksi, sillä hän oli erittäin rikas.

²⁴ Jeesus katsoi häneen ja sanoi: "Kuinka vaikeaa onkaan rikkaiden päästä Jumalan valtakuntaan!²⁵ Totisesti, helpompi on kamelin mennä neulansilmän läpi kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan."²⁶ Kuulijat kysyivät: "Kuka sitten voi pelastua?"²⁷ Jeesus vastasi: "Mikä ihmisille on mahdotonta, se on mahdollista Jumalalle."

²⁸ Pietari sanoi Hänelle: "Me olemme jättäneet kaiken seurataksemme Sinua!"²⁹ Jeesus sanoi heille: "Totisesti minä sanon teille, ei ole ketään, joka on

Luukkaan evankeliumi

jättänyt talon, tai vaimon, tai veljiä, tai vanhempia, tai lapsia Jumalan valtakunnan tähden ³⁰ joka ei saisi moninkertaisesti tässä ajassa, ja tulevassa ajassa, iankaikkista elämää."

³¹ Jeesus otti kaksitoista opetuslasta erilleen ja sanoi heille: "Me menemme ylös Jerusalemiin, ja kaikki, mitä profeetat ovat kirjoittaneet Ihmisen Pojasta, täyttyy. ³² Hänet luovutetaan pakanoille. He pilkkaavat Häntä, kohtelevat Häntä halveksivasti ja sylkevät Häntä; ³³ he ruoskivat Hänet ja tappavat Hänet. Kolmantena päivänä Hän nousee jälleen." ³⁴ Opetuslapset eivät ymmärtäneet mitään näistä asioista. Tämän lausunnon merkitys oli heiltä kätkeyty, eivätkä he käsittäneet, mitä sanottiin.

³⁵ Kun Jeesus oli lähestymässä Jerikoa, sokea mies istui tien vieressä kerjäämässä. ³⁶ Kun hän kuuli väkijoukon kulkevan ohi, hän kysyi, mitä oli tapahtumassa. ³⁷ He kertoivat hänelle: "Jeesus Nasaretilainen kulkee ohi." ³⁸ Hän huusi: "Jeesus, Daavidin Poika, armahda minua!" ³⁹ Ne, jotka kulkivat edellä, käskivät häntä tiukasti olemaan hiljaa, mutta hän huusi vielä kovemmin: "Daavidin Poika, armahda minua!" ⁴⁰ Jeesus pysähtyi ja käski tuoda miehen luokseen. Kun hän tuli lähelle, Jeesus kysyi häneltä, ⁴¹ "Mitä haluat minun tekävän sinulle?" Hän vastasi: "Herra, haluan saada näkyni takaisin." ⁴² Jeesus sanoi hänelle: "Saa näkysi takaisin; uskosi on tehnyt sinut terveeksi." ⁴³ Heti hän sai näkönsä takaisin ja seurasi Jeesusta, ylistäen Jumalaa. Kun kaikki ihmiset näkivät sen, he antoivat Jumalalle kiitosta.

19 Jeesus tuli Jerikoon ja kulki kaupungin läpi. ² Siellä oli mies nimeltä Sakkeus; hän oli pääveronkerääjä ja oli varakas. ³ Hän yritti nähdä, kuka Jeesus oli, mutta ei voinut väkijoukon vuoksi, sillä hän oli lyhyt. ⁴ Niinpä hän juoksi edelle ja kiipesi metsäviikunapuuhun nähdäkseen hänet, sillä Jeesus oli kulkemassa sitä tietä. ⁵ Kun Jeesus tuli sille kohdalle, hän katsoi ylös ja sanoi: "Sakkeus, kiirehdi ja tule alas, sillä tänään minun täytyy jäädä sinun kotiisi." ⁶ Niin hän kiirehti alas ja otti hänet iloitin vastaan. ⁷ Kun ihmiset näkivät tämän, he alkoivat kaikki nurista sanoen: "Hän on mennyt syntisen miehen vieraaksi." ⁸ Mutta Sakkeus nousi ja sanoi Herralle: "Katso, Herra, minä annan puolet omaisuudestani köyhille, ja jos olen pettänyt jotakuta jossakin, maksan sen nelinkertaisesti takaisin." ⁹ Jeesus vastasi: "Tänään on pelastus tullut tähän taloon, sillä hänkin on Aabrahamin poika. ¹⁰ Sillä

Ihmisen Poika on tullut etsimään ja pelastamaan kadonneita."

¹¹ Kun he kuuntelivat tätä, hän kertoi heille vertauksen, koska hän oli lähellä Jerusalemiä ja he luulivat, että Jumalan valtakunta ilmestyisi heti. ¹² Hän sanoi: "Eräs jalosukuinen mies lähti kaukaiseen maahan saadakseen itselleen valtakunnan ja palatakseen sitten. ¹³ Hän kutsui kymmenen palvelijaansa ja antoi heille kymmenen minaa ja sanoi: 'Käykää kauppaa tällä, kunnes palaan.' ¹⁴ Mutta hänen alamaisansa vihasivat häntä ja lähettivät hänen peräänsä valtuuskunnan sanomaan: 'Emme halua tätä miestä kuninkaaksemme.' ¹⁵ Hänet kuitenkin tehtiin kuninkaaksi, ja hän palasi kotiin. Sitten hän kutsui palvelijat, joille hän oli antanut rahat, saadakseen tietää, mitä he olivat kaupankäynnillä ansainneet. ¹⁶ Ensimmäinen tuli ja sanoi: 'Herra, sinun minasi on tuottanut kymmenen lisää.' ¹⁷ Hän vastasi: 'Hyvin tehty, hyvä palvelija! Koska olet ollut uskollinen vähässä, ota hallintaasi kymmenen kaupunkia.' ¹⁸ Toinen tuli ja sanoi: 'Sinun minasi, herra, on tuottanut viisi lisää.' ¹⁹ Ja hän sanoi: 'Sinä hallitset viittä kaupunkia.' ²⁰ Sitten tuli eräs toinen ja sanoi: 'Herra, tässä on sinun minasi; pidin sen kätkeytyäni liinassa, ²¹ sillä pelkäsin sinua, koska olet ankara mies. Sinä otat, mitä et ole tallettanut, ja niitat, mitä et ole kylvänyt.' ²² Hänen herransa vastasi: 'Minä tuomitsen sinut omien sanojesi mukaan, sinä paha palvelija! Sinä tiesit, että olen ankara mies, otan, mitä en ole tallettanut, ja niitan, mitä en ole kylvänyt?' ²³ Miksi et sitten laittanut rahaani pankkiin, jotta palatessani olisin voinut korjata sen korkoineen?' ²⁴ Sitten hän käski vieressä seisovia: 'Ottakaa häneltä mina pois ja antakaa se sille, jolla on kymmenen minaa.' ²⁵ He sanoivat hänelle: 'Herra, hänellä on jo kymmenen minaa.' ²⁶ 'Minä sanon teille, jokaiselle, jolla on, annetaan lisää, mutta siltä, jolla ei ole, otetaan pois sekin, mitä hänellä on.' ²⁷ Mutta ne viholliseni, jotka eivät halunneet minua kuninkaakseen — tuokaa heidät tänne ja surmatkaa heidät edessäni."

²⁸ Tämän sanottuaan Jeesus jatkoi matkaansa Jerusalemiin. ²⁹ Kun hän lähestyi Betfagea ja Betaniaa, Öljymäen lähellä, hän lähetti kaksi opetuslastaan ³⁰ sanoen: "Menkää edessänne olevaan kylään, ja kun tulette sinne, löydätte sidotun varsan, jota kukaan ei ole koskaan ratsastanut. Päästäkää se ja tuokaa se tänne. ³¹ Jos joku kysyy

Luukkaan evankeliumi

teiltä: 'Miksi päästätte sen?' vastatkaa: 'Herra tarvitsee sitä.'³² Lähetetyt menivät ja löysivät sen juuri niin kuin hän oli heille sanonut.³³ Kun he päästivät varsan, sen omistajat kysyivät heiltä: "Miksi päästätte varsan?"³⁴ He vastasivat: "Herra tarvitsee sitä."³⁵ He toivat varsan Jeesukselle, asettivat vaatteensa sen päälle ja nostivat Jeesuksen sen selkään.³⁶ Kun hän eteni, ihmiset levittivät vaatteitaan tielle.³⁷ Kun hän tuli lähelle paikkaa, jossa tie laskeutuu Öljymäeltä, koko opetuslasten joukko alkoi iloiten ylistää Jumalaa kovalla äänellä kaikista ihmeistä, jotka he olivat nähneet,³⁸ he huusivat: "Siunattu olkoon kuningas, joka tulee Herran nimessä! Rauha taivaassa ja kunnia korkeuksissa!"³⁹ Jotkut fariseukset väkijoukossa sanoivat Jeesukselle: "Opettaja, käske opetuslapsiasi olemaan hiljaa!"⁴⁰ Hän vastasi: "Minä sanon teille, jos he vaikenevat, kivet huutavat."

⁴¹ Kun hän tuli lähelle Jerusalemia ja näki kaupungin, hän itki sitä⁴² ja sanoi: "Jospa sinä, juuri sinä, olisit tänä päivänä tiennyt, mikä toisi sinulle rauhan — mutta nyt se on piilotettu sinun silmiltäsi."⁴³ Sinun päällesi tulevat päivät, jolloin vihollisesi rakentavat sinua vastaan varustuksen ja saartavat sinut ja ahdistavat sinua joka puolelta.⁴⁴ He syökseivät sinut maahan, sinut ja lapsesi, jotka ovat sisälläsi. He eivät jätä sinuun kiveä kiven päälle, koska et tunnistanut Jumalan etsikkoikaasi."

⁴⁵ Kun Jeesus meni tempelialueelle, hän alkoi ajaa ulos niitä, jotka myivät siellä,⁴⁶ sanoen heille: "On kirjoitettu: 'Minun huoneeni on oleva rukouksen huone'; mutta te olette tehneet siitä ryövärien luolan."⁴⁷ Joka päivä hän opetti temppelissä. Mutta ylipapit, lainopettajat ja kansan johtajat etsivät keinoa surmata hänet.⁴⁸ Mutta he eivät löytäneet mitään keinoa tehdä sitä, koska kaikki ihmiset roikkuivat hänen sanoissaan.

20 Eräänä päivänä, kun Jeesus opetti kansaa tempelipihoilla ja julisti evankeliumia, tulivat ylipapit ja kirjanoppineet vanhinten kanssa Hänen luokseen.² He puhuivat Hänelle sanoen: "Sano meille, millä vallalla sinä näitä teet, tai kuka on se, joka on antanut sinulle tämän vallan?"³ Hän vastasi heille: "Minäkin kysyn teiltä erään asian. Sanokaa minulle:⁴ Oliko Johanneksen kaste taivaasta vai ihmisistä?"⁵ He neuvottelivat keskenään sanoen: "Jos sanomme: 'Taivaasta', Hän kysyy: 'Miksi ette uskoneet häntä?'⁶ Mutta jos

sanomme: 'Ihmisistä', kansa kivittää meidät, sillä he ovat vakuuttuneita, että Johannes oli profeetta."⁷ Niinpä he vastasivat, etteivät tienneet, mistä se oli.⁸ Jeesus vastasi: "En minäkään sano teille, millä vallalla minä näitä teen."

⁹ Sitten Hän alkoi kertoa kansalle tämän vertauksen: "Mies istutti viinitarhan, vuokrasi sen viljelijöille ja matkusti pitkäksi aikaa pois.¹⁰ Sadonkorjuun aikaan hän lähetti palvelijan viljelijöiden luo, jotta he antaisivat hänelle osan viinitarhan hedelmistä. Mutta viljelijät pieksivät hänet ja lähettivät hänet tyhjin käsin pois.¹¹ Hän lähetti toisen palvelijan, mutta he pieksivät myös hänet ja kohtelivat häntä häpeällisesti, lähettäen hänet tyhjin käsin pois.¹² Hän lähetti kolmannen, ja tämänkin he haavoittivat ja heittivät ulos.¹³ Silloin viinitarhan omistaja mietti: 'Mitä teen? Lähetan rakkaan poikani; ehkä he kunnioittavat häntä.'¹⁴ Mutta kun viljelijät näkivät hänet, he neuvottelivat keskenään sanoen: 'Tämä on perillinen; tappakaamme hänet, niin perintö on meidän.'¹⁵ Niin he heittivät hänet ulos viinitarhasta ja tappoivat hänet. Mitä sitten viinitarhan omistaja tekee heille?'¹⁶ Hän tulee ja tuhoaa nuo viljelijät ja antaa viinitarhan muille." Kun kansa kuuli tämän, he sanoivat: "Ei ikinä!"¹⁷ Jeesus katsoi suoraan heihin ja sanoi: "Mikä sitten on sen merkitys, mikä on kirjoitettu:

'Se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut kulmakiveksi?'

¹⁸ Jokainen, joka kompastuu tuohon kiveen, särkyy; mutta se, jonka päälle se kaatuu, murskautuu."¹⁹ Kirjanoppineet ja ylipapit yrittivät ottaa Hänet kiinni sillä hetkellä, mutta he pelkäsivät kansaa, sillä he ymmärsivät, että Hän oli puhunut tämän vertauksen heitä vastaan.

²⁰ Niinpä he pitivät Häntä tarkasti silmällä ja lähettivät vakoojia, jotka teeskentelivät olevansa vanhurskaita, saadakseen Hänet kiinni jostakin sanasta, jotta voisivat luovuttaa Hänet maaherran valtaan ja tuomiovaltaan.²¹ Vakoojat kysyivät Häneltä: "Opettaja, me tiedämme, että sinä puhut ja opetat oikein etkä katso henkilöön, vaan opetat Jumalan tietä totuudessa."²² Onko meidän lupa maksaa keisarille veroa?"²³ Mutta Hän, tietäen heidän kavaluutensa, sanoi heille,²⁴ "Näyttäkää minulle denaari. Kenen kuva ja kirjoitus siinä on?" He vastasivat: "Keisarin."²⁵ Hän vastasi: "Antakaa siis

Luukkaan evankeliumi

keisarille, mikä keisarille kuuluu, ja Jumalalle, mikä Jumalalle kuuluu." ²⁶ He eivät kenneet saamaan Häntä kiinni Hänen sanoistaan julkisesti, ja ihmetellen Hänen vastaustaan, he vaikenivat.

²⁷ Muutamat saddukeukset, jotka sanovat, ettei ylösnousemusta ole, tulivat Hänen luokseen kysymyksen kanssa. ²⁸ "Opettaja," he sanoivat, "Mooses opetti meille, että jos miehen veli kuolee ja jättää jälkeensä vaimon mutta ei lapsia, miehen on mentävä naimisiin lesken kanssa ja hankittava jälkeläisiä veljelleen." ²⁹ Nyt oli seitsemän veljestä. Ensimmäinen meni naimisiin naisen kanssa ja kuoli ilman lapsia. ³⁰ Sitten toinen meni naimisiin hänen kanssaan ja kuoli ³¹ ja sitten kolmas meni naimisiin hänen kanssaan, ja niin kävi kaikkien muiden veljien kanssa, kunnes kaikki seitsemän kuolivat jättämättä lapsia. ³² Viimeiseksi nainen, hänkin kuoli. ³³ Kenen vaimo hän sitten on ylösnousemuksessa, kun kaikki seitsemän olivat naimisissa hänen kanssaan?" ³⁴ Jeesus vastasi: "Tämän maailman ihmiset menevät naimisiin ja otetaan avioliittoon. ³⁵ Mutta ne, jotka katsotaan arvollisiksi osallistumaan tulevaan aikaan ja kuolleiden ylösnousemukseen, eivät mene naimisiin eivätkä oteta avioliittoon, ³⁶ eivätkä he enää voi kuolla; sillä he ovat kuin enkelit. He ovat Jumalan lapsia, ollen ylösnousemuksen lapsia. ³⁷ Mutta palavan pensaan kertomuksessa Mooseskin osoitti, että kuolleet nousevat, sillä hän kutsuu Herraa 'Aabrahamin Jumalaksi, Iisakin Jumalaksi ja Jaakobin Jumalaksi.' ³⁸ Hän ei ole kuolleiden Jumala, vaan elävien, sillä Hänen edessään kaikki ovat eläviä." ³⁹ Jotkut kirjanoppineista vastasivat: "Hyvin sanottu, Opettaja!" ⁴⁰ Eivätkä he uskaltaneet enää kysyä Häneltä mitään.

⁴¹ Sitten Hän sanoi heille: "Miksi sanotaan, että Messias on Daavidin poika? ⁴² Daavid itse sanoo Psalmeissa: 'Herra sanoi minun Herralleni: 'Istu minun oikealle puolelleni' ⁴³ kunnes minä panen vihollisesi jalkojesi alle jakkaraksi.'" ⁴⁴ Daavid kutsuu Häntä 'Herraksi.' Kuinka Hän sitten voi olla hänen poikansa?"

⁴⁵ Kun kaikki kansa kuunteli, Hän sanoi opetuslapsilleen, ⁴⁶ "Varokaa kirjanoppineita, jotka haluavat kulkea pitkissä viitoissa ja rakastavat tervehdyksiä toreilla, parhaita istuimia synagogissa ja kunniasijoja pidoissa. ⁴⁷ He syövät leskien talot ja tekevät näön vuoksi pitkiä rukouksia. Nämä miehet saavat ankaramman tuomion."

21 Kun Jeesus katsoi ylös, hän näki varakkaiden laittavan lahjojaan temppelin rahastoon. ² Hän huomasi myös köyhän lesken laittavan kaksi pientä kuparikolikkoa. ³ Ja hän sanoi: "Totisesti minä sanon teille: tämä köyhä leski antoi enemmän kuin kaikki muut; ⁴ sillä kaikki he antoivat yltäkylläisyydestään, mutta hän antoi köyhyystään kaiken, mitä hänellä oli elääkseen."

⁵ Jotkut hänen opetuslapsistaan puhuivat siitä, kuinka temppeli oli koristeltu kauniilla kivillä ja omistetuilla lahjoilla. Mutta Jeesus huomautti, ⁶ "Mitä näihin asioihin tulee, joita te katselette, tulee aika, jolloin ei jää kiveä kiven päälle, joka ei revittäisi alas." ⁷ He kysyivät häneltä: "Opettaja, milloin nämä asiat tapahtuvat? Ja mikä on merkki siitä, että ne ovat tapahtumaisillaan?"

⁸ Hän vastasi: "Katsokaa, ettei teitä petetä; sillä monet tulevat minun nimessäni sanoen: 'Minä olen se,' ja: 'Aika on lähellä.' Älkää seuratko heitä. ⁹ Kun kuulette sodista ja kapinoista, älkää pelästykö. Näiden asioiden täytyy tapahtua ensin, mutta loppu ei tule heti." ¹⁰ Hän jatkoi: "Kansat nousevat toisiaan vastaan, ja valtakunnat taistelevat. ¹¹ Tulee suuria maanjäristyksiä, nälänhätää ja ruttoja eri paikoissa, ja pelottavia tapahtumia ja suuria merkkejä taivaalta.

¹² "Mutta ennen kaikkea tätä he käyvät käsiksi teihin ja vainoavat teitä, luovuttavat teidät synagogiin ja vankiloihin, tuovat teidät kuninkaiden ja maaherrojen eteen minun nimeni tähden. ¹³ Tämä antaa teille tilaisuuden todistaa. ¹⁴ Päättäkää siis olla murehtimatta etukäteen, miten puolustaudutte. ¹⁵ Sillä minä annan teille sanat ja viisauden, jota kukaan vastustajistanne ei kykene vastustamaan tai kiistämään. ¹⁶ Teidät petetään jopa vanhempien, sisarusten, sukulaisten ja ystävien toimesta, ja jotkut teistä surmataan. ¹⁷ Teitä vihataan kaikkien taholta minun nimeni tähden. ¹⁸ Kuitenkaan yksikään hius päästänne ei katoa. ¹⁹ Kestävyydellänne te pelastatte sielunne.

²⁰ "Kun näette armeijoiden ympäröivän Jerusalemia, ymmärtäkää silloin, että sen hävitys on lähellä. ²¹ Silloin ne, jotka ovat Juudeassa, lähtekööt, ja ne, jotka ovat maaseudulla, älkööt menkö kaupunkiin. ²² Sillä nämä ovat koston päiviä, jotta kaikki, mikä on kirjoitettu, täytyisi. ²³ Kuinka kauheaa se onkaan raskaana oleville naisille ja imettäville äideille noina

Luukkaan evankeliumi

päivinä! Maassa on oleva suuri ahdistus ja viha tätä kansaa vastaan. ²⁴ He kaatuvat miekan terään ja heidät viedään vankeuteen kaikkiin kansoihin. Jerusalemia tallataan pakanoiden toimesta, kunnes pakanain ajat täyttyvät.

²⁵ "Auringossa, kuussa ja tähdissä on oleva merkkejä. Maan päällä kansat ovat ahdistuksessa ja hämmennyksessä meren pauhun ja aaltojen kohinan vuoksi. ²⁶ Ihmiset menehtyvät pelosta ja odotuksesta siitä, mikä on tulossa maailmaan, sillä taivaan voimat järkkyvät. ²⁷ Silloin he näkevät Ihmisen Pojan tulevan pilvessä voimalla ja suurella kirkkaudella. ²⁸ Kun nämä asiat alkavat tapahtua, nousee ja nostakaa pääanne, sillä teidän lunastuksenne on lähellä."

²⁹ Hän kertoi heille tämän vertauksen: "Katsokaa viikunapuuta ja kaikkia puita. ³⁰ Kun ne alkavat puhjeta lehteen, te näette itse ja tiedätte, että kesä on lähellä. ³¹ Samalla tavalla, kun näette näiden asioiden tapahtuvan, tunnistakaa, että Jumalan valtakunta on lähellä. ³² Totisesti minä sanon teille: tämä sukupolvi ei katoa, ennen kuin kaikki nämä asiat ovat tapahtuneet. ³³ Vaikka taivas ja maa katoavat, minun sanani eivät koskaan katoa.

³⁴ "Olkaa varuillanne, ettei sydämenne raskautuisi päihtymyksestä, juopumuksesta ja elämän huolista, ja se päivä yllättää teidät äkisti kuin ansa. ³⁵ Sillä se tulee kaikkien päälle, jotka asuvat koko maan pinnalla. ³⁶ Olkaa aina valppaina ja rukoilkaa, että teillä olisi voimaa paeta kaikkea sitä, mikä on tapahtumaisillaan, ja seistä Ihmisen Pojan edessä."

³⁷ Joka päivä Jeesus opetti temppelissä, ja joka ilta hän meni ulos viettämään yön Öljymäellä, ³⁸ ja kaikki ihmiset nousivat aikaisin aamulla kuullakseen häntä temppelissä.

22 Happamattoman leivän juhla, jota kutsutaan pääsiäiseksi, oli lähellä. ² Ylipapit ja kirjanoppineet etsivät keinoa surmata Jeesus, sillä he pelkäsivät kansaa. ³ Silloin Saatana vaikutti Juudakseen, jota kutsuttiin Iskariotiksi, ja joka oli yksi kahdestatoista. ⁴ Juudas meni ja neuvotteli ylipappien ja temppelivartijoiden kanssa siitä, kuinka hän voisi kavalluksensa avulla luovuttaa Jeesuksen heille. ⁵ He ilahtuivat ja suostuivat antamaan hänelle rahaa. ⁶ Hän suostui ja etsi tilaisuutta luovuttaa Jeesus heille erossa väkijoukosta.

⁷ Sitten tuli happamattoman leivän päivä, jolloin pääsiäislampaan piti teurastettaman. ⁸ Jeesus lähetti Pietarin ja Johanneksen sanoen: "Menkää ja valmistakaa meille pääsiäinen syötäväksi." ⁹ He kysyivät häneltä: "Minne tahdot, että valmistamme sen?" ¹⁰ Hän vastasi: "Kun tulette kaupunkiin, teitä kohtaa mies, joka kantaa vesiruukkua. Seuratkaa häntä taloon, johon hän menee, ¹¹ ja sanokaa talon isännälle: 'Opettaja kysyy: Missä on vierashuone, jossa voin syödä pääsiäisen opetuslasteni kanssa?' ¹² Hän näyttää teille suuren, kalustetun ylähuoneen. Valmistakaa se siellä." ¹³ He menivät ja löysivät kaiken juuri niin kuin hän oli heille sanonut, ja he valmistivat pääsiäisen.

¹⁴ Kun hetki tuli, hän asettui aterialle, ja apostolit olivat hänen kanssaan. ¹⁵ Hän sanoi heille: "Olen hartaasti halunnut syödä tämän pääsiäisen kanssanne ennen kuin kärsin. ¹⁶ Sillä minä sanon teille, etten enää syö sitä, ennen kuin se saa täyttymyksensä Jumalan valtakunnassa." ¹⁷ Hän otti maljan, kiitti ja sanoi: "Ottakaa tämä ja jakakaa keskenänne. ¹⁸ Sillä minä sanon teille, etten enää juo viiniköynnöksen hedelmää, ennen kuin Jumalan valtakunta tulee." ¹⁹ Hän otti leivän, kiitti, mursi sen ja antoi heille sanoen: "Tämä on minun ruumiini, joka annetaan teidän puolestanne; tehkää tämä minun muistokseni." ²⁰ Samoin hän otti aterian jälkeen maljan ja sanoi: "Tämä malja on uusi liitto minun veressäni, joka vuodatetaan teidän puolestanne.

²¹ Mutta katso, minun kavaltaajani käsi on minun kanssani pöydällä. ²² Ihmisen Poika menee pois, niin kuin on säädetty, mutta voi sitä miestä, jonka kautta hänet kavalletaan!" ²³ He alkoivat kysellä keskenään, kuka heistä voisi tehdä tämän.

²⁴ Heidän keskuudessaan syntyi myös kiista siitä, kuka heistä oli katsottava suurimmaksi. ²⁵ Jeesus sanoi heille: "Kansojen kuninkaat hallitsevat heitä; ja niitä, joilla on valta heihin, kutsutaan Hyväntekijöiksi. ²⁶ Mutta teidän ei pidä olla sellaisia. Sen sijaan suurimman teistä tulee olla kuin nuorin, ja johtajan kuin palvelijan. ²⁷ Sillä kumpi on suurempi, se, joka aterioi, vai se, joka palvelee? Eikö se, joka aterioi? Mutta minä olen teidän keskellänne kuin se, joka palvelee. ²⁸ Te olette ne, jotka olette pysyneet kanssani koetuksissani. ²⁹ Ja minä annan teille valtakunnan, niin kuin Isäni on antanut minulle, ³⁰ jotta te saisitte syödä ja juoda pöydässän

Luukkaan evankeliumi

valtakunnassani ja istua valtaistuimilla tuomitsemassa Israelin kahtatoista heimoa.

³¹ "Simon, Simon, katso, Saatana on pyytänyt seulomista teistä kuin vehnää. ³² Mutta minä olen rukoillut puolestasi, Simon, ettei uskosi raukeaisi. Ja kun olet palannut, vahvista veljäsi." ³³ Mutta hän vastasi: "Herra, olen valmis menemään kanssasi vankilaan ja kuolemaan." ³⁴ Jeesus vastasi: "Minä sanon sinulle, Pietari, ennen kuin kukko tänään laulaa, sinä kiellät kolme kertaa tuntevasi minut."

³⁵ Sitten Jeesus kysyi heiltä: "Kun lähetin teidät ilman kukkaroa, laukkuja tai sandaaleja, puuttuiko teiltä mitään?" He vastasivat: "Ei mitään." ³⁶ Hän sanoi heille: "Mutta nyt, jos teillä on kukkaro, ottakaa se, ja myös laukku; ja jos teillä ei ole miekkaa, myykää viittanne ja ostakaa. ³⁷ Sillä minä sanon teille, että tämä kirjoitus on täytettävä minussa: 'Ja hänet luettiin pahantekijöiden joukkoon'; sillä se, mitä minusta on kirjoitettu, saavuttaa täyttymyksensä." ³⁸ Opetuslapset sanoivat: "Katso, Herra, tässä on kaksi miekkaa." Hän vastasi: "Se riittää!"

³⁹ Jeesus meni ulos, kuten tavallisesti, Öljymäelle, ja hänen opetuslapsensa seurasivat häntä. ⁴⁰ Kun hän tuli paikalle, hän sanoi heille: "Rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen." ⁴¹ Hän vetäytyi heistä lyhyen matkan päähän, polvistui ja rukoili, ⁴² "Isä, jos tahdot, ota tämä malja minulta pois; kuitenkin, ei minun tahtoni, vaan sinun tapahtukoon." ⁴³ [Häntä kävi vahvistamassa taivaallinen sanansaattaja.] ⁴⁴ Ja ollessaan tuskassa, hän rukoili yhä hartaammin, ja hänen hikensä oli kuin veripisaroihin, jotka putosivat maahan. ⁴⁵ Kun hän nousi rukouksesta ja palasi opetuslasten luo, hän löysi heidät nukkumasta murheen uuvuttamina. ⁴⁶ "Miksi te nukutte?" hän kysyi heiltä. "Nouskaa ja rukoilkaa, ettette joutuisi kiusaukseen."

⁴⁷ Hänen vielä puhuessaan tuli joukko, ja mies nimeltä Juudas, yksi kahdestatoista, johti heitä. Hän lähestyi Jeesusta suudellakseen häntä, ⁴⁸ mutta Jeesus kysyi häneltä: "Juudas, kavallatko sinä Ihmisen Pojan suudelmalla?" ⁴⁹ Kun ne, jotka olivat hänen ympärillään, näkivät, mitä oli tapahtumassa, he sanoivat: "Herra, iskemmekö miekalla?" ⁵⁰ Ja yksi heistä iski ylipapin palvelijaa, katkaisten hänen oikean korvansa. ⁵¹ Mutta Jeesus vastasi: "Ei enää tätä!" Ja hän kosketti miehen korvaa ja paransi

hänet. ⁵² Sitten Jeesus sanoi ylipapeille, temppelivartiijoille ja vanhimmille, jotka olivat tulleet häntä varten: "Oletteko tulleet miekkojen ja seipäiden kanssa, ikään kuin olisin kapinallinen?" ⁵³ Joka päivä olin teidän kanssanne temppelissä, ettekä te panneet minua kiinni. Mutta tämä on teidän hetkenne —kun pimeys saa vallan."

⁵⁴ Sitten he ottivat hänet kiinni, veivät hänet pois ja veivät ylipapin taloon. Pietari seurasi etäältä. ⁵⁵ Kun keskelle pihaa sytytettiin tuli ja he istuivat yhdessä, Pietari istui heidän joukossaan. ⁵⁶ Eräs palvelustyttö näki hänet istumassa valossa. Hän katsoi häntä tarkasti ja huudahti: "Tämä mies oli hänen kanssaan."

⁵⁷ Mutta hän vastasi: "En tunne häntä, nainen." ⁵⁸ Hetken kuluttua joku muu näki hänet ja sanoi: "Sinäkin olet yksi heistä." "Mies, en ole!" Pietari vastasi. ⁵⁹ Noin tunnin kuluttua toinen vakuutti: "Varmasti tämä mies oli hänen kanssaan, sillä hän on galilealainen." ⁶⁰ Pietari vastasi: "Mies, en tiedä, mistä puhut!" Juuri hänen puhuessaan kukko lauloi. ⁶¹ Herra kääntyi ja katsoi suoraan Pietariin. Silloin Pietari muisti Herran sanat: "Ennen kuin kukko tänään laulaa, sinä kiellät minut kolme kertaa." ⁶² Ja hän meni ulos ja itki katkerasti. ⁶³ Miehet, jotka vartioivat Jeesusta, alkoivat pilkata ja lyödä häntä. ⁶⁴ He peittivät hänen silmänsä ja vaativat: "Ennusta! Kuka sinua löi?" ⁶⁵ Ja he lausuivat hänelle monia muita loukkaavia sanoja.

⁶⁶ Päivän koittaessa kansan vanhimpien neuvosto, sekä ylipapit että kirjanoppineet, kokoontuivat, ja Jeesus vietiin heidän eteensä. ⁶⁷ "Jos olet Messias," he sanoivat, "sano se meille." Jeesus vastasi: "Jos sanon teille, te ette usko; ⁶⁸ ja jos kysyisin teiltä jotain, te ette vastaisi. ⁶⁹ Kuitenkin, tästä lähtien Ihmisen Poika on istuva Jumalan voiman oikealla puolella." ⁷⁰ He kaikki kysyivät: "Oletko sitten Jumalan Poika?" Hän vastasi: "Te sanotte niin." ⁷¹ Sitten he sanoivat: "Miksi tarvitsemme enää todistusta? Olemme kuulleet sen hänen omilta huuliltaan."

23 Sitten koko joukko nousi ja vei hänet Pilatuksen eteen. ² He alkoivat syyttää häntä sanoen: "Olemme havainneet tämän miehen johtavan kansaamme harhaan ja vastustavan verojen maksamista keisarille, väittäen olevansa Kristus, kuningas." ³ Pilatus kysyi häneltä: "Oletko sinä juutalaisten kuningas?" Jeesus vastasi: "Sinä sen sanot." ⁴ Sitten Pilatus sanoi ylipapeille ja

Luukkaan evankeliumi

väkijoukolla: "En löydä mitään syytä syyttää tätä miestä." ⁵ Mutta he vaativat: "Hän kiihottaa kansaa, opettaen koko Juudeassa, alkaen Galileasta ja tullen tänne."

⁶ Kuultuaan tämän Pilatus kysyi, oliko mies galilealainen. ⁷ Saatuaan tietää, että hän oli Herodeksen alaisuudessa, hän lähetti hänet Herodeksen luo, joka oli myös Jerusalemissa tuohon aikaan. ⁸ Herodes iloiitsi nähdessään Jeesuksen, sillä hän oli halunnut nähdä hänet jo pitkään, kuultuaan hänestä ja toivoen näkevänsä hänen tekevän jonkin ihmeen. ⁹ Hän kyseli häneltä pitkään, mutta Jeesus ei vastannut hänelle mitään. ¹⁰ Ylipapit ja kirjanooppineet seisoivat siellä syyttäen häntä kiivaasti. ¹¹ Herodes, sotilaidensa kanssa, kohteli häntä halveksivasti ja pilkkasi häntä. Pukeutuen hänet loisteliaaseen viittaan, he lähettivät hänet takaisin Pilatuksen luo. ¹² Sinä päivänä Herodes ja Pilatus tulivat ystäviksi; aiemmin he olivat olleet vihollisia.

¹³ Pilatus kokosi ylipapit, hallitusmiehet ja kansan, ¹⁴ ja sanoi: "Te toitte minulle tämän miehen kansan kiihottajana. Olen tutkinut häntä teidän läsnäollessanne enkä ole löytänyt mitään syytä syytöksiinne häntä vastaan. ¹⁵ Eikä Herodeskaan, sillä hän lähetti hänet takaisin meille; kuten näette, hän ei ole tehnyt mitään, mikä ansaitisi kuoleman.

¹⁶ Siksi kuritan häntä ja vapautan hänet." ¹⁷ [Hän oli velvollinen vapauttamaan heille yhden vangin juhlan aikana.] ¹⁸ Mutta koko väkijoukko huusi: "Poista tämä mies! Vapauta meille Barabbas!" ¹⁹ (Barabbas oli heitetty vankilaan kapinasta kaupungissa ja murhasta.) ²⁰ Haluten vapauttaa Jeesuksen, Pilatus puhutteli heitä jälleen. ²¹ Kuitenkin he vaativat, huutaen: "Ristiinnaulitse hänet! Ristiinnaulitse hänet!"

²² Kolmannen kerran hän puhui heille: "Miksi? Mitä rikosta tämä mies on tehnyt? En löydä mitään syytä kuolemantuomioon. Siksi kuritan häntä ja vapautan hänet." ²³ Mutta he olivat itsepintaisia, kovaan ääneen vaatien, että hänet ristiinnaulittaisiin, ja heidän äänensä voittivat. ²⁴ Niinpä Pilatus päätti suostua heidän vaatimukseensa. ²⁵ Hän vapautti miehen, joka oli vangittu kapinasta ja murhasta, sen, jota he pyysivät, ja luovutti Jeesuksen heidän tahtoonsa.

²⁶ Kun he veivät häntä pois, he ottivat kiinni Simon Kyreneläisen, joka tuli maaseudulta, ja panivat ristin hänen kannettavakseen Jeesuksen perässä. ²⁷ Suuri

joukko seurasi, mukaan lukien naisia, jotka surivat ja valittivat häntä. ²⁸ Jeesus kääntyi heidän puoleensa ja sanoi: "Jerusalemi tyttäret, älkää itkekö minua; itkekö itseänne ja lapsianne. ²⁹ Sillä aika tulee, jolloin te sanotte: 'Autuaita ovat hedelmättömät, ne kohdut, jotka eivät ole synnyttäneet, ja ne rinnat, jotka eivät ole imettäneet.' ³⁰ Silloin,

he huutavat vuorille, 'Langetkaa päällemme!' ja kukkuloille, 'Peittäkää meidät!'

³¹ Sillä jos ihmiset tekevät näin, kun puu on täynnä elämää, mitä tapahtuu, kun se on kuivettunut?"

³² Kaksi muuta, molemmat rikollisia, vietiin myös hänen kanssaan teloitettaviksi. ³³ Kun he saapuivat paikkaan, jota kutsutaan Pääkalloksi, he ristiinnaulitsivat hänet siellä rikollisten kanssa — yhden hänen oikealle puolelleen, toisen vasemmalle.

³⁴ Jeesus sanoi: "Isä, anna heille anteeksi, sillä he eivät tiedä, mitä tekevät." Ja he jakoivat hänen vaatteensa arpomalla. ³⁵ Ihmiset seisoivat katsomassa, ja hallitusmiehet pilkkasivat häntä sanoen: "Hän pelasti muita; pelastakoon itsensä, jos hän on Jumalan Messias, Valittu." ³⁶ Sotilaatkin pilkkasivat häntä, tarjoten hänelle hapanta viiniä ³⁷ ja he vitsailivat: "Jos olet juutalaisten kuningas, pelasta itsesi." ³⁸ Hänen yläpuolellaan oli kyltti, jossa luki: TÄMÄ ON JUUTALAISTEN KUNINGAS.

³⁹ Yksi siellä roikkuvista rikollisista herjasi häntä: "Etkö ole Messias? Pelasta itsesi ja meidät!" ⁴⁰ Mutta toinen rikollinen nuhteli häntä. "Etkö pelkää Jumalaa," hän sanoi, "koska olet saman tuomion alaisena?" ⁴¹ Meitä rangaistaan oikeudenmukaisesti, sillä saamme, mitä tekomme ansaitsevat. Mutta tämä mies ei ole tehnyt mitään väärää." ⁴² Sitten hän pyysi: "Jeesus, muista minua, kun tulet valtakuntaasi." ⁴³ Jeesus vastasi hänelle: "Totisesti minä sanon sinulle, tänään olet kanssani paratiisissa."

⁴⁴ Noin keskipäivällä pimeys lankesi koko maan ylle kestäen kolmeen iltapäivällä, ⁴⁵ sillä aurinko lakkasi paistamasta. Ja temppelin esirippu repei kahtia. ⁴⁶ Jeesus huusi kovalla äänellä: "Isä, sinun käsiisi minä annan henkeni." Sanottuaan tämän hän antoi henkensä. ⁴⁷ Sadanpäämies, nähdessään mitä tapahtui, ylisti Jumalaa ja sanoi: "Tämä oli varmasti vanhurskas mies." ⁴⁸ Kun kaikki ihmiset, jotka olivat kokoontuneet katsomaan tätä tapahtumaa, näkivät, mitä tapahtui, he löivät rintoihinsa ja lähtivät pois. ⁴⁹ Mutta kaikki, jotka tunsivat hänet, mukaan lukien

Luukkaan evankeliumi

naiset, jotka olivat seuranneet häntä Galileasta, seisovat kauempana, tarkkaillen näitä asioita.

⁵⁰ Nyt oli mies nimeltä Joosef, neuvoston jäsen, joka oli hyvä ja oikeamielinen, ⁵¹ joka ei ollut samaa mieltä heidän päätöksestään ja teostaan. Hän oli kotoisin Juudean Arimatiasta ja odotti Jumalan valtakuntaa. ⁵² Lähestyen Pilatusta, hän pyysi Jeesuksen ruumista. ⁵³ Sitten hän otti sen alas, kääri sen pellavakankaaseen ja laski sen kallioon hakattuun hautaan, jota ei ollut koskaan käytetty. ⁵⁴ Oli valmistuspäivä, ja sapatti oli alkamassa. ⁵⁵ Naiset, jotka olivat seuranneet Jeesusta Galileasta, seurasivat Joosefia ja näkivät haudan ja kuinka hänen ruumiinsa asetettiin sinne. ⁵⁶ Sitten he menivät kotiin ja valmistivat mausteita ja voiteita. Mutta he lepäsivät sapattina käskyn mukaisesti.

24 Viikon ensimmäisenä päivänä, varhain aamunkoitteessa, naiset tulivat haudalle tuoden mukanaan valmistamansa yrtit. ² He huomasivat, että kivi oli vieritetty pois haudan suulta, ³ mutta sisään astuessaan he eivät löytäneet Herran Jeesuksen ruumista. ⁴ Kun he olivat ymmällään tästä, yhtäkkiä kaksi miestä, joiden vaatteet loistivat kuin salama, seisovat heidän vieressään. ⁵ Pelästyneinä naiset kumartuivat kasvoilleen maahan, mutta miehet sanoivat heille: "Miksi etsitte elävää kuolleiden joukosta?" ⁶ Hän ei ole täällä; Hän on noussut! Muistakaa, kuinka Hän puhui teille ollessaan vielä Galileassa, ⁷ sanoen, että Ihmisen Poika on annettava syntisten ihmisten käsiin, ristiinnaulittava ja kolmantena päivänä nouseva ylös." ⁸ Silloin he muistivat Hänen sanansa. ⁹ Palattuuan haudalta he kertoivat kaiken tämän yhdelletoista ja kaikille muille. ¹⁰ Magdalan Maria, Johanna, Marian Jaakobin äiti ja muut heidän kanssaan olevat naiset kertoivat tämän apostoleille. ¹¹ Mutta heidän sanansa tuntuivat heistä joutavilta, eivätkä he uskoneet naisia. ¹² Kuitenkin Pietari nousi ja juoksi haudalle. Kumartuessaan hän näki pellavaliinat yksinään, ja hän meni pois ihmetellen, mitä oli tapahtunut.

¹³ Samana päivänä kaksi heistä oli menossa kylään nimeltä Emmaus, noin kuusikymmentä stadionia Jerusalemissa. ¹⁴ He puhuivat keskenään kaikesta siitä, mitä oli tapahtunut. ¹⁵ Kun he keskustelivat näistä asioista, Jeesus itse lähestyi ja alkoi kulkea heidän kanssaan; ¹⁶ mutta heidän silmänsä pidettiin estettyinä tunnistamasta Häntä. ¹⁷ Hän kysyi heiltä:

"Mistä asioista te keskustellette kävellessänne?" He pysähtyivät surullisina. ¹⁸ Yksi heistä, nimeltään Kleopas, vastasi: "Oletko sinä ainoa Jerusalemissa vieraileva, joka ei tiedä, mitä siellä on näinä päivinä tapahtunut?" ¹⁹ "Mitä asioita?" Hän kysyi. He vastasivat: "Jeesuksesta Nasaretilaisesta, joka oli profeetta, voimallinen teossa ja sanassa Jumalan ja kaiken kansan edessä, ²⁰ ja kuinka ylipapit ja hallitusmiehemme antoivat Hänet tuomittavaksi kuolemaan ja ristiinnaulitsivat Hänet. ²¹ Mutta me olimme toivoneet, että Hän olisi se, joka lunastaa Israelin. Ja kaiken tämän lisäksi, nyt on kolmas päivä siitä, kun nämä asiat tapahtuivat. ²² Lisäksi jotkut naiset joukossamme hämmästyttivät meitä. He menivät haudalle varhain aamulla ²³ eivätkä löytäneet Hänen ruumistaan. He tulivat sanoen nähneensä enkelinäyn, joka sanoi Hänen olevan elossa. ²⁴ Sitten jotkut meistä menivät haudalle ja löysivät sen juuri niin kuin naiset olivat kertoneet, mutta Häntä he eivät nähneet." ²⁵ Hän sanoi heille: "Kuinka tyhmiä te olettekaan, ja kuinka hidas sydän uskomaan kaikkea, mitä profeetat ovat puhuneet!" ²⁶ Eikö Kristuksen pitänyt kärsiä nämä asiat ja sitten mennä kirkkauteensa?" ²⁷ Ja alkaen Mooseksesta ja kaikista profeetoista, Hän selitti heille, mitä kaikissa kirjoituksissa oli Hänestä sanottu.

²⁸ Kun he lähestyivät kylää, johon olivat menossa, Hän teeskenteli menevänsä edemmäksi. ²⁹ Mutta he pyysivät Häntä hartaasti sanoen: "Jää meidän luoksemme, sillä on melkein ilta; päivä on jo päättymässä." Niin Hän meni sisään jäädäkseen heidän luokseen. ³⁰ Kun Hän oli heidän kanssaan pöydässä, Hän otti leivän, kiitti, mursi sen ja antoi heille. ³¹ Silloin heidän silmänsä avautuivat ja he tunnistivat Hänet, ja Hän katosi heidän näkyvistänsä. ³² He sanoivat toisilleen: "Eikö sydämemme palanut meissä, kun Hän puhui meille tiellä ja avasi meille kirjoitukset?" ³³ He nousivat heti ja palasivat Jerusalemiin. Siellä he löysivät yhdentoista ja ne, jotka olivat heidän kanssaan, kokoontuneina ³⁴ ja sanomassa: "Herra on totisesti noussut ylös ja ilmestynyt Simonille." ³⁵ Sitten nuo kaksi kertoivat, mitä tiellä oli tapahtunut ja kuinka he olivat tunnistanee Hänet leivän murtamisessa.

³⁶ Kun he vielä puhuivat tästä, Jeesus itse seiso i heidän keskellään ja sanoi: "Rauha teille." ³⁷ He säikähtivät ja pelästyivät, luullen näkevänsä hengen. ³⁸ Hän sanoi heille: "Miksi olette hämmästyneet, ja

Luukkaan evankeliumi

miksi sydämiinne nousee epäilyksiä? ³⁹ Katsokaa käsiäni ja jalkojani. Minä se olen itse! Koskettakaa minua ja katsokaa; hengellä ei ole lihaa eikä luita, niin kuin näette minulla olevan." ⁴⁰ Puhuttuaan näin Hän näytti heille kätensä ja jalkansa. ⁴¹ Kun he vielä eivät uskoneet ilon ja hämmästyksen vuoksi, Hän kysyi heiltä: "Onko teillä täällä mitään syötävää?" ⁴² He antoivat Hänelle palan paistettua kalaa, ⁴³ ja Hän otti sen ja söi heidän nähtensä.

⁴⁴ Hän sanoi heille: "Nämä ovat minun sanani, jotka puhui teille ollessani vielä teidän kanssanne: Kaiken, mitä minusta on kirjoitettu Mooseksen laissa, profeetoissa ja psalmeissa, täytyy toteutua." ⁴⁵ Sitten Hän avasi heidän ymmärryksensä käsittämään kirjoitukset. ⁴⁶ Hän sanoi heille: "Näin on kirjoitettu:

Kristuksen on kärsittävä ja noustava kuolleista kolmantena päivänä, ⁴⁷ ja parannusta syntien anteeksiantamiseksi on saarnattava Hänen nimessään kaikille kansoille, alkaen Jerusalemistä. ⁴⁸ Te olette näiden asioiden todistajat. ⁴⁹ Katso, minä lähetän teille Isäni lupauksen; mutta pysykää kaupungissa, kunnes teidät puetaan voimalla korkeudesta."

⁵⁰ Kun Hän oli vienyt heidät Betaniaan asti, Hän kohotti kätensä ja siunasi heidät. ⁵¹ Kun Hän siunasi heitä, Hän erkani heistä ja Hänet otettiin ylös taivaaseen. ⁵² He kumarsivat Häntä ja palasivat Jerusalemiin suurella ilolla, ⁵³ ja he pysyivät jatkuvasti temppelissä ylistäen Jumalaa.

Johanneksen evankeliumi

1 Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala. ² Hän oli alussa Jumalan tykönä. ³ Kaikki on saanut syntynsä hänen kauttaan, ja ilman häntä ei ole syntynyt mitään, mikä syntynyt on. ⁴ Hänessä oli elämä, ja elämä oli ihmisten valkeus. ⁵ Ja valkeus loistaa pimeydessä, eikä pimeys sitä käsittänyt.

⁶ Oli mies, Jumalan lähettämä; hänen nimensä oli Johannes. ⁷ Hän tuli todistajaksi todistamaan valkeudesta, että kaikki uskoisivat hänen kauttaan. ⁸ Ei hän ollut se valkeus, vaan hän tuli todistamaan valkeudesta.

⁹ Todellinen valkeus, joka valaisee jokaisen ihmisen, oli tulossa maailmaan. ¹⁰ Hän oli maailmassa, ja maailma oli saanut syntynsä hänen kauttaan, mutta maailma ei häntä tuntenut. ¹¹ Hän tuli omiansa tykö, mutta hänen omansa eivät ottaneet häntä vastaan. ¹² Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi oikeuden tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä— ¹³ jotka eivät ole syntyneet verestä eikä lihan tahdosta eikä miehen tahdosta, vaan Jumalasta.

¹⁴ Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, ja me katselimme hänen kirkkauttaan, senkaltaista kirkkautta, kuin ainoalla Pojalla on Isältä, täynnä armoa ja totuutta. ¹⁵ Johannes todisti hänestä ja huusi sanoen: "Tämä on se, josta minä sanoin: 'Se, joka minun jälkeeni tulee, on ollut minun edelläni, sillä hän on ollut ennen kuin minä.'" ¹⁶ Ja hänen täyteydestään me kaikki olemme saaneet, ja armoa armon päälle. ¹⁷ Sillä laki on annettu Mooseksen kautta; armo ja totuus ovat tulleet Jeesuksen Kristuksen kautta. ¹⁸ Ei kukaan ole Jumalaa koskaan nähnyt; ainoa Poika, joka itse on Jumala ja on Isän helmassa, on hänet ilmoittanut.

¹⁹ Ja tämä on Johanneksen todistus, kun juutalaiset lähettivät pappeja ja leeviläisiä Jerusalemissa kysymään häneltä: "Kuka sinä olet?" ²⁰ Hän tunnusti eikä kieltänyt; hän tunnusti: "Minä en ole Kristus." ²¹ Ja he kysyivät häneltä: "Mikä sitten? Oletko sinä Elia?" Hän sanoi: "En ole." "Oletko sinä se profeetta?" Hän vastasi: "En." ²² Niin he sanoivat hänelle: "Kuka sitten olet? Sano, että voimme antaa vastauksen niille, jotka ovat meidät lähettäneet. Mitä sanot itsestäsi?" ²³ Hän sanoi: "Minä olen huutavan ääni erämaassa: 'Tehkää tie Herralle suoraksi', niin kuin profeetta Jesaja on sanonut."

²⁴ Ja lähettiläät olivat fariseuksia. ²⁵ He kysyivät häneltä: "Miksi sitten kastat, jos et ole Kristus etkä Elia etkä se profeetta?" ²⁶ Johannes vastasi heille sanoen: "Minä kastan vedellä, mutta teidän keskellänne seisoo hän, jota te ette tunne. ²⁷ Hän on se, joka tulee minun jälkeeni, jonka kengännauhaa minä en ole arvollinen päästämään." ²⁸ Tämä tapahtui Betaniassa, Jordanin tuolla puolen, missä Johannes kastoi.

²⁹ Seuraavana päivänä Johannes näki Jeesuksen tulevan luokseen ja sanoi: "Katso, Jumalan Karitsa, joka ottaa pois maailman synnin!" ³⁰ Tämä on se, josta minä sanoin: 'Minun jälkeeni tulee mies, joka on ollut minun edelläni, sillä hän on ollut ennen kuin minä.' ³¹ Minäkään en häntä tuntenut, mutta sitä varten minä tulín vedellä kastamaan, että hän tulisi julki Israelille." ³² Ja Johannes todisti sanoen: "Minä näin Hengen laskeutuvan taivaasta kuin kyyhkynen ja jäävän hänen päällensä. ³³ Ja minäkään en häntä tuntenut, mutta hän, joka minut lähetti vedellä kastamaan, sanoi minulle: 'Se, jonka päälle näet Hengen laskeutuvan ja jäävän, hän on se, joka kastaa Pyhällä Hengellä.' ³⁴ Ja minä olen sen nähnyt ja todistan, että tämä on Jumalan Poika."

³⁵ Seuraavana päivänä Johannes oli taas siellä kahden opetuslapsensa kanssa. ³⁶ Ja nähdessään Jeesuksen kävelevän hän sanoi: "Katso, Jumalan Karitsa!" ³⁷ Kun opetuslapset kuulivat hänen sanansa, he seurasivat Jeesusta. ³⁸ Jeesus kääntyi ja nähdessään heidän seuraavan sanoi heille: "Mitä te etsitte?" He sanoivat hänelle: "Rabbi" (se merkitsee: opettaja), "missä sinä asut?" ³⁹ Hän sanoi heille: "Tulkaa ja katsokaa." Niin he menivät ja näkivät, missä hän asui, ja viipyivät hänen luonaan sen päivän. Se oli noin kymmenes hetki. ⁴⁰ Andreas, Simon Pietarin veli, oli toinen niistä kahdesta, jotka kuulivat Johanneksen sanat ja seurasivat Jeesusta. ⁴¹ Hän tapasi ensin veljensä Simonin ja sanoi hänelle: "Me olemme löytäneet Messiaan" (se merkitsee: Kristus). ⁴² Ja hän vei hänet Jeesuksen luo. Jeesus katsoi häneen ja sanoi: "Sinä olet Simon, Johanneksen poika. Sinua kutsutaan Keefakseksi" (mikä käännettynä on Pietari).

⁴³ Seuraavana päivänä Jeesus tahtoi lähteä Galileaan. Hän tapasi Filippuksen ja sanoi hänelle: "Seuraa minua." ⁴⁴ Filippus oli kotoisin Betsaidasta, Andreaksen ja Pietarin kaupungista. ⁴⁵ Filippus tapasi Natanaelin ja sanoi hänelle: "Me olemme

Johanneksen evankeliumi

löytäneet hänet, josta Mooses kirjoitti laissa ja josta profeetat kirjoittivat, Jeesuksen, Joosefin pojan Nasaretista." ⁴⁶ Natanael sanoi hänelle: "Nasaretista! Voiko sieltä tulla mitään hyvää?" Filippus sanoi hänelle: "Tule ja katso." ⁴⁷ Kun Jeesus näki Natanaelin tulevan luokseen, hän sanoi hänestä: "Katso, todellinen israelilainen, jossa ei ole vilppiä." ⁴⁸ Natanael sanoi hänelle: "Mistä sinä minut tunnet?" Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Ennen kuin Filippus kutsui sinua, kun olit viikunapuun alla, minä näin sinut." ⁴⁹ Natanael vastasi ja sanoi hänelle: "Rabbi, sinä olet Jumalan Poika; sinä olet Israelin kuningas." ⁵⁰ Jeesus vastasi ja sanoi hänelle: "Sinä uskot, koska minä sanoin sinulle, että näin sinut viikunapuun alla. Sinä saat nähdä suurempia kuin nämä." ⁵¹ Ja hän sanoi hänelle: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: te saatte nähdä taivaan avoinna ja Jumalan enkelit nousevan ja laskeutuvan Ihmisen Pojan päälle."

2 Kolmantena päivänä oli häät Galilean Kaanassa, ja Jeesuksen äiti oli siellä. ² Myös Jeesus ja hänen opetuslapsensa kutsuttiin häihin. ³ Kun viini loppui, Jeesuksen äiti sanoi hänelle: "Heillä ei ole viiniä." ⁴ Jeesus vastasi: "Nainen, mitä se minulle kuuluu? Minun aikani ei ole vielä tullut." ⁵ Hänen äitinsä sanoi palvelijoille: "Tehkää, mitä hän teille sanoo." ⁶ Lähellä oli kuusi kivistä vesiastiaa, joita käytettiin juutalaisten puhdistautumisrituaaleissa, ja ne vetivät kukin kaksi tai kolme mittaa. ⁷ Jeesus sanoi palvelijoille: "Täyttäkää astiat vedellä," ja he täyttivät ne reunaan asti. ⁸ Sitten hän sanoi heille: "Ottakaa nyt siitä ja viekää pitojen valvojalles." Ja he veivät. ⁹ Pitojen valvoja maistoi vettä, joka oli muuttunut viiniksi, eikä tiennyt, mistä se oli tullut, vaikka palvelijat, jotka olivat ottaneet veden, tiesivät. Hän kutsui sulhasen luokseen ¹⁰ ja sanoi: "Jokainen tarjoaa ensin parhaan viinin ja sitten, kun vieraat ovat juoneet kylkilkeen, huonompaa viiniä; mutta sinä olet säästänyt parhaan viinin tähän asti." ¹¹ Tämä oli ensimmäinen merkki, jonka Jeesus teki Galilean Kaanassa, ja hän ilmaisi kirkkautensa; ja hänen opetuslapsensa uskoivat häneen.

¹² Tämän jälkeen hän matkusti Kapernaumiin äitinsä, veljiensä ja opetuslastensa kanssa, ja he viipyivät siellä muutaman päivän.

¹³ Juutalaisten pääsiäisen lähestyessä Jeesus meni ylös Jerusalemiin. ¹⁴ TempPELLIALUEELLA hän näki ihmisiä myymässä karjaa, lampaita ja kyyhkysiä, ja toisia istumassa pöytien ääressä vaihtamassa rahaa.

¹⁵ Hän teki nuorista ruoskan ja ajoi heidät kaikki ulos tempPELLIALUEelta, myös lampaat ja karjan; hän kaatoi rahanvaihtajien rahat ja kaatoi heidän pöytänsä. ¹⁶ Niille, jotka myivät kyyhkysiä, hän sanoi: "Ottakaa nämä pois! Älkää tehkö Isäni talosta kauppapaikkaa!" ¹⁷ Hänen opetuslapsensa muistivat kirjoituksen: "Kiivaus sinun huoneesi puolesta kuluttaa minut."

¹⁸ Juutalaiset kysyivät häneltä: "Minkä merkin näytät meille, että sinulla on valta tehdä näin?" ¹⁹ Jeesus vastasi: "Hajottakaa tämä tempelli, ja kolmessa päivässä minä pystytän sen." ²⁰ He vastasivat: "Tätä tempelliä on rakennettu neljäkymmentäkuusi vuotta, ja sinä pystytät sen kolmessa päivässä?" ²¹ Mutta hän puhui ruumiinsa tempelistä. ²² Kun hänet oli herätetty kuolleista, hänen opetuslapsensa muistivat, että hän oli sanonut tämän, ja he uskoivat Kirjoitukseen ja Jeesuksen sanoihin.

²³ Kun hän oli Jerusalemissa pääsiäisjuhlien aikana, monet uskoivat hänen nimeensä nähdessään ne merkit, joita hän teki. ²⁴ Mutta Jeesus ei uskonut itseään heille, sillä hän tuns kaikki ihmiset. ²⁵ Hänen ei tarvinnut kenenkään todistaa ihmisestä, sillä hän tiesi itse, mitä ihmisessä on.

3 Oli fariseus nimeltä Nikodeemus, juutalaisten hallintoneuvoston jäsen. ² Hän tuli yöllä Jeesuksen luo ja sanoi Hänelle: "Rabbi, me tiedämme, että sinä olet opettaja, joka on tullut Jumalalta; sillä kukaan ei voi tehdä näitä merkkejä, joita sinä teet, ellei Jumala ole hänen kanssaan." ³ Jeesus vastasi: "Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: ellei joku synny uudesti, hän ei voi nähdä Jumalan valtakuntaa." ⁴ Nikodeemus kysyi: "Kuinka joku voi syntyä, kun hän on vanha? Eihän hän voi mennä takaisin äitinsä kohtuun syntyäkseen uudelleen!" ⁵ Jeesus vastasi: "Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: ellei joku synny vedestä ja Hengestä, hän ei voi päästä Jumalan valtakuntaan. ⁶ Mikä lihasta on syntynyt, on liha, ja mikä Hengestä on syntynyt, on henki. ⁷ Älä ihmettele, että sanoin sinulle: 'Teidän täytyy kokea uusi syntymä.' ⁸ Tuuli puhaltaa, missä tahtoo, ja sinä kuulet sen äänen, mutta et tiedä, mistä se tulee tai minne se menee. Niin on jokaisen, joka on syntynyt Hengestä."

⁹ "Kuinka tämä on mahdollista?" Nikodeemus kysyi. ¹⁰ Jeesus vastasi: "Sinä olet Israelin opettaja, etkä ymmärrä näitä asioita?" ¹¹ Totisesti, totisesti minä

Johanneksen evankeliumi

sanon sinulle: me puhumme siitä, mitä tiedämme, ja todistamme siitä, mitä olemme nähneet, mutta te ette hyväksy meidän todistustamme. ¹² Jos olen puhunut teille maallisista asioista ettekä usko, kuinka te uskoisitte, jos puhuisin teille taivaallisia asioista? ¹³ Kukaan ei ole noussut taivaaseen paitsi Hän, joka tuli alas taivaasta – Ihmisen Poika. ¹⁴ Niin kuin Mooses nosti käärmeen erämaassa, niin täytyy Ihmisen Pojan tulla korotetuksi, ¹⁵ jotta jokaisella, joka uskoo, olisi ikuinen elämä Hänen kauttaan.

¹⁶ Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että Hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka Häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi ikuinen elämä. ¹⁷ Sillä Jumala ei lähettänyt Poikaansa maailmaan tuomitsemaan maailmaa, vaan pelastamaan maailman Hänen kauttaan. ¹⁸ Joka uskoo Häneen, sitä ei tuomita, mutta joka ei usko, on jo tuomittu, koska hän ei ole uskonut Jumalan ainokaisen Pojan nimeen. ¹⁹ Tämä on tuomio: Valo on tullut maailmaan, mutta ihmiset rakastivat pimeyttä enemmän kuin valoa, koska heidän tekonsa olivat pahoja. ²⁰ Ne, jotka tekevät pahaa, välttävät valoa, peläten, että heidän tekonsa paljastuvat. ²¹ Mutta joka harjoittaa totuutta, tulee valoon, jotta kävisi ilmi, että mitä he ovat tehneet, on tehty Jumalan edessä.

²² Tämän jälkeen Jeesus ja Hänen opetuslapsensa menivät Juudean maaseudulle, missä Hän vietti aikaa heidän kanssaan ja kastoi. ²³ Nyt Johannes kastoi myös Aenonissa lähellä Salimia, koska siellä oli runsaasti vettä, ja ihmiset tulivat ja kastettiin. ²⁴ (Tämä tapahtui ennen kuin Johannes vangittiin.)

²⁵ Erimielisyys syntyi Johanneksen opetuslasten ja erään juutalaisen välillä seremoniallisesta peseytymisestä. ²⁶ He tulivat Johanneksen luo ja sanoivat hänelle: "Rabbi, se mies, joka oli kanssasi Jordanin toisella puolella, se, josta todistit, katso, Hän kastaa, ja kaikki menevät Hänen luokseen." ²⁷ Johannes vastasi: "Ihminen ei voi ottaa vastaan mitään, ellei sitä anneta hänelle taivaasta. ²⁸ Te voitte vahvistaa, että sanoin: 'En ole Messias, vaan minut on lähetetty Hänen edellään.' ²⁹ Morsian kuuluu sulhaselle. Ystävä, joka on sulhasen seurassa, odottaa ja kuuntelee häntä ja on täynnä iloa kuullessaan sulhasen äänen. Se ilo on minun, ja se on nyt täydellinen. ³⁰ Hänen täytyy kasvaa ja tulla suuremmaksi, kun taas minun täytyy vähetä.

³¹ Se, joka tulee ylhäältä, on ylivertainen; se, joka on maasta, kuuluu maahan ja puhuu maallisesta näkökulmasta. Se, joka tulee taivaasta, on ylivertainen. ³² Hän todistaa siitä, mitä on nähnyt ja kuullut, mutta Hänen todistustaan ei kukaan hyväksy. ³³ Joka on hyväksynyt Hänen todistuksensa, on vahvistanut, että Jumala on totuudellinen. ³⁴ Sillä se, jonka Jumala on lähettänyt, puhuu Jumalan sanoja, sillä Jumala antaa Hengen mittaamatta. ³⁵ Isä rakastaa Poikaa ja on antanut kaiken Hänen käsiinsä. ³⁶ Joka uskoo Poikaan, sillä on ikuinen elämä, mutta joka hylkää Pojan, ei näe elämää, sillä Jumalan tyytymättömyys pysyy hänen päällään.

4 Kun Jeesus sai tietää, että fariseukset olivat kulleet Hänen tekemän ja kastavan enemmän opetuslapsia kuin Johannes— ² vaikka Jeesus itse ei kastanut, vaan Hänen opetuslapsensa— ³ Hän lähti Juudeasta ja palasi jälleen Galileaan. ⁴ Hänen oli kuljettava Samarian kautta. ⁵ Niin Hän saapui Samarian kaupunkiin, nimeltä Sykar, lähelle sitä maata, jonka Jaakob oli antanut pojalleen Joosefille. ⁶ Jaakobin kaivo oli siellä, ja Jeesus, väsyneenä matkastaan, istuutui kaivon viereen. Oli noin kuudes tunti.

⁷ Samarialainen nainen tuli ammentamaan vettä, ja Jeesus sanoi hänelle: "Anna minulle juotavaa." ⁸ (Hänen opetuslapsensa olivat menneet kaupunkiin ostamaan ruokatarpeita.) ⁹ Samarialainen nainen sanoi Hänelle: "Kuinka sinä, juutalainen, pyydät minulta, samarialaiselta naiselta, juotavaa?" (Sillä juutalaiset eivät ole tekemisissä samarialaisten kanssa.) ¹⁰ Jeesus vastasi hänelle: "Jos tietäisit Jumalan lahjan ja kuka se on, joka sinulle sanoo: 'Anna minulle juotavaa', sinä pyytäisit Häneltä, ja Hän antaisi sinulle elävää vettä." ¹¹ Nainen sanoi Hänelle: "Herra, sinulla ei ole mitään, millä ammentaa, ja kaivo on syvä. Mistä siis saat tämän elävän veden?" ¹² Oletko sinä suurempi kuin isämme Jaakob, joka antoi meille tämän kaivon ja joi siitä itse, samoin hänen poikansa ja karjansa?" ¹³ Jeesus vastasi: "Jokainen, joka juo tätä vettä, janoaa jälleen, ¹⁴ mutta joka juo sitä vettä, jonka minä hänelle annan, ei koskaan enää janoa. Se vesi, jonka minä annan, tulee hänessä veden lähteeksi, joka kumpuaa iankaikkiseen elämään." ¹⁵ Nainen sanoi Hänelle: "Herra, anna minulle sitä vettä, etten enää janoaisi enkä tulisi tänne ammentamaan."

Johanneksen evankeliumi

¹⁶ Hän sanoi hänelle: "Mene, kutsu miehesi ja tule takaisin." ¹⁷ "Minulla ei ole miestä", nainen vastasi. Jeesus sanoi hänelle: "Olet oikeassa sanoessasi, ettei sinulla ole miestä. ¹⁸ Sinulla on ollut viisi miestä, ja se, joka sinulla nyt on, ei ole miehesi. Mitä sanoit, on totta." ¹⁹ Nainen sanoi Hänelle hämmästyneenä: "Herra, minä näen, että sinä olet profeetta. ²⁰ Meidän isämme ovat palvoneet tällä vuorella, mutta te juutalaiset sanotte, että paikka, jossa meidän tulee palvoa, on Jerusalemissa." ²¹ Jeesus sanoi hänelle: "Usko minua, nainen, aika tulee, jolloin te ette palvo Isää tällä vuorella ettekä Jerusalemissa. ²² Te samarialaiset palvotte sitä, mitä ette tunne; me palvomme sitä, minkä tunnemme, sillä pelastus on juutalaisista. ²³ Mutta aika tulee ja on jo nyt, jolloin todelliset palvojat palvovat Isää hengessä ja totuudessa, sillä sellaisia palvojia Isä etsii. ²⁴ Jumala on henki, ja Hänen palvelojansa tulee palvoa hengessä ja totuudessa." ²⁵ Nainen sanoi: "Minä tiedän, että Messias" (jota kutsutaan Kristukseksi) "on tulossa. Kun Hän tulee, Hän ilmoittaa meille kaiken." ²⁶ Jeesus sanoi hänelle: "Minä, joka puhun kanssasi — minä olen Hän."

²⁷ Silloin Hänen opetuslapsensa palasivat ja hämmästyivät nähdessään Hänen puhuvan naisen kanssa. Mutta kukaan ei kysynyt: "Mitä haluat?" tai "Miksi puhut hänen kanssaan?" ²⁸ Nainen jätti vesiruukkunsa ja meni kaupunkiin, sanoen ihmisille: ²⁹ "Tulkaa katsomaan miestä, joka on kertonut minulle kaiken, mitä olen tehnyt. Voisiko tämä olla Messias?" ³⁰ He lähtivät kaupungista ja tulivat Hänen luokseen.

³¹ Sillä välin Hänen opetuslapsensa pyysivät Häntä: "Rabbi, syö jotain." ³² Mutta Hän vastasi heille: "Minulla on ruokaa, josta te ette tiedä." ³³ Tämän kuultuaan Hänen opetuslapsensa ihmettelivät keskenään: "Voisiko joku olla tuonut Hänelle ruokaa?" ³⁴ "Minun ruokani", sanoi Jeesus, "on tehdä Hänen tahtonsa, joka on minut lähettänyt, ja saattaa Hänen työnsä päätökseen. ³⁵ Ettekö sano: 'Vielä on neljä kuukautta sadonkorjuuseen'? Minä sanon teille: kohottakaa katseenne ja katsokaa peltoja! Ne ovat valmiit korjattaviksi. ³⁶ Jo nyt se, joka korjaa, saa palkkaa ja kokoaa hedelmää iankaikkiseen elämään, jotta kylväjä ja korjaaja saisivat iloita yhdessä. ³⁷ Näin on totta sanonta: 'Yksi kylvää ja toinen korjaa.' ³⁸ Minä lähetin teidät korjaamaan satoa, josta ette ole

tehneet työtä. Toiset ovat tehneet raskaan työn, ja te olette hyötäneet heidän vaivannäöstään."

³⁹ Monet sen kaupungin samarialaisista uskoivat Häneen naisen todistuksen vuoksi: "Hän kertoi minulle kaiken, mitä olen tehnyt." ⁴⁰ Kun samarialaiset tulivat Hänen luokseen, he pyysivät Häntä jäämään heidän luokseen, ja Hän viipyi siellä kaksi päivää. ⁴¹ Ja Hänen sanansa kautta monet muut uskoivat. ⁴² He sanoivat naiselle: "Emme enää usko vain sinun puheesi vuoksi; nyt olemme itse kuulleet ja tiedämme, että tämä mies todella on maailman Vapahtaja."

⁴³ Kahden päivän kuluttua Hän lähti Galileaan. ⁴⁴ Sillä Jeesus itse oli todistanut, että profeetalla ei ole arvoa omassa maassaan. ⁴⁵ Kun Hän saapui Galileaan, galilealaiset ottivat Hänet vastaan, koska he olivat nähneet kaiken, mitä Hän oli tehnyt Jerusalemissa juhlilla, sillä hekin olivat olleet siellä.

⁴⁶ Hän tuli jälleen Galilean Kaanassa, missä Hän oli muuttanut veden viiniksi. Ja siellä oli kuninkaan virkamies, jonka poika oli sairaana Kapernaumissa. ⁴⁷ Kun tämä mies kuuli, että Jeesus oli saapunut Galileaan Juudeasta, hän meni Hänen luokseen ja pyysi Häntä tulemaan ja parantamaan hänen poikansa, joka oli kuolemaisillaan. ⁴⁸ Silloin Jeesus sanoi hänelle: "Ellette näe merkkejä ja ihmeitä, te ette usko." ⁴⁹ Kuningasvirkamies pyysi: "Herra, tule alas, ennen kuin lapseni kuolee." ⁵⁰ Jeesus sanoi hänelle: "Mene; poikasi elää." Mies uskoi sanan, jonka Jeesus hänelle puhui, ja lähti. ⁵¹ Kun hän oli matkalla, hänen palvelijansa tulivat häntä vastaan ja kertoivat, että hänen poikansa eli. ⁵² Hän kysyi heiltä, mihin aikaan hänen poikansa oli alkanut toipua, ja he sanoivat hänelle: "Eilen yhdeltä iltapäivällä kuume lähti hänestä." ⁵³ Silloin isä ymmärsi, että se oli juuri se hetki, jolloin Jeesus oli sanonut hänelle: "Poikasi elää." Niin hän ja koko hänen perhekuntansa uskoivat. ⁵⁴ Tämä oli toinen ihmeellinen merkki, jonka Jeesus teki tultuaan Juudeasta Galileaan.

5 Näiden tapahtumien jälkeen oli juutalaisten juhla, ja Jeesus meni ylös Jerusalemiin. ² Jerusalemissa on Lammasporthin luona allas, jota kutsutaan arameaksi Betesdaiksi, ja sen ympärillä on viisi pylväskäytävää. ³ Näissä pylväskäytävissä makasi suuri joukko sairaita, sokeita, rampoja tai halvaantuneita. ⁴ [4] ⁵ Siellä oli mies, joka oli ollut kykenemätön kävelemään

Johanneksen evankeliumi

kolmekymmentäkahdeksan vuotta. ⁶ Kun Jeesus näki hänen makaavan siellä ja tiesi hänen olleen siinä tilassa pitkään, hän kysyi häneltä: "Haluatko tulla terveeksi?" ⁷ Sairas mies vastasi: "Herra, minulla ei ole ketään, joka auttaisi minut altaaseen, kun vesi kuohuu. Kun yritän päästä sinne, joku muu menee edelläni." ⁸ Jeesus käski häntä: "Nouse, ota vuoteesi ja kävele." ⁹ Heti mies parani; hän otti vuoteensa ja käveli. Nyt se päivä oli sapatti.

¹⁰ Joten juutalaisten johtajat sanoivat parantuneelle miehelle: "On sapatti; ei ole lain mukaista kantaa vuodettasi." ¹¹ Mutta hän vastasi: "Se, joka paransi minut, käski minua: 'Ota vuoteesi ja kävele.'" ¹² He kysyivät häneltä: "Kuka on se henkilö, joka käski sinua ottamaan sen ja kävelemään?" ¹³ Parantunut mies ei tiennyt, kuka se oli, sillä Jeesus oli liukunut pois väkijoukkoon.

¹⁴ Myöhemmin Jeesus löysi hänet temppelistä ja sanoi: "Katso, olet jälleen terve. Lopeta synnin tekeminen, ettei sinulle tapahtuisi jotain pahempaa."

¹⁵ Mies meni pois ja kertoi juutalaisten johtajille, että Jeesus oli tehnyt hänet terveeksi. ¹⁶ Tämän vuoksi juutalaisten johtajat alkoivat vainota Jeesusta, koska hän teki näitä asioita sapattina. ¹⁷ Mutta Jeesus vastasi heille: "Isäni tekee työtä tähän asti, ja minäkin teen työtä." ¹⁸ Tämän vuoksi he pyrkivät vielä enemmän tappamaan hänet, koska hän ei ainoastaan rikkonut sapattia, vaan myös kutsui Jumalaa omaksi Isäkseen, tehden itsensä Jumalan vertaiseksi.

¹⁹ Siksi Jeesus vastasi: "Totisesti, totisesti minä sanon teille, Poika ei voi tehdä mitään itsestään; hän voi tehdä vain sen, mitä näkee Isän tekevän, sillä mitä Isä tekee, sitä tekee myös Poika. ²⁰ Sillä Isä rakastaa Poikaa ja näyttää hänelle kaiken, mitä hän tekee. Hän näyttää hänelle vielä suurempia tekoja kuin nämä, jotta te hämmästyisitte. ²¹ Sillä aivan kuten Isä herättää kuolleet ja antaa heille elämän, niin Poikakin antaa elämän kenelle tahtoo. ²² Lisäksi Isä ei tuomitse ketään, vaan on antanut kaiken tuomion Pojalle, ²³ jotta kaikki kunnioittaisivat Poikaa, niin kuin he kunnioittavat Isää. Joka ei kunnioita Poikaa, ei kunnioita Isää, joka on hänet lähettänyt.

²⁴ "Totisesti, totisesti minä sanon teille, joka kuulee minun sanani ja uskoo häneen, joka on minut lähettänyt, hänellä on ikuinen elämä eikä häntä tuomita, vaan hän on siirtynyt kuolemasta elämään.

²⁵ Totisesti, totisesti minä sanon teille, aika tulee ja on jo nyt, jolloin kuolleet kuulevat Jumalan Pojan äänen, ja ne, jotka kuulevat, saavat elää. ²⁶ Sillä aivan kuten Isällä on elämä itsessään, niin hän on myös antanut Pojalle elämän itsessään. ²⁷ Ja hän on antanut hänelle vallan tuomita, koska hän on Ihmisen Poika. ²⁸ Älkää ihmetelkö tätä, sillä aika tulee, jolloin kaikki, jotka ovat haudoissaan, kuulevat hänen äänensä ²⁹ ja tulevat esiin—ne, jotka ovat tehneet hyvää, nousevat elämään, ja ne, jotka ovat tehneet pahaa, nousevat tuomittaviksi.

³⁰ Itse en voi tehdä mitään; tuomitsen vain sen mukaan, mitä kuulen, ja minun tuomioni on oikeudenmukainen, sillä en etsi omaa tahtoa, vaan hänen, joka on minut lähettänyt. ³¹ "Jos todistan itsestäni, todistukseni ei ole pätevä. ³² On toinen, joka todistaa puolestani, ja olen varma, että hänen todistuksensa minusta on totta.

³³ Te olette lähettäneet sanansaattajia Johanneksen luo, ja hän on puhunut teille totuudesta. ³⁴ En tosin luota ihmisten todistukseen, mutta mainitsen sen, jotta te pelastuisitte. ³⁵ Johannes oli lamppu, joka paloi ja antoi valoa, ja te valitsitte hetkeksi iloita hänen valostaan. ³⁶ Mutta minulla on suurempi todistus kuin Johanneksen. Sillä ne teot, jotka Isä on antanut minulle tehtäväksi—ne samat teot, joita teen—todistavat, että Isä on minut lähettänyt.

³⁷ Ja Isä, joka on minut lähettänyt, on itse todistanut minusta. Te ette ole kuolleet hänen ääntään ettekä nähneet hänen muotoaan, ³⁸ eikä hänen sanansa pysy teissä, koska te ette usko häntä, jonka hän on lähettänyt. ³⁹ Te tutkitte ahkerasti kirjoituksia, koska luulette, että niissä teillä on ikuinen elämä. Ne ovat juuri ne kirjoitukset, jotka todistavat minusta, ⁴⁰ mutta te ette halua tulla minun luokseni saadaksenne elämän.

⁴¹ En etsi kunniaa ihmisiltä, ⁴² mutta minä tunnen teidät. Ymmärrän, että teissä ei ole Jumalan rakkautta. ⁴³ Olen tullut Isäni nimessä, ettekä te ota minua vastaan. Kuitenkin, jos joku toinen tulee omassa nimessään, te otatte hänet vastaan. ⁴⁴ Kuinka te voitte uskoa, kun etsitte hyväksyntää toisiltanne, mutta ette etsi kunniaa, joka tulee ainoalta Jumalalta? ⁴⁵ Älkää luulko, että minä syytän teitä Isän edessä. Teidän syyttäjänne on Mooses, johon teidän toivonne on asetettu. ⁴⁶ Jos teillä olisi uskoa Moosekseen, teillä olisi uskoa minuun, sillä

Johanneksen evankeliumi

hän kirjoitti minusta. ⁴⁷ Mutta jos te ette usko, mitä hän kirjoitti, kuinka te voitte luottaa siihen, mitä minä sanon?

6 Tämän jälkeen Jeesus meni Galilean järven, eli Tiberiaan järven, toiselle puolelle. ² Häntä seurasi suuri joukko, koska he näkivät ne merkit, joita Hän teki sairaille. ³ Jeesus nousi vuorelle ja istuutui sinne opetuslastensa kanssa. ⁴ Juutalaisten pääsiäisjuhla oli tulossa. ⁵ Kun Jeesus nosti katseensa ja näki suuren joukon tulevan Hänen luokseen, Hän sanoi Filippukselle: "Mistä voimme ostaa leipää näille ihmisille syötäväksi?" ⁶ Hän sanoi tämän koetellakseen häntä, sillä Hän tiesi itse, mitä aikoi tehdä. ⁷ Filippus vastasi: "Kahdensadan denaarin edestä leipää ei riittäisi, että kukin saisi edes vähän." ⁸ Yksi Hänen opetuslapsistaan, Andreas, Simon Pietarin veli, sanoi Hänelle, ⁹ "Täällä on poika, jolla on viisi ohraleipää ja kaksi kalaa, mutta mitä ne ovat näin monelle?" ¹⁰ Jeesus sanoi: "Käske ihmisten istua." Siellä oli runsaasti ruohoa, joten he istuutuivat, noin viisituhatta miestä. ¹¹ Sitten Jeesus otti leivät, kiitti ja jakoi ne istuville; samoin Hän teki kaloille, antaen heille niin paljon kuin he halusivat. ¹² Kun he olivat syöneet kyllikseen, Hän sanoi opetuslapsilleen: "Kerätkää ylijääneet palaset, ettei mitään menisi hukkaan." ¹³ Niin he keräsivät ne ja täyttivät kaksitoista koria jäljelle jääneillä viiden ohraleivän palasilla. ¹⁴ Kun ihmiset näkivät sen merkin, jonka Hän oli tehnyt, he sanoivat: "Tämä on todella se Profeetta, joka on tuleva maailmaan."

¹⁵ Tietäen, että he aikoivat tulla ja ottaa Hänet väkisin tehdäkseen Hänestä kuninkaan, Jeesus vetäytyi jälleen vuorelle yksin. ¹⁶ Kun ilta tuli, Hänen opetuslapsensa menivät alas järvelle, ¹⁷ astuivat veneeseen ja lähtivät järven yli kohti Kapernaumia. Oli jo pimeää, eikä Jeesus ollut vielä tullut heidän luokseen. ¹⁸ Järvi kävi myrskyisäksi voimakkaan tuulen vuoksi. ¹⁹ Kun he olivat soutaneet noin kolme tai neljä mailia, he näkivät Jeesuksen kävelevän järvellä ja lähestyvän venettä, ja he peläsivät. ²⁰ Mutta Hän rauhoitti heitä: "Minä se olen; älkää pelätkö." ²¹ Sitten he ottivat Hänet mielellään veneeseen, ja heti vene saapui rantaan, jonne he olivat matkalla.

²² Seuraavana päivänä väkijoukko, joka oli jäänyt vastarrannalle, huomasi, että siellä oli ollut vain yksi vene, eikä Jeesus ollut astunut siihen opetuslastensa kanssa, jotka olivat lähteneet yksin. ²³ Muita veneitä

Tiberiaasta tuli lähelle paikkaa, jossa he olivat syöneet leivän sen jälkeen, kun Herra oli kiittänyt. ²⁴ Kun väkijoukko huomasi, ettei Jeesus eikä Hänen opetuslapsensa olleet siellä, he astuivat veneisiin ja menivät Kapernaumiin etsimään Jeesusta.

²⁵ Kun he löysivät Hänet järven toiselta puolelta, he kysyivät Häneltä: "Rabbi, milloin sinä tulit tänne?" ²⁶ Jeesus vastasi: "Totisesti, totisesti minä sanon teille, te etsitte minua, ette siksi että näitte merkkejä, vaan siksi että soitte leivät ja tulitte kylläisiksi. ²⁷ Älkää tehkö työtä katoavan ruoan vuoksi, vaan sen ruoan, joka säilyy iankaikkiseen elämään, jonka Ihmisen Poika antaa teille. Sillä Häneen on Isä Jumala asettanut sinettinsä." ²⁸ Sitten he kysyivät Häneltä: "Mitä meidän tulee tehdä, että tekisimme Jumalan tekoja?" ²⁹ Jeesus vastasi: "Jumalan teko on se, että te uskotte Häneen, jonka Hän on lähettänyt."

³⁰ Niin he kysyivät Häneltä: "Minkä merkin sinä annat, että näkisimme sen ja uskoisimme sinuun? Mitä sinä teet?" ³¹ Isämme söivät mannaa erämaassa; kuten on kirjoitettu: 'Hän antoi heille leipää taivaasta syötäväksi.'" ³² Jeesus sanoi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille, ei Mooses antanut teille leipää taivaasta, vaan minun Isäni antaa teille todellisen leivän taivaasta. ³³ Sillä Jumalan leipä on se, joka laskeutuu taivaasta ja antaa elämän maailmalle." ³⁴ He sanoivat Hänelle: "Herra, anna meille aina tätä leipää."

³⁵ Jeesus julisti: "Minä olen elämän leipä. Joka tulee minun luokseni ja uskoo minuun, ei koskaan nälkä, eikä hän enää koskaan janoa. ³⁶ Mutta kuten sanoin teille, te olette nähneet minut, ettekä silti usko. ³⁷ Kaikki, mitä Isä antaa minulle, tulee minun luokseni, ja sitä, joka tulee minun luokseni, en koskaan karkota. ³⁸ Sillä minä olen tullut alas taivaasta, en tekemään omaa tahtoa, vaan Hänen, joka on minut lähettänyt. ³⁹ Ja tämä on Hänen, joka on minut lähettänyt, tarkoitus, etten kadottaisi ketään niistä, jotka Hän on minulle antanut, vaan herättäisin heidät viimeisenä päivänä. ⁴⁰ Sillä minun Isäni tahto on, että jokainen, joka katsoo Poikaan ja uskoo Häneen, saa iankaikkisen elämän, ja minä herätän heidät viimeisenä päivänä."

⁴¹ Tämän kuultuaan juutalaiset alkoivat nurista Häntä vastaan, koska Hän sanoi: "Minä olen leipä, joka on tullut alas taivaasta." ⁴² He sanoivat: "Eikö tämä ole Jeesus, Joosefin poika, jonka isän ja äidin me

Johanneksen evankeliumi

tunemme? Kuinka Hän nyt voi sanoa: 'Minä olen tullut alas taivaasta?'⁴³ Jeesus vastasi: "Lakattaa nurisemasta keskenämme.⁴⁴ Kukaan ei voi tulla minun luokseni, ellei Isä, joka on minut lähettänyt, ensin kutsu heitä, ja niin minä herätän heidät viimeisenä päivänä.⁴⁵ Profeetoissa on kirjoitettu: 'Heitä kaikkia opettaa Jumala.' Jokainen, joka on kuullut Isän ja oppinut Häneltä, tulee minun luokseni.⁴⁶ Kukaan ei ole nähnyt Isää paitsi Hän, joka on Jumalasta; Hän yksin on nähnyt Isän.⁴⁷ Totisesti, totisesti minä sanon teille, joka uskoo, omistaa iankaikkisen elämän.⁴⁸ Minä olen elämän leipä.⁴⁹ Teidän isänne söivät mannaa erämaassa, ja he kuolivat.⁵⁰ Mutta tässä on leipä, joka laskeutuu taivaasta, jota kuka tahansa voi syödä eikä kuole.⁵¹ Minä olen elävä leipä, joka on tullut alas taivaasta. Jos joku syö tätä leipää, hän elää ikuisesti. Tämä leipä on minun lihani, jonka minä annan maailman elämän puolesta."

⁵² Silloin juutalaiset alkoivat kiivaasti kiistellä keskenään: "Kuinka tämä mies voi antaa meille lihansa syötäväksi?"⁵³ Jeesus sanoi heille: "Totisesti, totisesti minä sanon teille, ellette syö Ihmisen Pojan lihaa ja juo Hänen vertaan, teillä ei voi olla elämää itessänne."⁵⁴ Lisäksi, joka syö minun lihani ja juo minun vereni, saa iankaikkisen elämän, ja minä herätän heidät viimeisenä päivänä.⁵⁵ Sillä minun lihani on todellinen ruoka, ja minun vereni on todellinen juoma.⁵⁶ Ne, jotka syövät minun lihani ja juovat minun vereni, pysyvät minussa, ja minä heissä.⁵⁷ Samoin kuin elävä Isä on minut lähettänyt ja minä elän Isän tähden, niin se, joka osallistuu minusta, elää minun tähteni.⁵⁸ Tämä on leipä, joka on tullut alas taivaasta. Teidän isänne söivät mannaa ja kuolivat, mutta joka syö tätä leipää, elää ikuisesti."⁵⁹ Hän esitti nämä opetukset opettaessaan Kapernaumin synagogassa.

⁶⁰ Kuultuaan tämän monet Hänen opetuslapsistaan sanoivat: "Tämä on vaikea opetus. Kuka voi hyväksyä sen?"⁶¹ Tietäen, että Hänen opetuslapsensa nurisivat tästä, Jeesus sanoi heille: "Loukkaako tämä teitä?⁶² Entä jos näkisitte Ihmisen Pojan nousevan sinne, missä Hän oli ennen?"⁶³ Henki antaa elämän; liha ei hyödytä mitään. Ne sanat, jotka olen teille puhunut, ovat henki ja elämä.⁶⁴ Kuitenkin on joitakin teistä, jotka eivät usko." Sillä Jeesus tiesi alusta asti, ketkä eivät uskoneet ja kuka tulisi kavaltaamaan Hänet.⁶⁵ Hän jatkoi: "Tämän vuoksi sanoin teille,

ettei kukaan voi tulla minun luokseni, ellei Isä ole antanut heille sitä mahdollisuutta."

⁶⁶ Tästä lähtien monet Hänen opetuslapsistaan kääntyivät takaisin eivätkä enää seuranneet Häntä.⁶⁷ "Ettekö tekin halua lähteä?" Jeesus kysyi kahdeltatoista.⁶⁸ Simon Pietari vastasi Hänelle: "Herra, kenen luo me menisimme? Sinulla on iankaikkisen elämän sanat.⁶⁹ Me olemme tulleet uskomaan ja ymmärtämään, että Sinä olet Jumalan Pyhä."⁷⁰ Sitten Jeesus vastasi: "Enkö minä valinnut teidät, kaksitoista? Kuitenkin yksi teistä on paholainen!"⁷¹ Hän tarkoitti Juudasta, Simon Iskariotin poikaa, joka, vaikka oli yksi kahdestatoista, tulisi kavaltaamaan Hänet.

7 Tämän jälkeen Jeesus liikkui Galileassa. Hän ei halunnut matkustaa Juudeaan, koska juutalaisten johtajat etsivät tilaisuutta tappaa hänet.² Nyt juutalaisten lehtimajanjuhla oli tulossa.³ Niin hänen veljensä sanoivat hänelle: "Lähde täältä ja mene Juudeaan, jotta opetuslapsesi näkisivät ne teot, joita teet."⁴ Sillä kukaan ei toimi salassa, jos haluaa tulla julkisesti tunnetuksi. Jos teet näitä asioita, näytä itsesi maailmalle."⁵ Edes hänen omat veljensä eivät vielä uskoneet häneen.⁶ Siksi Jeesus sanoi heille: "Minun aikani ei ole vielä tullut, mutta teille aika on aina sopiva."⁷ Maailma ei voi vihata teitä, mutta minua se vihaa, koska minä todistan, että sen teot ovat pahoja.⁸ Menkää te ylös juhlaan; minä en mene tähän juhlaan, koska minun aikani ei ole vielä täysin tullut."⁹ Puhuttuaan nämä sanat hän jäi Galileaan.

¹⁰ Mutta kun hänen veljensä olivat menneet juhlaan, hänkin meni sinne, ei julkisesti, vaan ikään kuin salassa.¹¹ Juutalaisten johtajat etsivät häntä juhlassa, kysyen: "Missä hän on?"¹² Kansanjoukossa kuiskailtiin paljon hänestä. Jotkut sanoivat: "Hän on hyvä mies." Toiset sanoivat: "Ei, hän eksyttää kansaa."¹³ Kuitenkaan kukaan ei puhunut hänestä avoimesti juutalaisten johtajien pelosta.

¹⁴ Mutta kun juhla oli puolivälissä, Jeesus meni temppelipihaan ja alkoi opettaa.¹⁵ Juutalaiset ihmettelivät, kysyen: "Kuinka tämä mies on saanut oppia ilman muodollista koulutusta?"¹⁶ Jeesus vastasi heille: "Minun opetukseni ei ole minun, vaan hänen, joka on minut lähettänyt."¹⁷ Jos joku tahtoo tehdä Jumalan tahdon, hän tietää, onko minun opetukseni Jumalasta vai puhunko omiani.¹⁸ Se, joka

Johanneksen evankeliumi

puhuu omista lähtökohdistaan, etsii omaa kunniaansa, mutta se, joka etsii hänen kunniaansa, joka on hänet lähettänyt, on totuudellinen, eikä hänessä ole valhetta.¹⁹ Mooses antoi teille lain, mutta kukaan teistä ei sitä pidä. Miksi yritätte tappaa minut?"²⁰ Kansa vastasi: "Sinussa on demoni! Kuka yrittää tappaa sinut?"²¹ Jeesus vastasi: "Minä tein yhden ihmeen, ja te kaikki olette ihmeissänne.²² Kuitenkin, koska Mooses antoi teille ympärileikkauksen (ei että se olisi Moosekselta, vaan patriarkoilta), te ympärileikkaatte pojan sapattina.²³ Jos poika ympärileikataan sapattina, jotta Mooseksen laki ei rikkoutuisi, miksi olette vihasia minulle, koska paransin miehen koko ruumiin sapattina?"²⁴ Älkää tuomitko ulkonäön mukaan, vaan tuomitkaa oikeudenmukaisella tuomiolla."

²⁵ Silloin jotkut Jerusalemin asukkaista alkoivat kysyä: "Eikö tämä ole se mies, jota he yrittävät tappaa?"²⁶ Kuitenkin hän puhuu julkisesti, eikä he sano hänelle mitään. Voisiko olla, että viranomaiset ovat todella päättäneet, että hän on Messias?"²⁷ Mutta me tiedämme, mistä tämä mies on kotoisin; kun Messias tulee, hänen alkuperänsä on tuntematon."²⁸ Silloin Jeesus, yhä opettaen temppelipihaassa, huusi: "Kyllä, te tunnette minut ja tiedätte, mistä olen kotoisin. En ole tullut omasta aloitteestani, vaan hän, joka on minut lähettänyt, on tosi. Te ette tunne häntä,²⁹ mutta minä tunnen hänet, koska olen hänestä, ja hän on minut lähettänyt."³⁰ Tämän kuultuaan he yrittivät ottaa hänet kiinni, mutta kukaan ei käynyt häneen käsiksi, sillä hänen aikansa ei ollut vielä tullut.³¹ Kuitenkin monet kansanjoukosta uskoivat häneen. He sanoivat: "Kun Messias tulee, tekeekö hän enemmän merkkejä kuin tämä mies?"

³² Fariseukset kuulivat kansan kuiskivan näitä asioita Jeesuksesta, ja ylipapit ja fariseukset lähettivät palvelijoita pidättämään hänet.³³ Siksi Jeesus sanoi: "Olen kanssanne vain lyhyen aikaa, ja sitten menen hänen luokseen, joka on minut lähettänyt.³⁴ Te etsitte minua, mutta ette löydä; ja missä minä olen, sinne te ette voi tulla."³⁵ Juutalaiset sanoivat toisilleen: "Minne tämä mies aikoo mennä, ettemme löydä häntä? Meneekö hän kreikkalaisten keskuudessa asuvien juutalaisten luo ja opettaa kreikkalaisia?"³⁶ Mitä hän tarkoittaa sanoessaan: 'Te etsitte minua, mutta ette löydä minua,' ja 'Missä minä olen, sinne te ette voi tulla'?"

³⁷ Juhlan viimeisenä ja suurimpana päivänä Jeesus seiso i ja sanoi kovalla äänellä: "Jos joku on janoissaan, tulkoon minun luokseni ja juokoon.³⁸ Joka uskoo minuun, niin kuin Raamattu on sanonut, hänen sisimmästään virtaavat elävän veden virrat."³⁹ Tällä hän tarkoitti Henkeä, jonka häneen uskovat tulisivat saamaan. Siihen aikaan Henkeä ei ollut vielä annettu, koska Jeesusta ei ollut vielä kirkastettu.

⁴⁰ Kuultuaan hänen sanansa, jotkut kansasta sanoivat: "Tämä mies on varmasti Profeetta."⁴¹ Toiset sanoivat: "Hän on Messias." Kuitenkin jotkut kysyivät: "Kuinka Messias voi tulla Galileasta?"⁴² Eikä Raamattu sano, että Messias tulee Daavidin jälkeläisistä ja Betlehemistä, kylästä, jossa Daavid asui?"⁴³ Näin kansa jakautui mielipiteissään Jeesuksesta.⁴⁴ Jotkut halusivat ottaa hänet kiinni, mutta kukaan ei käynyt häneen käsiksi.

⁴⁵ Lopulta palvelijat palasivat ylipappien ja fariseusten luo, jotka kysyivät heiltä: "Miksi ette tuoneet häntä?"⁴⁶ Palvelijat vastasivat: "Kukaan ei ole koskaan puhunut niin kuin tämä mies."⁴⁷ "Oletteko tekin antaneet hänen eksyttää itsenne?" fariseukset vastasivat.⁴⁸ "Ovatko jotkut hallitusmiehistä tai fariseuksista uskoneet häneen?"⁴⁹ Eivät! Mutta tämä kansa, joka ei tunne lakia, on kirottu."⁵⁰ Nikodeemus, joka oli aikaisemmin mennyt Jeesuksen luo ja joka oli yksi heistä, sanoi heille,⁵¹ "Tuomitseeko lakimme ihmistä kuulematta häntä ensin ja ottamatta selvää, mitä hän on tehnyt?"⁵² He vastasivat: "Oletko sinäkin Galileasta? Tutki, niin huomaat, ettei Galileasta nouse profeettaa." **Joissakin varhaisissa käsikirjoituksissa ei ole jaetta Johannes 7:53 tässä kohdassa, mutta ne sisältävät sen**

⁵³ [Ja jokainen palasi kotiinsa.]

8

Joissakin varhaisissa käsikirjoituksissa ei ole Johanneksen 8:1 - 8:11 tässä kohdassa, mutta ne sisältävät sen

¹ Jeesus meni Öljymäelle.² Aamunkoitteessa Hän ilmestyi jälleen temppelipihoille, missä kaikki ihmiset kokoontuivat Hänen ympärilleen, ja Hän istuutui opettamaan heitä.³ Kirjanoppineet ja fariseukset toivat aviorikoksesta tavatun naisen ja asettivat hänet keskelle pihaa.⁴ He sanoivat Hänelle: "Opettaja, tämä nainen tavattiin aviorikoksen teosta.

Johanneksen evankeliumi

⁵ Laissa Mooses käski meitä kivittämään tällaiset naiset. Mitä Sinä siis sanot?" ⁶ He käyttivät tätä kysymystä koetellakseen Häntä, jotta heillä olisi peruste syyttää Häntä. Mutta Jeesus kumartui ja kirjoitti sormellaan maahan. ⁷ Kun he jatkoivat kyselyään, Hän suoristautui ja sanoi heille: "Joka teistä on synnitön, heittäköön ensimmäisenä kiven häntä kohti." ⁸ Jälleen Hän kumartui ja kirjoitti maahan. ⁹ Kun he kuulivat tämän, he alkoivat poistua yksi kerrallaan, vanhimmista alkaen, kunnes vain Jeesus jäi jäljelle, ja nainen seiso i siellä. ¹⁰ Suoristautuen Jeesus kysyi häneltä: "Nainen, missä he ovat? Eikö kukaan ole tuominut sinua?" ¹¹ "Ei kukaan, Herra", hän vastasi. Silloin Jeesus sanoi: "En minäkään sinua tuomitse. Mene, äläkä enää syntyä tee."

¹² Jeesus puhui jälleen kansalle sanoen: "Minä olen maailman valo. Joka seuraa minua, ei kulje pimeydessä, vaan hänellä on elämän valo." ¹³ Fariseukset haastoivat Hänet: "Sinä todistat itsestäsi; sinun todistuksesi ei ole pätevää." ¹⁴ Jeesus vastasi: "Vaikka minä todistaisin itsestäni, todistukseni on pätevää, sillä minä tiedän, mistä olen tullut ja minne olen menossa. Mutta te ette tiedä, mistä minä tulen tai minne olen menossa." ¹⁵ Te tuomitsette lihan mukaan, ihmisten standardien mukaan; minä en tuomitse ketään. ¹⁶ Mutta vaikka minä tuomitsisin, minun tuomioni on tosi, koska en ole yksin; minä seison Isän kanssa, joka on minut lähettänyt. ¹⁷ Teidän laissanne on kirjoitettu, että kahden todistajan todistus on tosi. ¹⁸ Minä olen yksi, joka todistaa itsestäni; toinen todistajani on Isä, joka on minut lähettänyt." ¹⁹ Silloin he kysivät Häneltä: "Missä on sinun Isäsi?" Jeesus vastasi: "Te ette tunne minua ettekä Isääni. Jos tuntisitte minut, tuntisitte myös Isäni." ²⁰ Hän puhui nämä sanat opettaessaan temppelipihoilla, lähellä paikkaa, missä uhrit asetettiin. Silti kukaan ei ottanut Häntä kiinni, koska Hänen aikansa ei ollut vielä tullut.

²¹ Jälleen Jeesus sanoi heille: "Minä menen pois, ja te etsitte minua, ja te kuolette synneissänne. Minne minä menen, sinne te ette voi tulla." ²² Tämä sai juutalaiset kysymään: "Aikooko Hän tappaa itsensä, koska Hän sanoo: 'Minne minä menen, sinne te ette voi tulla?'" ²³ Mutta Hän jatkoi: "Te olette maallisesta maailmasta; minä olen ylhäältä. Te kuulutte tähän maailmaan; minä en kuulu tähän maailmaan." ²⁴ Minä sanoin teille, että te kuolette synneissänne; sillä

ellette usko, että minä olen Hän, te kuolette synneissänne." ²⁵ "Kuka sinä olet?" he kysivät. "Minä olen juuri se, joka olen sanonut teille alusta asti", Jeesus vastasi. ²⁶ "Minulla on paljon sanottavaa teidän tuomioistanne. Mutta Hän, joka on minut lähettänyt, on luotettava, ja mitä olen Häneltä kuullut, sen minä kerron maailmalle." ²⁷ He eivät ymmärtäneet, että Hän puhui heille Isästään. ²⁸ Jeesus sanoi: "Kun Isä on korottanut Ihmisen Pojan, silloin te tiedätte ja ymmärrätte, että minä olen Hän - ja että en tee mitään omasta aloitteestani, vaan puhun vain sen, mitä Isä on minulle opettanut." ²⁹ Hän, joka on minut lähettänyt, on minun kanssani; Hän ei ole jättänyt minua yksin, sillä minä teen aina sen, mikä on Hänelle mieluista." ³⁰ Kun Hän puhui, monet alkoivat uskoa Häneen.

³¹ Juutalaisille, jotka olivat uskoneet Häneen, Jeesus sanoi: "Jos te pidätte kiinni minun opetuksestani, te olette todella minun opetuslapsiani." ³² Silloin te tulette tuntemaan totuuden, ja totuus tekee teidät vapaiksi." ³³ He vastasivat: "Me olemme Abrahamin jälkeläisiä emmekä ole koskaan olleet kenenkään orja. Kuinka voit sanoa, että meistä tulee vapaita?" ³⁴ Jeesus vastasi: "Totisesti, totisesti minä sanon teille, jokainen, joka tekee syntiä, on synnin orja." ³⁵ Orja ei pysy perheessä pysyvästi, mutta poika kuuluu siihen ikuisesti. ³⁶ Jos Poika vapauttaa teidät, te olette todella vapaita. ³⁷ Minä tiedän, että te olette Abrahamin jälkeläisiä. Silti te etsitte keinoa tappaaksenne minut, koska minun sanani ei mahdu teihin." ³⁸ Minä jaan teille sen, mitä olen nähnyt Isän läsnä ollessa, ja te teette sitä, mitä olette kuulleet isältänne."

³⁹ "Abraham on meidän isämme", he vastasivat. "Jos te olisitte todella Abrahamin lapsia", sanoi Jeesus, "silloin te tekisitte, mitä Abraham teki." ⁴⁰ Kuten on, te etsitte keinoa tappaaksenne minut, miehen, joka on kertonut teille totuuden, jonka kuulin Jumalalta. Abraham ei tehnyt sellaisia asioita. ⁴¹ Te seuraatte omaa isäännne." "Me emme ole aviottomia lapsia", he protestoivat. "Ainoa Isämme on Jumala itse." ⁴² Jeesus sanoi heille: "Jos Jumala olisi teidän Isänne, te rakastaisitte minua, sillä minä olen tullut Jumalasta. En ole tullut omasta aloitteestani; Jumala lähetti minut." ⁴³ Miksi minun kieleni ei ole teille selvä? Se johtuu siitä, että te ette pysty kuulemaan, mitä minä sanon. ⁴⁴ Te kuulutte isällenne, pahlalaiselle, ja haluatte toteuttaa isänne haluja. Hän

Johanneksen evankeliumi

oli murhaaja alusta asti, eikä pysynyt totuudessa, koska hänessä ei ole totuutta. Kun hän valehtelee, hän puhuu omaa kieltään, sillä hän on valehtelija ja valheen isä. ⁴⁵ Mutta koska minä puhun totuuden, te ette usko minua! ⁴⁶ Voiko kukaan teistä todistaa minua syylliseksi syntiin? Jos puhun totuuden, miksi ette usko minua? ⁴⁷ Joka on Jumalasta, kuulee Jumalan sanat. Syy, miksi te ette kuule, on se, että te ette ole Jumalasta."

⁴⁸ Juutalaiset vastasivat Hänelle: "Eikö meillä ole oikeus sanoa, että sinä olet samarialainen ja sinussa on demoni?" ⁴⁹ "Minä en ole demonin vallassa", sanoi Jeesus, "mutta minä kunnioitan Isääni ja te häpäisette minut. ⁵⁰ Mutta minä en etsi omaa kunniaani; koska on yksi, joka sitä etsii, ja Hän on tuomari. ⁵¹ Totisesti, totisesti minä sanon teille, joka noudattaa minun sanaani, ei koskaan näe kuolemaa." ⁵² Tähän he huudahtivat: "Nyt me tiedämme, että sinussa on demoni! Abraham kuoli ja niin tekivät profeetat, silti sinä sanot, että joka noudattaa sinun sanaasi, ei koskaan maista kuolemaa. ⁵³ Oletko sinä tärkeämpi kuin meidän isämme Abraham? Jopa hän kuoli ja niin tekivät kaikki profeetat. Kuka sinä väität olevasi?" ⁵⁴ Jeesus vastasi: "Jos minä kirkastaisin itseäni, minun kirkkauteni ei merkitsi mitään. Minun Isäni, jota te väitätte Jumalaksenne, kirkastaa minut. ⁵⁵ Vaikka te ette tunne Häntä, minä tunnen Hänet. Jos sanoisin, etten tunne Häntä, olisin epätotuudellinen kuten te, mutta minä tunnen Hänet ja noudatan Hänen sanaansa. ⁵⁶ Teidän isänne Abraham iloitsi nähdessään minun päiväni; hän näki sen ja oli iloinen." ⁵⁷ "Et ole vielä viidenkymmenenkään vuoden ikäinen", he sanoivat Hänelle, "ja sanot nähneesi Abrahamin!" ⁵⁸ "Totisesti, totisesti minä sanon teille", Jeesus vastasi, "ennen kuin Abraham syntyi, minä olen!" ⁵⁹ Tämän kuultuaan he poimivat kiviä heittääkseen Häntä kohti, mutta Jeesus piiloutui ja livahti pois temppeelialueelta.

9 Kun Jeesus kulki ohi, Hän näki miehen, joka oli ollut sokea syntymästään asti. ² Opetuslapset kysyivät Häneltä: "Opettaja, kuka teki syntiä, tämä mies vai hänen vanhempansa, että hän syntyi sokeana?" ³ Jeesus vastasi: "Ei tämä mies eikä hänen vanhempansa tehneet syntiä; vaan tämä tapahtui, jotta Jumalan teot tulisivat hänessä ilmi. ⁴ Meidän täytyy tehdä Hänen tekojaan, joka lähetti Minut, niin kauan kuin on päivä. Yö on tulossa, jolloin kukaan ei

voi työskennellä. ⁵ Niin kauan kuin olen maailmassa, olen maailman valo."

⁶ Tämän sanottuaan Hän sylkäisi maahan, teki syljestä tahnaa ja sivelä sitä miehen silmiin. ⁷ Hän sanoi hänelle: "Mene, pese itsesi Siloan altaassa" (tämä sana tarkoittaa "Lähetetty"). Niin mies meni ja peseytyi, ja palasi näkevänsä. ⁸ Hänen naapurinsa ja ne, jotka olivat aiemmin nähneet hänet kerjäämässä, kysyivät: "Eikö tämä ole se sama mies, joka istui ja kerjäsi?" ⁹ Jotkut sanoivat: "Tämä on hän." Toiset sanoivat: "Ei, mutta hän näyttää häneltä." Mutta hän itse sanoi: "Minä olen se mies." ¹⁰ "Miten sinun silmäsi avautuivat?" he kysyivät. ¹¹ Hän vastasi: "Mies, jota kutsutaan Jeesukseksi, teki tahnaa ja pani sitä silmiini. Hän käski minun mennä Siloan ja peseytyä. Niin menin ja peseydyin, ja sitten näin." ¹² He kysyivät häneltä: "Missä tämä mies on?" Hän sanoi: "En tiedä."

¹³ He veivät miehen, joka oli ollut sokea, fariseusten luo. ¹⁴ Nyt se päivä, jolloin Jeesus teki tahnaa ja avasi miehen silmät, oli sapatti. ¹⁵ Fariseuksetkin kysyivät häneltä, kuinka hän oli saanut näkönsä. Hän sanoi heille: "Hän pani tahnaa silmiini, ja peseydyin, ja nyt näen." ¹⁶ Jotkut fariseuksista sanoivat: "Tämä mies ei ole Jumalasta, koska Hän ei pidä sapattia." Mutta toiset kysyivät: "Kuinka syntinen voi tehdä tällaisia merkkejä?" Niin heidän keskuudessaan oli erimielisyyttä. ¹⁷ He kääntyivät jälleen sokean miehen puoleen: "Mitä sinä sanot Hänestä, koska Hän avasi silmäsi?" Mies vastasi: "Hän on profeetta."

¹⁸ Juutalaiset johtajat eivät uskoneet, että hän oli ollut sokea ja saanut näkönsä, ennen kuin he kutsuivat miehen vanhemmat, joka oli saanut näkönsä. ¹⁹ He kysyivät heiltä: "Onko tämä teidän poikanne, jonka sanotte syntyneen sokeana? Kuinka hän nyt voi nähdä?" ²⁰ Hänen vanhempansa vastasivat: "Me tiedämme, että hän on meidän poikamme ja että hän syntyi sokeana. ²¹ Mutta kuinka hän nyt voi nähdä tai kuka hänen silmänsä avasi, emme tiedä. Kysykää häneltä. Hän on täysi-ikäinen; hän puhuu itse puolestaan." ²² Hänen vanhempansa sanoivat tämän, koska he pelkäsivät juutalaisia johtajia, jotka olivat jo päättäneet, että jokainen, joka tunnustaisi Jeesuksen Messiaaksi, erotettaisiin synagogasta. ²³ Siksi hänen vanhempansa sanoivat: "Hän on täysi-ikäinen; kysykää häneltä."

Johanneksen evankeliumi

²⁴ Toisen kerran he kutsuivat miehen, joka oli ollut sokea, ja sanoivat hänelle: "Anna Jumalalle kunniaa kertomalla totuus. Me tiedämme, että tämä mies on syntinen." ²⁵ Hän vastasi: "Onko Hän syntinen vai ei, en tiedä. Yhden asian tiedän: olin sokea, mutta nyt näen." ²⁶ Sitten he kysyivät häneltä edelleen: "Mitä Hän teki sinulle? Kuinka Hän avasi silmäsi?" ²⁷ Hän vastasi: "Olen jo kertonut teille, ettekä kuunnelleet. Miksi haluatte kuulla sen uudelleen? Haluatteko tekin tulla Hänen opetuslapsikseen?" ²⁸ He pilkkasivat häntä ja sanoivat: "Sinä olet tuon miehen opetuslapsi! Me olemme Mooseksen opetuslapsia!" ²⁹ Me tiedämme, että Jumala puhui Moosekselle, mutta tästä miehestä emme tiedä, mistä Hän on kotoisin." ³⁰ Mies vastasi: "Se on todella ihmeellistä! Te ette tiedä, mistä Hän on, ja kuitenkin Hän avasi silmäni." ³¹ Me ymmärrämme, että Jumala ei kuuntele syntisiä. Hän kuuntelee hurskasta, joka tekee Hänen tahtonsa. ³² Ei ole koskaan kuultu, että kukaan olisi avannut syntymästään sokean miehen silmät. ³³ Jos tämä mies ei olisi Jumalasta, Hän ei voisi tehdä mitään." ³⁴ He vastasivat hänelle: "Sinä olet kokonaan syntynyt synnissä; kuinka uskallat opettaa meitä!" Ja he heittivät hänet ulos.

³⁵ Jeesus kuuli, että he olivat heittäneet hänet ulos, ja kun Hän löysi hänet, Hän sanoi: "Uskotko Ihmisen Poikaan?" ³⁶ Mies kysyi: "Kuka Hän on, herra? Kerro minulle, jotta voisin uskoa Häneen." ³⁷ Jeesus sanoi: "Sinä olet nyt nähnyt Hänet; Hän on se, joka puhuu kanssasi." ³⁸ Mies vastasi: "Herra, minä uskon," ja hän kunnioitti Häntä.

³⁹ Jeesus sanoi: "Minä olen tullut tähän maailmaan tuomiota varten, jotta ne, jotka ovat sokeita, näkisivät ja ne, jotka näkevät, tulisivat sokeiksi." ⁴⁰ Jotkut fariseuksista, jotka olivat Hänen kanssaan, kuulivat Hänen sanovan tämän ja kysyivät: "Mitä? Olemmeko mekin sokeita?" ⁴¹ Jeesus sanoi: "Jos olisitte sokeita, ette olisi syyllisiä syntiin; mutta nyt kun väitätte näkeväanne, teidän syyllisyytenne pysyy.

10 "Totisesti, totisesti minä sanon teille: se, joka ei mene lammastarhaan portista, vaan kiipeää sinne muualta, on varas ja rosvo. ² Mutta se, joka menee sisään portista, on lampaiden paimen. ³ Portinvartija päästää hänet sisään, ja lampaat tulevat, kun ne kuulevat hänen äänensä. Hän kutsuu omia lampaitaan nimeltä, ja ne seuraavat häntä. ⁴ Kun hän on vienyt ulos kaikki omansa, hän kulkee niiden edellä, ja lampaat seuraavat häntä,

koska ne tuntevat hänen äänensä. ⁵ Ne eivät seuraa vierasta, vaan pakenevat häntä, koska ne eivät tunne vieraiden ääntä." ⁶ Jeesus käytti tätä vertauskuvaa, mutta he eivät ymmärtäneet, mitä hän heille sanoi.

⁷ Niinpä Jeesus sanoi taas: "Totisesti, totisesti minä sanon teille: minä olen lampaiden portti. ⁸ Kaikki, jotka ovat tulleet ennen minua, ovat olleet kuin varkaita ja rosvoja, mutta lampaat eivät ole kuunnelleet heitä. ⁹ Minä olen portti; se, joka menee sisään minun kauttani, pelastuu ja käy sisään ja ulos ja löytää laitumen. ¹⁰ Varas tulee vain varastamaan, tappamaan ja tuhoamaan; minä olen tullut, jotta heillä olisi elämä ja yltäkylläisyys.

¹¹ "Minä olen hyvä paimen. Hyvä paimen antaa henkensä lampaiden puolesta. ¹² Palkkalainen, joka ei ole paimen eikä omista lampaita, näkee suden tulevan ja jättää lampaat ja pakenee, ja susi sieppaa ja hajottaa ne. ¹³ Hän pakenee, koska hän on palkkalainen eikä välitä lampaista. ¹⁴ "Minä olen hyvä paimen; minä tunnen omat lampaani, ja omat lampaani tuntevat minut— ¹⁵ niin kuin Isä tuntee minut ja minä tunnen Isän; ja minä annan henkeni lampaiden puolesta. ¹⁶ Minulla on myös muita lampaita, jotka eivät ole tästä tarhasta. Minun täytyy tuoda nekin, ja ne kuulevat minun ääneni, ja niin on oleva yksi lauma ja yksi paimen. ¹⁷ Tämän vuoksi Isä rakastaa minua, koska minä annan henkeni, jotta saisin sen takaisin. ¹⁸ Kukaan ei ota sitä minulta, vaan minä annan sen omasta tahdostani. Minulla on valta antaa se ja valta ottaa se takaisin. Tämän käskyn olen saanut Isältäni."

¹⁹ Näiden sanojen vuoksi syntyi taas erimielisyyttä juutalaisten keskuudessa. ²⁰ Monet heistä sanoivat: "Hänessä on riivaaja ja hän on mieletön. Miksi kuuntelette häntä?" ²¹ Toiset sanoivat: "Nämä eivät ole riivatun puheita. Voiko riivaaja avata sokeiden silmät?"

²² Siihen aikaan vietettiin temppelin vihkimisen juhlaa Jerusalemissa. Oli talvi, ²³ ja Jeesus käveli temppelin esipihalla Salomon pylväikössä. ²⁴ Juutalaiset ympäröivät hänet ja sanoivat: "Kuinka kauan pidät meitä epä tietoisina? Jos olet Messias, sano se suoraan." ²⁵ Jeesus vastasi: "Minä olen sanonut teille, mutta te ette usko. Ne teot, jotka minä teen Isäni nimessä, todistavat minusta, ²⁶ mutta te ette usko, koska ette kuulu minun laumaani. ²⁷ Minun lampaani kuulevat minun ääneni; minä tunnen ne, ja

Johanneksen evankeliumi

ne seuraavat minua. ²⁸ Minä annan heille ikuisen elämän, eivätkä he ikinä huku; kukaan ei ota heitä minun kädestäni. ²⁹ Isäni, joka on antanut heidät minulle, on suurempi kuin kaikki; kukaan ei voi ottaa heitä Isän kädestä. ³⁰ Minä ja Isä olemme yhtä."

³¹ Tämän kuultuaan väkijoukko otti taas kiviä kivittääkseen hänet. ³² Jeesus sanoi heille: "Olen näyttänyt teille monia hyviä tekoja Isältä. Minkä niistä vuoksi te kivitätte minut?" ³³ Juutalaiset vastasivat: "Emme kivitä sinua minkään hyvän teon vuoksi, vaan jumalanpilkan vuoksi, koska sinä, joka olet ihminen, teet itsesi Jumalaksi." ³⁴ Jeesus vastasi: "Eikö teidän lakinne ole kirjoitettu: 'Minä sanoin: te olette jumalia?' ³⁵ Jos hän kutsui jumaliksi niitä, joille Jumalan sana tuli—ja Raamattua ei voi kumota— ³⁶ mitä sanotte hänestä, jonka Isä on pyhittänyt ja lähettänyt maailmaan? Miksi sitten syytätte minua jumalanpilkasta, koska sanoin: 'Minä olen Jumalan Poika?' ³⁷ Jos en tee Isäni tekoja, alkää uskoko minua. ³⁸ Mutta jos teen ne, vaikka ette uskoisikaan minua, uskokaa tekoihin, jotta tietäisitte ja ymmärtäisitte, että Isä on minussa ja minä Isässä." ³⁹ He yrittivät jälleen ottaa hänet kiinni, mutta hän livahti heidän kästistään.

⁴⁰ Hän meni takaisin Jordanin toiselle puolelle paikkaan, jossa Johannes oli aiemmin kastanut, ja jäi sinne. ⁴¹ Monet tulivat hänen luokseen ja sanoivat: "Vaikka Johannes ei tehnyt yhtään merkkiä, kaikki, mitä Johannes sanoi tästä miehestä, oli totta." ⁴² Ja siinä paikassa monet uskoivat Jeesukseen.

11 Oli mies nimeltä Lasarus, joka oli sairas. Hän oli Betaniasta, Marian ja hänen sisarensa Martan kylästä. ² (Tämä Maria oli se, joka voiteli Herran hajuvoiteella ja kuivasi Hänen jalkansa hiuksillaan, ja hänen veljensä Lasarus oli sairas.) ³ Niin sisaret lähettivät sanan Hänelle sanoen: "Herra, se, jota rakastat, on sairas." ⁴ Kun Jeesus kuuli tämän, Hän sanoi: "Tämä sairaus ei johda kuolemaan. Ei, se on Jumalan kunniaksi, jotta Jumalan Poika kirkastuisi sen kautta."

⁵ Jeesus rakasti Marttaa, hänen sisartaan ja Lasarusta. ⁶ Kun Hän siis kuuli, että Lasarus oli sairas, Hän viipyi siellä, missä oli, vielä kaksi päivää, ⁷ ja sitten Hän sanoi opetuslapsilleen: "Menkäämme jälleen Juudeaan." ⁸ "Mutta opettaja," he sanoivat, "eikö ihmiset siellä yrittäneet kivittää Sinut vähän aikaa sitten, ja silti olet menossa takaisin?" ⁹ Jeesus

vastasi: "Eikö päivässä ole kaksitoista tuntia? Joka kulkee päivällä, ei kompastu, sillä hän näkee tämän maailman valon. ¹⁰ Mutta joka kulkee yöllä, kompastuu, sillä hänellä ei ole valoa."

¹¹ Tämän sanottuaan Hän jatkoi: "Ystävämme Lasarus on nukkunut; mutta minä menen herättämään hänet." ¹² Hänen opetuslapsensa vastasivat: "Herra, jos hän nukkuu, hän paranee." ¹³ Jeesus oli puhunut hänen kuolemastaan, mutta Hänen opetuslapsensa luulivat Hänen tarkoittavan luonnollista unta. ¹⁴ Niinpä Hän sanoi heille suoraan: "Lasarus on kuollut, ¹⁵ ja teidän tähtenne iloitsen, etten ollut siellä, jotta te uskoisitte. Mutta menkäämme hänen luokseen." ¹⁶ Silloin Tuomas, jota kutsuttiin myös Didymukseksi, sanoi muille opetuslapsille: "Menkäämme mekin, että kuolisimme Hänen kanssaan."

¹⁷ Kun Jeesus saapui, Hän huomasi, että Lasarus oli ollut haudassa jo neljä päivää. ¹⁸ Betania oli vain lyhyen matkan päässä Jerusalemistä, ¹⁹ ja monet juutalaiset olivat tulleet Martan ja Marian luo lohduttamaan heitä heidän veljensä vuoksi. ²⁰ Kun Martta kuuli, että Jeesus oli tulossa, hän meni Häntä vastaan, kun taas Maria jäi kotiin. ²¹ "Herra," Martta sanoi Jeesukselle, "jos olisit ollut täällä, veljeni ei olisi kuollut. ²² Mutta tiedän, että Jumala antaa Sinulle vielä nytkin kaiken, mitä pyydät." ²³ Jeesus vakuutti hänelle: "Veljesi nousee ylös." ²⁴ Martta vastasi: "Tiedän, että hän nousee ylösnousemuksessa viimeisenä päivänä." ²⁵ Jeesus sanoi hänelle: "Minä olen ylösnousemus ja elämä. Joka uskoo Minuun, elää, vaikka kuolisi; ²⁶ ja jokainen, joka elää ja uskoo Minuun, ei koskaan kuole. Uskotko tämän?" ²⁷ "Kyllä, Herra," hän vastasi, "minä uskon, että Sinä olet Messias, Jumalan Poika, joka oli tuleva maailmaan."

²⁸ Tämän sanottuaan hän meni takaisin ja kutsui sisarensa Marian syrjään. "Opettaja on täällä," hän sanoi, "ja kysyy sinua." ²⁹ Tämän kuultuaan Maria nousi nopeasti ja meni Hänen luokseen. ³⁰ Jeesus ei ollut vielä tullut kylään, vaan oli yhä siellä, missä Martta oli tavannut Hänet. ³¹ Kun juutalaiset, jotka olivat Marian kanssa talossa lohduttamassa häntä, huomasivat, kuinka nopeasti hän nousi ja meni ulos, he seurasivat häntä, ajatellen, että hän oli menossa haudalle suremaan siellä. ³² Kun Maria saapui paikkaan, jossa Jeesus oli, ja näki Hänet, hän lankesi

Johanneksen evankeliumi

Hänen jalkoihinsa. "Herra", hän sanoi, "jos olisit ollut täällä, veljeni ei olisi kuollut."

³³ Kun Jeesus näki hänen itkevän ja juutalaisten, jotka olivat tulleet hänen kanssaan, myös itkevän, Hän tuli syvästi liikutetuksi hengessään ja järkyttyi. ³⁴ "Missä olette asettaneet hänet?" Hän kysyi. "Tule ja katso, Herra," he vastasivat. ³⁵ Jeesus itki. ³⁶ Silloin läsnäolijat sanoivat: "Katsokaa, kuinka Hän välitti hänestä!" ³⁷ Mutta toiset kysyivät: "Eikö Hän, joka avasi sokean miehen silmät, olisi voinut estää tämän miehen kuoleman?"

³⁸ Jeesus, jälleen syvästi liikutettuna, tuli haudalle. Se oli luola, jonka suulle oli asetettu kivi. ³⁹ "Ottakaa kivi pois," Hän sanoi. "Mutta Herra," sanoi Maratta, vainajan sisar, "tällä hetkellä siellä on paha haju, sillä hän on ollut siellä neljä päivää." ⁴⁰ Silloin Jeesus sanoi: "Enkö sanonut sinulle, että jos sinulla on uskoa, näet Jumalan kirkkauden?" ⁴¹ Sitten he ottivat kiven pois. Tämän jälkeen Jeesus katsoi ylös ja sanoi: "Isä, kiitän Sinua, että olet kuullut Minua." ⁴² Tiedän, että Sinä aina kuulet Minua, mutta sanon tämän niiden ihmisten tähden, jotka seisovat täällä, jotta he uskoisivat, että Sinä olet lähettänyt Minut." ⁴³ Tämän sanottuaan Jeesus huusi kovalla äänellä: "Lasarus, tule ulos!" ⁴⁴ Mies, joka oli kuollut, tuli ulos, hänen kätensä ja jalkansa käärittyinä pellavalinioihin ja liina kasvoillaan. Jeesus sanoi heille: "Ottakaa kuolinvaatteet pois ja antakaa hänen mennä."

⁴⁵ Tämän seurauksena monet juutalaisista, jotka olivat tulleet Marian luo ja nähneet, mitä Jeesus teki, uskoivat Häneen. ⁴⁶ Kuitenkin jotkut heistä menivät fariseusten luo ja kertoivat heille, mitä Jeesus oli tehnyt.

⁴⁷ Silloin ylipapit ja fariseukset kutsuivat koolle neuvoston. "Mitä me saavutamme?" he kysyivät. "Tässä mies tekee monia tunnustekoja." ⁴⁸ Jos annamme Hänen jatkaa, kaikki uskovat Häneen, ja sitten roomalaiset tulevat ja ottavat meiltä sekä temppelimme että kansamme." ⁴⁹ Silloin yksi heistä, nimeltään Kaifas, joka oli sinä vuonna ylipappi, sanoi: "Te ette ymmärrä, mikä on tarpeellista!" ⁵⁰ Ettekö ymmärrä, että teille on parempi, että yksi mies kuolee kansan puolesta kuin että koko kansa hukkuu?" ⁵¹ Hän ei sanonut tätä omasta aloitteestaan, vaan ylipappina hän oli jo ennustanut sinä vuonna, että Jeesus kuolisi juutalaisten kansan puolesta, ⁵² eikä vain sen kansan puolesta, vaan

myös Jumalan hajallaan olevien lasten puolesta, kootakseen heidät yhteen ja yhdistääkseen heidät yhdeksi. ⁵³ Niinpä siitä päivästä lähtien he suunnittelivat Hänen tappamistaan.

⁵⁴ Tämän seurauksena Jeesus ei enää liikkunut julkisesti Juudean ihmisten keskuudessa. Sen sijaan Hän vetäytyi lähelle erämaata, kylään nimeltä Efraim, missä Hän viipyi opetuslastensa kanssa. ⁵⁵ Kun juutalaisten pääsiäinen oli lähellä, monet menivät maaseudulta Jerusalemiin puhdistautumaan ennen pääsiäistä. ⁵⁶ He etsivät Jeesusta, ja seisoeassaan temppelialueella he kyselivät toisiltaan: "Mitä luulette? Tuleeko Hän lainkaan juhlaan?" ⁵⁷ Mutta ylipapit ja fariseukset olivat antaneet määräyksen, että jokaisen, joka tietäisi, missä Hän oli, tulisi ilmoittaa siitä, jotta he voisivat pidättää Hänet.

12 Kuusi päivää ennen pääsiäistä Jeesus saapui Betaniaan, missä Lasarus oli, jonka Jeesus oli herättänyt kuolleista. ² Jeesuksen kunniaksi valmistettiin illallinen, ja Maratta palveli, kun Lasarus oli niiden joukossa, jotka aterioivat hänen kanssaan. ³ Maria otti naulan verran hyvin kallista, puhtaasta nardista tehtyä hajuvettä, voiteli Jeesuksen jalat ja kuivasi ne hiuksillaan. Talo täyttyi hajuveden tuoksusta. ⁴ Kuitenkin Juudas Iskariot, yksi hänen opetuslapsistaan, joka aikoi kavallaa hänet, huomautti, ⁵ "Miksi tätä hajuvettä ei myyty kolmesataa denariaa ja annettu rahaa köyhille?" ⁶ Hän sanoi tämän ei siksi, että olisi välittänyt köyhistä, vaan koska hän oli varas; rahakukkaron hoitajana hän otti siitä, mitä siihen laitettiin. ⁷ Jeesus vastasi: "Anna hänen olla. Hän on säästänyt tämän hajusteen hautaamispäivääni varten. ⁸ Köyhät teillä on aina keskuudessanne, mutta minua teillä ei aina ole."

⁹ Suuri joukko juutalaisia sai tietää, että Jeesus oli siellä, ja he tulivat paitsi hänen vuokseen myös nähdäkseen Lasaruksen, jonka hän oli herättänyt kuolleista. ¹⁰ Siksi ylipapit suunnittelivat myös Lasaruksen tappamista, ¹¹ koska hänen takiaan monet juutalaiset menivät Jeesuksen luo ja uskoivat häneen.

¹² Seuraavana päivänä suuri juhlaan tullut väkijoukko kuuli, että Jeesus oli tulossa Jerusalemiin. ¹³ He ottivat palmunoksia ja menivät häntä vastaan huutaen:

"Hoosianna! Siunattu olkoon hän, joka tulee Herran nimessä! Siunattu olkoon Israelin kuningas!"

Johanneksen evankeliumi

¹⁴ Jeesus löysi nuoren aasin ja istuutui sen selkään, täyttään kirjoitukset:

¹⁵ *"Älä pelkää, tytär Siion; katso, kuninkaasi tulee, istuen aasin varsalla."*

¹⁶ Aluksi hänen opetuslapsensa eivät ymmärtäneet näitä asioita. Vasta kun Jeesus oli kirkastettu, he tajusivat, että nämä asiat oli kirjoitettu hänestä ja että he olivat tehneet nämä asiat hänelle. ¹⁷ Joukko, joka oli hänen kanssaan, kun hän kutsui Lasaruksen haudasta ja herätti hänet kuolleista, todisti edelleen. ¹⁸ Monet ihmiset, kuultuaan tästä ihmeellisestä merkistä, menivät häntä vastaan. ¹⁹ Niinpä fariseukset sanoivat toisilleen: "Näettekö, tämä ei johda mihinkään. Katsokaa, kuinka kaikki ovat menneet hänen peräänsä!"

²⁰ Nyt oli joitakin kreikkalaisia niiden joukossa, jotka menivät ylös palvomaan juhlan aikana. ²¹ He tulivat Filippuksen luo, joka oli Betsaidasta Galileassa, ja pyysivät: "Herra, me haluaisimme nähdä Jeesuksen." ²² Filippus meni kertomaan Andreakselle; Andreas ja Filippus menivät ja kertoivat Jeesukselle. ²³ Jeesus vastasi: "Hetki on tullut, että Ihmisen Poika kirkastetaan." ²⁴ Totisesti, totisesti minä sanon teille: ellei vehnänjyvää putoa maahan ja kuole, se jää yksin; mutta jos se kuolee, se tuottaa paljon hedelmää. ²⁵ Jokainen, joka rakastaa elämänsä, kadottaa sen, mutta jokainen, joka halveksii elämänsä tässä maailmassa, säilyttää sen iankaikkiseen elämään. ²⁶ Jos joku palvelee minua, hänen on seurattava minua; ja missä minä olen, siellä on myös palvelijani. Isäni kunnioittaa sitä, joka palvelee minua.

²⁷ "Nyt minun sieluni on järkyttynyt, ja mitä minun pitäisi sanoa? 'Isä, pelasta minut tästä hetkestä'? Ei, juuri tätä tarkoitusta varten minä tulin tähän hetkeen. ²⁸ Isä, kirkasta nimesi." Silloin taivaasta kuului ääni: "Minä olen kirkastanut sen ja kirkastan sen jälleen." ²⁹ Joukko, joka seisoi siellä ja kuuli sen, sanoi, että se oli ukkosta; toiset sanoivat: "Enkeli on puhunut hänelle." ³⁰ Jeesus sanoi: "Tämä ääni tuli teidän tähtenne, ei minun." ³¹ Nyt on tämän maailman tuomion aika; nyt tämän maailman hallitsija heitetään ulos. ³² Ja kun minut korotetaan maasta, minä vedän kaikki ihmiset luokseni." ³³ Hän sanoi tämän osoittaakseen, millaiseen kuolemaan hän oli kuoleva.

³⁴ Joukko vastasi: "Me olemme kuulleet laista, että Messias pysyy ikuisesti, joten kuinka voit sanoa:

'Ihmisen Poika on korotettava'? Kuka on tämä Ihmisen Poika?" ³⁵ Silloin Jeesus sanoi heille: "Teillä on valo vain vähän aikaa. Kävelkää, kun teillä on valo, ennen kuin pimeys yllättää teidät. Joka kävelee pimeässä, ei tiedä, minne on menossa." ³⁶ Luottakaa valoon, kun teillä on valo, jotta teistä tulisi valon lapsia." Kun hän oli lopettanut puhumisen, Jeesus lähti ja piiloutui heiltä.

³⁷ Vaikka Jeesus oli tehnyt niin monia merkkejä heidän läsnä ollessaan, he eivät silti uskoneet häneen. ³⁸ Tämä oli täyttääkseen profeetta Jesajan sanat:

"Herra, kuka on uskonut sanomamme ja kenelle Herran käsivarsi on paljastettu?"

³⁹ He eivät voineet uskoa tästä syystä, kuten Jesaja sanoo muualla:

⁴⁰ *"Hän sokaisee heidän silmänsä ja paaduttaa heidän sydämensä, etteivät he näkisi silmillään, eivätkä ymmärtäisi sydämellään, eivätkä kääntyisi —ja minä parantaisin heidät."*

⁴¹ Jesaja sanoi tämän, koska hän oli nähnyt Jeesuksen kirkkauden ja puhui hänestä.

⁴² Kuitenkin monet jopa johtajien joukossa uskoivat häneen. Mutta fariseusten vuoksi he eivät avoimesti tunnustaneet uskoa, koska pelkäsivät, että heidät erotettaisiin synagogasta; ⁴³ sillä he arvostivat ihmisten kiitosta enemmän kuin Jumalan kiitosta.

⁴⁴ Sitten Jeesus huusi: "Joka uskoo minuun, ei usko vain minuun, vaan siihen, joka on minut lähettänyt." ⁴⁵ Joka näkee minut, näkee hänet, joka on minut lähettänyt. ⁴⁶ Minä olen tullut maailmaan valona, jotta kukaan, joka uskoo minuun, ei jäisi pimeyteen. ⁴⁷ "Jos joku kuulee sanani mutta ei pidä niitä, en minä tuomitse häntä. Sillä en tullut tuomitsemaan maailmaa, vaan pelastamaan sen. ⁴⁸ Mutta on tuomari sille, joka hylkää minut eikä hyväksy sanojani; ne sanat, jotka olen puhunut, tuomitsevat hänet viimeisenä päivänä." ⁴⁹ Sillä en puhunut omasta aloitteestani, vaan Isä, joka on minut lähettänyt, on käsenyt minua sanomaan kaiken, mitä olen puhunut. ⁵⁰ Tiedän, että hänen käskynsä johtaa iankaikkiseen elämään. Joten mitä tahansa sanonkin, se on tarkalleen sitä, mitä Isä on käsenyt minun sanoa."

Johanneksen evankeliumi

13 Ennen pääsiäisjuhlaa Jeesus tiesi, että Hänen hetkensä oli tullut lähteä tästä maailmasta Isän luo. Rakastettuaan omiaan, jotka olivat maailmassa, Hän rakasti heitä loppuun asti. ² Iltaruoa aikana pahalainen oli jo pannut Juudas Iskariotin, Simonin pojan, sydämeen ajatuksen pettää Hänet. ³ Jeesus, tietäen, että Isä oli antanut kaiken Hänen käsiinsä ja että Hän oli tullut Jumalasta ja oli palaamassa Jumalan luo, ⁴ nousi aterialta, laski sivuun päällysvaatteensa ja otti pyyhkeen, sitoi sen vyötärölleen. ⁵ Sitten Hän kaatoi vettä pesuastiaan ja alkoi pestä opetuslasten jalkoja ja kuivasi ne pyyhkeellä, joka oli kiedottu Hänen ympärilleen.

⁶ Hän tuli Simon Pietarin luo, joka kysyi Häneltä: "Herra, aiotko pestä minun jalkani?" ⁷ Jeesus vastasi: "Et ymmärrä nyt, mitä minä teen, mutta myöhemmin ymmärrät." ⁸ Pietari sanoi Hänelle: "Et koskaan saa pestä minun jalkojani!" Jeesus vastasi: "Jos en pese sinua, sinulla ei ole osaa Minun kanssani." ⁹ Simon Pietari sanoi Hänelle: "Herra, älä pese vain jalkojani, vaan myös käteni ja pääni!" ¹⁰ Jeesus sanoi: "Se, joka on kylpenyt, tarvitsee pestä vain jalkansa; hän on täysin puhdas. Ja te olette puhtaat, mutta ette kaikki." ¹¹ Sillä Hän tiesi, kuka tulisi pettämään Hänet; siksi Hän sanoi: "Ette kaikki ole puhtaat."

¹² Pestyään heidän jalkansa Hän puki päällysvaatteensa ja asettui jälleen pöytään. Hän sanoi heille: "Ymmärrättekö, mitä olen tehnyt teille?" ¹³ Te kutsutte minua 'Opettajaksi' ja 'Herraksi', ja olette oikeassa, sillä sitä minä olen. ¹⁴ Jos minä, teidän Herranne ja Opettajanne, olen pessyt teidän jalkanne, teidänkin tulisi pestä toistenne jalat. ¹⁵ Olen antanut teille esimerkin, jotta tekisitte samoin kuin minä olen tehnyt teille. ¹⁶ Totisesti, totisesti minä sanon teille: ei palvelija ole herraansa suurempi, eikä lähettiläs suurempi kuin hän, joka on hänet lähettänyt. ¹⁷ Jos tiedätte nämä asiat, teitä siunataan, kun teette ne.

¹⁸ En puhu teistä kaikista. Tiedän, keitä olen valinnut. Mutta tämä on täyttääkseen kirjoitukset: 'Hän, joka syö minun leipääni, on nostanut kantapäänsä minua vastaan.' ¹⁹ Kerron teille nyt ennen kuin se tapahtuu, jotta kun se tapahtuu, uskoisitte, että minä olen Hän. ²⁰ Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka ottaa vastaan jonkun, jonka minä lähetän, ottaa vastaan minut; ja joka ottaa vastaan minut, ottaa vastaan Hänet, joka on minut lähettänyt."

²¹ Tämän sanottuaan Jeesus oli hengessään levoton ja todisti: "Totisesti, totisesti minä sanon teille, yksi teistä pettää minut." ²² Opetuslapset katsoivat toisiinsa, epävarmoina siitä, kenestä Hän puhui. ²³ Yksi Hänen opetuslapsistaan, jota Jeesus rakasti, oli nojautuneena Hänen viereensä. ²⁴ Simon Pietari viittasi tälle opetuslapselle ja sanoi: "Kysy Häneltä, kuka Hän tarkoittaa." ²⁵ Nojautuen takaisin Jeesuksen puoleen hän kysyi: "Herra, kuka se on?" ²⁶ Jeesus vastasi: "Se on hän, jolle annan tämän leipäpalan, kun olen kastanut sen." Sitten, kastettuaan leipäpalan, Hän antoi sen Juudakselle, Simon Iskariotin pojalle. ²⁷ Kun Juudas oli ottanut leipäpalan, Saatana meni häneen. Jeesus sanoi hänelle: "Minkä aiot tehdä, tee se nopeasti." ²⁸ Kukaan aterialla olleista ei ymmärtänyt, miksi Hän sanoi tämän hänelle. ²⁹ Jotkut ajattelivat, että koska Juudaksella oli rahalipas, Jeesus käski häntä ostamaan, mitä tarvittiin juhlaan, tai antamaan jotain köyhille. ³⁰ Saatuaan leipäpalan Juudas lähti heti ulos. Ja oli yö.

³¹ Kun hän oli mennyt ulos, Jeesus sanoi: "Nyt Ihmisen Poika on kirkastettu, ja Jumala on kirkastettu Hänessä. ³² Jos Jumala on kunnioitettu Hänessä, Jumala myös kunnioittaa Hänet itsessään ja tekee sen heti. ³³ Pikku lapset, olen kanssanne vain vähän aikaa. Te etsitte minua, ja kuten sanoin juutalaisille, nyt sanon teille: Minne minä menen, sinne te ette voi tulla. ³⁴ Uuden käskyn minä annan teille: rakastakaa toisianne. Niin kuin minä olen rakastanut teitä, niin teidänkin tulee rakastaa toisianne. ³⁵ Tästä kaikki tietävät, että te olette minun opetuslapsiani: että teillä on rakkautta toisianne kohtaan."

³⁶ Simon Pietari sanoi Hänelle: "Herra, minne sinä menet?" Jeesus vastasi: "Minne minä menen, sinne et voi seurata minua nyt, mutta tulet seuraamaan myöhemmin." ³⁷ Pietari sanoi Hänelle: "Herra, miksi en voi seurata sinua nyt? Minä annan henkeni puolestasi." ³⁸ Jeesus vastasi: "Annatko todella henkesi puolestani? Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: ennen kuin kukko laulaa, sinä kiellät minut kolmesti."

14 "Älköön teidän sydämenne olko murheellinen. Uskokaa Jumalaa; uskokaa myös minuun. ² Isäni kodissa on monta huonetta. Jos näin ei olisi, olisinko sanonut teille, että menen valmistamaan teille sijaa? ³ Ja jos

Johanneksen evankeliumi

menen ja valmistan teille sijan, tulen takaisin ja otan teidät luokseni, jotta tekin olisitte siellä, missä minä olen.⁴ Ja te tiedätte tien sinne, minne minä menen.”

⁵ Tuomas sanoi hänelle: ”Herra, emme ymmärrä, minne olet menossa, kuinka siis voisimme tietää tien?”⁶ Jeesus vastasi: ”Minä olen tie, totuus ja elämä. Kukaan ei tule Isän luo muuten kuin minun kauttani.⁷ Jos todella tuntuksitte minut, tuntuksitte myös minun Isäni. Tästä lähtien te tunnette hänet ja olette nähneet hänet.”

⁸ Filippos sanoi hänelle: ”Herra, näytä meille Isä, niin se riittää meille.”⁹ Jeesus sanoi hänelle: ”Olen ollut kanssanne niin kauan, ettekä silti tunne minua, Filippos? Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän. Kuinka voit sanoa: ’Näytä meille Isä?’¹⁰ Etkö usko, että minä olen Isässä ja Isä on minussa? Ne sanat, jotka puhun teille, eivät ole omasta auktoriteetistani. Pikemminkin Isä, joka elää minussa, tekee työnsä.”¹¹ Uskokaa minua, kun sanon, että minä olen Isässä ja Isä on minussa; tai ainakin uskokaa tekojen itsensä vuoksi.¹² Totisesti, totisesti minä sanon teille, joka uskoo minuun, tekee niitä tekoja, joita minä olen tehnyt, ja tekee vielä suurempiakin, koska minä menen Isän luo.¹³ Ja mitä tahansa pyydätte minun nimessäni, sen minä teen, jotta Isä tulisi kunnioitetuksi Pojassa.¹⁴ Jos pyydätte minulta mitä tahansa minun nimessäni, minä sen täytän.

¹⁵ ”Sillä jos rakastatte minua, noudatatte minun käskyjäni.¹⁶ Ja minä pyydän Isää, ja hän antaa teille toisen Auttajan, olemaan kanssanne ikuisesti—¹⁷ totuuden Hengen. Maailma ei voi häntä hyväksyä, koska se ei näe häntä eikä tunnista häntä. Mutta te tunnette hänet, sillä hän asuu teidän kanssanne ja on teissä.”¹⁸ En jätä teitä yksin ilman huolenpitoa; tulen luoksenne.¹⁹ Vielä vähän aikaa, eikä maailma enää näe minua, mutta te näette minut. Koska minä elän, tekin tulette elämään.²⁰ Sinä päivänä te ymmärrätte, että minä olen Isässäni, ja te olette minussa, ja minä olen teissä.²¹ Joka pitää minun käskyäni ja noudattaa niitä, hän on se, joka rakastaa minua. Joka rakastaa minua, häntä minun Isäni rakastaa, ja minäkin rakastan häntä ja ilmestyn hänelle.”

²² Silloin Juudas (ei Iskariot) sanoi: ”Herra, kuinka on mahdollista, että aiot ilmestyä meille etkä maailmalle?”²³ Jeesus vastasi: ”Jos joku rakastaa minua, hän noudattaa minun opetustani. Minun Isäni rakastaa häntä, ja me tulemme hänen luokseen ja

teemme asuinpaikkamme hänen kanssaan.²⁴ Joka ei rakasta minua, ei noudata minun opetustani. Ne sanat, jotka kuulette, eivät ole minun omiani; ne kuuluvat Isälle, joka on minut lähettänyt.

²⁵ ”Olen jakanut nämä asiat teille ollessani vielä kanssanne.²⁶ Mutta Auttaja, Pyhä Henki, jonka Isä lähettää minun nimessäni, opettaa teille kaikki asiat ja muistuttaa teitä kaikesta, mitä olen teille sanonut.²⁷ Rauhan minä jätän teille; minun rauhani minä annan teille. En anna teille, kuten maailma antaa. Älköön teidän sydämenne olko murheellinen, älköönkään pelätkö.²⁸ Te kuulitte minun sanovan: ’Minä menen pois ja palaan teidän luoksenne.’ Jos rakastaisitte minua, iloitisisitte siitä, että menen Isän luo, sillä Isä on suurempi kuin minä.²⁹ Olen ilmoittanut teille nyt ennen kuin se tapahtuu, jotta kun se tapahtuu, te uskoisitte.”³⁰ En puhu teille enää paljon, sillä tämän maailman hallitsija on tulossa. Hänellä ei ole valtaa minuun,³¹ mutta hän tulee, jotta maailma ymmärtäisi, että rakastan Isää ja teen täsmälleen sen, mitä Isäni on käskennyt minua tekemään. ”Tulkaa nyt; lähtekäämme.

15 ”Minä olen tosi viinipuu, ja Isäni on viinitarhuri.² Hän karsii minusta pois jokaisen oksan, joka ei tuota hedelmää, ja jokaisen hedelmää tuottavan oksan hän puhdistaa, jotta se tuottaisi enemmän hedelmää.³ Te olette jo puhtaat sen sanan tähden, jonka olen teille puhunut.⁴ Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä. Niin kuin oksa ei voi tuottaa hedelmää itsestään, ellei se pysy viinipuussa, niin ette tekään, elleite pysy minussa.⁵ Minä olen viinipuu, te olette oksat. Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se tuottaa paljon hedelmää, sillä ilman minua te ette voi tehdä mitään.⁶ Jos joku ei pysy minussa, hänet heitetään pois kuin oksa, ja hän kuivettuu; sellaiset oksat kerätään, heitetään tuleen ja poltetaan.⁷ Jos te pysytte minussa ja minun sanani pysyvät teissä, pyytäkää mitä ikinä tahdotte, ja se tapahtuu teille.⁸ Siinä minun Isäni kirkastuu, että te tuotatte paljon hedelmää ja näin osoittaudutte minun opetuslapsikseni.

⁹ Niin kuin Isä on rakastanut minua, niin minäkin olen rakastanut teitä. Pysykää minun rakkaudessaani.¹⁰ Jos te pidätte minun käskyäni, te pysytte minun rakkaudessaani, niin kuin minä olen pitänyt Isäni käskyt ja pysyn hänen rakkaudessaan.¹¹ Olen

Johanneksen evankeliumi

puhunut teille tämän, jotta minun iloni olisi teissä ja teidän ilonne tulisi täydelliseksi.

¹² Tämä on minun käskyini: rakastakaa toisianne, niin kuin minä olen rakastanut teitä. ¹³ Suurempaa rakkautta ei kukaan voi osoittaa kuin että antaa henkensä ystäviensä puolesta. ¹⁴ Te olette ystäviäni, jos teette, mitä minä käsken teidän tehdä. ¹⁵ En enää kutsu teitä palvelijoiksi, sillä palvelija ei tiedä, mitä hänen herransa tekee. Sen sijaan olen kutsunut teitä ystäviksi, koska olen ilmoittanut teille kaiken, minkä olen Isältäni kuullut. ¹⁶ Te ette valinneet minua, vaan minä valitsin teidät ja asetin teidät, että menisitte ja kantaisitte hedelmää, hedelmää, joka pysyy, jotta mitä ikinä pyydätte Isältä minun nimessäni, hän sen antaisi teille. ¹⁷ Tämä on minun käskyini: rakastakaa toisianne.

¹⁸ Jos maailma vihaa teitä, muistakaa, että se on vihannut minua ennen teitä. ¹⁹ Jos te olisitte maailmasta, maailma rakastaisi teitä omanaan. Mutta koska te ette ole maailmasta, vaan minä olen valinnut teidät maailmasta, sen vuoksi maailma vihaa teitä. ²⁰ Muistakaa sana, jonka olen teille sanonut: 'Palvelija ei ole herransa suurempi.' Jos he ovat vainonneet minua, he vainoavat teitäkin; jos he ovat pitäneet minun sanani, he pitävät teidänkin sananne. ²¹ Mutta kaiken tämän he tekevät teille minun nimeni tähden, koska he eivät tunne häntä, joka on minut lähettänyt. ²² Jos en olisi tullut ja puhunut heille, heillä ei olisi syntiä; mutta nyt heillä ei ole mitään puolustusta synnistään. ²³ Joka vihaa minua, vihaa myös minun Isääni. ²⁴ Jos en olisi tehnyt heidän keskellään niitä tekoja, joita kukaan muu ei ole tehnyt, heillä ei olisi syntiä; mutta nyt he ovat nähneet ja vihanneet sekä minua että minun Isääni. ²⁵ Mutta tämä tapahtui, jotta täytyisi heidän lakinsa sana: 'He vihasivat minua syyttä.'

²⁶ Kun Puolustaja tulee, jonka minä lähetän teille Isän luota, totuuden Henki, joka lähtee Isästä, hän todistaa minusta. ²⁷ Ja teidänkin tulee todistaa, sillä te olette olleet kanssani alusta asti.

16 "Olen puhunut teille nämä asiat, jotta ette joutuisi syntiin. ² He sulkevat teidät ulos synagogasta; totisesti, tulee aika, jolloin jokainen, joka tappaa teidät, luulee tekevänsä palveluksen Jumalalle. ³ He tekevät nämä asiat, koska he eivät ole tunteneet Isää eivätkä minua. ⁴ Olen kertonut teille tästä, jotta kun heidän aikansa

tulee, muistaisitte, että mainitsin sen teille. En kertonut teille tästä alusta asti, koska olen kanssanne.

⁵ Kuitenkin, nyt olen palaamassa Hänen luokseen, joka lähetti minut, eikä kukaan teistä kysy minulta: 'Minne olet menossa?' ⁶ Sen sijaan, koska olen sanonut nämä asiat, suru on täyttänyt sydämenne. ⁷ Kuitenkin, sanon teille totuuden: teille on eduksi, että menen pois. Sillä jos en mene, Puolustaja ei tule teidän luokseen; mutta jos menen, lähetän hänet teille. ⁸ Ja kun hän tulee, hän paljastaa maailmalle synnin, vanhurskauden ja tuomion: ⁹ synnin, koska he eivät usko minuun; ¹⁰ vanhurskauden, koska palaan Isän luokse ja te ette enää näe minua; ¹¹ ja tuomion, koska tämän maailman hallitsija on tuomittu.

¹² "Minulla on paljon enemmän kerrottavaa teille, mutta te ette voi kantaa sitä nyt. ¹³ Mutta kun totuuden Henki tulee, hän johdattaa teidät kaikkeen totuuteen. Hän ei puhu omiaan; hän puhuu vain sen, mitä kuulee, ja hän ilmoittaa teille, mitä on tuleva. ¹⁴ Hän kirkastaa minut, koska hän ottaa minun omastani ja ilmoittaa sen teille. ¹⁵ Kaikki, mikä kuuluu Isälle, on minun. Siksi sanoin, että Henki ottaa minun omastani ja ilmoittaa sen teille.

¹⁶ "Vähän aikaa, niin ette enää näe minua; ja taas, vähän aikaa, niin näette minut." ¹⁷ Tähän jotkut hänen opetuslapsistaan sanoivat toisilleen: "Mitä hän tarkoittaa sanoessaan: 'Vähän aikaa, niin ette enää näe minua; ja taas, vähän aikaa, niin näette minut,' ja 'koska menen Isän luokse'?" ¹⁸ He kyselivät jatkuvasti: "Mitä hän tarkoittaa 'vähän aikaa'? Emme ymmärrä, mitä hän sanoo."

¹⁹ Jeesus tiesi, että he halusivat kysyä häneltä tästä, joten hän sanoi heille: "Keskusteletko keskenänne siitä, mitä tarkoitin, kun sanoin: 'Vähän aikaa, niin ette enää näe minua, ja taas, vähän aikaa, niin näette minut'?" ²⁰ Totisesti, totisesti sanon teille, te itkette ja surette, kun maailma iloitsee. Te murehditte, mutta surunne muuttuu iloksi. ²¹ Naisella on synnytyskivuut, koska hänen aikansa on tullut; mutta kun hänen lapsensa on syntynyt, hän unohtaa tuskan ilonsa vuoksi, että lapsi on syntynyt maailmaan. ²² Samoin on teidän kanssanne: Nyt on teidän surunen aika, mutta näen teidät jälleen ja sydämenne iloitsee, eikä kukaan ota iloanne pois.

²³ Sinä päivänä ette enää kysy minulta mitään. Totisesti, totisesti sanon teille, mitä ikinä pyydätte

Johanneksen evankeliumi

Isältä minun nimessäni, hän antaa teille. ²⁴ Tähän asti ette ole pyytäneet mitään minun nimessäni. Pyytäkää minun nimessäni ja te saatte, että ilonne olisi täydellinen.

²⁵ "Olen puhunut teille nämä asiat vertauskuvin; tulee aika, jolloin en enää puhu teille vertauskuvin, vaan kerron teille suoraan Isästä. ²⁶ Sinä päivänä pyydätte minun nimessäni. En sano, että pyydän Isää teidän puolestanne. ²⁷ Isä itse rakastaa teitä, koska olette rakastaneet minua ja uskotte, että tulin Jumalasta. ²⁸ Tulin Isän luota ja olen tullut maailmaan; nyt olen lähtemässä maailmasta ja palaamassa Isän luokse."

²⁹ Silloin hänen opetuslapsensa sanoivat: "Nyt puhut suoraan etkä käytä vertauskuvia. ³⁰ Nyt näemme, että tiedät kaiken etkä tarvitse kenenkään kysyvän sinulta. Tämä saa meidät uskomaan, että tulit Jumalasta." ³¹ Jeesus vastasi: "Uskotteko nyt? ³² "Katso, tulee aika, ja itse asiassa on jo tullut, jolloin teidät hajotetaan, kukin omaan kotiin. Jätätte minut yksin. Kuitenkaan en ole yksin, sillä Isä on kanssani. ³³ "Olen kertonut teille nämä asiat, jotta minussa olisi teillä rauha. Tässä maailmassa teillä on ahdistus. Mutta olkaa rohkeat! Minä olen voittanut maailman."

17 Kun Jeesus oli puhunut nämä sanat, hän nosti silmänsä taivaaseen ja sanoi: "Isä, hetki on tullut; kirkasta Poikasi, jotta Poika kirkastaisi sinut. ² Sillä sinä olet antanut hänelle vallan kaiken lihan yli, että hän antaisi iankaikkisen elämän kaikille, jotka sinä olet antanut hänelle. ³ Ja tämä on iankaikkinen elämä: että he tuntevat sinut, ainoan todellisen Jumalan, ja Jeesuksen Kristuksen, jonka sinä olet lähettänyt. ⁴ Minä olen kirkastanut sinut maan päällä saattamalla päätökseen työn, jonka sinä annoit minulle tehtäväksi. ⁵ Ja nyt, Isä, kirkasta minut luonasi sillä kirkkaudella, joka minulla oli sinun kanssasi ennen maailman olemassaoloa.

⁶ "Minä olen ilmoittanut sinun nimesi niille ihmisille, jotka sinä annoit minulle maailmasta. He olivat sinun; sinä annoit heidät minulle, ja he ovat pitäneet sinun sanasi. ⁷ Nyt he ymmärtävät, että kaikki, minkä sinä olet antanut minulle, tulee sinulta. ⁸ Sillä minä olen antanut heille ne sanat, jotka sinä annoit minulle, ja he ovat ottaneet ne vastaan. He ovat todella tienneet, että minä tulin sinulta, ja he ovat uskoneet, että sinä lähetit minut.

⁹ Minä rukoilen heidän puolestaan. En rukoile maailman puolesta, vaan niiden puolesta, jotka sinä olet antanut minulle, sillä he ovat sinun. ¹⁰ Kaikki, mikä on minun, on sinun, ja kaikki, mikä on sinun, on minun; ja minä olen kirkastettu heissä. ¹¹ Minä en enää ole maailmassa, mutta he ovat maailmassa, ja minä tulen sinun luoksesi. Pyhä Isä, varjele heitä nimessäsi, jonka sinä olet antanut minulle, jotta he olisivat yhtä niin kuin me olemme yhtä. ¹² Kun olen heidän kanssaan, minä varjelin heitä sinun nimessäsi, jonka sinä olet antanut minulle. Minä suojelin heitä, eikä kukaan heistä joutunut hukkaan paitsi kadotuksen lapsi, jotta Raamattu täyttyisi.

¹³ Mutta nyt minä tulen sinun luoksesi, ja minä puhun nämä asiat maailmassa, jotta heillä olisi minun iloni täydellisenä itsessään. ¹⁴ Minä olen antanut heille sinun sanasi, ja maailma on vihannut heitä, koska he eivät kuulu maailmaan, niin kuin en minäkään kuulu maailmaan. ¹⁵ En pyydä, että ottaisit heidät pois maailmasta, vaan että suojelisit heitä pahalta. ¹⁶ He eivät kuulu maailmaan, niin kuin en minäkään kuulu maailmaan. ¹⁷ Pyhitä heidät totuudessa; sinun sanasi on totuus. ¹⁸ Niin kuin sinä lähetit minut maailmaan, minäkin olen lähettänyt heidät maailmaan. ¹⁹ Ja heidän tähtensä minä pyhitän itseni, jotta hekin olisivat todella pyhitetyt.

²⁰ "En rukoile ainoastaan näiden puolesta, vaan myös niiden puolesta, jotka uskovat minuun heidän sanansa kautta, ²¹ että he kaikki olisivat yhtä, Isä, niin kuin sinä olet minussa ja minä sinussa. Olkoot hekin meissä, jotta maailma uskoisi, että sinä olet lähettänyt minut. ²² Minä olen antanut heille sen kirkkauden, jonka sinä annoit minulle, jotta he olisivat yhtä niin kuin me olemme yhtä— ²³ minä heissä ja sinä minussa—jotta he olisivat täydellisesti yhtä. Silloin maailma tietää, että sinä olet lähettänyt minut ja olet rakastanut heitä niin kuin olet rakastanut minua.

²⁴ "Isä, minä haluan, että ne, jotka sinä olet antanut minulle, olisivat kanssani siellä, missä minä olen, nähdäkseen minun kirkkauteni, sen kirkkauden, jonka sinä olet antanut minulle, koska sinä rakastit minua ennen maailman perustamista. ²⁵ "Vanhurskas Isä, maailma ei tunne sinua, mutta minä tunnen sinut, ja nämä tietävät, että sinä olet lähettänyt minut. ²⁶ Minä olen tehnyt sinun nimesi heille tunnetuksi ja teen sen edelleen tunnetuksi, jotta se rakkaus, jolla sinä

Johanneksen evankeliumi

olet rakastanut minua, olisi heissä, ja minä olisin heissä."

18 Kun Jeesus oli puhunut nämä sanat, hän meni opetuslapsineen Kidronin puron yli, ja siellä oli puutarha, johon hän ja hänen opetuslapsensa menivät. ² Mutta Juudas, joka kavalsi hänet, tiesi myös paikan, sillä Jeesus oli usein kokoontunut sinne opetuslastensa kanssa. ³ Niin Juudas otti mukaansa sotilasosaston ja ylipappien ja fariseusten palvelijoita ja tuli sinne lyhtyjen, soihtujen ja aseiden kanssa. ⁴ Jeesus, tietäen kaiken, mitä hänen päällään oli tuleva, meni esiin ja kysyi heiltä: "Ketä te etsitte?" ⁵ He vastasivat hänelle: "Jeesusta Nasaretilaista." Jeesus sanoi heille: "Minä se olen." Juudas, joka kavalsi hänet, seiso i myös heidän kanssaan. ⁶ Kun Jeesus sanoi: "Minä se olen," he perääntyivät ja kaatuivat maahan. ⁷ Hän kysyi heiltä taas: "Ketä te etsitte?" He sanoivat: "Jeesusta Nasaretilaista." ⁸ Jeesus vastasi: "Minähän sanoin teille, että minä se olen. Jos te siis minua etsitte, antakaa näiden mennä." ⁹ Tämä tapahtui, jotta toteutuisi se sana, jonka hän oli puhunut: "Niistä, jotka sinä olet minulle antanut, en ole kadottanut yhtäkään." ¹⁰ Silloin Simon Pietari, jolla oli miekka, veti sen esiin ja löi ylipapin palvelijaa ja leikkasi häneltä pois oikean korvan. Palvelijan nimi oli Malkus. ¹¹ Jeesus sanoi Pietarille: "Pane miekkasi tuppeen. Enkö minä joisi sitä maljaa, jonka Isä on minulle antanut?"

¹² Silloin sotilasosasto, sen päällikkö ja juutalaisten palvelijat ottivat Jeesuksen kiinni ja sitoivat hänet. ¹³ He veivät hänet ensin Hannaksen luo, joka oli Kaifaksen, sen vuoden ylipapin, appi. ¹⁴ Kaifas oli se, joka oli neuvonut juutalaisia, että olisi hyödyllistä, jos yksi mies kuolisi kansan puolesta.

¹⁵ Simon Pietari ja eräs toinen opetuslapsi seurasivat Jeesusta. Tämä opetuslapsi oli ylipapin tuttu ja meni Jeesuksen kanssa ylipapin pihaan, ¹⁶ mutta Pietari seiso i ulkopuolella oven luona. Toinen opetuslapsi, joka oli ylipapin tuttu, meni ulos ja puhui ovenvartijana olevalle palvelustytölle ja toi Pietarin sisään. ¹⁷ Ovenvartijana oleva palvelustyttö sanoi Pietarille: "Et kai sinäkin ole tämän miehen opetuslapsia?" Hän sanoi: "En ole." ¹⁸ Oli kylmä, ja palvelijat ja palvelijat seisoivat hiilivalkean ääressä ja lämmittelivät. Pietari seiso i myös heidän kanssaan ja lämmitteli.

¹⁹ Ylipappi kysyi Jeesukselta hänen opetuslapsistaan ja opetuksestaan. ²⁰ Jeesus vastasi: "Minä olen puhunut maailmalle julkisesti. Minä olen aina opettanut synagogissa ja temppelissä, jossa kaikki juutalaiset kokoontuvat. En ole puhunut mitään salassa. ²¹ Miksi sinä minua kysyt? Kysy niiltä, jotka ovat kuulleet, mitä minä olen heille puhunut. Katso, he tietävät, mitä minä olen sanonut." ²² Kun hän sanoi tämän, yksi lähellä seisovista palvelijoista löi Jeesusta kasvoihin ja sanoi: "Näinkö sinä vastaat ylipapille?" ²³ Jeesus vastasi: "Jos olen puhunut väärin, todista väärästä; mutta jos oikein, miksi lyöt minua?" ²⁴ Hannas lähetti hänet sidottuna Kaifaksen, ylipapin, luo.

²⁵ Sillä välin Simon Pietari seiso i ja lämmitteli. Niin he kysyivät häneltä: "Et kai sinäkin ole hänen opetuslapsiaan?" Hän kielsi sen ja sanoi: "En ole." ²⁶ Yksi ylipapin palvelijoista, sen miehen sukulainen, jonka korvan Pietari oli leikannut pois, sanoi: "Enkö minä nähnyt sinua puutarhassa hänen kanssaan?" ²⁷ Pietari kielsi taas, ja samassa lauloi kukko.

²⁸ Sitten he veivät Jeesuksen Kaifaksen luota pretorioon. Oli varhainen aamu, eivätkä he itse menneet sisälle pretorioon, jotta eivät saastuisi, vaan voisivat syödä pääsiäisaterian. ²⁹ Pilatus meni ulos heidän luokseen ja kysyi: "Minkä syytöksen te tuotte tätä miestä vastaan?" ³⁰ He vastasivat: "Jos hän ei olisi pahantekijä, emme olisi antaneet häntä sinun käsiisi." ³¹ Pilatus sanoi heille: "Ottakaa hänet ja tuomitkaa hänet teidän lakinne mukaan." Juutalaiset sanoivat: "Meillä ei ole lupaa ketään tappaa." ³² Tämä tapahtui, jotta toteutuisi Jeesuksen sana, jolla hän ilmoitti, millä tavoin hän oli kuoleva.

³³ Pilatus meni taas sisälle pretorioon, kutsui Jeesuksen ja kysyi häneltä: "Oletko sinä juutalaisten kuningas?" ³⁴ Jeesus vastasi: "Sanotko sinä tämän omasta aloitteestasi, vai ovatko toiset kertoneet sinulle minusta?" ³⁵ Pilatus vastasi: "Olenko minä juutalainen? Sinun oma kansasi ja ylipapit ovat antaneet sinut minun käsiini. Mitä sinä olet tehnyt?" ³⁶ Jeesus sanoi: "Minun kuninkuuteni ei ole tästä maailmasta. Jos se olisi tästä maailmasta, minun palvelijani taistelisivat, ettei minua annettaisi juutalaisten käsiin. Mutta minun kuninkuuteni ei ole täältä." ³⁷ "Niin sinä siis olet kuningas!" sanoi Pilatus. Jeesus vastasi: "Sinä sanot, että minä olen kuningas. Sitä varten minä olen syntynyt ja tullut maailmaan, että todistaisin totuudesta. Jokainen, joka on

Johanneksen evankeliumi

totuudesta, kuulee minun ääneni." ³⁸ Pilatus sanoi hänelle: "Mikä on totuus?" Tämän sanottuaan hän meni taas ulos juutalaisten luo ja sanoi heille: "Minä en löydä hänessä mitään syytä." ³⁹ Mutta teillä on tapa, että pääsiäisenä minä vapautan teille yhden vangin. Tahdotteko, että vapautan teille 'juutalaisten kuninkaan'?" ⁴⁰ He huusivat taas: "Ei tätä, vaan Barabbas!" Mutta Barabbas oli kapinoinisija.

19 Pilatus otti sitten Jeesuksen ja ruoskitti hänet. ² Sotilaat väänsivät orjantappurakruunun ja asettivat sen hänen päähänsä, ja he pukivat hänet purppuraviitta. ³ He tulivat hänen luokseen toistuvasti ja sanoivat: "Terve, juutalaisten kuningas!" ja löivät häntä kasvoihin. ⁴ Pilatus meni taas ulos ja sanoi heille: "Katso, minä tuon hänet teidän eteenne, jotta tietäisitte, etten löydä hänessä mitään syytä." ⁵ Jeesus tuli ulos orjantappurakruunu päässään ja purppuraviitta yllään. Pilatus sanoi heille: "Tässä on mies!" ⁶ Kun ylipapit ja virkamiehet näkivät hänet, he huusivat: "Ristiinnaulitse hänet! Ristiinnaulitse hänet!" Pilatus sanoi: "Ottakaa hänet itse ja ristiinnaulitkaa, sillä minä en löydä hänessä mitään syytä." ⁷ Juutalaisten johtajat vastasivat: "Meillä on laki, ja sen lain mukaan hänen tulee kuolla, koska hän teki itsensä Jumalan Pojaksi." ⁸ Kun Pilatus kuuli tämän, hän pelkäsi entistä enemmän. ⁹ Hän meni takaisin palatsiin ja kysyi Jeesukselta: "Mistä sinä olet?" Mutta Jeesus ei vastannut hänelle. ¹⁰ Pilatus sanoi hänelle: "Kieltäydytkö puhumasta minulle? Etkö tiedä, että minulla on valta vapauttaa sinut ja ristiinnaulita sinut?" ¹¹ Jeesus vastasi: "Sinulla ei olisi mitään valtaa minuun, ellei sitä olisi annettu sinulle ylhäältä. Sen vuoksi sillä, joka luovutti minut sinulle, on suurempi synty." ¹² Tästä lähtien Pilatus yritti vapauttaa hänet, mutta juutalaiset huusivat: "Jos vapautat tämän miehen, et ole keisarin ystävä; jokainen, joka väittää olevansa kuningas, vastustaa keisaria."

¹³ Kun Pilatus kuuli nämä sanat, hän toi Jeesuksen ulos ja istuutui tuomarinistuimelle paikassa, jota kutsutaan Kiveykseksi, hepreaksi Gabbatha. ¹⁴ Oli pääsiäisen valmistuspäivä, noin kuudes tunti. Hän sanoi juutalaisille: "Katso, teidän kuninkaanne!" ¹⁵ He huusivat: "Pois hänet! Ristiinnaulitse hänet!" Pilatus kysyi: "Ristiinnaulitanko teidän kuninkaanne?" Ylipapit vastasivat: "Meillä ei ole kuningasta, vaan keisari."

¹⁶ Niin Pilatus luovutti hänet ristiinnaulittavaksi. Sotilaat ottivat Jeesuksen haltuunsa.

¹⁷ Kantaen omaa ristiään hän meni ulos paikkaan, jota kutsutaan Pääkallonpaikaksi, hepreaksi Golgata. ¹⁸ Siellä he ristiinnaulitsivat hänet, ja hänen kanssaan kaksi muuta, yhden kummallekin puolelle, Jeesuksen ollessa keskellä. ¹⁹ Pilatus kirjoitutti ja asetti ristin päälle kirjoituksen: "JEEUSUS NASARETILAINEN, JUUTALAISTEN KUNINGAS." ²⁰ Monet juutalaiset lukivat tämän kirjoituksen, sillä paikka, jossa Jeesus ristiinnaulittiin, oli lähellä kaupunkia, ja se oli kirjoitettu hepreaksi, latinaksi ja kreikaksi. ²¹ Juutalaisten ylipapit sanoivat Pilatukselle: "Älä kirjoita: 'Juutalaisten kuningas', vaan että hän sanoi: 'Minä olen juutalaisten kuningas.'" ²² Pilatus vastasi: "Minkä kirjoitin, sen kirjoitin."

²³ Kun sotilaat olivat ristiinnaulinneet Jeesuksen, he ottivat hänen vaatteensa ja jakoivat ne neljään osaan, jokaiselle sotilaalle yhden, ja jäljelle jäi aluspaita. Aluspaita oli saumaton, kudottu yhtenä kappaleena. ²⁴ He sanoivat toisilleen: "Älkäämme repikö sitä, vaan heittäkäämme arpa siitä, kenen se on." Tämä tapahtui, jotta kirjoitus kävisi toteen: "He jakoivat vaatteeni keskenään ja heittivät arpa vaatteestani." Näin sotilaat tekivät.

²⁵ Jeesuksen ristin äärellä seisoi hänen äitinsä, hänen äitinsä sisar, Klopaksen vaimo Maria ja Magdalan Maria. ²⁶ Kun Jeesus näki äitinsä ja opetuslapsen, jota hän rakasti, seisovan lähellä, hän sanoi äidilleen: "Rakas nainen, katso, poikasi!" ²⁷ Sitten hän sanoi opetuslapselle: "Katso, äitisi!" Siitä hetkestä lähtien opetuslapsi otti hänet omaan kotiinsa.

²⁸ Tämän jälkeen, tietäen, että kaikki oli nyt täytetty, ja jotta kirjoitus kävisi toteen, Jeesus sanoi: "Minun on jano." ²⁹ Siellä oli astia täynnä hapanviiniä; he panivat hapanviinillä täytetyn sienen iisopinvarteen ja nostivat sen hänen suulleen. ³⁰ Saatuaan hapanviinin Jeesus sanoi: "Se on täytetty!" Sitten hän kallisti päänsä ja antoi henkensä.

³¹ Koska oli valmistuspäivä, jotta ruumiit eivät jäisi ristille sapattina (sillä se sapatti oli suuri päivä), juutalaiset pyysivät Pilatukselta, että heidän sääriluunsa rikottaisiin ja heidät otettaisiin alas. ³² Sotilaat tulivat ja rikkoivat ensimmäisen ja toisen sääriluut, jotka oli ristiinnaulittu hänen kanssaan. ³³

Johanneksen evankeliumi

Mutta kun he tulivat Jeesuksen luo ja näkivät, että hän oli jo kuollut, he eivät rikkoneet hänen sääriluitaan.³⁴ Sen sijaan yksi sotilaista lävisti hänen kylkensä keihäällä, ja heti siitä tuli verta ja vettä.³⁵ Se, joka sen näki, on todistanut, ja hänen todistuksensa on tosi; hän tietää puhuvansa totta, jotta tekin uskoisitte.³⁶ Nämä tapahtumat tapahtuivat, jotta kirjoitus kävisi toteen: "Yhtäkään hänen luistaan ei rikota."³⁷ Ja taas toinen kirjoitus sanoo: "He katsovat häneen, jonka he lävistivät."

³⁸ Tämän jälkeen Joosef Arimatialainen, Jeesuksen opetuslapsi, mutta salaa juutalaisten pelosta, pyysi Pilatuksesta, että saisi ottaa Jeesuksen ruumiin, ja Pilatus antoi luvan. Niin hän tuli ja otti Jeesuksen ruumiin.³⁹ Nikodeemus, joka oli ensimmäisenä tullut Jeesuksen luo yöllä, tuli myös tuoden mukanaan mirhan ja aloen sekoitusta, noin sata litraa.⁴⁰ He ottivat Jeesuksen ruumiin ja käärivät sen pellavakankaisiin mausteiden kanssa, juutalaisten hautaustavan mukaisesti.⁴¹ Paikassa, jossa hänet ristiinnaulittiin, oli puutarha, ja puutarhassa uusi hauta, johon ei vielä ollut ketään laskettu.⁴² Koska oli juutalaisten valmistuspäivä ja hauta oli lähellä, he laskivat Jeesuksen sinne.

20 Viikon ensimmäisenä päivänä, kun oli vielä pimeää, Maria Magdaleena tuli haudalle ja näki, että kivi oli otettu pois haudan suulta.²

Hän juoksi Simon Pietarin ja toisen opetuslapsen, sen jota Jeesus rakasti, luo ja sanoi: "He ovat ottaneet Herran pois haudasta, emmekä tiedä, mihin he ovat hänet panneet!"³ Silloin Pietari ja toinen opetuslapsi lähtivät haudalle.⁴ He juoksivat molemmat, mutta toinen opetuslapsi juoksi nopeammin kuin Pietari ja saapui ensin haudalle.⁵ Hän kumartui ja katsoi sisään ja näki pellavaliinat siellä, mutta ei mennyt sisään.⁶ Sitten Simon Pietari tuli hänen jäljessään ja meni suoraan hautaan. Hän näki pellavaliinat siellä,⁷ ja liinan, joka oli ollut Jeesuksen pään ympärillä, ei pellavaliinojen kanssa, vaan erikseen kokoon taitettuna.⁸ Sitten toinen opetuslapsi, joka oli saapunut haudalle ensin, meni myös sisään. Hän näki ja uskoi.⁹ Sillä he eivät vielä ymmärtäneet Kirjoituksista, että Jeesuksen piti nousta kuolleista.¹⁰ Sen jälkeen opetuslapset palasivat omiin koteihinsa.

¹¹ Mutta Maria seisoj ulkopuolella haudan luona itkien. Kun hän itki, hän kumartui katsomaan hautaan

¹² ja näki kaksi enkeliä valkoisissa vaatteissa

istumassa siinä, missä Jeesuksen ruumis oli ollut, toisen pääpuolella ja toisen jalkopäässä.¹³ He kysyivät häneltä: "Nainen, miksi itket?" Hän vastasi: "He ovat ottaneet Herrani pois, enkä tiedä, mihin he ovat hänet panneet."¹⁴ Tämän sanottuaan hän kääntyi ja näki Jeesuksen seisovan siinä, mutta ei tajunnut, että se oli Jeesus.¹⁵ Jeesus kysyi häneltä: "Nainen, miksi itket? Ketä etsit?" Luullen häntä puutarhuriksi hän sanoi: "Herra, jos sinä olet vienyt hänet pois, kerro minulle, mihin olet hänet pannut, niin minä otan hänet."¹⁶ Jeesus sanoi hänelle: "Maria." Hän kääntyi häneen päin ja huudahti hepreaksi: "Rabboni!" (mikä tarkoittaa "Opettaja").¹⁷ Jeesus sanoi: "Älä pidätte minua, sillä en ole vielä noussut Isän luo. Mene sen sijaan veljeni luo ja kerro heille: 'Minä nousen Isäni ja teidän Isänne luo, Jumalani ja teidän Jumalanne luo.'¹⁸ Maria Magdaleena meni opetuslasten luo ja kertoi heille: "Minä olen nähnyt Herran!" Ja hän kertoi heille, mitä hän oli sanonut hänelle.

¹⁹ Sinä viikon ensimmäisenä iltana, kun opetuslapset olivat yhdessä, ovet lukittuina juutalaisten johtajien pelosta, Jeesus tuli ja seisoj heidän keskellään ja sanoi: "Rauha teille!"²⁰ Tämän sanottuaan hän näytti heille kätensä ja kylkensä. Opetuslapset iloitsivat nähdessään Herran.²¹ Jeesus sanoi jälleen: "Rauha teille! Niin kuin Isä on lähettänyt minut, niin minäkin lähetän teidät."²² Tämän sanottuaan hän puhalsi heidän päälleen ja sanoi: "Ottakaa vastaan Pyhä Henki.²³ Jos te annatte kenellekään synnin anteeksi, ne ovat anteeksi annetut; jos te pidätte anteeksiannon keneltäkään, se on pidätetty."

²⁴ Mutta Tuomas, jota kutsuttiin Didymukseksi, yksi kahdestatoista, ei ollut opetuslasten kanssa, kun Jeesus tuli.²⁵ Niinpä muut opetuslapset kertoivat hänelle: "Me olemme nähneet Herran!" Mutta hän vastasi: "Ellei minä näe naulojen jälkiä hänen käsissään ja pistä sormeani niihin, ja pistä kättäni hänen kylkeensä, en usko."

²⁶ Viikon kuluttua hänen opetuslapsensa olivat jälleen talossa, ja Tuomas oli heidän kanssaan. Vaikka ovet olivat lukossa, Jeesus tuli ja seisoj heidän keskellään ja sanoi: "Rauha teille!"²⁷ Sitten hän sanoi Tuomaalle: "Pistä sormesi tähän; katso käsiäni. Ojenna kätesi ja pistä se kylkeeni. Älä epäile, vaan usko."²⁸ Tuomas huudahti hänelle: "Sinä olet minun Herrani ja minun Jumalani!"²⁹ Jeesus sanoi hänelle: "Sinä uskot, koska olet nähnyt minut;

Johanneksen evankeliumi

autuaita ne, jotka eivät ole nähneet ja kuitenkin uskovat."

³⁰ Jeesus teki paljon muitakin ihmeellisiä merkkejä opetuslastensa nähden, joita ei ole kirjoitettu tähän kirjaan. ³¹ Mutta nämä on kirjoitettu, jotta te uskoisitte, että Jeesus on Messias, Jumalan Poika, ja että uskomalla teillä olisi elämä hänen nimessään.

21 Näiden tapahtumien jälkeen Jeesus ilmestyi jälleen opetuslapsille Tiberiaan järven rannalla, ja Hän teki sen näin: ² Simon Pietari, Tuomas, jota kutsuttiin Didymukseksi, Natanael Galilean Kaanasta, Sebedeuksen pojat ja kaksi muuta opetuslasta olivat yhdessä. ³ Simon Pietari sanoi heille: "Minä menen kalaan." He vastasivat: "Me tulemme mukaasi." Niin he lähtivät ja nousivat veneeseen, mutta sinä yönä he eivät saaneet mitään. ⁴ Kun aamu alkoi sarastaa, Jeesus seisoi rannalla, mutta opetuslapset eivät tunnistanee, että se oli Jeesus. ⁵ Jeesus huusi heille: "Lapset, onko teillä mitään syötävää?" He vastasivat: "Ei ole." ⁶ Hän käski heitä: "Heittäkää verkko veneen oikealle puolelle, niin löydätte." He heittivät, eivätkä kyenneet vetämään sitä ylös kalojen paljouden vuoksi. ⁷ Silloin se opetuslapsi, jota Jeesus rakasti, sanoi Pietarille: "Se on Herra!" Kun Simon Pietari kuuli tämän, hän puki ylleen viittansa (sillä hän oli riisuutunut työtä varten) ja hyppäsi mereen. ⁸ Muut opetuslapset seurasivat pienessä veneessä, vetäen perässään verkkoa täynnä kaloja, sillä he eivät olleet kaukana rannasta, noin kaksisataa kyynärää. ⁹ Kun he olivat tulleet maihin, he näkivät hiiloksen, jossa oli kalaa ja leipää. ¹⁰ Jeesus käski heitä: "Tuokaa niitä kaloja, joita juuri saitte." ¹¹ Simon Pietari meni veneeseen ja veti verkon maihin, täynnä suuria kaloja, yhteensä 153; ja vaikka niitä oli niin paljon, verkko ei revennyt. ¹² Jeesus sanoi heille: "Tulkaa ja syökää aamiaista." Kukaan opetuslapsista ei rohjennut kysyä Häneltä: "Kuka sinä olet?" koska he tiesivät, että se oli Herra. ¹³ Jeesus tuli, otti leivän ja jakoi sen heille, samoin myös kalan. ¹⁴ Tämä oli jo kolmas kerta, kun Jeesus ilmestyi opetuslapsilleen kuolleista nousemisen jälkeen.

¹⁵ Kun he olivat syöneet, Jeesus sanoi Simon Pietarille: "Simon, Johanneksen poika, rakastatko minua enemmän kuin nämä?" Hän vastasi: "Kyllä, Herra, sinä tiedät, että rakastan sinua." Jeesus sanoi: "Ruoki minun karitsoitani." ¹⁶ Hän kysyi häneltä uudelleen: "Simon, Johanneksen poika, rakastatko minua?" Hän vastasi: "Kyllä, Herra, sinä tiedät, että rakastan sinua." Jeesus sanoi: "Kaitse minun lampaitani." ¹⁷ Hän kysyi häneltä kolmannen kerran: "Simon, Johanneksen poika, rakastatko minua?" Pietari oli murheissaan, koska Jeesus kysyi häneltä kolmannen kerran: "Rakastatko minua?" Hän sanoi: "Herra, sinä tiedät kaiken; sinä tiedät, että rakastan sinua." Jeesus sanoi: "Ruoki minun lampaitani." ¹⁸ Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: kun olit nuorempi, vyötit itsesi ja menit minne tahdot; mutta kun vanhenet, ojennat kätesi, ja joku toinen vyöttää sinut ja vie sinut minne et tahdo." ¹⁹ Tämän Hän sanoi osoittaakseen, millaisella kuolemalla Pietari kirkastaisi Jumalaa. Tämän sanottuaan Hän sanoi hänelle: "Seuraa minua!"

²⁰ Pietari kääntyi ja näki opetuslapsen, jota Jeesus rakasti, seuraavan heitä, sen, joka oli kallistunut Jeesuksen rintaa vasten aterialla ja kysynyt: "Herra, kuka on se, joka kavaltaa sinut?" ²¹ Nähdessään hänet Pietari kysyi Jeesukselta: "Herra, entä tämä mies?" ²² Jeesus vastasi: "Jos minä tahdon, että hän jää tänne, kunnes tulen, mitä se sinulle kuuluu? Sinä seuraa minua." ²³ Niin levisi veljien keskuudessa huhu, että tämä opetuslapsi ei kuolisi. Mutta Jeesus ei sanonut hänelle, ettei hän kuolisi, vaan: "Jos minä tahdon, että hän jää tänne, kunnes tulen, mitä se sinulle kuuluu?"

²⁴ Tämä on se opetuslapsi, joka todistaa näistä asioista ja joka on kirjoittanut ne muistiin. Me tiedämme, että hänen todistuksensa on tosi. ²⁵ On paljon muitakin, mitä Jeesus teki; jos kaikki kirjoitettaisiin ylös, luulen, ettei koko maailma riittäisi kirjojen säilytyspaikaksi.

Apostolien teot

1 Edellisessä kertomuksessani, Teofilus, dokumentoin kaiken, mitä Jeesus alkoi tehdä ja opettaa, ² aina siihen päivään saakka, jolloin hänet otettiin ylös taivaaseen, annettuaan ohjeita Pyhän Hengen kautta valitsemilleen apostoleille. ³ Kärsimyksensä jälkeen hän näyttäytyi heille elävänä monin vakuuttavin todistein, ilmestyen neljäkymmenen päivän ajan ja puhuen Jumalan valtakunnasta. ⁴ Eräänä kertana, kun hän kokosi heitä yhteen, hän käski heitä olemaan lähtemättä Jerusalemissa, vaan odottamaan Isän lupautsa, "jonka," hän sanoi, "olette kuulleet minun puhuvan; ⁵ sillä Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhällä Hengellä, ei monen päivän päästä."

⁶ Kun he olivat koolla, he kysivät häneltä: "Herra, onko tämä se aika, jolloin aiot palauttaa valtakunnan Israelille?" ⁷ Hän vastasi: "Ei ole teidän asianne tietää aikoja tai hetkiä, jotka Isä on asettanut omalla auktoriteetillaan. ⁸ Mutta te saatte voiman, kun Pyhä Henki tulee teidän päällenne; ja te tulette olemaan minun todistajiani Jerusalemissa, ja koko Juudeassa ja Samariassa, ja maan ääriin saakka."

⁹ Kun hän oli sanonut tämän, hänet kohotettiin ylös heidän katsolessaan, ja pilvi kätki hänet heidän näkyvistään. ¹⁰ Kun he katsoivat tarkasti taivaalle hänen mennessään, yhtäkkiä kaksi miestä valkoisissa vaatteissa seisoivat heidän vierellään. ¹¹ "Galilean miehet," he sanoivat, "miksi seisotte katselemassa taivaalle? Tämä sama Jeesus, joka on otettu teiltä ylös taivaaseen, tulee takaisin samalla tavalla kuin olette nähneet hänen menevän taivaaseen."

¹² Sitten he palasivat Jerusalemiin Öljymäeltä, joka on lähellä Jerusalemiä, sapatinmatkan päässä. ¹³ Kun he saapuivat, he menivät yläkertaan huoneeseen, jossa he oleskelivat. Paikalla olivat Pietari, Johannes, Jaakob ja Andreas; Filippus ja Tuomas, Bartolomeus ja Matteus; Jaakob Alfeuksen poika, Simon Kiivailija ja Juudas Jaakobin poika. ¹⁴ Kaikki nämä omistautuivat jatkuvasti rukoukseen yhdessä naisten kanssa, ja Jeesuksen äidin Marian ja hänen veljiensä kanssa.

¹⁵ Noina päivinä Pietari nousi seisomaan uskovien joukossa (ryhmässä, joka oli noin 120 henkilöä) ja sanoi: ¹⁶ "Veljet ja sisaret, kirjoitusten piti täyttyä, jotka Pyhä Henki puhui kauan sitten Daavidin kautta Juudaksesta, joka toimi oppaana niille, jotka

pidättivät Jeesuksen. ¹⁷ Hänet luettiin meidän joukkoomme ja hän jakoi tämän palvelutyön." ¹⁸ (Nyt tämä mies hankki pellon pahuudestaan saamallaan maksulla, ja syökyessään pää edellä hän halkesi keskeltä ja kaikki hänen sisälmyksensä valuivat ulos. ¹⁹ Tämä tuli tunnetuksi kaikille Jerusalemin asukkaille, joten he kutsuivat sitä peltoa omalla kielellään Akeldamaksi, eli Veripelloksi.) ²⁰ "Sillä," sanoi Pietari, "on kirjoitettu psalmien kirjassa:

'Tulkoon hänen asuinsijansa autioksi; älköön siellä asuko ketään,'

ja,

'Ottakoon toinen hänen virkansa.'

²¹ Siksi on tarpeen valita yksi niistä miehistä, jotka ovat olleet kanssamme koko sen ajan, kun Herra Jeesus kulki sisään ja ulos meidän joukossamme, ²² alkaen Johanneksen kasteesta siihen päivään, jolloin hänet otettiin ylös meidän luotamme. Sillä yhden näistä täytyy tulla meidän kanssamme hänen ylösnousemuksensa todistajaksi." ²³ Niinpä he ehdottivat kahta miestä: Joosef, jota kutsuttiin Barsabbaaksi (tunnetaan myös nimellä Justus), ja Mattias. ²⁴ Sitten he rukoilivat: "Herra, sinä joka tunnet kaikkien sydämet, paljasta meille, kumman näistä kahdesta olet valinnut ²⁵ ottamaan tämän palvelutyön ja apostolinviran, jonka Juudas jätti mennäkseen omaan paikkaansa." ²⁶ Sitten he heittivät arpaa, ja Mattias valittiin; näin hänet lisättiin yhteentoista apostoliin.

2 Kun helluntaipäivä tuli, he olivat kaikki yhdessä samassa paikassa. ² Yhtäkkiä taivaasta tuli ääni kuin voimakas tuulenpuuska, ja se täytti koko talon, jossa he istuivat. ³ He näkivät ikään kuin tulisia kielii, jotka jakautuivat ja asettuivat kunkin päälle. ⁴ He täytyivät kaikki Pyhällä Hengellä ja alkoivat puhua eri kielillä, sen mukaan kuin Henki heille puhuttavaa antoi.

⁵ Jerusalemissa asui hurskaita juutalaisia kaikista kansoista taivaan alla. ⁶ Kun tämä ääni kuului, kokoontui suuri joukko ihmisiä, ja he joutuivat ymmälle, koska kukin kuuli heidän puhuvan omalla kielellään. ⁷ He olivat aivan hämmästyneitä ja kysyivät: "Eivätkö kaikki nämä, jotka puhuvat, ole galilealaisia?" ⁸ Kuinka me sitten kuulemme kukin oman syntymäkielimme? ⁹ Me parttilaiset, meedialaiset ja elamilaiset, me, jotka asumme

Apostolien teot

Mesopotamiassa, Juudeassa ja Kappadokiassa, Pontoksessa ja Aasiassa, ¹⁰ Frygiassa ja Pamfylissa, Egyptissä ja Kyrenen puoleisessa Libyassa, me täällä oleskelevat roomalaiset, sekä juutalaiset että käännynnäiset, ¹¹ kreetalaiset ja arabit – me kuulemme heidän julistavan Jumalan suuria tekoja omilla kielillämme!" ¹² He olivat kaikki hämmästyneitä ja ymmällään ja kyselivät toisiltaan: "Mitä tämä mahtaa olla?" ¹³ Mutta toiset pilkkasivat heitä ja sanoivat: "He ovat juovuksissa makeasta viinistä."

¹⁴ Silloin Pietari astui esiin yhdessä niiden yhdentoista kanssa, korotti äänensä ja puhui heille: "Juudean miehet ja kaikki te, jotka asutte Jerusalemissa, tietäkää tämä ja kuulkaa tarkoin minun sanani. ¹⁵ Eivät nämä ole juovuksissa, niin kuin te luulette, sillä nyt on vasta kolmas tunti päivästä. ¹⁶ Tämä on se, mikä on sanottu profeetta Joelin kautta:

¹⁷ *"Viimeisinä päivinä, sanoo Jumala, minä vuodatan Henkeni kaiken lihan päälle; teidän poikanne ja tyttärenne profetoivat, teidän nuorukaisenne näkevät näkyjä, ja teidän vanhuksenne uneksivat unia. ¹⁸ Myös palvelijoilleni ja palvelijattarilleni minä niinä päivinä vuodatan Henkeni, ja he profetoivat. ¹⁹ Minä annan näkyä ihmisille ylhäällä taivaalla ja merkkejä alhaalla maan päällä, verta ja tulta ja savupatsaita. ²⁰ Aurinko muuttuu pimeydeksi ja kuu vereksi, ennen kuin Herran päivä tulee, se suuri ja loistava. ²¹ Ja jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu."*

²² "Israelilaiset miehet, kuulkaa nämä sanat: Jeesus Nasaretilainen, mies, jonka Jumala teille osoitti voimallisilla teoilla, ihmeillä ja merkeillä, jotka Jumala hänen kauttaan teki teidän keskellänne, niin kuin itse tiedätte, ²³ hänet, joka teille annettiin Jumalan ennalta määräämän päätöksen ja edeltätietämisen mukaan, te laittomien miesten käsin naulitsitte ristille ja surmasitte. ²⁴ Mutta Jumala herätti hänet kuolleista, päästäen hänet kuoleman tuskista, koska oli mahdotonta, että kuolema olisi voinut pitää häntä vallassaan. ²⁵ Daavid sanoi hänestä:

"Minä näin aina edessäni Herran, sillä hän on minun oikealla puolellani, etten horjuisi. ²⁶ Sen tähden minun sydämeni iloitsee ja kieleni riemuitsee, ja myös ruumiini lepää toivossa, ²⁷ sillä sinä et hylkää

minun sieluani tuonelaan etkä salli Pyhäsi nähdä katoavaisuutta. ²⁸ Sinä olet ilmoittanut minulle elämän tiet, sinä täytät minut ilolla kasvojesi edessä."

²⁹ "Veljet, minä voin rohkeasti sanoa teille patriarkka Daavidista, että hän kuoli ja hänet haudattiin, ja hänen hautansa on meidän luonamme tähän päivään asti. ³⁰ Mutta koska hän oli profeetta ja tiesi, että Jumala oli valalla vannonut asettavansa hänen jälkeläisensä hänen valtaistuimelleen, ³¹ hän edeltä nähdessä puhui Kristuksen ylösnousemuksesta, ettei häntä hylätty tuonelaan eikä hänen ruumiinsa nähnyt katoavaisuutta. ³² Tämän Jeesuksen Jumala on herättänyt, ja me kaikki olemme sen todistajia. ³³ Koska hänet on korotettu Jumalan oikealle puolelle, hän on saanut Isältä lupauksen Pyhästä Hengestä ja on vuodattanut sen, minkä te nyt näette ja kuulette. ³⁴ Sillä Daavid ei noussut taivaaseen, mutta hän sanoo:

"Herra sanoi minun Herralleni: "Istu minun oikealle puolelleni ³⁵ kunnes minä panen sinun vihollisesi sinun jalkojesi alle."

³⁶ "Olkoon siis koko Israelin huone varma siitä, että Jumala on tehnyt hänet, tämän Jeesuksen, jonka te ristiinnaulitsitte, sekä Herraksi että Kristukseksi."

³⁷ Kun ihmiset kuulivat tämän, he saivat piston sydämeensä ja sanoivat Pietarille ja muille apostoleille: "Veljet, mitä meidän pitää tehdä?" ³⁸ Pietari vastasi: "Kääntykää ja ottakaa kaste Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksiantamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan. ³⁹ Sillä teille ja teidän lapsillenne tämä lupaus on annettu, ja kaikille, jotka ovat kaukana, kaikille, jotka Herra, meidän Jumalamme, kutsuu." ⁴⁰ Monilla muillakin sanoilla hän todisti ja kehotti heitä sanoen: "Pelastakaa itsenne tästä nurgasta sukupuolvesta." ⁴¹ Ne, jotka ottivat hänen sanansa vastaan, kastettiin, ja noin kolmetuhatta henkeä lisättiin heidän joukkoonsa sinä päivänä.

⁴² He pysyivät uskollisesti apostolien opetuksessa ja keskinäisessä yhteydessä, leivän murtamisessa ja rukouksissa. ⁴³ Kaikki olivat täynnä pelkoa, ja apostolien kautta tapahtui monia ihmeitä ja tunnustekoja. ⁴⁴ Kaikki uskovat olivat yhdessä ja pitivät kaiken yhteisenä. ⁴⁵ He myivät omaisuutensa ja tavaransa ja jakoivat ne kaikille sen mukaan, kuin kukin tarvitsi. ⁴⁶ Joka päivä he kokoontuivat

Apostolien teot

yksimielisesti temppelissä, ja kodeissaan he mursivat leipää ja nauttivat ruokansa riemullisin ja vilpittömin sydämin, ⁴⁷ kiittäen Jumalaa ja nauttien koko kansan suosiota. Ja Herra lisäsi heidän joukkoonsa joka päivä niitä, jotka saivat pelastuksen.

3 Pietari ja Johannes olivat menossa temppeliin rukoushetkellä, joka oli yhdeksäs hetki. ² Mies, joka oli ollut rampa syntymästään asti, kannettiin temppelin portille, jota kutsuttiin Kauniiksi, missä hänet asetettiin joka päivä kerjäämään almuja temppeliin meneviltä. ³ Nähdessään Pietarin ja Johanneksen olevan menossa temppeliin, hän pyysi heiltä almuja. ⁴ Pietari, yhdessä Johanneksen kanssa, kiinnitti katseensa häneen ja sanoi: "Katso meihin." ⁵ Mies kiinnitti huomionsa heihin, odottaen saavansa heiltä jotakin. ⁶ Pietari sanoi: "Hopeaa ja kultaa minulla ei ole, mutta mitä minulla on, sen minä sinulle annan. Jeesuksen Kristuksen, Nasarettilaisen, nimessä, nouse ja kävele." ⁷ Hän tarttui miehen oikeasta kädestä, auttoi hänet ylös, ja heti hänen jalkansa ja nilkkansa vahvistuivat. ⁸ Hän hypähti pystyyn ja alkoi kävellä, ja meni heidän kanssaan temppeliin, kävellen ja hypellen ja ylistäen Jumalaa. ⁹ Kaikki näkivät hänen kävelevän ja ylistävän Jumalaa; ¹⁰ ja he tunnistivat hänet samaksi mieheksi, joka istui kerjäämässä temppelin portilla, jota kutsuttiin Kauniiksi, ja he olivat täynnä ihmetystä ja hämmästyästä siitä, mitä hänelle oli tapahtunut.

¹¹ Kun hän piti kiinni Pietarista ja Johanneksesta, kaikki ihmiset juoksivat heidän luokseen paikassa, jota kutsuttiin Salomon pylväiköksi, aivan hämmästyneinä. ¹² Kun Pietari näki tämän, hän puhui kansalle: "Israelilaiset miehet, miksi olette yllättyneitä tästä? Miksi tuijotatte meitä ikään kuin omalla voimallamme tai hurskaudellamme olisimme saaneet hänet kävelemään?" ¹³ Aabrahamin, Iisakin ja Jaakobin Jumala, meidän isiemme Jumala, on kirkastanut palvelijansa Jeesuksen, jonka te luovutitte ja kielsitte Pilatuksen edessä, vaikka hän oli päättänyt vapauttaa hänet. ¹⁴ Te kielsitte Pyhän ja Vanhurskaan ja pyysitte murhaajaa vapauttavaksi teille. ¹⁵ Te tapoitte elämän Ruhtinaan, jonka Jumala herätti kuolleista, ja me olemme tämän todistajia. ¹⁶ Uskon kautta Jeesuksen nimeen tämä mies, jonka näette ja tunnette, on tullut vahvaksi. Jeesuksen nimi ja usko, joka tulee hänen kauttaan, on antanut hänelle tämän täydellisen terveyden teidän kaikkien edessä.

¹⁷ "Ja nyt, veljet, tiedän, että te toimitte tietämättömyydessä, samoin kuin teidän hallitsijanne. ¹⁸ Mutta Jumala on täyttänyt sen, minkä hän ennusti kaikkien profeettojen kautta, että hänen Kristuksensa kärsisi tällä tavalla. ¹⁹ Tehkää siis parannus ja kääntykää Jumalan puoleen, jotta teidän syntinne pyyhittäisiin pois, että Herralta tulisi virvoituksen ajat, ²⁰ ja että hän lähettäisi Messiaan, joka on teille määrätty, nimittäin Jeesuksen. ²¹ Taivaan on otettava hänet vastaan siihen asti, kunnes tulee aika, jolloin Jumala palauttaa kaiken, kuten hän on kauan sitten luvannut pyhien profeettojensa kautta.

²² Sillä Mooses sanoi: 'Herra, teidän Jumalanne, on herättävä teille profeetan, minun kaltaiseni, teidän omasta kansastanne; teidän on kuunneltava kaikkea, mitä hän teille sanoo. ²³ Jokainen, joka ei kuuntele sitä profeettaa, hävitetään kansan keskuudesta.' ²⁴ Totisesti, alkaen Samuelista, kaikki profeetat, jotka ovat puhuneet, ovat ilmoittaneet nämä päivät. ²⁵ Te olette profeettojen ja sen liiton perillisiä, jonka Jumala teki isienne kanssa. Hän sanoi Aabrahamille: 'Sinun jälkeläistesi kautta kaikki maan kansat tulevat siunatuiksi.' ²⁶ Kun Jumala herätti palvelijansa, hän lähetti hänet ensin teidän luoksenne siunaamaan teitä kääntämällä jokaisen teistä pois synnillisiltä teiltänne."

4 Kun he puhuivat kansalle, papit, temppelivartioston päällikkö ja saddukeukset tulivat heidän luokseen, ² suuresti huolestuneina siitä, että apostolit opettivat kansaa ja julistivat kuolleiden ylösnousemusta Jeesuksen kautta. ³ He ottivat Pietarin ja Johanneksen kiinni ja, koska oli jo ilta, panivat heidät vankeuteen seuraavaan päivään asti. ⁴ Kuitenkin monet, jotka kuulivat sanoman, uskoivat, ja uskovien miesten määrä kasvoi noin viiteen tuhanteen.

⁵ Seuraavana päivänä hallitusmiehet, vanhimmat ja kirjanoppineet kokoontuivat Jerusalemiin. ⁶ Ylipappi Hannas oli paikalla, samoin Kaifas, Johannes, Aleksander ja muita ylipapillista sukua. ⁷ He toivat Pietarin ja Johanneksen eteensä ja alkoivat kysellä heiltä: "Millä voimalla tai kenen nimessä te olette tämän tehneet?" ⁸ Silloin Pietari, täynnä Pyhää Henkeä, puhui heille: "Kansan hallitusmiehet ja vanhimmat, ⁹ jos meitä tänään tutkitaan hyvästä teosta, joka on tehty sairaalle miehelle, siitä, kuinka hän on parantunut, ¹⁰ niin tietäkää te kaikki ja koko

Apostolien teot

Israelin kansa, että Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimessä, jonka te ristiinnaulitsitte ja jonka Jumala herätti kuolleista, tämä mies seisoo terveenä teidän edessänne.¹¹ Hän on

'se kivi, jonka te rakentajat hylkäsitte, josta on tullut kulmakivi.'

¹² Eikä ole pelastusta kenessäkään toisessa, sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä ihmisille annettu, jossa meidän pitäisi pelastua."

¹³ Kun he näkivät Pietarin ja Johanneksen rohkeuden ja ymmärsivät, että he olivat oppimattomia ja tavallisia miehiä, he hämmästyivät ja tunnistivat heidät Jeesuksen seurassa olleiksi.¹⁴ Mutta nähdessään parantuneen miehen seisovan heidän kanssaan, heillä ei ollut mitään sanottavaa vastaan.

¹⁵ Niinpä he käskivät heidän poistua neuvostosta ja neuvottelivat keskenään,¹⁶ sanoen: "Mitä me teemme näille miehille? Sillä on ilmeistä kaikille Jerusalemissa asuville, että heidän kauttaan on tapahtunut merkittävä ihme, emmekä voi sitä kieltää."

¹⁷ Mutta estääksemme tämän leviämistä edelleen kansan keskuuteen, varoittakaamme heitä puhumasta enää kenellekään tässä nimessä."¹⁸ Ja kun he kutsuivat heidät takaisin, he käskivät heitä olemaan puhumatta tai opettamatta lainkaan Jeesuksen nimessä.¹⁹ Mutta Pietari ja Johannes vastasivat heille: "Päättäkää itse, onko Jumalan edessä oikein kuunnella teitä ennemmin kuin Jumalaa."²⁰ Sillä emme voi olla kertomatta siitä, mitä olemme nähneet ja kuulleet."²¹ Lisää uhkauksia esitettyään he päästivät heidät menemään, löytämättä keinoja rangaista heitä, koska kaikki kansa ylisti Jumalaa tapahtuneesta.²² Sillä mies, joka oli parantunut, oli yli neljäkymmenen vuoden ikäinen.

²³ Kun heidät vapautettiin, Pietari ja Johannes palasivat omiensa luo ja kertoivat kaiken, mitä ylipapit ja vanhimmat olivat heille sanoneet.²⁴ Kun he kuulivat tämän, he kohottivat äänensä yhdessä Jumalan puoleen ja sanoivat: "Herra, sinä olet tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kaiken, mitä niissä on."²⁵ Sinä puhuit Pyhän Hengen kautta palvelijasi, isämme Daavidin suulla:

'Miksi pakanat pauhaavat ja kansat turhia ajattelevat?'²⁶ Maan kuninkaat nousevat ja hallitsijat kokoontuvat Herraa ja hänen Voideltuaan vastaan.'

²⁷ Totisesti, Herodes ja Pontius Pilatus, yhdessä pakanoiden ja Israelin kansan kanssa, kokoontuivat tässä kaupungissa pyhää palvelijaasi Jeesusta vastaan, jonka sinä voitelit.²⁸ He toteuttivat sen, minkä sinun voimasi ja tahtosi oli ennalta määrännyt tapahtuvaksi.²⁹ Ja nyt, Herra, katso heidän uhkauksiaan ja anna palvelijoillesi rohkeutta puhua sanaasi,³⁰ kun sinä ojennat kätesi parantamaan ja tekemään merkkejä ja ihmeitä pyhän palvelijasi Jeesuksen nimessä."³¹ Kun he olivat rukoilleet, paikka, jossa he olivat koolla, järkkyy. He kaikki täytyivät Pyhällä Hengellä ja puhuivat rohkeasti Jumalan sanaa.

³² Uskovien joukko oli yhtä sydäntä ja sielua. Kukaan ei pitänyt omanaan mitään, mitä hän omisti, vaan kaikki oli heille yhteistä.³³ Apostolit todistivat suurella voimalla Herran Jeesuksen ylösnousemuksesta, ja suuri armo oli heidän kaikkien yllä.³⁴ Kukaan ei ollut heidän joukossaan puutteessa. Ajoittain ne, joilla oli maata tai taloja, myivät ne ja toivat rahat³⁵ ja panivat ne apostolien jalkojen juureen, ja ne jaettiin jokaiselle, jolla oli tarve.³⁶ Joosef, kyproslainen leeviläinen, jota apostolit kutsuivat Barnabaaksi (mikä tarkoittaa "rohkausun poikaa"),³⁷ myi omistamansa pellon, toi rahat ja pani ne apostolien jalkojen juureen.

5 Mies nimeltä Ananias ja hänen vaimonsa Safira myivät maaomaisuuden.² Hän piti osan hinnasta itsellään vaimonsa tietäen sen, ja toi osan apostolien jalkojen juureen.³ Silloin Pietari sanoi: "Ananias, miksi Saatana on täyttänyt sydämesi niin, että valehdelit Pyhälle Hengelle ja pidit osan maasta saadusta hinnasta?"⁴ Eikö se ollut sinun omaisuuttasi ennen kuin se myytiin? Ja sen jälkeen kun se oli myyty, eikö se ollut sinun vallassasi? Miksi olet sydämessäsi päättänyt tehdä tämän teon? Et ole valehdellut ihmisille, vaan Jumalalle."⁵ Kun Ananias kuuli nämä sanat, hän kaatui maahan ja kuoli; ja suuri pelko valtasi kaikki, jotka kuulivat siitä.⁶ Nuoret miehet nousivat, käärivät hänet ja kantoivat hänet pois haudattavaksi.

⁷ Noin kolmen tunnin kuluttua hänen vaimonsa tuli sisään tietämättä, mitä oli tapahtunut.⁸ Pietari kysyi häneltä: "Sano minulle, onko tämä se hinta, jonka sinä ja Ananias saitte maasta?" Hän vastasi: "Kyllä, se on hinta."⁹ Pietari sanoi hänelle: "Kuinka te voitte yhdessä koetella Herran Henkeä? Katso, niiden jalat, jotka hautasivat miehesi, ovat oven edessä, ja he

Apostolien teot

kantavat sinutkin pois." ¹⁰ Heti hän kaatui hänen jalkoihinsa ja kuoli. Nuoret miehet tulivat sisään, löysivät hänet kuolleena ja kantoivat hänet pois haudatakseen hänet miehensä viereen. ¹¹ Syvä kunnioitus valtasi koko seurakunnan ja kaikki, jotka kuulivat näistä tapahtumista.

¹² Monia tunnustekoja ja ihmeitä tapahtui apostolien kautta kansan keskuudessa, ja kaikki uskovat kokoontuivat yhdessä Salomon pylväikössä. ¹³ Kukaan muu ei uskaltanut liittyä heihin, vaikka kansa piti heitä suuressa arvossa. ¹⁴ Kuitenkin yhä enemmän uskovia liittyi Herran joukkoon, sekä miehiä että naisia. ¹⁵ Tämän seurauksena ihmiset toivat sairaita kaduille ja asettivat heitä vuoteille ja matoille, jotta edes Pietarin varjo osuisi heihin hänen kulkiessaan ohi. ¹⁶ Joukkoja kokoontui Jerusalemin ympäristön kaupungeista, tuoden sairaita ja saastaisista hengistä vaivattuja, ja kaikki parannettiin.

¹⁷ Silloin ylipappi ja kaikki hänen kanssaan olevat, jotka kuuluivat saddukeusten lahkoon, täytyivät kateudesta. ¹⁸ He pidättivät apostolit ja panivat heidät julkiseen vankilaan. ¹⁹ Mutta yöllä Herran enkeli avasi vankilan ovet ja vei heidät ulos. ²⁰ "Menkää, seiskää temppelissä ja kertokaa kansalle tästä uudesta elämästä", hän sanoi. ²¹ Aamunkoitteessa he menivät temppeliin ja alkoivat opettaa. Kun ylipappi ja hänen kanssaan olevat saapuivat, he kutsuivat koolle neuvoston—koko Israelin vanhimpien kokouksen—ja lähettivät vankilaan hakemaan apostoleja. ²² Mutta kun virkamiehet saapuivat, he eivät löytäneet heitä vankilasta, joten he palasivat ja kertoivat, ²³ "Löysimme vankilan tiukasti lukittuna, vartijat seisomassa ovilla; mutta kun avasimme ne, emme löytäneet ketään sisältä." ²⁴ Kun temppelivartioston päällikkö ja ylipapit kuulivat tämän, he olivat ymmällään, miettien, mitä tästä voisi seurata. ²⁵ Sitten joku tuli ja sanoi: "Katso! Ne miehet, jotka panitte vankilaan, seisovat temppelissä opettamassa kansaa."

²⁶ Silloin päällikkö meni virkamiestensä kanssa ja toi apostolit takaisin ilman väkivaltaa, sillä he pelkäsivät, että kansa voisi kivittää heidät. ²⁷ Apostolit tuotiin sisään ja asetettiin neuvoston eteen, ja ylipappi kuulusteli heitä. ²⁸ "Annoimme teille tiukat määräykset olla opettamatta tässä nimessä", hän sanoi. "Kuitenkin olette täyttäneet Jerusalemin

opetuksellanne ja aiotte saattaa tämän miehen veren meidän päällemme." ²⁹ Pietari ja muut apostolit vastasivat: "Meidän täytyy totella Jumalaa enemmän kuin ihmisiä! ³⁰ Isiemme Jumala herätti Jeesuksen kuolleista, jonka te tapoitte ripustamalla hänet ristille. ³¹ Jumala korotti hänet oikealle puolelleen Ruhtinaaksi ja Pelastajaksi, antaakseen Israelille parannuksen ja syntien anteeksiantamisen. ³² Me todistamme näistä asioista, samoin kuin Pyhä Henki, jonka Jumala on antanut niille, jotka tottelevat häntä."

³³ Kun he kuulivat tämän, he raivostuivat ja halusivat tappaa heidät. ³⁴ Mutta fariseus nimeltä Gamaliel, lainopettaja, jota kaikki kansa kunnioitti, nousi neuvostossa ja käski viedä miehet hetkeksi ulos. ³⁵ Sitten hän puhui neuvostolle: "Israelilaiset miehet, harkitkaa tarkkaan, mitä aiotte tehdä näille miehille. ³⁶ Jonkin aikaa sitten Theudas nousi esiin, väittäen olevansa jotain suurta, ja noin neljäsatua miestä liittyi hänen seuraansa. Hänet tapettiin, kaikki hänen seuraajansa hajotettiin, ja se kaikki tuli tyhjäksi. ³⁷ Hänen jälkeensä nousi Juudas Galilealainen väestönlaskennan päivinä ja johti kapinaan joukon ihmisiä. Häinkin hukkui, ja kaikki hänen seuraajansa hajotettiin. ³⁸ Siksi, tässä tilanteessa, neuvon teitä: Jättäkää nämä miehet rauhaan! Antakaa heidän mennä! Sillä jos heidän tarkoituksensa tai toimintansa on ihmislähtöistä, se epäonnistuu. ³⁹ Mutta jos se on Jumalasta, ette voi estää heitä; saatatte jopa huomata taistelevanne Jumalaa vastaan."

⁴⁰ Hänen puheensa vakuutti heidät. He kutsuivat apostolit sisään, ruoskivat heidät ja käskivät heitä olemaan puhumatta Jeesuksen nimessä, ja sitten vapauttivat heidät. ⁴¹ Apostolit lähtivät neuvostosta iloiten siitä, että heidät oli katsottu arvollisiksi kärsimään häpeää Nimen tähden. ⁴² Päivästä päivään, temppelissä ja talosta taloon, he jatkoivat opettamista ja julistamista, että Jeesus on Messias.

6 Niinä päivinä, kun opetuslasten määrä kasvoi, syntyi valitus hellenististen juutalaisten keskuudessa hebrealaisia juutalaisia vastaan, koska heidän leskiään laiminlyötiin päivittäisessä ruoan jakelussa. ² Niinpä ne kaksitoista kutsuivat koolle koko opetuslasten joukon ja sanoivat: "Ei olisi sopivaa, että me jättäisimme Jumalan sanan huolehtiaksemme pöytien palvelemisesta. ³ Valitkaa siis, veljet ja sisaret, keskuudestanne seitsemän

Apostolien teot

miestä, joilla on hyvä maine, jotka ovat täynnä Henkeä ja viisautta, ja jotka voimme asettaa tähän tehtävään. ⁴ Me taas omistaudumme rukoukseen ja sanan palvelukseen." ⁵ Tämä ehdotus miellytti koko seurakuntaa. He valitsivat Stefanoksen, miehen täynnä uskoa ja Pyhää Henkeä, sekä Filippoksen, Prokorksen, Nikanorin, Timonin, Parmenaan ja Nikolaoksen, Antiokiasta kääntyneen. ⁶ Nämä miehet tuotiin apostolien eteen, jotka rukoilivat ja panivat kätensä heidän päälleen.

⁷ Jumalan sana levisi edelleen, ja opetuslasten määrä Jerusalemissa kasvoi suuresti, ja suuri joukko pappeja tuli uskolle kuuliaisiksi.

⁸ Stefanos, täynnä armoa ja voimaa, teki merkittäviä ihmisiä ja tunnustekoja kansan keskuudessa. ⁹ Kuitenkin vastustus nousi Vapautettujen synagogan jäseniltä, joihin kuului kyreneläisiä, aleksandrialaisia ja muita Kilikian ja Aasian alueelta, jotka alkoivat väitellä Stefanoksen kanssa. ¹⁰ Mutta he eivät kyenneet vastustamaan sitä viisautta ja Henkeä, jolla hän puhui. ¹¹ Sitten he salaa yllyttivät muutamia miehiä sanomaan: "Olemme kuulleet hänen puhuvan pilkkaavia sanoja Moosesta ja Jumalaa vastaan." ¹² He yllyttivät kansaa, vanhimpia ja lainopettajia, ja he ottivat Stefanoksen kiinni ja veivät hänet Suuren neuvoston eteen. ¹³ He asettivat vääriä todistajia, jotka todistivat: "Tämä mies ei lakkaa puhumasta tätä pyhää paikkaa ja lakia vastaan." ¹⁴ Sillä olemme kuulleet hänen sanovan, että tämä Jeesus Nasaretilainen tuhoaa tämän paikan ja muuttaa ne tavat, jotka Mooses on meille antanut." ¹⁵ Kaikki, jotka istuivat Suuressa neuvostossa, katsoivat tarkasti Stefanosta, ja he näkivät, että hänen kasvonsa olivat kuin enkelin kasvot.

7 Ylipappi kysyi sitten Stefanukselta: "Ovatko nämä syytökset totta?" ² Stefanus vastasi: "Veljet ja isät, kuulkaa minua! Kunnian Jumala ilmestyi esi-isällemme Abrahamille, kun hän oli Mesopotamiassa, ennen kuin hän asettui Harraniin. ³ Ja Hän käski häntä: 'Lähde maastasi ja sukusi luota ja mene maahan, jonka minä sinulle osoitan.' ⁴ Niin Abraham lähti kaldealaisten maasta ja asettui Harraniin. Kun hänen isänsä kuoli, Jumala siirsi hänet tähän maahan, jossa te nyt asutte. ⁵ Hän ei antanut hänelle täällä perintöosaa, ei edes jalan vertaa maata. Kuitenkin Hän lupasi antaa sen hänelle omaksi ja hänen jälkeläisilleen hänen jälkeensä, vaikka hänellä ei ollut lasta siihen aikaan. ⁶ Jumala

puhui näin: 'Sinun jälkeläisesi tulevat olemaan muukalaisia maassa, joka ei ole heidän omansa, ja heitä orjuutetaan ja kohdellaan huonosti neljäsataa vuotta. ⁷ Mutta minä tuomitsen sen kansan, jota he palvelevat orjina', sanoi Jumala, 'ja sen jälkeen he tulevat ulos ja palvovat minua tässä paikassa.' ⁸ Sitten Hän antoi hänelle ympärileikkauksen liiton. Niin Abrahamista tuli Iisakin isä, ja hän ympärileikkasi hänet kahdeksantena päivänä; ja Iisakista tuli Jaakobin isä, ja Jaakobista kahdentoista patriarkan.

⁹ "Patriarkat, kateudesta, myivät Joosefin Egyptiin. Mutta Jumala oli hänen kanssaan, ¹⁰ ja pelasti hänet kaikista hänen ahdistuksistaan, antaen hänelle suosion ja viisautta faraoon, Egyptin kuninkaan, edessä, joka teki hänestä Egyptin ja koko hänen taloutensa hallitsijan. ¹¹ "Sitten tuli nälänhätä koko Egyptiin ja Kanaaniin, aiheuttaen suurta ahdinkoa, eikä esi-isämme löytäneet ruokaa. ¹² Kun Jaakob kuuli, että Egyptissä oli viljaa, hän lähetti esi-isämme ensimmäiselle matkalleen. ¹³ Toisella vierailullaan Joosef paljasti henkilöllisyytensä veljilleen, ja farao sai tietää Joosefin perheestä. ¹⁴ Joosef kutsui sitten isänsä Jaakobin ja kaikki sukulaisensa, yhteensä seitsemänkymmentäviisi henkilöä. ¹⁵ Jaakob meni alas Egyptiin, missä hän ja esi-isämme kuolivat. ¹⁶ Heidän ruumiinsa tuotiin takaisin Sikemiin ja asetettiin hautaan, jonka Abraham oli ostanut Hamorin pojilta Sikemissä rahasummalla.

¹⁷ "Kun aika lähestyi, että Jumala täyttäisi lupauksensa Abrahamille, kansamme väkiluku Egyptissä kasvoi suuresti. ¹⁸ Kunnes Egyptiin nousi uusi kuningas, joka ei tuntenut Joosefia. ¹⁹ Tämä kuningas käytti kansaamme hyväkseen ja sortoi esi-isämme, pakottaen heidät hylkäämään lapsensa, jotta he eivät selviäisi. ²⁰ "Siihen aikaan Mooses syntyi, eikä hän ollut tavallinen lapsi. Häntä hoidettiin isänsä talossa kolme kuukautta. ²¹ Kun hänet asetettiin ulos, faraoon tytär otti hänet ja kasvatti hänet omana poikanaan. ²² Mooses opetettiin kaikessa egyptiläisten viisaudessa ja oli vaikutusvaltainen sanoissaan ja teoissaan. ²³ "Kun hän oli neljäkymmenen vuoden ikäinen, hänen sydämessään heräsi halu vierailla veljiensä, israelilaisten, luona. ²⁴ Nähdessään yhden heistä kärsivän väeryyttä, hän puolusti häntä ja kosti sorretun surmaamalla egyptiläisen. ²⁵ Hän oletti, että hänen veljensä ymmärtäisivät, että Jumala antoi

Apostolien teot

heille pelastuksen hänen kauttaan, mutta he eivät ymmärtäneet. ²⁶ Seuraavana päivänä hän tuli kahden israelilaisen tappelun keskelle ja yritti sovittelua heitä, sanoen: 'Miehet, te olette veljiä; miksi teette vääryyttä toisillenne?' ²⁷ Mutta se, joka teki vääryyttä naapurilleen, työnsi hänet syrjään, sanoen: 'Kuka on tehnyt sinusta hallitsijan ja tuomarin meidän yllemme?' ²⁸ Aiotko tappaa minut, kuten teit egyptiläiselle eilen?' ²⁹ Tämän huomautuksen kuultuaan Mooses pakeni ja tuli muukalaiseksi Midianin maahan, missä hänestä tuli kahden pojan isä.

³⁰ "Kun neljäkymmentä vuotta oli kulunut, enkeli ilmestyi hänelle palavassa pensaassa erämaassa lähellä Siinain vuorta. ³¹ Kun Mooses näki sen, hän ihmetteli näkyä. Lähestyessään tarkemmin, Herran ääni tuli hänelle: ³² 'Minä olen sinun esi-isiesi Jumala, Abrahamin, Iisakin ja Jaakobin Jumala.' Mooses vapisi pelosta eikä uskaltanut katsoa. ³³ Sitten Herra käski häntä: 'Riisu sandaalit jaloistasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhä maa. ³⁴ Olen todella nähnyt kansani sorron Egyptissä, ja olen kuullut heidän huokauksensa. Olen tullut alas vapauttamaan heidät. Nyt tule, minä lähetän sinut takaisin Egyptiin.'

³⁵ "Tämä Mooses, jonka he hylkäsivät sanoen: 'Kuka on tehnyt sinusta hallitsijan ja tuomarin?' on se, jonka Jumala lähetti sekä hallitsijaksi että pelastajaksi, enkelin avulla, joka ilmestyi hänelle pensaassa. ³⁶ Hän johti heidät ulos, tehden ihmettä ja merkkejä Egyptissä, Punaisella merellä ja neljäkymmentä vuotta erämaassa. ³⁷ "Tämä on se Mooses, joka sanoi israelilaisille: 'Jumala nostaa teille profeetan, minun kaltaiseni, teidän omasta kansastanne.' ³⁸ Hän oli seurakunnan kanssa erämaassa, enkelin kanssa, joka puhui hänelle Siinain vuorella, ja esi-isiemme kanssa; ja hän sai elävät sanat välitettäväksi meille. ³⁹ "Mutta esi-isämme kieltäytyivät tottelemasta häntä. Sen sijaan he hylkäsivät hänet ja sydämissään kaipasivat palata Egyptiin. ⁴⁰ He sanoivat Aaronille: 'Tee meille jumalia, jotka kulkevat edellämme. Mitä tulee tähän Moosekseen, joka johdatti meidät pois Egyptistä - emme tiedä, mitä hänelle on tapahtunut!' ⁴¹ Silloin he tekivät vasikan muotoisen epäjumalan. He toivat sille uhreja ja iloitsivat siitä, mitä heidän omat kätensä olivat tehneet. ⁴² Mutta Jumala käänsi heille

selkänsä ja antoi heidät palvomaan aurinkoa, kuuta ja tähtiä. Kuten on kirjoitettu profeettojen kirjassa:

'Toitteko minulle uhreja ja lahjoja neljäkymmentä vuotta erämaassa, Israelin heimo?' ⁴³ Olette ottaneet Moolokin majan ja teidän jumalanne Refanin tähden, epäjumalat, jotka teitte palvottaviksi. Siksi minä lähetän teidät pakkosiirtolaisuuteen Babylonian tuolle puolen.'

⁴⁴ "Esi-isillämme oli liiton laki telttamajassa heidän kanssaan erämaassa. Se tehtiin, kuten Jumala ohjeisti Moosesta, sen mallin mukaan, jonka hän oli nähnyt. ⁴⁵ Esi-isämme saivat sen ja toivat sen Joosuan kanssa, kun he valtasivat ne kansat, jotka Jumala ajoi pois heidän edestään. Se pysyi maassa Daavidin aikaan asti, ⁴⁶ joka löysi armon Jumalan edessä ja pyysi, että hän saisi valmistaa asuinsijan Jaakobin Jumalalle. ⁴⁷ Kuitenkin Salomo rakensi Hänelle talon. ⁴⁸ Kuitenkin Korkein ei asu ihmiskäsin tehdyissä rakennuksissa. Kuten profeetta sanoo:

⁴⁹ 'Taivas on minun valtaistuimeni, ja maa on minun jalkojeni alusta. Millaisen talon te rakennatte minulle?' sanoo Herra. 'Tai missä on minun lepopaikkani?' ⁵⁰ Eikö minun käteni ole tehnyt kaikkia näitä asioita?'

⁵¹ "Te niskoittelevat ihmiset, ympärileikkaamattomat sydämeltänne ja korviltanne! Te vastustatte aina Pyhää Henkeä; olette aivan kuin esi-isänne. ⁵² Ketä profeetoista esi-isänne eivät vainonneet? He tappoivat ne, jotka ennustivat Vanhurskaan tulon, ja nyt teistä on tullut Hänen kavaltajiaan ja murhaajiaan— ⁵³ te, jotka saitte lain enkelien kautta, mutta ette ole pitäneet sitä."

⁵⁴ Kun sanhedrinin jäsenet kuulivat tämän, he raivostuivat ja kiristelivät hampaitaan häntä vastaan. ⁵⁵ Mutta Stefanus, täynnä Pyhää Henkeä, katsoi taivaaseen ja näki Jumalan kirkkauden ja Jeesuksen seisovan Jumalan oikealla puolella. ⁵⁶ "Katso", hän sanoi, "näen taivaat avoinna ja Ihmisen Pojan seisovan Jumalan oikealla puolella." ⁵⁷ Tämän kuultuaan he huusivat kovalla äänellä, peittivät korvansa ja ryntäsivät häntä kohti yhtenä miehenä. ⁵⁸ He raahasivat hänet kaupungin ulkopuolelle ja alkoivat kivittää häntä. Sillä välin todistajat laskivat vaatteensa nuoren miehen, nimeltä Saul, jalkojen juureen. ⁵⁹ Kun he kivittivät Stefanusta, hän huusi: "Herra Jeesus, ota vastaan henkeni!" ⁶⁰ Sitten hän

Apostolien teot

polvistui ja huusi: "Herra, älä pidä tätä syntiä heille syynä." Sanottuaan tämän hän nukkui pois.

8 Ja Saul oli samaa mieltä hänen kuolemastaan. Sinä päivänä nousi ankara vaino Jerusalemin seurakuntaa vastaan, ja kaikki paitsi apostolit hajaantuivat pitkin Juudean ja Samarian alueita. ² Uskolliset miehet hautasivat Stefanoksen ja survivat häntä syvästi. ³ Mutta Saul teki tuhoa seurakunnassa, kulkien talosta taloon ja raahaten miehiä ja naisia vankilaan.

⁴ Sen tähden ne, jotka olivat hajaantuneet, kulkivat ympäriinsä julistaen sanaa. ⁵ Filippos meni alas erääseen Samarian kaupunkiin ja alkoi julistaa heille Kristusta. ⁶ Joukot kiinnittivät tarkasti huomiota siihen, mitä Filippos sanoi, kun he kuulivat häntä ja näkivät ne merkit, joita hän teki. ⁷ Sillä monista, joissa oli saastaisia henkiä, ja lähtivät ulos huutaen kovalla äänellä; ja monet halvaantuneet tai rammatt paraniivat. ⁸ Niinpä seurauksena oli suuri ilo siinä kaupungissa.

⁹ Nyt kaupungissa oli mies nimeltä Simon, joka oli aiemmin harjoittanut noituutta ja hämmästyttänyt Samarian kansaa, väittäen olevansa joku suuri. ¹⁰ Kaikki ihmiset, pienimmästä suurimpaan, kiinnittivät häneen huomiota sanoen: "Tämä mies on Jumalan Suuri Voima." ¹¹ He seurasivat häntä, koska hän oli pitkään hämmästyttänyt heitä taikuudellaan. ¹² Mutta kun he uskoivat Filipposta, joka julisti hyvää sanomaa Jumalan valtakunnasta ja Jeesuksen Kristuksen nimestä, heidät kastettiin, sekä miehet että naiset. ¹³ Jopa Simon itse uskoi ja kastamisen jälkeen jatkoi Filippoksen kanssa. Hän oli hämmästyntynyt nähdessään merkit ja suuret ihmeet.

¹⁴ Kun apostolit Jerusalemissa kuulivat, että Samaria oli ottanut vastaan Jumalan sanan, he lähettivät Pietarin ja Johanneksen heidän luokseen. ¹⁵ Kun he saapuivat, he rukoilivat heidän puolestaan, että he saisivat Pyhän Hengen. ¹⁶ Sillä Pyhä Henki ei ollut vielä laskeutunut kehenkään heistä; heidät oli vain kastettu Herran Jeesuksen nimeen. ¹⁷ Niinpä Pietari ja Johannes laskivat kätensä heidän päälleen, ja he saivat Pyhän Hengen. ¹⁸ Kun Simon näki, että Henki annettiin apostolien käten päällepanemisen kautta, hän tarjosi heille rahaa, ¹⁹ sanoen: "Antakaa minullekin tämä valta, että jokainen, jolle minä lasken käteni, saisi Pyhän Hengen." ²⁰ Mutta Pietari sanoi hänelle: "Menköön rahasi sinun kanssasi

kadotukseen, koska luulit voivasi ostaa Jumalan lahjan rahalla! ²¹ Sinulla ei ole osaa tässä palveluksessa, sillä sydämesi ei ole oikea Jumalan edessä. ²² Käänny siis pois tästä pahuudestasi ja rukoile Herraa, että jos mahdollista, sydämesi aikomus annettaisiin sinulle anteeksi. ²³ Sillä minä näen, että olet täynnä katkeruutta ja synnin vanki." ²⁴ Simon vastasi: "Rukoilkaa minun puolestani Herraa, ettei mitään siitä, mitä olette sanoneet, tapahtuisi minulle."

²⁵ Kun he olivat todistaneet ja puhuneet Herran sanaa, he palasivat Jerusalemiin, julistaen evankeliumia monissa Samarian kylissä.

²⁶ Herran enkeli puhui Filippokselle sanoen: "Nouse ja mene etelään tielle, joka vie Jerusalemistä Gazaan." (Tämä on autiomaatie.) ²⁷ Niin hän nousi ja meni. Siellä oli etiopialainen hovihera, Kandaken, etiopialaisten kuningattaren, korkea virkamies, joka oli vastuussa kaikesta hänen aarteestaan. Hän oli tullut Jerusalemiin palvomaan, ²⁸ ja oli palaamassa, istuen vaunuissaan, lukien profeetta Jesajaa. ²⁹ Henki sanoi Filippokselle: "Mene ja liity noihin vaunuihin." ³⁰ Filippos juoksi ja kuuli hänen lukevan profeetta Jesajaa, ja kysyi: "Ymmärrätkö, mitä luet?" ³¹ Hän vastasi: "Kuinka voisin, ellei joku opasta minua?" Ja hän kutsui Filippoksen nousemaan ja istumaan kanssaan. ³² Nyt se kohta, jota hän luki, oli tämä:

"Hänet vietiin teuraaksi kuin lammas, ja kuin karitsa keritsijänsä edessä on ääneti, niin hän ei avaa suutaan. ³³ Hänen nöyrytyksessään oikeus kiellettiin häneltä. Kuka voi kertoa hänen jälkeläisistään? Sillä hänen elämänsä otettiin pois maasta."

³⁴ Hovihera kysyi Filippokselta: "Kerro minulle, kenestä profeetta sanoo tämän? Itsestäänkö vai jostain toisesta?" ³⁵ Silloin Filippos alkoi puhua ja lähtien tästä kirjoituksesta, jakoi hänelle Jeesuksen sanoman. ³⁶ Kun he matkustivat tietä pitkin, he tulivat veden äärelle, ja hovihera sanoi: "Katso, tässä on vettä. Mikä estää minua tulemasta kastetuksi?" ³⁷ [Tämä jae sisältyy perinteisesti joihinkin käsikirjoituksiin: "Filippos sanoi: 'Jos uskot koko sydämestäsi, voit.' Ja hän vastasi: 'Uskon, että Jeesus Kristus on Jumalan Poika.'"] ³⁸ Ja hän käski pysäyttää vaunut. Sekä Filippos että hovihera menivät alas veteen, ja Filippos kastoi hänet. ³⁹ Kun he nousivat

Apostolien teot

vedestä, Herran Henki vei Filippoksen pois, eikä hovihera nähnyt häntä enää, mutta jatkoi matkaansa iloiten.⁴⁰ Filippos kuitenkin löysi itsensä Asdodista, ja kulkiessaan läpi, hän julisti evankeliumia kaikissa kaupungeissa, kunnes saapui Kesareaan.

9 Saul, joka yhä uhkaili ja tappoi Herran opetuslapsia, meni ylipapin luo,² ja pyysi kirjeitä Damaskoksen synagogille, jotta jos hän löytäisi jonkun, joka kuului Tielle, olipa mies tai nainen, hän voisi tuoda heidät sidottuina Jerusalemiin.³ Kun hän matkusti ja lähestyi Damaskosta, yhtäkkiä valo taivaasta loisti hänen ympärillään.⁴ Hän kaatui maahan ja kuuli äänen, joka kutsui häntä: "Saul, Saul, miksi vainoat minua?"⁵ Hän kysyi: "Kuka olet, Herra?" ja Hän vastasi: "Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat."⁶ Nouse ja mene kaupunkiin, ja siellä sinulle kerrotaan, mitä sinun on tehtävä."⁷ Saulin mukana matkustaneet miehet seisoivat sanattomina, kuulivat äänen mutta eivät nähneet ketään.⁸ Saul nousi maasta, mutta vaikka hänen silmänsä olivat auki, hän ei nähnyt mitään. Joten he taluttivat hänet kädestä Damaskokseen.⁹ Kolmen päivän ajan hän pysyi sokeana eikä syönyt eikä juonut.

¹⁰ Damaskoksessa oli opetuslapsi nimeltä Ananias. Herra puhui hänelle näyssä: "Ananias." Hän vastasi: "Tässä olen, Herra."¹¹ Herra ohjeisti häntä: "Mene kadulle, jota kutsutaan Suoraksi, ja kysy Juudaksen talosta tarsolaista miestä nimeltä Saul, sillä hän rukoilee."¹² Hän on nähnyt näyssä miehen nimeltä Ananias tulevan sisään ja panevan kätensä hänen päälleen, jotta hän saisi näkönsä takaisin."¹³ Ananias vastasi: "Herra, olen kuullut monilta tästä miehestä, kuinka paljon pahaa hän on tehnyt sinun pyhille Jerusalemissa."¹⁴ Ja hän on tullut tänne ylipappien valtuuttamana vangitsemaan kaikki, jotka huutavat sinun nimeäsi."¹⁵ Mutta Herra sanoi hänelle: "Mene, sillä hän on minun valittu aseeni viemään nimeni pakanain, kuninkaiden ja Israelin kansan eteen;¹⁶ Minä näytän hänelle, kuinka paljon hänen on kärsittävä minun nimeni tähden."

¹⁷ Joten Ananias meni ja astui taloon, ja laski kätensä hänen päälleen sanoen: "Veli Saul, Herra Jeesus, joka ilmestyi sinulle matkalla, jota kuljit, on lähettänyt minut, jotta saisit näkyä takaisin ja täyttysisit Pyhällä Hengellä."¹⁸ Heti hänen silmistään putosi ikään kuin suomuksia, ja hän sai näkönsä takaisin. Hän nousi ja hänet kastettiin,¹⁹ ja otettuaan

ruokaa hän vahvistui. Saul vietti useita päiviä opetuslasten kanssa Damaskoksessa.²⁰ Viipymättä hän alkoi julistaa Jeesusta synagogissa, julistaen: "Hän on Jumalan Poika."

²¹ Kaikki, jotka kuulivat hänet, hämmästyivät ja sanoivat: "Eikö tämä ole se mies, joka aiheutti tuhoa Jerusalemissa niiden keskuudessa, jotka huusivat tätä nimeä, ja on tullut tänne vangitsemaan heidät ylipappien eteen?"²² Mutta Saul vahvistui yhä enemmän ja hämmästytti Damaskoksessa asuvia juutalaisia todistamalla, että Jeesus on Messias.

²³ Monien päivien kuluttua juutalaiset juonittelivat tappaakseen hänet,²⁴ mutta heidän juonsa tuli Saulille tunnetuksi. He vartioivat kaupungin portteja päivin ja öin tappaakseen hänet.²⁵ Kuitenkin hänen seuraajansa ottivat hänet yöllä ja laskivat hänet alas muurin aukosta korissa.

²⁶ Kun hän saapui Jerusalemiin, hän yritti liittyä opetuslapsiin, mutta he kaikki pelkäsivät häntä, eivätkä uskoneet hänen olevan opetuslapsi.²⁷ Mutta Barnabas otti hänet ja vei hänet apostolien luo. Hän kertoi heille, kuinka Saul oli nähnyt Herran tiellä, ja että Hän oli puhunut hänelle, ja kuinka hän oli rohkeasti saarnannut Damaskoksessa Jeesuksen nimessä.²⁸ Joten Saul pysyi heidän kanssaan, liikkuen vapaasti Jerusalemissa, puhuen rohkeasti Herran nimessä.²⁹ Hän keskusteli ja väitteli hellenististen juutalaisten kanssa, mutta he yrittivät tappaa hänet.³⁰ Kun uskovat saivat tietää tästä, he veivät hänet alas Kesareaan ja lähettivät hänet Tarsokseen.

³¹ Sitten seurakunta koko Juudeassa, Galileassa ja Samariassa sai nauttia rauhasta ja vahvistui. Eläen Herran pelossa ja Pyhän Hengen rohkaisemana, se kasvoi lukumäärältään.

³² Kun Pietari matkusti alueen halki, hän tuli alas tapaamaan pyhiä, jotka asuivat Lyddassa.³³ Siellä hän tapasi miehen nimeltä Aeneas, joka oli ollut vuoteenomana kahdeksan vuotta, sillä hän oli halvaantunut.³⁴ "Aeneas," Pietari sanoi hänelle, "Jeesus Kristus parantaa sinut. Nouse ja kokoa vuoteesi." Heti hän nousi.³⁵ Lyddan ja Sharonin asukkaat näkivät hänet ja kääntyivät Herran puoleen.

³⁶ Jopessa oli opetuslapsi nimeltä Tabita (joka kreikaksi on Dorkas); hän teki aina hyvää ja auttoi köyhiä.³⁷ Siihen aikaan hän sairastui ja kuoli, ja

Apostolien teot

hänen ruumiinsa pestiin ja asetettiin yläkertaan.³⁸ Koska Lydda oli lähellä Joppea, opetuslapset, kuultuaan Pietarin olevan siellä, lähettivät kaksi miestä hänen luokseen, pyytäen: "Tule heti."³⁹ Pietari meni heidän kanssaan, ja kun hän saapui, hänet vietiin yläkertaan. Kaikki lesket seisovat hänen ympärillään, itkien ja näyttäen hänelle viittoja ja vaatteita, jotka Dorkas oli tehnyt ollessaan heidän kanssaan.⁴⁰ Pietari lähetti heidät kaikki ulos huoneesta, sitten polvistui ja rukoili. Kääntyen ruumiin puoleen hän sanoi: "Tabita, nouse." Hän avasi silmänsä, ja nähdessään Pietarin, hän nousi istumaan.⁴¹ Hän tarttui häntä kädestä ja auttoi hänet jaloilleen. Sitten hän kutsui pyhät ja lesket ja esitteli hänet elävänä.⁴² Tämä tuli tunnetuksi koko Joppessa, ja monet tulivat uskomaan Herraan.⁴³ Pietari viipyi Joppessa monta päivää nahkuri Simonin luona.

10 Kesareassa oli mies nimeltä Kornelius, sadanpäämies, joka kuului niin sanottuun Italialaiseen joukko-osastoon.² Hän oli hurskas mies, joka koko taloutensa kanssa pelkäsi Jumalaa. Hän antoi avokätisesti juutalaisille ja rukoili Jumalaa säännöllisesti.³ Noin kello kolme iltapäivällä hän näki selvästi näyssä Jumalan enkelin, joka tuli hänen luokseen ja sanoi: "Kornelius!"⁴ Kornelius katsoi häntä tarkasti ja täyttyi pelolla. "Mitä on, Herra?" hän kysyi. Enkeli sanoi: "Sinun rukouksesi ja lahjasi köyhille ovat nousseet muistouhrina Jumalan eteen."⁵ Lähetä nyt miehiä Joppeen hakemaan mies nimeltä Simon, jota kutsutaan myös Pietariksi.⁶ Hän majoittuu Simon-nahkurin luona, jonka talo sijaitsee meren rannalla."⁷ Kun enkeli, joka puhui hänelle, oli lähtenyt, hän kutsui luokseen kaksi palvelijaansa ja hurskaan sotilaan palvelijoittensa joukosta.⁸ Annettuaan heille kaikki tarvittavat tiedot, hän lähetti heidät Joppeen.

⁹ Seuraavana päivänä, kun he olivat matkalla ja lähestymässä kaupunkia, Pietari meni ylös katolle noin keskipäivällä rukoilemaan.¹⁰ Hän tunsu nälkää ja halusi syödä jotain, ja sillä aikaa kun ateriala valmistettiin, hän vaipui hurmoksiin.¹¹ Hän näki taivaan avautuvan ja jotain suuren liinan kaltaista laskeutuvan maahan neljästä kulmastaan.¹² Siinä oli kaikenlaisia nelijalkaisia eläimiä sekä matelijoita ja lintuja.¹³ Sitten ääni sanoi hänelle: "Nouse, Pietari; teurasta ja syö."¹⁴ Mutta Pietari vastasi: "Ei suinkaan, Herra! En ole koskaan syönyt mitään epäpyhää tai

saastaista."¹⁵ Ääni puhui hänelle uudelleen: "Mitä Jumala on puhdistanut, sitä älä sinä sano epäpyhäksi."¹⁶ Tämä tapahtui kolme kertaa, ja heti liina otettiin takaisin taivaaseen.

¹⁷ Kun Pietari mietti näyn merkitystä, Korneliuksen lähettämät miehet löysivät Simonin talon ja seisovat portilla.¹⁸ He huusivat kysyen, oliko Simon, jota kutsuttiin myös Pietariksi, majoittunut siellä.¹⁹ Kun Pietari vielä mietti näkyä, Henki sanoi hänelle: "Katso, kolme miestä etsii sinua."²⁰ Nouse, mene alas ja lähe heidän mukaansa epäroimättä, sillä minä olen lähettänyt heidät."

²¹ Pietari meni alas miesten luo ja sanoi: "Minä olen se, jota te etsitte. Mikä on synn vierailuunne?"²² He vastasivat: "Kornelius, sadanpäämies, hurskas ja Jumalaa pelkäävä mies, josta koko juutalainen kansa puhuu hyvin, sai pyhältä enkeliltä käskyn kutsua sinut taloonsa kuulemaan, mitä sinulla on sanottavaa."²³ Niinpä Pietari kutsui heidät sisään ja tarjosi heille majoitusta. Seuraavana päivänä hän valmistautui ja lähti heidän kanssaan, mukanaan muutamia uskovia Joppesta.

²⁴ Seuraavana päivänä hän saapui Kesareaan. Kornelius odotti heidän saapumistaan ja oli kutsunut koolle sukulaisensa ja läheiset ystävänsä.²⁵ Kun Pietari astui sisään, Kornelius tuli häntä vastaan ja lankesi hänen jalkoihinsa kunnioittaen.²⁶ Mutta Pietari auttoi hänet ylös sanoen: "Nouse. Minäkin olen vain ihminen."²⁷ Keskustellessaan hänen kanssaan Pietari meni sisään ja löysi suuren joukon ihmisiä.²⁸ Hän sanoi heille: "Te tiedätte, että lain mukaan juutalaisen ei ole lupa seurustella tai vierailla pakanoiden luona. Mutta Jumala on näyttänyt minulle, ettei ketään saa sanoa epäpyhäksi tai saastaiseksi."²⁹ Joten kun minua pyydettiin, tulin epäroimättä. Saanko kysyä, miksi lähetitte minua hakemaan?"

³⁰ Kornelius vastasi: "Neljä päivää sitten, tähän aikaan, rukoilin talossani yhdeksännellä hetkellä, ja yhtäkkiä edessäni seisoj mies loistavissa vaatteissa"³¹ ja sanoi: "Kornelius, sinun rukouksesi on kuultu, ja lahjasi köyhille on muistettu Jumalan edessä."³² Lähetä Joppeen hakemaan Simon, jota kutsutaan myös Pietariksi. Hän asuu Simon-nahkurin talossa, meren rannalla."³³ Niinpä lähetin heti sinua hakemaan, ja sinä olet ollut tarpeeksi ystävällinen tullaksesi. Nyt me kaikki olemme täällä Jumalan

Apostolien teot

edessä kuulemassa kaikkea, mitä Herra on käsenyt sinun meille kertoa."

³⁴ Silloin Pietari alkoi puhua: "Nyt todella ymmärrän, ettei Jumala katso henkilöön ³⁵ vaan jokaisessa kansassa Hän ottaa vastaan sen, joka pelkää Häntä ja tekee, mikä on oikein. ³⁶ Te tiedätte sen sanoman, jonka Jumala lähetti Israelin kansalle julistaen rauhan evankeliumia Jeesuksen Kristuksen kautta, joka on kaikkien Herra. ³⁷ Te tiedätte, mitä on tapahtunut koko Juudeassa, alkaen Galileasta sen kasteen jälkeen, jota Johannes saarnasi— ³⁸ kuinka Jumala voiteli Nasaretin Jeesuksen Pyhällä Hengellä ja voimalla, ja kuinka Hän kulki ympäriinsä tehden hyvää ja parantaen kaikkia, jotka olivat paholaisen vallassa, koska Jumala oli Hänen kanssaan. ³⁹ Me olemme kaiken todistajia, mitä Hän teki juutalaisten maassa ja Jerusalemissa. He tappoivat Hänet ripustamalla Hänet ristille, ⁴⁰ mutta Jumala herätti Hänet kuolleista kolmantena päivänä ja antoi Hänen näyttäytyä, ⁴¹ ei kaikille ihmisille, vaan todistajille, jotka Jumala oli ennalta valinnut—meille, jotka söimme ja joimme Hänen kanssaan sen jälkeen, kun Hän oli noussut kuolleista. ⁴² Hän käski meidän saarnata kansalle ja todistaa, että Hän on se, jonka Jumala on asettanut elävien ja kuolleiden tuomariksi. ⁴³ Kaikki profeetat todistavat Hänestä: he todistavat, että kaikki, jotka uskovat Häneen, saavat syntien anteeksiannon Hänen nimensä kautta."

⁴⁴ Kun Pietari vielä puhui näitä sanoja, Pyhä Henki tuli kaikkien päälle, jotka kuuntelivat sanomaa. ⁴⁵ Juutalaiset uskovat, jotka olivat tulleet Pietarin mukana, hämmästyivät siitä, että Pyhän Hengen lahja oli vuodatettu myös pakanaille. ⁴⁶ He kuolivat heidän puhuvan eri kielillä ja ylistävän Jumalaa. Sitten Pietari sanoi, ⁴⁷ "Eihän kukaan voi estää näitä ihmisiä kastamasta vedellä. He ovat saaneet Pyhän Hengen aivan kuten mekin." ⁴⁸ Niinpä hän käski kastaa heidät Jeesuksen Kristuksen nimeen. Sitten he pyysivät Pietaria jäämään heidän luokseen muutamaksi päiväksi.

11 Apostolit ja veljet ja sisaret kautta koko Juudean kuolivat, että myös pakanat olivat ottaneet vastaan Jumalan sanan. ² Kun Pietari meni ylös Jerusalemiin, juutalaiset uskovat ottivat asian esille hänen kanssaan, ³ sanoen: "Sinä menit ympärileikkaamattomien miesten taloon ja söit heidän kanssaan." ⁴ Pietari alkoi selittää heille kaiken järjestelmällisesti: ⁵ "Olin Joppaan kaupungissa

rukoilemassa, ja hurmoksessa näin näyn: jotain kuin suuri liina laskettiin alas taivaasta neljästä kulmastaan, ja se tuli alas sinne, missä olin. ⁶ Katsoin siihen ja näin maan neljälkajaisia eläimiä, villipetoja, matelijoita ja taivaan lintuja. ⁷ Sitten kuulin äänen, joka käski minua: 'Nouse, Pietari; valmista ja syö.' ⁸ Mutta minä sanoin: 'Ei suinkaan, Herra! Mitään epäpyhää tai saastaista ei ole koskaan tullut suuhuni.' ⁹ Ääni puhui taivaasta uudelleen: 'Älä pidä epäpuhtaana mitään, minkä Jumala on puhdistanut.' ¹⁰ Tämä tapahtui kolme kertaa, ja sitten kaikki otettiin takaisin taivaaseen. ¹¹ Juuri silloin kolme miestä, jotka oli lähetetty minun luokseni Kesareasta, saapuivat taloon, jossa olimme. ¹² Henki käski minua menemään heidän kanssaan epäroimättä. Nämä kuusi veljeä menivät myös kanssani, ja me menimme miehen taloon. ¹³ Hän kertoi meille, kuinka hän oli nähnyt enkelin talossaan, joka sanoi: 'Lähetä Joppaan Simonin, jota kutsutaan Pietariksi, luo. ¹⁴ Hän tuo sinulle sanoman, jonka kautta sinä ja koko taloutesi pelastutte.' ¹⁵ Kun aloin puhua, Pyhä Henki tuli heidän päälleen aivan kuten Hän oli tullut meidän päällemme alussa. ¹⁶ Silloin muistin, mitä Herra oli sanonut: 'Johannes kastoi vedellä, mutta teidät kastetaan Pyhällä Hengellä.' ¹⁷ Jos siis Jumala antoi heille saman lahjan kuin meille, jotka uskoimme Herraan Jeesukseen Kristukseen, kuka minä olin ajattelemaan, että voisin vastustaa Jumalaa?" ¹⁸ Kun he kuulivat tämän, he rauhoittuivat ja ylistivät Jumalaa sanoen: "Joten Jumala on myös antanut pakanoille parannuksen, joka johtaa elämään."

¹⁹ Ne, jotka olivat hajaantuneet Stefanoksen yhteydessä nousseen vainon vuoksi, matkustivat Foinikiaan, Kyprokseen ja Antiokiaan, levittäen sanaa vain juutalaisille. ²⁰ Mutta jotkut heistä, Kyprokselta ja Kyrenestä kotoisin olevat miehet, menivät Antiokiaan ja alkoivat puhua myös kreikkalaisille, julistaen hyvää sanomaa Herrasta Jeesuksesta. ²¹ Herran johdatus oli heidän kanssaan, ja suuri joukko ihmisiä uskoi ja kääntyi Herran puoleen. ²² Tämä tuli Jerusalemin seurakunnan tietoon, ja he lähettivät Barnabaan Antiokiaan. ²³ Kun hän saapui ja näki Jumalan armon, hän iloitsi ja rohkaisi heitä kaikkia pysymään uskollisina Herralle koko sydäimestään. ²⁴ Hän oli hyvä mies, täynnä Pyhää Henkeä ja uskoa, ja huomattava määrä ihmisiä liittyi Herraan. ²⁵ Barnabas matkusti sitten Tarsokseen etsimään Saulia, ²⁶ ja kun hän löysi hänet, hän toi hänet

Apostolien teot

Antiokiaan. Kokonaisen vuoden ajan Barnabas ja Saulus tapasivat seurakunnan kanssa ja opettivat suurta joukkoa ihmisiä. Opetuslapsia kutsuttiin ensimmäistä kertaa kristityiksi Antiokiassa.

²⁷ Tähän aikaan muutamia profeettoja tuli Jerusalemistä Antiokiaan. ²⁸ Yksi heistä, nimeltään Agabus, nousi ja ennusti Hengen kautta, että ankara nälänhätä leviäisi koko Rooman valtakunnan ylle. Tämä tapahtui Klaudiuksen hallituskaudella. ²⁹ Opetuslapset päättivät kukin kykynsä mukaan antaa apua Juudeassa asuville veljille ja sisarille. ³⁰ He tekivät näin, lähettäen lahjansa vanhimmille Barnabaan ja Saulin kautta.

12 Noin tähän aikaan kuningas Herodes kävi käsiksi joihinkin seurakunnan jäseniin aikoen vahingoittaa heitä. ² Hän mestautti Jaakobin, Johanneksen veljen, miekalla. ³ Huomatessaan, että tämä miellytti juutalaisia, hän jatkoi ja pidättyi myös Pietarin. Tämä tapahtui happamattoman leivän juhlan aikana. ⁴ Pidätettyään hänet, hän pani hänet vankilaan ja määräsi neljä sotilasryhmää vartioimaan häntä. Herodes aikoi tuoda hänet julkiseen oikeudenkäyntiin pääsiäisen jälkeen. ⁵ Pietari pidettiin vankilassa, mutta seurakunta rukoili hartaasti Jumalaa hänen puolestaan.

⁶ Yönä ennen kuin Herodes aikoi tuoda hänet oikeudenkäyntiin, Pietari nukkui kahden sotilaan välissä, kahdella kahleella sidottuna, ja vartijat seisoivat ovella. ⁷ Yhtäkkiä Herran enkeli ilmestyi, ja valo loisti sellissä. Hän iski Pietaria kylkeen ja herätti hänet sanoen: "Nouse nopeasti." Kahleet putosivat Pietarin käsistä. ⁸ Enkeli käski häntä: "Pane vyösi ja sandaali jalkaan." Pietari teki niin. Sitten hän sanoi: "Kiedo viittasi ympärillesi ja seuraa minua." ⁹ Pietari seurasi häntä ulos vankilasta, mutta hän ei ymmärtänyt, että se, mitä tapahtui, oli todellista; hän luuli näkevänsä näyn. ¹⁰ He ohittivat ensimmäisen ja toisen vartijan ja tulivat rautaportille, joka johti kaupunkiin, ja se avautui itsestään. He menivät siitä läpi ja kävelivät yhden kadun, ja yhtäkkiä enkeli jätti hänet.

¹¹ Pietari tuli tajuihinsa ja sanoi: "Nyt olen varma, että Herra on lähettänyt enkelinsä ja pelastanut minut Herodeksen käsistä ja kaikesta, mitä juutalaiset odottivat." ¹² Kun hän tajusi tämän, hän meni Marian, Johanneksen äidin, myös Markukseksi kutsutun,

taloon, jossa monet olivat kokoontuneet ja rukoilivat. ¹³ Pietari koputti ulko-ovelle, ja palvelustyttö nimeltä Rhode tuli vastaamaan. ¹⁴ Tunniassaansa Pietarin äänen, hän oli niin iloinen, että juoksi takaisin avaamatta ovea ja huudahti: "Pietari on ovella!" ¹⁵ He sanoivat hänelle: "Olet järjiltäsi." Mutta hän jatkoi väittämistä, että se oli totta. He sanoivat: "Se täytyy olla hänen enkelinsä." ¹⁶ Pietari jatkoi koputtamista, ja kun he avasivat oven ja näkivät hänet, he olivat hämmästyneitä. ¹⁷ Pietari viittasi kädellään heitä olemaan hiljaa ja kertoi, kuinka Herra oli tuonut hänet ulos vankilasta. "Kertokaa nämä asiat Jaakobille ja veljille", hän sanoi, ja sitten hän lähti toiseen paikkaan.

¹⁸ Aamulla sotilaiden keskuudessa oli suuri hämmennys siitä, mitä Pietarille oli tapahtunut. ¹⁹ Kun Herodes oli etsinyt häntä eikä löytänyt, hän kuulusteli vartioita ja määräsi heidät teloitettaviksi. Sitten hän meni Juudeasta Kesareaan ja jäi sinne.

²⁰ Hän oli ristiriidassa Tyroksen ja Sidonin kansan kanssa. He tulivat hänen luokseen yksimielisinä, ja saatuaan kuninkaan kamariherra Blastuksen puolelleen, he hakivat rauhaa, koska heidän alueensa riippui kuninkaan maasta elintarvikkeiden saannissa. ²¹ Määräpäivänä Herodes, pukeutuneena kuninkaallisiin vaatteisiinsa, istui valtaistuimellaan ja piti julkisen puheen. ²² Ihmiset huusivat: "Tämä on jumalan ääni, ei ihmisen." ²³ Heti, koska Herodes ei antanut kunnia Jumalalle, Herran enkeli löi hänet, ja hänet syötiin matojen toimesta ja hän kuoli.

²⁴ Kuitenkin Jumalan sana kasvoi ja levisi. ²⁵ Barnabas ja Saul palasivat Jerusalemistä, kun he olivat suorittaneet tehtävänsä, ja ottivat mukaansa Johanneksen, jota kutsuttiin myös Markukseksi.

13 Antiokian seurakunnassa oli profeettoja ja opettajia: Barnabas, Simeon, jota kutsuttiin Nigerkiksi, Kyreneläinen Lukius, Manaen (joka oli kasvatettu yhdessä Herodes tetrarkan kanssa) ja Saul. ² Kun he palvelivat Herraa ja paastosivat, Pyhä Henki sanoi: "Erottakaa minulle Barnabas ja Saul siihen työhön, johon olen heidät kutsunut." ³ Paastottuaan ja rukoiltuaan he panivat käteensä heidän päälleen ja lähettivät heidät matkaan.

⁴ Niinpä Pyhän Hengen lähettämänä he menivät Seleukiaan ja purjehtivat sieltä Kyprokselle. ⁵ Saavuttuaan Salamiiseen he julistivat Jumalan sanaa juutalaisten synagogissa. Johannes oli heidän

Apostolien teot

apulaisenaan. ⁶ He kulkivat koko saaren halki ja tulivat Pafokseen. Siellä he kohtasivat juutalaisen noidan ja väärän profeetan, nimeltään Bar-Jeesus, ⁷ joka oli prokonsuli Sergius Pauluksen, älykkään miehen, seurassa. Prokonsuli kutsui Barnabaan ja Saulin, koska hän halusi kuulla Jumalan sanaa. ⁸ Mutta Elymas-noita (sillä niin hänen nimensä käännetään) vastusti heitä ja yritti kääntää prokonsulin pois uskosta. ⁹ Silloin Saul, jota myös kutsutaan Pauliksi, täynnä Pyhää Henkeä, katsoi häneen tarkasti ¹⁰ ja sanoi: "Sinä petoksen ja vilpin täyttämä, perkeleen poika, kaiken vanhurskauden vihollinen. Etkö lakkaa vääristämästä Herran suoria teitä? ¹¹ Nyt Herran käsi on sinun päälläsi, ja sinä tulet sokeaksi etkä näe aurinkoa jonkin aikaa." Heti sumu ja pimeys lankesivat hänen ylleen, ja hän haki jotakuta, joka taluttaisi häntä kädestä. ¹² Kun prokonsuli näki, mitä oli tapahtunut, hän uskoi, hämmästyneenä Herran opetuksesta.

¹³ Paavali ja hänen seuralaisensa purjehtivat Pafoksesta ja tulivat Pergaan Pamfyliassa, missä Johannes jätti heidät palatakseen Jerusalemiin. ¹⁴ Pergasta he jatkoivat matkaa Pisidian Antiokiaan. Sapattina he menivät synagogaan ja istuutuivat. ¹⁵ Kun Laki ja Profeetat oli luettu, synagogan johtajat lähettivät heille sanan: "Veljet, jos teillä on sana rohkaisuksi kansalle, puhukaa." ¹⁶ Paavali nousi, viittasi kädellään ja sanoi: "Israelilaiset miehet ja te, jotka pelkäätte Jumalaa, kuulkaa: ¹⁷ Israelilaisten Jumala valitsi meidän isämme ja antoi kansan menestyä heidän oleskellessaan Egyptissä, ja kohotetulla käsivarrella Hän johdatti heidät sieltä. ¹⁸ Noin neljäkymmentä vuotta Hän huolehti heistä erämaassa. ¹⁹ Hän kukisti seitsemän kansaa Kanaanin maassa ja antoi heidän maansa perinnöksi kansalleen. ²⁰ Kaikki tämä kesti noin 450 vuotta. Tämän jälkeen Hän antoi heille tuomareita profeetta Samuelin aikaan asti. ²¹ Sitten kansa pyysi kuningasta, ja Jumala antoi heille Saulin, Kiisin pojan, Benjaminin sukukunnasta, joka hallitsi neljäkymmentä vuotta. ²² Poistettuaan hänet, Hän nosti Daavidin heidän kuninkaakseen. Jumala todisti hänestä: 'Olen löytänyt Daavidin, Iisain pojan, miehen, joka on minun sydämeni mukainen; hän tekee kaiken, mitä minä tahdon.' ²³ Daavidin jälkeläisistä Jumala toi esiin Jeesuksen Israelin Vapahtajaksi, kuten Hän oli luvannut. ²⁴ Ennen Jeesuksen tuloa Johannes saarnasi parannuksen kastetta kaikelle Israelin kansalle. ²⁵ Kun Johannes

oli täyttämässä tehtävänsä, hän sanoi: 'Kuka te luulette minun olevan? En ole Hän. Mutta on tulossa yksi minun jälkeeni, jonka sandaaleja en ole arvollinen avaamaan.'

²⁶ "Veljet, Abrahamin suvun lapset, ja te Jumalaa pelkäävät pakanat, meille on lähetetty tämä pelastuksen sanoma. ²⁷ Jerusalemin asukkaat ja heidän hallitsijansa eivät tunnistanee Jeesusta, mutta tuomitessaan Hänet he toteuttivat profeettojen sanat, joita luetaan joka sapatti. ²⁸ Vaikka he eivät löytäneet mitään kuolemantuomiota varten, he pyysivät Pilatusta teloittamaan Hänet. ²⁹ Kun he olivat täyttäneet kaiken, mitä Hänestä oli kirjoitettu, he ottivat Hänet alas ristiltä ja panivat Hänet hautaan. ³⁰ Mutta Jumala herätti Hänet kuolleista ³¹ ja monien päivien ajan Hän ilmestyi niille, jotka olivat seuranneet Häntä Galileasta Jerusalemiin. He ovat nyt Hänen todistajiaan kansallemme. ³² "Me tuomme teille hyvän uutisen: Mitä Jumala lupasi esi-isillemme ³³ Hän on täyttänyt meille, heidän lapsilleen, herättämällä Jeesuksen. Kuten on kirjoitettu toisessa psalmissa:

'Sinä olet minun Poikani; tänä päivänä minä olen sinut synnyttänyt.'

³⁴ Jumala herätti Hänet kuolleista, varmistaen, ettei Hän koskaan joutuisi katoamaan. Kuten Jumala on sanonut,

'Minä annan teille pyhät ja varmat Daavidille luvatusiunaukset.'

³⁵ Niinpä on myös sanottu muualla:

'Sinä et anna Pyhän nähdä katoavaisuutta.'

³⁶ "Nyt kun Daavid oli palvellut Jumalan tarkoitusta omassa sukupolvessaan, hän kuoli; hänet haudattiin isäinsä viereen ja hänen ruumiinsa näki katoavaisuuden. ³⁷ Mutta se, jonka Jumala herätti kuolleista, ei kokenut katoavaisuutta. ³⁸ "Siksi, ystäväni, olkoon teille tiedossa, että Jeesuksen kautta teille julistetaan syntien anteeksianto. ³⁹ Hänen kauttaan jokainen, joka uskoo, vapautetaan kaikista synneistä, oikeutus, jota ette voineet saavuttaa Mooseksen lain kautta. ⁴⁰ Olkaa varovaisia, ettei teille tapahdu, mitä profeetat ovat sanoneet:

⁴¹ 'Katsokaa, te pilkkaajat, katsokaa ihmetellen ja hävitkää, sillä minä teen teidän päivinänne jotakin,

Apostolien teot

jota ette koskaan uskoisi, vaikka joku kertoisi teille."

⁴² Kun Paavali ja Barnabas olivat lähdössä synagogasta, ihmiset pyysivät heitä puhumaan lisää näistä asioista seuraavana sapattina. ⁴³ Kun seurakunta oli hajonnut, monet juutalaiset ja hurskaat käännynnäiset seurasivat Paavalia ja Barnabasta, jotka puhuivat heille ja kehottivat heitä pysymään Jumalan armossa.

⁴⁴ Seuraavana sapattina melkein koko kaupunki kokoontui kuulemaan Herran sanaa. ⁴⁵ Kun juutalaisten johtajat näkivät väkijoukon, he täytyivät kateudesta. He alkoivat vastustaa Paavalin puhetta ja puhua häntä vastaan herjaavasti. ⁴⁶ Silloin Paavali ja Barnabas puhuivat rohkeasti: "Oli välttämätöntä puhua Jumalan sana teille ensin. Koska te hylkääte sen ettekä pidä itseänne ikuisen elämän arvoisina, käännymme nyt pakanoiden puoleen. ⁴⁷ Sillä Herra on käsenyt meitä:

"Minä olen tehnyt sinut valoksi pakanoille, että sinä toisit pelastuksen maan ääriin."

⁴⁸ Kun pakanat kuulivat tämän, he iloitsivat ja kunnioittivat Herran sanaa; ja kaikki, jotka oli määrätty iankaikkiseen elämään, uskoivat. ⁴⁹ Herran sana levisi koko alueelle. ⁵⁰ Mutta juutalaisten johtajat yllyttivät hurskaita ja vaikutusvaltaisia naisia sekä kaupungin johtomiehiä. He nostattivat vainoa Paavalia ja Barnabasta vastaan ja karkottivat heidät alueeltaan. ⁵¹ Niinpä he pudistivat tomun jaloistaan todistukseksi heitä vastaan ja lähtivät Ikonioniin. ⁵² Ja opetuslapset täytyivät ilolla ja Pyhän Hengen läsnäololla.

14 Ikonionissa Paavali ja Barnabas menivät yhdessä juutalaisten synagogaan ja puhuivat niin, että suuri joukko sekä juutalaisia että kreikkalaisia tuli uskoon. ² Mutta ne juutalaiset, jotka eivät uskonet, yllyttivät pakanoita ja myrkyttivät heidän mielensä veljiä vastaan. ³ Niinpä Paavali ja Barnabas viipyivät siellä pitkän aikaa, puhuen rohkeasti luottaen Herraan, joka vahvisti armonsa sanoman antamalla heidän kauttaan tapahtua tunnustekoja ja ihmeitä. ⁴ Kaupungin väki jakautui; toiset olivat juutalaisten puolella, toiset apostolien puolella. ⁵ Kun sekä pakanat että juutalaiset yhdessä johtajiensa kanssa tekivät salajuonen kohdella heitä kaltoin ja kivittää heidät, ⁶ he saivat siitä tietää ja pakenivat Lykaonian kaupunkiin, Lystraan ja

Derbeen, ja ympäröivälle alueelle. ⁷ Siellä he jatkoivat evankeliumin julistamista.

⁸ Lystrassa oli mies, joka istui ja oli rampa. Hän oli ollut liikuntakyvytön syntymästään asti eikä ollut koskaan kävellyt. ⁹ Tämä mies kuunteli, kun Paavali puhui. Paavali katsoi häneen tarkasti ja näki, että hänellä oli uskoa tulla parannetuksi, ¹⁰ ja huusi kovalla äänellä: "Nouse seisomaan jaloillesi!" Silloin mies hypähti ylös ja alkoi kävellä. ¹¹ Kun väkijoukko näki, mitä Paavali oli tehnyt, he korottivat äänensä ja sanoivat Lykaonian kielellä: "Jumalat ovat tulleet alas meidän luoksemme ihmishahmossa!" ¹² He alkoivat kutsua Barnabasta Zeukseksi ja Paavalia Hermesiksi, koska hän oli pääpuhuja. ¹³ Zeuksen pappi, jonka temppeli oli aivan kaupungin ulkopuolella, toi härkiä ja seppeleitä porteille aikomuksenaan uhrata yhdessä väkijoukon kanssa.

¹⁴ Kun apostolit Barnabas ja Paavali kuulivat tästä, he repäisivät vaatteensa ja ryntäsivät väkijoukkoon huutaen: ¹⁵ "Miehet, miksi teette näin? Me olemme myös ihmisiä, samanlaista luontoa kuin te, ja tuomme teille hyvää sanomaa, että teidän tulisi kääntyä näistä turhista asioista elävän Jumalan puoleen, joka on tehnyt taivaan, maan, meren ja kaiken, mitä niissä on. ¹⁶ Menneinä sukupolvina hän antoi kaikkien kansojen kulkea omia teitään. ¹⁷ Kuitenkaan hän ei jättänyt itseään todistamatta, sillä hän teki hyvää ja antoi teille taivaasta sateen ja hedelmälliset ajat, täyttäen sydämenne ravinnolla ja ilolla." ¹⁸ Vaikka he sanoivat näin, heillä oli vaikeuksia estää väkijoukkoa uhraamasta heille.

¹⁹ Sitten tuli juutalaisia Antiokiasta ja Ikonionista, ja he saivat väkijoukon puolelleen, kivittivät Paavalin ja raahasivat hänet kaupungin ulkopuolelle luullen hänen kuolleen. ²⁰ Mutta kun opetuslapset kokoontuivat hänen ympärilleen, hän nousi ylös ja meni takaisin kaupunkiin. Seuraavana päivänä hän lähti Barnabaan kanssa Derbeen.

²¹ Kun he olivat julistaneet evankeliumia siinä kaupungissa ja saaneet huomattavan määrän opetuslapsia, he palasivat Lystran, Ikonionin ja Antiokian kautta, ²² vahvistaen opetuslapsia ja rohkaisten heitä pysymään uskossa, sanoen: "Meidän on kestettävä monia vaikeuksia päästäksemme Jumalan valtakuntaan." ²³ Paavali ja Barnabas asettivat heille vanhimmat jokaiseen seurakuntaan,

Apostolien teot

ja rukoillen ja paastoten he jättivät heidät Herran haltuun, johon he olivat uskoneet.

²⁴ He matkustivat Pisidian kautta ja tulivat Pamfyliaan. ²⁵ Julistettuaan sanaa Pergessä he menivät Attaliaan. ²⁶ Sieltä he palasivat meritse Antiokiaan, missä heidät oli uskottu Jumalan armoon sen työn vuoksi, jonka he olivat suorittaneet. ²⁷ Saavuttuaan sinne he kokosivat seurakunnan ja kertoivat kaiken, mitä Jumala oli tehnyt heidän kauttaan ja kuinka hän oli avannut uskon oven pakanoille. ²⁸ Ja he viipyivät siellä pitkän aikaa opetuslasten kanssa.

15 Jotkut miehet tulivat Juudeasta Antiokiaan ja alkoivat opettaa veljiä: "Ellette ympäriileikkauta itseänne Mooseksen tavan mukaan, ette voi pelastua." ² Tämä johti kiivaaseen väittelyyn ja keskusteluun Paavalin ja Barnabaan sekä näiden miesten välillä. Niinpä Paavali ja Barnabas, yhdessä muutamien muiden uskovien kanssa, määrättiin menemään Jerusalemiin keskustelemaan apostolien ja vanhinten kanssa tästä asiasta. ³ Seurakunta lähetti heidät matkaan, ja heidän kulkiessaan Foinikian ja Samarian läpi he kertoivat yksityiskohtaisesti pakanoiden kääntymyksestä, tuoden suurta iloa kaikille uskoville. ⁴ Saavuttuaan Jerusalemiin heidät otettiin vastaan seurakunnan, apostolien ja vanhinten toimesta, ja he kertoivat kaikesta, mitä Jumala oli heidän kauttaan tehnyt. ⁵ Kuitenkin jotkut fariseusten lahkosta nousivat ja sanoivat: "Pakanat on ympäriileikkattava ja heitä on käskettävä pitämään Mooseksen laki."

⁶ Apostolit ja vanhimmat kokoontuivat pohtimaan tätä asiaa. ⁷ Pitkän keskustelun jälkeen Pietari nousi ja puhui heille: "Veljet, te tiedätte, että Jumala valitsi jo kauan sitten teidän keskuudestanne minut, jotta pakanat kuulisivat evankeliumin sanoman minun suustani ja uskoisivat. ⁸ Jumala, joka tuntee sydämet, todisti antamalla heille Pyhän Hengen, aivan kuten meillekin. ⁹ Hän ei tehnyt mitään eroa meidän ja heidän välillään, vaan puhdisti heidän sydämensä uskolla. ¹⁰ Miksi siis koettelette Jumalaa asettamalla opetuslasten niskoille ikeen, jota eivät meidän isämme eivätkä me ole kenneet kantamaan? ¹¹ Olemme vakuuttuneita, että Herramme Jeesuksen armosta me pelastumme samalla tavalla kuin hekin."

¹² Koko joukko hiljeni kuunnellessaan Barnabasta ja Paavalia, kun he kertoivat merkeistä ja ihmeistä, joita

Jumala oli tehnyt pakanoiden keskuudessa heidän kauttaan. ¹³ Kun he olivat lopettaneet, Jaakob puhui: "Veljet, kuulkaa minua. ¹⁴ Simeon on selittänyt, kuinka Jumala ensin puuttui asiaan valitakseen kansan nimelleen pakanoiden joukosta. ¹⁵ Profeettojen sanoma on tämän kanssa yhtäpitävä, kuten on kirjoitettu:

¹⁶ Tämän jälkeen minä palaan ja rakennan jälleen Daavidin sortuneen majan. Minä rakennan sen rauniot, ja pystytän sen uudelleen, ¹⁷ jotta jäljelle jääneet ihmiset etsisivät Herraa, mukaan lukien kaikki pakanat, jotka kantavat minun nimeäni," ¹⁸ sanoo Herra, joka on tehnyt nämä asiat tunnetuksi kauan sitten.

¹⁹ Siksi minun mielestäni emme saa vaikeuttaa niiden pakanakansojen kääntymistä Jumalan puoleen, ²⁰ vaan meidän pitäisi kirjoittaa heille ja kehottaa heitä pidättäytymään epäjumalille uhratusta ruoasta, haureudesta, kuristettujen eläinten lihasta ja verestä. ²¹ Sillä Mooseksen lakia on saarnattu jokaisessa kaupungissa muinaisista ajoista lähtien, ja sitä luetaan synagogissa jokaisena sapattina."

²² Sitten apostolit ja vanhimmat, yhdessä koko seurakunnan kanssa, päättivät valita joukostaan miehiä ja lähettää heidät Antiokiaan Paavalin ja Barnabaan kanssa. He valitsivat Juudaksen, jota kutsuttiin Barsabbaaksi, ja Silaksen, johtavia miehiä uskovien joukosta. ²³ He lähettivät heidän mukanaan seuraavan kirjeen: "Apostolit ja vanhimmat, teidän veljenne, pakanakristityille Antiokiassa, Syyriassa ja Kilikassa: Tervehdys. ²⁴ Olemme kuulleet, että jotkut lähtivät meidän joukostamme ilman valtuutustamme ja ovat häirinneet teitä, saaden teidän mielenne järkkymään puheillaan. ²⁵ Siksi olemme kaikki yksimielisesti päättäneet valita miehiä ja lähettää heidät teidän luoksenne rakkaiden ystäviemme Barnabaan ja Paavalin kanssa— ²⁶ miesten, jotka ovat jo uhanneet henkeään Herramme Jeesuksen Kristuksen nimen tähden. ²⁷ Siksi lähetämme Juudaksen ja Silaksen vahvistamaan suullisesti sen, mitä kirjoitamme. ²⁸ Pyhä Henki ja me olemme nähneet hyväksi olla rasittamatta teitä muilla vaatimuksilla kuin näillä välttämättömillä: ²⁹ Teidän tulee pidättäytyä epäjumalille uhratusta ruoasta, verestä, kuristettujen eläinten lihasta ja haureudesta. Jos pidättäydytte näistä, teette hyvin. Hyvästi.

Apostolien teot

³⁰ Niin miehet lähetettiin matkaan ja he menivät Antiokiaan, missä he kokoontuivat seurakunnan kanssa ja antoivat kirjeen. ³¹ Ihmiset lukivat sen ja iloitsivat sen rohkaisevasta sanomasta. ³² Juudas ja Silas, jotka olivat myös profeettoja, puhuivat paljon rohkaistakseen ja vahvistaakseen uskovia. ³³ Kun he olivat viettäneet siellä jonkin aikaa, uskovat lähettivät heidät rauhan siunauksen saattelemana takaisin niiden luo, jotka olivat heidät lähettäneet. ³⁴ [Kuitenkin Silas päätti jäädä sinne.] ³⁵ Mutta Paavali ja Barnabas jäivät Antiokiaan, missä he, yhdessä monien muiden kanssa, opettivat ja saarnasivat Herran sanaa.

³⁶ Jonkin ajan kuluttua Paavali sanoi Barnabaalle: "Palatkaamme ja käykäämme niiden uskovien luona kaikissa niissä kaupungeissa, joissa olemme saarnanneet Herran sanaa, ja katsokaamme, kuinka he voivat." ³⁷ Barnabas oli taipuvainen ottamaan mukaansa Johanneksen, jota kutsuttiin myös Markukseksi. ³⁸ Mutta Paavali ei pitänyt viisaana ottaa häntä mukaan, koska hän oli jättänyt heidät Pamfyliaassa eikä ollut jatkanut heidän kanssaan työssä. ³⁹ Heidän erimielisyytensä oli niin voimakas, että he erosivat toisistaan. Barnabas otti Markuksen ja purjehti Kyprokselle, ⁴⁰ mutta Paavali valitsi Silaksen ja lähti, uskovien suosituksesta Herran armon saattelemana. ⁴¹ Hän matkusti Syyrian ja Kilikian läpi, vahvistaen seurakuntia.

16 Paavali matkusti Derbeen ja sitten Lystran, missä oli opetuslapsi nimeltä Timoteus, uskovan juutalaisnaisen poika, mutta hänen isänsä oli kreikkalainen. ² Lystran ja Ikonionin uskovat puhuivat hänestä hyvää. ³ Paavali halusi hänen lähtevän mukaansa matkalle, joten hän ympärileikkasi hänet niiden alueiden juutalaisten vuoksi, sillä kaikki tiesivät, että hänen isänsä oli kreikkalainen. ⁴ Kun he kulkivat kaupunkien läpi, he antoivat niille säädökset, jotka apostolit ja vanhimmat Jerusalemissa olivat päättäneet, noudatettaviksi. ⁵ Näin seurakunnat vahvistuivat uskossa ja kasvoivat määrällisesti päivittäin.

⁶ Paavali ja hänen kumppaninsa matkustivat läpi Frygian ja Galatian alueen, koska Pyhä Henki esti heitä puhumasta sanaa Aasiassa. ⁷ Kun he saapuivat Mysian rajalle, he yrittivät mennä Bithyniaan, mutta Jeesuksen Henki ei sallinut heidän mennä sinne. ⁸ Niinpä he ohittivat Mysian ja menivät alas Troakseen. ⁹ Yöllä Paavali näki näyn, jossa makedonialainen

mies seiso i ja pyysi häntä sanoen: "Tule yli Makedoniaan ja auta meitä." ¹⁰ Kun hän oli nähnyt näyn, teimme heti valmisteluja lähteäksemme Makedoniaan, päätellen, että Jumala oli kutsunut meidät julistamaan evankeliumia heille.

¹¹ Lähdimme purjehtimaan Troaksesta ja suuntasimme suoraan Samothrakeen, ja seuraavana päivänä Neapoliin. ¹² Sieltä matkustimme Filippiin, joka on Makedonian alueen johtava kaupunki ja roomalainen siirtokunta; viivymme tässä kaupungissa useita päiviä. ¹³ Sapatinpäivänä menimme kaupungin portin ulkopuolelle joen rannalle, missä odotimme löytävämmä rukouspaikan; istuimme alas ja aloitimme puhumaan siellä kokoontuneille naisille. ¹⁴ Eräs nainen nimeltä Lydia, purppurakankaan kauppias Tyatiran kaupungista ja Jumalan palvoja, kuunteli. Herra avasi hänen sydämensä ottamaan vastaan Paavalin sanoman. ¹⁵ Kun hänet ja hänen perhekuntansa oli kastettu, hän pyysi meitä sanoen: "Jos pidätte minua Herralle uskollisena, tulkaa ja asukaa talossani." Hän sai meidät suostumaan.

¹⁶ Kun olimme menossa rukouspaikkaan, meitä vastaan tuli naisorja, jolla oli ennustamisen henki, ja hän tuotti omistajilleen paljon voittoa ennustamisellaan. ¹⁷ Hän seurasi Paavalia ja meitä huutaen: "Nämä miehet ovat Korkeimman Jumalan palvelijoita, jotka julistavat teille pelastuksen tien." ¹⁸ Hän teki tätä monta päivää. Paavali, suuresti harmistuneena, kääntyi ja sanoi hengelle: "Minä käsken sinua Jeesuksen Kristuksen nimessä lähtemään hänestä!" Ja se lähti hänestä sillä hetkellä.

¹⁹ Kun hänen omistajansa näkivät, että heidän toivonsa voitosta oli mennyt, he ottivat kiinni Paavalin ja Silaksen ja raahasivat heidät torille viranomaisten eteen. ²⁰ He veivät heidät tuomareiden eteen ja sanoivat: "Nämä miehet ovat juutalaisia ja aiheuttavat häiriötä kaupungissamme, ²¹ julistaen tapoja, joita meidän roomalaisten ei ole lupa hyväksyä tai noudattaa." ²² Joukko yhtyi hyökkäykseen heitä vastaan, ja tuomarit repivät heidän vaatteensa ja käskivät ruoskia heitä. ²³ Kun he olivat antaneet heille monta lyöntiä, he heittivät heidät vankilaan ja käskivät vanginvartijaa vartioimaan heitä tarkasti. ²⁴ Saatuaan tällaisen käskyn hän pani heidät sisimpään selliehin ja kiinnitti heidän jalkansa puupuihin.

Apostolien teot

²⁵ Keskiyön aikaan Paavali ja Silas rukoilivat ja lauloivat ylistyslauluja Jumalalle, ja muut vangit kuuntelivat heitä. ²⁶ Yhtäkkiä tuli suuri maanjäristys, niin että vankilan perustukset järjkyivät; heti kaikki ovet avautuivat ja kaikkien kahleet irtosivat. ²⁷ Kun vanginvartija heräsi ja näki vankilan ovet avoinna, hän veti miekkansa ja aikoi tappaa itsensä, luullen vankien paenneen. ²⁸ Mutta Paavali huusi kovalla äänellä: "Älä tee itsellesi mitään pahaa, sillä me olemme kaikki täällä!"

²⁹ Vanginvartija pyysi valoa, juoksi sisään ja vapisten heittäytyi Paavalin ja Silaksen eteen. ³⁰ Hän toi heidät ulos ja kysyi: "Hyvät herrat, mitä minun pitää tehdä pelastuakseni?" ³¹ He vastasivat: "Usko Herraan Jeesukseen, niin sinä pelastut, sinä ja sinun perhekuntasi." ³² He jakoivat Herran sanoman hänelle ja kaikille hänen talossaan oleville. ³³ Samalla hetkellä yötä hän otti heidät ja pesi heidän haavansa; sitten hänet ja koko hänen perhekuntansa kastettiin heti. ³⁴ Hän vei heidät taloonsa, tarjosi heille ruokaa ja oli täynnä iloa, koska hän oli tullut uskomaan Jumalaan - hän ja koko hänen perhekuntansa.

³⁵ Kun päivä koitti, tuomarit lähettivät virkamiehensä käskyllä: "Vapauttakaa nuo miehet." ³⁶ Vanginvartija kertoi tämän Paavalille sanoen: "Tuomarit ovat lähettäneet sanan, että teidät voidaan vapauttaa. Tulkaa siis ulos ja menkää rauhassa." ³⁷ Mutta Paavali sanoi virkamiehille: "He ovat ruoskineet meitä julkisesti ilman oikeudenkäyntiä, meitä, jotka olemme Rooman kansalaisia, ja heittäneet meidät vankilaan. Nytkö he haluavat vapauttaa meidät salaa? Ei toki! Tulkoon he itse ja saattakoot meidät ulos." ³⁸ Virkamiehet kertoivat nämä sanat tuomareille, ja he pelästyivät kuullessaan, että Paavali ja Silas olivat Rooman kansalaisia. ³⁹ He tulivat lepyttelemään heitä ja saattoivat heidät ulos vankilasta, pyytäen heitä lähtemään kaupungista. ⁴⁰ Vankilasta lähdettyään he menivät Lyidian taloon, missä he tapasivat veljet ja sisaret ja rohkaisivat heitä. Sitten he lähtivät.

17 Kun Paavali ja hänen seuralaisensa matkustivat Amfipoliin ja Apollonian kautta, he saapuivat Tessalonikaan, jossa oli juutalaisten synagoga. ² Tapansa mukaan Paavali meni synagogaan, ja kolmen sapattiviikon ajan hän keskusteli heidän kanssaan kirjoituksista, ³ selittäen ja osoittaen, että Kristuksen täytyi kärsiä ja nousta

kuolleista, sanoen: "Tämä Jeesus, jota minä teille julistan, on Kristus." ⁴ Jotkut juutalaisista vakuuttuivat ja liittyivät Paavalin ja Silaan seuraan, samoin suuri joukko jumalaapelkääviä kreikkalaisia ja huomattava määrä vaikutusvaltaisia naisia. ⁵ Mutta juutalaiset tulivat kateelliseksi, keräsivät torilta pahoja miehiä, muodostivat joukon ja saivat kaupungin mellakkaan; he hyökkäsivät Jasonin taloon yrittäen tuoda heidät kansan eteen. ⁶ Kun he eivät löytäneet heitä, he raahasivat Jasonin ja muutamia muita uskovia kaupungin viranomaisten eteen huutaen: "Nämä miehet, jotka ovat aiheuttaneet häiriötä kaikkialla maailmassa, ovat nyt tulleet tänne, ⁷ ja Jason on ottanut heidät vastaan. He kaikki toimivat keisarin säädöksiä vastaan, sanoen, että on olemassa toinen kuningas, Jeesus." ⁸ Kun väkijoukko ja kaupungin viranomaiset kuulivat nämä asiat, he olivat levottomia. ⁹ Kun he olivat ottaneet takuut Jasonilta ja muilta, he päästivät heidät vapaiksi.

¹⁰ Sinä yönä uskovat lähettivät heti Paavalin ja Silaan Beroiaan. Saavuttuaan sinne he menivät juutalaisten synagogaan. ¹¹ Beroialaiset juutalaiset olivat jalomielisempiä kuin tessalonikalaiset, sillä he ottivat sanoman vastaan suurella innolla ja tutkivat kirjoituksia päivittäin nähdäkseen, pitikö Paavalin sanoma paikkansa. ¹² Tämän seurauksena monet heistä uskoivat, samoin kuin merkittävä määrä vaikutusvaltaisia kreikkalaisia naisia ja miehiä. ¹³ Mutta kun tessalonikalaiset juutalaiset saivat tietää, että Paavali julisti Jumalan sanaa myös Beroiassa, he tulivat sinnekin kiihottamaan ja yllyttämään väkijoukkoja. ¹⁴ Uskovat lähettivät heti Paavalin rannikkoa kohti, kun taas Silas ja Timoteus jäivät Beroiaan. ¹⁵ Ne, jotka saattelivat Paavalia, veivät hänet Ateenaan asti, ja saatuaan ohjeet Silakselle ja Timoteukselle liittyä hänen seuraansa mahdollisimman pian, he lähtivät.

¹⁶ Kun Paavali odotti heitä Ateenassa, hänen henkensä kiivastui hänen nähdessään, että kaupunki oli täynnä epäjumalia. ¹⁷ Niinpä hän keskusteli synagogassa juutalaisten ja jumalaapelkäävien kreikkalaisten kanssa, ja torilla joka päivä niiden kanssa, jotka saattoivat olemaan paikalla. ¹⁸ Jotkut epikurealaiset ja stoalaiset filosofit keskustelivat myös hänen kanssaan. Jotkut sanoivat: "Mitä tämä jaarittelija yrittää sanoa?" Toiset huomauttivat: "Hän näyttää olevan vieraiden jumalien julistaja", koska hän saarnasi Jeesusta ja ylösnousemusta. ¹⁹ Sitten

Apostolien teot

he ottivat hänet mukaansa ja veivät hänet Areiopagille sanoen: "Saammeko tietää, mitä tämä uusi oppi on, jota sinä esität?" ²⁰ Sillä sinä tuot korviimme outoja ajatuksia, ja haluamme tietää, mitä ne tarkoittavat." ²¹ (Kaikki ateenalaiset ja siellä asuvat muukalaiset viettivät aikansa tekemättä muuta kuin puhumalla ja kuuntelemalla uusimpia ajatuksia.)

²² Paavali astui sitten Areiopagin keskelle ja sanoi: "Ateenan miehet, näen, että te olette kaikin tavoin hyvin uskonnollisia." ²³ Sillä kun kuljin ympäriinsä ja tarkastelin teidän palvontakohteitanne, löysin alttarin, jossa oli tämä kirjoitus: 'TUNTEMATTOMALLE JUMALALLE.' Siksi, mitä te palvotte tietämättänne, sitä minä teille julistan. ²⁴ Jumala, joka on tehnyt maailman ja kaiken, mitä siinä on, ollen taivaan ja maan Herra, ei asu käsin tehdyissä temppeleissä. ²⁵ Eikä häntä palvella ihmiskäsin, ikään kuin hän tarvitsisi jotakin, koska hän itse antaa kaikille elämän ja hengen ja kaiken muun. ²⁶ Yhdestä ihmisestä hän on tehnyt kaikki kansat asuttamaan koko maanpiiriä, ja hän on säättänyt heidän määräaikansa ja heidän asumisensa rajat, ²⁷ jotta he etsisivät Jumalaa, jos ehkä voisivat hapuillen löytää hänet, vaikka hän ei ole kaukana yhdestäkään meistä. ²⁸ Sillä hänessä me elämme, liikumme ja olemme, kuten myös jotkut teidän omista runoilijoistanne ovat sanoneet: 'Sillä me olemme hänen sukuaan.' ²⁹ Koska siis olemme Jumalan sukua, emme saa luulla, että jumaluus on kuin kulta tai hopea tai kivi, ihmistaidon ja -mielen luoma kuva. ³⁰ Aikaisemmin Jumala katsoi tällaista tietämättömyyttä läpi sormien, mutta nyt hän kehottaa kaikkia ihmisiä kaikkialla tekemään parannuksen, ³¹ koska hän on asettanut päivän, jolloin hän on tuomitseva maailman vanhurskaudessa sen miehen kautta, jonka hän on määrännyt. Hän on antanut kaikille siitä vakuuden herättämällä hänet kuolleista."

³² Kun he kuulivat kuolleiden ylösnousemuksesta, jotkut pilkkasivat, mutta toiset sanoivat: "Haluamme kuulla sinua uudestaan tästä asiasta." ³³ Tämän jälkeen Paavali lähti neuvostosta. ³⁴ Jotkut ihmiset liittyivät häneen ja uskoivat, heidän joukossaan olivat Areiopagin Dionysios, nainen nimeltä Damaris, ja muita heidän kanssaan.

18 Näiden tapahtumien jälkeen Paavali lähti Ateenasta ja matkusti Korinttiin. ² Siellä hän tapasi juutalaisen nimeltä Akvila, joka oli kotoisin Pontoksesta ja oli äskettäin saapunut Italiasta vaimonsa Priscillan kanssa, koska Klaudius oli määrännyt, että kaikki juutalaiset poistuisivat Roomasta. Paavali meni heidän luokseen, ³ ja koska hänellä oli sama ammatti, hän jäi heidän luokseen ja he työskentelivät yhdessä, sillä he olivat ammatiltaan teltantekijöitä. ⁴ Joka sapatti Paavali kävi keskusteluja synagogassa yrittäen vakuuttaa sekä juutalaisia että kreikkalaisia.

⁵ Kun Silas ja Timoteus saapuivat Makedoniasta, Paavali omistautui kokonaan sanalle, todistaen juutalaisille, että Jeesus oli Kristus. ⁶ Mutta kun he vastustivat ja herjasivat häntä, hän pudisti vaatteensa ja sanoi heille: "Teidän verenne olkoon teidän oman päännne päällä! Minä olen syytön. Tästä lähtien käännyn pakanoiden puoleen." ⁷ Hän lähti sitten synagogasta ja meni Titius Justuksen taloon, joka oli Jumalan palvoja, ja jonka talo oli synagogan vieressä. ⁸ Krispus, synagogan johtaja, uskoi Herraan koko perhekuntansa kanssa; ja monet korinttilaiset, jotka kuulivat Paavalia, uskoivat ja heidät kastettiin.

⁹ Eräänä yönä Herra puhui Paavallille näyssä: "Älä pelkää, vaan jatka puhumista äläkä vaikene; ¹⁰ sillä minä olen kanssasi, eikä kukaan käy kimppuusi tai tee sinulle pahaa, sillä minulla on paljon kansaa tässä kaupungissa." ¹¹ Niin Paavali viipyi Korintissa puolitoista vuotta opettaen heille Jumalan sanaa.

¹² Kun Gallio oli Akhaian prokonsuli, juutalaiset tekivät yhteisen hyökkäyksen Paavalia vastaan ja veivät hänet tuomioistuimen eteen, ¹³ sanoen: "Tämä mies houkuttelee ihmisiä palvelemaan Jumalaa lain vastaisesti." ¹⁴ Juuri kun Paavali oli oikeissa puhua, Gallio sanoi juutalaisille: "Jos tämä olisi rikos tai vakava rikkomus, oi juutalaiset, olisi kohtuullista, että kuuntelisin teitä; ¹⁵ mutta koska kyse on sanoista, nimistä ja teidän omasta laistanne, hoitakaa se itse. Minä en halua olla tuomarina tällaisissa asioissa." ¹⁶ Ja sillä hän ajoi heidät pois tuomioistuimesta. ¹⁷ Sitten he kaikki ottivat kiinni Sostheneen, synagogan johtajan, ja pieksivät hänet tuomioistuimen edessä. Mutta Gallio ei välittänyt tästä lainkaan.

¹⁸ Paavali viipyi vielä pitkän aikaa Korintissa. Sitten hän hyvästeli veljet ja sisaret ja lähti purjehtimaan Syyriaan, Priscilla ja Akvila mukanaan. Ennen

Apostolien teot

purjehtimista hän leikkautti hiuksensa Kenkreassa, koska hän oli tehnyt lupauksen.¹⁹ He saapuivat Efesokseen, missä hän jätti Priscillan ja Akvilan. Hän itse meni synagogaan ja kävi keskusteluja juutalaisten kanssa.²⁰ Vaikka he pyysivät häntä jäämään pidemmäksi aikaa, hän ei suostunut,²¹ mutta lähtiessään hän sanoi: "Palaan luoksenne, jos Jumala suo." Sitten hän lähti purjehtimaan Efesoksesta.

²² Saavuttuaan Kesareaan, hän meni ylös Jerusalemiin ja tervehti seurakuntaa, sitten hän meni alas Antiokiaan.²³ Vietettyään siellä jonkin aikaa, Paavali lähti ja matkusti Galatian ja Frygian alueiden halki, vahvistaen kaikkia opetuslapsia.

²⁴ Samaan aikaan juutalainen nimeltä Apollos, kotoisin Aleksandriasta ja puhetaiteinen mies, saapui Efesokseen. Hän oli hyvin perehtynyt kirjoituksiin.²⁵ Hän oli saanut opetusta Herran opetuksista ja, ollen innokas hengessä, hän puhui ja opetti tarkasti asioita, jotka koskivat Jeesusta, vaikka hän tunsikin vain Johanneksen kasteen.²⁶ Hän alkoi puhua rohkeasti synagogassa. Kun Priscilla ja Akvila kuulivat hänet, he ottivat hänet luokseen ja selittivät hänelle Jumalan tien tarkemmin.²⁷ Kun Apollos halusi siirtyä Akhaiaan, veljet rohkaisivat häntä ja kirjoittivat opetuslapsille kehottaen heitä ottamaan hänet vastaan. Saavuttuaan hän suuresti auttoi niitä, jotka olivat uskoneet armon kautta,²⁸ sillä hän kumosi voimakkaasti juutalaisia julkisessa väittelyssä, osoittaen kirjoitusten kautta, että Jeesus oli Kristus.

19 Kun Apollos oli Korintissa, Paavali matkusti sisämaan kautta ja saapui Efesokseen.

Siellä hän kohtasi joitakin opetuslapsia.²

Hän kysyi heiltä: "Saitteko Pyhän Hengen, kun tulitte uskoon?" He vastasivat: "Emme ole edes kuulleet, että on olemassa Pyhä Henki."³ Paavali kysyi sitten: "Mihin teidät sitten kastettiin?" He vastasivat: "Johanneksen kasteeseen."⁴ Paavali selitti: "Johannes kastoi parannuksen kasteella ja kehotti kansaa uskomaan häneen, joka oli tuleva hänen jälkeensä, se on Jeesukseen."⁵ Kun he kuulivat tämän, heidät kastettiin Herran Jeesuksen nimeen.⁶ Kun Paavali pani käteensä heidän päälleen, Pyhä Henki tuli heidän päälleen, ja he alkoivat puhua kielillä ja profetoida.⁷ Heitä oli yhteensä noin kaksitoista miestä.

⁸ Paavali meni synagogaan ja puhui rohkeasti kolmen kuukauden ajan, keskustellen ja vakuuttaen heitä Jumalan valtakunnasta.⁹ Mutta kun jotkut heistä paatuivat eivätkä uskoneet, puhuen pahaa Tiestä kansan edessä, hän lähti heidän luotaan ja otti opetuslapset mukaansa, pitäen päivittäisiä keskusteluja Tyrannuksen koulussa.¹⁰ Tätä jatkui kaksi vuotta, niin että kaikki Aasian asukkaat, sekä juutalaiset että kreikkalaiset, kuulivat Herran sanan.

¹¹ Jumala teki poikkeuksellisia ihmeitä Paavalin kautta,¹² niin että jopa hikiliinat ja esiliinat, jotka olivat koskettaneet hänen ihoaan, vietiin sairaille, ja heidän tautinsa paranivat ja pahat henget lähtivät.

¹³ Jotkut kiertävät juutalaiset manaajat yrittivät käyttää Herran Jeesuksen nimeä niiden päällä, joissa oli pahoja henkiä, sanoen: "Minä manaan teidät sen Jeesuksen kautta, jota Paavali julistaa."¹⁴ Tätä tekivät myös eräät juutalaisen ylipapin Skeuan seitsemän poikaa.¹⁵ Mutta paha henki vastasi heille: "Jeesuksen minä tunnen, ja Paavalin tiedän, mutta keitä te olette?"¹⁶ Silloin mies, jossa oli paha henki, hyökkäsi heidän kimppuunsa, voitti heidät kaikki ja pahoinpiteli heitä, niin että he pakenivat alastomina ja haavoittuneina talosta.¹⁷ Tämä tapaus tuli tunnetuksi kaikille Efoksen asukkaille, sekä juutalaisille että kreikkalaisille, ja pelko valtasi heidät kaikki, ja Herran Jeesuksen nimi tuli suuresti kunnioitetuksi.¹⁸ Monet uskovat tulivat tunnustamaan ja ilmoittamaan tekonsa.¹⁹ Monet, jotka harjoittivat taikuutta, toivat kirjansa yhteen ja polttivat ne kaikkien nähdessä; kun he laskivat kirjojen arvon, se oli viisikymmentä tuhatta hopearahaa.²⁰ Näin Herran sana kasvoi ja vahvistui voimallisesti.

²¹ Näiden tapahtumien jälkeen Paavali päätti Hengessä matkustaa Jerusalemiin, kulkien Makedonian ja Akhaian kautta, sanoen: "Kun olen ollut siellä, minun täytyy myös nähdä Rooma."²² Hän lähetti kaksi avustajaansa, Timoteuksen ja Erastuksen, Makedoniaan, kun hän itse jäi vielä joksikin aikaa Aasiaan.

²³ Tuohon aikaan syntyi suuri levottomuus Tien vuoksi.²⁴ Eräs hopeaseppä nimeltä Demetrios, joka valmisti hopeisia Artemiin temppeleitä, hankki huomattavaa liiketoimintaa käsitöläisille.²⁵ Hän kokosi heidät ja muut saman alan työntekijät ja sanoi: "Miehet, te tiedätte, että meidän vaurautemme on tästä liiketoiminnasta."²⁶ Ja te näette ja kuulette,

Apostolien teot

että ei vain Efesoksessa vaan melkein koko Aasiassa tämä Paavali on vakuuttanut ja kääntänyt pois suuren joukon ihmisiä, väittäen, että ihmiskäsin tehdyt jumalat eivät ole jumalia ollenkaan. ²⁷ On vaara, että ei vain meidän ammattimme menetä mainettaan, vaan myös suuren jumalattaren Artemiin temppeliä halveksitaan, ja hän, jota koko Aasia ja maailma palvovat, menettää majesteettinsa."

²⁸ Kun he kuulivat tämän, he tulivat raivoihinsa ja alkoivat huutaa: "Suuri on efesolaisten Artemis!" ²⁹ Koko kaupunki joutui sekasortoon, ja he ryntäsivät yhdessä teatteriin, vetäen mukanaan Gaiuksen ja Aristarkuksen, Paavalin matkakumppanit Makedoniasta. ³⁰ Paavali halusi mennä kansanjoukkoon, mutta opetuslapset eivät sallineet sitä. ³¹ Jopa jotkut Aasian johtomiehistä, jotka olivat Paavalin ystäviä, lähettivät hänelle viestin, kehottaen häntä olemaan menemättä teatteriin. ³² Kokous oli kaoksessa: jotkut huusivat yhtä, toiset toista, ja useimmat eivät tieneet, miksi olivat kokoontuneet. ³³ Joukossa olevat juutalaiset työnsivät Aleksanterin eteenpäin, ja hän viittasi kädellään hiljaisuuteen, aikomuksenaan puolustaa kansaa. ³⁴ Mutta kun he tunnistivat hänet juutalaiseksi, he kaikki huusivat yhteen ääneen noin kaksi tuntia: "Suuri on efesolaisten Artemis!"

³⁵ Kaupungin sihteeri rauhoitti väkijoukon ja sanoi: "Efesoksen miehet, kuka ei tietäisi, että Efesoksen kaupunki on suuren Artemiin temppelin ja hänen taivaasta pudonneen kuvansa vartija? ³⁶ Koska nämä asiat ovat kiistattomia, teidän tulisi pysyä rauhallisina ettekä toimia harkitsemattomasti. ³⁷ Te olette tuoneet nämä miehet tänne, vaikka he eivät ole hävässeet temppeleitä eivätkä puhuneet jumalatartamme vastaan. ³⁸ Jos Demetriuksella ja hänen käsityöläistovereillaan on valitus ketään vastaan, oikeusistuimet ovat avoinna ja siellä on maaherroja; antakaa heidän nostaa syytteitä toisiaan vastaan. ³⁹ Jos on jotain muuta, mitä haluatte käsitellä, se on ratkaistava laillisessa kokouksessa. ⁴⁰ Sillä meitä uhkaa syyte mellakasta tämänpäiväisten tapahtumien vuoksi, koska tälle häiriölle ei ole mitään oikeutusta, emmekä pystyisi selvittämään tätä sekasortoista kokoontumista." ⁴¹ Puhuttuaan näin hän päätti kokouksen.

20 Kun meteli oli vaimentunut, Paavali kutsui opetuslapset luokseen, rohkaisi heitä ja hyvästeli heidät, ja lähti sitten Makedoniaan.

² Hän matkusti näiden seutujen halki ja antoi paljon rohkaisua ihmisille ja saapui lopulta Kreikkaan. ³ Hän viipyi siellä kolme kuukautta. Kun juutalaiset tekivät salajuonen häntä vastaan hänen ollessaan aikeissa purjehtia Syyriaan, hän päätti palata Makedonian kautta. ⁴ Hänen mukanaan matkustivat Sopater, Pyrrhoksen poika Beroiasta, Aristarkus ja Sekundus Tessalonikasta, Gaius Derbestä, Timoteus sekä Tykikus ja Trofimus Aasian maakunnasta. ⁵ Nämä miehet menivät edeltä ja odottivat meitä Trooaassa. ⁶ Me purjehdimme Filippiästä happamattoman leivän juhlan jälkeen ja viisi päivää myöhemmin liityimme heidän seuraansa Trooaassa, missä viivymme seitsemän päivää.

⁷ Viikon ensimmäisenä päivänä kokoontuimme murtamaan leipää. Paavali puhui ihmisille, ja koska hän aikoi lähteä seuraavana päivänä, hän jatkoi puhettaan keskiyöhön asti. ⁸ Ylähuone, jossa olimme kokoontuneet, oli hyvin valaistu monilla lampuilla. ⁹ Nuorukainen nimeltä Eutykus istui ikkunalaudalla ja vaipui syvään uneen Paavalin pitkiäessä puhettaan. Unen voittamana hän putosi kolmannelle kerroksesta ja nostettiin kuolleena ylös. ¹⁰ Paavali meni alas, heittäytyi hänen päälleen ja syleili häntä sanoen: "Älkää olko huolissanne, sillä hän on elossa." ¹¹ Paavali meni sitten takaisin ylös, mursi leipää ja söi. Hän keskusteli heidän kanssaan päivänkoittoon asti ja lähti sitten. ¹² Nuorukainen vietiin kotiin elävänä, ja he saivat suuren lohdutuksen.

¹³ Me menimme edeltä laivaan ja purjehdimme Assokseen, aikomuksenamme ottaa Paavali mukaamme siellä, sillä hän oli järjestänyt matkustavansa maitse. ¹⁴ Kun hän kohtasi meidät Assoksessa, otimme hänet laivaan ja jatkoimme matkaa Mityleneen. ¹⁵ Purjehdimme sieltä ja saavuimme seuraavana päivänä Khios-saarta vastapäätä; seuraavana päivänä ylitimme Samoksen, ja sitä seuraavana päivänä saavuimme Miletoon. ¹⁶ Paavali oli päättänyt purjehtia Efesoksen ohi, jotta hän ei viipyisi Aasiassa, sillä hän kiirehti päästäkseen Jerusalemiin helluntaipäiväksi, jos mahdollista.

¹⁷ Mileetosta hän lähetti Efesokseen ja kutsui seurakunnan vanhimmat luokseen. ¹⁸ Kun he saapuivat, hän sanoi heille: "Te tiedätte, kuinka elin koko sen ajan, jonka olin teidän kanssanne, siitä päivästä lähtien, kun astuin Aasiaan. ¹⁹ Palvelin Herraa suurella nöyryydellä ja kyynelillä, kestäen juutalaisten salajuonista johtuvat koettelemukset. ²⁰

Apostolien teot

En epäroinyt julistaa teille mitään, mikä olisi hyödyllistä, opettaen teitä julkisesti ja talosta taloon.

²¹ Todistin vakavasti sekä juutalaisille että kreikkalaisille parannuksesta Jumalan puoleen ja uskosta Herraamme Jeesukseen.

²² "Ja nyt, Hengen johtamana, olen matkalla Jerusalemiin, tietämättä, mitä minulle siellä tapahtuu, ²³ paitsi että Pyhä Henki varoittaa minua jokaisessa kaupungissa, että vankeus ja vaikeudet odottavat minua. ²⁴ Kuitenkin pidän elämäni arvottomana itselleni; ainoa tavoitteeni on suorittaa loppuun juoksuni ja tehtäväni, jonka olen saanut Herralta Jeesukselta, todistaa Jumalan armon evankeliumista.

²⁵ "Nyt tiedän, ettei kukaan teistä, joiden keskuudessa olen saarnannut valtakuntaa, enää näe kasvojani. ²⁶ Siksi julistan teille tänään, että olen vapaa vastuusta teistä kaikista. ²⁷ Sillä en epäroinyt julistaa teille Jumalan koko suunnitelmaa. ²⁸ Pitäkää huolta itsestänne ja koko laumasta, jonka Pyhä Henki on asettanut teidät kaitsijoiksi. Kaitkaa Jumalan seurakuntaa, jonka Hän on ostanut omalla verellään. ²⁹ Tiedän, että lähdettyäni teidän keskuuteenne tulee julmia susia, jotka eivät säästä laumaa. ³⁰ Jopa teidän omasta joukostanne nousee miehiä, jotka vääristävät totuutta vetääkseen opetuslapsia mukaansa. ³¹ Olkaa siis valppaita! Muistakaa, että kolmen vuoden ajan en lakannut yötä päivää varoittamasta teitä jokaista kyynelin.

³² "Ja nyt minä uskon teidät Jumalan ja Hänen armonsä sanan haltuun, joka voi rakentaa teitä ja antaa teille perinnön kaikkien pyhitettyjen joukossa.

³³ En ole himoinnut kenenkään hopeaa, kultaa tai vaatteita. ³⁴ Te itse tiedätte, että nämä kädet ovat huolehtineet omista tarpeistani ja tovereideni tarpeista. ³⁵ Kaikessa näytin teille, että tällaisella kovalla työllä meidän tulee auttaa heikkoja, muistaen Herran Jeesuksen sanat, jotka Hän sanoi: 'Autuaampi on antaa kuin ottaa.'

³⁶ Kun Paavali oli lopettanut puheensa, hän polvistui ja rukoili heidän kaikkien kanssa. ³⁷ He kaikki itkivät syileillessään Paavalia ja suutelivat häntä toistuvasti. ³⁸ Heidän suurin surunsa oli hänen lausuntonsa, että he eivät enää näkisi hänen kasvojaan. Sitten he saattoivat hänet laivaan.

21 Kun olimme eronneet heistä, lähdimme merelle ja purjehdimme suoraan Kosille, ja seuraavana päivänä Rodokselle ja sieltä

Pataraan. ² Löysimme laivan, joka oli menossa Foinikiaan, joten menimme alukseen ja lähdimme purjehtimaan. ³ Kun näimme Kyproksen, jätimme sen vasemmalle puolellemme ja purjehdimme Syyriaan ja saavuimme Tyrokseen, missä laivan piti purkaa lastinsa. ⁴ Etsimme opetuslapset ja viivymme siellä seitsemän päivää. Hengen kautta he kehottivat toistuvasti Paavalia olemaan menemättä Jerusalemiin. ⁵ Kun aikamme siellä oli päättynyt, lähdimme jatkamaan matkaamme, ja he kaikki, vaimot ja lapset mukanaan, saattoivat meidät kaupungin ulkopuolelle. Rannalla polvistuimme rukoilemaan. ⁶ Hyvästelyämme toisemme nousimme laivaan, ja he palasivat koteihinsa.

⁷ Päätimme matkamme Tyroksesta ja saavuimme Ptolemaikseen, missä tervehdimme veljiä ja sisaria ja viivymme heidän luonaan päivän. ⁸ Seuraavana päivänä lähdimme ja menimme Kesareaan, missä menimme evankelista Filippuksen, yhden niistä seitsemästä, taloon ja jäimme hänen luokseen. ⁹ Hänellä oli neljä tytärtä, jotka eivät olleet naimisissa, ja he profetoivat. ¹⁰ Kun olimme siellä muutamia päiviä, tuli profeetta nimeltä Agabus alas Juudeasta. ¹¹ Hän tuli luoksemme, otti Paavalin vyön ja satoi omat jalkansa ja kätensä sanoen: "Pyhä Henki sanoo: 'Näin juutalaiset Jerusalemissa sitovat sen miehen, jonka yö tämä on, ja luovuttavat hänet pakanoille.'"

¹² Kun kuulimme tämän, me ja paikalliset asukkaat pyysimme Paavalia olemaan menemättä Jerusalemiin. ¹³ Silloin Paavali vastasi: "Miksi itket ja murrat sydämeni? Olen valmis paitsi tulemaan sidotuksi myös kuolemaan Jerusalemissa Herran Jeesuksen nimen tähden." ¹⁴ Koska hän ei antanut suostutella itseään, luovuimme ja sanoimme: "Tapahtukoon Herran tahto."

¹⁵ Näiden päivien jälkeen valmistauduimme ja menimme ylös Jerusalemiin. ¹⁶ Muutamat opetuslapset Kesareasta seurasivat meitä ja veivät meidät Kyprokselta kotoisin olevan Mnasonin, varhaisen opetuslapsen, taloon, jossa meidän piti yöpyä.

¹⁷ Saapuessamme Jerusalemiin veljet ja sisaret ottivat meidät lämpimästi vastaan. ¹⁸ Seuraavana päivänä Paavali meni kanssamme tapaamaan Jaakobia, ja kaikki vanhimmat olivat läsnä. ¹⁹

Apostolien teot

Tervehdittyään heitä Paavali kertoi yksityiskohtaisesti, mitä Jumala oli tehnyt pakanoiden keskuudessa hänen palvelutyönsä kautta.²⁰ Kun he kuulivat tämän, he ylistivät Jumalaa ja sanoivat hänelle: "Näetkö, veli, kuinka monta tuhatta juutalaista on uskonut, ja he kaikki ovat innokkaita lain puolesta."²¹ Heille on kerrottu, että opetat kaikkia juutalaisia pakanoiden keskuudessa luopumaan Mooseksesta, kehottaen heitä olemaan ympärileikkaamatta lapsiaan tai noudattamatta tapojamme.²² Mitä siis on tehtävä? He kuulevat varmasti, että olet tullut.²³ Tee siis, mitä neuvomme sinua: Meillä on neljä miestä, jotka ovat tehneet lupauksen.²⁴ Ota heidät mukaasi ja puhdistaudu heidän kanssaan ja maksa heidän kulunsa, jotta he voivat ajaa päänsä. Näin kaikki tietävät, ettei sinusta kerrotuissa huhuissa ole perää, vaan että itsekini elät lain mukaan.²⁵ Mitä tulee pakanakristittyihin, olemme kirjoittaneet heille päätöksemme, että heidän tulisi pidättäytyä epäjumalille uhratusta ruuasta, verestä, kuristetuista eläimistä ja haureudesta."²⁶ Seuraavana päivänä Paavali otti miehet mukaansa ja puhdistautui heidän kanssaan. Hän meni temppeliin ilmoittamaan puhdistuspäivien täyttymisestä, kunnes kunkin puolesta oli tehty uhri.

²⁷ Kun seitsemän päivää olivat lähes kuluneet, Aasian juutalaiset näkivät hänet temppelissä ja yllyttivät väkijoukon, tarttuivat häneen²⁸ ja huusivat: "Israelilaiset miehet, auttakaa! Tämä on se mies, joka opettaa kaikkia kaikkialla meidän kansaamme, lakiamme ja tätä paikkaa vastaan. Lisäksi hän on tuonut kreikkalaisia temppeliin ja saastuttanut tämän pyhän paikan."²⁹ (He olivat aiemmin nähneet Trophimuksen, efesolaisen, hänen kanssaan kaupungissa ja olettivat, että Paavali oli tuonut hänet temppeliin.)³⁰ Koko kaupunki joutui kuuhuksiin, ja ihmiset ryntäsivät yhteen. He tarttuivat Paavaliin ja raahasivat hänet ulos temppelistä, ja heti portit suljettiin.³¹ Kun he yrittivät tappaa häntä, sanoma saavutti roomalaisen kohortin komentajan, että koko Jerusalem oli sekaannuksessa.³² Hän otti heti sotilaat ja sadanpäämiehet ja juoksi alas väkijoukkoon. Kun he näkivät komentajan ja sotilaat, he lakkasivat lyömästä Paavalia.³³ Komentaja tuli paikalle, pidätti hänet ja käski sitoa hänet kahdella ketjulla. Hän kysyi sitten, kuka hän oli ja mitä hän oli tehnyt.³⁴ Jotkut väkijoukosta huusivat yhtä ja toiset toista. Koska komentaja ei voinut saada selville totuutta metelin vuoksi, hän käski viedä Paavalin

kasarmiin.³⁵ Kun Paavali saavutti portaat, väkijoukon väkivalta oli niin suuri, että sotilaiden oli kannettava hänet.³⁶ Väkijoukko seurasi huutaen: "Pois hänet!"

³⁷ Kun Paavalia oltiin viemässä kasarmiin, hän kysyi komentajalta: "Saanko sanoa sinulle jotakin?" Hän vastasi: "Puhutko kreikkaa?"³⁸ Et siis olekaan se egyptiläinen, joka jonkin aikaa sitten yllytti kapinaan ja johti neljätuhatta murhamiestä erämaahan?"³⁹ Paavali sanoi: "Olen juutalainen Tarsoksesta, Kilikian kaupungista, joka ei ole vähäpätöinen kaupunki. Pyydän sinua, salli minun puhua kansalle."⁴⁰ Saatuaan luvan Paavali seisoj portailta ja viittasi kädellään kansalle. Kun tuli suuri hiljaisuus, hän puhui heille heprean kielellä sanoen,

22 "Veljet ja isät, kuulkaa puolustukseni, jonka nyt esitän teille."² Kun he kuulivat hänen puhuvan heille heprean kielellä, he hiljenivät entisestään; ja hän sanoi:³ "Olen juutalainen, syntynyt Kilikian Tarsossa, mutta kasvanut tässä kaupungissa. Minut koulutettiin Gamalielin alaisuudessa, tarkasti esi-isiemme lain mukaan, ollen innokas Jumalan puolesta, aivan kuten te kaikki olette tänään."⁴ Vainosin tätä Tietä säälimättömästi, vangiten ja laittaen sekä miehiä että naisia vankiloihin,⁵ kuten ylipappi ja kaikki vanhinten neuvosto voivat todistaa. Sain myös kirjeitä heiltä heidän yhteistyökumppaneilleen Damaskoksessa, ja menin sinne tuodakseni jopa ne, jotka olivat siellä, Jerusalemiin vangeiksi rangaistaviksi.

⁶ "Mutta kun olin matkalla, lähellä Damaskosta keskipäivän aikaan, hyvin kirkas valo taivaasta ympäröi minut äkkiä,⁷ sitten kaaduin maahan ja kuulin äänen, joka sanoi: 'Saul, Saul, miksi vainoat minua?'⁸ Kysyin: 'Kuka olet, Herra?' Vastaus tuli: 'Minä olen Jeesus Nasarettiläinen, jota sinä vainoat.'⁹ Ne, jotka olivat kanssani, näkivät valon, mutta eivät ymmärtäneet sen ääntä, joka puhui minulle."¹⁰ Ja minä sanoin: 'Mitä minun tulee tehdä, Herra?' Ja Herra sanoi minulle: 'Nouse ja mene Damaskokseen, ja siellä sinulle kerrotaan kaikki, mitä sinun on määrä tehdä.'¹¹ Koska en voinut nähdä sen valon kirkkauden vuoksi, minut johdattiin kädestä pitäen niiden toimesta, jotka olivat kanssani, Damaskokseen.

¹² "Nyt eräs Ananias, mies, joka oli lain mukaan hurskas ja kaikkien siellä asuvien juutalaisten hyvin puhuma,¹³ tuli luokseni, ja seisoen lähellä hän sanoi

Apostolien teot

minulle: 'Veli Saul, saa näkysi takaisin!' Ja sillä hetkellä katsoin häneen. ¹⁴ Ja hän sanoi: 'Esi-isimme Jumala on määrännyt sinut tuntemaan hänen tahtonsa ja näkemään Vanhurskaan ja kuulemaan viestin hänen suustaan. ¹⁵ Sillä sinä tulet todistamaan hänestä kaikille ihmisille siitä, mitä olet nähnyt ja kuullut. ¹⁶ Miksi siis viivyttelet? Nouse, ota kaste ja pese pois syntisi huutamalla hänen nimeään.'

¹⁷ "Kun palasin Jerusalemiin ja rukoilin temppelissä, jouduin näkyyn, ¹⁸ ja näin hänen sanovan minulle: 'Kiiruhda ja lähde Jerusalemistä nopeasti, koska he eivät hyväksy todistustasi minusta.' ¹⁹ Ja minä sanoin: 'Herra, he itse tietävät, että yhdessä synagogassa toisensa jälkeen vangitsin ja pieksin niitä, jotka uskoivat sinuun. ²⁰ Ja kun sinun marttyyrisi Stefanuksen veri vuodatettiin, olin siellä, hyväksyen sen ja vartioiden niiden vaatteita, jotka hänet teloitivat.' ²¹ Sitten hän sanoi minulle: 'Mene! Sillä minä lähetän sinut kauas pakanoiden luo.'

²² He kuuntelivat häntä tähän asti, ja sitten he korottivat äänensä ja sanoivat: "Pois tällainen mies maan päältä, sillä hänen ei pitäisi saada elää!" ²³ Kun he huusivat ja riisuivat viittojaan ja heittelivät tomua ilmaan, ²⁴ komentaja määräsi, että hänet tuotaisiin kasarmiin, sanoen, että häntä oli kuulusteltava ruoskinnalla saadakseen selville, miksi he huusivat häntä vastaan sillä tavalla. ²⁵ Mutta kun he venyttivät häntä hihnoilla, Paavali sanoi vieressä seisovalle sadanpäämiehelle: "Onko laillista ruoskia Rooman kansalaista, jota ei ole tuomittu?" ²⁶ Kun sadanpäämies kuuli tämän, hän meni komentajan luo ja raportoi: "Mitä aiot tehdä? Tämä mies on Rooman kansalainen." ²⁷ Komentaja tuli ja kysyi Paavalilta: "Kerro minulle, oletko Rooman kansalainen?" Ja hän sanoi: "Kyllä." ²⁸ Komentaja vastasi: "Hankin tämän kansalaisuuden suurella rahasummalla." Ja Paavali sanoi: "Mutta minä olen syntynyt kansalaiseksi." ²⁹ Siksi ne, jotka olivat aikeissa kuulustella häntä, vetäytyivät heti hänestä; ja komentaja tuli myös pelokkaaksi, kun hän tajusi, että Paavali oli Rooman kansalainen ja että hän oli laittanut hänet kahleisiin.

³⁰ Seuraavana päivänä, haluten tietää varmasti, miksi juutalaiset olivat syyttäneet Paavalia, hän vapautti hänet ja määräsi ylipapit ja koko neuvoston kokoontumaan, ja hän toi Paavalin alas ja asetti hänet heidän eteensä.

23 Paavali katsoi tarkasti neuvostoa ja sanoi: "Veljet, olen elänyt Jumalan edessä puhtaalla omallatunnolla tähän päivään asti." ² Tähän ylipappi Ananias käski vieressä seisovia lyömään Paavalia suulle. ³ Paavali vastasi: "Jumala on lyövä sinua, sinä kalkittu seinä! Sinä istut tuomitsemassa minua lain mukaan, mutta lain vastaisesti käsket lyödä minua!" ⁴ Lähellä olevat sanoivat: "Rohkenetko puhua Jumalan ylipappia vastaan?" ⁵ Paavali vastasi: "En tiennyt, veljet, että hän oli ylipappi; sillä on kirjoitettu: 'Älä puhu pahaa kansasi hallitsijasta.'"

⁶ Huomaten, että osa oli saddukeuksia ja osa fariseuksia, Paavali huusi neuvostossa: "Veljet, minä olen fariseus, fariseusten jälkeläinen. Minua syytetään kuolleiden ylösnousemuksen toivosta." ⁷ Kun hän sanoi tämän, syntyi erimielisyys fariseusten ja saddukeusten välillä, ja kokous jakautui. ⁸ (Saddukeukset sanovat, ettei ole ylösnousemusta, enkeleitä eikä henkiä, mutta fariseukset tunnustavat ne kaikki.) ⁹ Syntyi suuri meteli, ja jotkut fariseusten puolueen kirjanoppineista nousivat ja väittelivät kiivaasti sanoen: "Emme löydä mitään vikaa tässä mieheissä. Entä jos henki tai enkeli on puhunut hänelle?" ¹⁰ Erimielisyys kävi niin kiivaaksi, että komentaja pelkäsi Paavalin joutuvan revytyksi kappaleiksi. Hän käski sotilaita menemään alas, ottamaan hänet väkisin ja viemään hänet kasarmiin.

¹¹ Sinä yönä Herra ilmestyi Paavalille ja sanoi: "Ole rohkealla mielellä! Niin kuin olet todistanut minusta Jerusalemissa, sinun on myös todistettava Roomassa."

¹² Seuraavana aamuna joukko juutalaisia teki salaliiton ja vannoi, etteivät he söisi tai joisi ennen kuin ovat tappaneet Paavalin. ¹³ Yli neljäkymmentä miestä osallistui tähän juoneen. ¹⁴ He menivät ylipappien ja vanhinten luo ja sanoivat: "Olemme vannoneet juhlallisesti, ettemme syö mitään ennen kuin olemme tappaneet Paavalin. ¹⁵ Nyt te ja neuvosto pyytäkää komentajaa tuomaan hänet alas teidän luoksenne, ikään kuin aikoisitte tutkia hänen asiaansa tarkemmin. Olemme valmiita tappamaan hänet ennen kuin hän saapuu."

¹⁶ Mutta kun Paavalin sisarenpoika kuuli tästä väijytyksestä, hän meni kasarmiin ja ilmoitti siitä Paavalille. ¹⁷ Paavali kutsui yhden sadanpäämiehistä ja sanoi: "Vie tämä nuorukainen komentajan luo;

Apostolien teot

hänellä on jotain ilmoitettavaa hänelle." ¹⁸ Sadanpäämies vei hänet komentajan luo ja sanoi: "Paavali, vanki, kutsui minut ja pyysi tuomaan tämän nuorukaisen sinun luoksesi, koska hänellä on jotain kerrottavaa sinulle." ¹⁹ Komentaja otti hänet kädestä, vei hänet syrjään ja kysyi yksityisesti: "Mitä sinulla on ilmoitettavaa minulle?" ²⁰ Hän sanoi: "Juutalaiset ovat sopineet pyytävänsä sinua tuomaan Paavalin alas neuvostoon huomenna, ikään kuin aikoisivat tutkia häntä tarkemmin." ²¹ Älä suostu heihin, sillä yli neljäkymmentä heistä väijyy häntä. He ovat vannoneet, etteivät syö tai juo ennen kuin ovat tappaneet hänet. He ovat valmiina nyt, odottaen suostumustasi." ²² Komentaja päästi nuorukaisen menemään ja antoi hänelle ohjeen: "Älä kerro kenellekään, että olet ilmoittanut tämän minulle."

²³ Sitten hän kutsui kaksi sadanpäämiestä ja käski heitä: "Valmistakaa kaksisataa sotilasta, seitsemänkymmentä ratsumiestä ja kaksisataa keihäsmiestä lähtemään Kesareaan kolmannella hetkellä yöllä." ²⁴ Hankkikaa ratsuja Paavalille, jotta hänet voidaan viedä turvallisesti maaherra Felixin luo."

²⁵ Hän kirjoitti kirjeen, jonka sisältö oli seuraava: ²⁶ "Klaudius Lysias, arvoisalle maaherra Felixille: Tervehdys. ²⁷ Tämän miehen juutalaiset ottivat kiinni ja olivat tappamassa hänet, mutta minä puutuin asiaan sotilaiden kanssa ja pelastin hänet, saatuani tietää, että hän on Rooman kansalainen. ²⁸ Haluten selvittää, mistä häntä syytettiin, toin hänet heidän neuvostoonsa. ²⁹ Huomasin, että häntä syytettiin heidän lakinsa kysymyksistä, mutta ei mistään, mikä ansaitsisi kuoleman tai vangitsemisen. ³⁰ Kun minulle ilmoitettiin häntä vastaan suunnitellusta juonesta, lähetin hänet heti sinun luoksesi, käskien hänen syyttäjäänsä esittämään asiansa sinua vastaan."

³¹ Sotilaat, noudattaen käskyjään, ottivat Paavalin ja veivät hänet yöllä Antipatrikseen. ³² Seuraavana päivänä he antoivat ratsumiesten jatkaa hänen kanssaan, kun taas he palasivat kasarmiin. ³³ Kun ratsumiehet saapuivat Kesareaan, he toimittivat kirjeen maaherralle ja luovuttivat Paavalin. ³⁴ Maaherra luki kirjeen ja kysyi, mistä maakunnasta Paavali oli. Saatuaan tietää, että hän oli Kilikiasta, ³⁵ hän sanoi: "Kuuntelen asiaasi, kun syyttäjäsi saapuvat." Sitten hän käski pitää Paavalia vartioituna Herodeksen pretoriaanissa.

24 Viiden päivän kuluttua ylimmäinen pappi Ananias meni alas Kesareaan joidenkin vanhimpien ja asianajajan nimeltä Tertullus kanssa, ja he esittivät syytöksensä Paavalia vastaan maaherralle. ² Kun Paavali kutsuttiin, Tertullus aloitti syytöksensä sanoen maaherralle: "Olemme nauttineet suurta rauhaa sinun alaisuudessaasi, ja sinun kaukonäköisyytesi on tuonut uudistuksia tälle kansalle. ³ Kaikin tavoin ja kaikkialla, arvoisa Felix, tunnustamme tämän kaikkela kiittollisuudella. ⁴ Mutta, ettemme rasittaisi sinua enempää, pyydän, että kuulisit meitä lyhyesti, ystävällisyytesi vuoksi. ⁵ Olemme havainneet tämän miehen olevan yleinen vaara, joka aiheuttaa erimielisyyksiä juutalaisten keskuudessa kaikkialla maailmassa, ja nasaretilaisten lahkoon johtaja. ⁶ Hän yritti jopa häpäistä temppeleä, joten me vangitsimme hänet. ⁷ [ja olisimme tuominneet hänet lakimme mukaan] ⁸ Tutkimalla häntä itse, voit todeta totuuden kaikista näistä syytöksistä, joita esitämme häntä vastaan." ⁹ Muut juutalaiset yhtyivät syytökseen, vahvistaen, että näin oli.

¹⁰ Kun maaherra nyökkäsi hänelle puhumaan, Paavali vastasi: "Tiedän, että olet ollut tuomarina tälle kansalle monien vuosien ajan; siksi esitän puolustukseni mielelläni. ¹¹ Voit todeta, että ei ole kulunut enempää kuin kaksitoista päivää siitä, kun menin ylös Jerusalemiin palvomaan. ¹² He eivät löytäneet minua väittelemästä kenenkään kanssa temppeleissä, tai aiheuttamasta mellakkaa synagogissa tai missään muualla kaupungissa. ¹³ Eivätkä he voi todistaa sinulle syytöksiä, joita he nyt tekevät minua vastaan. ¹⁴ Kuitenkin tunnustan, että palvon esi-isiemme Jumalaa Tien mukaisesti, jota he kutsuvat lahkoksi. Uskon kaiken, mikä on lain mukaista ja kirjoitettu profeetoissa, ¹⁵ ja jaan toivon Jumalaan, että tulee olemaan sekä vanhurskaiden että jumalattomien ylösnousemus. ¹⁶ Tämän vuoksi pyrin aina pitämään hyvän omantunnon Jumalan ja ihmisten edessä.

¹⁷ Useiden vuosien jälkeen tulin tuomaan hyväntekeväisyysharjoja kansalleni ja esittämään uhreja. ¹⁸ Olin seremoniaalisesti puhdas, kun he löysivät minut temppeleialueelta tekemässä tätä, ilman mitään väkijoukkoa tai häiriötä. Mutta oli joitakin juutalaisia Aasiasta— ¹⁹ jotka pitäisi olla täällä edessäsi ja esittää syytöksiä, jos heillä on jotain minua vastaan. ²⁰ Tai antakaa näiden miesten

Apostolien teot

täällä kertoa, mitä rikosta he löysivät minussa, kun seisoin neuvoston edessä— ²¹ ellei se ollut tämä yksi lause, jonka huusin seisoessani heidän keskellään: 'Se koskee kuolleiden ylösnousemusta, että olen oikeudessa edessäanne tänään.'

²² Sitten Felix, jolla oli melko tarkka tieto Tiestä, keskeytti käsittelyn. "Kun komentaja Lysias tulee," hän sanoi, "päätän asiasi." ²³ Hän määräsi sadanpäämiehen pitämään Paavalia vangittuna, mutta antamaan hänelle jonkin verran vapautta eikä estämään ketään hänen ystäviään huolehtimasta hänen tarpeistaan.

²⁴ Muutamia päiviä myöhemmin Felix saapui vaimonsa Drusillan kanssa, joka oli juutalainen. Hän kutsui Paavalin ja kuunteli häntä puhumassa uskosta Kristukseen Jeesukseen. ²⁵ Kun Paavali keskusteli vanhurskaudesta, itsehillinnästä ja tulevasta tuomiosta, Felix pelästyi ja sanoi: "Riittää nyt! Voit lähteä. Kun löydän sopivan ajan, kutsun sinut." ²⁶ Samalla hän toivoi, että Paavali tarjoaisi hänelle rahaa, joten hän kutsui hänet usein ja keskusteli hänen kanssaan. ²⁷ Kahden vuoden kuluttua Felix sai seuraajakseen Porcius Festuksen, mutta koska Felix halusi suoda suosion juutalaisille, hän jätti Paavalin vangituksi.

25 Muutama päivä sen jälkeen, kun Festus oli saapunut maakuntaan, hän matkusti Jerusalemissa Kesareaan. ² Ylipapit ja juutalaisten johtajat esittivät syytöksiä Paavalia vastaan ja pyysivät Festukselta. ³ He pyysivät suosiota Paavalia vastaan, että hänet tuotaisiin Jerusalemiin, samalla kun he suunnittelivat väijytystä tappaakseen hänet matkalla. ⁴ Festus vastasi, että Paavali oli pidätettynä Kesareassa ja että hän itse oli lähdössä sinne pian. ⁵ Hän sanoi: "Tulkoon teidän vaikutusvaltaiset miehenne kanssani, ja jos mieheissä on jotain väärää, antakaa heidän esittää syytöksensä häntä vastaan siellä."

⁶ Vietettyään heidän kanssaan kahdeksan tai kymmenen päivää, Festus meni alas Kesareaan. Seuraavana päivänä hän istuutui tuomioistuimelle ja määräsi Paavalin tuotavaksi eteenpäin. ⁷ Kun Paavali saapui, Jerusalemin juutalaiset seisoivat hänen ympärillään, esittäen monia vakavia syytöksiä, joita he eivät voineet todistaa. ⁸ Paavali puolustautui sanoen: "En ole tehnyt mitään väärää juutalaista lakia, temppeliä tai keisaria vastaan." ⁹ Festus,

haluten tehdä juutalaisille mieliksi, kysyi Paavalilta: "Oletko valmis menemään Jerusalemiin ja vastaamaan näihin syytöksiin minun edessäni?" ¹⁰ Paavali vastasi: "Seison keisarin tuomioistuimen edessä, jossa minua tulisi tuomita. En ole tehnyt mitään väärää juutalaisia vastaan, kuten hyvin tiedät. ¹¹ Jos olen syyllinen ja tehnyt jotain kuoleman ansaitsevaa, en kieltäydy kuolemasta; mutta jos syytökset minua vastaan eivät ole totta, kenelläkään ei ole oikeutta luovuttaa minua heille. Vetoan keisariin!" ¹² Keskusteltuaan neuvostonsa kanssa Festus julisti: "Olet vedonnut keisariin; keisarin luo menet."

¹³ Muutamaa päivää myöhemmin kuningas Agrippa ja Bernike saapuivat Kesareaan osoittamaan kunnioitustaan Festukselle. ¹⁴ Koska he viettivät siellä monta päivää, Festus keskusteli Paavalin tapauksesta kuninkaan kanssa sanoen: "On mies, jonka Felix jätti vangiksi. ¹⁵ Kun olin Jerusalemissa, ylipapit ja juutalaisten vanhimmat esittivät syytöksiä häntä vastaan, pyytäen tuomiota. ¹⁶ Sanoin heille, ettei ole roomalaista tapaa luovuttaa ketään ennen kuin he ovat kohdanneet syyttäjänsä ja saaneet mahdollisuuden puolustautua syytöksiä vastaan. ¹⁷ Kun he tulivat tänne kanssani, en viivytellyt, vaan kutsuin oikeuden koolle seuraavana päivänä ja määräsi miehen tuotavaksi sisään. ¹⁸ Kun hänen syyttäjänsä nousivat, he eivät syyttäneet häntä mistään rikoksista, joita olin odottanut. ¹⁹ Sen sijaan heillä oli joitakin kiistakysymyksiä hänen kanssaan omista uskomuksistaan ja Jeesuksesta, joka oli kuollut ja jonka Paavali väitti olevan elossa. ²⁰ Ollessani ymmälläni, kuinka tutkia tällaisia asioita, kysyin, olisiko hän valmis menemään Jerusalemiin ja vastaamaan siellä oikeudenkäyntiin. ²¹ Mutta kun Paavali vetosi keisarin päätökseen, määräsi hänet pidettäväksi vankeudessa, kunnes voisin lähettää hänet keisarin luo." ²² Agrippa sanoi Festukselle: "Haluaisin kuulla miehen itse." Festus vastasi: "Huomenna kuulet hänet."

²³ Seuraavana päivänä Agrippa ja Bernike tulivat suurella loistolla ja astuivat kuunteluhuoneeseen korkeiden sotilasupseerien ja kaupungin merkittävien miesten kanssa. Festuksen käskystä Paavali tuotiin sisään. ²⁴ Festus sanoi: "Kuningas Agrippa ja kaikki, jotka olette läsnä kanssamme, näette tämän miehen, josta koko juutalainen yhteisö on vedonnut minuun, sekä Jerusalemissa että täällä,

Apostolien teot

huutaen, ettei hänen pitäisi enää elää. ²⁵ Huomasin, ettei hän ollut tehnyt mitään kuoleman ansaitsevaa, mutta koska hän vetosi keisariin, päätin lähettää hänet Roomaan. ²⁶ Kuitenkin minulla ei ole mitään varmaa kirjoitettavaa Hänen Majesteetilleen hänestä. Siksi olen tuonut hänet teidän kaikkien eteen, ja erityisesti sinun eteesi, kuningas Agrippa, jotta tämän tutkinnan jälkeen minulla olisi jotain kirjoitettavaa. ²⁷ Sillä minusta vaikuttaa järjettömältä lähettää vanki Roomaan ilmoittamatta häntä vastaan olevia syytöksiä."

26 Silloin Agrippa sanoi Paavalille: "Sinulle on annettu lupa puhua puolestasi." Niin Paavali viittasi kädellään ja alkoi puolustuksensa: ² "Kuningas Agrippa, pidän itseäni onnekaana, kun saan puolustautua edessäsi tänään kaikista niistä syytöksistä, joita juutalaiset ovat minua vastaan esittäneet, ³ varsinkin koska olet hyvin perehtynyt kaikkiin juutalaisiin tapoihin ja kysymyksiin. Siksi pyydän sinua kuuntelemaan minua kärsivällisesti. ⁴ "Kaikki juutalaiset tietävät elämäntapani nuoruudestani asti, joka kului alusta alkaen omassa kansassani ja Jerusalemissa. ⁵ He ovat tunteneet minut jo kauan, jos vain haluavat todistaa, että elin uskontomme tiukimman lahkon mukaan, fariseuksena. ⁶ Ja nyt minua syytetään toivoni vuoksi siihen lupaukseen, jonka Jumala antoi esi-isillemme. ⁷ Tämä on se lupaus, jota kaksitoista heimoamme toivoo saavuttavansa, kun he hartaasti palvelevat Jumalaa yötä päivää. Juuri tämän toivon vuoksi, oi kuningas, juutalaiset syyttävät minua. ⁸ Miksi kenenkään teistä pitäisi pitää uskomattomana sitä, että Jumala herättää kuolleet?

⁹ "Minäkin olin vakuuttunut siitä, että minun pitäisi tehdä kaikki mahdollinen vastustaakseni Jeesuksen, Nasaretilaisen, nimeä. ¹⁰ Ja juuri sitä tein Jerusalemissa. Ylipappien valtuutuksella vangitsin monia pyhiä, ja kun heidät tuomittiin kuolemaan, annoin ääneni heitä vastaan. ¹¹ Rangaistin heitä usein kaikissa synagogissa ja yritin pakottaa heitä pilkkaamaan. Äärimmäisessä raivossani vainosin heitä jopa ulkomaisiin kaupunkeihin.

¹² "Kun olin tässä toimessa, matkustin Damaskokseen ylipappien valtuutuksella ja toimeksiannolla. ¹³ Puolenpäivän aikaan, oi kuningas, näin valon taivaasta, kirkaamman kuin aurinko, loistavan ympärilläni ja niiden, jotka matkustivat kanssani. ¹⁴ Kaaduin kaikki maahan, ja kuulin

äänen puhuvan minulle hepreaksi: 'Saul, Saul, miksi vainoat minua? Sinun on vaikea potkia tutkainta vastaan.' ¹⁵ Kysyin: 'Kuka olet, Herra?' Ja Herra vastasi: 'Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat. ¹⁶ Mutta nouse ja seiso jaloillasi; sillä olen ilmestynyt sinulle asettaakseni sinut palvelijaksi ja todistajaksi siitä, mitä olet nähnyt ja mitä minä sinulle näytän. ¹⁷ Minä pelastan sinut omalta kansaltasi ja pakanoilta. Minä lähetän sinut heidän luokseen ¹⁸ avaamaan heidän silmänsä ja kääntämään heidät pimeydestä valoon ja Saatanan vallasta Jumalan puoleen, jotta he saisivat syntien anteeksiannon ja paikan niiden joukossa, jotka on pyhitetty uskon kautta minuun.'

¹⁹ "Joten, kuningas Agrippa, olin kuuliainen taivaalliselle näylle. ²⁰ Ensin Damaskossa, sitten Jerusalemissa ja koko Juudeassa ja sitten pakanoille saarnasin, että heidän tulisi tehdä parannus ja kääntyä Jumalan puoleen, osoittaen parannuksensa teoillaan. ²¹ Tämän vuoksi jotkut juutalaiset ottivat minut kiinni temppelissä ja yrittivät tappaa minut. ²² Mutta Jumala on auttanut minua tähän päivään asti, ja niinpä seison täällä todistamassa sekä pienille että suurille, sanomatta mitään muuta kuin mitä profeetat ja Mooses sanoivat tapahtuvan— ²³ että Messias kärsisi ja, ollen ensimmäinen, joka nousee kuolleista, julistaisi valoa sekä omalle kansalleen että pakanoille."

²⁴ Tässä vaiheessa Festus keskeytti Paavalin puolustuksen huutaen: "Paavali, olet järjiltäsi! Suuri oppisi tekee sinut hulluksi." ²⁵ Mutta Paavali vastasi: "En ole hullu, arvoisa Festus, vaan puhun totuuden ja järjen sanoja. ²⁶ Kuningas on tietoinen näistä asioista, ja puhun hänelle luottavaisesti, sillä olen vakuuttunut, ettei mikään tästä ole jäänyt häneltä huomaamatta, koska se ei tapahtunut nurkassa. ²⁷ Kuningas Agrippa, uskotko profeettoihin? Tiedän, että uskot." ²⁸ Silloin Agrippa sanoi Paavalille: "Luuletko, että voit niin lyhyessä ajassa suostutella minut kristityksi?" ²⁹ Paavali vastasi: "Lyhyessä tai pitkässä ajassa, rukoulen Jumalaa, että ei vain sinä vaan kaikki, jotka kuuntelevat minua tänään, tulisivat sellaisiksi kuin minä olen, paitsi näitä kahleita."

³⁰ Kuningas nousi, samoin käskynhaltija, Bernike ja ne, jotka istuivat heidän kanssaan. ³¹ Kun he poistuivat huoneesta, he alkoivat keskustella keskenään sanoen: "Tämä mies ei tee mitään, mikä ansaitsisi kuoleman tai vankeuden." ³² Agrippa sanoi

Apostolien teot

Festukselle: "Tämä mies olisi voitu vapauttaa, ellei hän olisi vedonnut keisariin."

27 Kun oli päätetty, että meidän pitäisi purjehtia Italiaan, Paavali ja muutamat muut vangit luovutettiin sadanpäämies Julius-nimiselle, joka kuului keisarilliseen kohorttiin.² Nousimme Adramyttiumista lähteneeseen laivaan, joka oli matkalla Aasian rannikon satamiin, ja lähdimme merelle, mukana Aristarkos, makedonialainen Thessalonikasta.³ Seuraavana päivänä saavuimme Sidoniin; ja Julius, osoittaen ystävällisyyttä Paavalille, antoi hänen käydä ystäviensä luona saadakseen hoitoa.⁴ Sieltä lähdimme jälleen purjehtimaan ja matkustimme Kyproksen suojassa, koska tuulet olivat meitä vastaan.⁵ Purjehdittuamme meren yli Kilikian ja Pamfylan rannikolla saavuimme Myraan Lykiassa.⁶ Siellä sadanpäämies löysi Aleksandrialaisen laivan, joka oli matkalla Italiaan, ja siirsi meidät siihen.⁷ Teimme hidasta matkaa monen päivän ajan ja vaivoin saavuimme Knidoksen kohdalle. Kun tuuli ei sallinut meidän jatkaa, purjehdimme Kreetan suojassa, Salmonea vastapäätä.⁸ Vaivoin purjehdimme rannikkoa pitkin ja saavuimme paikkaan nimeltä Kauniit Satamat, lähellä Lasean kaupunkia.

⁹ Kun paljon aikaa oli kulunut ja purjehtiminen oli käynyt vaaralliseksi, koska oli jo kulunut sovituspäivä, Paavali alkoi varoittaa heitä,¹⁰ "Miehet, näen, että tämä matka tulee aiheuttamaan vahinkoa ja suurta menetystä, ei ainoastaan lastille ja laivalle, vaan myös meidän hengillemme."¹¹ Kuitenkin sadanpäämies uskoi enemmän perämiestä ja laivan omistajaa kuin mitä Paavali oli sanonut.¹² Koska satama ei ollut sopiva talvehtimiseen, enemmistö päätti lähteä merelle, toivoen pääsevänsä Foinikseen, Kreetan satamaan, joka on lounaaseen ja luoteeseen päin, viettääkseen talven siellä.

¹³ Kun lempeä etelätuuli alkoi puhalttaa, he luulivat saavuttaneensa tavoitteensa, joten he nostivat ankkurin ja purjehtivat Kreetaa pitkin, lähellä rantaa.

¹⁴ Mutta pian sen jälkeen saarelta syöksyi alas raju tuuli, nimeltään koillismyrsky.¹⁵ Laiva joutui myrskyn valtaan eikä kyennyt kulkemaan tuuleen, joten annoimme sen mennä ja ajalehdimme.¹⁶ Kun ohitimme pienen Kauda-nimisen saaren suojassa, tuskin pystyimme turvaamaan laivan veneen.¹⁷ Kun se oli nostettu alukseen, he käyttivät köysiä laivan

tukemiseen. Peläten, että he ajautuisivat Syrtin hiekkasärkille, he laskivat merisulkijan ja antoivat laivan ajelehtia.¹⁸ Seuraavana päivänä, kun myrsky heitteli meitä rajusti, he alkoivat heittää lastia yli laidan.¹⁹ Kolmantena päivänä he heittivät laivan varusteet yli omin käsin.²⁰ Kun aurinkoa eikä tähtiä näkynyt moneen päivään ja myrsky jatkui raivoisasti, menettivät kaikki lopulta toivonsa pelastua.

²¹ Kun he olivat olleet pitkään ilman ruokaa, Paavali nousi heidän keskellään ja sanoi: "Miehet, teidän olisi pitänyt noudattaa neuvoani olla lähtemättä Kreetasta; silloin olisitte välttäneet tämän vahingon ja menetyksen.²² Mutta nyt kehotan teitä pysymään rohkeina, sillä kukaan teistä ei menetä henkeään; ainoastaan laiva tuhoutuu.²³ Jumalan enkeli, jonka oma olen ja jota palvelen, tuli luokseni yöllä²⁴ ja sanoi: 'Älä pelkää, Paavali. Sinun täytyy seisoa keisarin edessä, ja Jumala on armoissaan antanut sinulle kaikkien niiden hengen, jotka purjehtivat kanssasi.'²⁵ Joten pysykää rohkeina, miehet, sillä minulla on usko Jumalaan, että tapahtuu juuri niin kuin minulle on sanottu.²⁶ Kuitenkin meidän täytyy ajautua jollekin saarelle."

²⁷ Neljäntenätoista yönä, kun meitä ajettiin Adrianmerellä, noin keskiyöllä merimiehet aavistivat lähestyvänsä maata.²⁸ He ottivat luotauksen ja huomasivat veden olevan kaksikymmentä syltä syvää. Hetken kuluttua he ottivat luotauksen uudelleen ja huomasivat sen olevan viisitoista syltä syvää.²⁹ Peläten, että ajautuisimme kiville, he laskivat neljä ankkuria perästä ja rukoilivat päivänvaloa.³⁰ Merimiehet yrittivät paeta laivasta ja laskivat laivan veneen mereen teeskentelemällä, että aikoivat laskea ankkureita keulasta.³¹ Silloin Paavali sanoi sadanpäämiehelle ja sotilaille: "Ellei nämä miehet pysy laivassa, te ette voi pelastua."³² Joten sotilaat katkaisivat köydet, jotka pitivät laivan venettä, ja antoivat sen ajelehtia pois.

³³ Juuri ennen aamunkoittoa Paavali rohkaisi heitä kaikkia syömään. "Viimeiset neljätoista päivää, hän sanoi, "olette olleet jatkuvassa jännityksessä ja olleet ilman ruokaa—ette ole syöneet mitään."³⁴ Nyt kehotan teitä ottamaan ruokaa. Se on tarpeen selviytymisenne kannalta. Kukaan teistä ei menetä edes hiuskarvaa päästään."³⁵ Tämän sanottuaan hän otti leipää ja kiitti Jumalaa kaikkien edessä. Sitten hän mursi sen ja alkoi syödä.³⁶ Kaikki tunsivat rohkaisua ja ottivat myös ruokaa.³⁷ Yhteensä meitä

Apostolien teot

oli laivassa 276 henkeä.³⁸ Kun he olivat syöneet kyllikseen, he kevensivät laivaa heittämällä vehnän mereen.

³⁹ Kun päivä koitti, he eivät tunnistaneet maata, mutta he näkivät lahden, jossa oli hiekkaranta, ja suunnittelivat ajavansa laivan maihin, jos pystyisivät.
⁴⁰ He irrottivat ankkurit ja jättivät ne mereen ja samalla irrottivat peräsinten köydet. Sitten he nostivat keulapurjeen tuuleen ja suuntasivat rantaa kohti.
⁴¹ Kuitenkin laiva osui hiekkasärkälle ja juuttui kiinni. Keula jäi tiukasti paikoilleen eikä liikkunut, ja perä hajosi merenkäynnin voimasta.
⁴² Sotilaat aikoivat tappaa vangit estääkseen heitä uimasta pakoon.
⁴³ Mutta sadanpäämies, haluten pelastaa Paavalin hengen, esti heitä toteuttamasta suunnitelmaansa. Hän käski niiden, jotka osasivat uida, hypätä ensin yli laidan ja päästä maihin.
⁴⁴ Muiden tuli seurata, jotkut laudoilla ja toiset laivan kappaleilla. Näin kaikki pääsivät turvallisesti maihin.

28 Kun olimme päässeet turvaan, saimme tietää, että saaren nimi oli Malta.² Saaren asukkaat osoittivat meille poikkeuksellista ystävällisyyttä; he sytyttivät tulen ja ottivat meidät kaikki vastaan, sillä oli sateista ja kylmää.³ Paavali keräsi nipun risuja ja asetti ne tuleen, ja kyy, joka oli ajettu esiin lämmöstä, tarttui hänen käteensä.⁴ Kun saaren asukkaat näkivät käärmeen roikkuvan hänen kädestään, he sanoivat toisilleen: "Tämä mies on varmasti murhaaja; vaikka hän pelastui merestä, oikeus ei ole sallinut hänen elää."⁵ Paavali kuitenkin ravisti käärmeen tuleen eikä kärsinyt mitään vahinkoa.⁶ Ihmiset odottivat, että hän turpoaisi tai kaatuisi äkkiä kuolleena, mutta odotettuaan pitkään ja nähdessään, ettei hänelle tapahtunut mitään epätavallista, he muuttivat mielensä ja julistivat hänet jumalaksi.

⁷ Läheisyydessä oli maatala, joka kuului Publiukselle, saaren päämiehelle. Hän otti meidät vastaan ja osoitti meille suurta vieraanvaraisuutta kolmen päivän ajan.⁸ Publiuksen isä makasi vuoteessa, kärsien kuumeesta ja punataudista. Paavali kävi hänen luonaan, ja rukoiltuaan laski kätensä hänen päälleen ja paransi hänet.⁹ Tämän tapahtuman jälkeen saaren muut sairaat tulivat ja heidät parannettiin.¹⁰ Saaren asukkaat kunnioittivat meitä monin tavoin, ja kun olimme valmiit lähtemään merelle, he antoivat meille tarvittavat varusteet.

¹¹ Kolmen kuukauden kuluttua lähdimme merelle aleksandrialaisella laivalla, joka oli talvehtinut saarella, ja jonka keulakuva oli kaksoisjumalat Kastor ja Pollux.¹² Saavuimme Syrakusaan ja viivymme siellä kolme päivää.¹³ Sieltä purjehdimme ja saavuimme Rhegiumiin. Päivää myöhemmin nousi etelätuuli, ja seuraavana päivänä saavuimme Puteoliin.¹⁴ Siellä tapasimme joitakin veljiä ja sisaria, jotka kutsuivat meidät viipymään heidän luonaan viikon ajan. Ja niin tulimme Roomaan.¹⁵ Siellä olevat veljet ja sisaret, kuultuaan tulostamme, matkustivat Appiuksen torille ja Kolmelle majatalolle asti tapaamaan meitä. Heidät nähdessään Paavali kiitti Jumalaa ja sai rohkeutta.

¹⁶ Kun saavuimme Roomaan, Paavalin sallittiin asua omassa asunnossaan, sotilas vartijanaan.

¹⁷ Kolmen päivän kuluttua Paavali kutsui koolle paikalliset juutalaisjohtajat. Kun he olivat kokoontuneet, hän sanoi heille: "Veljet, vaikka en ole tehnyt mitään kansaamme tai esi-isiemme tapoja vastaan, minut pidätettiin Jerusalemissa ja luovutettiin roomalaisille."¹⁸ He tutkivat minua ja aikoivat vapauttaa minut, koska en ollut syylinen mihinkään kuoleman ansaitsevaan rikokseen.¹⁹ Mutta kun juutalaiset vastustivat, jouduin vetoamaan keisariin, vaikka minulla ei ollut mitään syytetä kansaani vastaan.²⁰ Tästä syystä olen pyytänyt saada nähdä teidät ja puhua kanssanne, sillä Israelin toivon tähden olen sidottu tähän kahleeseen."²¹ He vastasivat: "Emme ole saaneet sinusta mitään kirjeitä Juudeasta, eivätkä tänne tulleet veljet ole kertoneet tai puhuneet sinusta mitään pahaa."²² Mutta haluamme kuulla sinun näkemyksesi, sillä tiedämme, että kaikkialla tätä lahkoo vastaan puhutaan."

²³ He sopivat tapaavansa Paavalin tiettyinä päivinä, ja useampia ihmisiä tuli hänen majapaikkaansa. Hän selitti heille aamusta iltaan, todistaen Jumalan valtakunnasta ja yrittäen vakuuttaa heitä Jeesuksesta sekä Mooseksen laista että profeetoista.

²⁴ Jotkut vakuutuivat hänen sanoistaan, mutta toiset kieltäytyivät uskomasta.²⁵ He olivat erimielisiä keskenään ja alkoivat lähteä, kun Paavali lausui tämän viimeisen huomautuksen: "Pyhä Henki puhui oikein profeetta Jesajan kautta teidän esi-isillenne,
²⁶ sanoen,

"Mene tämän kansan luo ja sano, "Kuulemalla te kuulette ettekä ymmärrä; näkemällä te näette

Apostolien teot

ettekä käsitä." ²⁷ Sillä tämän kansan sydän on paatunut; he kuulevat vaivoin korvillaan, ja he ovat sulkeneet silmänsä. Muutoin he näkisivät silmillään, kuulisivat korvillaan, ymmärtäisivät sydämellään ja kääntyisivät, ja minä parantaisin heidät.'

²⁸ "Ymmärtäkää siis, että tämä Jumalan pelastus on lähetetty pakanoille, ja he kuulevat."

²⁹ [Kun hän oli sanonut nämä asiat, juutalaiset lähtivät, kiivaasti keskustellen keskenään.] ³⁰ Paavali jäi sinne kahdeksi kokonaiseksi vuodeksi omaan vuokraamaansa taloon ja otti vastaan kaikki, jotka tulivat hänen luokseen, ³¹ julistaen Jumalan valtakuntaa ja opettaen Herrasta Jeesuksesta Kristuksesta kaikella rohkeudella, esteettä.

Roomalaiskirje

1 Paavali, Kristuksen Jeesuksen palvelija, kutsuttu apostoliksi, erotettu julistamaan Jumalan evankeliumia—² jonka hän on luvannut profeettojensa kautta pyhissä kirjoituksissa,³ hänen Pojastaan, joka lihan puolesta on syntynyt Daavidin jälkeläiseksi,⁴ ja joka pyhyden Hengen mukaan on voimallisesti asetettu Jumalan Pojaksi kuolleista nousemisen kautta, Jeesus Kristus, meidän Herramme.⁵ Hänen kauttaan olemme saaneet armon ja apostolin viran, että hänen nimensä tähden saattaisimme uskon kuuliaisuuteen kaikki kansat,⁶ joihin tekin kuulutte, Jeesuksen Kristuksen kutsumat.⁷ Kaikille Roomassa oleville Jumalan rakkaille, kutsutuille pyhille: Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta.

⁸ Ensiksi kiitän Jumalaani Jeesuksen Kristuksen kautta teistä kaikista, koska teidän uskonne tunnetaan koko maailmassa.⁹ Sillä Jumala, jota minä hengessäni palvelen hänen Poikansa evankeliumissa, on todistajani, kuinka lakkaamatta muistan teitä¹⁰ aina rukouksissani, rukoillen, että vihdoin viimein Jumalan tahdosta saisin tulla teidän luoksenne.¹¹ Sillä minä ikävöin nähdä teitä, että voisin jakaa teille jonkin hengellisen lahjan, jotta vahvistuisitte—¹² se on, että yhdessä rohkaistuisimme keskinäisen uskomme kautta, teidän ja minun.¹³ En tahdo teidän olevan tietämättömiä, veljet ja sisaret, että olen usein aikonut tulla teidän luoksenne (mutta minut on estetty tähän asti), jotta saisin jonkin sadon teidän keskuudessanne, niin kuin muidenkin kansojen keskuudessa.¹⁴ Olen velassa sekä kreikkalaisille että barbaarisille, sekä viisaille että tyhmille.¹⁵ Siksi olen innokas julistamaan evankeliumia myös teille, jotka olette Roomassa.

¹⁶ Sillä en häpeä evankeliumia, sillä se on Jumalan voima pelastukseksi jokaiselle, joka uskoo: ensin juutalaiselle, sitten kreikkalaiselle.¹⁷ Sillä siinä Jumalan vanhurskaus ilmestyy uskosta uskoon, niin kuin on kirjoitettu: "Vanhurskas on elävä uskosta."

¹⁸ Sillä Jumalan viha ilmestyy taivaasta kaikkea ihmisten jumalattomuutta ja vääryyttä vastaan, jotka pitävät totuutta vääryyden vallassa,¹⁹ koska se, mikä Jumalasta voidaan tietää, on ilmeistä heille, sillä Jumala on sen heille ilmoittanut.²⁰ Sillä hänen näkymättömät ominaisuutensa, hänen ikuinen voimansa ja jumaluutensa, ovat maailman

luomisesta asti olleet nähtävissä, kun niitä tarkastellaan hänen teoissaan, niin etteivät he voi puolustautua.²¹ Koska he, vaikka tunsivat Jumalan, eivät kunnioittaneet häntä Jumalana eivätkä kiittäneet häntä, vaan heidän ajattelunsa kävi turhaksi ja heidän ymmärtämättömät sydämensä pimenivät.²² Vaikka he väittivät olevansa viisaita, heistä tuli tyhmiä²³ ja he vaihtoivat katoamattoman Jumalan kirkkauden kuviin, jotka ovat katoavaisen ihmisen, lintujen, nelijalkaisten ja matelijoiden kaltaisia.

²⁴ Sen tähden Jumala antoi heidät sydäntensä himoissa saastaisuuteen, häpäisemään ruumiinsa keskenään.²⁵ He vaihtoivat Jumalan totuuden valheeseen ja kumarsivat ja palvelivat luotua enemmän kuin Luojaa, joka on ylistetty iankaikkisesti. Aamen.

²⁶ Sen tähden Jumala antoi heidät häpeällisiin himoihin. Heidän naisensa vaihtoivat luonnollisen yhteyden luonnonvastaiseen.²⁷ Samoin miehetkin, jättäen luonnollisen yhteyden naiseen, syttyivät himossaan toisiinsa. Miehet harjoittivat häpeällisyyttä miesten kanssa ja saivat itseensä sen palkan, mikä heidän eksymyksensä ansaitsi.

²⁸ Ja koska he eivät pitäneet arvossa Jumalan tuntemista, Jumala antoi heidät kelvottoman mielen valtaan, tekemään sitä, mikä ei ole sopivaa.²⁹ He ovat täynnä kaikkea vääryyttä, pahuutta, ahneutta ja ilkeyttä. He ovat täynnä kateutta, murhaa, riitaa, petosta ja pahansuopaisuutta. He ovat juoruilijoita,³⁰ panettelihoita, Jumalan vihaajia, röyhkeitä, ylpeitä, kerskaajia; he keksivät pahaa, ovat tottelemattomia vanhemmilleen;³¹ he ovat ymmärtämättömiä, epäluotettavia, rakkaudettomia ja armottomia.³² Vaikka he tietävät Jumalan vanhurskaan säädöksen, että ne, jotka tekevät sellaisia, ansaitsevat kuoleman, he eivät ainoastaan tee niitä itse, vaan myös hyväksyvät ne, jotka niitä tekevät.

2 Sen tähden sinulla ei ole mitään puolustusta, kuka ikinä oletkin, joka tuomitset toisia; sillä siinä, missä tuomitset toisen, tuomitset itsesi, koska sinä, joka tuomitset, teet samoja asioita.² Ja me tiedämme, että Jumalan tuomio niitä kohtaan, jotka tekevät tällaisia asioita, on totuuden mukainen.³ Kun siis sinä, ihminen, tuomitset heitä ja kuitenkin teet samoja asioita, luuletko välttäväsi Jumalan tuomion?⁴ Vai halveksitko hänen hyvytensä,

Roomalaiskirje

kärsivällisyytensä ja pitkämielisyytensä rikkautta, etkä ymmärrä, että Jumalan hyvyys johtaa sinut parannukseen? ⁵ Mutta paatumuksesi ja katumattoman sydämesi tähden kartutat itsellesi vihaa vihan päivänä, jolloin Jumalan vanhurskas tuomio ilmestyy. ⁶ Hän maksaa kullekin hänen tekojensa mukaan. ⁷ Niille, jotka kärsivällisesti tekevät hyvää ja etsivät kirkkautta, kunniaa ja kuolemattomuutta, hän antaa iankaikkisen elämän. ⁸ Mutta niille, jotka ovat itsekkäitä ja hylkäävät totuuden ja seuraavat vääryyttä, on viha ja suuttumus. ⁹ Ahdistus ja tuska jokaiselle ihmiselle, joka tekee paha: ensin juutalaiselle, sitten kreikkalaiselle; ¹⁰ mutta kirkkaus, kunnia ja rauha jokaiselle, joka tekee hyvää: ensin juutalaiselle, sitten kreikkalaiselle. ¹¹ Sillä Jumala ei tee eroa ihmisten välillä.

¹² Kaikki, jotka ovat tehneet syntiä ilman lakia, joutuvat myös tuhoutumaan ilman lakia, ja kaikki, jotka ovat tehneet syntiä lain alaisina, tuomitaan lain mukaan. ¹³ Sillä eivät ne, jotka vain kuulevat lain, ole vanhurskaita Jumalan edessä, vaan ne, jotka noudattavat lakia, tullaan vanhurskauttamaan. ¹⁴ Kun pakanat, joilla ei ole lakia, tekevät luonnostaan lain vaatimia asioita, he ovat itselleen laki, vaikka heillä ei ole lakia. ¹⁵ He osoittavat, että lain vaatimukset ovat kirjoitetut heidän sydämiinsä, heidän omatuntonsa todistaa myös, ja heidän ajatuksensa syyttävät heitä joskus ja puolustavat heitä toisinaan. ¹⁶ Tämä tapahtuu sinä päivänä, jolloin Jumala tuomitsee ihmisten salaisuudet Kristuksen Jeesuksen kautta, kuten minun evankeliumini julistaa.

¹⁷ Jos sinä nyt kutsut itseäsi juutalaiseksi ja luotat lakiin ja ylpeilet Jumalasta, ¹⁸ jos tunnet hänen tahtonsa ja hyväksyt sen, mikä on parempaa, koska sinua opetetaan lailla, ¹⁹ jos olet vakuuttunut siitä, että olet sokeiden opas, valkeus niille, jotka ovat pimeydessä, ²⁰ tyhmien opettaja, lasten opettaja, koska sinulla on laissa tiedon ja totuuden ruumiillistuma— ²¹ sinä, joka opetat toisia, etkö opeta itseäsi? Sinä, joka saarnaat, ettei saa varastaa, varastatko itse? ²² Sinä, joka sanot, ettei saa tehdä aviorikosta, teetkö itse aviorikoksen? Sinä, joka inhoat epäjumalia, ryöstätkö temppeleitä? ²³ Sinä, joka ylpeilet laista, häpäisetkö Jumalaa rikkomalla lakia? ²⁴ Kuten on kirjoitettu: "Teidän takianne Jumalan nimi tulee pilkatuksi pakanoiden keskuudessa."

²⁵ Ympärileikkaus on arvokas, jos noudatat lakia, mutta jos rikot lakia, on kuin et olisi ympärileikattu. ²⁶ Jos siis ne, jotka eivät ole ympärileikattuja, pitävät lain vaatimukset, eikä heitä pidetä ikään kuin he olisivat ympärileikattuja? ²⁷ Henkilö, joka ei ole fyysisesti ympärileikattu ja kuitenkin noudattaa lakia, tuomitsee sinut, joka kirjoitetusta laista ja ympärileikkauksesta huolimatta olet lainrikkoja. ²⁸ Henkilö ei ole juutalainen, joka on sitä vain ulkoisesti, eikä ympärileikkaus ole vain ulkoinen ja fyysinen. ²⁹ Ei, henkilö on juutalainen, joka on sitä sisäisesti; ja ympärileikkaus on sydämen ympärileikkaus, Hengessä, ei kirjaimen mukaan. Sellaisen henkilön kiitos ei tule ihmisiltä, vaan Jumalalta.

3 Mikä etu sitten on juutalaisella? Tai mikä on ympärileikkauksen hyöty? ² Paljonkin, kaikin tavoin! Ensinnäkin, heille on uskottu Jumalan sanat. ³ Entä jos jotkut eivät uskooneet? Eikö heidän epäuskonsa tee tyhjäksi Jumalan uskollisuutta? ⁴ Ei suinkaan! Olkoon Jumala totinen, mutta jokainen ihminen valhetteli, niin kuin on kirjoitettu:

"Että sinut havaittaisiin vanhurskaaksi sanoissasi ja voittaisit, kun sinua tuomitaan."

⁵ Mutta jos meidän väärytemme korostaa Jumalan vanhurskautta, mitä sanomme? Onko Jumala vääramielinen, kun hän tuo vihansa meidän päällemme? (Puhun ihmisten tavoin.) ⁶ Ei suinkaan! Sillä kuinka Jumala silloin voisi tuomita maailman? ⁷ Mutta jos minun valheeni kautta Jumalan totuus tulee suuremmaksi hänen kunniaukseen, miksi minut silti tuomitaan syntisenä? ⁸ Ja miksi emme sanoisi— niin kuin meistä panetellen väitetään sanottavan— "Tehkäämme paha, että siitä tulisi hyvää"? Heidän tuomionsa on oikea. ⁹ Mitä siis? Olemmeko me parempia? Emme lainkaan! Olemmehan jo syyttäneet, että sekä juutalaiset että kreikkalaiset ovat kaikki synnin vallassa. ¹⁰ Sillä on kirjoitettu:

"Ei ole ketään vanhurskasta, ei ainoatakaan; ¹¹ ei ole ketään, joka ymmärtää, ei ketään, joka etsii Jumalaa. ¹² Kaikki ovat poikenneet pois, kaikki ovat kelvottomiksi käyneet; ei ole ketään, joka tekee hyvää, ei ainoatakaan." ¹³ "Heidän kurkkunsa on avoin hauta; kielellään he pettävät." ¹⁴ "Kyykäärmeiden myrkyä on heidän huulillaan." ¹⁴ "Heidän suunsa on täynnä kirousta ja katkeruutta." ¹⁵ "Heidän jalkansa ovat nopeat vuodattamaan verta; ¹⁶ hävitys ja kurjuus on heidän teillään, ¹⁷ ja

Roomalaiskirje

rauhan tietä he eivät ole tunteneet.”¹⁸ ”Ei ole Jumalan pelkoa heidän silmiensä edessä.”

¹⁹ Me tiedämme, että mitä laki sanoo, sen se sanoo lain alaisille, jotta jokainen suu tukittaisiin ja koko maailma tulisi syylliseksi Jumalan edessä.²⁰ Sen tähden ei kukaan tule vanhurskaaksi hänen edessään lain teoista; sillä lain kautta tulee synnin tunto.²¹ Mutta nyt Jumalan vanhurskaus on ilmestynyt ilman lakia, josta laki ja profeetat todistavat.²² Tämä vanhurskaus tulee uskon kautta Jeesukseen Kristukseen kaikille, jotka uskovat. Ei ole eroa,²³ sillä kaikki ovat tehneet syntiä ja ovat vailla Jumalan kirkkautta,²⁴ ja saavat lahjaksi vanhurskauden hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.²⁵ Jumala asetti hänet armoistuimeksi uskon kautta hänen veressään, osoittaakseen vanhurskauttaan, koska hän oli jättänyt rankaisematta ennen tehdyt synnit kärsivällisyydessään—²⁶ osoittaakseen vanhurskauttaan nykyajassa, että hän itse olisi vanhurskas ja vanhurskauttaisi sen, joka uskoo Jeesukseen.²⁷ Missä on siis kerskaaminen? Se on suljettu pois. Minkä lain kautta? Tekojen lainko? Ei, vaan uskon lain kautta.²⁸ Sillä me päätämme, että ihminen vanhurskautetaan uskosta ilman lain tekoja.²⁹ Vai onko Jumala ainoastaan juutalaisten Jumala? Eikö myös pakanoiden? Kyllä, myös pakanoiden,³⁰ sillä yksi on Jumala, joka vanhurskauttaa ympärileikatut uskosta ja ympärileikkaamattomat saman uskon kautta.³¹ Teemmekö siis lain tyhjäksi uskolla? Ei suinkaan! Päinvastoin, me vahvistamme lain.

4 Mitä siis sanomme, että Abraham, esi-isämme lihan mukaan, on löytänyt tässä asiassa? ² Jos Abraham todella tuli vanhurskaaksi tekojen kautta, hänellä on jotakin kerskattavaa, mutta ei Jumalan edessä.³ Mitä kirjoitukset sanovat? ”Abraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi.”⁴ Nyt sille, joka tekee työtä, ei lueta palkkaa armosta, vaan ansiosta.⁵ Mutta sille, joka ei tee työtä, vaan uskoo Häneen, joka vanhurskauttaa jumalattoman, luetaan hänen uskonsa vanhurskaudeksi.⁶ Aivan kuten Daavidkin puhuu siitä autuudesta, joka on sillä ihmisellä, jolle Jumala lukee vanhurskauden ilman tekoja:

⁷ ”Autuaita ovat ne, joiden rikkomukset ovat anteeksi annetut, joiden synnit ovat peitetyt.”⁸ Autuas on se, jolle Herra ei lue syntiä.”

⁹ Onko tämä autuus vain ympärileikatuille vai myös ympärileikkaamattomille? Sillä me sanomme, että usko luettiin Abrahamille vanhurskaudeksi.¹⁰ Missä olosuhteissa se luettiin? Oliko se silloin, kun hän oli ympärileikattu, vai ympärileikkaamaton? Ei ympärileikattuna, vaan ympärileikkaamattomana.¹¹ Ja hän sai ympärileikkauksen merkin, uskon vanhurskauden sinetin, ollessaan vielä ympärileikkaamaton, jotta hän olisi kaikkien niiden isä, jotka uskovat olematta ympärileikattuja, että vanhurskaus luettaisiin heille.¹² Ja hän on myös ympärileikattujen isä, niiden, jotka eivät ainoastaan ole ympärileikattuja, vaan jotka myös seuraavat isämme Abrahamin uskon jälkiä, jotka hänellä oli ennen ympärileikkausta.¹³ Ei lain kautta tullut Abrahamille ja hänen jälkeläisilleen lupaus, että hän olisi maailman perillinen, vaan uskon vanhurskauden kautta.¹⁴ Sillä jos lain noudattajat ovat perillisiä, usko on tehty mitättömäksi ja lupaus kumottu,¹⁵ koska laki saa aikaan vihaa. Ja missä lakia ei ole, siellä ei ole rikkomusta.¹⁶ Siksi lupaus perustuu uskoon, jotta se olisi armosta ja varma kaikille Abrahamin jälkeläisille—ei ainoastaan lain noudattajille, vaan myös niille, jotka jakavat Abrahamin uskon. Hän on meidän kaikkien isä.¹⁷ Kuten on kirjoitettu: ”Olen tehnyt sinut monien kansojen isäksi.” Hän on meidän isämme Jumalan edessä, johon hän uskoi—Jumalan, joka antaa elämän kuolleille ja kutsuu olemattomat olemaan.¹⁸ Vastoin kaikkea toivoa Abraham uskoi toivossa ja tuli monien kansojen isäksi, kuten hänelle oli sanottu: ”Niin on sinun jälkeläistesi oleva.”¹⁹ Ilman että hänen uskonsa heikkeni, hän otti huomioon oman ruumiinsa, joka oli jo kuin kuollut, koska hän oli noin satavuotias, ja Saaran kohdun kuolleisuuden.²⁰ Kuitenkaan hän ei epäröinyt epäuskossa Jumalan lupasta, vaan vahvistui uskossaan ja antoi kunnian Jumalalle,²¹ ollessaan täysin vakuuttunut siitä, että Jumala pystyi tekemään sen, minkä Hän oli luvannut.²² Tämä on syy, miksi ”se luettiin hänelle vanhurskaudeksi.”²³ Sanat ”se luettiin hänelle” kirjoitettiin ei ainoastaan hänen tähtensä,²⁴ vaan myös meidän tähtemme, joille se luetaan—meille, jotka uskomme Häneen, joka herätti Jeesuksen, meidän Herramme, kuolleista.²⁵ Hänet annettiin kuolemaan meidän syntiemme tähden ja herätettiin eloon meidän vanhurskauttamisemme tähden.

Roomalaiskirje

5 Koska siis olemme uskosta vanhurskautetut, me nautimme rauhasta Jumalan kanssa Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, ² jonka kautta olemme myös uskossa saaneet pääsyn tähän armoon, jossa seisomme; ja me iloitsemme Jumalan kirkkauden toivossa. ³ Eikä ainoastaan tämä, vaan me iloitsemme myös ahdistuksissamme, tietäen, että ahdistus tuottaa kärsivällisyyttä; ⁴ ja kärsivällisyys johtaa koeteltuun luonteeseen; ja koeteltu luonne synnyttää toivoa; ⁵ eikä toivo saata meitä häpeään, koska Jumalan rakkaus on vuodatettu sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu. ⁶ Sillä kun vielä olimme voimattomia, kuoli Kristus oikeaan aikaan jumalattomien puolesta. ⁷ Hyvin harvoin kukaan kuolee vanhurskaan puolesta, vaikka jonkun hyvän puolesta joku saattaisi uskaltaa kuolla. ⁸ Mutta Jumala osoittaa rakkautensa meitä kohtaan siinä, että Kristus kuoli meidän puolestamme, kun vielä olimme syntisiä. ⁹ Paljon enemmän siis, kun nyt olemme vanhurskautetut Hänen verensä kautta, pelastumme Hänen kauttaan Jumalan vihasta. ¹⁰ Sillä jos, kun olimme vihollisia, meidät sovitettiin Jumalan kanssa Hänen Poikansa kuoleman kautta, paljon enemmän, kun olemme sovitetut, pelastumme Hänen elämänsä kautta. ¹¹ Eikä ainoastaan tämä, vaan me iloitsemme myös Jumalassa Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, jonka kautta olemme nyt saaneet sovituksen. ¹² Siksi, niin kuin yhden ihmisen kautta synti tuli maailmaan, ja synnin kautta kuolema, ja näin kuolema levisi kaikkiin ihmisiin, koska kaikki tekivät syntiä— ¹³ Sillä ennen lakia synti oli maailmassa, mutta syntiä ei lueta kenenkään syyksi, kun ei ole lakia. ¹⁴ Kuitenkin kuolema hallitsi Aadamista Moosekseen asti, jopa niiden yli, jotka eivät tehneet syntiä Aadamin rikkomuksen kaltaisesti, joka on tulevan esikuva. ¹⁵ Mutta lahja ei ole kuin rikkomus. Sillä jos yhden ihmisen rikkomuksen kautta monet kuolivat, paljon enemmän Jumalan armo ja lahja yhden ihmisen, Jeesuksen Kristuksen, armon kautta tulvi monille. ¹⁶ Lahja ei ole kuin yhden ihmisen synnin seuraus; sillä tuomio seurasi yhtä syntiä ja toi tuomion, mutta lahja seurasi monia rikkomuksia ja toi vanhurskautuksen. ¹⁷ Sillä jos yhden ihmisen rikkomuksen kautta kuolema hallitsi tämän yhden kautta, paljon enemmän ne, jotka saavat armon yltäkyläisyyden ja vanhurskauden lahjan, hallitsevat elämässä yhden ihmisen, Jeesuksen Kristuksen, kautta. ¹⁸ Niinpä, niin kuin yhden rikkomuksen kautta tuli tuomio kaikille

ihmisille, niin myös yhden vanhurskauden teon kautta tuli vanhurskautus ja elämä kaikille ihmisille. ¹⁹ Sillä niin kuin yhden ihmisen tottelemattomuuden kautta monet tehtiin syntisiksi, niin myös yhden ihmisen kuuliaisuuden kautta monet tehdään vanhurskaiksi. ²⁰ Laki tuli, jotta rikkomus lisääntyisi; mutta missä synti lisääntyi, siellä armo lisääntyi vielä enemmän, ²¹ jotta, niin kuin synti hallitsi kuolemassa, armo hallitsisi vanhurskauden kautta tuomaan iankaikkisen elämän Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta.

6 Mitä me siis sanomme? Pitäisikö meidän jatkaa synnissä, jotta armo lisääntyisi? ² Ei missään tapauksessa! Me, jotka olemme kuolleet synnille, kuinka voisimme enää elää siinä? ³ Vai ettekö tiedä, että me kaikki, jotka olemme kastetut Kristukseen Jeesukseen, olemme kastetut hänen kuolemaansa? ⁴ Meidät on siis haudattu hänen kanssaan kasteen kautta kuolemaan, jotta niin kuin Kristus herätettiin kuolleista Isän kirkkauden kautta, mekin vaeltaisimme uudessa elämässä. ⁵ Sillä jos olemme yhtyneet häneen hänen kuolemansa kaltaisuudessa, olemme varmasti myös yhtyneet hänen ylösnousemuksensa kaltaisuudessa. ⁶ Tiedämme, että vanha minämme on ristiinnaulittu hänen kanssaan, jotta synnin ruumis tehtäisiin voimattomaksi, ettemme enää olisi synnin orjia. ⁷ Sillä joka on kuollut, on vapautunut synnistä. ⁸ Jos olemme osallisia Kristuksen kuolemasta, uskomme, että olemme myös osallisia hänen elämästään. ⁹ Tiedämme, että Kristus, herätettyään kuolleista, ei enää kuole; kuoleamalla ei enää ole valtaa häneen. ¹⁰ Hän kuoli synnille kerran kaikkien puolesta; mutta nyt hän elää, ja hän elää Jumalalle. ¹¹ Samoin pitääkin tekin itseänne kuolleina synnille, mutta elävinä Jumalalle Kristuksessa Jeesuksessa. ¹² Älkää siis antako synnin hallita kuolevaisessa ruumiissanne, niin että tottelette sen himoja. ¹³ Älkää antako mitään osaa itsestänne synnille vääryyden välineeksi, vaan antakaa itsenne Jumalalle niin kuin ne, jotka ovat kuolleista elämään tuotuja, ja antakaa kaikki osanne hänelle vanhurskauden välineiksi. ¹⁴ Sillä synti ei ole teidän herranne, koska ette ole lain alla, vaan armon alla. ¹⁵ Mitä meidän siis pitäisi päätellä? Pitäisikö meidän tehdä syntiä, koska emme ole lain alla vaan armon alla? Ei missään tapauksessa! ¹⁶ Ettekö tiedä, että kun annatte itsenne jollekin kuuliaisiksi orjiksi, olette sen orjia, jotta tottelette, joko synnin, joka johtaa kuolemaan, tai

Roomalaiskirje

kuuliaisuuden, joka johtaa vanhurskauteen? ¹⁷ Mutta kiitos Jumalalle, että vaikka olitte synnin orjia, olette sydämestänne tulleet kuuliaisiksi sille opetuksen muodolle, johon teidät on uskottu. ¹⁸ Olette vapautuneet synnistä ja tulleet vanhurskauden palvelijoiksi. ¹⁹ Puhun inhimillisillä termeillä lihanne heikkouden vuoksi. Niin kuin ennen annoitte ruumiinne osat epäpuhtauden ja yhä lisääntyvän laittomuuden orjiksi, niin nyt antakaa ne vanhurskauden orjiksi, joka johtaa pyhitykseen. ²⁰ Sillä kun olitte synnin orjia, olitte vapaita vanhurskauden hallinnasta. ²¹ Mitä hyötyä teillä oli silloin niistä asioista, joista nyt häpeätte? Sillä niiden loppu on kuolema. ²² Mutta nyt, kun olette vapautuneet synnistä ja tulleet Jumalan palvelijoiksi, teillä on hyötyä, joka johtaa pyhitykseen, ja lopputulos on iankaikkinen elämä. ²³ Sillä synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.

7 Ettekö tiedä, veljet ja sisaret (sillä puhun niille, jotka tuntevat lain), että lailla on valta ihmiseen vain niin kauan kuin hän elää? ² Esimerkiksi, naimisissa oleva nainen on laillisesti sidottu mieheensä niin kauan kuin hän elää; mutta jos hänen miehensä kuolee, hän on vapaa laista, joka sitoo hänet mieheensä. ³ Niinpä, jos hän on toisen miehen kanssa miehensä eläessä, häntä kutsutaan avionrikkokajaksi; mutta jos hänen miehensä kuolee, hän on vapaa siitä laista, joten hän ei ole avionrikkoja, jos hän on toisen miehen kanssa. ⁴ Sen tähden, veljeni ja sisareni, te myös kuollette laille Kristuksen ruumiin kautta, jotta kuuluisitte toiselle, hänelle, joka on herätetty kuolleista, jotta kantaisimme hedelmää Jumalalle. ⁵ Sillä kun olimme lihan vallassa, synnilliset himot, jotka laki herätti, vaikuttivat meissä, niin että kannoimme hedelmää kuolemalle. ⁶ Mutta nyt, kun olemme kuolleet sille, mikä meidät kerran satoi, olemme vapautuneet laista, jotta palvelisimme Hengessä uudella tavalla, emmekä vanhalla kirjoitetun lain tavalla. ⁷ Mitä siis sanomme? Onko laki syntiä? Ei suinkaan! Päinvastoin, en olisi tiennyt, mitä synti on, ellei laki olisi sitä osoittanut. Sillä en olisi tiennyt, mitä himoitseminen on, ellei laki olisi sanonut: "Älä himoitse." ⁸ Mutta synti, ottaen käskystä tilaisuuden, tuotti minussa kaikenlaisia himoitsemista. Sillä ilman lakia synti on kuollut. ⁹ Oli aika, jolloin elin ilman lakia; mutta kun käsky tuli, synti heräsi eloon ja minä

kuolin. ¹⁰ Huomasin, että käsky, joka oli tarkoitettu tuomaan elämää, toi itse asiassa kuoleman. ¹¹ Sillä synti, ottaen käskystä tilaisuuden, petti minut ja sen kautta surmasi minut. ¹² Sen tähden laki on pyhä, ja käsky on pyhä, vanhurskas ja hyvä. ¹³ Tuliko sitten se, mikä on hyvää, minulle kuolemaksi? Ei suinkaan! Pikemminkin synti, jotta se tunnistettaisiin synniksi, tuotti kuolemani hyvän kautta, jotta käskyn kautta synti tulisi äärimmäisen syntiseksi. ¹⁴ Sillä me tiedämme, että laki on hengellinen, mutta minä olen hengellinen, myyty synnin orjaksi. ¹⁵ Olen hämmentynyt teoistani. Sillä en tee sitä, mitä haluan tehdä, vaan sitä, mitä vihaan. ¹⁶ Ja jos toimin vastoin omia halujani, myönnän, että laki on hyvä. ¹⁷ Kuten tilanne on, en enää minä toimi, vaan synti, joka asuu minussa. ¹⁸ Sillä tiedän, ettei minussa, se on, lihassani, asu mitään hyvää. Sillä minulla on halu tehdä hyvää, mutta en voi toteuttaa sitä. ¹⁹ Sillä en tee sitä hyvää, mitä haluan tehdä, vaan jatkan sen pahan tekemistä, mitä en halua tehdä. ²⁰ Jos siis teen sitä, mitä en halua tehdä, en enää minä tee sitä, vaan synti, joka asuu minussa. ²¹ Niinpä löydän tämän periaatteen toiminnassa: Vaikka haluan tehdä hyvää, paha on aivan lähelläni. ²² Sillä syvällä sisimmässäni iloitsen Jumalan laista; ²³ mutta näen toisen lain toimivan jäsenissäni, sotien mieleni lakia vastaan ja tehden minut vangiksi synnin laille, joka toimii ruumiissani. ²⁴ Mikä vaivattu ihminen olenkaan! Kuka pelastaa minut tästä kuoleman ruumiista? ²⁵ Kiitos Jumalalle, joka vapauttaa minut Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta! Niinpä minä itse palvelen mielessäni Jumalan lakia, mutta lihassani synnin lakia.

8 Niinpä ei ole nyt mitään kadotustuomiota niille, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa. ² Sillä elämän Hengen laki Kristuksessa Jeesuksessa on vapauttanut sinut synnin ja kuoleman laista. ³ Sillä mikä laille oli mahdotonta, koska se oli lihan kautta heikentynyt, sen Jumala teki lähettämällä oman Poikansa synnillisen lihan kaltaisuudessa ja synnin tähden, ja tuomitsi synnin lihassa, ⁴ että lain vanhurskas vaatimus täyttyisi meissä, jotka emme vaella lihan mukaan vaan Hengen mukaan. ⁵ Sillä ne, jotka elävät lihan mukaan, ajattelevat lihan asioita, mutta ne, jotka elävät Hengen mukaan, ajattelevat Hengen asioita. ⁶ Sillä lihan mieli on kuolema, mutta Hengen mieli on elämä ja rauha. ⁷ Koska lihan mieli on vihollisuus Jumalaa vastaan; se ei alistu Jumalan lakiin, eikä se voikaan. ⁸ Ne, jotka elävät lihan

Roomalaiskirje

mukaan, eivät voi olla Jumalalle mieliksi. ⁹ Te ette kuitenkaan ole lihan vallassa vaan Hengen, jos kerran Jumalan Henki asuu teissä. Jos jollakin ei ole Kristuksen Henkeä, hän ei ole Hänen omansa. ¹⁰ Mutta jos Kristus on teissä, vaikka ruumis onkin kuoleman alainen synnin tähden, on Henki elämä vanhurskauden tähden. ¹¹ Ja jos Hänen Henkensä, joka herätti Jeesuksen kuolleista, asuu teissä, niin Hän, joka herätti Kristuksen kuolleista, tekee myös teidän kuolevaiset ruumiinne eläviksi Henkensä kautta, joka asuu teissä. ¹² Niinpä, veljet ja sisaret, meillä on velvollisuus, mutta ei lihaa kohtaan, että eläisimme sen mukaan— ¹³ sillä jos elätte lihan mukaan, te kuolette; mutta jos Hengellä kuoletatte lihan teot, te saatte elää. ¹⁴ Sillä kaikki, joita Jumalan Henki johtaa, ovat Jumalan lapsia. ¹⁵ Sillä te ette ole saaneet orjuuden henkeä, että jälleen pelkäisitte, vaan te olette saaneet lapseuden hengen, jossa huudamme: "Abba, Isä." ¹⁶ Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että olemme Jumalan lapsia. ¹⁷ Mutta jos olemme lapsia, olemme myös perillisiä—Jumalan perillisiä ja Kristuksen kanssaperillisiä, jos todella kärsimme yhdessä Hänen kanssaan, että myös saisimme kirkastua yhdessä Hänen kanssaan. ¹⁸ Pidän sitä, että nykyiset kärsimyksemme eivät ole verrattavissa siihen kirkkauteen, joka meissä ilmestyy. ¹⁹ Sillä luomakunta odottaa hartaasti Jumalan lasten ilmestymistä. ²⁰ Sillä luomakunta alistettiin turhuuteen, ei omasta tahdostaan, vaan Hänen tahdostaan, joka sen alisti, toivossa ²¹ että itse luomakunta vapautetaan turmeluksen orjuudesta Jumalan lasten kirkkauden vapauteen. ²² Me tiedämme, että koko luomakunta huokaa ja on synnytystuskissa aina tähän hetkeen asti. ²³ Eikä ainoastaan se, vaan myös me itse, joilla on Hengen esiköislahja, huokaamme sisimmässämme odottaessamme lapseutta, ruumiimme lunastusta. ²⁴ Sillä tässä toivossa meidät on pelastettu. Mutta toivo, joka nähdään, ei ole toivo lainkaan. Kuka toivoo sitä, minkä jo näkee? ²⁵ Mutta jos toivomme sitä, mitä emme vielä näe, odotamme sitä kestävinä. ²⁶ Samoin myös Henki auttaa meitä heikkoudeksamme. Emme tiedä, mitä meidän tulisi rukoilla, mutta Henki itse rukoilee puolestamme sanattomin huokauksin. ²⁷ Ja Hän, joka tutkii sydämemme, tietää Hengen mielen, koska Henki rukoilee Jumalan kansan puolesta Jumalan tahdon mukaan. ²⁸ Ja me tiedämme, että kaikessa Jumala vaikuttaa niiden

parhaaksi, jotka rakastavat Häntä, niiden, jotka ovat kutsutut Hänen tarkoituksensa mukaan. ²⁹ Sillä ne, jotka Jumala ennalta tunsii, Hän myös ennalta määräsi olemaan Poikansa kuvan kaltaisia, jotta Hän olisi esikoinen monien veljien ja sisarten joukossa. ³⁰ Ja ne, jotka Hän ennalta määräsi, Hän myös kutsui; ja ne, jotka Hän kutsui, Hän myös vanhurskautti; ja ne, jotka Hän vanhurskautti, Hän myös kirkasti. ³¹ Mitä me siis sanomme näistä asioista? Jos Jumala on meidän puolellamme, kuka voi olla meitä vastaan? ³² Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansa, vaan antoi Hänet alttiiksi meidän kaikkien puolesta—kuinka Hän ei myös Hänen kanssaan lahjoittaisi meille kaikkea? ³³ Kuka voi syyttää Jumalan valittuja? Jumala on se, joka vanhurskauttaa. ³⁴ Kuka sitten voi tuomita? Ei kukaan. Kristus Jeesus, joka kuoli—ja enemmänkin, joka herätettiin eloon—on Jumalan oikealla puolella ja myös rukoilee puolestamme. ³⁵ Kuka voi erottaa meidät Kristuksen rakkaudesta? Voiko ahdistus, tai tuska, tai vaino, tai nälkä, tai alastomuus, tai vaara, tai miekka? ³⁶ Kuten kirjoitettu on:

"Sinun tähtesi meitä surmataa kaiken päivää; meitä pidetään teuraslampaina."

³⁷ Ei, näissä kaikissa me olemme enemmän kuin voittajia Hänen kauttaan, joka meitä rakasti. ³⁸ Sillä olen varma, ettei kuolema eikä elämä, eivät enkelit eivätkä hallitukset, ei nykyisyys eikä tulevaisuus, eivätkä mitkään voimat, ³⁹ ei korkeus eikä syvyys, eikä mikään muu luotu voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.

9 Minä puhun totuuden Kristuksessa, en valehtelee; omatuntoni todistaa kanssani Pyhässä Hengessä, ² että minulla on suuri murhe ja lakkaamaton tuska sydämessäni. ³ Sillä minä toivoisin itse olevani kirottu ja erotettu Kristuksesta veljeni, sukulaisten, vuoksi lihan mukaan, ⁴ jotka ovat israelilaisia. Heille kuuluu lapseus, kirkkaus, liitot, lain antaminen, jumalanpalvelus ja lupaukset. ⁵ Heille kuuluvat isät, ja heistä on Kristus lihan puolesta, joka on yli kaiken, Jumala, ylistetty iankaikkisesti. Aamen. ⁶ Ei niin, että Jumalan sana olisi rauennut tyhjiin. Sillä eivät kaikki, jotka ovat Israelista, ole todellista Israelia. ⁷ Eivätkä ole kaikki lapsia vain siksi, että ovat Abrahamin jälkeläisiä, vaan "Iisakin kautta sinulle nimetään jälkeläiset." ⁸ Tämä tarkoittaa, etteivät lihan lapset ole Jumalan lapsia, vaan lupauksen lapset katsotaan

Roomalaiskirje

jälkeläisiksi. ⁹ Sillä näin lupaus annettiin: "Määrättyinä aikana minä palaan, ja Saarella on oleva poika." ¹⁰ Eikä vain tämä, vaan myös kun Rebekka oli raskaana kaksosista yhdestä miehestä, isästämme Isakista; ¹¹ sillä ennen kuin lapset olivat syntyneet tai tehneet mitään hyvää tai pahaa, jotta Jumalan tarkoitus valinnan mukaan pysyisi, ¹² ei tekojen perusteella vaan Hänen, joka kutsuu, sanottiin hänelle: "Vanhempi on palveleva nuorempaa." ¹³ Kuten on kirjoitettu: "Jaakobia minä rakastin, mutta Eesauta en suosinut." ¹⁴ Mitä siis sanomme? Onko Jumalassa epäoikeudenmukaisuutta? Ei suinkaan! ¹⁵ Sillä Hän sanoi Moosekselle,

"Minä armahdan, ketä armahdan, ja säälin, ketä säälin."

¹⁶ Niinpä se ei riipu ihmisen tahdosta tai ponnistuksesta, vaan Jumalan armosta. ¹⁷ Sillä Raamattu sanoo faraoille: "Juuri sitä varten minä nostin sinut, että näyttäisin voimani sinussa ja että nimeni julistettaisiin kaikessa maassa." ¹⁸ Siksi Hän armahtaa, ketä tahtoo armahtaa, ja paaduttaa, kenet tahtoo paaduttaa. ¹⁹ Sinä saatat kysyä, "Miksi Hän sitten vielä moittii? Sillä kuka voi vastustaa Hänen tahtoaan?" ²⁰ Mutta kuka sinä olet, ihminen, joka väittelet Jumalaa vastaan? Sanooko tehty tekijälleen, "Miksi teit minut tällaiseksi?" ²¹ Eikö savenvälajalla ole valta muovata samasta savimassasta yksi astia jaloa käyttöä varten ja toinen arkista käyttöä varten? ²² Entä jos Jumala, haluten näyttää vihansa ja tehdä voimansa tunnetuksi, kärsi suurella kärsivällisyydellä vihan astioita, jotka olivat valmistettu hävitykseen? ²³ Entä jos Hän teki tämän tehdäkseen tunnetuksi kirkkautensa rikkaudet armahduksen astioille, jotka Hän oli valmistanut kirkkauteen, ²⁴ mukaan lukien meidät, jotka Hän myös kutsui, ei ainoastaan juutalaisten joukosta vaan myös pakanoiden joukosta? ²⁵ Kuten Hän sanoo Hooseassa:

"Minä kutsun 'kansakseni' niitä, jotka eivät olleet kansani, ja 'rakastetukseni' häntä, joka ei ollut rakastettuni," ²⁶ ja, "Siinä paikassa, missä heille sanottiin, 'Te ette ole minun kansani,' siellä heitä kutsutaan 'elävän Jumalan lapsiksi.'"

²⁷ Jesaja julistaa Israelista:

"Vaikka israelilaisten luku olisi kuin meren hiekka, vain jäännös pelastuu. ²⁸ Sillä Herra toteuttaa sanansa maan päällä, perusteellisesti ja nopeasti."

²⁹ Ja kuten Jesaja sanoi aiemmin:

"Ellei Herra Sebaot olisi jättänyt meille jälkeläisiä, olisimme tulleet kuin Sodoma, ja olisimme olleet kuin Gomorra."

³⁰ Mitä siis sanomme? Että pakanat, jotka eivät tavoitelleet vanhurskautta, ovat saavuttaneet vanhurskauden, vanhurskauden, joka on uskosta; ³¹ mutta Israel, tavoitellessaan vanhurskauden lakia, ei saavuttanut sitä lakia. ³² Miksi ei? Koska he tavoittelivat sitä ei uskosta, vaan ikään kuin se olisi ollut teoista. He kompastuivat kompastuskiveen, ³³ kuten Raamattu sanoo:

"Katso, minä lasken Siioniin kiven, joka saa ihmiset kompastumaan ja kallion, joka saa heidät kaatumaan, ja joka uskoo Häneen, ei joudu häpeään."

10 Veljet ja sisaret, sydämeni toive ja rukoukseni Jumalalle heidän puolestaan on, että he saavuttaisivat pelastuksen. ² Sillä voin todistaa, että heillä on kiihko Jumalan puolesta, mutta se ei perustu tietoon. ³ Koska he eivät tunne Jumalan vanhurskautta ja yrittävät perustaa omaa vanhurskauttaan, he eivät alistuneet Jumalan vanhurskauteen. ⁴ Sillä Kristus on lain täyttymys, jotta vanhurskaus olisi saatavilla jokaiselle, joka uskoo. ⁵ Mooses kirjoittaa laista tulevasta vanhurskaudesta: "Se, joka tekee nämä asiat, elää niiden mukaan." ⁶ Mutta uskosta tuleva vanhurskaus sanoo näin: "Älä sano sydämessäsi: 'Kuka nousee taivaaseen?'" (se on: tuomaan Kristusta alas) ⁷ tai "'Kuka laskeutuu syvyyksiin?'" (se on: tuomaan Kristusta kuolleista ylös). ⁸ Mutta mitä se sanoo? "Sana on lähellä sinua; se on suussasi ja sydämessäsi," se on, uskon sana, jota me julistamme: ⁹ Jos tunnustat suullasi: "Jeesus on Herra," ja uskot sydämessäsi, että Jumala herätti hänet kuolleista, sinut pelastetaan. ¹⁰ Sillä sydämellä uskotaan ja tullaan vanhurskaaksi, ja suulla tunnustetaan ja pelastutaan. ¹¹ Sillä Raamattu sanoo: "Jokainen, joka uskoo häneen, ei joudu häpeään." ¹² Sillä ei ole eroa juutalaisen ja kreikkalaisen välillä; sama Herra on kaikkien Herra, rikkaasti siunaten kaikkia, jotka häntä avuksi huutavat, ¹³ sillä "Jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu." ¹⁴ Kuinka he sitten voivat huutaa avuksi sitä, johon eivät ole uskoneet? Ja kuinka he voivat uskoa siihen, josta eivät ole kuulleet? Ja kuinka he voivat kuulla, ellei ole

Roomalaiskirje

julistajaa? ¹⁵ Ja kuinka he voivat julistaa, ellei heitä lähetetä? Niin kuin on kirjoitettu: "Kuinka suloiset ovat niiden jalat, jotka tuovat ilosanoman!" ¹⁶ Mutta eivät kaikki ottaneet vastaan ilosanomaa. Sillä Jesaja sanoo: "Herra, kuka on uskonut meidän sanomamme?" ¹⁷ Usko tulee siis kuulemisesta, ja kuuleminen Kristuksen sanan kautta. ¹⁸ Mutta minä kysyn: Eivätkö he kuulleet? Totisesti kuulivat:

"Heidän äänensä on kulkenut yli kaiken maan, ja heidän sanansa maan ääriin asti."

¹⁹ Kysyn taas: Eikö Israel ymmärtänyt? Ensiksi Mooses sanoo,

"Minä herätän teissä kateutta niillä, jotka eivät ole kansa; minä herätän teissä vihaa kansalla, joka ei ymmärrä."

²⁰ Ja Jesaja julistaa rohkeasti,

"Minut löysivät ne, jotka eivät minua etsineet; ilmestyin niille, jotka eivät minua kysyneet."

²¹ Mutta Israelista hän sanoo,

"Koko päivän olen ojentanut käsiäni tottelemattomalle ja uppiniskaiselle kansalle."

11 Kysyn siis: onko Jumala hylännyt kansansa? Ei suinkaan! Sillä minäkin olen israelilainen, Abrahamin jälkeläinen, Benjaminin sukukuntaa. ² Jumala ei ole hylännyt kansaansa, jonka hän on ennalta tuntenut. Ettekö tiedä, mitä Raamattu sanoo Elian kertomuksessa, kuinka hän vetosi Jumalaan Israelia vastaan? ³ "Herra, he ovat tappaneet sinun profeettasi ja hajottaneet sinun alttarisi; minä yksin olen jäänyt, ja he etsivät minun henkeäni." ⁴ Mutta mikä oli Jumalan vastaus hänelle? "Minä olen jättänyt itselleni seitsemän tuhatta miestä, jotka eivät ole kumartaneet polveaan Baalin edessä." ⁵ Samalla tavalla on nykyisenäkin aikana olemassa jäännös, joka on valittu armon mukaan. ⁶ Ja jos armosta, niin ei enää tekojen perusteella; muutenhan armo ei enää olisi armo. ⁷ Mitä siis? Sitä, mitä Israel niin hartaasti etsi, se ei saavuttanut, mutta valitut saavuttivat sen. Muut taas paatuivat, ⁸ niin kuin on kirjoitettu:

"Jumala antoi heille turtumuksen hengen, silmät, jotka eivät näe, ja korvat, jotka eivät kuule, aina tähän päivään asti."

⁹ Ja Daavid sanoo:

"Tulkoon heidän pöytänsä heille ansaksi ja paulaksi, kompastuskiveksi ja kostoksi. ¹⁰ Tummukoot heidän silmänsä, etteivät he näkisi, ja painukoon heidän selkänsä alati."

¹¹ Kysyn siis: ovatko he kompastuneet niin, että kaatuisivat lopullisesti? Ei suinkaan! Mutta heidän rikkomuksensa kautta on pelastus tullut pakanoilta, jotta Israel joutuisi kateuteen. ¹² Mutta jos heidän rikkomuksensa on maailman rikkaus ja heidän tappionsa on pakanoiden rikkaus, kuinka paljon suurempi rikkaus onkaan heidän täyteytensä! ¹³ Puhun teille, pakanoilta. Koska olen pakanoiden apostoli, kirkastan palvelutehtävänä ¹⁴ jos jotenkin voisin herättää oman kansani kateuteen ja pelastaa edes muutamia heistä. ¹⁵ Sillä jos heidän hylkäämisensä on maailman sovitus, mitä heidän hyväksymisensä on muuta kuin elämä kuolleista? ¹⁶ Jos uutisleipä on pyhä, niin on koko taikinakin pyhä; jos juuri on pyhä, niin ovat oksatkin pyhiä. ¹⁷ Jos muutammat oksat on taitettu pois, ja sinut, villiöljypuu, on oksastettu niiden joukkoon ja olet tullut osalliseksi öljypuun mehevästä juuresta, ¹⁸ älä kerskaa oksia vastaan. Jos kerskaat, muista, että et sinä kannata juurta, vaan juuri kannattaa sinua. ¹⁹ Sinä ehkä sanot: "Oksat taitettiin pois, jotta minut oksastettaisiin." ²⁰ Aivan oikein. Heidät taitettiin pois epäuskon tähden, ja sinä seisot uskossa. Älä ole ylimielinen, vaan pelkää. ²¹ Sillä jos Jumala ei säästänyt luonnollisia oksia, ei hän säästä sinuakaan. ²² Katso siis Jumalan hyvyttä ja ankaruutta: ankaruutta niitä kohtaan, jotka kaatuivat, mutta hyvyttä sinua kohtaan, jos pysyt hänen hyvydessään. Muuten sinutkin hakataan pois. ²³ Ja jos he eivät jää epäuskoonsa, heidät oksastetaan, sillä Jumala pystyy oksastamaan heidät uudelleen. ²⁴ Jos sinut on leikattu pois luonnostaan villistä öljypuusta ja vastoin luontoa oksastettu jaloon öljypuuhun, kuinka paljon helpommin nämä, luonnolliset oksat, oksastetaan omaan öljypuuhunsa! ²⁵ En halua, veljet ja sisaret, että olisitte tietämättömiä tästä salaisuudesta, ettette olisi omasta mielestänne viisaita: Israel on osittain paatunut, kunnes pakanakansojen täysi luku on tullut sisään, ²⁶ ja näin koko Israel on pelastuva. Niin kuin on kirjoitettu:

"Pelastaja tulee Siionista; hän poistaa jumalattomuuden Jaakobista. ²⁷ Ja tämä on minun

Roomalaiskirje

liitonni heidän kanssaan, kun otan pois heidän syntinsä."

²⁸ Evankeliumin kannalta he ovat vihollisia teidän tähtenne, mutta valinnan kannalta he ovat rakastettuja isien tähden, ²⁹ sillä Jumalan lahjat ja kutsu ovat peruuttamattomia. ³⁰ Niin kuin tekin olitte ennen tottelemattomia Jumalalle, mutta nyt olette saaneet laupeuden heidän tottelemattomuutensa kautta, ³¹ samoin hekin ovat nyt tulleet tottelemattomiksi, jotta hekin saisivat laupeuden teille osoitetun laupeuden kautta. ³² Sillä Jumala on sulkenut kaikki tottelemattomuuteen, jotta hän voisi osoittaa laupeutta kaikille.

³³ *Oi, Jumalan viisauden ja tiedon rikkauksien syvyttä! Kuinka tutkimattomat ovatkaan hänen tuomionsa, ja käsittämättömät hänen tiensä!* ³⁴ *"Kuka on tuntenut Herran mielen? Tai kuka on ollut hänen neuvonantajansa?"* ³⁵ *"Kuka on antanut hänelle jotakin, että hänen pitäisi maksaa takaisin?"* ³⁶ *Sillä kaikki on hänestä, hänen kauttaan ja häneen. Hänelle kunnia ikuisesti! Aamen.*

12 Sen tähden, veljet ja sisaret, kehotan teitä Jumalan armon kautta antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi ja Jumalalle mieluisaksi uhriksi—se on teidän todellinen ja hengellinen jumalanpalveluksenne. ² Älkää mukautuko tämän maailman menoon, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta. Näin voitte koetella, mikä on Jumalan tahto—se, mikä on hyvää, mieluista ja täydellistä. ³ Sillä sen armon kautta, joka minulle on annettu, sanon jokaiselle teistä: Älkää ajatelko itsestänne enempää kuin on aihetta, vaan ajatelkaa kohtuullisesti, sen uskon määrän mukaan, jonka Jumala on kullekin antanut. ⁴ Niin kuin meillä on yhdessä ruumiissa monta jäsentä, mutta kaikilla jäsenillä ei ole samaa tehtävää, ⁵ samoin me olemme Kristuksessa yksi ruumis, ja jokainen jäsen on yhteydessä toisiinsa. ⁶ Meillä on erilaisia lahjoja, sen armon mukaan, joka meille on annettu. Jos lahjasi on profetoiminen, profetoi uskon mukaan; ⁷ jos se on palvelemista, palvele; jos se on opettamista, opeta; ⁸ jos se on rohkaisemista, anna rohkaisua; jos se on antamista, anna avokätisesti; jos se on johtamista, tee se tarmokkaasti; jos se on laupeuden osoittamista, tee se iloiten. ⁹ Rakkaus olkoon vilpitöntä ja vailla tekopyhyttä. Vihatkaa pahaa; pitäkää kiinni siitä, mikä on hyvää. ¹⁰ Olkaa helliä toisianne kohtaan veljellisessä rakkaudessa.

Kunnioittakaa toisianne enemmän kuin itseänne. ¹¹ Älkää olko veltoja innossanne, vaan olkaa hengessä palavia, palvelen Herraa. ¹² Iloitkaa toivossa, olkaa kärsivällisiä ahdistuksessa ja uskollisia rukouksessa. ¹³ Ottakaa osaa pyhien tarpeisiin ja harjoittakaa vieraanvaraisuutta. ¹⁴ Siunatkaa niitä, jotka teitä vainoavat; siunatkaa heitä älkääkään kirotko. ¹⁵ Iloitkaa iloitsevien kanssa; itkekää itkevien kanssa. ¹⁶ Eläkää sovussa keskenänne. Älkää olko ylpeitä, vaan suostukaa alhaisiin. Älkää olko omasta mielestänne viisaita. ¹⁷ Älkää kostako kenellekään pahaa pahalla. Huolehtikaa siitä, mikä on hyvää kaikkien ihmisten silmissä. ¹⁸ Mikäli mahdollista, ja niin paljon kuin teistä riippuu, eläkää rauhassa kaikkien kanssa. ¹⁹ Älkää kostako, rakkaat ystävät, vaan antakaa sijaa Jumalan vihalle, sillä on kirjoitettu: "Minun on kosto; minä maksan", sanoo Herra. ²⁰ Sen sijaan,

jos vihollisesi on nälkäinen, anna hänelle ruokaa; jos hän on janoinen, anna hänelle juotavaa. Näin tekemällä sinä kasaat tulisia hiiliä hänen päänsä päälle.

²¹ Älä anna pahan voittaa itseäsi, vaan voita paha hyvällä.

13 Jokaisen ihmisen tulee alistua esivaltojen alaisuuteen, sillä ei ole muuta valtaa kuin Jumalalta, ja ne, jotka ovat olemassa, ovat Jumalan asettamia. ² Siksi, joka vastustaa esivaltaa, vastustaa Jumalan säättämystä, ja ne, jotka tekevät niin, tuovat tuomion itselleen. ³ Sillä hallitsijat eivät ole pelon aihe niille, jotka tekevät hyvää, vaan niille, jotka tekevät pahaa. Haluatko olla vapaa esivallan pelosta? Tee sitä, mikä on oikein, niin saat kiitosta. ⁴ Sillä esivalta on Jumalan palvelija sinun parhaaksesi. Mutta jos teet väärin, pelkää, sillä se ei kanna miekkaa turhaan; se on Jumalan palvelija, kostaja, joka tuo vihan pahantekijälle. ⁵ Siksi on tarpeen alistua esivalloille, ei vain vihan välttämiseksi, vaan myös omantunnon vuoksi. ⁶ Tämän vuoksi te myös maksatte veroja, sillä esivallat ovat Jumalan palvelijoita, jotka omistautuvat tähän tehtävään. ⁷ Antakaa kaikille se, mikä heille kuuluu: verot, kenelle verot kuuluvat; tulli, kenelle tulli kuuluu; kunnioitus, kenelle kunnioitus kuuluu; kunnia, kenelle kunnia kuuluu. ⁸ Älkää olko kenellekään velkaa mitään muuta kuin jatkuvaa velkaa rakastaa toisianne; sillä se, joka rakastaa toisia, on täyttänyt lain. ⁹ Käskyt: "Älä tee aviorikosta", "Älä tapa", "Älä varasta", "Älä himoitse", ja mikä tahansa muu käsky, sisältyvät

Roomalaiskirje

tähän sanaan: "Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi."¹⁰ Rakkaus ei tee lähimmäiselle mitään pahaa; näin ollen rakkaus on lain täyttymys.¹¹ Ja tehkää tämä, ymmärtäen nykyisen ajan: on jo aika teidän herätä unesta, sillä pelastuksemme on nyt lähempänä kuin silloin, kun uskoimme.¹² Yö on melkein ohi, ja päivä on lähellä. Jättäkäämme siis pimeyden teot ja pukekaamme päällemme valon varustus.¹³ Käyttäytykäämme säädyllisesti, niin kuin päivällä, ei mässäilyssä ja juopottelussa, ei haureudessa ja irstaudessa, ei riidassa ja kateudessa.¹⁴ Sen sijaan pukeutukaa Herraan Jeesukseen Kristukseen, älkääkään ajatelko, kuinka tyydyttää lihan haluja.

14 Hyväksykää se, joka on heikko uskossaan, mutta älkää ryhtykö kiistelyihin mielipide-eroista.² Toiset uskovat voivansa syödä kaikkea, kun taas heikomman uskon omaava syö vain vihanneksia.³ Se, joka syö kaikkea, älköön halveksiko sitä, joka ei syö, ja se, joka pidättäytyy syömästä, älköön tuomitko sitä, joka syö, sillä Jumala on hyväksynyt heidät.⁴ Kuka sinä olet tuomitsemaan toisen palvelijaa? Omalle isännälleen hän seisoo tai kaatuu. Ja hän tulee seisomaan, sillä Herra pystyy pitämään hänet pystyssä.⁵ Toiset pitävät yhtä päivää toista pyhempänä, kun taas toiset pitävät kaikkia päiviä samanarvoisina. Jokaisen tulee olla täysin vakuuttunut omassa mielessään.⁶ Joka pitää päivää erityisenä, tekee sen Herralle. Joka syö, syö Herralle, sillä hän kiittää Jumalaa; ja joka pidättäytyy, tekee sen Herralle ja kiittää Jumalaa.⁷ Sillä kukaan meistä ei elä vain itselleen, eikä kukaan kuole vain itselleen.⁸ Jos elämme, elämme Herralle; ja jos kuolemme, kuolemme Herralle. Siksi sekä elämässä että kuolemassa kuulumme Herralle.⁹ Tätä varten Kristus kuoli ja palasi elämään, jotta hän olisi sekä kuolleiden että elävien Herra.¹⁰ Miksi tuomitset veljeäsi tai sisartasi? Tai miksi halveksit heitä? Sillä me kaikki seisomme Jumalan tuomioistuimen edessä.¹¹ Niin kuin on kirjoitettu:

"Niin totta kuin minä elän", sanoo Herra, "jokainen polvi notkistuu minun edessäni; jokainen kieli tunnustaa Jumalan."

¹² Niinpä jokainen meistä antaa henkilökohtaisen tilin Jumalalle.¹³ Lopettakaamme siis toistemme tuomitseminen. Sen sijaan päättäkäämme olla asettamatta kompastuskiveä tai estettä veljen tai sisaren tielle.¹⁴ Olen vakuuttunut Herrassa

Jeesuksessa, että mikään ei ole itsessään epäpuhtautta. Mutta jos joku pitää jotain epäpuhtaana, niin sille henkilölle se on epäpuhtautta.¹⁵ Jos veljesi tai sisaresi on murheellinen sen vuoksi, mitä syöt, et enää toimi rakkaudessa. Älä tuhoa syömälläsi sitä, jonka vuoksi Kristus kuoli.¹⁶ Huolehdi siitä, että hyviä tekoja ei pidetä väärinä muiden silmissä.¹⁷ Sillä Jumalan valtakunta ei ole syömistä ja juomista, vaan vanhurskautta, rauhaa ja iloa Pyhässä Hengessä.¹⁸ Jokainen, joka palvelee Kristusta tällä tavalla, on Jumalalle mieluinen ja saa ihmisten hyväksynnän.¹⁹ Pyrkikäämme siis siihen, mikä edistää rauhaa ja keskinäistä rakentumista.²⁰ Älkää turmelko Jumalan työtä ruoan tähden. Kaikki ruoka on puhdasta, mutta on väärin syödä jotain, mikä saa toisen kompastumaan.²¹ On parempi olla syömättä lihaa tai juomatta viiniä tai tekemättä mitään muuta, mikä saa veljesi tai sisaresi lankeamaan.²² Pidä siis uskomuksesi näistä asioista omana tietonasi Jumalan edessä. Autuas on se, joka ei tuomitse itseään siitä, mitä hyväksyy.²³ Mutta se, joka epäilee, on tuomittu, jos hän syö, koska hänen syömisensä ei ole uskosta; ja kaikki, mikä ei ole uskosta, on syntiä.

15 Meidän, jotka olemme vahvoja, tulee kantaa heikkojen vajavaisuuksia emmekä saa elää vain itsemme mieliksi.² Jokaisen meistä tulee elää lähimmäisemme mieliksi, hänen parhaakseen, rakentaaksemme häntä.³ Sillä ei Kristuskaan elänyt itsensä mieliksi, vaan niin kuin on kirjoitettu: "Niiden herjaukset, jotka sinua herjaavat, ovat osuneet minuun."⁴ Kaikki, mitä on kirjoitettu menneinä aikoina, on kirjoitettu opetuksellemme, jotta kestävyydellä ja kirjoitusten lohdutuksella meillä olisi toivo.⁵ Kestävyyydestä ja lohdutuksesta antava Jumala suokoon teille olla yksimielisiä keskenänne Kristuksen Jeesuksen mukaan,⁶ jotta te yksimielisinä ja yhdestä suusta ylistäisitte meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumalaa ja Isää.⁷ Hyväksykää siis toisianne, niin kuin Kristuskin on hyväksynyt teidät, Jumalan kunniaksi.⁸ Sanon, että Kristus on tullut juutalaisten palvelijaksi Jumalan totuuden tähden, vahvistaakseen patriarkoille annetut lupaukset,⁹ ja jotta pakanat ylistäisivät Jumalaa hänen laupeutensa tähden. Niin kuin on kirjoitettu:

"Sen tähden minä ylistän sinua kansojen keskellä, ja laulan kiitosta sinun nimellesi."

Roomalaiskirje

¹⁰ Lisäksi on sanottu,

"Tloitkaa, te kansat, hänen kansansa kanssa."

¹¹ Ja myös julistetaan,

"Ylistäkää Herra, kaikki kansat; kaikki kansat kiittäkööt häntä."

¹² Lisäksi Jesaja julistaa,

"Tisain juurivesa nousee, hän, joka nousee hallitsemaan kansoja; häneen kansat panevat toivonsa."

¹³ Toivon Jumala täyttäköön teidät kaikella ilolla ja rauhalla uskossa, niin että teillä olisi runsas toivo Pyhän Hengen voimasta. ¹⁴ Olen itse vakuuttunut, veljeni ja sisareni, että te olette täynnä hyvyttä, täynnä kaikkea tietoa ja kykeneviä neuvomaan toisianne. ¹⁵ Olen kuitenkin kirjoittanut teille melko rohkeasti joistakin asioista muistuttaakseni teitä jälleen, Jumalan minulle antaman armon tähden, ¹⁶ ollakseni Kristuksen Jeesuksen palvelija pakanoille, toimien pappina Jumalan evankeliumin palveluksessa, jotta pakanat olisivat hyväksyttäviä, Pyhän Hengen pyhittämiä. ¹⁷ Sen tähden minulla on Kristuksessa Jeesuksessa aihetta ylpeillä Jumalaan liittyvistä asioista. ¹⁸ En aio puhua mistään muusta kuin siitä, mitä Kristus on tehnyt minun kauttani, johdattaakseen pakanat Jumalan kuuliaisuuteen sanoin ja teoin, ¹⁹ merkkien ja ihmeiden voimalla, Hengen voimalla; niin että Jerusalemissa aina Illyrikumiin asti olen täysin julistanut Kristuksen evankeliumia. ²⁰ Ja näin olen pyrkinyt julistamaan evankeliumia, ei siellä, missä Kristus oli jo tunnettu, etten rakentaisi toisen perustukselle; ²¹ vaan niin kuin kirjoituksissa sanotaan:

"Ne, joille ei ole kerrottu hänestä, saavat nähdä, ja ne, jotka eivät ole kuulleet, ymmärtävät."

²² Tämän vuoksi minua on usein estetty tulemasta luoksenne; ²³ mutta nyt, kun minulla ei ole enää paikkaa näillä alueilla, ja koska olen jo monta vuotta kaivannut päästä luoksenne, ²⁴ aion tehdä niin, kun menen Espanjaan. Toivon näkeväni teidät matkallani ja saavani teiltä apua matkalleni sinne, kun olen ensin nauttintu teidän seurastanne jonkin aikaa. ²⁵ Mutta nyt olen matkalla Jerusalemiin palvelemaan pyhiä. ²⁶ Sillä Makedonia ja Akhaia ovat ilolla tehneet avustuksen Jerusalemin pyhien köyhille. ²⁷ He ovat mielellään tehneet niin, ja he ovatkin velkaa heille.

Sillä jos pakanat ovat saaneet osallisuuden juutalaisten hengellisistä siunauksista, heidän tulee jakaa juutalaisille aineellisia siunauksiaan. ²⁸ Kun olen suorittanut tämän tehtävän ja varmistanut tämän hedelmän heille, lähdän Espanjaan ja käyn teidän luonanne matkalla. ²⁹ Olen varma, että kun tulen luoksenne, saavun Kristuksen täydellisen siunauksen kanssa. ³⁰ Pyydän teitä, veljet ja sisaret, Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta ja Hengen rakkauden tähden, liittymään kamppailuuni rukoilemalla Jumalaa puolestani, ³¹ että minut pelastettaisiin niiltä, jotka ovat tottelemattomia Juudeassa, ja että palvelukseni Jerusalemissa otettaisiin suosiollisesti vastaan pyhien keskuudessa; ³² jotta voisin tulla luoksenne ilolla Jumalan tahdon mukaan ja virkistyä teidän seurassanne. ³³ Nyt rauhan Jumala olkoon teidän kaikkien kanssa. Amen.

16

Esittelen teille sisemme Foiben, Kenkreaan seurakunnan palvelijan. ² Pyydän teitä ottamaan hänet vastaan Herrassa pyhille sopivalla tavalla ja auttamaan häntä kaikessa, mitä hän teiltä tarvitsee, sillä hän on ollut monien, myös minun, hyväntekijä. ³ Lähettäkää tervehdykset Priskillalle ja Akvilalle, työtovereilleni Kristuksessa Jeesuksessa. ⁴ He ovat panneet henkensä alttiiksi minun puolestani. En ainoastaan minä kiitä heitä, vaan myös kaikki pakanakirkot ovat heille kiitollisia. ⁵ Tervehtikää myös seurakuntaa, joka kokoontuu heidän kodissaan. Tervehtikää rakasta ystävääni Epenetusta, joka oli ensimmäinen käännynnäinen Kristukseen Aasiassa. ⁶ Tervehtikää Mariaa, joka on ahkerasti työskennellyt teidän hyväksi. ⁷ Tervehtikää Andronikusta ja Juniaa, sukulaisiani ja kanssavankeja; heitä arvostetaan apostolien joukossa ja he olivat Kristuksessa ennen minua. ⁸ Lähettäkää tervehdykset Amplitukselle, joka on rakas Herrassa. ⁹ Lähettäkää tervehdykset Urbanukselle, työtoverillemme Kristuksessa, ja rakkaalle ystävälleni Stakykselle. ¹⁰ Tervehtikää Apellesta, jonka uskollisuus Kristuksessa on todistettu. Tervehtikää Aristobuluksen perheenjäseniä. ¹¹ Tervehtikää Herodionia, sukulaistani. Tervehtikää Narcissuksen perheenjäseniä, jotka ovat Herrassa. ¹² Tervehtikää Tryfenaa ja Tryfosaa, jotka tekevät kovasti työtä Herrassa. Tervehtikää rakasta ystävääni Persistä, joka on tehnyt paljon työtä Herrassa. ¹³ Tervehtikää Rufusta, joka on valittu Herrassa, ja hänen äitiään,

Roomalaiskirje

joka on ollut myös minulle kuin äiti. ¹⁴ Lähettäkää tervehdykset Asynkritukselle, Phlegonille, Hermekselle, Patrobaalle, Hermakselle ja veljille ja sisarille heidän kanssaan. ¹⁵ Tervehtikää Filologusta, Juliaa, Nereusta ja hänen sisartaan, sekä Olympasta ja kaikkia pyhiä heidän kanssaan. ¹⁶ Tervehtikää toisianne pyhällä suudelmalla. Kaikki Kristuksen seurakunnat lähettävät teille tervehdyksensä. ¹⁷ Kehotan teitä, veljet ja sisaret, olemaan valppaina niitä vastaan, jotka aiheuttavat erimielisyyksiä ja esteitä vastoin oppia, jonka olette oppineet. Välttäkää heitä. ¹⁸ Sillä sellaiset henkilöt eivät palvele meidän Herraamme Kristusta, vaan omia halujaan. Imartelevilla puheilla ja kauniilla sanoilla he pettävät viattomien mielet. ¹⁹ Teidän kuuliaisuutenne on tunnettu kaikille, ja iloitsen teistä; mutta haluan teidän olevan viisaita siinä, mikä on hyvää, ja viattomia siinä, mikä on pahaa. ²⁰ Rauhan Jumala on pian saattava Saatanan teidän jalkojenne

alle. Herramme Jeesuksen armo olkoon teidän kanssanne. ²¹ Timoteus, työtoverini, lähettää teille tervehdyksensä, samoin kuin Luukius, Jason ja Sosipater, sukulaiseni. ²² Minä, Tertius, joka olen kirjoittanut tämän kirjeen, lähetän tervehdykseni Herrassa. ²³ Gaius, joka isännöi minua ja koko seurakuntaa, lähettää teille tervehdyksensä. Erastus, kaupungin rahastonhoitaja, ja veljemme Kvartus lähettävät teille tervehdyksensä. ²⁴ [Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kaikkien kanssa.] ²⁵ Hänelle, joka voi vahvistaa teidät minun evankeliumini ja Jeesuksen Kristuksen julistuksen mukaan, ikiajoiksi salatun salaisuuden ilmestyksen mukaan, ²⁶ mutta joka nyt on paljastettu ja tehty tunnetuksi profeetallisten kirjoitusten kautta ikuisen Jumalan käskystä, jotta kaikki kansat tulisivat uskon kuuliaisuuteen— ²⁷ Yhdelle ainoalle Jumalalle, viisaalle ja ikuisesti kunniaa ansaitsevalle Jeesuksen Kristuksen kautta. Aamen.

1. Korintolaiskirje

1 Paavali, Jumalan tahdosta Jeesuksen Kristuksen apostoliksi kutsuttu, ja Sosthenes, veljemme, ² Jumalan seurakunnalle, joka on Korintissa, niille, jotka ovat pyhitetyt Kristuksessa Jeesuksessa, kutsutut pyhiksi, kaikkien kanssa, jotka kaikkialla huutavat avuksi Herramme Jeesuksen Kristuksen nimeä, heidän Herransa ja meidän: ³ Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta. ⁴ Minä kiitän aina Jumalaani teidän tähtenne siitä Jumalan armosta, joka on annettu teille Kristuksessa Jeesuksessa, ⁵ Että kaikessa te olette rikastuneet hänessä, kaikessa puheessa ja kaikessa tiedossa, ⁶ Niin kuin todistus Kristuksesta on vahvistettu teissä, ⁷ Niin että teiltä ei puutu mitään hengellistä lahjaa, odottaessanne Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestymistä, ⁸ Joka myös vahvistaa teidät loppuun asti, nuhteettomiksi Herramme Jeesuksen Kristuksen päivänä. ⁹ Jumala, joka on uskollinen, on kutsunut teidät yhteyteen Poikansa, Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme kanssa. ¹⁰ Mutta minä kehoitan teitä, veljet ja sisaret, Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä, että te kaikki olisitte yksimielisiä ja ettei teillä olisi erimielisyyksiä, vaan että olisitte täydellisesti yhtä mieltä ja samassa ajatuksessa. ¹¹ Sillä Kloen väeltä olen saanut tietää teistä, veljeni ja sisareni, että teillä on riitoja keskuudessanne. ¹² Tarkoitan tätä, että jokainen teistä sanoo: "Minä olen Paavalin puolella," ja "Minä Apollosen," ja "Minä Keefaan," ja "Minä Kristuksen." ¹³ Onko Kristus jaettu? Ei kai Paavali ole teidän puolestanne ristiinnaulittu? Tai onko teitä kastettu Paavalin nimeen? ¹⁴ Kiitän Jumalaa, etten kastanut ketään teistä, paitsi Crispuksen ja Gaiuksen, ¹⁵ Ettei kukaan sanoisi teidän olevan kastettu minun nimeeni. ¹⁶ Kastoinhan myös Stefanaksen perhekunnan; en tiedä, kastoinko ketään muuta. ¹⁷ Sillä Kristus ei lähettänyt minua kastamaan, vaan julistamaan evankeliumia, ei viisauden sanoilla, ettei Kristuksen risti menettäisi voimaansa. ¹⁸ Sillä ristin sanoma on hullutus niille, jotka kadotukseen joutuvat, mutta meille, jotka pelastumme, se on Jumalan voima. ¹⁹ Sillä kirjoitettu on:

"Minä teen tyhjäksi viisaitten viisauden, Ja ymmärtäväisten ymmärryksen minä hylkään."

²⁰ Missä on viisas? Missä kirjanoppinut? Missä tämän maailmanajan väittelijä? Eikö Jumala ole tehnyt maailman viisautta hulluudeksi? ²¹ Sillä koska

Jumalan viisaudessa maailma ei viisaudellaan tuntenut Jumalaa, Jumala näki hyväksi saarnatun sanoman hullutuksen kautta pelastaa ne, jotka uskovat. ²² Sillä juutalaiset vaativat merkkejä, ja kreikkalaiset etsivät viisautta; ²³ Mutta me julistamme Kristusta ristiinnaulittuna, joka on juutalaisille kompastuskivi ja pakanoille hullutus, ²⁴ Mutta kutsutuille, sekä juutalaisille että kreikkalaisille, Kristus on Jumalan voima ja Jumalan viisaus. ²⁵ Sillä Jumalan hulluus on viisaampaa kuin ihmiset, ja Jumalan heikkous on vahvempaa kuin ihmiset. ²⁶ Sillä katsokaa kutsumustanne, veljet ja sisaret, ettei ole monta viisasta lihan mukaan, ei monta mahtavaa, ei monta jalosukuista; ²⁷ Mutta Jumala on valinnut maailman hullut saattaakseen viisaat häpeään, ja Jumala on valinnut maailman heikot saattaakseen vahvat häpeään, ²⁸ Ja maailman vähäiset ja halveksitut Jumala on valinnut, ne, joita ei ole, tehdäkseen tyhjäksi ne, jotka ovat, ²⁹ Ettei mikään liha kerskaisi Jumalan edessä. ³⁰ Mutta hänen ansiostaan te olette Kristuksessa Jeesuksessa, joka on tullut meille Jumalan viisaudeksi, ja vanhurskaudeksi ja pyhitykseksi ja lunastukseksi, ³¹ Jotta, kuten kirjoitettu on: "Joka kerskaa, kerskatkoon Herrassa."

2 Kun tulin teidän luoksenne, veljet ja sisaret, en saapunut ylivertaisilla puhetaidoilla tai viisaudella, kun jaoin teille Jumalan todistuksen. ² Sillä päätin keskittyä teidän keskuudessanne vain Jeesukseen Kristukseen ja häneen ristiinnaulittuna. ³ Olin myös teidän kanssanne heikkoudessa, pelossa ja suuressa vavistuksessa, ⁴ Ja sanomani ja saarnani eivät olleet vakuuttavia viisauden sanoja, vaan Hengen ja voiman osoitus, ⁵ Jotta uskonne ei perustuisi ihmisten viisauteen, vaan Jumalan voimaan. ⁶ Kuitenkin puhumme viisautta niiden keskuudessa, jotka ovat kypsiä - viisautta, joka ei kuitenkaan ole tästä ajasta eikä tämän ajan hallitsijoista, jotka ovat häviämässä; ⁷ Vaan puhumme Jumalan viisautta salaisuutena, kätkeytyä viisautta, jonka Jumala määräsi ennen aikojen alkua meidän kirkkaudeksemme; ⁸ Tätä viisautta eivät tämän ajan hallitsijat ymmärtäneet; sillä jos he olisivat sen käsittäneet, he eivät olisi ristiinnaulinneet kirkkauden Herraa. ⁹ Mutta niin kuin on kirjoitettu:

1. Korintolaiskirje

"Silmä ei ole nähnyt, korva ei ole kuullut, eikä mieli ole käsittänyt, kaikkea, mitä Jumala on valmistanut niille, jotka häntä rakastavat."

¹⁰ Sillä Jumala on paljastanut nämä asiat meille Hengen kautta; sillä Henki tutkii kaiken, jopa Jumalan syvyydet. ¹¹ Sillä kuka ihmisistä tietää ihmisen ajatukset paitsi ihmisen henki, joka on hänessä? Samoin Jumalan ajatukset tuntee vain Jumalan Henki. ¹² Nyt emme ole saaneet maailman henkeä, vaan Hengen, joka on Jumalasta, jotta ymmärtäisimme ne asiat, jotka Jumala on meille vapaasti antanut. ¹³ Ilmaisemme myös nämä asiat, emme ihmisten viisauden opettamilla sanoilla, vaan Hengen opettamilla, yhdistäen hengellisiä ajatuksia hengellisiin sanoihin. ¹⁴ Mutta luonnollinen ihminen ei hyväksy Jumalan Hengen asioita, sillä ne vaikuttavat hänestä hullutukselta; eikä hän voi niitä ymmärtää, koska ne on hengellisesti arvioitava. ¹⁵ Mutta hengellinen ihminen arvioi kaiken, mutta häntä itseään ei arvioi kukaan. ¹⁶ Sillä

kuka voi tuntea Herran mielen, niin että voisi häntä neuvoa?

Kuitenkin meillä on Kristuksen mieli.

3 Ja minä, veljet ja sisaret, en voinut puhua teille hengellisinä ihmisinä, vaan sellaisina, jotka ovat maallisia, kuin Kristuksessa oleville lapsille. ² Annoin teille maitoa, en kiinteää ruokaa, koska ette vielä olleet valmiita siihen. Ette ole vieläkään valmiita, ³ Sillä te olette yhä maallisia. Koska teidän keskuudessanne on kateutta ja riitaa, ettekö ole maallisia, käyttäytyen kuin tavalliset ihmiset? ⁴ Sillä kun yksi sanoo: "Minä olen Paavalin puolella," ja toinen, "Minä olen Apolloksen puolella," ettekö toimi kuin pelkät ihmiset? ⁵ Mikä on Apollos? Mikä on Paavali? He ovat palvelijoita, joiden kautta te tulitte uskoon, niin kuin Herra kullekin antoi. ⁶ Minä istutin, Apollos kasteli, mutta Jumala antoi kasvun. ⁷ Joten ei istuttajalla eikä kastelijalla ole merkitystä, vaan ainoastaan Jumalalla, joka antaa kasvun. ⁸ Nyt istuttajalla ja kastelijalla on yksi tarkoitus, ja kumpikin saa palkkansa oman työnsä mukaan. ⁹ Sillä me olemme Jumalan työtovereita; te olette Jumalan pelto, te olette Jumalan rakennus. ¹⁰ Jumalan minulle antaman armon mukaan, minä laskin perustuksen kuin viisas rakentaja, ja joku toinen rakentaa sille. Mutta jokaisen tulisi rakentaa huolellisesti. ¹¹ Sillä kukaan ei voi laskea muuta

perustusta kuin sen, joka on jo laskettu, ja se on Jeesus Kristus. ¹² Jos joku rakentaa tälle perustukselle käyttäen kultaa, hopeaa, jalokiviä, puuta, heinää tai olkia, ¹³ Hänen työnsä paljastuu sellaisena kuin se todella on, koska Päivä tuo sen esiin. Se paljastetaan tulesa, ja tuli arvioi kunkin työn laadun. ¹⁴ Jos rakennettu kestää, rakentaja saa palkinnon. ¹⁵ Jos se palaa, rakentaja kärsii tappion mutta pelastuu kuitenkin—vaikkakin kuin tulen läpi. ¹⁶ Ettekö tiedä, että te olette Jumalan temppeli ja että Jumalan Henki asuu teissä? ¹⁷ Jos joku vahingoittaa Jumalan temppeliä, Jumala tuo tuhon sille henkilölle; sillä Jumalan temppeli on pyhä, ja te olette se temppeli. ¹⁸ Älköön kukaan pettääkö itseään. Jos joku teistä luulee olevansa viisas tämän ajan mittapuun mukaan, hänen tulisi tulla "tyhmäksi" tullakseen viisaaksi. ¹⁹ Sillä tämän maailman viisaus on Jumalan silmissä hulluutta. Kuten on kirjoitettu: "Hän vangitsee viisaat heidän viekkaudessaan"; ²⁰ Lisäksi sanotaan, "Herra tietää, että viisasten ajatukset ovat turhia." ²¹ Joten älköön enää kerskatko ihmisjohtajista! Kaikki on teidän, ²² Olipa se Paavali, Apollos, Keefas, maailma, elämä, kuolema, nykyisyys tai tulevaisuus—kaikki on teidän, ²³ Ja te kuulutte Kristukselle, aivan kuten Kristus kuuluu Jumalalle.

4 Näin tulee ihmisten pitää meitä: Kristuksen palvelijoina ja Jumalan salaisuuksien huoneenhaltijoina. ² Tässä suhteessa huoneenhaltijoilta odotetaan, että heidät havaitaan uskollisiksi. ³ Mutta minulle on vähäistä, että minut tuomitsee te tai jokin inhimillinen tuomioistuin; en itsensä tuomitse itseäni. ⁴ Sillä en tiedä mitään itsestäni; mutta en silti ole vanhurskautettu, vaan Herra on se, joka minut tuomitsee. ⁵ Älkää siis tuomitko ennenaikaisesti, vaan odottakaa, kunnes Herra tulee, joka tuo valoon pimeyden kätkemät asiat ja paljastaa ihmisten sydänten aikeet; ja silloin kukin saa kiitoksen Jumalalta. ⁶ Nyt, veljet ja sisaret, olen soveltanut nämä asiat itseni ja Apollokseen teidän tähtenne, jotta meistä oppisitte olemaan ylittämättä sitä, mikä on kirjoitettu, ettei kukaan teistä ylpeili toisen puolesta toista vastaan. ⁷ Kuka pitää sinua parempana? Ja mitä sinulla on, mitä et ole saanut? Mutta jos olet saanut sen, miksi kerskaat, ikään kuin et olisi saanut sitä? ⁸ Te olette jo tyytyväisiä, teistä on jo tullut rikkaita, teistä on tullut hallitsijoita ilman meitä; ja toivonpa, että olisitte tulleet hallitsijoiksi, jotta mekin voisimme hallita kanssanne. ⁹ Sillä minusta näyttää, että Jumala on

1. Korintolaiskirje

asettanut meidät apostolit viimeisiksi, kuin kuolemaan tuomituiksi, koska olemme tulleet näytökseksi maailmalle, sekä enkeleille että ihmisille. ¹⁰ Me olemme hulluja Kristuksen tähden, mutta te olette viisaita Kristuksessa; me olemme heikkoja, mutta te olette vahvoja; teitä kunnioitetaan, mutta meitä halveksitaan. ¹¹ Tähän hetkeen asti olemme sekä nälkäisiä että janoisia, ja meillä on huonot vaatteet, meitä pahoinpidellään ja olemme kodittomia; ¹² Ja teemme työtä, työskennellen omilla käsillämme; kun meitä herjataan, me siunaamme; kun meitä vainotaan, kestämmme sen; ¹³ Kun meitä panetellaan, vastaamme ystävinä; meistä on tullut maailman jätteet, kaiken pohjasakka, aina tähän hetkeen asti. ¹⁴ En kirjoita näitä asioita häpäistäkseni teitä, vaan neuvoakseni teitä kuin rakkaita lapsiani. ¹⁵ Sillä vaikka teillä olisi lukemattomia oppaita Kristuksessa, teillä ei kuitenkaan ole monta isää; sillä Kristuksessa Jeesuksessa minä olen tullut teidän isäksenne evankeliumin kautta. ¹⁶ Siksi kehotan teitä, olkaa minun seuraajiani. ¹⁷ Tämän vuoksi olen lähettänyt Timoteuksen teidän luoksenne, joka on rakas ja uskollinen lapseni Herrassa, ja hän muistuttaa teitä tavoistani, jotka ovat Kristuksessa, niin kuin opetan kaikkialla jokaisessa seurakunnassa. ¹⁸ Nyt jotkut ovat tulleet omahyväisiksi, ikään kuin en olisi tulossa teidän luoksenne. ¹⁹ Mutta tulen pian teidän luoksenne, jos Herra sallii, ja saan tietää, eivätkä omahyväisten sanat, vaan heidän voimansa. ²⁰ Sillä Jumalan valtakunta ei ole sanoissa, vaan se ilmenee voimassa. ²¹ Mitä te haluatte? Että tulen teidän luoksenne vitsan kanssa, vai rakkaudessa ja lempeyden hengessä?

5 On todellakin raportoitu, että teidän keskuudessanne on haureutta, ja sellaista haureutta, jota ei edes ole pakanoiden keskuudessa, nimittäin että joku on isänsä vaimon kanssa. ² Te olette tulleet ylpeiksi ettekä ole sen sijaan murehtineet, jotta se, joka on tehnyt tämän teon, poistettaisiin keskuudestanne. ³ Sillä minä, vaikka olen poissa ruumiillisesti mutta läsnä hengessä, olen jo tuominut hänet, joka on tämän tehnyt, ikään kuin olisin läsnä. ⁴ Meidän Herramme Jeesuksen auktoriteetilla, kun olette kokoontuneet yhteen ja minä olen hengessä kanssanne, meidän Herramme Jeesuksen voimalla, ⁵ olen päättänyt luovuttaa tällaisen henkilön Saatanalle hänen lihansa tuhoamiseksi, jotta hänen henkensä pelastuisi Herran päivänä. ⁶ Teidän kerskailunne ei

ole hyödyllistä. Ettekö tiedä, että pieni hapatus hapattaa koko taikinan? ⁷ Poistakaa vanha hapatus, jotta olisitte uusi taikina, niin kuin te olettekin happamattomia. Sillä meidän pääsiäislampaamme Kristus on myös uhrattu. ⁸ Pitäkäämme siis juhlaa, ei vanhan hapatuksen kanssa, eikä pahuuden ja ilkeyden hapatuksen kanssa, vaan vilpittömyyden ja totuuden happamattomalla leivällä. ⁹ Kirjoitin teille edellisessä kirjeessäni, että teidän ei tule seurustella haureellisten kanssa; ¹⁰ en tarkoittanut lainkaan tämän maailman haureellisia ihmisiä, tai ahneita ja huijareita, tai epäjumalanpalvelijoita, sillä silloin teidän pitäisi lähteä maailmasta. ¹¹ Mutta itse asiassa kirjoitin teille, että teidän ei tule seurustella kenenkään niin sanotun veljen kanssa, jos hän on haureellinen, tai ahne, tai epäjumalanpalvelija, tai herjaaja, tai juoppo, tai huijari — ette edes syödä sellaisen henkilön kanssa. ¹² Sillä mitä se minulle kuuluu tuomita ulkopuolisia? Ettekö te tuomitse niitä, jotka ovat seurakunnan sisällä? ¹³ Mutta ulkopuoliset Jumala tuomitsee. Poistakaa paha ihminen keskuudestanne.

6 Kuinka joku teistä, jolla on riita-asia toista vastaan, uskaltaa viedä sen oikeuteen väärmielisten eteen eikä pyhien eteen? ² Ettekö tiedä, että pyhät tulevat tuomitsemaan maailman? Jos maailma tuomitaan teidän toimestanne, ettekö ole kykeneviä tuomitsemaan vähäisiä asioita? ³ Ettekö tiedä, että meillä on valta enkeleihin? Kuinka paljon enemmän meidän tulisi pystyä käsittelemään tämän elämän asioita? ⁴ Jos teillä siis on riita-asioita, jotka koskevat tätä elämää, asetatteko tuomareiksi niitä, joilla ei ole mitään merkitystä seurakunnassa? ⁵ Sanon tämän teidän häpeäksenne. Onko todella niin, ettei teidän joukossanne ole yhtäkään viisasta, joka pystyisi ratkaisemaan veljiensä tai sisartensa välisiä riitoja? ⁶ Kuitenkin yksi veli vie toisen oikeuteen, ja vieläpä uskottomien eteen! ⁷ Itse asiassa teille on jo tappio, että teillä on oikeusjuttuja keskenänne. Eikö olisi parempi kärsiä vääryyttä? Eikö olisi parempi tulla petetyksi? ⁸ Sen sijaan te itse teette vääryyttä ja petätte, ja teette tämän omille veljillenne ja sisarillenne! ⁹ Ettekö tiedä, että väärintekijät eivät peri Jumalan valtakuntaa? Älkää eksykö; eivät siveettömät, eivät epäjumalanpalvelijat, eivät avionrikkojat, eivät luonnonvastaisia tekoja harjoittavat, ¹⁰ eivät varkaat, eivät ahneet, eivät juomarit, eivät herjaajat, eivät riistäjät peri Jumalan

1. Korintolaiskirje

valtakuntaa. ¹¹ Jotkut teistä olivat tällaisia; mutta teidät pestiin puhtaiksi, teidät pyhitettiin, teidät julistettiin vanhurskaiksi Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä ja meidän Jumalamme Hengessä. ¹² Kaikki on minulle luvallista, mutta kaikki ei ole hyödyksi. Kaikki on minulle luvallista, mutta en anna minkään hallita itseäni. ¹³ Ruoka on vatsaa varten ja vatsa ruokaa varten, mutta Jumala tekee lopun sekä tästä että tuosta. Mutta ruumis ei ole haureutta varten, vaan Herraa varten, ja Herra ruumista varten. ¹⁴ Jumala on herättänyt Herran ja on voimallaan herättävä meidätkin. ¹⁵ Ettekö tiedä, että teidän ruumiinne ovat Kristuksen jäseniä? Ottaisinko siis Kristuksen jäsenet ja tekisin niistä porton jäseniä? En suinkaan! ¹⁶ Vai ettekö tiedä, että se, joka yhtyy porttoon, on yksi ruumis hänen kanssaan? Sillä sanotaan: "Ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi." ¹⁷ Mutta se, joka yhtyy Herraan, on yksi henki hänen kanssaan. ¹⁸ Karttakaa haureutta. Jokainen muu synti, jonka ihminen tekee, on ruumiin ulkopuolella, mutta haureuden harjoittaja tekee syntiä omaa ruumistaan vastaan. ¹⁹ Vai ettekö tiedä, että teidän ruumiinne on Pyhän Hengen temppeli, joka on teissä ja jonka olette saaneet Jumalalta, ettekä te ole itsenne omat? ²⁰ Sillä teidät on ostettu kalliilla hinnalla: kunnioittakaa siis Jumalaa ruumiissanne.

7 Nyt niistä asioista, joista kirjoititte: on suositeltavaa, että mies pidättäytyy intiimeistä suhteista naisen kanssa. ² Mutta haureuden välttämiseksi jokaisella miehellä olkoon oma vaimonsa ja jokaisella naisella oma miehensä. ³ Miehen tulee täyttää velvollisuutensa vaimoan kohtaan, ja samoin vaimon miestänsä kohtaan. ⁴ Vaimolla ei ole yksinomaista valtaa omaan ruumiiseensa, vaan miehellä on osuus siihen; samoin miehellä ei ole yksinomaista valtaa omaan ruumiiseensa, vaan vaimolla on osuus siihen. ⁵ Älkää pidättäytykö toisistanne, paitsi yhteisestä suostumuksesta joksikin ajaksi, jotta voisitte omistautua rukoukseen, ja tulkaa sitten jälleen yhteen, ettei Saatana kiusaisi teitä itsehillinnän puutteen vuoksi. ⁶ Sanon tämän ehdotuksena, en käskynä. ⁷ Toivoisin, että kaikki ihmiset olisivat kuten minä. Kuitenkin jokaisella on oma lahjansa Jumalalta, yksi yhdellä tavalla, toinen toisella. ⁸ Mutta sanon naimattomille ja leskille, että on hyvä heidän pysyä kuten minä olen. ⁹ Mutta jos he eivät kykene hillitsemään itseään, heidän tulisi mennä

naimisiin; sillä on parempi mennä naimisiin kuin palaa himosta. ¹⁰ Avioliitossa oleville annan tämän ohjeen, en minä, vaan Herra: vaimon ei tule erota miehestään ¹¹ (Mutta jos hän eroaa, hänen on pysyttävä naimattomana tai sovittava miehensä kanssa), eikä miehen tule hylätä vaimoan. ¹² Muille sanon minä, en Herra, että jos jollakin veljellä on vaimo, joka ei ole uskovainen ja hän on halukas elämään hänen kanssaan, hänen ei tule hylätä vaimoan. ¹³ Ja jos jollakin naisella on mies, joka ei ole uskovainen, ja hän on halukas elämään hänen kanssaan, hänen ei tule hylätä miestänsä. ¹⁴ Sillä epäuskoinen mies on pyhitetty vaimonsa kautta, ja epäuskoinen vaimo on pyhitetty uskovaisten miehen kautta; muuten lapsenne olisivat epäpuhtaita, mutta nyt he ovat pyhiä. ¹⁵ Jos epäuskoinen puoliso haluaa lähteä, antakaa hänen tehdä niin; veli tai sisar ei ole sidottu tällaisissa olosuhteissa, vaan Jumala on kutsunut meidät elämään rauhassa. ¹⁶ Sillä kuinka voit olla varma, vaimo, johdatko miehesi pelastukseen? Tai sinä, mies, johdatko vaimosi samaan? ¹⁷ Kuitenkin, kuten Herra on kullekin määrännyt, kuten Jumala on kunkin kutsunut, eläköön hän niin. Tämä on sääntöni kaikissa seurakunnissa. ¹⁸ Oliko joku kutsuttu ympärileikattuna? Hänen ei tule pyrkiä poistamaan ympärileikkauksen merkkejä. Oliko joku kutsuttu ympärileikkaamattomana? Hänen ei tule pyrkiä ympärileikkaukseen. ¹⁹ Fyysinen tila, olipa se ympärileikattu tai ympärileikkaamaton, ei merkitse mitään, mutta mikä todella merkitsee, on Jumalan käskyjen pitäminen. ²⁰ Jokaisen tulisi pysyä siinä tilassa, jossa heidät kutsuttiin. ²¹ Kutsuttiinko sinut orjana? Älä anna sen huolestuttaa sinua. Mutta jos voit saavuttaa vapautesi, käytä tilaisuutta hyväksi. ²² Sillä se, joka kutsuttiin Herrassa orjana, on Herran vapautettu; samoin se, joka kutsuttiin vapaana, on Kristuksen palvelija. ²³ Teidät on ostettu hinnalla; älkää siis tulko ihmisten orjiksi. ²⁴ Veljet ja sisaret, jokaisen tulisi pysyä Jumalan kanssa siinä tilassa, jossa heidät kutsuttiin. ²⁵ Nyt koskien naimattomia, minulla ei ole käskyä Herralta, mutta tarjoan mielipiteeni, kuten yksi, joka Herran armosta on luotettava. ²⁶ Ajattelen, että nykyisen kriisin vuoksi on hyvä, että ihminen pysyy sellaisena kuin on. ²⁷ Oletko sidottu vaimoon? Älä pyri vapautumaan. Oletko vapaa vaimosta? Älä etsi vaimoa. ²⁸ Mutta jos menet naimisiin, et ole tehnyt syntiä; ja jos neitsyt menee naimisiin, hän ei ole tehnyt syntiä. Kuitenkin tällaiset

1. Korintolaiskirje

henkilöt kohtaavat vaikeuksia tässä elämässä, ja haluan säästää teidät siltä.²⁹ Mutta sanon tämän, veljet ja sisaret: aika on lyhyt, joten tästä lähtien niiden, joilla on vaimoja, tulisi elää ikään kuin heillä ei olisi,³⁰ Ja niiden, jotka surevat, ikään kuin he eivät surisi; ja niiden, jotka ovat iloisia, ikään kuin he eivät olisi; ja niiden, jotka ostavat, ikään kuin he eivät omistaisi mitään;³¹ Ja niiden, jotka käyttävät maailmaa, ikään kuin he eivät täysin sitoutuisi siihen; sillä tämän maailman nykyinen muoto on katoamassa.³² Haluan teidän olevan vapaita huolista. Naimaton mies keskittyy Herran asioihin, kuinka hän voi miellyttää Herraa;³³ Mutta naimisissa oleva mies on huolissaan maallisista asioista, kuinka hän voi miellyttää vaimoaan,³⁴ Ja hänen kiinnostuksensa ovat jakautuneet. Naimaton nainen ja neitsyt keskittyvät Herran asioihin, että hän voisi olla pyhä sekä ruumiissa että hengessä; mutta naimisissa oleva nainen on huolissaan maallisista asioista, kuinka hän voi miellyttää miestään.³⁵ Sanon tämän teidän hyödyksenne, en asettaakseni teille rajoitusta, vaan edistäakseni sitä, mikä on oikein ja varmistaakseni häiriöttömän omistautumisen Herralle.³⁶ Mutta jos joku ajattelee, ettei hän käyttäydy oikein kihlattuun kohtaan, jos hän on ohittanut avioliiton iän ja se näyttää tarpeelliselta, antakoon hänen tehdä, mitä haluaa, hän ei tee syntiä; heidän tulisi mennä naimisiin.³⁷ Mutta se, joka seisoo lujana sydämessään, ei pakon alla, mutta hallitsee omaa tahtoaan ja on päättänyt sydämessään pitää kihlattunsa, tekee hyvin.³⁸ Joten se, joka antaa kihlattunsa avioliittoon, tekee hyvin, ja se, joka ei anna häntä avioliittoon, tekee vielä paremmin.³⁹ Vaimo on sidottu mieheensä niin kauan kuin hän elää; mutta jos hänen miehensä kuolee, hän on vapaa menemään naimisiin kenen kanssa haluaa, vain Herrassa.⁴⁰ Mielestäni hän on onnellisempi, jos hän pysyy sellaisena kuin on; ja uskon, että minullakin on Jumalan Henki.

8 Mitä tulee epäjumalille uhrattuun ruokaan, tiedämme, että meillä kaikilla on tietoa. Tieto tekee ylimieliseksi, mutta rakkaus rakentaa.² Jos joku luulee tietävänsä jotakin, hän ei vielä tiedä niin kuin pitäisi tietää;³ Mutta joka rakastaa Jumalaa, hänet Jumala tuntee.⁴ Mitä tulee epäjumalille uhratun ruoan syömiseen, ymmärrämme, että epäjumala on merkityksetön maailmassa, eikä ole muuta Jumalaa kuin yksi.⁵ Sillä vaikka onkin niitä, joita kutsutaan 'jumaliksi', olipa taivaassa tai maan

päällä, kuten on monia 'jumalia' ja monia 'herroja',⁶ Meille on kuitenkin vain yksi Jumala, Isä, josta kaikki on, ja me olemme Häntä varten; ja yksi Herra, Jeesus Kristus, jonka kautta kaikki on, ja me olemme Hänen kauttaan.⁷ Kuitenkaan kaikilla ei ole tätä ymmärrystä; jotkut, jotka ovat tottuneet epäjumalaan tähän asti, syövät ruokaa ikään kuin se olisi uhrattu epäjumalalle, ja heidän omatuntonsa, ollessaan heikko, saastuu.⁸ Ruoka ei tuo meitä lähemmäksi Jumalaa; emme ole huonompia, jos emme syö, emmekä parempia, jos syömme.⁹ Mutta varokaa, ettei tämä vapautenne jotenkin tule kompastuskiveksi heikoille.¹⁰ Sillä jos joku näkee sinut, jolla on tietoa, aterioimassa epäjumalan temppelissä, eikä hänen omatuntonsa, jos hän on heikko, rohkaistu syömään epäjumalille uhrattuja asioita?¹¹ Tietosi kautta heikko vahingoittuu, veli tai sisar, jonka puolesta Kristus kuoli.¹² Näin syntiä tehdessänne veljiä ja sisaria vastaan ja loukatessanne heidän omaatuntoaan, kun se on heikko, te teette syntiä Kristusta vastaan.¹³ Siksi, jos ruoka johtaa veljeni kompastumaan, en koskaan enää syö lihaa, etten aiheuttaisi veljeni lankeamista.

9 Enkö ole vapaa? Enkö ole apostoli? Enkö ole nähnyt Jeesusta, meidän Herraamme? Ettekö te ole minun työni tulos Herrassa?² Vaikka en olisikaan apostoli muiden silmissä, teidän silmissänne varmasti olen; sillä te olette todiste minun apostolinvirastani Herrassa.³ Tämä on puolustukseni niitä vastaan, jotka minua tutkivat:⁴ Eikö meillä ole oikeutta syödä ja juoda?⁵ Eikö meillä ole oikeutta ottaa mukaamme uskova vaimo, kuten muillakin apostoleilla, Herran veljillä ja Keefaksella on?⁶ Vai olemmeko vain Barnabas ja minä ilman oikeutta pidättäytyä työstä?⁷ Kuka palvelee sotilaana omalla kustannuksellaan? Kuka istuttaa viinitarhan eikä syö sen hedelmää? Tai kuka hoitaa laumaa eikä käytä lauman maitoa?⁸ Enkö puhu näitä asioita inhimillisen arvion mukaan? Eikö laki sano myös näitä asioita?⁹ Onhan Mooseksen laissa kirjoitettu: "Älä sido puivan härän suuta." Onko Jumala huolissaan vain häristä?¹⁰ Vai puhuuko hän kokonaan meidän tähtemme? Kyllä, se on kirjoitettu meidän tähtemme, koska kyntäjän tulee kyntää toivossa ja puivan puida toivossa päästä osalliseksi sadosta.¹¹ Jos olemme jakaneet teille hengellisiä siunauksia, onko liikaa odottaa teiltä aineellista tukea?¹² Jos muut jakavat tämän oikeuden teihin, eikö meillä ole vielä enemmän? Kuitenkin emme ole

1. Korintolaiskirje

käyttäneet tätä oikeutta, vaan kestämme kaiken, ettemme aiheuttaisi estettä Kristuksen evankeliumille. ¹³ Ettekö tiedä, että ne, jotka suorittavat pyhiä palveluksia, syövät temppelin uhreista, ja ne, jotka palvelevat alttaria, saavat osansa alttarille tuoduista uhreista? ¹⁴ Samoin Herra on säästänyt, että ne, jotka julistavat evankeliumia, saavat elantonsa evankeliumista. ¹⁵ Mutta minä en ole käyttänyt mitään näistä oikeuksista, enkä kirjoita näitä asioita, jotta niin tehtäisiin minun kohdallani; sillä minulle olisi parempi kuolla kuin että kukaan tekisi kerskaukseni tyhjäksi. ¹⁶ Sillä jos julistan evankeliumia, minulla ei ole mitään kerskattavaa, sillä minun on pakko tehdä niin; voi minua, ellen julista evankeliumia! ¹⁷ Sillä jos teen tätä vapaaehtoisesti, minulla on palkka; mutta jos vastoin tahtooni, minulle on uskottu toimeksianto. ¹⁸ Mikä siis on palkkani? Se, että kun julistan evankeliumia, voin tarjota sen ilmaiseksi, etten käytä täysimääräisesti oikeuttani evankeliumissa. ¹⁹ Vaikka olen vapaa kaikista ihmisistä, olen tehnyt itseni kaikkien palvelijaksi, jotta voittaisin useampia. ²⁰ Juutalaisille tulin juutalaiseksi, jotta voittaisin juutalaisia; niille, jotka ovat lain alaisia, ikään kuin olisin lain alainen, vaikka en olekaan lain alainen, jotta voittaisin ne, jotka ovat lain alaisia; ²¹ Niille, jotka ovat ilman lakia, ikään kuin olisin ilman lakia, vaikka en olekaan ilman Jumalan lakia vaan Kristuksen lain alainen, jotta voittaisin ne, jotka ovat ilman lakia. ²² Heikoille tulin heikoksi, jotta voittaisin heikot; olen tullut kaikille kaikeksi, jotta pelastaisin edes muutamia. ²³ Teen kaiken evankeliumin tähden, jotta pääsisin osalliseksi sen siunauksista. ²⁴ Ettekö tiedä, että kilpailussa kaikki juoksijat kilpailevat, mutta vain yksi saa palkinnon? Juoskaa niin, että voittaisitte. ²⁵ Jokainen, joka kilpailee peleissä, harjoittaa itsehillintää kaikessa. He tekevät sen saadakseen katoavan seppeleen, mutta me katoamattoman. ²⁶ Siksi en juokse päämäärättömästi; enkä heiluta käsiäni kuin nyrkkeilijä, joka lyö ilmaa. ²⁷ Sen sijaan kuritan ankarasti ruumistani ja teen siitä orjani, ettei minua, kun olen saarnannut muille, itseäni hyljättäisi.

10 Sillä en tahdo, veljet ja sisaret, että olisitte tietämättömiä siitä, että kaikki isämme olivat pilven alla ja kaikki kulivat meren läpi; ² Ja kaikki heidät kastettiin Moosekseen pilvessä ja meressä; ³ Ja kaikki söivät samaa hengellistä ravintoa, ⁴ Ja kaikki joivat samaa

hengellistä juomaa, sillä he joivat hengellisestä kalliosta, joka seurasi heitä; ja se kallio oli Kristus. ⁵ Kuitenkin useimpiin heistä Jumala ei mielistynyt; heidän ruumiinsa jäivät autiomaahan. ⁶ Nämä tapahtumat ovat esimerkkeinä meille, ettemme himoitsisi pahoja asioita, kuten he tekivät. ⁷ Älkää tulko epäjumalanpalvelijoiksi, kuten jotkut heistä olivat; niin kuin on kirjoitettu: "Kansa istuutui syömään ja juomaan, ja nousi iloitsemaan." ⁸ Älkäämme harjoittako haureutta, kuten jotkut heistä tekivät, ja kaksikymmentäkolme tuhatta kaatui yhtenä päivänä. ⁹ Älkäämme kiusatko Herraa, kuten jotkut heistä tekivät, ja heidät tuhosivat käärmeet. ¹⁰ Älkäämme valittako, kuten jotkut heistä tekivät, ja heidät tuhosi tuhoaja. ¹¹ Nämä asiat tapahtuivat heille varoitukseksi, ja ne on kirjoitettu opetuksellemme, joiden päälle aikakausten täyttymys on tullut. ¹² Sen tähden, joka luulee seisovansa, katsokoon, ettei kaadu. ¹³ Teitä ei ole kohdannut muu kiusaus kuin mikä on ihmisten yhteistä; ja Jumala on uskollinen, eikä salli teitä kiusattavan yli kykynne, vaan kiusauksen kanssa antaa myös pääsyn, että voitte kestää sen. ¹⁴ Rakkaat ystäväni, karttakaa siis epäjumalanpalvelusta. ¹⁵ Puhun teille kuin viisaille; harkittakaa, mitä sanon. ¹⁶ Eikö siunausmalja, jonka me siunaamme, ole osallisuus Kristuksen vereen? Eikö leipä, jonka me murramme, ole osallisuus Kristuksen ruumiiseen? ¹⁷ Koska on yksi leipä, me, jotka olemme monta, olemme yksi ruumis; sillä me kaikki olemme osallisia yhdestä leivästä. ¹⁸ Ajatelkaa Israelin kansaa; eivätkö ne, jotka syövät uhreja, ole osallisia alttarista? ¹⁹ Mitä siis tarkoitan? Että epäjumalille uhrattu ruoka on jotain, tai että epäjumala on jotain? ²⁰ Ei, vaan sanon, että mitä pakanat uhraavat, he uhraavat demoneille eivätkä Jumalalle; enkä halua, että teistä tulee osallisia demonien kanssa. ²¹ Ette voi juoda Herran maljasta ja demonien maljasta; ette voi olla osallisia Herran pöydästä ja demonien pöydästä. ²² Vai herättämmekö Herran mustasukkaisuuden? Emme kai ole häntä voimakkaampia. ²³ "Kaikki on luvallista," mutta kaikki ei ole hyödyllistä. "Kaikki on luvallista," mutta kaikki ei rakenna. ²⁴ Älköön kukaan etsikö omaa etuaan, vaan toisen parasta. ²⁵ Syökää kaikkea, mitä lihatorilla myydään, kyselemättä omantunnon tähden; ²⁶ Sillä maa ja kaikki, mitä siinä on, kuuluu Herralle. ²⁷ Jos joku uskonon kutsuu teidät ja haluatte mennä, syökää, mitä eteenne pannaan, kyselemättä omantunnon tähden. ²⁸ Mutta jos joku sanoo teille:

1. Korintolaiskirje

"Tämä on uhrattu," alkää syökö sitä, hänen tähtensä, joka sen ilmoitti, ja omantunnon tähden; ²⁹ En tarkoita teidän omaa omaatuntoanne, vaan toisen; miksi minun vapauteni tuomittaisiin toisen omantunnon mukaan? ³⁰ Jos minä kiitän osallisuudesta, miksi minua moititaan siitä, mistä kiitän? ³¹ Sen tähden, mitä teettekin, syötte tai juotte, tehkää kaikki Jumalan kunniaksi. ³² Älkää antako aihetta pahennukseen juutalaisille tai kreikkalaisille tai Jumalan seurakunnalle; ³³ Niin kuin minäkin yritän miellyttää kaikkia kaikessa, en etsien omaa etuani vaan monien, että he pelastuisivat.

11 Ottakaa minusta esimerkkiä, niin kuin minä otan Kristuksesta. ² Kiitän teitä siitä, että muistatte minua kaikessa ja pidätte kiinni perinteistä, niin kuin minä olen ne teille antanut. ³ Haluan teidän ymmärtävän, että Kristus on jokaisen miehen johtaja, mies on naisen johtaja, ja Jumala on Kristuksen johtaja. ⁴ Jokainen mies, joka rukoilee tai profetoi pää peitettynä, häpäisee päänsä. ⁵ Mutta jokainen nainen, joka rukoilee tai profetoi pää paljaana, häpäisee päänsä, sillä hän on kuin sellainen, jonka pää on ajeltu. ⁶ Sillä jos nainen ei peitä päätään, hänen pitäisi myös leikata hiuksensa; mutta jos on häpeällistä naiselle leikata hiuksensa tai ajella päänsä, hänen pitäisi peittää päänsä. ⁷ Miehen ei pitäisi peittää päätään, sillä hän on Jumalan kuva ja kunnia; mutta nainen on miehen kunnia. ⁸ Sillä mies ei ole naisesta, vaan nainen miehestä; ⁹ Sillä mies ei myöskään luotu naisen tähden, vaan nainen miehen tähden. ¹⁰ Siksi naisen tulisi olla merkki vallasta päässään enkelien tähden. ¹¹ Kuitenkin Herrassa nainen ei ole erillään miehestä, eikä mies erillään naisesta. ¹² Sillä niin kuin nainen on miehestä, niin myös mies on syntynyt naisen kautta; ja kaikki on Jumalasta. ¹³ Punnitkaa itse: onko sopivaa, että nainen rukoilee Jumalaa pää paljaana? ¹⁴ Eikö luontokin opeta teille, että jos miehellä on pitkät hiukset, se on häpeäksi hänelle, ¹⁵ mutta jos naisella on pitkät hiukset, se on hänen kunniansa? Sillä hänen hiuksensa on annettu hänelle peitteeksi. ¹⁶ Mutta jos joku haluaa väitellä, meillä ei ole muuta käytäntöä, eikä Jumalan seurakunnilla. ¹⁷ Seuraavaa ohjetta antaessani en voi kiittää teitä, koska kokoontumisenne tekevät enemmän haittaa kuin hyvää. ¹⁸ Ensinnäkin, kun tulette yhteen seurakuntana, kuulen, että teidän keskuudessanne on erimielisyyksiä; ja osoittain uskon sen. ¹⁹ Todellakin, teidän keskuudessanne täytyy olla eroja,

jotta näkyisi, ketkä teistä ovat Jumalan hyväksymiä. ²⁰ Kun kokoonnutte yhteen, se ei ole todella Herran ehtoollisen syömistä varten, ²¹ sillä kun syötte, kukin menee edelle omalla ateriallaan; yksi jää nälkäiseksi, kun taas toinen juopuu. ²² Mitä! Eikö teillä ole koteja, joissa syödä ja juoda? Vai halveksitteko Jumalan seurakuntaa ja nöyryytätte niitä, joilla ei ole mitään? Mitä minun pitäisi sanoa teille? Pitäisikö minun kiittää teitä? Tässä asiassa en kiitä teitä. ²³ Sillä minä olen Herralta saanut sen, minkä myös olen teille antanut: että Herra Jeesus, sinä yönä, jona hänet kavallettiin, otti leivän; ²⁴ Ja kiitettyään hän mursi sen ja sanoi: "Tämä on minun ruumiini, joka on teidän puolestanne; tehkää tämä minun muistokseni." ²⁵ Samoin aterian jälkeen hän otti maljan ja sanoi: "Tämä malja on uusi liitto minun veressäni; tehkää tämä, niin usein kuin juotte, minun muistokseni." ²⁶ Sillä niin usein kuin syötte tätä leipää ja juotte tästä maljasta, te julistatte Herran kuolemaa, kunnes hän tulee. ²⁷ Siksi, joka syö leipää tai juo Herran maljasta arvottomasti, on syyllinen Herran ruumiin ja veren rikkomiseen. ²⁸ Jokaisen tulisi tutkia itseään ennen kuin syö leipää ja juo maljasta. ²⁹ Sillä ne, jotka syövät ja juovat erottamatta Kristuksen ruumista, syövät ja juovat tuomion itselleen. ³⁰ Tämä on syy siihen, miksi monet teistä ovat heikkoja ja sairaita, ja useat ovat kuolleet. ³¹ Mutta jos olisimme tarkempia itsemme suhteen, emme joutuisi tällaiseen tuomioon. ³² Kuitenkin, kun Herra meitä näin tuomitsee, meitä kuritetaan, jotta emme lopulta joutuisi maailman kanssa tuomittaviksi. ³³ Siksi, veljeni ja sisareni, kun kokoonnutte syömään, teidän tulisi kaikki osallistua yhdessä. ³⁴ Jos joku on nälkäinen, hänen tulisi syödä kotona, jotta kun kokoonnutte, se ei johtaisi tuomioon. Ja kun tulen, annan lisää ohjeita.

12 Mitä tulee hengellisiin lahjoihin, rakkaat ystävät, en halua teidän olevan tietämättömiä. ² Te tiedätte, että kun olitte epäuskoisia, teidät johdatettiin mykille epäjumalille, kuinka ikinä teitä johdettiinkaan. ³ Siksi minä teen teille tiettäväksi, että kukaan, joka puhuu Jumalan Hengessä, ei sano: "Jeesus on kirottu", eikä kukaan voi sanoa: "Jeesus on Herra", paitsi Pyhässä Hengessä. ⁴ Nyt on olemassa erilaisia lahjoja, mutta sama Henki. ⁵ Ja on erilaisia palvelutehtäviä, mutta sama Herra. ⁶ On erilaisia vaikutuksia, mutta sama Jumala, joka vaikuttaa kaikki kaikissa. ⁷ Mutta kullekin annetaan Hengen ilmentymä yhteiseksi

1. Korintolaiskirje

hyödyksi. ⁸ Sillä yhdelle annetaan Hengen kautta viisauden sana, ja toiselle tiedon sana saman Hengen kautta; ⁹ Toiselle usko samassa Hengessä; ja toiselle parantamisen lahjat yhdessä Hengessä, ¹⁰ Ja toiselle voimallisten tekojen vaikutus, ja toiselle profetia, ja toiselle henkien erottaminen, toiselle erilaiset kиеlet, ja toiselle kielten selittäminen. ¹¹ Mutta kaikki nämä vaikuttaa yksi ja sama Henki, jakaen kullekin erikseen, niin kuin hän tahtoo. ¹² Sillä niin kuin ruumis on yksi ja siinä on monta jäsentä, ja kaikki ruumiin jäsenet, vaikka niitä on monta, ovat yksi ruumis, niin on Kristuskin. ¹³ Sillä yhdessä Hengessä me kaikki olemme kastetut yhdeksi ruumiiksi, olimmepa juutalaisia tai kreikkalaisia, orjia tai vapaita, ja me kaikki olemme saaneet juoda yhdestä Hengestä. ¹⁴ Sillä ruumis ei ole yksi jäsen, vaan monta. ¹⁵ Jos jalka sanoisi: "Koska en ole käsi, en kuulu ruumiiseen", ei se silti olisi vähemmän osa ruumista. ¹⁶ Ja jos korva sanoisi: "Koska en ole silmä, en kuulu ruumiiseen", ei se silti olisi vähemmän osa ruumista. ¹⁷ Jos koko ruumis olisi silmä, missä olisi kuulo? Jos koko olisi kuulo, missä olisi hajuaisti? ¹⁸ Mutta nyt Jumala on asettanut jäsenet, jokaisen niistä ruumiiseen, niin kuin hän on tahtonut. ¹⁹ Jos kaikki olisivat yksi jäsen, missä ruumis olisi? ²⁰ Kuitenkin, kuten on, on monta jäsentä, mutta yksi ruumis. ²¹ Eikä silmä voi sanoa kädelle: "En tarvitse sinua"; eikä myöskään pää jaloille: "En tarvitse teitä." ²² Päinvastoin, ne ruumiin jäsenet, jotka näyttävät heikommilta, ovat välttämättömiä; ²³ Ja ne ruumiin jäsenet, joita pidämme vähemmän kunniaikkaina, näille annamme suuremman kunnian, ja vähemmän arvokkaat osamme saavat suuremman arvokkuuden, ²⁴ Kun taas arvokkaammat osamme eivät sitä tarvitse. Mutta Jumala on niin yhdistänyt ruumiin, että hän on antanut runsaamman kunnian sille osalle, joka sitä puuttui, ²⁵ Jotta ruumiissa ei olisi eripaisuutta, vaan että jäsenet huolehtisivat yhtäläisesti toisistaan. ²⁶ Ja jos yksi jäsen kärsii, kaikki jäsenet kärsivät sen kanssa; jos yksi jäsen saa kunniaa, kaikki jäsenet iloitsevat sen kanssa. ²⁷ Nyt te olette Kristuksen ruumis, ja kukin osaltanne hänen jäseniään. ²⁸ Ja Jumala on asettanut seurakuntaan ensiksi apostolit, toiseksi profeetat, kolmanneksi opettajat, sitten ihmeet, sitten parantamisen lahjat, avustukset, hallitsemiset ja erilaiset kиеlet. ²⁹ Eivät kaikki ole apostoleja, vai ovatko? Eivät kaikki ole profeettoja, vai ovatko? Eivät kaikki ole opettajia? Eivät kaikki tee ihmeitä? ³⁰ Eivät kaikilla ole

parantamisen lahjoja, vai onko? Eivät kaikki puhu kielillä, vai puhuvatko? Eivät kaikki selitä, vai selittävätkö? ³¹ Mutta tavoittelkaa innokkaasti parhaita lahjoja. Ja kuitenkin, minä näytän teille paljon paremman tien.

13 Vaikka puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä, mutta minulta puuttuisi rakkaus, olisin kuin helisevä vaski tai kilisevä kulkunen. ² Vaikka minulla olisi profetoimisen lahja, ymmärtäisin kaikki salaisuudet ja kaiken tiedon, ja vaikka minulla olisi kaikki usko, niin että voisin siirtää vuoria, mutta minulta puuttuisi rakkaus, en olisi mitään. ³ Ja vaikka jakaisin kaiken omaisuuteni köyhille, ja vaikka antaisin ruumiini poltettavaksi, mutta minulta puuttuisi rakkaus, ei se minua hyödyttäisi. ⁴ Rakkaus on kärsivällinen ja lempeä; se ei kadehdi, ei kerskaa, ei pöyhkeile. ⁵ Se ei käyttäydy sopimattomasti, ei etsi omaa etuaan; se ei katkeroidu helposti, ei muistele kärsimäänsä pahaa, ⁶ Se ei iloitse vääryydestä, vaan iloitsee totuuden kanssa; ⁷ Se kestää kaiken, uskoo kaiken, toivoo kaiken ja kärsii kaiken. ⁸ Rakkaus ei koskaan katoa; mutta profetiat katoavat, kиеlet vaikenevat, tieto katoaa. ⁹ Sillä tietomme on vajavaista ja profetoimisemme on vajavaista; ¹⁰ Mutta kun tulee täydellinen, katoaa se, mikä on vajavaista. ¹¹ Kun olin lapsi, puhuin kuin lapsi, ajattelin kuin lapsi, järkeilin kuin lapsi; kun tulin mieheksi, hylkäsin lapselliset. ¹² Sillä nyt näemme kuin kuvastimesta, arvoituksen tavoin, mutta silloin kasvoista kasvoin; nyt tietoni on vajavaista, mutta silloin tiedän täydellisesti, niin kuin minut itsenikin täydellisesti tunnetaan. ¹³ Niin pysyvät nyt usko, toivo ja rakkaus, nämä kolme; mutta suurin niistä on rakkaus.

14 Tavoittelkaa rakkautta ja pyrkikää innokkaasti hengellisiin lahjoihin, varsinkin profetoimiseen. ² Sillä se, joka puhuu kielillä, ei puhu ihmisille vaan Jumalalle; sillä kukaan ei ymmärrä, vaan hän puhuu hengessään salaisuuksia. ³ Mutta se, joka profetoi, puhuu ihmisille rakentumiseksi, kehotukseksi ja lohdutukseksi. ⁴ Se, joka puhuu kielillä, rakentaa itseään, mutta se, joka profetoi, rakentaa seurakuntaa. ⁵ Toivon, että te kaikki puhutte kielillä, mutta vielä enemmän, että profetoisitte; suurempi on se, joka profetoi, kuin se, joka puhuu kielillä, ellei joku selitä, jotta seurakunta rakentuisi. ⁶ Mutta nyt, veljet ja sisaret, jos tulen teidän luoksenne puhuen kielillä, mitä hyötyä teille on, ellen tuo teille jotakin

1. Korintolaiskirje

ilmestystä, tietoa, profetiaa tai opetusta? ⁷ Vaikka elottomat soittimet, olipa se huilu tai harppu, tuottavat äänen, jos ne eivät tee eroa sävelissä, kuinka tiedetään, mitä huilulla tai harpulla soitetaan? ⁸ Sillä jos torvi antaa epäselvän äänen, kuka valmistautuu taisteluun? ⁹ Samoin tekin, ellette tuota ymmärrettävää puhetta kielellä, kuinka tiedetään, mitä puhutaan? Sillä puhutte vain ilmaan. ¹⁰ Maailmassa on ehkä monia kielitä, eikä mikään ole merkitykseton. ¹¹ Jos en siis tiedä kielen merkitystä, olen puhuvalle muukalainen, ja puhuja on minulle muukalainen. ¹² Samoin tekin, koska olette innokkaita hengellisiin lahjoihin, pyrkikää ylittämään seurakunnan rakentamisessa. ¹³ Siksi, se joka puhuu kielillä, rukoilukoon, että voisi selittää. ¹⁴ Sillä jos rukoilen kielillä, henkeni rukoilee, mutta mieleni ei ole hedelmällinen. ¹⁵ Mikä siis on lopputulos? Rukoilen hengessä, mutta rukoilen myös mielellä; laulan hengessä, ja laulan myös mielellä. ¹⁶ Muuten, jos siunaat Jumalaa hengessä, miten se, joka on ulkopuolisen paikalla, voi sanoa "Aamen" kiitokseesi, kun hän ei ymmärrä, mitä sanot? ¹⁷ Sillä kiität kyllä hyvin, mutta toinen ei rakennu. ¹⁸ Olen kiitollinen Jumalalle, että puhun kielillä enemmän kuin te kaikki; ¹⁹ Kuitenkin seurakunnassa haluaisin mieluummin puhua viisi sanaa ymmärryksellä, opettaakseni myös muita, kuin kymmenentuhatta sanaa kielillä. ²⁰ Veljet ja sisaret, älkää olko lapsia ajattelussanne; olkaa pahuudessa kuin pikkulapset, mutta ajattelussanne olkaa kypsiä. ²¹ Laissa on kirjoitettu:

"Vierailla kielillä ja muukalaisten huulilla puhun tälle kansalle, eivätkä he silloinkaan kuuntele minua," sanoo Herra.

²² Niinpä kиеlet ovat merkki, ei niille, jotka uskovat, vaan niille, jotka eivät usko; mutta profetia ei ole niille, jotka eivät usko, vaan niille, jotka uskovat. ²³ Jos siis koko seurakunta kokoontuu yhteen ja kaikki puhuvat kielillä, ja ulkopuoliset tai epäuskoiset tulevat sisään, eivätkö he sano, että olette järjiltänne? ²⁴ Mutta jos kaikki profetoivat, ja epäuskoinen tai ulkopuolinen tulee sisään, hänet vakuutetaan kaikista, hänet tuomitaan kaikista; ²⁵ Hänen sydämensä salaisuudet paljastuvat; ja niin hän lankeaa kasvoilleen ja palvoo Jumalaa, julistaen, että Jumala on todella teidän keskellänne. ²⁶ Mikä siis on lopputulos, veljet ja sisaret? Kun kokoontutte, jokaisella on virsi, opetus, ilmestys, kieli, selitys.

Kaikki tapahtukoon rakentumiseksi. ²⁷ Jos joku puhuu kielillä, se tapahtukoon kahden tai korkeintaan kolmen kautta, ja kukin vuorollaan, ja jonkun on selitettävä; ²⁸ Mutta jos ei ole selittäjää, heidän on oltava vaiti seurakunnassa, ja puhuttava itselleen ja Jumalalle. ²⁹ Kaksi tai kolme profeettaa puhukoon, ja muut arvioikoot. ³⁰ Mutta jos jollekin toiselle, joka istuu, tulee ilmestys, ensimmäisen on oltava vaiti. ³¹ Sillä te kaikki voitte profetoida yksi kerrallaan, jotta kaikki oppisivat ja kaikki saisivat rohkaisua; ³² Ja profeettojen henget ovat profeettojen hallinnassa; ³³ Sillä Jumala ei ole epäjärjestyksen, vaan rauhan Jumala. Kuten kaikissa pyhien seurakunnissa, ³⁴ Naisten tulee olla vaiti seurakunnissa; sillä heille ei ole sallittua puhua, vaan heidän tulee olla alamaisia, kuten lakikin sanoo. ³⁵ Jos he haluavat oppia jotakin, kysykööt kotona omilta miehiltään; sillä on sopimatonta, että nainen puhuu seurakunnassa. ³⁶ Oliko Jumalan sana lähtöisin teistä? Vai oletteko ainoat, joihin se on tullut? ³⁷ Jos joku katsoo olevansa profeetta tai hengellinen, hänen tulisi tunnustaa, että se, mitä kirjoitan teille, on Herran käsky. ³⁸ Mutta jos joku ei tunnusta tätä, häntä ei tunnusteta. ³⁹ Siksi, veljeni ja sisareni, pyrkikää innokkaasti profetoimaan, älkääkä kieltäkö kielillä puhumista. ⁴⁰ Mutta kaiken tulee tapahtua säädyllisesti ja järjestyksessä.

15 Nyt julistan teille, rakkaat ystävät, sen evankeliumin, jonka saarnasin teille, jonka te hyväksyitte ja jossa te pysytte lujina, ² jonka kautta te myös pelastutte, jos pidätte lujasti kiinni siitä sanomasta, jonka saarnasin teille, ellette ole turhaan uskoneet. ³ Sillä annoin teille eteenpäin sen, mikä oli minullekin tärkeintä, että Kristus kuoli meidän syntiemme tähden kirjoitusten mukaan, ⁴ ja että Hänet haudattiin, ja kolmantena päivänä Hän nousi ylös, kuten kirjoitukset ennustivat, ⁵ sillä Hän ilmestyi Keefaalle ja sitten kahdelletoista. ⁶ Sen jälkeen Hän ilmestyi yli viidellesadalle uskovalle kerralla, joista useimmat ovat yhä elossa, vaikka jotkut ovatkin kuolleet; ⁷ Tämän jälkeen Hän ilmestyi Jaakobille ja sitten kaikille apostoleille; ⁸ Ja lopuksi, kuin yhdelle väärään aikaan syntyneelle, Hän ilmestyi myös minulle. ⁹ Sillä minä olen vähäisin apostoleista, enkä ansaitse tulla kutsutuksi apostoliksi, koska vainosin Jumalan seurakuntaa. ¹⁰ Mutta Jumalan armosta olen se, mikä olen, ja Hänen armonsa minua kohtaan ei ollut turha; vaan tein työtä enemmän kuin he kaikki, en kuitenkaan minä, vaan Jumalan armo

1. Korintolaiskirje

minun kanssani.¹¹ Oli sitten kyse minusta tai heistä, tätä me saarnaamme ja tähän te uskotte.¹² Jos nyt Kristusta julistetaan kuolleista nousseeksi, kuinka voivat jotkut teistä sanoa, ettei kuolleiden ylösnousemusta ole?¹³ Mutta jos kuolleiden ylösnousemusta ei ole, niin ei Kristuskaan ole noussut;¹⁴ Ja jos Kristus ei ole noussut, niin meidän saarnaamme on turha, ja teidän uskonne on myös turha.¹⁵ Lisäksi meitä pidetään väärinä todistajina Jumalasta, koska olemme todistaneet Jumalasta, että Hän herätti Kristuksen, jota Hän ei herättänyt, jos kuolleet eivät nouse.¹⁶ Sillä jos kuolleita ei herätetä, niin ei Kristuskaan ole noussut;¹⁷ Ja jos Kristus ei ole noussut, teidän uskonne on turha; te olette yhä synneissänne.¹⁸ Sitten myös ne, jotka ovat kuolleet Kristuksessa, ovat menehtyneet.¹⁹ Jos olemme toivoneet Kristuksessa vain tätä elämää varten, olemme kaikista ihmisistä sääliittävimpiä.²⁰ Mutta nyt Kristus on noussut kuolleista, esikoisena niistä, jotka ovat kuolleet.²¹ Sillä koska kuolema tuli ihmisen kautta, myös kuolleiden ylösnousemus tulee ihmisen kautta.²² Sillä kuten kaikki kuolevat Aadamissa, niin myös kaikki tehdään eläviksi Kristuksessa.²³ Mutta jokainen omassa järjestyksessään: Kristus esikoisena, sitten ne, jotka kuuluvat Kristukselle Hänen tulemisessaan,²⁴ Sitten tulee loppu, kun Hän luovuttaa valtakunnan Jumalalle ja Isälle, sen jälkeen kun Hän on kukistanut kaiken hallituksen ja kaiken vallan ja voiman.²⁵ Sillä Hänen täytyy hallita, kunnes Hän on asettanut kaikki vihollisensa jalkojensa alle.²⁶ Viimeinen vihollinen, joka kukistetaan, on kuolema.²⁷ Sillä Hän on alistanut kaikki Hänen jalkojensa alle. Mutta kun sanotaan, että "kaikki on alistettu", on selvää, että tämä ei koske Häntä, joka alisti kaiken Hänelle.²⁸ Kun kaikki on alistettu Hänelle, silloin myös Poika itse alistuu Hänelle, joka alisti kaiken Hänelle, jotta Jumala olisi kaikki kaikessa.²⁹ Muuten, mitä tekevät ne, jotka kastetaan kuolleiden puolesta? Jos kuolleita ei herätetä lainkaan, miksi sitten heidät kastetaan heidän puolestaan?³⁰ Miksi me kohtaamme vaaran joka hetki?³¹ Vakuutan, rakkaat ystävät, ylpeyteni kautta teistä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme, että kohtaan kuoleman joka päivä.³² Jos inhimillisistä syistä taistelin petojen kanssa Efesossa, mitä hyötyä siitä on minulle? Jos kuolleita ei herätetä,

"Syödään ja juodaan, sillä huomenna kuolemme."

³³ Älkää antako johtaa itseänne harhaan: "Huono seura turmelee hyvät tavat."³⁴ Herättää vanhurskauteen ja lakatkaa tekemästä syntiä, sillä joillakin ei ole tietoa Jumalasta. Sanon tämän teidän häpeäksenne.³⁵ Mutta joku kysyy: "Kuinka kuolleet herätetään? Ja millaisessa ruumiissa he tulevat?"³⁶ Tyhmä! Se, mitä kylvät, ei tule eläväksi, ellei se kuole;³⁷ Ja mitä kylvät, et kylvä sitä ruumista, joka tulee olemaan, vaan paljaan jyvän, ehkä vehnän tai jonkin muun.³⁸ Mutta Jumala antaa sille ruumiin, kuten Hän haluaa, ja jokaiselle siemenelle oman ruumiinsa.³⁹ Kaikki liha ei ole samanlaista: on yksi laji ihmisille, toinen eläimille, toinen linnuille ja toinen kaloille.⁴⁰ On myös taivaallisia ruumiita ja maallisia ruumiita, mutta taivaallisten kirkkaus on yhdenlaista, ja maallisten kirkkaus toisenlaista.⁴¹ On yksi kirkkaus auringolla, toinen kirkkaus kuulla ja toinen kirkkaus tähdillä; sillä tähti eroaa tähdestä kirkkaudessa.⁴² Niin on myös kuolleiden ylösnousemus. Ruumiin kylvetään katoavana, se herätetään katoamattomana;⁴³ Vaikka se kylvetään ilman kunniaa, se herätetään kirkkaudessa; vaikka se kylvetään heikkoudessa, se herätetään voimassa;⁴⁴ Vaikka se kylvetään luonnollisena ruumiina, se herätetään hengellisenä ruumiina. Jos on olemassa luonnollinen ruumis, on myös hengellinen ruumis.⁴⁵ Kuten on kirjoitettu: "Ensimmäinen ihminen, Aadam, tuli eläväksi." ja viimeinen Aadam tuli eläväksi tekeväksi hengeksi.⁴⁶ Kuitenkin hengellinen ei tullut ensin, vaan luonnollinen, ja sitten hengellinen.⁴⁷ Ensimmäinen ihminen oli maasta, tomusta muodostettu; toinen ihminen on taivaasta.⁴⁸ Kuten oli tomusta oleva ihminen, niin ovat myös ne, jotka ovat tomusta; ja kuten on taivaallinen ihminen, niin ovat myös ne, jotka ovat taivaasta.⁴⁹ Kuten olemme kantaneet tomusta olevan ihmisen kuvaa, me kannamme myös taivaallisen ihmisen kuvaa.⁵⁰ Nyt julistan tämän, rakkaat ystävät, että liha ja veri eivät voi periä Jumalan valtakuntaa; eikä katoava peri katoamatonta.⁵¹ Kuulkaa, kerron teille salaisuuden; emme kaikki nuku, mutta me kaikki muutamme;⁵² Yhdessä hetkessä, silmänräpäyksessä, viimeisen pasuunan soudessa; sillä pasuuna soi, ja kuolleet herätetään katoamattomina, ja me muutamme.⁵³ Sillä tämän katoavan täytyy pukeutua katoamattomuuteen, ja tämän kuolevaisen kuolemattomuuteen.⁵⁴ Mutta kun tämä katoava on pukeutunut katoamattomuuteen, ja tämä

1. Korintolaiskirje

kuolevainen kuolemattomuuteen, silloin toteutuu se sana, joka on kirjoitettu: "Kuolema on nieltä voitossa.

⁵⁵ *Oi kuolema, missä on sinun voitosi? Oi kuolema, missä on sinun pistimesi?"*

⁵⁶ Sillä kuoleman pistin on synti, ja synnin voima on laki; ⁵⁷ Joten kiitos Jumalalle, joka antaa meille voiton meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta. ⁵⁸ Siksi, rakkaat ystäväni, olkaa lujia, järkkymättömiä, aina innokkaita Herran työssä, tietäen, että teidän työnnne ei ole turhaa Herrassa.

16 Mitä tulee kokoelmaan uskoville, niin kuin ohjeistin Galatian seurakuntia, teidänkin tulisi tehdä samoin. ² Jokaisen viikon ensimmäisenä päivänä kukin teistä laittakoon syrjään ja säästäköön, sen mukaan kuin hän menestyy, jotta kokoelmia ei tarvitsisi tehdä, kun tulen. ³ Kun saavun, lähetän ne, jotka te hyväksytte, kirjeiden kanssa viemään lahjanne Jerusalemiin; ⁴ Ja jos näyttää sopivalta, että minäkin menen, he tulevat kanssani. ⁵ Tulen luoksenne Makedonian kautta kulkiessani, sillä olen matkalla Makedonian läpi; ⁶ Ja on mahdollista, että jään luoksenne, tai jopa vietän talven, jotta voitte auttaa minua matkallani, minne ikinä menenkin. ⁷ Sillä en halua nähdä teitä nyt vain lyhyesti; toivon voivani viipyä luonanne jonkin aikaa, jos Herra sallii. ⁸ Kuitenkin aion jäädä Efesoon helluntaihin asti; ⁹ Sillä minulle on avautunut suuri mahdollisuus tehokkaaseen työhön, ja vastustajia on paljon. ¹⁰ Jos Timoteus tulee, huolehtikaa siitä, ettei hänellä ole

mitään pelättävää ollessaan teidän kanssanne, sillä hän tekee Herran työtä, kuten minäkin. ¹¹ Älkää siis halveksiko häntä. Vaan lähettäkää hänet matkaan rauhassa, jotta hän voi tulla luokseni; sillä odotan häntä veljien kanssa. ¹² Mitä tulee veljeemme Apollokseen, kehotin häntä voimakkaasti tulemaan luoksenne veljien kanssa; mutta hän ei halunnut tulla nyt, vaan hän tulee, kun hänellä on tilaisuus. ¹³ Olkaa valppaita, pysykää lujina uskossa, olkaa rohkeita, olkaa vahvoja. ¹⁴ Huolehtikaa, että kaikki mitä teette, tapahtuu rakkaudessa. ¹⁵ Nyt kehotan teitä, veljet ja sisaret: tiedätte Stephanaksen perhekunnan, että he ovat Akhaian ensi hedelmiä, ja että he ovat omistautuneet pyhien palvelukseen, ¹⁶ Että te myös olisitte alamaisia sellaisille ihmisille ja kaikille, jotka auttavat työssä ja ahkeroivat. ¹⁷ Olen iloinen Stephanaksen, Fortunatuksen ja Akhaikuksen saapumisesta, koska he ovat täydentäneet sen, mitä teiltä puuttui. ¹⁸ Sillä he ovat virkistäneet henkeäni ja teidän henkeänne. Tunnustakaa siis sellaiset henkilöt. ¹⁹ Aasian seurakunnat lähettävät teille tervehdyksiä. Aquila ja Prisca tervehtivät teitä lämpimästi Herrassa, yhdessä heidän talossaan kokoontuvan seurakunnan kanssa. ²⁰ Kaikki uskovat lähettävät teille tervehdyksiä. Syleilkää toisianne pyhällä suudelmalla. ²¹ Katsokaa, tämä tervehdys on kirjoitettu minun, Paavalin, omalla kädelläni. ²² Jos joku ei rakasta Herraa, olkoon hän kirottu. Maranata! ²³ Olkoon Herran Jeesuksen armo teidän kanssanne. ²⁴ Rakkauteni on teidän kaikkien kanssa Kristuksessa Jeesuksessa. Aamen.

2. Korintolaiskirje

1 Paavalilta, Kristuksen Jeesuksen apostolilta Jumalan tahdosta, ja veljemme Timoteukselta, Jumalan seurakunnalle Korintissa, yhdessä kaikkien pyhien kanssa koko Akhaiaassa: ² Armo ja rauha teille Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta. ³ Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, laupias Isä ja kaiken lohdutuksen lähde, ⁴ Joka lohduttaa meitä kaikissa ahdingoissamme, jotta voisimme lohduttaa niitä, jotka ovat ahdingossa, sillä lohdutuksella, jota itse saamme Jumalalta. ⁵ Sillä niin kuin Kristuksen kärsimykset tulevat runsaasti osaksemme, niin myös Kristuksen kautta lohdutuksemme tulee runsaaksi. ⁶ Mutta jos kohtaamme ahdinkoja, se on teidän lohdutuksenne ja pelastuksenne tähden; tai jos meitä lohdutetaan, se on teidän lohdutuksenne tähden, joka auttaa teitä kärsivällisesti kestämään samat kärsimykset, joita mekin koemme; ⁷ Ja toivomme teidän suhteenne on horjumaton, koska tiedämme, että niin kuin olette osallisia kärsimyksistämme, niin myös olette osallisia lohdutuksestamme. ⁸ Sillä emme tahdo, että teillä, veljet ja sisaret, olisi tietämättömyyttä niistä ahdingoista, joita kohtasimme Aasiassa, missä olimme kuormitettuja yli kestäkykymme, niin että epäilimme jopa elämäämme. ⁹ Totisesti, tunsimme saaneemme kuolemantuomion, jotta emme luottaisi itseemme vaan Jumalaan, joka herättää kuolleet; ¹⁰ Joka pelasti meidät sellaisesta kuolemanvaarasta ja pelastaa edelleen. Häneen olemme panneet toivomme, ja Hän pelastaa meidät vielä, ¹¹ Jos myös te autatte meitä rukouksillanne, niin että monet ihmiset kiittäisivät puolestamme siitä armosta, joka on meille annettu monien rukousten kautta. ¹² Sillä ylpeytemme on tämä, omantuntomme todistus, että pyhydessä ja jumalisessa vilpittömyydessä, ei maallisessa viisaudessa vaan Jumalan armossa, olemme eläneet maailmassa, ja erityisesti teidän keskuudessanne. ¹³ Sillä emme kirjoita teille mitään muuta kuin mitä luette ja ymmärrätte, ja toivon, että ymmärrätte täysin, ¹⁴ Niin kuin myös osittain ymmärsitte meitä, että me olemme teidän ylpeytenne syy, niin kuin tekin olette meidän, Herramme Jeesuksen päivänä. ¹⁵ Tässä luottamuksessa aioin alun perin tulla luoksenne, jotta teitä siunattaisiin kahdesti; ¹⁶ Nimittäin, kulkea teidän kauttanne Makedoniaan, ja jälleen Makedoniasta tulla luoksenne, ja teidän avullanne jatkaa matkaani Juudeaan. ¹⁷ Olinko siis epäroivä,

kun aioin tehdä tämän? Vai suunnittelenko, mitä suunnittelen, inhimillisten standardien mukaan, niin että minulla olisi sekä "Kyllä, kyllä" että "Ei, ei"? ¹⁸ Mutta niin totta kuin Jumala on uskollinen, sanomamme teille ei ole sekoitus "Kyllä ja ei." ¹⁹ Sillä Jumalan Poika, Kristus Jeesus, jota julistimme teidän keskuudessanne—minä ja Silvanus ja Timoteus—ei ollut sekoitus "Kyllä ja ei," vaan on aina ollut "Kyllä" Hänessä. ²⁰ Sillä kaikki Jumalan lupaukset löytävät "Kyllänsä" Hänessä; siksi Hänen kauttaan lausumme "Aamenemme" Jumalan kunniaksi. ²¹ Jumala on se, joka vahvistaa sekä meidät että teidät Kristuksessa. Hän on voidellut meidät, ²² Joka myös asetti omistuksensa sinetin meihin ja antoi Henkensä sydämiimme vakuudeksi. ²³ Mutta minä kutsun Jumalan todistajakseni, että säästääkseni teitä en palannut Korinttiin. ²⁴ Ei niin, että meillä olisi valtaa uskoonne, vaan työskentelemme kanssanne ilnonne tähden; sillä uskossa te seisotte lujina.

2 Mutta päätin omaksi hyväkseni, etten tulisi luoksenne taas murheellisenä. ² Sillä jos minä tuotan teille murhetta, kuka sitten tekee minut iloiseksi, ellei se, joka on minusta murheellinen? ³ Juuri tämän kirjoitin teille, jotta kun tulisin, minulla ei olisi murhetta niistä, joiden pitäisi tuottaa minulle iloa; luottaen teihin kaikkiin, että minun iloni olisi teidän kaikkien ilo. ⁴ Sillä suuressa ahdistuksessa ja sydämen tuskassa kirjoitin teille monin kyynelin; en aiheuttaakseni teille murhetta, vaan jotta ymmärtäisitte rakkauden, jota minulla on erityisesti teitä kohtaan. ⁵ Mutta jos joku on aiheuttanut ahdistusta, hän ei ole aiheuttanut sitä minulle, vaan jossain määrin—ei liioitella—teille kaikille. ⁶ Tällaiselle henkilölle riittää tämä rangaistus, joka on enemmistön määräämä, ⁷ Jotta päinvastoin teidän tulisi enemmän antaa anteeksi ja lohduttaa häntä, muuten tällainen henkilö saattaa masentua liiallisesta murheesta. ⁸ Siksi kehotan teitä vahvistamaan rakkautenne häntä kohtaan. ⁹ Tätä tarkoitusta varten kirjoitin myös, testatakseni teitä, oletteko kuuliaisia kaikessa. ¹⁰ Mutta kenelle te annatte anteeksi, sille minäkin annan anteeksi; sillä mitä olen anteeksi antanut, jos olen jotain anteeksi antanut, olen tehnyt sen teidän hyödyksenne Kristuksen edessä, ¹¹ Jotta emme joutuisi Saatanan petettäväksi, sillä tiedämme hänen juonensa. ¹² Kun nyt tulin Troakseen Kristuksen evankeliumin vuoksi ja kun minulle avautui tilaisuus Herrassa, ¹³ En löytänyt rauhaa hengelleni, kun en löytänyt Titusta,

2. Korintolaiskirje

veljeäni; joten jätin heille hyvästit ja menin Makedoniaan. ¹⁴ Mutta kiitos Jumalalle, joka aina johtaa meitä voittoon Kristuksessa, ja meidän kauttamme levittää Hänen tuntemisensa tuoksua joka paikassa. ¹⁵ Sillä me olemme Kristuksen soloinen tuoksu Jumalalle niiden joukossa, jotka pelastuvat ja niiden joukossa, jotka joutuvat kadotukseen: ¹⁶ Joillekin kuoleman tuoksu kuolemaan, toisille elämän tuoksu elämään. Ja kuka on riittävä näihin asioihin? ¹⁷ Sillä emme ole kuten monet, jotka kaupittelevat Jumalan sanaa, vaan vilpittömästi, Jumalasta, puhumme Kristuksessa Jumalan edessä.

3 Aloitamme taas kehuamaan itseämme? Vai tarvitsemme, kuten jotkut, suosituskirjeitä teille tai teiltä? ² Te olette meidän kirjeemme, kirjoitettuna sydämiimme, kaikkien ihmisten tuntemana ja lukemana; ³ Ilmaisten itsenne Kristuksen kirjeenä, jonka me olemme toimittaneet, ei musteella kirjoitettuna vaan elävän Jumalan Hengellä, ei kivitaluihin vaan sydämen lihatauluihin. ⁴ Tämä on se varmuus, joka meillä on Jumalassa Kristuksen kautta. ⁵ Ei niin, että olisimme itessämme riittäviä pitämään mitään ikään kuin se olisi lähtöisin meistä, vaan meidän riittävyttemme on Jumalasta, ⁶ Joka myös teki meidät kykeneviksi uuden liiton palvelijoiksi, ei kirjaimen vaan Hengen; sillä kirjain tuo kuoleman, mutta Henki antaa elämän. ⁷ Mutta jos kuoleman virka, joka oli kaiverrettu kirjaimin kiviin, tuli kirkkaudessa niin, että Israelin lapset eivät voineet katsoa Mooseksen kasvoja hänen kasvojensa kirkkauden tähden, joka oli häviämässä, ⁸ Kuinka paljon enemmän Hengen virka on oleva kirkkaudessa? ⁹ Sillä jos tuomion virka oli kirkkaudessa, paljon enemmän vanhurskauden virka on ylenpalttisessa kirkkaudessa. ¹⁰ Sillä se, mikä oli kerran kirkkaudessa, ei ole enää kirkkaudessa verrattuna ylenpalttiseen kirkkauteen. ¹¹ Sillä jos se, mikä oli häviämässä, oli kirkkaudessa, paljon enemmän se, mikä pysyy, on kirkkaudessa. ¹² Sen tähden, kun meillä on tällainen toivo, puhumme suurella rohkeudella, ¹³ Emmekä ole kuin Mooses, joka pani verhon kasvoilleen, ettei Israelin lapset katsoisi sitä, mikä oli häviämässä. ¹⁴ Mutta heidän mielensä paatuivat; sillä tähän päivään asti vanhan liiton lukemisessa sama verho pysyy nostamatta, koska se otetaan pois Kristuksessa. ¹⁵ Ja vielä nykyin, aina kun Moosesta luetaan, verho peittää heidän sydämensä; ¹⁶ Mutta aina kun joku kääntyy Herran

puoleen, verho otetaan pois. ¹⁷ Herra on Henki, ja missä Herran Henki on, siellä on vapaus. ¹⁸ Mutta me kaikki, kasvoitamme peittämättöminä, katsoen kuin peilistä Herran kirkkautta, muutamme samaan kuvaan kirkkaudesta kirkkauteen, niin kuin Herrasta, Hengestä.

4 Koska meillä on tämä virka, saamamme armon kautta, emme lannistu, ² vaan olemme hylänneet häpeälliset salaisuudet, emme vaella petollisesti emmekä vääristele Jumalan sanaa, vaan julkisesti totuutta julistaen suosittelemme itsemme jokaisen ihmisen omalletunnonle Jumalan edessä. ³ Ja vaikka meidän evankeliumimme on peitetty, se on peitetty vain niiltä, jotka ovat kadotettuja, ⁴ joiden tapauksessa tämän maailman jumala on sokaissut epäuskoisten mielet, niin etteivät he näe Kristuksen kirkkauden evankeliumin valoa, joka on Jumalan kuva. ⁵ Sillä emme julista itseämme, vaan Kristusta Jeesusta Herrana, ja itseämme teidän palvelijoina Jeesuksen tähden. ⁶ Sillä Jumala, joka sanoi: "Valo loistakoon pimeydestä," on se, joka on valaissut sydämemme antaakseen Jumalan kirkkauden tuntemisen valon Kristuksen kasvoissa. ⁷ Mutta meillä on tämä aarre saviastioissa, jotta ylenpalttinen voiman suuruus olisi Jumalasta eikä meistä; ⁸ Meitä ahdistetaan joka puolelta, mutta emme murskaannu; olemme joskus ymmällämme, mutta emme epätoivoisia; ⁹ Vainottuja, mutta emme hylättyjä; maahan lyötyjä, mutta emme tuhottuja; ¹⁰ Aina kantamassa ruumiissamme Jeesuksen kuolemaa, jotta Jeesuksen elämäkin tulisi ilmi ruumiissamme. ¹¹ Sillä me, jotka elämme, olemme alati annettu kuolemaan Jeesuksen tähden, jotta Jeesuksen elämäkin tulisi ilmi kuolevaisessa lihassamme. ¹² Niinpä, kun kuolema tekee työtään meissä, elämä tekee työtään teissä. ¹³ Mutta koska meillä on sama uskon henki, niin kuin on kirjoitettu: "Minä uskoin, sen tähden minä puhuin," niin mekin uskomme, ja siksi me myös puhumme, ¹⁴ tietäen, että Hän, joka herätti Herran Jeesuksen, herättää myös meidät Jeesuksen kanssa ja asettaa meidät esille yhdessä teidän kanssanne. ¹⁵ Sillä kaikki on teidän hyödyksenne, jotta armo, joka on levinnyt yhä useampiin ihmisiin, saisi aikaan kiittollisuuden ylitsevuotamisen Jumalan kirkkaudeksi. ¹⁶ Siksi emme lannistu, sillä vaikka ulkoinen ihmisemme menehtyy, sisäinen ihmisemme uudistuu päivä päivältä. ¹⁷ Sillä hetkellinen kevyt ahdistuksemme tuottaa meille ylenpalttisen, iankaikkisen kirkkauden

2. Korintolaiskirje

painon, ¹⁸ kun emme katso näkyviä asioita, vaan näkymättömiä; sillä näkyvät asiat ovat ajallisia, mutta näkymättömät ovat iankaikkisia.

5 Sillä me tiedämme, että jos maallinen asumuksemme, joka on kotimme, puretaan, meillä on Jumalalta rakennus, koti, jota ei ole ihmiskäsin tehty, iankaikkinen taivaissa. ² Sillä totisesti, tässä asumuksessa me huokaamme, haluten pukeutua taivaalliseen asuntoomme. ³ Koska todella, kun olemme pukeutuneet, meitä ei löydetä ilman peitettä. ⁴ Sillä totisesti, me, jotka olemme tässä asumuksessa, huokaamme, tuntien itsemme rasitetuiksi, koska emme halua olla ilman peitettä vaan pukeutua, jotta kuolevainen peittyisi elämään. ⁵ Nyt Jumala on valmistanut meidät juuri tätä tarkoitusta varten, ja Hän on antanut meille Hengen vakuudeksi. ⁶ Sen tähden, aina ollen rohkeita, ja tiedostaen, että kun olemme kotona ruumiissa, olemme poissa Herrasta— ⁷ Sillä me vaellamme uskossa, emme näkemisessä— ⁸ Kuitenkin olemme rohkeita ja haluaisimme mieluummin olla poissa ruumiista ja kotona Herran luona. ⁹ Sen tähden me myös asetamme tavoitteeksemme, olimme pa kotona tai poissa, olla Hänelle mieluisia. ¹⁰ Sillä meidän kaikkien on ilmestytävä Kristuksen tuomioistuimen eteen, jotta kukin saisi korvauksen ruumiin kautta tehdystä teostaan, sen mukaan mitä hän on tehnyt, olipa se hyvää tai pahaa. ¹¹ Sen tähden, tuntien Herran pelon, me taivuttellemme ihmisiä, mutta olemme täysin tunnettuja Jumalalle; ja toivon, että olemme myös täysin tunnettuja teidän omassatunnossanne. ¹² Emme suosittele itseämme teille uudelleen, vaan annamme teille tilaisuuden olla ylpeitä meistä, jotta teillä olisi vastaus niille, jotka ylpeilevät ulkonäöstä eivätkä sydäimestä. ¹³ Sillä jos vaikuttaa siltä, että olemme menettäneet järkemme, se on Jumalan tähden; jos olemme järjissämme, se on teidän tähtenne. ¹⁴ Sillä Kristuksen rakkaus pakottaa meitä, kun olemme päätyneet tähän: että yksi kuoli kaikkien puolesta, siksi kaikki kuolivat; ¹⁵ Ja Hän kuoli kaikkien puolesta, jotta ne, jotka elävät, eivät enää eläisi itselleen, vaan Hänelle, joka kuoli ja nousi jälleen heidän puolestaan. ¹⁶ Sen tähden tästä lähtien emme pidä ketään lihan mukaan; vaikka olemmekin tunteneet Kristuksen lihan mukaan, emme kuitenkaan enää tunne Häntä tällä tavalla. ¹⁷ Sen tähden, jos joku on Kristuksessa, hän on uusi luomus; vanhat asiat ovat menneet, katso, uudet asiat ovat

tulleet. ¹⁸ Nyt kaikki nämä asiat ovat Jumalasta, joka sovitti meidät itsensä kanssa Kristuksen kautta ja uskoi meille sovituksen viran, ¹⁹ Toisin sanoen, Jumala oli Kristuksessa sovittamassa maailmaa itsensä kanssa, eikä lukenut heille heidän rikkomuksiaan, ja Hän on uskonut meille sovituksen sanoman. ²⁰ Sen tähden, me olemme Kristuksen edustajia, ikään kuin Jumala tekisi vetoomuksen meidän kauttamme; me pyydämme teitä Kristuksen puolesta, sovittukaa Jumalan kanssa. ²¹ Hän teki Hänet, joka ei tiennyt synnistä, synniksi meidän tähtemme, jotta meistä tulisi Jumalan vanhurskaus Hänessä.

6 Ja kun työskentelemme yhdessä Hänen kanssaan, kehotamme myös teitä olemaan ottamatta Jumalan armoa vastaan turhaan— ² Sillä Hän sanoo,

"Ottolissella ajalla minä kuulin sinua, ja pelastuksen päivänä minä autoin sinua." Katso, nyt on "ottollinen aika", katso, nyt on "pelastuksen päivä"—

³ Etteivät missään asiassa antaisi aihetta pahennukseen, jotta palvelutyötä ei moitittaisi, ⁴ Vaan kaikessa me osoitamme olevamme Jumalan palvelijoita, suuressa kestävyudessa, ahdistuksissa, vaikeuksissa, koettelemuksissa, ⁵ Ruoskimisissa, vankeuksissa, mellakoissa, töissä, valvomisissa, nälässä, ⁶ Puhtaudessa, tiedossa, kärsivällisyydessä, ystävällisyydessä, Pyhässä Hengessä, vilpittömässä rakkaudessa, ⁷ Totuuden sanassa ja Jumalan voimassa; vanhurskauden aseilla oikeassa ja vasemmassa, ⁸ Kunnian ja häpeän kautta, pahassa maineessa ja hyvässä maineessa; petkuttajina ja kuitenkin totuudellisina; ⁹ Tuntemattomina ja kuitenkin hyvin tunnettuina, kuolevina ja katso, me elämme; kuritettuna ja kuitenkaan ei surmattuina, ¹⁰ Murheellisina, mutta aina iloitsevinä, köyhinä, mutta monia rikastuttavina, ei mitään omistavina ja kuitenkin kaiken omistavina. ¹¹ Suumme on puhunut vapaasti teille, korinttilaiset, sydämemme on avautunut laajalle. ¹² Ei ole meistä kiinni, että teitä rajoitetaan, vaan teidän omat tunteenne rajoittavat teitä. ¹³ Nyt samalla tavalla vastavuoroisesti—puhun kuin lapsille—avatkaa sydämenne laajalle myös. ¹⁴ Älkää olko epätasaisesti ikeessä uskottomien kanssa; sillä mitä yhteistä on vanhurskaudella ja laittomuudella, tai mitä osaa valolla on pimeyden kanssa? ¹⁵ Tai mitä sopusointua on Kristuksella ja Beliarilla, tai mitä yhteistä on uskovaalla ja

2. Korintolaiskirje

uskottomalla? ¹⁶ Tai mitä sopimusta voisi olla Jumalan temppelillä ja epäjumalilla? Me olemme elävän Jumalan temppeli; kuten Jumala on sanonut:

"Minä asun heidän keskellään ja vaellan heidän keskellään; ja minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani."

¹⁷ Sen tähden,

"lähtekää pois heidän keskeltään ja erotkaa," sanoo Herra. "Älkää koskeko saastaiseen; ja minä otan teidät vastaan."

¹⁸ Ja

"minä olen teidän isänne, ja te olette minun poikiani ja tyttäriäni," sanoo Herra Kaikkivaltias.

7 Koska meillä siis on nämä lupaukset, rakkaat ystävät, puhdistautukaamme kaikesta, mikä saastuttaa ruumiin ja hengen, ja pyrkikäämme pyhyyteen Jumalan pelossa. ² Avatkaa sydämenne meille. Emme ole tehneet vääryyttä kenellekään, emme ole turmelleet ketään, emme ole kenenkään kustannuksella hyötäneet. ³ En sano tätä tuomitakseni teitä, sillä olen jo aiemmin sanonut, että olette sydämissämme, kuolemaan ja elämään yhdessä. ⁴ Luottamukseni teihin on suuri; ylpeyteni teistä on valtava. Olen täynnä lohdutusta; olen ylitsevuotavan iloinen, huolimatta kaikista ahdingoistamme. ⁵ Sillä vaikka saavuimme Makedoniaan, emme löytäneet lepoa ruumiillemme, vaan meitä ahdistettiin joka puolelta: ulkoisia konflikteja, sisäisiä pelkoja. ⁶ Mutta Jumala, joka rohkaisee masentuneita, rohkaisi meitä Tituksen tulon kautta; ⁷ Eikä vain hänen tulonsa kautta, vaan myös sillä rohkaisulla, jonka hän sai teiltä, kun hän kertoi meille kaipauksestanne, murheestanne, innostanne minua kohtaan; niin että olin vieläkin iloisempi. ⁸ Sillä vaikka aiheutin teille surua kirjeelläni, en kadu sitä; vaikka kaduinkin sitä—koska näen, että kirje aiheutti teille surua, vaikkakin vain hetkeksi—⁹ Nyt iloitsen, en siksi, että teidät tehtiin murheellisiksi, vaan koska surunne johti parannukseen; sillä teidät tehtiin murheellisiksi tavalla, joka on Jumalan tahdon mukainen, niin että ette kärsineet meiltä mitään vahinkoa. ¹⁰ Sillä suru, joka on Jumalan tahdon mukainen, tuo parannuksen, joka johtaa pelastukseen eikä jätä katumusta, mutta maailman suru tuo kuoleman. ¹¹ Sillä katsokaa, mitä vilpittömyyttä tämä juuri—tämä jumalinen suru—on

teissä tuottanut: mitä puolustautumista, mitä suuttumusta, mitä pelkoa, mitä kaipuuta, mitä intoa, mitä vääryyden korjaamista! Kaikessa olette osoittaneet itsenne viattomiksi tässä asiassa. ¹² Vaikka siis kirjoitin teille, se ei ollut rikkojalle eikä loukatulle, vaan jotta vilpittömyytenne meidän puolestamme tulisi ilmi teille Jumalan edessä. ¹³ Tämän vuoksi olemme saaneet lohdutusta. Ja oman lohdutuksemme lisäksi iloitsimme vielä enemmän Tituksen ilosta, koska hänen henkensä on virkistynyt teidän kaikkien kautta. ¹⁴ Sillä jos olen kerskunut hänelle teistä jostakin, en ole joutunut häpeään; mutta kuten puhuimme teille kaikesta totuudesta, niin myös kerskumisemme Tituksen edessä osoittautui totuudeksi. ¹⁵ Hänen kiintymyksensä teitä kohtaan kasvaa yhä enemmän, kun hän muistaa teidän kaikkien kuuliaisuutenne, kuinka otitte hänet vastaan kunnioituksella ja nöyryydellä. ¹⁶ Olen iloinen, että kaikessa voin luottaa teihin.

8 Rakkaat veljet ja sisaret, haluamme jakaa teille Jumalan armon, joka on annettu Makedonian seurakunnille, ² Että ankan ahdingon koetuksen aikana heidän ylenpalttinen ilonsa ja syvä köyhyytensä tulvivat yli runsaaksi anteliaisuudeksi. ³ Sillä voin todistaa, että heidän kykynsä mukaan, ja jopa yli heidän kykynsä, he antoivat vapaaehtoisesti, ⁴ Pyytäen meitä innokkaasti osallistumaan pyhien tukemiseen, ⁵ Ja tämä, yli odotustemme, sillä he ensin omistautuivat Herralle ja meille Jumalan tahdon mukaisesti. ⁶ Joten rohkaisimme Titusta, että kuten hän oli aiemmin aloittanut tämän, hän myös saattaisi päätökseen tämän armotyön teidän keskuudessanne. ⁷ Mutta aivan kuten te olette erinomaisia kaikessa—uskossa, sanassa, tiedossa, kaikessa innokkuudessa ja rakkaudessa, jonka olemme teihin inspiroineet—huolehtikaa, että te myös olette erinomaisia tässä armotyössä. ⁸ En anna tätä käskynä, vaan keinona testata rakkautenne vilpittömyyttä toisten innokkuuden kautta. ⁹ Sillä te tiedätte Herramme Jeesuksen Kristuksen armon, että vaikka Hän oli rikas, teidän vuoksenne Hän omaksui köyhyyden, jotta Hänen köyhyytensä kautta teistä tulisi rikkaita. ¹⁰ Annan mielipiteeni tässä asiassa, sillä se on teille hyödyksi, teille, jotka aloitte vuosi sitten, ette vain tehdä tätä, vaan myös halusitte tehdä sen. ¹¹ Mutta nyt saattakaa se myös päätökseen, jotta kuten oli halukkuus tehdä se, niin myös olisi sen täyttymys kykyenne mukaan. ¹² Sillä jos halukkuus on olemassa, se on hyväksyttävää sen

2. Korintolaiskirje

mukaan, mitä henkilöllä on, ei sen mukaan, mitä hänellä ei ole. ¹³ Sillä tätä ei ole tarkoitettu helpottamaan toisia ja rasittamaan teitä, vaan oikeudenmukaisuuden vuoksi— ¹⁴ Tällä hetkellä teidän runsaudellanne täytetään heidän tarpeensa, jotta heidän runsaudellaan myös täytettäisiin teidän tarpeenne, johtaa oikeudenmukaisuuteen; ¹⁵ Kuten kirjoituksissa sanotaan: "Se, joka keräsi paljon, ei saanut liikaa, ja se, joka keräsi vähän, ei saanut liian vähän." ¹⁶ Mutta kiitos Jumalalle, joka istuttaa saman innokkuuden teitä kohtaan Tituksen sydämeen. ¹⁷ Sillä hän ei ainoastaan hyväksynyt pyyntöämme, vaan ollen itse hyvin innokas, hän on mennyt luoksenne vapaaehtoisesti. ¹⁸ Olemme lähettäneet hänen kanssaan veljen, jonka maine evankeliumin asioissa on levinnyt kaikkien seurakuntien keskuuteen; ¹⁹ Eikä vain sitä, vaan hänet on myös nimetty seurakuntien toimesta matkustamaan kanssamme tässä armotyössä, jota me hoidamme Herran itsensä kunniaksi ja osoittaaksemme valmiutemme, ²⁰ Huolehtien siitä, ettei kukaan moittisi meitä tämän anteliaan lahjan käsittelyssä; ²¹ Sillä olemme huolissamme siitä, mikä on kunniaakasta, ei vain Herran silmissä, vaan myös ihmisten silmissä. ²² Olemme lähettäneet heidän kanssaan veljemme, jota olemme usein koetelleet ja havainneet ahkeraksi monissa asioissa, mutta nyt vielä enemmän hänen suuren luottamuksensa vuoksi teihin. ²³ Mitä tulee Titukseen, hän on kumppanini ja työtoverini teidän keskuudessanne; mitä tulee veljiimme, he ovat seurakuntien lähettiläitä, Kristuksen kunnia. ²⁴ Siksi, kaikkien seurakuntien edessä, osoittakaa heille rakkautesenne todiste ja syy ylpeytemme teistä.

9 Sillä minun ei ole tarpeen kirjoittaa teille tästä palveluksesta pyhille; ² Sillä tiedän teidän innokkuutenne, josta olen maininnut makedonialaisille, sanoen, että Akhaia on ollut valmis viime vuodesta lähtien, ja teidän innostuksenne on inspiroinut useimpia heistä. ³ Mutta olen lähettänyt veljet, jotta kerskaukseni teistä ei olisi turhaa tässä asiassa, jotta, kuten sanoin, olisitte valmistautuneita; ⁴ Muuten, jos jotkut makedonialaiset tulevat kanssani ja löytävät teidät valmistautumattomina, me—puhumattakaan teistä—joutuisimme häpeään tässä luottamuksessa. ⁵ Joten pidin tarpeellisena kehottaa veljiä menemään edeltä teidän luoksenne ja järjestämään etukäteen teidän aiemmin lupaamanne antelias lahja, jotta se olisi

valmis anteliaana lahjana, eikä ahneuden vuoksi vastahakoisesti annettuna. ⁶ Nyt sanon tämän: joka niukasti kylvää, se myös niukasti niittää, ja joka runsaasti kylvää, se myös runsaasti niittää. ⁷ Jokaisen tulisi antaa, kuten hän on sydämessään päättänyt, ei vastahakoisesti tai pakosta, sillä Jumala rakastaa iloista antajaa. ⁸ Ja Jumala voi tehdä kaiken armon ylitsevuotavaksi teille, jotta teillä olisi aina kaikessa riittävästi, ja te voisitte menestyä kaikissa hyvissä teoissa; ⁹ Kuten kirjoitukset sanovat:

"Hän hajotti, hän antoi köyhille, Hänen vanhurskautensa pysyy ikuisesti."

¹⁰ Hän, joka antaa kylväjälle siemenen ja leivän ravinnoksi, antaa ja moninkertaistaa teidän kylvösiemenenne ja kasvattaa teidän vanhurskautenne sadon; ¹¹ Teitä rikastutetaan kaikessa anteliaisuudessa, joka meidän kauttamme tuottaa kiitosta Jumalalle. ¹² Sillä tämän palveluksen virka ei ainoastaan täytä pyhien tarpeita, vaan se myös ylitsevuotaa monien kiitosten kautta Jumalalle. ¹³ Tämän palveluksen antaman todisteen vuoksi he ylistävät Jumalaa teidän kuuliaisuudestanne Kristuksen evankeliumin tunnustukselle, ja teidän anteliaisuudestanne heidän ja kaikkien hyväksi; ¹⁴ He myös, rukoillen teidän puolestanne, kaipaavat teitä Jumalan teissä olevan ylitsevuotavan armon vuoksi. ¹⁵ Kiitos Jumalalle Hänen sanoin kuvaamattomasta lahjastaan!

10 Minä, Paavali, vetoan teihin Kristuksen nöyryydellä ja lempeydellä—minä, joka olen nöyrä ollessani läsnä, mutta rohkea ollessani poissa! ² Toivon, että kun olen teidän luonanne, minun ei tarvitse olla niin rohkea kuin suunnittelen olevani niitä kohtaan, jotka ajattelevat, että elämme tämän maailman standardien mukaan. ³ Vaikka elämme maailmassa, emme taisteile niin kuin maailma taistelee, ⁴ sillä aseet, joita käytämme sodankäynnissämme, eivät ole tästä maailmasta, vaan niillä on jumalallinen voima tuhota linnoituksia. ⁵ Me kumoamme väitteet ja jokaisen ylpeyden, joka vastustaa Jumalan tuntemista, ja otamme jokaisen ajatuksen vangiksi tehdäksemme sen kuuliaiseksi Kristukselle, ⁶ ja olemme valmiit rankaisemaan jokaista tottelemattomuutta, kunhan teidän kuuliaisuutenne on täydellinen. ⁷ Te teette arvioita ulkonäön perusteella. Jos joku on varma siitä, että hän kuuluu Kristukselle, hänen pitäisi harkita uudelleen, että me kuulumme Kristukselle yhtä

2. Korintolaiskirje

paljon kuin hänkin. ⁸ Vaikka kerskaisin hieman vapaammin siitä vallasta, jonka Herra on meille antanut teidän rakentamiseskenne eikä hajottamiseskenne, en häpeä sitä, ⁹ jotta en vaikuttaisi siltä, että yritän pelotella teitä kirjeilläni. ¹⁰ Sillä jotkut sanovat: "Hänen kirjeensä ovat painavia ja voimakkaita, mutta henkilökohtaisesti häneltä puuttuu läsnäolo ja hänen puheensa on vähäarvoista." ¹¹ Sellaisten ihmisten tulisi ymmärtää, että mitä olemme kirjeissämme poissa ollessamme, sitä olemme teoissamme läsnä ollessamme. ¹² Emme uskalla luokitella tai verrata itseämme joihinkin, jotka kehuvat itseään. Kun he mittaavat itseään omilla standardeillaan ja vertaavat itseään itseensä, heiltä puuttuu viisaus. ¹³ Me emme kuitenkaan kerskaa yli sen, mikä on asianmukaista, rajoitamme kerskauksemme siihen, mitä Jumala itse on meille osoittanut: ja se sisältää myös teidät. ¹⁴ Emme ylitä rajoja kerskauksessamme, kuten olisi tilanne, jos emme olisi tulleet teidän luoksenne, sillä olemme saavuttaneet teidät Kristuksen evankeliumilla. ¹⁵ Emme myöskään ylitä rajoja kerskaamalla toisten tekemästä työstä. Toivomme on, että kun uskonne kasvaa, toimintakenttämme teidän keskuudessanne laajenee suuresti, ¹⁶ jotta voimme julistaa evankeliumia teidän alueenne ulkopuolella. Sillä emme halua kerskata jo saavutetusta työstä jonkun toisen alueella. ¹⁷ Mutta, "Joka kerskaa, kerskatkoon Herrassa." ¹⁸ Sillä ei se, joka kehuu itseään, ole hyväksytty, vaan se, jota Herra kehuu.

11 Toivon, että siedätte minulta hieman hulluutta; itse asiassa teette jo niin. ² Sillä olen syvästi huolissani teistä jumalallisella huolella; sillä olen luvannut teidät yhdelle miehelle, esittäkseni teidät puhtaana morsiamena Kristukselle. ³ Mutta pelkään, että kuten käärme petti Eevan viekkaudellaan, teidän mielenne johdetaan pois vilpittömästä ja puhtaasta antaumuksesta Kristukselle. ⁴ Sillä jos joku tulee ja julistaa toista Jeesusta, jota emme ole julistaneet, tai saatte toisen hengen, jota ette ole saaneet, tai toisen evankeliumin, jota ette ole hyväksyneet, siedätte tätä erittäin hyvin! ⁵ Sillä en pidä itseäni millään tavalla huonompana kuin näitä kaikkein huomattavimpia apostoleja. ⁶ Mutta vaikka puuttuisikin taitoa puhumisessa, en ole vailla tietoa; itse asiassa, kaikessa olemme tehneet tämän teille selväksi kaikissa asioissa. ⁷ Vai teinkö väärin alentamalla

itseni, jotta teidät voitaisiin korottaa, koska julistin teille Jumalan evankeliumia ilmaiseksi? ⁸ Otin tukea muilta seurakunnilta, hyväksyen heidän apunsa palvellekseni teitä; ⁹ Ja kun olin teidän kanssanne ja tarvitsin, en rassittanut ketään; sillä kun veljet tulivat Makedoniasta, he täyttivät tarpeeni, ja kaikessa pidin itseni olemasta teille rasitukseksi, ja jatkan niin tekemistä. ¹⁰ Kristuksen totuuden ollessa minussa, julistan, että tätä kerskaustani ei vaienneta Akaian alueilla. ¹¹ Johtuuko se siitä, etten rakasta teitä? Jumala tietää rakkauteni syvyyden teitä kohtaan. ¹² Mutta mitä teen, sitä jatkan tehdäkseen, jotta voisin poistaa mahdollisuuden niiltä, jotka haluavat mahdollisuuden tulla pidetyiksi kuten me asiassa, josta he kerskaavat. ¹³ Sillä sellaiset miehet ovat vääriä apostoleja, petollisia työntekijöitä, tekeytyen Kristuksen apostoleiksi. ¹⁴ Ei ihme, sillä jopa Saatana tekeytyy valon enkeliksi. ¹⁵ Siksi ei ole yllättävää, jos hänen palvelijansa myös tekeytyvät vanhurskauden palvelijoiksi, joiden loppu on heidän tekojensa mukainen. ¹⁶ Sanon jälleen, älköön kukaan pitkö minua hulluna; mutta jos pidätte, hyväksykää minut edes hulluna, jotta minäkin voisin hieman kerskata. ¹⁷ Mitä sanon, en sano niin kuin Herra sanoisi, vaan pikemminkin hulluuden hengessä, tällä kerskauksen luottamuksella. ¹⁸ Koska monet kerskaavat maailman standardien mukaan, minäkin kerskaan. ¹⁹ Sillä te, ollessanne niin viisaita, siedätte mielellänne hulluutta. ²⁰ Sillä siedätte sitä, jos joku orjuuttaa teidät, kuluttaa teidät, käyttää teitä hyväkseen, korottaa itsensä tai lyö teitä kasvoihin. ²¹ Valitettavasti minun on myönnettävä, että olemme olleet heikkoja verrattuna. Mutta missä tahansa suhteessa joku muu on rohkea—puhun hulluutta—minäkin olen rohkea. ²² Ovatko he heprealaisia? Minäkin olen. Ovatko he israelilaisia? Minäkin olen. Ovatko he Abrahamin jälkeläisiä? Minäkin olen. ²³ Ovatko he Kristuksen palvelijoita?—Puhun kuin olisin järjiltäni—minä enemmän: paljon enemmän töitä, paljon enemmän vankeuksia, lukemattomia kertoja hakattu, usein hengenvaarassa. ²⁴ Viisi kertaa sain juutalaisilta neljäkymmentä raipaniskua miinus yksi. ²⁵ Kolmesti minut lyötiin sauvoilla, kerran minut kivitettiin, ja kolmesti kärsin haaksirikon; vietin yön ja päivän ajelehtien merellä. ²⁶ Olen ollut usein matkoilla, vaarassa joista, vaarassa rosvoista, vaarassa omilta kansalaisiltani, vaarassa pakanoilta, vaarassa kaupungissa, vaarassa erämaassa, vaarassa merellä, vaarassa väriin veljien keskuudessa; ²⁷

2. Korintolaiskirje

Olen ollut työssä ja vaivassa, monien unettomien öiden läpi, nälässä ja janossa, usein ilman ruokaa, kylmässä ja alttiina. ²⁸ Paitsi tällaisista ulkoisista asioista, minulla on päivittäinen huoli kaikista seurakunnista. ²⁹ Kuka on heikko ilman että jaan sen heikkouden? Kuka johdatetaan syntyin ilman että tunnen syvää huolta? ³⁰ Jos minun täytyy kerskata, kerskaan kaikista asioista, jotka osoittavat heikkouteni. ³¹ Herramme Jeesuksen Jumala ja Isä, joka on ikuisesti siunattu, tietää, etten valehtele. ³² Damaskoksessa, kuningas Aretaksen alainen käskynhaltija vartioi damaskolaisten kaupunkia vangitakseen minut, ³³ ja minut laskettiin alas korissa ikkunasta muurin läpi, ja näin pakenin hänen käsistään.

12 Vaikka se ei ole hyödyllistä, minun täytyy jatkaa Herran näkyjen ja ilmestysten kanssa.

² Tunnen miehen Kristuksessa, joka neljätoista vuotta sitten—oliko hän ruumiissa vai poissa ruumiista, en tiedä, sen tietää vain Jumala—temmattiin kolmanteen taivaaseen. ³ Ja tiedän, että tämä mies—oliko hän ruumiissa vai poissa ruumiista, en tiedä, sen tietää vain Jumala—⁴ temmattiin Paratiisiin ja kuuli sanoja, joita ei voi ilmaista, joita ei ole lupa puhua. ⁵ Tällaisen miehen puolesta kerskaan; mutta omasta puolestani en kerskaa, paitsi heikkouksistani. ⁶ Jos valitsen kerskata, en ole mieletön, sillä puhuisin totta; mutta pidättäydyn, jotta kukaan ei luulisi minusta enempää kuin mitä minussa näkee tai minulta kuulee. ⁷ Ilmestysten poikkeuksellisen suuruuden vuoksi, etten ylpeilisi, minulle annettiin piikki lihaan, Saatanan sanansaattaja kiusaamaan minua—etten ylpeilisi! ⁸ Tämän vuoksi rukoilin Herraa kolmesti, että se poistuisi minusta. ⁹ Ja Hän on sanonut minulle: "Minun armoni riittää sinulle, sillä voima tulee täydelliseksi heikkoudessa." Siksi kerskaan mieluummin heikkouksistani, jotta Kristuksen voima asuisi minussa. ¹⁰ Sen tähden iloitsen heikkouksista, loukkauksista, ahdingoista, vainoista, vaikeuksista Kristuksen tähden; sillä kun olen heikko, silloin olen vahva. ¹¹ Olen tullut mielettömäksi; te pakotitte minut. Totisesti, minun olisi pitänyt saada teiltä kiitosta, sillä en ollut millään tavoin huonompi kuin kaikkein merkittävimmät apostolit, vaikka en ole mitään. ¹² Todellisen apostolin merkit tehtiin teidän keskuudessanne kaikella kestävyydellä, merkkin, ihmeiden ja voimallisten tekojen kautta. ¹³ Millä tavalla teitä kohdeltiin huonommin kuin muita

seurakuntia, paitsi että minä itse en tullut teille taakaksi? Antakaa anteeksi tämä vääryys! ¹⁴ Kolmannen kerran olen valmis tulemaan luoksenne, enkä tule olemaan teille taakaksi; sillä en etsi sitä, mikä on teidän, vaan teitä. Sillä lasten ei ole velvollisuus säästää vanhemmilleen, vaan vanhempien lapsilleen. ¹⁵ Mielihyvin kulutan ja kulun teidän sielujenne puolesta. Jos rakastan teitä enemmän, pitäisikö minua rakastaa vähemmän? ¹⁶ Vaikka en itse ollut teille taakka, olin kuitenkin viekas ja sain teidät kiinni viekkauksella. ¹⁷ Enkö ole hyötynyt teistä kenenkään kautta, jonka olen lähettänyt teille? ¹⁸ Kehotin Titusta käymään luonanne, ja lähetin veljen hänen kanssaan. Eikö Titus hyötynyt teistä? Emmekö me toimineet samalla hengellä ja seuranneet samaa polkua? ¹⁹ Koko tämän ajan olette luulleet, että puolustamme itseämme teille. Totuudessa, Jumalan edessä olemme puhuneet Kristuksessa; ja kaikki teidän rakennukseksenne, rakkaat. ²⁰ Sillä pelkään, että kun tulen, en löydä teitä sellaisina kuin toivon, ja te ette löydä minua sellaisena kuin toivotte; että ehkä on riitaa, kateutta, vihaisia mielialoja, itsekkyyttä, panettelua, juoruilua, ylimielisyyttä, häiriöitä; ²¹ Pelkään, että kun tulen jälleen, Jumalani nöyryyttää minut teidän edessänne, ja joudun suremaan monia niistä, jotka ovat tehneet syntiä aiemmin eivätkä ole katuneet epäpuhtautta, haureutta ja säädyttömyydestä, jota he ovat harjoittaneet.

13 Tämä on kolmas kerta, kun tulen luoksenne. Jokainen asia on vahvistettava kahden tai kolmen todistajan lausunnolla. ² Sanoin aikaisemmin, kun olin toisen kerran läsnä, ja vaikka nyt olen poissa, sanon etukäteen niille, jotka ovat aikaisemmin tehneet syntiä, ja kaikille muillekin, että jos tulen jälleen, en säästä ketään, ³ Koska etsitte todisteita siitä, että Kristus puhuu minun kauttani, joka ei ole heikko teidän keskuudessanne, vaan voimallinen teissä. ⁴ Sillä hänet kyllä ristiinnaulittiin heikkoudessa, mutta hän elää Jumalan voimasta. Mekin olemme heikkoja hänessä, mutta elämme hänen kanssaan Jumalan voimasta teitä varten. ⁵ Koetelkaa itseänne, oletteko uskossa; tutkikaa itseänne! Vai ettekö tunnista tätä itsessänne, että Jeesus Kristus on teissä—ellette sitten ole koetuksessa epäonnistuneet? ⁶ Mutta odotan, että ymmärrätte, ettemme me itse ole epäonnistuneet koetuksessa. ⁷ Nyt rukoilemme Jumalaa, ettette tekisi mitään vääryyksiä; ei niin, että näyttäisimme

2. Korintolaiskirje

läpäissemme koetuksen, vaan että tekisitte oikein, vaikka näyttäisimme epäonnistuneilta. ⁸ Sillä emme voi tehdä mitään totuutta vastaan, vaan ainoastaan totuuden puolesta. ⁹ Sillä me iloitsemme, kun itse olemme heikkoja, mutta te olette vahvoja; tätä me myös rukoilemme, että tulisitte täysin kypsiksi. ¹⁰ Tästä syystä kirjoitan nämä asiat poissa ollessani, jotta läsnä ollessani minun ei tarvitse olla ankara, sen auktoriteetin mukaisesti, jonka Herra on minulle antanut rakentamista, ei hajottamista varten. ¹¹

Lopuksi, veljet ja sisaret, iloitkaa, pyrkikää eheyteen, olkaa rohkaistuja, olkaa yksimielisiä, eläkää rauhassa; ja rakkauden ja rauhan Jumala on oleva teidän kanssanne. ¹² Tervehtikää toisianne lämpimästi pyhällä suudelmalla. ¹³ Kaikki uskovat lähettävät teille tervehdyksensä. ¹⁴ Olkoon Herramme Jeesuksen Kristuksen armo, Jumalan rakkaus ja Pyhän Hengen yhteys teidän kaikkien kanssa, aina ja ikuisesti.

Galatalaiskirje

1 Paavali, apostoli — ei ihmisten lähettämä eikä ihmisten kautta, vaan Jeesuksen Kristuksen ja Jumalan, Isän, joka herätti hänet kuolleista —² ja kaikki veljet, jotka ovat kanssani, Galatian seurakunnille:³ Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta,⁴ joka antoi itsensä meidän syntiemme tähden pelastaakseen meidät tästä nykyisestä pahasta ajasta, meidän Jumalamme ja Isämme tahdon mukaan,⁵ jolle kunnia aina ja ikuisesti. Aamen.⁶ Olen hämmästynyt, että te niin nopeasti hylkääte hänet, joka kutsui teidät Kristuksen armossa, toisenlaisen evankeliumin vuoksi —⁷ joka ei oikeastaan ole toinen evankeliumi; mutta on joitakin, jotka hämmäntävät teitä ja haluavat vääristää Kristuksen evankeliumin.⁸ Mutta vaikka me tai enkeli taivaasta julistaisi teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, mitä olemme teille julistaneet, hän olkoon kirottu!⁹ Kuten olemme aiemmin sanoneet, sanon nyt uudestaan: jos joku julistaa teille evankeliumia, joka on vastoin sitä, mitä olette vastaanottaneet, hän olkoon kirottu!¹⁰ Etsinkö nyt ihmisten suosiota vai Jumalan? Vai yritänpö miellyttää ihmisiä? Jos vielä yrittäisin miellyttää ihmisiä, en olisi Kristuksen palvelija.¹¹ Haluan teidän ymmärtävän, rakkaat ystävät, että julistamani evankeliumi ei ole peräisin ihmisistä.¹² En saanut sitä keneltäkään ihmiseltä enkä ollut sitä oppinut; vaan sain sen Jeesuksen Kristuksen ilmestyksen kautta.¹³ Olettehan kuulleet entisestä elämäntavastani juutalaisuudessa, kuinka kiihkeästi vainosin Jumalan seurakuntaa ja yritin tuhota sen.¹⁴ Edistyn juutalaisuudessa pidemmälle kuin monet ikätoverini kansani keskuudessa, ollen äärimmäisen kiivas esi-isieni perinteiden puolesta.¹⁵ Mutta kun hän, joka erotti minut äitini kohdusta ja kutsui minut armossaan, näki hyväksi¹⁶ ilmoittaa minussa Poikansa, jotta julistaisin häntä pakanoilta, en heti neuvotellut kenenkään ihmisen kanssa,¹⁷ enkä mennyt ylös Jerusalemiin niiden luo, jotka olivat apostoleja ennen minua, vaan menin Arabiaan ja palasin myöhemmin Damaskokseen.¹⁸ Kolmen vuoden kuluttua menin ylös Jerusalemiin tutustumaan Keefakseen ja viivyin hänen luonaan viisitoista päivää.¹⁹ En tavannut muita apostoleja paitsi Jaakobin, Herran veljen.²⁰ Vakuutan teille Jumalan edessä, että se, mitä teille kirjoitan, ei ole valhe.²¹ Sen jälkeen matkustin Syyrian ja Kilikian alueille.²² Olin kasvoiltani tuntematon Juudean

seurakunnille, jotka ovat Kristuksessa.²³ He kuulivat vain kertomuksen: "Mies, joka kerran vainosi meitä, julistaa nyt uskoa, jota hän kerran yritti tuhota."²⁴ Ja he ylistivät Jumalaa minun kauttani tapahtuneen vuoksi.

2 Neljäntoista vuoden kuluttua menin jälleen Jerusalemiin Barnabaan kanssa, ja otin Tituksenkin mukaan.² Menin sinne ilmestyksen vuoksi ja esitin niille, jotka ovat arvossa pidettyjä, sen evankeliumin, jota julistan pakanoiden keskuudessa, tein sen yksityisesti, jotta varmistaisin, etten juokse tai ole juossut turhaan.³ Mutta ei edes Titus, joka oli kanssani ja on kreikkalainen, ollut pakotettu ympärileikkaukseen.⁴ Tämä asia nousi esiin väärien veljien vuoksi, jotka olivat soluttautuneet joukkoomme vakoilemaan sitä vapautta, joka meillä on Kristuksessa Jeesuksessa, tarkoituksenaan saattaa meidät orjuuteen.⁵ Emme antaneet periksi heille hetkeksikään, jotta evankeliumin totuus säilyisi teidän kanssanne.⁶ Mitä tulee niihin, jotka ovat arvossa pidettyjä—mitä he olivatkaan, ei merkitse minulle mitään; Jumala ei katso henkilöön—he eivät lisänneet mitään sanomaansa.⁷ Sen sijaan he tunnustivat, että minulle oli annettu vastuu jakaa evankeliumi ympärileikkaamattomille, samoin kuin Pietarille ympärileikatuille.⁸ Sillä sama Jumala, joka vaikutti Pietarissa apostolina ympärileikattujen keskuudessa, vaikutti myös minussa pakanoiden hyväksi.⁹ Tunnustaen minulle annetun armon, Jaakob, Keefas ja Johannes, joita pidetään pylväinä, ojensivat minulle ja Barnabaalle oikean kätensä yhteyden merkiksi, sopien, että me menisimme pakanoiden keskuuteen ja he ympärileikattujen.¹⁰ He pyysivät vain, että muistaisimme köyhiä, mikä oli juuri se, mitä olin innokas tekemään.¹¹ Kuitenkin, kun Keefas tuli Antiokiaan, puhuin hänelle avoimesti, sillä hän oli selvästi väärässä.¹² Ennen kuin tietyt miehet tulivat Jaakobilta, hän söi pakanoiden kanssa. Mutta kun he saapuivat, hän vetäytyi ja eristäytyi, peläten ympärileikkausryhmään kuuluvia.¹³ Muut juutalaiset liittyivät häneen tässä tekopyhydessä, niin että jopa Barnabas vietiin harhaan heidän tekopyhydestään.¹⁴ Kun näin, etteivät he toimineet evankeliumin totuuden mukaisesti, sanoin Keefalle kaikkien edessä: "Jos sinä, joka olet juutalainen, elät kuin pakana etkä kuin juutalainen, kuinka voit pakottaa pakanat noudattamaan juutalaisia tapoja?"¹⁵ "Me olemme syntyperäisiä juutalaisia emmekä syntisiä pakanoita;

Galatalaiskirje

¹⁶ kuitenkin tiedämme, ettei ihminen tule vanhurskaaksi lain tekojen kautta, vaan uskon kautta Jeesukseen Kristukseen. Niinpä mekin olemme uskoneet Kristukseen Jeesukseen, että tulimme vanhurskaiksi uskon kautta Kristukseen emmekä lain tekojen kautta, koska lain tekojen kautta ei kukaan tule vanhurskaaksi. ¹⁷ Mutta jos, kun pyrimme tulemaan vanhurskaiksi Kristuksessa, meidät itse todetaan syntisiksi, onko Kristus sitten synnin edistäjä? Ei suinkaan! ¹⁸ Jos rakennan uudelleen sen, minkä olen hajottanut, osoitan itseni lainrikkokjaksi. ¹⁹ Sillä lain kautta olen kuollut laille, jotta voisin elää Jumalalle. ²⁰ Olen ristiinnaulittu Kristuksen kanssa, enkä enää elä minä, vaan Kristus elää minussa. Sen elämän, jonka nyt elän ruumiissa, elän uskossa Jumalan Poikaan, joka rakasti minua ja antoi itsensä minun puolestani. ²¹ En jätä Jumalan armoa huomioimatta, sillä jos vanhurskaus saavutettaisiin lain kautta, silloin Kristus olisi kuollut turhaan.

3 Te mielettömät galatalaiset! Kuka on lumonnut teidät? Teidän silmienne eteenhän Jeesus Kristus kuvattiin elävästi ristiinnaulittuna. ² Haluan tietää teiltä vain tämän: Saitteko Hengen lain tekojen kautta vai uskon kuulemisen kautta? ³ Oletteko niin mielettömiä? Aloittetuani Hengessä, pyrittekö nyt täydellisyyteen lihan kautta? ⁴ Oletteko kokeneet niin paljon turhaan—jos se todella oli turhaan? ⁵ Antaako siis Hän, joka antaa teille Hengen ja tekee ihmeitä keskuudessanne, sen lain tekojen kautta vai uskon kuulemisen kautta? ⁶ Aivan kuten Abraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi. ⁷ Ymmärtäkää siis, että ne, jotka ovat uskosta, ovat Abrahamin lapsia. ⁸ Kirjoitukset ennustivat, että Jumala vanhurskauttaa pakanat uskon kautta, ja julistivat evankeliumin etukäteen Abrahamille: "Kaikki kansat tulevat siunatuiksi sinussa." ⁹ Niinpä ne, jotka ovat uskosta, ovat siunattuja yhdessä Abrahamin, uskon miehen, kanssa. ¹⁰ Sillä kaikki, jotka luottavat lain tekoihin, ovat kirouksen alaisia, kuten on kirjoitettu: "Kirottu on jokainen, joka ei pysy kaikessa, mikä on kirjoitettu lain kirjassa, tehdäkseen ne." ¹¹ On ilmeistä, ettei kukaan tule vanhurskaaksi Jumalan edessä lain kautta, sillä "vanhurskas on elävä uskosta." ¹² Laki ei perustu uskoon; pikemminkin, "Joka ne tekee, on niistä elävä." ¹³ Kristus lunasti meidät lain kirouksesta tulemalla kiroukseksi meidän puolestamme, sillä on kirjoitettu: "Kirottu on jokainen, joka riippuu puussa." ¹⁴ Hän lunasti meidät,

jotta Abrahamin siunaus tulisi pakanoille Kristuksen Jeesuksen kautta, jotta me saisimme Hengen lupauksen uskon kautta. ¹⁵ Veljet ja sisaret, puhun inhimillisin termein: jopa ihmisen liittoa, kun se on vahvistettu, ei voi asettaa syrjään tai lisätä siihen. ¹⁶ Lupaukset annettiin Abrahamille ja hänen siemenelleen. Kirjoitukset eivät sano "ja siemenille," tarkoittaen monia, vaan "ja sinun siemenellesi," tarkoittaen yhtä, joka on Kristus. ¹⁷ Sanon tämän: laki, joka tuli 430 vuotta myöhemmin, ei kumoa Jumalan aiemmin vahvistamaa liittoa, niin että lupaus raukeaisi. ¹⁸ Sillä jos perintö perustuu lakiin, se ei enää perustu lupaukseen; mutta Jumala antoi sen Abrahamille lupauksen kautta. ¹⁹ Miksi sitten laki annettiin? Se lisättiin rikkomusten vuoksi, kunnes tulisi Siemen, jolle lupaus oli annettu, ja se säädettiin enkelien kautta välittäjän kädellä. ²⁰ Nyt välittäjä merkitsee useampaa kuin yhtä osapuolta, mutta Jumala on yksi. ²¹ Onko laki sitten Jumalan lupauksen vastainen? Ei suinkaan! Sillä jos olisi annettu laki, joka voisi antaa elämän, silloin vanhurskaus todella perustuisi lakiin. ²² Mutta kirjoitukset ovat sulkeneet kaiken synnin alle, jotta lupaus uskon kautta Jeesukseen Kristukseen annettaisiin niille, jotka uskovat. ²³ Ennen kuin tämä usko tuli, meitä pidettiin lain alla vartioituina, suljettuina, kunnes tuleva usko paljastettaisiin. ²⁴ Näin ollen laki oli meidän kasvattajamme Kristukseen asti, että me voisimme tulla vanhurskaiksi uskosta. ²⁵ Mutta nyt, kun usko on tullut, emme enää ole kasvattajan alaisia. ²⁶ Sillä te olette kaikki Jumalan lapsia uskon kautta Jeesuksessa Kristuksessa. ²⁷ Sillä kaikki te, jotka olette kastetut Kristukseen, olette pukeutuneet Kristukseen. ²⁸ Ei ole enää juutalaista eikä kreikkalaista, ei orjaa eikä vapaata, ei miestä eikä naista, sillä te olette kaikki yksi Kristuksessa Jeesuksessa. ²⁹ Ja jos te olette Kristuksessa, silloin te olette Abrahamin siementä, perillisiä lupauksen mukaan.

4 Sanon nyt, että niin kauan kuin perillinen on lapsi, hän ei eroa orjasta, vaikka onkin kaiken omistaja. ² Hän on holhoojien ja taloudenhoitajien alainen isänsä asettamaan aikaan asti. ³ Samoin mekin, kun olimme lapsia, olimme maailman alkeisvoimien orjuudessa. ⁴ Mutta kun aika oli täyttynyt, Jumala lähetti Poikansa, naisesta syntyneen, lain alaiseksi syntyneen, ⁵ lunastamaan lain alaiset, jotta me saisimme lapsen aseman. ⁶

Galatalaiskirje

Koska te olette lapsia, Jumala on lähettänyt Poikansa Hengen sydämiimme, huutamaan: "Abba, Isä!" ⁷ Et siis enää ole orja, vaan lapsi; ja jos olet lapsi, olet myös perillinen Jumalan kautta. ⁸ Aikaisemmin, kun ette tunteneet Jumalaa, olitte orjina niille, jotka luonnostaan eivät ole jumalia. ⁹ Mutta nyt, kun tunnette Jumalan, tai pikemminkin, kun Jumala tuntee teidät, kuinka voitte kääntyä takaisin heikkojen ja arvottomien alkeisvoimien puoleen? Haluatteko jälleen tulla niiden orjiksi? ¹⁰ Te tarkkaatte huolellisesti tiettyjä päiviä, kuukausia, aikoja ja vuosia. ¹¹ Pelkään puolestanne, että ehkä olen nähnyt vaivaa teidän hyväksenne turhaan. ¹² Pyydän teitä, veljet ja sisaret, tulkaa kaltaisekseni, sillä minäkin olen tullut teidän kaltaiseksenne. Ette ole tehneet minulle mitään väärää. ¹³ Te tiedätte, että sairauden vuoksi julistin teille ensimmäisen kerran evankeliumia. ¹⁴ Vaikka tilani oli teille koetus, ette halveksineet tai hylänneet minua, vaan otitte minut vastaan kuin Jumalan enkelin, kuin Kristuksen Jeesuksen itse. ¹⁵ Missä on nyt teidän siunauksenne tunne? Todistan, että jos olisitte voineet, olisitte repineet silmäni ja antaneet ne minulle. ¹⁶ Olenko tullut teidän viholliseksenne puhumalla teille totuuden? ¹⁷ He ovat innokkaita voittamaan teidät puolelleen, mutta eivät hyvään tarkoitukseen. He haluavat eristää teidät, jotta olisitte innokkaita heidän puolellaan. ¹⁸ On hyvä olla innokas, jos tarkoitus on hyvä, ja olla aina niin, ei vain silloin kun olen teidän kanssanne. ¹⁹ Rakkaat lapseni, joiden vuoksi olen jälleen synnytyksissä, kunnes Kristus saa muodon teissä, ²⁰ kuinka toivoisinkaan voivani olla nyt teidän kanssanne ja muuttaa ääneni sävyä, sillä olen ymmälläni teistä. ²¹ Sanokaa minulle, te jotka haluatte olla lain alaisia, ettekö kuule lakia? ²² Onhan kirjoitettu, että Abrahamilla oli kaksi poikaa, yksi orjattaresta ja toinen vapaasta naisesta. ²³ Orjattaren poika syntyi lihan mukaan, mutta vapaan naisen poika syntyi lupauksen kautta. ²⁴ Nämä asiat ovat vertauskuvia: naiset edustavat kahta liittoa. Yksi on Siinain vuorelta, synnyttäen orjuuteen; hän on Hagar. ²⁵ Hagar vastaa Siinain vuorta Arabiassa ja vastaa nykyistä Jerusalemiä, sillä hän on orjuudessa lastensa kanssa. ²⁶ Mutta ylhäinen Jerusalemin vapaa, ja hän on meidän hengellinen äitimme. ²⁷ Sillä on kirjoitettu:

"Iloitse, hedelmätön nainen, sinä, joka et synnyttä; puhkea riemuhuutoon, sinä, joka et ole

synnytyksivuissa; sillä aution lapsia on enemmän kuin hänellä, jolla on aviomies."

²⁸ Nyt te, veljet ja sisaret, olette lupauksen lapsia, kuten Iisak. ²⁹ Mutta aivan kuten silloin, lihan mukaan syntynyt lapsi vainosi Hengen mukaan syntynyttä, niin on nytkin. ³⁰ Mutta mitä kirjoitus sanoo? "Aja pois orjatar ja hänen poikansa, sillä orjattaren poika ei peri yhdessä vapaan naisen pojan kanssa." ³¹ Niinpä, veljet ja sisaret, emme ole orjattaren lapsia, vaan vapaan naisen.

5 Vapauteen Kristus vapautti meidät; pysyäkää siis lujina älkääkää antako sitoa itseänne uudelleen orjuuden ikeeseen. ² Kuulkaa! Minä, Paavali, sanon teille, että jos valitsette ympärileikkauksen, Kristuksesta ei ole teille mitään hyötyä. ³ Ja toistan jokaiselle miehelle, joka antaa ympärileikata itsensä, että hänen on pidettävä koko laki. ⁴ Te, jotka pyritte lain kautta vanhurskaiksi, olette erotetut Kristuksesta; olette langenneet pois armosta. ⁵ Sillä Hengen kautta, uskosta, odotamme hartaasti vanhurskauden toivoa. ⁶ Kristuksessa Jeesuksessa ei ympärileikkauksella eikä ympärileikkaamattomuudella ole mitään merkitystä. Tärkeää on usko, joka vaikuttaa rakkauden kautta. ⁷ Te etenitte hyvin. Kuka esti teitä seuraamasta totuutta? ⁸ Tämä vaikutus ei tule häneltä, joka kutsuu teitä. ⁹ Vähäinen määrä hapatetta hapattaa koko taikinan. ¹⁰ Minulla on luottamus Herrassa, että ette omaksu mitään muuta näkemystä. Mutta se, joka aiheuttaa teille sekaannusta, saa kantaa rangaistuksen, kuka hän sitten onkin. ¹¹ Veljet ja sisaret, jos minä yhä saarnaisin ympärileikkausta, miksi minua yhä vainottaisiin? Siinä tapauksessa ristin pahennus olisi poistettu. ¹² Toivon, että ne, jotka järkyttävät teitä, menisivät jopa niin pitkälle, että kuohisivat itsensä! ¹³ Teidät, veljeni ja sisareni, on kutsuttu vapauteen. Älkää kuitenkaan käyttäkö vapauttanne lihan tilaisuutena; vaan palvelkaa toisianne rakkaudessa. ¹⁴ Sillä koko laki täyttyy yhdessä käskyssä: "Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi." ¹⁵ Jos purette ja syötte toisianne, varokaa, ettette kuluta toisianne loppuun. ¹⁶ Sanon siis: vaeltakaa Hengessä, niin ette täytä lihan haluja. ¹⁷ Sillä liha haluaa sitä, mikä on Hengen vastaista, ja Henki sitä, mikä on lihan vastaista; ne ovat toisiaan vastaan, niin ettette tee sitä, mitä haluaisitte. ¹⁸ Mutta jos Henki johdattaa teitä, ette ole lain alaisia. ¹⁹ Lihan teot ovat ilmeisiä: haureus, saastaisuus ja

Galatalaiskirje

irstaus; ²⁰ epäjumalanpalvelus, noituus, vihollisuudet, riidat, kateus, vihanpuuskat, itsekkyyys, eripuraisuus, lahkot, ²¹ kateus, juopottelu, mässäily ja muut sellaiset. Varoitan teitä, kuten olen ennenkin varoittanut, että ne, jotka harjoittavat sellaisia, eivät peri Jumalan valtakuntaa. ²² Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, kärsivällisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus, ²³ lempeys ja itsehillintä. Näitä vastaan ei ole lakia. ²⁴ Ne, jotka kuuluvat Kristukselle Jeesukselle, ovat ristiinnaulinneet lihansa himoineen ja haluineen. ²⁵ Jos me elämme Hengessä, vaeltakaamme myös Hengessä. ²⁶ Älkäämme olko turhamaisia, ärsyttäkö ja kadehtiko toisiämme.

6 Veljet ja sisaret, jos joku tavataan tekemästä väärin, te, jotka olette Hengen ohjaamia, palauttakaa hänet lempeästi. Mutta olkaa varovaisia, ettette itsekin joudu kiusaukseen. ² Kantakaa toistenne kuormia, ja näin te täytätte Kristuksen lain. ³ Jos joku luulee olevansa jotakin, vaikka ei ole mitään, hän pettää itseään. ⁴ Jokaisen tulee tutkia omia tekojaan, ja sitten hän voi ylpeillä vain itsestään vertaamatta itseään toisiin. ⁵ Sillä jokaisen on kannettava oma taakkansa. ⁶ Sen, joka saa opetusta sanassa, tulee jakaa kaikkia hyviä asioita opettajansa kanssa. ⁷ Älkää eksykö, Jumalaa ei pilkata; sillä mitä ihminen kylvää, sitä hän myös

niittää. ⁸ Sillä joka kylvää omaan lihaansa, se niittää turmelusta lihasta, mutta joka kylvää Henkeen, se niittää iankaikkista elämää Hengestä. ⁹ Älkäämme väsykö tekemään hyvää, sillä oikeaan aikaan me saamme sadon, jos emme anna periksi. ¹⁰ Sen tähden, kun meillä on tilaisuus, tehkäämme hyvää kaikille, erityisesti niille, jotka kuuluvat uskon perheeseen. ¹¹ Huomatkaa, kuinka suurin kirjaimin kirjoitan teille omin käsin! ¹² Ne, jotka haluavat tehdä hyvän vaikutuksen lihassa, yrittävät pakottaa teidät ympärileikkaukseen, vain välttääkseen Kristuksen ristin tähden tulevan vainon. ¹³ Sillä edes ne, jotka ovat ympärileikkattuja, eivät itse pidä lakia, mutta he haluavat teidän olevan ympärileikkattuja, jotta he voisivat ylpeillä teidän lihastanne. ¹⁴ Kuitenkin, en koskaan ylpeile muusta kuin Herramme Jeesuksen Kristuksen ristikstä, jonka kautta maailma on ristiinnaulittu minulle, ja minä maailmalle. ¹⁵ Sillä ei ympärileikkaus eikä ympärileikkaamattomuus merkitse mitään; tärkeää on uusi luomus. ¹⁶ Rauha ja laupeus kaikille, jotka noudattavat tätä sääntöä, ja Jumalan Israelille. ¹⁷ Tästä lähtien alkoon kukaan vaivatko minua, sillä minä kannan ruumiissani Jeesuksen arpia. ¹⁸ Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän henkenne kanssa, rakkaat ystävät. Aamen.

Efesolaiskirje

1 Paavali, Kristuksen Jeesuksen apostoli Jumalan tahdosta, Efesoksen pyhille, jotka ovat uskollisia Kristuksessa Jeesuksessa: ² Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herraltamme Jeesukselta Kristukselta. ³ Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka on siunannut meitä kaikella hengellisellä siunauksella taivaallisissa Kristuksessa, ⁴ niin kuin hän valitsi meidät hänessä ennen maailman perustamista olemaan pyhiä ja nuhteettomia hänen edessään. Rakkaudessa ⁵ hän edeltämääräsi meidät lapseuteen Jeesuksen Kristuksen kautta, oman tahtonsa mielisuosion mukaan, ⁶ hänen armonsa kirkkauden ylistykseksi, jonka hän on lahjoittanut meille rakastetussa. ⁷ Hänessä meillä on lunastus hänen uhrinsa kautta, syntien anteeksianto, hänen armonsa rikkauksien mukaisesti, ⁸ jonka hän on ylenpalttisesti antanut meille kaikessa viisaudessa ja ymmärryksessä. ⁹ Hän on tehnyt meille tiettäväksi tahtonsa salaisuuden, oman mielisuosionsa mukaan, jonka hän oli aikonut Kristuksessa, ¹⁰ toteutettavaksi aikojen täytyessä—tuoda yhteen kaikki, mitä on taivaassa ja maan päällä, Kristuksen alla. ¹¹ Hänessä me olemme myös saaneet perinnön, kun meidät edeltämäärättiin hänen tarkoituksensa mukaan, joka vaikuttaa kaikki oman tahtonsa suunnitelman mukaisesti, ¹² jotta me, jotka ensimmäisinä panimme toivomme Kristukseen, olisimme hänen kirkkautensa ylistykseksi. ¹³ Hänessä tekin, kun kuulitte totuuden sanan, pelastuksenne evankeliumin, ja uskoitte, teidät sinetöitiin hänessä luvatussa Pyhässä Hengessä, ¹⁴ joka on perintömme vakuutena, kunnes lunastus tapahtuu niille, jotka ovat Jumalan omaisuutta, hänen kirkkautensa ylistykseksi. ¹⁵ Tästä syystä, kuultuani teidän uskostanne Herraan Jeesukseen ja rakkaudestanne kaikkia pyhiä kohtaan, ¹⁶ en ole lakannut kiittämästä teistä, muistaen teitä rukouksissani. ¹⁷ Pyydän, että meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja ilmestyksen Hengen, jotta tuntisitte hänet paremmin. ¹⁸ Rukoilen, että sydämenne silmät valaistuisivat, jotka tietäisitte, mikä on se toivo, johon hän on teidät kutsunut, hänen pyhien joukossaan oleva kirkkauden perintö, ¹⁹ ja hänen ylenpalttinen voimansa meitä kohtaan, jotka uskomme. Se voima on sama kuin hänen väkevä voimansa, ²⁰ jonka hän osoitti, kun herätti Kristuksen kuolleista ja asetti hänet istumaan oikealle puolelleen taivaallisissa, ²¹ paljon ylemmäksi kaikkea

hallitusta ja valtaa, voimaa ja herrautta, ja jokaista nimeä, jota mainitaan, ei ainoastaan tässä ajassa vaan myös tulevassa. ²² Ja hän asetti kaiken hänen jalkojensa alle ja teki hänet kaiken pääksi seurakunnalle, ²³ joka on hänen ruumiinsa, hänen täyteytensä, joka täyttää kaiken kaikessa.

2 Ja te olitte hengellisesti kuolleita rikkomuksissanne ja synneissänne, ² joissa te ennen vaelitte tämän maailman menon mukaan, seuraten ilman vallan hallitsijaa, sitä henkeä, joka nyt vaikuttaa tottelemattomuuden lapsissa. ³ Heidän joukossaan me kaikki ennen elimme lihamme himoissa, täyttären lihan ja mielen haluja, ja olimme luonnostamme vihan lapsia, niin kuin muutkin ihmiset. ⁴ Mutta Jumala, joka on rikas laupeudesta, suuren rakkautensa tähden, jolla hän on meitä rakastanut, ⁵ vaikka olimme hengellisesti kuolleita rikkomuksissamme, teki meidät eläviksi Kristuksen kanssa — armosta te olette pelastetut — ⁶ ja herätti meidät yhdessä hänen kanssaan ja asetti meidät yhdessä hänen kanssaan taivaallisiin Kristuksessa Jeesuksessa, ⁷ jotta tulevina aikoina hän voisi osoittaa armonsa ylenpalttiset rikkaudet, jotka ilmenevät hänen hyvyedessään meitä kohtaan Kristuksessa Jeesuksessa. ⁸ Sillä armosta te olette pelastetut uskon kautta, eikä se ole teistä itsestänne; se on Jumalan lahja — ⁹ ei tekojen kautta, ettei kukaan voisi kerskata. ¹⁰ Sillä me olemme hänen tekemänsä, luodut Kristuksessa Jeesuksessa hyviä tekoja varten, jotka Jumala on edeltä valmistellut, että me niissä vaeltaisimme. ¹¹ Muistakaa sen tähden, että te ennen olitte lihassa pakanoita, joita ne, jotka kutsuvat itseään ”ympärileikatuiksi” (mikä on tehty lihassa ihmiskäsin), kutsuvat ”ympärileikkaamattomiksi” — ¹² muistakaa, että te siihen aikaan olitte ilman Kristusta, erotettuina Israelin kansalaisuudesta ja vieraita lupauksen liitoille, ilman toivoa ja ilman Jumalaa maailmassa. ¹³ Mutta nyt, Kristuksessa Jeesuksessa, te, jotka ennen olitte kaukana, olette päässeet lähelle hänen verensä kautta. ¹⁴ Sillä hän itse on meidän rauhamme, joka on tehnyt meidät yhdeksi ja on poistanut vihollisuuden väliseinän uhrauksensa kautta, ¹⁵ kumoten käskyjen lain säädöksineen, että hän loisi itsessään yhden uuden ihmisen kahdesta, näin tehden rauhan, ¹⁶ ja sovittaisi molemmat Jumalan kanssa yhdessä ruumiissa ristin kautta, näin lopettaen vihollisuuden. ¹⁷ Ja hän tuli ja julisti rauhaa teille, jotka olitte kaukana, ja rauhaa niille, jotka

Efesolaiskirje

olivat lähellä.¹⁸ Sillä hänen kauttaan meillä molemmilla on pääsy Isän luo yhdessä Hengessä.¹⁹ Niinpä te ette enää ole vieraita ja muukalaisia, vaan olette pyhien kansalaisia ja Jumalan perheen jäseniä,²⁰ rakennettu apostolien ja profeettojen perustukselle, kulmakivenä itse Kristus Jeesus,²¹ jossa koko rakennus liittyy yhteen ja kasvaa pyhäksi temppeleiksi Herrassa.²² Hänessä tekin rakennutte yhdessä Jumalan asumukseksi Hengessä.

3 Tämän vuoksi minä, Paavali, joka olen Kristuksen Jeesuksen tähden vangittuna teidän, pakanoiden, vuoksi—² Olettehan kuulleet Jumalan armon huolenpidosta, joka on annettu minulle teitä varten; ³ että ilmestyksen kautta minulle tehtiin tunnetuksi salaisuus, kuten olen lyhyesti kirjoittanut aiemmin. ⁴ Tätä lukiessanne voitte ymmärtää käsitykseni Kristuksen salaisuudesta, ⁵ jota ei menneissä sukupolvissa tehty tunnetuksi ihmisille, kuten se nyt on Hengen kautta ilmoitettu hänen pyhille apostoleilleen ja profeetoilleen. ⁶ Tämä salaisuus on, että pakanat ovat kanssaperillisiä, saman ruumiin jäseniä ja osallisia lupauksen Kristuksessa Jeesuksessa evankeliumin kautta. ⁷ Minusta tuli tämän evankeliumin palvelija Jumalan armon lahjan kautta, joka annettiin minulle hänen voimansa vaikutuksesta. ⁸ Minulle, joka olen vähäisin kaikista pyhistä, annettiin tämä armo: julistaa pakanoille Kristuksen tutkimattomia rikkauksia, ⁹ ja tehdä kaikille selväksi tämän salaisuuden hallinto, joka on ikiajoista ollut kätkeytynä Jumalassa, joka on luonut kaiken. ¹⁰ Hänen tarkoituksensa oli, että nyt seurakunnan kautta Jumalan moninainen viisaus tulisi tunnetuksi taivaallisille hallitsijoille ja vallanpitäjille, ¹¹ hänen iankaikkisen tarkoituksensa mukaisesti, jonka hän toteutti Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme. ¹² Hänessä ja uskon kautta häneen meillä on rohkea ja luottavainen pääsy Jumalan luo. ¹³ Sen vuoksi pyydän teitä olemaan lannistumatta minun kärsimyksistäni teidän tähtenne, jotka ovat teidän kunniaksenne. ¹⁴ Tämän vuoksi minä polvistun Isän eteen, ¹⁵ josta jokainen perhe taivaassa ja maan päällä saa nimensä, ¹⁶ rukoilen, että hän kirkkauden rikkauksistaan vahvistaisi teitä voimalla Henkensä kautta sisäisessä olemuksessaanne, ¹⁷ jotta Kristus asuisi uskon kautta teidän sydämissänne; ja rukoilen, että te, rakkauteen juurtuneina ja perustuneina, ¹⁸ voisitte yhdessä kaikkien pyhien kanssa käsittää, kuinka leveä ja pitkä ja korkea ja syvä on Kristuksen

rakkaus,¹⁹ ja oppia tuntemaan tämä rakkaus, joka ylittää tiedon—että teidät täytettäisiin kaikella Jumalan täyteydellä.²⁰ Hänelle, joka voi tehdä paljon enemmän kuin kaikki, mitä pyydämme tai ajattelemme, hänen meissä vaikuttavan voimansa mukaan, ²¹ hänelle olkoon kunnia seurakunnassa ja Kristuksessa Jeesuksessa kautta kaikkien sukupolvien, aina ja ikuisesti. Aamen.

4 Minä, joka olen Herran vanki, kehotan teitä vaeltamaan arvon mukaisesti, johon olette kutsutut, ² kaikessa nöyryydessä ja lempeydessä, kärsivällisyydessä, tukien toisiansa rakkaudessa. ³ Pyrkikää säilyttämään Hengen yhteys rauhan siteen kautta. ⁴ On yksi ruumis ja yksi Henki, niin kuin teidät on kutsuttu yhteen toivoon kutsumuksessanne; ⁵ yksi Herra, yksi usko, yksi kaste; ⁶ yksi Jumala ja kaikkien Isä, joka hallitsee kaikkia, vaikuttaa kaikissa ja on kaikissa. ⁷ Mutta meille jokaiselle on annettu armo Kristuksen lahjan mitan mukaan. ⁸ Sen vuoksi sanotaan:

"Kun hän nousi korkeuteen, hän vei vangit mukanaan ja antoi lahjoja ihmisille."

⁹ (Mitä tarkoittaa tämä "hän nousi", ellei sitä, että hän myös laskeutui alas maan alimpiin osiin? ¹⁰ Hän, joka laskeutui, on sama, joka nousi paljon korkeammalle kaikkia taivaita, jotta hän täyttäisi kaikki.) ¹¹ Ja hän antoi toiset apostoleiksi, toiset profeetoiksi, toiset evankelistoiksi ja toiset paimeniksi ja opettajiksi, ¹² valmistaakseen Jumalan kansaa palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen, ¹³ kunnes me kaikki saavutamme uskon ja Jumalan Pojan tuntemisen yhteyden, täyteen aikuisuuteen, Kristuksen täyden varmuuden mittaan. ¹⁴ Silloin emme enää ole lapsia, joita aallot heittelevät sinne tänne ja joita jokainen opintuuli kuljettaa, ihmisten petollisuuden ja viekkauden kautta, eksyttävissä juonissa. ¹⁵ Sen sijaan, totuutta rakkaudessa puhuen, kasvamme kaikessa häneen, joka on pää, Kristus. ¹⁶ Hänestä koko ruumis, joka on yhdistetty ja koossa pysyy jokaisen tukevan nivelen avulla, kasvaa ja rakentuu rakkaudessa, kun kukin osa toimii tehtävänsä mukaisesti. ¹⁷ Sanon siis tämän ja vakuutan Herrassa, että teidän ei pidä enää elää niin kuin pakanat elävät, ajatustensa turhuudessa. ¹⁸ He ovat ymmärryksessään pimentyneitä ja vieraantuneita Jumalan elämästä heissä olevan tietämättömyyden vuoksi, joka johtuu heidän sydämensä kovuudesta. ¹⁹ He ovat menettäneet

Efesolaiskirje

kaiken herkkyyden ja ovat antautuneet irstailuun, harjoittamaan kaikenlaista saastaisuutta ahneudessa. ²⁰ Mutta näin te ette oppineet tuntemaan Kristusta, ²¹ jos todella kuulitte hänestä ja teitä opetettiin hänessä, niin kuin totuus on Jeesuksessa. ²² Teitä opetettiin, entisen elämänne suhteen, riisumaan pois vanha minänne, joka turmeltuu petollisten himojen kautta; ²³ uudistumaan mielenne hengeltä; ²⁴ ja pukemaan ylleen uusi minä, joka on luotu heijastamaan Jumalan todellista vanhurskautta ja pyhyttä. ²⁵ Sen vuoksi, hyläten valheen, puhukoon kukin teistä totuutta lähimmäisensä kanssa, sillä me olemme kaikki jäseniä toisissamme. ²⁶ "Vi hassanne alkää tehkö syntiä": Alkää antako auringon laskea vihanne yli, ²⁷ alkääkää antako paholaiselle sijaa. ²⁸ Joka on varastanut, alköön enää varastako, vaan tehköön työtä, tehden käsillään jotain hyödyllistä, jotta hänellä olisi jotain jaettavaa tarvitseville. ²⁹ Alköön suustanne lähtekö mitään turmiollista puhetta, vaan ainoastaan sellaista, mikä on hyödyllistä toisten rakentamiseksi heidän tarpeidensa mukaan, että se toisi siunauksen kuulijoille. ³⁰ Alkääkää tuottako surua Jumalan Pyhälle Hengelle, jolla teidät on sinetöity lunastuksen päivää varten. ³¹ Kaikki katkeruus, kiukku, viha, meteli ja herjaus poistettakoon teistä, kaiken pahuuden kanssa. ³² Olkaa ystävällisiä ja myötätuntoisia toisianne kohtaan, antaen toisillenne anteeksi, niin kuin Jumala Kristuksessa antoi teille anteeksi.

5 Olkaa siis Jumalan seuraajia, niin kuin rakkaat lapset; ² ja vaeltakaa rakkaudessa, niin kuin Kristus rakasti teitä ja antoi itsensä meidän edestämme uhriksi ja Jumalalle tuoksuvaksi lahjaksi. ³ Mutta teidän keskuudessanne alköön olko edes mainittuna haureutta, tai minkäänlaista saastaisuutta, tai ahneutta, niin kuin pyhille sopii; ⁴ alköön myöskään rivoa puhetta, tyhmää puhetta tai ilveilyä, jotka ovat sopimattomia, vaan kiitollisuutta. ⁵ Sillä tämän te tiedätte varmasti: ei kukaan haureellinen, saastainen tai ahne—joka on epäjumalanpalvelija—saa periä Kristuksen ja Jumalan valtakuntaa. ⁶ Alköön kukaan pettääkö teitä tyhjiillä sanoilla, sillä näiden asioiden tähden Jumalan viha kohtaa tottelemattomia. ⁷ Alkää siis olko heidän kanssaan osallisia; ⁸ sillä te olitte kerran pimeydessä, mutta nyt te olette valkeus Herrassa. Vaeltakaa valkeuden lapsina, ⁹ (sillä valkeuden hedelmä ilmenee kaikessa hyvydessä,

vanhurskaudessa ja totuudessa), ¹⁰ ja tutkikaa, mikä on Herralle otollista. ¹¹ Alkää osallistuko pimeyden hedelmättömiin tekoihin, vaan pikemminkin paljastakaa ne; ¹² sillä häpeällistä on edes puhua siitä, mitä he salassa tekevät. ¹³ Mutta kaikki, mikä paljastetaan valossa, tulee näkyväksi, sillä kaikki, mikä on valaistu, on valoa. ¹⁴ Sen vuoksi sanotaan:

"Herää, sinä joka nukut, ja nouse kuolleista, niin Kristuksen valo loistaa sinulle."

¹⁵ Katsokaa siis tarkoin, kuinka vaellatte—viisaasti, ¹⁶ käyttäen hyväksenne jokaisen tilaisuuden, sillä ajat ovat pahat. ¹⁷ Alkää siis olko tyhmiä, vaan ymmärtäkää, mikä on Herran tahto. ¹⁸ Alkää juopuko viinistä, sillä siitä seuraa irstailu, vaan täytyykää Hengellä, ¹⁹ puhuen toisillenne psalmeilla, hymneillä ja hengellisillä lauluilla, laulaen ja soittaen sydämeistänne Herralle, ²⁰ kiittäen aina Jumalaa ja Isää kaikesta, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä. ²¹ Olkaa toisillenne alamaisia Kristuksen pelossa. ²² Vaimot, olkaa omille miehilleen alamaisia, niin kuin Herralle. ²³ Sillä mies on vaimon pää, niin kuin Kristus on seurakunnan pää, hänen ruumiinsa, jonka Vapahtaja hän on. ²⁴ Mutta niin kuin seurakunta on Kristukselle alainen, niin olkoot myös vaimot miehilleen kaikessa. ²⁵ Miehet, rakastakaa vaimojanne, niin kuin Kristus rakasti seurakuntaa ja antoi itsensä sen puolesta, ²⁶ pyhittääkseen sen, puhdistaan sen vedellä pesemisen kautta sanalla, ²⁷ asettaakseen sen eteensä kirkkaana seurakuntana, jossa ei ole tahraa, rypynyä eikä mitään muuta sellaista, vaan pyhänä ja nuhteettomana. ²⁸ Samalla tavoin miesten tulee rakastaa vaimojaan kuin omia ruumiitaan. Joka rakastaa vaimoaan, rakastaa itseään. ²⁹ Sillä ei kukaan ole koskaan vihannut omaa ruumistaan, vaan hän ravitsee ja vaalii sitä, niin kuin Kristus seurakuntaa— ³⁰ sillä me olemme hänen ruumiinsa jäseniä. ³¹ "Tämän tähden mies jättää isänsä ja äitinsä ja liittyy vaimoonsa, ja ne kaksi tulevat yhdeksi lihaksi." ³² Tämä salaisuus on suuri—mutta minä tarkoitan Kristusta ja seurakuntaa. ³³ Kuitenkin myös jokaisen teistä tulee rakastaa vaimoaan niin kuin itseään, ja vaimon tulee kunnioittaa miestään.

6 Lapset, totelkaa vanhempianne Herrassa, sillä se on oikein. ² "Kunniota isääsi ja äitiäsi" — tämä on ensimmäinen käsky, johon liittyy lupaus — ³ "että menestyisit ja eläisit kauan maan päällä." ⁴ Isät, alkää herättääkö lapsissanne vihaa,

Efesolaiskirje

vaan kasvattakaa heitä Herran kurissa ja kehotuksessa. ⁵ Orjat, totelkaa maallisia isäntiänne kunnioittaen ja vavisten, vilpittömin sydämin, niin kuin Kristusta. ⁶ Älkää tehkö niin vain silloin, kun he katsovat, miellyttääksenne heitä, vaan kuin Kristuksen palvelijoina, tehden Jumalan tahtoa sydämestänne. ⁷ Palvelkaa hyvällä mielellä, ikään kuin palvelisitte Herraa, ettekä ihmisiä, ⁸ tietäen, että Herra palkitsee jokaisen hyvän teon, olipa hän orja tai vapaa. ⁹ Ja isännät, kohdelkaa orjianne samalla tavoin. Jättäkää uhkailu, tietäen, että heidän ja teidän Herranne on taivaissa, eikä hän tee eroa ihmisten välillä. ¹⁰ Lopuksi, olkaa vahvoja Herrassa ja hänen väkevyytensä voimassa. ¹¹ Pukekaa yllenne Jumalan koko sota-asu, voidaksenne kestää perkeleen juonia vastaan. ¹² Sillä meillä ei ole taistelu verta ja lihaa vastaan, vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tämän pimeyden maailmanvaltiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa. ¹³ Ottakaa sen tähden Jumalan koko sota-asu, voidaksenne pahana päivänä tehdä vastarintaa ja pysyä pystyssä, kun olette kaiken suorittaneet. ¹⁴ Seisokaa siis, totuuden yö kupeillanne, ja vanhurskauden haarniska puettuna, ¹⁵

ja jalkoina alttius rauhan evankeliumille. ¹⁶ Kaiken tämän lisäksi ottakaa uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa kaikki pahan palavat nuolet. ¹⁷ Ottakaa myös pelastuksen kypärä ja Hengen miekka, joka on Jumalan sana. ¹⁸ Rukoilkaa Hengessä joka hetki kaikella rukouksella ja anomisella. Olkaa sitä varten valppaina kaikessa kestävyudessa ja rukouksessa kaikkien pyhien puolesta. ¹⁹ Ja rukoilkaa myös minun puolestani, että minulle annettaisiin oikeat sanat, kun avaan suuni rohkeasti julistaakseni evankeliumin salaisuutta, ²⁰ jonka tähden olen lähettiläänä kahleissa. Rukoilkaa, että voisin puhua siitä rohkeasti, niin kuin minun tulee puhua. ²¹ Tykikus, rakas veljeni ja uskollinen palvelija Herrassa, kertoo teille kaiken, että tietäisitte, kuinka minun asiani ovat ja mitä teen. ²² Olen lähettänyt hänet teidän luoksenne juuri tätä varten, että tietäisitte meidän asiamme ja että hän lohduttaisi sydämiänne. ²³ Rauha veljille ja sisarille, ja rakkaus uskossa Jumalalta, Isältä, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta. ²⁴ Armo olkoon kaikkien kanssa, jotka rakastavat meidän Herraamme Jeesusta Kristusta katoamattomalla rakkaudella.

Filippiäiskirje

1 Paavali ja Timoteus, Kristuksen Jeesuksen palvelijat, kaikille Jumalan pyhille Kristuksessa Jeesuksessa Filippissä, yhdessä seurakunnan kaitisijoiden ja diakonien kanssa: ² Armo teille ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta. ³ Kiitän Jumalaani aina, kun muistan teitä rukouksissani, ⁴ aina rukoillen ilolla jokaisessa rukouksessani teidän kaikkien puolesta, ⁵ teidän osallisuutenne tähden evankeliumiin ensimmäisestä päivästä alkaen aina tähän asti, ⁶ luottaen siihen, että Hän, joka on alkanut teissä hyvän työn, vie sen päätökseen Kristuksen Jeesuksen päivään mennessä. ⁷ On oikein, että ajattelen näin teistä kaikista, koska te olette sydämessäni, sekä kahleissa ollessani että puolustaessani ja vahvistaessani evankeliumia, te kaikki olette osallisia Jumalan armosta kanssani. ⁸ Sillä Jumala on todistajani, kuinka kaipaen teitä kaikkia Kristuksen Jeesuksen hellällä rakkaudella. ⁹ Ja tämä on rukoukseni: että rakkautenne yhä enenevässä määrin kasvaisi tiedossa ja kaikessa käsityksessä, ¹⁰ jotta voisitte erottaa, mikä on todella tärkeää ja olisitte puhtaita ja moitteettomia Kristuksen päivään asti, ¹¹ täynnä vanhurskauden hedelmää, jonka Jeesus Kristus saa aikaan, Jumalan kunniaksi ja ylistykseksi. ¹² Haluan nyt, että tiedätte, veljet ja sisaret, että olosuhteeni ovat itse asiassa edistäneet evankeliumia. ¹³ Niinpä on tullut ilmeiseksi koko palatsin vartijoille ja kaikille muille, että olen kahleissa Kristuksen tähden. ¹⁴ Ja kahleiden vuoksi useimmat veljet ja sisaret ovat saaneet rohkeutta Herrassa ja uskaltavat yhä enemmän julistaa Jumalan sanaa pelotta. ¹⁵ Jotkut tosin julistavat Kristusta kateudesta ja kilpailusta, mutta toiset hyvästä tahdosta. ¹⁶ Jälkimmäiset tekevät sen rakkaudesta, tietäen, että olen asetettu evankeliumin puolustamiseen. ¹⁷ Edelliset julistavat Kristusta itsekäistä tavoitteista, ei vilpittömästi, luullen voivansa aiheuttaa minulle ahdistusta ollessani kahleissa. ¹⁸ Mutta mitä sillä on väliä? Tärkeintä on, että kaikilla tavoilla, olipa se vääristä tai oikeista motiiveista, Kristusta julistetaan. Ja tästä syystä iloitsen. Kyllä, ja aion jatkaa iloitsemista, ¹⁹ sillä tiedän, että teidän rukoustenne ja Jeesuksen Kristuksen Hengen avulla se, mitä minulle on tapahtunut, koituu pelastukseksi. ²⁰ Odotan innokkaasti ja toivon, etten koskaan joudu häpeään, vaan että minulla on riittävästi rohkeutta, jotta nyt, kuten aina, Kristus saa kunnian ruumiissani, olipa se

elämän tai kuoleman kautta. ²¹ Sillä minulle elämä on Kristus ja kuolema on voitto. ²² Jos minun on jatkettava elämää lihassa, tämä merkitsee hedelmällistä työtä minulle. Mutta mitä valitsen? En tiedä! ²³ Olen kahden vaiheilla: haluan lähteä ja olla Kristuksen kanssa, mikä on paljon parempi; ²⁴ mutta teidän vuoksenne on tarpeellisempaa, että jään lihaan. ²⁵ Olen vakuuttunut tästä ja tiedän, että jään ja jatkan teidän kaikkien kanssa teidän edistykseenne ja ilonne vuoksi uskossa, ²⁶ jotta ollessani jälleen kanssanne teidän ylpeytenne Kristuksessa Jeesuksessa kasvaisi minun takiani. ²⁷ Eläkää vain Kristuksen evankeliumin arvoisesti, jotta, tulenpa sitten ja näen teidät tai kuulen teistä poissa ollessani, tiedän, että seisotte lujina yhdessä hengessä, kilvoitellen yhdessä evankeliumin uskon puolesta ²⁸ pelkäämättä millään tavoin niitä, jotka vastustavat teitä. Tämä on heille merkki siitä, että heidät tuhotaan, mutta te pelastutte—ja sen tekee Jumala. ²⁹ Sillä teille on annettu Kristuksen tähden, ei ainoastaan uskoa Häneen, vaan myös kestää kärsimyksiä Hänen puolestaan, ³⁰ koska koette samaa taistelua, jonka näitte minussa ja nyt kuulette minun yhä kokevan.

2 Jos siis on jotakin kehotusta Kristuksessa, jos jotakin lohdutusta rakkaudesta, jos jotakin yhteyttä Hengessä, jos jotakin hellyyttä ja armahtavaisuutta, ² niin tehkää minun iloni täydelliseksi: olkaa samaa mieltä, omaten sama rakkaus, ollen yksimielisiä ja keskittyen yhteen tarkoitukseen. ³ Älkää tehkö mitään itsekästä kunnianhimesta tai turhamaisesta ylpeydestä. Sen sijaan, nöyryydessä pitäkää toisia itseänne tärkeämpinä; ⁴ älkää katsoko vain omaa etuanne, vaan myös toisten etua. ⁵ Olkoon teillä se mieli, joka myös oli Kristuksessa Jeesuksessa:

⁶ *Joka, ollen Jumalan muodossa, ei katsonut saaliikseen olla Jumalan vertainen; ⁷ vaan tyhjänsi itsensä ottamalla orjan muodon, tullessaan ihmisten kaltaiseksi. ⁸ Ja havaittuna ulkomuodoltaan ihmisenä, hän nöyryytti itsensä tulemalla kuuliaiseksi kuolemaan asti, jopa ristin kuolemaan. ⁹ Sen tähden Jumala onkin korottanut hänet korkealle, ja antanut hänelle nimen, joka on kaikkia nimiä ylempi, ¹⁰ jotta Jeesuksen nimeen notkistuu jokainen polvi, taivaassa, maan päällä ja maan alla, ¹¹ ja jokainen kieli tunnustaa, että Jeesus Kristus on Herra, Jumalan, Isän kunniaksi.*

Filippiäiskirje

¹² Siis, rakkaani, niin kuin olette aina olleet kuuliaisia, ei vain minun läsnä ollessani vaan nyt paljon enemmän poissa ollessani, työskennelkää peläten ja vavisten oman pelastuksenne hyväksi; ¹³ sillä Jumala on se, joka vaikuttaa teissä sekä tahtomisen että tekemisen, että hänen hyvä tahtonsa tapahtuisi. ¹⁴ Tehkää kaikki nurisematta ja epäroimättä, ¹⁵ jotta olisitte moitteettomia ja puhtaita, Jumalan lapsia ilman vikaa vääristyneessä ja kierossa sukupolvessa. Silloin loistatte heidän keskellään kuin tähdet taivaalla, ¹⁶ kun pidätte kiinni elämän sanasta. Ja silloin voin kerskata Kristuksen päivänä, etten ole turhaan juossut tai työskennellyt. ¹⁷ Mutta vaikka minut uhrattaisiin juomauhrina teidän uskonne uhrauksen ja palveluksen päälle, iloitsen ja riemuitsen teidän kaikkien kanssa. ¹⁸ Samoin tekin iloitkaa ja riemuitkaa kanssani. ¹⁹ Mutta toivon Herrassa Jeesuksessa voivani lähettää Timoteuksen pian luoksenne, jotta minäkin saisin rohkaisua, kun saan tietää teidän tilanteestanne. ²⁰ Sillä minulla ei ole ketään muuta samanhenkistä, joka aidosti välittäisi teidän hyvinvoinnistanne. ²¹ Sillä kaikki etsivät omaa etuaan, eivät Jeesuksen Kristuksen etua. ²² Mutta te tiedätte hänen koetellun luonteensa, että hän palveli kanssani evankeliumin työssä kuin poika isänsä kanssa. ²³ Siksi toivon voivani lähettää hänet heti, kun näen, miten asiat käyvät kanssani; ²⁴ ja olen varma Herrassa, että minä itsekin tulen pian. ²⁵ Mutta katsoin tarpeelliseksi lähettää teille takaisin Epafrodituksen, veljeni, työtoverini ja taistelutoverini, joka on myös teidän lähettinne ja palvelijani tarpeissani, ²⁶ koska hän kaipaa teitä kaikkia ja on huolissaan, koska kuulitte hänen olleen sairas. ²⁷ Sillä hän oli todella sairas, ja oli kuolemaisillaan. Mutta Jumala armahti häntä, eikä vain häntä vaan myös minua, säästääkseen minut murheelta murheen päälle. ²⁸ Siksi olen sitäkin innokkaampi lähettämään hänet, jotta te näkisitte hänet jälleen ja iloitsisitte, ja minulla olisi vähemmän huolta. ²⁹ Ottakaa hänet sitten vastaan Herrassa kaikella ilolla, ja pitäkää hänen kaltaisiaan ihmisiä suuressa arvossa, ³⁰ sillä hän tuli lähelle kuolemaa Kristuksen työn tähden, vaarantaan henkensä korvatakseen avun, jota ette voineet minulle antaa.

3 Lopuksi, veljeni ja sisareni, iloitkaa Herrassa! Minulle ei ole vaivaa kirjoittaa teille samoja asioita uudelleen, ja se on teille turvaksi. ² Varokaa niitä koiria, niitä pahantekijöitä, niitä, jotka silpovat lihaa. ³ Sillä me olemme oikea

ympärileikkaus, jotka palvomme Jumalan Hengessä, kerskaamme Kristuksessa Jeesuksessa emmekä luota lihaan— ⁴ vaikka minulla itselläni on syitä luottaa lihaan. Jos joku muu luulee voivansa luottaa lihaan, minulla on enemmän syitä: ⁵ ympärileikattu kahdeksantena päivänä, Israelin kansasta, Benjaminin heimosta, heprealainen heprealaisista; lain suhteen fariseus; ⁶ kiivailun suhteen seurakunnan vainooja; lain vanhurskauden suhteen nuhteeton. ⁷ Mutta mitä etuja minulla olikin, pidän niitä nyt tappiona Kristuksen tähden. ⁸ Todellakin, pidän kaikkea tappiollisena Kristuksen Jeesuksen, Herrani, tuntemisen ylivertaisen arvon tähden, jonka vuoksi olen menettänyt kaiken. Pidän niitä roskana, että voitaisin Kristuksen ⁹ ja minut löydettäisiin hänestä, ei omaten omaa vanhurskautta, joka tulee laista, vaan sen, joka tulee uskon kautta Kristukseen—vanhurskauden, joka tulee Jumalalta uskon perusteella. ¹⁰ Haluan tuntea Kristuksen ja hänen ylösnousemuksensa voiman ja hänen kärsimystensä osallisuuden, tullakseni hänen kaltaiseksi kuolemassa, ¹¹ ja niin, jollain tavalla, saavuttaakseni kuolleiden ylösnousemuksen. ¹² Ei niin, että olisin jo saavuttanut tämän tai olisin jo tullut täydelliseksi, mutta pyrin ottamaan kiinni siitä, mistä Kristus Jeesus on ottanut minut kiinni. ¹³ Veljet ja sisaret, en pidä itseäni vielä kiinni ottaneena. Mutta yhden asian teen: unohdan sen, mikä on takana, ja pyrin siihen, mikä on edessä, ¹⁴ pyrin kohti päämäärää voittaakseni palkinnon, joka on Jumalan ylöspäin kutsu Kristuksessa Jeesuksessa. ¹⁵ Me kaikki, jotka olemme kypsiä, meidän tulisi ajatella näin. Ja jos ajattelette jostain asiasta toisin, senkin Jumala teille paljastaa. ¹⁶ Jatkakaamme elämästä sen mukaan, mitä olemme jo saavuttaneet. ¹⁷ Seuratkaa yhdessä esimerkkiäni, veljet ja sisaret, ja tarkkailekaa niitä, jotka elävät sen mallin mukaan, joka teillä on meissä. ¹⁸ Sillä, kuten olen usein teille ennen sanonut ja nyt sanon jopa kyynelin, monet elävät Kristuksen ristin vihollisina. ¹⁹ Heidän loppunsa on tuho, heidän jumalansa on heidän vatsansa, ja heidän kunniansa on heidän häpeässään. Heidän mielensä on maallisissa asioissa. ²⁰ Kuitenkin, todellinen kotimme on taivaassa, ja odotamme innokkaasti sieltä tulevaa Pelastajaa, Herraamme Jeesusta Kristusta, ²¹ joka voimallaan, joka mahdollistaa kaiken alistamisen valtaansa, muuttaa meidän alaiset ruumiimme hänen kirkkauden ruumiinsa kaltaisiksi.

Filippiäiskirje

4 Rakkaat veljeni ja sisareni, joita rakastan ja kaipaatan, te iloni ja seppeleeni, pysykää lujina Herrassa tällä tavalla, rakkaat ystäväni. ²

Kehotan Euodiaa ja Syntycheä löytämään sopusoinnun Herrassa. ³ Kyllä, pyydän sinua, todellinen kumppanini, auttamaan näitä naisia, jotka ovat taistelleet rinnallani evankeliumin puolesta, yhdessä Klemensin ja muiden työtovereideni kanssa, joiden nimet ovat elämän kirjassa. ⁴ Iloitkaa aina Herrassa. Toistan: Iloitkaa! ⁵ Olkoon lempeä henkenne ilmeinen kaikille. Herra on lähellä. ⁶ Älkää olko mistään huolissanne, vaan kaikessa saattakaa pyyntönne Jumalalle tietäväksi rukouksessa ja anomisessa kiitoksen kanssa. ⁷ Ja Jumalan rauha, joka ylittää kaiken ymmärryksen, varjelee sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa. ⁸ Lopuksi, veljet ja sisaret, kaikki, mikä on totta, kaikki, mikä on kunnioitettavaa, kaikki, mikä on oikein, kaikki, mikä on puhdasta, kaikki, mikä on ihanaa, kaikki, mikä on kiitettävää—jos jokin on erinomaista tai ylistämisen arvoista—ajattelle näitä asioita. ⁹ Mitä olette oppineet tai saaneet tai kuulleet minulta tai nähneet minussa, pankaapa se käytäntöön. Ja rauhan Jumala on kanssanne. ¹⁰ Olen suuresti iloinnut Herrassa, että vihdoin olette uudistaneet huolenpitonne minusta. Totisesti, teillä oli huoli, mutta teiltä puuttui tilaisuus osoittaa se. ¹¹ En sano tätä, koska minulla olisi puutetta, sillä olen oppinut tyytymään olosuhteisiin, joissa olen. ¹² Tiedän, mitä on elää vaatimattomasti,

ja tiedän, mitä on elää yltäkylläisyydessä. Olen oppinut salaisuuden olla tyytyväinen kaikissa ja kaikissa tilanteissa, olipa kyseessä hyvin syöminen tai nälkä, elää runsaudessa tai puutteessa. ¹³ Voin tehdä kaiken Hänen kauttaan, joka antaa minulle voimaa. ¹⁴ Kuitenkin oli ystävällistä teiltä jakaa minun vaikeuteni. ¹⁵ Lisäksi, kuten te filippiäläiset tiedätte, evankeliumin tuntemisen alkuvaiheessa, kun lähdin Makedoniasta, ei yksikään seurakunta jakanut kanssani antamisen ja saamisen asiassa, paitsi te yksin. ¹⁶ Sillä jopa ollessani Tessalonikassa, lähetitte minulle apua useammin kuin kerran tarpeisiini. ¹⁷ En siksi, että etsisin lahjaa itsessään, vaan etsin sitä voittoa, joka kasvaa tilillenne. ¹⁸ Olen saanut täyden maksun ja minulla on enemmän kuin tarpeeksi. Olen runsaasti varustettu, nyt kun olen saanut Epafroditukselta lähettämänne lahjat, tuoksuvaan uhrin, hyväksyttävän uhrauksen, joka miellyttää Jumalaa. ¹⁹ Ja minun Jumalani antaa teille kaiken, mitä tarvitsette, Hänen kirkkaudestaan Kristuksessa Jeesuksessa. ²⁰ Kunnia olkoon meidän Jumalallemme ja Isällemme aina ja ikuisesti. Aamen. ²¹ Tervehtikää kaikkia pyhiä Kristuksessa Jeesuksessa. Veljet ja sisaret, jotka ovat kanssani, lähettävät tervehdyksensä. ²² Kaikki pyhät lähettävät teille tervehdyksensä, erityisesti ne, jotka ovat keisarin taloudesta. ²³ Olkoon Herran Jeesuksen Kristuksen armollinen suosio teidän henkienne kanssa.

Kolossalaiskirje

1 Paavali, Kristuksen Jeesuksen lähettiläs Jumalan tahdosta, ja Timoteus, veljemme, ² Kolossan pyhille ja uskollisille veljille ja sisarille

Kristuksessa: Armo ja rauha teille Jumalalta, meidän Isältämme. ³ Me ilmaisemme jatkuvasti kiittolaisuutemme Jumalalle, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Isälle, aina kun rukoilemme teidän puolestanne, ⁴ koska olemme kuulleet teidän uskostanne Kristukseen Jeesukseen ja rakkaudestanne kaikkia pyhiä kohtaan— ⁵ taivaan toivon tähden, joka on varattu teille ja josta olette jo kuulleet evankeliumin totuudellisessa sanomassa, ⁶ joka on tullut teidän luoksenne. Samalla tavalla evankeliumi kantaa hedelmää ja kasvaa kaikkialla maailmassa, aivan kuten se on tehnyt teidän keskuudessanne siitä päivästä lähtien, kun kuulitte sen ja todella ymmärsitte Jumalan armon. ⁷ Te saitte sen Epafralta, rakkaalta kanssapalvelijaltamme, joka uskollisesti palvelee Kristusta meidän puolestamme, ⁸ ja joka myös kertoi meille teidän rakkaudestanne Hengessä. ⁹ Tästä syystä, siitä päivästä lähtien kun kuulumme teistä, emme ole lakanneet rukoilemasta teidän puolestanne ja pyytämästä Jumalaa täyttämään teidät hänen tahtonsa tuntemuksella kaikessa hengellisessä viisaudessa ja ymmärryksessä, ¹⁰ jotta voisitte elää Herralle arvokasta elämää ja miellyttää häntä kaikessa: kantamalla hedelmää jokaisessa hyvässä työssä ja kasvamalla Jumalan tuntemisessa; ¹¹ vahvistuen kaikella voimalla hänen loistavan mahtinsa mukaan, jotta teillä olisi suuri kestävyys ja kärsivällisyys, iloisesti ¹² kiittäen Isää, joka on tehnyt teidät kelvollisiksi jakamaan pyhien perintöä valon valtakunnassa. ¹³ Sillä hän on pelastanut meidät pimeyden vallasta ja siirtänyt meidät rakkaan Poikansa valtakuntaan, ¹⁴ jossa meillä on lunastus ja syntien anteeksianto. ¹⁵ Poika heijastaa näkymättöntä Jumalaa, esikoinen kaikesta luomakunnasta. ¹⁶ Sillä hänessä on luotu kaikki: taivaassa ja maan päällä, näkyvät ja näkymättömät, olivatpa ne valtaistuimia tai herrauksia tai hallitsijoita tai valtoja; kaikki on luotu hänen kauttaan ja häntä varten. ¹⁷ Hän oli olemassa ennen kaikkea, ja hänen kauttaan kaikki pysyy koossa. ¹⁸ Ja hän on ruumiin, seurakunnan, pää; hän on alku ja esikoinen kuolleista, jotta hänellä olisi ylivoimaisuus kaikessa. ¹⁹ Sillä Isän hyvä tahto oli, että kaikki hänen täyteytensä asui hänen, ²⁰ ja hänen kauttaan tuoda kaikki asiat sopusointuun itsensä kanssa, olivatpa ne maan päällä tai taivaassa,

luomalla rauhan hänen verensä kautta, joka vuodatettiin ristillä. ²¹ Kerran olitte vieraantuneita Jumalasta ja vihamielisiä mielessänne, osallisina pahoissa teoissa, ²² mutta nyt hän on sovittanut teidät Kristuksen fyysisen ruumiin kautta kuolemansa avulla esittääkseen teidät pyhinä hänen silmissään, tahrottomina ja syyttöminä— ²³ jos jatkatte uskonne säilyttämistä, perustettuna ja lujana, ja ette siirry pois toivosta, jonka evankeliumi tarjoaa. Tämä on se evankeliumi, jonka kuulitte ja joka on julistettu kaikille luoduille taivaan alla, ja jonka palvelijaksi minä, Paavali, olen tullut. ²⁴ Nyt iloitsen kärsimyksistäni teidän tähdenne, ja lihassani täytän sen, mikä puuttuu Kristuksen ahdistuksista, hänen ruumiinsa, joka on seurakunta, tähden. ²⁵ Olen tullut sen palvelijaksi Jumalan minulle antaman tehtävän kautta esittäkseni teille Jumalan sanan täyteydessä— ²⁶ salaisuuden, joka on ollut piilossa aikakaudet ja sukupolvet, mutta joka nyt on paljastettu Herran kansalle. ²⁷ Heille Jumala on valinnut paljastaa pakanoiden keskuudessa tämän salaisuuden loistavat rikkaudet, joka on Kristus teissä, kirkkauden toivo. ²⁸ Hän on se, jota julistamme, varoittaen ja opettaen jokaista kaikella viisaudella, jotta voisimme esittää jokaisen täysin kypsänä Kristuksessa. ²⁹ Tätä varten ponnistelen, pyrkien kaikella energialla, jonka Kristus niin voimakkaasti vaikuttaa minussa.

2 Haluan, että ymmärrätte, kuinka suuri kamppailu minulla on teidän ja Laodikeassa olevien puolesta, ja kaikkien puolesta, jotka eivät ole nähneet minua kasvoista kasvoihin. ² Tavoitteeni on, että heidän sydämensä rohkaistuisivat, ollen yhdistyneinä rakkaudessa, ja että he saavuttaisivat kaiken sen rikkauden, joka tulee ymmärryksen täyden varmuuden kautta, johtuen Jumalan salaisuuden todellisesta tuntemisesta, joka on Kristus itse, ³ jossa kaikki viisauden ja tiedon aarteet ovat kätkettyinä. ⁴ Sanon tämän, jotta kukaan ei pettäisi teitä vakuuttavilla väitteillä. ⁵ Sillä vaikka olen poissa ruumiillisesti, olen hengessä kanssanne, iloiten nähdessäni teidän järjestäytyneen käytöksenne ja uskonne lujisuuden Kristuksessa. ⁶ Sen tähden, kun olette vastaanottaneet Kristuksen Jeesuksen Herrana, jatkakaa vaeltamista Hänessä, ⁷ ollessanne juurtuneina ja rakennettuina Hänessä, ja vahvistuneina uskossa, niin kuin teitä on opetettu, kiittolisuudessa ylitsevuotavina. ⁸ Pitäkää huoli, ettei

Kolossalaiskirje

kukaan vie teitä vangiksi tyhjällä ja petollisella filosofialla, joka perustuu ihmisten perinteisiin ja maailman alkeellisiin hengellisiin voimiin, eikä Kristukseen. ⁹ Sillä Hänessä asuu koko jumaluuden täyteys ruumiillisessa muodossa, ¹⁰ ja Hänessä teidät on tehty täydelliseksi. Hän on kaikkien hallitsijoiden ja auktoriteettien pää. ¹¹ Hänessä teidät on myös ympärileikattu ympärileikkauksella, jota ei ole tehty ihmiskäsin, riisumalla pois lihallisen ruumiin, Kristuksen ympärileikkauksella, ¹² ollessanne haudattuina Hänen kanssaan kasteessa, jossa teidät myös herätettiin Hänen kanssaan uskon kautta Jumalan voimalliseen tekoon, joka herätti Hänet kuolleista. ¹³ Ja kun olitte kuolleita rikkomuksissanne ja lihanne ympärileikkaamattomuudessa, Jumala teki teidät eläviksi yhdessä Hänen kanssaan, antaen meille anteeksi kaikki rikkomuksemme, ¹⁴ kumoten velkakirjan, joka oli meitä vastaan laillisine vaatimuksineen. Tämän Hän pani syrjään, nautiten sen ristille. ¹⁵ Hän riisui hallitsijat ja auktoriteetit aseista ja teki heistä julkisen näytöksen, voittaen heidät ristillä. ¹⁶ Sen tähden alkoon kukaan tuomitko teitä ruoan ja juoman asioissa, tai juhlien, uudenkuun tai sapatin päivän suhteen. ¹⁷ Nämä ovat tulevien asioiden varjo, mutta todellisuus löytyy Kristuksesta. ¹⁸ Älköön kukaan riistäkö teiltä palkintoa, vaatimalla vääriä nöyryyttä ja enkelien palvontaa, keskittyen näkyihin, paisuen ilman syytä hengeltään lihallisessa mielessään, ¹⁹ eikä pitäen kiinni päästä, josta koko ruumis, niveltäen ja jänteiden avulla ravittuna ja koossa pidettynä, kasvaa Jumalasta tulevalle kasvulla. ²⁰ Jos olette kuolleet Kristuksen kanssa maailman alkeellisiin voimiin, miksi elätte ikään kuin olisitte yhä maailmassa, alistuen sen säädoksiin? ²¹ "Älä koske, älä maista, älä käsittele!"? ²² Nämä koskevat asioita, jotka on määrätty katoamaan, ja perustuvat ihmisten käskyihin ja opetuksiin. ²³ Näillä on kyllä viisauden ulkomuoto itsevalitussa uskonnossa, väärässä nöyryydessä ja ruumiin ankarassa kohtelussa, mutta niistä ei ole mitään hyötyä aistillisen nautinnon hillitsemisessä.

3 Jos siis olette herätetyt Kristuksen kanssa, etsikää sitä, mikä on ylhäällä, missä Kristus on, istuen Jumalan oikealla puolella. ² Kiinnittäkää mielenne siihen, mikä on ylhäällä, alkää siihen, mikä on maan päällä. ³ Sillä te olette kuolleet, ja teidän elämänne on kätkeytynä Kristuksen kanssa Jumalassa. ⁴ Kun Kristus, teidän elämänne, ilmestyy, silloin tekin ilmestytte hänen kanssaan kirkkaudessa.

⁵ Kuolettakaa siis maalliset jäsenenne: haureus, saastaisuus, himo, paha halu ja ahneus, joka on epäjumalanpalvelusta. ⁶ Näiden tähden Jumalan viha kohtaa tottelemattomia. ⁷ Niissä tekin ennen vaelsitte, kun niissä elite. ⁸ Mutta nyt teidän on myös riisuttava pois kaikki tämä: viha, kiukku, pahuus, herjaus ja häpeällinen puhe suustanne. ⁹ Älkää valehdelko toisillenne, sillä te olette riisuneet pois vanhan ihmisen tekoineen ¹⁰ ja pukeutuneet uuteen, joka uudistuu tiedossa Luojansa kuvan mukaan. ¹¹ Tässä ei ole kreikkalaista eikä juutalaista, ympärileikattua eikä ympärileikkaamatonta, barbaaria, skyyttaa, orjaa eikä vapaata, vaan Kristus on kaikki ja kaikissa. ¹² Pukeutukaa siis, te Jumalan valitut, pyhät ja rakkaat, sydämeiliseen armahtavaisuuteen, ystävällisyyteen, nöyryyteen, lempeyteen ja kärsivällisyyteen. ¹³ Kärsikää toinen toistanne ja antakaa toisillenne anteeksi, jos kenellä on moitetta toista vastaan. Niin kuin Herra on antanut teille anteeksi, niin antakaa tekin. ¹⁴ Mutta kaiken tämän lisäksi pukekaa yllenne rakkaus, joka on täydellisyyden side. ¹⁵ Vallitkoon teidän sydämissänne Kristuksen rauha, johon teidät on kutsuttu yhdessä ruumiissa. Ja olkaa kiitollisia. ¹⁶ Runsaasti asukoon teissä Kristuksen sana, opettaen ja neuvoen toisianne kaikessa viisaudessa, psalmeilla, kiitosvirsillä ja hengellisillä lauluilla, veisaten kiitollisesti Jumalalle sydämissänne. ¹⁷ Ja kaikki, mitä teette sanalla tai työllä, tehkää kaikki Herran Jeesuksen nimessä, kiittäen Isää Jumalaa hänen kauttaan. ¹⁸ Vaimot, olkaa alamaisia miehillenne, niin kuin on Herrassa soveliaista. ¹⁹ Miehet, rakastakaa vaimojanne alkääkää olko heitä kohtaan katkeria. ²⁰ Lapset, olkaa kuuliaisia vanhemmillenne kaikessa, sillä se on Herralle otollista. ²¹ Isät, alkää ärsyttäkö lapsianne, etteivät he lannistuisi. ²² Orjat, olkaa kaikessa kuuliaisia maallisille isännillenne, ei vain silmänpalvelijoina, ihmisten mieliksi, vaan sydämen yksinkertaisuudessa, peläten Herraa. ²³ Kaikki, mitä teette, tehkää se sydämeistänne, niin kuin Herralle eikä ihmisille, ²⁴ tietäen, että saatte Herralta perinnön palkaksi. Te palvelette Herraa Kristusta. ²⁵ Joka tekee vääryyttä, saa vääryytensä palkan, eikä ole henkilöön katsomista.

4 Isännät, antakaa orjillenne oikeudenmukaisuutta ja tasapuolisuutta, tietäen, että teilläkin on Isäntä taivaassa. ² Olkaa kestäviä rukouksessa, valvoen kiitollisin mielin.

Kolossalaiskirje

³ Rukoilkaa myös meidän puolestamme, että Jumala avaisi oven sanallemme, jotta voisimme julistaa Kristuksen salaisuutta, jonka vuoksi olen myös kahleissa. ⁴ Rukoilkaa, että voisin tehdä sen selväksi, niin kuin minun tulee puhua. ⁵ Olkaa viisaita käytöksessänne ulkopuolisia kohtaan, käyttäen hyväksenne jokaisen tilaisuuden. ⁶ Olkoon puheenne aina miellyttävää, suolalla maustettua, jotta tietäisitte, kuinka vastata kullekin. ⁷ Tykikus, rakas veljemme ja uskollinen palvelija ja työtoveri Herrassa, kertoo teille kaikista asioistani. ⁸ Lähetan hänet teille juuri tätä tarkoitusta varten, että saisitte tietää olosuhteistamme ja että hän rohkaisisi sydämiänne. ⁹ Hänen kanssaan on Onesimus, uskollinen ja rakas veljemme, joka on yksi teistä. He kertovat teille kaikesta, mitä täällä tapahtuu. ¹⁰ Aristarkus, vankitoverini, lähettää teille tervehdyksensä, samoin Markus, Barnabaan serkku. (Olette saaneet ohjeita hänestä; jos hän tulee luoksenne, ottakaa hänet vastaan.) ¹¹ Jeesus, jota kutsutaan Justukseksi, lähettää myös tervehdyksensä. Nämä ovat ainoat työtoverit

Jumalan valtakunnassa ympärileikattujen joukosta, ja he ovat olleet minulle lohdutuksena. ¹² Epaphras, joka on yksi teistä ja Kristus Jeesuksen palvelija, lähettää tervehdyksensä. Hän taistelee aina rukouksessa teidän puolestanne, että seisoisitte kypsinä ja täysin varmoina kaikessa Jumalan tahdossa. ¹³ Todistan hänestä, että hänellä on syvä huoli teistä ja niistä, jotka ovat Laodikeassa ja Hierapoliksessa. ¹⁴ Luukas, rakas lääkäri, ja Demas lähettävät tervehdyksensä. ¹⁵ Lähettäkää tervehdykseni Laodikean veljille ja sisarille sekä Nymfalle ja seurakunnalle, joka kokoontuu hänen talossaan. ¹⁶ Kun tämä kirje on luettu teidän keskuudessanne, huolehtikaa siitä, että se luetaan myös laodikealaisten seurakunnassa ja että te puolestanne luette kirjeen Laodikeasta. ¹⁷ Kehottakaa Arkippusta täyttämään palvelutehtävänsä, jonka hän on saanut Herrassa. ¹⁸ Minä, Paavali, kirjoitan tämän tervehdyksen omakätisesti. Muistakaa minun kahleeni. Armo olkoon teidän kanssanne.

1. Tessalonikalaiskirje

1 Paavalilta, Silvanukselta ja Timoteukselta, Thessalonikassa olevalle seurakunnalle, joka on Jumalassa Isässä ja Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa: Armo teille ja rauha. ² Me kiitämme Jumalaa aina kaikkien teidän puolestanne, muistaen teitä rukouksissamme; ³ muistaen lakkaamatta teidän uskonne työtä, rakkautenne vaivannäköä ja toivonne kestävyyttä Herrassamme Jeesuksessa Kristuksessa Jumalamme ja Isämme edessä, ⁴ tietäen, rakkaat veljet ja sisaret, että Jumala on valinnut teidät; ⁵ sillä meidän evankeliumimme ei tullut teidän luoksenne ainoastaan sanana, vaan myös voimassa ja Pyhässä Hengessä ja täydessä varmuudessa—niin kuin tiedätte, millaisia me olimme teidän keskuudessanne teidän tähtenne. ⁶ Teistä tuli meidän ja Herran seuraajia, kun otitte sanan vastaan suuressa ahdingossa Pyhän Hengen ilolla, ⁷ niin että teistä tuli esikuva kaikille uskoville Makedoniassa ja Akaissa. ⁸ Sillä Herran sana on kaikunut teistä, ei ainoastaan Makedoniassa ja Akaissa, vaan joka paikassa teidän uskonne Jumalaan on tullut tunnetuksi, niin ettemme tarvitse sanoa mitään. ⁹ Sillä he itse kertovat meille, millaisen vastaanoton saimme teiltä, ja kuinka te käännytte Jumalan puoleen epäjumalista palvelemaan elävää ja totta Jumalaa, ¹⁰ ja odottamaan taivaista Hänen Poikaansa, jonka Hän herätti kuolleista—Jeesusta, joka pelastaa meidät tulevastaa vihasta.

2 Te itse tiedätte, veljet ja sisaret, että vastaanottomme teidän keskuudessanne ei ollut turha. ² Mutta kärsittyämme ja tultuamme huonosti kohdelluiksi Filippiissä, kuten tiedätte, saimme rohkeutta Jumalassamme julistaa teille Jumalan evankeliumia, vaikka kohtasimme suurta vastustusta. ³ Sillä kehotuksemme ei nouse erehdyksestä tai epäpuhtaudesta tai petoksesta; ⁴ vaan niin kuin Jumala on hyväksynyt meidät evankeliumin haltijoiksi, niin me puhumme, emme miellyttääksemme ihmisiä, vaan miellyttääksemme Jumalaa, joka tutkii sydämemme. ⁵ Sillä emme koskaan tulleet imartelevin puhein, kuten tiedätte, emmekä ahneuden motiivista—Jumala on todistajamme—⁶ emme myöskään etsineet kunniaa ihmisiltä, ei teiltä eikä muilta, vaikka olisimme voineet vaatia arvovaltaa Kristuksen apostoleina. ⁷ Mutta olimme lempeitä teidän keskuudessanne. Niin kuin imettävä äiti hellästi hoitaa omia lapsiaan, ⁸ samalla tavalla meillä oli syvä kiintymys teihin ja

olimme iloisia saadessamme jakaa teille paitsi Jumalan evankeliumin, myös omat elämämme, koska teistä oli tullut meille hyvin rakkaita. ⁹ Sillä te muistatte, veljet ja sisaret, meidän vaivamme ja ahkeruutemme: työskennellen yötä päivää, ettemme olisi kenellekään teistä rasituksena, julistimme teille Jumalan evankeliumia. ¹⁰ Te olette todistajia, ja niin on Jumalakin, kuinka hurskaasti ja oikein ja moitteettomasti me käyttäydymme teitä uskovia kohtaan; ¹¹ kuten tiedätte, me rohkaisimme, lohdutimme ja kehotimme jokaista teistä, kuin isä omia lapsiaan, ¹² jotta eläisitte tavalla, joka on arvollinen Jumalalle, joka kutsuu teitä omaan valtakuntaansa ja kirkkauteensa. ¹³ Tästä syystä me myös jatkuvasti kiitämme Jumalaa siitä, että kun te otitte vastaan Jumalan sanan, jonka kuulitte meiltä, te hyväksyitte sen, ette ihmisten sanana, vaan sellaisena kuin se todella on, Jumalan sanana, joka myös vaikuttaa teissä, jotka uskotte. ¹⁴ Sillä te, veljet ja sisaret, tulitte Jumalan seurakuntien jäljittelijöiksi Kristuksessa Jeesuksessa, jotka ovat Juudeassa, sillä te kestitte samanlaisia kärsimyksiä omien maamiestenne käsissä, kuten hekin juutalaisten käsissä, ¹⁵ jotka tappoivat sekä Herran Jeesuksen että profeetat ja ajoivat meidät pois. He eivät ole Jumalalle mieluisia, vaan ovat vihamielisiä kaikkia ihmisiä kohtaan, ¹⁶ estäen meitä puhumasta pakanoille, jotta he pelastuisivat; seurauksena on, että he aina saavuttavat syntiensä rajan. Viha on tullut heidän päälleen täydellisesti. ¹⁷ Mutta me, veljet ja sisaret, kun meidät erotettiin teistä vähäksi aikaa—ruumiillisesti, ei hengessä—olimme sitä innokkaampia suurella halulla nähdä kasvonne. ¹⁸ Sillä me halusimme tulla teidän luoksenne—minä, Paavali, useammin kuin kerran—ja kuitenkin Saatana esti meitä. ¹⁹ Sillä kuka on meidän toivomme, tai ilomme, tai ylpeytemme kruunu? Eikö se olekin te, Herramme Jeesuksen edessä hänen tullessaan? ²⁰ Sillä te olette todella meidän ylpeytemme ja ilomme.

3 Sen tähden, kun emme enää voineet kestää sitä, päätimme jäädä yksin Ateenaan, ² ja lähetimme Timoteuksen, veljemme ja työtoverimme Kristuksen evankeliumin levittämisessä, tukemaan ja vahvistamaan teitä uskossanne, ³ jottei kukaan järkkäisi näistä koettelemuksista; sillä te itse tiedätte, että meidät on tarkoitettu tähän. ⁴ Sillä jo ollessamme teidän kanssanne, varoitimme teitä jatkuvasti, että meitä kohtaa ahdinko; ja niin on tapahtunut, kuten tiedätte.

1. Tessalonikalaiskirje

⁵ Tästä syystä, kun en enää voinut kestää sitä, lähetin myös saadakseni tietää teidän uskostanne, peläten, että kiusaaja olisi voinut kiusata teitä, ja työemme olisi ollut turhaa. ⁶ Mutta nyt, kun Timoteus on tullut luoksemme teidän luotanne ja tuonut meille hyviä uutisia teidän uskostanne ja rakkaudestanne, ja että te aina ajattelette meitä ystävällisesti, haluten nähdä meidät, kuten mekin haluamme nähdä teidät, ⁷ sen vuoksi, veljet ja sisaret, kaikessa ahdistuksessamme ja kärsimyksessämme saimme lohtua teistä uskonne kautta; ⁸ sillä nyt me todella elämme, jos te pysytte lujina Herrassa. ⁹ Sillä mitä kiitosta voimme antaa Jumalalle teistä vastineeksi kaikesta ilosta, jolla iloitsimme Jumalamme edessä teidän tähtenne, ¹⁰ kun rukoilemme ylen määrin yötä päivää, että saisimme nähdä teidät kasvoista kasvoihin ja täydentää sitä, mikä teidän uskostanne puuttuu? ¹¹ Nyt itse Jumalamme ja Isämme ja meidän Herramme Jeesus ohjatkoon tiemme teidän luoksenne; ¹² ja Herra saakoon teidät kasvamaan ja ylitsevuotamaan rakkaudessa toisianne kohtaan ja kaikkia ihmisiä kohtaan, kuten mekin teitä kohtaan; ¹³ jotta Hän vahvistaisi sydämenne nuhteettomiksi pyhytydessä Jumalamme ja Isämme edessä, meidän Herramme Jeesuksen tullessa kaikkien pyhiensä kanssa.

4 Lopuksi, veljet ja sisaret, pyydämme ja kehotamme teitä Herrassa Jeesuksessa, että niin kuin olette saaneet meiltä ohjeita siitä, kuinka teidän tulee vaeltaa ja miellyttää Jumalaa (niin kuin te todellakin vaellatte), että menestyisitte vielä enemmän. ² Sillä te tiedätte ne ohjeet, jotka annoimme teille Herran Jeesuksen auktoriteetilla. ³ Sillä tämä on Jumalan tahto teille, teidän pyhityksenne: että pidättäydytte haureudesta; ⁴ että kukin teistä tietää, kuinka hallita omaa ruumistaan pyhityksessä ja kunniaassa, ⁵ ei himokkaissa haluissa, kuten ne, jotka eivät tunne Jumalaa; ⁶ ja ettei kukaan tee vääryyttä tai hyväksikäytä veljeään tai sisartaan tässä asiassa, koska Herra on se, joka tuo oikeuden kaikissa näissä asioissa, niin kuin myös aiemmin sanoimme teille ja vakavasti varoitimme teitä. ⁷ Sillä Jumala ei ole kutsunut meitä epäpuhtauteen, vaan elämään pyhää elämää. ⁸ Sen tähden, se joka hylkää tämän, ei hylkää ihmistä, vaan Jumalan, joka antaa Pyhän Henkensä teille. ⁹ Nyt mitä tulee rakkauteen toisia kohtaan, teillä ei ole tarvetta, että kukaan kirjoittaisi teille, sillä teitä itseänne opettaa Jumala rakastamaan toisianne; ¹⁰ sillä te osoitattekin tätä

rakkautta kaikille veljille ja sisarille kautta Makedonian. Kuitenkin rohkaisemme teitä, veljet ja sisaret, menestymään vielä enemmän, ¹¹ ja pyrkimään elämään hiljaista elämää, hoitamaan omat asianne ja tekemään työtä käsilänne, niin kuin olemme teitä ohjeistaneet, ¹² jotta käyttäytyisitte kunnolla ulkopuolisia kohtaan ettekä olisi riippuvaisia kenestäkään. ¹³ Mutta emme halua teidän olevan tietämättömiä, veljet ja sisaret, niistä, jotka ovat kuolleet, jotta ette murehtisi kuten muut ihmiset, joilla ei ole toivoa. ¹⁴ Sillä jos uskomme, että Jeesus kuoli ja nousi jälleen, niin myös Jumala tuo mukanaan ne, jotka ovat nukkuneet Jeesuksessa. ¹⁵ Sillä me julistamme teille Herran sanalla, että me, jotka olemme elossa ja jääneet Herran tulemukseen asti, emme edellä niitä, jotka ovat nukkuneet. ¹⁶ Sillä Herra itse tulee alas taivaasta komentavalla huodolla, ylienkelin äänellä ja Jumalan pasuunalla, ja Kristuksessa kuolleet nousevat ensin. ¹⁷ Sen jälkeen me, jotka olemme elossa ja jääneet, temmataan yhdessä heidän kanssaan pilvissä Herraa vastaan yläilmoihin, ja niin me saamme aina olla Herran kanssa. ¹⁸ Joten rohkaiskaa toisianne näillä sanoilla.

5 Mutta ajoista ja hetkistä, rakkaat ystävät, ei teidän tarvitse mitään kirjoitettavan teille. ² Sillä te tiedätte itse varsin hyvin, että Herran päivä tulee kuin varas yöllä. ³ Kun he sanovat: "Rauha ja turvallisuus!", silloin yllättävä tuho kohtaa heidät kuin synnytykskipu raskaana olevaa naista, eivätkä he pääse pakoon. ⁴ Mutta te, rakkaat ystävät, ette ole pimeydessä, niin että päivä yllättäisi teidät kuin varas; ⁵ sillä te olette kaikki valon lapsia ja päivän lapsia. Me emme kuulu yölle emmekä pimeydelle; ⁶ pysyäkäämme siis valveilla emmekä nukkuko niin kuin muut, vaan olkaamme valppaita ja raittiita. ⁷ Sillä ne, jotka nukkuvat, nukkuvat yöllä, ja ne, jotka juopuvat, juopuvat yöllä. ⁸ Mutta koska me kuulumme päivälle, olkaamme raittiita, pukeutuneina uskon ja rakkauden haarniskaan ja pelastuksen toivo kypäränä. ⁹ Sillä ei Jumala ole määrännyt meitä vihaan, vaan saamaan pelastuksen Herramme Jeesuksen Kristuksen kautta, ¹⁰ joka kuoli puolestamme, jotta me, olimmepa valveilla tai levossa, eläisimme yhdessä hänen kanssaan. ¹¹ Rohkaiskaa siis toisianne ja rakentakaa toinen toistanne, niin kuin teettekin. ¹² Mutta me pyydämme teitä, rakkaat ystävät, tunnustamaan ne, jotka tekevät työtä teidän keskuudessanne, jotka huolehtivat teistä Herrassa ja neuvovat teitä, ¹³ ja pitämään heitä erityisen arvokkaina rakkaudessa

1. Tessalonikalaiskirje

heidän työnsä tähden. Eläkää rauhassa keskenänne.
¹⁴ Kehotamme teitä, rakkaat ystävät, varoittamaan niitä, jotka ovat joutilaita ja häiritseviä, rohkaisemaan alakuloisia, auttamaan heikkoja, olemaan kärsivällisiä kaikkia kohtaan. ¹⁵ Katsokaa, ettei kukaan maksa pahaa pahalla, vaan pyrkikää aina tekemään hyvää toisillenne ja kaikille muille. ¹⁶ Iloitkaa aina, ¹⁷ rukoilkaa lakkaamatta, ¹⁸ kiittäkää kaikissa olosuhteissa; sillä tämä on Jumalan tahto teille Kristuksessa Jeesuksessa. ¹⁹ Älkää yrittäkö sammuttaa Henkeä, ²⁰ älkää halveksiko profetioita. ²¹ Sen sijaan tutkikaa kaikki; pitäkää kiinni siitä, mikä

on hyvää, ²² karttakaa kaikenlaista pahaa. ²³ Ja rauhan Jumala itse pyhittäköön teidät kokonaan; ja säilyköön koko teidän henkenne, sielunne ja ruumiinne nuhteettomana Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemuksessa. ²⁴ Hän, joka teitä kutsuu, on uskollinen, ja hän on tekevä sen. ²⁵ Rakkaat ystävät, rukoilkaa puolestamme. ²⁶ Tervehtikää kaikkia veljiä ja sisaria lämpimästi. ²⁷ Kehotan teitä Herran edessä, että tämä kirje luettaisiin kaikille veljille ja sisarille. ²⁸ Olkoon Herramme Jeesuksen Kristuksen armo teidän kanssanne. Aamen.

2. Tessalonikalaiskirje

1 Paavalilta, Silvanukselta ja Timoteukselta, Thessalonikalaisten seurakunnalle, Jumalan, meidän Isämme, ja Herran Jeesuksen Kristuksen nimessä: ² Armo ja rauha teille Jumalalta, Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta. ³ Meidän tulee aina kiittää Jumalaa teistä, veljet ja sisaret, niin kuin on oikein, koska teidän uskonne kasvaa runsaasti, ja jokaisen teistä rakkaus toisiaan kohtaan kasvaa yhä suuremmaksi. ⁴ Siksi me puhumme teistä yleästi Jumalan seurakunnissa teidän kestävydestänne ja uskostanne kaikissa vainoissanne ja ahdistuksissanne, joita te kestätte. ⁵ Tämä osoittaa selvästi Jumalan vanhurskaan tuomion, jotta teidät katsottaisiin arvollisiksi Jumalan valtakuntaan, jonka vuoksi te kärsitte. ⁶ Sillä on oikein, että Jumala tuo ahdistuksen niille, jotka vaivaavat teitä, ⁷ ja antaa helpotuksen teille, jotka olette ahdistettuja, yhdessä meidän kanssamme, kun Herra Jeesus ilmestyy taivaasta voimallisten enkeliensä kanssa tulen liekeissä, ⁸ tuoden oikeuden niille, jotka eivät tunne Jumalaa ja niille, jotka eivät seuraa Herramme Jeesuksen evankeliumia. ⁹ Nämä henkilöt kohtaavat ikuisen tuhon seuraukset, erotettuna Herran kasvoista ja Hänen voimansa kirkkaudesta, ¹⁰ kun Hän tulee kirkastettavaksi pyhiensä keskuudessa sinä päivänä ja ihmeteltäväksi kaikkien uskovieen keskuudessa—koska todistuksemme teille uskottiin. ¹¹ Tätä varten me myös rukoilemme aina teidän puolestanne, että Jumalamme katsoisi teidät arvollisiksi kutsumukseenne ja täyttäisi jokaisen hyvyiden halun ja uskon työn voimalla, ¹² jotta Herramme Jeesuksen nimi kirkastuisi teissä, ja te Hänessä, Jumalamme ja Herran Jeesuksen Kristuksen armon kautta.

2 Me vetoamme teihin, rakkaat veljet ja sisaret, Herramme Jeesuksen Kristuksen tulemisen ja kokoontumisemme Hänen luokseen, ² ettei teitä helposti järkytettäisi tai peloteltaisi hengestä, viestistä tai kirjeestä, joka väittää olevansa meiltä, ja joka vihjaa, että Herran päivä on jo tullut. ³ Älköön kukaan johtako teitä harhaan millään tavalla! Sillä se päivä ei tule, ellei kapina ensin tapahdu ja laittomuuden mies paljastu, kadotuksen poika, ⁴ joka asettuu vastustamaan ja korottaa itsensä yli kaiken niin kutsutun jumalan tai palvonnan kohteen, niin että hän ottaa paikkansa Jumalan temppelissä, esittäen itseään Jumalana. ⁵ Ettekö muista, että kun olin vielä teidän kanssanne, kerroin teille näistä asioista? ⁶ Ja te tiedätte, mikä häntä nyt pidättelee,

jotta hän paljastuisi oikeaan aikaan. ⁷ Sillä laittomuuden salainen voima on jo toiminnassa; vain Hän, joka nyt pidättelee, jatkaa niin, kunnes Hänet poistetaan tieltä. ⁸ Sitten paljastuu laiton, jonka Herra Jeesus tuhoaa suunsa henkäyksellä ja tekee tyhjäksi tulemuksensa loistolla; ⁹ se on, hän, jonka tulo on Saatanan vaikutuksen mukainen, kaikkine voimineen ja petollisine merkkeineen ja ihmeineen, ¹⁰ ja kaikella vääryyden petoksella niille, jotka ovat tuhoutumassa, koska he eivät ottaneet vastaan totuuden rakkautta, joka pelastaisi heidät. ¹¹ Tämän vuoksi Jumala sallii heidän joutua voimakkaan eksytyksen valtaan, jotta he uskoisivat valheeseen, ¹² jotta kaikki tuomittaisiin, jotka eivät uskoneet totuuteen vaan iloitsivat vääryydessä. ¹³ Meidän tulee kuitenkin aina kiittää Jumalaa teistä, rakkaat veljet ja sisaret, Herran rakastamat, koska Jumala valitsi teidät alusta asti pelastukseen Hengen pyhittävän työn ja totuuden uskon kautta. ¹⁴ Tätä varten Hän kutsui teidät evankeliumimme kautta, jotta saisitte osan Herramme Jeesuksen Kristuksen kirkkaudesta. ¹⁵ Pysykää siis lujina, rakkaat veljet ja sisaret, ja pitäkää kiinni opetuksista, jotka olemme teille antaneet, joko suullisesti tai kirjeitse. ¹⁶ Nyt meidän Herramme Jeesus Kristus itse ja Jumala, meidän Isämme, joka rakasti meitä ja armollaan antoi meille ikuisen rohkaisun ja hyvän toivon, ¹⁷ rohkaiskoon ja vahvistakoon sydämenne kaikessa hyvässä teossa ja sanassa.

3 Lopuksi, rakkaat ystävät, rukoilkaa puolestamme, että Herran sana leviäisi nopeasti ja saisi kunniaa, niin kuin se sai teidän keskuudessanne; ² ja että pelastuisimme kieroutuneista ja pahoista ihmisistä; sillä kaikilla ei ole uskoa. ³ Mutta Herra on uskollinen, ja Hän vahvistaa ja varjelee teitä pahalta. ⁴ Meillä on luottamus Herraan teidän suhteenne, että teette ja tulette tekemään, mitä me käskemme. ⁵ Herra ohjatkoon sydämenne Jumalan rakkauteen ja Kristuksen kestävytyteen. ⁶ Nyt me käskemme teitä, rakkaat ystävät, Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä, pysymään erossa jokaisesta uskovasta, joka elää kurittomasti eikä sen perinteen mukaisesti, jonka saitte meiltä. ⁷ Sillä te itse tiedätte, kuinka teidän tulee seurata esimerkkiämme, koska emme käyttäytyneet kurittomasti teidän keskuudessanne, ⁸ emmekä syöneet kenenkään leipää maksamatta siitä, vaan teimme työtä ja näimme vaivaa yötä päivää, ettemme olisi olleet kenellekään teistä

2. Tessalonikalaiskirje

rasitukseksi; ⁹ ei siksi, että meiltä puuttuisi oikeus sellaiseen tukeen, vaan jotta voisimme antaa teille esimerkin, jota seurata. ¹⁰ Sillä jo ollessamme teidän luonanne annoimme teille tämän ohjeen: jos joku ei tahdo tehdä työtä, hänen ei pidä syödä. ¹¹ Sillä kuulemme, että jotkut teidän keskuudessanne elävät kurittomasti, eivät tee lainkaan työtä, vaan ovat toimeton. ¹² Nyt me käskemme ja kehotamme tällaisia henkilöitä Herrassa Jeesuksessa Kristuksessa tekemään työtä hiljaisesti ja syömään omaa leipäänsä. ¹³ Mutta te, rakkaat ystävät, älkää väsykö tekemään hyvää. ¹⁴ Jos joku ei noudata

ohjeitamme tässä kirjeessä, kiinnittäkää erityistä huomiota siihen henkilöön älkääkä olko hänen kanssaan tekemisissä, jotta hän tuntisi häpeää. ¹⁵ Älkää kuitenkaan pitäkö häntä vihollisena, vaan varoittakaa häntä kuin veljeä. ¹⁶ Nyt itse rauhan Herra antakoon teille jatkuvasti rauhan kaikissa tilanteissa. Herra olkoon teidän kaikkien kanssa! ¹⁷ Minä, Paavali, kirjoitan tämän tervehdyksen omalla kädelläni, ja tämä on tunnusmerkki jokaisessa kirjeessä; näin minä kirjoitan. ¹⁸ Meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen armo olkoon teidän kaikkien kanssa. Aamen.

1. Timoteuskirje

1 Paavali, Kristuksen Jeesuksen apostoli Jumalan, meidän Vapahtajamme, ja Kristuksen Jeesuksen käskyn mukaan, joka on meidän toivomme, ² Timoteukselle, todelliselle pojalleni uskossa: Tulkoon sinulle armo, laupeus ja rauha Jumalalta, Isältä, ja Kristukselta Jeesukselta, meidän Herraltamme. ³ Kuten kehotin sinua lähtiessäni Makedoniaan, jää Efesokseen, jotta voisit käskeä eräitä olemaan opettamatta vieraita oppeja, ⁴ eikä kiinnittämään huomiota taruihin ja loputtomiin sukuluetteloihin, jotka aiheuttavat turhaa spekulointia sen sijaan, että edistäisivät Jumalan suunnitelmaa, joka on uskossa. ⁵ Ohjeemme päämäärä on rakkaus, joka tulee puhtaasta sydäimestä, hyvästä omastatunnosta ja vilpittömästä uskosta. ⁶ Jotkut ovat poikenneet näistä periaatteista ja kääntyneet merkityksettömiin keskusteluihin, ⁷ haluten olla lainopettajia, vaikka eivät ymmärrä, mitä sanovat tai mistä tekevät varmoja väitteitä. ⁸ Kuitenkin ymmärrämme, että laki on hyödyllinen, kunhan sitä käytetään oikein, ⁹ tietäen, että lakia ei ole tehty vanhurskasta varten, vaan laittomille ja kapinallisille, jumalattomille ja syntisille, epäpyhille ja renaajille, niille, jotka tappavat isänsä tai äitinsä, murhaajille, ¹⁰ niille, jotka harjoittavat moraalittomia tekoja, niille, jotka hyväksikäyttävät muita, valehtelijoille, väärän valan todistajille ja kaikelle muulle, mikä on vastoin tervettä opetusta, ¹¹ yhtäpitävästi siunatun Jumalan kirkkauden evankeliumin kanssa, joka on uskottu minulle. ¹² Olen kiitollinen Kristukselle Jeesukselle, meidän Herrallemme, joka on antanut minulle voimaa, koska Hän piti minua uskollisena, asettaen minut palvelukseensa, ¹³ vaikka olin aiemmin pilkkaaja, vainooja ja väkivaltainen hyökkääjä. Kuitenkin minulle osoitettiin armoa, koska toimin tietämättömästi epäuskossa; ¹⁴ ja meidän Herramme armo oli ylenpalttinen, uskossa ja rakkaudessa, jotka ovat Kristuksessa Jeesuksessa. ¹⁵ Tämä on luotettava sana, joka ansaitsee täyden hyväksynnän, että Kristus Jeesus tuli maailmaan pelastamaan syntisiä, joista minä olen ensimmäinen. ¹⁶ Kuitenkin tästä syystä minulle osoitettiin armoa, jotta minussa, ensimmäisessä syntisessä, Jeesus Kristus voisi osoittaa täydellistä kärsivällisyyttään esimerkiksi niille, jotka uskoisivat Häneen iankaikkista elämää varten. ¹⁷ Nyt iankaikkiselle, kuolemattomalle, näkymättömälle, ainoalle Jumalalle, olkoon kunnia ja kirkkaus aina ja ikuisesti. Aamen. ¹⁸ Tämän käskyn

minä annan sinulle, Timoteus, poikani, aiemmin sinusta tehtyjen profetoiden mukaisesti, että niiden avulla voisit taistella hyvän taistelun, ¹⁹ säilyttäen uskon ja hyvän omantunnon, jonka jotkut ovat hylänneet ja siten kärsineet haaksirikon uskonsa suhteen. ²⁰ Näiden joukossa ovat Hymeneus ja Aleksander, jotka olen luovuttanut Saatanelle, jotta he oppisivat olemaan pilkkaamatta.

2 Ensiksi kehotan, että esirukouksia, rukouksia, anomuksia ja kiitoksia kannetaan kaikkien ihmisten puolesta, ² myös kuninkaiden ja kaikkien vallanpitäjien puolesta, jotta voisimme viettää rauhallista ja hiljaista elämää kaikeissa jumalisuudessa ja arvokkuudessa. ³ Tämä on hyvää ja otollista Jumalan, meidän Pelastajamme, edessä, ⁴ joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden. ⁵ Sillä yksi on Jumala, yksi myös välimies Jumalan ja ihmisten välillä, ihminen Kristus Jeesus, ⁶ joka antoi itsensä lunnaiksi kaikkien puolesta, todistus, joka annettiin oikeaan aikaan. ⁷ Tätä varten minut on asetettu saarnaajaksi ja apostoliksi (puhun totta, en valehtele), pakanain opettajaksi uskossa ja totuudessa. ⁸ Tahdon siis, että miehet rukoilevat joka paikassa, nostaan pyhät kädet ilman vihaa ja epäilyä. ⁹ Samoin haluan, että naiset pukeutuvat säädyllisesti, vaatimattomasti ja hillitysti, ei palmikoiduilla hiuksilla, kullalla, helmillä tai kalliilla vaatteilla, ¹⁰ vaan hyvillä teoilla, niin kuin sopii naisille, jotka tunnustavat jumalisuuden. ¹¹ Naisen tulee oppia hiljaisuudessa ja kaikella kunnioituksella. ¹² En salli naisen opettaa tai hallita miestä; hänen tulee olla hiljaa. ¹³ Sillä Aadam luotiin ensin, sitten Eeva. ¹⁴ Eikä Aadamia petetty, vaan nainen petettiin ja joutui rikkomukseen. ¹⁵ Kuitenkin nainen pelastuu synnyttämisen kautta, jos hän pysyy uskossa, rakkaudessa ja pyhydessä, itsehillinnällä.

3 Tämä sana on varma: jos joku pyrkii seurakunnan kaitsijan virkaan, hän haluaa jalon tehtävän. ² Kaitsijan tulee siis olla moitteeton, yhden vaimon mies, raitis, maltillinen, kunniallinen, vieraanvarainen, kykenevä opettamaan, ³ ei liiallisesti viiniä juova, ei väkivaltainen vaan lempeä, ei riitaisa, ei rahanahne. ⁴ Hänen tulee hallita omaa kotiaan hyvin ja pitää lapsensa kuuliaisina kaikella arvokkuudella ⁵ (sillä jos joku ei osaa hallita omaa kotiaan, kuinka hän voi huolehtia Jumalan seurakunnasta?); ⁶ eikä hän saa olla äskettäin kääntynyt, ettei hän ylipistyisi ja joutuisi perkeleen

1. Timoteuskirje

tuomion alaiseksi. ⁷ Hänen tulee myös olla hyvässä maineessa ulkopuolisten keskuudessa, ettei hän joutuisi häpeään ja perkeleen ansaan. ⁸ Samoin tulee seurakuntapalvelijoiden olla arvokkaita, ei vilpillisiä, ei liiallisesti viiniä juovia, ei epärehellisen voiton tavoittelijoita, ⁹ vaan pitäytyä uskon salaisuuteen puhtaalla omallatunnolla. ¹⁰ Heidät tulee myös ensin koetella; sitten he saakoot toimia seurakuntapalvelijoina, jos heidät havaitaan moitteettomiksi. ¹¹ Samoin naisten tulee olla arvokkaita, ei panettelijoita, vaan raittiita, uskollisia kaikessa. ¹² Seurakuntapalvelijoiden tulee olla yhden vaimon miehiä ja hyvin hallita lapsensa ja kotinsa. ¹³ Sillä ne, jotka ovat hyvin palvelleet seurakuntapalvelijoina, saavuttavat itselleen korkean aseman ja suuren varmuuden uskossa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa. ¹⁴ Kirjoitan sinulle näitä asioita, toivoen pääseväni pian luoksesi; ¹⁵ mutta jos viiwy, kirjoitan, jotta tietäisit, kuinka tulee käyttäytyä Jumalan huoneessa, joka on elävän Jumalan seurakunta, totuuden pylväs ja perustus. ¹⁶ Ilman epäilystä, jumalisuuden salaisuus on suuri:

Hän, joka ilmestyi lihassa, Vanhurskautettiin Hengessä, Nähtiin enkelien toimesta, Julistettiin kansojen keskuudessa, Ja häneen uskottiin maailmassa, Otettiin ylös kirkkauteen.

4 Henki sanoo selvästi, että tulevina aikoina jotkut luopuvat uskosta ja seuraavat eksyttäviä henkiä ja riivaajien oppeja, ² valheenpuhujien tekopyhyiden kautta, joiden omatunto on kuin polttinraudalla merkitty, ³ jotka kieltävät menemästä naimisiin ja vaativat pidättäytymään ruoista, jotka Jumala on luonut vastaanotettaviksi kiitollisuudella niiden toimesta, jotka uskovat ja tuntevat totuuden. ⁴ Sillä kaikki, minkä Jumala on luonut, on hyvää, eikä mikään ole hyljättävää, jos se otetaan vastaan kiitollisuudella; ⁵ sillä se pyhitetään Jumalan sanalla ja rukouksella. ⁶ Kun muistutat veljiä ja sisaria näistä asioista, olet hyvä Kristuksen Jeesuksen palvelija, jatkuvasti ravittuna uskon sanoilla ja terveellä opetuksella, jota olet seurannut. ⁷ Mutta vältt turhia tarinoita, jotka ovat tyypillisiä vanhoille naisille, ja harjoita itseäsi jumalisuuden tarkoituksessa; ⁸ sillä ruumiillinen harjoitus on hyödyllistä jonkin verran, mutta jumalisuus on arvokasta kaikin tavoin, sillä se sisältää lupauksen sekä nykyiseen elämään että tulevaan elämään. ⁹ Tämä on lausuma, joka on täysin hyväksymisen arvoinen. ¹⁰ Sillä tätä varten me

teemme työtä ja ponnistelemme, koska olemme asettaneet toivomme elävään Jumalaan, joka on kaikkien ihmisten Vapahtaja, erityisesti niiden, jotka uskovat. ¹¹ Käskytä ja opeta näitä asioita. ¹² Älköön kukaan halveksiko nuoruuttasi, vaan ole esimerkki uskoille puheessa, käytöksessä, rakkaudessa, uskossa ja puhtaudessa. ¹³ Kunnes tulen, omistaudu julkiseen lukemiseen, kehotukseen ja opetukseen. ¹⁴ Älä laiminlyö hengellistä lahjaa, joka on sinussa, joka annettiin sinulle profetian kautta vanhinten neuvoston kätten päällepanemisen kautta. ¹⁵ Ole ahkera näissä asioissa; syvenny niihin, jotta edistymisesi olisi ilmeinen kaikille. ¹⁶ Tarkkaa elämäsi ja oppiasi huolellisesti; pysy niissä, sillä tekemällä niin varmistat pelastuksen sekä itsellesi että niille, jotka kuuntelevat sinua.

5 Älä nuhtelee ankarasti vanhempaa miestä, vaan rohkaise häntä kuin isää, nuorempia miehiä kuin veljiä, ² vanhempia naisia kuin äitejä ja nuorempia naisia kuin sisaria, kaikessa puhtaudessa. ³ Kunniota leskiä, jotka ovat todella avun tarpeessa; ⁴ mutta jos jollakin leskellä on lapsia tai lastenlapsia, heidän tulee oppia osoittamaan kunnioitusta omaa perhettänsä kohtaan ja antamaan vastapalvelus vanhemmilleen; sillä tämä on Jumalan silmissä hyväksyttävää. ⁵ Mutta se, joka on todella leski ja jäänyt yksin, on asettanut toivonsa Jumalaan ja jatkaa anomisissa ja rukouksissa yötä päivää. ⁶ Mutta se, joka elää itsekkäästi, on kuollut, vaikka elääkin. ⁷ Anna nämä ohjeet, jotta he olisivat moitteettomia. ⁸ Kuitenkin, jos joku ei huolehdi omistaan, varsinkin perheestään, hän on kieltänyt uskon ja on pahempi kuin uskon. ⁹ Leski tulisi ottaa luetteloon vain, jos hän on vähintään kuusikymmentävuotias ja ollut yhden miehen vaimo, ¹⁰ ja hänellä on hyvä maine hyvistä teoista: jos hän on kasvattanut lapsia, jos hän on osoittanut vieraanvaraisuutta muukalaisille, jos hän on pessyt pyhien jalkoja, jos hän on auttanut hädässä olevia ja omistautunut kaikille hyville teoille. ¹¹ Mutta kieltäydy ottamasta nuorempia leskiä, sillä kun he tuntevat fyysisiä haluja, jotka vieraannuttavat heidät Kristuksesta, he haluavat mennä naimisiin, ¹² ja saavat tuomion, koska he ovat hylänneet aikaisemman lupauksensa. ¹³ Samalla he oppivat olemaan joutilaita, kulkemaan talosta taloon; eivätkä vain joutilaita, vaan myös juoruilevia ja utelaita, puhuen asioista, joita ei ole sopivaa mainita. ¹⁴ Siksi haluan, että nuoremmat lesket menevät naimisiin, saavat lapsia, hoitavat kotinsa ja eivätkä anna

1. Timoteuskirje

viholliselle tilaisuutta moitteeseen; ¹⁵ sillä jotkut ovat jo harhautuneet ja seuraavat nyt Saatanaa. ¹⁶ Jos joku uskova nainen on vastuussa leskistä, hänen tulee auttaa heitä, eikä seurakunnan pidä kuormittua, jotta se voi auttaa niitä, jotka ovat todella leskiä. ¹⁷ Vanhempia, jotka johtavat hyvin, tulee pitää kaksinkertaisen kunnian arvoisina, erityisesti niitä, jotka tekevät kovasti työtä saarnaamisessa ja opettamisessa. ¹⁸ Sillä Raamattu sanoo: "Älä sido puivan härän suuta," ja "Työmies on palkkansa arvoinen." ¹⁹ Älä ota vastaan syytöstä vanhempaa vastaan, ellei sitä vahvista kaksi tai kolme todistajaa. ²⁰ Niitä, jotka jatkavat synnissä, nuhtelee kaikkien edessä, jotta muutkin pelkäisivät. ²¹ Kehotan sinua vakavasti Jumalan ja Kristuksen Jeesuksen ja Hänen valittujen enkeliensä edessä pitämään nämä periaatteet ilman puolueellisuutta, tekemättä mitään puolueellisuuden hengessä. ²² Älä kiirehdi asettamaan käsiä kenenkään päälle ja siten osallistu muiden synteihin; pidä itsesi vapaana synnistä. ²³ Älä rajoita itseäsi juomaan vain vettä, vaan käytä vähän viiniä vatsasi ja usein toistuvien vaivojesi vuoksi. ²⁴ Jotkut ihmisten synnit ovat varsin ilmeisiä, edeltäen heitä tuomioon; toisten synnit seuraavat perässä. ²⁵ Samalla tavalla, hyvät teot ovat varsin ilmeisiä, eikä niitä, jotka ovat toisin, voida salata.

6 Kaikkien, jotka ovat ikeen alla orjina, tulee pitää omia isäntiään kaiken kunnian arvoisina, ettei Jumalan nimeä ja oppiamme pilkattaisi. ² Niiden, joilla on uskovia isäntiä, ei tule suhtautua heihin epäkunnioittavasti, koska he ovat veljiä tai sisaria. Sen sijaan heidän tulisi palvella heitä vielä paremmin, koska ne, jotka hyötyvät heidän palveluksestaan, ovat uskovia ja rakkaita. Opeta ja saarnaa näitä periaatteita. ³ Jos joku esittää toisenlaista oppia eikä hyväksy terveitä sanoja, meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen sanoja, ja oppia, joka on jumalisuuden mukainen, ⁴ hän on ylimielinen eikä ymmärrä mitään; mutta hänellä on epäterve halu kiistanalaisiin kysymyksiin ja sanakiistoihin, joista syntyy kateutta, riitaa, herjaavaa kieltä, pahoja epäilyksiä, ⁵ ja jatkuvaa kitkaa turmeltuneiden mielten ja totuudesta riistettyjen

ihmisten välillä, jotka luulevat, että jumalisuus on keino saada hyötyä. ⁶ Mutta jumalisuus on todellakin suuri hyöty, kun siihen liittyy tyytyväisyys. ⁷ Sillä emme ole tuoneet mitään maailmaan, emmekä voi viedä mitään pois. ⁸ Jos meillä on ruokaa ja vaatetusta, olemme niihin tyytyväisiä. ⁹ Mutta ne, jotka haluavat rikastua, lankeavat kiusaukseen ja ansaan, ja moniin järjettömiin ja vahingollisiin haluihin, jotka syökevät ihmisiä tuhoon ja perikatoon. ¹⁰ Sillä rahanhimo on kaikenlaisten pahojen juurena, ja jotkut, jotka ovat sitä himoineet, ovat eksyneet pois uskosta ja lävistäneet itsensä monilla tuskilla. ¹¹ Mutta vältä näitä asioita, sinä Jumalan mies, ja tavoittele vanhurskautta, jumalisuutta, uskoa, rakkautta, kestävyyttä ja lempeyttä. ¹² Käy jaloa uskon taistelua; tartu ikuisen elämään, johon sinut on kutsuttu, ja jonka puolesta teit hyvän tunnustuksen monien todistajien edessä. ¹³ Käsen sinua Jumalan edessä, joka antaa elämän kaikille asioille, ja Kristuksen Jeesuksen edessä, joka teki hyvän tunnustuksen Pontius Pilatuksen edessä, ¹⁴ että pidät käskyn tahrattomana ja moitteettomana meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ilmestymiseen asti, ¹⁵ jonka Hän paljastaa määrääkaana—Hän, joka on siunattu ja ainoa hallitsija, kuninkaiden Kuningas ja herrain Herra, ¹⁶ joka yksin omistaa kuolemattomuuden ja asuu lähestymättömässä valossa, jota kukaan ei ole nähnyt eikä voi nähdä. Hänelle olkoon kunnia ja ikuinen valta! Aamen. ¹⁷ Käskytä niitä, jotka ovat rikkaita tässä nykyisessä maailmassa, etteivät olisi ylimielisiä tai asettaisi toivoaan rikkauksien epävarmuuteen, vaan Jumalaan, joka runsaasti antaa meille kaiken nautittavaksi. ¹⁸ Ohjaa heitä tekemään hyviä tekoja, olemaan runsaita hyvissä töissä, olemaan anteliaita ja valmiita jakamaan, ¹⁹ kooten itselleen hyvän perustuksen tulevaisuutta varten, jotta he voisivat tarttua todelliseen elämään. ²⁰ Timoteus, varjele se, mikä on uskottu sinulle, välttämällä maallista, tyhjää puhetta ja vastakkaisia väitteitä siitä, mitä väärin kutsutaan "tiedoksi"— ²¹ jonka jotkut ovat tunnustaneet ja sen seurauksena eksyneet pois uskosta. Olkoon armo kanssasi.

2. Timoteuskirje

1 Paavali, Kristuksen Jeesuksen apostoli Jumalan tahdosta, elämän lupauksen mukaisesti, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, ² Timoteukselle, rakkaalle lapselleni: Tulkoon sinulle armo, laupeus ja rauha Jumalalta, Isältä, ja Kristukselta Jeesukselta, meidän Herraltamme. ³ Minä kiitan Jumalaa, jota palvelen puhtaalla omallatunnolla, kuten esi-isäni, kun muistan sinua jatkuvasti rukouksissani sekä yöllä että päivällä, ⁴ kaivaten nähdä sinua, kun muistan kyyneläsi, jotta täytyisin ilolla. ⁵ Sillä muistan vilpittömän uskon, joka sinussa on, joka ensin asui isoäidissäsi Loikessa ja äidissäsi Eunikeassa, ja olen varma, että se on myös sinussa. ⁶ Tämän vuoksi muistutan sinua virittämään uudelleen Jumalan lahjan, joka on sinussa minun kätenpäällepanemiseni kautta. ⁷ Sillä Jumala ei ole antanut meille pelkuruuden henkeä, vaan voiman, rakkauden ja itsekurin hengen. ⁸ Älä siis häpeä todistusta Herrastamme, äläkä minua, hänen vankiaan; vaan kärsi kanssani vaivaa evankeliumin tähden Jumalan voimalla, ⁹ joka on pelastanut meidät ja kutsunut meidät pyhällä kutsulla, ei tekojemme mukaan, vaan oman tarkoituksensa ja armonsa mukaan, joka annettiin meille Kristuksessa Jeesuksessa ennen ikuisia aikoja, ¹⁰ mutta joka nyt on tullut ilmi meidän Vapahtajamme Kristuksen Jeesuksen ilmestymisen kautta, joka on kukistanut kuoleman ja tuonut elämän ja katoamattomuuden valoon evankeliumin kautta, ¹¹ jonka julistajaksi, apostoliksi ja opettajaksi minut on asetettu. ¹² Tämän vuoksi minä myös kestään nämä asiat; enkä kuitenkaan häpeä, sillä tiedän, keneen olen uskonut, ja olen vakuuttunut, että hän pystyy varjelemaan sen, mitä olen uskonut hänelle siihen päivään asti. ¹³ Pidä kiinni terveellisen opetuksen kaavasta, jonka olet kuullut minulta, uskossa ja rakkaudessa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa. ¹⁴ Varjele, Pyhän Hengen kautta, joka meissä asuu, se aarre, joka on uskottu sinulle. ¹⁵ Tiedät, että kaikki, jotka ovat Aasiassa, kääntyivät pois minusta, mukaan lukien Fygelus ja Hermogenes. ¹⁶ Herra osoittakoon laupeutta Onesiforuksen perheelle, sillä hän usein virkisti minua eikä hävennyt kahleitani; ¹⁷ mutta kun hän oli Roomassa, hän etsi minua ahkerasti ja löysi minut—¹⁸ antakoon Herra hänen löytää laupeuden Herralta sinä päivänä—ja sinä tiedät hyvin, mitä palveluksia hän teki Efesossa.

2 Ole siis, poikani, vahva siinä armossa, joka on Kristuksessa Jeesuksessa. ² Minkä olet minulta kuullut monien todistajien läsnä ollessa, usko se luotettaville henkilöille, jotka kykenevät opettamaan myös muita. ³ Kärsi vaikeuksia kanssani, kuten omistautunut Kristuksen Jeesuksen sotilas. ⁴ Ei yksikään sotilas, joka palvelee aktiivisesti, sotkeudu jokapäiväisen elämän huoliin, jotta hän voisi miellyttää häntä, joka on hänet värvännyt. ⁵ Ja jos joku kilpailee urheilijana, häntä ei kruunata voittajaksi, ellei hän kilpaile sääntöjen mukaan. ⁶ Ahkera maanviljelijä saa olla ensimmäinen, joka nauttii sadosta. ⁷ Mieti, mitä sanon, ja Herra antaa sinulle ymmärryksen kaikessa. ⁸ Muista Jeesusta Kristusta, joka on herätetty kuolleista, Daavidin jälkeläinen, kuten julistan evankeliumissani, ⁹ jonka vuoksi kestään kärsimystä jopa vankeuteen asti kuin rikollinen; mutta Jumalan sana ei ole kahlehdittu. ¹⁰ Tämän vuoksi kestään kaiken valittujen tähden, jotta hekin saisivat pelastuksen, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, yhdessä ikuisen kirkkauden kanssa. ¹¹ Tämä sana on luotettava:

Sillä jos olemme kuolleet hänen kanssaan, saamme myös elää hänen kanssaan; ¹² Jos kestäimme, saamme myös hallita hänen kanssaan; Jos kiellämme hänet, hänkin kieltää meidät; ¹³ Jos olemme uskottomia, hän pysyy uskollisena, sillä hän ei voi kieltää itseään.

¹⁴ Muistuta heitä näistä asioista ja kehotta heitä vakavasti Jumalan edessä olemaan väittelemättä sanoista, mikä on turhaa ja johtaa kuulijoiden tuhoon. ¹⁵ Pyrkikää kaikin tavoin esittäytymään Jumalalle hyväksyttynä työntekijänä, joka ei tarvitse hävetä, oikein käsitellen totuuden sanaa. ¹⁶ Mutta vältä epäkunnioittavaa ja tyhjää puhetta, sillä se johtaa yhä suurempaan jumalattomuuteen, ¹⁷ ja heidän puheensa leviää kuin haitallinen infektiio. Heidän joukossaan ovat Hymeneus ja Filetus, ¹⁸ jotka ovat eksyneet totuudesta, väittäen, että ylösnousemus on jo tapahtunut, ja he horjuttavat joidenkin uskoa. ¹⁹ Kuitenkin Jumalan lujaa perustusta pysyy lujana, ja siinä on tämä sinetti: "Herra tuntee omansa;" ja, "Jokaisen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, on käännettävä pois pahuudesta." ²⁰ Suureessa talossa ei ole ainoastaan kultaisia ja hopeisia astioita, vaan myös puisia ja savisia, ja jotkut ovat kunniaa varten, kun taas toiset häpeää varten. ²¹ Jos siis joku puhdistaa itsensä näistä asioista, hänestä tulee kunnia-astia,

2. Timoteuskirje

pyhitetty, Mestarille hyödyllinen, valmistettu jokaiseen hyvään työhön.²² Pakene nyt nuoruuden haluja ja tavoittele vanhurskautta, uskoa, rakkautta ja rauhaa niiden kanssa, jotka huutavat avuksi Herraa puhtaasta sydäimestä.²³ Mutta hylkää typerät ja tietämättömät väittelyt, tietäen, että ne synnyttävät riitoja.²⁴ Herran palvelijan ei pidä olla riitaisa, vaan olla ystävällinen kaikille, taitava opettamaan, kärsivällinen, kun häntä kohdellaan väärin,²⁵ lempeästi oikaisten niitä, jotka vastustavat, jospa Jumala antaisi heille parannuksen johtamaan totuuden tuntemiseen,²⁶ ja he tulisivat järkiinsä ja pääsisivät pakoon pahalaisen ansasta, joka on vanginnut heidät tekemään hänen tahtonsa.

3 Mutta tiedä tämä, että viimeisinä päivinä tulee vaikeita aikoja.² Sillä ihmiset ovat itsekeskeisiä, rahanahneita, kerskailevia, ylimielisiä, herjaajia, vanhemmilleen tottelemattomia, kiittämättömiä, epäpyhiä,³ rakkaudettomia, sovittamattomia, panettelijoita, hillittömiä, raakoja, hyvän vihaajia,⁴ petteureita, uhkarohkeita, omahyväisiä, nautinnon rakastajia enemmän kuin Jumalan palvelijoita,⁵ joilla on jumalisuuden ulkokuori, mutta he kieltävät sen voiman; karta sellaisia.⁶ Sillä heidän joukostaan ovat ne, jotka tunkeutuvat taloihin ja kietovat pauloihinsa syntien rasittamia, monenlaisten himojen johtamia heikkoja naisia,⁷ jotka aina oppivat, mutta eivät koskaan voi päästä totuuden tuntemiseen.⁸ Niin kuin Jannes ja Jambres vastustivat Moosesta, niin nämäkin miehet vastustavat totuutta, mieleltään turmeltuneita, uskossa kelvottomia.⁹ Mutta he eivät etene pitkälle, sillä heidän mielettömyytensä tulee ilmi kaikille, niin kuin kävi Jannelle ja Jambrellekin.¹⁰ Mutta sinä olet seurannut minun opetustani, elämäntapaani, tarkoitustani, uskoani, kärsivällisyyttäni, rakkaustani, kestävyyttäni,¹¹ vainoja ja kärsimyksiä, sellaisia kuin minulle tapahtui Antiokiassa, Ikoniumissa ja Lystrassa—mitä vainoja kestinkään, ja kaikista niistä Herra minut pelasti!¹² Ja kaikki, jotka tahtovat elää jumalisesti Kristuksessa Jeesuksessa, joutuvat vainottaviksi.¹³ Mutta pahat ihmiset ja petkuttajat menevät yhä pahemmiksi, eksyttäen ja eksyen.¹⁴ Mutta pysy sinä siinä, minä olet oppinut ja mistä olet varma, tietäen, keittä olet sen oppinut,¹⁵ ja koska lapsuudestasi asti olet tuntenut pyhät kirjoitukset, jotka voivat tehdä sinut viisaaksi pelastukseen uskon kautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.¹⁶ Jokainen kirjoitus, joka on syntynyt Jumalan Hengestä, on hyödyllinen

opetukseksi, nuhteeksi, ojennukseksi ja kasvatukseksi vanhurskaudessa,¹⁷ jotta Jumalan palvelija olisi täydellinen, kaikkiin hyviin tekeihin varustautunut.

4 Minä kehotan sinua vakavasti Jumalan ja Kristuksen Jeesuksen edessä, joka on tuomitseva elävät ja kuolleet, hänen ilmestymisensä ja valtakuntansa kautta:² Julista sanaa; ole valmiina, olipa aika suotuista tai ei; nuhtele, moiti ja rohkaise, suurella kärsivällisyydellä ja huolellisella opetuksella.³ Sillä aika tulee, jolloin he eivät siedä tervettä oppia; mutta haluten saada korvansa kuitsemaan, he kokoavat itselleen opettajia omien mielihalujaan mukaan,⁴ ja he kääntyvät pois kuulemasta totuutta ja eksyvät taruihin.⁵ Mutta sinä, ole maltillinen kaikessa, kestä kärsimykset, tee evankelistan työ, täytyä palvelutehtäväsi.⁶ Sillä minut uhrataan jo, ja lähtöni aika on lähellä.⁷ Olen kilvoitellut hyvän kilvoituksen, olen juossut kilpailun loppuun, olen säilyttänyt uskon;⁸ Tulevaisuudessa minulle on varattuna vanhurskauden seppele, jonka Herra, vanhurskas Tuomari, antaa minulle sinä päivänä; eikä vain minulle, vaan myös kaikille, jotka ovat ikävöineet hänen ilmestymistään.⁹ Tee parhaasi tullaksesi luokseni pian;¹⁰ sillä Demas, rakastettuaan tätä nykyistä maailmaa, on jättänyt minut ja mennyt Tessalonikaan; Kreskens on mennyt Galatiaan, Titus Dalmatiaan.¹¹ Vain Luukas on kanssani. Ota Markus ja tuo hänet mukana, sillä hän on minulle hyödyksi työssäni.¹² Olen lähettänyt Tykikuksen Efesoona.¹³ Kun tulet, tuo viitta, jonka jätin Troakseen Karpon luo, ja kirjat, erityisesti pergamentit.¹⁴ Aleksander vaskiseppä teki minulle paljon pahaa; Herra maksaa hänelle hänen tekojensa mukaan.¹⁵ Varo häntä itsekin, sillä hän vastusti voimakkaasti sanomaamme.¹⁶ Ensimmäisessä puolustuksessani ei kukaan tukenut minua, vaan kaikki jättivät minut; älköön sitä heille luettako syyksi.¹⁷ Mutta Herra seisoi rinnallani ja antoi minulle voimaa, jotta minun kauttani sanoma tulisi täysin julistetuksi, ja kaikki pakanat kuulisivat; ja minut pelastettiin leijonan kidasta.¹⁸ Herra pelastaa minut kaikista pahoista teoista ja vie minut turvallisesti taivaalliseen valtakuntaansa; hänelle olkoon kunnia aina ja ikuisesti. Aamen.¹⁹ Lähetä terveiset Priskalle ja Akvilalle sekä Onesiforuksen perheelle.²⁰ Erastus jäi Korinttiin, mutta Trophimuksen jätin sairaana Miletoon.²¹ Tee parhaasi tullaksesi ennen talvea. Eubulus lähettää sinulle terveisensä, samoin Pudens,

2. Timoteuskirje

Linus, Klaudia ja kaikki veljet ja sisaret. ²² Olkoon kanssanne.
Herra sinun henkesi kanssa. Olkoon armo

Tituskirje

1 Paavali, Jumalan palvelija ja Jeesuksen Kristuksen apostoli, Jumalan valittujen uskon ja jumalisuuteen johtavan totuuden tuntemisen tähden—² iankaikkisen elämän toivossa, jonka Jumala, joka ei valehtele, on luvannut kauan sitten,³ ja nyt oikeaan aikaan on ilmoittanut julistuksen kautta, joka on uskottu minulle Jumalan, meidän Vapahtajamme, käskystä,⁴ Titukselle, todelliselle pojalleni yhteisessä uskossamme: Armo ja rauha Jumalalta, Isältä, ja Kristukselta Jeesukselta, meidän Vapahtajaltamme.⁵ Syy, miksi jätin sinut Kreetaan, oli se, että voisit järjestää kuntoon sen, mikä oli jäänyt kesken, ja asettaa vanhimmat joka kaupunkiin, kuten minä sinua käskin.⁶ Vanhimman tulee olla moitteeton, yhden vaimon mies, jolla on uskovia lapsia, joita ei syytetä hillittömyydestä tai tottelemattomuudesta.⁷ Koska valvojan tulee olla Jumalan huoneenhaltija, hänen tulee olla moitteeton—ei itsepäinen, ei äkkipikainen, ei viinin orja, ei väkivaltainen, ei häpeällisen voiton tavoittelija.⁸ Sen sijaan hänen tulee olla vieraanvarainen, hyvän ystävä, maltillinen, oikeamielinen, pyhä ja kurinalainen.⁹ Hänen tulee pitää kiinni luotettavasta sanomasta, kuten se on opetettu, jotta hän voi rohkaista muita terveellä opetuksella ja kumota ne, jotka sitä vastustavat.¹⁰ Sillä on paljon kapinallisia, turhanpuhujia ja eksyttäjiä, erityisesti ympärileikattujen joukossa.¹¹ Heidät täytyy vaintaa, koska he häiritsevät kokonaista perheitä opettamalla asioita, joita ei pitäisi opettaa—häpeällisen voiton tähden.¹² Eräs heidän omista profeetoistaan on sanonut: "Kreetalaiset ovat aina valehtelijoita, pahoja petoja, laiskoja syömäreitä."¹³ Tämä todistus on tosi. Siksi nuhtele heitä ankarasti, jotta he olisivat terveitä uskossa.¹⁴ Eivätkä kiinnittäisi huomiota juutalaisiin myynteihin tai ihmisten käskyihin, jotka kääntyvät pois totuudesta.¹⁵ Puhtaille kaikki on puhdasta, mutta saastuneille ja epäuskoisille mikään ei ole puhdasta. Heidän mielensä ja omatuntonsa ovat todella saastuneet.¹⁶ He väittävät tuntevansa Jumalan, mutta teoillaan he kieltävät Hänet. He ovat kauhistuttavia, tottelemattomia ja kelvottomia mihinkään hyvään työhön.

2 Mutta sinä, puhu sitä, mikä sopii terveeseen oppiin.² Vanhusten miesten tulee olla raittiita, arvokkaita, maltillisia, terveitä uskossa, rakkaudessa ja kestävyudessa.³ Samoin vanhempien naisten tulee käyttäytyä kunnioittavasti, välttää

panettelua ja liiallista viinin käyttöä, ja heidän tulee opettaa sitä, mikä on hyvää.⁴ Näin he voivat rohkaista nuoria naisia rakastamaan miehiään ja lapsiaan,⁵ olemaan järkeviä, puhtaita, ahkeria kotona, ystävällisiä ja alistuvia omille miehilleen, jotta Jumalan sanaa ei häpäistäisi.⁶ Samoin kehota nuoria miehiä olemaan järkeviä.⁷ Kaikessa näytät itse esimerkkiä hyvistä teoista, vilpittömyyttä opetuksessa, arvokkuutta,⁸ tervettä puhetta, jota ei voida moittia, jotta vastustajamme häpeäisivät, kun heillä ei ole mitään pahaa sanottavaa meistä.⁹ Kehota orjia olemaan kaikessa kuuliaisia isännilleen, olemaan miellyttäviä, ei väitteleviä,¹⁰ eikä varastamaan, vaan osoittamaan täydellistä luotettavuutta, jotta he kaikin tavoin edistäisivät Jumalan, meidän Vapahtajamme, opetusta.¹¹ Sillä Jumalan armo on ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille,¹² opettaen meitä hylkäämään jumalattomuuden ja maailmalliset himot ja elämään maltillisesti, vanhurskaasti ja jumalisesti nykyisessä ajassa,¹³ odottaessamme autuasta toivoa ja suuren Jumalamme ja Vapahtajamme, Jeesuksen Kristuksen, kirkkauden ilmestymistä,¹⁴ joka antoi itsensä meidän puolestamme lunastaakseen meidät kaikesta laittomuudesta ja puhdistaa itselleen kansan, joka on hänen omaisuuttaan, innokas tekemään hyviä tekoja.¹⁵ Näitä asioita sinun tulee puhua, kehottaa ja nuhdella kaikella arvovallalla. Älköön kukaan halveksiko sinua.

3 Muistuta heitä olemaan alamaisia hallitusmiehille ja esivalloille, olemaan kuuliaisia ja valmiita kaikkiin hyviin tekeihin,² etteivät he puhu pahaa kenestäkään, välttelevät riitelyä, ovat lempeitä ja osoittavat täydellistä kohteliaisuutta kaikkia ihmisiä kohtaan.³ Sillä mekin olimme ennen ymmärtämättömiä, tottelemattomia, eksyneitä, monenlaisten himojen ja nautintojen orjia, eläen pahuudessa ja kateudessa, olimme vihattavia ja vihasimme toisiamme.⁴ Mutta kun Jumalan, meidän Vapahtajamme, hyvyys ja rakkaus ihmisiä kohtaan ilmestyi,⁵ hän pelasti meidät, ei vanhurskaudessa tekemiemme tekojen ansiosta, vaan armonsa mukaan, uudestisyntymisen peson ja Pyhän Hengen uudistuksen kautta,⁶ jonka hän runsaasti vuodatti meidän päällemme Jeesuksen Kristuksen, meidän Vapahtajamme, kautta,⁷ että me, hänen armonsa kautta vanhurskautettuina, tulisimme iankaikkisen elämän toivon perillisiiksi.⁸ Tämä sana on varma, ja minä tahdon, että sinä painotat näitä

Tituskirje

asioita, jotta ne, jotka uskovat Jumalaan, kiinnittäisivät huomiota hyviin tekoihin. Nämä asiat ovat erinomaisia ja hyödyllisiä kaikille. ⁹ Mutta vältä tyhmiä kiistoja, sukuluetteloja, riitoja ja lainopillisia väittelyitä, sillä ne ovat hyödyttömiä ja turhia. ¹⁰ Varoita eripuraisuuden aiheuttajaa kerran, ja varoita häntä toisen kerran. Sen jälkeen älä enää ole tekemisissä hänen kanssaan, ¹¹ sillä tiedät, että sellainen ihminen on turmeltunut ja syntinen, ja hän on tuominnut itsensä. ¹² Kun lähetän Artemaan tai

Tykikoksen luoksesi, tee parhaasi tullaksesi luokseni Nikopoliin, sillä olen päättänyt viettää talven siellä. ¹³ Auta huolellisesti lakimies Zenasta ja Apollosta heidän matkallaan, varmistaen, että heiltä ei puutu mitään. ¹⁴ Meidän kansamme on opittava omistautumaan hyviin tekoihin kiireellisten tarpeiden täyttämiseksi, jotta he eivät olisi hedelmättömiä. ¹⁵ Kaikki, jotka ovat kanssani, lähettävät sinulle tervehdyksensä. Tervehdi niitä, jotka rakastavat meitä uskossa. Armo olkoon teidän kaikkien kanssa.

Filemonkirje

1 Paavali, Kristuksen Jeesuksen vanki, ja Timoteus, veljemme, Filemonille, rakkaalle ystäväillemme ja työtoverillemme—² ja sisarellemme Apphialle ja taistelutoverillemme Arkippukselle sekä seurakunnalle, joka kokoontuu sinun kodissasi:³ Armo ja rauha Jumalalta, meidän Isältämme, ja Herralta Jeesukselta Kristukselta.⁴ Minä kiitän aina Jumalaani, kun muistan sinua rukouksissani,⁵ koska kuulen rakkaudestasi ja uskostasi, joka sinulla on Herraa Jeesusta ja kaikkia pyhiä kohtaan.⁶ Rukoilen, että uskosi yhteys tulisi vaikuttavaksi ymmärtämällä kaikki hyvä, mitä meillä on Kristuksen tähden.⁷ Rakkautesi on tuonut minulle suurta iloa ja lohdutusta, sillä sinä, veli, olet virvoittanut pyhien sydämet.⁸ Vaikka minulla on Kristuksessa täysi rohkeus käskeä sinua tekemään, mikä on oikein,⁹ niin rakkauden tähden mieluummin vetoan sinuun—minä, Paavali, sellainen kuin olen, vanha mies ja nyt myös Kristuksen Jeesuksen vanki—¹⁰ vedon sinuun poikani Onesimuksen puolesta, jonka olen synnyttänyt vankeudessa.¹¹ Hän oli ennen sinulle hyödytön, mutta nyt hän on hyödyllinen sekä sinulle että minulle.¹² Lähetän hänet takaisin sinulle, lähetän osan omaa sydäntäni.¹³ Olisin halunnut pitää hänet luonani, jotta hän palvelisi minua sinun puolestasi evankeliumin vuoksi

tapahtuneessa vankeudessa.¹⁴ Mutta en halunnut tehdä mitään ilman suostumustasi, jotta hyvytesi ei olisi pakotettua vaan vapaaehtoista.¹⁵ Ehkäpä juuri siksi hänet erotettiin sinusta hetkeksi, että saisit hänet takaisin ikuisesti—¹⁶ ei enää pelkästään palvelijana, vaan enemmän kuin palvelija, rakkaana veljenä, erityisesti minulle, mutta kuinka paljon enemmän sinulle, sekä lihassa että Herrassa.¹⁷ Jos pidät minua toverinasi, ota hänet vastaan niin kuin ottaisit minut.¹⁸ Jos hän on aiheuttanut sinulle vahinkoa tai on sinulle velkaa jotakin, pidä se minun vastuullani.¹⁹ Minä, Paavali, kirjoitan tämän omalla kädelläni—minä maksan sen—puhumattakaan siitä, että olet minulle velkaa jopa oman itsesi.²⁰ Kyllä, veli, anna minun saada sinusta hyötyä Herrassa; virvoita sydämeni Kristuksessa.²¹ Luottaen halukkuuteesi noudattaa, kirjoitan sinulle, tietäen, että teet vielä enemmän kuin pyydän.²² Valmista samalla minulle majoitus, sillä toivon rukouksiesi kautta pääseväni takaisin luoksesi.²³ Epaphras, joka on vankina kanssani Kristuksen Jeesuksen tähden, lähettää sinulle tervehdyksensä.²⁴ Samoin Markus, Aristarkus, Demas ja Luukas, työtoverini.²⁵ Herran Jeesuksen Kristuksen armo olkoon sinun henkesi kanssa. Aamen.

Heprealaiskirje

1 Muinaisina aikoina Jumala puhui esi-isillemme profeettojen kautta monin eri tavoin ja eri aikoina, ² mutta näinä viimeisinä päivinä Hän on puhunut meille Poikansa kautta, jonka Hän on asettanut kaiken perilliseksi ja jonka kautta Hän myös loi maailmankaikkeuden. ³ Poika on Jumalan kirkkauden säteily ja Hänen olemuksensa tarkka kuva, ylläpitäen kaikkea voimallisella sanallaan. Kun Hän oli toimittanut puhdistuksen synneistä, Hän istuutui Majesteetin oikealle puolelle korkeuksissa. ⁴ Näin Hänestä tuli niin paljon enkelien yläpuolella oleva, kuin Hänen perimänsä nimi on heidän nimeään jalompi. ⁵ Sillä kenelle enkeleistä Jumala on koskaan sanonut,

"Sinä olet Minun Poikani; tänä päivänä Minä olen sinut synnyttänyt?"

Tai jälleen,

"Minä olen oleva Hänen Isänsä, ja Hän on oleva Minun Poikani?"

⁶ Ja jälleen, kun Jumala tuo esikoisensa maailmaan, Hän sanoo,

"Kumartakoot Häntä kaikki Jumalan enkelit."

⁷ Enkeleistä Hän sanoo,

"Hän tekee enkelinsä tuuliksi, ja palvelijansa tulen liekeiksi."

⁸ Mutta Pojasta Hän sanoo,

"Sinun valtaistuimesi, Jumala, on aina ja ikuisesti; oikeuden valtikka on Sinun valtakuntasi valtikka. ⁹ Sinä olet rakastanut vanhurskautta ja vihannut vääryyttä; sen tähden Jumala, sinun Jumalasi, on voidellut Sinut ilon öljyllä yli kumppaniesi."

¹⁰ Hän sanoo myös,

"Alussa, Herra, Sinä perustit maan perustukset, ja taivaat ovat Sinun kättesi työtä. ¹¹ Ne katoavat, mutta Sinä pysyt; ne kaikki vanhenevat kuin vaate."

¹² Sinä käärit ne kokoon kuin viitan; kuin vaate, ne muuttuvat. Mutta Sinä pysyt muuttumattomana, ja Sinun vuotesi eivät loppu."

¹³ Kenelle enkeleistä Jumala on koskaan sanonut,

"Istu Minun oikealle puolelleni kunnes Minä teen vihollisesi jalkojesi astinlaudaksi?"

¹⁴ Eivätkö kaikki enkelit ole palvelevia henkiä, lähetetty palvelemaan niitä, jotka saavat peria pelastuksen?

2 Tästä syystä meidän on kiinnitettävä erityistä huomiota siihen, mitä olemme kuulleet, ettemme ajautuisi siitä pois. ² Sillä jos enkelien kautta puhuttu sana oli muuttumaton, ja jokainen rikkomus ja tottelemattomuus sai oikeudenmukaisen rangaistuksen, ³ kuinka me voimme välttää, jos laiminlyömmme näin suuren pelastuksen? Tämä pelastus, josta Herra alun perin puhui, vahvistettiin meille niiden kautta, jotka kuulivat hänet. ⁴ Jumala todisti siitä myös merkeillä, ihmeillä ja erilaisilla ihmeteoilla sekä Pyhän Hengen lahjoilla, jotka jaettiin Hänen tahtonsa mukaan. ⁵ Sillä ei enkeleille Hän ole alistanut tulevaa maailmaa, josta me puhumme. ⁶ Mutta joku on todistanut jossain sanoen:

"Mikä on ihminen, että Sinä häntä muistat, tai ihmisen poika, että Sinä pidät hänestä huolta? ⁷ Sinä teit hänet vähän alemmaksi kuin enkelit; Sinä kruunasit hänet kirkkaudella ja kunnialla ⁸ ja asetit kaiken hänen jalkojensa alle."

Alistaessaan kaiken hänen valtaansa, Hän ei jättänyt mitään, mikä ei olisi hänen alaisuudessaan. Kuitenkin tällä hetkellä emme näe kaikkea alistettuna hänelle. ⁹ Mutta me näemme Jeesuksen, joka tehtiin vähäksi aikaa alemmaksi kuin enkelit, nyt kruunattuna kirkkaudella ja kunnialla Hänen kärsimyksensä ja kuolemansa vuoksi, jotta Jumalan armosta Hän maistaisi kuolemaa kaikkien puolesta. ¹⁰ Sillä Hänelle, jonka vuoksi ja jonka kautta kaikki on olemassa, oli sopivaa, että tuodessaan monia poikia ja tyttäriä kirkkauteen, Hän tekisi heidän pelastuksensa uranuurtajan täydelliseksi kärsimysten kautta. ¹¹ Sillä sekä se, joka pyhittää, että ne, jotka pyhitetään, ovat kaikki yhdestä Isästä. Tästä syystä Hän ei häpeä kutsua heitä veljikseen ja sisarikseen, ¹² sanoen:

"Minä julistan Sinun nimeäsi veljilleni ja sisarilleni; seurakunnan keskellä minä laulan ylistystäsi."

¹³ Ja edelleen,

"Minä panen luottamukseni Häneen."

Ja myös,

"Tässä olen, yhdessä niiden lasten kanssa, jotka Jumala on minulle antanut."

Heprealaiskirje

¹⁴ Koska lapset ovat osallisia lihasta ja verestä, Hän itsekin tuli osalliseksi samasta, jotta kuoleman kautta Hän voisi tuhota sen, jolla on kuoleman valta, se on, paholaisen, ¹⁵ ja vapauttaa ne, jotka kuoleman pelon vuoksi olivat koko elämänsä ajan orjuudessa. ¹⁶ Sillä varmasti Hän ei auta enkeleitä, vaan Hän auttaa Abrahamin jälkeläisiä. ¹⁷ Sen vuoksi Hänen täytyi tulla veljiensä kaltaiseksi kaikessa, jotta Hän voisi tulla armolliseksi ja uskolliseksi ylimmäiseksi papiksi Jumalaan liittyvissä asioissa, tekemään sovituksen kansan synneistä. ¹⁸ Sillä koska Hän itse oli kiusattu kärsimyksissään, Hän pystyy auttamaan niitä, joita kiusataan.

3 Sen tähden, pyhät veljet ja sisaret, taivaallisen kutsun osalliset, kiinnittäkää ajatuksenne Jeesukseen, tunnustuksemme apostoliin ja ylimmäiseen pappiin. ² Hän oli uskollinen hänelle, joka hänet asetti, aivan kuten Mooses oli uskollinen koko hänen huoneessaan. ³ Sillä Jeesusta on pidetty suuremman kirkkauden arvoisena kuin Moosesta, aivan kuten talon rakentajalla on enemmän kunniaa kuin talolla itsellään. ⁴ Sillä jokaisen talon rakentaa joku, mutta Jumala on kaiken luoja. ⁵ Mooses oli uskollinen palvelijana koko Jumalan huoneessa, todistaen siitä, mitä tultaisiin puhumaan myöhemmin. ⁶ Mutta Kristus on uskollinen Poikana Jumalan huoneen yli. Ja me olemme hänen huoneensa, jos pidämme lujasti kiinni luottamuksestamme ja toivosta, josta kerskaamme. ⁷ Sen tähden, kuten Pyhä Henki sanoo:

"Tänään, jos kuulette hänen äänensä, ⁸ älkää paaduttako sydämiänne kapinan aikana, koetuksen aikana erämaassa,

⁹ missä isänne koettelivat ja koettivat minua, ja näkivät tekoni neljäkymmenen vuoden ajan.

¹⁰ Sen tähden minä vihastuin siihen sukupolveen, ja sanoin: 'Heidän sydämensä eksyy aina, eivätkä he ole tunteneet teitäni.' ¹¹ Niinpä minä vannoin vihassani, 'He eivät pääse minun lepopaikkaani.'"

¹² Katsokaa, veljet ja sisaret, ettei kenelläkään teistä ole pahaa, epäuskoista sydäntä, joka kääntyy pois elävästä Jumalasta. ¹³ Vaan rohkaiskaa toisianne joka päivä, niin kauan kuin sanotaan "Tänään", ettei kukaan teistä paatuisi synnin petollisuuden kautta. ¹⁴ Sillä me olemme tulleet Kristuksen osallisiksi, jos pidämme alkuperäisen vakaumuksemme lujasti loppuun asti. ¹⁵ Kuten on sanottu:

"Tänään, jos kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne kapinan aikana."

¹⁶ Keitä olivat ne, jotka kuulivat ja kapinoivat? Eivätkö he olleet kaikki ne, jotka Mooses johti pois Egyptistä? ¹⁷ Ja keihin Jumala oli tyytymätön neljäkymmenen vuoden ajan? Eivätkö he olleet ne, jotka tekivät syntiä, joiden ruumiit kaatuivat erämaassa? ¹⁸ Ja kenelle hän julisti, etteivät he pääse hänen lepopaikkaansa, ellei niille, jotka olivat tottelemattomia? ¹⁹ Niinpä ymmärrämme, etteivät he voineet päästä sisään epäuskon vuoksi.

4 Olkaamme siis varovaisia, ettei kukaan teistä näyttäisi jääneen siitä osattomaksi, kun lupaus hänen lepoonsa pääsemisestä on yhä voimassa. ² Sillä meille on julistettu hyvä sanoma, niin kuin heillekin; mutta kuulemastaan ei ollut heille hyötyä, koska se ei uskossa yhdistynyt niihin, jotka sen kuulivat. ³ Sillä me, jotka olemme uskoneet, pääsemme siihen lepoon, niin kuin hän on sanonut:

"Niin kuin minä vihassani vannoin, 'He eivät pääse minun leponi paikkaan,'" vaikka hänen tekonsa olivat valmiit maailman perustamisesta asti.

⁴ Sillä hän on jossain sanonut seitsemännestä päivästä näin: "Ja Jumala lepäsi seitsemäntenä päivänä kaikista teoistaan." ⁵ Ja taas tässä kohdassa: "He eivät pääse minun leponi paikkaan." ⁶ Koska siis jotkut pääsevät siihen, ja ne, joille hyvä sanoma ensin julistettiin, eivät päässeet tottelemattomuuden vuoksi, ⁷ hän taas määrää tietyn päivän, nimittäin "Tänään", kun hän pitkän ajan kuluttua puhuu Daavidin kautta, niin kuin on sanottu aiemmin:

"Tänään, jos kuulette hänen äänensä, älkää paaduttako sydämiänne."

⁸ Sillä jos Joosua olisi antanut heille levon, Jumala ei olisi puhunut myöhemmin toisesta päivästä. ⁹ Niinpä Jumalan kansalle on yhä tarjolla sapatinlepo. ¹⁰ Sillä joka pääsee hänen lepoonsa, lepää myös omista teoistaan, niin kuin Jumala lepäsi omistaan. ¹¹ Pyrkikäämme siis kaikin voimin pääsemään siihen lepoon, ettei kukaan lankeaisi seuraamalla heidän tottelemattomuutensa esimerkkiä. ¹² Sillä Jumalan sana on elävä ja voimallinen, terävämpi kuin mikään kaksiteräinen miekka, lävistäen sielun ja hengen, nivelten ja ytimien jakoon asti; se tuomitsee sydämen ajatukset ja aiheet. ¹³ Eikä mikään luotu ole hänen katseeltaan piilossa. Kaikki on paljastettu ja

Heprealaiskirje

alastonta hänen silmiensä edessä, jolle meidän on tehtävä tili. ¹⁴ Koska meillä siis on suuri ylimmäinen pappi, joka on läpäissyt taivaat, Jeesus, Jumalan Poika, pitääkäämme lujasti kiinni tunnustuksestamme. ¹⁵ Sillä meillä ei ole ylimmäistä pappia, joka ei voisi myötäellä heikkouksiämme, vaan hän, joka on ollut kaikessa kiusattu samalla tavalla kuin me, kuitenkin ilman syntiä. ¹⁶ Lähestykäämme siis rohkeasti armon valtaistuinta, jotta saisimme laupeuden ja löytäisimme armon avuksemme oikeaan aikaan.

5 Jokainen ylipappi valitaan ihmisten joukosta ja asetetaan toimimaan ihmisten puolesta Jumalaan liittyvissä asioissa, uhraamaan lahjoja ja uhreja syntien edestä. ² Hän voi suhtautua lempeästi tietämättömiin ja harhaan joutuneisiin, koska hän itsekin on heikkouden alainen. ³ Tämän vuoksi hänen täytyy uhrata synneistään myös omasta puolestaan, samoin kuin kansan puolesta. ⁴ Eikä kukaan ota tätä kunniaa itselleen, vaan hän saa sen Jumalan kutsumana, niin kuin Aaron. ⁵ Samoin Kristus ei itse korottanut itseään ylipapiksi, vaan Jumala sanoi hänelle,

"Sinä olet minun Poikani; tänä päivänä minä olen sinut synnyttänyt."

⁶ Hän sanoo myös toisaalla,

"Sinä olet pappi ikuisesti, Melkisedekin järjestyksen mukaan."

⁷ Maanpäällisen elämänsä päivinä hän esitti rukouksia ja anomuksia äänekkäin huudoin ja kyynelin Hänelle, joka voi pelastaa hänet kuolemasta, ja hänet kuultiin hänen hurskaan alamaisuutensa vuoksi. ⁸ Vaikka hän oli Poika, hän oppi kuuliaisuuden kokemustensa kautta, joita hän kesti. ⁹ Ja tuluaan täydelliseksi hänestä tuli ikuisen pelastuksen lähde kaikille, jotka häntä tottelevat, ¹⁰ Jumalan asettamana ylipapiksi Melkisedekin järjestyksen mukaan. ¹¹ Meillä on paljon sanottavaa tästä, mutta se on vaikea selittää, koska teistä on tullut hitaita ymmärtämään. ¹² Vaikka teidän olisi jo pitänyt olla opettajia, te tarvitsette, että joku opettaa teille uudelleen Jumalan sanan alkeita. Te tarvitsette maitoa, ette vahvaa ruokaa! ¹³ Sillä jokainen, joka elää maidolla, on kokematon vanhurskauden opetuksessa, sillä hän on vielä vauva. ¹⁴ Mutta vahva ruoka on kypsille, jotka jatkuvan harjoituksen kautta ovat kouluttaneet itsensä erottamaan hyvän pahasta.

6 Jättäen siis taakse Kristuksen alkeisopin, edetkäämme kohti kypsyyttä, laskematta uudelleen perustusta kuolleista teoista kääntymiselle ja uskosta Jumalaan, ² opetusta kasteista, kätten päällepanosta, kuolleiden ylösnousemuksesta ja iankaikkisesta tuomiosta. ³ Ja tämän me teemme, jos Jumala sallii. ⁴ Sillä on mahdotonta, että ne, jotka kerran ovat valaistuneet, jotka ovat maistaneet taivaallista lahjaa ja tulleet osallisiksi Pyhästä Hengestä, ⁵ ja ovat kokeneet Jumalan sanan rikkautta ja tulevan maailmanajan voimia, ⁶ ja sitten ovat luopuneet, voitaisiin jälleen uudistaa parannukseen, koska he ristiinnaulitsevat Jumalan Pojan uudelleen ja saattavat Hänet julkiseen häpeään. ⁷ Sillä maa, joka imee usein satavaa vettä ja tuottaa kasvillisuutta niille, joiden hyväksi sitä viljellään, saa siunauksen Jumalta; ⁸ mutta jos se tuottaa ohdakkeita ja orjantappuroita, se on kelvoton ja lähellä kirousta, ja lopulta se poltetaan. ⁹ Mutta, rakkaat, olemme vakuuttuneita teistä paremmista asioista, asioista, jotka liittyvät pelastukseen, vaikka puhummekin näin. ¹⁰ Sillä Jumala ei ole epäoikeudenmukainen; Hän ei unohda teidän työtänne ja rakkauttanne, jota olette osoittaneet Hänen nimensä tähden, kun olette palvelleet ja edelleen palvelette pyhiä. ¹¹ Ja me toivomme, että kukin teistä osoittaa samaa ahkeruutta täyden toivon varmuuden saavuttamiseksi loppuun asti, ¹² jotta ette tulisi vettoiksi, vaan jäljittelisitte niitä, jotka uskon ja kärsivällisyyden kautta perivät lupaukset. ¹³ Kun Jumala teki lupauksen Abrahamille, koska Hän ei voinut vannon kenenkään suuremman kautta, Hän vannoi itsensä kautta, ¹⁴ sanoen: "Totisesti minä siunaan sinua ja lisään sinua runsaasti." ¹⁵ Näin Abraham, kärsivällisesti odotettuaan, sai sen, mikä oli luvattu. ¹⁶ Ihmiset vannovat jonkun itseään suuremman kautta, ja vala toimii vahvistuksena kaikkien kiistojen päättämiseksi. ¹⁷ Samoin Jumala, haluten tehdä lupauksen perillisille hyvin selväksi tarkoituksensa muuttumattomuuden, vahvisti sen valalla, ¹⁸ jotta kahden muuttumattoman asian kautta, joissa on mahdotonta, että Jumala valehtelee, me, jotka olemme paenneet turvaan, saisimme vahvan rohkaisun pitää lujasti kiinni edessämme olevasta toivosta. ¹⁹ Meillä on tämä toivo sielun ankkurina, lujana ja varmana, ja se ulottuu esiripin taakse, ²⁰ jossa Jeesus on mennyt

Heprealaiskirje

edelläkävijänä puolestamme, tullen ylimmäiseksi papiksi ikuisesti Melkisedekin järjestyksen mukaan.

7 Tämä Melkisedek, Salemin kuningas ja Korkeimman Jumalan pappi, kohtasi Abrahamin, kun hän palasi kuninkaiden kukistamisesta, ja siunasi hänet. ² Abraham antoi hänelle kymmenykset kaikesta. Ensiksi, hänen nimensä käännöksen mukaan, hän on vanhurskauden kuningas; ja sitten myös Salemin kuningas, mikä tarkoittaa rauhan kuningasta. ³ Ilman isää tai äitiä, ilman sukuluetteloa, ilman päivien alkua tai elämän loppua, mutta Jumalan Pojan kaltaiseksi tehtynä, hän pysyy pappina ikuisesti. ⁴ Ajatelkaa, kuinka suuri hän oli: jopa patriarkka Abraham antoi hänelle kymmenykset parhaista saaliista. ⁵ Leevin jälkeläisillä, jotka saavat pappeuden, on käsky laissa kerätä kymmenykset kansalta, eli kanssaisraelilaisiltaan, vaikka hekin ovat Abrahamin jälkeläisiä. ⁶ Kuitenkin tämä mies, jonka sukuluetteloa ei ole jäljitetty heistä, keräsi kymmenykset Abrahamilta ja siunasi hänet, jolla oli lupaukset. ⁷ Ilman mitään kiistaa, pienempi siunataan suuremman toimesta. ⁸ Tässä tapauksessa kuolevaiset miehet saavat kymmenykset, mutta siinä tapauksessa yksi, josta todistetaan, että hän jatkaa elämistä. ⁹ Niin sanotusti, Abrahamin kautta jopa Leevi, joka saa kymmenykset, on maksanut kymmenykset, ¹⁰ sillä hän ei ollut vielä syntynyt, ei vielä tuotettu esi-isistään, kun Melkisedek kohtasi hänet. ¹¹ Jos täydellisyys olisi voitu saavuttaa leeviläisen pappeuden kautta (sillä sen perusteella kansa sai lain), miksi tarvittiin vielä toista pappia nousemaan Melkisedekin järjestyksen mukaan, eikä Aaronin järjestyksen mukaan? ¹² Sillä kun pappeus muuttuu, täytyy myös lain muuttua. ¹³ Sillä se, josta nämä asiat sanotaan, kuului eri heimoon, josta kukaan ei ole palvellut alttarilla. ¹⁴ On ilmeistä, että Herramme polveutui Juudasta, heimosta, josta Mooses ei sanonut mitään papeista. ¹⁵ Ja tämä tulee vielä selvemmäksi, jos toinen pappi nousee Melkisedekin kaltaiseksi, ¹⁶ josta on tullut pappi ei säädöksen perusteella sukuluettelonsa mukaan, vaan tuhoutumattoman elämän voiman mukaan. ¹⁷ Sillä Hänestä on julistettu:

"Sinä olet pappi ikuisesti, Melkisedekin järjestyksen mukaan."

¹⁸ Aiempi säädös asetetaan syrjään, koska se oli heikko ja tehoton. ¹⁹ (sillä laki ei tehnyt mitään

täydelliseksi), ja parempi toivo tuodaan esiin, jonka kautta lähestymme Jumalaa. ²⁰ Ja se oli todella valan saattelemana! ²¹ Sillä toiset tulivat papeiksi ilman mitään valaa, mutta Hänestä tuli pappi valan kautta, kun Jumala sanoi Hännelle:

"Herra on vannonut eikä muuta mieltään: 'Sinä olet pappi ikuisesti.'"

²² Tämän valan vuoksi Jeesuksesta on tullut paremman liiton takaaja. ²³ Näitä pappeja on ollut monia, koska kuolema esti heitä jatkamasta virassaan; ²⁴ mutta koska Jeesus elää ikuisesti, Hän pitää pappeutensa pysyvästi. ²⁵ Siksi Hän pystyy täysin pelastamaan ne, jotka tulevat Jumalan luo Hänen kauttaan, koska Hän aina elää rukoillakseen heidän puolestaan. ²⁶ Sillä meille oli sopivaa, että meillä on tällainen ylimmäinen pappi, pyhä, viaton, tahraton, erotettu syntisistä ja korotettu taivaita korkeammalle. ²⁷ Toisin kuin muut ylimmäiset papit, Hän ei tarvitse uhrata uhreja päivästä päivään, ensin omien syntiensä puolesta ja sitten kansan syntien puolesta. Hän uhrasi uhrin heidän syntiensä puolesta kerran kaikkien puolesta, kun Hän antoi itsensä. ²⁸ Sillä laki asettaa ylimmäisiksi papeiksi miehiä, jotka ovat heikkoja; mutta valan sana, joka tuli lain jälkeen, asettaa Pojan, joka on tehty täydelliseksi ikuisesti.

8 Pääasia siitä, mitä olemme sanomassa, on tämä: Meillä on ylipappi, joka on istuutunut Majesteetin valtaistuimen oikealle puolelle taivaissa, ² palvelijana pyhäkössä ja todellisessa ilmestysmajassa, jonka Herra on pystyttänyt, ei ihmiskäsin. ³ Jokainen ylipappi asetetaan uhraamaan sekä lahjoja että uhreja; siksi on välttämätöntä, että tällä ylipapilla on myös jotain uhrattavaa. ⁴ Jos hän olisi maan päällä, hän ei olisi ollenkaan pappi, koska on pappeja, jotka uhraavat lahjoja lain mukaan. ⁵ He palvelevat pyhäkössä, joka on taivaallisten asioiden kopio ja varjo, aivan kuten Moosesa varoitettiin, kun hän oli rakentamassa ilmestysmajaa: "Katso, että teet kaiken sen kaavan mukaan, joka sinulle vuorella näytettiin." ⁶ Mutta nyt hän on saanut paljon jalomman viran, siinä määrin kuin hän on paremman liiton välimies, joka on vahvistettu paremmilla lupauksilla. ⁷ Sillä jos ensimmäinen liitto olisi ollut moitteeton, ei olisi ollut tarvetta toiselle. ⁸ Sillä moittien kansaa hän sanoo:

"Katso, päivät tulevat, sanoo Herra, jolloin minä teen uuden liiton Israelin heimon ja Juudan

Heprealaiskirje

heimon kanssa. ⁹ Se ei ole sellainen liitto kuin tein heidän isilleen sinä päivänä, jona tartuin heidän käteensä johdattaakseni heidät pois Egyptin maasta; koska he eivät pysyneet minun liitossani, ja minä käännyn pois heistä, sanoo Herra. ¹⁰ Tämä on se liitto, jonka teen Israelin heimon kanssa noiden päivien jälkeen, sanoo Herra: Minä panen lakini heidän mieleensä ja kirjoitan ne heidän sydämiinsä. Minä olen heidän Jumalansa, ja he ovat minun kansani. ¹¹ Eivätkä he opeta, kukin lähimmäistään ja kukin veljeään, sanoen: 'Tunne Herra'; sillä he kaikki tuntevat minut, pienimmästä suurimpaan heistä. ¹² Sillä minä olen armollinen heidän vääryksiään kohtaan, enkä enää muista heidän syntejään."

¹³ Kutsumalla tätä liittoa "uudeksi" hän on tehnyt ensimmäisen vanhentuneeksi; ja mikä on vanhentunutta ja ikääntynyttä, se katoaa pian.

9 Ensimmäiseen liittoon kuului säädöksiä jumalanpalveluksesta ja maallisesta pyhäköstä.

² Oli pystytetty maja, jonka ulommaisessa huoneessa oli lampunjalka, pöytä ja pyhät leivät; tätä aluetta kutsutaan Pyhäksi. ³ Toisen esiripun takana oli huone, jota kutsutaan Kaikkeinpyhimäksi, ⁴ jossa oli kultainen suitsutusalttari ja liiton arkki, joka oli kauttaaltaan kullalla päällystetty. Tämän arkin sisällä oli kultainen manna-astia, Aaronin versonut sauva ja liiton kivitalut. ⁵ Arkin yläpuolella olivat kirkkauden kerubit, jotka varjostivat armoistuinta. Näistä asioista emme voi nyt puhua yksityiskohtaisesti. ⁶ Kun kaikki oli järjestetty tällä tavalla, papit menivät säännöllisesti ulommaiseen huoneeseen suorittamaan tehtäviään. ⁷ Mutta sisempään huoneeseen meni vain ylimmäinen pappi, ja hänkin vain kerran vuodessa, aina mukanaan verta, jonka hän uhrasi itsensä ja kansan tietämättään tekemien syntien puolesta. ⁸ Pyhä Henki osoitti tällä, että tie Kaikkeinpyhimpään ei ollut vielä paljastettu, niin kauan kuin ensimmäinen maja oli vielä pystyssä. ⁹ Tämä on vertauskuva nykyajalle, osoittaen, että lahjat ja uhrat, joita tarjottiin, eivät kenneet täydellistämään jumalanpalvelijan omaatuntoa. ¹⁰ Nämä ovat vain säädöksiä, jotka koskevat ruokaa, juomaa ja erilaisia seremoniallisia pesuja—ulkoisia säädöksiä, jotka on asetettu uudistuksen aikaan asti. ¹¹ Mutta kun Kristus tuli tulevien hyvyksien ylimmäiseksi papiksi, hän kulki suuremman ja täydellisemmän majan kautta, joka ei ole ihmiskäsin

tehty, toisin sanoen, ei tästä luomakunnasta. ¹² Hän ei mennyt vuohien ja vasikoiden veren kautta, vaan oman verensä kautta, kerran kaikkien puolesta Kaikkeinpyhimpään, hankkien iankaikkisen lunastuksen. ¹³ Sillä jos vuohien ja härkien veri ja hiehon tuhka, joka vihmotaan seremoniallisesti epäpuhtaille, pyhittää heidät niin, että he ovat ulkoisesti puhtaita, ¹⁴ kuinka paljon enemmän Kristuksen veri, joka iankaikkisen Hengen kautta uhrasi itsensä tahrattomana Jumalalle, puhdistaa omantuntomme kuolemaan johtavista teoista, jotta voisimme palvella elävää Jumalaa! ¹⁵ Tämän vuoksi Kristus on uuden liiton välimies, jotta kutsutut saisivat luvattua iankaikkisen perinnön, nyt kun hän on kuollut lunastukseksi vapauttaakseen heidät ensimmäisen liiton alaisuudessa tehdyistä synneistä. ¹⁶ Testamentin tapauksessa on tarpeen todistaa sen tekijän kuolema, ¹⁷ sillä testamentti on voimassa vain kuoleman jälkeen; se ei ole koskaan voimassa, kun sen tekijä on elossa. ¹⁸ Tämän vuoksi edes ensimmäistä liittoa ei vihitty ilman verta. ¹⁹ Kun Mooses oli julistanut lain jokaisen käskyn kaikelle kansalle, hän otti vasikoiden ja vuohien veren, veden, helakanpunaisen villan ja iisopin kanssa ja vihmoi kirjan ja koko kansan. ²⁰ Hän julisti: "Tämä edustaa liiton verta, jonka Jumala on käsenyt teidän pitää." ²¹ Samalla tavalla hän vihmoi verellä sekä majan että kaikki sen seremonioissa käytetyt astiat. ²² Todellakin, lain mukaan melkein kaikki puhdistetaan verellä, ja ilman veren vuodatusta ei ole anteeksiantoa. ²³ Näin ollen oli tarpeen, että taivaallisten asioiden kopiot puhdistettiin näillä uhreilla, mutta itse taivaalliset asiat paremmilla uhreilla kuin nämä. ²⁴ Sillä Kristus ei mennyt ihmiskäsin tehtyyn pyhäkköön, joka on vain todellisen kopio; hän meni itse taivaaseen, nyt ilmestyäkseen Jumalan kasvojen eteen meidän puolestamme. ²⁵ Eikä hän mennyt taivaaseen uhrataksaan itseään toistuvasti, kuten ylimmäinen pappi menee Kaikkeinpyhimpään joka vuosi verellä, joka ei ole hänen omaansa. ²⁶ Muuten Kristuksen olisi pitänyt kärsiä monta kertaa maailman perustamisesta lähtien. Mutta nyt, aikakausien huipentumassa, hän on ilmestynyt kerran kaikkien puolesta poistaakseen synnin uhraamalla itsensä. ²⁷ Ihmisten osana on kuolla kerran, ja sen jälkeen kohdata tuomio, ²⁸ samoin Kristus uhrattiin kerran kantamaan monien synnit; ja hän ilmestyy toisen

Heprealaiskirje

kerran, ei käsittelemään syntiä, vaan tuomaan pelastuksen niille, jotka odottavat häntä innokkaasti.

10 Sillä lailla, jolla on vain tulevien hyvien asioiden varjo, eikä niiden asioiden todellinen muoto, ei voi koskaan samoilla uhreilla, joita uhrataan jatkuvasti vuosi toisensa jälkeen, tehdä täydellisiksi niitä, jotka lähestyvät palvomaan. ² Muutenhan ne olisivat lakanneet olemasta uhrattuja? Sillä palvojat, kerran puhdistettuina, eivät enää olisi tietoisia synneistä. ³ Mutta noissa uhreissa on vuosittainen muistutus synneistä. ⁴ Sillä härkien ja vuohien veri ei voi poistaa syntejä. ⁵ Siksi, kun Kristus tuli maailmaan, hän sanoi:

"Uhria ja lahjaa et halunnut, mutta ruumiin sinä valmistit minulle;

⁶ polttouhreista ja syntiuhreista et löytänyt iloa.

⁷ Silloin minä sanoin: 'Katso, minä olen tullut — minusta on kirjoitettu kirjakäärössä — tekemään sinun tahtosi, Jumala.'

⁸ Kun hän ensin sanoi: "Uhreja ja lahjoja, polttouhreja ja syntiuhreja et halunnut, etkä ollut niihin mielistynyt" — vaikka niitä uhrattiin lain mukaan — ⁹ sitten hän sanoi: "Katso, minä olen tullut tekemään sinun tahtosi." Hän ottaa pois ensimmäisen vahvistaakseen toisen. ¹⁰ Ja tuon tahdon kautta meidät on tehty pyhiksi Jeesuksen Kristuksen ruumiin uhrin kautta kerran kaikkien puolesta. ¹¹ Päivästä päivään jokainen pappi seisoo ja suorittaa uskonnollisia velvollisuuksiaan; toistuvasti hän tarjoaa samoja uhreja, jotka eivät koskaan voi ottaa pois syntejä. ¹² Mutta tämä pappi, uhrattuaan yhden uhrin syntien puolesta ikuisiksi ajoiksi, istuutui Jumalan oikealle puolelle, ¹³ odottaen aikaa, jolloin hänen vihollisensa tehdään jalkojen astinlaudaksi. ¹⁴ Sillä yhdellä uhrilla hän on tehnyt täydelliseksi ikuisesti ne, jotka pyhitetään. ¹⁵ Pyhä Henki todistaa myös meille tästä. Ensín hän sanoo:

¹⁶ "Tämä on se liitto, jonka teen heidän kanssaan noiden päivien jälkeen, sanoo Herra. Minä panen lakini heidän sydämiinsä, ja kirjoitan ne heidän mieleensä."

¹⁷ Hän jatkaa sitten:

"Heidän syntejään ja laittomuuksiaan en enää muista."

¹⁸ Missä näiden anteeksianto on, siellä ei enää tarvita uhria synnin puolesta. ¹⁹ Siksi, rakkaat ystävät, koska meillä on rohkeus astua kaikkein pyhimpään Jeesuksen veren kautta, ²⁰ uudella ja elävällä tiellä, joka on avattu meille verhon kautta, se on, hänen lihansa, ²¹ ja meillä on suuri ylimmäinen pappi Jumalan huoneen yli, ²² lähestykäämme Jumalaa vilpittömin sydämin ja täydessä uskon varmuudessa, kun sydämemme on puhdistettu pahasta omastatunnosta ja ruumiimme pesty puhtaalla vedellä. ²³ Pitäkäämme lujasti kiinni toivon tunnustuksesta horjumatta, sillä hän, joka lupasi, on uskollinen. ²⁴ Ja miettikäämme, kuinka voimme kannustaa toisiamme rakkauteen ja hyviin tekeihin, ²⁵ älkäämme laiminlyökö kokoontumisia, kuten joillakin on tapana, vaan rohkaiskaamme toisiamme — ja sitä enemmän, kun näette päivän lähestyvän. ²⁶ Sillä jos tahallisesti jatkamme synnin tekemistä sen jälkeen, kun olemme saaneet totuuden tuntemisen, ei enää jää uhria synneistä, ²⁷ vaan vain pelottava tuomion odotus ja raivoava tuli, joka kuluttaa vastustajat. ²⁸ Jokainen, joka hylkäsi Mooseksen lain, kuoli armotta kahden tai kolmen todistajan todistuksen perusteella. ²⁹ Kuinka paljon ankarampaa rangaistusta luulette jonkun ansaitsevan, joka on tallannut Jumalan Pojan jalkoihinsa, pitänyt epäpyhänä liiton verta, joka pyhitti heidät, ja loukannut armon Henkeä? ³⁰ Sillä me tiedämme hänen, joka sanoi: "Kosto kuuluu minulle; minä maksan takaisin", ja myös: "Herra tuomitsee kansansa." ³¹ On pelottavaa ja kauheaa joutua elävän Jumalan käsiin. ³² Mutta muistakaa niitä aikaisempia päiviä, kun olitte valaistuneet, kun kestitte suurta kärsimysten täyttämää taistelua. ³³ Joskus teistä tehtiin julkinen pilkankohde loukkausten ja vainon kautta; toisinaan seisotte rinnakkain niiden kanssa, joita kohdeltiin niin. ³⁴ Te myötätuntoisesti kohtelitte vankeja ja iloiten hyväksytte omaisuutenne takavarikoinnin, tietäen, että teillä on itsellenne parempi ja kestävämpi omaisuus. ³⁵ Älkää siis heittäkö pois luottamustanne, joka palkitaan runsain mitoin. ³⁶ Sillä teidän täytyy kestää, jotta kun olette tehneet Jumalan tahdon, saisitte sen, minkä hän on luvannut. ³⁷ Sillä hyvin lyhyessä ajassa, hän, joka on tulossa, saapuu eikä viivyttelä. ³⁸ Mutta minun vanhurskaani elää uskosta. Enkä minä mielisty siihen, joka vetäytyy takaisin. ³⁹ Mutta me emme kuulu niihin, jotka vetäytyvät takaisin ja tuhoutuvat, vaan niihin, joilla on usko ja jotka säilyttävät sielunsa.

11 Usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, varmuus siitä, mikä ei näy. ² Sen kautta saivat vanhat todistuksen. ³ Uskon kautta me ymmärrämme, että maailma on luotu Jumalan sanalla, niin että näkyvä ei ole syntynyt näkyväisestä. ⁴ Uskon kautta Aabel uhraisi Jumalalle paremman uhrin kuin Kain, jonka kautta hän sai todistuksen, että hän oli vanhurskas, kun Jumala todisti hänen lahjoistaan. Uskon kautta hän, vaikka on kuollut, vielä puhuu. ⁵ Uskon kautta otettiin Eenok pois, niin ettei hän nähnyt kuolemaa, eikä häntä löydetty, koska Jumala oli ottanut hänet pois. Sillä ennen poisottamistaan hän oli saanut todistuksen, että hän oli otollinen Jumalalle. ⁶ Mutta ilman uskoa on mahdoton olla otollinen; sillä sen, joka Jumalan tykö tulee, täytyy uskoa, että Jumala on ja että hän palkitsee ne, jotka häntä etsivät. ⁷ Uskon kautta rakensi Nooa, saatuaan ilmoituksen siitä, mikä ei vielä näkynyt, pyhässä pelossa arkin perhekuntansa pelastukseksi. Sen kautta hän tuomitsi maailman ja tuli sen vanhurskauden perilliseksi, joka uskosta tulee. ⁸ Uskon kautta oli Aabraham kuuliainen, kun hänet kutsuttiin lähtemään siihen maahan, jonka hän oli saava perinnöksi, ja hän lähti tietämättä, minne oli saapuva. ⁹ Uskon kautta hän asettui asumaan luvattuun maahan niinkuin vieraaseen, asuen teltoissa Iisakin ja Jaakobin kanssa, jotka olivat saman lupauksen perillisiä. ¹⁰ Sillä hän odotti sitä kaupunkia, jolla on perustukset ja jonka rakentaja ja luoja on Jumala. ¹¹ Uskon kautta sai Saarakin voimaa suvun perustamiseen, vieläpä yli-ikäisenä, koska hän piti luotettavana sen, joka oli antanut lupauksen. ¹² Sentähden syntyi yhdestä, ja hänestä kuin kuolleesta, niin paljon kuin taivaan tähtiä ja kuin hiekan jyvää meren rannalla, joita ei voi lukea. ¹³ Uskossa nämä kaikki kuolivat saamatta sitä, mikä oli luvattu, mutta kaukaa sen nähden ja tervehtien ja tunnustaen, että he olivat vieraita ja muukalaisia maan päällä. ¹⁴ Sillä ne, jotka näin puhuvat, osoittavat etsivänsä isänmaata. ¹⁵ Ja jos he olisivat muistelleet sitä maata, josta olivat lähteneet, heillä olisi ollut tilaisuus palata takaisin. ¹⁶ Mutta nyt he ikävöivät parempaa, se on taivaallista. Sentähden ei Jumala häpeä heitä, vaan kutsuu heitä Jumalakseen, sillä hän on valmistanut heille kaupungin. ¹⁷ Uskon kautta uhraisi Aabraham, kun häntä koeteltiin, Iisakin, ja hän, joka oli saanut lupaukset, oli uhraamaisillaan ainokaisensa, ¹⁸ josta oli sanottu: "Iisakista sinä saat nimellesi jälkeläiset", ¹⁹ sillä hän päätti, että Jumala

voi kuolleistakin herättää, ja vertauskuvallisesti hän saikin hänet takaisin. ²⁰ Uskon kautta siunasi Iisak Jaakobia ja Esauta tulevaisista asioista. ²¹ Uskon kautta siunasi Jaakob kuollessaan kumpaisenkin Joosefin pojista ja rukoili sauvaansa nojaten. ²² Uskon kautta muistutti Joosef kuollessaan Israelin lasten lähdestä ja antoi käskyn luistaan. ²³ Uskon kautta kätkettiin Mooses syntymänsä jälkeen kolme kuukautta vanhempiensa toimesta, koska he näkivät, että lapsi oli kaunis, eivätkä pelänneet kuninkaan käskyä. ²⁴ Uskon kautta kieltäytyi Mooses, tultuaan suureksi, kutsumasta itseään faraon tyttären pojaksi, ²⁵ valiten mieluummin kärsiä yhdessä Jumalan kansan kanssa kuin nauttia synnin hetkellisestä nautinnosta. ²⁶ Sillä hän piti Kristuksen pilkkaa suurempana rikkautena kuin Egyptin aarteita, sillä hän katsoi palkintoon. ²⁷ Uskon kautta hän jätti Egyptin, pelkäämättä kuninkaan vihaa, sillä hän kesti, ikään kuin olisi nähnyt näkymättömän. ²⁸ Uskon kautta hän vietti pääsiäistä ja verenvuodatusta, ettei esikoisten tuhoaja koskisi heihin. ²⁹ Uskon kautta he kulkivat Punaisenmeren läpi kuin kuivalla maalla, mutta kun egyptiläiset yrittivät tehdä samoin, he hukkuivat. ³⁰ Uskon kautta Jerikon muurit kaatuivat, kun niitä oli kierretty seitsemän päivää. ³¹ Uskon kautta portto Raahab ei hukkunut tottelemattomien kanssa, koska hän oli ottanut vakoojat rauhassa vastaan. ³² Ja mitä minä vielä sanon? Sillä aika kävisi minulta lyhyeksi, jos kertoisin Gideonista, Baarakista, Simsonista, Jeftasta, Daavidista, Samuelista ja profeetoista, ³³ jotka uskon kautta kukistivat valtakuntia, toimittivat vanhurskautta, saivat lupauksia, tukkivat leijonain kidat, ³⁴ sammuttivat tulen voiman, välttivät miekan terän, vahvistuivat heikkoudesta, tulivat voimallisiksi sodassa, käänisivät pakoon muukalaisten sotajoukot. ³⁵ Naiset saivat kuolleen ylönousseina takaisin. Toisia kidutettiin, koska he eivät suostuneet vapautukseen, jotta saisivat paremman ylönousemuksen. ³⁶ Toiset taas saivat kokea pilkkaa ja ruoskintaa, vieläpä kahleita ja vankeutta. ³⁷ Heitä kivitettiin, sahattiin kahtia, surmattiin miekalla. He kulkivat lampaannahkoihin ja vuohannahkoihin pukeutuneina, puutteessa, ahdistettuina, pahoinpideltyinä— ³⁸ joista maailma ei ollut heille kelvollinen—harhailivat erämaissa ja vuorilla ja luolissa ja maan onkaloissa. ³⁹ Ja nämä kaikki, vaikka he saivat todistuksen uskonsa kautta, eivät saaneet sitä, mikä oli luvattu, ⁴⁰ koska Jumala

Heprealaiskirje

oli varannut meille jotakin parempaa, ettei heitä ilman meitä tehtäisi täydellisiksi.

12 Koska meillä on ympärillämme näin suuri todistajien pilvi, pankaa mekin pois kaikki, mikä painaa, ja synti, joka niin helposti kietoo meidät, ja juoskaamme kestävinä edessämme olevassa kilvoituksessa, ² katse kiinnitettynä Jeesukseen, uskomme alkajaan ja täydelliseksi tekijään. Hänen edessään olevan ilon tähden hän kesti ristin, häpeästä välittämättä, ja istui Jumalan valtaistuimen oikealle puolelle. ³ Ajatelkaa häntä, joka kesti syntisten sellaista vastustusta itseään kohtaan, ettette väsyisi ja menettäisi rohkeuttanne. ⁴ Te ette ole vielä verille asti tehneet vastarintaa taistellessanne syntiä vastaan. ⁵ Oletteko unohtaneet kehotuksen, joka puhuu teille kuin lapsille?

Se sanoo: "Poikani, älä pidä halpana Herran kuritusta, äläkä masennu, kun hän nuhtelee sinua, ⁶ sillä jota Herra rakastaa, sitä hän kurittaa, ja hän ruoskii jokaista lasta, jonka hän ottaa huomaansa."

⁷ Kärsikää kuritusta, Jumala kohtelee teitä kuin lapsiaan. Sillä mikä lapsi on, jota isä ei kurita? ⁸ Mutta jos te olette ilman kuritusta, josta kaikki ovat osallisia, silloin olette äpäriä ettekä oikeita lapsia. ⁹ Lisäksi meillä kaikilla on ollut maallisia isejä, jotka kurittivat meitä, ja me kunnioitimme heitä. Kuinka paljon enemmän meidän tulee alistua henkien Isälle ja elää! ¹⁰ He kurittivat meitä lyhyen aikaa, niin kuin heille näyttyi hyvältä; mutta Jumala kurittaa meitä meidän hyödyksemme, että tulisimme osallisiksi hänen pyhydestään. ¹¹ Mikään kuritus ei sillä hetkellä näytä olevan iloksi, vaan murheeksi. Mutta jälkeensä se tuottaa vanhurskauden ja rauhan hedelmän niille, jotka ovat siinä harjoitetut. ¹² Sen tähden vahvistakaa hervonneet kädet ja heikot polvet. ¹³ Teilläkö poluillenne suorat tiet, ettei ontuva menisi sijoittaan, vaan pikemminkin parantuisi. ¹⁴ Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, sillä ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herra. ¹⁵ Pitäkää huoli siitä, ettei kukaan jää osattomaksi Jumalan armosta, ettei mikään katkeruuden juuri pääse kasvamaan ja tekemään häiriötä ja monet sen kautta saastuisi. ¹⁶ Katsokaa, ettei kukaan ole haureellinen tai epäuskoinen kuten Esau, joka yhdestä aterista myi esikoisuutensa. ¹⁷ Sillä tiedättehän, että hän myöhemmin, kun hän tahtoi periä siunauksen, hylättiin. Hän ei löytänyt tilaa parannukselle, vaikka hän sitä kynnelin etsi. ¹⁸

Ettehän te ole tulleet käsinkosketeltavalle vuorelle, ettekä palaavaan tuleen, ettekä pimeyteen, ettekä synkkyyteen, ettekä myrskyyn, ¹⁹ ettekä pasuunan ääneen, ettekä sanoihin, joita kuullessaan ne, jotka sen kuulivat, pyysivät, ettei heille enää puhuttaisi, ²⁰ sillä he eivät kestäneet sitä käskyä: "Jos vaikka eläin koskee vuoreen, se on kivitettävä." ²¹ Näky oli niin pelottava, että Mooses sanoi: "Minä vapisen pelosta." ²² Mutta te olette tulleet Siionin vuorelle, elävän Jumalan kaupunkiin, taivaalliseen Jerusalemiin, ja lukuisten enkelien juhla joukkoon, ²³ esikoisten juhla kokoukseen ja seurakuntaan, joiden nimet ovat kirjoitetut taivaissa. Te olette tulleet Jumalan, kaikkien tuomarin, luo, täydellistettyjen vanhurskasten henkien luo, ²⁴ Jeesuksen, uuden liiton välimiehen, luo ja vihmottuun vereen, joka puhuu parempaa kuin Aabelin veri. ²⁵ Katsokaa, ettette kieltäydy kuulemasta häntä, joka puhuu. Sillä jos he eivät päässeet pakoon, kun he kieltäytyivät kuulemasta häntä, joka varoitti heitä maan päällä, kuinka paljon vähemmän me, jos käännymme pois hänestä, joka varoittaa meitä taivaasta? ²⁶ Silloin hänen äänensä järjestytti maata, mutta nyt hän on luvannut: "Vielä kerran minä järjestyän maan, enkä ainoastaan maan, vaan myös taivaan." ²⁷ Tämä "vielä kerran" osoittaa sen, mikä voidaan järkyttää, eli luodut asiat, poistettaviksi, jotta se, mikä ei voi järkyä, pysyisi. ²⁸ Koska me saamme valtakunnan, joka ei voi järkyä, olkaamme kiittollisia ja palvelkaamme Jumalaa otollisesti, kunnioituksella ja pelolla, ²⁹ sillä meidän Jumalamme on kuluttava tuli.

13 Olkoon veljellinen rakkaus jatkuva. ² Älkää unohtako vieraanvaraisuutta, sillä sitä osoittamalla jotkut ovat tietämättään majoittaneet enkeleitä. ³ Muistakaa vankeja, ikään kuin olisitte itse vangittuina heidän kanssaan, ja niitä, joita pahoinpidellään, sillä tekin olette ruumiissa. ⁴ Avioliitto pidettäköön kunniaa kaikkien keskuudessa, ja aviovuode pidettäköön saastuttamattomana, sillä Jumala tuomitsee avionrikkojat ja haureelliset. ⁵ Olkoon elämäntapanne vapaa rahan rakkaudesta, tyytykää siihen, mitä teillä on; sillä Hän on sanonut:

"En minä sinua hylkää enkä sinua jätä."

⁶ Niinpä voimme luottavaisesti sanoa:

"Herra on minun auttajani, en pelkää. Mitä voivat ihmiset minulle tehdä?"

Heprealaiskirje

⁷ Muistakaa johtajianne, jotka ovat puhuneet teille Jumalan sanaa. Ajatelkaa heidän vaelluksensa tulosta ja seurakkaa heidän uskoaan. ⁸ Jeesus Kristus on sama eilen, tänään ja iankaikkisesti. ⁹ Älkää antako monenlaisten ja vieraiden oppien eksyttää itseänne; on hyvä, että sydän vahvistuu armolla, ei ruuilla, joista ei ole ollut hyötyä niille, jotka niihin ovat kiintyneet. ¹⁰ Meillä on pyhä paikka, josta ne, jotka palvelevat majaa, eivät saa syödä. ¹¹ Ylipappi vie eläinten veren kaikkeinpyhimpään syntiuhrina, mutta ruumiit poltetaan leirin ulkopuolella. ¹² Sen tähden myös Jeesus kärsi kaupungin portin ulkopuolella pyhittääkseen kansan omalla verellään. ¹³ Menkäämme siis Hänen luokseen leirin ulkopuolelle, kantaen Hänen häväistystään. ¹⁴ Sillä täällä meillä ei ole pysyvää kaupunkia, vaan me etsimme tulevaa kaupunkia. ¹⁵ Hänen kauttaan uhratkaamme siis alati Jumalalle kiitoksen uhria, se on niiden huulten hedelmää, jotka tunnustavat Hänen nimeään. ¹⁶ Älkää unohtako tehdä hyvää ja jakaa omastanne, sillä sellaiset uhrat ovat Jumalalle mieluisia. ¹⁷ Olkaa kuuliaisimpia johtajillenne ja totelkaa heitä, sillä he valvovat teidän sielujanne kuin ne,

joiden on tehtävä siitä tili. Tehkää se ilolla eikä huokailen, sillä siitä ei olisi teille hyötyä. ¹⁸ Rukoilkaa puolestamme, sillä olemme varmoja, että meillä on hyvä omatunto, koska tahdomme elää kunniallisesti kaikessa. ¹⁹ Pyydän teitä vielä enemmän rukoilemaan, jotta minut palautettaisiin teidän luoksenne nopeammin. ²⁰ Mutta rauhan Jumala, joka on herättänyt kuolleista meidän Herramme Jeesuksen, suuren lammasten Paimenen, iankaikkisen liiton veren kautta, ²¹ varustakoon teidät kaikella hyvällä tekemään Hänen tahtonsa, vaikuttaen meissä sen, mikä on Hänelle mieluista, Jeesuksen Kristuksen kautta, jolle olkoon kunnia aina ja iankaikkisesti. Aamen. ²² Veljet ja sisaret, pyydän teitä kärsivällisesti kuuntelemaan tätä kehotuksen sanaa, sillä olen kirjoittanut teille lyhyesti. ²³ Tietäkää, että veljemme Timoteus on vapautettu. Jos hän saapuu pian, tulen hänen kanssaan teitä tapaamaan. ²⁴ Tervehtikää kaikkia johtajianne ja kaikkia pyhiä. Ne, jotka ovat Italiasta, lähettävät teille tervehdyksensä. ²⁵ Armo olkoon teidän kaikkien kanssa.

Jaakobin kirje

1 Jaakob, Jumalan ja Herran Jeesuksen Kristuksen palvelija, kahdelletoista hajallaan olevalle heimolle: Tervehdys. ² Pitäkää sitä pelkkänä ilona, veljeni ja sisareni, kun kohtaatte monenlaisia koetuksia, ³ sillä tiedätte, että uskonne koetteleminen tuottaa kestävyyttä. ⁴ Ja kestävyys tuottakoon täydellisen työn, jotta olisitte kypsiä ja täydellisiä, ette mistään puuttuvia. ⁵ Jos joltakulta teistä puuttuu viisautta, pyytäköön sitä Jumalalta, joka antaa kaikille auliisti moittimatta, ja se annetaan hänelle. ⁶ Mutta pyytäkää uskossa, epäilemättä lainkaan, sillä se, joka epäilee, on kuin meren aalto, jota tuuli ajaa ja heittelee. ⁷ Sellaiset ihmiset eivät saa odottaa saavansa mitään Herralta. ⁸ He ovat kahtaalle horjuvia ja epävakaita kaikissa teissään. ⁹ Alhaisiin oloihin joutuneet uskovat kerskatkoot korkeudesta; ¹⁰ mutta rikkaat kerskatkoot alhaisuudesta, sillä he katoavat kuin kedon kukka. ¹¹ Aurinon nousee helteessään ja kuivattaa ruohon; sen kukka varisee ja sen kauneus häviää. Samoin rikas kuihtuu teillään. ¹² Autuas se, joka kestää koetuksen; sillä kun hänet on koeteltu, hän saa elämän kruunun, jonka Herra on luvannut niille, jotka häntä rakastavat. ¹³ Kun kiusaus kohtaa, älköön kukaan sanoko: "Jumala minua kiusaa." Sillä Jumalaa ei voi kiusata pahuudella, eikä hän kiusaa ketään; ¹⁴ vaan jokaista kiusaa hänen oma himonsa, joka häntä vetää ja houkuttelee. ¹⁵ Sitten, kun himo on tullut raskaaksi, se synnyttää synnin; ja synty, kun se on täytetty, synnyttää kuoleman. ¹⁶ Älkää eksykö, rikkaat veljeni ja sisareni. ¹⁷ Jokainen hyvä anti ja täydellinen lahja tulee ylhäältä, taivaan valojen Isältä, joka ei muutu eikä vaihdu. ¹⁸ Tahtonsa mukaan hän synnytti meidät totuuden sanalla, jotta olisimme eräänlaiset esikoishedelmät hänen luomistaan. ¹⁹ Rakkaat veljeni ja sisareni, tietäkää tämä: Jokaisen tulee olla nopea kuulemaan, hidas puhumaan ja hidas vihaan; ²⁰ sillä ihmisen viha ei tuota sitä vanhurskautta, jota Jumala tahtoo. ²¹ Pankaa siis pois kaikki saastaisuus ja ylenpalttinen pahuus, ja ottakaa sävyisästi vastaan sana, joka on istutettu teihin ja joka voi pelastaa sielunne. ²² Olkaa sanan tekijöitä, eikä vain sen kuulijoita, pettäen itsenne. ²³ Sillä jos joku on sanan kuulija eikä sen tekijä, hän on kuin ihminen, joka katsoo luonnollisia kasvojaan peilistä ²⁴ ja katsottuaan itseään, menee pois ja unohtaa heti, millainen hän oli. ²⁵ Mutta se, joka katsoo tarkasti vapauden täydelliseen lakiin ja pysyy siinä, ei unohda kuulemaansa, vaan tekee sen,

hän on oleva siunattu tekemisessään. ²⁶ Jos joku luulee olevansa uskonnollinen eikä hillitse kieltään, hän pettää sydämensä, ja hänen uskonnollisuutensa on turhaa. ²⁷ Puhdas ja tahraton uskonto Jumalan ja Isämme edessä on tämä: pitää huolta orvoista ja leskistä heidän ahdingossaan ja varjella itsensä maailman saastutukselta.

2 Veljeni ja sisareni, te, jotka uskotte meidän kirkkaaseen Herraamme Jeesukseen Kristukseen, älkää pitkö uskoanne henkilökohtaisen suosimisen asenteella. ² Oletetaan, että kokoukseenne tulee mies, jolla on kultasormus ja hienot vaatteet, ja köyhä mies ryysyisissä vaatteissa tulee myös sisään. ³ Jos kiinnitätte erityistä huomiota hienosti pukeutuneeseen mieheen ja sanotte: "Tässä on sinulle hyvä paikka," mutta sanotte köyhälle miehelle: "Seiso tuolla" tai "Istu jalkajakkarani viereen," ⁴ ettekö ole tehneet erottelua keskuudessanne ja tulleet tuomareiksi pahoilla motiiveilla? ⁵ Kuulkaa, rakkaat veljeni ja sisareni: Eikö Jumala ole valinnut niitä, jotka ovat maailman silmissä köyhiä, olemaan rikkaita uskossa ja perillisiä siihen valtakuntaan, jonka Hän on luvannut niille, jotka rakastavat Häntä? ⁶ Mutta te olette häpäisseet köyhän. Eivätkö rikkaat juuri sorra teitä ja raahaa teitä oikeuteen? ⁷ Eivätkö he pilkkaa sitä jaloa nimeä, jolla teidät on kutsuttu? ⁸ Jos todella pidätte kuninkaallisen lain, joka löytyy kirjoituksista, "Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi," teette hyvin. ⁹ Mutta jos osoitatte puolueellisuutta, teette syntiä ja laki tuomitsee teidät lainrikkokijiksi. ¹⁰ Sillä joka pitää koko lain, mutta kompastuu yhdessä kohdassa, on syylinen rikkomaan koko lain. ¹¹ Sillä Hän, joka sanoi: "Älä tee huorin," sanoi myös: "Älä tapa." Jos et tee huorin, mutta tapat, olet tullut lainrikkokijaksi. ¹² Puhukaa ja toimikaa niin kuin ne, jotka on tuomittava lain mukaan, joka antaa vapauden. ¹³ Sillä tuomio ilman armoa osoitetaan sille, joka ei ole ollut armollinen. Armo voittaa tuomion. ¹⁴ Mitä hyötyä on, veljeni ja sisareni, jos joku väittää omaavansa uskoa, mutta häneltä puuttuvat teot? Voiko sellainen usko pelastaa hänet? ¹⁵ Jos veljeltä tai sisarelta puuttuu vaatetus ja jokapäiväinen ruoka, ¹⁶ ja joku teistä sanoo heille: "Menkää rauhassa; pysykää lämpimänä ja hyvin ravittuina," mutta ei tee mitään heidän fyysisten tarpeidensa eteen, mitä hyötyä siitä on? ¹⁷ Samalla tavalla usko itsessään, jos siihen ei liity tekoja, on kuollut. ¹⁸ Mutta joku saattaa sanoa: "Sinulla on usko ja minulla on teot." Näytä minulle

Jaakobin kirje

uskosi ilman tekoja, ja minä näytän sinulle uskoni teoistani. ¹⁹ Tunnustat, että on yksi Jumala. Hyvin tehty! Jopa demonit tunnustavat sen—ja vapisevat. ²⁰ Sinä typerä ihminen, haluatko todisteita siitä, että usko ilman tekoja on hyödytön? ²¹ Eikö isämme Abraham tullut vanhurskaaksi tekojen kautta, kun hän uhrasi poikansa Iisakin alttarilla? ²² Näetkö, että hänen uskonsa ja tekonsa olivat sopusoinnussa, ja hänen uskonsa tuli täydelliseksi sen kautta, mitä hän teki. ²³ Ja kirjoitus täyttyi, joka sanoo: "Abraham uskoi Jumalaa, ja se luettiin hänelle vanhurskaudeksi," ja häntä kutsuttiin Jumalan ystäväksi. ²⁴ Näetkö, että ihminen tulee vanhurskaaksi tekojen kautta eikä yksin uskosta. ²⁵ Samalla tavalla, eikö portto Rahab tullut vanhurskaaksi tekojen kautta, kun hän otti vastaan sanansaattajat ja lähetti heidät pois eri reittiä? ²⁶ Aivan kuten ruumis ilman henkeä on eloton, niin usko ilman tekoja on eloton.

3 Älköön monikaan teistä pyrkikö opettajiksi, veljeni ja sisareni, sillä te tiedätte, että me, jotka opetamme, saamme ankaramman tuomion. ² Me kaikki kompastumme monin tavoin. Jos joku ei kompastu puheissaan, hän on täydellinen, kykenevä hallitsemaan myös koko ruumiinsa. ³ Kun panemme suitsia hevosten suuhun saadaksemme ne tottelemaan meitä, voimme ohjata niiden koko ruumista. ⁴ Ajatelkaa myös laivoja: vaikka ne ovat suuria ja niitä ajaa voimakkaat tuulet, niitä ohjataan hyvin pienellä peräsimellä minne ohjaaja haluaa. ⁵ Samoin kieli on pieni osa ruumista, mutta se kerskaa suurista asioista. Katsokaa, kuinka suuri metsä voi syttyä tuleen pienestä kipinästä! ⁶ Kieli on myös tuli, vääryyden maailma ruumiin jäsenten joukossa. Se turmelee koko ruumiin, sytyttää elämän kulun tuleen ja on itse sytytetty helvetistä. ⁷ Kaikenlaiset eläimet, linnut, matelijat ja merenelävät kesytetään ja on kesytetty ihmiskunnan toimesta, ⁸ mutta kukaan ihminen ei voi kesyttää kieltä. Se on levoton paha, täynnä tappavaa myrkyä. ⁹ Sillä me siunaamme Herraamme ja Isäämme, ja sillä me kiroamme ihmisiä, jotka on tehty Jumalan kaltaisuuteen. ¹⁰ Samasta suusta tulee siunaus ja kirous. Veljeni ja sisareni, näin ei pitäisi olla. ¹¹ Voiko lähde tuottaa sekä makeaa että katkeraa vettä samasta aukosta? ¹² Veljeni ja sisareni, voiko viikunapuu tuottaa oliiveja tai viiniköynnös viikunoita? Eikä suolainen lähde voi antaa makeaa vettä. ¹³ Kuka teistä on viisas ja ymmärtäväinen? Näyttäköön hän sen hyvällä vaelluksellaan, viisauden nöyryydessä tehdyillä

teoilla. ¹⁴ Mutta jos teillä on katkeraa kateutta ja itsestä kunnianhimoa sydämissänne, alkää kerskatko siitä alkääkään valehdello totuutta vastaan. ¹⁵ Tällainen viisaus ei tule ylhäältä, vaan on maallista, hengellistä ja demonista. ¹⁶ Sillä missä on kateutta ja itsestä kunnianhimoa, siellä on epäjärjestystä ja kaikenlaista pahaa. ¹⁷ Mutta ylhäältä tuleva viisaus on ensiksi puhdasta, sitten rauhaa rakastavaa, lempeää, myöntyväistä, täynnä armoa ja hyviä hedelmiä, puolueetonta ja vilpitöntä. ¹⁸ Rauhaa edistävät kylvävät rauhan siemeniä ja niittävät vanhurskauden satoa.

4 Mikä aiheuttaa riitoja ja kiistoja teidän keskuudessanne? Eivätkö ne synny teidän himoistanne, jotka taistelevat jäsenissänne? ² Te himoitsette, mutta ette saa, niin te tapatte. Te kadehditte, mutta ette voi saavuttaa, niin te riitelette ja taistelette. Teillä ei ole, koska ette pyydä Jumalalta. ³ Kun te pyydätte, ette saa, koska pyydätte väärin perustein, jotta voisitte käyttää sen omiin nautintoihinne. ⁴ Te avionrikkojat, ettekö tiedä, että ystävyys maailman kanssa on vihollisuutta Jumalaa vastaan? Joka siis tahtoo olla maailman ystävä, asettuu Jumalan viholliseksi. ⁵ Vai luuletteko, että Raamattu sanoo turhaan, että Hän kiihkeästi halajaa henkeä, jonka Hän on pannut meihin asumaan? ⁶ Mutta Hän antaa suuremman armon. Siksi Raamattu sanoo:

"Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyryille Hän antaa armon."

⁷ Alistukaa siis Jumalan valtaan. Vastustakaa paholaista, niin hän pakenee teistä. ⁸ Lähestykää Jumalaa, niin Hän lähestyy teitä. Puhdistakaa kätenne, te syntiset, ja puhdistakaa sydämenne, te kaksimieliset. ⁹ Olkaa murheellisia, itkekää ja valittakaa. Kääntyköön naurunne murheeksi ja ilonne alakuloisuudeksi. ¹⁰ Nöyrytkää Herran edessä, niin Hän korottaa teidät. ¹¹ Veljet ja sisaret, alkää puhuko pahaa toisistanne. Joka puhuu pahaa veljestään tai sisarestaan tai tuomitsee heitä, puhuu pahaa laista ja tuomitsee sen. Jos tuomitset lain, et ole lain noudattaja vaan sen tuomari. ¹² On vain yksi Lainsäätäjä ja Tuomari, Hän, joka voi pelastaa ja tuhota. Mutta kuka sinä olet tuomitsemaan lähimmäistäsi? ¹³ Kuulkaa nyt, te jotka sanotte: "Tänään tai huomenna menemme siihen tai tähän kaupunkiin, vietämme siellä vuoden, teemme kauppaa ja saamme voittoa." ¹⁴ Ettehan te tiedä,

Jaakobin kirje

millainen teidän elämänne on huomenna. Te olette kuin sumu, joka hetken näkyy ja sitten haihtuu.¹⁵ Sen sijaan teidän tulisi sanoa: "Jos Herra tahtoo, me elämme ja teemme tämän tai tuon."¹⁶ Mutta nyt te kerskaatte ylväissä suunnitelmisianne. Kaikki tällainen kerskailu on pahaa.¹⁷ Joka siis tietää, mikä on oikein, mutta ei tee sitä, hänelle se on synti.

5 Kuulkaa nyt, te rikkaat, itkekää ja valittakaa niitä onnettomuuksia, jotka ovat teitä kohtaamassa.²

Teidän rikkautenne on lahonnut, ja teidän vaatteenne ovat koituneet koinsoyömiiksi.³ Teidän kultanne ja hopeanne ovat ruostuneet, ja niiden ruoste on todistuksena teitä vastaan ja kuluttaa teidän lihanne kuin tuli. Te olette koonneet aarteita viimeisinä päivinä.⁴ Katso, teidän peltotyömiehillenne maksamatta jääneet palkat huutavat, ja elonkorjaajien huudot ovat tulleet Herran Sebaotin korviin.⁵ Te olette eläneet yllellisyydessä ja nautinnossa maan päällä; te olette lihottaneet sydämenne teurastuspäivää varten.⁶ Te olette tuominneet ja tappaneet vanhurskaan; hän ei vastusta teitä.⁷ Olkaa siis kärsivällisiä, veljet ja sisaret, Herran tulemukseen asti. Ajatelkaa, kuinka maanviljelijä odottaa maan kallisarvoista satoa, kärsivällisesti odottaen aikaisia ja myöhäisiä sateita.⁸ Teidänkin tulee olla kärsivällisiä ja vahvistaa sydämenne, sillä Herran tulemus on lähellä.⁹ Älkää nurisko toisianne vastaan, veljet ja sisaret, ettei teitä tuomittaisi. Katso, tuomari seisoo ovella.¹⁰ Ottakaa

kärsimyksen ja kärsivällisyyden esikuvaksi, veljet ja sisaret, profeetat, jotka puhuivat Herran nimessä.¹¹ Totisesti, me pidämme autuaina niitä, jotka ovat kestäneet. Te olette kuulleet Jobin kestävydestä ja nähneet Herran toiminnan tuloksen, että Herra on täynnä sääliä ja laupeutta.¹² Ennen kaikkea, veljeni ja sisareni, älkää vannoko, älkää taivaan kautta älkääkään maan kautta älkääkään minkään muun valan kautta. Olkoon teidän "Kyllä" kyllä ja teidän "Ei" ei, ettette joutuisi tuomion alle.¹³ Kärsiikö joku teistä? Rukoilkoon. Onko joku hyvillä mielin? Laulakoon kiitosta.¹⁴ Onko joku teistä sairaana? Kutsukoon luokseen seurakunnan vanhimmat, ja he rukoilkoot hänen puolestaan, voidellen häntä öljyllä Herran nimessä.¹⁵ Ja uskon rukous parantaa sairaan, ja Herra nostaa hänet ylös; jos hän on tehnyt syntejä, ne annetaan hänelle anteeksi.¹⁶ Tunnustakaa siis syntinne toisillenne ja rukoilkaa toistenne puolesta, että parantuisitte. Vanhurskaan rukous on voimallinen ja vaikuttava.¹⁷ Elia oli ihminen, samanlainen kuin me, ja hän rukoili hartaasti, ettei sataisi, eikä satanut maahan kolmeen vuoteen ja kuuteen kuukauteen.¹⁸ Sitten hän rukoili uudelleen, ja taivas antoi sateen, ja maa tuotti satonsa.¹⁹ Veljeni ja sisareni, jos joku teistä eksyy totuudesta ja joku tuo hänet takaisin,²⁰ muistakaa tämä: joka kääntää syntisen hänen harhatieltään, pelastaa hänen sielunsa kuolemasta ja peittää syntien paljouden.

1. Pietarin kirje

1 Pietarilta, Jeesuksen Kristuksen apostolilta, niille, jotka asuvat muukalaisina hajallaan Pontoksessa, Galatiassa, Kappadokiassa, Aasiassa ja Bityniassa, jotka on valittu ² Jumalan, Isän, ennaltatietämisen mukaan, Hengen pyhittävän työn kautta, tottelemaan Jeesusta Kristusta ja puhdistumaan Hänen verellään: Olkoon armo ja rauha runsain määrin teidän. ³ Ylistetty olkoon meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala ja Isä, joka suuressa armossaan on antanut meille uuden syntymän elävään toivoon Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen kautta kuolleista, ⁴ saadaksemme perinnön, joka on katoamaton, tahraton ja kuihtumaton, säilytettynä taivaassa teitä varten, ⁵ jotka uskon kautta olette Jumalan voiman varjeltavina pelastukseen, joka on valmis paljastettavaksi viimeisenä aikana. ⁶ Tässä te suuresti iloitsette, vaikka nyt lyhyeksi aikaa, jos tarpeellista, olettekin joutuneet kärsimään monenlaisia koettelemuksia, ⁷ jotta teidän uskonne koetus, joka on kalliimpi kuin kulta, joka katoaa vaikka se tulessa koetellaan, havaittaisiin koituvan ylistykseksi, kirkkaudeksi ja kunniaksi Jeesuksen Kristuksen ilmestyessä; ⁸ ja vaikka ette ole Häntä nähneet, te rakastatte Häntä, ja vaikka ette nyt Häntä näe, mutta uskotte Häneen, te suuresti iloitsette sanoin kuvaamattomalla ja kirkkauden täyttämällä ilolla, ⁹ saaden uskonne päämääränä sielujenne pelastuksen. ¹⁰ Tätä pelastusta ovat profeetat tutkineet ja tiedustelleet, jotka ennustivat teille tulevasta armosta, ¹¹ tutkien, mihin tai millaiseen aikaan heissä oleva Kristuksen Henki viittasi, kun Hän ennusti Kristuksen kärsimyksistä ja niitä seuraavasta kirkkaudesta. ¹² Heille paljastettiin, että he eivät palvelleet itseään, vaan teitä, näissä asioissa, jotka nyt on ilmoitettu teille niiden kautta, jotka ovat julistaneet teille evankeliumia Pyhän Hengen kautta, joka on lähetetty taivaasta—asioita, joihin enkelitkin haluavat katsoa. ¹³ Siksi valmistakaa mielenne toimintaan, pysyäkää raittiina hengessä, asettakaa toivonne täysin siihen armoon, joka teille tuodaan Jeesuksen Kristuksen ilmestyessä. ¹⁴ Kuuliaisina lapsina, älkää mukautko entisiin himoihin, jotka olivat teidän tietämättömyydessänne, ¹⁵ vaan niin kuin Pyhä, joka on teidät kutsunut, olkaa tekin pyhiä kaikessa käytöksessänne; ¹⁶ sillä on sanottu: "Olkaa pyhät, sillä minä olen pyhä." ¹⁷ Jos te kutsutte Isäksi Häntä, joka tuomitsee puolueettomasti kunkin tekojen mukaan, vaeltakaa

pelossa maallisen vaelluksenne aikana; ¹⁸ tietäen, ettei teitä ole lunastettu katoavilla asioilla, kuten hopealla tai kullalla, turhasta elämäntavastanne, jonka olette perineet esi-isiltänne, ¹⁹ vaan kallisarvoisella verellä, kuin virheettömän ja tahrattoman karitsan, Kristuksen verellä. ²⁰ Sillä Hänet tunnettiin ennen maailman perustamista, mutta Hän on ilmestynyt näinä viimeisinä aikoina teidän tähtenne ²¹ Hänen kauttaan te olette tulleet uskomaan Jumalaan, joka herätti Hänet kuolleista ja antoi Hänelle kirkkauden, jotta teidän uskonne ja toivonne olisi Jumalassa. ²² Koska olette puhdistaneet sielunne totuudelle kuuliaisuudessa vilpittömään veljien ja sisarten rakkauteen, rakastakaa toisianne hartaasti sydäimestä, ²³ sillä teidät on uudestisyntyetty, ei katoavasta siemenestä, vaan katoamattomasta, Jumalan elävän ja pysyvän sanan kautta. ²⁴ Sillä,

"Kaikki ihmiset ovat kuin ruoho, Ja kaikki heidän loistonsa kuin ruohon kukka. Ruoho kuivuu, Ja kukka varisee, ²⁵ Mutta Herran sana pysyy iankaikkisesti."

Ja tämä on se sana, joka on teille julistettu.

2 Pankaa siis pois kaikki pahuus, vilppi, ulkokultaisuus, kateus ja kaikenlainen panettelu, ² ja halutkaa kuin vastasyntyneet lapset sanan väärentämätöntä maitoa, että te sen kautta kasvaisitte pelastukseen, ³ jos olette maistaneet, että Herra on hyvä. ⁴ Ja tulkaa Hänen luokseen, elävän kiven, jonka ihmiset hylkäsivät, mutta joka on Jumalan valitsema ja kallis, ⁵ ja rakentukaa itsekin elävinä kivinä hengelliseksi huoneeksi, pyhäksi papistoksi, uhraamaan hengellisiä uhreja, jotka ovat Jumalalle mieluisia Jeesuksen Kristuksen kautta. ⁶ Sillä Raamatussa sanotaan:

"Katso, minä lasken Siioniin valitun kiven, kallisarvoisen kulmakiven, ja joka Häneen uskoo, ei joudu häpeään."

⁷ Tämä kallisarvoisuus on siis teille, jotka uskotte; mutta niille, jotka eivät usko,

"Kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut kulmakiveksi,"

⁸ ja,

1. Pietarin kirje

"kompastuskiveksi ja loukkauskalioksi"; sillä he kompastuvat, koska ovat tottelemattomia sanalle, ja siihen heidät on myös asetettu.

⁹ Mutta te olette valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä kansa, Jumalan omaisuuskansa, julistaaksenne Hänen jaloja tekojaan, joka on kutsunut teidät pimeydestä ihmeelliseen valoon; ¹⁰ te, jotka ennen ette olleet kansa, mutta nyt olette Jumalan kansa; te, jotka ette olleet saaneet laupeutta, mutta nyt olette laupeuden saaneet. ¹¹ Rakkaani, minä kehotan teitä, niinkuin muukalaisia ja vieraita, pidättäytymään lihallisista himoista, jotka sotivat sielua vastaan. ¹² Pitäkää vaeluksenne kunniallisena pakanain keskellä, että he, siinä, missä he panettelevat teitä pahantekijöiksi, nähdessään teidän hyvät tekonne, ylistäisivät Jumalaa etsikkopäivänä. ¹³ Olkaa alamaiset kaiken inhimillisen järjestyksen tähden Herran tähden, joko kuninkaalle, joka on ylin, ¹⁴ tai käskynhaltijoille, jotka hän on lähettänyt rankaisemaan pahantekijöitä ja kiittämään niitä, jotka tekevät hyvää. ¹⁵ Sillä se on Jumalan tahto, että te, tekemällä hyvää, tukitte ymmärtämättömien ihmisten tietämättömyyden suun. ¹⁶ Eläkää vapaina, mutta älkää käyttäkö vapauttanne pahuuden verhona, vaan eläkää Jumalan palvelijoina. ¹⁷ Kunniotittakaa kaikkia, rakastakaa veljeskuntaa, pelätkää Jumalaa, kunniotittakaa kuningasta. ¹⁸ Palvelijat, olkaa kaikella pelolla alamaiset isännillenne, ei ainoastaan hyville ja lempeille, vaan myös nurjille. ¹⁹ Sillä se on kiitettävää, jos joku Jumalan tähden kestää vaivaa, kärsien syyttömästi. ²⁰ Sillä mitä kiitettävää siinä on, jos te, kun teette syntiä ja saatte siitä selkäänne, kestätte sen kärsivällisesti? Mutta jos te, kun teette oikein ja kärsitte, kestätte sen kärsivällisesti, se on Jumalalle otollista. ²¹ Sillä siihen te olette kutsutut, koska Kristuskin kärsi teidän puolestanne, jättäen teille esikuvan, että te seuraisitte Hänen jälkiään,

²² *Hän, joka ei syntiä tehnyt, eikä Hänen suussaan ollut petosta;*

²³ ja kun Häntä herjattiin, Hän ei herjannut takaisin; kun Hän kärsi, Hän ei uhanut, vaan jätti asiansa sen haltuun, joka oikein tuomitsee; ²⁴ ja Hän itse kantoi meidän syntimme ruumiissaan ristinpuulle, että me, synneille kuolleina, eläisimme vanhurskaudelle; Hänen haavojensa kautta te olette parantuneet. ²⁵ Sillä te olitte eksyksissä niinkuin lampaat, mutta nyt te olette palanneet sielujenne Paimenen ja Kaitsijan tykö.

3 Samoin te, vaimot, olkaa alamaisia omille miehillenne, jotta jos jotkut heistä ovat tottelemattomia sanalle, heidät voitettaisiin ilman sanaa vaimojensa käytöksen kautta, ² kun he näkevät teidän puhtaan ja kunniottavan käytöksenne. ³ Teidän kaunistuksenne älköön olko ulkonaista—hiusten palmikointia, kullan koruja tai vaatteiden pukemista; ⁴ vaan olkoon se sisäinen ihminen, hiljaisen ja rauhallisen hengen katoamaton kauneus, joka on kallisarvoinen Jumalan silmissä. ⁵ Sillä näin pyhät naiset muinoin, jotka panivat toivonsa Jumalaan, kaunistivat itsensä, ollen kuuliaisia omille miehillensä, ⁶ niin kuin Saara oli kuuliainen Aabrahamille, kutsuen häntä herraksi; ja te olette hänen lapsiaan, jos teette oikein ettekö pelkää mitään. ⁷ Samoin te, miehet, eläkää ymmärtäväisesti vaimojenne kanssa, kuin heikommen astian kanssa, koska hän on nainen; ja osoittakaa hänelle kunniaa elämän armon kanssaperillisenä, ettei rukouksianne estettäisi. ⁸ Lopuksi, olkaa kaikki yksimielisiä, myötätuntoisia, rakastavia, säälliväisiä ja nöyriä; ⁹ älkää maksako pahaa pahalla tai herjausta herjauksella, vaan siunatkaa sen sijaan; sillä teidät on kutsuttu tähän tarkoitukseen, että perisitte siunauksen. ¹⁰ Sillä,

"Joka tahtoo rakastaa elämää ja nähdä hyviä päiviä, hillittköön kielensä pahasta ja huulensa vilppiä puhumasta. ¹¹ Kääntyköön pois pahasta ja tehköön hyvää; etsiköön rauhaa ja pyrkiköön siihen. ¹² Sillä Herran silmät katsovat vanhurskaita, ja hänen korvansa kuulevat heidän rukouksensa, mutta Herran kasvot ovat pahantekijöitä vastaan."

¹³ Ja kuka voi teille pahaa tehdä, jos teillä on intoa tehdä hyvää? ¹⁴ Mutta vaikka kärsisittekin vanhurskauden tähden, te olette siunattuja. Älkää pelätkö heidän uhkauksiaan älkääkään olko levottomia, ¹⁵ vaan pyhitäkää Kristus Herraksi sydämissänne, ollen aina valmiita tekemään puolustus jokaiselle, joka kysyy teiltä selvitystä siitä toivosta, joka teissä on, mutta lempeydellä ja kunnioituksella; ¹⁶ ja pitäkää hyvä omatunto, jotta siinä asiassa, missä teitä panetellaan, ne, jotka parhaavat teidän hyvää käytöstänne Kristuksessa, joutuisivat häpeään. ¹⁷ Sillä on parempi, jos niin on Jumalan tahto, kärsiä hyvän tekemisen kuin pahan tekemisen tähden. ¹⁸ Sillä myös Kristus kärsi kerran syntien tähden, vanhurskas väärien puolesta, johdattaakseen teidät Jumalan luo. Hänet surmattiin lihassa, mutta tehtiin

1. Pietarin kirje

eläväksi hengessä; ¹⁹ jossa hän meni ja saarnasi vankeudessa oleville hengille, ²⁰ jotka olivat tottelemattomia kauan sitten, kun Jumala kärsivällisesti odotti Nooan päivinä, kun arkki valmistettiin. Siinä vain muutama, kahdeksan henkeä, pelastui veden kautta. ²¹ Ja tämä vesi vertauskuvaa kastetta, joka nyt pelastaa teidätkin—ei lihan saastan poistamisena, vaan hyvän omantunnon pyynnön kautta Jumalalta. Se pelastaa teidät Jeesuksen Kristuksen ylösnousemuksen kautta, ²² joka on noussut taivaaseen ja on Jumalan oikealla puolella—enkelit, vallat ja voimat alistettuina hänelle.

4 Koska Kristus kärsi lihassa, varustautukaa te samalla mielellä, sillä joka on kärsinyt lihassa, on luopunut synnistä, ² jotta hän eläisi jäljellä olevan aikansa lihassa ei ihmisten himojen mukaan, vaan Jumalan tahdon mukaan. ³ Sillä mennyt aika riittää teille toteuttamaan pakanain tahtoa, kun olette vaeltaneet irstaudessa, himoissa, juopottelussa, mässäilyssä, juomingissa ja laittomassa epäjumalanpalveluksessa. ⁴ Tässä kaikessa he ihmettelevät, ettette juokse heidän kanssaan samaan irstauden tulvaan, ja he herjaavat teitä; ⁵ mutta heidän on tehtävä tili hänelle, joka on valmis tuomitsemaan eläviä ja kuolleita. ⁶ Sillä sitä varten on evankeliumi julistettu myös kuolleille, että he tosin tuomittaisiin lihassa ihmisten tavoin, mutta eläisivät hengessä Jumalan tahdon mukaan. ⁷ Kaiken loppu on lähellä; olkaa siis maltillisia ja raittiita rukoillaksenne. ⁸ Ennen kaikkea, pitäkää keskenänne palava rakkaus, sillä rakkaus peittää syntien paljouden. ⁹ Olkaa vieraanvaraisia toisianne kohtaan nurisematta. ¹⁰ Palvelkaa toisianne kukin sillä armolahjalla, jonka on saanut, Jumalan moninaisen armon hyvinä huoneenhaltijoina. ¹¹ Jos joku puhuu, puhukoon kuin Jumalan sanoja; jos joku palvelee, palvelkoon sillä voimalla, jonka Jumala antaa, että Jumala kaikessa kirkastuisi Jeesuksen Kristuksen kautta, hänelle kuuluu kunnia ja valta aina ja iankaikkisesti. Amen. ¹² Rakkaani, älkää oudoksuko sitä tulista koetusta, joka tulee teille koetuksiksi, ikään kuin teille tapahtuisi jotain outoa, ¹³ vaan iloitkaa sitä myöten kuin olette osallisia Kristuksen kärsimyksistä, että myös hänen kirkkautensa ilmestyessä saisitte iloita ja riemuita. ¹⁴ Jos teitä pilkataan Kristuksen nimen tähden, te olette autuaita, sillä kirkkauden ja Jumalan Henki lepää teidän päällänne. ¹⁵ Katsokaa, ettei kukaan teistä kärsi murhaajana tai varkaana tai pahantekijänä tai

toisten asioihin sekaantujana; ¹⁶ mutta jos joku kärsii kristittynä, älköön hävetkö, vaan ylistäköön Jumalaa tässä nimessä. ¹⁷ Sillä aika on tuomion alkaa Jumalan huoneesta; ja jos se alkaa meistä, mikä on niiden loppu, jotka eivät ole kuuliaisina Jumalan evankeliumille? ¹⁸ Ja

jos hurskas vaivoin pelastuu, mitä käy jumalattomalle ja syntiselle?

¹⁹ Sentähden ne, jotka kärsivät Jumalan tahdon mukaan, uskokoot sielunsa uskolliselle Luojalle, tehden sitä, mikä on hyvää.

5 Niinpä kehotan teidän keskuudessanne olevia vanhimpia, minä, joka itsekin olen vanhin ja Kristuksen kärsimysten todistaja, ja myös osallinen kirkkaudesta, joka on ilmestynyt: ² Kaitkaa Jumalan laumaa, joka on teidän huostassanne, valvoen sitä vapaaehtoisesti, Jumalan tahdon mukaan; ei häpeällisen voiton vuoksi, vaan innolla; ³ ei herraina halliten niitä, jotka ovat teidän vastuullanne, vaan olemalla esimerkkeinä laumalle. ⁴ Ja kun Ylipäimen ilmestyy, te saatte kirkkauden katoamattoman seppeleen. ⁵ Samoin te nuoremmat, olkaa vanhimmille alamaisia; ja kaikki te, pukeutukaa nöyryyteen toisiaan kohtaan, sillä

"Jumala on ylpeitä vastaan, mutta nöyrylle hän antaa armon."

⁶ Nöyrytkää siis Jumalan väkevän käden alle, että hän ajallaan teidät korottaisi, ⁷ ja heittäkää kaikki murheenne hänen päälleen, sillä hän pitää teistä huolen. ⁸ Olkaa raittiit, valvokaa. Teidän vastustajanne, paholainen, kulkee ympäriinsä kuin ärjyvä leijona, etsien, kenet saisi niellä. ⁹ Vastustakaa häntä, lujina uskossanne, tietäen, että samat kärsimykset täytyy teidän veljienne ja sisartenne kestää maailmassa. ¹⁰ Mutta kaiken armon Jumala, joka on kutsunut teidät iankaikkiseen kirkkauteensa Kristuksessa, hän itse, vähän aikaa kärsittyänne, on teidät valmistava, vahvistava, voimallistava ja perustava. ¹¹ Hänelle olkoon valta iankaikkisesti. Amen. ¹² Silvanuksen, uskollisen veljemme (niin kuin pidän häntä), kautta olen lyhyesti kirjoittanut teille, kehoittaakseni ja todistaakseni, että tämä on Jumalan todellinen armo. Pysykää siinä lujina! ¹³ Babylonissa oleva seurakunta, joka on valittu yhdessä teidän kanssanne, lähettää teille tervehdyksen, samoin poikani Markus. ¹⁴ Tervehtikää

1. Pietarin kirje

toisianne rakkauden suudelmalla. Rauha teille kaikille, jotka olette Kristuksessa.

2. Pietarin kirje

1 Simon Pietari, Jeesuksen Kristuksen palvelija ja apostoli, niille, jotka ovat saaneet samanlaisen uskon kuin me, meidän Jumalamme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen vanhurskauden kautta: ² Armo ja rauha lisääntykään teille Jumalan ja meidän Herramme Jeesuksen tuntemisen kautta. ³ Hänen jumalallinen voimansa on antanut meille kaiken, mikä kuuluu elämään ja jumalisuuteen, Hänen tuntemisensa kautta, joka on kutsunut meidät omaan kirkkauteensa ja hyveeseensä. ⁴ Näiden kautta Hän on antanut meille kallisarvoiset ja suuret lupauksensa, jotta niiden avulla tulisitte osallisiksi jumalallisesta luonnosta, paeten sitä turmelusta, joka maailmassa on himon tähden. ⁵ Juuri tästä syystä, ponnistellen kaikella ahkeruudella, lisätäkää uskoonne hyve, ja hyveeseenne tieto, ⁶ ja tietoonne itsehillintä, ja itsehillintäänne kestävyys, ja kestävyteenne jumalaisuus, ⁷ ja jumalisuuteenne veljellinen kiintymys, ja veljelliseen kiintymyksenne rakkaus. ⁸ Sillä jos nämä ominaisuudet ovat teissä ja lisääntyvät, ne estävät teitä olemasta tehottomia tai hedelmättömiä meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen todellisessa tuntemisessa. ⁹ Sillä se, jolta nämä ominaisuudet puuttuvat, on sokea tai likinäköinen, unohtaen entisten syntiensä puhdistuksen. ¹⁰ Pyrkikää siis, veljet ja sisaret, sitäkin ahkerammin vahvistamaan Hänen kutsumuksensa ja valintansa teidän kohdallanne; sillä niin kauan kuin teette näin, ette koskaan kompastu; ¹¹ sillä näin teille avataan avarasti pääsy meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen iankaikkiseen valtakuntaan. ¹² Siksi aion aina muistuttaa teitä näistä asioista, vaikka jo tiedättekin ne ja olette vahvistuneet siinä totuudessa, joka teissä on. ¹³ Pidän oikeana, niin kauan kuin olen tässä maallisessa ruumiissa, herättää teitä muistuttamalla, ¹⁴ tietäen, että maallisen ruumiini poistuminen on lähellä, kuten meidän Herramme Jeesus Kristus on minulle selvästi ilmoittanut. ¹⁵ Ja minä aion myös olla ahkera, että milloin tahansa lähtöni jälkeen voitte muistaa nämä asiat. ¹⁶ Sillä emme seuranneet viekkaasti seipitettyjä taruja, kun teimme teille tiettäväksi meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen voiman ja tulemisen, vaan olimme Hänen suuruutensa silminnäkijöitä. ¹⁷ Sillä kun Hän sai kunnian ja kirkkauden Jumalalta, Isältä, tuli Hänelle tällainen ääni Majesteettisesta Kirkkaudesta: "Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt"— ¹⁸ ja me kuulimme itse tämän äänen

taivaasta, kun olimme Hänen kanssaan pyhällä vuorella. ¹⁹ Ja niin meillä on profeetallinen sana vahvistettuna, johon teette hyvin kiinnittäessänne huomiota kuin pimeässä paikassa loistavaan lamppuun, kunnes päivä valkenee ja kointähti koittaa sydämissänne. ²⁰ Mutta tietäkää ennen kaikkea, ettei yksikään Raamatun profetia ole kenenkään oman tulkinnan varassa, ²¹ sillä ei koskaan ole profetiaa tuotu esiin ihmisen tahdosta, vaan ihmiset puhuivat Jumalan puolesta Pyhän Hengen johtamina.

2 Mutta vääriä profeettoja nousi kansan keskuudessa, samoin kuin teidänkin keskuudessanne tulee olemaan vääriä opettajia, jotka salaa tuovat turmiollisia oppeja, jopa kieltävät Herran, joka on heidät lunastanut, ja tuottavat itselleen nopean perikadon. ² Monet seuraavat heidän säädystänsä käytöstään, ja heidän takiaan totuuden tie tulee häväistyksi; ³ ja ahneudessaan he tulevat riistämään teitä valheellisilla sanoilla; heidän tuomionsa, joka on ollut valmiina kauan sitten, ei ole toimettomana, eikä heidän tuhonsa torku. ⁴ Sillä jos Jumala ei säästänyt enkeleitä, kun he tekivät syntiä, vaan syöksi heidät helvettiin ja antoi heidät pimeyden kuiluun, pidettäväksi tuomiota varten; ⁵ eikä säästänyt muinaista maailmaa, vaan varjeli Nooan, vanhurskauden saarnaajan, yhdessä seitsemän muun kanssa, kun hän toi vedenpaisumuksen jumalattomien maailmaan; ⁶ ja jos hän tuomitsi Sodoman ja Gomorran kaupungit hävitykseen tekemällä ne tuhkaksi, asettaen ne esimerkiksi siitä, mitä on tapahtuva jumalattomille; ⁷ ja jos hän pelasti vanhurskaan Lootin, joka kärsi tuskaa moraalittomien ihmisten säädystänsä käytöksestä ⁸ (sillä mitä hän näki ja kuuli, se vanhurskas mies, asuessaan heidän keskellään, tunsu vanhurskaan sielunsa kärsivän päivä päivältä heidän laittomista teoistaan), ⁹ niin Herra tietää, kuinka pelastaa jumalaiset koetuksesta ja pitää väärintekijät rangaistuksen alaisina tuomion päivään asti, ¹⁰ ja erityisesti ne, jotka antautuvat lihan turmeltuneille himoille ja halveksivat valtaa. Uhkarohkeita, omahyväisiä, he puhuvat herjaavasti enkelten kunnianosoituksista vapisematta, ¹¹ kun taas enkelit, jotka ovat voimiltaan ja mahtavuudeltaan suurempia, eivät tuo herjaavaa tuomiota heitä vastaan Herran edessä. ¹² Mutta nämä, kuin järjettömät eläimet, jotka ovat syntyneet vaiston varassa vangittaviksi ja tapettaviksi, puhuvat herjaavasti asioista, joista he ovat tietämättömiä, ja heidän tuhoutumisensa on

2. Pietarin kirje

kuin näiden eläinten tuho. ¹³ He kärsivät vääryyden palkkana vahinkoa. He pitävät nautintona irstailla päiväsaikaan. He ovat tahroja ja häpeäpilkkuja, nauttien petoksistaan aterioidessaan teidän kanssanne, ¹⁴ joiden silmät ovat täynnä aviorikosta eivätkä koskaan lakkaa tekemästä syntiä, viekoittelevat epävakaita sieluja, sydämitään ahneuteen harjaantuneita, kirottuja lapsia; ¹⁵ jätettyään oikean tien, he ovat harhautuneet, seuraten Bileamin, Beorin pojan, tietä, joka rakasti vääryyden palkkaa; ¹⁶ mutta hän sai nuhteen omasta rikkomuksestaan, sillä mykkä aasi, puhuen ihmisen äänellä, esti profeetan mielettömyyden. ¹⁷ Nämä ovat vedettäviä lähteitä ja myrskyn ajamia sumuja, joille on varattu syvin pimeys. ¹⁸ Sillä puhuessaan ylimielisiä, arvottomia sanoja he viekoittelevat lihallisilla himoilla, säädyttömällä käytöksellä, niitä, jotka juuri ja juuri pakenevat niitä, jotka elävät erehdyksessä, ¹⁹ luvaten heille vapautta, vaikka itse ovat turmeluksen orjia; sillä minkä joku voittaa, sen orjaksi hän joutuu. ²⁰ Sillä jos he, paettuaan maailman saastaisuudet Herran ja Vapahtajan Jeesuksen Kristuksen tuntemisen kautta, jälleen kietoutuvat niihin ja joutuvat voitettaviksi, on heidän viimeinen tilansa tullut pahemmaksi kuin ensimmäinen. ²¹ Sillä heille olisi ollut parempi olla tuntematta vanhurskauden tietä kuin tunnettuaan sen kääntyä pois heille annetusta pyhästä käskystä. ²² Tämä osoitetaan todeksi sananlaskulla:

"Koira palaa oksennukselleen,"

ja,

"Pesty sika rypee jälleen rapakossa."

3 Rakkaani, tämä on nyt toinen kirje, jonka kirjoitan teille, ja näissä kirjeissä herätän teidän vilpittömän mielenne muistutuksen kautta, ² jotta muistaisitte ne sanat, jotka pyhät profeetat ovat edeltäkäs in puhuneet, ja Herran ja Vapahtajan käskyn, jonka teidän apostolinne ovat puhuneet. ³ Ymmärtäkää ennen kaikkea tämä, että viimeisinä päivinä tulee pilkkaajia, jotka seuraavat omia himojaan, ⁴ ja sanovat: "Missä on Hänen

tulemuksensa lupaus? Sillä siitä asti, kun isät nukkuivat pois, kaikki pysyy sellaisena kuin se on ollut luomakunnan alusta lähtien." ⁵ Sillä kun he näin väittävät, he jättävät huomiotta, että Jumalan sanalla taivaat olivat olemassa kauan sitten ja maa muotoutui vedestä ja veden kautta, ⁶ jonka kautta sen ajan maailma tuhottiin, kun se hukutettiin vedellä. ⁷ Mutta Hänen sanallaan nykyiset taivaat ja maa ovat varattu tulelle, säilytetty jumalattomien ihmisten tuomion ja hävityksen päivää varten. ⁸ Älkää kuitenkaan unohtako tätä yhtä totuutta, rakkaani: Herran edessä yksi päivä on kuin tuhat vuotta ja tuhat vuotta kuin yksi päivä. ⁹ Herra ei viivytä lupastaan, kuten jotkut pitävät viivyttelynä, vaan on kärsivällinen teitä kohtaan, eikä tahdo, että kukaan hukkuu, vaan että kaikki tulevat parannukseen. ¹⁰ Mutta Herran päivä tulee kuin varas, jolloin taivaat katoavat pauhinalla ja alkuaineet sulavat kuumuudessa, ja maa ja sen teot paljastuvat. ¹¹ Koska kaikki nämä asiat tulevat näin hajoamaan, millaisia teidän tuleekaan olla pyhässä vaelluksessa ja jumalaisuudessa, ¹² odottaen ja jouduttaen Jumalan päivän tulemistä, jonka vuoksi taivaat syttyvät tuleen ja alkuaineet sulavat kuumuudessa! ¹³ Mutta Hänen lupauksensa mukaan me odotamme uusia taivaita ja uutta maata, joissa vanhurskaus asuu. ¹⁴ Sen tähden, rakkaani, kun odotatte näitä, pyrkikää olemaan Hänen edessään tahrattomia ja moitteettomia, rauhassa, ¹⁵ ja pitäkää meidän Herramme kärsivällisyyttä pelastuksena; niin kuin meidän rakas veljemme Paavali teille kirjoitti, sen viisauden mukaan, joka hänelle on annettu, ¹⁶ niin kuin hän tekee kaikissa kirjeissään, puhuen niissä näistä asioista, joissa on joitakin vaikeasti ymmärrettäviä, joita oppimattomat ja epävakaat vääristelevät, niin kuin muitakin kirjoituksia, omaksi turmiokseen. ¹⁷ Te siis, rakkaani, tietäen tämän etukäteen, olkaa varuillanne, ettette joudu harhaan moraalityttöjen ihmisten erehdyksen kautta ja lankea pois omasta lujasta sitoutumisestanne, ¹⁸ vaan kasvaka meidän Herramme ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen armossa ja tuntemuksessa. Hänelle olkoon kunnia, nyt ja iankaikkisesti. Aamen.

1. Johanneksen kirje

1 Mikä on ollut alusta asti, minkä olemme kuulleet, minkä olemme nähneet silmillämme, mitä olemme tarkkaileet ja käsin koskettaneet, elämän Sanasta—² ja elämä ilmestyi, ja me olemme nähneet ja todistamme ja julistamme teille sen iankaikkisen elämän, joka oli Isän luona ja ilmestyi meille—³ minkä olemme nähneet ja kuulleet, sen me julistamme myös teille, jotta tekin olisitte yhteydessä meidän kanssamme; ja meidän yhteytemme on todella Isän ja Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen kanssa.⁴ Me kirjoitamme nämä asiat, jotta ilomme olisi täydellinen.⁵ Tämä on se sanoma, jonka olemme Häneltä kuulleet ja julistamme teille, että Jumala on Valkeus, ja Hänessä ei ole lainkaan pimeyttä.⁶ Jos sanomme olevamme yhteydessä Häneen ja kuitenkin vaellamme pimeydessä, emme puhu totta emmekä tee totuutta;⁷ mutta jos vaellamme valossa, niin kuin Hän itse on valossa, meillä on yhteys toisiimme, ja Jeesuksen, Hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä.⁸ Jos sanomme, ettemme ole syntisiä, me petämme itseämme, eikä totuus ole meissä.⁹ Jos me tunnustamme syntimme, Hän on uskollinen ja vanhurskas, niin että Hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.¹⁰ Jos sanomme, ettemme ole tehneet syntiä, teemme Hänestä valehtelijan, eikä Hänen sanansa ole meissä.

2 Rakkaat lapset, kirjoitan teille tämän, jotta välttäisitte syntiä. Mutta jos joku tekee syntiä, meillä on Puolustaja Isän luona, Jeesus Kristus, vanhurskas;² ja hän on itse meidän syntiemme sovitus; eikä ainoastaan meidän, vaan myös koko maailman syntien.³ Tästä me ymmärrämme, että olemme oppineet tuntemaan hänet, jos pidämme hänen käskynsä.⁴ Jokainen, joka väittää: "Olen oppinut tuntemaan hänet", mutta ei pidä hänen käskyjään, pettää itseään, eikä totuus ole hänessä;⁵ mutta joka noudattaa hänen sanaansa, hänessä Jumalan rakkaus on todella tullut täydelliseksi. Tästä me ymmärrämme, että olemme hänessä:⁶ jokaisen, joka sanoo pysyvänsä hänessä, tulee itekin vaeltaa niin kuin hän vaeli.⁷ Rakkaat ystävät, en kirjoita teille uutta käskyä, vaan vanhan käskyn, joka teillä on ollut alusta asti; vanha käsky on se sana, jonka olette kuulleet.⁸ Kuitenkin kirjoitan teille uuden käskyn, joka on tosi hänessä ja teissä, koska pimeys on väistymässä ja todellinen valo jo loistaa.⁹ Joka väittää olevansa valossa mutta vihaa veljeään tai

sisartaan, on yhä pimeydessä.¹⁰ Joka rakastaa veljeään ja sisartaan, pysyy valossa, eikä hänessä ole mitään, mikä aiheuttaisi kompastumista.¹¹ Mutta joka vihaa veljeään tai sisartaan, on pimeydessä ja vaeltaa pimeydessä, eikä tiedä, minne menee, sillä pimeys on sokaissut hänen silmänsä.

¹² *Kirjoitan teille, lapsukaiset, koska syntinne ovat anteeksi annetut hänen nimensä tähden.*¹³ *Kirjoitan teille, isät, koska te tunnnette hänet, joka on ollut alusta asti. Kirjoitan teille, nuorukaiset, koska te olette voittaneet pahan. Olen kirjoittanut teille, nuorukaiset, koska te olette voittaneet pahan.*¹⁴ *Olen kirjoittanut teille, lapset, koska te tunnnette Isän. Olen kirjoittanut teille, isät, koska te tunnnette hänet, joka on ollut alusta asti. Olen kirjoittanut teille, nuorukaiset, koska te olette vahvoja, ja Jumalan sana pysyy teissä, ja te olette voittaneet pahan.*

¹⁵ Älkää rakastako maailmaa älkääkään sitä, mitä siinä on. Jos joku rakastaa maailmaa, ei Isän rakkaus ole hänessä.¹⁶ Sillä kaikki, mikä maailmassa on, lihan himo, silmien himo ja elämän korskeus, ei ole Isästä, vaan maailmasta.¹⁷ Maailma katoaa ja sen himot, mutta joka tekee Jumalan tahdon, pysyy iankaikkisesti.¹⁸ Lapset, nyt on viimeinen hetki; ja niin kuin olette kuulleet, että antikristus on tulossa, niin nyt onkin monia antikristuksia ilmaantunut. Tästä me ymmärrämme, että on viimeinen hetki.¹⁹ He lähtivät luotamme, mutta eivät olleet todella meistä; sillä jos he olisivat olleet meistä, he olisivat pysyneet kanssamme; mutta he lähtivät, jotta kävisi ilmi, etteivät kaikki ole meistä.²⁰ Mutta te olette saaneet voidellun Pyhältä, ja te kaikki tiedätte.²¹ En ole kirjoittanut teille, koska ette tietäisi totuutta, vaan koska tiedätte sen, ja koska valhe ei ole totuudesta.²² Kuka on valehtelija, ellei se, joka kieltää, että Jeesus on Kristus? Tämä on antikristus, se, joka kieltää Isän ja Pojan.²³ Jokainen, joka kieltää Pojan, ei omista Isää; se, joka tunnustaa Pojan, omistaa myös Isän.²⁴ Mitä teihin tulee, pitääkää se, minkä olette kuulleet alusta asti, itsessänne. Jos se, minkä olette kuulleet alusta asti, pysyy teissä, te myös pysytte Pojassa ja Isässä.²⁵ Tämä on se lupaus, jonka hän on meille antanut: iankaikkinen elämä.²⁶ Nämä asiat olen kirjoittanut teille niistä, jotka yrittävät johtaa teitä harhaan.²⁷ Mitä teihin tulee, se voitelu, jonka olette häneltä saaneet, pysyy teissä, eikä teillä ole tarvetta, että kukaan opettaa teitä;

1. Johanneksen kirje

mutta niin kuin hänen voitelunsa opettaa teille kaikesta, ja on totta eikä valhetta, ja niin kuin se on teitä opettanut, pysyäkää hänessä.²⁸ Nyt, rakkaat lapset, pysyäkää hänessä, jotta kun hän ilmestyy, meillä olisi luottamus eikä meidän tarvitsisi häveten vetäytyä hänestä hänen tulemuksessaan.²⁹ Jos tiedätte, että hän on vanhurskas, tunnustatte, että jokainen, joka harjoittaa vanhurskautta, on syntynyt hänestä.

3 Katsokaa, millaista rakkautta Isä on meille antanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi; ja niinhän me olemmekin. Sen vuoksi maailma ei tunne meitä, koska se ei tuntenut häntä.² Rakkaat ystävät, nyt me olemme Jumalan lapsia, eikä vielä ole käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Me tiedämme, että kun hän ilmestyy, me olemme hänen kaltaisiansa, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena kuin hän on.³ Ja jokainen, jolla on tämä toivo hänessä, pyrkii puhtauteen, niin kuin hän on puhdas.⁴ Jokainen, joka tekee syntiä, tekee myös laittomuutta; ja synti on laittomuutta.⁵ Te tiedätte, että hän ilmestyi ottamaan pois synnit; ja hänessä ei ole syntiä.⁶ Ei kukaan, joka pysyy hänessä, tee syntiä; ei kukaan, joka tekee syntiä, ole nähnyt häntä tai tunne häntä.⁷ Lapsukaiset, älköön kukaan johtako teitä harhaan; se, joka harjoittaa vanhurskautta, on vanhurskas, niin kuin hän on vanhurskas;⁸ se, joka tekee syntiä, on paholaisesta; sillä paholainen on tehnyt syntiä alusta asti. Jumalan Poika ilmestyi tätä varten, että hän tekisi tyhjäksi paholaisen teot.⁹ Ei kukaan, joka on syntynyt Jumalasta, tee syntiä, koska hänen siemenensä pysyy hänessä; eikä hän voi tehdä syntiä, koska hän on syntynyt Jumalasta.¹⁰ Tästä käy ilmi, ketkä ovat Jumalan lapsia ja ketkä paholaisen lapsia: jokainen, joka ei harjoita vanhurskautta, ei ole Jumalasta, eikä myöskään se, joka ei rakasta veljeään tai sisartaan.¹¹ Sillä tämä on se sanoma, jonka te olette kuulleet alusta asti: että meidän tulee rakastaa toisiamme;¹² ei kuten Kain, joka oli pahasta ja tappoi veljensä. Ja miksi hän tappoi hänet? Koska hänen tekonsa olivat pahoja, mutta hänen veljensä teot olivat vanhurskaita.¹³ Älkää ihmetelkö, veljet ja sisaret, jos maailma vihaa teitä.¹⁴ Me tiedämme, että olemme siirtyneet kuolemasta elämään, koska rakastamme veljiämme ja sisariamme. Joka ei rakasta, pysyy kuolemassa.¹⁵ Jokainen, joka vihaa veljeään tai sisartaan, on murhaaja, ja te tiedätte, ettei yhdelläkään murhaajalla ole iankaikkista elämää hänessä pysyvänä.¹⁶ Me ymmärrämme

rakauden tästä, että hän antoi henkensä meidän puolestamme; ja meidän tulee antaa henkemme veljemme ja sisartemme puolesta.¹⁷ Mutta joka ikinä omaa tämän maailman hyvyttä ja näkee veljensä tai sisarensa olevan puutteessa, mutta sulkee sydämensä heiltä, kuinka Jumalan rakkaus voi pysyä hänessä?¹⁸ Lapsukaiset, älkäämme rakastako sanoin tai puheessa, vaan teoin ja totuudessa.¹⁹ Tästä me tiedämme, että olemme totuudesta, ja voimme rauhoittaa sydämemme hänen edessään,²⁰ että jos sydämemme tuomitsee meidät, Jumala on suurempi kuin sydämemme, ja hän tietää kaikki asiat.²¹ Rakkaat ystävät, jos sydämemme on rauhassa, meillä on luottamus Jumalan edessä;²² ja mitä ikinä pyydämme, saamme häneltä, koska noudatamme hänen käskyjään ja teemme, mikä on hänelle mieluista.²³ Tämä on hänen käskynsä, että uskomme hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen nimeen ja rakastamme toisiamme, niin kuin hän on meitä käskenyt.²⁴ Se, joka noudattaa hänen käskyjään, pysyy hänessä, ja hän hänessä. Me tiedämme tästä, että hän pysyy meissä, siitä Hengestä, jonka hän on meille antanut.

4 Rakkaat ystävät, älkää uskoko jokaista henkeä, vaan koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta, sillä monta väärää profeettaa on lähtenyt maailmaan.² Näin te voitte tunnistaa Jumalan Hengen: jokainen henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristuksen tulleen lihassa, on Jumalasta;³ ja jokainen henki, joka ei tunnusta Jeesusta, ei ole Jumalasta; tämä on antikristuksen henki, josta olette kuulleet, että se on tulossa, ja nyt se on jo maailmassa.⁴ Te olette Jumalasta, rakkaat lapset, ja olette voittaneet heidät; sillä suurempi on Hän, joka on teissä, kuin se, joka on maailmassa.⁵ He ovat maailmasta; sen tähden he puhuvat maailman näkökulmasta, ja maailma kuuntelee heitä.⁶ Me olemme Jumalasta. Joka tuntee Jumalan, kuuntelee meitä; joka ei ole Jumalasta, ei kuuntele meitä. Tästä me tunnistamme totuuden hengen ja eksytyksen hengen.⁷ Rakkaat ystävät, rakastakaamme toisiamme, sillä rakkaus on Jumalasta; ja jokainen, joka rakastaa, on syntynyt Jumalasta ja tuntee Jumalan.⁸ Joka ei rakasta, ei ole oppinut tuntemaan Jumalaa, sillä Jumala on rakkaus.⁹ Näin Jumalan rakkaus ilmestyi meidän keskuudessamme: Jumala lähetti ainoan Poikansa maailmaan, jotta me eläisimme Hänen kauttaan.¹⁰ Tässä on rakkaus: ei siinä, että me rakastimme Jumalaa, vaan että Hän

1. Johanneksen kirje

rakasti meitä ja lähetti Poikansa meidän syntiemme sovituksi. ¹¹ Rakkaat, koska Jumala on rakastanut meitä näin, meidänkin tulee rakastaa toisiamme. ¹² Kukaan ei ole koskaan nähnyt Jumalaa; jos rakastamme toisiamme, Jumala pysyy meissä, ja Hänen rakkautensa tulee täydelliseksi meissä. ¹³ Tästä me tiedämme, että pysymme Hänessä ja Hän meissä, koska Hän on antanut meille Henkeään. ¹⁴ Me olemme nähneet ja todistamme, että Isä on lähettänyt Pojan maailman vapahtajaksi. ¹⁵ Joka tunnustaa, että Jeesus on Jumalan Poika, Jumala pysyy hänessä, ja hän Jumalassa. ¹⁶ Me olemme oppineet tuntemaan ja uskomaan sen rakkauden, joka Jumalalla on meitä kohtaan. Jumala on rakkaus, ja joka pysyy rakkaudessa, pysyy Jumalassa, ja Jumala pysyy hänessä. ¹⁷ Näin rakkaus tulee täydelliseksi meidän keskuudessamme, jotta meillä olisi rohkeus tuomiopäivänä, koska sellainen kuin Hän on, sellaisia mekin olemme tässä maailmassa. ¹⁸ Rakkaudessa ei ole pelkoa, vaan täydellinen rakkaus karkottaa pelon, koska pelko liittyy rangaistukseen, ja se, joka pelkää, ei ole tullut täydelliseksi rakkaudessa. ¹⁹ Me rakastamme Häntä vain siksi, että Hän ensin rakasti meitä. ²⁰ Jos joku sanoo: "Minä rakastan Jumalaa", mutta vihaa veljeään tai sisartaan, hän on valehtelija; sillä se, joka ei rakasta veljeään tai sisartaan, jonka on nähnyt, ei voi rakastaa Jumalaa, jota ei ole nähnyt. ²¹ Ja tämä on käsky, jonka olemme saaneet Häneltä: että se, joka rakastaa Jumalaa, rakastaa myös veljeään ja sisartaan.

5 Jokainen, joka uskoo, että Jeesus on Kristus, on syntynyt Jumalasta, ja jokainen, joka rakastaa Isää, rakastaa myös Hänen lastaan. ² Tästä me tiedämme, että rakastamme Jumalan lapsia: kun rakastamme Jumalaa ja pidämme Hänen käskynsä. ³ Sillä näin me osoitamme rakkautemme Jumalaa kohtaan: pitämällä Hänen käskynsä; eivätkä Hänen käskynsä ole raskaita. ⁴ Sillä jokainen, joka on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja uskomme on se voitto, joka on voittanut maailman. ⁵ Kuka on

se, joka voittaa maailman, ellei se, joka uskoo, että Jeesus on Jumalan Poika? ⁶ Tämä on Hän, joka tuli veden ja veren kautta, Jeesus Kristus; ei ainoastaan veden kanssa, vaan veden ja veren kanssa. Henki on se, joka todistaa, koska Henki on totuus. ⁷ Sillä on kolme, jotka todistavat: ⁸ Henki, vesi ja veri; ja nämä kolme ovat yhtä. ⁹ Jos hyväksymme ihmisten todistuksen, Jumalan todistus on suurempi; sillä tämä on Jumalan todistus, jonka Hän on antanut Pojastaan. ¹⁰ Joka uskoo Jumalan Poikaan, hänellä on todistus sisällään; joka ei usko Jumalaa, on tehnyt Hänestä valehtelijan, koska hän ei ole uskonut todistukseen, jonka Jumala on antanut Pojastaan. ¹¹ Ja tämä on todistus: Jumala on antanut meille iankaikkisen elämän, ja tämä elämä on Hänen Pojassaan. ¹² Jolla on Poika, hänellä on elämä; jolla ei ole Jumalan Poikaa, hänellä ei ole elämää. ¹³ Olen kirjoittanut nämä teille, jotka uskotte Jumalan Pojan nimeen, jotta tietäisitte, että teillä on iankaikkinen elämä. ¹⁴ Tämä on varmuus, joka meillä on Hänen edessään, että jos pyydämme jotain Hänen tahtonsa mukaan, Hän kuulee meitä. ¹⁵ Ja jos tiedämme, että Hän kuulee meitä, mitä ikinä pyydämmekin, tiedämme, että meillä on ne pyynnöt, jotka olemme Hänelle esittäneet. ¹⁶ Jos joku näkee veljensä tai sisarensa tekvän syntiä, joka ei johda kuolemaan, hän pyytäköön, ja Jumala antaa hänelle elämän, niille, jotka tekevät syntiä, joka ei johda kuolemaan. On syntiä, joka johtaa kuolemaan; en sano, että hän pyytäisi sitä varten. ¹⁷ Kaikki vääryys on syntiä, ja on syntiä, joka ei johda kuolemaan. ¹⁸ Me tiedämme, että kukaan, joka on syntynyt Jumalasta, ei jatka synnin tekemistä; vaan Hän, joka on syntynyt Jumalasta, varjelee häntä, eikä paha kosketa häntä. ¹⁹ Me tiedämme, että kuulumme Jumalalle, ja että koko maailma on pahan vallassa. ²⁰ Ja me tiedämme, että Jumalan Poika on tullut ja antanut meille ymmärryksen, jotta tuntisimme Hänet, joka on tosi; ja me olemme Hänessä, joka on tosi, Hänen Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa. Tämä on tosi Jumala ja iankaikkinen elämä. ²¹ Rakkaat lapset, pitäkää itsenne erossa epäjumalista.

2. Johanneksen kirje

1 Vanhin, valitulle rouvalle ja hänen lapsilleen, joita minä todella rakastan; enkä vain minä, vaan myös kaikki, jotka ovat tulleet tuntemaan totuuden, ² totuuden tähden, joka pysyy meissä ja on oleva meidän kanssamme ikuisesti: ³ Armo, laupeus ja rauha ovat meidän Jumalalta Isältä ja Jeesukselta Kristukselta, Isän Pojalta, totuudessa ja rakkaudessa. ⁴ Minä iloitsin suuresti, kun huomasin, että jotkut lapsistasi elävät totuudessa, niin kuin Isä on meitä käskenyt. ⁵ Ja nyt minä pyydän sinua, rouva, en niin kuin kirjoittaisin sinulle uutta käskyä, vaan sen, joka meillä on ollut alusta asti, että rakastaisimme toisiamme. ⁶ Ja tämä on rakkaus, että elämme hänen käskyjensä mukaan. Tämä on käsky, niin kuin olette kuulleet alusta asti, että teidän tulisi vaeltaa siinä. ⁷ Sillä monta eksyttäjää on lähtenyt maailmaan, niitä,

jotka eivät tunnusta Jeesusta Kristusta lihassa tulleeaksi. Sellainen ihminen on eksyttävä ja antikristus. ⁸ Katsokaa itsenne perään, ettette menetä sitä, mitä olemme saavuttaneet, vaan että saisitte täyden palkan. ⁹ Jokainen, joka menee edemmäksi eikä pysy Kristuksen opetuksessa, hänellä ei ole Jumalaa; se, joka pysyy opetuksessa, hänellä on sekä Isä että Poika. ¹⁰ Jos joku tulee teidän luoksenne eikä tuo tätä opetusta, älkää ottako häntä vastaan kotiinne älkääkään tervehtikö häntä; ¹¹ sillä se, joka tervehtii häntä, osallistuu hänen pahoihin tekoihinsa. ¹² Vaikka minulla on paljon kirjoitettavaa teille, en halua tehdä sitä paperilla ja musteella; mutta toivon pääseväni luoksenne ja puhuvani kasvatusten, jotta ilonne olisi täydellinen. ¹³ Valitun sisarennen lapset lähettävät tervehdyksensä.

3. Johanneksen kirje

1 Vanhin, rakkaalle Gaiukselle, jota rakastan totuudessa. ² Rakas ystävä, rukoilen, että menestyisit kaikessa ja olisit terve, niin kuin sielusi menestyy. ³ Sillä iloitsin suuresti, kun veljet tulivat ja todistivat sinun totuudestasi, erityisesti siitä, kuinka elät totuudessa. ⁴ Minulla ei ole suurempaa iloa kuin kuulla, että lapseni elävät totuudessa. ⁵ Rakas ystävä, olet uskollinen kaikessa, mitä teet veljille ja sisarille, vaikka he ovat vieraita sinulle; ⁶ ja he ovat kertoneet rakkaudestasi seurakunnan edessä. Teet hyvin lähettäessäsi heidät matkaan tavalla, joka kunnioittaa Jumalaa. ⁷ Sillä he lähtivät liikkeelle Nimen tähden, eivätkä ottaneet vastaan apua pakanoilta. ⁸ Siksi meidän tulee tukea sellaisia ihmisiä, jotta voisimme olla totuuden työtovereita. ⁹ Kirjoitin seurakunnalle; mutta Diotrefes, joka rakastaa olla ensimmäinen heidän

joukossaan, ei tunnusta meidän auktoriteettiamme. ¹⁰ Tästä syystä, jos tulen, otan esille, mitä hän tekee, levittäen pahansuopaa puhetta meistä; eikä hän siihen tyydy, vaan kieltäytyy ottamasta vastaan veljiä, ja estää myös niitä, jotka haluavat tehdä niin, ja ajaa heidät ulos seurakunnasta. ¹¹ Rakas ystävä, älä seuraa pahaa, vaan hyvää. Joka tekee hyvää, on Jumalasta; joka tekee pahaa, ei ole nähnyt Jumalaa. ¹² Demetriuksesta on hyvä todistus kaikilla, ja itse totuuskin todistaa hänestä; mekin todistamme hänestä, ja tiedät, että todistuksemme on luotettava. ¹³ Minulla olisi paljon kirjoitettavaa sinulle, mutta en halua tehdä sitä kynällä ja musteella; ¹⁴ Toivon tulevani pian luoksesi, ja keskustelemme kasvotusten. ¹⁵ Rauha olkoon kanssasi. Täällä olevat ystävät lähettävät tervehdyksensä. Tervehdi siellä olevia ystäviä nimeltä.

Juudaksen kirje

1 Juudas, Jeesuksen Kristuksen palvelija ja Jaakobin veli, niille, jotka ovat kutsutut, Jumalan Isän rakastamat ja Jeesukselle Kristukselle varjellut: ² Lahjoittakoon teille runsaasti laupeutta, rauhaa ja rakkautta. ³ Rakkaani, kun minulla oli suuri halu kirjoittaa teille yhteisestä pelastuksestamme, katsoin tarpeelliseksi kehottaa teitä taistelemaan vakavasti sen uskon puolesta, joka on kerran annettu pyhille. ⁴ Sillä eräät ihmiset ovat salaa hiipineet joukkoonne, sellaiset, jotka jo kauan sitten on merkitty tähän tuomioon, jumalattomat, jotka kääntävät Jumalamme armon istaudeksi ja kieltävät ainoan Suvereenimme ja Herramme, Jeesuksen Kristuksen. ⁵ Haluan nyt muistuttaa teitä, vaikka tiedätte kaiken kerran oppineenne, että Herra, pelastettuaan kansan Egyptin maasta, myöhemmin tuhosi ne, jotka eivät uskoneet. ⁶ Ja ne enkelit, jotka eivät pitäneet omaa asemaansa vaan jättivät oman asuinsijansa, hän on pannut ikuisissa karleissa pimeyteen suuren päivän tuomiota varten. ⁷ Samoin kuin Sodoma ja Gomorra ja niiden ympärillä olevat kaupungit, jotka antautuivat haureuteen ja tavoittelivat outoa lihaa, ovat varoittavana esimerkkinä kärsiessään ikuisen tulen rangaistusta. ⁸ Samalla tavalla nämä ihmiset myös, nelmiinsa luottaen, saastuttavat lihan, hylkäävät vallan ja herjaavat taivaallisia olentoja. ⁹ Mutta ylienkei Mikael, kun hän kiisteli paholaisen kanssa Mooseksen ruumiista, ei uskaltanut lausua herjaavaa tuomiota häntä vastaan, vaan sanoi: "Herra nuhdelkoon sinua!" ¹⁰ Mutta nämä ihmiset herjaavat kaikkea, mitä eivät ymmärrä, ja mitä he luonnostaan ymmärtävät, kuten järjettömät eläimet, se on heidän turmionsa. ¹¹ Voi heitä! He ovat kulkeneet Kainin tietä, ja voiton vuoksi he ovat syöksyneet Bileamin eksytykseen ja ovat menehtyneet Korahin kapinassa. ¹² He ovat häpeäpilkkuja rakkauden aterioissanne, kun he pelkäämättä juhlivat kanssanne, kuin

paimenet, jotka huolehtivat vain itsestään; pilviä ilman vettä, tuulten kuljettamia; syksyn puita ilman hedelmää, kahdesti kuolleita, juuriltaan revittyjä. ¹³ Meren raivoavia aaltoja, jotka vaahtoavat häpeäänsä; harhailevia tähtiä, joille on varattu synkin pimeys ikuisesti. ¹⁴ Heistä myös ennusti Eenok, seitsemäs Aadamista, sanoen: "Katso, Herra tulee tuhansien pyhiensä kanssa, ¹⁵ tuomitsemaan kaikkia ja saattamaan kaikki jumalattomat tilille kaikista jumalattomista teoistaan, jotka he jumalattomasti ovat tehneet, ja kaikista kovista sanoista, joita jumalattomat syntiset ovat häntä vastaan puhuneet." ¹⁶ He ovat napisevia, moittivia, omia himojaan seuraavia; he kerskaavat itsestään ja imartelevat muita oman etunsa vuoksi. ¹⁷ Mutta te, rakkaani, muistakaa ne sanat, jotka meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen apostolit ovat edeltäpäin puhuneet, ¹⁸ kun he sanoivat teille: "Viimeisinä aikoina tulee pilkkaajia, jotka vaeltavat jumalattomien himojensa mukaan." ¹⁹ He ovat niitä, jotka aiheuttavat erimielisyyksiä, maallisiin asioihin keskittyneitä, vailla Henkeä. ²⁰ Mutta te, rakkaani, rakentakaa itseänne pyhimässä uskossanne, rukoillen Pyhässä Hengessä, ²¹ pitäkää itsenne Jumalan rakkaudessa odottaessanne Herramme Jeesuksen Kristuksen laupeutta, joka vie teidät iankaikkiseen elämään. ²² Ja osoitakaa myötätuntoa niille, jotka ovat epävarmoja; ²³ pelastakaa toisia tempaamalla heidät tuesta; toisille osoittakaa laupeutta, sekoitettuna pelkoon, vihaten jopa vaatetta, joka on saastunut lihan turmeluksesta. ²⁴ Hänelle, joka voi varjella teidät lankeamasta ja asettaa teidät nuhteettomina kirkkautensa eteen riemulla— ²⁵ ainoalle Jumalalle, meidän Pelastajallemme, Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme kautta, olkoon kunnia, majesteetti, valta ja valtuus, ennen kaikkia aikoja, nyt ja iankaikkisesti! Amen.

Ilmestyskirja

1 Jeesuksen Kristuksen ilmestys, jonka Jumala antoi hänelle näyttääkseen palvelijoilleen, mitä pian täytyy tapahtua. Hän teki sen tiettäväksi lähettämällä enkelinsä palvelijalleen Johannekselle, ² joka todisti Jumalan sanasta ja Jeesuksen Kristuksen todistuksesta, kaikesta mitä hän näki. ³ Autuas se, joka lukee tämän profetian sanat ääneen, ja autuaat ne, jotka kuulevat ja pitävät sen, mitä siihen on kirjoitettu, sillä aika on lähellä. ⁴ Johannes, seitsemälle Aasian maakunnan seurakunnalle: Armo teille ja rauha häneltä, joka on, joka oli ja joka on tuleva, ja seitsemältä hengeltä hänen valtaistuimensa edessä, ⁵ ja Jeesukselta Kristukselta, uskolliselta todistajalta, kuolleista esikoiselta ja maan kuninkaiden hallitsijalta. Hänelle, joka rakastaa meitä ja on vapauttanut meidät synneistämme verellään— ⁶ ja tehnyt meistä valtakunnan, pappeja Jumalalleen ja Isälleen—hänelle olkoon kunnia ja valta aina ja iankaikkisesti. Aamen.

⁷ Katso, hän tulee pilvien kanssa, ja jokainen silmä on näkevä hänet, myös ne, jotka hänet läivistivät; ja kaikki maan sukukunnat vaikeroivat hänen tähtensä. Totisesti, niin on tapahtuva! Aamen.

⁸ "Minä olen Alfa ja Omega", sanoo Herra Jumala, "joka on, joka oli ja joka on tuleva, Kaikkivaltias." ⁹ Minä, Johannes, teidän veljenne ja osallinen ahdistuksessa ja valtakunnassa ja kärsivällisessä kestävyudessa Jeesuksessa, olin Patmoksen saarella Jumalan sanan ja Jeesuksen todistuksen tähden. ¹⁰ Olin Hengessä Herran päivänä, ja kuulin takanani voimakkaan äänen, joka kaikui kuin pasuuna, ¹¹ käskien minua kirjoittamaan, mitä näen, kirjakääröön ja lähettämään sen seitsemälle seurakunnalle: Efesoon, Smyrnaan, Pergamoniin, Tyatiraan, Sardekseen, Philadelphiaan ja Laodikeaan. ¹² Käännyin katsomaan ääntä, joka minulle puhui. Ja käännettyäni näin seitsemän kultaista lampunjalkaa, ¹³ ja lampunjalkojen keskellä oli yksi ihmisen pojan kaltainen, puettuna viittaana, joka ulottui jalkoihin asti, ja hänen rintansa ympärillä oli kultainen vyö. ¹⁴ Hänen päänsä ja hiuksensa olivat valkeat kuin villa, niin valkeat kuin lumi, ja hänen silmänsä kuin tulen liekki. ¹⁵ Hänen jalkansa olivat kuin hehkuva pronssi uunissa, ja hänen äänensä oli kuin paljojen vetten pauhu. ¹⁶ Hänen oikeassa kädessään oli seitsemän tähteä, ja hänen suustaan lähti terävä, kaksiteräinen miekka. Hänen kasvonsa olivat kuin aurinko, kun se paistaa täydeltä terältä. ¹⁷ Kun näin hänet, kaaduin

hänen jalkojensa juureen kuin kuollut. Hän laski oikean kätensä päälleni ja sanoi: "Älä pelkää. Minä olen ensimmäinen ja viimeinen, ¹⁸ ja Elävä; minä olin kuollut, ja katso, minä elän aina ja iankaikkisesti, ja minulla on kuoleman ja tuonelan avaimet. ¹⁹ Kirjoita siis, mitä olet nähnyt, mikä on nyt ja mitä on tapahtuva tämän jälkeen. ²⁰ Mitä tulee seitsemään tähteen, jotka näit oikeassa kädessäni, ja seitsemään kultaiseen lampunjalkaan: seitsemän tähteä ovat seitsemän seurakunnan enkelit, ja seitsemän lampunjalkaa ovat seitsemän seurakuntaa.

2 "Efesoksen seurakunnan enkelille kirjoita: Näin sanoo Hän, joka pitää seitsemää tähteä oikeassa kädessään ja kulkee seitsemän kultaisen lampunjalan keskellä. ² Minä tiedän sinun tekosi, vaivannäkösi ja kärsivällisyytesi, ja sen, ettet voi sietää pahoja ihmisiä. Olet koetellut niitä, jotka sanovat olevansa apostoleja mutta eivät ole, ja olet havainnut heidät valheellisiksi. ³ Olet kestänyt ja pysynyt lujana minun nimeni tähden, etkä ole väsynyt. ⁴ Mutta minulla on sinua vastaan se, että olet hylännyt ensimmäisen rakkautesi. ⁵ Muista, mistä olet langennut! Tee parannus ja tee niitä tekoja, joita teit alussa. Ellet tee parannusta, tulen luoksesi ja siirrän lampunjalkasi paikaltaan. ⁶ Mutta sinulla on tämä puolellasi: sinä vihaat nikolaiittojen tekoja, joita minäkin vihaan. ⁷ Jolla on korvat, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille. Sille, joka voittaa, minä annan oikeuden syödä elämän puusta, joka on Jumalan paratisissa. ⁸ "Smyrnan seurakunnan enkelille kirjoita: Näin sanoo Ensimmäinen ja Viimeinen, joka oli kuollut ja on tullut eläväksi. ⁹ Minä tiedän sinun ahdistuksesi ja köyhyytesi - mutta sinä olet rikas! Minä tiedän niiden panettelun, jotka sanovat olevansa juutalaisia mutta eivät ole, vaan ovat Saatanan synagoga. ¹⁰ Älä pelkää sitä, mitä olet kärsimässä. Saatana on heittämässä joitakin teistä vankeuteen, jotta teitä koeteltaisiin, ja te kärsitte ahdistusta kymmenen päivän ajan. Ole uskollinen kuolemaan asti, niin minä annan sinulle elämän kruunun. ¹¹ Jolla on korvat, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille. Sitä, joka voittaa, ei toinen kuolema vahingoita. ¹² "Pergamon seurakunnan enkelille kirjoita: Näin sanoo Hän, jolla on terävä, kaksiteräinen miekka. ¹³ Minä tiedän, missä sinä asut - siellä, missä on Saatanan valtaistuini. Kuitenkin pidät lujasti kiinni minun nimestäni etkä kieltänyt uskoasi minuun, edes Antipaan päivinä, joka on minun uskollinen

Ilmestyskirja

todistajani ja joka surmattiin teidän keskellänne, missä Saatana asuu. ¹⁴ Mutta minulla on muutamia asioita sinua vastaan: Sinun joukossasi on niitä, jotka pitävät kiinni Bileamin opetuksesta, joka opetti Balakia asettamaan kompastuskiven israelilaisten eteen, syömään epäjumalille uhrattua ruokaa ja harjoittamaan haureutta. ¹⁵ Samoin sinulla on myös niitä, jotka pitävät kiinni nikolaiittojen opetuksesta. ¹⁶ Tee siis parannus! Muuten tulen luoksesi pian ja taistelen heitä vastaan suuni miekalla. ¹⁷ Jolla on korvat, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille. Sille, joka voittaa, minä annan salattua mannaa. Annan myös hänelle valkoisen kiven, johon on kirjoitettu uusi nimi, jonka vain sen saaja tuntee. ¹⁸ "Tyatiran seurakunnan enkelille kirjoita: Näin sanoo Jumalan Poika, jonka silmät ovat kuin tulen liekki ja jalat kuin kiillotettu pronssi. ¹⁹ Minä tiedän sinun tekosi, rakkautesi ja uskosi, palveluksesi ja kärsivällisyytesi, ja että viimeiset tekosi ovat suuremmat kuin ensimmäiset. ²⁰ Kuitenkin minulla on sinua vastaan se, että suvaitset tuota naista, Iisebeliä, joka sanoo olevansa profeetta. Hän opettaa ja eksyttää palvelijoitani harjoittamaan haureutta ja syömään epäjumalille uhrattua ruokaa. ²¹ Olen antanut hänelle aikaa kääntyä pois haureudestaan, mutta hän ei tahdo tehdä parannusta. ²² Katso, minä syökseen hänet vuoteeseen ja ne, jotka tekevät aviorikoksen hänen kanssaan, joutuvat suureen ahdistukseen, elleivät tee parannusta hänen teoistaan. ²³ Minä tuomitsen hänen lapsensa. Silloin kaikki seurakunnat tietävät, että minä olen se, joka tutkii sydämet ja ajatukset, ja minä annan teille kullekin tekojenne mukaan. ²⁴ Mutta teille muille Tyatirassa, teille, jotka ette pidä kiinni hänen opetuksestaan ettekä ole oppineet, mitä jotkut kutsuvat Saatanan syvyyksiksi, en pane teille muuta taakkaa, ²⁵ vaan pitää kiinni siitä, mitä teillä on, kunnes minä tulen. ²⁶ Sille, joka voittaa ja tekee minun tahtoni loppuun asti, minä annan vallan kansojen yli - ²⁷ hän 'hallitsee heitä rautaisella valtikalla ja särkee heidät kuin saviastiat' - niin kuin minä olen saanut vallan Isältäni. ²⁸ Minä annan myös hänelle aamutähden. ²⁹ Jolla on korvat, se kuulkoon, mitä Henki sanoo seurakunnille.

3 "Sardeksen seurakunnan enkelille kirjoita: Näin sanoo hän, jolla on Jumalan seitsemän henkeä ja seitsemän tähteä. Minä tiedän sinun tekosi; sinulla on maine elävästä, mutta olet kuollut. ² Ole valpas ja vahvista jäljellä oleva, joka on

kuolemaisillaan, sillä en ole havainnut tekosi täydellisiksi Jumalani edessä. ³ Muista siis, mitä olet saanut ja kuullut; pidä siitä kiinni ja tee parannus. Jos et ole valpas, tulen kuin varas, etkä tiedä, millä hetkellä tulen luoksesi. ⁴ Kuitenkin sinulla on muutamia Sardeksessa, jotka eivät ole tahranneet vaatteitaan. He saavat vaeltaa minun kanssani valkoisissa vaatteissa, sillä he ovat arvollisia. ⁵ Joka voittaa, se puetaan valkoisiin vaatteisiin niin kuin heidät, enkä pyyhi hänen nimeään pois elämän kirjasta, vaan tunnustan hänen nimensä Isäni edessä ja hänen enkeliensä edessä. ⁶ Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. ⁷ "Filadelfian seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo pyhä ja totinen, jolla on Daavidin avain. Minkä hän avaa, sitä ei kukaan sulje, ja minkä hän sulkee, sitä ei kukaan avaa.' ⁸ Minä tiedän sinun tekosi. Katso, olen asettanut eteesi avoimen oven, jota ei kukaan voi sulkea. Sinulla on vähän voimaa, mutta olet pitänyt minun sanani etkä ole kieltänyt minun nimeäni. ⁹ Minä saatan ne, jotka kuuluvat Saatanan synagogaan, jotka sanovat olevansa juutalaisia mutta eivät ole, vaan valehtelevat—minä saatan heidät tulemaan ja kumartamaan jalkojesi eteen ja tunnustamaan, että minä olen rakastanut sinua. ¹⁰ Koska olet pitänyt minun käskyni kestää, minä myös varjelen sinut koetuksen hetkeltä, joka on tuleva koko maanpiirin päälle koettelemaan maan asukkaita. ¹¹ Minä tulen pian. Pidä kiinni siitä, mitä sinulla on, ettei kukaan ottaisi kruunuasi. ¹² Joka voittaa, sen minä teen pylvääksi Jumalani temppeliin, eikä hän koskaan lähde sieltä. Minä kirjoitan häneen Jumalani nimen ja Jumalani kaupungin nimen, uuden Jerusalemin, joka laskeutuu alas taivaasta Jumalani luota; ja kirjoitan häneen myös oman uuden nimeni. ¹³ Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo. ¹⁴ "Laodikean seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo Amen, uskollinen ja totinen todistaja, Jumalan luomakunnan alku. ¹⁵ Minä tiedän sinun tekosi, ettet ole kylmä etkä palava. Kunpa olisit kylmä tai palava! ¹⁶ Koska olet penseä—etkä palava etkä kylmä—olen aikeissa sylkeä sinut suustani. ¹⁷ Sinä sanot: 'Olen rikas; olen hankkinut rikkautta enkä tarvitse mitään.' Mutta et tiedä, että olet kurja, sääliittävä, köyhä, sokea ja alaston. ¹⁸ Neuvon sinua ostamaan minulta tulta koeteltua kultaa, jotta rikastuisit; ja valkoisia vaatteita, jotta voisit pukeutua ja häpeällinen alastomuutesi peittyisi; ja silmävoidetta voidellaksesi

Ilmestyskirja

silmäsi, jotta näkisit. ¹⁹ Kaikkia, joita minä rakastan, minä nuhtelen ja kuritan. Ole siis innokas ja tee parannus. ²⁰ Katso, minä seison ovelta ja kolkutan. Jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, minä tulen sisään ja aterioin hänen kanssaan, ja hän minun kanssaan. ²¹ Joka voittaa, sille minä annan oikeuden istua kanssani valtaistuimellani, niin kuin minäkin voitin ja istuin Isäni kanssa hänen valtaistuimellaan. ²² Jolla on korva, se kuulkoon, mitä Henki seurakunnille sanoo."

4 Näiden tapahtumien jälkeen minä katsoin, ja taivaassa oli ovi avoinna. Ensimmäinen ääni, jonka kuulin, oli kuin pasuunan ääni, ja se sanoi: "Tule tänne, niin minä näytän sinulle, mitä tämän jälkeen täytyy tapahtua." ² Heti minä olin Hengessä, ja taivaassa oli valtaistuin, ja joku istui sillä. ³ Se, joka istui, oli ulkonäöltään kuin jaspis ja sardius, ja valtaistuimen ympärillä oli sateenkaari, joka oli kuin smaragdi. ⁴ Valtaistuimen ympärillä oli kaksikymmentäneljä valtaistuinta, ja näillä valtaistuimilla istui kaksikymmentäneljä vanhinta, puettuina valkeisiin vaatteisiin, ja heidän päissään oli kultaiset kruunut. ⁵ Valtaistuimelta lähti salamoita, ääniä ja ukkosenjylinää. Valtaistuimen edessä paloi seitsemän lampun, jotka ovat Jumalan seitsemän henkeä. ⁶ Valtaistuimen edessä oli kuin lasinen meri, kirkas kuin kristalli; ja keskellä, valtaistuimen ympärillä, oli neljä elävää olentoa, jotka olivat täynnä silmiä, edessä ja takana. ⁷ Ensimmäinen elävä olento oli kuin leijona, toinen oli kuin vasikka, kolmannella oli ihmisen kasvot, ja neljäs oli kuin lentävä kotka. ⁸ Jokaisella neljällä elävällä olenolla oli kuusi siipeä ja ne olivat täynnä silmiä ympäriinsä ja sisältä; ja yötä päivää ne eivät lakkaa sanomasta:

"Pyhä, pyhä, pyhä on Herra Jumala, Kaikkivaltias, joka oli, ja joka on, ja joka tuleva on."

⁹ Aina kun elävät olennot antavat kunnian, arvon ja kiitoksen sille, joka istuu valtaistuimella, joka elää aina ja ikuisesti, ¹⁰ kaksikymmentäneljä vanhinta lankeavat maahan sen eteen, joka istuu valtaistuimella, ja palvovat häntä, joka elää aina ja ikuisesti. He laskevat kruununsa valtaistuimen eteen ja sanovat:

¹¹ *"Sinä olet arvollinen, meidän Herramme ja Jumalamme, saamaan kunnian, arvon ja voiman, sillä sinä olet luonut kaikki, ja sinun tahtosi kautta ne ovat olemassa ja luodut."*

5 Minä näin valtaistuimella istuvan oikeassa kädessä kirjakkäärön, joka oli kirjoitettu molemmin puolin ja sinetöity seitsemällä sinetillä. ² Sitten näin voimakkaan enkelin, joka huusi kovalla äänellä: "Kuka on arvollinen avaamaan kirjakkäärön ja murtamaan sen sinetit?" ³ Mutta ei ollut ketään taivaassa, maan päällä eikä maan alla, joka olisi voinut avata kirjakkäärön tai edes katsoa siihen. ⁴ Minä itkin kovasti, koska ketään ei löytynyt, joka olisi ollut arvollinen avaamaan kirjakkäärön tai katsomaan siihen. ⁵ Silloin yksi vanhimmista sanoi minulle: "Älä itke! Katso, Juudan heimon Leijona, Daavidin Juuri, on voittanut. Hän voi avata kirjakkäärön ja sen seitsemän sinettiä." ⁶ Ja minä näin Karitsan seisovan valtaistuimen ja neljän olennon sekä vanhinten keskellä, ja se näytti teurastetulta. Sillä oli seitsemän sarvea ja seitsemän silmää, jotka ovat ne seitsemän Jumalan henkeä, jotka on lähetetty kaikkeen maailmaan. ⁷ Hän tuli ja otti kirjakkäärön valtaistuimella istuvan oikeasta kädestä. ⁸ Kun Hän oli ottanut kirjakkäärön, neljä olentoa ja kaksikymmentäneljä vanhinta lankeasivat maahan Karitsan edessä. Jokaisella oli harppu ja kultaiset maljat täynnä suitsutusta, jotka ovat Jumalan kansan rukoukset. ⁹ Ja he lauloivat uuden laulun sanoen:

"Sinä olet arvollinen ottamaan kirjakkäärön ja avaamaan sen sinetit, sillä Sinut on teurastettu, ja verelläsi Sinä olet ostanut Jumalalle ihmisiä kaikista heimoista, kielistä, kansoista ja kansakunnista. ¹⁰ Sinä olet tehnyt heistä valtakunnan ja pappeja palvelemaan Jumalaamme, ja he hallitsevat maan päällä."

¹¹ Sitten minä katsoin ja kuulin monien enkelien äänet, jotka ympäröivät valtaistuinta ja olentoja ja vanhimpia; heidän lukumääränsä oli tuhansia tuhansia ja kymmenentuhatta kertaa kymmenentuhatta. ¹² Kovalla äänellä he sanoivat:

"Arvollinen on Karitsa, joka on teurastettu saamaan voiman, rikkauden, viisauden, voiman, kunnian, kirkkauden ja siunauksen!"

¹³ Ja minä kuulin jokaisen luodun taivaassa, maan päällä, maan alla ja meressä, ja kaiken, mitä niissä on, sanovan:

"Hänelle, joka istuu valtaistuimella, ja Karitsalle olkoon siunaus, kunnia, kirkkaus ja valta iankaikkisesti!"

Ilmestyskirja

¹⁴ Neljät olennot vastasivat "Aamen", ja vanhimmat lankesivat maahan ja palvoivat.

6 Minä näin, kun Karitsa avasi yhden niistä seitsemästä sinetistä, ja kuulin yhden neljästä elävästä olennosta sanovan ukkosen äänellä: "Tule!" ² Minä katsoin, ja siellä oli valkoinen hevonen! Sen ratsastajalla oli jousi, ja hänelle annettiin kruunu, ja hän lähti voittamaan ja voittamaan. ³ Kun Karitsa avasi toisen sinetin, kuulin toisen elävän olennon sanovan: "Tule!" ⁴ Sitten ilmestyi toinen hevonen, tulipunainen. Sen ratsastajalle annettiin valta ottaa rauha pois maasta, niin että ihmiset tappaisivat toisiaan; ja hänelle annettiin suuri miekka. ⁵ Kun Karitsa avasi kolmannen sinetin, kuulin kolmannen elävän olennon sanovan: "Tule!" Minä katsoin, ja siellä oli musta hevonen! Sen ratsastajalla oli kädessään vaaka. ⁶ Sitten kuulin äänen, joka tuntui tulevan neljän elävän olennon keskeltä, sanovan: "Koiniks-mitta vehnää denaarilla ja kolme koiniksmittaa ohraa denaarilla; älä vahingoita öljyä ja viiniä." ⁷ Kun Karitsa avasi neljännen sinetin, kuulin neljännen elävän olennon äänen sanovan: "Tule!" ⁸ Minä katsoin, ja siellä oli kalpea hevonen! Sen ratsastajan nimi oli Kuolema, ja Tuonela seurasi läheisesti hänen perässään. Heille annettiin valta neljänteen osaan maata, tappaa miekalla, nälällä, rutolla ja maan villipedoilla. ⁹ Kun Karitsa avasi viidennen sinetin, näin alttarin alla niiden sielut, jotka oli surmattu Jumalan sanan tähden ja sen todistuksen tähden, jonka he olivat säilyttäneet. ¹⁰ He huusivat kovalla äänellä: "Kuinka kauan, suvereeni Herra, pyhä ja totinen, ennen kuin tuomitset maan asukkaat ja kostat veremme?" ¹¹ Sitten jokaiselle heistä annettiin valkoinen vaippa, ja heille sanottiin, että heidän tulisi levätä vielä vähän aikaa, kunnes heidän kanssapalvelijoidensa ja veljiensä ja sisartensa luku, jotka oli määrä tappaa niin kuin heidätkin, olisi täyttynyt. ¹² Minä katsoin, kun hän avasi kuudennen sinetin. Tuli suuri maanjäristys; aurinko muuttui mustaksi kuin karvainen säkikangas, ja koko kuu muuttui verenpunaiseksi, ¹³ ja taivaan tähdet putosivat maahan, niin kuin viikunapuu pudottaa raakoja viikunoitaan, kun voimakas tuuli sitä ravistaa. ¹⁴ Taivas katosi kuin kirjakäärö, joka kääritään kokoon, ja jokainen vuori ja saari siirtyi paikaltaan. ¹⁵ Silloin maan kuninkaat, ylimykset, sotapäälliköt, rikkaat, mahtavat ja kaikki muut, sekä orjat että vapaat, piiloutuivat luoliin ja vuorten kallioiden sekaan. ¹⁶ He huusivat vuorille ja

kallioille: "Langetkaa meidän päallemme ja kätkekää meidät Hänen kasvoiltaan, joka istuu valtaistuimella, ja Karitsan vihalta! ¹⁷ Sillä heidän vihansa suuri päivä on tullut, ja kuka voi kestää sen?"

7 Tämän jälkeen näin neljä enkeliä seisomassa maan neljällä kulmalla, piddättäen maan neljää tuulta, ettei mikään tuuli puhaltaisi maalle, merelle tai mihinkään puuhun. ² Ja näin toisen enkelin nousevan idästä, kantaen elävän Jumalan sinettiä. Hän huusi kovalla äänellä neljälle enkelille, joille oli annettu valta vahingoittaa maata ja merta, ³ sanoen: "Älkää vahingoittako maata, merta tai puita, ennen kuin olemme sinetöineet Jumalamme palvelijoiden otsat." ⁴ Ja kuulin sinetöityjen lukumäärän: 144 000, sinetöity kaikista Israelin poikien heimoista:

⁵ *Juudan heimosta sinetöity 12 000, Ruubenin heimosta 12 000, Gadin heimosta 12 000, ⁶ Asserin heimosta sinetöity 12 000, Naftalin heimosta 12 000, Manassen heimosta 12 000, ⁷ Simeonin heimosta sinetöity 12 000, Leevin heimosta 12 000, Isaskarin heimosta 12 000, ⁸ Sebulonin heimosta 12 000, Joosefin heimosta 12 000, ja Benjaminin heimosta 12 000 sinetöittiin.*

⁹ Näiden tapahtumien jälkeen katsoin, ja siellä oli suuri joukko, jota kukaan ei voinut laskea, kaikista kansoista, heimoista, kansoista ja kielistä, seisomassa valtaistuimen edessä ja Karitsan edessä, pukeutuneina valkoisiin vaatteisiin, palmunoksat käsissään. ¹⁰ Ja he huusivat kovalla äänellä,

"Pelastus kuuluu meidän Jumalallemme, joka istuu valtaistuimella, ja Karitsalle."

¹¹ Kaikki enkelit seisoivat valtaistuimen, vanhinten ja neljän elävän olennon ympärillä; ja he lankesivat kasvoilleen valtaistuimen eteen ja palvoivat Jumalaa, ¹² sanoen,

"Aamen! Siunaus, kirkkaus, viisaus, kiitos, kunnia, voima ja väkevyyt olkoon meidän Jumalallemme aina ja iankaikkisesti. Aamen."

¹³ Sitten yksi vanhimmista puhutteli minua kysyen: "Keitä ovat nämä, jotka ovat pukeutuneet valkoisiin vaatteisiin, ja mistä he ovat tulleet?" ¹⁴ Vastasin: "Herra, sinä tiedät." Ja hän sanoi minulle: "Nämä ovat ne, jotka ovat tulleet suuresta ahdingosta, ja he ovat pesseet vaatteensa ja valkaisseet ne Karitsan veressä."

¹⁵ Tämän vuoksi he ovat Jumalan valtaistuimen edessä ja palvelevat häntä päivin ja öin hänen temppelissään; ja hän, joka istuu valtaistuimella, suojelee heitä läsnäolollaan. ¹⁶ He eivät enää nälkäile eivätkä janoa, eikä aurinko enää polta heitä, eikä mikään paahtava kuumuus; ¹⁷ sillä Karitsa, joka on valtaistuimen keskellä, on heidän paimenensa, ja hän johdattaa heidät elämän veden lähteille; ja Jumala pyyhkii pois kaikki kyynelleet heidän silmistään."

8 Kun Karitsa avasi seitsemännen sinetin, taivaassa vallitsi hiljaisuus noin puolen tunnin ajan. ² Sitten näin ne seitsemän enkeliä, jotka seisovat Jumalan edessä, ja heille annettiin seitsemän pasuunaa. ³ Toinen enkeli, jolla oli kultainen suitsutusastia, tuli ja seisoi alttarin ääressä. Hänelle annettiin paljon suitsuketta uhrattavaksi kaikkien pyhien rukousten kanssa kultaiselle alttarille, joka on valtaistuimen edessä. ⁴ Suitsutuksen savu nousi enkelin kädestä Jumalan eteen yhdessä pyhien rukousten kanssa. ⁵ Sitten enkeli otti suitsutusastian, täytti sen alttarin tulella ja heitti sen maan päälle; ja tuli ukkosenjyrinää, ääniä, salamoita ja maanjäristys. ⁶ Ja ne seitsemän enkeliä, joilla oli seitsemän pasuunaa, valmistautuivat puhaltamaan niihin. ⁷ Ensimmäinen enkeli puhalsi pasuunansa, ja tuli rakeita ja tulta, sekoitettuna vereen, ja se heitettiin maan päälle; kolmasosa maasta paloi, kolmasosa puista paloi, ja kaikki vihreä ruoho paloi. ⁸ Toinen enkeli puhalsi pasuunansa, ja jotain kuin suuri vuori, tulesta palava, heitettiin mereen; ja kolmasosa merestä muuttui vereksi, ⁹ ja kolmasosa meren olennoista kuoli, ja kolmasosa laivoista tuhoutui. ¹⁰ Kolmas enkeli puhalsi pasuunansa, ja suuri tähti, kuin soihtu palava, putosi taivaasta kolmasosaan joista ja vesien lähteisiin— ¹¹ tähti on nimeltään Koiruoho. Kolmasosa vesistä muuttui karvaiksi, ja monet ihmiset kuolivat vesistä, koska ne olivat muuttuneet karvaiksi. ¹² Neljäs enkeli puhalsi pasuunansa, ja kolmasosa auringosta sai iskun, kolmasosa kuusta ja kolmasosa tähdistä, niin että kolmasosa niistä pimeni. Kolmasosa päivästä ei loistanut, ja samoin yö. ¹³ Sitten katsoin, ja kuulin kotkan lentävän keskitaivaalla, julistaen kovalla äänellä: "Voi, voi, voi maan asukkaille, niiden pasuunan äänten tähden, jotka kolmen jäljellä olevan enkelin on määrä puhalttaa!"

9 Viides enkeli puhalsi torveensa, ja minä näin tähden, joka oli pudonnut taivaasta maahan. Sille annettiin syvyyden kaivon avain. ² Se avasi syvyyden kaivon, ja siitä nousi savua kuin valtavasta uunista. Aurinko ja ilma pimenivät kaivon savusta. ³ Savusta tuli heinäsiirkoja maan päälle, ja niille annettiin valta kuin maan skorpioneilla. ⁴ Niitä käskettiin olemaan vahingoittamatta maan ruohoa, ei mitään vihreää, eikä mitään puuta, vaan ainoastaan niitä ihmisiä, joilla ei ollut Jumalan sinettiä otsassaan. ⁵ Niille annettiin lupa vain kiduttaa heitä viiden kuukauden ajan ilman kuolemaa. Kidutus, jonka ne aiheuttivat, oli kuin skorpionin pistos. ⁶ Noina päivinä ihmiset etsivät kuolemaa, mutta eivät löydä sitä; he haluavat kuolla, mutta kuolema pakenee heitä. ⁷ Heinäsiirkat näyttivät kuin taisteluun valmistetuilta hevosilta. Niiden päissä oli ikään kuin kultakruunuja, ja niiden kasvat muistuttivat ihmiskasvoja. ⁸ Niiden hiukset olivat kuin naisten hiukset, ja niiden hampaat olivat kuin leijonien hampaat. ⁹ Niillä oli rautahaarniskoja muistuttavat haarniskat, ja niiden siipien ääni oli kuin monien hevosten ja vaunujen melu, kun ne ryntäävät taisteluun. ¹⁰ Niillä oli hännät, joissa oli pistimet kuin skorpioneilla, ja niiden hännissä oli valta kiduttaa ihmisiä viiden kuukauden ajan. ¹¹ Niillä oli kuninkaanaan syvyyden enkeli, jonka nimi hebreaksi on Abaddon ja kreikaksi Apollyon. ¹² Ensimmäinen voi on mennyt; katso, vielä kaksi voi-huutoa on tulossa. ¹³ Kuudes enkeli puhalsi torveensa, ja minä kuulin äänen Jumalan edessä olevan kultaisen alttarin neljästä sarvesta, ¹⁴ ääni käski kuudetta enkeliä, jolla oli torvi: "Päästä vapaaksi ne neljä enkeliä, jotka ovat sidottuina suuren Eufrat-virran varrella." ¹⁵ Neljät enkelit, jotka oli valmistettu hetkeä, päivää, kuukautta ja vuotta varten, päästettiin vapaaksi tappamaan kolmasosa ihmiskunnasta. ¹⁶ Ratsuväen lukumäärä oli kaksisataa miljoonaa; kuulin niiden lukumäärän. ¹⁷ Näin hevoset ja ratsastajat näyssäni: ratsastajilla oli tulenpunaiset, tummansiniset ja tulikivikeltaiset haarniskat. Hevosten päät olivat kuin leijonien päät, ja niiden suista tuli tulta, savua ja tulikiveä. ¹⁸ Kolmasosa ihmiskunnasta tapettiin näillä kolmella vitsauksella: tulella, savulla ja tulikivellä, jotka tulivat niiden suista. ¹⁹ Hevosten voima oli niiden suissa ja hännissä; sillä niiden hännät olivat kuin käärmeitä, joissa oli päät, joilla ne aiheuttivat vahinkoa. ²⁰ Loput ihmisistä, joita nämä vitsaukset eivät tappaneet, eivät silti tehneet

Ilmestyskirja

parannusta kättensä teoista; he eivät lakanneet palvomasta riivaajia ja kultaisia, hopeisia, pronssisia, kivisiä ja puisia epäjumalia, jotka eivät voi nähdä, kuulla tai kävellä. ²¹ Eivätkä he tehneet parannusta murhistaan, noituuksistaan, haureudestaan tai varkauksistaan.

10 Minä näin toisen väkevän enkelin laskeutuvan taivaasta, pilveen puettuna, ja sateenkaari oli hänen päänsä päällä. Hänen kasvonsa loistivat kuin aurinko, ja hänen jalkansa olivat kuin tulenpatsaat. ² Hänen kädessään oli pieni kirjakäärö, avonaisena. Hän asetti oikean jalkansa merelle ja vasemman maalle. ³ Hän huusi kovalla äänellä, niin kuin leijona ärjyy, ja kun hän huusi, puhuivat seitsemän ukkosen jylinää. ⁴ Kun seitsemän ukkosen jylinää olivat puhuneet, olin juuri kirjoittamassa, mutta kuulin taivaasta äänen sanovan: "Sulje sinetillä, mitä seitsemän ukkosen jylinää ovat puhuneet, äläkä kirjoita sitä muistiin." ⁵ Sitten enkeli, jonka näin seisovan merellä ja maalla, kohotti oikean kätensä taivasta kohti, ⁶ ja vannoi Hänen kauttaan, joka elää aina ja iankaikkisesti, joka on luonut taivaan ja kaiken, mitä siinä on, maan ja kaiken, mitä siinä on, ja meren ja kaiken, mitä siinä on, ettei enää viivyteltäisi, ⁷ vaan niinä päivinä, jolloin seitsemäs enkeli on puhaltamassa torveensa, Jumalan salaisuus täyttyy, kuten Hän on ilmoittanut palvelijoilleen profeetoille. ⁸ Sitten ääni, jonka olin kuullut taivaasta, puhui minulle jälleen sanoen: "Mene, ota kirjakäärö, joka on avonaisena enkelin kädessä, joka seisoo merellä ja maalla." ⁹ Niin menin enkelin luo ja pyysin häntä antamaan minulle pienen kirjakäärön. Hän sanoi minulle: "Ota se ja syö se; se tekee vatsasi karvaaksi, mutta suussasi se on oleva makea kuin hunajaa." ¹⁰ Otin pienen kirjakäärön enkelin kädestä ja söin sen. Se oli suussani makea kuin hunajaa, mutta kun olin syönyt sen, vatsani tuli karvaaksi. ¹¹ Sitten minulle sanottiin: "Sinun täytyy jälleen profetoida monista kansoista, kansakunnista, kielistä ja kuninkaista."

11 Minulle annettiin mittakeppi, kuin sauva, ja minua käskettiin: "Nouse ja mittaa Jumalan temppeli ja alttari sekä ne, jotka siellä palvovat. ² Mutta jätä ulkopiha mittaamatta, sillä se on annettu kansoille. He tallaavat pyhää kaupunkia neljäkymmentäkaksi kuukautta. ³ Ja minä annan kahdelle todistajalleni vallan, ja he profetoivat tuhatkaksisataakuusikymmentä päivää säkipukuun

pukeutuneina." ⁴ Nämä ovat ne kaksi öljypuuta ja kaksi lampunjalkaa, jotka seisovat maan Herran edessä. ⁵ Jos joku yrittää vahingoittaa heitä, lähtee tuli heidän suustaan ja kuluttaa heidän vihollisensa. Näin jokaisen, joka haluaa vahingoittaa heitä, täytyy tulla tapetuksi. ⁶ Heillä on valta sulkea taivas, niin ettei sadetta tule heidän profetiansa päivinä; ja heillä on valta vesiin muuttaa ne vereksi ja lyödä maata kaikilla vitsauksilla niin usein kuin tahtovat. ⁷ Kun he ovat päättäneet todistuksensa, peto, joka nousee syvyydestä, käy sotaan heitä vastaan, voittaa heidät ja tappaa heidät. ⁸ Heidän ruumiinsa makaavat suuren kaupungin kadulla, jota hengellisesti kutsutaan Sodoma ja Egypti, missä myös heidän Herransa ristiinnaulittiin. ⁹ Kolmen ja puolen päivän ajan ihmiset kaikista heimoista, kielistä ja kansoista katsovat heidän ruumiitaan eivätkä salli heidän tulla haudatuiksi. ¹⁰ Maan asukkaat iloitsevat heistä ja riemuitsevat, lähettären lahjoja toisilleen, koska nämä kaksi profeettaa olivat vaivanneet maan asukkaita. ¹¹ Kolmen ja puolen päivän jälkeen Jumalan elämän henki tuli heihin, ja he nousivat jaloilleen, ja suuri pelko valtasi ne, jotka näkivät heidät. ¹² Sitten he kuulivat kovan äänen taivaasta sanovan heille: "Nouskaa tänne." Ja he nousivat taivaaseen pilvessä, heidän vihollistensa katsellessa. ¹³ Sillä hetkellä tapahtui suuri maanjäristys, ja kymmenesosa kaupungista sortui. Seitsemän tuhatta ihmistä kuoli maanjäristyksessä, ja jäljelle jääneet pelästyivät ja antoivat kunnian taivaan Jumalalle. ¹⁴ Toinen voi on mennyt; katso, kolmas voi tulee nopeasti. ¹⁵ Seitsemäs enkeli puhalsi torveensa, ja taivaassa kuului kovia ääniä, jotka sanoivat:

"Maaïman valtakunta on tullut meidän Herramme ja hänen Voideltunsa valtakunnaksi, ja hän on hallitseva aina ja iankaikkisesti."

¹⁶ Ja ne kaksikymmentäneljä vanhinta, jotka istuivat valtaistuimillaan Jumalan edessä, lankesivat kasvoilleen ja palvoivat Jumalaa, ¹⁷ He sanoivat:

"Me kiitämme sinua, Herra Jumala, Kaikkivaltias, joka olet ja joka olit, koska olet ottanut suuren voimasi ja alkanut hallita. ¹⁸ Kansat olivat vihoissaan, mutta sinun vihasi on tullut. On tullut aika tuomita kuolleet, ja palkita palvelijasi profeetat ja pyhät, ja ne, jotka pelkäävät nimeäsi, pienet ja suuret, ja tuhota ne, jotka tuhoavat maata."

Ilmestyskirja

¹⁹ Sitten Jumalan temppeli taivaassa avattiin, ja hänen liittonsa arkki nähtiin hänen temppelissään. Oli salamoita, jylinää, ukkosenjyrinää, maanjäristys ja suuri raekuuro.

12 Suuri merkki ilmestyi taivaalla: nainen, vaateutettuna auringolla, kuu jalkojensa alla ja hänen päänsä päällä seppel, jossa oli kaksitoista tähteä. ² Hän oli raskaana ja huusi synnytyksivuissaan ja tuskissaan synnyttääkseen. ³ Sitten ilmestyi toinen merkki taivaalla: katso, suuri punainen lohikäärme, jolla oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea, ja sen päissä seitsemän kruunua. ⁴ Sen häntä pyyhkäisi pois kolmanneksen taivaan tähdistä ja heitti ne maahan. Lohikäärme seiso i naisen edessä, joka oli synnyttämäisillään, jotta se voisi niellä hänen lapsensa heti tämän synnyttyä. ⁵ Hän synnytti pojan, miespuolisen lapsen, joka on hallitseva kaikkia kansoja rautaisella valtikalla. Hänen lapsensa otettiin ylös Jumalan luo ja hänen valtaistuimelleen. ⁶ Nainen pakeni autiomaahan paikkaan, jonka Jumala oli hänelle valmistanut, missä häntä ravittaisiin 1 260 päivää. ⁷ Ja taivaassa syttyi sota, Mikael ja hänen enkelinsä taistelivat lohikäärmettä vastaan, ja lohikäärme ja hänen enkelinsä taistelivat vastaan. ⁸ Mutta he eivät voittaneet, eikä heidän paikkansa enää ollut taivaassa. ⁹ Suuri lohikäärme heitettiin alas, tuo muinainen käärme, jota kutsutaan pahalaiseksi tai Saatanaksi, joka eksyttää koko maailman. Hänet heitettiin maahan, ja hänen enkelinsä heitettiin hänen kanssaan. ¹⁰ Sitten kuulin voimakkaan äänen taivaassa sanovan:

"Nyt on tullut pelastus ja voima ja meidän Jumalamme valtakunta, ja hänen Kristuksensa valta, sillä meidän veljemme ja sisartemme syyttäjät, joka syyttää heitä Jumalamme edessä päivin ja öin, on heitetty alas. ¹¹ He voittivat hänet Karitsan veren kautta ja todistuksensa sanan kautta; he eivät rakastaneet elämänsä kuolemaan asti. ¹² Iloitkaa siis, te taivaat ja te, jotka niissä asutte! Mutta voi maata ja merta, sillä pahalainen on tullut alas teidän luoksenne suuressa vihassa, tietäen, että hänellä on vain vähän aikaa."

¹³ Kun lohikäärme näki, että hänet oli heitetty maahan, hän ajoi takaa naista, joka oli synnyttänyt miespuolisen lapsen. ¹⁴ Naiselle annettiin suuren kotkan kaksi siipeä, jotta hän voisi lentää paikkaan, joka oli valmistettu hänelle autiomaassa, missä

häntä ravittaisiin aika, kaksi aikaa ja puoli aikaa, poissa käärmeen läheisyydestä. ¹⁵ Sitten käärme syöksi suustaan vettä kuin virran naisen perään, jotta hänet vietäisiin tulvan mukana. ¹⁶ Mutta maa auttoi naista avaamalla suunsa ja nielaisemalla virran, jonka lohikäärme oli syössyt suustaan. ¹⁷ Sitten lohikäärme vihastui naiseen ja lähti sotimaan hänen jälkeläistensä kanssa, niiden, jotka pitävät Jumalan käskyt ja pitävät kiinni todistuksestaan Jeesuksesta.

13 Lohikäärme seiso i merenrannan hiekalla. Ja minä näin pedon nousevan merestä, jolla oli kymmenen sarvea ja seitsemän päätä, ja sen sarvissa oli kymmenen kruunua, ja sen päissä oli herjaavia nimiä. ² Näkemäni peto oli leopardin kaltainen, sen jalat kuin karhun jalat, ja sen suu kuin leijonan suu. Lohikäärme antoi sille voimansa, valtaistuimensa ja suuren vallan. ³ Yksi sen päistä näytti olevan kuolettavasti haavoittunut, mutta sen kuolettava haava parani. Koko maa ihmetteli ja seurasi petoa. ⁴ He kumarsivat lohikäärmettä, koska se oli antanut vallan pedolle; ja he kumarsivat myös petoa sanoen: "Kuka on pedon kaltainen, ja kuka voi sotia sitä vastaan?" ⁵ Sille annettiin suu puhua ylimielisiä sanoja ja herjauksia, ja sille annettiin valta toimia neljäkymmentäkaksi kuukautta. ⁶ Se avasi suunsa herjatakseen Jumalaa, herjatakseen Hänen nimeään ja Hänen asuinsijaansa ja niitä, jotka asuvat taivaassa. ⁷ Sille annettiin lupa käydä sotaa pyhiä vastaan ja voittaa heidät, ja sille annettiin valta kaikkiin heimoihin, kansoihin, kieliin ja kansakuntiin. ⁸ Kaikki maan päällä asuvat kumartavat sitä, kaikki, joiden nimiä ei ole kirjoitettu teurastetun Karitsan elämänsäkirjaan, Karitsan, joka on teurastettu maailman perustamisesta lähtien. ⁹ Jos kenellä on korva, kuulkoön.

¹⁰ *"Jos joku on määrätty vankeuteen, vankeuteen hän menee; jos joku tappaa miekalla, miekalla hänet on tapettava."*

Tämä vaatii pyhien kestävyyttä ja uskoa. ¹¹ Sitten näin toisen pedon nousevan maasta; sillä oli kaksi sarvea kuin karitsalla, mutta se puhui kuin lohikäärme. ¹² Se käytti kaikkea ensimmäisen pedon valtaa sen puolesta ja sai maan ja sen asukkaat kumartamaan ensimmäistä petoa, jonka kuolettava haava parani. ¹³ Se teki suuria tunnustekoja, jopa sai tulen lankeamaan taivaasta maahan ihmisten nähden. ¹⁴ Niiden tunnustekojen vuoksi, jotka sille annettiin valta tehdä ensimmäisen pedon puolesta,

Ilmestyskirja

se eksytti maan päällä asuvat. Se käski heitä pystyttämään kuvan pedon kunniaksi, joka oli saanut miekanhaavan ja silti eli. ¹⁵ Sille annettiin valta antaa pedon kuvalle henki, niin että kuva saattoi puhua ja aiheuttaa sen, että kaikki, jotka kieltäytyivät kumartamasta kuvaa, tapettiin. ¹⁶ Se pakotti kaikki ihmiset, pienet ja suuret, rikkaat ja köyhät, vapaat ja orjat, ottamaan merkin oikeaan käteensä tai otsaansa, ¹⁷ jotta kukaan ei voisi ostaa tai myydä, ellei hänellä ollut merkkiä, joka on pedon nimi tai sen nimen luku. ¹⁸ Tässä on viisaus. Jolla on ymmärrystä, laskekoon pedon luvun, sillä se on ihmisen luku. Se luku on 666.

14 Sitten minä näin, ja katso, Karitsa seiso Siionin vuorella, ja Hänen kanssaan oli 144 000, joilla oli Hänen nimensä ja Hänen Isänsä nimi kirjoitettuna heidän otsiinsa. ² Ja minä kuulin äänen taivaasta, kuin paljojen vetten pauhun ja kuin suuren ukkosen jylinän. Ääni, jonka kuulin, oli kuin harpunoitajien soittavan harpuillaan. ³ Ja he lauloivat uutta laulua valtaistuimen edessä ja neljän olennon ja vanhinten edessä; eikä kukaan voinut oppia sitä laulua paitsi ne 144 000, jotka oli lunastettu maasta. ⁴ Nämä ovat ne, jotka eivät ole saastuttaneet itseään naisten kanssa, sillä he ovat naimattomia. He seuraavat Karitsaa, minne ikinä Hän menee. Heidät on ostettu ihmisten joukosta uutislahjaksi Jumalalle ja Karitsalle. ⁵ Heidän suustaan ei löydetty valhetta; he ovat moitteettomia. ⁶ Sitten minä näin toisen enkelin lentävän keskitäivaalla, jolla oli ikuinen evankeliumi julistettavana maan päällä asuville—jokaiselle kansakunnalle, heimolle, kielelle ja kansalle. ⁷ Ja hän sanoi kovalla äänellä: "Pelkää Jumalaa ja anna Hänelle kunnia, sillä Hänen tuomionsa hetki on tullut. Kumartakaa Häntä, joka on tehnyt taivaan, maan, meren ja vesien lähteet." ⁸ Ja toinen enkeli, toinen, seurasi sanoen: "Kaatunut, kaatunut on Babylon, se suuri, joka juotti kaikki kansat haureutensa vihan viinillä." ⁹ Sitten toinen enkeli, kolmas, seurasi heitä, sanoen kovalla äänellä: "Jos joku kumartaa petoa ja sen kuvaa ja ottaa merkin otsaansa tai käteensä, ¹⁰ hänkin on juova Jumalan vihan viiniä, joka on kaadettu täyteen voimaan Hänen vihansa maljaan. Heitä kidutetaan tulla ja tulikivessä pyhien enkelien ja Karitsan edessä. ¹¹ Ja heidän vaivansa savu nousee aina ja ikuisesti; heillä ei ole lepoa päivällä eikä yöllä, jotka kumartavat petoa ja sen kuvaa, ja jotka ottavat sen nimen

merkin." ¹² Tässä on pyhien kestävyys, jotka pitävät Jumalan käskyt ja uskonsa Jeesukseen. ¹³ Ja minä kuulin äänen taivaasta sanovan: "Kirjoita: 'Autuaita ovat ne kuolleet, jotka Herrassa kuolevat tästä lähtien.'" "Kyllä," sanoo Henki, "että he saisivat levätä vaivoistaan, sillä heidän tekonsa seuraavat heitä." ¹⁴ Sitten minä näin, ja katso, valkoinen pilvi, ja pilvellä istui joku ihmisen Pojan kaltainen, jolla oli kultainen kruunu päässään ja terävä sirppi kädessään. ¹⁵ Ja toinen enkeli tuli temppelistä, huutaen kovalla äänellä Hänelle, joka istui pilvellä: "Pane sirppisi ja leikkaa, sillä leikkuaika on tullut, koska maan sato on kypsä." ¹⁶ Joten Hän, joka istui pilvellä, heilautti sirppiään maan yli, ja maa leikattiin. ¹⁷ Ja toinen enkeli tuli taivaan temppelistä, ja hänelläkin oli terävä sirppi. ¹⁸ Sitten toinen enkeli, jolla oli valta tulen yli, tuli alttarilta, ja hän huusi kovalla äänellä sille, jolla oli terävä sirppi, sanoen: "Pane terävä sirppisi ja kokoa maan viinipuun tertut, sillä sen rypäleet ovat kypsiä." ¹⁹ Joten enkeli heilautti sirppiään maan yli ja kokosi maan viinipuun tertut ja heitti ne Jumalan vihan suureen viinikuurna. ²⁰ Ja viinikuurna poljettiin kaupungin ulkopuolella, ja verta virtasi viinikuurnasta hevosten kuolaimiin asti, 1 600 stadion matkan.

15 Minä näin taivaassa toisen suuren ja ihmeellisen merkin: seitsemän enkeliä, joilla oli seitsemän viimeistä vitsausta, sillä niiden myötä Jumalan viha tulee täyteen. ² Ja minä näin ikään kuin lasisen meren, joka oli sekoittunut tuleen, ja ne, jotka olivat voittaneet pedon, sen kuvan ja sen nimen luvun, seisoi lasisen meren päällä, pidellen Jumalan antamia harppuja. ³ Ja he lauloivat Mooseksen, Jumalan palvelijan, ja Karitsan laulua, sanoen:

"Suuret ja ihmeelliset ovat sinun tekosi, Herra Jumala, Kaikkivaltias; oikeat ja todet ovat sinun tiesi, kansojen kuningas. ⁴ Kuka ei pelkäisi sinua, Herra, ja ylistäisi sinun nimeäsi? Sillä sinä yksin olet pyhä. Kaikki kansat tulevat ja kumartavat sinun edessäsi, sillä sinun vanhurskaat tekosi ovat tulleet ilmi."

⁵ Tämän jälkeen minä katsoin, ja todistuksen majan temppeli taivaassa avattiin. ⁶ Seitsemän enkeliä, joilla oli seitsemän vitsausta, tulivat ulos temppelistä, puettuina puhtaaseen, kirkaaseen pellavaan, kultaiset vyöt rinnoillaan. ⁷ Yksi neljästä elävästä olennosta antoi seitsemälle enkelille seitsemän

Ilmestyskirja

kultaista maljaa, täynnä Jumalan vihaa, hänen, joka elää aina ja iankaikkisesti. ⁸ Temppelel täyttyi savusta Jumalan kirkkauden ja hänen voimansa tähden, eikä kukaan voinut mennä temppeleihin, ennen kuin seitsemän enkelin seitsemän vitsausta oli täytetty.

16 Sitten kuulin temppeleistä voimakkaan äänen, joka käski seitsemää enkeliä: "Menkää, vuodattakaa seitsemän Jumalan vihan maljaa maan päälle." ² Ensimmäinen enkeli meni ja vuodatti maljansa maan päälle, ja pahoja, kivuliaita paiseita tuli niiden ihmisten päälle, joilla oli pedon merkki ja jotka palvoivat sen kuvaa. ³ Toinen enkeli vuodatti maljansa mereen, ja se muuttui vereksi kuin kuolleen veri, ja kaikki elävät olennot meressä kuolivat. ⁴ Kolmas enkeli vuodatti maljansa jokiin ja vesien lähteisiin, ja ne muuttuivat vereksi. ⁵ Sitten kuulin vesien enkelin sanovan,

"Vanhurskas olet sinä, Pyhä, joka olet ja joka olit, sillä sinä olet antanut nämä tuomiot; ⁶ koska he ovat vuodattaneet pyhien ja profeettojen veren, ja sinä olet antanut heille verta juotavaksi, sillä he ovat sen ansainneet."

⁷ Ja kuulin alttarin sanovan,

"Niin, Herra Jumala, Kaikkivaltias, tosi ja vanhurskaat ovat sinun tuomiosi."

⁸ Neljäs enkeli vuodatti maljansa auringon päälle, ja sille annettiin valta polttaa ihmisiä tulella. ⁹ Ihmiset kärventyivät kovassa kuumuudessa, ja he pilkkasivat Jumalan nimeä, jolla on valta näihin vitsauksiin, mutta he eivät tehneet parannusta antaakseen hänelle kunniaa. ¹⁰ Viides enkeli vuodatti maljansa pedon valtaistuimelle, ja sen valtakunta pimeni; ihmiset pureksivat kieliään tuskasta ¹¹ ja pilkkasivat taivaan Jumalaa kipujensa ja paiseidensa vuoksi, mutta he eivät tehneet parannusta teostaan. ¹² Kuudes enkeli vuodatti maljansa suureen Eufrat-jokeen, ja sen vesi kuivui, jotta tie valmistuisi idän kuninkaille. ¹³ Sitten näin kolme saastaista henkeä, sammakon kaltaista, tulevan lohikäärmeen, pedon ja väärän profeetan suusta. ¹⁴ Nämä ovat riivaajahenkiä, jotka tekevät ihmeitä ja menevät koko maailman kuninkaiden luo kootakseen heidät taisteluun Jumalan, Kaikkivaltiaan, suuren päivälle. ¹⁵ "Katso, minä tulen kuin varas. Autuas on se, joka valvoo ja pitää vaatteensa, ettei hän kulkisi alasti eikä hänen häpeäänsä nähtäisi." ¹⁶ Ja he kokosivat kuninkaat paikkaan, jota kutsutaan hepreaksi Harmagedoniksi.

¹⁷ Seitsemäs enkeli vuodatti maljansa ilmaan, ja temppeleistä, valtaistuimelta, kuului voimakas ääni, joka sanoi: "Se on tapahtunut!" ¹⁸ Silloin tuli salamoita, jyrynää, ukkosenjylynää ja suuri maanjäristys. Sellaista maanjäristystä ei ole ollut siitä lähtien, kun ihmisiä on ollut maan päällä, niin voimakas se oli. ¹⁹ Suuri kaupunki jakautui kolmeen osaan, ja kansojen kaupungit sortuivat. Suuri Babylon muistettiin Jumalan edessä, ja hän antoi sille maljan, joka oli täynnä hänen vihansa viiniä. ²⁰ Kaikki saaret pakenivat, eikä vuoria löytynyt. ²¹ Taivaasta satoi ihmisten päälle suuria rakeita, jotka painoivat talentin verran. Ihmiset pilkkasivat Jumalaa rakeiden vitsauksen vuoksi, sillä se oli hyvin ankara.

17 Yksi niistä seitsemästä enkelistä, joilla oli seitsemän maljaa, tuli ja puhui minulle sanoen: "Tule, minä näytän sinulle suuren porton tuomion, joka istuu monien vesien päällä, ² jonka kanssa maan kuninkaat ovat harjoittaneet haureutta, ja maan asukkaat ovat juopuneet hänen haureutensa viinistä." ³ Sitten hän vei minut hengessä erämaahan, ja siellä näin naisen istuvan helakanpunaisen pedon päällä, joka oli täynnä pilkkaavia nimiä ja jolla oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea. ⁴ Nainen oli puettu purppuraan ja helakanpunaan, ja koristeltu kullalla, kalliilla kivillä ja helmillä. Hänellä oli kädessään kultainen malja, täynnä kauhistuksia ja hänen haureutensa saastaisuutta. ⁵ Hänen otsaansa oli kirjoitettu nimi, salaisuus: "SUURI BABYLON, PORTTOJEN JA MAAN KAUHISTUSTEN ÄITI." ⁶ Minä näin, että nainen oli juopunut pyhien verestä ja Jeesuksen todistajien verestä. Kun näin hänet, hämmästyin suuresti. ⁷ Sitten enkeli sanoi minulle: "Miksi hämmästyit? Minä kerron sinulle naisen ja pedon salaisuuden, joka kantaa häntä, jolla on seitsemän päätä ja kymmenen sarvea. ⁸ Peto, jonka näit, oli, eikä ole, ja on nousemassa syvyydestä ja menee kadotukseen. Maan asukkaat, joiden nimiä ei ole kirjoitettu elämän kirjaan maailman perustamisesta asti, hämmästyvät nähdessään pedon, koska se oli, eikä ole, ja tulee. ⁹ Tässä tarvitaan viisasta mieltä. Seitsemän päätä ovat seitsemän kukkulaa, joiden päällä nainen istuu. ¹⁰ Ne ovat myös seitsemän kuningasta; viisi on kaatunut, yksi on, toinen ei ole vielä tullut; mutta kun hän tulee, hänen täytyy jäädä vähäksi aikaa. ¹¹ Peto, joka oli, eikä ole, on myös kahdeksas kuningas, ja kuuluu seitsemään, ja menee kadotukseen. ¹² Kymmenen sarvea, jotka näit, ovat kymmenen kuningasta, jotka

Ilmestyskirja

eivät ole vielä saaneet valtakuntiaan, mutta he saavat vallan kuninkaina pedon kanssa lyhyeksi ajaksi. ¹³ Heillä on yksi tarkoitus ja he antavat voimansa ja valtansa pedolle. ¹⁴ He sotivat Karitsaa vastaan, mutta Karitsa voittaa heidät, koska hän on herrain Herra ja kuningasten Kuningas; ja hänen kanssaan ovat hänen kutsutut, valitut ja uskolliset seuraajansa." ¹⁵ Ja hän sanoi minulle: "Vedet, jotka näit, missä portto istuu, ovat kansoja, joukkoja, kansakuntia ja kieliä. ¹⁶ Kymmenen sarvea, jotka näit, ja peto, vihaavat porttoa. He tekevät hänet autioksi ja alastomaksi, syövät hänen lihansa ja polttavat hänet tulella. ¹⁷ Sillä Jumala on pannut heidän sydämeensä toteuttaa hänen tarkoituksensa antamalla heille yhteisen tarkoituksen ja antamalla valtakuntansa pedolle, kunnes Jumalan sanat täyttyvät. ¹⁸ Nainen, jonka näit, on se suuri kaupunki, joka hallitsee maan kuninkaita."

18 Tämän jälkeen näin toisen enkelin laskeutuvan taivaasta, jolla oli suuri valta, ja maa valaistiin hänen kirkkaudestaan. ² Hän huusi voimakkaalla äänellä sanoen:

"Kukistunut, kukistunut on suuri Babylon! Hänestä on tullut demonien asuinsija ja vankila jokaiselle saastaiselle hengelle, vankila jokaiselle epäpuhtaalle ja inhottavalle linnulle. ³ Sillä kaikki kansat ovat juoneet hänen haureutensa vihan viiniä, ja maan kuninkaat ovat tehneet haureutta hänen kanssaan, ja maan kauppiaat ovat rikastuneet hänen ylellisyytensä ylenpalttisuudesta."

⁴ Sitten kuulin toisen äänen taivaasta sanovan:

"Lähtekää pois hänen keskeltään, minun kansani, ettette osallistuisi hänen synteihinsä ja saisi osaksenne hänen vitsauksiaan; ⁵ sillä hänen syntinsä ovat ulottuneet taivaaseen asti, ja Jumala on muistanut hänen vääryytensä. ⁶ Tehkää hänelle niin kuin hän on tehnyt; maksakaa hänelle kaksinkertaisesti hänen tekojensa mukaan. Maljassa, jonka hän on sekoittanut, sekoittakaa hänelle kaksinkertainen osa. ⁷ Siinä määrin kuin hän on ylistänyt itseään ja elänyt ylellisyydessä, antakaa hänelle vaivaa ja surua yhtä paljon. Sillä hän sanoo sydämessään: 'Minä istun kuningattarena, en ole leski, enkä koskaan näe surua.' ⁸ Sen tähden hänen vitsauksensa tulevat yhtenä päivänä: kuolema, suru ja nälänhätä. Hänet

kulutetaan tulella, sillä väkevä on Herra Jumala, joka häntä tuomitsee.

⁹ "Maan kuninkaat, jotka tekivät haureutta ja elivät ylellisyydessä hänen kanssaan, itkevät ja surevat häntä, kun he näkevät hänen palonsa savun, ¹⁰ seisten etäällä hänen vaivansa pelosta, sanoen:

'Voi, voi, suuri kaupunki, Babylon, vahva kaupunki! Sillä yhdessä hetkessä sinun tuomiosi on tullut.'

¹¹ "Ja maan kauppiaat itkevät ja surevat häntä, koska kukaan ei enää osta heidän tavaroitaan— ¹² kultaa, hopeaa, jalokiviä ja helmiä; hienoa pellavaa, purppuraa, silkkiä ja helakanpunaista; kaikenlaista sitruunapuuta, kaikenlaisia norsunluuesineitä ja kaikenlaisia kalliista puusta, pronssista, raudasta ja marmorista tehtyjä esineitä; ¹³ aromaattisia mausteita, hajusteita ja suitsukkeita; viiniä, oliiviöljyä, hienoa jauhoa ja vehnää; karjaa ja vaunuja, ja ihmisiä, joita kaupataan orjina. ¹⁴ He sanovat: 'Hedelmät, joita kaipasit, ovat lähteneet luotasi. Kaikki ylellisyys ja loisto on kadonnut, eikä niitä enää koskaan löydetä.'

¹⁵ Kauppiaat, jotka rikastuivat hänestä, seisovat etäällä hänen vaivansa pelosta, itkien ja surren, ¹⁶ ja sanoen:

'Voi, voi, suuri kaupunki, pukeutunut hienoon pellavaan, purppuraan ja helakanpunaiseen, ja koristeltu kullalla, jalokivillä ja helmillä;

¹⁷ *sillä yhdessä hetkessä niin suuri rikkaus on hävitetty! Jokainen laivanpäällikkö, jokainen matkustaja, merimies ja kaikki, jotka elävät merellä, seisovat etäällä, ¹⁸ ja huutavat nähdessään hänen palonsa savun, sanoen: 'Mikä kaupunki on kuin suuri kaupunki?' ¹⁹ He heittävät tomua päälleen ja huutavat, itkien ja surren, sanoen:*

'Voi, voi, suuri kaupunki, jossa kaikki, joilla oli laivoja merellä, rikastuivat hänen rikkaudestaan! Sillä yhdessä hetkessä hänet on hävitetty!' ²⁰ *'Iloitkaa hänen ylitseen, te taivaat, ja te pyhät, apostolit ja profeetat, sillä Jumala on langettanut teille tuomion häntä vastaan."*

²¹ Sitten voimakas enkeli nosti kiven, suuren myllynkiven kaltaisen, ja heitti sen mereen sanoen:

"Sellaisella väkivallalla suuri kaupunki Babylon heitetään alas, eikä sitä enää koskaan löydetä. ²² Harpistien, muusikoiden, huilunsoittajien ja torvensoittajien ääntä ei enää koskaan kuulla

Ilmestyskirja

sinussa. Ei yhtäkään käsityöläistä mistään ammatista löydetä enää sinusta. Myllynkiven ääntä ei enää koskaan kuulla sinussa. ²³ Lampun valo ei enää koskaan loista sinussa. Sulhasen ja morsiamen ääntä ei enää koskaan kuulla sinussa. Sinun kauppiaasi olivat maailman mahtavia ihmisiä. Noituudellasi kaikki kansat eksytettiin. ²⁴ Sillä hänen sisällään oli profeettojen ja pyhien veri, ja kaikkien niiden, jotka on surmattu maan päällä."

19 Näiden tapahtumien jälkeen kuulin äänen kuin suuren joukon pauhun taivaassa, joka julisti:

"Halleluja! Pelastus, kunnia ja voima kuuluvat meidän Jumalallemme, ² sillä Hänen tuomionsa ovat tosi ja vanhurskaat. Hän on tuominut suuren porton, joka turmeli maan haureudellaan, ja Hän on kostanut palvelijoidensa veren hänen päälleen."

³ Ja vielä kerran he sanoivat:

"Halleluja! Hänen savunsa nousee aina ja ikuisesti."

⁴ Kaksikymmentäneljä vanhinta ja neljä elävää olentoa lankesivat maahan ja palvoivat Jumalaa, joka istuu valtaistuimella, sanoen:

"Aamen, Halleluja!"

⁵ Sitten valtaistuimelta kuului ääni, joka sanoi:

"Ylistäkää meidän Jumalaamme, kaikki Hänen palvelijansa, te, jotka pelkäätte Häntä, pienet ja suuret!"

⁶ Ja kuulin ikään kuin suuren joukon äänen, kuin monien vesien pauhun ja kuin voimakkaiden ukkosenjylinöiden äänen, joka sanoi:

"Halleluja! Sillä Herra, meidän Jumalamme, Kaikkivaltias, hallitsee. ⁷ Iloitkaamme ja riemuitkaamme ja antakaamme Hänelle kunnia, sillä Karitsan häät ovat tulleet, ja Hänen morsiamensa on valmistanut itsensä." ⁸ Hänelle annettiin pukeutua hienoon pellavaan, kirkkaaseen ja puhtaaseen. (Sillä hieno pellava edustaa pyhien vanhurskaita tekoja.)

⁹ Sitten hän sanoi minulle: "Kirjoita tämä: 'Autuaita ovat ne, jotka on kutsuttu Karitsan hääateriale.'" Ja hän lisäsi: "Nämä ovat Jumalan todet sanat." ¹⁰ Sitten minä lankesin hänen jalkoihinsa palvoakseni häntä. Mutta hän sanoi minulle: "Älä tee niin! Olen

kanssapalvelija sinun ja veljesi ja sisariesi kanssa, jotka pitävät kiinni Jeesuksen todistuksesta. Palvo Jumalaa! Sillä Jeesuksen todistus on profetian henki." ¹¹ Minä näin taivaan avautuvan, ja siellä oli valkoinen hevonen. Sen ratsastajaa kutsutaan Uskolliseksi ja Totiseksi, ja vanhurskaudessa Hän tuomitsee ja käy sotaa. ¹² Hänen silmänsä ovat kuin tulen liekit, ja Hänen päässään on monta kruunua. Hänellä on nimi kirjoitettuna, jota ei tiedä kukaan muu kuin Hän itse. ¹³ Hän on pukeutunut vereen kastettuun viittaan, ja Hänen nimensä on Jumalan Sana. ¹⁴ Taivaalliset sotajoukot, pukeutuneina hienoon pellavaan, puhtaaseen ja kirkkaaseen, seurasivat Häntä valkoisilla hevosilla. ¹⁵ Hänen suustaan lähtee terävä miekka, jolla Hän lyö kansat, ja Hän hallitsee heitä rautaisella sauvalla. Hän polkee Kaikkivaltiaan Jumalan vihan viinikuurnan. ¹⁶ Hänen viittaansa ja reiteensä on kirjoitettu tämä arvonimi: Kuningasten Kuningas ja Herrain Herra. ¹⁷ Sitten minä näin enkelin seisovan auringossa, ja hän huusi kovalla äänellä kaikille taivaan keskellä lentäville linnoille: "Tulkaa, kokoontukaa Jumalan suurelle aterialle, ¹⁸ jotta saisitte syödä kuninkaiden, päälliköiden ja mahtavien miesten lihaa, hevosten ja niiden ratsastajien lihaa, ja kaikkien ihmisten lihaa, vapaiden ja orjien, pienten ja suurten." ¹⁹ Ja minä näin pedon ja maan kuninkaat armeijoineen kokoontuneina sotimaan hevosen ratsastajaa ja Hänen armeijaansa vastaan. ²⁰ Mutta peto vangittiin, ja sen kanssa väärä profeetta, joka oli tehnyt sen edessä ihmeitä. Näillä ihmeillä hän oli eksyttänyt ne, jotka olivat ottaneet pedon merkin ja palvoneet sen kuvaa. Molemmat heitettiin elävältä tuliseen järveen, joka palaa rikillä. ²¹ Muut tapettiin hevosen ratsastajan suusta lähtevällä miekalla, ja kaikki linnut söivät itsensä kylläisiksi heidän lihastaan.

20 Minä näin enkelin laskeutuvan taivaasta, kädessään syvyyden avain ja suuri kahle. ²

Hän vangitsi lohikäärmeen, tuon muinaisen käärmeen, joka on pahalainen ja Saatana, ja satoi hänet tuhanneksi vuodeksi. ³ Hän heitti hänet syvyyteen, sulki sen ja sinetöi sen hänen ylitseen, estääkseen häntä eksyttämästä kansoja enää, ennen kuin tuhat vuotta on kulunut. Tämän jälkeen hänet on päästettävä vapaaksi vähäksi aikaa. ⁴ Minä näin valtaistuuja, ja niille istuutuneille annettiin valta tuomita. Minä näin niiden sielut, jotka oli mestattu Jeesuksen todistuksen ja Jumalan sanan tähden, ja niiden, jotka eivät olleet kumartaneet petoa tai sen

Ilmestyskirja

kuvaa eivätkä ottaneet sen merkkiä otsaansa tai käsiinsä. He heräsivät eloon ja hallitsivat Kristuksen kanssa tuhannen vuoden ajan. ⁵ Muut kuolleet eivät heränneet eloon, ennen kuin tuhat vuotta oli kulunut. Tämä on ensimmäinen ylösnousemus. ⁶ Autuita ja pyhiä ovat ne, jotka osallistuvat ensimmäiseen ylösnousemukseen. Toisella kuolemalla ei ole valtaa heihin, vaan he ovat Jumalan ja Kristuksen pappeja ja hallitsevat Hänen kanssaan tuhannen vuoden ajan. ⁷ Kun tuhat vuotta on kulunut, Saatana päästetään vankilastaan, ⁸ ja hän lähtee eksyttämään maan neljällä kulmalla olevia kansoja, Googia ja Maagogia, kootakseen heidät sotaan. Heidän lukumääränsä on kuin meren hiekan. ⁹ He marssivat maan laajalle tasangolle ja ympäröivät Jumalan kansan leirin ja rakastetun kaupungin. Mutta tuli laskeutui taivaasta ja kulutti heidät. ¹⁰ Paholainen, joka heitä eksytti, heitettiin tuliseen ja tulikiviseen järveen, jossa myös peto ja väärä profeetta olivat, ja heitä kidutetaan päivin ja öin aina ja ikuisesti. ¹¹ Sitten minä näin suuren valkoisen valtaistuimen ja Hänet, joka istui sen päällä. Hänen kasvojensa edestä maa ja taivas pakenivat, eikä niille löytynyt paikkaa. ¹² Minä näin kuolleet, suuret ja pienet, seisomassa valtaistuimen edessä, ja kirjat avattiin. Toinen kirja avattiin, joka on elämän kirja. Kuolleet tuomittiin sen perusteella, mitä kirjoihin oli kirjoitettu, tekojensa mukaan. ¹³ Meri antoi ne kuolleet, jotka siinä olivat, ja Kuolema ja Tuonela antoivat ne kuolleet, jotka niissä olivat, ja jokainen tuomittiin tekojensa mukaan. ¹⁴ Sitten Kuolema ja Tuonela heitettiin tuliseen järveen. Tämä tulinen järvi on toinen kuolema. ¹⁵ Jokainen, jonka nimeä ei löytynyt elämän kirjasta, heitettiin tuliseen järveen.

21 Minä näin uuden taivaan ja uuden maan, sillä ensimmäinen taivas ja ensimmäinen maa olivat kadonneet, eikä merta enää ollut.

² Minä näin pyhän kaupungin, uuden Jerusalemin, laskeutuvan alas taivaasta Jumalan luota, valmistettuna kuin morsian, miehelleen kaunistettu. ³ Ja minä kuulin valtaistuimelta voimakkaan äänen sanovan: "Katso, Jumalan maja ihmisten keskellä! Hän asuu heidän kanssaan, ja he ovat hänen kansansa, ja Jumala itse on heidän kanssaan ja on heidän Jumalansa. ⁴ Hän pyyhkii pois kaikki kyynleet heidän silmistään, eikä kuolemaa enää ole, ei surua, ei parkua eikä kipua, sillä kaikki entinen on mennyt." ⁵ Valtaistuimella istuva sanoi: "Katso, minä teen kaiken uudeksi!" Sitten hän sanoi: "Kirjoita, sillä

nämä sanat ovat luotettavat ja todet." ⁶ Hän sanoi minulle: "Se on tapahtunut. Minä olen Alfa ja Omega, alku ja loppu. Janoavalle minä annan lahjaksi elämän veden lähteestä. ⁷ Joka voittaa, perii tämän kaiken, ja minä olen hänen Jumalansa, ja hän on minun poikani. ⁸ Mutta pelkurien, epäuskoisten, iljettävien, murhaajien, haureellisten, noitien, epäjumalanpalvelijoiden ja kaikkien valehtelijoiden osa on palavassa tulikivijärvessä. Tämä on toinen kuolema." ⁹ Sitten yksi niistä seitsemästä enkelistä, joilla oli seitsemän viimeistä vitsausta täynnä olevat maljat, tuli ja puhui kanssani sanoen: "Tule, minä näytän sinulle morsiamen, Karitsan vaimon." ¹⁰ Ja hän vei minut hengessä suurelle ja korkealle vuorelle ja näytti minulle pyhän kaupungin, Jerusalemin, laskeutuvan alas taivaasta Jumalan luota. ¹¹ Se loisti Jumalan kirkkaudessa, ja sen hohto oli kuin hyvin kallisarvoinen kivi, kuin jaspis, kirkas kuin kristalli. ¹² Sillä oli suuri ja korkea muuri, jossa oli kaksitoista porttia, ja porteilla oli kaksitoista enkeliä. Porteissa oli kirjoitettuna Israelin lasten kahdentoista sukukunnan nimet. ¹³ Jokaisella puolella oli kolme porttia: idässä, pohjoisessa, etelässä ja lännessä. ¹⁴ Kaupungin muurilla oli kaksitoista perustusta, ja niissä olivat Karitsan kahdentoista apostolin nimet. ¹⁵ Enkeli, joka puhui kanssani, omisti kultaisen mittasauvan mitataksaan kaupungin, sen portit ja sen muurin. ¹⁶ Kaupunki oli asetettu neliöksi, sen pituus oli yhtä suuri kuin sen leveys. Hän mittasi kaupungin sauvalla ja sai sen pituudeksi kaksitoista tuhatta stadionia, ja sen pituus, leveys ja korkeus olivat yhtä suuret. ¹⁷ Hän mittasi sen muurin, ja se oli 144 kyynärää paksu ihmismitan mukaan, joka on myös enkelin mitta. ¹⁸ Muurin rakenne oli jaspista, ja kaupunki oli puhdasta kultaa, kuin kirkasta lasia. ¹⁹ Kaupungin muurin perustukset oli koristeltu kaikilla kallisarvoisilla kivillä. Ensimmäinen perustus oli jaspis, toinen safiiri, kolmas kalsedoni, neljäs smaragdi, ²⁰ viides sardonyksi, kuudes karneoli, seitsemäs krysoliitti, kahdeksas berylli, yhdeksäs topaasi, kymmenes krysopraasi, yhdestoista hyasintti ja kahdestoista ametisti. ²¹ Kaksitoista porttia olivat kaksitoista helmeä, kukin portti yhdestä helmestä tehty. Kaupungin pääkatu oli puhdasta kultaa, kuin läpinäkyvää lasia. ²² En nähnyt kaupungissa temppeliä, sillä Herra Jumala Kaikkivaltias ja Karitsa ovat sen temppeli. ²³ Kaupunki ei tarvitse aurinkoa eikä kuuta loistamaan sitä, sillä Jumalan kirkkaus valaisee sen, ja Karitsa on sen lamppu. ²⁴ Kansat

Ilmestyskirja

vaeltavat sen valossa, ja maan kuninkaat tuovat sinne loistonsa. ²⁵ Sen portit pysyvät aina avoinna päivällä, sillä yötä ei siellä ole. ²⁶ Kansojen kunnia ja loisto tuodaan sinne. ²⁷ Mikään epäpyhä ei sinne koskaan pääse, eikä kukaan, joka tekee häpeällistä tai petollista, vaan ainoastaan ne, joiden nimet ovat kirjoitettuina Karitsan elämänskirjaan.

22 Enkeli näytti minulle elämän veden virran, kirkkaan kuin kristalli, joka kumpusi Jumalan ja Karitsan valtaistuimelta, ² kaupungin pääkadun keskellä. Kummallakin puolella virtaa oli elämän puu, joka kantoi kaksitoista hedelmäalajia, antaen hedelmänsä joka kuukausi; ja puun lehdet ovat kansojen parantamiseksi. ³ Eikä mitään kirosta ole enää oleva. Jumalan ja Karitsan valtaistuin on oleva kaupungissa, ja hänen palvelijansa palvelevat häntä. ⁴ He saavat katsella hänen kasvojaan, ja hänen nimensä on heidän otsissaan. ⁵ Eikä yötä enää ole oleva. He eivät tarvitse lampun valoa eivätkä auringon valoa, sillä Herra Jumala valaisee heidät. Ja he hallitsevat aina ja ikuisesti. ⁶ Enkeli sanoi minulle: "Nämä sanat ovat luotettavat ja todet. Herra, profeettojen henkien Jumala, lähetti enkelinsä näyttämään palvelijoilleen, mitä pian on tapahtuva." ⁷ "Katso, minä tulen pian! Autuas se, joka pitää tämän kirjan profetian sanat." ⁸ Minä, Johannes, olen se, joka näin ja kuulin nämä asiat. Ja kun olin kuullut ja nähnyt ne, lankesin enkelin jalkojen juureen kumartaakseni häntä, joka ne minulle näytti. ⁹ Mutta hän sanoi minulle: "Älä tee niin! Olen sinun ja veljesi,

profeettojen, ja niiden, jotka pitävät tämän kirjan sanat, kanssapalvelija. Kumartaen palvo Jumalaa!" ¹⁰ Sitten hän sanoi minulle: "Älä lukitse tämän kirjan profetian sanoja, sillä aika on lähellä. ¹¹ Vääryyttä tekevä tehkoon edelleen vääryyttä, saastainen saastukoon edelleen, vanhurskas tehkoon edelleen vanhurskautta ja pyhä pyhittyyköön edelleen." ¹² "Katso, minä tulen pian, ja palkkani on mukana, antaakseni kullekin hänen tekojensa mukaan. ¹³ Minä olen Alfa ja Omega, ensimmäinen ja viimeinen, alku ja loppu." ¹⁴ Autuaita ne, jotka pesevät vaatteensa, että heillä olisi oikeus elämän puuhun ja he pääsisivät porteista kaupunkiin. ¹⁵ Ulkopuolella ovat ne, jotka harjoittavat noituutta, haureutta, murhaa, epäjumalanpalvelusta ja kaikki, jotka rakastavat ja harjoittavat valhetta. ¹⁶ "Minä, Jeesus, olen lähettänyt enkelini todistamaan teille näistä asioista seurakunnille. Minä olen Daavidin juurivesa ja suku, kirkas aamuntähti." ¹⁷ Henki ja morsian sanovat: "Tule." Ja joka kuulee, sanokoon: "Tule." Joka janoaa, tulkoon; joka tahtoo, ottakoon elämän vettä lahjaksi. ¹⁸ Minä varoitan jokaista, joka kuulee tämän kirjan profetian sanat: jos joku lisää niihin jotakin, Jumala on lisäävä hänelle ne vitsaukset, jotka ovat kirjoitetut tähän kirjaan. ¹⁹ Ja jos joku ottaa pois jotakin tämän profetian kirjan sanoista, Jumala on ottava pois hänen osansa elämän puusta ja pyhästä kaupungista, joista on kirjoitettu tässä kirjassa. ²⁰ Hän, joka todistaa nämä asiat, sanoo: "Kyllä, minä tulen pian." Amen. Tule, Herra Jeesus. ²¹ Herran Jeesuksen armo olkoon kaikkien kanssa. Amen.